MENOLOGIUM BENEDICTINUM SANCTORUM, BEATORUM, ATQUE...

Gabriel Bucelinus, Josè Maria Fonseca de Evora, ...

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
8
20 — N
7

Digitized by Google

Digitized by Google

MENOLOGIUM BENEDICTI
num Sanctorum, Beatorum, alq;
Illustrium Eiusdem Ordinis
Virorũ Elogijs Illustratum.
Cum
Sacrario sive Kalendario Benedic
tino.
Opera et Studio
R.P.F.
GABRIELIS BUCELINI
Monachi Theologi Imperialis
Monasterij Weingartensis, Prioris S.
Joan. Baptistæ in oppido Veldkir-
chij Rhætiæ Superioris.
Cum Privilegio Sacræ Cæsareæ Majestatis.
Augustæ Vindelicorum
Typis Joannis Pratorij. 1626.
Julius Penso Invent
Caspar Merian fecit.

Digitized by Google

MENOLOGIUM
BENEDICTINUM
SANCTORVM, BEATORVM
Atque Illuſtrium Ejuſdem Ordinis Virorum
Elogiis Illuſtratum,

QVO BREVI ATQVE VTILI COMPENDIO, IN DIES SINGVLOS celebriorum aliquot Virorum res geſtæ, accendendis per domeſtica exempla animis celebrantur & ſera tantorum Majorum poſteritas feliciter ut ſalubriter excitatur.

Acceſſit huic Operi

SACRARIUM SIVE RELIQVIARIUM BENEDICTINVM,

In quo magnus SS. Reliquiarum theſaurus deſcribitur, eorum ſcilicet Sanctorum,

QVI CVM ORDINIS EJUSDEM NON FUERINT,

Corpore tamen ſive integro, ſive magna ex parte

In diverſis toto terrarum orbe

DIVI PATRIS ET PATRIARCHÆ BENEDICTI MONASTERIIS

Religiosè coluntur atque aſſervantur.

Opera & ſtudio

R.P.F. GABRIELIS BUCELINI, MONACHI
THEOLOGI IMPERIALIS MONASTERII WEINGARTTENSIS, PRIORIS S. JOAN. BAPTISTÆ IN OPPIDO VELDTKIRCHII RHÆTIÆ SUPERIORIS.

Cum facultate ſuperiorum.

Cum Privilegio Sacræ Cæſareæ Majeſtatis
VELDKIRCHII,
Apud HENRICVM BILIVM, Bibliopolam.

M. DC. LV.

Digitized by Google

Digitized by Google

REVERENDISSIMO ET AMPLISSIMO
DOMINO,

DOMINO BENEDICTO,

ILLUSTRISSIMI SEMPERQVE LIBERI ET EXEMpti S. Lamberti in Styria Cænobii, Vigilantiſſimo & meritiſſimo Abbati, MARIÆCELLÆ feliciſsimo Præſidi, Sacræ Cæſ. Maj. Conſiliario, &c. Domino meo Gratioſiſsimo, Obſervandiſsimo.

GEſtiunt ad Te occurrere, atq; ultro convolant, Rev^mi Antiſtes, quotquot Calendario meo, quotquot Menologio Benedictino producere in theatrum & ſcenam orbis cælites ſtatui, ut niſi motu proprio ad tantum Mecœnatem reſpexiſſem ſemper atque reſpicerem, tanta me cœlo effuſa multitudo, velut turbo ſtipulam raperet, cogeretq; ſuſpicere, quæ in Te cælum ipſum amat & veneratur. Et quo libentius feliciſſimi illi Benedictinæ Profeſſionis è cælis in terras ferantur animi, quam ad redivivum quaſi, & piè piiſſimi Patris ſui æmulum, re, gratia, & nomine *Benedictum?* Quo rapiantur magis, quam ad *Benedictam* illam, *cujus in plenitudine Sanctorum detentio eſt, DEI Matrem*, quæ ſibi apud Te in terris, ſingulare Gratiarum ſuarum delegit promptuarium, Cellam Tuam, Cellam Auſtriæ, Styriæ, imo Germaniæ Vniverſæ gratioſiſſimã, Cellam verè Marianam *Mariæ-Cellam?* Hæc Tui Cænobii, Tuæque Cellæ Materfamilias Auguſtiſſima, cum poſt Divinum Spiritum, Benedictini Ordinis præcipua Inſtitutrix, & *Benedicta Mater* prior ac potior fuerit, quam ipſe *Pater Benedictus*; imo hic quantus eſt, tantus à puero illius inſtitutione evaſerit & ſpecialiſſimo Patrocinio, poſtquam in Tui ſemel jura Cænobii ultro conceſſit, & tanquã Laureto aut Monti-Serrato imigravit, digniſſima Cælorum Auguſtæ liberalitate, magnis quamprimum beneficiis Anteceſſores Tuos, omnemq; eorum Viciniam beavit, apud Te autem, poſtquam feliciſſimis Ejuſdem Auſpiciis deſignatus es Abbas, prodiga prorſus & prodigioſa, tanta qunata nunquam antea, in vivos nõ ſolum, ſed & mortuos effudit, ut Italia, ut Hiſpania, ut Orbis Chriſtianus univerſus Tibi atque Auſtriæ merito invideat, ſiquidem Invidia, pio quocunque prætextu ac titulo, locum tali in re habeat, & veniam atque gratiam inveniat, apud tam profuſæ charitatis atque liberalitatis Imperatricem. In Te certè Ipſum adeo profusè liberalis extitit, ut ſua in Te effudiſſe, Tibiq; credidiſſe viſcera videretur! Nihil hic auribus tribuo. Loquantur omnes Tui domeſtici, loquantur exules omnes & peregrini, loquantur

tur cælo gratiſſimi, pauperes, pupilli, orphani, vidui viduæq;, omnes omnino *Benedictæ* Matris familias, vere *Benedictum* Diſpenſatorem experti, cui ſimilem nuſpiam vidiſſent, nuſpiam prædicari audiiſſent. Diffiteri non potes, cum quo habeam Authore ſcias, ſæpè cum in exules atque egenos omnia elargitus Tibi ipſe viderêre, ſupervenientibus aliis atque aliis, Tuismet Te oculis, & expertæ primum manui diſcredentem, arcas paulo ante viſas vacuas, confidentiſſimum de Dominæ Tuæ opibus & gratia, tentaſſe, nunquam fruſtratum ſpe tua, tuoque omnibus ſubveniendi deſiderio, neminem à Te inanem dimiſiſſe. Nec ex eo tempore, qui ab Eleemoſynis tantæ Imperatricis eſſe ſub Infulis cœpiſti, Tibi ac Tuis quidquam defuit; imo Tuum S. Lamberti Cænobium tale tantumque Te Præſule repentè evaſit, ut ſui vix ſimile tota Germania, Italia, atq; Gallia habere videatur. Obſtupui totus, cum inter editiſſima montium Styriæ [imo Veteris Carinthiæ] juga, Religione non minus quam ſitu, cælis proximum contuitus ſum Aſceterium, adeo nitore mundum, ſplendore illuſtre, mole ingens, ſtructura auguſtũ, diſpoſitione egregium, opus per omnia magnificum, & planè Regium, ut illico non tam ad *Benedictum* referrem, quam *Benedictam* Matrem familias, Cui [tanquam terræ non minus atq; Cæli Reginæ] terra prodigioſo quaſi beneficio, marmora pretioſiſſima, & quæ tota Europa ſumptu maximo exambiat, imo quidquid ſtructioni neceſſarium, illico è ſuis effuderit viſceribus, eoque ipſo loco exporrexerit, ut Architectus, ut operarii, & qui ſupervenerant univerſi, nunquam mirarentur ſatis, omnia ita ad manum affluere, ſub manu ſuccedere, qui ſi, Te imitati, ad cælos potius quam terram, & ad Tuam reſpexiſſent Matrem familias, omnia illa genuflexi ſuſcepiſſent beneficia, compoſuiſſent magna Religione marmora, & ſacras ædes conſtruxiſſent. Et verè Cælorum Auguſta tantæ ſtructuræ ipſa præfuit, cum Tu Ejus familiæ & Benedictis *Benedictæ* Tuæ domeſticis commoda habitacula, & velut in Thabor monte tabernacula Contemplationis apta ſtudio molireris: quæ cum Tu modeſta & Religioſa velles, Ipſa etiam Se digna & Magnifica voluit, ita ut ad ſplendorem omnia eſſent, ſimulq; etiam ad æternitatem. Approbavit nimirum ſummopere, cum Suæ potius familiæ, quam Tua curares cõmoda, nec aſſurgentis à tergo Cænobii vetuſtiſſimæ arcis, Tuæ omniumq; Anteceſſorum habitationis ſplendorem promotum velles, imo Tibi cum Tuis albæ gallinæ filiis, nidum Sacræ Baſilicæ [ante omnes alios conatus à Te nitidiſſimè excultæ] adjungeres, ex quo ad ſervitia atq; Obſequia Numinis, ac dein Dominæ Tuæ propior occurreres, illa ad invidiam potius eſſe & ſcandalũ à vana oſtentatione & inutili ſumptuum profuſione, uti hæc æterni amoris, ut & memoriæ, ad omnem poſteritatem argumentum, filiis potius quam ſibi conſuluiſſe; nihil poſt ſe odii, nullam affectati nominis ſuſpicionem, omnia ſummæ erga creditam ſibi à Deo & Deipara familiam dilectionis reliquiſſe monimenta. Quid in ipſam *Mariæ-Cellam*, ipſo con-

Digitized by Google

connitente Cæſare, cogente Cælitum Imperatricis amore expenderis, cælum novit, Cæſar agnoſcit, famulante denuo Sapientiæ Matri, terra ipſa, quæ tales columnarum partus, colore inſolenti gemellos, adeo elegantes illi uſui edidit, ut tota orbis poſteritas non poſſit non admirari, ejuſmodi marmoris raritatem, ad Tuos uſque conatus tamdiu detuliſſe, mox cum conareris emerſiſſe, &, ut aliunde intelligo, quantum ſufficeret, nec ſupra ſeu ultra repertum eſſe. Taceo reliqua, quia ſic vis, ſic jubes, etſi vix comprimam eluctantes ab imo cordis mei fundo, quas verecundia Tua & modeſtia nimis averſatur laudes Tuas, dum ea huc uſq; ſolumodo attuli, quæ per vicos & plateas, gratiſſima Numini ora pauperum celebrant; prædicant longè lateq; per orbis diverſas plagas peregrini; prodit quacunq; incedis Tua Ipſius flagrantiſſima omnium dilectio, humanitas & liberalitas; &, ſi hæc omnia conticeſcerent, effutiret terra, proclamarēt ſaxa & marmora, cælum reſonaret. Inde congemino, quod olim, S. Aidani Divo Oſvvaldo Regi dictum ac prædictum, idem pauperum, exulum, peregrinorum, meum, unum univerſorum & concors Votum: *Non computreſcat manus Tua in æternum.* Nec ſatis. Benedicat Tibi Benedicte Abbas, *Benedicta* Materfamilias Tua! Imo communi Eccleſiæ Voto: Te cū prole pia benedicat Virgo *Maria*, nunc & in æternitates ſæculorum, Amen. In illius caſtiſſimis amoribus, & tantis favoribus ac benedictionibus me Tibi iterum atq; iterum quam devotiſſime atq; humillime cōmendo. In Monaſterio S. Joannis Baptiſtæ Veldtkirchii Rhætiæ.

Reverendiſſimæ atque Ampliſſimæ Dominationis Tuæ

Cliens uſū atque obſequio perpetuis deditiſsimus

F. GABRIEL BVCELINVS,
Prior indignus.

AD LECTOREM.

Duciſſimos ex innumeris recenſemus, quos Admirabilis ille re & nomine Benedictus, *Pater & Patriarcha Sanctiſſimus, DEO & cælo peperit, ſummoque Militantis Eccleſiæ bono conſcribens, Triumphanti illi, ſuperato mortalitatis hujus periculoſiſſimo prælio, numerum innumerum addidit, verè, ut in terris Abraham, ſic utrobique ipſe, terra cæloque* Benedictus; *verè,* ſicut arena maris, ſicut ſtellæ cæli multiplicatus. *Sanè, quantillus hic numerus ſit, quantuſcunque videatur; quem Calendario hoc noſtro proponimus, vel ex ſolo quidem Cœnobiorum numero liquet, quem è monumentis diverſiſſimis, viri eruditiſſimi in Concilio Baſileenſi contulêre, & ut rem immortali memoria dignam litteris conſignavêre: Ab initio nimirum, conſtitutionis Ord. & Reg. S.P.N.* Benedicti, *ad uſque illius Concilii tempora duo & octoginta Cœnobiorum millia, ſeptingenta inſuper triginta duo ſexus utriuſque, unius ejuſdemque ſacræ familiæ noſtræ conſtructa & annumerata: quorum multò maximam jam tunc partem fuiſſe deſtructam iidem querebantur. Quorum ſingulis, ſi vel ſingulos quidem ſanctos adnumeres, tantum haud immeritò, ſub uno Imperatore exercitum admireris; obſtupeſcas autem totus, ſi uno ſæpe ex Cœnobio, non manipulum ſolum, ut ex Trojano equo, ſed juſta agmina & legiones integras videas prodiiſſe, quorum unum illud Ord. Archiſterium Caſinenſe, Canonizatos ſolos, ut vocamus, ſupra quinquies mille, ac quingentos conſtat produxiſſe, ut de longe ampliore eorum numero, qui Sanctorum albo adſcripti non ſunt, ſed à conſcio occultorum DEO eo uno ex loco cælis aſſerti, facile ominemur.*

Et ne unius hanc loci fœcunditatem putes, pauca è multis recenſemus: quorum princeps ferè Cluniacenſe, uno eodemq; tempore, duo, & tria, ſanctitatis opinione celebrium millia aluit. Totidem Benchorenſe, totidem Huenſe, ſub unius Abbatis magiſterio continuit. Floriacenſe autem longè florentiſſimum, vel ipſo quidem S.P.N. poſt annos à fundatione centum ſexaginta, atteſtante, ad eam uſque diem, in tanta Monachorum frequentia, omnes omnino, quotquot educavit, cælo tranſmiſit, unico tunc temporis repudiato Ebroino, quem Regno Galliarum inhiantem Ordinem quamprimum deſerturum prænunciabat. Gemmeticenſe uno eodemque tempore nongentos, cælo atteſtante, Sanctos Confeſſores habuit: idem, alia occaſione, nongentos Martyres una oblatione victimas DEO conſecravit; adeo deinceps etiam perfectioris vitæ æmulis frequens, ut ad annum Chriſti 1392. Meyerus memoret, bis mille quadringentos uno & eodem tempore convixiſſe, eoque ex numero, mille quingentos, ut vocant Converſos, DEO ibidem ſervivſſe. Lirinenſe, incredibili ſanctorum fertilitate, non unius, ſed multorum ſæculorum, miraculum fuit. Agalienſe in Hiſpania, totas, ut ſileam reliquos, Sanctorum Pontificum cohortes protulit. Corbeienſe tam Gallicum quam Saxonicum, perfectiſſimis viris frequentiſſima, integros manipulos Apoſtolorum, in ſementem & meſſem

messem agri Dominici destinavit. Quot Sanctos Abbates unum Fontanella Cœnobium meruit? Quot quantosque Cavense protulit, quorum unicus, tria Monachorum millia ad Professionem admisit? S. Anselmus Nonantulani Cœnobii conditor, mille centum quadraginta quatuor, primus ipse Abbas numeravit. Quid de Luxovienſi dicam? Quid de Bobienſi, Novalicienſi, Miciacenſi, Criſpinienſi, S. Dioniſii Pariſienſi, S. Martini Majoris Turonenſi, S. Victoris Maſſiliæ, Antrenſi, Glanofolienſi, Bertinenſi, Saltus Voſagi, Theolegienſi, ſancti Æmiliani, aliisque proferam, quorum plurima, & quidem ſingula, plures, quam univerſo hoc Calendario ex nomine recenſeamus, deprehendat Sanctos & perfectionis fama celebres germinaſſe.

Nec Germaniæ quidem noſtræ, cætera frigidæ atque aſperæ, fertilitas ejusmodi defuit, in quam è Scotia ſola, integra ſanctorũ agmina advolavêre. Solum Divi Galli, ducentos, trecentoſq; ſubinde, ſanctitatis nomine ſpectatos, ſimul ſemelq; protuliſſe memoratur. Proxima; Hirſaugienſe, Fuldenſe, S. Maximini Treverenſe, S. Petri Salisburgenſe, Augienſe, Einſidlenſe aliaq;, tantos Pontifices, tantos Doctores quodlibet, Imperio dedit, ut ex his, præcipuos ſuos tutelares, multæ provinciæ, & Eccleſiæ in hodiernam uſque diem religioſiſſimè venerentur. Et quanta quæſo, in ſupra memorata, tum plurima alia VVeingartenſe, Biburgenſe, omnium ſanctorum Schaphuſenſe, Sancti Georgii Hercinię, Sancti Blaſii, Altaichenſe, Campidonenſe Principum procerumque Imperii potentiſſimorum, ſe agmina abdidêre? qui omnes, certè plerique non tam exuiſſe ſæculum, quam induiſſe Chriſtum, ad miraculum uſque conteſtati ſunt, ſpectaculum & Angelis & hominibus facti planè admirandum. Vnius familiæ, hac ſacra in ambitione fervorem & gloriam celebremus: Lotharingicæ nimirum longè vetuſtiſſimæ & verè Regiæ; ex qua ſola viginti ſeptem ſupra centum ſexus utriuſque Principes, Sanctiſſimo & Admirabili Archiduci & Patriarchæ noſtro nomen dediſſe, in arbore quadam ſuperioribus annis depinximus, & Sereniſſimæ ac Reverendiſſimæ Principi Catharinæ à Lotharingia Romarici Montis Abbatiſſæ Lectiſſimæ, pro eximia ſua in nos benevolentia & meritis dicavimus, ut de reliquis tantis tamque multis familiis, cum per Imperium, tum per reliquas orbis univerſi provincias ſubmetiamur, quando indiligentioribus etiam nobis, tanta regum copia affluxit, ut in ſingulos penè dies Menologii noſtri, unius ſeu plurium memoria occurreret, qui poſito regio faſtu, Chriſti paupertatem in cucullo noſtro amplexi eſſent. Prætereo, numerum omni Calendarii noſtri numero longe ampliorem, eorum ſolum qui ob eximiam vitæ perfectionem ſeu eruditionis laudem ad Pontificias cathedras, Cœnobiis extracti, ſtrenuam Eccleſiæ Catholicæ operam navarunt; tantum quidem, ut cum perfunctoriè atque obiter computaremus, 6582. inveniremus, è quibus non multos ſanè obſerves ſuæ perfectionis immemores, & qui non Cathedras ſuas vel præſtantiſſima vitæ ſanctitate exornare viſi ſint, vel immortalibus beneficiis & præclarè geſtis ſtuduerint demereri.

Neque apud viros ſolum ea ob Sanctitatis nomen, gloria conſtitit; in Sacris DEO virginibus multo magis eluxit, quarum innumera (ut ſic dicam) millia, tanto decurſu ſæculorum, Ordo noſter Virginum Sponſo conſecravit. Certè Vnus & Magnus Gregorius noſter, in ſola Vrbe Roma tria, ut ipſe fatetur,

millia,

millia ſuſtentavit, quibus omnem ſervatæ Romæ atque Italiæ, poſt Deum, ſalutem adſcripſit. Una, ut taceam reliquas, S. Florentina, SS. Leandri, Fulgentii & Iſidori noſtrorum germana ſoror, regii generis Virgo, diverſis licet Cœnobiis (ſtupendare!) decem millia Virginum ſanctiſſimè inſtituit, ſuoque & verbo & exemplo ducens, mirificè expolivit, accendit, & mundum perfectè triumphare docuit, ut de incredibili Cœnobiorum diverſiſſimis toto orbe provinciis, numero ſileamus, adquæ tantus ſubitò puellarum, & quidem illuſtriſſimarum concurſus fuiſſe perhibetur, ut de humani generis propagatione, nonnulli inutili & futili anxietate deſperarent.

Videns quam pacuos ad Calendarium hoc contulerimus? qui vix 4000. *ex nomine recenſemus, cum ſuperſtes etiamnum Sanctiſſimus Legislator, multorum millium perfectorum Monachorum generatione* Pater *verè* Admirabilis, *à diſcipulo ſuo verè* Fauſto *prædicetur; Canonizatorum autem Ordinis, à nonnullis rerum noſtrarum peritioribus, quinquaginta quinque millia & ſeptingenti numerentur.*

Numeret reliquos quiſquis volet, nos numerum, ex iis ſolum, quæ ſupra attulimus atque obiter notavimus, noſtræ induſtriæ innumerabilem arbitramur; ut mille ſemper cuique ſubſtituas, ſi qui de numero hoc unum quempiam ſubtrahere moliantur. Scio ſubtrahere nonnullos, Scotiæ atque Hiberniæ Sanctos aliquos, qui primo à S.P.N. Benedicti *felici ad ſupera tranſitu, ſæculo floruere, & Sanct. Columbanum inprimis ejusdem diſcipulos, minimè Divi* Benedicti *ſed peculiaribus Regulis vitam inſtituiſſe, pro virili contendere; facilè manus daturos, ſi oculatis credere teſtibus malint, & ſexcentis Romanorum Pontificum, Regum ac Principum maximorum Diplomatibus, manui ac ſigillis, quam opinioni & ſenſui propriis, quibus adeo diſtinctè ac diſertè Divi Benedicti ab Ipſomet Columbano, & diſcipulis, ipſis conditorum à ſe & Fundatoribus Cœnobiorum primis initiis Regulam, novello Monachorum cœtui prælectam eſſe aſſeritur & demonſtratur. Certè in Bonifacii quinti Pontif. Maxim. qui ipſi S. Columbano convixit, & quatuor ſolummodo annis ſupervixit Diplomate Monaſterio Bobienſi conceſſo, expreſſiſſimis verbis habetur; in eodem tunc Cœnobio:* ſub Sancti Benedicti & Domini Columbani Regula vixiſſe Monachos centum & quinquaginta, &c. *Similia (ut in noſtris ad Regulam Sanct. Columbani Annotationibus Chriſti anno 1641. typo editis produximus,) habet in Bulla eidem Monaſterio & S. Bobuleno Columbani diſcipulo & ſucceſſori conceſſa Anno 643. Theodorus Papa. Similia Luxovienſis non unum ſed plurima Diplomata, Foſſatenſis, Alto-villarenſis, Dervenſis, Floriacenſis, Solemniacenſis aliorumque Cœnobiorum, coëva diſcipulis Columbani & Inſtitutoribus, Bullæ & monimenta habent, &, ut verbo dicam, nullum non conditum ab immigrantibus Germaniæ ſeu Galliæ Hybernis ſeu Scotis Monachis, ejuſmodi hodiernum uſque in diem conſervat documenta, quæ omni auro & theſauro chariora, cum nec vitæ parcerent ſuæ veteres Monachi, inque tot Barbárorum irruptionibus, plurimi ſuam cum ſanguine animam Numini conſecrarent, illa tamen in tutiora tranſtulere, ut totius rei memoriam, Cœnobiorum primam originem, Fundatorumque merita, grati animi ſignificatione ad omnem tranſmitterent poſteritatem. Neque neſcimus ſub diverſiſſimis olim Inſtitutis, etiam in*

Occi-

Digitized by Google

Occidente, per Hyberniam inprimis atque Scotiam, pleraque ferè ante Divi Benedicti *obitum Cœnobia Numini inservisse, nonnulla etiam, postquam Germaniæ immigrarunt seu Galliæ, quæ & in patria Regulæ Benedictinæ semel assumptæ, cum huic minimè adversarentur, adjunxerant, ex consuetudine retinuisse, cum idipsum diversissimas usque hodie amplissimi Ordinis Congregationes in usu habere videamus, imo vix Cœnobium ullum in Germania reperias, quod non aliqua veteri consuetudine retineat, dummodo iis quæ in singulis quibusque restituuntur multoties, sæpe innovantur, Congregationibus non contrarietur. Talia paucula Sanct. Columbanus, maximè ratione Horarum Canonicarum retinuit, cum idipsum S.P.N.* Benedictus *liberrimæ permitteret Superiorum voluntati. Interim nullam uspiam reperias ante Iuonis Carnotensis & Divi Norberti tempora, tam in Conciliis Generalibus, quam tot millium Cœnobiorum Fundationibus certæ alicujus Regulæ quam Divi Benedicti mentionem; ne putes à communi Monachorum Nomenclatura, nostris nos accensere, quidquid, diversissimo licet Instituto, tam in Oriente quam Occidente Monachorum celebraretur. Alias ipsos etiam Sanct. Basilii in Oriente Monachos inter nostros & pro nostris agnoscere deberemus, cum ipse Sanctissimus Patriarcha noster illos agnovisse & Fratrum titulo, ipsum autem Basilium* Patris *nomine atque observantia coluisse, imo pleraque & potiora Ejus Regulæ, suæ inseruisse comprobetur. Verum nos alios Menologio nostro non celebramus, quam quos coævorum, collegarum seu discipulorum, in Germaniam sive Gallias immigrantes cateruæ & nobilissimæ coloniæ, ipsis à se recens conditis Cœnobiorum primordiis, litteris publicis, & multorum Principum seu procerum sigillo munitis Benedictinæ professionis se esse contestatæ sunt, quarum non copiæ solum sed ipsa Autographa, in plerisque, quæ usque hodie supersunt, Cœnobus asservantur. Cæterum si qui essent, qui post annum millesimum, cum plures deinceps Regulæ, plura emergerent Instituta, eadem in Conciliis Generalibus & à Sede Apostolica approbata, unum vel alterum ex hoc Calendario suis signis accensum vellent, velut Canonici Regulares Anastasium IV. & Adrianum IV. Patres Franciscani S. Torellum, alii alios nonnullos, sciant nostra fide id nos non tradisse, sed cum illorum qui nostris assertos voluerant momenta & rationes nescivemus, ad illos potius contentionem remittere, quam in nos suscipere; tantum abest, ut de Iure suo cuivis sacro Ordini quidpiam detractum velimus, ut siquidem de his ipsis, quod parti illorum faveat, certi quidpiam intellecturi simus, promptissimè nos communicaturos sponte spondeamus. Favemus omnium sacrorum Ordinum gloriæ, & dum nostro consulimus, in alios injurii esse nullo modo volumus. Illud tamen maximè cavimus, ne dum illos (de quibus lis etiamnum eruditos inter necdum dirempta,) temerè excluderemus, eo ipso parti adversariæ accessisse, cessisse jure nostro cuiquam videremur. Execramur contentionis omne genus, quod non ita pridem inter funestissima patriæ bella, nihil calamitosius nobis visum esset, quam cum Religiosi etiam viri in facie orbis, & acrioribus etiam armis, quam milites ipsi, grandi cum scandalo infidelium æque atque fidelium, gravissimè colliderentur. Tantum proin abest, ut tam in his quam aliis libris nostris quidquam pertinaciter assertum velimus, ut etiam opinionem nostram, meliùs sentienti & solide demonstranti ancillari jubeamus, imo hanc ipsam vix uspiam toto hoc opere prodamus;*

illud

illud unum conati, ut quæ alii asseruissent, & diversorum Cœnobiorum monimenta probassent, in unum illa opus & compendium cogeremus. Sanctos Cistercienses Camaldulenses aliarumque sub Regula S. P. N. Benedicti *militantium familiarum, merito ut necessario nostris adjunximus, ne in cælum ipsum injurii essemus, cum sanctissimi eorumdem Institutores calumniam & injuriam sibi suisq; intolerandam plenis querelarum litteris publicè contestarentur, cum nonnulli novum eosdem instituisse Ordinem, & à S. P.* Benedicti *Institutis se subduxisse affirmarent, cum Ipsi non nisi solido Benedictinæ Regulæ, & sanctæ morum Reformationis studio id feciſſe, quam sanctissimè asseverarent. Sed de his prolixè alias. Nunc Deum Opt. Max. per tot* Benedictæ *Matris,* Benedicti *Patris filios & domesticos humillimè & devotissimè rogamus, studium hoc nostrum qualecunq; ipsius misericordissima benedictione & gratia ratã haberi, ad Sanctorum Sanctarumq; gloriã, Religiosorum Ordinis omnium, & maximè Novitiorum Sacræ militiæ Tyronum utilitatem cedere, quorum omnium ex beneplacito, gustu & fructu, nostræ exiguitati haud minimum lucri ad æternitatis felicissimæ thesauros pollicemur.*

MENO-

MENOLOGII NOMENCLATOR.

MENSIS IANUARIUS,

CALENDIS IANVARII.

I. Ianuarij. A.

Dilonis Abbatis Cluniacensis, cõmemorationis omnium fidelium institutoris.
Eugendi Abb. Monast. Iurensis in territorio Lugdunẽsi.
Clari Abbatis S. Marcelli.
Eugendi Abbatis Condatensis.
Clari, monachi Selgenstadensis.
Petri Abbatis Monasterii B. M. V. de Armentera in Gallæcia.
Frodoberti Abbatis Tricassinensis.
Guilelmi Abbatis Fiscamnensis.
Ernani Abbatis Cœnobii Druim Tuomensis.
Vlrici Abbatis Villariensis.
Mochuæ Abbatis Ballensis, Icteritiæ patroni.
Ioannis Prioris Cornelienſis.
Francheæ Virgin. Vltonienſis, genere illustris.
Alginæ Abbatissæ Anglicæ, regii generis.

QVARTO NONAS IAN.

II. Ianuarii. B.

Adelhardi Abbatis Corbejensis, regio genere orti.
Bernarii Lirinensis Monachi, illustrissimi generis.
Maximi Abbatis & Martyris in Galliis genere illustris.
Badulphi Monachi Bobiensis.
Benedicti Monachi & Martyris in Polonia.
Scutini Monachi in Britannia, regii generis.
Paschasii Abbatis Corbejensis.
Alardi Monachi Lukensis in Saxonia.
Theobaldi Abbatis Cistercienſis in Gallus.
Wilelmi Episcopi Midensis in Hispania.
Landbertæ Virginis Brigensis.
Diethmari Episcopi Pragensis.

TERTIO NONAS IANVAR.

III. Ianuarii. C.

Bliemundi Abbatis Ambianensis.
Bertiliæ Virgin. Atrebatensis.
Fintani Abbatis in Britannia.
Hostradi Abbatis in Gallia.
Coenredi Regis Merciorum & Monachi in Anglia.
Eustadii Abbatis Divionensis.
Oziliæ Virgin. Namurensis.
Godiferi, Monachi Fulienſis. Obiit A. C. 1611.

PRIDIE NONAS IANVAR.

IV. Ianuarii. D.

Lubentii Archiepiscopi Bremensis.
Aidi Regis Hiberniæ & Monachi.
Pharaildis Virgin. in Belgio, illustris propaiæ.
Rithoberti Archiepiscopi Rhemensis in Gallia.
Rocherius Abbatis Ellantiensis.
Elisabethæ Tubbaek, Virg. Vallis Rosarum.
Sergii Monachi Casinensis.
Cisinandi Monachi Hispanienſis.

NONIS IANVARII.

V. Ianuarii. E.

S. Æmilianæ Virgin. Roman.
SS. 900. Martyrum in Monasterio S. Rincentii ad Fontes Vulturni.
Commemoratio plurimorum SS. Martyrum.
Ermendi Abbatis & Martyris.
Alachrini Episcopi Italiæ.
Cyræ Abbatissæ, in Hibernia, sanguinis regii.
Paulæ Virginis sanctimonialis Florentiæ.
Cythardi Abbatis Floridi Campi.
Anastasij Abbatis Suppentonienſis.
Eduardi, Regis Angliæ.
Andreæ Abbatis, Casali in Galliis.
Balderici Abbatis Salisburgensis.
Iacobi de Capo, Generalis in Monast. Montis Oliveti.

OCTAVO IDVS IAN.

VI. Ianuarii. F.

Ermenoldi Abbatis Brunsteningensis & Martyris.
Dimani Connerensis Episcopi in Hibernia.
Edilwaldi Monachi in Monasterio Iuripumensi.
Ademari Abbatis Cluniacensis.
Guarimi Episcopi Sedunensis.

Adalberti Monachi in Breitenaw, Comitis.
Petri Abbatis in Cœnobio D. Andreæ in Anglia.
Iacobi Monachi in Valle Sanct. Lambertæ.
Eudociæ Virgin. monial. & Martyris.
Mariani Monachi Cluniacensis.
Mauronti Abbatis Duacensis, & Patroni.

VII. IDVS IANVARII.

VII. Ianuarii. G.

Rainaldi Monachi Germani & Martyris, pestis Patroni.
Ceddi Episcopi Londini in Anglia & Apostoli.
Tillonis Abbatis Monasterij Solemniacensi. febricitantium patroni.
Amadei Episcopi Lausannæ.
Alberti Eremitæ Montis Alceti.
Vitalis Abbatis Savigniaci in Gallia.
Kentigernæ Viduæ, monialis in Scotia.
Hatebrandi Abbatis Grōningensis.
Ludovici Blosij Abbatis Lætiensis.

IDVS IANVARII.

VIII. Ianuarii. A.

Gudulæ Virginis, monialis, illustri genere natæ.
Vulfini Episcopi Schirburnæ in Anglia.
Frodoberti Abbatis Cellensis.
Vaningi Monachi, die seq.
Eberhardi Episcopi, & Apostoli Bavariæ.
Pegæ Virginis, regio sanguine ortæ.
Torbini Episcopi in territori Brugensi.
Morontij Abbatis Glaumensis Cœnobij.
Petri Ignei, Cardinalis & Monachi in Monast. Vallis-umbrosæ.
Bernhardi Monachi Gallici.
Garibaldi Episcopi Ratisponensis, Bonifacij discipuli.

QVINTO IDVS IAN.

IX. Ianuarii. B.

Berthualdi Episcopi Cantuariæ in Anglia.
Waningi Monachi extra Cœnobium.
Adriani Abbatis Monasterij Niridani, Apostoli Angliæ.
Finani Episcopi Lindisfarnensis in Britannia.
Petri monachi Gallici.
Salomonis pœnitentis, monachi.
Filani Abbatis in Scotia.
Agilfredi Abbatis & Confessor. in Africa.
Vrracæ Monialis & fundatricis Monast. B.M.V. de Barris Arragon. reg. sanguine illustris.
Adilheidis, Comitissæ & monial. Monaster. Zwifaltensis.

IV. IDVS IANVAR.

X. Ianuarii. C.

Agathonis Papæ.
Guilelmi Episcopi apud Bituricas, Patroni Vniversitatis Parisiensis nationis Francicæ.
Adalrici monachi in monast. Besvensi.
Ithamari Episcopi in Anglia Civitate Rossensi.
Benvicasse Abbatis Canensis.
Oliverij Monachi Villariensis.
Aldi Monachi & Eremitæ.
Setnidæ Virgin. Abbatissæ Brigensis, regij generis.
Ioannis Fulensis Vicarij generalis.
Mariæ de Estrouteville Abbatissæ Hederensis, ob. 1637.
Valedictio & Missio sancti Mauri in Gallias.

III. IDVS IANVARII.

XI. Ianuarii. D.

Anastasij Monachi & fictor. Supponensis. pro Soracten Cœnobij.
Egwini Episcopi Wigornensis in Anglia.
Salvij Episcopi Ambiani.
Blandani Abbatis & Confessoris in Gallia.
Lohemelli Monachi & Confessoris Rhedonensis Monast. in Armorica.
Blandani Abbatis in Britannia.
Svibnei Abbatis Hiensis & Laidgeani Monachi.
Petri, ducis Veneti & Monachi, Romualdi discipuli.
Tatonis Abbatis Samniensis.
Ealredi Abbatis Eboracensis in Anglia.
Petri monachi Hemmenrodensis.
SS. & B. Cisterciensium Cōmemoratio.

PRIDIE IDVS IANVAR.

XII. Ianuarij. E.

Sanctorum 42. Monachorum & Martyrum Epheti.
Benedicti Abbatis & Confess. in Anglia, Præceptoris D. Bedæ & Concordiæ Regularum authoris.
SS. Monachorum & Martyrum Lindisfarnensium.

Victo-

Victoriani Abbatis & Confeſſoris Oſcæ in Hiſpania.
Nazarij Abbatis & Confeſſoris in Hiſpaniis.
Cuminiani Epiſcopi Bobienſis in Italia.
Guilielmi Abbatis Cænob. S. Theodorici in Gallia, pauperum patris.
Ælredi Abbatis Rievallenſis in Anglia.
Angilbergæ Imperatricis & Abbatiſſæ Brixienſis.

IDIBVS IANVARII.

XIII. Ianuarii. F.

Monachorum & Martyrum Cordubenſium.
Remigij Archiepiſcopi & Confeſſoris, Rhemis in Gallia.
Bernonis Abbatis Cluniacenſis.
Eutricii Abbatis Monaſt. Balmenſis in Burgundia.
Euſebij Monachi & Martyris in Monte S. Victoris.
Leogiſoli Abbatis Vergacenſis.
Kentigerni Epiſcopi Glaſcoenſis in Scotia.
Libertini Abbatis Monaſt. Fundenſis.
Iuettæ Recluſæ in Territorio Leodienſi.
Canonici Epiſcopi in Scotia.
Henrici Monachi & Eremitæ in Germania.

XIX. CAL. FEBRVAR.

XIV. Ianuarii. G.

Cadeoldi Epiſcopi apud Viennam Galliæ.
Euticij Abbatis & Confeſſoris in Burgundia.
Guilhelmi Abbatis Monaſt. Fiſcanenſis.
Alexandri Scotiæ Regis filij, Converſi in Monaſterio Fuſniacenſi.
Burcardj Monachi Namurcenſis.
Theodemarii monachi Caſinenſis.
Blancæ Abbatiſſæ in Monaſter. Argenſolenſi.
Theodardi Converſi in Monaſter. Villarienſi.

XVII. CAL. IANVARII.

XV. Ianuarii. A.

Mauri Abbatis in territorio Andegavenſi, diſcipuli S. Benedicti.
Boniti Epiſcopi & Confeſſoris, Arvernis in Gallia.
Bambæ Regis Viſigotthorum & Monachi in Hiſpania.
Ceolulphi Angliæ Regis & Confeſſor.
Iſidori Epiſcopi in Sicilia, diſcipuli S. Gregorij.
Cunari Abbatis Marganenſis in Anglia.
Idæ Virginis & Abbatiſſæ in Hibernia, gentis patroni.
Godefridi Epiſcopi Nannetenſis.
Heyleckæ Incluſæ in Germania.
Sulpitij Epiſcopi & Confeſſoris Biturig. translatio.
Ægylis Abbatis Fuldenſis.
Placidi Fulienſis tranſitus, ob. 1610.

XVII. CAL. FEBRVAR.

XVI. Ianuarii. B.

Furſei Confeſſoris in Monaſt. Peronæ, filij Regis Hiberniæ & viri Apoſtolici.
Honorati Abbatis, Fundis in Campania, S.P.N. diſcipuli.
Godefridi de Peronna, Epiſcopi Nannetenſis.
Dunchadi Abbatis & Confeſſor. in Hibernia.
Valerii Abbatis in Monaſt. Sanct. Petri de Monte in Hiſpania.
Mælitani Monachi Britanniæ Monaſter. Bothcovenſis.
Rolandi Monachi & Confeſſoris Tereriaci.
Theobaldi mon. Villarienſis.
Ioannæ Virgin. & ſanctimonialis Balnenſis, patronæ contra peſtem & oppidi Balneenſis.
Inventio corporis S. Foillani Monachi & Martyris.

XVI. CAL. FEBRVAR.

XVII. Ianuarii. C.

Sulpitij, Epiſcopi Bituricenſis.
Anthonij, Meruli & Ioannis monachorum Roman.
Britualdi Epiſcopi & Confeſſoris Wiltoniæ in Anglia.
Algoti Epiſcopi Curienſis in Rhætia.
Almanni Monachi Caſinenſis.
Antonij monachi in monaſt. Criptarum.
Canonizatio S. Bernhardi. Aliis die ſeq.
Guillelmi à S. Alexio, mon. Fulienſis in Gall. ob. 1623.
Vltani monachi Lindisfarnenſis in Britannia.
Virginum plurium. Ordin. Noſtr. monialium in Hiſpania.

XV. CAL. FEBRVAR.

XVIII. Ianuarij. D.

Leobardi monachi Recluſi, Turonis in Gallia, Febricitantium Patroni.

Deicolæ Abbatis & Confeſſ. Monaſter. Luderenſis in Germania.
Liberatæ & Fauſtinæ Virginum Neucomenſium.
Michaelis Sacerdot. & Martyris in Hiſpania.
Paſchalis II. Rom. nob. 19. Cal. Septembr.
Ioannis Monachi Caſinenſis.
Beatricis, Eſtenſis Principis & monialis.
Zachariæ Monachi & Eremitæ in Sicilia.
Eneconis Abbatis, in Onnienſi Hiſpaniæ Cœnobio, Translatio.
Canonizatio S. Bernardi.

XIV. CAL. FEBRVAR.

XIX. Ianuarii. E.

Wolſtani Epiſcopi Wigornienſis in Anglia.
Blaithmaici Abbatis & Martyris, Hiberniæ Regis filij.
Launomari Abbatis & Confeſſor. in Monaſt. Corbionis in pago Dorcaſino.
Henrici Monachi Claræ vallenſis.
Stephani Monachi Caſinenſis.
Beatricis Virgin. in monaſter. Spinoſi loci in Hannonia.

XIII. CAL. FEBRVAR.

XX. Ianuarii. F.

Mauri Epiſcopi Cæſenæ; Patronus Cæſenatum.
Fechini Abbatis & Confeſſor. in Hibernia.
Molaci Abbatis in Britannia.
Danielis Abbatis Monaſterij Camberonenſis in Hannonia.
Benedict. Monachi Vallumbroſani in Monaſt. S. Laurentij.
Galtherij Abbatis & Confeſſoris Ciſtercienſis.
Quiliſindæ Monialis Brigenſis.
Ramiri, Regis Arragonum filij, & Monachi in S. Pontij Cœnobio.
Lucidi Epiſcopi Ficuleni Rom.
Anaſtaſij Monachi & Confeſſoris.

XII. CAL. FEBRVAR.

XXI. Ianuarij. G.

Meinradi Eremitæ & martyris in Gallijs, Monaſterio Augienſi.
Malcalani Abbatis in Belgio.
Hugonis Antiſiodorenſis Epiſcopi in Monaſt. Pontiniacenſi.
Michaelis Monachi Camaldulenſis in Agro Aretino.
Malcalini Abbatis in Lotharingia Monaſt. S. Michaelis.
Gaufridi de Amoyo Abbatis in Gallia.
Ermenburgis Reginæ & Abbatiſſæ apud Eſteiam Cantiæ in Anglia.
Agnetis Sororis S. Iulianæ Cornelienſis.
Valentini Papæ.
Lutgardis Virginis & Abbatiſſæ Acquirienſis.

XI. CAL. FEBRVAR.

XXII. Ianuarii. F.

Anaſtaſij Monachi & Martyris Roman.
Dominici Abbatis Soræ in Campania, perque eam Patroni.
Waltheri Monachi Hemmenrodenſis.
Henrici de Weys, Dynaſtæ de Berni, Converſi Monaſt. Villarienſis.
Colmanni Epiſcopi Liſmorenſis.
Theoritgidæ Virginis & monialis Berckingenſis Monaſt.
Mederici Abbatis elevatio & translatio.
Roberti Moliſmenſis & Edmundi Cantuarienſis Archiepiſcopi.

X. CAL. FEBRVAR.

XXIII. Ianuarii. B.

Ildephonſi Archiepiſcopi Toletani.
Martyrij Monachi in Provincia Valeriæ
Barnardi Epiſcopi Viennenſis.
Agili Abbatis & Confeſſor. Monaſt. Resbacenſis, viri Apoſtolici.
Bernardi Epiſcopi Monaſt. Mariæfeldenſis, genere illuſtris, Livoniæ Apoſtoli.
Guidonis Abbatis in Friſia.
Gibitrudæ monial. Brigenſis, diſcipulæ S. Burgundoforæ.
Plurium SS. & BB. Monachorum S. Petri apud Salisburgum.

IX. CAL. FEBRVAR.

XXIV. Ianuarij. C.

Surani Abbatis & Martyris.
Marini Abbatis Lirinenſis Monaſt.
Cadoci Abbatis & Confeſſor. in Britannia.
Bretelini Monachi Anachoretæ in Cœnob. Croylandenſi.
Macarini Abbatis in Monaſter. S. Iacob. apud Herbipolin.
Felicis Epiſcopi & Confeſſor. Oſſorienſis in Hibernia.

Theo-

Digitized by Google

Theobaldi Abbatis Monaſt. Eberbacenſis in German.
Feſtum Patrocinij. B.M.V.
Feſtum deſcenſionis B.M.V.

VIII. CAL. FEBRVAR.

XXV. Ianuarii. D.

Præjecti Epiſcopi & Marini Viri Dei, Arvernis Martyr.
Popponis Abbatis Atrebatenſis in Gall.
Rachanarij Epiſcopi Auguſtoduni & Confeſſ.
Euchadij Monachi Hienſis, diſcipuli Columbani & Apoſtoli.
Ioannis de Iardin, Converſi in Brabantia.
Catharinæ monialis Ciſtercienſis.
Adunalivæ Viduæ Recluſæ, Virduni.
Benedicti monachi Cluniacenſis.

VII. CAL. FEBRVAR.

XXVI. Ianuarij. E.

Bathildis Reginæ & Monial. in Monaſt. Calenſi Tutelaris Galliæ.
Gregorij IV. Pontif. Max.
Iſauri Epiſcopi & Confeſſoris Aucienſis in Hiſpania.
Alberici Abbatis Ciſtercienſis in Gallia.
Goberti Monachi & Confeſſoris in Belgio Monaſt. Foſſis.
Vlboldi Monach. & Converſi in German.
SS. Virgin. Monialium & Martyr. Monaſterij Vitavienſis in Polonia.

VI. CAL. FEBRVAR.

XXVII. Ianuarii. F.

Theodorici Epiſcopi & Confeſſoris Aureliani.
Mauri Abbatis Monaſter. Bobacenſis.
Emerij Abbatis apud Gerundam in Hiſpania.
Sulpitij Bajonenſis Epiſcopi in Monaſt. Cellenſi.
Adjuti Abbatis Aureliani, Carnotenſ. Monaſt.
Lupi Abbatis Cabilonenſis.
Brunonis Monachi Partienſis.
Remberti Converſi Villarienſis.
Martini Converſi in Italia.
SS. Martyr. Attrabentani, Euningi, Grifoldi & Benjamin diſcipulorum S. Wilibaldi.

V. CAL. FEBRVAR.

XXVIII. Ianuarij. G.

Ioannis Abbatis Remenſis.
Natalis Abbatis & Confeſſoris in Hibernia, regio orti genere.
Senulphi Epiſcopi & Confeſſ. Lichefeldiæ in Anglia.
Boſonis monachi Claræ vallenſis.
Richardi Abbatis Vallcellenſis.
Claræ Abbatiſſæ in Monte S. Romarici, ex regia Galliar. familia.
Beneficium S.P.N. Benedicti.
Annæ Abbatiſſæ Rigenſis.

IV. CAL. FEBRVAR.

XXIX. Ianuarij. A.

Gelaſij II. Papæ.
Ayrmanni Monachi & Martyris in Monaſt. Beſvenſi.
Gildaſij Abbatis & Confeſſor. in Britannia, Apoſtoli Armoricæ.
Caroli Comitis & Abbatis Monaſt. Villarienſis.
Himmanæ Abbatiſſæ Monaſt. Salſiniæ.

III. CAL. FEBRVAR.

XXX. Ianuarij. B.

Aldegundis Virgin. & Mon. in Malbodio Hannoniæ Monaſt. ex regali Franciæ Regum proſapia.
Gervadii Monachi & Apoſtoli Moraviæ.
Amnichadi Mon. Recluſi & Confeſſ. in Buchonia, Monaſt. Fuldenſi.
Alani Monachi & Doctoris Pariſienſis.
Adelelmi Abbatis, die ſeq.
Siffridi Monachi Monaſt. Reinhartsbornenſis.
Ægidij Monachi de Bodelo in Flandria.
Wolfoldi Monachi presbyteri in Monaſter. Zwifaltenſi.

PRIDIE CAL. FEBRVAR.

XXXI. Ianuarii. C.

Stephani IV. Pontif. Max.
Adelelmi Abbat. & Confeſſor. Burgis in Hiſpania.
Mariæ de Pinto Abbatiſſæ in Hiſpan.
Ioannis Mon. Pompoſiani.
Petri Converſi Villarienſis in Brabantia.
Caradoci Mon. & Confeſſ. in territ. Roſſenſi.

Digitized by Google

Vdalrici Episcopi Augustani Canonizatio.
Albani Roë Martyr. Londin.

MENSIS FEBRVAR.

CALENDIS FEBRVAR.

I. Februarij. D.

Callisti II. Papæ & Confessoris.
Peregrini Monachi Camaldul. Patavij.
Raymundi Abbatis in Hispan.
Gaufridi Carnotensis Episcopi in Gallia.
Verdianæ Reclusæ, in Castro Florentino.
Brigidæ Virgin. sanctimonial. in Italia.
Hattæ Abbatis Monaster. Blandiniensis.
Elæ Comitissæ & sanctimonialis, in Anglia, genere illustris.

IV. NONAS FEBRVAR.

II. Februarii. E.

Laurentii Archiepiscopi Cantuariæ in Anglia, viri Apostolici.
Burcardi Episcopi I. Wirtzburgensis.
Vincentij Episcopi & Confessoris Cracovienſis in Polonia.
Columbani Iunioris Abbatis Gandavensis.
Lyntij Monachi Casinensis.
Bonifacii Conversi Clarævallensis.
Hadelogæ Abbatissæ Monast. Rickingensis.
Ignatij Monachi Moreroſæ in Hispania.
Sichariæ Virginis sanctimonialis Aurelian.
Dunstani Cantuarien. Archiepisc.
Gertrudis Abbatissæ Elpedianæ.

NONAS FEBRVARII.

III. Februarij. F.

Anscharii Bremensis Episcopi & Apostoli.
Hadelini Mon. & Confessor. Stabulensis, Viri Apostolici.
Laurentij Episcopi & Confessor. Spoletani.
Colmanni Abbatis in Hibernia.
Helinandi Monachi in frigido monte.
Petri Prioris Monast. Dunensis.
Werburgæ Virginis & Abbatissæ Cœnob. Cestrensis.
Berlendis Virgin. & Monial. Morsell. illustrissimo natæ genere.
Waldetrudis Viduæ & Abbatissæ in Monte Castriloco translatio, Principis Montensium Tutelaris.

PRIDIE NONAS FEBRVAR.

IV. Februarij. G.

Remberti Episcopi Bremensis & Apostoli.
Rhabani Archiepiscopi & Confess. Moguntinensis.
Cuannæ Abbatis & Confessor. in Britannia, regio orti genere.
Lietphardi Archiepiscopi Cantuariensis & Martyris.
Gilberti Apostolici viri in Anglia.
Christiani Monachi Hemmenrodensis.
Simonis Abbatis & Confess. Cœnob. Sithiensis.

NONIS FEBRVAR.

V. Februarij. A.

Bertulphi Abbatis & Confess. Gandavi in Monast. Blandiniensi.
Indracti Abbatis cum sociis Martyr. novem in Britannia.
Adelheidis Virginis & Abbatissæ in Monaster. Villeccensi, illustrissimi generis.
Eleutherii Abbat. & Confess. S. Marci in Vrbe Spoletana.
Fingeni Abbat. & Confess. Metensis.
Andreæ Abbatis, Elnone in Belgio, discipuli S. Amandi.
Alexandri Abbatis in Gall.
Aleidis Abbatissæ in Westphalia.
Pandulphi S. R. E. Cardinalis, Episcopi Ostiensis.

VIII. IDVS FEBRVAR.

VI. Februarij. B.

Amandi Episcopi Trajectensis, filij Ducis Aquitaniæ, viri Apostolici.
Ivæ Occidentalium Saxonum Regis, Monachi & Confess.
Godefridi Comitis & Monachi Hirtaugiensis.
Didaci Oxonien sis Episcopi in Hispania, Viri Apostolici.
Leonis Abbatis Bertinensis.
Arnoldi Abbatis Bonævallensis.
Relindæ Abbatissæ Monast. Eickensis in territ. Lossensi.
Godefridi, Comitis Palatini, & Abbatis Zwifaltensis.

VII. IDVS

VII. IDVS FEBRVAR.

VII. Februarij. C.

Odonis Archiepiſcopi Cantuarienſis & Confeſſ.
Ramualdi Abbatis translatio Fabrianum.
Arnolwini Abbat. & Epiſcopi Laubienſis.
Epponis Abbatis & Confeſſor. Monaſt. non longè à Prufeningen.
Nivardi Abbatis Ciſtercienſ. in Hiſpan.
Meldani Abbatis in Hibernia.
Rayneri Converſi Villarienſis.
Petri Quirini Camaldulenſ.
Rictrudis Abbatiſſæ & Clotſendis & Adalſendæ elevatio.

VI. IDVS FEBRVAR.

VIII. Februarii. D.

Pauli Epiſcopi Virodunenſis.
Pelagii II. Papæ.
Gerberti Abbatis & Confeſſ. Fontanellenſis.
SS. & BB. Monach. Fontanellenſium in Gallia.
Raynerii alumni Monaſt. in Monte Caſini.
Pauli Converſi in Monaſter. B. M. V. de Lucka.
Elfledæ Regis filiæ, Virgin. & Abbatiſſæ in Anglia.
Iodoci Palmerii Monachi & Confeſſ. in Monaſt. Mont. Virgin.
Ioannis Converſi Villarienſis.
Viſitatio SS. Benedicti & Scholaſticæ ſororis.

V. IDVS FEBRVAR.

IX. Februarii. E.

Altonis Epiſcopi & Confeſſoris Weingartenſ.
Ansberti Epiſcopi Rotomagenſ.
Tramuvini Epiſcopi & Confeſſor. Pictor. in Anglia.
Ermenfridi Epiſcopi & Confeſſ. Virdunenſ.
Raynaldi Epiſcopi Nuceriæ in Vmbria.
Furſei Abbatis Chonobhersburgenſ.
BB. Monach. & Martyrum Monaſt. Cellæ Mariæ.
Batherii Abbatis Monaſter. Sanct. Columbæ.
Ericii Generalis Vallis-Vmbroſæ Monaſter.
Nicolai Monachi Monaſter. Igniacenſ.

IV. IDVS FEBRVAR.

X. Februarii. F.

Scholaſticæ, Virgin. ſororis Sanct. Benedicti.
Auſtrebertæ Virgin. Pauliacenſ. Cænobij Antiſtita.
Guilielmi Eremitæ Senenſis, die ſeqq.
Arnaldi Abbatis & Martyr. Patavii.
Peregrini Monachi & Confeſſor. Placentin.
Cronani Abbatis Glaſmorenſis.
Godwini Converſi in Angliæ.
Cedmoni Monachi & Confeſſor. in Anglia.
Pagani Monachi & Confeſſor. Catanæ in Sicilia.
Aſiniani Epiſcopi apud Oriental. Saxones.
Euſebii Monachi, Venetiis in Monaſt. S. Michaëlis.
Baldegundæ Abbatiſſæ Sanctonenſis.
Iarentonis Abbatis Divionenſis in Burgundia.
Gertrudis translatio Nivell.

III. IDVS FEBRVAR.

XI. Februarii. G.

Deſiderii Epiſcopi Viennenſis & Martyr.
Severini Abbatis Monaſt. Agaunenſis.
Guilhelmi Ducis & Eremitæ, in Stabulo Rhodis.
Ehaorni Eremitæ & Martyris Venetenſ.
Rodolphi Epiſcopi Oſnabrugenſis.
Diemonis Prioris Hirſaugienſis.
Henrici Abbatis Daciæ, in Schola Vitæ.
Bertradæ Incluſæ in Monaſt. S. Galli.

PRIDIE IDVS FEBR.

XII. Februarii. A.

Martyrum Cænobii Novalicienſis.
Scriptorum Innumerabilium,
Monachorum & Martyrum per Galliam, Germ an. aliasque provincias.
Benedicti Abbatis Anianenſis, genere illuſtris; Concordiæ Regularum ſcriptoris.
Stephani S. R. E. Cardinalis, Epiſcopi Prænestini.
Benedicti Epiſcopi & Confeſſoris Albigauni in Italia.
Conſtantii Comitis & Monach. Brixiæ in Cenomanis.
Nicolai Monachi Villarienſis.
Gildæ Virgin. & Abbatiſſæ in Brabantia.
Domunci Abbatis Barragenſis.

IDIBVS FEBRVARII.

XIII. Februarij. B.

Gregorii II. Papæ.
Stephani Abbatis, Reate.
Stephani Abbatis, Grandimontenſium Inſtitutoris, die ſeqq.
Wulfridi Monachi Stratæ Floridæ in Anglia.
Ermenildæ Viduæ, & ſanctimonialis in Britannia, regio ortæ genere.
Petri Epiſcopi Vercellenſis.
Haymonis & Veremundi Converſ. & Confeſſorum apud Medan. in territor. Mediolanenſ.
Stephani Abbatis Ratenſis Cœnobij in Portugallia.
Aleydis Monial. Ciſterc. in German. pœnitentis.
Euſtochiæ ſanctimonialis Virgin. Patavij.
Bernhardi Montis Sion in Hiſpania Generalis, ob. 1606.
Chiliani Epiſcopi & Martyr. Herbipolenſis.
Licinii Epiſcopi Andegav.

XVI. CALEND. MARTII.

XIV. Februarij. D.

Antonii Abbatis Surrenti.
Conani Abbatis Helluenſis, Viri Apoſtolici.
Stephani Abbatis Grandimontenſis.
Cellaci Epiſcopi Lichefeldenſis Apoſtoli Angloſaxonum.
Giberti Abbatis & Martyr. Luxovienſ.
Richmiri Abbatis Cenomanenſis.
Eufraſiæ & Febroniæ Virgin. Monial.
Cornelii Poldermans Prioris Ziriczeæ apud Zeland. & Martyr.
Guilhelmi Olivetani Cœnob. Conditoris.

XV. CALEND. MARTII.

XV. Februarij. D.

Fauſti Monach. Caſinenſis, diſcipuli S. Benedicti.
Berecti Abbatis in Britannia.
Quinidini Epiſcopi & Confeſſoris Vaſionenſis.
Ansberti Monachi Vticenſis in Norman.
Ethelfredæ, filiæ Regis, & Monial. Virg. Monaſt. Witbienſis in Anglia.
Blichdehildis Viduæ & monial. in Gallia, illuſtris generis.
Iohannis Epiſcopi Meldenſis.
Gertrudis Recluſæ in Weſtphalia.
Iohannis Baptiſtæ, Monachi Fulienſis.

XIV. CAL. MARTII.

XVI. Februarij. E.

Franconis Epiſcopi & Martyris, in Civitate Werdenſi, Apoſtoli Germaniæ.
SS. Martyrum Siciliæ.
Ioannis Epiſcopi & Confeſſoris Salisburgenſis.
Ioannis Abbatis Monaſt. Caſæ-Marii in Hernicis.
Agani Abbatis Monaſt. S. Gabriel. in Airola.
Siffridi Monachi Heiſterbacenſis.
Margaritæ Virgin. Ciſtercienſ. in Etruria.
Frauſmundi Romæ in Vatic. S. Benedicti diſcipuli.
Marcouſſi Monach. in Gallia.

XIII. CAL. MARTII.

XVII. Februarii. F.

Silvini Epiſcopi Tholoſani in pago Tarvanenſi.
Benedicti Epiſcopi & Confeſſoris Sardiniæ.
Fintani Abbatis & Confeſſoris in Scotia.
Finani Epiſcopi & Confeſſoris Lindisfarnenſis in Anglia.
Conſtabilis Abbatis in Monaſt. S. Trinitatis Cavæ.
Odonis Monachi & Pro-Prioris Clatævallenſis.
Galdrici Monachi & Confeſſoris in Gallia.
Frowini Abbatis monaſt. Salemitani.
SS. & BB. S. Maximini Trevirenſium.

XII. CALEND. MARTII.

XVIII. Februarij. G.

Helladi Epiſcopi & Confeſſoris Toletani.
Gregorij V. Papæ, regio orti genere, Electorum Imperii. inſtitutionis.
Angliberti Abbatis Cantulenſis, illuſtri loco nati.
Lazari Abbatis Ital. prope Spoletum.
2000. Martyrum in Hiſpania.
Mancgoldi Abbatis & Martyris, in Monaſt S. Georg. Iſnenſis oppid.
Ioannis Abbatis S. Martini in Anglia.
Silvani Monachi in Gallia, diſcipuli Sanct. Bernhardi.

XI. CA-

Digitized by Google

XI. CALEND. MARTII.

XIX. Februarij. A.

Dagæi Epiſcopi & Confeſſor. in Britannia.
Bonifacij Epiſcopi Lauſanenſis.
Friderici Abbatis in monte S. Michaelis.
Hieronymi Monachi Montis Coronæ.
Nuadati Epiſcopi & Confeſſoris in Hibernia.
Vdalrici Abbatis Monaſt. Cæſarienſis.
Morandi Abbatis in Burgundia.
Agnetis Virgin. & Abbatiſſæ Monaſter. Balnei in Italia.
Triumphus Carnis S.P.N. B.

X. CALEND. MARTII.

XX. Februarij. B.

Leonis Epiſcopi Catenæ in Sicilia, Taumaturgi.
Eucherij Epiſcopi Aurelianenſis.
Colgæ Abbatis & Confeſſoris in Britannia, Alcuini Magiſtri.
Cymberti Abbatis & Confeſſoris Monaſt. Reodfordenſis.
Iſenbardi ſacriſtæ Monaſt. Hemmenrodenſis.
Ioh. Gradenici Mon. Mont. Caſinatis.
Vdalrici Anachoretæ in Anglia.
Iohannis Converſi Villarienſis.
Catharinæ ſanctimon. in monte regali in Sicilia Poetæ.

IX. CALEND. MARTII.

XXI. Februarij. C.

Paterij Epiſcopi Brixiæ.
Germani Abbatis & Raudoaldi Monach. Martyrum in Germania.
Agathonis Papæ, in Græcia.
Vrſicini Monachi & Confeſſoris Luxovienſis Apoſtoli Helvetiæ.
Gumberti Archiepiſcopi & Confeſſor. Senonenſ.
Fintani Epiſcopi Cluainfertenſis in Hibernia.
Petri Monach. Claræ vallenſis in Gallia.
Agnetis Virg. ſanctimonial. in Germania.
Ludolphi Abbatis Corbejæ Saxonum.
Gunthildis Abbatiſſæ Bilebienſis.

VIII. CAL. MARTII.

XXII. Februarij. D.

Petri Damiani Faventiæ.
Iohannis Abbatis Lucenſis in Italia.
Malbrigidi Epiſcopi & Confeſſoris Archiepiſcopi Hiberniæ.
Henrici Monachi Hemmenrodenſis.
Quadrati Abbatis Bonævallenſis.
Guduali Archiepiſcopi & Confeſſoris translatio.
Edmundi Archiepiſcopi Cantuarienſis elevatio.
Teclæ Virgin. monial. Conchæ Camporum in Hiſpania.
Dettæ Abbatiſſæ Winbrunnenſis, Regis Angliæ ſororis.

VII. CAL. MARTII.

XXVIII. Februarij. E.

Finneni Abbatis & Confeſſoris in Britannia.
Ioannis Epiſcopi Apoſtoli & Martyris, Mechelburgenſis.
Milburgæ Virgin. ſanctim. in Anglia, regij generis.
Ordonij Epiſcopi & Confeſſoris Aſturicenſis.
Bartholomæi Abbatis Turonenſis.
Cæſarij Monachi & Prioris Villarienſ.
Nicolai Prioris Genuenſis.
Eleonoræ Virginis ſanctimonial. in Luſitania.
Villani Monachi S. Iuſtinæ de Padua.
Gerhardi Canadinenſis in Vngaria Epiſcopi translatio.

VI. CAL. MARTII.

XXIV. Februarii. F.

Edilberti Regis Cantiorum, plurium Monaſteriorum fundatoris.
Birnſtani Epiſcopi Wintonienſis.
Bartholomæi Abbatis Catalaunienſis.
Cuminei Abbatis & Confeſſoris in Hibernia.
Deſiderii Converſi in Mon. Claræ vallenſi, diſcipuli Bernhardi.
Dedicatio Eccleſiæ S. Dionyſij extra muros Pariſienſes.

V. CAL. MARTII.

XXV. Februarii. G.

Altrudis Virginis Abbatiſſæ Malbadienſis.
Leobardi Abbatis in Alſatia.
Adilhelmi Abbatis & Confeſſoris in Helvetia.
Valerii Abbatis in Hiſpania.
Adami Abbatis Ebracenſis.
Ianuarij Monachi Caſinatenſis, diſcipuli S. Gunizonis.

Wal-

Walpurgæ Virgin. Herſverdenſis Cænobij.
Methildis Virginis Ciſtercienſ. in German.
Burcardi Epiſcopi & Patroni Herbipolenſis.
Furſei Abbatis, Hiberniæ regis filij, tranſlatio.

IV. CALEND. MARTII.

XXVI. Februarij. A.

Victoris Monachi & Confeſſoris in territorio Archiacenſi.
Maurilij Fiſcanenſis Monachi.
Radconis Monachi & Martyris Beſvenſis.
Milgithæ Virgin. monial. in Anglia.
Talmachi monachi, in Hibernia, diſcipuli S. Brandani.
Guilhelmi Olivetani Cænobij Conditoris in Hannonia.
Andreæ Monachi & Confeſſoris Claræ-vallenſis.
Mechtildis Virgin. Cænob. Spanheimenſis.
Theodorici Monach. & Confeſſor. Monaſt. Novocaſtrenſis.
Arnaldi Converſi in Cænob. Strombergenſi.
Mechtildis Elpedianæ feſtum.

III. CALEND. MARTII.

XXVII. Februarij. B.

Leandri Epiſcopi Hiſpal. regio orti genere, Hiſpaniarum Apoſtoli.
Ioannis Abbatis Gorzienſis in territ. Metenſi.
Emanuelis Cremonenſis in Friſia Epiſc.
Ioannis Monachi Monaſt. Vallis Lambertinæ.
Roberti Prioris in Monaſt. Ciſtercienſi.
Eliſabethæ Abbatiſſæ Monaſt. Boldronenſis.

PRIDIE CAL. MARTII.

XXVIII. Februarij. C.

Romani Abbatis Lugdunenſis.
Oſwaldi Epiſcopi & Confeſſoris Wigorniæ in Anglia, contra peſtem Patroni.
Ædi Epiſcopi & Confeſſoris in Hibernia, genere principis, capite dolentium Patroni.
Herberti Archiepiſcopi Turritani in Sardinia.
Sillani Abbatis in Britannia, Cænobij Benchorenſis.
Violentiæ Abbatiſſæ in Luſitania.
Beatricis Prioriſſæ in Nazareth tranſlatio.
Theodolphi Abbatis & Confeſſoris Inventio Treveris.
S. Auguſtini Commemoratio.
Victoris Monachi & Eremitæ in Helvetia Monaſt. S. Galbi.

MENSIS MARTIVS,

CALEND. MARTII.

I. Martij. D.

Suitperti Epiſcopi apud Civitatem Werdam viri Apoſtolici.
Siviardi Abbatis Cenomanenſis.
Albini Epiſcopi & Confeſſoris Andegavenſis.
Rodoſindi Epiſcopi in Hiſpania.
Almarici Epiſcopi Silvanectenſis in Gallia.
Davidis Epiſcopi & Confeſſoris in Britannia, regio nati genere.
Hugonis monachi Claræ-Vallenſ. diſcipuli S. Bernardi.
Simplicij monachi in Bona-valle diſcipuli S. Hugonis.
Lucæ Abbatis in Sicilia.
Herculani Epiſcopi & Martyris Peruſiæ translatio.
Guidonis Generalis Camaldulenſis.

VI. NONAS MARTII.

II. Martij. E.

Ceaddæ Epiſcopi Merciorum & Lindisfarnorum.
Stephani Archiepiſcopi Vpſalenſis & Confeſſoris in Suecia.
Lucæ Abbatis in Nicoſia.
Willeici Abbatis apud Werdam Cæſaris.
Andreæ Monachi in Hiſpania monaſt. Riviſicci.
Franciſci Provincialis Fulienſis.
Arduini, Regis Italiæ & monachi.

V. NONAS MARTII.

III. Martij. F.

Kunegundis Imperatricis & monialis Bambergenſis.
Winwaloci Abbatis Gandavenſis in Cænob. Blandinienſi.
Caluppani Monachi Recluſi Arvernenſis.
Anshelmi Abbatis Novantulæ in monaſter. agri Mutinenſis.
Alani Abbatis Monaſt. Farfenſis.

Rupertti

Ruperti Abbatis Tuitienſis.
Owini Monachi Lichefeldenſis.
Gerlonis Abbatis Gloceſtriæ in Anglia.
Eliſabethæ Monial. Eboræ in Luſitania.

IV. NONAS MARTII.

IV. Martij. G.

Baſinj Epiſcopi Treverenſis & Confeſſor.
Petri Abbatis Caventis.
Beraldi Monachi & Martyris, Monaſt. Beſvenſis.
Thomæ Prioris Cantuarienſis.
Burcardi Abbatis Monaſt. S. Galli.
Hermanni Converſi Monaſt. Aquitienſis.
Furſei Monachi & Confeſſoris, Hibernię regis filij.
Ioannis Monachi & Eremitæ Caſinenſis.
Tranquillæ Virgin. & mon. Cordubenſis.

III. NONAS MARTII.

V. Martij. A.

Virgilij Archiepiſcopi & patroni Arelatenſis.
Petri Abbatis & Martyris Primi Inquiſitoris, in Villa S. Ægydij.
Rutperti Abbatis Tuitienſis.
Radulphi Archiepiſcopi Lugdunenſis.
Chineburgæ & Ghineswidæ, regio ortarum genere & Sanctimon. in Anglia.
Gerhardi monachi Claræuallenſis, diſcipuli S. Bernardi.
Clementis Abbatis Syracuſani.
Raymundi Abbatis Hiſpani Cœnob. Fiterenſis, translatio.

PRIDIE NONAS MARTII.

VI. Martij. B.

Fridolini Abbatis & Confeſſoris Seckwigenſis in Germania, regio ſanguine orti.
Iudicaelis, Regis & Confeſſoris in Monaſt. S. Maini in Britannia.
Pontij Epiſcopi Claromontani in Gallia.
Cononis Epiſcopi Ratisponenſis.
Raideriſij monachi Caſinenſis.
Amadeum Virgin. ſanctimonialis apud Allobroges.
Henrici Monachi Cæleſtini in Galliis.
Annæ Virgin. & Abbatiſſæ in Suevia Monaſt. Poundenſis.
Noggeri Abbatis, Zwifaltenſis Monaſt.

NONIS MARTII.

VII. Martij. C.

Equitij Abbatis in provincia Valeriæ.
Volckeri Monach. & Martyr. Monaſt. Segebergenſis.
Ioannis Abbatis Monaſt. Blandinienſis, viri Apoſtolici.
Eaſturwini Abbatis Monaſt. Wirenſis in Anglia.
Godeſcalci Monachi in Valle S. Petri.
Ardonis Presbyteri & Monachi Monaſt. Ananianæ.
Petri Monachi Bonævallis in Gallia.
Antonini Converſi, in Sicilia Monaſt. Montis Regalis.
Redemptæ Virgin. Monial. Romanæ.
Thomæ Aquinatis Doctoris Angelici Commemoratio.

VIII. IDVS MARTII.

VIII. Martij. D.

Iuliani Archiepiſcopi Toletani in Hiſpania.
Hunfridi Epiſcopi Tarvanenſis.
Veremundi Abbatis & Confeſſoris in Regno Navarræ.
Henrici Prioris Villarienſis.
Berengariæ Monial. Ciſtercienſis in Hiſpania, generis regij.
Nicolai Faſani, Abbatis Surienſis, viri Apoſtolici in Hibernia.
Manſonis Abbatis Caſinenſis, illuſtri genere nati.

VII. IDVS MARTII.

IX. Martij. E.

Franciſcæ Viduæ Romanæ.
Cyrilli & Methodij Epiſcoporum Moraviæ.
Monachorum & Martyrum 60. Ciſtercienſium in German.
Gregorij Cardinalis Epiſcopi Oſtienſis & Confeſſoris in Regno Navarræ.
Reinhardi Abbatis Reinhauſani in Saxonia, Patroni Epilepſiæ.
Vindrici Abbatis Tullenſis.
Marię Sanctimonialis, Virgin. Monaſter. Dunewarch. in German.
Henrici Ducis Burgundion. & Monach. Ciſtercienſ.
Idesbaldi Abbatis Dunenſis.

VI. IDVS MARTII.

X. Martij. F.

Attalæ Abbatis monaſt. Luxovienſis.
Droctovæi Abbatis Pratenſ. Cœnob. Lutetiæ Pariſiorum.
Stephani Abbatis & Confeſſoris Obazinenſis.
Boſonis Archiepiſcopi Eboracenſis.

Æmi-

Æmiliani Abbatis Latiniaci in territor. Parisiensi.
Wirntonis Abbatis Formbacensis.
Ioannis Passei Abbatis Wallensis in Anglia & Martyris.
Andreæ Monachi Monast. Vallis-Vmbrosæ.
Crode Episcopi in Anglia.
Ioannis Mon. & Eremitæ apud Vallem-Vmbrosam.
Gelasii Abbatis in Anglia.
Christinæ Virgin. & sanctimonialis in Nazareth.

V. IDVS MARTII.

XI. Martij. G.

Eulogii Presbyteri Cordubensis & Martyris.
Firmini Abbatis Ambianensis.
Suatacopii Regis Moraviæ, Monachi & Confessoris.
Vincentii Abbatis & Ramiri Monachi, Martyrum in Hispania.
Welfrani monachi monast. Reinhartsbornensis.
SS. & BB. ejusdem monast.
Palumbi monachi monast. Sublacensis.
Mamerti Abbatis & Confessoris monast. S. Petri prope Gumielen.
Iuliani Monachi Clarævallensis.
Henrici Episcopi Trid. ensis, illustri genere nati.

IV. IDVS MARTII.

XII. Martii. A.

Gregorii Papæ, magni Apostoli.
Petri Diaconi Romani.
Pauli Leonensis Episcopi.
Yldulti monachi & Confessoris Leonensis.
Gregorii Prioris Villariensis.
Edmundi monachi Pontiniaci in Gallia.
Finæ Virgin. morial. in Hetruria.
Heinæ Sanctimonialis in Anglia.

III. IDVS MARTII.

XIII. Martij. B.

Consortiæ Virginis Mon. Cluniacensis.
Pauli Episcopi Leonensis, viri Apostolici.
Leandri Episcopi & Confessoris Hispalensis.
Stephani Abbatis & Martyris Tholosani.
Trebelli Regis & Monachi in Bulgaria.
Aldradi Abbatis Novalitiæ Pedemontanæ.
Guilhelmi Monachi VVallensis & Martyr. in Anglia.
Eustachii Monachi Trium fontium in Gallia.
Mactefledis Abbatissæ monast. montis Romarici.
Sanciæ Portugalliæ Regis filiæ & Monialis Cellensis in Lusitania.

PRIDIE IDVS MARTII.

XIV. Martij. C.

Monachorum duorum, discipulorum S. Valentni, & Martyrum in provincia Valeriæ.
Mathildæ Imperatricis & monialis.
Petri Abbatis Claræ-vallensis, regii generis.
Ioannis Abbatis Casinensis.
Petri Abbatis Cavensis.
Petri Abbatis Sineronensis.
Georgii Presbyteri & Monachi Augustani.
Caroli â Sanct. Bernhardo Monachi Fulensis.
Adelheidis, monialis Zwiefaltensis ex Imperatorio sanguine oriundæ.
Translatio Arnaldi Abbatis, Vrii Monachi, Felicitatis Virg. aliorumque Patavij.
Paulinæ Reclusæ.

IDIBVS MARTII.

XV. Martij. D.

Zachariæ Papæ.
Speciosi Monachi Romani, S. Benedicti discipuli.
Raymundi Abbatis Toletani, institutoris militum de Calatrava.
Sisebuti Abbatis Cœnob. Caradinensis in Hispania.
Adelberti Abbatis & Confess. in Hispania monast. S. Ioannis de Taranca.
Ioannis Monachi Bonævallensis.
Tranquilli Abbatis Divionensis.
Macoldiæ Virginis sanctimonialis, Astæ in Insubria.

XVII. CALEND. APRIL.

XVI. Martij. E.

Torelli Monachi Conversi & Eremitæ in Italia.
Cyrilli & Methodii Episcoporum in Moravia, virorum Apostolicorum.
Tetrici Episcopi & Martyris Antisiodorensis.
Ioannis Episcopi, Mantuani.
Meginbodi Abbatis Burbacensis.

Gumari

Gumari Monachi Villarienſis in Brabantia.
Conſtantii Converſi Claræ vallenſis.
Læti Monachi Vallis Vmbrolæ & Abbatis.
Euſebiæ Abbatiſſæ Hamaticenſis.

XVI. CALEND. APRIL.

XVII. Martii. F.

Gertrudis Virginis & Abbatiſſæ Novigellenſis.
Colonati Presbyteri & Totuani Diaconi Martyrum Herbipol.
VRij Monachi & Confeſſoris, Patavii in Cœnob. S. Iuſtinæ.
Gertrudis Virginis & Abbatiſſæ, illuſtris familiæ, in Polonia.
Conradi Guelphi, genere illuſtriſſimi, Monachi Claræ vallenſis.
Patricii Olivetani.
Felicis Abbatis Cœnobii S. Gildæ.
Attelberti Abbatis & Confeſſoris.
Demuthæ Incluſæ ad S. Galli.

XV. CAL. APRILIS.

XVIII. Martii. G.

Anſelmi Epiſcopi & Confeſſoris Lucenſis.
Ioannis III. Abbatis Sacri Montis, illuſtri orti genere.
Gordiani, diſcipuli S. Benedicti, monachi Syracuſani.
Conſtantii Monachi Caſinatis, in Italia.
Chriſtiani Archiepiſcopi & Primatis Hiberniæ, viri Apoſtolici.
Gilduini Epiſcopi Dolenſis & Confeſſoris.
Eduardi Regis & Martyris Angliæ.
Catharinæ Abbatiſſæ Mon. S. Spiritus, in Hiſpania.

XIV. CAL. APRILIS.

XIX. Martij. A.

Ioannis S. Pinnenſis.
Martini Epiſcopi Bracaræ in Hiſpania, viri Apoſtolici.
Abundi Monachi Villarienſis in Brabantia.
Emeberti Monachi Claræ vallenſis.
Landoaldi S.R.E. Cardinalis.
Idæ Comitiſſæ & monial. monaſt. Brigenſis.
Landradæ Virg. & Abbatiſſæ translatio.

XIII. CAL. APRIL.

XX. Martii. B.

Vigilia S.P.N. B.
Cutberti Epiſcopi Lindisfarnenſis in Britannia.
Wulfrani Epiſcopi Senonenſis.
Martini primi Dumienſis Epiſcopi.
Hereberti Presbyteri & Eremitæ Eboracenſis.
Ebrardi monachi Morimundenſis.
Thomæ Monachi Villarienſis.
Anonymi Monachi Floriacenſis.

XII. CAL. APRIL.

XXI. Martii. C.

Feſtum S.P.N. B.
Inſtitutio Ciſtercienſis.
Roberti Abbatis Moliſmenſis.
Lupicini Abbatis Lugdunenſis.
Benedicti Monachi Alvaſtræ in Svecia.
Henrici Abbatis Villarienſis.
Clementiæ Comitiſſæ & monialis Sphanheimii.
Liberatæ & Fauſtinæ ſororum & virginum ſanctimonialium.
Chriſtiani Abbatis Monaſt. S. Panthaleonis Colonienſis.

XI. CAL. APRIL.

XXII. Martii. D.

Gregorii IX. Papæ.
Lupicini Abbatis Lugdunenſis.
Conradi Abbatis & Martyris Cœnob. Manſeenſis.
Bernardi Epiſcopi Nannetenſis in Britannia.
Virginum Monaſterii Montis Romarici.
Tolobæi Epiſcopi & Confeſſoris in Hiſpania.
Gentæ Abbatiſſæ Monaſt. Vallis Floridæ.
Herlindis & Relindis Virgin. translatio in Monaſt. Eikenſi.

X. CAL. APRIL.

XXIII. Martii. E.

Benedicti Monachi in Campania.
Ruandi Epiſcopi Vennetenſis.
Brunonis Abbatis Hirſaugienſis.
Henrici Abbatis Villarienſis.
Felicis Monachi Caſinenſis.
Odonis Monachi Cavenſis.
SS. & BB. Monachorum Cavenſium.
Edilwaldi Monachi & Confeſſ. in Anglia.
Lalibalæ Regis & Monachi Lalibalenſis.
Mariæ ſanctimonialis Abulæ in Hiſpania.
Winoci Abbatis, regii generis, elevatio.
Bernardi Commemoratio.

IX. CAL. APRIL.

XXIV. Martii. F.

Stephani Abbatis Reatenſis.
Aldemarij Monachi & Confeſſoris Caſſinenſis.
Eiſonis Abbatis & Confeſſoris Friſienſis.
Michaelis Monachi & Eremitæ Itali.
Ægidii de Roya Abbatis Montis Regalis.
Felicitatis, filiæ Ottonis II. Imp. Monial. Papienſis.
Berthæ Abbatiſſæ Cauriglienſis.
Iuſti monachi montis Sion.
Petri Generalis Fulienſis.
Cunonis monachi Zwifaltenſis.

VIII. CAL. APRIL.

XXV. Martii. G.

Hermelandi Abbatis monaſter. Antrenſis.
Barontij & Deſiderii Confeſſorum.
Humberti Epiſcopi & Confeſſoris Laudunenſis, viri Apoſtolici.
Alſwoldi Epiſcopi & Confeſſoris Schirenborniæ in Anglia.
Ioannis Abbatis Ciſtercienſis.
Thomæ Monachi Camaldulenſis, Herniſorum Patroni.
Blaſij Abbatis Hortenſis in Hiſpania.

VII. CALEND. APRIL.

XXVI. Martij. A.

Braulij Epiſcopi Cæſar-Auguſtani, regio genere.
Ludgeri Epiſcopi, viri Apoſtolici.
Pontii Abbatis Avenionenſis.
Petri Marginet Monachi Populeti in Catalonia.
Waltheri Monachi Rievallenſis in Anglia.
Melioris Converſi Vallis Vmbroſani.
Egberti Regis & Monachi, in Anglia.
Bertilionis Abbatis Divionenſis.
Felicitatis Virginis, monial. Patav.
Vrſmari Epiſcopi Lobienſis elevatio.

VI. CAL. APRILIS.

XXVII. Martii. B.

Ruperti Epiſcopi & Confeſſoris Salisburgenſis.
Andragiſinæ ſanctimonialis Virginis, Bellovaci.
Petri Abbatis Ciſtercienſis in Gallia.
Frowini Abbatis, in Helvetia monaſter. montis Angelorum.
Archibaldi Abbatis & Confeſſoris in Anglia.
Euſtachii Monachi & Confeſſoris.
Faroaldi Ducis & Monachi Farfenſis Monaſt.
Erneſti Comitis, & Monachi Zwifaltenſis.
Bernhelmi, Abbatis Spanheimenſis.

V. CAL. APRILIS.

XXVIII. Martii. C.

Octava S.P.N. B.
Spei Abbatis apud Nurſiam.
Haymonis Epiſcopi Halberſtattenſis, Alcuini diſcipuli.
Stephani Abbatis Ciſtercienſis in Gallia.
Eckberti Abbatis, in Monaſt. Schônaugienſi.
SS. & BB. Villarienſium Monach. & Converſorum.
Agnetis Virgin. & monialis Belloptatenſis in Belgio.
Bilberti Comitis & fundatoris Walciodorenſis Cœnobij.
Fremundi Monachi Martyris, in Anglia elevatio.
Baronti, Deſiderii & ſociorum Monachorum Inventio & translatio Piſtorii.
Bathildis Reginæ & ſanctimonialis translatio in Monaſt. Calenſi.

IV. CAL. APRIL.

XXIX. Martii. D.

Euſtaſij Abbatis Luxovienſis, diſcipuli S. Columbani, viri Apoſtolici.
Stephani IX. Papæ, regia ſtirpe oriundi.
Hugonis Monachi & Confeſſoris Vallcellenſis.
Waltheri Converſi Villarienſis.
Simplicii & Conſtantini Abbatum, necnon Carolomani Regis & Monachi Inventio in monaſterio Caſinenſi.
Triumphus B.M.V. Camberonenſis.

III. CAL. APRIL.

XXX. Martij. E.

Pattonis Epiſcopi & Confeſſoris, Werdenſis, viri Apoſtolici.
Zoſymi Epiſcopi & Confeſſoris Syracuſani.
Mamertini Abbatis & Confeſſoris, Antiſiodori.
Clinij Monachi & Confeſſoris, prope Aquinum Italiæ.
Raynaldi Monachi & Confeſſoris, Clarævallenſis.

Veronis

Veronis monachi, Lambecæ in Hannonia.
Caroli Abbatis Villarienſis.
Brunonis Monachi Græci.
Rogeri Abbatis Bellæ-Landiæ.
Childegundis Virginis & Martyris; regio genere natæ.

PRIDIE CAL. APRIL.

XXXI. Martij. F.

Guidonis Abbatis Pompoſiani.
Ioannis Abbatis Caſinenſ.
Iuſtiniani Monachi & Martyris in Anglia.
Goſwini Abbatis Ciſtercienſis.
Danielis, Converſi, Venetiis in Monaſt. S. Matth. de Muſano.
Ludovici Monachi Heiſterbacenſis.
Godefridi Monachi Villarienſis.
Hoyldis Virgin. mon. Trecenſis.
Sapientiæ Monialis & Prioriſſæ in Monte Cornelio Leodii.
Benedicti Monachi Campani.
SS. & BB. Pompoſianorum.
Wandregiſili Abbatis & Ansberti atque Wulfrani Epiſcoporum Blandinienſium elevatio.

MENSIS APRILIS.

CALEND. APRILIS.

I. Aprilis. G.

Venantii Archiepiſcopi Toletani & Martyris in Dalmatia.
Hugonis Epiſcopi, Gratianopolitani.
Walerici Abbatis Ambianenſis.
Procopii Abbatis, Cothumæ in Bohemia.
Hugonis Abbatis Bonæ-Vallenſis.
Lanzonis Monachi, in Anglia.
Theodorici Monachi & Confeſſoris; Heiſterbacenſis.
Nicolai monachi translatio.

IV. NONAS APRILIS.

II. Aprilis. A.

Theodori Monachi in Gallæcia.
Bernardi Archiepiſcopi Toletani.
Notgeri Epiſcopi Leodienſis.
Drogonis Monachi & Confeſſoris, Floriacenſis in Gallia.
Arnulphi Abbatis Villarienſis.
Gerardi Monachi Claræ-vallenſis.
Henrici Incluſi, Bambergenſis.
Vrſmari & Ermini, Abbatum & Epiſcoporum Laubienſium Triumphus.

PRIDIE NONAS APRIL.

III. Aprilis. B.

Burgundoforæ Virginis & Abbatiſſæ, Cœnob. Evoriacenſis, in Gallia.
Thientonis Abbatis & Martyris, Weſſenbrunnenſis in Bavaria.
Hermanni Converſi Villarienſis.
Attalæ Abbatis & Confeſſoris, in Sicilia.
Mainardi Monachi & Confeſſoris, in Stiriæ eremo.
Alphani Monachi Caſinenſis.
Boni Abbatis & Confeſſoris; Piſis in Tuſcia.
Giomariæ Virgin. Monial. in Luſitaniæ Cœnob. Lorvanienſi.

PRIDIE NONAS APRIL.

IV. Aprilis. C.

Iſidori Epiſcopi Hiſpalenſis, Tutelaris Hiſpaniæ.
Hildeberti Abbatis & Martyris Gandavenſis.
Aleydis, matris S. Bernhardi, ſanctimonial. in Gallia.
Gunzelini Abbatis monaſt. Morerolæ in Hiſpania.
SS. & BB. Laubienſium translatio.

NONIS APRILIS.

V. Aprilis. D.

Iulianæ Abbatiſſæ Villarienſis.
Gerardi Abbatis Monaſt. Sylvæ Majoris in Vaſconia.
Andreæ Portarii Claræ-vallenſis, fratris S. Bernhardi.
Ioannæ monialis Bellopratenſis in Belgio.
Barontii Eremitæ.
SS. Virgin. plurium Salſiniæ ad Sabim.
Alberadis Comitiſſæ & Converſæ Zwifaltenſis.

VIII. IDVS APRILIS.

VI. Aprilis. E.

Gallæ Viduæ & mon. Romanæ.
Winebaudi Abbatis Trecenſis.
Yſonis Monachi & Confeſſoris, S. Galli in Helvetia.
Elſtani Epiſcopi & Confeſſoris, Rameſberiæ in Anglia.
Henrici Monachi Villarienſis.
Martini de Vargas, Congregationis Montis Sion Inſtitutoris.

VII. IDVS APRILIS.

VII. Aprilis. F.

Aiberti Monachi Monaſter. Criſpinienſis.
Eberhardi Comitis, Monachi & Confeſſoris Schafthuſ.
Hermanni Converſi Hemmenrodenſis.
Walteri Monachi & Confeſſoris Cluniacenſis.
Tilmanni & Giberti Martyrum Luxovienſ.
Ermentrudæ monialis Montis Cornelii Leodienſis territor.

VI. IDVS APRILIS.

VIII. Aprilis. G.

Victerpi Epiſcopi & Confeſſoris, Auguſtæ Vindelicorum.
Notkeri Balbuli, Monachi & Confeſſoris S. Galli in Helvetia.
Guilhelmi Abbatis Claræ-vallenſis.
Adamanni Abbatis & Confeſſoris in Anglia.
Annæ Baroniſſæ & monial. in agro Clavium.
Ionati Abbatis & Confeſſoris Marcianenſis Cænob. elevatio.
Redempti Epiſcopi & Confeſſ. Ferentini in Hernicis.

V. IDVS APRILIS.

IX. Aprilis. A.

Waldetrudæ principis tranſitus, in caſtro monte.
Hugonis Epiſcopi & Confeſſoris Rothomagenſis.
Azonis Monachi & Decani Caſinenſis.
Guilhelmi Principis & mon. monaſter. Grandis Sylvæ.
Gislæ & Richtrudæ Virgin. ſanctimon. Cantuarienſium.
Arnoldi Converſi Villarienſis.

IV. IDVS APRILIS.

X. Aprilis. B.

Fulberti Epiſcopi & Confeſſoris, Carnotenſis.
Eskil Archiepiſcopi Lundenſis, è ſtirpe regia oriundi.
Bedæ Monachi Genuenſis.
Paterni Monachi & Confeſſoris, Paderbornenſis.
Palladii Epiſcopi & Confeſſoris, Antiſiodorenſis.
Bertrandi Abbatis in monaſt. Firmitatis.
Engelberti Abbatis Monaſt. S. Blaſij, Stynæ Admontenſis.

III. IDVS APRILIS.

XI. Aprilis. C.

Iſaaci Monachi & Confeſſoris Spoletani.
Guthlaci Confeſſoris in Anglia.
Stephani Abbatis & Hildebrandi Converſi Martyrum in Gallia.
Agerici Abbatis Turonenſis.
Reinerij ſolitarii.
Godobertæ Virginis & ſanctimonialis, Noviomi, patronæ peſtis.
Angeli de Victoria, monachi Ciſtercienſis in Hiſpania.
Theodoſij Abbatis & Confeſſor. in Campania.
Stanislai Epiſcopi & Martyris, Cracovienſis.
Boleslai, Regis Poloniæ, & Converſi.
Leodegarii Epiſcopi & Martyris tranſlatio.

PRIDIE IDVS APRILIS.

XII. Aprilis. D.

Alferii Abbatis Cavenſis.
Erchenbodonis Morinorum Epiſcopi & Confeſſoris, viri Apoſtolici.
Florentini Abbatis & Confeſſoris, Mon. S. Crucis, Arelate.
Hugonis Abbatis Novimonaſterii in Anglia.
Heliæ Abbatis & Confeſſoris S. Panthaleonis Coloniæ.
Theodorici Monachi Eberbacenſis.
Petri Monachi & Eremitæ Montis plarii.
Erici Regis Daniæ & Monachi.

IDIBVS APRILIS.

XIII. Aprilis. E.

Martii Abbatis & Confeſſ. Arvernenſ.
Balduini Monachi & Confeſſoris, Blandinienſis.
Hilarii Monachi Bonævallenſis.
Iacobi Monachi & Confeſſoris Camaldulenſis.
Idæ de Lovanio mon. in monaſter. Vallis Roſarum prope Mechliniam.

XVIII. CAL. MAII.

XIV. Aprilis. F.

Lantperti Epiſcopi & Confeſſoris Lugdunenſis.
Villarii Epiſcopi Viennenſis.
Bernardi Abbatis Tyronenſis Monaſt.
Everhardi Abbatis Monaſt. Salemitani.
Ioannis Monachi Luſitani, diſcipuli S. Bernardi.
Frontonis Abbatis Alexandriæ.

XVII. CA-

Digitized by Google

XVII. CALEND. MAII.

XV. Aprilis. G.

Silvestri Monachi & Confessoris Reomagensis Cœnobii.
Leonis V. Papæ.
Geraldi Prioris Cœnob. Alti-jugi.
SS. & BB. Cluniacensium Commemoratio.
Nidgarii Episcopi & Confessoris Augustani.
Petri Cardinalis, Promotoris Psalterii B. M. V.
Ingenoci, regii generis, Abbatis & Confessoris Cœnobii Bergensis.
Iacobi Monachi & Confessoris Camaldulensis.
Raynaldi Confessoris.
Christinæ Virginis sanctim. In monte S. Walpurgi.
Oswaldi Episcopi & Confessoris Eboracensis.
Godwini Monachi & Confessor. Claræ-vallensis.
Othmari Abbatis translatio in Monast. S. Galli in Helvetia.

XVI. CAL. MAII.

XVI. Aprilis. A.

Fructuosi Episcopi Bracaræ in Lusitania; regio sanguine oriundi.
Paterni Episcopi Abrincensis, Apostoli Neustriæ.
Scubilionis, Paterni Comitis.
Thuribii Episcopi Telensis in Hispaniis.
Silvani Abbatis Rievallensis.
Plur. SS. Virginum Fiscanensium.
Guarini Archiepiscopi Bituricensis.
Guilhelmi Monachi & Confessor. in Sicilia.
Festum de Pietate.

XV. CAL. MAII.

XVII. Aprilis. B.

Martyrum Cordubensium.
Stephani Abbatis Cistercensis.
Landrici Episcopi Metensis & Confessoris.
Gervini Abbatis Aldenburgensis.
Bernhardi Monachi Villarensis.
Malfridi Abbatis & Confessoris.
Godefridi Abbatis Bambergensis.

XIV. CAL. MAII.

XVIII. Aprilis. C.

Perfecti Presbyteri & Martyris, Cordubensis.
Vrsmari Episcopi Laubiensis, Apostolici viri.
Rotulphi Monachi & Martyris, Fuldensis.
Æyæ Comitissæ & Monial. Castrilocensis.
Iacobi Abbatis Cistercensis.
Eberhardi Conversi Hemmenrodensis.
Bartholomæi Conversi Vallumbrosani.
Idesbaldi Abbatis Dunensis.
Eleutherii Abbatis Spoletani translatio.

XIII. CAL. MAII.

XIX. Aprilis. D.

Elphegi Episcopi Cantuariensis.
Leonis IX. Papæ.
Burcardi Abbatis de Balerna.
Bernhardi pœnitentis, Bertinens. Cœnob.
Wernheri Monachi & Confessoris Hemmenrodens.
Annæ Cardinalis, obiit 1612.
Florberti Abbatis Blandinensis.

XII. CAL. MAII.

XX. Aprilis. E.

Guidonis S. R. E. Cardinalis, Episcopi prænestini.
Hildegundis Virgin. & monial. Schônaugiensis.
Adelarii Episcopi & Martyr. Erfurdensis, Apostoli Germaniæ.
Ioannis Episcopi & Confessor. Mithelensis.
Commemoratio Gratiæ & Gloriæ S. P. N. Bened.
Walderedi Episcopi Cæsaraugustani.

XI. CAL. MAII.

XXI. Aprilis. F.

Anshelmi Archiepiscopi Cantuaricens. genere illustri nati, testi Concept. B. M. V. authoris.
Wolbodonis Episcopi Leodiensis, S. Laurentii.
Bodini Episcopi Tribassinensis.
Fastredi Abbatis, in Gallia.
Henrici Monachi Hemmenrodensis.
Rodulphi Montis Virginis.
Dedicatio S. Germani à Pratis.

X. CAL. MAII.

XXII. Aprilis. G.

Alexandri II. Pontificis Maximi.
Wolphelmi Abbatis Brauwilerensis.
Meingosi Abbatis Weingartensis.
Oportunæ Virginis & Abbatissæ, regalis prosapiæ, in Anglia.

Guilhelmi Abbatis Ciſtercienſis.
Huberti Epiſcopi Nepenſis.
Senorinæ Virgin. & Abbatiſſæ, in Luſitania.
Antoniæ de Orleans, duciſſæ & Congregat. B.M.V. & S. Scholaſticæ de Calvario Inſtitutricis, ob. 1618.

IX. CAL. MAII.

XXIII. Aprilis. A.

Adalberti Pragenſis Epiſcopi & Martyris viri Apoſtolici.
Senorinæ virginis, de qua pridie.
Gerardi Abbatis Signiacenſis.
Rogerii Abbatis Trium fontium.
Puſinnæ Virginis ſanctimonial. monaſt. Baſionenſis.

VIII. CAL. MAII.

XXIV. Aprilis. B.

Melliti Epiſcopi, regni Anglici Apoſtoli.
Egberti Monachi, viri Apoſtolici, in Hybernia.
Bonæ & Dodæ Virginum, regii genere natarum, Rhemis.
Roberti Abbatis Cluniacenſis.
Brunonis Archiepiſcopi Colonienſis.
Deodati Abbatis & Levitæ Bleſenſis.
Ludgeri Epiſcopi Werdenſis, viri Apoſtolici elevatio.
Agricoli Epiſcopi & Confeſſoris Avenionenſis translatio.
Honorati Converſi Claravallenſis.
Coronæ, Virgin. Benedictinæ in Hiſpan.
Elisabethæ monialis Ciſtercienſis propè Coloniam.

VII. CAL. MAII.

XXV. Aprilis. C.

Litaniæ majores Gregorii M.
Ermini Epiſcopi Laubienſis, viri Apoſtolici.
Heribaldi Epiſcopi & Confeſſoris Antiſiodorenſis.
Benedicti XII. Papæ.
Marculphi Abbatis & Confeſſor. Bajoci.
Taraſiæ reginæ & virginis monial. in Hiſpaniis.
Roberti Abbatis & Confeſſoris Syracuſani.
Franchæ Virgin. & Abbatiſſæ Placentinæ.
Ioannis, Converſi Villarienſis.

VI. CAL. MAII.

XXVI. Aprilis. D.

Richarii Abbatis Centulenſis, viri Apoſtolici.
Floriberti Epiſcopi Legienſis, illuſtri genere nati.
Radperti Abbatis Corbejenſis.
Ioannis Epiſcopi Valent. & Confeſſoris.
Petri Teutonici, monachi & Confeſſoris Camaldulenſis.
Gerardi Monachi Claræ vallenſis.
Aldobrandeſcæ monialis Senenſis.
Walberti Meldenſis Epiſcopi translatio.

V. CAL. MAII.

XXVII. Aprilis. E.

Walpurgis Virginis & Abbatiſſæ Cænob. Haidenheimenſis.
Tutelonis Monachi & Confeſſoris, S. Galli apud Helvetios, illuſtri genere nati.
Raynaldi Abbatis Fuſniacenſis.
Metuvinæ Virginis & Abbatiſſæ monaſt. Rameſcienſis in Anglia.
Stephani Abbatis in Oboſma.
Godobertæ Virgin. ſanctimonialis tranſlatio.
Theobaldi Archiepiſcopi Cantuarienſis.

IV. CAL. MAII.

XXVIII. Aprilis. F.

Accæ Epiſcopi Domnocenſis & Confeſſoris, Apoſtolici viri.
Balthonis Abbatis & Confeſſ. in monaſt. Weſſenbrunnenſ.
Bernardi Abbatis monaſt. de Tarouca in Luſitan.
Stephani Archiepiſc. Cantuarienſi, & S. R. E. Cardinalis, Biblia in capita diſtinguentis.
Lamberti Epiſcopi & martyris translatio.
Amati Archiepiſcopi Senonenſis & Confeſſoris.
Guidonis Abbatis Pompoſiani translatio.
Ioannis Barrerii Abbatis Fulienſis.

III. CAL. MAII.

XXIX. Aprilis. G.

Hugonis Abbatis & Confeſſoris Cluniacenſis.
Guntberti Martyris.
Adaldagi Epiſcopi & Confeſſoris, Bremenſis.
Roberti Abbatis Ciſterc.
Roberti de Brugis, Abbatis Dunenſis.
Avæ Virgin. & Abbatiſſæ, illuſtriſſimi generis.
Venerii Monachi Inſulæ Palmariæ, tranſlatio.

PRIDIE

Digitized by Google

PRIDIE CAL. MAII.

XXX. Aprilis. A.

Erconwaldi Episcopi Londonienſis.
Petri Martyris & Monachi in Hiſpania.
Forannani Episcopi & Abbatis Walciodorenſis.
Eremberti Episcopi Toloſani.
Adjutoris Monachi & Confeſſoris Tironent. Cœnobii.
Aymonis Monachi Savigniacenſ. Monaſter.
Radulphi Monachi Affligemienſ. Monaſter.
Gualfardi Eremitæ Camaldulenſis.
Liutfridi Abbatis Monaſt. S. Martini in German.
Sophiæ, diſcipulæ S. Mechtildis, in Monaſt. Spanheim.
Sabinæ Virgin. ſanctim. in Monaſter. Iotrenſi.
Oildis Virgin. ſanctimon. Ciſtercienſis in Gallia.
Ambroſij Monachi Ferrarienſis, ob. 1613.

MENSIS MAJUS.

CALENDIS MAII.

I. Maij. B.

Aſaphi Episcopi, in Anglia.
Zoerardi & Benedicti, Monach. Confeſſ. & Martyr. in Vngaria.
Theodulphi Presbyteri & Confeſſoris Rhemenſis.
Theodardi Episcopi Narbonenſis.
Vltani Abbatis Foſſenſis & Confeſſ. Regii generis, & Apoſtoli gentium.
Brioci Episcopi & Confeſſ. in Britann.
Bernhardi S. R. E. Cardinalis.
Philippi Episcopi Nucerin.
Matthæi Monachi & Prioris Camaldulenſ.
Berthæ Abbatiſſæ in Campania.
Sapientiæ Monialis Monaſt. de Rameya in Brabant.
Arnulphi Sveſsionenſis Episcopi elevatio.
Wilibaldi, Wunibaldi & Walpurgæ Reliquiarum translatio.
Walpurgæ Translatio.
Elevatio plurim. SS. in territor. Abrincenſi.
Ioannæ Camaldulenſi translatio.
Amelbergæ Virgin. Blandinienſ. translatio.

VI. NONAS MAII.

II. Maij. C.

Wiboradæ Virgin. ſanctimon. & martyris in Alemannia.
Walberti Abbatis Luxovienſis.
Theodulphi Presbyteri & Monachi Treverenſis.
Alberti Monachi Criſpinienſis.
Conradi Monachi Cœnob. Montis Angelor. & Martyris.
Guarteri Abbatis Pontiſaræ.
Mafaldæ reginæ & monialis Aroquenſis.
Bertini Abbatis in monaſt. Sithiv. elevatio.
SS. Virginum Merbeccæ Elevatio.
Candidi Monachi Nucalenſis.

V. NONAS MAII.

III. Maij. D.

Aufridi Episcopi & Confeſſoris Trajectenſis.
Ioannis Episcopi Eugubini & Confeſſoris.
Waltheri Abbatis & Confeſſoris Meilroſenſis, regii generis.
Marculphi Confeſſoris in pago Laudunenſi, ſtrumas curandi gratiam Regibus Galliæ impetrantis.
Hildemanni Episcopi & Confeſſoris, inventio.
Idesbaldi Abbatis Dunenſis translatio.

IV. NONAS MAII.

IV. Maij. E.

Gotthardi Comitis Palatini & Episcopi & Patroni Hildesheimenſis.
Willerici Episcopi & Confeſſoris Bremenſis.
Sacerdotis Episcopi & Confeſſor. in territor. Petragoricenſi.
SS. Martyrum in Thabor.
Ethelredi Regis, Monachi & Abbatis Bardonienſis in Anglia.
Alexandri Principis, & Monachi Converſi Fuſniacenſis.
Catharinæ Iudææ in Parco Dominarum Monaſt. Brabantiæ.
Didaci Donati Ciſtercienſis, ob. 1601.
Paulini Monachi Sylveſtrini.

III. NONAS MAII.

V. Maij. F.

Sacerdotis Episcopi Saguntini.

Mauronti Abbatis & Confeſſoris, regij generis.
Vltani Abbatis & Confeſſoris monaſter. Foſſatenſ.
Waldradæ Virginis & Abbatiſſæ Metenſis.
Aleydis Abbatiſſæ in Valle Ducis.
Petri Cæleſtini canonizatio.

PRIDIE NONAS MAII.

VI. Maij. G.

Ioannis Damaſceni, Doctoris.
Benedictinæ Virg. & Monalis Roman.
Ioannis Gotthi Epiſcopi Gerundani.
Adulphi Epiſcopi & Confeſſ. Eboracenſis.
Petronacis Abbatis & Confeſſor. Caſinenſis.
Plurim. SS. Monach. & Martyrum in Gallia.
Petri Prioris de Alvaſtra.
Henrici Monachi Camberonenſis.

NONIS MAII.

VII. Maij. A.

Ioannis Epiſcopi Eboracenſis.
Cerenici Abbatis in territor. Sagienſi.
Benedicti II. Papæ & Confeſſoris.
Stanislai Epiſcopi Cracovienſis.
Cerenici Abbatis, in finib. Cenomannos.
Giſilæ Reginæ & Abbatiſſæ Monaſt. Patavienſ.
Villani Epiſcopi Eugubini.
Adami Abbatis monaſt. S. M. de Trappa.
Euphroſynæ Abbatiſſæ Argenſolienſis.
Guilhelmi Archiepiſc. Bituricenſis elevatio.
Gabrielis Archangeli Commemoratio.
Gertrudis, Duciſſæ & monial. Zwifaltenſis.
Maſtidiæ Virginis ſanctim. Inventio.

VIII. IDVS MAII.

VIII. Maij. B.

Wironis Epiſcopi in Scotia, Ruræmundenſium.
Petri Epiſcopi Terentaſienſis.
Ydubergæ Viduæ & ſanctimonialis Nivellenſis genere illuſtri natæ.
Gualteri Converſi Claræ vallenſis.
Ioannis Abbatis Parmenſis translatio.
Sergii Monachi Caſinenſis.

VII. IDVS MAII.

IX. Maij. C.

Iuſti Epiſcopi Toletani.
Bucilli Monachorum paſſio in America.
Adelgarii Archiepiſcopi Bremenſis.
Wiltridi Archiepiſcopi Eboracenſis.
Gregorii Cardinalis.
Petri, filii regii & monachi.
Gerhardi, monachi & Confeſſoris Villarienſis.
Fontis Monachi & Eremitæ, Eugubin.

VI. IDVS MAII.

X. Maij. D.

Hamularii, Archiepiſcopi Trevirenſis & Cardinalis.
Beatricis, principis & monial. monaſt. Gemmulæ.
Alberici Monachi Caſinenſis.
Thereſæ Virginis & Abbatiſſæ, regio genere oriundæ.
Petri Converſi Claræ-vallenſis.
Euſtadiolæ Abbatiſſæ Bituricenſis.
Ioannis Currificis Monachi Villarienſis.

V. IDVS MAII.

XI. Maij. E.

Majoli, illuſtri genere nati & monachi Cluniacenſis.
Rictrudis Abbatiſſæ Vigilia.
Fremundi eremitæ & Martyris, regio genere orti, in Anglia.
Guidonis Monachi Oeconomi Claræval-lenſ. illuſtris genere.
Eulaliæ Virgin. mon. Ciſtercienſis.
Obizonis monachi & Martyris.

IV. IDVS MAII.

XII. Maij. F.

Dominici Monachi & Confeſſoris Calciatenſis.
Rictrudis Viduæ & Abbatiſſæ, illuſtriſſ. ortæ genere.
Werrici Prioris Monaſterii Alnenſis.
Ioannis Abbatis Monaſter. Montis Virgin.
Ioannis Converſi, Monaſt. Veteris Montis.

TERTIO IDVS MAII.

XIII. Maij. G.

Dedicatio Deiparæ ad Martyres.

Hilarij

Hilarii Abbatis & Olybrii Monachi Ravenn.
Hermingardis Reginæ & Abbatissæ Brixienſ.
Amati Abbatis & Martyris, monaſt. Habenſ.
Thomæ Monachi & Martyris, Dunenſ.
SS. atque BB. Monaſter. S. Æmiliani in Hiſpania.
Tilberti & Sociorum elevatio in territor. Eborac.
Hugonis Abbatis Cluniacenſis translatio.
Bernhardi lactatio.

PRIDIE IDVS MAII.

XIV. Maij. A.

Paſchalis I. Papæ.
Tutonis Epiſcopi & Confeſſoris, Ratisponenſ.
Monachorum & Martyr. Ciſtercienſ. in Bohemia.
Petri Monachi Caduinenſ.
Gerhardi Prioris Claræuallenſis.
Lanfranci Archiepiſcopi Cantuarienſ.
Erckandrudis Virgin. ſanctimonial. Brigenſ.
Hieronymi Pragenſis, Camaldulenſ. Viri Apoſtolici.

IDIBVS MAII.

XV. Maij. B.

Adelgarii Archiepiſc. Bremenſ. & Confeſſ. Apoſtoli Aquilonis.
Berethi Abbatis Inderauudenſis in Anglia.
Alfredi Regis & Confeſſoris, Mailroſenſ.
Richardi Ciſtercienſ. in Anglia.
Margarethæ Dieterhelſt. in Valle Roſar. monial. obiit 1618.

DECIMO SEPTIMO CAL. IVN.

XVI. Maij. C.

Brandani Abbatis in Britannia, Apoſtoli Canariarum.
Moderamni Epiſcopi Rhedonenſis.
Fidoli Abbatis Cellenſis.
Bernardi Eremitæ, Ciſtercienſ.
Euſtachii Abbatis Hemmenrodenſ.
Raynaldi Abbatis Ciſtercienſ.
Alberti Monachi Vallis Vmbroſ.
Adami Abbatis & Confeſſoris monaſt. S. Savini.
Aigulphi Abbatis & ſociorum Martyr. translatio.
Placidi & ſociorum translatio.
Domnoli Epiſcopi & Confeſſoris Cenomanenſ.

DECIMO SEXTO CAL. IVNII.

XVII. Maij. D.

Pauli Diaconi Monachi Caſinat. Muſicæ elementorum Inventoris.
Tethmari, viri Apoſtolici.
Giſelberti Abbatis Hemmenrodenſ.
Waltheri Abbatis & Confeſſ. Noric.
Laurentii Abbatis Villarienſ.
Montani Monachi & Confeſſor. translatio.
Romarici & ſociorum elevatio.
Surani Abbatis.

DECIMO-QVINTO CAL. IVNII.

XVIII. Maij. E.

Remigii Epiſcopi & Confeſſor. Argentoratenſ.
Faſtredi Abbatis Camberonenſis.
Quinberti prioris Monaſter. Saleſij & Confeſſ.
Petri Monoculi Abbatis Claræuallenſ.
Salvii Confeſſor. in Italia.
Hugonis Monachi Vallcellenſ.
Margaritæ Virgin. ſanctimon. in Brabantia.
Barckruoſthi Monachi Benedict. in Anglia. ob. 1601.
Aſcelinæ neptis S. Bernardi, Monaſt. de Polangero Monial.

DECIMOQVARTO CAL. IVNII.

XIX. Maij. F.

Dunſtani Epiſcopi Cantuarienſ.
Cæleſtini V. Papæ.
Alcuini Abbatis Ferrarienſ. Magiſtri Magiſtrorum.
Ioachimi Abbatis in Calabria.
Hadulphi Epiſcopi & Confeſſor. Atrebatenſ.
Guilhelmi Abbatis Ciſtercienſ.
Patricii & Malachiæ Monach. Cænob. Bullenſ. & Martyr.
Petri Cantoris, Monachi Fontanellenſ.

DECIMO-TERTIO CAL. IVNII.

XX. Maij. G.

Auſtregiſili Epiſcopi Bituricenſi

Algeri

Digitized by Google

Algeri Monachi & Confeſſor. Cluniacenſ.
Omnium SS. & & BB. Ciſtercienſium.
Viviani Abbatis Monaſt. Altæ Columbæ.
Orlandi Converſi Vallis Vmbroſ.
Alberti Abbatis Vallis Vmbr.
Guidonis Cardinalis.
Baſiliſſæ Virginis & Abbatiſſæ monaſter. Horrei apud Trever.
Guduali Epiſcopi & ſociorum Translatio.
Dedicatio B. M. V. de Firmitate Eccleſiæ.
Geremari Abbatis Monaſt. Flayacenſ.

DVODECIMO CAL. IVNII.

XXI. Maij. A.

Hoſpitii Recluſi Niciæ in Gallia.
Anſvini Monachi Beſvenſ. & Martyr.
Godrici Eremitæ & Confeſſoris Dunelmenſ. monaſt.
Maurelij Monachi & Confeſſor. Inſulani.
Ioannis Abbatis de Albis Petris.
Idabergæ, regij generis, Virginis ſanctimon.
Iacobi de Rupe Mon. Fulienſis.
Ioannis Abbatis Burſfeldenſ.
Florentini Abbatis Arelatenſ. translatio.

VNDECIMO CAL. IVNII.

XXII. Maij. B.

Romani Abbatis Antiſiodorenſ.
Acti Epiſcopi Piſtorij.
Ioannis Abbatis Parmenſis.
Clementis Monachi Claræval.
Humilitatis Viduæ & Abbatiſſæ Vallumbroſan.
Helſvindis Abbatiſſæ Porcetenſis.

DECIMO CALEND. IVNII.

XXIII. Maij. C.

Guiberti Monachi & Confeſſoris, Gemblacenſ. regio genere oriundi.
Siacrij Epiſcopi Siacrti & Confeſſor. generis regij.
Guillelmi Monachi & Confeſſ. Claræ-vallenſ.
Angeli Monachi & Confeſſor. Vallumbroſan.
Tezelini Monachi Claræ-vallenſ.
Ateæ Sanctimonialis in Anglia.
Nicolai à Pratis mon. B. M. V. Cæleſtinorum.

NONO CAL. IVNII.

XXIV. Maij. D.

Vincentii Presbyteri Lyrinenſis.
Monachorum plurimorum Martyrum in Hiſpania.
Hildeberti Archiepiſcopi Moguntini.
Froilani Epiſcopi & Confeſſor. Viri Apoſtolici in Hiſpania.
Atnoci, filii regis, in Britannia Monachi.
Petri Epiſcopi Pariſienſis, illuſtri genere nati.
Guilelmi Monachi Villarienſ.
Benedicti Monachi Caſinenſ.
Godwini Monachi & Confeſſ. Clarę-vall.
Ioannis de Montfort. Templarii.

OCTAVO CAL. IVNII.

XXV. Maij. E.

Gregorii VII. Papæ familia illuſtri nati.
Bonifacii IV. Papæ.
Aldelmi Epiſcopi Schireburnenſis, regio genere orti.
Leonis Abbatis Metuniaci & Confeſſ.
Monachorum plurium Martyrum, Monaſt. Sithivenſ.
Gennadij Aſturicenſis Epiſcopi & Confeſſoris.
Gilberti de Hoylandia, Abbatis Suinſetenſis.
Inſtitutio Feſti Corporis Chriſti.
Adelmi Abbatis & Confeſſoris in Hiſpania.

SEPTIMO CAL. IVNII.

XXVI. Maij. F.

Auguſtini Epiſcopi in Anglia, Gregorij M. diſcipuli.
Hildeverti Meldenſis Epiſcopi & Confeſſoris.
Lamberti Epiſcopi Vencienſis, Epilepticorum patroni.
Berengarii Monachi & Confeſſor.
Henrici Archiepiſcopi Rhemenſis.
Gunizonis Monachi & Confeſſor. Caſinenſ.
Rolandi Monachi Ciſtercienſ. in Luſitania.
Reliquiarum Inventio in Monte S. Ardechs.
Godonis Monachi Fontanell.

SEXTIO CAL. IVNII.

XXVII. Maij. G.

Bedæ Presbyteri in Anglia.
Monachorum & Martyrum in Regno Navarræ.

Rodolphi

Rodolphi Converſi in Luka.
Ioannis Abbatis Bonævall.
Seraphinæ Abbatiſſæ Monaſter. Montis Virgin.
Iacobi Monachi, Monaſt. S. Stephani de Parrano.

QVINTO CAL. IVNII.

XXVIII. Maij. A.

Germani Epiſcopi Pariſienſis & Confeſſor.
Guillelmi Ducis & Monachi Gellonenſ.
Godonis Abbatis.
Petri Abbatis Caſinenſ.
Monachorum & Martyrum plurim. Monaſt. Zedelitzenſis.
Petri Converſi Dunenſ. Cænob.
Vbaldeſcæ Virgin. Monial. Piſan.
Elenæ Virginis & ſanctim. Ciſtercienſ.
Crafftonis Abbatis Spanheimenſ.

QVARTO CAL. IVNII.

XXIX. Maij. B.

Feſtum Miraculorum Deiparæ.
Gaudentii Archiepiſcopi & Confeſſor. Geſnenſ. Vngarorum Apoſtoli.
Cononis Abbatis Lerinenſ.
Ioachimi Prophetæ Abbatis Coratij.
Gerhardi Epiſcopi Matisconenſis.
Nicolai Abbatis Villarienſ.
Irmentrudis Abbatiſſæ in Deijtkirchen.
Franciſcæ Roman. Canonizatio.

TERTIO CAL. IVNII.

XXX. Maij. C.

Vrbicii Abbatis Magdunenſ.
Gualterij Abbatis Pontiſar.
Madelgiſili Monachi & Confeſſ. Centulenſ.
Silai Epiſcopi & Confeſſ. Lucenſ.
Iacobi Monachi Monaſt. S. Galgani.
Lamberti & Berlerii Monachorum Giſſen.
Translatio Abbatum 3. Vallcellenſ.

PRIDIE CAL. IVNII.

XXXI. Maij. D.

Feſtum Miraculorum S. P. Benedicti.
Pauli Abbatis & ſocior. Martyrum.
Gislemari Epiſcopi & Apoſtoli Daniæ.
Roberti Abbatis Claræ vallenſ.
Huberti Epiſcopi in Picardia,
Hermanni Abbatis Hemmenrodenſ.
Fulconis Abbatis Dunenſ.
Guilelmi Converſi Heiſterbacenſis.
Chinesdridæ Virginis & Abbatiſſæ, Regis filiæ.
Bennonis Miſnenſis Epiſcopi & Confeſſ. Canonizatio.

MENSIS IVNIVS.

CALEND. IVNII.

I. Iunii. E.

Simeonis Monachi Cænob. Martyr. Sinay.
Eneci Abbatis Onienſ. Captivorum Patroni.
Theobaldi Abbatis Wandagitiæ.
Iovini Abbatis Pictavienſ.
Rudolphi Eugubini Epiſcopi & Confeſſ.
Conradi Monachi in Monaſt. B. M. Virgin. de Egena.
Petri monachi Ciſtercienſ. in Gall.
Alberti Epiſcopi Rigenſ. in Livon. viri Apoſtolici.
Medulphi Monachi Arvernenſ.

QVARTO NONAS IVNII.

II. Iunii. F.

Procopij Abbatis & Confeſſoris Canonizatio.
Monachorum & Martyr. plurim. Sandomiriæ in Polon.
Ratrudæ Virginis Regiæ & monial. Caſſinenſ.
Odonis Abbatis Bellenſ.
Adelgiſi Presbyteri & Confeſſ. viri Apoſtolici.
Ioannis Novitij Villarienſ.
Ludovici de Eſtrada Monachi Hartenſ.
Vdalrici Comitis & Monachi Zwifaltenſ.

TERTIO NONAS IVNII.

III. Iunij. G.

Iſaaci Monachi & Martyris Cordub.
Liphardi Abbatis Aurelianenſ.
Crotildis Reginæ & Monial. Cænob. S. Martini Turon.
Peregrini Monachi Camaldulenſ.
Morandi Monachi & Confeſſor. Cluniacenſ.
Lifardi Converſi Hemmenrodenſ.
Mariæ peregrinæ in Monaſt. Lorvantenſ.
Bonizonis Epiſcopi & Martyr. Placentin.

PRI-

PRIDIE NONAS IVNII.

IV. Iunii. A.

Feſtum promiſsionis Gratiarum à D. O. M. Ord. S. Bened. factæ.
Leompardi Monachi & Confeſſor. Bobienſ.
Stephani Monachi & Confeſſ. Caſinenſ.
SS. & BB. Caſinenſ.
Franciſci de Altria S. R. E. Cardinalis & Confeſſor.
Petri de Bono, Monachi Cluniacenſis.
Hilarii Converſi Ciſtercienſ.
Margaritæ Virginis & Abbatiſſæ Valleducenſ.
Gualterij Abbatis in Piceno.
Palumbi Monachi Sublacenſ.

NONIS IVNII.

V. Iunii. B.

Bonifacii Epiſcopi Moguntini, Germaniæ Apoſtoli, regio genere orti.
Sociorum S. Bonifacii & Martyr.
Felicis Monachi & Martyr. Friſlarienſ.
Guilhelmi Truſt, Abbatis Fontanenſis & anonymi Abbatis Riverienſ.
Falconis Abbatis Cavenſis.
Bonifacii Prioris Villarienſ.
Franci Eremitæ apud Forcon.

OCTAVO IDVS IVNII.

VI. Iunii. C.

Claudii Archiepiſcopi Biſuntini & Confeſſor.
Gudwali Archiepiſcopi & Confeſſor. in Britannia.
Aldrici Archiepiſc. & Confeſſor. Senonenſ.
Mairi Monachi & Martyr. in Angl.
Gundiſalvi Abbatis in Gallæcia.
Walthenij Monachi Claræuallenſ.
Ioſephi à Sanct. Germano Monachi Fulienſ.

SEPTIMO IDVS IVNII.

VII. Iunii. D.

Roberti Abbatis Novi Cœnob. in Anglia.
Deochari Abbatis Haſenrietani.
Guilielmi Abbatis Divionenſ.
Iſidori Hiſpalenſis Epiſcopi triumphus.
Plurimorum Martyrum Cœnob. Sedelitzenſ. in Bohemia.
Vrraeæ Comitiſſæ & Abbatiſſæ Monaſt. B. M. V. de Cannas in Hiſpan.

SEXTO IDVS IVNII.

VIII. Iunii. E.

SS. Martyrum Cordubenſ.
Clodulphi Ducis & Epiſcopi Metenſis.
Eutropii & Confeſſoris Sirbitachi.
Diſipodi Epiſcopi.
Syriæ, filiæ Regis & Virg. ſanctimon. calculo laborantium patronæ.
Adalberti Archiepiſcopi & Wenceslai Ducis & Martyrum.
S. Audomari Epiſcopi & Confeſſor. tranſlatio.
Petri Abbatis in Anglia.
Medardi Abbatis Monaſt. B. M. de Moris.
Ioannis Elienſis Epiſc.
Clanonii Monachi Monferratenſ.
Ioannis Rainutii Monachi.

QVARTO IDVS IVNII.

IX. Iunii. F.

Columbi Presbyteri in Scotia.
Maximiani Epiſcopi Syracuſan.
Sifardi Martyr.
Onuphrii Generalis Cæleſtin.
Sylveſtri Converſi Florentin.
Emergardis Comitiſſæ & Monial.
Ioannis Abbatis Grandipratenſ.

QVATO IDVS IVNII.

X. Iunii. G.

Maurini Abbatis & Martyris Colonienſ.
Euremundi Abbat. & Confeſſor. Fontanenſ.
Bardonis Archiepiſcop. Moguntin.
Baboleni Abbatis & Confeſſor. Bobienſ.
Ioannis Monachi Bertinenſ. in Sithiu.
S. Swiberti Epiſcopi & Confeſſ. viri Apoſtolici, elevatio.
Mariæ Monial. Ciſtercienſ.
Petri Abbatis in Godlandia.

TERTIO IDVS IVNII.

XI. Iunii. A.

Pariſij Confeſſoris, Monachi Camaldulenſis.
Aygulphi Archiepiſcopi Bituricenſ. & Martyr.
Ragenfredis Virginis & Abbatiſſæ, genere illuſtris.

Rem-

Remberti Archiepiſcopi Bremenſ.
Euremundi Abbatis Belvacenſ.
SS. & BB. Nonantulen. Monachorum.
Aleydis Virgin. & Mon. Camerac.
Chrodobaldi Monach. Marcianenſ.
Hugonis Abbatis Camerac.
Rayneri Prioris Claræ vallenſ.
Linthberti Abbat. Hirſaugienſ.

PRIDIE IDVS IVNII.

XII. Iunij. *B.*

Odulphi Mon. & Confeſſor. Friſiorum Apoſtoli & Patroni.
Adalberonis Epiſcopi & Confeſſor. Auguſt. Vindel.
Leonis III. Pontific.
Mauri Abbatis Maſſilienſ. & Confeſſ.
Guidonis Monachi Claræ vallenſ.
Optonis Converſ. Hemmenrodenſ.

IDIBVS IVNII.

XIII. Iunij. *C.*

Fandilæ Presbyteri & Monachi Cordubenſ.
Genelij Archiepiſcopi Lugdunenſ.
Gerhardi Monach. & Confeſſ. Claræ vallenſ.
SS. & BB. Monach. VVeingartenſium.
S. VVenceslai Triumphus.
Nicolai Abbat. & Fundatoris Monaſter. Andreovenſ.
Pſamodij Monachi & Confeſſ.

DECIMOOCTAVO CALEND. IVLII.

XIV. Iunij. *D.*

Martyr. & Monach. Cordubenſ.
Rigobetti, Archiepiſc. Rhemenſ. & Confeſſor.
Richardi Abbatis S. Vitoni.
Militum Templi Commemoratio.
Pavonij Converſi.
Menciæ Virgin. Fundatricis & Abbatiſſæ Monaſt. de Arroyo.

DECIMOSEPTIMO CAL. IVNII.

XV. Iunij. *E.*

Landelini Abbatis & viri Apoſtolici.
Bernhardi Abbatis Meſſanenſ.
Maini Abbatis, Confeſſ. & viri Apoſtolici in Britann.
Eadburgæ Virgin. regiæ & Monial.
Adalvvini Abbat. Blandinienſ.
Victoria Adalberti & VVenceslai in Boëmia.
Abrahami Abbatis Bateenſ.
VValtheri Monachi Claræ vallenſ.
Agnetis Virgin. Monial in Monaſt. Rameyæ.

DECIMOSEXTO CALEND. IVLII.

XVI. Iunij. *F.*

Ludgardis Virgin. & Abbatiſſæ in Brabantia.
Bennonis Epiſcopi Miſnenſ. genere illuſtris, & Apoſtoli Sclavorum.
Aureliani Epiſcopi & Confeſſ. Lugdunenſ.
Similiani Epiſc. & Confeſſ. Nannetens.
S. Bertini Inventio.
Elevatio SS. Virginum aliquot.
David Epiſcop. & Confeſſ. in Scotia, generis regij.
Altmanni Epiſcopi & Confeſſ. translatio.

DECIMO QVINTO CAL. IVLII.

XVII. Iunij. *G.*

Fulconis Archiep. Rhemenſ. & martyris.
Adulphu Epiſc. Trajectenſ. & Confeſſ.
Botulphi Abbatis Higganhoënſ. Cænob.
Ramuoldi Abbatis Ratiſpon.
Ferdinandi Princip. & Ordin. Benedict. Martyr.
Aviti Abbat. Carnotenſ.
Hervæi Abbat. & Eremitæ in Britannia.
Rathonis Principis & Monachi in Bavar.
Taraſiæ Reginæ & Monialis Lorvanienſ.
Vulmari Abbatis translatio.
Chriſtinæ Virgin. elevatio.
Batulphi Abbat. Angli, regio genere orti.

DECIMO QVARTO CAL. IVLII.

XVIII. Iunij. *A.*

Eliſabethæ Virginis & Abbatiſſæ Schönaugienſ.
Feſtum inſtituti Pſalterij.
Cincuini Monachi & Confeſſoris, Lindisfarn.
SS. & BB. Anglicor. Commemoratio.
Raineri Confeſſoris, Piſan.
Himerii Epiſcopi & Confeſſ. Cremon.
Ethelredi Regis & Monachi Angl.
Caducani Epiſcopi Britann

DECIMOTERTIO CAL. IVLII.

XIX. Iunij. *B.*

Bonifacij Archiep. Boſnenſ. & martyr. viri Apoſtol. in Ruſſia.
Deodati Epiſcopi Nivernenſ.
Altunæ Comitiſſæ & Monia.
Hertvvici Prioris Hemmenrod.
Ioannis Abbatis B. M. V. de Salſeda.

XV. CALEND. IVLII.

XX. Iunij. C.

Florentiæ Virginis Abbatiſſæ in Hiſpan. genere regio natæ.
Baini Epiſcopi & Confeſſor. Morinenſ.
Aldegundis Virgin. Regiæ & Monial.
Simeonis Monachi & Confeſſ. genere illuſtris, in Britann.
Odonis Epiſcopi Cameracenſis.
Ioannis Abbatis Pulſanenſ.
Idubergæ Virgin. Regiæ & Monial.
Helcæ Abbatiſſæ, Trever.
Silverij Papæ & Martyris.
Macarij Converſi Bonævallenſ.
Benignæ Virgin. Monial. & Martyr. in Polon.
Ioannis Abbatis Laudenſ.

XI. CALENDAS IVLII.

XXI. Iunij. D.

Leutfridi Abbatis Monaſt. S. Crucis.
Ingelmundi Abbatis, Apoſtoli Kenemarii.
Agofridi Monachi & Confeſſ.
Rudolphi Epiſcop. Bituricenſ.
Odilonis Abbatis Cluniacenſ. elevatio.
Licinij Epiſcopi & Confeſſ. translatio.
Conſtantini Converſi Clarevallenſ.
Euſtachij Monachi Bodeloenſis.
Mevenni Abbatis, in Armor.
Odilonis & aliarum Abbatum Translatio.

X. CALENDAS IVLII.

XXII. Iunij. E.

Conſortiæ Virgin. & Monial. Cluniac.
Eberhardi Archiep. Salisburg.
Adami Epiſcop. Cathanenſ. & Martyr.
Domitiani Confeſſ.
Lamberti Abbat. Monaſt. S. Bertini.
SS. Virgin. Monaſt. Elgenſ. in Britann.
Ortrudis Virgin. & Monial. Cænob. Andelaſ.
Arnoldi Monachi Villarienſ.

IX. CALENDAS IVLII.

XXIII. Iunij. F.

Ediltrudis Reginæ & Virgin. & Abbatiſſæ Elingenſ. Cænob.
Lanfranci Epiſcop. & Confeſſor. Papienſ.
Mariæ de Oegnies.
Adalberti Abbat. Ratisbonenſ.
Foliberti Abbat. Papienſ.
Felicis Monachi Ciſtercienſ.
Iacobi Epiſcopi & Confeſſ. Tullenſ.
Translationes variorum SS.

VIII. CALEND. IVLII.

XXIV. Iunij. G.

Theodulphi Epiſcopi Laubienſ.
Romulæ Virgin. & Monial. Roman.
Rumoldi, Regis filij & Epiſcopi Dubbinenſis viri Apoſtolici.
Lupicini Recluſi & Confeſſor. in Galliis.
Ioannis Baptiſtæ Abbat. Alexandrin.
SS. Martyrum Antrenſium.
Mauritij Monachi Bonævallenſ.
Bartholomæi Presbyteri & Eremitæ Lindisfarnenſ.
Adelmi Monachi & Confeſſ. in Anglia.
Bonifacij Epiſcopi Lauſanenſis inventio.
Petri Monachi Alcobaciæ Translatio.
Petri Abbatis Caſin.

VII. CALEND. IVLII.

XXV. Iunij. A.

Adalberti Confeſſor. & Apoſtoli Holland. & Kennemariæ.
Tudvvali Epiſcopi Trecòrenſ. & Confeſſ. genere regio nati.
Radulphi Archiepiſcopi Bituricenſ. & Confeſſ.
Alberti Monachi Mediolacenſ.
Probi Monachi & presbyteri Mogunt.
Guilhelmi Abbatis.
VVilhelmi Abbatis Bellæ Laudæ.
Evæ Recluſæ.
Eligii Epiſcopi & Confeſſoris Translatio.
Remacli Epiſcopi Trajectenſis Translatio.
Lebvini & Radbodi Confeſſorum translatio.
Godefridi Abbatis VVeingart.

VI. CALEND. IVLII.

XXVI. Iunij. B.

Maxentij Abbatis Pictavienſ.
Rudolphi Epiſcopi & Confeſſ. Eugubini.
Sunderoldi Archiepiſcopi Moguntini.
Adeodati, Pontificis Max.
Bartholomæi Epiſcopi Laudunenſis.
Baboleni Abbatis Stabulenſ.
Rudolphi Monachi, præsbyteri & Martyris.
Hugonis Monachi Hemmenrod.
Victoria Belgarum contra Stadingos.

V. CA-

Digitized by Google

V. CALEND. IVLII.

XXVII. Iunii. C.

Guilhelmi Abbatis, Eremitar. Montis Virgin.
Bertillæ Virginis & Abbatiſſæ Calenſis.
Adelmi Confeſſoris & Viri Apoſtolici.
Egelrici Epiſcopi Duelnenſ.
Danielis Abbatis Schönaugienſ.
Rodolphi Abbatis de Cantavos.
Agletrudis Virgin. Principis & ſanctimon.
Florentii Abbatis & Confeſſoris tranſlatio.
BB. Congreg. ſancti Mauri commemoratio.

IV. CALEND. IVLII.

XXIIX. Iunii. D.

Leonis II. Papæ.
Argymiri Monachi & Martyr.
SS. Plurium Aurelianenſ.
Notkeri Abbatis monaſt. ſanct. Galli in Helvetia prim. Pſalterii in Germanic. linguam Tranſlatoris.
Raynaldi Abbatis in Gall.
Malchi Monachi in Hibern.
Pauli Iuſtiniani Monachi Camaldulenſ.
Gudæ Converſæ in monaſt. Hovenes.
Benedictæ Converſæ in monaſt de Petra Virgin. ſanctim.

III. CALEND. IVLII.

XXIX. Iunii. E.

SS. Petri & Pauli feſtum.
Alfridi Epiſcopi & Confeſſ. Hildesheimenſ.
Arnulphi Abbatis Novaliciæ & Martyris.
Archiepiſc. Tarentaſienſ.
Abbat. S. Quintini.
Monachi Hemmenrod.
Reginæ Virgin. & Recluſæ Altaichenſ.
S. Iſidori triumphus.
Theodorici Abbatis Formpacenſ.

PRIDIE CALEND. IVLII.

XXX. Iunii. F.

S. Pauli Apoſtoli Commemoratio.
Oſtiani Presbyteri & Confeſſ.
Erentrudis Virgin. & Abbatiſſæ, regio genere ortæ.
Eberhardi Archiepiſcopi Salisburg.
Adilæ Virgin. & Abbatiſſæ, Cœnob. Montis Sanct. Martini. illuſtris generis.
Arnulphi Converſi Villarienſ.
Clothildis Virginis & Abbatiſſæ Monaſterii Marcionenſ. regii generis.
Theobaldi Monachi Vicentini.
Freſlendis Virgin. & monial. Ciſtercienſis.

MENSIS IULIUS.

CALENDIS IVLII.

I. Iulii. G.

Galli Epiſcopi Avernenſis, è Regibus Galliarum oriundi, luis Inguinariæ profligatoris.
Eparchii Abbatis genere Illuſtris.
Theodorici Abbatis in Hor. Galliæ,
Eberhardi Epiſcopi Salisburgenſis. Alii heri.
Carilephi Abbatis Madoalenſis.
Rumoldi Archiepiſcopi & Martyris, filii Regis Scotorum.
Reginæ Viduæ Dononienſis Monialis, Regii generis.
Domitiani Abbatis Vallis Membranæ.
Theobaldi Monachi Camaldulenſis.
Elisabethæ de Wans virgin. Aquirienſis.
Iacobi Monachi Dunenſis.
Venerabilis Ioannis à Sanct. Dionyſio Monachi Fulienſis Anno 1627.
Dedicatio Baſilicæ Monaſterii Gemmeticenſis.

SEXTO NONAS IVLII.

II. Iulii. A

Otthonis Epiſcopi Bambergenſis Comitis ab Andechs, Pomeranorum.
Apoſtoli, Disparæ addictiſſimi.
Swithuni Epiſcopi Wintonienſis.
Monegundis Inclitæ Turonenſis.
Ioannis Archiepiſcopi Vptalentis Martyris.
Lingdani Abbatis Setiæ Patroni. Alii craſtina.
Richæ Virginis Monialis Cladrenſis.
Raymundi Abbatis Inſtitutoris Ord. de Calatrava.
Didaci Monachi Saracenorum Triumphatoris.
Inſtitutio Congr. Montis Coronæ, Camaldul.
Vrſmari & Sociorum Epiſcoporum & Abbatum tranſlatio.
Ven. Mariæ Converſæ in Nazareth. Obiit Anno Chriſti. 1668.

Digitized by Google

QVINTO NONAS IVLII.

III. Iulii. B.

Lanfranci Archiepiſcopi Cantuarienſis.
Wibrandis & Mechtundis Virginum.
Lingdam Abbatis. Alii heri.
Tatvvini mon. diſcipuli S. Guthlaci.
Sanctorum ſeptem Monachorum, Martyrum Murbacenſium.
Triginta quinq; Monachorum Hemenrodenſium peſte ablumptorum.
Sylveſtri Camald. Deiparæ addictiſſimi.
Thomæ Prioris Bonifontis de Tarefca.
Ven. Gratiani Concordantiæ Canonum Auctoris, Monachi Claſſenſis.

QVARTO NONAS IVLII.

IV. Iulii. C.

Vdalrici Epiſcopi Auguſtani Vindelicorum Patroni.
Bertiæ Principis Viduæ. Abbatiſſæ Blancacenſis.
Domitii & Dimani diſcipulorũ S. Colũbæ.
Duſtani Abbatis Scoti.
Bertrami Monachi B. M. V. de Carixto Deiparæ chariſſimi.
Sagali Abbatis Clari-marenſci.
Procopii. Abbatis tranſlatio & Feſtivitas.

TERTIO NONAS IVLII.

V. Iulii. D.

Willelmi Abbatis Hirſaugienſis, è Principibus Boicis.
Modwennæ Abbatiſſæ Polliwortenſis.
Randiſii Comitis, Monachi Caſinatis.
Quetrici diſcipuli S. Neotti.
Walderici Abbatis Antiſiodorenſis.
Everhardi Silentiarii Converſi Villariẽſis.
Marthæ Virg. mon. B.M.V. in Camera.
Wandelini Converſi S. VVendelini.
Fulberti Novitii Corbeienſis Martyris.

PRIDIE NONAS IVLII.

VI. Iulii. E.

Goaris Monachi Trigorienſis, Treverorum Apoſtoli.
Stephani V. Pont. Maximi.
Sexburgæ Reginæ Cantiorũ Abb. Elingenſis.
Mæthildis Abb. Oetilſtettenſis, Com. Andecenſis Deiparæ addictiſſimæ.
Guilelmi Epiſcopi Catalaunenſis.
Hermanni mon. Heiſterbacenſis.
Gudilæ Virginis tranſlatio.

NONIS IVLII.

VII. Iulii. F.

Wilhibaldi I. Eiſtettenſis Epiſc. German. Apoſtoli, filii Richardi Regis Angl.
Heddæ VVintonienſis Epiſcopi.
Edilburgis Angliæ Reginæ Abbatiſſæ Brigenſis.
Roberti Converſi Claræval.
Eracongothæ Virg. Abb. Ercomberti Regis filiæ.
Thomæ Archiepiſco. & Mart. Cantuar, tranſlatio.
Beggæ Duciſſæ viduæ. tranſlatio.
Ven. Florentii Turcæ converſi.

OCTAVO IDVS IVLII.

VIII. Iulii. G.

Chiliani Epiſcopi Herbipol. Mart. Franconiæ Apoſtoli & Tutelaris
Eugenii III. Pont. Max. diſcipuli S. Pat Bernardi.
Dytibodi Epiſcopi Hiberni.
Landradæ Virg. Abb. Belſienſis, Principe gente.
Grimbaldi poſtulati Arch. Cãtuarienſis.
Theobaldi Abb. Baronis de Marly. Deiparæ amantiſſimi.
Witeburgæ Virg. Regis Annæ filiæ.
Thomæ Dunſtalli Martyris A.C. 1616.
Benedictæ Virg. Glaſcon. Martyris.

SEPTIMO IDVS IVLII.

IX. Iulii. A.

Octava Viſitationis B.M.V. Cluniacenſibus &c. ſolemnis.
Eugenii III. Pont. Max. Alii heri.
Edilburgis Reginæ Viduæ Monialis Bercking.
Agilolphi Archiepiſcopi Colon. & Mart. Regii generis.
SS. 50. Martyrum Deiparæ addictorum.
Rodolphi Monachi, Viri Apoſtolici.
Odæ Viduæ Duciſſæ Aquitaniæ tranſlatio.
Petronillæ Virg. mon. Abuſienſis A.C. 1608.

SEXTO IDVS IVLII.

X. Iulii. B.

Amelbergæ Regiæ Virginis Monialis Belifienſis.
Amelbergæ Viduæ Duciſſæ Auſtraſiæ.
Vdalrici Comitis de Kyburg Monachi Cluniacenſis.
Roberti Converſi Fontis-Mauriniaci Deiparæ addicti.
Ethonis Epiſcopi filii Philtani Regis Hiberniæ Iſeræ Apoſtoli.
Petri Abbatis Peruſini.
Agathonis Papæ ordinatio.
BB. 45. Monachorum Grandis-ſilvæ peſte ablumptorum.

QVIN-

V. IDVS IVLII.

XI. Iulij. C.

Translatio S. P. N. Admirabilis Benedicti.
Festum S. P. N. vulgo Metuendum apud Hispanos.
Hildulphi Principis, Archiepiscopi Treverensis Deiparæ addictissimi.
Sigisberti Abb. Disertinēsis Deiparæ studiosi.
Placidi mon. Disertin. & Martyris.
Alberici Abb. Savigniacensis.
Ioannis Monachi Molinensis.

IV. IDVS IVLII.

XII. Iulii. D.

Ioannis Gualberti Abb. Institutoris Vallumbrosanorum.
N. Abbatis Novæ-Vallis & sociorū martyrum.
Leonis II. Abbatis Cavēsis Deiparæ charissimi
Ansbaldi Abbatis Prumiensis.
Ioannis Abbatis Blandinensis.
Lamberti Abbatis Cistercij.
Desiderij conversi Alcobaziæ.
Acti, Pistoriensis Episcopi Inventio.

III. IDVS IVLII.

XIII. Iulii. E.

Thüriani Archiepiscopi Dolensis, genere Illustris.
Mildradæ Virg. mon. in Thanatos Merualdi Regis filiæ.
VVillebadi I. Bremensis Episcopi Transalbinorum Apostoli.
Olberti Abbatis Gemelacensis
Verani Vencensis Episcopi.
Mariæ Virg. Mon. de Odivelas Dionysij Lusitaniæ Regis filiæ
Henrici Conversi Villariensis.

PRIDIE IDVS IVLII.

XIV. Iulii. F.

Henrici III. Imperatoris Aug. Deiparæ & S. P. N. addictissimi, voto nostri.
Marcellani Mon. Traject. Transiselanorum &c. Apostoli.
Vincentij Com. Hannoniæ, Hiberniæ Proregis, mon. Altimontensis.
Liberti Abbatis Vlmensis & Mart. Mechlinienſium Principis.
Henrici de Marciaco S. R. E. Cardinalis.
Memfridi Prioris Rumbareti.
Petri Inclusi Hoiensis.

IDIBVS IVLII.

XV. Iulii. G.

Eginonis Abbatis S. Vdalrici Augustæ Vindelicorum.
Deusdedit Archiepiscopi Cantuariensis.
Plechelmi Episcopi Casæ-Dei.
Eadgithæ Reginæ Northumbriæ Mon. Polesberiensis.
Asveri Abbatis & 30. Monachorum martyrum.
Harruchi Episcopi VVerdensis, Apostoli German. & Martyris.
Teresæ Reginæ Valentiæ mon. B. M. V. de Gratia.
Balduini Abbatis Reatini.
Felicissimi Confessoris Nucerini, voto nostri.
Swithuni Episcopi translatio.
Theobaldi mon. Camald. translatio

XVII. CALEND. AVGVSTI.

XVI. Iulii. A.

Raineldis Principis, Virg. mon. Laubiensis, & Martyris.
Sisenandi monachi S. Aciseli, Martyris Cordub.
Ioannis Abbatis S. Albani.
Leonis Monachi de Avellana.
VVenheri Iunioris Mon. Eberbacensis Deiparæ dilecti.
Arnoldi de Majorca conversi Claræ-vallis.
SS. & BB. Monasterij S. Trinitatis Cavæ.

XVI. CAL. AVG.

XVII. Iulii. B.

Leonis IV. Pont. Max. mon. S. Sylvestri Deiparæ addictissimi.
Stanislai Abb. Montis Calvi & 82. sociorū Martyrum.
Fredegandi mon. Argentonensis, viri Apostolici.
Arnoldi Monachi Hemmenrodensis.
Ioannis Abbat. S. Albani, alius heri.
Benigni Abbatis Vallumbrosani.

XV. CAL. AVGVST.

XVIII. Iulii. C.

Brunonis Episcopi Signiacensis Sacramētorum profligatoris.
Friderici Episcopi Ultraiect. & Martyris, genere Illustris.
Arnulphi Ducis Austrasiæ Episcopi Metensis mon. Lirinensis.
Eadburgæ Redualdi Angl. Regis fil. Virg. Ailesburiensis.

Clari Monachi Nortmanni & Martyris.

Roberti Salentini Mon. Roccæ-Marici Deiparæ addictiſſimi.

Berthæ Principis Abbatiſſæ Marchetenſis.

Theodorici Comitis de VVieda, Mon. Herſterbac.

Volquini & Atverdiſcipulorum S. Anſveri.

DECIMOQVARTO CAL. AVG.

XIX. Iulii. D.

Aureæ Virg. Mon. & martyris, illuſtri loco natæ.

Hermanni cogn. Contracti, Monachi Augienſis, Comitis de Veringen, Auctoris *Salve Regina* &c. Deiparæ dilecti.

Henrici Abbatis Ciſtercij.

Gumari ex Rege Sardiniæ Monachi Clarævallenſis.

Margaritæ Viduæ. Mon. Elnenſ. e Regib. Cypri natæ.

Iſengeri Epiſcopi VVerdenſis.

DECIMOTERTIO CAL. AVG.

XX. Iulii. E.

Vulmari Abb. Bolonienſis, Deiparæ addictiſſimi, genere Illuſtris.

Pauli Monachi & Mart. Cordubenſis.

Severæ Abb. Treverenſis, Ducisſæ Auſtraſiæ.

Gentæ Abbatiſſæ Vallis Floridæ.

Clodeſvidæ Duciſſæ, Virgin. Abb. Metenſis.

Margaritæ Mon. Silvæ Benedictæ.

Maſcelini Monachæ Claræ-vallenſis.

Ven. Bernardi S.R.E. Cardinalis.

Ven. Ioannis Lutzingii Abb. Maulbrunnenſis.

DVODECIMO CAL. AVG.

XXI. Iulii. F.

Arbogaſti Epiſcopi Argentinenſis Allatarum Apoſtoli.

Higbaldi Abbatis Lincolnienſis.

Danielis Abbatis Venetiarum Familiæ nobiliſſimæ.

Gabrielis Monachi Nicæenſis, Deiparæ favoribus ſpectatiſſimi.

Volmari Abbatis Bonnonienſis.

Benedicti Monachi Clarævallenſis.

Athelæ Monialis Regio genere ortundæ.

Fauſti diſcipuli S. P. N. Benedicti. Alii aliàs.

VNDECIMO CAL. AVG.

XXII. Auguſti. G

VVandregiſili Abb. Fontanell. Pipini Ducis conſobrini Deiparæ dilecti.

Menelei Abbatis Arvernenſis. Regio genere orti.

Godefridi Epiſcopi Lingonenſis monac. Clarall.

Andreæ Monachi Vallis bonæ.

Vultani Abbatis & Confeſſ.

VValdredi Abbat. & Confeſſ.

Iulianæ Comitiſſæ de Coll-alto Abbatiſſæ Venetæ.

Neotti Monachi & Doct. translatio.

DECIMO CAL. AVG.

XXIII. Iulii. A.

Feſtum Fugæ & Converſionis S. P. N. Benedicti.

Romulæ Redemptæ & Heriſidis Virgg. Monialium.

Iglatii Monachi Lindisfarnenſis.

Beatricis Viduæ Reginæ Vngariæ monialis Gemmulæ.

Iacobi de Glymphthis Converſi Villarienſis.

Iaquelinæ Comitiſſæ Abbatiſſæ Elnenſis.

SS. & BB. Monaſterij Huenſis Monachorum.

Bernardi Mariæ & Gratæ Regum & Martyrum elevatio.

NONO CAL. AVG.

XXIV. Iulii. B.

Valerij Nicienſis Epiſcopi Mon. Latinenſis.

Gerburgis Saxonum Ducis e Abb. Gandersheim.

Cunonis Dynaſtæ de Malburg Mon. Hemmenrodenſis.

Chriſtinæ cognomento Mirabilis mon. S. Catharinæ in Brabantia.

Gerardi Abbatis Premenſis.

Ioachimi Abbatis Prophetæ. Alii aliàs.

Inſignis Commemoratio S. Iſidori Archiepiſcopi Hiſpal.

OCTAVO CAL. AVG.

XXV. Iulii. C

Theodorici Monachi & Martyris.

Magnerici Archiepiſcopi Treverenſis

Glodeſindis Principis Abbatiſſæ Metenſis Virg.

Gorckum Converſi Alvarienſis Deiparæ dilect.

Eberulphi Abbatis Bellovacenſis.

Phi-

Philippæ Virg. Regio genere oriundæ, duorum Regum sororis Mon. Odiudens.
Germani Parisiensis Episcopi translatio.
Iodoci Abbatis Armoricæ Regis translatio.
Lebuini Daventriensium Apostoli translatio.
Celebris memoria SS. Sacramẽti in Herckenrode.

SEPTIMO CAL. AVG.

XXVI. Iulii. D.

Ebrulphi Magni Abbat. Oximensis, Deiparæ addictissimi.
Simonis Monachi Mantuani.
Vlphonis Nericiæ Principis mariti S. Brigittæ Mon. Alvastrensis.
Bertholdi Abb. Garstensis. Alii cras.
Effledæ Virginis Reginæ Angl. Nos aliàs.
Arnaldi Abbatis S. Iustinæ & soc. translatio.
Eobani Episcopi & Mart. translatio.
Ven. Garziæ de vera suprem bello Impetoris. Mon. Hortensis.
Ven. Annæ Bosmans mon. in Nazareth. Obiit 1600.

SEXTO CAL. AVG.

XXVII. Iulij. E.

Triumphus prodigiosus S.P.N. Benedicti de Saracenis.
Georgij & Sociorum Martyrum Monachorum
Bertholdi Abbatis Garstensis
Beatricis Monialis Lirensis.
Christiani Mon. B.M.V. de Eleemosyna, Deiparæ chari.
Matthæi Monachi Cistercienſis, Angli.
Mariani Scoti, inclusi Ratisponensis.
Beati Monachi de Valcanædo.

QUINTO CAL. AVG.

XXIIX. Iulij. F.

Sampsonis I. Archiepiscopi Dolensis, ejusdem Episcopatus Patroni.
Vrsi Abbatis & Fundatoris Pontiniacensis.
Leobatii Abbatis Senaparensis.
Guicardi Archiepiscopi Lugdunensis.
Ægydii de Dion Conversi Villariensis
Ven. Berthæ Reclusæ ad S. Galli.
Revocatio S. Gregorij Magni ab Apostolatu in Angliam suscepto.

QVARTO CAL. AVG.

XXIX. Iulii. G.

Vrbani II. Pont. Max. mon. Cluniac. Deiparæ addictissimi.
Alinardi Archiepiscopi Lugdunensis Mon. S. Benigni.
Offæ Regis Merciorum & Monachi.
Gisilberti Abbatis Hemmenrodensis.
Alexandri Abbatis Cistercij.
Beatricis Mon. Virg. in Nazareth. inter Seraphin accensæ.
SS. atque BB. Monasterij Finctuariensis Monachorum.

TERTIO CAL. AVG.

XXX. Iulij. A.

Arnaldi Archiepiscopi Narbonensis, Albigensium profligatoris Deiparæ favore Illustrissimi.
Vrbani II. Pont. Max. Nos heri.
Leofronæ Abbatissæ & 1000. sociorum Martyrum.
Tatwini Archiepiscopi Cantuariensis
Hatebrandi Abb. in Oldenchoolter.
Theodorici de Cellario Mon. Hemmenrodensis.
Elfleginæ Elfredi Anglorum Regis f. Monialis.
Placidi & Sigisberti Monachorum Disertinensium elevatio.

PRIDIE CAL. AVG.

XXXI. Iulij. B.

Benedicti I. Pont. Max. Veri pauperum Patris.
Fantini Abbatis Tarvisini.
Neotti Monachi & Doctoris egregii Academiæ Oxoniensis Institutoris celeberrimi.
Ioannis & Benigni Monachorum Cœnobij Mediani.
Godefridi de Cortebeke Monachi Affligemiensis.
Mariæ de Statillon Virg. sanctimonialis Bellopratensis.
Adami primi Abbatis Monasterij Lanckheymensis.
Erwaldi Monachi Ripensis & Confessoris.
Venerabilis Alphani II. Episcopi Salernitani.

BENEDICTVS DEVS ET PATER nostèr in Sanctis suis.

MENSIS AUGUSTUS.

CALENDIS AVGVSTI.

I. Augusti. C.

EThelwoldi Episcopi Wintoniensis, Monachi Glasconiensis, Deiparæ cultu præcipui.

Friardi Recluſi Namurcenſis.
Theodorici Abbatis S. Ebrulphi.
Innumeræ multitudinis SS. Monachorũ Martyrum Siciliæ.
Ionati Abbat. Marcianenſis.
Petri I. Abbatis Morerolæ.
Petri, Olai, & Tordonis Monachorum Alvaſtrenſium.
Gereonis Monachi Hemmenrodenſis Deiparæ clari.
Bavonis Monachi Principis Haſbaniæ tranſlatio.
VVinoci Abbatis tranſlatio.
Ven. Margaritæ Incluſæ ad S. Gallj.

QVARTO NONAS AVG.

III. Auguſti. D.

Petri Oximenſis Epiſcopi, de ſede ſua meritiſſimi.
Placidi converſi Montis Coronæ.
Ermenburgæ Merciorum Reginæ Abbatiſſæ.
Guillelmi Abbatis Revallenſis.
Stephani de Oboſima Prioris.
SS. atque BB. Agallienſium Monachorum.
SS. atque BB. Abbatum & Monachorum S. Iuſtinæ Paduæ Canonizatio.
Ven. Adalberti Rugorum Archiepiſcopi.

TERTIO NONAS AVG.

III. Aug. E.

Petri Epiſcopi Anagnani Monachi Salernitani.
Conradi Archiepiſcopi Saliſburg. Leopoldi Auſtriæ March. filij.
Sigefridi Eboracenſis Epiſcopi, Gothorũ Apoſtoli.
Gregorij Abbatis Nonantulani.
Bartholomæi Prioris Clarævallenſis.

PRIDIE NONAS AVG.

IV. Auguſti. F.

Tadwini Archiepiſcopi Cantuarienſis Monachi Bruitinenſis.
Sexaginta Monachorum Martyrum Floriacenſium.
Etheldrithæ Recluſæ Ethelberti Regis ſponſæ.
Dominici Martinez Abbatis Alcobaziæ.
Ercuntrudis Anglæ Virg. Monialis.
SS. & BB. Floriacenſium Abb. & Monachorum.
Placidi Abb. & Protomartyris Ordin. Inventio.
VValpurgæ Virg. Abbat. Heydenheym. tranſlatio.
Ven. Remigij Lincolnienſis Epiſcopi.
Ven. Thomæ Lombardi Mon. Superat. à more proximi peſte extincti 1600.

NONIS AVGVST.

V. Auguſti. G.

Feſtum Deſcenſionis B. M. V. Ciſtercienſibus noſtris feſtiviſſimum.
Humberti S. R. E. Cardinalis, Siculorum Apoſtoli, Græcorum & Schiſmaticorum triumphatoris.
Abelis Archiepiſcopi Mon. Laubiẽſis Belgarum Apoſtoli.
Iacobi Gerij Monachi Camaldulenſis.
Hildegundis Virg. Sanctimonialis.
Guillelmi Abb. Villarienſis.
Okarij ex Duce Aquitaniæ Monachi in Tegerſee.

OCTAVO IDVS AVG.

VI. Auguſti. A.

Feſtum Transfigurationis Domini, per S. Vrbanum V. Pont. Max.
Hormisdæ Pont. Max. præcipui Ordinis Propagatoris.
Sancij Abbatis & 200. Monachorum Martyrum.
Praxedis Imperatricis Henrici IV. Imp. Conjugis Monialis Campenſis.
Thomæ Monachi Doverienſis & Martyris.
Gezelini Monachi diſcipuli S. Bernardi Abbatis.
Plurimorum Monachorum Confeſſorum in Scardebourg.
Gildeſij Abbatis Angli.
Ven. Adalberonis VVormatienſis Epiſcopi, Mon. S. Galli, Rudolphi Alemãniæ Magni, dein Cæſaris germani.

SEPTIMO IDVS AVG.

VII. Auguſti. B.

Stephani IV. Pont. Max. Monachi Sanct. Chryſogoni conſecratio.
Sigeberti Anglorum Regis & Martyris Mon. Cnobherſburgenſis.
Valentiniani Monachi Caſinenſis, Abbat. Latetani.
Theuzzi Abbatis de Razzolo.
Ebbonis Archiepiſcopi Senonenſis, ex Monacho S. Petri Vivi.
Iordani Abb. S. Benedicti Novelli, familia Forzzatea.
Spinuli Abbat. S. †. Volagi.
Anſulphi Monachi Clarævallenſis.
Mafaldæ Caſtellæ Reginæ inventio An. C. 1617.

SEX-

Digitized by Google

SEXTO IDVS AVG.

VIII. Auguſti. C.

Altmanni Epiſcopi Patavienſis, Ducis Wittinenſis, Mon. Magdeburg.
Mommoli Abbatis Floriacenſis.
Vltani Monachi S. Petri Lindisfarnenſis.
Famiani Monachi SS. Coſmæ & Damiani, Galeſiorum præcipui Tutelaris.
Rogerij Prioris Meyrenſis.
Inſignis triumphus S. Iſidori capta Emerita & Saracenis profligatis,

QVINTO IDVS AVG.

IX. Aug. D.

Hugonis cognomento Balſami Epiſcopi Elienſis.
Symeonis Achaici, Ducis Illuſtriſſ. belli Imp. in Oriente Imperatoris ſupremi.
Mauritii Rotomagenſis Archiepiſcopi, Mon. Fiſcanenſis.
Ioannis Monachi S. Andreæ Romæ.
VValleni Abba. Malcolmi ac Guillelmi Regum Scotiæ avunculi.
Vrracæ de Sarmiento Abbatiſſæ B. M. V. de Renuzo.

QVARTO IDVS AVG.

X. Aug. E.

Hugonis Epiſcopi Antiſiodorenſis, Monachi S. Germani, Principis Zamurenſis, Deiparæ ſtudioſiſſimi.
Ceolvulphi Northumbriæ Regis XVII. Monachi Lindisfarnenſis.
Malchi Epiſcopi Liſmorenſis, Monachi VVintonienſis.
Iuſtiniani Bergomenſis, Prioris Montis Coronæ-Deiparæ devotiſſimi.
Guidonis Epiſcopi Carcaſonenſis ex Mon. Vall. Cernay, Albigenſinu converſione meritiſſimi.
Laurentii Converſi Claræ vallenſis.
Sanctorum 78. Monachorum Vticenſium peſte abreptorum.
Mederici Abbatis. De quo alii heri.
Inſtitutio Sanctiſſimæ Congregationis B. M. V. Redempt. Captivorum.
Agricolæ Epiſcopi & Tutelaris Avenionenſis præcipui translatio.

TERTIO IDVS AVG.

II. Aug. F.

Equitij Abbatis, Ordinis noſtri per Valeriam propagatoris præcipui.
Godeſranni Epiſcopi Sanctonenſis ex Abbate Malleacenſi.
Chriſtianæ Virg. Abb. Eduardi Angl. Principis filiæ.
Damelis Monachi Clauſtrenſis.
Helmandi Abbatis Fontis-frigid.
Feſtum Coronæ Spineæ â S. Hugone Abb. Bonevallis inſtitutum.
Findonis Hiſpaniæ Principis elevatio.
Eucherij Epiſcopi translatio.
Ven. Ioannis ab Haagen Inſtit. Congr. Bursfeld.

PRIDIE ID. AVG.

XII. Aug. G.

Porcarij Abbat. Lirin. & 500. Mon. Martyrum.
VVigberti Monachi Friſiorum & Foſteslandiæ Apoſtoli & Martyris.
Angulbertæ Abbatiſſæ Iotrenſis è Regibus Gall. oriundæ, Clodovæi II. Regis cognatæ.
Eberhardi Abbatis Divi Truperti.
Vdevoltæ Monialis in Monte S. VValpurgis.
VValdetrudis Hannoniæ Principis translatio.
Nongentotum BB. Monachorum Claræ vallenſium celebris & memoranda elevatio.
Thereſæ Sancij I. Luſitaniæ Regis filiæ, Mon. Lorvan. elevatio.

IDIBVS AVG.

XIII. Aug. A.

Radegundis Reginæ Galliarum. Idololatriæ profligatricis, Monialis S. Crucis Pictavis, Deiparæ addictiſſimæ.
VVigberti Abbatis Fritzlarienſis genere Illuſtris.
Columbi Monachi Lirin. & Mart.
Iuniani Abb. & Fund. Mariacenſis.
Ariolphi I. Abb. Elvacenſis Epiſcopi Lingon.
Eberardi Abbatis & Confeſſoris.
Bernardi Monachi Vallis claræ.
Martini de Longronno Mon. & Prioris Montis Syon.
Edilvvaldi Epiſcopi Lindisfarnenſis.

DECIMONONO CALEND. SEPT.

XIV. Aug. B.

Athanaſiæ Viduæ Abba. & Fund. Aeginenſis, Deiparæ chariſſimæ.
Paſchalis II. Pont. Max. Alij alias.
VVerenfridi Mon. Bataviæ, Neomagi, VVeſtfordiæ, &c. Apoſtoli & Tutelaris.
Quadraginta II. Martyrum Monachorum Magienſium, Deiparæ etiam poſt mortem admirabili cultu celeberrimorum.
Maynardi Epiſcopi, Livoniæ Apoſtoli.
Simeonis Monachi Vallis-umbroſæ.
Commemoratio præſtantiſſimi favoris S. Gertrudi â Deipara facti.
Ven. Chunonis Comitis de Thann, Dapiferi

pisen de VValpurg. Abbatis VVeissenburgensis.

DECIMO OCTAVO CAL. SEPT.

XV. Aug. C.

Assumptio Augustissimæ Caliarum Imperatricis Matris Admirabilis Virg. Benedictæ, cujus auspicijs & favore Serenissimus Patriarcha noster, tanti Ordinis Initiator, effulsit;

Dedicatio nunc primum Ordinis Vniversum in Dei Ecclesiarum, &c.

Arnulphi Episcopi Suessionensis Gallia rum Decoris.

Balsemij Monachi Lemovicensis, nepotis & discipuli S. Baltami Batoh.

Mechtildis Virg. Mon. Hpediane De Deiparæ cliantæ.

Conradi Conversi Heidelbacensis.

Mariæ Virg. [illegible] Deiparæ dilectissimæ.

Anfueri Abbatis & Sociorum Martyrum.

DECIMO-SEPTIMO CALEND. AUG.

XVI. Aug. D.

Fuscedis, Sanctæ & Ruellellæ Sororum, Monialium Platensium.

Limbaniæ Monialis Gemmensis.

Nicardi Abbatis de Corbeiensis.

Bertrici [illegible] Episcopi Hildesheimensis elevatio.

Huntradi Episcopi Mormorum Elevatio.

Arnulphi Episcopi Metensis Festivitas secunda & Translatio.

Ven. Margaritæ de Villemont, &c. Abb. Vallis gratiæ, patri nostræ ætate miraculi, De Deiparæ addictissimæ.

Hedvvigis Ducissæ Poloniæ elevatio.

Ven. Athanasij de Villa Gomez, Mon. Nucalensis.

DECIMO SEXTO CALEND. [illegible]

XVII. Aug. E

Carolomanni Regis Pii Patris Caroli Magni [illegible] Monachi Casinensis.

Michaelis [illegible]

Frondisonis [illegible]

Amedei Abbatis Arnedacensis.

Benedicti [illegible] Cremonensis, Discipuli S. Romualdi Episcopi.

Richardi VVolmunges & Sociorum Martyrum A.C. 1536.

Ieroms Monachi Scoti, Emmerami VVeissenburgi, rebus mamissis prospicit. Patroni.

Centum & 16. Monachorum Glanafolensium S. Macrati discipulorum pest. extinctorum.

Hieronymi Camaldulensis Eremitarum Apostoli.

Amoenidæ Patricii Monachi Camaldulensis.

Eucherii Monachi Remensis [illegible]

[illegible]

Ioannis Comitis Hannoniæ [illegible]

Donati Monachi Sancti Virgilij.

Andoveni Cellerarii Regulæ Mon. Cenomanensis & Scriptoris.

Ferdinandi Principis Lusitaniæ Ioannis Regis filij translatio.

Ven. Gabrielis IV. Abb. Montis Virg. De Deiparæ addictissimi.

DECIMO QUINTO CALEND. SEPT.

VIII. Aug. F.

Sergij IV. Pont. Max. vermemitatus.

Adami Episcopi Mormorum.

Agibodi Monachi Bobiensis.

Leonardi Abbatis Casinensis.

Iacobi Caliperi Prioris Viennensis De Deiparæ favore celebratissimi.

Martini Monachi Scoti.

Ioannis Sulpitij Monachi Cellerensis.

Ven. Luitolphi Mon. Zwifaltensis Comitis Achalmensis.

Ven. Ulaigarii Presbyteri Hispani S. Galli.

DECIMO QUARTO CAL. SEPTEMB.

VII. Aug. G

Mariani Monachi Ratisbonensis.

Donati Monachi Vindocinensis.

Bertulphi Abbatis [illegible]

Scholasticæ Monachi Benedictinæ, Regis filiæ, Patronæ Norimbergensis.

[illegible] Abbatis Casinensis.

Guerrici Abbatis Igniacensis De Deiparæ studiosissimi.

Thomæ [illegible] Cantuariensis [illegible]

[illegible] S. Isidori Pomeriis Saracenis [illegible]

DECIMO DECIMO CAL. SEPTEMB.

VI. Aug. H

Bernardi Doctoris mellifluj, De Deiparæ mirabilis &c.

Philiberti Abbatis Gemmeticensis [illegible] Claustris.

[illegible]

[illegible]

Michaelis Florentini Camaldulensis Insulæ Coronæ Domus.

Bene-

Bernardi monachi Vallis Eccleſiarum.
Goberti Monachi Villarienſis, Comitis ab Aſpero-monte.
Burcardi VVormatienſis Epiſcopi. Noscraſtina.
Bernardi, Mariæ, & Gratiæ Regum fratrum & Mart. Alii alias.
Ven. Petri Pot Fundatoris S. Salvat. Antverpiæ DEiparæ dilecti.

DVODECIMO CAL. SEPT.

XXI. Auguſti. B.

Burcardi Wormatienſis Epiſc. Voluminis Decretorũ Autoris & Wormatiæ Reſtitutoris.
Sampſonis Abbatis S. Zoili Cordubæ.
Heydenrici Abb. VValdſaſſenſis.
Alberici Trajectenſis Epiſcopi è Regibus Friſiæ oriundi.
Humbelinæ mon. ſororis S. Bern.
Adelini Sagienſis Epiſcopi.
Ven. Balduini Hieroſolymorum Regis.
Ven. Irmingardæ recluſæ ad S. Galli.

VNDECIMO CAL. AVGVSTI.

XXII. Auguſti. C.

Octava Aſſumptionis Matris Admirabilis à S. Leone IV. Inſtituta.
Gregorii IX. Pont. Max. viri meritiſſimi. Alii ctas.
Bernardi Tolomęi Inſt. Congr. Olivetanæ DEiparæ addictiſſimi.
Eberhardi Abb. Einſidlenſis è Ducibus Franconiæ.
Sigfridi Abbatis VVirenſis.
Godefridi Confeſſarii Virggin. Cameræ B.M.V.
Lamberti Abbatis Cheſiriacenſis.

X. CALENDAS SEPTEMBRIS.

XXIII. Auguſti. D.

Gregorii IX. Pont. Max. DEiparæ addictiſſimi.
Chagnoaldi Landunenſis Epiſcopi mon. Luxov. Burgundiæ Illuſtriſſimi Principis, Regum Galliæ cognati.
Plurimorum Germaniæ B B. monachorũ à Schiſmaticis exactorum.
Frambaldi Abbatis Gabronicenſis.
Bernardi Monachi Populetani Regis Carletani filii & Martyris.
Mariæ & Gratiæ Regiarum Virginum Bernardi ſororum & Martyrum.
Ioannis Abbatis VValdſaſſenſis.
Richildis incluſæ Summontorienſis.
Helſini Ab. Inſt. Feſti Cõceptiõis B.M.V.

IX. CALENDAS SEPTEMBRIS.

XXIV. Auguſti. E.

Audoëni Epiſcopi Rothomag. Illuſt. generis Monothelitarum profligatoris.
Georgii Limniotæ Monachi & Mart.
Patricii Abbatis Nivernenſis.
Theodorici Abbatis Andainenſis.
Ebbæ Virg. Ab. Collinghamenſis & ſoc. Mart.
Sanderadi Abb. Gladbacenſis.
Neptadii Monachi Cervidunenſis.
Bartholomæi mon. Ciſt.
Tudechæ Virg. Abb. in monte Puſſio.
Benedicti & monach. Soc. tranſlatio.

IIX. CALEND. SEPTEMBR.

XXV. Auguſti. F.

Gregorii Epiſc. Traject. Friſiorum, Thuring. &c. Apoſtoli.
Hunegundis Virg. Mon. Humularienſis DEiparæ addictiſſimæ.
Aredii Abbatis Lemovicenſis.
Severi Abb. Agathopolitani.
Arnoldi de S. Severino mon. Heiñērod.
Pauli mon. Ciſtercienſis.
Commemoratio S S. Sacramenti miraculoſi apud Tuitium.
Ven. Ioannis Marionis mon. Fulienſis.

VII. CALEND. SEPTEMBR.

XXVI. Auguſti. G.

Feſtũ Paternitatis S.P.N. BENEDICTI. &c.
Erluini Abbatis Becenſis Flandria Principum cognati.
Bregvvini Archiepiſcopi Cantuar.
Ebbonis Archiepiſcopi Senonenſis.
Ioannis Baſſandi Prioris Collis-madii Schiſmatis compoſitoris.
Balduini monachi Dunenſis.
Siboti Epiſcopi Auguſtani mon. Cæſareenſis, Baronis de Gudelfingen.
VVilhelmi mon. Heiſterbac. DEiparæ dilecti.
Chineburgæ Reginæ Northumbr. Abb. Dormundcaſtrenſis.
Aredii Abb. Lemovic. alii heri.
Margarethæ Virg. & Abb.

VI. CALEND. SEPTEMBR.

XXVII. Auguſti. A

Alexandri Papæ III. mon. Lombardi de DEipara meritiſſimi.
Gebhardi Epiſcopi Conſtant. Comitis Brigatit.
Gerardi Sacriſtæ Clarevall.
Rapathonis Comitis Abenbergenſis mõ. Fontis-ſalutis.
Eliſabethæ Abb. in Hovenen.
Emmonis mon. Habenſis.
Landebutæ Mon. Brigenſis.
Lamberti Epiſcopi & Martyris tranſlatio.

QVINTO

V. CAL. SEPTEMBRIS.

XXIIX. Auguſti. *B.*

Alfrici Archiepiſcopi Cantuar. Abb. Abingdon.
Hermanni de Schoenſtein Abb. MARIÆ montani & Mart.
Eguoardi Epiſcopi Sleſvicenſis mon. Hirſaug.
Adelinæ Abb. Buchon.
Petri Fanenſis Montis Virg.
Waltheri Abb. Dunenſis.
SS. & BB. Criſpinienſium.
SS. Enni & Egritii Monach. Mart.
Ven. Malachiæ Mon. Hortenſis, Epiſcopi Vticenſis &c. Obiit 1606.

IV. CAL. SEPTEMBRIS.

XXIX. Auguſti. *C.*

Sebbi Regis Angliæ Monachi Londinenſis.
Mederici Abbatis Eduenſis.
Frudulphi Monachi ibidem.
Ebbæ Virg. Abbat. Colinghanenſis Oſwaldi & Oſwi Regum ſororis.
Adelphi Abbatis Habenſis.
Meyneri Prioris Hemmenrod.
Veronæ Ludov. Germanic. Regis filiæ Mon. Veronhutenſis.
Aleydis Monialis Trebiniacenſis filiæ Caſimiri II. Regis Poloniæ.
Elevatio S. Mederici Abbatis.

III. CAL. SEPTEMBRIS.

XXX. Auguſti. *D.*

Bononii Abbatis Locedenſis, Ægypti & Paleſthinæ ſeri Apoſtoli.
Fiacrii Abbatis Brodolienſis, Eugenii IV. Scotorum Regis filii.
Agili Abbatis Reibacenſis, viri Illuſtriſſimi in aula.
Eronis Abbatis Armentariæ, annis 200. rapti in extaſi.
S S. Virgg. 128. Martyrum in Monaſt. Onerenkerken.
Brunonis Comitis Wirtēberg. Abb. Hirſaug. Elevatio.

PRIDIE CAL. SEPTEMBRIS.

XXXI. Auguſti *E.*

Aidani Epiſc. Lindisfarn. Northumb. Apoſtoli.
Amati Epiſcopi Nuſcenſis Mon. Mont. Virg.
Brunonis Epiſc. Siginen. Ab. Caſinenſis.
Albertini Mon. Camaldul.
S S. 200 Mart. Mon. Scotiæ.
Arnulphi Abb. S. Nicaſii.
Gertrudis Abb. de Biloka.
Cuthburgis Reginæ Northumb. Mon. VVinbrunenſis.
Oſorii Gutierez Comitis Illuſtriſſimi Mon. de Lorēcana finitimorū Patroni.
Eanſuidæ Virg. Abb. Folckſtonenſis Eadbaldi Cantiæ Regis filiæ.
Abbatum & Mon. Bobienſiū tranſlatio.
Blandinienſis celebertimæ Baſilicæ ſolemnis Dedicatio.

MENSIS SEPTEMBER.

CALENDIS SEPTEMBRIS.

I. Septembris. *F:*

Ægidii Abbat. Narbonenſis è Regia ſtirpe oriundi.
Iulianæ Comitiſſæ de Coll-alto Abbatis Venet.
Nivardi Archiepiſcopi Remenſis.
Elphegi Epiſcopi Wintonienſis.
Ægidii Abbatis Sanct. Martini de Caſtaneda.
Theodardi Monachi Cara-ſylvenſis, DEIparæ dilecti.
Hedwigis Poloniæ Ducisſæ tranſlatio.

QVARTO NONAS SEPTEMBR.

II. Septembris. *G.*

Nonnoſi Abb. in monte Soracte.
Agricolæ Epiſcopi & Patroni Avenionēſis DEIparæ dilecti.
Alberti Abbatis Ripenſis.
Margaritæ de Lovanio Virg. & Mart.
Chroniaci Scoti Monachi conf.
Ragenfredis Virg. Abb. elevatio.
Ven. Clementis Gimenetz DEIparæ favore Illuſtris.

TERTIO NONAS SEPTEMBRIS.

III. Septembris. *A.*

Gregorii Magni Eccleſiæ Doctoris ſolenniſſima Ordinatio.
Aygulphi Abb. Lirin. & Sociorum Mart.
Remachi Traject. Epiſc. Galliæ oraculi, genere Illuſtriſſimi.
Gualæ Epiſcopi Bergomenſis.
Reoli Archiepiſc. Rhem. Comitis Illuſtriſſimi.
Burcardi Archiep. Bituricenſis.
Euphemiæ Virg. Mon. in Ovenes, DEIparæ dilectæ.
Theodardi Mon. Stabulenſis.
Wandregiſili Abb. & Soc. tranſlatio.
Foillani Mon. & Mart. Philtani Regis filii tranſlatio.
Antonii & Conſtantini Mon. Caſin. elevatio.
Erentrudis V. Abb. regii gēeris trāſlatio.

Dedicatio

Dedicatio celeberr. Glanofolienſis.

PRID. NON. SEPT.

IV. Septemb. B.

Idæ Duciſſæ Vid. Mon. Lippienſis Deiparæ addictiſſimæ.
Inſignis Martyrum Caſin. Mon. exercitus.
Ioannis Bayardi Prioris de Columbiers.
Irmgardis Virgin. Mon. Comitiſſæ Zutphaniæ.
Theſauri S.R.E. Cardinal. Monach. Vallumbr.
Simonis Abb. Caziacenſis.
Wolfi fratris S. Furſei Abb.
Friderici Epiſcop. Eiſtettenſis Landgravii Leuchtenbergici.
Alpetti Abbatis Derthonenſis.
Ioannis Epiſcopi Eugubini.

NONIS SEPTEMB.

V. Septemb. C.

Bertini Abbatis Sithivenſis Deiparæ ſtudioſiſſimi.
Alberti Abb. de Pontida.
Petri Epiſcopi Catalaunenſis.
Madruynæ Abbatiſſæ Barcionenſis.
Godefridi Abb. Schönaugienſis.
SS. 4. Monachorum Martyrum Bertinenſium.
Adelmi Abb. Aquiſcinctini.
Richardi Converſi ibidem.
SS. & BB. Cœnobii Metlanenſis Mon.
Dedicatio Cavenſis per S. Vrbanum II. Pont. Max.

OCTAVO ID. SEPT.

VI. Septemb. D.

Eleutherii Abb. S. Marci Spoletani.
Magni Abbatis Faucenſis, è 15 Auxiliatoribus Aplici viri.
Chanoaldi Epiſc. Laudunenſis Principis Burgundionum.
Gerardi Abb. Blandin. Reſtitutoris Ordin.
Fauſti Abb. Syracuſani.
Ioannis Archiep. Lugdun. Com. Alenconii, &c.
Michiaëlis Mon. Hemmenrodenſis.
Humberti Epiſcopi, Abbat. Maricolenſis elevatio.
Clodulphi Epiſcop. Metenſis translatio.
Petri Archiep. Tarentaſ. elevatio.
Ven. Aluiſi Abb. Aquiſcinctini.

SEPTIMO IDVS SEPTEMB.

VII. Septemb. E.

Vigilia Nativitatis B. M. V. per S. Gregorium II. inſtituta.
Ioannis Epiſcopi Eugubini.
Clodoaldi, Clodomiri Regis filii Mon. Novigentini.
Alcmundi & Gilberti Epiſcoporum Haguſtadenſium.
Maldebertæ Virg. Abb. Malbod. Princip. Hannoniæ.
Plurimorum Germaniæ Principum ſponte exulum & Monachorum.
Otthonis Epiſc. Friſing. Marchionis Auſtriæ.
Chriſtiani Heiſterbac. Mon. Deiparæ dilecti.
Humberti I. Abb. Igniac.
Vthonis I. Abb. Metenſis.

SEXTO ID. SEPT.

VIII. Septemb. F.

Sergii I. Pont. Max. de Eccleſia meritiſſimi.
Corbiniani primi Friſingę Epiſcop. & Patroni, German. Apoſtoli.
Agilramni Monachi Gorzienſis.
Alphonſi Converſi B. M. V. de Oya.
Felicíſſimi Mon. Caſin. diſcipuli S. P. N. Auguſto ſanguine Anic.
Vdæ incluſæ Namurcenſis.
Commem. Sanctiſſ. Gertrudis Saxonicę.
Ven. Franciſci de Helfault Abb. Blandinienſis.
Solemniſſima Dedicatio Baſilicæ noſtræ Montis-ferrati.

QVINTO ID. SEPT.

IX. Septemb. G.

Audomari Tarvanenſium Apoſtoli, Epiſcopi, & Patroni, Deiparæ addictiſſimi.
Querani Abbatis Scoti.
Boyſili Apoſtolici viri, Præpoſiti Mailroſenſis.
Odonis S.R.E. Cardinalis converſione infidelium celebris.
Bertelini Monachi Stadfordienſis.
Anaſtaſiæ Virg. Abb. Horrei.
Violantiæ de Caſtro Abbatiſſæ Aratícæ.
Sacro S. atq; BB. Montiſſerrati Monachorum.
Ven. Guilelmi de S. Genoſefa Fulienſis, alterius Normaniæ noſtra ætate Apoſtoli. Obiit A.C. 1624.
Sylvani Monach. Claræval. Canonizatio.

QVRRTO IDVS SEPTEMB.

X. Septemb. A.

Theodardi Epiſc. Leodienſis & Martyris, claro admodum genere.
Petri Compoſtellani Epiſcopi Deiparæ addictiſsimi.
Salvii Albigenſis Epiſc. bis mortui.
Thomæ I. Abbat. Farfenſis Deiparæ dilecti.
Otkeri Mon. Montis S. Petri, Trajectenſium Ruremundenſium, &c. Patroni.
Serlonis Abbatis Savigniac.
Ogleri Abb. Locedienſis.
Pluriſmorum Monach. Novacellenſium Martyrum.

TERTIO ID. SEPT.

XI. Septemb. B.

Vincentii Abb. S. Claudii Ord. noſtri in Hiſpania protomartyris.
Venerii Monachi Tyburtini.
Adelphi Abbatis Remirmontani è Regibus Gall. orti.
Bodonis Tullenſis Epiſcopi Illuſtris generis.
Henrici Borbonii Archiepiſcopi Bituricenſis Regii generis.
Boemundi Abb. de Tarouca.
Flobargiſi Archiepiſcopi Salisburg.

PRIDIE IDVS SEPT.

XII. Septemb. C.

Nativitas glorioſi & Adm. P. N. Benedicti, &c.
Theſauri Abbat. Vallumbr. S. R. E. Cardin.
Siffredi Abb. Maſsil.
Perpetuæ Abbat. Montis Romarici.
Mariæ Vid. Mon. B. M. V. de Arroyo.
Walerani I. Abb. Vrſicampi.
SS. atque BB. Abbatum & Mon. Gemmeticenſium.
Ven. Dominici Nucalenſis Mon. mortui A. C. 1606.

IDIBVS SEPTEMB.

XIII. Septemb. D.

Amati Archiepiſcopi Senonenſis Mon. Broylenſis.
Venerii Abb. Palmar. viri Apoſtolici.
Amati Abb. Remirmontani Deiparæ addictiſsimi.
Columbini Abbat. & Conf.
Wilfridæ Abbat. Winton. Sponſæ Regiæ.
Teutonii Abb. Foſſat.
Barſanorii Abb. S. Ebroic.
Petri Mon. Morerol.
Guntelini Mon. Angli Deiparę & S. P. N. favorjbus beatiſsimi.
Venerii alterius Mon. Camald.
Ven. Franconis Abb. Affligemienſis.

XVIII. CAL. OCTOB.

XIV. Septemb. E.

Vnni Archiepiſc. Bremenſ. Daniæ, Sueciæ, Gotth. Apoſtoli.
Lucæ Manzoli S. R. E. Cardin. tit. S. Laurentii.
Cornelii Rorichii Abb. & Mart.
Stephani Converſi Grandis-ſylvæ.
Petri Abb. Morimund.
SS. & BB. Montis Virginis.
Ansberti Rotomag. Archiep. translatio.
Bertiliæ Virg. & Principis translatio.
Gudilæ Virg. Mon. Nivell. translatio.
Dedicatio miraculoſiſſima Sacelli Deiparæ Einſidlenſis.

XVII. CAL. OCTOB.

XV. Septemb. F.

Octava Nativitatis Matris Adm. Virgin. Benedictæ per Innoc. IV. Inſtituta.
Emilæ & Hieremiæ Mon. Mart. Cordub.
Aichardi Abb. Gemet. 900. SS. Confeſſ. Patris, Deiparæ addictiſſimi.
Gertrudis Monialis Saxonicæ.
Radonis Mon. Radolienſis theſauro Regio præfecti genere perilluſtri.
Achardi Mon. Clarævall. alterius Antonii.
Ligerii Mon. & Fund. Dunenſis.
Milonis Mon. S. Amandi.
V. Kothelindis incluſæ ad S. Galli.

XVII. CAL. OCTOB.

XVI. Novemb. G.

Rogelli Mon. Cordub. & Martyris.
Edithæ Virg. Edgari Regis filiæ Monach. Wiltonienſis.
Victoris III. Pont. max. mon. Caſinatis, Principis Beneventani.
Martini Epiſc. Seguntini.
Iuliæ III. Horrei Trever. Abbatiſſæ.
Gozelini Abb. S. Solutoris.
Milonis Abb. Chaliſienſis.
Brunonis Abb. Schirenſis.

DECIMO-QVINTO CAL. OCT.

XVII. Septemb. A.

Lamberti Epiſcopi & mart. Leod. Patroni, Taxandriæ &c. Apoſtoli.

Hil-

Digitized by Google

Hildegardis Virg. Propher. Oraculi Pontificum & Cæsarum.
Columbæ Virg. & Mart. Cordub.
Rodingi Episcopi, Abb. Bellilloc. annos 121. nati.
Casimiri Abb. Olivensis & Soc. Mart.
Stephani Conversi Claræval.
Alpaidis Pœnitentis. Alijs heri.
Hiltrudis Virg. Lætiensis Wigberti Principis filiæ translatio.
Lamberti Mon. Vallcellensis.

XIV. CAL. OCTOB.

XVIII. Septemb. B.

Bonifacii V. Pont. Max. Deiparæ addictissimi.
Richardis Imperatricis Mon. Andlovien sis.
Lindani Apuli Mon. Casinatis.
Vulchini Abb. Sichemensis.
Hugonis Mon. Curię Dei febricitantium Patroni.
Stephani Abb. Claræval.
Eutitij Abb. & Confessoris.
Winoci Abbatis, Regii generis translatio.
Ven. Bertholdi Abbat. Weingarttensis Cultoris Deiparæ præcipui.
Ven. Waltrammi Monachi S. Galli.

XIII. CAL. OCTOB.

XIX. Septemb. C.

Theodori Archiep. Cantuar. Anglorum Apostoli.
Pomposæ Virg. Mon. Pinnensis & Mart.
Sequani Abb. Segestrensis.
Arnulphi Vapincensis Episcopi.
Nicandri Abb. Messan. & Soc.
Simeonis Monachi Camald.
Sophiæ Abbat. in Hovenen.
Balsami Mon. S. Anastasij in Vrbe Deiparæ dilecti.
SS. & BB. Monast. Luxovient.

XX. CAL. OCTOB.

XX. Septemb. D.

Ratherij Episc. Veron. & Leod. Com. Illustrissimi Vieñensis, Hæresum triumphatoris.
Gerardi Mon. erem. prope Coloniam.
Ioannis Eustachii Abb. Iardineti.
Nicandri Abb. Messan. & soc. alii heri.
Franconis de Laken Conversi Villariensis.
Sacro-Sanct. & BB. Hiberniæ Abbat. & Mon.
Vincentii Hannoniæ Illustrissimi Principis & Mon. translatio.
Amandi Gandensium Apostoli elevatio.

XI. CAL. OCTOB.

XXI. Septemb. E.

Martini S. R. E. Cardin. & Legati Apostol.
Bonifacii Abb. Cistercien sis.
Geremari Abb. Flaviacensis.
Launomari Abb. Corbionensis plurimorum Monach. Patris.
Arnulphi Abb. Novalitiæ & Mart.
Pauli Capuani Mon. Casinatis.
Nicolai Abb. Instit. Festi Præsentationis B. M. V.
Landelini Abb. elevatio.
Walpurgæ Regiæ Virg. & Abb. translatio.

X. CAL. OCTOB.

XXII. Septemb. F.

Emmerammi Episc. & Mart. Bojorum Apostoli & Protectoris.
Salabergæ Sicambrorum Principis Vid. Abb. Deiparæ dilectæ.
Ioannis Abb. Tornodorensis.
Lutrudis Virgin. Monach. Sanct. Mauritij.
Girardi Episcopi Tornacensis.
Homodei Monachi Vallumbrosani.
Mauritii Abb. S. Martini Chrysipponensis.

NONO CAL. OCTOB.

XXIII. Septemb. G.

Rudolphi Episcopi Aberdonensis.
Siræ Virgin. Mon. Brigensis, Eugenij IV. Scotorum Regis filiæ.
Petri Bartii Prioris Cæleſt.
Plurim. SS. Mart. Cæn. Osech.
Guidonis Abb. Carolilocensis.
Adraldi Abb. Bremetensis.
SS. atque BB. Abb. & Mon. Fuldensium.
Guiberti Mon. & Fund. Gemblac. elevatio.
Ven. Ioan. IX. Pont. Max.

OCTAVO CAL. OCTOB.

XXIV. Septemb. A.

Gerardi Episcop. Mart. Vngar. Apost. & Protomart. Cultoris Deipar. mirifici.
Innocentii II. Pont. Max.
Hermanni Contracti Mon. Augiensis Deiparæ dilecti depositio. Nos alias.

Nicolai Epiſcop. Roſchildenſis, genere Principis, profeſſione Monachi.
Arnaldi Abbat. Ciſtertienſis.
Plurimorum Mon. Martyrum Nonantulani Monaſterii.
Mariæ Vela Monialis Abulenſis Deiparæ dilectæ.
Iſarni Abb. S. Vict. Maſſiliæ.
Geremari Abb. Belvac. alij alias.
SS. Chunialdi & Giſilarii Mon. Apoſtolicorum.
Ruperti Epiſc. I. Salisb. & Apoſtolici Bojorum translatio.
Othmari Abb. Sangall. translatio.
Wunibaldi Abb. filij. S. Richardi Regis translatio.

VII. CAL. OCTOB.

XXV. Septemb. B.

Ceolfridi Abbat. SS. Petri & Pauli in Anglia.
Theodorici Abb. Croyland. & ſoc. Martyrum.
Andalgiſi, alias Grimonis Dagoberti Regis nepotis Mon. Theolog.
Hermenfredi Abb. Cuſantiæ.
Cæſarij Prioris Heiſterbacenſis.
Balduini de Bocla Mon. Gandav. Deiparæ dilecti.
Wivinæ Virg. Abb. translatio.
Ven. & Sanctiſſ. Caſſiodori Magni V. C. Monachi Caſtellenſis.

VI. CAL. OCTOB.

XXVI. Septemb. C.

Nili Abbatis & Fund. Crytæ-ferratæ.
Ioannis Medæ Inſtit. Sanctiſſ. Ord. Humiliatorum.
Meginhardi Abb. Hirsfeldenſis.
Hebbæ Abb. Medeshamſtedenſis & ſoc. Mart.
Luciæ Mon. Calatagironenſis.
Odani Archiepiſcopi Armachani.
Henrici Mon. Ciſt.
Flori Principis Monachi Glanofol. alij aliàs.
Walthen Abb. Viconienſis.
Annæ de Villaroël Monach. Abulenſis Obiit 1600.

QVINTO CAL. OCTOB.

XXVII. Septemb. D.

Hiltrudis Virg. Sponſæ Hugonis Burgundiæ Principis Mon. Lætienſ.
Auremundi Abb. Mariacenſis.
SS. plurimorum Mart. Mon. Pruſſiæ.
Ætherij Epiſcopi Oxomenſis.
Ginguriani Converſi Monaſterii Sanct. Gildæ.
Ioañæ Abbat. Cl. font. March. Luxemb. Deiparæ dilectæ.
Lulli Abb. Illmonaſter.
Hadelogæ Virg. Mon.
Yuttæ Virg. Abb. Weinbrunnenſis.
Gilberti Monachi Cl. vall.
Bonfilii Epiſc. Fulginatis.

QVARTO CAL. OCTOBR.

XXVIII. Septemb. E.

Wenceslai Ducis Boëmorum & Mart. Protectoris Regni.
Liobæ Virg. Abb. Regii generis S. Bonifacij cognatæ.
Thiemonis Archiepiſc. Salisb. & Mart. è Ducibus Bojorum.
Laurentij Mon. Dunenſis, Deiparæ chariſſimi.
Matthæi Mon. Hemmenrod.
Fulcardi Converſi Cl. vall.
Dodonis Abbatis Uvaslarienſis.

TERTIO CAL. OCTOB.

XXIX. Septemb. F.

Triumphus S. Michaëlis Archang. & Inſtitutio Ord. noſtri de Ala.
Luthwini Archiepiſc. Trever. Ducis Lotharing.
Lotharij I. Roman. Imper. Monachi Prumienſis.
Vrſionis Mon. Inſulenſis.
Ioannis à Monte-mirabili è Regibus Gall. oriundi Mon.
Hermanni Abb. Waldſaſſenſis.
Gisleni Epiſc. & Conf. translatio.
Diſibodi Epiſcopi translatio.

PRIDIE CAL. OCTOB.

XXX. Septemb. G.

Honorij Archiep. Cantuarienſ. viri Apoſtolici.
Otthonis Epiſcop. Bamberg. Pomeran. Apoſtoli Deiparæ addictiſſimi.
Conradi S. R. E. Card. Guelphi Principis Deiparæ ſtudioſiſſimi.
Benedicti Monachi Morerolæ.
Simeonis Mon. Comitis Veromanduæ Illuſtriſſimi.
Muricherodachi incluſi Ratispon.
Guillelmi Abb. Claræval.
Ven. Marcelli Scoti Monach. Sanct. Gall.

MEN-

MENSIS OCTOBER.

CALENDIS OCTOBRIS.

I. Octob. A.

Bavonis Mon. Gandenſis Regio genere nati, Comitis Hasbaniæ.
Eobani Epiſc. Traject. & Mart.
Nicetii Epiſc. Treverenſis ex Mon. Sanct. Maximini.
Michaëlis & 36. Soc. Mart.
Walnulphi ex Epiſc. Scotiæ Monachi S. Cisleni viri Apoſtolici.
Benedicti Mon. Rothomag. Illuſtri genere nati.
Lotharii Imp. Aug. Monachi Prumienſis, alii alias.
Vtili Abb. S. Salvat. Legerenſis.
Montanæ Virg. Abb. Cavenſis filiæ Pipini Ducis.
Vlrici Mon. Villarienſis.
Neemiæ Epiſc. Cluanenſis.
Dedicatio Caſinenſis Baſilicæ per Alexand. II. PP.

SEXTO NONAS OCT.

II. Octob. B.

Leodegarij Principis Epiſcopi Auguſtodun. & Mart. Mon. Luxov.
Theophili Monachi & Martyris.
Vrbani IV. Pontif. Max. Monachi Foſſæ novæ, Inſt. Feſti Corp. Chriſti.
Beregiſi Abb. Andainenſis.
Godefridi Pachoni Mon. Villar. Deiparæ amplexu beatiſſimi.
Theobaldi Campaniæ Principis Mon. Clarafæ-vall.
Richarii Abb. Pontin.
Godefridi alterius Mon. Villar.
Dedicatio Archimonaſterii Rhemenſis per S. Leonem X. PP.

QVINTO NONAS OCTOBR.

III. Octob. C.

Ewaldorum fratrum 2. Mon. Apoſtolorum German. & Martyrum.
Gerardi Abb. Bronienſis Auſtraſiæ Ducis.
Froilani Epiſc. Legionenſis.
Vlthonis Abb. Metenſis luis Gallicæ profligatoris.
Geraldi Aurelian. Illuſtriſſimi Comitis voto noſtri.
Irmengardis Abb. Poundenſis.
Godefridi Villar. Deiparæ dilecti.
Hervæi Abb. Vrſicamp.

QVARTO NONAS OCTOB.

IV. Octob. D.

Aureæ Virg. Abb. Pariſ. Illuſt. generis.
Donati Mon. & Mart. diſc. S. P. N. Benedicti.
Guidonis Abb. Balmenſ. è Ducibus Burgundiæ.
Mimborini Scoti Abb. Colon.
Ervei Abb. regio genere nati, aliis heri.
Obizonis Mon. Caſinenſis.
Mariæ Virgin. Abb. de Carrizo, regij generis.
Floriberti Abbatis.
V. Dionyſij cogn. Exigui ſcript. celeberrimi.

TERTIO NON. OCT.

V. Octob. E.

Placidi Protomart. Ord. diſc. S. P. N. Auguſtiſſimi generis & loc.
Attilani Epiſc. Zamorenſis.
Gallæ Viduæ Symachi V. C. filiæ.
Aymardi Abb. Cluniac. Princ. de Angoliſme.
Rixtridi Epiſc. Vltraject.
Ioan. Epiſc. Valentin.
Sueri Abb. Macenariæ.
Guerwici Abb. Waldſaſſenſis.
Lubentii Abb. & Confeſſ.
Meinulphi Mon. Paderborn. Deiparæ dilecti.
Ven. Henrici III. Imper. Aug. voto noſtri.

PRIDIE NONAS OCTOB.

VI. Octob. F.

Modeſtæ Abb. Treverenſis in Horreo.
Malachi Leſmorenſis Epiſcopi.
Balduini S. R. E. Cardin. Archiepiſcopi Piſani.
Iunij Monachi Lindisfarn.
Epiphaniæ Virgin. Mon. Papienſis, filiæ Rachis Longobardorum Regis.
Odonis Mon. Ciſt.
Galtheri Abb. Stupenſis.
Valentini Abb. Romani.
SS. & BB. Monaſt. S. Æmiliani.
Quintiniani Abb. Inventio.

NONIS OCTOB.

VII. Octob. G.

Oſithæ Reginæ Virgin. conjugis, & Martyris.

Humberti Prioris Burbacenſis.
Virgilii Archiepiſcopi Arelat. ſuæ Vrbis præcipui Tutelaris.
Walderici Abb. Antiſiod.
Ioann. Ravennatis Mon. Caſin.
Martini Abb. Vallis Paradiſi.
Walparti Mon. S. Galli.
Hanydis Abbat. Clariſontis Principis Luxemb.

OCT. ID. OCTOB.

VIII. Octob. A.

Fulgentii Epiſc. Aſtigitani Regii generis Oſtrogotth.
Ragenfredis Virg. Abb. Donon. Principis Illuſtriſſimæ.
Valeriæ & Pollenæ Virgin. Hunonis-curiæ.
Badilonis Abb. Luthoſæ.
Beatricis Mon. Inſt. Ord. de Conceptione Beat. Mar. V. favoribus Illuſtriſſimæ.
Compagni Prioris de Porcilia.
Eliæ Abbatis Dunenſis.
Arnwalis Mon. viri Apoſtolici.
SS. & BB. Heiſterbacenſium.
Eloquii Abb. Walciodor. elevatio.

SEPT. IDVS OCTOBR.

IX. Octob. B.

Gisleni Archiep. Athenarum, Belgarum Apoſtoli Mon. Vrſidungij.
Deusdedit Abb. Caſin. & Mart.
Guntheri Mon. Altaich. S. Stephani Regis cognati.
Goſwini Abb. Aquiſcinctini.
Alelmi Abb. item Aquiſcinct.
Gerardi Abb. Novæ-vallis in Suecia.
Rodoſindi Compoſtell. Epiſcop. Canonizatio.
Sybillæ de Gagis Aquitienſis Mon. elevatio.
Ven. Ioan. Iacobi Inſt. Congregationis S. Vrſulæ, obiit 1621.

SEXTO IDVS OCT.

X. Octob. C.

Paulini Archiepiſc. Eboracenſis Anglorum Apoſtoli.
Teutechildis Virgin. Abbat. genere Illuſt.
Venantii Mon. & Martyris.
Aldrici Archiepiſc. Senonenſis, Principis Vaſtinenſis.
Gundislavi Abb. Iunienſis.
Iordani Mon. Hemmenrodenſis.
Richardi Abbat. & Conf.
Ven. Henrici Principis Luſit. Ordin. de Chriſto. &c.
Dedicatio ſolemniſſima SS. Congr. noſt. Cæleſt.

QVINTO IDVS OCTOBR.

XI. Octob. D.

Canici Abb. & Conf. in Scotia.
Edilburgæ Virg. & Abb. Bercking.
Iulianæ Virg. Mon. Rotomag. è Regibus Gall. oriundæ.
Lotharii I. Abb. Helmenſtider.
Henrici Epiſcopi Winton. Stephani Anglic. Regis germani.
Roderici Mon. Morerolæ.
Paldonis Abb. Sanvincentini.
SS. & BB. Corbeiæ Saxonum.
Ven. Anonymi Abb. Boici.

QVARTO IDVS OCTOB.

XII. Octob. E.

Wilfridi Archiepiſc. Eborac. Auſtr. Sax. Apoſtoli, Regii generis, Deiparæ cultu præcipui.
Euſtaſij Abbat. Luxovienſis.
Simperti Epiſcopi Auguſt. Mon. Murbac. Ducis Auſtraſiæ.
Harlindis Virg. Abb. Eickenſis.
Euſtachii Abbatis de Flay.
Rudolphi Generalis Camaldul.
Geraldi Mon. & Conf.
Mariæ Van den taale Prioriſſæ in Mnyſen.

TERTIO IDVS OCTOB.

XIII. Octob. F.

Colmañi Monachi Britann. & Martyris.
Venantii Abb. Turonenſis.
Chelidoniæ Virgin. Abb. apud Sublacum.
Hermanni Converſi Sangallenſ. & Mart.
Geraldi Com. Aurelian. Voto noſtri.
Gerardi Abb. Sueſſion.
Gerbrandi Abb. Claricampenſis.
Gilberti Gilbertinorum Inſtitutoris Canonizatio.
Maurini Abb. & Mart. inventio.
Lamberti Epiſcop. & Mart. Tung. commem.
Dedicatio Claræval. baſil.

Dedi-

Digitized by Google

Dedicatio ſolemn. Dunenſis.
V. Bernardi Eſcuderi Abbat. qui obiit 1608.

PRIDIE IDVS OCTOB.

XIV. Octob. G.

Burcardi I. Herbipolenſium Epiſcopi & Patroni, Apoſtoli Germaniæ.
Dominici Loricati pœnitentium omniũ ſpeculi Flagell. Inſt.
Bernardi Monachi Confeſſ.
Coſmæ Maiumenſis Epiſcopi.
Notkeri cogn. Phyſici Monach. Sanct. Galli.
Alani Altiſiodorenſis Epiſcopi.
Ioannis Abb. Ciſt.
Gaufredi de Moleduno Sorenſis Epiſcopi genere Illuſt.
Claræ Belloprat. Abbatiſſæ.
Venantii Abb. S. Mart. Turon.
Ven. Burcardi cogn. Ingenui Abb. Sanct. Galli Principis lectiſſimi.
Ven. Diethmari Abbat. in Weingartten genere & virtute perilluſtris.

IDIBVS OCTOB.

XV. Octob. A.

Hedwigis Ducissæ Poloniæ Monialis Trebniac. cultu Deiparæ Illuſt.
Brunonis Ruthenorum Apoſtoli Epiſc. Mart. & Tutelaris, è Ducibus Saxon.
Theclæ Abbat. Erzingenſis.
Aureliæ Gall. Regiſtam. Monach. Ratispon. &c.
Richwini Mon. Hemmenrod.
Eliſabethæ Abbat. in Hoven.
Galtheri Epiſc. Altiliod. & Mart.
Otthmari Abb. & Notkeri Mon. S. Galli translatio. 1628.
Oſwaldi Wigorn. Epiſc. translatio.

DEC. SEPT. CAL. NOVEMB.

XVI. Octob. B.

Calli Abbatis, Helvetiorum Apoſtoli Ketternaci Regis filii.
Lulli Archiepiſc. Moguntin. genere Illuſtriſsimi, Saxonum Apoſtoli.
Bercharii Abb. Altvillar. & Mart.
Mummoleni Epiſc. Noviomenſis.
Gordanii Mon. & Eremitæ.
Magnobodi Andegavenſis Epiſc.
Baldrici Abb. Sigeberti Regis filij Deiparæ addictiſsimi.
Balduini Archiepiſc. Cantuar.
Bernardi Epiſc. Viquenſis, viri Apoſtolici.
Balduini de Bocla, alii alias.
Dedicatio celeberrima S. Petri Rothomag.

XVI. CAL. NOVEMB.

XVI. Octob. C.

Andreæ Cretenſis Mon. & Mart. Deiparæ addictiſſimi.
Alberici S. R. E. Cardinalis Sacramentariorum Triumphatoris.
Auſtrudis Principis, Virgin. Abbat. Laudun.
Comini Abbatis, diſc. Sanct. Columbæ.
Stephani Bernardotti Mon. Cluniac.
Gilberti cogn. Magni, Abb. Ciſt.
Iſani Abb. Britanni.
SS. & BB. Hirſaugienſ.
Ven. Chryſoſtom. à Conceptione noſtræ ætatis ſpeculi.

XV. CAL. NOVEMB.

XVII. Octob. D.

Commemoratio B. M. V. de Affligẽmio Sanct. Bernardum in imagine prodigiosè ſalutantis.
Bennonis Epiſcopi, Mon. Hamburg. Wandalorum Apoſtoli.
Mononis Monachi & Martyris.
Guichardi Mon. Clarævall.
Adalberti Abb. S. Emmerammi.
Inſignis Commemoratio gratiæ à Deipara S. Ildephonſo factæ.
Triumphus prodigioſiſsimus S. Æmiliani, liberata Hiſpania.
Aleydis vid. translatio.
Translatio S. Brioci.
Ven. Arnoldi Dynaſtæ de Kuppingeri Abb. Weingartt.

XIV. CAL. NOVEMB.

XIX. Octob. E.

Fredeſwindæ Virgin. Mon. Oxonienſis ſponſæ Algari Princip. Angliæ.
Ethbini Abb. Tauracenſis.
Winwaloci Abb.
Amabilis Abb. & Patroni Arvernenſis.
Deſiderii Abb. Bituric.
Amadei Dynaſtæ Albæ Ripæ Mon. Bonævall.

Digitized by Google

Eutromii Abb. & Confeſſ.
Eliſabethæ de Spalbech Virgin. mon. SS. Stigmatibus inſignis.
Hymerii Epiſc. & Patron. Amerini.
Amati Epiſc. translatio.
Willibrordi Epiſcop. Friſiorum Apoſtoli translatio.
Ven. Brunonis è Ducibus Saxon. Mon. Querfurd.

XIII. CAL. NOVEMB.

XX. Octob. F.

Sindulphi Monachi diſc. S. Baſoli.
Irenes Virg. & Monialis Nabanimenſis, ac Martyris.
Vitalis Epiſcopi Salisburg. Viri Apoſtolici.
Wendelini filii Regis Scotiæ, Abbat. Toleienſis.
Guillelmi Abb. Savigniacenſis.
Eliſabeth. Virgin. Mon. Beat. Mar. V. de Arauca.

XII. CAL. NOVEMB.

XXI. Octob. G.

Wimonis Archiepiſc. Bremenſis Sueciæ, Gotth. Daniæ Apoſtoli.
Condedi Monachi Fontanellenſis Deiparæ addictiſſimi.
Gebizonis Monachi Caſinenſis.
Wolfi Turbnenſis Stylitæ.
Bertholdi Epiſcopi, Apoſtoli, & Martyris Livoniæ.
Alani Monachi de Arouca.
Bertholdi Converſi Parmenſis.
Audomari Epiſcop. Tarvanenſis elevatio.
Georgii Mon. Pariſienſ. translatio.

XI. CAL. NOVEMB.

XXII. Octob. A.

Bertharii Abbat. Caſin. & ſociet. Martyrum.
Merovæi Mon. Bobienſis, viri Apoſtolici.
Lupentii Abbat. Gaballitani & Mart.
Rumoldi Epiſc. Ventenſis.
Henrici Converſi Villarienſis.
Wigandi Prioris Waldſaſſenſis Deiparæ & S. Ioan. Evang. ſtudioſiſſimi.
Guinaili Abbat. Comitis Britanniæ, alij aliàs.
Henrici alterius Monach. Villar. Alij aliàs.

DECIMO. CAL. NOVEMB.

XXIII. Octob. B.

Benedicti Monachi Pictavienſis.
Theodori Monachi, German. Apoſtoli ſocij S. Galli.
Odæ Viduæ Mon. Amanienſis, Duciſſæ Aquitaniæ.
Leothadii Auſciorum Archiep. & Populoniæ Primatis.
Romualdi Mon. Montis Coronæ.
Richmundis Virg. Mon. Deiparæ addictiſſimæ.
Gauzelini Mon. Clarævall.
Sacro-Sanct. BB. Congreg. Glanofolienſis.
Amandi Epiſcopi German. Apoſt. elevatio.

NONO CAL. NOVEMB.

XXIV. Octob. C.

Maglorii Epiſc. Dolenſis, Dolenſium & Pariſienſium Tutelaris.
Martii Eremitæ diſc. S. P. N.
Martini Abbatis Vertanenſis, illuſtri genere.
Archandi I. Abbat. SS. Ferreoli & Ferrutij.
Senoch Abbatis prope Turones.
Modoni & Medani fratrum Scot. Monachorum.
Hermenfredi Virdunenſis Epiſcopi.
Manſueti Mon. Ciſt.
Bernardi Monachi Grandis ſilvæ.

OCTAV. CAL. NOVEMB.

XXV. Octob. D.

Raperti Monachi S. Galli Regii generis antiq. Saxonum.
Dulcardi Abb. Ambiliacenſis.
Lutgardis de Solernheim Mon. Aquirienſis.
Offæ Orientalium Saxonum Regis & Monachi.
Hildemarchæ Abbat. Fiſcanenſis.
Plurimorum SS. Mon. Mart. Setichenbeckenſis Cænobii.
Quadraginta ſex Monach. Mart. Ciſt.
Otthmari Abb. Sanct. Galli translatio.
Albini Epiſc. Andegav. translatio.

Ven.

Ven. Dionyſij de l'Argentier Abb. Clarvall. qui obiit 1624.
Cluniacenſis baſilicæ celeberr. dedicatio per Innocent. II. Pont.

SEPTIMO CAL. NOVEMB.

XXVI. Octob. E.

Commemoratio Matris Adm. à filiis ſuis BENEDICTÆ, &c.
Albuini Friſlarienſis Epiſcopi, Thuringię Apoſtoli.
Ioannis Alnenſis & ſocij, Martyrum.
Congani Abbatis Surienſis in Hibernia.
Bernardi Mauriacenſis Epiſcopi.
Dulcardi Abb. Ambiliac. alij heri.
Sacro-S. & BB. Abb. & Mon. Bertinenſium.
Amandi Traject. Epiſc. ordinatio.
Ermini Laubienſ. Epiſc. elevatio.
Ven. Margaritæ Duciſſæ Bavar. Abbat. Neoburgenſis.

SEXTO CAL. NOVEMB.

XXVII. Octob. F.

Tettæ Virg. Abb. Weinbrunn. Cuthberti Angl. Regis filiæ.
Werdini Abb. Hydruntini.
Plurim. Sacro-S. Monach. & Monialium Bercking.
Mefridi Prioris Everbacenſis.
Hemelinæ Virg. Mon. Ciſt.
Amelbergæ Principis elevatio.
Euſebiæ & Gertrudis Abbatiſſarum elevatio.
Amandi Epiſcop. Tungr. Commemoratio.
Ven. Ioannis Scoti Monachi.
Ven. Lamberti Epiſc. Brandeburg.

QVINTO CAL. NOVEMB.

XXVIII. Octob. G.

Faronis Epiſcopi Meldenſis, Principis Burgundiæ.
Dodonis Abb. Waſlerienſis.
Briolayæ Virgin. Monialis Eboracenſis.
Rainerii Monachi Caſinenſis & Martyris.
Egberti Converſi Villar. Deiparæ amantiſſimi.
Mamilani Abb. Hiſpani.
Agilbodi Monachi Bobienſis.
Ioannis & Candidi diſcip. B. Mariani.
Euſebiæ Virg. & Abb. Dononienſis elevatio.

QVARTO CAL. NOVEMB.

XXIX. Octob. A.

Theudarii ſive Theodori Abb. Viennenſis.
Ermelindis Virgin. Mon. Meldricenſis, genere Illuſtr.
Margaritæ Comit. Spanheim. Prioriſſæ Bingij.
Elfledæ Virg. Monial. Rameſcienſis Regij generis.
Regimbaldi Abb. Balmenſis.
Aſſetis Mon. Bertinenſis.
Idæ de Leuvis Virgin. de Rameya Mon. Deiparæ dilectæ.
Petri Catalaunenſis Monach. Claræ-vallis.
Gregorii Virg. Mon. Rom.
Ven. Ioan. VI. Pont. Max.

TERTIO CAL. NOVEMB.

XXX. Octob. B.

Foillani Epiſcop. Hannoniæ Apoſtoli, Martyris & Tutelaris Philtani Hyberniæ Regis filij.
Hiberni ſive Heberni Archiepiſcopi Turonenſis.
Ægelnothi Archiep. Cantuar. Agelmarij Comitis filij.
Convallani Abb. Scoti.
Petri cogn. Cuculi Mon. Caſin.
Rayneri Monach. Villarienſ. Deiparæ dilecti.
Azonis Mon. Caſin.
Stephani Epiſcopi Calatini.
V. Thereſæ Marchioniſſæ de Velada 1590.
Iſani Abb. diſc. S. Eltuti.
Ven. Winihardi Mon. S. Galli.
Ven. Hervæi de Villa-piroſa Abb. Majoris Monaſterij.

PRID. CAL. NOVEMB.

XXXI. Octob. C.

Wolfgangi Ratiſpon. Epiſcopi & Patroni, Vngar. Auſtriæ, Carinth. Apoſtoli Com. Pfulingenſ. Deiparæ addictiſſimi.
Noitburgis Principis Monial. Colon. Deiparæ addictiſſimæ.

Foillani

Foillani Epiſc. & Martyris Feſtum Foſſis, aliis heri.
Giſſæ Mon. diſc. S. Guthlaci.
Libertini Abb. Fundani.
Apollonii Monachi Ciſt.
Ladislai Converſi Poloni Deiparæ favore illuſtriſsimi.
Iuttæ Virg. Monialis Bechburenſis.
Ven. Stephani Monachi Sangallenſis.

MENSIS NOVEMBER.

CALENDIS NOVEMBRIS.

I. Novemb. D.

Feſtum omnium Sanctorum per S. Bonifacium IV. & Gregorium IV.
Vigoris Epiſcopi Bajocenſis.
Florberti Abb. Blandin. Gandenſium &c. Apoſtoli.
Geneſij Archiepiſc. Lugdunenſis.
Severini Monachi Tyburtini.
Hermenegildi Mon. Beat. M. V. de Salzeda.
Richardi Mon. Paffebornenſis.
Spinelæ Mon. in Arauca.
Bernardi Narbonenſis Mon. Cluniac.
Bonifacii Archiepiſcop. Mogunt. Mart. translatio.
Translatio Reliquiarum in Monte S. Diſibodi.

QVRRTO NONAS NOVEMB.

II. Novemb. E.

Commemoratio Omnium Fid. Defunct. inſtituente primum S. Odine Abb.
Ambroſij Abb. Agaunenſis.
Malachiæ Archiepiſc. & Primatis Hiberniæ, contra Peſtem Patroni.
Beunoi Monachi Angli.
Bernardi Narbonenſis, Mon. Deiparæ dilecti.
Lauteni Abbatis Balmenſis.
Plurimorum SS. Ciſter. in Gall. commemoratio.
Plurim. SS. Martyrum Cœnobii B. M. V. Grumaym.
Petri Dagnimi Prior. Camald.
Theodori Abb. Vionenſis.
Amici Mon. Caſin. & Eremitæ.
Waldetrudis Principis Hannon. translatio.
Ven. P. Bernardi Catalani de Calatrava, Deiparæ devotiſſimi. 1606.

TERTIO NONAS NOVEMB.

III. Novemb. F.

Pirminii Epiſcopi Meldenſis German. Apoſtoli.
Malachiæ Archiepiſcopi feſtivitas. Heri impedita.
Wenefridæ Principis Virgin. Monach. & Mart.
Guinaili Abb. Corbolienſis.
Amici Mon. Caſin.
Pardulphi Abb. Lemovic.
Bertholdi Abb. Engelbergenſis.
Tezelini Monach. Cl. vall. Deiparæ dilecti.
Chriſtiani Epiſc. Dunenſis.
Edithæ Virg. Mon. translatio.
Venerii Abbat. translatio.

PRID. NONAS NOVEMB.

IV. Octob. G.

Modeſtæ Virgin. Abb. Trever. Deiparæ charæ.
Bertillæ Virgin. Abb. Calenſis.
Gerardi Mon. Andegavenſis Deiparæ favore Illuſtriſsimi.
Henrici Monachi S. Blaſij Prioris Ochſenhuſ.
Gregorij Abbat. Porceti, Niceph. Conſtantinop. Imp. filij.
Henrici Converſi Hemmenrod. Deiparæ chari.
Vdardi Brechinenſis Epiſc.
Haketi I. Abb. Dunenſis.
Valentini Abb. S. Georgij.

NONIS NOVEMB.

V. Novemb. A.

Læti Monachi & Portarii Miciacenſis.
Malachiæ Archiepiſc. feſtivitas, aliis 3. aliis 2.
Salomonis Armoricæ Regis Monachi S. Maiani & Martyris.
Garſiæ S. Abb. Ovienſis.
Ailrici Angli diſc. S. Godrici.
Ioan. Monachi Caſinatis diſc. Sanct. Romualdi.
Ruperti Abb. Limburgenſis.
Eliſabethæ Mon. Aquirienſis.
Paulini & Auguſtini diſcip. S. P. N. Inventio.
Ven. Eliſabethæ Cueto Monialis Abulenſis A. C. 1603.

OCTA-

Digitized by Google

OCTAVO IDVS NOVEMB.

VI. Novemb. B.

Leonardi Abb. Nobiliacenſis Illuſtri genere nati.
Felicis Monachi Fundani.
Winoci Abbatis Iudaëlli Britanniæ min. Regis filij, viri Apoſtolici.
Gaufridi Virdunenſis Mon. Cl.vall.
Ruſtici Vallumbr. Abbatis.
Beatricis Monialis Olivenſis Deiparæ cultu ferventiſsimæ.
Columbini Monachi Sublacenſis.
Gisleni Epiſc. translatio.

SEPT. IDVS NOVEMB.

VII. Novemb. C.

Herculani Epiſc. Perusini & Mart.
Willibrordi Epiſcop. Traject. Borealium Regnorum Apoſtoli.
Florentii Epiſcopi Argentorat. Alſatarum Apoſtoli.
Pauli Lamps Mon. Floreff. & Mart.
Vulgiſi Monachi Borealium Apoſtoli.
Guisberti Prioris Bebenhauſani.
Erneſti Abb. Zwifalt. & Mart.
Hunegundis Virg. translatio.
Ven. Perthæ recluſæ ad S. Galli.

SEXTO ID. NOVEMB.

VIII. Novemb. D.

Octava Reginæ Martin. & Omnium SS. per S. Bonifacium IV.
Willehadi I. Bremenſium Archiepiſcopi Magni Friſ. & Sax. Apoſtoli.
Godefridi Epiſcopi Ambianenſis.
Monachorum 126. Martyrum Majoris Monaſterii.
Gregorii Abb. Einſidlenſ. è Regibus Angliæ.
Hugonis Mon. Sanct. Victoris Maſsiliæ.
Egberti Archiepiſcopi Eboracenſis.
Godefridi Abb. Claræval.
Ven. Placidi de Luzuriaga. Abb. Ferrar. ſing. noſtræ æt. ſyderis.

QVINTO ID. NOVEMB.

IX. Novemb. E.

Euſtoliæ Romanæ, & Sopatræ f. Mauritii Imp. Auguſti VV. Mon.
Nongentorum Mon. Martyrum Benchorenſium.
Fulcardi Abb. Mont. S. Diſibodi.
Godefrid. Epiſc. Lingonenſis.
Nicolai Converſi opilionis Villar.
Henrici Epiſc. Lubecenſis.
Alberonis Abbat. Dunenſis Theodorici Principis Fland. cogn. Elſatii nepotis.
Odoarii Abb. S. Zachariæ.
SS. & BB. S.P.N. Benedicti diſcipulorum primorum.

QVARTO ID. NOVEMB.

X. Novemb. F.

Iuſti Archiepiſcop. Cantuar. Anglorum Apoſtoli.
Ioannis Scoti Doctoris eximii & Mart.
Bundolini Epiſc. Alexandriæ de Palea.
Alquirini Mon. Claræval.
Ioannis Epiſcopi, Apoſtoli & Mart. Mechelburgenſis.
Andreæ I. Abb. Carolilocenſis.
SS. & BB. Saltus Voſagi Monach. & Monialium.

TERTIO IDVS NOVEMB.

XI. Novemb. G.

Bartholomæi Abb. Cryptæ-ferratæ.
Berthuini Maloniæ Epiſcop. Marligniæ Apoſtoli Deiparæ ſtudioſiſsimi.
Sergii Epiſcopi Damaſceni.
Ælfledæ Æthelredi Regis Merciorum ſponſæ Virg. Mon. Glaſton.
Oziliæ recluſæ Leodienſis.
Henrici Abb. Heiſterbac. Deiparæ ſtudioſiſsimi.
SS. & BB. Camaldulenſium.

PRIDIE ID. NOVEMB.

XII. Novembr. A.

Æmiliani Ab. Cogellienſis præcipui Hiſpan. Patroni poſt S. Iacobum Apoſtolum.
Benedicti Matthæi &c. Mon Mart.
Livini Archiep. Flandr. & Brabant. Apoſtoli, & Martyris.
Lebuini Sicambrorũ, Iuliac. Clivenſ. &c. Apoſtoli.
Gertrudis Magnæ Abb. Elpedianæ. De qua alias.
Anaſtaſij Archiepiſc. Strigon.
Rudolphi Abb. Vallumbr.
Ioannis Prioris Cl.vall.
Chriſtophori à Chriſto Martyris.
Hildelid. Abb. alii alias.

Digitized by Google

IDIB. NOVEMB.

XIII. Novemb. B.

Omnium Sanctorum atque BB. Vniverſi Ordinis noſtri.

Eugenii II. Archiep. Toletani Hæreticorum Triumphatoris.
Abbonis Abb. Floriac. & Martyris.
Chilleni Epiſcopi & Apoſtoli Atrebatenſium.
Waltheri de Trajecto Abb. Villar.
Ethelredi Abb. Wardenſis.
Mauri Abb. diſc. S. P. N. Translatio.
Aldegundis Virg. & Abb. translatio.
Folquini Epiſc. Morin. & Apoſtoli translatio.

DECIMO-OCTAV. CAL. DEC.

XIV. Novemb. C.

Laurentii Epiſc. Dublin. Lageniæ Principis Deiparæ chariſſimi.
Sidonii I. Abb. Rotomagenſis.
Plur. SS. Virgin. Monialium Elienſium & Martyrum.
Vitingi & Hugonis Abbatum & Martyrum.
Letaldi Mon. Ciſt.
Eugenii Abb. Aſſeroënſis & Mart.
Eliſabethæ Principis Iuliaci, Abb. Butnevicenſis.
Erconwaldi Epiſcop. Londin. translatio.

XVII. CAL. DECEMB.

XV. Novemb. D.

Machuti ſive Maclovii Epiſc. & Patroni Alethenſis Canariarum Apoſtoli, 133. annos nati.
Abbonis abbat. Floriac. & Mart. aliis 13. hujus.
Inadoci Mon. Bertin. Iudicaëlis Armoricæ Regis filij.
Catharinæ Perez Mon. Caſtrenſis uno SS. vulnerum in pede donatæ.
Everhardi Templariorum noſt. Magiſtri Generalis.
Henrici Archiepiſcopi Rhemenſis.
Tritelmi Monachi Scoti.
Walderici Monachi Montis Falcomi.

XVI. CAL. DECEMB.

XVI. Novemb. E.

Othmari Abb. S. Galli Illuſtri genere nati.
Edmundi Archiepiſc. Cantuar. Deiparæ ſponſi lectiſſimi.
Leoniani Abb. Viennenſis.
Simeonis Abb. Cavenſis.
Benedictæ & Cæciliæ Abbatiſſarum Sweſtrenſium.
Andreæ Monachi Bonæ-vallis.
Martini Novitii Vallis Eccleſiarum Deiparæ chariſſimi.

XV. CAL. DECEMB.

XVII. Novembr. F.

Gregorij Epiſcopi Turonenſis Sabellianiſmi &c. Profligatoris.
Hildæ Virg. Mon. Streneshalcenſis Abbat. Eduini Regis neptis.
Ioannis Monachi diſc. S. Greg. M. Angl. Apoſtoli.
Garimundi Epiſc. Altiſiodor.
Hiltrudis Virg. Mon. Bingenſis Comitiſſę Spanheimenſis.
Edmundi Monachi Claræval.
Badauchatii Monach. Bobienſis, aliis alias.
Gertrudis Saxonicę Admirabilis Natalis, alii alias.

XIV. CAL. DECEMB.

XVIII. Novemb. G.

Odonis Abb. Cluniac. 2000. Cænobiorum Patris, Deiparæ addictiſſimi.
Amandi Abbatis Lirinenſis.
Eucherii Silvani, Vincentii & Anſelmi Abbatum Lirin.
Theofredi Auroſionum Principis Abb. Calmeliac. & Mart.
Odonis Subprioris Cl. vall.
Richardi Abb. Fontanenſis.
Aniani Converſi Eberbacenſis.
Mariani Abb. Bituricenſis.
Nonnoſi Abbatis, aliis 2. Sept.

XIII. CAL. DECEMB.

XIX. Novemb. A.

Egberti Archiep. Eboracenſis, Regis Egberti cognominis germani.
Patrocli Abbatis & Fundatoris Columbarienſis.
Theodomiri Abb. Miciacenſis.
Mechtildis Mon. Elpedianæ, Baroniſſæ, Deiparæ dilectiſſimæ.
Guilhelmi cogn. Senioris Mon. Claræval.

Eliſa-

Digitized by Google

XII. CAL. DECEMB.

XX. Novemb. B.

Bernwardi è Saxon. Princip. & Palat. Episcopus Hildesheim. & Tutelaris.
Leonis Abb. Nonantulani.
Sabiniani Abbat. Calmeliacensis.
Hieronymi Monachi Vallumbr.
Eudonis Autosionum Principis Abbat. Calmeliac.
Ioannis Prioris Carolilocensis.
Bertrandi Abbatis Grandis-silvæ.
Candidi Monachi Fontanell.

XI. CAL. DECEMB.

XXI. Novemb. C.

Præsentatio Beat. Mar. Virgin. Matris Adm. Benedict. à nostris primum instituta, &c.
Columbani Abb. præcipui Ordin. nostri propag. Viri Apostolici.
Annæ Michaëliæ, è fam. & sanguine S. P. N. & Duc. Venet. &c. Viduæ.
Gelasij Oculenam Abbatis & Martyris.
Eugenii Omulkeram Mon. & Mart.
Venet. Margaritæ Vid. Dominæ de Polastron. &c. monialis Tolosanæ.
Ven. Annæ Ducissæ Venetæ & sanctimonialis.

X. CAL. DECEMB.

XXII. Novemb. D.

Festum seu Commemor. Patris Extatici &c.
Willibrordi Magni Frisiæ, Holland. Zeeland. Embricæ, Vlissingæ Cliviæ, Geldriæ, Transilelaniæ Apostoli consecratio.
Columbani cogn. Iunioris Mon. Luxovienſis.
Richardi Abb. Glastenbur. & soc. Martin.
Gregorii de Cardalhaco Obiunæ Abb.
Alphonsi I. Lusitan. Regis Ord. nostr. de Ala Instit. & Martyris.
SS. atque BB. Monasterii Antrensis.
Romualdi Abb. elevatio.

NONO CAL. DECEMB.

XXIII. Novemb. E.

Trudonis Hasbaniorum Apost. & Patroni è Regibus Gall. & Austrasiæ.
Congelli Abb. Benchor. multorum millium Monachorum Patris.
Wilfetrudis Principis Abb. Nivigell. Virgin.
Bachildæ Inclusæ ad S. Galli.
Guillelmi Episc. Altisiod. & Parisiensis.
Gesberti Conversi Hemmenrod. bis mortui, Deiparæ chari.
Ven. Martini Rogerii Mon. Cæleſt.

OCTAV. CAL. DEC.

XXIV. Novemb. F.

Mariæ Virgin. Mon. Cuteclar. & Martyris.
Portiani Abb. Arvernensis.
Vrsi Participatii Venet. Ducis, Monachi S. Felicis.
Antoniæ Munnez Mon. S. P. N. de Castris Deiparenti dilectæ.
Balsami Abb. Cavensis.
Nicolai Monachi Cist.
Willigodi disc. S. Deodati Abb.
Ven. Hittonis Baron. de Klingen Mon. S. Galli.

SEPT. CAL. DECEMB.

XXV. Novembr. G.

Winoci Abb. fratris S. Iudoci & Iudicaelis &c. Regum. Alij alias.
Ioannis Francardi Prioris Aquilani.
Imminæ Comitissæ Gisberti Francon. Ducis nept. Mon. Carelburg.
Toussani Monachi Cluniac.
Guillelmi Episc. Arelat. & S. R. E. Cardinalis.
Conradi Mon. Heisterbac. senis centenarij.
Ven. Arsegisi Archiepisc. Senonensis.
Triumphus prodigiosus S. Isidori capta Baëtia, Cæsis Saracenis, &c.

SEXTO CAL. DECEMB.

XXVI. Novemb. A.

Conradi Episcopi Constantin. Guelphi Principis.
Basoli Abb. Mon. Viriziacensis.
Leonardi Abb. de Vendopera.
Sylvestri Institut. Congr. nostr. Sylvestr. Deiparæ cultu singularis.
Gunstani Monachi Cœnobii Sanct. Gildæ.
Waltheri Prioris Alnensis.
Innumerabilium Ordin. nost. de Christo Martyrum.
Adalberti Monachi Altaichensis.

QVINTO CAL. DECEMB.

XXVII. Novemb. B.

Severini Monachi Recluſi Pariſienſis.
Virgilii Salisburg. Epiſc. & Patroni, Carinthiæ Apoſtoli.
Bilhildis Viduæ Deiparæ addictiſſimæ, Abb. Mogunt.
Apollinatis Abb. Caſinenſis.
Siffredi Epiſc. Carpentoractenſis.
Baltherii Eremitæ Angli Mon.
Acharij Noviodunenſis Epiſc.
Angeli Sinicii Abb. Panhormitani.
Faſtradi Abbatis Villar.
Gertrudis Monialis in M. S. Salvatoris Deiparæ ſtudioſiſſimæ.
Guilhelmi Abb. S. Albini.
SS. atque BB. ſingulari in Deiparam affectu, ejusdemq; vicißim favore præcipuè inſignium, in Vniverſo Ordine & ætate Illuſtrium devotiſſima Commemoratio.
Ven. Ioannis Gerſen de Canabaco, Sanct. Stephani Vercellarum Abbatis, libelli aurei de Imitatione Chriſti ante annos 400. auctoris.

QVARTO CAL. DECEMB.

XXVIII. Novemb. C.

Gregorii III. Pont. Max. Iconoclaſtarum Profligatoris acerrimi à quo Regibus Galliarum Chriſtianiſſimorum titulus.
Caſimiri I. Regis Poloniæ Monachi Cluniac.
Siffredi Epiſcopi. Alij heri.
Ægilis Abb. Fuldenſis.
Edwoldi Mon. Cernelienſis fratris S. Edmundi Regis & Mart.
Guillelmi Abb. Ciſt.
Gunfridi I. Abb. Clarimariſci.
Quindecim Monachorum in Luka, vulgo Crucifixorum.
Ven. Kebeninæ Incluſæ ad S. Galli.

TERTIO CAL. DEC.

XXIX. Novemb. D.

Radbodi Epiſc. Vltraject. è Regibus Gall. & Friſiorum oriundi, Friſiæ Apoſtoli Deiparæ devotiſſimi.
Iosberti Monachi Dolenſis Deiparenti dilecti.
Idæ Monialis de Rameya.
Roberti Abbatis Claræ vallenſis.
Vrſionis Monachi Treverenſis.
Guillelmi Abbatis Villarienſis.
Siffredi Epiſc. Carpentoract. tertio.
Waltherici I. Abbatis Murharttenſis.

PRIDIE CAL. DECEMB.

XXX. Novemb. E.

Bonifacij Magni Germanorum Apoſtoli, primi Metropolitæ Moguntini ſolemniſſima Ordinatio.
Inſignis Commemoratio Germaniæ per eundem Magnum Apoſtolum converſæ.
Haccæ Epiſcopi Hagulſtad. Saxon. & Friſ. Apoſtoli.
Ioſſionis Monachi Bertin. Deiparæ dilecti.
Alberti Abb. Bergomenſis.
Rufini Abb. Ciſtercienſis.
Iosberti Monachi Dolenſis, de quo alij heri.

MENSIS DECEMBER.

CALENDIS DECEMBRIS.

I. Decemb. F.

Eligij Noviomenſis Epiſcop. Antuerpiæ, Flandriæ, &c. Apoſtoli.
Hugonis S. R. E. Card. ex Abb. SS. Vinc. & Anaſt.
Conſtantii Monachi Gabronicenſis.
Hereſwidæ Mon. Calenſis, matris Adulphi Angl. Regis.
Ioannis Beci Abb. Gloceſtr. & Mart.
Marini Epiſc. Bojorum Apoſtoli ſocij SS. Altonis & Virgilij.
Theclani diſc. S. Virgilij, Apoſtoli Carinth.
Illuſtris Commemoratio S. Eligij contra luem peſtilentem.
Ven. Aligerni Abb. Caſin.
Ven. Marci de Villalba Abbat. Fiterienſis. Obiit 1596.
Venet. Haberiliæ diſcipulæ Sanct. Galli Abb.

QVARTO NONAS DEC.

II. Decemb. G.

Oderiſij S. R. E. Cardin. Abb. Caſinenſis Marſorum Comitis.
Adamanni Monachi Coludenſis.
Roberti I. Abbat. de Mattaplana, Patroni contra locuſtas.
Methildis Virg. Ciſterc.

Anſelmi

Anſelmi Monachi Hemmenrod, cultu Deiparæ Illuſtris.
Benedicti & Ioannis Martyrum Sclavoniæ Apoſtolorum.
Berthanii Abbat. Caſin. & Mart. translatio.
Gertrudis Virg. translatio.

TERTIO NONAS DECEMB.

III. Decemb. A.

Birini Epiſc. Dorceſtrienſis Angl. & Occid. Sax. Apoſtoli.
Galgani Senenſis eremitæ.
Solæ Abbat. diſc. Sanct. Bonifacij Epiſcopi.
Eloquii Abb. Latiniacenſis, viri Apoſtolici.
Alberti Abbat. Beat. Mar. Virg. de Oliva.
Sitrudis Abb. B. M. V. Iuſſanenſis.
Gudwali & Bertulphi Confeſſ. translatio.

PRIDIE NONAS DECEMB.

IV. Decemb. B.

Sanct. Pat. Noſt. Benedicti relatio Caſinum.
Ejusdem hac ipſa die illatio Floriacum, utrinq; celeberrima.
Annonis Archiepiſc. Colon. Voto & vita noſtri.
Bernardi de Vbertis Sanct. R. E. Cardinalis.
Sigirannis Abb. Longoretenſis Dagoberti Regis cognati.
Ioannis Damaſc. Magni Doct. Ill. Commemoratio.
Chriſtiani Epiſcop. & Apoſtoli Lubaniæ.
Finiani Abbatis Hiberni.
Ioannæ Converſæ Bellopratenſis.

NONIS DECEMB.

V. Decemb. C.

Nicetij Epiſcopi Trevetenſis ex Monacho & Abbate S. Maximini.
Gerardi Archiepiſc. Bracarenſis in Luſitan.
Baſiliſſæ Virg. & Abb. Horrei.
Godefridi Silvanectenſis Epiſcopi.
Werrici Prioris Alnenſis, alijalias.
Lucij Monachi Caſinenſis.
Luani Abbatis Hibern.
Eliſabethæ Virgin. Monach. in Hovenes.
Ioannæ Balduini Flandri Imper. Auguſt. Orient. filiæ Monialis Marquet.
Pelagij Mon. S. Petri de Ripa.
Gerardi S. R. E. Cardin. Epiſcop. Oſtienſis.
Ioannis Gradenici diſc. Romualdi Inſtit. Camald.

OCTAV. IDVS DEC.

VI. Decemb. D.

Gertrudis Duciſſæ Viduæ Abb. I. Hamaticenſis.
Sex ginta Monach. Martin. Floriacenſium.
Gerardi I. Prioris Charitatis, membri Cluniac.
Nicolai Abbatis Vallcellenſis.
Comarci Regis Mumoniæ diſc. S. Malachiæ.
Theodemarij Mon. Caſinenſis.
Godefridi Prioris Alnenſis.
Ven. Clementis VI. Pont. Max.
Ven. Nicolai à Prato Cæleſt. Deiparæ cultu præcipui.

SEPT. IDVS DECEMB.

VII. Decemb. E.

Pharæ Virgin. Abbat. Brigenſis, Principis Illuſtriſſimæ.
Innocentij IV. Pont. Max. Deiparæ deditiſſimi.
Caidoci Mon. Centulenſ. Galliæ maritimæ Apoſtoli.
Gerardi Abb. Claræval. & Mart.
Gnaiferij Monachi Caſin.
Adegrini Mon. Cluniac.
Gerardi de Farſa diſc. S. Bern.
Martini Abb. Sanctonenſis.

SEXTO ID. DECEMB.

VIII. Decemb. F.

Conceptio Immac. Virgin. Matr. Benedictæ Inſtituente primum S. Anſelmo Archiep. Cantuar.
Romarici Abbatis è Regibus Gall. oriundi.
Hildemanni Epiſc. Bellovac.
Chunihildis. Abb. Thuring.
Ioannæ Abbat. S. P. N. de Caſtris, & Martyris.

Commemoratio V. Nicolai à Pratis, alii alias.
Conſtantini I. Abb. Aureæ vallis.
Ven. Stephani VII. Pontif. Maxim. aliis VIII.
Ven. Bernardi de Montgaillard Abb. aureæ vallis. Ob. 1628.

QVINTO ID. DECEMB.

IX. Decemb. G.

Cypriani Abbatis Petragoricenſis.
Vulphildis Virg. Abbat. Barcking. Illuſtri genere.
Baldæ Principis, Abbat. Iotrenſis.
Alefridi Epiſcop. Hildesheim. Deiparæ amantiſſimi.
Bartholomæi Monach. Cl. vall. fratris S. Bern.
Vintmari Apoſtoli Daniæ Mon. Corbeienſis.
SS. & BB. Mon. Miciacenſium.
Ven. Laurentii Gonzalez Abb. Vallis bonæ. Obiit 1591.

QVARTO IDVS DECEMB.

X. Decemb. A.

Sindulphi Monachi diſc. S. Baſoli.
Solæ Abbatis diſc. S. Bonifacij.
Heberti Epiſcopi Rhedonenſis.
Turquilli Monachi Marciacenſis.
Sbignæi Abbat. Claræ-provinciæ & ſoc. Martyrum.
Florentii I. Abb. Carraceti.
Georgii Dureij Abbat. Dunfermlemenſis.
Theodorici Abb. Sithivenſis.
Iolentę cogn. Pœnitentis Monach. Aquiriæ.
Fulgentii I. Abb. Affligemienſis.
Venet. Aurei Maſtropetri Ducis Venet. XL.
Venet. Davidis Corgu filij Regis Scotiæ Mon. Silveſt.

TERTIO IDVS DEC.

II. Decemb. B.

Feſtum Iubili in utero S. P. N. Benedicti.
Ceolulphi Northumbriæ Regis XV. monach. Lindisfarn.
Vulferii Mon. Tornodorenſis Deiparæ devotiſſimi.
Humberti Mon. Claræ-vall.
Davidis Mon. Hemmenrodenſis.
Idæ de Nivella Mon. Deiparæ favoribus illuſt.
Tebrediæ Abbat. in Scotia vulgo Rattæ.
Taſonis Abb. S. Vincentii in Samnio.
Ven. Rjcherii Abb. Caſin.

PRIDIE ID. DECEMB.

XII. Decemb. C.

Walerici Abbatis Idololatriæ reliquiarum profligatoris.
Wicelini Epiſcop. Aldeburg. Sclavorum, Wandal & Holſat. Apoſtoli.
Gregorii S. P. N. diſcipuli Mon. Caſin. dein Terracin.
Agathæ Monialis Winbrunnenſis.
Franconis Mon. Villar. ex nob. Archenſium equitum genere.
Evani Abb. Scotiæ & Confeſſ.
Sacro Sanct. & BB. Vallisumbroſæ Monach.
Ven. Bernardi de Trejur Monach. Beat. Mar. Virg. de Samaria Martyris Ann. 1606.

IDIBVS DECEMB.

XIII. Decemb. D.

Autberti Cameracenſis & Atrebat. Epiſcop.
Iudoci Armoricæ Regis, Abbatis Pontinenſis.
Ottiliæ Virg. & Abb. Altitonenſis, Attici Ducis filiæ.
Tibbæ Virg. & Mon. Chineburg. ex Regibus Angl.
Taſſilonis ultimi Bojorum Regis Converſi Laurisheim.
Nicolai Monachi Netini.
Menciæ Prioriſſæ Sanct. Benedicti à Caſtris.
Venet. Dionyſij Donati Mon. Fulienſis noſtræ æt.
Lucia monialis Camaldulenſis.

DECIMO-NONO CAL. IAN.

XIV. Decemb. E.

Agnelli Abbatis Neapolitanorum Tutelaris & propugnatoris mirifici.
Folquini Morinorum Epiſcopi è Regib9 Gotthiæ, viri Apoſtolici.
Odiliæ Recluſæ Leodienſis.
Sexaginta quatuor Mon. Ciſt. & Mart.
Werrici Monachi Alnenſis.

Ioannes

Digitized by Google

Ioannes Mon. ad Sacra Mœnia.
Gerardi ex nobile equite Converſi Alnenſis.
Agnetis Imp. Aug. Henrici III. Conjugis Mon.
Adami Mon. Caſinenſis.
Venet. Stephani II. Vngar. Regis, Mon. Agrienſis.

XVIII. CAL. IANVAR.

XV. Decemb. F.

Octava Conceptionis Matris Adm. à Sylveſtrinis inſtituta.
Maximini Abb. Miciacenſis.
Adonis Principis Monachi Luxon.
Marini Abb. Cavenſis.
Margaritæ Sabaudiæ Duciſſæ Mon. Albenſis.
Bonaventuræ Eucenſis Epiſcopi.
Philippi de Ottebarcho Monach. Bonævall.
Commem. Nicolai de Pratis.
Ven. Candidi Nucalenſis Mon. viri Apoſtolici.

XVII. CAL. IANVAR.

XVI. Decemb. G.

Gregorii VIII. Pont. Max.
Adelheidis Imp. Aug. Otthonis Magni conjugis mon. in Sehlſe.
Sturmionis Abbat. Fuld. Thuring. Sax. Wederoviæ Apoſtoli.
Helinwardi Mindenſium Epiſcopi.
Iudicaëlis II. Regis Armoricæ, Monach. S. Maihi.
Raynardi Abb. Ciſterc.
Humberti Sabaudiæ Principis potentiſſimi Mon. Altæcumbæ.
Adami Epiſc. Silvanectenſis.
Ven. Henrici Com. de Beyenburg. Abb. Weingarttenſis.

XVI. CAL. IANVARII.

XVII. Decemb. A.

Beggæ Duciſſæ Viduæ Monialis Andennenſis.
Vivinæ de Oſij Virgin. Monach. Bigard.
Guilielmi Longoſpadæ II. Ducis Normandiæ & Mart. Voto noſtri.
Lamberti Mon. Vallcel.
Henrici Mon. Vet. Montis Deip. chari.
Rudolphi Converſi Heiſterbac.
Sergii Papæ conſecratio.
Euſtachii Abb. de Flay.
Laurentii Mon Sublac.
SS. & BB. Ordin. noſtri familiarum Equeſtrium, de Ala, &c.

XV. CAL. IAN.

XVIII. Decemb. B.

Feſtum Annunciationis Mat. Ad. hac die primum à noſtris olim inſtitutum.
Feſtum Expectationis ſine O Hiſpanis ſolemniſsimũ à S. Ildephonſo inſtitutũ.
Triumphus profligata nefanda Hæreſi, S. Ildephonſi, gratulante ipſi, ipſa Deip.
Wunibaldi Abb. Heydenheimenſis Regii generis,
Digni, Vrdagisli & Vndonis Monach. Glandarienſium.
Guillelmi Archiepiſc. Eboracenſis.
Wicberti Mon. in Nazareth.
Petri Epiſcopi Atrebat.

XIV. CAL. IAN.

XIX. Decemb. C.

Adjuti Abbatis Aurelianenſis.
Vrbani V. Pont. Max. Mon. Cluniac.
Calixti II. Pont. Maxim. Monach. Cluniac.
Berardi Epiſc. Aprutini.
Mengoſi Converſi Hemmenrod.
Fritheberti Epiſc. Hagulſtad.
Ioannis Mon. Claræval.
Mariæ Hiſpanæ ſanctimonialis.

XIII. CAL. IAN.

XX. Decemb. D.

Gregorii VI. Pont. Maximi.
Dominici Exilienſis Abbatis.
Hogeri Archiepiſc. Bremenſis viri Apoſtolici.
Ilduardæ Dominæ de Marendez &c. vid. Mon. Cellæ-novæ.
Petri de Mon. de Sardinia Murano.
Chriſtiani Epiſcopi Tholoſani.
Mariæ Bernardez Converſæ Eboracenſis.
Welfridi Comitis de Calw Abb. I. in Hohenwiel.

XII. CAL. IAN.

XXI. Decemb. E.

Gregorii Epiſc. Traject. Friſiorum Apoſtoli.
Alexandri IV. Pont. Max.

Hartkeri incluſi ad S. Galli.
Pardulphi Abb. Waractenſis.
Guillelmi Bardi Mon. Cæleſtini.
Thomæ Mon. Arnsburg. Deiparæ dilecti.
Macharij Mon. S. Bavonis.
Ioannis Converſi Grandis-ſilvæ Deiparæ favoribus Ill.

XI. CAL. IANVARII.

XXII. Decemb. F.

Roberti Silvanectenſis Epiſcopi.
Segefridi Converſi Elpediani.
Iuttæ Comit. Spanheim. Mon. Bing.
Amaswindi Abb. de Malega.
Gerungi Mindenſis Epiſcopi.
Hildelitæ Virg. Abb. Bercking.
Adami Mon. in Lucka Deiparæ familiaris.
Engelberti Converſi Tulperi Deiparæ dilecti.
Theobaldi Mon. Bobienſis.
Iſidori Hiſpalenſis Epiſc. translatio.

X. CAL. IANVAR.

XXIII. Decemb. G.

Hartmanni Epiſcopi Brixienſis Mon. Salisb.
Agnetis Imp. Aug. Henrici III. conjugis Mon. Fructuar.
Theogeri Metenſis Epiſc. Monach. Hirſaug.
Ventilæ Monachi Orenſis.
Ioannis Ciritæ Abb. de Tarouca.
Godefridi Mon. Heiſterbac.
Alberici Mon. Gladbacenſis.
Ven. Hildegardæ Lud. Germ. Regis filiæ Abbat. Tiguri.
Lamberti Tungr. Epiſc. & Mart. translatio.

IX. CAL. IANVAR.

XXIV. Decemb. A.

Feſtum Deſcenſionis Deiparæ per S. Ildephonſum Inſtit.
Tharſillæ Virgin. Mon. amitæ S. Gregorij Magni.
Irminæ Virg. Abbat. I. Horrei Dagoberti Regis filiæ.
Hildebrandi Converſi Hemmenrod.
Petri Mon. Savigniacenſis.
Anaſtaſiæ Virg. Mon de Rameya & Martyris.
Tunheri Epiſcopi Lichefeldenſis.
Annonis Epiſcopi Wormatienſis.
Inſtitutio ſolemnis Sanctiſſ. Congregationis Turris Speculorum.

OCTAVO CAL. IANVARII.

XXV. Decemb. B.

Petri cogn. Venerabilis Abbat. Cluniac. Principis Illuſtriſſimi.
Matthæi Sanct. R. E. Card. Epiſcop. Alban.
Flotildæ Virgin. Avennac. Deiparæ dilectę.
Adallendis Principis Mon. Marcianenſ.
Bonifacij Epiſc. Laudun. commem.
Fulconis Epiſc. Tholoſani.
Luciæ Prioriſſæ Spinoſi-loci.
Philiberti Mon. in Herio.
Bernardi Melliflui Doct. Illuſtris comem.

SEPT. CAL. IAN.

XXVI. Decemb. C.

Bonifacij V. Pont. Max.
Thiagrini Epiſcopi Haberſtadenſis.
Mathildis Angliæ Reginæ Monialis Winton.
Stephani Mon. Scalenſis in Sicilia.
Oberti Converſi Hemmenrodenſis, merito Martyris.
Adelhardi Monachi Spanheimenſis.
Danielis Monachi & Cellarij Villar.
Alberti Peligni Mon. Caſin.
Argentarii Monachi Confeſſoris.
SS. & BB. Congregationis Humiliatorũ.

SEXTO CAL. IANVARII.

XXVII. Decemb. D.

Theodori & Theophanis Monach. & Martyrum.
Gerardi Monachi S. Galli.
Alviti Epiſcopi Legionenſis.
Walichonis Abb. Weingarttenſis Magno Wilhelmo Hirſaug. ſimillimi.
Godefridi Prioris Winconienſis.
Ioannis de Chriſto & 6. Sociorum Martyrum.
Hugonis Mon. Tennenbacenſis Deiparæ addictiſſimi.
Gozwini Abb. de Loco S. Bernardi.
Lutgardis Abbat. de Brixmont.
Walthonis Abb. in Weſſenbrunnen.
Ven. Fredenandi Hiſpan. Regis Voto noſtri.

QVIN-

QVINTO CAL. IANVANII.

XXVIII. Decemb. E.

Eutichii & Florentii Mon. Apoſtolico labore & fructu Illuſtrium.
Convoijonis Monachi & Abb. Simoniacæ Hæreſeos Profligatoris.
Athelæ Abbatiſſæ I. Palatioli Dagoberti Regis filiæ.
Leonis Amalphitani Monachi Caſinatis.
Begæ ſanctimonialis Cumberlandiæ.
Margarethæ cogn. Hieroſolymitanæ Mon. Ciſt.
Violantiæ Converſæ Luſitanæ.
Ioannis Mon. diſc. S. Eleutherii.
Gregorii Monachi Caſinatis.
Romualdi Abb. Inſtit. Camald. translatio.

QVARTO CAL. IANVAR.

XXIX. Decemb. F.

Thomæ Archiepiſcop. Cantuar. & Mart. Deiparæ dilecti.
Ebrulphi Magni Abbatis Oximenſis.
Decumani Angli Monachi & Mart.
Odewaldi Abb. Lindisfarnenſis.
Vitalis Abbatis Meyrenſis.
Luciæ Abbatiſſæ Trever. in Horreo.
Wundi Archiepiſcopi Bremen. Apoſtoli Septentrionis.
Siſintrudis diſcipulæ S. Faræ.
Hogeri Archiepiſc. Bremenſis translatio.

TERTIO CAL. IANVARII.

XXX. Decemb. G.

Anaſtaſij Archiepiſc. Colocenſis & Strigon. Vngar. Apoſtoli.
Petri Abb. SS. Petri & Pauli in Anglia.
Richardi Monachi de Aldwerd.
Alfredæ Angliæ Reginæ, Monialis Sanct. Guthlaci.
Marnochi Monachi Hiberni.
Alberti Abb. Portenſis.
Martii Eremitæ diſc. S.P.N.
Balduini Abb. S. Eadmundi.
Winoci Abbatis & Regis translatio.

PRIDIE CAL. IANVARII.

XXXI. Decemb. A.

Leopardi diſc. S.P.N. Alſatiæ Apoſtoli, Abb.
Columbæ Virgin. Mon. & Mart. Cordubenſis.
Guntheri Epiſcopi Ratisponenſis.
Alberti Monachi Altahenſis.
Petri Abb. Sublacenſis & Mart.
Thomæ Mon. Montis-frigidi.
Radulphi Abb. Vallcellenſis.
Remigii Converſi Hemmenrodenſis.
Henrici I. Abb. in Breitenauw.
Columbæ incluſæ Cortenbergenſis.
Odilonis Abb. Cluniacenſis Deiparæ addictiſſimi obdormitio, Feſtum autem depoſitionis celebratur Calend. Ianuarij.

Digitized by Google

Digitized by Google

IHS

MENOLOGII BENEDICTINI

LIBER PRIMVS

MENSIS JANVARIVS.

CALENDIS JANUARII.

I. Januarii. A.

S. Odilo. Abb.

APud Silvinacum S. Odilonis Abbatis Cluniacensis, qui primus Commemorationem omnium Fidelium defunctorum, prima die post Festum omnium Sanctorum, in suis Monasteriis fieri præcepit: quem ritum postea Vniversalis Ecclesia recipiens comprobavit. *Mart. Rom.* Odilo equestri familia de Mercœur apud Aruernos oriundus, Magnæ Virginum Virginis, Admirabilis Matris, eximium amorem cum lacte imbibit, ejusq; in obsequio perpetuo vitam exegit. Infantulus etiamnum graviter languens, manuum pedumq; destitutus usu, à nutrice aliquando derelictus, miro tamen impulsu, & corpusculi debillimi vibratione, in Benedictæ Matris Basilicam enixus, ad aram deniq; reptitando pervenit, apprehensaq; altaris palla, in oculis omnium, prodigiosè illico curatus est. Monachum postea Cluniaci professus, quarto post anno, suffragio communi omnium, sanctissimos inter Asceteas dignissimus omnino habitus est, coactusq; ut magno illi innumerabilium prodigiorum patratori Majolo, in Abbatiali honore succederet. Quod quidem ipse munus, digne habita de se existimatione, annos sex & quinquaginta ita gessit, ut rerum gerundarum dexteritate, tot millib Monachorum, imo Cœnobiorum gubernatione, vitæ rarissima sanctitate, & miraculorum magnitudine, toto orbe admirabilis haberetur. Singulari animi demissione seu humilitate inprimis enituit, qua sæculi hujus favores aspernatus, dignissima generositate Archiepiscopatum Lugdunensem, constantissimè rejecit. Fuit ferventissima in omnes pauperes charitate, quibus ut subveniret, nec sacris quidem Ecclesiæ ornamentis pepercit, eaq; inter coronam Regiam pretiosissimam, ab Henrico Cæsare sibi oblatam comminuit, inq; eosdem distribuit. Mortuos binos, ex itinere repertos, interulam suam exutus eâ involvit, & piè curatos sepeliit. De animis autem defunctorum, insigni & æterno merito longè meritissimus, solemnem eorum quotannis memoriam, per diffusa toto terrarum orbe Cluniacensium Monasteria instituit, eorumdemque juvandorum singularis curæ & sollicitudinis exemplo. Vniversum accendit, quos inter Benedictum VIII. Pont. Max. è flammis purgatricibus eripuit, qui magno candidatorum stipatus agmine, eidem in Capitulo considenti, visus gratias agere, tantumq; liberatorem suum demisso profundè capite venerari. Inter miracula ejus, illud insigne, quod in eo quod Romam versus susceperat itinere, Ticinum concessuro cum navis deesset siccis pedibus non solum fluctus ipse superaverit, sed suos omnes similiter, multiplici & raro admodum prodigio traduxerit. In vallis aureæ Cœnobio, cum ad mensam sibi aquam afferri curaret, ea prodigiosè in generosissimum vinum convèrsa est, iterato etiam, cum aquam repeteret, mi-

Archiepiscopatum recusat.

Ejus pietas.

Benedictũ VIII. è Purgatorio eripit.

Miracula.

DEI para infans cubatur.

Fit monachus.

raculo. In Divi Martini Monaſterio, quiritantibus ſuper paucitate piſcium, ut in manibus diſcumbentium mirè creſcerent, impetravit. Ad Iovini Montis præruptu, cum æſtivos inter calores refrigerium pauperes implorarent, utres quos plenos vino advexerat, in pauperum effundens ſolatia, ad menſam poſtea recumbens, inexhauſtos deprehendit. Miraculorum aliorum gloria tantus fuit, ut aqua etiam quâ manus laverat, ab ægrotis expetita, certum remedium morbis afferret. Memorandus ante omnia Virginei viri *Mancipatus*, quo ſe Virgini Matri religioſiſſimè devovit, à ſingulis ejusdem cultoribus, tanti viri exemplo, quotidie repetendus. Qui ſic habet: *O pijſſima Virgo & Mater Salvatoris omnium ſæculorum: ab hodierna die & deinceps me in tuo ſervitio habebo, atq; in omnibus meis cauſis miſericordiſſima Advocatrix mihi ſemper adeſto. Poſt DEVM enim amodo nihil tibi præpono: & ultroneus meipſum, tanquam proprium ſervum tuum mancipatum trado. Amen.* Suum illud in DEI parentem ſtudium, uti tegere non potuit, ſic vel tunc maximè prodidit, cum ſolemne inter Canticum *Te DEVM laudamus*, ad inſignem illam admirabilis Matris memoriam: *Tu ad liberandum ſuſcepturus hominem, non horruiſti Virginis uterum &c.* nunquam ſe continuit, quin in terram illico abjectus, pro tantæ Matris electione, ſupplices DEO in intentiſſimo affectu gratias ageret. Morituro Chriſtus ipſe adfuit, & infernalem larvam. quæ, ut Magno Martino ſe objecerat, profligavit. Mortuus, animo atq; vultu ad hilaritatem compoſitis, ætatis 87. Chriſti anno 1048. â morte æquè atq; in vita inſignibus â DEO miraculis honoratus eſt. *Ex vita per S. Petrum Damiani, Bibliotheca Cluniacenſi, Annal. Baronii. Iepeſſit. Hugone Clun. Nicol. Vignerio, Herm. Contr. Petro Equil. Molano, Galeſinio, Felici, Menardo, Cl. Rob. &c.*

DEI parae addictiſſimus.

Felix mort. 1048.

In territorio Lugdunenſi Monaſterio Iurenſi, S. Eugendi Abbatis, cujus vita virtutibus & miraculis plena refulſit Eugendus S S. Romani & Lupicini diſcipulus, ſeptuennis DEO in Cœnobio oblatus, ex eo ad ſeptuageſimum usq; ætatis annum pedem non extulit: Abbas autem pro vitæ meritis electus, miranda omnino ſanctitate exſplenduit, & miraculorum non minus clarus gloria, omnis generis ægritudines prodigioſè curavit. Dæmonem ſolis litteris, ex energumeno, longè poſitus proſcripſit, & latore illarum vix medium itineris emetiente, trepidantem jam tunc peſſimum inſeſſorem potenter expulit. Prophetiæ ſpiritu illuminatiſſimus, ex primo etiam cujusq; congreſſu meritum ejus, ſive, cui ſubjaceret, vitium agnovit. Apoſtolorum Principes Petrum & Paulum, nec non Andream ad ſe in viſentes, alloqui meruit. De ſuorum autem ſalute ſollicitus, conſolantem ſe S. Martinũ habuit. Die reſolutionis imminente S S. Romanum & Lupicinum coram ſe feretrum deponentes vidit, Fratribusq; convocatis, ſalutis monita impertitus, graviſſimos eorundem inter gemitus, hilaris ipſe ad gaudia æterna conceſſit: Claruit ſub A. C. 570. *Ex ea quæ eſt per diſcipulum ejusdem, diu. rer. Gall. ſcript. Arn. Duat.*

Spiritus Prophetiæ.

Claruit 570.

S. Eugendus.

Apud Viennam Galliæ S. Clari, Abbatis S. Marcelli, doctrina & ſanctitate inſignis. Clarus puer ad modum claritatis ſigna non pauca dedit. Quippe matrem ad S. Ferreoli templum ſequutus, atq; inde domum per Rhodanum reverſurus, intumeſcentibus grandi tempeſtate undis, ac deſperantibus nautis, ſæviſſimi fluminis impetum, puer hic prodigioſe compeſcuit & conſopivit. Monachum poſtea in Grimanenſi Cœnobio profeſſus, magis magisq; enituit, & miraculorum gloria effulſit. Ea inter, Vineam grandine perditam mire reſtituit, merſum raptumq; Rhodani vorticibus fratrem, crucis edito ſigno ad littus retraxit. Prophetico ſpiritu eventura Viennæ prænunciavit. Triduo ante obitum cœlum ſibi aperiri, & candidatorum ingentem occurrere conſpexit. Sub mortem in Eccleſiam deportatus, Pſalterium decantare ipſius cœpit, & proſequentibus Fratribus, ultima demq; inter verba: *Omnis Spiritus laudet Dominum &c.* cæleſtem inter lucem & miram odoris fragrantiam, felicem animum Creatori tranſmiſit. Comitatus feretrum ipſius cæleſtis odor, interq; eundum, loculi attactu paralyticus ſanatus eſt, pluribus deinceps prodigiis conſequentibus. *Ex vita t. I. SS. Surii & Annal. noſtr. Bened. & Liliis Gall. Bened.*

S. Clarus Abb.

Mors felix.

Eodem die S. Eugendi Abbatis Condatenſis, quem nonnulli eundem cum Iurenſi, de quo ante, faciunt, â quibus nec nos diſſentimus. Cæterum ab aliis ſeparatim poſitum, dum liqueat liquidius res ipſa, & ipſi ſepoſuimus. *Videatur Hugo Menardus.*

S. Eugendus.

In Monaſterio Selgenſtadenſi, S. Clari monachi, qui eruditione juxta & ſanctitate

S. Clarus.

ctitate celebris, in Monasterio S S. Marcellini & Petri prædicto, pro DEI amore inclusus, orationis contemplationisq; studio irremisso diebus ac noctibus vacavit, aliasq; inter concessas à Numine gratias, Prophetiæ spiritu eventura clare prædixit, claruitq; A. C. 1060. *Ex. Chron. Hirsaug. Ioan. Trith.*

Spiritu Prophetiæ.

Clarit 1070.

In Monasterio B. M. V. de Armentera, in Gallæcia, B. Petri Abbatis, Cultoris DEI paræ Virginis eximii, qui insignem ejusdem Tutelaris suæ honori Ecclesiam construxit, & meritorum cumulo dives cũ suis in maxima vitę sanctitate gloriosissimè præfulsisset, ad Dominum migravit. Post annum 1167. *Ex Menol. Chrysost. Henriq. Ang. Mauriq.*

B. Petrus Abb.

In territorio Tricassino, depositio S. Frodoberti Abbatis, qui inter plurimas præcipuasq; virtutes, tanta gratia simplicitatis enituit, ut ad infantulis innocentiæ puritatem, beatissima ejus anima pervenire meruerit, de quo fusius 6. Idus Ianuarii ad quam diem Festivitas ejus translata est ab Ecclesia Tricassina, ab Festum circumcisionis.

S. Clarus Abb.

S. Frodoberius Abb.

Eodem die S. Guilhelmi Abbatis Fiscamnensis, Congregationis Cluniacensis, admirabili vitæ Sanctitate celebris, & Monachici Ordinis strenui Reformatoris, cujus similiter memoria transfertur ad diem 22. Ianuarii.

S. Guilelmus.

In Hibernia S. Ernani Abbatis & Confessoris, qui cum esset S. Columbæ discipulus, tantoq; magistro per omnia se strenuè comprobaret, ac Pictorum & Scatorum conversionem, cum aliis undecim Fratribus missus; Apostoli cum iisdem gloriosissimum titulum in prædictis Regnis meruit, & cum aliquandiu in conversione populorum plurimum desudasset, ad sacrum contemplationis regressus otium, Cænobii postea Druim Tuomensis Abbas deligi meruit. Vixit vitam rigidam admodum, severus corporis sui castigator, visionibus cælestibus recreatus, quas inter, sancti Magistri sui animam cælos conscendere vidit, ipse sub A. C. 640. ad cælestis regni beatitudinem assumptus. *Ex script. rer. Britann. Ioan. Colgano.*

S. Ernanus Abb.

Mors felix.

Eugenda

Villarii in Brabantia B. Vlrici Abbatis. Hic in Vallcellensi primùm Monasterio, ubi septingenti simul Christo militasse feruntur, cucullo se involvens, tantus vitæ meritis è lectissima cohorte exsplenduit, ut ad sanctissimi villariensis Cænobii regimen expeteretur. quod cum strenuè aliquandiu gubernasset, ingravescente ætate honore se abdicans, ad Vallcellensem suam rediit cellulam, maiorq; octogenario sancto fine decessit A. C. 1185. *Ex Ioan. Vallcell. Ioan. Camerac.*

B. Vlricus Abb.

Clarus.

In Monasterio Ballensi S. Mochuæ Abbatis. Is Illustri natus genere, ob vitium capitis & defluentes capillos, à parentibus præ aliis liberis neglectus, DEO charior fuit, & ob hoc ipsum S. Congallo commendatus in Benchorensi Cænobio monachum induit. Mox mirè proficiens, eruditione, sanctitate & miraculis exsplenduit. Abbas & Fundator Ballensis, fontem eò prodigiosè ducentem, una secum, loco cæteroquin arenti contulit. Ictericiæ sive auriginis prodigiosus medicus, Muregidarum gentem communi tunc omnibus morbo, liberavit, simul semelq; bis mille quingentos à medicis desperatos, incolumitati restituens. Alias grandi item miraculo, devoratum quendam à monstro marino, luci reddidit. Sed & alio tempore, puerum extinctum à morte resuscitavit. Ipse autem meritis locuples, ætatis anno 56. ad supera emigravit sub A. C. 610. *Philip. Oscullevanus, Bearrus, script. rer. Britann.*

S. Mochua Abbas.

Ictericiæ patronus.

Leodii B. Ioannis Prioris Corneliensis, admirandæ pietatis & simplicitatis viri, qui hortatu B. Iulianæ, officium proprium Festi Corporis Christi, cum esset juvenis admodum & simplex, non sine miraculo, ante S. Thomam Aquinatem composuit, & plenus meritorum in pace quievit, cum ejus mortem B. Iuliana jam dicta maturè prædixisset. *Ioan. Distem. Miraus, Henriq. Gilleman.*

B. Ioannes Prior.

In Vltonia S. Fancheæ Virginis Sanctimonialis. Hæc Conalli Orgiellæ in Vltonia Principis, & Brigæ Ducissæ Filia, exemplar & speculum puritatis integerrimæ, Regnum mundi & omnem ornatum sæculi contempsit, ut Christo frueretur. Ab Engusio Rege ad connubium exambita, mira constantia Regem ac Regnum respuit, Darenia deinceps sorore Regi sociata. Neque contenta Fanchea solam Regi Regum se emancupare, nisi plures quoque secum Virgines adduceret, condito Ros-oirthirensi Cænobio, insigne Virginitatis Col-

S. Fanchea Virgo

Digitized by Google

legium instruxit, in quo etiam Regum filiæ servitutem Christi servire omni fortunæ prætulere. Inde cum frater ejus Endeus, victus amoribus, Virginem peteret, Fanchea consensu Virginis rogato, ut fratrem averteret, huic quam exambierat mortuam ostendit, effecitque ut ipse etiam Christo sese in cucullo devoveret, quem postea, hostibus in patriam irrumpentibus paululum sui immemorem, & vim adversum illos parantem, tonsuræ Monachicæ admonuit, & ut in cellula se reconderet effecit. Qui cum postea ejusdem suasu in Britanniam abiisset, & Latinense Cænobium struxisset, sancta soror ad ipsum strato supra aquas pallio una cum tribus aliis virginibus transfretavit: simili modo revecta, postquam cum ipso colloquuta esset & si mutuo semet intueri nollent. Mortua est sub Ann. Christi 600. & sepulta in Cænobio Cell-amensi quod frater ejus Neophytus struxerat, haud sine miraculo eo deportata, cum de mortuæ sacro corpore Laginienses & Midenses decertarent, utrisque sibi visis sacras exuvias deportare, cum illi viderentur tantum sibi, hi reapse ferrent, & fruerentur. *Ex rer. Britann. script. Steph. Vito, Colgano.*

Fratrem convertit.

Mira navigatio.

obiit 600.

In Anglia S. Alginæ Alfredi Regis filiæ Virginis & Abbatissæ, quæ generosissimo Regiæ sublimitatis & deliciarum contemptu, longè illustrissima, purpuram cucullo posthabens, in eo quod pater, Rex Saxonum Occidentalium, condiderat, Schaftesburiensi Cænobio DEO se consecravit, & Divino servitio addictissima, atque observantissima Regulæ, tenerrimum corpusculum, sacro rigore strenuè exercens, cùm Abbatiali honore, tum insigni excelluit vitæ sanctitate. sub Ann. Christi 880. Matth. VVestmonast. Polyd. Virgil.

S. Algina Abb.

IV. NONIS IANVARII.

2. Ianuarii. B.

S. Adelhardus Abb.

IN Monasterio Corbeiensi S. Adelhardi Abbatis. Is regio ortus genere, Pipini nepos, Caroli Magni Imperatoris consobrinus, hujus, postquam Hermingardem Reginam repudiaverat, usque adeo exhorruit offensusque est, ut viginti tunc annos agens, aulæ mox valediceret, & Corbeiense ingressus Cænobium, purpuram cucullo mutaret. Illic curare hortum jussus, in sudore vultus sui labores manuum suarum panem manducans suum, obedientia, humilitate, & omni virtutum laude ita profecit, ut admirandus paulo post per Imperium universum, in ore atque oculis omnium versaretur. Sed laudis honorisque impatiens, consilio fugæ inito, difficillimo itinere Casinum contendens, illic aliquandiu secure delituit. Verum non multo post proditus, Regisque nuncius in patriam vocatus, mortuo dein, an honorem abdicante Nordranno Corbeiensi Abbate, summa omnium gratulatione successor delegitur. Postea Monasterio extractus, moderari cum Cæsarum Maximo, Magno Carolo, Imperium, & amplissimis præesse Regnis coactus, Italiæ inprimis atque Galliæ mirisicè profuit, eâ illius benefaciendi omnibus curâ atque industria ut ad Græcos etiam, remotissimasque toto cælo nationes, amor se ejus, meritumque exporrigeret. *Thesaurarius erat pauperum* (verba B. Paschasii Ratperti sunt) *orphanorum pater, mœrentium consolator, brachium infirmiorum &c. Flebat autem diebus singulis, si non amplius, semel & secundo, mane videlicet aut vesperi: cujus rei causam, cum ego exiguus ab eo requirerem: Plango, inquit, fili, plango me. me quid sim considerans plangendo lugeo. Quod si inter mundi discrimina huc illuc que pro Ecclesiæ negotio occupatus esset, instituta tamen Regula nunquam deserebat. &c.* Pipinum juvenem, Italiæ Regem, Regno formavit, & mira Iustitiæ & sapientiæ laude, Regnum illud diu & feliciter administravit, aliaque inter præclare, cumque immortali merito gesta, fædissimum inter Spoletanos & Beneventanos bellum atque odium consopivit atque oppressit. Mortuo Carolo Cæsare, invidorum scelere in exilium pulsus, cum ab omnibus (audi dignos tanto Principi titulos) *Consilii Fons, Iustitiæ Regula Adelhardus* repeteretur, summo cum honore â Rege revocatus est.

Fit Abbas.

Elogium insigne.

Fons Consilii.

Apparuit q.

Apparuitque illico, ait Paſchaſius Ratpertus, *nudata inſipientia, quia venit Titan, & factus ſuper nimius, quis ſenatum populi, ad tantam ineptiam deduxiſſet*: retractatis omnibusquæ per Adalhardi abſentiam, argumento ſè, ut eis tunc quidem viſum eſt, tractaverant. Suſcepit publicam exin pœnitentiam Auguſtus, nimioque afflictus dolore, quod in virum ſanctiſſimum adeo enormiter deliquiſſet, in ejus ſceleris expiationem, Corbeiam alteram S. Viti Martyris honori in Saxonia condidit, eiq; eundem etiam Adalhardum Abbatem præfecit. Enituit in ſumma gloria ſanctiſſimi Abbatis, paupertatis abſolutiſſimæ eximium ſtudium, ita ut vix neceſſaria ſibi ſuisque reſervaret; cujus frequens illa & digniſſima vox: *Vtinam vel in modico, paupertatis Chriſti participes efficeremur*; Sollicitus autem ne terrenarum rerum cupiditas, Monachorum ſuorum animos invaderet ſeu occuparet, dicebat: *Quod multi non ſolum rectores Eccleſiarum, ſed etiam ipſi ibidem DEO degentes, qui ſeculo renunciaſſe videntur, ob id decepti eſſent, quod rebus nimis abundarent, in tantum, ut ſeculo denuò ſervire cogerentur, qui mortui eſſe mundo debuerant.* Quapropter frequenter repetebant: *Filioli, eſtote contenti paupertate Chriſti. Vt quid nos infelices fieri volumus turpiſſimæ cupiditatis ſervi, qui in Chriſto eſſe debemus liberi? Et unde miſeri, lati eſſe in poſſeſſione cupimus, inde anguſtiamur in omni opere bono. Et ideo, Fratres mei, nolite, quaſi pro pietatis opere, ſectando avaritiam, poſſeſſionem æternam perdere &c.* Mortuus eſt feliciſſimè inter ſuorum lugubres queſtus, cum paulo ante adſtantem ſibi Epiſcopum alloqueretur; *Ecce Dominus meus IESVS Chriſtus, mihi famulo ſuo adeſſe dignatur.* ſub Ann. Chriſti 822. *Ex Paſchaſio Ratperto, Baronio, Lamberto, Miræo, Iepeſio, Vita Lud. Pii Imp. Annal. noſtr. & Aquila Bened.*

S. Algisus Abb. — Ejus paupertas. — Exhortatio — Elogium ingens. — obiit 822.

S. Bernarius. In Monaſterio Lirinenſi, S. Bernarii monachi & Confeſſoris. Hic illuſtriſſimo natus genere, Bernardi Ducis, fratris Pipini Galliarum Regis filius, Caroli Martelli nepos, Magni patruelis, frater germanus nunc primum memorati S. Adalhardi fuit. In aula Regia educatus, principe apud Carolum Imperatorē loco exstitit, ea, qua pauci admodum beatitate felix, quod præter & juxta Adalhardum, VValam inſuper fratrem, Gundradam & Theodradam ſorores, omnes illos *ſanctitatis* ſupremo titulo celebratos habuit, cui tam fortunato quaternioni, quintus ipſe, digna omnino conjunctione acceſſit. Adalhardi autem exemplo, ſummis poſt Cæſares honoribꝰ calcatis atque rejectis, ſanctiſſimam vivendi rationem aggreſſus, mirantibus univerſis in Lirinenſi Cænobio cucullum induit, atq; uti olim gloria inter Principes præcipuè enituit, ſic mira deinceps animi demiſſione, generoſiſſimaque ſui victoria, Cæſaream etiam dignitatem & fortunam longè ſuperavit; tanto majore, ab ſanctitate fama, quanto è pluribus, integra nimirum, Lirinenſium Sanctorum Legione, & quidem inter potiores effulſit, & meruit celebrari. Deceſſit feliciſſima morte, in eodem Sanctiſſimo Monaſterio, vulgo *Inſula Sancta* nominato, ſub Ann. Chriſti 830. *Ex Chron. Lirinenſi. Vinc. Salernit. Lilius noſt. Bened. Gall.*

Contemptus ſeculi. — Claret 830

S. Maximus Abb. Mart. — In Gallis S. Maximi Abbatis & Martyris. Hic illuſtri admodum ortus genere Gundeberto & Magnelde parentibus, avo Maxentio, proavo VVoberto, qui fuit Eonocii Ducis filius ſeptuennis puer ad Eccleſiam â parentibus profugit, ut illic pietate & litteris inſtitueretur. Redditus parentibus, cum ad dignum genere conjugium ab illis cogeretur, in eremum profugiens, proditus patri â dæmone, capitur denique concitatis in eum canibus, qui omnes, ea ipſa die extincti, corruerunt. Spontalia juſſus contrahere, paulo poſt cum Magnentio quodam, ad eremum ſe recipit, & ab Angelo Vienam deductus, inde ab eodem ad S. Sampſonis Limonicum Monaſterium mittitur. Illic Monaſticem profeſſus, eximiis virtutibus emicuit, S. Sampſoni mortuo ſucceſſor ſubrogatus. Eum Hildeboldus quidam graviter afflixit, & everſum voluit, â cujus miniſtris ad mortem quæſitus, ultro occurrit, qui cæcitate percuſſi, cum precibus ejusdem lumen recepiſſent, quidam nihilominus eorundem ingratus beneficio lancea Abbatem in pectore percutiens, ſcelus illico luit, totoque mox ipſe ſaucius corpore, vermibus ſcaturiens, inter triduum abſumptus eſt. Maximum autem mœſti diſcipuli in cellam detulêre, ad quem inviſens Angelus, qui ipſum ad Cænobium olim deduxerat, *Sanctumque & Martyrem* digna appellatione conſalutans, craſtina Michaelem Archangelum cum Choris adfore nunciavit,

Martyrium.

avit, quia nimium ejus è corporis ergastulo esset educturus; voluntate autem Numinis, Magnentium ipsi in Abbatia successurum. Die proin sequenti calice postulato, & potu sacrato, præbibens suis vale & benedixit, *ingue amore Charitatis* monens bibere ac sibi respondere, signo Crucis præmunitus, inter Angelicos concentus feliciter expiravit Ann. Christi. 625. *Ex Monach. Vita ejusdem. Annal. nost. Bened.*

Mors 625.

S. Badulphus.

In Monasterio Bobiensi S. Badulphi Monachi & Confessoris. Badulphus, Bladulphus, sive Blidulphus fervente etiamnum primævo fertilissimi Sanctorum Cœnobii Bobiensis flore, egregia vitæ sanctitate inprimis effloruit, ejusque inter præcipua decora effulsit. Memorabile illud, quod de illo scriptor vetustissimus Ionas refert. Missus Ticinum aliquando à S. Attala Abbate Badulphus, cum in Ariovaldum Regem Arrianum incidisset, Monachis Bobiensibus inimicissimum, quod Hæresim ejus execrarentur. Salutatus per ludibrium à Rege, magna animi constantia Hæreticum reprehendit: Salutem, inquit, o Rex, optarem tuam, si tu seductoribus tuis non faveres, & alienis à veritate Christi doctrinis animum non accommodares. Iustum etenim esset ineffabilem Trinitatem una DEItate confiteri, non tres potestates, sed tres personas, nec unam trium nominum personam, sed tres in veritate Patris & Filii & Spiritus Sancti personas, una voluntate, potestate & essentia. Meruit illico mercedem sancta confessio, cum quritantem super minustrorum hæc audientium nec ulciscentium vecordia Regem, quidam se obtulit, ad sancti viri prima occasione mactationem, qui nocte ejus iter intercipiens, ipsumque lethaliter vulnerans percussum in cerebro, & omni corporis parte collisum pro mortuo reliquit, donec ab amico quæsitus, haud aliter atque à somno excitatus incolumis surrexit; percussor autem à dæmone arreptus, & à Rege, Numinis quoque justum furorem metuente, ad Bobienses Monachos rogaturus veniam destinatus, curatus quidem quamprimum precibus illorum rediit, sed mox febrium ardore correptus, brevi tempore misere extinctus vitam deseruit. Quievit Bobii Badulphus, cujus sacrum corpus Ann. Christi 1482. cum aliis 18. Sanctorum ejusdem loci exuviis, clero & populo præsentibus ab Episcopo Bobiensi solemniter elevatum est, ultima Augusti. *Ex Iona, Baronio, Bollando, Annal. nost. Bened.*

Ejus constantia.

Lethaliter vulneratur

Elevatio.

In Polonia S. Benedicti Monachi & Martyris. Is S. VVenheri Episcopi Plocensis in Polonia socius, cum ille Boleslam, virum genere & opibus præstantem, sed suis non contentum alienis inhiantem opibus, & Ecclesiæ incubantem bonis, ob ademptum Plocensi cathedræ agrum pro scelere reprehenderet, uterque sacrilegi hominis jussu, an propria ut nonnulli volunt ejus manu trucidatus, Martyrio coronatus est. Ann. Christ. 1172. *Ex Hist. Polon. Martini Cromeri, Annal. nost.*

S. Benedictus Mart.

S. Scotinus

In Britannia S. Scotini Monachi & Confessoris. Scotinus sive Scothinus Regio ortus genere, è Fergusii nepotibus clarus vitæ mirabili sanctitate emicuit. Annos egressus adolescentiæ sæculum protrivit, & S. Davidi Menevensi se jungens, ejus Magisterio, Monasticis institutis plurimum profecit, aliosque inter condiscipulos S. Aidamum habuit, quo cum pio Zelo in virtutum profectu generosè contendit. Inde reversus in patriam in provincia Lageniæ cellulam sibi condidit, in qua mirifico rigore corpus suum Christo confixit. Castitatis purissimo concitatus studio, si vel minimum carnis sentiret motum, in frigidissimas sete immergens aquas, prius non exit, quam caro omnem libidinis & penè vitalis functionis sensum amitteret. Ipsum magnis miraculis DEVS spectabilem reddidit, quæ inter, sæpius siccis pedibus super mare ambulavit, quem cum taliter quandoque incedentem S. Barra Episcopus navi advectus conspiceret, & quare super mari gradederetur inquireret, respondit Scotinus, floridum esse campum in quo ambularet moxque extendens manum, e medio oceano rubicantium florum manipulum extrahens, in suæ assertionis testimonium in sinum episcopi projecit, qui vicissim exporrecta extra navim in undas manu piscem comprehendit, & ad S. Scotinum projecit. Trajecit & alia vice sine navigio ex Hibernia in Britanniam,

Miraculum castitatis.

Mare ipsi pro prato servit.

Mira navigatio.

niam ſuper belluæ maximæ dorſum, ad S. Davidem â veneno liberandũ quod quidam malign⁹ monachus ei propinare ſtatuebat. Vti autem ad Angelicam vitæ puritatẽ proxime pervenit, ita & ad naturam Angelorum prope acceſſit: cum enim quædm Romæ expedienda haberet, mirificè translatus, una die ex Hibernia Romam pertigit, illisq; negotiis rite peractis, altera mox die in patria denuò comparuit. Obiit ſub A. C. 640. cujus nomine Eccleſia ibidem conſecrata fuit. *Ex Aeneuſſio, Joan. Colgano, Annal. noſt.*

ob. 640.

S. Paſchaſius.

In Monaſterio Corbeiæ Gallicæ depoſitio S. Paſchaſii Abbatis qui geſta S. Adelhardi, non tam calamo, quo deſcripſit, quam vitæ exemplo aſſequut⁹ eſt. Ad eaſdem autem infulas evectus, non monaſterium ſolummodo ſuum, ſed Eccleſiã Chriſti univerſam demeruit, & cæleſti inſtructus ſapientia, peſtilentiſſimos Bertrami errores profligavit, adverſusquem de Sacramento altaris adorando librum inſignem edidit, in quo clarè & dilucide corporis & Sanguinis Domini in Euchariſtiæ Myſterio veritatem demonſtrans, tanti Sacramenti majeſtatem adverſus futuras etiam hæreſes tutatus eſt, merito ſuo, tanquam propheticus ſcriptor à poſteris habitus, qui Berengarianam Hæreſim, ducentis ferè antequam naſceretur annis extinxerit, & Sacramentariorum usq; hodie errores præviderit atq; eluſerit. obiit A. C. 851. *Sirmund. Car. Sauſſ. Perronius, Bellarminus, Harlæus.*

S. S. Sacramentum propugnat.

ob. 851.

In Saxonia B. Alardi Monachi; qui genere & militari gloria præcipuè ſpectatus, Ludis illis quos Torneamenta appellabant, adeo felix extitit, ut primo quem adiit ludo, quatuordecim victoriis in oculis omnium celeber, totidem dextrarios (Ludi Bravium) domum reportaret. Fuit tanto deinceps maior ſæculi contemptu, quanto fortunam ejus cæteri promptius adorarunt; monachumq; in Monaſterio de Luka profeſſus, ibidem vitam, ſanctitatis celeber nomine exegit. Graviſſimo demum morbo excoctus, ſumma patientia admirationi omnibus fuit, imminenteq; ſuprema hora obitum ipſe prænuncians ſuum: *ſternite mihi mattam*, inquit, *& pulſate tabulam, quia Dominus vocat me.* Congregatisq; ex more Fratribus, cum verbis admodum *compunctivis*, Vet. MS. habet, omnium ſingultus atq; lachrimas concitaſſet: *Modo ite*, inquit *Domini mei dilectiſſimi, & dicite Miſſas veſtras quia Salvator mundi, & glorioſa ejus Genitrix cum Angelis & multitudine Sanctorum illuc venturi ſunt, poſt revertimini cum eis, quia animam meam ſuſcipient.* Mira res: illis ſacrum facientib⁹, diſertè æger, & qui, & quas ad aras, & circumſtantias alias quibuſcum ſacris operarentur, miniſtrantibus edixit, & univerſis demum revertentibus jucundo vultu in hæc erumpens: *Ecce Chriſtus cum Matre & Sanctis ſuis præſens eſt jamq; ſuſcipient animã meam, nec mihi credatis, ſi in inſtanti mortuus non fuero, cum his ipſis verbis immaculatum Spiritum DEO tradidit*; mirâ illico cæleſtis odoris fragrantia ex ſacro ejus corpuſculo erumpente, cujus antea fœtorem atq; horrorem, vermibus inde perpetuo quaſi ſcaturientibus, nemo ferre poterat. *Cæſ. Heiſterbac. Ang. Mauriq. Henriq.*

Vit. Alardus.

Miraculum caſtitatis.

Mortem præcus.

Mare ipſi pro præ ſervit.

Dei para ipſi apparit.

Miracul. gatus.

Moritur.

In Gallis natalis B. Theobaldi Abbatis Ciſtercii XXVI. qui morum integritate, & facundia ſingulari clariſſimus, multis virtutum floribus glorioſè refulſit, oves ſibi creditas verbo & exemplo ſuaviter pavit, & tandem bonorum operum plenus ad Chriſtum migravit. ſub A. C. 1293. *Ang. Mauriq. Menol Ciſt. Henriq.*

S. Theobaldus.

In Hiſpania natalis B. VVillelmi cognomento VValchei Midenſis Epiſcopi, qui pro vitæ meritis Cænobio extractus, Cathedram Pontificiam Sanctitatis fama, & veri paſtoris laude mirificè exornavit, & poſt multa præclarè geſta, ad mercedem æternitatis evocatus in pace requievit, *Ex Annal. noſt. & diverſis rer. Mon. ſcript.*

B. VVilb. Epiſ.

In Monaſterio Brigenſi B. Landebertæ Virginis. Hæc ſanctiſſimam perfectionis magiſtram Magnam illam Burgundoforam, vulgo S. Faram, habuit; cujus virtutes ſtrenuè æmulata vitam ſanctam perfectiſſimo fine terminavit, quam in extremis cum morte luctantem Apoſtolorum Princeps Petrus viſitare & conſolari dignatus eſt, quam & ad fortunatiſſima æternitatis præmia invitavit. *Ex Vita S. Burgundoforæ.*

B. Landeberta.

Ipſâ die Ven. Diethmari primi Pragenſis in Bohemiæ Epiſcopi, qui ex Monaſterio Magdeburgenſi cum Virtutis atque eruditionis laude celeber eſſet ad eam evectus Cathedram, Apoſtolico Zelo & merito Bohemiam demeruit, & ſub Ann. Chriſti. 981. ſancto fine deceſſit. *Ioan. Dubravius & diverſa rer. Bohem. ſcript., Annal. noſt. Bened. & Germ.*

V. Diethmarus Epiſc.

TERTIO NONAS MARTII.

III. Ianuarii. C.

S. Blitmundus.

IN territorio Ambianenſi S. Blitmundi Abbatis & Confeſſoris. Blitmundus in Caſtro quodam Delphinatus ad Iſarum fluvium parentibus nobilitate generis præſtantibus editus, adoleſcens gravem in morbum incidit, tantum quidem, ut membris omnibus captus, diutino languore contabeſceret. Percrebuerat per Galliam univerſum S. VValerici VVimacenſis ex monacho Luxovienſi Abbatis, ob rariſſimam miraculorum virtutem fama, ad quem delatus Blitmundus prodi-

Mire curatur.

gioſè curatus convaluit. Conſecravit quamprimum Numinis ſervitio receptas prodigio vires gratus juvenis, & Monachum ſub VValerici magiſterio profeſſus, poſt mortem ejusdem communi omnium ſuffragio in honorem ſuccedere coactus, ægrè aſſenſum præbuit. Flagrante autem tunc bellis funeſtiſſimis patria, in Italiam ſecedens, ad S. Attalam, Bobienſis Cœnobii Abbatem ſe contulit, & diſtrictioris denuo diſciplinæ rigorem arripuit. Reverſurus ad Sancti Magiſtri ſui oſſa in Picardiam, detentus eo usque ab Attala eſt, quoad miraculo hic territus, familiariſſimum & chariſſimum ſibi hominem invitus dimitteret. Siquidem orbatus

In aere ambulat.

interea membrorum uſu, cum à Blitmundo ſuffultus ad templum deduceretur, viſus ſibi in aera, trium ſupra terram pedum altitudine ſuſtolli, cumque Blitmundo tam ſublimiter atque prodigioſè incedere. Aeſtimavit deinceps pluris diſcipulum, & prohibuiſſe, quo is intenderat, religioni ſibi duxit, dimiſſusque Blitmundus VVimacenſe dirutum Cœnobium

Vita Angelica.

præclarè reſtituit, & cum miraculorum gratia excelleret, plurimis ad ipſum concurrentibus Chriſtoq; nomen dantibus, Abbas denuo electus, vitam planè Angelicam cum diſcipulis ſuis in mortali corpore vixit. Sed & præclariſſimè de circumjacente provincia meritus, ex eàdem antiquæ & ſceleratiſſimæ ſuperſtitionis reliquias, cum ſuis Monachis feliciſſimè profligavit, & Apoſtolico Zelo atque exemplo, inanium Deorum ſtultiſima ſimulchra evertit atque proſcripſit. Tan-

Vir Apoſtolicus 660.

dem multis exantlatis laboribus, ad præmia æternitatis evocatus, mortalitatem deſeruit. Claruit Ann. Chriſti 660. viſunturque ſacræ ejus Reliquiæ in Monaſterio VVimacenſi, quod à Magiſtro ejus, S. VValerici hodie appellatur. *Ex monim. ejusd Cœn. Hugone Menardo, Annal. noſt. & Liliis Gall. Bened.*

In Marcolo juxta Atrebatum, depoſitio S. Bertiliæ Virginis. Fuit hæc nata nobiliſsimo Francorum genere, pariq; nobilitate ſponſum Guthlandum, coacta à parentibus ita admiſit, ut duplici Virginitatis merito dives, maritum etiam ſive ſponſum Virginem ſervaret, ſuam pariter Virginitatem Numini conſecrans, quoad Guthlando mortuo famulatui Divino totam ſe emancuparet. Beatiſsimum Cœlitum Imperatricem Virginum Virginem, cultu præcipuo coluit, ejusque honori ac nomini, rariſsimæ eo tempore obſervantiæ argumento, templum ac Cœnobium condidit, neque hæreditatem ſolùm ampliſsimam, eidem Auguſtiſsimæ Matri, ſed & ſe ipſam, cucullum amplexa, & ejusdem Baſilicæ Cellulam quandam ingreſſa, atque incluſorum inſtituto ſe devovens, obſequio Virginum Virginis ſe totam addixit. Vitæ denique curſu in jugi orationum & ſacri rigoris obſervantia ſanctiſsimè exacto, feliciter decedens, atque ibidem tumulata, prodigiis à DEO honorata cæleſtibus, multis qui voti cauſa advenerant optatam impertita eſt ſanitatem; Atrebatenſis populi ſtudio primùm A.C. 1181. rurſumque anno 1228. feſtiviſsima pompa elevata, ſolemnibus gratiis ſive Indulgentiis, in eos qui venerationis ergo confluerent diſtributis. *Ex Vita, Chron. Camerac. Ferr. Locrio, Aub. Miræo, Annal. noſt. German. & Bened.*

S. Bertilia.

DEI para addita.

Fit inclusa.

Elevatur.

In Britannia S. Fintani Abbatis. Is nobili ortus proſapia, filius Pipani & Alinæ, in omni vita mirabilis extitit. S. Congallum Magiſtrum nactus, ejus virtutes ſtrenuè æmulatus multorum & ipſe poſtea Monachorum pater extitit, atque exemplar virtutum omnium omnibus ſe præbuit. Ipſum ſtupenda miraculorum gratia Numen commendavit. Ea inter, cum Apoſtolico ſuccenſus Zelo, *turba Sanctorum comitum, ſcilicet Monachorum*, ſtipatus, in provinciam Calathmagh, cauſa verbi DEI prædicandi

S. Fintanus Abbas.

Gentes convertit.

candi contenderet, ab impio Rege excluſus, cum hujus juſſu meſſores vias præcluderent & virum DEI irriderent, ipſe benedicta aqua eosdem aſpergens, mox mirificè terruit, fulgura, fulmina grandinesque ardentes cælo deduxit, quibus tota ſeges in flammam verſa eſt, & ſepimenta exardeſcentia, cùm fumo obcæcatis, tum igne prohibitis fugam præcluſere. Proin ſupplices, dum aqua rurſum ab eo benedicta lavant oculos, videndi recepere facultatem, periculisq; erepti, ſeſe ac filios poſteritatemq; omnem Fintano emancupavere. Rarius & illud cum panem roganti grandi præberet prodigio fructu projecto quamprimum matureſcente, collecto, parato & cocto, ut indigentis ſubveniret neceſſitati. Inſolentiſſimum autem iſtud, cum â quodam cum ſuis hoſpitaliter exceptus, intellexiſſet, unicam quam habebat vaccam, cum vitulo, pro tam charis hoſpitibus occidiſſe, & menſe appoſuiſſe, ſortem poſtea hominis miſeratę, Numine exorato grande miraculũ meruit: vacca & vitulo poſt occiſionem & comeſtionem vivis atq; integris repertis ſed & lacte, quod pridie abſumptum videbatur, prodigioſiſſimè hoſpiti reddito. Celebre & illud, & ad commendationem Benedictinæ Hoſpitalitatis: cum occurſurum hoſpitem prævidens Fintanus, frumentum ad molendinum ferri quamprimum præciperet, aquam autem molendino deeſſe intelligeret, mox eodem ipſe occurrens, præmiſſa oratione, molam prodigioſiſſime moveri impetravit, ita ut triduum totum, absq; & aqua, & ullo adminiculo hominis moveretur ac moleret. Fuit miti admodum ingenio, ita ut nemo unquã eum iratum, nec commotum, ſed neq; mœrentem intueretur. *Unus idemq; ſemper*, ait vitæ ejus ſcriptor, *cæleſti quodãmodo vultu lætitiam præferens, extra naturam hominis videbatur.* Animi demiſſione maximus, non ſolum, ut S.P.N. jubet, hoſpitum provolutus pedibus calceamenta ſolvebat, aquam affundebat & lavabat, ſed & Fratribus ſimiliter uti ſervorum abjectiſſimus miniſtrabat. Vixit annos minimùm centum & ſexaginta, cui nonnulli 260. tribuerunt: tantus in omni vita, ut præclare geſtorum, & miraculorum multitudinem enumerari non poſſe ſcriptor vitæ ultro fateatur. Claruit etiamnum A. C. 680, â morte non minus quam in vita miraculorum gloria illuſtratus. *Ex Vita per Anon. diu. ver. Britann. ſcript. Arnguſſio, Colgano, qui videatur de pluribus SS. Hiberniæ annos ætatis* 160. *&* 140. *attingentibus. Item Annal. noſt.*

Miraculum

S. Brida.

Aliud

Item aliud grande.

DEI para ta.

Hoſpitalitatis merces.

reciſa.

ter.

Mentis hilaritas.

anus

Claruit 680.

In Gallia B. Hoſtradi Abbatis, admirandæ ſimplicitatis & virtutis inſolitæ viri. Is â primæ ætatis annis ſplendorem ſæculi, inter obſcuriſſima reputans, ſolidam Chriſti & Nobilem ſervitutem in cucullo exambiit, conſequutusq; de virtute in virtutẽ mirificè profecit: ſuiq; Cœnobii electus Abbas, ſingulari prudentia Monachos, ad omne opus bonum inſtruxit. Lepidũ planè & ſolatii plenũ, quod ſub extremos vitę dies Anguſtiſſima cęli Imperatrix, patrona optima clienti amantiſſimo ſpectaculum exhibuit. *Die quadam*, verba Barnabæ de Montalbo ſunt, *dum in Refectorio cum cæteris Fratribus ad menſam ſederet, Beatiſſimam DEI Genitricem puerum IESVM geſtantem, Refectorium intrare conſpexit: quæ ad ipſum accedens, lætoq; vultu aſpiciens, ei filium ſuum contemplandum exhibebat. Cujus pulchritudine delectatus vir pius, incredibiliq; lætitia repletus, partem cibi quo veſcebatur obtulit puero, mira ſimplicitate congeminans: pappa pappa* (quod eſt, comede) *pulcherrime infans. Cui ſubridens IESVS reſpondit: Non ego tuis cibis indigeo, ſed potius ego te ad meas epulas invito, & poſt tres dies, ſedebis ſuper menſam meam in Regno meo, ut ſatieris cum apparuerit gloria mea. His dictis viſio evanuit, & ipſe ſacris ſe Sacramentis munivit, & die tertio inter manus Monachorum ſuorum feliciſſimè expiravit. Ita Montalbo, Bern. Brito, Chryſoſt. Henriquez. Annal. noſt. & Ephemer. Mariano Bened.* A. Hoſtradus Abbas. DEI para ipſi adeſt. A puero IESV invitatur.

Romæ, venerandæ memoriæ Cœnredi Merciorum Regis & Monachi. Hic Monachorum in Anglia primævo flore & fervore excitatus, admirabili eorundem amore & ſtudio ſuccenſus eſt, quorum felicitatem, omnium Regum deliciis præferens, Ethelredoq; Regi patruo, Bardonienſis â ſe conditi Cœnobii monacho felicitatem eam ſanctè quaſi invidens, *cum Regno*, teſte venerabili Beda noſtro, *nobiliſſimè aliquanto tempore* (quinque nimirum annis) *præfuiſſet*, Romam profectus, ejusdem propoſiti ſocium Ven. Offam Orientalium Saxonum Regem habuit: quocum ſacram Inſtituti noſtri veſtem è manibus Conſtantini Rom. Pont. accepit, monachusque effectus, vitæ reliquum in perfectionis, verè regio ſtudio, totum poſuit: ſed neq; redire quidé in V. Coenredus Rex. Fit monachus.

in patriam consensit, verùm in sacro vitæ rigore. ad mortem usq; Romæ subsistit in cœnobio à Constantino Papa ipsi assignato. Claruit A. C. 710. *Ex Ven. Beda, Baron. Polyd. Virgilio, Matth. Westmonast. Nic. Harpsfeld. Eduardo Maihenu, Ant. Iepes.*

S. Eustadius Abb. In Monasterio Divionensi S. Eustadii primi Abbatis S. Benigni, qui cum esset B. Gregorii Lingonensis ante Pontificatum filius, patris sancti sequitur vestigia, eam ad gratiæ sublimitatem evasit, ut absoluto Abbatiæ cursu pro conspicuæ sanctitatis honore meruerit in præfata Ecclesia juxta corpus Sancti Tutelaris Benigni sepeliri. *Car. Sauss. Claud. Rob.*

B. Ozilia. Namurâ B. Ozilhæ Virg. Hæc S. Iulianæ Cornelienſis socia, cum eadem etiam, omnium rerum adversarum tristes eventus, multiplicesq; pro Christo æruminas ac molestias ad finem usq; perpessa, cum pro Institutione Solemnitatis Corporis Christi strenuò laboraret, pietatis mercedem, exilium meruit, in eoq; feliciter consummata morte, honorificum Salsiniæ locum sepulturæ obtinuit. *Ioan Gilleman. Arch. de Raisse.*

Burdigalæ in Gallia, depositio Pii Patris Godiferi à S. Mauro, Monachi Fuldensis. *V. Godiferum.* Hic incredibili rigore corpus excrucians, in illud scholiorum pœnitentiæ studio ita sæviebat, ut ad multam usque sanguinis effusionem disciplinas protraheret. Sacris operari prius non consuevit, quam horam integram & amplius, ante crucifixi imaginem prostratus, in contemplatione tanti Mysterii affectum accenderet. Vt autem rigidus sibi, in proximos humanus & benevolus existens, ægrotos maximè & agonizantes maximâ charitate, & ferventissimis exhortationibus erexit, quibus omnibus, desiderium vitæ æternæ, & dissolutionis e corpore altius impressit. Obiit ætatis nostræ ornamentum Burdigalæ A. C. 1611. *Ex R. P. Phil. Malabayla. Carolo à S. MARIA & Bened. nost. Redivivo.* *obiit 1611.*

PRIDIE NONAS IANVARII.

IV. Ianuarii. D.

S. Lubentius Archiep. BRemæ, natalis S. Lubentii ejusdem civitatis Episcopi. Lubentius, Iburfeldensis primum monachus, postea Abbas, ob conjunctam insigni eruditioni egregiam sanctitatem, Adaldago Bremensi Episcopo præcipuè charus, eo mortuo insigni omnium gratulatione mœrens ipse Cœnobio extractus, Archiepiscopus esse jussus, pallium à Ioanne XV. lituum ab Otthone III. Imp. accepit. Monachum, quem induit semel, nunquam exuit: quandocunque per negotia posset ad Monasterium revertus, communique ac frugali admodum Fratrum contentus victu, ut suæ immemor prorsùs dignitatis esse videretur. *Riger vitæ.* Vitæ continentia rara fuit, ut nec videri quidem à mulieribus pateretur. tanta insuper abstinentia, ut crebris longisque extenuatus jejuniis, mortuo similior quam viventi appareret. Hospitalis curam, tantus Pontifex ipse suscepit, nequid hospitibus deesse posset, nec minore diligentia ac sollicitudine Infirmariam, hevocant, Fratrum curavit, quodque in omnia unus ipse non sufficeret, pulcherrimo, ut rarissimo legato atque exemplo, nepoti suo Iunori Lubentio Xenodochii labores amantissimè commisit: & sero commendavit. *Vir Apostolicus.* Cæterùm Apostolico Zelo & merito, convertendarum gentium muneri intentus, legatos ac prædicatores plurimos, ad infideles undique destinavit, & ipse quidem assiduis laboribus multum diuque desudans, plurimos Christo animos lucratus, gloriosissimum *Apostoli* nomen longe lateque meruit. Sclavoniam ipse, nulla itinerum victus difficultate sæpius obivit. Suenonem Daniæ Regem, juratum Christiani nominis hostem, emollire omni industria conatus, dum ab ipso rejicitur, consequente quamprimum Numinis vindicta, Rex Regno exterminatur. Piratas quieti provinciarum injurios, cum Anathemate ferret, contemnens quidam in Norvegia, morte illico luit, qui septennio integro cadaverosò habitu ad terrorem cæterorum jacens, computrescere non potuit, donec ab Lubentio absolveretur. Deniq; plurimis præclarissimè gestis, plurimisq; per diversas provincias ordinatis & distributis Episcopis, sanctitatis & miraculorum gloria illustrissimus in cœlos emigravit. A. C. 1013. *Ex M. Adami Hist. Eccl. Erpoldi Lindenbr. Alberto Stad. Iepes, Arn. Duac. Annal. nost. Germ. & Bened.* *DEVS ipse ulciscetur.* *obiit 1013.*

B. Aidus Rex non. In Hibernia B. Aidi ex Rege Monachi. Aidus, Aido, Aedus sive Aedinus regia inter Lagenios ortus prosapia, generis nobilitatem sæculi contemptu, & cœlestium virtutum splendore mirificè illustravit. Aviti enim culmen honoris adeptus, & Rex Lageniæ creatus, non tam avorum proavorumque studia in terrestris

terrestris potiunda imitatus, quam in cælestis regni corona acquirenda superavit. Regnum deserit. Postquam enim susceptum Regnum aliquandiu administrasset abdicato sceptro, abiectoq; diademate, purpuram raro tunc exemplo cucullo permutavit, Monachûque in Kildarensi professus Cœnobio, tales in virtutum studio stadioq; progressus fecit, suiq; contemptu tantum effecit, ut dignissimus omnium haberetur, qui exosos plurimum honores, vel invitus mereretur, proin ex Monacho Abbas, ex Abbate Kildarensis creatus Pontifex, ita utrumq; administravit munus, ut cum Monachi tum populi, de tali sibi patre & pastore plurimum gratularentur. Decessit A. C. 638. Cujus natalem alii, sive memoriam ad X. Mart. referunt. *Ex Annal. Dungal. Mar. Germ. Ioan. Colgano, &c.* obiit 638.

S. Pharaildis. In Belgio S. Pharaildis Virg. Hæc Ducali prosapia Illustrissimos parentes habuit, Theodoricum ex Austrasiæ inferioris Ducibus patrem, Amalbergam matrem, quæ Pipini Galliarum Regis ex sorore neptis fuit. utrûque, non tam generis quam sanctitatis fama celebrem. Sed & fratribus beata, S. Emeberto Cameracensium Pontifice, Rainalde Martyre, & Gudila Bruxellensium magna Patrona, quib° sororem vere geminam seu gemellam, sanctitatis dignissima æmulatione se præstitit. A Diva Gertrude patrina sua, teneris annis in Cœnobio instituta, atque inde reluctans extracta, cum impedire non posset, quin â parentibus nuptui daretur, per omne tamen conjugii tempus, illibatam Virginitatem custodivit, tantumq; abest ut monasticen deseruerit, ut ædes etiam proprias Deo consecrarit, & Monachicis institutis se totam dederit. Miraculis & in vita, & â morte plurimis claruit, eaq; inter, cum miletas sive ganges (anseris sive anatis genus est) domum deportaret, mortuam ex illis unam prodigiosè ad vitam revocavit. Sed ut illud rarum quo panes aliquot in lapidem convertit. Mortua est decrepita anno ætatis 90. & insigni fidelium devotione Nigellæ in Ham Brabantiæ, & in Stein-ockezela apud Vilvordiam colitur. *Ex Ioan. Molano. Aub. Miræo, Officio Gandensi, & diu. Gall. Belg. script.* Ejus germani. Miraculis claruit.

S. Rigobertus Archiep. Rhemis in Gallia S. Rigoberti Episcopi & Confessoris. Is spectabili prosapia, patre Constantino, matre Franca natus, â primæ ætatis initiis, totum se cælestium disciplinarum studiis mancipavit. Monachum in Resbacensis Cœnobio professus, ob insignia vitæ merita, Orbacensis Monasterii secundus ordine Abbas instituitur. Inde ad Archiepiscopalem Rhemorum cathedram evectus, dignissimus Sanctissimo Antecessore Reolo successor, ut loco & tempore, sic proximus eidem sanctitate extitit, tanto quidem omnium in ipsum affectu & studio, ut non minus â malis, quam bonis diligeretur cum tamen rigidus morum censor, vitia labesq; mortalium constantissimo zelo damnaret, & graviter insectari nunquam desineret. Clerum reformare aggressus, miro cum fructu laboravit, canonice eos vivere compulit, commune ærarium instituit, singulis congruentem sustentationem assignavit, & novi quasi ordinis Fundator esse meruit. Insuper Ecclesiæ suæ redditus auxit, & sanctissimo vitæ exemplo prædicationi suæ plurimam concilians auctoritatem, multorum prorsus animos Christo lucratus est. Eum Pipinus senior, serio adamavit, & filium Carolum, dictum postea Martellum, sacris lustrandum undis transmisit, cui tamen adultior Carolus impares sanè gratias retulit: Nam cum Pipino mortuo, Martellus cum Ramanfredo de Principatu contenderet, perq; insidias Rhemorum urbem occupare vellet, ejus temeritati vir Sanctus constanter obnixus est, comminante Carolo, se ubi primum victoria potiretur, Rigobertum sede sua exturbaturum. Ita factum: sanctusq; Pontifex adeo patienter exilium tulit, ut eo etiam benè usus contemplationisq; denuo studiis deditus, ad longè graviore, mortemq; ipsam pro libertate Ecclesiæ subeundam accenderetur. Mortuus est exul sub A. C. 773. in Gremaca corte sua, quam dono Pipini Ducis cum adiacente terra, acceperat. Cujus loci, ex quo tempore possessionem ejus adierat, ea deinceps felicitas fuit, *ut & æstate* (ita vitæ scriptor) *& hyeme, lætiores segetes & gramina cæteris locis adjacentibus exhiberet, & â tempestatis grandinisq; sævitia, nunquam grave aliquod damnum acciperet.* Claruit insignibus â morte prodigiis, ad cujus tumulum nocturnis horis concentus Angelici exauditi & admirandi splendoris lux emicuit, quæ solis claritatem vincere videretur. *Colvenerius in Elencho Archiep. Rhem. Claud. Rob. qui A. C. 733. mortuum asserit, Flodoard. Sigebert. Hugo Menard. Ioan. Chenu, Lilia noss. Gall. Bened.* Canonici Ord. Fundator. Sede pellitur. obiit 773. al. 733. Cantus Angelicus.

B. Rogerius Abbas. Ellantii depositio B. Rogerii Abbatis. Hic Monachicen in Monasterio Regii loci professus, & primus Ellantii Abbas constitutus,

ſtitutus, admirando vitæ rigore, ſe ſuosq; ibidem exercuit, & locum, cætera ignobilem, horridumatq; incultum egregiâ ſanctitate, celebrem reddidit. Claruit rara miraculorum gratia, e quibus multa in vita eorundem recenſentur: ut de piſce in fonte invento, de aquâ prodigioſè in vinum converſâ, ob quæ, atq; alia plurima, cum ejus fama ſanctitatis latius circumfunderetur: *Multi*, inquit vitæ ſcriptor, *pro ſalute tam animarum quam corporum, ad eum fideliter confluebant, & remeantes ab eo reportabant antidotum exoptatum.* Claruit & Prophetico ſpiritu, & â morte inprimis admirandis prodigiis â DEO eſt commendatus: ad cujus tumulum, non ſolum plurimi â variis infirmitatibus ſunt liberati, ſed & qui gravibus tentationibus & anguſtiis obruebantur, mire recreati ſunt. *Omnibus adeſt.* *Quis enim*, ait author cit. *ejus conſilio, quis auxilio deſtitutus? non continuo convaluit, qui ejus Patrocinium fideliter imploravit? &c.* Vt ad tanti viri Patrocinium merito ſera etiam poſteritas concurrat loci accolarum. *Ex Roberto Ruſca, Ang. Manriq. Henriq. Sanſſ. &c.*

B. Eliſab. Tubback. In valle Roſarũ, depoſitio B. Eliſabethæ monialis. Eliſabeth cognomento Tubback, in Monaſterio vallis Roſarum ad Netam fluvium, primo âMechlinia lapide cucullum induit: quod eximiis virtutib⁹, tãquam cæleſtis ſponſę tunicam, mira intus varietate variegavit. Humilitate tamen & patientia inprimis excelluit, cũ ſcommata atq; dicteria, invicto prorſus animo patientiſſimè exciperet & toleraret. *Ejus humilitas.* Nocte clam cæteris, laicarum ſeu converſarum munus ipſa obiit, & vaſa cæteramq; ſupellectilem Monaſterii perpurgavit. Fuit contemplationis ſtudio adductiſſima, idque propter, ne in hoc impediretur noctis partem non modicam, injunctis pro obedientia laboribus impendit. Obiit ſub A. C. 1560. maximo ſororibus ſui relicto deſiderio, quibus vivens exemplo præluxerat. Ab ejus morte, cum pro animi ejus ſalute Pſalterium de more legeretur, auditæ ſunt, non ſine aſtantium jucunda demiratione, Angelicarum vocum harmoniæ, argumentum utiq; ipſius animæ cæleſtium gaudiis jam potienti gratulantium. *Cæleſtia cantus.* *Ex Arn. de Raiſſe, Chryſoſt. Henriq. Bened. noſt. Redin.*

In Monaſterio Caſinenſi, S. Sergii ejusdem Cœnobii Monachi patria Amalphitani, qui ſub Gerardo Abbate, ſanctitate claruit. *S. Sergius mon.* Is ſupremùm lectulo decumbens, Gregorium ejusdem Cœnobii preſbyterum oravit ut ſecum maneret. Ad extrema autem deveniens, quam procul dubio in vita devotius coluit, Auguſtiſſimam cæli Imperatricem ad ſe ſpectabili forma occurrentem intuitus, mox gaudii plenus, ad eamdem manus exporrexit, & velut luctæ mortalis oblitus, & ab agone victor: *DEI para apparet.* *Domina mea, Domina mea*, exclamavit. rogatusq; cauſam clamoris ejusmodi â præſentibus: *Nunquid*, reſpondit, non Beatiſſimam virginem MARIAM videtis? Hic nempe eſt; cumq; dicto felicem animam in ſinum Matris Miſericordiæ effudit. *Ex Petro Diac. monim. Caſin. Mauro Marcheſio.*

In Luſitania B. Ciſinandi Melliflui Doctoris noſtri diſcipuli, qui ab eo in Occidentales Hiſpaniæ partes directus ſanctitate ſua ſolitudines illas mirabiliter illuſtravit, celeberrimamq; ordinis reformationem ibidem propagans, loco ſibi ac ſociis cæleſti ſplendore deſignato, Cœnobium Divi Ioan. Bapt. honori condidit, & magnis meritis refulſit. Menol. Ciſt. Henr. Ang. Manriq. *B. Ciſinandus.*

NONIS IANVARII.

5. Ianuarii. E.

S. Æmiliana. ROmæ S. Æmilianæ virginis, amitæ S. Gregori Papæ, quæ vocante Tharſilla ſorore, quæ ad DEVM præceſſerat, hac ipſa die migravit ad Dominum *Mart. Rom.* Æmiliana Anicii Gregorii V. C. filia. Anicii Gordiani V. C. & S. Tharſillæ ſoror, Magni Gregorii noſtri amita, celeberrima tunc Monachici nominis fama, per Admirabilem Patrem noſtrum Benedictum toto in occidente, ſed & in Oriente, Romæ tamen inprimis reſtituta, ejusdem ſtudio & amore ſuccenſa, faſtiditis tanti generis ſplendore & opibus, cum Tharſilla ſorore, ſe Chriſto emancipavit, & in ædibus propriis (quod initio ordinis frequentiſſimum) *ſub diſtrictione Regulæ vivens, quotidianis incrementis in amorem Conditoris ſui crevit, & cum ſolo hic eſſet corpore ad æterna tranſiit.* *Fit monialis.* Tandem meritis ſanctis locupletiſſima, â S. Tharſilla ſorore, quæ prior carnis depoſuerat ſarcinam, evocata: prædicente eâdem

dem, ipſa Apparitionis Dominicæ Vigilia, cœlo nata felicissime obdormiit. Quam â ſe præcipuè dilectã, miris prodigiis Deus oſtendit. Sepulta fuit in æde, à S. Gregor. deinceps cognominata. *Ex libris Dialog. S. Greg. Philippo Ferrar. Petro Equil. Arn. Duac. &c.*

Miracula.

SS. 900. Martyres.

In Monaſterio S. Vincentij Martyris ad Fontes Vulturni, illuſtris Sanctorum Monachorum ejusdem loci & Martyrũ Triumphus, qui ab impio atque immani Saracenorum Duce Seodare Cœnobium illud invadente & diripiente crudeliſſimè exagitati, & pro fide excruciati, demum ſecurè percuſſi, Martyrii laurea coronati ſunt. *Innumeros*, ob inſolentem numeri in eodem Cœnobio frequentiam, nonnulli hos ipſos, minus recenſentes appellabant: ex Ioanne tamen ejusdem Cœnobii Monacho conſtat, fuiſſe Monachos nongentos, qui ſimul ibidem, gratiſſimæ Numini victimæ ceciderũt. A. C. 882. *Ex Ioanne cit. Antonio Iepeſio, Trithemio, Baronio, Vincent. Anal. noſt. Bened.*

Plurimi SS. Mart.

Eodem die commemoratio innumerorum aliorum Monachorum Martyrũ, qui ab eodem Seodare Tyranno, latius graſſante in frequẽtiſſimis paſſim Cœnobiis ex ipſa perſecutione, ob Fidei Chriſtianæ confeſſionem, & in odium vitæ Monachicæ, per varia ſupplicia, & graviſſimas injurias & plagas crudeliſſime interempti ſunt, quorum illuſtria certamina, tam ob multitudinem, quam ob ſcriptorum incuriam, ad dies certos referri non poterant, nomina autem ſcripta ſunt in libro vitæ, & Feſta ac triumphi eorundem in cœlis celebrantur. *Ex diverſis rer. Ital. & Gall. ſcript. &c. Cajet. Marcheſio &c.*

S. Ermenol.

In Germania S. Ermenoldi Abbatis & Martyris. Ita hac die Menardus & alij, nos potiorem ſequuti partem die ſequenti aſſignamus.

S. Alachrinus.

In Italia natalis B. Alachrini Epiſcopi & Confeſſoris. Alachrinus Cœnobii Caſæ MARIÆ Monachus ac Prior, vir religione conſpicuus, & ſacris ac humanioribus litteris eruditiſſimus, propter multiplicem rerum cognitionem, & in expediendis negotiis dexteritatem Monaſterio extractus ab Innoc. III. Pont. Max. in partibus Italiæ, Epiſcopus ordinatus eſt. Cõtraxit maximã cũ S. Dominicæ Ordinis Prædicatorum Inſtitutore amicitiæ neceſſitudinem; ad quã aliquando cum ex itinere, (ab Honorio III. in Germaniam Legatus) divertiſſet, & pro familiari conſuetudine Dominicus, amico ſecretiora credere nõ dubitaret, confidentius Alachrino faſſus eſt, ſeſe nihil eousque DEUM oraſſe, quin exauditum ſe perſentiſceret. Subdente autem Epiſcopo: Pro M. Conrado, celebris tunc nominis Doctore, quem Ordini ſuo nomen dare Prædicatores ſummè deſiderabant preces funderet. Difficilem rem dixit eſſe Dominicus, nihilominus ut ſecum ipſe Alachrinus precibus inſiſteret monuit. Inſtitere, moxque miram mutationẽ Conradus ille expertus, primo mane occurrens, ut ad ordinem ſuſciperetur inſtantiſſimè contendit, & facilè impetravit. De Alachrino ſic Menologium Henriquezii: *Apoſtolico zelo plenus, velut alter Elias, falſos prophetas, Hæreticos ſcilicet, in ore gladii, quod eſt verbum Dei, potenter exterminavit, & Catholicam veritatem ſtabiluit.* Claruit vir Apoſtolicus A. C. 1216. *cujus vitæ ſanctitas*, ait Philippus Seguinus, *& in gubernanda Domini familia ſollicitudo nõ modica, usque in hodiernum diem, multis præconiorum titulis apud poſteros commendatur.* Ex Barn. de Montalbo. Vincent. Bellonac. Chryſoſt. Henriq. Phil. Seguino. Annal. noſt. Bened. &c.

Familiaris S. Dominico.

Zelus Apoſtolicus.

claret 1216

S. Cyra Virgo.

In Hibernia S. Cyræ Virginis & Abbatiſſæ, Cyra, aliis Chera ſive Ciara patre Dubreo è Conarij Regis ſanguine oriunda, pietate illuſtrior multo quam generis nobilitate, vitam Monachicam omnibus mundi illecebris potiorem duxit, in qua ſanctitatis fama & miraculorum gloria ſplendidiſſimè effulſit. Præfuit autem Monaſterio â ſe condito Kilcherenſi annis plurimis, in eoq; magnum lectiſſimarum Virginum numerum Virginũ ſponſa aggregavit, & ſanctiſſimè inſtituit. Eam maximi fecit S. Brendanus noſter, cumq; mirabili quandoque incendio è viſceribus terræ emergente tota periclitaretur provincia, & ad ipſum incolæ pro ope recurrerent, ille ad Cyram remiſit, tanquam digniorem Numinis placatricem. Rem memorabilẽ refert vetuſtiſſimus ſcriptor vitæ S. Brendani his verbis: In regione, inquit, Muſcraighe Thire, in provincia Mumoniæ, ignis exortus eſt è terra fœtorem habens peſſimum. Cœperuntque homines ignem extinguere aquis, ſed nullo modo potuerunt. Videnſque S. Brendanus veniendo illuc, terram ardere, aſcendẽtibus alte flammis, ait hominibus: O miſeri homines, ignem infernalem videtis è terra? Rogantibus eum hominibus, ait eis: trium dierum jejunium agite, & rogabo DEUM pro vobis. Et poſt jejunium ait illis: Ite ad ſanctam D s i Virginem

Res mira.

nem Ciaram : ſibi enim dedit Deus hanc virtutem, ut extinguat illum ignem per orationem ſuam. Et orans Sanctiſſima Virgo Cera ad DEUM contra illum ignem, illico ignis extinctus eſt radicitus, & nunquam ibi iterum apparuit. Ita cit. author. Vt appareat quantum etiam infirmior Virginum noſtrarum Sexus potuerit apud omnipotentem, poſſintque etiam hodie Ancillarum Chriſto emancipatarum preces. Præfuit etiam deinceps B. Munnæ Cœnobio Syra, cum quotidiè ferè confluentium ad ipſam Virginum numerus augeretur, cui Sanctiſſimus Abbas cum Fratribus totum ceſſit Cœnobium, neque aliud inde eos exportare voluit, quam itineri neceſſaria. Verum ſub extrema vitæ ad priorem reverſa locum, poſt multos vitæ annos, in illibati inſtituti rigore transactos, annis & meritis plena migravit ad Dominum An. Chriſt. 679. cujus Feſtivitas pia populi devotione bis quotannis, quinta nimirum Ianuarij, die nimirum obitus, & 16. Oct. quâ ſacrum corpus ipſius translatum eſt, ſolemniter celebratur. *Ex diverſis ver. Britann. & Hibern. ſcript. Ioan. Calg. Annal. noſt. &c.*

Patriam liberat.

Moritur 679.

Florentiæ in Tuſcia natalis B. Paulæ Virgin. Sanctimonialis lectiſſimæ. Quæ ibidem religioſis nata parentibus ab infantia ſtatim DEI parenti Virgini ejusque filio totam ſe conſecravit, neque ab imagine Divæ puerum lactantis oculos ferè unquam avertit, totos dies noctesque intenta contemplationi. Meruit eamdem cum infantulo ſpectabili apparentem forma intueri, atque incomparabili prorſus à tantis puero & Matre gratia, ab oſculo puerili lactis rorem deguſtare, à quo inebriata, cum in amorem cœleſtium exarſiſſet, juſſa ab eadem Virginum Virgine ire ad proximum S.S. Angelorum inſtituti noſtri Camaldulenſis Cœnobium, ibique Sylveſtrum Monachum ſuper inſtructione cõvenire. Cumque neſcire ſe & Sylveſtrum & Cœnobium reſponderet. Illico mirabili viſione, & hoc & illum conſpexit. Ab hoc ſacro velo amicta, & Paula appellata eſt, quæ antea Tinga dicebatur. Concluſaque in noſtro Virginum S. Margaritæ Cœnobio, altera ejus extitit Margarita. Lachrymarum dono præcipuè effulſit, adeo quidem, ut inter meditandum, cui inſiſtebat pavimentum inundaret. Mirificè ad panem affecta Euchariſticum, cum ſumeret, multis & raris gratiis recreabatur. Angelos ſuaviſſimos edentes concentus non ſemel audijt; Aliàs Chriſtum cæruleo indutum paludamento, aureo fulgore chordulas nonnullas illuſtres ferentem; alio tempore Angelum pallam auream manu ſtringentem vidit, ex qua ſuavis harmonia audiretur. Aliquoties IESVM cruci affixum, eumdem item puerili forma multoties conſpexit. Piſanis agrum Florentinum ferro flammaque vaſtantibus, oranti ne vicina palatia exurerentur, Salvator apparuit, monuitque: *Sineret ea incinerari, quæ domicilium eſſent Sathanæ, in quibus nullum flagitij genus non committeretur.* Exarſerunt proin circumcirca omnia, domuncula tantum & vinea Camaldulenſium noſtrorum illæſa, pro qua ipſa interceſſerat. Florentinis in Piſanos moventibus Victoriam prædixit cum S. Ioannem Bapt. dextrâ proficiſcentibus benedicere aſpexiſſet. Zelo animarum flagrantiſſima, multos ad meliorem frugem ſanctis exhortationibus convertit, plurimosque Monachorum & Sacerdotum cœleſtium amore ſuccendit. Quo in virtutum exercitio cum Annos 50. exegiſſet, hac ipſa die Anno Chriſti 1368. deceſſit, ab Archi-Apoſtolis Petro & Paulo ad gloriam in vita. *Ex vita per Auguſt. Fortunium Camald. Anton. Ba. ling. Abr. Bzovio, &c. Ephemer. noſt. Mar. Bened.*

B. Paula Florent.

Lacte ab ore Ieſu paſcitur.

Fit monialis.

Viſiones eius.

Chriſtum ſæpe videt.

Prædixit victoriam.

Moritur 1368.

In Friſia depoſitio B. Cythardi primi Abbatis Floridi Campi, qui ſuos ſanctis moribus inſtruens, plenus bonorum operum ex hac vita diſceſſit An. C. 1192. circ. *Andr. Cornelius in Friſia, Aubertus Miraus in Chron. Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Cythardus.

Eodem die S. Anaſtaſii Suppentonienſis Abbatis, de quo hac die nonnulli, forte ob translationem ejus Reliquiarum, nos 11. Ianuarii.

S. Anaſtaſ.

Ipſa die S. Eduardi Regis Angliæ & Confeſſoris clariſſimi. Qui etſi Monach⁹ profeſſione non eſſet, à noſtro tamen S. Brithualdo VVintonienſi Epiſcopo, Regno promiſſus & pronunciatus, à noſtris ſanctè inſtitut⁹, ſtudio, devotione, demiſſione, obedientia, caſtitate, pauperum ſuſceptione & familiari conſuetudine, Regulari in aula ipſa obſervantia, Cœnobiorum fundatione, dotatione, frequentatione, ita totus Monachorum factus eſt, ut qui ipſis in vita omnia accenſeri ſtuduerit, merito ab ijsdem vicißim inter ſuos recẽſeatur. Illis educantibus, docentibus, accendentibus Amorem Virginum Virginis à puero imbibit, ipſiq; ſe devovens, etiam con-

S. Eduardus Rex.

Virgo comitatur.

conjugem à Regni Principib. coactus ducere, Virginitatem in conjugio illibatam servavit, Spiritu prophetico & miraculorum gratia gloriosa, ad Regnum æternũ
obiit 1066 concessit A.C. 1066. *Ex Ingulpho Croyland. Ordericus Vital. Matthæo Westmonast. Henriq. Huntendon. Paris. & Annal. nost. Bened. atque Ephemer. Mar. Ben.*

B. Andreas Ipsa die in Gallijs, natalis Ven. viri Andreæ de Valle Brutiorum. Hic Italus natione, & eruditione, & zelo animarum lucrandarum spectatus, florente primævo vigore SS. Instituti nostri Vallumbrosani, Prior sacri illius conventus deligi meruit. Inde in Gallias missus & recens structo SS. Cornelij & Cypriani Cœnobio præfectus, primus postea Casali S. BENEDICTI Abbas renunciatus est. Claruit A.C. 1094. & celebre illud Cœnobium primis initiis, egregio sanctionis vitæ exemplo, primus fundavit, & quasi consecravit: quod superiore sæculo novo fervore reaccensum, felices flammas latè exporrigens, sacræ rigorem disciplinæ, per amplissimas diffudit provincias A.C. 1516. *Order. Vitalis, Carolus Sanss. Iacobus Breulius, Hugo Menardus, Annal. nostr. Bened. &c.*

Salisburgi depositio Ven. viri Balderici Abbatis S. Petri ibidem, qui A.C. 1147. nõ sine opinione sanctitatis ex hac vita discessit, de quo quædam miracula referuntur. *Ex Monim. S. Petri &c.* B. Balderi-cus.

In Monasterio Montis oliveti Ven. viri Iacobi de Carpo, ejusdem sacræ familiæ nostræ Generalis, qui post multa præclarè gesta, nocte Epiphaniam præeunte, singulari cum religione ad ultimum usque Spiritum in Psalmos effundens mortalitatem
obiit 1493 exuit A.C. 1493. *Ex Hist. Oliveti Secundi Lancellotti Perusini &c.* B. Iacobus.

VIII. IDVS IANVARII.

VI. Ianuarii. F.

S. Ermenoldus Abb. IN Monasterio S. Georgii in Brunfeningen (Pruefelingen) S. Ermenoldi Abbatis & Martyris. Hic claro admodum in Suevia ortus genere, cum præter spem omnem divinitus parẽtibus donatus esset, gratissima eorumdem oblatione, in sanctissimo Hirsaugiensi Cœnobio, deo consecratus est. Vbi magni Abbatis VVilhelmi exemplo tantum profecit, ut summa Henrici V. Imper. voluntate, consensu communi omnium, potentissimo tunc temporis Laurisheimensi Cœnobio sit præfectus. Frattem germanum habuit Ermenoldus, cum ob generis nobilitatem, tum opum affluentiam imprimis spectatũ, quem cum amice interpellarẽt aliquando Imperator, quidnam sibi in vicem gratiæ illius redhiberet, quod fratrem ejus Erminoldum Regali Abbatia sublimasset? & is ferio rem accipiens, non contemnenda paulo post munera Cæsari obtulisset; offensus ea re tantopere Ermenoldus est, ne vel minima Simonię suspicione laboraret, ut abdicato confestim honore, cum Fratribus amplius quadraginta ad S. VVilhelmum Magistrum suum Hirsaugiam denuo se reciperet, summa ejusdem gratulatione receptus ac habitus. Verum celebri fama denuo proditus, à S. Otthone nostro Bambergensi Episcopo expetitus, recens à se cõdito Prunfeningensi Cœnobio Abbas concessus est. Fuit autem, cum cæterarum virtutum cultissimus ornamentis, tum zelo justitiæ & honorum contemptu admirandus, adeoque præcellens, ut consimili Magni Ecclesiæ Doctoris Ambrosii constantia, Henricum Cæsarem, sui cæteroquin amantissimum, sed à Rom. Pont. excommunicatum, amicè ad se invisentem, aditu Cœnobij prohibere non timuerit; stupentibus eo facto Palatinis & frendentibus. Augusto tamen ea repulsa territo ac consternato, suosque à vi inferenda anxiè dehortante. Mortem cum ipsi disciplinæ impatientiores nonnulli è Monachis machinarentur, edoctus de insidiis, deque scelere conjuratorum, in eorundem se expectantium conspectum ultro se dedit, mirè servatus, miranda vultus ejus & dignitate & gravitate, sed & splendore eximio pertenti effectis parricidis. Verum appetentę vocationis ejus hora, Numine ipsi lauream decernente, ab impio quodam Aarone Pseudomonacho graviter illiso in caput fuste concidit, & cũ sens⁹ expers aliquãdiu jacuisset, ad se reversus, hilari sermone suos alloquutus, ad thronũ Dei se raptum fuisse, & promissã consolatiõis plena retulisse exposuit: in eo nimirũ loco, cultum divinũ nunquã defuturum. Se vero die crastina solemnem inter Angelorum in Missã sacrificio Hymnum *Gloriam excelsis Deo*, ad concupitas felicissimę æternitatis sedes migraturum. Ita obiit dignissim⁹ cælo ac triũphante Ecclesia pugil A.C. 1121. insignib. post mortẽ miraculis à Numine illustratus. *Ex vita iussu VValdrici Abb. conscripta, Matth. Radero, VVig. Hundio, Annal. nost.*

Nobilitas generis.

Res digna.

Mirè servatur à morte.

Fuit Abbas Prunfening.

Fit Martyr. 1121.

S. Dimanus Episcop. In Hibernia S. Dimani Connerensis Episcopi ac Confessoris. Hic illustri admodum ortus prosapia patrem Aengussium habuit Carthinnii filium, è celebri Dalcassiorum familia, cui ipse mirifica sanctitate decus supra omnem alium splendorem, immortale addidit. Cucullum deinceps amplexus, perfectionis Monachicæ magistrum S. Colmanellum Abbatem habuit, litterisque non minus atque eruditione singulari, quam vitæ sanctitate proficiens, eidem postea in Abbatia successit; cujus futuram magnitudinem in puero etiamnum idem Colmanellus prævidit ac prædixit: *Erit longævus*, inquit, *& sapiens, & sanctus DEI, & omnium Ecclesiarum Hiberniæ adjutor & protector &c.* Ipsum Iuniorem etiamnum, cum S. Cronanus exoraret, ut sibi librum Evangeliorum scriberet, & hic se excusans, unum solummodo diem ad ejusmodi laborem offerret: *Scribe*, ait Cronanus, *sine cessatione, usque dum sol tibi occubuerit.* Res mira, & digna quam ex vetustissimo scriptore audiamus. *Hoc scriptor promisit. Et constituit ei Sanctus sedem scribendi. Sed gratia S. Cronani divinaque virtute ac potentia radium solis quadraginta diebus & 40. noctibus indesinenter in illo loco fecit semper esse; & nec scriptor lassus erat tanto tempore, nec tam continuo labore tædium habuit, nec desiderio cibi vel potus, sive somni gravatus est. Putabat enim tempus 40. dierum, & 40. noctium unum diem fuisse; & hoc tempore 4. Evangelia, non tam bona quam veraci littera scripsit, & ipso die sensit noctem & esuriem: perhibentesque ei viri religiosi cum S. Cronano, quia ipse scripserat spatio 40. dierum & noctium sine obscuritate, gratias Christi potentiæ agit, & alii qui ibi erant.* Huc usque scriptor cit. Laboravit plurimum vir Sanctus in revocandis è schismate Hibernis, in celebrando Paschate à Romana Ecclesia dissentientibus, ad quam & nonnullos ejus Regni Episcopos & Abbates ea super re litteras scripsit Ioannes eo nomine IV. Pont. Max. quibus insignis cùm fides tum auctoritas atque eruditio Dimani commendatur. *Fuit à pueritia ad ultimam usq; senectutem, sui corporis inexorabilis castigator, & assiduus altissimarum virtutum cultor.* Sapientiaque clarus & sanctitate purissimum cœlo reddidit spiritum A.C. 656. die 6. Ian. quo ejus natalis in Connerensi, quam feliciter administravit Ecclesia observatur. *Aengussius, Beda, Colganus & ab hoc citati &c.*

40. diebus & noctibus sol ipsi non occumbit.

Schisma profligat.

Obiit A. C. 656.

S. Edilwaldus. In Anglia S. Edilwaldi Monachi & Confessoris. Hic cucullum in Monasterio Inripumensi amplexus, egregia enituit sanctitate, & ad Sacerdotij promotus dignitatem, insigni in virtutibus profectu esse quotidie ad sublimiora promovit. Probatione autem Monasterij diuturna benè exercitus, contemplationis deniq; majorisq; rigoris studio solitudinem Lindisfarnensem ingressus, in ea vitæ reliquum sanctissimè traduxit, cujus insigne illud à Ven. Beda nostro celebratur: Cum videret aliquando navim periclitantē, ipso, in littore flexibus genibus Deum exorante, tempestatem illico prodigiose consopitam, eosque qui nave vehebantur mortis periculo ereptos fuisse. *Ex Hist. Eccl. Beda &c.*

Navigio liberat.

Fit Abbas.

In Monasterio Cluniacensi 5. Ademari Abbatis. Hic magno Odoni, celebertimi & sanctissimi in Archisterij regimine pro vitæ meritis succedens, illudque insigni prudentia & sanctitate administrans, prædiorum augmentatione, ac disciplinæ Monachicæ promotione, de eodem æternum meruit. Vt autem Illustrissimo ortus genere, Comitis Engolismensi, (de Angolisme) filius fuit, sic studio innocentissimæ simplicitatis, & simplicissimæ innocentiæ admirandus enituit. Amissionem denique temporalis luminis, & quidquid adversitatis occurrere poterat, absq; omni murmure patientissimè tolerans, & Deum pro misericordia sua mirè glorificans, honorem Abbatialem hilaris abdicavit A.C. 954. cum annos undecim utilissimè præfuisset. Cumq; vitæ reliquum, cæcitatem solatus, in jucundissimo contemplationis studio, & patientiæ exercitio sanctissimè transegisset, anno demum Christiano 963. 5. Oct. felicissimè decessit, cujus tamen memoria hac die à nonnullis celebratur. *Ex Bibliotheca Cluniac. Andr. Bamberg. Claud. Rob. &c.*

S. Ademarus Abbas.

Fit cæcus.

Obiit 963.

Seduni in Gallia, depositio B. Guarini ejusdem civitatis Episcopi & Confessoris. Guarinus sive Garinus insigni vitæ puritate, singulari innocentia ac simplicitate, præcipua denique animi demissione mirè excelluit. Alpensis Cœnobij Abbas electus, celebri reformationis nostræ Cisterciensis fama accensus, decrepita jam ætate sacrum rigorem exambijt, suosque ad sacræ amussim Regulæ reformavit; quibus ipse admirabili vitæ exemplo, & ferventissimo sacri rigoris studio, facem prætulit. Eum Doctor noster Mellifluus Bernardus maximi fecit, quem & in faciem laudare, utpote ab omni vanæ gloriæ suspicione alieniissimum, nihil veritus, Epistola 253. sic alloquitur: *Nec timendum quod succumbat hosti,*

S. Guarinus Episc.

Encomium.

hoſti, qui non cedit ætati. Vincit annos animus, & frigente jam corpore, fervet Sanctum in corde deſiderium, artubusque fatiſcentibus, durat tamen incolumis propoſiti vigor. Nec ſenilis rugoſæ carnis infirma, ſpiritus promptus. Nec mirum: Vt quid enim metuat veterani domicilij ruinas, qui fabricam ſpiritualem videt in ſublime conſurgere, proficere in æternitatem? &c. Nec minus illuſtre illud, dum Alpenſes alloquens, ejusdem perfectionis Regulam, ſuperſtitem & audientem, & legentem idipſum Guarinum proponit: *Sequimini*, inquit, *filij patrem, Imitatores ejus eſtote, ſicut & ipſe Chriſti. Dicite: In odorem unguentorum tuorum curremus, liquidē bonus odor Chriſti eſt in omni loco &c.* Vt quid ad ejus commendationem, præter aut ſupra tantum Encomiaſten Bernardum, dici poſſit, non videamus. Quem & poſtea, nihil prohibente grandi ſenecta ad cathedram Sedunenſem expetitum, & Cœnobio extractum, ſeniles & debiles humeros Epiſcopoli immenſo oneri ſupponere coactum, Patris honorās titulo tantus Doctor, etiam *Soli* comparat his verbis Epiſt. 142. ad Alpenſes: *Bonus Pater veſter*, inquit, *atque noſter, auctore Deo ad altiorem gradum aſſumptus eſt. Faciamus ergo chariſſimi quod dicit Propheta: Elevatus eſt Sol, & luna ſtetit in ordine ſuo. Soleſt ille, per quem Alpenſis Congregatio illuſtris ubique redditur, tanquam Luna per Solem, &c.* Præfuit Eccleſiæ Sedunenſis ſumma cum utilitate & æterno ejus ornamento, cujus odorem, de quo ſupra Bernardus, univerſa Gallia, imo tota Chriſti Eccleſia ſentiens, ejus pietatem agnovit, & ſanctitatem venerata eſt. Effulſit in Pontificatu ſub A. C. 1175. neque diu in eodem ſuperſtes, variis ſanctitatis & virtutum titulis illuſtriſſimus migravit ad Dominum. *Ang. Manrig. Arnold. Carnot. in Vita Bern. Rob. Ruſca, Chryſoſt. Henriq. & nos in Lil. Gall. Bened. & Annal. Ord. &c.*

In Cœnobio Breitenaugienſi S. Adalberti Monachi & Confeſſoris. Adelbertus Comes de Schœmberg contemptis ſæculi rebus & pompis, cum eſſet potens & opulentiſſimus, pro Chriſto factus eſt pauper Monachus, & in tanta paupertate vixit, ut magnæ ſanctitatis veſtigia cunctis ſeculis reliquerit, miraculorum gloria etiam à Numine commendatus. Monachiſ profeſſus eſt in Breitenaugw, ſub Hēnrico Abbate, claruitque An. C. 1132. *Ex Chron. Ebersperg. Ioan. Trith. Hug. Menardo, & Annal. noſt. &c.*

In Anglia S. Petri Abbatis. Is Romanus patria è Magni Gregorij diſcipulis, in Cœnobio D. Andreæ Monachum profeſſus, presbyteratu etiam inſignis fuit, primosque inter Angliæ Apoſtolos accenſus, S. Auguſtini noſtri adjutor & cooperator ſtrenuus, primus ab eodem Monaſterij SS. Petri & Pauli Cantuariæ Abbas conſtitutus eſt. Idem ab eodem Auguſtino cum S. Laurentio Romam miſſus, ut S. Gregorio referrēt, quæ in Anglia à ſe geſta eſſent, & de quibusdam aliis ipſum conſulerent, cum inde rediiſſet, & Monaſterio ſuo ſanctiſſimè præfuiſſet, alia legatione in Gallias ſuſcepta, facto naufragio in ſinu maris Ampleat, ſive Amflet, merſus atque ejectus, ignobili ſepulturæ ab incolis loci primùm traditus, cœleſti poſtea luce ad tumulum effulgente, quis quātusque fuiſſet agnitus, Brononiam poſtea ſummo cum honore translatus, & in cathedrali illic Eccleſia collocatus eſt. *Mart. Angl. Ferrar. Beda, Molanus, Menardus ad 30. Dec. Ita ut hæc dies potius translationis eſſe videatur.*

In territorio Laodienſi, natalis B. Iacobi Monachi, qui in valle S. Lambertæ Monachicis diſciplinis feliciter inſtructus, feliciſſimo fine ad æternam felicitatem migravit. *Ex Chryſoſt. Henriq. Menologio Ciſt. & Sacrario Leod. in Catal. SS. Leod. &c.*

Romæ in Monaſterio S. Cæciliæ Virginis & Martyris natalis S. Eudociæ ejuſdem loci monialis, vitæ meritis conſpicuæ, *de qua Octavius Cajet. in Idea operis SS. Siciliæ & Hugo Menard. &c.*

Ipſa die commemoratio Ven. viri Mariani Cluniacenſis Monachi, qui cū Presbyter ſecularis etiamnum eſſet, & deſolatam vaſtaramque ab Albigenſibus Hæreticis Eccleſiā, Sabutho quodam intraſſet, ibidemque in honorem Deiparæ ſacris operatus eſſet, Miſsā necdum finita ab Hæreticis deprehenſus, atque extra Eccleſiā raptatus, lingua radicitus amputata, pietatis mercedem meruit. A ſocio autem ægre Cluniacum deductus, & à Monachis ſumma charitate exceptus, cum in nocte Epiphaniæ, ſolemnes decantarentur Vigiliæ, & ipſe animo erectus, quod voce non poterat, corde conatus, pulſans baculo parietem, à miniſtris nutu, etſi ægrè impetravit, ut ad Eccleſiā deportaretur. Vbi cum matrem miſericordiæ animitus exoraſſet, illico præſentem vidit, imo præſentiſſimā expertus eſt. Carnem quippe linguæ formam habentem, in manu tenens: Quia propter Fidem Filii mei, inquit, & honorem mihi exhibitum lingua tua privatus es, ecce novam tibi reſtituo; cumque dicto

Virgineis digitis in os ejus immissis, radici linguę præcisæ carnem illam conjunxit, & disparuit, presbytero quamprimum cum Angelo in laudes Dominæ, *Ave Maria gratia plena Dominus tecum &c.* ad finem usque erumpente, ac deinceps in eodem sancto Cœnobio Monasticen amplectente. De cujus de cætero erga Deiparam affectu, & vita, facilè sit ominari, etsi cum tot millib⁹ ejus amplissimæ congregationis syderum memorandis, injuria temporum interierit. *Ex Cæsario libr. 7. cap. 24. Aut. de Balingh. Ephem. nost. Mar. Benedict. &c.*

S. Mauron-tius. Apud Duacum Flandriæ, commemoratio S. Mauronti Abbatis, ejusdem civitatis Patroni, hâc die ob Vrbem prodigiosè ab ipso servatam, instituta. Solemne erat populo Duaceno, hanc diem prisco more, convivijs liberalissimis celebrare. Quod cum minimè ignoraret Gallorum summus Amiralius Gaspar Colinæus, utendum tempore censuit, ratus facili negotio, somno vinoque sepultos à sese opprimendos. Aggressus per noctis tenebras urbem, & scandere mœnia conatus est, cũ Divus Maurontus noster, Vrbis Tutelaris, munere suo probè & prodigiosè functus est. Quippe Custodi Ecclesiæ S. Amati per somnum apparens, periculi admonuit, & negligentem denique etiam coëgit signũ campanis dare. Quo territi cives, cum arma corriperent, & ad mœnia concurrerent, Maurontum cucullo insignem Monachico, eodẽ lilijs aureis interspersо, dextramq; Regio armatam sceptro mœnia obire, & hostem submovere ac perterrefacere, patulis oculis conspexere. Cujus beneficij gratia, à S.P.Q. Duaceno, Processiones hac die solemnes anniversariæ perpetuo decretæ & institutæ, quib. venerandæ meritissimi Tutelaris Reliquiæ, capsâ argentea reconditæ, maximo in populi concursu applausuque ab Ecclesiæ Canonicis religiosissimè circumferuntur. Defensa fuit tali prodigio civitas Duacena. An. Christ. 1556. *Ex Arnoldo Vvione & ab eo citatis, nec non Annal. nost. & Benedict. Radvino, &c.*

Duacum servat.

Anniversaria solemnitas.

VII. IDVS IANVARII.

VII. Ianuarii. G.

Pestis Patronus.

S. Rainaldus. IN Germania passio S. Rainaldi Monachi & Martyris. Rainaldus, Reynaldus, Reinardus sive Rainoldus. Illustri. Comitũ Palatinorum Rheni ortus sanguine, è medio gloriæ cursu pedem atque animũ flectens, ad humillimam sese Monachorum vitam demisit; Monachumque in D. Panthaleonis Cœnobio Coloniæ professus, inter Fratres Conversos, vilissimis servitiis deputatus, abjectus esse in domo Dei præ omnibus mundi elegit delicijs, jugi carnis maceratione quotidie Numini victimam sese imolans, eximijs vicissim à Numine gratijs comendatus. Verùm, invidentium virtuti ejus, inani appetitus scelere crudeliter interemptus, & quo securius lateret facinus, in altissimum præcipitatus puteũ ac mersus est. Sed crebris prodit⁹ miraculis, & revelationibus, atque inde extractus, speciali deinceps dono à S. Annone Colonien sium Archi-præsule Tremonien sibus dono dat⁹, insigni in honorẽ ej⁹ exstructa Basilica, Tutelaris Divus ab ijsdẽ adoptatus est, quibus plurima deinceps beneficia à Numine impetravit. Fuit in vita non min⁹, quam à morte miraculorum mira gratia & frequentia commendatus, quæ inter Christi exemplo, orbam filio matrem miseratus, mortuum vitæ reddidit, atq; in oculis omnium, incolumẽ matri consigna-

fit Martyr.

vit. Luis a. pestilentis medicus felicissimus & prodigiosissimus, non unũ solum vel alterum epidimia liberavit, neq; uni pago, seu urbi alicui, sed toti provinciæ mirificè profuit, q̃ missa legatione exorat⁹, fusis ad Deum precibus, tanta calamitate & clade absolvi impetravit. Fuit & illud rarius cum Tremonienses (Dortmundæ incolas vocãt) ab Annone Archiepiscopo supra nominato, Sancti alicujus corpus, quo terra sua reverentior atque securior ab hostibus esset, sibi dari enixius efflagitarent, deliberante super hoc ipso, & cõsultante cũ Clericis Pontifice, corpus S. Rainaldi (angelicis proculdubio manibus) ante Ecclesiam expositũ in Sarcophago fuisse; cumq; Ecclesiæ iterum atq; iterum inferretur, sæpi⁹ id miraculi repetitum esse tandemq; tutelarem, cœlo quasi ipso designãte Dortmũdæ cõcessum, Colonien sibus per tria milliaria prosequentibus, & applaudentibus, ubi etiam deinceps magnis prodigijs à Numine est illustratum. *Ex Hist. Colon. Agripp. Petro Cratepolio, Molano, Bolando Annal. nost. & Germania, nec non Aquila Bened, &c.*

Res mira.

Londini in Anglia S. Ceddi ejusdem civitatis Episcopi & Confessoris. Hic Lindisfarnen sis, reformati tunc à S. Vilfrido Cœnobij Monachus, magni illius & sanctissimi Eboracen sis Archiepiscopi Ceaddæ,

S. Cedd.

dæ, nec non SS. Cimbilli & Cealini frater germanus, ob raram ſanctioris vitæ dignitatem & famã Cœnobio extractus, & Lõdinenſis Eccleſiæ Epiſcopus ordinatus eſt. Vtà.comiſſo ſibi populo inſigniter præſtitit, ſic opib. Eccleſiæ benè uſus, celebre illud Leſtingahenſe in Deirorum provincia Cœnobium condidit, cui & ipſe prim⁹ Abbas ſanctiſſimè præfuit. Ab Oſvio autem Northumbriæ Rege, ut genti Orientalũ Saxonum verbum annunciaret evocatus, Apoſtolicum laborem, otio omni & dignitatibus prætulit, ſtrenueq; pro Chriſti deſudans gloria, glorioſiſſimum provinciarũ illarum Apoſtoli nomen meruit, feliciſſimoq; rerum ſucceſſu, ipſos Siberechtum Regẽ, Siudhelmũq; Sexbaldi Regis filiũ Chriſto lucratus, proprijs manib. baptizavit, & ſanctè inſtituit. Tãdemq; bonorum operum, atque ingenti meritorum copia dives, ſed & miraculorum illuſtris gloria, in Domino obdormiit, cum epiſcopatui, pl⁹ minus, ann. 14. præſtituſſet, ſepultus in ſuo Leſtingenſi Cœnobio, an. ſalutis 664. cuj⁹ hac die, ſolemnior olim ob tranſlationem ſacri ejus corporis feſtivitas fuit, cum aliàs 7. Cal. Novembr. obiiſſet. Ejus alia inter, memorabilis inprimis regularis jejunii obſervantia fuit, quod ne violaret, evocatus ad Regem, ire recuſavit. Similiter cum orationi intentus, ab eodem accerſeretur. *Ex vita, Ven. Beda, Guilh. Malmesbur. Ioan. Colgano, Hugone Menardo. Trithem. Annal. noſt. &c.*

Apoſtolat.

Moritur.

S. Tillo Abbas.

In Monaſterio Solemniacenſi S. Tillonis ſive Hillonii Abbatis. Hic patriã Saxoniam, parentes Arianos habuit. Patria à Pyratis vaſtata, ab ijsdem navio abductus in Galliam, à Sanctiſſimo Tornacenſium Epiſcopo Eligio noſtro redemptus eſt, & S. Rymailo Solemniacenſi Monacho cõmendatus, virtutibus atque omnimoda eruditione inſtructiſſimus, Eligio remiſſus eſt, qui aurifabrilem artem qua excellebat, Tillonem edocuit. Sed inclareſcentibus etiam ad incudem meritis, Sacerdotio initiatus, ab eodem paulo poſt magiſtro, Solemniacenſibus Monachis Abbas præeſſe juſſus eſt.

Verùm mortuo Eligio, honore ſe abdicans, ut quietius Numini vacaret, ſolitudinẽ quæſiit, tantoq; rigore carnẽ edomuit, ut alter Paulus Eremita haberetur. Confluentium a. ad ſe undiq; diſcipulorũ precibus evictus, Braggellenſi ſtructo Cœnobio, trecens ibidem paulo poſt Monachos collegit. Inde Solemniacum monẽte Angelo reverſus, vitam reliquam privatus exegit, inſignibus à Deo prodigiis honorat⁹. Ea inter ægros quoſcunque calice ſuo potatos domum ſanos & gratulabundos remiſit. Mortis ſuæ præſcius Lemovicenſem Epiſcopum accerſiri juſſit, qui tunc æger lecto affixus, eo nuncio repente cõvaluit, & Solemniacum properans, Tillonẽ SS. Eccleſiæ Sacramentis ritè communit, ſuosque cum Monachis humeros ſacræ cadaveris ſarcinæ ſupponens, componenſq; ſuis in tumulo manib. mortuũ, formicẽ impoſuit auro & argento bracteatã, gemmiſq; ornatã, æternũ receptæ ſanitatis, ſanctitatiſq; Tillonis monimentũ. Cęterum ſancti confeſſoris gloria non eo dũtaxat loco requievit, ſed & Hegenij in Flandria vicinisq; locis etiamnum illuſtre nomen perſeverat, ubi nõ modo ut Patronus, ſed & tract⁹ illius Apoſtolus ab incolis celebratur & colitur. Mortuus eſt nonagenarius, Fratrib⁹ pacis oſculo ſupremùm ſalutatis, coliturq; præcipuo honore inter Apoſtolos Flãdriæ, quod Eligio in hujus converſione ſtrenuè collaboraſſet. Ejus ſacrum corpus, prodigioſum ſtillavit oleum, diverſo morborũ genere laborantibus, admodum ſalutare, certuſq; in hodiernum uſq; diem febricitantium medicus Tillo celebratur, atque invocatur. *Ex vita, Ioh. Molano, Aub. Miræo, Galeſin. Maurolyco, Felici, VVione. Menar. &c.*

Miracula.

Moritur.

Febricitantium Patronus.

S. Amadeus Epiſcop.

Lauſanæ S. Amadei Epiſcopi & Confeſſ. Is Illuſtri admodũ loco, caſtro Goſta, ppe Viennam Allobrogum natus, patrẽ egregia ſanctitate Amadeum habuit, Albæ Ripæ Dominum, qui poſtea contempto ſæculo Monaſticen in Bonævallis Cœnobio profeſſus eſt. Amadæus a. Iunior, dignus patre, dignus nomine tanto filius, morum dignitate atq; virtutum decore, ſtirpis generoſitatẽ longè ſuperans, cucullũ in Altęcumbæ monaſterio cõplexus, tãtis poſtea virtutũ progreſſib. profecit, ut Abbas primùm ibidẽ electus, Lauſanẽſis poſtea Epiſcopus creatus ſit, utroq; munere ſtrenuè perfunct⁹. Fuit ſumis orbis Principib. præcipuè charus, Eugenio III. inprimis Pont. Max. Friderico I. & Conrado II. Imppt quorum favore inſignia privilegia ſuæ Eccleſiæ meruit, quæ etiamnum debent eidẽ Canonici & Epiſcopi ſucceſſores. Sed antè omnia, præcipua in Deiparentẽ dilectione enituit, in cujus laudem Homilias octo conſcripſit, tam dicendi ſuavitate, quam myſteriorum profunditate delicioſas, de quibus alia inter Gervaſius Sophetius: *Lueulentiſſimis his, ornatiſſimisque Homilijs, ineſt tantum energiæ, tantum fervoris, quantum nemo, niſi Saxeus Lector, ſurda*

Deiparæ cultor.

ſurda poteſt aure transmiſiſſe, quin potius ardentiſſimas continuo dijudicabit, ſentietque in DEI param Virginem ignei amoris faces cordi ſuo admotas, atque acutiſſimos in universum ejus honorem ac reverentiam ſtimulos experietur, &c. Illas, cum nulli mortalium, latendi Religioſiſſimo ſtudio, humillimus Pontifex oſtendiſſet, ſollicitatus tamen, (Gibbono teſte) a ſorore ſua Virgine ſanctimoniali, non prius annuit, quam illa viciſſim jucundum quoque à Virgine DEI para munuſculum communicaſſet, Miſit continuo illa chyrothecam laneam, quæ in præſentem usque diem in reliquiario B. M. V. viſitur, egregijs miraculis illuſtrata. Ex quo facile conjicere ſit, quãtum uterque mortalem etiamnum apud immortales, & cæli Reginam potuerint. Præfuit Amedeus Lauſanenſibus an. 14. mortuusque eſt an. 1158. ante altare S. crucis, in æde B. Matris Virginis ſepultus. Ipſum Sãctorum albo ſoleniter adſcriptum Chriſtophorus de Perales, & Angelus Manrique aſſeverant. *Ex Richard. Gibbono. Arnol. Carnot. Barn. Montalbo, Ioh. Gallerio Manriq. Stumpfio, Henriq. &c.*

Donum B. M. V.

Obiit An. 1158.

In territorio Senenſi B. Alberti Eremitæ montis Alceti. Is honeſtis parentibus in Senenſi provincia, caſtello Alceti natus, infans etiamnum, non niſi ſtatis, more ieiunantium horis, matris ubera admiſit, adoleſcentior autem tres hebdomadæ cujusque dies ſibi eſuriales præſtituit, quibus cibos ſibi præparatos ſuis ipſe manibus in pauperes diſtribuit. Ex ephebis cum exceſſiſſet peregrinatione in Apuliam ſuſcepta, ad S. Michaelis in Gargano receſſit. Inde Venetias ad Divi Marci, tum in Paleſthinam, demum ad S. Iacobi in Gallæciam abijt. Vbi cum moraretur, conſpecta ſæpius eſt in dextrum ejus humerum columba advolare roſtrumque in aurem ejus, quaſi quidpiam inſuſurrans, inſerere. Domum cum revertiſſet, Divino inſtinctu ad ipſum occurrens S. Anſelmus noſter Calmadulenſis, ipſum ſui Ordinis inſtitutis informans & exemplo accendens, domum denique ejus, in religioſam habitationem conſecravit. Vixit vitam rigidam admodum, varieque tentatus à cacodæmone, objecta aliquando nobilis matronæ ſpecie, S. P. N. exemplo in ſpinas ſe abjiciens, ſanguine ſuo libidinis ignes extinxit. Alias, varijs illudentem formis inferum feliciſſimè confudit & profligavit. Claruit inſigni miraculorũ gloria. Quæ inter plures è mortis faucibus eripuit; puerulum inprimis morti jam proximum, matri ſuæ unicum (quam illa complexa ulnis è feneſtra verſus cellam S. viri ſpectante, cum ejuſmodi verbis abſenti commendabat: O Sancte vir DEI Alberte, ſi mihi filiolum hunc meum incolumen reddideris, eum mecum perpetuo DEI obſequio devoveo) ſanum illico reſtituerit. Sic moribundum, aqua quam petierat miſſa prodigioſè curavit, eãdem ſtatim in vinum converſa. Prodigioſum & illud, quo inſons quidam miſſus in vincula, B. Albertum coram intueri & monentem audire viſus eſt: abſcederet cum bono DEO jam liber à vinculis, uti revera deprehendit, ſed & portas divina virtute reſeratas exijt, murumque velut planitiem pertranſiens, loca emenſus incognita, ad cellam Alberti ſe ſtitit, & liberatori ſuo gratias coram retulit. Operarios tota die duodecim vino modico, ita ut nec exhaurirent, mirè refecit. Lepuſculum ad ſe ultro occurrentem, paulo poſt à Venatoribus concitatum & ad ſe revertentem manica ſua abſcondit, donec illis recedentibus, ſecurum dimitteret. Comitem Vbertinum cogn. Spathalongam deſperatum à medicis quartana liberavit. Comitem alium febri ſimiliter liberans, conjugi inſuper ejusdem ſterili prolem impetravit. Aliàs fœdiſſimi tabem ulceris, in juvene quodam Comite, ſolo manus tactu momento ſanavit; aliſque plurimis miraculis celebertimus extitit. Rarius illud, & absque ferè exemplo eſt, quo Tauricellæ montem, ob vim horrificam, quæ illic ſæviebat ventorum, eousque à nemine cultum, immunem ab omni ventorum violentia reddidit, adeo, ut deinceps (res mira!) vehementior iſthic flatus, nec exauditus quidem ſit. Vixit vir ſanctus ſub A. C. 1181. cumque cellam ſuam 27. annis ſanctè incoluiſſet, & amplitudinem illam & auguſtiſſimam Aulæ cœleſtis majeſtatem evocatus eſt. *Ex vita per Silvanum Razzi, Annal Camald. Bollando, communicatis Mauri Marcheſii & Cajetani, &c.*

S. Albertus.

Peregrinatur.

Riger vita.

Miracula.

Memorabile miraculum.

Savigniaci in Gallia, B. Vitalis ejusdem Cœnobij Abbatis; qui cum Moritolii Comitis Sacellanus & Canonicus Eccleſiæ S. Ebrulphi eſſet, calcatis mundi delicijs, ope Radulphi Fulgerarum Comitis Savigniacenſe Cœnobium condidit, in eoque S. P. N. Regnum profeſſus, mira vitæ ſanctitate enituit. Fuit familiariſſimus B. B. Bernardo Abbati Tironenſi & Roberto de Abruſcellis, præclariſſimis Ordin. noſtri reſtauratoribus, & di-

B. Vitalis Abbas.

Reformator & diversarum congregationum Fundatorib. quibuscũ sanctiſ. æmulatione contendens, & ipſe ad Monch. rigoris conſervandam & præmuniendam obſervantiã, ſuis cœnobitis certas quaſdã conſtitut. præſcripſit, quæ ad ſimilitudinẽ Ciſterc. noſtrorum proximè accederent. Fuit ea ſanctiſs. viri diſciplina non ſolum in Gall. ſed & Angliam ꝓpagata, è cujus cœnobiis Bellelandenſe, q̃ maximè celebratum effulſit, Fuit acerrimus vitiorum inſectator, ſuisq; concionib. & vitæ exemplo, multos ad contẽptum ſæculi provocavit permovitq;. Tandem emenſo 7. Ann. curriculo, in morbũ incidens, nihil tamen de rigore remiſit: imo cũ graviter æger nocturnæ Synaxi de B. Matre Virgine operam daret, & poſcenti ex more lectori benediceret, reſpõdentibus univerſis: AMEN, in Deiparæ obſequio, felicẽ creatori animam cõmendavit poſt *A. C. 1115. Ex Orderico Vitali, Guil. Neubrigenſi, Hugone Menardo, Bernar. Montalbo &c.*

Reſtituit diſciplinam

Elogium viri.

Mors feliciſſima.

S. Kentigerna. In Scotia S. Kentigernæ Viduæ, quæ Kelleno Regii Laginenſiũ ſanguinis Principi quondam nupta, magni illius & Apoſtolici viri S. Foillani noſtri mater extitit, mortuo a marito cucullũ amplexa, in eo mira vitæ ſanctitate exſplenduit, cujus præter alias virtutes, eximium cœlorum Auguſtæ devotius colẽdæ ſtudium, & Angeli cuſtodis obſervantia, ſingulariter celebrantur. *Ex Act. SS. Hyberniæ, Ioban. Colgano, Steph. Vito, &c.*

S. Hathebrandus. Antuerpiæ translatio S. Hathebrandi 1. Abbatis veteris Monaſt. in territorio Græningẽſi (vulgo Olden Cloſter) Ordin. S. P. N. ꝓpe Appingendũ, modo ab hæreticis occupati, cujus ſacrũ corpus A. C. 1617. opera R. Henr. von der Heyden/Abb. Villarienſis Antuerpiã advectũ ibid. in S. Salvatoris Ciſtercienſ. noſtrorum Cœnobio eſt reconditum. *Ex lit. Ioh. Malderi Epiſc. Antuerp. Chryſoſt. Henriq. &c.*

Ven. Ludovicus Bloſius Abbas. Eodem die felix obiit Ven. viri Lodov. Bloſii Abbatis Lętiẽſis, qui nobili inprimis Bloſiorũ in Hañonia ortus genere, adoleſcens bonis artib. ac triũ linguarum cognitione, Clenardo præceptore, eruditus, in aulã dein Cæſaris amanda tus eſt. Verũ vitæ cæleſtis deſiderio, ac perituro rum faſtidio ſalutari tactus, aulam Monaſterio Lætienſi in Hannonia commutavit. Cæterum virtus illius diu latere haud potuit: agens enim Lovanii, ut Theologicis ſtudus vacaret, non multo poſt ab Aegidio Gippo, jam grandævo Abbate Vicarius communi ſodalium ſuffragio, ætatis anno 22. delectatus eſt. Biennio poſt demortui locum excipiens, collapſam apud ſuos avitam diſciplinam præclare reſtituit, adeo feliciter, ut Lætienſe Cœnobium religionis ac pietatis vigore, nulli ſecundum haberetur, ſuos primævo quaſi Ordinis fervore accendens, quo ipſe adeo exarſit, ut mirandus ſanè omnibus appareret. Eum brevi, at digno elogio in operum ejus præludio ſic Iacobus Froyus exornavit: Fuit, inquit, exacto judicio, moribus integris, in victu ſobrius, in cultu frugalis, obvius & expoſitus etiam infimis, alacer & humanꝰ in excipiendis hoſpitibus; in egenos omnes, ac eos præcipuè, qui vel religionis, vel eruditionis nomine commendabantur, benignus ac liberalis, ſibi perpetuo conſtans, & in mediis negotiorum undis, adverſitatumq; procellis, oleo, ut dici ſolet, tranquillior. In rebus agendis dexter & felix, ſagax & prudens in conſiliis dandis. Tam verò fuit creber, (ne dicam aſſiduus) in oratione divinarumque rerum contemplatione, quã indefeſſus in lectione ſtudioque Sacrarum literarum, quibus totum ferè tempus, quod à Sacrorum pẽſis erat vacuum, dare conſueverat. Hiſce tantis dotibus omnium animos ſuñamq; exiſtimationem ſibi longè lateque conciliaverat, ac inprimis Carolo V. Imp. ſic erat charus, ut ei nõ ſemel ampliſſimos dignitatis gradus, inter quos Cameracenſem Archiepiſcopatũ, obtulerit obtruleritq;, quos omnes conſtanter reſpuit. Ac nihilominus ejusdem Imp. rogatu, plurimorũ ſui Ord. reformator Monaſteriorũ, haud ſine magnis laboribus extitit. Fuit familiariſſimus magno ſuperioris ſæculi ſyderi S. illi Patrum Soc. Inſtitutori Ignatio ab eodem præcipuè dilectus & frequentioribus litteris interpellatus, cujus utiliſſimam orbi Chriſtiano ſacram familiam plurimùm promovit, eoq; nomine ptæclarè meruit. Vt autem eruditionis laude fuit præſtantiſſimus, ſic Divinæ ſapientiæ Spiritum, plurimis ingenii monimentis multo cum fructu prodidit, quæ quidem ſæpè memoratus Auguſtus Carolus, non aliter atque M. Alexander Homeri Iliadem in Narthecio, ſic ipſe in ſinu Imperatorio condidit atque circumtulit. Cæterum innocentiſſimæ vitæ Bloſius annos natus undeſexaginta in Beatorum ſedes commigravit A. C. 1566. cœlo quidem jam pridem maturus, toti vero Belgio multum deſideratus. *Ex Elogiis Illuſt. Belg. Auctario Arnoldi de Raiſſe, Iacobo Froyo, Romano Hayo, Ioannt Bourgheſio, Bolando &c.*

Recuſat Archiepiſcopatum.

Obiit anno 1566.

SEXTO

VI. IDVS IANVARII.

VIII. Ianuarii. H.

S. Gudila Virgo.

IN Brabantia S. Gudilæ Virginis. Hæc illúſtriſſ. nata parentibus, patre VVitgero Comite, Amelberga matre, ijsdẽ Angelicâ promiſſione prænũciata, à cognata ſua, ſanctiſs. Gertruda Nivigellenſi Abbatiſſa, è ſacro fonte ſuſcepta eſt. Eidem poſtea à parentibus tradita, ac Deo conſecrata, inſigni vitę ſanctitate plurimũ profecit. Gertrude mortua, nõ ut obediẽtiæ ſacro ſe vinculo ſolveret, ſed ſanctiſſimorũ parentum exemplo magis excitaretur, ſimulq; parẽtum ædes cœnobium faceret, ad eosdem reverſa, religioſã illic vitam inſtituit, rariſſimis à Deo excẽlta beneficijs, & miraculis coñendata; à morte præcipuè, cujus ad tumulum populus arbor, hyberno tempore prodigioſè viruit, & frondes emiſit. Nec minore prodigio, cum ſacrum ejus corpus Morzellam transferretur, mirè eradicata arbor eadem, & transplantata eſt. Cujus miraculi fama, excitus Magnus Carolus perſpecta rei veritate, inſigne ibidem Virginum cœnobium exædificavit. Mirum & illud, quod idem Carolus ibidem expert⁹? cum urſus à venatorib. in venatione circũdatus, mirè elapſus ad Divæ Gudilæ templum confugit, & pedes SS. Virg. illic Deo famulãtium lãbens, in earumdem poſtea famulatu & obſequio perſtitit. Meruit & Apoſtolicũ hæc eadẽ Virgo, etiã poſt mortẽ apud exteras & procul poſitas nationes titulũ, vocata per viſionẽ, ad tumulum ſuũ Ethnici cujusdam & remotiſſimi Regis filia, eademq; inſigni prodigio, à graviſſimo morbo liberata, quo miraculo attonitus Rex barbarus, ſuſcepta & ipſe ad tumulum Gudilæ peregrinatione, cum pluribus Regni proceribus, Chriſtiana ſacra ſuſcepit. Gudilæ deinceps corpus à Carolo Lotharingiæ Duce, Bruxellam tranſlatum, ibidẽ in Divi Michaelis, cognominata deinceps à ſe Baſilica conditum, ſumma usq; hodie colitur populi veneratione, adoptantibus eamdem civibus, præcipuam tantæ Vrbis Tutelarem. *Ex diverſis rer. Belg. ſcript. Molano, Cratepolio, Miræo, Rayſſe, Menardo, Lippeloo &c.*

Miracula.

Vrſus famulatur.

Translatio.

S. Vulfinus Epiſcopus.

Schirburnæ in Angliâ S. Vulfini Epiſc. qui quanta in cucullo efflorẽſceret ſanctitate, ex ipſa Magni Dunſtani conſtitit de ipſo exiſtimatione. Vt quem ille maximi ſemper fecerit, ut poſt inſignẽ VVeſtmonaſterienſis Cœnobij reformationem, eidem tandem illuſtriſſimum ſanctitatis exemplar Abbatem præfecerit. Inde vir ſanctus, ad Schireburnenſem ſive Sarisburienſem cathedram extract⁹, perfectiſſimũ Epiſcopalis muneris ſtatum, illuſtriſſimis ſuũmarum virtutũ radiis exornavit, & meritorum graviſſimorum manipulis, felix ad ſuperã conceſſit. Paulo ante quam animam ageret, in feſtiviſſima illa Protomartyris Stephani verba hilari cantu erũpens: Video cælos apertos, & Ieſum ſtantem à dextris Dei. Claruit A. C. 990. & 1000. *Ex VVil. Malmesbur. & Angl. rer. ſcript. Menardo. &c.*

Claruit 990.

S. Frodobert. Abbas.

In territorio Tricaſſino feſtivitas glorioſi Cõfeſſoris Chriſti Frodoberti Abbatis Cellenſis. Hic parẽtib. fortunæ mediocris nat⁹, puer etiamnum infero terribilis viſus eſt; cum ſpectabili forma apparẽtes cacodæmones, ſigno crucis potenter elideret, ac velut muſcas abigeret. Matera. jã tunc potentem experta medicum, cum utroq; orba lumine eſſet, & cæcitatem quandoq; tanti filii amplexib. ſolaretur, eodem exorato, ut ſignum crucis ſupra oculos duceret, ab obnitente quantumvis impetrans, viſum illico recepit. Is Lunovii primũ profeſſus Monachũ, Inſulæ dein Germanicæ, ſive Cellenſis cœnobii conditor & Abbas fuit; miraculorũ gratia longè illuſtriſſim⁹. Ejus in dæmones poteſtas tãta fuit, ut cuicunq; energumeno manu crucem imprimeret, dæmonem illico exturbaret. Abſtinentia fuit incredibili, liberalitate in egenos & hoſpites admirabili. Cellarium ingreſſus, cum infuſum vino ſolum conſpiceret, vitio vaſis fieri ratus, qui vas curaret miſit, ne vinum effluereret, ſed is vinũ prodigioſè in vaſe redundare deprehendit, memorabile prorſus lucrum & præmium effuſæ in hoſpites Benedictinæ liberalitatis. Ipſũ cęleſti concinentium Angelorum muſica honorari in terris & recreari, Teudocarius Abbas audire meruit. Mortem ſuam diſcipulis prædicens, inter Paſſionis Dominicæ lectionem expiravit, quã dum prælegeret Frater Lupellus, cum gravi antea capitis dolore torqueretur, illicò convaluit. Claruit eximiis à morte prodigiis, cœlitum cantu etiam ad tumulum ſæpius audito, & luminaribus prodigioſis exſplendeſcentibus. Sed & in elevatione ſacri corporis, lapide tumuli ultra

Miracula claret.

Mors felix.

Digitized by Google

Celebritas loci.

ultra devoluto. Idem etiam deinceps ſuo Cœnobio è cœlis prodigioſe conſuluit, opesque ejusdem & celebritatem auxit, cujus feſtivitas ad hodiernum diem ob ſolemniorem Cal. Ianuarijs Circumciſionis Dominicæ memoriam transfertur. *Ex vita per Monachos Cellenſes, Nicolao Camuzat, Claud. Rob. Annal. noſt. &c.*

S. Vaningus Mon.

Fiſcani, S. Vaningi Monachi & Confeſſoris. Ita Menardus, nos cum alijs noñullis die ſequenti.

S. Erhardus Epiſcop.

Ratisponæ S. Erhardi Epiſcopi & Confeſſoris. Is Scotus natione à prima ætate timori Dei ac obedientiæ aſſuetus, piisque ſtudiis ac morib. honeſtis apprimè excultus, vitia inordinata, deſideria atq; otium iners declinare pro virili ſtuduit, quo in genere exercitiorum tantum profecit, ut ſummæ humilitatis Monachum profeſſus S. Hildulphum poſtea noſtrum ſequutus ſit, quocum diutius, rerum Divinarum cõtemplationi ſeſe totum immerſit. Profectus dein in Bavariam, Apoſtolico functus munere, Evangelium Chriſti propagavit, atque inde progreſſus in Alſatiam Ethiconis cognomento Adelrici Alſatiæ atque Alemanniæ Ducis filiam, oculis orbam ex utero matris, in fide inſtructam baptizavit, & virtute crucis Dominicæ videndi facultatẽ eidem obtinuit, atque Ottiliam appellavit. Tum reverſus in Boicã illic, quem diu deſideraverat diem extremum clauſit, in inferiore Ratisponæ Monaſterio Virginum tumulatus. Cujus ſepulchrum multis illuſtratum miraculis cũ Sanctus V Volfgangus ex more viſitaret, apparens quandoque ipſi Erhardus, ſuper diſſolutione Monialium queſtus, locum corporis ſui minus honorari, effecit, ut ſerio deinceps Epiſcopus Monaſterio invigilaret, & ad ſolertiorem ſanctoris vitæ obſervantiã, Virgines illic comorãtes excitaret. Deceſſit ſub A. C. 760. *Ex monim. eius Monaſt. VVigul. Hũd. Ioan. Colgano, Andr. Bamberg. Bolando, &c.*

Apoſtolus Bavariæ.

Miraculis claret.

obiit 760.

S. Pega.

Romæ depoſitio S. Pegæ Virginis. Hæc regio Britanniæ Regum orta ſanguine, Penvvaldum patrem, rectã matrem, fratrem S. Guthlacum habuit. Verum Regis Regum in Pegelandiæ Cœnobio adlecta famulatur, purpuram cucullo mutans, Chriſto ſe emancupavit. De ejus poſt obitum Guthlaci Romam profectione, ſic Ingulphus noſter, Abbas Croylandenſis: Sanctа verò Pega, ſoror prætati S. P. N. Guthlaci, cito poſt anni primi revolutionem ab obitu ejusdem, relicto prius ibidem in manibus Kenulphi Abbatis flagello S. Bartholomæi, & Pſalterio fratris ſui, cum nonnullis aliis reliquiis, ad cellam ſuam navigio remeavit, ubi completo biennio & tribus menſibus, ad Apoſtolorum Petri & Pauli limina, in rigore & abſtinentia multa peregre profecta eſt. Cumque civitatem Romanam ingrederetur, omnium ſignorum claſſicum repentinum perſonans, per ſpatium unius horæ, ejus meritum univerſis civibus indicavit. Vbi divino Servitio mancipata in timore Domini dies ſuos demum complevit. Claruit ſub A. C. 780. cujus ſepulchrum multis eſt illuſtratum miraculis. *Ex Ingulpho cit. Guilelmo & Felice Monachis Croylandenſibus, Orderico Vitali, Hug. Menardo &c.*

Peregrinatio eius.

Claruit An. 780.

In territorio Brugenſi S. Torphimi Epiſcopi & Confeſſoris. Hic Danus natione ab ineunte adoleſcentia familiæ noſtræ Ciſtercienſi adſcriptus, magna ſanctitatis opinione ſplendidè refulſit. Hamariæ demum in Regno Norvegiæ creatus Epiſcopus, acerrimum Eccleſiaſticæ libertatis propugnaculũ ſeſe oſtendit, gravillimisque exantlatis laboribus ſede ſua pulſus, in Cœnobio Flandriæ Doeſtano exulavit, & cum affecto eſſet corpore, ex eo maximè quod in mari naufragium paſſus eſſet, trigeſimã infirmitatis hebdomade, velut aurum in fornace ignis excoctus, ad bravium æternitatis puriſſimus evolavit, Ann. Chriſt. 1244, cujus ſepulchrum cum poſt centum ab obitu Annos, Abbas quidam loci illius aperire ſtatuiſſet, divinitus prohibitus eſt, atque erumpens è ſepulchro cœleſtis fragrantia templum univerſum implevit, omnesque in magnam vertit admirationem. *Ioan. Molanus, Chryſoſt. Henriq. &c.*

S. Torphimus Epiſc.

Obiit An. 1244.

In Cœnobio Glannenſi S. Morontii Abbatis S. Florentii Veteris, ſive Glannenſis Cœnobii, cujus ipſe egregiâ vitæ ſanctitate primus ejusdem Antiſtes fundamenta jecit, & lectiſſimum illic Monachorum agmen cœlo conſcripſit, quibus ſanctiſſimo vitæ exemplo Dux prævit, & lucem prætulit, ſub Annum Chriſti 691. Ejus felicem animum corpore ſolutum S. Hermelandus Antrenſis Cœnobii Abbas illuſtri viſione à SS. Angelis conſpexit in cœlum deportari. *Ex Mo. nem. Glannens. Vita S: Hermelandi. Sauſſeio, Menardo, &c.*

S. Morontius Abb.

In Monaſterio Vallis-Vmbroſæ depoſitio S. Petri cognomẽto Ignei, S. R. E. Card. Qui in Tuſc. percelebri familia Aldobrã-

natus,

S. Petrus Igneus.

natus, puer adhuc in Monasterio Vallis-Vmbrosæ a S. Ioanne Gualberto in disciplina susceptus, & Monachi habitu indutus, tanto te Magistro insigni sanctitate probavit, ea humilitate atque obedientia, ut pecora pascere, & asellorum curam habere jussus, non erubesceret, sed omnibus mundi honoribus præferret. Inde ad altiora provectus, Priorem Passinianæ cœnobii ex agasone agere coactus est. Tum Septimensis, mox Ficeclensis Cœnobii electus Abbas, ad summam deniq; purpuratorum Ecclesiæ Patrum dignitatem cœ-

Fit S. R. E. Cardinalis.

nobio extractus. & Cardinalis Episcopus Albanensis renunciatus, multis & magnis inter mortales etiamnum agens miraculis à Deo honoratus est. Quorum illud inprimis memorabile fuit, quo insigni merito populum Florentinum à gravissima Simoniacæ labis oppressione vindicavit. Cũ enim in Monasterio etiamnum Monachus ageret, jussu Abbatis sui Gualberti, ignis examen ex obedientia libens suscepit, atque ingentem succensum rogum, vestimẽtis uti corpore intactis illæsus pertransiit. Quo miraculo Petrum de Papia Episcopum Florentinum simoniacè Episcopatum invasisse probavit: inde *Ignei Petri* cognomentum consequutus. Extat ea de re Epistola gravissima populi Florẽtini ad Alexandrum Papam, quo immortale sanctissimi viri meritum prolixè & disertè describitur, pulcherrimum omnino dignissimi facinoris monimentum. Idem optimus & meritissimus de universa Ecclesia Cardinalis, plurimum in tollendis gravissimi schismatis seminibus laboravit, & in eodem negotio legatione in Germaniam perfunctus, feliciore postea successu in Galliam legatus, multa præclara in censura Ecclesiasticæ reparationis gessit, & meritorum copia locupletissimus An. C. 1094. sanctissimè vita defunctus est. In suo Vallis-Vmbrosæ Cœnobio sepultus. *Ex Blasio Milanesio, Raph. Volaterrano, Hieron. Garimb. Bertholdo Constant. Adalberto Incluso, Valeriano S. Salvat. Abb. Vrsperg. Alph. Ciacon. Hug. Menardo, Abr. Bzovio, &c.*

Vnde Igneus dictus.

Obiit Anno 1094.

B. Bernard.

In Gallia B. Bernardi, qui post solemnẽ votorum Religionis professionem, à cacodæmone potenter exagitatus, & miserè victus, clam ordinem deserut, sed à Christo ipso, qui ei profundissima Passionis suæ vulnera exhibere dignatus est, amantissimè revocatus, ad Cœnobium rediit, adeo rigidè deinceps pœnitentiæ actus complexus, ut exemplo omnibus & speculo esset, insignibus miraculis, etiam à morte commendatus atque illustratus. *Bern. Brito, Chrysost. Henriq. &c.*

S. Garibaldus Episc.

Ratisponæ S. Garibaldi sive Gaubaldi Episcopi. Is magni Germanorũ Apostoli Bonifacij discipulus, & sanctissimæ vitæ Monach°, Apostolicis assuetus & benè exercitus laboribus ob præclara sibi credita à Domino talenta, primus Ratisponensium Põtifex designari meruit, sedẽq; in S. Emerami Cœnobio figens, Monachus inter Monachos, Põtificali sanctitate, Majestate, & meritis effulgẽs, alia inter S. Emerami reliquias elevavit, & ad digniorem locum transtulit, maximis alijs meritis haud immerito m se cõtestatus primùm tam celebris cathedræ atque Ecclesiæ lapidem ac fundamentum, tot sanctorum ejus sedis Pontificum, eodem ex ordine Antesignanum.

Decessit sub A. C. 752. *Arnolfus, Othlonus Trithem. Raderus, Hundius, Bollandus, &c.*

Obiit anno 752.

QVINTO IDVS JANVARII.

IX. Ianuarii. B.

S. Berthualdus Episc.

CAntuariæ in Anglia S. Bertualdi Episcopi. Bertualdus, Berechtvvaldus, sive Britovvaldus ex Monacho & Abbate Racvvulfensi, ob vitæ meritum, & probationem sanctitatis in Cœnobio diuturnã, ad Archiepiscopalem Doroberniæ, sive Cantuariæ cathedram evectus, dignissimum magno Theodoro nostro successorem sese exhibuit, & triginta novem ferè annos, amplissimam provinciam longo labore, æterno merito, strenuè administravit. Ejus insignia admodum & præclarissimè gesta, zelusque inprimis Apostolicus plurimum celebrantur. Celebravit, incomparabili Ecclesiarum & Regni totius fructu Synodos plures, quibus cum idolatriæ reliquias, tum perditissimam Iconoclastarum hæresim potenter profligavit, & tam sanctorum honori, quam crediti sibi gregis utilitati præclarè cõsuluit. Fuit cælitum Imperatrici omni obsequio addictissimus, cujus vultui atq; honori propagando multam operam navavit. Decessit sub A. C. 731. cum præfuisset an. 31. mensibus diebus 14. sanctitatis atq; eruditionis laude, præstantissimis Pontificibus, & de Ecclesia meritissimis merito accensendus. *Ex Ven. Beda. Polyd. Virgilio, Antiq. Britann. Ant.*

Obiit anno 731.

Merita.

Ant. de Iepes, Eduardo Mayhew. Hug. Menardo, &c. etsi nonnulli velint Idibus Ianuarii decessisse.

S. VVaningus. In Normannia Monasterio Fiscanensi S. Waningi Confessoris, qui etsi professione solemni Monachus non esset, voto tamen ijsdem accensendus inter perfectissimos enituit, exactissimum item speculum Monachorum, pauperum solatio, quorũ omnium pater erat, reservatus, quominus quod vel maximè volebat, imo toto fuscepterat studio, vitæ institutum, solemniter profiteretur. Fuit autem Illustriss. Francorum ortus genere, in territorio Rotomagẽsi, atq; ut erat locupletissimus, sic omnia sua in construenda Cœnobia, Monachorum que ac pauperum usus expendebat; seipsum autem totum Dei obsequio consecrans templa ac cœnobia frequentabat. *Extra Cœnobium Monachus.* Morbo acuto pressus, & ad extrema penè deductus, raptus in extasim, damnatorum pœnas, felicitatemq; beatarum mentium intueri meruit; intellexitque S. Eulaliæ Martyris Patronæ suæ intercessione prorogatum sibi viginti annorum spatium ad agendam pœnitentiam. Eadẽ Eulalia ipsi apparens, ut Fiscanense Virginum nostrarum cœnobium conderet præcepit, quod illico exequutus, SS. Audoënum & VVandregisilum accersiit, quorum eâ super re consilium audiens, precibus eorumdem morbo quo tenebatur, prodigiosè levatus est. Designata divinitus prima ejusdem Cœnobij Abbatissa S. Hildemarcha nostra mox trecentas sexaginta sex CHRISTO sponsas ibidem aggregavit. Illustrissimus autem vir VVanningus, filio per manus S. VVandregisili Numini consecrato, ipse se Cœnobij Virginum famulitio addixit, & abjectus esse in domo DEI eligens, Conversorum Fratrum munus æmulatus, servitutem hanc suam, omni suo dominio & potentiæ prætulit. Mortuus est post Annum Christi 730. Plurimis quæ condiderat Cœnobijs, cultu Divino plurimum propagato, tanta, tot in ijsdem Sanctorum successione, etiam in terris immortalis. *Ex Vet. Legendario Fiscan. Menard. &c.*

Cœnobii famulus.

S. Adrianus Abbas. Cantiæ in Anglia S. Adriani Abbatis Monasterij Niridani non procul à Neapoli Campaniæ, viri eruditissimi & Ecclesiasticis disciplinis instructissimi. Hic Sancto DEUS dedit Angliæ Primate mortuo, petente Ofwi Rege, à Vitaliano Papa rogatis Patrum sententijs dignissimus, tanto Pontificatu habitus, solus pro indignissimo se habuit, & pro viribus summè obnixus; quiritantibus: o, stensurum se dixit & promisit, qui longè dignior summis honoribus esset. Ostendit autem Andream, vicino Virginum Cœnobio præfectum, insigni eruditione & sanctitate virum. Objecit Andreas ∫, exhausti corpusculi semiextinctas vires, ut in Adrianum vota illico omnium recíderent; cui cum in promptu quod obtenderet non esset deprecatus inducias, Theodorum denique reperit, Monachum item sanctissimum, qui extrema moliente ut ipse absolveretur Adriano, persuatis Patribus, cum frustra obniteretur, admittere tamen tantum honorem coactus est; ea tamen conditione, ne omnino expers oneris Adrianus abiret; sed itineris Comes, quin & socius ac consors laborum atque oneris Pontificij esset; quam ille conditionem, cum honorem solum fugisset neque aliter potuisset effugere, facilè admisit, & triginta novem Annos, Apostolico sanè zelo & merito, Anglorum Conversioni indefessus incubuit; tanto quidem rerum successu, ut Ven. Beda affirmante: *Ex quo Britanniam Angeli tenuerunt, feliciora tempora nunquam fuerint*; Adriano præter Apostolicum prædicandi munus, æterno & mæstimabil merito, Scholas publicas Anglis aperiente, & præter særi & Monachici rigoris regulas, Sacram paginam interpretante, metricam, Astronomiam, Arithmeticam profitente, quos insuper Latinis Græcisque litteris adeo instructos eloquentesque reddidit, ut iis non aliter atque patriâ lingua uterentur, è cujus Scholis maximi deinceps orbis Doctores Albinus Abbas, Aldelmus alijque prodiére. Mortuus est vir Apostolicus, æternum Ordinis, Italiæ, atque Angliæ decus, summisque dignissimus Cathedris, Anno CHRISTI 707. in sui Cœnobij templo Augustissimæ Ordinis Tutelari Virgini Benedictæ sacro tumulatus, claruitque magnis omnino à morte prodigijs, quæ inter mortuum ad vitam revocavit; nautas nomen suum invocantes ab irruentibus hostibus liberavit, captum à gentilibus Christianum, jamque a quodam trucidandum, momento eripuit, percussore eadem hora interfecto & captivo liberato.

Episcopatũ recusat.

Vir Apostolicus.

Obiit anno 707.

Fuit autem, uti in Vita erga discipulos mitis admodum totusque amabilis, sic

Præceptor amabilissimus.

sic post mortem se invocantium, potentissimus, uti misericordissimus & promptissim° protector, quod illustribus, deinceps exemplis patuit.

Cum enim puer quidam Doctoris sui timens verbera, ad Adriani tumbam profugiens adhæreret, & invocans Sanctum ictibus nihilominus afficeretur, dum tertiò altius dextram magister elevaret, stetit elevatum sublimè brachium, plurima diei parte irreflexum, cœlestique virtute retentum, donec Doctor à discipulo puerulo veniam suppliciter peteret, & ipso intercedente brachium solutum & sanum retraheret. Offensus ab alio puero magister cum ad eamdem tumbam profugientem conaretur retrahere, & in ejusmodi voces prorumpere non timeret: Nec ipso CHRISTO adveniente impunitum te dimitterem: Ecce illico candidissimam in vertice tumbæ columbam, quæ clementer submisso capite & alis expansis veniam pro puero rogare videbatur, quo territus Doctor, coram Sancto se abjiciens & veniam obstinationis efflagitans, columbam ad summa Ecclesiæ tecta avolare conspexit, quæ illico ab oculis ejus disparuit. Adrianum, uti in vita erat DEI paræ addictissimum, vidit Sanct. Dunstanus post plurimos à morte Annos nocte in Ecclesia inter choros Cœlestium, cum ipsa mundi Domina, Numinis laudes celebrantem. *Ex Ven. Beda, Ioan. Capgravio, Nicol. Harpsfeld. Ed. Mayhew. Truth. Iepes. Molano &c.*

Miracula.

Visio.

S. Finanus Episc.

In Britannia Sanct. Finani Episcopi & Confessoris, collegæ Sanct. Aidani, qui ex Monacho creatus Lindisfarnensium Pontifex, Apostolicis fervore & meritis, in propagatione Evangelij multus laboribus & periculis perfunctus, Anglos mediterraneos ad fidem convertit, & multo nomine de amplissimis provincijs immortaliter meruit, obijtque plenus dierum & bonorum operum Anno Christi 659. *Ex script. rer. Scot. Ioanne Colgano, Steph. Vito, &c.*

Obiit Ann. 659.

B. Petrus mon.

In Gallia depositio Beat. Petri Monachi B. M. V. de Caduino, qui cœlestis gratiæ rore divinitus irrigatus, in tantum profecit, ut unanimiter ab omnibus amaretur, & ob vitæ integerrimæ elegantiam, venerabilis omnibus appareret. Enituit autem tanta vitæ sanctitate, ut & in ista, & post mortem illustribus à Numine miraculis commendaretur. *Barn. de Montalbo, Chrysostom. Henr. Angl. Manrique, &c.*

Eodem die depositio Beati Salomonis cognomento Pœnitentis. Hic in Monasterio quodam Ordinis nostri Monachum professus, adeo virtutis imagine quadam, an veritate omnibus satisfecit, ut dignissimum censerent, cui prima post Abbatem ejusdem Cœnobii cura, & Prioris munus demandaretur. Sed agente mali genii invidentia, an propria temeritate & sceleris occasione, *desertis castitatis & innocentiæ castris, in regionem abijt dissimilitudinis, pactum facere cum delectationibus suis.*

B. Salomon

Postea pœnitudine Saucius, celebri tunc Præmonstratensium ab sacro rigore fama, nulla remissioris, sed strictioris vitæ desiderio, ex Monacho factus Regularis Canonicus, à diabolo denuo circumventus, lapsusque, sed divina miseratione serio pœnitens, ad Sancti Patris sui *BENEDICTI* sinum & amplexum reversus, rigidissimam tunc Ordinis reformationem Cisterciensium in Monasterio Hemmenrodensi exambijt. Vbi sub armis constantis pœnitentiæ Domino militans, omnibus verè pœnitendi formam reliquit, decursisque sex mensibus, adversa valetudine graviter oppressus, & lecto decumbens, de pœnitentiæ tamen rigore nihil remisit, & DEI parentis maximè misericordiam implorans, Advocatam peccatorum omnium præsentissimam sibi est expertus. Porro, sub vitæ extrema, evocatum ad se Abbatem, his verbis alloquutus à Seguino memoratur: *Honorande pater, ego peccator & pœnitens, syncera confessionis & pœnitentiæ meæ, te testem mihi apud Altissimum esse cupio; paratus enim sum, quælibet tormenta, quoslubet labores subire, si DEVS clemens & pius, vitæ meæ terminum protelare voluerit. Nihil durum, nihil difficile, nihil impossibile amanti & verè pœnitenti erit.*

Pœnitentia ejus.

Ita verè compunctus & animo conflictatus, plurimis ad DEUM precibus fusis, & gratiarum actionibus peractis, sanctitate clarus quievit in pace, cujus animam Monachus quidam, omni candore luceque splendidorem, & in sublime tendentem conspexit. *Ita Segumus. Videantur Cæsarius Heisterbac. Ang. Manriq. Chrysost Henriqu. &c.*

Mors felix.

In Scotia S. Filani Abbatis. Is Feriath patre nobili natus, matrem eximia vitæ san-

S. Filanus Abb.

ſanctitate Kentigernam habuit. Monachum dein ſub Abbate Mundo profeſſus, magnis miraculis claruit. Sæpè viſus, dum noctes totas orando tranſigeret, cœleſti circumfundi lumine, ita ut ſole clarius cellam ipſius illuſtraret. Sed & cum ſcriberet & legeret in tenebris, viſa ſiniſtra ejus inſtar facis lucidiſſimæ exardeſcere, & dextræ lumen præbere. Abbas effectus, de ſuis præclarè meruit reſignanſque id munus, ut ſoli DEO vacaret plenus meritorum poſt Annum CHRISTI 640. deceſſit, cujus ope Robertus Bruſſus Rex Scotiæ Anglorum centum & quinquaginta millium exercitum fudit, quinquaginta millibus cæſis, cum ipſe non niſi triginta ſuorum millia numeraret. *Ex rer. Scot. ſcript. Camerar. Hect. Boet. Bollando &c.*

Manus illuſtris.

Victoria.

In Africa S. Agilfredi Abbatis & Confeſſoris; cujus meminit in Martyrologio ſuo Galeſinus, VVien, Menardus, &c.

In Hiſpania B. Vrracæ monialis & Fundatricis Monaſterij B. M. V. de Barris, aliàs de Avia Diœceſis Palatinenſis. Fuit hæc Arragonum Regum ſanguine Illuſtriſſima, Roderico Rodriquezio, præpotenti primùm viro nupta, à cujus morte, abjecta ſæcularium veſtium pompa, in ſuo, quod magnæ Matris, unicæ Tutelaris ſuæ DEIparæ honori condiderat Cœnobio, cucullum induit, & ſacrum Ciſtercienſium noſtrorum amplexa rigorem, in eo, omnium virtutum perfectione enituit. *Ex Philippo Segnim. Menolog. Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Vrraca mon.

In Monaſterio Zwifaltenſi obitus Venerabilis memoriæ Adilheidis Comitiſſæ de Dilinga & Kyburg, Vdalrici Comitis de Gamertingen quondam conjugis, quæ poſt mariti obitum, triginta annis, inter moniales ejuſdem loci ſanctè & humiliter vivens, hâc die feliciter in Domino requievit. *Ex Chron. Zwifalt. Stephan. Bochent. & Conſtantia noſtra Benedict. &c.*

V. Adilhaidis.

IV. IDVS JANVARII.

X. Ianuarii. C.

S. Agatho Papa.

ROMÆ Sanct. Agathonis Papæ, qui Sanctitate & doctrina conſpicuus quievit in pace, Agatho Monachus etiamnum ſanctitatis fama, & miraculorum gloria adeo celeber fuit, ut Thaumaturgi cognomento appelleretur. Is pro tantis vitæ meritis ex Monaſterio S. Hermetis Congregationis Siculæ, ad ſupremæ Cathedræ Majeſtatem extractus, decus eidem incomparabile, ipſa ſanctitate attulit, dum vere *Sanctiſſimi* apud univerſos nomen obtinuit, & eruditionis juxta laude reſplenduit, factus inſuper vivum eorum quæ docuerat exemplar, ſolidioris, comprobatæ factis doctrinæ, omnibus amplectendæ potentiſſimum argumentum. Ejus alia inter de re Chriſtiana longè maximum fuit meritum, quo celebratis variis per Italiam, Galliam, Angliam aliaſque provincias & regna Synodis, Romano centum viginti quinque Epiſcoporum ipſe præſedit; poſtea vero, ad Generale illud ſextum, Conſtantinopolitanum ſcilicet tertium, longè celeberrimum, animum adjecit, & feliciſſime ad finem deduxit, quo pernicioſiſſimam orbi terrarum univerſo Monothelitarum hæreſim damnavit & profligavit, commendatoque ſacrarum imaginum cultu, cœlitum honorem glorioſiſſimè aſſeruit. Idem de Romana ſede immortaliter meruit, dum peſſimam illam conſuetudinem ſuſtulit, quâ pro confirmatione Roman. Pontificis Imperatoribus Conſtantinopolitanis ſumma pecuniaria ſolvebatur, qua ab indignitate ſucceſſores omnes Pontifices feliciter vindicavit. Aſſociatus eſt immortalibus, quorum tantopere cultum promovit Anno Chriſti 682. merito ab Eccleſia univerſa pro tam illuſtri eximiæ ſanctitatis, tantorumque meritorum titulo, anniverſaria memoria celebratus. *Ex Annal. Eccl. Alph. Ciacon. Onuphr. Panvino, Platina, Plato, Iepes, Sigeberto, Genebrardo, Sen. Brinio, Caiet. Vghello &c.*

Sanctiſſimus.

Concilia celebrat.

Merita in gentia.

Obiit Anno 682.

Apud Bituricas San. Gulielmi Epiſcopi, quem vitæ ſanctitate & miraculorum gloria illuſtrem, Honorius III. Pont. Max. Sanctorum numero adſcripſit Gulielmus Illuſtriſſima proſapia Comitum Nivernenſium ortus, æternum generis ſui, dehinc Ordinis noſtri decus extitit. Monachũ in Grandimontẽſi primùm Cœnobio, pfeſſ°, ſtudio poſtea exactiore S. Regulæ, ad floreũſſimã Ciſter. reformationẽ Carolilocũ

S. VVilhelmus.

transiit, ubi ob perspectissimam virtutem Abbas electus, percrebrescente sanctitatis fama Bituricensium Archiepiscopus renunciatus, tantum honorem assumere coactus est. Carnibus perpetuo abstinuit, lautissimasque inter epulas, nullis seductus illicijs esurire asuevit, cilicium & cucullum nunquam deposuit; in pauperes, ægros hospites, studio atque affectu verè paterno fuit. Subditorum illi præcipua & perpetua cura, quos suo inprimis exemplo instituit. Precando DEUM assiduus, jugibus penè lachrymis defluxit. Humilitati præcipuè studuit, mortis memoriam nunquam deposuit, unde & tristibus spectaculis libenter interfuit, & funera comitatus, in egentium sepulturas expensas ipse præbuit. A congerendis thesauris, & omni opum conquisitione abhorruit, pro Ecclesiastica tamen libertate tuenda, cóstantissimè sese Regi opposuit, & extrema minitantibus Palatinis, à constantia sua nihil remisit. Sed & Canonicorum suorum injuriis lacessitus, & contumelijs affectus, sanctitate & humilitate persequentium malitiam superavit, adeo quidem ut deinceps illum religiosius venerati sint, & (quod plurimum admirationis meretur.) votis omnium, non sine miraculo in id consentientium, jus plenum conferendi sacerdotia sive præbendas, non solùm in illum, sed ejus gratia in successores dein Archi-Episcopos transtulerit, quod antea ad totum Collegium pertinuisse noscebatur; quod tamen incommodo olim Ecclesiæ futurum, ut admitteret persuaderi non potuit. Accessère ad majorem tanti Pontificis commendationem insignia miracula, ita ut sola etiam manuum impositione ægros variis languoribus absolveret, ex quo factum, ut & mirandus & venerandus omnibus appareret. Mortis denique imminentis præscius, factis ad populum verbis, eumdem ad inexpectatam mortis horam efficacissimè instruxit. Sacro viatico muniendus, stupentibus universis lectulo exiliit, concito gradu obvius processit, totusque in lachrymas resolutus, sæpius terra exsurgens, inque genua procidens, prostratus denique postquam prolixè orasset, expansis in crucis formam manibus, cœlesti pane refectus, in pavimento cinere respersо poni voluit, & benedicens Fratribus expiravit. Celebratum ingenti concursu funus, & admirationi omnibus, defuncti Angelicus vultus fuit, globus etiam igneus supra Ecclesiam apparuit; effulsitque deinceps admirandis prodigijs sacrum corpus, ad quod, præter cæcos, surdos, claudos, hydropicos aliosque curatos, & liberatos dæmoniacos, etiam mortui ad vitam revocati sunt. Fuit deinceps summa in veneratione apud Gallos, Guilielmi nomen, eoque in Sanctorum numerum solemniter relato, celeberrimæ Ecclesiæ ejus festum anniversaria duplici, (ut vocant,) memoria celebrandum susceperе, quem & eminentissima Universitas Parisiensis Nationis Francicæ Patronum adoptavit, atque usque hodie religiosissimè veneratur. *Ex Vita per Petrum Abbatem Carolilocensem, Petro Equil. Franc. Maurolyco, Divo Antonino, Vincentio, Ioanne Molano, Chrysostom. Henriqu. Cl. Robert. Arnoldo Duaceno, Ang. Manrique, &c.*

Fit Archiep. Bituricensis

Patientia.

Miracula

Felicissimè moritur.

Patronus Universitatis.

In Monasterio Belsuensi, passio S. Adalrici, ejusdem Cœnobii Monachi, qui à Danis Gentilibus captus, & pro fide crudelissimè trucidatus ad palmam Martyrij evolavit Anno Christi 888. *Ex monum. Belsuens. Hugone Menardo, &c.*

S. Adalricus mon.

In Anglia, civitate Roffensi, S. Ithamari ejusdem civitatis Episcopi. Is Anglus natione professione Monachus, ob egregia vitæ merita Cœnobio extractus, ad Roffensis celebrem Pontificatus evectus cathedram, viro Sanctissimo, Paulino nostro succedens, Apostolico non minus quam ille zelo & merito se commendavit. Præfuit insigni cum utilitate Ecclesiæ suæ annis plus minus septendecim, insigni elogio à magno illo & Venerabili Beda nostro commendatus, quo *vita* juxta atque *eruditione* præcipuis illis & Sanctissimis Angliæ Pontificibus atque Syderibus Iusto, Paulino, & reliquis adæquatus est. Decessit Anno Christi 671. eximijs deinceps celebrisque miraculis à DEO illustratus, cujus hac die, ob ejus sacri corporis translationem, solemnis memoria in Ecclesia Roffensi, ante defectionem, à veteri Apostolorum suorum instituto, Regni illius celebrata est. *Ex Nicol. Harpsfeld. Beda & reliqu. Angl. rer. script. Trithemio item, Menardo, Arnoldo, &c. & Annal. nostr. Benedict. &c.*

S. Ithamarus Episcop.

Obiit Anno 671.

In Monasterio S. Trinitatis Canæ depositio Beatæ Benicasæ Abbatis, qui frequentissimo & fertilissimo Sanctorum Cœnobio, ut præesset dignissimus habitus, digna

S. Benicasa Abbas.

Digitized by Google

digna tanto honore ſanctitate, univerſos in ſui admirationem pertraxit, & de Siciliæ Regno multo nomine, ſed eo inprimis meruit, quo in recens conditum à VVilhelmo Rege Montis Regalis Cœnobium, unica at memorabili inprimis ſuorum miſſione, centum omnino Monachorum lectiſſimum agmen ſeu coloniam deſtinavit, quorum egregiis vitæ exemplis, & ſanctioris vitæ fama, excitatis & confluentibus populis, ſedesque proximè figentibus, celeberrimus deinceps locus evaſit, & Archiepiſcopali dignitate ornari meruit. Obijt Abbas ſanctiſſimus An. C. 1194. *Ex Thema Facello, Cl. Mar. Aretio, Mauro Marcheſio, Cajetano, Iepeſio, Annal. noſtr. Benedict: &c.*

Obiit 1194

S. Oliverius

In Monaſterio Villarienſi S. Oliverij ejusdem Cœnobii Monachi, qui inter præcipuos patriæ nobiles ſpectatur, è familia de Sombreffe oriundus fuit; verùm nobilitatem ſanguinis mundique delicias, paupertate & ſervitio CHRISTI permutans, cucullum amplexus, in eoque ſanctiſſimè converſatus, ſanctiorum & illuſtriorum celeberrimi Cœnobii ſyderum poſt mortem ſyllabo accenſeri meruit. *E. monim. Villar. Chryſoſtom. Henriq: &c.*

S. Aldus mon.

Ticini S. Aldi Monachi & Eremitæ, qui in Monaſterio Bobienſi, regularibus inſtitutis *ad ſingularem eremi pugnam* benè inſtructus, inſigni vitæ ſanctitate effulſit, & Ticinenſem provinciam demeruit atque illuſtravit. *Ex Phil. Ferrar. Bolando, &c.*

S. Settrida.

Eodem die, natalis S. Settridæ Virginis, quæ illuſtriſſimo nata genere, matrem habuit S. Hereſuidam, S. Eduini Regis & Martyris neptim. Miſſa autem in Gallias, & Brigenſi educata in Cœnobio, tantis virtutibus profecit, ut nihil jam niſi CHRISTO totam ſe conſecrare in mundo exambiret; cui Monachico in cultu ſe devovens, ſanctiſſimi Cœnobij Abbatiſſa eligi meruit, in quo poſt vitam Angelica puritate tranſactam, ad Angelorum & S. S. Virginum in Cœlis conſortium vocari meruit. *Souffaus, Ferrar. Bollandus, & diverſis rer. Angl. ſcript.*

B. Ioannes Fulienſis.

Romæ depoſitio Beatæ memoriæ Ioannis à S. Hieronymo, ſecundi Fulienſium noſtrorum ſanctiſſimæ Reformationis, Generalis Vicarij, qui Gallus natione, Catalaunenſis patria, eximiæ ſanctitatis exemplar poſtremæ ætati noſtræ prætulit, zeloque regularis obſervantiæ, exactioriſque rigoris mirificè effulſit: quam ob cauſſam, ſuamque in rebus gerendis dexteritatem, primus poſt ipſum Reformationis celeberrimum Inſtitutorem V. P. Ioannem de la Barriere Congregationem felicſſimam ſub titulo Vicarii Generalis gubernavit. Ejus virtus Taurini præcipuè innotuit, cum peſtilenti grallante lue, omnibus ferè Eccleſiaſticis diffugientibus, inſignia charitatis munia, ſponte atque indefeſſus obijt, & ſingulari morituris ſolatio ubique occurrit. Pietate uti eruditione raris eximiè excelluit. Officium Divinum ad ultimum uſque diem genuflexus totum recitavit, ſed & ſilentium Regulare ad ſupremam uſque noctem religioſiſſimè obſervavit, ſacræque unctionis Sacramentum paucis ante obitum horis genuflexus ſuſcepit. Deceſſit felicſſimo fine Romæ Anno Chriſti. 1620. cujus præclara merita, miraculoſis ſignis, omnibus poſt mortem innotuerunt; vultusque ejus pulchrior, quam ante, & ridenti ſimilis apparuit, populi uti vivum ſic mortuũ inſigni applauſu *Sanctum* proclamante. Apparuit poſt aliquot annos V. P. Nicolao à S. Aygulpho animam ſupremam agenti, quam ad participium gloriæ invitaſſe videbatur. *Ex communicatione RR. PP. Fulienſium, Henricqu. Philip. Malabayla, &c.*

Obiit ann. 1620.

Eodem die, Anno Chriſti 1637. migravit ad Virginum Sponſum MARIA de Eſtouteville Abbatiſſa Hederenſis in agro Pariſienſi, quæ alto procerum ſtemmate orta, & Regiam Stirpem ſanguine attinens, calcato ſæculi, à teneris unguiculis faſtu & luxu, ſeſe hoſtiam incruentam Numini ſacravit. Adultiorque cum floreret in Religione, donis gratiæ, ad regimen illius Cœnobij evecta, nihil prius habuit, quam ſolidæ Reformationis jacere fundamenta, ipſa omnis caſtimoniæ, abſtinentiæ, charitatis, obedientiæ humilitatis & abnegationis perfectæ, Sydus, typus & regula omnibus facta: quæ dominationis impatiens, ſuſceptum Religionis imperium, toties læta depoſuit, quoties invita ſuſcepit. Demum poſt adductas commiſſas ſibi Virgines, ad ſtrictæ Votorum obſervantiæ rigidius exercitium, moribus non modo ad præſcripta Sanct. Regulæ perfectè compoſitis, ſed erectis etiam murorum molibus, amplificata nobiliori ex parte Eccleſia, conſtructis clauſtro, capitulo & cæteris

S. Maria Abbat.

Regularibus locis, ſacra plurimum cumulata ſupellectili, ipſa omni decore ornata pietatis, Chriſti conſpectus beatiſſimi cupida, animam tot fœtam meritis, è cella, (quam modicam ſemper incoluit) ad cœlum regnumque gloriæ, quod terreno Principatui ab initio prætulerat, felix & lætabunda emiſit. Sepulta in Choro Eccleſiæ, lachrymis filiarum ferè inundata eſt, quibus perpetuum ſui deſiderium, & conſtantem ſuæ ſanctitatis opinionem reliquit. *Ex Menologio Gall. Sanſſij.*

Eodem die Valedictio & Miſſio S. Mauri in Gallias, cum ipſum Sanctiſſimus Pater & Patriarcha noſter, eo cum ſociis ablegaſſet, & eventura ipſis diſertè prædixiſſet. *Ex Ben. Haefftero in addit. ad capit. 36.* *S. Maurus.*

III. IDVS JANVARII.

II. Ianuarii. D.

S. Anaſtaſius. SVppentoniæ apud montem Soracten, S. Anaſtaſii Monachi & Sociorum, qui divinitus vocati migraverunt ad Dominum, Anaſtaſius S. R. E. primùm Notarius, abdicato honore in Suppentonienſi prope Soracten Cœnobio cucullum amplexus inſigni vitæ excelluit ſanctitate. pluresque exemplo ſuo cœlo lucratus, imminente obitus ſui die cœleſti voce vocatus eſt: *Anaſtaſi veni.* Quo vocaretur facilè intellexit, & itineri ad patriam æternam ſe lætus accinxit. Vocati ad ſocietatem triumphi alij etiam octo è Fratribus, qui eo etiam ordine ſtatim patrem ſequuti ſunt morientem, quo ex nomine citati ſunt, ijdem inſigni reliquos ſubſequendi deſiderio accedentes. Hos autem inter, quidam minimè vocatus, Anaſtaſii morientis advolutus pedibus, commori oravit: *Per illum,* inquit, *ad quem vadis, deprecor, te quæ adjuro, ne ſeptem dies ſuper te in hoc mundo vivam.* Impetravit, & ante ſeptimum Anaſtaſii carne ſolutus, in ſocietatem beatitatis admitti meruit. *Ex Magno Gregorio, Petro in Catalogo, Iepeſio, Andrea Bamberg. Vvione, &c.*

Vocatio

S. Egvvinus Epiſc. VVigorniæ in Anglia S. Egwini ejuſdem civitatis Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui, qui regali ortus proſapia, purpuram cucullo in VVigornienſi mutans Cœnobio, ob ſanctitatis atque eruditionis celebrem famam ejuſdem nominis creatus Epiſcopus, cucullum honore ſemper omni multo potius habuit, & Monachum ſe eſſe nunquam non meminit, Monachicis exercitijs. Pontificios labores ſemper miſcendo, atque utiliter attemperando. Admirabilis Matris Virginis ſtudioſior, ſingularem ejusdem favorem & alloquium meruit, cujus juſſu, celebre illud Evesheimenſe Ordinis noſtri Cœnobium condidit, illudque magnæ Imperatricis honori conſecravit, quod ipſa *gratioſum* admodum ſibi fore affirmavit. De ejus erga Deiparam affectu, ita vetuſtus vitæ auctor: *Beatiſſimam* MARIAM, inquit, *Domini noſtri* IESU CHRISTI *Genitricem, toto affectu & ſpiritu, toto corde & amore amplexabatur, ut nunquã à memoria ejus excideret, nunquam in verbis ejus deeſſet. Cujus viſitatione & conſolatione, DEI ſervus ſæpè recreatus, omnia quæ mundi erant omittebat, & ea quæ D E I erant indeſinenter exercebat, miſeris condolebat, pauperes recreabat, eſurientes paſcebat, & cætera pietatis opera indeſinenter adimplebat, &c.* Ita vitæ ſcriptor. Sed & à morte viſus ſemel atque iterum Deiparam inter multitudinem cœleſtium ad ſui Cœnobij templum deducere, & coram ipſa, poſt decantatas preces matutinas, ſacris ſolemniter operari. Vt non minus quam Ildephonſum & Bonitum noſtros, Sacellanum Cœlorum Auguſtæ ſuſpicias, ac venereris. Illud quoque in Egwino rarum, & quo cultus Deiparæ ſingularis, ſingulariter in ipſo, etiam poſt mortem comprobetur: cum memorabili omnino ad ſacratiorem Deiparæ cujuſvis hebdomadæ diem reſpectu, Sabbatho nimirum Marianus hic Pontifex jam incineratus magis viſus eluceſcere, in confluentes ad tumulum ſuum ægros, præ cæteris diebus, magis ſe beneficum exhiberet, ita (ut loquitur idem vitæ ſcriptor) *ut omni ferè die Sabbathi, aliqua infirmitate vel moleſtia detẽtus, gratam per ipſum medelam æger quiſpiam reportare meretur &c.* Illud inter præcipua Egwini memorandum: delictorum juventutis ductum pœnitentia, perpetuis pedes eousque compedibus damnaſſe, clavibus compedum in amnem abjectis, donec miſericordia Numinis, certo ſigno ea ſibi dimiſſa intelligeret. Ita Romam profectus dum per mare revertitur, inſiliens è pelago in navem piſcis, retentulque & exenteratus à nautis, clavem in jecore retulit, & vinctum Domini abſolvit & recreavit. Mortuus eſt lectiſſimus Pontifex

Miracula poſt mortẽ.

Abſolutio.

Deiparæ cultor.

An.

Obiit Anno 712. An. C. 712. cum ſanctitati illuſtri fama Angliam & orbem impleſſet, feliciſſimus à morte afflictorum & ægrorum auxiliator; vindex autem acerrimus eorum, qui reb⁹ Monaſterij ſui inhiaſſent, quorum quidam ruſticus, cum agrum quendam Cœnobio pro ſuo uſurparet, & jure ſe poſſidere juraturus ſuper reliquias Sancti manum exporrigeret, falce quam manu geſtabat mirè cerebro illiſa, mortuus repente corruit, & ſacrilegium triſtiſſimo exitu luit. Alius ætate & barba prolixa gravis, hanc pugno concludens, cum præſentibus judicibus in hæc verba erumperet (juſſus cæteroquin ſuper Divi Reliquias jurare) *per iſtam*, inquit, *barbam, mea eſt terra, & ego eam jure hæreditario poſſidebo.* Et ecce, cum verbo barba, ut mento ante inhærebat integra, & mento & manu in terram excidit, ridiculo, at digno atque metuendo ſupplicio, quo vel per ludibrium undique vulgato, territi deinceps alij, rebus Cœnobij abſtinerent. *Ex Anonymo pervetuſto vitæ ſcript. Berthualdo Archiep. Vvilhel. Malmeſbur. Matth. Vveſtmonaſt.*

Vindex à morte.

S. Salvius Epiſcop. Ambiani S. Salvii Epiſcopi, qui Virg. Virginē religioſiſſime adamans, eam bonorum ſuorum hæredem ſcripſit, ejuſque ac Principis Apoſtolorum honori Monaſterium condens, ibidem abjecto ſæcularis militiæ cingulo, Chriſti militiæ nomen dedit. Monachus, nihil quod ad Regulam ſpectaret prætermiſit; humilitatem maximè coluit, omnibuſque Fratribus, uti abjectione digniſſimum humillimè ſe ſubmiſit, quorum omnium conſenſu defuncto Abbati ſuffectus eſt. Febrium ardore affixus lectulo dū eſſet, repentino lumine cella reſplenduit, quæ & mira cœleſtis odoris flagrantia perfuſa eſt, & cōcuſſa, pdigiosè inſonuit: quæ inter miracula vir ſanct⁹ oculis ac manib⁹ in cœlū ſublatis Deo ſpiritum reddidit. Altera die ſepeliendus in templum jam delatus, excuſſo feretri operculo, velut gravi è ſomno experrect⁹ revixit, & hæc in verba erūpens: *O Domine miſericordiſſime, cur me in hunc mundum tenebroſum & miſerijs repletum remiſiſti?* Vidiſſe ſe DEI gloriam, Angelorum Choros, & immenſam Sanctorum multitudinem poſtea confeſſus eſt; ſed & auditam ſibi vocem, qua redire ad corpus juberetur: *eo quod neceſſarius* (ita vox illa) *Eccleſijs eſſet*, certum tamen te beatitudine & electione ſua, revixiſſe. Dixit inſuper S. Honoratum Ambianenſium Pontificem diem tunc quoque ſuum obiiſſe, quod reapſe comprobatum, & Salvius abſens, ab ipſo Numine Pontifex deſignatus, cum poſt triduanum Ambianenſium jejunium, hęc ad ipſos vox cœlo delaberetur: *Salvium à me ſciatis electum, & vobis Antiſtitem datum.* Convolantibus proin ad Monaſterium & cellulam ejus univerſis, ſumma omnium gratulatione applauſuque abſtractus, & conſecratus, multis deinceps miraculis effulſit, cæcos ſigno crucis illuminavit, & paralyticos ſanavit. Illud rarius cum triſtiſſimo Ambianenſis vrbis incendio, ſolum ſuum opponi ignibus Sudarium juſſit, eoque flammas prodigioſiſſimè conſopivit. Claruit tempore Theodorici Regis, filii Childeberti, & ſepultus in Eccleſia Deiparæ Virginis, inde poſtea ad ſuum Cœnobium tranſlatus eſt, quod ab ipſo *Sancti Salvij de Monaſteriolo* (*Sainct Sauue de Monſtrevil,*) cognominatur, ubi deinceps magna miraculorum gloria à DEO eſt celebratus. *Ex ejusdem Cœnobij monum. Hugone Menardo, Vincent. Anton. Volaterr. Petro de Natal. Surio, Aub. Miro, Claudio Rob. Sunt tamen qui natalem ejus 29. Octobr. adſtruant.*

Fit Epiſcop.

Miracula.

In Gallia S. Beandani Abbatis & Confeſſoris, qui patria Hibernus ex parentib⁹ Generoſis ortum duxit, & Catholicæ fidei aſſertor ſtrenuus, inſigni magnanimitate Hæreticis Britannis in patria ſe opponens ab illis denique ejectus, exul pro Chriſto in Gallias ſe contulit, ubi florentiſſimæ S. Mauri Glanofolienſi Congregationi cum Socijs ſe addicens, magna vitæ ſanctitate & inſigni miraculorum gloria enituit, poſtque virtutum opimam meſſem relictis multis S. Converſationis imitatoribus, inter altos diſcipulorum gemitus, ad Beatorum optatam proceſſit Societatem. *Ex Lilijs Benedict. Gall. Carolo Sauſſ. &c.*

S. Beandanus Abb.

In Armorica regione S. Lohemelli Monachi & Confeſſ. qui in Rhedonenſi Monaſterio Monachum profeſſus, S. Convoionem magiſtrum meruit, & eximia virtutum exſplendeſcens perfectione, miraculorum gratia à DEO eſt honoratus. Ea inter celebrius illud, cum Ioncunum Cœnobij famulum, plauſtri rotis adeo attritum, ut brachia & coxæ multis partibus eſſent comminuta, orationem pro ipſo fundens, illico prodigioſè curavit, & ipſe Iōcunus in pedes conſiſtens incolumis, plauſtrum in Cœnobium conduxit. Lohemellus autem varijs ærumnis à DEO probatus, quinquennio toto ante obitum mutus & paralyticus fuit: cujus poſtea funus cum ad tumulum efferretur, tanta inde odoris ſuavitas eripuit, ut thuris Sabæi fragrantiam ſuperaret. *Ex*

S. Lohemellus mō.

Miraculū.

Moritur.

Digitized by Google

monim. Rhedonens, Cl. Rob. Hugone Menardo, Claruit ſub Lud. Pio Imp.

S: Beandanus. In Britannia S. Beandani Abbatis, qui parentibus generoſis in Hibernia ortus, mundum deſerens, magnis in cucullo Virtutibus effulſit, & pro Romana Eccleſia, contra Britannos Hæreticos ſtrenuè pugnans & triumphans ab ijsdem patria pulſus, in Gallia exulavit magniſque ſignorum prodigijs claruit; ad quem plurimi confluentes diſcipuli, ab eodem ad rigorem Regulæ S. P. N. ſanctè inſtituti, plurimum deinceps per Galliam reſplenduere, quorum inter preces, & commixta lachrymis ſuſpiria Beandanus ſanctam efflans animam in Domino requievit. *Ex div. rer. Brit. ſcript. Ioanne Colgano &c. ex Annal. noſt. Bened.*

Sancti duo. Eodem die natalis SS. Suibnei Abbatis Hienſis & Laidgeani Monachi, diſcipuli Sancti Luani, qui multis clari virtutibus, inter præcipuos Hiberniæ Sãctos coli meruêre, quorum ille an. 656. hic 660. ex hac miſeriarum valle, ad cœleſtem patriã poſt multa & præclara merita evolarunt. *Ex citatis.*

S. Petrus Dux Venet. In Vaſconia, Monaſterio S. Michaelis de Cuſano, depoſitio S. Petri Vrſeoli, ex Duce Venetorum glorioſiſſimo humilimi Monachi, S. Romualdi noſtri diſcipuli, miraculorum gratia celebris, qui, ſiquis ullus alius de Repubi. Veneta meritiſſimus, prudentiæ & æquitatis laude apprime commendatus, egregia ingenij bonitate, ac morum gratia delicioſiſſimus univerſis extitit. *Merita.* Baſilicam Divi Marci, præcipui Venetorum Tutelaris primus conſtruxit, tabulamque illam ſumæ aræ pretioſiſſimam & artificioſiſſimam, auro gravem & miranda gemmarum varietate diſtinctam Conſtantinopoli attulit, & æternum munificentiæ ſuæ monimentum, in eodem templo collocavit. Saracenos Barium Apuliæ oppugnantes, felicíſſimè fudit fugavitq; , & alijs præclariſſimè geſtis immortalitatem famæ aſſequutus, ipſo gloria contemptu glorioſiſſimus, ignoto habitu, amantiſſimis civibus ſe ſubduxit, & Regulam S. P. N. ſub Camaldulenſium noſtrorum inſtituto profeſſus, mira abſtinentia & ſanctitate effulſit. Nimia quandoque eluvie penè confectus, cum grandi eſſet corpore & delicate nutritus, proſtratus Romualdi pedibus, juſſus neceſſitatẽ pandere, quadram deinceps paximatij, ut vocabant, ſupra dimidium ex obedientia comedit, tantilla refectiuncula poſtea vitam trahens, omnem ſenſualitatem delicatiſſimæ naturæ exhauſit atque extinxit. Multis & in vita, & poſt mortem miraculis claruit, prophetiæ inprimis ſpiritu à Deo illuſtratus, filio ſuo eventura, Ducatum Venetum, atque in rebus gerundis felicitatem prædixit. Mortuus eſt An. C. 997. converſionis 19. & ad æterna tranſlatus palatia, ſedulus proculdubio pro patria interceſſor. *Ex Andr. Dandulo, Sabellico, Auguſt. Florent. Iepeſio, Arn. Duac. & Vngue noſtro Leonis Veneti &c.* *Miracula.* *obiit 997.*

S. Tato Abbas. In Monaſterio S. Vincentij in Samnio ad fontes Vulturni, depoſitio S. Tatonis Abbatis. Hic nobili genere Beneventi natus, pro Chriſto omnia deſerens, cum Paldone & Taſone fratribus, peregrinatione ſuſcepta, B. Thomam Marſorum Abbatem perfectionis & diſciplinæ Monachicæ magiſtrum meruit, cujus ſuaſu in Samnium delatus, & honore Abbatiali auctus, ſummæ in vitæ rigore, & inſigni ſanctitate diem extremum clauſit Ann. C. 729. *Ex Archivo Caſin. Cauet. Marcheſio, Chron. S. Vicent. Philippo Ferrario. Annal. noſt. &c.*

S. Ealredus Abb. In pago Eboracenſi S. Ealredi Abbatis, qui ſecundus Rievallenſis in Anglia Cœnobij antiſtitem egit, & tanta ſanctitate vitæ refulſit, ut ipſum Nicolaus pervetuſtus ſcriptor ipſi Sanctiſſimo Patriarchæ noſtro, alijsque illuſtriſſimis Ordinis noſtri ſyderibus comparare digniſſimũ duxerit, cujus vitam paucis complexus verſibus, ita inquit:

Manus erat maturis moribus, & BENEDICTVS
Exemplo, ſimilis Bernardo calibe vita
Virtutum ſpecimen, vitiorum ſcopa, decuq;
Ordinis, & ſpeculum, via pacis, ſibula Legis.

Obijt A.C. 1161. Sanctorumque albo adſcriptus memoratur ſub Henrico II. Rege Angliæ *Hugo tomo I. SS. Chryſoſtom. Henrig. &c.* *Obiit ann. 1161.*

S. Petrus mon. Eodem die depoſitio B. Petri de Confluentia Monachi Hemmenrodenſis, & Livoniæ Apoſtoli, crebris revelationibus clari. Hic Confluentinus patria, juvenili ætate jugum Domini, in Monaſterio Hẽmenrodenſi amplexus, cum paulo poſt cœlitum familiaritatem meruit, ut ſæpius deinceps Angelorum canentium & pſallentium delicatiſſima muſica recreatus ſit. Dominicæ Paſſionis meditationi, cum modico fructu, totum ferè annum, ingenti cum labore impendiſſet, conſtantia denique (dum nihilominus Sanctiſſima Paſſionis impropetia jugiter recitaret & revolveret,) & mira in adverſis patientia,

Lachrymarum donũ.

tia, secreta illa Christi, quasi violenter intravit, & miram à Numine Contemplationis gratiam, & lachrymarum incomparabile donum promeruit. Cumque vultum Salvatoris sui pro feliciori Sacræ Passionis imaginatione, intueri precibus cõtenderet, & à gravi insuper luxuriantis carnis tribulatione liberari postularet, Christum ipsum in cruce pendentem intueri dignus fuit, qui brachia à cruce violenter avellens, Petrum suum amantissimè amplexus, eum ad pectus sacratissimum arctius adstringens, validissimas tentationes, longè potentiore amplexu penitus consopivit, atque profligavit. Qua quidem visione, an potius, ut videbatur, corporali præsentia, adeo recreatus est, ut licet multas, tam ante, quam postea cœlestes hauserit voluptates, istam tamen cæteras omnes eminentissimè supergressam fateretur. Sed & illud rarum, cum Carolo Villariensi Abbati sacris operaturo minister ipse adesset, & confessione dicta, absolutionem devotissimè expectaret, eam è cœlo his verbis delapsam accepisse: *Dimissa sunt omnia peccata tua.* Ut ex hoc aliisque præmissis, de felicitate sancti juvenis facilè ominemur. Tandem cum Theodorico Livoniæ Episcopo, cum incredibili Martyrij desiderio teneretur, in eã directus provinciam innumerabiles infideles, ad Christi & Matris Ecclesiæ sinum adducens, multis pro Religione toleratis laboribus, Apostolico glorioso titulo, beatus merito, feliciter in Domino obdormit. *Barn. de Montalbo, Cæsar. Heisterb. Ang. Manriq. Chrys. Henr. &c.*

A crucifixo stringitur

Gratiosa absolutio.

Apud Cistercienses, lectissimam S. P. N. familiam, commemoratio omnium ejusdem Sanctissimæ Reformationis & Instituti Episcoporum & Abbatum, Sanctorum atque Beatorum. Quem quidem numerum tuisse maximum, ex eo cõstat, quod præter eos, quorum memoria in libro vitæ solummodo perennat, Archiepiscopi octingẽti, Episcopi mille quadringenti, ex una hâc Generis nostri familia à viris eruditissimis ex nomine recensentur, quorum plerique pro solâ ferè perfectionis opinione Cœnobijs extracti, Ecclesiã universam æterno merito demeruerunt. Vt Abbatum, cæterorumque Præsidum, facilius ominari sit numerum, quam recensere. *Menolog. nec non Breviar. & Missale Vetust. Cister. Henriq. &c.*

SS. & BB. Cisterc.

PRIDIE IDVS IANVARII.

XII. Ianuarii. E.

EPHESI passio Sanctorum quadrãginta duorem Monachorum, qui ob cultum S.S. imaginum sub Constantino Copronymo sævissimè cruciati, Martyrium cõpleverunt. Hi vinculis ferreis adstricti, verberibusq; crudelem in modum lacerati, præcisis narjbus, barba pice illita atque exusta, ad extremos Ephesi fines relegati, balnei veteris fornice concluſi, aditu obstructo media consumpti sunt; quos inter Paulus spectatior, majorem cæteris ad terrorem, duabus tabulis compressus, ferreis pectinibus laceratus, prono demum capite suspensus, lentoq; igne extinctus est. *Ex Andrea Bamberg. Arnoldo Duac. Mosando. &c.*

Martyrio coronantur

In Anglia S. Benedicti Abbatis & Confessoris. Hic nobilibus ibidem natus parentibus, adolescens Romam profectus, nostrorum illectus & tactus exemplo ac consuetudine, illic Monachum professus est, in patriã suam nunquã reversurus, nisi summo Regni Anglici bono, cũ S. Theodoro nostro, designato Cantuariæ Archiepiscopo reverti ab ipso summo Ecclesiæ pastore jussus & coactus esset. Cui non multo post, cognito ejusdem præstantissimo perfectionis studio & zelo, Angliæ Reges, locum condendo Cœnobio aptũ, & facultates plurimas alendis DEI servis obtulêre. Præfuit non solum Cœnobio illi, sed Angliæ universæ exemplo suo mirificè profuit, non tam nominis hæres quã spiritus magni sui Patris & Patriarchæ BENEDICTI. Educavit autem maximo Regnorum illorum bono, plures egregia & sanctitate & eruditione discipulos, eosque inter Magnum illum occidentis solem, Ecclesiæ Doctorem Venerabilem Bedam, qui quantum tanto Magistro profecerit, toti postea Ecclesiæ comprobavit. Benedictus annum vitæ supremum, perpetuas inter gravissimorum morborum molestias, patientissimè exigens, linguam in juges gratiarum actiones, tãquam pro summo beneficio resolvit, & sacris colloquijs dolores solatus est. Scripturæ Divinæ admodum studiosus, & regularis disciplinæ zela-

S. Benedictus Abb.

Anglia conſulit.

zelator fuit eximius. Scripſit alia inter librum quem vocant *Concordiam Regularum*, in quo reliquorum Patrum Regulas, cum Sanctiſſimi P. N. BENEDICTI Regula conferens, omnium aliarum compendium & ſuccum in hâc latere demonſtrat, etſi librum hunc nos potius ad S. Benedictum Anianæ Abbatem referamus. Vixit Benedictus Anglus ſub A. C. 670. & meritorum plenus ad ſupera emigravit, à Ven. Beda diſcipulo egregiè commendatus. *Hiſt. Angl. Iepes, Trith. Menard. Baron. Surius, Mayhevv. &c.*

Concordia Regularum

In Monaſterio Lindisfarnenſi paſſio multorum Monachorum, qui à paganis cæſi ſunt. Paſſi ſunt lectiſſimi iſti Chriſti Martyres An. C. 793. cum Danorum ac Norvagiorum claſſis in Angliam appulſa, Lindisfarnenſe Monaſterium invaſiſſet ac deſtruxiſſet, Monachis ibidem plurimis immaniter trucidatis, alijs in mare demerſis, plurimis item, poſt varias contumelias, nudis abjectis, quibuſdam etiam in miſerrimam abductis captivitatem, de quibus diverſi Angl. rerum Scriptores, *Alcuinus, Rogerius Huntingdon. Simon Dunelmenſis, Rogerius de Houeden, Harpsfeld. Ed. Mayhevv. &c.*

SS. Mart. plurimi.

Oſcæ in Hiſpania S. Victoriani Abbatis & Confeſſoris. Hic Italus natione, parentes genere Illuſtres habuit, iuvenilem ætatem gravibus moribus coluit, magnis virtutibus exercuit. Adoleſcentior ſacris imbutus litteris, patrimonium omne in condenda Cœnobia & Xenodochia expendit, Galliam primum, dehinc Hiſpanias magnis meritis devinciens. Aſcanenſis demum Abbas effectus, feliciſſimo illo tempore floruit, quo petentibus Calyguritanis, nobilem ſuorum coloniam S. P. N. BENEDICTUS in Hiſpanias deſtinavit, & mox novæ Monachorum legis retibus, Regnum quâ Chriſtianum erat omne, feliciſſimè concluſit, cum ſæculares, primævo Chriſti fideliũ primitivæ Eccleſiæ fervore accendens, tum ſacros Numini homines certe vivendi Regula inſtituens. Nec dubium, virum prophetiæ ſpiritu inſignem eam Hiſpaniæ & Galliæ felicitatem, in reformandis potétiſſimorum regnorum Cœnobiis non tam prævidiſſe, quam plurimum promoviſſe; poſtquam ipſe etiam Magni Monachorum Patriarchæ ſe placitis ſubjeciſſet. Claruit magnis & in vita & poſt mortem miraculis, eo inprimis memorabili, quo Sancio Regi ejuſque filio Petro prodigioſe contra Mauros adfuit, ejus in exercitu reliquiis deportatis. Et vere Victorianum ſe exhibens, magnæ Victoriæ poſt DEVM author ipſis extitit, cum eo prælio hoſtium quadraginta millia cæderentur, Oſca urbe expugnata, & quatuor Maurorum Regibus captis atque interemptis. Illud æterni meriti eſt, quo ſacris ejus reliquiis ſolemni in proceſſione circumlatis, certum Oſcenſibus contra ariditatem è cœlo auxilium eſt: *quoties enim id factum eſt*, inquit Vitæ ſcriptor, *aut omnino in eum finem prolatum Sancti corpus, ſemper immenſa vis eſt imbrium conſequuta*; ut haud immerito in Veteri ejus Diœceſeos Breviario, Victorianus, Fons aquæ in tempore neceſſitatis appelletur, &c. Deceſſit vir Sanctus A. C. 566. *Ex diverſis rer. Hiſpan. ſcript. Hugone, Menardo &c.*

S. Victorianus Abb.

Vere Victorianus.

Fons Aquæ appellatur.

Eodem die in Hiſpaniis, natalis S. Nazarii Abbatis & Confeſſoris. S. Nazarius illuſtri genere apud Hiſpanos natus, jam adultior inſpectis mundi per illecebras fraudibus, grandi ejuſdem faſtidio concepto, aſylum circumſpexit, in quod ſeſe ex tot periculis proriperet. Itaque Helenenſem pervagatus Diœceſim, locum propoſito ſuo peropportunum Monaſterium S. Michaelis Cuſſanenſe invenit, in quo cucullum S. Benedicti complexus, miros quamprimum in perfectione Monachica progreſſus fecit, magnisque virtutibus enituit. Mirifica in ipſo charitas proximorum ſe prodidit, qua Benedictinæ Hoſpitalitatis & beneficentiæ munia omnia, ſumma induſtria adimplevit, cujus laudatiſſima opera ſibique probatiſſima Numen, miraculorum gloria illuſtravit, quæ inter ſtupendum illud, quo furnum exardeſcẽtem, habitu ſuo, eoque ab ignibus prorſus illæſo mirabiliter extinxit, multaque alia prodigioſè patravit. Donec inũmeris cumulatus meritis, ad præmia æternitatis vocaretur 12. Ian. in prædicto Cœnobio ſepultus, cujus anniverſaria memoria feſti duplicis celebritate recolitur. *Ant. Vincent. Domenec. Hiſt. SS. Cathalon. Anton. de Yep. &c.*

S. Nazarius Abbas.

Hoſpitalitas.

Moritur

In Italia S. Cumiani ſive Cumini Epiſcopi; Iberni patria, qui cum pro eximia vitæ ſanctitate creatus Epiſcopus, multo tempore ſuis ovibus utiliſſime præſtitiſſet, ſeptuaginta octo annos natus, allectus Monachorum in Italia ſtudijs renuncians patriæ & Pontificalib⁹ inſulis, in Cœnobio Bobienſi cucullo ſenectam ſolat⁹, ibidem magnis virtutib⁹ clarus migravit è vita, ante altare Sanctæ Attalæ ſepultus. *Ex ſcript. rer. Hibern. Ioan. Colgano, Stephano Vito. &c.*

S. Cumianus.

Miraculis claret.

In

S. Guilelmus Abbas. In Gallia natalis B. Guilielmi Abbatis & Confessoris, qui Sacratissimæ Cluniatensium nostrorum Reformationi ab ipsa juventute adscriptus, in eadem tantos in perfectionis studio progressus fecit, ut Cœnobij insignis S. Theodorici Abbas deligi meruit. Quo quidem in munere ita se gessit, ut Regulæ quam professus fuerat, nemo observantior extiterit, ita quidem, *ut potius vitam perdere*, inquit vitæ scriptor, *quam minimum præceptum sciens, deliberataq; voluntate transgredi præoptaret.* Quo ipso tempore, cum altera quoque Sanctissima Cisterciensium nostrorum reformatio, mellifluo Patre Bernardo inprimis satagente, cum Cluniacensi Sancto zelo contenderet, & præ illa, superstite maximè Bernardo fervere videretur, in hujus Sancti Doctoris familiaritatem sese insinuans, Guilhelmus, tantam meruit, ut alter in alterũ immigrasse videretur. Verum cum abdicato Abbatis munere, ut Bernardo jugiter adhæreret, Cisterciensibus sese adjungere pararet, ab ipsomet prohibitus est, quod Cœnobio S. Theodorici tam utilẽ abesse præsulem indignum existimaret. Verum à morte Bernardi Signiacum se contulit, & vitæ ibidem reliquum sanctè concluſit. Fuit in contemplationis proprio Monachorum studio assiduus, in quo tanta cum felicitate versabatur, *ut oculis humi defixis, statim animus, tanta vehementia, in cœlum raperetur, ut nullus ei sensus liber permaneret.* In pauperes erat totus prodigus, ita ut neque necessaria subinde retineret. Pauxillum vini cum superesset, & jussus flagitanti pauperi dare Oeconomus prætermitteret, quod ad Sacrificij usum servare statuisset, eaque excusatione etiã apud pauperem usus esset re comperta vir Sanctus egenti quantum sat esset elargitus, reliquum dolii per fenestram effundi præcepit, *Deum non permittere*, asseverans, ut vinum per inobedientiam servatum SS. Eucharistiæ Sacrificio dicaretur. Neque defuit Zelo servi sui liberalissimum Numen, excitato ea ipsa hora, divitis & proximè habitantis Clerici cujusdam animo, qui mox equum comeatu onustum, cum vini vasculo in Cœnobium destinavit, quod Guilhelmus illico Missis dicendis affigmans, incredulitatem ministro exprobravit. Cæterũ ipse nimio rigore corpus suum excrucians, ab eo nunquã, nisi ipsa niemetate peccatũ metueret remisit, quẽ proin maximis animi consolationib⁹ Numen mirifice refecit & recreavit, atq; miraculorum insuper gloria illustrem reddidit. Eum uti Bernardus non semel ab ægritudine liberavit, sic & ipse aliquando præsente Guilhelmo convaluit, cum de vita cæteroquin ejus jam esset conclamatum. Adfuit etiam morienti Guilhelmus, tantique amici jactura supremum vitæ discrimen adisse probatur, nisi post mortem etiam sæpe visus Bernardus ad ipsum è cœlo occurrere, de constantissimi sodalis officio nihil etiam tunc remisisset, & mœrentem amicè solatus esset. Decessit felicissima morte Anno Christi 1160. antequam tumulo inferretur, illustribus aliquot miraculis à DEO commendatus. Meruit haut leviter de Ecclesia & posteritate, relictis plurimis præstantissimi ingenij monimentis, quæ inter potissimum liber ille commendatur, quo Petri Abailardi Hęresiarchæ errores potenter profligavit. *Bern. de Brito, Ang. Manrique, Petr. Calzolar. Cbryſ. Henriq. &c.*

Abdicare prohibetur.

Pauperum pater.

Recreantur pauperes.

Rigor vitæ.

Obiit Anno 1160.

In Anglia S. Aelredi Abbatis Rievallensis, sacrarum litterarum scientia, & morum integritate conspicui, qui ob eximiam vitæ sanctitatem Davidi Scotorum Regi præcipuè charus, oblatos varios honores, & Episcopalem etiam dignitatem, ut ad Divinarum rerum contemplationem expeditior esset, & Evangelii prædicationi liberius vacaret, constanter recusavit. Fuit autem à prima infantia raris DEI favorib⁹ & miraculis gloriosus, cujus etiamnum in cunis facies Archidiacono cuidam, solis instar coruſca radijs apparuit. Sed & puerculus, nova per jocum à patre rogatus, Eboracensis Archiepiscopi mortem denunciavit, quæ post triduum dein compertissimo nũcio delata, puerum absentia novisse argumento fuit. Et verè, prophetico spiritu tantopere claruit, ut Abbas jam factus, occultissima Fratrum peccata agnosceret, sed & tempus locumque in quo peccaverunt, distinctè ac disertè panderet. Fuit patientiæ miraculum, in morbis & injurijs gravissimis, cum colica & calculo decennium ante mortẽ integrum gravissimè laboraret, cumq; foco inter tantos dolores adsidens, caput penè inter genua demitteret à Monacho ferociente & in tantum patrem impio in ignem, juxta gravissimas innocentissimo irrogatas injurias conjiceretur, & jam penè præfocaretur; adeo sui memor semper tantus patientiæ magister, ut cum supervenientes Fratres, in destinati sceleris parricidam insurgerent, in hęc digna immortalitate verba erumperet: *Nolite quæso, nolite filij, patrem vestrum tunica patientiæ spoliare.*

S. Aelredus Abbas.

Spiritus Propheticus

Mira patientia.

Exemplum rarißimum

liare. Non ſum commotus, non ſum læſus, turbatus non ſum, quia filius meus eſt, qui me projecit in ignem, & per hoc purgavit, non peremit. Filius meus eſt, ſed infirmus eſt. Ego quidem in corpore non ſum ſanus, ſed ſanavit me in anima intimus ille, &c. cumque dicto caput furioſi apprehendens, deoſculatur, benedicit, amplectitur, dulciter lenire conatus furorem ſine cauſa iracentis.

Familiaris cælitibus.

Fuit prorſum cælitibus dilectus, ita ut cum Angelis haut aliter, quam cum Fratribus colloqueretur, & plurimorum cum ipſo loquentium voces etiam ab alijs ſubinde audirentur. Vitam vixit rigidam admodũ, pro alijs etiam peccantibus, in corpus ſuũ injurius, præſertim cum Novitiorum Magiſtrum ageret, deſertorem ſuæ vocationis mirè lucratus, cum pro ipſo flens & deprecans, in aquas ſe frigidas immergeret, & exquiſitis ſuppliciorum modis, aliena in ſe ſcelera ulciſceretur, quo factum ut deſertor ille, repente intra ſepta Cœnobij reſtitutum ſe miraretur, & conſtans deinceps in Religione perduraret. Nec minus quam Virtute & genere, nobilis etiam erat eruditione cujus plurima poſteritati ſcriptis libris reliquit monimenta, quorum inſigne illud apud Gibbonum extat elogium:

Elogium perinſigne.

Ecquis Aelredum Bernardo invidit & uno
Tam ſimiles calamo credidit eſſe duos.
Næ tatus ille fuit! Legi monimenta duorum
Lactea, nec potui dicere, ſcripſit uter.
Fovit utrumq́, reor, mellita MARIA *cluentẽ*
Mel de Virgineo ſuxit uterq́, ſinu, &c.

Fuit autem cultor DEIparæ devotiſſimus, de cujus Virginitate librum integrum concinnavit. Obijt Anno Chriſti 1220. poſt mortem Sanctorum albo adſcriptus, cujus nonnulli diem undecimum Ianuarij contendunt natalem. *Vide Richard. Gibb. cit. Ioan. Capgrau. Petrus Calzol. Sixt. Senenſ. Eiſingrien. Bollandus Ang. Manriq. Chryſ. Henr. &c.*

Obiit Anno 1220.

In Monaſterio S. Iuliæ Brixienſi Ven. Angilbergæ Imperatricis Auguſtæ, ejuſdem loci lectiſſimæ Abbatiſſæ, Ludovici II. Imperatoris quondam conjugis & Ludovici Germaniæ Regis filiæ, quæ innocens à marito repudiata, in condito à ſe Reſurrectionis Cœnobio Placentiæ ſe ad obitum usque mariti continens, purpuram poſtea cucullo mutavit, & tantis virtutibus emicuit, ut biennio poſt Abbatiſſa eligeretur, inde poſt novennium, ad Brixienſis Monaſterij regimen expetita.

V. Angilberga Imp.

Fit Abbatiſſa.

Præfuit ſumma cum vigilantia utrique Cœnobio annis plurimis, generoſiſſimi animi, ſummæ demiſſionis, & mirandæ patientiæ æternum exemplar & ſpeculum. Extant ad eam plures Epiſtolæ. Ioan. VIII. Pont. Max. quibus inſignis ejus patientia laudatur & confirmatur, in graviſſimis injurijs exilio & ærumnis, quibus à Carolo III. Imp. indigne habita eſt & afflicta. Evocata ex hac lachrymarum valle eſt optima Imperatrix Ann. Chriſti 915. *proque reportato talento, lucrum perennitatis acquiſivit.* cum Cœnobio Placentino Annis 38. Brixinenſi 29. religioſiſſimè præfuiſſet. *Felix Paſſarus, Petr. de Ripa-alta, Leo Oſt. Aimoinus, &c.*

Obiit Anno 915.

IDIBVS IANVARII.

XIII. Ianuarii. F.

SS. Martyres Cordub.

CORDUBÆ S. S. Martyrum Gumeſindi presbyteri, & Servidei Monachi. Servideus Ordinem S. P. N. in Monaſterio S. S. Ianuarij Fauſti, & Marcelli Cordubæ profeſſus, Martyrij corona cum S. Gumeſindo presbytero donatus, inſignem de infidelibus triumphum Anno Chriſti 852. retulit, ſuique agonis Encomiaſten dignißimum S. Elogium noſtrũ meruit, in Cœnobio S. Chriſtophori Cordubæ ſepultus. *Ex lib. S. Elogij Ambr. Moral. Villega, Baron. Iopes, VVione &c.*

p. 852.

S. Remigius Epiſc.

Rhemis in Gallia S. Remigij Epiſcopi & Confeſſoris. Qui etſi profeſſione Monachus non eſſet, vita tamen fuit, nec tantum cultor S. P. N. BENEDICTI ſingularis, ſed promotor Ordinis meritiſſimus, atque etiam ante Beatiſſimum Maurum ejusdem Inſtituti in Galliarum Regno ſtrenuus propagator. Is antequam conciperetur cœleſti oraculo prænunciatus, & Beatæ Ciliniæ Matri promiſſus, à teneris unguiculis admirationi omnibus fuit, & juvenili ætate Incluſorum ex parte inſtitutum, quibus dein S. P. N. BENEDICTVS Regulam præſcripſit, ſectatus eſt; inde vigeſimo ſecundo ætatis Anno, probata Divinitus electione ad Archi-Epiſcopalem Rhemorum cathedram extractus, cum omni modo obniteretur mirabiliter

Fit Archi-Epiſc.

biliter inungi se sensit, in cœlestis cujusdam radij splendore, sentiens caput suum totum oleo quodam sacro intundi, ita ut reclamare deinceps vereretur. Excoluit Pontificatum innumeris virtutibus, nec tam Rhemorum provinciam, quam Galliarum Regna universa Apostolicis meritis, mirificè demeruit, inde Francorũ postea Apostolus cognominatus: cum Clodoveum Regẽ deinceps Ludovicum appellatum sacro baptismi lavacro expiaret, & Regnum universum convertisset: de quo S. Hormisda Papa ad ipsum̃ et Remigium: *Vices itaq; nostras*, inquit, *per omne Regnum dilecti & spiritualis filij nostri Ludovici, quem nuper, adminiculante superna gratia, plurimis, & Apostolorum temporibus æquiparandis signorum miraculis, prædicationem salutiferam comitantibus, cum gente integra convertisti, & sacri dono baptismatis consecrasti, &c. præsenti authoritate committimus, &c.* Præfuit pluribus deinceps Synodis & Concilijs Remigius, & virum per omnia Apostolicum, sanctitate, eruditione, prædicatione & miraculorum operatione se comprobavit, decessitque hac die Anno Christi 545. cum 74. annis Rhemensi Ecclesiæ sanctissimè præstitisset, magnis etiam post mortẽ prodigijs à Numine celebratus. *Ex vita per Hincmarum, Gregor. Turon. Fortunato, Trith. Sigeberto, Adone, de cujus etiam in Pontificatu, Benedictino Vitæ instituto, & promotione per eum ejusque discipulos Ordinis, plura nobis suggessit & communicavit, eruditissimus Dominus Præpositus S. Geroldi Christ. Hartmannus Ascetæ Einsidl.*

Merita viri.

Clodoveum Regem convertit.

Obiit Ann. 545.

In Monasterio Cluniacensi depositio S. Bernonis primi ejus loci Abbatis, magni sanctitatis viri. Is Illustrissimo Burgundiæ Comitum genere oriundus, contemptis mundi favoribus, cucullum in Gigniacensi primum Cœnobio induit, ejusdem postea, ob vitæ merita Abbas effectus. Nec multo post San. Euticio in recens conditi Balmensis Monasterij præfectura subrogatus, tanta sanctitatis fama celebrat° est, ut Guilielmo Pio Aquitaniæ Duce & Matisconensi Comite Cœnobij longè deinceps celeberrimi Cluniacensis Fundationem moliente, ipsi totius rei negotium & cura demandaretur, eoque constructo, primus ibidem Abbas ipse constitueretur. Præfuit insigni cum Monasterij, tum Ordinis universi ornamento, & primus ibidem æterno fructu, rarissimæ sanctitatis fundamenta jecit, tanta quidem, quanta nulla satis posteritas demiretur; si nullo alio, (etsi quamplurimis) titulo, hoc sanè immortaliter meritissimus & felicissimus, tot millium unus ejusdemque Sanctorum Antesignanum extitisse, cujus monimentum esse illustrius non poterat, quã Cluniacum ipsum, proximum absque controversia Casino sanctitate atque dignitate. Cæterum in tanta gloria Berno atque æstimatione fuit humillimus, & indignum prorsus Abbatiali honore se judicans, ultro abdicare voluit, ut quietius nimirum Numini vacaret, decessitque A.C. 926. ibidem post altare S.P.N. sepultus. *Ex Bibl. Cluniac. Phil. Bergomate, in supplẽ. Chron. Glabri Rud. Trith. Iepes, Petro Equil. &c.*

S. Bruno Abb.

Meritum ingens.

Obiit Anno 926.

In Burgundia, Monasterio Balmensi, S. Eutici Abbatis, qui ex Palatino Monach°, inter Gigniacensis primum Cœnobij sydera effulsit, postea etiam Abbas Electus, Balmense Monasterium fundavit, & sancte administravit, ubi magnum discipulorum numerum aggregans, eos inter Bernonem quoq; meruit, quem inde secum è Gigniaco abduxit. Claruit magnis virtutibus & magnæ opinione sanctitatis. Proin Ludovico Pio Imperatori præcipuè dilectus, qui ne tanti viri præsentia orbaretur, cum Euticius summopere Palatinorum frequentiam execraretur & inquietem Palatij, proprium ipsi, secclusissimúque à turbis, in aula ipsa Monasterium exstruxit, memorabili prorsus exemplo, solidæ pietatis, aulam & aulicos plurimum aversantis, sibi & suis conciliandæ. Ita Ludovicum deinceps & proceres Palatinos Euticius plurimum demeruit, donec ad Palatia Regis æterni vocaretur. Decurso autem mortalis vitæ stadio, circumstantibus Fratribus repente Spiritum emisit. Cumque à discipulis omnia ad exequias pararentur, illis attonitis & mirantibus subito revixit; & in hæc prorumpens: *D E O gratias*, inquit. *Sciatis, quia ex his quadraginta annis* (quibus discipulis lectissimis præfuerat.) *unum tantum diem non memini, me cibum sumpsisse, nisi prius flevissem. Hodie autem sublato mœrore, consolatus est me Dominus, & inter choros Angelorum tribuit mihi requietionis locum.* Quibus dictis denuo in Domino obdormijt. Scripsit æterno cum merito, eoque ab consequente innumero fructu, merito incomparabili, consuetudines & Constitutiones illas, quas postea Cluniacenses, & totus pene per orbem universum Ordo noster, (priusquam Cistercienses nostri zelo reformationis illos vincere niterentur,) religiosissimè observarunt, quod insigne opus

S. Euticius Abbas.

Imperatori dilectus.

Revivisit.

Conjunctio mu gratia.

Moritur denuo vir sanctus.

ſuum Divus Euticius cùm in Aula etiamnum Ludovici Imper. verſaretur, raríſſimum ſanè Aulæ fructum) in unum volumen utiliſſimè collegerat. Vixit ad Annum uſque Chriſti nongenteſimum, & maximum ſui deſiderium, tã ſuis & Chriſti diſcipulis, quam Palatinis religioſioribus reliquit. *Ex Bibl. Cluniac. Faſtis Burg. & Belg. Aub. Mirat, Ant. de Iepes, Ioan. Mon. in Vita S. Odonis, ex ſcriptore item vitæ S. Hunis Abb. S. Martini Auguſtodun. Hugone, Menardo, &c.*

Claruit An. 900.

S. Euſebius Mon.

In Monte S. Victoris, campo S. Petri prope oppidum Veldtkirch, paſſio S. Euſebii Monachi & Martyris. Qui Scotus patria, genere nobilis, Cœnobii S. Galli in Helvetia vetuſtiſſimi illuſtriſſimiſq; Monachus fuit, *Probatione autem Monaſterij diuturna fraterna ex acie benè inſtructus, ad ſingularem eremi* arenam *& pugnam prodijt*, deque ſui Abbatis licentia, vitam ſolitariam in Divi Victoris perinſigni ſuperioris Rhætiæ monte inſtituit, vitæ eximia ſanctitate, & prophetico ſpiritu longè lateque notus, & in ſera uſque ſæcula deinceps celebratus. Beati Iſonis celeberrimi Santgallenſium Doctoris matri, quæ ſibi erinaceum utero geſtare viſa eſt, neque leviter perterrefacta: *Filium*, prædixit, *pariet, quem S. Gallo votabit, qui Doctor erit magnificus, & multos pueros aſper ſtylis armaturus eſt.* Carolum Calvum Imper. Aug. de occultis multis, ſummo cum Imperij bono, eventuriſque edocuit. Carolo Craſſo inprimis clarus, & præcipuè cultus, ejus munere, Divi Victoris montem Cœnobio ſuo Sangallenſi meruit & obtinuit; illumque inſigni perfectione multo illuſtriorem & ſpectatiorem reddidit. Denique cum poſt longum vitæ rigorem hora remunerationis appeteret, coronam inſuper Martyrii à Numine ſibi deſtinatam impetravit, falce fœnaria capite præciſo, cum ruſtici cujuſdam impietatem pie redargueret; quod ipſe præciſum, ſuiſmet manibus humo attollens, longiſſimoque intervallo, per ſubjacentem monti planitiem, & arduam aſcenſus difficultatem ac declivitatem, ad ſuam cellulam deportans, raríſſimo prodigio, mortuus tumulum ſibi ipſe quæſiit & deſignavit, cujus ſacra ibidem oſſa ſumma fidelium veneratione, in condito ibidem Cœnobio, religioſe aſſervantur. *Extr. 2. Conſtantiæ noſtræ Bened. Iodoco Mezlero, Mariano Buccelino, Hiſtor. ibid. in S. Vicl. deſcripta &c.*

Prædictio.

Martyrio coronatur.

In territorio Aeduenſi S. Leogiſoli Abbatis, cujus hodiè clara & ſancta eſt recordatio in Cœnobio Vergacenſi ejuſdem Diœceſeos. *Ex Mart. Gall.*

S. Leogiſo. Iu Abb.

In Scotia S. Kentigerni Epiſcopi Glaſcoenſis. Hic Eugenii III Scotorum Regis filius, cucullum Regno omni potius & dignius habuit, prætulitque. E Cœnobio ad Pontificalem Glaſcoenſem extractus cathedram, cum aliquandiu ſtrenuè credito ſibi populo præfuiſſet & conſuluiſſet, inſigni denuo honorum contemptu, Pontificatu ſe abdicans, ad Cœnobium ſuum, quod dein S. Aſaphi cognominatũ eſt, reverſus, rurſumq; ad honores quos fugerat retractus, Abbas ejuſdem Monaſterij ordinatus, lectiſſimam ſexcentorũ ſexaginta Monachorum cohortẽ, Chriſto Regum Regi, ſub obedientiæ armis conſcriptam ſanctiſſimè gubernavit, & ſanctioris vitæ exemplo facem omnibus prætulit. Excelluit in vita omni tantis miraculis, ut Thaumaturgum haud immerito poſſis appellare. Puer etiamnum in Monaſterio educatus, Servani Magiſtri aviculam, revulſo capite occidiſſe, ab æmulis tyronibus, (quod ipſi fecerant,) inſimulatus, aviculam illico vitæ reſtituit, ſola capitis ad corpuſculum applicatione. Sic cum ex officio, ignem curare cogeretur, eorumdem ſcelere prunis extinctis, ramum viridem ſigno crucis, prodigioſè accendit. Servani magiſtri item juſſu in preces effuſus, mortuum Cœnobii cocum ad vitã revocavit, qui Monachum dein profeſſus, ſeptennium ſupervixit. Maturior ætate, honorari fugiens, Mallenam fluvium mirabiliter tranſiit, eo prodigioſiſſimè diviſo, ut aquę à dextris & à ſiniſtris, quaſi pro muro cõſurgerent, donec vir Dei trãſiſſet. Cervos non ſolum aratro junxit, ſed eodem in labore cervo ſocium lupum adhibuit. Cũ annonam omnem in pauperes erogaſſet, arenã vice ſeminis in terram ſpargens, triticum inde probatiſſimum meſſuit. Rege per ludibrium horrea ſua offerẽte, ſi ea ex loco tranſferret, precibus effuſis illico mirè tranſportari impetravit, exũdatione nimirum repentina fluvii, illa cum frugibus ad partes Monaſterii tranſvehẽte, & quod magis mirandum, nec una quidem ariſta ab aquis madefacta. Epiſcopus creatus, nõminus rigorem Monachicum quã in Cœnobio obſervavit, cilicio ad nudam carnẽ aſperrimo indutus, à carnibus & vino perpetuo abſtinens, lecti vice, ſaxo uſus in modum tumuli excavato, quod modico cinere & cilicio intexerat. Pſalterium quotidie integrum frigidis ſe ĩmergens aquis decan-

S. Kentigernus Epiſc.

Puer miraculis claret.

Mortuum reſuſcitat.

Res mira.

Rigor vitæ.

decantabat, adeo in eo libidinis fomite extincto, ut nihil visu, sed nec tactu quocunq; moveretur. Crebro dum sacris operaretur, nubes lucida caput ejº obũbravit; aliquoties non ipse stare, sed columna ignea videbatur, quæ suo fulgore astantiũ intuitum obtunderet; multoties columba nivea rostro aureo effulgens, capiti ipsius insidebat. Nullis parcens laboribus, ut juvaret Ecclesiam, Romã septies abiit, magnis honoribus ab Anglorum Apostolo Magno Gregorio exceptus & cõmendatus. Quacunque ferè pergeret, omnis generis ægrotos curabat, solo tactu vestimẽtorum ejus, quin & umbra corporis reddita infirmis sanitate. Nũquam vel à pluvia, vel à nivibus & grandine vestimenta ejus maduerunt; quod ipsum qui sequebantur discipuli in ejus prçsentia sæpissimè experti sunt. Mirabile illud: quod structum ab ipso molendinum, annonam furto sublatam minimè moleret, sed neque rota seu mola post Nonam Sabbathi, nisi completa Dominica, ulla arte ad usum moveri se sineret. Morituro cum cõmori discipuli optarent, illud ipse à Domino impetravit, edoctusq; ab Angelo, secũ omnes crastina migraturos pridie denunciavit, & meruit, sexcentis & plurib. hâc ipsâ simul die cum ipso ad cælestia cõmigrantib. Claruit non minus à morte, q̃ in vita, miraculis; eoque inprimis ratione: quod multi carnalis vitii contaminati fœditate, ausi tumulum tam sanctum non pœnitentes accedere, repentina quãdoq; morte, sæpius membris mutilati, sive morbo incurabili tacti, plecterẽtur, ut de tanti viri apud Numen gratia nemo non facilè possit ominari, & sibi ejus patrocinio, magna & gratiosa polliceri. *Ex Ioanne Capgravio, & diu. rer. Scot. & Britan. script. Bollando, Annal. noss. Bened. &c.*

Gratia sanitatum.

Stupenda res.

Moritur cum insigni comitatu.

Sepulchri honor.

In Monasterio Fundensi Natalis S. Libertini Abbat. Is tempore, quo S. P. N. sanctissimam Regulam sumo Italiæ atq; orbis Christiani bono longè lateq; propagavit, ipsiusmet summi Magistri disciplinæ Regularis vivum exemplar meruit, & Honorato Abbati S. P. N. discipulo, per omnia perfectissimum discipulum ꝓbavit. Hoc autem mortuo, nactus iracundi ingenii Antistitem, patientiæ solidioris factus mirabile exemplar, Magni Doctoris Ecclesiæ Gregorii elogio celebrati dignus fuit: Namque innocens ab Abbate suo indignissimè habitus, & graviter percussus, cum Scabellum suppedaneum in caput illisum, facies livida ac tumens omnibus proderet; patienti simus injuriæ omnis libertinus, causam rogatus, non tantum questus nemini est, sed culpam Magistri ut potuit tegens: *Hesterno*, inquit, *in sero, peccatis exigentibus, in scabello suppedaneo impegi.* Sicque, ait Gregorius, *nec Abbatis prodidit vitium, nec falsitatis incurrit peccatum.* Fuit autem illustribus miraculis perfectissimi hujus Monachi vita comprobata, & ipsis etiam Fidei hostibus manifestè prodita. Abbas siquidem postea effectus, cum pro negotio Cœnobii itineri se dedisset, à Duce quodam Gothorum interceptus, dum militari licentia satellites ejusdem, virum Dei equo dejicerent, tantum abfuit, ut impatientius ferret, quin ut flagellum etiam sponte offerret, donec virtute Divina impediti milites, cum progredi nulla ratione possunt, equum redderent, imo, cum caballo opus non habere respõderet, ipsum ipsi equo imponerent. Affine huic prodigium: cum Bucilino Duce, alii milites in Cœnobium prædas acturi irruerent, ipso in orationem effuso, mirè excæcatos, cum in ipsum etiam impingerent, spe omni frustratos, Monasterium sponte juxta atq; ægrè deseruisse. *Ex Andr. Bamberg. Greg. Magno Dial. 1. cap. 2.*

S. Libertinus Abb.

Patientiæ exemplar.

Mirè servatur.

In territorio Leodiensi, natalis B. matris Iuettæ recluſæ. Hæc nobili primùm viro, familia de Sathanaco junẽta, eo orbata, decem annis extra muros Hoyenses leprosis omnia humanitatis & servitutis officia exhibuit. Sex dein ac triginta apud Hoyum oppidum recluſa, & Cisterciensium nostrorum complexa institutum, vitam summo in rigore, ac mira perfectione transegit, & à Christo, ejusque Admirabili Matre, nec non alijs cœli civibus visitari meruit, multis ac miris revelationibus cælitus illustrata. Claruit spiritu Prophetico, fuitque insigni miraculorum gloria à Numine cõmendata, cujus vitam Hugo Floretiensis prolixius descripsit. *Ioann. Molan. Aub. Miræus, Ang. Manriq. Chrys. Henriq.*

B. Iuetta recluſa.

In Scotia S. Connani Episcopi Manniæ magistri sanctorum Fiacrij ejusq; fratrum, qui postea præcipui fuerunt Bened. Ord. per Galliã & Germaniã promotores. Fuit Conanus cultor Deiparæ maximus, cujus intuitu castitatem mentis & corporis solertissimè coluit; decessitq; sub A. C. 684. *Ex rer. Britann. script. &c.*

S. Connanus Episc.

In Germania B. Henrici Monachi & eremitæ, qui Cœnobium Anguli in Monte-Sancto apud Suevos construxit, & ibidem juxta Cisterc. nostrorum instituta vivens, sanctissima morte ad imortalia regna emigravit. *Aub. Miræus, Albert. Cranzius &c.*

B. Henricus

XIX. CAL. FEBRVARII.

XIV. Ianuarii. G.

S. Cadeoldus Episc.

APud Viennam Galliæ depositio San. Cadeoldi Episcopi & Confessor. admirandæ sanctitatis & parsimoniæ viri. Cadeoldus, Cadoldus, sive Cadaldus, in Grimanensi primùm Cœnobio nostro, vitæ Monachicæ rigore & institutis informat⁹, ob illustrem postea virtutum præstãtiam, ejusdem frequentissimi viris illustribus Asceterii Abbas delectus est. Sed increbrescente sanctitatis de ipso constanti fama, summis omnium votis pastor expetitus, in celeberrimam Viennensium Cathedrã evectus, Archi-Episcopus miro omnium cõsensu consalutatus est. Quo quidẽ tãto honore tantum abest, ut supra se elatus, à vitæ Monachicæ proposito & instituto alienus, sive alius à seipso fieret, ut memorando sanè fructu, & coñendando inprimis ad ferã posteritatem exemplo, ipsam penè urbem amplissimam in Cœnobium, cives in Monachos converteret, tot quidẽ conditus, ea sola in Vrbe Monasteriis, ijsq; maxima Monachorũ & monialiũ frequẽtia oppletis, ut digno planè elogio, Voce populi, nutu Dei, *Monachorũ Archiepiscopus*, dici & cognominari meruerit, ut admiratione juxta nõ minus dignum sit, tãto Monachorum exercitui gubernãdo, unũ hominẽ suffeciſſe, eosq; exẽplo maximè suo felicissima industria, ad sublimitatẽ perfectionis, tam constanter præviſſe. Insignẽ Cœnobiorum in sola Vienna sub Cadeoldo nostro florentium, author pervetustus vitæ S. Clari Abbatis describit, & in uno quidem quadringentos, in alio quingẽtos, rursumq; in singulis memorandũ numerũ recenset, ut facilè sit ominari, quantũ hæc perfectorum turba, nõ Viennæ solùm sed Galliæ, imò Ecclesiæ Christi universæ fructus atq; ornamenti attulerit, quantumq; è cælo gratiæ atq; felicitatis in terras attraxerit, tanta gemituum congeminatio, continuatio precum in cælos ipsos prævalentium, quæ merito omnia ad Cadeoldum Archiepiscopũ referenda videantur. Claruit vir sanctissimus A.C. 608. interfuitq; Concilio Cabilonensi sub Clodovæo Rege celebrato. *Ex Ven. Beda, Auct. cit. Molano. Chron. Vienn. Claud. Rob. Iosn. Chenu, Annal. nost. Reined. &c.*

Vrbs Cœnobium.

Monachorum Archiepiscopus.

Multitudo Monachorũ

Claruit Ann. 608.

S. Euticius. In Burgundia S. Euticij Abbatis & Confessoris, de quo nos juxta aliorum opinionem die præcedenti.

S. Guilhelmus Abb. In Monasterio Fiscanensi S. Guillelmi Abb. miræ sanctitatis, & magnorũ meritorũ viri. Hic natione Italus, genere illustris, Rotpertum patrem, Perinzã Longobardã matrem, avum Vidonem Suevia oriundũ habuit. Eo prægnans mater secundũ quietem Dalmatica se, Clericali seu Diaconi veste indutam vidit, statimq; mamillã suã dextram solis radio illustratã, ex qua quidam Angelico collucentes vultu, infantẽ extraherent, inq; altum eveherent, nimia claritate circũfusum, se vero nimio pavore perterritam tasſa est, Dei Genetrici infantulum coñendasse. Natum Ottho Imp. Aug. Guillelmum dici voluit, quem Imperatrix Augusta Otthonis conjux sacro de fonte susceþit. Puer etiamnum nugas pueriles abhorruit, septuennis a. in Monasterio B.M.V. & S. Michaelis Luciacensi Deo oblatus, insignes statim in literis ac pietate ꝓgressus fecit. Ad piam quandam anum prope Cœnobium habitantẽ identidẽ duct⁹, cum innocentem illa plurimum amaret, & complexa in sinu foveret, pẽdulæ ej⁹ & rugosæ præ senio mamillæ illico turgescentes, lactis copiã quã uberrimè fuderũt. Monachum ꝓfectus, dehinc Scholis præfectus, tanti fact⁹ ab omnibus est, ut omnium rerum administratio penes ipsum cõsisteret. Patrem suum Christo lucrat⁹ Monachum fecit, qui nõ multo post felicissima morte defunctus est. Ad S. Michaelis Monasteriũ in altissimis alpium jugis sitũ cũ tenderet, & equũ per angusta montiũ habenis traheret, labẽte pede præceps ille in infimam vallem ꝓruit. Proin ingressus Ecclesiam Guilhel. absoluta oratione, servum in vallem, renunciaturum quid de equo factũ, dimisit; qui equum stantẽ illic incolumem reperit. Reformationis studio S. Majolum Abb. Cluniacum consequut⁹, jubente ipso presbyter ordinatus est. Mox ab eodem ad diversa Monasteria reformãda missus, Divi Saturnini primùm super Rhodanum, dehinc S. Benigni Lingonẽſe præclarè restituit, ejusq; meruit Abb. consecrari. Mox ab Henrico Duce accersit⁹, Verciacenses Monachos Regularib. disciplinis imbuit. Inde ad S. Petri supra fontẽ Belsuæ evocatus, Abb. constitutus est. Demum à Richardo II. Duce Normanniæ expetitus, Fiscanensi sive Fiscamnensi (pulsis inde Canonicis) cœnobio præficitur. Neq; mul-

S. Guilhelmus Abb.

Res mira.

Equum miracule servat.

Reformat Monasteria

multo post, ab Adalberone Metensium Pontifice S. Arnulphi ejusdem Vrbis Abbas esse jubetur & cogitur. Fundavit etiã, celeberrimum illud, & dignum nomine Fructuariense in Italia Monasterium, Godofredo & Nithardo germanis fratrib⁹, id maximè urgẽtibus, &, si id faceret, abjecta sæculi militia, Christo & S.P.N. se nomen daturos pollicentibus. Fuitq; tantus sacri rigoris propagator, ut Monasteriis Cellisq; sive sacris Deo ædibus quadraginta, supra mille ducentos Monachos sibi subjectos numeraret, tanta quidem omnium illorũ de Magistro suo opinione, ut cum per diversa missi loca iter haberent, eisq; adversi quidpiã obtingeret, confidentissima oratione, his illico & solumodo verbis usi: *Domine, in fide Patris Vilhelmi, fac nobis sicut vis*, quibus prolatis, null⁹ illorum, subsidio aliquo orbatum seu frustratũ se fateretur. Apud Romanos Pontifices sumo in pretio & gratia fuit, quippe qui libenter parebant ejus monitis, ipso cõfidentissimè quæ perperam fiebant Romæ, accusante, & ut corrigerentur cõmonente. Eum Reges & Principes potentissimi sumè venerat sunt, quos sæpè adversum se, scelere impiorum concitatos, ubi primum in cõspectum eorum venisset, amicissimos habuit; quorum etiam saluti solerter consuluit, & stat⁹ tam sublimis pericula disertissimis verbis detexit: *Ego*, ait ad Robertum Galli. Regem, *ex ullo hominum gradu nõ tam pauciss imos salvos futuros existimo, sicut de Regum.* Quo mirante: *Non audistis*, subjecit, *sacer Canon quomodo refert, vix tres de triginta Regibus bonos extitisse?* Claruit & insigni miraculorum gloria, quæ inter celebre illud, cum suspẽdio necatum, prodigiosissimè ad vitam revocavit. Rarius & illud, cum vivens etiam num multis per visionem in somnis apparuit, eosque pro peccatis utilissimè corripuit, sive de cõmuni animarum salute diligenter admonuit. Diem vocationis suæ divinitus præcognovit, innumerisq; meritorum manipulis locuples in cœlum abiit A.C. 1031. ipsis Calendis Ian. cujus memoria pro opportunitate, ob reverentiã festi Circumcisionis translata est. *Ex Rud. Glabro. Viberto, Hugone Menardo, Claudio Roberto & Annal. nostr. Bened. &c.*

Abbas deligitur.

1100. Monachorum pater.

Miracula.

Regum pericula.

Moritur Ann. 1031.

B. Alexander filius.

In Monasterio Fusniacensi B. Alexandri filii Regis Scotiæ, qui p amore Christi exul prædicti Cænobii Frater conversus, multo tempore vaccas pavit & multorem ejusdem strenuè egit, de quo prolixius, ex aliorum opinione 4. Nonas Maij.

B. Burcar-

Namurci B. Burcardi Monachi, morũ integritate, & vitæ sanctimonia venerãdi, qui diu in Monasterio Salsinensi Sacrarũ Virginum confessiones audivit, eaq; sanctissimis institutionibus, & egregio vivoq; virtutum exemplo mirè accẽdens, ad culmen perfectionis deducere strenuè allaboravit. Quievit in senectute bona, & duplicata pro laboribus præmia accepit. *Ex monim. Namurcens. Menol. Chrysost. Henriq. &c.*

dus mon.

In Monasterio Casinensi S. Theodemarij Monachi, eximiis vitæ meritis celeberrimi. Is *Sole clarior*, inquit Petrus Diaconus, *fulsit temporibus Henrici III. & Alexij*, Occidentis & Orientis *Imperatorum.* Fuit autem Agnetis Imperatricis Augustæ quondam Sacellanus, tanta loci Casinatis sanctitate & reverentia tractus, & omnib⁹ aulæ Cæsareæ favoribus & delicijs renunciaret. Profecit illico magnis in omni virtutum genere progressibus, magna etiam miraculorum gloria à Numine honorat⁹, quæ inter, claudi hominis eleemosynam petentis manus arripiens, eundem confestim sanitati restituit. Sic jussu Abbatis, claudum item puerum de terra levans, ignar⁹ ipse rei & miraculi, incolumitati reddidit, dum manu porrecta diceret: *Surge*, illo quamprimum prodigiosissimè in pedes consurgente. Infernis spiritibus terror fuit, ita ut aqua, qua manus abluerat energumenis propinata, cacodæmones expellerentur. Ejus dum sacro interest ad aram DEI paræ facientis Stephanus Capuanus, vidit in illius capite coronam aureã, cœlestibus splendentem margaritis, ac p in stupefactus B. Oderisio Abbati retulit, non minus alias proditum & manifestum eximiæ sanctitatis, & inter celebrandum miræ devotionis, cum alio tempore sacris adstantis altaribus dextræ scapulæ, velut Magni Ecclesiæ Doctoris Gregorii, nivei coloris columba insidere conspiceretur. Alias, eidem sacris operaturo, dum astare, seu ministrare negligeret Ebizo Monachus, memorabili postea visione, ad id ministerii vel maximè exambiendum concitatus est: cum alia quadam die, ad honorem dilectissimæ suæ & Ordinis Tutelaris cœlorum Augustæ, Sacrificium DEO offerenti, duos eidem Angelos adstare, unum ad dextram, alterum ad sinistram intuitus est, Angelo Ebizonem, insuper commonente & dicente: *Ecce, cui tu servire contemnis, quomodo ei Angeli serviunt?* Ex quo deinceps tempore Ebizo didicit, tanti sacerdotis benedictionem magni æstimare. Mortuus est post Ann. Christi circ-

S. Theodemarius mon.

Miracula illustr.

Corona aurea in illius capite.

Deipara addictus.

Obiit sub A.C. 1020

Obiit sub A.C. 1020

circiter 1020. & ad præmia Sacerdotum & Monachorum æterna evolavit. *Ex Petro Diac. libro de Ortu & Vita Iustorum Sacrimontis Casin. Mauro, Marchesio. Const. Cajet. &c.*

S. Blanca Abb.

In Monasterio Argensolensi, B. Blancæ, loci ejusdem Abbatissæ meritissimæ, sanctioris vitæ exemplo, & in proximos charitate admirabilis. Hæc in Cœnobio quodam agri Campani Ordinem S. P. N. professa, & pro insignibus meritis Argensolensis Abbatissa designata, quod Cœnobium non ita pridem Blanca Campaniæ Comitissa condiderat, singularibus à Numine Virtutibus exculta, & gratiis cumulata; alias inter, rarissimo favore, Divinas Scripturas divinitus edocta, Sanctos Patres, plurima omnium cum admiratione, tum satisfactione atque utilitate interpretata est. Sed præ omnibus sanctè & præclarè gestis, stupendum planè & dignum æternitate factum illud, quo mulier imbecillis Heroicum illud Christi: *Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis*, virili planè ausu aggressa, cum Angelum stricta machera formidandum, Blancam Cœnobii Fundatricem, incertum quodnam ob scelus, interfecturum intueretur, largoque lachrymarum profuso imbre impensius deprecaretur, ut illi parceret: respondente Angelo fieri non posse, nisi pro illa animam poneret: Annuit (stupenda res!) Abbatissa sanctissima, utque servaret æternum morituram, suam posuit; & mox lecto decumbens, Salvatoris sui exemplo feliciter immortua est, eoque tam illustri & Monachorum in Fundatores ac Benefactores, & horum vicissim in illos studia mirificè accendit atque excitavit. *Ex rer. Gall. script. Thoma Cantiprat. Hug. Menardo. Annal. nostr. &c.*

Maxima charitas.

Moritur pro peccatrice quadã

In Monasterio Villarensi, natalis Beat. Theodardi Conversi, virtutibus & revelationibus clari. *Ex Menol. Chrysost. Henriq. &c.*

B. Theodardus.

XVIII. CAL. FEBRVARII.

XV. Ianuarii. A.

S. Maurus Abbas.

IN tertio Andegavensi, Beati Mauri Abbatis, discipuli S. BENEDICTI, *cuius disciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia, quæ apud eum positus gessit, (res nova, & post Petrum inusitata,) pedibus super aquas incedens patefecit: in Gallias inde ab eo directus, constructo ibi celebri Monasterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus, in pace quievit.* Ita Mart. Roman. Maurus Eutucio Senatore patre, Augustissimo Aniciorum genere natus, Sanctissimo Patriarchæ nostro, cognato optimo, duodenis oblatus est; profecitque tantum ejus institutis, ut ipsi etiam magistro admirationi esset, qui illum sæpè veluti Regularis observantiæ, & virtutum omnium exemplar, cæteris discipulis imitandum proponebat. Placidum cognatulum, Tertulli Patricii & Faustinæ filium, aquis mersum admirabili cæcæ obedientiæ exemplo, jussu eripere, siccis pedibus rapidissimum amnem superavit, illumque ad terram retraxit. Continentiæ tantæ fuit, ut per quadragesimam bis tantũ in hebdomade, & quidẽ parcissimè cibum sumeret; somnum stando, vel cum nimia eum lassitudo compulisset, sedendo super aggestũ calcis & sabuli strato cilicio capiebat. Primus Casinensiũ Præpositus, absente & occupato maximè, in Lateranensis, Vaticani aliorumq; Cœnobiorum administratione Sanctissimo Legislatore nostro, locum illum mira prudentia & sanctitate gubernavit. Missus denique in Galliam, primùm illic Glanofolience celeberrimum Cœnobium, Congregationis amplissimæ caput, atque inde alia incredibili successu & numero, supra centum nimirũ & sexaginta condidit, multo plura autem & vetustiora, S. Martini inprimis Turonense, Lirinense, Agaunense, &c. Sanctissimæ Regulæ nostræ institutis reformavit, Angliam, Scotiam, Hiberniã aliaq; Regna & provincias, perfectissimorum discipulorum copia beavit. Admirabilis Matris & Virginis impensiorem cultum, summo studio, incomparabiliq; cum merito mirificè promovit, ejusdemq; Psalterij usum, ex instituto Beatissimi Patris nostri, lõge lateq; propagavit; inumeros, eosq; inter maximos etiam Principes fluctib⁹ sæculi eripuit, cæloq; in cucullo transcripsit; tanti à Theodoberto Rege factus, ut rex tantus ad ipsius, discipulorumq; pedes, lachrymabund⁹ præ devotione & reverentia decumberet, nec nisi elevatus à Mauro surgeret, corũdemque precibus quibuvis non parere nefas putaret. *Fratris* autem comuni cum iisdem titulo censeri atq; appellari, summæ gratiæ loco exambiret & mereretur, nihil nisi Mauri & discipulorum ejus arbitrio ageret: eidem Theobaldum filium Regno in-

S. P. N. cognatus.

Mittitur in Galliam.

Psalterium B. M. V. propagat.

Rigor.

Regis amor

Informandum traderet, Principem unicè ſibi charum Florum aulæ florem, cum filio cucullum amplectentem, non tantum nõ retraheret, ſed & ipſe, manibus ꝓpriis, manantibus prę religione lachrymis, huic capillos præſcinderet. Nec minore reverentia Maurum proſequuti Theobaldus & Clotharius, Theodoberti ſucceſſores, qui feliciſſimos ſe exiſtimarũt, ſi regni curam ac negotia, cum ipſo ac ſapientiſſimis Monachis partirentur, tanta Principum etiã cæterorum in diſcipulos Mauri propenſione & liberalitate, ut de Mauro, poſteris etiam ſæculis Carol⁹ IX. affirmaret. Maurum ſolo Breviario ſuo plures Monaſteriis à ſe conſtructis divitias peperiſſe, quã Reges ipſi gladio & potentia acquirere potuerint. Quippe quorum redditus annui, decies centena aureorum millia confecerint. Præfuit vir Sanctiſſimus Cœnobio & Congregationi Granofolienſi, ut prædixerat S.P. N. annos quadraginta, & ſeptuagenario major migravit in cœlũ A. C. 583. cum biennio ante, & ſex menſibus, quo liberius ſoli Deo vacaret, Abbatis honorem & onus reſignaſſet, admirandis in vita & poſt mortem miraculis celebertimus. *Ex S. Fauſto, S. Odilone, Iepeſio, Baronio, M. Ant. Scipione, & div. rer. Gall. ſcript. &c.*

Alii Regum quæ ſui faciant.

Obiit Anno 583.

Arvernis in Gallia S. Boniti Epiſcopi & Confeſſor. Hic Theodatum patrem, matrem Syagriam habuit, Illuſtriſſ. Senatorum Romæ genere oriundos. Adoleſcens Iuri civili operam dedit, ea ingenii felicitate, ut nomen inde ejus celebre admodũ eſſet. Aulam ſequutus Regiam, accepto de manibus Regis annulo, principe apud ipſum loco fuit, & Maſſilienſis provinciæ præfecturam meruit. Monachi vitam jam tunc egit, vigiliis, jejuniis & oratione, nec non ſacro vitæ rigore excoctiſſimus, cæterum ea in pauperes liberalitate, & captivos benevolentia, ut nemo verbis digne valeat explicare. Quibus virtutibus id conſequutus eſt, ut S. Avito fratre ejus mortuo, communi omnium voto Arvernenſis Põtifex ſalutaretur. Quem quidem honorẽ, invitus licet, admittere coactus eſt, atq; ita geſſit, ut & vitæ rariſſima ſanctitate, & miraculorum gratia admirandus omnibus appareret. Ejus precibus, inſignem de hoſtibus victoriam retulit Aripertus Longobardorum Rex potentiſſimus, poſt quam in Romanam Eccleſiam ſupra modũ benefícus, alpium Cottiarum patrimonium Divo Petro reſtituit, Pontificumque Romanorum rationes non modicè iuvit. Boniti ſuper omnia, à ſummæ Cœlitum Imperatricis amore ac favore decꝰ æternum eſt: In Divi Michaëlis ſiquidem æde, cum in preces prolixius incumberet aliquando, viſa cœleſtem inter Muſicam, comitatumque cælitum, Cœlorum Auguſta ipſa templum ingredi. Sciſcitantibus Sanctis: quiſnam Miſſam celebraturus eſſet? *Ecce*, inquit Deipara, *adeſt hic Bonitus, præſul verè bonus, ut benè dignus, cui hoc muneris demandetur.* Subducere ſe paranti, columna ſeu lapis cui Baſilica inſitebatur, ceræ mollitiem induit, ceſſitq; durante in hodiernum diem imaginis monimento tam ꝓdigioſo, coactusq; ſacris operari Bonitus, miniſtrantibus ad aram Sanctis, Miſſa peracta tam ſolemni, veſte candoris eximii, ab intemerata Virgine donatus eſt, quæ in Arvernenſi Eccleſia etiam hodie oſtenditur, materia, textura, candore, lenitate atque levitate cœleſtibus, ac prodigioſis. Bonitus autem paulo poſt, ſublimioribus ſtudiis ſeſe addicens, quo liberius ſoli Deo, ac Deiparenti Tutelari ſuæ vacaret, abdicato à ſe Pontificatu, ſanctitatem in cucullo auxit, & in Magnilocenſi Cœnobio noſtro Monachum profeſſus in vita & poſt mortem miraculis glorioſiſſimus refulſit, Biturigibus, Molinis & in Vrbe ſua Claromontana inſignibus ſub nomine Boniti ſtructis baſilicis honoratus. *Ex Annal. noſtr. Benedict. Vitæ ſcript. Petro Damiani. Baronio, Iepeſio, Cajetano, Stengelio, &c.*

Stupenda gratia.

Miracula.

S. Bonitus Epiſc.

Fit Epiſcop. Arvernenſis.

Deipara Bonitum.

In Hiſpania Monaſterio B. M. V. de Pampliga depoſitio S. Bambæ Regis Viſigotthorum, & Monachi, miraculis clari. Hic Luſitanus patria, Regio ortus genere, regiis virtutibus amorem populi univerſi meruit. Receſſu vinto Rege mortuo, omnium illico animis in Bambam converſis, invitus, (raro ſane in Regibus exemplo) & reluctans Rex ſalutatus, precibus tandem ac minis ceſſit, & Regni adminiſtrationem ſumma cum laude, eximiæ ſanctitati vitæ conjunxit, in cujus conſecratione ſeu inunctione, viſa è capite ejusdem cum evaporatione quadam, apicula melligera erumpere ſeu emergere, & ad cœlos univerſis conſpicientibus evolare. Sed indignantibus nonnullis Hiſpaniæ proceribus, tanti populi ſtudio promotum, Ilderico inprimis Galliæ Narbonenſis præfectus, ac dein Paulus Dux bellicoſiſſimus, qui Regium ſibi nomen ac diadema impoſuit, Sanctiſſimum Regem maxima exercituum vi opprimere ſtatuêre, qui arma invitus corripiens,

S. Bamba Rex.

Digitized by Google

Felix Victoria.

Divino munitus ſubſidio, Angelis conſpicua forma exercitum circumvallentibus, Tyrannos felicíſſimè ꝓfligavit, & captos, vinctosq; abduxit. Memorandũ illud Regib⁹ ad æternitatem univerſis Bambæ exemplũ, quo ipſo in procinctu belli. Heros religioſiſſim⁹, milites ſuos dignè luſtravit, & concaſtigatis ſingulorum ſcelerib⁹, illis etiam qui adulterio ſe contaminaverant, virilia amputari juſſit: *Ecce*, inquit, *jam judicium imminet belli, & formeari licet, ut DEVS ad iracundiam provocetur*? Sed & illud frequens in ore habuit: *Fruſtra pergit ad bellũ, quem iniquitatis comitatur exẽplum.* Debellatis Tyrannis, Aſturibus & Vaſconibus domitis, Eccleſiis conſulens, plura quamprimum concilia celebrari, ſummo cũ Regnorũ bono auctor fuit; Cartuã urbẽ ampliorem reddidit, & à ſe Bambilonã, quaſi Bambæ Lunã (corrupti⁹ exin Pampilonã) appellavit; Imperii fines ꝓpagavit; Epiſcopatuum limites definiit; Patrem Patriæ in omnibus ſe exhibuit. Deiu nova & memorabili victoria à Deo donat⁹, Saracenos ingẽti navium ducentarũ ſeptuaginta claſſe Hiſpaniam invadentes, maritimo prælio profligavit, univerſamq; claſſem incendit. Deniq; reb. plurimis præclariſſimè geſtis, ꝓpinato veneno ab Ervigio Comite, in amentiã incidit, detrũſusq; in Cœnobiũ, ac ſibi paulo poſt ope Numinis redditus, ſtupẽdo charitatis, in hoſtem & parricidã juratiſſimum exemplo, Ervigio non ſolùm perfectè ignovit, ſed & Regẽ ipſum inungi præcepit; ipſe a. Regnis omnibus, omniq; Regnorum gloriæ cucullum prætulit, & Monachum in Pampligenſi Cœnobio ꝓfeſſ⁹, mira ſanctitate & humilitate, duodecim reliquos vitæ anos, ibidem ſub Monachorũ Archiducis legibus ſollicitè exigẽs, carnis tandem ſolutus ergaſtulo, ad thronum Regni æterni feliciter aſſumptus, toto terrarũ orbe ſanctitatis titulo celebratur. *Ex Iuſtano Tolet. Valera. Tarapha, Moral. Mariana, Iepes, Luca Tudenſi, Baron. & Annal. noſt. Bened. &c.*

Triumphator.

Hoſtis dilectio.

Moritur.

S. Ceolulphus Rex.

Eodem die in Anglia S. Ceolulphi Regis & Confeſſor. Agimus de hoc 3. Id. Dec. cum hæc dies ſola ejus memoria, & forte Tranſlatione celebris olim in Britannia haberetur.

S. Iſidorus Epiſc.

In Sicilia S. Iſidori Epiſcopi, diſcipuli S. Gregorij Papæ, qui magiſterio tanti Eccleſiæ Doctoris tantum ꝓfecit, ut poſt Divina Monachorum Cõtemplationis ſtudia, digniſſimus haberetur, qui ad perfectiſſimi ſtatus, Epiſcopalẽ eminentiã eveheretur. Vnde Cœnobio extract⁹ coactusq; graviſſimis Eccleſiæ laboribus humeros adjungere ac ſupponere dignũ Gregorio diſcipulum ſe ꝓbans, de cathedra ſua meritiſſimus, tanti à Siculis factus eſt, ut à morte præcipuis Regni utriuſq; ſyderibus accerferetur. *Ex rer. Sicul. ſcript. Idea Sanct. Sicil. Oct. Cajet. Conſtant. Cajet. Mauro Marcheſio, Felici, Arnoldo, Menardo &c.*

B. Cunanus Abb.

In Anglia B. Cunani Abbat. Marganẽſis. Huj⁹ admiranda fuit in pauperes ac peregrinos charitas & liberalitas, tãta quidẽ, ut ipſum inſignib. miraculis Deus comẽdaret, cũ cœleſti ſæpius beneficio, frumẽtum q; in pauperes erogabat, eſſet multiplicatum. Sed & illud mirandum, cum in ſumma annonæ caritate, quo pauperib⁹ ſuis ſubveniret, vix jam quidpiam ſuperaret, eamq; ipſam ob cauſam, tam ipſe q̃ diſcipuli haud leviter contriſtarentur; meſſe cœnobij mentem totã præcocius matureſcente, & pauperum fuiſſe indigentiæ maturè cõſultum & condolentium votis ꝓdigioſè ſatisfactum. Nec defuit pietati invidia ſceleratorum, cũ neq; deeſſent qui Monachorum felicitati inviderent, & quæ pauperib⁹ ſervabantur, nequiter diriperent; Numine quamprimum in injurios ſanctis ſuis aperta prorſus vindicta gravius animadvertente; quos inter protervo ingenio juvenis, horreũ frumento plenum auſus ignib⁹ inflammare, ultricibus ipſe mox flammis periit, uſuq; rationis orbatus, ruptis quibus ligabatur vinculis, ad Cœnobium ꝓfugus, Monachorum ſe flammis uſtulari & perire faſſus, miſerè vita exceſſit; quodq; metuendum, ad æterna incendia præceps ruit. Claruit Cunanus ſub A. C. 1219. *Pitſeus, Harpsfeldius, Henriq. &c.*

Pauperum pater.

Vlciſcitur ejus injuriã Deus.

Claruit 1219.

In Hibernia S. Idæ Virginis & Abbatiſſæ Idæ, Itha, ſive Mida nobiliſſimo genere in Hibernia orta, regali proſapia parentes & avos habuit. Infantula ab ipſo baptiſmo, Dei repleta Spiritu, miranda omnibus apparuit, cujus puellæ etiamnum, viſum aliquando in quo agebat cubiculum, flãmis totum exardeſcere, cum plurimi cõſopiẽdo incendio occurrerẽt, illæſum apparuit, & expergefactæ tunc è ſomno Idæ vultus, angelico & cœleſti ſplendore appariuit; ut facile unde flammæ eruperint eſſet ominari. Propoſitum Virginitatis ejus impugnans pater, poſtea ultro id ſuaſit, cum ab Angelo juberetur. Relicta proin patria, juvantibus Angelis, velo ſacro donata, cõdito Cœnobio, multis ſacris Virginib. præfuit. Nimia abſtinẽtia cum corpuſculũ affligeret, juſſa ab Angelo remittere, ab eodẽ deinceps quotidie refectionẽ accepit, qui

S. Idæ V. Abbat.

Ignea Virgo.

qui hoc ipſum promittens: Tantam, inquit, tibi gratiam Deus contulit, ut uſq; ad obitum nō niſi cœleſti cibo reficiaris. Claruit admirandis ſanè prodigiis: quæ inter, tres Nobiles eadem die mortuos, multiplici miraculo, mirè ad vitam revocavit; ſed & alio tempore alios mortuos reſuſcitavit è quibus Beoanum fabrum occiſum, capite ad collum coaptato, vitæ reddidit. Abſentia non ſolum novit, ſed & arcana mētis prodidit. Dæmonibus terrori fuit, quos facilè ab energumenis eiecit. Angelorum alloquio frui quotidie meruit; omnes has tantas gratias, ut ipſa fatebatur, conſequuta Divinitus, quod ipſa quotidie, Sanctiſſimam Trinitatem impenſius coluiſſet, & in ejus meditatione & oratione irremiſſè perduraret; quod ipſum aliis ſuadens: *Si quis*, inquit, *ita fuerit, Dominus cum eo ſemper erit.* Inde tres aliquando gemmas, in ſignum amoris quo ad SS. Trinitatem ferebatur, dono accepit, quam cum Sanctiſſimæ vitæ fœmina, diligentius aliquando obſervare conaretur, eamdem tribus lucidiſſimis Solibus circumdatam eſſe intuita. Fuit dilecta admodum S. Brandano Abbati, rogata quæ maximè DEO placerent: *Vera credulitas*, inquit, *corde puro in Deum; ſimplex vita cum Religione; & largitas cum charitate.* Illud celebre beneficium, quo patriæ ſuæ patrocinari rogata, cum ab hoſtibus opprimeretur, memorabilem ſuis triumphum magno hoſtium exercitu à paucis cæſo, impetravit. Deceſſit denique Virgo ſanctiſſima, inter choros occurrentium cælitum felicem exhalans animam, maximis etiam deinceps à Deo prodigiis honorata, & Patrona gentis ſuæ adoptata, cuj⁹ feſtum poſtea & ſepulchrum, magno fidelium concurſu celebrata ſunt. *Ex diverſ. rer. Britann. & Hibern. ſcript. Vita ejusdem ſcript. Ioan. Colgano &c.*

Miranda prodigia.

SS. Trinitatis cultrix.

Victoriam impetrat.

Genti patrona.

B. Godefridus.

In Gallia depoſitio B. Godefridi de Perona electi Epiſcopi Nannetenſis, viri eximia ſanctitate conſpicui, de quo ob feſtorum concurſum die ſequenti.

S. Helicka.

In Germania B. Heyleckæ incluſæ ꝓpe Divi Andreæ, quæ diu ſub ſanctiſſimo Ciſtercienſium noſtrorum Inſtituto ſanctiſſimè vivens, variis miraculis claruit, ac tādem cœleſtibus viſitationibus frequenter recreata, cum magna ſanctitatis opinione migravit ad Chriſtum. *Ex Cæſario Heiſterbac. Menol. Ciſt. Henriq. &c.*

S. Sulpitius

Biturigis tranſlatio S. Sulpitii Epiſcopi & Confeſſoris. De hoc illuſtriſ. Regni Gallici ſydere prolixius in die ejusdem Natali.

S. Ægil.

Eodem die cōmemoratio S. Ægil tertij Abbatis Fuldenſis, ꝓpinqui S. Sturmionis, cui hac die Sacellū dedicavit Haiſtulphus Archiepiſcopus Moguntinus. *Rader. tomo 2.*

V. Placidus Fulienſis.

In Monaſterio Fulienſi, feliciſſim⁹ tranſitus venerabilis P. Placidi à S. Mauro. Hic Italus natione multis annis in Abbatia Fulienſi curam geſſit infirmorum, charitate inſigni & pervigili erga Fratres, manſuetudine inſuper, & ſui dejecti, ad op⁹ Dei prōptiſſimus: Vnde paucis ante obitum horis agonizans, Fratres adſtantes ad officiū divinum perſolvendū invitans, tanq̄ cygnus quidam moriēdo concinens, ſolēne illud: *Deus in adjutorium meum intende, intonuit*, q; perſequentes Fratres, officiū ejuſmodi circa lectum adimpleverunt. Sacramentū Euchariſticum SS. ꝓ viatico, tremebund⁹, & blandis ſermonib⁹, Chriſtum præſentē alloquutus ſolusque derepente à lectulo proſiliens, cum incredibili humilitate genuflexus adoravit & ſumpſit. In primo ſuæ infirmitatis limine, poſtremam ſuæ vitæ horam prædixit, ſcil. non viſurum ſe mortem, niſi pri⁹ videret finē diei Divo Tutelari ſuo Mauro ſacri. Vbi & contigit, mortuusq; hac ipſa die eſt A. C. 1610. *Ita Carolus à S. MARIA & Henriq. in Menol. &c.*

Obiit Anno 1610.

XVI. CAL. FEBRVARII.

XVI. Ianuarii. B.

S. Furſeus Regis filius.

In Monaſterio Peronæ S. Furſei Confeſſ. Furſeus Philtani, ſive Fintani, ſeu Vibeani Hiberniæ Regis filius, etiam ante quam naſceretur, grandi, qualis futur⁹ eſſet, miraculo proditus, in ipſo utero matris loquutus, hujus innocentiam ſervavit, & jam ad mortem damnatam mire defendit & liberavit. Sacris dein Baptiſmi undis à S. Brādano noſtro avunculo ſuo ablutus, in omni vita, etiam cū puer eſſet magn⁹ fuit, magnis etiam Magiſtris creditus, quibus omnino per omnia magnitudine reſpondit, & mature Numini in cucullo ſe devovens, in Cnobherſburgenſi Cœnobio Monachum ꝓfeſſus eſt, maximarum artium, ſed ſui ipſius cognitione maximè mirād⁹. Ope exin parentū inſigni condito Cœnobio, plurimos è ſeculi emergētes fluctib⁹, pulcherrimo vitæ exēplo inſtituit, ijsdēq; tanq̄ illuſtrib. luminarib⁹, ſplendidiorē ac beatio-

Vir Apostolicus.

beatiorẽ patriam reddidit. Accensus autem ferventissimo animarum, ut vocãt, zelo, conversioni Gentium, animũ ac studium irremisso labore impendens, apud Orientales Anglos fidem Christianã, felicissimo successu, imortali cum merito lõgè lateq; ꝓpagavit, & glorioſissimũ Apostoli nomen meruit. Inde in Saxoniã ulteriorẽ transvectus, Divini item Verbi semina, uberrimo cum fructu passim sparsit, & ope Regis ac Reginæ alterum Cœnobium

Merita tãti viri.

cõdidit: Demum ꝓtectus in Galliã, à Clodoveo Rege honorificè susceptº, tertii cœnobii, Latiniacensis nimirum, longè celeberrimi, fundamenta jecit, & Christi amore, ac cælestiũ desiderio, universos ad quos devenerat accendit, longè peccandi consuetudine obduratos dexterrimè emollivit, ex obsessis corporib. cacodęmones expulit; pauperes & ægrotos præsenti ope sublevavit, eâ à Numine gratia donatus, ut omnes non minus ad sui amorem, quã reverentiã atq; admirationem raperet. Fuit

Mortuos resuscitat.

cælestib. visionibus & miraculorum gloria clarissimus, nec non mortuorum aliquot resuscitatione magnificº, quos inter Haymonis Ducis filium vitæ reddidit; & juvenes duos, cum navigium deesset per mare haud aliter atq; terrestrem semitam transmare misit. Mortuus deniq; inter Clodoveĳ Regis atq; Erchonoaldi Patricii amplexus C. A. 655. admirãda miraculorũ gratia

Moritur Anno 655.

etiam à morte cõmendatus, eo insuper, de multis Galliæ & Germaniæ ꝓvinciis, Apostolico item titulo meritissimus, cum quo exporrigere se ipse non poterat Apostolicos eodem viros & prædicatores evocaret ac destinaret. Apparuit post obitum uti vivens ꝓmiserat, Haymoni Duci, qui sactũ

Incorruptio

ejus funº religiosissimè curavit, quod duo tauri Peronam cõvêxere, quatuor post annos repertum incorruptum. *Ex vita apud Surium, Bollandum, Colganum, Ven. Bedam. Aub. Mir. Molan. Baron. Iepes. & Ann. nostr. Bened. &c.*

S. Honoratus Abbas.

Fundis in Campania S. Honorati Abb. cujus caligula super defunctum posita illũ à mortuis resuscitavit. *Mart. Rom.* Honoratus, rustico quidẽ genere, sed virtutib. illustri extitit, & quod magis mireris, his puer admodũ, nullo nisi spiritu Dei magistro in agro instructus, tenella ætate, rigorẽ ferventissimi tunc per Italiam Monachismi imitatus jejunijs corpusculum edomans, carnium usu sibi interdixit. Irrisus aliquãdo inter convivas à parentib. cumq; appositæ carnes essent, inferẽdos pro Honorati stomacho pisces, jocantibº, quorũ vix nomen eo loci noverant; mirum dictu, deficiente cõvivis aqua, qui hausterũ jverat, piscem juxta hausit & attulit, qui stupentibus universis Honorato etiam in cœnam sufficit. Is Monachum postea sub S. P. N. ꝓfessus, inter perfectiores ejus discipulos enituit, quem una cum Felicissimo juvene Monacho idem Magnus Patriarcha post S. Maurum in Gallias missum una cum Epistola & Sanctorum Reliquijs misit, quẽque magna cum Sanctitatis reverentia S. Faustus, *beatæ recordationis virum* appellavit, meritum deinceps Fundensi Cœnobio præfici, in quo ducentos omnino Monachos, in primævo Ordinis fervore Sanctissimè educavit, & ferventissimo ipse exemplo prævit. Claruit magnis virtutibus & miraculis, è quibus insigne illud præaliis memoratur: præcipitem sumo è montis vertice scopulum, in que exterminium Fratrum ac Monasterij tormidandissimo lapsu jam ruentem, objecto crucis signo, ita fixisse, ut posteris etiam, non tam admirationi, quam terrori esset, tantam molem solo prodigio, deinceps etiam quasi suspensam intuentibus. *Ex lib. Dial. S. Greg. Petro Equil. Phil. Ferrar. Petr. Diac. Monim. Casin. Cajet. Marches.*

S. P. N. discipulus.

200. monachorum pater.

Scopulum præcipitem suspendit.

In Gallis depositio B. Godefridi de Perona, electi Episc. Nannetensis, eximia vitæ sanctitate cõspicui. Godefridº de Perona, vir Nobilis, S. Quintini Thesaurarius fuit. Eum mellifluº Doctor noster Bernardus, uno jactu & tactu sacri retis, una cum viginti novem Flandris juvenibus in navem Religionis traxit, & charum pręcipuè habuit, atque ob rariorem vitæ perfectionem, sanctissimi Cœnobii Claræ vallensis Priorem constituit. Eo in munere Godefridus ita se habuit, ac si ante acta sua vita & conversatio imperfectionibus scatuisset, cum nimirum tanto rigore se excruciaret, ut ab eo desistere à Bernardo cogeretur: *ne deficientibus viribus præmatura morte periret.* Fama autem sanctitatis latè proditus, Nannetensibus etiam innotuit, qui Episcopo suo mortuo Godefridum elegêre. Sola hac in re, inobediens, obedientissimus cæteroquin Godefridus, neq; Abbati solùm suo, sed & summo orbis Põtifici Eugenio III. fuit; nec flecti ulla ratione se passus est: adeo quidem, ut noñulli vererentur, haud levi peccato, virum cætera perfectissimum sese obstrinxisse. Verum non multo post, supremo correptus morbo, quam nihil sibi ab morte metueret, insigni vultus lætitia prodidit, exultansq; & jubilans, ac hymnos dulcissimos occi-

B. Godefridus.

Rigor vitæ.

Sanctè inobediens.

occinens, animum Creatori suo reddidit. Vitus autem familiari cuidam suo à morte, ac de statu suo requisitus, & siquid passus esset pro inobedientia illa sua interrogatus: *Non*, respondit; addiditque: *Si obediens fuissem.* (Verba B. Cæsarij ponimus) *Res notatu digna.* *& Episcopatum illum suscepissem, damnatus essem æternaliter. Subjunxitque verbum valdè terribile: Ad hoc, inquit, jam devenit status Ecclesiæ, ut non sit digna regi, nisi à reprobis Episcopis. Bern. de Britto, Gonz. de Silva, Perales, Manriq. Henriq. &c.*

B. Dunchadus Abbas.

In Hibernia B. Dunchadi Abbatis & Confessoris, qui cum genere nobilis esset, contemptu generis & nobilitatis factus illustrior, emancipari Numini in Monasterio exambijt, in quo tantis profectibus se commendavit, ut celebris Cluanensis Cœnobij Abbas effici meruerit. Sed resignato postmodum honore, ut quietⁱ Numini vacaret, solitariam sectatus vitam, summis virtutibus emicuit, qui cum juxta Regulæ rigorem carnibus perpetuo abstineret, & tractus vigilijs, jejunijs aliisque laboribus viribus deficeret, nec dispensare, ut vocamus, secum ipse vellet, amantissimũ expertus Numen, verè illud Psaltis facto comprobavit: Angelis suis DEUS mandavit de te, cum mandato DEI carnes & vinum ipsi ab Angelis procurarentur. Eum magnis gratus omnipotens ornavit & honoravit, ita ut etiã mortuum ad vitam revocaret. Obiit A.C. 987. *Ex rer. Brit. script. Jo. Colgano, & ab eo citatis.*

Pascitur ab Angelis.

S. Spurus.

Cabellione in Gallia Narbonensi S. Spuri Abbatis, cujus sacræ exuviæ, in majore illius Vrbis Ecclesia cũ debita reverentia asservantur. *Mart. Gallicum.*

S. Valerius Abbas.

In Monasterio S. Petri de Monte in Hispania, S. Valerij ejusdem loci Abbatis meritissimi, vitę sanctitatis celebris, qui S. Fructuoso succedens, haud minore fructu suis præfuit, & Iyderib. Hispaniæ accẽseri multo nomine meruit, post multos & arduos labores ad requiẽ vocatus & præmia æternitatis *Ex menæum. S. Petri, div. Hisp. rer. script. Catal. Abb. S. Petri, & Annal, nost.*

B. Melisanus.

In partib. Britanniæ B. Mœlisani, qui in Monasterio Bothcovensi litteris institutⁱ & Monachicis disciplinis, insigni & eruditione explẽduit, & sanctitate. Tandẽ imminente obitⁱ sui hora, absq; infirmitate ulla in Domino obdormiens ad ejusdẽ gaudia transiit, cum posteritatem omnẽ plurimũ demeruisset relictis plurimis, manu sua descriptis ingenij præstantissimi, & conjunctissimi Deo animi, monumentis. *Ex Ioanne Colgano & ab eodem citatis.*

S. Rolandus.

Tercriaci depositio S. Rolandi Monachi & Cõfess. Hic generis, qua pollebat dignitatẽ, servituti Christi longè posthabuit, & ut nobilitate in mundo, sic virtute in Cœnobio effulsit, sumaq; in vitę asperitate, & jugi ad perfectionẽ cõtentione, eò deniq; pervenit, ut & in vita & post mortẽ, insignibus à Numine, pdigijs honoratus sit. Fuit post obitum Sanctorũ numero adscriptus; ad cujus sacrum tumulũ, ingens deinceps populi concursus factus, solemnisque ejus memoria, proprio deinceps officio celebrata est, summis Vrbis & orbis Pontificibus, peccatorum largam veniam, qui Sanctum coram venerarentur, concedentibus. *Ex div. Cist. nostr. script. Segvino, Manrique, Henriquez, &c.*

div. Mon.

In Monasterio Villarensi depositio B. Theobaldi, admirandę pietatis viri, qui cũ divitijs & potentia clarus, strenuus ac nominatissimⁱ miles, Castellanus de Cõtray sive de Cotraco, in sæculo præ multis emineret, omnibus esse in Cœnobio inferior exambijt, donec illud Evangelium exaudiret; *Amice ascende superius*, ad cœnam Agni & epulas æternas invitatus, magnam sanctitatis opinionem posteris derelinquens. *Ex citatis.*

B. Theobaldus.

Balnis depositio B. Ioannæ Virginis & sanctimonialis, genere & virtute Illustris. Ioanna ex pago agri Balnensis, qui Fons-Clausus appellatur, oriunda, in Monasterio monialium S. Luciæ, inter Conversas sorores recipi exambiens, ut magnũ id esse in Domo Dei censuit, sic meruit, illic obentia maximè & solida humilitate effulsit. Cujus sanctitatem DEUS miraculis cõprobavit; & ratione quidem illo, cũ vocante Numine diẽ suum sanctissimè objisset, campanis nimirum illico, nemine pulsante, prodigiosè consonantib. Quo miraculo comoti Clerus & populus Balneensis, sacrum funus, solemni admodum põpa extulêre, & in majore Basilica condidêre, insignibⁱ dem miraculis celebratum. Colitur etiamnum summa veneratione, ob gravissimum inprimis meritum, quo in patriã suam benefica, eamdem à gravissima, quæ latè grassabatur pestilẽti lue liberavit, extantibus eam ob rem illustribus gratæ memoriæ monimentis. Sed nec illud silentio involvendum, quod cum quidam Reliquiarum ejus partem, clam noctu sustulissent, in suam ipsorum patriam transferendam, cum per totam noctem incedentes, longè à Balneo distare se arbitrarentur, mane ad Balneensis Ecclesiæ januam se consistere mirati, perterrefacti, furtum confessi, brachium quod abstulerant, restituerunt. Obiit Virgo sanctissima A. C. 1105.

S. Ioanna.

Patrona contra pestem.

Patrona oppidi.

C. 1105. *Monim. Baln. Aug. Floren. Phil. Ferr. VVion &c.*

Eodem die inventio corporis S. Foillani Monachi & Martyris, fratris S. Furſei, cujus Natalis ultimo Octobr. celebratur. *Molanus, Menard. &c.*

S. Foillanus

XVI. CAL. FEBRVARII.

XVII. Ianuarii. C.

S. Sulpitius Epiſc.

APud Bituricas depoſitus S. Sulpitij Epiſcopi, cognomento Pii, cujus vita & mors pretiosa, glorioſis miraculis cõmendatur. Sulpitius claris ortus parentibus, in caſtris regijs educatus, in primo ætatis flore ruptis ſæculi laqueis, Monachum in S. Nicetij Cœnobio profeſſus eſt, rigoremque omnem, regijs quibus affluxerat delicijs prætulit, illuſtriſſimo generis ſplendori, Chriſti paupertatem, ob eximias virtutes Abbas deinceps conſalutat⁹; & cum ob miram vitę ſanctitatem admirationi omnibus eſſet, ad Archi-Epiſcopalem Cathedram Cœnobio extractus', quo quidẽ in munere, nõ provinciam ſolùm ſibi creditam, ſed Galliam, quin & Eccleſiam univerſam fama implevit, & meritorũ magnitudine percelluit. Ex his rarius illud, & ad tanti cõmendationem Põtificis præcipuũ fuit; quando Clotharium, (Gunthramum alij volunt) ingemiſcente Regno univerſo, Regem optimum è medicis deploratũ, mox verſo in gaudiũ luctu, prodigioſe reſtituit, & è mortis faucibus retraxit. Quo quidẽ facto, incredibile dictu eſt, quantã Pontificio nomini auctoritatem, & apud Reges ac Principes, & apud populum cõciliaverit; ut præteream, quãtum inde etiã lucri Archiepiſcopali ſedi, & ſucceſſorib⁹ Sulpitij, à Rege minimè ingrato obvenerit; ut Sulpitio ſuo Biturigum ſera poſteritas, iñortaliter omnino ſit obligata. Sed & innumeris alijs à Deo cõmendatus prodigijs, deſperatiſſimis ab ægris, haud leviore miraculo, morbos quoſcunq; depulit; imo & mortuos plures ſtupente Gallia, ad vitã revocavit. Eccleſiaſticã libertatẽ egregiè tutatus, Bituricenſem clerum, indigna & gravitima exactione oppreſſum liberavit, Rege ſanctiſſ. viri cõmonitione graviter perculſo, abjectaq; purpura multis cum lachrymis ſerio pœnitente, nec modo ab exactionib. manus & animũ deinceps abſtinente, ſed & plurimis atq; ampliſſ. Privilegijs Bituricenſiũ conſulente libertati. Valuit inprimis in duriſſimæ cervicis hominibus, Iudæis nimirum convertendis, quorũ plurimos rara felicitate Eccleſiæ CHRISTI adjuxit, & ſacri Baptiſmatis unda expiavit. Fuit potentiſſimus in dæmones, quos ſigno crucis & oratione mirificè ſæpius profligavit; populum varie iuvit, incendia prodigioſè conſopivit. Moritur denique vir ſanctiſſim⁹ incredibili Regni univerſi luctu A. C. 647. cũ plurima Cœnobia æterno Regnorum Galliæ fructu atq; ornamento cõdens Monachorũ pro Rege & populo dies noctesq; pſallentium & deprecantiũ multitudinẽ mire auxiſſet, & Regno mille modis pręclariſſimè conſuluiſſet, etiã à morte miraculorũ gloria illuſtratus, è quib. rarius illud, cum lampas ad ſepulchrum ſuſpenſa, oleo, deinceps inexhauſta atq; exuberante, omnib⁹ inſuper morbis effunderet medicinam. *Ex Vit. & ſcript. Synchrono, Baron. Iepes, Claud. Rob.*

Obiit Anno 647.

Miracula poſt mortẽ.

Regem mire ſanat.

Romæ in Monaſterio S. Andreæ Beat. Monachorum Antonij, Meruli, & Ioañis, de quibus ſcribit S. Gregor. Papa. Fuêre hi omnes abſolutiſſimi Divini Spiritus organa, primævo Ordinis ſanctiſſimi fervore ferventiſſimi, & quidem Antonius & Merulus, Magni Gregorij noſtri, magni utiq; tanto Magiſtro diſcipuli, ab eodemñet cõmẽdati; quorum ille, ſpiritu ſeu gratia cõpunctionis coeſque repletus fuit, ut indeſinenter lachrymarum fons ab oculis ejus erumperet. Tandẽ cœleſti vox ex lachrymarum valle ad patriam vocatus, cum anxius nihilomin⁹ de peccatis eſſet, de remiſſis illis, iterata voce certus eſt redditꝰ. Merulus a. cujus os à Divinis laudib. nunq̃ ceſſaverat, viſus ſibi, ſerto è floribus candidiſſimis è cœlo deſcendẽte coronari, paulo poſt exultabund⁹ mortalitati valedixit; è cujus poſtea ſepulchro, mira odoris fragrantia erumpens, ejus meritum Fratribus prodidit. Ioannes autem, cum æger decũberet, eo ſẽ morbo non moriturum, voce item cœleſti cognovit, & deſperatus à medicis mox convaluit; biennio autem poſt cum oraret ad Fratris cujuſdam tumulum, à mortuo invitatus, & dignè præparatus ad æternitatis coronam properavit. *Ex lib. 4. Dial. S. Gregor. M. Petro in Catal. Phil. Ferrar. Trith. Arn. Duac. Menardo, &c.*

SS. Antonius Merulus, lucro 10 annis.

E cœlo vocatur.

VViltoniæ in Anglia S. Britualdi Epiſcopi Confeſſoris. Hic è Monaſterio Glaſconienſi in Anglia, cum inſigni floreret nomine & ſanctitatis opinione, ad VVil-

S. Britualdus Epiſc.

Innumera miracula.

Iudæos convertit.

Wittoniensem sive Ramesburiensem evocatus cathedram, vocatione sua dignissimum se exhibuit, & populum universum, non tam verbo quam exemplo lucrari aggressus, magna apud omnes in existimatione, plurimum potuit, & profecit, & ad præmia laborum vocatus æterna magnum sui desiderium terris reliquit, cœlis autem meritorum cumulum intulit. Mortuus A. C. 1045. *Ex VVilh. Malmesbur. Matth. VVestmon. Hug. Men.*

S. Algotus Episc.

Curiæ in Rhætiâ superiori depositio B. Algoti, ejusdem loci Episcopi, meritis & vitæ sanctitate illustris. Algotus, Adelgotus, sive Analgotus, vulgo Algoz, illustri genere ortus, generoso sæculi contemptu illustrior, in Monasterio Claræ vallis nostris professione solemni accensus est. Hic sub ipso conversionis exordio, assiduis laboribus, vigiliis, orationibus, jejuniis, aliisq; corporis macerationibus operam dedit, nec tamen propter Mariæ contemplantis otium, Marthæ negotium ac sollicitudinem amisit, quo proximis etiam subveniret, adeò ut humani generis hostis, omni hora occupatissimum reperiret. Castitatis perquam studiosus, obedientiæ addictissimus, paupertate & humilitate omnibus exemplo fuit; unde factum, ut verba exhortationis ejus, Spiritum Divinum mirè redolentia, mirifice in cordibus audientium operarentur. Post multos autem labores, ad majores etiam expetitus, à Clero populoq; Curiensi salutatus Pontifex, annuente Votis illorum, ipso Abbate Algoti, Doctore Mellifluo Bernardo, etsi invitus admodum, assentire coactus est. Quo quidem in munere, sicut dignitate sublimior, ita virtute perfectior evasit, & Pontificatum suum æternis meritis demeruit; adeò quidem, ut cum quatuor tantum annis præfuisse memoretur, incredibile penè videatur, unum Episcopum, tanta, tamq; excellentia, conficere tantillo tempore potuisse. Fuit totius Diœceseos Reformator strenuus, Ecclesiarum & Monasteriorum restaurator munificentissimus, disciplinæ Monachicæ solertissimus restitutor, Cleri speculum, gregis universi exemplum, æternum Pontificis meritissimi monimentum. De S. Lucii inprimis Monasterio præclarè meruit, Cœnobium in Caczes, sed & Schennis præclarè restituit, MARIÆ montanum deniq; in Valle venustâ Tirolensis Comitatus plurimum adamans, penè collapsum egregiè exstruxit & locupletavit. In pauperes autem liberalissimus, omnibus non tam pastorem, quàm patrem exhibuit. Claruit vir sanctus tempore Friderici I. Imper. & miraculorum gloria post mortem illustratus, in numerum Sanctorum adscribi dignus fuit. *Ex VVern. Com. Zimbr. Guilh. Abb. S. Theodor. Ioan. Gulero Stumpf. Brusch. Fort. Sprech. Cl. Rob. monim. Cur. Aquila vost. Bened. Annal. nost.*

Virtutes ejus.

Fit Episcopus.

Reformat Episcopatū.

Claret miraculis.

In Monasterio Casinensi Venetabilis viri Almanni ejusdem loci Monachi, qui de Melphia ortus, & in sacratissimo illo & miraculosissimo monte, monasticen professus, quanto loci dignitatem serius ipse expendit, & magis æstimavit, tanto indignitatem ipse suam ferventius detestatus, magno rigore semetipsum confecit, & maximorum exempla imitatus, in sacra illorum vestigia, se totum quasi immergens, juxta Ecclesiam Sancti Andreæ nudus permanens, scopatum ictibus se affligens, Psalmos continuabat. Qui quanti apud DEVM esset meriti post mortem ejus patuit. Nam quo momento ex hâc vita excesit, Nicolaus Cellerarius, pro negotiis extra Monasterium manens, mirabiliter de morte edoctus, vidit tectum Cœnobii aperiri, & maximum inde globum igneum egredi, atque in cœlos ferri; missoq; quamprimum nuncio, ea ipsa hora & momento Almannum mortuum intellexit. Ne autem absque teste tantæ visionis esset, idipsum Carbo Casinas Monachus, in Cœnobio consistens, intueri meruit. Decessit Almannus sub Anno Christi 1120. tempore Girardi Abbatis. *Ex mon. Casin. Petro Diac. Mauro Marchesio, Const. Cajet.*

V. Almannus.

Pœnitentia ejus.

Fertur in cœlum.

In Monasterio Criptarum, natalis B. Antonii Monachi. Is Rechaneti ortus, in ipso juventutis flore uxorem duxit, quam postea in adulterio deprehensam, ab eodem occisam fama vulgavit. Facti autem pœnitens, scelus id suum in seipso ulcisci constanter proposuit, Ordinem proin tertium S. Francisci assumens, non multò post solitariam amplexus vitam, apud Massiacum rigidè admodum vixit, & incultam antea vallem, manuum labore assiduo cultam reddidit. Victus ipsi quotidianus decem sicci panis unciæ, cum paucis olerum foliis, solo sæpè sale, sine oleo conditis. Cæterum juge orationis, lectionis & laboris studium, ut nè punctum quidem temporis sine fructu

B. Antonius

Digitized by Google

transire permitteret. Eum Beatus Paulus Iustinianus, cum ad Sanctissimum Camaldulensium nostrorum Institutum invitaret, facilè assensit; & exacto probationis anno Antonius inter perfectissimos enituit. Remissius ad Criptas cum Elia socio, dum illic Oratorium moliretur, isque qui sumptus facere promiserat vir nobilis Esinus, stare promissis nollet, vir sanctus, lecticuli sui operimentum, & paucos quos habebat libellos vendidit, cumque dimidium pretii non adæquarent, in orationem effusus DEI opem imploravit: & ecce dum ultima operi manus imponitur, reperta est nummula quædam, moneta Anconitana antiquissimæ signaturæ plena, quæ tanta fuit, ut solutis operariis & ad pignora redimenda, & ad paranda oratorii ornamenta abunde sufficeret. Simile penè, quod magnis Paulo atque Antonio primis Eremitis, huic quoque servo DEI evenit, cum socius forte Elias graviter decumberet, & Antonio ministranti panis deesset; dum enim, more suo, auxilium ab alto poscereret, oranti corvus adfuit, & panem recentem duarum librarum attulit. Decessit Camaldoli sub Anno Christi 1520. cum jam recenti Montis Coronæ Congregationi nomen dedisset, & magno illi vitæ rigori se devovisset. *Ex Hist. Mont. Cor. per Lucam Eremitam, & Annal. nost. ac Benedicto Redivivo.*

Fit Camaldulensis.

Miracula.

Pascitur a corvo.

Anagniæ Canonizatio Melliflui Doctoris Ecclesiæ, Sancti Bernardi Abbatis. De qua Henriquez die sequenti.

Canonizatio S. Bernardi.

In Gallia obdormitio pii Patris Guilhelmi à S. Alexio, qui primus contempto sæculo Fuliensem Sanctissimam Reformationem amplexus est. Fuit hic Gallus natione, è minore Britannia oriundus, & Ven. memoria Ioanni de la Barriere Fuliensi Abbati, Reformationem Ordinis maximo animo molienti, anno Salutis 1577. primum se illi obtulit, inque reformandis antiquis Cænobii illius monachis plurimum laboravit. Sed & postea in reformata jam Congregatione, magno eidem adjumento fuit. Guilhelmus enim, sicut primus professione, sic etiam exemplo alios anteibat & accendebat in omni disciplina & observantia Regulari; primusque semper in Vigiliis, in labore manuum, in jejuniis, in nuditate, paupertate, obedientia & abstinentia extitit. Et licet prioris vitæ rigor à Summis Pontificibus moderatus sit, & ad Regulæ S. P. N. & Constitutionum, quas nunc iidem Patres observant, normam redactus fuerit: attamen ferventem illum spiritum prioris austeritatis retinuit, cum mira simplicitate, humilitate & oratione: ita ut plerumq; totas noctes in amplexu Crucis cum lachrymis & gemitu transegerit, sæpèque gelu rigens, ab Ecclesia ad infirmitorium à Fratribus apportatus sit. Quo in fervore, sibi præsens semper, ad finem usque vitæ perseveravit. Denique animam sanctam, cum magna jucunditate spiritus, Creatori suo, inter ultimi Sacramenti unctiones reddidit, anno ætatis 67. Christi 1623. 17. Ian. *Ita ferè ad Verbum Carolus à S. MARIA Fulienſis.*

V. Guilhelmus.

Exemplar Virtutis.

Felix mors.

In Britannia S. Vltani Lindisfarnensis Monachi, insignis librorum scriptoris, & vitæ innocentia clarissimi, qui sub Sancto Segino Abbate claruit, cujus anima ab Angelis in cœlum deportari visa est, & manus defuncti corporis ægro imposita, ipsum ab infirmitate liberavit. *Ex monim. Lindisf. script. Angl. Ioann. Colg. &c.*

S. Vltanus, monachus.

In Hispania ad Tagum fluvium in finibus Carpentanorum, multarum insignium Virginum Ordinis nostri Moniahum, quæ cum Anno Christi septingentesimo octuagesimo secundo Mauri gentiles eas regiones ferro & igne vastarent, & jam Cænobio ipsarum imminerent, de jurata Virginum Sponso castitate sollicitæ, ne violarentur ab hostibus enixissimis precibus à DEO consequutæ sunt, ut à terra unà cum Cænobio absorberentur. Res admiratione plenissima: *Quædam campanula*, ait Luitprandus Ticinensis, *statis diei horis auditur, qua vocante ad preces conveniebant*, durante tanto post tam illustris rei memoria, & miraculo per miraculum designato. *De quo consulendus Luitprand. cit. apud Laurent. Ramirez de Prado, cujus item historiæ meminit Iulianus Archipresb. S. Iustæ in Adversariis n. 550. & Augustinus Barbosa.*

Plures Virgines.

Stupenda res.

XV. Cal.

XVIII. Januarii. D.

S. Leobardus. TVronis in Gallia S. Leobardi recluſi, qui mira abſtinentia & humilitate refulſit. Hic ingenuos, & ſpectata morum probitate parentes habuit, quem pater, ubi primùm aptam conjugio ætatem attigit, ne ampliſſimæ poſſeſſiones in aliorum devolverentur manus, liberis procreandis dare operam voluit, & ut annueret conjugem ducere perſuaſit. Sed patre morte ſublato, curato funere, dum nuptiali ſplendore excultus ad fratrem properat, ab eo temulento, domo excluſus, multisq; injuriis appetitus, in vili quodam tugurio pernoctavit. Ibi â Numine tactus, deſerendarum opum, & ſæculi inanis fugiendi conſilium cœpit; & ad S. Martini Turonenſis tumulum peregrinatione ſuſcepta, Monachum ibidem profitetur, admirandis paulo poſt virtutibus, nec non miraculis commendatus. Iejuniis, vigiliis, ſilentio & oratione adeò delectatus eſt, ut neque ad momentum ab his exercitiis ſe avelli pateretur. Inter miracula celebratur febrium prodigioſa depulſio, quod febricitantes quoscunque, vino cruce ſignato, mirificè curaret & liberaret. Mortuus eſt ſanctiſſimè eo tempore, quo Divi Martini Cœnobium novo fervore arſit, â S.P.N. Mauro ejusq; collegis & diſcipulis noviter inſtitutum. Sepultusq; in ſuo, quod ſibi ipſi foderat & ſculpſerat ſepulchro, multis ſanctiſſimorum Fratrum lachrymis piè & religiosè curatus. *Ex Greg. Turon. Baron. ſcript. Gall.*

Fit Monachus.

Febricitantium Patronus.

S. Deicola. In Germania, Monaſterio Ludorenſi, natalis S. Deicolæ Abbatis & Confeſſoris. Hic Britannus patria, ſponte pro Chriſto exul, S. Columbanum in Gallias ſequutus & Germaniæ Luxonienſis primum Cœnobii Aſceta, pulſum è Burgundia Magiſtrum dum ſequeretur, pedum manuumq; doloribus graviſſimis impeditus, Abbatis ſui provolutus pedibus, ut illic conſiſtere ſibi liceret impetravit. Errâs proin in ſolitudine, & nimia ſiti exhauſtus, fontem precibus ſuis prodigioſè elicuit, & reperta demum, bubulco monſtrante, S. Martini Eccleſia, quam Clerici aliquot curaverant, prope ipſam ſedem figere decrevit. Eum prius quam bubulcus deduceret ſollicitus de porcis, ne quem interea proderet, â Sancto ſecurus eſſe juſſus, quod baculum ſuum cuſtodem vicarium loco defixiſſet, ubi revertit, gregem benè paſtum, circum Deicolæ lituum accubantem, numerum iniit, & miraculo obſtupuit. Invidêre Monacho Clerici frequentem Eccleſiæ aditum, & ſtulta ſimul atq; impia molitione, peſſulis ac repagulis oſtium occluſere, quod raro prodigio, fremẽtibus licet illis, viro Dei divina virtute reſeratum patuit. Nec territi miraculo improbi abſtitere, oſtio deinceps vepribus obſtructo, illæſo nihilominus per ſpinarum aculeos Deicola in templum penetrante. Domino proin loci dũ quererentur, indigno is ſcelere, virum ſanctiſsimũ caſtrari præcepit, deditq; illico dignas ſceleris immanitate pœnas, mox per inexplicabiles earundem partium, veſicæ & viſcerum dolores, his ipſis ruptis atq; effuſis horribili morte ſublatus. Hujus uxor Berthildis Religioſa fœmina, longè aliter ad virum D E I affecta, & Eccleſiam illam, & villam ſuam, perpetua donatione Deicolæ tradidit, ad quam poſſeſſionem ineundam ab eadem evocatus, cum præ nimio æſtu veſtem depoſituro, Berthildis miniſtri eam excepturi occurrerent, renuit id officii, & ſolari radio, haud aliter, atq; perticæ alicui appendit. Mox conſtructo Lutrenſi Cœnobio (Luders vulgò) plurimos paulo poſt ibidem diſcipulos aggregavit. Locum regia liberalitate auxit Rex Clotharius, cum aprum ferociſsimum inſectatus fugientem ad Deicolæ pedes feritatis oblitũ reperit. Romam profectus Monaſterio ſuo patocinium ſedis Apoſtolicæ conciliavit, reverſusq; abdicato Abbatis munere, ſuffectoq; Columbino diſcipulo, ipſe in cellula incluſus ſoli cœleſtium rerũ contemplationi vacavit, ut hoc quietis Monachicæ adjumẽto, felicius ſe ad mortem præpararet: qua deniq; deceſsit ſanctiſsime 15. Cal. Febr. cum admirandus in omni vita apparuiſſet. Cœnobium autem ſuum etiam à morte curæ habuit, & prodigioſè defendit, quod nec quidquam aliquando Hunni incendere conati ſunt. Ipſum Heberardus ſenior Alſatiæ Comes poſtea occupavit; cujus mox filii Heberardus junior, Hugo, & Guntrannus paralyſi percuſsi, ſola remanente libera lingua, qua ſuum, & patris ſcelus faterentur, qui ad ſepulchrũ Deicolæ ſupplices, prodigioſè recepta ſanitate, Monaſticen ibidem cum patre profeſsi ſunt. Hugonis autem

Vltio divina.

Monaſterium Luders.

Abbatia ſe abdicat.

Mira ultio cœleſtis.

Baculum cuſtos pecoris.

autem uxor Hildegardis Comitissa, muliebri curiositate, cum sancti viri sarcophagum aperire conaretur, repentinus terræ motus ædificia universa concussit; sequuta sunt tonitrua & fulgura, & ipsa, & qui una aderant amentes facti excæcatiq; sunt, loco per duas horas densis tenebris obscurato, ut facilè appareret, quanta majestate Deus, servi & quem delegerat amici sui, consuleret dignitati, ut de aliis Deicolæ prodigiis plura recensere supersedeamus. *Ex Vita apud Hug. Menard. mon. Cæn. Lutrensis & Compendiani, Petro de Nat. Vinc.*

Item alia.

SS. Liberata & Faustina.

Neucomi S. Virginum Liberatæ & Faustinæ; quæ patrem Ioannatem habuere virum præpotentem, Cutii Dominum (arcis celebris inter Paduam & Apenninū agri Placentini) à quo pie educatæ, cum quadam die mulierem mariti sui mortem inconsolabili luctu dolentem & flentem exaudissent, à carnali matrimonio abstinere, & immortali se sponso dedicare unanimi consensu decreverunt. Quare inscio patre, Marcello presbytero quodam ducente, pretiosiora quævis muliebria secū deferentes, patriam deseruere; Comumq; trajecto Pado, tridui itinere pervenère. Ibi oratorio ante Portam civitatis in honorē Deiparæ condito, magnæ Matris addictæ obsequio, per hanc Virginum Sponsum ejus filium demereri studuerunt; assiduisq; orationibus, jejuniis, & vigiliis sese multū exercuerunt. Sed ob populi frequentiam inde discedentes, ad Coxiam fluviolum haud procul ab urbe, Ecclesia primùm S. Ioanni Baptistæ, tum condito juxta Cænobio cucullum complexæ, multis DEO sacris Virginibus aggregatis, vitam sanctissimam, sub arctissima Regulæ observantia ducere aggressæ sunt. Eas comperta re, frustra avertere, & ad se revocare pater conatus est, quarum constantia victus, & ipse annuit, imò, ut in sancto persisterent proposito, easdem exhortatus est, & multa eidem Cænobio (quod hodiè Divæ Margaritæ nuncupatur) à se empta liberalissimè contulit. Illæ verò, multis vigiliis cōfectæ, lampadibus oleo plenis, & lucidissime exardescentibus, venienti sponso hilares occurrère, Faustina quidem natu minor 18. Cal. Febr. Liberata triduo post sororem, feliciter consumatæ. Quarum corpora ibidem condita, postea in majorem urbis basilicam A. C. 1317. translata sunt, earūq; hodie solemnior memoria celebratur. Ex monim. & Breviario Comensi & Plac. Extatq; celebre item harum Virginum nomen apud Veronenses & Mantuanos.

Cænobium condunt.

Moriuntur

B. Michael Martyr.

In Hispania B. Michaelis Congregationis nostræ dé Montesia, sub Instituto Cistercien sium nostrorum religiosissimi Sacerdotis, qui postquam seipsum disciplinis, jejuniis, aliisq; mortificationib⁹, superare, carnemq; spiritui subjicere didicisset, ad majorem perfectionē anhelans, Apostolicis laboribus totum se dedit, & nullis nec laboribus territus, nec extremis vitæ periculis, inter fideles libera voce Christum prædicare cœpit: à quibus captus, cum nec minis, nec blanditiis à Fidei confessione dimoveri posset, vivus in ignē injectus, gratissima DEO victima & holocaustum, factus in odorem suavitatis, cœlo terrisq; fragrantiam affudit, ad Martyrum præmia evocatus. *Ex Menolog. Cisterc. Chrysostomi Henriq. & Annal. nostr. Bened.*

Romæ depositio B. Paschalis eo nomine II. de quo fusi⁹ agemus 19. Cal. Sept. *B. Paschal. II.*

In sacro monte Casinensi B. Ioannis Veneti, exrnia virtute Monachi, patientia, humilitate, & obedientia insignis, qui quanti apud Deum meriti esset, post mortem ej⁹ patuit, cum Frater quidem hernia seu ruptura graviter laborans, ad sepulchrum ejusdem optatam acquireret sanitatem. *Ex monim. Casin. Libro de ortu & vita Inst. Petr. Diac. Marchesio.*

B. Ioannes monachus.

Ferrariæ in Monasterio Monialium S. Antonii, depositio B. Beatricis Atestinæ sive Estensis Principis, quæ cum filia esset Azonis, eo nomine IX. potentissimi Ferrariæ, Mantuæ, Veronæ & Anconæ Marchionis, ac Galeazio Manfredo, Vincentiæ ac Verardini Principi conjugio copulata esset; hoc mortuo, contempus amplissimis opibus, genere, & honoribus, arctiorem ingressa viam, in Monasterio prædicto à se fundato Deo dicata, æternum illustrissimæ familiæ decus, insigni vitæ sanctitate attulit, & miraculorū gloria à Deo honorata, supra omnem omnium Majestatem Principum verè illustrissima refulsit, e carcere corporis ad palatia æternitatis evecta anno Christi 1262.

B. Beatrix mon.

Decus Atestinorum.

In Sicilia S. Zachariæ Monachi & Eremitæ, magno vitæ rigore, & contemplationis studio celebris. *Idea Sanctorum Sicil. Octav. Cajet. Hugo Menard.*

S. Zachar.

In Onnensi Hispaniæ Cænobio Diœcesis Burgensis translatio S. Eneconis, ejusdem loci Abbatis, cujus sacrum corpus cœlesti odoris fragrantia, & magna miraculorum gloria illustratum, innumeris deinceps prodigiis, fidelium fidei ac devotioni à Numine commendatum est. *Ex Martyrol. Hisp. Ioan. Tamay.*

Eodem die Canonizatio solemnis Melliflui Ecclesiæ Doctoris Divi Bernardi qui

Canonizatio S. Bern.

qui hoc ipso die magno fidelium plausu & gratulatione, ab Alexãdro III. Pont. Max. Anagniæ in Sanctorum numerum relatus est, A. C. 1164. undecimo post obitum anno, de qua solemnitate extant ejusdem Pontificis litteræ datæ anno insequenti; quibus honor ejusdem toto orbe propagatus est.

XIV. CAL. FEBRVARII.

XIX. Ianuarii. E.

S. Wolstanus Episc.

IN Anglia depositio S. Wolstani Episcopi Wigornensis, admirandæ sanctitatis & patientiæ viri. Wolstanus Varevicensis patria; presbyter ante, quam Monachus fuit. Inter Missarum solemnia, aßam fortè carnem odoratu percipiens, cum appetitum irritari adverteret, & pruritum sentiret, voto quamprimum facto, carnibus perpetuo sibi interdixit. Posteà primùm in Cœnobio nostro Wigornensi cucullum amplexus, per omnia exercitus munia & officia, Prioratus honorem meruit. Jejunus, vigiliis & orationi perpetuo se dedit, super scamnum in Choro, libro in quo orabat capiti suppositio, dormire consuevit; hic lectulus, hoc pulvinar sancto viro satis fuit. Orans de nocte Deum, importune ab apparente spectabili forma cacodæmone ad luctam seu duellum provocatus, cum importunior hic insultaret, fatigatissimus licet & exhaustis viribus, superbum tamen luctatorem aggressus, tertium concurrens, tertium in terram dejecit, irrisumq; fugere compulit. Mulierem genere nobilem, at ignobiliter lasciviente, & ad lascivos amores provocantem, impacta, ut totis exaudiretur ædibus alapa, abegit. Solitus ferventissimè prædicationi insistere, cum objurgaretur: Pontificum esse prædicare, Monacho autem claustrum & silentium competere; graviter & breviter: *Verbum DEI non est alligatum*, respondit, is verò, qui reprehenderat, visus ad tribunal æterni Judicis rapi, & ad flagra damnari, ne somnium crederet, restitutus sibi, reapse in tergore flagra & livores circumtulit, sed â servo DEI curatus prodigiosè convaluit. Tribus in hebdomade diebus, omni cibo Wolstanus abstinuit; reliquis tribus porros & caules elixos cum pane hordeaceo comedit. Eduardo Rege Anglis imperante Episcopus designatus & â SS. Sedis Apostolicæ Legatis ut annueret rogatus, cum *de collu i malie*, quam indignum consentire affirmaret, neque ullo modo persuaderi se sineret, Divino tandem oraculo territus, acquievit. Sed cum Wilhelmus postea Rex, tanquam minus eruditum, eo honore indignum contenderet, & depositum vellet, atque convocato Concilio S. Lanfrancus Archiepiscopus & Primas Angliæ, ab ipso lituum pastoralem repeteret; Wolstanus ad sepulchrum S. Eduardi Regis in ipsa Basilica progressus: *Tu scis Domine mi*, inquit, *quàm invitus hoc onus susceperim, quoties subterfugerim, quoties me cum quererer, absentaverim: Fatcor, insipiens factus sum; sed tu me cum Episcopis coëgisti.* Quibus dictis, elevata paululum manu, baculum lapidi sepulchrali haud aliter atq; ceræ infixit, addens: *Accipe Domine mi Rex, & cui libuerit trade illum.* Sic abiit, positisq; Pontificalibus inter Monachos resedit. Obstupuerunt miraculo omnes, & frustra baculum extrahere conati, ipse etiam Lanfrancus, nec quidem movere potuerunt. Exclamat Rex, prosternitur ad pedes Sancti ipse Lanfrancus, orant universi, baculum reciperet, veniam daret; cum obnixus ille, indignissimum se contenderet. Victus denique precibus omnium, mox ut baculum manu tetigit, hic sponte sequutus sepulchro desilit. Miraculorum gloria cæteroquin Wolstanus mirificè refulsit, absens etiam in maris periculo invocatus, miro modo comparuit, & tempestatem sedavit. Benedictione sola gravissimos morbos curavit, & dæmones expulit. Disciplinam domesticam, cum Episcopus esset rigidissimam habuit; nec Clericos solum, sed & Laicos, Missæ, & Horis Canonicis omnibus interesse voluit; sed nec aliorsum famulum dimisit quemcunque, cui non preces certas, septies in die persolvendas Numini, injungeret. Serius maximè erat, & gravis moribus, constituitque observatores, qui neminem impune ridere sinerent, quin, seu potu careret, qui riserat, sive ferulæ ictum & plagam manu exciperet. Missas duas minimùm quotidie audit, tertiam autem, Majorem, ut vocant, seu solemnem, Hebdomadarii vice ipse decantavit. Collationi Monachorum post cœnam diligenter interfuit; fere etiam, ubicunq; ageret, nec Verbo DEI intendere oporteret, monachicis se exercitiis occupavit, & cellulæ includens contemplationi inservit. Prophe-

Cum dæmone luctatur.

Deponitur.

Restituitur.

Absens invocatur & subvenit.

Insigne responsum.

Observa disciplinam aulæ.

Abstinentia.

Fit Episcopus.

phetico clarus Spiritu, multis eventura prædixit. Corpore jejuniis ita exhausto fuit, ut vix cuticula ossibus hæreret, & annulus Pontificalis digito hærere non posset, *quem tamen*, inquiebat, *uti sine ambitu suscepi, inseparabilem, in humum portabo.* Dictu mirum! Mortui caro renascens, protuberantibus manuum articulis, omnem inediæ maciem supplevit, nec annulus, de quo prædixerat, abstrahi poterat. Sic & sactum ejus corpus, cum vestimentis, post annos ab obitu centum, repertum incorruptissimum, præter miranda alia prodigia, tribus mortuis ad tumulum ejus deportatis vitam restituit. Obiit Anno Christi 1067. ætatis 87. quem tamen alii 1095. mortuum contendunt, cum Pontificatum sanctissimè annis 34. administrasset. *Senat. Bravon. in Vita, Polyd. Virg. Matth. Westmonast. Nic. Harpsfeld. Eduard. Mayhewv. Iepes. Baron. Molan. Galesin. Menard.*

Mirares!

Tres mortuos suscitat.

S. Blaithmaicus.

In Iona Insula depositio S. Blaithmaici Abbatis & Martyris, cum sociis Martyribus, qui à Danis cæsi sunt. Blaithmaicus Hiberniæ Regis filius, contempto fastu regio deliciisque ac opibus, paupertatem Christi, Regnis mundi hujus omnibus prætulit, & patre relicto, ad Monasterium profugiens cucullum induit, in eoque tanta vitæ perfectione enituit, ut etiam Abbas eligi mereretur. Ei futura prædicere â Numine concessum, præaliis magnis gratiis plurimum celebratur. Martyrii postea incensus desiderio, cum non paucis Monachis Cænobio exiit; sed quod votis frustraretur suis, ad Cænobitas suos reversus est. Secundo monitus â Divino Spiritu ad Insulam Pictorum Ionam devenit, delatusque ad Monasterium Divi Columbæ, cum Danorum prævideret adventum, Monachos, si qui fugere vellent, ne differrent, admonuit. Eos autem qui remanserant ad constantiam exhortatus, irruentibus barbaris, voto denique suo potitus, cum sociis per Martyrium cœlos meruit, & lætus conscendit, Regio suo sanguine insulam illam æternum consecrans, & solidior purpuræ tinctura nobilitans. *Ex Walafrido Strabo, Hen. Canis. Hug. Menard.*

Propheta.

Fit Martyr.

S. Launomarus Abbas.

In Monasterio Corbionis in pago Dorcasino S. Launomari Abbatis & Confess. Hic parentes, cives Carotenses habuit, puerulus patris greges pavit, & missa alimenta, paucis vivens in pauperes distribuit, ipse ad solis primum occasum frugalissime refectus. Inde ab admirantibus indolem parentibus presbytero cuidam creditus, mirè in litteris ut pietate profecit. Tum factus & ipse Presbyter, inde eremita, postea Monachus; demum Abbas creatus est, & multorum Monachorum Pater effectus. Carnotensis primùm Cænobii, dein conditi à se Corbionensis curam gessit. Soli etiamnum in eremo agenti, necem machinati latrones sunt, sed cum in conspectum ejus venissent, tanto terrore correpti sunt ut ad pedes ejus effusi supplices, reatum faterentur, veniam exorarent, quibus ipse conatus eorundem sibi perspectissimos fuisse prodidit, & seriò pœnitentes à se remisit. Claruit mira miraculorum gratia, quæ inter, illatâ jam à Fratribus messe formidandum Cænobii incendium signo Crucis extinxit. Lucernam tertio una nocte extinctam à cacodæmone signaculo eodem toties reaccendit. Similiter annosam & ingentem quercum raro prodigio aliorsum transtulit, multaq; alia miracula edidit. Ratius illud & inprimis memorandum, ad eos qui varia fortuna, ut ajunt, opulenti facti sunt, exemplum: Cum opem ejus Hermolaus, vir nobilitate gravis & opibus præstans, graviter ægrotus imploraret, & quadraginta solidos dono mitteret, quos cum admittere vir DEI omni modo recusaret, importunis denique ministri precibus, tantum annuit, ut in manus sumeret, & pondus nummi cujusque velut libra appensi, expenderet. Stupenda res! Agnovit prodigiosissimè nummos singulos, unde quisque comparatus esset illuminatissimus Abbas, & ex us omnibus, unum solummodo mundum, & non rapina acquisitum deprehendit; quem unum Monasterii reservans usibus, reliquos remisit, cum hoc ad ægrum responso: *O homo! pecunia ista iniqua est, & Divinam non potest mutare sententiam; sed nec peccatorum remissionem impetrare, nam victimæ impiorum abominabiles sunt Domino.* Retulit rem omnem superstiti etiamnum hero servus, qui paulo post morbo absumptus perit. Launomarum cum non multo ante quam cœlos peteret evocasset Malardus Carnutum Pontifex, ut præsentem coleret, prænunciata gravi patriæ clade reversus ad cellam, post dies pauculos carne solutus cœlum conscendit post annum Christi 650. *Ex Vita, Petro de Natal. Vincentio.*

Latrones convertit.

Miracula varia.

Mirares!

Futura prædicit.

In

B. Henricus monachus.

In Monaſterio Claræ vallenſi depoſitio B. Henrici Monachi, Hic nobilis genere, multorum Caſtrorum quondam dominus, cum Doctor Mellifluus Crucem in Diœceſi Conſtantienſi prædicaret, ejus compunctus ſermonibus è vitiorum cœno emerſit. Cum autem Gallicam & Teutonicam calleret, exacto probationis anno, collega itinerum à Bernardo adhibitus, & interpretis munere functus, viri ſanctiſſimi convictu, magnus & ipſe evaſit. Ejus converſionem adeo doluit quidam ex ejº famulis ut in Bernardum illico telum contorqueret, & è medio ſublatum vellet, qui cum ipſe ulciſcente Numine mox ruens morte lueret, Bernardus Henrici flexus precibus, mortuum vitæ reddidit. Vixit Henricus plurimos in ordine annos, ea omnino gratia, ut omnia veri monachi decora in unum confluxiſſe viderētur. Charitate inprimis mirificè arſit, ut ſæpe Angelos attraxerit, quin ab Angelorum Rege viſitari meruerit. Infirmorum curam habere juſſus, omnium ſe patrem exhibuit. Graviter ægrotum fortè conſiderans, & meliuſcule habere exiſtimans, cum ad Matutinas ſe contuliſſet, fatigatione ex diurnis laboribus oppreſſus, nonnihil obdormiit. Cui Salvator illico in forma ægri apparuit, & ſuper pectus ejus ſe reclinans acquievit. Cumq; territus Henricus ſurgere conaretur: *Bone Henrice*, inquit Chriſtus, *ſine me quieſcere*. Expergefactus hoc dicto, dum ad ægrum recurrit, cum morte luctantem reperit, quem cum de more ad terram demittere conaretur, ſupra pectus ejus ille expiravit. Fuit tanti ab ordinis Præſidibus Henricus factus, ut ad Capitulum generale convenientes, ad ipſum pro ſolatio ſpirituali recurrere conſueſcerent. Mortuus eſt ſenex decrepitus, membris contractus, unde & Contracti nomem obtinuit A. C. 1211.

A Chriſto viſitatur.

Magni fit.

S. Stephanus Mon.

In Monaſterio Caſinenſi, S. Stephani cognomento Veneti ejuſdem Cœnobii Monachi, vitæ ſanctitate & gloria miraculorum illuſtris, quo mortuo Agundia religioſiſſima fœmina columnam igneam è domo infirmorum cælum conſcendere vidit, mittensq; qui cauſam exploraret, ipſa hora Stephanum mortuum intellexit. Cluruit ſub A.C.1080. Ex monim. Caſin. Petro Diac. Annal. noſtr. Hugo Menard.

In Italia prope Spoletum, felicíſſimus ad Dominum tranſitus, S. Abundantiæ Virginis, diſcipulæ S. Majoli Abbatis. Hæc Exuperii & Sigiſmundi Nobilium parentum filia, ſupernæ Electionis varia argumenta vix edita in lucem meruit, dum enim baptizaretur, illico lampades cælitus accenſæ exarſere, & campanę ſeipſis compulſatę, omnes in admirationem rapuêre. Puellula octuennis diu in Eccleſia DEI parā veneratur puerum Ieſum inter brachia complexam, & puerum pro pomo aureo interpellat, ipſa porrecta mox manu, pomum donat, quæ domum regreſſa dum quæ redonaret quæreret, hyberno tempore enatos quam primùm flores, Ieſulo ſuo decerptos, largitur. A Sancto Raphael edocta, ſibi à Numine cuſtodiēdam traditam, ab eodem ſtatim ad S. Majolum Divi Marci prope Spoletum Abbatem adducta, eidē ex parte Dei pro diſcipula & filia eſt cōmendata. Is poſtea ad terrā Sanctā peregrinatione ſuſcepta, diſcipulā ſecū duxit. Illic in loco quo B.M.V. filio crucē bajulanti occurrit Abundantia uncinis ferreis adeo corpº excarnificavit, ut pene pro mortua haberetur. In ſpelunca S. Onuphrii totum ferè quinquenium eremiticā exercuit. Spoletum reverſa deq; morte imminente à S. Raphaele edocta, è manibus S. Majoli ſacram ſynaxim percepit: obiit A.C. 804. campanis mirè, & nullius hominis impulſu conſonantibº, campis, quā funus ferebatur illico germinātibº & arboribus, Ianuario menſe frondes & fructus producentibus, exaudita Angelorum Muſica, *Veni Sponſa Chriſti*, congeminantium. Vivens ipſa mortuum vitæ reddidit, à morte autem variis quam primum ægris prodigioſa ope adfuit, multo deinceps concurſu fidelium frequentata. *Ex Severino Minervio, Philippo Leoncillo, Ioan. Bapt. Bracceſcho, Phil. Ferrar.*

Stipendi favores.

Peregrinatur in terram Sanctam.

Mors gloriosissima Anno 804.

B. Beatrix.

In Hannonia, Monaſterio Spinoſi Loci depoſitio B. Beatricis Virginis, quæ Chriſti amore capta, & ſæculi delicias faſtidiens, Cœnobium illud inchoavit, & cucullum amplexa, ſub ſanctantiſſima ordinis Reformatione Ciſtercienſi, vitam Sanctè tranſegit. Deceſſit A. C. 1220. *Iacob. Guiſſianus, Aub. Miræus, Chryſoſt. Henriq.*

XIII. CAL. FEBRVARII.

20. Ianuarii. F.

S. Maurus Epiſcopus.

COEſenæ, S. Mauri Epiſcopi, virtutibus & miraculis clari. Maurus (quem Romanum patria, & Ioannis IV. Pontificis Maximi fuiſſe nepotem ferunt)

ferunt) cum virtutis & prudentiæ laudibus floreret, è Cœnobio ad Cæsonatem, Cathedram vocatus, adirabili virtutum omnium splendore ita refulsit, ut cum eo postea decedente, lux pariter omnis Cæsenatis Ecclesiæ extincta videretur. Is etiã Episcopus de Monachorum studio atque exercitus nihil remisit, & quo facilius atq; felicius iisdem operam navaret, in monte quatuor stadijs ab urbe distante, cellulam sibi struxit, in qua sacro inprimis Quadragesimæ tempore jejunijs & orationibus strenue vacaret, & quoties per Ecclesiæ suæ negotia liceret, eo *velut ad dulcissimum epularum conviviũm*, recurreret. Illic fluento divinæ contemplationis animum recreans, quidquid ex humana conversatione pulveris contraxisset, oratione excussum etiam lachrymis expiabat. Cum autem post pervigilem Ecclesiæ curam, à sæculo migrasset ibiq; humatus esset, *innumera & admiranda prorsus ad ejus tumulum miracula patrata sunt*, ex quibus pauca promere libet: Cum terra undiq; excreuisse ita tumulus tegeretur, ut vix jam saxi sepulchralis summitas appareret, accidit, ut quidam pedem ligulam soluti calceamenti ligaturus, in eo saxo poneret, qui sic illi adhæsit, ut nulla vi retrahere posset, donec ad rei novitatem populo accurrente, parte ea saxi à reliquis ferro abscissa tumulus sancti Episcopi derectus est, ac magnæ cœpit esse veneration, insigni paulo post extructo Monasterio. Inde frequentiora denceps miracula, adeo quidem ut qui limaturam solum de sepulchro sumptam poculis miscerent, & inde biberent, varijs morbis prodigiose liberarentur. Quæ propter, & alia, sanctissimi sin Pontificis merita Cæsenates, ipsum urbis & Diœceseos Tutelarem seu Protectorem elegerunt, quem & deinceps summis honoribus prosequuti, solemniore quotannis memoria religiosissimè venerantur. Ex monim. Cesẽ. Petro Damiani, Phil. Ferrar.

Cellula amor.

Innumera miracula.

Patronus Cæsenatum.

In Hibernia S. Fechini Abbatis & Confessoris. Fechinum à puero specialis Numẽ delegisse ac dilexisse miraculum prodidit cum primum in lucem est editus; quando ipsa hora tota in qua natus est villa exarsisse visa est, innocuo tamen igne, & quo splendior infantis atque electio præsignificaret. Fouanensi in Cœnobio professus Monachum, juvenem quoq; ætatem magnis prodigijs commendatam habuit, cũ alia inter missus ab Abbate pro quærenda aqua, fontem ex arente solo mire elicuit. Iuslis pratum Cœnobij custodire, nihil indignum se esse sensit, sed velut magnæ dignitatis munus promptissimè susscepit, ex quo prato, cum immissi à Tyranno quodam equi gramen comederent, illico extincti sunt, quos tamen Fechinus, pœnitente facti Regulo, vitæ restituit. Fuit mira innocentia & simplicitate præditus: & Taurum aliquando pro vacca mulsurus, quæstus Numini, quod lac ille mulieribus, nec sibi daret, mox mirè meruit, ut lacte turgeret & large redderet. Cæterum vitę sanctitate dignissimus visus, qui alijs præesset. Abbas delectus, trecentos Monachos in omni virtute eximiè instituit, apud quos sancto inprimis exemplo plurimum potuit. Hospitum curam cordi plurimum habuit, & cum deesset necessaria iisdem cælitus impetravit, eo etiam insigni miraculo, hospitalitatis item procul dubio prę-mio à Deo honoratus, quod ad molendinum ejus aquæ contrario omnino naturæ cursu monte adverso currerent. Instrumenta Fratrum mari mersa, Elisei instar & S. P. Benedicti, mire e fundo retraxit. Reginam Laginæ defunctam, itemq; alium mortuum ad vitam revocavit. Dignus etiam Apostolatu judicatus, ab Angelo ad conversionem cujusdam insulæ destinat° de populis illis immortaliter meruit. Solem quandoq; Gedeonis instar consistere grandi miraculo impetravit, cum non speraret ante occasum ejus, cum Fratribus ad Cœnobium reverti. Ad preces ejusdem ingens petra terris ablorpta est, cum eo loci mortui difficulter sepelirentur. Ejus cõtemptũ mire & horribiliter ultus est Deus, cum duo ejus contemptores morte quãprimum plecterentur. Fuit vir per omnia magnus & mirandus, clarutq; A. C. 670. *Ex diversis ver. Britann. scriptt. & vita ejusdem, Ioan. Colg. Annal. nostr.*

S. Fechinus Abbas.

Ejus humilitas.

Taurũ mirè mulget.

Hospitalitas mira.

Solem stare facit.

In Britannia S. Molaci Abbatis, magnã miraculorum gloria conspicui. Is illustribus natus parentibus, quibus Divinitus promissus est, isdemq, senes & steriles juvenescere visi sunt. Eo nato cum aqua deesset qua baptizaretur, cælitus reperta est. Fuit in vita omni virtutum omnium speculum condiditq; Monasterium Tulachminense, cujus ipse & lapis angularis, & solidiore sanctitate fundamentum insigne extitit & firmamentum. Demeruit diversa regna & provincias, aliaq; intergrandia merita, Regem Dublinensium, jamjamq, moriturum, integerrimæ restituit sanitati. Sed & Cataldi Regis Mamoniæ conjugem puerperio mortuam, ad vitam revocavit. Mirum omnino illud: cum Frater quidam ipsum offendisset, offensam illico morte luisse, qui

S. Molacus Abbas.

Maxima merita.

Digitized by Google

qui ab ipso vitæ redditus, cum eidem diei unius servitium, (quasi in recompensationem offensæ) quam religiosissimè impendisset, iterum in Domino, & tunc quidem felicissimè requievit. Fuit potentissimus grassante pestilenti lue, se invocantium apud Numen Patronus, atq; insuper ut qui ejus suffragio superstites tantæ cladi manserant fœcunditate mira â Numine donarentur, & crescerent in gentem magnam impetravit. Idem peste eadem extinctos septem idololatras miseratus, fusis precibus vitæ restituit, & in fide instruxit. Claruit & aliis magnis miraculis, & fractæ quandoque navis fragmentis brachium quoddam maris felicissimè transfretavit. Consuluit plurimum Mumoniæ Regno, cujus Rex totum se viro sancto permisit, ipsumque sibi à confessionibus & conscientia moderanda esse, impetravit. Ad superos emigravit post Ann. Christi. 680. *Ex cit. Hib. & Brit. script.*

Pestis depulsor.

7. mortuos simul excitat.

In Hannonia, Monasterio Camberonensi, natalis B. Danielis ejusdem loci Abbatis, qui apud Gerardimontium natus, magnum vitæ Monachicæ magistrũ, S. Bernardum meruit, â quo Abbas prædicti Cænobii renunciatus, variis virtutibus, & abstinentiæ inprimis laude excelluit, ita quidem ut cibis nullis unquam, sed nec pane saturaretur. Humilitatem insuper sanctius coluit, neque Abbatis titulo ut uteretur persuaderi potuit. Fama autem sanctitatis latè cognitus, Regibus & Principibus eo nominè eximiè charus extitit; unde vetus distichon illud

B. Daniel.

Vt Daniel charus Chaldæis Regibus olim
Sic nostris charus Regibus iste fuit.

Regibus dilectus.

Inde Cænobium reditibus auctum, cum antea vix necessaria habuisset, Principibus in Danielem suum adeo propensis, ut in ejus gratiam plurima Cænobio conferrent. Illud insigne ejus meritum præ aliis celebratur, quo ad discordiam inter Regem Galliarum & Flandros componendam, in negotio amplissimas concernente provincias strenuam operam navavit. Portentosum rarioris â Numine gratiæ illud fuit, quod dum in studia sera etiam nocte incumberet, lucerna nõ eguisse memoretur, digitis ejus candelarum instar splendide colluentibus, & lumen prodigiosissimum viro DEI ministrantibus. Claruit vir Sanctus A. C. 1190. *Arnold. de Raisse, Iac. Mejer. Fascic. S S. Cist. & Menol. Henriquez. Ang. Manriq.*

Ejus digiti illustres.

In Monasterio S. Laurentii Cultus boni depositio B. Benedicti, qui in sacra Congregatione nostra vallumbrosana S. P. N. Regulam professus strictioris vitæ observantia, & omnium studio virtutum mirè excelluit. De licentia autem Abbatis sui, solitariam sectatus vitam, in loco haud multum remoto parvulam sibi cellulam condidit, in qua longis vigiliis & incredibili abstinentia macerans carnem, inde nunquam, nisi in Paschate & festis majoribus ad Cænobium revertit. Supremo deniq; anno, quasi valedicturus Fratribus cum in festo Nativitatis pietati & Religioni in Cænobio enixius vacasset, illic ad festum usque Epiphaniæ perstitit, & prævidens mortem, ne absq; verbo exhortationis â Fratribus discederet: *Non debere aliam esse vitam Monachi, quam jugem ad mortem præparationem, dixit.* Reversusque ad cellulam post paucos dies elevatis in cælum manibus sanctissimè obiit Ann. Christi 1107. Quem quanti apud DEVM meriti esset, mira quamprimum prodidêre prodigia, cum felicissimi ejusdem transitus signum, campanæ â nemine impulsæ, ultro consonantes prodidere, nec miraculo, cum arduum admodum iter ob nives & glaciem ad ejus cellulam inter esset, resolutæ quamprimum sponte nives viam sacrum portantibus funus aperuerunt. In cujus ore, post annorum ab obitu ejusdem trecentorum viginti decursum lilium quasi recens natum, nive candidius inventum est, & corpus cælestem fragrantiam redolens, juxta altare majus, cum pompa in elato tumulo est reconditum. *Ex monim. Vallumbr. Arn. Duac. Huq. Menard.*

B. Benedictus.

Vallũbros.

Felix mors.

Campanæ ultro sonant.

Cistercii B. Galterii Abbatis & Confess. Galtherus sive Waltherus de Ochies, Cisterciensium nostrorum instituum sequutus, ea vitæ probitate se omnibus probavit, ut Longipontis primùm Abbas, dehinc sanctissimi & celeberrimi Cistercensis Archisterii Antistes, totiusq; ordinis Generalis eligeretur. Cum ergo egregiarum virtutum suffultus præsidio, gratia singulari Christi gregem pavisset, sanctis operibus plenus migravit ad Dominum. De eo versus hi Cistercii leguntur:

B. Galtherus Abb.

Doctorum splendor, multos superansque coævos
Galterius veniens confestim transit annos.

Ex Angelo Manriq. Menol. Cist. Chrysost. Henriq. & Annal. nost. Bened.

In Gal-

B. Quilisinda. In Gallis, Monasterio Brigensi, B. Quilisindæ monialis. Hæc perfectionis Magistram absolutissimam, S. Faram sive Burgundoforam nacta, virtutes ejus insigni æmulata studio, successu felicissimo assequuta est. Eam quanti faceret Numen optimum, non uno argumento ostendit, quam prophetico inprimis spiritu commendavit & illustravit, obitum suum disertè prædixit, & quamvis eousq; rudis & ignara litterarum, integrum tamen Pentateuchum, Evangelium, & Epistolas Pauli memoriter recitavit. Sub mortẽ ipsam plurimas Cœnobii sorores in cælum translatas intueri meruit, quibus paulo post associanda, lætum è corporis ergastulo animum transmisit, cælesti Angelorum musica, velut dilectæ Regis suæ sponsæ parentantium imò dormientium blandientium, exaudita. Claruit A. C. 650. *Ex Iona, vita S. Burgundof. Annal. nost.*

Felix mors.

V. Ramirus Rex. In Hispania venerabilis viri Ramiri Regis Aragonum admirando gloriæ contẽtu & variis meritis celeberrimi. Hic Sancti primi Aragonum Regis filius, à prima juventute Monachum in nostro S. Pontii Cœnobio professus, deinde SS. Facundi & Primitivi Abbas; mox exigentibus tanti viri meritis Pompelonensis, tandem Rotæ ac Barbastri Episcopus, Petro & Alphõso fratribus Regibus sine masculæ prole mortuis, perichitante intestinis tumultib⁹ Regno, sollicitantibus Innocentium II. Pont. Max. Aragonus atq; urgentibus, relicto Pontificatu Regnum resumere, & cõjugem ducere coactus est. Proin Oscæ A. C. 1134. Regni sumens insignia, cum Pontificis infulis Regni purpuram ac diadema junxit; idem Rex, conjunx, sacerdos, Pontifex, Monachus & Abbas, mirabili prorsus tot titulorum ut varietate, sic conjunctione. Abdicato proin Pontificis honore, sceptrum pro lituo sumens, provincias amplissimas ab interitu vindicavit, subditisq; præclarè consulens, & jura dans subditis, cucullum tamen sub veste regia, cumq; ista Monachum nunquam exuit, & multa vitæ sanctitate Regnũ administrans plurimis constructis Cœnobus, relicta hærede filia, abjecto denuo diademate, Monasterio se reddidit, & decennio rursum in pœnitentiæ luctu exacto diem suum obiit A. C. 1147. in Monasterio S. Petri tumulatus. *Ex Lucio Marin. Ioan. Vas. Mar. Hemingæ. Reusn. Iepes &c.*

Mira res.

V. Lucidus Episc. Romæ depositio venerabilis Lucidi Episcopi Ficulensis. Hic invalescente, temporum decursu, more ut Abbatiæ plurimæ, iis qui Monachi nec re nec voto essẽt, usurpandæ permitterentur, & ipse Romanum S. Andreæ Cœnobium, à Magno olim Gregorio conditum, & prodigiosè non semel contra infestores ejusmodi defensũ, Abbatis titulo in Cõmendam, ut vocant, accepit atq; usurpavit. Sed cum innocente admodum vita esset & religiosa, eam à Numine gratiam meruit, ut reapse Monachus moreretur; tanta Magni Gregorii in ipsum benevolentia, quanta in alios usurpatores severitate. Quippe Ioanni Monacho, qui eodem in Cœnobio vitam sanctã agebat, & Prophetiæ dono claruerat, ipsũ, ut Episcopum de impendente morte doceret, admonuit. Nec distulit Lucidus sibi consulere, nuxque cucullũ amplexus est; cujus obitum sic describit S. Petrus Damiani: Lucidus, inquit, Ficoclensis Episcop⁹, dum propinquum sibimet obitum minime cognoscit, ad Cœnobialis portum convolat ordinis, ac sacerdotalis insulas dignitatis, monachicis mutat induviis. Et ut noveris quid sibi conversio ista contulerit, sicut authentica Registri testatur Historia, sub ipso migrantis obitu Spiritus sancti gratia lætissimo relucebat vultu. Cui nimirum & antequam moreretur B. Apostolus Andreas apparuit, & qua hora migraturus esset nuncavit. *Ita Damianus, Ioan. Diac. Hugo Menard.* *De morte edocetur.*

Eadem die depositio S. Anastasii Monachi & Confessoris Cœnobii S. Solutoris. Ex Mart. Wionis.

XII. CAL. FEBRVARII.

21. Ianuarii. G.

S. Meinradus Mart. In Gallis Monasterio Augiensi S. Meinradi Eremitæ à latrombus cæsi. Meinrad⁹ sive Megingrad⁹, perillustri Sulgoviensium, Zollerinæ familiæ, Comitũ ortus sanguine, puerili ætate, ad celeberrimum Divitis Argiæ missus Monasterium Erlebaldo monacho magistro insignes in litteris progressus fecit, eodẽq; devinctus loco eum alli amore imbibit. Monachũ professũ, cum eximia eruditionis laude præstaret, inter Magistros & Professores Augienses accẽt⁹, litterarũ disciplinis juvẽtute feliciter instituit, & vitæ juxta sanctioris exemplo, facẽ discipulis illustrissimã prætulit. quietis postea & cõtẽplationis studio solitudinẽ petens: cũ interis multoties infestantib⁹ feliciter conflixit, & Angelico recreatus conspectu atq; solatio, nec loco cessit, nec de constan-

Dæmones vincit.

constantia & susceptо semel vitæ rigore quidquã remisit. Latrones ad se mactandum venientes, non ignarus quid vellent humaniter excepit, potu ciboq; refecit, & cucullum cum tunica eis tradidit: *Hoc*, inquiens, *de manibus meis percipite; meditato autem opere expleto, potestis quælibet per vos tollere. Interim hoc me quæso beneficio afficite, ut corpusculum meum duabus accensis candelis honoretis.* Cæsus crudelissimè ab iisdem, & strangulatus ab ingratis, mox insignibus â Numine prodigus honoratus est: mira nimirum cælestis odoris fragrantia, quę aromatum omnium præstantiam superabat; lumine item quod accendi petierat, prodigiosè succensо; cæterũ tanto timore latronibus perculsis, ut sacra altaris vasa intacta relinquentes, corvis quos nutrierat Sanctus irremissо crocitatu & impetu, eo usq; impios persequentibus, quoad prodigiosa corvorũ infestatione proditi, suspecti, capti, examinati, confessi, dignas parricidio pœnas crucifragio luerent. Meinradi nomine ob merita miracula apud fideles Christianos per Germaniam religiosissimè perennante, & in Sanctorum postea album relato. Passus est A. C. 860. *Ex vost. Const. Bened. t. 2. Annal. Germ. Chron. Aug. Annal. Einsidl. Vita Ejusd. Mart. Herm. Contracto, Ochemio.*

Cæsus â latronibus.

Miracula.

S. Malcaldanus Abb.

In Belgio S. Malcallani Abbatis, qui ex partibus Hiberniæ, Zelo lucrandi animas in Germanias concedens, cũ magnis polleret virtutibus, humilitatis tamen studio præ aliis excelluit, & cum Magister esse Sanctitatis posset, discipul⁹ esse præclegit. Cumq; de florentissimo Floriacensis in exactiore Regulæ observantia flore & fervore multa inaudisset, eodem cum Sancto Cathroe profectus, uterq; inter Novicios recipi voluerunt, eo ipso facti universis Magistri perfectionis. Claruit Malcallanus mirifica vitę sanctitate, & ab Hersuinda Comitissa Monasterio S. Michaelis in sylva Tarascia donatus, nemoris illius obscuritatem Sanctorum splendoribus plurimum illustravit, multasque firmamento Ecclesiæ supremo stellas inseruit, quibus ipse, mortali solutus corpore feliciter insertus est. A. C. 990. *Ex diurer. Britã. script. Steph. Vito, Colga. & ex Vita S. Cathroe.*

S. Hugo Episcopus.

In Monasterio Pontiniacensi, S. Hugonis Antisidorensis Episcopi. Hujus ut mirabilis conversio, sic conversatio Angelica fuit. Placet super initio cõversionis S. Wilhelmũ Divi Theodorici Abbatẽ audire, qui Doctoris Melliflui vim colloquiorum describens, inter alia sic inquit: Adjunctus est ei etiam Dominus Hugo Matisconensis &c. Hic audiens de conversione locu & amici charissimi (Divi Bernardi) flebat quasi perditum, quem sæculo mortuum audiebat. Vbi autem primo data est utriq; facultas mutui colloquii; post dissimiles lachrymas, & gemitus dissimilium dolorũ verba verbis cœperunt conferri, & res rebus comparari. Cumq; inter ipsa verba familiaris amicitiæ, Hugoni infunderetur spiritus veritatis, aliam jam faciem habere cœperunt, verba mutuæ colloquutionis. Datis itaq; dextris in sodalitium novæ vitæ, longè dignius veriusq; facti sunt cor unum & anima una in Christo, quam in sæculo ante fuissent. Ita Guillelmus. Seduct⁹ postea â sociis post dies paucos Hugo â proposito deflectere cœpit quem cum lucrari denuo satageret Bernardus, cumq; socius in campo consedentem offenderet, omnem illi operam dedere, ut Bernardi verba suis colloquiis diverterẽt. Cum loquendi facultate ademta ille in preces cũ lachrymis effusus, imbrem repente cælo detraxit, diffugientibusq; sociis Hugonẽ retinens manu; *mecum* ait *sustinebis hujus pluviæ guttas.* Cumq; soli remansissent, ait Guilhelmus non fuerunt soli, sed Domin⁹ fuit cum eis, reddens eis continuo & aeris & animi serenitatem. Ibi renovatum est fœdus, & propositum confirmatum, quod non potuit deinceps violari. Fecit mirabiles deinceps in cucullo progressus Hugo, & tantos quidem, ut digniissimus postea haberetur, qui primus Pontiniaci Abbas crearetur. Quã dignitatem tanta cum virtutis æstimatione gessit, ut inde ad celeberrimam Antisiodorensis Pontificatus cathedram eveheretur, eamq; Ecclesiam æternis meritis sibi totique ordini obligaret, quæ tanta fuisse memorantur: *ut nullus omnino dies effluxerit, quo non præclara aliqua opera, ad utilitatem ediderit animarum.* Post varios autem in sancta conversatione agones, multosq; pro Ecclesiastica conservanda autoritate exhaustos labores, de exilio vitæ hujus ad cælestem emigrans patriam, insignib⁹ est miraculis honoratus; eoq; inprimis, quod ad postrema hæc supremæ Hæreticorum vesaniæ tempora, sacrum ejus corpus incorruptis simũ servavit DEVS, haud aliter atq; si ea ipsa qua inspiciebatur die in domino obdormisset; cum scelestissimo illorum ausu, non sine æterna ipsorummet confusione tumulo extraheretur, & in frusta â barbaris confusionem suam non ferentibus, tanto post obitum temporum decursu

Eum lucratur S. Bernardus.

Ejus progressus.

Moritur.

Incorruptio.

concide-

concideretur. *Guillelm. cit. Rob. Montens, Barn. Montalb. Bern. Brito, Ang. Manriq. &c.* Obiit Vir sanctus 1151. 6. Id. Oct. Ejus tamen hâc die memoria recolitur. in Menol. Cist.

B. Michael Florent.

Camaldui in agro Aretino, depositio B. Michaelis Florentini Monachi Camaldulensis. Hic egregia nobilitate juvenis Laurentii Medicei pincerna fuit, eidem in paucis charus, quem cum pietati addictissimum cerneret, ad Sacerdotium ipse Princeps promovit, quo in munere, tanto dignum se gradu, vitæ sanctitate comprobavit. Eundem Principem Camaldulum aliquando secvutus, amorem ordinis imbibit, sed post susceptam prius ad urbem peregrinationem tunc primum cucullo se vestiit, inter illustrissima Camalduli sydera merito habendus. Reclusionem paulo post perpetuam impetraus, totus absorptus in Divina fuit, præsertim dum sacris operaretur, tanquam Cherubin in vultu inflammari visus. Dono lachrymarum mirificè excelluit. Orationis autem studio summoperè delectatus, Dominicam in ore perpetuo habuit, inde Divino monitus oraculo Rosarium Christi, quod coronam Domini, & Camaldulense vocant, immortali prorsus merito, fidelium perpetuo usui composuit & posteritati commendavit. Quæ corona, omni diademate regio & gemmato pretiosior, tornatis orbiculis, ab ipsomet Michaele confecta (re cum Majore prius Eremi communicata) Leoni X. Pont. Max. tunc Florentiæ agenti oblata, insigni gratulatione ab eodem accepta, confirmata, fidelibus Christi toto terrarum orbe commendata, & Indulgentiis, ut vocant, largissimis exornata, æterno Christianæ Reip. fructu, in hodiernam usque diem religiosissimè usurpatur. Claruit Michael Spiritu prophetico, aliaq; inter Stephano Eremitę, Meditationem ab eodem mente formatam, ad verbum describens, quasi tunc capiti ejus insedisset, dono misit, hæc insuper litteris addens: *Ipse MARIAE semper Virginis IESVS, semper benedictus Filius, dum manibus venerabilem Eucharistiam contrectarem, cogitatum tuum, quem in cum ipsum ex tota anima jecoras, mihi misericorditer revelavit. &c.* Sic Cardinali Medicæo, qui post Clemens VII. fuit, Pontificatum orbis & urbis diserte prænunciavit. Similiter cum Cardinalis Farnesius, qui post Paulus III. dictus est, sacram Eremum invisteret, Bartholomæo Grottæ ejus sacellano, quiritanti quod Cardinali suo gratis serviret, hæc insinuavit: *Perge fili, quia aliquando te Pontifici Maximo famulari intelliges*, quod audiens Cardinalis ipse Michaelem convenit, & quàndo hoc futurum esset quæsiit: *Post tum Paulo electionem*, inquit, *duorum magnorum Sacerdotum.* Adrianum nimirum & Clementem, intellexit. Neq; minus sibi ipsi eventura prænuncians, cum ultimam celebraret Missam, eam supremam esse prædixit. Fuit mirus vitæ ejus rigor, vinum modicum & aqua dilutum die Dominico admisit. A dæmone graviter vexatus, & plagis contusus, tanto majores consolationes quanto plagas acriores, meruit. Claruit & mira miraculorum gratia, è quibus singulare, cum deploranti mortuum bovem rustico, vivum reddidit. Decessit Ann. Christi 1522. cujus defuncti manum osculatus Ven. Iustinianus Bergomensis mox gravi dentium dolore liberatus est, nihil deinceps morbi ejus persentiscens. *Ex Vita, Aug. Florentin. Annal. nost. Arn. Duac.*

Pontificatum Paulo III. prænunciavit.

Moritur.

Ejus gratia.

Corona Domini.

In Lotharingia Monasterio S. Michaelis, natalis S. Malealmi Abbatis, qui prænotato Monasterio Diœcesi Virdunensi, ob præclara sanctitatis signa prælatus animas sibi commissas sanctis moribus informavit, optimeq; functus suo munere ad paratum sibi præmium â Domino, cui servivit syncero affectu, profectus est. *Ex Mart. Gall. Sanss.*

Multa prædicit.

In Gallia Natalis B. Gaufridi de Amoyo, diversorum per Europam Monasteriorum Fundatoris, viri omnibus cùm corporis, tum animi dotibus prædíti, in quo dona DEI naturam, pietas educationem, judicii maturitas & aliæ perfectiones ætatem superasse prædicantur. Is cucullum postea amplexus, ipsumq; Mellifluum Doctorem, magistrum perfectionis nactus, ad tantam paulo post sanctitatem pertigit, ut *ejus mentis nitor singularis, & morum integritas planè admirabilis* esset, & ob id ipsum â Sancto magistro præcipuè dilectus, in Galliam, Angliam, Belgiumque variorum Cœnobiorum & Conditor & Abbas dirigeretur. Deniq; post multos pro ordine labores strenuè exantlatos, horam migrationis suæ imminere divinitus agnoscens, in Clara valle, uti Bernardus prædixerat, feliciter in Domino requievit. Cujus mortem, existens tunc in Gallia Bernardus, per visionem cognovit, Gaufridumque avunculum suum, & Gerardum fratrem pridem mortuos, eum ad cæli palatia deducturos conspexit. *Ang. Manriq. Chrys. Henriq.*

B. Gaufridus Abb.

Commendatio insignis.

Apud

S. Ermenburgis Reg.

Apud Esteiam Cantiæ in Anglia, S. Ermenburgis Reginæ & Abbatissæ. Hæc Ermenredi Cantiæ Principis filia, Earcombert Regis neptis fuit. Nupta autem Mervaldo Cantiæ Regi, Vulteri Regis fratri, ex eo Sanctas Milburgam, Milthradam, Milgittham, & Merefidum genuit. In Esteiensi deniq; Cœnobio, facto velo amicta, & deinceps Abbatissa creata, egregia vitæ sanctitate refulsit, claruitq; sub A. C. 676. *Matth. Westmon. Guilh. Malmesb. Arn. Wion.*

B. Agnes.

Salsiniæ prope Namurcum depositio B. Agnetis sororis S. Iulianæ Cornelienſis, quæ ad summum sanctitatis apicem perveniens, post perpessos labores plurimos pervenit ad requiem. *Arnold. de Raisse Menol. Cist. Chrysost. Henriq.*

V. Valentin. Papa.

Eodem die natalis Beatæ memoriæ Valentini Papæ, qui ex Monacho & S. R. E. Archidiacono ad summum orbis Pontificatum, summo Cleri, Senatus, Populique Romani consensu evectus, in maximo omnium applausu, maximè tristatus atque obnixus, cum vix quadraginta dies, sive ut volunt nonnulli mensem unicum præfuisset, immatura præreptus morte, inter superûm sedes collocatus est. A. C. 827. *Ex Andr. Bamberg. Const. Cajet. Mauro Marchesio.*

Ipsa die insignis commemoratio S. Lutgardis Virg. & Abbatissæ Acquirienſis, quæ cũ Festo S. Agnetis Virg. & Mart. hujus ejusdem accenta exemplo, tanto Martyrii exardesceret desiderio, ut vena in corde ejus rumperetur, copioso q; profuso sanguine deficeret, gratulabundus ei Virginis Filius, sponsus Virginum & Sanguinum Christus Dominus apparere dignatus est, & ingenti sanè promisso, ejusdem Illustrissimæ Virg. & Mart. Agnetis meritum, eidem promisit ac dono dedit. *Ex Vita, & Annal. nostr. Bened.* Eodem die S. Bobolenus Abb. Fossatensis. *S. Lutgardis Abb. t.*

XI. CAL. FEBRVARII.

XXII. Januarii. D.

S. Anastasius Mart.

ROmæ ad aquas Salvias, S. Anastasii Persæ monachi, qui post plurima tormenta, carceris, verberum & vinculorum, quæ in Cæsarea Palæstinæ perpessus fuerat, à Chosroe Persarum Rege multis pœnis affectus, ad ultimum decollatus est, cũ prius 70. socios in fluenta demersos ad Martyrium præmisisset. Ejus caput Romam delatum est, una cum veneranda ejus imagine, cujus aspectu fugari dæmones, morbosq; curari, acta secundi Concilii Nicæni testantur. *Ita Mart. Rom.* Anastasii parentes magicæ artis scientia celebres fuerunt; ipse autem militari maximè vita delectatus est, à rapinis tamen & sordida præda alienissimus semper extitit. Christiani dein hominis consuetudine, ad sacra nostra affectus, non baptismo solum, sed & Monachatu paulò post Numini sacer factus est. Exin de virtute in virtutẽ progressus, Martyrii etiam desiderio exarsit, & in Deiparæ Martyrum Reginæ templo biduum perseverans, enixissimis illudipsum precibus impetravit. Digna & memoranda vox ejus inter intentissimos cruciatus: *Vox memorabilis.* *Sinite*, inquit, *mentiq; enim opus est, ut volentissimum trucidetis. Hoc tantũ à nobis enixè contendo, ut à sacris me vestibus exutum contumaciæ nec veneranda Monachorum habitus probra affectus vindicatur.* Inter immensos alios cruciatus, ex altera solum manu suspensus est, lapide gravissimi ponderis, alteri pedũ appenso, ut membra omnia à junctures suis divellerentur. Defatigati ante Martyrem tortores, suasêre deniq; Regi, ne deinceps in Anastasio superando periculum faceret, quod indignum ducerent Imperii ejus magnitudinem, à Monachi unius magnanimitate triumphari. Proin amputato capite victor in cœlum animus avolavit, cum id unum ante mortem doleret, membratim & dirissimo concisum cruciatu, vitam terminare non potuisse. *Ex Vita, & Ioan. Trithem. de viris Illustr. Ord. Petro in Catal.* *Martyr. ũ.*

S. Dominicus.

Soræ in Campania S. Dominici Abbatis miraculis clari. Mart. Rom. Dominicus Fulginei honestis parentibus natus, Monachus S. Silvestri ibidem litteris instituendus traditur. Sacris initiatus brevi ad Sacerdotium promotus est. Sed majoris cupidus perfectionis, spretis omnibus, in quodam Casinensis Iuris Cœnobio Monachum induit, ubi B. Nonnosum Abbatem, magistrum meruit & habuit, ejus qua postea celeber evasit, sanctitatis. Contemplationis dein studio, proximo in monte condens cellulam, illic aliquamdiu securè latuit, animumq; Divinis totum addixit, supra creata elatus omnia, mentis in Deũ effusione. *Sol tudinẽ quærit.* Dehinc cognitus ab Uberto Marchione, rogatusq; ut in ejus ditione

Cænobium ſtrueret, annuit, & ejusdem piorumq; aliquot ope ac opera, novē alia in Sabinis, per Apruzium & Romaniam Monaſteria condidit. Cæterum tumio ſolitudinis amore, à negotiis ſe denuò abripiens, cellula in nemore exſtructa, aſperā aliquandiu vitam pane & frigida contentus vixit. Cum autē impeditis nive itineribus, panem in ſingulas hebdomades nō acciperet, unius ſeptimanæ panis, eidem ad dies quadraginta ſuffecit. Triſaltinos campaniæ populos æterno merito demeruit, quos ab illegitimis matrimōiis, aliisq; erroribus & criminibus, prædicatione ſua feliciſſimè revocavit. Spiritu prophetico à Deo illuſtratus, Dodæ nobiliſſimæ matronæ, ejusq; conjugi, Marſorum Comiti, eventura multa diſertè prænunciavit. Cum Giſeltruda Comitiſſa vinum per famulos (qui partem vini bibentes vas aqua repleverant) illi miſiſſet, Dominicus in ſpiritu factum agnoſcens, occurrentes corripuit, & ut admirationem ſic pœnitudinē apud reos ac manifeſtos peccati concitavit. Cū alius piſces mitteret, partemq; ſervi pro ſe abſcondiſſent, monuit Dominicus, ne piſces reconditos repeterent, qui abeuntes loco piſcium ſerpentes repererunt, reverſiq; ad virum Dei, deteſtati factum veniam imploraruntHis aliisq; evulgatis, Amat° Signiæ Comes vehementius apud ipſum inſtitit, ut ſibi Monaſteriū conſtrui, in Comitatu ſuo pateretur. Apud Soram quoq; à Soræ Domino multis attributis prædiis ipſi conſtructum eſt aliud Monaſterium: cui ab eodem rogatus, triennium præfuit, ubi & plura miracula edidit. Siginulphi viri Nobilis ſervus cum eo confugiſſet, profugumq; Dn° extraheret, hic ſubitum omnibus exhauſtus viribus temeritatem luit, quem reſipiſcentem Dominicus prodigioſe reſtituit. Preſbyter qui famæ Dominici detrahebat in amentiam verſus, ad ipſum quem contempſerat ductus, ſtatim curatus eſt. Amatus quoq; Preſbyter & Vicarius apud Sublacum, cujus mores Dominicus reprehenderat, dum equo citato curſu, virum S. lancea confoſſurus irrueret, factus immobilis, uſuq; membrorum omni deſtitutus, poſtulata venia, impunitatem & libertatem recepit, & ad meliorē converſus frugem, & ipſe ſolitudinem petiit. Arpini Miſſam celebraturus, concubinas ejici prius è templo juſſit, quarum quæ lapide in ipſum jacto dixerat: *Sic tu, ut lapis iſte redire ad nos poſſis*, ſtatim oculis capta eſt; verum pœnitens facti viſum recepit. Tandem vir Domini A.C. 1031. ætatis verò 80. exorta in genu ulcere migravit ad Chriſtum, Soræ ſepultus, cum paulo ante mortem ſolatus ipſum Angelus eſſet & ad præmia invitaſſet. Celebratur Feſtum ejus grandi populorum concurſu, accenſusq; eſt præcipuis Campaniæ Tutelaribus, cujus Patrocinium, magna cum fide adipſum recurrentes accolæ in tempeſtatibus cum primis conſopiendis & avertendis, dehinc in febribus pellendis, & ſanando rabidi canis morſu, experiuntur, cujus honori plurimæ per Campaniam, Apruzium, & Vmbriam Eccleſiæ dedicatæ ſunt, & altaria conſecrata, quem innumerabilium Patratorem miraculorum Leo Oſtienſis appellat. *Ex Alberico S. R. E. Cardin. vitæ ſcriptore, Lud. Iacobillo, Icone Oſt. Cit. Phil. Ferrar. Baronio.*

Campaniæ demeretur.

Miracula.

Mirè ſervatur.

Moritur.

Multis locis Patronus.

In Monaſterio Hemmenrodenſi natalis B. Waltheri, generis ſplendore & ſanctitatis titulo celeberrimi. Waltherus Dynaſta de Crequy, Bierbaet &c. Henrici Lovanienſis Ducis conſanguineus, ab ineunte ætate, cœlorum Auguſtæ obſequio deditiſſimus, jejunis, eleemoſynisq; eam colere, & quibuscunque poterat modis venerari nunquam prætermiſit, unde & rariſſimos ab eadem favores & gratias plurimas recipere meruit. Torneamentorum, quo delectabatur, Ludo interfuturus, cum ex itinere ad Eccleſiam quandam diverteret, Tutelaris illicò ſuæ memor, quiritantibus impediri fortunam ſuam comitibus, Miſſam nihilominus, de B^ma. Matre ſibi cantari curavit, cum abſentis vices Patrona miro modo ſupplevit, ita ut cum procul abeſſet ludis tamen intereſſe palmamque univerſis præripere videretur, & in ore omnium VValtherus eſſet, cui poſt Miſſam auditam, ſtupenti tota gratulantium agmina occurrebant, qui fortunam ejus atq; dexteritatem ad miraculum deprædicarent. Alia vice, cum ſacris operanti adeſſet, inſolenti planè favore à DEI Matre honoratus eſt: cum enim Sacerdos poſt conſecrationem more ſolito calicem elevaſſet, auream ſub calice Crucem reperit, ſchedula his ipſis verbis adjuncta: *Crucem hanc defer ex parte mea, MARIAE felicet Matris Chriſti, Amico meo Walthero militi prope Bierbaet.* Obſtupuit Preſbyter, inquiſitio, neque facta, ſi quis eo nomine interfuiſſet Sacro, reperto illi Crucem cum charta, incomparabile ſanè munus tradidit; quæ tanti fulgoris fuiſſe perhibetur, ut omne aurum in ejus comparatione

B. Walth.

Deipara ac mantiſſimum.

Donum Deiparæ.

tione palleſceret, quæ diu apud Hemmenrodenſes ſervata, petête poſtea Hollandiæ Comitiſſa, in eam prouinciã translata eſt. Ob illud, & pluta alia collata ſibi Angelorum Reginæ beneficia, adeo eius amore & ſtudio exarſit Waltherus, ut in paupere quadam Eccleſia, tantæ tamen Patronæ conſecrata, conſcio eius loci Sacerdote, fune in collum iniecto, *ſervum glebæ*, ut vocant, hominem proprium & emancupatum tantæ ſe Dominæ ſuper altare offerret, ſingulisque deinceps annis, cenſum de capite ſuo, qualem mancupatiſſimi ſolent, ipſe ſolveret. Neq; multo poſt clientem ſuum, certans quaſi cum amante ſed longè ſuperans Auguſtiſſima Patrona inſigni miraculo recreavit. Cum enim Vigilias ſolemnitatum Deiparæ omnes, ſed & Sextas ſæpius Ferias ob reuerentiam ſequentis Sabbathi, ieiunio in pane & aqua præueniret, aqua aliquando à miniſtro porrecta in generoſum prodigiosè vinum conuerſa eſt. Quod cum miniſtri fraude factum crederet, iterato prodigio hauſta denuo lympha in manibus eius miraculum fuit, vinum fuit, quo hauſto vir DEI, ſilentium perpetuum ſervo imperauit. In Hemmenrode poſtea cucullum amplexus, quod loci eius incolas DEIparæ ſingularius obnoxios & devotos intelligeret, totũ deinceps Tutelaris tantæ amoribus ſe dedit. Cum litteras ignoraret, Pſalterium nihilominus, Hymnos, Cantica, plurimasq; de Domina noſtra orationes memoriæ commendauit. Cum autem ex ore eius in cãſſum, nullum excideret verbum, neq; verbis ſolum, ſed & aſpectu ſolo, imo odore famæ eius multi compungerentur, Magiſter hoſpitum creatus eſt. Humilitate, obedientia, & præcipua in omnes charitate mirificè excelluit. Sed & miraculorum gloria à DEO illuſtratus eſt, cũ & dæmones ipſi, & bruta animalia, quin & elementa, venti & ipſum mare obediret. De ipſo quidam à cacodęmone liberatus: *Si nihil eſſet amplius Reliquiarum*, dicebat, *in Monaſterio veſtro præter hunc Sanctum virum, cujus meritis curatus ſum, toti loco ſufficere deberet.* Tanquam ab ipſa quam toto corde dilexerat Cœli Imperatrice vocatus, obdormivit in Domino, à morte non minus, quam in vita miraculorum illuſtratus gloria; cujus ſola calceamentorum applicatione, pedibus & manibus æger, itemque alius grave laborans ulcere, curati ſunt. Fuitq; nomen poſtea VValtheri Sanctorum albo adſcriptum, & ſacræ ejus Reliquiæ, populo venerandæ expoſitæ. Obiit præcipuus Dominæ noſtræ cultor Anno Chriſti 1222.

Emancipat ſe B.M.V.

Aqua in vinum verſa.

Fit Monachus.

Daemoniacum liberat

Moritur.

Ex Petro de Latheu, Rob. Ruſca, Ang. Manriq. Cæſar. Heiſterbac. Chryſ. Henriq. &c.

In Brabantia B. Henrici de VVeys, Dynaſtæ de Berni: qui tactus ab alto, magno terrenorum omnium contempru, blandimenta omnia mundi & opes aſpernatus humilem Fratrum Converſorum habitum, in Cœnobio Villarienſi amplexus, humilitate & ſanctitate præclarus, ad æternã patriam migravit. *Ex Menol. Ciſt.* *B. Henricus*

In Hibernia S. Colmanni Liſmorenſis Abbatis, qui pro eximiis ſuis dotibus & ſanctitate, ad Cathedram Pontificiam ejusdem loci poſt S. Hierologum extractus, Eccleſiam ſuam plurimum demeruit, & plurimos virtutum ſacrarum æmulos diſcipulos, eosque inter B. Theodoricum ex Rege Dalcaſſiorum humillimum Monachum, poſt ſe reliquit. Vita exceſſit. A. C. 702. *Ex diverſis rer. Brit. ſcript. Ioan. Colg. &c. & Annal. noſt.* *S. Colmannus Epiſc.*

In Comitatu Eſſexiæ, Monaſterio Berckingẽſi in Anglia S. Theoritgidæ Virginis, quæ inſigni ſanctitatis fama ſub Annum Chriſti 678. claruit. *Ex Ven. Beda Matth. VVeſt. Matheeu. &c.* *S. Theoritgida.*

Pariſiis elevatio & translatio S. Mederici Abbatis, qua die ſolemnior ejus translatio ibidem celebratur. De eo nos fuſius agimus die natali 29. Auguſti.

Eodem die, quo Feſtum deſponſationis Virginum Virginis Divinæ Matris, nõnullis locis ſolemniter celebratur, inſignis memoria SS. Roberti Moliſmenſis, & Edmundi Cantuarienſis Archiepiſcopi, magnorum Ordinis noſtri ſyderum, propter mirabilem utriusque & memorabilẽ cum eadem DEIpara deſponſationem, è quib, illum matris etiamnum latentem utero tanta Imperatrix ſponſum ſibi delegit atq; aſſumpſit, Eringardem Matrem ipſo prægnantem, porrecto annulo ſponſalitio his verbis alloquuta: Volo, quem utero geſtas filium, hoc mihi annulo deſponſari. Edmundus autem, puer etiamnum eamdem exambiens ſponſam, conductis pretio duobus apud aurifabrum annulis, ſalutatione Angelica inſcriptis alterum ſtatuæ Marianæ digito, alterum proprio inſeruit, atque Virginitatem ſecum una tantæ Virgini deſpondit, uterque maximis deinceps favoribus à Cœlorum Auguſta honorat⁹. Servatur autem, pretioſiſsimum ſane donum, verus Annulus Beat. Matris Virginis pronubus, in Monaſterio Burgundiæ Semimurenſi, â Religioſiſsimo ejusdem Fũdatore Gerardo Ruſsilonis Comite A. C. 877. ibidem collocatus de quo merito ſibi, uti ſpeciali pignore Amoris Mariani totus ordo noſter ſummopere gratuletur. *Commem. SS. Roberti & Edmũdi.*

Annulus B. M.V. pronubus.

23. Ianuarii. B.

S. Ildephonsus Archiep. TOleti S. Ildephonsi Episcopi, qui ob singularem vitæ integritatem susceptamq; defensionem adversus Hæreticos Dei Genitricis Virginitatem impugnantes, ab eadē candidissima veste donat⁹ est, ac demum sanctitate celebris ad cælū vocatus. *Mart. Rom.* Aldephonsus, Alfonsus sive Ildefonsus, æternum Hispaniarū decus illustrissimo genere editus, prima ætate magistrum S. Isidorū nostrum meruit, â quo litteris & pietate egregiè institutus, cuculli statim amorem imbibit, Magistri & tot Sanctorum exemplis incitatus, nec quidquam tentantibus omnia parentib⁹, ut eam ab hujusmodi proposito deterrerent. Monachum in celeberrimo nostro, *Fit Abbas,* atq; sanctissimo Cœnobio Agallensi professus est. Ejusdem postea Abbas constitu- *Archiepisco p s.* tus, mortuo deniq; Eugenio, ob insignia vitæ merita, Archiepiscopus Toleti salutatus, cathedram illam admiranda sanctitate, mirificè exornavit. Maximæ cælitū Imperatricis, â qua utero etiamnum latēs, Ermgardi matri prænunciatus est, puerilibus a nis studiosissimus, ejus deinceps honor em æterno merito felicissimè asseruit, eoq; nomine cęlum terramq; sibi plurimū obstrinxit, Eluidiana execranda hæresi, quæ Augustissimæ Matris Virginitatem nequissimè riserat, doctissimis scriptis profligata, & Hispannis exterminata. Cui, librum quē scripserat manu præferens Re- *Dei param demeretur.* gina g loriæ, gloriosa & gratulabunda, apparere, & pro tali opere, gratias ipsi per seipsam a gere dignata est. Sed & Magna Martyr & Virgo Toletanorum Tutelaris Leocadia, spectante Rege ipso Recesuintho, ac populo frequenti Ecclesia universo, amoto prodigiosē ingentis ponderis lapide sepulchro egressa, audientib⁹ universis & stupentibus Altonsum allocuta, in hæc i- *Insigne prodigium.* psa erupit: *O Illefonse, per te vivit Domina mea, quæ cæli culmina tenet*; Præsuleque collaudato, in tumulo seipsam denuo collocavit. Ildefonso ipso, in tantæ rei memoriam sempiternam, velaminis Leocadiæ, arrepto Recesuinthi Regis gladiolo, partē abscindente, & in sacrarium Toletanum inferēte. Accepit & dignum se, atq; amore suo munus, vestē nivei candoris ab intemerata Matre, cum Festo *Expectationis*, quod in honorem ejusdem instituerat, ad preces Matutinas nocte in Ecclesiam de- *Donum singulare B. M. V.* scenderet, ab eadem Virginum Virgine, quæ cathedram ejus Pontificalem insederat, mira dignatione ita salutatus: *Propera tu occursum fervе Dei charissime, accipe munusculū, quod tibi de thesauris Filii mei attuli &c.*

Mortu⁹ est deniq; A.C.667. postquam ingentibus meritis Archiepiscopatum, Hispanias, imo Ecclesiam universam mirifice demeruisset, suiq; & secutorum sæculorum Hæretibus verbo & scriptis potentissimè occurrisset, maximis præstantissimi ingenii relictis monimentis, merito à viris maximis, Luca quidem Tudensi, *Lucifer inter sydera*, â Roderico autem Archiepiscopo, & comuni populi atq; Cleri voce: *Os aureum, & Anchora Fidei*, â Concilii demum ad Peñam Fidelem celebrati Patribus: *Gloriosæ Virginis Dei Matris Capellanus, & virginitatis Ejusdem specialis Præco* maximis sanè & dignissimis titulis appellatus, *Ex Marco Maximo, Iuliano, Elladio & Roderico Archiepisc. Luca Tud. Lucio Marin, Sic. Mariana, Vasæo, Aluaro Gomez, Iepesio, Cajetano, Trith. Arnoldo Duac. Hug. Men.* *Moritur.* *Elogia.*

In Provincia Valeria S. Martyrii Monachi, cujus meminit S. Gregorius Papa. Illud in Martyrio memoratu dignius, quod quâ erat in Crucem Dominicam propensione, cum de more panes, antequam in clibanū mitterentur, quadripartito in formam crucis supernè finderētur, idq; oblitos facere Fratres intelligeret, ipse sola benedictione id effecerit, ut nō sine fragore & crepitu panis in fornace jā penè coct⁹, signum haud aliter atq; impressum admitteret, & extractus clibano crucis figuram prodigiosè referret. *Ex S. Greg. M. lib. 1. Dial. Ioann. Trith. Vione, &c.* *S. Martyrius monachus.*

Viennæ Allobrogum S. Barnardi Episc. Hic Lugdunensis origine, genere nobilissimus, ex sæculari militia ad sacram se cōferens S. Vulferio primū Episcopo adhęsit. Monachum dein Viennæ profess⁹, tāta pietatis & eruditionis emicuit gloria, ut sanctissimo Magistro in Episcopatu succedere meruerit, quod mun⁹ multum reluctans susc epit, atq; ita gessit ut sumis sanctissimisq; Pōtificib. Paschali I. & Eugenio II. admirationi esset, eorumdem præconiis non semel collaudatus. Insidiis denique æmulorum sede dejectus, tandē restitut⁹, cum sex & triginta an. Ecclesiam sanctissimè rexisset, Ambroniacū in Diœceti Lugdunensi, Romanumq; Monasteriū ad Ilaram fluvium condidisset, præclarè gestorum gloria clarissimus, justitiæq; & patientiæ meritis affluens, ad requiem evolavit æternam. Ejus officium 3. lectionum habetur in Breviario Lugdunensi. *Car. Saus. Mart. Gall. Aguardus. Lil. Ben. Gall.* *S. Barnardi.*

B. Agilus Abb. In Monasterio Resbacensi B. Agili Abb. & Con-

& Confess. Agilus Illustrissimi generis generosissimum germen, Agnoaldum Patrē, Hagnerici Comitis potētissimi fratrē, S. Faronem, Chagnoaldum & Burgundofaram, omnes contempto Principatu spectatissimos Monachos, patrueles habuit. Monachum Luxovii professus, S. Eustasiū magistrum Abbat. meruit, Iuvenili etiamnum ætate miraculorū gloria illustriss. effulsit. Infestior Luxovien sib. cum Regina Galliarum esset, usq; impunè viri scelerati insidias struerent, atq; injurias inferrent, VVandelini Ducis nepos juvenis p specie venationis obsevās cænobii exitus, egressum cænobio Agilum, dum stricto ense infestior appetit, eo signum crucis efformāte, scelesti Principis brachiū illico diriguit, manus velut agglutinata capulo adhæsit, nec loco quidē pedem movere miser potuit, donec Agili precib⁹ solutus, æstimare cucullū & Monachos doctus, ipse etiā Luxovij Monasticen ꝓfiteretur. Evolavit q̄ primū ad ipsam Regiam miraculi fama, & ad Agili veniētis pedes ꝓvoluti Rex & Regina veniā exorarunt, & faciles deinceps, quæ Luxovien sium causa Agilus petierat annuerunt. Lothario trium Regnorū coronis ornato, indicto cōsilio, cū de cōversione infidelū ageretur, Luxovienses Monachi, cōmuni Patrū omnium suffragio, Apostolicæ functioni aptissimi judicati & deputati sunt; principesq; Fidei præcones, voto solemni Agilus & Eustasius designati, qui plurimū tāto in opere desudātes, præter tanti laboris eximium meritum, & incomparabiles fructus, Apostolici nominis glorios issimum titulum, ad omnē æternitatē meruerunt, plurimas ꝓvincias Christo lucrati sunt. Accessit miraculorum insignis gratia, quæ inter, Agili⁹ dæmoniacū verbō curavit, & Salabergæ Virgini luminibus orbæ visum restituit; sed & cum febribus ipse detineretur, sibi ipsi à Numine incolumitatem impetravit. Prope torrentem Resbach, cæteris in somnum solutis, dum precib. insisteret, fulgidissimā è nubibus crucem in aere conspexit, qua velut meridiani solis radius vicina omnia resplēduerunt. Sed & per modum crucis triduo integro, ꝓdigioso rore locū signante, ope S. Faronis Principis, patruelis sui, cœnobiū ibidem condidit, à torrente præterfluente, Resbacense cognominatum, cujus ipse primus Abbas, admiranda vitæ sanctitate illud quasi consecravit. Conspecto aliquādo ad fores Cœnobii paupere, ad Bardolinum Fratrem conversus, *Ecce*, ait, *quomodo aliys utilitatibus occupati tanta negligimus?* Et ad pauperem: *Veni frater, en faciemus tibi quod competit.* cumq; is præ vulnerum multitudine loco se movere non posse respōderet ipsum Agilus in humeros sustulit, & absque ullo ponderis alicujus sensu, propè focum (erat enim hyems) in sedili collocavit. Sed cum aquam (è sanctissimæ Regulæ præscripto) manibus ejus affundere pararet, inter admirandam cælestis odoris fragrātiam, pauper disparuit. Fratres in agro laborantes inter effussissimam tempestatē, nec guttula quidem madefactos, ꝓ digiosè servavit. Dæmonem draconis forma imminentem, signo crucis Dominicæ ꝓfligavit, atq; alia plurima stupēda gessit, quæ admirandam ej⁹ sanctitatem universis cōmendabant. Nonagesimum octavū ætatis an. cum ageret, & dissolvi, cumq; Christo esse rogaret, biennio post, se moriturum ab Angelo edoctus est. Obiit deniq; centenarius A. C. circiter 3. Cal. Sept. cuj⁹ tamen celebriorem memoriam nonnulli hāc die recolunt. Ad cujus obitum cum occurrisset Venerabilis Ado, noctem pervigilē ducēs cum duob. Fratribus, choros Virginū Sanctarum concinentes in aere audijt: *Hodie S. Agilus cū summis laudibus pergit ad præmiū, hodie cum Sanctis in cælo coronatus triumphat; felix valdè, quia ab infantia servavit castitatē, & Virgo centenarius pergit ad gloriā.* Solo tūc lintei, cui cadaver impositum, contactu, Fratrum quidam febri, alius dentium dolore liberatus est corpusq; diu post mortē mansit incorruptum. *Ex vita & monim. Luxov. Andr. Bamberg. Ioann. Trithem. Annal. nostr. Bened. &c.*

In Monasterio Mariæfeldensi B. Bern. Episc. Lealhensis, Livoniæ Apostoli. Bernardus eo nomine primⁿ Lippię Comes, ducta primum uxore Sophia, Friderici Bellicosi Arnsbergii Comitis filia, cū ea filios quatuor genuisset, vergente ad senū ætate, cucullum exambit, & in Mariæfeldensi cœnobio Monasticen toto corde amplex⁹, ibidem paulo post eligi Abb. meruit, sanctissimoq; vitæ exemplo subditos mire excitavit atq; accendit. Cum a peregrinandi ꝓ Christo desiderio teneretur, in Livoniā destinatus, ordinatusq; Lealhensium Episcop⁹, rara omnino felicitate pater à ꝓprio filio Otthone Trajectensium tunc Episc. Pontifex consecratus, postea cum eodem filio, Gerardum alterum filiū Otthonis fratrem, Archiepisc. Bremensem cōsecravit. Laboravit plurimum zelo & merito Apostolico in cōversione infidelium, & manipulis fructuum dives Apostoli fortunatissimus titulo, cum Evangelium per Livoniam mirificè propagasset, sanctissimo fine quievit. Claruit sub Anno Christi 1260.

Insigne miraculum.

Luxoviensium auctoritas.

Apostolatus Agili.

Resbacum condit.

Miracula.

Moritur.

Insigne Elogium.

S. Bernardus Episc.

Ex Comite Lippia monachus.

Apostolus Livoniæ.

Albert. Cranzius, Arn. Duac. Henricq. Annal. noſtri &c.

B. Guido. In Friſia B. Guidonis Abbatis, Hic Floridi cāpi primum præpoſitus, dein Cœnobij S. Bernardi Friſii Abbas, poſtremo ad regimen prioris Cœnobij, omnium ſuffragijs Monachorum expetitus multa ſanctitate reſplenduit, ut minima vana viſio illa Sanctimonialis cujusdam de Syon cōprobata ſit: Siquidem ipſa, geminam ipſi dari virgam conſpexit, quarum alteram abijciens, alteram retinuit; cum nimirum poſtquam electus eſt Abbas Floridi campi honore quo prius functus fuerat ſe abdicavit, & tantum poſt multos labores exanthlatos, ad præmia Regni cæleſtis conceſſit. *Ex Cæſar. Heiſterb. Phil. Seguino, Fĕr. Menol. &c.*

Viſio.

B. Gibitrudis. In Monaſterio Brigenſi B. Gibitrudis diſcipulæ S. Burgundofore Abbatiſſæ, cuj⁹ à morte, ex ſacratiſſimo corpuſculo, ſuaviſſimus Opobalſami odor emerſit, à Sacris Deo Virginibus, ejusdem ſororibus, ſumma animi conſolatione perceptus, cum dies triceſimus, ut vocamus, inter funebres ejus exequias celebraretur. *Ex Iona in Vita S. Burgundof. &c. Hug. Men. &c.*

Cōmemoratio plur. SS. Cōmemoratio Sanctor. & Beat. S. Petri apud Iuvavium ſive Salisburgum, olim Monaſticen profeſſorum atq; inde cum ad Salisburgenſem, tum diverſas Epiſcopatuum Germaniæ cathedras, & ad diverſarum gentium converſionem vocatorū, quorum ingentem fuiſſe numerum ex diverſis miſſionib⁹ liquet, & ex veterib. cum ejusdem Cœnobij, tum diverſarum, quas demeruere provinciarum conſtat, monimentis; & ex eorum liquet numero, qui aliquot ſæculis aſſumpti ſunt ad ſolam S. Ruperti Eccleſiam gubernandam. *Ex Annal. noſtr. & Chron. German. nec non diverſ. commun. & Syllabo Abb. ejusd. Monaſt. per R. D. Abb. S. Petri Abb. &c.*

IX. CAL. FEBRVARII.

XXIV. Ianuarii. C.

S. Suranus Abbas. NAtalis B. Surani Abbatis, qui tempore Longobardorum ſanctitate floruit. Hic nō ſolū nomine, ſed & patria Suran⁹, Cœnobij provinciæ ejusdē Abbas digniſſim⁹, ea in pauperes & captivos liberalitate fuit, ut nō ſolum quidquid in penu & horto, ſpei & rei eſſet, libens erogaret, ſed ſuas ſibi etiā ac Fratrib. veſtes detraheret, ijsq; membra tam chara Chriſti operiret. Meritus eâ charitate, præcipuā à Numine gratiā, pretioſiſſimā nimirū Martyrij laureā, à Longobardo prædone, qui ſpe fruſtratū ſe ſua doluerat, cum vir ſanctiſſim⁹ omnia ſua præter vitam & ſanguinem in egenos effudiſſet, crudeliſſimè trucidatus. Cujus ſacrum corp⁹ cum humi concideret, mōs univerſus cum ſilva contremuit: *quaſi*, inquit M. Gregor. fateretur, *pondus ſe tantæ ſanctitatis ſuſtinere non poſſe.* Claruit vir Sanctus ſub A. C. 570. *Ex lib. 4. Dial. Petro Equilino Baronio, Trithem. Arn. Duac. &c.*

Fit Martyr.

S. Marinus Abbas. In Monaſterio Lirinenſi S. Marini Abbatis, aliorumq; ejusdem Sacratiſſimæ inſula Abbatum, nec non juſti Sanctorum atq; Beator. Monachorum illic Deo olim tot ſæculis ſervientium exercit⁹, quorum nomina licet temporum injuria, & diuturnitate ætatis interciderint, indelebili tamen charactere ſcripta ſunt in libro vitæ. Fuiſſe autem penè incredibilem Sanctorum copiam ex illo Cœnobio, maximè poſt reformationem à S. P. N. Mauro inductam ex plurimis vetuſtiſſimis juxta atque recentioribus ſcriptorum liquet monimentis, colligiturq; facilè ex ingenti famulorum Dei illic Monaſticen profeſſorum, tanto decurſu ſæculorum numero numeriq; tam ingētis, perpetuato jugi acceſſione incremento: adeo quidem, ſub ſanctiſſimis Abbatib. ferente Monachorum ſtudio, ut ſi nō omnes, plerīq; tamen, diverſis temporib. & generationibus, perfectionis titulo celebres, etiā vulgo haberentur; certè ſolus S. Amandus Abbas ſub A. C. 700. florēte tunc inprimis exactiori SS. Regulæ ſtudio, diſcipulos ſimul ſemelque ibidem conviventes ter mille ſeptingentos numeraret, & tantam Sanctorum frequentiam, loc⁹ ipſe à ſanctiſſimis & celeberrimis viris longè ſplendidiſſimis & glorioſiſſimis titulis celebraretur. Quales ſunt è ſexcentis pauci: *Inſtructa prælys acies; Caſtra Dei; cohors Sanctorum; Exercitus Sanctorum; Glorioſa Civitas; altera Ieruſalem; latebra Sanctorum; illuminatum latibulum; mānſio in Chriſto viventium; nutrix Sanctorum inſula; Ovile Dominicum, Alvearium mellis; Ara Sacrificij; Benedicta terra; fons gratiarum; horreum vitæ; Paradyſus terreſtris; porta cœli; Religionis exemplar; ſinus tranquilliſſimus; ſpeculum Sanctimoniæ, &c.* De quibus aliisque titulis conſulendus Vincentius Salernit. in deſcript. Sanctæ illius Inſulæ. Vt haud videas quidquam, ad loci digniſſimi celebrationem, poſſe ampli⁹ ſeu magnificentius dici & prædicari, unico hoc Cœnobio, ſiquidem comperto cujusque nomine ac natali die rite diſtingui poſſent ac diſtribui

Innumeræ SS. Lirinenſes.

Tituli Monaſterij Lirinenſis.

Res mira.

bui Sancti ac Beati, justissimam locupletissimi Menologij, in singulos anni universi dies, materiam suppeditante. Sed de his alibi.

S. Cadocus Abbas.

In Britannia natalis S. Cadoci sive Canoci Abbatis & Confessoris. Hic utroque parente regij sanguinis splendore nobili ortus, patrem Gundlaum habuit Australium Britonum Principem, matrem Gladusam haud impari generis celebritate, utrumq; insuper, supra omnem natalũ magnificentiam egregia vitæ celebrem sanctitate. Hos imitatus egregio conatu filius, rerum deniq; omnium abdicatione & perfectissimæ vitæ studio superavit, & juvenili ætate Monasticen professus, proq; meritis dein Abbas effectus, mirabili sanctioris vitæ exemplo discipulos ad perfectionis culmen prævit, & concitavit. Hospitalitatis sectator eximius, cum Monachi eo tempore pleriq; in sacris constituti ordinibus non essent, neque nescirent, quanti orbis & Ecclesiæ interesset studia sacra promoveri, centum quotidie clericos pavit, eosq; ad propagandum Divini Numinis cultum instituit. Dein Scholas memorabili cum fructu in Cœnobio erexit, earumdemq; curam præcipuam habuit; cumque tunc celebre admodum ob insignẽ eruditionis famã, nomẽ S. Gildæ nostri haberetur, ipsũ ut scholis præesset evocavit, & de re litteraria uterq; imortaliter meruit. Ipse etiã Abbas, cũ doctrina nõ min⁹ q̃ sanctitate excelleret, in litteras incũbere non prætermisit, & pro eximio suo zelo, in sui tẽporis exardescẽs hæreticos, pro Ecclesia Dei sacra suscipiens arma contra malè sentientes de immortalitate animæ, librum insignem scripsit, & nostri etiam temporis sectarios prævertens strenuè convicit & refutavit. Ipsum Numen magna miraculorum gloria honoravit, quæ inter, carbones succensos quondam sinu illæso portavit, & duos, de quibus certo constet, mortuos ad vitam revocavit. Claruit eo maximè tempore, cum Hibernia & Scotia nostrorum reformatæ disciplinis & multis ac gravibus liberatæ erroribus, non solum sibi deinceps sufficerent, sed totam penè Europam missis nostrorum colonijs complerent, è quibus non pauci Cadoci & Gildæ discipuli Germaniæ nostræ obtigerũt. Sub A.C 570. & 590. Fuit idem Lancarvanensis Cœnobii conditor, cui ad structionem ejusdem ipsi etiam cervi navantes operam prodigiosè paruerunt & servierunt. *Ex div. rer. Britann. script. Nic. Harpsfeld. Ioan. Colgan. &c.*

Scholas instituit.

Miracula.

Cervi cooperantur.

In Cœnobio Croylandensi in Anglia, S. Bettelini Monachi Anachoretæ. Hic perfectissimus Sancti Guthlaci nostri discipulus, probatione Monasterii diuturna benè exercitus, ad singularem pugnam eremi intrepidè progressus est, & annuente Cenulpho Abbate, prope Cœnobium Croylandense, cellulæ sese includens, ac soli Spiritui serviens, assiduo contemplationis rerum Divinarum studio, sublimiter evectus, vitam in terris egit Angelicam, & Angelorum denique post longos labores & difficilia certamina choris sociatus, cum ijsdem jugiter Sanctus, Sanctus, Sanctus congeminat. *Ex Ingulpho Croyland. &c.*

S. Bettelinus.

In Monasterio S. Iacobi apud Herbipolim, depositio S. Macarii Abbatis & Confessoris. Macarius natione Scotus, ab ipsa infantia DEO & S. P. N. BENEDICTO consecratus, de Abbatis sui licentia peregrinus in Germaniam & Franconiam venit, conditoque recens ab Embricone Herbipolensi Episcopo, S. Iacobi Apostoli Monasterio Abbas præfect⁹ est. Fuit in oratione assiduus, mente & corpore Virgineus, ea præditus animi tranquillitate, ut nemo tristem seu turbationi cuicunque obnoxium deprehenderet. Otii juratus hostis; carnis item propriæ tantus fuit, ut vix quisquam sibi durior; ad mortem usq; & carnis & vini usu, sibi interdicens. Claruit eximiis in vita, ut & post mortem miraculis; ex quibus memorandum maximè illud, cum prohibitis solemni in convivio ministris, ne quis, pro more ipsius, aquam sitienti infunderet, ipse vinum Cruce signatum, ratione miraculo, prodigiosè converti in aquam impetravit, & cum gratiarum actione bibit. Apud Eugenium III. summum Pontificem dum Romæ versaretur, & cum ipso ad mensam consideret, turris cœnobii sui in Frãconia casum seu ruinã in spiritu mirè intuit⁹, ac ingemiscens, causã gemitus rogatus, invitus licet, Põtifici detexit, qui missis Herbipolim nuntiis ea ipsa hora, idipsum evenisse intellexit, sumoq; deinceps in pretio Sanctum Abbatem habuit. Mortuus est A.C. 1153. in cujus transitu, cœlestes Angelorum concentus auditi sunt, variaq; deinceps sanitatũ beneficia, interventu ipsi⁹ ægrotantib. cõcessa, hocq; inter alia præcipuum, inquit Trithemius, à Deo munus, præstandi fidelib⁹ beneficii obtinuit, ut sicut pro Christi amore, incendium carnis suæ vincendo superare studuit, ita morbos febricitantium in-

S. Macarius Abbas.

Miracula.

Moritur.

Iuge miraculum.

vocatus fideliter, extingueret. *Ex Chron. Herbip. & communicatione Rev. Roberti Forbesii Abbatis ibidem.*

B. Felix Epiſc. In Hibernia B. Felicis Epiſcopi Oſſorienſis & Confeſſoris. Felix, cognomento Odolanus, & Monachum & Pontificē ꝓbatiſſimum exhibuit. Contemplationis ſtudio inprimis effulſit, inq; precibus ſuis religione, attentione & aſſiduitate plena plane admirabilis apparuit. Corpus ſuum duriſſimis jejunijs, vigilijs, verberib. alijsq; mortificationibus, ut ſacri vocamus, ſedulò edomuit, carnemq; ſpiritui ſubjecit. Ex quo autem tempore ad Pontificiā aſſumptus eſt dignitatem, & Oſſorienſis Epiſcopus ordinatus, ſumma prudentia & incredibili vigilantia commiſſum ſibi populum rexit, & vitæ inprimis integerrimæ exemplo univerſis facem lucidiſſimam prętulit. *Miraculis claret.* Vti autem in vita virtutum exercitijs, ſic à morte illuſtribus miraculis, & admirationi & veneration omnibus fuit. Sepultuſq; in Monaſterio B. M. V. de Geriponte varia ſanitatum beneficia ægrotis diverſis contulit. Obiit A. C. 1172. *Ex Faſcic. SS. & Menol. Henriq. &c.*

B. Theobaldus Abbas. In Monaſterio Eberbacenſi in Germania depoſitus B. Theobaldi Abbatis. Fuit hic admiranda pietate & exactiore inprimis SS. Regulæ obſervantia prælcellentiſſimus, & prædītus incredibili penè abſtinentiæ ſtudio, ita quidem ut quinquaginta ſex annis, quibus in Ordine fuit, carnem non guſtaret, niſi ſemel à Beatæ memoriæ Ernfrido Decano S. Andreæ deceptus, cum pro rhombo ille Monachis carnes appoſuiſſet. Tandem cum magna opinione ſanctitatis, mortālibus valedicens, plenus dierum, & bonorum dives operum ad feliciſſimam iñortalitatem emigravit. *Ex Cæſar. Heiſterbac. lib. 5. & 6. & Menol. Henriq. &c.*

Feſtum Patrocinii B. M. V. Eodem die Feſtum ſive Cōmemoratio *Patrocinii Admirabilis Matris, Virginis Benedictæ*, quo colitur à nonnullis eadē Magna Ordinis Mater & Tutelaris, ſimulq; recolitur eiusdem Potentiſſimum totius Benedictinæ familiæ ſuſceptum Patrocinium, & comprobata innumeris exemplis atque argumentis erga ipſumet Admirabilē Patrem omnesque ejusdem filios & poſteros affectio atq; inclinatio. Sed & memoria celebratur S. P. N. Benedicti eidem tantæ Matri & ſe & ordinem primùm commendantis atq; offerentis, eo quod minimè ignoraret, in gratiam tantæ ſuæ Tutelaris, pro ſuo eximio erga ipſam affectu atq; obſequio, *tam Divinæ Monachicæ Inſtitutionis*, (ut loquitur B. Alanus de Rupe) *Autorem ſē fieri meruiſſe. Vide Gerard. Belg. p. 1. Opuſc. Sacr. &c. & Cal. noſt. Bened. excuſum, &c.* *Unde S. P. N. tantum cognomen ſortitus.*

Feſtum Deſcenſionis. In Hiſpania Feſtum Deſcenſionis B. M. V. Toletanæ Eccleſiæ olim ſolemniſſimum, in memoriam S. Hildephonſi, abipſa cœlorum Auguſta cœlo deſcendente tantopere honorati, & veſte cœleſti ac nivea donati. *Ex diverſis ver. Hiſpan. ſcript.* Idem alias Feſtum *de Pace* appellatur.

VIII. CAL. FEBRVARII.

XXV. Ianuarii. D.

SS. Projectus & Amarinus. ARuernis Sanctorum Prȩjecti Epiſcopi, & Marini viri Dei, qui à proceribus ejusdem Vrbis paſſi ſunt. Prȩjectꝰ ſive Projectus ex Abbate Candidinenſi Claromōtenſium apud Arvernos Epiſcopus, nobiles parentes Gondolenum ſeu Gundelinum, & Elidiam habuit, cujus futura ſanctitas, etiam antequam naſceretur, prænunciata eſt, ſimulq; Martyrium ejusdem præſignatum. *Miracula.* Claruit inſigni miraculorū gloria, quæ inter celebriꝰ illud cum hominem operarium altiſſimi muri ruina penitus oppreſſum, precibus ſuis prodigioſiſſime ſervavit. Sed & illud cum duo nummi, ipſo in preces effuſo, mire aucti in loculo, in magnam pauperem multitudinem ſufficerent. Sancto Marino Abbate jam Epiſcopus ipſe, familiariter admodum vſus eſt, eumdem denique ſocium Martyrij meritus, cum non ſingulari Numinis diſpoſitione, Epiſcopo Abbas adeſſet, cum parricidiali ille ſcelere ab impijs appeteretur. Sicarios necem Prȩjecto machinantes, emollire verbis paraverat Amerinus ſeu Marinus, quem ad ipſos egreſſum ſic retinere Epiſcopus conatus eſt: *Noli ò Pater oblatam Martyrij differre coronam, quaſi modo non potiris, nunquam fortaſſe poſtea conſequeris.* Occubuit prior Marinus, Sicarijs Projectum mactare ſe opinātibꝰ, cum hic occaſione Martyrij lætus, abeuntes revocans. *Ecce quē quarebatis hic eſt*, à Rodeberto Saxone gladio in pectus adacto confoſſus, ſublatis in cælū oculis, inter Divi Stephani Protomartyris ſuprema verba: *Ignoſce illis Domine &c.* altero in caput inflicto vulnere, victor glorioſe occubuit, ſicario ultione Numinis, paulo poſt miſerādum in modū à vermibꝰ conſumpto. Sacra a Martyrum corpora dignis honorib. à Numine illuſtrata ſunt, *Occiditur Marinus.* *Item Projectus.*

ta sunt, cũ nimirum supra domum in qua cædes patrata erat, prodigiosus stellarum splendor appareret, & insignib⁹ deinceps uterq; miraculis coruscaret. *Ex vita apud Sur. Barõ. Thuã. Sigeb. Herm. Cont. Arn. Duac.*

S. Poppo Abb.

Attrebati in Gallis S. Popponis Abb. miraculis clari. Poppo equestri nat⁹ genere, Tizekino patre militari laude celebratiss. infantulus orbatus est. Ejus postea sequut⁹ studia, juvenili ætate, magnanimitatis fama haud inferior patre futurus videbatur. Dignas genere nuptias dũ pararet, ꝓdigiosè à Numine illustratus, miranda in itinere, cũ equo cui insederat, luce circumfus⁹, cum tremefactus circumspiceret, lanceã q̃ gerebat, facis in morẽ rutilare intuit⁹: *Mira vocatio.* *sistite gradum cõmilitones mei*, inquit, *alia n. via insistendum est*, reversusq; domum, inde è vestigio ad Stabulense Cœnobium concessit, & Monachũ sub Theodorico patre & Abbate loci sanctissimo ꝓfessus, demãdata pauperum suscipiendorum cura, obedientia, charitate, & eximia vitæ sanctitate plurimum ꝓfecit. Leprosum lecti sui operimento contegens, fovit non solum, sed illico sanũ restituit. Stabulensis postea creatus Abbas, inde Treverim vocatus S. Maximini celeberrimi Asceterii Antistes electus, plurima patienter pertulit, veneno à Monachis ꝓpinato nihil læsus, cũ diffluentes luxu mores eorumdem, revocare ad officium & Regulã satageret. De Imp. Henrico meritissim⁹, ab eo maximi fact⁹, Histrionicam, qua delectabatur indignè Princeps, ex aula ejus ꝓfligavit, & multum Cęsaris minimè reveritus, peccantem cõstantissimè redarguit, atq; ad pœnitentiã ꝓvocavit. Nec min⁹ de Conrado Henrici successore meritus, Imp. universum cum amplissimo Galliarũ Regno, æternum sibi obstrinxit, cũ ambitione Imperii hostes factos Principes, ad sanctiss. fœdera, summa cũ tot gentium subditarum extremè periclitantium gratulatione, felicissimè persuasit & traduxit, Henrico Galliar. Regi ita deinceps charus fuit, ut quidquid vellet solo quasi ab eodem nutu impetraret. A Conrado autem Imp. Argentoratensi Põtificia sublimatus cathedra, cũ excusando & deprecando nihil ꝓficeret, Clerici se filium (Abbatis scil. cujus pridem in spiritu filius & sacra adoptione fuerat) simulavit, adeoque eo gradu arceri cõtenditi à Cæsare postea, re comperta graviter reprehensus, cũ tanto genere tãtæq; virtutis heroe natum comperisset Curare dein plurima Cœnobia jussus *Restitutor disciplinæ Monachicæ audit.* Magnis aliis & eximiis meritis celeberrimus. Mortuus deniq; post multos labores & ad coronam beatitatis æternæ assumptus, corpore ad suum Stabulense Cœnobium translato, insignibus deinceps ꝓdigus à Deo honoratus est; mira inprimis odoris cælestis fragrantia totos sex dies, quibus insepultus devotioni fidelium ex- *Miracula.* positus jacuerat, è sacro ejus corpore erũpente, luminarib. præterea, inter ventorũ brumali tempore turbines, in ejus translatione inextinctis, Angelis ipsis ad funebres ej⁹ exequias sese ingerẽtib. Sed & illud alia inter, dum superstes etiamnum in vivis ageret, rarius ꝓdigium fuit, cum ex itinere videns pastorem è lupo rapi, celeri cursu insequutus, ut vivum eriperet, cum jã suffocatum reperisset, ipse grandi miraculo eumdem vitæ restituit, & ad greges remisit. *Ex Everhelmo Abb. Altimont. Iapesio, Baron. Molano, Cratepolio, diu. rer. Belg. script. Annal. nost. & Aquila Bened. &c.*

Augustoduni S. Rachanacarii Episc. & *S. Rachanarius Epis.* Confess. Rachanacarius, Rachanari⁹ sive Ranco Luxovien sis primum Monach⁹ S. Eustasii discipulus, ea sanctitatis opinione in Monasterio celebratus est, ut digniss im⁹ haberetur, qui in illustrissima Augustodunensi cathedra, viro sanctiss. Siagrio succederet; à qua ad Basilcensium postea trãslatus, vitæ sanctissimæ exemplo utramq; beavit & exornavit, cujus dolendum est acta intercidisse, viri cęteroquin tanti, cujus ob sanctitatẽ celebre semper nomen fuit, ex qua ipsa facile sit merita æstimare. Claruit sub finem Regni Clotharii & sub initia Dagoberti. *Ionas in vita S. Eustasii, Vrstisius, Stumpf. Chron. Basil. &c.*

In Britanniis natalis S. Euchadii viri ex- *S. Euchadius.* cellentiss. Monachi Hiensis, discipuli S. Colũbani, qui zelo succensus Apostolico, post altissimæ contẽplationis studia, & somnũ dilectorum in sinu Domini quiescẽtium evigilãs, magnis laborib. utilem ope- *Apostolus* ram Ecclesiæ probavit, & apud Pictorum gentem Evãgelium prædicans, gloriosum Apostoli nomen meruit, decessitq; A. C. 587. *Ex Brit. rer. script.*

In Brabantia B. Ioan. de Iardin Cõver- *B. Ioannes de Iardin.* si. Hic in prima statim conversione DEI- param præcipuo studio religiosissimè coluit, & ab eadem vicissim singulares favores meruit. Fuit rigidus admodum sui corporis castigator, orationi & contemplationi assiduè deditus, cujus animi virtutem variis infirmitatibus DEus exercuit, qui tandem podagra oppressus virtutibus & revelationibus insignis in pace quievit. Rarius omnino, imo insolentissimum illud, quod eidem dum in vivis etiamnum ageret obtigit: Vt cum Cõversorum

Imperatorẽ denuntiat.

Item Galliæ Regem.

Episcopatũ recusat.

rum Villariensium quidam lepra tactus & separatus à Fratrib. necem sibi machinaretur, sive edoctus mirabiliter Ioannes, sive à Deipara ad lucrandũ desperati animum adhibitus, eidem mirabili quodam modo adesset: vis eidem una cum cælorũ Augusta, sanctisq; Catharina atq; Agnete, ad se solandum invisere, cũ obstupefactus tanta visione & gratia, duplici jam liberat mortis malo, & jam pœnitens, evocato Ioañi rem ex ordine narraret. Scisciatus postea Ioannẽ: quorsum post illam visionem Deipara abiisset, hoc responsi ab ipsomet Ioañe extorsit: Ego absens, inquiebat corpore, sed præsenti spiritu, omnib° interfui quæ narrasti. Cum n. B. Virgo à te abiisset, nobis tribus (Ioan. nimirum, cum BB. Catharina atq; Agnete) comitata, statim intravit Chorum Monachor. vigilantibus & cantantibus cõgaudens; dehinc Chorum Conversorum, orantibus applaudens, & post hæc Virgo disparuit. Ita Ioannes noster. Ex quo appareat familiaris Deiparæ erga ipsum propẽsio, & quæ amorẽ ej° modi necessario consequitur, gratiæ plenitudo, & singularis prærogativa innocentiæ & pertectionis. *Chrõ. Villar. Chryſ. Henriq. &c.*

Miro modo cuidam desperato adest.

Deipara familiaris.

Eodem die depositio B. Catharinæ instituti Cisterciẽs. nostrorum absolutissimę sanctimonialis; quæ miraculorum gratia illustris & crebris revelationibus assuefacta, septies aliquando in die extra se rapta, & non semel per viginti integros dies in extasi posita, cœlestia Mysteria contemplari, & inexplicabili, mortali etiamnum agens in corpore exultatione repleri meruit. *Barn. de Montalbo, Chryſoſt. Henriq. &c. Men. Ciſt.*

B. Catharina mon.

Virduni B. Adunalivæ Viduæ reclusæ. Hæc nobili orta genere Tezerinum maritum habuit, & familiæ splendore & militari gloria inclytum, cui magnum, de quo hâc ipsa die Popponẽ genuit Stabulensem postea Abbat. Ordinis Monachici magnum ppagatorem. Huj°, marito mortuo æmulata propositum & Monachicum complexa institutum, insigni & ipsa postea refulsit sanctitate, cũ jam ante conversionẽ splendoribus illustrata Sanctorum, tanta apud Numen gratia esset, ut extinctam lucernã, precibus suis prodigiosè reaccendi impetraret. Proin in Religione in virtutibus altius progressa, Sanctorum dein cœlitum consortio etiam in terris frui meruit, & eorundem plenissima solatij apparitione recreari. Deniq; ppe S. Vitoni Cœnobium, rigidissimo Inclusorum nostrorum instituto se devovens, vitæ reliquum orationis & contemplationis Divinæ studio totum exigens, ad amplitudinem Palatiorũ æternorum evocata concessit. Claruit sub A. C. 1020. *Ex Vita S. Popponis & Annal. noſt.*

B. Adunaliva.

Fit inclusa.

In Monasterio Cluniacensi B. Benedicti Monachi, qui teste S. Petro cognomento venerabili S. P. N. strenuè imitatus, & ut ipse ait, gratia Benedictus & nomine, adeo sacris studiis totum se dedit, ut idem S. Abbas fateatur, in tanto Sãctorum collegio, similem non reperisse, sed & tantum ad perfectionis apicem progressus est, ut satis describi ejus præconia nullatenus valeant, humilitate, charitate, patientia, justitiæ zelo, silentii studio, lachrymarũ dono incomparabilis. Inũeris confectum suppliciis corpus perpetuo cruciabat, adeo orationi & Vigiliis addictus, ut totam fere noctem precando transigeret, brevissimo spatio, nec tam decumberet in lectulo, quam sedendo somnum caperet. Qui cum deniq; pro laboribus ad requiem vocaretur æternam, à cæli civibus ad consortium beatitatis vocatus, infinitam multitudinem ablatorum sibi occurrere & ad se invisere vidit, & paulo post, in comitatu eorumdem ad Creatorem suum è carcere corporis hujus emigravit. Cujus insigne omnino elogium, magno animi sensu S. Petrus ejus Abbas contexuit, & recta ad cœlos evolasse contendit. *Ex Bibl. Cluniac. & lib. 1. Petri Abb. Ven. de Mirac.*

B. Benedict. Cluniac.

Acalitibus vocatur.

VII. CAL. FEBRVARII.

XXVI. Ianuarii. E.

S. Bathildis Regina.

Magni fit à S. Eligio.

IN territorio Parisiensi S. Bathildis Reginæ, sanctitate & miraculorum gloria illustris. Hæc Beringeri primi Herciniæ, Ascaniæ & Balenstedii Principis filia, Virgo forma regia, à Clodoveo II. Galliarũ Rege capta, & in Franciam abducta, Fidei Christianæ dogmatibus imbuta, postquam adoleverat, thoro eidem juncta legitimo, æternum Regno amplissimo & regio nomini decus, augustissima vitæ sanctitate addidit. Eam pro excellentia virtutum, maximi magnus ille Eligius noster fecit, & jam corpore exutus, cœloque receptus, inde sæpe descendens, eidem in terris visus est, ipsamque ad altiora perfectionis studia exhortari non desiit, & ab ipsa jam vidua, gemmas & vestem luxumque regium avertit.

Renunciavit paulo post Regno ipsi illecebrisq; ac pompis universis felicissima

Regi-

Regina, & ſtupente univerſo ad tantæ inſolentiã rei, filius & Regni Principibus ſuis longè amantiſſimus valedicens, in Monaſterio Calenſi à ſe condito, Monaſticen profeſſa, S S. Regulæ noſtræ adeo obſervans fuit, ut ea tanquam lima expolita, ad Angelicam vitę puritatem mortali etiamnum in corpore perungeret. Illud egregiè factis conſequuta, ut paulo poſt obitũ inter Divos ſolemniter adſcripta, toto in hãc usq; diẽ orbe celeberrima habeatur, graviſſimis â Deo miraculis illuſtrata, & merito inter præcipuos Regum & Regnicallici Tutelares cooptata. De ea ſic Author vitæ æqualis: *Abbatiſſæ obediebat ut matri, omnibusq; ſicut ſagax ancillula, ſancta devotione miniſterii obſequi exhibuit. Ita autem humilitatis magna forti animo omnib⁹ miniſtrabat exemplar, ut ipſa quoq; in officio coquinæ miniſtraret ſororibus, ipſa munditias omnes faceret, & quod majus dicam, ipſa puriſſima margarita, inquinamenta ſtercorum propriis manibus mundaret. &c.* Fuit maxumæ illius Cælitum Imperatricis obſequio addictiſſima, cujus honori ipſum de quo ſupra illuſtriſſimum Calenſe Monaſterium (tot poſtea Reginarum & Principum Divinæ Matri ſeſe emancupantium Gynecæum) de novo conſtruxit arq; dotavit, ad cujus unicissimæ Tutelaris ſuæ aram, cum paulo ante ſuprema vitæ in ferventiſſimas de more preces diligentius incumberet, viſa ipſi, ex eodemmet loco ſublimi vertice, in cælum usq; ſcala ſeſe quædam exporrigere, ex eoq; Sanctos Angelos ſibi occurrere, qui ſe ſumo plauſu ad ſublimia illa felicisſimæ æternitatis præmia deducerent. Occurrit morituræ S. Geneſius Lugdunenſium quondam Archiepiſcopus, Angelorum agminibus ſtipatus, cubiculo admirandæ lucis radiis prodigioſè illuſtrato. Præter Calenſe autem, conſtruxit ſanctiſsima Regina noſtra fertiliſsimum Pontificum ſanctiſsimorum, & virorum Apoſtolicorum promptuarium, Monaſterium Corbeienſe in Gallis, nec non celeberrima alia Logienſe, Fontanellenſe, Iotrenſe & Farenſe &c. Luxonienſe autem & longe plura per Regnum univerſum plus quam regia munificentia dotavit, ditavit atque exornavit, ut inter præcipuos ordinis promotores merito æternum celebretur & dignè â gratis poſteris recolatur. Fuit eadem felicisſima in pace populis concilanda, & tria Francorum Regna diuturnis atq; graviſsimis odiis inter ſe diſsidẽtia & periculoſisſimè colliſſa, ſolertiſsimè concilians æternũ de tot Regnis & gentibus una atqui ſanctiſsima mulier meruit, iñortaliq; merito iñumera ſimul mala â tot mortalium capitibus avertit. Obiit ſub A.C. 670. *Ex æquali vitæ ſcript. Aimino, Belforeſt. Baron. Iepes Trit. dict. Gall. ſcript.*

Tutelaris Galliæ.

Mors felix.

Concilia-trix pacis.

Romæ depoſitio S. Gregorii IV. Pont. Max. qui cum ex monacho Foſſæ Novæ ad ſummum orbis Pontificatum evectus eſſet, poſt multam ſuper gregem ſibi creditum vigilantiam, ſanctitate miraculis clar⁹ migravit ad cælum. Is plurimum eo nomine Gregorium Magnum Eccleſiæ Doctorẽ, per omnia ſibi imitandum proponẽs, prima ſtatim electionis die aſſequi viſus eſt, dum pari ſubmiſsione ſummum orbis magiſtratum pro viribi detrectans, non minus quam illa latebras quæreret, vixque ac ne vix quidem retractus â fuga, & coactus tãtum honorem admitteret. Cæterum turbata vel maximè tunc Italia. Saracenis eã populantib⁹ ut occurreret, Oſtia Tiberina ſalubertimo rei Chriſtianæ conſilio communiit, & novæ jam urbis conditor Gregoriopolim appellavit. Perniciosiſsimam Ludovicum inter Imperatorem Regesq; filios ut ſopiret diſſenſionem, difficiſsimo ſuſcepto itinere, ipſe in Gallias contendit. Feſtum omnium Sanctorum ſolemne per Eccleſiam univerſam celebrari præcepit, officioq;, ut vocant proprio, quod ipſe cõpoſuit exornavit. Corſicam inſulam, ne Saracenis expoſita peſſum iret, diligentiſsimè comunitam ac cuſtoditam ſervavit, eoq; nomine Corſos æternũ demeruit. Inæſtimabili de Eccleſia Chriſti univerſo merito, Concilia plurima indicens & congregans Parienſe, Compendianum, Metenſe, Theodoris-villanum, Aquiſgranenſe, Lugdunenſe, Cabilonenſe Aquisgranenſe alterum, Conſtantinopolitanũ, præter conventus ſolemnes alios quam plures, Reipubl. Chriſtianæ præclare conſuluit, Hæreſes avertit, vitia exſcidit, diſciplinam Eccleſiaſticam mire promovit & reſtituit, ſãctitate denig; pulcherrimo nomine & miraculorum inſuper gloria ſummum in terris honorem mirificè exornavit, tantisq; titulis glorioſiſsimus A.C. 844. ad ſupera regna emigravit, cum annis 16. ſanctiſsimi atq; utiliſsimi Pontificis partes ſtrenue expleviſſet, & urbis Eccleſias variis donariis ſplendidè excoluiſſet. *Baron. Panv. in Platina. Ciacon. Rugian. Bunius Vghellus, Iepes Trithem. Arn. Duac. Annal. noſt.*

Inſtituta.

Concilia.

Obiit 844.

In Hiſpania S. Iſauri Epiſcopi & Confeſſoris. Iſaurus ſive ut alii vocant, Anſurius, ex monacho Aucienſis Epiſcopus, vir, teſte Epitaphii ipſius ſcriptore antiquiſsimo, per omnia illuſtriſsimus, inſigni

S. Iſaurus.

insigni cum suo ac subditorum fructu, vitam Monachicam ita Pontificæ majestati junxit, ut simul sese ad immimos quoque demulcendos & fovendos demitteret, & ab eminentia Contemplationis toti Ecclesiæ communicaret, quæ ipse beneficio Numinis dictata accepisset, omnibus omnia factus, ut omnes Christo lucri faceret, qui cum sedi suæ utilissime præstitisset, & multas animas Regum Regi lucratus esset, plenus meritorum ex hâc vita migravit, ætâ 966. *Ambr. Morales, & Mart. Hisp. script. Arn. Duac. & nos in Annal. nost. Benedict.*

Moritur.

S. Albericus Abbas.

In Gallia natalis B. Alberici secundi Abbatis Cistercienſis, qui cum B B. Roberto & Stephano, sanctissimam illam & longe utilissimam ordini atq. orbi Reformationem inchoavit, quam ipse DEI parentis unicæ Tutelaris nostræ singulari titulo & Patrocinio instituit, à qua vicissim ipse maximas gratias, & magno favore candidam cucullam, tantæ virginis & amoris Mariam candidatus accepit, cujus eadem beneficio ipsius etiam Reformationis Constitutiones accepisse memorantur. Eidem aliquando pia sui tam protectrix apparens dixit: Ego ornamen istum usq; in finem seculi protegam & defendam. Cumque sæpius ab ipsa, & aliis cæli civibus visitaretur, & variis miraculis clarus effulgeret, in morbum incidit, & monachis suis felicissimum Reformationis successum prædicens, symbolum Apostolicum clara voce recitavit, ac cum Letanias inchoans, cum ad illa verba pervenisset *Sancta MARIA ora pro nobis*, faciesq; ejus cœpit quasi divina, solari splendore interminantes effundere radios, & mox velut in dulcem resolutus somnum, animam efflavit beatissimam, anno partus virginei 1107. cum in decimum usque annum Cistercienſi novello Dominæ gregi sanctissimè præfuisset. *Ex vita, & monim. Cisterc. S. Anton. Vincent. Ioanne Abb. Cesar. Heisterbac. Renato Chopino, Sigeberto, Aug. Manriq. Chrysost. Henr. Barn. Montalbo. &c.*

Dū Pater gratissimus.

Moritur.

S. Gobertus.

In Belgio, Monasterio Fossis, S. Goberti monachi & Confessoris, qui provinciam illam insigni vitæ sanctitate multum illustravit, & deprecator addictus ad Creatorem migravit, inde popularibus suis adesse & potenter subsidiare numquam prætermittit. *Ex Ann. vet. & Script. Mediol.*

B. Vlboldus.

In Germania B. Vlboldi Conversi veteris Monasterii, qui cum dives & spectatus esset in seculo, divitiis bene usus, eas Christi pauperibus large distribuit, & Christi anno 1233. Aulam DEI, vulgo Novum Monasterium apud Snecam Frisiæ oppidum Cistercienſibus nostris condidit, ipse autem nequid reservasse videretur, semiam etiam expendit & Numine mancipavit, neq. suo & à se condito ubi *Fit Conversus.* Fundator audiret & coleretur, sed in veteri Monasterio cucullam amplexus, humillimè demeceps inter conversos vixit, & pietate ac morum gravitate venerandus ibidem beato fine quievit. *Auct. Cornelius in Annal. Frisi. Aub. Miræus. Henriq.*

S S. Mart.

In Polonia passio SS. Virginum Viavienſis Monasterii Monialium, quæ pro fide Christi occisæ à barbaris, duplicatam Virginitatis & Martyrii laureolam meruerant. *Tabula quadam Patronorum Poloniæ, Marchelio, Cayet. Henriq.*

VI. CAL. FEBRVARII.

27. Ianuarii. F.

S. Theodorici Ep. & Conf.

AVrelianis S. Theodorici Epiſcopi & Confessoris. Theodoricus Hilarii natus familia, in castro Theodorici parentes & opibus & potentia præstantes habuit. Litterarum adhibitis studiis, pueri etiam suum fastum sæculi, pretiosarum vestium usum, sermonis vanitatem, & quæ Aulici multùm curant, atq. adamant, ut visissimas & se insignissimis habuit, ea in vanas ereis elevitate, & quicquid tā in nobis esset & poterat, protinus negligeretur. Solitudinis postea & quietis Monachicæ appetens, impetrata à parentibus venia, ad Sancti Petri Vivi Senonicæ Cænobium confugit, ubi insigni paulò post vitæ per sanctimoniam Alberici consodalis claruit. Prodiit inde celebri ob virtutes fama, & Carnotum ad amplissimā Aurelianensis Pontificatus evectus cathedrā, ab Odalrico quodam cum honore, in ambitente, armatorum manu dum conſecraretur appetitus est. Sed neq. ipso, neq. pia ejus conſecratione furorem ejus compescere potuit, quem etiam quoque furor, inire elanguit. Iter itinere postea inter ceptus, lætus & gladio eorundem frustra ad mortem quæsitus & actus, cum lætus ac pro martyre relictus et-

Fit Episcopus.

ctus esset, paulo post illæsus omnino atque incolumis consurrexit, à quo facti jam pœnitens Odalricus, & veniâ rogans, hâc facilè impetravit; ea Theodorici in juratissimũ & capitalẽ hostẽ benevolentia, ut primo post se loco ipsũ honorari vellet, sibiq; insuper successorẽ designaret. Porro Theod. tãto honore sublimis, dignissimũ eo se esse præclarè gestis, ut egregio sanctissimæ vitæ exemplo demonstravit, & gravissima alia inter merita infandã Heriberti & Lisoii hæresim felicissimè oppressit, eoq; nomine de Ecclesia universa præcipuè meruit. Infirmos Episcop. ipse adiit, omnesq; tanq̃ verus pater omniũ oris sui dignatus osculo, sacra benedictione munuvit. Compassione a. vere insuperabilis, pœnitẽtes omnes viscerib. complex⁹ suis, sollicite atq; amantissimè fovit & solatus est. Ab oratione, lectione, sive pio aliquo opere nunquã vacavit. Sibi rigidus, ut facilis aliis, jejuniis semper & cilicio corpus attrivit & afflixit. Deniq; relicto amplissimo Episcopatu, ad suũ reversⁿ cœnobiũ, inter Fratres collegas factus omnium suomet sensu ultimⁿ & minimⁿ, vitam reliquã religiosissimè exegit. Mortuus est Tornodori, cũ petita licẽtia, Apostolorum limina veneratus Romam pergeret. Paulo antequam ꝓfectionẽ institueret, pernoctans in Ecclesia hâc è cœlo voce invitatⁿ est. *Ne timeas Theodore, quia superna mansio te expectat, ubi Martyr S. Sebastian. gloriosè triumphet.* Supremũ decũbẽs & morti ꝓximus, cum sollicitè petijsset ad suum cœnobium post mortem deportari, obsistente Tornodorensi Comite Milone cognato suo, Tornodori in Monasterio S. Michaëlis Archangeli, quod Milo exstruxerat, sepultus est, quem magna deinceps miraculorum gloria DEUS honorabilem reddidit. Extat ad eum Epistola 62. Fulberti. Claruit autem tempore Benedicti VIII. Pont. Max. & Roberti Pii Francorum Regis sub An. C. 1021. *Ex Vita, & Chron. Senon. Actis S. Petri Vivi, Helgando, Carolo Sausseio, Claud. Robert. Ioan. Chenu. Hug. Menard. Arnol. Duacen. Annal. nostr. &c.*

Hæresi opprimit.

Vox cælestis.

Miracula.

S. Maurus.

In Monasterio Bobacensi S. Mauri sive Marij Abbatis, cujus vitam Virtutibus plenam, vir illustris ac Patricius Dinamius conscripsit, quam tamen huc usque comparare non potuimus. Monasterium autem illius appellant nonnulli Balvacense, alii Badonense. *Ex Vsvardo, Adone, Galesinio, Petro in Catalogo, Carol. Sauss. Hug. Men. Arnoldo, &c.*

S. Emerius

Apud Gerundam in Hispania SS. Emerii, Abbatis & Candidæ ejus matris, magna vitæ sanctitate celebrium.

Abbas.

Emerius Baldino patre, matre Cãdida Nobilitate Generis clari natus est, quem Angelus spectabili forma apparens matri sterili filium ꝓmisit. Sed & prægnanti prolis electio mirè innotuit, visaque exiens vitis virgula in immensum crescere totamq; terram inumbrare, sub qua columba cælo descendens requiesceret. Visa etiã Cãdidę cælorum Augusta ceu gratulabũda occurrere, hisq; paventem verbis affari: *Ne timeas, quia ego rogavi filium meũ, ut gigneres prolem.* Nec præsagia adeo magnifica fefellêre, cum puer deinceps, nil puerile præferret sæculique illecebras, tanquam toxicũ aspernaretur. Ab his sese abrepturus, cum valedicturus patri, graviter offenderet, nõ ausus denuo missionem petere, clam profugit, iisque mox sanctitatis radiis latè effulsit, ut Regi non solum innotesceret, sed quod hic precibus ejus plurimum niteretur, absque illo ad bella procedere nollet, quæ cum adversum Christianæ fidei hostes suscepta essent, Emerius aliquandiu interesse non dubitavit. Illic magnis prodigiis exsplenduit, aliaque inter, plurimos fame extinctos ad vitã revocavit, aliis panes seu commeatum precibus à Numine impetravit, victorias insignes promeruit, suaque erga Deum confidentia, multa potuit, mira effecit, & Christiana arma adversus fidei hostes felicissimè promovit, in Catalonia denique requietis locum deligens, & à Rege amantissimo ægrè impetrans, quod ipsum à se abesse ferre nõ posset. Annuit tamen Rex, & haud procul à loco, ubi leonem efferatissimum, tãquam agnum cepit, quodq; magnã stragem vicinis intulisset, occidi imperavit, regiis sumptibus cœnobium condidit, in quo sub Regula S. P. Benedicti vitam sanctissimã instituit, multosq; alumnos attonitos tantis vitæ exemplis aggregavit. Vixit vitam rigidã admodum, nullum alium cibũ præter panem, cui aquæ adjunxit poculũ, admittens, confluebant ad ipsum languidi, claudi, cæci, surdi, muti, qui ab ipso prodigiosè curabantur, donec nimio sexus utriusque occursũ offensus, ad decem circiter stadia inde in nemus quoddã, & verticem mõtis cujusdã sese reciperet, illicà dæmone variè tentatus, de quo tamen gloriossimè triumphavit. Cognitio demũ ubi moraretur filius mater vidua, Candida lectissima eodem se contulit, cui ille virga projecta, (quam longissimè & prodigiosè projecerat) locum in quo DEO serviret designavit,

Mira prodigia.

Victorioſus

Fuga gloria

S. Candida mater.

Deipara donu nuntiat.

vit, ubi ipsa vitam sanctissimè exegit. Emerius autem post multa gloriosè gesta, vitam felicissimè concluſit, à Numine pro tantis meritis æternum coronatus, claruit sub A.C.800. *Ioan. Tamay. Ant. Vinc. Domenec. &c.*

S. Sulpitius Episcop.

In Monasterio Cellēsi depositio S. Sulpitii Bajonensis Episcopi. Hujus sacrū corpus asservatur in eodem Cellensi Cœnobio, quod aliàs S. Gilleni appellatur, & est antiquissimum in Hannonia. Acta tamen interciduſse maximè dolendum est, cujus solū festiva memoria hac die recolitur in Martyrologio ibidem, his verbis: *Depositio S.P.N. Sulpitij Episcopi & Confessoris*, cujus etiam translatio illic celebratur die 27. Junij. *Agunt de eodem Ioan. Molanus, Petrus Galesin. Aub. Miræus &c.*

S. Adjutus Abb.

Aurelianis S. Adjuti Abbatis. Hic Monachū primò in Mimatensi Cœnobio professus, Abbas postea Carnotēsis Monasterij, pro eximijs vitæ meritis eligi meruit, & vitæ sanctioris exemplo discipulis suis utilissimè præluxit, ad quē honorē singulari Dei ꝓvidentia evocat⁹ est. Ejus tanta sanctitas fuit ut & in ortu & obitu præclaris Divinæ gratiæ significationibus honorari mereretur: nam dum mater eum pareret, cœlestis splendor refulsit in cubiculo, dū a. suprema vitæ imminerent, de obitu suo divinitus edoctus est, & decedens Aureliani sepult⁹. Supra cuj⁹ corpus fideles postea Ecclesiā exstruxere, quā Anniversarij postea Festi ejusdē die populus frequentissimus visitaſſet, quidam accepto rastro cum in vinea laboraret, correptusq; è prætereūtibus, quod nō par cæteris religione Divū coleret, contemptim Adjutum etiā ipsum cultorem vineæ fuisse respondisset, temeritatem illico pro meritis luit, retortaq; ad tergum facie, spectaculum miserandum aliquot dies universis de seipso exhibuit, donec seriò pœnitens, confeſſusq; crimen ac detestatus ad tumulum Adjuti sospitatem impetraret. Ipsum eumdem cum S. Avito Miciacensi Abbate Carolus Sausseius opinatur, cujus tamen acta, cum illius concordare per omnia, nos minimè videmus. *Petrus Equil. Car. Sauſſ. Maurolycus, Iepes, Arn. Duac. &c.*

Ortus & obitus mirus

S. Lupus

Cabilone in Æduis depositio S. Lupi Episcopi, qui primum Monach⁹ & Abbas S. Petri religiosissimus, S. Grato gratiæ donis & in cathedra succedens, mirificos virtutum omnium splendores, doctrinæque salutares imbres effudit: & demum multis meritis cumulatus obdormivit in Domino. Ejus Festum duplici officio celebratur in Ecclesia Cabilonensi, effeceruntque ad corpus venerabile emicantia signa, ut semel ac iterum illud solemniter elevaretur, condignaq; coleretur à suis oppidanis, qua etiamnum fruitur reverentia ac veneratione. Claruit sub A.C.660. *Car. Sausseius, Ioan. Molan. Cluad. Robert. Ioan. Chenn. Annal. noſt. Bened. &c.* *Illustria signa.*

B. Brunonis.

Parisijs depositio B. Brunonis Monachi. Is Sanctimonialium S. Antonij de Cāpio, patrē & conscientiæ arbitrū, cum aliquādiu strenuè egisset, easdē exemplo suo mirificè accendit, & sacra illarum studia insigniter promovit. Pietatis exercitijs sedulò fuit addictus, noctes frequenter insomnes duxit, orationibusq; ac gemitibus cor suū sicut aquam in conspectu Domini effudit. Mira insuper abstinentia corpus suum spiritui subdidit, otium autem tanquam pulvinar diaboli seriò detestat⁹, sollicitè fugit, inq; conquirendo virtutum omniū ornatu, eodemq; comparando dies noctesq; laboravit. Tandē missus in Græciam, ut ibidē Religionem Catholicam ꝓpagaret cū SS. Christi Domini sepulchrum visitaſſet, gravi morbo correptus, miro fervore spiritus suprema ingressus luctā, sanctissimè vitam hanc exuit & terminavit, cujus eximiam Sanctimoniam multis à morte miraculis Deus reverentiæ mortalium commendavit. *Thom. Cantiprat. Phil. Seguinus, Chryſoſt. Henriq. &c.* *In Græcia laborat.*

B. Remberti.

Villarij depositio B. Remberti Cōversi. Hic nobili admodū genere, familia equestri de Reve ortus, contempta sæculi nobilitate, servitutem Christi prætulit, & inter conversos Villarienses adscript⁹, vilibusq; servitijs deputatus, opinione sanctitatis illustrissimus evasit. Morituum Christus ipse, & Deipara Sanctissima delicioſissimo conspectu suo cum dignati essent, nō multo post, de æterna præparata sibi beatitate factus certior, hilaris ad præmia Sanctorū evolavit. *Phil. Seguinus, Chryſ. Henriq.*

B. Martinus Cōversus.

In Italia, Monasterio S. Iustinæ de Padua B. Martini cognomento Albini, ejusdem Cœnobij Fratris Conversi, magnæ sanctitatis & abstinentiæ viri. Hic multo tempore, pane furfuraceo, quo canes vescuntur, esuriem pascens, & vitam tolerās, oratione à Domino impetravit, ut sibi vinum amarescerer, sicq; ad mortem usque vinum semper amarum ipsi sapiebat. Claruit spiritu prophetico, obitq; quarto suæ infirmitatis die, ut Dominum oraverat, ne ultra quatuor dies infirmaretur. *Ex monum. ejusd. Cœnobij, Arnoldo Vion &c.*

SS. Mart.

Ipsa die Commemoratio insignis SS. Attra-

SS. Mart. Attrabentani, Euningi, Grifoldi & Benjamin diſcipulorum S. VVilibaldi noſtri, & laboris Apoſtolici ſociorum, qui cum in converſione Germaniæ immortali cum merito, ſudores ſuos Numini conſecraſſent, ſanguinem denique & vitã quoque ipſam expenderunt, gratiſſimæ cœlis facti hoſtiæ, glorioſiſſimo Martyrio conſumati. *Ex actis S. VVilibaldi & Annal. noſt. German. & Bened.*

V. CAL. FEBRVARII.

XXVIII. Ianuarii. G.

S. Ioannis Abb. IN Monaſterio Remenſi depoſitio San. Ioannis Presbyteri, viri DEI. Ioannes Rhemenſis, ut videtur, patria, nobilis genere, cucullum, cũ maximò floreret reſtituta per Gallias Inſtitutore B. Mauro noſtro diſciplina monaſtica, in Sanctiſsimo Lirinenſi Cœnobio complexus eſt. Reomagenſe ſive Reomenſe celebre Cœnobium ipſe condidit, ejusque initia inſigni miraculo nobilitavit & quaſi conſecravit, cum puteum eo loci vetuſtiſsimum, ſed baſiliſco infamem atque lethalem, ipſe mundavit, & ſerpentem prodigioſè interfecit, ea deinceps, meritis Ioannis aquæ ejus ſalubritate, ut plurimi ea hauſta febrim pellerent. Claruit & aliis innumeris penè miraculis, plurimosque infirmos miſsis elogijs, è mortis faucibus liberavit.

Miracula. Mirabili autem, maximè contra cacodæmones poteſtate valuit, vel ipſiuſmet quidem peſsimi genii confeſsione, qui ſolam ejus præſentiam ſe ferre non poſſe, fateri coactus eſt. In pauperes profuſiſsimus, frumentum omne cum erogaſſet, rurſum ei cælitus miniſtratum eſt. Securibus aliquando in agro relictis, cum reverſi Fratres, eas ablatas deprehendiſſent, viro Sancto queſti, lectioni interea ſacræ, pro labore manuum, vacare ſunt juſſi, ipſe autem orationi in agro incumbens, mira quadam virtute furem à fuga retraxit, reverti, & quod abſtulerat reddere coëgit. Vixit vir ſanctus centum viginti annos, cui nec oculus unquam caliginem induxit, nec dens motus eſt, ad cujus tumulum fratricida quidam, ſuſcepta ſeptem annorum pœnitentia, ferreis adſtrictus vinculis, cum ſacra loca Romæ inviſeret, Rhemos contendere juſſus eſt, ſolutis raro miraculo, pdigioſè vinculis, quibus ſe illigaverat, cum ad ſacrum Ioannis corpus preces funderet. Claruit ſub A.C. 700. *Ex Ven. Beda, Matth. VVeſtmon. Arnoldo Duac, Carolo Sauſſ. &c.*

Vixit An. 120.

S. Natalis Abbas. In Hibernia depoſitio S. Natalis Abbatis & Confeſſoris. Hic regio ortus genere patrem Ænguſium habuit Momoniæ Regem, matrem Ethneam Lageniæ Regis filiam, ipſe tanti ſtemmatis majus ornamentum egregia factus vitæ ſanctitate, & ante omnia eminentiſſimus demiſſiſſima animi ſubmiſſione, cum non minus quam nomen regium, famam etiam virtutis & ſanctitatis declinare ſatageret. Ita mortuum reſuſcitare rogatus noluit, ſed ad Senanum ſuum diſcipulum id negotii remiſit, qui id juſſus facere, nec reclamare auſus, ex obedientia confiſus de Dei adjutorio, & Magiſtri juſſione, illum prodigioſiſſime vitæ reddidit. Cæterum Natalem illuſtrare vel invitum Numen non deſiit, & verè illuſtriſſimum reddidit cum quinque ejus digiti candelarum inſtar collucerent. Præfuit Cœnobio multo cum fructu, in quo centum quinquaginta filios lectiſſimos Chriſto per ſacra exempla genuit, & plenus bonorum operum ex hâc vita migravit. *Ex rer. Hibern. & Britann. ſcript. Aliberi.*

Mira humilitas.

S. Sexulphus Epiſc. Lichefeldiæ in Anglia S. Sexulphi Epiſcopi & Confeſſoris. Sexulphus & Monachus & Epiſcopus graviſſimè meruit, condito inprimis Modeshamſtadẽſi Monaſterio, cui & primus ipſe Abbas ſanctiſſime præfuit, & præclariſſima non minus ſanctitatis, quam lapidum ædificii, fundamenta jecit. Inde ob famam virtutis ad Cathedram Lichefeldenſem extractus, ac ſuper candelabrum poſitus, æternum ſucceſſoribus ſuis ſanctitatis exemplum reliquit, & fulgoribus ſuis, totum Regnum illuſtravit. Claruit autem A.C. 700. *Ex Ven. Beda, Matth. VVeſtmon. ſt. Eduardo Meiheun, &c.*

B. Boſo. In Gallia B. Boſonis, eximia vitæ puritate Monachi. Boſo & genere & moribus inſignis, unus de primogenitis fuit, quos melliſluus Eccleſiæ Doctor, S. Bernardus noſter, Chriſto Domino per Evangelium genuit. Monachum in Claræ vallis Cœnobio profeſſus, varijs virtutibus, ſed mira maximè lenitate & manſuetudine reluxit, & verè *filius pacis*, ita ſe erga omnes exhibuit, ut nullus unquam eum turbatum viderit, ſed æque inter proſpera atque adverſa animo conſtantem, vultu immutatum. Is cum jam ad decrepitam ætatem perveniſſet, & ita viribus

Filius pacis.

esset destitutus, ut etiam scipioni innixus, difficulter pedes & corpus promoveret, nunquam tamen otio indulgere, nunquam corpori quietem impendere fuit visus, varijs se & laboriosis exercitijs frequenter atterens. Agebat aliquando pius quidam illius Cœnobij religiosus, ultimum supremo in agone spiritum, cui dum interesset vir Sanctus, Beatorum Angelorum choros audiit, suavi melodia in aëre canentes, atque ipsius defuncti animam ad requiem & gaudia ducentes. Cumque & ipse Beatus senex, post diuturnioris morbi molestiam, ergastulo carnis solutum spiritum creatori tradidisset, tanta gratia tamque mirabili subito refulsit, & tam insueta mutatione facies ejus glorificata apparuit, ut evidenter circumstantibus constaret, quali gloria bearetur in cœlo Spiritus, cujus corpus tot signis illustraretur in terris. *Ex Menol. Cisterc. Chryss. Henriq. &c.*

Musica cœlestis.

B. Richardus Abbas.

In Belgio B. Richardi Abbatis Vallecelensis, mira animi moderatione, pietate, & Regulari observantia probatissimi. Is Anglus natione, professione Monachus, è Monacho Claravallis Abbas Vallis-Celæ constitutus, ab ipso Sanct. Bernardo è Gallus in Belgiam adductus fuit, eoque honore dignissimus judicatus. Morum maturitate summopere excelluit, discretione insuper præcipuus, hilaris vultu, in colloquio affabilis, statura decorus, temperatus in omnibus, & per omnia laudabilis fuit. Cum igitur propter eximias virtutes, & singularem pietatem omnibus charus esset, mirabilemque Sanctitatis opinionem consequeretur, Congregationis suæ nomen per circumjacentes regiones feliciter dilatavit; ipse autem plenus bonis operibus ex hâc vita discessit. Post cujus obitum, tot Sanctitatis signis cœpit clarescere, ut facta hac de re diligenti inquisitione Concilium Lateranense sub Alexandro III. Papa Romæ celebratum, corpus ipsius elevari præciperet, & populo colendum ac venerandũ proponi. *Ex Chron. Vallecell. Arn. de Raisse, Aub. Mir. App. Sigeb. &c.*

Propagat reformationem.

S. Clara Abb.

In Monte S. Romarici (vulgo Remirmont.) S. Claræ sive Cæciliæ, quæ olim Gregoberga dicta, ex sublimissima Veterum Galliæ Regum, & vetustissima Austrasiæ Principum familia oriunda; patrem Illustrissimum juxta & Sanctissimum Romaricum habuit, cujus propositum & exemplum imitata, celeberrimi postea ab ipso conditi & cognominati Virginum Cœnobii Abbatissa in ordine secunda eligi meruit. Præfuit insigni vitæ sanctitate frequentissimo sacrarum DEO Virginum cœtui, qui tantus numero erat, & septem divisæ in turmas, quæ sibi invicem tam diebus quam noctibus in Chori laboribus succederent, indefinenti laude Numini accinerent, & in infirmo sexu, firmissimis tamen profundissimo è corde haustis vocibus & singultibus, magnalia DEI deprædicarent & celebrarent. Fuit Clara orationis & Contemplationis studio addictissima, ita ut noctes etiam diei ea in exercitatione jungens, lachrymis tota defleret, & in Oratorio S. Crucis, velut ad pedes Domini Magdalena perduraret. Quamobrem cæcitatem incurrens, triginta totos annos oculorum orba lumine, mentis tamen perspicuitate illuminatissima, ea ipsa cæcitatis ex causa Princips verè illustrissima enituit. Administrationem tamen Cœnobii minimè abdicans, de Matris diligentissimæ munere nihil remisit, à cæcitate deinceps Cæcilia, pro Claræ nomine appellata. Tandem in fornace tribulationis benè excocta, meritorumque manipulis locupletissima, æternum illustrissimæ familiæ decus, ad lumẽ & contuitum Divinæ Majestatis evocata, corpusculi sarcinam deposuit. sub A. C.... sepulta est in Sacello quodam sacri mõtis, quod ab ipsa deinceps S. Cæciliæ nomen meruit, Reliquijs tamen ejus postea in Priotatum Monachorum illis translatis. *Ex monim. Remirmont. Vita S. Romarici, Hugone, Menardo, &c.*

Eius studia

Mors.

Ipsa die Commemoratio insignis Patrocinii dulcissimi & Admirabilis P. N. S. BENEDICTI, quo nimirum recoluntur insignia beneficia ejusdem Beatissimi Patriarchæ, non in filios solum seros, sed & fideles subditos suos & sui Ordinis Cœnobiorum, nec non filiis suis quomodocunque piè obnoxios & bene affectos, quin & in amplissima Regna & provincias, tanto sæculorum decursu collata, eorumdem tã in belli ac seditionum, quam aliarum calamitatum oppressione ac periculis defensio & protectio amantissimè suscepta, in ipso etiam mortis agone fidelissime comprobata & impensa. *De qua commemoratione seu Festo consulendus Gerardus Belga noster parte 1. Opusc. sacr. deque innumeris ejusdem S. P. N. Beneficijs Vita ejusdem S. P. N. à nobis collecta &c. Sauss. Haeffren. &c.*

Cõmemoratio S. P. N.

Rigæ in Livonia, cõmemoratio Ven. fæminæ Annæ Toschel ejusdẽ loci Abbatissæ lectissimæ, quæ admiranda sanè cõstantia, fide,

V. Annæ Toschel.

Digitized by Google

fide, & patientia, cœlo terrisque se probãs, inter juratissimos Romanæ Fidei hostes, D F O promissam Virginitatem constantissimè servans inviolatam, innumeris tribulationibus exercita, exemplar solidioris patientiæ plusquã virile universis exhibuit, insuperabilis inter tot cerberos infernales animi magnanimitate. Quæ cum triumpharet de omnibus insultantibus, à nemine triumphata, Vetula admodum, à Divino procul dubio Spiritu & Sancto zelo vegetata, anno demum ætatis suæ centesimo ac trigesimo, ad requiem & præmia vocata, juventute Aquilæ renovari meruit, adscripta felicissimè æternitati Anno Christi. 1582. *Ex Vita Ingolstadii typis vulgata, Const. Cajetan. Marchesio, &c.* *Ætatis 130 annor.*

IV. CAL. FEBRVARII.

XXIX. Ianuarii. A.

B. Gelasius II. Pap. IN Monasterio Cluniacensi depositio Beatissimi Gelasii eo nomine II. Pontificis maximi; qui Ioannes antea dictus, ex Illustrissima jam olim familia Cajetana, Crescentio patre in oppido Cajetæ natus, exacta necdum pueritia, nobilissimo servitutis generi, inter Casinates Monachos, per vota Religionis, sese addixit. Illic Oderisio Abbate perfectionis Monachicæ fundamenta jecit, & disciplina juxta liberalium studia atque arcana penetravit, insignem doctrinæ copiam sermonis nitore atque elegantia (quod ea tempestate pro miraculo est habitum) exornans. Quare ingenio ac moribus commendatissimus, ab *Adit Eccles.* Vrbano II. Cardinalis renunciatus est, *ut se gravissimo Schismate*, inquit Ciaconius, *vexatum liberaret.* Ea dignitas homini impensè pio ac probo virtutis incitamentũ fuit, non desidiæ fomes, vel consuetæ industriæ remissio, cujus fides inprimis eo tempore perspecta est, quo Vrban⁹ à Guiberti Antipapæ factione in insula Tiberina Romæ inter duos pontes obsessus est, cũ solus Ioannes noster cum Petro Leone viro clarissimo, sanctissimũ Pontificẽ nunq̃ deseruisset. Ab Vrbano postea Apostolicæ sedis Cancellari⁹ creatus, de Romana curia præclarissimè meruit, cujus in conscribendis Diplomatib. stylum negligentia & ignorantia majorum labefactatum, in meliorem atq; ornatiorem formam redegit. Paschalis cujus Registrum fecit, ejus meritorum memor ei Diaconiam S. MARIÆ in *Senectutis baculus.* Cosmedin opulentam tradidit, quem ipse multis reditibus atque ornamentis auxit. Paschali eidem gratissimus extitit, cujus ipse *Senectutis baculus*, dignissimo sanè elogio appellabatur, quo rogante idem Pontifex, Iusño cũ Ecclesiæ atq; orbis universi bono Cardinalium numerum auxit, & ex orbe Christiano, sanctitatis juxta atq; eruditionis laude probatissimos quosq; deligens, Romanæ Ecclesiæ Patres & purpuratos Principes constituit, à quorũ exẽplis & prudentissimis consiliis, tota Respublica Christiana, non posset non habere plurimum instructionis, decoris atq; emolumenti, quorũ plerique tunc fuere perspicua sanctitate Monachi, qui dein operã suã, incõparabili merito, afflictiss. tunc rei Christianę statu, insigniter ꝓbaverunt S. Matri Ecclesiæ, & toti cõmendaverunt posteritati. In Pontificis captivitate, idem Ioañes, *Pontifici semper ad. est.* una cũ ipso semper mãsit, cõstantissim⁹q; quoad potuit Imperatori adversarius fuit. Mortuo Paschale, absens ipse, apud Casinates suos egit, unde à Petro Portuensi Episcopo urbis Vicario accitus, ꝓpere ad urbẽ rediit, & postridie suũo omniũ cõsensu Pontifex salutat⁹, prima statim electionis *Fit Papa.* die, sanguine suo rõtificatũ initiavit, à Cincio Frangipane, Henr. Imp. gratia & opibus, inter Romanos præpollente, obtorto *Crudeliter tractatur.* collo in terrã dejectus, pugnisq; & calcibus percussus atq; obtritus, & tanq̃ brutũ animal, acriter calcaribus, intra ipsi⁹ Ecclesiæ limen, cruentatus, inque carcerẽ conject⁹, quem tamẽ mox proceres Romani populusque in libertatem vendicarunt. Fuitq; memorandum & mirandum prorsus, religiosæ moderationis ejus ac patientiæ specimeh, maximis ejusdem reb⁹ ac præclarissimè gestis merito accensendum: nihil in Frangepanem, cum vel maximè deinceps posset, statuisse, quod tam atrocis cõtumeliæ vindictam, vel tenuem saltem recordationem præferret. Cæterum Vrba- *A Cæsare exagitatus.* nos tumultus, Cæsaris ipsius furor atque arma excepêre, qui Paschalis morte inaudita Romam contendens, deque Gelasii electione in itinere intelligens, ea tanquã amici sui gavisus esse dicitur, electoque scripsit, ut quæ cum Paschale olim fœdera fecerat, (ab oppresso nimirum circumventoque extorserat,) ipse auctoritate sua confirmaret. Renuit constanter Gelasius, omniaque prius subire, quam libertatis Ecclesiasticæ jacturã facere statuens, animum Henrici, cæteroquin Pontificibus

Digitized by Google

infestum, nimiopere inflammavit, Romæque ab Augusto obsessus, ac penè oppressus, ægre denique Cajetam, in patriam suam evasit; ubi per Episcopos (qui frequentes cum adjacentium populorum Regulis convenerant) summa gratulatione ac lætitia inauguratus est. Dehinc ad curam Ecclesiæ universæ gravissimo laborantis Schismate conversus, Capuam subinde commigrans, in Conventu Antistitum, quos undique convocaverat, numerosissimo, Henricum Cæsarem, & Gregorium Pseudo-Pontificem, diro Anathemate perculit. Cujus rei nuncio, ita excanduit Imperator, ut Pontificiæ ditionis oppida in Latio percurrens, tetro armorum tumultu ac maleficiis omnia impleverit. Verum militaris apparatus fama, quem Gelasius, accitis Apuliæ & Capuæ Dynastis, admirabili celeritate contraxerat, exterritus, iter in Germaniam convertit. Simulata dein amicitia à Frangipane, repetito scelere penè oppressus, uno omnium consensu ac sententia in Gallias contendens, Cluniacum divertit, & ne à Christiana re, etiam tantas inter calamitates promovenda, quidquam intermitteret, celeberrimum Viennæ Concilium celebravit, in eoque ordinando Ecclesiæ statui pernecessaria atque utilissima, immortali cum merito, instituit ac decrevit. Cluniacum inde ad Monachos regrediens, provido ibidem mentis intuitu rebus Ecclesiæ consulens, peracuto laterum dolore sævissimè cruciatus, inter Religiosorum perfectissimorum gemitus ac preces, excoctissimum tribulationibus & purissimum Spiritum Creatori transmisit Christi Anno 1119. à sanctitate, continentia, patientia admiranda & constantia, mirificè commendatus; cujus insigne illud apud Cæsarem Baronium, elogium extat: *Post Martyres, qui fuso sanguine Martyrium consummarunt, haud facilè inter Romanos Pontifices aliquem quis invenerit, qui breviore vitæ tempore majora sit passus, ob idque præclariori corona donandus, atque celebrioribus fuerit præconys celebrandus, &c.* Fuit cultor ferventissimus B. M. V. cujus honori præclarissimè consuluit, eamq; venerantes gratiis sive Indulgentiis impertivit, S. Mariæ de Pilari, vetustissimo omnium, celeberrimoque cultu Virginis loco decus primævum conciliavit. Ejusdem Cœlitum Reginæ Basilicam Romæ ad Monticulum consecravit, festumque Dedicationis solemniter celebrari die Natæ Virginis anniversaria instituit. Verbo: talem se brevi Pontificatu vniversæ Ecclesiæ probavit, ut summo orbis Principatu, non solum dignissimus ab omnibus haberetur, sed etiam ad id culminis, propterea à Numine evectus videretur, quo Gelasii virtus & sanctitas, celsissimo in loco constituta, perpetua ærumnarum serie, quasi perenni ventorum vi agitata, multo latius nitidiusque splendoris sui jubar explicaret, Pontificiam Auctoritatem assereret, tueretur majestatem, & pietatem commendaret. *Ex Annal. Eccl. Baron. Marco Ant. Scip. Alph. Ciacon. Onuph. Panvino, Platina, Iepesio, Bisciola, Chron. Cluniac. Ant. de Iepes, & Annal. nostr. Bened. & Aquila &c.*

Cæsaris furor. *Concilium Viennæ.* *Moritur.* *Elogium.* *Deipara cultor.* *Elogium.*

In Monasterio Belucensi, S. Ayrmanni Monachi & Martyris, qui Danis Monasterium illud vastantibus comprehensus, & à Fidei Christianæ hostibus crudeliter exagitatus, atque interemptus, hostia Christi effici meruit, & palma ac laurea Martyrii donari Anno Christi 888. *Ex Chron. Monast. Bes. Annal. nostr. Hugone Menard. &c.* *S. Ayrmanni. Mart.*

In Britannia minori S. Gildasii Abbatis & Confessoris, qui nobili editus genere Nobilitatis ipsius splendor, & ornamentũ singulare extitit, & contempta sæculi, solidiorem in paupertate Christi & servitute amplexus nobilitatem, servis Christi paulo post præfici meruit Apostolico autem deinceps succensus zelo, susceptо prædicationis munere, in amplissima regna & provincias se longè extendens, magnos & multos fructuum manipulos horreo Christi intulit. In Armoricam dein ex Scotia delatus, & Rivensi donatus Cœnobio, egregios sanctioris vitæ æmulos discipulos habuit, & post multo s exãthlatos labores, de obitu suo præmonitus ab Angelo, ad Paradysi gaudia transiit, miraculorum gloria, & in vita & post mortem illustratus, relictis insuper ingenij monimentis, etiam in terra immortalis. Claruit Anno Christi 860. *Exscript. rer. Britann. & Gall. Bibliothec. Philosoph. Hugone Menardo, Arn. Duac. Ioann. Colgano, Const. Caiet. &c.* *S. Gildasius Abbas.* *Apostolus.* *Claruit Anno 860.*

De eo sic Martyrologium Gallicanũ: Gildasius seu Gildarius, regio sanguine in Britannia majore oriundus, adolescens patriam deseruit, ne Pelagianismi erroribus involveretur, & in Armorica omni Christianæ Philosophię Theoria imbutus, domum postea reversus, Hæreses & Ethnicam superstitionem necdum penitus evulsam radicitus extirpavit: verbis, Exẽplo Vitæ & miraculorũ gloria, confirmatis.

tis. Ad quem cum plurimi concurrerent, ſtructo Cœnobio aliquamdiu eis præfuit, donec nimio occurſu fatigatus, in Galliam ſe denuo reciperet, ibique vitæ curſum felici agone conſummaret. Fuit ſpiritu prophetico inſignis, &c. Cujus ſacrum corp⁹ in cognomine cœnobio colitur, & memoria ſolemnis in majore Eccleſia Venetenſi devotiſſimè celebratur. *Ita Martyr. Gall.*

B. Carolus Abb.

In Monaſterio Villarienſi, B. Caroli ejusdem loci Abbatis, generis & vitæ dignitate conſpicui. Carolus Comes de Seyn, potentioribus Germaniæ Principibus cognatione junctus, nobilitatem ſanguinis, Spiritus generoſitate, & maximis virtutibus mirificè exornavit, multoque illuſtriorem reddidit. Militari primum excellens gloria, defenſorem aliquamdiu Colonienſis Epiſcopi egit; dehinc mirè convertus abjectis ſæculi armis, multos ſecum commilitones trahens, in Heiſſenrodenſi Cœnobio, Chriſto & S. P. N. BENEDICTO ſub ſacra Ciſtercienſium reformatione nomen dedit, & vitam verè Angelicam in terris vivens, admirandus omnibus & venerandus, Beato Henrico inprimis lectiſſimo ejusdem Cœnobii converſo, apparuit; qui ſuper Novitij etiamnum Caroli caput, columbam ſpecioſiſſimam è cœlo deſcendere vidit. Ad fundationem poſtea Heiſterbacenſis Cœnobii, petente Archi-Epiſcopo Colonienſi miſſus, cum locum illum egregia vitæ ſanctitate ſolidè fundaſſet & conſecraſſet, ad Villarienſis Monaſterij regimen poſtulatus, ſuſmis viribus obnixus eſt, fugiensque tamdiu delituit, quosque Generalis capituli ſententia, onus ſuſcipere cogeretur. Eum locum tam in temporalibus, quam ſpiritualibus mirificè promovit, & ſpectatiſſimum reddidit. Friderico & Henrico Imperatoribus, Philippo Galliarum Regi, maximisque aliis Principibus præcipuè charus extitit, & ut potens verbo atque opere erat, frequenter diſcordias eorumdem, in graviſſima exarſuras bella, felicisſimè compoſuit, eoque nomine de variis provincijs immortaliter meruit, quas ab imminenti exitio vindicavit. *Erga Deum pius, erga proximos ſollicitus, pauperibus largus, divitibus gratus, orphanorum pater, & viduarum refugium fuit.* Humilitatis & paupertatis ſtudiis addictiſſim⁹, viliſſimis contentus cibis, ſoli corporis neceſſitati, non guſtui ſatisfecit. Cum autem à viro quodam nobili rogaretur, quomodo ipſe in ſæculo lautiſſimis aſſuetus convivijs, nunc tenui fabarum piſorumq; cibo, eoque malè condito vitam toleraret? *Ego,* inquit, *tria piperis grana cibis noſtris miſceo, quibus eos ſaporatos reddo: primum eſt, labor manuum; alterum longa vigiliæ; tertium, quod ſaporatiores cibi apud nos aly exſpectandi non ſint.* Carolus denique depoſita Prælaturæ ſarcina, in Monaſterio S. Agathæ diem clauſit extremum, cujus gloria cuidam ſanctæ converſationis fœminæ divinitus fuit oſtenſa. Claruit A. C. 1190. *Ex Vita. & Faſc. Ciſt. Henriq. Ang. Manriq. Gramaye, Caſ. Heiſt. Roſvv. Miræo, &c.*

Elogium.

Dictū gratioſum.

Mire converſus.

In Monaſterio Salſiniæ B. Himmanæ Abbatiſſæ. Hæc Conradi Archiepiſcopi Colonienſis, familia de Hoiſteden, germana ſoror, ſplendore ſanguinis, charitatis fervore, & Divini cultus zelo admirabilis, in Cœnobio Salſinenſi vitam Monaſticam à iuventute amplexa, ſuaviſſimâ ſuæ famæ fragrantiam latiſſimè diffudit, & omnium virtutum titulis decorata, ſancto fine quievit, poſtquam Flinenſe etiam Cœnobium aliquamdiu utiliſſimè gubernaſſet. Claruit Anno Chriſti 1230. & 1260. & à fratre ſuo Archiepiſcopo inſignes Monaſterio ſuo Reliquias, & plurimas quidem è Societate S. Vrſulæ impetravit. *Ex Iacobo Meyero, Ioanne Buzelino, Arn. Rayſſio, Arn. Duac. Henriq. &c.*

B. Himmana Abbat. Claruit 1205.

III. CAL. FEBRVARII.

XXX. Ianuarii. B.

S. Aldegũda.

IN Malbodio Hannoniæ Monaſterio, S. Aldegundis Virginis, tempore Dagoberti Regis. Hæc Haynoenſi in pago ex Regali Franciæ Regum proſapia oriunda, Walbertum Hannoniæ Illuſtriſſimum Comitem patrem habuit, matrem Bertiliam, opibus & potentia ſpectatiſſimos. Eam mater digno generis conjugio copulatam cum vellet, conſtanter obnixa Virgo, non alium admiſſuram ſe dixit: *quam cujus prædia ſint cœlum & terra, & mare, & cujus fundi atque divitiæ nunquam deficiant.* Ad Caſtrilocenſe poſtea Cœnobium profecta, Monachicisque diſciplinis à ſorore Sanctiſſima VValdetruda inſtituta, ad Sambram poſtea & Malbodium Monaſterium conſtruxit, & turbam Sacrarum Virginum congregavit, quibus prædia ſua

Virgo triumphat.

possessionesque quas habuit in territorio suo Haynoensi, Laumensi, Suessionensi, Laudunensi, Ostrebanto, Brachbanto, Riboariensi, & aliis locis, publica donatione consignavit; sed & seipsam denique Christo emancipans, & se & sua omnia plenè contradidit, de qua omnium rerum abdicatione Hucbaldus noster agens, cũ potentiam ejus subnotasset: *Ex tantis*, inquit, *nihil reservans, prædia possessionesque infinitas, ad usus Regi Christo famulantium, publica donatione concessit. Cætera autem universa in usus pauperum delegavit, nihil sibi præter vile reservans indumentum sanctæ Religioni congruum, victumque quotidianum, quocum reliquis ancillis DEI, communiter vivebat &c.* Meruit hac exactissima paupertate Virgo, plenissimam Divinæ liberalitatis largitatem, quam illico ab hac rerum abdicatione experta, Angelicorum spirituum alloquio frequentius recreata, ita ut graviori eam subjacere tristitiæ non paterentur, quin angelicæ mentis Virgini adessent, & quæcunque turbare eam possent expungerent. Sed illud rarius, singularis Angelorum Reginæ, Virginum Virginis in Virginem sibi dilectissimam argumentum: cum visa illi quædam à cœlesti illo Regum Regis Gynecæo, *à DEI Genitrice se missam affirmans, ut quod vellet postularet.* Respondit alacriter, & nihil dubitans Aldegundis: *id se desiderare, quod Dominus vellet, Christique* (Filij ejus) *voluntatem in se fieri postulare.* Eam Princeps etiam Apostolorum Petrus invisere dignatus est, suoque alloquio Domini spõsam recreavit. Quin & Christum ipsum, *in figura Regni Dei apparentem sibi*, verba Hucbaldi sunt, intueri meruit. Templum subituræ, clausæ aliquando fores, prodigiosè patuêre, sedet Angelico ministerio candela ipsi accensa fuit. Vidit non nemo Christum Dominum inter Angelici exercitus comitatum, ante altaris cornu consistere, suamque alloqui Aldegundem. Fractas aliquando corporis vires, fontanæ haustu restauratur æ, aqua subitum in generosissimum vinũ miraculo conversa est. Sancti Amandi nostri Traiectensium Pontificis, & multarum Gentium Apostoli mortem in spiritu intuita, monita est ad eamdem cœlestis gloriæ coronam se præparare. Cumque afflictionem aliquam, ut plenius in hac vita purgaretur vehementer optaret, cancri, ut vocant, morbo laborare cœpit, quem velut Martyrium suum aut Purgatorium dilexit, quo velut igne excocta, sub mortem denique cœlesti luminis splendore à Christo sponso honorata ac circumfusa, plena meritorum in Domino obdormiit, sepulta primùm in villa seu curte Sora, ubi parens uterq; tumulum habuit, deinceps autem ad suum Malbodiense Cœnobium translata, eximiisque miraculis illustrata. *Ex Hucbaldo Elnonẽsi, Bucherio, Molano, Bucelino, Miræo, Stengelio, Iepesio, Maurol. Arnoldo, Hugone, & Annal. nostr. &c.*

Paupertas.

Cælitibus familiaris.

Deipara chara.

Fores tẽpli ultro patẽt.

Moritur.

In Moravia S. Gervadii Scoti, Monachi insignis, viri Apostolici, qui zelo propagandæ fidei, relicta patria, & quietis Monachicæ dulcissimo otio, ad laborem prædicationis conversus, & in partes Germaniæ penetrans, insignes navatæ operæ manipulos, apud Moravos collegit, & Episcopus ad Conversionem Gentium ordinatus, ac super candelabrum positus, longè lateque verbo & exemplo præluxit, gloriosissimum Apostoli nomen & meritum immortale apud eosdem populos consequutus, sub A. C. 80. *Ex Leslæo, Mor. script. Annal. nostr. &c.* *S. Gervadius Scotus.*

In Buchonia, Monasterio Fuldensi, depositio S. Amnichadi Monachi Recusi & Confessoris. Is remittente Fuldensium nostrorum primævi rigoris sacro fervore, ab Richardo Abbate cum alijs Monachis, Scotis, ad excutiendum suorum torporẽ evocatus, cum mira innocentiæ fama & vitæ sanctitate excelleret, Fuldensibus ad virtutem acerrimos stimulos addidit, & lectissimo Cœnobio plurimum profuit. Confecto autem feliciter, pro quo venerat, negotio, sive vanæ gloriæ metu, sive solitudinis & sanctæ contemplationis studio, ab aliis segregatus, arctissimum denique Inclusorum nostrorum complexus institutum, in cellula quadam vivus quasi seipsum sepeliit, & memorabile carnis verè mortificatæ factus exemplar, vitã multo rigore exactam, felici agone consummavit An. C. 1043. ad cujus tumulum admiranda & dignissima Musica Angeli psallere auditi sunt, & cœlestia luminaria visa exsplendescere. *S. Amnichadus.*

Fit inclusus.

In Gallia B. Alani Doctoris egregii & Monachi eximii, contemptu honorum, & humilitatis studio celeberrimi. Alanus cognomento de Insulis, vir omnium scientiarum genere clarus, humanis sacrisq; litteris nulli suo tempore secundus, Theologus insignis, Philosophus & Poëta celeberrimus, cum nomen *Doctoris Universalis* obtinuisset, & multo tempore summa cum laude Scholis Parisiensibus præfuisset, Mysterium Sacrosanctæ Trinitatis, indicta in crastinum disputatione solemni, accu-

B. Alanus.

accuratius expoſiturus, conſimili Magni Aurelii Auguſtini argumento ſuæ imbecillitatis commonitus, cum pridie ad ripam fluminis puerulum intueretur, qui parvo cochleari fluvium factæ ad id ſcrobiculæ infundere atque exhaurire pararet, cui puer, pueriles ridenti conatus: *Hoc titius*, inquit, *fecero, quam tu propoſitum tuũ adimpleveris.* Obſtupuit dicto minimè puerili Alanus, reverſusque domum, craſtina ingenti hominum concurſu facto, ſuſpenſis expectatione ingenti univerſis, ipſe cathedra conſcenſa in hoc unum prorupit: *Sufficiat vobis Alanum conſpexiſſe*, cũque dicto ſe inde proripiens, occultis itineribus Ciſtertium contendit, diſſimulatoque quiſnam eſſet, inter Converſos admiſſus, humillimisque ſervitiis deputatus, oves Cœnobii multo tempore ad paſcua deduxit. Cumque diu ignotus latuiſſet, in celebertimo tandem Romano mille ducentorũ octoginta Patrum (quos inter ſeptuaginta Archepiſcopi numerabãtur) Concilio, miro Numinis inſtinctu à ſeipſo proditus, inſignem Eccleſiæ univerſæ operam navavit. Quod ut præcipuè memorandum, è communi celebertimorum ſcriptorum ſententia, Matthiæ Bonhomii, ſimplici quidem ſtylo ſcriptis, ſed eo fide dignioribus, referre verbis placuit. Sic ergo ait: *Tunc Abbas* (Ciſtercii) *pergens Romam, duxit ſecum Alanum. Adveniente die diſputationis* (Quo cum verſutiſſimi ingenii Hæreſiarcha, in pleno Patrum conſeſſu confligendum erat.) *Abbas voluit intrare locum diſputationis, cum quo Alanus voluit intrare. Cui Abbas dixit: Vade ad hoſpitium, & penſa de equis, quia locum iſtum non poſſes intrare, propter cuſtodes & clientes hic exiſtentes, qui non ſinunt intrare niſi Prælatos & magnos Clericos, & poſſes verberari. Cui Alanus dixit: Volo verberari, ut intrem. Et ſupponens ſe clamydi ſeu cappæ ſui Magiſtri, intravit dictum locum. Et ipſe ſedens ad pedes ſui Magiſtri audivit Diſputationem. Hæretici vero proponentes quæſtionem ſuperaverũt & vicerunt. Quod videns Alanus exivit latebras, dicens Magiſtro ſuo: Iube Domne benedicere. Et Abbas ſtupefactus, dixit Alano: Sile miſer, quid vis facere? Tunc Alanus iteravit dicens, ut prius: Iube Domne benedicere, uſq; ad tertiam vicem. Quod videns Papa permiſit eum arguere. Et Alanus recitans quæſtiones per dictos Hæreticos motas, arguit & confudit eos. Quod videns Hæreticus confuſus dixit: Tu es Diabolus, aut Alanus. Cui Alanus: Non ſum Diabolus, ſed Alanus, &c.* Ita Bonhomius: ut alterum ſui ſæculi Anſelmum conſimili

Exemplum mirabile.

Fit converſus.

Retruditur.

Proditur.

eademque defendendæ matris Eccleſiæ occaſione & felicitate meritiſſimum, ſera poſteritas merito ſuſcipiat celebretque. Fuêre autem ex erroribus quos profligavit Alanus: *Non eſſe corporum reſurrectionẽ, ſed neque Paradyſum, neque Infernum; Idololatriam eſſe Sanctorum invocationem, & imaginum adorationem; Jeſu Chriſti corpus non aliter in pane Euchariſtico, atque in alto quovis pane exiſtere, &c.* Ex quibus facilè appareat, quantum inde in orbem Chriſtianum peſtis propagari potuiſſet. Dignitates poſtea oblatas Alanus generoſiſſimo contemptu reſpuit, idque unum gratiæ petiit & admiſit, ut bini ſibi Clerici adjungerentur atque alterentur, qui quæ dictaret ipſe, calamo exciperent. Supervixit deinceps 79. annis, variis ingenii editis monimentis, quibus de diverſis Hæreſibus, tam ſui, quã ſequuturorum ſæculorum triumphavit, & Alberici inprimis, dein Albigenſium atque Waldenſium errores, nec non Judæorum deliria atque perfidiam doctiſſimè convicit & confutavit. Tandem graviſſimis meritorum manipulis locuples, cum temp⁹ vitæ tam diuturnæ, ſumma in humilitate utiliſſimè expendiſſet, & in pugnanda Rom. Eccleſia aſſiduo labore indefeſſus deludaſſet, ad æternitatis mercedem vocatus A. C. 1294. ætatis 116. feliciter in Domino requievit. Epitaphio quod extat etiamnum, ſequenti honoratus:

Hæreſes profligat.

Magna merita.

Alanũ brevis hora, brevi tumulo ſepelivit,
Qui duo, qui ſeptẽ, qui totum poſſibile ſervit.
Labentis ſæculi contemptis rebus egenſ ſit
Mille ducenteno nonageno quoq; quarto
Chriſto devotus mortales exuit artus.

Elogium.

Angelus Manrique, Hartman. Schedelius, Ioan. Trith. Barn. de Montalbo, Aubert. Miraus, Chryſoſt. Henr. Annal. noſt. Benea. & Lilia Bened. Gall. &c.

Eadem die felix obitus S. Adelelmi Abbatis, de quo ſequenti die, quo ſacrum ejus corpus in terra depoſitum magnis deinceps miraculis coruſcavit.

S. Adelelmus.

In Monaſterio Reinhartsbornenſi, depoſitio B. Siffridi Monachi. Hic in memorato ſanctiſſimi nominis cœnobio Monachum profeſſus, tantos in virtutum ſtudio progreſſus fecit, ut ſuis omnibus velut facula illuſtrior præluceret. Orationis, Vigiliarum, & jejunii laboribus, aliisque corporis cruciatibus ſeſe quotidie Chriſto immolans, jugi ſacri profectus contentione animum concitavit, & in ſublime promovit. Exhortatoris munere ita functus eſt, ut præter efficaciam & virtutem Divini planè eloquii ex ej⁹ ore reſonantis, vitæ inpri-

B. Siffridus.

inprimis exemplo potentissimo convinceret audientes, plurimosque Numini animos lucraretur. Inclusorum denique nostrorum Institutа sequutus, perpetua corporis mactatione, gratissimam cœlo victimam sese quotidie obtulit. Rogatus supremis vitæ diebus, cum ardentissima febri conflictaretur, non nihil de rigore remittere: *Nolite*, inquit, *Fratres mei talia fari, quoniam cum adhuc sanus essem, inter cætera precum mearum libamina, rogavi Dominum meum, ut ante animæ exhalationem dignaretur me habere flagellatum &c. & propterea toto cordis affectu amplector ejus flagellum, sperans post hæc momentanea tormenta, æterna ejus adipisci gaudia, &c.* Decessit paulo post felicissimè 3. Cal. Febr. Anno Christi 1215. cujus sacrum corpus profundis cicatricibus, varijs multisque catenarum ac nodorum nexibus, repertum est implexissimũ, atque exesum. Sepultus est in B. Matris Virg. Basilica, plurimis à morte miraculis illustratus. *Ex monim. Reinhartsb. Andreæ Bamberg. Annal. nostr. Germ. & Bened.*

Insignis vox.

In Flandria B. Ægidij Monachi de Bodelo, viri sanctis moribus, & magno Religionis ardore præditi, qui in vasta illa eremo, Angelicam vitam instituit, & egregiis virtutibus celebris migravit ad Christum. *Ex Menol. Cist. Chrysost. Henriq.* *B Ægidius*

In Monasterio Zwifaltensi Ven. viri VVolfoldi Monachi Presbyteri, quem nõ nemo eundem omnino putat cum Summontoriano, de quo in Bavaria S. Rader°. Floruit An. C. 1100. *Ex Chron. Zwifelt. & scriptis R. P. Steph. Bochentaleri Prioris ib. &c.* *V. VVolfoldus.*

PRID. CAL. FEBRVARII.

XXXI. Ianuarii. C.

S. Steph. IV.

ROMÆ S. Stephani Papæ IV. eximiis meritis conspicui. Is Olybrij Rosamirani filius, Syracusanus Siculus Monachũ in Divi Chrysogoni Romæ professus, integritate non minus quam eruditione insigniter è cucullo exsplenduit. Cum proin vita ejus atque egregiæ dotes ab omnibus probarentur, à S. Zacharia Papa S. R. E. Cardinalis Presbyter S. Cæciliæ creatus, suam eidem operam atq; industriam strenuè probavit, tanti deinceps ab eodem, & successoribus Stephano III. & Paulo I. factus, ut cum ob fidem hominis ac probitatem, tum ob felicissimam in rebus gerundis dexteritatem, eum præcipuis Ecclesiæ negotiis adhiberent, & à latere suo nunquam abesse paterentur. Mortuo autem Paulo, quem nunquam nec in extremo quoque agone reliquerat, omniũ illico studia in ipsum inclinarunt. Itaque ad Titulum S. Cæcilia profecti, concordi voto acclamárunt Pontificem, faustisque & altis vocibus prosequuti in Lateranum adduxerunt. Qui postridie rebus omnib° ex more ritè peractis consecratus est, & Stephanus IV. appellatus. Neque distulit Magnus Pontifex, magna quamprimum moliri, & ad juvandam illico Ecclesiam, diuturnitate Schismatis pessimè jactatam, toto animo conversus, Legatos ad Francorum Reges alios que Principes orbis Christiani, pro congregando quam maturrimè Concilio destinavit, quod sequẽti statim anno, felicissimo successu Romæ celebravit, in eoque gravissimis malis occurrit: dum nimirum, abrogatis ante omnia Constantini Pseudo-pontificis Comitijs, omnibus ejus Conciliabuli actis igni traditis, &, ne qua deinceps ejusmodi pestis Romam invaderet, sequuturis quoque sęculis cavens, statuit, ne quis inposterum, nisi Diaconus aut Presbyter Cardinalis, ad Pontificatum assumeretur. *Sicque*, Baronio teste, *omnibus invasoribus Apostolicæ sedis, occlusus est aditus, veluti alto interjecto pariete, quo profanum esset à sacro divisum, &c.* Neque hic solùm vigilantia meritissimi Pontificis nostri constitit: confirmato etiam eâdem in Synodo SS. Imaginum cultu, quem impius Imperator Constantinus sustulerat, quod ipsum significare eidem per litteras non prætermisit, & ut ab errore resipisceret, nihil veritus superbissimum hominis ac ferocissimum ingenium, serio commovit. Nec minori constantia, meritissimo cæteroquin de Ecclesia Principi, Carolo Magno Galliarum Regi, postea Rom. Imperatori, sequenti anno se opposuit, quando de ejusdem cũ Desiderij Longobardorum Regis filia cõtracto connubio resciens, sub gravissima & sanctissima adjuratione, atque sub Anathemate illud interdixit, prudentissimè rursum Ecclesiæ universæ consulens, ne in ejusdem præjudicium, perfidæ Lõgobardorum genti, & Romanæ Ecclesiæ infensissimæ, Reges Francorum fœderati, animos hostium plus nimio attollerent, & ad opem dein ferendã ipsi segniores fierent. Sed & de Galliarum amplissimo Regno æquè

Magna merita.

Fit Pontifex.

Regibus obnititur.

æquè meritus, sollicitè ijsdem cavit, *ne præstantissima gens, per perfidam, horridam & fœtentem Longobardorũ gentem* (sic enim appellat Baronius) *pollueretur*. Mortuus est denique Pontifex dignissimus anno salutis 772. multis profligatis erroribus meritissimus, constantia insuperabilis, admirabilis vitæ sanctitate. *Ex Annal. Cæs. Bar. Iepes, Anast. Bibl. Hadriano Papa in Epist. Platina, Panvino Hier. Plato, Ciacon. Vghello, Annal. & Aquila nostris &c.*

Moritur. 772.

S. Adelelmus

Burgis in Hispania S. Adelelmi Abbatis & Confessoris. Adelelmus sive Alelmus, (Hispanis San Lesines,) Loduni in Gallijs, nobili ortus prosapia, primùm militiæ sæculari nomen dedit, demque Romam, collatitia stipe vitam sustentans, profectus est. Inde reversus, S. Roberto Casæ Dei Abbati se instituendum tradens, magnæ perfectionis paulo post specimen edidit, tãti à fratribus factus, ut paulo post Robertum ac Durandum Cœnobij ejusdem Abbas deligeretur. Fama autem Virtutis ejus in Hispanias usque effusa, à Cõstantia Regina Burgos evocatus, recens ab eodem condito Cœnobio præfectus est. *Illic*, inquit vitæ scriptor, *per eum innumerabilia complet a sunt miracula. Super nudum solũm tamdiu orabat, donec cogente natura vim somnus inferret, ibique cum paululum obdormisceret, statim evigilans, ab oratione nõ cessabat. In cella sua, quam ei dederat Rex, quotidie post Matutinas Missas celebrabat; quibus peractis cum panum cophinis, quos poterat ad ostium cellulæ, ubi pauperum transitus erat, quotidie sedens, quæcunque habebat, necessitatem patientibus largiebatur*, &c. Moriturus, suos ad perfectionis studium cohortatus, ab Episcopo Pampilonenti SS. Ecclesiæ Sacramentis munitus est, & crucem Dominicam manu præferens, inter verba Psalm. 53. DEUS *in nomine tuo salvum me fac, & in virtute tua libera me*, exauditus pro sua reverentia, intaminatissimum Spiritum suo reddidit Creatori. Claruit à morte, uti in vita, magna miraculorum gloria, & à Burgensibus, insigni in honorem ej° structa Basilica honoratus, conferre jisdem ac suffragari apud Numen non desinit, quibus Patrocinio suo, ac prodigiosa ope non semel, se pro ipsis in cœlo excubare, & plerumque posse, perspectissimis signis comprobavit ac demonstravit. Fuit celebre admodum toto Hispaniarum Regno Adelelmi nomen, adeo quidẽ, ut si quando Alphonsi Regis, quem ob virtutem ac magnificentiam Imperatorem appellant, effigiem depingerent, Adelelmum plerũque adjungerent, quem viventem nimirum tanti Alphonsus fecisset, ejusque indubie precibus, tantam à Numine gratiã meruisset, & fortunam. *Ex divers. rer. Hisp. script. Ant. Iepes. & nostr. Annal.*

Eius exercitia.

Mors felix.

Hispaniis demeretur.

In Hispania item depositio B. MARIÆ de Pinto Abbatissæ. Hæc Monachicum institutum in Cœnobio B. Mariæ Magdalenæ oppidi Iepensis amplexa, vitam illic primùm sanctissimam duxit. Deinde ad construendum Cœnobium novum haud procul Madrito, ad villam Pinto missã, pro singulari suo in DEIparam studio, illud *ad honorem purissimæ* ejusdem *Conceptionis* cõstruxit, & Abbatissã constituta, Virginibus sibi commendatis pissime & prudentissimè præfuit, & tandem virtutibus & miraculis celebertima ad CHRISTUM migravit. Cujus corpus, in primo suo Monasterio Iepensi, incorruptum magno miraculo, & summa omnium cum admiratione asservatur. Fuit autem appellata MARIA *à Matre Dei*, ex quo nomine ejus, & tam selecto cognomine, facilè de ejusdem in tantam Matrem & Virginem affectu omineris. *Ex Menol. Chrysost. Henriq. & Cultoribus nost. ac Ephemerid. Marianis, nec non Annal. Bened. &c.*

B. Maria de Pinto.

Incorruptio corporis.

In Monasterio Pomposiano, B. Ioannis, cognomento Angeli, qui vitæ meritis, illustrique sanctitatis exemplo, non tam nomine quam reapse Angelum se esse demonstravit, dignum S. Guidone discipulum, qui tantum Magistrum per omnia æmulatus, post consummatum hujus vitæ agonem, Angelum cõsortio jungi æternum meruit. *Ex monim. Pomposi. & vita S. Guidonis.*

B. Ioannes.

Villarij in Brabantia B. Petri Conversi, qui maximis à Deo beneficijs honorari, & visionibus illustrari meruit. Hic, cum juvenili ætate anno ætatis 15. ad sæculi illecebras deflexisset, & revocante gratiosè Domino, animum reflecteret, varijs artibus à cacodæmone tentatus, & à proposito pœnitentiæ deterritus, cum aliquandiu fortiter reluctaretur, rara Numinis gratia confortatus atque animatus, insigni benevolentiæ signo voce de cœlo lapsa: *Ego te ducam ad Sancta Sanctorum*, ad majora excitatus est. Ex quo tempore in Divinæ benignitatis admirationem raptus, tantis illico gemitibus & lachrymis, cœpit præteritæ vitæ peccata deflere, ut majore dignus effectus consolatione, nova rursum voce exhilaratus, ista cœlo lapsa excipere: *Cur tanto mœrore afflingeris? Dimissa sunt tibi peccata tua.* Quin paulo post vidit per

B. Petrus Conversus.

Vox cœlestis.

no-

noctem, sibi velut in baptismo innocentiam perditam restitui, Christo ipso mysterium baptizantis, super ipsum prosequente, & Beatissima Matre Virgine, congruenter ad omnia, more assistentium prosequente; cum etiam audire à Domino mereretur: *Ecce innocentiam quam planxisti tanquam perditam, & in Baptismo prius receptam, tibi credas restitutam.* Hac visione, tranquillitate menti reddita, Monachum Villarij professus, & inter Conversos receptus est. Rigidissimus, & supra quam credi potest fuit sui corporis castigator, miroq; fervore accensus, sibi manus & pedes, clavis ferreis (verè crucifixo Amori suo confixus) perforavit, & candens ferrum, versus cor immisit, in quo vulnere, ne coalescens clauderetur, chordam è pilis equinis contortam immisit. Iejuniis dein, flagris, cilicijs crudeliter in se desævijt, & S. P. N. Benedicti exemplo, in vepribus atq; urticis sæpius se volutavit. Verbo, mortificatæ carnis speculum & miraculum fuit, longo prorsus Martyrio meritus Martyrum lauream & coronam. Inde etiam maximis à Deo beneficijs honorari & cumulari meruit, & à Deipara, ad quam mirè afficiebatur, ab ipsa vicissim singularissimè dilectus, insolentissimos prorsus favores recepit: quæ ipsi aliquando, infantulum Iesum velut Symeoni Seni inter ulnas bajulandum & amplectendum concredidit. Rarius & illud, quo illum Christus ipse designatus est, cum totum se Divinæ voluntati permitteret; ab ipso enim, stupenda res! quæ tantus olim Filius à patre tanto audire meruit: *Data est tibi omnis potestas, impetrandi quævis, sive in cœlis, sive in terris.* Ita ut quæ potestate ille, hic Petrus noster, gratia Numinis haberet & gratuita concessione. Illud denique longè illustrissimum, & memorabile inprimis, amoris Christi & Deiparæ argumentum, cum, postquam aliquando in festo Conceptionis suæ Cælitum Augusta, ipsum ad illud deinceps anniversaria memoria festivius & ferventius recolendum (*tanquam*, ut ajebat ipsa, *præ cæteris suum*) spectabili forma apparens invitaret atque incitaret, & anno quodam Petrus, die eadem recurrente, tota mentis alacritate, ejus rei latageret; *Factus in mentis excessu* (vitæ scriptoris placet verba ipsa ponere) *ductus in præsentia IESV Christi, ac ejus gloriosæ Matris sistitur. Quem Dominus, reverentiæ ac fervoris & devotionis, quam ad Matrem suam habuerat admonēs, ut debita ei fidelitate perseveraret hortatur; ipsamq; perpetuo cultu ab eo honorari cupiens, se Matris honore delectari, inseparabili vinculo demonstravit: Siquidem ipse Dominus* Iesus, *vices Sacerdotis, & morem assumens, Matrem suam ipsi (ut moris est in facie Ecclesiæ sponsalia fieri) in perpetuum spiritualis conjugij fœdus desponsavit, &c.* Vt divinam bonitatem, & Admirabilis Matris benevolentiam, in humillimo etiam Fratrum Conversorum nostrorum ordine, nunquam satis miremur, deprædicemus, & nobis atque illis gratulemur. Longum esset distinctius omnes illius raptus, & sublimissimas extases describere, nedum perfectionis actus & virtutum omnium exercitia, ac cœlestē planè mentis illius, Divinis rebus immersissimæ œconomiam verbis exprimere. Qui denique totus amore Servatoris ac Divinæ Matris, sed & æternæ gloriæ desiderio colliquescens, ad eam, quam tantopere sitiebat, beatitudinem feliciter transit: eximium sane ordinis nostri decus & ornamentum. *Franciſc. de Brrvar. Arn. de Raisse, Chrys. Henriq. &c. Ioan. de Aßygni, & nos in Annal. Bened. &c.*

Insigni favor. *Sacra Stygmata imitatur.* *Gratia eius* *Mira res.* *Stupendū omnino.* *Vir extaticus.*

In territorio Roffensi, S. Caradoci Monachi & Confessoris. Is Anglus notione, natus in Brechunia, eremiticam primùm consectatus vitam, Monachum dein in Roffensi provincia, Monasterio, quod Isem dicitur, professus est, in quo etiam sancto fine decessit sub An. C. 1124. multis in vita & post obitum clarus miraculis, inter quæ & illud notatum est: quod cum funus in magna pluviæ copia efferretur, omnesque qui comitabantur imaduitlent, palla tamen serica qua sacrum corpus tegebatur & feretrum, ne guttula quidem unica madefecerit, è cujus sacro corpore, cum tentaret aliquando Gulielmus Malisburiensis, digitum, quem Reliquiarum loco baberet, auferre, mox vidit omnes digitos in volam contractos, eoque haud leviter territus à proposito destitit, & sanctum deinceps reverentius coluit. *Ex Micolao Harpsfeld. Hug. Menardo &c.*

S. Caradocus. *Insigne miraculum.*

Eodem die, Romæ Canonizatio S. Udalrici Episcopi Augustani, Comitis de Kyburg & Dilingen, viri sanctissimi & meritissimi, facta Anno Christi 993. à Ioanne XV. Pont. Max. rogante Luitolpho Episcopo Augustano, ut docet ad Annum prædictum Cæsar Baronius. *Hugo Menardo, &c.*

S. Vdalricus.

Londini passio R. P. F. Albani Roe, qui eodem Dei amore, quo patriam juvenis reliquit, eamdem repetijt, ut vel sanguine suo, post ingentes labores & pericula eandem Christo lucraretur. De eo sic

Martyriū P. Albani Roe.

ſic Reverendiſſimus P. Clemens Reinerus Congreg. Anglicanæ Præſes Generalis, felici nuncio Ordinem & Chriſtianum orbem, vulgatis typo literis beans & accendens: Benedictus ſit, inquit, gloriosus Rex Martyrum Ieſus Chriſtus, pro cujus fidei defenſione hoc anno currente 1642. die 31. Ian. Londini Martyrium, generoſo, alacri, & excelſo animo ſubjit R. P. F. Albanus Roë Congregationis Anglicanæ Ord. S. BENEDICTI Preſbyter & Monachus Anglus in Monaſterio S. Laurentij de Dei cuſtodia, vulgo Dieulewart, Diœceſis Tullenſis profeſſus, ætatis ſuæ anno circiter ſexageſimo. Cauſa condemnationis fuit, ſyncera profeſſio Fidei Catholicæ Apoſtolicæ Romanæ, functio ſacerdotalis, & conſtans exercitium illius per plurimos annos, in ſolatium Catholicorum dicti Regni. Tenor verò ſententiæ, ſicut mos eſt in Anglia, quoties morti proditores adjudicantur cùm ferunt ſenſum; ut condemnatus viminea crate majori trahæ impoſita, poſt caudam equinã, per ſordidas, aſperas, & inæquales plateas, ignominioſè ad locum ſupplicii raptatus, in majorem cruciatum ſub patibulo (pro facinoroſiſſimorum & infamium hominũ juſtis ſupplicijs præparato) ſemiſtrangularetur laqueo: deinde ut redeunti ad ſe amputentur virilia, & igne comburantur: tunc ut cultro aperiatur venter, ac erutis illis etiam cor & viſcera, ſpiranti adhuc, ac reluctanti, manu carnificis evellantur, & in ignem juxta poſitum projiciantur. Denique ut reliquum corpus, in quatuor partes diſſectum, & elixum, ad varias civitatis partes, in demortui ac conſanguineorum perpetuam ignominiam ſuſpendantur &c. *Ita cit. Clemens Reinerus noſter, & nos in Benedicto noſtro redivivo. Addit autem in ſuis privatis ad me datis, idem Reinerus, de aliis nonnullis eamdem ſententiã paſſis, etſi ad exequutionem non deducta ſit, ita inter alia tam Albani agonem, quam reliquorum è noſtris expectationem deſcribens: Accipe, & una mecum oculis præ gaudio lachrymantibus, intuere hunc ſpectoſum botrum, quem vinea Anglo-Benedictina produxit, uberiorem vindemiam, poſtquam perſecutionis fervor exteros ramos æquè decoxerit mox datura. Nam ex nunc plures conjecti ſunt in carceres, ex quibus tres, licet adhuc viventes, eamdem mortis ſententiam acceperunt, alii præſtolantur &c. quorum etſi aliqui in exilium miſſi, alii dimiſſi ſunt, non alia tamen de cauſa, quam quod ſanguine Martyrum & exemplo ipſimet hæretici metuerent, plures quotidie Romanæ Eccleſiæ lucrandos & aggregandos.*

Vincentius cit.

Plures candidati Martyrij.

Cauſa mortis.

S. Cirillus cit.

Martyrium

MENOLOGII BENEDICTINI
LIBER SECVNDVS.
MENSIS FEBRUARIUS
CALENDIS FEBR.

I. Februarij. D.

S. Calliſtus PP. II.

ROmæ S. Calliſti II. Papæ & Confeſſoris. Calliſtus, olim Guido, regio Gallię Regum ortus ſanguine, patre Guilhelmo, Illuſtriſſimo Burgundiæ Comite, honoribus univerſis, pauperum Monachorum vitam, & Chriſti ſervitium prætulit, atq; in ſanctiſſimo frequentiſſimoq; tot millium Sanctorum Cluniacenſi Archiſterio, admitti orans, ſuſceptus, & diſciplinis Monachicis probe inſtitutus, talis poſtea ac tantus evaſit, qualem orbis terrarum ſuſpexit univerſus, omnis poſtentas demiratur. Falleritanus exin Abbas creatus, more ad Archiepiſcopatus Viennenſis extractus cathedram, adeo Paſchali noſtro II. Pont. Max. operam ſuam & ingenium probavit, ut maximis quibusque Eccleſiæ negotiis adhiberetur, merito in Annalibus Eccleſiaſticis à Baronio Cardinale: *Magnum tempore Schiſmatis Catholicæ Eccleſiæ propugnaculum, appellatus.* Mortuo Gelaſio, abſens electus, cum ſui electionem per viſum cognoviſſet: conſpecta nimirum præpotente quadam perſona, quę proxima futura electioni nocte, ſibi lunam ſub chlamyde repoſitam committeret ac commendaret. Nihilominus Cluniacum adveniens, ubi major pars Cardinalium congregata erat, & canonicè electus, rejecit tantum onus, quantis poterat obluctatus viribus, donec victus omnium conſenſu & precibus, accedente omnium qui Romæ remanſerant ſuffragio, invitus admodum electioni adeo concordi aſſentitur. Fuitque primum ſtatim Calliſti meritum, indictum ſumma cum orbis Chriſtiani utilitate, Rhemis Concilium, in quo, cum Inveſti-

Propugnaculum Eccleſiæ.

Concilium celebrat.

turis renunciare Imperator nollet, excommunicatus est. Mox ad Schisma perniciosissimum tollendum toto conversus animo, favente cœptis sanctissimis Numine, Burdinum Pseudopontificem fugavit primum, conclusum dein obsidione coegit, cepitq;. Nec minus fideliter Cincium Frangipanem, hominem Sacrilegum, & Libertatis Ecclesiasticæ contemptorem, edomuit, aliosq; qui contra Ecclesiam arma sumpserant, obtrivit; Imperatorem terruit, & ut pacem tandem inviolatissimam servare promitteret, compulit. Pro restitutione dehinc Ecclesiasticæ disciplinæ, Generale celeberrimum Concilium Romam convocavit, remissionem insuper peccatorum, ad Sacrum bellum proficiscentibus, amplissimã concessit. Rursus aliud Concilium Wormatiam indixit, in eoq; tandem cor Imperatoris ita emollit, ut investituris & electionibus Episcoporum renuncians, Ecclesiis, & alis ablata restitueret, *& plenissima ingenti omnium gaudio, restituta Ecclesiæ pace, Legatos proprios cum Legatis Apostolicæ Sedis, Romam ad Callistum cum muneribus dirigeret.* Ad Ecclesias postea particulares conversus, eas mirè juvit atque exornavit; Viennensi in Gallia, super septem amplissimas provincias, Viennensem, Bituricensem, Burdegalensem, Auxitanam, Narbonensem, Aquensem, & Ebredunensem, Primatus dignitatem contulit, eoq; nomine de eadem Ecclesia æternum meruit. Pari dignitate Compostellanam in Hispaniis extulit Ecclesiam; pari in omnes nationes animo, & verè paterno fuit, omnibus serio tanquam filiis intendit & invigilavit; summoq; studio omnium commoda promovit. Sed & peregrinationem ad Divi Iacobi Apostoli corpus amplisimis concessis gratiis promotam voluit, & summopere fidelibus commendavit; atque ejusdem Hispanorum Tutelaris vitam, seu potius miracula, ipse conscripsit. Mortuus est A.C. 1124. paulo ante mortem, gloriosissima suorum de Saracenis Victoria à Deo donatus. *Cujus* (tanti Pontificis) *memoria*, inquit Cæsar Baronius, *summa cum benedictione, ob Ecclesiam ab Imperatorum Tyrannide in perpetuam libertatem vindicatam, in Ecclesia Catholica perseverat, &c.* Fuit Deiparentis Virginis amantissimus, cujus Sacellum in Cœnobio suo Cluniacensi, cum jam Archiepiscopum ageret, ipse dedicare voluit, & A. C. 1118. solemniter consecravit. Eum Sanctus Petrus, cogn. Venerabilis, *Verbo & opere Patriarcham Vi-*

Restituter disciplina.

Elogium insigne.

Merita.

Aliud Elogium.

ennensem appellavit; & Sugerius ille magnus Abbas: *Imperialis & Regiæ Celsitudinis, derivativa consanguinitate generosum, sed multo generosiorem moribus*, celebrat, *qui terrenæ Nobilitatis Celsitudine præcellat, sed cœlestium nitore charismatum, pulchrius elucesceat.* Nec leviori Elogio, pervetuste ipsum in Laterano pictura & scriptura comendat:

Item aliud.

Ecce Callistus Patriæ decus, ac honor Imperialis.

Quas tamen laudes omnes, titulus verè *Sanctissimi* exiuperavit, ipsa solidioris opinione, & comprobatione Virtutis & Sanctitatis. *Ex monum. Cluniac. Baron. Iepesio, Platina, Ciaconio, Ughello, Marchesio, Cajet. Annal. nost. & Aquila Imp. Reneal. &c.*

Patavii in Cœnobio S.P.N. Benedicti S. Antonii cognomento Peregrini, Congregationis nostræ Camaldulensis Monachi, qui Patavinus Patria, illustri Manziorum genere parentes habuit; sed cum Ezelinus Tyrannus in Illustriores quosque crudelius grassaretur, è patria profugus, & vita pauperum ac peregrinorum delectatus, totum ferè orbem mendicando obiit, exemplo S. Alexii, ex eleemosynis acceptis, pauperes alios nutriens. Ita Romam, Compostellam, Ierosolymam, Coloniam aliaq; sacra loca visitans, reversus denique in patriam, cum ignotus omnibus esset, & esse gauderet, instar Alexii & Calybitæ, in Monasterio Porciliæ B.M.N. ubi sorores duas moniales Deo Sacras habuerat, cucullum amplexus & Monachorum omnium quasi ultimus, ad finem usque vitæ nemini cognitus, aliis serviens, seipsum quotidie mortificans, mansit, donec frigore & inedia confectus, aliisq; exhaustus mortificationibus, post mortem denique ex suo chyrographo, & quis fuerit, & quare latere voluerit agnosceretur. Claruit magna miraculorum gloria, habuitque sibi dicatum proprium sacellum in Porciliæ Monasterio, postea ab hostibus vastato. Municipaliq; decreto statutum est, ut ej° Natali die solemnis fieret Supplicatio, observatis in Vrbe universis tabernis, ne festum tanti viri negotiis forensibus violaretur. Decessit A.C. 1267. *Ex Bernardino Scardeonio, Hist. Patav. August. Florent. Hist. Camald. Hug. Men. Arn. Duac. &c.*

B. Peregrin.

Alter Alexius.

Festum ejus.

In Hispania B. Raymundi Abbatis. Raymundus singulare Ordinis nostri decus, inclytæ militiæ Calatravensis Author, Tarracone in Celtiberia natus est. Iuvenili ætate literarum adhibitus studiis,

B. Raymund.

Digitized by Google

iis absolutis sapientiæ veræ amore succensus, omnes sæculi ridens illecebras, ipsos etiam domesticos fugiens, solitudinem adamavit, neque multo post in Monasterio Scalæ DEI Monachum induit. Ob merita deinceps altius promotus, Abbas primus Cœnobij de Fitero creatus est. Saracenis autem Hispanias populantibus, insolentiam atrocitatis barbaricæ non ferens. Calatravæ primum oppidum, asylum constituit, & non sine præsenti Numinis ope, & armis & precibus illud felicissimè propugnans, cum illi quorum intererat & partium fuerat arma expedire metuerent, ipse confisus in DOMINO, concitatis paucis fidelibus primum, majoribus paulo post auctus viribus illustres & admirandas plurimas victorias de Christi hostibus retulit, multas urbes expugnavit, & ad Fidei propagationem longè utilissimo Instituto Ordinem militarem de Calatrava instituit, & *Liberatoris Patriæ*, ac *Propugnatoris rei Christianæ* glorioſissimos titulos meruit, cujus exempla plures deinceps imitati, cum Ordini illi nomen dederunt, tum plures ejusmodi Sacras militias instituerunt, quibus mirificè Christiani nominis hostium conatus dejecti sunt, & Catholicæ Ecclesiæ Regnum auctum ac stabilitum. Decessit vir sanctus A. C. 1164. postquam Ordinem à se institutum strenuè sex annis gubernasset, insignibus & frequentissimis post mortem miraculis illustratus; quæ inter continuum & perpetuum illud celebratur: quod quacunque imminente tempestate, pulsatis campanis, quarum funes sepulchrum viri Dei pertingunt, subito & magno miraculo, serenitas aëris redire comprobetur. *Ex vita, Roder. Archiepiscop. Tolet. Mariana, Ang. Manriq. Henriq. Marieta, Miræo, VVione, Annal. nost. Bened. &c.*

Hispanias defendit.

Patriæ pater

Miracula.

In Gallia B. Gaufridi Carnotensis Episcopi insignibus meritis celebertimi. Hic nobili editus protapia de Lieves, Mellifluum Doctorem nostrum nactus Magistrum, eumdem postea gravissimis in Ecclesiæ negotiis socium habuit. Ex Monacho Carnotensium creatus Episcopus, Sedis postea Apostolicæ Legatus per Gallias renunciatus, egregiam suam operam, cum Regno illi, tum Ecclesiæ comprobavit universæ, aliaque inter Petrum Antipapam una cum Divo Bernardo conveniens, insigniter compescuit, atque immortali cum merito, Aquitaniam denique totam, quæ Anacleto, contra Innocentium verum Pastorem adhæserat, ad Catholicæ Ecclesiæ revocavit unitatem. Fuit admirando paupertatis & humilitatis studio summis in honoribus maximè celebratus, ab ipsomet magno Bernardo insigniter commendatus qui de ipso mentionem in scriptis suis facere gestiit, & his ipsis verbis nomen tanti Episcopi posteris commendavit: *Sed ô mihi locum suavem*, inquit, *ubi incidit occasio memorandi & nominandi suavissimi odoris virum, Episcopum loquor Carnotensem, qui Legationem in partibus Aquitaniæ propriis sumptibus administravit, idque annos plures. Rem loquor quam vidi ipse. Eram cum eo in terra illa, cum à quodam Presbytero præsentatus est illi piscis, quem vulgo vocant sturionem. Percontatus Legatus quanto venierit. Non accipio, inquit, nisi receperis pretium, & resignavit solidos quinque invito & verecundo. Item cum essemus in quodam oppido, Domina illius oppidi obtulit illi pro devotione cum manutergio duas vel tres paropsides pulchras, ligneas tamen, quas aliquamdiu intuens homo scrupulosæ conscientiæ laudavit eas, sed non acquievit accipere. Quando argenteas recepisset, qui ligneas refutavit? Non fuerunt qui possent dicere, ditavimus Abraham, ipse vero cum Samuele libere concionabatur ad omnes: Loquimini de me coram Domino, & coram Christo ejus, utrum bovem cujusquam tulerim aut asinum; si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si demum cujuspiam munus accepi, & contemnam illud hodie, vobisque illud restituam, &c.* Ita Bernardus. Tandem & meritis gravis & ætate, cum magna opinione sanctitatis migravit ad Dominum A. C. 1138. quem insigni Epigrammate Matthæus Vindocinensis in præfatione ad librum 1. Regum sic honoravit:

Encomium.

Moritur. 1138.

B. Gaufridus Episc.

Maxime Pontificum; Romanæ signifer Aulæ,
Carnotensis apex & pater Vrbis Ave &c.

Ex Bernardo Bonævall. Baron. Claud. Rob. Nicolao Clarævall. Henriq. &c.

In castro Florentino S. Verdianæ recusæ. Hæc in castro memorato, loco humili nata, à prima ætate orationis & abstinentiæ studiis dedita, duodennis etiamnum, durius quoddam vitæ genus aggressa, ciliciumque induta, miris à Numine miraculis honorata est. Civi cuidam dum deserviret, in summa annonæ carita-

S. Verdiana.

te pauperum miſerta, fabas Domini ſui, in eosdem erogabat, quas cum herus non reperiſſet, ita in illam iracundia exarſit, ut ad clamorem vicini occurrerent, cum Verdiana, lachrymis à Deo ope implorata, arcam fabis plenam miraculo mereretur, & Domino oſtenderet, qui obſtupefactus caram deinceps & in pretio Ancillam tantam habuit. Poſtea cum mulieribus quibusdam Compoſtellam, atq; inde Romam ad veneranda Apoſtolorum limina peregrinata, cum domum revertiſſet SS. Regulæ noſtræ ſub ſtrictiore Vallumbroſanæ Congregationis noſtræ obſervantia ſe addixit, in quo Incluſorum rigorem amplexa eſt, ipſum juventutis florem Domino conſecrans, cum vultu minimè ſervili, ſed eleganti admodũ eſſet, multis ſe jejuniis & afflictionibus voluntariis attenuans. Vino perpetuo abſtinuit, pavimentum pro lectulo habuit, ferreo, cingulo, & cilicio corpus cinxit, in craſtinum nihil reſervans, in pauperes omnia, quæ frugaliſſimæ menſæ detrahere poterat, erogavit, Lachrymarum dono felix, iis Paſſionem Dominicam recolendo tota diſſluxit. A colloquiis hominum ita abhorruit, ut nec vocata reſponderet. Cum vexari ad Magni Antonii imitationem expeteret, bini ſerpentes, qui ſummo horrori tenerrimę Virgini eſſent, per feneſtrã Cellulæ ingreſſi, ab ea deinceps nunquã, maxime dum menſæ accumberet receſſerunt, quin & caudis graviter illã, flagellabant, niſi & illis cibum porrigeret, aut eodem ex vaſe paſci ſineret. Hos cum Ardingus Epiſcopus Florentinus expellere vellet, ipſa, ne tali patientiæ exercitio privaretur, exoravit; quæ & abſciſcas caudas illis reſtituiſſe creditur, Crucis Dominicæ ſigno ſupra ſerpentes formato; qui tamen infeſtiores ipſi dein pro beneficio extitere, donec uno ab incolis interempto, alter deinceps non compareret, ex quo Verdiana diem ſupremum ſibi inſtare intellexit. Claruit eximia miraculorum virtute, quæ inter aquam prodigioſe in vinum vertit, fracta pueri genu & brachiũ illico curavit; cæcam puellam palma impoſita videntem reddidit, aliaque plura miraculoſè effecit. Demum trigeſimo recluſionis anno dum Pſalmos Pœnitentiales vulgo dictos recitaret, intaminatiſſimum Deo ſpiritũ reddidit A.C.1222. cujus mortem campanis ſponte ſonantibus memorant patefactam. Concurſu proin Cleri populique ad cellulam facto, & muro diruto, ſacrum ejus corpus repertum eſt in genua erectum ſublatis in cælum manibus, & miram efflans odoris cæleſtis fragrantiam, quod pro confluentium ſolatio dies ſedecim inhumatum, inſignibus interea miraculis illuſtratum fuit. Ipſa a. inſigni deinceps, ſuper corpore ſtructa nomini ejus Baſilica honorata eſt, quam, diligenti inquiſitione ſuper miraculis habita Clemens VIII. Pont. Max. Officio Eccleſiaſtico coli conſtituit. *Ex Vita, Chron. Florent. Silvano Razzi, Attone Pictor. Hug. Men. &c.*

Peregrinatur.

Ejus exercitia.

Reperitur genuflexa &c.

In Italia S. Brigidæ Virginis Sanctimonialis, quæ in Scotia nobili orta genere, ſervire in domo Dei prælegit, quam ſuſpici in ſæculo, & cucullum amplexa in eo mira vitæ ſanctitate emicuit. Fuit hæc ſoror germana S. Andreæ ex Archidiacono Fæſulano, Monachi noſtri, qui cum ſupremum decumbens in Italia, ſanctam ſororem ſuam ex Scotia ſibi adeſſe deſideraret, deſiderium cordis ejus audiens & annuens pius Deus, grandi prorſus miraculo, fratri ſororem præſentiſſimam ſtatuit, quam tanta re ſtupentem ac paventem infirmus frater ſolatus benigne eſt & animavit, quæ & poſt obitum fratris, in Italia ſubſtitit, & haud procul à Cænobio illo, in ſpelæo ſe quodam abdens, ſolis herbis, radicibus & fructibus agreſtibus vixit. Cujus honori & nomini ſpectata poſt mortem Baſilica eſt condita, & ea deinceps loca, ex aſperis & incultis, illuſtria & frequentia evaſêre. *Ex monim. Faſul. Eccl. Philippo Villiano, Ferrer. Colgano, &c.*

S. Brigida.

Mirè in Italiam traiecta.

Serpentes mutilos reſtituti.

Moritur.

In Monaſterio Blandinienſi, depoſitio Venerabilis viri Hattæ Abbatis qui magnorũ Magiſtrorum BB. Ioannis & Baudemundi diſcipulus, ex monaſterio eodẽ ad recens conditum S. Vedaſti Abbas poſtulatus, celeberrimo illi Aſceterio primo præfuit, & ſanctitatis altiſſima poſuit fundamenta. Inde poſt quindecim annos pro eximio ſuorum amore, ad gubernacula Blandinii adſcitus, huic etiam Sanctorum collegio facem vitæ exemplo prætulit; jure merito, à doctiſſimo Molano ſplendidiſſimis Blandinii ſyderibus accenſus. Deceſſit A.C.710. cũ quinquennũ huic præfuiſſet. *Ex Ant. Sandero, Ioan. Molano, Ferreolo Locrio, Iacobo Meyero, Monim. Blandin. & Annal. noſtr.*

Ven. Hattæ Abb.

In Anglia B. Elæ Comitiſſæ & Sanctimonialis, genere & virtute Illuſtris. Hæc Salisburienſi Comite parente nata, generoſiſſimo generis contemptu, præ ipſo genere & ſplendore majorum omni enituit. Deiparam præcipuo cultu coluit, æternumq;

B. Ela Comitiſſa.

Digitized by Google

numq; ſui amoris monimentum, inſigne eidem Virginum Cœnobium condidit, quod B.M.V. de Lakok appellavit; in quo cum multas ſub ſacra Ciſtercienſium noſtrarum Reformatione Chriſti famulas congregaſſet, & ipſa cucullum amplexa, omnibus cum ob morum integritatem, tum ſanctitatis opinionem veneranda, virtutibus & ſignis celebris migravit ad Dominum. Ex rer. Anglic. ſcript. Chryſoſt. Henriq. Menol. Ciſt. &c.

IV. NONAS FEBRVARII.

II. Februarij. E.

S. Laurent. Archiep.

CAntuariæ in Anglia S. Laurentii Epiſcopi, qui poſt S. Auguſtinum eam Eccleſiam gubernavit, & Regem ipſum, ad fidem convertit. Laurentius S. Andreę in Vrbe monachus, tanta morum integritate, regularis vitæ obſervantia, & eruditionis laude excelluit, ut ipſum Magnus Eccleſiæ Doctor Gregorius, digniſſimum judicaret, quem verbo potentem atq; exemplo ad Regnorum Angliæ converſionem deſtinaret. Adjunctus proin primo Dorobernenſium Archiepiſcopo & Angliæ Primati S. Auguſtino noſtro, maximi ab ipſo, & tanti quidem factus eſt, ut eum ſuperſtes etiamnum ſucceſſorem ſibi deſignaret. Qui ſtatim ut honore tanto potitus eſt, ad Apoſtolicum laborē tota animi contentione converſus, tanto quidem fructu in agro Dominico colendo, & evertenda Gentilium ſuperſtitione laboravit, ut glorioſiſſimum apud Anglos Apoſtoli nomē meruerit, & Regem deniq; ipſum, cū præcipuis Regni Principibus ad Chriſtiana ſacra adduxerit, & S.R.E. aggregaverit. Neq; unius ſolum Regni finibus contentus, verum longè ulterius progreſſus, *non ſolum nova* (verba ipſa Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ponimus,) *quæ de Anglis collecta erat Eccleſiæ curam habuit, ſed & veterū Britanniæ incolarum, nec non & Scotorum, qui Hiberniæ inſulam Britanniæ proximam incolunt populis, paſtoralem impendere ſollicitudinem curavit*, quos, æterno merito, à Romanæ Eccleſiæ ritu, diſciplina & conſuetudine, & in Paſchatis maximè celebratione aberrantes, ad concordiam revocavit, & in Chriſtianæ Fidei dogmatibus rudiores, paternè inſtruxit, graviſſimisq; erroribus liberavit. Mortuo Ethelberto Rege, cum Edbaldus ſucceſſiſſet, puer admodum, patriq; per omnia diſſimilis, gravibus procellis jactata Anglia, rem etiam Chriſtianam haud leviter afflixit. Eo ſiquidem malitiæ progreſſus Rex, ut uxorem patris demortui ipſe concupiſceret & duceret, exin Chriſtianæ legis pertæſus, quod tantæ libidini adverſaretur, nō multo poſt ſacrum Chriſti jugum humeris prorſum excuſſit, & infectari etiam Chriſtianos, atq; abominari cœpit; populo, ut fieri aſſolet, Regis ingenium fluxum facile ſequente & aſſequente, quos ut à præcipitio revocaret Laurentius, incredibile dictu eſt, quantos labores exantlarit. Ludi proin operam ſuam omnem, cum tam à Rege, quam populo cerneret, quin etiam odium illius in Chriſtianos, & ſævitiam creſcere animadverteret, deſerere Britanniam, & Mellitum ac Iuſtum Epiſcopos, ſedibus jam ſuis pulſos, conſequi in Gallias deliberavit & ſtatuit. Pridie proin antequam proficiſci decreviſſet, lectum ſibi in ipſa SS. Petri & Pauli Eccleſia ſterni jubet, in quo poſtquam recubuiſſet, multis precibus, ſuſpiriis & lachrymis, Eccleſiam fideliumq; ſalutem Domino cōmendavit, obdormiſcensq; ab Apoſtolo Petro corripi, & flagellis etiam caſtigari ſibi viſus eſt, quod Regnum ſibi creditum deſerere ſtatuiſſet. Ergo evigilans, mutāta mente ad labores reverſus priſtinos, Regis denique animū ita emolliit, ut repudiato protinus turpi conjugio, veniam delicti, ſupplex factus Laurentio peteret, Chriſtianamq; jam ſerio amplexus Fidem Mellitū & Iuſtum revocaret, ſed & Laurentio in propagatione Verbi Divini adjutor exiſteret. Emigravit denique Sanctiſſimus Pontifex ad triumphos æternos, A.C. 621 cum jam relaplos à fide Anglos Sanctæ Matri Eccleſiæ iīmortali cum merito reconciliaſſet. *Ex Ven. Beda, Baron. Iepes, Harpsfeld. & Annal. noſt. &c.*

Apoſtolici labores.

Regem convertit.

Item Hibernos.

Regem connamq; vertit.

In Germania apud Herbipolim, tranſitus glorioſiſsimi Francorum Apoſtoli, & primi Wirzburgenſis Epiſcopi, S. Burcardi; cujus tamen ſolemnior memoria, die ipſius Translationis 14. Octobris recolitur, de quo & nos tunc prolixius agemus. *Ex Egilwardo ejus vitæ ſcriptore.*

S. Burcardus

In Polonia B. Vincentii Epiſcopi & Confeſſoris. Vincentius cognomento Cadlubeus, natione Polonus, parentes & genere & opibus præſtantes habuit. Is ad Cracovienſem poſtea celebrimā evectus cathedram, magnifici & liberaliſſimi Principis exemplum ſucceſſoribus reliquit, & Eccleſiæ atq; Vniverſo Canonico-

B. Vincentius Epiſc.

rum Collegio præclarè consulens, multa de suo contulit, inque distributiones ut vocant sacras quotidianas, decimas quasdam addixit. Pontificatu demum 10. annis egregiè gesto, coram omnibus, in Capitulo, ut vocant, congregatis, mitram, annulum & sandalia deponens, frustra adversante Principe, & deprecante Clero, in Andreoviensi Cœnobio cucullum indutus, admirandis virtutibus celebris, relictis nonnullis scitissimi ingenii doctissimis monimentis, feliciter in Domino obdormivit, A.C. 1229. *Abraham. Bzovius, Herbert. Segvinus, Cromerus, Henriquez. Annal. noss. &c.*

Abdicat se Pontificatu.

Gandavi depositio S Columbani Abbatis. Hic Monasticen in Hibernia amplexus, ac pro vitæ meritis & exemplo Cœnobii cujusdam Abbas electus, honorisne fugiens, an laboris majoris appetens, relicta patria in Germaniam concessit. Prope Gandente autem Cœnobium exstructa cellula se condens, qui præesse dignissimus erat, subesse elegit, & Abbatis (prout Regula Includorum jubet,) vivens arbitrio, de cætero inter vivos mortuus, biennium in felici illo sepulchro suo sanctissimè exigens, sub A. C. 959. ad felicissimam immortalitatem transiit, cujus sacrum corpusculum in crypta B. M. V. ante altare S. Andreæ, sub arcu lapideo requiescit. *Ex Molano, Natal. Belg.*

S. Columbanus Iunior.

In Monasterio Casinati Venerabilis viri Lyutii, qui in Collegio illo Iustorum, totque millium Sanctorum felicissimo Alveario, magnarum virtutum pinguissimo favo dives, cum maximo teneretur desiderio, quæ contemplando toties disuaviasset, loca vestigiis Christi sacra, corporali præsentia venerari, & accuratius inspicere, de licentia superiorum pergens Hierosolymam, postquam sacram illic sitim satis pro suo cordis desiderio ac voto proluisset, inde reversus, ac majore Contemplationis accensus studio, prope Salernum in eremũ quandam se contulit, ubi aliquandiu Numini soli atque animo suo vacans, Albanetam postea se conferens, structo illic Monasteriolo, triginta Monachis sanctissimè præfuit, & plenus meritorum ex hac mortalitate ad felicem immortalitatem transiit, cujus inter alia virtutum decora, eximia humilitas celebrata fuit. *Ex moniment. Casinat. Pet. Diacon. Const. Cajet. Mauro March. &c.*

V. Lyutius mon.

Albanetam struit.

In Claravalle B. Bonifacii Conversi: qui ibidem mundo mortuus & CHRISTO confixus, gloriosa trophæa de conculcato hoste reportavit. Hic in extremis constitutus, apertis oculis, cum Angelos sanctos sibi præsentes, assistere lectulo suo intueretur, mirum in modum exhilaratus, quasi triumphata jam morte, ad circumstantes Fratres: *Nunquid non aspicitis, ajebat, Angelos Dei, qui modo advenerunt? Pulsate ergo tabulam* (morituro Fratre aliquo signum intelligit consuetum) *quantocitius, quoniam ipsi præstolantur exitũ meũ.* Vix verba finierat, & mox pretiosam resolutus in mortem, felicem animam exspectantibus adjunxit, & ad paradysi gaudia, ac beatorum præmia perrexit. *Bern. de Brito, Barn. de Montalb. Chrys. Henriq. &c.*

B. Bonifacius Conversus.

In Germania, Monasterio Rickingensi, B. Hadelogæ Abbatissæ. Hæc Monachicam in celebri Virginum Cœnobio Rickingen professa, ob egregias animi dotes & spectatissimas virtutes, Abbatissæ honorem meruit, & vitæ innocentia ac sanctitate eminens, demissione tamen animi humillima, quanti apud Deum meriti esset, crebris atque clarissimis indiciis demonstravit. *Ex Ioan. Trith. Hug. Men. &c*

B. Hadeloga.

Moreosæ in Hispania depositio B. Ignatij Monachi, admirandæ gratiæ, & insolitæ virtutis viri, qui cum multa sanctitate vitam finivit, cui iterum restitutus, cum linteum, quo facies mortui velata erat, removisset, Antiphonam primùm: *Regina cæli lætare &c.* canere cœpit, & admiranda, quæ in cælesti patria conspexerat, indicavit; subjungens: *Heu Patres! Fui inter Angelorum, Martyrum, Confessorum & Virginum Choros. Vidi ipsam Dei Matrem stellis coronatam, & lucidissima veste, & pulchritudine circumdatam, quæ mihi dixit: se nostrã esse Patronam, eisq; qui habitu nostro induuntur* (Cistercienſium nostrum vestem candidam, ab ipsamet Reformationi illi mirabiliter datam, imo in choro prodigiosissime è nigro colore in album versam, intelligit,) *adesse & auxiliari. Gaudete Patres, & majoribus vestris obedite, professionem cum perseverantia servate: tantum enim præmium, tanta gloria, tantaq; beatitudo vos manẽt &c.* Quibus dictis, sacrum corpusculum denuo componens, inq; manus Iesu Christi, Admirabilis Matris, Smi. Patris BENEDICTI, Melliflui Bernardi, ac innumerabilium Sanctorum, qui ipsi visibiliter apparuerunt, purissimam efflavit animam. Fuit ipsi in templo præparatum sepulchrum, in

B. Ignatius mon.

Revivisc.

Iterum moritur.

in quod, dum jam factum ejus corpus immitendum eſſet, tantum materiei à pariete, cunctis intuentibus & ſtupentibus, proruit, ut foſſam funeri factam prorſum impleret, locum autem ſepulchro perſimilem in muro relinqueret. Quo viſo Prior ait: *Certum eſt, Deum hic operari*, nam & in terris ſervum ſuum honorari voluit, qui à nativitate, inſigni puritatis & caſtitatis fulgore reſplenduit, ideoq; novum illi ſepulchrum, & terram virginem virgini præparavit. Floruit ſub A. C. 1586. *Ex Anaſtaſio Lonerare refert Henriquez.*

Sepulcrum mirificum.

S. Sicharia. Aurelianis S. Sicharię Virginis Sanctimonialis de qua in Martyrologio ſuo Venerabilis Beda nec non Ado, & Notkerus Leodienſis, cujus res geſtas indagare nequivimus. *Hugo Menard. in Martyrologio SS. Ord.*

Commem. S. Dunſtani. Ipſa die inſignis comemoratio Sanctiſſimi Cantuarienſium Archipræſulis, cælorum Auguſtæ dilectiſſimi, Beati Dunſtani noſtri, qui cum maternis adhuc clauderetur viſceribus, memorabili prodigio, quantus futurus eſſet, Purificatæ Virginis ſolenniſſimo feſto in univerſi populi præſentia proditus eſt, quando ad ſolemnem, ut vocant ejus diei, cum luminaribus proceſſionem, derepente omnium omnino in Eccleſia luminaribus extinctis, cum circumſpicerent ſinguli, à quo lumen mutuarentur, è templi ſuperioribus, imo cælo deſcendens, contuentibus omnib9, lumen ad Dominam Matrem ejus Chinetridam, eo tunc prægnantem, delapſũ, in oculis omnium ejus cereum accendit; ad quam deinceps, non ſine maxima gratulatione, occurrentes univerſi, à cæleſti illo lumine lumen petiverunt, quo, Dunſtani Deiparæ ſervi, ſplendor cæleſtis præſignatus eſt, à quo innumera deinceps mortalium millia lumen accepere, verbo ſalutis, & vitæ exemplo mirabiliter illuminati. *Ex vita, rer. Angl. ſcript. & Ephemerid. noſtr. Mariano Bened. &c.*

Signum electionis.

Eodem die, comemoratio Magnæ & Sanctiſſimæ Gertrudis noſtræ, Abbatiſſæ Elpedianæ, ob inſignes hoc ipſo Feſto eidem cum à Domina tum Domina Matre Virgine, exhibitos favores, de quibus uberius agitur in Libello IV. Intin. Divinæ Piet. ex quo paucula exſcribimus: Purificationis B. V. feſto devoto, dum ad Matutinas audiret primum ſignũ pulſari, gaudens in ſpiritu, ait ad Dominum: Ecce cor meum & anima mea ſalutant te anantiſſimum Dominum meum, in ſonitu iſtius ſigni, quæ prænunciatur feſtum Purificationis tuæ Sanctiſſimæ Matris. Cui Dominus dignantiſſime reſpondit: Et omnia viſcera pietatis meæ pulsãt pro te ad januam Divinæ Miſericordiæ meæ, obtinendo tibi plenam remiſſionẽ omnium peccatorum. Ad compulſationem vero Matutinarum Dominus, animæ vicem prioris ſalutationis recompenſans, milleplicatam dixit ei: Tota Divinitas mea ſalutat te delectamentum animæ meæ, mittens tibi obviam omnem fructum ſanctiſſimæ Humanitatis meæ, quo placitiſſimo mihi modo præpareris in Feſto Præſenti, &c. Sed de favoribus Deiparæ eidem hac die exhibitis, plenius in Ephemeridibus noſt. Mariano benedictinis, & de omni Gertrudis exercitio, in fine libri, ſi placet, plura reperies.

Commemorat. S. Gertrudis.

Mira gratia

III. NONAS FEBRVARII.

III. Februarij. F.

S. Anſchar. NAtalis S. Anſcharii Bremenſis Epiſcopi, qui Suevos & Danos ad Fidem Chriſti convertit. Anſcharius, ſive Ansgarius, maximus totius Septentrionis Apoſtolus, puerulus etiamnum, Admirabilis Matris, Virginum Virginis cura & favore, ſanctitatis & magnitudinis mirę fundamenta poſuit, ab ipsâmet apparente, tanquam diligentiſſima Nutrice & Matre ſua, cum inter puerulos aliquando pueriliter luderet reprehenſus, & ſancta ac digna morum gravitate, piè & graviter inſtitutus. Ita ex puero graviſſimo, magnus adoleſcens, in magnam gloriam adolevit, magna ſtatim aggreſſus; calcatoque ſæculo, in celebri Corbeiæ Cænobio amplexus Monachicum vitæ inſtitutum, tantos paulo poſt in virtutum ſtadio progreſſus fecit, ut Apoſtolica digniſſimus functione non ſolum ab Abbate ſuo judicatus ſit, ſed & DEO ipſo vocante prodigioſa è cœlo voce, tot Gentium converſionem & curam, ex obedientia ſuſceperit, & frigidiſſimos populos æquè ac regiones, imo rigidiſſimos mirè flectens, intenſiſſimo Numinis amore vehementiſſimè inflammarit, ac velut liquefactos in modulos rectæ rationis & vitæ, non tantum humanioris, ſed & religioſioris, transfuderit. Quippe immenſis laboribus inſuperabilis atque indefeſſus, in remotiſſima

à B. M. V. inſtruitur.

Voce cæleſti ad Apoſtolatum vocatur.

Digitized by Google

Regna atque ampliſſima excurrens, Gothia ac finitimis cum Olao Rege ad fidem converſis, in Sueciâ ſimiliter profectus, incredibili cum fructu atque utilitate ſeſe impendens ac ſuperimpendens omnib⁹, in Regno illo laboravit, idola evertit, Baſilicas condidit, quoad Beronem quoque Regem ad amplectenda Chriſti dogmata alliceret, quem & in fide inſtructum, ſalutari lavacro expiavit & CHRISTO regeneravit. Tum, Pontificis Romani conſenſu, & Beronis opera, potentiſſimo ac celeberrimo Vpſalenſi Epiſcopatu inſtituto, populis plurimum conſuluit, & barbariem late profligavit; jure merito deinceps, Cathedræ ejusdem, imo Regni univerſi à morte Patronus & Tutelaris adoptatus. Dein: Transalbianorum civitate Amaburgo, omnibus barbaris nationibus Danorum, Suecorum, Gothorum, Norvagorum, Sclavorum, &c. deſignatâ Metropoli, primus ejusdem Archiepiſcopus & Primas conſtitutus, mirũ quanta animi demiſsione eum honorem geſſerit, in gelidiſſimas & aſperrimas regiones, etiam pedibus longè lateq; excurrens, cum equum, quo ad ſublevandos labores utebatur, in captivæ mulieris redemptionem expendiſſet. Compoſitis deniq; in Dania rebus, relicto ſucceſſore Remberto, Hamburgum reverſus, mirandum in modum ſaluti omnium in remotiſſimis etiam provinciis conſuluit, deq; venditione Chriſtianorum Nordalbingos correxit. Inde ad Friſios converſus, eosdem Dominicæ diei transgreſſores acrius correxit; contemnentes autem perantiquo Eliſæi, ſed rariſſimo prodigio, devocato è cælis igne, terribili ultione multavit. Scholas æterna cum Regnorũ utilitate erexit, Collegia varia, Noſocomia, Xenodochia, Baſilicas alias ſacras ædes, per ampliſſimas regiones, plurima conſtruxit, ut obſtupeſcat totus, qui expendat ſeu intelligat, ab uno homine, tanta in tam barbaris provinciis, intra tam modicum atq; difficile tempus, inſtitui potuiſſe. Meruit idem ſanctiſſimus Pontifex, ut ſumo cum provinciarum bono, Bremenſis & Hamburgenſis Eccleſiæ unirentur, quarum & ipſe primus eſt Archiepiſcopus deſignatus, & longè ampliſſima functione, derivato ad poſteros fructu & gloria æternis, tam ipſe, quam ſucceſſores Archiepiſcopi, Legati & Vicarii ſedis Apoſtolicæ, in omnibus Suecorum, & Sclavorum gentibus renunciati. Fuit non ſolum venerandus omnibus ob ſanctitatem Ansgarius, ſed ob auctoritatem zelumq; diſciplinæ metuendus, cum ob delicta, maximè cum contemptu admiſſa, non tam Anſcharius, quam pro Zelote ſuo Numen ipſum, flagella & tela ſua horrifica, contorquere videretur. Ita cum mortuis Fidei Chriſtianæ apud Danos fautoribus, Gentiles denuo ac Idololatræ Reges ſuccederent, & populi ad errores priores relapſi, ſacræ Fidei & Apoſtolo ſuo Anſchario reſiſtere non metuerent, appetente illico DEI vindicta, inter ſeipſos funeſtis congreſsi armis, tanta utrinque cæde corruerunt, ut vulgus omne cæſum ac protritum in prælio occumberet, de ſtirpe autem Regia, nemo omnino remaneret, præter unum puerum Herricum nomine, *qui mox, ut Danorum Regnum ſuſcepit*, inquit Adam Bremenſis, *ingenti furore ſuper Chriſti colas, Sacerdotes DEI expulit, & Eccleſias claudi præcepit. Ad quem Sanctus Dei confeſſor Ansgaris venire non trepidavit, comitante gratia Divina, trucem Tyrannum, ſic placatum reddidit, ut Chriſtianitatem ipſe ſuſciperet, ſuisque omnibus, ut Chriſtiani fierent, per edictum mandaret, & inſuper aliam in portu Regni apud Ripam exſtrueret Eccleſiam, in Dania ſecundam &c.* Effulſit, admirandis aliis prodigiis Anſcharius, de quibus prolixè ſcripſit SS. Rembertus ejus diſcipulus; obiitque æterno cum ampliſſimorum Regnorum luctu, meritorum imenſitate quadam locupletiſſimus, magnus omnino Septentrionis & Aquilonarium Regnorum Apoſtolus, & præter tot converſos Principes, trium diverſorum Regum, Olai, Beronis & Herrici, per ſacrum lavacrum regeneratione magnus parens, idem primus Bremenſis, Hamburgenſis, & omnium illarum nationum Archiepiſcopus, & Sedis Apoſtolicæ Legatus, à morte autem Septentrionis & Aquilonis Patronus potentiſsimus, A.C. 865. ad æterna præmia vocatus, cujus vita per S. Rembertum ſcripta, & à Baronio graviſsimisque ſcriptoribus tanquam perdita eſſet, deplorata, aſſervatur MS^ta. in Bibliotheca noſtra Weingartenſi, eò cum aliis laboribus & libris Veter. Monachorum Cathedralium Conſtant. deportata. Videantur etiam Crantz. Adam Bremenſ. Baron Iepes, & nos in Aquila noſtra Bened. & Annal.

Olaum Regem converſit.

Item Beronem Regem.

Mira ultio in Regnum.

Primas Septentrionis.

Herricum Regem convertit.

Apoſtolatus.

Elogium.

Merita ingentia.

Obiit 865.

Vindex bonoris ejus Deus.

S. Hadelinus

Apud Viſetum, S. Hadelini Confeſſoris. Is Aquitanus patria, nobili ortus genere, in Stabulenſi Monaſterio, ſtabulo digniſsimo jumentum CHRISTI, ſumma

ma animi demiſsione factus, exactiſsimũ virtutis Magiſtrum S. Remaclum habuit, talemq; habuiſſe tam ſcientia ſcripturarũ, quam morum ſanctitate, velut ſtylo, ut vocant, demonſtravit. Eum ipſe Magiſter tanti fecit, ut dignum Abbatiali munere judicaverit; ex eo inprimis tempore maximi illum æſtimans, quo illuſtri viſione illius meritum cognovit; cum itinere aliquando, fatigati uterque conquieſcerent, videretq; Remaclus, *Angelico ipſum obumbramine*, contra ſolis calores præmuniri. Condidit Remacli poſtea juſſu Cænobiũ prope Letiam fluvium, congregatisq; diſcipulis, eisdem ſanctiſsimè præſtitit, totumq; ſtudium ad corporis macerationẽ, nocturnas excubias, & orationes aſsiduas convertit. Ejus fama illectus optimus Princeps Pipinus, uti Regina Saba ad Salomonem, ut ejus ſapientiam perciperet, occurrit, Monaſteriumque ipſius liberaliter locupletavit. Fuit tanta deinceps loci ipſius dignitas, ut velut SS. Synay montẽ, nec bruta quidẽ animantia impunè contingerẽt. Quod experti viri Nobiles duo, cum illic venationi vacarent, equis poſtridie & canibus morte ſublatis. Meſſoribus nimia ſiti affectis, aquam ſibi mitti rogantibus, condolens ipſe, ne diutius ſiti conficerentur, fixo in terram baculo fontem elicuit. Mutæ mulieri ſigno crucis impreſſo, linguæ uſum reſtituit; eodem ſigno fores ædium mulieris cujusdam contractas, integras reddidit. Moritura Guiza Nobilis fæmina, prædium Adelino legavit, moriens antequam vir Sanctus occurreret, Chyrographũ manu retinuit, venienti a., ſtupentibus univerſis, non aliter atq; ſi viveret, luxatis qui obriguerant manus articulis, literas tradidit. Latere cumprimis magnus hic Abbas ſtuduit, & vix in publicũ proceſsit. Mortem a., exacta jam ætate iminere ſibi præſciens, hos ad perſeverantiã exhortatus, ſacris ritè ſumptis ad Dominum migravit, plurimis etiam à morte miraculis glorioſus. Claruit vir Apoſtolicus, *Doctoris Fidei* Titulo à Leodienſibus appellatus A.C.670. cujus ſacrum corpus, ab Adulpho de Marcam Leodienſi Epiſcopo circa A. C. 1338. translatum, in oppido Viſeto, religioſe admodum honoratur. *Ex Ordinario Leodienſi, Notkero Epiſc. & rer. Belg. ſcript.*

Inumbratur ab Angelis.

Miracula.

Moritur.

Prope Spoletum natalis S. Laurentii ejusdem civitatis Epiſcopi & Confeſſ. Hic cum adoleſcens admodum probis moribus & eruditionis laude haud levi excelleret, à Vigilio Papa in Clericorum numerũ adſcriptus, ad eã vitæ & famæ celebritatem pervenit, ut ſanctiſsimo viro Ioanni Spoletanorum Archiepiſcopo, qui diem ſuum obierat ſubrogaretur. Cum a. Spoletani venienti portas urbis occluſiſſent, quod Epiſcopum civẽ, non exterum vellent, divinitus, obſtupeſcentibus univerſis Laurentio portæ patefactæ ſunt. Proin mutata mente cives, ſumo cum plauſu eidem obviam effuſi ſunt. Sic a. Epiſcopatũ adminiſtravit, ut ſuma apud omnes eſſet in veneratione, tanta in ſingulos benignitate, ut nemo qui pro cauſa quacunq; ipſũ conveniſſet, triſtis ab eo recederet. Denique cum annis undecim Eccleſiæ ſuæ ſanctiſsimè præſtitiſſet, curarum humanarũ pertæſus, fama S.P.N. BENEDICTI orbem & maximè Italiã implente, abdicato Archiepiſcopatu cucullum amplexus, Monaſterio viri cujusdam locupletis facultatibus exſtructo, multorum poſtea monachorum pater extitit, inſignibus à Deo miraculis celebratus, ætate gravis, & meritis ſpectatiſsimus, ſancto fine deceſſit. Cujus ſacrum corpus Spoletum translatum in cathedralem Eccleſiam, ibidem quotannis ſolemni feſtivitate colitur, etſi propter Feſtum S. Blaſii Spoletanorum etiam Patroni ad aliam diem translatum. *Ex monim. Eccl. Spol. & Ferr.*

S. Laurentius Epiſc.

Fit Monachus.

In Hibernia S. Colmanni Abbatis, viri maximis virtutibus & miraculorum gloria illuſtriſſimi, de quo nos aliàs prolixius. *S. Colmannus.*

In Frigido monte B. Helinandi Monachi, doctrina & ſanctitate clari, de quo hâc die Henriquezius, nos ob concurſum Feſtorum alibi. *B. Helinandus.*

In Monaſterio Dunenſi in Flandria B. Petri, magnæ pietatis viri. Petrus cognomento Siis, inſigni vitæ ſanctitate in Cænobio exſplenduit, eam ipſam ob virtutis æſtimationem Prior conſtitutus, ſanctiſſimis documentis & vitæ maximè exemplo creditos ſibi Fratres informavit. Cumque diu piis ſeſe operibus exercuiſſet, cupiens diſſolvi & eſſe cum Chriſto, diu antequam corpus exueret, horam obitus ſui Divina revelatione cognovit. In ipſo autem cum morte conflictu, mellifluis verbis Fratres ad omnem pietatem exhortatus, jam ſe ad æternam patriam migraturum declaravit, & petito, ſumptoq; in manus cereo, ſuaviſſima voce & hilari vultu, in laudes DEI paræ prorumpens, Antiphonam ejusdem *O Intemerata &c.* cantare occipiens, inter cantandum feliciſſimam efflavit animam, & Muſicis cæleſtibus adjungi æternum meruit. *Adrianus Butzius in Chron. Dunenſi, Barn. de Montalbo. Ang.* *B. Petrus Prior.*

Moritur cantans.

bo. Ang. Manriq. Chryſoſt. Henriq. & nos in Germania noſtra & Annal. Bened.

S. Werburga Abb.

In Cænobio Ceſtrenſi S. Werburgæ Virginis & Abbatiſſæ. Hæc Wilferij Merciorum Regis filia, patre defuncto, ipſa defuncta ſæculo, in Elienſi Cænobio, ad quod ipſam religioſiſſima mater Ermenildis Regina duxerat, ſub cura S. Etheldredæ materteræ monaſticen profeſſa, inſigni vitæ ſanctitate effulſit. Cujus fama comperta Etheldredus patruus ejus, qui poſt patrē regnavit eā evocans, Monaſterijs Virginū Tricingamienſi, Wedunenſi, & Hamburgenſi præfecit, quibus illa ſpectatiſſimo vitæ exemplo facē prætulit, & immortaliter profuit: mortua in Monaſterio Tricingamienſi A. C. 783. inde, ut petierat ad Michealbrigenſe, demum, hâc ut videtur die, ad Ceſtrenſe delata & condigno honore tumulata. *Roger. Hoved. Matth. Weſtman. Tabulæ S. Vict. &c.*

Pluribus præeſt Cænobiis. 783.

Apud Merbeccam depoſitio S. Berlendis Virginis. Hæc Illuſtriſſimo nata genere, Odelardum patrem, Nonam Aquitaniæ Principem, S. Amandi noſtri ſororem, matrem habuit. A patre autem viduo exhæredata, patienter id tulit, & Morſellæ ſacrum velamen & habitum aſſumpſit. Ex eo autem Monaſterio pauperrimo ab Hunnis direpto, cum licentia poſt patris mortem Merbeccam rediit, & ibidem conſeneſcens, poſt longos vitæ labores, ad cæleſte præmium evocata eſt. Floruit A. C. 640. à S. Autberto poſtea pro meritis elevata, & in Collegiatam illic Eccleſiam translata. *Exrer. Belg. ſcript. Arnoldo, &c.* *S. Berlendis, 640.*

In Monte Caſtriloco, translatio S. Waldetrudis Viduæ, conjugis S. Vincentij Principis, dein Abbatiſſæ & Principis Montenſium Tutelaris. *De qua fuſius 9. Id. Apr. die ipſius Natali.* *S. Waldetrud.*

PRIDIE NONAS FEBRVARII.

IV. Februarij. G.

S. Rembert. Archiep.

NAtalis S. Remberti Bremenſis Epiſcopi. Rembertū maximum illū Septentrionis Apoſtolum S. Anſcharius à puerò dilexit, educavit, promovit, ſocium Apoſtolatus ſibi delegit atq; adjunxit, & ſucceſſorem deniq; in Archiepiſcopatu meruit: cum rogatus, quemnam dignißimum eo honore judicaret, æterno ſanè elogio Rembertum commendans: *magna conſcientiæ ſecuritate, de meritis Remberti pronunciare ſe*, dixit, *ipſum Archiepiſcopi ſede digniorem eſſe, quam ſe Diaconi functione.* Illud inſigne etiam Remberti: eum honorem admittere noluiſſe, niſi cum Monachicæ vitæ inſtituto & habitu, quo velut fundamento firmiſſimo Pontificium munus & honorem ſtabiliret, ac proin cucullum Corbeiæ complexus, diſciplinisque Monachicis inſtructiſſimus, ſollicitus tamen ne ab iis deflecteret, ac diligentiſſimè ſibi cavens, ejusdem Cænobii Fratrem collegam, Adelgarium probatiſſimæ ſanctitatis virum ſibi adjunxit, & in omni loco actionum ſuarum teſtem habere voluit. Mirandum, & incredibile penè eſt, quantis laboribus in ampliſſimorum Regnorum cura, magnus hic Danorū, Suecorum, Gothorum & Sclavorum Apoſtolus perfunctus ſit, cū vocandis ad gremium S. Matris Eccleſiæ gentibus totum ſe dederet, impenderet ac ſuper impenderet, & remotiſſimos populos, fundatasque ab Ansgario Eccleſias, non ſine maximis terra mariq; periculis, illud Apoſtoli merito congeminās, *nocte & die in profundo maris fui, periculis fluminū, periculis latronū &c.* aſſiduo obiret, & barbaras nationes, humanitate imbueret, & Chriſti manſuetudine informaret. Fuit inſigni in pauperes charitate, ita ut vaſa etiam altaris erogare nō dubitaret. Extra Diœceſin a. ſuā, ubicunq; ageret, marſupium ad Zonam ſuſpenſum habebat, ut abſente fortè eo quē eleemoſynis præfecerat, ipſe diſpenſaret. Cujus peregregiū illud dictum: *Abſq; cunctatione egenis tribuendū; quando, quis eorum ſit Chriſtus, vel quando ille veniat ad nos, ignoremus.* Sed & illud vitæ ejus ſcriptori dignißimū commendatione viſum: quod quantumvis graviſsimis perpetuo occupationibus obrueretur, nullā tamen perfectionis Monachicæ jacturam faceret, imo Monachicis inter labores Apoſtolicos exercitiis, fervorē animi magis magisque accēderet & confoveret. Inter miracula ejus celebre illud habetur, cum Danis atq; Normannis Germaniam vaſtantib⁹, ab iisdē in agro Nordenſi oppreſſus, paucos qui aderant Chriſtianos, ad arma, victori & numeroſiſsimo hoſti inferenda accenderet, ipſe autem velut alter Moyſes, in collem proximum aſcendens, precibus Numen interpellaret, memorabili omnino victoria profligatum hoſtem & in fugam actum, ferociſsimo exercitu prodigioſè diſſipato, decem millibus trecentis & ſeptuaginta octo trucidatis. Notatus poſtea colliſ ille, ubi genua

Encomium illuſtre.

Liberalitas.

Apoſtolus magnus.

Mira victoria.

genua flexerat Divus, perpetua deinceps viriditate cultissimus, & lapis, in quo interorandum manus depositerat, earumdem velut in ceram impressarum, imaginem referre. Sed & illud rarius, cum in Sueoniam frequentius navigans, naufragio imminente, maris fluctus prodigiosè consopiret; & Ludovici Pij Imp. Aug. filium Carolum, frustra per varia Sanctorum loca missum, à maligno obsessum genio, incredibili totius Imperii plausu, importuno insessore felicissime liberaret; ita ut tot Regnorum hæres, tantus postea Imperator illi deberetur. Mortuus est, meritissimus Bremensium atq; Hamburgensium Archiepiscopus, celeberrimus Aquilonis Apostolus A. C. 888. (alias 889) innumerabilium mortalium ad Christi fidem conversione, sed Erici inprimis Gothorum potentissimi Regis per sacrum lavacrum expiatione felicissimus. Ex Anonymo Synchrono vitæ script. & Mon. Corbei. Baronio, Iepes, Ioanne Magno, Adamo, Bremensi, Andr. Brunnero, &c.

Carolum Crassum in per. dæmoniacum liberat.

Obiit 888.

S. Rhabanus Archiep.

Moguntiæ S. Rhabani Archiepiscopi & Confessoris. Rhabanus, Maurus cognomine, familia Magnentius, Germanus patria, Fuldę nonnullorum opinione, aliis Moguntiæ natus, in omni penè vita mirabilis extitit. Novennis sacræ Divi BENEDICTI militiæ, in Monasterio Fuldensi adscriptus, tantillæ ætatis puerulus, omne pro virili studium, ad scientiam scripturarum convertit, & in omni eruditione tam sæcularium quam Divinarum artium, longè doctissimus evasit. Alcuini nostri cum celebre toto terrarum orbe nomen esset, ut ipsum, Romæ tunc profitentem literas, audire liceret, à Ratgario Abbate impetravit, sextoq; post anno tot artibus cumulatus reversus est, ut tot eruditorum consensu, quotquot celeberrimæ flore primævo Scholæ Doctores habuerunt & genuerunt, haud immerito *Armarium Scientiarũ* diceretur. Ad quem prom, non diversi solum Abbates, alumnos suos, sed Principes ac proceres terræ, filios charissimos, ejus magisterio instruendos submiserunt. Idem primus Græcas literas in Germaniam invexit, cum illarum cognitio, nullo tunc interprete seu versione, necessaria admodum esset; longè vero magis de patria meritus, cum merito ut incomparabili, sic immortali, omnium Liberalium artium studia longe lateq; propagans, spectatissimos æternis sæculis magistros educaret, & rara felicitate amplissimas beans provincias, è barbaris & incultissimis, cultissimos moribus & studiis Germanos redderet. *Emicuit*, ait de Rhabano Baronius, *ut fulgentissimum sydus, cujus quæ extant scripta, tanquam lucis radij, excellentiam demonstrant Auctoris; ut & iisdem Germania illustrata glorietur suum haud adeo imparem Magnis habuisse Doctorem*, affirmante Trithemio: *nec Italiam Rhabano similem, nec Germaniam æqualem vidisse.* Is Fuldensium pro meritis Abbas, ac deinceps Archiepiscopus Moguntinus creatus, sedem utramque, ut stupenda eruditionis laude, sic admiranda juxta vitæ sanctitate mirificè exornavit. Sed & præstantissima miraculorũ gloria à Deo commendatus, cæsis visum, claudis gressum prodigiosè restituit; æpius dæmones expulit, variisq; aliis prodigiis dignè eluxit. Multa Concilia jam Archiepiscopus celebravit, & immortali merito pestilentissimam Godescalci Hæresin è Germania profligavit. Commentarios, Ludovici ac Lotharii Impp. precibus, in Vniversam Sacram Scripturam composuit, & præter plurima alia monimenta ingenij præstantissimi, admirandæ artis librum illum de Cruce edidit, decessitq; magno totius Germaniæ luctu A. C. 856. *Ex Browweri Annal. Fuldens. Freculpho, Trith. Baron. Iepes, Bruschio, &c. & Annal. nost. Ben. & Germ.*

Ejus discipula.

Elogium.

Miracula.

Obiit 856.

In Britannia S. Cuannæ sive Cuannechei Abbatis & Confessoris. Is Regio ortus genere, Midarni filius, qui pronepos Nelli Magni Hiberniæ Regis fuit ex Eunio filio, pomparum tamen omnium ac mundi illecebrarum generosissimo contemptu multo illustrior extitit, & in Admirabile in cucullo proficiens sanctitatem, Lismorensis postea Cænobii Abbas esse meruit. Fuit in omni vita heroicis præditus virtutibus, prodente juxta Numine grandibus miraculis, quanti servum suum faceret, quantosque ejus opera in terris fructus expectaret. E quibus mirabile prorsus illud, cum in hostili quandoque relictus loco, verè expertus curam de se solliciti Numinis, juxta illud Psaltis Regii, *in manibus portabunt te* mirè per duos Angelos, ipse dormiens, in patriam est translatus. Hoc vero plusquam heroicum: cum propria mater ejus oculos à nimia laudaslet pulchritudine ab ipso utrumque manu propria erutum, ne aliis forte esse possent occasio ruinæ. Sed cum inde graviter de vita perichtaretur, eosdem quos eruerat

S. Cuanna Abbas.

Oculos proprios eruit.

eruerat grandi prodigio recipiens, ſalvus & incolumis ſingulari Numinis beneficio fuit. Fuit Religionis & diſciplinæ Monaſticæ mirificus propagator, non Monachis ſolum diverſorum Cœnobiorum, ſed & Clericis, ei quoquomodo ſubjici exambientibus, ad quem pro confraternitate cum aliquando mille ſeptingenti quadraginta ſex Monachi & Clerici concurrerent, iisdem in aëre magna quædam campana apparuit, quo ipſe ſigno Sanctum Furſeum noſtrum, ipſis ſimiliter jungi volentem, deſignari dixit, de quo cum ſciſcitarentur illi: ubinam is ageret? in Gallia Peronæ reſpondit, ex quo de utriusq; tam procul agentis, & mire correſpondentis, gratia & ſpiritu Prophetico facilè omneris. Illud etiam prodigioſum, cum lapide aliquando uſus pro nave, lacum quendam mirè enavigavit. Sed & aliis multis ejus ſanctitatem DEVS in terra commendavit. Mortuus eſt ſub A. C. 650. cum plurimos Chriſto filios verbo & exemplo generaſſet. *Ex diverſis rer. Britan. ſcript. Ioan. Colg. Annal. noſt.*

Confraternitas.

Lapis pro nave.

In Hunonis Curia, S. Lietphardi Archiepiſcopi Cantuarienſis & Martyris, de quo ſic hâc die doctiſſimus Molanus: *Fuit hic Cantuariæ in Anglia Archiepiſcopus, germanus B. Onſlantii Londriarum Præſulis, qui tempore Dagoberti Regis cum Carduele Rege ob S. Petri beneficia elegit Romam adire, unde exſoluto ſuæ peregrinationis voto rediens, in aridæ Gammantiæ nemore eſt trucidatus, & à rurticolis Treſcalti ſepultus: ſed accedentibus miraculis digniore loco collocatus, &c.* Ita Molanus. Eum quod pleriq; in noſtro Cantuarienſiũ Pontificum catalogo prætereant, brevitas temporis quo præfuit feciſſe videtur, & fortaſſe quod Romam, forte pro confirmatione profectus, antequam reverteretur in ſolo alieno decedẽs tumulatus fuerit. *Hugo Menard. &c. Molan. cit. &c.*

S. Lietphardus Archiep.

In Anglia Natalis S. Gilberti viri Apoſtolici, ſtupendorum miraculorum patratoris mirifici, Gilbertinæ à ſe cognominatæ Congregationis meritiſſimi Inſtitutoris. Hic patre Ioſcelino Normanno, militia claro, matre Angla, in pago Sempringham natus eſt; ante quam ederetur illuſtri prodigio præſignatus, cum matri per ſomnum, luna è cœlo delapſa in ſinum videretur. Miſſus in Gallias ad perdiſcendas litteras, inde reverſus, pueris puellisque inſtituendis animum adjecit, quibus juxta literas ſanctitatis ſtudia, mira dexteritate propinavit. In aula Lincolnienſium Epiſcoporum Roberti, ac dein Alexandri verſatus, multumque obnitens presbyter ordinatus, mira vitæ perfectione enituit, commiſſumque ſibi gregem ita informavit, ut haud multum à Monachorum abeſſe diſciplina viderentur. Ordinem poſtea, ſeu Congregationem Virginum inprimis Deo ſacrarum, ſub Admirabilis Patris & Patriarchæ BENEDICTI Regula inſtituit, ac dein virorũ ſimiliter collegia fundavit, quibus mirificè providit, nequid mutua neceſſitudine periculi ſubirent ſeu damni paterentur. Illud Inſtitutum ut ſolemni Romani Pontificis auctoritate confirmaretur, ipſe Eugenium III. acceſſit, & connitente juxta S. Bernardo noſtro, facilè impetravit, cum ſtupendis, quibus Gilbertum Deus commendaverat, auditis miraculis, nihil magis quereretur Pontifex, quam quod tanti viri notitiam maturius nõ habuiſſet, quem ad Archiepiſcopatus Eboracenſis cathedram, pro meritis tuiſſet promoturus. Præeſſe proin ſanctiſſimæ quam fundaverat juſſus Congregationi, ea paulo poſt ejusdem incrementa videre meruit, ut ſuperſtes etiamnum Fratres ſeptingentos, ſorores mille & centum numeraret. Quo honore poſtea ſe abdicans, vitam, quam necdum antea, Monachicam profeſſus eſt, & Rogero Sempringhamenſi, qui proximus ipſi in regimine ſucceſſerat, velut omniũ poſtremus humillimè ſe ſubmiſit, & per omnia obedit, atq; exactiſſima SS. Regulæ obſervantia longè cæteros anteceſſit. In victu omniũ continentiſſimus, à carnibus perpetuo, niſi graviſſima preſſus ægritudine abſtinuit. Olera, legumina, & id genus alia, velut pro deliciis habuit, iisq; adeo parce uſus eſt, ut multi admirarentur in tanta abſtinentia poſſe vivere, cilicio, quam occultiſſimè fieri poterat, corpus domuit; in lecto non jacuit, ſed ſedit, nec quidquam capiti ſupponẽs, illud ſi ſomno opprimeretur, prono vultu verſum pectus depreſſit. Exagitatus miris calumniis & calamitatibus, mira patientia & modeſtia omnes ſuperavit. Ejus imperio morbi, venti, ignis mirabiliter ceſsére. Sed & Spiritu prophetico non caruit, maximisque celebertimus virtutibus è mortali carcere ad immortalium Regna conceſſit, major centenario, A. C. 1190. Quem non minus à morte conteſtatiſſimis illuſtrem miraculis, poſt dignam & ſolemnem in omnia inquiſitionem Innocentius III. Pontif. Maxim. A. C. 1203. Sanctorum albo adſcripſit. *Ex Guilielmo Newbrig.*

S. Gilbertus

Præſignatur.

Institutor novæ familiæ.

Confirmatur eadem.

Rigor vitæ.

Patientia.

Obiit anno 1190.

Neubrig. Sandero, Nic. Harpsfeld. & Annal. noſt.

B. Chriſtianus. In Monaſterio Heſſenrodenſi B. Chriſtiani monachi, multis revelationibus & miraculis clari. In hoc, præ cæteris omnibus, admiranda humilitas altiſſimas radices fixit; ita quidem ut ad amuſſim præſcripti S.P.N. BENEDICTI, omnibus ſe viliorem, *non ſolum lingua ſua pronunciaret, ſed intimo cordis affectu crederet.* Vnde ſi quem Fratrum ſibi obvium haberet, complicatis manibus contrahebat ſe, & ne illum veſte tangeret, in partem declinabat. Cauſam rogatus, in vera ſimplicitate reſpondit: *Ego ſum peccator, & non ſum dignus, ut hos Sanctos viros tangam, vel tangar abeis.* Meruit & ob hoc ipſum atque alia CHRISTVM ipſum, ſæpè etiam Auguſtiſſimam cæli Imperatricem ſanctosque Angelos intueri, & eorum familiari colloquio in terris perfrui. Cui gravi infirmitate preſſo (ô magnam omnino dignationem!) Chriſtus & ſanctiſſima ejus Genitrix candidis induti cucullis adfuerunt, & cum ipſo alternatim Horas Canonicas recitarunt, in quorum manus non multo poſt, ſelicem animam exhalavit. *Caſ. Heiſterb. Ang. Manriq. Barn. Montalb, Henriq.*

Magnâ gratia.

Mira humilitas.

In Cænobio Sithivenſi, S. Simonis Abbatis & Confeſſoris. Fuit Simon XLII. Abbas Bertinenſis, vir eruditionis & ſanctitatis titulis illuſtriſſimus, animique demiſſione maximus. Abdicavit à ſe Abbatis honorem A.C. 1136. & vitę reliquum ſancte exigens, ad præmia beatorum tranſiit. A.C. 1148. *ex monim. Bertin. Hug. Menardo, Arn. Duac.*

S. Simeon, Abbas.

NONIS FEBRVARII.

V. Februarij. A.

S. Bertulph, Abbas. GAndavi in Monaſterio Blandinienſi, natalis S. Bertulphi Abbatis Confeſſoris. Hic, Alemannus patria, patre ac matre gentilibus editus, naturali tantum lege edoctus, mira innocentia & integritate enituit; & gentilitatis errores ſingulari Numinis gratia deteſtatus, novus ac quaſi redivivus Abraham, relicta poſſeſſione, domo & parentibus, Deum ducem ſequutus, in Galliam peregrinus abiit, & Wamberti Comitis amicitiam meruit. Ab hoc domeſticis & familiaribus adſcriptus, Baptiſmi accepta gratia, ampliſſima rerũ adminiſtratione honoratus eſt. Sua in pauperes liberalitate, res Domini mirè auxit; ſed malæ fidei & prodigalitatis ob hoc ipſum incuſatus, & recenti, atq; ut vocant flagranti in facto proditus, dum panẽ caſeum & vinum pauperibus ferret, ſciſcitante Wamberto, quid rei id eſſet, aquam & aſſulas prodigiosâ quamprimum mutatione oſtendit. Sed & illud miraculum valdè rarũ, quo intempeſta & pluvia nocte, famulis Domini ſui famulari ſollicitꝰ, dum in campo excubaret, ſciſcitante, & anxio propter ipſum Wamberto, & ubi Bertulphus ſuus eſſet indagante? miræ cujusdam magnitudinis aquilæ, alis expanſis ab imbribus protegi viſus ipſimet Berthulpho eſt; cum & ſub velamento illo, lectioni intenderet, cæleſti lumine, quaſi facem lectori tam induſtrio præferente, à quo proin filij deinceps loco eſt habitus. Mortuo Wamberto, & ipſe mortuus mundo, cucullum exambit, neque multo poſt Rentiaci condito Divi Dionyſij Cænobio, Abbas præfuit, multosq; verbo & exemplo Chriſto alumnos adduxit, quibuſcum cum plurimũ profuiſſet, ad ſuperna vocatus præmia, in Domino requievit, graviſſimis à morte miraculis illuſtratus, cujus ſacrum corpus, à maximis Principibus maximi loco theſauri redemptum, religioſiſſimè aſſervatum, & ſummo populorum concurſu & plauſu Blandinium deniq; deportatum eſt. Æterni meriti illud, quo de ſpectatiſſima atque ampliſſima circumjacente provincia mereri etiamnum nunquam deſinit; *Solet enim*, verba Sanderi ſunt, *in Blandinio, ut conſtanti fama apud illos traditur, pulſum velut manibus edere, circa feretrum ſuum, gravi aliqua imminente Divina ultione. Et ſic, tanquam admonere fideles, & precibus & fructibus pœnitentiæ, iram Dei accenſam placarent, &c.* Sed & ſervatam immortali merito, contra hoſtium incurſionem Bononiã Vrbem mari Morinorum propinquam, Molanus Tutelari huic potentiſſimo tribuit, ut cætera ejus referre conſulto prætermittamus. Claruit A. C. 600. *de quo conſulendus Flodoardus. Abb. & div. rer. Belg. ſcript.*

Miraculum.

Meritis.

Æternum beneficium.

Ab aquila contra lupos defenditur.

In Britannia S. Indracti Abbatis, cum Sociis Martyribus novem. Fuit Indractus, ut eminentiſſimo genere, Regis nimirum Hiberniæ filius, ſic animo excelſiſſimo, ſumma tamen prædito & generoſiſſima ad humillima, pro amore Numinis & proximorum, demiſſione. Regulam S.P.N.

S. Indractus, Abbas.

Benedicti amplexus, ipſe Regula Sanctiſſimi inſtituti omnibus factus eſt, tantus vitæ exemplo, ut ipſos etiam cœlos raperet. Ita miraculum mortalibus, imortalibus ſpectaculum, Deo denique ipſi holocauſtum eſſe meruit. Nec defuêre miracula, quibus tantum ſervum ſuum, Numen orbi comendaret; quorum haud minimum illud, cum ſtagnum ipſe parvũ foderet, cũ certo piſcium numero, quantum ſufficere ſibi ac ſuis crediderat, numero illo neq; aucto, neq; imminuto. Neq; minus illud, cum defixus humi ſcipio ejusdem in arborem creſceret, ſine mora effrondeſcens in oculis omnium, virorem comprobans ejus ſanctitatis. Is poſt multa egregia facta Romam profectus, veneratusq; Apoſtolorum limina, in reditu cũ novem ſociis ſpe pecuniæ interemptus, & in foveam projectus aliquam, columnæ igneæ indicio, Inæ Regi proditus eſt, quã tribus noctibus conſpexerat foveæ illi inſidere, cui inventioni, cum & ſceleris rei intereſſent, ab inferis mox obſeſſi hoſpitibus, miſerè perierunt; inſignibus miraculis comprobante Deo ſervorum ſuorum ſanctitatẽ, quorum intuitu plurimi Chriſtiani ſe legibus ſubjecerunt. Occumbit cum ſuis Indractus A.C.678. Martyris titulo & honore à ſuis celebratus. *Ex diverſis rer. Britann. ſcript. Ioan. Colg. Annal. noſtr. Bened. &c.*

Stagnum mirabile.

Occiditur.

In Monaſterio Vilecceníi S. Adelheidis Virginis & Abbatiſſæ. Hæc Illuſtriſſimo nata genere, patrẽ Megengorem habuit Geldriæ Comitem, inter Principes Germaniæ ſpectatiſſimũ, matrem Gerbirgam Godefridi Ducis filiam. Regulam S.P.N. Benedicti in cõdito à parentibus Vilecceníi Cœnobio profeſſa, eidem prima, Abbatiſſæ nomine & honore præfici meruit. Vitam vixit longe ſpectatiſſimã ſanctitate eximia & meritis graviſſimis, quam tanti ſanctiſſimus ille Colonienſium Archiepiſcopus Heribertus fecit, ut in rebus Divinis conſtituendis, libenter ejus conſilio uteretur, neq; indignum Pontificia duceret auctoritate, mulieris tam ſanctæ ſententiam rogare, & quæ ſuaſerat adimplere. Claruit inſigni miraculorũ gloria, quæ inter, inſolentiora illa: Si quam è ſororibus, ob ineptam Chori laboribus vocem raucam ſeu diſſonam objurgaret, & manu in faciem inflicta modicum cæderet, toto deinceps vitæ reliquæ tempore, ſonora atque delectabili voce excelluiſſe. Similiter, ſiquas longa ægritudine laborantes, tanquam inutiles Cœnobio ac deſidioſas reprehenderet, illico prodigioſè reſtitutas convaluiſſe. Pauperum diligentiſſima mater fuit, & famis maximè tempore, iisdem liberaliſſimè conſuluit. Colonienſi poſtea S. Mariæ Monaſterio præeſſe coacta duplici Abbatiæ oneri minimè ſuccubuit, honorem ſolummodo ægrius tulit, tantamque ſacris Virginibus curam adhibuit, ut nullam omnino negligeret, verùm ſingularum vultum, habitũ, naturam, affectiones acurate diſpiceret, & ſiquid cuipiam deeſſet, ſollicitè expenderet atque inquireret. Mortua eſt Coloniæ; de qua inſigne illud & memorabile prorſus S. Hiberti Archiepiſcopi teſtimonium atque elogium celebratur, cũ ab ipſo Villeccenſes Moniales ſacrum Abbatiſſæ ſuæ corpus flagitarent: *Equidem*, inquiebat, *ſi corpus S. Agathæ Virginis, cujus hac ipſa die Feſtum agitur, hic jam coram me haberem, ut mihi Deus teſtis eſt, haudquaquam illud huic corpori anteferrem.* Sed prodigio inſigni docuit Deus Villeccenſibus deberi, cum ſacrum funus navi impoſitum, necdum diſpoſitis remis, contra fluminis curſum atque impetum, ſurſum, verſus Villeccenſe Monaſterium contenderet, proſequente illud ipſo Heriberto, & ingenti populi multitudine conſequente, quod miris poſtea prodigiis fidelibus Venerandum, Numen comendavit. *Ex vita ejusdem apud Surium tom. 1. SS. Annal. noſt. Chron. Colon. German. noſt. &c.*

Moritur.

Elogium miri-rum.

S. Adelheid. Abb.

Res miranda

Spoleti S. Eleutherii Abbatis & Confeſſoris. Fuit hic Abbas S. Marci in Vrbe Spoletana, ſanctitate & miraculis clarus, ſumma ſimplicitate, &, ut ſacri vocant, compunctione ſpiritus, præditus; cujus lachrymæ defunctum à morte reſuſcitârunt. Fuit & illud celebre prodigium, cum ex itinere ad ſacrum quoddam Virginũ Cœnobium diverteret, in eoq; puerulus quidam à dæmone obſeſſus, cum viro DEI, rei ignaro, in lectulo eodem de induſtria locaretur, proſcriptum ſola Divi præſentia peſſimum inſeſſorem atque expulſum, & puerulum prodigioſè liberatum eſſe. *Ex li. 3. Dial. S. Greg. PP. Andrea. Bamber. &c.*

S. Eleutherius.

In Scotia, nec non Metis in Gallia B. Fingeni Abbatis & Confeſſoris, qui utrobiq; magnis ſanctæ vitæ relictis exemplis æternam meruit memoriam, & cum ſingulari Numinis impulſu Scoti Monachi ingenti frequentia, patriis finibus, cũ honoris faſtidio, tum conſulendi proximis ſtudio, & Fidei propagandæ zelo, in diverſas Europæ provincias ſeſe effunderent, ipſe Metas delatus, atque utiliter inter-

B. Fingenus Abb.

Digitized by Google

terceptus, ibidem S. Symphoriani Cœnobio præfectus eſt; magnus omnino Abbas, & qui non Fratribus ſolum ſuis plurimum profuit, ſed latius multo ſeſe extendit benè merendo, ob ſingularia Numinis dona Adelheidæ Auguſtæ, & Adalberoni atque Theodorico Metenſibus Epiſcopis plurimum dilectus, atq; æſtimatus. Claruit A. C. 970. *Ex diverſ. rer. Brit. ſcript. Ioan. Colg. &c.*

S. Andreas Abbas.

Elnone in Belgio S. Andreæ Abbatis, diſcipuli S. Amandi, qui tanto Magiſtro, dignum ſe probans auditorem, æmulatorem felicisſimum præſtitit, & celeberrimo illi Monaſterio plurimum conſulens, poſt multos exantlatos labores ad Chriſtum migravit. Claruit A. C. 670. cujus vitam plurimi deſiderant, ubicunque latentem. *Hugo Menard. in Martyr. Bened. & nos in Germ. noſt. & Senticeto Bened. &c.*

B. Alexander Abb.

In Gallia B. Alexandri Abbatis, ſanctiſſimæ converſationis viri, qui in partibus Normaniæ vitam agens eremiticam, annuente Henrico Anglorum Rege, cũ plurimos congregaſſet diſcipulos, ad ſanctiſſimam Ciſtercienſium noſtrorum Reformationem, cum omnibus ſuis ſe transferens, in Cœnobio, quod Mortuum-mare dicitur, ſe condidit, & ibidem ſub Walerano Abbate Monaſticis ſe ſubdens diſciplinis, inſigni animi demiſſione effulſit, & poſt egregia ſanctitatis data exempla, meritorum dives, choris Sanctorum ſociari meruit. *Nic. Harpsfeld. Vinc. Belovac. Seguin. Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Aleydes Abb.

In Weſtphalia B. Aleidis Abbatiſſæ, morum integritate ac monaſticæ diſciplinæ augmentandæ Zelo, admirandæ. Effulſit hæc variis miraculis, & cæleſtibus illuſtrata eſt. Fuit autem mirè affecta, ad SS. Chriſti Domini Corporis Sacramentum, in cujus perceptione, mira dulcedine, & magno quidem atq; continuo miraculo fuit recreata, quod B. Cæſarius breviter refert his verbis: Quotieſcunq; Corpus Domini à Sacerdote ſuſcepit, non panis ſoliditatem inter dentes, neque panis ſaporem intra fauces ſenſit, ſed ipſum Sacramentum quaſi favus mellis ſine maſticatione per guttur ejus in ventrem defluxit, ſic ut mira ſuavitate omnia interiora ejus replerentur. Quando autem defuncta eſt, Dominus Florentius Abbas de Campo S. MARIÆ, qui pater ejus fuerat ſpiritualis & Confeſſor, poſt ſepulturam ejus, omnibus qui confluxerant eandem gratiam prædicavit. Ita B. Cæſarius. Eam autem plenam dierum & bonorum operum, cœleſtis Virginum ſponſus, in gloriæ thalamum, poſt vitæ præſentis curſum introduxit. *Cæſar. cit. lib. 9. Chryſ. Henriq. in Menol. &c.*

Inſignis gratia.

Romæ Ven. viri Pandulphi ex monacho Caſinate S.R.E. Cardinalis Epiſcopi Oſtienſis. Is puerili ætate in Sacratiſſimo Caſini Monte, Beatiſſimo Patri noſtro dedicatus, tantis poſtea Virtutibus ibidem atque eruditione profecit; ut pro eximiis vitæ laudibus inter purpuratos Eccleſiæ Cardines inſeri meruerit, & ſanctiſſimis Pontificibus Paſchali & Innocentio II. aliisque ſtrenuam navarit operam, ſuaque merita Eccleſiæ plurimum cõmendarit. Fuit DEIparentis Virginis, unicæ Ordinis Matris & Tutelaris, amantiſſimus atque obſervantiſſimus, ad cujus laudem, alia inter ingenii monimenta Rithmum inſignem compoſuit, ſuiq; amoris æternum reliquit monimentum. Obiit circa A. C. 1134. *Ex Chron. Caſin. Petro. Diac. Alph. Ciac. &c.*

V. Pandulphus Cardin.

VIII. IDVS FEBRVARII.

VI. Februarij. B.

S. Amandus Epiſc.

NAtalis S. Amandi Epiſcopi Trajectenſis, cujus vita & mors, pluribus miraculis extitit glorioſa. *Mart. Roman.* Amandus Sereni Aquitaniæ Ducis filius, contempto ampliſſimo Principatu factus in oculis ſuis vilis, monachum in Ogiæ inſula & Monaſterio profeſſus, contentiſsimo ad apicem perfectionis curſu contendit. Inde Biturigum ad urbem profectus, S. Wandregiſili noſtri cura atq; inſtitutione uſus eſt. Tunc vero primùm poſt diutinam in contemplationis ſtudio exercitationem & probationem, in infidelium converſionem totus incubuit, tanti meriti aſſiduo labore factus, ut nulla, tot tantarumque Gentium quas prædicaturus adiit, ullo illud ſæculo ſatis ac dignè ſit deprædicatura. Tungrenſium Pontifex renunciatus, cum vultum Regis minimè reveritus, Pontificiali auctoritate Dagobertum Regem acrius pro libidinis ſcelere corriperet, pro pietate exilium meruit; eoque benè uſus, arrepta ceu divinitus oblata occaſione, cum & ſanguinem fundere pro Chriſto optaret, in Vaſconiam

Magnus Apoſtolus.

profectus Gentilibus Evangelium prædicavit, & ad alia atque alia digressus loca, Gandavum pervenit, ubi plurima à barbaris perpessus, ibidem excitato prodigiosissimè mortuo, eo tam insigni miraculo, plurimos CHRISTO lucrifecit, & sacris aquis abluit. Dein multo longius progressus transito Danubio ad Sclavos usque penetravit, ubi cum operæ non responderet fructus, ad proprias deniq; oves rediit, à Dagoberto post octennii exilium revocatus, & summo deinceps in honore habitus, eo ipso etiam nomine de Regnis Galliarum & Germaniæ meritissimus, quod tantum Regem è vitiorum cœno extractum, sanctitatis, pietatis, liberalitatis, omniumq; Regiarum virtutum exemplar, universis terræ Regibus imitandum tam feliciter formaverit, eoque amplissimas provincias verè beatas fecerit. Pœnituit serio Dagobertus, & dimissis concubinis, Amando obsequutus, Regum potentissimus evasit, & ut reverentiam apud omnes, sic apud DEVM gratiam & felicitatem meruit. Siquidem legitima uxore denuo ad thalamum admissa, illico summa cum Regnorum omnium gratulatione, filio à Numine donatus est; qui ab Amando solemni ritu baptizatus, cum adstantium nemo Pontifici responderet, solutissima insigni miraculo lingua, infans jam minimè infans, audientibus universis, in responsionem solemnẽ *Amen* disertissimè prorupit. Condito exin Argentinensi seu Argentoratensi potentissimo Præsulatui à Rege impositus vir sanctus, Cænobium illic primum condidit, ad quod sedes paulo post transferente & figente maxima mortalium multitudine, è veteris Argentinæ ruinis, nova, & longe spectatissima totius superæ Germaniæ Vrbs consurrexit, quæ monachorum cura & institutione, haud aliter atque matris diligentia adolevit, & tanta evasit. Præfuit non multos annos Argentinensi Cathedræ Amandus, nihilominus tamen præfectura tam brevi, multum atque æternum, & urbi, & Alsatiæ universæ consuluit, ac relicto successore, gratia & nomine Iusto, viro sanctissimo, è Valle Divi Gregorii Monacho, ipse non multo post etiam Leodiensi Pontificatu abdicato, munus prædicandi in Gentibus, à Martino Papa denuo sulcepit, & fructu insigni, invincibili patientia longè lateque Fidem disseminavit, idololatriam profligavit. Tandem imminente felicissimi transitus die, ad quietem Cænobii reversus, apud Pabulenses in suo Elnovensi Monasterio, quod ab ipso deinceps *S. Amandi* nomen meruit, vita excessit Anno Christi 662. Tungrorum, Eburonum, Brabantorum, Vasconum, Alsatarum aliorumque plurium *magnus Apostolus* merito appellatus; repertus post decimum sextum à morte annum, adeo incorruptus, ut ungues etiam & barba crescerent, dentibusque duobus ex ore ejus religionis ergo evulsis, sanguis recens efflueret. *Ex Chapeavillo, Bucherio, Miræo, Milone mon. Guillimanno, Cratepolio, Bern. Herzog. Chron. Argent. Iod. Coccio, Baronio, Iepesio, Annalib. nost. Aquila Imper. Bened. & Senticeto flor. Germ. &c.*

Stlavos convertit.

Dagobertus Rex.

Res mira!

Argentina unde?

Resignat. Epf.

Moritur, 662.

Romæ depositio B. Inæ Occidentalium Saxonum Regis, Monachi Confessoris. Inas Regum sanctissimorum fulgidissimum speculum, *Iustitiam*, inprimis, quæ solam *gentem* & regnum *exaltat*, Reges commendat, sanctissimè coluit, & quo felicius suos, ad benè beateque vivendum instrueret, sanctissimas ipse leges condidit, easque duobus libris complexus, subditis maxima cum utilitate composuit imposuitque. Welleiæ Basilicam magnifico apparatu strüxit, atque Divo Andreæ Apostolo dedicavit; in qua æterno merito, dignissima Regibus munificentia sedem Episcopalem instituit, eamque multis postea possessionibus multiplicavit. Similiter Glasconiense celeberrimum Cœnobium ædificans, amplissimis prædiis dotavit atque ditavit. Vt autem de matre Ecclesiarum omnium pro dignitate mereretur Romam Christiano 726. ipse se contulit, Regnumque universum sponte sua Romano Pontifici vectigale fecit, singulis denariis in singulas domos per totum Regnum impositis, ex quo tempore, vulgo *Denary S. Petri* appellati sunt. Cum animadverteret autem Rex optimus, per administrationem publicarum rerum, se à Divinarum cura haud leviter impediri, longè generosissimo opulentissimi ac florentissimi tunc Regni contemptu, abjectis purpura ac diademate cucullum amplexus, monasticumque humile institutum professus, quotidianis virtutum incrementis, ad sublimissimum perfectionis apicem conscendit, & consummatus in brevi, æternum Regnum pro terreno meruit. Cujus ita habet in Ecclesia Glaconiensi Epitaphium:

B. Ina Rex.

Legumlator.

Fit Monach.

Totus

Digitized by Google

Epitaphium.

Totus in affectu Divæ pietatis inhærens,
Ecclesiæq; juges amplificavit opes.
Melchisedech noster, merito Rex atq; Sacerdos
Complevit veræ Relligionis opus.
Hinc abiens, illic Monachali fulget honore
Hic quoque gestorum laude perennis erit.

Ex rer. Britann. script. diversis Matth. Westmonast. Nic. Harpsfeld. Polyd. Virgilio, Hugone Menardo Arn. Duac. Annal. nostr. Bened.

S. Godefridus Comes.

In Cœnobio Hirsaugiensi, S. Godefridi Comitis & Monachi. Hic insigni generis, opũ, potentiæ & gloriæ contemptu maximè enituit, ex Comite Palatino humillimus sanctissimi Cœnobii Asceta, cũ prius opes suas in Christi pauperes, & prędictum Monasterium liberalissime profudisset, se ipsum Christo, nequid reservasse in mundo videretur, totum emancupans. Vixit vitam longè religiosissimam, factus exemplar cum Palatinis omnibus tum Monachis, donec posito corporis pondere, ad palatia immortalium evolaret, A. C. 1168. *Ex Chronico Hirsaug. Ioan. Trithemii, &c.*

B. Didacus Episc.

In Hispania B. Didaci Oxomensis Episcopi, viri Apostolici. Didacus Velazquez Azebedius, insigni generis nobilitate, rara eruditionis laude, summa sanctitatis opinione, Pontificii honoris culmine, & meritorum Apostolicorum celebritate, rarum sæculi sui ornamentum extitit, & tam exquisita pręstantissimorum talentorum à Numine concessione atque conjunctione longè felicissimus, humilitate nihilominus, & religiosissima simplicitate mirificè excelluit. Is cum Pontificii honoris onus ac munus dignè expenderet, in eo uno assiduus & totus fuit, qualiter irremisso labore, plurimas Christo animas lucraretur. Canonicis primum suis, specialius sibi & propius, pro Episcopali & Cathedralis Ecclesiæ honore commendatis, superatis plurimis difficultatibus & obloquutionibus, Regulare deniq; institutum persuasit, & ut sæcularibus quibusque exemplo essent, & facem sanctioris vitæ præferrent author fuit. Idem Sanctissimum Dominicum (qui Prædicatorũ deinceps Ordinis Institutor fuit,) ad se pellexit, & Canonicatus honore insignitum suæ Ecclesiæ gremio inseruit, sanctè adamavit, & gravissimis functionibus adhibuit. Legatus ab Alphonso Castellæ Rege in Marchiam, Dominicum eundem sibi adjunxit, Tolosamque veniens, urbem gravissima hæresi laborantem plurimum doluit, Romamque profectus, memorabili prorsus exemplo, absolvi ab Episcopatu, ut conversioni Hæreticorum liberè intenderet, sollicitè oravit, nec impetravit. Nihilominus Cistercium profectus, cucullum induit, & aliquot inde secum Monachos abduxit, à quibus in Regulari disciplina exactius informaretur, eaque quæ Ordinis sunt cum iisdem perfectè exerceret. Duodecim dehinc ejusdem professionis junctus Abbatibus, ad Albigensium conversionem ab Innocentio Papa designatis Apostolis, cum splendidiore apparatu eos uti cerneret, & eruditionis suæ fulcro nimium niti cerneret, dignissima institutione nuperrime novitius magistros ipsos instituit, & solidam convertendorum Hæreticorum artem ac rationem lucrandi illorum animas docuit, simulque exemplo prævit: *Non sic*, inquit, Fratres, *non sic arbitror procedendum, mihi enim impossibilem rem moliri videretur, qui solis verbis putet homines istos reduci posse in viam, operibus potius & exemplis revincendi sunt, qui vitæ suæ merita jactant impudenter, &c.* Mox ergo familiam suam, & equitatum, atque apparatum omnem, quem copiosum habebat à se remisit, & ut illi à se remitterent persuasit. Quo facto cum iisdem sine expensis, in voluntaria paupertate Christum pauperem prædicans, summis perfunctus laboribus, pedibus longè lateque discurrens, Hæreticorum animos lucratus, insignem Romanæ Ecclesiæ operam navavit, & æternum Episcoporum æque ac Monachorum exemplar factus, qualiter lucrandæ sint animæ, & Hæreses evincendæ, cum verbo, tũ exemplo efficacissime demonstravit. Rarius illud ejus de Sanctissimo Prædicatorum Ordine meritum, quod ipse Beatissimũ ejusdem Authorem Dominicum primum promovit, strenuè exercuit, imo, quod permaximum est, Constitutiones sacræ illius familiæ Divo Dominico ipse dictavit, ut eo nomine alter ejusdem lectissimæ familiæ Auctor esse & dici meruerit. Reversus deniq; cũ Monachis suis sociis ad sedem suam, ibidem sancto fine consumatus requievit, & magna post mortem miraculorum gloria illustratus fuit, qua decessit, A. C. 1207. *Theod. de Apoldia, Ioan. Marietta, Iordan. Gen. Prædic. Vmbertus, Petrus Equilinus, Vincent. Annal. nost. Bened. &c.*

Haereticos convertit.

Paupertatis studium.

Alter Fundator Prædicat.

Reformat Ecclesiam.

Zelus animarum.

B. Leo Abbas

In Cœnobio S. Bertini B. Leonis Abbatis. Leo ſive Leonius, vir multæ & eruditionis & religionis, Bertinenſi celeberrimo Cœnobio tertius & quadrageſimus in Ordine Abbas præfuit, atq; eximia integritatis laude ſuorum omnium ſtudia accendit. Ipſi familiarior Melliſluus Doctor, literis ſubinde compellavit, cujus res geſtas necdum habere meruimus. Obiit A.C. 1165. *Aub. Mir. VVion. &c.*

B. Arnoldus Abb.

In Diœceſi Carnotenſi, B. Arnoldi Abbatis Bonævallis, qui poſtquam Cœnobiũ ſuum magna cum ſanctitatis opinione rexiſſet, morte in conſpectu Domini pretioſa requievit. Scripſit alia, inter tractatum de verbis ſeptem à Chriſto Domino in Cruce prolatis, quem edidit Franciſcus Titelmannus, ex quo de Contemplationis tanti viri ſublimitate omneris. Agunt de eo etiam *Robert. Cardin. Bellarmin. Gagneis, Perenottus, Henriq. & nos in Annal. Bened. &c.*

S. Relinda Virgo.

In territorio Loſſenſi juxta villã Maeſtike, in Monaſterio Eickenſi depoſitio S. Relindis ſive Renulæ, ſecundæ ejus loci, poſt S. Harlindem, ſororem ſuã, Abbatiſſæ. Condidit hæc cum modo dicta ſorore ſanctiſſima, celebre illud ipſum Cœnobiũ ad littus Moſæ fluminis, & ſanctiſſimis Magiſtris Willibrordo & Bonifacio uſa, Sacræ Regulæ noſtræ ſe legibus devovens inſigni humilitate & obedientia ſe plurimũ ſuęmet ſorori probari, cui & poſt mortem in regimine ſuccedere meruit, & miraculorum gloria à Deo cõmendata reſulſit. Claruit A.C. 750. *Ex Molano in Indic. & in Addit. ad Vſuardum, Arn Duac. &c.*

Beat. mem. Godefridus.

In Monaſterio Zwifaltenſi, depoſitio Beatæ memoriæ Godefridi Abbatis. Is illuſtriſſimo Comitum Palatinorum de Calw familia oriundus, Guelphonis Ducis, Principũ fortiſſimi ſororius contempto ſæculi faſtu humillimus Chriſti ſervorum factus, Monachum Hirſaugiæ profeſſus eſt. Inde pro vitæ meritis Cœnobio Zwifaltenſi Abbas datus, quo ſancto faſtidio purpuram olim rejecit, eodem Abbatialem quoque honorem aſpernatus, cum vix biennium præfuiſſet, Hirſaugiam revertit, ubi poſt multa bona opera in pace quievit. *Ex Chron. MS. Zvvifalt. monim. Hirſaug. Comp. Steph. Bochental. &c.*

VII. IDVS FEBRVARII.

VII. Februarij. C.

S. Odo Archiepiſc.

CAntuariæ in Anglia S. Odonis Archiepiſcopi & Confeſſoris. Hic Anglus natione, adhuc ſæculo ſerviens, ad Archiepiſcopalẽ Cantuarienſis Eccleſiæ evectus Cathedrã, ne morem antiquum violaret, munus Epiſcopale, prius quam Monachus eſſet, adire non præſumpſit. Idcirco in Gallias transmittens, S. P. N. Benedicti Monaſteriũ Floriacenſe adijt, in quo cucullum indutus & diſciplinis Monaſticis initiatus atque inſtructus, in Angliam rediit: ubi nullas optimi Pontificis partes prætermiſit, & plurimum cum de Eccleſia ſua, tum de Regno univerſo meruit. Fuit autem è nobili Dacorum familia & proſapia oriundus, Ethnicis tamen parentibus, apud quos puerili ætate, priſcorum Martyrum triumphos æmulatus, multa gravia conſtanter pertulit, cum illi erga puerum malè affecti, quod Chriſtianis ſe jungens eorum Conventus frequentaret, poſt graviſſimas injurias, innocentulum hæreditate exuerent, & ut degenerem reprobarent. Cõmendatus ob indolem Eduardo Regi, præceptoribus traditus, Græcis atque Latinis literis inſigniter inſtitutus eſt. Militiam poſtea ſequutus, virtutem & induſtriam ſuam Regi mirificè probavit. Clero poſtmodum adſcribi voluit, ac deinceps pro meritis Sarisburienſis creatus Pontifex, etiam difficillimis prælijs ut intereſſet, ob admirandam in rebus gerendis dexteritatem, exoratus, inſignes ſua ope atque conſilio Regibus Victorias peperit, & de Regno Galliæ ſæpius immortaliter meruit. Quo nomine Eduardo Seniori, Athelſtano, Edmundo (qui invitum atque obluctantem Archiepiſcopum renunciavit,) atque Edredo Regibus, aliiſque Principibus præcipuè charus, & ſummo in pretio eſt habitus. Blandiri autem neſcius, horum ſucceſſorem Edwinum, nihil veritus petulantiſſimi Regis iracundiam, adulterum graviter reprehendit, concubinas ejus chariſſimas aditu Eccleſiæ prohibuit, ſed & quandam ex his Regi unicè dilectã â curia Regis violenter abduxit, candentique notatam ferro, in Hiberniam mittens perpetuo exilio damnavit. Inde cum amens iracundia Rex, extrema omnia moliretur, pertulit conſtanter dementiſſimi juvenis furorem Odo, cum eo etiam progreſſus eſſet, ut in Monachos omnes

Fit Epiſcopus

Archiepiſcopus.

Multa patitur.

Conſtantia ejus.

Digitized by Google

omnes tanq̃ juratos ſuæ libidinis hoſtes hoſtilia omnia concerneret, Cænobia invaderet ac popularetur, atq; Dunſtanum Monachorum præcipuum, in exilium ejiceret. Æternum illud Odonis meritum, cum in Clero etiam ipſo gliſcentem Sacramentariorum Hæreſim, acerrimo conflictu feliciſſime everteret & peſtem funeſtiſſimam inſigni induſtria profligaret; triumphum Sancti Pontificis, inſigni & ſpectatiſſimo miraculo confirmante, cum ſolemni Feſto Sacrum facienti, in frequentia Cleri ac populi univerſi, ſingulari Numinis voluntate hoc ipſimet obtigit, ut dum ſacram frangeret Hoſtiam, ſanguinis quamprimum inde guttæ deſtillarent. Miraculi novitate perterritis univerſis atque acclamantibus: *Exora Præſul ſanctiſſime, ut in priſtinam formam Sanguis præſens commutetur, ne nos propter infidelitatis errorem Divina ultio ſequatur.* Oravit quamprimum Odo, & impetravit. Quo quidem miraculo adeo celebri Magnæ Britanniæ Eccleſiis mirificè conſultum fuit, & laborantium animi plurimum confirmati ſunt. Meruit inſuper celeberrima Synodo convocata, qua multa digniſſima ſanxit, & pravas per Regnum conſuetudines ſuſtulit, mores Cleri ac populi peſſimos correxit, Religionem accendit. Præfuit plurimis annis ſanctiſſimè, & hâc demum die ad æternam patriam commigravit. Cui ut ſuccederet Elſinus Wintonienſis Epiſcopus à Rege mercatus, eo inſaniæ proceſſit, ut ſuper tumulum Odonis equis intectus, graviſſimis inſuper convitiis mortuum laceraret. Neque impunè, cum Romam pro confirmatione profecturus, in alpibus miſere oberrans, nimio frigori nihil porro remedii excogitare poſſet, quam ut equorum exenteratorum adhuc ſpirantium extis pedes immergeret, quibus ſepulchrum ſanctiſſimi Pontificis conculcaſſet, nihil juvante miſerum invento, quo minus, miſerando mortis genere peſſimè interiret. Claruit Odo ſub A. C. 950. De ejus Feſto die celebrato VII. Id. Februar. agit *Carolus Sauſſeius libro 4. Ann. Eccl. Aurel. Vid. Nic. Harpsfeld. & Annal. noſtri Bened. &c.*

Miraculum celebre.

Merita.

Ejus boſtis perit.

Fabriani translatio S. Ramualdi Abbatis ſolemniſsima, & major ejusdem quam die Natali feſtivitas quam ſub Duplici, ut vocant, officio, totus Ordo noſter hodie devotiſſime celebrat. Romualdus Sergio Patre Nobili Ravennæ natus, juvenili ætate Monachum Claſſenſi in Cænobio profeſſus eſt. Multis Sathanæ inſidiis & hominum invidia appetitus, de omnibus mira patientia & ſacri propoſiti conſtantia triumphavit. Aſsiduis jejuniis & orationibus intentus, dono lachrymarum feliciſsimus fuit, cæterum animo tranquilliſsimo, & vultu adeo læto, ut intuentes omnes exhilararet. Martyrii cupidus in Pannoniam proficiſcitur, ſed morbo quo procedens afflictabatur, levabatur autem recedens, reverti cogitur. Inſtituit immortali cum merito Sanctiſsimum Camaldulenſium noſtrorum inſtitutum, quod ipſi mirabiliter præſignatum fuit, dum in Sibriæ monte apud Fabrianum commoranti, ſcala inde ad cælos usque pertingens ipſi viſa eſt, per quam homines candida veſte aſcendentes atque deſcendentes conſpexit. Claruit magna miraculorum gloria, Prophetiæ etiam Spiritu illuſtratus; quo Otthoni Imperatori eventura prædixit; maximi ab eodem, aliisque Regibus & Principibus factus; adeo teſtatiſsimam ejus ſanctitatem mirantibus & colentibus univerſis, *ut niſi ipſemet cohibuiſſet*, inquit Platus *totus terrarum orbis religioſam diſciplinam ſubiturus videretur.* Deceſsit A. C. 1027. ætatis centeſimo vigeſimo, & quinto inſuper, ut nonnulli volunt, cum ipſos centum ſumo in vitæ rigore, etſi ſumma item alacritate Deo in ſacro Religionis habitu devotiſsimè ſerviiſſet, cujus ſacrum corpus quinq; poſt obitum annis repertum eſt incorruptum; hac autem die denuo elevatum eſt A. C. 1481. & è valle caſtri Fabrianũ transportatum: *Ex Vita; Annal. Baron. Iepes, & noſtri, Auguſt. Fortunio, Phil. Ferrar. Petr. de Nat. &c.*

Scala mirabilis.

Moritur 1027.

Incorruptus.

S. Romualdus Abbas.

Binchii S. Amolwini Abbatis & Epiſcopi Laubienſis, de quo ita Trithemius noſter: Fuit Abbas Laubienſis, & poſtmodum ibidem Epiſcopus, vir ſcientia & Religione clariſsimus, qui fertur ſanctitatis & doctrinæ ſuæ plurima monimenta reliquiſſe. Fuit enim contemptu mundi fortiſsimus, & omnibus virtutibus bonorum operum inſignis. Ita Trithemius. Enituit autem & generis nobilitate, digniſsimus per omnia ſucceſſor S. Abelis, deque Epiſcopatu illo & Belgica provincia optimè meritus. Deceſsit ſub A. C. 770. *Trith. Arn. Duac. & nos in Annal. noſt.*

S. Amolwinus.

Obiit 770.

In Boica natalis S. Epponis Abbatis & Confeſſoris. Hic Monaſterii cujusdam haud longè à Prufeningen Abbas, *cujus*, inquit æqualis fere Biburgenſis

S. Eppo Abbas.

genſis Monachus, *vita magna, probitas major, & maxima cum ſanctiſſimo Eberhardo Biburgenſi Abbate, ac dein Salisburgenſi Archiepiſcopo familiaritas*, de ipſius meritis ſatis clarè enunciant. Ei alias inter gratias, benigniſſimum Numen, de imminente Eccleſiæ graviſſima tempeſtate, & futuro Schiſmate multa revelavit. Vidit autem quaſi viduam, quam Rex quidam crudeliſſimè impugnabat; neque verò fuiſſe qui illi opem ferre præſumeret, præterquam Monachum quendam Salisburgo advenientem, Eberhardo jam dicto per omnia ſimilē, quem cum pro vidua pugnantem magno furore Rex invaderet, viſus denique mira tranſmutatione, Monachus in chalybem; Rex in canem transmutari. Intellexit illico myſteriū Eppo, & Eberhardo Salisburgenſem Pontificatum diſertis verbis prædicens, quanta inſuper paſſurus eſſet pro Eccleſiæ libertate prænunciavit. Claruit vir ſanctus A.C. 1146. *Ex vita B. Eberh.*

Prædictio ejus.

B. Nivardus.

In Hiſpania Natalis B. Nivardi Abbatis, qui germanus frater fuit Doctoris Melliſiui, & quidem cum natu minimus eſſet, puer mores pueriles judicio & ſpiritu ſupergreſſus, cum fratres reliqui Bernardi omnes propoſitum ſequerentur, & Guido puerum in platea ſic compellaret: *Eja*, inquiens, *frater Nivarde, ad te ſolum reſpicit omnis terra poſſeſſionis noſtræ*, mox ſagaciſſimus puer: *Vobis ergo*, ait, *cælum, mihi terra? Non ex æquo diviſio hæc facta eſt.* Quo dicto, abeuntibus illis, tunc quidem domi cum patre manſit, ſed paulo poſt conſequutus fratres, nec à patre, nec à propinquis retineri potuit. In Hiſpanias poſtea à Bernardo miſſus, celeberrimum illic Spinæ Monaſterium conſtruxit, & ſanctiſſimam reformationem Ciſtercienſem latiſſimè propagavit, poſtque vitam in omni ſanctitate transactam cum Regna illa & Ordinem mirè illuſtraſſet, meritis graviſſimis locuples in cælum abiit. *Ex vita S. Bern. Ang. Manriq. Barn. Montalbo, Henriq. &c.*

Mittitur in Hiſpanias.

S. Meldanus Abbas.

In Hibernia S. Meldani, Magiſtri quondam S. Furſei Peronæ in Gallia Abbatis, qui pro maximis vitæ meritis, atque eximiis animi dotibus, ex Abbate creatus Lochoirbenſis Epiſcopus, Divini verbi prædicandi gratia & efficacia plurimum effulſit, ſub A.C. 600. cujus Reliquias S. Furſeus in Gallias magno ſibi ſolatio tulit, easque miro ſtudio & religione coluit, & noctibus coram iisdem excubans, ſpiritum Magiſtri ſui in ſe reſuſcitari impetravit. *Ex vita ejusdem, & Ioanne Colgano, nec non Annal. noſtris.*

B. Rayнerus.

Villarii in Brabantia depoſitio B. Rayneri converſi. Hic in ſeculo etiamnum non ſecundum ſæculum vivens, ſanctiſſimos filios è ſancta conjuge ſuſcepit. Qua ex hâc vita ad immortalem ſubtracta, ipſe in Villario Converſorum habitum induit, & ſanctiſsimè converſatus, continuis ferè lachrymis diſſluxit, jejuniis, flagellationibus, aliisque ſuppliciis voluntariis corpus crudeliter habuit, & cum magna demum ſanctitatis opinione felicitsimè obiit, & abſque Purgatorio ut vocant, igne ſeu pœna quacunque recta in cœlum introduci meruit, quod ipſum eo adhuc ſuperſtite, Beato Reynero Iuniori, ejus filio, revelatum fuit. *Ex Menol. Ciſterc. Chryſoſt. Henriq. &c.*

V. Petrus Quirinus.

Ipſa die obitus Ven. viri Petri Quirini, Illuſtriſsima & Patricia apud Venetos familia editi, qui B. Paulo Iuſtiniano Franciſci filio ſacratiſsimæ Camaldulenſis familiæ novam reformationem molienti, ſocium ſe adjungens, etſi juvenis etiamnū delicatiſsimus ſummum tamen vitæ rigorem aggreſſus, cum Hebraicam, Græcam & Latinam apprimè calleret, eruditione ſingulari excelleret, atque haud vulgaribus Legationibus publicis perfunctus eſſet, ignorantiſsimus tamen omnium & ultimus videri geſtiit, & magno relicto ſanctioris vitæ ſpecimine, A.C. 1514. ex hac miſeriarum valle exceſsit. *Ex Auguſt. Florent. Ann. Bened. &c.*

S. Richrudis.

Marcianis, elevatio corporis S. Richrudis Abbatiſſæ, quocum elevata ſimul ſunt corpora Sanctarum Clotſendis & Adalſendæ filiarum ejus. *Molan. in Indic. & in Addit. ad Vſuardum.*

VI. IDVS FEBRVARII.

IIX. Februarij. D.

S. Paulus Epiſc.

VIroduni in Gallia S. Pauli Epiſcopi miraculorum gloria illuſtris. Paulus Galliā Belgicā patriā, parentes genere illuſtres, magnū illū Pariſiorum Tutelarem & Pon-

& Pontificem Germanũ, fratrem habuit, cui pari ſanctitate, ejusdem ante Pontificatum Ordinis profeſſione, Epiſcopali dein munere, atque per omnia virtutum exercitia pia æmulatione aſsimilari meruit. Illud animo volvens, ac ſollicitè ſecum ipſe expendens, quod Abrahamo dictum erat: *Exi de terra tua & cognatione tua &c.* mirè accenſus, relictis parentibus ac domo, neſciens quo pergeret, ad Voſagi montis deſerta, & ſanctiſsimũ Theolegienſe Cænobium devenit, ab Abbate & Fratribus peramanter exceptus atque habitus. Cumque ductus Domini Spiritu videretur, juxta magni Patriarchæ BENEDICTI conſilium ac legem, etiam, *ut ſtaret*, interpellatus eſt. Verum amore ſolitudinis magis ſe trahi faſſus, ab Abbate demum firmis perſuaſus rationibus; Monachicam clauſtralem diſciplinam Anachoretica ſecuriorem, ſed & majoris ob obedientiam meriti, ita deniq; convictus eſt, ut toto corpore humi proſtratus, totũ ſe in manus Abbatis reſignaret. Monaſticis proin diſciplinis informatus, & S. P. N. Regulam profeſſus, ſanctioris paulo poſt vitæ opinione celebris, evaſit, & miraculorum gloria mirum in modum enituit. Ea inter ratius illud, & miræ juxta ſimplicitatis argumentũ; nam cum in piſtrini cura atque officio occupatus, metueret aliquando, ne Frattribus hora conſtituta panis deeſſet, ejecto raptim igne, clibanum æſtu ferventiſsimum ingreſſus, eũ cucullo pro ſcopis expurgavit atq; exterſit, & minime aduſtus ſive ipſe, ſive veſtimentum, panes aptè compoſuit, ac benè curavit. Abbas poſtea ejusdem feliciſſimi Monaſterii electus, non aliter atque ſol meridianus longè, latè, & clariſſimè illuxit, ſuorumq; diſcipulorum animos mirificè illuſtravit; cujus exemplum in omni virtutum genere potentiſsimum extitit, & felici incendio quoscunque intuentes imflammavit. Fama autem tanti viri latius percrebreſcente, plurimi deinceps ejus ſe magiſterio ſubdiderunt; è quibus, opibus, potentia, & dignitate ſublimes multi, quos inter Grimo Dagoberti Regis nepos, qui digniſsima æmulatione magiſtri exemplum ſequuti & aſſequuti ſunt. Virdunenſem denique ad Cathedrã evectus, & Cænobio extractus honorem illum invitus admiſit, & æterno ejusdem Pontificatus cum ornamento, ſanctiſsimè præfuit, verbo prædicationis & exemplo operis admiranda effecit, fructumque ubertimum collegit, conſuetudines pravas exterminavit, pauperum pater, orphanorum refugiũ, ægrotantium ſolatium, reductor errantium extitit, & poſt multos denique pro Eccleſia exantlatos labores, ſenio confectus, relicto æterno ſui deſiderio, ad coronam & præmia æternitatis evolavit, inter Principes Diœceſeos Tutelares à Virdunenſibus merito cooptatus. Præfuit annis 27. deceſſitq; A.C. 648. ſub cujus honore & nomine inſignis extra Vrbem Baſilica & Abbatia eſt condita. *Ex Chron. Virdun. Iepes, Baron. Cl. Rob. Ioan. Chenu, vita apud Sur. Trithem. Menard. &c. Sauſſ. &c.*

Fit monachus. *Clibanum ardentem purgat.* *Fit Abbas.* *Epiſcopus.* *Moritur.*

Romæ depoſitio S. Pelagii Papæ II: qui ex Monacho perfecto, abſolutiſſimus Orbis Chriſtiani Pontifex, ſumo Sacerdotio dignè ſe geſſit, & Romæ graſſante morbo Inguinario extinctus, ad cælos evolavit. De hoc prolixius agimus 3. Id. Novembr. *S. Pelagius II.*

In Gallia, Monaſterio Fontanellenſi, S. Gerberti Abbatis & Confeſſoris. Is Anachoreticam primum vitam ſectatus, ad caſtra dein Monachorum Cænobitarum tranſiit, Regulamq; S.P.N. in Fontanellæ Cænobio profeſſus, ejusdẽ poſtea pro inſignibus vitæ meritis Abbas deligi meruit, filiosq; ſibi creditos admirando ſanctitatis exemplo prævit. Fuit autẽ individuus comes S. Maurilii Rothomagenſis Archiepiſcopi, ex quo de dotibus, & profectu ſancti viri facilè omineris. Obiit A.C. 1089 *Ex rer. Gallic. ſcript. diu. Cl. Roberto, Hugone Menardi, Liliis noſtr. Gall. Bened. &c.* *S. Gerbertus Abbas.*

Eodem die commemoratio omnium ejusdem celeberrimi Fontanellenſis in Gallia, diœceſi Rotomagenſi, Monaſterii Sanctorum atque Beatorum, qui ibidem ſæculo mortui, & Chriſto per profeſſionẽ Monachicam regenerati, graviſſimis meritis Eccleſiam cumularunt, & triumphatis carne, mundo & dæmone, triumphis æternis adſcribi meruerunt. Fuiſſe autem incredibilem penè eorundem numerum, ex ejusdem Cænobii monimentis, & ex tanto ſæculorum decurſu perpetuâ Monachorum ibidem grandi numero frequentia, exque tanta inde poſtulatorum ad diverſas cathedras Pontificum multitudine, facile vel leviter rem examinanti apparet. Nos pro rara ejusdem Cænobii felicitate, & pro integro tanti exercitus Nomenclatore ſyllabo, ſola ſacræ hujus militiæ anteſignanorum ſive Abbatum, inſigni ſanctitate præ cæteris illuſtriorum nomina recenſebimus, ex quorum gubernandi dexteritate, & diſciplinæ ſtudio, credi- *SS. Fontanella.*

Digitized by Google

SS. Abbates Fontanella.

creditorum iisdem militum fortunam ſubmetiri liceat, & partos de hoſte infero triumphos ac ſpolia æſtimare: Præfuêre autem lectiſſimo huic Aſcetetio, compertiore ſanctitate viri ſequentes: S. Wandregiſilus primus Abbas, S. Lambertus Abbas II. anno 665. S. Ansbertus Abb. 3. anno 676. S. Hilebertus 694. S. Baynus, anno 699. S. Benignus 707. S. Hugo anno 723. S. Laudo 731. S. Waudo Abbas XII. anno 742. S. Auſtrulphus Abbas XIII. an. 747. S. Gerwoldus Abbas XV. anno 787. S. Traſarus Abbas XVI. anno 805. S. Hildebertus Abbas XVII. an. 815. S. Hemardus Abbas XVIII. an. 820. circiter. S. Anſigiſius Abbas XIX. anno 822 S. Fulco Abbas XXI. anno 833. S. Girardus Abbas XXVII. an. 1008. S. Gradulphus Abbas XXVIII. anno 1031. S. Girbertus de Alemannia Abbas XXX. anno 1063. usque 1089. S. Galtherus Abbas XXXIV. anno 1138. usq; ad annum 1150. Vt præter tot alios, virtutis ſuma opinione ſpectatiſſimos ex Abbatibus ſolis tantum numerum, nemo unquam ſatis demiretur, in æſtimatione autem totius ſacri tot ſæculorum gregis, ſtupore defixi hæreamus, & cum ſingulos commemorare non licear, nedum acta eorum & obitus ad diē certum referre, merito ſimul omnes hodie, tanquam Patres Fratres noſtros profeſſione & affectione religioſius veneremur. *Ex ejusdem Cœnobij monimentis, Claud. Rob. &c.*

Mirus numerus.

V. Rainerius.

In monte Caſino Venerabilis Rainerii ejusdem ſacratiſſimi Monaſterii alumni; qui S. Patri noſtro ibidem ſe devovens, etſi juvenis ætate, grandævus tamen moribus, præcipuæ humilitatis, ſingularisque obedientiæ fuiſſe perhibetur, qui quanti meriti apud DEVM appareret poſt mortem ejusdem univerſis conſtitit, cum pro obedientia ad fines Theatinos miſſus & à latrunculis Comitis Oderiſij interemptus, multis deinceps miraculis ſacrum ejus corpus illuſtraretur, & glorioſam in conſpectu Domini mortem ejus fuiſſe ipſa prodigia cōmendarent, *Ex monim. Caſin. Petro Diac. Mauro Marcheſio, &c.*

P. Paulus converſus.

In Monaſterio B. M. V. de Luka, B. Pauli Converſi. Paulus Belga, natione Friſo, patriam propriam & parentes deſerens, in partibus Saxoniæ, monaſterio prædicto monachicum amplexus inſtitutum, Fratrum Converſorum accenſus ordini, abjectis ſeſe operibus, cum magna ſuperiorum conſolatione, humillime atque hilariter exercens, ad ſummum perfectionis apicem, juvante DEO feliciter conſcendit, & conſummatus in brevi explens tempora multa, juvenili ætate, lethali morbo correptus eſt. Suprema autem vitæ hora, cum ultimum jam ageret ſpiritum, in riſum jucundiſſimè reſolutus, circumſtantibus, qui inſolitam in moribundo exultationem mirabantur, dixit: *Cur non riderem? cur non exultarem? Ecce Domina noſtra præſens eſt, & jam animam meam ſuſcipiet.* Dixit, cumq; dicto animam exhalavit. De quo juvene B. Cæſarius: *Videtur*, inquit, *mihi, in iſto verſiculus Poëtæ impletus:*

Rident Moritur.

Incipe parve puer, riſu cognoſcere Matrem.

Puer erat virtute idem Converſus, quia ſimplex & purus, parvus, quia humilis & manſuetus. Haud dubium quin Beata Virgo morienti maternos exhibuerit geſtus, quia non riſum ſed timorem excitat vultus ſeverus. &c. Ita Cæſarius, de eodem agunt Barn. de Montalbo, Ang. Manriq. Chryſoſtom. Henriq. &c.

S. Elfleda Regis filia.

In Anglia S. Elsfledæ Virginis & Abbatiſſæ. Elsfleda ſive Elsfledt Oſvii Northumbrorum Regis filia, cum eſſet ætatis anni unius, à patre religioſiſſimo, in Monaſterio Heortheu (quod Inſulam Cervi ſignificat) DEO oblata, ſub S. Hilda Abbatiſſa, in omni pietate & religione educata eſt, tantis deinceps in omni virtute progreſſibus clara, ut quæ ſanctiſſimæ Matri in Cœnobii regimine ſuccederet digniſſima haberetur. Obiit ſub A. C. 715. cujus ſacrum corpus una cum Reliquiis SS. Trumuvini Epiſcopi & Oſuvii Regis patris ſui in monaſterio Streneshalcenſi repertum, una cum illis in dignioriem locum elevatum eſt. *Ex Ven. Beda. Guilhelmo Malmesbur. Hugone Menardo, Eduardo Maihevu.*

Obiit 755.

B. Iodocus.

In Monaſterio Montis Virginis depoſitio B. Iodoci Palmerii Monachi & Confeſſoris. Is ab aliis Iordanus Dodius Palmerius appellatur, vir ab eximia vitæ ſanctitate celebratiſſimus, & præcipuis ejus Inſtituti, nec non ſuperioris ſeculi Syderibus accenſus, cujusdam res geſtas, necdum videre meruimus. Obiit anno Chriſti 1553. *Ex monimentis Mont. Virg. Vvione Hugone Menardo, Benedicto noſtro Redivivo & Annal. &c.*

B. Ioannes.

In Monaſterio Villarienſi, B. Ioañis cognō-

gnomento de Saline; qui ibidem Conversorum eligens vitã, post multos labores, humiliter & alacriter perpessos, meritis religiosis opulentus, ad æternam requiem migravit. *Ex Chron. Villar. Chrysost. Henriq. &c.*

Visitatio SS. Benedicti, & Scholast. Hâc die Sanctissimum fratrem suum, Patrem & Patriarcham nostrum sanctissimum, visitavit lectissima soror ejusdem S. Scholastica, & præter añi tempus grandissimam cum tonitru tempestatem cum mira inundatione, singulari prodigio, ut fratrem retineret, impetravit, noctemque insequentem totam cum eodem inter colloquia Divina transegit. *De quo S. Greg. Magn. lib. 2. Dial. Hactenus, &c.*

V. IDVS FEBRVARII.

IX. Februarij. E.

S. Alto. IN Germania superiore haud longe ab Acronio seu Potamo, Monasterio, Weingartensi, festivitas S. Altonis Episcopi & Confessoris. Alto è Regibus Scotiæ & Hiberniæ oriundus, parentes, avos, fratres, nepotes, sceptro omnes ac *Genus Regiũ* diademate insignes, plus quam Regia magnanimitate & generositate transgressus, puerili ætate altùm, sed non secundum carnem sapiens, terrena omnia, opes, delicias, honores, pompas, ipsum patris diadema, matris amorem, favorem populi ac studia, inter abjectissima habuit. Vnde factum, ut ætatem moribus transiens, admirationi omnibus esset, animosque omnium singulari expectatione attonitos redderet. Verum ipse longe alia spectans, superi nimirum Regni delicias, supremi Regis familiam, religiosæ vitæ quietem, & inexhausta spiritus solatia; prius non conquievit, quam voto hoc suo plenè potiretur. Meritus paulo post tam sollicitè exambitum Magni Numinis favorem, visione cœlesti recreatus est, & cum Principe Patriarcharum Abraham, singulari vocatione electus, utq; *terram suam & cognationem suam* desereret, jussus, in longinquam, barbaram, & infidelitatis errore obscurissimam Germaniam nostram profectus, illic cum summo incolarum bono, æterno patriæ nostræ ornamento sedem fixit, & quaqua versum se verteret, amplissimas provincias beavit, & luce fidei, splendoribus Sanctorum illustravit. Episcopusne ante suum in Germaniam adventum fuerit, incertum, an ad conversionem Gentium ordinatus, magno Germanorũ Apostolo Bonifacio, & socio peregrinationis Virgilio strenuè collaborãs, Lycatiorum & Ambronum Apostoli titulum meruit, atque æternis meritis Germaniam sibi obstrictiorẽ reddidit. Condito dein ope Pipini Ducis, Galliarum postea Regis, Monasterio, ab ipso Altonis deinceps (Altomunster) cognominato, Monachicæ vitæ rigorem strenuè propagavit, & post labores longos conquiescẽs, dulci contemplationis studio in sublime elatus, admirandis virtutibus mirificè excelluit; sed & miraculorum gloria à Numine honoratus refulsit. Rarius illud, cum in annoso nemore, ubi Cænobium struebatur, exscindendo atque subruendo, Fratres plurimum desudarent, & ob densitatem, crassitiem & molem arborum, secures & asciæ parum proficerent, Alto deniq; discipulorum tam arduos labores miseratus, cultellum quo utebatur adhibuit, & levi ductu quercus grandævans, ceu rasura quadam circumscribens, ut pro libitu quocunq; vellent prodigiosè succisas atq; avulsas, facilimè impellerent effecit. Similiter, cum aqua deesset, Moysis exemplo, impacto in aridam baculo, fontem illico elicuit. Cænobium ac templum pro voto absolutum, Magnus Germanorum Apostolus Bonifaci*, visione Divina, ut eo celeriter contenderet, & consecrationis munus impenderet justus, solemniter consecravit. Effulsit in Altone summa humilitas, talis quidem, ut non solum regias manus vilissimis laboribus adhiberet, sed & eodem manuum labore viveret, suisq; discipulis exemplo esset, otium tanquam malorum omnium fomitem serio detestari. Qui demum virtutibus & miraculis illustrissimus, exacta ætate, fructu uberrimo dives, cœleste Regnum gloriose subiit, sub annum Christi 760. Cujus æternum illud de Weingartensibus suis meritum celebratur, cum Cænobium à ministris Palatinis Principum, sacrilegè oppressum, juribusque ac reditibus spoliatum, mirè vindicavit, & Guelphoni II. tertia vice cœlo delcendẽs, extrema minatus, nisi ablata à ministris restitueret, adeo deinceps ipsũ monachorũ reverentia ac studio accendit, ut filiorũ loco haberet, & cũ sedem ad avita majorum Palatia Altorffiũ, transferret, id unũ sedulo oraret, ut ipsi quoq; cũ Abbate atq; universa familia eodem secum

Divinitus vocatur.

Condit Cænobium.

Insigne miraculum.

S. Bonifac.

Mors.

Vindex suorum.

Vindex ſuorum.

ſecum commigrarent. Quibus, pro illis quæ deſeruerant, abunde ſatisfecit, & æquiſſima lance Pipini Regis donationes expendens, ampliſsimaq; inſuper dona & immunitates conferens. Secundi Weingartenſium Fundatoris, ſive potius Dotatoris titulum meruit. *Ex MSS. monim. Cœnobij utriuſq; VVeingart. & Altomonaſterienſis, Chronicis noſtris, vita & Breviario antiquo, & Conſtantiæ noſtræ tomo* 1. *&c.*

S. Ansbertus Archiep.

In Monaſterio Fontanellæ, S. Ansberti Rotomagenſis Epiſcopi. Ansbertus ſive Auſtrebertus, puer etiamnũ avita majorum ſtemmata, honores, delicias, divitias, ut inania riſit, & exhorruit. Literis feliciter inſtructus, ac dein factus adultior, Angadriſinam Rotperti filiam, à patre ducere coactus, pari generis & virtutis præſtantia ſpectatiſsimã, invitus tamen duxit. Verum pari uterq; propoſito, Virginitatem Chriſto ornatam ſervantes, uterque paulo poſt cæleſtium amplexi, in eo mirâ ſanctitate ſuũ opere exſplenduere. Ansbertus quidem ex magno Regni Gallici Cancellario, humillimus Fontanellenſis Cœnobii Tyrofactus, exacto digne Tyrocinii ano, profeſſus monachum, tantis deinceps in virtute progreſsibus profecit, ut qui Sancto Lantberto in cura Abbatiali ſuccederet, concordibus omniũ votis expeteretur. Coactus proin onus admiſit, & non paucis annis ſuma cum Cœnobii utilitate ſuſtinuit, diſcipulis ad exactiſsimã SS. Regulæ obſervantiam perfectiſsimè inſtitutis. Verùm inde etiam reluctans, extractus & ad Archiepiſc. Rotomagenſis Eccleſiæ cathedram evectus, de iſta nõ ſolũ, totaq; provincia, ſed Regno meruit univerſo, celebrato inprimis Rotomagi Concilio, cui ſuma cum auctoritate ipſe præfuit, cumq; cæteris coëpiſcopis & Abbatibus, plurima cùm Regno, tùm Reipubl. Chriſtianæ univerſæ profuturа inſtituit. Æmulorum dehinc ſedere apud Pipinum delatus, indigno prorſus exilio innocens plectitur, in quo tamen recreatus potius, quam offenſus, in Alcovillarenſi Monaſterio, gratiſsima ſibi Monaſticæ vitæ exercitia ſummo guſtu ac fructu reaſſumpſit; exemploque ſuo monachis illic præclarè conſulẽs, ad virtutem omnem illis ſtimulos addidit. Reſtitutus deniq; Sedi ſuæ, cum aliquamdiu utiliſsime præfuiſſet, animũ, ab omni rerum mundi hujus affectu impollutum Creatori reddidit, translatus ad ſuum, uti vivens petierat, Fontanellenſe Aſceterium, cujus ſanctiſsimum corpus, ſeptendecim poſt obitum diebus, repertum eſt incorruptum, mira inſuper cæleſtis odoris fragrantia, & inſigni miraculorum gloria à Deo honoratum; quod cum ad Cœnobium Fontanellæ transferretur, viſum eſt tertio oculos aperuiſſe, in cujus nudo pectore prodigioſa roſei coloris crux apparuit. Claruit præſtantiſsimus Pontifex ſpiritu Prophetico, quo Theodorico Principi Regnum prædixit; in cujus à ſe prolatę veritatis ſignũ, in agro Theodorici hyemis tempore herbã illico virentem produxit, *quæ uſq; in præſens*, ait vitæ ipſius ſcriptor, *ibidem perpetua viriditate conſpicitur.* Fuit verus pauperum pater, ſive potius pauperum famulus, maximè cum Archiepiſcopũ ageret, quibus ad menſam confidentibus velut Chriſto & Angelis, ſollicitus & humilis miniſter adſtitit, & ejusmodi ſervitio Pontificiam dignitatem minimè dehoneſtavit, ſed veri paſtoris & patris affectum comprobavit. Deceſsit ſub A. C. 690. *Ex rer. Gall. ſcript. vita apud Surium, Baron. Iepes, Annal. noſt. Bened. &c.*

Ex Cancellario Regni Monachus.

Fit Archiep.

Prophetæ.

Moritur.

S. Trumuvinus Epiſcopus

In Anglia S. Trumuvini Epiſcopi & Confeſſoris. Hic à magno illo Theodoro noſtro Cantuarienſium Archiepiſcopo magnifactus, & Pictorum in Anglia Epiſcopus ordinatus eſt, atq; ex Cœnobio Ebercarnenſi ad eam dignitatẽ extractus. Sed honoris impatiẽs, an Epiſcopalis muneris arduum nimis & periculoſum laborem accuratius expẽdens, lituo projecto, ad Monachicæ ſecuriſsimæ vitæ ſe portũ recepit, & in Strehaneshalenſi Monaſterio concluſus, vitæ reliquum in omni ſanctitate atq; obedientia humillimè transegit. *Ven. Beda, Henr. Hunt. Nic. Harpsf. &c.*

S. Ermenfridus Epiſcopus

Virodum S. Eemenfridi Epiſcopi & Confeſſoris, qui S. Columbani Abbatis pia voce ad famulatũ Chriſti invitatus, atque ſub eo in Luxovienſi Monaſterio Monachum profeſſus, cũ ſapientia & ſanctitate præſtaret, ad inſulas Virdunenſes evectus, cathedram illam virtutibus implevit, & mirum ſui deſiderium relinquens, cũ annis 12. præfuiſſet, ſancto fine deceſsit 8. Dec. cujus tamen hâc die memoria, antiquo illius Eccleſiæ more recolitur. *Martyrol. Gall. Carol. Sauſſ. &c.*

S. Raynaldus Epiſcopus.

Nuceriæ in Vmbria natalis S. Raynaldi Epiſcopi. Hic illuſtri admodum natus genere Mainardi Viechi Comitis de Napolione &c. Alemanni (qui beneficio Cæſaris magna Vmbriæ parte donatus eſt) filius, ab ineunte ætate, humanis & ſacris literis eruditus, ſæculi hujus divitiis & pompis contemptis, in Fontis Avellanæ Cœnobio cucullo ſe devovit, ubi vigiliis, jejuniis & orationibus aliquandiu ſtrenuè exercitus, ad eam ſpiritualis vitæ perfectionem

Digitized by Google

nem pervenit, ut Vgone Nucerino Episcopo defuncto, illi, licet invitus succesſerit. Maxima fuit in pauperes, viduas & pupillos benignitate, quibus omnia ad victum neceſſaria miniſtrabat. In ijs puerum alebat, quem ſibi & Clericis ſecum accumbentibus, eleemoſynam quotidie petere juſſerat, quo ſic magis pauperum recordaretur. Sibi rigidiſſimus, cum aliis pius & compatiens omnino eſſet, corpus ſuum hoſtiliter affligebat. Somnũ, eo correptus, modicum, ſuper nudo pavimento capiebat, victu parciſſimo uſus, cum tamen tota die, infirmos viſitando, per Diœceſim diſcurrendo, & quæ veri Epiſcopi & paſtoris ſunt agendo, plurimũ ſe fatigaret. Fuit inſuperabilis ej° charitas, inſigni aliquando confirmata miraculo, cũ gravius ægrotantis leproſi cujusdã ulcera, pria lingua lamberet, & ſigno crucis impreſſo prodigioſè curaret. Celebraturus feſto ſolemni, dum pauperi ſuã ipſe exut° veſtem donat, coemptãq; â diacono curtam admodum, ſibiq; minimè congruam togã induitur, corpus Dominicum inter Miſſæ ſolẽnia elevans, nudis apparentib° brachiis, in oculis frequentis populi, viſi Angeli manicas auro atq; argento pretioſas aptare, ſuper cujus caput etiam globus igneus apparuit. In cella ſua ſæpius audit° eſt, cum cœleſtibus ſpiritibus colloqui, ad quem ſæpius inviſere S. Apoſtoli Petrus & Paulus, SS. Thecla & Agnes, ipſaq; cœlorum Auguſta, aliique cœlites dignati ſunt. Ab equitibus quibusdã, quod ad illius apparitionem, equi turbati eos dejeciſſent, percuſſus, cum illi imõbiles ligati Divinitus conſtitiſſent, abeundi facultatem illis impetravit. Multos à dęmonibus obſeſſos liberavit. Per preces non ſemel populum, à peſte, bello, fame, liberavit. Friderici II. Imp. exercitum Nuceriæ imminentẽ, prædicatione avertit. Fuit amiciſſimus Seraphico Franciſco, mutua viſitatione nõ ſolum, ſed & per litteras ſeſe confovendo. Obiit hac die A.C. 1222. Electus decreto publico perpetuus Protector & Patronus Nuceriæ, cujus Feſtum quotannis, cum octava, ut vocant, celebratur, & magna cũ celebritate, ſacrum ejus corpus oſtenditur, inſignibus à Numine prodigiis illuſtratum; cujus nomini & honori templum Cathedrale, in quo & requieſcit conſecratum eſt. *Ex Vita, Proprio Off. Eccl. Nucer. Ludov. Iacobillo, Philipp. Ferrarienſi &c.*

Ejus exercitia.

Lambit ulcera leproſi.

Calites ipſi familiares.

Obiit 1222.

S. Furſeus Abb.

Ipſa die Feſtum ſive cõmemoratio S. Furſei Abatis Chnobhersburgenſis, Latiniaci conditoris Peronæ ſepulti, de quo alij 16. Ianuarij. Faſti tamen Scotici hãc die. Fuit admirandæ omnino ſanctitatis, & ſumma miraculorum gloria illuſtris, è quibus rarius illud: cum campana ipſi deeſſet, qua Fratres ad Eccleſiam convocaret, ob idipſum precibus Numen ſollicitantem, miniſterio Angelico campanam accepiſſe, qua pulſata aliquando, juvenis quidam mortuus jam jam ſepeliendus in oculis omnium prodigioſè revixit, & ibidem deinceps Monaſticem profeſſus, vitam ſanctiſſimè tranſegit. Claruit & alijs admirandis ſignis, quæ inter Haymonis Ducis filium extinctum ad vitam revocavit; vinctos ſibi negatos mirè ſolvit & liberavit, fontem de loco uno ad alterum tranſtulit, perſequutorem arreptum à dæmone liberavit; frumentum ſerens, ratiſſimo miraculo intra triduum ad maturitatem è ſemine excreſcens, meſſuit. *De quo partim egimus 16. Ianuary, partim aliàs in Annal. noſtr. & Diurnali Hiſtor. Bened. &c.*

Mortuum reſuſcitat.

In Monaſterio Cellæ MARIÆ, paſſio BB. Monachorum, qui ab Huſſitis ob confeſſionem Fidei immaniter excruciati, manibus pedibusque præciſis, illuſtrem Martyrii coronam meriti ad triumphos æternos evolarunt, ſub Annum Chriſt. 1430. *Ioan. Cochleus, Chryſoſt. Henriq. &c.*

Plures SS. Mart.

In Monaſterio S. Columbæ, B. Bathetii ſive Baltherii Abbatis, ejusdem Columbæ lectiſſimi diſcipuli, qui plurimorũ egregia vitæ ſanctitate Monachorum & ipſe Magiſter factus, Ordinis Monachici haud minimus propagator celebratur, ſub Ann. Chriſt. 600. *Lesleus, Menard. &c.*

B. Bathetius.

In Monaſterio Vallis-Vmbroſæ B. Ericii diſcipuli B. Ioannis Gualberti, qui Florentinus patria, primus Vallumbroſanæ Congregationis, noſtræ alumnus extitit, pro meritis plurimi ab ipſo ſanctiſſimo Inſtitutore factus, & Decanus Monaſterii deſignatus. Demum Ordinis univerſi creatus Generalis, uti muneris, ſic & vitæ ſanctioris dignitate præſtitit, & virtutum omnium exemplar creditis ſibi fratribus reapſe ſe exhibens, cum Annum unum menſes penè undecim præfuiſſet, beatiſſimo fine requievit. An. C. 1094. *Ex Monim. Vall. Vmbroſ. Cajetan. Marcheſ. &c.*

B. Ericius.

In Gallia Monaſterio Igniacenſi, B. Nicolai Monachi. Fuit Nicolaus ſpectatiſſimę perfectionis luciditſſimũ ſpeculũ, cujus

B. Nicolaus.

alia inter illud præcipuè celebratur. Cum demortuo ſui Cœnobii Abbate, pro ſucceſſore tantæ moli ſolidè apto Deũ anxiè rogaret; voce cœlo delapſa ſolari meritũ, hæc ipſa audiſſe: *Nicolae exaudita eſt deprecatio tua*, de nomine inſuper ejuſdem ſimiliter edoctus. Fuit Nicolaus, in vigiliis, jejuniis, & oratione indefeſſus, cujus præclara merita, glorioſis & continuis miraculis Dominus comprobavit, & poſt felicem agonem, eum corona charitatis æternæ redimivit in cœlis. *Philippus Seguinus Chryſ. Henriq. Menol. Ciſt. &c.*

Ipſa die apud Cluniacẽſes & Ciſtercienſes noſtros celebratur octava Feſti Purificationis B. M. V.

IV. IDVS FEBRVARII.

X. Februarii. F.

S. Scholaſtica. APud Nontem Caſinum *S. Scholaſticæ Virginis, ſororis S.* BENEDICTI *Abbatis, qui ejus animam inſtar columbæ migrãtem corpore in cælum aſcendere vidit.* Scholaſtica Auguſtil. Aniciorũ genere, patre Anicio Eutropio Probo, Anicii Iuſtin. V. C. filio, Imper. exercitus & Coloniarum Principe, Matre *Eius genus.* Claudia Abundantia, Claudii Honorati Nurſiæ Domini, ex familia Auguſtorum Octavia editi, lectiſſima filia, Magni Monachorum Archiducis ſoror (minime tamen, ut nonnullis placuit eodem partu edita) gemella autem vitæ propoſito atq; ęmulatione, Archiduciſſa deinceps ſacrarũ *Colloquiũ cum fratre.* Deo Virginum extitit. Hęc fratrem quotannis ſemel inviſere ſolita, ut illius inſtitutione & ferventiſſimis colloquiis, cæleſtium, quo alias fervebat, deſiderio, magis ſuccenderetur, ſuprema deniq; viſitatione, cum grãdi miraculo detracta cælis mirifica inundatione fratrẽ vel invitum retinuiſſet, ultimo colloquio ita demum exarſit, ut triduo poſt, exhauſtis ſacro amore viribus, tota deflagraret, viſa abſenti, & è cellula ſua de nocte cœlum conſideranti Sanctiſſ. Patriarchæ fratri ſuo, niveæ columbæ ſpecie, volatu rectiſſimo cęlum petere, & penitiora ejus penetrare. *Moritur.* Qui inſolenti planè pietate, minimè in luctu, ſed plauſu illi parentans, *in hymnis & laudibus*, verba Magni Greg. ſunt *Deo gratias reddẽs, eiuſq; obitum Fratribus denuncians, eos protinus miſit, ut eius corpus ad Monaſteriũ deferrent, atq; in ſepulchro, quod ſibi ipſi* (quadrageſimo poſt ipſam die moritur⁹) *paraverat ponerent. Quo facto contigit, ut quorum una ſemper mẽs in Deo fuerat, eorũ quoq; corpora nec ſepultura ſepararet.* *Sepelitur.* Fuit à morte admirãdis à Numine illuſtrata, pdigiis, cujus ſacratiſſimorum oſſium contactu, ſpectante ingenti populi frequentia & obſtupeſcente, cadaver puellæ mortuæ adhibitum, prodigioſiſſimè in oculis omnium revixit. *Mortuam reſuſcitat.* *Ex Chron. Aurelian. & Floriac. Sauſſ. Annal. noſtris, Greg. Magno, Phil. Ferrar. Marcheſio, Caiet. & Luna noſtra Benedictina.*

S. Auſtreberta virgo. In pago Rotomagenſi S. Auſtrebertæ Virginis miraculis celebris. Auſtreberta Tarvanenſis patria, patrem Badefridum Palatinum Comitẽ antiquo Regum Galliæ ſanguine, Framehildem matrem pari nobilitate Regum Alemanniæ, oriundos habuit, ea inſuper vitæ ſanctitate illuſtres, ut miraculorum etiam gloria celebrarentur. Matri ab Angelo promiſſa: *fore, ut quã paritura eſſet, virtutis exemplo plurimos à peccati ſervitute vindicaret*, tenerius deinceps educata, dilecta & curata eſt. *Fluviũ mirè tranſit.* Adultiori cũ magnificas tantoq; dignas genere nuptias pararent optimi parentes, incerta quo tẽderet Auſtreberta, puerulo fratre ſecum abducto, clam iniit fugam, & ſtupendo ſanè miraculo, ſuperato ſiccis pedibus rapidiſſimo flumine, qui tunc nimium inundans pontem ipſum merſerat, in ulteriorẽ ripam, nihil hæſitans evaſit. Ad S. Audomarum noſtrum delata, ejusq; provoluta pedibus, ſuma precum contentione ſacrũ velamen petiit, & ab ipſo impetrans optima deinceps religioſiſſimorum parentem voluntate Porcenſe Virginũ ingreſſa cœnobium, eidem dein etiam præfici meruit, & admirabili ſanctioris vitæ exẽplo his prælucẽs, miraculis inſuper glorioſa refulſit. Ejus inter præclarè & religioſè facta, illud maximè à multis celebratur, cũ revolutis ex more Sanctiſſimæ Regulæ vicib⁹, *Clibanum ardentem purgat.* *hebdomadaria*, ut vocamus, ipſa, coquendis panibus operam daret, & ſcopis fortè exuſtis, longiore mora panib⁹ metueret, crucis ſigno munitam, perq; medos ardentiſſimæ fornacis calores ingreſſam, clibanũ abſq; lęſione ulla mundaſſe & perpurgaſſe. Pauliacenſis demũ cœnobii Antiſtita creata, cũ ſeveriore diſciplina fluxos Virginũ mores cõpeſceret, graviſſimis inſidiis & odiis appetita, Amelberto quodam ſtricto enſe in innocentiſſimã irruente, inclinato ipſa vultu, intrepide cervicẽ exporrigens, virũ virago deterruit, ita ut ejus magnanimitate percuſſor trepidaret atq; obſtupeſceret, & reducto gladio, maximi deinceps tantã Antiſtitem faceret. *Moritur 680.* Auſtreberta a calamitatum mole inſuperabilis reformato poſtea

poſtea Cœnobio, amorem omnium meruit plurimiſque annis utiliſſime præfuit. Denique ſancto fine conſumata, innumeris etiam à morte prodigiis coruſcavit, & dæmonibus præcipuè metuenda, eos ex obſeſſorum corporibus potentiſſimè profligavit. Mortua eſt A.C. 680. *Ex Vita, Ferreola Locrio, Petro Equil. Aub. Miræo, Iepeſio, Baronio, Molano &c.*

S. Guilielmus. In Stabulo Rhodis, in territorio Senenſi, S. Guilielmi Eremitæ. De quo alii, & nos die ſequenti, ob concurſum Feſtorum, nimirum S. Matris Scholaſticæ.

S. Arnaldus Abbas. Patavii S. Arnaldi Abbat. S. Iuſtinæ, & Martyris. Hic ex nobili familia Catanea, & regia ſtirpe Comitũ Liminæ editus, cõtempta ſæculi gloria pauperem Chriſtum ſequutus, cucullum & ſacrum vitæ rigorẽ complex⁹ eſt. Abbas a. poſtea ob vitæ meritũ electus, ab impio illo Ezelino Tyranno, cum fratre captus, in carcere ib. mortu⁹ eſt, anno ætatis 70. Chriſti 1255. ab intaminatiſſimo virginitatis flore cõmendatiſſim⁹. Viſa cum extremam ageret animã, ſigna duo ignea prodigioſa ſupra carcerem, quę facularum inſtar tandiu colluxere, quoad ſanctus corporis vinculis, ſolutus animus, ſydereas pergeret ad manſiones. Cum a. quinquaginta ab obitu ejus traſiſſent dies Fratres Minores, apud quos ſepultus primùm fuerat, dum corpus transferre vellent, in ſepulchrum decentius, corp⁹ ejus, præter quandam ad palpebras oculorum lanuginem incorruptum reperere, cõvocatiſq; ad id miraculi omnibus in Dei laudes prorupêre. *Bernardin. Scardeonius Cavac. Cajet. Marcheſ. Annal. noſtr. Bened. &c.*

Incorruptus.

S. Peregrinus. Placentiæ in S. Savini Natalis S. Peregrini Monachi & Confeſſoris, qui in tertili quondam ejuſdem loci cœnobio Monaſticen profeſſus, tantis virtutib⁹ in vita emicuit, ut à morte inter præcipuos illic cælites venerationem mereretur; cujus corp⁹ noviſſimè à Fabricio Placentino Epiſcopo recognitum, in decentiorem locum una cum corporib⁹ SS. Gelaſii, Victoris, & Domini A.C. 1481. trãſlatum eſt. *Ex mon. eiuſdem loci. Marcheſio, Cajet. &c. Phil. Ferrar.*

S. Cronanus. In Hibernia glorioſus natalis & Cronani Abbat. Glaſmorẽſis, qui poſt labores Monaſticos, & varias cum carne, mũdo, & cacodæmone triumphos, ad agonem quoq; & lauream Martyrum vocari meruit, & à Chriſtianæ fidei hoſtibus Danis Britanniã invadentib⁹, & Monaſticum inprimis ordinem execrantibus deprehenſus, crudeliterque interemptus, ſub A.C. 636. gratiſſima cœlo victima cecidit. *Ex rer. Brit. ſcript. & Ioan. Colgano &c.*

In Anglia depoſitio B. Goduvini Converſi, qui poſtquã diu inter cœnobitas noſtros Ciſtercienſes, ſanctis operib. ſtrenuè invigilaſſet, ad ſingularem eremi pugnam anhelans, obtenta ſuperiorũ licentia rem arduã feliciter aggreſſus, in vaſta quadam & horrida ſolitudine vitæ reliquum traduxit, & magno rigore carnem macerans, ej⁹ demum ſolutus pondere in cœlum evolavit, cujus animum miro ſplendore & candore egredientem corpore S. Godricus intueri meruit. *Henriq. Menol.* B. Goduinus.

In eodem Angliæ Regno, S. Cedmoni Monachi & Confeſſ. Cedmonus Streaneſhalenſis cœnobii & ipſe Frater Converſus, ſimplicis ingenii vir, ſed Deo gratiſſimus, cum jumentorum curã in Monaſterio ageret, omniumq; literarum liberaliſq; ingenii cultum ignoraret, Divinitus edoct⁹, repente, ſcitè atq; eleganter carmina Anglicè cecinit, eaque è ſacris petita literis omnibus audientib⁹ gratioſa admodũ atq; miranda, quib⁹ multi ad amorem Divinũ & vitæ emendationem rapiebãtur. Is levi demum tentat⁹ morbo, ſibi tamen inſtare mortem prædicens, deferri ſibi ſacrũ viaticum voluit, deprecatuſq; ab adſtantibus veniã, cum nulla ſuſpicio mortis eſſet, neque lethale aliq; ſignum appareret, cruce ſe ſignans, paululumq; obdormiens, ſumma animi corporisq; trãquillitate mortalitatẽ exuit, in Domino requievit, quem illuſtrib⁹ poſt mortem miraculis numen cõmendavit. *Ex Ven. Beda. Guilhel. Malmesbur. Nic. Harpsfeld. Eduardo Matheun, Menard. &c.* S. Cedmonus. Miracula.

Catanæ in Sicilia depoſitio B. Pagani Monachi & Confeſſoris, cuius vitam necdum habere licuit. *Mentionem ejus facit Octov. Cajetan. in Idea SS. Siciliæ, Menard. &c. & Marcheſius.* S. Paganus.

Apud Orientales Saxones Venerabilis Afiniani Epiſcopi, qui pro illuſtri eruditionis & integritatis fama cænobio extract⁹, & Orientalium Saxonum declaratus Epiſcopus, Apoſtolico labore apud eoſdem ſtrenuè deſudavit, & Monaſterium Legiſtenſe, ope Regis ejusdem provinciæ conſtruens, peſtilenti demum lue graſſante, inter pia Fratrum ſolatia religioſiſſimè deceſſit. *Ex ſcript. Angl.* S. Afinianus.

Venetiis in Monaſterio S. Michaëlis de Murano depoſitio B. Euſebii Hiſpani, genere & virtute nobilis, qui cum Philippi Regis A.C. 1497. orator apud Sereniſſimã Remp. Venetã ageret, & ſæpius ad lectiſſimum S. Michaëlis Camaldulenſium noſtrorũ cœnobiũ inviſeret, ſub ſacro ibidẽ aliquãdo cæleſti quadã vocatione invitat⁹, mox hoſpitiũ ibidẽ rogat, & ſuper p- B. Euſebius. Orator Regius.

posito suo Regem informat. Abesse sibi graviter passus virum tantum Philippus, misso quamprimum alio Oratore ipsum revocat, eoq; sibi singulariter opus esse edocens, nihil tamen efficit, ipso cõstanter in sacro ꝓposito permanente, quẽ frustra ipse eriã Serenis. Recip. Princeps ꝓpcereſq; cũ Veneti tũ Hispani avertere conati sunt. Expleto ꝓin sacri Tyrocinii probationis anno, Monasticen professus mox Venetias & Hispanias splendorib. sanctitatis percelluit, & Magister creatus Novitiorũ, charitate, patientia & sollicitudine, non minꝰ se Novitiis, quam illi se magistro ꝓbavit, exemplo omnibus atq; incitamento fuit, ut vel maximè tunc pulcherrimum & felicissimum cœnobium, juventute renovatũ aquilæ in pullis tam ꝓbatæ generositatis, Venetias adornaret. Animi dimissione maximus, nihil tantopere, q̃ viliora exambiit, & in culina servire voluit, sæpiùs cum ex obedientia ad ꝓceres occurrere jussus, ut erat præcinctus linteo occurreret. Fuit rigidus sui corporis castigator, quod multa inedia, usu cilicii aliisq; afflictionibꝰ carnis strenuè edomuit. Fractus denique laboribus stomachi laborans morbo, accedente febri, sexdecim totos ante obitum dies, nihil ꝓrsum edens seu bibens, in Dei laudibus permansit. Perceptis demum SS. Ecclesiæ Sacramentis præ gaudio effusꝰ in lachrymas, præq; dulcedine societatis Angelorũ, erectis in cælum manibꝰ moritur, A.C. 1501. cum paulo ante mortẽ, tota spectante Venetiarum urbe flamma è cœlis su-

Eius humilitas.

Moritur A.C. 1501.

per Cœnobium in quo decumbebat descendere videretur. Claruit à morte miraculorum gloria & sepultus ibidem ab Alto Manutio hocce elogio ornatus est.

Vir undecunq; qui fuit doctissimus
Nostræ vitæ exemplar admirabile
Ex August. Florent. & monim. ejusdem cœnobii ib. à me descriptis, & Bened. nost. Redivivo.

Eodem die S. Baldegundis sive Waldegundis Abbatissæ Sanctonensis in Gallia, quæ virginitatem suã Numini cõsecrans, insigni sanctitatis exemplo multis conspicuus luit, & meritorum copia dives ad spõsum migravit. *Ex Molano in App. & Annal. nostr.* *S. Baldegundis.*

In Burgundia depositio B. memoriæ Iarento Abbatis S. Benigni Divionensis, Hugonis Burgundiæ Ducis, ac dein Cluniacensis humilis Monachi, institutoris sanctissimi, qui pietate, prudentia, cœlesti facundia & omni virtutum laude cultissimus, Deoq; & hominibus gratissimꝰ, post emensum feliciter mortalis palestræ tramitem, ad cœleste donativum properavit, A.C. 1105. sepultus in suo quod rexerat cœnobio, cum hoc Epitaphio. *V. Iarento Abbas.*

Dormit Iarento venerãdus in hoc monumento
Qui tibi tam dignè servivit Sancte Benigne.

Eum Claudius Robertus *profundum consilio, rotundum eloquio*, de cœnobio optimè meritum prædicat, ut quẽ Principes plurimum coluerint, inque eius gratiam Monasterium ornarint & auxerint. *Ex Martyrol. Gallic. Car. Sauss. &c.*

Nivellæ translatio S. Gertrudis Abbatissæ, de qua hâc die Molanus. *S Gertrudis*

III. IDVS FEBRVARII,

XI. Februarii, C.

S. Desiderius Episc.

LVgduni S. Desiderii Episcopi Viennensis. Fuit Desiderius Luxoviẽsis primùm cœnobii perfectissimus Monachus, à vero antecessore Diaconus ordinatus, ac post ipsum ad Archiepiscopalem cathedram evectus, q̃ egregia vitæ sanctitate mirificè exornavit. In zelo quo fervebat Apostolico, cũ in vitia Regno exscindẽda, generosè incumberet, neq; in Regibus ipsis eadẽ ꝓbaret, & Palatinis ob idipsum invisus esset, sceleratorum scelere in exilium missꝰ, & plurimis injuriis à Theodor. Rege affectus atq; exagitatus, in territorio demum Lugdunensi, ad fluvium Calaronã in Villa Priciniaco, Brunichildæ impiæ Reginæ persuasu, & Aridii Lugdunensis consilio, lapidibꝰ obtrusus, illustrem Martyrii coronã ꝓmeruerit 10. Cal. Iunii A.C. 612. Cujꝰ sacrum corpꝰ hâc die Viennã translatum, & egregius Pastor & Christi Martyr Sanctorum albo adscriptus, aũniversaria deinceps memoria solemniter honoratus est. Ei scripsit Magnus Ecclesiæ Doctor Greg. lib. 9. Epist. 40. *Ex Monim. Vienn. Sigeberto, Adonis Append. Severtii Chron. Lugdun. Baron. Cl. Rob. Chenu &c.*

Martyrio afficitur.

In Castro Mantoniensi, S. Severini Abbatis Monasterii Agaunensis, cujus precibꝰ cultor Dei Rex Clodovæus à diutina infirmitate liberatus est. Severinus parentes habuit generis nobilitate conspicuos, quã ille virtutibꝰ probare solidissimis in omni vita conatus est. Monachum professus, sacri rigoris observãtissimus extitit, & lachrymarum largissimo dono plurimum enituit. Miraculorum gratia celeberrimus, Eulalium Nivernensem Episcop. totum aũm lecto affixum, & lurdum mutumq; effectum, invisens, incolumem ꝓdigiosè reddidit, solis his ipsum verbis cõpellans: *Loquere, oro, mecũ facerdos Domini*: cũ illico exaudiens Episcopus, in hæc erumperet: *Sit nomen Domini benedictũ in sæcula, qui per te mei misertus est.* Et Severin. porrigens ei manum *S. Severinus Abbas* *Infigus miraculum.*

manum: *Surge*, ait, *Serve Dei, in nomine Domini &c. hodie enim mecum in altari sacrificabis, & populo benedictionem largieris.* Ita restituꝰ Ecclesiæ Episcopꝰ, populis in laudē Dei alte succlamantibus. Ad Clodovęum Regem invitatus, Lutetiæ ad urbis portā se ipsum obvium, sputo suo & oculo mirè curavit. Clodovęum a. Regē, imposita casula, in qua sacrum fecerat, repētè sanavit. Mox concurrentibus tā ex aula, quā urbe universa infirmis, sanitatis beneficia universis impertitus, dimissis in gratiam ejus à Rege captivis omnibꝰ, ex urbe discedens, nō multo post, apud castrū Nantonienſe, uti ab Angelo edoctus discipulis prædixerat, inter admirādæ lucis splendorē extinctꝰ, ad cælos victorē spiritū transmisit, insignibus deinceps ꝓdigiis ad tumulum ejus merita celebrantib. *Claruit S. Mauro nostro, & ante hunc Romano S. P. N. discipulis Galliæ Cœnobia reformantibus, Agaunēsi è primis, Regulā novā cōplectente, & magna deinceps Sanctorum copia affluente Ioan. Trithem. Vincent. Belovac. Molanus. Annal. noſt. Bened. &c.*

Clodovęum Regē sanat

S. Guilielmus Dux.

In Stabulo Rhodis, S. Guilielmi Eremitæ. Guilhelmus, potentissimus Aquitaniæ Dux, Comes Pictavorū, quantis primum scelerib. orbi notus, tantis postea virtutibꝰ cęlo ipsi admirandus, Numini gratissimus extitit. *Genus clarū*, inquit, *vitæ eius scriptor, corpus aptū forma elegans, iuvenilis decor, prædia, palatia, immensa supellex & insula dignitatū, carni in eo, non spiritui militabant. Proceritas corporis tāta erat, quod magis videbatur gigantea, quā humana. Vix ei in uno prandio sufficiebant cibaria, quanta aliis octo juvenibus fortissimis erant alimenta. Nusquā se per totam provinciam absentavit à prælio, quādiu in armis fuit: sed affectu pugnæ, armigerorū destitutus auxilio, armatus multoties incedebat, & cū nollent dimicare, trahebat vel invitos ad certamen. Diceres redivivū Belis idolū in edendo & bibendo, crederes ipsum Nimrod potentē & robustū, venatorē corā Domino in præliando. Extrancis malus, suis peior, pessimus sibi, &c.* Ita auctor cit. Scelera explicare non lubet, libet illud unū notare: in libidinis voraginē merſissimū, triennium totū fratris germani conjugē sceleratissime deperisse. Eum schismatis detestandi præcipuū fautorem, Ecclesiæ Rom. hostē juratissimum, cum nemo præsumeret aggredi, Mellifluus denique Doctor, Bernar. noster Clarevallensis Abbas triumphavit: quem ꝓlato sacratissimo Christi corpore, gravissimis verbis alloquutꝰ ita terruit, ut prolapsus in terrā, etiā à ministris sublevatus denuo collaberetur; & ut stupenda, sic repentina mutatione, verus è Saulo Paulus, tantum mutatus ab illo, cōsurgeret. Seriā a. deinceps meditatus pœnitentiā, & ab eremita quodam religiosissimo instructus, toto animo ad Deum conversus est, loricamq; ad nudā carnē, indutus ferreā, decē insuper catenis cingitur ferreis, & asperrimo superinjecto cilicio, ne caput sine supplicio esset, galea ferrea, quæ semel imposita, facilè dein solvi non posset, mirè ac miserè totꝰ obarmatur. Erogatis postea in pauperes, omnibus quæ habere ad manus poterat, nudipes, & hoc modo armatus, Romā ad Eug. III. ꝓficiscitur, peccata publicè confitetur, supplex veniā precatur, & à Pōtifice ceu illusor minus benignè acceptus, atq; ad Patriarchā Hierosolymitanum destinatus, difficillimo itinere Hierosolymā ꝓgreditur, & cum gaudio susceptus, in ꝓpositō pœnitētiæ confirmatur & instruitur. Cum a. Patriarcha, ut secum remaneret, enixꝰ cōtenderet, nō nisi in vilissimo atrii ejꝰ tugurio habitare acquievit. Vbi novē continuis annis sese recludens, corpꝰ suum durissimè afflixit, & generosissimè edomuit. Sed vitæ scriptorē audiamꝰ. Ipse a. nihil noverat nisi tuguriū suum, in quo claudebatur, & tegumentū (*de quo supra*) quo operiebatur, & panē atrum, aquamq; brevem, quib. reficiebatur. Domus erat cella, potus aqua, cibus panis nigerrimus, habitus ferreus & asperrimus, lectꝰ antrū, culcitra solū, capitale saxum, coopertorium tectū &c. Degebat pauper in cella, dives in cōscientia, thesaurizās in cælo, & nihil habens in mūdo &c. Votis & devotis precib. cælos cumulabat, lachrymis genas rigabat, manibꝰ pectus, genib. pavimentū tundebat, gemitib. & suspiriis tuguriū rugiebat. His & aliis similib. exercitationib. assuetus, cœpit Angelorū erudiri visitationib. cōmoneri suggestionibꝰ, sedulitate cōsolari &c. Ita præfatus Author. Requisitus interea à cognatis, sumtisq; machinis ad revisendā patriam concitatꝰ, victor pstitit, & fuga demum sibi consuluit. In Tusciā deveniens, cum in expugnatione castri cujusdā frustra laborantes Lucenses deprehenderet, propositi nonnihil oblitus, dum in expugnando operā pollicetur, cæcitate percussus resipuit, repetitisq; votis ac precibus fusis, ex insperato lumen amissum recepit. Reversus ꝓ in ad Patriarchā suum, notumq; tugurium, cum denuo molestiores cousq; amici cōvolarent, in Tusciā rediit, inq; Pisanorū partibꝰ, silva, quæ Livallia dicitur, horridæ sese cuidā speluncæ inclusit, & discipulos aliquot congregavit, quibus ob nimiū rigorem exosus, inde ad montem de Pruno appellatū se contulit, & à dæmonibus, magni

Pœnitentia

Mirus vitæ rigor.

In Italia sedem figit.

V Wilhelmus Dux describitur.

Conversio eius.

gni Antonii instar, horribiliter exagitatus, totis eorum exercitibus, unus cum Divini Numinis gratia feliciter restitit, neque etsi ad mortem usque ab ijsdem coactus, de animo quidquam remisit, quam postea Cœlitum Imperatrix suis dignata præsentia & alloquio, amantissimè solata, pretioso perunctum unguento, prodigiose sanavit. Denique ad vallem, quem stabulum Rhodis appellatur secedens, loco inculti ssimo, & pleno horroris, ad supremũ usque diem considens, tanta innocentia & simplicitate vitam exegit, *ut volucres cæli cum illo versarentur, & bestiæ ferocissimæ depositâ quodammodo rabie naturali, mansuetæ redderentur, eumq; reveritæ, sacra ejus vestigia, humi prostrata deoscularentur ac lamberent.* Decessit denique maximus sui ipsius triumphator, Spiritu Prophetico à DEO donatus, cum sanctissimum à se cognominatum Ordinem seu Congregationem Guilhelmitarum sub Regula S. P. N. BENEDICTI instituisset, eoque de Republic. Christiana plurimum & imortaliter meruisset, quem postea Ordinem sub eadem Regula, varij Pontifices Rom. Innocentius IV. Vrbanus IV. Alexander IV. & Clemens IV. aliique, quorum extant Diplomata, solemniter confirmarunt & promoverunt. Fuit autem VVilhelmo supremus vitæ annus, Christi 1156. cujus à morte squallor, in gratissimum colorem mutatus est, ita, ut tunc primum vivere videretur, cujus eximiam sanctitatem insignibus deinceps miraculis DEUS commendavit. *Ex Vita, Ang. Maurique Hugone Menardo, diversis rer. Gall. script. Sampsone Haio, Annal. nostr. Benedict. Ephemerid. Mariano Benedict. & Chronologia Benedictino-Mariana nostris, &c.*

Innocentia tium.

Ordo tius.

Ob. 1156.

S. Ehaornus.

In Cœnobio S. Gildæ Diœcesis Venetensis S. Ehaorni Eremitæ & Martyris. Hic Monasterij S. Gildæ in Aremonica Monachus, in solitudine Cœnobio proxima, edomationi carnis, & contemplationi totum se consecrans, deinceps per Martyrium Christi hostia effici meruit, à latronibus spe prædæ accensis crudeliter interemptus, sub Ann. Christ. 1008. *Ex Bibliothec. Floriac. Ioann. à Bosco, Hugone Menardo &c.*

B. Adolphus Episc.

In Germania B. Adolphi Osnaburgensis Episcopi. Hic insignem generis nobilitatem, virtutibus maximè commendavit. Cum autem celeberrimæ Coloniensis Ecclesiæ Canonicus esset, ad Monasterium fortè Campense Cistercienſis Instituti divertens, cum hilaritatem ac prõptitudinem, tam juvenum quam senum, in disciplinis, ut vocamus, suscipiendis conspiceret, ibidem conversus cucullum induit. Inde demum ad Cathedram Osnaburgensem extractus, mira sanctitate, & gravibus meritis ipsam demeruit, & in cura egentium ac leprosorum, maxima se charitate exercens, verè pastorem & patrem se omnibus esse comprobavit. *Ex Cratepolio, Casario Heisterb. Miræo &c.*

B. Diemo Prior.

In Cœnobio Hirsaugiensi, B. Diemonis Prioris ejusdem loci, qui Monachum illic professus, sub Brunone & Volmaro Abbatibus, insigni vitæ sanctitate excelluit; meritus ea ipsa, celeberrimi illius Sanctorum Collegij Prior designari. Fuit autem mortali etiamnum in corpore, Divinis revelationibus & consolationibus frequenter recreatus, multaque eventura Prophetico Spiritu prænunciavit, quorũ veritatẽ certus dein eventus docuit. Obijt Anno Christi 1140. sepultusque est in capella B. M. V. cujus depositioni non casu, sed Divina, ut creditur, ordinatione, S. Henricus Breitenaugiensis Abbas interfuit, qui mœrentes nimium, super tanti Patris amissione, animos solaretur. *Ex Chron. Hirsaug. M. S. &c.*

B. Henricus Abb.

In Dacia natalis B. Henrici primi Abbatis in Schola Vitæ. Is lectissimus S. Bernardi nostri discipulus, dignum tanto magistro sese exhibuit, & secundum ejusdẽ vaticinium in remotissimis partib⁹, florentissimam Ordinis Reformationem summa cum utilitate propagavit. Fuit autem morum honestate, & consilii maturitate venerabilis, ob quas, aliasque virtutes, Magister primùm Novitiorum, quorum tunc, nonaginta circiter erant, in Clarævallis Cœnobio constitutus, exin Abbas primus Scholæ vitæ in Dacia creatus, utrobique plurimum profuit. Fuit in orationibus assiduus, in vigilijs & jejunijs indefessus, in sacro rigore promovendo, exquisitus. Quem decurso vitæ termino, gloriosa morte Deus beavit, & insignibus miraculis merita ejus comẽdavit. *Ang. Manriq. Phil. Seguin. Henriq.*

V. Bertrada.

In Monasterio S. Galli, Ven. Bertrada, quæ ibidem verè sæculo mortua, & viva sepulchro illata, in cellula haud multo cõmodiore, quam tumulo, carnem mortificans, rigidissimo Incluſorum instituto ad finem usque vitæ se continens, promissa ijsdem præmia meruit. *Ex monum. S. Gall. Iod. Lezlero, Mariano Buccelino &c.*

PRI-

PRID. IDVS FEBRVARII.

XII. Februarii. A.

SS. Innum. Mart.

IN Cœnobio Novaliciensi, viris sanctissimis frequentissimo, passio innumerabilium SS. Monachorum, irruentibus Barbaris Saracenis Anno Christi 906. vario mortis genere crudelissime tracidatorũ, qui postquam sanctioris vitæ exemplis, orationum instantia, doctrinæ celebritate, & relictis sive ingenij, sive pietatis varijs monumentis, Ecclesiæ & posteritati omni prælarissimè consuluerunt, Martyrij insuper gloriosissimam laureolam indepti sunt. De unius quidem Cœnobii Bibliotheca, eo ipso triumphi Martyrum tam illustrium felicissimo juxta & ob jacturam tantam tristissimo anno, libris, qui tunc Manuscripti solùm habebantur, in catalogũ relatis, reperta volumina 7700. ut inde labores perfectissimorum virorũ facilè æstimes, atque quid uni huic solùm Cœnobio, nedum tot millibus debeat orbis universus, ob tantos posteritati, tanto labore, sumptu atque industria aslervatos thesauros facilè omneris. *Anton. de Iepes Pingon. in Augusta Tarvan. & nos in Annal. nostr. Bened. &c.*

SS. Innumeri laborum scriptores.

Ipsa die, insignis commemoratio insignium ex Ordine scriptorum innumerabilium, eorum maximè, quorum ad certos dies relata memoria non habetur, qui sanctitate simul atque eruditione, relictis cum sanctioris vitæ exemplis, tùm illustrati divinitus ingenij mominentis, orbem & posteritatem omnẽ demeruerunt. Quorũ infinitos penè fuisse, ex eo liquet, quod ex iis solumodo, qui ad cognitionem hominum venere, & ex sola Abbatum dignitate, scriptorum quindecim millia recenseantur, qui varijs, & quidẽ aliqui, ingenti numero scriptis profundioris ingenij dictatis, & voluminibus, posteris sæculis ad æternitatem consultum voluere. Vt de iis absque comparatione multo pluribus taceamus, qui multa scribentes, nemini innotuere, sive quorũ nomina cum infinitis libris, tanto decursu sæculorum, simul periere, *lucebant tamen* ipsi *sicut stellæ in firmamento*, ut qui *ad justitiam plurimos erudierint*, inserti in libro vitæ, indelebili nomine ad omnem æternitatem; digni tamen, quorum etiam pro tam piis conatibus, anniversaria a gratis posteris memoria recolatur; uti & eorum, qui absq; numero, in tot Cœnobiorum millibus, solo manuum tam utili labore, tot egregia aliorum scriptorum & Sanctorum Patrũ, peritura certò aliàs monimenta, toties arduo studio transcripsère, & tantas tamque prægnantes tantis thesauris Bibliothecas, seræ posteritati incõparabili merito transmisère, è quibus multo millia, labores eosdẽ cum admirabili vitæ sanctitate conjungentes, dupliciter coronati, honorari etiam in terris meruerunt. *Ex Annal. nostr. Bened.*

Merita incomparabilia.

Cõmemoratio pl. Mart.

Eodem die cõmemoratio innumerabilium item, per Galliam, Germaniam, aliasque amplissimas provincias, Martyrũ Monachorum, qui Normannis, Vngaris, Saracenis, supra memorato anno 906. latè grassantibus, & orbem Christianum flagellantibus, igne, ferro, omnia pessumdantibus, diversissimo tormentorum genere, alii quidem repente oppressi, alii ipsorumet hostium consulentes saluti, eosque ab inhumanitate dehortantes, & ad gremium Ecclesiæ invitantes, longis & gravibus suppliciis affecti, pietatis mercedẽ acceperunt. *Ex div. rer. Gall. & Germ. scrip. Annal. nostr. &c.*

S. Benedicti Abb.

In Septimania S. Benedicti Abbatis Anianensis, viri maximis meritis conspicui. Hic vetustissimo antiquorum Gotthorũ sanguine, patrem Megalonensem Comitem habuit, virtute bellica, ut genere illustrissimum, qui Vascones sæpè victricibus armis, à Francorum finibus gloriosissimè propulsavit. Ab hoc Pipino Regi commendatus, educatusque à Regina ejusdẽ conjuge, Pincerna postea regius constitutus est. Sequutus dein Magnum Carolum, aulæ demum fastidio cucullum exambiit, quod priusquam amplecteretur, triennium totum abstinentia & vigiliis semel exercuit. Monachum in S. Sequani Cœnobio professus, fundamentũ perfectioris vitæ profundissimum & firmissimum posuit, pane & aqua solis, per biennium & sex menses contentus, mortem potius, quam medià depulit, vinum cane pejus & angue odit, brevi usus somno, totas pene noctes in glacialı nudis pedibus perstiens pavimento, in preces effusus ferventissimas, frigus triumphavit. Peccata quondie largo lachrymarum imbre deplanxit, dormientibus Fratrib⁹ calceamenta purgavit; à quibus indignè habitus,

Fit Monachus.

bitus, cum tanquam malè sani cerebri illudentes, caligas ad caput ejꝰ jactarent, patientissimè pertulit. Vilissimis contentus, lacinias & pannos viliores pretiosis antetulit. Cellerarius posteà Cœnobii creatus, ad amussim Regulæ se conformavit, & effusâ in omnes charitate, toti congregationi sicut patrem se exhibuit. Abbas cum eligeretur, è monasterio profugit, latensque aliquandiu, confluentibus discipulis Anianæ Cœnobium condidit, multoque in vitæ rigore, & summa paupertatis perfectione suos educavit. Cum autem Felicianæ Hæreseos pestilentissimũ virus, per Septimaniam latè serperet, plurimos, non infimæ solum, sive etiam mediæ sortis homines, sed etiam Præsules, summo cum rei Christianæ periculo in gravissimos errores prolapsos seu inclinatos, ad fidem orthodoxam reduxit, & de provincia illa, Apostolico labore immortaliter meruit. Plurima passim fidelium ope atque opera, Monasteria ædificavit, & restituit, sanctissimumque ordinem nostrum, per amplissimum Galliarum Regnũ præclarè reformavit. Ejus, inviti quantumvis & reluctantis, opera & consilio ad Imperij administrationem, Ludovicus Pius Imp. utilissimè usus est. Fuit afflictorum omnium unicum asylum & solatium, cujus manicas & mappulam contrectare solitus erat Ludovicus Cæsar, in quibus supplices semper libellos latere pernovisset. Præfectus universis Gotthiæ, Aquitaniæ, & Franciæ Cœnobiis, omne suum studium in sanctissimæ Regulæ observantiam contulit, omnesque ejusdem peritiores undique conquisitos seu interpellatos, de usu & praxi, nec non genuino legis perfectissimæ sensu, perquisivit. Librum dein scripsit, quem *Concordiam Regularum* appellavit, quo irreformatis & contentiosis, sensuque proprio abundantibus Monachis, nulla frivola seu cassa præcepta, à B. N.P. Benedicto edita esse, sed Sanctissimorum virorum auctoritate non solùm, sed & praxi fundatissimam Regulam nostram, evidentissimè demonstravit. Miraculorum gloria eximiè refulsit, quibus incendium non semel miraculosè consopivit, locustarum item vim grandẽ evertit; vinum mirabiliter auxit; Fratrẽ quendam inter latronum insidias & conatus absens servavit. Fuit adeo miti ingenio, ut nec contristari quidem hostes vellet furem cum equo, quem Monasterio abstulerat, occurrentem, & à socio cognitũ, cum hic equum repetere vellet, prohibuit, id unum veritus, ne faciem furis confunderet. Furem alium, in flagranti deprehensum scelere, & à vicinis malè mulctatum, multisque vulneribus concisum, suis ipse expensis, chyrurgis curandum comẽdavit. Cõmendarum, ut vocant, juratus hostis, cum Clerici Monasteria usurparent & emerent, constanter se opponens, auctoritate Imperatoria interpellata ijsdem acriter obstitit, & scelus ac temeritatem eorundem compescuit. Senectute confectus aliisque morbis & laboribus fractus, de pristino vitæ rigore nihil remisit. In oratione assiduus, dum meditationi vacaret, erectis in cœlum manibus, seu humi prostratus, totus lachrymis defluebat. Invalescente morbo ipsum Imperator invisit, deque valetudine ejus anxius admodum fuit. Postea ad Monasterium Indæ deductus est; ad quẽ illico Aulæ Magnates, & diversi Pontifices convolarunt, è quibus Stabelo Magolensis Episcopus de obitu ejusdem divinitus edoctus est. Rogatus ab Helicasare Abbate quomodo haberet? *Benè*, respondit, subiunxitque se inter choros sanctorum coram Domino adstitisse. Obiit septuagenarius Anno Christi 821. fassus paulo ante mortem Fratribus, se quadraginta annis, quibus Monachum egit, non ante cibum sumpsisse, quam lachrymas coram Deo funderet. Ejus insigne etiam illud, quod de sanctissima Regula nostra, eam observare ad amussim tergiversantibus ingerere consuevit, ipso nimirũ Magno Legumlatore attestante: *Leve solum initium conversationis Monachicæ, totam Regulam esse, adeo nihil ardui in eâ, nedum impossibile quidquam contineri.* Ex vita ejusdem, *per Anselmum Rolle apud Hug. Menardum, Aymoino, Leidrado Lugdun. Claud. Rob. Clar. Saussæio & Annal. nostr. Bened. &c.*

Insigne Cellerarius

Fit Abbas.

Hæresin extirpat.

Concordiã Regularum scribit.

Miracula.

Rigor.

Dignũ observatione.

In Gallia depositio S. Stephani S. R. E. Cardinalis Episcopi Prænestini. Hic à juventute, contemptis sæculi pompis, sacræ Cistercienſi Reformationi nostræ nomen dedit, & corpus suum, vigiliis, jejuniis ac verberibus affligens, insignem paulo post vitæ perfectionem assequutus est. Ob quam, ab ubere consolationis avulsus, & laboribus Ecclesiæ gravissimis addictus, rubeo galero insignitus est, & S. R. E. Cardinalis Episcopus Prænestinus ordinatus. Quo eminentissimi nominis honore, nõ ad pompam luxumque abusus, igne ferventissimæ charitatis succensissimus, nihil magis, quam salutem animarum curavit, & incredibili solicitudine onus sibi injun-

S. Stephan. Cardin.

injunctum expediens, in munere Cardinalis explendo, & manibus & pedibus, humerisque & animo totus fuit. Nullus animi demissione magis excelluit, nullus munificentiam eius in pauperes superavit: quorum ipse & socius, & sacer, uti fovere omnes studuit, sic paupertati ipse etiam in purpura strenuè sectatus est. De Monachicis exercitiis, quantum permittebant negotia Ecclesiæ, nihil remisit, Monachumque se esse nunq̃ non meminit & demonstravit. Tandem post plurimos labores pro salute animarum exantlatos, ad felicem requiem & patriam pervenit A. C. 1150 circiter, *quem totius gloriæ virum* Ciaconius appellat; Vghellus autem: *gradum illum*, supremi in Ecclesiæ post Rom. Pont. ordinis, *santa modestia & gravitate decorasse*, ait, *ut aureum planè seculum cum eo redyisse videretur. Barn. de Montalbo, Ang. Manriq. Ciacon. Vghellus &c.*

Paupertatis studium.

S. Benedictus Episc.

Albigauni in Italia S. Benedicti Episcopi & Confessoris. Hic extra mœnia Tabiensis oppidi, inter Ingaunos Ligures natus, parentes ex celebri Revellorum familia habuit. Monachum in Albigaunensi Cœnobio professus, *non fervore novitio*, Sed monitu S. P. N. *probatione Monasterij diuturna, ad singularem eremi pugnam instructus*, in Gallinariam concedens insulam, illic solitarius aliquandiu latuit, donec prodentibus virtutibus, mortuo Albigauni Episcopo, ad sedem vacantem invitus raperetur. Eo in munere nihil prætermisit, quo commissum gregem, sectatorem bonorum operum, ac proin DEO acceptabilem redderet, cum suos præter vitæ exemplum efficax, adeo potens etiam verbo, magna quadam persuadendi vi lucraretur, *ut innumerabiles Christo animas reconciliasse* celebretur. Ejus vero sanctitatis fama, ita vulgata erat, ut cum Genuæ sive propinquo aliquo loco mortuus esset, & domestici in navicula Sanctum corpus Albigaunum deveherent, Genuenses triremen ad insequendos illos, pro sacro corpore sibi comparando immitterent. Sed eodem momento temporis triremis ab adverso vento repulsa, quo navicula à prospero Albigaunum appulsa fuit. Ibi sacrum cadaver currui impositum, solemni supplicatione ad Cathedralem Ecclesiam, ubi Episcopus residerat devectum est. Verum ubi ante januam Ecclesiæ, in qua cum alijs Monachus vitam egerat currus pervenit, juvenci ad eam conversi supplicantium more in genua prociderunt. Cumque nulla ratione assurgere posse viderentur, in ea deponendum esse sacrum illud pignus omnes intellexerunt; & mox tantum thesaurum illic condiderunt, A. C. 900. ipso, perpetuo deinceps Vrbis Protectore consalutato, cujus festum solemniter quotannis ibidē peragitur. Claruit magna miraculorum gloria, ut Epitaphium ibidē loquitur: *Aegris quascunque Salutes concedebat &c.* fuitq; solemniter translatum sacrum ejus corpus A. C. 1409. Nonis Decembr. Ex Re. D. P. Philippo Malabayla Visit. Gener. Fuliens. &c. Philippo Ferrar. &c.

Innumeros convertit.

Miraculũ.

Elevatur.

Brixiæ in Cenomanis Venet. S. Cōstãtij Comitis. qui militiæ primum operam dedit, cum autem divitijs affluereret, ac ea Redemptoris: *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia &c.* audiens perpenderet, tanquam sibi dicta accipiens, bona sua tēporalia omnia ad sacros usus insumsit, & primum Cœnobium Virginum Conchēse apud Triumpilinos ad honorem B. M. V. condidit. In qua ædificatione illud memorabile contigit, quod dum carpentarij ligna cæderent, columba minutissimas lignorum assulas rostro acceptas ijs locis quibus Ecclesiæ fundamenta jacienda essent deponebat. Dein Constantius alias viginti quatuor Ecclesias diversis locis excitavit, & nequid minus seipso daret, Sanctissimo Humiliatorum nostrorum accensus Ordini, post egregia sanctitatis in terris exempla ad æternæ beatitatis præmia evocatus est post A. C. 1150. *Ex Vita, & Breviario antiquo Humiliatorum, Capreolo in Annal. Brixiæ, Philippo Ferrar.* Auberto *Arnoldo Duaceno, qui ipsum denique Brixiensem fuisse Episcopum opinatur.*

S. Constantius Comes.

24. Ecclesias condit.

In Monasterio Villariensi B. Nicolai de Gemblaco, qui Monachum Prius in Gemblacensi professus Cœnobio mirabiles in sancta religione progressus fecit. Ad maiorem autem perfectionem anhelans, efferveſcente sanctissima ordinis reformatione Cisterciensi, eidem dare nomen constituit, ipsamque Villarij complexus, sanctissimis demum operibus plenus, ibidem felicissimo transitu ad gaudia cælitum abijt. *Ex annal. Villar. & Menologio Cistere. Chrysost. Henriq. &c.*

S. Nicolaus

In Brabantia depositio DEO dilectæ Virginis Gildæ, quæ in loco de Peñebeke Cœnobium Virginum, quod postea Camera B. M. V. nuncupatum est, multis superatus laboribus struxit, ibique sanctissimè præfuit. Et vero licet, humiliratis studio Abbatissæ honorem fugeret, & constantissimè detrectaret, imo aliam Abbatis-

V. Gilda Virgo.

tissam ipsa constitueret, laborem tamen ipsum minime detrectans, omnium in se, tanquam pijssima mater, onera susceptit, & rigoris Monachici omnibus facta exẽplar, tanctè demũ in domino obdormivit.

Aubert. Miræus. Chrysost. Henriq. &c.

Eodem die depositio Beati Domũci Abbatis Barragensis. *de quo præter nomen cum nihil porro reperi, notis per hosce tumultus patriæ dissipatis & perditis.* *S. Domus.*

IDIBVS FEBRVARII.

XIII. Februarii. B.

S. Gregorius II. Papa.

ROMÆ S. Gregorij Papæ II. qui Leonis Isaurici impietati acerrime restitit, & S. Bonifacium ad prædicandum Evangelium in Germaniam misit. Gregorius II. primi & Magni egregiè æmulus, ex Monacho humili Pontifex verè maximus, etiam ante collatum sumæ potestatis honorem, de Ecclesia universa meritissimus, Constantinopolim usque Constantinũ Pontificem Maximum comitatus, cum ibidem acriter super rebus Fidei disputaretur, adeo docte atque acutè Græcis respondit, ut omnibus ingenij sui atque eruditionis admirationem injiceret, & gloriosissimo Romanæ Ecclesiæ triumpho, de perniciossissimis Schismaticorum erroribus, in ipsa Orientalis Ecclesiæ facie triũpharet. Vix adito Pontificatu, de Vrbe illico atq; orbe mereri studuit, restauratisq; quamprimum Romæ muris & bonis Ecclesiæ è manibus hostium vindicatis, dehinc Monachis atque Monasterijs passim reformatis, & Ecclesijs per Vrbem præclarè restitutis. Postea converso ad iuvandum totum Christianum orbem studio, tria Rome Concilia coëgit, pijssimumq; SS. Imaginum cultum religiosissimè asseruit, & contra Orientales acerrime defendit, Leonemque Imperatorem Iconomachum pro scelere constantissimè corripuit, & comminanti exilium ac fortunam Martini Papæ, his ipsis, alia inter verba, rescripsit: *Atque utinam DEI munere nobis contingat, ut per Martini viam incedamus, tametsi ob plebis utilitatem vivere volumus & supervivere &c. Verumtamen per Dominum te obsecramus, à juvenilibus & puerilibus factis avertere. &c.* Alijs item litteris datis, sed & legatis missis, eundem ad obedientiam adducere conatus, nihil profecit, Legatis etiam ad carceres damnatis & mori compulsis. Luitprandum Longobardorum Regem, qui suadente Leone in necem ipsius cum Exarcho conspiraverat, & jam cum exercitu in campo Neronis confederat, pari qua Leo Magnus Papa Attilæ Regi occurrerat constantia, eidem ultro obvius, adeo flexit commovitque ut ad ejus se pedes non modo prosterneret, & neminem à se lædendum ,pmitteret, verum quæ indutus fuerat arma & ornamenta, ante corpus Apostoli poneret, & exarcho veniam impetraret, eam non solum facilè concedente Gregorio, sed juratissimum hostem, auxiliaribus etiam copijs juvante. Contumacem exin Isauricum jmp. & Hæreticum, Anathemate execratus, Romanos Italosq;, quos eousque in officio pessime de se meriti Imperatoris continuerat, ab ejus obedientia absolvit & ab eodem recedere fecit. Multa præclare instituit, eaque inter, illicita cum primis conjugia toto orbe proscripsit & tandem meritis gravissimis ditissimus in cælos evolavit A.C. 731. cujus sanctissimum nomen, anniversariæ memoriæ cultu in ecclesia perseverat: *Cujus si scripta,* inquit Card. Baronius, *extarent, resque ab eo gestæ, diligentius scriptis mandatæ essent, Gregorio magno, haud minorem æstimares &c Ex Anastasio Biblioth. Platina, Panuino Hieronimo, Plato, Trithemio, Iepesio, Cajet. Marchesio, Corn. Margarino, Baronio, Bisciol. Ciacon &c.*

Patientia & Clementia.

Eius merita

Moritur 731.

Eius desiderium

Reate S. Stephani Abbatis miræ patientiæ viri in cuius transitu ut refert S. Gregorius Papa, Sancti Angeli, cæteris etiam videntibus, adfuerunt. *Mart. Rom.* Stephanus alias inter virtutes, rerum inprimis omnium generosissimo contemptu excelluit, paupertatis incredibili studio, & rarissimo patientiæ exemplo præstantissimus. Cuius insigne illud, cum invidiæ spiritu agente, Scelestus quidam Fratrum horreum statim post messem injectis ignibus inflammasset, spemque totius anni evertere hora una ausus esset, adeo Stephanus suo fratrumque suorum tanto damno motus non est ut solum incendiarij peccatum deflevisse memoretur. *Ex libro 4. Dial. S. Greg. Petro de Natal. &c.* *S. Stephanus Abb.*

Eodem die depositio S. Stephani Abbatis, Grandimontensium Institutoris. de quo ob concursum festorũ die sequẽti. *Stephani Abb.*

In

S. Vvulfridus monachus.

In Anglia B. Wulfridi Monachi. Is in Strata florida floridiſſimo Ciſtercienſiũ noſtrorum Monaſterio, S.P.N. Regulæ ſe devovens, maximis progreſſib⁹ ad apicem perfectionis enixus, raris atque admirandis â Numine gratijs illuſtratus eſt adeo ut abſentia non ſolum, quaſi præſẽs intueretur, verum intimas etiam aliorum cogitationes, nec non tam vigilantibus, quam dormientibus immiſſas tentationes perſpiceret & diſtincte recenſens, remedia inſuper, quibus eædem diſſiparentur miniſtaret; ita quidem, ut multi è fratribus, purioris vitæ ſanctimoniam exhortationis ejus provocati potentia æmularentur. Eventura multa prædixit, varijsque ac jucundis revelationibus frui meruit. Verſum ſolemnis Cantici Benedicite &c *Benedicamus Patrem & filium cum Sancto Spiritu &c.* inſigni quadam cum pietate ac devotione recitanti, viſus Angelus carbonem ardentiſſimum ac lucidiſſimum duobus digitis è thuribulo tollere, inque os ejus anhelitum attrahentis injicere, qui per totum corpus eius deſcendens, omnia interiora ejus ſuaviſſimo ardore ſuccendit; ita ut ex ſcientia dicere poſſet cum Propheta: *De excelſo miſit Dominus ignem in oſſibus meis*. Qui proin ardorem *carbonis deſolatorij*, in eo vitia conſumentis ferre non valens, pallidus & exſanguis in terram corruit, indeque delatus in infirmitorium, tribus diebus ibidẽ ſive voce ac motu, tanquam mortuus permanſit. Fuit, uti Angelis familiaris, ſic dæmonibus formidabilis, & tandem meritorum inſignium præſtantia & copia locuples, ad præmia æternitatis tranſivit. *Barn. de Montalbo, Hiſt. Eccl. Angl. Chryſoſt. Henriq. Annal. noſtr. Bened. &c.*

Mira Viſio.

Angelis familiaris.

S. Ermenil. da R.

In Britannia S. Ermenildæ Viduæ, ſanctimonialis lectiſſimæ. Hæc Regio orta genere, genus ipſum longè ſpectatiore ſanctitate illuſtravit. Patrem habuit Ercõbertum, matrem Sexburgam Cantiæ Reges, à quibus Wilferio Merciorum Regi copulata, poſt mortem mariti, ad nuptias longe digniores aſpiravit, & taſtidito terreno Regno cæleſte exambiit; Ordinem S.P.N. in Eligenſi Cœnobio profeſſa, ubi matris ſuæ Sexburgæ fœminæ ſanctiſſimæ ejuſdem loci Abbatiſſæ, novo partu & jam gemino filia, ſanctitatis & propoſiti æmula, eidem poſtea in regimine Cœnobii ſuccedere meruit, parique felicitate Vereburga item filia, novo ſimiliter partu regeneratâ, plena ſanctitatis hâc demum die ad ſupera emigrans, ſanctorum poſtea albo adſcripta eſt. *Ex div. rer. Angl. ſcript. & Annal. noſt. &c.*

S. Petrus Epiſc.

Vercellis in Inſubria S. Petri Epiſcopi eo nomine ſecundi, Hic Vercellenſis patria, & pro meritis creatus Epiſcopus, etſi Monaſticen profeſſus non ſit, ipſo tamen in Epiſcopatu Monachum geſſit, cor unum & anima una cum S. Bononio noſtro Abbate Locedienſi. Hic Petrum in peregrinatione Hieroſolymitana à Saracenis captum, & miſererè habitum, cum pro ſua charitate eximia in afflictos omnes, liberaſſet, Petrus reverſus in patriam prius non acquievit quam Bononium Hieroſolymis accerſitum penes ſe haberet, quocum deinceps ita vitam inſtituit, ut quantum à Pontificio munere vacaret, tantũ temporis Bononio tribueret, cumque ipſo in ſacris exercitiis & Colloquiis aſſiduè verſaretur. *Ex Offic. Eccl. Vercell. Car. Sigonio. Phil. Ferrar. &c.*

SS. Haymo & Veremundus.

Apud Medam in territorio Mediolanenſi SS. Haymonis & Veremundi Confeſſorum. Hoc nobile par fratrum, patre Illuſtri Turbigij Comite, è familia celebri Coriorum ortum, cum inter venãdum à duobus apris, in ſupremum vitæ diſcrimẽ adducti, haud procul à templo quodam S. Victoris Mart. in lauros evaderẽt, apri vero arbores ſuffoderent, ad vota converſi, ſub nomine Divi ejuſdem Monaſterium condere promiſere; apris quamprimum inde ſe proripientibus. Proin voti rei, illuſtre ibidem Virginum ſub Regula S.P.N. Cœnobium coſtruxerunt, quin & ſe quoque ipſos Numini ſacrantes, ſervitio illius Eccleſiæ addixerunt, divitiisque ſuis partim in pauperes, partim Monaſterio illi attributis, Converſorum Fratrum æmũlati inſtitutum, ibidem mira humilitate, ſed & vitæ rigore ſeſe quotidie Domino hoſtias immolarunt, jejunio inprimis & orationis ſtudio addicti, præter quotidianam victus parſimoniam tribus in hebdomade diebus pane tantummodo & aqua contenti, humi cubantes, & cilicio induti, donec denique poſt tot vitæ hujus labores ad quitem patriæ æternam vocarentur, ſub A.C. 790. in eadem Eccleſia tumulati, quorum merita miraculis quoque comprobata ſunt, Abbatiſſa à medicis deſperata, & altera quadam moniali apoplexiâ prodigioſe liberatis; infante item immature in lucem edito, atque mortuo ad vitam revocato, cui ob id ipſum in Baptiſmo Veremundi nomen fuit impoſitum. *Ex officio illorum, Phil. Ferrar. Annales noſt. &c.*

Converſi.

Moriuntur 790.

Apud

Apud Ratenſe Cænobium, prope Bracaram Auguſtam Portugalliæ Metropolim S. Stephani Abbatis, qui cum S.P. Benedicti cucullum induiſſet, & in ipſo Monaſterij clauſtro Vitam conſumaſſet mirabilem, poſt Abbatialia onera, & aſſiſtentiæ in Concilio Toletano tertio honorē, plenus facinoribus inclytis, & admirabili Virtutum dives ſarcina, ad gloriam diu deſideratam properavit. *Mart. Hiſp. S. M. Maxim. &c.*

S. Stephanus Abba.

B. Aleydis. In Germania B. Aleydis cognomento Pœnitentis, quæ poſt inhoneſtam vitam quam in ſæculo duxerat, ad Chriſtum converſa, rigidiſſimam, & verè pœnitentem vitam inſtituit, & S.P.N. BENEDICTO ſub Ciſtercienſium Reformatione in Monaſterio Lanckuvade nomen conſecrans, glorioſiſſimas de communi hoſte, qui eam horrendis apparitionibus, à pio propoſito revocare nitebatur, victorias obtinuit. & præmium perſeverantibus promiſſum aſſequuta eſt in felici æternitate. *Ex B. Cæſar. Heiſterb. Menolo. Ciſt. Henrig. &c.*

S. Euſtochi. Patavii apud S. Proſdocimum obitus B. Euſtochiæ ſanctimonialis, quæ ex Monachæ ſacrilego partu, ut roſa ex ſpinis efloruit. cæterum etſi in cucullo vitam quam ſanctiſſimè inſtitueret, permiſſione tamen optimi Numinis, ad illuſtre patientiæ exercitium, à peſſimo dæmonio ad extremum uſque vitæ diem, miſere fatigata, invicta animi æquitate, confuſionem & ærumnas omnes conſtantiſſime ſuperavit. Tantus in hac Virgine mundi contēptus fuiſſe legitur ut cum audiret Venetiis Regias nuptias Catharinæ Corneliæ, vulgo Cornariæ, ſororis Reginæ Cypri tanto apparatu & ſplendore, quanto vix quiſquam meminerit, inſtitui; ſubridens dixerit: *Aerumnas luctumque meum, & dolores quibus aſſidue premor, omnibus illis gaudiis & voluptatibus non commutarem*, pro certo aſſerens, ſe in vita hac malle cum Chriſto & pro Chriſto, angi graviſſimis corporis cruciatibus, quam immenſis huius cemodi mundi gaudiis brevi, cum aliquo animæ detrimento potiri. Mortua eſt feliciſſime A.C. 1469. è cujus tumulo limpidiſſima aqua ſtatis quibuſdam diebus ſcaturire cernitur, qua hauſta innumeri pene mortales, à graviſſimis ægritudinibus liberati, prodigioſe convaleſcunt. *Ex Arn. Duac & Annal. noſt. Bened.*

Entgumena uſque ad obitum.

Obijt.

Aqua prodigioſa.

In Hiſpania, obitus Ven. Patris Bernardi de Eſcobar Abbatis Montis Sion, qui viſionibus & ſanctitatis ſignis celebris in Domino requivit. Hic Toletanus Patria, Iuris Canonici & Theologiæ Doctor, Hebræi & Græci idiomatis callentiſſimus, Arithmeticus inſignis, aliiſque naturæ & ingenij dotibus inſtructiſſimus fuit. Monachum in Regio B.M.V. de Bona valle Cænobio profeſſus, omni virtutum genere, ſed manſuetudine in primis atque affabilitate adeo enituit, ut charum ejus nomen univerſis eſſet, ſed & tantum exemplo ipſe efficeret, quantum potentiſſimus verbo nunquam effeciſſet. Abbas Montis Sion, & ſanctiſſimæ illius Congregationis Viſitator Generalis creatus, munere ſuo præclarè functus, plurimum de univerſis meruit, exemplar ipſe omnis Religionis & diſciplinæ Cænobialis. Exacta ætate ſenex tanto labore exſolvi petens & Chori onere liberari, ad Bonæ vallis monaſterium miſſus eſt; in quo velut ſolitudine vivens, adeo ſolis animi negotijs ſe totum addixit, ut carnis plane oblitus videretur. Mortuus eſt A.C. 1606. hac ipſa die; cū poſtridie ad templum deduci & confeſſione peccatorum peracta ibidem Sacroſancto Chriſti corpore refici petiiſſet. Apparuit non multo poſt obitum Ven. P. Iuſto Matienco eximiæ pietatis Monacho eumque ad cæleſtem gloriam invitavit. *Ex Faſcic. Sanct. Ciſt. & Menol. Chryſoſt. Henriq. ac Benedicto noſtro Redivivo &c.*

V. Bernardus Abbas.

Fit Generalis Viſitator

Moritur 1606.

Herbipolis S. Chiliani Epiſcopi & Martyris, cujus Martyrium 8. Iulij plenius recolitur. Meminit autem ejus hâc die Galeſinius, forte ob quandam Sacri ejus corporis elevationem. Arnoldus Vvion &c.

S. Kilianus.

Andegavis, S. Licinij Epiſcopi Venerabilis ſanctitatis viri, qui è Monaſterio pro vitæ meritis extractus ad Cathedram poſt Audoënum inſigne Eccleſiæ illi ornamentum egregiâ vitæ ſanctitate addidit, & poſt multa Virtutū exempla populo præbita ex hâc vita migravit A.C. 631. *Ioan. de Bourdigne, Claud. Rob. Hugo Menardus &c. quem fruſtra Baronius e numero Epiſcoporum Andegavenſium expungit, & cum Licinio Turonenſi, qui anno 50. clarnit, commiſcet, imo eundem facit.*

S. Licinius Epiſcopus.

XVI. CA

XIV. Februarii. C.

S. Antoninus. APud Surrentum S. Antonini Abbatis, qui Monaſterio Caſſinenſi à Longobardis devaſtato, in Solitudinem ejusdem urbis decedens, ibidem ſanctitate celebris obdormivit in Domino: cujus corpus multis quotidiè miraculis, & præſertim in liberandis energumenis effulget. *Mart. Rom.* Antoninus in Picentinis ortus, Monaſticen Caſſini amplexus eſt. Inde everſo à Longobardis Cœnobio Stabias venit, ubi acceptus perhumaniter à Catello Epiſcopo, eum ita deinceps ſplẽdore ſanctitatis attinuit, ut cum diſcedere pararet, & vero etiam diſcederet, Epiſcopus non ſolum officij cauſa abeuntem proſequeretur ſed & cohabitare eidem in ſolitudine dulce haberet, ubi Divo Michaeli Archangelo, qui utrique apparuerat, Sacellum in quo ſacris operarentur uterque ædificarunt. Antoninus poſtea Surrenti Abbas poſtulatus, admirabili prorſus ſanctitate omnes percelluit, & mirifico vitæ exemplo, multos Chriſto lucratus, provinciam demeruit. Struxit ibidem templum S. Martino Caſinatum Tutelari Turonenſi Epiſcopo ſacrum, in quo æternuum manuũ ſuarum monimẽtum Paſſionem Dominicam ſuammet arte in marmore exſculptam reliquit. Obijt A.C. 625. innumeris deinceps clarus miraculis, quæ inter furem in ſua Eccleſia mirè retinuit, cum tota nocte per illam errans, exitum non reperiret. *Ex moni. Caſinatum Cajet. Marches. Phil. Ferrar.*

S. Michael apparet.

Obiit 625.

S. Conanum. In Maiore Britannia Natalis S. Conani Abbatis Helluenſis, qui cum Cœnobio ſuo aliquandiu utiliſſime præfuiſſet, & diſcipulos ſuos ad mentẽ S. P. N. BENEDICTI & placita conformatos ſtrenuè exercuiſſet, Zelo accenſus Apoſtolico, Orchades Inſulas Chriſti Regno adjiciendas ſuſcipiens, nullis parcens laboribus, oppida & vicos pedes obire non deſiit, & inſuperabili patientia moleſtias omnes ſuperans, de populis illis immortaliter meruit: & ſolida omnes pietate inſtituit, mirè in omnes beneficus, præcipuè in pauperes, ita ut verè Pauperum pater diceretur. Deceſſit vir Apoſtolicus anno ſalutis 640. inter præcipua Britanniæ ſidera numerandus. *Ex Vita, & diverſ. rer. Scot. Script.*

Vir Apoſtolicus.

S. Stephanus Abbas. In Monaſterio Grandimontẽſi S. Stephani ejuſdem loci Abbatis. Hic Arverniam patriam, parentes genere & virtute nobiliſſimos, patrem Stephanum habuit, Mureti oppidi Dominum (à quo uſque hodie celebris familia Mureta.) qui duodennem etiamnum filiolum, S. Miloni noſtro Beneventi, Archiepiſcopo comẽdavit, à quo puer Monachicis diſciplinis, ac liberalibus artibus adeo excultus eſt, ut admirationi omnibus eſſet, & puerili ætate magna aggreſſus, inediæ orationis magnarumque virtutum exercitijs exercitatiſſimus haberetur. Mox Monachicæ vitæ etiam eremiticam conjungens, in vicinam Benevento ſolitudinem ſeceſſit, & corpuſculum ſuum duriter habuit. Inde in Aquitaniam deveniẽs, in Mureto mõte conſedit, ibi DEO ſe ſerviturum omni tempore ſpopondit, & tugurio è virgultis conſtructo, DEO ac DEIparenti ſe devovens, rigidiſſimum corpori bellũ indixit, quod novus jam Chriſti miles, lorica ad nudum ferrea obarmavit. Panis ei obſonium, potus aqua, lectulus nudæ tabulæ, veſtes viles & leves, quas nullo calore minuebat, nullo frigore augebat. Contẽplationis atque orationis ſtudio ita rapiebatur, ut vix ab eo avocari poſſet, ejuſque dulcedine quaſi extra ſe factus, frequẽter biduum ſeu triduũ, omni cibo corporali prorſũ abſtineret. Confluentibus poſtea multis, qui ejus Magiſterium exambibant, quam rigidus ſibi, tam facilis aliis extitit, quos non tam verbo quam exemplo, ad ſtudiũ perfectionis efficaciſſime concitavit. Fuit potentiſſima, & ſtupenda plane vis orationis ejus, qua multos, invitos licet ac reluctantes, è profundiſſimo vitiorum cœno vindicavit, & ejurato inſuper ſæculo, Monachos effecit. Tulit indignius miram ſociorum converſionem, miles quidẽ genere nobilis, ſed abiectiſſimus vita, qui tamen indigno nimis metu, idipſum ſibi metuens, ne converteretur, omnia malle atque aggredi auſus, ad humilia & ſceleratiſſima converſus vota, pudẽda flagitatione Stephanum ipſũ pertentare nõ veritus, virum ſanctiſſimum ſic compellavit: *Obſecro te ſerve Dei, noli pro me DEVM deprecari, nam quoddam peccatum in tantum diligo, quod nullatenº illud velodiſſe, vel relinquere volo, quia ſi pro me rogaveris, ne hoc mihi contingat timeo. Tuis ergo orationibus aliis auxiliare, mihi vero minime.* Doluit tanto magis dementiam hominis Stephanus, & proin cum ſuis in preces magis effuſus quam primum, & ſupplex pro obſtinato Numinis clementiæ, diſcedentem illum

Ejus vita rigor.

Vis orationis ſtupenda.

Impia oratio cujusdam.

& jam digreſſum, adeo potenter evicit atque emolliit, ut reverſus ad Monaſteriũ, & ad pedes Stephani provolutus, terram lachrymis rigans, cælũ ſuſpirijs penetrãs, ſtultitiam ſuã fateretur, peccati enormitatem deplorans, & à quo priusquam divelli ſe pateretur mori decreverat, in conſpectu omnium illud ipſum deteſtatus, ſeſe deinceps dimiſſurũ atque execraturum ultro polliceretur. Neque minus ex eo quod ſubjicimus, prodigioſa precum ejuſdem virtus ac potentia deprehenditur: cum in ſpiritu cognoſcens, quendam Cænobii ſui amicum & fautorem præcipuũ, à prædonibus quibuſdã per inſidias captum, fuſis ad DEI parentem precibus, ſtupẽdo miraculo illud effeciſſet, ut qui captus fuerat, ſolutiſſimus; ii autem, qui ipſũ ceperant, una cũ proditore, vinculis prodigioſe ligati, mira quadã virtute, ad portam Cænobii ſiſterentur. Quod prodigiũ cũ à Fratre Cænobii Portario, diſcipulos tunc inſtituenti Stephano nunciaretur, adeo nihil mutationis vultu præ ſe tulit, ut inſuper, diſſimulato quod tam prodigioſe agebatur, etiam ſermonem continuaret, & ad tantæ rei inſolentiam non prius, quã aſſueverat, ſermoni finem imponeret; poſtea autem amico gratulatus libertatẽ, reos ſic vinctos manu propria ſolveret, & ſerio pœnitentes domum remitteret. Continuum ac perpetuum illud miraculũ fuit quo omnes quicunque cum viro DEI familiare colloquium inſtituiſſent, admirãdam cæleſtis odoris fragrantiam è ſacro ejus corpore emergere atque nares afflare perciperent; ita quidẽ ut in animos ipſos influens, mire ad imitationem tanti magiſtri univerſos accenderet. Fuit paupertatis præcipue ſtudioſus, cujus amorẽ ſuis quam diligentiſſimè inculcabat. Vnde cũ jam moriturum anxii interpellarent: *Sanctiſſime Pater, quamdiu tecũ fuimus, nobis pro amore tuo neceſſaria præſtitit DEVS, ſed poſt mortem tuã quomodo vivere peterimus?* Digno ſermone puſillamines ſolatus, ita reſpondit: DEUM *ſolum vobis relinquo, cujus ſunt univerſa, cujus etiam amore cũcta pariter, & voſmetipſos reliquiſtis. Si amando paupertatem Chriſto adhæſeritis, ipſe prudentia qua gubernat omnia vobis largietur, quod noverit expedire. Si vero, quod abſit, amando temporalia ab eius amore receſſeritis, noto vobis, unde adipſum expugnãdum exſurgatis, relinquere, &c.* Humilitatis inſuper ſtudio tantopere excelluit, ut cũ tot Monachòrũ pater & magiſter exiſteret, Preſbyteratus tamẽ ordinẽ minime admittere conſentiret. Decelſit octogenarius, cum totos 50. in monte Mureti exegiſſet, quo ipſo tempore mors ejus & gloria, multis, mirabili modo eſt revelata. Cũ a Religioſi D. Auguſtin. ſtatim poſt obitum ejus, quæſtionẽ diſcipulis de monte Mureti moverent, & ad ſe pertinere audentius contenderent, illi autem eiici quã contendere mallent, re numini cõmendata, inter ſolẽnia eam ipſam ob cauſam ſacra, cæleſti voce admoniti: *In Grandimonte, in Crandimonte, in Grandimonte*, ad eũ illico locum cum Sanctiſſ. Patriarchæ ſui corpore demigrarunt. Claruit deinceps Stephan. admiranda miraculorũ gratia, & tanta quidem, ut ſucceſſor ab nimio concurſu mortalium, inquietem nimiam Cænobio metuẽs, accedens ad ſepulchrũ S. Patris his verbis illum affari non vereretur, quę ipſa pro rei raritate ex ipſomet vitæ auctore tranſcribim°: *Serve Dei*, inquit, *tu oſtendiſti nobis paupertatis viam, & toto conamine docuiſti nos per eam incedere. Nunc vero arcta via ad latam & ſpacioſam tuis nos vis miraculis revocare? Et qui prædicaſti ſolitudinem, nunc in ſolitudine fora & nundinas vis congregare? Non curioſitate ducimur, ut mirãcula videre velimus. Sanctitati tuæ ſatis credimus. Caveas igitur, ne de catero ea miracula facias, quæ tuam extollant ſanctitatem, & noſtram humilitatem deſtituant. Non ſic tua provideas laudi, ut noſtræ ſis immemor ſalutis. Quod ſi aliter feceris, tibi dicimus, ut per obedientiam quam tibi promiſimus, conſtanter aſſerimus, oſſa tua hinc extrahemus & in flumen ſpargemus &c.* Mira prorſus interpellatio! ſed multo magis miranda tanti Magiſtri, exhibita diſcipulo obedientia & reverentia. Paruit, & ex eo tempore edere miracula deſiit, magnoque occurſu & inquiete Cœnobium liberavit. Fuit amantiſſimus Admirabilis Matris, cujus ope nixus nonnullos à peccati conſuetudine liberavit adeo deditus orationi cum incredibili ſui humiliatione, ut genuflexiones innumerabiles per diem & noctem faciendo, terrãque deoſculando, manibus ac genibus callos in modum cameli contraxerit, naſumque etiam in obliquum curvaverit. Vir per omnia admirandus. Obijt A. Ch. 1126. *Ex monim. Grandimont. & Vitæ ejusdẽ. Item ex Carolo Sauſs. Iepeſio, Iac. de Vitriaco, Anton. Florent. Breviario Monaſt. Arn. Duac. Hug. Men. Ephemerid noſtr. Marianobened. & Annal. Ord. &c. Notandum autem ex Bernardi Guidonis Chron. S. M. & Appendice Fuldenſis ad Martinum Polonum, multo ſerius Stephanum vixiſſe, quam nonnulli contendant, & ſæculo primum undecimo vita exceſſiſſe, quod*

Prodigioſa precum vis.

Stupenda res.

Continuum miraculum

Legatum felix.

Vox cæleſtis

Prohibetur facere miracula.

Obiit. 1126

Digitized by Google

quod nimis quam redditur manifeſtum, ſi ritè totam ejus vitã expendamus, quem nonnullis nimis mature ſuſtulerunt, quos nos olim ſequuti ſumus.

S. Cellatus Epiſcopus

In Hibernia natalis S. Cellaci Epiſcopi & Confeſſoris, magnæ ſanctitatis viri qui poſt probationem Cænobii diuturnã, & parendo & imperando probatiſſimus, ab Abbatiali lituo ad infulas Põtificias aſſumptus, ad Converſionem gentiũ toto animo converſus, & Merciorum atque Lichefeldenſis Epiſcopus ordinatus, fidelem atque induſtriam operam ſuam toti Eccleſiæ comprobavit, & longè lateque excurrens, memorabilique laborans Zelo & fructu Anglo-Saxonum Apoſtolus celebrari meruit. Claruitque anno Salut. 660. *Ex diverſ. rer. Britann. ſcripto. Annal. noſt. Benedict. &c.*

Apoſtolus.

S. Gibertus Abb.

In Monaſterio Luxovienſi S. Giberti Abbatis & Martyris. De hoc ita Trithemius: Gilbertus (aliis Gibertus.) Abbas Luxoviẽſis Cænobii, vir Deo devotus & multum religioſus, poſt diuturna monaſticæ paleſtræ certamina, ut cũ multimoda laude veniret ad Dominũ à paganis occiſus, Martyr tranſivit glorioſus ad vitam. *Ex libr. Illuſt. Ord. &c.*

S. Richmirus Abb.

Cenomanis S. Richmiri Abbatis magnæ ſanctitatis viri. Hic è pago Turonico non mediocris notæ parentibus natus eſt. Monaſterium prope *Incondita* cum ſtruxiſſet, & nonnullos ſub S. Regula noſtra Monachos congregaſſet, Egilberti Cenomanenſiũ poſtea Epiſcopi fama illect°, ad ipſum ſe cõtulit & ab eo locũ cõdendo cænobio alium expetiit. Locupletẽ cum ille offerret, ſtudio paupertatis recuſavit, quo permotus Egilbertus, & copiam loci cujus libet eligendi fecit, & ſacerdotem ipſũ ordinans, facultatem inſuper verbi Divini prædicandi conceſſit. Igitur prope fluviũ Lid piſcibus fertilem, alterum Cænobiũ ſtruxit. Poſtea tertium prope fluviũ Gundridum exædificavit, ad cujus adventum fõs vicinus ſolito largius cœpit fluere. Eo loco Monachos 40. paulo poſt cõgregavit, quos ad SS. Regulæ præſcriptum vivere, non tam verbo, quam exemplo docuit. Claruit frequentibus miraculis: cæcũ ſigno crucis illuminavit; paſtorem à vipera læſum mortis periculo eripuit; Silvanum Monachum biennio quartana laborantẽ, & penè deſperatũ prodigioſè ſanavit; Dodonem item Monachum oculis captum reddita videndi facultate mirè curavit. Ad urbem Cenomanicam veniens, cum carceres præteriret, ſtipemque captivi rogarent, ſigno Crucis feras & cõpedes rupit, & libertati vinctos reddidit. Clã inde reverti cum conaretur, ab Vrbis Epiſcopo retentus, S. Albini Cænobio præfectus, & Sacras Virgines curare juſſus & coactus eſt ubi ſanctimonialem ob gravem puſtulam à medicis deploratam, ſolo ſalivæ cõtactu liberavit. Fuit laboris amantiſſimus & obſervantiſſimus ſacri rigoris, vili cibo ac veſtitu contentus, claruitque ut vivus ſic mortuus plurimis miraculis. Floruit ſub Theodorico Rege Clodovæi II. filio. ſub A.C. 665. circ. Ex lib. 2. obſerv. Hug. Menardi &c.

Cænobium non vult opulentum.

Miracula

SS. Euſtaſia & Febronia.

Papiæ SS. Eufraſiæ & Febroniæ Virginum. Hæ Aiſtulphi potentiſſimi Longobardorum Regis in Italia filiæ, faſtiditis ſæculi pompis ac deliciis, uno ardore converſæ in Cænobio SS. Omnium Papiæ, quod hodie S. Marini dicitur, quodque in ipſarum gratiam Rex pater conſtruxerat, eodem inſpectante, & ſtupente populo, regalia ornamenta abjecerunt, & cucullũ indutæ humillimas ſe Chriſto ancillulas devoverunt; in quo ſumæ demiſſionis rariſſimo exemplo, & ſanctitatis cumulatæ meritis, ad Regũ Regis amplexus & thalamum evocatæ ſunt poſt an. circiter 756. quarũ Sacræ Reliquiæ ibidẽ religioſe aſſervãtur. *Iac. Guala &c.*

Mortuæ. 756.

B. Cornelius Mart.

Ziriczeæ apud Zelandos paſſio B. Corn. Poldermãs, Prioris ibidẽ; qui ab Hæreticis graviſſimas perpeſſus injurias, ac demũ interemptus coronã Martyrii promeruit. Is Monachũ priusin S. Salvatoris Antverpiæ profeſſus inde Ziriczeã miſſus & Prior ordinatus, ſingulari pietate & prudentiâ Monachis præfuit. Collapſa autẽ in partibus illis Religione orthodoxa, & Eccleſiaſtica authoritate in præceps ruente, Mõachis fere õnibus, vel occiſis, vel inde profligatis, Cornelius nihil furore hoſtium territus, mirabili cõſtantia in ſuo Monaſterio perſeveravit, & mori potius, quam Religionem mutare, ſeu locum deſerere conſtituit. Quare Hæretici in furorem verſi, præferoci impetu in ipſum irruentes, ipſa S. Valentini Martyris die inſignem Chriſti pugilem inhaniter mactarunt A.C. 1572. *Arnold. de Rayſſe, Aub. Miræus, Eaſcic, SS. Ciſt. Henriq. &c.*

Occiſus. 1572.

B. Guilhel. Olivet.

In Hañonia depoſitio B. Guilielmi Olivetani Cænobii Cõditoris, qui Angelica admonitione edoctus, eremũ adiit, ubi à Chriſto, & glorioſa ejus Genitrice, nec non Sanctis Angelis frequenter viſitatus, ad ſummam perfectionẽ aſcendit & dæmones, à quibus importune vexabatur cõfuſos & victos fugavit. Evocatis demũ Sacræ Ciſtercienſis Reformationis Virginibus,

Cænobium de oliva ipſis condidit, ſeque Regulæ noſtræ Legibus ſubdens, & vitæ rara ſanctitate, & miraculorum illuſtris gloria, ibidem ſancto fine deceſſit. *Arm. Raiſs. qui tamen* 10 *Febr. meminit & Chryſoſt. Henr. hac die. alii. & nos prolixius* 4. *C. Mart.*

XV. CAL. MARTII.

XV. Februarii. D.

S. Fauſtus diſc. S. P. N. IN Monaſterio Caſinenſi, natalis S. Fauſti, diſcipuli S. P. N. BENEDICTI, qui inter primos Magni Patris filios, maximorum prodigiorum, & admirandarum virtutum inſpector, ſacro vitæ rigore, & primævo ſanctiſſimi Inſtituti fervore benè excoctus, ob probatiſſimam animi puritatem, & inculpatam morum ſanctitatē, Admirabili Patriarchæ plurimum charus extitit. *Eius genus.* Fuiſſe autem è celebri Fauſtorum Aniciorū familia, haud vero abſimile eſt, & ex iis ipſis, de quorū parentibus ſcribit magnus Gregorius; *Cæpere etiam tunc adeum Romanæ Vrbis nobiles & religioſi occurrere &c.* etſi Fauſtus ipſe dum oblationis ſuæ meminiſſet, Nobilitatis mentionem minime faciat. Ipſumet audiam⁹: Cum à parentibus meis omnipotentis DEI ſervitio nutriendus ſecundum Regularis normā Inſtitutionis, ſeptennis B. BENEDICTO, in ejus ſanctiſſimo Cænobio &c. traditus fuiſſem &c. poſtquam annos puerilis ætatis emenſus ſum & uti jam liberæ facultatis cœpi permiſſione, ex integro me pro viribus & ſcire, Monaſticæ mancipavi obſervationi, adeo, ut ne momento quidem à viſione Beatiſſimi ac Sanctiſſimi BENEDICTI diſſiungi ullo modo vellem, ſed ſēper ejus Deo placita & hominibus imitāda inſtrui doctrina, ac radiantib⁹ ædificari exemplis, ardentiſſimo deſiderabam amore, Cernens itaque Beatiſſimus Pater me per omnia ſaluti propriæ & regulari inſtitutioni operā dare, multis ſæpiſſimè argumentationibus, propoſitum animi mei niſus eſt experiri, etiam de his quæ ipſe homini impoſibilia ac importabilia eſſe ſciebat. *Mire probatus.* Sed ubi per gratiam omnipotentis DEI, me paratiſſimum atque promptiſſimum ad omne, quidquid illud erat aggrediendum ac tentandum, ſive etiam perferendum eſſe pervidit illico ſpecialius præ cæteris, obſequiorum meorum uti ſervitiis cœpit, meque arcanis quibusque & nulli pene ab eo, ut aſſerebat ante prorſus creditis, paterno affectu inſtruere. Vnde factum eſt, ut cum Beatiſſimo Mauro, me ad partes dirigeret Galliarum, quo illi aliquod ſolatium mea præberet cohabitatio &c. Hucuſque Fauſtus ipſe, ex quo ſatis æſtimes, tanti ab ipſomet Archiduce noſtro æſtimatum, tantopere per omnia probatum, tantum tanti Abbatis Mauri ſolatium & adminiculum. A morte autem Mauri, cum B. Bertulpho ejus ſucceſſori fideliter adſtitiſſet, eo quoque mortuo ad Caſinates ſuos Romam & ad Laterani Cænobium concedens, eorumdē rogatu vitam S. Mauri accurate deſcripſit, *& tam Orientis quam Occidentis* Monachis dedicavit. *Orientis Monachi noſtri* Romæ autem, omnium S. P. N. diſcipulorum ultimus, quin & Orbi ſuperſtes, ad decrepitam uſque ætatem & ſpectaculo fuit & admirationi, Magno etiam Eccleſiæ Doctori familiaris, cujus ipſe Fauſtus ejuſque Dialogorum in ſcriptis ſuis meminit. Produxit autem ætatem ad uſque Bonifacii IV. tempora, cui exemplar Vitæ S. Mauri obtulit, & ut annis grādævus, ſic meritis maximus, in Lateranēſi Cænobio ſanctiſſime obiit & ſepultus fuit. *Ex ipſomet Fauſto. Andrea Bamberg. Trithem. Iepeſio, Conſt. Cajet. Mauro Marcheſio &c.*

S. Berectus Abbas. In Britannia Natalis S. Berachi ſive Berecti Abbatis, qui ſub initia illatæ in Hiberniam & Scotiam Sanctiſſimæ Regulæ, & mox admirabili Religioſorum plauſu & gratulatione ſuſceptæ, ac deinde per Hibernos & Scotos tota Germania & Gallia mirifice propagatæ, inter ſpectatiſſima ſydera floruit; & cum de Ordine noſtro, tum de ampliſſimis provinciis plurimum meruit. Is genere nobilis, ab ipſa infantia, Numinis prævēntus gratia, quantus cætera futurus ætate erat, prodidit, ipſo, quo natus eſt loco cælitus illuſtrato, cū globus deſuper igneus appareret. Profeſſus Monaſticen ſub S. Cœmgino Abbate, S. Dagæum deinceps Magiſtrum meruit quibus ita ſe probavit, ut à magnis magni fieret, Præpoſitus Cænobii eſſe juſſus, in quo nihil non imitandum aliis cerneretur. Claruit ab ipſa iuventute prodigioſiſſimis miraculis, quæ inter multiplex illud, cum ab Abbate propter occurrentes hoſpites ad molendinum miſſus, à muliere quadam repelletur, ipſe nihilominus tanquam obedientiæ filius frumentū quod attulerat molæ injiceret. *à juventute miraculis claret.* Injecit & grana ſua mulier, ut innocentulo litem intenderet, quæ tamen grandi prodigio, commiſceri non potuere, ſed ſeparatim altera ab alteris effluxere. Non tulit tamen impunè

Digitized by Google

impune mulier tentatam iuvenis innocentiam, cum interea filiolus ejus aquis mergeretur, ipsa ad nuncium seu spectaculum tam triste, simul etiam extincta. cuius necis causam dum qui intervenere Berecto imputarent, & ipsi luentes, loco movere se nequeunt. Sed supplex sancto

Duos mortuos resuscitat.

molitor solvi istos, illos ad vitam revocari impetrat. ut nemo non etiam hodie tantam iuvenis gratiam totus stupens admiretur: certè Dominus molendini miracula audiens, illud dein Monasterio donum dedit, illustre utique rei tam memorabilis monimentum. Quæ vero cætera ætate gessit, ut multa, sic rara etiam fuere miracula ipsa admirabilitate. Ejus imperio terra arida acidulas fudit, & salices poma produxere. Fuitque æternum deinceps idem eo loco miraculum, ut salices poma generarent, tranplantatæ ab illa arbore, ex qua Berectus, puero nobili ægrotanti discipulo suo poma miraculo impetravit. Giraldus Cambrensis oculatus est festis tanto post è salicibus illis poma se vidisse, albentia nonnihil, & oblonga, non tam sapida quam salutaria, atque ideo ab ægris plurimum expetita. Idem Lageniæ Regis

Res mira.

18 mortuos simul resuscitat.

filium, à Noverca lagis evocatis per incantationes graviter impetitum & jam periturum liberat, terra Reginam cum maleficis deglutiente. Iussus divinitus quãdoque cervum qui obvius venerat sequi, ipso tanquam famulo utitur & sarcinulas imponit; ad locum autem quendã delatus, ubi paulo ante duo Regum filii in certamine occubuerant, hos simulque sedecim alios, qui una ceciderant, à mortuis resuscitat. Sic & Fratrem custodem pecorum à nonnullis occisum vitæ reddidit, iis qui occiderant ne effugerent mirè ligatis, ac dein cum pœniterent solutis. Ratiora & illa: cum grandem arborem à loco ad locum repente transportaret, & exsuflans in ignes eas accenderet, tanti à Numine ipso factus, ut nemini impunè esset ipsum contemnere, nedum malum illi intentare: ita contemptus à pueris regis, cum hi loco se movere amplius non possent, rogatus ab aliis, ipsis facile ignovit, & libertati eosdem reddidit. Verum qui occidere ipsum statuerant, vivia terra absorpti graviter & horribiliter luerunt. Illud insigne beneficium, & vix cuiquam mortalium concessum, quod Regulo cuidam Breffenensium meritis tanti viri obtigit; qui cum præter nomen & genus Regiũ, cætera pusillus corpore ac deformis esset,

Deus contemptum ejus ulciscitur.

rogans remedium, & cucullum viri sancti indutus, dum in gremio ejusdem somnum capit, horam interea totam pro ipso DEV Morante Berecto, mirè mutatur, & evigilans procero corpore & regia elegans forma consurgit, non minus seipsum miratus, quam famuli, Dominum minime agnoscentes suum, donec miraculum intelligerent, & reapse deprehenderẽt. Claruit vir sanctus sub A.C. 560. & 580. magnus omnino, & patrocinio suo etiam possit plurimum, si ritè colatur atque invocetur. *Ex Vita, Ioann. Colgano. Stepha. Vito, atver sis rer. Britann. scriptor. & Annal. nostr. Bened. &c. Hugo Menardus ponit 24. Febr.*

Rarum miraculum.

Obiit 600

Vasione in Gallia S. Quinidii Episcopi & Confessoris, qui Monasticen in sanctissimo illo Lirinensi Cænobio professus, inde ob vitæ merita ad Vasionensis Cathedræ speculam evectus est, cui æternum honorem egregia vitæ sanctitate concilians, glorioso denique meritis locuples in cælum evolavit. Ejus mortem pretiosam in conspectu Domini, crebra deinceps ad tumulum atque invocationem ejus miracula contestata sunt. Claruit Anno Christi 560. *Hugo Menard. Claud Rob. Ioann. Chenu. &c.*

S. Quinidius.

In Normannia S. Ansberti Monachi & Confessoris. Is in celebri Vticensi Monasterio cucullum amplexus, magnum illum tot mirabilium patratorem, mortuorum resuscitatorem S. Ebrulphum magistrum habuit. Decessit Ansbertus, iuvenili etiamnum ætate cœlo maturus, attamen per absentiam ejusdem Sancti Abbatis sui, sacro, ut vocamus viatico non præmunitus, quem domum reversus Ebrulphus, ad vitam prodigiosissime revocavit, ilque sacra Synaxi refici expetens, mox ut voto potitus est suo, felicissime denuo obdormiens, ad desideratissimas cælestis patriæ delicias, & gaudia sempiterna emigavit. *Ex Orderico Vitali & aliis rer. Anglic. script. &c.*

S. Ansbertus.

In Anglia, Monasterio VVitbiensi S. Ethelfredæ Virginis. Hæc Osuvii Northumbriæ Regis filia, mira generositate blanditias sæculi, aulæ regiæ & paternæ pompas ac delicias aspernata, rigorẽ Monachicum omnibus antetulit, inque Cænobio witbiensi, quod Rex pater ejus cõdiderat DEO se consecrans sanctissimæ vitæ perfectissimum magistrum S. Congyldam Abbatissam habuit, cujus magisterio tantum profecit, ut S. Elfiedæ sorori suæ

S. Ethelfredæ.

Streaneshalcensis Cœnobij Abbatissæ, uti germana carne erat sic & spiritu ac perfectione gemella appareret. Claruit An. C. 760. *Hist. Angl. Polyd. Virg. Arn. Duac. &c.*

Claret An. 760.

S. Blichdehildes.

In Galha depositio S. Blichdehildis Viduæ. Hæc Illustrissimo nata genere, S. Pharaonem Meldensium postea Episcopum, inter Principes Regni spectatissimũ, maritum habuit, quocum insigni & admirando sane plausus mundani contemptu, sæculum deserens, cucullũ amplexa, non minus quam ille egregia sanctitate emituit. Cujus alia inter præclarissimum tactũ memoratur: quando Illustrissimo conjugis pulcherrimi vultus contuendi desiderio denuo succensus Faro, paulum propositi immemor, à prudentissima fœmina piè delusus, cum usque tertio eam adduci imperasset, eo vultus ac vestiũ exquisito squalore ipsi se stitit, ut ejus primùm horrore, mox delecti agnitione Faro penè contabescceret, ac deinceps multo majore studio desideria sua observaret, suspecta haberet, & voluntatem edomaret. Eo & multo alio nomine meruit plurimũ Blichdehildes, & tandem meritis dives ad æternitatis beatissimæ Regnum evocata conscendit. *Ex div. rer. Gall. script. Andr. Bamberg. & Lilus nost. Bened. Gall. &c.*

Pia ars.

S. Ioannes Episc.

In civitate Meldensi B. Ioannis ejusdem loci Episcopi, qui ex Monasterio Ioyaci Diœcesis Senonensis extractus, & ad Cathedram Pontificiam Meldorum extractus, uti Monasterium strenue & multa cum laude rexit, sic sanctis moribus, excellenti doctrina, atque egregiarum Virtutum exemplo, Ecclesiam suam Episcopus ornavit, & amplissimæ provinciæ dignissimè contuluit, tandemq; magno sui relicto desiderio ex hac vita migravit *Phil. Seguin. & Lilus cit.*

In Westphalia B. Gertrudis Reclusæ, sanctitate & Religione celeberrimæ, quã Deus præclaris & frequentibus revelationibus illustravit, & virtutibus, ac multis meritis ornatam, in cœlestem Ierusalẽ introduxit. *Cæsar. Heisterbac. Barn. de Montalbo, Chrys. Henriq. &c.*

B. Gertrud. Reclusa.

In Monte S. Silvestri depositio Ven. Patris Ioannis Baptistæ Monachi Fulginensis, à S. Bernardo dicti. Is genere Nobilis, ortus ex Romandiola, ex Clerico Imolensi sacræ familiæ nostræ Fulginensi adscriptus, in ea Angelicam omnino vitam duxit. Cujus humilitas, patientiam infirmitatibus corporis, & variis eventibus, mirignis præterea obedientia & sui contemptus, cunctis admirationi fuit. In nocte obitus sui, visionem aliquam è cœlo habuisse haud obscurè significavit, unde & eadem nocte mons ille S. Silvestri (ubi Monasterium in quo obiit situm est, distatque ab Vrbe 20. circiter milliaribus) insolite & prodigiosè longè lateque resplenduit; adeo, ut etiam peregrini, qui ad pedem montis transibant, pergentes ad sacram ædem Lauretanam, magno cum stupore ad Monasterium occurrerent, causam tam novæ media nocte lucis, indagantes. Ita novissima hac ætate nostra, nova etiamnum sydera cœlis inseruntur. *Phil. Seguin. Chrys. Henriq. &c.*

V. Ioan. Bapt. Fulginens.

Splendor mirus.

XIV. CAL. MARTII.

XVI. Februarii. E.

S. Tanco Epis. Mart.

IN civitate Werdensi S. Tanconis Episcopi & Martyris. Is genere Nobilis, Nobilitatis ad servitutem Christi demissione nobilior, inter nobilissima Scotiæ sydera plurimum emicuit. Contempto proinsæculo, Sanctissimæ Regulæ nostræ institutis nomen in Amarbaricensi (alijs Armachanensi) Cœnobio consecrans, tantum paulo post vitæ merito & exẽplo profecit, ut celeberrimo eidem Monachorũ collegio Abbas præesse dignissimus haberetur, & summa quidem Cœnobij utilitate eligeretur. Æstimavit, ut debuit, onus humeris impositum meritissimus Abbas, & strenuè pro comisso sibi grege desudans, laboribꝰ suis tantopere Numen demeruit, ut ad gratiam longè sublimissimã, Apostolatum scilicet in gentibus, & Martyrij demum lauream vocaretur. Hujus autem desiderio vehementissimo accensus, relicta patria in Saxoniam, Gentilitatis etiamnũ tenebris obfuscatam contendens, Apostolico zelo, insanientis populi stultissimos errores redarguit, & ad Christiana sacra tam verbo quam exemplo barbaros invitare non destitit. Latius dein longusque sese exporrigens, in inferiorem delatus Germaniam, apud Flandros similiter laboravit; quin & ad Clivenses ac finitimos conversus Apostoli glorioſissimum titulum multo nomine meruit, munus strenuè implevit. Ad Cathedram postea Werdensem evectus, metuendum Episcopalis honoris onus, cum tremore excipiens, filios sibi à DEO creditos, minime alienis nutricibus

Apostolus Germaniæ.

seu

Eius sedulitas.

seu Vicariis commendavit, sed unctionis Pontificalis sublimi gratia minimè abusus, omnibus omnia factus, in convertendis infidelibus & peccatoribus, inque consolandis & juvandis fidelibus omnia sua & seipsum totum impendit atque superimpedit; infirmorum, pauperum, mœrentium, oppressorum, asylum, solatium, & levamentum exoptatissimum se præbuit, omnibus & singulis noctes dieſque expositus, pro omnium salute patuit, sed & ipse longe lateque discurrendo, in necessitates omnium sollicitè inquisivit; inque labore, non honore; in fructu subditorum, non commodo proprio, honoris Pontificij rationem collocavit. Post longos autem atque irremissos labores, appetente remunerationis hora, uti in vita Cathedram suam mira sanctitate, sic in morte glorioſissima sanguinis sui purpura nobilitavit: cum nimirum vitia atque errores Gentilium gravi oratione perstringere, & peccati fœditatem suis coloribus depingere, nullis territus periculis assiduè pergeret, immani eorumdem furore crudeliter interemptus. Anno Christi 815. sive, ut nonnulli volunt, 820. *Camerarius, Iesleus, Dempsterus, Cranzius, Bruschius, Democharis, Colganus, Arn. Duac. &c.*

Martyrio coronatur.

Ob. 815.

SS. Mart. Siculi.

In Regno Siciliæ passio innumerabilium SS. Martyrum Monachorum, qui consecratâ primum atque initiatâ Protomartyris Placidi sanguine felicissimâ Insulâ, singulari deinceps Regni ejusdem, ob Martyrum nostrorum incredibilem copiam, felicitate, irruentibus diversissimo tempore in feracissimum Monachorum agrum barbaris, tam in Messanæ frequentissimo Martyribus Cœnobio, quam aliis amplissimæ Congregationis Siculæ Monasteriis, ingenti & soli Numini cognito numero, crudelissimè & varie perempti, justum triumphanti illi Ecclesiæ exercitum addiderunt. *Ex Constant. & Octavio Caietanus, diversisque aliis rer. Sicul. script. & Annal. nostr.*

S. Ioannes Epiſc.

Salisburgi S. Ioannis Episcopi, & Confessoris, sanctitate atque eruditione conspicui. Ioannes, magni illius Alcuini, sive Flacci Albini nostri frater Germanus, & Sancti Bonifacij Germaniæ nostræ maxumi Apostoli Comes, Apostolicique honoris collega & meriti, Monachus Vint-schellensis, non longe à Cicestria, florentissimi Cœnobii, propagandæ fidei causa, ut insignis erat Evangelicæ veritatis præco, patriam deseruit, superatisque longi itineris difficultatibus, longè majora pro CHRISTO subiturus discrimina, in Germaniam venit, & maximo proximorum amore, quoque fervebat fidei zelo, impium Cacodæmonum cultum & quidquid antiquæ superstitionis erat, ex majorum nostrorum animis exculpere laborans, de sera etiam eorumdem posteritate æternum meruit. Monasterio postea S. Petri Salisburgensi præfectus, inde post Flobargium ad cathedralis ejusdem Ecclesiæ apicem extractus eam mira vitæ sanctitate gubernavit atque exornavit. Extat ad Monachos discipulos Ioannis, Alcuini dignissima Epistola, qua ipsos ad sacræ lectionis studium & obedientiam maximè exhortatur, fratrem autem suum Ioannem idem Alcuinus, pro se, in mundi denuo vertices abrepto, inque Aulis & Vrbibus versari coacto, DEVM sedulo orare efflagitat: *Tu meam*, inquit, *fraterna diligentia socordiam castiga, vel tuæ sanctitatis precibus jacentem releva, ut fraterna dextra ducatu, non lasſescat in via veritatis, qui hucusque in saculi se volvebat luto, &c.* Fuit Ioannes cognomento dictus *Aquila*, idem ab Othlono, *magna virtutum vir*, appellatus. Claruit Anno Christi. 755. Præfuitque Episcopatui Annis 20. *Ex Metrop. Salisb. Hundy, Hen. Canis. Matth. Veiss. Othlono, Chron. Salisb. &c. Item alio Manuscripto. Chron. Annal. nost. German. & Bened.*

Abbas S. Petri.

Littera Alcuini.

Clar. 755.

B. Ioannes Abbas.

In Hernicis prope Verulas, Monasterio Casæ-Marij Beati Ioannis ejusdem loci Abbatis Melliflui Doctoris discipuli, divinis revelationibus, cœlestibus visitationibus, & Prophetico spiritu clari. Fuit hic pius pater, ut habet vitæ ejus Author, virtutum omnium meritis præstantissimus, utpote qui indefesso studio, ad Divinam mentem attendebat, nihilque magis sibi proponebat, quam quomodo se totum ad CHRISTI imitationem accommodaret; unde egregios laborum suorum fructus consequi meruit, cum propter sanctitatem suam DEO gratus, & hominibus acceptissimus existeret, qui ipsum incredibili honore prosequebantur conversationem ejus Angelicam admirantes: *Contemplabantur omnes in ipso sanctitatis egregium quoddam sanctitatis decus, vitæ Monasticæ exemplar, & totius perfectionis Prototypon.* &c. Viguit nihilominus mira in ipso animi demissio, stu-

Exemplar

diumque singulare solitudinis atque silentii, quibus accepta a Numine dona tueretur. Sanctissimo Bernardo ipse obitum prædixit, eumque merentem, quod expeditio Hierosolymitana male cessisset, & ob id detrahentium linguis pessimè agitaretur, datis ad ipsum litteris solatus est, in quibus alia inter, gratiam sibi à Numine concessam, ad majus ejusdem certiusque solatium, fatus, sic, inquit: *quasi patri meo spirituali in confessione aperto, quod Patroni loci nostri BB.* Ioannes & Paulus sæpius nos visitare dignati sunt, &c. Tandem, cum multo tempore, *admiranda sanctitatis opinione & stupendis rerum factis*, Abbatiam illam administrasset, præclara virtutum corona redimitus, ex hac vita migravit, non multo post mortem Divi Bernardi. *Ex monim. Cister. Barn. de Mont. Ang. Manriq. Chrys. Henriq. &c.*

Familiaris cælitibus.

B. Aganus Abbas.

In Monasterio S. Gabrielis in Airola, B. Agani ejusdem loci Abbatis, qui quanti esset apud DEUM meriti, universis quandoque ejus loci incolis, è cœlo ipso manifestum evasit. Cum enim vir Sanctus, humilitatis cæteroquin custos diligentissimus, grassante aliquando vehementius peste, & horum filiorum, & populi maximam stragem miseratus, processionem & supplicationem solemnem placando NUMINI promulgari fecisset, & ipse insignem inter populi frequentiam, inter sacra cantica & Psalmos agmen duceret, & per campos circumjacentes plenam trepidationis plebeculam duceret, audientibus universis, clarissima è cœlis vox sanctum Abbatem his verbis compellavit. *Agane, age, age, quia exaudituses, & cessavit plaga.* Veritatem rei, mox eventus comprobavit, ea magna deinceps in opinione Aganus fuit, & provincia liberata Anniversaria deinceps solemnitate gratias Numini reddidit. Mortuus est Aganus sub An. C. 1100. cujus sacrum corpus An. C. 1608. repertum, inquisitione solemni habita, a Congregatione SS. Rituum, colendum præcipitur. *Ex monim. Bibl. Cajetan. Secundo Lancelloto, & Annal. nostr.*

Eius meritis pestis pulsa.

In Monasterio Heisterbacensi, B. Sifridi Monachi religiosissimi, qui ad decrepitam usque ætatem, DEO ibidem devotissimè servivit, magnisque commendans meritis, Prophetico illustris spiritu effulsit, qui Beatissimæ Matris Virginis dulcissima visione perfrui meruit, & plenus sanctitate ad superum gaudia translatus est. *Ex Menol. Cist. &c.*

B. Sifridus mon.

In Etruria B. Margaritæ Virginis sanctissimæ, quæ Cistercien sium nostrorum amplexa Institutum, vitam suam in exercitio sanctarum virtutum implevit, & post multa & admiranda pietatis signa ad meliorem patriam excessit. *Chrysost. Henriq. Abr. Bzovius &c.*

B. Margarita.

Romæ in Vaticano depositio Venerabilis viri Transmundi S. P. N. BENEDICTI discipuli, qui cum ex primis lectissimi Patriarchæ alumnis esset, eidem cum vitæ integritate, tum eruditione, & in rebus gerendis dexteritate tantopere probatus est, ut dignum judicaret, quem Romano Majestati pro sui Ordinis & Regularis vitæ singulari exhiberet exemplari, ac proin primo juxta Vaticanum à se opera Rō. Pont. & procerum excitato Cœnobio, secundū à seipso præesse juberet, & Præpositū constitueret, quo etiam in munere, postquam plurimis annis egregia sanctitate vrbi plurimum consuluisset, ibidem extinctus, cœlo exortus est, cujus dolendum est acta periisse, solo fere nomine & munere transmissō ad posteritatem. *Ex monim. Casin. Mauro Marchesio, Const. Cajetan. & Annal. nostr. Bened. &c.*

V. Transmundus S. P. N. disc.

In Gallia Venerabilis Patris Marcoussii Cælestini, eximia vitæ puritate Monachi, cultoris DEIparentis Virginis singularis, quæ eidem supremum decumbenti, adesse & videri dignata, diem & horam felicissimi transitus dilectissimo clienti suo designavit. Fuit is Monachus Cœnobii de Marcoussii, cujus nomen cum exciderit, placuit a loco professionis, dum nomen & res gestæ distinctius prodeant, appellari. *Ex monim. PP. Cæles. Hugo Men. in Append. &c.*

V. Marcoussius.

XIII. CAL. MARTII.

XVII. Februarii. F.

S. Silvinus Episc.

IN pago Tarvanensi, S. Silvini Episcopi Tholosani. Silvinus Tolosam patriam, nobili genere parentes habuit. Ex Monacho Cœnobij S. Bertini in pago Audomarensi, ad Cathedram Tholosanā pro meritis evectus, dignissimè tanto honore se habuit, & verū pastorem se esse, assiduā Ecclesiæ pauperumq; cura, sed & prædicationis, orationis, absolutissimeq; perfectionis studio irremissō ostēdens. Laudatissima vitæ sanctitate, cathedræ suæ decus æternū conciliavit. Fuit autem immortaliter de

Mori-

Tarvanenſium Apoſtolus.

Morinenſium & Tarvanenſium regione meritus, cuj⁹ populos, aſſidua verbi Divini prædicatione, ab inſano idolorum ac dæmonũ cultu avocavit, & repudiatis fœdiſſimis erroribus, eosdem ad honeſtatis & virtutũ ſtudia invitavit atq; adduxit. Acceſſere prædicationi crebra miracula, quibus omne morborũ genus feliciſſime depulit, iiſq; uti admirationẽ apud omnes maximã concitavit, ſic auctoritatem plurimã meruit, & ingẽtem paſſim fructũ peperit. Fuit dir⁹ admodum ſui corporis carnifex, præterq; alia voluntaria ſupplicia cruciatuſq; ſuſceptos, carnẽ rigido domans cilicio, ferreis vinculis conſtringebat. Cum à. etiam inter ſumos labores, inque ſumma Pontificii honoris eminentia Monachum ſe eſſe nunquam non meminiſſet, & dulci olim contemplationis aſſuetus otio, illud nunquã non deſideraret, appetẽte deniq; feliciſſimi tranſitus hora, voto ſatisfactur⁹ ſuo, ad Alciacenſe cœnobium ſe contulit, & vocantem Dominum, inter Fratrũ Monachorum ſuffragia expectans, bene paratus eidem occurrit A.C. 715. cũ paulo ante obitum conſpectis, qui ipſum exceperi erant, Angelis, in has voces hilaris erũperet: *Ecce Angeli Dei ad nos, ecce Angeli DEI ad nos*, cumque his termino felici vitam concluderet. *Ex diverſ. Gall. ſcript. & Ioan. Molano, Cl. Rob. &c.*

Inter Monachos moritur 715.

S. Benedictus Epiſc.

In Inſula Sardiniæ S. Benedicti Epiſc. & Confeſſoris. Hic in promtuario Sanctorũ lectiſſimo Monaſterio Caſinate Monaſticen profeſſus, cum magnis ingenij & naturæ dotibus optimè inſtructus, ſumma inſuper virtutis laude excelleret, Cõſtantino Sardorum Regi & Abbate ſuo miſſus eſt; & pro eximiis vitæ meritis, ibidẽ creatus Epiſcopus, toti Regno egregio ſanctitatis exemplo plurimum præfuit, & ornamento æterno fuit. Cujus alia inter memorabile illud, cum Eccleſiã ipſius cathedralem, magna paſſerum multitudo ninium infeſtaret, & ſtercoribus fœdè conſpurcaret, Benedictus, qua inſigni erat in Deum fiducia, eisdẽ quandoq; in nomine Domini præcepit, ut inde ſe abriperẽt, neq; deinceps redire, & domum Dei vaſtare præſumerent. Res mira! volucres, quaſi rationis uſu præditæ imperantis Põtificis juſſa intellexiſſent, inde evolantes, nunquã eodem poſtea reverſæ ſunt: quod ad ſua uſq; tempora obſervatum fuiſſe, Petrus Diaconus cõmemorat. Sub hoc eodẽ Pontifice Sardiniam hoſtiliter invadentes Saraceni, Benedictum in medio Baſilicæ orantem, invenire non potuerunt, dum etiam in ipſum impingerent; Deo tam utilem Eccleſiæ ſuæ paſtorem protegente, & inſigni beneficio ipſum Regni illius & populi ſolatio & utilitati, reſervante. Deceſſit denique Benedictus, cum immortaliter Inſulam illam demeruiſſet, ad præmia fidelis ſervitij æterna evocatus. *Ex monim. Caſin. Petro Diac. Conſt. Cajet. Marteſio, &c.*

Paſſeres pelli.

Ab hoſtibus mirè ſervatur.

S. Fintanus Abbas.

In Scotia S. Fintani Monachi Preſbyteri & Confeſſoris Fintanus à puerili ætate integritatem animi & corporis intaminatiſſimã ſervans, in utero jam ſpecialius deligi à Numine viſus eſt, cum mater eo prægnans, ab Angelo ad ſolitudinem dirigeretur: *Recede, inquit, in locum ſecretum donec parias, qui erit ſanctus & magnus coram DEO & hominibus.* Manſit proin ſeptem diebus ſub ardore quadam felix genitrix, illico Angelico miniſterio refecta, ex quo de electione tanti infantis facilè omineris. Fuitque non minus miranda puerilis Fintani ætas, cum jam prophetico ſpiritu ipſum illſtratum appareret. Is à teneris annis, liberalibus artium ſtudiis, & Monachicis totũ ſe dedit, Philoſophicis deinceps clariſſimus, ut nihil dicamus de mira ejus cognitione Divinarum litterarum. Cumq; miris & ingenij dotibus, & virtutum polleret ornamentis, humilitatis, tamen atq; obedientiæ ſtudio accenſiſſim⁹, exactiſſimos ſibi magiſtros, eosq; inter S. Columbam Abbatem ſumis votis, inhiantiſſime expetebat. Cognovit in ſpiritu juvenis deſiderium Columbæ, & morti jam proxim⁹, hæc digniſſima æternitate, de Fintano pronunciavit: *Statim poſt tranſitum meum,* (ſic Batheneum ſucceſſorem ſuum alloquitur) *quidam de Scotia Frater nomine Fintanus ad te perveniens, humiliter poſtulabit, ut ipſum ſuſcipiens inter cæteros adnumeres Monachos; ſed hoc ei in Dei præſcientia prædeſtinatum non eſt, ut ipſe alicujus fieret Monachus, ſed ut Monachorum Abbas, & Dux animarum ad cœleſte Regnum, olim à Deo electus eſt. Quæ ei intimans ad Scotiam remittes, ut in Lagienſium finibus, Monaſterium conſtruat, & ibidem Chriſti ovium paſcens greges, innumeras ad patrem cœleſtẽ animas perducat.* Ita factũ, & ob ingẽtia merita de terris, fructuſq; uberrimi manipulos illatos cælis, celeberrimũ deinceps Fintani nomen fuit, cujus exemplo totus cœlo exercitus tranſcript⁹ eſt, & per Scotiam non ſolum & Hiberniã, ſed per Gallias, Germaniaſq; inferã ac ſuperã latiſſimè diffuſus, totã ferè deinceps, magna provinciarũ felicitate Europã occupavit. Claruit magna miraculorũ gloria

Sanctæ puericiæ.

Elogium illuſtre.

Magnum Abbas.

Fin-

Digitized by Google

Fintanus, quæ inter fœdum incendium, ſigno crucis Dominicæ extinxit, Cormacũ Diarmadæ Regis filium, à Colum Rege Lagenienſi captum, mirè liberavit; cũ ſolo adventu Fintani, vincula captivi ꝓdigiosè diſſolverentur, quo viſo tremebund⁹ Rex ſupplex ad pedes S. accidit, & omnes inſuper captivos, eidẽ donans, libertati reddidit. Sed cũ Comarcum, alius quidã in itinere occidere vellet, non ſolum ꝓhibuit potenter Fintanus, ſed ſcelus molienti, intra mentem obventurã mortẽ, Comarco autem Regnum diuturnum, & ſanctũ vitę terminum, prædixit, quæ omnia eventu ipſo comprobata ſunt; & Comarc⁹ deniq; ex Rege Monachus, vitam in Cœnobio ſanctiſſimè cõcluſit. Rarius iſtud: Erat par verè nobile fratrum germanorũ in Fintani Cœnobio, quos planè gemellos, ꝓpoſitũ idem, conatus & ſtudia eadem, & pura inſuper ac ſancta dilectio fecerat, quorũ altero extincto, dũ alter in ſilva abeſſet, hic reverſus, adeo tam chari ſibi Fratris morte doluit, ut ad Abbatem occurrens, id ſibi maximè in votis eſſe, ut fratri cõmoreretur, indicaret. Approbavit votũ ſanctè diligentis Fintanus: *Benè*, inquit, accedenſq; ad funus fratris, mortuũ quãprimum grãdi ꝓdigio ad vitã revocat. Hic vero reſuſcitatus, fratrem ſelici nuncio recreans: *Mi frater*, ait, *quia benedictionem Abbatis habes, ijdẽ cælites, qui occurſum animæ meæ venerũt, reverſi mecum, tibi occurrũt.* Stupenda res! Compoſuit quãprimum ſe alter juxta alterum, & muniti benedictione Abbatis tã ſancti, ſimul uterq; carnis ſoluti vinculis, ad felicẽ æternitatem, cum exſpectãte cælitum cohorte beatiſſima imigrarunt. Memorabili illud Fintani ejusdẽ, & S. Canici, qui tunc ſimul cum ipſo erat reſponſum, multis multo ſolatio futurum, hiſce adjũgere placuit: Nam cum hoc Frater quidã interrogaret: Et quid prodeſſet mortuis, juxta Sanctos ſepeliri? *Nos credimus*, inquiunt, *& confidimus in Domino, quod iſti homines, in die judicij nõ cruciabuntur, propter merita, & honorem Sanctorũ huius loci, qui hic jacebunt, & rogabunt viventes pro animab. eorũ qui hic ſepelientur, & inde clementiã ſperamus eis.* Ita hi ſancti. Cæterum cum rigidã admodum vitã inſtituiſſet Fintan⁹, juſſus ab Angelo de rigore remittere; aliis quidem, non item ſibi ipſi remiſit, cui quandoq; ꝓ Fratribus cibi à Deo miſſi ſunt, & multa alia beneficia ejus meritis alijs cõceſſa. Claruit ſub A.C. 560. & morituſus, poſtquam ſacris ritè munitus eſſet, Fratribus & paulo benedicẽs, feliciſſimè ex hac lachrymarũ valle ad æternæ patriæ gaudia tranſiit. *Ex rer. Scot. & Hib. ſcript. Vita ejusdem apud Hen. Caniſium, Steph. Vito, Ioan. Colgano, & ab hoc cit. nec non Annal. noſt. Bened. &c.*

Illuſtria miracula. *Stupenda res.* *Inſigne dictum.* *Claruit 560.*

In Anglia natalis S. Finani ſive Finiani Epiſcopi & Confeſſoris, qui in Scotia nat⁹, & in Hienſi frequẽtiſſimo Sanct. cænobio Monachum ꝓfeſſus, pro eximia ſanctitatis fama Lindisfarnenſium creatus Epiſcop⁹, maximis meritis Mediterraneos Anglos demeruit, & Apoſtolico ſuccenſiſſim⁹ zelo, laboribus & difficultatibus quibuſcũq; inſuperabilis, magnam illius populi partẽ ad Chriſti fidem convertit; & Peadã, Pendæ Regis filium, cum multis magnis Comitibus & Toparchis Regni Merciorum, Bervici ſacris Baptiſmi undis expiavit. *De hoc alii 7. Iunii, alii 10. Ianu. &c. Ex Mart. Anglic. & diverſ. rer. Angl. & Scot. ſcript. Ioann. Colgano aliisque.*

S. Finanus Epiſc. *Apoſtolus Merciorum*

In Monaſterio S. Trinitatis Cavæ, depoſitio S. Conſtabilis Abbatis, miraculis clari. Hic Lucanus patria, ab adoleſcentia ſua jugo Domini aſuevit, & ſanctiſſimis vitæ magiſtris, S. Leone primũ, dehinc ſucceſſore ejus S. Petro uſus, huic ob inſignẽ eruditionis & virtutis opinionem ſuccedere meruit. Enituit eo in honore, ſumma animi demiſſione, eximia manſuetudine, & in omnes charitate, qua omniũ excuſans ſeu operiens delicta, *vulgo operimentum Fratrũ appellari conſueverat.* Vtia dum viveret latere ſtuduit, ſic eximiis à morte miraculis ꝓditus, Cavenſis cænobii ſingularẽ etiam deinceps curã ſibi demandatã & ipſe fatl⁹ eſt, & factis non ſemel ſtrenuè cõprobavit. Tempeſtatem horribilẽ viſus ſedare, naufragii metu, ſuos liberavit; etiam Fratrum navẽ è Pyratarum manib⁹ vindicavit, piratas deterruit; Fratribus in Africam navigantibus (*ubi multa ſuperſtite etiamnum S. P. N.* Benedicto, *noſtri loca occupaverãt*) ſecundos ventos ſubminiſtravit; ab alto cadentem Monachum ꝓdigiosè ſervavit; alios miraculosè curavit; alios ab rectitudine Regulæ aberrantes, revocavit, ſeu corripuit, & paternè inſtruxit. Illud etiã rari⁹, ut frequentius, cum urceolum vino plenũ (pro Miſſæ ut videtur ſacrificio,) ſuper ſepulchro ſuo poſitũ, ſæpe cadentẽ, non ſervaret tantũ integrũ, ſed nequid unq̃ vini effunderetur, in oculis omniũ mirè cõtineret. Quod idẽ, vitrea aliquãdo cadente lampade, prodigioſè effecit, lampadẽ ſervavit, oleum continuit. Præcipuè autem energumenos juvit, cum multi ab immundis ſpiritibus oppreſſi, ſed & alii variis languoribus afflicti ad ejus tumulum delati, prodigioſam opem experirentur, & liberarentur. Obiit Abbas præſtantiſſimus

S. Conſtabilis Abbat. *Operimentum Fratrũ* *Inſignia miracula.*

A.C.

Digitized by Goog

Anno Christi 1121. sive 22. *Ex MS^to Vita per Monachum Cavensem, Alexand. Neap. Chron. Cavensi MS. Iepesio, Ferrar. Vione, Hug. Menardo, Annal. noſtr. &c.*

B. Odo. Apud Claram Vallam depoſitio B. Odonis Monachi & Pro-Prioris ibidem, qui tanti ab ipſo Mellifluo Doctore factus eſt, ut defuncti pedes ſolo ipſe proſtratus, nõ ſine multa lachrymarũ effuſione oſculatus ſit, cujus alias inter gratias illa celebrata eſt non minima, quod quoties ſacris operaretur, viſus ſibi ſit, inſtar Simeonis ſenis illius Evangelii, puero IESU potiri, ipſum intueri, amplecti eique abblandiri. Claruit A.C.1140. *Hugo Menar. Ang. Manriq. Henriq. &c.*

B. Galdricus mon. In Gallia B. Galdrici Monachi & Confeſſoris. Hic genere nobilis, militari illuſtris gloria, Divi Bernardi avunculus, nepotem charissimum abrenunciantem ſæculo, primus omnium ſequutus eſt, & illuſtri contemptarum opum (erat Dominus Caſtri Tuillij, & in territorio Eduenſi admodum celeber) exemplo plurimos alios accẽdit, eodemq; quo præiverat invitavit atque attraxit. In Claram Vallem poſtea miſſus, pietatis operibus indefeſſo animo incubuit, & corpus ſuum rigidiſſimè caſtigans, vigilijs, diſciplinis, alijsq; ejuſmodi carnis afflictionibus plurimùm attrivit. Poſt aliquot dein annos, infirmitate correptus, dum ultimum ageret ſpiritum, Apoſtolum Principem Petrum ſibi adſtantem conſpexit, & à ſe dæmones undique ꝓfligantem, quocum exultans ad æternã patriam migravit, & nepoti Sanctiſſ. non ſemel glorioſus, & cælitum ſtipatus agmine apparuit. *Gonzal. de Silva, Bern. Brito, Guilh. Abb. S. Theod. Arn. Duac. Barn. de Montalbo, Ang. Manriq. Chryſoſt. Henriq. &c.* *S. Petrus ei adeſt.*

B. Frowinus. In Monaſterio Salemitano, B. Frowini primi ejuſdem loci Abbatis, viri verè Apoſtoli, qui oves ſibi creditas immaculato vitæ exemplo fideliter pavit, & Monaſterium illud tam in temporalibus, quam in ſpiritualibus, mirabiliter promovit & auxit, cui cum per 28. annos ſanctiſſimè prẽfuiſſet, meritorum dives obiit An. C. 1165. *Menolog. Ciſt. Henriq ex monum. ejusd. Can. Bruſchio. Cruſio &c.*

SS. Trevir. In Monaſterio S. Maximini Treveris coñemoratio omniũ Sanct. & Beat. ejuſdẽ lectiſſimi cœnobii Aſcetarum, eorum maximè, quorũ cum nomina, cum res geſtæ, tanto decurſu ſeculorũ interciderunt, qui tamẽ ſcripti in libro vitæ, nõ deſinunt Fratribus ejus conſulere in terris, & patriæ ſuæ potenter patrocinari.

XII.CAL.MARTII.

XVIII. Februarii. G.

S. Helladius Epiſc. TOleti S. Helladii Epiſcopi & Confeſſoris. De Helladio ſic magnus ille Ildephonſus noſter ejusdem in Archiepiſcopali ſede ſucceſſor: Helladius cum Regiæ aulæ illuſtriſſim^o, publicarumq; rector exiſteret rerum, ſub ſæculari habitu, votum Monachi explebat, & opus. Nam ad Monaſterium illud meum Agalienſe, cujus me ſuſceptio Monachum tenuit, cum tæpe diſcurſantium negotiorum ductus itinere perveniret, remota clientum, ſæculariſque pompa decoris, adeo Monachorum peculiaritatibus inhærebat, ut turmis junctus eorum, ſtipularum faſciculos ad clibanum deportaret. Cumq; inter decorem inſolentiãq; ſæculi, ſolitudinis & amaret & ſectaretur arcana, celeri fuga relictis omnib^o quæ eſſe noverat mundi, adiit S. Monaſterium, quod frequẽtarat voto, venit permanſurus optati voto uſu. Ibi factus Monachus, pariter meritis & ſtudiis ſanctis, vitam Monachorum debitè rexit. Ex hoc feſſis penè ſenio artubus, ad Pontificatus apicẽ evocatur: & quia vocaretur victus pariter & invitus, illic majorum virtutum exempla quã Monachus dedit &c. Hucuſq; Ildephonſus. Præfuit celeberrimæ illi Toletanæ Eccleſiæ Princeps ſanctiſſ. inſigni cum ſubditarum ꝓvinciarum utilitate, & admiranda vitæ ſanctitate, ornamentum Hiſpaniæ & Eccleſiæ addidit univerſæ, cujus merito nomen inter illuſtriſſima Imperii ac Regni Catholici numeratur & celebratur. Claruit A. C. 608. *Ex S. Ildeph. Ambr. Moral. Roder. Vit. Alph. de Villegar. Vaſæo, Mariana aliisque rer. Hiſp. ſcript. &c.*

In aula Monachus.

Claruit A. C. 608.

S. Greg. V. Papa. Romæ depoſitio S. Greg. V. Pont. Max. Greg. Regio ortus genere, Otthonẽ Sueviæ ac Bavariæ Ducem patrem, matrẽ Iudithã Lotharingiæ Principẽ, Ludolphum avum, Magnum Otthonem Imperatorẽ proavum habuit, quã tanti generis nobilitatem præ virtute nihil duxit, & honoribus univerſis cucullum ptætulit, quod in celeberrimo S. Viti Corbeienſi Saxonum Cœnobio amplexus, pro vitæ poſtea meritis inde extractus, ac Werdenſis Eccleſiæ cõſtitut^o Põtifex, deniq; urbis & orbis Paſtor univerſalis ſalutat^o, inſignib. beneficijs

ſeram

Digitized by Google

ſeram ſibi poſteritatem, & orbem terrarum univerſum immortaliter obligavit. Romanorum agitatus ſeditionib⁹ in Germaniam profugit, & ab Othone III. cognato Cæſare in Vrbem reductus, beneficii accepti memor eundem ſolemniter inunctum, diademate Imperiali redimivit, Germaniæ dein patriæ & Imperio univerſo conſulens, conſtitutione & lege lata de Imperatore eligendo, penes ſolos Germanos, perpetuum eligendi jus eſſe voluit & decrevit, deputatis Electoribus Eccleſiaſticis tribus, Moguntino, Colonienſi, & Treverenſi Archiepiſcopis: ſecularibus totidē, Marchione Brandeburgi, Comite Rheni Palatino & Saxonum Duce, quibus ad tollendam diſcordiā Bohemiæ Rex Electorum ſeptimus dein additus eſt, durante etiamnum apud Germanos beneficii tanti grata memoria, & Greg. Germani Pontificis nomine apud poſteros gratioſiſſimo & Sacroſancto. Fuit Gregorius verus pauperum pater, ob largiſſimas eleemoſynas & eximias virtutes, præſtantiſſimo ſane titulo, ob primi illius & Magni Gregorii reverentiam, ipſe *Minor Gregorius* appellatus. Qui demum Sanctis operibus plenus, maximo omnium, Germanorum præcipuè & pauperum luctu, ex hâc vita migravit 12. Calen. Martii. Anno Chriſti 998. *Baron. Ciacon. Onuph. Platina, Piagonius, Crantzius, Bellarmin. Trithemius, & nos in Annal. Bened. & Aquila Iwp. Bened. &c.*

Fugit in Germaniā.

Electores Imperii inſtituit.

Minor Gregorius.

S. Angilbertus Abb.

In Monaſterio Centulæ S. Angilberti Abbatis. Hic illuſtri admodū loco natus, eruditionis item laude effulſit. Aulam Pipini Regis ſequutus, præmatura morum gravitate, admirationi Palatinis omnibus fuit Parentum & Principum conſilio Clero adſcriptus, à Magno Carolo, qui unicè ipſum dilexerat, Archi-Capellanus, (qui tunc honor maxim⁹) renunciatus, & paulo poſt, ad Metropolitanæ cujusdam Eccleſiæ faſtigium evehendus, & honorem illum reſpuit, & à ſacro ordine ad carnales nuptias tranſiit. Ducta Bertha Caroli filia, gener Imperatoris factus, magnæ Franciæ parti circa oram maritimā præfectus eſt. Fuit forma Principe digniſſima ſpectatiſſimus, *cum eximia oris venuſtate, tum totius corporis lepore ac paleſtra*, ut vitæ loquitur author, *in ſe omnium oculos convertens*, Genuit filios Harnidum & Nithardum, quos in omni pietate educavit. Solitus autem ad Centulenſe Monaſterium orationis cauſa frequenter invifere, & ad S. Richarii Abbatis tumulū, ſolo proſtratus preces fundere, cum poſtea gravi ex morbo laboraret, & vitæ jam ſpes nulla ſupereſſet, Monachum ſe fore ubi primum promiſit ac fovit, incolumitatem, pdigioſè meruit & recepit. Cum autem Dani infeſtis armis Galliæ incumberent, rogata ad Divi Richardi tumulum cū lachrymis venia, & contra hoſtes ope, hanc prodigioſam cœlo latam reapſe expertus eſt, hoſtibus ipſo in conflictu, magna vi grandinis, cœlo horrendum detonante & pro Angilberto pugnante, ad internecionem deletis. Victor demum reverſus Bertham quoque conjugem, ut cucullum amplecteretur induxit; ipſe delicias aulæ oblitus, aſpera quævis & vilia amplexus, adeo vitæ ſanctitate cæteris præſtitit, ut defuncto Abbate, omniū votis & ſuffragiis, præeſſe coactus ſit. Proin ad Cœnobii inſtaurationem illico animum adjecit Eccleſiā exornavit, monachoſq; ad diſtrictiorem vitæ rationem induxit, quos tripartito dividēs, alterna & perpetua ſucceſſione laudes Deo canere juſſit. Marmoreas colūnas, ad majorē baſilicæ ſplendorē cū erigi curaret, quādā illarū collapſa & confracta, cū is cilicium indutus, ciboq; ac potu abſtinens, pernox orationi incūberet Angelus, eximiū inter fulgorem cœlo deſcendens columnā tāgere viſus, integritati reſtituit, quā operarij, cum ad op⁹ mane occurrerent, nō integrā ſolùm, ſed loco quo volebant repoſitā, ſtantem admirati ſunt. Mortuus eſt A.C. 814. 12. Cal. Martii. Cujus corpus poſt multos annos diu conquiſitum, cum Geruvinus Abbas reperiſſet, mira cæleſtis odoris fragrantia, omni ſuavior balſamo inde erumpens totā Eccleſiā implevit, ad cujus deinceps tumulū multi prodigioſè curati beneficia ſanitatis retulere. *Ex monim, Centul. Nithardo Hugone Menardo & Annal. noſtr. &c.*

Genit fit Cæſarii.

Vovet Monachiſmum

Eius victoria.

Inſigne miraculum.

Obiit. 814.

S. Lazarus Abb.

In Italia prope Spoletum natalis S. Lazari Abbatis. Hic natus Ieroſolymis Chriſti Anno 516. in Italiam venit, cum S. Ioanne cognato ſuo, quocum in ſpelęo quodam, quinquaginta novem annis, vitā admodum rigidā vixit; Ioanne autem extincto, cum triſtis admodum, ſolatium à Numine per Tutelaris, Apoſtolorum Principis Petri, ſuffragia implotaret, pdigioſum è cœlo meruit, Angelo ad ipſum occurrente, & amantiſſimè conſolante. Apparuit eodem tempore S. Petrus Faroaldo primo Spoleti Duci, juſſitque ut ſuo honori ac Nomini Cœnobium conderet & ad id gubernandū, Lazarum è ſpelæo evocaret, Proin Lazarus, refragari Patrono nō au-

ausus, congregatis discipulis S. P. N. BENEDICTI decrepita jam ætate complexus Regulam, ex Eremita Cænobita & Cænobiarcha, insigni studio, exactissimam inter suos induxit disciplinam, quibus admirabili vitæ sanctioris exemplo prælucēs cum iisdem sex ferè annis utilissimè præstitisset, plenus dierum & meritorum ex hâc vita abiit A.C. 580. circiter, cujus sacrum corpus servatur supra altare majus dicti Cænobii S. Petri, una cum corporibus S. Ioannis olim Collegæ, & S. Iacobi, sui in Abbatia successoris. Monasterium autem hoc S. Petri de Ferentillo appellatur. *Ex Ludovico Iacobillo, & Annal. nostr. Marchesio &c.*

Moritur 580.

In Hispania SS. Martyrum bis millium familiæ & Instituti nostri de Calatrava, qui sub Iucafo Saracenorum Rege, Christi nomen liberè confitentes, & impia Mahometis dogmata execrantes, variis suppliciorum generibus occisi, ad triumphos æternos evolarunt quorum corpora jussu Maurorum in agro sepulta sunt, ubi postea Sacellum, titulo B.M.V. ad Martyres conditum est, quod pro excitanda erga hos Martyres devotione Leo X. Pontifex Max. insignibus gratiis sive indulgentiis nobilitavit. *Aug. Manriq. Franc. Rades de Andradra, Aub. Miraus, Barn. Montal. Henr. &c*

SS. Martyres bis mille.

In Monasterio S. Georgii oppidi Isnensis S. Mangoldi Abbatis & Martyris. Is cū Monachos suos in omni vitæ sanctitate instrueret & sub Regularis vitæ rigore coerceret, ab impio & ingrato quodā discipulo, paternas monitiones aspernante, crudeliter occisus, illustrem Martyrii coronam promeruit, A. C. 1110. *Bertholdus Constant. Gaspar Brusch. Crusius, & nos in Constantiâ nost. Bened. &c.*

S. Mangoldus.

In Anglia depositio S. Ioannis Abbatis S. Martini cognomento Archi-Cantoris, qui à S. Agathone Papa in Britanniam cū B. Benedicto Biscopio directus fuit, & præter sanctitatis exempla, Cantum inprimis per Ecclesias Britanniæ insigni cū merito reformavit atq; introduxit. *Ex Ven. Beda, Andr. Bamberg, script. Angl. &c.*

S. Ioannes Abbas.

In Gallia B. Silvani monachi, discipuli S. Bernardi. Hic ob eximiam perfectionem multis à Deo gratiis nobilitatus, singulari inprimis DEIparæ dilectione beatissimus fuit, à qua singulares etiam favores accepit. Memoratur alia inter: quod cum quadam die ob continuas Vigilias & orationes, ex capite & pectore laboraret, Cælitum Regina sereno eidem vultu apparuerit, & sacris ipsum manibus suis tangendo debilię membra pristino vigori restituerit, ejusdem reciprocos favores, his dictis, quasi exambiendo: *Redi in te, fili mi Silvane, & gratificare novis operibus meritoriis, favorem hunc quem tibi exhibeo.* Fuit autem miraculorum patrator mirificus, adeo ut solo amplexu, puerum membrorum dissolutione & imbecillitate corruptum & contractum prodigiosè curaret, & multa alia mirè operaretur, cujus facies sole clarior, & vestimenta ut nix dealbata atque lucentia apparuerunt, dum sacram Cōmunionem acciperet. Quem virtutibus & signis admirandum, Cælestinus Papa III. in Sanctorum numerum retulit. *Bern. Brito, Ang. Manriq. Ioan. Molan. Phil. Segu. Chrysost. Henriq. &c.*

B. Silvanus mon.

DEIparæ favor.

Canonizatur.

XI. CAL. MARTII.

XIX. Februarij. A.

S. Dagæus Episc.

IN Britannia S. Dagæi Episcopi & Confessoris. Is eo inprimis tempore floruit, quo Britanniæ sive Scotiæ atque Hiberniæ Veteres Monachi, restitutam à S. P. N. BENEDICTO disciplinam Monachicam, summo plausu complexi, eamdem deinceps in remotissimas etiā orbis provincias longè lateque extulerunt. Claruitque Dagæus eo sanctitatis nomine & virtutis apud omnes opinione, ut Pontificalibus etiam dignus infulis haberetur, cujus merita illustrissimis commendare miraculis Numini placuit, & tanti Pontificis apud suos consulere auctoritati, ita quidem ut etiam mortuos ad vitam revocaret, quos inter Abbatem etiam quendam vitæ restituit, & sex insuper alios de quibus certo constet, à mortuis resuscitavit. Idem siccis pedibus super mare ambulavit, ut de aliis ejus magnalibus nihil memoremus. Fuit juratissimus otii hostis, & caput illud Regulæ: *de Opere manuum quotidiano*, etiam summo in dignitatis gradu positus adeo indignum se esse non duxit, ut etiam Episcopus ultimis Fratrum exemplo suo deesse nollet, & vacantibus à Pontificio munere horis, suis ipse manibus, cymbala, baculos, cruces, pixides, calices, altariola conficeret, iisque Abbates, diversosque Hiberniæ

Mortuos resuscitat.

Labor manuum.

Aſcetas ſeu Conventus Religioſorum, honoraret. Qui denique gravium meritis manipulorum dives, conſignato operis & laboris ſui inſigni fructu, ad præmia æternitatis evolavit ſub A.C. 600. *Ex diverſ. rer. Britann. ſcript. Annal. noſt. &c.*

S. Bonifacius Epiſc. In Monaſterio Cameræ depoſitio S. Bonifacii Epiſcopi Lauſanenſis. Hic Bruxellenſis patria, honeſtis parentibus natus eſt. Eo dum mater gravida eſſet, & de more ad Laudes Domini Matutinas, velut religionem Monachicam profeſſa properaret; occurrit maturanti Angelico vultu ſenex: *Concepiſti*, ait, *partum glorioſum, qui acceptus erit Deo, & ſanctis, & hominibus; hic erit doctrina magnus & honoratus*, quibus dictis evanuit. Puerulus etiamnum, puriſſimus caſtitatis zelotes fuit; & ſi mater, ſi nutrix, ſi avia oſculum figerent, vultum illico veſte deterſit, vel os abluit. Virgo autem ab infantia, virgo in ævum permanſit, & ad mortem usquè inquinationem carnis non ſenſit. Quinquennis literis traditus mira ingenii gratia ac felicitate, doctrina omnes condiſcipulos longè exceſſit. Abſolutis ſtudiis honores fugiens, coactus tandem, ſeptem annis Theologiam ſumma cum admiratione Auditorum profeſſus eſt; Hæreſum inprimus feliciſſimus profligator. Sacerdotio poſtea initiatus, nunquam ſine lachrymis ſacris operatus eſt. In oratione aſſiduus vigiliis multis, & acerrimo cilicio corpus caſtigavit. Admirabili Matri Virgini longè addictiſſimus, cum æger aliquando nimio ejus deſiderio laboraret, eam in gloria ſibi apparentem intueri meruit. Nec mora ad pedes ejus accidens: *Domina mea*, inquit, *Sancta Maria, ſanctifica me.* Subdidit illa: *& ſanctificavi, & iterum ſanctificabo te.* Invitus & reluctans Lauſanenſium Pontifex creatus, omne deinceps tempus, orando, ſcribendo, legendo, conſolando, confeſſiones audiendo, prædicando, juvenes & ſimplices inſtituendo ſeu cathechiſando conſumpſit. Cum autem Fridericus Imp. à Summo Pont. excomunicatus Bonifacio maximè cauſam imputaret, oppidũ Lauſanenſe expugnari, & ipſum capi imperavit. Egreſſus tunc forte Epiſcopus in milites incidit, captusque & equo injectus, mirè liberatus eſt, cum quidam comitum ejus, à Numine motus, ſolus ducentos hoſtes aggreſſus, omnes in fugam egit, & ſanctum Pontificem eripuit. Dein à Clericis, quorum ſcelera arguebat, cæſus ac pene occiſus, dum fructum nullum ſperat, abſolvi ab Epiſcopatu orat, & vix denique Romæ impetrat. Duas autem alias ſibi oblatas Pontificales cathedras, conſtanter recuſat. Ad Monaſterium Cameræ B.M.V. venientem, ſic ſacra quædam Virgo ſalutat: *Hoc præcipit Vobis Beata Virgo Mariæ, ut maneatis hic nobiſcum, quia voluntas ejus eſt, & Filii ejus.* Monachum proin profeſſus, inter præcipua reformatiſſimæ Congregationis noſtræ Ciſtercienſis ſydera refulſit, & miraculis claruit. Abſens in ſpiritu, Cardinali cuidam apparuit, ipſumque ab infirmitate liberavit. Abſens item victoriam Wilhelmi Regis vidit; ſimiliter cladem ac captivitatem Comitis Flandriæ cognovit. Rurſum, voce de cælo lapſa de cæde Galliarum Regis edoctus eſt. Ægros varios prodigioſè curavit, & obſeſſos a dęmone liberavit. Feſto S. Ioan. Baptiſt. idem ad ipſum una cum DEIpara & SS. Virginum choro inviſit. Delicta juventutis deflenti, adfuêre SS. Virgines duæ, quarum altera porrecta ſcheda, *ut legeret*, juſſit. At ille: *Non poſſum*, inquit, *quia ſcriptum nil continet.* Et illa: *Sic deleta ſunt*, ait, *omnia peccata tua in conſpectu Domini DEI tui.* Viſi quandoque ſacrum facienti, duo utrinque Angeli miniſtrare, & debiles ejus manus juvare, extendere, elevare, deponere, & capita ad illum inclinare. Ægerrimus ad mortem usque ſacris operari non deſtitit, ita ut dubitare non liceat, miniſterio Angelico ſemper uſum, qui manuum cæteroquin officio deſtituebatur. Decumbenti in Natali Domini Cælitum Imperatrix ſpectabili forma adfuit, & puerulum Ieſum in lectulo ejusdem depoſuit. Obiit feliciſſime A.C. 1260. ætatis 78. miraculis etiam à morte illuſtriſſimus, & præcipuus prodigioſa ope febricitantium medicus celebratus. *Ex Vita Faſcic. SS. Ciſt. Ang. Manriq. &c. & Annal. noſt. Ben. &c.*

Profeſſor Theologiæ. *DEIparæ favor.* *Mire liberatur.* *Iuſſio DEIparæ.* *Ingens ſolatium.* *Angeli ei miniſtrant.* *Obiit 1260.*

In Monte S. Michaelis B. Friderici Abbatis, miræ abſtinentiæ viri. Is Suevicæ ac pervetuſtæ Nobilitatis parentes habuit. Litteris probe inſtitutus, rerumque terrenarum tactus faſtidio, inter Monachos B.M.V. Einſidlenſes adſcriptus, egregia vitæ puritate & innocentia enituit. *Lectioni Divinarum ſcripturarum*, ait vitæ ſcriptor, *& interna compunctioni à juventute deditus, velut conſuetudine quadam didicit cũ mundo nullum prorſus habere commercium, nulli moleſtus, nulli oneroſus, ante faciem*

B. Fridericus Abb.

faciem ſuam in ſimplicitate ambulans, parum de mundi hujus ratione cogitabat. Floruit jam tunc apud Einſidlenſes altis petita principiis accurata SS. Regulæ diſciplina, ut eo nomine celebre admodum Cœnobium eſſet. Qua fama illectus Adalbertus Comes de Caluve, inde à ſe condito Hirſaugiæ Monaſterio immitti Monachorum coloniam ſupplex efflagitavit. Miſſi duodecim, quibus Fridericus præeſſe juſſus eſt: *Quippe qui non modo verbis, ſed etiam exemplis corda ſubditorum, ad contemptum mundi, & amorem cæleſtium, fortius omnibus poſſe inflammare videretur.* De cujus jam creati Antiſtitis converſatione ſic pergit author citatus: *Cum nomen & dignitatem paſtoralis curæ ſuſcepiſſet, aut nihil, aut parum prioris inſtitutionis emiſit, ſed in orationibus, lectionibus ſcripturarum, meditationibusque ſanctis, & internorum contemplationi vacans die ac nocte, ſæcularium negotiorum occupationes facilè non admiſit. Vigiliis & jejuniis corpus ſuum pro DEI amore indeſinenter afficiens hoſtiam Domino ſe vivam & immaculatam afferre ſatagebat. Ad pauperes multum erat miſericors, ſæpius jejunus remanens, ſibi competentia cibaria egenis impertivit. Nam ſecundum nomen ſuum in omnibus erat pacificus, mitis, dulcis & quietus, plenus charitate Dei, & dilectione fraterna, inceſſu gravis, eloquio dulcis, & pulchra morum gravitate ornatus, diſpoſitione etiam corporis non ſecus ac mentis, quadam majeſtate dignitatis venerandus, &c.* Verum talis ac tantus Abbas ſceleratorum non potuit temeritatem effugere, quin etiam conficto fornicationis ſcelere iñocentiſſimum traducerent, & Abbatiali denique honore deturbarent. Vixit inter injurios privatus, multis deinceps annis, velut nihil injuriæ paſſus, donec Lauriſſenſis Abbas patientiam & ſanctitatem viri admiratus, eum ſecum abduceret, & in S. Michaelis Ebernisbergenſi Monaſterio collocaret. Vbi tanto deinceps liberius contemplationi vacavit, quanto ab omni cura, & ſecularium tumultu liberior extitit. Denique fortunato fine conſummatus, verè mundo mortui pulchertimum exemplar, ad felicem aſſertus eſt immortalitatem, ad cujus nudam carnem profundis cicatricibus reperta catena eſt, luminaribus cæleſtibus, ad tumulum ejus prodigioſè collucentibus, multisque ſignis divinitus oſtenſis. Electus fuit Abbas A. C. 1065. depoſitus, 1068. cujus poſtea innocentiam prodito accuſantium ſcelere DEVS revelavit. *Ex Chron. Hirſaug. Ioann. Trithemii MS. & impreſſo, Hier. Rainoldo noſtro, Annal. Einſidl. Chriſt. Hartmanni, & German. noſt. Bened.*

Exemplar vitæ.

Dejicitur innocens.

Miracula.

Eodem die depoſitio B. Hieronymi Sueſſani, Congregationis Montis coronæ ſtrenui propagatoris. Hic Neapolitanus patria, vir eruditiſſimus & ſpectatiſſimus, relicta Romana aula, cujus erat protomedicus, calcatis opibus ac mundi favoribus, è primis B. Pauli Iuſtiniani ſociis fuit, rigidiſſimoque vitæ inſtituto ſe ultro addixit. Paupertatis maximè ſtudio excelluit, viliſſima veſtimenta adamavit, duplicitatem eorum execratus, è cellula minima quæcunque non neceſſaria proſcripſit. Aſperrimo cilicio ab humeris ad poplites usque indutus, lumbis plerumq; plumbi laminam addidit, nec labori quidem manuum intentus ab hoc rigore quidquam remiſit. Tota ejus vita *jugis quadrageſima fuit*, abſtinentiæ autem orationis & contemplationis juge ſtudium utiliſſimè conjunxit. Sed inter omnes ejus actiones, præcipua in DEIparam affectio effulſit, cujus indubiè ope ac favore celeberrimi illius Rhuæ Cœnobii auctor eſſe meruit; in quo cum lectiſſimæ Tutelaris ſuæ imaginem poſuiſſet, frequentibus mox illa miraculis locum illuſtravit, & pios pauperũ conatus mirè juvit. Hieronymum Paulus IV. Pont. Max. ei à puero conjunctiſſimus, cum Romam evocaſſet, aſperrimaque indutum veſte aſpexiſſet: *Quale tegumentum*, ait, *iſtud Hieronyme, ſeu quæ aſperitas iſta? Nimis durè tecum agis, dimittas ea oportet. Non alius*, reſpondit ille, *ſanctiſſime Pater, habitus pœnitentem decet, nam qui mollibus veſtiuntur, non in deſerto, ſed in domibus Regum ſunt. Nec tu*, ſubjungit Pontifex, *amplius indeſerto eris, ſed manebis hic nobiſcum, nec de cætero eremitanite, ſed Cardinalem volumus.* Cecidit illico pronus ad terram, multisque infuſus lachrymis, multum in refutanda dignitate laboravit. Sed obnitente Paulo, inducias ſaltem impetravit, reverſusque, & ad pedes Pontificis proſtratus ægrè demum, ut dimitteretur obtinuit. Obiit A. C. 1556. Ipſa Cinerum die, ſepultus in Capitulo Montis Coronæ. Inter præclarè facta ejus præcipuè memoratur, cum extrema panis penuria laborantes Fratres ſolaretur, & ob nimiam vim nivium ſpes nulla eleemoſynæ affulgeret, ipſo in preces effuſo imbrem decidiſſe, moxque ſub lucis ortum, quendam in jumento neceſſaria abundè ſubvexiſſe, qui inter imbriũ denſitatem, intactum à pluviis ſe taſſus

B. Hieronymus.

DEIparæ ſtudioſior.

Cardinalatum deprecatur.

Reſtituit

est, ita quidem, ut nec pallium, neque sarcina ulla ex parte madefacta reperta sit. Sic rogatus à nobili sed sterili matrona, ut fœcunditatem ipsi exoraret, cum annuisset, paucos post menses illa concepit, & plures deinceps liberos genuit, adeo ut per jocum aliquando servo Dei exprobraret: *Quid agis*, inquit *ô Pater, guttam aquæ ut peteres rogavi; tu vero copiosam mihi pluviam impetrasti.* Ex Hist. Mont. Coronæ, Luca Erem. Annal. noſt Bened. & BENEDICTO Redivivo &c.

Fœcunditas impetrata.

S. Naudatus Episc. In Hibernia natalis S. Nuadati Episcopi & Confessoris. Hic in omni Monachica perfectione absolutissimus, cum contemplationis suavissimo dilectorum Domini somno, & dulci otio diutius in Monasterio vacasset, ad labores extractus Apostolicos, ex Abbate creatus Archiepiscopus Ardmachanus & Primas Hiberniæ, verè Primum se omnium primatu virtutum & meritorũ comprobavit, aliaq; inter præstita populis beneficia, & maximos pro Christi Ecclesia exantlatos labores, Connaciam reformavit, pessimasque inde consuetudines ac ritus barbaros sustulit, ac magnum populum Numini reconciliavit. Claruit A.C. 810. *Ex rer. Britann. script. Ioan. Colg. Annal. noſtr. &c.*

B. Vdalricus. In Monasterio Cæsarienſi, B. Vdalrici primi ejusdem loci Abbatis, qui illustre Cænobiũ egregiæ sanctitatis fundamento consecrans ac stabiliens, eidem uno & viginti annis utilissimè præfuit, & plenus meritorum mortalitati huic valedicens, ad felicem immortalitatem transiit. Claruit A.C. 1140. Chrys. Henriq. Aub. Mir. Gasp. Brusch. Mart. Crusius &c.

B. Morandus Eodem die B. Morandi Abbatis cujusdam in Burgundia, cujus vitam necdum potuimus indagare. *Ex Not. Monach. & Indice SS. Ord. impr. &c.*

In Italia, Monasterio Balnei B. Agnetis Virginis ejusdem loci lectissimæ Abbatissæ. Hæc Sarsinæ oriunda, Regulã S. P. N. in prædicto Cænobio professa, insigni celebris evasit vitæ sanctitate, cujus meritorum dignitatem, miro & Anniversario miraculo Numen usq; hodie comendat, dum ejus Natali die, Balnearum aquæ extra morem lucem solent emittere, sed & mirum in modum accrescere, quam Religiosissimè colunt Balneatores. Quiescit in templo castri Pereti parvi, ubi & proprium altare habet. Claruit sub annum Christi 1100. *Ex Vita &c.*

Ipsa die Festum seu Commemoratio *Triumphi de carne & dæmone* à S.P.N. & Patriarcha BENEDICTO primis Conversionis suæ annis parti & gloriosè obtenti. Quo nimirum recolitur, glorioſissima illa de Carne victoria, cum à libidinis Magistro merulæ primũ alicujus specie, Romanarũ dein chorearum imagine, graviter tentatus, generosissimo ausu, abjectis quam celerrimè vestibus, tenerrimus & Augustissimus juvenis, in densissimos spinarum & urticarum aculeos se projiciens, *tamdiu illic volutavit, donec toto corpore vulneratus exiret*; adeo confusis tanto facinore inferis, ut nec tentare quidem deinceps tantum Victorem præsumerent. Quam deinceps tam memorabilem tanti triumphi aream, contemplaturus pro voto ac veneraturus, septingentis ferè post partam illã victoriam annis, Seraphicus Franciscus, peregrinatione eò suscepta cum religiosissime ac diligentissimè contemplaretur, insigni præter tempus prodigio, vepreta eadem, in oculis admirantis & inspicientis, repente efflorueêre, & castissimi sanguinis purpurã juxta, & pudicitiæ candorem imitantibus rosis, mirificè nituêre. Vepretum illud usq; hodie summa in veneratione habetur, & rosæ inde atque folia, toto circumlata orbe, non sine prodigiis subinde à devotis cultoribus, usurpantur, ab inconsueta fragrantia à multis deprædicata. Ex tomo de vita S.P.N. Luca Waddingo, Gerardo Belga, Iepesio &c.

Triumphus carnis S.P.N

Rosa virginitatis.

X. CAL. MARTII.

XX. Februarij. B.

S. Leo Episc. CAtenæ in Sicilia S. Leonis Episcopi, qui virtutib9 atq; miraculis coruscavit, *Mart. Rom.* Leo Ravennas patria, parentibus Nobilitate generis conspicuis editus, eximio scripturarum Divinarum amore & studio, à juventute enituit, cumque sacris potius, quam sæcularibus delectaretur Clero adscriptus, cucullo deniq; sese devovit, lectissimis Congregationis Siculæ Monachis S. Placidi Proto-Martyris nostri alumnis accensus, donec ad Cathedram Catanensem assumeretur. Sed neq; in Pontificatu Monachum exuens, speculum etiam fuit omnium Monachorum. Claruit præter ingentes virtutes, maxima miraculorum gloria, ob res prodigiosissimè gestas, Thautmaturgi, uti Gregorius ille Neocæsariensis, cognomen

Thaumaturgus.

Digitized by Google

men conſequutus. Ea inter Eliodorum quendam, magia infamem ſimulque famoſiſsimum, mirabiliter convictum, Numine interpellato, & igne ad preces ejus cælis demiſſo, in oculis populi univerſi, perdidit. Fuit & potens admodum adverſum hæreticos, ſanctamque matrem Eccleſiam ſtrenuè propugnavit, fulmen & malleus Hæreticorũ. Fuit ob id ipſum ſummis Principibus ſumma in veneratione & poſt multa & ingentia merita, ad coronam evocatus eſt Electorum. *Ex Mauro Marcheſio, Conſt. Cajet. Octav. Cajet. Idea SS. Sic. Phil. Ferrar. &c.*

Thaumaturg.

S. Eucherius Epiſc.

Natalis S. Eucherii Epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus invidorũ calumniis fuit oppreſſus. *Mart. Rom.* Eucherius parentibus, & generis nobilitate & pietate præſtantibus natus eſt, cujus matrem ipſo prægnantẽ, digna per viſum ſalutatione compellans Angelus: *Ave Deo dilecta*, inquit, *benedictum in utero ferens puerum, futurum in hac urbe* (Aurelianenſi) *magnæ ſanctitatis Antiſtitem*, cui roganti benedictionem, impertitus Angelus, illico diſparuit. Baptizatus puer à S. Ansberto noſtro, & literis deinceps traditus, puerili ætate inſignes progreſſus fecit. Compunctus iis Apoſtoli verbis: *Præterit figura hujus mundi &c.* Et: *Sapientia hujus mundi ſtultitia apud DEVM reputabitur, &c.* abjecto militiæ ſæcularis cingulo, ad cæleſtium rerum cultores ſe contulit, & Monachum in feliciſſimo illo, & ſanctorum fertiliſſimo Gemeticenſi Cænobio profeſſus eſt, ubi inſigni paulo poſt effulgens ſanctitate, omnes in ſui admirationem convertit; ita ut mortuo Suavarico patruo Aurelianenſium Pontifice, ſummis omnium votis, tantus hic nepos ejus, ſucceſſor expeteretur. Miſſus proin à Carolo Martello, qui ipſum Cænobio, etiam vi adhibita ſi reniteretur extraheret, quo nuncio vir ſanctus ſumo mœrore affectus, invitus atq; obnixus, provinciam nihilominus & Pontificale onus ſuſcipere coactus eſt; quod etiam deinceps ita geſſit, ut longè lateq; nomen ejus pro meritis celebre evaderet. Sed, invidente ſucceſſibus Eucherii, fructibusq; populi infero ac frendente, calumniis ſceleratorum innocentiſſimus appetitus, in exiliũ denique à Martello Principe actus, apud Coloniam Agrippinam ſubſtitit, ea honoris atque amoris ſignificatione à Clero populoque illic exceptus & habitus, ut omnibus omnium illorum opibus, non aliter, atque propriis uteretur. Quo audito, territus Carolus, ne fortè illorum auxilio munitiora Regni loca occuparet, ipſũ in Hasbaniam deportavit, & Roberto Duci tradidit; à quo ſimiliter tanti factus eſt, ut omnium illi facultatum ſuarum liberam faceret poteſtatem. Verum ille Monaſticis exercitiis ſolatus exiliũ, ſexto demum, ſeu quod alii volunt, nono ejusdem anno in Cænobio noſtro S. Trudonis, vinculis hujus carnis ſolutus, Divini luminis perfuſus claritate, victor ad triumphos æternos abiit A. C. 743. inſignibus à Numine prodigiis deinceps illuſtratus, de quibus pervetuſtus vitę auctor ſcribens: *Lingua noſtra non ſufficit ullis verbis, ea omnia exprimere, quæ poſt ejus obitum miracula ab eo geſta ſunt.* Rarius illud cum ad tumulum ejus, mulier, quam ab idolorum cultu olim evocaverat, cereum accendiſſet, ipſum tres dies totidemque noctes arſiſſe, neq; unquam extinctum eſſe. Cumque templi Cuſtos cereum poſtea comminutum, in maſſem coëgiſſet, molis & ponderis ejusdem ceram, quibus cũ in candelam efformaretur, repertam eſſe. Simile illud, certè non multum diſſimile, cum cereus ſex an ſeptem pedes longus è candelabro in tumulum Eucherii decidiſſet, integre ſuper pallio ſepulchri conflagraſſe, pallium autem neque inde accenſum fuiſſe, neque ullam etiam uſtionis notam in eo apparuiſſe. Famulorum Eucherii quidam, quem ipſum etiam è tenebris Idolomaniæ vindicaverat, lampadem ad heri ſanctiſſimi caput ſuſpenderat, quæ cum prodigioſè oleo tantopere redundaret, ut rivuli etiam hinc inde ſefe diffunderent, & per pavimentum decurrerent, re comperta, Monachi, vas amplius lampadi ſuppoſuêre, miraculo in oculis & conſcientia omnium ſtatim aucto, adeo ut ſeptem inde lampades implerentur, & ſeptemplici jam prodigio ad tumulum ſine imminutione exardeſcerent; ſed & rei novitate percitis populis, oleum inde hauſtum, non tunc ſolum, ſed deinceps etiam omne morborum genus, ſupra omnem medicorum artem mirè profligaret. Sed & illud inſigne, Anniverſaria ejus memoria ſolemnius celebrata, atque ingenti facto ad tumulum Cleri populique concurſu, cum anxii ſuper annona deque tot reficiundis hoſpitibus Abbas & Monachi eſſent, tantam vim piſcium in fluvio proximo præter ſpem omnẽ & naturam fluminis illius ſe obtuliſſe, ut non in Clerum ſolum, ſed omnem frequentiſſimi populi frequentiam abunda-

Predicitur matri.

Convertitur

Fit Epiſcopus

Exul gratioſiſsimus.

Obiit 743.

Cereus inextinctus.

Lampas inexhauſta.

Copia piſcium mira.

rent. Vt nihil de claudiis, cæcis, dæmoniacis, aliisque mirè curatis, deque aliis *ſine numero* prodigiis libeat porro memorare. *Ex monim. Eccl. Aurelian. Carolo Sauſſaio, Claud. Roberto, Ioanne Chenu, Hareo, Surio, Iepes, VVione. &c.*

S. Colga Abbas. In Britannia natalis S. Colgæ Abbatis & Confeſſoris. Colga, ſive Colchus, Magni Alcuini noſtri magnus Magiſter, & Abbas lectiſſimus, uti ab inſigni ſanctitate nomen magnum, ſic ab eruditione, & literarum profeſſione in Cænobio, Sapientis cognomentum adeptus eſt; quem in vita omni Alcuinus, grato animo diſcipulus, religioſiſsimè coluit, & quacunque raperetur, è diverſis provinciis, per literas compellans, munuſculis etiam miſſis, ipſum & Monachos ejus honoravit. Fuit amantiſſimꝰ cultor Apoſtoli Pauli, Chryſoſtomi Ioannis inſtar, Colga noſter, & ab illo viciſſim dilectus magnos favores meruit, ita ut quandoque in itinere conſtituto non ſolum adeſſet, ſed & fatigati ſarcinulam tantus Apoſtolus exciperet, & velut famulus bajularet. Neque minus illud, cum publica in diſputatione, ut fit, congreſſi cum illo Profeſſores reliqui & Patres, hominem argumentando nimis cogerent & perurgerent, apparente ſpectabili forma eodem Apoſtolo, partes illius ſuſcipiente, & controverſiam decidente. Factus eſt demum Rector ſupremus Scholæ Cluanenſis, & relictis aliquot inſignibus ingenii monimentis, magnam redolentibus pietatem ad coronam & lauream meritorum vocatus eſt ſub A. C. 789. *Ex diverſ. rer. Britann. ſcript. Ioan. Colgano, Alcuino, Annal. noſt. Bened. &c.*

S. Paulus diſputanti adeſt.

Obiit 789.

B. Cymbert. Abbas. In Monaſterio Reodfordenſi, B. Cymberti Abbatis & Confeſſoris. Cymbertus Anglus Reodfordenſis in Comitatu South-hantoniæ Abbas digniſſimus, inter alia quæ præclarè geſſit, duos Arvaldi Vectæ Inſulæ Reguli fratres parvulos, Baptiſmi ſalutari lavacro expiavit. Nam cum Kedvallæ Occidentalium Saxonum Regis effugiſſent manus, proditi autem ſupremo afficiendi ſupplicio eſſent, ſollicitus Cymbertus qualiter ſaltem illorum animis conſuleret, ut ſalutis prius illis viâ oſtenderet, inſtructosque Chriſtianæ fidei dogmatibus ſalutari lavacro eos expiaret, à Rege impetravit. Quo quidem beneficio, juvenes Principes verè beati, fortiter & hilariter capitalem ſententiam ſubiere. Claruit vir ſanctus A. C. 687. *Ex Hiſt. Angl. Ven. Bedæ, Hug. Men. Eduardo Maiheun, &c.*

B. Iſenbardi mon. In Monaſterio Hemmenrodenſi B. Iſenbardi Sacriſtæ, Monachi religioſiſsimi, qui ab eximiæ puritatis candore, & circa Divinum cultum diligentia commendatiſsimus extitit. Illud ejus ſingulare, quod de ipſo cum ſupremum decumberet B. Cæſarius retulit; quando evocato à Fratribus Abbate, aliisque ſanctæ fidei teſtibus, hæc inter alia, quater eadem nocte raptus in exſtaſim, recitavit: *Ah quam ſuavem*, inquiebat, *noctem exegi, quam dulces & quam ſuaves concentus audivi? Choris in cælo pſallentium interfui. Ah quam concorditer, quam delectabiliter pſallebant! Ibi vidi homines noſtri Ordinis, ſuper homines alios eminere claritate, & dignitate & gratia præcellere. Quo enim magis hic humiliati ſunt, eo glorioſiores illic exultant, abundantiorem accipientes conſolationem, facie ſplendidiſſimi, ſtatura celſi, veſte glorioſi, &c.* Et poſt pauca: *Vtinam differret me Dominus, uſque dum completo opere DEI, Dominis noſtris loqui poſſem! Ah quam læti nuncii bajulus eſſem! quam læta, quam ſtupenda narrarem, quæ vidi, quæ audivi, & ſenſi, quæ parata ſunt diligentibus DEVM, & in laude ejus vigilantibus, &c. Vidi Dominam noſtram in immenſa claritate cum ſuis ſacris virginibus, quæ ſe mihi promiſit in neceſſitate adfuturam, & S. Michaelem cum multo exercitu Angelorum præparatum in auxilium mihi: nam altari & memoriæ ſuæ honorem ſolebam impendere, &c.* Iubente autem Abbate, vocati ſunt quidam Novitii, viri quondam in ſæculo clari & virtute militari inſignes; quos ita conſolatus eſt: *Verè felices eſtis, & ter quaterque beati, qui de vana veſtra converſatione atque mundana vanitate, per Divinam miſericordiam converſi eſtis, partem in cælis cum juſtis habitari: conſtat enim de ſalute veſtra, ſi tamen perſeveraveritis, &c.* Quæ pro conſolatione Deo militantium, & maximè Novitiorum inſerenda cenſuimus. Valedixit paulo poſt mortalibus felix Iſenbardus, & ad Tutelarem ſuam atq; Ordinis unicam hilaris evolavit, cum per triginta continuos annos, magna animi puritate ſub SS. Regula noſtra militaſſet. *Ang. Manriq. Cæſar. cit. Chryſ. Henr. &c.*

Viſiones ejus.

Promiſſio felix.

S. Ioan. Gradenicus. In ſacro monte Caſinate S. Ioañis Gradenici Venetorum Illuſtriſſimi, qui Petri Vrſeoli ſanctiſſimi Venetorum Ducis, cujus familiariſſimus & gener fuerat, exemplum imitatus, uti in ſæculo gloriæ particeps fuerat, ſic & virtutum atque meritoū in Cænobio piè æmulus & collega eſſe meruit; Monachumq; cum eodem profeſſꝰ, eximia poſtea vitæ ſanctitate, omnem generis

neris gloriam, & Venetæ Reip. magnificentiam ſuperavit, poſt longos labores ad requiem & ſolatia æternitatis evocatus. *Petr. Diac. Hieron. Henning. &c.*

B. Vdalricus In Anglia natalis B. Vdalrici Anachoretæ, qui Heſelbergæ in cella templo contigua ſe includens, ut ſecurius viam quæ ad perfectionem ducit teneret, Ciſtercienſium noſtrorum amplexus inſtitutũ, ad finem usq; miraculis glorioſus, & divinis viſionibus illuſtris, Britanniæ decus inſigne addidit. *Hiſt. Eccl. Angl. Nicol. Harpſf. Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Ioan Converſus. Villarii depoſitio B. Ioannis Converſi viri humilitatis præcipuę, in ſe rigidiſſimi, in alios charitatis & humanitatis eximiæ, qui poſt longum agonem feliciter ad patriam æternam tranſivit. *De hoc Raiſſius 28. Auguſti, Henriquezius autem hâc die, & nos uberius ſuo loco.*

In Sicilia B. Catharinæ cognomento Poëtæ, ſanctimonialis in Monte Regali, fœminæ ante paucos annos clariſſimæ, inſigniq; ſanctitate & meritis conſpicuæ, ſuper cujus vita extat proceſſus inſignis, & magnæ fidei teſtium probatiſſimæ de mira ejusdem vocatione, perfectione, exemplis, nec non ſignis egregiis aſſertiones, cujus hodie ſacrũ corpus, in Eccleſia Carmelitarum Montis-Regalis requieſcit. *Ex ipſis Actis, apud R. P. Maurum Marcheſium, Conſt. Cajet. Octav. Cajet. Hug. Men. &* Benedicto *noſtro Redivivo.* Ipſa item die natalis S. Wilgilſi Abbatis, fratris S. Willibrordi Epiſcopi, vitæ meritis & ſanctitate clariſſimi. *Ex vita S. Willibrordi.*

B. Catharina Poëta.

NONO CAL. MARTII.

XXI. Februarij. C.

S. Paterius Epiſc. BRixiæ S. Paterii Epiſcopi, qui Romanus patria, profeſſione Monachus, Magni Gregorii noſtri digniſſimus diſcipulus, ob ſingularem eruditionem & morum integritatem Brixienſium Epiſcopus creatus, de talento ſibi credito centeſimũ fructum reportans, doctrina & ſanctitate clarus, Eccleſiã ſuam, mirificè exornavit, & Tutelaribus Epiſcopatus accenſeri meruit, à Romano Pontifice Sanctorum albo adſcriptus, inſigni per Eccleſiam Chriſti univerſã titulo celebratur, & digno apud Brixiam honore colitur. Floruit A. C. 610. & Magno Gregorio ob ſingularẽ viri eruditionem rogante & concitante, in obſcuriora tam Veteris Teſtam. loca quam Novi, ſcribens expoſitiones, de Eccleſia, deque omni poſteritate æternùm meruit. Ejus ſacrum corpus in æde S. Euphemiæ aſſervatur. *Ex Baron. Ramperto de S. Philaſtrio, Monim. Brix. Phil. Ferrar. Ferd. Vghello, Arn. Duac. &c.*

Scriptor ingnis.

S. Germanus Abb. In Germania natalis S. Germani Abbatis & Randoaldi Monachi, qui hâc die glorioſo Martyrio coronati ſunt. Germanus, Nobili admodum familia, Optardo patre, Treveris Principe natus eſt. Fratres habuit Optmarum, ſpectatũ & celebrem in Aula Dagoberti Regis, & Sigebertum atque Numerianum, viros clariſſimos, ipſe ſingulariſſimũ familiæ ſuæ ornamentum. Generoſiſsimo ſæculi atq; illecebrarum tactus faſtidio, cucullum exambiens, eo à S. Arnulpho noſtro donatꝰ eſt Regulamq; S. P. N. BENEDICTI toto corde complexꝰ, in Monaſterio Montis Romarici alta ſanctitatis poſuit fundamenta. Nec contentus Deo ſe devoviſſe, niſi & alios eidem lucraretur, Numeriano etiam fratri ſuo perſuaſit, utibidem Monachum profiteretur. Ipſe a. poſtea pergens Luxovium, gratanter à S. Wandelberto Abbate ſuſceptus, exigentibus vitæ meritis presbyter ordinatus, per omnia magnum ſe gratia & virtutibus, cum Abbati, tum collegis omnibus probavit. Structo dein per Gundonium Alſatiæ Ducem Grandis Vallis, Diœceſeos Baſileenſis, in valle dicta Monaſterii (**im Münſterthal**) Cœnobio, præeſſe juſſus, egregiis exemplis rem Monaſticam promovit, donec mortuo Gundonio, turbatæ provinciæ, quietem quoq; Monachorum turbarent. Cum vero Cathici Ducis milites, licentioſius paſſim graſſarentur, zelo pietatis ſuccenſus Germanus Abbas, factus iisdem obvius, magna conſtantia ſcelera eorum reprehendens, pro charitate odium meruit, ab iisdem peſſimè habitus, & hâc die decollatus, cum clara prius è cælo voce, his ipſis ad præmia æterna verbis vocaretur: *Veni, ſerve bone & fidelis, tibi aperti ſunt cæli, exultant ſuper adventu Angeli*, quocum ſimul Randoaldus diſcipulus interfectus eſt; uterq; à Monachis reperti & magno cum luctu tumulati. Germani corpus ſeptingentis ſeptuaginta ſeptem poſt Martyriũ annis, elevatum eſt, cum nonnulli ſublatum credidiſſent. Paſſus eſt ipſo año 700. ad cujus tumulum, minus forte pro dignitate habitum, ſolemni aliquandò Nativitatis Domini feſto, magnus ſe ſplendor prodidit, & ſervi DEI claritatem comprobavit. *Ex Montalb. Chron. Baſil.*

Ejus fratres.

Fit Martyr.

Vox cæleſtis.

Henrico Murer. & Annal. noſtr. Germ. & Bened. &c.

S. Agatho Papa.

In Græcia, feſtum ſolemne S. Agathonis Papæ, qui ex Monacho S. Hermetis Pontifex Maximus ſalutatus, admiranda vitæ ſanctitate, & graviſſimis meritis, à Græcorum etiam, ſive Orientali Eccleſia (rariſſimo ſanè exemplo, & memorabili maximorum commendatione meritorum) meruit celebrari. Devinxit autem, non Græcos ſolum Agatho noſter æternaturis beneficiis, ſed Romanam inprimis Vniverſalem Eccleſiam modis plurimis juvit & mirificè extulit; Concilio inprimis Generali Conſtantinopolitano III. incredibili cum orbis Chriſtiani utilitate celebrato, in quo ſceleratiſſimam, perniciosiſſimamq; univerſo orbi Chriſtiano Monothelitarum Hæreſim, feliciſſimè evertit ac profligavit. Fuit hoc ſextum Generale Concilium, ad Nicænum, Epheſinum, Chalcedonenſe, & Conſtantinopolitana duo adjectum, *quibus ſumma Fidei Chriſtianæ fundata eſt.* Idem Pontifex verè Maximus, immortali cum merito *AErarium Apoſtolicum* primus inſtituit, & exemplo magni Sacerdotis Oniæ, inſigni vitæ parſimonia magnos theſauros congerens, in uſum Eccleſiæ univerſæ, pauperũ, viduarum, pupillorumq; ſuſtentationẽ, publicè aſſervari volunt, tanquam verè pater & paſtor omnium, qui eorum curam tamen aliis præferret, quos noſſet, & Chriſto pauperi chariores, & majore etiam dilectione indigere. Fuit a. tantæ pietatis, ut neminem à ſe unquam triſtem dimitteret; tantæ inſuper charitatis, ut pauperes tanquã verè filios dignatus, alia inter paternæ pietatis exempla, leproſum ſibi obviũ amantiſſimè amplexus, oſculari non exhorruerit; qui ejus illico contactu prodigiosè ſanatus eſt. Feſtum ejus Romana Eccleſia celebrat 4. Id. Ianuarii, de quo & nos eadem die, nunc autem, vel pro ipſa quidem apud Schiſmaticos tanti Pontificis reverentia, ſecundo. Obiit Agatho A.C. 682. *Ex Annal. Eccl. & noſt. Ciacon. Plat. Panu. Galeſin. Sev. Binio. &c.*

Immortale meritum.

Inſigne miraculum.

S. Vrſicinus

Biennæ S. Vrſicini Monachi & Confeſſoris. Hic S. Germani Abbatis, & Martyris, de quo nunc primum egimus collega & ſocius, Luxovienſis & ipſe Monachus, propagandæ Fidei cauſa Biennam delatus, Apoſtolico labore provinciam circumjacentem immortaliter demeruit, & uberes fructuum manipulos in horreum Domini congregans, alia inter magna beneficia populis præſtita, Collegiatæ Biennenſis Eccleſiæ author extitit, ob merita tanta ejusdemmet Baſilicæ & oppidi Tutelaris à morte adoptatus, cujus Anniverſaria memoria celebris ibidem deinceps habita, religioſiſſimè colitur. *Ex Baboleno, Chriſt. Hartm. MS. Chron. Helvet. &c.*

Apoſtolus Helvet.

In Monte Vogeſo B. Gumberti Archiepiſcopi Senonenſis & Confeſſoris. Gumbertus, Gundebertus, Gaudebertus ſeu Gaubertus (tot enim nominibus à diverſis appellatur,) Metropolitanæ Senonenſis Eccleſiæ, poſt Godeſcalcum Archiepiſcopus meritiſſimus, quanto majore dignitatis ſublimitate præ cæteris effulſit, tanto vilior in oculis propriis, *abjectiſſimus in domo Domini, miniſtrare magis quam miniſtrari elegit*, ac proin, cum Eccleſiæ ſuæ, aliquot annis utiliſſimè præfuiſſet, mirantibus univerſis, eo honore ſe abdicans, cucullum amplexus, Monaſteriũ Ordinis noſtri in monte Vogeſo, loco qui Grundianus dicebatur, condidit, idque de Archiepiſcopatus ſui nomine, Senonenſe appellavit. Dedicavit autem Eccleſiam Divina revelatione admonitus, in memoriam ſuæ atque Ordinis Vnicæ Tutelaris Admirabilis Benedictæ Virginis, totumque deinceps, ejusdem ſervitio & corporis mactationi, ac divinarum rerum contemplationi ſe dedens, in omni ſanctitate vitæ reliquum traduxit. Mortuus eſt A.C. 778. inſigni miraculorum gloria à Numine illuſtratus, quem S. Petrus Damiani noſter, *virum dignisſimæ vitæ* appellavit: *Ex Richerio Senonenſi, Roberto Antiſiodor. Pet. Dam. Epiſt. Cl. Rob. Servatio Lairvelz. Chron. Mariani, Menard. &c.*

B. Gumbert. Archiep.

Divina revelatio.

Ob. 778.

S. Fintanus Epiſc.

In Hibernia Natalis S. Fintani Epiſcopi Cluainfertenſis, qui ex Abbate Monaſterii Cluin-Ednech in Lagiſia, ad memoratæ Eccleſiæ Cathedram pro vitæ meritis evectus, verbo & opere potens exſplenduit, cujus ſpecialis diligentia in Divinis laudibus celebratur. Vixit annos omnino centum triginta quinque, & cum creditis ſibi populis longo tempore plurimũ præfuiſſet, ad cæleſtem patriam migravit. *Ex Annal. Cluanenſ. & Dungallenſ. Ioan. Colgano, Annal. noſt. Bened. &c.*

B. Petrus.

In Gallia, Monaſterio Claræ-Vallis, B. Petri cognomento Toloſani, qui mirabili quadam revelatione admonitus, ſæculo valedicens, vitã eremiticã elegit, ſeq; inſolita auſteritate afflixit. Poſtea a., ne ſuo potius ſenſu, q̃ Numinis impulſu duceretur, cucullũ amplexus, & Clarævallenſiũ noſtrorum in congregationem admiſſus, magnis

Digitized by Google

magnis à Deo gratiis donatus eſt, & egregiis virtutibus, cæleſtibus revelationibus, prophetico Spiritu, & continuis miraculis, omnibus admirandus effulſit; poſtq; longas vigilias, diſciplinas & jejunia, ad tantam puritatem devenit, ut ne minimũ quidem carnis illicitum motum perſentiſceret, & dulciſſimo inſuper lachrymarũ dono, totus diffluëret. De revelationibus ei factis, ſic inter alia liber Vir. Illuſtr. Ciſt. habet: *Revelabat ei Dominus de Secretis cæleſtibus magna & multa, atq; innumeris conſolationibus eum, ſeu dormiendo ſeu vigilando, ſeu etiam mente excedendo, creberrimè viſitabat; quæ ſi omnia literis mandarentur, magni voluminis comprehenderent quantitatem &c.* Qui tandem meritis glorioſis locuples ad felicitatem conceſſit æternam. *Gonzalez de Sylva, Bern. Brito, Rob. Ruſca, Barnab. Montalbo, Aug. Manriq. Chryſ. Henriq. &c.*

Revelationibus clarus.

B. Agnet.

In Germania B. Agnetis virginis ſanctimonialis ſororis B. Hildegundis, quæ multis virtutibus & Spiritus ſancti charismatibus illuſtrata ſancto fine exceſſit, cujus animam memorata ejus ſoror, tunc in patibulo pendens, & ne ſuffocaretur ab Angelo mirabiliter ſuſtentata, magna cũ gloria in cælum deferri, & inter jucundiſſimam Angelorum muſicam, & gratulationes feſtivas ſupera palatia cum triumpho ingredi conſpexit. *Ex vita S. Hildegund. Cæſ. Heiſterb. Montalbo, Henriq. &c.*

Ipſa die Natalis B. Ludolphi Abbatis Corbeiæ Saxonum, qui cum celeberrimo illi ſanctorum promptuario pro vitæ meritis, præfectus eſſet, perfectionis Regulam ſe omnibus exhibuit, & præcipuis ejꝰ loci & firmamenti Germaniæ ſyderibus accenſeri meruit. Ex monim. & Chron. Corbei.

B. Ludolphus

Eodem die Natalis V. Gunthildis Abbatiſſæ Bilebienſis, quæ inſigni ſæculi contemptu enituit, cumq; Illuſtriſſimæ familiæ Comitum Mompelgardenſium, germen virentiſſimum eſſet & floridiſſimum, mundum cum flore deſpiciens, in ancillatu Chriſti, ſupra omnem majorum ſuorum ſplendorẽ magnis virtutibus enituit. *Ex Annal. & Germ. noſt. Bened. &c.*

V. Gunthildis.

VIII. CALEND. MARTII.

XXII. Februarij. D.

S. Petrus Damiani.

FAventiæ depoſitio S. Petri Damiani, cognomento Peccatoris, qui cum arctioris vitæ deſiderio Cardinalatui valedixiſſet, nec minis, nec blandimentis à primo propoſito avelli potuit: cujus facti cũ à ſummo Pontifice charitativa increpatione argueretur, ad tres ſibi invicem ſuccedentes Pontifices Romanos Apologeticos edidit, in quibus auctoritate, ratione & exemplo factum ſuum humillime excuſans, animos eorum placavit, & ſic in bono opere perſeverans obdormivit in Domino. *Ita Martyrologium Benedict.* Hic Petrus immortale Ravennæ decus, honeſtis editus parentibus ab ipſis ortus ſui crepundiis, rebus adverſis perurgeri cœpit. Quo nato, dum jam domus pridem hęredibus referta eſſet, natuq; grandior è liberis in hæc coram matre erumperet: *Pro pudor! Ecce jam tanti ſumus, quod in hâc domo vix capimur: & quam male ſibi congruunt, hæredum turba & hæreditas?* adeo conſternata & concitata indignatione mater eſt, ut antę penè quam lactaret, ablactatum infantem, malũ ſibimet apprecata, â poſſeſſione materni pectoris exhæredaret. Eum omni nutricis deſtitutum officio, fame ſimul & algore nigreſcentem, presbyteri cujusdam pellex miſerata, jam jam moriturum, arvina ad ignem perungens, fovit, & curavit, correptamq; acrius verbis matrem, filiolum innocentẽ ut agnoſceret, atq; adamaret effecit; utq; diligentius deinceps foveret exoravit. Parentibus immatura morte abreptis, longè major excepit innocentulũ calamitas, cum ſimulata pietate, atrociore mente, germanus frater, Petrum ſibi educandũ expoſceret, & in teterrimam ſervitutem abriperet, impiè tractaret, verberibus horribiliter quotidiè contunderet & dedolaret, atque ad porcos paſcendos nudipedem ad prata damnaret. Numulo aliquando reperto, velut theſauro Principis dives, dum quid eo faceret deliberat, in mentẽ venit, brevitas quam inde habiturus eſſet voluptatis, ſtatuitq; quamprimum numum Presbytero offerre, qui pro animo defuncti parentis ſacris operaretur. Fratris innocentuli ſortem poſtea, alius fratrum ejusdem miſeratꝰ, ipſum è tantis miſeriis vindicavit, benevolè habuit, nec tam fraternè quam paternè fovit, literisq; adhibuit, in quibus paulo poſt tantos progreſſus fecit, ut ipſis Doctoribus admirabilis haberetur. Decurſo ſtudiorum curſu, ob admirandam eruditionem latè celebratus, confluentibus undiq; diſcipulis, clientibꝰ, opibus, fama, gloria ſpectatiſſimꝰ effulſit. Pietate nihilominus ſupra fortunã omnẽ præſtitit,

Naſcitur.

Ejus calamitas.

Inſigne pueri factum.

præstitit, interque mundi favores ac plausus, jejuniis, vigiliis, orationum assiduo studio sese exercens, carnem cilicii usu attrivit; cumque calente juventa mollities subinde titillaret, aquis se fluvialibus eo usque mersit, quoad rigentibus membris, noxius ardor prorsum sopiretur. Monachũ in Fontis Avellanæ Cœnobio professus, paupertate ac humilitate charius nihil habuit, sanctitatisque illius percrebrescente fama, ad Pomposianum primum Cœnobium, dehinc ad S. Vincentii postulatus & missus, mortuo demum sui Cœnobii Antistite succedere coactus Regularem disciplinam latius promovit, & plurima ipse Monasteria condidit. Miraculis insignibus famuli sui merita Deus comprobavit; quæ inter, etiam altera vice hausta è fonte aqua prodigiosè in vinum conversa memoratur. Rarius illud: cum dolium ejus, transeuntes prope Cœnobium milites jussu Ducis, vinum inde extracturi tentarent, eo undiq; perfosso, vini tamen nec guttam elicere potuisse, quod pio paulo post peregrino adveniente, pro hujus refocillatione facillimè defluxit. In summa panis penuria, prædicente Petro, ciborum copia cælitus aliquando allata est. Absens quadam vice periculum servi sui intuitus, eum qui in discrimen adduxerat, visus in somno, terruit, & flagello intentato correxit. A Stephano IX. summo Pontif. Cardinalis Episcopus Ostiensis creatus, cum nimiũ obniteretur, Anathematis metu & cominatione, nec non sub obedientiæ supremę præcepto acquiescere coactus est, agnovitque tunc impletum, quod ante triennium visione quadam edoctus didicerat. Videbatur autem sibi sponsã quadam clarissima dotatus, quam nec contingere, nec æquo saltem intuitu valebat aspicere: cui tamen nullatenus renunciare auderet, tanquam sibi jure conjunctæ. Obstrinxit illico innumeris penè ac inæstimabilibus meritis Ecclesiã & orbem universum, ex quibus pauciſſima ad compendium referimus. Profligavit æterna cum Ordinis gloria pestilentissimam *de reordinandis ordinatis à Simoniacis* hęresim, gravissimis scandalis & perplexitatibus orbem involventẽ, tanta quidem auctoritate eo errore convicto & triumphato, *ut nullus amplius repertus sit, qui illi patrocinaretur*. Nec minore felicitate Mediolanenses ad unionem S. R. E. reduxit, qui ducentis jam ferè annis Nicolaitarum transversum rapti Hæresi, miserè exerraverãt.

Fit Monachus.

Abbas.

Ejus miracula.

Visio.

Hæreses profligat.

Pari ausu toto passim orbe, eamdem & Incestuosorum Hæresim aggressus, murum pro Domo Dei se opposuit, & hostes ejus felicissimè profligavit. Incredibili etiam libertate atq; constantia Imperatorem evincens, ut pro Schismate componendo Legatum Romam mitteret, impulit. Sed & eundem gravissima postea liberans infamia, dum Bertham conjugem jam jam repudiare parasset, ea qua valebat gratia atque auctoritate à consilio revocavit. Ravennæ etiam patriæ consulens ad cives suos ab Alexandro Papa Legatus, mira dexteritate Schismatis procellis mersos, in Ecclesiæ naviculam retraxit. *Officium* sive *Cursum*, ut vocant *Horarium, Beatissimæ Matris Virginis*, admirabili inter suos fructu instituit, & propagari deinceps per universum, inexplicabili cum merito, author felicissimus & dignissimus fuit. Flagellorum item, voluntariæ pœnitentiæ causa, usum publicum, ipse præcipuè in Ecclesiam introduxit. Feriam II. animabus defunctorũ liberandis; sextam Dominicæ Passionis memoriæ, Sabbathum Intemeratæ Matris cultui solemnem esse voluit, quam postea consuetudinem Ecclesia universa, non sine æterna Institutoris gloria, approbavit & recepit. Vitam rigore traduxit incredibili, adeo ut mortificatæ carnis, in omni voluntarii supplicii genere miraculum esset, & penè prodigium patientiæ insuperabilis. Decessit felicissimo transitu A. C. 1072. sive ut volunt nonnulli 1080. cum Faventiæ octiduum decubuisset. *Datus à Deo mundo huic* (verba Baronii sunt,) *deploratissimo sæculo, cum exercuisset ad Ecclesiam obruendam Diluvium carnis, qui austerissimo vitæ exemplo, verbique prædicatione & scriptis putredinẽ exsiccaret.* Ex Ioan. de Avellana, Hieron. Rubeo, Iepesio, Baron. Ciacon. Leone Ostiense, Bertholdo Constantiense, Annal. noſt. Ben. & Ephemerid. Mariano Benedict. &c.

Officium B. M. V. introducit.

Rigor vitæ.

Elogium.

Lucæ in Italia S. Ioan. Abbatis miraculis clari. Attulit magnam lucem Lucensiũ lectissimæ Reipubl. & Italię universæ Sanctus hic Abbas Ioannes, qui ex Monacho & Decano sacratissimi Montis & Archisterii Casinatis, ad regimen illius Monasterii missus, Lucensibus mirabile sanctitatis exemplar fuit, vulgo non solum magni habitus, sed & Principibus, ipsiq; Vrbis & orbis capiti Alexandro II. Pontifici Maximo summa in veneratione, qui tanti Ioannẽ fecit, ut cum gravissima febri laboraret, id unũ quam certissimum morbo re-

S. Ioannes Abb.

Digitized by Google

bo remedium crederet & efflagitaret, ſi aqua, qua manus abluerat Ioañes Abbas, ſibi propinaretur, qua allata, atque hauſta ſumma cum omnium gratulatione, illico prodigioſè incolumitati & Eccleſiæ redditus, non potuit non altè de viro DEI ſentire, cujus ipſe ſanctitatis tam illuſtre perceperat argumentum. Idem cum pro deſperata jam triduum, & in extremis agente muliere DEVM rogatus interpellare, *in Memento*, ut vocamus, Miſſæ ejus meminiſſet, illico ægra loqui cœpit, & mox integrè convaluit. Claruit vir egregius A. C. 1060. *Ex monim. Caſinat. Petro Diac. Annal. Lucenſ. Hug. Menardo, Baronio, &c.*

S. Malbrigidus. In Hibernia natalis S. Malbrigidi, aliàs Brigidiani Epiſcopi & Confeſſoris, qui ex Monaſterio Derenſi, cujus Abbas erat, ad Archiepiſcopalem Ardmarchanam extractus Cathedram, & Primas Hiberniæ renunciatus, uti nobiliſſimus genere, ſic virtute & meritis apparuit, potensque verbo & opere tantopere celebratus eſt, ut nulli fama ſuo ævo ſecundus haberetur. Fuit idem, antequam Pontifex eligeretur diverſorum Cœnobiorum Abbas, aliaque inter graviſſima merita, periculoſam patriæ ſeditionem compoſuit, vir per omnia talis ac tantus, *ut Caput Religionis Hiberniæ, & majoris partis Europæ*, appellaretur. Obiit A. C. 925. Ex div. rer. Britann. ſcript. Ioan. Colgano &c. ut Annalib. noſtr. Bened. &c.

Archiepiſc.

B. Henricus. In Monaſterio Hemenrodenſi B. Henrici Monachi. Hic per multos annos corpus ſuum mira abſtinentia aliisque vitæ monaſticæ pœnalitatibus maceravit. Hoſtiam pacificam in Sacrificio Miſſæ devotiſſimè ſingulis diebus offerebat, & inter celebrandum cæleſtes experiebatur conſolationes. Cumque aliquando in Choro Laicorum Fratrum pio cordis affectu ſacris operaretur, converſus quidam ſalvatorem in effigie hominis in manibus ſancti viri intuitus eſt. *Ex Menolog. Ciſterc. & Cæſario Heiſterbac. &c.*

B. Quadratus. In Diœceſi Rutinenſi, B. Quadrati Abbatis Bonæ-Vallis, qui revelationibus & vitæ ſanctitate illuſtris feliciter migravit ad Chriſtum. *Phil. Seguin. Chryſoſt. Henriq.*

S. Gudualus. Gandavi translatio S. Guduali Archiepiſcopi & Confeſſoris, admiranda miraculorum virtute celeberrimi. De qua translatione *Molanus in Addit. & Indiculo SS. Belgii Maurolycus &c.*

Elevatio S. Edmundi. Eodē die elevatio corporis S. Edmundi Archiepiſcopi Cantuarienſis, ſingularis Deiparæ clientis. Facta eſt hæc ipſomet procurante Edmundo, & per viſionem Monacho cuidam præcipiente. Cū enim poſt obitum plurimis miraculis tanti Pontificis ſanctitatem in oculis omniū ad ſacrum ejus funus concurrentiū, comprobaret, corpore autem ſepulto & terra cooperto, nulla deinceps beneficia rogantibus obvenirent, & ſtupefacti omnes cauſam ignorarent, Sanctus Præſul cuidam egregiæ ſanctitatis Monacho, nomine Hermanno, apparuit: quem cum hic cum reverentia interrogaſſet, cur miracula ad ejus tumulum non continuarentur? Ipſe deſoſſum ſe queſtus, quod manus non valeret erigere reſpondit, & adjecit. *Quid poſſum facere ſic gravatus? Ecce ſurgere nequeo, ecce manus ad DEVM non valeo attollere, nec pro ægrotis advenientibus exorare.* Vnde factum ut de corpore elevando tractaretur. De quo elevato ſic ſcribit Vincentius Bellovac. Poſt tres menſes ab ipſius ſepultura, convenerunt Fratres, ut ipſius corpus ſuſtollerent, & ad ſuperas auras elevatum in apertiore loculo collocarent. Remota igitur omni ſuperinjecta materia, vident admirantes naturæ inſolita, videlicet jacere corpus integrum, contra mortuæ carnis jura. Accedunt propius DEVM glorificantes, & corpus contrectantes manibus propriis, inveniunt ejus membra flexibilia, quæ rigeſcere ſolent in defunctis, &c. *Ex Vita, Ang. Manriq. &c.*

Incorruptum.

B. Tecla. Conchæ camporum in Hiſpania Beatæ Teclæ Virginis, quæ ex Benedictino amæniſſimo horto, flos candidus virginitate prorumpens, & ſanctitatis virtutumque odorem ad cælum usque exporrigens, demum miraculorum celebris gloria, è corpuſculo mortali, ad felicem immortalitatem aſſumpta eſt. *Mart. Hiſp. Ioan. Tomaij.*

S. Dettæ Abb. Eodem die S. Dettæ Abbatiſſæ Winbrunnenſis, quæ cum eſſet ſoror Regis Angliæ, regio Regii ſplendoris contemptu multo illuſtrior, quam prius purpura, ſervitute Chriſti verè ſe nobilem reddidit, paupertate excoluit, virtutum ſtudio eminentiſſima evaſit, & poſt ſuperata ſæculi hujus mala, & triumphatas carnis illecebras, coronam æternitatis promeruit. *Ex diverſ. rer. Anglic. ſcript. & Annal. noſt.*

VII. CA-

XXIII. Februarij. E.

S. Finnenus Abb.

IN Britannia natalis S. Finneni Abbatis & Confeſſoris. Hunc puerum etiamnũ Numen miraculorum gloria illuſtravit; cum jam tunc inſigni prodigio aquã fontis ex arida elicuiſſet. Prodigioſius illud, quod adoleſcens fecit, quando ſtagnum quoddam vaſtiſſimum, Monaſterii ædificationem impediens, fuſa oratione ad mare coëgit, adeo ut alveo exſiccato plures deinceps illic urbes ſtruerentur. Monaſticen amplexus, Abbas poſtea, dein Ordinis Monaſtici feliciſſimus fuit propagator. Ei dum Rex Muredachus omnia loca offerret, quibuscunq; illi placeret Cœnobia ſtruere, liberalitatem Regiã ingentibus beneficiis & felicitate Deus compenſavit. Meruit multis modis de patria, quæ inter magnum omnino & mirandum illud, cũ eam bello Saxones peterent, & Finnenus nihil apud illos precibus efficeret, ut cædibus ac rapinis abſtinentes ſeſe domum reciperent. Namque vir Sanctus conſcenſis montibus, vallem in qua collecti conſiſtebant hoſtibus deſuper circuiens, precibus effecit, ut univerſi à montibus, nec uno quidem cladi ſuperſtite, opprimerentur. Magni & illud meriti, cum Tuahali Regis filium à morte reſuſcitaſſet, Rege ad ſaniora converſo, ex quo multa deinceps ipſi provinciæ bona obtigêre. Inſignis illa benevolentiſſimi Numinis erga ſervum ſuum demonſtratio, qua quantopere ipſum etiam in terris honoratum vellet, cunctis innotuit. Nam cum is forte dentem ore excidentem, terra obrueret, cæleſtis radii ſplendore proditus atq; erutus, eo etiamnum ſuperſtite pro Reliquiis eſt habitus, & locus in quo repertus eſt, *collis dentis* appellatus. Fuit ipſis etiam Angelis in veneratione, cui iter facienti ſervitia præſtare viſi ſunt; apud homines autem tanta in æſtimatione, ut ad ipſum, tanquam ad ſapientiæ ſacrarium undique concurreretur. Injurias ejus graviter ultum Numen eſt, ita ut qui aggredi ipſum ſtatuerent ſatellites toti obrigeſcerent, perſecutor autem quidam morte lueret, cum vice verſa, qui ipſum coluiſſent, ſingulares gratias mererentur, qualis illa fuit, cum in gratiam ejus quidam vitulum occideret & convivis apponeret, is jam comeſtus poſtea, vaccæ matri aſſiſtere repertus eſt. Siquid viro DEI in terris deeſſet è cælo miniſtratum eſt, ita ſacris operaturo, cum altare non reperiret, divinitus allatum eſt, & aliàs cum conſecrare Deo ſacras Virgines vellet, velum quo eas tegeret ſimiliter cælo ſubmiſſum. Claruit vir Sanctus, cum Hibernia ferè univerſa S. P. N. Regulam expeteret, & lectiſſimi quivis Aſcetæ eamdem ſumo plauſu amplecterentur, etſi multi illorum, veterem Pſallendi uſum retinerent, & quas ab antiquo obſervaverãt conſtitutiones, novis commodiſſime ſociarent, ſub A. C. 565. *Ex diverſis rer. Britan. ſcript. & Annal. noſtr. Benedict. &c.*

Grande miraculum.

Regis filium reſuſcitat.

Deus miraculoſus.

Vitulus comeſtus reſurgit.

Claruit, anno 565.

Mechelburgi in Saxonia S. Ioahnis Epiſcopi & Martyris, qui Monaſticem in Hibernia patria profeſſus, inde propagandæ fidei zelo ac ſtudio in Germanias delatus, in Saxonia ſubſtitit. Quem ab inſigni vitæ ſanctitate cõmendatum Romanus Pontifex Gentibus illis Epiſcopũ præfecit. Cum autem alacri animo converſioni infidelium inſiſteret, & ſcelera populi corrigere ſatageret, pro fide & Iuſtitia à barbaris Martyrio affectus, illuſtriſſimum Apoſtolatus titulum digniſſima laureola coronavit, & Mechelburgenſi celebri provinciæ decus æternum ſanguinis ſui purpura addidit. Claruit meritiſſimus Mechelburgenſium Apoſtolus, primus Epiſcopus, & Tutelaris A. C. 1064. *Ex Ioan. Trithem. Hugone Menardo, & Annal. noſtr. & Aquila Imperii Benedict. &c.*

S. Ioannes Epiſc.

Apoſtolus & Martyr.

In Anglia S. Milburgis Virginis, quæ Mervaldum Merciorum Orientalium Regem patrem habuit, avum autem Pendam, ſororem S. Mildradam Inſulæ & Monaſterii Thanathos ſanctimonialem, cujus ipſa non minus ſpiritu quam carne ſoror germana, regii ſplendoris contemptu eminentiſsima extitit, & vitæ egregia ſanctitate, totius generis & Regni effecta ſingulare ornamentum, poſt multa pro Chriſto exantlata, ad amplexus ejusdem æternos aſſumpta eſt. Cujus ſacrum corpus, poſt multos à morte annos, repertũ eſt incorruptum; & cæleſti odore fragrantiſſimum. Claruit A. C. 680. *Ex Continuat. Bedæ &c. & Angl. ſcript.*

S. Milburga

Apud Aſtures depoſitio S. Ordonii Epiſcopi & Confeſſ. Hic Sahaguntini percelebris in Hiſpania Cœnobii Monachus, ea & eruditionis & ſanctitatis fama celebratus fuit, ut ad Aſturicenſis Eccleſiæ Cathe-

S. Ordonius Epiſc.

Cathedram expeteretur, & Cænobio extractus præesse populis cogeretur, qui pridem abjectus esse in domo Dei, omnibus sæculi illecebris prætulerat. Positus autem super candelabrum, longè lateque sancti exempli radios sparsit, exemploque prædicationem (quo in munere, Episcoporum proprio admirandus omnino fuerat,) aptè conjungens, gravissimis pro plebe & Ecclesia laboribus indefessus incumbens, reditus Episcopales, minime ad profanos usus, & cognatorum comoda, sed pauperum maximè sustentationē impendit, errantium, ægrorum, orphanorum curam præcipuam habuit; in eo denique totus fuit, ut omnibus omnia factus omnes Christo lucraretur, ex eo primum tempore, quo erat Episcopus consecratus, ad dignissimam quasi sibi visus damnari servitutem, cum omni proscripto otio & commodis corporis, non aliter saluti subditorum consuleret, quam verus pater filiorum invigilaret emolumento. Cæterum cum esset ut Epitaphium ipsius habet:

Varus Episc.

Epitaphium.

Omnibus in studiis tantum celebratus ut illi
Cederet eloquio Roma diserta suo,

ab simplicitate nihilominus verè columbina commendatissimus, virginitatis insuper purissimo studio mirificè nituit. Præfuit Ecclesiæ annos tantum tres, dies 18. obiitq; A.C. 1063. hâc die terræ commendatus. *Prudent. Sandoval. Aub. Miræus, Hugo Menard. &c.*

Obiit. 1063

S. Bartholomæus.

Turonis in Gallia, S. Bartholomæi Abbatis, qui ea vitæ morumque integritate fuit præditus, ut frequentissimo ac fertilissimo sanctorum, S. Martini vulgo Majori Monasterio, præesse juberetur, cujus quidem eximiam sanctitatem miraculorum gloria Deus illustravit, ipsumque hac demum die (etsi Cl. Robertus sequentem assignet,) cum annis 20. Cænobio suo utilissimè prætuisset, ad mercedem laborum sempiternam evocavit. A.C. 1024. *Order. Vitatis, Hist. Angl. libr. 4. Gregor. Turon. Menard. &c.*

B. Cæsarius Prior.

In Brabantia B. Cæsarii Monachi, qui in Villariensi, Cænobio nostris se legibus devovens, insigni vitæ probitate inter optimos præstantissimus, Prior Monasterii creari meruit, eumque honorem strenuo labore, & fructu plurimo plurimum illustravit. In Divino servitio, mirus ejus fervor, & summa religio insigniter se prodidit. Decessit grandævus, cum felici vocationis hora instante, conversus ad circumstantes, hilaris & gratulabundus in has voces erumperet: *Cantabo cum cantantibus, psallam cum psallentibus, laudabo eum, qui me conjunxit sibi; dulcedo ex ore ejus mel & lac*, cumq; his dictis animum Creatori tradidit. *Ex Chron. Villar. Chrysostom. Henriq.*

Genuæ in Cænobio S. Nicolai de Buscheto depositio B. Nicolai Prioris, miraculis clari. Huic initio conversionis, in Cænobio S. Iustinæ, Sacristiam, ut vocamus, curanti, Christus ipse, ea qua cum discipulis conversabatur forma, apparere dignatus est, rara omnino gratia & exemplo memorabili, eadem qua Apostolos olim suos voce vocans: *Nicolae, sequere me.* Neque multo post, missus ad Divi Georgii Majoris Monasterium Venetias, Servatorem denuo in hostia SS. dum sacris operaretur intueri meruit. Ad S. Nicolai de Buschetto Genuam destinatus, triginta quatuor ferè annis ibidem substitit, insigni prodigiorum gloria à Deo honoratus. Obsessum à dæmone illico liberavit, de quo sæpius triumphos insignes retulit. Ab eo, ex Capituli loco in Dormitorium aliquando asportatus, ut inde præceps ageretur, præsidio quamprimum cælestes spiritus habuit, duplici choro distributos, & suaviter occinentes: *Nicolae oramus prote*; quorum contuitu aliquandiu valde recreatus est. Prior ejusdem Monasterii constitutus, impatiens honoris, cum triennium totum sollicite admodum, Patres eo munere absolvi rogasset, nec impetrasset; undecim millia Pater & Ave Deo ac Deiparæ, eam ipsam ob causam offerens, miraculosè absolutus est. Charitate, Humilitate & Obedientia mirè excelluit: verè doctus, *abundare & penuriam pati, flere cum flentibus, gaudere cum gaudentibus, &c.* Mortuus felicissimè in eodem Monasterio de Buschetto A.C. 1456. suprema hæc verba eloquutus: *Diem hominis nunquam desideravi*, miraculis deinceps celeberrimis commendatus, tantis quidem, ut solo etiam vestimentorum ej° contactu infirmi innumeri, & rariore exemplo, à mente etiam alienati prodigiosissimè curarentur. Ex vita, Annal. nost. Bened. Arn. Duac. &c.

B. Nicolaus.

Angelorum favor.

Obiit. 1456.

In Monasterio S. Benedicti à Castris in Lusitania, B. Eleonoræ Virginis Sanctimonialis, quæ ex Illustri atque percelebri familia de Correa parentes habuit, nobilior autem servitio Numinis facta, præter virtutes alias, quarum exemplar omni-

B. Eleonora.

mon.

Digitized by Google

bus se exhibuit, Eucharistici inprimis Sacramenti amore ac reverentia, dignissimam maximis gratiis se reddidit, & ab illo cibo tam gratioso mirabiliter nutriri ac vegetari meruit. Cumque post sanctissimam vitam, copiosissimos meritorum manipulos reportasset, & gravissimo laborans morbo ad patriam æternam anhelaret, atque ex nimia gutturis inflatione loquelam perdidisset, nec ipsi ea de causa sacrum viaticum præberetur, diro hinc affecta dolore conversa ad Deum & loquendi facultatem obtinuit, & vivificum Christi corp⁹, omni gutturis impedimento miraculosè sublato recepit, interque choros Beatarum Virginum, quæ eam ad cælestis sponsi invitabant thalamum, in pace quievit. Ipsam insignibus prodigiis Numen illustravit, quæ inter hoc etiam celebratur; quod cerei, qui dum ejus funus curaretur, per integrum ferè diem in templo arserant, absolutis exequiis inventi fuerint non solum integri, sed quinta ex parte cera eorum multiplicata, ut postea diligenti inquisitione facta comprobatū fuit. Aperto autem post annos aliquot ejusdem tumulo, suavissimus & vere cælestis odor, è sacris ejus ossibus erumpens, per totum se se templum diffudit. Bern. Brito. Vasconcellius, Chrysostom. Henriq. &c.

Mirè sanatur in gutture.

Cera indeficiens.

Eodem die felix obitus Venerabilis viri Villani de Maserada Monachi S. Iustinę de Padua, qui in Monte Vendæ sive Veneris, post Monasterii probationem diuturnam, ad singularem eremi pugnam ascendens, in loco eodem Ecclesiam ad honorem S. Michaelis Archangeli condidit, & ad finem vitæ ibidem mira innocentia & simplicitate conversatus, non sine opinione sanctitatis decessit A.C. 1212. *Ex monim. S. Iust. Cavatio, Cajetano, Lancellotto, &c.*

V. Villanus.

Venetiis apud Muranum translatio S. Gerardi Canadinensis in Vngariâ Episcopi, ex monacho & Abbate S. Georgii Majoris, Vngarorum Apostoli, Venetorum proto-Martyris, qui aureo sarcophago in Vngaria & magna populorum religione cultus, assiduis denique Venetorum concivium precibus concessus, magna pompa ad suum Cænobium transferendus, in S. Donati apud Muranum interim depositus, iis, qui negotium translationis urgebāt extinctis, decretos pridem sibi & meritos honores, summus ipse Serenissimæ honor Reipubl. & Sagredæ familiæ Patriciæ ornamentum æternum, expectat. *De quo nos uberius 24. Sept. & libello vitæ ejusdem Venetiis scripto, nec non in Addit. ad Gerardum Belgam Opusc. piorum parte 1. &c.*

Translatio S. Gerardi.

VI. CAL. MARTII.

XXIV. Februarij. F.

S. Edilbertus Rex

IN Anglia S. Edilberti Regis Cantiorū, quem S. Augustinus Anglorum Episcopus ad fidem Christi convertit, qui licet Monachum professus non sit, nostris tamen Martyrologiis haud immeritò insertus reperitur, non solum quia nostrorum opera ad Christi fidem conversus, & sacris Baptismi undis Christo renatus est, sed vel maximè, quia in Regno ipso vitam Monachi egit, adeo totum se illis permittens, ut nullus magis Monachus ab ore ac nutu suorum pendere superiorum videretur; idem promotor insuper & propagator vitæ Monasticæ longè meritissimus, & plurium Fundator Monasteriorum, ita ut confirmandæ ac dilatandæ Religionis Christianæ, & disciplinæ Monachicæ studio potius, quam ulla regnandi libidine sceptra retinens, de cætero revera Monachus, iisdem merito, uti in cælis gloria, sic in terris communi memoria adjungatur. Præfuit Regno utilissime annis 56. post vigesimum atque alterum susceptæ Fidei Christianæ annum, obiitque A.C. 616.

Fundator Monaster.

Obiit 616.

postquam nostrorum opera & consilio, Regnum optimis Legibus informasset. *Ex rer. Angl. script. Ven. Beda, Polyd. Virgilio, Matth. VVestmonast. Nicol. Harpsfeld. & Annal. nost. &c.*

In eodem Angliæ Regno S. Birnstani Wintonienſis Episcopi. De hoc ita Wilhelmus Malmesburiensis: Birnstanus quatuor tantum annis rexit Episcopatum. Illum purissimæ fuisse sanctitatis accepimus. Quotidie non intermissa sedulitate Missam pro Defunctorum requie cantasse: noctibus depulsa formidine solum circuire solitū, pro animarum salute psalmos frequentasse. Hoc cum quadam vice faceret, & expletis omnibus, subjungeret: *Requiescant in pace*, voces quasi exercitus infiniti, a sepulchris audivit, respondentium, *Amen*. Istud mirabilius, quo infrequentius est; mortuos cum vivo seviſse sermonem, ne eum officii pigeret, quod tot animabus gratum audiret. Idem Dominici exempli ardentissimus exequutor, pedes egenis omni die, semotis arbitris

S. Birnstanus

Defuncti respondent.

arbitris lavabat, menſam & cibos apponens, nec minus pro diſciplina famulantium reliquias abſtergens. Obſequio conſummato, pauperibusque dimiſſis, ad multas ibi remanebat horas, orationibus, ut creditur, vacans. Quadam ergo die pro conſuetudine ingreſſus, nulla antea interpellatus moleſtia ægritudinis, ſubito clam omnibus ſpiritu vitali caruit. Clientes, qui conſuetudinem ejus noſsēt, tunc quoq; orationibus eum occupatum crederent, tota die jacere paſſi, ſequenti vero diluculo irrumpentes, inveniunt cadaver, ſine mente. Conclamatus eſt ergo, & ſepulturæ datus. Sed cives, quod interceptum morte videbant, omnem ejus memoriam oblitteravêre ſilentio, neſcientes quod ſcriptum eſt: *Non poteſt malè mori, qui benè vixerit.* Et: *Juſtus quacunque hora morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit.* Correxit id tamen Divina rectitudo, longo poſt tempore, ſuccedente Ethelwoldo, cui noctium principio ante SS. Reliquias excubare ſolito, apparuêre tres perſonæ, non in extaſi, ſed planè inſomni, quarum media (unde dignitatem Divi hujus æſtimes,) has exprimere voces audita eſt: Ego ſum Birnſtanus, quondam hujus urbis Epiſcopus; hic eſt Birinus (dextram oſtendens) prædicator primus; iſte eſt Swithunus, ſpecialis hujus Eccleſiæ & civitatis Patronus. Noveris, que, quod ſicut me cum eis hic vides in præſentia, ita cum eis in cælo non diſpari fruor gloria. Cur igitur fraudor honorificentia mortalium, qui magnificor conſortio cæleſtium ſpirituum. Quibus dictis evanuit. Ita Malmesburienſis, fuitque celeberrimum deinceps Birnſtani apud Anglos nomen, & feſta memoria, quem ab ipſo Numine conſtabat Birino & Swithuno, gloria comparatum. *Ex diverſ. rer. Angl. ſcript. & VVilh. cit.*

Moritur repente.

Viſio Sanctorum.

Colitur ejus memoria.

In Principatu Catalauniæ B. Bartholomæi Abbatis, qui à juventute ſua, in Monaſterio Populeti vitam profeſſus Cænobiticam, rigidè admodum corpus ſuum habuit, eoque perfectionis conſcendit quotidianis profectibus, ut ſuiños etiam viros antecelleret. Factus Abbas, quantum vitæ ſanctimonia doctrinâ & prædicatione profecerit, vix lingua enarrare ſufficiat. Fuit autem animi demiſſione maximus, nullis ſuorum, neque Blanchæ Reginæ precibus perſuaderi ſe paſſus, ut Abbatis honorem admitteret, donec Eugenii Papæ juſſione cogeretur. Quod autem in ſæculo præſtitit, Regius olim Medicus, multo felicius in Cænobio exhibuit, feliciſſimum & Paſtorem & medicum ſe comprobans animarum; præter alia virtutum egregia opera, & varia miracula, omnem medicorum artem longè transgreſſus, cum mortuum Cænobii famulum miſeratus, eundem ſuis orationibus prodigioſiſsime ad vitam revocaſſet. Obiit vir Sanctus A. C. 1458. graviſſima ante infirmitate excoctus, patientia probatus, & ad coronam æternitatis præparatus. *Ex Ang. Manriq. &c.*

B. Bartholomæus.

Mortuum excitat.

In Hibernia S. Cuminei Abbatis & Confeſſoris, qui ex primaria ortus nobilitate, flos ipſe nobilitatis, ſeipſum Numini ſponte conſecravit, & cum ſuiña excelleret virtutis opinione Abbas Hiæ-Columbæ eligi meruit. Fuit eruditionis laude celeber, aliaque inter præclare geſta libellum egregium pro Romanâ Eccleſiâ, de controverſia Paſchali ſcripſit & Chriſti anno 668. ex hac vita exceſſit. *Ioan. Colgan, Annal. noſt. &c.*

S. Cuminius Abb.

In Monaſterio Claræ vallenſi, B. Deſiderii Converſi, Melliflui Doctoris noſtri diſcipuli, qui Benedictam Matrem Virginem, unicam Ordinis Tutelarem intimo cordis affectu coluit, eique gratiſſimum toto vitæ ſuæ curſu famulatum exhibuit. Vnde & à piiſſima matre ſpecialiter dilectus, & ſingularibus ab eadem favoribus eſt honoratus. Peculiare omnino iſtud: Cum aliquando ipſa nocte Aſſumptionis B. M. V. ad cuſtodiam ovium in ſylvis maneret, oculosque ad cælum dirigens, ſalutationem Angelicam repetendo, venias veniis, ſuſpiria ſuſpiriis ſuperadderet, totamq; noctem, ac ſequentis diei partem, ſumma devotione tranſigeret, magnus ille Bernardus divina revelatione de Deſiderii apud DEIparam meritis edoctus, rem porro tegere cum non poſſet, ipſo ſtatim feſto, convocatis Fratribus, revelavit, ſic inter alia loquutus: *Verumtamen ſcire vos volo, unum ex minoribus & ſimplicioribus Fratribus noſtris Converſis, quem obedientia hac nocte in montibus & ſylvis, tantæ feſtivitatis gaudia celebrare coegerat, tam jucundum tam devotum, tam feſtivum Dominæ noſtræ exſolviſſe ſervitium ut nullius noſtrum, quantumcunque ſuſpenſa contemplatio, ſeu intenta devotio, ipſius devotioni, quam non alta contemplationis, ſed ſubmiſſa ſancta devotionis humilitas, perferri potuerit, &c.* Exacta autem ſanctiſſimè vita Deſiderius, deſideratiſſimus DEIparæ famulus, cum jam morti proximus extremum ageret ſpiritum, eamdem piiſſimam Angelorum

B. Deſiderius

DEIparæ gratus.

Elogium.

Felix obitus

Reginam, multiplici Beatarum mentium circumſtipatam cohorte, eumq; ad æternam patriam vocantem conſpexit; quam hilari ac placido vultu, omnibus Fratribus circumſtantibus valedicens, & Divi Bernardi, qui præſens aderat benedictione munitus, ſequutus cum eâdem ad felicitatis ſine fine manſuræ gaudia tranſivit. *Ioan. Alvar. Celſon. Epiſc. Manr. Montal. &c.*

In Monaſterio Alnenſi B. Simonis Converſi, ſpiritu prophetico illuſtriſsimi. Is, ſpectaculum inſigne, Deo & Angelis, & hominibus factus, ex Illuſtriſsimo Geldriæ Comite humillimus Alnenſis Cœnobii converſus, & opilio, miraculũ ſtupendæ humilitatis, ſed & ſanctitatis eximiæ univerſo extitit. *Vir fuit in diebus ſuis potens opere & ſermone, prophetico ſpiritu, revelationibus & admirandis ſignis celeberrimus, cui Deus arcana cæleſtia, & hominum cogitationes patefecit.* Ejus opera, ipſa Cælitum Regina uti dignata, cum Innocentius III. ad inſtantiam Cruce ſignatorũ, quadrageſimã partem omnium rerum mobilium, generali Decreto à Religioſis exigeret, & quod ſacra familia noſtra Ciſtercienſis tergiverſaretur, gravius indignatus eſſet; de occultis ſiquidem Innocentii Simonem ſuũ edocuit, ſimulq; obitum ejusdem illi prænunciavit, qui viſione Pontifici indicata, eundem noſtris non reconciliavit ſolum, ſed adeo inſuper benevolum reddidit, ut inſigni privilegio ſuper alia, primo omniũ negotia ſacræ illius Congregationis deinceps in Curia expediri decreverit. Maximi fecit Simonẽ deinceps Innocentius, & raro ſanè exemplo, Fratrem Converſum A. C. 1225. ad Concilium Lateranenſe evocavit; cumq; noſſet, ipſum ſecreta animorum mirificè penetrare & cognoſcere, eum ad ſacros conatus eſt Ordines promovere. Reſtitit totis viribus, magnus Mundanæ gloriæ triumphator, & ut in ſua abjectione vitam exigere permitteretur, ab amantiſſimo ſui Pontifice impetravit. Ne tamen tot peccatorum ſalus, quot poſtea per ipſum cõverſi ſunt, periclitaretur, juſſit Innocentius, ut ij, quorum conſcientias Deo revelante cognoverat, à quocunque Sacerdote ipſe vellet, plenarie ab omnibus caſibus, ut vocamus, abſolutiſſima poteſtate abſolverentur. Simon tandem, inexplicabili meritorum theſauro opulentiſsimus, cum plurimos ad ſolidam converſionem, ſcelerum confeſſionem & veram pœnitentiam, occultiſsima quęvis, non ſæcularibus ſolum, ſed & Religioſis, & totis Congregationibus patefaciendo, provocaſſet & concitaſſet, ſed & Curiam Romanã, Ordinem, imo Eccleſiam univerſam, egregiis virtutibus mirabiliter illuſtraſſet, ad coronam æternitatis vocatus, obdormivit in Domino, cujus ſacrũ corpus ſummo cum honore ſervatur in Monaſterio Alnenſi, & ſolemnioribus diebus, publicæ venerationi cum aliis SS. Reliquiis exponitur. Claruit 1220. de quo ſic pervetuſtum elogium:

Ejus opera utitur B.V.

Ad Concilium vocatur.

Cogitationes cognoſcit.

A Spiritu ſupremo
Donis, ſolo ſalo,
Præclarus extitiſti
Eo plurimis adauctus
Virtutibus coruſcans, &c.

Elogium.

Ex Franciſco Moſco, Gaufrido Villar. Cæſario Hiſterbac, Ioañe Molano, Henriquez. &c.

Eodem die Dedicatio Eccleſiæ S. Dionyſii extra muros Pariſienſes, ab ipſomet Chriſto Domino, de quo Archiſterii ejusdem Regii monimenta: Parabantur incredibili apparatu, Epiſcoporũ, Principũ, Cleri ac populi frequentia, Dedicationi mox ſequuturæ neceſſaria, cũ permittentibus templi cuſtodibus, ſolus leproſus quidã ulceribus plenus, recipiendæ ſpe ſanitatis, an religionis prætextu, in Baſilica, pernoctaret. In Chriſtũ Dominũ ipſum, niveis indutum veſtibus, miniſtrantibus Petro & Paulo Archiapoſtolis, Dionyſio & ſociis Martyribus aſtantibus, Dedicationis peragentem myſteria, ejũsq; Conſecrationis ſigna luculenta, parietib9 imprimentem intueri meruit. Juſſus à Chriſto, Epiſcopis rem totam referre, atq; nequid porro auderent, admonere: *Et quis*, inquit *Domine mi, dictis meis crediderit, qui morialium miſerrimus & abjectio plebis, apud homines teſtandi locum nõ habeo, quem noſti elephantiæ peſte deformiter laborare?* Curavit admota illico manu leproſum Dominus, & grandi miraculo ſolutam pellem ſeu cutem, in lapide quodam Eccleſiæ deſtituit, quiq; homini nollent, operibus Dei fidem habere juſſit. Retulit Dagoberto Regi & Epiſcopis rem totam leproſus nitidiſsimus, & exuvias oſtendit. Indubitatũ & evidens præbebant teſtimoniũ decoriati vultus indicium, cutis detractæ lineamenta aptiſſima, aurium, palpebrarum, oris, narium, ſuis quæq; locis manentium imarcida. Parietes demum ipſi Divinis inſigniti manibus, quæ ſigna nec abolita, nec abolenda in hodiernũ usq; diem oſtenduntur, ſumma deinceps celebritate, Dedicationis ej9 memoria à Dagoberto Rege & Galliæ Epiſcopis impetratâ & cõmendata. *Ex Chronicis S. Dion. & Pariſienſ. Vincent. Beluacenſi, Anton. Florent. Ant. Iepeſio, Annal. noſt. &c.*

Dedicatio S. Dionyſii.

Curatur mirè leproſus.

V. CA-

V. CALEND. MARTII.

XXV. Februarij. G.

S. Aldetrudis

IN Cænobio Malbodienſi, S. Aldetrudis Virginis Abbatiſſæ. Hæc Illuſtriſſimis genere ac virtute edita parentibus, patrẽ Vincentium potentiſſimum Hannoniæ Comitem, matrẽ Waldetrudem habuit, utrumque relicto ampliſſimo Principatu cucullũ amplexos, & Chriſti paupertate factos divites, egregia vitæ conſpicuos ſanctitate. Quibus ne ullo modo indignior Aldetrudis appareret, generoſiſſimo & ipſa contemptu calcatis honoribus opibusq; ac deliciis Sanctiſsimę Aldegundi Malbodienſi Abbatiſſæ materteræ ſuæ ſeſe ſubmittens, ea deinceps vitæ dignitate atq; ſanctitate excelluit, ut à morte illi9, cõmuni ſororum plauſu, ſuccedere ſit coacta, quem honorẽ admirandis virtutibus mirè exornans, non tam verbo ſuas edocuit, quam prævit exemplo, & ſanctitatis fama Belgiũ univerſum percelluit, eoque ęternum apud eas provincias cultum promeruit & venerationem. Ejus alia inter, puellę etiamnũ, dignum æterna memoria Obedientiæ exemplum fuit; cum juſſa ab Abbatiſſa, ut fragmenta & reliquias cereorum, paupertatis ſtudio colligeret, & colliquefacta in unam maſſam cogeret. Collegit puella in vas æreum & rogo impoſuit. Sed cum prædominante flam̃a, ſtrues lignorũ jam combuſta concideret, ſed & candens ſartago in alteram partem præcipitaret, ignisq; ebulliente cera fomento auct9 magis magisq; invaleſceret; timens Aldetrudis, nequid damni gravioris exoriretur, armata fide, nudis manib9, & brachiis exertis, Illuſtriſſima & tenerrima puella, de medio flammarum nimis quantum exardeſcentium bullientis cerę vas ſuſtulit, & abſque ulla cutis delicatiſſimæ læſione in pavimento depoſuit. Fuit ſitientiſſima ſacræ doctrinæ atq; exhortationum, & ad pedes Aldegundis materteræ, non ſecus atq; ad Chriſti Magdalena perpetuo aſſediſſe memoratur. Claruit circa A. C. 840. Ex Ioan. Molano, Aub. Miræo, & diverſis rer. Belg. ſcript.

Omnia deſerit.

Inſigne miraculum.

Claruit 840.

S. Leobard. Abb.

In Alſatia natalis S. Leobardi Abbatis, diſcipuli S.P.N. BENEDICTI; qui inter primos tanti Patriarchæ alumnos, in ſanctiſſimo illo Ordinis & orbis Archiſterio Caſinate educatus, ſtupendis cum ejusdẽ Magiſtri, tum condiſcipulorũ exemplis, ad ardua quævis virtutũ concitatiſſimus, cum & propagandę Fidei zelo, & promulgandæ longius latiusq; diſciplinæ Monaſticæ ſtudio plurimum ferveret, primus è Caſinatibus, cũ ſociis ſanctiſſimis Amando & Valeriano, ad ferociſſimos etiamnũ Germaniæ populos ſe contulit, & lucrari eosdem Chriſto conatus, in Alſatia conſedit, ubi cũ plurima pro Chriſto incomoda ſuſtuliſſet, pericula ſuperaſſet, condito demum ope Childeberti Regis, ad honorem SS. Petri & Pauli Apoſtolorũ, nec nõ S. Martini Turonenſis Epiſcopi propè Tabernas Cænobio, in eodem vitam ſanctiſſimè exegit, & profundius etiamnũ in Idolomaniæ tenebris, & barbariei vaſtitate demerſam provinciarũ nobiliſſimam Alſatiam imortaliter demerut, ſanctorumq; ſplendoribus illuſtravit. Superſtes ad annum usq; Chriſti 560. à quo Cænobium aliquandiu Leopardi Cella (vulgo Lewartzell.) deinceps a. à Mauro reſtauratore S. Pirminii diſcipulo Mauri-Monaſterium (Maursmunſter) appellatum eſt. *Ex monim. Caſin. Mauro Marcheſio, Cajet. Iod. Coccio, Menardo, Chronico Alſatiæ & Argentin. Annal. noſt. Ord. & German. &c.*

Condidit Monaſteriũ

Claret 560.

In Helvetia, Monaſterio Montis Angelorũ, vulgo Engelberg, depoſitio S. Adilhelmi Abbatis & Confeſſoris. Adilhelm9 ſive Adelhelm9, primus Angelomontani Cænobii Prior, ac dein Abbas ab ipſo Fundatore loci Conrado Barone de Seldenbueren conſtitutus, tanta vitæ ſanctitate enituit, ut ejus Magiſterĩ, ipſe Conradus exambiret, abdicatisq; ſæculi illecebris atq; opibus univerſis, eidem ſeſe non ſolum ſubjiceret, ſed & obediendo vitam deniq; cũ ſanguine profunderet. Fuit rigidus admodum ſui corporis tortor, quod vigiliis, inedia aliisq; voluntariis afflictionibus & ſuppliciis, duriter & imiſericorditer habuit, cum tamen in alios pius admodum & miſericors exiſteret. Claruit & vivus & mortuus inſigni miraculorum gloria, nec nõ ſpiritu Prophetico effulſit, quo nimirum tres profligatioris vitæ Abbates per breve tempus proximè ſucceſſuros, his autẽ optimos & ſanctitate conſpicuos ſubſtituendos, diſertè prędixit ac prænunciavit. Mortem felicem oppetiit prope nonagenarius 5. Cal. Mart. A. C. 1031. cujus in hodiernã usq; diem ſacrum corpus apud incolas exterosq; ob raram miraculorum virtutem præcipua habetur in veneratione, è cujus etiam hodie tumulo, plurimi miram, eamq; ſuaviſſimam ac cæleſtem quandam odoris fragrantiam, percipe-

S. Adilhelm. Abb.

Spiritu prophet. claruit.

Ob. 1031.

cipere conſueverunt. *Ex monim. ejusdem Cænobii, & Conſtantia noſtra Bened. &c.*

In Montibus Aquilanis apud Pontem Ferratum Hiſpaniæ in Monaſterio B. Petri depoſitio S. Valerii Abbatis Benedictini, qui poſt S. Fructuoſum, illud Rupianũ in quo vixerat Eremitoriolum reparavit, ubi poſt exempla vitæ ſanctioris Monachis data plenus dierum & bonorum operum Confeſſor Mirabilis migravit ad Dominum. *Ex Martyr. Hiſp. Ioan. Tomaÿ.*

B. Adam Abbas. In Germania depoſitio B. Adami Abbatis Ebracenſis, qui Morimundenſis prius Cænobii Monachus, Arnoldum Abbatem ſuum, cum Ebrardo & Conrado melioris notæ Monachis ſequutus, cum neſcio quo pietatis prætextu, per omnia ſuperioris atque inferioris Germaniæ Cænobia vagaretur, haud levi mœrore Melliſluum Doctorem Bernardum affecit, qui ipſum gravibus literis interpellatum facile permovit, & ut quietem cellulæ, vagis ejusmodi diſcurſibus præferret impetravit. Reverſus proinde, vitam poſtea ſanctiſſimè inſtituit, ſummisq; ad perfectionem progreſſibus, ut Abbas primus Ebracenſis Cænobii deſignaretur, & velut fundamentum ſanctiſſimi illius ædificii poneretur, meruit. Quo in loco egregiarũ virtutum exemplis utiliſſimè diſcipulos informavit, & ſancta æmulatione accendit. Fuit ob magnam ſanctitatis famam latè celebratus, eoque nomine Conrado Imperatori, cæterisq; Germaniæ Principibus eximiè charus, qui ipſum præcipuè ſuſpexerunt & venerati ſunt. Mortuus eſt in eodem Ebracenſi Cænobio A. C. 1161. ubi tanquam Sanctus in hodiernam usq; diem honorificè colitur. *Henriq. Miræus, Bruſchius, Baron. &c.*

Cæſarius charus.

S. Ianuarius In Monaſterio Caſinati, S. Ianuarii Monachi lectiſſimi, diſcipuli S. Guinizonis, obedientia & abſtinentia inſignis, nihilominus tamẽ pinguis & formoſi, quem cum faber quidam, ejus reparaturus inſtrumenta, tanquam gulæ deditum, & deliciis aſuetum irrideret, atque interim extractum candens è fornace ferrum, cadere ſineret, Ianuarius illico ſuccurrere volens, illud absq; noxa ulla, manu nuda è terra ſuſtulit, & fabro illuſori ad incudem reſtituit. Quem tamen Guinizo magiſter, factum in ſpiritu cognoſcens, ad cellulam reverſum pro hoc ipſo corripuit, rogatusq; unde ſciret? ab illo, reſpondit, cujus tu virtute ferrum ſuperaſti. Sepultus à morte juxta Guinizonem eſt, uterq; deinceps miraculorum gloria à Numine cõmendatus. *Ex monim. Caſin. Petro Diacono, Conſt. Cajet. &c.*

Ferrum candens tangit.

Miracula

Eodem die S. Walpurgæ Virginis, quæ illuſtri admodum genere edita, fratrem germanum habuit Luthardum Paderbornenſem Epiſcopum, & in Hersverdenſi Cænobio, quod ſuis ipſa ſumptibus condiderat cucullum induta, æternum Cænobii ſui facta ſpeculum, & ſacrarum Deo virginum exemplar, illud longe firmius ſanctitate ſtabilivit, quam opibus & lapidum fundamentis. Claruit A. C. 840. *Ex Mart. Bened. Arn. Duac. &c.*

S. Walpurga Virgo.

In Germania B. Methildis virginis, quę ſanctiſſimo Ciſtercienſium noſtrorum Inſtituto ſe devovens, ſanctis operibus & egregiis virtutibus inſignis effulſit. *Menol. Henriq.*

B. Methild.

Herbipoli S. Burcardi primi ejusdem civitatis Epiſcopi, qui Franconiam univerſam mirificè demeruit, ejusdem provinciæ & Cathedralis Eccleſiæ à morte adoptatus Tutelaris. *De eo hâc die Galeſinius & alii, nos cum Franconibus 14. Octob.*

S. Burcardus

In Gallia tranſlatio S. Furſei Abbatis. Fibeani Hiberniæ Regis filii. De quo copioſius die Natali ipſius 16. Ianuar.

Tranſlatio S. Furſei.

IV. CAL. MARTII.

XXVI. Februarij. G.

S. Victor mon. IN territorio Archiacenſi, Victoris Monachi & Confeſſoris, cujus laudes S. Bernardus conſcripſit. Victor dignè ſuo deinceps nomine, infans materno etiamnũ latens utero, inferis ipſis terrori jam fuit, quippe ab ipſis præcognitus & jam tunc ex nomine deſignatus, qui metus ac trepidatio cacodæmonum argumento fuêre, victorem intra matris etiamnũ latentem viſcera, Divina præventum gratia, præmatura nimis initia admirandę ſanctitatis jam tunc habuiſſe; ut minimè vano metu, de ſequuturæ ætatis progreſſibus, ille boni omnis peſſimus oſor ominaretur, ſibique ac Regno ſuo, grande malum præſagiret. Fuit autem in vita omni Victor, ut verbis Melliflui Doctoris utamur: *Diſciplinæ vigor, ſanctitatis ſpeculum, vitæ forma, virtutis inſigne.* Miraculorum admiranda gloria, tam vivus quam mortuus, à Nu-

Elogium ſummum.

à Numine mirabiliter illuſtratus. Admiratione digniſſimum illud, in eremo agente non vitem, ſed fontem vina prodigiosè edidiſſe ac miniſtraſſe. Neque minus dignum, menſæ ipſius frugalitatem, cæleſtem & jucundiſſimam Angelorum Muſicam condiviſſe, & exornaſſe. *Enituit*, autem, *tanta animi corporisque puritate, ut cælis patentibus*, raro prodigio, *carnis oculos, ſuperno infigere lumini, videre viſiones Dei, Angelico mulceri alloquio & cantico, ſed & doceri oraculo mereretur.* Sed Bernardum ſuper tanti Sancti imitatione audiamus: Hæc atque ſimilia, inquit, in Sancto homine veneramur & æmulamur. Studeamus moribus conformari, cui in mirabilibus ſimilari, etſi volumus, non valemus. Æmulemur in viro ſobrium victum, devotum affectum; æmulemur manſuetudinem ſpiritus, caſtimoniam corporis, oris cuſtodiam, animi puritatē, ponere frænum iræ, & modum linguæ, dormire parcius, orare frequentius, commonere nosmetipſos, pſalmis, hymnis, & Canticis ſpiritualibus, diebus jungere noctes, & Divinis laudibus occupare. Æmulemur chariſmata meliora. Diſcamus ab ipſo quod mitis & humilis corde fuit. Æmulemur inquam, quod liberalis fuit in pauperes, jucundus ad hoſpites, patiens ad peccantes, benignus ad omnes, &c. Hæc pro inſtructione Arremarenſium Monachorum, feſtum Patris & Patroni ſui anniverſaria memoria hac die colentium Bernardus; de cujus glorioſiſſima anima in cælis triumphante, alio ſermone aſſerere non dubitat: Sedet media Angelorum, digna planè eorum conſortio, quorum deſiderio flagrat, puritate nitet, caſtimonia decoratur. Sedet inter Apoſtolos vir Apoſtolicæ gratiæ. Nec eſt quod ſe abſcondat à cuneo Prophetarum, qui quem illi prædixerunt, glorificavit & portavit in corpore ſuo. Neque ſe putat à victorioſis Martyrum choris victor noſter arcendū, qui duro & diuturno Martyrio viventem ſui corporis hoſtiam imolavit &c. Vt de laudibus tanti viri addere quidquam minimè præſumamus. Sepultus eſt in ſuo Arremarenſi Cænobio, à ſe deinceps S. Victoris cognominato, ubi ſacræ ejus Reliquiæ, in hodiernam usque diem, ſumma fidelium veneratione aſſervantur. *Molan. Raiſſ. Baron. Arnold. Duac. Hugo. Menard. &c.*

Præconia ejus.

Maximis cælitibus comparatur.

B. Maurilius. Eodem die, depoſitio B. Maurilii Fiſcavienſis ſeu Fiſcanenſis Monachi, multis virtutibus, & abſtinentiæ inprimis laude conſpicui, qui poſt vitam religioſè exactam, invaleſcente vehementia ægritudinis, in mortem concedens, cum medium jam ferè diem mortuus jacuiſſet, vitæ reſtitutus, circumſtantes ad perfectionis ſtudium exhortando mirificè concitavit. Quæ vero ſibi à morte eveniſſent recitans: variè ſe circumductum, retulit, & quod venialia quædam peccatilla minus in ſe obſervaſſet, viſione dæmonum territū affirmavit, modo autem ad æternitatis feliciſſimæ ſolatia & præmia ſe pergere dicens, cumque dicto rurſum ſe collocans &, ut mortuus fuerat, componens, felicem denuo animam exſpiravit. Cujus ſacrum corpus, in Baſilica Cælitum Imperatricis honorifice conditum, divino, ut ajunt, miraculo, & quidem vix antea & poſt audito, tribus diebus altius ſuper terram elevatum manſit. *Ex Andr. Bamberg. Vincent. in Spec. Hiſt. Annal. noſtr. Bened. &c.*

Vita redditur.

Rurſum meritur.

S. Radeti. In Monaſterio Beſuenſi S. Radconis Monachi & Martyris, qui anno Chriſti octingenteſimo octuageſimo octavo Danis Chriſtianæ Fidei hoſtibus, longè lateque graſſantibus, & Cænobia inprimis aliaque ſacra loca, & viros Religioſos barbaro & infernali odio appetentibus, ab iisdem captus & crudeliter interemptus, ad Martyrum triumphos laureatus aſcendit. *Ex Monaſt. ejusdem monim. & Hugon. Men. Obſervat. ad Martyrolog. Bened.*

Fit Martyr.

S. Milgitha. In Anglia S. Mulgithæ Virginis. Hæc regio orta genere Mereuvaldum Merciorum Regem patrem habuit, matrem egregia ſanctitate Ermenburgam Reginam, Ermenredi Cantiæ Principis filiam, quæ monaſticam poſtea vitam, contempto & relicto Regno profeſſa, uti ſtupore univerſos reddidit attonitos, ſic filias ſuo exemplo mirificè accendit; quarum altera alteri digna æmulatione velut invidens, ut quælibet honorem & faſtigium regium generoſiſimè faſtidivit, ſic ſervitium Chriſti ſollicitè exambiit. Milgitha Wenlochii primum apud S. Milburgam, atque ut videtur etiam in Tanatho aliquamdiu apud S. Mildredam, ſorores ſuas, educata, ita exemplo earum inſtituta profecit, ut nihil deinceps alterutri cederet vitæ ſanctitate. Vixit virgo feliciſſima circa A. C. 675. in Cænobio Virginum, quod haud procul Cantuaria S. Ethelbertus Cantiæ Rex ædificavit. *Ex aliis rer. Anglic. ſcript. VVilh. Malmesbur. &c. Hugone Menardo, Iepeſio, &c.*

Claruit 675

S. Talmachus. In Hibernia natalis S. Talmachi Mo-

nachi, discipuli S. Brandani Abbatis, qui dignissimus tanto Doctore alumnus, etsi omni virtutum studio, magistri sedulo consectaretur exempla, singulare tamen ipse miræ obedientiæ, & simplicis innocentiæ magnis miraculis comprobatarũ exemplar & speculum extitit; jussus aliquando à Brandano portam fortiter obseratam, absq; clave aperire, quod dum cæcus obedientia discipulus molitur, grandi quamprimum prodigio, seris non solum reseratis, sed neq; ultra apparentibus, ostia patuêre. Idem beluam pecoribus & hominibus exitialem, jussu ejusdem Abbatis sui aggressus, dormientem etiam excitavit, & manibus ad collum admotis, impellens, ac velut animal quoddam domesticum minans, ex loco cum catulis ejecit, nemini deinceps noxiam. Vt nemo non Miracula hæc Obedientiæ non Miretur. *Exrer. Britan. script. vita S. Brandani, Ioan. Colgano, Steph. Vito, &c.*

Obedientiæ miracula.

B *Guilelmus* In Hannonia B. Guilhelmi, Olivetani Cænobii Conditoris, qui Angelica admonitione edoctus, eremum adiit; ubi à Christo ejusque gloriosa Genitrice cæli Regina, & Angelis Sanctis frequenter visitatus, & recreatus, ad summam perfectionem conscendit, & dæmones, à quibus importunè vexabatur, & velut alter Antonius, nunc elegantissimis lasciviẽtium puellarum formis, nunc monstrorũ irruentium & sęvientium horribilibus larvis, vi, & terroribus illudebatur, sed & plagis ad deliquium usque animi cædebatur, confusos & victos patientia, fide atque constantia triumphavit. Fuit juratus ipse sui corporis hostis, cum multo tempore bestiarum more, manibus & pedibus reptando incederet, oculos sursum ad cælum tollere non præsumeret, & ad construendam ædificium, quæ alii dorso imposuerant onera; hoc modo deportaret. Sæpè etiam, hyemali præsertim tempore, in alveum cujusdam rivuli se projciens, tamdiu ibidem substitit, quoad frigoris asperitate, & glaciei pondere penè oppriꝰeretur; unde primum egressus, ut frigidus atque rigidus prodierat, ad templũ se recipiens, pectoris concussione atque contusione, sed & celeri genuflexione ad nimium usque sudorem, &, quod mirum est, vestium exsiccationem, corpus suum variè agitare consuevit, ut siquis ullus, ingeniosus non solum sui corporis tortor, sed & proprii honoris protritor fuisse videatur. Claruit insigni miraculorum gloria, & Anno Christi 1240. mira mentis perfusus suavitate ex hâc vita discessit. *Ex monim. Cænobii Olivet. Arnoldo de Raisse, Chrysostom. Henriq. Annal. nostr. Benedict. &c.*

Alter Antonius.

Mira pœnitentia.

In Gallia Monasterio Clarævallis B. Andreæ Monachi & Confessoris, qui cũ Canonicus atque Archidiaconus Cathedralis Ecclesiæ Virdunensis esset, celebri Clarævallensium fama illectus, eo contendens, precum suffragia tam piæ Congregationis imploraturus, Capituli fortè locum ingressus, felicissimæ illius multitudinis ordine & Angelico quasi conspectu mirificè succensus atque mutatus, nihil porro inhiantius desideravit, quam cucullum amplecti, & tam sancto collegio associari. Susceptus pro voto, acerbam primum cum carne luctam habuit, cui cum jam penè succumberet, evidenti Numinis gratia, non sine prodigio revocatus, & confirmatus est. Delicatus siquidem cum esset, & ferventioris tunc observantiæ rigorem minus ferret, jamq; ad remissioris disciplinæ Congregationem declinare statueret, precibus B. Roberti Abbatis tantum tribuit, ut triduum subsistere annueret, Roberto interea Numinis opem sedulo flagitante, quæ minimè defuit, & piorum ferculum, quod nimium ante fastidierat, adeo suave Andreæ reddidit, ut delicatissimarum carnium, & piscium saporem, longe superaret. Indicavit post mensam Abbati rem novam, diligentique inquisitione facta, deprehensum, præter aquam & salem, nihil in ferculo illo fuisse condimenti. Sensit multo deinceps tempore cælestis illius condimenti in fabis appositis præstantiã, neque jam corpore solum, sed animo refectus, in Cænobio eodem constantissimè perseverans, cum magna demum sanctitatis opinione è sæculo migravit. *Ang. Manriq. Henr. Gran. Barn. de Montalbo, Henriq. &c.*

B. Andreas.

Tentatio.

Mira recreatio.

In Cænobio Spanheimensi S. Mechtildis Virginis. Hæc Bernhelmi primi Abbatis Spanheimensis soror, annos 29. pro Christi amore inclusa, septem quidem primis annis prope S. Albani Moguntiæ Cænobium, postea autem propter majorem quietem & solitudinem, de licentia Abbatis sui Spanheimium transportata, maximis virtutibus operam dedit, & miri rigoris bellum perpetuum corpusculo indixit, continuatisque ac junctis jejunio orationibus ad finem usque vitæ constan-

S. Mechtild.

Digitized by Google

conſtantiſſimè in heroico propoſito perſeveravit. Cujus viventis etiamnum ſanctitati, magna & ſanctiſſima illa Hildegardis noſtra teſtimonium illuſtre perhibuit.

Muſica cæleſtis. Auditi ſunt in felici ejus ex hac mortalitate tranſitu, ſuaviſſimi Angelorum muſici concentus, & variæ viſiones oſtenſæ. Migravit ad ſponſum A.C.1154. in Cœnobio Spanheimenſi ſepulta. *Ex Chron. Hirſaug. Ioan. Trithem. Arnoldo Duaceno, Annal. noſt. &c.*

B. Theodoricus. In Monaſterio Novocaſtrenſi, B. Theoderici monachi & Confeſſoris, qui à Domino in benedictionibus dulcedinis præventus, conſummatus in brevi explevit tempora multa, & plenus bonorum operum, in ipſa juventute raptus in cælum, Gunthero collegæ ſuo apparens, æterna ſe perfrui beatitudine indicavit. *Ex Philippo Sequino, Chryſoſt. Henriq. &c.*

In Cœnobio Strombergenſi depoſitio B. Arnaldi Converſi. Hic Waltheri de Bierbact in ſæculo famulus, inſignis miraculi ſpectator, hero inter Monachos adſcripto, & ipſe ſacræ familiæ nomen dedit, in qua multa pietatis exempla relinquens, ſancto fine deceſſit. *Ex Cæſar. Heiſterbac. & Menol. Ciſt. &c.* *B. Arnaldus.*

Eadem die celebratur à nonnullis Divæ Mechtildis Elpedianæ, quæ ſoror fuit Magnæ Gertrudis, feſtum, de quo nos alibi, ex aliorum opinione 19. Novemb. *S. Mechtild.*

III. CAL. MARTII.

XXVII. Februarij. B.

S. Leander. HIſpalis in Hiſpania natalis S. Leandri ejusdem civitatis Epiſcopi, cujus prædicatione & induſtria, Viſigotthorum gens, adjuvante Recharedo eorum Rege, ab Ariana impietate ad Catholicam fidem converſa eſt. *Mart. Rom.* Leander, Regio natus genere, Severianum Ducem patrem habuit, avum Theodoricum Oſtro-Gotthorum & Italiæ Regem. Divinorum amore à puero delectatus, ita ut *Genus regiũ.* Regii generis ſplendorem, divitias, delicias, pompas, omnia quam longiſſime poſtponeret. Monachum in Legionenſi S. Claudii Cœnobio profeſſus, fratres germanos, Iſidorum atque Fulgentium, nec non Florentinam ſororem, exemplo ſanctiſſimæ vitæ, ad parem perituroram contemptum accendit, illis exemplo fratris, eundem S. P. N. Benedicti Ordinem profeſſis quibus duplici nomine frater verè germanus, ſed & inſtructione atque exemplo pater effectus eſt; univerſis dein pari ut profeſſionis, ſic & ſanctitatis laude celebratis. Fuere Leandri de Hiſpaniarum Regnis, & Eccleſia univerſa, ingentia plane merita atq; admirãda: quippe Cœnobio, ad Cathedram celeberrimã Hiſpalenſem extracto, in hoc unum ſemper incubuit, ut Viſigotthorum populos, Hiſpaniam tunc incolentes, ab Ariana *Hæreſes profligat.* Hæreſi, labe & tabe infectos, ad S. R. E. gremium adduceret, & Chriſto conciliaret. Effecitque tandem miro labore ac induſtria: Namque non ſolum Leovigildi Regis filium, ſuum ex ſorore nepotem Hermenegildum, (patre Hæreſeos Arianæ venenis infectiſſimo etiamnum ſuperſtite) ad fidem Catholicam perduxit, ſed & acri prælio eidem à patre imminente, animavit, captumque poſtea, ad glorioſam Martyrii coronam generoſiſſime capeſſendam incitavit. Cujus tam chari nepotis morte, tantum abeſt ut contriſtatus ſit, ut in ea etiam gloriæ & delectationis plurimum poſuerit. Neque territus ea tam rigida patris in filium inimanitate; dehinc propagandæ Fidei multo avidior, prius nõ conquievit, quam irremiſſis labore, vigilantia, induſtriaque, Hæreſim prorſum everteret, univerſamque Viſigotthorum gentem, cum Reccaredo eorum Rege & *Regem convertit.* Batta Regina, ſumo totius Reipubl. Chriſtianæ, & Magni præcipuæ Eccleſiæ Doctoris Gregorii noſtri plauſu, Chriſti Fidelibus aggregaret. Vel ipſo quidem Leovigildo, conſtantia, patientia, ac magnanimitate tanti Pontificis victo, & fatali in lectulo, eumdem evocante, atq; ipſi, non ſine maxima omniũ admiratione, Reccaredum filium alterum (nunc primum memoratum Regem) comendante: *Vt in ipſo quoque faceret, qualia in fratre ejus* (Hermenegildo juſſu patris occiſo) *exhortatione feciſſet.* Præfuit idem Leander Romani Pontificis nomine, celeberrimo Generali Concilio Toletano, ad Arianam Hæreſim funditus extirpandam congregato, & eximiis, ac velut inexhauſtis dives meritis, ad cœli triumphos ovans aſcendit A.C. 603. Fuit cultor Deiparentis Virginis eximius, cujus imagine quadã, tantorũ quaſi *Moritur anno 603.* præmio meritorũ, Magno Greg. donatus, eã in Guadalupenſi Baſilica conſtituens, celeberrimæ illi & Principis in Hiſpania, poſt

B M.V. honorem promovet.

poſt Montferratenſem, peregrinationis & cultus Cælitum Reginæ religioſiſſimi atq; æterni Author fuit; continuata deinceps ad imaginem eamdem, miraculorũ grandium atque beneficiorum ampliſſimorum perpetuitate; cujus in hodiernã usque diem, toto terrarum orbe nomen ac fama, ſumma fidelium gratulatione celebratur. Reliquit ingenii feliciſſimi Leander, digniſſima monimenta, duos præcipuè libros in ipſo exilio, quod Chriſti & Fidei cauſã patientiſſimè tulerat, miro zelo atque magnanimitate ſcriptos, quibus Arianam hæreſim potentiſſime ac glorioſiſsimè debellavit: *Apoſtolus Hiſpaniarum*, poſt Iacobum Apoſtolum, *verè maximi*, titulo digniſsimo, pro meritis honoratus, & præcipuos inter Regnorum illorum Tutelares cooptatus. *Ex libro vitæ ejusdem. Prudentio Sandovallio, Vaſæo, Mariana, Iepeſio, Ambr. Moral. Tarapha, Honorio, Vincentio, Villega, Baronio, Annalyſ. noſtr. Benedict. & Ephemerid. Mariano Benedict. &c.*

Apoſtolus Hiſpaniarũ.

Claruit anno 930.

Claruit vir ſanctus A. C. 930. & appetente vocationis hora, ſub initium Quadrageſimæ febri tentatꝰ, quinta ægritudinis die, ſolutis carnis vinculis, libertati filiorum Dei æternæ aſſertus eſt. *Ex monim. Gorzienſ. Hugone Menardo, &c.*

B. Emmanuel.

In Friſia B. Emmanuelis Cremonenſis Epiſcopi, miraculorum & meritorũ copia illuſtriſsimi. Is Ducali natus proſapia, nobilitatem ſæculi, inter detrimenta ſpiritus reputans, ſervitutem Chriſti inhiantiſsimè exambiit, & in S. Bernardi Friſiæ Monaſterio cucullum indutus, admiranda deinceps ſanctitate enituit; & ab *Angelica potius, quam humana converſatione*, celebratus fuit. Excelluit aſsidua cæleſtium rerum meditatione; & quanto, in hoc ipſo, & magnis virtutibus eminentior erat, tanto demiſsius de ſe ſentiebat, atque infra omnes ſe deprimebat. Cum autem *infinitis*, ut Seguinus habet, *miraculis* effulgeret, invitus ac reluctans, ab otio dulciſsimo ſacræ Contemplationis avulſus, ad Cremonenſis Pontificatus cathedram extractus, præeſſe juſſus eſt, qui omnibus ſubeſſe elegerat. Quod munus, quanta prudentia, quave ſollicitudine geſſerit, experti ſunt omnes, qui ejus continuum, quo res Eccleſiaſticas, animarumque profectum promovebat, ſtudium ac zelum intueri meruerunt. Nam paſtor & pater effectus, animam ſuam pro ovibus ſuis exponere non formidabat, pro peccatis ſubditorum ſuorum, ſacrificium & hoſtiã pacificam Altiſsimo offerebat, & effundens quaſi aquam cor ſuum in conſpectu Domini ſui, Divinã efflagitabat clementiam. Cumque mirabili ſanctitate & incredibili pietate, virtutibus & cæleſtibus ſignis effulgens, curſum vitæ ſuæ feliciter conſummaſſet, in gloriam Domini introductus, etiam in terris honorari, & Sanctorum Ciſtercienſium albo inſeri meruit. *Barn. de Montalbo, Albert. Miræus, Guido Claravall. Phil. Seguinus, &c.*

Infinita miracula.

B. Ioannes Abb.

In territorio Metenſi B. Ioannis Abbatis Gorzienſis. Hic Vinderiæ, villa regia, parentibus haud obſcuris natus, Metis primum, in Monaſterio deinde S. Michaelis ſupra Moſam literis operam navavit. Perfectè Deo ſervire cupiens, ſummo rigore vitam aggreſſus, Incluſorum noſtrorum Inſtitutum elegit, & ad S. Salvatoris Metenſe Cænobium incluſus, ob incommoditatem loci, Virdunum ſe contulit, & cum B. Humberto ibidem Incluſo, de vitæ ratione inſtituenda tractans, peccata eidem omnia confeſſus, carnibus deinceps perpetuo abſtinuit. Caſinum poſtea, atque alia ſacra loca viſitavit, ac tandem in patriam reverſus, Cænobiticam in Gorzienſi monaſterio profeſſus (ad cujus reſtaurationem, plurimum antea contulerat) Emoldo Abbati humillimè ſe ſubdidit, ſeque in omni humilitate, patientia atque obedientiã omnibus probavit. Domeſticæ rei curam habere juſſus, ita habuit, ut animi minimè negligens ad ſummam vitæ perfectionem, etiam externas inter occupationes, aſcenderet. Abbas poſtea conſtitutus, mira ſanctitate diſcipulis præluxit. Corpuſculum ſuum duriter admodum habuit, ſingulari autẽ abſtinentiæ virtute præditus, totum ſæpe diem, & biduum nonnunquam, ſalvis tamen viribus, ſine ullis cibo ac potu transegit. Sæpius autem pane ſolo ac frigida contentus, omnem in refectione animi ſacra curam ac delectationem poſuit, maximosque ea vitæ ratione in virtutum ſtadio progreſſus fecit.

Incluſus.

Rigor vitæ.

B. Ioannes.

In Monaſterio Vallis Lambertinæ, B. Ioannis Monachi, paternarum traditionum æmulatoris ſtrenui, qui multa ſanctitate & virtute refulſit in Ordine. *Menolog. Ciſt. Henriq. &c.*

B. Robertus.

In Monaſterio Ciſtercienſi, B. Roberti Prioris, qui tanta ſanctitatis opinione claruit in vita, ut poſt mortem meruerit inter ſanctiſsimos ſacræ reformationis Ciſtercienſis fundatores ſepeliri. Cujus dolen-

dolendum est, acta periisse. *Vid. auctor. citat.*

B. Elisabeth. In Monasterio Boldronensi B. Elisabethæ Abbatissæ. Hæc ex illustri & celebri familia Salviata, ut oliva fructifera in Horto Virginum Virginis, & sponsi virginum concluso fieret, sacræ familiæ nostræ Camaldulensi accensa, pro magnis animi dotibus & virtutum laude prędicti Cænobii Abbatissa deligi meruit. Præluxit suis illustri admodum vitæ exemplo; insigni quandoque prodigio à Numine honorata, cum deficiente in Cænobio alimonia, creditas sibi Virgines miserata Elisabetha sese in preces totam effunderet. Adfuit siquidem quamprimum cæleste auxiliũ, comparueruntque duo incogniti, cum quatuor mulis, pane, vino, oleo & grano onustis, qui conjurati quasi in silentium, nihil loquentes victualia ad portam Cænobii destituerunt, seque illico subduxerunt. Elisabethæ felix à terra transitus, Philippæ de Bibliena sanctimoniali procul in villa quadam ad solem apricanti ostensus est, cum Elisabetham cum accensa lampade seu candela in manu, duos inter Angelos ascendentem intueretur, quæ exclamans, concurrentem illico familiam, rem edocet, compertumque eadem hora, qua hoc viderat Philippa, Elisabetham vitam cum morte, imo cum felicissima immortalitate permutasse. *Ex vita, & Chron. Camald. &c.* Claruit A. C. 1280. *circ.*

Precibus alimenta impetrat.

Felix ejus transitus.

PRIDIE CALEND. MARTII.

XXVIII. Februarij. C.

S. Romanus Abbas. IN territorio Lugdunensi locis Iurensibus, depositio S. Romani Abbatis, qui primis illic eremiticam vitam duxit, & multis miraculis ac virtutibus clarus, plurimorum postea pater extitit monachorum. Romanus nullis parentum precibus seu minis induci potuit, ut conjugem duceret, à tenera ætate Divinis addictissimus, illecebrarum sæculi contemptor, & eorum quæ cælestia spectabant, sedulus conquisitor, anxius zelator. A morte parentum, velut vinculis solutus, Deo penitius se consecrandi studio, Iurensis eremi latebras, cum Lupicino fratre lustrans, selecto loco, solo herbarum victu vitam aliquandiu tolerans, variè à dæmonibus tentatus, & crudelissimè excruciatus, victus tandem, injuriis cessit, & cum fratre eremum metu hostium, & quotidianorum vulnerum deseruit. Verum pauperis fœminæ, ad cujus tugurium fortè diverterat, adhortatione compunctus, & confirmatus, ad aream certaminis eamdem reversus, consuetas dæmonis injurias, & graves lapidum ictus patientia vincens, locum denique Inferis ipsis metuendum reddidit; & sic excoluit, ut sparsa jam longius sanctitatis fama, plurimi illecti, ejurato sæculo, tanto numero confluerent, ut vix tribus, quæ struxerat Monasteriis caperentur. Illis Lupicinus frater præfectus illustri vitæ exemplo insigniter præluxit; Romanus autem soli Contemplationis studio affixus, miraculorum rariore à Numine gratia illustratus resplenduit. Duodecim monachos, rigidiore sanctissimi nostri Instituti observantia ab Lupicino absterritos, & sæculũ repetentes, Deo exorato ut resipiscerent, impetravit & reduxit; tanto quidem Orationis fructu, ut iidem mirè deinceps mutati, quotquot erant, singuli singula dein Cænobia conderent, & ex transgressoribus, illustrissimi postea Fundatores Cænobiorum & vitæ Monachicæ efficerentur, plurimosque suo exemplo Christo lucrarentur. Exin Romanus Infirmariæ cura susceptа, charitatis solidæ imago omnibus fuit, & veluti mater ægrotos quasi lactavit & fovit. Sed & verbo potens, nutantes in virtutis agone, oratione sua feliciter confirmavit. In itinere aliquando Fratres visitaturus, nocte præoccupatus, ad leprosorium quoddam divertit, leprosisque pedes abluens, in lecto compositis, altoque depressis sopore, solo manus contactu, suavitatem integerrimam, insigni, & multiplici miraculo restituit. Rogatus à Lupicino, cum jam morti proximus esset: quonam loco sepeliri vellet? *Tali*, respondit, *ad quem universis, fœminis etiam* (quæ à multis olim Cænobiis & templis nostris arcebantur,) *accessus pateat, ne hæ nimirum, consuetæ benignitatis gratia ad tumulum meum arceantur.* Proin eminus à Monasterio conditus, maximorum virtute miraculorum, ingentem mortalium multitudinem utriusque sexus, ad concurrendum pellexit, quibus varia sanitatis beneficia impertitus, longè lateq; celeber fuit, & insigni super tumulum structa basilica honoratus, immortale decus toti provinciæ addidit.

A dæmonibus vexatur.

Tria Monasteria construit.

Insigne miraculum.

Celeber à morte miraculis.

addidit. Claruit A. C. 570. *Ex Gregorio Turon. Beda, Vsuardo, Adone, Baronio, Cajetano, Annal. noſt. Bened. &c.*

S. Oſwaldus Epiſc. Wigorniæ in Anglia, S. Oſwaldi Epiſcopi & Confeſſoris. Hic nobiliſſimis ortus natalibus, Wintonienſis primum Canonicus, dein Cathedralis ejusdem Eccleſiæ decanꝰ, audita Floriacenſis in Gallia Monaſterii ob ſanctitatem fama, eo profectus cucullum induit, in quo paulo poſt omni virtutum genere cultiſſimus evaſit. Sacris operanti, viſus aliquando adſtare Angelus, miniſtrare ad aram, & ex more Eccleſiæ, reſpondere. Ad Wigornienſem poſtea Cathedram poſtulatus, mirum, quanta cum dignitate Epiſcopi & Monachi abſolutiſſimi vitâ conjunxerit; quanta cum diligentia Epiſcopatum viſitaverit, Canonicorum mores reformaverit, Cleri errores correxerit, ſingulorum infirmitates curaverit, omnibus omnia factus ſit; Canonicis inprimis, ut quorum prima eſſe debeat Epiſcopis cura, ſedulo invigilans, quos demum omnes, ut Monaſticam ultro amplecterentur vitam, utiliſſimè perſuaſit, & ſanctè inſtituit. Sed & aliis per Angliam Eccleſiis, Canonicos & Clericos ejiciens, Monachos induxit. In ſolo autem Epiſcopatu ſuo, ſeptem ipſe Monaſteria conſtruxit, & diſciplinam Monachicam mira induſtria promovit, Ordinique non minus quam Regno conſuluit. Poſtea S. Dunſtano & Edgaro Rege cogentibus Archiepiſcopalẽ Eboracenſem Cathedram conſcendere juſſꝰ, in ampliore jam provincia longè ampliſſimos fructus protulit, & admiranda miraculorum gloria exſplenduit. Navem nimirum onuſtam, merſioneque ſubita jam profundum petentem, invocatus à nautis, ſolo Crucis ſignaculo extraxit, & velut omni pondere vacuam, ſecurè ad litus deduxit. Dæmonibus terrori admodum fuit, quos ſolo item Crucis ſigno, facillimè diſpulit. In loco ubi crebro conſidere conſueverat, cum fortè Monachorũ quidam conſediſſet, peſſimè is quamprimum à dæmonibus jactatus & laniatus, irreverentiæ pœnas acerbas depẽdit, ipſis etiã malis geniis ſeveriſſimè ab illo exigẽtibus: cur auſus ſit tam temerè in tanti Pontificis loco obdormiſcere? Plura ſanctorum corpora divinitus ſibi revelata invenire & elevare meruit. Pauperes tantus Archiepiſcopus familiariſſimos, ſummoque in honore habuit. Præter innumeros autem alios, quos quotidie pavit ac fovit, duodecim ſemper in aula retinuit, quibus pedes lavit, eosque ſuismet capillis & linteo exterſit, ſedentibus ad menſam inſerviens, cibos & pocula miniſtravit, aquam manibus affudit, & ab ejusmodi officii genere, nullo ſe unquam negotio impediri paſſus eſt, ſed neque graviſſimo morbo membra fatigante & frangente, prætermittere voluit. Pridie diei illius, quo moriturum ſe noverat, ſub divo ſtans, defixiſſimo intuitu cælum inter orationem contemplatꝰ, ceu miraculi quidpiam intueretur. *Eccur?* rogatus: *Contemplor*, inquit, *illud, quo tendo, quod die craſtino vobis res ipſa declarabit*, reverſus in oratorium, vocatis Fratribus, ſacro ſe oleo inungi, & cæleſti viatico reficī voluit. Nocte autem cum Fratribus conſurgens, ceu oblitus adverſæ valetudinis, in templum ſe contulit, officium Divinum explevit, & reliqua noctis ſpatia in Dei laudibus expendit. Mane autem, more ſuo, linteo præcinctus, dum quindecim pſalmos recitando pauperum pedes lavat, dumque ultimo abſoluto, *Gloria Patri* ſubjungit dicens, *& Spiritui ſancto*, ſpiritum puriſsimũ, memorabili prorſus mortis genere, ante pauperum ſuorum pedes efflans, Creatori transmiſit A. C. 992. cujus ſacrum funus, columba nivea cælo advolans viſa eſt comitari, & alis protegere, ac inumbrare, ſed & ſphæra ignea cælo delapſa, feretro illuxit atque inſedit. Claruit ſtupendis etiam à morte miraculis, ita ut ſola etiam aqua, qua ſacra ejus oſſa abluta ſunt, cæcos, ſurdos claudos, omnis generis infirmos prodigioſè curaret, quæ quidem undecimo poſt obitum anno elevata ſunt, veſtimentis etiamnum integerrimis, & mira odoris fragrantia redolentibus. Valuit inprimis contra incendia ejus Patrocinium, & contra luem peſtilentem, qua cum in Wigornienſi provincia plerumq ſtantes ſeu ambulantes, repentè mortui concideren, circumlatis ejus Reliquiis, ſtupendo ſanè & ſpectatiſsimo conteſtatiſsimoque miraculo, illico tam in urbe, quam pagis vicinis, ex quibus homines confluxerant, peſtis profligata deinceps conquievit ac evanuit. *Ex vita ejus per Bravonium VVigornienſem, & Nit. Harpsfeld. Annal. noſt. &c. Sauſſ. &c.*

Ei miniſtrãt Angeli.

Monaſticen propagat.

Grandia miracula.

Pauperum pater.

Mors longè felicisſima.

Contra peſtẽ Patronus.

S. Ædus Epiſcopus.

In Hibernia S. Ædi Epiſcopi & Confeſſoris. Ædus ſive Aidus, Briccii filius, ex genere Conni Principis Temoriæ, à puero cælis gratiſsimus fuit, quem jam tunc inter Angelos incedentem S. Brandanus conſpexit. Is juvenili ætate profeſſus Monaſticen, juſſus arare, dum bovem

Digitized by Google

vem dat indigenti, cum tribus aliis bobus prosequutus opus, altero jugum ex una tantum parte ferente, cum sive hac, sive alia vice, alii item occurenti pauperi, vomerem largitur, nihilominus arandi injuncto munere strenuè functus, divina potentia terram coram eo scindente, opq absolvit. Fuit in omni vita miraculorum gloria longè illustrissimus, dignus omnino, qui Thaumaturgi nomine appellaretur. Cladem patriæ & bellum funestum aversurus, dum ad Regem Mumoniæ curru vectus contendit, fracta rota, haud aliter usus est, atque si integra fuisset, ea nihilominus expeditè currente. Verum ad Regem delatus, cum ab armis non posset avertere dehortando & deprecando, terroribus denique effecit, Consiliario quamprimum ejus mortuo, & duobus equis regiis terra absorptis, quibus consternatus Rex & jam pœnitens, revocato Sancto viro ter ad pedes prostratus, ut mortuum vitæ redderet impetravit; cui & alterum ex equis mirè restituit, non itè alterum, ne nimirum omnino impunitum Regis peccatum esset. Episcopus postea renunciatus, exemplo vitæ mirificè populis profuit, cum verbo insuper ejus tanta miracula adstipularentur. Ter aquam in vinum vertit. Messores à pluvia indemnes servavit, cum depluente undique cælo, intacti illi suo operi insisterent. Carnibus cum perpetuo abstineret, appositas tamen benediceret, mox illæ in pisces, mel, & panem versæ sunt, cui alio tempore alimenta etiam cælitus missa fuerunt. Super aquas siccis ambulavit pedibus. Arborem ingentem per aëra in locum remotum transtulit, cum illi in nomine Christi imperaret. Similiter stagnũ aliquod mirè transferri meruit, cum latrones loco quodam expellere nõ posset, & diceret: stagnum mihi obediens erit, hoc prout jusserat, miraculo consequutus. Mortuum quendam priusquam sacris muniretur, vitæ reddidit, qui sancto refectus viatico denuo piè in Domino obdormiit. Virginem raptam à milite & mortuam resuscitat, hunc vero, revocans à libidine Monachum facit. Iterum tres alios mortuos, à latronibus decollatos, ad vitam revocat, latrones vero fugientes prodigiosè retinet, mira virtute ligatos, donec ab eodem solverentur. Rarius & illud, cum in cælum aliquando, cunctis videntibus, raptus esset, & post duas horas iterum demitteretur. Cœnobium quodam loco structurus, dum ab Angelo prohiberetur, ubinam ergo structionem moliretur? rogans; jussus in castro quodam rem aggredi, re delata ad loci Dynastam cum is omnino abnueret, & virum Sanctum, eo quoque occurrentem, fugeret, gravi quam primum correptus morbo, & pœnitens facti, optionem ab Aido accipit, sive diuturnioris vitæ, sive mortis quamprimum felicioris, hanc eligens, feliciſſimè extinguitur, castroque in Cœnobium verso. Fundatoris mercedem in cælo, & pro arce terrena, palatia æterna meretur. Claruit & aliis prodigiis vir sanctissimus, obiitq; non multo ante annum Christi 600. 4. Id. Novemb. cujus tamen solemnior hodiè memoria extitit, forte ob sacrorum cinerum solemniorem aliquam translationem, cujus potentissimũ in capitis doloribus Patrociniũ deprædicatur, quod is olim capite dolentem miseratus, omnem ejus dolorem in se transtulisset. *Ex diversis rer. Britann. script. & Hibernia Sacra. Ioan. Colgano, Annal. nost. &c.*

Pacem conciliat Regno.

Fundatoris merces.

Patronus capite dolentium.

In Sardinia B. Herberti Archiepiscopi Turritani, qui ex monasterio de Moris, in quo diu Abbas præfuerat, ad illud dignitatis evectus, Cathedram illam eximia vitæ sanctitate mirificè exornavit, & relicto æterno sui in terris desiderio, meritorum grandes manipulos cælo intulit. *Ex Gesuino mon. Chrysostom. Henr. Menol. Cist. &c.*

B. Herbertus.

Fit Episcopus

In Britannia S. Sillani sive Sylvani Abbatis egregii, qui ex sumo Scholarum Magistro celeberrimi & Sanctorum frequentissimi Cœnobii Benchorensis, pro illustribus vitæ meritis Abbas electus, cum gregi sui utilissimè præstitisset, ad præmia laborum æterna vocatus est Anno Christi 606. *Ex script. Britann. & Annalib. nost.*

S. Sillanus.

Stagnum mirè transfert.

In Lusitania, Monasterio S. Benedicti à Castris, B. Violantiæ Abbatissæ. Violantia de Sousa, perillustri eo cognomine procerum stirpe edita, cum tenerę etiamnum ætatis esset, in Cœnobio de Odivelas propè Vlisipponem DEO consecrata est. Ex quo extracta postea, & ob eximiam vitæ dignitatem, S. Benedicti Cœnobio prætecta, illud 28. annis sanctissimè gubernavit, torque de se sanctitatis signa dedit, *ut potius Angelica quam humana creatura videretur.* Corpus assiduis jejuniis, ac disciplinis, quin & asperrimis ciliciis & flagellis dirissimè excruciabat, quam Deq gravissimis etiam infirmitatibus affligens, & velut aurum in fornace excoquens, multis gratiæ charismatibus insignivit.

B. Violantia.

Tres mortuos suscitat.

Virgo Angelica.

Lumine oculorum orbata, velut alter Thobias, admirandum constantiæ & patientiæ exemplum dedit. Cumque tempus migrationis adesset, Ecclesiæ Sacramentis munita quievit in Domino; in *Musica Cœlestis.* cujus transitu, dulcissimus Cælitum, & variorum instrumentorum concentus, per totum Monasterium exauditus est. *Vasconcell. Bernard. Brito, Chrysostom. Henriq. &c.*

Translatio B. Beatricis. Liræ Translatio B. Beatricis Priorissæ in Nazareth, quæ Angelico ministerio facta creditur. De hac agit his verbis Raissius in Auctario: Fuit porro jussu Dominæ Abbatissæ Gertrudis de Greve Anno 1616. quæsitum hujus Beatricis corpus, nihil tamen reliquiarum inventum fuit, præter partes quasdam asserum, & ferramenta capulum ipsum sustinentia, cum tamen sepulchri locus esset ex lateribus concameratus, & omni ex parte clausus, excepto parvo foramine fieri jusso ante centum annos, videndi contemplandique corporis causa, ex quo odor gratissimus dimanavit. *Translata ab Angelis creditur.* Creditur firmiter ab Angelis alio translatum fuisse (sed in quem locum, omnes latet,) nam circa initium tumultuum Belgicorum, cum Virgines relicto Monasterio se Liram recepissent, plurimi fide dignissimi attestati sunt, noctu inter undecimam & duodecimam horas, sese cantiones audivisse Angelicas longè suavissimas, vidisseque Ecclesiam multa luce coruscantem. Unde sanè credibile est, tunc prædictam corporis translationem ab Angelis factam, ne ab impiis & sacrilegis hominibus profanaretur. *Ita Arnoldus Raissius.*

S. Theodulphus. Treveris inventio S. Theodulphi Abbatis & Confessoris, quando post multos annos, sacrum ejus corpus integrum & incorruptum repertum est. *Trithem. lib. 3. Vir. Ill. Ord.*

Commemoratio S. Augustini. Ipsa die, insignis cõmemoratio apud Nostros Augustissimi Ecclesiæ Doctoris Augustini, cujus cum sacra ossa duobus penè sæculis à nostris religiosissimè asservata essent, Sardinia à Saracenis occupata, & plerisque Cænobiis eversis sive vastatis, tantum thesaurum magno redemptum pretio Luitprandus Longobardorum Rex Papiam transtulit, & in nostro S. Petri de Cælo Aureo Monasterio condidit, multis deinceps sæculis, à nostris piissimè curatum, donec post Anno Christi 1000. institutæ sub nomine tanti Doctoris familiæ sanctissimæ tanti corporis cura crederetur. *Ex Annal. Ant. de Iepes, Const. Cajet. Mauro Marchesio, monim. Papiens. &c.*

In Monasterio S. Galbi in Helvetia Ven. Victoris Monachi & Eremitæ. Is *V. Victor monachus.* Illustrissima stirpe Comitum Rhætiæ ortus, scientia insuper, quæ inflare in scripturis dicitur, atque eruditione tumidus, juvenili primum audacia, multas in Cænobio seditiones, cognatorum confisus potentia concitavit, juratæ DEO obedientiæ immemor prorsus, donec tribulatio cogeret meminisse. Exierat Cænobio absque licentia aliquando Victor, sollicitaturus opem sceleribus apud cognatos, cum submisso è clientibus milite nobili Cralo Abbas, huic in mandatis dedit vel invitum retrahere. Hoc dum *Iuvenis petulans.* molitur miles, paulum abfuit quin à profugo occideretur, illiso hostiliter in caput fuste, ut mortuo similis equo decideret. Nec segniores militis famuli, pessimè mulctatum percussorem, oculis demum ipsis erutis, acquiescere tunc denique assuetaciunt. Quem cum postea *Convertitur* B. Notkerus cognomento Medicus S. Galli item Asceta, prodigiosè curasset, & oculos miraculo restituisset, longè jam oculatior juvenis, longè aliter saluti suæ providens, solitudini & contemplationi studuit, qui totum se antea in vanitatem sæculi effuderat; & tandem cum sui Abbatis licentia Eremiticam sectatus, cum dies vitæ reliquos in omni sanctitate constantissimè exegisset, & peccata *Miraculis claret.* juventutis seria pœnitentia eluisset, plenus meritis ex hac vita excessit, cujus virtutes etiam miraculis Numen commendavit. *Ex monim. Sangall. Iodoco Metzlero, Mariano Bucelino, &c.*

MENO-

MENOLOGII BENEDICTINI,
LIBER TERTIVS.

MENSIS MARTIUS
CALENDIS MARTII.

I. Martij. D.

S. Svvipert. Epiſc. APud civitatem Werdam S. Switperti Epiſcopi, qui tempore Sergii Papæ apud Friſones, Batavos, & alios Germaniæ populos, Evangelium prædicavit: *Mart. Rom.* Suitpertus ſive Suibertus, Illuſtriſſimo Principum genere patre Sigeberto Nortgalliæ Comite, Bertha matre Eugiſti pronepte, à quo Britañia Angliæ primum nomen indepta eſt, digniſſimis natus parentibus, ut naſceretur, religioſiſſimæ matris precibus à Deo donatus eſt, cum leni ſopore oppreſſa illa, miræ magnitudinis ſtellam intuita eſſet, quæ binis lucidiſſimis radiis Gallias atq; Germanias illuſtrans, in ſtratum denique Berthæ delaberetur. Illis radiis merita portendi ſanctiſſimæ prolis accitus ſuũo mane S. Aidanus noſter Lindisfarnenſium Pontifex parẽtibus diſertè prænunciavit. Quindecennis Suipertus Bearmenſe ingreſſus Cænobium, ac dein monachum profeſſ9, ſacerdotii inſuper inſignitus honore, tanta enituit vitæ ſanctitate, ut Reges ac Principes in magnam ſui admirationem pertraheret. Dacorenſis dein Monaſterii Abbas effectus, nec multo poſt convertendarum gentium ſtudio, cum ſociis in Friſiam delatus, illic laboris Apoſtolici primitias Domino conſecravit. Mox celebrem Comitatum Teiſterbandiæ, cum tota ferè Batua, & magna inferioris Friſiæ parte Chriſto adjunxit. Dehinc ad Bructuarienſes & finitimos populos converſus, eos ſacræ Fidei doctrinis imbuens, & virtute miraculorum confirmans, reddidit Chriſtianos. Inde ad Boructuarios contendens, incultam, barbaram, & ſævam admodum gentem, invicta laborum, diſcriminum, & injuriarum patientia, adeo evicit, ut ſuis ipſi manibus, quæ pertinaciſſimè antea coluerant fana & idola deſtruentes, Eccleſias conſtruerent. Ab his, divina revelatione admonitus, ad Colonienſes delatus, non minus ibi benè operando & merendo profecit, & impetrato Werdenſi vico à Pipino Duce, celeberrimum illic Wẽrdenſe Cænobium, *fortem*, ut ait B. Marcellinus noſter, *ad expugnandam Saxonum perfidiam munitionem*, conſtruxit, ampliſſimi paulo poſt Epiſcopatus Cathedra ope ejusdem Pipini ibidem conſtituta, & Admirabilis Matris, Benedictæ Virginis, quam tenerrimè dilexerat honori conſecrata, cujus & prim9 ipſe Pontifex, & à morte præcipuus, poſt Deiparam Patronus ac Tutelaris meruit cooptari. Claruit ſtupendis omnino miraculis, mortuorum maximè, & dum viveret, & poſtquam mortuus fuerat, prodigioſiſsima ſuſcitatione. Ab ea autem inprimis morbi, quem Squinantiam vocant Phyſici, curatione celebratiſſimus. Evolavit ad præmia æterna, magnus revera Teiſterbandiæ, Weſtphaliæ, Hollandiæ, Batuæ, Friſiæ, Boructuariorum, & Saxonum Apoſtolus, Chriſti anno 717. etiam à morte de ſuis meritiſſimus, Pipino inprimis Duce, quem triumphatis jam Saxonibus ac Weſtphalis, in reditu ab iisdem circumventum, ab optimo Principe votum faciente exoratus, prodigioſiſſimè juvit, imẽnſa luce ſuper ejus exercitu exſplendeſcente, qua territi atque excæcati penè hoſtes, mirè mutatis animis, veniam à Principe enixè ac demiſsè poſtularunt; Pipino diſcalceato poſtea cum Regalibus muneribus Tutelaris ſui Switperti ſepulchrum viſitante, eumque deinceps ſpecialem ſibi Patronum, & gloriæ quaſi ſuæ ac fortunæ Præſidem cooptante, agnoſcente, & venerante. Relatus ſolenniſſimo ritu in Sanctorum numerum (primo fere Canonizationis, ut vocant, tam ſolemnis exemplo) à S. Leone III. Pont. Max. Werdæ, præſente Magno Carolo, innumeris Pontificibus ac Principibus; eo ipſo tempore grandi prodigio à Deo cõmendatus atque illuſtratus, reſuſcitato à morte Præfecti cujusdam filio, quindecim horas aquis ſubmerſo. *Ex vita, & S. Marcellino, S. Ludgero, Baronio, Iepes, Bruſchio, Annal. noſt. Bened. & Germaniæ nec non Aquila Imperii Bened. &c.*

Fit monach. *Monaſterii elogium.* *Gentium Apoſtolus.* *Mortuorum ſuſcitator.* *Obiit 717.* *Pipinum liberat.* *Canonizatio prima ſolemnior.*

Apud Cenomanos S. Siviardi Abbatis. Is Cenomanenſis patria, nobili admodũ proſapia parentes, Sigiranum & Addam habuit. Et quidem Siviardus primo adoleſcentiæ flore, *ætatem moribus tranſiens*, inter ſodales illuſtre ſemper eximiæ pietatis ſpecimen dedit, tanto juxta in literis profectu,

S. Siviardus Abb.

fectu, ut Doctoris etiam munere fungi coactus, tanta id modestia & suavitate exequeretur, ut ab ore ejus discipuli avelli non possent, plurimis jam tunc vitæ ejus exemplo, verborumque ac sententiarum pondere, à vitæ pravitate ad honestatis studium traductis. Sed Divinarum rerum ardentiore inflammatissimus amore, rejectis mundi blanditiis atque illecebris, in Anisolensi Monasterio cucullum amplexus, vitæ meritis exigentibus, Abbas etiam postea eligi meruit. Quo quidem in honore, sicut sol inter astra refulsit, & sacro rigore, & mira in proximos charitate excoctus, ad cælestia transiit. Visus Apostolorum inter Principes Petrum & Paulum, ad gloriam duces, miro candore & fulgore exsplendescere. *Ex Vita per Synchronum, Arn. Duac. Hug. Menard. & nos in Annal. obiit A.C.608.*

Obiit 608.

S. Albinus Episc.

Andegavi S. Albini Episcopi & Confess. viri præclarissimæ virtutis & sanctitatis. Hic Veneticæ Regionis claro admodum natus genere, tenera ætate mundũ fastidiit, & Cincillacensi in Cænobio Monachis adscriptus, puerili etiamnum ætate, insigni miraculo à Numine commendatus est: cum ab Abbate aliorsum destinatus, per densissimos sævissimæ tempestatis imbres, ab his intactus, & nulla vestis seu corporis parte madefactus transiit, atque insigni admirationi spectantibus fuit. Abbas postea ejusdem Monasterii sui esse meritus, exemplar regularis disciplinæ, imo ipsa Regula discipulis suis ipse extitit. Pari modo, ad Cathedram Andegavensem evectus, velut alter mundi Phæbus, commendatæ sibi provinciæ illuxit, sanctitatisque atque miraculorum splendore, oculos omnium & animos attinuit, atque ad serviendum Numini invitavit & excitavit. Ad vicum Geginam pręteriens, gravi exaudito ejulatu, causam rogans, parentes afflictissimos, charissimi filii mortem deplorare intellexit, quos benignè solatus, cum se in oratione prosterneret, memorabili prodigio, inexplicabili gaudio parentum, filium eorundem à mortuis revocavit, vivum & incolumem parentibus reddidit, fama miraculi totum regnum implente. Ætheream Illustrem fœminam, vinculis quibus innocens tenebatur, mirè absolvens, dum à custodum quopiam contemptui haberetur, is sceleris quamprimum pœnas exsolvit, & repentina prostratus morte, cęteros terruit. Fuit miranda in sceleribus hominum castigandis, & verè Pontificia constantia præditus, ita ut nullis Principum vel Regum minis, nec morte quidem intentata, ab ea vel latum quidem unguem dimoveri se pateretur. Mortuus est sanctissimè & felicissimè circa A.C.570. ætatis 80. Pontificatus 21. gravissimis etiam deinceps miraculis illustratus, sub cujus glorioso nomine, æternum sanctitatis & meritorum ejusdem monimentum, extat perinsignis Andegavensis Vrbis Basilica & Abbatia, olim S. Germani appellata. *Ex Vita, Greg. Turon. Beda. Vinc. Beluac. Bretholio, Arnoldo VVion. Claudio Roberto, & Annal. nost. &c.*

Alter sol Galliæ.

Gloria miraculorum.

Obiit 570.

In Hispania S. Rodosindi Episcopi, sanctitate & miraculorum gloria conspicui. Hic Guterii Ariæ Emimensis Comitis, & Aldaræ sive Ildnaræ Comitissæ filius, contempto Illustri genere, & fortunæ blandientis favoribus, cucullum Monachicum, auro omni & purpuræ prætulit. Percrebrescente autem sanctitatis fama, è Cænobio abstractus, & ad diversas Cathedras evectus, Dumiensem primo, exin Modoneti, Compostellanum denique Pontificatum felicissimè rexit, & omnibus illis Ecclesiis ac provinciis, æternum egregia sanctitate ornamentum addidit. Sed humilitatis ac patientiæ exemplo longè illustrior, Compostellana sede à Sisenando invasore ejectus, tantum abest ut ægrè tulerit, ut etiam repulsa illa, ceu longi laboris solatio uteretur. Quippe S. Franquilæ Abbati, velut sacri Ordinis nostri Novitium se subjiciens, resumpto denuo cucullo, speculum humilium & verè mortuorum sæculo factus, Franquilæ postea mortuo in Abbatia subrogatus est. Prætuit aliquamdiu sanctissimè Cænobio, & meritorum manipulis locuples ac miraculis coruscus obdormivit in Domino, A.C. 977. *Ambros. de Moral. Stephanus Mon. Ordonius, Ant. de Iepes, Hugo Menard. Annal. nost. Bened. &c.*

S. Rodosindus Episc.

Diversis ad cathedras evehitur.

Mira demissio.

Obiit 977.

In Gallia B. Almarici Episcopi Silvanectensis, qui nobili, ut videtur, genere oriundus, *spreto mundi schemate*, decimo octavo ætatis anno, cucullo, & vitæ Monachicæ rigori se addixit, & in Cænobio Caroliloci Regulam nostram, & Sacram Cisterc. reformationem amplexus, tantis vitæ meritis excelluit, ut omnibus deinceps Abbas præficeretur. Servavit ad extremum usq; spiritum, illibatam mentis & corporis castimoniam, assiduoque jejuniorum, vigiliarum & orationum studio,

B. Almaricus

dio, insignes ad perfectionem progressus
Fidei pugil. fecit. Silvanectensis demum creatus Pontifex, digniſsimũ tanto munere se ostendit, deliciasque omnes execratus, solam animorum salutem perpetuo sitiit, pro qua se jugiter impendit totum & superimpendit. Insigne illud, quod solum præ omnibus ejus meritis commemoramus: *Fidei pugilem, & propugnatorem egregium extitisse.* Vt haud immerito, Albigensium usque hodie multis in articulis sequacium nostri temporis Hæreticorum Antagoniſtam Almaricum. Cinici nostri plurimum detestentur. Obiit A. C. 1180. *Vincent. Bellovac. Phil. Seguin. Claud. Rob. Ioan. Chenn. Henriq. &c.*

S. David Epiſc. In Britannia S. David Episcopi & Confessoris. Fuit hic regio natus genere, Xanti Walliæ Principis filius, quem nonnulli Lereticæ Principem fuisse contendunt, Arturi Regis avunculus, triginta annis ante, quam nasceretur, S. Patricio per Angelum prænunciatus. Claruit generosiſsimo mundi illecebrarum contemptu, & in cucullo tanta exsplenduit sanctitate, ut Vallis primum Rosinæ creatus Abbas, Menevensem dein ad Pontificatum extractus, totius denique Cambrię
Fit Archiepiſcopus. Archiepiscopus designaretur. Ejus inter merita longe maximum illud, quod repullulascentem latè Pelagianam Hæresim extinxerit, eo gloriam in terris æquè ac cælo meritus immortalem. Eum tantopere Ecclesiæ utilem Deus quam diutiſsimè servavit superstitem, ita ut raro,
147. annorum moritur post adventum in terras Christi, exemplo, centum quadraginta septem annos viveret, mortuus sub A. C. 650. & multis à morte miraculis illustratus. *Ex diverſ. rer. Britann. ſcript. Edovardo Matthevv, &c. Annal. noſtris, &c.*

B. Hugo: In Monasterio Claræ-vallensi depositio B. Hugonis de Monte-Felici, discipuli S. Bernardi Abbatis, ob magnam animi puritatem insigniter commendati, & viris ejus sæculi sanctis adnumerati. *Ex Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Simplicius In Bona-Valle B. Simplicii monachi, S. Hugonis Abbatis discipuli, sanctæ conversationis & virtutis eximię adolescentis, quem cum immatura morte abreptũ, mater ejus secundum carnem plurimum deploraret, eam solatus Hugo, illustre sanctitatis elogium eidem dare non extimuit, matremq; haud leviter recreavit. Paucis autem interjectis diebus, incumbenti in preces Hugoni Simplicius ipse visus, exultans & glorioſus apparuit, & se celesti perfrui gloria diserte indicavit. *Philip. Seguin. Henriq. &c.*

S. Lucæ. In Sicilia S. Lucæ Abbatis, vitæ sanctitate & miraculorum gloria Illustriſsimi. De quo hodie Philippus Ferrarius, alii, & nos melius die sequenti.

Translatio S. Herculani Perusiæ translatio S. Herculani Episcopi & Martyris. Fuit is, sanctiſsimi Patriarchæ nostri discipulus, & primus ferè ex ejusdem familia ad Cathedram Episcopalem evectus, quem etiam honorem prim⁹ sanguinis sui purpura generosiſsimè consignavit. De quo uberius die ipsius natali agimus 7. Novemb. *Ex Iepeſio, Cajet. Marcheſio, & Breviario Eccl. Peruſinæ pervetuſto, nec non Annal. noſt.*

V. Guido. Camalduli depositio Ven. viri Guidonis totius Sacræ familiæ Camaldulensis Generalis meritiſsimi, qui cum sacrum vitæ rigorẽ insigniter promoviſſet, & suis egregiarum virtutum exemplo facem prætuliſſet, hac ipsa die Calendarum Martiarum A. C. 1248. corporis solutus ergastulo excessit, incredibile sui desiderium relinquens. *Ex Auguſt. Florent. Hiſt. Camald. &c.*

VI. NONAS MARTII.

II. Martij. E.

S. Ceadda Epiſc. IN Anglia S. Ceaddæ Episcopi Merciorum & Lindisfarnorum, sanctitate conspicui. *Mart. Rom.* Ceadda sive Cedda, sanctiſsi Antistitis Ceddi frater, Lestingahensis Cænobii Monachus, ac Presbyter, vitæ morumque præstantia eidem Cænobio suo præfici meruit, sanctiſsimum suum magistrum Aidanum, per omnia sedulo imitatus. Percrebrescente autem sanctitatis fama Cænobio eductus, & Apostolico muneri subjicere humeros coactꝰ, longè ampliſsimam nactus provinciam, Merciorum atque Lindisfanorum ordinatus est Pontifex, ut mirandum sanè sit unum virum tantis laboribus suffeciſse. *Conſecratus* autem, inquit Beda, *in Epiſcopum, maximam mox cœpit Eccleſiaſticæ veritati & caſtitati, curam impendere, humilitati, continentiæ, lectioni operam dare, oppida, rura, caſas, vicos, caſtella propter evangelizandum, non equitando, ſed Apoſtolorum more pedibus incedendo peragrare, &c.* Et ne paupertati Episcoporum primævæ, seu morti potius tribuas, quam perfectioni, *juſſit*, inquit,

Digitized by Google

Humilitas. quit, *Theodorus*, (Archiepiſcopus Cantuariæ,) *ubicunque longius iter inſtaret, equitare, multumque renitentem ſtudio & amore pij laboris, ipſe eum manu ſua levavit in equum: quia nimirum ſanctum virum eſſe comperit, atque equo vehi, quo eſſet neceſſe compulit, &c.* Eum Wulferius Merciorum Rex præcipuè adamavit, & condendo Cænobio Etbearutenſi, eidem ſumptus liberaliſſimè ſuppeditavit; cujus etiam ope Licheſeldenſis Epiſcopatus, inſigni cum Regni totius utilitate inſtitutor fuit, eoque loco ſedem ponens, inſignem Pontificatum, mira vitæ ſanctitate fundavit & conſecravit. Fuit in Pontificatu ipſo profeſſionis Monachicę nunquam immemor, & quoties ab ampliſſimæ provinciæ cultura, & verbi Divini prædicatione reſpirare licuerat, ad conditam haud procul ab Eccleſia ſecretiorem ſecedens cellulam, eo ſecum ſeptem vel octo Fratres monachos, quos à ſe divelli nunquã patiebatur, conducens, exercitiis Monaſticis animo conſulens ſuo, orationi ſeu contemplationi cum iisdem, ac Divinarum rerum lectioni omne otium addixit. Fuit continentiæ, humilitatis, orationis, voluntariæ paupertatis, aliarumque virtutum laude cumulatiſsimus; ob timorem tamen Domini, à quo initium Sapientiæ derivat Sapiens, à Ven. Beda noſtro plurimũ commendatus: *Noviſſimorum ſuorum in omnibus operibus ſuis in tantum memor, ut ſi forte legente eo, vel aliud quid agente, repente flatus venti major aſſurgeret, continuo miſericordiam Domini invocaret, & eam generi humano propitiari rogaret. Si autem violentior aura inſiſteret, jam clauſo codice, procideret in faciem, atque obnixius orationi incumberet. At ſi procella fortior, aut nimbus perurgeret, vel eſſet coruſcatio, ac tonitrua terras & aëra terrerent, tunc veniens ad Eccleſiam ſollicitus orationibus ac Pſalmis, donec ſereni-*

Fundat Epiſcopatum.

Timor Domini. *tas aëris rediret, fixa mente vacaret. Cumque rogaretur à ſuis, quare hoc faceret? reſpondebat: Non legiſtis, quia intonuit de cælo Dominus, & altiſſimus dedit vocem ſuam, miſit ſagittas ſuas & diſſipavit eos, fulgura multiplicavit & conturbavit eos? Movet enim aëra Dominus, ventos concitat, jaculatur fulgura, de cælo intonat, ut terrigenas ad timendum ſe ſuſcitet, ut corda eorum, in memoriam futuri judicii revocet, ut ſuperbiam eorum diſſipet, & conturbet audaciam, &c. Propter quod oportet nos admonitioni ejus cæleſti, debito cum timore & amore reſpondere, &c.* Ita verbis Ceaddæ Beda Venerabilis. Septimo ante obitum die cæleſtium geniorum multitudo gratulabunda, feſtiviſsimo concentu cælo effuſa, ad cellam usque, audiente ſtupendã Muſicam Ouvino Monacho, deſcendit, & ſanctum Pontificem lætiſsimo mortis nuncio recreavit, cumq; ipſo per dimidiũ ferè horæ ſpatium comorata, eodem audiente, repetitis canticis cælum repetiit. Aperta proin cellulæ feneſtra, evocatoq; Ouvino Ceadda, ejus opera Fratres memoratos ſecretorum conſcios adeſſe voluit, quibus tranſitus ſui diem imminere prædixit, exhortatusq; eosdem ad profectus ſtudium, ut exitum ſuum cæteris Fratribus comendarent exoravit. Ouvino a remanenti, & quod audierat narrãti, rem integre faſſus, ab Angelis ſe invitatum, & ſeptimo die cum iisdem ad ſe reverſuris, ſe comigraturum ad ſupera, ſilentio prius imperato, ſignificavit. Vidit ipſa obitus hora B. Egbertus Sanctum Ceddi fratrẽ Ceaddæ, cum agmine Angelorum cælo deſcendere, animumque fratris corpore eductum ad cælum deducere. Claruit inſigni miraculorum à morte gloria, adeo quidem, ut ſoli ſepulchri ejus pulveres à peregrinis certatim expetiti, & in aquas miſsi, his hauſtis, non hominum ſolum, ſed & jumentorum quibuscunq; ægritudinibus prodigioſè mederentur, ad cujus tumbam cum fortè phreneticus obdormiſſet, mirè curatus & integrè ſibi reſtitutus, ubi primum evigilaſſet, à Beda memoratur. *Ex Hiſt. Eccl. Angl. Nicolao Harpsfeldio aliisque rer. Britann. ſcript. &c.*

Ad cælos invitatur.

Miracula.

In Suecia B. Stephani Archiepiſcopi Vpſalenſis & Confeſſoris egregii. Stephanus rarum Aquilonis decus, ex Monaſterio de Alvaſtra ad Cathedram Vpſalenſem pro vitę meritis evectus, celebri ſanctitatis fama provinciã implevit, & æternis meritis Regnũ demeruit; profligata Idololatriæ & infandorum dogmatum fæditate, primus Vpſalenſis Archiepiſcopus, & totius Sueciæ Primas renunciatus. Fuit Vpſola ſive Vpſalum, à præcipuo Regnorum Aquilonarium fano inprimis celebrata civitas, quod totum ex auro fulgidiſsimũ, exterius etiam aurea catena longe ſplendidiſsima cinctum erat; quæ ad mœnia domusque faſtigia ſuſpenſa late rutilabat, ad impiiſsimũ dæmonum, ſub trium larvarum ſeu ſtatuarum forma cultum ac venerationem, longè etiam poſitas gentes, vel ſuo quidem ſplendore ac majeſtate provocabat. Thor, fulmini, ventis, imbribus, ſerenitati, cælo præſidere; Wodan victoriæ; Fricconem paci voluptatiq; præeſſe autumabant, adeo quidem pertinaci

B. Stephanus Archiep.

errore,

Digitized by Google

errore, ut Reges etiam suos, Christi jam pridem sacris initiatos, ad templum illud munera mittere, sive Regno cedere cogerent; è quibus aliqui diadema projicere quam Sacrilegio Fidem Christianam polluere maluerunt. Duravit ad usque Christi annum 1162. pertinax cultus, abolitaque impia superstitione & sacrilegis sacris, postremus denique Gentium illarũ Apostolus Stephanus, *vi doctrinæ, & sanctæ conversationis exemplo, infidelem populũ ad fidem reduxit*, demolitisq; idolis, & concrematis, templum vero Numini ibidem consecravit, sedemque Archiepiscopalẽ constituit, ipse Primas Sueciæ à Roman. Pont. designatus. Qui cum viginti tribus annis Regno & Ecclesiæ admirando cum fructu præstitisset, & primatus initia, dignissima vitæ sanctitate initiasset, fundasset, & consecrasset sub A.C.1185. ad præmia laboris Apostolici in cælos evolavit. Cujus sacrum corpus ad locum professionis translatum inter Fratres conditum, dein elevatum condigno sanctis cultu, religiosissimè deinceps honoratum est. *Ex Ioan. Magno, de Episc. Vpsal. Rob. Montensi, Aub. Miræo, Barn. Montalbo, Henr. &c. Annal. nost. Bened.*

Fanum gentis everit.

Obiit anno 1185.

In Nicosia S. Lucæ Abbatis. Lucas, qui & Leo, cognomento Casalius, Corilione in Sicilia Christianis & honestis parentib⁹ natus est. Adolescens patris armenta pavit. Mortuis parentibus, divino impulsu, relictis omnibus, in Monasterio S. Philippi Agyrionis Monachum professus, in Calabriam postea, ad Monasterium Montis-Mulæ destinatus, religiosam admodum vitam sub Abbate Christophoro vixit, cui mortuo substitui in honore meruit. Probavit egregiè eo in munere zelum suum atq; industriam, numerumq; Dei servorũ adaugens, centũ ibidem Monachos congregavit. Fuit magno omnibus ad se concurrentibus solatio, neminemq; à se tristẽ dimisit, magnis virtutibus, sed & miraculis magnificus. Paraliticum è Saxonia eo advenientem, olco in Christi nomine inunctum, prodigiosè sanavit; alium à dæmone oppressum liberavit; Cassanensem quendam â via intra montes & sylvas exerrantem, absens ipse, ad viam tamen revocavit. Cujus tanti viri auctoritatem cum vicinorum nõ nemo contemneret, ejus litem movens, inter contendendum etiam alapam infligeret, illico arreptus à dæmone etiam morte luisset, nisi imemor injuriæ vir Dei fusis precibus dæmonem profligasset. Pervenit ad decrepitam ætatem, cæcus denique ex suffusione oculorum effectus, qui cũ Nicosiam aliquando ductus pro aliorum consolatione, ut erat verbo non minus potens quam opere, in reditu res mira contigit. Cum enim qui ipsum duxerant, jocosè illudentes dicerent, plurimos pro verbo salutis confluxisse, & ut colle seu tumulo conscenso prædicaret comonerent, facilè annuit, & magno zelo ferventissimè verba faciens, consueto denique more orationem concluſit: *Per omnia sæcula sæculorum*, cui vicini quamprimum montes, voce adeo clara, quin & terrifica *Amen* respondérunt, ut consternati qui illuserant, corruentes in terram, ex illusoribus supplices demississimè jam veniam orarent, quibus promptissimè ille ignoscens; *Condonet vobis filii Deus*, respondit, & reductus ad Cænobium summo dein in honore habitus est, ita, ut si cum illo colloqui vellent, soliti sint dicere: *Pater Sancte, ora pro nobis.* Cum autem annum ætatis ageret centesimum, annosq; octoginta in Cænobio exegisset, sui obitus diem Fratribus prædixit, eaque veniente duci in Ecclesiam, sacris interesse & cælesti Viatico refici voluit, reversusq; in cellulã, dato omnibus pacis osculo, inter lugubres Fratrum comploratione ad gaudia æterna emigravit, cælesti quamprimum odoris fragrantia cellam replente. Relatus est à Papa in Sanctorum numerum, cujus honori Nicosienses in loco *Amen* Ecclesiam condidere, ejusque memoria in Vrbe Montis Leonis, & universa Miletensi Diœcesi, sed & Corilione inprimis celebris habetur. Claruit tempore Rogerii Comitis. *Ex monim. Siculis Marchesii, Const. Cajet. Octavij Cajet. Philip. Ferrar. Hugone Menardo & Annal. nost. Benedict. Mag.*

Montes respondent.

Moritur octenarius.

S. Lucas Abb.

Miracula.

Apud Werdam Cæsaris S. Willeici Abbatis. Hic magni Saxonum Apostoli Switperti discipulus, & Apostolici laboris socius, vir in Divinis scripturis eruditissimus, prædicator ferventissimus, splendidissimo sanctitatis exemplo barbaris præfulsit, multosque à bestiali mente avertens, pro vitæ meritis à S. Switperto, Werdensi Cænobio præfectus est, cui cum decẽnium ferè præfuisset, ad laborum mercedem interminam vocatus est, juxta sanctissimum Magistrum tumulatus. *Ex S. Marcell. Gregor. Traject. Trithem. Arn. &c.*

S. VVilleicus

In Hispania, monasterio Rivi-ficci, depositio B. Andreæ monachi. Hic *aquæ sapientiæ salutaris potatus, SS. Patrum mores*

B. Andreas.

Digitized by Google

ſtudiaque frequenter imbibit, atque omnium virtutum exercitationi diligentiſſimè incubuit. Et vero licet in ſingulis virtutis excellere videretur, amore tamen & ſtudio erga DEIparam mirificè exſplenduit. De quo B. Cæſarius : *In obſequio*, ait, *Beatæ Virginis ita fervens extitit ac devotus, ita in Horis ejus decantandis moroſus & intentus, ut non ſolum in ſingulis verſiculis, ſed etiam in ſingulis verbis memoriam ejus haberet, ſicque Horam horis cum maximis laboribus penè continuaret.* Vnde & multis, & raris à Cælitum Imperatrice favoribus nobilitatus, alios inter, de die tranſitus edoctus, & plena ſacri honoris gratia, Virginei oris oſculum meritus, eo vel ſolo quidem (pro quanto!) æternum apud DEIparæ ſtudioſos omnes, amorem & honorem meruit. Ita ipſe, extremum decumbens, coactus amore atque importunitate collegæ ſibi ægro deſervientis : *Heri*, inquit, *Domina noſtra viſitavit me, & quia die ſeptimo ad Dominum ſum migraturus prædixit ; & adjecit : Quia præ cunctis mortalibus* (ecce elogium incomparabile,) *mihi intentius ſervivisti ; & ego tibi faciã, quod nondum alicui fecerim ; collumque meum brachus ſuis ſtringens, dedit mihi oſculum.* Ita ipſe, ut facile de ejus in cælo triumphantis gloria ſit æſtimare ; in cujus tranſitu, copioſa candidatorum turba, viſa eſt felicem ejus animum è corpore migraturum præſtolari. *Ex Cæſar. Heiſterb. Angelo Manrique, Chryſ. Henriq. Annal. noſt. & Ephemeridibus Marianobenedictinis, &c.*

Cultus Deiparæ.

Eum oſculatur B.V.

Villarii in Brabantia B. Arnulphi Abbatis. Arnulphus de Geſtele, juvenis etiamnum ſtudiorũ cauſa Pariſios miſſus, eam gratiam deprecatus eſt, *magis inhians*, ut ait vitę ſcriptor, *charitati ædificanti, quam ſcientiæ inflanti, imitans exemplum S. P. N.* Benedicti, *qui ſæcularibus omiſſis, ſe totum contulit Religioni.* Loci S. Bernardi poſtea Abbas ob virtutis famam electus, eo in munere magna ſua talenta prodidit ; ita ut deinceps à Villarienſibus quoque Antiſtes poſtularetur. Sed cum conſentire omnino recuſaret : *Secundum jus Ordinis*, inquit idem ſcriptor, *Prælationem & in matre & in filia amiſit, & ſanctè perſeverans, in domo qua præfuerat, Conventum ſua præſentia laudabiliter informavit.* Iterum autem Villarienſes Abbate orbati agente S. Spiritu Arnulphum delegerunt, qui tandem aſſentiens, cum graviſſimis debitis obæratum Cænobium reperiſſet, *de minori non curans ſubſtantia* (ecce verum paſtorem) ad ſacra animum totum, prius convertit, eoque ipſo tantam Numinis gratiam meruit, ut ex adverſis non ſolum emergeret Cænobium, ſed & opibus ac dignitate plurimum præſtaret. Auxit proin Cænobitarum numerum, ita ut non multo poſt centum ibidem Patres ſeu Sacerdotes, & trecentos inſuper Fratres converſos congregaret. Præfuit annis 5. totidemque menſibus, & hac die A. C. 1276. ad æternam patriam evolavit. Cujus memorabile dictum illud, rogantibus Oeconomo, & rem domeſticam curantibus, pro licentia dandi & accipiendi : *Scitote*, inquit, *Fratres, meipſum, à quo dependet potiſſimum diſpenſatio rerum temporalium, non poſſe conferre panem unum, niſi pro utilitate Monaſterii, vel pro indigentia pauperum quorum, NB. bona ſunt.* Ex vita per monachum Villar. &c.

B. Arnulph.

400. Religioſi.

Obiit 1276.

Toloſæ in Gallia Ven. P. Franciſci à S. Maria-Magdalena, Fulienſis Congregationis noſtræ Provincialis. Hic Gallus natione, cum jam ætate maturus, & ſacris Ordinibus initiatus, Regulam noſtram profeſſus eſſet, tanta virtute enituit, ut per 25. & amplius annos Prioris & Provincialis munere fungi cogeretur, in quo rigorem cum manſuetudine, juſtitiam cum miſericordia jungens, diſciplinam Congregationis mirificè promovit & æternum meruit. Licet autem adverſa valetudine perpetuo premeretur, de rigore tamen ſemel ſuſcepto nihil remiſit, & inedia potius, quam quocunque alio remedio morbos profligavit. Primus & ultimus ſemper in Choro fuit ; poſt Matutinas in templo contemplationi vacans, aſperrimo etiam in frigore ad usque Primam Canonicam perſtitit. Ita ſobrius in riſu, uti in victu parcus, Philoſophi Chriſtiani omnibus imaginem oſtendit. Ab omnibus autem paſſionibus humanis liberrimus, Hoſpitalitatis inſuper charitate mirè enituit. Horam denique mortis ſuæ Spiritu Prophetico prædicens, cum magna ſanctitatis opinione A. C. 1624. Toloſæ deceſſit, *Ex Carolo de S. Maria, Priore Pariſienſi, Hugone Menardo, Annal. noſt. & Bened. Redivivo.*

V. Franciſcus

Mortem prædicit.

Ipſa die Ven. Arduini Regis Italiæ, qui cum eſſet Dodonis Marchionis Eporediæ filius, Mediolani à Longobardis contra S. Henricũ Imp. Auguſtus appellatus, ab Henrici ſequacibus prælio victus, terrenorũ faſtidio, ad S. Benigni Fructuariæ ſe recipiẽs, cucullũ amplexus, in eo bienniũ

V. Arduinus Rex.

Villarium demeretur.

supervixit, & pœnitentiæ operibus se addicens Christi anno 1018. 6. Non. Martii ex hac vita migrans, pro terreno cæleste Regnum acquisivit, ibidem ad aram S. Ioan. Bapt. tumulatus. *Philib. Pingonius. Carolus Sigon. Arn. Duac. &c.*

V. NONAS MARTII.

III. Martij. F.

S. Chunegundis Imp.

BAmbergæ S. Kunegundis Augustæ, quæ Henrico I. Imperatori nupta, cũ virginitatem ipso annuente servasset, bonorum operum meritis cumulata, sancto fine quievit & post mortem miraculis claruit. Chunegundis Illustrissimo nata genere Sigefridum Palatinum Comitem patrem, fratres Henricum Noricorum & Fridericum Lotharingiæ Duces, sororem Immizam Guelphicam habuit. Henrico postea Imperatori nupta, intaminatissimam cum eodem Virginitatem, ad obitum usque servavit, & mirâ uterque summo in honorum culmine animi demissione, & vitæ insuper rarissima sanctitate exsplenduit. A Virginitatis, veritatisque hoste gravissimis appetita calumniis, ignis probatione suscepta, fidelitatem marito probans suo, ignitos vomeres, nudis pedibus, illæsa calcavit. Deiparam summo affectu coluit, ad cujus pedes procumbentem ipsam, in Sacelli domestici solida auro tabula, ipsã effingi Augustus maritus curavit. In nostros autem longè propensissima, vix Monasterium aliquod in Imperio indotatum reliquit, Ecclesias exornavit, pauperes, uti mater filios, adamavit & fovit. Mortuo denique sanctissimo Cæsare marito, ad Cænobium Confugiense à se conditũ, velut *Refugii* è turbis sæcularibus tutissimam *civitatem* confugiens, ipsa die anniversaria obitus Henrici, in dedicatione solemni ejus Basilicæ, inter Missarum solemnia, rejectis ornamentis Imperialibus, crineq; deposito, ab Episcopo Monasticum habitum suscepit, quem sibi ipsa suis manibus operata fuerat; atque in eodem Monasterio annis 15. exemplar sanctitatis & humilitatis, ancilla reliquarum Virginum facta, Domino perfectè serviens, vitam religiosissimè consummavit. Cujus memoranda inprimis vox suprema, cum rejectis oculis, allato panno auteo, sumptu & pompa Imperatoriis, parari sibi exequias animadverteret: *Amictus*, inquit, *iste non est meus. Auferte hinc. Ornatus hic alienus est; istis terreno sponso, & his* (cucullum monstrans,) *cælesti sum copulata. His vilem miseræ carnis materiem involvite, corpusque juxta tumulum fratris mei, ac Domini Henrici Imperatoris compo-*

Fit monialis.

Ancilla omnium.

nite. His dictis piè in Domino obdormiit, Christi an. 1040. sive, ut alii habent, 1041. Cui ad tumulum delatæ, grandi & raro prodigio, maritus pridem ante mortuus, locum digniorem in sepulchro deferre, & cedere visus est. Kunegundem grandibus prodigiis, & in vita, & post mortem, illustravit amantissimum Numen, ejusque cultum orbi universo commendavit, quæ inter, viventis illa maximè celebrantur, cum flagrantissimum incendium solo Crucis signaculo extinxit, & in templo oblationis tempore altare accessura, cum nemo statim occurreret, qui chyrothecas ejus exciperet, projectas solis interea radius sustineret, donec eas sancta Imperatrix ipsa reciperet. *Ex Matth. Raderi Divis Bamberg. Adelboldo, Andreæ Bamberg. Anonymo Bamberg. Annal. noss. Germ. & Bened. &c.*

Moritur An. C. 1040.

Miracula.

Gandavi in Cænobio Blandinensi, S. Winwaloci Abbatis Britanni, admirandę Sanctitatis viri. Is genere Illustrissimo editus, Francanum patrem habuit, Cotonij Britanniæ Regis consobrinum, fuitque à prima ætate, & literis probè institutus, & ea jam sanctitatis fama celebratus, ut puerulus etiamnum miraculorum gratia exsplendesceret. Quippe socii ephebuli inter lusum cursumque crus fractum, solo crucis signo & oratione curavit; cæcum pauperem miseratus, eidem lumen restituit; sorori germanæ oculum, quem anser, quocum luserat, domesticus, rostro excusserat excussumq; ac pendentem deglutiverat, ventre anseris ferro disjecto eductum reposuit, anseremque sanum ad gregem remittens, sororculam stupendo & inaudito miraculo sanam reddidit. Cucullum dein in Tauracensi Sylvæ Nectensis Cænobio amplexus, longè gravissimis miraculis claruit; mortuos ad vitam revocavit; opilionem à lupis circumdatũ, invocatus etiam absens mirè exaudiit, atque ab interitu vindicavit. Alter sæculi sui Moyses, cũ jam Abbatis honore insignis haberetur, baculo pastorali percutiẽs mare, suos omnes siccis pedib⁹ traduxit. Nec minore prodigio eâdẽ virga ex aridis terræ pulveribus lympidissimũ fontem produxit. Infernales larvas terrorẽ concitaturas, ipse exterruit, & felicissimè triumphãs pro-

S. Winwaloci Abbas.

Puer miraculis claret.

Per mare suos ducit.

propulſavit. Omnia tam ſpiritualia quam corporalia morborum genera, nullo quaſi negotio quam facillimè ſuſtulit. De vitæ ejus rigore, ita vetuſtiſſimus vitæ ſcriptor: A viceſimo ætatis ſuæ anno, ad ſupremũ usque diem, nunquam viſus eſt in templo ſedere, nunquam aut inepta lætitia ſolutus, aut inani dolore contractus eſt. Cum *Elegium ejus* Pſalmodiæ eſſet intentus, aut extenſis in cælum manibus, aut flexis in terram genibus, aut uno aliquo in loco fixus & immotus pſallebat. Quotidie Pſalterium dicere ſolebat; centies interdiu, & centies noctu flectebat genua. Veſtis ei non lanea vel linea, ſed ex caprinis erat pellibus; lectus ei non ex plumis aut pannis mollibus, ſeu etiam ex paleis, ſed ex duriſſimis arborum corticibus ſternebatur. Sedes ejus mollis erat arena lapidibus permixta. *Rigor vitæ.* Panis, quem quotidie eodem ſumebat pondere, hordeaceus erat cineribus permixtus. Pulmentum ei fiebat ex farinula hordeacea & modico olere. Sabbathis & Dominicis diebus piſce & caſeo veſcebatur. Quadrageſimæ diebus, bis in hebdomada ſumebat cibum. Vinum & potionem omnem, quæ ebrietatem adferre poſſet, haud aliter atque venenum repudiabat, &c. Fuit autem, ut idem deſcribit, aſpectu Angelicus, ſermone compoſitus, & in Dei opere ſtrenuus, mente & corpore integer, ingenio perſpicax, conſilio magnus, fide Catholicus, ſpe patientiſſimus, in Dei & proximorum charitate perfectus, orationi diu noctuq; intentus, omnibus ſemper ſe affabilem & benevolum præbuit. In terra degebat corpore, ſed animo in cæleſtibus verſabatur, &c. Ita auct. cit. Meruit æternum de *Regnum demeretur.* patria ſua, Rege inprimis cognato ad pietatem mirificè inſtituto; qui audita ejus ſanctitatis fama, poſito diademate & purpura ad Winwaloci ſe pedes provolvit, & quaſi totus in alterum virum mutatus, ad ſuum inde Palatium revertit; incredibili deinceps fructu in Regnum univerſum redundante. Winwalocus denique vita ſanctiſſimè exacta, die obitus ab Angelo prænunciata, tranſitum ſuum Fra- *Ad aram moritur.* tribus commendans, ſacro ſub horam tertiam facto, Sacroſancto CHRISTI Corpore & Sanguine refectus, ita ut ſacræ aſſiſtebat aræ, pulcherrimo & inprimis memorabili mortis genere, animam in manus Creatoris efflavit, cujus ſacrum corpus, Normannorum metu, in Belgicam transvectum in Blandinienſi Cænobio magno concurſu frequentatur & religioſiſſimè colitur. *Ex Vita pervetuſto ſcript. Trithemio, Acta S. Guinali, Car. Sauſſ. Hugo Menard. &c. Arnold. Duac. &c.*

Atvernis depoſitio S. Caluppani, Monachi recluſi, cujus laudes enarravit S. *S. Caluppanus.* Gregorius Turonenſis Epiſcopus. Caluppanus ab ineunte ætate, miro pietatis ſtudio flagravit. Monachum in Meletenſi Cænobio profeſſus, tanta vitæ auſteritate corpuſculum maceravit, ut communi manuum labori planè ſuccumberet, querelis propterea Fratrum obnoxius, quas animo æquiſſimo toleravit. Illis nihilominus ne ſcandalo eſſet in rupe quadam non longè à Cænobio poſita ſibi ſpeluncam quandam deligens, ſolo contentus pane, quem ſibi Fratres mittebant, aſſidua lectione & oratione, vitæ reliquũ transegit, Angelica perfectione ſeſe exer- *Profligat dæmones.* cens, variis à dæmone machinis tentatus, quem tamen ſigno crucis haud aliter, atque muſcam depulit. Claruit inſigni etiam miraculorum gloria, quæ inter, fontem è ſcopulo elicuit, & crucis ſigno draconem in fugam abegit. Migravit ad ſupera ſalutis anno 579. ætatis ſuæ quinquageſimo. *Ex Vita per Greg. Turon. & diverſ. Gall. ſcript. Car. Sauſſ. Hugone Menardo &c.*

Novantulæ in Monaſterio agri Mutinenſis, natalis S. Anſelmi, primi illius Cæ- *S. Anſhelmus Abb.* nobii Abbatis, cujus vita virtutibus plena refulſit. Is regia ſtirpe oriundus, Foro-Iulienſiũ Dux XV. Aſtulphi Longobardorũ Regis potentiſſimi propinquus, bello clarus, cũ diu ſtrenuè pro Regno Longobardico laboraſſet, rerum humanarum pertæſus, relicto ampliſſimo Principatu, in eo quod in honorem Benedictæ Matris & Virginis, nec non Benedicti Patris condiderat Cænobio Monachum profeſſus, exemplum neglecti corporis, calcatique ſæculi toti poſteritati factus, plurimos rei novitate attonitos, mundi illecebris irretitos illexit atque incitavit, ut ſervitutem CHRISTI opibus univerſis anteferrent, & ad Monaſticen aſpirarent & concurrerent. Abbas denique electus mira vitæ *Patet 1144. filiorum.* ſanctitate exſplenduit, Fratrumque numeri adaugendi ſtudioſus, mille centum quadraginta quatuor, exceptis Tyronibus ſeu Novitiis, ſuo in Cænobio Regum Regi milites ſcripſit & auctoravit, quos longe feliciore imperio, quam Princeps olim populos continuit, & ad nutum omnem paratiſſimos

inſigniter

insigniter exercuit, proque laurea æternitatis formavit. Fuit mira in pauperes benignitate & jam Abbas Xenodochium pauperibus fovendis exstruxit. Cum autem multis annis Cænobio utilissimè præfuisset, brevi ægritudine absumptus, inter ferventissimas numerosissimæ Fratrum cohortis preces, cum iisdem benedictionem sacram impertitus esset, illorũ manibus sustentatus felici morte decessit A.C. 804. ipso die Paraseeveos sacro, cujus nomen Divorum Albo insertum, & sacrum corpus in Principe sui Cænobii ara honorificè requiescit. *Ex vita, Car. Sigonio, Ant. Iepes, Phil. Ferrar. Menardo, VVione, &c.*

Obiit 804.

S. Alanus Abb.

In Monasterio Farfensi depositio S. Alani Abbatis. Hic Aquitanus natione, patrium solum sicut quondàm Abraham deserens, ut DEVM se vocantem sequeretur, Monachus Farfæ extitit religiosissimus, deinde & Abbas factus ejusdem loci sextus, sanctissima administratione exacta, ad supernæ civitatis, quam perpetua virium contentione quæsivit, beatam evolavit, sibi paratam mansionem, præfuit annis 14. mens. 3. diebus 8. sub quo multa sanctissimo illi Cænobio collata sunt. Claruitq; A.C. 754. *Ex Annal. Monast. Farfens. Car. Sauss. &c.*

S. Ruperti Abb.

Eodem die natalis S. Ruperti Abbatis Tuitiensis, S.R.E. Doctoris eximii, præcipui Cultoris Mariani. Hic à juventute Monasterium S. Laurentii in Oesbruck prope Trajectum ingressus, idiota cum esset, DEIparentem assiduis precibus exoravit, ut à Filio, sapientiæ fonte, Scripturarum intelligentiam sibi impetraret. Cui apparens illa: *En tibi*, inquit, *omnium Scripturarum arcana patebunt, ita ut neminẽ tibi hoc tempore habeas similem, tantum ne torpescas otio, & gratiam tibi datam ne negligas.* Communicavit & alia secreta dilecto suo Misericordiæ Mater, quæ fassus ille est, non se ausum expromere. Dedit proin se totum sacris literis exponendis, orationi, lectioni, scriptioni, contemplationi, rerum externarum cura in alios rejecta, ut nec dormiens quiescere videretur, quin lingua & labra ejus, quasi legendo moverentur, *cujus opera omnia Divino spiritu plena, Christi Ecclesiam, ultra omnem humanum modum juvisse feruntur.* Multis denique in vita miraculis claruit, & relictis quamplurimis ad omnem æternitatem perennaturis monimentis ad beatorum gaudia ascendit, post Anno Christi 1130. *Ex Trithem. Anton. Balingh. Iepes, &c.*

A Deipara eloquitur.

Ejus opera.

In Gallia B. Boni Abbatis Casæ DEI, qui omni eruditione & Scripturarum inprimis intelligentia instructissimus, inter præstantissima Sacrę Congregationis nostræ Cistercienſis sydera eluxit, & contra Albigenses Hæreticos missus, in Apostolici muneris legatione strenuè desudans, multis pro veritate Catholica stabilienda exhaustis laboribus, ad bravium felicitatis æternæ victurus æternum commigravit, tempore Innocentii III. Pont. Max. *Ex Phil. Seguino & Henriq.*

B. Bonus Abb.

Lichefeldiæ in Anglia B. Owini Monachi, qui in Orientali Anglorum ortus provincia, inde cum Ediltride Regina in Northumbriam venit. Inter primos autem Palatii spectatissimus, ex principe Domus Regiæ, abjectissimus esse in Domo Dei elegit, de cujus conversione sic Ven. Beda noster: *qui cum crescente Fidei fervore sæculo abrenunciare disponeret, non hoc segniter fecit, sed adeo se mundi rebus exuit, ut relictis omnibus quæ habebat, simplici tantum habitu indutus, & securim atque asciam in manu ferens, veniret ad Monasterium Lestbingham. Non enim ad otium, ut quidam, sed ad laborem se Monasterium intrare signabat; quod ipsum etiam facto monstravit; nam quo minus sufficiebat meditationi Scripturarum, eo amplius operi manuum studium impendebat &c.* Profecit non multo post insigni vitæ perfectione, & magni meriti effectus, alia inter suavissimos Angelorum concentus audire meruit. Claruit A.C. 670. *Ex lib. 4. Hist. Anglic. &c. Hug. Men. &c.*

B. Ovvinus.

Ex Palatino Monachus.

Musica cæ lestis.

Gloucestriæ in Anglia B. Gerlonis Abbatis. Gerlo sive Serlo Glocestrensis dignissimus Abbas, tanta vitæ sanctitate præditus fuit, ut viris perfectissimis sui sæculi, BB. Petro Pictavienſi Episcopo Roberto de Abrusscellis, & Bernardo Abbati Tyronensi comparari meruerit. Reformavit idem insigni cum fructu ac merito Gloucestrense suum Cænobium, eo quidem successu, ut ex humili celeberrimum redderet, cujus maximè, juxta mentem S. P. N. discretio celebratur: *quam infirmus etiam potuerit suscipere, nec validus contemnere*; in eo studiosissime cautus, *ne quid nimis*, suis injungeret. Ei mortuo, alia inter hoc Epitaphii positum:

B. Gerlo.

Ecclesiæ murus cecidit Serlone cadente,
Virtutis gladius, buccina Iustitiæ.

Elogium.

Ex

Ex Guil. Malmesbur. lib. 5. de geſt. Angl. & lib. 4. de Pont. Angl. Annalyſ. noſtr. Benedict. &c.

Eodem die S. Winolati Abbatis. Ita Andreas Bamberg, fortè idem qui Winwalocus.

B. Eliſab. Eboræ in Luſitania, B. Eliſabeth Monialis S. BENEDICTI de Caſtro, quæ à juventute ſua miræ pietatis exempla dedit, & graviſſima ac diuturna infirmitate acriter vexata, glorioſas ſibi pœnitentiæ coronas contexuit. Eam præſentia ſua S.P.N. BENEDICTUS, cum Mellifluo Bernardo ſuo ſæpè dignatus, mirificè conſolatam reliquit, & cæleſtis patriæ deſiderio ferventiſſimè accendit. Quam etiam appetente diſſolutionis hora iidem viſitantes, adducta etiam S. Vrſula Virg. & Mart. nec non SS. Spirituum multitudine, ad præmia æternitatis invitarunt, & feliciſſimo ejus agoni præſentes, ſolutum corpore ejusdem animum, ad cæli palatia deduxerunt. Fuit celebri ex familia de Aguilar, generis ſui immortale decus, cujus acta glorioſa deſcripſit Bernardus de Brito. *Vid. Chryſoſt. Henriq. &c.* *Felix tranſitus.*

IV. NONAS MARTII.

IV. Martij. G.

S. Baſinus Epiſc. TRever is natalis S. Baſini Epiſcopi Treverenſis & Confeſſoris. Baſinus S. Clodulphi Auſtraſiæ, hodie Lotharingiæ Ducis filius, calcatis mundi honoribus, repudiatisque blandientis fortunæ illecebris, longe illuſtriſſimus, in Cænobio S. Maximini Treverenſi, paupertatẽ Chriſti amplexus, humilitate longe ſpectatior in cucullo, quam majeſtate in Principatu evaſit. Hic in multo vitę rigore carnem ſpiritui plenè ſubjiciens, aſſiduo contemplationis & Monachicæ perfectionis ſtudio, magnus evaſit, & ad Abbatialem primum honorem evectus, inde ad celeberrimi Pontificatus Treverenſis apicem extractus, inſignibus ſanctiſſimæ vitæ radiis latiſſimam provinciam mirificè illuſtravit, & æternum Cathedræ ſuæ nec non Auſtraſiorum Regiæ familiæ ornamentum addidit, cumque graviſſimis meritis ſubditos ſibi populos, & ſeram poſteritatem plurimum obſtrinxiſſet, & miraculorum gloria à Numine mortalibus plurimum comẽdatus eſſet, ad felicem imortalitatem, corporeis ſolutus carceribus emigravit ſub A. C. 745. *Trithem. Franc. de Roſiers, Maurol. Galeſin. Felici. Claud. Rob. Democh. Arn. Duac. Hugo Men. Chron. & Annal. Trever. Aquila Bened. &c.* *Annulum reperit.* *Reſignat Epiſcopatum* *Claret miraculis.*

S. Petrus Abb. Cavæ depoſitio S. Petri Abbatis, ſanctitate & doctrina admirabilis. Petrus patria Salernitanus, S. Alferii Abbatis nepos, vitam Monachi ſub S. Leone II. Cavæ Abbate profeſſus, vetuſtiſſimorum Patrum primis initiis exempla aſſequutus eſt, tanta abſtinentiæ virtute præditus, ut toto ſacræ quadrageſimæ tempore, quinque aut ſex panum refectione contentus, vixerit. Celebri tunc Cluniacenſium noſtrorum, ob exactiſſimam Regulæ obſervantiam fama, eo deſtinari cum Fratribus aliquot ab Abbate impetravit. Verum Genuam delatus navigio, deficiente viatico, in oratione defixus, mox annulũ pretioſum reperit, qui in omnes itineris ſumptus copioſè ſuffecit. Cluniaci quinquennium, ſeu ut alii volunt ſeptennium exegit, atque inde benè inſtitutus à S. Hugone, rediit; paulo poſt unanimi Cleri populi Principisque voto ad Policaſtrenſis Eccleſiæ Cathedram poſtulatus. Epiſcopatum ut admitteret, Guilphi Salernitani Principis ſuaſione atque impulſu ægrè conſenſit. Verum paulo poſt deſiderio contemplationis, & Regularis obſervantiæ ſtudio, eo honore ſe abdicans, ad ſuum Cavenſe Cænobiũ reverſus, Abbas poſtea præeſſe coactus eſt, qui ſubeſſe maluerat. Cum autem Monachi Cavenſes, Cluniacenſium exactiorem Regulæ obſervantiam, ut rigidiorem abnuerent, ad S. Michaelis Archangeli Cænobium apud Cilentum tranſiit, diſcipulosque illic pro animi voluntate nactus, non multo poſt à Cavenſibus denuo expetitus, ſumaque omnium gratulatione revocatus eſt. Exin, mirum! quantus ad ipſum è ſęculi fluctibus emergentium concurſus fuerit; tantus quidem, ut ipſe (diutius etiam deinceps ſuperſtes, multoque plures Chriſto conſecrans,) ſupra tria virorum millia, ſanctæ Converſationis habitu, ſe involviſſe teſtaretur; in tanto quidem Fratrum numero, nunquam deficientibus neceſſariis, ita ut etiam abundarent, nec pullantes ſolum, efflagitantes atque obvios quosque pauperes Petrus foveret, ſed & per Vrbes & compita, undiq; egentes conquireret, invitaret & cogeret. Vt autem facilis aliis, ſic rigidiſſimus ſibi, adeo corpo extenuavit, ut penè vocem perderet, ab Vrbano Papa (qui ipſum maximi ſe- *Supr. 3000 cucullo donat.*

Rigor vita. mi fecerat) coactus, ut modicum ſaltem vini uſum, quod ægrè fecit, admitteret. Loricam ferream ad nudum corpus eo usque geſſit, quoad exeſa atque dirupta ab ejus corpore ſponte caderet. Sotus etiam, hyberno maximè tempore, carnis edomandæ & caſtigandæ ſtudio in piſcinam ſe proximam immergere, & immani frigore, mollitiem ſacri corpuſculi indurare. Ipſum cum Imperatores Romani, tum alii maximi Principes, tanquam miraculum hominis, & Angelum cælo deſcendentem intueri percupiebant, ipſo tamen nihil magis quam ſciri & videri abhorrente; imo ampliſſima munera & privilegia oblata ab iisdem, ea ipſa ex cauſa negligente, ne conditis multis paſſim Cœnobiis fama innoteſceret, cũ tamen notiſſimus haberetur. Claruit illuſtribus *Abſens adeſt.* & in vita, & poſt mortem miraculis; aliaque inter, grandi prodigio, etſi abſens, viſus nihilominus præſens aliquoties, diſciplina & correptione Regulari in Fratrum negligentias animadvertere, ac peccata illorum in ſpiritu intueri atque corrigere. Illud quoque rarius, cũ navigium quo vehebatur merſum eſſet, ipſe ſuper aquas ad littus proceſſit; neque veſtimentis ejus, neque quæ ad ipſum aliquo modo ſpectabant vaſis ſacris, libris aliisque, vel leviſſimè quidem madefactis, cũ tamen diutius merſa pelago natarent, atque fluctibus agerentur. Ei in Concilio Beneventano nudo capite ſedenti, Beatus Vrbanus II. Papa, ſanctitatem ejus plurimum veneratus, Pontificalem infulam miſit, quam reverenter quidem accipiens, pro ſua tamen animi demiſſione, etiam rogante Papa, ut capiti imponeret, conſentire noluit. Interfuit & Arvernenſi Concilio, in quo idem Vrbanus inſignibus *Obiit 1137.* illum Privilegiis honoravit. Mortuus eſt vir ſanctiſſimus atque meritiſſimus Anno Chriſti 1137. etiã à morte injuriosis in Monachos celeri atque horribili vindicta metuendus, aliaque inter miracula, ab Energumenorum maximè liberatione plurimũ celebratus. *Ex Vita per Ioan. Abb, Annal. Cavæ, Hug. Men. Phil. Ferrar. Arn. Duac. Annal. Bened. &c.*

Honor à Papa magnus.

S. Beraldus Mart. In Monaſterio Beſvenſi S. Beraldi ejusdem loci Monachi & Martyris, qui à Danis Chriſtiani nominis juratiſſimis hoſtibus, Chriſti anno 888. crudeliſſimè trucidatus ad æternos Martyrũ triumphos, laureatus conceſſit. Ex Hug. Menardi Martyrol. &c.

B. Thomas Prior. In Anglia B. Thomæ Monachi eximia vitæ ſanctitate illuſtris. Thomas cognomento Rigmerus, Cantuarienſis Illuſtriſſimi & Cathedralis Monaſterii Monachus, ob vitæ egregiam dignitatem Prior ibidem deligi meruit, ubi Monachicam diſciplinam penè collapſam, immortali cum merito revocavit, Monachosque in diverſis Monaſterii poſſeſſionibus, ſuo arbitrio viventes, ad Clauſtrũ revocavit. Fuit intolerabilis hæc revocatio, otio & deliciis aſuefactis, ita ut graviſſima perſequutionis tempeſtas in Thomã irrueret, & falſæ ac graviſſimæ criminationes, nec non inſidiæ innocentiſſimum impeterent; quæ tamen omnia, velut magnus ille ejusdem Eccleſiæ & nominis Archiepiſcopus Thomas, neque minore merito, conſtantia ſua & patientia ſuperavit hic & triumphavit; priſtinoque demũ vigori diſciplinam reſtituit, ſuoque exemplo ad perfectionis ſublimia diſcipulis ſedulo præivit. Auſus poſtea inſigni magnanimitate Ius Monaſterii ſui contra Regem tueri, & Ioannem Norduicenſem ab ipſo intruſum aſpernari, imo quantis poterat modis obniti, digniſsima pietatis mercede, exilio mulctatus eſt, & cum tribus & ſexaginta è ſuo Conventu Fratribus proſcriptus, ærumnas ſuas conſuetudine ſociorum ſolatus, apud Ciſtercienſes aliquamdiu patientiſſimè & humillime ſubſtitit. Veteri demum noſtrorũ more, ſolitudinem adiit, ubi vitã adeo vixit rigidam & ſanctam, ut proximè ad Veteres illos Ægypti Patres acceſſiſſe videretur. *Ex Nic. Harpsfeld. Matth. Pariſ. Annal. noſt. &c.* *Regi obnititur.*

B. Burcardus Abb. In Monaſterio S. Galli B. Burcardi eo nomine II. Abbatis, qui poſt Kerhardũ ad Illuſtrimi Cœnobii regimen evectus, multo nomine de ſuis plurimũ meruit, & diſciplinam Monachicam ſuĩopere promovit; ita ut non tam hominum quam Angelorum collegio præeſſe videretur. Sed & ſtudiorũ æquè & rei litterariæ promotor fuit, quam Regularis obſervantiæ, ita ſub iſto ſtatim ſcriptorum ſeſe diverſorum multitudo proderet, & relictis præſtantiſsimi quisque ingenii monimentis poſteritatẽ demereretur. Coactus poſtea, incredibili ſuorum luctu, S. Henricũ Imperatorem in Italiam ſequi, illic lue peſtilenti exercitum invadente, & ipſe morbo correptus, & abreptus eſt, corpusq; delatum in Germaniã, in Franckemünſter tumulatum eſt, multis deinceps miraculis à Numine illuſtratum, & quotidie ferè fidelium eo occurrentium de- *Moritur poſt.* *Claruit miraculis.*

Claret miraculis.

votioni cõmendatum. *Ex Mon. S. Galli, Lib. de Caſib. S. Galli per Burcard. Iod. Mezler. Marian. Bucell. &c.*

B. Hermannus Converſus.

In Monaſterio Aquirienſi B. Hermanni Converſi, à patientia & humilitate plurimũ cõmendati; qui continuis infirmitatibus ac intenſiſſimis doloribus excoctus, alter ſui ſæculi Iob, in fornace tentationis probatus, uti aurum mundum in conſpectu DEI apparuit; & in patientia ſua poſſidens animam ſuã ad finem usque vitæ perſeveravit. Memorabile omnino illud reſponſum ejus, quod à Thoma Cantipratano lib. 2. Apum, merito celebratur; cũ inter perpetuas graviſſimæ infirmitatis ærumnas, falſorum Fratrum inſuper contumeliis atque injuriis vexatus, objicientibus quod Cænobio nihil prodeſſet, qui lectulo jugiter ad hæreret, ſic eleganter reſpondit: *Dummodo Ordinem meum, ſecundum quod languor permittit & dolor, in infirmitorio teneam, & animam meam in patientia ſalvem, credo in oculis ſummi DEI melius, gratius, & ſublimius Monaſterium promoviſſe, quàm ſi illud mille marcarum copiis augmentarem.* Digna, ſubjicit Cantipratanus, hominis patientis reſponſio: *Non enim propter Monaſterium anima, ſed Monaſterium propter animas inſtitutum eſt; ſicut non propter locum gentem, ſed propter gentem locum elegit DEVS, &c.* Claruit Hermannus ſub A. C. 1225. *Ex lib. cit. Arnoldo de Raiſſe, Chryſoſt. Henriq.*

Patientia utilis.

Eodem die S. Furſei Monachi & Confeſſoris Philtani Hiberniæ Regis filii, quẽ hac die deceſſiſſe voluit Trithem. nos ex aliorum opinione ſupra die 16. Ianuarij. *S. Furſeus.*

V. Ioannes Camald.

Caſini, Venerabilis viri Ioannis Monachi & Eremitæ, qui ex primis S. Romualdi noſtri Claſſenſis Abbatis, & Sanctiſſimæ Camaldulenſis Congregationis Inſtitutoris diſcipulis, poſtea Caſinum demigrans, cellula haud longe à Cænobio ſtructa, ibidem annis triginta Domino fideliter ſerviens, magnis virtutibus claruit, aliaque inter Charitatis ſtudio ferventiſſimus, detractationis oſor zeloſiſſimus fuit, & contra id vitium ſumopere exarſit, quem poſt obitum DEVS illuſtri miraculorum gloria commendavit. *Ex monim. Caſin. Petro Diacono, Conſt. Cajetan. Marcheſio, &c.*

S. Tranquilla.

In Monaſterio S. Andreæ Corduben-ſi, S. Tranquillæ Virginis & ejusdom loci monialis, quæ ex Illuſtri familia de Perez, multo Illuſtrior Religione evaſit, & vitæ celebris ſanctitate, in eodem Cænobio cum matre ſua Specioſa ſepulta eſt. *Ambroſius Morales, libro 16. cap. 7. 8. & 25.*

III. NONAS MARTII.

V. Martij. A.

S. Virgilius. Archiep.

ARelati in Gallia S. Virgilii ejusdem Civitatis Epiſcopi, pietate & doctrina Clari. Hic Lirinenſis primum ſanctiſsimi Cænobii Monachus, Beatiſſimo Mauro S. P. N. diſcipulo Galliarũ Cænobia, & Lirinenſe in primis reformante, primævo Ordinis flori, reſpondens fructu ſanctitatis, pro meritis ad honores varios provectus, Lirinenſis primum, dein Auguſtodunenſis, poſtea S. Symphoriani Æduenſis creatus Abbas, ad Arelatenſis denique in Provinciâ Archiepiſcopalis Cathedræ ſublimitatem Cænobio extractus, non ſolum verbo, ſed vitæ maximè exemplo, ſubjectis ſibi populis viam ſupernæ felicitatis oſtendens, inter meritiſsimos celeberrimi & ampliſsimi Archipræſulatus, Divos Tutelares coli promeruit. Fuit Magno Eccleſiæ Doctori S. Gregorio I. apprimè cõmendatus, cujus plures ad Virgilium extant Epiſtolæ, in quibus *Metropolitanus* ab illo appellatur. Claruit ſtupenda miraculorum Virtute, ita quidem, ut alter ſui ſæculi Martinus, *in virtute Trinitatis DEIficæ fieri mereretur trium mortuorum ſuſcitator magnificus*; inſuper & quartum, jam mortuus ipſe, mortuũ vitæ redderet, cum funus ſacro ejus funeri jungeretur; tanti miraculi magnitudine populo univerſo obſtupeſcente, & in altiſsimas DEI laudes, concordi omnium plauſu & voce, erumpente. Fuit & inferis terribilis admodum & metuendus, ita ut ſolo Crucis Dominicæ ſignaculo, omnes dæmonum terrores & larvas potenter elideret. Condidit Baſilicam S. Stephani Protomartyris in Vrbe Arelatenſi, nec non S. Salvatoris & S. Honorati extra Vrbem, huic inſigni adjecto Monachorum Collegio, quo-

Quatuor mortuos ſuſcitat.

rum

rum etiam in ipso Pontificatu rigorem nunquam deseruit; adeo rigidus sibi, ut perpetuum carni dum viveret & bellum & supplicium indiceret & reapse inferret, alia inter mortificationis genera asperrimum ad carnem indutus ciliciũ, quod nunquam exuere consuevit; tanta insuper victus abstinentia usus, *ut ob ejusdem rigorem* (verba Martyrologii Gallici sunt) *naturæ portentum crederetur*; Idem Cleri mores strenuè reformavit, censum Ecclesiæ ampliavit,& populo sibi credito, assiduam opem præstitit. Suum denique obitum ipse prædicens, inter miram cælestis odoris fragrantiam expiravit, A. C. 640. ætatis autem suæ centesimo vigesimo septimo, *perpetuus Vrbis Arelatensis Patronus & protector* deinceps salutatus, cujus tam illustris tituli ac delatæ dignitatis rationem suggerens, vetustissimus vitæ ejus scriptor; *Omnes namque*, ait, *Divinitate propitia noverunt, Vrbem Arelatensem per defensorem Virgilium, in omnibus esse munitam; nec permitti potest, ut locum illum hostiles valeant cunei irrumpere, ubi ille Christo dignoscitur militasse,&c.* Ex monim. S. Insulo Lirin. Vincent. Barrali, Iepes. Claud. Rob. Annal. nostr. & Liliis Bened. Gall. &c.

Rigor vitæ.

Patronus Vrbis.

Eam defendit.

S. Petrus Abb. Mart.

In Villa S. Ægidii, passio S. Petri Abbatis & Martyris, Legati Apostolici, & primi Sacræ Fidei Inquisitoris. Petrus de Castro-Novo Fontis Frigidi monachus egregia vitæ integritate & præclara eruditionis laude inprimis excelluit. Cujus virtutis fama cum & Romæ percrebresceret, dignissimus visus est, qui Romani Pontificis in Galliis Legatus esset, pestilentissimamque Albigensium Hæresim opprimeret ac profligaret. Primus postea sacræ Fidei Inquisitor constitutus, munere quamprimum suo strenuè functus est, & Hæreticorum Antesignanum, seu potius Protectorem Comitem Tholosanum, ipsummet aggredi nihil veritus, sæpius correptum, pro magnis demum excessibus communione fidelium interdixit. *Zelo zelatus est beatissimus hic Monachus* (ait vitæ scriptor) *pro Domino DEO exercituum, & auctoritate Apostolica qua fungebatur, summa diligentia per castra & civitates Hæreticos inquirebat; & quos erroribus inveniebat infectos, magna severitate puniebat, &c.* Simulata postea satisfactione à prædicto Comite evocatus, cũ occurreret, Comes autem, auctoritati Ecclesiæ, Sancti viri monitis acquiescere contemneret, mortemque insuper Petro comminaretur, is Burgensium beneficio ereptus, in itinere tamen à satellitibus Comitis interceptus, & crudeliter, gravi infra costas inflicto vulnere confossus, æterno cum merito & gloria, ut primus Sacrę Inquisitionis munus strenuè gessit, sic & dignissimè excoluit, suique glorioso sanguinis purpura insignivit & consecravit. Cujus suprema verba merito celebrantur, cum inflicto jam vulnere, consimillima Divi Stephani Protomartyris precatione, percussorem alloqueretur: *Dimittat tibi DEVS; quia ego dimitto.* Conditum fuit sacrum Martyris corpus in claustro monachorum S. Ægidii, quod cum postea in Ecclesiam esset transferendum, adeo sine læsione repertum est incorruptum, ac si eo die fuisset traditum sepulturæ, suavissima cælestis odoris fragrantia ex eodem & vestibus erumpente. *Ex Roberto Antisiod. Ang. Manrique, Petro de Vallib. Sarnay. Hist. Albig. Annal. nost. Hug. Men. &c.*

Primus Inquisitor.

Martyrio coronatur.

Digna vox.

B. Rupertus.

Eodem die B. Ruperti Abbatis Tuitiensis, doctrina & pietate celebris. Ita hac die Menardus, nos ex aliorum opinione die præcedenti. Cæterum à nonnullis hac die ejusdem Ruperti anniversaria corporis elevatio seu translatio celebratur.

B. Radulphus Archiep.

In Gallia B. Radulphi Archiepiscopi Lugdunensis. Radulphus sive Rudulphus, magnæ virtutis & sanctitatis vir, & familia, ut videtur, nobili sive illustri, cognomento de Pyrinis, ob insignes animi corporisque dotes; ad varios promotus honores, Igniacensis primum Cænobii Abbas, celeberrimi postea Claræ-vallensium Collegii Antistes electus est. Hinc ad Agennensis Pontificatus expetitus cathedram, demum Archiepiscopus Lugdunensis renunciatus, honor ipse honorum omnium præcipuus, cathedras omnes cum meritis explevit, tum præcipuo egregiæ sanctitatis ornamento illustriores reddidit, multisque ac magnis beneficiis commissas sibi provincias æternum obligavit. Decessit sub Anno Christi 1236. sepultusque est in suo Claræ-vallis Cænobio, in eadem qua S. Eskillus Archiepiscopus Lundensis sepultura. *Ex mon. Claræ-vall. Iacobo Severtio, Cl. Rob. Ioan. Chenu. Henriq. &c.*

Ob. 1236.

SS. Chineburga & Chinesvvida

In Anglia, Monasterio Petroburgensi Sanctarum Kineburgæ & Kineswidæ sororum,

rorum, filiarum Pendæ Merciorum Regis, quæ non aliter atque roſæ lectiſſimæ e ſpinis exortæ, impiiſſimum illum & ferociſſimum Merciorum Regem Pendã, qui Otwaldum Regem interfecit, & plurimum Chriſti fidelium ſanguinem crudeliſſimè fudit, patrem habuêre. Kineburga autẽ, primum Alfredo Northumbriæ Regi nupta, inque Regni faſtigio poſita, humilitatis tamen Chriſtianæ minimè oblita eſt. Alfredo dein marito cucullum amplectente, mutato, & ipſa in ancillatum CHRISTI, Imperio, in ſuo, quod cum fratribus ſuis Vulphero & Ethelredo Regibus cõſtruxerat Dormundcaſtrenſi Cænobio Monaſticen profeſſa, proque meritis poſtea Abbatiſſa effecta, multas ſacras Virgines Sponſo Chriſto adduxit & conſecravit, aliasque inter, ſororem etiam ſuam Kineswidam exemplo ſuo ſuccenſam, Monaſtico habitu induit, & ſanctè educavit. Vtraque denique ſanctorum operum mercibus locuples, ad Regnum & Palatia æternitatis emigravit; cum immortalia ſanctitatis exempla poſt ſe in terris reliquiſſet. Chineburga quidem depoſito Regno & diademate, Chineswida rejecto, cum ab amantiſsimo ſimulque laudatiſsimo Rege Offa in conjugẽ expeteretur. Harum ſanctiſsimarum ſororum corpora, ſub Henrico I. Rege, ad Monaſterium Petroburgenſe magnà pompâ translata ſunt, & anniverſaria olim memoria ſolemniter celebrata. Claruerunt Anno Chriſti 718. *Ex Chorograph. Britann. Ioan. Capgravio, Ingulpho Abb. Croyl. Guilh. Malmesb. Nic. Harpsfeld. &c.*

Exempla Regia.

Clarent anno 718.

B. Gerhardo

In Monaſterio Clarævallenſi B. Gerardi, Melliflui Doctoris diſcipuli, qui poſtquam feliciſsimo curſu, agonem militiæ religioſæ conſumaſſet, gravi infirmitate correptus, per triduum in extaſi jacuit; & tandem in ſe reverſus, circumſtantibus dixit: *Bona eſt obedientia. Ad tribunal Chriſti ductus fui, ipſumque facie ad faciem Angelorum Regem conſpexi, dicentem mihi*: (ſeu potius, ea quæ S. P. N. BENEDICTO olim promiſerat, repetentem,) *Ecce locus tuus inter Fratres tuos. Nullus tui Ordinis peribit. Si Ordinem amaverit, aut in ipſa morte purgabitur, aut brevi poſt mortem Purgatorium ignem evadet.* Quibus dictis, vir pius, inter manus exultantium & pſallentium Monachorum, animam Chriſto reddidit. *Ex Menolog. Ciſt. Ang. Manriq. &c.*

Promiſſa Ordini.

S. Clement.

Syracuſis S. Clementis Abbatis, Monachicæ Vitæ perfectione illuſtris & celebris. De quo ulterius indagare nihil potuimus. *Octav. Cajetanus Hugo Menard. &c.*

B. Raymund.

In Hiſpania translatio B. Raymundi Abbatis primi, Cænobii Fiterenſis, qui auctoritate & facultate Regis Sancii cognomento Deſiderati, Calatravam ab incurſu Maurorum defendit, ibidemque inſignem, & meritiſsimum de Republica Chriſtiana Ordinem de Calatrava inſtituit; & Chriſti anno 1163. ſancto fine deceſsit. Facta eſt hæc translatio ex oppido Cirvelos in Monaſterium Montis Syon, Pontificia auctoritate Pauli II. Anno Chriſti 1468. per Ludovicum Nuncium Archidiaconum Madritenſem, & Eccleſiæ Toletanæ Diaconum; ſtructumque paulo poſt ejusdem Sancti honori nobile Sacellum, & in fornice ex alabaſtro affabre facto, ſacrum corpus, ſumptibus Garſiæ Lopez de Padilla, Ordinis Calatravenſis Magiſtri reconditum, denique à Marco de Villalba, miræ pulchritudinis & magnificentiæ ſepulchro, & in theca deaurata concluſum, Anno Chriſti 1590. *Ex Vita, & Ang. Manriq. Chryſoſtom. Henric. &c.*

Elevatur.

PRIDIE NONAS MARTII.

VI. Martij. B.

S. Fridolinus Abb.

SEckingæ in Germania depoſitio S. Fridolini Abbatis & Confeſſoris. Hic Regio Scotorum ſanguine ortus, patrem Conranum Scotiæ & Hiberniæ Regem habuit, verum contemptu ſplendoris Regii multo Illuſtrior, ſervis pauperis Chriſti in cucullo accenſeri, inter eminentiſsima duxit, & maximis deinceps poſt profeſsionem Monaſtices Virtutibus emicuit. S. Remigii primum diſcipulis accenſus, ipſum poſtea Magnum Monachorum Archiducem Benedictum ſequutus, utrobique maximos progreſſus fecit. Propagandæ poſtea Fidei zelo, multas provincias peragravit, ob id ipſum *Viatoris* vulgo indeptus cognomentum. Demum tranſito Vogeſi jugis in Alſatiam devenit, & Argentoratum ſubiens, incolas partim vana Deorum ſuperſtitione adhuc obtenebratos, partim Arriana ſcabie infectos,

Alſatiam convertit.

infectos, CHRISTVM Servatorem & ſanam fidem condocefecit. Mox Rheni littora legens, non ſine Divini verbi præconio, multorumque parta ſalute Seckingam, olim Sacconiam nuncupatam deveniens, in ea geminum domicilium, virorum unum, ſanctimonialium alterum figere cœpit. Iamque alios etiam populos ad ſalutarem doctrinam adducendi, magno & cæleſti quodam igne, vir Apoſtolicus ardens, primo ad Burgundionum fines, mox longa ac difficili peregrinatione ad Griſones progreſſus eſt. Exinde Conſtantiam, & per montem Vocetium aſpero itinere Claronam appulit, populosque ab idolorum cultu abſtractos ad CHRISTI lavacrum perduxit, magnus omnino & mirificus Apoſtolus Germanorum, ad Apoſtolatum cæleſti oraculo vocatus, cum apparens ipſi S. Hilarius (cujus Cœnobii Pictavis aliquandiu Abbatem egerat,) ab ipſo, Gentibus prædicare juberetur. Claruit ſtupenda miraculorum gratia, quæ inter inſigni illo, Calliarum Regnis & Regi ipſi Clodoveo innotuit, ad cujus menſam invitatus, cum ex manibus Regiis, vas Criſtallinum pretioſiſſimum, auro & gemmis ornatum, in terram excidens, confractum eſſet, illud Fridolinus prodigioſè reddens integritati Regi ſtupenti, & plurimum exultanti reſtituit. Illud item rarius: quando Rheni curſum, fuſis precibus, aliorſum vertit, & Cœnobio ſuo conſulens, fluvio adverſum Cœnobii hoſtes uſus, grandi miraculo eosdem & terruit, & à ſuis finibus avertit. Prodigioſiſſimum vero & celeberrimum illud, loco inprimis conſpicuo factum cum Vrſionem ſive Vrſum Ducem, Cœnobii ſui Dotatorem à mortuis revocatum, & ſepulchro extractum, Glarona Ranckuillam usque per ſex milliaria Germanica ſecum deduxit, & in Conventu Procerum die indicta ſtitit, contra præſentem tunc etiam fratrem germanum ſuum Landolphum Ducem cauſam acturum, & de bonis Cœnobio Seccavienſi à ſe legatis teſtaturum, quo adeo territus Landolphus eſt, ut non illa ſolum omnia quæ frater obtuliſſet rata haberet, ſed ſuam etiam partem adderet, & alterum ſe fratri Fundatorem adjungeret. Denique Fridolinus poſt ingentia merita ad coronam & mercedem vocatus, & in conditο à ſe Cœnobio conditus, ſuis etiam deinceps patrocinari non deſiit, multarum Eccleſiarum Tutelaris cooptatus. *Ex Vita, Iodoco Coccio, Conſt. Cajet. Marcheſio, Stumphio, Melch. Goldaſto. Henr. Murero, &c.*

Item Glaronenſes & Rhætos.

Inſigne miraculum.

Mortuum reſuſcitat.

Miracula.

In Britannia minori, Monaſterio Sancti Maini, natalis Sancti Iudicaelis I. eo nomine Regis & Confeſſoris. Iudicaël ſive Iudaellus, Armoricæ ſive Minoris Britanniæ Rex, ſummæ felicitatis ſanctiſſimus Princeps, in throno Regni poſitus, inventus eſt ſine macula, & poſt aurum non abiit, nec ſperavit in theſauris pecuniæ, ſed ſpem omnem atque amorem in Regum Regem conjiciens, vilis in oculis ſuis fuit, ſervumque Altiſſimi ſe cognoſcens, ſubditos in omni Iuſtitia & manſuetudine gubernavit. Liberorum inprimis ſanctiſſimę Inſtitutioni atque educationi ſollicitè inſtitit, quos à prima ætatula in timore Domini inſtituere nunquam prætermiſit, & digniſſimo magiſterio, vitæ ſcilicet ſanctiore exemplo, idem & pater & magiſter, in omni bono opere exercuit, ac cæleſtis potiſſimum Regni deſiderio mirificè accendit. Genuit autem, rariſſima omnino felicitate, ex beatæ memoriæ Britela Regina, amantiſſima & religioſiſſima conjuge ſua, viginti liberos mira fœcunditate, mares ſexdecim, puellas quatuor; & quidem, quod vix ad tantam in liberis benedictionem, cuipiam & uſpiam contigit; omnes omnino, ut regiis moribus, ſic egregiis virtutibus, & inſigni vitæ ſanctitate conſpicuos, omnes omnino, (res miranda!) poſt mortem Sanctorum albo adſcriptos, cœlitibus adnumeratos. Sed & illud rariſſimum, & ſequuturis ſæculis inprimis memorandum, cum parens ſanctiſſimus, tamque dignis hæredibus verè fortunatus, Regni terreni faſtidio ſceptrum ac diadema abjicere pararet, etiam alteri, & tertio è filiis, oblatum Regnum rejicientibus, eamdem omnibus illis, quæ Patri optimo, voluntatem fuiſſe; longè ſollicitius ſingulis Regni ſceptra, & delicias ac honores ſæculi à ſeſe amolientibus, quam quisquam ex tot Regum millibus, ambitioſè regnum quæſierit, cumq; plauſu exceperit, ægerrimè demum perſuaſo Iudicaele ejus nominis ſecundo, & fratrum natu maximo, ut patrem de omnibus meritiſſimum onere Regni ſublevaret,

S. Iudicaël Rex.

10. Sancti ejus liberi.

Liſpida & memorabilia.

levaret, & tantisper saltem, regno cæteroquin periclitaturo, præesset, donec fratrem alium juniorem Regno formaret & dignum redderet. Ita lætus pater & voto suo, & filiorum pari studio. Regno abdicato, complorantibus proceribus ac populo, stupentibus universis, ad S. Maiani Monasterium velut ad portum naufragus, se recepit, & cucullum amplexus, professusq; sanctissimæ Regulæ nostræ rigorem, infimus omnium, qui ante supremus erat, esse & videri studuit, regiasque manus, Monachorum adhibens laboribus, demissionis, innocentiæ, obedientiæ, ferventissimæ charitatis, Fidei ac spei omnibus se exemplar, ipsis etiam magistris, & perfectioris notæ Monachis exhibuit; omnibus tantum Principem, summa cum admiratione suspicientibus, ejusdemque exemplo ad ardua virtutum & perfectionis studia mirificè concitatis. Iudicael demum, Angelicam planè in terris vitam degens, emergentibus paulo post in portum Religionis eumdem, aliis atque aliis tanti parentis filiis, & sua, & filiorum felicitate etiam in terris beatus, ad superæ beatitatis æternatura gaudia abiit, post annum Christi 660. Regum verè felicium, parentum felicissimè fœcundorum, nec non triumphatorum Regni, & mundi hujus, speculum ac miraculum sempiternum. *Ex Renato Benedict. Franc. Belforest. Hieron. Plato, Iepesio, Arn. Diac. & Ann. nost. &c.*

Miraculum Regis.

In Gallia B. Pontii Episcopi Claromontani; qui in Cænobio Grandimontensi Monasticen amplexus, ab ipsis conversionis suæ primordiis, studuit mundum sibi, seque ipsum mundo crucifigere, vitia carnis & cordis resecare, & seniorum, quos spirituales & in Religione conspicuos esse noverat, sanctam amicitiam avidè expetere. Cumq; variis virtutibus ornatus effulgeret, earum intuitu, Abbas sui Cænobii electus est. Neque multo post, discipulis mira felicitate recto tramite per viam perfectionis deductis (quorum multi miraculis illustres mirificè effulserunt,) cum ejus se fama circumquaque diffunderet, ad regimen Cænobii Claravallensis expetitus atque evectus, meritis demum exposcentibus, Claromontanæ Ecclesiæ Pontifex est renunciatus: *Pontificatus vero honore sublimatus*, inquit vitæ ejus scriptor, *Monachi humilitatem non reliquit, geminam hanc gratiam, mirabiliter à se copulatam ostendens, ita ut summi Sacerdotii dignitas, Monasticæ humilitatis pietatem commendabiliorem redderet, & rursum Religionis vigor, Pontifici auctoritatem tribueret.* Sicque verbo & exemplo populum pascens & instruens, inter Antistites sui temporis spectabilis apparuit, ac demum cursu vitæ laudabiliter peracto, præmium à Domino recepturus quievit in pace Anno Christi 1189. *Bern. de Brito, Henriq. Perales, Rob. Rusca, Barn. de Montalbo, Ang. Manrique, Annalib. nost. &c.*

B. Pontius Episc.

Elogium.

Ob. 1189.

Ratisponæ B. Cononis Episcopi, qui ex Monacho & Abbate Sigebergensis Cænobii ad eam Cathedram pro insignibus vitæ meritis evectus, eam insigni sanctitate plurimum exornavit. Fuit autem plurimum dilectus S. Nortberto Præmonstratensium Ordinis sanctissimo Institutori, qui ipsum haud aliter atque patrem venerabatur, ad quem conversionis suæ initiis recurrebat, totumque se illi permittebat, ab ipso salutari doctrina sanctissimè institutus, & in proposito confirmatus. Vocatur Cuno à Veteri scriptore: *Admirandæ Sanctitatis Abbas*, fuitque tanto nomine etiam summis Principibus venerandus. Dedicavit in præsentia Friderici I. Imper. templum Cænobii Waldsassensis, decessitque Anno Christi 1130. cum Ratisponensibus quinquennium præfuisset. *Ex mon. Sigeberg. Vita S. Norberti, Fortunato à Vincenza, VVigal. Hund. Annal. nost. German. &c.*

B. Conon Episc.

Ob. 1130.

Apud Casinum Ven. viri Raiderisii monachi, qui dum ad castrum S. Apollinaris veniisset, terra tunc nimia siccitate arente, rogatus Dominum pro pluviis interpellare, ubi primum sacris operatus est, mox imbres meruit & cælo deduxit. *Ex monim. Casin. Petro Diacon. &c.*

V. Raiderisius.

Apud Allobroges Beatæ Amadeum Virginis Sanctimonialis. Hujus gratiosissimum cælo nomen, cum ignoretur in terris, placuit à nomine germani fratris sui S. Amadei Lausanensis Episcopi cognominari, quæ & spiritu germanam tanti viri se prodens, pari professione Monachica, pari erga DEIparam affectu, & devotione, omnem carnis & sanguinis necessitudinem superans, in pietatis studio cum fratre contendere non

B. Amadeum virgo.

non verita, haud minore quam ille cælitum Imperatricis favore honorata & recreata est. Cum autem, sive cælitus, sive aliàs intellexisset de Homiliis pluribus à fratre in honorem DEIparæ, singulari gratia & energia scriptis, quas tamen ille cum summum juxta amorem ejus ingenium produturæ essent, humilitatis studio, nec amicissimis quidem communicatas vellet; sancta soror pro comunicatione illarum enixissimis precibus fratri instantissimè instit. Qui cum negare sic petenti vereretur, non absque conditione quod rogatus est, annuit: nimirum ut & illa prius aliquid de tanta Matre & Tutelari, sibi communicaret. Nec abnuit illa, ut tanto spiritus solatio frueretur, moxque jucundum & gratiosum eidem à cælitum Augusta munusculũ transmisit; Chyrothecam nimirum laneam, incertum qua occasione, à tanta Regina acceptam, quæ in præsentem usque diem in Reliquiario B. M. V. Cathedrali visitur, egregiis à Numine miraculis illustrata. Vt facilè de cæteris tantæ Virginis meritis omineris, etsi vitam descriptam non habeamus. *Ex Richardo Gibbono, Vita S. Amad. Ephemeridibus & Chronol. Benedictinomarianis, &c.*

Favor Deiparæ.

V. Henricus Cælestinus.

In Galliis Ven. viri Henrici Tonnelani Monachi Cælestini, vitæ mira puritate conspicui, & Prophetiæ spiritu à DEO illustrati, quem eundem existimamus, qui à nonnullis Henricus Iuvenalis appellatur; cujus sanctimoniam, eximiæ virtutes & variæ revelationes de rebus futuris, ac quarundam animarum, pro quibus sacrum fecerat è Purgatorio liberatio, comprobârunt. Decessit hic felicissimè & æternitati felici immigravit Anno Christi 1504. *Ex Monim. Cæles. Hug. Menardo, Cæles. Telera, Phil. Malabayla, &c.*

In Suevia, Monasterio Poundensi, vulgo *Paindt*, depositio B. Annæ Virginis & Abbatissæ. Hæc ex equestri familia Dynastarum de Franckenhofen edita sæculi nobilitatem servitute Christi permutavit, & pauperculis quibusdam Instituti Cisterciensis sororibus apud Seefeldam primùm dein juxta Pussium montem adjuncta, extrema rerum omnium inopia dives sub B. Tudechæ magisterio vitam sanctè instituit, cui & mortuæ Anno Christi 1232. succedere meruit. Condidit iisdem sororibus paulo post, haud procul à Monasterio Weingarttensi, Paindense Cænobium Conradus Pincerna de Winterstetten, cujus prima Abbatissa Beata Anna, longe illustriora fundamenta jecit, laudatissima vitæ dignitate, & profundissima inprimis humilitate, & sancto fine ibidem decessit A. C. 1244. *Ex monim. Baind. Menol. Cister. Henriq. &c.*

B. Anna Abb.

Ob. 1244.

In Monasterio Zwifaltensi depositio Beatæ memoriæ Noggeri primi ejusdem loci Abbatis, discipuli S. Wilhelmi Abbatis Hirsaugiensis, qui Noggerum dignissimum credidit, in quo fundamenta quasi sanctitatis in eodem loco jacerentur. Præfuit sexennium, & post luculentiora vitæ exempla & magnum sui relictum desiderium ex hac vita migravit, Anno Christi 1095. quem Sanctæ memoriæ Walicho Abbas Weingartensis sepelivit. Ex Chron. Weingart. & Zwifalt. Brusch. Crusio, &c.

V. Noggeri Abbas.

NONIS MARTII.

VII. Martij. C.

S. Equitius Abbas.

IN provincia Valeriæ, S. Equitii Abbatis, cujus sanctitas Beati Gregorii Papæ testimonio comprobatur. *Mart. Roman.* Valeria provincia, primis duodecim sanctissimi Ordinis nostri Cænobiis spectata, & plurimis deinceps aucta atque exculta, S. P. N. BENEDICTI primitiis fœcundissima, mortuo magno Legumlatore, dignissimum tanto Magistro successorem Equitium habuit, qui Generalis, ut hodie vocamus, munere, provinciam amplissimam plurimum demeruit, & disciplinæ monachicæ rigorem longè lateque propagavit. Hic in juventute lasciviæ spiritum infensissimum expertus, magistri felicissimi exemplo, de ipso generosissimè triumphavit, & cum assiduis precibus pro continentiæ dono DEVM exoraret, assistente sibi de nocte Angelo, eunuchizari sibi visus omni deinceps carnis titillatione ac tentatione liber extitit. Prædicationis fervore sanctissimum item Patriarchæ imitatus, multum apud populos

Generalis.

Prædicator insignis.

populos circumpositos fructum fecit, & vitæ exemplo verbis concordante, ad cælestium amorem universos accendit. Scisciranti cuidam: Cur, cum sacris Ordinibus initiatus non esset, prædicare tamen præsumeret? *Angelum*, respondit, *medicinali ferro sibi linguam secuisse, dicentem: Ecce posui verba mea in ore tuo, & ex illa die, se etiam volentem de Deo tacere, non posse.* Accusatus ea ipsa de causa apud Rom. Pont. Romam citatur. Sed is qui missus fuerat Iulianus, cum venientem ex agro vili habitu, & clavatis calceis indutum conspiceret, mox ut cominus advenit, tanto terrore concussus est, ut sacra ejus exambiens genua, vix, pro qua venerat causa posset exponere. Maturavit illico obedire vir sanctus, sed jumentorum fatigationē querente Iuliano: *Contristas*, inquit Equitius, *me Fili; quia si hodierna die non egredimur, crastina non exiemus.* Ita factum: nam Pontifice divinitus territo, & graviter reprehenso, quod servum Dei inquietare præsumeret, celeri nuncio Iulianus absq; Equitio reverti jussus est. Mortuum insignibus miraculis Deus commendavit, & rariore quidem illo: cum rusticus quidam irreverentius arcam frumento plenam ipsius tumulo imposuisset, occulta quadam vi, arca & frumento longè projectis. Vindicavit mortuus etiam ab interitu, an tristi servitute ac vinculis monachos suos, Longobardis omnia latè populantibus, illosque jam captivos extra Cænobium abripientibus, cum quiritante quodam: *Heu! S. Equiti, placet tibi quod trahimur?* Longobardi quamprimum potestati dæmonum permissi, & ad terram dejecti, temeritatis atque crudelitatis pœnas darent, reliquis obstupefactis, ac vehementer territis, & à sacri loci temeratione, Monachorumque injuriis cautè deinceps abstinentibus. Requiescit sanctissimi viri corpus in Vrbe Aquilana, ubi tanquam Vrbis Tutelaris præcipuo honore colitur. *S. Gregor. Ant. Iepes. Vincent. Beluac. Trithem. Ferrar. Fort. de Viz. &c.*

Prædicit eventura.

Sub etiam à morte adest.

In monasterio Segebergensi, S. Volcheri monachi & Martyris, qui à Pribislao Sclavorum Principe cum aliquot Fratribus Monachis, gladio interemptus, Martyrii laurea donatus est, A. C. 1138. *Helmold. Abbas Stadens. Crantz. Hugo Menard. &c.*

S. Volkerus Mart.

In Belgio, Monasterio Blandiniensi depositio S. Ioannis, tertii ejusdem loci Abbatis, qui cum magni illius Brabantiæ atque Flandriæ Apostoli, S. Amandi nostri discipulus esset, ea vitæ Monachicæ perfectione enituit, ut magistro ipsi præcipuè charus, ad Cænobii celeberrimi Blandiniensis regimen promoveretur: *Erat namq;*, ait vetustus vitæ scriptor, *Monasterialiter ac Regulariter apprimè eruditus, studio prudentia ac sapientia ita deditus, ut peritia proferendi nova & vetera* (juxta caput. 2. Regulæ,) *in eo quam maximè polleret, ut jam non tam moraliter, quam naturaliter in his constare videretur, in cujus pectoris placito, sapientia ædificavit sibi domum quatuor Cardinalium Virtutum columnis &c. quem cum nullum sanctitatis præteriret vestigium, sic in singulis virtutibus eminebat, quasi cæteras non haberet, &c.* Meruit immortaliter Ioannes de Gandavensib9, apud quos, pari quo Magister ejus S. Amandus Zelo verè Apostolico, jacta ab illo Fidei semina, indefesso studio sedulus promovit, sanctissimoque vitæ exemplo mirificè corda fidelium confirmavit, infidelium accendit atq; attraxit, cujus virtutum laudabilis fama, longè lateque per mundum diffusa, adeo percrebuit, ut sanctissimus & celeberrimus locus non alio tunc nomine, quam *Ioannis Monasterium* cognominaretur. Obiit vir sanctissimus, & ipso Amando teste, juxta nominis sui præsagiū, *Gratia Dei undique plenus*, Anno Christi 685. regiminis sui 20. *Ex Monim. Gandav. & Blandin. Sigeberto, Ant. Sandero, Arn. Duac. &c.*

S. Ioann. Abb.

Vir Apostolicus.

In Anglia, Monasterio Wirensi, Sancti Easturwini Abbatis, qui S. Benedicti Biscopii, cujus patruelis erat ætate floruit, & latè splendoribus sanctorum per Angliam radiavit. Vt autem omni virtutum genere cultissimus erat, sic à Benedicto ipso magni habitus, Wirensis Cænobii Abbas ab ipso constitūtus est. Neque sanè caro & languis Benedictum decepêre, verum pro vitæ meritis se electum Easturwinus facto ipso comprobavit, adeo quidem, ut & à morte immortale nomen consequeretur, inter Sydera Angliæ relatus & celebratus. Claruit Anno Christi 682. *Exrer. Angl. script. Eduardo Matheeu, Hug. Menardo, &c.*

S. Easturvinus.

In valle S. Petri, B. Godescalci ejusdem Cænobii Monachi. Is equestri natus familia Dynastarum de Volmenstein, Cathedralis & Metropolitanæ Ecclesiæ Colonensis Canonicus fuit. Sed illecebrarum mundi hujus exploratam fastidiens vanitatem, æstimatam dignius cuculli felicitatem, inhianter exam-

B. Godescalcus.

exambiit, & quam, ante conversionem extitit sæculo deditus, tam fervidè deinceps compunctioni & suiipsius abnegationi fuit addictus. Etsi autem modica litterarum ipsi inesset scientia, à Spiritu nihilominus Scientiæ & pietatis sublimiter provectus, tantopere excelluit, ut mysteria etiam altiora ipsi à Numine crederentur. cujus viri merita admirandis etiam signis comprobata sunt, & demonstrata. Is cum aliquando in die Natalis Domini Missam: *Puer natus est nobis, &c.* cum multa devotione & lachrymis, ut ei moris erat, inchoasset, & ad verba Consecrationis perveniisset, facta transsubstantiatione, non jam in manibus suis speciem panis, sed infantem pulcherrimum, speciosum illum forma præ filiis hominum, tenuit & vidit; cujus charitate succensus, & mira pulchritudine delectatus, complexus est eum & deosculatus. Quod ipsum postea pluribus confessus est, & paulo ante mortem eidem confessioni immortuus, cum instantius scisciante Winando Infirmario: *Bone Frater Godescalce, vidisti in Missa Salvatorem?* Simpliciter, *Etiam*, respondit. In quali forma? subjicit Winandus: *In forma infantis*, inquit ille. Tum alter: Quid fecisti ei? *Osculatus sum*, ait, *eum ante os suum*, & quid postea factum? *Ego super altare eum posui, & reverso eo in formam priorem; sumpsi eum.* Quod ipsum eadem die iterato confessus Henrico Abbati suo, paulo post felicissimo fine vitam terminavit. Celebratur inter miracula, Corporale, ut sacri vocant, cum Sacrista ab ipso extensum atque per medium ruptum, Godescalci meritis prodigiosè redintegratum, de quo *B. Cæsarius Heisterbac. Barn. de Montalbo, Henriq. &c.*

Illustratur

Puerum Iesum osculatur.

Miraculum.

S. Ardo.

In Monasterio Anianæ S. Ardonis Presbyteri & Monachi; qui in prædicto Monasterio Monachum professus, sanctissimum illum & præstantissimum Ordinis reformatorem Benedictum Anianæ in Septimania Abbatem, magistrum habuit, cujus perfectissimæ vitæ exemplis mirè profecit, & gesta ejusdem non minus vita atque opere assequutus, quam prosequutus calamo, æternam in terris famam, in cælis gloriam promeruit. Obiit, A.C. 843. *Ex Martyrol. & Observ. l. 2. Hug. Menardi, &c.*

B. Petrus.

In Gallia B. Petri Monachi Bonæ-Vallis. Hic sæcularis etiamnum cum optima conjuge vitam religiosissimam duxit. Et vero licet humilis in oculis sæculi uterque esset, in conspectu tamen Domini, maximè conspicui & gratiosi, magnam ab ipso gratiam promeruere. Fuerunt in mediocri fortuna, erga pauperes liberalitate propensi, erga Religiosos obsequiis atque affectione devoti. Quorum pietatem depingens Gaufredus Altæ-cumbæ Abbas, alia inter, sic inquit: *Deputaverunt meliora sulera pauperibus, ipsi in palea recubantes; & cum tota domus Xenodochium videretur, assignata erat pauperibus & peregrinis propria cella seorsum. Religiosos non solum excipere, sed expetere satagebant, &c.* Fuit abstinentiæ uterque studiosissimus, inque omni virtutum genere exercitatus, ex quo tam sancto conjugio, non poterant non sancti liberi procreari. Exquibus Lambertus Carisiaci postea Abbas, Petrus Tarentasiæ Archiep. & Andreas Bonæ-Vallis Monachus, omnes sanctitatis nomine illustrissimi evasêre. Tandem conjux uterque suadente Petro filio, cucullum amplexi sunt, & sanctus quidem parens in Bonæ-Vallis Cænobio, vitæ reliquum exigens, cum summa sanctitatis opinione, ibidem felicissimè decessit. *Ex Gaufredo Abb. Barnaba de Montalbo, Chrysostom. Henriq. &c.*

Eleemosynarius.

Liberi sancti.

In Sicilia, Monasterio Montis Regalis, Ven. Fratris Antonini de Panhormo, Conversi ibidem. Hic Genuensis patria, haud procul Genua, in castello de Taglia, honestis sed pauperibus natus parentibus, Ioannis in Baptismate nomen accepit. Educatus in omni pietate, rei & arti Hortensi postea adhibitus, profectusque in Siciliam, apud diversos proceres Hortulanum valdè industrium egit, seque & pietate, & sedulitate omnibus, quibus inserviit Dominis summopere probavit. Postea in notitiam P. D. Michaelis de Monreal Monachi Cathedralis Montis Regalis, & Decani ibidem ac Cellerarii, hominis sanctæ vitæ deveniens, gratus admodum illi, ob perspectissimam innocentiam & puritatem fuit, qui & Hortum Clausuræ, ut vocant, ipsi credidit; & cupientem admitti inter Fratres Conversos, promovit; quo etiam in statu duos & viginti annos, ad obitum usque perseverans, Fratris Antonini nomen accepit. Fuit semper cum apud suos, tum exteros fama

V. Antoninus conversus

Conversus.

fama celeber & nomine ſanctitatis. DEIparam Virginem mira devotione coluit, cujus imaginem in Eccleſia majore ſeu Cathedrali Monaſterio contigua, dies ac noctes, ſingulari ſtudio, affectuque veneratus eſt, effecitque ut celebris deinceps imago haberetur. Vnde Vice-Rex Siciliæ Marchio de Villena atque alii Proceres, ad ejusdem inſtantiam ſtatuam eamdem veſtierunt, & argenteas ad eam lampades ſuſpenderunt, durante usque hodie multa omnium devotione & veneratione. Solitus autem ſemper eſt Antonius Veſpere, ad Tutelaris ſuæ effigiem lampades accendere, & tum ad usque pulſum Ave MARIA veſpertinum, illic ſeſe proſternere. Inde pro ſua corporis neceſſitate parum cibi ſumere, & duas horas, domeſticis curis & negotiis ſedulo intendere. Poſtea in Capitulo ante altare S. Placidi, ſe in tapete ſternebat, usque ad horam circiter ſextam. Mox conſurgens, per Eccleſiam ad altaria faciens orationem, continuabat id ſtudii, ad uſque Miſſam primam, cui ipſe ſemper aderat, & ſacerdoti inſervichat. Exin Hortulanum ſtrenuum agens ad prandium usq; laborabat. Fuit ipſi jejunium perpetuum & quotidianum; ad nudam carnem aſperum cilicium, flagellatio frequens, ita terram ſanguine balnearet, inter ſacra exercitia pectus gravi lapide ſæpius tundebat. Erat ſimplici omnino ingenio, ſumma tamen prudentia ſe prodente, dum de rebꝰ Divinis & ſacris loqueretur; magni ob id ipſum à magnis, & viris etiam Principibus factus, ob quod ipſum, à ſuo quodam ſuperiore, ſubverente nequid ambitionis lateret & ſimulationis inclementius habitus, qui à morte viſus, falſusque eſt, à Numine quoque mulctatum ſe eſſe, quod F. Antonium præter diſcretionem exercuiſſet. Profuit multis ſua exhortatione, etſi ſilentii ſtudioſior eſſet, & videri nullo modo exambiret. Afflictis tamen compatientiſſimus aderat, vir per omnia priſci ſæculi, miraculum noſtræ tam præpoſteræ ætatis. Vexatus ſæpe & territus à malis geniis, egregiè ultus eſt, ipſe terror dæmonum, quos potenter ſæpius ab energumenis profligavit. Claruit vivus & mortuus miraculorum gloria, multasque viſiones ſeu revelationes habuit pro ſalute animarum. Longo denique morbo, quaſi paralyſi reſolutus, inſigni patientia ſe commendavit, cæterum affecto licet ægrius corpore, capite tamen ſemper ſano & firmo cerebro, ita ut pulchrè admodum & prudenter de ſacris diſcurreret. Moriturus mirè hilaris, mortem ipſe ſuam diſertè prænunciavit; Viſus tunc Viſione aliqua, & ut ominabantur præſenti DEIparæ patronæ ſuo ſolatio recreari; cum oculis in cælum elatis, plenus ſolatii ſeſe erigeret. Mortuus eſt Anno Chriſti 1626. 7. Martii, die Sabbathi, hora, 21. eo ipſo quaſi puncto horæ, quo ſolitus veſpere erat lampades coram tutelari ſua accendere, conformiter ſuo deſiderio, quo deſiderabat mori die Dominæ ſuæ conſecrata. Celebratus à morte & commendatus haud levibus miraculis, quorum aliqua Prior loci ſolemnius voluit authenticari, viginti quatuor, paucos intra, an totidem facta dies, fideli teſtium relatione connotata. Fuit propè centenarius, ſemper tamen hilaris & vigoroſus, cujus veram effigiem Prorex Siciliæ Marchio de Villena Regi Catholiço, non ſine ſolatio magno, præſentavit. Ex Vita MSta. & atteſtationibus Montis Reg. Prioris & teſtium &c. Mauro Marcheſio &c.

Cultor Deiparæ.

Rigor vitæ.

Terror dæmonum.

Moritur, 1620.

Miracula.

Romæ S. Redemptæ Virginis, de qua Martyrologium Romanum, excuſum, Anno Chriſti 1583. & Benedictina Hugonis Menardo & Arn. Wionis, nec ulterius indagare licuit. *S. Redempta*

Caſini inſignis Commemoratio, Sancti & Angelici Doctoris Thomæ Aquinatis, ejusdem olim loci ſacri Tyronis, ſub venerandæ memoriæ Landulpho Comite de Aquino Caſini Abbate patruo ſancte inſtituti, etiam tunc editis miraculis celebris; quem tamen ob funeſtum Romanum inter Pontificem & Fridericum Cæſarem bellum, inde profugum facer Ordo Prædicatorum ſuſcepit, & retinere meruit, Thoma nihilominus ſuam erga Ordinem S. P. N. propenſionem multis argumentis conteſtante; à quibus primum ſanctè educatus, tum Grammaticâ Logica & Naturalibus Caſini; Neapoli deinceps Theologicis, Petro de Hibernia & Martino Neapolitano profeſſoribus ex Ord. noſtro egregiè inſtitutus eſt. Poſuit idem apud noſtros ſpiritum, & in Monaſterio Foſſæ novæ ſupremùm decumbens, cum illic ad preces noſtrorum Cantica Canticorum explanaſſet, & ad verba illa perveniſſet: *Veni dilecte mi, egrediamur in hortum &c.* eadē vehe- *Commemoratio S. Thomæ.*

Educatus à noſtris.

Moritur apud noſtros.

vehementi Spiritus ardore, & ſuma vocis alacritate, erectis in cælum oculis proferens, ſolutus corpore, ad hortos Eliſios ſupernæ felicitatis emigravit, Anno Chriſti 1274. ætatis ſuæ 48. cujus poſtea ſacrũ corpus noſtri feliciſsimo illius Ordini rediderunt, & ſacram illam familiam immortaliter demeruerunt. *Ex monim. Caſin. Ptolomæo Lucenſi (qui Thomæ à confeſſionibus fuit.) Marco Ant. Scipione, Mauro Marcheſio, Conſt. Cajet. &c.*

VIII. IDVS MARTII.

VIII. Martij. D.

S. Iulianus Archiepiſc.

TOleti in Hiſpania depoſitio B. Iuliani Epiſcopi & Confeſſoris; ſanctitate & doctrina celebertimi. Hic in ſanctiſsimo Hiſpaniæ Cænobio Agalienſi Monaſticæ ſe devovens vitæ, S. Eugenii, Toletani poſtea Archiepiſcopi diſcipulus, ſanctitate non ſolum rariſsima mirum in modum profecit, ſed & litterarum diſciplinis inſtructus adeo excelluit, ut omnium ferè ſui ſæculi doctiſsimus celebraretur. Quirico Toletano Pontifice, qui S. Ildelphonſo noſtro ſucceſſerat, vita functo, ad eum honorem ſummis omnium votis expetitus, Cænobio extractus eſt, quem quidem ille ita geſsit, ut non Eccleſiæ ſolum illi, ſed Hiſpaniæ, imo Reipubl. Chriſtianæ univerſæ, æterno merito, labores ſuos cõmendarit; Concilio inprimis Toletano, unius & ſexaginta Epiſcoporum, cui ſuma cum auctoritate ipſe præſedit, celebrato, in quo plurima æternitate digniſſima egit atque inſtituit, Clerumque ac populum inſigniter reformavit; Egica Rege, conſpectu tot tantorumq; Pontificum, tanta religione, & ſacro quodam horrore tantopere concuſſo, ut ad pedes eorum proſtratus, dominantem in cordibus eorum Domini Spiritum ſupplex, & demiſsiſsime veneraretur, atq; adoraret. Convicit idem ſanctiſsimus Pontifex, & oppreſſit tribus doctiſsimis libris, Iudæorum inſolentiam, qui Chriſtianis falſam ab origine mundi ſupputationem exprobrabant. Quibus, aliisque meritis graviſſimis ornatiſsimus, ad cælos ac præmia æterna evocatus eſt Anno Chriſti 690. cujus nomen Sanctorum albo inſertum, & illuſtris toto terrarum orbe memoria celebratur. *Ex Franc. Tarapha, Roder. Tolet. Vaſeo, Mariana, Iepeſio, Baronio, Hugon. Men. Arn. Duac. Annal. &c.*

Concilio præſil.

Iudæos convincit.

Obiit. 690.

S. Hunfridus Epiſc.

In pago Tarvanenſi, S. Hunfridi ejusdem civitatis Epiſcopi. Hic Prumienſis primum in ſylva Arduenna Monachus, meritorum fama celeber, ad Divi Bertini in Sithiu celeberrimi Cænobii Abbas poſtulatus, dignè exiſtimatione de ſe concepta & ſanctiſsimè præfuit. Ex quo dein Cænobio ad Cathedram Tarvanenſem ſive Morinenſem promotus, æternum Epiſcopatui & Ordini noſtro decus egregia vitæ ſanctitate conciliavit. Ejus, alia inter, memorandum illud; cum à Nortmannis ſede ſua pulſus, cucullo exilium ſolaretur, ſedem Apoſtolicam ſuper hoc ipſo conſuluiſſe: *Num revertendum ſibi eſſet ad Eccleſiæ regimen* (tam reſignatæ voluntatis erat humillimus Pontifex, tamque expers ambitionis,) *an potius in Monaſterio manendum?* Suaſit Nicolaus I. ut laborem reſumeret, cujus reſpõſio habetur in Decreto, Cauſa 7. q. 1. c. Sciſcitaris. Tranſiit ad felicitatis æternæ mercedem capiendam Anno Chriſti 869 circiter, cujus ſacrum corpus Tervana capta, direpta atque everſa, cum portione ſedis Epiſcopalis à Carolo V. Ipras translatum, ibidem condigno honore colitur. *Iacob. Meierus, Ioan. Buzelinus, Aub. Miraus, Ioan. Molanus, &c.*

Ob. 869.

B. Veremundus Abbas.

In Regno Navarræ B. Veremundi Abbatis & Confeſſoris. Hic in prædicto Regno, nobili oriundus genere, in Hyrachenſi Regni ejusdem Cænobio factus Monachus, cum probatiſsimis moribus omnium animos caperet, Abbas ibidem creatus eſt. Fuit magno in pretio apud Navarreæ Reges, cujus in gratiam ab iisdem Monaſterium ejus liberaliſsimè dotatum, opulentiſsimum & potentiſsimum evaſit. Diſciplinam Monaſticam feliciſsimè reſtauravit, ſuoque exemplo maximè ſuos ad perfectionis ſtudium accendit atque concitavit. Ieiuniis & vigiliis, nec non rigido admodum cilicii uſu, delicatum cæteroquin corpus, duriter habuit. Vt autem rigore in ſemetipſum, ſic benevolentia & liberalitate in alios maximis enituit. Eum grandibus, & in vita, & poſt mortem miraculis Deus commendavit. Quæ inter rarius illud; & plurimorũ teſtium auctoritate confirmatiſsi-

Miraculis clarus.

matiſſimum, præcipuè celebratur: cum invaleſcente per Regnum fame, in frequentiſſimos quotidie pauperes omnem Cœnobii annonam expendiſſet, nec, qui pro frumento coëmendo miſſi erant reverterentur; gemitibus pauperũ, quorum tria millia ad portas Monaſterii confederant, motum ac quaſi laucium pium Abbatem, ad ſolius Numinis opem ſe convertiſſe, ſacrisque operari cœpiſſe. Ventum ad ea, quibus *Omnium circumſtantium* meminerat in *Memento*; ut vocant, *Vivorum* ſolemnia Eccleſiæ Verba, cum eccè candida cælo deſcendens columba, circum turbam mendicantem, miro girans volatu omnium viſa eſt velut alis capita perſtringere, rurſumque in cælum ſe ſubducere; ſtupendo ſane, & inaudito ad eam diem miraculo, ex ea hora mirificè omnibus & ſingulis ita ſatiatis, ut magnifico excepti atque ſaginati epulo ſibi viderentur, Deoque ac Veremundo ampliſſimas agentes gratias, gratulabundi domos quisque repeteret ſuas, & miraculi inſolentiam deprædicarent. Veremundus à Navarræis præcipuo honore colitur, plurimique à Tutelari ſuo nomen mutuati, ſuam ad poſteros religionem cultu piiſſimo conteſtantur. Claruit vir ſanctus Anno Chriſti 1052. *Ex Annal. Benedict. Ant. de Iepes, & noſtris Venetiis editis, &c.*

Rarum prodigium.

B. Henricus. Villarii depoſitio B. Henrici ejusdem Monaſterii Prioris. Hic equeſtri generis nobilitate, familia de Marilis natus, nihil ſervitio CHRISTI nobilius atque illuſtrius reputavit; & in ſanctiſſimo Villarienſi Cœnobio inter monachos adſcriptus, uti humilitate, ſimplicitate atque innocentia minimus Fratrum omnium eſſe ſtuduit, ſic maximus evaſit, omniumque Prioris titulo curam ſuſcipere meruit. Ejus muneris abſolutiſſimam in Henrico functionem monimenta Villarienſia, alia inter, his verbis commendant: *Hic Prior opere implevit ea, quæ ab aliis ſtatuit facienda, & magis præbuit ſe amabilem quam metuendum, homo pacis, & plurimæ humilitatis. Quis unquam ex ore ipſius ſonum detractionis, verbum ſcurrilitatis, ſermonem gloriæ, vocem invidiæ audivit? Decem annis officio Prioratus functus, potius voluit de nimia miſericordia, quam de mera juſtitia judicari. Valdè patienter ſuſtinuit infirmitatem morum, & corporum, in ſubjectis, ſciens miſericordes miſericordiam conſecuturos, &c.* Ejus cordis munditiam & conſcientiæ puritatem, DEVS monacho cuidam ejus Monaſterii ſanctiſſimo divinitus oſtendit, in B. Henrici animo non minus atque candelam mirabili ſplendore rutilantem. Obiit tandem vir venerabilis, ut dierum ita & bonorum operum plenus, cum totos quinquaginta annos in cucullo Numini deſerviſſet. *Ex Auctar. Sanct. Belgii. monim. Villar. Henriq. &c.*

Elogium.

In Hiſpania B. Berengariæ Ferdinandi III. Legionis & Caſtellæ Regis Filiæ, Alphonſi X. Romanorum Regis ſororis lectiſſimæ, quæ faſtidita Regalis aulæ pompa, habitu Monachico in Holgenſi prope Burgos Cœnobio ſumma devotione ſuſcepto, ſub ſanctiſſima Ciſtercienſium reformatione Regum Regi ſerviens, illuſtri vitæ ſanctitate, ſupra aurum omne, & Regum purperam exſplenduit, & glorioſo fine deceſſit. Claruit ſub A. C. 1250. *Ex Annal. noſtr. & Chryſoſt. Henriq. &c.* *B. Berengaria Reg.*

Watterfordiæ in Hibernia depoſitio Venerabilis & DEO dilecti Patris Nicolai Fagan, Monachi Ferrarienſis, Monaſterii S. MARIÆ de Surio Abbatis, electi Epiſcopi Watterfordienſis, viri vere Apoſtolici, graviſſimisque laboribus pro Fide Catholica & Roman. Eccleſiæ Auctoritate perfuncti. Hic primus ex Hibernia, poſt oppreſſam religionem Catholicam, in Hiſpaniam veniens, Reformatiſſimæ tunc Ciſtercienſium noſtrorum ibidem Congregationi nomen dedit, eidemque poſtrema ætate noſtra, alios inter præſtantiſſimos viros, decus æternum peperit. Poſt annos autem aliquot, denuo miſſis in patriam, Apoſtolico labore ſtrenuè deſudavit, & Surienſis Abbas electus, Hæreticorum pernicioſiſſimos errores retegere & confutare non deſiit. Et vero licet graviſſimis ob id ipſum calamitatibus magis ac magis ſemper opprimeretur & infenſiſſimo exagitaretur ab iisdem odio, DEI tamen Verbum prædicare, Sacramenta adminiſtrare, multosque ad Catholicam Religionem pertrahere; magno animo vir, nunquam deſtitit; imo alacrior ſemper proceſſit, fidelemque Domino ſuo, & S.R.E. operam comprobavit. Vnde multis difficultatibus, multisque & evidentiſſimis vitæ periculis ſeſe expoſuit. In quem aliquando Hæretici, furore & rabie diabolicis irruentes, fuſtibus crudeliter ipſum dedolarunt. Iterum dum pro concione diceret, & efficaciſſimis verbis fidem Catholicam aſtrueret, *V. Nicolai Fagan.* *Fit Abbas.* *Vir Apoſtolicus.*

Vitæ periculum.

aſtrueret, hæreticus quidam ſclopum in eum exploſit, & humerum ejus trajecit, quo licet ex vulnere pro voto impiorum non interierit, magnos tamen inde deinceps dolores, ſenſit, & periculosè aliquãdiu decubuit. Quæ omnia ſancto viro magno coñodo erant, quod hæc omnia DEO in Sacrificium offerret, & uti ſuma à DEO beneficia acciperet, intentioniſq; ac deſiderij ad Martyrium pro Chriſto tolerandum, fervorem concitaret. Obiit vir Apoſtolicus, & Sanctitatis opinione clariſſimus, incredibili Catholici populi cum luctu ac mœrore Anno Chriſti 1617. cujus ſanctitatem aliquot ſignis miraculoſis Dominus comprobavit, & coñendavit. Fuit DEIparæ Virginis longè amantiſſimus, cujus imaginem quandam, ſumptibus emendicatis, & collatione fidelium corrogatis, ex Hiſpania advehi curavit, quæ inſignibus deinceps miraculis claruit. Nicolao Fideles Hiberni poſito Epita-

Miraculis claret.

Epitaphii.

phio ſic, inter alia, parentarunt:

Occidit, heu! juſto deſunt ſua verba dolori,
Occidit eloquij gloria, gentis honos, &c.
Hic eſt ille pugil, debellator ıq; profundæ
Noctis, hic Hæreticæ, ſævæ flagella luis.
Defenſor patriæ Fidei fortiſſimus, hoſtes
Qui contra immanes, ut vib. Hector erat.
Religionis apex, ſpeculum probitatis, honoris
Splendor, & hunc Nervam turba fatetur
inops, &c.

Fuit electus Pontifex VVaterfordienſis, ſed antequam litteras Pontificias acciperet, ad æternitatis præmia evocatus, mortalitatem exuit, gloria indeſinibilis cathedram conſcendit. *Ex Faſcic. Sanct. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. &* BENEDICTO *noſt. Redivivo, &c.* *Obiit 1617.*

Ven. Manſo Abbas.

In Monaſterio Caſinenſi, Ven. Manſonis Abbatis, qui Illuſtriſſimo natus genere, Pandulphi Capuæ Principis conſobrinus, ex Cœnobii Fundenſis Præpoſito pro vitæ meritis, ſacri Montis Caſini Antiſtes electus, cum Monaſterii coñoda prudenter & oculatè promoviſſet, eo nomine Capuanorum nonnullis inviſus, ab ijsdem ex inſidiis captus, perque ſummũ ſcelus ac improbitatem exoculatus eſt. Quam injuriam pro Eccleſia Caſinate & Iuſtitia æquo animo perferens Magnus Abbas, abdicata præfectura in ſolitudinem ſeceſſit, ut etſi oculis captus liberius tamen in Divina mentis aciem intenderet. Reperit autem finem miſeriarum, & ex hâc lachrymarum valle exceſſit An. C. 997. merito ſuo, viris maximis, & inſigniter meritis accenſendus. *Ex monim. Caſin. Leone Oſtienſi Marco Ant. Scip. Ann. Duac. &c.* *Obiit 997.*

VII. IDVS MARTII.

IX. Martii. E.

S. Franciſca.

ROMÆ Beatæ Franciſcæ Viduæ, nobilitate generis ſanctitate, & miraculorum gratia celebris. *Mart. Rom.* Franciſca perditiſſimi atque obſcuriſſimi ſæculi illuſtriſſimum Sydus, æternum Romanæ urbis atque nobilitatis ornamentum, patre Paulo de Buxo ſive Buſſa, matre Iacobella Roſrandeſchia, ſive Broffedeſchia, utroque præcipuæ inter Romanas familias nobilitatis, ipſa in Vrbe Anno Chriſti 1384. non ſine ſingulari Numinis providentia nata eſt; graviſſimo tunc Schiſmate Eccleſiam univerſam vexante; quæ ipſi poſtmodum Franciſcæ, digniſſimæ matronæ ſpecie viſa, ab immanibus quibusdam oppugnata gigantibus, condolentis Franciſcæ precibus ad DEUM fuſis, profligata tyrannorum feritate, liberata apparuit. Infantula etiamnum mirabili Numinis præventa gratia, caſtitatis rarum miraculum fuit, cum à nemine prorſus contingi ſe, vel leviter quidẽ ſineret, quã à parentibus ſolis; neque ab ipſis quidem niſi faſcijs caute obvoluta; uberrimis lachrymis, & quib° poterat ſignis obnixa, donec tegeretur. Puellula, nullis prorſus illecebris, quam ſacris precibus & rebus divinis delectata, atque aſſueta, inedia tenerrimum corpuſculum affligere, & ſacro rigore edomare curæ & cordi habuit, mortificationisque ſtudio ab infantili penè ætate ſe totam addixit. In pauperes propenſiſſima pio furto parentibus ſurripuit, quod pauperibus erogaret. Vndecim annos nata Virginitatem DEO vovere & conſecrare ſtatuens impedita eſt & prohibita, DEO aliter ſtatuente. Perpetuò honorarium veluti aſſeclam, humana figura ſpectabilem Archangelum penes ſe habuit, cujus monitis & nutibus, plusquã familiari conſuetudine regebatur. Fuit is totus pulcherrimus, brachiis circa pectus in Crucis figuram decuſſatis, oculis ſplendidiſſimis, ſemper ad cœlum obverſis, cujus vultus fulgorem, vix ſuis illa oculis ferre poſſet; quin, adeo

nata 1384.

Caſtitas infantis.

Angelus Cuſtos.

Digitized by Google

interdum ille ſcintillabat, ut intempeſta nocte, lectioni ſacræ operam datura, luce illa haud aliter atque face uteretur. Splendidiſſimis nuptiis Laurentio de Pontianis Nobili Romano, præter voluntatem, à parentibus copulata, Matronalis pudicitiæ, uti antea Virginalis puritatis, ſpeculum univerſis extitit. Nunquam in publicum, niſi Numinis, ægrorum & pauperum cauſa prodijt, cum ſemper in cella, poſt neceſſaria domus negotia, orando, legendo, & meditando, moraretur. Emicuêre in ea quaſi gemmæ & geminæ Humilitas, Obedientia, Patientia, Conſtantia, Abſtinentia, Pietas, & Charitas. Adeò mariti reverens, adeo voluntati, voci, nutibus obediens, ut miraculum conjugis abſolutiſſimæ & ſanctiſſimæ, univerſæ conjugũ poſteritati merito proponatur. Deiparæ cultui cum perpetuo addictiſſima eſſet, ejusque Officium devotiſſime recitare nulla die intermitteret, obedientiam tamen conjugalem tanti fecit, ut in hoc tantæ Tutelaris obſequio, in uno ejusdem Officij verſu, quater interpellata, quater abſtumperet, & vocanti adeſſet, inſigni ubi revertiſſet miraculo honorata & recreata, cum verſus illius litteras, manu cœleſti auro ſcriptas reperiſſet. Liberis gignendis datura operam, nequid voluptatis, cõmixtione carnis caperet, tormenta varia excogitavit, quibus dolores ſibi, vel novitate inuſitatos, vel gravitate intolerabiles concivit, & in membra propria crudeliſſimè, & occultè ſævijt, quouſque Laurentius, optimæ notæ maritus re fortè deprehenſa, an ſcitè explorata, ſanctiſſimæ conjugi condolens, & exemplo ejus piè fervens, aliquot ante obitum annis, ſumma cum Franciſcæ gratulatione, vitam cœlibem pactus eſt. Prolem numeroſam habuit, quam ſanctiſſimè educavit, & Ioannem Evangeliſtam atque Agnetem ſuperſtes etiamnum, Sanctulos ad cœlum præmiſit, deque gloria eorum edoceri meruit. Inexplicabili humilitate & patientia claruit. Pauperum omnium, non tam patrona, quam mater fuit, in quos dum annonam omnem effunderet, & idipſum, quod modiciſſimum ſupererat, frumenti erogaret, reverſa ad cellã, ſupra quadraginta modios, miraculo oblatos & illatos reperit. Cum deeſſet, quod pauperibus daret, tantæ Nobilitatis fœmina, oſtiatim flagitavit. Creditum à ſocero, generoſiſſimi & regij vini dolium, in egenos exhauſit; quod dum ægrius ille ferret, & ſuper exhauſto quereretur, recreatura quiritabundum, ire ſe hauſtũ dixit, & poculum ipſi propinaturam; ivit, & cœleſti miniſterio, dolium vino plenũ reperit, & ſocerũ raro miraculo exhilarans, vino prodigioſiſſimo beavit. Interos, uti Magnus Antonius inteſtiſſimos habuit, à quibus crudeliſſimè cæſa & vexata, mirificè triumphavit, & mulier unica univerſis terrori fuit. Marito mortuo, longè etiam illuſtrior evaſit; & pro Arch-Angelo, quem forma ſpectabili Comitem perpetuum habuit, è quarto Hierarchico Ordine aliũ, multo ementiorem accepit, in quo veluti ſpeculo, abditiſſima, abſentia & eventura mirabiliter intuita, multo ſuo & proximorum cõmodo, inexplicabili illo in lumine agnoſcens atq; intelligens, peccata abditiſſima peccantibus retexuit, & ad pœnitendum permovit. Cucullum poſtea amplexa, & S.P.N. Benedicti Regulam ſub cura Patrum noſtrorum Montis Oliveti, profeſſa, eumdem beatiſſimum Patriarcham, plus quam paterno affectu familiariſſimũ habuit; à quo, ſiquid agendum, aut omittendum inſtituta, monita, correpta, & quæ ad ſacras Virgines curandas inprimis facerent edocta; per abſentiã tanti Patris, Magnum Eccleſiæ Doctorẽ Gregorium, Magiſtrũ & inſtructorem habuit. Eam quanti DEVS faceret, idem Sanctiſſimus Patriarcha noſter Benedictus edocuit, & ipſam potiſſimum funeſtiſſimo tempore ad ſalutem animarum natã, & à Numine optimè datã humano generi & conceſſam affirmavit, in eãque præcipue curã incumbere oportere admonuit. Idẽ ipſi alio tẽpore cũ Paulo Apoſtolo, & Diva Magdalena Patronis ejuſdẽ viſus, ut irã Dei orbi iminentẽ averteret flagitavit, quod dũ illico aggrederetur atq; exqueretur, ſpicula Divina à capitibus urbis atq; orbis, uti rogaverat, averſa intellexit. Rariſſimũ illud: C. A. 1432. Franciſcæ ſuæ magnũ Numen ſubmiſſo eminentiſſimi ſanè Ordinis Legato, Divo Thoma Apoſtolo, ut graviſſimo Eccleſiæ ſchiſmati ſe interponeret, imperavit, & quia non congruebat, ut mulier Pontificẽ ſuper tanto negotio conveniret, moderatorẽ animi & conſcientiæ ſuæ ad Eugeniũ mitteret, moneretq; Concilio Baſileenſi, quod fieri ſolet ſefe attemperare, ne novis incendijs fomes miniſtraretur. Monuit Franciſca, obtemperavit Divinis dictatis, ſummo orbis Chriſtiani bono Pontifex, & plurima turbulentæ ſynodi decreta rata eſſe juſſit. Miro rigore ſacrũ corp⁹ attrivit, abſtinentia, cilicio, flagellis armata carnẽ ſub-

Obedientia mira.

Res mira.

Pauperum mater.

Miraculum

Regulam S. P. N. amplexa.

Donata orbi Franciſca.

Eccleſia conſulit.

Digitized by Google

Vere Christo condolet

subegit. Circulum ferreum in ulcere putrefactæ carnis mersum, Confessario suo petenti resignavit. Meditationis studio mirè exarsit ; & tormenta Servatoris mente expendens, ijsdem membris quibus ille adeo doluit, ut eo dolore moritura videretur. Inter orandum sæpius in extasim rapta, volsellis ac specillis puncta & confixa, insensilis permansit. Audita subinde inter ejusmodi raptus in similia erumpere: *Domine mi, quo abis? Domine quid me is perditum? &c.* Inter preces mensæ quandoque rapta, cum altera die demisso genu, & junctis manibus similiter raperetur, visa est solis instar exsplendescere; & rogata, cum tegere non posset, DEI param fassa est sibi cum S. Ioanne Baptista adfuisse. Ad rivulum quendam cum quiesceret, mox ut verba hæc protulit : *Ita Divina gratia, ut rivulus iste, leniter & tranquille fluit.* Spiritu rapta, cum sensuum impotens super rivulo ipso genua flecteret, ibidem pluribus horis, non modo non depressa, sed nec leviter quidem madefacta, super aquas, velut pavimentum siccissimum, permansit. Raris alijs à DEO miraculis honorata: Reliquias panis ex superiore cœna, vix tribus sororibus sufficientes, in omnes partita, omnes mirè satiavit, & cophinum à mensa reliquijs plenum sustulit. Mense Ianuario sororibus labore fessis, & siti exhaustis, insolenti prodigio vitem velut adulto authumno frondentibus pampinis, tot uvis onustam impetravit, quot sorores aderant, quibus singulis singulas refici voluit, & DEO referre gratias jussit. In Vinea dum alio tempore Officium Dominæ nostræ recitaret, imbre subitum effuso, intacta illa, nec in pilo quidem vestis ullo immaduit. Congregationem Virginum lectissimam instituens, eam Virginum Virgini sacrã voluit, meruitque magnis ipsa Fundatoribus familiarum sacrarum accensèri. Multos cum à Numine tum Numinis Matre favores accepit, quam cum aliquando, visa ipsi cælitum Regina, velo auro operiret, ipsa ad genua ejus provoluta, Matris benedictæ gremio caput inseruit. Mira potentissimæ in ipsa Divinę gratiæ signa effulsêre; quod vel solo illius congressu, alloquio seu aspectu, miranda illico apud omnes mutatio consequeretur; ut sive dissensione aliqua, sive lasciva turpitudine, sive inveterato alio quovis scelere quicunque laboraret, eos momento ipsa lucraretur, ita ut pœnitentes recederent; cum in tanta gratiarum affluentia, sola sibi ipsi Francisca displiceret, peccata jugiter sua deploraret, tantisque lachrymis difflueret, ut oculis ejus timeretur, eique propterea modum Pater ejus spiritualis præciperet. Tandem in febrim incidens, à CHRISTO DOMINO inter innumerabilem Angelorum frequentiam apparente visitata, cum ex eodem die septimo infirmitatis se morituram intellexisset, lachrymis sororum interpellata, verbis Divi Martini, si sororibus necessaria foret, ad labores post tantæ gloriæ promissionem se obtulit, eoque longè ampliorem à Numine gratiam meruit. Proximè mortem, pressis labijs, quidpiam submurmurans, rogata à Confessario quidnam diceret? jam jamque animam emissuram, DEI paræ Vespertinas preces se persolvere respondit. Quibus oppido absolutis, dormienti similis, nullo cujusque doloris indicio, occlusis oculis, tranquillo vultu in Domino requievit Anno Christi 1440. ætatis suæ 56. 7. Id. Martij, universa mox urbe, velut momento confluente & quo minus ante 12. Martij diem sepeliretur impediente; corpore jugiter vivido, & cœlestem odoris fragrantiam redolente, quod ipso eodem Anno 6. Calend. Augusti, ob insignem miraculorum gloriam elevatum, & sublimiore loco ante aram maximam collocatum est, miro etiamnum odore fragrantissimum. Celebrata à Numine perpetuis miraculis, patrocinio suo, ab epidimiæ inprimis morbo plures liberavit, & solemnissimo more à Paulo V. Pont. Max. in Sanctorum numerũ relata est, An. Christi 1608. Cal. Junij. *Ex Processu & actibus Canoniz. Carolo Streng. Ferrar. Annal. nost. Bened. &c.*

Raptus.

Miraculis claret.

Institutrix sacræ familiæ.

Miri effectus eius præsentia.

Ob. 1440.

Canonizatur. 1608.

In Moravia, Sanctorum Episcoporum Cyrilli & Methodii, qui multas illarum regionum gentes cum earum Regibus, ad Fidem Christi perduxerunt. Ita Martyrologium Romanũ hac die, nos ob festum solemnius S. Franciscæ XVII. Cal. Apr. die ipsorum octava.

SS. Cyrillus & Methodius.

In Germania passio sexaginta Monachorum sacræ familiæ nostræ Cisterciensis alumnorum, qui professionis Monachicæ meritum, illustri Martyrii Laureola coronarunt & cumularunt. De quibus Menologium Cistercience hac die, &c.

SS. Martyres.

In Regno Navarræ apud Lucerinũ na-

B. Gregorius Cardinalis.

talis B. Gregorij Cardinalis Epiſcopi Oſtienſis & Confeſſoris. Hic pro eximijs meritis, ex Monacho & Abbate SS. Coſmæ & Damiani ad Micam aureã S. R. E. Cardinalis renunciatus, cum magno & ingenio polleret, & naturæ dotibus, atque inſuper egregia ſanctitatis opinione, gravi in negotio in Hiſpaniam Legatus munere ſuo ſtrenuè functus eſt, Hiſpaniaſque ſimul & Romanam Eccleſiam demeruit, illos ſumma iſtius reverentia, vel pro ſolo tanti Legati contuitu, accendens, cum hic verbo potens & opere, ſequentibus ſignis prodigioſis, merito omnium animos raperet, & cœlo lucraretur. Laboraverat afflictiſſimum tunc Regnũ tanta locuſtarum vi atque oppreſſione, ut paulo poſt extinguendum fame videretur, cum egregius hic Cardinalis ſupplicibus votis Numen aggreſſus, plagam illam tolli prodigioſè impetraret, conteſtatiſſimo in oculis tot populorum miraculo, ut nemo non deinceps Gregorium ſuſpiceret, & tanquam Patriæ patrem coleret ac ſervatorem. Imortuus Legationi Anno Chriſti 1044. ſeptimo Idus Martij, ſive alij volunt ſeptimo Idus Maij, de quo tunc paulo diſtinctius agemus. *Ex diverſ. rer. Hiſpan. ſcript. Thoma Trugillo, Luc. Marinæo Siculo, Ioan. Marieta. Lud. Vega. Ferdin. Vghello, Annal. noſt. Bened. &c.*

Locuſtas profligat.

Ob. 1044.

S. Reinhardus.

In Saxonia S. Reinhardi Abbatis, qui Reinhauſani eadem in provincia Abbas, eruditionis ſingulari laude, & præcipua vitæ ſanctitate exſplenduit, multis atque inſignibus, & in vita, & poſt mortem miraculis cõmendatus. Per cujus meritum in præſentem uſque diem, morbus, quem caducum vocant, ad Reinhardi tumbã, invocata ejuſdem ope, prodigioſè curatur. Reliquit non pauca ingenij præſtantiſſimi monimenta, è quibus præcipuè celebrantur, in Ezechielem, Eſaiã, Pſalmos & Epiſtolas Divi Pauli Coñentaria; opus præterea metricũ in librum Iob. Claruit An. Ch. 1096. *Ex Chron. Hirſaug. Ioan. Trith. &c.*

Patronus Epilepſia.

S. Vindricus.

Tulli, B. Vindrici Abbatis Cœnobij S. Apri magnarum Virtutum patratoris. Ita Martyrologiũ Gallicum hac die. Vindrici autem vitam necdum videre meruimus.

In Germania, Monaſterio Dunewarch B. Mariæ Sanctimonialis Virginis. Maria Comitiſſa Senæa vulgo de Seyne, Beati Caroli Villarienſis Abbatis ſoror germana, cum, uti genere, ita & forma eſſet præſtantiſſima, & à plurimis proceribus, ad conjugiũ ſummis expeteretur votis, ipſa Regum Regi Virginitatem ſuam vovere maluit, & conſecravit. Cui Angelorum Regina ſpectabili forma apparuit, & raro prorſus atque miro favoris extraordinarij indicio, ſertum florigerũ, cœleſti elegantia nitidum, tantæque Imperatricis manu & donatione dignum, capiti ejuſdem impoſuit. Quo quidem illa tanto deinceps vehementius caſtis amoribus exarſit; & clam ſub noctis ſilentio, à ſuis ſe ſuffurata domeſticis, in Monaſterio Dunewarch, Sacræ Religionis habitum & velum ſuſcepit. In quo ad finẽ uſque vitæ ſanctæ converſata, æternis demũ ſponſi cœleſtis amplexibus frui meruit. *Ex Cæſar. Heiſterbac. Henriq. Annal. noſtr. &c.*

B. Maria Monial.

A Deipara coronatur.

Ciſtercij Ven. P. Henrici, de Burgundia, qui cũ eſſet Illuſtriſſimo oriundus genere, Odonis potentiſſimi Burgundionum Ducis filius, Hugonis Ducis frater Germanus, generoſiſſimo tanti ſplendoris contemptu ſe ſe cœlo commendans, purpura vili cucullo permutata, in hoc multa pietatis ac humilitatis exẽpla edens, Regnum æternum meruit, feliciterque Anno Chriſti 1130. poſt multos labores in Domino requievit. *Andr. du Cheſne, Chryſoſt. Henriq. &c.*

V. Henricus Dux.

In territorio Furnenſi prima inventio & tranſlatio S. Ideſbaldi Abbatis Dunenſis, quam Deus egregijs miraculis nobilitavit, corpore ejus incorruptiſſimo reperto, & mira cœleſtis fragrantiæ ſuavitate nares omnium præſentium perfundente. Facta eſt hæc tranſlatio Anno Chriſti 1139. poſt annos à morte ejus ſeptuaginta duos. *Theodor. Pybes. monim. Dunenſ. &c.*

S. Ideſbaldus.

VI. IDVS MARTII,

X. Martii. F.

S. Attala Abb.

IN Monaſterio Luxovienſi San. Attalæ Abbatis miraculis clari. *Mart. Rom.* Attala nobili in Burgundia natus genere, Arigio Epiſcopo à patre commendatus, digniſſimo mundi tactus faſtidio, ad Lirinenſe primùm Cœnobium profugit. Sed quod Monachorum illic mores, in libertatem quandam defluere cerneret, ad S. Columbanũ noſtrum ſe conferens, ita ſeſe viro ſanctiſſimo ꝓbavit, ut Lu-

Luxovienſi Abbatia digniſſimum judicaret, eidemque perficeret. Præfuit, & præluxit ſuis admiranda vitæ ſanctitate, ita tamen, ut concitante cacodæmone, in tam ſancti tamque frequentis collegij multitudine non deeſſent, qui ſuper arduitate diſciplinæ quererentur, aliosque ſua inquietè involverent. Quos cũ Attala, neque precibus, neque minis, ac pœnitentijs poſſet compeſcere, præſcripto Regulæ, ne morbidi alios quoque inficerent, Cœnobio exegit, & quo ire luberet, permiſit. Sed cum Sancti viri laniare famam non veriti, paſſim de ejus opinione detraherent, ultorẽ illico DEUM experti; Roccolenus inprimis, vehementiſſimus olim in Magiſtrum, & incentor turbarũ præcipuus, morte luit; Theodomundus, ſecuri percuſſus interijt, alius dum modici amnis alveum tranſmearet, præter omnium opinionem, meſſus perijt; Theodarius, cum ſe carinæ credidiſſet, in mari demerſus eſt; cæteris horum interitu vehementer territis, Attalæ ſupplicibus, cumque gaudio Luxovij denuo receptis, ac facile deinceps Magiſtro tam ſancto per omnia obſequentibus. Fuit admirandis ſanctiſſimus hic Abbas à DEO prodigijs honoratus. Ea inter Bobium fluvium nimium exundantem, ad extremum Cœnobio exitium minitantem, miſſo Sinoaldo Monacho cũ ſuo ſcipione, ut aquis imperaret, prodigiose compeſcuit, & impoſito ripæ baculo, aliorſum direxit: *Apprehenſo baculo*, inquit, *quo ſuſtentor, vade ad Bobium, imperantiſq; voce dicito ei, ſigno Dominicæ Crucis prælato, ut iſtas deſinat perfodere ripas, nec præſumptæ audaciæ modum ſuppleat; Sed ad alia cedens littora, iſta ſinat illæſa, imperiisque Domini ſe agnoſcat ceſſurum, &c.* Ex quo & Attilæ fidem & virtutem facilè ſit æſtimare. Fraimero Monacho, ſiniſtræ manus pollicem inter labores agri amputatum, & jam terra ſepultum, mirè reſtituit, cum juſſus ille, ad locum milliari diſtantem, ubi digitum defoderat, recurrere, & illum reportare, quem ſui oris ſaliva illitum manuique truncæ appoſitum atque adaptatum, magnus Abbas adeo feliciter conſolidavit, ut integerrima ille manu, cœptum opus, ſine dolore ullo proſequeretur. Sic moriturum jam puerum, contactu ſolo incolumẽ parentibus reddidit, & aliis virtutibus & ſignis mirè effulſit. *Erat beatus Pater Attala*, inquit Ionas, *vir gratus omnibus, ſingularis cujusdam fervoris, ſingularis alacritatis, ſingularis charitatis erga pauperes & peregrinos. Noverat & ſuperbis reſiſtere, & humilibus ſubditus eſſe, ſapientibus condigna rependere, ſimplicibus myſtica aperire; in ſolvendis ac componendis quæſtionibus ſagax, adverſus Hereticorum procellas vigens ac ſolidus, fortis in adverſis, ſobrius in proſperis, temperatus in omnibus, diſcretus in cunctis, redundans amore & timore in ſubditos. Redolebat ejus doctrina in diſcipulis; nullus juxta eum vel mœrore dejiciebatur, vel nimia lætitia extollebatur, &c.* Ita Ionas. De imminente denique mortis hora à Numine edoctus, velut graviſſimorum reus ſcelerum, perpetuis lamentis ſe dedit, & ſublatis in ſublime oculis, cœlos ſibi apertos multis horis intuitus, inter exhortationis verba, & altiſſimos ſuorum gemitus, felicem ſpiritum Creatori reddidit. Claruit An. Chriſti 626. *Ex Vita per Ioram, Ioan. Trith. Iepes, Baron. &c.*

Lutetiæ Pariſiorum depoſitio S. Droctovei Abbatis, diſcipuli B. Germani Epiſcopi. Droctovæus in Monaſterio primũ S. Symphoriani Reduenſis Monachum profeſſus, ſed à S. Germano, cũ Authario alijſq; notæ perfectioris Monachis, ad recens à ſe conditũ Pratenſe Cœnobiũ evocatus, Pariſiorum Vrbẽ exemplo Magiſtri ſui ſanctitatis radijs multo illuſtriorẽ reddidit, & Monaſterij poſtea ejuſdẽ Præfecturã meruit. Qua feliciter perfunctus ad coronam Regni æterni evolavit An. Ch. 590. magno ſui relicto terris deſiderio, & imortali nomine ſanctitatis. *Ex Aymoino, Fortunato, Iacobo du Breul, Renato Bened. Claud. Rob. &c.*

Obazinæ in territorio Lemovicenſi B. Stephani Abbatis & Confeſſoris. Stephanus Aquitanus honeſtis ortus parentibus, patre Stephano, Gunzberta matre, puerulus etiamnum ad DEI cultũ propenſus litteriſque probè inſtitutus eſt. Sacerdotio initiatus, comite Petro quódam in ſolitudinem ceſſit, & aggregatis deinceps diſcipulis Regulam S. P. N. BENEDICTI amplexus, non multo poſt Sanctiſſimæ Ordinis Reformationi Ciſtercienſi nomen dedit. Præter Obazinenſe, quinque inſuper alia Cœnobia, Stephanus ædificavit, & inſigni diſcipulorum colonia inducta curavit ac promovit. Corporis ſui juratus hoſtis, diu carnem nudam tribus circulis ferreis conſtrinxit; quibus ruptis, lorica uſus ferrea, ea quoque iterum ac tertio dirupta, à Monacho quodam monitus, DEI voluntatem non eſſe, abſtinuit. In fluvium aliquando

Fit Abbas.

Pœna inobedientium

Bobio fluvio imperat.

Abſciſſum digitum manui reddit.

Claruit 626.

S. Droctovæus.

S. Stephanus Abb.

Mirus rigor vitæ.

Digitized by Google

gelu conſtrictum collo tenus, pœnitentiæ ſtudio ſeſe inſerſit; vilia quæque culinæ munia libenter obiit; menſæ Fratrum ſolis reliquiis refectus, portionem quæ ſibi debebatur ſive ex conſuetudine loci obveniebat, & quæcunque poterat, egenis diſtribuit. Famis tempore, omnes undique concurrentes pauperes ipſe excepit, & pane ac pulmento refecit. Cum ad triduũ duntaxat frumentũ ſuper eſſet, ejus precibus mirè auctum, ad meſſem uſque omnibus ſuffecit. Silentii in extremo etiam capitis diſcrimine ſtudioſiſſimus, cum in latrones incidiſſet, illud rumpere noluit, illos autem, cum jam gladium quidam in caput ejus vibraſſet, terror mirus ac nimius invadens in fugam coëgit. Obiit A.C. 1159. multis cum in vita, tum poſt mortem miraculis coruſcus. *Ex Bernardo Guidone, Hugone Menardo, &c.*

Silentii ſtudium.

Eboraci in Anglia S. Boſonis Epiſcopi. Boſo ſive Boſa, Monaſticen in Monaſterio S. Hildæ amplexus, quod alias Streaneshal dicitur, ea integrioris vitæ laude celebratus eſt, ut illũ magnus ille Angliæ Primas S. Theodorus noſter dignum iudicaret, quẽ extractum Cænobio ad Archiepiſcopalẽ Eboracenſis Eccleſiæ Cathedram ſubveheret. Præfuit ſanctiſſimè gregi ſuo annis novem, reſtitutoque in ſedem ſuam S. VVilfrido libenter cedens, ipſe ad dulce contemplationis reverſus otium, memorabile prorſus neglecti adeo prompte atque hilariter tanti honoris exemplũ de ſe præbuit, neque multo poſt ſanctiſſimã vitam feliciſſima morte concluſit. Claruit ſub A.C. 678. *Ex Ven. Beda. VVilhel. Malmesbur. Matth. VVeſtmon. Trithem. &c.*

S. Boſo Archiepiſcopus

Latinaci in territorio Pariſienſi S. Æmiliani Abbatis. qui ex Hibernia in Gallias ea occaſione tranſiens, quod à S. Furſeo, ſub cujus Magiſterio ſacræ Religionis elementa imbiberat, Monachicæ vitæ ſtudia, inſigni ſucceſſu propagari audiſſet: pias ſuppetias ferendi cauſa ad ipſũ profectus, ſe iterum ejus aſſeclis adjunxit: quẽ cum ejus perſpectam haberet ſanctimoniam B. Furſeus, Monaſterio, quod Latiniaci Clotarius Rex nuper hortatu ſuo cõdiderat, præeſſe iuſſit, cujus ductu, brevi tempore, illud tantopere efflоruit ut florentiſſimis par haberetur, in quo & ipſe denique plenus meritis deceſſit, & multam Sanctorum diſcipulorũ copiam orbi ſolatio & exemplo reliquit. Floruit A.C. 650. *Ex Vita S. Furſei, Iac. Deſmio Sorbon. Car. Sauſſ. Hug. Men. &c.*

S. Æmilianus Abb.

Floruit 650.

In Monaſterio Formbacẽſi B. VVirntonis Abbatis. Is nobili natus genere, nobilitatem cucullo texit, ſed vita prodidit. Gottuicenſis Cænobii cum Priorem ageret, Reformator ad normã Hirſaugienſium ad Garſtenſe ſuperioris Auſtriæ ad Anaſſum illuſtre Monaſterium poſtulatus, cum egregia celeber haberetur vitæ ſanctitate, haud multo poſt Formpacenſis Abbas expetitur, & unanimi Fratrũ ibidẽ cõſenſu Antiſtes conſalutatur. Præfuit ſumma cum laude annos quatuordecim, inſigni miraculorũ gloria cũ vivens, tum mortuus, à Numine illuſtratus; quæ inter aquã prodigioſe in vinũ converti, & piſces prodigioſe augeri impetravit; à moribundo quodã, magnam vim dæmonũ profligavit; cæcis viſũ reddidit, aliaque plura admiratione digniſſima edidit. Fuit Eleemoſynarius mirificus, & cũ ſæpe omnia ſua exhauſiſſet, convocari tamen undique pauperes juſſit, cũ repente Principũ & procerum Legati ſupervenientes, varia viro Dei munera obtulere, quæ ille ſtatim magno animi ſolatio in pauperes erogavit. Eum tanti fecere Principes, *ut veſtes ejus, quaſi ſanctitatis Reliquias*, inquit vitæ ſcriptor, *contingere niterentur, felices ſe fore exiſtimantes, ſi conſortium ejus uſpiam habere mererentur. Mortuus eſt A.C. 1127. hac die,* cum paulo ante mortem ſuorum incredibilem luctum inſigni ſermone ſolatus eſſet, & eodem ſepulchro ſancto anteceſſori ſuo Perngero, ſive Beringero conſepeliri rogaſſet; miranda quamprimũ balſami fragrantia locum dormitionis implente, cum felicem animam exhalaſſet, *ita ut viſitationem* aliquam *Angelicam*, inquit Gerochus, *crederem affuiſſe, ſicque Angelis comitantibus, hymnum etiam concinentibus, ſancta illa Anima cæli regna ingreditur. &c.* VVirntonem etiam deinceps egregijs miraculis cõmendavit, cujus vitam prolixius deſcripſit Beatæ memoriæ Gerochus Præpoſitus Reicherſperchenſis, ipſi coævus. *Ex Vita cit. Bavar. Sancta Baderi, cõmunicatis R.P. Seraphini Kirchmeyer Garſtenſis. &c.*

B. VVirnto Abbas.

Miraculis claret.

Eleemoſynarius mirificus.

Obiit 1127.

Signa poſt obitum.

In anglia B.B. Ioannis Paſſei Abbatis VVhallenſis, & alterius Anonymi Abbatis Saulienſis, qui poſt diuturnos carceres, varioſque pro fide Catholica exantlatos labores, in patibulo ſuſpenſi, & in quatuor partes diſſecti, Martyrium conſumarunt. *Ex Troph. Angl. Henriq. &c.*

SS. Mart.

In Monaſterio Vallis-Vmbroſæ B. Andreæ Monachi, qui S. Ioannis Parmenſis Martyris, primum diſcipulus, Sancto Ioanni

B. Andreas mon.

Ioanni Gualberto Congregationis Vallumbrosanæ meritissimo Institutori deinceps adhæsit, ejusque imitator præcipuus celebratus est, cujus etiam vitã descripsit. Abbas denique S. Fidelis Strumiensis Cænobii effectus, post longam corporis macerationem ad felices beatorum sedes translatus est A.C.1097. *Ex tab. Vallumb. Vione. &c. & Annal. nostr. Bened. &c.*

Obiit 1097

In Anglia S. Crode ex Monacho Episcopi. de quo hac die Andreas Bambergẽsis, neque aliud quidpiam de hoc indagare licuit.

S. Crode.

Apud Vallem-Vmbrosam S. Ioannis ex Abbate Eremitæ, qui cum eximia fulgeret vitæ puritate, puritissimæ illi Virgini, pretiosissimæ ac splendidissimæ Prædicatorum Ordinis gemmæ, S. Catharinæ Senẽsi familiarissimus esse meruit; seq; alter alterius exemplo mirificè accendit. Effulsit non virtutibus solum maximis Ioañis, sed & miraculorum signis illustratus est, & vitam mortalem cum iñortali cõmutavit A.C.1376. *Ex Tab. Vallumbr. Arn. Duac. Phil. Malabayla &c.*

S. Ioannes mon.

Obi. 1376.

In Hibernia depositio B. Gelasii Abbatis. Fuit hic notissimus & nominatissimus proxima ætate ob integerrimam vitæ famam & simplicissimam innocentiã latè celebratus, cujus præstantissima merita multis & admirandis miraculis omnibus innotuerunt. Ex quibus illud præcipue cõmendatur: Cum Nobilis quidam opulentus, ut mortuis parentibus benè precaretur, largam eidem eleemosynam mitteret, & is pecuniæ summa accepta, illico in genua provolutus, *De profundis &c.* devotissimè recitaret; subridente qui missus erat famulo, & se millies pro tanta pecunia orationem ejusmodi recitaturũ jactante, vir sanctus, ne quid scandali, crassæ Minervæ homo pateretur, Psalmũ illum in chartula describens, ex adversum pecuniæ, bilanci appendit, & illius pondere prodigioso, argentum velut stipulam elevavit, & excussit. Floruit Anno Christi 1570. & hoc die cœlestibus iñigravit. *Ex Annal. nost. Benedict.* & BENEDICTO *Redivivo. &c.*

S. Gelasius.

Oratio præponderat argento.

In Nazareth prope Liram, depositio Beatæ Christinæ Virginis, quæ ibidẽ tota DEO defixa, post sanctissimam vitam, ad æternam felicitatem ascendit, quam ei prædixerat, & ex parte DEI promiserat B. Bartholomæus, in eadem Monasterio Religiosus. *Ioan. Gileman. Henriq. &c.*

B. Christina Virgo.

V. IDVS MARTII.

XI. Martii. G.

S. Eulogius Mart.

COrdubæ S. Eulogii Presbyteri, qui ejusdem Vrbis Martyribus in persecutione Saracenorum adjungi meruit, quorum pro Fide certamina fuerat æmulatus. *Mart. Rom.* Eulogius, Cordubensis patria, nobili natus genere, Monachum in Cænobio S. Zoili professus est; meritis gravissimis, & vitæ inprimis sanctitate, eã apud suos opinionẽ consequutus, ut Abbate ejusdem loci defuncto, successor ipse dignissimus eligeretur. Nec minore Cleri populique propensione, in VVestremiri locum Archiepiscopus, Toletanus expetitus atque electus, magistratum tamen inire non potuit, ad glorioſiores longè insulas, & serta ac coronas Martyrũ à Numine vocatus; & ob Catholicæ Fidei defensionem Cænobio extractus, ac longo carceris squalore benè exercitus; in quo positus, gravissimis cæterorum Martyrũ tormentis, & mortibus, adeo non solum exterritus non est, sed accensus, ut ea spe & recordatione se ipsum solatus, triumphos eorũdem, rarissimo exemplo, & mira gestientis animi significatione, in ipsis vinculis celebrare, & litteris atque libris posteritati cõmendare nunquam intermiserit; quorũ plurimis ad Martyriũ fortiter subeundũ auctor fuisse perhibetur. Extant hac nostra etiam ætate præclarissima scriptorum ejus monimenta, quæ Apostolicum spiritũ redolent, & fervorem præstantissimi Martyris, vivis quasi coloribus referunt, & nomen ejusdem universorũ fidelium cordibus mirificè cõmendant. Decretus Magno Martyri, agonis dies & triumphi, undecimus dies Martii Anno Christi 859. quo sacrum ejus caput cervice abscissum est, admirandi candoris columba omniũ illico conspecta oculis, quæ in Martyris glorioſissimi considens corpore, cum nec pelli posset, nec capi, maximã in ipsis etiam Fidei hostibus concitavit admirationem. Sepultus est primùm in professionis suæ Monasterio, cujus tumulum vila cælestium geniorũ multitudo honorare, & stupenda humanis auribus Musica celebrare, ac Divinas laudes ibidem persolvere. Hodie magnus tanti corporis thesaurus, in Cathedrali Ovetensis Ecclesiæ Sacrario religioſissimè asservatur. Ea inprimis insigni in Ordinem nostrũ universum gloria redundante: Eulogium, præter alia gravissima me-

Martyrii animat.

Fit Martyr. 859.

Elogium.

Eligitur Archiepisc. Toletan.

rita, celeberrimam illam & ſpectatiſſimo toto orbe Toletanam Cathedram, totalias Sanctorum Pontificum meritis & ſanctitate Illuſtriſſimam, longe glorioſiſſimo Martyris titulo, & purpura Sanguinis Regia, verè Regalem effeciſſe. Conſignavit Bulogii res geſtas, & agonem glorioſum Alvarus ejuſdē condiſcipulus, teſtis oculatus; ejuſque memoria non per Hiſpanias ſolum, ſed per Eccleſiam univerſam, in hodiernam uſque diem ſancta & celebris perſeverat. *Ex. Alvaro cit. Ant. de Iepes, Ambr. Morales. Annal. noſt. &c.*

Illuſtris memoria.

S. Firminus. In finibus Ambianenſium S. Firmini Abbatis. *Mart. Rom.* De hoc & Benedictinum Arnoldi, & Hugonis, nec non Baronius, cuius tamen Sancti res geſtas indugare, nequivimus.

S. Suatacopius Rex. In finibus Vngariæ depoſitio S. Suatacopii Regis Moraviæ, Monachi & Confeſſoris. Suatocopius ſive Santocopius, Suatopulci Moraviæ Regis filius, & in Regno ſucceſſor, à S. Methodio, ſive Methudio noſtro, ad fidem Chriſti converſus, juvenilis poſtea ætatis licentia, in luxū & ſcelera prolapſus, gravi mœrore optimum Præſulem affecit, cujus demum juſtiſſimam indignationem & cōminationem promeruit. Feſto Apoſtolorum Petri & Pauli, venationi intentus, cum differri ad reditum uſque ſuum rem ſacram à Methudio vellet, & is quamdiu licuerat diſtuliſſet, imminente paulo poſt meridie Sacris operatus, juvenis Regis acre ingenium eo facto tantopere concitavit, ut finito jam propè ſacro ſuperveniens, Sāctum Præſulem aræ aſſiſtentē, niſi impeditus ab aulicis, immani facinore ſua manu trucidaſſet: quem etiam Regno excedere juſſit, eoque felicitatem juxta è Regno & Regia proſcripſit. Methudius Romano Pontifici cum quereretur, cōmunione fidelium interdictus eſt Suatacopius, tantiſque ex ea de calamitatibus oppreſſus, ut facilè tunc demum ultricem Numinis manum atque iram adverteret, ſimulque revereretur; optimis quibuſque è Regno ob calamitates in Bohemiā concedentibus. Quæ animum Regis permoverunt, ut deplacando Numine ſerias de cætero cogitationes ſuſciperet, juvenilē dementiam damnaret, ſcelera, & illud inprimis, quod in Apoſtolū de Regno ſuo ſuque meritiſſimum admiſerat, plurimū deteſtaretur, eo denique totus jam animo mutatus deveniret, ut de Regno deferendo & corona abiicienda ſecum ipſe concluderet, & conſcio nemine, præterquam Aulicorum quodam fidiſſimo, cōſcenſo equo, in vaſtiſſimum ſeſe nemus ſubduceret. Sed & nequod uſpiam fugiētis veſtigium ſe proderet, equum enſe ac manu regiis confoderet, & mox ferrum humo tegens, celeriter ſe inde quoque properet, ſumma & voluntaria deinceps paupertate, profundiſſimaque ſui abjectione Regnum cæleſte pro terreno quod dimiſerat comparaturus. Ita incognitus Monachis quibuſdam ad Sambri montem ſupplex, Sacræ Religionis habitum exambiit, eoque ſupra omnem purpuræ gloriam beatus, ſumma deinceps quiete, ſibi ipſi ac Numini intēdit, magno vitæ rigore ſuperioris vitæ delicta expiavit, tantumque ſacris exercitiis profecit, ut non integritate ſolum omnibus ſe probaret, ſed celeber dem ſanctitate haberetur. Moriturus denique ut gloriam Numini daret, & qui peſſimo olim exemplo multis grave dediſſet ſcandalum, melior deinceps multis prodeſſet, quiſnam fuiſſet Patribus & collegis prodens, iisdemque valedicens, non inter leves eorumdem ſingultus, ſanctam Creatori ſuo animam cōmendavit & reddidit, poſt A. C. 900. *Ex diverſis rer. Bohem. ſcript. Aenea Silvio, Arn. Duac. &c.*

Regis impietas

Deteſtatur vitam priorem.

Fugit ſacculum.

Cucullum amplectitur

Moritur.

In Hiſpania paſſio Sanctorum Vincētii Abbatis & Martyris, & Ramiri Monachi, qui ab Arianis occiſi ſunt. Horum natalem annotat hac die Morales, de quibus nos cum Martyrologio Romano die undecima Septembris.

S.S. Mart.

In Monaſterio Reinhartsbornenſi S. VVolframi Monachi. Fuit hic ſingulare ejuſdem ſancti, & Sanctorum fertilis Cænobii ornamentum, in quo præter alias Virtutes, rara & probatiſſima miraculis in pauperes charitas & liberalitas commendata eſt. Erat VVolfrano, piſtrini in Cænobio cura commendata in quo ille quā diligentiſſimè ſerviens, laboris mercedem eam eſſe maximā cenſuit, ſi quid panum in dilectos ſuos, Chriſti pauperes poſſet erogare. Suſtulit pio furto, conſcius liberaliſſimæ in piſtrinum a Numine ipſo refuſionis, pleno ſinu panum copiam, ut abſconderet in ſinu pauperum elcemoſynam, quo furto onuſtus, cum in Abbatē fortè incideret ſuum, ſubſiſtere juſſus, & quid ſinu ferret reſpondere, ac prodere, ligna & aſſulas ſe ferre reſpondit, ſimulque grandi miraculo, panem cum dicto mutatum, uti dixerat, ligna depromſit. Abeunte autem Abbate, ad pauperes advolans, non jam aſſulas, ſed panes ſinu proferens

S. VVolframus mon.

Inſigne miraculum.

proferens in eosdem dispersit. Idem, cum panem alias omnem in pauperes distribuisset, & penum prorsus exhausisset, & re cõperta Abbas, quo cõmeatum deportasset per contaretur, satis annonæ superesse respondit, & Abbatem ad cameram ducens, annona refertam ostendit. Roganti autem & miranti, unde tantum affluueret.

DEVS liberalis in liberales

Deus, inquit, *ut vult, suis providet abunder*, His aliisque illustris virtutibus ad bonorum omnium largitorem, æternum satiandus evolavit. *Ex monim. Reinhatsb. & diversis rerum Saxon. script. Annal. nost. Benedict. &c.*

SS. & BB. plures.

In eodem Cænobio, cõmemoratio omnium Sanctorum atque Beatorum ibidem olim Deo servientium at quiescẽtium. Fuit siquidem illud ipsum Monasterium multo tempore, uti frequentissimum Monachis, sic & Sanctorum copia fœcundissimum. Vt enim numerũ, quem solus Deus novit, non inimus, sed neque possumus, si vel maxime vellemus, inde tamen multum fuisse colligimus, quod non posset non multos Deo parere Religio loci adeo strictè ut diuturnè in eodem Monasterio conservata, de quo ipso vetustiores ævi & testem oculatũ audiamus: *Erant*, inquit, *Monachi ibidem devoti & Religiosi, viventes secundum consuetudinẽ Cluniacensium, seu Hirsaugiensium, erantque charitam DEO quam hominibus, & accepti. Erant etiam Fratres, qui dicuntur Conversi, humiles & quieti, DEO & Ecclesiæ humiliter servientes, operantes manibus suis quidquid eis injunctum fuerat fideliter & devotè. Erant inter eos tunc temporis, portantes ad nudam carnem loricas ferreas; alii catenas ferreas circa lumbos portabant, alii vero sæpissimè nudi volutabantur in spinis, & urticis, & vepribus propter DEVM. Vnde DEVS volens ostendere merita eorum, dum quidam ex ipsis Matutinas frequentarent, Divino sunt lumine circũdati, quod videntes laudaverunt DEVM, qui talia in servis suis mirabilia operatur. Ex monim. & autt. cit. atque Annal. nost. German. & Bened. &c.*

Eccl quanti viri.

V. Palumbus.

In Monasterio Sublacensi Venerabilis viri Palumbi, ibidem Monachi, qui in sacra specu Sanctissimi Patriarchæ nostri includi exambiens, ibidem rigidissimum Inclusorum nostrorum sectatus institutũ vivens quasi se sepulchro intulit, imo per voluntarium Martyrium, in eadem qua tantus Magister area atque ara quotidie se Domino immolans, ibidem ad finem usque vitæ constantissime perseveravit, Cuius venerabile corpus, in Sacello primum Divi Nicolai conditum, nunc vero post altare S. Gregorii Magni, in arca marmorea requiescit, acta tamen tanti viri perisse, & Sublacenses, & universi tantorum maiorum filii, merito lamentamur. *Ex. Annal. Sublac. Cherub. Mirt &c. Cajet &c.*

B. Mamerti.

In Monasterio S. Petri prope Gumielem B. Mamerti Abbatis & Confessoris. Is nobili & celebri usque hodie apud Hispanos familia Guzmannorum editus, patrem Felicem, pari nobilitate matrem Ioannam, fratrem germanum, magnum illum candidissimi Ordinis Prædicatorum Institutorem S. Dominicum habuit, cujus se non minus spiritu, quam carne & sanguine, verè germanum, imo gemellũ prodidit, & ut ille novam Deiparæ familiam condidit, sic ille Vetustissimæ Benedictinæ noviter à Cisterciensibus primævo flori, candori ac fervori redditæ se se summa religione devovit, in qua, continua carnis maceratione, & desideriorum mortificatione, longum ducens Martyrium, fratrisque per omnia studium imitatus, Deo ac Deiparæ insigniter se commendavit, & inter Sanctos sui Cænobii atque Ordinis numerari meruit. Cujus sacra ossa, authoritate Ecclesiastica elevata, inter reliquas Sacri thesauri geminas, in altari eisdem consecrato, honorifice asservantur. Claruit sub A.C. 1210. &c. *Angel. Manirq. Barn. de Montalbo, Chrysost. Henr. Ephem. nost. Mariano Bened. &c.*

Alter S. Dominicus.

B. Iulianus mon.

In Monasterio Clarævallensi B. Iuliani Monachi. Fuit hic sanctitate vitæ, & sacrarum litterarũ eruditione clarissimus, qui non corporis solatium, verba Sequini sunt, non voluptates, neque sæculi delicias quæsivit, sed ad strictiorem vitæ rigorẽ transiens, relicto Monachorum Ordinis S. Augustini cucullo, in Claramvallem secessit, ubi molesta immundorum Spirituum infestatione, orationibus & jejuniis superata, tandem suis meritis ad Beatorũ quietem feliciter pervenit. *Ita Phl. Seguinus, & Henriq. &c.*

V. Henricus Episc.

In Morimundo Venerabilis viri Henrici Trecensis Episcopi, qui cũ esset magnus in sæculo, Comitis Carinthiorum filius, cum B. Otthone Austriæ Principe, & quatuordecim aliorum lectissimo juvenum consortio, religiosissima Cistercien sium nostrorum Reformatione mirificè captus & accensus, in Morimundo vere mundo mortuus, Sanctissimo illic Monachorum cœtui aggregari meruit & magnis in virtute progressibus in sublime

evectus, inter illustriora ejus loci sydera exsplenduit, ob egregiam nominis famã inde ad Cathedram Pontificiam Tricassionorum sive Trecensem extractus. Fuit Legatus Regis Franciæ ad Romanũ Imperatorem & Germaniæ Regem, Galliæ non minus quam Germaniæ notus, strenui & meritissimi Pontificis, per facta eo digna munere, comprobatione. Obiit sub A.C.1169. Bullencuriæ tumulatus. *Ex monim. Morim. Radevico Frising. VVolf. Lazio &c. Cl. Rob. &c.* *Ob. 1169.*

IV. IDVS MARTII.

XII. Mártii. A.

S. Gregorius Papa.

ROMÆ S. Gregorii Papæ et Ecclesiæ Doctoris eximii, qui ob res præclarè gestas, atque Anglos ad fidem Christi cõversos, magnus est dictus & Anglorum Apostolus appellatus. *Mart. Rom.* Gregorius Romanus, Augustissimo Aniciorum sanguine, Anicy Gordiani, & Beatæ Sylviæ Octaviæ, præcipuorum Sublacensis Cænobii dotatorum, filius, Anicii Gregorii V.C. nepos, S. Felicis IV. Papæ pronepos, à S.P.N. BENEDICTO cognato suo, cum ad huc matris lateret utero, quantus futurus esset, *nomine & officio*, prænunciatus est. Adolescens Philosophiæ operam dedit & Prætorio functus officio, mortuo Patre, Sex in partibus Siciliæ, recens Placidi Martyris & consanguinei sanguine sacratæ, Monasteria ædificavit, Romæ septimum S. Andreæ nomine ad clivum Scauri, in quo Hilarionis & Maximiani nostrorum usus Magisterio, Monachum professus, iisdem postea in Abbatiali successit dignitate. Inde extractus summo universi bono, & S.R.E. Cardinalis creatus, Constantinopolim postea ad Tiberium Constantinum Imp. à Pelagio Papa legatus, Eutichium Patriarcham Hæreticum, ita convicit, ut ejus librum Imperator in ignem iniceret, & Eutichius ipse paulo post morbo confectus resipisceret atque errorem damnaret. Mortuo Pelagio, summo omnium consensu Pontifex electus, cum urbe profugeret, columnæ igneæ prodigioso proditus indicio & retractus, solemniter inauguratus est. Meritus gravissime primo statim Pontificatus año, cum Admirabilis Matris Virginis, quam unicè dilexerat, & orbi diligendam commendaverat, patrocinio, deportata solẽni in processione ejus sacra imagine & Litanis primum compositis atque institutis, pestilentissimam ab Vrbe luẽ avertit, & Angelis solemnissimam illã Antiphonam Regina cæli lætare primum occinẽtibus, versum ipse postremum: Ora pro nobis DEVM adjecit, ejusque usum in Ecclesiam universam introduxit. Mox diritissimã famẽ comportato undique frumento, eleemosynis quasi infinitis in pauperes distributis ab Italia avertit; Ecclesiis plurimis per Gothos vastatis atque eversis, ope & consilio adfuit. Schismaticos Romanæ Ecclesiæ conciliavit, Episcopis toto terrarum orbe, incredibili penè cura & vigilantia intendit, & ne quid offendiculi ex negligentia eorum, grex Christianus pateretur, quã diligentissimè cavit. Rursum novo merito Africam demeruit, in qua Donatistas & Schismaticos oppressit. In Hibernia etiam exerrantes populos, ad sinum Matris Ecclesiæ recollegit. Tum Ioannem Ravennatem Episcopũ, ac dein Dalmatiæ Episcopos correxit. Mox ad Hæreses profligandas conversus, ingenti passim fructu & felicissimo successu, in Sicilia inprimis laboravit, ex qua Manichæos expulit; Barbaricinos aũtem gentiles, nec non Iudæos, mira arte atque charitate ad sacra Christiana pellexit. Postea Ioannis Constantinopolitani Patriarchæ audaciam, universalis Ecclesiæ Episcopi nomen sibi arrogantis, felicissimè fregit; Hispaniæ consuluit; Vrbis templa restituit atque exornavit. Missis in Anglhã Augustino & sociis, Edilbertum Regẽ cum omni familia convertit; Ecclesias construxit, & per Regnũ universum Episcopatus, & Scholas publicas instituit. Agilulphum Longobardorum Regem, Vrbi atque Italiæ imminentem avertit. Schismaticos in partibus Istriæ ad unitatem reduxit, & quamvis lecto ob afflictissimã valetudinem, perpetuo ferè decumbere cogeretur, universum tamen terrarum orbem litteris, velut Aquila pennis circumvolando lustravit. Gallias Simoniaca labe purgavit. Concilia, quibus Ecclesiæ utilius esse & excogitari nil potest, diversis passim Regnis, in Hispania, Africa, Numidia, &c. coëgit, & lectissimæ sanctitatis viros, iisdem suo nomine præesse voluit & jussit. Arianos dein in Hispania, Agnoitas Alexandriæ, aliosque alibi Hæreticos validissimis auctoritatibus, & importunis Legationibus compressit. Campaniæ rusticos à paganizandi ritu revocavit.

Prænunciatur à S.P.N.

Fit Papa.

Regina cæli complet.

Incredibili industria

Magnus Apostolus.

Quanta merita.

Digitized by Google

vit. Ligures, Venetos, Hiberos à ſchiſmate vindicavit: Romanum denique Imperium à graviſſima bellorum clade, pace inter Imperatorem & Agilulphum Regẽ compoſita, eripuit: Agilulpho ipſo ab Arianiſmo ad Roman. Eccleſiæ gremium aggregato. Debet Eccleſia & poſteritas univerſa Gregorio, Ordinationem Breviarij Romani, & omne ferè officium Eccleſiaſticum, ſtylo elegantiore & compendioſiore renovatum & compoſitũ. Debet præterea Miſſæ ſacrificium, ita auctum atque ordinatum, ut alter ejus quaſi auctor habeatur. Debet eidem Antiphonarium, ut vocant, ab ipſo cõpoſitum, & tot ſæculis, tanta cum fidelium recreatione & utilitate decantatum. Debet eidem officia feſtorum pluriũ, Circumciſionis, Comemorationis S. Pauli, & plerorumque Sanctorum Rom. Pontificum, Dedicationis item Eccleſiæ, atque aliorum, ſumo ipſorum etiam cælitum plauſu, tanto temporum decurſu à fidelibus celebratorum. Vt de Orationibus Eccleſiæ pleriſque, Hymnis, atque alijs ab eodẽ compoſitis nihil dicamus. Debet Inſtitutionem Ieiunii Adventus Dominici, diei cinerum, Lotionis pedum die Iovis Sancto, Adorationis Crucis feria VI. Paraſceveos, Rogationum, Stationum atque indulgentiarum, &c. Vt nemo unquã meritorum Gregorij multitudinẽ numerare, magnitudinem æſtimare valeat & coñendare; quẽ proin haud iñerito Angliæ Rex Edilbertus: *Immenſum Theſaurum, qui generis humani maximam partem cælo lucrifecerit, appellarit.* Reliquit ingenij pulcherrima & æterna monimenta; quæ dum moliretur, Spiritus Sanctus candidiſſimæ columbæ ſpecie, in aurem ipſi dictare viſus eſt. Fuit enim, uti de vivente etiamnum aſſeruit Magnus Iſidorus noſter Hiſpalenſium Pontifex: *Organum Spiritus Sancti, per cujus gratiam tantum ſcientiæ lumine præditus evaſit, ut non præſentium modo temporum, quisquam Doctorum; ſed nec in præteritis ipſi par fuerit unquam.* Id S. Ildephonſus noſter Toletanus Archi-Epiſcopus: *Nihil ei ſimile antiquitatem demonſtraſſe*, ait; *Nam Sanctitate vicit Antonium, eloquentia Cyprianum, Auguſtinum ſapientia & aliis virtutibus excelluit. &c.* Quem proin haud immerito Synodus Toletana VIII. *cunctis Eccleſiæ Doctoribus cenſuit præferendum.* Qui denique miraculorum gloria illuſtriſſimus, pontificatus anno 13, menſe 6. die 10. ad præmia æterna evocatus, ab ipſis etiam Græcis, ob immortalia merita, ſolemni quotannis memoria celebratur. Obiit A.C. 604. *Ex Ioan. Diac. Petro. Diac. Baron. Iepes. Ven. Beda. Metaphraſtes, Lipomannus, Paulus Caſin, Grego. Turon, S. Ildeph. S. Iſidor. Petr. de Natal. Phil. Ferrar. Alph. Ciacon. innumeri alii &c.*

Quantum debeat Eccleſia.

Inſtituta à Gregorio.

Encomiaſtes Rex.

Inſignia elogia.

Obiit 604

Item Romæ, S. Petri Diaconi, interlocutoris Dialogorum S. Gregorii Papæ & S.R.E. Cardinalis, qui cum eſſet Monachus S. Andreæ in Vrbe, Magno Eccleſiæ Doctori multo nomine longe chariſſimus & familiariſſimus, mira vitæ innocẽtia & ſanctitate enituit. Cujus intuitu idẽ Pontifex, cum graviſſimis Eccleſiæ negotiis adhibuit, & ad eminentiſſimam Cardinalatus dignitatem, virum minime ambitioſum evexit; ejuſque Conſiliis & fervore ſpiritus bene uſus, mutuis uterque exẽplis, Cænobii ab quiete contemplationis commoda & ſolatia, in ſumis etiam laboribus, vel repetendo quidem in colloquiis, deguſtavit, eaque & illos bene miſcuit. Mortuus eſt vir ſanctiſſimus, ipſa anniverſaria tranſitus Magni Doctoris die, qui neque in cælis ultra annum ejus deſtitui conſortio voluit, quem in terris poſitus tota animi propenſione dilexit, & tanti amoris monimentum in ſuis Dialogis tanto amico poſuit. *Petrus in Catalago, Conſt. Cajet &c.*

S. Petrus Diac.

Eius meritã

Inſignt ab amico monimentum.

In Britannia minori, S. Pauli Leonenſis Epiſcopi miræ ſanctitatis & abſtinentiæ viri. De quo die ſequenti, ob memoriam ejus Feſto Magni Gregorii impeditam.

S. Paulus

Ibidem, S. Ylduti Monachi & Confeſſoris, qui S. Paulum Leonenſem Epiſcopum in Monaſterio diſciplina Monachica, & in omni ſanctitate inſtituit, eique aditum æternitatis, puris veſtigiis indicavit, omnis gratiæ & virtutis decore exornatus. *Mart. Gall. Car. Sanſs.*

S. Yldutus Abb.

Villatii in Belgio depoſitio B. Gregorij ibidem Prioris, Monaſticæ vitæ Zelatoris eximij, qui à prima converſione ſua, vitæ innocentiam ac morum integritatẽ conſervans, ſic ſe ab omnibus ſæculi vanitatibus mente & corpore abſtraxit, ut ad Angelicam pertigiſſe puritatem videretur. Quam ut illibatam vir pius ſervaret, raro è Monaſterio egredi voluit, rarius ſæcularium hominum colloquia admiſit. Lethali tandem infirmitate correptus, cum adipſum vitæ limem veniſſet, oculis in cœlum erectis: *Video*, inquit, *ſalutẽ meam*, quibus dictis felicem animam efflavit. De eius eximio zelo, ita alia inter Chronicon Villarienſe: *Si videres hunc, putares te videre Mathathiam de Modin, patrem Machabæo-*

B. Gregorius Prior.

Felix obitus.

heorum, Zelantem & pugnantem propter obſervantias Regulares. Zelus quippe Regulæ S.
Zelus eius. *BENEDICTI Patris noſtri inebriaverat eum &c.* & paulo inferius, ex dictis ejuſdem Gregorii, iſtud de rigore monachico nũquam remittendo haud imerito celebratur: *Semel enim,* inquit, exterminata Religio, non ſine graviſſimo ſcandalo & perturbatione tam Prælatorum, quam ſubditorum reformari poteſt. &c. *Arnold. de Raiſſe, Herib. Roſweydus &c.*

B. Edmundus. Põtiniaci in Gallia B. Edmundi Monachi. Hic à cultu inprimis Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatricis commendatur, Doctor Theologus ex celebrioribus ſui temporis, quam eximiam eruditionis laudem, longe illuſtriore Virtutum ornamẽto cumulavit, & in magna ſanctitatis opinione diem clauſit extremum. *Barn. de Montalbo, Henriq. &c.*

S. Fina Virgo. In Hetruria, oppido S. Geminiani natalis S. Finæ Virginis, quæ in domo paterna, quaſi in Monaſterio degens, rigidum ſectari viſa eſt Incluſorum noſtrorum inſtitutum, nunquam egredi niſi ad Miſsã, viſa, dies noctesque juge ſacrificium & victima Numini facta, cum ſeſe irremiſſe carnis mortificatione crudeliſſima Domino mactaret & victimam offerret, inter jejunia, Vigilias, & cilicij uſum, laboribus manuum perpetuo occupata. Fuit autem Martyrii cujuſdã & patientiæ mirabile ſpeculum, cum enim forma elegãti eſſet, ne quo carnali depravaretur affectu, adeo gravi morbo percuſſa eſt, ut vix in lectulo volutari poſſet. In tabula autem lignea cum accubaret, illa ex carnis tabe computreſcebat, muribus etiam carnem ejus rodentibus, nunquam ſuper quiritãte illa, ſed in patientia inſuperabili tranquilla ſemper mente, vultu ſerenato ac hilari permanente. Fuit addictiſſima Magno Eccleſiæ Doctori Gregorio, qui & de inſtante ipſi morte, octo dies ante ſuum natalem ipſam præmonuit. Obiit hac die A.C. 1253. cujus corpus ſic tabulæ adhæſit ut vix ſeparari poſſet, cæleſtem tamen jã ſpargens, pro fœtore, odoris fragrantiam. Cãpanas ſponte ſonaſſe ferunt, & quod etiam mirandum, cũ jam ſepulturæ tradenda eſſet, manum attollere viſam', nutricemque ſuam tactu ab inſanabili morbo curaſſe. Ad cujus tumulum non modo dæmoniaci & ægroti ſanati ſunt, ſed & puer defunctus, traditur ad vitam fuiſſe revocatus. *Ex Vita, Fortun. de Vincent. Phil. Ferrar. &c.*

Mira patientia. *Obiit 1253.* *Miracula.*

In Anglia S. Heinæ ſanctimonialis egregiæ, de qua multa ſanctitatis ſigna narrantur. *Ex Ven. Beda. lib. 4. c. 23. & rer. Britann. ſcript. &c.* *S. Heina.*

III. IDVS MARTII.

XIII. Martii. B.

S. Conſortia Virgo. IN Monaſterio Cluniacenſi S. Conſortiæ Virginis. Hæc calcato mundo longè ſuperior, hoſte etiam domeſtico, carne nimirum triumphata, inferis ipſis metuenda fuit, & ob egregiam vitæ puritatem & ſanctitatem, inter præcipua ſanctiſſimi illius Archiſterij decora, celebrari meruit, miro virtutum ſplendore, & in vita & poſt mortẽ coruſcans; quarum intuitu inter Sanctos relata, anniverſaria per Eccleſiam memoria celebratur. *Ex Martyr: Rom. Baronio, Arn. Duacen. & rer. Call. ſcript. &c.*

S. Paulus Epiſc. In Britannia minori S. Pauli Leonenſis Epiſcopi, cujus vitæ ſanctimonia, jejunijs, orationibus, humilitate & miraculis clara refulſit. Paulus Sanctiſſimi Eltuti noſtri diſcipulus, Monaſticis diſciplinis ab infantia inſtitutus, puer etiamnum, magnis virtutibus enituit. Iuſſus ab Abbate cum ſocijs tribus pueris ſegetes cuſtodire, quas marinæ volucres fæde depaſcebant, ante auroram aliquando conſurgens, cum detrimentum agri conſpexiſſet, juvenili pudore, biduum totum Magiſtri ſeſe conſpectibus ſubduxit, tertia autem die convocatis collegis pueris, volucres aggreſſus, prodigioſe retentas, nulla avolante, velut ovium greges, univerſas ante ſeſe in Monaſterium egit, atque ut reas & pro reatu puniendas S. Eltuto ſtitit, admirante pueri fidem, tantumque miraculum optumo Magiſtro, & maximi deinceps ipſum faciente. Cum autem jam tunc miraculis clareſceret, honorari fugiens, quindecim Annos natus ad eremum profugit, ubi vitam verè Angelicam inſtituit. Cujus cum Sanctitas occultari nequiret, ſed fama undique percrebreſceret à Rege Marco per legatos accerſitus, ipſum recens converſum cum ſubjecto populo, plenius in fide inſtituit. Inde Angelico monitu ad Oſſani Inſulam ſecedens, multos illic

Putri miraculum. *Apoſtolicus vir.*

illic infidèles ad veræ pietatis lumen perduxit. Vbi ingenti dracone divina virtute interempto, oblatum à Vinthuro Principe Episcopatum humillimè recusans, ab ipso ad Childebertum Regem, Legationis specie destinatus, Præsulatum admittere coactus est, Leonensium Pontifex salutatus. Proin perfectissimum Episcopalis honoris statum absolutissimæ Virtutis miraculo exornans, fundamenta Ecclesiæ illius, admirabili sanctitate posuit, & quasi consecravit tantis quidem meritis se se longè lateque commendans, ut Princeps à morte Basilicæ & Diœceseos universæ Tutelaris adoptaretur, inque honorem nominis ejus, Cathedralis Ecclesia exstrueretur, & dedicaretur. Maxima effulsit abstinentiæ Virtute, bipedum quadrupedumque carnes in omni vita minimè contingens, pane sicco & frigida contentus cum sale modico, quibus solēnioribus festis paucos addere piscículos consueverat. Rogatu fororis, fusis precibus, terminum mari recedenti posuit, & lapillos ministrante illa, eosdem Paulus hinc inde solo seu arena defixit, qui mox cum domum reverterentur altum excrevere, mansitque deinceqs perpetuus ille, stupendo miraculo, & æterno vltra mille passus mari terminus, & via ipsa perquam reversi Paulus & germana soror, Pauli perpetuo cognomine appellata. Idem, alia inter plurima prodigia, fontem ex arida sitientibus discipulis illico produxit. Idem ingenti metu incolas liberans, draconem horribilem stola injecta deducens in mare præcipitem egit; in omnibus gestis adeo sanctus, adeo mirandus, ut vix illi quisquam comparandus videatur. Claruit etiamnū A.C. 600 & innumera meritorum copia locuples & gloriosus, Angelorum Choris sociatus mortalitatem exuit. *Ex vita, Rob. Cænali, S. Anton. Flor. Vinc. Belvac. Annall. Aurel. Sauss. Trithe. &c.*

Fit Episc.

Mari ponit terminum.

Draconem perimit.

600.

S. Leander. Hispalis S. Leandri Episcopi & Confessoris, doctrina & sanctitate clarissimi. De hoc hac die Morales & Villegas, nos cum majore 3. Cal. Martii. fortè memoria hæc potius sit elevationis alicujus sive translationis.

S. Stephanus Abb. Tholosæ S. Stephani Abbatis & Martyris. Is Tholosani Cænobii cujusdam cum Abbas esset, florente tunc maximè Minorum Ordine, ejus se rigori devovens, ea integritatis & eruditionis laude excelluit, ut Hæreticæ pravitatis Inquisitor declaratus sit; quem honorem postmodum sanguinis sui purpura decoravit, miraculorum gloria pro vitæ meritis à Numine commendatus. *Ex Mart. Benedict. Hugonis Menardi & Annal. nost.*

S. Trebellius. In Bulgaria natalis S. Trebellii Regis & Monachi. Hic postquam à Monachis nostris viris sanctissimis Christianis disciplinis imbutus, sacris Baptismi undis ablutus est; adeo totus Bulgarorum suorum conversioni intendit, ut magnis sanè gentium Apostolis accenseri dignissimus sit. Accendente autem animum ejus Numine, religiosissimo Principi, nihil deinceps ita cordi fuit, quam ut quorum studiis verbis atque exemplis, cum ad veritatis cognitionem tum ad virtutum solidiorum amorem devenit, eorum quoque vitam atque instituta perfectè imitaretur. Proin abdicato à se Imperio, Occidente atque Oriente universo rem admirantibus, posita purpura ac diademate detracto, curisque & honore in filium translatis, ipse cuculli amplexus vilitatem, & Regulam S.P.N. professus, minimus inter Monachos, & potentissimo & maximo esse contendit. Neque minus à professione novæ vitæ, suis quam antea, profuit ut optimo sane jure, iterato merito, duplici titulo, Bulgarorum ipsum Apostolum nomines: Quippe filio paulo post, ad pristinam impietatem reverso, & ejuratum cum patre Idolorum cultum, summo cum Regni universi periculo & damno rei Christianæ, repetentes, tantum in patre potuit Zelus, ut Monasterium egressus recepto Regno juvenem in potestatem redactum (exemplo ad eam usque diem inaudito, & ad omnem posteritatem inprimis memorando) pater proprium filium exoculaverit, atque insuper perpetuo carcere mulctaverit. Denique Regnum Alberto minori filio cum salutaribus monitis resignans, ad suam se recepit cellulam, cingulo militari denuo rejecto, vitæque reliquum, magno in rigore & vitæ eximia transigens sanctitate, coronam æternitatis à Regum Rege meruit & accepit. Claruit sub An. Ch. 869. *Ex Theatro Convers. Gent. Arn. Duac. Iepes. Rhegino. Trithem. Platus. Ann. nost.*

S. Trebellius.

Fit Monachus

Sceptrum resumit.

Denuo ponit.

Apud Segusium, depositio S. Aldradi Abbatis Novalitiæ in Regione Pedemontana, viri eximijs meritis & egregia vitæ sanctitate conspicui, cujus sacrum religiosissime asservatur & tollitur in oppido Alpino sub officio proprio, quod tamen

S. Aldradus

men habere necdum meruimus. *Phil. Ferrar. &c.*

B. Guil. Mart. In Anglia paſſio B. Guilhelmi Hadoc Monachi Cænobii VVallenſis, qui ab hoſtibus fidei Hæreticis captus, & fidem quam à parentibus acceperat, nec minis nec verberibus graviter affectus deſerere volens, patibulo appenſus, & in quatuor partes diſſectus, palmam Martyrii glorioſe promeruit. Anno Chriſti 1536. *Theatr. Relig. Henriq. &c.*

B. Euſtachius mon. In Gallia B. Euſtachii de Huyo Monachi trium Fontium. Hic vitiorum olim profundo quaſi pelago immerſus, propriæ ſalutis immemor, cum luxurianti caruis ſequeretur voluptates, ſanctæ matris ſuæ Iuettæ precibus & lachrymis, velut Auguſtinus Monicæ donatus, terribili viſione ad meliorem frugem revocatus eſt: Cum ad divinum tribunal abreptus, & à metuendo Iudice poſt dura verba, Inferis tortoribus traditus, tormenta quæ omnem cogitationem ſuperant, paſſus eſt. Inde tamen extractus, & libertati redditus, territus & confuſus cucullum exambiit & in Monaſterio ad Tres-Fontes, Divino ſe mancipans ſervitio, ob ſpectatam poſtea vitæ ſanctimoniam celebrari meruit. *Ex. Menol. Henriq. &c.*

B. Macteſledis. In Monaſterio Montis Romarici, B. Macteſledis Abbatiſſæ. Fuit hæc prima ſanctiſſimi illius Montis & Collegii Virginum lectiſſimi Abbatiſſa, à Sanctis Amato & Romarico pro vitæ meritis ad eum honorem evecta. Præfuit ſanctiſſima Antiſtita non niſi biennium, cum firmiſſima ſanctitatis & perfectionis ſolidiſſimæ fundamenta jeciſſet, & primum Cænobio ſuo honorem peperiſſet, ad cæleſtis Ieruſalem gaudium evocata; cujus mortem pridie religioſa quædam loci ſanctimonialis prævidere meruit, cum ex Monaſterio admirandi ſplendoris & magnitudinis ſtellam egredi conſpexit, & cæli ſecreta penetrare. Vidit & Macteſledam ſuam moriturus S. Romaricus, apparentem ſibi in gloria, centum jam ſororum Beatarum felicisſimo contubernio in cælis auctam & ſtipatam, à quibus nimirum ipſe etiam, ad participium tantæ gloriæ invitabatur. Claruit tempore Ioannis Papæ III. & Clotharii Gall. Regis. *Ex monum. ejuſdem Monaſt. Hug. Menard. &c.* *Centū Beatæ monial.*

B. Sancia Reg. In Luſitania, Monaſterio Cellenſi, depoſitio B. Sanciæ, Sancii I. Portugalliæ Regis filiæ, ac ibidem Monialis. Hæc Sancium Patrem, Dulcem ſive Aldonſam Barcinonenſem, Alphonſum fratrē, Reges Luſitaniæ habuit. Neque infelicior germanis ſororibus, Tareſia & Mafalda, illa Legionenſium, hac Caſtellenſiū Reginis, utraque cucullo demū & ſanctitate illuſtriſſimis. Quibus non inferior Sancia, cum celebre illud Admirabilis Matris, unicæ Tutelaris ſuæ honori, Cellenſe Cænobium ædificaſſet, & palatia ſua in Alenquer, ſive Ierabricenſi oppido, in Monaſterium & hoſpitium Franciſcanorū convertiſſet, ad Cellenſe ſuum ſe conferens cuculloque devoyēs tanta Monaſticæ vitæ perfectione effulſit, ut eā miraculorum etiam gloria celeberrimam DEVS effecerit. Meruit, vivente etiamnum Seraphico Franciſco, de Sanctiſſimo illius Ordine, præclare admodum, quem nimirum prima ipſa, in Luſitaniæ Regnum, introduxit, fovit, & propagavit. Ejus defunctæ cadaver B. Tareſia ſoror Lorvanienſi Cænobio ſuo intulit, ubi crebra miracula ejus ſanctitatem conteſtantur. Claruit Anno Chri. 1290. *Ex Anaceph. Reg. Luſit. Vaſconcel. &c. & Annal. noſt. Benedict.* *Demeretur Ord. S. Francisci.* *Clar. 1290.*

PRID. IDVS MARTII.

XIV. Martii. C.

S. duo Mar. IN provincia Valeriæ, ſanctorum duorum Monachorum, quos Longobardi ſuſpendio necavere in arbore: in qua licet defuncti, ab hoſtibus ipſis auditi ſunt pſallere. *Mart. Rom.* Fuerunt hi diſcipuli S. Valentii, ſive Valentiniani, quem Magnus Gregorius noſter ſuo Romæ Cænobio præfecit, & præcipuè charum habuit. Fuitque perinſigne omnino miraculum memoratum, uti ferociam hoſtium confundens & enervans, ſic merito canendi & pſallendi hilariter ſtudium accendens Monachorum, quod in ipſis quoque poſt mortem Martyribus tanto miraculo commendarit. *Ex lib. 4. Dialog. &c. S. Greg. c. 21.*

Halberſtat-

Digitized by Google

Halberſtatti in Germania, dormitio Beatæ Mathildis Reginæ, Matris Otthonis I. Imperatoris humilitate & patientia celebris. *Martyr. Rom.* Mathildis Theodorici Saxonum Ducis filia, Henrici Primi Imperatoris cognomento Aucupis, conjux Auguſtiſſima, digna Magno Otthone parens, vitam Sanctiſſimam raro exemplo, in ipſa etiam aula & purpura inſtituit & vixit, ab inſigni inprimis, in honorum ſummo faſtigio animi demiſſione, & in pauperes charitate commendata, quorum illa curam præcipuam habuit *tribuens*, etiam quaſi prodigè, *de ſubſtantia ſua neceſſitatem patienti*, ut miraculum ſane, atque æternum Imperatorum, Regum ac Principum ſpeculum celebretur. Poſt mortem autem mariti, ſui jam juris absque arbitro facta, totam quàprimum ſeſe CHRISTO emancipare geſtijt, cujus inter ultimas cenſeri famulas inhiantiſſime exambiit, & in S.S. Servatij & Dionyſij, longè celeberrimo, & à ſe olim condito Quedlinburgenſi Cœnobio, Sanctiſſimæ Regulæ noſtræ obſervantiam profeſſa, & cucullo amicta, eo longè dignius, quam ſceptro ac diademate regijs exſplenduit, admiranda inprimis in adverſis patientia, & ſtudiis obedientiæ atque humilitatis exercitatiſſima, quibus factum, ut priſtini ſtatus prorſum oblita, ſolo ancillæ nomine & functione glorioſiſſimam ſeſe & feliciſſimam reputaret. Fuit in oratione adeo pervigil, ut totum Pſalterium ante Matutinas exſolvere ſolita ſit. Tandem Spiritu Prophetico mortem ſuam prænuncians, ad Regum Regis æterna palatia evocata, hilaris ſæculum, cui pridem valedixerat, deſeruit, atque in eodem ſuo Cœnobio, juxta maritum Imperatorem condita, poſtea diligenti in ſanctiſſimam ejus vitam inquiſitione habita, ſummo Auguſtæ Majeſtatis, Imperij totius, Germaniæ patriæ, atque Ordinis Monachici ornamento ac plauſu, in Sanctorum numero Pontificia auctoritate relata eſt, cujus Auguſtiſſima memoria toto hodie terrarum orbe in Faſtis Eccleſiæ celebratur. *Ex Vincent. in Specul. VVitichindo Sax. Luitpr. Ticin. Baron. Cranzio, Cratepol. Hart. Iepes, &c.*

B. Mathilda Imp.

Fit monialis.

Mortem prædixit.

Canonizatur.

Apud Claram-Vallem Sanct. Petri Abbatis, cognomento Monoculi, mira vitæ ſanctitate celeberrimi. Petrus Regij generis ſublimitate conſpicuus, è Regibus Galliarum oriundus, omnem Regum gloriam in viliſſimis habuit, ſolum cucullum, in quo Regum Regis ſibi pollicebatur amicitiam, ſummè æſtimavit, & in Cœnobio Igniacenſi eo potitus, in ipſis Monaſticæ vitæ rudimentis præcipuæ ſanctitatis fundamenta altiſſima poſuit, & exiguo tempore maximos in omni virtute progreſſus fecit. Orationi adeo deditus fuit, ut integras noctes in preces effuſus, totus quaſi in conſpectu Domini inſtar aquæ defluceret. Abſtinentiæ inſuper virtute mirandus, Religioſæ vitæ obſervantiam ita coluit, ut ne latum quidem unguem ab ea diſcederet, & inſignem rigoris Monachici Zelatorem ſe comprobaret. Paupertatis item ſimplicitatisque ſtudio addictiſſimus, ab hoc neque Abbas quidem Vallis-Regis primùm, Igniaci dein, Claravallis denique creatus, quidquam remiſit. Ad honores autem illos à DEO ipſo vocatus, ne tergiverſaretur, cum per alios viros Sanctos, tum voce cœleſti & ab apparentibus S.S. Bernardo & Malachia admonitus eſt. Stupenda univerſis ſemper viſa in illo, omni omnino tempore frontis animique ſerenitas, cujus cauſſam aliquando rogatus: *Cum Novitius etiamnum eſſem*, reſpondit, *quidam quaſi Spiritus, in me ſenſibiliter intrare viſus, ex tunc mihi dominatur, regitque me ac deducit velut ovem Ioſeph.* Ita ut quæ oculis auribusque ingererentur, ſæpè non adverteret. Multa autem & varia revelante Numine didicit. Lepidum illud, & conſimile quod Beat. Aiberto item noſtro accidit: cum ad labores agri cum Fratribus pergens, DEIPARAM, cujus incredibili amore flagrabat, cum alijs duabus Virginibus ſpectabili forma apparentem intuitus, non agnovit, & ignorans in hæc verba prorupit: *Certè multum audaces eſtis, quæ ſic inter nos veniſtis.* Nec conſtituit ſe, quin fateretur quæ eſſet dilecto ſuo piiſſima Mater: *Ego*, inquit, *benè vobis venire inter meos, Ego enim ſum mater Domini noſtri IESV CHRISTI MARIA, quæ venio viſitare meſſores meos, & iſta eſt Maria Magdalena, & iſta eſt Maria Ægyptiaca.* Procidit ſupplex illico Sanctus Abbas, & illa diſparuit. Viſa eadem aliquando, ipſum infeſtantes canes nigerrimos depellere, ipſumque & dulci alloquio, & Sacroſanctis manibus demulcendo recreare. Celebre illud Petri dictum, cum

Eius virtutes.

Mira eius mutatio.

Deipara apparet.

S. Petrus Abbas.

Fit monachus.

ex dolore capitis graviſſimo, alter oculorum ei defluxiſſet: *Vnum de inimicis meis evaſi, plus autem timeo à reſiduo quam perdito.* Præfulſit autem ſuis admirabili ſanctitatis exemplo, ratiſſimis à DEO gratiis exornatus. Inter rariora commemorandum occurrit, cũ excluſus à Cellerario mercenarius quidam eſſet, ne Abbati de negata ſibi mercede quereretur, adeo ille ipſe excanduit, ut arrepto jam igne ædes quaſdam Cænobii inflammare properaret: occurrit prodigioſiſſimè tantum facinus tentãti Sanctus Abbas, & quid ſtatuiſſet? ſciſcitatus eſt. Expavit miſer, & cum ſcelus confiteretur: *cras*, inquit Petrus, *ad me in Infirmitorium veni, & mercedem accipies.* Ita factum, dimiſſoque cum mercede mercenario, cum vir Domini infirmarium ſic alloqueretur: *Verè frater, ſi nos de Domino cogitaremus, DEVS cogitaret de nobis.* ſubodoratus ille, miri quidpiam latere, mox mercenarium conſecutus, miraculi narrationem extorſit, & obſtupuit. Illud itẽ memorandum, cum pro negotiis Ordinis, Cænobio ſæpe abeſſe cogeretur, & Spiram aliquando delatus in Baſilica DEIparæ, negligentiis in itinere admiſis veniam oraret, Cælitum Imperatricem ſe ſe illico præſentem ſtitiſſe, & eamdem quæ de more atque conſuetudine Ordinis, ſuper revertentes de via recitatur, orationem pro Petro ſuo recitaſſe. Deceſſit tandem vir ſanctiſſimus Anno Chriſti 1186. æternum Regii generis decus, ordinis ſingulare ornamentum. *Ex Vita. Vinc. Belvac. Petro Equil. Faſcic. Henriq. Annal. noſt. & Ephemerid. Mariano Benedict. &c.*

Res mira.

DEIparæ favor.

In Monaſterio Caſinenſi depoſitio S. Ioannis Abbatis, ſummæ humilitatis viri, de quo multa miranda leguntur. Ioannes eo nomine II. Caſini Abbas, ſenectute pariter & infirmitate gravatus, præeſſe tamẽ, uti digniſſimus erat, ita coactus eſt, Quem quidem honorem, omni qua potuit arte, amoliri conatus, mox ſequenti anno, ſollicitato crebris precibus Fratrum conſenſu, à ſeſe abdicans, Ioannem III. Beneventani Principis filium, egregia ſanctitate virum, ſibi ſubſtitui impetravit. Ipſe autem in proximam eremum de Pirreto cum quinque Fratribus ſe conferens, vitæ reliquum, Divinorum jugi contemplatione exigens, virium etiam reliquias DEO penitus conſecravit. Cujus animum, inter admirandæ lucis ſplendorem ad cælum deferri, cum Ioannes S. Laurentii Capuæ Monachus intueretur, & Fratribus nunciaret, miſſo protinus Caſinum nuncio, medio itinere alius occurrit, qui ea ipſa viſionis tam illuſtris hora, S. Ioannem è vita migraſſe, Fratribus nunciaret. *Chron. Caſin. Leo Oſt. Petr. Diaco. M. Anton. Scipio, Arnold. Duacon. Cajet. &c.*

S. Ioannes Abb.

Splendor miraculi.

In Monaſterio Canenſi, depoſitio S. Petri Abbatis. Hujus, quamvis res geſtæ temporum injuria deperierint, ex eo tamen meritum liquet, quod longè celeberrimo, & Sanctorum feraciſſimo Monaſterio, eo ipſo tempore præeſſe meruerit, quo fama ſanctitatis ejuſdem toto paſſim terrarum orbe celebrabatur. Proin delatum ſibi à tot mira ſanctitate viris primatum, ſolus ſibi vilus omnium minimus ita geſſit, ut à morte nemo non illi titulos deferret indubiæ ſanctitatis. Deceſſit Anno Chriſti 1208. cum annos 19. utiliſſimè Cænobio præfuiſſet, cujus natalem hâc die referunt tabulæ Cavenſes. *Ex Chronica Cavenſi Manuſcri. Conſt. Caiet. Mauro Marcheſ. &c.*

S. Petrus Abb.

Ob. 1208.

In Italia Beat. Petri alterius, Abbatis Sineronenſis, viri miraculis, & ſumma pietate illuſtris, qui inſigni doctrinæ & ſanctitatis fama Eccleſiam univerſam replevit, & tandem bonorum operum ſtadium feliciter decurrens, curſu fideliter conſummato, ad æternam patriam migravit. *Chryſ. Henriq. &c.*

B. Petrus Abb.

In Fonte-Frigido Sanct. Petri de Caſtro-Novo, Legati Apoſtolici, primi Sacræ Fidei Inquiſitoris & Martyris. *De hoc nos ex aliorum ſententia 4. Martii ſuperius.*

S. Petrus Mart.

Auguſtæ Vindelicorum in Monaſterio SS. Vdalrici & Afræ, depoſitio Venerabilis viri, Georgii Preſbyteri & Monachi, qui ex potentiſſimo Principe, Moravorum Marchione, humilis apud Caſinum primò Monachus cum latere tam procul ſperaret, etiam vili in lacerna agnitus, & à ſuis omnia amiſſi Principis veſtigia perſequentibus, ad capeſſendum propagandumque gentis decus, vocatus, litteras, uti erant, ſignatas in focum injecit, quia tamen ſuſpici ſe ab omnibus, ſive ſuſpectum haberi & fabulam vacillare ſuam Caſini animadvertit, fugæ rurſum cõſilio inito, in Germaniam contendens, Auguſtæ Vindelicorum, in S. Vdalrici Cænobio ſe abdidit, & illic quoque ſagaces

V. Georgius

Fugit honorari.

oculos

oculos suum Principem quærentium ægrè fefellit. Vni autem Mechtildi Bavariæ Ducissæ, quæ ipso arcanorum animi sui usa moderatore est, sese aperuit cui tamen silentii fides ad mortem usque constitit, quam cum pridie Idus Martii Anno CHRISTI 1302. non sine sanctitatis opinione obiisset, eum vulgo incognitum ipsa primum quisnam fuisset, detexit. *Ex Carolo Stengelio libro 2. Rerum Augustan. &c.*

Ob. 1302

V. Carolus Fulius. Parisiis obitus Ven. Pat. Frat. Caroli à Sanct. Bernardo Monachi Fulienſis. Fuit hic Nobilis genere, natione Gallus, Fundator Monasterii Fontanensis, quod ipse in solo castri paterni prope Divionem construxerat, vir Angelicæ puritatis, in corporis infirmitatibus, quibus ob delicatissimam naturam obnoxius erat, patientissimus, qui consummatus in brevi explevit tempora multa, vitamque adeo innocentem vixit, ut post auditam ejus totius vitæ sacram Confessionem, nullum omnino peccatum mortale apparuerit. Decessit hac die Parisiis, Anno Christi 1621. Post cujus obitum non defuerunt signa miraculosa, quibus sanctitatem ejus his perditissimis temporibus DEVS declaravit ac commendavit, *Ex Carolo de San. MARIA. Henriq. &c.*

Ob. 1621

V. Adelheidis mon. In Monasterio Zwifaltensi dormitio piæ memoriæ Adelheidis filiæ Vlrici Comitis de Gamertingen, & Iudithæ Ducissæ Zäringensis, ex Imperatorio sanguine oriundæ, quæ in tenera ætate cum Bertha sorore aviam cognominem imitata, Regnum mundi & omnem ornatum sæculi contemnens, cum Maria optimam partem elegit. *Ex Chronic. Zwifalt. & D. Steph.*

Translatio SS. Patavii translatio SS. Arnaldi Abbatis, Vrii Monachi, Felicitatis Virg. & aliorum, facta solemni pompa Anno Christi 1562. & spectante universa populi multitudine, aliquot manifestis miraculis confirmata. *Marcus Brix. Arn. Duac. Canac. &c.*

Eodem die Vener. Dominæ Paulinæ Reclusæ, de qua in Natalibus nostr.

IDIBVS MARTII.

XV. Martii. D.

S. Zacharias Papa. ROMÆ natalis Sanct. Zachariæ, qui post Gregorium Tertium sedit, factusque est reconciliatio in tempore iracundiæ, & clarus meritis quievit in Domino. Zacharias ex absolutissimæ Virtutis & perfectionis Monacho, Pontifex verè Maximus & Sanctissimus. *Cui omnipotens Dominus*, verba Anastasii sunt, *tantam contulit gratiam, ut etiam pro salute populi Romani, suam ponere animam non dubitaret.*

Elogium

Evicit vix adito Pontificatu Luitprandi Longobardorum Regis animum adeo potenter, ut Sancti viri admonitionibus, quatuor, quas jam occupaverat civitates, redderet, promiserit. Quod cum facere differret, ipsum Interamnæ agentem conveniens, non eas solùm impetravit, sed & Sabinense Sancti Petri Patrimonium, quod triginta ante Annos ablatum fuerat, insuper Narniense, Auximanum, Anconitanum, & Vallem quæ dicitur Magna, ut Principi Apostolorum redderet, effecit, tanta Regis in ipsum propensione & benevolentia, ut captivos etiam omnes, diversis ex provincijs ipsi donaverit; pace composita, & Italia bellis intestinis laborante ab exitio vindicata longè meritissimus. Dehinc ad alias quoque provincias conversus, Germaniæ multis modis consuluit, eamque Diœcesium certis finibus utilissimè distinxit, Episcopatibus auxit atque ornavit. Galliarum Regnum insigni beneficio æternum sibi obligavit, dum in inclytum Principem Pipinum, ejusque dignissimam familiam coronam & sceptrum transtulit, gravissimisque malis liberatæ Galliæ pissimè consulit. De Cleri populique Christiani disciplina & moribus multa præclara sancivit; Basilicas plures collabentes restauravit; Bibliothecam Vaticanam æterno cum merito eoque nunquam satis laudando, conquisivit, construxit atque instruxit, successorumque omnium studia dignissima æmulatione succendit; sanctitate denique vitæ majestatem Pontificiam egregiè extulit,

Rex Longobar.

Germaniam demeretur.

Digitized by Google

S.P.N. addictus.

atque ornavit. Fuit Sanct. Pat. Noſt. BENEDICTI longè amantiſſimus, cujus vitam à Magno Gregorio noſtro ſcriptam, Græco ſermone à ſe verſam Orienti communicavit, & Caſinum profectus, magnique Patriarcha & Patris ſui exuvias veneratus, locum multis Privilegiis excoluit, Baſilicamque à Sanct. Petronace Abbate noviter exſtructam, maxima cum ſolemnitate, Archiepiſcopis undecim, Epiſcopis 68 præſentibus conſecravit. Præfuit annis 10. menſ. 3. diebus 9. mortuusque eſt A.C. 752. *Ex Baron. Plat. Onuphr. Iepes, Ciacon, Scip. &c.*

Ob. 752.

S. Speciosus mon.

Romæ Sanct. Speciosi monachi, cujus animam germanus ejus ferri vidit in cælum. *Mart. Rom.* Speciosus, Sanctiſſimi atque Admirabilis P. N. BENEDICTI diſcipulus, tanti Magiſtri diſciplinis tantum profecit, ut digne nomine, ſine macula in conſpectu Domini apparens, merito magni ab ipſo Magno Patriarcha fieret, & cum germano fratre ſuo Gregorio (qui pari propoſito nobilitatem generis, & opes ampliſſimas cucullo poſthabuerat.) ad recens à ſe conditum Terraconenſe Monaſterium, novi gregis exemplar, ædificii lapis angularis mitteretur. Inde cũ Speciosus pro negotiis Cœnobii abeſſet, morte præoccupatus, Gregorio cum Fratribus ad menſam ſedenti, oculoſque ad cælum elevanti, eodem evolare viſus; cũ hic Fratribus nunciaret, concito curſu Capuam tendens, ibidem, ipſa qua viderat hora, mortuum Fratrem comperit, & jam ſepultum cum occurreret, intellexit. *Ex lib. 4 Dial. S. Greg. Sanct. Fauſto Epiſt. ad Conſtantinum, Petro de Natal. Philipp. Ferrar. &c.*

Ad cælos migrat.

S. Raymundus.

In Territorio Toletano Sanct. Raymundi Abbatis Inſtitutoris militum de Calatrava. Ita nonnulli hac die, nos aliorum & plurium opinione Calen. Februarii.

S. Siſebutus Abb.

In Cœnobio Caradinenſi in Hiſpania Sanct. Siſebuti Abbatis, qui tertius in ordine Antiſtitum celeberrimo illi Cœnobio præfuit, eique exímia vitæ ſanctitate decus immortale conciliavit. Cum autem ſanctiſſimis etiam moribus ſuos imbueret, & ſub arctiore diſciplina contineret, creſcente paulo poſt fama, adeo populi in Monachos illos ſtudium exarſit, ut ſicut virtute ſic opibus creſcerent, verumque illud, *ubi diſciplina, ibi abundantia*, reapſe experti, DEVM in Siſebuto famulo ſuo univerſi magnificarent. Mortuus eſt vir ſanctus Anno Chriſti 1082. cujus ſepulchrum quotidie ob crebra miracula, magna veneratione, & populi concurſu celebratur. *Ex Chron. Ordin. Iepeſit, &c.*

Ob. 1082.

B. Aldebertus mon. & Abbas.

In Hiſpania item, Monaſterio S. Ioannis de Tarauca, Beat. Aldeberti Abbatis & Confeſſoris. Hic ex lectiſſimis Melliflui Doctoris noſtri diſcipulis, ab eodem in Luſitaniam, cum Beat. Boëmundo & aliis monachis è Clara-Valle deſtinatus, ibidem prædictum Sanct. Ioannis Cœnobium, in loco cæleſti fulgore ſibi deſignato condidit, ubi etiam Prior creatus, in ſumma humilitate & paupertate perſeveravit: cujus ſanctitatis & perfectionis excellentia, variis fuit miraculis comprobata, eoque inprimis, quo de univerſa Portugallia meritiſſimus, eam ab interitu, & graviſſima hoſtium oppreſſione liberavit. Dum enim Alphonſus Luſitanorum Rex Albucazanum Pacenſem Regem cum innumerabili Saracenorum exercitu Regnum ſuum invadentem, prælio retundere pararet, & paucos admodum milites in campum produceret, Beat. Aldebertus, extenſis manibus, velut alter Moyſes, in conſpectu dimicantium exercituum in preces effuſus, admirabilem atque in primis memorabilem victoriam Chriſtianis impetravit. Verum non multo poſt reliquias hoſtium conſequutus idem Rex, cum Aldebertum in caſtris reliquiſſet, gravi clade attritus & in fugam verſus, agnito, unum ſibi Aldebertum defuiſſe, eundem evocans, hoſtes denuo aggreſſus, vi orationis tanti viri facillimè & felicíſſimè profligavit. B. Boëmundo autem è vivis ſublato, in Abbatiali dignitate ſucceſſit, quam egregiis virtutibus ornavit, & crebris miraculis claruit. S. Ioanni Ziritæ gravi morbo laboranti, oratione ſanitatem reſtituit; juveni à nativitate cæco lumen obtinuit; Thereſiam Luſitaniæ Reginam ab imminente morte prodigioſe liberavit; & Alphonſum Regem filium ejus mire demerut, qui ob hoc aliaque ingentia beneficia noſtris addictiſſimus, illos maximis beneficiis cumulavit, quorum inſtitutione uti Religioſiſſimus, ſic felicíſſimus evaſit, apud quos ſacros quadrageſimæ dies, in Monaſterio velut Monachus exegit, & magnas exercitus ejusmodi virtutes comparavit. Deceſſit S. Abb. A.C. 1125. multis etiam à morte prodigiis illuſtratus. *Bernardus. Brito. Chryſoſt. Henri. Ang. Manriq. &c.*

Luſitaniam ſervat.

Reginam liberat.

Ob. 1125.

in

Digitized by Google

S. Ioannes mon. In Monaſterio Bonæ vallis Sanct. Ioannis Monachi. Hic feliciſſimum perfectionis Magiſtrum Sanct. Hugonem nactus, & eruditione, & vitæ puritate claruit. Fuit autem rigidus ſui corporis tortor, & ſpiritu Prophetico illuſtris, ſummiſque virtutibus inſtructiſſimus, ad præmia æternitatis evolavit. *Ex Menol. Ciſterc. Phil. Sequino, & Annal. Bened. &c.*

S. Tranquillus Abb. Divione in Monaſterio Sanct. Benigni depoſitio S. Tranquilli Abbatis, qui multorum Monaſteriorum pater Sanctiſſimus, omnium virtutum gloria decorus, ſubditos præclaris exemplis confirmavit, & informavit: demumque cum Cœnobio proximè poſt S. Euſtadium, pari pietatis & prudentiæ laude præfuiſſet, ingenti meritorum parto cumulo, felicitatem conſecutus eſt ſempiternam. Tanta autem ſanctitatis cum exiſtimatione mortalium exceſſit conſortio, ut dignus habitus ſit, qui S. Benigni Martyris inclyti, fieret tumuli conſors, ad cujus levam, digna honorificentia ſepultus glorioſus enituit perpetim coruſcantis ibidem Divinæ Virtutis ſplendore, ut S. Gregorius noſter Turonenſis, opitulationis, ejusdem Beati expertus gratiam, luculento prodidit teſtimonio. Fuit autem idem Abbas S. Apri Tullenſis & S. Marcelli, *Clar. 590.* claruitque ſub Ann. Chriſti 590. & 600. *Ex Chron. Benigniano, Claudii Rob. Divione, Caroli Sauſſ. Martyrol. Gall. & Annal. noſt. Bened. nec non Liliis Bened. Gall. &c.*

S. Macoldia moniali. Aſtæ in Inſubria Beatæ Macoldiæ Sanctimonialis Virginis. Hæc in prædicta civitate Patricio & celebri admodum genere Pallidorum edita, & inſita à DEO pietate & parentum ſtudio, ita à teneris Annis inſtituta fuit, ut ſoli DEO placere deſiderans, & tunc nullum, præter Divinum quæſierit amorem, nullam præter Divinam amaverit pulchritudinem, nullam extra eum ſentire voluerit dulcedinem. A quo ipſam propoſito, ne qua ſæculi fallacia averteret, in Monaſterio Virginum noſtrarum Sancti Anaſtaſii à Berengario piiſſimo Rege fundato, ſe includens ac DEO devo- *Fit moniali.* vens, Magnos quamprimum in omni virtute progreſſus fecit, & diſciplinæ inprimis Regularis ſtudio ſingulari plurimum excelluit. Mira in tolerandis ſuarum ſororum, tam morum, quam corporum infirmitatibus, mira in inſerviendo ijsdem charitas. Sed humilitatis & erga DEVM pietatis exemplar incomparabile extitit. Nam quo ardore orationi perpetuo vacaret, quove rigore ſeſe afflictaret, etiamnum argumento eſt cella ipſius, quæ etſi Cœnobia per omnia aliàs immutato, in rei memoriam integra permanſit, ita ſcilicet anguſta ac demiſſa, ut ſpeluncæ potius quam cellulæ & humani habitaculi ſpeciem referat. Loco præterea à cæteris Cœnobij ædificijs omnino diſſito, quo quietius meditationi vacaret, nunquam ex ea prodeundo, niſi cum, aut ſignum divini officij, aut ſollicitudo alijs inſerviendi illam evocaſſet. Eo tam horrido loco, Macoldiæ humus ipſa erat pro lectulo, ſarmenta pro matta, vile ſagum pro integumento, ipſa paupertas pro ſupellectile. *Cella vitæ.*

Illic jejunijs, vigilijs, aliisque corporis afflictionibus perpetuo dedita, quotidie ſe victimam Domino mactabat, donec illo cellulæ & corporis carcere, ipſam mortis triumphator liberaret. Quæ vicinæ mortis facta certior, omnes ad ſe convocari ſorores curavit, easq; ad ſtudiũ perfectionis exhortata, inſtante Divini officij hora ad Odæum remiſit, & ut jam egreſſuræ ſuæ animæ Divinis laudibus ſubſidio eſſent rogavit. Nec tamen ſola ipſa manſit, ſed illi cum Angelis Divinus Sponſus adfuit, qui ipſam ad cœleſtes nuptias cum ſapientibus illis Virginibus introduxit, cujus rei ne argumenta deeſſent, campanæ quamprimum omnes, nemine mortalium impellente, magno prodigio compulſatæ ſunt, occurrentesque ad ſacrum funus ſorores, non tam extinctæ, quam dormienti ſimilem reperêre, quodque majori fuit admirationi, in velo ejusdem, Virginitatis inſigni, omnium generum flores, miram flagrantiam redolentes, veluti inſerti apparuerunt. Celebratum funus, tota Vrbe *Inſigne prodigium.* proſequente, & in Odæo conditum, in nova deinceps Eccleſia parieti, quod altare majus ab Odæo ſeparat inſertum eſt, miraculorũque gloria ab Numine illuſtratum. *Ex deſcript. Reverendiſſimi P. P. Philippi Malabaylæ Viſit. General. Fulienſis, qui multa alia nobis gratioſiſſimè communicavit, &c.* *Moritur.* *Rigor vitæ.*

XVII. CAL. APRILIS.

XVI. Martii. E.

S. Torellus mon.

IN Italia S. Torelli Monachi Converſi & Eremitæ. Torellus Pupij in caſtro Hetruriæ natus, adoleſcens patre orbatus, laxato fræno in omnes voluptates præceps prorui, & turpiſſimo inprimis laſciviæ peccato, decorem juventutis, fœdè contaminavit. Qui quadam die, cum gallus, ex feneſtra in humeros ejus advolans ter cantaſſet, ea re, velut Petri commonitione & ſigno, mirificè comotus, ad bonam frugem converſus eſt. Quare Abbatem Monaſterij Sancti Felicis adiens, & cucullum exambiens, cum ſele Sanctiſſimo Vallumbroſanorum noſtrorum Inſtituto devoviſſet, in ſolitudinem, milliario à Pupio diſtantem, in locum, qui Avellanetum, ob Avellanarum copiam dicitur, ſeceſſit, ibique cellula cum Oratorio extructa, Annos ſexaginta continuos, in perpetuo pœnitentiæ luctu vixit, pelli agreſti & aſpera indutus, pane & aqua refectus, humi cubans, ſeque catena ferrea verberans, licet poſt Annos triginta herbarum & vini, modici tamen, uſum admittere ſit coactus. Miraculorum gloria plurimum commendatus eſt: Nam & lupus, quem devorandum, dentibus abſtulerat, ad Torelli præceptum dimiſit, & puer è morſibus integer matri reſtitutus eſt; ex quo tempore æterno Numinis in gratiam Torelli beneficio, lupos ea loca infeſtaſſe auditum non eſt. Cum autem ætatis Annum ageret octuageſimum, & ab Angelo de felici tranſitu edoctus eſſet, lætus ac ſolatij plenus Sacroſanctis præceptus Myſterijs Anno Chriſti 1282. migravit ad Dominum, cāpanis illico, ſuma cum omnium admiratione, Pupij ſponte ſonantibus. Cujus corpus, cum de ſepultura contenderetur, ferunt à nemine, quam Abbate, loco moveri potuiſſe, cujus Feſtivitas Pupij quotannis ſolemniter celebratur. *Ex Vita, Monum. Pupienſ. Philip. Ferrar. Annal. Benedict. &c.*

Abſtinentia ejus.

Moritur 1282.

In Moravia SS. Epiſcoporum Cyrilli & Methodi, qui multas illarum regionum gentes cum earum Regibus ad fidem CHRISTI perduxerunt. Cyrillus & Methodius, qui etiam Methudius dicitur, Monaſterij S. Andreæ in urbe Monachi, propagandæ Fidei zelo, in Illyricum profecti, feliciſſimo rerum ſucceſſu, innumerabilem populi multitudinem CHRISTO lucrati, Sclavoniam, Burgariam, Croatiam, Moraviam denique ac Bohemiam, verè Apoſtolico atque incomparabili merito, Eccleſiæ Matris gremio adduxere, Suatapolcum Moraviæ Regem, Borivorium Bohemorum Ducem, aliosque Regnorum illorum & provinciarum moderatores, ſacris Baptiſmi aquis luſtravêre, varias paſſim Eccleſias & ſacras ædes condidêre, Scholas & gymnaſia erexere, innumeris & immenſis meritis barbaros demeriti, quos optimis moribus & legibus ad pietatem & humanitatis ſtudia adduxêre. Cyrillus denique poſt innumeros labores, quietis ſtudio ad ſuā Romæ reverſus cellulam, eo ſecum grande Vrbis Dominæ donum attulit, & Romæ ſuum olim Pontificem, Apoſtolorum Principis diſcipulum reddidit, corpore nimirum S. Clementis Papæ & Martyris delato, cujus honori & nomini annuente Romano Pontifice inſignem Baſilicam condidit, atque huic Ordinis noſtri Monaſterium adjunxit, in quo vitæ reliquum in jugi rerum divinarū meditatione tranſegit. Methudius à Suatopulci Regis ſucceſſore, quod venationi intentum ſacrificaturus non expectaſſet, prope interfectus, in Bohemiam ſeceſſit, Moravoque imprecatus, Regnum item in Bohemiā transferendum prædixit. Vterque demū meritorum Apoſtolicorum multitudine ditiſſimus, poſt Ann. Chriſti 910. ad æternitatis præmia evolavit, quorum honori, juſſu Numinis cœleſtis VVartislaus Borivorij Ducis filius & ſucceſſor, ſplendidam Baſilicam condidit. *Ex Annal. noſtr. German. & Benedict. Chron. Bohem. Dubravio, Aenea Sylvio, Pontano, &c. Fuit natalis eorum 9. Marty, ſed translata memoria in diem Feſti Octavam, & celebritatem S. Franciſci. Rom.*

Magni vera Apoſtoli.

Romā thedelato ſauro beat.

Spiritus Prophet.

SS. Cyrill. & Methudius.

S. Tetricus Epiſcop. Mart.

Antiſiodori, paſſio Sancti Tetrici Epiſcopi & Martyris, qui cum Sancti Germani Antiſiodorenſis Abbas eſſet, & inſigni virtutū fama excelleret, è Cœnobio ad celeberrimæ Vrbis & provinciæ Pontificatum aſſumptus, uno omnium conſenſu applauſuque Epiſcopus ordinatus eſt. Præfuit aliquot annis ſuma cum utilitate, ma-

Digitized by Google

magnoque Eccleſiæ ornamento, multamque tantæ dignitatis faſtigio, ſanctimoniæ fama fecit acceſſionem, & cum, uti populo, ſic & Clero, vigilantiſſimis intenderet oculis, pro pietate, ab impio quodam Clerico, Archi-Diacono ſuo, cum in ſcamno ſopore reſolutus quieſceret, gladio tranſverberatus, illuſtri Martyrij à DEO donatus laureola, munus Pontificale ſuo ſanguine tinxit & conſecravit. Interfector autem, ut fertur, ubi primùm domo exiit, expetente celerem ultionem Numine, ſubito abreptus turbine, nunquam deinceps apparuit. Tetricus autem in Eccleſia San. Euſebii digno honore conditus, eo maximè miraculo celebris habetur: plurimis de ſcamno in quo interfectus eſt, contra dentium dolores mirum & efficax remedium referentibus. Claruit Leonis, Benedicti, Ioannis, Cononis & Sergi Romanorum Pontificum temporibus. *Robert. Antiſiodor. in Chron. ad Annum Chriſti 622. Carol. Sauſſ. Ioan. Chenu, Hugo Menard. &c.*

Occiditur. *Parricida pœna.* *Clar. 622.*

Cremonæ natalis Sancti Ioannis Epiſcopi. Is patria Cremonenſis, familia nobili in primis ac celebri Cazinfronta, ex Monacho & Priore S. Victoris Cremonæ, Abbas S Laurentii & Feruli in eadem urbe, multis virtutibus in omni vita exſplenduit. Fuit juratus ſui corporis hoſtis, quod cilicii uſu plurimum attrivit, & abſtinentia exhauſit. Orationis præterea ſtudio, aliarumque virtutum exercitiis indefeſſus. Meruit immortaliter de Patria perturbatiſſimo Schiſmatis tempore, cum Alexandrum inter & Octavianum, nec non Fridericum Imperatorem odia ferverent, minimè veritus Imperatori pro Eccleſia ſe opponere, cum verbo potens & opere, Clerum ac populum Cremonenſem ad fidem Eccleſiæ revocaret, & in eadem cauſſa, multa ſui Cœnobij bona expenderet, etiam hoſtibus præſentibus liberrimè pro libertate Eccleſiæ publicè concionatus, fidem & fidelitatem S. R. E. inſigniter comprobavit. Mantuanus dein creatus Pontifex, mox Vicentinus, Eccleſias easdem Sanctitatis fulgore plurimum illuſtravit. Fuit verus omnino & amabiliſſimus pauperum pater, pro quibus & Eccleſia glorioſè occubuit, cum pro oppreſſis, libidini ſe opprimentium, pari conſtantia, qua hoſtibus Eccleſia opponeret. Occiſus à ſacrilegis, dum Clericum pro veſte pauperi cuidam emenda mitteret, & hic ipſi ab hoſtibus metuens, nollet ab eo diſcedere, cogeretur tamen, dicente Epiſcopo: *Niſi emeris veſtem, non mercinovebo.* Ita eunte illo, interemptus, plurimis poſtea miraculis glorioſus effulſit; ſuper quibus Inquiſitio habita per Iordanum Patavinum Epiſcopum, & ad id deputatos, conſtititque ſuper eorumdem ſolida veritate. Paſſus eſt 16. Martij Anno Chriſti. 1181. Cujus alia inter celebratur, Monachalem habitum & caputium nunquam exuiſſe. *Ex Fortun. de Vicent. Monim. Cremonenſ. Conſt. Caiet. Marcheſ. &c.*

S. Ioannes Epiſcop. *Pro Eccleſia ſtat.* *Fit Epiſc.* *Occiditur 1181.*

Moguntiæ Sancti Meginbodi Abbatis Burbacenſis, magnæ Sanctitatis viri. Is in Friſlarienſi primum Cœnobio humilitatis Monachicæ fundamenta jaciens, in magnam perfectionem, de virtute in virtutem facto gradu, conſcendit. Ad Burbacenſe poſtea Cœnobium Abbas poſtulatus, cum juxta ſanctitatem, doctrinæ etiam laude excelleret, ſanctis exhortationibus atque exemplis, multos ad rectum pietatis tramitem revocans, cum magnis virtutibus diſciplinæ Monachicæ ornamentum ſingulare conciliaſſet, ad gloriam æternitatis hac ipſa die feliciter emigravit. *Trithem. de vir. Illuſtr. Ordin. &c.*

S. Meginbodus Abb.

Villarij in Brabantia Beat. Gumari Monachi, qui non uſitato genere ſanctimoniæ floruit. Et animum Spiritui ſervire cogens, contemplationi Divinæ totum ſe dedit. Et cum poſt longa pietatis exercitia perfectus evaderet, in Cameram B. M. V. miſſus, Monialium confeſſiones diu excepit, easque ſanctiſſimis admonitionibus diu inſtruxit, multumque familiæ S. Aleydis converſatione profecit, & tandem poſt multa virtutum egregia opera, ad præmia æterna evocatus, feliciter migravit in cœlum. *Menolog. Ciſter. Henriq. &c.*

B. Gumarus. *Cõfeſſarius monialium.*

In Clara-Valle depoſitio B. Conſtantij Converſi. Excuſſit tertio Conſtantius minimè ſibi conſtans, ſuave Chriſti jugũ, & cucullum abjecit. Sed Melliflui Doctoris orationibus adjutus & monitis compunctus, totum ſe denique lamentis conſecravit, & vitam, ſupra quam dici poteſt auſteram inſtituit. Varijs inſuper infirmitatibus à Deo flagellatus, patientiæ exemplar omnibus fuit. Sub mortem cœleſtis ſapientiæ radijs divinitus illuminatus, cũ idiota cæteroquin eſſet, & legẽdi cãtãdiq; impe-

B. Conſtantius. *Idiota doctus.*

Digitized by Google

imperitus, cum ſuaviſſima melodia, novos multumque delectabiles Hymnos, de Canticis Sion occinens, cantando & exultando animam Creatori reddidit: cujus egregias virtutes à morte Bernardus mellifluo ſtylo deſcripſit. *Phil. Seguin. Chryſoſt. Henriq. &c.*

S. Latus mon. In Monaſterio Vallis-Vmbroſæ S. Læti Abbatis. Is Magni illius Ioannis Gualberti noſtri diſcipulus, ejus ſanctitatem egregiè æmulatus eſt, in cujus morte Angelum ejus cuſtodem intueri meruit. Factus autem S. Michaelis Paſſignani Abbas, poſt exactam ſanctiſſimè vitâ ad beatam illam æternitatem abiit An. Ch. 1083. *Tab. Vallumbr. Arn. Duac. &c.*

S. Euſebia Abb. In Flandria, Monaſterio Marcianenſi depoſitio San. Euſebiæ Virgin. Abbatiſſæ Hamaticenſis. Hæc Illuſtriſſimo orta genere, Adalbaldi & Rictrudis Principum filia, mortuo patre, Sanctiſſimæ matris exemplum ſequuta, indignantibus licet, Dagoberto Rege & regni Principibus, honores protrivit, & cucullũ amplexa. Regum Regis caſtiſſimo thalamo dignè ſe habuit, & ob vitæ miram ſanctitatem Hamaticenſis Antiſtita cooptari meruit, digniſſimo ad æternitatem omnẽ Regii generis & patriæ ornamento: Rictrudem matrem cum filio Mauronto, ac filiabus, Euſebia, Clotſende, & Adalſende, pari omnino propoſito, Chriſto renatos in cucullo, omnes mira ſanctitate cõſpicuos, uno eodemque tempore, quinque tam illuſtria ſydera, Belgium, Galliã, & Eccleſiam illuſtraſſe univerſam. *Ioa. Buzelinus, Molanus, Miræus. Iac. Meierus, Ferreol. Locrius, &c.* *Inſignis ſeſtitas.*

XVI. CAL. APRILIS.

XVII. Martij. F.

S. Gertrud. Abb. NIVIGELLÆ in Brabantia, S. Gertrudis Virginis, quæ clariſſimo genere orta, deſpiciens mundum, & toto vitæ ſuæ curſu in omnibus ſanctitatis officiis ſeſe exercens, CHRISTUM ſponſum in cœlis habere meruit. *Mart. Rom.* Gertruda, clariſſimis & per totam Europam pervulgatis orta natalibus, Pipinum Seniorem Brabantiæ Ducem, potentiſſimum & celeberrimi nominis Principem, patrem habuit; Itham, pari nobilitate matrem, *cujus ubere*, tenella jam ætate, *trahebat verba vitæ & diſciplinæ*, omnemque lubricæ ætatis levitatem fugiebat, neque unquam generis ſui ſublimitatem attendens, *ancillis ſuis ſe ancillam præſtabat.* Digniſſima illa vox Virginis, cum ad patrem ejus divertens Rex Dagobertus, adducto qui eam ſponſam exambiebat, Regii generis juvene, Auſtraſiæ Ducis filio, inter Regii ſplendoris epulum, Gertrudem cum Pipino patre ad conſenſum invitaret: *Ego*, inquit illa, *mihi ſponſum delegi, cujus æterna pulchritudine, omnis creaturarum pulchritudo reſplendet, in cujus divitijs cœlum & terra, & omnis ornatus numeratur, cujus nobilitatem Angelica ſublimitas, cum tremore veneratur.* Quo quidem reſponſo admiratus conſtantiam Virginis Rex conticuit, Princeps autem juvenis confuſus, conſcenſis equis cum indignatione receſſit. Mortuo Pipino, Itha quamprimum cucullo mutans purpurã, ſacrum velamen, è Sancto Amandi noſtri manibus ſuſcepit. Cujus exemplum Gertrudes conſequuta, accenſis pari ſtudio Virginibus ſumæ nobilitatis plurimis, potentiſſimi Nivellenſis Cœnobij fundamenta jecit, cujus poſtea Abbatiſſa eſſe meruit. Quo quidem honore cum tempore ſe abdicans, contemplationis & orationis ſtudio ita addicta fuit, ut ſolo in terris corpore, mente autem revera in cœleſtibus habitaret. Sorores ſuas voluit eſſe benè doctas, & ut in Cœnobio Bibliotheca eſſet, (ecce etiam Virginum noſtrarum conatus magnos & ſtudia!) optimis inſtructa libris curavit. Sacrarum litterarum amore & ſtudio, eo ipſa progreſſa eſt, ut omnem penè ſacram Scripturam memoria teneret, & obſcura allegoriæ myſteria, ſancto revelante Spiritu luculenter Auditoribus explanaret. Hoſpitalitatis curam inter præcipuas habuit, pia autem ſollicitudine diligentiaque, veram ſe omnium ſororum Matrem oſtendit. Iejuniis, eleemoſynis, orationi perpetuo addictiſſima, perpetuis laboribus corpus delicatiſſimum exercuit, & rigido cilicii uſu attrivit. Fuit inſignibus à Numine prodigijs honorata, quæ inter, dum ad altare S. Sixti, in Cœnobio ſuo in preces incumberet, deſcendentẽ ſupra ſe ſphæram igneam conſpexit, adeo quidẽ fulgidam, ut per dimidiam ferè horã, tota inde Baſilica mirè reſplendeſceret. Quod ipſum miraculum, alia etiam vice ſorores intueri meruerunt. Suos dum viveret, & longiſſimè abeſſet in maris periculo invocata, prodigioſè juvit & eripuit. Nihilominus *Fit Abbatiſſa.* *Bibliotheca monialium* *Egregia reſolutio.* *Miracula.*

Digitized by Google

minus cum tanta eſſet, DEI tamen judicia ſumopere formidavit, & cum dies migrationis adeſſet, ad S. Vltanum noſtrum, Foſſenſis Cœnobii Monachum miſit, ſciſcitatum, quonam die ſit ab hac luce deceſſura? *Valdè enim formidare ſe dixit, pariterquè lætari.* Reſpondit, Vltanus: *Craſtina die, intra Miſſarum ſolemnia, Chriſti Virgo Gertrudis è corpore abſcedet. Ad obitum autem ſuum nequaquam trepidet, ſed lætà proficiſcatur, S. Patricio Epiſcopo, cum beatiſſimis Angelicis ſpiritibus, cum ingenti gloria ipſam excepturo.* Quà promiſſione plurimum exhilarata, totam noctem cum ſororibus, in Pſalmis & precibus duxit inſomnem, & die poſtera, quæ tunc erat Dominica, ea qua vir DEI prædixerat hora, ſacris myſteriis ritè munita deceſſit Anno Chriſti 659. ætatis 33. admiranda cœleſtis odoris fragrantia è virgineo ejus corpuſculo erumpente. Quà etiam deinceps DEUS inſigni miraculorum gloria commendavit; quæ inter aliquando graviſſimum Cœnobij ſui incendium viſa eſt, velo capitis oppoſito & excuſſo, prodigioſe repellere & conſopire. *Ex Vita Molano, Baron, Iepes, Beda, Vſuardo, Chapeavillo, Brucherio, Adone, Raiſſio, Miræo, Trithemio, Ferreolo Locrio, Cratepolio, Annal. noſtr. &c.*

S. Vltani Prophetia.

Moritur 659.

SS. Mart. Herbipoli, S. Colonati Preſbyteri, & Totnani Diaconi. Fuerunt iſti Ripenſes in Anglia Monachi, San. Chiliani noſtri, Apoſtoli Franconum, laborum Apoſtolicorum meritiſſimi collegæ, de Franconiæ Ducatu meritiſſimi, quem glorioſiſſimi ſui ſanguinis purpura glorioſiorem reddiderunt, & agrum Dominicum impinguarunt. De his hac die Galeſinius ex Annalibus Artimani Monachi, fortè ob aliquam corporum tranſlationem.

S. Vrim Mon. Patavij in Cœnobio S. Iuſtinæ, depoſitio S. Vrij Monachi & Confeſſoris. Hic profectus ex Oriente Patavium venit, ſecumque deferens Sanctorum Innocentium Reliquias, in Monaſterio prædicto depoſuit, in quo pro animi ſui voto ſuſceptus, vitam Sanctiſſimam duxit, inque jejunijs, vigilijs, orationibus, alijsque Virtutum exercitijs, ſeſe cœlo ſtrenuè commendans, ſpeculũ ſanctitatis & exemplar Religionis Fratribus fuit. Multis autem pro Religione perfunctus laboribus, clarus miraculis ibidem hac die in Domino requievit, quẽ poſtea Leo IX. Pont. Max. Sanctorum numero adſcripſit, ejusque ſacrum corpus, in Magnificentiſſima Divæ Iuſtinæ Baſilica in peculiari expoſitum ara colitur. *Bernardin. Scardeon. Cavat. Ferrar. Arn. Duacen. Hugo Menardo, &c.*

Canonizatur.

S. Gertrudis Abb. Polon. In Polonia B. Gertrudis Virgin. & Abbatiſſæ. Hæc ſanctiſſimæ illius Polonorum Duciſſæ Hedwigis filia, matri virtute, pietate, zelo per omnia ſimillima extitit. Cucullum amplexa in Trebinacenſi Virginum Cœnobio, eximia vitæ perfectione ita ſe omnibus commendavit, ut mater ab omnibus & Abbatiſſa expeteretur, ac præeſſe cogeretur. Abjectis operibus tanta Princeps, libentiſſime manus admovit, ijsque quæ viliora & contemptiora erant delectari ſe demonſtravit, divinorum contemplationi adeo addicta, ut extra illam, nullam quietem reperiret. Eam illuſtribus ſignis & prodigijs DEUS honoravit, & meritis graviſſimis opulentam, ac virtutibus comptiſſimam, ad Regnũ æternitatis, & thalamos ſuos puriſſimos introduxit. Claruit A. C. 1270. *Martin. Cramer. Serrar. Annal. Polon. Franciſc. Paludanus &c.* *Miraculis claret.*

B. Conradus Guelphus. Barij in Apulia, B. Conradi, Monachi Clarævallenſis, Virtute & genere Illuſtriſſimi. Conradus Henrici Magni, ſive Nigri, Principum Germaniæ omnium longe potentiſſimi Noricorum Ducis, &c. & VVulphildis Saxonum Duciſſæ, parentum religioſiſſimorum Religioſiſſimus filius, Henrici Superbi frater Germanus, cuculli amorem à puericia imbibit, & præ omni parentum majorum, & fratrum gloria, ſervitium CHRISTI adamavit. Apud VVeingarttenſes ſanctiſſime educatus, atque litteris próbe inſtitutus, Colonienſis poſtea Metropolitanæ Eccleſiæ factus Canonicus, nihil quã Monachicæ vitæ ſecuritatem, & dulce conſortium ſanctorum cogitavit. Ne tamen vel à parentibus, idem poſtea Inſtitutum in Monaſterio VVeingartenſi complexis, impendiretur, vel præſentia illorum & Aulæ procerum, ſolatijs & Gratiæ Divinæ obſtaculum poneret, externa magis in provincia, quam patria, vitam amplecti Monachicam ſtatuit, & cum celebre tunc nomen à diſciplina Clarævallis in Gallia eſſet, eodem ſe ſubduxit, atque pro voto ſuſceptus, inſigni humanarum rerum contemptu, atque animi demiſſione excelluit. Demum S. Conradi Epiſcopi cognati ſui imitatione, & ſuorum ſuperiorum conceſſione, ad venerandæ CHRISTI DOMINI veſtigia Hieroſolymam profectus, ibidem

Fit Monachus.

cui-

cuidam ſervo DEI in eremo manenti adhæſit, totumque Divinarum rerum meditatione proluit. Reverſurum Claramvallem,& jã conſtitutum in itinere mors apud Barium Apuliæ intercepit, & pro Clare Valle, ad Montem gloriæ, & cœleſtem Ieruſalem duxit, cujus ſacrum corpus, honorifice Barii ſepultum requieſcit. *Ex Merol. Henr. & monim.& Chron. VVeingartt.&c.*

Moritur.

In Monte Oliveti, Diœceſis Aretinæ, B. Patricij à Patricijs, nobilis Senenſis,qui audita Divi Bernardi Ptolomæi noſtri, de contemptu mundi oratione , repente converſus, Bernardo quamprimum adhæſit, amploque patrimonio, in Monaſterij fundationem collato , ſeipſum omnigenæ tradidit perfectioni. Dumque Priſcorum Patrum virtutes omnes æmularetur, meruit una cum ſocijs Bernardo & Ambroſio, Benedictam Ordinis noſtri Matrem, Virginum Virginẽ intueri, quæ candidiſſimis amicta veſtibus , ſtellam miræ pulchritudinis pectore geſtans , argenteæ cujusdam ſcalæ faſtidio inſidebat, per quã è terris ad cœlos Angelis deducẽtibus, viri pariter albis induti alcendebãt , quod fuit futuræ Congregationis oſtentum prænunciũ, ſiquidem albis intuendi brevi Regulam profeſſuri erant, quam S. P. N. BENEDICTUS tanquã ſcalam Iacobæam , gradibus virtutum diſtinctã propoſuit.Bernardo autem , primũ novæ familiæ imperium renuente,Patricius quaſi ſecundus ab illo, cæterisq; in meritis potior, electus eſt unanimiter in primũ Cœnobiarcham, agendorum conſultiſſimus, & ſtrenuus Monaſticæ diſciplinæ zelator, qui dilectiſſimã cœlorum Auguſtæ familiam ſanctiſſimè gubernavit, & infantem quaſi Ordinem, arctiſſimis obſervantiarũ faſciis religavit, charitatis ſinu fovit, lacte ſpiritualis doctrinæ pavit. Anno autẽ exacto, provinciam juxta leges depoſuit, diuque otio contemplationis fruens , laboribusque Chriſtianæ militiæ certans , migravit ad Dominum. *Ex communicat. PP. Ord. Mont. Olivet. Rom. & Rev. P. P. Philippi Malabayla Ful. &c.*

B. Patricius Olivet.

Deiparam videt.

Primus Generalis.

In Aremorica regione, Venerabilis viri Felicis Abbatis Monaſterij S. Gildæ, meritis graviſſimis celebrati. Is eremiticum primum rigorem amplexus , Monachum poſtea in celeberrimo illo & ſanctiſſimo Floriacenſi Cœnobio profeſſus eſt, cũ ſe Sanctiſſimo Patriarchæ noſtræ, in eodem Monaſterio coñendaſſet & devoviſſet, ab eodem prodigioſa prius ope è præſentiſſimo naufragij periculo liberatus. Morbo aliàs gravi affectus , beneficio S. Pauli noſtri Leonenſis Epiſcopi prodigiosè curatus eſt. Demũ Cœnobij S. Gildæ Venetenſis Diœceſis Abbas creatus, exemplo ſubditis juxta ac verbo facem prætulit , & diſciplinam Monachicam ſtrenuè reformavit. Vitæ autem curriculo, ſuma cum ſanctitatis opinione exacto, ad præmia æternitatis exceſſit. *Ex Vita S. Gildæ, Hug. Menardo &c.*

V. Felix Abb.

Eodem die S. Attelberti Abbatis & Confeſſoris , de quo alias nihil præter ſolum nomen in vetuſto quodam Calendario Ordinis reperi.

S. Attelbertus.

Item Venerabilis Demuthæ, ſive Humilitatis, quæ ad S. Galli, rigidiſſimũ Ordinis noſtri Incluſorum, fortiter aggreſſa inſtitutum, in illo generoſiſſimo ad finem usque vitæ perſeverans, non ſine opinione magnæ Virtutis & meritorum migravit ad Dominum. *Ex monim. & ſcrip. S. Galli, Metzlero item & Bucelino Sangall. &c.*

V. Demutha.

XV. CAL. APRILIS.

XVIII. Martii. G.

S. Anſelmus Lucenſis

MAntuæ S. Anſelmi Epiſcopi & Confeſſoris. Anſelmus , patria Mantuanus, Lucenſem Pontificatum virtute meruit, ſanctitate exornavit , multo nomine de Eccleſia univerſa meritiſſimus, Eum Gregorius noſter VII. Pontifex Maximus, Regum terror, Schiſmaticorum malleus, tanti fecit, ut graviſſimis in Eccleſiæ negotijs, ejus maximè conſilio atque opera uteretur. Sed is non tam oneris quã honoris faſtidiens , ſuſcepta ad viſitanda Sanctorum aliquot limina , voti cauſa peregrinatione , neſcientibus qui eum ipſo erant parentibus ac familiarib⁹, abdicato à ſe Pontificatu, Monachum in celeberrimo S. P. N. BENEDICTI Padolyronis, agri Mantuani Cœnobio profeſſus eſt. Sed à Gregorio Papa , non multo poſt, ad ſubeunda Eccleſiæ onera repetitus, invitus ac reluctans Lucenſi cathedrę denuo impoſitus , ut Monachica tamen ſtudia atque exercitia negligeret , ſeu cucullum exueret, nunquam in animum induxit, neque alio in habitu ut ſepeliretur, moriens cavit. Schiſmaticos verbo , ſcriptis, exemploque aggreſſus , admirabili poten-

Fit Monachus.

Malleus Schiſm.

Digitized by Google

potentia, auctoritate, & gratia triumphavit, confuditque, ac ſuum, ſi ita Numini viſum, mille periculis ac mortibus caput generosè objiciens, ferventiſſimo odiis in Eccleſiam, ejusque verum Pontificem Henrico Cæſari, ſefe opponere, temeritatem exprobrare, conatus execrari, & quibus poſſet modis obtundere nihil veritus, in Gilbertum Imperatoriæ factionis idolum, religioſiſſima contorquēs tela, frendente Henrico, verbis ſcriptisque potentiſſimis, fidelium animos ad ejus deteſtationem everſionemque concitavit. Eo autem inprimis de Republica Chriſtiana & Romana Eccleſia meruit, cum ejus benedictione & oratione munitus Catholicorum exercitus, prodigioſam, maximeque memorandam de ingenti Schiſmaticorum exercitu victoriam reportavit, tam validæ viri unius preces fuerunt, quibus tanta vis hoſtium obrereretur. Nec minus etiam à morte in eosdem potens, innumeris, & graviſſimis coruſcans miraculis, Schiſmaticos plurimos ad Eccleſiæ gremium reduxit, conſiderantes, eum tantopere à Deo honorari, qui pro Gregorio VII. ſtare & pugnare ad mortem usque nunquam deſiit. Migravit feliciſſimè ad æternitatis coronam, & Propugnatorum Eccleſiæ præmia A.C.1086. cujus ſacrum corpus, in Monaſterio primum ſuo S.P.N. Benedicti conditum, poſtea Mantuam translatum, ſummoque cum honore, & civium gratulatione, in Eccleſia Cathedrali ibidem repoſitum, æterna cum Hæreticorum, noſtri etiam temporis Gregorio VII. hoſtiliter adverſantium, confuſione, dormienti ſimilius quam mortuo, in hodiernum usque diem cernitur integerrimum atque incorruptum. Fuit Anſelmus, celeberrimæ illius Principis, Romanæ Eccleſiæ Dotatricis Mathildis inſtructor ſanctiſſimus, conſcientiæque arbiter ac vitæ director; ut ad ipſum etiam pertinere ejusdem de Eccleſia merita videantur; cujus ſanè laudes nulla ſatis poſteritas queat celebrare. *Ex Annal. Reip. Lucenſis, Chron. Mant. Philip. Ferrar. Conſt. Cajetan. Marcheſio, Arn. Duac. &c.*

Victoria mira.

Ob. 1086.

Incorruptio corporis.

Caſini depoſitio B. Ioannis III. eo nomine Abbatis Sacri montis. Hic Illuſtriſſimo Beneventi Principum ortus genere, Divino ſuccenſus amore cucullum exambit, pompisque ſæculi renuncians, in feliciſſimo Caſinate Cænobio, cucullum indutus, multo illuſtrior quam in ſæculo erat virtute evaſit. Hieroſolymam aliquot poſt annos à ſuſcepta Religione, Abbatis permiſſu profectus, in noſtro montis Synay Cænobio ſexennium ſanctiſſimè traduxit, atque inde ad S. Honorii in Græciam ſeceſsit. Illic conſtituto Beatiſsimus Patriarcha noſter apparens, baculum paſtoralem, quem manu tenebat, tradidit, atque ut ad Caſinenſe Cænobium quam celerrimè reverteretur imperavit. Rediit, Chriſto Duce, & à B. Ioanne II. Præpoſitus Caſini ordinatus, paulo poſt, eodem honorē abdicante, communi omnium ſuffragio Abbas electus eſt. Præfuit dignè vocatione ſua, quamvis multa perpeſſus vir ſanctus, quod ſacrum vitæ rigorem ſolertius promoveret, ab Oſtienſi ſeveritatis notatus; aucto ſodalium numero, reſtituta meliorem in modum Clauſtri diſciplina, propagato per Illyricum S.P.N. Inſtituto, impetratis ab Otthone Auguſto, qui Caſinum voti cauſa inviſerat, magnis Privilegiis ac muneribus, templo magnificentius exculto, ſanctiſsimi Præſulis, maximeque frugi partes explens; Deceſsit A. C. 1011.

B. Ioannes Abb.

à S.P.N. vocatur.

Ob. 1011.

Ex Chron. Caſin. Elogiis Abb. Caſin. Scipionis, Petro Diac. &c.

Syracuſis, B. Gordiani diſcipuli S.P.N. Benedicti, qui quātæ perfectionis eſſet, liquet facilè exeo, quod dignum judicārit magnus Patriarcha, quem ſanctiſsimo & chariſsimo filio ac nepoti Placido, in Siciliā deſtinato, comitem adjungeret. Manſit ſolus ipſe ſuperſtes, glorioſiſsimi Protomartyris noſtri & Sociorum Paſsioni, & ut erat juxta ſanctitatem, eruditione etiā, & Græcis non minus quam Latinis litteris probe excultus, generis etiam, ut videtur, nobilitate præſtans, jubente Iuſtiniano Imperatore, S.P.N. patruele, Græco & Latino ſermone, ſanctiſsimi cognati ejus Placidi, & Sociorum Martyrum triumphos prolixè deſcripſit, & Cæſari obtulit. Gordianus Orienti diu lucem prætulit, & Conſtantinopolim, atque Græciam magno Ordinis ſtudio accendit, cum nemo non tanti Patriarchæ & Legumlatoris diſcipulum, ac tanti præterea ſocium Martyris, intueri exambiret. Deceſsit hac die, ut ex tabulis Syracuſanis nec non Petro Diacono probat Octavius Cajetanus. *In opere de SS. Siciliæ. Maur. Marcheſ. &c.*

S. Gordianus mon.

Orientis ſplendor.

In Italia, B. Conſtantii, ſive Conſtantini, monachi item Caſinatis, qui tempore Aligerni Abbatis magnis virtutibus claruit, & ab eodem miſſus, ad conſtruendum S. P. N. Cænobium in Pectinario, cum eo loco aquam habere non poſſet, ter ad limina

B. Conſtantius.

mina Apoſtolorum peregrinatus, per merita eorundem & S. P. N. BENEDICTI, fontem oravit, & impetravit, cum ipſi apparens Apoſtolorum Princeps, locum in quo foderet deſignaſſet. Idem à morte quendam in mari de vita periclitantem prodigioſè liberavit, & tempeſtatem conſopivit. *Ex moniment. Caſinat. Petro Diac. de ortu & vita Iuſt. Caſin. &c.*

Fons prodigioſus.

B. Chriſtianus.

In Hibernia B. Chriſtiani, Sanctiſſimi Archiepiſcopi & Primatis Malachiæ noſtri diſcipuli, qui ſub ejus exactiſſima diſciplina feliciſsimè educatus, cum idem Sanctus Præſul in Galliam veniſſet, divi Bernardi magiſterio traditus fuit. Quantum autem profecerit, in hunc usque diem tota Hibernia agnoſcit, eumque ut ſingularem poſt B. Malachiam Patronum ſingulariter veneratur. Ipſe enim ſecundum ſancti magiſtri Prophetiam, gentes illas ſuo exemplo informavit, & ſtatum Monaſticum in partibus illis pene collapſum erexit, ac reſtituit. Vbi etiam Epiſcopus electus, virtutibus & admirandis ſignis celeber evaſit, & magna cum ſanctitatis opinione obdormivit in Domino. Floruit Apoſtolicus iſte vir, & digniſſimus Hibernorum Archiepiſcopus, Anno Chriſti, 113[illegible] morum honeſtate, & virtutum tantis ornamentis præditus, ut in morali etiamnum agens corpore *Sancti* glorioſiſſimo titulo ab ipſomet Doctore Mellifluo, appellaretur. *Robert. Ruſca. Angel. Manriq. Arnold. Duacen. Chryſoſtom. Henriquez. Annal. noſtr. Benedict. &c.*

Vir Apoſtolicus.

S. Gilduinus.

Carnuti elevatio S. Gilduini electi Epiſcopi Dolenſis, Confeſſoris, qui cum ante virilem ætatem, perfectæ Virtutis culmen, miris juſtitiæ ſtudiis atq; actibus aſcendiſſet, nec minus Chriſtianæ ſapientiæ, quam pueritiæ charismatibus cælitus decoratus fulgeret; ſede Epiſcopali Dolenſi ſublimatus, unanimi omnium voto electus, multa ipſimet Eccleſiæ ſolatia, vigilantis paſtoris ſtudiis & affectibus, etſi non conſecratus impendit. At paulo poſt reatus in Canones imprudenter admiſsi, quod ante legitimam ætatem præeſſe non penitus recuſaſſet, ſtimulis compunctus Romamque profectus, in Gregorii VII. manus Pontificatum reſignavit, Carnutumque ſe recipiens, in Monaſterio S. Petri de Valle religioſo ſuſcepto ſchemate, miros in omni virtute progreſſus fecit, donec in perfecta ſanctitate vita conſummata ad repoſitam filiorum DEI hæreditatem, lætus de imminenti gloria, profectus eſt. *Ex Caroli Sauſſ. Martyrol. Gall. Claud. Rob. &c.*

Reſignat.

In Anglia S. Eduardi Regis & Martyris. Hic etſi Monachus profeſsione non eſſet, vita tamen & perfectione à puero fuit, ab Edgaro Rege & Elfleda Regina parentibus, amoribus S. P. N. BENEDICTI innutritus, quorum exempla, tamquam præcipuorum Ordinis Monachici reſtitutorum, ſtrenuè poſtea imitatus eſt. A Sancto Dunſtano noſtro, ob egregias virtutes, patre mortuo, ad Regnum promotus, totus deinceps ab illuminatiſsimo Pontifice pependit, qui & paterno affectu ipſum quoad viveret ſanctè complexus eſt: *quippe quem à primis ætatis annis in filium adoptaverat*, paruitque adeo humiliter per omnia Dunſtano Eduardus, ut non aliter atque Abbatem ſuum monachus religioſiſsimus reverereretur. Inde *magna tunc apud Anglos lætitia*, inquit vitæ auctor, *inconcuſſa pax*, *multa rerum opulentia exiſtebat*. Cæterum novercalibus odiis appetitus & in venatione occiſus tantus Rex hac ipſa die Anno Chriſti 981. magnis deinceps miraculis claruit, ſumma deinceps habitus apud Anglos in veneratione. *Ex diverſis rer. Anglic. VVilh. Malmesbur. Henr. Huntingd. Polid. Harpsfeld. &c.*

S. Eduardus Rex.

In Hiſpania depoſitio Religioſiſsimæ fœminæ Catharinæ Paez, Abbatiſſæ Monaſterii S. Spiritus de Olmedo, orationis ſtudio, & ſanctitatis fama in paucis conſpicuæ; *de qua*, inquit Ioſeph Velaſco; Revelavit Deus Veneralibi viro Franciſco de Iepes; animam ipſius recta cælum conſcendiſſe, magnamque gloriam obtinuiſſe, & quod tranſiens per locum Purgatorium, animam cujusdam monialis ejusdem Monaſterii, quæ ante aliquot dies abierat à pœnis liberaſſet, ſecumque in cæleſtem patriam introduxiſſet. *Ioſeph. cit. apud Chryſoſt. Henriquez. &c.*

V. Catharina.

XIV. CA-

XIX. Martij. A.

S. Ioannes Pinnenſ.

APud Pinnenſem civitatem natalis B. Ioannis, magnæ ſanctitatis viri, qui de Syria in Italiam veniens, & conſtructo illic monaſterio, multorum ſervorum DEI pater, per quatuor & quadraginta annos, exiſtens, clarus virtutibus, quievit in pace. *Mart. Roman.* Ioannes Syrus, in Italiam delatus, loco per Angelum ſibi deſignato conſedit, & Pinnarienſe poſtea Cænobium ſub Regula S. P. N. BENEDICTI, ſumptus ſubminiſtrante Ioanne Spoletano Archiepiſcopo condens, eidem primus, & quidem annos quadraginta quatuor ſanctiſſimè præſedit. Ejus alia inter miranda, rarius illud & percelebre, cum brumali tempore, menſe Ianuarii ſub arbore pyro conſideret, prodigiosè illico, præſente atque intuente prædicto Epiſcopo, arborem fronduiſſe, ac floruiſſe, unde & Pyrenſis cognomentum accepit, vulgo per corruptionem nominis Pinnenſis, ab aliis Paranenſis appellatus. Fuit abſtinentiæ virtute, vigiliis, aliisque corporis macerationibus deditiſſimus, cujus ſanctitatis fama, longè lateque celebris, plurimos ad eum viſendum & conſalutandum pertraxit. Cum autem plurimos Chriſto filios genuiſſet, confecta ætate, plenus meritis, ex hac mortalitate deceſſit, A.C. 579. Fuit magnis & frequentiſſimis exin miraculis à Deo honoratus, eo inprimis, quo ſtatim à morte, univerſa ad ſacrum funus confluente civitate plurimum innotuit, dum ſacrum ejus corpus, cæleſtis fragrantia odoris nares omnium recrearet, animos reverentia mirificè percelleret, & manifeſtiſſimo ſigno virtutum ejus fragrantiam declararet: quod in Eccleſia ejus dicata honori ac nomini, apud vicum Paranenſem, usque hodie, religioſiſſimè aſſervatur. *Ex Vita apud Surium, Fortun. à Vincent. Philipp. Conſtitut. Cajetanus, Maur. Marcheſ. &c.*

Arbor repentè floret.

Mira fragrantia.

S. Martinus Dumienſis.

Bracaræ in Hiſpania, natalis S. Martini ejusdem civitatis Epiſcopi, qui Suevos ab Arianiſmo, ad Eccleſiæ Catholicæ gremium reduxit. Martinus longè meritiſſimus, Regnorum Hiſpaniæ Patronus & Apoſtolus, natione Vngarus, vivente etiamnum ſanctiſſimo Patriarcha noſtro, BENEDICTO inſtituto ſe ejus addixit, & Ordinem ſanctiſſimum longè lateque propagavit, ac Monaſterii Dumienſis in Gallæcia, quod prope Bracaram Auguſtam Recciarius Suevorum Rex Catholicus magnificè ſtruxerat, Abbas effectus, ejusdem poſtea, ad Cathedralem evecti dignitatem, primus eſſe Pontifex meruit; cujus initia, ut plurimorum Epiſcopatuum, in Hiſpania, Gallia, Anglia, Hibernia, Scotia, Germania, & alibi paſſim, Monachi deinceps noſtri, admiranda vitæ ſanctitate, fundavit digniſſime & conſecravit. De eo, ſic Magnus noſter Hiſpalenſium Pontifex, Doctor Hiſpaniarum longè celeberrimus: *Martinus, Dumienſis Monaſteri ſanctiſſimus Pontifex, ex orientis partibus navigans, in Galliciam venit, ibique converſis ab Ariana impietate ad fidem Suevorum populis, Regulam fidei & ſanctæ Religionis conſtituit, Eccleſias confirmavit, Monaſteria condidit, copioſaque præcepta pia inſtitutionis, &c.* Sodalium propagandæ monachicæ diſciplinæ per Hiſpanias habuit viros ſanctiſſimos, Exuperantium, Adelphium, Venantiũ, Exuperium, Euphemium, lectiſſimos S. P.N. BENEDICTI diſcipulos, ab ipſomet tanto Patriarcha, cum multis aliis deſtinatos, plerosque deinceps ad Cathedrales Eccleſias promotos, & creatos Epiſcopos; S. Leandrum item ex Palatino Monachum, ac dein Hiſpalenſem Epiſcopum, S. Turibium Palentinum Pontificem (ab ipſo S.P.N. Romæ cucullo indutum) S. Ioannem Gerundenſem ex monacho Viclarenſi Epiſcopum, S. Æmilianum, S. Nonium aliosque qui ampliſſima illa Regna, miro ſanctitatis exemplo, mirificè accenderunt atque illuſtrarunt. Interfuit Martinus noſter Bracarenſi primo A. C. 572. & ſequenti mox anno alteri in eadẽ Vrbe ſuũa cum auctoritate præſedit, atque inſigni & immortali merito Reip. Chriſtianæ præclariſſimè conſuluit. Fuit & illud longè graviſſimum, atque inprimis memorandum ad omnem poſteritatem meritum; *Ipſum Canones, primum ferè omnium de quo conſtet, collegiſſe*, & ſequuturis ſæculis de ingenti theſauro, & contra omnem Hæreticorũ vim atque molimina armario providiſſe. Sed & alia digna æternitate ſui ingenii

Apoſtolus Hiſpan.

Præſt. Concilio.

iterum deoſculari, &c. Feſto Purificationis ejusdem Magnæ Matris, cum, cæteris candelas de more Abbati offerentibus, ipſe contemplationis abreptus dulcedine, in ſuo, ut vocamus, ſtallo perſiſteret, Cælitum Regina, clientem ſuum ſingulari favore dignata, adfuit illico, & manu propria Abundum ad Abbatem deduxit. Inter colloquendum, ſæpe eadem Benedicta Domina noſtra, ipſum *Clariſſimum, dilectiſſimum filium, & Amicum*, appellavit. Placet unicum inſuper ex Chronico citato adſcribere. Quodam alio tempore inter Circumciſionem & Epiphaniam, erat hic Abundus ſcriptus ad Invitatorium, & habebat incipere Antiphonas in Eccleſia. Cum jam ſtaret in Choro & cantaretur Tertia, vidit juxta ſe ſtantem Benedictam matrem Domini noſtri, indutam cuculla ſplendidiſſima, & peplo mundiſsimo ſuper caput ejus, ad modum monialis cantantem cum Monachis, Hymnum illum in laudem Benedicti Filij ſui compoſitum, qui incipit: *A ſolis ortus Cardine, &c.* & ex nimia melodia quam audiebat, & videbat in puriſſima Virgine MARIA, in ejus dulciſsimo & amabili aſpectu, quam amabiliter ſcilicet arridebat Conventui, & quam reverenter ſe inclinabat ad *Gloria tibi Domine*, plurimum admirabiliter in ſeipſo, quomodo adhuc pedibus perſiſtere poſſet, & non magis ejus membra deficerent, præ nimia exultatione quam ſentiebat. Percantato Hymno, cum jam incœpiſſent Antiphonam: *Rubum quem viderat Moyſes, &c.* intonabat ipſa Pſalmum: *Ad Dominum cum tribularer, &c.* & poſtea adhuc manſit in Choro, omni modo ſe conformans Conventui. Et Horis completis evanuit ab oculis ejus. Non ſolum illo tempore, ſed multoties & multifariè apparuit Amico ſuo Virgo Beata, &c. Huc usq; liber cit. Claruit Abundus inſigni miraculorum gloria, fuitque Prophetico etiam ſpiritu illuſtratus, cujus poſtea nomen Sanctorum albo adſcriptum fuiſſe à nonnullis memoratur. *Chron. Villar. cit. Herib, Roſvveid. Arnold. de Raiſſe, Ang. Manriq. Chryſ. Henriq. & nos in Annal. & Ephemerid. Mariano-Benedict. &c.*

Dignatio B.M.V.

Miracula.

B. Emebertus

In Clara-Valle B. Emeberti Monachi, qui etſi juvenis ætate, provectus tamen moribus, ex hac vita deceſſit, fuitq; manſuetudinis & patientiæ, lucidiſſimum ſpeculum, in diuturniore inprimis multorum annorum morbo, quo velut aurum in fornace excoctus, cæleſtes favores in corpore mortali meruit, & ab ipſo Chriſto cum ſupremum decumberet apparente, ad coronam vocari & deduci. *Ex libr. de Init. Ciſt. Menol. Ciſt. Henriq. &c.*

S. Landoald. S.R.E. Cardin.

Gandavi SS. Landoaldi Presbyteri Romani & Amantii Diaconi, qui à S. Martino Papa ad prædicandum Evangelium miſſi, multis poſt obitum ſunt illuſtrati miraculis. Landoaldus ex Monacho S.R.E. Cardinalis Archipresbyter à Martino I. Papa creatus, S. Amando noſtro quiritanti non ſe ſufficere ad Germaniæ converſionem ſocius adjunctus cum Amantio pluribusque ejusdem inſtituti collegis, multis Germaniæ provinciis plurimum contulit, & ut labores ſolaretur Apoſtolicos, Monaſterium Winterhofenſe in Hasbania condidit, cui & ipſe præfuit, in eoque S. Lambertum, noſtrum Monaſticis diſciplinis inſtruxit, cujus imperio hic, puer etiamnum prunas ſinu illæſo portavit, uterque autem fontem vivum precibus ſuis inſtructione Eccleſiæ impetravit. Idem Landoaldus, vitam Monaſticam latius propagavit, & adductis ſecum ſorore ſua Vinciana, & S. Adeltrude aliisque fæmineo etiam ſexui mirificè conſuluit, ipſe autem Tungrenſi Eccleſia pro S. Amando novem años adminiſtrata, poſt ingentia merita in ſuo Winterhofenſi, Cænobio deceſſit, juxta quem & Amantius, aliique ſodales ſepulti, multis poſtea clari miraculis ad Cænobium Gandenſe translati ſunt. *Ex Conſt. Cajet. lib. de Præſtantia Ord. Benedict. Mauro Marcheſio, Nodgero Leod. Ioan. Molano. &c.*

Conſepulti ſocii.

S. Ida Comitiſſa.

In Monaſterio Bingenſi, S. Idæ Comitiſſæ Spanheimenſis, quæ generoſiſſimo ſæculi taſtidio, cucullum exambiens, in hoc ſupra omnem mundi gloriã exſplenduit, & ob egregiam vitæ ſanctitatem cælo terrisque commendata, nomen immortale promerũit. *Ex Ioan. Trith. Annal. noſt. German. & Bened.*

S. Landradæ.

Eodem die translatio S. Landradæ Virg. & Abbatiſſæ, quæ facta eſt Anno Chriſti 1270. ritu ſolemni per Philippum Menze Epiſcopum Tornacenſem.

Miraus, Trithem. Arn. Duac.

XX. Martij. B.

Vigilia S. P. N. VIgilia Sanctiſſimi & Admirabilis Patris & Patriarchæ noſtri BENEDICTI, magna olim & inexplicabili Sanctorũ Patrum noſtrorum, Caſinatum inprimis, & Cluniacenſium, nec non Floriacenſium & Ciſtercienſium præparatione ac devotione celebrata. *Ex diverſis eorundem locorum nec non SS. Ord. monim. & geſtis.*

S. Cuthbertus Epiſc. In Britannia, depoſitio S. Cuthberti Epiſcopi Lindisfarnenſis, qui à pueritia ad obitum usque ſanctis operibus, & miraculorum ſignis effulſit. *Mart. Roman.* Cuthbertus à puero rerum Divinarum contemplatione mirificè delectatus, ad vitam Monachicam ſe totum diſpoſuit. Tenellula ætate, & ingenii acumine, & membrorũ agilitate mirè excelluit, curſu, ſaltu, agitatione varia egregiè exercitatus, & plurimum valens ac ſpectatus. Eum ludis hiſce occupatum, inſtinctu Numinis puer parvulus, corripere atque corrigere aggreſſus, cum à Cuthberto rejiceretur, proſtratus ſolo, voce lugubri ſic ipſum compellavit: *Ludere inter parvulos non decet, quem Dominus majoribus etiam natu, Magiſtrum Virtutis conſtituit.* Paulo poſt, ex altero genu graviter laborans, dum à miniſtris in prato inter herbas deponitur, ab Angelo curatus eſt. Remotis aliquando in montibus, cum inter paſtores, ut pecora patris curaret, ageret, Sancti Aidani noſtri Lindisfarnenſis Epiſcopi animã ad cælum ab Angelis deferri intuitus, relictis quamprimum omnibus, Monaſterium petere decrevit, & petiit. Eo in itinere, omni hoſpitii ſpe excluſus, ad deſertum quoddam divertens tuguriolum, dũ equi, quo vehebatur laborem & inediam miſeratus, fœni an Straminis manipulum tecto evulſum illi objicit, equum cogente fame alterum etiam manipulum ſponte avellentem, linteum patiter tecto extrahere conſpexit, quod quidem cum præmiſſa & finita oratione ſanctus puer diſſolveret, dimidium panis recens cocti & calidi, & carnem juxta uni refectioni ſufficientem reperit. Ad Meilroſenſe denique Cœnobium perveniens, S. Eartam Abbatem, Magiſtrum meruit, Monachumque profeſſus, ob ingenitam benignitatem & humanitatem, hoſpitum & peregrinorum curam habere juſſus, dum primo diluculo egrediens, hoſpites ac pauperes, undecunque poſſet ſollicitè inquirit, Angelum peregrini habitu ſuſcepit, & curavit, qui tres calidos nivei candoris panes, & mira odoris fragrantia poſt ſe relictis, evanuit. Nec infrequens deinceps ipſi, hæc Angelorum viſitatio fuit, à quibus, & verbis ſuaviſsimis, & cibis etiã cæleſti ſapore conditis refectus fuit. Peſtilenti lue correptus dum fratres precibus pro ſe intentos animadvertit: *Quid?* inquit, *fierine poteſt, ut Divina bonitas, tot, talumque virorum preces deſpiciat?* & ægerrimos trahens artus, lectuloque conſurgẽs, ſumma omnium admiratione repente convaluit. Abbas, poſt S. Boiſilum, Cœnobii ſui creatus, non Fratribus ſolum piè conſuluit, ſed longè lateque excurrens, æterno & Apoſtolico cum merito, Idololatriæ reliquias profligavit, & Apoſtoli magnis laboribus nomen meruit, ea maximè loca peragrans, quæ in aſperis ſita montibus, aliis horrori erant ad viſendũ, ac ruſticitate penuriaq; rerum omnium, cæterorum prædicatorum arcebant acceſſum. Tale autem ei *vultus Angelici lumen* erat, ut nemo latebras illi ſui cordis celare præſumeret, ſed dignis pœnitentiæ fructibus peccata quisq; ſua abſtergeret, quia nimirum hæc eadem illi latere nullo modo putaret. Coactus denique à Concilii Anglicani Patribus, Lindisfarnenſem Pontificatum admittere, eum honorem ſumma cum plebis utilitate biennium tenens, denuo abdicavit, humilitatique ac rigori Monaſticis rurſum ſe conſecrans, curſu feliciter abſoluto, ad Dominum migravit. Claruit admirandis, & in vita, & poſt mortem miraculis, dæmonibus inprimis metuendus, quos non præſens ſolum, ſed longè poſitus, rara virtute & poteſtate ab energumenis profligavit. Peſtilentem luem, ſolo oris oſculo depulit; dyſenteriam tactu manus curavit; ſuos Fratres cibo prodigioſè allato, mirabiliter pavit. Vigiliarum adeo amans fuit, ut dicere ſoleret: *Nemo mihi moleſtiam facit dormientem excitando, ſed potius lætificat, facit enim, ut diſcuſſo ſomni torpore, utile quid agam vel cogitem.* Corpus ſuũ hoſtiliter habuit, cum de nocte conſurgeret, à curioſiore monacho obſervat9 aliquando, collotenus ſe mari immergere, atque ita pervigilem in oratione noctem traducere, lutris duabus (quadrupedia marina ſunt) eum ex aquis prodeuntem comitantibus, quæ

Mira monitio pueri.

Relinquit mundum.

Angelum ſuſcipit.

Mirè cruciatur.

Fit Epiſcopus

Rigor vitæ.

Digitized by Google

quæ obſequioſo officio, ante ipſum humi proſtratæ, anhelitu rigentes ejus pedes fovebant, & villo extergere ſatagebant. Eũ poſt annos undecim, cum levare è tumulo Fratres pararent, incorruptiſſimum invenere, continuato hoc prodigio cũ poſt annos quadringentos octodecim denuo elevaretur, tanta miraculorũ gratia ſanctum ſuum Deo glorificante, ut calceorum etiam, & Zonæ ejus contactu, morbi graviſsimi pellerentur. Obiit vir Apoſtolicus Anno Chriſti 687. *Ex Ven. Beda, VVilh. Malmesb. Nic. Harpsfeld. Eduardo, Matthæo, Baron. Iepes, Trithem. Vione, &c.*

Incorruptio corporis.

S. VVulfrannus Epiſc.

In Monaſterio Fontanellæ, S. Wulfranni Epiſc. Senonenſis, qui relicto Epiſcopatu, ibidẽ clarus miraculis deceſſit è vita. *Mart. Rom.* Wulfrannus, ſive Vulfranus nobilis genere, ſacrorum amore factus Clericus, ob vitæ morumque dignitatem, cõmuni omnium voto Archiepiſcopus Senonenſis creatus eſt. Eum honorem pro dignitate aliquamdiu geſſit. Zelo dein prædicandi Chriſti Fidem in Gentibus accenſus, Mauriliacum patrimonium Fontanellenſi Cœnobio legans, accita inde ſubſidiaria Monachorum Sanctorum cohorte, in Friſiam contendit, & verbi, exempli atque miraculorum gratia, innumeros, eosque inter Rathbodi Regis filium, ſalutaribus Baptiſmi undis luſtravit. Rex ipſe Rathbodus è ſacro fonte pedem retraxit, cum ſciſcitatus: Vbinam major Friſiæ Regum numerus eſſet? eſſe in Inferis intellexiſſet; ſtultè & impiè, ibi quoque ſocium ſe eſſe velle Regibus, affirmaret. Ita periit, ſponte ſua æternum miſer, grandium cæteroquin prodigiorum ſpectator & admirator; quæ inter rarius fuit: Innocentes duos, ſuperſtitioſo more, indigno cacodæmonum cultu atque oblatione iisdem facta, in tumulo quodã maris æſtui expoſitos, ut ejus acceſſu mergerentur, à Wulfranno mirè ſervatos, atque ereptos, cum ea conditione eos ſibi donari impetraſſet, ſi maris undis nõ tangerentur. Mirum dictu! excreſcens ſupra tumulum mare, tumulum ſepſit, non attigit; & ſpectante cum innumeris Rege, Wulfrannus ipſe, pedibus ſupra mare ambulans, pueros prodigioſe ab aquis intactos incolumesque Matri reſtituit, ac dein ſacris undis abluit. Sic alium pari devotione laqueo devotum atque addictum, pendentem ſervavit. Sed & illud rarum, cum ſacris in navi operatus, patenam profundo merſam, precibus ab imo retraxit, & plurima alia ſtupenda geſſit. Demum Fontanellas reverſus, abdicato Pontificatu, & relicto Apoſtolatu, Monachum profeſſus eſt. Vitæ reliquum exegit magno in rigore, ciliciumque ſub cucullo induens, nunquam in lectulo aliquo corpus collocavit. Tanta autem miraculorum gratia enituit, *ut quocunque quis languore detentus ſuiſſet, ſi ab eo viſitari, benedici & contrectari meruiſſet, incolumitati mox priſtinæ redderetur.* Mortis horam divinitus edoctus prænovit & Fratribus nunciavit, quos piè exhortatus, ſacro refectus Viatico feliciſſimè extinctus eſt, A. C. 720. cujus ſacrum corpus novennio poſt repertum eſt integerrimum. Ejus honori dicata eſt Eccleſia Collegiata in Pontivo, & in Abbatisvilla Diœceſeos Ambianenſis, &c. Cornelius Kempius, Aub. Miræus, Baron. Iepes. &c.

Apoſtolatus

Miraculum.

Abdicat Epiſcopatum.

Ob. 720.

In Hiſpania S. Martini primi Dumienſis Epiſcopi, Hiſpaniarum Apoſtoli, Hæreſum obtritoris. De quo nos prolixius ex aliorum opinione die heſterna.

S. Martinus.

In Comitatu Eboracenſi S. Hereberti Presbyteri & Eremitæ. Is vitæ & morum probitate excultiſſimus, vitam eremiticam in inſula Stagni Doruventici, ſub obedientia S. Cuthberti noſtri agens, cum ſæpius ad ipſum inviſeret, ſuprema tandẽ vice, ſic eum Cuthbertus alloquutus eſt: *Memento Frater Hereberte, ut modo, quidquid opus habes me interroges; poſtquam enim ab invicem digreſſi fuerimus, non ultra nos in hoc ſæculo carnis obtutibus invicem aſpiciemus. Quia tempus reſolutionis meæ inſtat, & velox eſt depoſitio tabernaculi mei.* Provolutus ergo ejus veſtigiis Herebertus, fuſis, cum gemitu lachrymis, magiſtrum, ne ſe deſereret, obteſtatus, impetravit. Poſt fuſas namque preces edoctus Antiſtes ſe pro Hereberto exauditum: *Surge*, inquit, *Frater mi, & noli plorare, ſed gaudio gaude, quia quod rogavimus, ſuperna nobis clementia donavit.* Paulo poſt, morbo correptus Herebertus, ipſa etiam qua ſanctiſſimus Magiſter, feliciſſimè ex hac vita, ad imortalem transivit, A. C. 687. *Ex lib. 4. Hiſtor. Angl. Ven. Bedæ, &c.*

S. Herebertus

Solatium mortis.

In Germania B. Ebrardi Monachi Morimundenſis Abbatis Montis S. Georgii genere & virtutibus Illuſtriſſimi. Ebrardus Comes Montium de Marca & Abtenâ (quo ex genere Cliviæ Duces oriundi) prælio, quod inter Limburgi Duces & Brabantiæ interceſſerat, ſeſe immiſcens, cum ſuis poſtea ad caſtrum ſuum Aken reverſus, ſuper tanta partium ſtrage & cæ-

B. Ebrardus mon.

Digitized by Google

de, quamvis manu propria ipſe neminem interemiſſet, tantopere doluit, ut pœnitentiæ ſtudio, peccatum perpetratum expiaturus, mutato habitu, omnia ſua deſerens, intempeſtæ noctis ſilentio, conſcio nemine fugam arriperet, & primum quidem Romam contendens, Apoſtolorum limina viſitaret; inde autem digreſſus Compoſtellam usque excurreret, & ſuis delictis, ſummis precibus veniam exoraret. Reverſus per Galliam, apud Morimundum ſubſtitit, & ſuæ generoſitatis Chriſti amore oblitus, multo ibidē tempore in grangia quadam, ut vocant, Cænobii porcos pavit. Agnitus demum, à tranſeuntibus illac famulis olim ſuis, via exerrantibus, & duci à bubulco Principe olim ſuo, rogantibus, cicatrice quam in facie olim inter præliandum acceperat, prodente, quamvis Gallico ſermone Teutonicos eludere pararet, ſuma cum veneratione ab iisdem, equo deſilientibus exceptus atque ſalutatus, ab Abbate poſtmodum, in patriam miſſus eſt. Vbi ope Adolphi fratris, qui ipſi in Principatu ſucceſſerat, Aldenbergenſe Cænobiū, poſtea autem alterum in Monte S. Georgii, ſumptibus Zizzonis & Giſilæ cognatorum Thuringiæ Comitum, condidit, & huic præeſſe coactus, egregia vitæ ſanctitate locum initiavit & conſecravit, Baſilicamq, Deiparæ unicæ Tutelaris ſuæ, ſed & S. Georgii & S.P.N. Benedicti honori, ſacrum voluit; ubi denique cum magna ſanctitatis opinione diem extremū clauſit. *Ex monim. Cænobii, Aub. Mir. Henriq. &c.*

Ex Principe paſtor.

Villarii in Brabantia B. Thomæ Monachi, viri admirandæ virtutis, SS. monachorum Godefridi & Reyneri fratris germani, qui in Monaſterio prædicto, vitam immaculatam ducens, ſignis & virtutibus clarus in pace quievit. *Chron. Villar. &c.* *B. Thomas.*

Agnoſcitur.

Eodem die, inſignis commemoratio Anonymi Monachi Floriacenſis, qui hac ipſa die vigiliarum S. P. N. graviſſima deſperationis tentatione turbatus, ab apparente ipſomet Patre Sanctiſſimo, paternam conſolationē meruit, & mira eventurarum rerum certitudine edoctus & confirmatus, de ſalute ſua ſempiterna nō tantum certior eſt redditus, ſed & intellexit à conditi primum Florentiſſimi illius & frequentiſsimi Cænobii initiis, nullum ad eam usque diem periiſſe, ſed neque ex univerſis, qui tunc erant plurimi, quenquam periturum, niſi unicum Fratrem Ebroinum, qui paulo poſt cucullum deſerturus, & Majoratum denuo Galliæ invaſurus eſſet. *Ex Bibl. Floriac. & Annal. noſt. &c.* *Anonymus Floriacenſis.*

XII. CALENDIS APRILIS.

XXI. Martij. C.

S.P.N. Feſtum.

IN Monte Caſsino, natalis S. Benedicti Abbatis, qui Monachorum diſciplinam in Occidente collapſam reſtituit ac mirificè propagavit: cujus vitam virtutibus & miraculis glorioſam, B. Gregorius Papa conſcripſit. *Mart. Roman.* Sanctiſſimus atque Admirabilis Pater & Patriarcha noſter Benedictus, Auguſtiſſimo Vrbis atque Orbis Aniciorum genere ortus Anicium Eutropium Exercitus Imperatorem, patrem habuit (Germani fratrem, qui ducta Iuſtini Senioris ſorore, Iuſtinianum Imperatorem genuit.) Matrē Claudiam Abundantiam, Honoratam Octavia gente editam, quæ unica parentū hæres, Nurſiæ Dominatum & Honorati ſive Riguardati cognomentum ad maritū attulit. Eum præventum in utero Numinis gratia, uti Baptiſtam Ioannem ſaltus, ſic hunc cantus prodidit, pſallere in utero auditum, ut facile parentes in Benedicti nomen conſentirent. Infantia & pueritia Benedictus Magno Myrenſium Pontifici Nicolao comparatus eſt à S. Hildegarde, libro quem dictante Numine de Vita S. Diſibodi ſcripſerat; nec dubium in puero magis Divinam gratiam luſiſſe, quæ in infante, quin & in utero ſic ludendo ſeſe produderat. Educatus in Palatio Nurſino, amplitudine & magnificentia verè Regio. Septennis ut litteris impertiretur Romam à patre miſſus ad ædes illic avitas & patrias, ad ſorum cui à piſcibus nomen ſitas divertit, quæ alia inter marmorea Aniciorum palatia illic haud impari ſplendore aſſebantur. Ibi magiſtris, ut docili erat ingenio, operam ſtrenuam ſeptem ferè annis navavit. Erat inſuperabilis jam tunc inter blandimenta fortunæ & cognatorum Vrbis Principum puero animus, adeo præmaturo judicio, vana à ſolidis bonis diſtinguebat. In tenella tamen ætate, ut in vita omni, inexplicabilis erga Deiparentem amor & reverentia, præ cæteris virtutibus viguit, ac mirificè excelluit, *ut* *Natalis.* *Pueritia.* *Studia.* *Amor Deiparæ.*

ut ta-

eo tantus deinceps, Divo Alano teſte, *tamq; Divinæ Monaſticæ Inſtitutionis Fundator & Auctor fieri mereretur.* Invaleſcente autem, è nimio mundi applauſu nauſea, & jam S. Felice Papa cognato ad ſupera rapto, morę impatiens, ab illo repente ſe abripuit atque abſtulit, *& quo temporaliter*, inquit Gregorius, *ut liberè potuiſſet, jam quaſi aridum cum flore deſpexit.* Fugam ſolą primùm Cyrilla nutrice conſcia & comite iniit, mox cæleſti, & ſpectabili forma Gènios duos viæ Duces habuit, quorum, ac Principis Apoſtolorum cura, omnem famulorum & curſorum ſe undiq; conquirentiũ oculos & diligentiam eluſit, & Aufidenæ ſecuriſſimè latuit. Ibi inſigni prodigio à Deo cõmendatus, fractum incuria nutricis capiſteriũ mirè reſtituit. Sed innoteſcente miraculo, inſcia etiam Cyrilla profugiens, à Romano Monacho ſibi obvio, cucullo donatus, in aſperrimo, Sublacenſium montium antro, velut ſepulchro quodam ſe condidit, totosq; deinceps quindecim annos, cum ob corporis poſtea ſeptem omnino pedum Romanorum proceritatem, nec erectus ſtare, nec jacens membra extendere poſſet, aſperrimo & ſalebroſo pavimento pro lectulo uſus, panis gregarii, quod Romanus funiculo appenſum demittebat, fruſtillo contentus, & aqua fluminis, delicatiſſimus atque Auguſtiſſimus juvenis vitam toleravit. Facibus libidinis à dæmone ſubjectis, in aſperrimum ſe ſenticetum abjecit, *& diu* quidem volutatus, *toto corpore vulneratus prodiit*, & memorabili exemplo, incendia ſanguine extinguens, ex eo die, ab omni carnis titillatione liber extitit. Quod ſenticetum voti ergo peregrinatione ſuſcepta, cum ſeptingentis ferè poſt hunc triumphum annis, Seraphicꝰ Franciſcus viſeret & adoſcularetur, ſubitum in oculis ejus fronduit & floruit. Vicini Cœnobii poſtulatus Abbas, veneno à Monachis appetitus ſed fruſtra eſt, cum ſignato cruce poculo, & mox rupto, illud ſeſe, ſimulque ſcelus proderet Monachorum. Antrum poſtea ſuum, ſeu potius equuleum Martyr, repetens, confluentibus diſcipulis, primum Magiſter, mox Abbas, dein Generalis, Patriarcha demum Monachorum omnium factus, condita Regula, à Spiritu ſancto inſpirata, innumeros cælo filios, Gentium Apoſtolos, Eccleſiæ Epiſcopos & Patres progenuit, & inexplicabili meritorum cum magnitudine, tum multitudine totum orbẽ implevit. Prima duodecim Monaſteria in Provincia Valeriæ, quaſi momento temporis excitavit, dehinc Caſinenſe, & plurima non per Italiam ſolum ac Siciliã, ſed & per Galliam, Scotiam, Hiberniam, Hiſpaniam, quin & per Africam, Syriam atque Ægyptum, & diverſas Orientis Regiones condidit, colonias mittere ſuorum à diverſis Principibus, & Iuſtiniano fratruele Cæſare exoratus, quorum usq; hodie donationum ſuperſunt diplomata, & monimenta. Romam evocatus, cùm vetera illic Cœnobia reformavit, tum plurima, Pontificum & Principum ope atque opera, nova condidit, & Vaticano quidem atque Lateranenſi, ipſe aliquot añis profuit, & ad Confeſſionem S. Petri dies noctesque excubans, magna miraculorũ gloria à Numine illuſtratus eſt. Caſinati monti, velut Romæ Petrus, præcipuum honorem conciliavit, & Archiſterium Auguſtiſſimum Ordinis atque Orbis, tradentibus ſpectabili forma Angelis poſſeſſione adita, quadraginta dierum jenunio conſecravit, & profligato ſacrilego dæmonum cultu, ultimus Italiæ Apoſtolus, circumjacentem provinciã, in qua Chriſto lucranda plures antea ſanctiſſimi Epiſcopi fruſtra laboraverant, verbo prędicationis (juſſus divinitus) exemplo vitæ, & virtute miraculorum convertit; uti & ad Simbroinos montes pari felicitate Gentilitatis reliquias profligavit. Miraculorum tanta gloria effulſit, ut cum lectiſſimis ac Novi Teſtamenti Sanctis, Moyſe, Eliſęo, Petro, Baptiſta aliisque ipſum Gregorius Magnus Eccleſiæ Doctor comparaſſet, *Iuſtorum omnium ſpiritu plenum fuiſſe* concluderet, quo ſanè majus atque amplius, à tanto inprimis Vrbis atque orbis Pontifice, & cui quæ ſcriberet Spiritus ſanctus dictare in aurem viſus eſt, manifeſto apparet dici non potuiſſe. Rarius illud, imo inauditũ: præter alia quæ viventis etiamnum nomine, perque merita ejusdem Maurus & Placidus prodigioſè patrarunt; hunc quotidianæ frequentiæ pertæſum, ad diem deſignatam omnes Regni Siculi ægros debilesque ſed & finitimarum provinciarum convocaſſe, & exorato per merita Magiſtri ſui Benedicti Numine, omnes illico prodigioſiſſime curaſſe. Neq; minus mirum cum Tartonenſi in Vrbe, ſuis, cum tam procul abeſſet, adfuit, & ideam ſtruendi Cœnobii ædificavit, & deſignaſſe fatentibus demonſtravit. Illud pene incredibile, quod Gregorius tantus Doctor refert, ſingulari excellentiſſimæ ſanctitatis argumento, miracula, *non prece, ſed*

Miraculum primum.

Fugit dæmo.

Triumphat carnem.

Regula à S. Spiritu.

Fundator Ordinis.

Vltimus Italiæ Apoſtolus.

Magnum Eloguium.

Mirum miraculum.

Res mira!

Digitized by Google

Totilam Regem dejicit.

ce, sed potestate, fecisse. Miraculorum potentissimum illud, quo terrorem Orbis Totilam Regem, solo aspectu fregit, dejecit, adeoque terruit, ut bis terque monitus surgere, non auderet, quam suamet manu BENEDICTUS erigeret atque sublevaret; adeo deinceps, summo cum Italiæ & subjectorum Regnorum bono mutatus, *ut summæ Iustitiæ cultor* à Romanis ipsis celebraretur. Annus Christi 543. supremus ipsi & Sanctissimæ sorori ejus Scholasticæ fuit, cujus ipse animum in columbæ specie penetrare cælos intuitus, similiter Germani Capuani Episcopi mortem cognovit, qua ipsa nocte inexplicabili prorsus visione, sub uno solis radio mundum universum, & ex gravissimorum Patrum sententia *Divinam essentiam intueri meruit.* Decessit 12. Cal. Aprilis, non solum diem mortis, sed quæcunque genus, imo horam spectabant præcipiens, suisque tam secum, quam procul agentibus apertè denuncians, admiranda felicitate, tot tantisque rebus confectis, dignè

Stans moritur.

Vespasianeo illo: *Oportet Imperatorem stantem mori*; stans, sublatis in cælum oculis ac manibus, in Ecclesia, ad sepulchrum jam sibi apertũ, inter ferventissimas amore preces, Victorem animum ad triumphos æternos emittens; cui spectando & insolenti prodigio, triumphalis à Casino ad cælum usque via, innumeris iisdemq; cælesti lumine fulgentissimis lampadibus illustrissima, &, quod unius Christi Domini Ierosolymitano in triumpho legitur

Triumphus.

(quo ipso die BENEDICTI nomen, *Benedictus qui venit in nomine Domini*, tam latè inauditum est,) preciosissimis, Angelico nimirum contextu, palliis, strata, visa est ad triumphum adornari, auditusque ab

Compellatio felix.

ipso etiam discipulorũ lectissimo Mauro, in Galliis tunc agente, idem magister & Pater sanctissimus, longè dignissima & propria Archi-Evangelistæ Ioannis nomenclatura *Dilectus Domini* BENEDICTUS appellari, & è cælo ad triumphos vocari. E meritis ejus longè amplissimum: Propagatio per orbem terrarum universum

Psalterium B. M. V.

Psalterii Mariani, tantam rem eadem & præcipua ejus & Ordinis amplissimi Matre ac Tutelari, mirificè approbante & comendante; ac BENEDICTUM *suum* (sic eum appellare audita est,) insignibus favoribus prosequente, & apud Ordinem ipsius usque hodie, etiam in terris, quasi sedem figente, & Admirabilem se, ac verè Matrem demonstrante, innumerisq; beneficiis ac miraculis comprobante. Cæterum eorum quæ prodigiosè egit S. P. N. vim penè immensam, lubet vel obiter attingere. Fuit perinsigne illud, quod circumlatis hyberno tempore, in Processione, ut vocant, ejus Reliquiis, spectante ingenti procerum Cleri populique frequentia se prodidit; quippe quaquaversum incederetur, arbores pomiferæ æquè agrestesque, sed & spineta quævis atque arbusta, in oculis illico omnium in flores eruperunt; navis insuper spissa detenta glacie, Cherubici viri illatis exuviis, soluta non solum verum per milliaria sexdecim, & absque dirigente ac remige inoffensa decurrit; cerei etiam vi ventorum extincti, cælesti lumine resuscitati sunt; ut prægnans prodigiorum miraculum asseveres. Surdos, mutos, cæcos, claudos, ægros innumeros curasse inter minima fuit, inter maxima nihilominus, pro ipsa miraculorũ multi-

Prodigiorũ copia.

Mortuus resuscitat.

tudine, tantoque decursu sæculorum perpetuitate, censendum. Mortuis pluribus, ut vivus, sic mortuus vitam reddidit; morituris autem singularis à Numine Patronus designatus, in eo ipso universo mortalium generi sui copiam fecit, & certo promisit, quisquis ipsum tam singularis suæ in morte gratiæ, quotidie admonuisset. Dæmonibus, ut semper terribilis visus, sic terribilior multo post mortem fuit, sic ut solo ejus nomine velut fulmine dispellerentur. Beatissimis vero cæli civibus, (quorum honorem præcipuè per orbem propagavit,) Angelis purissimis, ejus etiã venerandi cineres, & quos contactu sacraverat cellulæ parietes fuere, ad

Angeli eum reverentur.

cujus tumulum, ut & in cellã ejusdem, festivis maximè diebus, diuturno miraculo, choros instituere musicos auditi sunt, cælesti odoris fragrantia, & luce admiranda locum implentibus. Fuisse quodamodo miraculorũ potestate & diversitate cunctipotentem, ex diversissimis & admirandis sanè prodigiis liquet, quæ in quatuor mundi elementa, terram, aquam, aëra, ignem, sed & in cælos etiam ipsos, & inferos, animos insuper, & abditissimas animorum cogitationes, manifestissimũ est potuisse. Terræ motibus imperare se

Terræ imperat.

posse, non uno exemplo docuit, & ut eo in timore Tutelaris ipse invocaretur, ipse etiam hortatus est. Terra ejus etiam voluntati abdita reddidit, rosas extra tempus, ac florum copiam protulit, ab alto cadentes à morte servavit, allisa & fragilia integra excepit, duritiem exuit, manna protulit, præcisa & exarefacta animavit, mortuos absq; ejus gratia è visceribus suis reje-

Digitized by Google

rejecit,&c. Aqua jussu ejus repente intumuit, eademque rursus desedit, integras classes mersit, quos servatos ille voluit nunquam læsit, alios nec madefecit, & stabilem se præbuit; pisces pro libitu protulit, mersa è fundo refudit, ex arida & scopulis fluxit, &c. *Aëris* Aëris pestilitatem correxit, ventorum turbines concitavit, rursumque compescuit, pluvias cælo deduxit, serenitatem reduxit, tenebras idē, idem lumen, & insolentia ista omnia, concessa à Numine potestate effecit, &c. *Ignibus* Igne alios rigidè plectit, alios eripit, gravissima sopit incendia, merentes è cælo fulminat, servat, curat, protegit pœnitentes & ad se confugientes, &c. *Thaumaturgus.* Vt nulla posteritas sæculorū, Thaumaturgum hunc nostrum dignè & satis admiretur. Frendente infero universo, ultima Italiæ possessione ipsum dejecit, detestanda illius symulachra & lucos evertit, fraudes & dolos ejus detexit, sola alapa è diversis obsessarum corporibus ejecit, solo iisdem nomine horrori & cladi fuit fuit; totas à morituris legiones dispulit, innumera animorum millia infero præripuit, cælo autem vindicavit, Triumphantis Ecclesiæ exercitum, multis myriadibus auxit, cælites peccatoribus conciliavit, Dei ipsius iram justissimam evicit, &c. Nihil ipsi, neque *Cogitationū cognitor.* abditissimas animorum cogitationes, dū viveret, latuisse, Gregorio, an potius Divino teste Spiritu, ex vita liquet; nunc vero multo perfectius, suorum omnium cogitationes & voluntates penetrare, innumeris exemplis patuit. Anxiis, dubitantibus, desperabundis, cogitata retexuit, errores & desperatissima consilia correxit, menti tranquillitatē reddidit, mœrorem gaudio inexplicabili permutavit, occultissima animorum vulnera persanavit, *Vlciscitur suos.* adversum Monachos parata seu meditata prodigiosè avertit, & rigidè puniit, ad pœnitentiam, etiam obstinatos sæpè permovit, inimicos monachis solo cuculli sui cōtactu amicissimos reddidit; efferatissimos barbarorum animos solo intuitu flexit; aliàs diversissimis temporibus, integros exercitus & legiones obtrivit & *Regum terror.* compescuit; Reges, alios Regnis auxit & beavit, alios expulit & oppressit, ut meritò singularem militiæ tutelarem & Præsidem, celeberri mi olim Imperatores, Orientis quidem, Alexius Comnenus, Calo-Ioannes aliique; Occidentis Magnus Carolus, Ludovicus Pius, Lotharius primus & secundus, Henricus II. & tertius, Ottho III. &c. Reges potentissimi, Pipinus è Carolingis primus Galliarum Rex, Hugo Capetus, Robertus Pius &c. Archistrategi triumphatorumque hostium gloria immortales, bello præcipui Duces, Robertus Guiscardus, Gonsalvus Magnus aliique plurimi venerati sunt, & nunc etiam, quibus stupenda ejusmodi, non superioribus solum & priscis sæculis, sed & proxima etiam ætate profligatorum à Benedicto exercituum exempla audire contigit, suæ militiæ & gloriæ Tutelarem, cultu præcipuo venerentur. Nec prætermittendum, *Merita maxima.* quod ad gloriam S.P.N. singulare, præter promotum toto orbe Salutationis Angelicæ frequentissimū usum, primum fuisse eundem, qui Orationem Vocalem ad septem Horas Canonicas reduxerit, de quo harum rerum solertissimus indagator Robertus Cardinalis Bellarminus: *Et nomen & tempus Completorii*, inquit, *primum invenio in Regula* S. Benedicti. Idem Orationem Dominicam in Matutinis clara voce dici voluit; idem ex SS. Ambrosio & Augustino Hymnum Te Deum laudamus, primus Matutinis adjecit. Idē S. Damasi incelebranda Gloria SS. Trinitatis reverentiam tantopere suspexit, ut ad singula: *Gloria Patri & Filio, &c.* suos consurgere voluerit; qui ab ipso usus in Ecclesiam universam emanavit. Ejus in- *Ejus gloria.* super merita omnia omnino esse, quæ ab ipsomet non solum, sed sui Instituti posteris omnibus facta sunt, quæque innumerabilia prorsus, etiam silens orbis deprædicat universus, revelatione cælesti didicit S. Gertrudis nostra, ut meritò, non tantum tot centenorum millium sacra generatione filiorum verè Admirabilis Pater, sed tot, sine numero meritorum copia quasi immensa, Gratiarum Oceanus aliquis deprædicetur. Meruit Patriar- *Rara vir.* cha felicissimus, quod Sanctorum vix alicui contigit, tres omnino Christi Vicarios, eosdemque omnes rara vitæ sanctitate conspicuos, vitæ atque à se gloriosè gestorum dignissimos scriptores: S. & Magnum Ecclesiæ Doctorem Gregorium I. S. Zachariam qui Græco sermone Orienti cōmunicavit, & S. Victorem III. qui Baronio & Petro Diacono testibus, mira ejus libris omnino quatuor complexus est. Hæc paululum prolixius, pro Archiparentis eximia præeminentia, & dignitate Festivitatis. *Ex libro nostro de Gest. S.P.N. Annal. Bened. Compendio Vitæ à nobis edito, Monimentis Casin. Cajetan. Marchesio, Iepes, &c.*

In

Institutio Cisterc. In Galliis, solemnis institutio Sacræ Familiæ nostræ & Reformationis Cisterciensis, quando sanctissimi Robertus, Albericus & Stephanus nostri cum aliis circiter 18. Monachis, post maturam Reformationis juxta Regulam S. P. N. BENEDICTI suscipiendæ deliberationem, illam ipsam, ipso Natali S.P.N. primum solemniter inchoarunt, & in designata ad ipsum sibi divinitus solitudine Cisterciensi aggressi sunt. *Ex monimentis Cisterc. & Ipsorummet SS. Patrum attestatione, &c.*

S. Robertus Abb. Ipso die Natalis ejusdem sacratissimæ Reformationis præcipui Institutoris S. Roberti Abbatis Molismensis, qui ob ingentia de Ordine S.P.N. merita, ipso Natali sui Legislatoris & Patris, carne solvi, & ad participium glorię admitti meruit; de quo plura alias, memoria ejus ob festivitatem Patriarchæ nostri ad alium diem translata.

S Lupicinus In territorio Lugdunensi S. Lupicini Abbatis, de quo item aliàs, ex eadem causa.

B. Benedictus Alvastræ in Suecia B. Benedicti Monachi. Fuit hic glorioſissimus generosissimo pomparum sæculi contemptu. Cum enim Vlphonis Nericiæ Principis, & magnæ illius Brigittæ filius esset, servitutem Christi opibus omnibus prætulit, & variis infirmitatib9 in Monasterio probatus, & ad purum excoctus, post multos labores patientissimè toleratos, præcedentibus futuræ felicitatis signis juvenili ætate, senilium meritorum, & emeritorũ pugilum præmia accepit. *Ex Vita S. Brig. & Menol. Cist. &c.*

Villarii in Brabantia natalis B. Henrici Abbatis loci S. Bernardi, de quo item alias. *B. Henricus.*

Spanheimii S. Clementiæ Comitissæ & monialis. Fuit hæc Adolphi Comitis Hombergensis filia, & nupta præter voluntatem Crafftoni Comiti Spanheimensi, cum Christo Virginitatis florem vovere statuisset, sponsi mortalis consensum petiit & impetravit, & in Monasterio Horrei cucullum amplexa, vitam eximia sanctitatis laude exigens, hac die ad sponsi Virginum amplexus æternos abiit anno Christi 1176. *Truthem. Chron. Hirsaug. Arnold. Duac. German. nostr. Annal. &c.* *S. Clementia*

Veronæ translatio SS. Liberatæ & Faustinæ sororum & Virginum Sanctimonialium. *Ex Vita, &c.* *SS. Lib. & Faust.*

Eodem die Ven. Christiani, primi Abbatis in Monasterio S. Panthaleonis Colonienſi, viri præstantissimi, cujus vita, inquit Trithemius concordabat vocabulo. *V. Christianus.*

XI. CALENDAS APRILIS.

XXII. Martij. D.

B. Gregorius IX. Papa. ROmæ Beati Gregorii Papæ IX. qui perillustri Signiæ Comitum ortus genere, honores & favores mundi fugiens, uti sanctissimum Patriarcham nostrum BENEDICTUM, sero licet jure sanguinis attigit, sic proximo vitæ ejusdem professionis, & imitationis generosissimo studio, Patrem meruit, tantoque sublimius evectus est, quanto inferiorem se omnibus, ex Regulæ SS. præscripto, non solum lingua sua pronunciabat, sed & intimo cordis credebat affectu. Pontifex proin summa bonorum gratulatione postridie S.P.N. renunciatus, nonus jam eo nomine, & ejusdem juxta Ordinis professione, octo prædecessores illos, vitæ consimili æmulatus sanctitate, gravissimis meritis Ecclesiam, & posteritatem omnem demereri allaboravit. Ea inter, de unica sua atque Ordinis universi Tutelari DEIpara meritissimus, solemnissimam illam cæloque gratissimam, terris jucundissimã Antiphonam à B. Hermanno nostro, cognomine Contracto compositam: *Salve Regina*, ut Horis Canonicis singulis subjiceretur, & toto terrarum orbe publice in Ecclesia decantaretur imperavit: quo sancito æternum planè nomen apud universos, & studiosos inprimis Dominæ Nostræ meruit; & insigniter Optimæ Matris honori consuluit. Ejusdem etiam jussu, campanæ primum, cùm ad Consecrationem, tùm ad Salutationem Angelicam pulsus institutus, fidelium toto orbe reverentiam, tam ad SS. Eucharistiæ Sacramentũ, quam erga Domini Matrem, mirè accendit ac promovit; & in foro æque & campis, quam ædibus, officii quemq; sui & devotionis admonuit. Idẽ Gregorius Fridericum Imp. ad sacrum bellum accendit, Perusinos inter se dissidentes composuit, Vrbem ad obsequium reduxit, Genuenses & Venetos, gravi cũ provinciarum oppressione & calamitate inter se digladiantes conciliavit; factionibus item Guelphorum & Gibellinorũ exortis, pessum eunti Romæ occurrens, gravissima oratione rebelles, ad sacrum potius

Salve Regina toto orbe promulgat.

Pulsus salutationis Angel.

Merita insignia.

Digitized by Google

potius bellum, concitavit & permovit; Fridericum ſupra memoratum Imp. ſæpè comonitum, & incorrigibilem Imperio amovit; Hannibalinam Hæreſim feliciſsimè obtrivit; Ordines Sanctiſsimos BB. Dominici & Franciſci plurimum promovit & confirmavit, eorumdemque Inſtitutores, ſed & Divos Antonium de Padua & Eliſabetham Sanctorum albo adſcripſit. Quin & longè plura alia ſumo Reip. Chriſtianæ bono præclariſsimè geſſit ac conſtituit. Obiitque A. C. 1241. 11. Cal. Sept. memoria ejus, ob Octavam Aſſumptionis B. M. V. ad diem Conſecrationis translata. *Ex diverſis Hiſtor. Pont. ſcript.*

Obiit 1241.

S. Lupicinus Abb.

In territorio Lugdunenſi S. Lupicini Abbatis, cujus vita ſanctitatis & miraculorum gloria fuit illuſtris. Lupicinus Nobili ortus genere, invitus admodum & reluctans, uxorem pari nobilitate ducere à parentibus coactus eſt. Parentibus ſæculum ejurantibus, mortuâne conjuge, an pari propoſito cucullum ambiente, Lupicinus cum Romano fratre eremū adiit, & injuriis ac moleſtia cacodæmonum pulſus, primum locū deſeruit. Mox frendente infero pugnam repetiit, & conſtantia hoſtes evicit & profligavit. Abbas poſtea conſtitutus, ingentem Congregationem Chriſto conſcribens, Monachicam diſciplinam plurimum promovit & propagavit. Cum autem tantum numerum Monachorum alendo non eſſet, exorato precibus Numine, ingentem theſaurum reperit, ex quo deinceps facilè neceſſaria victui atq; amictui coëmendo deprompſit. Ad ſubjectum quoddam ſibi Alemanniæ Cænobium divertens, ſive, ut vocamus, illud *viſitans*, cum multam ciborum varietatem in culina apparari conſpiceret, Monachorum illorum delicatam condiendi cibi rationem deteſtatus, & verbis graviter damnans, pro ſuo quo fervebat zelo, piſces & olera quæ reperiebat omnia, in unum cacabū conjecit, & miſerè confundens, cocum, ut Monachis illis videbatur, improbum & inſipidum egit, addens, indigniſſimum eſſe, tantum temporis de luctu abſtinentiæ detrahi, & in cibis comparandis & parandis inſumi; ut de gulæ pudendo ſcelere, nil lubeat in medium afferre. Confuſi exulceratiq; tantopere eo facto delicatiores nonnulli ſunt, ut duodecim illico Monaſterium deſererent. Cumque Romanus ea diſceſſione offenſus Lupicinum corriperet, & diſſipatorem, non congregatorem tali modo fore diceret: *Noli moleſtè ferre*, reſpondit ille, *mi frater: nam ſcias purgatam eſſe aream Domini, & paleas ſolum diſſipatas, frumentum autem in horreo congregatum.* Quos tamen profugos Romanus omnes, exorato Domino, denuo lucratus, ut pœnitentes reverterentur impetravit. Fuit Lupicinus ſacri rigoris amantiſſimus, & abſtinentiæ inprimis ſtudiō mirè exercitus, cum tertio plerumque die, non ante, cibum, eumque parcius ſumeret, ſiti autem tantopere ſe conficeret, ut vix tolerando eſſet, cumque prorſum exareſcere videretur, ſolas manus aquæ imergeret, quæ cum admiratione maxima intuentium, aquam non aliter, atque ſi ore hauriret, abſumerent. Deceſsit plenus meritorum ſub A. C. 600 *Ex Vita, Gregorio Turon. diverſ. Gall. ſcript. &c. Annal. noſt. Bened. & German.*

Nutriti miſſo theſauro monachi.

Oſorgulatior.

Digna ſententia.

Mirus rigor.

In Cænobio Manſeenſi, B. Conradi Abbatis & Martyris. Is pro vitæ meritis Lunælacenſis ad Anaſſum Cænobii (vulgo Manſee,) creatus Abbas, cum boni paſtoris functus officio, gregi ſibi comiſſo annos quindecim utiliſſimè præfuiſſet, pro tuendo jure Eccleſiæ, & ejusdem facultatum Cænobio egreſſus, comonitis qui ſacrilegè uſurpaverant, apud eosdem graviter offendit, & pro pietate impiè tractatus & crudeliter interemptus, Martyrii lauream promeruit, A. C. 1145. *Vvigul. Hund. Hugo Menard. &c.*

B. Conradus Abb. Mart.

Nannete in Minori Britannia B. Bernardi Epiſcopi, qui ex Canonico Cathedrali humilis monachus, apud Claram-Vallem Dei ejusque Genitricis obſequio ſe totum addixit, & plurimum profecit. Inde pro virtutum fulgore extractus, & ſuper candelabrum poſitus Epiſcopalem apud Nannetenſes honorem cum dignitate geſſit, & Cathedram illam, præter alia merita, inſigni vitæ ſanctitate nobilitavit: *Quæ Dei*, inquit Seguinus, *non quæ ſua ſunt, omni conatu quæſivit; nam ſpatioſam domum non amavit, lauta convivia aut epulas multo labore conquiſitas non paravit, nec celatas patinas ſtruxit, ſed ſacris altaribus cum lachrymis miniſtravit. Verbum Dei & Sacramenta populo fideliter diſpenſavit. Res denique Eccleſiæ juxta Apoſtolicum miniſterium, viduis & pauperibus diſtribuit, eosque ad ſe venientes læta humanitatis fronte ſuſcepit. Unde cum in Epiſcopatu prudenter ſe atque fideliter geſſiſſet, miniſterii ſibi trediti adimpleti remunerationem in futura & beata æternaque*

B. Bernardus Epiſc.

Obiit 1169.

vita recepit. Obiit 1169. sive ut placet nonnullis 1171. *Ex Phil. cit. Supplem. Sigeb. Claud. Rob. Henriq. &c.*

SS. & BB. plurima. In Monasterio Montis Romarici (Remirmont.) comemoratio innumerarum Sanctarum atque Beatarum Virginum, in eodem Cœnobio sub Regula S. P. N. BENEDICTI olim Domino famulantium, quod cum frequentissimum multis sæculis esset, & plurimas semper egregia sanctitate Antistitas habuisset, totas quasi phalanges lectissimarum sponsarum, Virginitatis sponso copulavit atque transmisit, ita quidem, ut superstes etiamnum Illustrissimus ejus Fundator S. Romaricus, singulari cum solatio suo, & fructus atque meriti ex Fundatione prægustu, centum jam sanctas Virgines, cum S. Mactefiede Abbatissa, ex eodem Cœnobio in cælum assumptas, gloriosè triumphantes intueri mereretur, ut de ingenti reliquo numero, ab his initiis, per tot sæcula, præsertim sub aliis non minore sanctitate Abbatissis facile omineris. *Ex monim. ejusdem Cœnobii & communic. RR. PP. Congreg. ejusdem, vita S. Romarici, &c.*

S. Tolobeus Epis. In Hispania S. Tolobei Episcopi & Confessoris. Hic cum de admiranda vitæ sanctitate S. Turibii nostri Telensis sive Palentini Episcopi inaudisset, totus ipse tanti viri contuendi accensus studio, tantopere vitæ ejus exemplo recreatus est, ut ipsi perpetuo adjungi cuperet. Proin exorato humiliter ejus magisterio, eidem in Monasterio S. Martini ab ipso ad montes Libanienses in Asturia condito, cum aliis quatuor sanctis sociis Synobio, Eusebio, Eusostomo & Ofaro, Monasticis legibus imbuendum se tradens, sanctitate plurimum profecit, cujus merita usque hodie Cathedra Bracarensis, cui pro eximia vitæ dignitate præesse coactus est, plurimum celebrat. Claruit Anno Christi 612. *Ex Const. Cajet. M. Max. Episc. Cæsaraugust. &c.*

Clar. 612.

B. Genta Abb. In Monasterio Vallis-Floridæ, depositio B. Gentę Abbatissæ. Fuit Genta, ut genere, sic virtute nobilis, de qua alia inter fertur, quod triginta totis annis, quibus Monasterio præfuit, ne quinque quidem solidos in cibum & potum extra Conventum expenderit. Fuit ob inculpabile & incomparabile vitę exemplum, omniumque virtutum ornamenta tanti habita, ac tantopere suis Virginibus dilecta, ut visu ejus atque alloquio exlatiari non posse viderentur. Eam Deus gravissima ægritudine diu afflixit, & purissime in hâc vita excoxit, quam cum Cantipratanus invisisset, & de statu animi rogasset: *Intima cordis sui per Dei gratiam, in pace locata esse,* respondit, *& se in omni tranquillitate spiritus, venientem Dominum præstolari, certoque se sperare futurum, ut desiderata ejus facie post mortem satietur, quam viventi sibi interdum exhibere dignatus esset.* Quibus dictis, lectulo assurgens, videntibus monialibus, locum ante fenestram digito monstravit, in quo per tres noctes lucidissimi splendoris globum apparuisse videbatur, atque ibidem diu immobilem constitisse. Quem quidem globum futuri transitus indicium fuisse vel inde patuit, quod non multo post sancta muliere ad Deum migrante, idem rursum globus splendidissimus, paulo ante mortem ejus conspectus sit. Obiit Annno Christi 1274. Cui Epitaphium dignum positum:

Dominum sæpe intuetur

Obiit 1274.

Arca piæ Fidei, mater miræ speciei.
Nutrix virtutum, solvit natale tributum, &c.

Thom. Cantiprat. Rob. Rusca, Henr. Gran. Arnold. Raissius, Angel. Manriq. &c.

In Monasterio Eikensi, translatio SS. Virginum Herlindis & Relindis sororum. *Molan. Ado, Arn. Duac. &c. De Relinde agitur 6. Febr. de Herlinde 12. Oct.*

X. CALEND. APRILIS.

XXIII. Martij. E.

S. Benedictus mon. IN Campania S. Benedicti Monachi, qui à Gotthis in ardenti clibano inclusus, sequenti die inventus est illæsus. *Mart. Roman.* Hic in Campaniæ partibus, post exactam Regulæ observantiam, ad singularem eremi pugnam benè instructus, contra carnem ac inferum potenter prævaluit. Ejus inter alia, insigne illud memoratur; Gotthis regiones illas vastantibus, illum cum cellula qua claudebatur, eosdem vivum cremare statuisse, ignibus quaquaversum adhiberentur, aridam materiem nec leviter quidem accendentibus. Quo quidem miraculo cum nihil moti seu territi barbari, ira magis arderēt & insanirent, virum sanctissimum ardenti clibano incluserunt. Sed altera die repertus atque productus illæsus, eâ vestium & corporis

corporis totius integritate, qua ingressus fuerat, meritò hostibus ipsis miraculo attonitis atq; stupentibus, & utinam etiam resipiscentibus. *Ex lib. 3. Dial. Petro Equil. Philip. Ferrar. &c.*

B. Ruandus. In Gallia B. Ruandi Episcopi Venetensis, Monachi Cistercienſis, qui pietatem quam in Monasterio illo didicerat, ad finem usque vitæ sanctissimè colens, incredibili sanctitatis fulgore radiavit. Præfuit Ecclesiæ suæ annis viginti, decessitque Anno Christi 1177. *Rob. Rusca, Ang. Manriq. Ioan. Chenu Claud. Rob. Barn. de Montalbo, Chrysost. Henriq. &c.*

S. Bruno Abb. In Cænobio Hirsaugiensi, natalis S. Brunonis ejus loci Abbatis. Bruno Illustrissimo Wirtenbergensium Comitū, hodie Ducum potentissimorum, sanguine oriundus, à puero litteris probè institutus, Cathedralis Spirensis Ecclesiæ Canonicus & Custos factus; cum per abrupta vitiorum ad interitum præcipites ferri plurimos animadverteret, vocantis Numinis gratiam amplexus, ad celeberrimū sanctitatis fama Hirsaugiense Cænobium se conferens, sub magno illius loci Abbate S. Wilhelmo Monachum professus, egregiæ innocentiæ, veræ humilitatis, obedientiæ, paupertatis, purissimæ castitatis exemplar omnibus factus est. Gebhardo Abbate ad Cathedram Spirensem evecto, Bruno præesse Hirsaugiensibus coactus, munere illo sanctissimè functus, patris animum sic induit, ut verè genuisse omnes in Domino crederetur, & à se sæcularium negotiorum molem amoliens, partitus eadem in fratres sanctæ conversationis, ipse totum ad salutem se convertit animarum. Facilis aliis, soli sibi rigidior erat, procero quidem corpore elegans, delicatus tamen atque imbecillis, verum minimè delicatè se habens, imo delicias omnes ut toxicum aversatus, *neque in victu, neque in vestitu singularis.* De eo, inter alia, sic Chronicon Hirsaugiense: *Fuit totius virtutis, religionis & sanctitatis exemplar, ex eo die, quo sanctæ conversationis habitum assumpsit, semper in anteriora proficiens, retro non aspexit. &c. In tanta humilitate & simplicitate seipsum depressit, ut à nescientibus ipsum, omnium simplicissimus esse videretur. Nemo deinceps otiosum illum vidit unquam, sed aut in oratione fervebat cum lachrymis, aut in lectione Divinarum scripturarum erat intentus, aut contemplatione sursum sublevatus. Idcirco requievit super eum spiritus sapientiæ salutaris, quo animum ejus mirabiliter illustrante, inter doctissimos etiam doctior apparuit; ita ut quicunq; audivissent, in sermone ejus vehementer obstupescerent. Totus siquidem erat internus, ardens in amore Divino, plenus charitate, devotione & pietate: unde quoties in eum irruente Spiritu Domini, ad proferendum verbum exhortationis, os aperuit, non humana, sed divina verba loqui putabatur, &c.* Mortuus est hac die A. C. 1121. cum annis 14. mensibus 3. diebus 22. præfuisset, conditus in Ecclesia SS. Petri & Pauli, ante altare S. Laurentii, ubi cū annos 339. requievisset, elevatus, insigni miraculo cæcum illuminavit. *Ex Chron. Hirsaug. Ioan. Trithem. & Annal. noſt. Germ.*

Fit Abbas. *Encomium ejus.* *Cæcum illuminat.*

B. Henricus Abb. In Monasterio Villariensi B. Henrici Abbatis Loci S. Bernardi admirandæ sanctitatis viri. Hic ob vitæ merita Prior Villariensis electus, S. Bernardi postea Abbas constitutus, eidem loco 26. annis sanctissimè præfuit. De hoc Villariensia monimenta sic habent: Vir profecto dignissimus, qui novam adhuc plantationem virtutibus suis commendatiorem redderet: erat n. religione, pietate, ac omni genere virtutum, tantum non ad superstitionem usq; præditus. Nam ut cætera taceam; jejunia & abstinentiam ferè incredibilem servavit, rigidusq; castigator sui corporis existens, frequenter cilicio carnem constringebat atterebatq;. Et quod magis mirandum, quanquam pietatis operib9 assiduè intentus esset, non tamen negotia domus ideo prætermisit. Nam insigniter, sub ejus regimine monachi numero & merito multiplicati sunt, &c. Ita Chronicon cit. Obiit insignem Legationem nomine Ducis Brabantiæ Ioannis I. de filio Ducis ejusdem cum filia Regis copulanda, quæ & felicē succesſum habuit. Translatus ipse ad vitam meliorem A. C. 1298. magno sui relicto desiderio. *Arnoldus de Raisse, Chron. Villar. cit. Chrysost. Henriq. &c.*

Rigor vitæ. *Ob. 1298.*

S. Felix mon. In Monasterio Casinensi, S. Felicis Monachi & Confessoris, cujus nomen, inter multa Sanctorum millia ejusdem sacratissimi Montis celebrari meruit. Is ab Abbate suo, rei Pastoriciæ profectus, & in campos & sylvas missus, ut pastoribus pecorum intenderet, in pratis non minus ac pascuis quam cellula, solide Deo intendit, & muneri illi immortuus, in loco pascuæ, & collium æternorum collocatus, præmiū veri pastoris, simulq; refectionem & quietem in sinu veri pastoris accepit. Quem à morte in terris quoq; Numen celebrem voluit, ejusq; gratissimum sibi fuisse ministerium, insigni miraculorum ad corpus, sive invocationem ejusdem, gloria com-

Miraculis illuſter.

probavit. Proin inquiſitione ſuper iisdem habita à Thentiono Epiſcopo, ſacra ejus oſſa elevata ſunt, & altare ſuper extructũ, ubi cæcus quidam lumen recepit oculorum. *Ex Petro Diac. Cajet. Marcheſio, &c.*

S. Odo monachus. In Monaſterio SS. Trinitatis Cavæ S. Odonis cognomento Veſtararii magnæ ſanctitatis viri, S. Petro ejusdem loci Abbati, ob eximiam indolem chariſſimi, qui etiam mortuus, Odonis ſui curam ſingularem habuit, eidemq; frequenter apparens, & paternè ipſum inſtruens, haud aliter, atque ſi viveret; ipſum inſtituit, correxit, excitavit, atq; ad perfectionis ſtudia & ſublimitatem provocavit atq; promovit. *Ex monim. ejusdem, Cœnobii, Cajetan. &c.*

SS. & BB. Cavenſes. In eodem celeberrimo Monaſterio, cõmemoratio omnium Sanctorum atque Beatorum ibidem quieſcentium, quorum tantum fuiſſe numerum conſtat, ut pene incredibilis fuiſſe videatur, ut enim inire rationem longævitatis, & ſub productiore Abbatum ſanctitatis nomine celebrium ſerie, admirandam perfectorum ſimul Deo ſervientium frequentiam, minimè ſimul computemus; unus, de quo aliàs S. Petrus ejusdem loci Abbas, trium millium extitiſſe Pater filiorum, oculatorum aſſertione teſtium comprobatur, adeo quidem perfectionis fama inclareſcentiũ, ut Cavenſis Cœnobii gloriam totus terrarum orbis loqueretur, colonias inde diverſa regna expeterent, ſolum Montis Regalis Cœnobium ſimul ſemelq; centũ inde ſubmitti mereretur. Vt ſanè nemo non obſtupeſcat, qui ſanctiſſimi illius Monaſterii cœlo tranſcriptum exercitum numerare aggrediatur. *Ex Chronico Cavenſi, Mauro Marcheſio, Conſt. Cajet. &c.*

Mirus numerus.

S. Edilvvaldus. In Anglia natalis S. Edilwaldi Monachi & Confeſſoris, qui in celebri Monaſterio Riponenſi ſæculum ejurans, & Sacræ Regulæ noſtræ Inſtitutis ſe devovens, dulci contemplationis otio delectatus, Anachoreticam vitã, poſt Monaſterij probationem diuturnam, ex veteri noſtrorũ conſuetudine amplexus eſt, & mira proficiens ſanctitate, poſt multa vitæ certamina, ad coronam pertigit electorum, miraculorum gloria à Numine commendatus. Claruit A.C. 694. *Ex Eduardo Maiheu, & rer. Angl. ſcript.*

B. Lalibala Rex mon. In Regno Angot Æthyopiæ in Monaſterio Lalibalenſi B. Lalibalæ Regis & Monachi. Qui inter ſuos ſceptro regio ſpectatus & virtutibus Regiis, Monachis tamen noſtris Vocationis dignitatem ſupra omnem Regum gloriam æſtimans, ſancta eorum delectatus conſuetudine, relicto Regno iisdem adjungi in terris voluit, ut cum illis in Regno etiam gloriæ conſideret. Proin S.P.N. Benedicti Regulam, magno ſpiritus fervore profeſſus, ſpectaculum Deo, Angelis, & hominibus factus, exutus perſonam Regiã, pauperem Chriſti ſervulum ita aptè in ſeipſo exhibuit, ut cæli non minus quam terræ plauſum mereretur, meritus idem pro eximia vitę puritate ad Sacerdotium promoveri, quocum frequenter deinceps Sancti Angeli colloquuti ſunt, quorum etiam miniſterio cibum capiebat. Sed & iisdem Cantoribus, & Alleluja repetentibus ſacris operabatur. Idem poſt obitum pluribus claruit miraculis, ob quæ etiam publicè colitur, ejusq; Feſtum ſolemniter celebratur, tanto deinceps hominum ad illud Monaſterium occurſu, ut deinceps inſignis eidem civitas accreſceret, & à Lalibala acciperet cognomentum. *Ex Relatione Suſenii Michaelis & Sertedenckelii; lib. de præſt. Ord. Ben. Conſt. Cajet. ſcript. & Communicat. Mauri Marcheſii, & Annal. noſt. Bened. &c.*

Angeli miniſtri.

Miracula.

V. Maria Virgo. Abulæ in Hiſpania, obitus piæ Virginis Mariæ de Chriſto, ſanctimonialis lectiſſimæ, vitæ verè Angelicæ, humilitatis, paupertatis, & mortificationis admirandis exemplis celeberrimæ, quæ egregios meritorum manipulos reportans, ad cæleſtes nuptias conſcendit A.C. 1606. *Michael. Vaquer, Chryſ. Henriq. &c.*

S. Vvinocus. Bergis elevatio S. Winoci Abbatis. Fuit hic filius S. Iudicaëlis ſive Gilquelli noſtri Britanniæ Aremoricæ Regis, fratresque habuit, Sanctos Iudicaelem, Iodocum, Atnocum aliosque quibuscum ſtupendo ſanè exemplo, de Regno deſerendo, ſicut alii ſolent de capiendo, religioſiſſime & anxie admodũ contẽdit. Elevatũ eſt ſacrũ ejus corpus, Balduino Flandriæ Comite procurante, qui Bergas præſidiis & vallis contra Barbarorum incurſus muniens, illud eodem tranſtulit ad baſilicã à ſe conſtructam in honorem Sanctorum Martini & Winoci. *Confidebat enim,* inquit doctiſſimus Molanus, *meritis ac interceſſionibus magis fore protegendam patriam apud Deum, quam per humanam induſtriam.* Verum Balduinus Pulchrobarbus ibidem Monaſterium S. Winoci conſtruxit, iterumque eo tranſtulit, ſacras divi Winoci exuvias, & reddidit Ordini Monachorum. Ejus Natalis 6. Novembris celebratur, de quo tunc prolixius. *Ex Vita, Annal. Flandr. Ioan. Molano, &c.*

Protector eligitur.

Eodem die ſolemnis apud Ciſtercienſes

S. Bernardi commem.

ſes noſtros Cõmemoratio, inſignius gratiæ, qua Chriſtus Dominus Mellifluum Doctorem Bernardum hâc ipſa olim die beavit, quando coram crucifixi imagine in preces calentiſſimas effuſus, ſolutis prodigiosè imaginis brachiis, feliciſſimo cõplexu ſtringi meruit. De quo oculatus teſtis, Bernardus de Moris, & Philotheus Claræ-vallenſis, &c.

IX. CALENDAS APRILIS.

XXIV. Martij. F.

S. Stephanus Abb.

REate S. Stephani Abbatis, miræ patientiæ viri, in cujus tranſitu Sancti Angeli, cæteris etiam videntibus adfuêre. *Mart. Roman.* Stephanus etiam dum viveret, mundo verè mortuus, uti ejus nihil poſſedit, ſic neque appetiit, ſola rerum omnium penuria dives. Conſortia ſæcularium execratus, contemplationi & orationi totum ſe dedit, cæleſtium rerum deſiderio animum ſubleyans, eorum in terris etiamnum agens, quantum fas eſt homini, deliciis inefcatus; ad cujus tam Angelici viri tranſitum merito è cęlis, puriſſimi ſpiritus cum applauſu occurrerunt, eumq; ad præmia ęternitatis deduxernnt *S. Greg. lib. 4. Dialog. Petrus de Natal. Arnold. Duac. Fortun. de Vincenza. &c.*

S. Aldemarius mon.

Caſſini, S. Aldemarii Monachi & Confeſſoris. Is in ſacratiſſimo & fœcundiſſimo Sanctorum monte, velut cedrus in Libano, in altitudinem perfectionis ſe attollens, inſigni vitę exemplo & meritis refulſit, cujus ſanctitate latius cognita & celebrata, Ducilla Capuana, enixius ab Abbate Caſinate contendit, ut is Capuam deſtinaretur, quo impetrato ipſum S. Laurentii ibidem Monaſterio præfecit. Vbi cum miraculis fulgeret, ipſumque Abbas repeteret, Principiſſa autem Abbati non acquieſceret, Aldemarius propter ſe contendi ferens ægrius, clam Capua ſe propipiens, ad Bovianum civitatem ſe recepit.

Miraculis claret.

Illic exoratus, deſperato à medicis Canonico cuidam opem ferre, qui cum membris omnibus captus & inutilis eſſet, & ſpem omnem Chyrurgi & medici abjeciſſent, per viſionem edoctus, ſe per aquã ab Aldemario ſacratam, curandum, miſſo nuncio illud beneficii humiliter atque enixè expetiit. Renuit divus, & *ſuum*, qui Levitarum ſolum accenſus ſit ordini, *non eſſe benedicere* reſpondit, coactus tamẽ, benedixit denique aquam, qua reſperſus Canonicus prodigioſè convaluit. Mirandum & illud: cum quidam in Eccleſia, tranſfigere ipſum ſagitta ſtatuiſſet, & jam ſcelus aggrederetur, ſlacertus illico ejus in tantum diriguit, ut brachium flectere nullatenus poſſet, quousque injuriæ omnis immemor vir ſanctus, ipſum fuſis precibus redderet incolumitati. Coactus dein Presbyteratũ admittere, ægrè admodum aſſenſum præbuit, nunquam immemor, quæ cum omni virtute creverat ſemper Monaſticæ paupertatis & humilitatis. Structo poſtea à ſe, piorum ope S. Euphemiæ Cænobio primus ipſe præfuit, multosque illic ſervos Dei aggregavit. Tum per varia Theatinæ & Picenæ provinciæ loca aliquamdiu detentus, plurima illic Monaſteria condidit, & Monaſticum Ordinem ſtrenuè promovit. Similiter in Bocelanico oppido Cænobium ædificavit, ejusque curam per aliquod tempus habuit, vir per omnia magnus, & de diverſis provinciis optimè meritus. Fuit miti admodum ingenio, ita ut animalculum quodvis offendere vereretur; Cujus arcam aliquam cum per os ſeræ, apiculæ ſubiiſſent, in eadem mellificantes, ciſtæ uſu abſtinere maluit, quam illarum opus turbare ſeu impedire. Obiit febri in oppido S. Martini, inde à Monachis ad Cænobium relatus, cũ cives multo at fruſtraneo labore ſepulchrum fodere conati, nullo modo poſſent; ad cujus ſacrum corpus lepra aliisque morbis graviter periclitans mulier, aliique deinceps infirmi prodigioſè curati Deum in ſervo ſuo glorificarunt. *Ex Petro Diac. lib. de Ortu & Vita Iuſtorum Cænobii Caſin. Conſt. Cajet. Mauro Marcheſio, &c.*

Fit Presbyter.

Multa condit Cænobia.

Res mirab.

B. Eiſo Abbas

In Friſia B. Eiſonis Abbatis & Confeſſoris. Fuit hic præſtantiſſimus ſanctitate vir, magni facti in Ordine, Clari-Campi Abbas clariſſimus, cujus exemplo plurimi per Friſiæ partes è cæno vitiorum extracti, ampliſſimas eidem facultates, plurimis condendis Cænobiis obtulerunt; ſed & certatim cucullum exambientes, ejurato ſæculo, vitam Monaſticam profeſſi ſunt. Cum autem magnus hic rigoris Monachici propagator, de Ordine, deque Friſia multum ac diu meruiſſet, in ſonectute bona diem clauſit extremum, poſt A. C. 1160. *Andr. Cornelius Aub. Miræus, Chryſoſt. Henriq. &c.*

Ob. n 60.

zed by Google

B. Michael mon.

In Italia B. Michaelis Monachi & Eremitæ. Fuit Michael patria Venetus. Initio converſationis facta perfectorum æmulatus, ſummo ſtudio, ſumma conſectatus eſt. Macerationi maximè corporis intentus fuit, quod circulo ferreo conſtrinxit, rogans DEVM, ut ſimul atque locum ſaluti ſuæ congruum inveniſſet, circulus ille rumperetur. Venit igitur ad B. Petrum Damiani noſtrum in Samugni deſertum, & vix trium horarum hoſpes, dum Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI Regulam, ſicut homo idiota, utcunque ſyllabatim legeret, & in lachrymas, compunctionis gratia ſolveretur, repente circulus ille fractus apparuit. Fuit ab rigore, penè incredibili, & inſigni animi demiſſione maximè celebratus. Ravenna rediens, pluribus circulis ferreis corpus adſtrinxit, ita quidem, ut ex attrita illa & putrefacta, fœtor ingens erumperet. Timens autem vanam gloriam, quod re intellecta ſæpiusculè Fratres de rupti ferri miraculo loquerentur, rogavit Deũ, ut ſuper hoc miſericordiæ ſuæ oſtenderet judicium; & in Feſto SS. Simonis & Judæ in nocturno officio, duo ferramenta, quæ ſuper humeros poſita utrinque ventrem inferius cum renibus coarctabant prorſus effracta ſunt, alia laxata, & quaſi plumbum emollita. Denique vir DEI poſt multa pro Chriſti amore tolerata, ad præmia perſeverantium vocatus, requiem & gaudium meruit ſempiternum. Ex Petro Damiani, *Hugone Menardo, &c.*

Stupendus rigor.

V. Ægidius de Roya.

Brugis in Flandria Venerabilis viri Ægidii de Roya Abbatis Montis-Regalis; qui apud Ciſtercium primò Monachicæ diſciplinæ fundamenta jaciens, tantos in omni virtutum genere progreſſus fecit, *ut Angelum potius quam hominem ſe exhiberet.*

Pariſiis poſtea, ſummo omnium applauſu ſacras litteras docuit, & Montis Regalis Abbas conſtitutus, variis agitatus perſecutionibus, licet infractus animo eſſet, locum tamen dare iræ decrevit, & in Flandriam veniens, *à Dunenſibus Monachis, tanquam Angelus Domini exceptus eſt.* Quo in loco, decem & octo annis converſatus, verba Adriani Butzij portimus, ſpeculum humilitatis & Religionis ſeſe præbuit, ut neſciam, ſi in portu illo divino, quem in Dunis vocant, gratius acceptiusque potuerit arriſiſſe. Nam ſcientiarum inæſtimabile talentum intulit, in domo DEI, docendo, legendo, dictando. Erat autem pius ad compatiendum, promptus ad ſuccurrendum, liber erat ad corripiendum, cujus zelo nec deerat ſcientia moderatrix, neque patrocinium, quo dator hilaris, petitor rarus, acceptor verecundus haberetur. Sermo illi fuit atque riſus rarus. Intentus labori & exercitio ſpiritus, torporis omnis fugavit ignominiam, &c. Ita Adrianus cit. Deceſſit vir meritiſſimus Anno Chriſti 1478. & poſt obitum glorioſus, ac divino ſplendore circumcinctus, Dunenſi cuidam Monacho apparuit, eique varia cæleſtis ſapientiæ documenta dedit. *Adrian. Butzius cit. Barn. de Montalbo, Chryſoſt. Henriq. &c.*

Ejus eruditio

Apparet glorioſus.

In Monaſterio Sancti Felicis Papiæ, natalis S. Felicitatis filiæ Otthonis II. Imp. Auguſti. Hæc celeberrima ſanctitatis Virginum noſtrarum Papienſium fama inaudita, ſimulans, Cœnobium prædictũ devotionis cauſa velle inviſere, ſtatim ut eo devenit, votum quod mente conceperat exprompſit, & opere complevit, atque contra parentum voluntatem DEO ſacrata, ſacrisque Religionis veſtibus induta, à Monaſtico propoſito nec minis nec blandimentis avelli unquam potuit. Vnde factum eſt, ut in DEI ſervitio ibidem perſeverans, & noctu diuque vigiliis & orationibus vacans, in omnibus virtutibus, atque inprimis humilitate, & lachrymarum compunctione tantum profecit, ut poſt mortem, quæ ipſi obtigiſſe videtur ſub A.C. 1000. Sanctorum adſcripta catalogo, æternum Auguſto nomini & generi attulerit ornamentum. Ejus ſacrum corpus præcipua veneratione honoratur, in præfato S. Felicis (quod olim Salvatoris dictum,) Monaſterio, ubi requieſcit juxta aram S. Georgii Martyris. *Iacob. Gualla in Sanctuario Papiæ, Steph. Brevent. Arnold. Duac. & nos in Annal. Bened. & Germ. nec non Aquila Imp. Ben. &c.*

S. Felicitas filia Otthonis II. Imp.

Canonizatur.

In Cœnobio Caurigliæ, depoſitio S. Berthæ ejusdem loci Abbatiſſæ. Hæc nobili admodum Bardorum nata genere Florentiam patriam, patrem Lotharium habuit. Ordinem S.P.N. in Monaſterio S. Felicitatis, Florentiæ profeſſa, quæ cum illuſtri ſanctitatis fama plurimũ celebraretur, à Beato Gualdo Vallumbroſanæ Congregationis Generale inde extracta, ſanctimonialibusque B. M. V. de Caurigliæ præeſſe juſſa, cum eas verbo & exemplo plurimis annis ſanctiſſimè gubernaſſet, illuſtri miraculorum refulgens gloria, ipſa reſurgentis Chriſti feſtiviſſima die, vinculis carnis ſoluta, felicem immortalitatem meruit Anno Chriſti 1163. & in eodem

S. Bertha Abbat.

Ob. 1163.

dem condita Cœnobio, dignis honoribus colitur; etiam post mortem miraculis commendata. Illam Divinitus edocta, cum initio Quadragesimæ infirmari cœpisset, inducias à Domino impetravit, ne ante Dominicę Resurrectionis diem moreretur, etiam dum cum morbo luctaretur, magno nihilominus rigore esuriales dies transigens, donec superveniente optata die, sacrosanctis munita sacramentis, absque omni doloris sensu extingueretur. Eam alii ex Comitibus de Vernia, alii ex Comitibus de Ravenna oriundam contendunt, dignam de quo æternum familiæ adeo illustres glorientur. *E monum. Vallumbr. Lud. Iacobillo, Annal. nostr. Bened. &c.*

Moritur sine dolore.

V. Iustus.

In Hispania Ven. viri P.F. Iusti, Monachi Montis Sion. Iustus, è Nobili celebriq; admodum Matienzorum de Zorilla apud Legionenses familia ortus, Monachum in reformatissimo sanctissimoque Montis Sion Cœnobio professus, tanta virtute præditus effulsit, ut nullus de ejus sanctitate dubitaret. Fuit profundioris sapientiæ dono illustris, neque eorum solummodo, quæ spiritum spectabant, sed & quæ Oeconomiam attinebant, intelligens. Laboravit annis plurimis vehementissimo podagræ morbo, quo etiam denique exhaustus decessit. Eum intimè dilexit, & maximi fecit Beatæ memoriæ Bernardo de Escovar Abbas Montis Sion lectissimus, & moriturum ad felicem immortalitatem mortuus jam ipse, eidemq; apparens invitavit. Quem cum Iustus rogaret: *Vt quid venisset? Vt venias me-*

Vocatur ad cœlum.

cum, respondit ille. Subjungente autem Iusto: *Nonne recipiam Sacramenta devotus? Recipies*, inquit, *sed festinanter*, cumque dicto evanuit. Proin vesperæ Cœnæ Domini, sacro refectus Viatico, crastina Parasceveos die, quæ erat Vigilia Annunciationis, summa cordis exultatione; spiritum DEO reddidit, Anno Christi 1606. *Ex Fascic. Sanct. Chrysost. Henriq. & Menol. ejusdem.*

Eodem die, depositio Pij Patris Petri à S. Bernardo Congregationis Bmæ. Matris Virg. Fuliensis Generalis, totius perfectionis exemplaris. Hujus Virtutes Carolus à S. Maria Prior Parisiensis compendio complexus his verbis est: R.P. Petrus à S. Bernardo, ex Alvernia, Gallus, superior Generalis Congregationis, vir alti & sublimis spiritus, verus humanarum, & secretissimus cogitationum inspector; cujus singulæ actiones, aspectus, verba, & totus homo exterior, interni decoris indicium, nihil non sanctum & supernaturale spirabant. Quinque annis Congregationem mira sanctitate rexit, obiitque magno cum sanctitatis odore in hebdomada Sancta A.C. 1606. *Carolus cit. & Henriq. &c.*

Ven. Petrus.

Cogitationes penetrat.

Ob. 1606.

In Monasterio Zwifaltensi Ven. viri Cunonis de Buhile & Bottingen, quem Manuscripti veteres *Illustrissimum* appellant. Is pro reformatione Cladrunensis Cœnobii in Bohemiam missus, illic sub A.C. 1130. vitæ egregiæ exemplo aliis præluxit, & post multa merita, fine glorioso quievit. *Chro. Zwifalt. Steph. Bochent. &c.*

Ven. Cuno mon.

VIII. CALEND. APRILIS.

XXV. Martij. G.

S. Hermelandus Abbas.

IN Antro, insula Ligeris fluminis, S. Hermelandi Abbatis, cujus glorioſa conversatio, miraculorũ præconio commendatur. *Mart. Rom.* Hermelandus nobilissimis apud Noviomagenses ortus parentibus, mira ingenii felicitate, puer admodum magnos in studiis literarum progressus fecit. Aulam Clotharii Regis Francorum sequutus ipsi à cyathis fuit, ab eodem præcipuè dilectus atque æstimatus. Conjugem dignam genere cum à parentibus ducere cogeretur, quamvis à nuptiis vehementer abhorreret, animum tamen vultu egregiè texit, donec occasione oblata Regi aperiret, & missionem peteret. Perculsus graviter ea postulatione tam grati sibi Pincernæ Clotharius,

Aulam relinquit.

ne in illo ætatis flore se desereret obtestatus, firmis Hermelandi rationibus ita convictus est, ut nisi annueret, Dei judicium Rex formidaret. Ergo calcatis honoribus in Fontanellæ Cœnobio Christo & S.P.N. Benedicto sese emancupans, miranda paulo post vitæ enituit sanctitate. Ad Pascarium Nannetensem Episcopum ab Abbate missus; ejus ope, celebre illud Antrense Monasterium condidit, eique postea Abbas præfuit; in quo plurimos Christo filios genuit, & vitæ mirabili exemplo pascẽs, ac sanctè educans, viris sanctissimis atq; utilissimis Regnum beavit. Diem plerumque, mira vigilantis pastoris diligentia, Fratribus impendit, noctem sibi insumens, magna ex parte re-

Antrum condit.

Digitized by Google

tum Divinarum contemplatione, & orationis assiduitate exegit. Fuit miraculorum gloria multum celebris, sed pro sui modestia, atque insigni animi demissione, aliorum omnia fidei, nihil suis meritis seu precibus assignans. A Launo viro Nobili prandio exceptus, domui benè precatus est, cum is in tanti hospitis gratiam, omnem quam eo loco habere poterat vini copiam, in amicos & pauperes profudisset; rogata, post abitum viri sancti, uxore: Nunquid vini in vase supereſſet? vino inexhaustum & plenissimum esse intellexit. Sic & Arnoldum virum spectatissimum, modico, quod habebat, vino, cum suis omnibus prodigiosè refecit atque recreavit, & benè insuper animo reparatum atque institutum, hilarem à se dimisit. Quidem viro DEI boves Cænobii furatus, vi precum ejus restituere coactus est; cum multo labore illos conatus abigere, nihil ageret, imo vano circuitu mane ad fores Cænobii eos se adduxisse miser deprehenderet. Alius quidam furtivè quidpiam de ephippio Hermelandi præcundens, prodigiosis illico inflammatus ignibus, & scelere suo vinctus, ope implorata ac rogata venia, à sancto viro amanter corripitur & incolumitati restituitur. Idem vir DEI, signo Crucis lumen extinctum reaccendit, & insigni beneficio infestum erucarum agmen oratione repressit. Idem Prophetico spiritu illustratus multa occulta referavit, futura plurima prænunciavit, & obitus sui diem prægnovit. Abdicato denique Abbatiali honore & onere, curis se omnibus expediit, & soli Numini vacavit. Imminente autem felici transitus hora, Fratres ad susceptæ semel rigoris & propositi constantiam miro verborum pondere exhortatus, sacrisque munitus, inter verba orationis & benedictionis expiravit Anno Christi 690. cælestis odoris fragrantia, & insignibus aliis post mortem miraculis illustratus. *Ex Vita apud Sur. Carol. Sauss. Arnold. &c.*

Miracula.

Furem mire retinet.

Spiritus Propheticus.

Obiit 690.

Pistorii SS. Barontii & Desiderii Confessorum. *Mart. Roman.* Barontius sive Barontus, Theodorico & Theodeberto Regibus in Gallia nobili genere natus, contempta nobilitatete, ductoque secum ejusdem propositi filio Agoaldo sive Ahloaldo, solitudinem petiit, & sese in omni vitæ asperitate exercuit. Monachum postea in Monasterio S. Petri Longoretensi, postea *de Capo dicto*, & Regulam S. P. N. professus, demum divinitus admonitus, petita atque impetrata ab Abbate licentia, prisca nostrorum consuetudine eremum repetiit, & relicta Gallia Romam venit. Inde locis sanctis salutatis in Hetruriam concessit, locoque prope Pistorium, duos inter montes, solitariæ vitæ percommodo reperto, ibidem cellulam exstruxit; cumque aqua deesset, fusa oratione fontem venæ indeficientis illic impetravit. Percrebrescente autem ejus sanctitatis fama, Desiderius, vir religiosissimus, cum quatuor aliis eidem sese instituendum tradidit, multumque ejus instructione atque exemplo profecit, ita ut haud impari sanctitatis fama celebraretur. Proin simul conviventes, & solitudinem illam consecrantes, verè mundo mortui, & viventes CHRISTO, hostiam Deo placentem sese in odorem suavitatis obtulere. Quorum deinceps intuitu magnus loco honor est habitus, & insigne ibidem Monasterium ædificatum, eorumdemque Divorum honori & nomini nuncupatum, ad quod postea cum S. Barontii corpus translatum esset, Desiderius de nocte Fratribus apparens, questus est se ab Abbate suo dissociatum, signoque ubi sepultus esset edito, ut cum Barontio conderetur, monuit & impetravit. Quorum Translationis etiam Festum ibidem solemni memoria celebratur. *Sylvanus Razzi; Petrus Bugianus, Arn. Duac. Phil. Ferrar. &c.*

SS. Barontius & Desiderius.

Ejus fit discipulus Desiderius.

Consepeliuntur.

Translatio.

In Belgio depositio Sanctissimi Humberti Episcopi & Confessoris, virtutibus & miraculis glorioſi. Humbertus patre Eurardo, Popita matre, inter proceres Galliæ præstantibus natus est. Cum autem puerulus nihil puerile tractaret, perfecta solum & cælestia appeteret, à parentibus DEO consecratus, Laudunensi in Cænobio Monachum professus est. Profecit plurimum eruditione & sanctitate, ita ut suo exemplo plurimos accenderet, Christoq; lucraretur. Presbyter postea ordinatus sanctumq; Amandum sequutus, Episcopus demũ ad conversionem Gentium consecratus, Apostolico in labore sedulo desudavit, & miraculorum gloria exsplenduit. Romam dum pergeret; & ursus ferocissimus, equum ejus, qui sarcinas ferebat, laceraſſet, urso deinceps sarcinas imposuit, & ferre coëgit; qui etiam ad mensam Sancto Pontifici assistens, è manu ejus, quas porrigebat panis reliquias, modeste accepit.

S. Humbert. Episc.

Vrsus ipsi famulatur.

accepit. Ad Divi Petri cum preces funderet, visus multis adstantibus Angelus è cælo occcurrere, & supra verticem capitis ipsius Crucem exprimere. Sic & cum ad S. Amandum aliquando properaret, ab Angelo huic prænunciatus: *Dilectum Domini*, inquiebat, *Humbertum, noveris te visitatum advenire; cui tu occurrens contemplare, cujus signum gestat in capite, & illius hostiam fore scias.* Vidit Amandus supra caput Humberti Crucem admirabili fulgore exsplendescere; ad cujus proin corruens genua, tam sanctum hospitem incredibili cum gaudio susceptit. In labore agri Humbertus, cum vestem aliquando extimam sepositsset, cerva à canibus acta, sub ea se abdidit, canibus prodigiosè, similiter & venatoribus à persequendo prohibitis ac retentis. Ad eum cum S. Aldegundis nostra inviseret, siti penè exhaustæ, arenoso & siccissimo solo fontem elicuit. Ab eadem cum linteũ pro sui corpusculi sepultura petiturus nuncium destinaret, prius ipsa ab Numine edocta, alium cum linteo direxit, ita ut medio itinere utrinque occurrerent. Claruit vir sanctus Anno Christi 670. cujus sacrum corpus, post annos ab obitu 153. incorruptissimum repertum est. *Molanus, Cratepolius, Galesinius, Hist. Eccl. Maricol. Annal. nost. Bened.*

Ab Angelo annunciatur

Clar. 670.

Incorruptio

S. Alfvvold. Episc.

Schireburniæ in Anglia B. Alfwoldi Episcopi & Confessoris. Hic Anglus patria, ex Monacho Wintonienſi Schireburnensis Episcopus ordinatus est. Eo in honore paupertatis Monasticæ semper memor, profusissimo jam tunc in sumptus conviviorum sæculo, ipse inter epulas sui retinens moris, catino usus ligneo, viliori contentus cibo, cerevisia solum modica, eaque benè diluta ut saporem perderet, soli naturæ, minimè autem appetitui indulsit ac satisfecit. Fuit Beatissimæ Matris Virginis amantissimus, quam sive factorum, sive dictorum testem adhibere solitus, Godwino Comiti, in ipsum sive Ecclesiam injurio interminatus: *Per Dominam meam S. Mariam malè tibi erit*; adeo mox verba ejus, vindicta consequente, ut æstuans corde Comes, vix lingua palpitaret, consequutusque è famulitio Comitis quidam, sed pedes se ejus prosterneret, & afflictissimo Domino veniam supplex rogaret. Qui adjunctis aliorum item pro reo precibus (nequid sibi tribueretur,) benedictionem Comiti impertitus, statim illum reddidit incolumitati. Fuit etiam religiosissimus Tutelaris sui S. Cuthberti cultor Alfwoldus, adeo quidem, ut ad omnem ejus mentionem lachrymis perfusus, eam plerumque Antiphonam (quam & moriens cecinit,) in ore haberet: *Sanctus Antistes Cuthbertus, vir perfectus in omnibus, Monachus dignè cunctis reverendus, &c.* Alfwoldi sedem nemo ante & post obitum ejus, insidere ausus est, quin statim spectris perterritus, inde resiliret, cur sedem tanti Pontificis insideret, increpantibus. Vt de ejus sanctitate, & vitæ reliquis facilè omneris. *Ex Vvilh. Malmesbur. Eduardo Maihevu, &c.*

Cultor Deiparæ.

Miraculum.

Sede ipsius nemo sedet.

In Monasterio Cistercienſi B. Ioannis Abbatis, totius Ordinis Generalis, dicti de Pontisera, qui cum omni virtutum genere esset excultissimus, summum magistratum haud inmerito adeptus est, quem & summa gloria gessit, & insigni sanctitatis fama mirificè exornavit. Fuit cæteroquin summa animi mansuetudine præditus, metuendus nihilominus in scelere obstinatis. Idem, insigni sanè magnanimitate, & studio sedis Apostolicæ, in Concilio Parisiensi, Philippo Galliarum Regi in Bonifacium Papam rebelli, solus restitit, ob idipsum Parisiis retentus, qui ne ob Regem offensum detrimento Ordini esset, honore se omni sponte exuit, & privatus vitam sanctè exegit, &, ut loquitur Segninus, *Admirandam vitæ sanctitatem, cælos conscendens, innumeris illustravit miraculorum testimoniis.* Obiit Anno Christi 1304. *Philipp. Seguinus, Angel. Manrique, Baru. de Montalbo. Claud. Rob.*

B. Ioannes Abb.

Regi se opposuit.

Innumera miracula.

Camalduli natalis B. Thomæ monachi. Is Costæ in villa diœceseos Eugubinæ honestis natus parentibus, ab ipsa infantia insignia prætulit sanctitatis, puer admodum serius, cujus omnis & sola delectatio jam tunc erat, in templo, & adoratione atque veneratione, imaginum Crucifixi DEI paræ atque Sanctorum; visus jam puer partes omnes Monachi explere. Regulam S.P.N. inter Camaldulenses Sitriæ professus, mira exsplenduit sanctitate. In studio contemplationis sublimis admodum, in meditatione Passionis Dominicæ assiduus fuit, ita affixus, atqui si præsens, cum Domini Matre Mysteriis interesset; cujus Officium, magno ad ipsam affectu, præter alia Ordinis exercitia quotidiè devotissimè recitavit. Vixit vitam in eremo admodum rigidam, alter

B. Thomas mon.

Paulus

Paulus & Onuphrius habitus, miraculorum etiam ſumma gloria & frequentia illuſtratus. Quæ inter, dum Sacerdotes quidam in feſto S. Hieronymi, in proximo cryptæ ejus Sacello, prædicto Eccleſiæ Doctori conſecrato celebraturi occurriſſent & Thomas vinum nō haberet, miſſo cū urceolis ad puteum miniſtro, utrumq; aqua impleri juſſit, quorum alterum oratione & crucis ſigno benedicens, aquam illico in vinum convertit. Alias modico pane plures homines ad ſatietatem refecit, morbos varios mirè curavit, cæcos, claudos, morbo caduco laborantes prodigiosè liberavit. Cujus tamen ſpecialis gratia & Patrocinium, in curandis rupturis & hernia celebratur. Ejus mors imminens cuidam in ſomnis prænonſtrata eſt, cum ipſum in proceſſione quadam intueretur inſtar ſolis effulgentem. Obiit hac die A. C. 1337. ætatis ſuæ 75. cujus ſacrum corpꝰ ob nimium occurſum populi venerantis ante diem 8. Aprilis ſepeliri non potuit, quod poſtea in peculiari ſacello non multo poſt obitum à Cōmunitate ſtructo in Baſilica S. Franciſci de Coſtacciaro conditum eſt, ingenti dein miraculorum frequentia illuſtratum. *Lud. Iacobillus, monim. Camald. Annal. noſt. Bened. &c.*

Herniosorū Patronus.

Obiit A.C. 1137.

In Hiſpania B. Blaſij primi Abbatis Hortenſis, qui ſæculi deliciis calcatis, Monachum Monaſterii de Cantavos profeſſus, ob incoñoditatem poſtea loci, poſtquam Abbas creatus eſſet, celeberrimū illud & ſanctiſſimum illud Hortenſe Cœnobium condidit, eoque Monachos ſuos transferens, illud egregia vitæ ſanctitate fundavit & initiavit. Fuit Deiparenti Virgini addictiſſimus, cujus etiam ſub honore & nomine Cœnobium illud *Hortum Beatæ Mariæ*, dici voluit, & verè gratioſiſſimus Cælorum Auguſtæ Hortulanus extitit, conditor Horti, ex quo usque hodie miracula prodierunt, Mariana digna majeſtate, roſarum atque liliorum. *Ex faſcic. SS. Henriq. Ang. Manrique, &c.*

B. Blaſius Abbas.

VII. CALENDAS APRILIS.

XXVI. Martij. A.

S. Braulius Epiſc.

CÆſaraugustæ S. Braulii ſive Braulionis Epiſcopi. Hic è nobiliſſima Gothorum Regum proſapia oriundus in Agalienſi Cœnobio, Religionis, Sanctitatis & eruditionis fundamenta poſuit. Magiſtrum mirificum Sanctum & Magnum Iſidorum noſtrum, condiſcipulos ſanctiſſimos, eosque inter S. Ildephonſum habuit. Epiſcopus poſtea Cæſar Auguſtanus miraculo electus cum in pleno Patrum eligentium conſeſſu, repente delapſus è cælis globus igneus, ſuper caput ejus deſediſſet, & vox inſuper cæleſtis, electionem ejus his verbis deſignaſſet; *Hic eſt ſervus meus quem elegi, poſui ſuper eum Spiritum meum.* In confutandis Hæreſibus potentiſſimus verbo extitit, cui dum quandoque verba ad populum faceret, columba ſuper humerum verba dictare viſa eſt. Reliquit aliqua inſignia ingenii monimenta, mortuusque eſt Anno Chriſti 646. cum paulo ante obitum cæleſtis apud decumbentem Muſica, & hæc denique vox ab omnibus audiretur: *Surge & veni Amice mi.* Quibus verbis reſpondens Braulio: *Præſto ſum Domine* cum his verbis ſanctam animam exſufflavit.

S. Ludgerus Epiſc.

Natalis S. Ludgeri Epiſcopi, qui Saxonibus Evangelium prædicavit. *Mart. Roman.* Ludgerus præcipua Nobilitate & dignitate parentes habuit. Mox autem ut pedibus inſiſtere puer potuit, & verba balbutiente formare lingua, futuræ ſanctitatis ſpecimen egregium dedit. Interrogatus quandoque puerulus, quid per totum diem operatus fuiſſet? *Ego*, reſpondit, *die tota, aut libros compoſui, aut legi, aut ſcripſi.* Rogatus inſuper, quis eum docuiſſet: *DEVS*, inquit, *me docuit; niſi enim DEVS mentem erudierit, labore forinſecus homo proficere non poteſt.* Sancto Gregorio noſtro Trajectenſium Pontifici commendatus, eo magiſtro plurimum profecit, & rebus mundi valere juſſis, in Trajectenſi Cœnobio totum ſe DEO conſecravit. Alcuinum dein noſtrum in Anglia audiit, & tam in ſacris litteris, quā diſciplina Monaſtica felices progreſſus fecit, domumq; reverſus incredibili omnium gaudio exceptus eſt. Daventrienſibus autem & Friſiis ſtrenuam deinceps operam navavit, & quæ in Friſia ſumma Religione ſeu verius ſuperſtitione, colebantur Deorum inanium fana & ſimulachra, ſummo capitis ſui periculo demo-

Fit Monachꝰ

Idololatriam profligat.

demolire non veritus, ingentes fidelium in Chriſti horrea manipulos congregavit. Saxonibus autem à Carolo Magno deficientibus, & novellam Chriſti Eccleſiam in Friſia turbantibus, furori gentiliũ cedendum ratus, Romam primum ad Adrianum Pontificem, atque inde Caſinum adiit, ut per ſacram rurſus Cænobii quietem ſibi ipſi conſuleret; illicq; tamdiu ſubſtitit, quoad edomitis rebellibus, revocante Carolo, laboribus ſeſe novo fervore reaſſumptis, dare denuo, & juvandis miſeris totum impendere juberetur. Dehinc honoribus auctus, & Lutoſæ Cænobio præeſſe juſſus, dominatione Caroli quinque Friſiorum pagos accepit. Treverenſem Archiepiſcopalem Cathedrã, majore gloria contempſit, quam vix quiſpiam Pontificum admiſerit, atque inſederit; *convertendarum Gentium negotio ſe impediri*, cauſatus: qua excuſatione Magnus Carolus ſummopere recreatus eſt, & ut Occidentales Saxones, ac finitimos etiam populos curaret voluit; quorum ille multa quamprimum millia infero præripuit, & Chriſto cælisque aſſeruit. Apud Werdam Cænobium moliri aggreſſus, cum operarii in expurgando loco penè animũ deſponderent, precibus ſuis, ingentem illico metuendæ tempeſtatis vim cælo deduxit, qua annoſæ arbores radicitus convulſæ, locũ ſtruendo Cænobio per oportunum præbuêre. Eodem deinceps loco, Epiſcopatu Werdenſi condito, & primus ipſe Epiſcopus, & Princeps à morte Patronus, æterna cum Ordinis Monaſtici gloria adoptatus eſt. Nec ſui Apoſtolatus, tam longis latisque contentus terminis, in confinia usque Danorum excurrens, Foſeteslandiam Inſulam integram Chriſto lucratus, dæmonem inde, ſub ſpecie nubis caliginoſiſsimæ feliciter expulit. Norwegos etiam, aliosque remotiores populos luſtrare parantem Carolus impediit, veritus ne tanto lumine Saxonia atque Friſia, & ipſe inprimis tanti Pontificis ſolatio, orbarentur. Claruit ſtupendis ſanè miraculis, eoque inter mortuorum etiam reſuſcitatione; mortuusque eſt magnus omnino Saxonum Friſonumq; Apoſtolus A. C. 809. ex eo, quo deceſſerat, loco, ſplendentis ignis fulgure emicante, provinciamque omnem mirè illuſtrante, & cælum, ipſis etiam Carolo Imperatore & Alcuino Magiſtro, etſi ingenti provinciarũ intervallo diſſitis, inſpectantibus ſubeunte, maximis item deinceps ad tumulum ejus prodigiis tanti Apoſtoli merita cõmendantibus. *Ex Vita per monachos VVerdenſes, Cranzio, Iepeſio, Annal. Germ. & Bened. &c.*

Caſinum purgit.

Recuſat Archiep.

Cænobium molitur.

Apoſtolus celeber.

Moritur 809.

Avenione S. Pontii Abbatis miraculorum gloria conſpicui. Pontius, Gallus natione, parentem Religioſiſſimum habuit, qui divino amore ſuccenſus, ſeſe cũ duobus filiis Chriſto emancupans, in Andaonenſi prope Avenionem Cænobio, cucullum amplexus eſt. Sanctus vero Pontius, cum virtutum miro ſplendore oculos omnium raperet atque animos, Cænobii poſtea renunciatus Abbas, egregio ſanctitatis exemplo, diſcipulos potenter accendit, & de Cænobio illo æternum meruit. Carpenctoratum aliquando veniens ab energumeno proditus: *Ecce*, inquit, *vermiculus S. Andreæ venit* (Andeonenſe Cœnobium S. Andreæ ſacrum erat,) cumq; rogaretur à ſocio Pontius ad energumenum accedere, renuit, *conſortio dæmoniorum ſe uti nolle*, aſſeverans. Verum populi flexus precibus, exorciſmis quibusdam & aqua luſtrali, dæmonem profligavit. Claruit mira miraculorum gloria, cujus aqua, qua manus laverat, cæca mulier oculos eluens, viſum recepit. Lymphatam aliam & errabundam ad ſe adductam ſanam reddidit. Decimas piſcium ſtagni cujusdam (Podium-altum vocant) cum monachis coloni negarent & ſubtraherent, Pontius ſtagnum diris devovit, & mortui quamprimum piſces ſtupentibus univerſis ad littus enatarunt; ex quo fœtor intolerabilis, per totam illam oram manavit, atque incolas mirè caſtigavit & perterruit. Intulerunt nihilominus, iterum atq; iterum & tertio piſces recentiſſimos incolæ, ſed fruſtra, donec ſerio facti pœnitentes, benedictionem denuo ſtagno exorarent, & à Pontio impetrarent; tum verò ſancti Abbatis precibus, multiplicati mirum in modum piſces ſunt, ſtagnumque ut antea impleverunt. Suos ſacro ſilentio aſſuefcere cogens, cum quidam illorum cum laicis occultè fabularetur, non ignorans vir ſanctus fratrem, ſed pro ſua manſuetudine leviter corripuit, eique ſilentium indixit. Mirum dictu! Ex eo tempore, ſola verbi Abbatis vi tanta, Monachus ille mutus effectus eſt, quoad demum Pontius, in Profeſto Paſchatis Miſſam celebrans. *Dominus vobiſcum* de more diceret, & ſoluta denuo lingua pœnitens mutus, *& cum Spiritu tuo*, reſponderet. Avenionenſibus, deſperatis in rebus Abbas ſanctiſſimus adfuit, pluviasque cælo prodigioſè deduxit, ac

S. Pontius Abb.

Dæmonem pellit.

Piſcina maledicit.

Miraculoſa ejus ſilentium.

fertili-

fertilitatem terræ impetravit. Altercantibus de vomere ruſticis duobus, uter alteri ſuſtuliſſet? vomerem in fluvium demergi præcepit, juſſitq; eum, cujus eſſet, extrahere. Extrahere dum conaretur, qui abſtulerat, nullo modo potuit, retulitque ſine vomere manum, velut in cacabo ferventi elixam, cum tamen abſque noxa alter; quam facillimè ſuum reciperet. Tandem vir Dei, tot, tamque præclarè geſtis celeberrimus, multo ſui relicto deſiderio, ad ſuperos abiit A.C.1087. *Ex lib. Obſerv.2. Hug. Menardi, & Annal. noſtr. Benedict. &c.*

Obiit 1087.

B. Petrus.

Populeti in Catalonia B. Petri Marginet monachi, miri pœnitentium exemplaris. Hic genere nobiliſſimus, ſpreta primum ſæculi nobilitate, Chriſto emancupari exambiit, & in Monaſterio Populeti ſacram Ciſtercienſium reformationẽ amplexus, piiſſimè educatus, & ſanctis moribus informatus, Crucifixi amoris adhærere veſtigiis cœpit. Sed graviter tentatus, & mali genii ſuaſionibus ſeductus, projecto cucullo, ex monacho prædo nefarius, & prædonum Dux atque capitaneus factus, ſcandalum populorum, multis latrociniis, homicidiis, ſtupris, rapinis aliisque criminibus, animam ſuam turpiſſimè inquinavit. Verum tangente cor hominis Divina potenter miſericordia, poſt aliquot demum annos ſerio reſipiſcens, ad Monaſterium, quod ſacrilegè deſeruerat ſponte rediens, Ordinis rigori magno animo ſe ſubjecit, diuque incluſus, jejuniis, diſciplinis, ciliciis aliisq; pœnalitatibus afflictus, ſpiritum ſuum emundari curavit; & mirabili conſtantia, in ſuſcepto pœnitentiæ opere perſeveravit, magnam paulo poſt ſanctitatis opinionem, ſumas à Numine gratias conſequutus; ut nemo non dexteram excelſi in homine miraretur. Noctes inſomnes ducebat; nunquam lecto utebatur, vix oleribus utens, pane & aqua contentus, carni crudele admodum bellum inferebat. Pervenitque ad eam deniq; vitæ perfectionem, ut eidem ſeſe familiariter Angeli adjungerent, & cæleſtibus ſolatiis in terra etiamnum agens frueretur. Ipſum Cacodæmones ſæpe, horrendas induti larvas terrere conati, intrepidè excepti, & generosè triumphati ab ipſo inque fugam & umbras abacti ſunt. Fuitque adeo deinceps inferis metuendus, ut ipſum Superbiæ Principem ſub ſpecie aſini, Zona ſua Petrus ligatum, ligna, lapides aliaque ad conſtructionem ſeu reparationem Monaſterii neceſſaria portare cogeret. Denique plenus meritis & virtutibus, ſed & miraculorum illuſter gloria, ad parata ſibi in cælis præmia evolavit, Anno Chriſti 1440. *Ex Vita, & Angelo Manrique, nec non Henriq. & Annal. noſt.*

Ex Monacho latro.

Ex latrone Sanctus.

Inferis metuendus.

Obiit 144

In Anglia, Monaſterio Rievallenſi B. Waltheri monachi. Walther ſive Gualterus è nobili familia de Spec oriundus, nobilitatem generis Virtute auctionem reddidit, & ſacrum Ciſtercienſium noſtrorum inſtitutum per Angliam longè lateque propagans, magnis à Numine illuſtratus miraculis, æternum nomen poſteris commendavit. *Ex Ealredo Rievallenſi ſcript. Guilh. Neubrig. Harpsfeldio &c.*

B. VValth. mon.

In Valle Vmbroſa natalis B. Melioris converſi. Hic Caſentinus patria, dictus de Vagliano, incenſus ſanctioris vitæ deſiderio, rigidum Vallumbroſanorum noſtrorum inſtitutum complexus eſt, in quo paulo pòſt tantos progreſſus fecit, ut ad rigidius eremitarum noſtrorum vitæ genus aſpiraret, quod ipſum cum licentia ſuperiorum aggreſſus, velut alter Antonius ab inferis variè vexatus & tribulatus, eosdem invocato Dei & Deiparæ nomine feliciter triumphavit. Fuit juratus ſui corporis hoſtis, quod nimiis ſanè jejuniis, maximè autem Sacro Quadrageſimæ tempore afflixit, & ſpiritui ſubeſſe coegit. Deceſſit hac die Anno Chriſti 1158. quo mortuo, ultra campanæ omnes Cœnobii, nemine qui apparebat promovente, compulſatæ ſunt, ad quod miraculum cum attoniti Abbas & Fratres, loca omnia circumſpicerent, ſupra rupem, ubi cella Melioris fuerat, magnum ſplendorem intuiti, illico mortuum Fratrem ſuum ſuſpicati, eodem occurrentes, mortuum vivo ſimillimum, orantis inſtar elevatis in cælum manibus, velut Paulum magnus Antonius repererc, & ſacrum funus curantes Monaſterio intulere, continuato compulſationis miraculo, donec ſacrum corpus tumulo conderetur. *Ex monim. Vallumbr. Cajet. Marcheſio, Arn. Duac. Hug. Menardo, &c.*

B. Melior converſus.

Rigor vitæ.

Obiit. 1158.

Funus gratioſiſſimum.

In Anglia B. Egberti ſive Eadberti Northumbriæ Regis dein monachi, qui, ut ait Huntingdonus, regno relicto, tonſuram capitis, æternum diadema generaturam ſuſcepit, furvasque veſtes, æthereum candorem collaturas induit. *Ita hac die Eduardus Maihevu, nos 20. Auguſti ex aliorum opinione inſertus.*

B. Egbertus Rex.

Divi-

S. Bertilio Abb. Mart.

Divione in Monaſterio S. Benigni, S. Bertilionis ſive Bertilonis Abbatis, qui poſt Leuthbaldum, celeberrimo illi Cænobio præfuit, & tempore Caroli Calvi atq; Iſaac Lingonenſis Epiſcopi, loci reſtauratorum floruit, ſub A.C.870. dicitur; Martyrii demum laurea, etſi de cauſa & agone non ita nobis conſtet, coronatus. *Ex Martyr. Gall. Caroli Sauſſ. Claud. Rob. Chron. Divionenſi, &c.*

S. Felicitas mon.

Patavii S. Felicitatis Virginis. Fuit hæc monialis Monaſterii SS. Coſmæ & Damiani in Campo Martio Patavii, quod nunc de Miſericordia appellatur, proximum Divæ Iuſtinæ illuſtriſsimo Aſceterio. Vitam etiam aliquandiu duxit eremiticam, octo millibus paſſuum à Patavio in collibus Euganeis, ab admiranda caſtitatis laude plurimum celebrata, quam S. Leo IX. Pont. Max. Sanctorum albo adſcripſit A. C. 1050. cujus usq; hodie venerandum corpus, in S. Iuſtinæ Regii ſplendoris baſilica, in ara peculiari, prope altare S. Lucæ Apoſtoli & Evangeliſtæ, religioſiſsimè aſſervatur & colitur. *Iac. Cavac. Bernard. Scardeonius, Philipp. Ferrar. Fortun. de Vicenza, &c.*

Elevatio S. Vrſmari.

Laubiis elevatio S. Vrſmari Epiſcopi, facta A. C. 823. juſſu Cameracenſis Epiſcopi per Fulradum Abbatem, anno poſt obitum ejus 110. Claruit deinceps etiam plurimis & graviſſimis miraculis; cujus inprimis compaſſio erga eos, qui dentiũ dolore laborant deprædicatur; quod eo malo novem annos laboraſſe ipſe memoretur. Fuit Vrſinarus Lobienſis primum Abbas, dein Epiſcopus, magnus Faniæ, Theoraciæ & Flandriæ Apoſtolus nominatus, de quo uberius 18. Aprilis. *Annal. noſt. Ioan. Molano, &c.*

VI. CALENDAS APRILIS.

XXVII. Martij. B.

S. Rupertus Epiſc.

SAlisburgi S. Ruperti Epiſcopi & Confeſſoris, qui apud Bavaros & Noricos Evangeliũ mirificè propagavit. *Mart. Ro.* Rupertus Regali Francorum Regum ortus ſanguine, regio generi miranda vitæ ſanctitate, & præclarè geſtis decus æternũ addidit. Hic ſumæ perfectionis monach⁹, Monachicæ vitæ inſtitutum mirificè propagavit, & cum Pontificali poſtea honore conjungens, æterno cum Ordinis noſtri ornamento ita geſſit, ut in ampliſſimas provincias ſeſe fructus inde maximus exporrigeret. Relicta propagandæ Fidei zelo patria, Vangionum ſive Wormatienſiũ creatus Epiſcopus, Hæreticorum & impiorũ conjuratis appetitus odiis, indigna pro Chriſti nomine lætiſſimus pertulit, & virgis etiam per ſumam injuriam publicè cæſus, urbe ejectus, exulare coactus eſt. Verum is exilio benè uſus, ad convertendos Boios Noricosq; Gentilitatis etiamnũ erroribus cæcutientes, animum adjecit, quod & feliciter deinceps præſtitit. Theodonem ipſum gentis Principem, ſalutaribus aggreſſus verbis, eum paulo poſt ita permovit, ut ſacris Baptiſmi undis expiatus, regionem omnem exemplo ſuo, & Ruperti prædicatione ad Fidem adduxerit. Exſtructo dein ope atq; opibus ejusdem Principis Ianuarii Cænobio, eodem ſe Rupertus cum Fratribus concluſit, quibus etiam Abbatis honore biennium præfuit, fundatoque exin Salisburgenſi celeberrimo atq; ampliſſimo Pontificatu, cũ etiam honorem ingenti cum ſubditorum fructu plurimis annis geſſit, ejusdem poſtea Cathedralis Eccleſiæ & Diœceſeos univerſæ Divus Tutelaris primus ac præcipuus cooptatus, & Bojorum atq; Noricorum digniſſimo Apoſtoli titulo honoratus. Fuit cultor Beatiſſimæ Matris Virginis præcipuus, ejusq; honorem inſigniter promovens Theodonẽ & Vthonem Duces, & celebres illas ſub honore & nomine ejusdem Cælitum Imperatricis, Reginoburgi & Ottingæ Baſilicas conderent, impetravit, ipſe a. ſorori ſeu nepti ſuæ Erentrudi Cænobium exſtruens, ſimiliter magnæ & admirabilis Matris honori ſacrum voluit, cujus cultũ ipſe primus, certè Princeps & potiſſimus, per Bavariam, Noricũ & Regna finitima propagavit, ſuiq; in Deiparam ſingularis reverentiæ atq; amoris monimenta non ſolùm ædificiis & libris, ſed & in animis Bojorum atq; confinium, æterna reliquit. Tandem ampliſſimis dives meritis, cũ obitus ſui diem prædixiſſet, ipſo reſurgentis Chriſti glorioſiſſimo Feſto, poſt celebrata à ſe Miſſarũ ſolemnia, ſua ſponte ad ſepulchrum à ſe conditum accedens, & ægrè illud Salvatoris proferens: *In manus tuas commendo ſpiritum meũ*, inter diſcipulorum complorantium manus, glorioſiſsimo & feliciſſimo mortis genere, ſanctam efflavit animam; Angelis ſolemni cantu meritiſſimum de cælo terrisq; Apoſtolum ad ſupera illa palatia deducentibus & proſequentibus, cujus etiã ſacrum funus, candidiſſimis amicti ſtolis curare viſi ſunt. Sepultus eſt in dilectiſſi-

Ab hæreticis exagitatur.

Theodonem Ducem convertit.

Epiſcopatum fundat.

Cultor DEIpara.

Mors glorioſa.

Digitized by Google

mo ſibi S. Petri Cænobio, ex quo ſuperioribus annis, inſigni & verè Principe pompa, in novam atque ornatiſſimam Metropolitanam Baſilicam translatus, ibidem digna fidelium veneratione religioſiſſimè colitur. Obiit hâc die A. C. 623. *Ex Annal. Bojorum. Vita S. Ruperti, Iepeſio, Baronio, Hundio, Brunnero, Radero, Stengelio, Alberto Abb. S. Petri Salisburg. Germania noſt. & Annal. Benedict. &c.*

Obiit 623.

S. Andragiſina.

Bellovaci S. Andragaſinę ſanctimonialis Virginis. Hæc illuſtri admodum nata genere, Robertum patrem habuit, inter Palatinos ſpectatum, qui annulum Regis Lotharii geſtare ſolebat. Exambita autem à pari generis præſtantia marito, Ansberto Sinuini filio, qui dein Rotomagenſis Archiepiſcopus fuit, cū ſolius Regum Regis amorem demereretur, ad vota ac preces confugit, & ut eximia ſua pulchritudo (rara fœminis precatione!) in deformitatem verteretur à Numine impetravit. Mirum dictu! Leproſa illico apparuit, & ulceribus tædiſſimè ſcatuit. Subodoratus miraculū pater, eam de voluntate ſciſcitatus, votum agnovit, & Sinuino rem pandens, optima ejus voluntate, libellum disjunctionis virgini impetravit. Andragiſina metu libera ab S. Audoëno noſtro Deo conſecrari expetiit, ſacroque amicta velo, vultus illico, ac totius corporis elegantiam ac formoſitatem recepit, Cænobio dein Virginum ad muros urbis Beluacenſis præfecta, admirabili iisdem vitæ ſanctitate præfulſit. *Vti autem*, inquit vitæ ſcriptor, *cæteris prælata, ita cunctis humilior extitit, in veſtitu vilis, in cibo mediocris, ab infantia jugi orationi dedita, pudicitia exornatiſſima, hilaritate cordis & corporis ſtara; patientiæ virtute, charitatis obſequio, eleemoſynarumque largitionibus abundantiſſimè cumulata, in medio virginum velut lampas refulgebat accenſa, &c.* Cæterum Andragaſina decorem corporis, interna venuſtate adaugens, puritate, pietate, ac humilitate admirabilis, omniq; ſanctitatis gloria adornata, ad deſideratas demū ſuperni Regis nuptias divinitus evocata perrexit, poſt A. C. 670. vel 680. *Ex Vita per Anonym. Vincent. Beluac. S. Anton. Trithem. Cl. Rob. Carolo Sauſſ. Hug. Menardo, &c.*

Votum mirabile.

Fit Abbatiſſa.

Ejus virtutes

Obiit. 680.

B. Petrus Abb.

Ciſtercii in Gallia B. Petri ejusdem loci Abbatis. Fuit hic ampliſſimæ Ordinis noſtri Reformationis Ciſtercienſis meritiſſimus Generalis, *admiranda ſanctitate, & charitate illuſtris*, qui cum ſingulari prudentia & morum ſuavitate, ac piis inſtitutis, gregē ſibi comiſſum religioſiſſimè inſtruxiſſet, magna virtutum omnium opinione relicta Anno C. 1186. mortalitatem exuit, cum non niſi ſex menſes Ordini præſtitiſſet, de quo apud Dunenſes hoc extat elogium:

Morum pinguedo, gregis hujus ſollicitudo, &c.

Ex Angelo Manrique, Claud. Roberto, Chryſoſt. Henriq. in Menol. Ciſt. &c.

In Helvetia, Monaſterio Montis Angelorum (vulgo Engelberg,) depoſitio B. Frowini Abbatis. Hic etſi paucis admodum, quatuor nimirum, annis Cænobio ſuo præfuiſſet, collapſam tamen diſciplinam præclariſſimè reſtituit, & multo nomine de Cænobio ſuo æternum meruit. Fuit poſtulatus ex fertiliſſimo Sanctorum ea ætate Monaſterio S. Blaſii in Hercinia, primus ex iis ſanctis & optimis Abbatibus, quos tribus peſſimis ſucceſſuros, S. Adilhelmus ibidem Abbas, diſertè prędixerat *vir*, ut vetuſtū habet Chronicon, *doctiſſimus, ſapientiſſimus, ac religioſiſſimus.* Scripſit inſignem Cōmentarium in Orationem Dominicam, aliosque tractatus elucubravit, è quibus ejus ſanctitas, & ſingularis doctrina magnoperè elucent. Vitâ, non ſine eximia ſanctitatis opinione exceſſit A. C. 1178. *Ex monimentis Angelomont. & communic. Rmi. D. Abb. ib. Chriſtoph. Hartmanno, Ioanne Stumpfio, Carolo Steng. Hug. Menard.*

B. Frowinus Abb.

Elogium.

Obiit 1178.

In Anglia S. Archibaldi Abbatis & Confeſſoris, de quo hac die Galeſinius & Wionus &c.

S. Archibaldus.

Eodem die depoſitio B. Euſtachii Monachi & Confeſſoris. Fuit hic à cultu cælitum Auguſtæ ſingulariter cōmendatus, eruditione, ſanctitate, & ſignis admirandis illuſtriſſimus. Cum a Salutationis Angelicæ perquam ſtudioſus, Deiparæ Virginis altare, niſi illa per eamdem orationē ſalutata, nunquam præteriret, inſigni poſt mortem miraculo honoratus, in area domus, ut fieri ſolet, ad ſepulturam expoſitus, præſente Abbate & Fratribus univerſis, exerta lingua, nihil horroris Fratribus, ſed admirationis atque exultationis plurimum concitavit, cum ſalutatio Angelica aureis characteribus exarata, ſtupendo prodigio, in eadem ejus lingua legeretur. *Ex Chron. & monim. Almenſibus, Menologio Henriq. &c.*

B. Euſtachius

Prodigium illuſtre.

In Monaſterio B. M. V. Farfenſi, B. Faroaldi ex Duce Monachi. Faroaldus eo nomine ſecundus Spoletanorum Dux potentiſſimus, Traſimundi primi filius, *infinitorum* ut Vetus loquitur ſcriptor, *caſtellorum & Vrbium Dominus*, idem etiam Prin-

Faroaldus Dux mon.

Princeps religiosissimus, cum grandi aliquando comitatu ac pompa Romam iter intenderet, multosque in idipsum sumptus faceret, eidem apparere dignata Cælorum Augusta Mater & Virgo, his affata Verbis: *Et quo pergis*, inquit, *Faroalde? Impende potius sumptus itineris Monachis meis Farfæ.* Mutavit quamprimum propositum itineris Princeps optimus, & hâc demerendi tantam Reginam occasione lætus, doctusq; æstimare, quos tanti illa faceret, & suos diceret, Monasterio deinceps illi benefacere non destitit, donec purpuram abjiciens, seipsum deniq; in cucullo ibidē tantæ Dominæ obsequio emancuparet, postquam Principatum annis viginti felicissimè rexisset. Fuitq; superstes deinceps in Cænobio annis octo, abstinentia, humilitate, & sui ipsius mortificatione factus exemplar & speculum Monachorum. Obiit A. C. 728. 19. Febr. memoriâ ejusdem ob impeditum tunc S. Bonifacii Lausanensis festo diem, huc translata. *Ex Chronico Farfensi MS. Lud. Iacobillo, Annal. nost. &c.*

Ipsi DEIpara apparet.

Fit monachus.

Obiit 728.

In Monasterio Zwifaltensi obitus Ven. viri Ernesti Domini sive Comitis de Howenstein, in magnis enutritus deliciis, moribus se conformans sæculi, pompas aliquamdiu ejusdem consequutus & vanitates, Numinis deniq; miseratione ad se reversus, fugit à ventura ira, & magna aliorum admiratione, vile cucullum, præ omni nuper adamato splendore exambiens, in prædicto Cænobio, Domino ad finem usque vitæ fideliter servit. *Ex Chron. Zwifalt. & communicatis R. D. Steph. Bochent. &c.*

V. Ernestus.

Ex sæculi filio servus Christi.

In Monasterio Spanheimensi Ven. Bernhelmi Abbatis, cujus laudes Trithemius celebrat.

V. Bernhelm.

V. CALENDAS APRILIS.

XXVIII. Martij. C.

Octava S.P.N.

OCtava Sanctissimi & Admirabilis Patris & Patriarchæ nostri BENEDICTI, & ejusdem in Archisterio, & Patriarchali Ecclesia Casinensi, inventio. Contigit celeberrima hæc corporis tanti Patris inventio A. C. 1066. sub B. Desiderio Abbate XXXVII. qui postea summus Ecclesiæ pastor, Rom. Pont. designatus, Victoris III. nomen assumpsit. Is cum renovato templo, sepulchrum Sanctissimi Legumlatoris nostri reperisset, illico terræmotu ingenti motus sacratissimus concussus est, & tanta cælestis odoris fragrantia erupit, ut maximo universi pavore concuterentur, neq; tam nares, quam ipsi etiam animi ea fragrantia reficerentur, ac recrearentur. Sed & mons idem, non uno solum motu, tanto reperto thesauro exiliit, verum ea die decies septies, prodigiosissimè quassat° intremuit. Illud etiā in omnium tunc oculis miraculum contigit: quo cacodæmon ipse minimè conjuratus, coactus tamen virtutem ac potestatem sanctissimi Patris nostri prædicavit, & ab eodem se expelli ac profligari energumeni cujusdam corpore, ipse voce lugubri & querula prodidit, homine afflictissimo, ad tumulum sacratissimum feliciter curato & liberato. Adductus & alius, integra pessimorum geniorum legione infestus & gravissimè vexatus, qui & ipse quamprimum tanta peste liberatus, omnes qui aderant, ad referendas Deo gratias, pro tanti thesauri inventione, & calamitosorum liberatione accendit. *Ex Chron. Casin. Leone Ostiensi, Petro Diacono Arnoldo Wione & tomo de Gestis S.P.N. &c.*

Inventio eiusdem.

Prodigia.

Apud Nursiam S. Spei Abbatis, miræ patientiæ viri, cujus anima cum ex hac vita migraret, in columbæ specie, à Fratribus visa est ad cælum ascendere. *Mart. Roman.* Spes primævi in Ordine nostro floris, fructus & primitiæ, exemplar Monachorum immortale, haud procul à patria Sanctissimi Patriarchæ nostri Nursia, Cænobium Camplense condidit, & ut charus erat Numini, amanter flagellatus, probatus, & exercitus, patientiæ mirandæ speculum, in quadraginta annorum cæcitate, discipulis insigniter profuit. Dehinc curatis prodigiosè oculis, de imminente edoctus obitu, jussusque Monasteria circumposita prius invisere & lustrare, Monachosque documentis, dictante Divino Spiritu, datis ad perfectionem exstimulare, jussa exequutus est, & quintodecimo prædicationis suæ die, ad Cænobium suum reversus, convocatis discipulis, sumpto sacro Viatico, in laudes DEI erumpens, illis prosequentibus, stans, imitatione S. P. N. BENEDICTI, spiritum in manus Creatoris sui resignavit; & quam S. P. noster ortu felicissimo patriam, ipse morte & sacris exuviis beavit,

S. Spei Abbas.

Visitat monasteria.

moritur.

vit, cujus anima in columbæ ſpecie viſa à diſcipulis cæli ſecreta penetrare, mirè mœrentium ſuper morte tanti magiſtri diſcipulorum corda recreavit, & ad ſubvolandum deſideria excitavit. *Ex libro 4. Dialog. S. Greg. Petro Equil. Arn. Duacen. &c. Iepeſio, &c.*

B. Haymo Epiſc. In Germania, civitate Halberſtattenſi, natalis B. Haymonis ejusdem loci Epiſcopi. Haymo, Heymo ſive Hemmo, Germanus patria, B. Alcuini noſtri diſcipulus, Fuldenſis primum Monachus, dein Hersfeldiam translatus, magnitudine & præcellentiſsimi ingenij gloria, nec non ſanctitatis eximio ſplendore, univerſi terrarum orbis oculos perſtrinxit; & omnem Regum famam ſuperavit. *Illuſtrat Biblia.* Qui poſtquam lucubrationum labore & mole ingenti, altius conſurgens, miranda felicitate atque dexteritate, Scripturæ propè univerſæ arcana Commentariis complexus explicaſſet, ab ſacro otio tam negotioſo, & dulciſſimæ contemplationis ſtudio avulſus, & ad Halberſtattenſis Eccleſiæ Pontificalem cathedram Cænobio extractus, eam tredecim annis, *Fit Epiſcopus* ſumma integritatis & ſanctitatis fama gubernans, eidem, vel ſolo quidem ſuo nomine vir tantus ac talis, decus immortale peperit, graviſſimisque meritis commiſſam ſibi provinciam demeruit. Cum autem omnium judicio, vir eſſet incomparabilis, ad humillima promptior ultimis ſe demiſit, nihil indignum tanti ſublimitate ingenii, tantæ famæ atque gloriæ ſuæ æſtimans, cum *Vicariis non utitur.* nihil per miniſtros ſeu Vicarios, ſed per ſemetipſum functiones omnes boni paſtoris quam diligentiſſimè exerceret, & incredibili ſollicitudine, infimis æquè ac ſummis intenderet, atque invigilaret. Fuit verbi Divini prædicator aſſiduus, verborum dignitatem, exempli maximè pondere commendans. Neque deſiit verus paſtor in tanto ſuorum cura, communem Reipubl. Chriſtianæ abjicere, & ſenæ etiam conſulere poſteritati, quando, quod otio & recreationi dare nonnulli ſolent, aliis ſemper ille atque aliis laboribus dedit, & magnos inter rerum diverſarum conatus, *Scripta ejus mira.* Interpretum S. Scripturæ veterum lucubrationes comportans, atq; inter ſe conferens, mira concinnitate, facilitate, nec non brevitate easdem ad compendium redegit: adeo ut ab occupatis, parvo temporis diſpendio legi, & à ſimplicibus leviterque litteratis, facillimè intelligi poſsint. Obiit Illuſtriſsimum Germaniæ noſtræ ſydus, Doctor & Pontifex meritiſsimus Anno Chriſti 853. Halberſtadij ſepultus. *Ex Antiq. Fuld. Brovveri, Baronio, Trithem. Iepeſio, Stengelio, Annal. noſtr. Germam. & Benedict. &c.*

In Gallia obitus Beatiſsimi Stephani, *S. Stephanus Abb.* tertij Abbatis Ciſtercienſis, DEI paræ Virginis ſingularis dilecti, cujus tamen ſolemnitas 17. Aprilis, qua die in Sanctorum relatus eſt numerum, ſolemnius recolitur, de quo & nos tunc uberius.

In Monaſterio Schœnaugienſi depoſitio Venerabilis Eckberti Abbatis, *V. Eckbertus Abb.* pietate & eruditione conſpicui. Hic Canonicus primum Bonnenſis, S. Eliſabethæ ſororis ſuæ impulſu, nuncium ſæculo remiſit, Deoque in Cænobio S. Florini ſeſe emancipavit. Excelluit ut pietate, ſic eruditione, multaque opuſcula, ingenii ſui monimenta poſteritati reliquit. De Eccleſia autem DEI merens latagens, *Hæreſum oppreſſor.* contra hoſtes ejusdem fideliſsimè & conſtantiſsimè telum ſtrinxit, & Cataros Hæreticos, ſpurciſsimam Adamitarum Hæreſim reſuſcitantes, non modo ſcriptis, ſed & diſputationibus confudit potentiſsimè ac confutavit. Magni proin à Catholicis factus, accitus à Colonienſibus, tres ſectæ illius principes ſine Hæreſiarchas acriter expugnando, ita convicit, ut quid porro contra opponerent, nihil haberent. Hildelino poſtea Abbati mortuo ſuffectus, egregio vitæ exemplo ſuis præfuit profuitque annos octodecim, *Obiit 1163.* atque anno ſalutis 1163. non ſine ſanctitatis opinione ex hac vita deceſſit. *Chron. Hirſaug. Ioan. Trithem. Annal. noſtr. Benedict.*

Eodem die Commemoratio BB. Ab- *SS. & BB. Villarienſ.* batum, Monachorum & Converſorum Villarienſium, qui Prophetico ſpiritu, miraculorum gratia, & egregiarum virtutum titulis inſignes, ſacram illam eremum illuſtrem reddiderunt, & jam glorioſi in æterna patria triumphant. Fuit hoc monaſterium inter Illuſtriora Ordinis, Sanctorum copia tantopere fertile, ut vix credibile videatur, & ſolum atque unicum in ſingulos anni univerſi dies, Menologio ſpectatiſsimo ſufficientem poſsit materiem miniſtrare; haud im- *Villarii Elogium.* merito, teſte Baptiſta Grameye, imo Europa univerſa, *Brabantiæ decus, Religionis Officina, & Seminarium integritatis, appellandum.*

pellandum. Quam ſacram ſolitudinem Heribertus Roſweidus, non dubitarit: *Chriſto perfamiliarem, Virgini DEIparæ adamatam, Angelis frequentatam, Sanctis expetitam, cælo gratam,* aſſerere & celebrare: Cælis etiam ipſis, mortalium illic agentium elogia commendantibus, cum numeroſa, ut ſemper erat, multitudo Fratrum in Choro ad Vigilias quandoque congregata, ſumma omnium gratulatione, vocem hanc cælo delapſam inaudirent: *Quotquot hic ſunt, mei ſunt*, ut & de iſto, deque alio tot ſæculorum numero, facilè ſit ominari; adeo ad poſtremam usque ætatem noſtram, ſacra illa Sanctorum fertilitate continuata, ut multa alibi, & noſtri, & ſuperioris ſæculi miracula afferamus. *Ex Annal. noſtr. Benedict. & Ephemerid. Marianobened. &c. Henriq. &c.*

Numitus SS. magnus.

B. Agnes. In Monaſterio Bellopratenſi in Belgio, natalis B. Agnetis, quæ magna vitæ perfectione & ſanctimonia claruit. Agnes de Satillon, nobili natagenere, cucullum in celebri Virginum Cœnobio Belli-Prati induit, ubi tantopere ſe omnibus probavit, ut Subprioriſſæ munere ſit cohoneſtata, ac deinceps pluribus annis Novitiis præfecta. SS. Regulæ obſervatrix exactiſſima fuit; cui nunquam, nec in minimo quidem contra iſſe videbatur, ea conſuetudinum loci atque Ordinis obſervantia, ut eam ipſam ob rem admirationi & venerationi omnibus eſſet. Rarius, & inſolens planè, atque inprimis imitandum illud: *Nullum unquam verbum, ex ore ejus auditum, quod non ad DEI honorem proferretur*, ut facile de reliquis tantæ Virginis arbitreris. Contemplationis ſtudio addictiſſima, per omnes diei horas, diſtributa de Paſſione Domini exercitia ſua habebat, & frequentabat, cujus rei conſcia ſoror ejusdem germana Maria, occurrentem interpellare auſa, ſi per ſacri ſilentii remiſſionem licuiſſet: *Vbinam ſponſum ſuum reliquiſſet?* ipsâ: *In Monte Calvariæ, &c.* vel pro horæ convenientiâ, reſpondente. Cæterũ, quanto in Divinarum rerum cognitione excellebat, tanto in mundanarum intelligentia rudior, imo ignara prorſus erat, ut ſimpliciſſima prorſus omnibus appareret. Verum quanta in oculis Dei eſſet, non uno indicio ſororibus patuit, cum ſæpè inter orandum ad cubiti altitudinem ſuſpenſam in aëre ſive ſublatam prodigioſè, conſpexerunt, cum & quotiescunque ſacra Synaxi reficeretur, in extaſim rapta, divinam illam dulcedinem miro modo deguſtaret. Cujus etiam merita poſt mortem multis ſignis Dominus comprobavit. *Ex monim. Belloprat. Arn. de Raiſſe Menol. Henriq. & Annal. noſtr. Benedict.*

Rara mira & digna.

Elata in aëra.

Walciodori B. Eilberti Comitis, ejusdem loci meritiſſimi Fundatoris. Is ex Nammerici Narbonenſis Comitis, & Ermengardis Paviæ Principis oriundus ſanguine, Ebroinum Comitem patrem, matrem Libertam Widerici filiam habuit; ipſi Prizerii Comitatum hæreditate ſortitus, ea potentia enituit, ut ære proprio, in eventus belli omnes, ſolus ipſe ſeptem diverſa caſtra ſtrueret. Ingenium nactus militare, magno animo enituit, levique clerici cujusdam Rhemenſis offenſa, Rhemos illico armis aggreſſus, hoſtiliter quandoque diripuit, & nobilem illic DEIparæ Baſilicam flammis abſumpſit. Ductus demum ſeria pœnitudine, uti ſeptem antea caſtra, totidem deinceps Cœnobia, & quidem ſeptimum Walciodorenſe, pro Eccleſia illa exuſta, honori & nomini Cælorum Auguſtæ fundavit; totumque piis ſeſe operibus dedit, & conjuge deinceps Hæreſinde ſanctè defuncta, ipſe vere ſæculo mortuus, totus noſtrorum fuit, nulla re alia extra Monaſterium & à profeſſione Votorum Religionis retentus, quam ut Cœnobiis melius conſuleret, & Fundata tueretur. Et ſupremum decumbenti S. Forannanus noſter adfuit, & ſanctiſſima morte extinctum, cum innumerabili turba Monachorum, Clericorum & Nobilium ſacrum funus deducens, Walciodori, loco, quo vivens petierat ſepeliri, honorificè condidit, Anno Chriſti 977. *Ex monim. Walciodor. Arnoldo de Raiſſe, & Necrologio noſt. Fundat. &c.*

B. Eilbertus Comes.

Walciodorum ſtruit.

Moritur 977.

In Anglia, elevatio S. Fremundi Monachi & Martyris, facta per S. Birinum noſtrum Dorcienſem Epiſcopum à Roman. Pont. cum litteris redeuntem, de quo 11. Maij. *Hugo Menard. Wion. &c.*

S. Fremundus.

Piſtorii Inventio & Translatio SS. Baronti Deſiderii & ſociorum Monachorum, per Reſtaldum Epiſcopum Piſtorienſem Anno Chriſti 1018. ſive ut nonnulli volunt 1118. *Sylvanus Razzi, Bugian. &c.*

SS. Barontus & Deſid.

In Monaſterio Calenſi translatio S. Bathildis Reginæ & ſanctimonialis. *Menard.*

S. Bathild.

Digitized by Google

IV. CALENDAS APRILIS.

XXIX. Martij. D.

S. Eustasius, Abbas

IN Monasterio Luxovienſi depoſitio S. Euſtachij Abbatis, diſcipuli S. Columbani, qui terme ſexcentorum Monachorum Pater fuit, & vitæ ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit. *Martin. Roman.* Euſtaſius Nobili apud Burgundiones genere natus, magnum columbanum noſtrum Magiſtrum meruit, cui in Abbatia Luxovienſi ſuccedens, tanta vitæ ſanctitate celeber fuit, ut ingens undique ad ipſum concurſus fieret, potentiaque, opibus, fama & genere Illuſtriſſimi, cucullum enixius exambirent. Eum Clotharius Rex cultu præcipuo, ut Sanctum Domini coluit, & celeberrimum illud Luxovienſe Cœnobium maximis favoribus proſequutus eſt.

Miracula ejus.

Miraculorum gloria clariſſimus refulſit, eaque inter Burgundoforam, Chagnerici & Landegundis Principum filiam, ex oculis perditiſſimè laborantem, & febrium vi ad extrema deductam, prodigiosè reſtituit. Similiter Salabergam Gundoini filiam cæcitate liberavit. Ab Agilo diſcipulo, Resbacenſi poſtea Abbate febrem depulit, cum itineris ejus comes, impedimento, niſi valeret, eſſe videretur. Sed ante omnia ingens atque immortale Euſtaſij meritum, labor Apoſtolicus, quo magnum Apoſtolum imitatus, impendi & ſuperimpendi pro Eccleſia cupiit, & quæſiit. Relicto proin, dulciſſimæ contemplationis otio, ad Waraſcos ſe convertens, gentem omnē immoraliter obſtrinxit, quam fœdiſſimis detentam erroribus, cum ab impio dæmonum cultu, tum à nequiſſimis Photini & Bononij hæreſibus vindicavit, & Romanæ Eccleſiæ gremio aggregavit. Iis autem ad fidem converſis minimè contentus, ad Boios ſive Bajoarios profectus, *eis multo labore imbutis, ac Fidei lineamento*, uti Ionas ait, *correctis, plurimos eorum ad fidem convertit. Vbi cum aliquantiſper moratus fuiſſet, dimiſit ſagaces viros, qui in incepti laboris ſtudio deſudarent*; cum ipſe Luxovium reverteretur. Similiter Schiſmaticum Agreſtium in plena Synodo aggreſſus, ut meruerat, contuſum, convictumque triumphavit. *Cum autem ille ſæpius datum ſibi pœnitentiæ locum non agnoſceret, ut B. Euſtaſij ſententia, ad divinum judicium vocantis prævaleret, ante triginta dierum circulum, priuſquam vertentis anni meta compleretur, à ſervo ſuo, quem ipſe redemerat, ſecuri percuſſus interiit.* Euſtaſij vitam, compendio ita Ionas retulit. Multæ erat abſtinentiæ, inquit, & multarum Vigiliarum; quotidiano jejunio corpus macerans: orandi etiam ei erat aſſiduitas die ac nocte. Nec aberat ab eo ſollicitudo omnium Eccleſiarum, interveniendi etiam aſſiduitas magna & conſtantia. In rebus quoque Divinis implendis erat fortiſſimus; ſollicitus quoque pro pauperibus & peregrinis. Gaudebat cum gaudentibus, flebat cum flentibus; nam quoties illi aliquis, ob recipiendam pœnitentiam lapſus ſuos eſſet confeſſus, ita flebat, ut & illum flere compelleret. Erat temperatus in omnibus, diſcretione præcipuus: redundabat erga illum timor & amor in ſubditis, redolebat doctrina in diſcipulis, labentia cuncta animo ejus ſubter erant. Nullus apud eum vel mœrore premebatur, vel immodica lætitia efferebatur, &c. Nihilominus cum ſanctitatis ejus fama, ſed & meritorum magnitudo tanta eſſet, reperit tamen Numen, quod in illo, ſeu in hoc, ſive altero ſæculo caſtigaret. Verbis Ionæ referimus: Denique beatum ex hac vita præſtolans exitum, omni contentione ad Myſticorum præconiorum documenta deſudat, &c. Cumque jam per multorum circulum annorum, hoc in opere intentus vacaret, advenit tempus vocationis, ferturque ſententia Iuſti Iudicis: Vt quod minus annorum circuli, diverſis afflictionibus purgaverant, paucorum corporis infirmitas dierum purgaret. Interrogatusque inter pœnæ incendia ſub viſione nocturna, ſi 40. dierum ſpatio leviore pœna cruciari velit, aut triginta ferventiori incendio purgatus, vitam beatam functus cælos penetrare? ille reſpondit; melius eſſe, quamvis duris brevi tempore ſubjacere flagellis, quam pœnis levioribus prolixius conſumi. Tulit ergo proviſam atque electam corporis pœnam, & die tricesimo omnibus valedicens, triſte remanentibus nuncium depromit, ſuum exitum eadem die eſſe futurum, & ſumpto Viatico animam Cælo reddidit, &c. Ita Ionas. Floruit vir Apoſtolicus Anno Chriſti

Apoſtolus Gentium.

Bavariam convertit.

Hæreſin obtrit.

Elogium ejus.

Caſtigatur in hac vita.

Meritur.

Christi 620. & 630. cujus immortalia de diversis provinciis merita, nulla satis posteritas celebrabit. *Iepesius, Baron. Vincent. Beluac. Hugo Menard. &c.*

B. Stephanus IX. Papa.

Romæ depositio B. Stephani Papæ IX. viri de Ecclesia & orbe universo meritissimi. Stephanus antea Fridericus, regia stirpe oriundus, Gozilonis Lotharingiæ Ducis filius, frater Gottifredi, cui supra avitæ ditionis opes, ducta in conjugem Mathilde, Hetrusci dominatus dotales tituli, proventusque accessere, cum & generis & eruditionis, illustriq; insuper sanctitatis fama celebraretur, dignissimis summi honoris purpura & galero titulis, sacro Cardinalium Collegio à Sancto Leone IX. insertus est. Eo Pontifice Bizantium Legatus, ut Græcos à Latinis dissidentes stabili concordia devinciret, eo munere, confectu difficili, egregiè perfunctus est. Romam reversus, cum Leonem fatis concessisse comperisset, sæculi tædio ac satietate captus, Casinum demigrans, positis honorum insignibus, cucullum amplexus est; in quo tantopere se Monachis probavit, ut biennio post communibus suffragiis, Petro Abbati sufficeretur. Confirmationem à Victore II. Pont. Max. petiturus, non solum obtinuit, sed & præter votum, Cardinalis denuo renunciatus, dum in suo è Tuscia reditu Romæ subsisteret, nunciato Victoris obitu, mira Sacri Senatus conspiratione, in demortui Pontificis locum sublectus, est, adeo invitus & reluctans, ut per vim ex hospitio ad Basilicam S. Petri ad Vincula educendus fuerit, postridie summa omnium gratulatione consecratus, & Stephani IX. appellatione insignitus. Rē Christianam, quam perinvitus suscepit, mirè promovit, ac prudentissimè temperavit; adjecto ad Veteris disciplinæ instaurationem animo, coercendæ Clericorum licentiæ, & depravatis moribus corrigendis, multa piè sapienterque instituit. Insigni & admiranda constantia Henricum IV. Imp. aggredi ausus, eumdem quod Sacerdotia, Abbatias, Episcopatus, aperta Sacrorum nundinatione venalia haberet, cùm Simoniacæ hæreseos insimulavit, tum, quod monitionibus nihil proficeret, piorum cætu prohibuit. Magnum illum Cardinalem, æternum sacræ purpuræ decus S. Petrum Damiani Cænobio extrahens, Ostiensem Episcopum renunciavit, ejusque opera Ecclesiæ Vniversæ mirum in modum consuluit. Monachorum omnium, & Casinatum maximè suorum disciplinæ plurimum intendit, quos etiam summo in Orbis imperio & Pontificatu minimè deseruit, adeo nimirum, ut eligi quidem Abbatem permitteret, qui tamen non nisi sibi mortuo succederet, ne suis defuisse, prius quam moreretur, videri posset. Decessit immatura morte, singulari omnium dolore ac luctu, ut & summo Reipubl. incommodo Anno Christi 1058. cum decem, non amplius menses præfuisset, multis à funere miraculis nobilitatus, & fidelium Venerationi à Numine commendatus. *Ex Marco Ant. Scip. Ferd. Ughello, Baronio, Iepes, Leone Ostiense, Ciaconio, Onuphr. Panuino, Hieron. Plato, &c.*

Legatus in Orientem.

Fit Papa.

Excommunicat Imp.

Abbas simul & Papa.

Obiit 1058.

In Cænobio Vallcellensi B. Hugonis monachi & Confess. Fuit Hugo Nobili inprimis genere spectatus, sed contemptu Nobilitatis & honorum amplissimorum longè spectatissimus. Cameracensis Archiepiscopalis Ecclesiæ Decanus, Pontifici Maximo ob egregias dotes charissimus, cum mortuo Ecclesiæ suæ Archipræsule, honorem sibi deferendum metueret, & vero etiam sciret, *sed & diversarum Ecclesiarum Episcopatibus se Principari formidaret* (verba Cantipratani sunt,) *nec Sedis Apostolicæ jussionem subterfugere posset*; clam urbe profugit, & in Valcellensi se monasterio condens, cucullum exambiit atque impetravit. Vbi magno rigori se devovens, vitam sanctissimam egit, & victoriis egregiis illustris, multorū Angelorum circumstipatus cohorte, in gaudium Domini introductus est. Claruit Anno Christi 1236. *Ex lib. 1. Cantipratani, Arnoldo de Raisso, Chrysostom. Henriq. &c.*

B. Hugo mon.

Episcopatum rejicit.

Clar. 1236.

Villarij B. Waltheri conversi, qui cum delicias omnes atque opes sæculi fastidisset, solitudinem illam adiit, ibique amotis omnibus impedimentis, Christo soli adhærens, in virum sanctissimū evasit; & post multa pietatis opera, animam feliciter efflavit. *Ita Menologium Cistercience, nec plura indagare licuit.*

B. Walther. Conversus.

In Monasterio Casinensi Inventio corporum SS. Simplicij & Constantini Abbatum, nec non Carolomanni Regis & Monachi, facta hac die à Gregorio monacho Casinate Paramonario, qui ad custodiam corporum S. P. N. Benedicti & S. Scholasticæ, à Desiderio Abbate deputatus fuerat, cum easdem prædictorum SS. Reliquias, ad horum sacratissimos

Inventio SS. Casinens.

mos pedes requieſcere deprehendiſſet. *De qua inventione agunt Petrus Diac. & reliqui ſcriptores Caſinates, Arnold. Duacen. &c.*

Triumphus B.M.V. Camberon.

In Hannonia, Monaſterio Camberonenſi, inſtitutio ſolemnis Supplicationis, ob ingens miraculum, quo numeroſa militum hæreticorum multitudo, ope DEIparentis Virginis, Cænobium hoſtiliter invadentium, fugata fuit. Cum enim Anno Chriſti 1581. die 29. Martij ſexcenti tam equites quam pedites Cænobium illud magnis aſſultibus peterent, & jam alij ſtramen atque ignem portæ adhiberent, alii admotis ſcalis muros conſcenderent, & per trium horarum ſpatium, diſploſione bombardarum infeſti Cænobio imminerent, quatuordecim ſive quindecim ſolis, tam militibus quam colonis præſidii ergo, intra muros conſiſtentibus; Abbas interea cum ſuis latibulum quærens, ſupra fornicem ſacræ ædis ſeſe recepit, & DEIparæ loci Præſidis opem enixiſſimè implorans, prodigioſam impetravit: cum magnus candidatorum Monachorum equus inſidentium, perque Monaſterij hortos diſcurrentium numerus, qui locum illum tuerentur viſus eſt; hoſtibus grandi timore perterrefactis, atque obrutis, ita ut relicta obſidione in effuſiſſimam ſeſe fugam converterent, neque deinceps, tam charum cælo, tamque probè defenſum DEIparæ caſtrum, aggredi prælumerent; feſtiviſſima deinceps & anniverſaria ejus Victoriæ memoria, DEIparæ Victrici, communibus omnium ſuffragijs ex debito decreta & celebrata. *Walrandus Coult. Ephemerid. Marinobened. &c. Henriq. &c.*

Hoſtes miro territi.

III. CALENDAS APRILIS.

XXX. Martij. F.

S. Patto Epiſc.

WErdæ in Germania, natalis S. Pattonis Epiſcopi & Confeſſoris. Patto Scotus Patria, Monachus Cænobii Amarbaricani (ex quo multus Sanctorum Martyrum, Pontificum, & Apoſtolicorum virorum numerus prodiit,) ea vitæ ſanctitate in Cænobio vixit, ut inter lectiſſimos lectiſsimus, communibus Fratrum ſuffragiis, ſanctiſſimæ Congregationi præeſſe cogeretur. Præſtitit ſuis tanta cum dignitate, ut longe lateque fama ejus celebris haberetur, adeo quidem, ut magno illo Saxonum, Friſiorum, & finitimarum Gentium Apoſtolo, primoque Werdenſium Epiſcopo Suitperto, viam carnis univerſæ ingreſſo, Pattoni quamprimum tantus honor, tantæque provinciæ adminiſtratio, uti meritiſſimo decerneretur. Succeſſit Apoſtolo Apoſtolus anno Chriſti 718. & Apoſtolicos labores incredibili generoſitate aggreſſus, tres circiter & quadraginta annos, in iisdem conſtantiſſimè & feliciſſimè deſudavit, neq; infidelium ſolum ſive Idololatrarū, ſed & Hæreticorum lucrandis animis intentus in horum erroribus convincendis & convellendis in fidelibus confirmandis, & grege Domini multiplicando, ſtudium omne poſuit, prædicationisque aſſiduitate, Fidem latiſsimè diſſeminavit; univerſis tanti exempli magiſtrum venerantibus, & magnalia DEI in eodem demirantibus. Qui tandem immenſa meritorum copia locuples, ad

Gentium Apoſtolus.

Obiit 761.

præmia æternitatis vocatus ſub Anno Chriſti 761. mortalitatem exuit, & æternum ſui, cum nomine immortali, deſiderium, terris reliquit. *Ioan. Leslæus, Wernh. Zimbrenſis, Demochares, &c.*

S. Zoſymus. Epiſc.

Syracuſis S. Zoſymi & Confeſſoris. Hic Syracuſanus patria, nobilibus ac locupletibus natus parentibus, ſeptuennis in noſtro S. Luciæ Cænobio, S. Fauſto Abbati offertur. Vbi deinceps monaſticen profeſſus, cum triginta annis in omni virtutum genere ſe ſtrenuè exercuiſſet atque omnibus probaſſet, Fauſto Abbati defuncto ſuccedere juſſus eſt. Celebri dein fama innoteſcens Theodoro etiam Romano Pontifici commendatus, ab hoc Syracuſanis Epiſcopus datur, etſi vel maximè deprecaretur honorem, & obniteretur. In officio Epiſcopali vitam Monachi minimè deſeruit, abſtinentia, humilitate, paupertate, continentia, manſuetudine, & cæteris monachorum propriis ornamentis longè excultiſſimus. In pauperes maximè pius, cum petenti quandoque duo dari numismata juſſiſſet, & Diaconis, ſibi nil porro eſſe quod daret diceret, penulam ipſe ſuam publicè exutus, vendi, & eleemoſynam dari præcipit, cui paulo poſt juvenis, qui fuiſſe Angelus creditur, maſſam auri detulit. Anno ætatis octuageſimo ſecundo, Epiſcopatus vero quinto, templū Salvatori auguſtū excitavit. Principē Syra-

Fit Epiſcop.

Pauperum pater.

Syracusanum Synagogam Hebræis ædificare parantem, à sententia ita removit, ut ex amico hostis illis fieret. Adeo austeritatis & paupertatis amans fuit, ut vel ægrotans Pisatho, pro grabato uteretur, scissurisque vestimentorum operiretur. Cum vero Imperatoris cubicularius eum visitans; molle stratũ, & vestimenta quædam nova accipere coegisset, S. Episcopus post illius discessum ea vendi, pretiumque pauperibus erogari jussit. Eloquentia plurimum valuit, omnibusque vitæ ac disciplinæ dans exempla, populi lucratꝰ studia & amorem, magnum apud suos fructum retulit suæ prædicationis. Demum decimo tertio Episcopatus sui anno febri correptus, cum Heliam Archidiaconum successorem designasset, 3. Cal. Aprilis migravit è vita, multis à morte miraculis illustratus. Nam pannus lineus quo corpus ejus extersum fuerat, mulierem diu sanguinis fluxu laborantem liberavit, claudus à nativitate puer erectus est, & fœmina desperata salute oculorum, visum recepit. Floruit A. C. 642. cujus vitam prolixius descripsit, Elias successor, Episcopus Syracusanus. *Ex Philippo Ferrario, & Annal. nost. Bened. Const. Cajet, Mauro Marchesio, &c.*

Moritur.

Clar. 642.

S. Mamertinus Abb.

Antisiodori S. Mamertini Abbatis & Confessoris. Is ad cultum veri Numinis, & gratiam insuper Monasticæ religionis mirè vocatus est. Cum enim Gentilis etiamnum, inanium Deorum idolis, superstitiosè aliquando litaret, excæcatus & mancus insuper effectus, ad S. Amatoris postea sepulchrum, & corporis & animi lumine illustratus & à S. Germano nostro baptizatus esset, *exuto veteri homine ut novum conservaret, & in spiritus novitate coram Deo ambularet, factus S. Alodii Abbatis discipulus brevi in magistrum perfectæ sanctitatis evasit*, & sui Cœnobii creatus Abbas, miraculis & prophetiæ spiritu plurimum commendatus, multis Deo filiis congregatis, eosdem & verbo & exemplo informavit. Fuit compatientissimus, & ursum à Fratribus captum, nocte consurgens, solvit, & ovibus jussum parcere, dimisit. A latronibus spoliatus, solo relicto pallio, cũ fortè ligatum in eo nummum reperisset, eosdem revocans, si forte necessarius illis esset, denarium acciperent jussit; cum ipsi tota nocte accelerantes iter, mane ad cellam ejus consisterent. Festo denique Palmarum, ad instantiam Fratrum ad Fontanetu occurrens Cœnobium, illic sacris operatus, infirmitate laborare cœpit, qua consumptus ipsa Parasceveos die felici agone consummatus est 3. Calend. April. cujus corpus dum Antisiodorum deportaretur, in quadam villa moveri non potuit, donec captivus quidam & incarceratus, illic vinculis fractis liber exiliit, sacrum funus comitaretur, quod debito cum honore, in nostro S. Germani conditum, asservatur & colitur. *Carolus Sauff. Fort. de Vincentia, &c.*

Vrsum liberat.

Carcere quidam liberatur.

Prope Aquinum Italiæ natalis S. Clinij monachi & Confessoris. Clinius sive Clinus, natione Græcus, factus Casini monachus, vitæ sanctitate, & miraculis resplenduit. Is Ecclesiæ Forestanæ, cui titulus est S. Petri inter Pontem-curvum & arcem Gulielminam (vulgo S. Piedro della Foresta,) præpositus, cum ibi aliquot annos, Deo inservisset, tandem cumulatus meritis, obdormivit in Domino, tanti deinceps factus, ut loci Patronus Tutelaris adoptaretur, cujus sacrum corpus in memorata Ecclesia in marmoreo sarcophago conditum asservatur & colitur. *Philippus Ferrarius, &c. ex Actis, &c.*

S. Clinius mon.

In Gallia B. Raynaldi Monachi & Confessoris. Hic in Monasterio S. Amandi Monachum professus, efflorescente primo vigore sanctissima Ordinis nostri reformatione Cisterciensi, exactiore Sanctissimæ Regulæ delectatus observantia, ad Clarævallense Monasterium se contulit, ubi S.P.N. Bernardo insigniter fervorem suum probavit. Fuit in omni virtutum genere exercitatissimus, sed Virginitatis inprimis purissimo nitore totus niveus, adeo quidem: *ut ab utero matris suæ, libidinum incentiva, & carnis spurcitias, ad usque mortis supremum diem, impolluto calle transiret.* Quam ipsam ob causam Deo ac DEIparæ charus, cælestibus visionibus illustrari meruit, & variis favoribus atque gratiis insigniri. Cumq; sæpè, Beatissimæ Matris Virginis, præsentia perfrui mereretur, eamq; aliquando, Monachorũ in agro laborantium sudorem abstergentẽ, eosq; dulciter amplectentem contemplatus fuisset, ab ipsa deniq; ad æternã requiem vocatus fuit. Cum n. tempus resolutionis ejus instaret, Augustissima Cælitum Imperatrix, ipsi adesse dignata, pulcherrima & candidissima ipsi ostendens ornamenta, ejus non multo post induendum promisit. Cumq; magno incensus desiderio & exspectatione: *Et quando*, inquit, *Domina mea desideratissima, ha-*

B. Raynaldus

Virginitas ejus.

Apparet ipsi DEIpara.

ma, habiturus sum ista? quæ mihi præparare dignata es ornamenta? Tunc amantissima dilecto clienti Patrona: *Cum veneris ad me*, respondit, *exuto mortalitatis corpore, recipies ea.* Nec multo post, infirmitate correptus, ad promissa munera pervenit. *Rob. Rusca, Bernard. Brito, Manriq. Henriq. &c.*

S. Veronmon. Lambecæ in Hannonia, transitus S. Veronis, nepotis Ludovici Pij Imper. qui relictis sæculi pompis, Monasterio à se exstructo se inclusit, ubi egregiis effulgens virtutibus, æternæ beatitudinis munera consequutus est. Cujus corpus, cum S. Veronæ sororis, & ejusdē religiosi propositi consortis, primò Lambecæ conditum, post ad Montes Hannoniæ translatum est. Claruit magna miraculorum gloria, & in Castrilocensi Cœnobio religiosissimè asservatur. *Ex Mart. Gall. Car. Sauss. Ioan. Molano, &c.*

B. Carolus. In Brabantia B. Caroli Abbatis Villarensis. Ita hâc die Hugo Menardus; nos ex opinione plurium 30. Ianuarij superius.

B. Brunomon. In Græcia depositio B. Brunonis, quondam Monialium Cœnobii S. Antonii in suburbiis Lutetiæ Parisiorum Capellani, exactissimæ vitæ monachi, orationis studio tantopere addicti, ut verè cor suum sicut aquam in conspectu Domini effundens, noctes diei jungens, totas sæpe illas in oratione transigeret. Is denique jussu superiorum, profectus in Græciam, functioni & obedientiæ illic feliciter immortuus, ad veram sanctorum patriam inde evocatus est Anno Christi 1227. cujus merita insigni miraculorum deinceps gloria Numen commendavit. *Thom. Cantiprat. Menard. &c.* *Obiit 1227.*

B. Rogerus. In Anglia B. Rogeri primi Abbatis Bellæ-landiæ, qui postquam suis piissimè præfuisset, cum maxima sanctitatis opinione ad cælos evolavit. *Guilh. Neubrig. Nicol. Harpsfeld. &c.*

S. Childebindes. Apud Cenomanenses S. Childechindis Virginis & Martyris, Chilperici Francorum Regis filiæ, quæ in Monasterio Cenomanensi cucullum amplexa, cum in eo novennium religiosissimè exegisset, jussu impiæ Fredegundis gladio cæsa, niveum Virginitatis candorem, splendoremque regium spectatione sui sanguinis purpura decoravit, A. C. 583. *Aimoinus, Ado, Bugianus, Arn. Duac. &c.*

PRIDIE CALEND. APRILIS.

XXXI. Martij. F.

S. Guido Abbas. IN Cœnobio Pomposiano depositio Sancti Guidonis Abbatis, miraculorum gratia conspicui. Guido honestis parentibus Ravennæ natus, patrem Albertum habuit, Martiam matrem, utrumq; spectata generis clarum nobilitate; apud quos splendide educatus, comptus in vestibus, sæculum adolescens haud aspernari visus est; bonis litteris Ravennæ institutus. Conjugem postea dignam familiæ jussus à parentibus ducere, hinc trahentibus mundi illecebris, inde Divina prævalente gratia, gratioso admodum astu patrem delusit, ut quo raperet Deus, eo etiam consulente, quamprimum concederet: Duas sibi conciliasse sponsas, patri suggessit, alteram insigni potentia & nobilitate, (Religionem Monachicam intelligens,) alteram longe inferiorem, etsi ejus diligentissimam; terrenam nimirum sponsam,) ad hanc facilem, ad illam autem difficilem se habere accessum, patris solummodo super hoc ipso consilium rogare. Tum hilaris ille; *ne quæso te illius amor, præ tam illustris thalamo abripiat.* Ita consilium patris etsi ignorantis sequutus, festo Divi Apollinaris Ravennatum Patroni, repente se clandestinus abripiens, pretiosis vestibus in pauperes erogatis, vilissimam induit, & Romam profectus, cleroque adscriptus, inde Hierosolymam abire, neque unquam reverti ad suos statuit. Sed divina monitus revelatione, jussusque Ravennam reverti, & haud procul inde solitariam vitam agenti S. Martino nostro sese subjicere, tantum magistrū nactus, triennium totum, perfectioris vitæ apud eumdem fundamenta posuit. Eum rogans primo occurrentem Martinus, num cucullo indui vellet, cum id vel unicè exambire se diceret, & Martinus in diem sequentem differret, veritus, ne rescientibus parentibus impediretur, moræque impatiens, ultro cucullum induit, in eoque se Martino stitit. A Magistro dein ad Pomposiæ missus Cœnobium, illic exemplo omnibus fuit; tum S. Severi ad Monasterium destinatus, agere Præpositū jussus est; donec inde, mortuo Pomposiæ Abbate, ad hujus regimen Asceteri expetereretur. Quo tempore Albertus pater ejus, & Gerardus frater, ejurato similiter

Pia fraus.

Patris consilium ut amplectatur.

Divinitus vocatur.

Fit Abbas.

liter sæculo, cucullum amplexi sunt. Guido autem, Abbatiæ munere, admiranda felicitate perfunctus, multa & singulari miraculorum gloria à Deo est comendatus, quorum pauca libet ad compendium conferre. Quidam ex operariis Monasterii ab alto cadens, Sancti Abbatis precibus illæsus surrexit. Fratres similiter in structione Cænobii graviter periclitati, precibus ejus mire servati sunt, cum mole lapidum crates diruptæ, alios in terram absq; tamen noxa eliderent, alii in sublimi pendentes, oranteGuidone illęsi deponerentur. Simili casu, vas lignuum vino plenum pro operariis in muro depositum, decidens, non tantum diruptum non est, sed neq; vinum in terras effusum. Aliàs operariis cum alimenta deessent, divinitus accepit, missis duabus navibus vino & frumento onustis, quibus mirè omnium indigentiæ subventum est. Martinus Monachus in cellula tribus milliaribus à Cænobio dissita, morte præventus atq; abreptus, stupendo miraculo, ad preces Guidonis vitæ redditus, quæ vidisset alterius vitæ Fratribus recensens, eosque ad reverenda Dei Iudicia concitans, triduo post, percepta Abbatis benedictione denuo in Domino requievit. Alii in mortis agone trepidanti, inducias & pacem impetrans, mox accepta pœnitentia & benedictione ad cælos eundem misit. Claruit & aliis magnis prodigiis, ea autem gratia curationum, ut multi sola qua manus laverat aqua epota à languoribus curarentur. Cũ Heribertus Ravennatum Pontifex, Monasterium Pomposianum, odio infensissimo in virum Dei exstimulatus, armata militũ adducta manu demoliri statuisset, congregatis quamprimum Monachis Guido, cum iisdem ad orationis præsidiũ confugit, tantumq; apud benevolentissimum Numen effecit, ut Heribertus alter ex Saulo Paulus, mirè mutatus, Ecclesiam religiosissimè ac modestissimè ingressus, Abbatem occurrentem amantissimè alloqueretur, cumq; eodem amicitiam deinceps sanctissimè coleret, & summo in pretio Guidonem haberet. Gebhardus Heriberti successor non minus benè affectus, cum refectus aliquando Pomposię in Fratrum triclinio, ex aqua Guidoni appositа, sibi ferri peteret, ea quamprimum in vinũ generosissimum conversa Episcopũ mire recreavit & refocillavit. Ab Henrico II. Imp. in Italiam veniente invitatus, invitus admodum Guido iter arripuit, Monachisque quod ipsum amplius in hâc terra visuri non essent, valedicens prædixit. Cum Parmam itaque & Iuliam, quam nunc Burgum S. Domnini appellant, ut occurreret Cæsari venisset, invadente morbo & opprimente pridie Cal. Aprilis Anno Christi 1046. mortalitatem exuit, raro quamprimum prodigio, mortem ejus civibus nunciante, cum campanæ illico, nullo pulsante, mirè consonarent, & confluente populi multitudine, cæcus ad sacri corporis contactum mirè illuminaretur. Cum autem de thesauro tanto, tanti viri exuviis, alii aliique contenderent, & armata manu violenter Parmenses illum sibi vendicassent, superveniens Imperator ipsum sibi depoposcit, & Veronam primum transtulit, ubi variis miraculis mirè effulsit; inde autem in Germaniam transportavit, & Spiræ in augusto ejusdem honori excitato templo condidit, ubi in hodiernam usquo diem requiescit & colitur. *Ex Vita t. 2. Surij. Annal. nost. Germ. & Bened. &c.*

Miracula.

Mirè cum suis pascitur.

Mortuum resuscitat.

Episcopus mire mutatus.

Evocatur à Cæsare Guido.

Moritur 1046.

In Germaniam transfertur.

In Monasterio Casinensi, depositio S. Ioannis Abbatis, eo nomine primi. Is Capuæ loco illustri natus, ex Archidiacono ejusdem Vrbis Monachus Casinas, ob insignem morum maturitatem, cum virtutum splendore conjunctam, Abbas creatus est, qui Sodalitij sui Patres, post Casinensis Cænobii vastationem Theani aliquamdiu, at minus commodè coñorantes, Capuam traduxit. Casinatem autem basilicam à Leone antecessore restauratam perfecit atque exornavit. Cum autem ingentem bonorum copiam, & nonnulla Monasterio Privilegia comparasset, Principes viros quamplures, egregiæ probitatis ac prudentiæ fama promeritus, sanctitatis ac miraculorum duplici gloria conspicuus è vita excessit, prid. Cal. April. Anno Christi 936. cum Archisterio sanctissimo, uno de viginti annis sanctissimè præfuisset. *Ex M. Ant. Seip. Leone Ost. Petro Diac.*

S. Ioannes Abb.

Obiit 936.

In Anglia B. Iustiniani Ordinis nostri Monachi & Martyris, qui post Martyriũ voluntarium susceptæ Crucis, & disciplinæ Monachicæ suum deniq; pro Christo cum vita exhauriens sanguinem, Martyrum triumphis adjungi meruit, & Trophæi illustrissimi insigne, suum ipse caput ab impiis amputatum humo sustollens, per aliquot milliaria detulit, miraculorumque gloria à Numine illustratus, Meneviæ condigno cum honore conditus fuit. *Ex Trophæis SS. Angl. Eduardi Matthæv. &c.*

B. Iustinian Mart.

Cistercii

B. Goſvvinus Abb.

Ciſtercii B. Goſwini Abbatis, qui ex Monaſterio Bonævallis, cujus Antiſtes erat, ad regimen ſanctiſſimi illius Aſceterii evocatus, ob virtutum eminentiam, vitæ integritatem, & doctrinæ præſtantiam, inter ſuos celeber effulſit, & poſt longos pro Ordine exantlatos labores, ad præmia æterna evocatus, mortalitati huic valedixit, A.C. 1155. *Angel. Manriq. Barn. de Montalbo, Claud. Rob. Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Daniel.

Venetiis in Monaſterio S. Matthiæ de Muſano, B. Danielis Converſi. Is Germanus patria de Vngriſchgraz, cum mercaturam aliquamdiu Venetiis exercuiſſet, mirè affectus ad prædictũ Cœnobium, illic deniq; ſuſcipi rogavit & impetravit. Legavit ſua omnia Cœnobio, ipſe ſe totũ Chriſto conſecrans, quem ſpe pecuniarum fruſtranea nocte in cella fures nonnulli repente obruunt, ſtrangulantq; A.C. 1411 in cujus tumulum dum longo poſt tempore inferretur Paulus Donatus Patricius Venetus, Danielis corpus repertum eſt incorruptum, & cæleſti roſarum fragrantia redolentiſſimum, quod uſque hodie magno concurſũ frequentatur & cum admiratione ſpectatur. *Ex Auguſt. Florent. &c. & ipſius Cœnobii monimentis. Ipſum coram venerati ſumus Anno* 1650.

B. Ludovicus mon.

In Monaſterio Heiſterbacenſi, B. Ludovici, viri in ſæculo potentis & divitis, in cucullo a. poſtea multo illuſtrioris. Ejus converſionem his verbis narrat B. Cæſarius: Miles quidam Ludovicus nomine, de Caſtro Are, in acutis laborabat, & vocatus eſt Dominus Abbas, ut infirmum viſitaret. Inardeſcente infirmitate, cum miles idem jam omnino eſſet deſperatus, monitus eſt ab Abbate, ut ſe Ordini redderet, & votum converſionis, ut mos eſt, verbis exprimeret. Qui conſilio acquieſcens, mox ut ex conſenſu uxoris, inter manus Abbatis ſe reddidiſſet, facies ejus cœpit mutari, & quodammodo alterari, ita ut pallor verteretur in candorem, & color lividus proficeret in ruborem, cunctis qui aderant ſtupentibus, & Dei donũ in moribundo mirantibus. Et ut pius Dominus adhuc manifeſtiũ oſtenderet, quia propter Votum Ordinis infirmum diſtuliſſet, cœpit idem miles ſine ſudore, ſine ſanguine, ſinę ſternutatione contra infirmitatis naturam convaleſcere. Qui non ingratus beneficiis Divinis, deportari ſe fecit ad Monaſterium noſtrum, in quo factus Novitius & Monachus, *miraculoſam* poſtea *vitam duxiſſe* memoratur; nec multo poſt feliciter mortuus migravit ad Dominum. *Ex Cæſar. Heiſterbac. Menol. Ciſt. Henriq. &c.*

Fit monachus.

A fire curatur.

In Monaſterio Villarienſi B. Godefridi, lachrymarum gratia & Prophetiæ dono clari. De quo hac die Menardus. Molanus 30. Iunij, nos ſuo loco. *B. Godefrid.*

Trecis S. Hoyldis Virginis, quæ illuſtri proſapia edita, patre Signaro Pertenſi Comite, viro æquè pio ac nobili, matre Leutrade pari nobilitate & virtute, ab ipſis ferè incunabulis, Dei & puritatis amore illuſtrata fuit, & propoſiti æmulam Manehildem ſororem nacta, relicto ſæculo cucullum exambiit, Deoq; conſecrata & velata à S. Albino Catalaunenſi Epiſcopo, vitam in terris cæleſtem inſtituit, & ſancto denique fine terminavit; divinis ab obitu ſignis mirè celebrata. Claruit A. C. 580. circiter. *Ex diverſis Gall. ſcript. Annal. Bened. & Carolo Sauſſeio, &c.* *S. Hoyldis.*

B. Sapientia.

Leodii B. Sapientiæ monialis & Prioriſſæ in monte Cornelio, quo egregiis Virtutibus decorata, prudentia & diſcretione omnibus venerabilis, ſacrum Ciſtercienſium noſtrorum inſtitutum in juventute complexa, illud ad finem usque vitæ, non tantum perfectè, ſed abſq; ulla perturbatione obſervavit, & per multos annos perfectionis exemplar ſuis extitit, & demum ex hac vita ad immortalem feliciter tranſiit. *Franc. Bivar. Ioann. de Aſſygnis, Ioan. Gilman. &c.*

S. Benedictus

Eodẽ die S. Benedicti Monachi Campani, de quo Andreas Bambergenſis, nec præter nomen quidquam prodidit.

SS. & BB. Pompoſia.

Item cõmemoratio omnium Beatorũ & perfectionis opinione illuſtrium Cœnobij Pompoſiæ Monachorum, quorum certa die memoria celebrari non poteſt, quorum laudes deſcribens oculatus teſtis, & S. Guidonis ſupra memorati coœtaneus, ita illorum diſciplinam commendat: Erant ſanè apud illos jejunia multa & mirabiles abſtinentiæ, multa Pſalmodiarũ & Vigiliarum inſtantia, haud vulgaris humilitas & patientia, inſignis charitas & mutua reverentia atq; obedientia, ſingularis aliorum erga alios benevolentia, magnũ ſilentii ſtudium, magna in loquendo gravitas, eximia puritas cordis, &c. Vt de poſteris Sanctorum ac diſcipulis nihil memoremus. *Ex Vita S. Guidonis cit.*

Translatio SS.

In Monaſterio Blandinienſi, elevatio & translatio SS. Wandregiſili Abbatis, & Ansberti atq; Wulfranni Epiſcoporum, *de qua hac die Molanus, Hugo, Arnoldus, &c.*

MENO-

MENOLOGII BENEDICTINI,
LIBER QVARTVS.
MENSIS APRILIS
CALENDIS APRILIS.

I Aprilis. G.

S. Venantius. IN Dalmatia Martyrium San. Venantij Archi-Episcopi Toletani, cujus corpus à Ioanne P. M. IV. in Oratorio sui nominis apud Baptisterium Constantini in Lateranensi Basilica translatum asservatur. Hic apud Regiam Vrbem in celeberrimo S. S. Cosmæ & Damiani Agallensi Cœnobio Monachum professus in eodem tantis virtutibus profecit, ut sanctissimis collegis ob vitæ meritum Abbas præficeretur. Postea defuncto Sanct. Adelphio Toletano Archi-Episcopo, ad eandem evectus Cathedram, oneris & honoris pensum brevissimo peregit circulo: nam cùm in Galliam primũ Narbonensem, deinDalmatiã pervenisset ab infidelibus tentus Martyrioque affectus, ad palmas & triumphos Martyrum evolavit. An. C. 607.

S. Hugo Episcopus. Gratianopoli Sanct. Hugonis Episcopi, qui multis annis in solitudine vitã exegit, & miraculorum gloria clarus migravit ad Dominũ. *Mart. Rom.* Hugo Valentinensis patria, loco cui Castrũ nomẽ est, parentibus cùm generis dignitate, tũ sanctitatis opinione præstantibus natus est. Eo prægnans mater, visa sibi puerum elegantissimum parere, quem DEI sistendũ conspectibus, cœlites quamprimũ eosque inter Apostolorũ Princeps Petrus in cœlum detulissent. Valentinensis Cathedralis Ecclesiæ Canonicus postea factus, Hugoni S. R. E. Cardinali, Gregorij VII. Legato ab eximio morum & ingenij candore, ita probatus est, ut in societatem muneris vocatum, ad celeberrimũ Avenionense Concilium secum deduxerit. Vbi constitutũ sumis precibus Gratianopolitani sibi Pontificẽ postularunt; q̃ functionem, reluctans pro virili, auctoritate Legati Pontificij, pluriumque qui Concilio intererant, admittere coactus est. Meruit de Ecclesia sua æterno merito dignissimus Pontifex, nec prius à laboribus, lachrymis, diuturna nocturnaque precum contentione destitit, quam obscuratam ingentibus flagitijs, Ecclesiæ illius & Diœceseos faciem, ferventissima verbi Divini prædicatione, & sanctissimo integerrimæ vitæ exemplo, ad pristinum nitorem revocaret. Postea, ceu emeritus, relicto Episcopatu, cucullum amplexus in Monasterio Casæ DEI Monachum professus est, &, ut volunt nonnulli, etiam Abbas electus. Redire denique ad sedem suam jussu Pontificis Maximi coactus, longè majore vigilantia & coñisso sibi gregi, & sibi ipsi intendit, ne vel muneri suo unquam deesset, vel professionis Monachicæ fructu fraudaretur. Ratius illud & perinsigne meritum, quo Sanctus Pontifex Carthusianum Ordinem, sibi nostrisque æternum obligavit, cum celeberrimum ejusdem Institutorem S. Brunonem sociosque, cœlesti invitatus visione, perbenignè primum suscepit, amantissimè dein fovit, atque in sublevandis eorum & animi & corporis necessitatibus, cura & vigilantia, plusquã paterna, ijsdẽ adfuit, ac eorũ ꝓpolito, aptissimos Mõtes Carthusianos, unde Ordinis postea Vniversi nomen, & prima ac præcipua origo defluxit, dignissima liberalitate dono dedit, quorũ fervorem & exercitia, etiã inter gravissima Ecclesiæ negotia imitatus, consecrationis denique suæ Anno 52. ætatis 80. CHRISTI 1132. felicissimè in Domino obdormiit; tanto ad sacrum ejus funus populorum concursu, ut vix quinta post obitum die eum sepeliri paterentur. Eum sanctorum numero adscripsit Innocent. II. tuño deinceps à fidelibus in honore habitum, Ordinis & Galliæ singulare ornamentũ. *Ex vita per Guidonem Carthusiæ Majoris Priorem Vinc. Beluac. Pet. Equil. Anselm. Gemblac. Chron. Lemovic.*

Carthusianensium alter Fundator.

Abdicat.

Obiit Ann. 1132.

Apud Ambianum S. V Valerici Abbatis, cujus sepulchrum crebris miraculis illustratur. Ita Martyr. Romanum: nos autem fusius pridie Idus Decembris, die ipsius Natali, cum hæc solum Translationis sit. Breunoviæ in Bohemia S. Procopij Abbatis. Hic Cothumæ in Bohemia natus, Pragæ litteris imbutus, & Sacerdotio initiatus est. Sed altiora animo concipiens, à Monacho quodam Breunovicnsi Monasticis institutus disciplinis, mox vitæ, ab humanis sejunctæ negotiis,

S. V Valericus.

S. Procopius Abb.

Creatur Episcopus.

Digitized by Google

normam accepit, & novo corporis cultu involutus, novum quoque hominem induit, verè carnem ſuam crucifigens cum concupiſcentijs, mortuus mundo, ut Chriſto viveret. In ipſum ſolitudinem incolentem cum occaſione venationis incidiſſet Vdalricus Bohemiæ Princeps, poſt ſacra colloquia mirè accenſus, ut certiori ſpe levandorũ ſibi criminũ, pœnitentiã ut vocamus, aliq̃ imponeret, inſtantius exoravit. Procopius, ut dignũ Divi Ioa. Baptiſtæ honori & nomini Monaſterium ædificaret, & proventibus annuis dotaret, eidem injunxit. Exequutus ſedulo Princeps imperata, perfectoque Cœnobio vir Sanctus præfectus eſt, munuſque gubernandi ſic geſſit, ut ſanctitatis nomine longè lateq̃ celeber evaderet, accedente miraculorum mira gratia, qua (ſtupenda res!) quotquot undique infirmi, manci, claudi, &c. concurrerent, prodigiosè reddidit omnes incolumitati. Diem mortis triduo ante cognovit, multaque eventura Prophetico prænuncians ſpiritu, vitam mortalem cum iñortali coñutavit. A.C. 1053. in nnmero Sanctorum ſolemniter adſcriptus An. Ch. 1204. *Nicol. Salius, Pontanus, Chron. Bohem. Car. Steng. Annal. noſtr. &c.*

Fit Abb.

Miraculorum gloria.

In Gallia, Monaſterio Bonæ-Vallis, B. Hugonis, ejusdem loci Abbatis & Confeſſoris. Hugo, loco Nobili natus, Nobilitatem generis Chriſti ſervitute, in Cœnobio Miratorij juvenili ætate permutavit. Virginum Virgini præcipuè charus, varias & graves dæmonis inſidias atque vires, ejusdẽ Magnæ Matris auxilio feliciter ſuperavit. Sed & primo Tyrocinij ſacri anno, de deſerendo Cœnobio malignis ſuggeſtionibus concitatus, cum ad Matrem eamdem pro ope convolaret, inſolenti prodigio, juxta ipſam, Chriſtum intueri meruit, repetito quaſi Redemptionis labore, natum, circumciſum, captum, flagellatũ, illuſum, crucifixum, redivivum, & cœlos gloriosè conſcendentem. Quæ ipſa multo animi ſenſu contuenti Hugoni, Crucifixi Mater: *Viriliter*, inquit, *age, & confortetur cor tuum in Domino; & certus eſto, talibus tentationibus te amodo non pulſandum.* Nimia poſtmodum abſtinentia cum corpus affligeret, ita exhauſit, ut ſenſum & memoriam perdere videretur, ipſum miſeratus Divus Bernardus Abbas eo divertens, infirmatorio excipi fuaſit, & benè curari, & productiore ſomno recreari, quo brevi convaluit, & in virtutum ſtudio mirificè profecit. Creatus Bonæ Vallis in Delphinatu Abbas, & verbo, & vitæ exemplo, ſed & Prophetico Spiritu clarus effulſit. Rariſſimum illud meritum ejus de Eccleſia univerſa, cum, poſtquam mirabili zelo Octaviano Antipapæ reſtitiſſet, Pontificem Maximum inter & Cæſarem, mira dexteritate pacem conciliaturus, ad tanti momenti negotium à DEO electus, illud, niveæ columbæ monitu ac voce, negotium ſuſcipere juberetur. Idem ſolemnitatem *Coronæ Spineæ* primum inſtituit, quod deinceps Feſtum, multo bonorum plauſu, univerſa ferè Gallia, & multæ Religioſorum familiæ, receperunt. Tandem de hora obitus Divina edoctus revelatione, ſuaviter obdormijt Anno Chriſti 1180. plurimis etiam poſt mortem miraculis à DEO celebratus, & pro eximijs meritis, Sanctorum Catalogo adſcriptus. *Ang. Manriq. Phil. Sequinus, Bern. Brito, Barn. de Montalbo, S. Antonin. Petr. Equil. Bebiac. &c.*

B. Hugo Abb.

Deipara dilectus.

Pacis conciliator.

Moritur 1180.

In Anglia depoſitio B. Lanzonis Monachi. Is ex Monacho Cluniacenſi, Prior S. Pancratij de Lieves in Anglia, ferventiſſimus diſciplinæ Benedictinæ Zelator, tantum Cœnobio ſuo (à Guilhelmo Comite de Varenna recens condito,) nomen peperit, ut præ omnibus Angliæ, religioſiſſimum haberetur: *Adeo quidem*, inquit Malmeſburienſis, *ut veraciter aſſeratur, nullum omnino Monaſterium poſſe, illud vincere, religione ad Monachos, affabilitate ad Hoſpites, charitate ad omnes, &c.* Fuit ſilentij ſtudioſiſſimus, Amator Cœlorum Auguſtæ ſingularis, omniumque ſuæ ætatis, Regulæ S. P. N. BENEDICTI obſervantiſſimus, quæ ſic breviter recitat, idem Guilhelmus: Et ut noveris, quam fuerit Religioſi tenax inſtituti, licet ſuprema ægrotatione cruciaretur, ut nec ſedens, nec ambulans, nec jacens, nec ſtans, ne momento quidem tranquillus fuerit: nunquam tamen noctibus eſt loquutus, ut ſilentium ſolveret, ne Monachatus ſui pudicitiam libaret; eo quod nunquã, poſtquam Monachicum ſuſcepit habitum, Completorio exiens, usque ad ſequentis diei primam loquutus fuiſſet, &c. Huic autem, qui præ cæteris ſui ævi hominibus Regulam Sanct. BENEDICTI obſervabat, & Beatam DEI Genitricem ejusque ſolemnia ſingulari venerabatur affectu, contigit, ut ſolita ſibi conſuetudine, & in tranſitu S. BENEDICTI, & in feſtivitate S. MARIÆ quæ Annunciatio dicitur, majorem Miſſam in Conventu celebraret, & Octavo à prædicti

B. Lanzo mon.

Eius laudes.

Deipara cultor.

dicti S. Patris BENEDICTI transitus die præventus infirmitate; octava nihilominus die ab Annunciatione Dominica, migraret ad Christum, &c. Ita VVihelmus. Mortuus post sacra susceptа, suis benedicens, & à singulis benedici volens, singulis osculum cum figere vellet, ægerrimus licet in pedes constitit, & inter brachica sustentatus omnes osculatus est. *Moritur.* Obmutescens dehinc, rogatus à Fratribus, sui apud Dominum ut memor esset, caput inclinans benignè annuit. Inter Suavia autem SS. Crucis oscula ad extrema deductus, & in Ecclesiam delatus, rosea vultus elegantia nitidus, ante altare S. Pancratij, felicissima morte decessit. Claruit sub Henrico I. AngliæRege. *Guilhelm. Malmesbur. lib. 2. de gestis Regum Angl. & lib. 2. de Pontif. Angl. Hugo Menard. &c.*

B. Theodoricus. In Germania, Monasterio Heisterbacensi B. Theodori de Lureck, Monachi & Confessoris. Fuit hic, uti insigni vitæ puritate conspicuus, ita gloria miraculorum à Numine illustratus, quæ inter, celebre illud præcipuè commemoratur, obedientiæ ne an Fidei singularis, certè innocentię ac sanctitati absolutissimi Monachi adscribendum: cum Fratres reliquos ad opus manuum, & agri laborem sequi jussus, ad eruendos lapides, & locum Cœnobio proximum purgandum conversus, ingenti mole lapidem, quem viri 20. loco movere non poterant, frustra primum aggressus, mox salutatione Angelica cum oratione Dominica completa, *Magnum Saxum solus movet.* non solum movit, verum etiam ita evicit, ut vix appositа manu, lapis Divina virtute levatus, mirè exiliret. *Ex B. Cæsario, Barn. de Montalbo, Chrysostom. Henriq. &c.*

B. Nicolaus In Sicilia translatio Beat. Nicolai Monachi ex Monasterio Naëtensi. De quo Octav. Cajetanus in Idea S. S. Siciliæ, &c.

IV. NONAS APRILIS.

II. Aprilis. *A.*

S. Theodor. APud oppidum Muros in Gallæcia, in populis Tamaricis S. Theodori Monachi, cujus vita sanctissima exemplis & doctrina admirationē conciliavit, miraculis & prodigijs cultum & admirationē promeruit. Hic ex lascivo concubitu editus, matri viam quasi ad puriorem vitam aperuit priusquam in lucem ederetur. Cū enim illa puero prægnans stellam mirabili fulgore splendidam è cœlis in uterum suum delabi conspexisset, admonita à viris sanctis magnæ id gratiæ signum esse, à turpi deinceps quęstu sese abstinuit. Puerum militiæ cum applicare contenderet, & is proximum S. Georgij templum frequentius inviseret, ob hoc ipsum crudelibus flagris sæpe à matre exceptus est, ac denique lecticæ firmiter alligatus. Inde S. Georgius stricto ense matri mortem minatus est, nisi puerum solveret, qui deinceps templum pro libertate quotidie invisens, à dæmonibus sæpe terriculamētis avertere conantibus, opem S. Georgij expertus est, qui larvas quamprimum infernales profligavit. Litteris postea eruditus, etiam miraculorum gloria juvenis exsplendescere cœpit. Monachum in Monasterio B. M. V. Chuzoba professus, ad suum S. Georgij oratorū revertit, plurimos illic discipulos aggregavit. Cœnobiū illic dū moliretur, Saxū miræ magnitudinis quacunq; voluit facile direxit, currum itē calce viva onustum ab incendio liberavit, & multa alia prodigiosè gessit. Anastasiopolis demum Electus Pontifex, cū postea iter peregrinationis ad terram sanctam suscepisset, & illic vitam exigere statuisset, nocturna visione à S. Georgio ad sedem suam reverti jussus & coactus est. Vbi magnis meritis dives obdormivit in Domino. A. C. 613.

B. Bernardus Archiep. Moleti, Venerabilis Bernardi, primi ejusdem civitatis Archi-Episcopi, gravissimis meritis spectatissimus. Bernardus Aquitanus patria nobili genere parentes Guilhelmum & Neyram habuit. Militiam primo sequutus, non sine Numinis singulari gratia & providentia morbo tentatus, projectis sæculi armis, CHRISTO DOMINO vero Regi militaturus, obedientiæ fortissima & præclara arma assumens, in Sanct. Aurentij Auxitano Cœnobio Monachum professus est. Postea Cluniacum à Sanct. Hugone vocatus, magno illi Abbati, è lectissimo tot Sanctorum numero, lectissimus & præcipuè charus fuit. Ibi insignem librum, *Cluniacum vocatur.* de Consuetudinibus Cluniacensium scripsit, & vulgavit. Postea Alphonso VI. Legionis, Castellæ & GallæciæRege, Cluniacen-

Digitized by Google

censium longè amantissimo, coloniam Monachorum ab Hugone sibi deposcente, dignissimus præ alijs Bernard⁹ visus, qui Hispaniæ Cœnobijs facem præferret, isq; non multo post concordibus omniũ votis, & sumã Regis voluntate celeberrimi Sanctorum Facundi & Primitivi, Saguntinensis Cœnobij Abbas electus, honorem illum sumã dexteritate, & miro omnium applausu atq; profectu gessit. Nec multo post profligatis Mauris, & recuperata Toletana urbe, in Concilio Toletano, maxima omniũ gratulatione, primus ejusdem celeberrimæ urbis Archiepiscopus renũciatus, & ab Vrbano II. Pont. Max. approbatus est, adeo probante electionẽ Rege, ut liberalissima illico donatione, Ecclesiã illam regiè dotaret, & quibuscunq; posset deinceps immunitatibus & Privilegijs exornaret. Bernar. Romã profectus, mereri de Ecclesia sibi credita in potissimis habuit, & ab Vrbano sumo cũ honore susceptus ac perbenigne habitus, Primatus per Hispaniarum Regna, Ecclesiæ suæ titulum amplissimũ impetravit. Sed & vice Pontificis Maximi Regnorum eorundem Legatus, & ut nonnullis ex inscriptionibus liquet, S.R.E. Cardinalis ordinatus est. Fuit amantissimus B. Matris Virginis, cujus Patrocinio insignes de Saracenis sive Mauris, partas ab Hispano Victorias assignavit, ejusdemque honori ac nomini celebertimum apud Hispanos, Festum *Dominæ Nostræ de Pace*, instituit; quo ipso etiam nomine insignem Basilicã ex ædificavit. Idem præter alia multa de Hispaniarum Regnis egregia merita, celeberrimã Vrbem Tarraconensem restauravit, ampliavit & exornavit; plurimos amplissima in ꝓvincia, cum verbo, cum exemplo, ad viã veritatis revocavit; Regis & Romani Pontificis cõcessione, ditionem Ecclesiæ Toletanæ latissimæ promovit & dilatavit, eoq; nomine cũ de Regno, tum de successionib. Archiepiscopis æternũ meruit; Monachorũ perfectissimorum colonias, è Regno Galliæ in Hispanias adduxit, ex ijsdẽ diversissimis Ecclesiis, primaria & dignissima fundamenta posuit; cultũ Divinum mirificè auxit & propagavit, eaque inter studia & immortalia merita, quatuor & quadraginta ferè annis, Ecclesiæ præfuit, Regnis ꝓfuit, mundum illustravit. Mortuus demũ A.C. 1128. sepultus est in Ecclesia de Mezquita, quã unicæ Tutelaris suæ cælitum honori ipse sacravit; acclamantibus dũ funus curaretur universis: *Cur nos pater deseris?* Tantũ omnes tanti viri desideriũ, eoq; sublato luctus intolerabilis adussit; quem etiã miraculorum gloria à Deo illustratũ Arnoldus Duacenus commemorat. *Ex Roder. Tolet. Vasæo, Iepesio, Vvione &c. Annal. nost. Ben. &c.*

Fit Archiepiscopus.

Item Cardinalis.

Festũ B. V. de Pace.

Merita eius maxima.

Mors gloriosa.

B. Notgerus Episc.

Leodii transitus B. Notgeri ejusdem civitatis Episcopi. Notgerus Monachus & Monachorũ pater etiã in Pontificatu, quẽ gessit dexterrimè, sed & speculũ vitæ Monachici Ordini universo fuit. Familia Illustrissima è Sueviæ Ducibus fuisse oriundũ monimenta nonnulla habent, apud Divi Galli Monachum ut crederent, pluriũ eodem nomine illic celebrium, diversitas fecit. Cœnobio quodã haud procul Leodio extractum, fama virtutis commendante, vero simili⁹ est, quẽ insignia deinceps merita tota celebrem Germaniæ reddidêre. Leodiensis Ecclesiæ res mirificè ꝓmovit & auxit, civitatẽque ipsam Illustrissimam reddidit, quã Mosa fluvio ingentibus impensis introducto, cõmodissimam effecit, quãque egregio muro cingens, contra assultus hostium præclarè munijt, & quod ei à Capræmontana arce timeretur, hanc funditus subruit. Monasteria plurima cõdidit, restituit, & dotavit. S. Lamberti Basilicã ruinosam destruxit, & novã ac robustã, construxit, cui sexaginta Canonicorũ Collegium adjecit. Monasteriũ Divi Laurentij ab Antecessore cœptũ absolvit, & præclare excoluit. Palatiũ Episcopale etiã à fundamentis restituens, morte præventus nõ absolvit. In omnes Ecclesias & pauperes liberalissimus, mirum quantũ profuderit, turbulentis maximè temporibus, cum militẽ perpetuò alere cogeretur; quibus nimirũ alendis tertiã redituum partẽ assignans, alterã Cœnobijs & pauperib. unã sibi ac domesticis reservavit. Omniũ Principum sententia Otthonis III. Tutor cõstitutus, eum præcipuum deinceps Leodij exornandi meruit adjutorẽ. Præfuit sumã cũ sanctitatis opinione Ecclesiæ suæ, annis 40. felici morte A.C. 1007. consumatus & in Basilica S. Io. Evangelistæ conditus, cuj⁹ alia inter merita, Belgæ inprimis celebrãt, Gandavensem urbẽ ejus interventu, cum Principe suo, post longam & periculi plenissimam dissensionem reconciliatam. *Ex Anual. nostr. Germ. & Bened. Chron. Magno Belg. Chapeavillio, Petro Mersæo, Annal. Leod. & t. Hug. Menardo &c.*

Alter fundator.

Tutor Imp. Ottbon. III.

B. Drogo confessor.

In Gallijs Beat. Drogonis Monachi & Confessoris. Is Monasticen in celeberrimo ac florentissimo S.P.N. Floriacensi Monasterio amplexus, contemplationis demum studio in solitudinẽ secedens,

loco

loco qui Palma dicitur, rigidum tuo corpori bellum indixit, & ſoli ſpiritui omnẽ operam navavit. Ejus conatibus, quantũ invideret cacodæmon, celare non potuit. Feſto proin Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI, cum horam, qua DEO laudes perſolveret, Drogo exploraret, malus ipſi genius proceræ arboris ſpeciẽ ementitus, ſeſe objecit, quæ vaſtiſſimo incendio undecunque exardeſcens, ad ejus ſuccendendum tugurium accedere videbatur. Obnixus conſtanter mendaciorum concinnatori miles Chriſti, ſolo Crucis ſignaculo inveterati hoſtis terrores omnes ac molimina diſſipavit, viſuſque ſtatim Victori clienti ſuo Admirabilis Pater BENEDICTUS, immenſæ claritatis lumine circumfulus, ſtolam indutus candidam, qui ipſum perbenignè conſolatus, & ad perſeverantiam exhortatus eſt. Floruit Drogo Arcembaldi & Vulfaldi ſive Vulfari Abbatum temporibus ſub An. C. 950. inſignem a magno vitæ rigore & ſanctitatis opinione laudem conſequutus. *Ex Hiſt. Floriac. Aimorno, Annal. noſtris, & Lilio Gall. Benedict.*

Apparet ipſi S. P. N.

Claruit A. C. 950.

B. Arnulphus Abb.

In Monaſterio Villarienſi B. Arnulphi Abbatis; qui patria Lovanienſis, in fertiliſſimo DEIparæ Amicorum promptuario & Collegio Villarienſi cucullo amictus, & S. P. N. Regulam profeſſus, decimustertius poſtea loci ejusdẽ Abbas conſtitutus eſt. Fuit a ſingulari DEIparæ amore longè illuſtriſſimus, ut quam illa puerũ etiamnũ dignantiſſimè complexa ſit, eũque, ut in Cœnobio ſuſciperetur ipſa promoverit. Dum enim B. Guilielmus Villarienſis Lovanij forte ageret, ſacrisque in templo operaretur, cœlitum Regina ſe ipſi videndam obtulit, & : *Venient*, inquit, *ad te homines quidam, pro cuius puericuius. tam te rogantes; ſine mora recipe illum, quia vas electionis eſt mihi*, quibus dictis evanuit, & mox finito ſacro, a civibus aliquibus, Arnulphus oblatus eſt, & corpore elegans, & moribus comptus totusque nitidus, quem Vir DEI VVilhelmus, *adoptavit in filium, tanquam à Matre Domini ſibi recommendatum.* Vt ex hoc uno de dignitate Arnulphi facilè omineris, ipſumque vel pro ipſa Electione tantæ Imperatricis venereris. Fuit ob virtutem omnibus charus, & magnis Principibus venerandus, abdicatoque demum Abbatis honore, totum ſe contemplationi addicens, plenus dierum ac bonorum operũ, ad præmia æternitatis coñigravit. *Arnoldus de Raiſſe, Chron. Villar. Ang. Manriqu. Henriq. &c.*

Stupenda commendatio.

Oſtium dignißimũ.

In Monaſterio Claræ-Vallis B. Gerardi Monachi, qui pro eximio vitæ exemplo, tanquam inſigne quoddam, & ſpeculum ſanctioris vitæ, ad portam Cœnobij expoſitus, & Portarius eſſe juſſus, eadem vigilantia & ſedulitate portas ſibi cælorum referari meruit, exemploque tam domeſticis quam exteris in omni perfectionis ſtudio fuit, cujus gloria cuidam oſtenſa eſt, cum Archi-Evangeliſta & Dilecto Domini Ioanne inter miræ lucis ſplendorem apparentis. *Ex lib. 3. Exordii Ciſterc.*

B. Gerardus.

In Monaſterio S. Spiritus de Olmedo, natalis Ven. Virginis Bernardæ, ejusdem loci Abbatiſſæ, quæ à Divino & verè Seraphico in DEUM amore mirè coñendatur. Claruit autem, ut multis virtutibus, ſic Divinis revelationibus, vita ſæpè à monialibus, è terra in ſublime elevata. Obiit Anno Chriſti 1595. felicißimam, & diu deſideratam reſolutionis ſuæ horam, vigintiante obitum diebus, indicante Ven. Franciſco de Iepes cognoſcens, cui id Divinitus fuerat revelatum. *Ex Ioſepho de Velaſco, Chryſ. Henriq. &c.*

V. Bernarda.

Bambergæ Ven. viri Henrici Incluſi, qui apud celebre illud Monaſterium, vivũ quaſi pro Chriſto ſe ſepiens, carnẽ mortificans, ut Chriſto viveret, poſt longas carceris voluntarij moleſtias, ad libertatẽ filiorum DEI evocatus ex hac vita migravit. *Ex Annal. noſtr. Germ. &c.*

V. Henricus

Laubijs, Triumphus SS. Vrſmari & Ermini ejusdem loci Abbatum & Epiſcoporum, memorabilis admodum, & per Belgium lætiſſimus; cum nimirũ poſt vaſtationem Italiæ, Germaniæ, & Galliæ victor Vngarorum exercitus, Belgio incumberet & Laubium obſideret. Deſperatis ſiquidẽ rebus, obteſtis ad imploranda Tutelarium ſuorum ſuffragia converſis, viſæ columbæ binæ ex adytis templi evolare, & trino in gyrum rotatu obſidentium aciem circumdare. Conſequuta mox pluvia grandis, quæ gentilitiam illis ſagittandi artem, chordarum diſtentione fruſtrata eſt. Conſequutus & ingens hoſtium pavor atque conſternatio, ita quidem, ut qua venerant via, fugã maturarent. Quã quidem latæ à Tutelaribus opis memoriam, Feſto ſolemni & anniverſario, grati animi indice ad IV. Non. April. Belgæ concelebrant. *Ex Folquino Abb. Laub. Sigeberto, Molano, Chron. Camerac. &c.*

Triumphus mirificus.

PRID. NONAS APRILIS.

III. Aprilis. B.

S. Burgundofora. IN Gallia S. Burgundoforæ Abbatiſſæ & Virginis. *Mart. Rom.* Burgundofora illuſtriſſimo nata genere, Chagnerico Comite patre, Landegunda matre, prima ætate terrena faſtidiens, ſolum Virginum ſponſum, Virginis filium Virgo adamavit. Sed cum præter Voluntatem ad nuptias genere dignas, a patre cogeretur, puella intenſiſſimo oculorum dolore correpta, tanto inſuper febrium dolore æſtuare cæpit, ut jam extremum trahere ſpiritum videretur. Intervenit, volente Numine Luxovienſis Cænobii Abbas S. Euſtaſius, qui *Fit cæca & curatur.* calamitatis illico cauſam, Chagnerico imputavit, quod Chriſto præripere Virginem decreviſſet, & mortali ſponſo conjungere, quam caſtis amplexibus immortalis ille, & ſupra omnem hominis captum potentior, ſibi elegiſſet. Chagnericus, ut ſanam reciperet, pœnitere facti ſimulans, curatam prodigioſè quamprimũ filiam, retinere denuo aggreſſus, non potuit, cũ illa Domini Spiritu concitata, generoſiſſimo perituro rum contemptu, in celerẽ ſeſe fugam conjiceret, animumque, & contra blanditias & minas patris conſtantiſſimè obfirmaret. Dignum æternitate inſigne illud Virginis dictum, cum fugientem aſſequuti parentis famuli, nuptias recuſanti, juſſu concitatiſſimi furore patris, mortem intentarent: *Non à genitore, inquit illa, talia munera debentur filiæ; ſed jucundius eſt mihi in hoc loco* (ad templũ confugerat,) *pulchram mortem oppetere, quam florem juventutis perdere*, cui ſanè conſtat ad Martyrium voluntatem non defuiſſe, perculſorẽ defuiſſe. Mutata tamen mente Princeps, dilectiſſimæ deinceps filiæ factum approbavit, & in Monachos qui fuerant, & in ſacras Virgines, quæ ſe Burgundoforæ ſocias addiderant, etiam liberalis fuit. Illa non multo poſt, cucullum amplexa, & Evoriacenſis Cœnobij Abbatiſſa effecta, totius SS. Virginum phalanges Chriſto ſponſo adduxit, & admiranda ſanctitatis fama patriam, imo orbem implevit, æternũ decus generi conciliavit. Inter alia autem vitæ ejus memoranda, peringne illud, & longè illuſtriſſimũ fuit, cum heroico plane animo *Hæreſi obnititur.* atque auſu, illuminatiſſima virago, magnos Eccleſiæ Pontifices, & fortiſſimos Chriſti pugiles imitata, Agreſtum errores non ſolum damnavit, ſed homini ſcelerato & verſutiſſimo, digniſſima ſeſe opponens conſtantia, in faciem reſtitit, temeritatemque ejus digniſſimè confudit & confutavit. Floruit celeberrima hæc Virginei exercitus Anteſignana A.C. 630 *Ex Iona, Hug. Men. Annal. noſt. &c.*

In Bavaria S. Thientonis Abbatis & *S. Thiento Abb. Mart.* Martyris. Fuit hic nonus Cœnobii VVelſenbrunnenſis in Bavaria Abbas, cui aũis 13. religioſè & utiliter præfuit. Vngaris autem gentilibus Bavariam populantibus, & ſacra omnia peſſundantibus, optimus hic Abbas cum ſex Monachis comprehenſus, & crudeliter interfectus, A.C. 955. ad triumphos Martyrum laureatus admitti meruit. *Ex Metrop. Salisb. Nigul. Hundii, & Bavar. Sancta Matth. Raderi, Annal. noſt. Germ. &c.*

In Brabantia, Monaſterio Villarienſi, depoſitio B. Hermanni Converſi. Hic in *B. Hermãnus converſus.* illo Sanctorum perpetuo domicilio & Promptuario Villarienſi receptus, rudi licẽt ingenio, perfectionis tamen Monachicæ capaciſſimo fuit, & inter Converſos Cœnobii accenſus, ex præcipuis poſtea Cœnobii Sydẽribus emicuit. Fuit vitæ admodum rigidæ, durus corpori ſuo hoſtis, abſtinentiæ deditiſſimus ſtudio, ut graviſſimis etiam morbis exhauſtus, à carnibus tamen & vinõ, omni vitæ ſuæ *Rigor vitæ.* tempore abſtineret. Qua corporis ſui attenuatione, ſpiritu confortatus, gratia Divina mirifice profecit, & in ſublimè evolavit, adeo quidem, ut contemplationis ſtudio eminentiſſimus evaderet, & ſpiritu raperetur, magna, in exceſſu mentis poſitus, perfuſus luminis claritate. Acceſſit *Cogitata agnoſcit.* Prophetiæ illuſtriſſimũ donum, quo multa eventura prædixit ac prævidit; tanta animi præditus perſpicuitate, ut occulta atque abditiſſima hominum, ſolo eorumdem contuitu, & primo aſpectu, mirificè penetraret & panderet. Charitatis operibus addictiſſimus fuit, mira, in pauperes in primis, propenſione, cujus celebre illud memoratur: *quod vetera Fratrum indumenta recipere conſueverit pro novis, ad pauperes induendos.* Sed ante omnia ab inſigni in DEIparam ſtudio commendatur, *DEIpara charus.* quam ſui viciſſim amantiſſimam, frequẽtique apparatione familiarẽ factam (verba Manuſcript. Veteris ſunt.) *tanquam Abbatis-*

Mundum deſerit.

Digitized by Google

Abbatissam Ordinis valdè diligebat. Decessit tandem, meritorum copia locuples, non in Cœnobio, sed in grangia, ut vocant, aliqua, peractis jam quinquaginta in Ordine Annis, cum ipse ante, se graviter ęgrotaturum, & in instanti post mortem, absque Purgatorij Pœnis, in cœlum immigraturum prædixisset. Adfuit morituro, ijs etiam qui agoni intererant, intuentibus, Cœlitũ Imperatrix, Princeps ejusdem Tutelaris, in cujus præsentia, felicissimus illius animus carne solutus, inque ejusdem felicissimo comitatu, ad cœlestia palatia est deductus. *Ex Chron. Villar. Arn. Raisse &c.*

S. Attala, Abb. Tauromenii in Sicilia S. Attalæ Abbatis & Confessoris. Attala, sive Attalus, Monasterij cujusdam Ordinis S.P.N. BENEDICTI in Sicilia Abbas, eo maximè tempore sanctitatis facem Siculis prætulit, quo primævus Benedictini Spiritus fervor, nova flamma, digno incendio, totum terrarum orbem involvit. *Meminit ejusdem Octav. Cajetan. atque claruisse Anno* CHRISTI 800. *cujus vitam necdum videre meruimus; Hugo Menard. in Martyrol. Ord. &c.*

B. Mainardus. In Stiriæ Eremo, B. Mainardi Monachi & Confessoris. Is veteri nostrorum more, post absoluta vitæ communis in Cœbio studia, eremiticam aream ingressus, insigni vitæ rigore & sanctitate excelluit, singulari tamen inprimis, in injuriis patientia se se exercuit & commendavit. Grãdævus licet, & exhausto corpore, de fervore tamen & consuetudine nihil unquã remisit, & Psalteria diebus singulis quatuor implevit. Dies item quatuor omni hebdomada, absque cibo & potu omni, tam hyeme quam æstate transegit. Prima autem cujusque mensis hebdomade, nihil omnino cibi, nisi Dominica solum die vel feria quinta admisit, cujus laudes encomiastes dignissimus, Sanctus Petrus noster Damiani celebravit. *Ex Tract. de perfect. Mon. e us. d. Petri. &c.*

Mira abstinentia.

B. Alphanus Mon. Casini B. Alphani Monachi, magno vitæ rigore conspicui, & strenui Regularis disciplinæ Zelatoris, qui in sacratissimo illo monte, primorum Patrum vestigiis constanter insistens, admirabili sanctitatis exemplo aliis præluxit; ex cujus ore Psalmi non recesserunt, cum dies ferè ac noctes in DEI laudibus assiduus transigeret. Quadraginta totos annos in lectulo non quievit, & S.P.N. imitatione, bis tantum in hebdomade refectionem admisit, Is ægritudine demum cogente, lectulo, cui diu non asueverat, affixus, scalam ad cælos usque recta ducentem intuitus, per eam simul à candidatis quibusdã ascendere jussus est, advertitque in summitate scalæ duos gradus deesse. Raptus nihilominus, in Domum Divinis irradiatã splẽdoribus, ac dein sibi redditus, mortem suam imminentẽ prædicens, post paucos dies extinctus est. *Ex Petro Diac. Monim. Casin. Const. Cajet &c.*

Scalam testem intuetur.

B. Boni Abb. Pisis in Tuscia B. Boni Abbatis & Confessoris. Hic verè Bonus, S.P.N. BENEDICTI Regulam sub Sanctissimo Patrum nostrorum Camaldulensium complexus instituto, laudabili vita omnium amorem & observantiam meritus, S. Michaelis Pisarum Abbas electus est. Quo in munere, tantum abest, ut supra alios excellere sibi videretur, seque extolleret, ut multo magis quam antea omnibus inserviret, & servum insuper inutilem se crederet. *Vir simplex & rectus coram DEO*, in cujus odorem unguentorum currens multitudo Nobilium & Illustrium, paupertatis & humilitatis delectata tam digno studio, Monachis accenseri gestiit, exambut & meruit. Bonus autem relictis plurimis suæ sanctitatis atque innocentiæ æmulis Ann. Chr. 1070. ex hac vita migravit. Cujus illud singulare memoratur: unicã tunicã, itemque camisiam solumodo unam admisisse. *August. Florent. parte primo Hisior. Camald. &c.*

Obiit A.C. 1070.

B. Giomaria. In Lusitania, B. Giomatiæ Virginis, admiranda Vitæ sanctitate illustris. Hæc in Lorvanensi vetustissimo Cœnobio Monasticen professa incredibili vitæ rigore corpusculum afflixit, & crebris vigiliis, jejuniis, orationibus, verberibus, ciliciis duriter habuit. Profecit autem plurimum insigni vitæ perfectione, cujus eximiã sanctitatem, miraculorum etiã gloria DEUS comendavit, ita ut solo Crucis Dominicæ signo, imo amplexu ipso morbos non semel pelleret, graviterque ægrotantes inexpectatæ redderet incolumitati. Cumque jam morti proxima lectulo decumberet, cœlestium spirituũ concentus, lætissimũ illum Hymnũ *Te Deum Laudamus* hilariter ac suavissimè concinentium auditus est, & quando spiritum efflavit, splendor solis instar lucidissimus, ab ipso loco dormitionis ejus ad cœlum usque recta tendens à multis sæcularibus visus, facilè, vel simplici cuivis, argumentum præbuit, maximorum tantæ Virginis meritorum. *Ex Bern. de Brito, Angelo Manriq. Chrys. Henriq. &c.*

Angelici concentus

Digitized by Google

PRID. NON. APRILIS.

IV. Aprilis. E.

S. Isidorus Archiep.

HISPALI in Hispania S. Isidori Episcopi, sanctitate & doctrina conspicui, qui zelo Catholicæ Fidei, & observantia Ecclesiasticæ disciplinæ, Hispanias illustravit. *Mart. Rom.* Isidorus Regio ortus genere, Severianum Ducem patrem habuit, avum Theodoricum Ostrogotthorum & Italiæ Regem, fratres SS. Leandrũ, Fulgentium, sorores Sanct. Florentinam, & Theodosiam Reginam Hispaniarum, Leovilgildi Regis conjugem: ut nihil ad splendorem generis & affinitatis deesse potuisse videretur; cum ipse tamen ijs omnibus & eruditionis, & sanctitatis eximię celebritate longè illustrior evasisset, toto spectatior illis universo. Infans in cunis cum jaceret, in ore ejusdem haud aliter atque Ambrosij, examen apum consedit; quo nimirũ melliflua olim ejus eloquentia portendebatur. Germanos Sanctissimos Leandrum, Fulgentium & Florentinam exemplo consequutus, pari generositate sæculum calcavit, cucullum adamavit, & in Agaliensi Cœnobio Monachũ professus, admiranda sanctitate & præclare gestorum, scriptorumque gloria, universo innotuit. Vtrique fratri, natu ipse minimus, in litteris operam dedit, simulque ijsdem Magistris in regularibus disciplinis omnique sanctitate plurimum profecit, Latinè, Græcè, & Hebraicè edoct⁹, magnamque nominis claritatem consequutus. Adolescens etiamnum, Arianos aggredi disputando ausus, publicè errores eorundem convincens, ita irritavit, ut prope fuerit, ut ab illis necaretur, admonitus tamen à Leandro & cohibitus, commodiori ut se tempori reservaret, acquievit, & temperavit indignationem. Leandro vita functo, successor designatus, ad Hispalensem è Cœnobio extractus cathedram, Archiepiscopus ordinatus est, suãque statim industriam toti Ecclesiæ, & omnium sæculorum comprobavit posteritati. Eo inprimis longè meritissimus: quo pestilentissimos impij Pseudo-Prophetæ Mahometis errores & conatus, primus ipse observavit ac prodidit, hominemque sceleratissimũ Hispania expulit, ac serpens primo ortu venenum pestiferum, felicissime avertens, de amplissimo Regno, imo Europa universa quam inficere Pseudo-Propheta statuerat, imortaliter meruit.

Apes ex ore ejus prodeunt.

Adolescentis zelus.

Mahometē profligat.

Ad alia dein, neque his minora animo maximo conversus, mira felicitate, successu felicissimo Arianos nunc denuo aggressus pernicioſissimæ Hæreseos reliquias, Hispaniis exterminavit. Acephalitarum similiter Hæresim obtrivit & profligavit, Catholicos in fide cõfirmavit, præclarissima multa, summo cum Regni universi bono, & Ecclesiæ incremento instituit, Clerum ac populum, diversis maxime Concilijs & Synodis, Toletano, Hispalensi alijsque celebratis, quibus summa cum auctoritate ipse præfuit, egregia disciplina & sanctis moribus informavit, plurima Monasteria & Collegia ædificavit, in quibus studijs sacris, & divinis lectionibus vacans, plurimos discipulos, quos inter etiam S. Ildephonsum, aliosque sanctos, qui ad ipsum confluebant, erudivit. Scripsit librum Etymologiarum, & sacri Canonis libros plurimos cõmentatus est, & tot tantaque alia volumina scripsit, ut humana vix vita tantis suffecisse laborib⁹, videatur. Ea inter Cõmentaria in Regulã quoque S. P. N. BENEDICTI edidit, seu potius, magno Ordinis nostri Cœnobiorum per Hispanias bono, regionibus illis accoũodavit, & ut loquitur San. Braulio noster: *pro Patriæ usu, & invalidorum animis decentissimè temperavit.* Fuit summa apud Rom. Pontific. in æstimatione, tantaque sanctitatis & doctrinæ in opinione, ut coacto Concilio Generali, ultro fuerit à Pont. Max. ad id evocatus. *Ubi mirum est, quantum ponderis & auctoritatis habuerit in singulis rebus Isidori sententia apud Papam & Prælatos. Tantæ autem jucunditatis,* inquit Ildephonsus, *affluentem copiam in eloquendo promeruit, ut ubertas admiranda dicendi, in stuporem verteret audientes, &c.* De obitu viri Sanctissimi sic Lucas Tudensis: *Anno primo Regis Cinthilani* (qui fuit CHRISTI 636.) *Doctor & Legumlator Hispaniarum Isidorus, stans in Ecclesia, peracto sermone ad populum, & expandens manus, benedicens omnibus, DEO, hactenus sibi traditum gregem commendans, felicissimo somno obdormivit in Domino. Decoratus quippe extitit sanctitate, spiritu prophetiæ clarus, in eleemosynis largus, in hospitalitate præcipuus, in prædicatione latus, in expositione Scripturarum cautus, in consilio providus, in actu humilis, in mensa sobrius, in oratione devotus; semper*

Hæreses obterit.

Commentaria in Reg. S. P. N.

Moritur 636.

Elogium.

Digitized by Google

ſemper pro Eccleſia & veritatis defenſione mori paratus &c. Præterea, pater extitit Clericorum, Doctor & ſuſtentator Monachorum & Monialium, conſolator mœrentium, tutamen pupillorum ac viduarum, attritor ſuperborum, perſequutor & malleus Hæreticorum &c. Inſigne illud, quod Mariana lib. 6. cap. 7. de rebus Hiſpan. affirmat: Bonifacio VIII. Rom. Pontifice deliberãte, de iis, qui Doctorum Eccleſiæ nomine & numero eſſent cohoneſtandi, fuiſſe, qui Ambroſio Iſidorum præferendum, aut certè quatuor aliis, quintum adjiciendũ judicarent. *Opinioni*, inquit, *fidem facit, tanti viri eruditio, in omni litterarum genere excellentis.* Eum Concilium Toletanum octavum, inſignibus titulis cohoneſtans: *Doctorem egregium, Eccleſiæ Catholicæ noviſſimum decus in ſæculorum fine doctiſſimum, & cum reverentia nominandum*, appellat; non minori commendatione ejuſdem honori Patribus Concilii Aquiſgranenſis conſulentibus, ut digniſſime ſane & ob merita tanta, & ob conjunctam ſanctitati eximiæ incomparabilem eruditionem, de tanto ſibi Doctore Hiſpaniarum Regna univerſa æternum gratulentur, ipſumque præcipuos inter Tutelares, ob latam inprimis diverſiſſimis poſtea ſæculis, in graviſſimis prœliis, prodigioſam è cælis opem, & ſervata contra barbaros Regna, cultu religioſiſſimo, longe meritiſſimum venerentur. *De eo fuſius agunt omnes fere rer. Hiſp. ſcript. quos inter præcipui SS. Ildephonſus & Braulio Cæſarauguſt. Luc. Tudenſ. Luc. Mari. Sic. Vaſæus, Mariana, Prud. Sandoval. Conſt. Cajet. Iepes. Baron &c.*

Quintus S R. E. Doct.

Aliud.

Tutelaris Hiſpan.

Gandavi in Monaſterio S. Bavonis, natalis S. Hildeberti Abbatis & Martyris. Is raro in Occidente exemplo, pro Sanctarum imaginum cultu, eo etiam tempore, quo necdum ſacræ imagines, à Synodo ſeptima Nicææ, confirmatæ ſunt, ſive cultus earum ſolemniter imperatus, pro defenſione earundem, vitam cum ſanguine glorioſe expendit. Cum enim Gandavum uſque, Orientis ſe error effunderet, & civili, propter Sanctorum imagines, exorto tumultu, multi eas tanquam idololatriæ inſtrumenta, è templis & conſpectu Chriſtianorum, rejiciendas docerent, fortiter ſeſe inſignis athleta hic noſter fautoribus impiiſſimi Cæſaris Copronymi oppoſuit, piumque imaginum uſum & cultum, adverſum Hæreticos, non verbis ſolum eruditiſſimis, ſed & ſanguinis ac vitæ profuſione firmavit; cum à prædicti Imp. miniſtris & conſiliariis, eam ob cauſam ſupremo affectus ſupplicio, & feliciſſimi triumphi palmam in cælis, & in cauſa longè pulcherrima (pro cultu nimirum SS. imaginum.) Protomartyris per Germaniam eſt titulum conſequutus. Occubuit glorioſiſſimus noſtri etiam temporis Hæreſum & Hæreticorum Triumphator A. C. 752. cum Cœnobio ſuo añis 24 præſtitiſſet. *Ex monim. Gandau. S. Bavonis, Ant. Rubeæ vallis mon. Ioan. Nolano. Ant. Sand. &c.*

S. Hildebertus.

Proto Martyr. Germ.

In Gallia B. Aleydis, matris Melliflui Doctoris noſtri Bernardi, vitæ meritis cõſpicuæ. Hæc genere & virtute verè nobilis in ſtatu etiam conjugali & medio ſæculi, Monachicam vitam ſtrenuè æmulata, victus parcitate, veſtium vilitate, deliciarum & pomparum contemptu, jejuniorum, vigiliarum, orationum aſſiduitate, cum Monachis contendit; ita, *ut quod minus aſſumptæ profeſſionis habebat, eleemoſynis & diverſis operibus miſericordiæ redimeret. Conſueverat inter cætera virtutum inſignia circuire domos, exquirere infirmos, pauperes & egenos, eisq; de ſuo proprio erogare, quod neceſſarium erat, Claudorum etiam & debilium maximam habebat curam, non ſervis, non aliis utens miniſtris ad hæc officia, ſed per ſemetipſam hoc agens, ad eorum habitacula veniebat, & unicuique, quod opus erat præbens, per Eccleſiarum Xenodochia devotiſſimè diſcretis infirmis miniſtrabat, ollas eorum extergens, cibos porrigens, calices diluens, & alia cunctà faciens, quæ ſervis & miniſtris mos eſt ſerviliter operari.* Ita Ioan. eremita in Vita S. Bern. Filios quos genuerat, inſtruxit piiſſimè, multiſque demum virtutibus & ſanctis operibus glorioſa, die & hora à ſe prædictis, inter pſallendum feliciter quievit in Domino circa A. C. 1110. Viſa non ſemel à filio Bernardo, poſt obitum, magna claritate & gloria circumdatâ; quem & in propoſito confirmans cum fratribus ejuſdem germanis, relicto ſæculo monaſticam vitam cogitantibus: *Noli*, inquit, *timere, fili Bernarde, ſed viriliter age & efficaciter comple, quod inchoas, quia opus DEI eſt. Ex hoc enim beatos vos dicent poſteri. Ego vero expecto Vos in gloria DEI.* Quo dicto diſparuit. Viſa etiam B. Andreæ Bernardi germanæ, ſerena facie ſubridens, propoſito filiorum gratulabunda; ut univerſorum Bernardi laborum & fructuum copia, ad eam quoque referri debere videantur. *Ex Gonz. de Syſva. Bern. Brito, Ang. Manriq. Barn. Mantalbo. Vinc Belvac. Henriq. &c.*

B. Aleydis.

Obiit A. C. 1110.

Apparet S. Bernardo

In Hiſpania, Monaſterio Morerolæ B. Gunzelini Abbatis, viri docti, & vitæ ſanctimonia clari, qui à maxima intentionis puritate,

B. Gunzelinus.

Digitized by Google

puritate, morum lenitate, & candore innocentiæ plurimum commendatur. Graviſſima autem multo tempore infirmitate excoctus, adeoque fractus, ut neque manum ad os levare poſſet, neque pedes movere, celebrata, jam pridem defuncti S. Bernardi, ob miraculorum magnitudinem fama, inſigni concepta ſpe, ejus imploravit ſuffragia, & opem meruit, cum in diuturna antea invaletudine, admiranda patientiæ & humilitatis exempla edidiſſet. Tandem confectus ſenio, & meritorum copia locuples, apud præfatũ Cænobium non ſine magna ſanctitatis opinione quievit in Domino. Claruit Anno Chriſti 1188. *Ex Philippo Seguino, Chryſoſt. Henriq. &c.*

Mirè convaleſcit.

Tranſlatio

Binchii, ſolemnis tranſlatio SS. Hidulphi Ducis Auſtraſiæ, Vrſmari, Ermini, Theodulphi, Vulgiſi, Abelis, & Amoluvini Abbatũ & Epiſcoporum Laubienſium, quorum omniũ ſacratiſſima corpora, hac die ex Monaſterio Laubienſi Binchium tranſlata, ibidem ſumma fidelium religione, digniſſimis loculis aſſervantur. *Ex Ioanne Molano, Arn. Duac. &c.*

NONIS APRILIS.

V. Aprilis. D.

B. Iuliana Abb.

VIllarii in Brabantia depoſitio B. Iulianę Cornelienſis, quę multis præcedẽtibus revelationibus, Feſtũ SS. Corporis Chriſti inſtitui curavit; & poſt multos labores, diuturnum exilium, & graviſſimas tribulationes, meritis, miraculis, ſpiritu Prophetico, ac Divinis conſolationibus illuſtris migravit ad Chriſtũ. Iuliana Retinnæ agri Leodienſis viculo, parentibus religioſiſſimis, Henrico & Freſcende nata, infantili ferè ætate iiſdem orbata, in Cænobio Montis Cornelii educata eſt. Vbi prima ætate, pœnitentiæ & temperãtiæ mira ſpecimina edidit. Humilitatis ſtudioſiſſima, cum paululum adoleviſſet, boũ ſibi curam ipſa popoſcit, fœtido miniſterio, moleſto & viliſſimo, ſummopere delectata. Singularis videri præcipuè cavit, & practicæ Theoriam, multa ut arte, ſic & felicitate conjunxit. Ad SS. Miſſæ Sacrificium & Euchariſtiæ Sacrificium mirè affecta, Divinis viſionibus recreata, multa abſentia cognovit, & futura prædixit. Erga Paſſionem Dominicã propenſiſſima, ſolo quandoque imaginis, quam Veronicæ vulgo vocant, intuitu, de repẽte tam acri correpta dolore eſt, ut exanimi haud multum abſimilis in terram corrueret. Matris Admirabilis, Virginũ Virginis obſequio emancupatiſſima, ejus celebertimum cupiebat inter mortales toto terrarum orbe honorem, quam exquiſitis modo & ratione, pro virili ſtrenuè promovebat. Cantici autem feſtiviſſimi illius & Divini, prægnantis gratia & Verbo Divino Dominæ noſtræ: *MAGNIFICAT*, longe amantiſſima, novies quotidie, in novem menſium memoriam, quibus unigenitus æterni Patris, in utero Benedictæ Matris latuerat, & Matrem tantopere beaverat, devotiſſimè recitabat, idque ipſum ut facerent, familiares ſuos hortabatur. Cænobio præfecta, dum perverſa emendare laborat, multa perpetitur cæterum, patientia, humilitate & Sancto vitæ exemplo omnes lucratur. Per eam, utpote præcipuè ſibi, & Divinæ Matri dilectam, cum DEVS *ad augmentum Orthodoxæ fidei, nec non ad profectum electorum, ac confuſionem Hæreticorum*, vellet ſpeciale Feſtum Corporis & Sanguinis CHRISTI commendari fidelibus, ejusdemque propalatione à ſummis Eccleſiæ Pontificibus approbari, & præcipi, ipſa tanquam inepta tantæ rei virgunculа diutiſſimè & ferventiſſimè deprecata, inſcientiamque ſuam & abjectionem obtendens, voce hac cœlo lapſa: *Confiteor tibi Pater cœli & terræ, quia abſcondiſti hæc à ſapientibus & reveleſti ea parvulis, &c.* Parere denique coacta eſt, & Feſti novi Officium, (quod admirationi dein omnibus fuit,) juveni cuidam Religioſo commendans, Numinis ope, ut feliciter exequeretur impetravit, quod dein Doctor Angelicus Divus Thomas perfecit atque exornavit. Mirum dictu, quantos eam ob cauſſam, labores, tribulationes & perſequutiones, quantoque animo, patientia & ſubmiſſione perpeſſa ſit, cum Interorum impulſu, Leodienſes maximè cives innocentem appeterent, & cum monialibus ex Cœnobio profugere compellerent, oratorio ejusdem per ſummam injuriam funditus everſo. Prævidit prædixitque mala ea omnia, uti & tempus non modicum deſitura & magno applauſu fidelium ſtuenda, cum Feſtum

Spiritus Propheticus

Magnificat, mirè amat.

Inſtitui Feſtum Corporis Chriſti impetrat

Multa patitur.

ſtum poſtea & Officium, ab Hugone S. R. E. Cardinale, Innocentio IV. à Latere Legato, primò approbatum, ac primò celebratum, ab Vrbano denique IV. ſumma cum orbis Chriſtiani exultatione eſt confirmatum ac promulgatum. Obiit meritiſſima, & glorioſiſſima Chriſti ſponſa A.C. 1247. (aliis 1258.) in conſpectu SS. Euchariſtiæ Sacramenti, cui tantopere affecta erat, feliciſſimo ſomno reſoluta; cum divinitus edocta de die obitus, ad eamdem ſe hilaris præparaſſet, ipſamque ſororibus prædixiſſet; è Salſinienſi, in quo deceſſerat, Cænobio ex ſuprema voluntate ejuſdem, ad Villarienſe tranſlata, miraculorumque deinceps gloria à Numine illuſtrata. *Ex Barthol. Fiſen. Ioan. Gileman. Ang. Manriq. Bernard. Brito, Gonz. de Sylva, Franc. Bivar. Arnol. Raiſſe, Henriq. &c.*

Moritur. 1247.

Obiit A.C. 1050.

Miracula.

S. Gerardus Abb. In Vaſconia, Monaſterio Sylvæ majoris, depoſitio S. Gerardi ejuſdem loci Abbatis, S. Arnulphi Sueſſionenſis quondam diſcipuli; qui natus Corbeiæ in Ambianorum finibus, haud ignobili proſapia, à puero ſe totum ad DEI cultum convertit, & puerilia aſpernatus eſt. Monachum Corbeienſi in Cænobio profeſſus, rem domeſticam bellis exhauſtiſſimam, ita curavit, ut ob labores irremiſſos, gravem in morbum inciderit, quem poſt naturalia & ſacra remedia nec quidquam adhibita, Sanct. Adelhardus denique Cænobii olim ejuſdem Abbas prodigioſe liberavit. Vitus aliquando ſecundum quietem Gerardo Chriſtus Dominus, inter multam Sanctorum frequentiam ſacris operaturus, ſciſcitatuſque priuſquam rem ſacram inchoaſſet; *Vtrum jam convenieſſent omnes?* Annuentibus Sanctis: *Nequaquam*, inquit Servator, *quia Frater qui foris ſtat* (erat is Gerardus.) *nondum ingreſſus eſt.* Mox ingredi juſſus, inque Sanctorum medio collocatus, Sacris interfuit. Viſa eidem, alio tempore, imago Chriſti Crucifixi è Cruce deſcendere, & admotis capiti ejus manibus, demulcendo dicere: *Confortare fili in Domino, & in potentia Virtutis ejus.* Ad terram Sanctam, cum licentia Abbatis profectus, reverſus inde, S. Vincentii apud Laudunum Clavatum Cænobio invitus ac reluctans, prælatus eſt. Liberalitate poſtea Vidonis Pictavienſis Comitis & nonnulloram, Sylvæ majoris Monaſterium condidit, loco Divinitus commonſtrato, cum fuſis eam ob cauſam precibus, Chriſtus illi eodem loco Cruce ſuffixus, cujus caput cælum pertingebat, ipſi apparuiſſet. Claruit inſigni miraculorum gratia, ita ut univerſo Galliarum Regno, celeberrimum ejus nomen haberetur, multique egregia nobilitate præſtantes, ſub ejus magiſterio, Chriſti ſe famulatui ſponte addicerent. Deceſſit plenus meritorum Anno Chriſti 1050. cujus ſacrum funus plurima vicinis ex urbibus populorum frequentia honoratum eſt, & graviſſimis etiam deinceps miraculis illuſtratum; quæ inter, captivorum, nec non rationis uſu deſtitutorum ſive amentium prodigioſa liberatio, præ aliis celebratur. Sed & illud inſigne, cum invita matre quidam militiæ nomen dediſſet, invocato ab ipſa Divi Gerardi præſidio, filium inermen lancea appetitum, prodigioſè hebetato mucrone, certè chalibea duritie obfirmata carne, lædi non potuiſſe. *Ex Hugon. Menardo, Carolo Sauſſ.*

Viſio mira.

Fit Abb.

B. Andreas Portarius

In Monaſterio Claræ-Vallis depoſitio Beat. Andreæ, fratris Germani, Doctoris Melliflui, qui ab ineunte ætate ſtudiis deditus, adoleſcens togam cum ſago militari commutavit. Tandem Regulam S. P. N. ſub reformatione noſtrorum Ciſtercienſi amplexus, Claræ-Vallenſis Cœnobij è nobiliſſimo equite Ianitor, ea in functione variis virtutibus eluxit, donec vitam cum morte feliciter commutavit, quem DEUS in terris diverſorum miraculorum gloria nobilitavit, & in cœlis corona donavit æternitatis. *Bern. Brito, Ang. Manriq. Gonzal. de Sylva. Chryſ. Henriq. &c.*

B. Ioanna mon.

Apparet in gloria.

In Belgio, Monaſterio Bellopratenſi, Beat. Ioanne ejusdem loci monialis. Fuit hæc ſuperi ſæculi perinſigne decus, & raræ ſanctitatis eximium ſpeculum; deceſſitque feliciſſima morte, ſub Annum Chriſti 1559. Apparuit autem Ioanne cognomini ſorori ſuæ, ejusdem Cœnobii ſacræ Virgini, magna refulgens lucis charitate, ſequè à Sponſo CHRISTO in magna collocatam gloria affirmavit; taliaque eſſe cœlorum gaudia retulit, ut etiamſi firmamentum totum, nil niſi membrana, pelagus atramentum, herbæ & gramina calami, omnes denique creaturæ ſcriptores eſſent, illa explicare ſufficienter nullatenus poſſent. Interim, manum pectori admotam cum teneret, cauſſam rogata, dixit, pretioſum geſtare ſe in pectore lapidē, cujus ſplendorē humanus oculus, abſq; ſui excæcatione ferre non

non poſſet, illumq; ſibi datum, cum propter inſignem animi demiſſionem, tum quod Sanctiſſimæ Trinitati maximè devota extitiſſet. *Ex Arnoldo de Raiſſe, Chryſoſt. Henriq. Benedicto noſt. redivivo &c.*

Pro ſanctis non eſt orandum.

S. Baruntius. In Italia Ven. Baruntii Eremitæ, qui in extremis poſitus, vidit Fratres ſeſe pro illius tranſitu flagellantes, albis & ſplendẽtibus ſtolis indutos, velut in Choro pſallentes. *Ex Petro Dam. l. de Mirac. &c.*

SS. Virg. plures. Salſiniæ ad Sabim, pia obdormitio Beatarum Agnetis, Oziliæ & Eliſabethæ, S. Iulianæ Cornelienſis ſociarum. Hæ veras ſeſe ac individuas S. Iulianæ Comites, pia ſanctaque converſatione, ac virtutum ſingularis ſtudio exhibuere, cum qua etiam, omnium adverſarum rerum triſtes eventus, multipliceſque pro Chriſto ærumnas & moleſtias ad finem vitæ ſuæ perpeſſæ ſunt. Harum duæ, Agnes & Ozilia, priores pretioſam Sanctorum mortem obiere; Eliſabetha vero, aliquanto adhuc tempore ſuperſtes, abſoluto tandem cum maxima corporis & animi puritate, & ſanctitate, vitæ hujus curriculo, ad Sponſum ſuum Chriſtum felici morte evolavit; & ad alias duas ſorores ſuas appoſita fuit. Porro Iuliana, interim dum corpus de more abluteretur, flens uberrimè & ideo à loci Antiſtita reprehenſa, non ſe ſuper defunctam Eliſabetham, ſed ſuper ſeipſam flere reſpondit. Deinceps vero, cum eadem Antiſtita animadverteret, nullas pro defuncta preces perſolvere, nullaſque tum ab amicis, tum aliis ſororibus ſe inviſentibus pro eadem expoſcere: rogata cur hoc faceret? placide Antiſtitæ reſpondit: Injuriam Sanctis illum facere, qui DEVM pro ſanctis oret. Quod dictum ita accepit Antiſtita, quaſi Sanctam, & precum minimè indigam aſſeruiſſet. *Arnoldus de Raiſſe. Annal. German. &c.*

B. Alburadis. In Monaſterio Zwifaltenſi B. Alberadis Converſæ. Hæc Eginonis Comitis de Vrach & Chunegundis Comitiſſæ Zolleranæ lectiſſima filia, Gebhardi Epiſcopi Argentinenſis ſoror germana, ex Abbatiſſa & Principe Lindovienſi humilis Cõverſa, ſervire pro Chriſto dulcius habuit, quam imperare aliis & Principari, exemploque ſuo plurimorum confundens ſuperbiam, accendens ſtudia humilitatis, multo illuſtrior cælo terriſque evaſit, poſt multa ſanctè geſta, ad præmium æternitatis evocata. A. C. 1140. & in Sacello S. Nicolai ſepultura. *Chron. Zwifalt. Steph. Bochent. Conſt. noſt. Ben. &c.*

VIII. IDVS APRILIS.

VI. Aprilis. E

S. Galla mon. ROMÆ, S. Gallæ viduæ, filiæ Symachi Conſulis, quæ viro ſuo defuncto, apud Eccleſiã B. Petri multis annis, orationi, eleemoſynis, jejuniis, aliiſque ſanctis operibus intenta permanſit: cujus feliciſſimum tranſitũ B. Gregor. Papa deſcripſit. *Mart. Rom.* Hæc marito vidua ob illuſtriſſ. generis præſtantiam, à maximis quibusque Vrbis proceribus exambita, fruſtra dehortãtibus medicis, ſacrũ Regulæ Monachicæ rigorẽ amplexa S. P. N. BENEDICTI, cognati atq; affinis ſui accenſa alumnis, cum is ipſe tria jam Monachorum collegia Põtificum procerumque Rom. ope prope Vaticanum conſtruxiſſet, quartũ illa Virginum adjecit, in eoque Viduam ſe condidit, & multa edidit Virtutum exempla. Fuit amantiſſima Virginum Virginis magnæ Cælorum Imperatricis, Sancto Patriarcha noſtro Pſalterium B. M. V. cum per ſe, tum per diſcipulos latè prædicante, & cultum B. M. V. plurimum promovente. Vnde & accenſa mirificè Galla, etiam antequam in Vaticanum comigraret, magnum omnino à DEIpara favorem meruit, ſacro quodam & inæſtinabili munere ab eadem donata: Imagine ſcilicet longè pretioſiſſima & nobiliſſima, DEIparæ ſcilicet ipſius, filium in ulnis foventis, in lapide pretioſo Zephirino, aureis lineamentis mirè formatæ, ac multa luce circumfuſæ, quam in domum Gallæ Angeli deportaverant. Quod cũ illa ad Ioañẽ Pontificem retuliſſet, ipſe ad domum ejus occurrens, imaginem ipſam in aere ſuſpenſam admirabundus conſpexit, campanis, nemine impellente, tota ſtatim urbe conſonantibus, quæ novo miraculo ab Angelis in manus ejus depoſita, ſanctum Pontificem mirè recreavit, & Gallæ deinceps in DEIparam ſtudia mirè accendit, qua ipſe die late tunc graſſata per Vrbẽ lues peſtilens, cælorũ Auguſtæ beneficio extincta memoratur. Cæterũ Galla ipſiuſmet, ut ex tẽporis ſupputatione liquet, Sanctiſſimi Legiſlatoris, informatione inſtituta, radiis ſanctitatis illuſtrata, & miraculis, quæ in Vaticano operabatur, confirmata, vitã ita inſtituit, ut cælum ipſũ raperet admiratione. Vnde & appetente remunera-

Donatur cæleſti imagine

Amantiſſima B. M. V.

Informatur à S. P. N.

tionis

tionis hora cũ cancri molestissimo morbo, mira patientia, aliquando laborasset, ab ipso Apostolorũ Principe Petro visitari meruit, & ab eodẽ de peccatorũ remissione certificata, ad coronam Regni æterni evocata est. Ausa insuper & pro alia apud tantum Principem intercedere, quã præ alijs, vel pro ipsa nominis reverentia dilexerat præcipuè, Sororem *Benedictam* sociã felicissimi transitus admitti rogavit, & meruit, ipsam autem trigesimo primũ die subsequuturam, quod ipsum sororibus significans, lætissima ex hâc mortalitate emigravit. *Ex lib. 4. Dial. S. Greg. Monimentis Casin. Mauro Marchesio, Constant. Cajet. Balingh. Chronol. nost. Bened. Mariana, Ephem. Mar. Bened. & Annal. nostr. &c.*

Eius Comes B. Benedicta.

S. VVinebaud. e.

Trecis depositio S. VVinebaudi Abbatis, miraculorum gloria celebris. VVinebaudus, alijs VVermebaudus, & Vermebaldus, Nogentum patriã, Romanæ originis & nobilitatis parentes habuit. A prima ætatula abstinentiæ rarissimo dono & studio clarus, quantus deinceps futurus esset specimen edidit. Litteris probè imbutus, in clerum adscriptus est, ac dein solitudinis & contẽplationis amore, in cellula se quadã inclusit, ubi corporis mactationi intentus, solo ferè spiritu vixit. Ejus matri, cum fur quidam vitulum à pascuis abduceret, & mactare pararet, sæpius per triduum aggressus, retenta prodigiosè semper manu, nihil effecit, arreptusque demum à dæmone, furti dans pœnas, non jam hominis voces, sed mugitus & balatus edidit. Misertus proin miseri VVinebaudus, post acrem correptionem in os ejus exsufflans signoque crucis muniens, pessimum hospitem expulit, & hominem incolumem ac pœnitentem remisit. Evocatus postea à Galomanno Trecassinensium Episcopo, Lectorem ejus, febri laborantem, fusis precibus incolumitati reddidit, & præcipuum Pontificis amorẽ meruit. Viduatum tunc fortè Abbate, nostrum S. Lupi Trecense Cœnobiũ, VVinebaudum sibi præfici postulantibus universis, ab Episcopo facilè impetravit, coactusque vir Sanctus onus suscipere, ita gessit, ut omnibus Regularis vitæ exemplar, ac penè inimitabile esset. Claruit admiranda prorsus miraculorum virtute, ad quem undique agri confluentes, sæpè etiam divinitus moniti, sanitatis beneficia rogabant & impetrabant, adeo quidem, ut quos sola manu contingeret, illico curarentur. Fuit mira ejus in dæmones potestas, quos facillimè ex obsessorum corporibus, sola cruce signatis, potenter profligabat. Cũ suæ ætatis Reges ac Pontifices, miro favore & studio prosequuti sunt, in cujus gratiam Clotharius Rex, non solum B. Lupũ Senonensem Episcopum, scelere quorundam falso delatum, carcere absolvit, & impunè dimisit, sed & captivos universos, VVinebaudi in gratiã liberos esse jussit. Alios alio tempore captivos plures, dum preces funderet prodigiosè liberavit: diffugientibus multiplici miraculo, qui carceres servabant militibus, corruente carcere absque inclusorum noxa, solis captivorũ obtritis vinculis, illæsis universis; quibus cibo potuque refectis, sanctissimus Abbas manu propria, capita abluit, & capillos totondit, omnesque novis donatos & indutos vestibus, liberos & gratulabundos dimisit. Claruit verus pauperum & afflictorũ pater, Magnum Ordinis nostri Sydus sub Ann. Christi 600. & hac die felicissima morte decedens, æternum se vivere, plurimis & insignibus deinceps miraculis cõprobavit. Cujus inprimis nomine fons limpidissimus celebratur, invocata VVinebaudi ope, si eo febricitantes se proluant, mirè salutaris. *Ex Prompt. Tricass. Nicol. Camuzat. Hugone Menardo, Ioanne Molano, Cl. Roberto, Maurolyco, Lilijs nostr. Gall. Bened. &c.*

Stupendum miraculum

Claruit A. Ch. 600.

Furtum mirè proditum.

Alia miracula.

Missi ad ipsum egri.

In Monasterio S. Galli in Helvetia, natalis B. Ysonis Monachi & Confessoris. Hic parentes ut genere nobiles, sic & virtute habuit, qui cum Sabatho sancto, immemores scilicet diei operi fortè conjugali vacassent, tantis re peracta se se confecêre lamentis, ut tota concurreret familia, & questus tam lugubres miraretur. Nec contenti, factum domi tantum suæ detestari, presbytero, mox populo universo, ceu scelus infandum prodidere, cilicia induti, cineribusque inspersi ac nudis pedibus, preces omnium exorantes. Sed & ad aliũ loco vicino Presbyterũ occursuri, in Angelum vultus Presbyteri indutum incidêre, qui die Sacro Paschatis, stantes ante Ecclesiam tanquam excommunicatos, manu introduxit. & magno collachrumantis populi plausu, sacra communione reficiens, hilares esse jussit, cui cum postea per nobilem vasallum munera destinarent; compertum est Presbyterum rei ignarum, ad illam Ecclesiam, in qua hæc gesta fuerant, nunquam ea die pervenisse; agnitumque in plena Synodo, per Angelum id factum extitisse. Vertente autem Anno, par-

B. Ysonius.

Eius parentum religio.

Ab Angelo communionem accipiunt.

Digitized by Google

poſtea bonorum gratulatione, inſigni Eccleſiæ, & Regnorum, maximè Hiſpaniæ proventu, Romani Pontifices confirmarunt & amplexi ſunt. Fuit amantiſſimus DEIparentis Virginis; cujus ut ſingularem amorem Congregationis ſuæ poſteris commendaret, cingulum illis laneum candidumque aſſignavit, quo ſigno ab aliis Ordinis ſui dignoſcerentur. in memoriam nimirum rari ejus favoris, quo S. Stephanum, olim Ciſtercii Abbatem; eadem DEIpara, conſimili cingulo, propriis manibus dignata eſt cingere; eo juxta integerrimæ puritatis ſtudium & amorem eiſdem commendando. Tandem, virtutibus multis inſignis, æternorum meritorum manipulis locuples. Eccleſiæ Pontificibus, & Principibus ſæculi charus, ſanctiſſimo fine feliciter in Domino quievit. *Bern. de Montalbo, Aubert. Miræus, Henriquetz, &c.*

DEIparæ cultor.

VII. IDVS APRILIS.

VII. Aprilis. F

S. Aibertus mon.

IN Monaſterio Criſpinienſi, depoſitio S. Aiberti Monachi, qui accepta facultate à Paſchali Pontifice, peccatorũ confeſſiones audiendi, multorum animas DEO lucratus, clarus poſtea miraculis obdormivit in Domino. Aibertus, Elpenſi prope Tornacum pago, liberæ conditionis parentibus Albaldo & Helvide natus, eorumdem puerili ætate maturitatem in moribus & religione imitatus, rariſſimo exemplo, tenellum corpuſculum durè admodum habuit & caſtigavit; virili jam conatu carnem in ſpiritus rationiſque ſervitutem ſatagens redigere. Poſtea oblectamenta mundi prorſus taſtidiens, ſolitudinem ſectatus, Ioanni eremitæ Criſpinienſi monacho adhæſit, & frigore, nuditate, rerum omnium inopia, corpus mirè afflixit. Viſione dehinc aliqua monitus atque excitatus, Criſpinienſe celeberrimum jam tunc & ſanctiſſimum Cænobium ſubiit, Monachumque ſub Reinero Abbate profeſſus, Cellarii primum, de hinc Præpoſiti munus annis quinque & viginti, mira in omnes benignitate & charitate adminiſtravit. Reverſus ad ſolitudinem, ſub obedientia tamen Abbatis, ſtupendo ſanè rigore annos 42. carnẽ excruciavit, quorũ duos & viginti pane, viginti autẽ reliquos potu etiã omni abſtinuit, à plura pedis ad verticẽ uſque capitis aſperrimo cilicio tectus, ſcamno pro lectulo, ſacro cilicino pro cervicali uſus. Non potuit occultari tanti viri miraculum. Cumque ingens quotidie ad ipſum multitudo hominum confluereret, preſbyter ordinatus, omnium concurrentium confeſſiones excipere, à Paſchali atque Innocentio Romanis Pontificibus juſſus eſt; tanto pœnitentium concurſu & fervore, ut præ ingenti multitudine, cum illis propius ipſum conveniendi ſpes nulla eſſet, graviſſima & enormia prorſus delicta, profligatiſſimæ olim vitæ homines, nimia ſcelerum pœnitudine ducti atque impulſi, altiſſimis vocibus & clamoribus detegere minimè vererentur, dumodo abſolutione & benedictione tanti viri frui poſſent; inexplicabili fructu ab exemplo ejuſdem & Charitate in longè etiam diſſitas provincias redundante. Fuit Virgineæ Caſtitatis in omni vita cuſtos incorruptiſſimus, & Virginum Virgini, uniciſſimæ ſuæ Tutelari longè acceptiſſimus, cujus ipſe in honorem, præter Pſalterium Davidicum, quod Domini obſequio intentiſſimus, totum quotidie perſolvebat, centies per diem, inſolenti planè cultu, genua ſolebat flectere, & quinquagies, proſtrato quidem corpore, ſed articulis ſolis manuum & pedum ad majorem cruciatum, ſublevato ſive in ſublime ſuſtentato, ad unamquamque genuum curvationem, ſalutatione Angelica dulciſſimã Matrem ac Patronam ſalutando. *Nihil*, inquit Paulus de Barry, *propè totis diebus volvebat, quam ritus DEIparam colendi, neque acquieſcebat, niſi magno numero minutis officiis, quibus preces ſuas condiebat, diem traduceret. &c.* Quam in ſe propenſiſſimam viciſſim ipſe meruit, atque etiam factam ſibi familiarem, jucundiſſima ejus præſentia & alloquio mirificè recreatus. Inviſit aliquando ad Cellulam ejus eadem Magna Mater, cum ſacris aliquot Virginibus, tecto, incertum quade cauſa, conſueto gloriæ amictu, ita ut ipſam comitemque minus agnoſceret Aibertus, & mortalem aliquam Dominam cellulam ſubiiſſe putaret. Erupit illico caſtitatis Zelator, talis impatientia conſortii, & quidem baculo minitatus, niſi quamprimum abſcederent. *Tace Frater*, compellavit clientem cæli Regina; & ipſe Patronam agnoſcens,

Rigor vitæ.

Præpoſitus Cœnobii.

Eremita.

Pœnitentium aſylum.

DEIparæ devotiſſimus.

Amoris inventa

ipſi DEIpara apparet.

Digitized by Google

ſupplex, facilem ab amantiſſima, tam digni erroris veniam impetravit. Quiritanti alio tempore, quod aquarum nimia inundatione, cum nemini aditus ad ejus cellam pateret, ſacris operari non poſſet; adeoque & animi & corporis refectione fraudaretur; buccellam pia Mater, è dulciario ſuo promens, & ori ejus manu propria ingerens, utque abſumeret jubens, tantopere os ejus dulcoravit, corpuſculum refecit, ut facile deinceps alimenta omnia corporis ex eo tempore faſtidiret. Solata inſuper tunc ipſum inexplicabili incomparabilique promiſſo eſt: *Omnem* nimirum *vitam ejus, filio ſuo juge Sacrificium eſſe*, ut faciljs de Aiberti meritis ſit conjectura. Bis fecit quotidie Sacrum, cum tanta aſſiduè peregrinorum accurreret multitudo, ut hoſtili ab exercitu urbs aliqua circumſeſſa videretur; utque vivis non ſolum conſuleret, ſed & de defunctis immortaliter mereretur, Miſſarum alteram quotidie, pro iis qui Purgatorij plecterentur ignibus ac pœnis, mitâ devotione offerebat. Tandem ipſa glorioſiſſimi Paſchalis Feſti Dominicâ, ad gaudia Paradyſi evocatus feliciter tranſiit, in vita & poſt mortẽ graviſſimis à DEO miraculis glorificatus; Pœnitentium omnium & Confeſſariorum ſingularis Patronus merito appellatus, & adoptatus. *Ex Vita per Robert. Archidiac. itemque per Anon. Criſpin. Iepes. Molano, Baronio, Annal. noſt. & Ephemerid. Mar. Bened. &c.*

Ingens promiſſio.

Moritur.

B. Eberhar. Schaffhuſi in Monaſterio omnium Sanctorum, B. Eberhardi Monachi & Confeſſoris. Eberhardus Comes Nellenburgi9, parentes Illuſtriſſimos habuit, Epponem & Hedvvigem Toxonis Regis Vngariæ filiã, neptem ex ſorore Henrici II. Imperatoris. Eppo filium ſplendidè educavit, Hedvviges ad omnem pietatem inſtruxit, & revera ſuis precibus Chriſto peperit, cujus cum librum precationum Eppo quandoque in ignem injeciſſet, liber illæſus flammas triumphavit, & ſuperbiam atq; licentiam mariti inſigniter refutavit. Adoleſcentior Eberhardus Itham conjugem pari generis dignitate duxit, Burcardi Alemanniæ Magni Ducis, ex filio Bertholdo neptim. quacum religioſiſſimè vixit, ut etiam in conjugio Monachorum vitam imitarentur. Vtrique nihil dignius viſum, quam ſi opes omnes Divino cultui applicarent, Eberhardus inprimis matris exemplo, quæ Schvvabenheimenſe in diœceſi Moguntina Cœnobium condidit inquo & ipſam ſe poſtea Numini conſecravit. Namque Romam peregrinatus & Compoſtellam, liminibus Apoſtolorum viſitatis, ubi domum rediit magnis quamprimum ſumptibus Omnium Sanctorum Illuſtriſſimum Benedictinæ familiæ Cœnobium fundavit, eo loco Schaffhuſii, quo nauta quidam ignem in cælum uſque exporrigi, & in medio Crucem Dominicam rutilare conſpexit. Iterum Romam pro confirmatione profectus cæcum in itinere, juſſus à Numine, illuminavit; ſed & Burcardum, quem præmiſerat filium, morbo correptum lethali, pro digioſe liberavit. Domum reverſus, pari cum conjuge conſenſu, ipſe Monachum in Monaſterio Omnium SS. i ipſa in S. Agnetis, quod & ipſa fundaverat, moniale profitentur. Vixit ſex in Ordine annis, inſignibuſque dives meritis A. Chri. 1075. 7. Apr. in cælum evolavit, etiam à morte miraculis illuſtratus. Ex Vita & Elog. Mureri &c.

B. Herman converſus. In Germania depoſitio B. Hermanni Converſi, Monaſterii Heiñenrodenſis, virtutibus & revelationibus illuſtris. Fuit Hermannus ea ſimplicitate præditus, qua DEVS ipſe ſuñopere ſe delectari fateatur: eſt enim, inquit Spiritus Domini, cũ ſimplicibus converſatio ejus, à qua quidem mira Numinis in ſe propenſione miros ille in mortali etiam hac vita favores expertus eſt; quos tamen humilitatis diligenti ſtudio habere ſecretos ut plurimũ conabatur. Sed & Virginum Virginem verè Matrem experiri meritus, raro aliquando, & inconſueto prorſus pietatis genere, ab ipſa quieſcere juſſus, cum poſt graves dici labores, jam in ſtrato compoſitus repente exiliret, *Horamque Curſus*, ut vocant, *Mariani*, quam ob negotia dilatã recitare oblitus erat, perſolvere ſatageret. Adſtitit namque conſurgenti de nocte famulo Mundi Domina, & ut quieſceret *DEI para pro ipſo ſatisfacit.* impetravit: *Se enim pro ipſo Horam neglectam ſuppleturam.* Vt quid cum hoc genere favoris ſeu dignationis conferatur, haud facile æſtimes. Fuit hilari ſemper vultu, ita ut ridere perpetuo videretur. Aratri & ſtabuli curam cũ haberet, juvencum indomitum, jungere cum non poſſet, fuſte quæſito ad juvencũ reverſus, mirè mutatum reperit, adeo ut ad pedes viri ſancti, ſe jumentum proſterneret, & humillimo corporis geſtu, quaſi veniam flagitaret. Cui vir DEI, quaſi rationis capaci: *Surge jam*

Iuvencus ipſi obedit.

jam, inquit, *& tave, ne me de cætero inquietes*, adeo deinceps memori monitionis, & obſequenti, ut omnem ferociam exuiſſe videretur. Appetente remunerationis hora, morbo correptus, rogatus ab Abbate: quandonam morituru ſit? *Poſt biduum*, hilaris reſpondit: *Nam tertia poſt hanc diem*, inquit, *incipiente Miſſa hic ero, & incipiente adhuc Evangelio, hic adhuc adero; ſed antequam finiatur jam in regno cælorum ero. Et videtur hoc triduum prolixius eſſe, & amplius me gravat, quam totum tempus vitæ meæ, quod feci ſuper terram.* Vnde, inquit Abbas, iſta noſti? *Beata Virgo*, reſpondit ille, *Domina noſtra, hic fuit, & conſolata eſt me, ſed & ego raptus ſum in cælum, ubi etiam videre merui beatitudinem, quam DEO largiente habiturus ſum.* Ita uti prædixit, evenere omnia, & ſuprema hora, ille mappam ſibi ſterni, & parari funebria jubens, ante finem Evangelii lætus exceſſit. *Angel. Manriq. Cæſar. Heiſterbac. Robert. Ruſca, Barn. Montalbo, Henriq. &c.*

Mortem prædixit.

B. VValterius.

Cluniaci Beat. VValterii ſive VValteri Monachi & Confeſſoris. Is celeberrimi illius Cluniacenſis Archiſterii Monachus, multorum Collega Sanctorum abſolutiſſimum perfectionis magiſtrum S. Odilonem habuit. *Fuit autem ſtatura puſillus, virtute magnus, humilitate, ſimplicitate ac innocentia præcellens, religioniſque ſtudiis toto ex corde intentus.* Quantus tamen eſſet in oculis DEI, illuſtriſſimo indicio mortalibus eſt demonſtratum. Cum enim VValterius, initio noctis Magni Sabbathi Dominicæ Reſurrectionis, ex hac mortalitate evocatus, in Domino obdormiſſet, innumerabili tunc confluenti hominum multitudini, columna lucis ignea, ex Monaſterio ad cælum uſque pertingens apparuit; quo ſigno univerſis innotuit, Divinæ gratiæ munere factum, ut qui Spiritu humilis, omnium in oculis puſillus viſus fuerat, ſublimis Religionis extiterit columna, quæ nixa humilitate, uſque ad cæleſtis gloriæ celſitudinem, ſui ipſius contemptu ac demiſſione pervenerit. *Ex Martyrol. Gall. Caroli Sauſſey. Bibliotheca Cluniac. &c.*

Columna ignea.

In Monaſterio Luxovienſi S Sanct. Tilmanni ſive Titilmi, & Giberti Martyrum, quorum hic Abbas cum exiſteret Sancti illius collegii, incertum qua ex cauſa, cum ſocio Tilmanno; ab impiis ſive infidelibus occiſus, palma donatus Martyrii memoratur. *Trithemius Virg. Ordin. Ill. lib. 3. c. 320. & Hugon. Menard. in App. &c.*

SS. Tilmannus & Gibertus.

In territorio Leodienſi, Beat. Ermentrudis monialis Montis Cornelii, quæ Beat. Iulianæ Inſtitutrici ſolemnitatis, Corporis Chriſti, conſtanter adhærens, maximis adverſitatibus & injuriis ſuperior, poſt multos labores in pace quievit. *Ex Menel. Ciſt. Henriq. &c.*

B. Ermentruda.

VI. IDVS APRILIS.

VIII. Aprilis. G.

S. Victerpus Epiſcopus.

AVGVSTÆ Vindelicorum Sanct. Victerpi Epiſcopi & Confeſſoris. Victerpus, VVigbertus ſive VVipertus, ab ineunte ætate Monaſticis diſciplinis inſtitutus, tantum in pietate ac litteris profecit, ut à B. Hariolpho Lingonenſi Epiſcopo, recens à ſe fundato Eluacenſi Cænobio (vulgo Elvvangen.) Monachorum Prior deſignatus, eidem poſtea in regimine Abbatiali ſucceſſerit. Pro vitæ exin meritis Monaſterio extractus Auguſtæ Vindelicorum Pontificali ſublimatos Cathedra, Vrbem illam, totamque Vindeliciam, miris ſanctitatis fulgoribus plurimum illuſtravit, & graviſſimis meritis, ſibi immortaliter obſtrinxit. Quæ inter longè digniſſimum illud, præ aliis merito celebratur, quo è finibus Eccleſiæ graſſantem etiamnum, invaleſcentemque altis radicibus Arianam Hæreſim, radicitus evulſit, prorſumque eliminavit. Curam dein adhibuit, ut loca ſacra, frequentibus Hunorum incurſionibus, aliiſque tumultibus bellicis vaſtata, priſtinum ſuum nitorem reciperent. Hinc S. Afræ Martyris Eccleſiam dirutam reſtituit; Fultenbacenſe Monaſterium fundavit; Benedictoburanum, ac Faucenſe in Alpibus Iuliis. Campidonenſis quoque Cellæ Oratorium primus conſecravit. Valuit plurima apud Principes auctoritate & gratia, ab inſigni nimirum vitæ ſanctitate latè celebratus, quem eo nomine Pipinus Dux ſummo honore coluit, ejuſque Eccleſiam ac Diœceſim plurimum auxit, & liberaliſſimè dotavit, nec non ampliſſimos eidem limites conſtituit, ut Victerpo omnis ſucceſſorum Pontificum poſteritas, modis plu-

Hæreſim profligat.

Ejus in gratiam dotatur Epiſcopatus.

rimis æternùm sit oblata. Tandem sanctitate plenus quievit in pace, cum cathedræ suæ Annis 16. strenuè præstitisset, adeo incerto mortis Anno, ut ægerrimè definiamus, plurimis ad Ann. Christi 662. aliis ad 732. non paucis ad Annos medios, obitū ejus referentibus. Sepultus primùm in Eppach, postea Augustum translatus, inter Vrbis & Diœceseos Tutelares præcipuos meritò numeratur. Cujus sacrum corpus A.C. 1064. denuo repertum & elevatum, demū A.C. 1489. in sacrario Illustrissimi Monasterij SS. Vdalrici & Atræ repositum, inter alias Sanctorum præstantissimas Reliquias, ibidē honorificè asservatur & colitur. *Ex Vita, Chron. Eluac. Barn. Hertf. Carolo Steng. Annal. nostr. Germ. & Bened. nec non Aquila Bened. &c.*

Patronus Diœceseos.

In Helvetia, Monasterio S. Galli, depositio B. Notkeri cognomento Balbuli, ejusdē loci Monachi & Confessoris. Notkerus illustri admodum natus genere, virtute tamen multo illustrior, in fertilissimo Sanctorum Sangallensi saltu, velut *cedrus Libani* in maximā se altitudinem attollēs, cœloque imminens, non ea solum provincia, sed toto Romano Imperio cū admiratione spectabatur. Fuit Cæsaribus ipsis summa in veneratione, qui gravissimas Imperij curas cum ipso cōmunicabant, ipsiusque & arbitrio & precibus permittebant. Quippe, præter insigne rarissimæ sanctitatis nomen. *Fuit in Divinis Scripturis eruditissimus, in sæcularium quoque litterarum disciplinis omnium sui temporis facilè doctissimus, Philosophus, Poeta, Musicus, Astronomus, Theologus celeberrimus, disciplinarum exactor acerrimus, Sophiæ doctrina famosissimis, & ut uno eloquio complectar omnia, Vas erat Spiritus Sancti, quo suo tempore abundantius nullum, &c.* Ita Manuscript. Vet. Cæterum in tanta donorū affluentia, demissione animi præditus singulari, in eo studio præcipuè sedulus, ne, qui revera erat, magnus videretur & celebraretur. Quæ causa, hominem intuentibus erat, ut quem fama cōmendatum maximi fecissent, præsentem contemnerent, adeo humili gestu, vestituque ambitionis calcatorem. Ad ipsum Cæsar aliquando cum invisisset, ut de rebus gravibus conferret, morasque ad Divi Galli pro amore & more suo traheret, solum in choro Nothkerum conspicatus, quidam illustri genere Cæsaris Sacellanus, indignum quem tanti faceret Augustus, apud animum iudicans suum, ausus etiā ridiculo compellare, & cū Theologus, inquit, tantus habearis, quid, quæso nunc temporis agat in cœlo Deus? edicito: *Deposuit superbos*, prōpte respondit ille, *& exaltat humiles.* Expertusque utrumque mox Sacellanus est, cum signo quamprimum profectionis dato, superbissimus equo in oculis Imperatoris luderet, ulcīscente Numine elisus collisusque, & digno cruri fragio castigatus, præter meritum tamen, sed jā pœnitens, ab humili, prodigiosè tamē medico Notkero, solius contactu manus, integrè, restitutus. Fuit dæmonibus invisus nimiū & metuendus, quibuscum felicissimè sæpe congressus, eos non semel assumpto corpore assultantes, verberibus strenuè dedolavit. Semel inprimis, cū de more, noctibus ad aras Divum ipse invitus, calidissimis perfusus lachrymis, neque ejulatibus quidem, delectorū pœnitudine compunctus abstineret: malo genio canē mētiente, & lugubres questus ejus contemptim imitante, quem quod baculus ad manum non esset, loco & forma nisdē, donec rediret, expectare jussit. Ingerenti: *expectabo si voluero. Spero autem in nomine Domini*, ait Notkerus, *quia volens nolens me expectabis.* allatoque benè gravi, S. Galli quondam scipione, pessimum canē bene mulctavit, donec in frusta dissiliret baculus, & horrendos inter latratus & questus cerberus effugeret. Horam aliquando Canonici Officii, negotiis obrutus, dicere oblitus, cum post Completorium in Choro prostratus, privatis orationibus ac gemitibus indulgeret, dæmonē laqueari templi insidentem, & in tabulati tabula, non sinè graviore crepitu, ungue inimico quædam exarantem cum audiret, elato capite vir Sanctus: *Quid agis sceleste?* inquit, cumque is, *prætermissi Officii partem notare se*, respōdisset; Notkero cū verbo respondentus: DEVS *in adjutorium &c.* inchoante, ad eo concitatus furore invernalis simius est, ut maximo cū fragore disjecta versus Notkerum in terras tabula illico evanesceret, occurrente ad strepitum familiarissimo viri Sancti Ratperto Monacho, utque modestius cum hoste suo confligeret, ne alii turbarentur, admonente. Ejus alia inter æternum de Ecclesia universa meritum: Divino plane Spiritu dictatæ *Sequentiæ*, ut vocamus, in Sacr. Sanct. Missæ Sacrificio post *Graduale* usurpatæ; quarum longè jucundissima & dignissima illa, quam celeberrimo Pentecostes Festo, totoque Sacri Festi octiduo, per orbem usque hodie universum, filiis suis Mater præcinit Eccle-

B. Notkerus, Balbulus.

Vir maximus.

Cæsaribus amicus.

Insigne exemplum.

Dæmonum terror.

Dæmonum nequitia.

Sequentiarum Author.

sia

Digitized by Google

sia, orique simul ingerit & cordi: *Veni Sancte Spiritus, & emitte cælitus, lucis tuæ radium, &c.* Quam quidem compositionem tanti feciſſe Innocentius Tertius Papa memoratur, ut vel ex eo uno Notherum ſupra communem ſortem, è præcipuis DEI amicis fuiſſe colligeret, & ut ſingulare Sancti Spiritus organum cõmendaret. Vixit vir Sanctus, ad decrepitam usque ætatem innumeris propemodum & ante & poſt obitum, ad hanc uſque diem miraculis celebratus. Beati titulo auctoritate Leonis Decimi & Iulij Secundi Pontificum Roman. inſignitus; cujus feſtivitas ſolemniter quotannis, Dominica Tertia poſt Paſcha, apud Sangallenſes, inque omnibus eorum dominij locis peragitur, cujus depoſitionis dies à nonnullis ad Octavum, ab alijs ad ſextum Aprilis Iduum refertur. *Ex Vita, Goldaſto, Iodoco Mezlero, Mariano Bucelino, Conſtant. noſt. Bened. t. 2. &c.*

Sequentia S. Spiritus.

Beatificatur.

In Monaſterio Claræ-vallenſi B. Guillelmi Abbatis. Hic Villarienſis primùm Monachus & Abbas, ad Claræ-Vallis poſtea regimen vocatus, eximia morum ſuavitate & integritate conſpicuus enituit. Fuit autem Eccleſiaſticæ libertatis vindex acerrimus, nec ipſius quidē Imperatoris Friderici vultum reveritus, à quo, poſt varios pro Eccleſia DEI exantlatos labores interceptus, & carceribus incluſus, in ijsdem glorioſiſſimo fine conſumãtus eſt, Martyrum procul dubio meritis æquatus & corona donatus; cujus corpus exanime mira claritate circumdatum, dum illud lavare conarentur viſum eſt; ejusque Spiritus magna gloria, & divino ſplendore coruſcans, cuidam Sanctæ fœminæ apparuit. Cujus cum pretioſiſſimam veſtem, diverſis & pretioſis ex omni parte lapidibus excultã illa miraretur, cætera inter: Filia, inquit, omnes iſti lapides pretioſi, perſecutiones fuerunt validiſſimæ, tribulationes & anguſtiæ, quas innocens, ab oblocutoribus meis ſuſtinui, & patientiſſimè ob DEI amorem toleravi, ipſas offerens, & quotidie deferens divinæ Majeſtati: ſunt etiam labores & dolores, in quibus nocte & die deſudavi, pro libertate Eccleſiæ defendenda. Corona aurea, quam vides in capite meo, ipſa eſt Martyrum corona, quam miſeratio ſuperña mihi miſericorditer voluit, pro duris obſervantiis Ordinis recompenſare; addens ſe inter Martyres perfrui perenni beatitate. Claruit Anno CHRISTI 1217. *Ex Arnoldo Raiſſio, Caſario, Aub. Myræo Ioanne de Aſſygnies, &c. Fuit idem celeberrimus gloria miraculorum.*

S. Guillelmus Abb.

In carcere moritur.

Apparet in gloria.

In Britannia S. Adamanni Abbatis & Confeſſoris. Adamannus vir longe meritiſſimus, celeberrimi illius, Sanctorumque millium feraciſſimi Hueniſis Cœnobii Abbas digniſſimus, æternum ſui ſæculi & provinciæ decus mirè reſplenduit, & magni exercitus Monachorum anteſignanus, ut dignitate tot tantisque prælatus eſt, ſic vitæ ſanctitate atque exemplo cunctos anteceſſit. Eius, alia inter, præſtantiſſimum illud de Regno ampliſſimo meritum celebratur, quo graviſſimum Eccleſiarum gentis ſuæ errorem refutavit & convicit; plurimamque Britannorum partem, ad debitam Paſchatis celebritatem revocans, cum Matre S. Rom. Eccleſia reconciliavit. Claruit Anno Chriſti 600. *Ex Ioan. Trith. Sixto Seneñſi, & Annal. noſtr. &c.*

S. Adamãnus Abb.

Schiſma tollit.

In Agro Clavium, vulgo Schlüſſelfeld, Ciſtercienſium noſtrarum, celebri Cœnobio, Beatæ Annæ Baroniſſæ de Schlüſſelberg, ſecundæ ejus loci Antiſtitæ, nobilitate generis, ſanctitatis opinione, & Prophetico ſpiritu Claræ. *Ex Menol. Ciſt. Henriq. &c.*

B. Anna.

In Monaſterio Marcianenſi elevatio Sanct. Ionati Abbatis & Confeſſoris, diſcipuli S. Amandi, quæ facta eſt tempore Iudith Abbatiſſæ. *Ioann. Molan. Arnold. Duac. &c.*

S. Ionathas

Ferentini in Hernicis Sanct. Redempti Epiſcopi & Confeſſoris, qui Magno Gregorio noſtro familiariſſimus extitit, cum ante Epiſcopatum Monachus etiamnum exiſteret. Fuit hic miræ prorſus ſanctitatis, & Spiritu Prophetico, alias inter gratias, à Numine illuſtratus. Cum autem aliquando ſuæ Diœceſeos viſitaret Eccleſias, atque ad Eccleſiam S. Eutychij Martyris veniſſet, atque die adveſperante ſtatum ſuum juxta Martyris ſepulchrum locari juſſiſſet, inter ſomnum & vigiliam (dormire enim quietius præ laſſitudine non poterat) ab Apparente Eutychio: *Redempte vigilas?* interrogatus, cum reſpondiſſet: *Vigilo*: tertio congeminantem audiit: *Finis venit univerſæ carnis*, cumque dicto Martyr diſparuit. Moxque Redemptus, cum ſe in orationē dediſſet, terribilia in cœlo ſigna, & acies cõcurrentes conſpexit. Nec multo poſt Lõgobardi à Septentrione egreſſi

S. Redemptus Epiſc.

Futura prævidit.

Italia occupata, cædibus atque incendiis omnia miſcuere, quo tempore, ne videret quæ præviderat mala gentis ſuæ Sanctus Epiſcopus, è valle lachrymarum ad feliciſſima ſuperæ patriæ palatia tranſmigravit. *Ex lib. 3. Dial. Petro Equilino, Philippo Ferrario, &c.*

V. IDVS APRILIS.

IX. Aprilis. A.

S. VValdetruda Princeps.

IN Caſtro Monte, tranſitus S. VValdetrudis, quæ ex S. Vincentio viro Nobili, genuit Sanctas Virgines Adeltrudē & Madelbertam. Deinde ab illo, ſervata charitate, ſeparata in Caſtri loco ad exercitium ſpiritale, multam Sanctarum Virginum militiam adunavit. *Mart. Roman.* VValdetrudis Illuſtriſſimo genere parentes, VValbertum & Bertiliam, potentiſſimos Hannoniæ Comites habuit, quibus hæreſes ipſa, in Principatu ſucceſſit. Ejus ſoror Aldegundis fuit, Malbodienſis Cœnobij Abbatiſſa, ab inſigni vitæ ſanctitate celebrata, cui ipſa, etiam cū in conjugio viveret, religioſis meritis minimè impar, agens in ſæculo, velut extra ſæculū, vixit; & CHRISTI pauperibus fovendis, prædicatoribus alendis, templis ac Cœnobijs conſtruendis, dotandis atque ornandis, omnes facultates ſuas, ſeque ipſam impendit. Vt autem Sanctis parentibus edita, Sanctum item maritum meruit, ſic rara beatitate liberis etiam felix, omnes egregia vitæ ſanctitate celebres, BB. Landricum, Metenſem poſtea Epiſcopum, Adeltrudem, Madelbertā, & Dentlinum ſeptuennen mortuū, eosdemque omnes præter puerum Dentlinum in cucullo DEO conſecratos, habuit. Cumque B. Vincentius totus inhians cœleſtibus, in Alto-MONTE Monaſticum habitū ſuſcepiſſet, & emergens è ſæculi fluctibus, Monaſterij portu receptus eſſet, jugalis ejus S. VValdetrudis, quæ id ei annumerat, admonitione S. Giſleni, à B. Auberto Epiſcopo ſacrum velamen impetravit, & conſtructo Caſtrilocenſi Cœnobio, in eodem ſe condidit. Cum autem ante converſionem ſecum luctaretur, dum eſſet in Baſilica villæ Buxuti, apparuit deliberanti S. Gaugericus Epiſcopus, viſūſque calicem vino plenum ebibendum tradere, *age quod agis* dixit & diſparuit. Quam viſionem paſſim ipſa narravit, meditatumque opus porro non diſtulit, magno deinceps animo tolerans calumnias & opprobria, quæ hanc ſtatus mutationem, viſam ſæculi filiis in tanta Principe ſtultam atque indignam, conſequebantur. Ejus exemplum conſequuta magna Illuſtrium puellarum & fœminarum multitudo, ita ut integras paulo poſt Virginum ſponſo cohortes adduceret & copularet, quibus ipſa prætecta, ardentiſſimi zeli, & fervoris æſtuantiſſimi facem prætulit, æternoque ornamento Illuſtriſſimam Hannoniæ Comitum familiam, & Principatum ampliſſimū inſignivit, illud rariſſima vitæ ſanctitate conſequuta, ut in hodiernam uſque diem Montenſes, & Herentaalenſes ipsā Principem Tutelarem ſibi cooptarent, ſumaque veneratione colerent & celebrarent. *Ex Olberto Abb. Gemblac. Proprio Offic. Eccleſ. Mont. Chron. Hannon. Ioan. Molano, Bucherio, Miræo, Baronio, Roſiers, Iepes, VVione &c.*

Sanctum genus.

Apparet ipſi S. Gaugericus.

Antefignana Virginū.

S. Hugo Epiſcopus.

Rothomagi S. Hugonis Epiſcopi & Confeſſoris. Is Baiocenſis primum Eccleſiæ Epiſcopus, ad diverſas pro meritis cathedras evocatus, ad Pariſienſem etiā, ut volunt nonnulli, ſubvectus, Rothomagenſi demum Archi-Epiſcopatus cathedræ eſt impoſitus, omnibus his Eccleſiis atque Provinciis nomen æternum, rara vitæ integritate ac ſanctitate comparavit. Verum contemptis generoſiſſimo animo, ſumis honoribus, Monachorum noſtrorum tunc maximè per Gallias floreſcentium inſtituto ac diſciplinis delectatus, humilem eorum vitam, ut præcipue ſecuram & quietam, dignitate omni applauſuque populi potiorem duxit, Monachumque in feliciſſimo illo Sanctorum domicilio, Gemeticenſi Cœnobio profeſſus, S. Aichardo Abbati, in omni patientia & obedientia ſeſe exactiſſime probavit, interque Sanctiſſimos exſplenduit, & virtutū omnium genere cultiſſimus, Gallias fama cœlū gratulatione replevit. Ad quod poſt decennium à nova vitæ profeſſione, Anno ætatis ſuæ 74. evocatus, multis & celeberrimis deinceps miraculis claruit, ac Sanctorum Albo adſcribi meruit. Fuit autem conſobrinus Pipini Galliarum potentiſſimi Regis, quem malè nonnulli cum Hugone Abbate Caroli Magni ex Auſtrude filio, confundūt.

Fit Monachus.

Miraculis claret.

Ejus

Ejus ſacrum corpus, quando Normanni exigentibus id peccatis Chriſtianorum, Eccleſias Galliæ vaſtaverunt, in Belgium tranſlatum, in Præpoſitura Vedaſtinorum Haſprenſi huc uſque in ſcrinio argenteo honorificè aſſervatur. *Ex Ioan. Molano, Orderico Vitali, Stephano Cadomenſi, Belforeſt. Demochare, Claud. Roberto Hugone Menardo, Annal. noſtr. Benedict. &c.*

S. Azo Caſinas. In Monaſterio Caſinenſi, Sanct. Azonis Monachi, ejusdem Cœnobii Decani. Hic patria Campanus, Monachum in Sacro Monte Caſinate profeſſus, cum egregijs & dotibus præſtaret & virtutibus, lectiſſimi Monachorum Collegij Decanus eſſe meruit. Miſſus autem poſtea à Girardo Abbate, pro conſtruendo Monaſterio quodam in Sardiniam inſulam, in reditu à Saracenis interceptus, atque abductus, in triſti ſervitute atque vinculis, cum ſocijs Fratribus aliquot, Sanctiſſimè vitam clauſit: Ad cujus declarandam ſanctitatem, crebris tumulum ejus miraculis, DEVS honoravit, nomenque Amici ſui cum fidelium pietati commendavit, tum infidelium ignorantiæ venerabile reddidit. Sepultus ſiquidem in Eccleſia aliqua Beatiſſimæ Matris Virginis, ab hoſtibus occupata, ab his ipſis poſt mortem viſus eſt cum libro quodam in manu in oſtio Eccleſiæ ſedere; cumque rei novitate attoniti Saraceni multi ſpectatum confluerent, conſurgens ille, Eccleſiamque ingreſſus nunquã deinceps comparuit. Ad ejusdem tumulum, lampas ſæpè exſtincta, divinitus ſemper exarſit, quod intelligens Rex Saracenorum, oleum effundi præcepit; aqua, pro oleo, infuſa, quæ tamen, ſtupendo in oculis infidelium miraculo, inſtar olei exarſit, cœleſti quadam ſtella deſcendente, & lucernã accendente. Inde Chriſtianis poteſtate deinceps facta, liberè Eccleſiã illam ingrediendi. Claruit ſub Anno CHRISTI 1100. *Ex Petro Diac. de Ortu & vita Iuſtin. Caſin. Marcheſio, Cajetan. &c.*

In captivitate obiit.

Aqua ardet

Clar. 1100

B. Guillelmus Princ. In Monaſterio Grandis Sylvæ, depoſitio Beat. Guillelmi, qui ex Illuſtriſſimo & potentiſſimo Montis Peſſulani dynaſta, factus in oculis ſuis vilis, cum ex Sibylla conjuge, Guillelmum Iuniorẽ, Hugonis Burgundiæ poſtea Ducis affinem, ſuſcepiſſet, & dignè educaſſet, ejurato ſæculo, cucullum indúit, uti vivens egregijs virtutibus, ſic mortuus crebris miraculis clarus reſulſit. Fuit Cœlitum Imperatricis, Matris Admirabilis cultui longè addictiſſimus, ac propter eundem, raro & perinſigni à morte miraculo honoratus: cum ex ore ejusdem jam ſepulchro conditi, lilium pulcherrimum erumperet, litterisque aureis ac planè cœleſtibus undique decoratum, inſcriptum mirabiliter *AVE MARIA* referret; quæ ſola verba, cum litterarũ cæteroquin rudis eſſet, latinè proferre potuiſſe memoratur, & ſemper congeminaſſe. Cumque multis claruiſſet miraculis, Sanctorum albo adſcriptus eſt. Vixit tempore Sanct. Bernardi Abbatis, cui & familiaris fuit, & à morte glorioſus apparuit. Illud autem haud parum, inquit Henriquez, hujus Sancti viri gloriam extollere videtur, quod ſicut ipſe fugiens ſæculum, cunctaque proſpera contemnens, DEO ſibique vacare, & ab omnibus ſe abſtrahere ſtuduit; ita DEVS copioſiore eum benedictione replevit, multiplicans ſemen ipſius ſicut ſtellas cœli, & faciens ipſum magnum, ſuper omnes magnos qui ſunt in terra. Et qui ex potentiſſimo Principe, humilis fieri Monachus voluit, fecit illum patrem Imperatorum, Regum & Principum, ita ut nullus ſit in tota Europa Rex, qui ab hoc Sancto viro non trahat originem. Cujus Genealogiam acuratiſſimè ſummoque ſtudio contexuit, adm. R. D. P. Chriſtophorus Butkens, Monaſterij Salvatoris Antuerp. Coadjutor, eam ad omnes Principes, qui hodie Chriſtianam Rempubl. moderantur deducens. *Vid. cit. Henriq. Petrus Calzolar. Ang. Manriqu. Bern. de Brito, &c.*

Ave Maria in lilio.

Summorũ Europæ Principum origo.

Cantuariæ SS. Virginum Gislæ & Richtrudæ. Fuerunt non ſanctitatis ſolum hæ Virgines, ſed & eruditionis laude illuſtriſſimæ, habueruntque Magnum illum & meritiſſimum de toto terrarũ orbe Magiſtrum, S. Alcuinum noſtrum, à quo in Cantuarienſi Virginum Monaſterio, cum virtutum ſtudiis, tum litterarum exercitijs inſtructæ ſunt. Extat earum ad Alcuinum Magiſtrum, & Alcuini viciſſim data ad easdem Epiſtola inter opera ejus, initio Commentarii in Ioannem Evangel. præfixa, ut ex Pithio refert D. Eduard. Maihew, & ex hoc Hugo Menardus Obſervat. *ad Mart. Bened. libr. 2.*

SS. Gisla & Richtrud.

B. Arnoldus converſus. In Brabantia, Monaſterio Villarienſi, natalis Beat. Arnoldi ejusdem loci Converſi, humilitati alijsque virtutibus ornatiſſimi, Arnoldus, inter Converſos Villarien-

Digitized by Google

rienſes adlectus, uti nomine, ſic reapſe, ab omni perturorum amore, ſolum ad Numen, & crucifixum ſuum converſus eſt. Et quamvis ex minimis atque ultimis Fratrum eſſet, maximi tamen in cœlo factus, etiam dum viveret inter magnos æſtimari, & pro magnis virtutibus, ipſoque æſtimationis & gloriæ contemptu, reputari meruit. Quanto autem honore à plurimis afficeretur, ita Villarienſium Annales habent: Confluentibus ad eundem, ſicut vir fuit magni nominis, hominibus religioſis, ipſe ſingulos de mundi miſerijs, infernique ſupplicijs, ac divinarum Scripturarum ſalutaribus monitis, gaudijs quoque ſupernæ felicitatis inſtruxit, & ex ejus monitis æternæ ſuavitatis dulcedinem ſentientes, cum gaudio tandem à ſe dimiſit. Concurrunt ad eum etiam plurimi ſæculares, quidam peccandi conſuetudine graviter & enormiter irretiti; quidam tentationibus prægravati, quidam vero diverſis oppreſſionibus circumdati. Quibus omnibus in Spiritu lenitatis condeſcendens, monita ſalutaria miniſtravit, ac omnibus omnia quodammodo factus, pro captu ſingulorum verba accommodavit, &c. Vt videas, quanta per ſimplices etiam ſuos DEVS operetur, eruditiſſimorum quorumvis ſapientiam, longè uberiori ſimplicitatis fructu confundens. Fuit humilitatis exercitijs deditiſſimus, multoque tempore molitoris munere in Monaſterio ſtrenuè perfunctus, inter labores manuum Spiritu ſublimiter evolavit. Eum DEVS magnificè extulit, Prophetiæ gratia illuſtravit, & multorum miraculorum patratorem mirificum effecit. *Ex libr. de geſt. Villar. Arn. Raiſſio, &c.*

Multos convertit.

Molitor Canobii.

IV. IDVS APRILIS.

X. Aprilis. B.

IN Gallia, civitate Carnotenſi, B. Fulberti Epiſcopi & Confeſſoris. Fulbertus cognomento Carnotenſis, in ejuſdem Vrbis Monaſterio Sanct. Petri Monachus, pro egregijs virtutibus S. Martini poſtea Abbas poſtulatus & conſecratus eſt. Percrebreſcente autem tanti viri fama, extincto Rodulpho Carnotenſium Pontifice, eidem ſuccedere juſſus, cum illi, tum univerſali Eccleſiæ, ornamento ſingulari fuit. Vti autem ab eruditione celebre nomen toto orbe habuit, ſic non minus meruit ſanctitate, ſuper omnia tamen, à præcipuo magnæ & Admirabilis Matris, unicifſimæ ſuæ & Ordinis univerſi Tutelaris cultu commendandus; cujus ipſe honori, templum illud Cathedrale Carnuti longè celeberrimum & verè Auguſtum à fundamentis excitavit; hymnos autem in ejusdem laudem multiplices compoſuit, & ut pulcherrima illa DEI paræ commemoratio, uſu Eccleſiæ univerſæ hodie receptiſſima & decantatiſſima: *SANCTA MARIA ſuccurre miſeris, juva puſillanimes, refove flebiles, &c.* quotidie deinceps in Veſperis & laudibus uſurparetur, auctor fuit, eoque inſigniter Cœlitum Imperatricis; clientumque ejus omnium amorem demeruit. Idem conſimili etiã & æterno prorſus merito, glorioſiſſimum ejusdem Magnæ Virginis *Nativitatis Feſtum* primus in Gallia celebravit, & librum integrum de laudibus ejusdem Cœlorum Auguſtæ compoſuit, & poſteritati reliquit. Claruit Prophetico Spiritu, & primus Berengarij infandam Hæreſim deprehendit: Cum enim morbo prægravatus lecto decumberet, amicosque inter Berengarius quoque ſuus olim diſcipulus occurreret, impedita morbi violentia lingua, niſu quanto potuit, expellendum illum ab amicis ſignificavit, teſtatus poſtea, immanem prope illum dæmonem conſtitiſſe, multoſque ad eum ſequendum blandiente manu pellexiſſe, atque illicitè corrupiſſe. Berengarium autem ipſum aliàs Sanctiſſimus Doctor, omni ope ac ſtudio, ab illa ingenii ad malum proclivitate retrahere nec quidquam conatus eſt, ipſo à morte primum Magiſtri, funeſtiſſimum ſequuturis etiam ſæculis virus, in orbem terrarum univerſum ſceleratiſſime ſpargente & evomente, cui tamen Prophetico, ut videtur, Spiritu, antidotum Sanctus Pontifex jam tunc excogitans, benè compoſitum, *de Veritate Corporis CHRISTI in S.S. Euchariſtiæ Sacramento* librum doctiſſimum poſteritati tranſmiſit. *Fuit Doctorum ſui temporis omnium*, teſte Guillerino, *doctiſſimus*, ad quem confluere conſueverunt omnes, qui ipſum de rebus dubiis

B. *Fulbertus Epiſc.*

Cultor Dei para.

Inſigne meritum.

Feſtũ Nativit. B.M.V.

Berengario primus occurrit.

Inſigne encomium.

zed by Google

bijs interrogarent, Episcopi; atque ipse etiam glorioſiſſimus Francorum Rex Robertus, qui à Fulberto totus dependebat, cujus præcipuè vigilantia, doctrina atque auctoritate, repullulaſcentẽ nequiſſimam Manichæorũ in Gallia hæreſim feliciſſimè noverat oppreſſam atque exturbatam. Idem immortali rurſum merito Eccleſiaſticæ libertati per ampliſſimum Regnũ præclariſſimè conſuluit, & Eccleſiaſticarum rerum pervaſoribus & uſurpatoribus quaſi bellum indicens, ne beneficia Eccleſiaſtica ſæcularibus darentur conſtantiſſimè obſtitit, & obtinuit, eam ipſam ob cauſſam à Cæſare Baronio inſigniter commendatus: *Fulberto igitur*, inquit, *muralis jure corona debetur, qui hoc ſæculo primus, reperitur muros ſuperaſſe Babylonicæ civitatis, cujus Principes tyrannica violentia, jura Eccleſiaſtica occupaſſent, &c.* Eum Glaber: *Virum ſapientiſſimum & Præſulem incomparabilem* prædicat & nulla ſanè poſteritas ejus merita dignè celebraverit. Supremum decumbenti ſitientique & angina laboranti, adfuit auguſtiſſima Angelorum Regina, &, mirabile dictu! ſacra ubera porrexit, meritiſſimumque de ſe clientem, loco dignata filij, lacte Virgineo pavit; ita quidem, ut ſtillæ etiam in veſtem ſubjectam defluerent, exceptæque tanti amoris & gratiæ in monimentum perpetuum, orbi & ſequuturis ſæculis eſſent. Quæ magna reverentia in hodiernum usque diem, inter Sacros Carnotenſis Eccleſiæ Theſauros, religioſiſſimè coluntur & aſſervantur. Deceſſit IV. Idus Aprilis Anno CHRISTI 1028. *Vir*, teſte Silviniacenſe Monacho vetuſtiſſimo in vita Sanct. Odilonis: *Sanctitate laudabilis, ſapientia mirabilis, in cujus morte ſtudium Philoſophiæ in Francia periit, & gloria ſacerdotum penè concidit, &c.* Sepultus ibidem atque digniſſimo Epitaphio honoratus, quo inter alia: *Pontificum Sydus, veſtis & victus pauperum, deſolatorum conſolator, Doctrinæ duplicis fluvius egregius, Lux præclara mundo à DEO data, &c.* appellatur. *Conſul. Baronius, Ioann. Bonifacius, Cuillerinus, Vincent. Balingh. Claud. Robert. Ioann. Chenu. &c.*

Simile aliud.

Laſte B.M. V. paſcitur.

Elogium.

Eodem die depoſitio B. Eſchilli Archi-Epiſcopi Lundenſis, Daniæ ac Sueciæ Primatis, viri meritis graviſſimis Illuſtriſſimi. Eſchillus ſive Eskillus, è ſtirpe regiâ oriundus, pomparũ tamen contemptu, & virtutum ſtudio longè illuſtrior, harum amore DEIparæ ſingulari beneficio accenſus, omnes ſanctiſſimæ deinceps vitæ actiones, eidem Magnæ Matri in acceptis retulit. Puer ſiquidẽ duodennis, Hildesheimium ad ſtudia miſſus, gravi invaletudine correptus, deſperatuſque à Medicis, ſpiritu raptus, viſus ſibi ad ſupplicia abduci, deſolatorum Conſolatricem inclamans, veniam & miſericordiam gemebundus efflagitat. Illa abnuenti ſimilis primùm, mox aliorum interventu cælitum flexa, quod minus ſibi devotus extitiſſet exprobrat, emandationemq; ſpondentem Sereniſſimo ſtatim vultu intuita, in clientelam recipit, quinque tamen modios in ſatisfactionem exigit; quos religioſus poſtea quidam, quinque Cœnobia interpretatus eſt, ab ipſo olim juſſu Tutelaris Virginis exſtruenda. Ad Lundenſem poſtea Archepiſcopatũ evectus, & Daniæ ac Sueciæ Primas conſtitutus, nec non Legati Apoſtolici honore ſublimatus, mirum quantum Monachorũ res per Septentrionem ſive Aquilonem promoverit, quantumque laboris, in profligandis longè lateq; per ampliſſimas provincias Idololatriæ reliquijs impenderit; poſtremi earundẽ Apoſtoli nomine merito appellandus. Pertulit inſuper, vir maximus incredibiles pro tuenda Eccleſiaſtica libertate injurias, adulari Reges prorſum neſcius, verum eorum libidini & ambitioni, omni contempto periculo, conſtantiſſimè obnixus, cum etiam ab Olao tyranno peſſimè exagitatus, à ſede dejectus ſua, in exilium extruderetur, & à Sueno ſeu Suenone poſtea Rege etiã in vincula conjectus, in caſtro S. Laurentij includeretur, omni calamitatũ mole ſuperior ſemper, inconcluſus juſtitiæ propugnator. Abdicato demũ Pontificatu, Monachum inter Clarævallenſes profeſſus, non ſine totius Eccleſiæ admiratione & plauſu, ſenio jam gravis, ſacrum Religionis Tyrocinium ſumma alacritate aggreſſus eſt. De quo alia inter, Petrus Cellenſis Epiſt. 129. *Non ſine multa*, inquit, *fatigatione geſta eius recolo, qui aliquando vidi ipſum ſupra nubes ambulantẽ, & usque in denſiſſimam altitudinẽ evolantem. Quis gloriam illam, quis poteſtatẽ, quis dominationem, quis rerum omnium opulentiam, quis erogationes & donationes tam largas, tam innumeras enarrare ſufficiat? Quis enavigationes, quis marina pericula, quis inſidias magnorum latronum dicat? Tandem Lucifer ille, qui mane oriebatur, qui inter aſtra DEI ſolium gloriæ & Archi-Epiſcopatum tenuerat, non ſicut fulgur de cælo cecidit, ſed ſicut filius hominis ſemetipſũ exinaniã*

Deiparæ puerum in clientelam recipit.

Aſſertor libertatis Eccleſi

Fit Monachus.

Inſignis Elogium.

B. Eskilus Archiep.

nanivit, formam pauperis assumpsit, Principis mundi exuvias rejecit, &c. Claruit eximijs & in vita & postmortē miraculis, decessitque A. C. 1181. *Ex Alberto Crantz. Henrique Saxone Grammat. Gonz. de Sylva, Baronio, Ephemer. nost. Mar. Bened. &c.*

Ob 1181.

S. Beda Genuens. Genuæ in Monasterio S. Benigni, depositio San. Bedæ Monachi, admirandæ sanctitatis viri. Beda Presbyter ac Monachus, eandem, quam alter ille Venerabilis cognomento patriā, Angliam habuit. Cū autem humanarum divinarumque litterarū scientia, neque minus perinsigni vitæ polleret sanctitate, celebritate nominis Magno Carolo proditus, digno cum honore ab eodem accitus est, scilicet ut ejus facundia diligentissimus eruditorum Imperator, frueretur, & in gravissimis Regnorum negotijs, tanti viri consilio uteretur. Quinque & quadraginta annos suma cum laude in curia Regali ac deinde Imperatoria versatus, missionē cum peteret, tandem ægrè impetravit, cum frustra Cæsar sumos eidē honores & celeberrimos Pontificatus generosissimo Monacho offerret, tantorumque contemtorē vehementius adamaret & retinere contenderet. Cū autem præcipua tunc sanctitatis fama maximè celebraretur S. Guilhelmus noster Gavellitani Cœnobij Abbas, cujus disciplinæ se subjiciens, novus velut instituti Monachici Tyrunculus, toto se animo ad perfectionis studium convertit, & vitæ reliquū assidua rerum cœlestium meditatione, & librorum scriptione exegit. Cui Sanctus Spiritus colūbæ niveę specie, visus quæ scire optabat omnia in aurem dictare, & quotiescunque adibat Oratorium, cum illo simul introire. Post mortē Caroli quinquennium supervixit, & Ecclesiasticis sub mortem munitus Sacramentis, inter manus Abbatis & Venerij Monachis, animam felicem Creatori cōmendavit, & tradidit. Cujus sacrum postea corpus Genuam ad S. Benigni translatum, plurimis beneficia sanitatis, & energumenis maximè impertivit. *Ex Arnoldo Duaceno, Thoma Sirena mon. Gen. Fort. de Vinz. &c.*

Aula fulcrum.

Divinus Spiritus ei dictat.

Obiit 819.

S. Paternus Paderbornæ in Germania S. Paterni Monachi & Confessoris. Is Scotus patria, professione Monachus, sacri autē rigoris amore in nostro Paderbornensi Cœnobio, *Inclusus*, cœlitum mortali etiamnū in corpore studia consectatus, aliud inter miranda, diu ante, divino edoctus Spiritu, Paderbornensis urbis incendium prædixit; quo & ipse, perseverans in sua, qua se Deo cōsecraverat cellula, ablumptus, holocaustum Domino in odorem suavitatis se obtulit, A. C. 1058. sexta feria ante Dominicā Palmarum; illustribus à morte miraculis commendatus. *Trithem. Lesleus, Viou. Annal. Germ. &c.*

Miraculis claret.

Antisiodori S. Palladij Episcopi & Confessoris. Magnus iste Episcopus, ex Monacho & Abbate S. Germani Antisiodorensis, ad hanc dignitatem evectus, mira vitæ sanctitate decus æternū Ecclesiæ suæ addidit, claruitque A. C. 634. Inter plurima autem præclarè gesta, insignē S. Eusebij Basilicam condidit, in eaque sepeliri voluit, quo etiam loco S. Tetricus postea, alique successores Episcopi tumulati sunt. *Flodoardus, Claud. Robert. Ioan. Chenu. Chron. Antisiod. Lilia nost. Bened. Gallica &c.*

S. Palladius Episc.

In Monasterio Firmitatis depositio B. Bertrandi Abbatis illius loci primi, qui vitæ integritate & doctrinæ præstantia, celeberrimam nostri Ordinis Cisterciensem Reformationem, mirabiliter stabilivit, propagavit, & dignè Cœnobij & Præsulatus sui nomine Firmitatē se & firmamentum præstitit. *Ang. Manriq. Barnab. de Montalbo, Chryf. Henriq. &c.*

S. Bertrandus.

In Monasterio S. Blasii superioris Styriæ Admontensi Venerabilis viri Engelberti ejus loci Abbatis. Is illustri admodum celebrisque Dynastarum de Volckersdorff natus familia, majorum posterorumque omnium equestria decora, partumque in aulis Regum ac Principum nomen longe transgressus, Virtute atque eruditione singulari famam toto terrarum orbe æternam meruit, demeruit omnem omnino posteritatem. Generositatem primum animi, contemptu terrenarum prodens illecebrarum, in sacro illo & gratiosissimo Sanctorum Admontensi latibulo, prudenter se abdidit, & cucullum complexus, magnis illic virtutibus & eruditione tantopere profecit, ut singulare omnino esset sui sæculi ornamentum. Cœnobii proin post Henricum eo nomine secundum fama & factis celeberrimum creatus Abbas, ita Cœnobio præfuit, ut nec sibi, neque Orbi universo deesset, Contemplationis studijs addictissimus, ut ab otio illo & somnio electorum validior ad labores, & suorum consurgeret instructionem. Solitus autem est certo Anni tempore, non relaxandi animi caussa, sed sibi DEO QVE liberius vacandi, in eremum quandam concedere, & in antro quodam scopuli excavati, Sanctissimi Patriar-

V. Engelbertus Abb.

Eius nobilitas.

Fit Abbas.

Digitized by Google

triarchæ noſtri exemplo, habitare ſecum, Divina ſpeculari, & quæ mente conceperat, fluentiſſimo deinceps calamo, ſequuturæ cõmendare poſteritati. Fuit DEIparæ longè amantiſſimus, de cujus Gratia & Virtutibus librum inſignẽ ſcripſit, æternum ſui erga Dominam tantam amoris monimentum. Reperitur in libris ejusdem Rythmus ille ſolemnis: *Omni die dic* Mariæ *mea Laudes anima, &c.* quẽ nonnulli Caſimiro Poloniæ Regi tribuunt, ab hoc peculiariſſimè adamatum. Sunt tamen qui hujus Authorem Engelbertum haud improbabiliter opinantur, qui centum quinquaginta annis Caſimirum ætate anteverterit, nec videatur rythmum illum, authoritate non allegata, ſuis fuiſſe operibus inſerturus, niſi, is ipſe qui ſe paſſim in ejus oxerit operibus affectus parturiiſſet atque effudiſſet. Honorat autem DEIparam alias, miris ingenioſi amoris inventis & titulis, quos inter: *Regina Miſericordiæ indiviſa cum filio Imperii Reginam*; *Miſericordiæ*, item, *Filii, thesauri ſibi commiſſi diſpenſatricem*, appellat. Vt vix quidpiam ſublimius de DEI matre, hominum affectus rapiens, poſſit prædicari. Reliquit miranda omnino, & plurima quidẽ eminentiſſimi ingenii monimenta, Divini Spiritus oleum redolentia, è quibus *Opus de SS. Trinitate*, magnificum, *Commentaria in Ariſtotelem, opus item de Roman. Imperii ſine & ortu locupletiſſimum*, præter multa alia, quæ alias enarramus celebrantur. Deceſſit anno Chriſti 1321. cum annis circ. 24. Illuſtriſſimo ad Montes Cœnobio præſtitiſſet. *Ex monim. Admont. ejusdem operibus, Annal. noſt. Germ. & Ephemerid. Mar-Bened. &c.*

DEIparam demeretur.

Inſignia ſcripta.

Obiit A.C. 1321.

III. IDVS APRILIS.

II. Martij. C.

S. Iſaac mon.

SPoleti S. Iſaac monachi & Confeſſoris, cujus virtutes S. Gregorius Papa commemorat. *Mart. Roman.* Iſaac primævo Ordinis calore ferventiſſimus, multos exemplo ſuo ad mundi contemptum pellexit, pertraxitque; quibus facem indeficiente lumine, ad obitum usque prætulit, & inſignibus miraculis coruſcavit. A cuſtode templi Spoletani, cũ diutius in preces incumberet, impoſtor appellatus, inflicta etiam alapa è templo ejectus, arreptũ mox à dæmone percuſſorem, immemor injuriæ prodigioſè ſanavit. Fures hortulo ſuo inſidiantes, in ſpiritu agnoſcens, tot vangas (inſtrumenta ſunt manualia,) in horto deſtitui juſſit, quot venturos præviderat, qui de nocte longè alio ingreſſi propoſito, mutata repente mente, hortum quem deprædari venerant, colere cœperunt; quos etiam velut conductos abunde refecit, & poſt laborem, operis mercedẽ, olera dono dedit. Mentitos nuditatem quosdam, & veſtimenta efflictim ab eo poſtulantes, ſuismet, quas abſconderant in cavitate cujusdam arboris, in mediũ prolatis, dono dedit, proprioque deluſos ludo, domum remiſit. Claruit A.C. 560. *Ex lib. 3. Dial. c. 14. Arnold Duac. Hugo Menard. &c.*

Regis in familiam, utero etiamnũ latens tranſcriptus eſt, cum ipſa ortus ſui hora, cæleſti fulgore prodigioſa manus, concurrente, ad tantum prodigium ingenti hominum multitudine, conſpiceretur ad fores ædium parturientis, Crucem ſignare, ſeu efformare. Puer moribꝰ adeo gratis fuit, vultuq; adeo liberali, ut ſolo aſpectu mnes raperet, cunctisq; & admirationi & venerationi eſſet. Iuvenili ætate; militiam amplexus, generis ſui hoſtes, feliciſſimo rerum ſucceſſu depreſſit, urbes expugnavit, caſtra ſubvertit, tanta tamen in ſubactos clementia, ut tertiam ſemper prædę partem illis refunderet. Sed medio in gloriæ curſu, ad caſtra Chriſti animũ advertens, in Rependonienſi Cænobio, cõmutata cum cucullo purpura, eximia paulo poſt ſanctitate celeber Monachus evaſit. Dehinc annuentibus Fratribus in Croylandenſem ſeſe recipiens inſulam, totus contemplationis ſtudio invigilavit, vitamque ſolis contentus pane & aqua, illoque hordeaceo ſolum, hac lutulenta, admodum, totos quindecim annos toleravit. Innumeris illum modis cacodæmon tentavit, & irretire ſive eremo expellere allaboravit, quod ut efficeret, totos ſæpe exercitus produxit; neque ficta ſolum pugna, ſed ferventiſſima, & eruenta admodum cum uno hoc heroe conflixit; ferreis flagris tenerrimum conſcidit, cænoſa palude demerſit, in aera ſubvexit; in vepreta horridiſſima ac denſiſſima abjecit,

Ludentes ludit.

Heros egregius.

Fit eremicola.

S. Guthlacus In Britannia S. Guthlaci Confeſſoris, ex Monacho Anchoritæ, qui multis virtutibus fulgens quievit in pace, Guthlacus Regio Britanniæ Regum ortus ſanguine, Penwaldo patre, Tecta matre, Regum

jecit, crudelemque in modum laceravit; quæ omnia patientiſſimè cum ferret, neque cedere loco vellet, à Divo Bartholomeo Apoſtolo Tutelari ſuo confortari meruit. Terrori autem deinceps adeo dæmonibus fuit, ut ſolo Crucis ligno in fugam eos verteret, & ludibrio ſuperbiſſimos ſpiritus haberet, dum quaſi ſtipulas exſufflaret; quem cum religioſo in ſpeciem conſilio, religioſa hominum facie deludere conarentur, & Moyſis, Eliæ, Ægyptique Patrum jejunia comendarent; ipſe pſallens, in contemptum eorũ, hordeacei panis particula veſci cœpit, & dignè irriſos ab ſeſe repulit. Claruit vir Sanctus Prophetiæ ſpiritu, ita quidem, ut procul poſitorum dicta, factaque non ſecus, atque ſi præſens eſſet cognoſceret & referret. Porro eremi volucres, admiranda reverentiæ ſignificatione, ad ipſum convolabant, ſcapulis genibusque inſidebant, & gratulationis, quanta poterant ſigna edebant, quod & ſylveſtres ſimiliter feræ, ſed & ſtagni piſces facere conſueverunt, ad vocem ejus haud aliter atque paſtoris ſeſe ingerentes, deque manu ipſius cibum ſumentes. Præſente beatæ memoriæ Wilfrido, duabus hirundinibus, ad ipſum cũ plauſu inviſentibus, interq; concentus, *in brachiis genibus & pectore ipſius conſidentibus, feſtucam in ventinula poſuit* (Orderici verba ſunt) *& ſic avibus nidum in ſua cella deſignavit, non enim in caſa Guthlaci ſine licentia ejus nidificare audebant.* Miraculorũ frequentia & magnitudine celeberrimus fuit; cum omnium Ordinum homines, Præſules, Comites, Nobiles, pauperes ad ipſum confluerent, animi corporisque ægritudinibus certa remedia flagitantes & accipientes. Angelorum conſortio jam in terris uſus, mane & Veſpere quotidie Angeli ſolatio & aſpectu recreatus, arcana etiam multa, & cæleſtia, eo docente cognoſcebat. Moriturus, ſeptima infirmitatis die, oriente ſole, ſublevato ut poterat corpore, manus ad altare extendens, Corporis & Sanguinis Chriſti ſacro Viatico ſeſe ipſe muniit, extenſisque in altum manibus, & elevatis in cælũ oculis, ſpiritum Creatori transmiſit, cum præcedente nocte ædicula tota, cæleſti luminis fulgore circumamicta mirè reſplenduiſſet. Viſa illico à morte, eo ipſo loco, turris ignea in cælum ſeſe exporrigens, *ad cujus comparationem ſol, quaſi lucerna in die palleſcere videbatur.* Sed & canticis Angelis aera reſonuerunt, admirandaque cæleſtis odoris fragrantia, inſula repleta eſt, inſignibus deinceps prodigiis corpore ipſius ab Numine honorato, & poſt anni decurſum reperto incorruptiſſimo. *Ex Felice & Guilh. monachis Croyland. Orderico Vitali Vtic. Petro de Bleſis, Annal. noſt. Bened. &c.*

Alter Antonius.

Aves & piſces ipſi obſequuntur.

Angeli familiares.

Lux admiranda.

Muſica cæleſtis.

In Gallia paſſio Beatorum Stephani Abbatis & Hildebrandi Converſi, qui ab Hæreticis Albigenſibus crudeliter interfecti ſunt; & Abbas quidem triginta ſex vulneribus, Converſus autẽ viginti quatuor ſaucius & laniatus, cum palma Martyrij, uterque ad triumphos æternos evolavit, A. C. 1209. *Abrah. Bzovius, Phil. Seguinus, Chryſoſt. Henriq. &c.* *SS. Mart.*

Turonis S. Agerici Abbatis. Agit de hoc Molanus in Addit. Hugo Menardus, & Arnoldus Wion, neque ulterius quidquam indagare, certè comparare, licuit. *S. Agericus*

Apud Oſnaburgum depoſitio Beatæ memoriæ Reinerij Solitarij, cujus vita virtutibus & miraculis glorioſa refulſit. *Petrus Merſ. Cratepol. Annal. noſt. Germ.* *B. Reinerius.*

Noviomi S. Godobertæ Virginis & ſanctimonialis. Hæc Ambiani nobili orta genere, dum coram Rege Clothario de ejus nuptiis tractaretur, non ſine Numinis nutu ſe ingerens S. Eligius noſter, eam Chriſto ſoli affirmans ſponſam deberi, illico tunc Virginum Sponſo, ſacro amictã velo conſecravit. Admiratus autẽ vocationis inſolentiam Rex Clotharius, maximi deinceps Virginem fecit; ſiumque ipſi Palatium condendo Cænobio ceſſit, & multa largitus eſt. Claruit mira miraculorũ gratia, eaque inter Noviomenſis Vrbis ſingularis Patrona ac Tutelaris, eamdem peſtilenti luegraviſſime flagellatam, adeo ut nemo eſſet, qui abjecta undique cadavera curaret & ſepeliret, ipſa precibus ſuis liberavit. Rurſus terribili flagrantem incendio, flamis prodigiosè conſopitis ab interitu eripuit. Ægros variis detentos languoribus, mira felicitate ſanitati quamprimum reſtituit, omnibus undique ad ſe convolantibus miraculoſa ope ſubvenit. Nec minus à morte, quam in vita miraculis glorioſa fuit. Ea inter, rarius illud cum anniverſaria ſacri ejus tranſitus die, omnes cerei & lampades, à nemine, qui appareret, accenſæ, ſponte exarſerunt; totosque ſeptẽ conſequentes dies, oleo & cera indeficientibus, univerſo ſpectante populo, mirabiliter colluxêre. Claruit A. C. 640. *Ex Vita MS. Molano, & diverſis Gall. ſcript. nec non Annal. noſt. Bened. &c.* *S. Godoberta*

Peſtis Patrona.

Inextincti cerei

In

V. Angelus. In Hiſpania obdormitio Beatæ memoriæ Angeli de Victoria, Monachi Ferrarienſis, ob vitæ & doctrinæ claritatem omnibus venerabilis, qui poſtquam variis *Reformator.* Cœnobiis præfuiſſet Generalis Reformator obſervantiæ Ciſtercienſis per Hiſpaniam, cõmuni omnium voto & plauſu electus, ſanctiſſimis inſtitutis, gratiſſimam Deiparæ familiam egregiè reſtituit & reſtauravit, & poſt multa ſanctitatis ſigna, & charitatis ac humilitatis opera, ad extrema deveniẽs, admirando & cæleſti ſplendore circumfuſus, felicem ſpiritum emiſit; quo ipſo etiam tempore, multis intuentibus ſtella lucidiſſima, ſupra locum migrationis apparuit. *Henriq. Ben. Rod.*

V. Theodoſius Abb. In Campania Italica Ven. Theodoſij Abbatis & Confeſſoris. Hic fervente primævo Ordinis flore, inter ſpectatiora Italiæ ſydera inſigniter exſplenduit, ipſa virtutum egregiarum commendatione Magno Eccleſiæ Doctori, Gregorio noſtro ſpecialiter dilectus. Præfuit autem Monaſterio S. Martini in Campaniæ partibus ab ipſomet Sanctiſſimo Patriarcha noſtro, dum in terris ſuperſtes eſſet, ſumptibus Liberij Patricij condito, cujus ſæpius mentionem facit citatus Gregorius, lib. 7. Regiſt. epiſt. 15. 16. & 74. *Ex monim. Caſin. & Sublac. Marcheſio, Cajetano, &c.*

S. Stanislaus Epiſc. Mart. In Cracovia, natalis S. Stanislai Epiſcopi & Martyris, qui à Boleslao impio Rege necatus eſt. Fuit hic voto, etſi minus ſolemni profeſſione Monachus noſter, omni tamẽ vitæ exemplo, exemplar omnium Monachorum. Cæterum de ipſo fuſius agimus quinto Calen. Octobr. & 8. Iduum Maij quando ſacrum corpus illius ſolemniter translatum eſt. *Vid. Baron. in Mart.*

Ipſâ die coñemoratio, Ven. viri Boleslai Regis, cognomento Impij, iñaniſsimi interfectoris S. Stanislai, qui infanda crudelitate, ſanctum Pontificem ad ſacrum altare aggreſſus, multis vulneribus parricidiali ſcelere interfecit. Is facti poſtea ſerio pœnitens, factum tam atrox, miranda prorſus doloris conteſtatione deteſtatus, ampliſsimum Regnum deſeruit, & veſte mutata, omnibus ignotus, in vaſtiſſima Carinthiæ deſerta ſe conferens, ne ſolus ſibi ipſi non ſufficeret, in Oſiacenſi *Fit Converſus.* celebri tunc Cœnobio, cucullũ amplexus, illic inter Fratres Converſos accenſus, & viliſsimis ſervitiis addictus, inſignia humilitatis, & patientiæ documenta edidit, & ſancto denique fine decedens, paulo ante, quam ſupremũ ſpiritum exhalaret, parricidam Boleslaum ſe omnibus publicè confeſſus, non ſine multis omnium lachrymis, ex hac vita, & ærumnoſi exilij calamitatibus ad Regnum æternum conſcendit; cum voluntario ſe Martyrio, diu graviter exercuiſſet & confeciſſet. *Ex Monim. Oſiac. & tumulo, quem illic inſpeximus, A. C. 1649. Item Annal. noſtr. German. & Benedict. &c.* *Ven. Boleslaus Rex Polon.*

Tranſlatio. In Monaſterio Bronienſi celebris illatio S. Leodegarij Epiſcopi & Martyris. Molanus in Addit. & Natal. SS. Belgij Hugo Menard. &c.

PRIDIE IDVS APRILIS.

XII. Aprilis. D.

S. Alferius Abbas. CAvæ depoſitio S. Alferii Abbatis Cavenſis primi, miraculis clari. Alferius Salernitanus patria, ex nobili Papagallorum familia, inter proceres Palatii Salernitani, apud Principem primus enituit. Legatus ad Imperatorem in Germaniam, cum ad Divi Michaelis de Cluſa Cœnobium perveniſſet, gravi infirmitate correptus, nihil prius animi cura habuit, & cucullum exambiit, eo quamprimum à S. Odilone Cluniacenſium Archi-Abbate, qui forte tunc aderat, donatus, brevi convaluit, Cluniacumque miſſus, ibidẽ *Rector pluriũ Cœnobiorum* prima vitæ Religioſæ fundamenta jecit, inde non multo poſt, ob inſignes præmaturosq; in perfectionis ſtudio progreſſus, ad gubernanda Salerni Principatus Monaſteria deſtinatus; ubi vitæ ſanctitate, qui olim familiæ & honorum dignitate ſpectatiſsimus fuerat, multos exemplo ſuo Chriſto lucratus, ſanctiſsimi illius & celeberrimi Cavenſis Monaſterii (vulgo S. Trinitatis de Cava,) primus Author & Abbas eſſe meruit, quod deinceps Sanctiſsimorum atque eruditiſsimorum virorum promptuarium fuit, totumq; terrarum orbem admirandæ lucis radiis, & graviſsimis meritis implevit ac demeruit; metuente jam tunc infero ab iis Alferii noſtri conatibus ac ſucceſsibus, & ipſi interitũ machinante. Salernum aliquando *Caſus mirificus.* cum tenderet, à malo genio, una cum jumento cui inſederat, de excelſiſsimæ rupis cujusdam vertice præcipitatus, ceu pluma levior, ſtupentibus qui viderant atq; audierant univerſis, illæſus omnino,

Digitized by Google

ſed neque ſella emotus, nedum excuſſus, ad ima deſcendit, reliquumque itineris, ad littus maris feliciſſimè confecit. Prophetiæ ſpiritu eventura præcognovit & prænunciavit. Burellum quendam à ſaxo è ſublimi cadente miſerè oppreſſum, ſollicitis de tumulo ſociis, redivivum prodigioſiſſimè reddidit. Quinque ſola quæ habebat ova benedicens, ſeptem viris, ſingula ſingulis diſtribuit, eosque raro miraculo, refecit. Abſtinentiæ, vigiliarum, orationis ſtudio addictiſſimus, in eoque aſſiduus, eam cordis puritatem aſſequutus eſt, ut etiam in carne poſitus humani generis Redemptorem intueri mereretur, qui ipſum ſexta ante obitum die amantiſſimè invitans: *Die carnæ meæ*, inquit, *veniesad me.* Quo quidem die, impletis omnibus quæ tantæ ſolemnitati congruebant, cum Miſſarum ſolemnia celebraſſet, Fratrum pedes abluiſſet, pauperibus donativa diſtribuiſſet, jejunus mortem exſpectans, inter orationis verba, nulla debilitate affectus, ſub Veſperũ, ano ætatis ſuæ centeſimo viceſimo, Chriſti milleſimo quinquageſimo, feliciſſimè exſpiravit. Cujus in tam decrepita ætate, nec oculus caligavit, nec vigor unquã defecit, adeo ut ad ſupremam usq; diem, clariſſimè videns, & legeret & ſcriberet, Miſſas celebraret, & omnia munia per ſe ipſe obiret. *Seneſcens*, inquit vitæ vetuſtiſſimus ſcriptor, *vigoris ſui defectum neſciens; moriens mortis ægritudinem non incurrens.* Miraculis etiam poſt mortem eximiis coruſcavit, ſed & ſuorum tam animi quam corporum curam ſe habere, nõ aliter quam dum eis conviveret, non ſemel prodigioſè oſtendit. Præfuit autem condito à ſe Cænobio Cavenſi, rariſſima felicitate & diuturnitate, annos omnino ſeptuaginta, ad quem haud immerito innumerus ille meritorum numerus, velut perpetuo fonte ſcaturiens, exq; illo Monaſterio, in Eccleſiam DEI redundans, immortali cum nominis gloria, eſt referendus. *Ex Ioanne Cavenſi, Alexandro Neſpol. Chron. Cavenſi MS. Marcheſii, Victorino Manſo, Fortunato Vicent. Baronio, VVione, Iepes, Annal. noſt. &c. Paulo Regio, Phil. Ferrar. &c.*

mortuus reſuſcitatus.

Invitatur à Chriſto.

Vixit annos 120.

Præfuit annis 70.

In Monaſterio Sithiu S. Bertini hodie dicto, depoſitio S. Erchenbodonis Morinorum Epiſcopi & Confeſſoris, qui ex Monacho & Abbate ejusdem loci, pro illuſtribus vitæ exemplo ac meritis, Morinorum creatus Epiſcopus, ab altiſſimo contemplationis ſomno, ad labores converſus Apoſtolicos, eximio prorſus zelo ad converſionẽ gentium & lucra animarum, ſe transferens, infatigabili zelo, induſtria ac ſagacitate, gregem Chriſti multiplicare allaboravit, meritiſſimis earum provinciarum Apoſtolis, & Tutelaribus accenſendus. Præfuit annis 26. eſtq; magna cum reverentia ſepultus, in Monaſterio S. Audomari, ſive in Baſilica S. Mariæ, quam S. Audomarus noſter pridem dedicaverat, in qua nunc reſident Cathedrales Canonici S. Audomari, qui ſepulchrum in præfata ſua Eccleſia oſtendunt: corpus in ſummo altari, caput vero in particulari vaſe reconditum conſervant. Fuit ſeptimus Tarvanenſis Eccleſiæ Epiſcopus, deceſſitque A.C. 734. *Ex Annal. Flandr. Iac. Meyer. Chon. Ioan. Iperii, Iac. Molano, Demochare, Iepes, &c.*

S. Erchenbodo, Epiſc.

Apoſtolus.

Obiit 734.

Arelate, S. Florentini Abbatis & Confeſſoris. Hic libro vitæ indelebiliter adſcriptus, jam à tenera ætate fauſtum æternitatis iter capeſſivit, cum Chriſti amore ſuccenſus, vexilla ejus ſub ductu S. Cæſarij Iunioris Arelatenſis Epiſcopi, tunc magna religionis gloria conſpicui, ſequutus eſt. *Cujus exemplo & monitu, factus, Ordinis* S. Benedicti, *monachus*, iis mox divinæ multiformis gratiæ donis inclaruit, ut nõ tam diſcipulo, quam magiſter abſolutiſſimus, omnis obſervantiæ, pietatis, & cæleſtis doctrinæ, à quibusq; ſynceris Dei cultoribus cenſeretur. Quamobrem, à ſancto ipſomet Cæſario, novo Aſceterio, quod in ſuburbio Veteri, titulo S. Crucis conſtruxerat, Abbas præfectus, odore fragrantiſſimo ſanctitatis, & ſplendore ſignorum, quibus gloriæ jam æternæ candidatus renitebat, innumeros ad ſe attraxit diſcipulos, quibus & cæli deſiderium, & Dei ſcientiã ac obſequiũ, non tam verbis quã factis indidit. Quæ ex ſchola Hilarianus & Ianuarius, viri tam pietate quam ſapientia præclari, feliciter edocti prodierunt, qui Divini ſui Magiſtri ſanctimoniæ inſpectatores non ſolum, ſed imitatores præcipui, etiam encomiaſtæ fuerunt digniſſimi. Poſtquam n. vir Dei, ſanctiſſimæ converſationis curſum abſolvit, hi memoriã ejus, quam mirabiliter illuſtrabant, etiam elogiis ſculptis in marmore, verſibus ſcilicet heroicis & acroſticis decorârunt. Cujus ſacrum corpus, in veteri primum Arelatenſi Cænobio eſt conditum, inde vero trigeſimo tertio poſt obitũ anno, ob fulgentia ſigna beatitatis, ad S. Crucis translatum, ibidem usque hodie, magna

S. Florentinus Abb.

Miraculis clarus.

Ejus diſcipuli

Sacrum corpus multa in veneratione.

Digitized by Google

magna populi veneratione, præſertim X. Calend. Iulij, quo ejus feſtivitas Translationis, devotiſſimè celebratur. *Martyrol. Gall. Caroli Sauſſens, & Liliis noſtr. Gall. Benedict. &c.*

B. Hugo Abbas. In Anglia, natalis B. Hugonis Abbatis Novi Monaſterii, viri ſcientia litterarum, & morum ſanctitate clariſſimi. Is ab amicis, & deliciis mundi hujus à Spiritu Domini abſtractꝰ, eodem auctore monachicæ ſe vitę & ſtudiis conſecrans, multos ſuo exemplo mirè permovit, & ad perfectionis indipiſcendæ ſublimem conatum excitavit. Fuit ab inſigni diſciplinę Regularis zelo præcipuè comendatus. Cæterum juratus ſui corporis hoſtis, inediæ, & algoris patiens, forti & infracto in rebus adverſis animo, juſti & æqui tenax: *Nemo,* inquit Seguinus, *contemplationis Divinæ ſtudioſior, nemo Dei amantior, nemo inter pares & humiles ſubmiſſior. Tam munificus in pauperes, ut in uno ore omnes, Hugonem pauperum patrem appellaverint, &c.* Quem pro in Deus quanti faceret, crebris miraculis oſtendit, ipſumque Spiritu Prophetico nobilitavit. *Ex Philippo Seguino lib. 3. cap. 57. Chryſoſt. Henriq. &c.*

Rigor vitæ.

B. Helias Abb. Coloniæ, in Monaſterio S. Panthaleonis, B. Heliæ Abbatis & Confeſſoris. Helias, Scotus natione, inquit Trithemius, vir prudens & ſanctus, cujus merita etiam poſt mortem in multis fuerunt comprobata; religionis ferventiſſimus obſervator, multa bona fecit in Ordine; cujus tanta erat induſtria, ut duo Ordinis Monaſteria pariter regeret in Colonia, S. Panthaleonis videlicet, & S. Martini; non paucas à perverſis ſuſtinuit injurias. Ità Trithemius. Fuit & hic Prophetiæ dono à Deo illuſtratus, quo Pilegrino Archiepiſcopo Colonienſi in ſe injurio, diſertis verbis mortem impendentem prædixit. Cum enim Pontifex prædictus, eum cum Monachis Scotis, de Germania noſtra pridem immortaliter benè meritis, quos in utroque Monaſterio regebat, Elias, è ditionis Colonienſis finibus, malè erga ipſos affectus, exterminare proponeret & minaretur; commotus rei indignitate Sanctus Abbas, in hæc verba prorupit: *Si Chriſtus in nobis peregrinis eſt, nunquam vivus ad Coloniam veniat Piligrinus.* Quod ita paulo poſt DEVS implevit, ſuosque ſervans, celeri morte Archiepiſcopum, ante ſuum ad Vrbem reditum, & prius, quam id quod ſtatuerat, poſſet exequi, è vivis abripuit. Claruit ſub Anno Chriſti 1030. *Ex Ioann. Trithem. Mariano Scoto, Leslæo, &c.*

Prophetia.

Prædicit mortem Archiep.

In Monaſterio Eberbacenſi, B. Theodorici Monachi, qui ſub Ciſtercienſium noſtrorum ſanctiſſima Reformatione, mundo & ejus vanitatibus crucifixus, mira pietate ac morum gravitate eluxit, & virtutum cumulo onuſtus, de vitæ hujus ergaſtulo liberatus, ad cæleſtem patriam tranſivit; cui in mortali etiamnum corpore agenti, multa divinitus revelata ſunt. *Caſarius Heiſterbacenſ. Chryſoſtom. Henriq. &c.* *B. Theodoric.*

In Monaſterio Vallis Vmbroſæ depoſitio B. Petri Monachi & Eremitæ, qui cum diu ſub Sancto Bernardo noſtro de Vbertis ſanctè vixiſſet, & magnis ſe virtutibus probaſſet, ex conſuetudine feliciſſimæ illius Congregationis noſtræ vitam amplexus Eremiticam, in Monte-plano Diœceſis Piſtorienſis, vili ſe includens cellulæ, more & imitatione S. P. N. BENEDICTI *habitavit ſecum*, cum ſolo DEO ſolus in fervore ſpiritus, & effuſione cordis ſui ſuaviſsimè converſatus. Ad illum cum aliquando aberrans à via, famens ac ſitiens divertiſſet Comes de Vernia, loci Dominus, proferens ille, quidquid paupere cella exquirere poterat, cum aliud nihil haberet, panem ſiccum, & fructus appoſuit ſylvaticos, dehinc aquam præmiſſa benedictione, in vinum generoſiſſimum convertit, Comitemque mirificè recreavit, qui tantum deinceps hoſpitem ſuum doctus æſtimare & venerari, poteſtatem ipſi fecit ubicunque vellet locum eligendi, in quo Comes ad honorem cælorum Auguſtæ Monaſterium exſtrueret. Deſignavit Petrus locum, qui ſibi tunc aptior videbatur; ſed cum, quæcunque una die ſtruebantur, altera die cæleſti manu & virtute deſtructa apparerent & jacerent; Petrus ſollicite DEI param ipſam pro ſigno ſuæ voluntatis orans, exauditus quamprimum eſt, & circuiens cum fabro murario ſeu Architecto, tabulam reperit, aureis inſcriptam litteris, cum ſalutatione Angelica *Ave Maria*, quo ipſo loco Eccleſiam ſtruxit, & inſigne honori Magnæ Matris Cænobium condidit, vulgo S. Mariæ de Monte-Plano appellatum, ubi deinceps ipſe, multis annis vitam ducens ſanctiſſimam in ſervitio Dominæ ſuæ animam poſuit, ultimum ſpiritum exſufflavit. *Ex Monim. Vallumbr. commun. Conſt. Cajet. Marcheſii, &c.* *B. Petrus Monachus.*

Sobria mensa.

Struit Cænobium B. M. V.

V. Ericus Rex. In Dania, obitus piæ memoriæ Erici Regis, filii Aquini, Magni Erici Nepotis, qui diadema Regni, & sæculi divitias atq; delicias fastidiens, in Cænobio B. Mariæ de Tyonia, quod ipse fundaverat, Regulam S. P. N. BENEDICTI, sub ferventissimo Cistercienſium nostrorum instituto complexus, in paupere cucullo, Regum Regi dignissimam servitutem serviit, & tandem vitæ meritis, quam opibus Regni felicior, sancto fine quievit, A. C. 1147. *Bern. de Brito, Chrysostom. Henriquez. Ekas Reusnerus, Hieron. Henning. Sebast. Münsterus, &c.*

IDIBVS APRILIS.

XIII. Martij. E.

S. Martius Abbas. IN finibus Arvernorum S. Martii Abbatis & Confessoris, cujus laudes texuit S. Gregorius Turonensis Episcopus. Martius Arvernensem Vrbem patriam habuit, quam postea Abbas effectus, mira sanctitatis gloria exornavit. Exarsére in puero etiamnum Divini Amoris flammę, ita ut corpusculi sui & carnis osor, solum quæ Dei sunt curaret, seipsum negligeret, rigorem vitæ pro deliciis adamaret, vigiliarum & orationum studio intentissimus esset. Constructo autem haud procul ab urbe Cænobio, virili jam ætate, non tam exemplo discipulis, quam miraculo fuit, cum corporis penè oblitus sui, Angeli vitam in terris ageret, orationi & contemplationi usque adeo deditus, ut de nocte etiam, non prius somno, & brevissimo quidem indulgeret, quam fessa nimio labore membra humi laberentur; petra exin durissima lectuli vice usus. Claruit & in vita & post mortem, perinsigni miraculorum gloria, quæ inter rarius illud, quod furem hortulo suo insidiantem, & divino ligatum judicio, in spiritu cognoscens, nõ tantum ultro absolvit, sed iis quæ per scelus collegerat donatum, & benè onustum remisit. Decessit nonagenarius, & floruit sub A. C. 580. *Ex Greg. Turon. Hugone Menardo, Laur. Surio, Arnoldo Duac. Car. Sauss. &c.*

Rigor vitæ.

Claret A. C. 580.

B. Balduinus mon. In Belgio natalis B. Balduini Monachi & Confessoris. Balduinus, cognomento de Bocla, patria Gandavensis, puerulus etiamnum, solitariæ vitæ desiderio arsit, magnique ingenii & indolis perinsignis specimina edidit. Vndecennis Deo & S. P. N. BENEDICTO in Cænobio Blandiniensi oblatus, Monachus postea perfectionis contentiore studio inprimis enituit. Impetravere ejus aliquando parentes, ut ab Abbate ad cognatos visendos mitteretur, cum magno omnium plausu exceptus, pernoctare tamen in parentum amantissimorum ædibus nollet. Cui proin, ne in strata nuda sub dio pernoctaret, in Ecclesia proxima lectulum composuerunt. Additi juvenes socii, ne solus esset; quos ille Ecclesiam ingressus statim exclusit, timens eorum præsentia ab oratione & consuetis exercitis impediri. Eum cum nec nosset, nec vidisset venefica quædam, coacta tamen à dæmone insidiis appetere, & necem innocenti machinari, neque in solum tunc quidem, omni industria quidquam potuisse, confessa est, cũ pro aliis postea maleficiis ad supplia raperetur. Missus ad curtim quandam Cænobii, Liefdal dictam, sitam in Anglia, in nemore proximo tuguriolum sibi ex ramis arborum confecit, ubi secretius Deo vacaret. Revocatus in patriam, similem occasionem Deo inserviendi exambiens, ab Abbate impetravit, & ductu Angelico in Bodeloo accepit, ubi & cælestem musicam audire meruit. Illuc septem solum panes hordeaceos, & modicos quidem secum contulit, quibus 40. totos dies contentissimus vixit. Vitam egit pauperem admodum, nuditate, fame, siti, aliisque corporis afflictionibus graviter se conficiens. Oblatum à quodam filium, socium deinceps unicum habuit, à quo cum veneranda canitie senex panem emendicaret, & is magistro quereretur, pauxillum protracto jam nimis jejunio superare cœnaturis; dari nihilominus idipsum præcepit. Cumque senex pulmentarium insuper, caseum, butyrum, & siquid porrò haberent, peteret, nihil in cella reliqui respondit, nisi salis benedicti modicum, quod & petenti paratum foret. Tum subridens senex: *Domina*, inquit, *Charitas, providebit vobis*, sicque discedens, non multo post reversus, mappam candidis panibus, & grumella (farina est pultibus accomoda,) plenam, in mensa deposuit; & *Hæc Domina Charitas*, inquit, *mittit vobis*, quem egressum mox cursu assequi conatus Balduinus, nihil hominis videre potuit. Fuit Balduinus, regularis silentij in ipsa etiam solitudine custos solertissimus, cujus rarissimũ illud exemplum est: Cum eundo ac redeundo

Puer celeber.

Fit solitarius

Ab Angelo ducitur.

Domina Charitas Hospitalitati favet.

Digitized by Google

Silentii ſtudium.

deundo per nemus, ſera nocte in profundam foveam aquis plenam acerrimo hyemis tempore altera vice decidiſſet, & vix denique emerſiſſet, trementem ac obrigeſcentem penè, miratus diſcipulo ac miseratus, cucullo exuit, quod gelu nimio conſtrictum, thoracis inſtar ferrei, erectũ inflexumque juxta ipſos conſtitit. Obmuteſcente nihilominus Dei viro, adeo ut ſuper ſilentio ejus attonitus juvenis: *Heu, heu, quia Dominus meus loquelam amiſit*, inclamaret. Illud etiam mirum; quod inter luporum occurſantium frequentiã, non aliter atque inter oves ambularet, cumque capras tres aleret, æquè impune cum lupis illæ etiam verſarentur; ita quidem, ut quandoque plures lupi easdem ad ſtabulum comitati, amicè etiam illis colluderent. Invidit quieti ejus, poſt longos diei & aſsiduos labores, invidentiæ auctor, quem hominis vocem imitatum, &: *Surge, ſurge Domine Balduine*, inclamantem, mox agnoſcens vir Dei, *& jam*, reſpondit, *in tædium & dedecus tui dormiam & requieſcam.* Ab ipſo, ut glorioſiſſimo ſuo Nomini & honori Cœnobium ſtrueretur, etiã tertia vice maxima illa Cælitum Imperatrix Dei Mater, impensè cõtendit; ſpondens; *Coadjutricem & cooperatricem in omnibus ſe ei aſſiſtere.* Agreſſus proin rẽ, ſtupentibus univerſis, cum nihil prorſus præmanibus haberet, Bodeolenſe celeberrimum Cœnobium conſtruxit, *cum operariis, quantascunque tam in victualibus, quam in pretiis expenſas exponeret, ſemper ante diei occaſum perſoluta eſſent.* Diſcipulum, ab amicis ut recederet jam penè perſuaſum (quod ab obitu Balduini dicerẽt locum illum ſubſiſtere non poſſe,) eaque propter, nocte quadam turbatum in lectulo & inſomnem, mane alloquutus: *Quid Guilhelme*, inquit, *per noctem aggravabaris? Scias locum iſtum magnum quid eſſe, & nominatiſſimum.* Annuos proventus, cum ipſi Philippus Flandriæ Comes, Balduini Regis Frater offerret, ſi Ciſtercienſi reformatione habitum & cucullum nigrum mutaret, conſtanter renuit; juxta illud divini Spiritus: *in eadem vocatione, qua vocati eſtis Domino ſervite perſeverantes.* Morituros; *dico vobis*, inquit, *quod nunquam peccatum mortale commiſi; prout ait Apoſtolus: in nullo mihi conſcius ſum; nec tamen in hoc à me juſtificatus. Rogo autem Te domine, ne me in pœnis Purgatorij morari permittas, ſed ſuſcipe in pace animam meam.* Et poſt puſillum, filiis, quorum jam multos Domino genuerat atque educaverat, valedicens, obdormivit in Domino, A.C. 1209. *Ex Vita, Ant. Sandero, Hagiol. Flandr. Annal. noſtr. Ben.*

Capræ ludunt cum lupis.

A Beata M. V. jubetur condere Monaſterium.

Morituri mox.

In Gallia, Monaſterio Bonæ-Vallis, B. Hilarii monachi, qui ſub S. Hugone ejusdem loci Abbate, habitum Religionis aſſumpſit. Verum perverſis cogitationibus, in ipſo probationis año graviter agitatus, Sancti Patris conſiliis & orationibus adjutus, viriliter dæmonis tentationes ſuperavit, & in ſancto propoſito perſeverans, transactis in Religione tribus annis, præmatura morte mundo ereptus, cælo inſertus, S. Hugoni glorioſus apparuit; & inter beatos collocatum gratulabundus indicavit. *Phil. Seguinus, Chryſoſtom. Henriq. &c.*

B. Hilarius mon.

Camalduli, tranſitus B. Iacobi de Certaldo, monachi & Confeſſoris. Fuit hic nobiliſſima ortus familia & perantiqua Guitiorum, ſive Dynaſtarum de Guiti; habuitque patrem Albertinum, fratres Guidotum & Ingeramium inter proceres dignitate ſpectatiſſimos. Puer, venuſtate eximia, & morum gratia excelluit, ob hęc ipſa plurimum & amatus & celebratus. Ipſe vero blandimenta mundi pertæſus, religioſiſſimæ Camaldulenſium noſtrorũ inſtituto, A.C. 1230. in Sanctorum Iuſti & Clementis Cœnobio ſe devovit, delicatiſſimosque artus, magnis aſſuefaciens laboribus, non tantum Regulari obſervantiæ ad amuſsim addictus fuit, ſed ſupra omnem Regulæ diſtrictionem, paupertatis, & mortificationis ſtudio ſeſe mirificè exercuit. Cæterum Beatiſsimæ Matri Virgini & S. Michaeli Archangelo devotione addictior, eos demereri omni modo allaboravit, atque inprimis Sabbathũ peculiaribus precibus coluit. Virginitatis amator præcipuus, contra carnis libidinem violentior inſurrexit. Orans pro patre & fratribus, ut ſæculi & ipſi è cæno emergerent, tantum apud Numen potuit, ut parens optimus, mundi quoq; illecebras ejuraret, & humile converſorum inſtitutum, in eodem quo filius Cœnobio amplecteretur, & poſt ſanctam converſationem ibidem à filio tam ſancto ſepeliretur. Patris exemplum alter quoq; filius, etſi multo poſt ſequutus eſt, Ingeramius nimirum, qui tamen decennio ante Iacobum fratrem exhac vita, migravit. Vixit Iacobus in Sancto Religionis habitu años ſexaginta, Obiitque A.C. 1292, inſignibus poſt mortem miraculis illuſtratus. *Ex parte priori Ang. Florent. Raphaele Maffæi Volater. Sylvano Razzio. Fortun. de Vicent. Hugone*

B. Iacobus.

Puer delicatus.

D Eipara addictus.

Patrem converſit.

Digitized by Google

Menardo. Annal. noſtr. Benedict. Epheme. Mar. &c.

B. Ida de Lovanio.

In Monaſterio Vallis Roſarum prope Mechliniã, depoſitio B. Idæ de Lovanio, quæ generoſis nata parentibus, ſpiritu generoſior, ab infantia cæleſtibus favoribus & conſolationibus aſuefacta, corpuſculum delicatiſſimum rigidiſſimè habuit, & mira ſe abſtinentia confecit. Carnẽ tenerrimam ſpinarum virgis horribiliter eo uſque laceravit, ut copioſi cruoris rivuli ad talos usque defluerent, pedesq; & pavimentum balnearent, ipſas etiam manꝰ, ſed & pedes taliter caſtigando. Fuit inexplicabili affecta deſiderio, erga Sanctiſſimum Sacramentum Euchariſticum, ita ut quandoq; præ intolerabili ab hoc æſtu, ſanguis copioſiſsimus ex ore ejusdem & naribus efflueret, merita ſæpius Angelicis manibus communicari, uti & cum aliquando verba illa legeret: *Et verbum caro factum eſt*, repente Verbum quod protulit, in carnis mutatum ſubſtantiam in ore ſuo ſenſit, mirificum ejꝰ guſtum deguſtavit, maſticare cœpit, nec imaginariè ſed veraciter deglutivit. Sed & præſenti. m Corporis Chriſti, inter Sacrificandum, ad altare deſcendentis, ſentire conſuevit. Cõunicaturam quandoque ad ſacram menſam hinc & hinc cælorum Regina, & Ioannes Evangeliſta deduxere, præcedente cum incenſo, & lucerna Angelo, quo eodem ordine ad ſedem ſive ſtallum ſuum ab altari reducta eſt. Fuit inflamãtiſſima divinis amoribus, ita ut ardor ipsũ etiam corpus quaſi accenderet, viſiq; non ſemel radii ex oculis ejus emicare, mirifica item cæleſtis odoris fragrantia ad ſororum ſolatium, ex ejus corpore ſe diffundente. Ei non ſemel Deipara cum filio apparuit, & quandoque dum Miſſæ intereſſet, filium in ſinu depoſuit, quo cum illa exſatiari non poſſet, & Matri ipſum repetenti dare differret, Cælorum Auguſta, amicam quandam adhibens violentiam, filium extorquere ab Ida videbatur. Eam multis miraculis & revelationibus DEVS glorificavit: Cerviſiam quandoque in vinum generoſiſſimum mutari impetravit; horribili morbo laborantem, ſolo contuitu ſanavit; ſororem defunctam ad vitam prodigioſiſſimè revocavit. Ejus ſanctitatem bruta etiam animalcula venerari viſa ſunt; ſic Galli gallinacei, ad votum quandoque ejus, cum ſolitaria in herbis ſederet, ex tota vicinia convolarunt, & circum ipſam, defixiſſimis in ejus oculos oculis, quaſi juſſa expectantes, diutius conſtiterunt. Veſtem autem lavanti ab imo gurgite omnis generis piſces adnatarunt, & ab ipſa pro voluntate extracti, à digitis velut ſugentes pependerunt. Divinarum ſcripturarum ſenſum divinitus edocta eſt; Virgo prorſum Angelica, & inter Seraphin quandoque Choros abrepta, ubi Divina, ſupra omnem hominis ſenſum, contuita eſt myſteria. Meruit eadem ſpeciali Amoris prærogativa, non ſolum quinque Sacris Stigmatibus palpabiliter inſigniri, ſed & corona Spinea, non una ſolum die ſed longo tempore ante ſuum obitum coronari, intolerabiles ex his ipſis dolores perpeſſa. De vulnere lateris ejus miranda refert Gilemannus: Fuiſſe nimirum aliquo tempore, laterum aperturam tam hiantem & patulam, quod in eâdem, ad inſtar longi vulneris patefacto itinere ad hepar usque progrediens, halitus per ipſa corporis inteſtina laberetur, quo nimirum loco, tam anxiam, inquit, & acerbam doloris & paſſionis ſuſtinuit, punctionem, ut ex propinquis quidam ejus dolori compatientes, ad ejusdem levigationem doloris ab omni veſtimentorum obſtaculo, totam lateris ſuperficiem expedirent. — Nullius enim rei materialis attactum in eo loco, ſine gravi læſione ſuſtinuit, &c. Capitis quoque circumferentiam, pergit idem author, ex omni parte tam vehemens læſio comprimebat, ut ſpineam coronam portare videretur, tum vel maximè, ſi ab hominibus quamcunque injuriam pateretur, *quos quidem dolores, & læſionis acerbitatem*, inquit vitæ ſcriptor, *ſicut ſolo nutu Divinæ Voluntatis, & nullo rerum materialium inſtrumento illatum excepit, ita nullo verborum Ordine declarare potuit*. De Ea ſic Marianus ſcriptor Benedictus Valerius: *Miraculum Virginis Idæ; miraculum Divinæ ludentis in ipsâ gratiæ extitit; nec tam æmula Seraphici Franciſci, quam filia genuina Magni* Benedicti; *nec tam contuita immortalium Seraphin mortali in corpore gloriam, quam plenis eorumdem inſerta Choris plenam participans; ſacra quinque vulnera non viſibiliter ſolum & palpabiliter merita, Chriſto vivens reapſe confixa, ſed & ſimul cum eodem coronata dum compaſſa; non tam ipſa ex ſe vixit, quam ipſe in ipſa cui vixit; digna roſeto* Benedicti *roſa, digna diademate Chriſti gemma, tota gemmea, tota roſea, ejus procul dubio ſponſa æterna, cui temporaliter concoronata. Vt tantæ Reginæ haud immerito, & nobis pro tanta ſorore gratulemur.* Ita melleus ſcriptor. Claruit Virgo mirifica ſub Ann. Chriſti 1230.

Angelicis manibus communicatur.

à B. M. V. ducitur ad Communionem.

Jeſum puerum ſtringit.

Piſces ei adnatant.

Quinq; Stigmata meretur.

Item coronã ſpineam.

Elogium inſigne.

Digitized by Google

Claruit A. C. 1230.

1230. Neque enim audiendi, qui anno 1200. obiisse autumant, cum certum sit Prædicatorij Ordinis (qui anno primum 1216. institutus fuit, & multo post Germaniæ illatus,) familiares aliquos amicos habuisse. *Ex Vita ejusd. monim. Rubræval. Rossweido, Chrysost. Henriq. Annal. nost. German. & Benedict.*

XVIII. CALENDAS MAII.

XIV. Aprilis. F.

S. Lantpert. Epis.

LVgduni S. Lantperti Episcopi & Confessoris. *Mart. Rom.* Lantbertus, Landebertus sive Lambertus, natus in agro Bressiano, Diœcesis Lugdunensis, patrē Erlebertum de Taverno habuit, & generis nobilitate & opibus præstantem, qui multa Fontanellensi Cœnobio prædia largitus, præcipuis benefactoribus accenseri meruit. Verum Lantpertus, pompis & divitiis omnibus paupertatem Christi potiorem habuit, abdicatoque terrenorum amore & cura, ad memoratum Fontanellæ Cœnobium se recipiens, S. Wandregisilo magistro tantum profecit, ut eidem à morte Abbas succedere dignissimus fuerit. *Erat autem* (verba Angradi Monachi sunt,) *charitate plenus, pudicitia supereminens, fide firmus, consiliis providus, in bonitate laudabilis, in colloquiis affabilis, vultu & statura decorus, venerandus omnibus, &c.* Condidit idem vir sanctus, Theodorici Regi ope Cœnobium Duseranum in Provincia, quod eo deducta Monachorum Fontanellensium colonia insigniter excoluit. Nec minore gloria B. Ermelandum ad constructionem Antrensis Cœnobij direxit, numerumque Deo servientium plurimum auxit. Denique diu multumque obnixus, Clero, populo, ac Rege, nec non Pipino Duce cogentibus, Ad Archiepiscopalem Lugdunensium Cathedram Cœnobio abstractus, assiduo & dignissimo prædicationis labore, nec non rarissimo humilitatis, atque insignis sanctitatis exemplo, suos rectissimo tramite ad cælestia dirigens, gravissimis meritis apud Lugdunenses suos, nomen æternū sibi comparavit, & longè celeberrimæ Vrbis præcipuos inter Tutelares à morte accenseri meruit: Claruit autem sub A. C. 660. *Ex Angrado mon. Fontanell. Paradino, Symphorian. Champerio, Ioan. Molano, Claud. Roberto, Ioanne Chenu, Arnoldo Duac. Annal. nost. Bened. & Liliis Gall. Bened. &c.*

Condit Monasterium.

Fit Archiepiscopus.

S. Vilicarius Episc.

In Monasterio Agaunensi S. Vilicarii Episcopi Viennensis; qui cum pro vitæ meritis, ad memoratam Archiepiscopalem Ecclesiæ Cathedram evectus esset, murum pro domo Dei constanter se opponens, pro Libertate Domus DEI contra Sacrilegam magnatum nonnullorum ambitionem se strenuè opposuit; multas ob idipsum molestias atque injurias perpessus. Sed cum prævalente impiorum scelere bona Ecclesiastica impunè diripi cerneret, & nulla Fundatorum ac Fundationum habita ratione prophanis manibus, DEO & Ecclesiis donata & oblata sacrilege tractari, & ad usus non sacros converti, intolerabile sibi expertus hæc vel solum intueri, Archiepiscopatu abdicare se maluit, projectis Mitra ac tiara, in celeberrimo S. Mauritii Agaunensi Cœnobio cuculio se involvens, Regulamq; S. P. N. solemniter professus. Vbi paulo post, tanta vitæ sanctitate & perfectione refulsit, ut famosissimi ejusdem Archisterij Abbas deligi meruerit. Fuit a. exemplar absolutissimum humilitatis, speculū charitatis, & Monasticæ disciplinæ strenuus reformator, claruitque tempore Caroli Martelli. *Ex Adone in Chron. Ioanne à Bosco, Hug. Menard. observ. l. 2. Liliis nost. Gall. Ben.*

Abdicat Archiepisc.

B Bernardus Abbas.

In Monasterio Tyronensi B. Bernardi primi ejusdem loci Abbatis, magnæ sanctitatis viri. Bernardus apud Abbatis-villam in Picardia natus, puer etiamnum pueriles ludos respuit, delectatus seriis, potissima ratione studiorū habita & quam maximè divinorum; ita ut jam tunc à pueris condiscipulis, *Monachi* nomine frequentius, fugillando appellaretur. Amore Divino succensissimus, cum viginti annorum esset, relicta patria, tres ejusdem propositi secum ducens socios, Aquitaniā secessit, inq; Cœnobio S. Cypriani Pictavis Monachum professus est; quod loci ejusdem Monachos præ aliis, S. P. N. BENEDICTI Regulam strictius observare inaudisset. In Vigiliis, orationibus, & Sacræ Scripturæ lectione assiduus, cum huic incumbens quandoq; obdormisceret, candela in codicem lapsa, eo non adusto, ardens nihilominus absq; noxa ab evigilante reperta est. Ad S. Savini Monasterium, cum collega ejus, Gervasius nomine, Abbas postularetur, annuere huic noluit, nisi Bernardo adjuncto, quem Priorem constituit. Verum non multo post offensus, cum Ecclesiā quandam Cœnobio acquirere conaretur, reclamante Bernardo, quod Simonia interveniret, relicta

Fit Monach.

Prior.

Abba-

Digitized by Google

Abbatia ad S. Cypriani reverſus, cum inde in Paleſthinam pergeret, ab leone, cũ aſino cui inſederat, diſcerptus eſt, quod ipſum revelante mox Numine Bernardo cognovit. S. Salvini interea curam cum ſolus haberet, conviciis à noñullis, & Cellerario maximè Monaſterii proſciſſus, ab Numine defenſus eſt, illo, cum inter Fratres medius conſideret, repentina morte peſſimè mulctato & ſublato. Abbas cum poſtularetur, celeri ſe fuga ſubduxit, nec Epiſcopo quidem jubente redire annuit, priusquam alium Abbatem electum cognoviſſet. Verum non multo poſt ad S. Cypriani à proprio Abbate revocatus, nolens reclamansque Præpoſitus Cænobii, ac ſucceſſor Abbatis deſignatus eſt. Eo in honore minimũ omnium ſe eſſe ratus, Hoſpitalitati, tanquam proprietati Benedictinorum, præcipuè ſtuduit, eoque nomine uti ſæcularium animos plurimum demeruit, ita benedictionẽ Numinis largiſſimam meruit. Clericos maxime reveritus, ſexagenos, centenos, eoque numero plures, menſæ quotidie adhibuit, & occurrere ad menſam erubeſcentes quaſi coëgit. Eccleſiæ Romanæ tuendæ cauſa, nec mortem quidem exhorruit, graſſantique in Eccleſiæ miniſtros, Guilielmo Aquitaniæ Duci, conſtantiſſimè reſtitit. Ius in Abbatiam S. Cypriani, cum Cluniacenſes ſibi arrogarent, litis impatiens vir Sanctus, in Normanniam ſeceſſit, & verbi Divini prædicationi inſiſtens conjugatos presbyteros, ad mentem & honeſtatẽ reducere ſumis viribus allaboravit. Revocatus à ſuis, dum ſacrum rigorem ferventi9 promovet, reaccenſa proprio ſuorum apud Cluniacenſes lite, Romam abiit; præoccupatumque ab æmulis Pontificem Maximum, neque ſe, ut par erat, audientem, ad tribunal Divinum provocat. Quo quidem is primum graviter indignatus, mutata mox mente, adeo Bernardum reveritus eſt, & amavit, ut S. R. E. Cardinalem creare, fruſtra licet, eo nimium obnitente conatus ſit, deprecante non ſolum eum honorem Bernardo, ſed & ſolutionẽ ab Abbatia impetrante. Regreſſus cum facultate, ubicunque vellet liberè prædicandi, Tyronenſe Cænobium Rotroci Perticenſis Comitis ope condidit, quem à Belismenſi poſtea Comite captum, ſolatus, liberandum ipſum, & qui ceperat, capiendum eſſe prænunciavit. Quingentorum paulo poſt Monachorum pater effectus, eos ſub Regula S. P. N. extremam in egeſtate vitam tolerare docuit, qui pane identidem carentes, ſolis contenti herbis, vini uſum ignorabant. Ipſe autẽ exemplar virtutum omnibus factus, ſeſe continuo cum animo, tum corpore macerabat, & ſuis impendebat. Ægrotus nunquam medicum adhibere conſenſit; hyeme ad ignem non acceſſit; coſtæ fracturam, nullo adhibito remedio patientiſſimè pertulit. Aliquando tres dies, aquâ in menſa ſibi non appoſitâ, diſſimulans, abſque omni potu permanſit. Fuit miraculorum gratia illuſtriſſimus, è quibus ſingulare illud, cũ ad Robertum de Monteia, hominem in re quidem domeſtica adminiſtranda valdè induſtrium, ſed infelicem prorſus divertiſſet, ipſum ad extremam egeſtatem jam redactum, velut Laban Iacob ſuperveniente, rerum deinceps omniũ copia affluere cœpiſſe. Quidam de latè deprædicata ejus ſanctitate malè dubitans, dum curiosè eum obſervaret, vidit de nocte lucernam, nemine tenente ipſum præcedentem, maximiq; deinceps ipſum facere didicit. Fuit celeberrima ejusdem Nominis & virtutis fama, ita ut ipſi etiam Reges, ejus contuendi deſiderio flagrarent, & coram, ipſum alloqui deſiderarent. Mortuus eſt inter exhortationis verba, cujus mors procul poſiti, Monachis divinitus patefacta eſt. Aſſervabant in pixide quadam Fratres pilos barbæ ejus, quibus dum viveret ipſe (raro exemplo,) ad miracula patranda utebatur, è quibus ipſa obitus die, aperta forte pixide, mira cæleſtis odoris fragrantia erumpebat. Sed & quidam in Britannia degens, ejus exequias triumphales in ſpiritu intueri meruit. Floruit A. C. 1099. *Ex Vita per Gaufridum diſcip. Guilhelmo Malmesbur. Orderico Vitali, Vilhelmo Neubrigenſi, Hugone Menardo, &c. Lil. noſtr. Gall. &c.*

Abbatiam recuſat.

Studium hoſpitalitatis.

Romam pergit.

Cardinalatum reſpuit.

Condit Monaſterium Tyronenſe.

Miracula.

Reges magni eum faciunt.

Floruit A.C. 1099.

In Monaſterio Salemitano B. Everhardi Abbatis. Fuit hic vir, ſanctitate vitæ præcipuus, ex perilluſtri editus familia vetuſtiſſimorum Comitum de Rhordorff; multo illuſtrior animi dotibus fuit. Eum multipliciter DEVS honorans & remunerans, alia inter dona, divinis revelationibus illuſtravit. Cum autem tunc temporis noviter exorta eſſet candidiſſima S. Dominici Ordinis Prędicatorum familia, ejusdem novellos alumnos ipſi Chriſtus Domin9 ſpectabili forma apparens commendavit, cum eorum antea notitiam nullam Eberhardus habuiſſet. Quos proin ſequenti die ad ſe occurrentes, quam humaniſſime excepit, & eorum pedibus

B. Everhard. Abb.

Chriſtus ipſi Ordinem Præd. commendat.

pia

pia figens oſcula, omnia neceſſaria liberaliter ſubminiſtravit, & tandem diverſarũ Virtutum decoratus titulis, & eximiç ſanctitatis excultus ornamentis ad cælos feliciter evolavit A.C. 1240. cum diutiſſime atque utiliſſime Cœnobio ſuo, annos unũ & quinquaginta præfuiſſet. *Ex Henriq. Barn. de Montalbo, Brüſch. &c.*

B. Iohann. mon. In Luſitania B. Ioannis Monachi, diſcipuli Doctoris noſtri Melliſſui, qui cum talis eſſet, ut aliis pro ſpeculo & exemplari digniſſimè proponeretur, in Luſitaniam miſſus, puriſſimæ vitæ exemplo, & Regularis diſciplinæ Zelo, multorum lucratus animas, Ordinem mirificè cõmendavit & ſtabilivit. *Ex citatis Henriq. Montalbo, & Manrique, &c.*

S. Frontõ Abbas. Alexandriæ S. Frontonis Abbatis, cujus vita ſanctitate atque miraculis claruit. Ejus ſcriptũ nomen in MS. quodam Calendario reperimus, & ſiquidem noſter ſit, vixiſſe & præfuiſſe in illo Cœnobio cenſendus eſt, cujus aream S.P.N. Benedicto Iuſtinianus Imperator obtulit, & ut eodem diſcipulorum coloniam mitteret exoravit. *De quo monimenta Cœnobii Caſin. & Sublac. Anaſtaſ. Biblioth. Cajet. Marcheſius, &c.*

XVII. CALENDAS MAII.

XV. Aprilis. G.

S. Silveſter mon. IN Cœnobio Reomagenſi, S. Silveſtri monachi & Confeſſoris. Hic in Cœnobio Noviomenſi monaſticen amplexus, legibusque S.P.N. Benedicti ſe devovens, lectiſſimum perfectionis Magiſtrum S. Ioannem Abbatem habuit, ſub quo humilitatis præcipuè atque obedientiæ clarus virtutibus, admirabili morum probitate & vitæ integritate, ad miraculum enituit, & tanquam ſpeculum ſingulare Monachorum refulſit. *Ioan. Trithem. Arn. Duac. Hugo Menard.*

B. Leo V. Papa. Romæ B. Leonis V. Pontificis Maximi. Hic Italus natione, Ardeatinus patria, profeſſione monachus, è Cœnobio de Brandalo, Congregationis primæ Benedictinæ, ad eminentiſſimum Cardinalatus apicem, ob eximia vitæ merita evectus, viſus poſtea digniſſimus eſt, qui in ſummo orbis atque Vrbis Pontificatu Benedicto ejus nominis quarto ſuccederet. Præfuit menſem unicum dies decem, cũ ob tyrannidem ſedem Apoſtolicam invadentem, plurimis de ſumo honore contendentibus, deterrimis teterrimisque temporibus, de tanti viri electione boni univerſi, ſibi Eccleſiæq; ſummopere gratularentur. Verum permittente ob peccata populi Numine, Pontifex optimus per ſuũum ſcelus, quadrageſimo ſuæ Ordinationis die, à Chriſtophoro Cardinale *Indigniſſimè dejicitur.* presbytero, familiariter nuper educato, ſceleratiſſima dominandi libidine excæcato, indigniſſimè honore dejectus atque incarceratus, paulo poſt è carcere illo, ſimulque corporis ergaſtulo, in patriæ ęternæ feliciſſimam libertatem evolavit; ſcelerum deinceps digniſſimas pendente pœnas Tyranno invaſore, qui & ipſe eo honore dejectus, cucullumque amplecti coactus, eo indignus, à Sergio III. carcẽribus emancipatus eſt. Præfuit Leo noſter A.C. 907. eodem, quo in ſpem magnam Eccleſię ortus, etiam extinctus, &c. *Ex Alph. Ciacon. Baron. Trith. Onuph. Panvino, Platina, Iepes, Plato, Vghello, &c.*

S. Geraldus In Monaſterio Cluniacenſi S. Geraldi diſcipuli B. Petri Abbatis cognomento Venerabilis, à quo Geraldus, cum eximio præfulgeret vitæ exemplo ad Cœnobium Alti-Iugi deſtinatus, & Prior ejusdem loci deſignatus, magnis non ſolum Virtutibus ſe commendavit, ſed & miraculorum gloriâ à Numine illuſtratus fuit. *Ex Chron. Cluniac. MS. & Hug. Menardi Append. &c.*

S S. & BB. Cluniac. In eodem Cœnobio Cõmemoratio, omnium Sanctorum atque Beatorum, qui Chriſto Domino ſub Regula Admirabilis Patris & Patriarchæ noſtri, ibidem militantes, orationibus, laboribus, conſilio, ſcriptis, aliisque graviſſimis meritis, ſtrenuam S.R.E. operam navaverunt; quorum ingentem ſanè & incredibilem penè numerum, ſolus ille numerat, qui ſingulorum atque omnium ſudores remuneratur & coronat. Peperit autem tantum Sanctorum exercitum cælo, & triumphis æternis adjunxit, unicum hoc Galliæ Archiſterium, ut, præter Caſinenſe, nullum ipſi toto terrarum orbe comparandum videatur. Vt enim plurium ſæculorum in hac feliciſſimæ fœcunditatis gloria cõmemoranda, generationes & propagines prætereamus; uno eodemque tempore, unius ejusdemque loci tanta frequentia fuit Monachorum, ut communi omnium opinione Sanctorum atque perfectorum ratio, non denario, vicenario, quadragenario, aut centenario, ſed quod obſtupeſcas, millenario ſolum numero *Ingens copia.*

inire-

initetur; tribus plerumque millibus ibidē sic conviventibus, ut ad diversas toto orbe missiones, tamquam in spem agri Dominici hâc illacque mitterentur. Vnde factum, non solum ut Occidentis Reges ferè universi & Regna, sed & remotissimi Orientis Principes, & oculos & animum ad tantæ Congregationis miraculū converterent, & à tanto tot Sanctorum atque Doctorum Collegio, opem consiliumq; desperatis seu plenis periculi rebus flagitarent, ut haud immerito Gislebertus Petro Pictavensi quereretur: Nos autem, inquit, quomodo solitarij sumus, qui postquam hujus eremi vastam solitudinem intravimus, tantam post nos hominum frequentiam traximus, ut magis Vrbem quam eremum struxisse videamur? Nam ut illam turbam tumultuosam sileam, quę de tota circumposita regione pro litibus suis, aut fine concordi dirimendis, aut sententia judiciaria limitandis catervatim confluit, tantam nobis, cum transmarinq Oriens, tum transalpinus Occidens, Legatorum copiam mittit, ut vel cujuslibet magni Regis Curia, vix responsa dare sufficiat, &c. Certè hoc ipsum Archisterium S. Petrus Damiani vocat: *Paradisum, quatuor fluentis Evangeliorum irriguum, & spiritualem campum, in quo cælum & terra congreditur.* Et Petrus Blesensis, duas celeberrimas Ordinis Reformationes Cluniacensem & Cisterciensem commendans, quas ob amplitudinem quamque suam, Ordines appellat: *In utroque*, inquit, *posuit Deus mysterium reconciliationis, & negotium salutis.* Inde Paschali secundo, Cluniacum nominatur *Speculum Religionis Monasticæ*; Ricuino Episcopo: *Curia in qua Deo sacra resultant præconia*; Petro Cellensi: *Hortus Dei*, itemque: *Vrbs Fortitudinis, de qua egrediuntur millia per Episcopatus, per Abbatias, per Regna & Principum coronas, &c.* Ludovico VII. Galliarum Regi: *Nobilius Membrum Regni Gallici, &c.* Vt ex his, aliisque facilè liceat de numero Sanctorum loci hujus æstimare, quem constat uno eodemque ferè tempore, omnem præsentis operis Sanctorum Nomenclaturam superasse, auctumque diversa ætatum sæculorumque successione, sub sanctissimis maximè Abbatibus Bernone, Odone, Aymardo, Majolo, Odilone, Hugone cognomento Magno, Pontio, Petro Venerabili aliisque, penè innumerabilem evasisse. *Ex Annal. nost. Benedict. Icpesio, diversis rer. Gall. & Ord. nostr. script. Liliis nost. Gall. Biblioth. Cluniac. Claud. Rob. & cit.*

Insignis querela.

Cluniaci Elogia.

Ingens copia Sanctorum.

Augustæ Vindelicorum S. Nidgarii Episcopi & Confessoris. Nidgarius sive Neodegarius Monachus & Abbas Vttoburanus, ob insignem eruditionem & vitæ sanctimoniam Cænobio extractus, & ad celeberrimam Augustanæ Ecclesiæ Cathedram provectus, humilitatis tamen & devotionis studium, summa diligentia conservavit, & talentis à Deo sibi creditis benè usus, ea Domino suo duplicata reportavit. Decessit A. C. 869. sexto Pontificiæ administrationis anno, cum populo sibi commisso, vitæ laudabili exemplo facem illustrissimam prætulisset, & insigni sanctitate sedem suam æternum exornasset. *VVithelmus Comes Zimbrens. Gaspar Brusch. Stengel. Chron. August. &c.*

S. Nidgarius Episc.

Obiit 869.

Ipsa die Beati Petri S.R.E. Cardinalis, insignis Psalterij Mariani & Cultus Bmæ. Matris Virginis promotoris. Is à puero, Magni Prędicatorum Institutoris Dominici familiaris, & in Scholis Oxonienſibus condiscipulus, cum à Dominico etiā deinceps syncerius amaretur, non desiit idem Dominum pro Petro suo exorare, donec & ipse è sæculo emergeret. Cœpit proin mirè ad vitam quamprimum Monachicam affici, & cū magno etiamnum in flore per Hispanias esset sanctissimo Ordinis nostri Cistercienſis reformatio, huic dare nomen constituit, susceptusq; & S.P.N. Regulam professus, magnis paulo post virtutibus enituit. Propter quam nominis famam Romam evocatus, & S.R.E. Cardinalis titulo S. MARIÆ trans Tyberim creatus, Romanam Ecclesiam, ejusque Pastorem maximum non uno nomine demeruit. Is cum postea aliquando Dominici sui ad populum verba facientis sermoni interesset, audiens ipsum tantopere Psalterii Dominæ nostræ fructus & devotionem celebrantem, evocatum Veterem Amicum amicè habuit, & privatim instructus, Psalterij deinceps cum inter nōstros, tum exteros etiam ac sæculares, & maximè apud Romanos promotor & propagator singularis extitit. Vt autem post Innocentium III. ad usque Clementem III. & deinceps sæpius, diversis factionibus appetita armis Pontificia majestas est, & variè summi pastores exagitati sunt, fugere compulsum Papam, minimè deserens, eidem fideliter per omnia adstitit, simulque cum ipso in castro aliquo

B. Petrus Cardinalis.

Ex Monacho Cardinalis.

Promotor Psalterii B.M.V.

Digitized by Google

quo à factiosis circumsessus, cum illic tantopere premerentur, & jam alimentis deficientibus, etiam Ecclesiasticorum multi equorum & mulorum suorum carnibus vescerentur, nactus occasionem Petrus cum Romano Pontifici, tum omnibus præsentibus, cultum Dominæ nostræ ejusque Psalterium commendandi, qua summa erat in Matrem Misericordiæ confidentia, iisdem audacter liberationem & auxilium promisit, si serio sibi usum Psalterii ejusdem proponerent, & statim aggrederentur. Nec mora, à minimo usque ad Maximum, Romanum Pontificem, omnes devotionis tam laudabilis exercitium suscipientes, triduo post mirè liberati sunt; cum Romani arcem obsidentes terrore quodam repente percussi, attoniti trepidantesque alii armis abjectis in fugam se conjicerent, alii serio pœnitentes, gratiam pontificis exambirent; ipsi etiam rebellionis auctores, capistris collo alligatis, Papam pro misericordia interpellarent, & quem fugere compulerant, cum plausu ad Vrbem reducerent, & Sedi suæ restituerent. Missus postea idem Petrus Legatus ad nostros in Palæsthina belligerantes, illic quoque Psalterium miro fructu prædicavit, & cũ militibus nostris ejus usum inculcasset, prodigiosam omnino Victoriam ope DEIparæ contra infideles obtinuit, ita ut à tribus solummodo Christianorum millibus, centum millia Saracenorum profligarentur. Cardinalis nostri, adeo DEIparæ dilecti, ex ejusdem Magnæ Cælitum Augustæ relatione apud B. Alanum ipsi à Secretis mortem audiamus. Sic autem loquitur Summa Dictatrix: Cardinalis ille, posthæc in incepto perseveravit usque in finem vitæ, qui admonitus à me ipsa, per dies 150. ante mortem suam, maximam fecit pœnitentiam, jejunando, flendo, se disciplinando, vigilando, & peccata sua confitendo. Sed contigit ei in fine tribus diebus, quod os suum aperire non valeret. Cum igitur cuncti desperarent illum posse Eucharistiam suscipere, die tertia illi apparui, & manu Virginea linguam ejus contingens, eidem & sensum, & perfectum reddidi eloquium. Ob hoc quoque Sacramentis devotissimè susceptis, in tantum flevit, in susceptione Corporis Domini Filii mei, ut nullus præsentium, tantum unquam vidisset fletum, ab uno homine morti proximo. Nam oculi ejꝰ videbantur, quasi duo rivuli parvi aquam stillantes. Cor vero ejus præ nimia contritione intus vehementissimis agitabatur motibus, ut longius à cubili (res admiratione immortali dignissima!) sonus motionis cordis ipsius perpenderetur. Mira res! Sic singultibus filius ille salutis æternæ nimiis agitabatur, & suspiriis immensis præ peccatorum suorum contritione, & amore Christi, & desiderio Cælestis Curiæ; quod Cor suum, quasi vas plenum mero optimo & recenti, est fractum & contritum. Sicque cum fracto Sanguine cordis per os emisso, Spiritum inter manus Filii mei assistentis efflavit, & ad gaudia æterna ipso perducente pervenit. *Ita ipsa Deipara Alano suo dictavit; retulitque Alanus parte 5. de Psalt. cap. 40 Io. Andr. Coppenstein, Michael de Torres. Annal. nostr. Bened. &c. Ephemer. Marian. Benedict.*

Romano Pont. bene consulit.

Mors longè felicissima.

Liberatur Pontifex.

Victoria prodigiosa.

DEIpara ipsi adest.

Miranda contritio.

In Monasterio Bergensi S. Ingenoci Abbatis & Confess. Fuit hic Iudicaelis sive Iudaelli Regis Britonum Armoricorum filius, Regii generis, opum, honorũ, deliciarum contemptu illustrissimus, servitutem Christi, pulcherrimo exemplo, omnibus mundi favoribus & carnis blandimentis longe anteferens. Purpuram cucullo permutavit, in celebertimo illo Bertinensi Cænobio, magnoque animo jugum Christi leve portare aggressus, eumdem, quem sanguine germanum fratrem habuit, vitæ etiam sanctioris Magistrum & patrem, S. Winocum habere meruit. Cujus vestigiis strenuè institit, proque meritis, ad Cænobii Bergensis regimen evectus, uti in sæculo splendore generis universos anteceserit, sic in Virtutum apice inter Monachos gloriosissimè effulsit. *Aub. Mir. Menard. &c.*

S. Ingenocus filius Regis.

Camalduli depositio B. Iacobi Monachi & Confess. de quo nihil ulterius constat, quam nomen ejus Catalogo Sanctorum Camaldulensium fuisse adscriptum.

B. Iacobus.

Eodem die Commemoratio S. Raynaldi Confessoris; qui Regulam S. P. N. & cõsuetudines Cistercienses inter Guilhelmitas strictissimè observans, sanctissimè observans, sancto fine quievit, & Officio Ecclesiastico ab iisdem coli meruit. *Chrysost. Henriq. Menol. Cist.*

S. Raynaldus

In monte S. Walpurgi, B. Christinæ, Angelicæ conversationis Virginis, cui Christus, & gloriosissima ejus Genitrix, plura & admiranda secreta revelarunt; quæ & ipsum puerum Iesum quasi recenter natum, cum sanctissima Matre & Nutricio Ioseph intueri meruit, & tandem tempus migrationis suæ, mirabili visione

B. Christina Virgo.

Digitized by Google

prævidens, ſanctitate plena in Domino obdormiit. *Ex Annal. noſtr. Benedict. & German. &c.*

S. Oſwald. Eboraci elevatio S. Oſwaldi Epiſcopi & Confeſſ. facta ab Edulpho Eboracenſi Epiſcopo ſucceſſore A.C.1002. *Ita* Matt. Weſtmonaſt. Eduard. Maihevu, &c.

S. Goduinus In Monaſterio Claræ vallis, B. Goduini Monachi & Confeſſ. Fuit is Aquiſcinctinus primum in Belgio monachus ſub Alviſio Abbate; Sed ut ſtrictius Regulam quam promiſerat obſervaret, S. Bernardi Magiſterio ſe ſubjecit; quem Doctor Mellifluus magni fecit, *& Sancti viri* glorioſiſſimo titulo honorare & appellare nō dubitavit, de ſuo erga illum ſpeciali amore, ſic alicubi conteſtatus; *Meus erat vivus, meus erit defunctus; meum in patria recognoſcam. Si quis eſt, qui de manu Dei poſſit eruere, & à me illum ſeparare valebit, &c.* Ita, nimis quam memorabili elogio, ingenioſiſſimi juxta amoris invento, Virgineus Bernardus.

In Helvetia, Monaſterio S. Galli, translatio S. Othmari Abbatis. Ex tomo 2. Conſt. noſt. Bened. Melch. Gold. Annal. Germ. &c. *S. Othmar.*

XVI. CALENDAS MAII.

XVI. Aprilis. A.

S. Fructuoſus Epiſc. BRacaræ in Luſitania S. Fructuoſi Epiſcopi. Fructuoſus regio Gothorum in Hiſpania ſanguine oriundus, patrem militari gloria ſpectatiſſimum, ſupremum Hiſpani exercitus Imperatorem habuit. Puer etiamnum, divino inſtinctu, mundo valedicere, & monaſticen amplecti ſtatuit, propoſitumque reapſe conſequutus, haud procul Aſturibus, Sanctorum Iuſti & Paſtoris honori, patris ſui conſenſu Cœnobium condidit, Monachicisque inſtitutus diſciplinis in Dumienſi Cœnobio, & à S. Tonantio noſtro ad omnem perfectionem efformatus, conditi à ſe Cœnobii *Fit Abbas.* Abbas poſtea eſſe meruit, & magnis virtutibus emicuit. Inviſi ut odioſi Fructuoſi conatus Inferis fuêre, ita, ut quibuscunque modis poſſet, ejꝰ ſtudia poſſet, evertere conarentur. Marito proin ſororis ejus concitato, ut quas poſſeſſiones Cœnobio tradiderat Fructuoſus, ſuo ſibi jure repeteret ac vendicaret, turbata nimiopere Monachorum quiete, donec fruſtra affinem flectere conatus Abbas, in preces effuſus, ſuæ cauſæ æquitatem Deo commendaret. Correptus proin ſubita infirmitate invaſor & morte abreptus eſt, dolente vices ejus Fructuoſo, quod in tanto ſalutis diſcrimine, & fortè impœnitens deceſſiſſet. Tantus erat eorum, qui fama ſanctitatis ejus exciti, ad eum viſitatum venerant, confluxus, ut honoris plauſuſque impatientiſſimo intolerandus videretur, ac proinde per ardua montium effugiens, in caverna ſe quadam conderet, donec cælo duce, & corniculorum quaſi viam præeuntium & monſtrantium volatu eum Monachi reperirent ac reducerent. Coactus paulo poſt ob nimiam frequentiam diſcipulorum, *Ingens ad ipſum concurſus.* aliud, haud procul à priore Monaſterium ſtruere, poſtea tertium in inſula Gaditana, ac deinceps quartum in littore oppoſito exædificavit. Sed & non multo poſt, plurima paſsim virorum fœminarumque Aſceteria condidit, magnusque Ordinis propagator effectus, magis magisque venerationi & admirationi univerſis extitit; cum quanto major ab omnibus haberetur, humilius ipſe de ſe ſentiens, miro vitæ rigore corpus edomaret, & ſpiritui ſubjiceret. Ad honores proin varios expetitus, fruſtra licet obnitens, Dumienſi primum (opinione quorundam,) poſtea Complutenſi, celeberrimis Cœnobiis præfectus, inde ad ſublimem Archiepiſcopatus Bracarenſis Cathedram, ingenti omnium gratulatione evectus, & ab ipſis Concilii Toletani Patribus, cum pertinacius detrectaret, aſſentire coactus eſt, ſimulque Dumienſis etiam Pontificatus onus admittere. Totius Gallæciæ Primas effectus, mirum, quanta ſollicitudine Pontificios labores ſuſciperet, omnibus omnia fieret, in eoque potiſsimum laboraret, nequid de vita Monachi perderet, adeo quidem, ut maximos inter labores, *etiam examuſſim Monaſticam Regulam obſervaret, neque quidquam de ſuis ſolemnibus jejuniis, voluntariis corporis afflictionibus, & humilitatis modeſtiæque operibus remitteret.* Opibus Pontificiis non ad pompam, ſeu ſplendorem aliquem uſus, nova paſſim Monaſteria exſtruxit, pauperes juvit & ſublevavit, aliaque id genus curavit, quæ ad bonum Eccleſiarum facerent dignius & melius promovendum. Ab admirabili zelo ac fervore mirificè cōmendatus eſt, quem tanquam verus paſtor & Epiſcopus, in Verbi maximè Divini prædica- *Plura condit Monaſt.* *Fit Archiepiſc.* *Zelus ejus.*

tione

Digitized by Google

tione exeruit, ita quidem, *ut innumerabilem mortalium multitudinem ex Inferi faucibus præripuiſſe* memoretur. Deceſſit felicissimè ſub A. C. 664. cum convocatis presbyteris & Monachis, præſtitutam morti diem ipſe prædixiſſet. Qua ipſa deferri in templum voluit, ibidemque ſacris munitus, oculis in cælum ſublatis, nullo doloris indicio, placidiſſimè obdormiēs, ſpiritum Creatori transmiſit. Multis adhuc inter vivos ſuperſtitem miraculis Numen cōmendavit: Lepuſculum ad ſe ex venatione confugientem ab odora vi canum cum ſervaſſet, perpetuum deinceps comitem tanquam catellum aliquem habuit, ſi ſub veſperum abeſſet, querulis geſtu & vocibus de patrono ſollicitum, ad cujus reditum, veſtigiis ejusdem ſeſe advolvebat, ſuumque cubile figebat, quod proin animalculum, cum Numinis laudandi cauſam præberet, inprimis diligebat. Sed hoc ejus delicium, cum juvenis quidam diſcolus è medio ſuſtuliſſet, temeritatis illico pœnas luit, & ægritudine ancipiti correptus, cum vitæ metueret, factum viro Dei confeſſus, & veniam rogans, ſolo ejusdem contactu reſtitutus, & corporis & mentis deinceps ſanitatem recepit. In ſolitudine cum ſuo more, vilem indutus lacernam & nudipes erraret, à bardo & barbaro rupice, ceu fugitivus aliquis calumniis proſciſſus, & ſtipite contuſus, invadente flagrionem dæmone & peſſimè exagitante, ejus vicem miseratus, dæmonem profligavit, & malè de ſe meritum, indemnem abire permiſit. Amnē aliquando, qui Hiſpalim alluit, absque remorum & remigum opera mirè trajecit; aliàs ingentem tempeſtatem precibus conſopivit, & optatum ad portum appulit. Sacrum ejus corpus Compoſtellam translatum, magna ibidem populi veneratione colitur; Tutelarisq; multarum provinciarum adoptatus, ſpeciali quotannis Officio Canonico, à Bracarenſi, Eborenſi, Compoſtellana, aliisq; Eccleſiis ſolemniſſimè colitur. *Ex Ant. de Iepes, Villega, Vaſæo. Morale, Ribadeneira, Annal. noſt. &c.*

Eodem die, S. Paterni Epiſcopi Abrincenſis. *Mart. Roman.* Paternus apud Pictavos Aquitaniæ Vrbem, parentes & generis nobilitate, & publica rerum adminiſtratione præſtantes habuit, à primo autem ætatis flore divino afflatu religioſæ vitæ frænos ſibi ſponte injecit in Monaſterio Enixionenſi, ubi vitæ & morum decore florens, in ipſo profeſſionis ingreſſu, non obſcura futuræ magnitudinis dedit indicia. Inde cum Scubilione ejus loci Monacho, perfectioris vitæ ſtudio ſolitudinem petiit, ſolo ſecum Pſalterio accepto, & extra natale ſolum in Neuſtriam ad pagum Conſtantium ſeceſſit. Vnde paulo poſt, populi pertæſus frequentiam profugiens, inque vicinum Fanum, cui Sciſciaci nōmen ſeſe recipiens, ſanctæ vitæ exemplis illic quoque innotuit, & populum Ethniciſmi etiamnum detentum erroribus, Apoſtolico vitæ exemplo, & prædicationis labore, à dæmonum cultu avocavit, inferisque præripuit, imo tantum apud illos populos effecit, ut in deteſtationem Idololatriæ, fanum illud porcis pro ſtabulo aſſignarent. Cum vero inde quoque profugus latibulum quæreret, à Generoſo Abbate quæſitus inventusque itidem increpatus eſt, quod ſolitudinis cupidior, in victu etiam ac veſtitu rigidior, metas Canonicis monaſtici, *diſcretione præcipuas* tranſiliret. Modum proin tanto fervori ponens Abbas, Scubilionem quidem ad Monaſterium reduxit, Paternum vero in optata relinquens ſolitudine Leuciano Epiſcopo commendavit, qui invitum poſtea & fruſtra deprecantem, Presbyterum ordinavit. Creverunt cum ſacri honoris ſignaculo, virtutum quoque inſignia, ita ut deinceps plurimi ad ipſum diſcipuli confluerēt, qui religionis theoremata ſub ejus magiſterio didicēre, à quibus poſtea non pauca apud Conſtantienſes, Bajocenſes, Cenomanos ac Rhedones Monaſteria conſtructa ſunt. Interim Childebertus, tanti viri viſendi ſtudio accenſus, ipſum Pariſios evocat, cujus adventus grandibus omnino prodigiis innotuit; cum enim metuendus omnino internis ſpiritibus eſſet, & hi Pariſios occurrentem procul advertterent ac ſentirent, rariſsimo ſanè exemplo, univerſi quamprimum ex corporibus energumenorum profugerunt; omnibus item tota & ampliſsima ac frequentiſsima Vrbe, qui tunc febre laborabant prodigioſiſsimè liberatis, quem Rex plurimum reveritus, conceſſo quidquid rogaverat, ad cellulam tunc quidem reverti permiſit. Cui tamen poſtquam ad Cœnobiū rediit nocte quieſcenti, magno cum fulgore apparuerunt SS. Leucianus & Beor Epiſcopi, qui ipſum ſenem jam ſeptuagenarium Pontificem ordinare viſi ſunt. Nec multum interceſſit temporis, cum Perpetuo

Obiit 664.

Lepuſculus illi familiaris.

Inſignē miraculum.

Patronus pluriarum Eccl.

S. Paternus Epiſc.

Apoſtolus Neuſtriæ.

Plura conduntur Cœnobia.

Grandis terror dæmonū.

Abrincensi Episcopo mortuo, succedere coactus, Cathedram mira sanctitate exornavit, & à morte etiam cælestibus prodigiis refulsit, cujus memoria festivè celebratur. Obiit sub A. C. 560. *Ex Vita ejusdem Rob. Canali, Car. Sauss. Hug. Menardo, &c.*

Fit Episc.

B. Scubilio. Eodem die ad eamdem concelsit gloriam B. Scubilio S. Paterni comes, qui jubente Abbate ad Monasterium è solitudine reversus, seque, quamvis ætate majorem illius disciplinæ committens, apud Mandanenses postea ejus suasione in cellula se recluſit. Vbi dum divinis fruitur commerciis, eodem quo Paternus ipse momento, in extremum morbum incidit, cumque misissent utrinque nuncios, qui mutuum vicissim expeti significarent aspectum: DEO servorum suorum vota prævertente, ambo eadem omnino hora, animis corpore solutis sibi occurrentes, ad cælestia Regna nobili consortio evolarunt. Sed & cum Paterni exequias celebraret Laudo Constantiensis Episcopus, qui ante dies octo ejus invisendi causa eo advenerat, illiusque corpus ad sacrã ædiculam, quam ambo propè primam cellulam construxerat deportaret: itemque Lanscius Episcopo S. Scubilionis glebam ad eamdem Ecclesiam adduceret; amboPontifices, concinente psallentium choro, præter omnem expectationem sibi invicem occurrerunt; venerandaque funera, eodem honore prosequentes, eodem loco consepelierunt. Adeo, ut in his duobus DEI famulis, rursus illud impletum sit, fidelis societatis elogium: Quod sicut in vita dilexerunt se, ita in morte non fuerint separati. *Ex Martyr. Gall. Gar. Sauss. Rob. Canali, Menardo, &c.*

Angelis familiaris.

Insigne par sodalium.

S. Thuribius Episc. In Hispaniis, natalis S. Thuribii Episcopi & Confessoris, discipuli S. P. N. BENEDICTI. Hic juvenis etiam, Romæ ab ipsomet Sanctissimo Patriarcha nostro ad Ordinem susceptus, & habitu Monachali indutus, cumq; aliis discipulis ejusdem, SS. Euphemio, Exuperantio, Venantio, Adelphio, Davide, Exuperio, aliisque in Hispanias remissus, insignis ibidem propagator Ordinis Monastici fuit, & alia inter præclare gesta Monasterium S. Martini ad montes Libanienses in Asturia condidit, pluresque illic egregia sanctitate discipulos, SS. Tolebeum Bracarensem Episcopum, Synobium, Eusebium, Eusostomum, & Ofarum, splendidissima Hispaniarum ornamenta educavit, ipse pro vitæ meritis Telensis sive Palentinus Pontifex ordinatus. Fuit autem contemplationis studio addictissimus, & quantum poterat à publicis negotiis se subtrahere, totum Orationis studio impendit; solitus haud procul à Cænobio prædicto ad locũ quendam solitarium se recipere, solique Deo illic vacare, qui locus usq; hodie cernitur sumaque in veneratione est, eoq; q illic Thuribio familiares Angeli fuissent, & sæpius consortio se ejus delectari demonstrassent, Eremitorium usque hodie Angelorum appellatur. Claruit A. C. 540. ad usq; annum circ. 590. *Ex Marco Max. Cæsaraug. Franc. Bivar. Cajet. & Marchesio, nec non Annal. nost. Bened. &c.*

B. Silvanus In Anglia B. Silvani Abbatis Rievallensis, doctrina & pietate eximii, qui postquam Christi famulis laudabiliter præfuisset, cum magna sanctitatis opinione ex hac vita migravit. *Menol. Henriq. &c.*

Pl. SS. Virg. In Monasterio Fiscanensi, passio multarum SS. Virginum, ejusdem loci monialium, quæ pulcherrimum gratissimæ Virginitatis florem, pretiosissima sanguinis sui purpura tingentes, inhaniter à Danis sive Normannis Christi hostibus trucidatæ, Virginum sponso agno inmaculato consecrarunt sub A. C. 800. *Ex rer. Gallic. script. & Liliis nost. Gall. Bened.*

B. Guarinus Archiep. In Gallia, B. Guarini, discipuli S. Bernardi, qui ob vitæ merita, celeberrimi primum Pontiniacensis Cœnobii Abbas effectus, inde postea ad Archiepiscopatum & Patriarchatum Bituricensem evectus, Aquitaniæ Primatem, non tam titulo gessit, quam egregia operum demonstratione, eumque honorem rara sanctitatis fama plurimum insignivit & illustravit. Obiit plenus meritorum A. C. 1181. septimo post Pontificatum. Fuit illustri natus genere, cognomento d'Girardo. Menol. Henriq. Claud. Rob. Ioan. Chenu.

S. Guilh. In Sicilia, juxta Castellum Bonum, sub Marone monte, ac Gemellis collibus, in Cænobio S. Mariæ à partu, depositio S. Guilhelmi monachi & Confessoris. *Ex Molano in Addit. Galesinio, Felici, VVione, Menardo, &c.*

Festum de Pietate. Ipsa die Festum Dominæ Nostræ de Pietate, celebre admodum apud amplissimam nostram Cistercienſium familiam, cujus Religionem, multi toto orbe fidelium laudabiliter imitantur. Ephemerides Mariano-Bened.

&c.

XV. CA-

Digitized by Google

XVII. Aprilis. B.

SS. Martyres Cordub. COrdubæ SS. Martyrum Eliæ Presbyteri, Pauli & Isidori monachorum. *Mart. Roman.* Ex his postremi duo, florenti etiamnum ætate; Elias autem jam senex & admirandæ sanctitatis fama celeber, in arenam Christi pugilum descenderunt, & glorioſissimo triumpho, de nominis Christiani hostibus Mahometanis relato stolas suas in sanguine Agni dealbaverunt, A. C. 894. de quorum agone breviter agit S. Eulogius, Vasæus, Moral. &c. Iepes, &c.

S. Stephanus Abb. Cistercii in Gallia S. Stephani Abbatis, qui primum eremum Cistercienſem incoluit, & S. Bernardum cum sociis ad se venientem, lætus excepit. *Mart. Rom.* Stephanus cognomento Hardingus, inter splendidissima amplissimi Ordinis sydera merito referendus, è primis enituit, qui longè celeberrimam, & Archiduci nostro BENEDICTO probatissimam Reformationem summo cum universi bono instituerunt atque promoverunt. Illud autem, cũ apus supra modum videretur, paucique primum essent, qui revocatam ad arctiores Sacræ Regulæ limites vitam componerent, & licentiam liberiorem restringere satagerent, Stephanus tædio, desperatæ quasi posteritatis nimium affectus, cum DEIparentis Virginis longè studioſissimus esset, ab eadem sibi apparente solatium meruit, jucundissimo atq; optatissimo promisso recreatus; fore nimirum, ut maximis paulo post incrementis Congregatio illa mirificè aucta & dilatata, in plurimas mundi partes sese effunderet, multiplicesque fructuum manipulos, diversis ex provinciis collectos, cælo inferret. Quod ipsum Beato quoq; monacho quodam sibi apparente & prænunciante cognovit. Cujus quidem voti sui exequutorem felicissimum Bernardũ postea habuit, quem cum triginta sociis ad Conversionẽ venientem hilariter susceपit, in sancto proposito confirmavit, & religioſissimè instituit, quemq; non multo post, condito à se Clarævallensi Cœnobio, tenella etiamnum ætate juvenem, mirantibus cunctis Abbatem præfecit, eoque jam prævidisse se, quantam Ecclesiæ operam navaturus Bernardus esset, demonstravit. Meruit postea perinsigniter Stephanus, *Constitutiones* scribens atq; edens, *puritati Regulæ, & paupertati Religioſæ conformes*; & Leges illas sanctissimas condens, quas *Chartam Charitatis*, solent appellare, de qua ita Robertus continuator Sigeberti: *Porro à principio, cum novos in ramos novella cœpisset plantatio pullulare, Ven. pater Stephanus, sagacitate pervigili, mirè providerat discretionis scriptum, tanquam putationis ferramentum, ad præscindendum videlicet schismatum surculos, quinque succrescentes mutuæ pacis exorituros poterant præfocare fructum, unde & scriptum illud Chartam Charitatis competenter voluit nominari, quod ea tantum, quæ sunt Charitatis, tota ejus scries redoleat, &c.* Eum alias inter gratias, singulari aliquando favore prosequuta est cælitum Regina, cum ipsum labori manuum, inter Fratres reliquos in agro intentissimum, repente, contuentibus & stupentibus universis, ipsa Admirabilis Mater visitare dignata, illum benigno intuita vultu, candidissima & lanea Zona, quam è cælis afferre visa est supra scapulare propriis manibus cinxit, eoque miram suam in clientem sibi addictissimum propensionem, in oculis omnium tam evidenter ostendit. Eadem, cum flexis aliquando genibus coram imagine sua, ferventius ille in preces incumberet, expectatissimo nuncio ipsum mirificè exhilaravit: fine nimirum vitæ tunc ipsi revelato, & præmio æternæ beatitudinis, quod ipsum jam certo exspectaret, promisso. Fuit egregiarum Virtutum titulis, & miraculorum inprimis gratia conspicuus, cumque diu sanctissimè præfuisset, horã migrationis suæ Fratribus prædicens, eorumque precibus, & SS. Ecclesiæ Sacramentis se muniens, spiritũ Deo reddidit: post cujus transitum divino splendore, & cælesti odoris fragrantia, eiusdem in quo obdormierat cubiculum repletum fuit, & Angelorum voces suavissimè concinentium auditæ sunt ab omnibus, atque supra templum, in quo sacrum corpus expositum jacuerat, crux pulcherrima & ludicidissima, ex quinque stellis lucidissimis composita apparuit. Fuit autem hac die Stephanus obsignem miraculorum frequentiam in numerum sanctorum solemniter relatus, & Officio Ecclesiastico, ab omni sacra Cistercienſium nostrorum familia religioſissimè colitur. *De eo Sige-*

Reformat Ordinem.

DEIparentis devotus.

Constitutionum Cist. author.

Eum eingit DEIpara.

Ab eadem de morte edocetur.

Insigne funus

Digitized by Google

ab omni ſacra Ciſtercienſium noſtrorum familia religioſiſſimè colitur. *De eo Sigebert. 1107. Angel. Manriq. Barn. de Montalbo, &c.*

Landricus Epiſc. Sonegiis natalis S. Landrici Metenſis Epiſcopi & Confeſſoris. Habuit Landricus parentes & genere, & vitæ ſanctitate Illuſtriſſimos. Sanctos Vincentiũ cognomento Madelgariũ, & Waldetrudem potentiſsimos Hañoniæ, &c. Comites quorum omnes liberi, æterna eorumdem cũ gloria, & rara omnino parentũ felicitate, Sanctorũ albo adſcribi meruerunt. Landricus autẽ natu maximus, neglecto tam Illuſtri natalium ſplendore, contemptisq; opibus perituris, ad cęleſtes totum animũ advertens, ſolius Regum Regis delectatus ſervitio, ſacris initiatus, ſic gradatim virtutum acceleravit iter, ut ad Metenſis Pontificatus dignitatem aſſumi meruerit. *Rejicit cathedram Metenſem.* Verũ contemptu glorioſiore florentiſsimi tunc Epiſcopatus, aliã ſibi ipſe deposcens aream, qua non tam ſplendorem quærere comprobaretur, quam laborem, incertæ potius ſedis eligi Epiſcopus, & ad *Fit Epiſcopus incertæ ſedis.* converſionẽ Gentium ordinari prælegit ac meruit, maximo quamprimum animo labores Apoſtolicos aggreſſus, promptiſsimo animo, ſi ita vitum Numini; Redemptoris Sanguini, ſanguinem ſuum redditurus, ſeq; victimam conſecraturus. Condidit non multo poſt Sonegienſe percellebre Cænobium, eoque ſe condens, multos illic Deo famulos congregavit, quibus Regularis ipſe obſervantiæ exemplar fuit, & egregia vitæ ſanctitate facem prætulit, ſimulque omnes mirè accendit, & tandem ibidem ſancto fine deceſsit. Ejus alia inter miranda illud præcipuè memoratur: Cum Advocatorum Cænobii ſcelere, bona ſeu reditus annui paulatim minuerentur, & libertas Religioſorum, ſceleſta illorum dominandi libidine, multum opprimeretur, *Monaſterii ſui res tuetur* non paucis jam poſſeſsionibus, dolo an vi adhibita, ſub Titulo Protectionis, in ſæcularium poteſtatem abreptis, prolato S. Landrici corpore, ejusque imploratis ſuffragiis, coactos pdigiose ſacrilegos invaſores, injuſtitiam ſuam agnoſcere, prodere, ſatisfacere, ſancteque inſtituta & Deo conſecrata religioſius deinceps revereri ſacrilegasque de cætero manus abſtinere. *Ex diverſ. rer. Belg. ſcript. Ioan. Molano in Natal. SS. Belgii, Officio Proprio, Annal. noſt. Bened. &c.*

B. Gervinus Abb. In Vaſia, ſylva Cosfort, depoſitio B. Gervini Abbatis Aldenburgenſis. Gervinus Flander natione, loco mediocri natus, religioſis actibus perpetuo addictiſsimus fuit. Romam, atque alia ſacra loca, peregrinationis ſtudio veneratus, Hieroſolymam etiam altera vice adiit, reverſusque in noſtro S. Winoci Cænobio cucullum amplexus, inſignes in vitæ Monaſticæ perfectione progreſſus fecit, & à Tervanenſi Epiſcopo ad Presbyteratus honorem provehi meruit. Recluſorum *Incluſus.* poſtea noſtrorum rigidiſſimum ſectatus inſtitutum, apud S. Petri Aldeburgenſe Cænobium aliquamdiu cellula apta concluſus, ſibi ac Deo vacans, corpus ſuum duriter habuit, carnemque hoſtiliter afflixit & excarnificavit. Inde ad Caſſelium montem ſecedens, revocatus non multo *Abbas.* poſt, & Abbas ſecundus Aldenburgenſis Cænobii creatus eſt. Rem Monachicam præclarè geſſit atque promovit; & miraculorum gloria, juxta vitæ ſanctioris exempla mirè effulſit, obſeſſos à malo genio & lunaticos ſanavit; Prophetico etiam clarus ſpiritu eventura prædixit. Quadraginta annis à carne & pinguedine abſtinuit. Munera potentum, qui iniquitate prævalebant, nullo modo admiſit, iisq; *Reſignat.* ſimiliter, Monachis ſuis, ne deinceps admitterent, ſerio interdixit. Demum abdicato honore, contemplationis ſtudio ad ſolitudinem nemoris Cosfort ſeceſſit; ubi ædiculam exſtruens, eaq; ſe condens, vitæ finem præparatiſſimus expectavit accepitq; A. C. 1117. *Ex Hariulpho Abbate ſucceſſore, Ioan. Molano, Hugone Menardo, Annal. Germ. & Bened. &c.* *Ob. 1117.*

In Monaſterio Villarienſi natalis B. *B. Bernardus mon.* Bernardi Monachi, qui aſsiduis precibus & jejuniis, ad DEI amorem indies magis magisque ſe provocans, in omni virtutum genere omne ſtudium poſuit. A Deo autem, ad majoris augmentum meriti, exercitiumque virtutis, & Fratrum reliquorum utile exemplum, graviſſimis infirmitatibus, tanquam Iob innocens flagellatus, patientiſsimè ſuſtinens, multorum meritorum gloria dives animam efflavit. Moxque facta ejus commendatione, B. Abundo, ejusdem Cænobii Monacho in gloria apparens atque aſsiſtens, in hæc verba prorupit: *O ſi vellem, quam magna, & quam mira, de Divinitate DEI* *Alter Iob.* *omnipotentis dicerem. O ſi vellem, quam dulcia & quam ſtupenda de beatitudine ſempiterna, & gloria Sanctorum enarrarem!* Et poſt alia, ſic denique concludens: Ex eo tempore

Digitized by Google

tempore, inquit, quo veni in Ordinem, & facta professione factus sum Monachus, in debilitate capitis, & infirmitate corporis, ac tentationibus cordis, longum duxi Martyrium. Et quoniam tot sustinui incommoditates, tam cordis quam corporis, bonus Deus, largitor & remunerator omnium bonorum, mihi requiem æternam præparavit in Collegio Martyrum. Et cum hæc dixisset, ex oculis viri DEI elapsus, non comparuit. *Arn. de Raisse, Ioannes de Assygni, Chrysost. Henriq. & nos in Annal. Bened. & German. &c.*

Martyribus sociatur.

Eodem die S. Malfridi Abbatis & Confessoris. Claruit vir iste DEO dilectus multis virtutibus, sed & magnificis sanctitatis signis exsplenduit, præfuitque Cænobio Palatioli, ab hoc ad palatia Regum Regis sempiterna, post fidele & arduum in terris servitium evocatus. *Trithem. lib. 3. Vir. Illustr. cap. 281.*

Bambergæ in Monasterio S. Michaelis, Ven. Godefridi ejusdem loci Abbatis, qui ex Præposito celeberrimæ Cathedralis Ecclesiæ Ratisponensis, humilis Monachus, subesse quam præesse maluit; verùm exigentibus meritis, super candelabrum positus, & lectissimi loci Abbas electus, egregio virtutũ & bonæ famæ splendore emicuit. Ex Monim. Monast. Prufenigensis, &c.

V. Godefridus Abbas.

XIV. CALENDAS MAII.

XVIII. Aprilis. C.

S. Perfectus Mart.

COrdubæ S. Perfecti Præsbyteri & Martyris, à Mauris, quod in Mahometis sectã invehereretur, perempti. *Mart. Roman.* Perfectus civis Cordubensis, Monasticam vitam in S. Aciscli Cœnobio amplexus, litteris & Ecclesiasticis disciplinis præclarè institutus, Arabici etiam sermonis usu probè exercitus, cum eam ob causam Mauris notus admodum esset, de Christo & Mahomete proferre testimonium aliquando jussus, expositis exaggeratisque, nefariis impii Pseudoprophetæ commentis ac facinoribus, explosaque doctrina, Christi Divinitatem libere professus, à Maurorum cohorte comprehensus, ad Iudicem raptatur. Cujus jussu compedibus vinctus, in ergastulum detruditur. Vbi vigiliis, jejuniis, & orationi deditus, Spiritus Sancti virtute roboratus, liberius, fortiorique animo sententiam suam confirmavit. Et multis deinceps mensibus detentus, ac demum è carcere eductus, constantissima rursum confessione, Christi gloriam deprædicans, Mahometisque cultum detestans, gladio percussus, triumphali Martyrum corona & laurea donatus est; Aera 888. Christi nimirum anno 850. *Ex Memor. Sanct. Eulogii, Iepes, Ambr. Moral. &c.*

Martyrio afficitur.

S. Vrsmarus Episc.

In Cænobio Laubiensi, S. Vrsmari Episcopi. *Mart. Roman.* Vrsmaro gravidæ matri, per visionem veneranda canitie senex, puerum offerens, *Accipe*, inquit, *hunc puerulum nutriendum.* Ingens tunc fames regionem (Theoracensem, Vrsmari patriam,) oppresserat: Cumque illa, unde aleret in tanta rerum angustia, puerum sibi creditum, ex viro scisciteretur; senex porrecto candidissimo pane, qui in manibus accipientis prodigiosè crevit; *Hoc*, ait, *nutries illum. Filium namque*, pergit, *paritura es, qui de Regno aliquam partem Christo lucrifaciet*, quod & præclarè deinceps in vita præstitit: Monachum namque Laubiensi in Cœnobio professus, ex Monacho Abbas, ex Abbate Episcopus, admiranda vitæ sanctitate & exemplo, plurimos Christo lucratus, in Galliæ inprimis partibus fructu insigni laboravit; ac in Fania, Theoracia, Menapumque finibus, plurimos populos Ecclesiæ Matri adjungens, vanis superstitionibus & impiis ritibus longè lateque abolitis, diversis passim locis, CHRISTI Domini, Cælitumque honori Ecclesias exstruxit, & consecravit, deque Republ. Christiana multo nomine meruit. De Vrsmari virtutibus, sic, alia inter Laubiensium monimenta: *Gregem sibi commissum ita diligebat, sicut Veritas ipsa, diligendum docuerat. Custos animarum, nutritor orphanorum, defensor viduarum, redemptor captivorum. Singulare etiam patientiæ exemplar: novem enim annis, & decem hebdomadibus ægritudinem pertulit, absque alimonia panis, &c.* Fuit miraculorum gloria longè illustrissimus, *adeo ut non tantum in loco felicis requietionis*, ait Molanus, *sed etiam in remotis ejus memoriæ dicatis, variis prodigiis meritorum ejus magnitudo commendaretur.* Multos autem à dentium dolore, *peculiari compassione* liberavit, quod eo malo novem annis laborasse memoretur. Sed & mira ejus in dæmones potestas commendatur, quæ causa est, ut pro signo ex impositione

Mira de eo prædicta.

Apostolus Gentium.

Miraculorum gloria.

Digitized by Google

ſingulari, dæmon ad pedes ejus protitus ſeu proſtratus depingatur. Deceſsit feliciſsima morte A.C.713. *cum in carne poſitus, nihil cum carne commercii habuiſſe videretur.* Cænobij autem ſui etiam ab obitu nunquam curam reliquiſſe viſus eſt: adeo quidem, ut certum monachis in quacunque neceſsitate ad ejus tumulum perfugium eſſet, & ſpe ſua potiti, cum feſtiviſsima ſemper gratiarum actione, ſolemnem Eccleſiæ hymnum, *Te Deum laudamus*, læti occinerent. Præter Apoſtolicũ titulum, quo *Flandrenſium, Menapenſium & Theoracenſium Apoſtolus* deprædicatur, meruit præclariſsimè de Laubienſi Vrbe & ditione, contra Vngarorum infeſtiſsimum exercitum & furorem prodigioſiſſimè defenſa, quæ Solemnis memoria, inſigni æternoq; plauſu quotannis 4. Nonas Aprilis feſtivè recolitur. *Ex Ratherio Epiſc. in vita S. Vrſmari, Monimentis Laubienſ. Ioan. Molano, Iepeſio, &c.*

Obiit 713.

Victoria memorabilis.

In Monaſterio Fuldenſi, S. Rotulphi Monachi & Martyris. Fuit Rotulphus longè celeberrimi Germaniæ Monaſterii Fuldenſis Monachus, eruditione, & divinarum maxime litterarum cognitione inſtructiſsimus, inſignique juxta facundia præditus, qua benè & dignè pro concione uſus, laboris ſui longè præſtantiſsimam mercedem, lauream nempe Martyrii accepit: cum Vngaris in Cænobium illud irrumpentibus comprehensus, & crudeliter trucidatus, ad Triumphantis Eccleſiæ exercitum aggregatus, purpuratorum ſplendidiſsimis agminibus inſertus eſt. *Annal. Fuld. Brower. Trithem. German. noſt. Bened. &c.*

S. Rotulphus Mart.

In Montibus Hannoniæ depoſitio B. Ayæ, Hannonum Comitiſſæ, virtute non minus, quam ſanguine Illuſtriſsimæ. Fuit Aya ſive Agia, Brunulphi Hannoniæ Comitis potentiſsimi filia, neptis ex fratre Walberti IV. Hildulpho primũ, Auſtraſiæ & Lobienſium Duci deſponſata, ſanctiſsimo æque atq; opulentiſsimo Principi; cujus permiſſu Caſtrilocenſe Virginũ Cænobium, quod S. Waldetrudis cognata ejus ſtruxerat ingreſſa, abdicatis ſæculi curis ac pompis, cucullum amplexa eſt, & ex tanta Duciſſa & Principe humillima Chriſti facta ancillula, tantis paulo poſt ad perfectionem progreſsibus ſublimiter evecta eſt, ut etiam miraculorum gloria ipſam Deus honoraret, ea inſuper in terris felicitate verè felicem q̃ maritum, quem pro Chriſto dimiſerat, ſui amantiſsimum, pari honorum potentiæ atq; opum faſtidio, in ſuo quod condiderat Laubienſi Cænobio Monaſticen profeſſum, ab eximia ſimiliter celebrari audiret vitæ ſanctitate. Claruit ſub A.C.618. inſigni illo, diu poſt obitum prodigio memorabilis; cum hæreditatem ejus, ſive Dominia, ab ipſa Montenſi Eccleſiæ legata & donata, jure propinquitatis quidam Proceres repeterent; Montenſibus in preces effuſis, teſtemq; mortuam invocantibus, clarè & diſertis verbis, è tumulo reſpondiſſe: *Quæ donaverat rata ſe habere*, ut facilè deinceps propinqui rata agnoſcerent, & manus ſacrilegio abſtinerent, tanto prodigio abſterriti, & ad Sacrorum reverentiam ſalubriter concitati. *Ex Chron. Hannon. Franc. Roſuers, Ferr. Locrio, Molano, &c.*

B. Aya Duciſſa.

Ejus maritus & ipſe fit monachus.

Mortua loquitur.

In Gallia B. Iacobi Abbatis Ciſtercii, & Generalis, qui propter ſingulares dotes, & inſitas animo virtutes teſtatamque ſanctitatẽ, toto orbe clariſsimus enituit, & per Monaſticæ vitæ auſteritatem, viam ſibi in cælum muniit. Fuit nobili ortus familia, dictus de Flagniaco, & Epitaphio: Religionis forma, devotionis exemplar appellatur. Obiit hac die A.C. 1389. *Ex Angelo Manrico. Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Iacobus Abbas.

In Monaſterio Hemmenrodenſi B. Everardi Converſi, pietate, humilitate, ac cæteris virtutibus clariqui ollam æneam, ignis calore diruptam, ſola oratione integritati reſtituit, & multis ſignis illuſtris migravit in cælum. *Cæſar. Heiſterb. Henr. &c.*

B. Everardus Converſus.

Eodem die S. Bartholomæi Converſi. Hic florentiſsimæ noſtrorum Vallumbroſanæ Congregationi accenſus, licet nulla eruditionis laude niteſceret, verę tamen ſapientiæ ſtudio in ſublimè provect9 inter ſanctiſsimi Cænobii ſydera mirè exſplenduit & eximia vitæ ſanctitate, è Fratrum Converſorum ordine, ipſis etiam presbyteris facem prætulit, atque jejuno maxime, præq; aliis irreligioſo ſæculo, ipſe fructibus ſpiritus locupletiſsimus, exemplo ſuo plurimos Chriſto lucratus eſt. Obiit A.C. 1240. *Ex monim. Vallumbr. &c. Annal. noſt. p. 2. &c.*

S. Bartholomæus Converſus.

Dunis in Flandria, depoſitio B. Idesbaldi tertii Abbatis Dunenſis, qui converſatione Angelica, & miraculorum gloria refulſit. Is plurimis annis Cantoris in Cænobio illo functus officio, tantam jucunditatem in continua laudum Creatoris ſui decantatione ponebat, ut ſæpius neglectis naturæ fomentis & neceſſariis, viſus fuerit ad Divina cantica recurrere, iisque diebus integris & noctibus inhærere. Abbas poſtea electus, exemplar ſan-

B. Idesbaldus Abbas.

Cantor.

Digitized by Google

ſanctitatis omnibus ſe præbuit, deceſſitq; A. C. 1167. cujus ſacrum corpus, annis poſt obitum 72. repertum eſt integrum atque incorruptum, quod mox tantam odoris ſuavitatem naribus adſtantium afflavit, ut balſamo, aliisque unguentis perfuſum credi potuiſſet, ubi tamen aliud appoſitum non erat, quam nonnihil calcis. Cæterum poſt aliquot annos cum ejus quoque beatis auſpiciis novum templum Cænobio junctum conſecrandum eſſet, pridie quam ab Epiſcopo ſacraretur, nocte apparuit nubes quædam perlucida, inſtar flammæ tectis ejus ſupereminens, quæ animos omnium, propè ac longè exiſtentium ita permovit, ut Bergenſes, *incendium* proclamarent. Elevatum altera vice ſacrum corpus A.C. 1624. poſt annos à morte 457. repertum denuo eſt, conſtanti & teſtatiſſimo prorſus miraculo incorruptum. Res digniſſima, quam ex ipſiusmet Iprenſis Epiſcopi Antonii de Hennin teſtis oculati relatione audiamus: Erat corpus ſacrum veſtitum veſte religioſa, &c. Caput integrum, adhuc munitum capillis, inter quos eminebat corona Religionis, frons integra, oculi ſuis tecti palpebris, & ornati ſupercilijs; naſus aliquantulum fractus violento quodam ictu, quo, ut dicebant, & Abbas teſtabatur, in eumdem impegerant, ejus integritatem explòratam non habentes, dum funem cum linteo, quo involutus erat, fruſtra vi in partes detrahere tentarèt. Genæ integræ, labia integra, coloris aliquantulum lividi; os parum patens, ita ut duo aut tres dentes in ipſo aliqua ſui parte videri poſſent. Barba valde copioſa, quam quis ab octo, aut novem diebus raſam judicaſſet, ita tamen firma, ut præſentibus nobis, fortiter pili ejus à Chirurgo tracti, evelli non poſſent. Tota vultus conſtitutio tanquam dormientis, in ſiniſtrum latus verſa, collum adhuc ductile & prorſus integrum. Humeri & brachia omnino integra, ſicut manus, in quarum dextra adhuc parvi vulneris veſtigium apparebat, pectus adhuc valdè crinitum & integrum. Venter præterea cum coxis, genibus, & tibiis prorſus integris, & piloſis, ipſis etiam muſculis prominentibus; pes ſiniſter integer & juſtæ magnitudinis, dexter verò, ſicut & dextra manus, paulo cõtractior, ita ut videretur adhuc in vivis exiſtens, paralyſi ſpaſivo aut apoplexiæ malo laboraſſe. Tibialia omnino integra, ita ut etiam futuræ omnes dignoſcerentur. Ita Iprenſis Epiſcopus. *De Idesbaldo videantur fuſiores Chryſoſt. Henriq. Arnoldus de Raiſſe, Annal. noſtr. German. &c.*

Incorruptio à morte.

Etiam altera vice.

Inſigne teſtimonium.

Spoleti in Vmbria Feſtum translationis S. Eleutherii abbatis S. Marci ibidem, S. Gregorii Magni, quondam in Monaſterio S. Andreæ in Vrbe ſanctiſſimi collegæ, viri eximiæ ſanctitatis, de quo die ipſius Natali 6. Sept. prolixius agemus. *Philipp. Ferrar. hac die, &c.*

S. Eleutherius Abb.

XIII. CALENDAS MAII.

XIX. Aprilis. D

S. Elphegus Epiſc.

CAntuariæ in Anglia S. Elphegi Epiſcopi & Martyris. *Mart. Roman.* Elphegus, ſplendidiſſimis ortus natalibus in Derhurſtenſi Cænobio, vitam Monaſticã complexus, Incluſorum dein rigidiſſimũ Inſtitutum conſectatus, admiranda vitæ effulſit ſanctitate. Mortuo Wintonienſe Epiſcopo, diſſidentibus votis, à S. Dunſtano Archiepiſcopo, juſſu Divino cellula extractus, nihil à conſuetis exercitiis & rigore remiſit; pauperum inprimis, etiam pro concione publicus Advocatus: *eum, qui pauperum inopiæ ſtudioſè non conſuleret, Dominici corporis membrum eſſe pernegabat.* Cantuarienſem poſtea Archiepiſcopalẽ in Cathedram ſubvectus, ornatiſſimam & Principem Eccleſiam, cumulatiſſimis meritis, æternum beavit, atq; exornavit. Romam pro pallio dum pergeret, oppidi alicujus civium ſcelere ſpoliatus, verbisq; ac verberibus graviter afflictus, dum ferret patientiſſimè, Deus non tulit, nec ulciſci ſervi ſui injurias diſtulit; terribili mox incendio, oppidum undique ac undique inflammante & depaſcente, quod tamen rogatus ille à pœnitentibus facti, prodigioſiſſimè illico conſopivit atque extinxit. Fuit miraculum quaſi Pontificis Monachiq; Elphegus, ita quidem ut in ſe fidelium omnium oculos converteret, plurimosque Apoſtolico prædicationis labore & exemplo ſanctiſſimæ vitæ è barbaris & infidelibus Chriſti Eccleſiæ aggregaret. Ita autem omnium ſe moribus conformavit, ut & omnibus charus eſſet, & nemo, quod rarum eſt inter homines ejus gloriæ invideret. Vti tamen in omnes pius & beneficus, ſic in ſe nimium ſeverus, *& quaſi carnifex* apparebat: cum brumali tempore media

Vtrè pauperum pater.

Miraculum Pontificis.

Vita riger.

media conſurgens nocte, per nivem ac glaciem nudipes incederet, & ad aurorã usque precibus inſiſteret; pranſus verò, tam jejunus ferè e menſa ſurgeret, quam
Vitæ rigor. acceſſiſſet. Vnde factum, tanta ut macie corpus attenuaret, ut cum in altum manꝰ extenderet, per medias etiam palmarum junctúras claritas aëris perſpici poſſet. *Tam apertæ præterea, & ingenuæ fuit naturæ, ut quivis ex ejus ſermone animi ſui ſenſum facile colligere potuiſſet.* Danis Cantuariam occupantibus, cũ miſeratus civium cædem,
Pro ovibus paſtor. ſponte ſe hoſti objiceret, & ut parcentes innocentibus, in ſe potius furorem verterent atq; effunderent, rogaret, ab impiis, arcte vinculis conſtrictus, ſeptem menſes anguſtiſſimo carceri includitur. Vlciſcente mox Numine, & Danorum exercitu graviſſimo viſcerum dolore dignè mulctato, quem vir ſanctiſſimus, injuriæ omnis imꝑmemor pane à ſe ſacrato, ac in milites diſtributo, graviſſimis à viſcerũ tormentis, & peſsimo contagionis malo pro-
Fit Martyr. digioſiſsimè liberavit. Sed à barbaris & ingratis peſsimè nihilominus habitus, demũ ſecuri capiti infixa, victorem animum ad triumphos æternos ablegavit. Ramus aridus, ſacro ejus cruore tinctus, altera mox die viruit, fronduit, floruit. Principes quivis cædis auctores, prodigioſo deinceps pavore conſternati ac trepidi, dum cõmunem hominum conſpectum formidant, conſcenſis navibus fugam meditati, Dei effugere manum minime potuerunt; namque inſurgente vindice ab imo procella, grandi omnino clade oppreſſi, cum navib9 centum ſexaginta profundo merſi ſunt; quinq; autem & ſexaginta alię
Incorruptio. naves, hinc inde disjectæ, & ignotis appulſæ littoribus, barbaros barbarorum gladiis expoſuêre. Elphegum decennio poſt repertum incorruptiſsimum, Canutus Daniæ Rex Cantuariam tranſtulit, cum Voto ad ſacras Martyris exuvias facto, Danis quietem, & à calamitatibus diuturnis immunitatẽ, tanti Martyris precibus & meritis impetraſſet. Duravit ea corporis & ſanguinis ſanctiſſimi Pontificis incorrupta & prodigioſa integritas, ad usq; perditiſſima noſtræ ætatis tempora, inſigni prorſus, contra Rom. Eccleſiæ hoſtes argumento, juxta & monimento. Paſſus eſt, A. C. 1025. ætatis ſuæ 59. Epiſcopatus ſexto. *Ex Oſberto mon. Vincent. in Spec. Edinero, Iepes, Baronio, Harpsfel. Elovardo Maihevu, Trith. Hug. VVion, &c.*

S. Leo IX. Papa. Romæ S. Leonis Papæ IX. virtutum & miraculorum laude inſignis. *Mart. Rom.* Leo IX. Bruno antea vocatus, perilluſtri Comitum Dagſpurgi atq; Ellingæ genere natus, Tullenſis, Cluniacenſium Congregationis monachus, juvenilibus jam annis cælo charus, à S. P. N. Benedicto ſibi apparente, peſtilenti laborans ulcere prodigiosè curatus, ſumo Eccleſiæ univerſæ bono, ampliſſimi Ordinis ornamento ſervatus eſt: *Profeſſus* poſtea, inquit Wibertus, *ſe beatiſſimum Patrem, illico luce clarius agnoviſſe, ex claritate vultus & habitus, cujus corporis accidentalem cognoſcentiam, ita hactenus commemorat, quaſi præ oculis carnis adhuc habeat, &c.* Tullenſium Pontifex deinceps electus & factus, authoritate demũ Henrici III. Imperatoris cognati ſui, ad Romanæ Cathedræ ſublimitatem evectus, cum ſuadentibus Cluniaci Abbate & S. Hildebrando noſtris, honorem illũ tanquam malè acquiſitum à ſe abdicaſſet, electione libera Clero & populo Romano reſtituta, factũ tam illuſtre inſigni ꝓdigio, voce hac cęlo lapſa: Ego cogito cogitationes pacis, & non afflictionis Deus: comprobavit, & Bruno cõmuni jam omnium conſenſu, miroq; applauſu & gratulatione Pontifex electus, eodem ipſo die conſecrationis munus, & coronationis inſignia accipere meruit. Inſignis & memoranda inprimis viſio eidem oblata; cum honeſta, ſed triſtior atque annis quaſi obſita matrona ſeſe eidem exhibens, mox in conſpectu ipſius, *juventute Aquilæ* renovari viſa, hilaris, vegeta, tota pulchra & nitidiſsima apparuit, quod ipſum, viſus eidem ſanctiſsimæ memoriæ Odilo Cluniacenſis Abbas, interpretatus, Eccleſiam eſſe oſtendit, quæ variis preſſuris & calamitatibus, diu afflicta, & quaſi attrita, Pontificatu ipſius & opera, primævo ſuo flori atq; nitori reſtituenda eſſet. Ex quo uno, ſatis ſuperq; liceat, de tanti Pontificis ingentibus meritis ominari. Cœpit Pontificatũ, maximarum illico rerum conatibus, ſucceſſu longè feliciſsimo, & tria ſtatim eodẽ anno Concilia, maxima cu fidelium, Eccleſiarum & Regnorum utilitate, Papiæ, Rhemis, & Moguntiæ celebravit; Simoniacæ hæreſi, funeſtiſsimum bellum indixit; nefanda carnis vitia exſcidit; miraculorum inſuper gloria ipſe illuſtris, Eccleſię & Cathedræ tantæ, oportunè inprimis, decus & honorẽ perpetuum addidit. Mox ſequente año duo Romę Concilia coẽgit Cojacenſe, tertium in Hiſpania congregari juſsit; & de Venetis æternum merit9, Patriarchatum Gradenſem, ſumo cũ ejus Reip. ſplẽdore Venetias transtulit. Henri-

Fit Epiſc. Tulli.

Fit Papa.

Viſio mira.

Merita ejus.

Concilia.

cum

cum dein Imperatorem, & Andream Vngariæ Regem, graviſſimis inter ſe diſcordiis diſſidentes, ut conciliaret, & impendentia Regno utriusq; mala averteret, difficillimum ipſe iter in Germanias ſuſcepit. De Normanorum dein jugo ab Eccleſiæ cervicibus dejiciendo cogitans, ad ſacrum Caſinatem montem & Monaſterium profectus, Patri & Patriarchæ noſtro ſanctiſſimo ſupplex negotiũ cõmendavit, Fratrum ibidem omniũ pedes tantus Pontifex lavit, eorumdemque juvari precibus humillimè expetiit. A Nortmannis autem captus, ipſis etiam hoſtibus ſummæ veneratioñi fuit, propenſosque deinceps & faciles habuit. Ad extirpationem poſtea hæreſis Berengarianæ ſe totum convertit. Sed & de Orientis Imperio ſollicitus, miſſo ſumma cũ poteſtate S. Humberto noſtro Tullenſi monacho, errores Orientalium clarè demonſtravit, & feliciter convicit; Sepulchrum Dominicum reſtituit; Germaniæ patriæ, multis modis conſuluit; Angelorum autem, imitatione S.P.N. BENEDICTI, plurimum promovit; quibus demũ Chriſti anno 1054. immenſa meritorum copia locuples, ſociari meruit. De quo ita S. Deſiderius Abbas Caſinenſis, poſtea Victor III. Pont. Max. *Vir*, inquit, *per omnia Apoſtolicus, regali genere ortus, ſapientia præditus, Religione conſpicuus, omnique Eccleſiaſtica doctrina apprimè eruditus; ac qui, quemadmodum ſcriptum eſt, cœpit invocare nomen Domini; à quo omnia Eccleſiaſtica ſtudia* (NB.) *renovata ac reſtaurata, novaq; lux mundo viſa eſt exoriri, &c. Hic ſæpe Sacerdotale Concilium advocans, Sacerdotes, Diaconos, & reliquos Clericos non regulariter ordinatos removit, & in eorum locis, ad veri, & ſummi DEI cultum, qui dignè miniſtrare poſſent conſtituit. Quotidie quoque per ſe ſuosque diſcipulos, ubique miſſos, populis viam Domini, litteris & verbis prædicans oſtendebat. Qui per Apoſtolicam viam ſemper gradiens Apoſtolicos etiam viros in miraculis eſt imitatus, &c.* Ita Deſiderius. *Conſul. Baronius, Iepes, VVibertus, Platina, Platus, Panvin. Ciacon. Trithem. Ferd. Vghellus, Annal. poſt. Bened. & German. &c.*

Supplex Caſinum.

Merita.

Mori.

Elogium.

In Burgundia, natalis B. Burcardi Abbatis de Balerna, diſcipuli S. Bernardi, qui mirabiliter in ſacra religione proficiens, plenus meritis migravit ad Chriſtum, quem, utpote extra adulationis periculum ſua ex parte Bernardus, extra adulationis titillationem, ex parte illius, & conſenſum, laudare in vita ſuperſtitem auſus, inter alia datæ ad ipſum Epiſtolæ, ſic affatur: *Si laboravi in te, uti humiliter memoras, non me piget. Aravi in ſpem profectò percipiendi fructus, & ſpes non confundit; & de fructu operum meorum ſatiantur viſcera mea. Etſi cum parerem, triſtitiam habui; jam non memini preſſuræ præ gaudio, quia natus eſt infans in mundo. Infans dixerim malitia, non ſenſu, quem poſſet Salvator præponere ſenibus ad imitandum denuo dicens: Niſi converſi fueritis & efficiamini ſicut parvuli, nõ intrabitis in Regnum cælorum, &c.* Ita Bernardus, ut pigeat de noſtro porro Elogium meditari. *Ex Ioan. Picardo, Barn. Montalbo, Henriq. &c.*

B. Burcard. Abbas.

Elogium.

In Monaſterio Sithivenſi B. Bernardi cognomento Pœnitentis, qui Magalonenſis patria, pœnitentiæ ſtudio, univerſum penè terrarum orbem, in anguſtia carnis, & ſpiritus tribulatione peragravit. Hieroſolymam tertio adiit, reverſusque, apud S. Audomari denique urbem conſedit, & vitam inſolenti planè rigore continuavit. Singulis annis quadrageſimas quatuor jejunans, tribus per hebdomadẽ diebus panem ſolum cum aqua ſumpſit. Stans ferè orare conſuevit. Nudis incedebat pedibus; vinculis ferreis quinque ſtringebatur; circa pectus nimirum, lumbos, collum, brachia, & crura ſic obarmatus; cilicio inſuper & lorica ferrea ad nudam carnem indutus, cui durus lectulus, lapidibus ſternebatur. Mortem ſibi impendere divinitus edoctus, in noſtro Divi Bertini Cœnobio, Monaſticen prius amplecti ſtatuit; atque ibidem ſuſceptus, tantis demum laboribus, & vitæ finem felicem impoſuit, ſepultus in Sacello S. Catharinæ Virg. & Mart. A.C. 1183. *Ex Ioan. Bert. in Vita, Ioan. Molano, &c.*

B. Wernherus.

Fit monachus.

Ejus gloria.

In Germania B. Wernheri monachi & Confeſſ. Hic ſæculi pompis rejectis. Monaſticam humilitatem in Cœnobio Hemmenrodenſi amplexus, vitæ ſanctiſſima converſatione, & Angelicæ puritatis exemplo cæteros anteivit, & ad culmen religioſæ perfectionis pervenit. Ibidem vero Prior conſtitutus, zeloſiſſimus & rigidiſſimus Conſtitutionũ Ordinis obſervator extitit, & ipſe prius opere, quod verbo docebat implevit. Demum agone conſummato ad cæleſtem patriam migravit; cujus ſpiritum inter Beatorum Choros, pretioſiſſimis & ſplendidiſſimis veſtibus amictum, & lumine inſtar ſolis radiantem Beatus Maynerus raptus in extaſim vidit, & Monachis Heimenrodenſibus indicavit. *Caſ. Heiſt. Henriq. &c.*

Hoc

Ven. Annas Cardin.

Hoc ipſo die (verba Martyrologii Gallici ſunt,) ſtadio mortalitatis ſucceſſit piæ memoriæ Annas Scarſius S. R. E. Cardinalis, tituli S. Suſannæ, de Giurii nuncupatus Metenſis, vir ſua ætate in omni virtute præcipuus; qui natus Lutetiæ, Divione in S. Benigni Cænobio monachum profeſſus, Abbasque ejusdem factus, tum Lexovienſis delectus Antiſtes, tota Gallia dilectus, Romam publico patriæ bono profectus, interque cardines orbis ob rara animi inſignia cooptatus, demum vocatus ad Metenſis Eccleſiæ gubernacula: cum Pontificatum feliciſſimè iniiſſet, ſpectabilis ſenio, inſignis religione, ſtupendus caſtitate, amabilis charitate, innata, ſimul gravitate & lenitate admirandus: poſt non exilem amplificationem juris ac decoris Eccleſiaſtici, cultus divini virilem vindicationem, egregiam paſtoralis vigilantiæ perfunctionem, ætatis anno 78. placido mortis ſopore obdormiens, ad vitam, quæ Chriſtus eſt emigravit. Ita Martyrol. cit. Natus fuit A. C. 1546. Pariſiis 3. Cal. Aprilis, parentibus illuſtribus Iacobo d' Eſcars, & Franciſca de Long-uic. obiitque Vici, quod eſt oppidum Diœceſeos Metenſis 19. April. A. C. 1612. ſepultus Metis in Cathedrali, à puero ad ſupremam usque ætatem, omnibus amabilis, de cujus jam grandævi ſenecta, ipſo perfamiliariter uſus Gaſpar Scioppius, *cum ſumma prudentia*, inquit, *eam ipſam omnibus probabat innocentiam, in qua S.* Benedicti *habitum, non plus octo annos natus ſuſceperat, &c.* Laudat9 fuit oratione funebri ab Andrea Valoderio poſtea S. Arnulphi Abbate, cujus mortis annus hoc numerali carmine indicatur.

Inſigne elogium.

Moritur 1612.

LaVspIa pVrpVreI CætVs CLaVſtrIs qVe CoLVMna.
Anno hIC eXpreſſo GIVrIVS aſtra petIt.

Epitaphium.

Demeruit plurimum S. Franciſci de Paula Ordinis Minimorum magnos alumnos, qui ſub ejus auſpiciis Metis Cænobium condiderunt. *Ex Annal. noſt. Benedicto Redivivo, Martyr. Gall. cit. Car. Sauſſ. Gaſp. Sciopp. Ferd. Vghello, Claud. Roberto, &c.*

S. Florbertus

In Monaſterio Blandinienſi elevatio S. Florberti primi ibidem Abbatis, facta A. C. 975. per Albertum Rhemorum Pontificem ab ejus obitu annis 330. *Ioan. Molanus in Natal. SS. Belg.*

XII. CALENDAS MAII.

XX. Aprilis. E.

B. Guido Cardin.

GAndavi depoſitio B. Guidonis S. R. E. Cardinalis Epiſcopi Prænestini, graviſsimis de re Chriſtiana meritis conſpicui. Guido, ſive Wido de Parè, monachus & Abbas Ciſtertii, ab ea dignitate, ad Archiepiſcopalem Rhemenſis Eccleſiæ Cathedram evectus, eruditionis & virtutis laude ita excelluit, & celebratus fuit, ut tanti operam viri Romana Eccleſia merito ſibi depoſceret, eumque eminentiſſimo purpuratorum Patrum ſacro Senatui adlegendum evocaret. Diaconus primũ Cardinalis, tituli S. Mariætrans Tyberim à Clemente III. creatus; ſequenti mox anno à Cæleſtino III. Presbyter Tituli S. Calixti ordinatus, ab Innocentio demum tertio Epiſcopus Prænestinus renunciatus, æternum decus ſacræ purpuræ & Eccleſiæ Romanæ, præclare geſtis, & immortalibus meritis addidit. Ea inter, duo præcipuè Arnoldus Duacenſis cõmemorat: *Duo, eaque hactenus inaudita* inquit, *ſua ſancta inventione, Eccleſiæ beneficia intulit. Miſſus namque aliquando Colonam, ut Otthonis electionem confirmaret, optimam illic conſuetudinem induxit, eamque ſuo præcepto firmavit (Legatus enim erat Pontificius à latere) videlicet, ut ad elevationem Hoſtiæ Sacroſanctæ, omnis populus in Eccleſia conſtitutus, ad ſonum campanulæ, quam hac de cauſa altari affigi juſſit, veniam peteret, ſicque usque ad Calicis benedictionem proſtratus jaceret. Præcepit etiam isdem Cardinalis, ut quoties Venerabilis altaris Sacramentum ad infirmum deferendum eſſet, Scholaris, ſive campanarius, ſacerdotem præcedens, per nolam illud proderet; ſicque omnis populus, tam in plateis, quam in domibus, Chriſtum tranſeuntem adoraret. Quid hâc inventione glorioſius? Quid hac conſuetudine laudabilius? Quid hoc ſanctius inſtituto? Quod & usque modo in Eccleſia permanet, & in veteri Teſtamento fuerat adumbratum &c.* Ita Arnoldus. Sed & alia multa præclarè inſtituit, quæ inter, ea præſertim cõmendantur, quæ ad Cleri reformationem ſpectantia, Leodii cũ ageret, ordinavit: In Sacerdotum, atq; Canonicorum, inquit Placentius, luxuriam, multa fortiter aſſeruit. Et vocatis Collegiorum præpoſitis, aliquot cautiones, autho-

Inſignia merita.

Pulſus ad Ven. Sacr.

Reformat Clerum.

authoritate Romani Pont. promulgavit. Ne Canonici Horis diurnis, pariter Nocturnis à templo abeſſent, qui & cõmuni Refectorio, ac dormitorio ſe continerẽt, ne mulierum ſtrepitu impediti, minus ſuo inſtituto ſatisfacerent. Canonici tantum Acolythi, in tractatu Collegiorum nullius authoritatis haberentur, donec ſatris initiarentur. Perinde Archidiaconi, niſi Diaconi eſſent, ſtipe, & honore, atque auctoritate carerent. Ambientes plura Sacerdotia, deſpicabiles collegiis fierent, & comatuli, comamque calamiſtro rotantes, non prius Eccleſiaſtica immunitate gauderent, quam coronam in capite deferrent. Et nonnulla alia adjiciens, hoc modo vitiis Eccleſiaſticorum proſpexit, &c. Hæc Placentius. Vt facile advertere liceat, quanta hic Cardinalis noſter ſollicitudine, munere ſuo ſit perfunctus, quamque dignis inſtitutis de Eccleſia meritus; cujus proin nomen, illuſtriſſimis titulis, ad omnem ſæculorum poſteritatem perſeveret conſignatum. Deceſſit feliciſſima morte Gandavi in ſua Legatione ſub A.C.1220, ibidem in Monaſterio S.Petri tumulatus. *Cæſarius, Placentius, Ferdinan. Vghellus, Ciacon. Miræus. Claudi Rob. &c.*

S. Hildegundis, Virg.

Schœnaugiæ, depoſitio S.Hildegundis Virginis, quæ ſimulato ſexu in Monaſterio vivens, à Fratribus Ioſeph appellabatur; incognita ad mortem usq; in DEI militia perſeverans. Hæc Nuſſiæ, quinque ferè à Colonia militaribus nata, tenera etiamnum ætate, patrem ſuum, orationis cauſa Hieroſolymam usque ſequuta eſt. Patre apud Tyrum mortuo, fidei ſervi alicujus credita, ſumo ejusdem ſcelere, ablatis omnibus, peregrino in ſolo relicta, fame penè contabeſcens, idiomatis ignara, oſtiatim ſtipem flagitare, quibus poterat ſignis, cum verbis non poſſet, coacta eſt; quoad altero poſt anno, in Germanum nobilem quendam incidens, ejus beneficio in patriam reducta eſt. Haud procul Auguſta Vindelicorum, quidam furti reus, ſcelere deprehenſo, cũ ad ſupplicium ſe quæri procul videret, ſimulata brevi ſeceſſione, Hildegundem ad ſarcinas manere rogans, indo profugit, pro quo inocens comprehenſa, fruſtra ſe purgans, laqueo adjudicata & damnata eſt. Res mira! Cõmendans ſe Numini, appenſa patibulo, pependit prodigioſiſſimè incolumis biduum totum, nihil prorſus ſeu doloris ſeu noxæ experta; imo concentu Angelico recreata, & ab eo, qui ſibi Cuſtos aderat Angelo edocta, eam inter Muſicam, Agnetis ſororis ſuæ animã in cælum deferri, quam & ipſa biennio poſt ſequutura ſit. Poſt biduum, pietate paſtorum aliquot, ut ſepeliretur depoſita, inciſo fune, cum minimè caderet, ſed Angeli miniſterio, paulatim demiſſa, erecta conſiſteret, diffugientibus illis, cũ, incertum quam ob cauſam, Veronam cogitaret, in momento ferè temporis, eo usque ab Angelo transportata eſt, cum ſeptem minimùm dierum itinere diſtaret. Inde reverſa, Schœnaugienſe petens Cœnobium, juvenem veſte, piè mentita, Ioſephi ſibi nomine impoſito, à Theobaldo Abbate, ſacris accenſa Tyronibus, ingenioſiſſimè ſexum diſſimulavit, & verè *manum ſuam ad fortia miſit*, virili animo labores & rigorem Monachicum generosè aggreſſa, facta viris exemplar generoſitatis, omnibus egregiæ ſpeculum ſanctitatis. Tandem imminentem exitus ſui diem prædicens: *Scio cui credidi, ait, fidem ſervavi, curſum conſummavi, de reliquo repoſita eſt mihi corona Iuſtitiæ.* Cum defunctus fuero, apparebit in me, unde ſtupeatis, & divinæ virtuti gratias merito referatis. Quibus dictis carne ſolutus Virginea ſpiritus ejus, ad gaudia æterna evolavit Anno Chriſti 1188. Tunc primum, quando lavandum ſacrum corpuſculum exuebatur, ad rei novitatem ſtupentibus univerſis, & DEVM collaudantibus, qui ipſam inſigni deinceps miraculorum gloria commendans, illuſtravit. *Cæſarius Heiſterbac. Renatus Chopinus, Bern. Brito, Ioan. Molan. Trithem. Manriq. &c.*

Mirè ſervata transfertur.

Sexum diſſimulat.

Moritur 1188.

In terra ſancta multa patitur.

Innocens ad mortem damnatur.

S. Adelarius Epiſc.

Erfordiæ in Germania, S. Adelarii Epiſcopi & Martyris. Adelarius magni & ſanctiſſimi noſtri Germanorum Apoſtoli & Metropolitę Bonifacii diſcipulus, ſtrenuã eidem in converſione gentium operã navavit; & nomen atque honorem apud Germanos æternum promeruit. A Bonifacio autem, pro magnis vitæ meritis & exemplo ſanctitatis Erfordenſium Pontifex deſignatus & conſecratus, primus & ultimus eo loco dignitate Epiſcopali & munere functus, plurimis & graviſſimis exantlatis laboribus, innumerabilem hominum multitudinem, ab idololatriæ erroribus, dæmonũ cultu, imo Inferi ipſius faucibus eripiens, Chriſto & Eccleſiæ aggregavit. Vocante autem ad Martyrum lauream & præmia, ejus Magiſtrum Numine, & ipſe cum eodem occurrens, glorioſiſſimo in certamine cum Magiſtro

Martyrio coronatur.

decei tans, à barbaris & ingratis immaniter contrucidatus, ad æternitatis coronam aſſumptus eſt. Qui etſi eadem die, quo Bonifacius, occubuerit, hac tamen potiſſimum die, fortè ob ſacri corporis translationem, à gratis olim fidelibus, digniſſimi ſui Apoſtoli memoria eſt celebrata, priusquam à prima Apoſtolorum ſuorum doctrina, provinciæ illæ, temerè declinantes, perjuri & Apoſtatæ Monachi placita, omnibus omnium Patrum & Orthodoxorum Doctorum doctrinæ atque exemplis anteferrent. *Ex noſtris German. Annal. Ioan. Trithem. Hugone Menardo, Arn. Dunc. &c.*

Apoſtolus German.

B. Ioann. Epiſc.

In Gallia B. Ioannis Epiſcopi & Confeſſoris. Hic ex monacho regii Monaſterii S. Dionyſii Pariſienſis, exactioriSanctiſſimæ Regulæ noſtræ ſtudio, ad ferventiſſimam tunc Ordinis apud Claram Vallem reformationem tranſiens, tantis ibidem Virtutum profectibus claruit, ut Igniacenſis primum Abbas, Clarævallenſis poſtea electus, inde ad Archiepiſcopalem Mithelenenſis Eccleſiæ dignitatem ſubvectus ſit; quam ita geſſit, ut verè exemplar Pontificum ſe exhiberet, inculpatis moribus, mirâ eruditione, omnibusque virtutibus optimo paſtore dignis, celeber, atque ob hæc ipſa omnibus venerandus. Vacavit continuis ferè orationibus, & jejuniis, & poſt multas hujus exilii ærumnas, ad patriam & quietem æternam emigravit. Claruit. Anno Chriſti 1257. *Ex Chryſoſtom. Henric. Cl. Rob. Manriq. &c.*

Commemoratio S.P.N.

Ipſa die Cõmemoratio Gratiæ & Gloriæ in terris atque cælo, dulciſſimi & admirabilis Patris noſtri BENEDICTI, qua nimirum, à grata filiorum poſteritate recolitur & colitur, propenſiſſima Divini Numinis, in Sanctiſſimum Patriarcham voluntas, ex abundantiſſima in ipſum gratiarum effuſione, qua in mortali etiamnum agentem corpore, tam copioſè implevit, ut Magnus ille Eccleſiæ Doctor Gregorius, poſtquam præcipuis illum veteris & novi teſtamenti Sanctis comparaſſet, *Iuſtorum* denique omnium *Spiritu plenum* contenderet & concluderet. De gloria autem ſua, ſui jam in cælo triumphantis, ipſo Beatiſſimo Patre de ſemet affirmante: Sui odoris admiranda fragrantia, cælum univerſum impleri, eaque omnes, feliciſſimæ illius æternitatis, & civitatis DEI domeſticos mirificè recreari, omnium omnino tot millium Sanctorũ atque Beatorum in ampliſſimo ſuo Ordine, ſecundum Regulæ ſuæ præſcripta viventium, tanto jam ſæculorum decurſu, innumeris & graviſſimis meritis, in ſe redundantibus, & tanquam à fonte exundantibus. *Ex Gerardo Belga, p. 1. & 2. Opuſc. Lib. Inſinuat. Diu. Piet. S. Gertrud. Vita S. P. N. & diu. oper. noſt.*

Iuſtorum omnium ſpiritu plenus.

Ingens gloria

VValderedus mon.

Cæſaraugustæ S. Walderedi Monachi & Ejusdem Vrbis Epiſcopi. Hic nobili Gotthorum proſapia in Vrbe Toletana prognatus, juvenis ſæculum ſprevit, & Monaſticum S. Benedictini habitũ complexus, tantis profecit virtutibus, ut deinceps S. Leocadiæ Abbas conſtitueretur. Demum Cæſaraugustanus creatus Pontifex, cum ſedem illam magnis impleſſet meritis, & multis Conciliis interfuiſſet: Demum in Domino Sancti obdormiit. Æra 748. ſepultus in æde B.M.V. de columna.

XI. CALENDAS MAII.

XXI. Aprilis. F.

S. Anſelmus Archiep.

CAntuariæ in Anglia S. Anſelmi Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui. *Martin. Roman.* Anſelmus veluti ſol puriſſimus ac lucidiſſimus, inter illuſtriſſima ſui temporis, Eccleſiæ ſydera mirificè exſplenduit, & inſolentiſsimo fulgore, orbem terrarum percelluit, ſimulque illuſtravit univerſum. Is Gundulphum Comitem patrem habuit, Emerbergam matrem, religioſiſſimam fœminam, quæ puerum Anſelmũ ſollicitè & ſanctè educans, ita aſuefecit, ut terrenorum faſtidiens, ſupera ſolum æſtimaret, & cucullum inhiantius exambiret; quod patris ejus metu monachi non auſi, ut differret propoſitum ægrè juveni perſuaſerunt. Mortua autem matre, patris æmulatus mores, pompas ac voluntates ſequutus, volente tamen Numine, paulo poſt revocatus eſt, cum patris odium fortè incurrens, nullis obſequiis lenire ejus animum poſſet, qua offenſus auctoritate, uno ſolum miniſtro comite in Burgundiam primum, poſtea in Franciam ſeceſsit. Inde Lanfranci noſtri fama illectus, ut ipſum audiret Nortmanniam adiit, & litteris probè inſtitutus,

Genus illuſtre.

Lanfranci auditor.

ſtitutus, Monaſticæ denuo vitæ deſiderio pulſante, Monachum ſub Herluino Abbate, Beccenſi in Cænobio profeſſus eſt. Lanfranco loci Priore, ad regimen Cadomenſis Cænobii poſtulato, Anſelmus id muneris ſubire coactus; Novitiis poſtea præfuit, æternum Præfecturæ ejusmodi, Novitiorum ſpeculum & Magiſtrorum, quamvis nunquam deeſſent, qui excoctiſſimi Magiſtri, facta etiam omnia carperent, ejusque lenitatem & patientiam, ceu remiſſionem traducerent, cum tamen mirificè omnes ille manſuetudine caperet, raperet amabilitate. Sed apud exteros, eam inſtitutione juvenum laudem meruit, ut non ex Nortmannia ſolum, Francia, & Flandria, ſed & Anglia univerſa, primæ nobilitatis plurimi, milites inſuper, clerici, aliique cucullum amplexi, Anſelmi Magiſtri fama exciti, ſe ſuaque omnia Monaſterio traderent. Erluino Abbate mortuo, conſenſu applauſuque cõmuni omnium Cænobio præeſſe coactus, ea prodigioſæ ſanctitatis fama celebratus eſt, ut cum Lantfrancũ, magiſtrum olim ſuum, Cantuariæ electũ Archipræſulem ſalutaturus in Angliam adveniſſet, veluti lapſo è cælis Angelo, omnis ſexus atque ætatis homines, certatim ipſi occurrerent, & ſua obſequia ingererent, ipſe etiam Rex Senior Guilielmus, rigidam cæteroquin cervicem, elatam frontem viro DEI flecteret & ſubmitteret. Fuit ad commendationem Anſelmi; inſigne eo ipſo tempore miraculum, quo Principum quidam, ſed lepra miſer atq; miſerandus, juſſu cæleſti, aquã, qua manus poſt Sacrum laverat Anſelmus, bibens, prodigioſè quamprimum convaluit. Mortuo Lanfranco, & Guilielmo Iuniore poſt patrem Regnũ moderante, cum hic Cænobia & Eccleſias nimiopere premeret, exoratus, imo conjuratus Anſelmus in Angliam contendit, acclamantibus illico univerſis, Archiepiſcopum ſuũ, Primatem ſuum adveniſſe; admonitoque & correpto proſceleribus Rege, cum hic paulo poſt in languorem incideret, ab ipſomet Cantuarienſi cathedra digniſſimus pronunciatus, ſumma Angliæ univerſæ gratulatione, eligitur, obnixusque cogitur, trahitur, ſedi imponitur. Verum, dum Eccleſiaſtica libertate, intolerantiſſimo correptionis Regi opponere ſe nihil veretur, è Curia paulo poſt jubetur diſcedere. Tulit patienter repulſam Pontifex, & Eccleſiæ jam univerſæ operam ſuam probaturus, ad Inferos debellandos conſurgit atque accingitur, repullulaſcentemque Sabellianorũ Hæreſim obterere aggreſſus, doctiſſimũ *De Incarnatione Verbi*, volumen ſcribit, atque examinandum Vrbano II. Romano Pontifici transmittit. Interceſſit paulo poſt gravior, ipſum inter ac Regem conflictus, cum hic ſummum ſibi in Eccleſias jus arrogaret, Anſelmus admirando Zelo & conſtantia obſiſteret. Appellavit ad Vrbanum vir ſanctus, & ſingulari Numinis providentia Romam veniens, ab Vrbis Pontifice, & S.R.E. Cardinalibus, ſummo honore, & mira gratulatione exceptus, infideles quamprimum plurimos, ſub Rogerio militantes, verbo & ſcriptis Eccleſiæ lucratus eſt. Concilio autem Barenſi cum intereſſet, Græcis cum Latinis, *de Proceſſione Spiritus Sancti* altercantibus, nimiumque hos urgentibus, recordatus Anſelmi Vrbanus, audientibus & ſuccłamantibus univerſis, virum ſanctiſſimum invocans: *Pater & Magiſter Anſelme*, inquit, *Anglorum Archiepiſcope ubi es? Veni, aſcende huc & defende Matrem tuam Eccleſiam, ſuccurre, tanquam à DEO miſſus.* Convicit adeo potenter Græcos Anſelmus, ut toti mox rubore confuſi & elingues facti, ridiculo omnibus exponerentur, & applaudentibus univerſis, ſilentio demum facto, in hæc Vrbanus erumperet: *Benedictum ſit cor tuum, & ſpiritus tuus, os & ſermo oris tui benedictus.* Mox de Anglorum Regis ſcelere edoctis Patribus, adverſum Regem conclamatum; pulcherrimo charitatis in hoſtem intenſiſſimũ exemplo Anſelmo ad pedes Pontificis abjecto, dilationem excomunicationis enixiſſime perente, & vix impetrante. Roma diſceſſurum detinuit Vrbanus, ut Concilio etiam Romano intereſſet. Terrori tunc adeo Schiſmaticis fuit, ut dum ſæpè captivum tracturi in plateis concurrerent, viſo vultu illius, armis illico abjectis, ſupplices ab eo benedictionem flagitarent. Occurrentibus paſſim, qui pedes ejus oſculari contendebant, deteſtante eum honorem ſancto, coactus eſt per obedientiã, jubente Vrbano Papa, dolens & ingemiſcens admittere. Antequam Vrbe excederet, queſtus eidem Vrbano lamentabiliter, Cænobio ſe extractum, obedientiæ fructibus privari, rogansque enixius, præponi ſibi aliquem, cujus juſſis vitã diſponeret, Edinerum ipſi Pontifex comitem

Magiſter magnus.

Ejus fama.

Inſigne miraculum.

Fit Archiepiſcopus.

Hæreſes debellat.

Vir Apoſtolicus multos convertit.

Græcos triumphat.

Incomparabile elogium.

Terror Schiſmatic.

Stupenda obedientia.

itineris monachum præfecit, cujus deinceps juſſa tanti Anſelmus fecit, ut cum eum cubili locaſſet (ô verè Obedientiæ Martyrem,) non ſolum ſine præcepto ejus non ſurgeret, ſed nec latus inverteret. Lugdunum ubi pervenit, de morte Regis Guilielmi nuncios accepit; multisq; cam lachrymis dolorem teſtatus, ſua ſe morte, vitam ipſi quam libentiſſimè redempturum, pronunciavit. Henricum Guilielmi ſucceſſorem, eadem deinceps in cauſa hoſtem habuit, à quo Sede ſua ejectus, urgentibus denique conſcientiæ ſtimulis revocatus, & ſumo in pretio habitus; Concilio poſtea Londonienſi, cui ipſe præfuit, litem terminavit, & Eccleſia demum Regnoque optimè compoſitis, inter Charos ſuorum amplexus, ſublata manu Regi ac Reginæ benedictionem impertitus, feliciſſimè moritur, Anno Chriſti 1109. Anſelmi ſupra omnia præclarè geſta, honor præcipuus, à ſingulari in DEIparam ſtudio fluxit, & quod Auguſtiſſimam illam Cælitum Reginam, inſolenti obſequio, æterno atque, ipsâmet atteſtante, incomparabili elogio, *Immaculate conceptam* venëratus, ejusdem *Conceptionis* annuam memoriam, dignisimo concelebratam Feſto, orbi primus invexit. Claruit ſtupenda rariſſimorum miraculorum gratia, relictisque æternis ſublimiſſimi ingenii monimentis, etiam in terris iñortalis eſſe meruit: *in quibus*, inquit Demochares, *penè omnia firmis rationibus demonſtrari, quæ Petrus Lombardus Magiſter Sententiarum, in quatuor plenis voluminibus, multis SS. Doctorum auctoritatibus poſtea confirmavit. Ex Edinero, Guilh. Malmesbur. Rogerio de Ceſtria, Nic. Harpsfel. Paris, Iepes, Stengel. Annal. noſt. & Ephemerid. Bened. &c.*

Obiit 1109.

Feſti Conceptionis B.M. V. author.

Elogium.

S. VVolbodo. Epiſc. Apud Leodium, in Eccleſia S. Laurentii, Sancti Wolbodonis Epiſcopi. Is Godefridi Ducis Montani ſive Montium filius, Monachus primum Stabulenſis, deinde Trajectenſis Cathedralis Cænobii noſtri Decanus, Pontifex demum pro eximiis vitæ meritis electus, ut corpore gyganteo, ſic virtutibus verè magnus, cathedram prædictam, mira vitæ ſanctitate plurimum exornavit. Orationis ſtudio deditiſſimus, continua poplitum flexione, genibus callos obduxit. Frigoris, inediæ, vigiliarum adeo patiens, ut aſpera ſæpe hyeme nudis pedibus, in Baſilicis Divorum pernoctaret. Ab Imperatore Henrico II. ſumo in pretio habitus, longas ipſum inter & Heribertum Colonienſem Archiepiſcopum ſimultates compoſuit, ita quidem, ut Henricus Natalitiis Domini feriis Coloniam properans, publicè Heriberto ſatisfaceret. Mortuus eſt in amplexu ſanctiſſimæ Crucis Chriſti, Anno 1020. tantis à morte prodigiis coruſcus, ut Abbas S. Laurentii, quo in Cænobio præclarè à ſe reſtituto ſepultus fuit, per Divinum amorẽ obteſtatus ſit, ut ab illis temperaret, tanta ab occurrentibus interdiu noctuque Monachis inquietudo & moleſtia cauſabatur. De aliis ejus meritis graviſsimis, mentio fit alia inter, in pervetuſto ejusdem Divi Epitaphio:

Paſtum compoſuit.

Miraculoſiſſimus.

Hoc Duce proſtravit Turcos Cælarq; fugavit, &c.
Hâc in Vrbe pias primus ſtatuit Litanias, &c.
Pacis & ipſe dator, ſed & amiſſæ reparator, &c.

Epitaphium.

Vt merito ſibi de tanto Pontifice, rebusque ab eodem præclariſsimè geſtis, Vrbs celeberrima Leodienſis, imo Germania univerſa, de tanto Principe, & patriæ patre, æternum gratulentur. *Ex Aegidio Bucherio, Chapeavillo, Reynero, Molano, Democh. Cratepolio, Annal. noſt. German. & Aquila Bened. &c.*

S. Bodinus Epiſc. Trecis depoſitio S. Bodini Epiſcopi, qui ex Cellenſi prope Trecas Cænobio, cum ſanctioris vitæ laude celeber haberetur, ad Tricaſſinam extractus Cathedrã, viceſimus nonus ejusdem Eccleſiæ Epiſcopus ordinatus eſt. Vixit circa tempora Caroli Martelli, æternumque ſanctitatis illuſtri nomine decus Eccleſiæ ſuæ addens & relinquens, poſt mortem ad ſuum revectus Cænobium, ibidem requieſcit, ejusque translationis dies illic religioſiſſime 11. Calend. Maij celebratur, cum natalis ignoretur. Fuit Aquitanus patria, ejusque pars Reliquiarum in Cænobio Belli-loci, Trecenſis item diœceſeos, aſſervatur. *Nic. Camuzat. Prompt. Antiq. Trecaſſ. Hugo Menard. &c. Lilia noſt. Gall. Bened. &c.*

Tranſlatio.

B. Faſtredus. In Gallia obitus B. Faſtredi Abbatis, miraculis & revelationibus celebris, de quo nos uberius 18. Maij, ex aliorum opinione.

B. Henricus mon. In Monaſterio Hemmenrodenſi, depoſitio B. Henrici, ejusdem loci monachi ſanctiſſimi. Hic primo ſacri Tyrocinii anno, cum ægrius ad Laudes Matutinas conſurgeret, & ob idipſum gravi tentatione

Digitized by Google

tione pulsaretur, ab ipsa Cælitum Imperatrice, Virgine Matre consolari & confortari meruit. Raptus namque in extasim; ipsam mira dignatione cucullam Ordinis indutam, more Iudaico velatam, & corona diversorum colorum in capite insignitam intuitus, juxta ipsam, copiosam Sanctorum Fratrum multitudinem incedere conspexit, quæ proximè accedens, *& quasi ex necessitate*, ut ipse referebat, *ipsum tangens & veste percutiens*, omnē illico tentationem expulit, ita, ut inter delicias deinceps, consurgere ad Matutinas reputaret. Vixit deinceps vitam, vocatione tanta dignissimam, & tandem sanctitatis laude conspicuus, & piis operibus plenus, sicut actiones suas ad Christi Salvatoris exemplum direxerat, sic ad ipsum exuto corpore, recto cursu feliciter migravit. *Ex Cæsar. Heisterbac. Barnaba de Mont. albo, Angelo Manrique, Chrysost. Henriq. &c.*

Deipara ipsi adest.

B. Rodulphus mon.

Eodem die depositio B. Rodulphi Veronensis, Monachi Montis Virginis, gratia discretionis præcipui. Hic liberalibus disciplinis non mediocriter eruditus, Olivetanæ primum Sanctissimæ Congregationi nostræ nomen dedit, exin majori perfectionis studio, ad eam quæ Montis Virginis dicitur, transiit, eaque vitæ perfectione enituit, ut ipsi non multo post Generalis præfici meruerit. Solitudinem porro sic adamavit, ut per annos viginti (quo tempore, semper ferè, aut Major, aut Prior extitit,) ab eremi ostio egressus non sit. In senectute autem, etiam altera vice, veterum nostrorum more, *reclusionem* obtinuit, cujus conversatio per omnē vitam, non solum sine crimine, sed etiam sine criminatione seu reprehensione cujusquam transiit. Fuit placido admodum vultu, ea insuper morum gratia & gravitate, ut cum ab omnibus unicè diligeretur, juxta etiam tantopere timeretur, ut solius oculi intuitu, gravior delinquentibus, quam gravissima cujusque alterius Prælati correctio, videretur. Ejus in omnibus discretio mirificè extollitur, & in cunctis religiosis actibus, gratiositas quædam admiranda. Perpetua ei Psalmorum cū meditatione prolatio, ita ut quoties extra cellam inveniri contingeret, aliquem per susurrum alloqui cogitares. *Fuit denique*, inquit vitæ author, *scrinium quoddam virtutum, Regularis vitæ exemplar, & solitariæ vitæ norma*, obiitq; plenus dierum ac meritorū, quiete, sine afflictione, & cū manifesto lætitiæ signo, A.C. 1584. æt. 79. hac die. *Ex Luca Eremita, Hist. Mont. Corona, &c. & Bened. nost. Redivivo, &c.*

Reclusus.

Vir discretissimus.

Scrinium Virtutum.

Ipsa die solemnissima Dedicatio Ecclesiæ Monasterii S. Germani à Pratis, in suburbio Parisiensi, facta ab Alexandro Papa III. A.C. 1163. in præsentia S.R.E. Card. Maximorum Principum & innumerabilis penè multitudinis, ad tantam confluentis solemnitatem. *Iac. de Breul. Hugo Menard. &c.*

Dedicatio S. Germani.

X. CALENDAS MAII.

XXII. Aprilis. G.

B. Alexander II.

ROmæ depositio B. Alexandri II. Pontificis maximi. Is Anselmus de Bædagio antea vocatus, Mediolanensis patria, Anselmi item, viri olim in ea Vrbe primarii filius, nobilitate generis, doctrina & vitæ integritate præcipuus, sed monastica inprimis disciplina & religione spectatissimus, è Monacho Laterani Lucensis Episcopus, S. Hildebrandi nostri, tunc S.R.E. Cardinalis opera, à Clero populoque Romano, in Petri Cathedram evectus, hanc, orbemque Christianum universum, ingentibus statim meritis demeruit, & variis celebratis Conciliis Ecclesiam mira felicitate, per Hildebrandum maxime, & Petrum Damiani Cardinales, & Legatos suos reformavit, Gentiles & Schismaticos compescuit, Hæreses Nicolaitarum, Incestuosorum & Simonitarum oppressit, Clerum ad sanctitatis studia concitavit, Canonicos ut in commune viverent passim effecit; pacem orbi & Ecclesiæ reddidit, cumque quantū exemplo suo & industria possent Monachi adverteret, Casinum ipse profectus, plures inde secum abduxit, & in Cardinalium numerum adoptavit. Sed & altera vice eodem profectus, & Sanctissimo Patri suo BENEDICTO supplex factus, ejus Basilicam de novo conditam, per semetipsum dedicare voluit, eoque totum Patrum Purpuratorum senatū, decem Archiepiscopos, 43. Episcopos deduxit & multis ac magnis Privilegiis locum exornavit; adeo ad Casinates affectus, ut tanquam compares

Ejus merita.

Casinum dedicat.

& Episcopos, Epistola ad Desiderium Casini Abbatẽ scripta, tantus Pontifex, Confratres suos appellaret, & sumopere coleret. Claruit insigni miraculorum gloria, & dum Casini moraretur, energumenum quendam pessimo insessore cacodęmone liberavit, apud Aquinum a. fœminã claudam prodigiosè erexit, & incolumen reddidit. Sed & prophetico spiritu illustratus, eventura prædixit, & post multa egregiæ sanctitatis signa, & immortalia merita, Romę in Laterano sancto fine decessit, A. C. 1073. *Ex monim. Casin. Const. Cajet. Mauro Marchesio, communicatis div. Ital. script. Ferd. Ughelio, Annal. nost. locupl. &c.*

Miracula ejus.

Ob. 1073.

In Cœnobio S. Nicolai de Brauviler, depositio S. Wolphelmi Abbatis doctrina & sanctitate conspicui. Wolphelmus illustri admodũ natus genere, Frumoldo patre, Eveza Comitissa Matre, tenerè, atpiè ac religiosè domesticũ inter familię splendorem, & famulitii frequentiam, liberis sæpè noxiam, educatus est. Sancto Heriberto Colonienſi Archiepiscopo cõmendatus, Cathedralisq; ejus Ecclesiæ factus Canonicus, miros in litterarum studiis progressus fecit, â sobrietate & castitate insigniter cõmendatus, ea vultus morumque gratia, ut verè Angelicus & cælestis appareret. Neq; Angelo dissimilis ille, Angelicam in terris vitam æmulaturus, exquisito sanctioris vitæ Cœnobio, in quo se Numini totum consecraret, in S. Maximini apud Treveros Monachũ professus est. Doluit plurimum Colonienſibus tantum sibi decus subtractum, effeceruntq; apud Hermañum ex Palatino Rheni Archiepiscopum, ut is, cum Canonicum jam non posset, saltem Monachum solatio civium repeteret, iisdem S. P. N. BENEDICTI institutis, apud Colonienſes sui amantissimos in S. Panthaleonis victurum. Coactus redire, ægrè aliquamdiu inter frequentiam Canonicorum, consanguineorum, aliorumq; procerum se quotidie salutantium subsitit, quoad deniq; Gladbacensis Monasterii Abbas postulatus, eum honorem spe vitæ quietioris, admitteret. Mox otio benè usus, de Ecclesia Christi universa mereri aggressus, Berengarii passim invalescentem hæresim, feliciſſimè profligavit. Dehinc Brauvilerensis Cœnobii constitutus Abbas, gravibus injuriis ab Mildolpho Archiepiscopo appetitus, patientissimè toleravit, quoad Hildolphus, ulciscente servi sui injurias Numine, morte sublatus est. Hospitum & pauperum curam, secundum præscripta Regulæ, præcipuam habuit; quorum incumbente aliquando nimia multitudine cũ solarium oppressum corruisset, omnesq; perempti crederentur, reperti cum Wolphelmo incolumes omnes, eo majore miraculo q; ruente cum cæteris pincerna ejus, nec vasa læsa, sed neque vinum ulla ex parte effusum videretur. Claruit eximiis aliis, cum in vita, tum post mortem miraculis, quam præsentis gloria sibi imminere cælitus didicit & prænognovit Fratribusque prænunciavit. Cujus, triduo toto post obitũ, mira elegantia vultus refulsit, rosei coloris & sudoris guttis respersus. Decessit A. C. 1069. cujus ad exequias Hermannus Archiepiscopus, officiosissimè occurrit, eumq; præsentibus S. Panthaleonis & Sigebergensi Abbatibus, summa cum reverentia terræ cõmendavit. *Ex Conrad. Brauviler. in Vita, Chron. Colon. Annal. nost. &c.*

S. Wolphelmus Abb.

Iuvenis Angelicus.

Fit monach.

Abbas.

Hospitalitatis miraculũ

Obiit 1069.

In Monasterio Weingartensi depositio B. Meingosi loci ejusdem Abbatis & Confessoris, miraculorũ gratia illustris. Meingosus, sive Megingus, vulgo Meingots, illustri Comitum de Lechsgmundt, ut conjectamur, genere natus, generoso sæculi contemptu illustrior extitit, & sitientissimus fluentorum Divinæ gratiæ, ad lympidissimos Hirsaugiæ fontes, tanquam cervus anhelãs occurrit, totumq; se imergens Sanctorum illic confluentium exemplis, & proluens, tantus deinceps evasit, ut inter præcipua Archisterii illius decora celebraretur. Reichenbacense postea Cœnobium curare jussus, inde paulo post, ad Weingartense postulatus, loco viris illustribus frequenti, novum tamen ipso lumen intulit, & velut sol meridianus Vineã illam Domini, & palmites electos, in novum vigorem exsuscitavit. Excelluit rarissima in omnes charitate, & perinsigni animi demissione. Vigiliarum, orationis, lectionis scriptionisq; studio intentissim⁹, juratus semper otij hostis extitit. Curam hospitum & pauperum, singulari & proprio Ordinis nostri instituto, tanquam Abbati peculiarius relictam, & serio commendatam, cordi sumopere habuit, suisq; singulariter cõmendavit, & ut posteris quoq; cõmendaret, nullum aliud in structuris nominis sui monimentum extare voluit, quam domum Hospitum, ut vocant, à fundamentis excitatam, & juxta S. P. N. præceptum, dignè, tanquam Christo ipsi suscipiendo, instructam atq; adornatam. Cui pro tali charitate, Numen optimum, vicissim benevolentissimè providit, procerumque ac divitum animos excitavit

B. Meingosus Abbas.

Prior.

Abbas.

Hospitalitatis monimentum.

Digitized by Google

excitavit atque accendit, quorum liberalitate rursumque Meingosi laudatissima profusione, res Cænobii plurimum auctę, & nomen inprimis religiosissima pietatis comendatione latissimè est celebratum. Denique cum multos insigni cum fructu annos, in Vinea Domini strenuè laborasset, & egregias virtutes vanæ gloriæ metu, summo studio texisset, pluribus & perinsignibus à morte miraculis proditus & à DEO comendatus, cæcis, claudis, surdis aliisque variè ægris beneficia contulit sanitatis, sepultusque est in Sacello Principis Apostolorũ Petri Anno Christi 1200. X. Cal. Maj. *Ex Chron. VVeing. MS. & diversis Cænobii monim. Trith. Annal. nost. & Ephemerid. &c.*

Miracula

Ob. 1200.

S. Oportuna Abbat.

Apud civitatem Sagiensem in Britannia Minori, S. Oportunæ Virginis & Abbatissæ, multarum Sanctimonialium Matris. Oportuna pago Oxomensi nata, Regali prosapia parentes habuit. Expetita plurimorum votis in conjugem, auri, gemarum, potentiæ, pomparum, deliciarumque omnium, nimis quantum fastidiens, suam corporis animique miram pulchritudinem, soli Virginum sponso, summo rerum induperatori Deo destinabat. In Ecclesia illud Christi audiens: *Si vis perfectus esse, vade vende omnia quæ habes, & veni sequere me.* Sibi dicta accipiens, ad genua parentum provoluta: *Eia*, inquit, *mi dulcis pater, & amabilis mater, per tremendum, & amandum nomen ejus, cujus verba sonuerunt modo in auribus nostris, attestor: ne mihi amplius quæratis sponsum in terris. Sequar jam vestigia Dominæ meæ DEI Genitricis, ne ullius filii admittam copiam, nisi illius, quem Virgo concepit, Virgo peperit, & Virgo permansit. Hujus ego Matris deprecabor gratiam, ut me ancillam suam, nuptiis Filii sui faciat dignam, &c.* Obstupuere eo facto & dictis filiæ, Illustrissimi parentes, ejusque constantia demum victi, consensêre, filiamque dulcissimam multis cum lachrymis, ad Cænobium Monasterioli in saltu Algiæ honoris ergo prosequuti, DEO obtulerunt, in quo exactissima SS. Regulæ observantia, & humilitatis maximè atque obedientiæ studio & gratia excellens, mortuæ Cænobii Abbatissæ succedere meruit. Rigore abstinentiæ penè incredibili delicatissimum corpus exhausit, solis Dominicis diebus paucos & exiles pisciculos admisit; vino, uti & carnibus perpetuo abstinuit; feriam IV. & VI. sine omni cibo transegit. Rogata tantæ abstinentiæ causam? scitè respondit: *Adam*, ait, *de Paradiso ejectus est, quia pomum vetitum manducavit, & nos illuc redire jejunando oportet.* Virtute miraculorum illustrissima, varia morborum genera à diversis ad se undique concurrentibus prodigiosè profligavit. Fures & latrones, Cænobii res auferentes sola oratione ligavit, donec quæ abstulerant restituissent, quæ & lupos, & vulpes atque Aquilas, similiter ablata restituere compulit. S. Godegrano Episcopo germano suo impiè occiso, eidem jungi desiderans & efflagitãs, exauditam se intellexit; ac proin sorores ultimum exhortata, cum lectulo decumberet, à SS. Virginibus & Mart. Cæcilia atque Lucia visitari meruit, ad quos conversa: *Avete*, inquit, *sorores Cæcilia & Lucia, quid præcipit Ancillæ suæ omnium Regina Virgo MARIA? Expectat*, inquiunt illæ, *adventum tuum, ut filio ejus conjungaris in cælo. Itaque ornata corona gloriæ & accensa lampade, debes obviare Sponso & Sponsæ.* Post lætitiam autem tam claræ visionis, inter Psalmorum jucundas voces, & psallentium jubilum, respiciens ad ostium domus: *Ecce*, inquit, *advenit Domina mea Beata Virgo MARIA, cui vos commendo, quas hic amplius non videbo*, dumque brachia in amplexus Admirabilis Matris, extendit; longè felicissimo mortis genere extincta, à Virgine Matre, Virginum Sponso consignatur. Floruit sub Ludovico Germaniæ Rege. *Ex vita per S. Adelinum Episcop. Felici, Molano, Annal. nostr. &c. & Ephem. Mar. Bened. &c.*

Mira vocatio

Rigor vitæ.

Miracula.

Cælites ipsã visunt.

Ipsa DEIpara.

Cistercii in Gallia B. Guillelmi ejusdem loci Abbatis, qui maximarum virtutum exemplis suis præluxit, & plenus bonis operibus ex hac vita migravit Anno Christi 1178. *Ex Menol. Cisterc. Henriq. &c.*

B. Guilhelmi Abb.

In Italia B. Huberti Episcopi Nepensis, qui senatorii generis parentibus editus, spreta generis nobilitate S. Bernardum sequutus, in Clarævallis Cænobio Monasticen arripuit, inde pro meritis ad Nepensem extractus Pontificatum. Verum fugere conatus, à Bernardo (qui multis aliis suasor erat ejusmodi honores recusare,) acceptare monitus, & confortatus, invitus admodum acquievit, populumque sibi creditum sanctè gubernans, ad præmia Veri pastoris, post multos pro grege suo labores evocatus est. *Arnulph. Abb. Bonævallis, Phil. Seguin. &c.*

B. Huberti Episc.

Digitized by Google

B. Senorina Abb.

In Lusitania depositio B. Senorinæ Virg. & Abb. quæ à teneris annis in æde S. Ioannis à Concha sub materteræ Guodinæ nutricatu, in miram profecit sanctitatem, ejusdemq; in honore successit. Fuit illustri admodum nata sanguine, filia Adulphi Comitis, qui tres ipsi Ecclesias cũ suis reditibus, ad condendum Cænobium assignavit. Cõmendatur autem à Virgineæ inprimis castitatis intaminatissimo flore, cum corpus & animam Christo soli consecrans, puella etiamnum potentissimi cujusdam Comitis dignissimum conjugium, constantissimè respuisset. Decessit A.C. 982. *Ant. Vasconcell. Anaceph. Reg. Lusit. Bern. Brito, Hugone Menardo &c.*

V. Antonia de Orleans.

In Gallia obdormitio Religiosissimæ Principis, Antoniæ de Orleans, Congregat. B.M.V. & S. Scholasticæ de Calvario Institutricis. Antonia postremæ ætatis nostræ decus rarissimum, priscæ & primævæ exemplum præcipuum, futuræ exemplar sempiternum, cum esset & genere, & fortunis, corporisq; atq; animi dotibus spectatissima, universum Galliarum Regnum, Regum ac Principum oculos, ipso mundi illecebrarum miro contemptu, incredibili juxta vitæ rigore, in se merito convertit; de Ordine autem nostro æternum meruit, cum sanctissimi Patriarchæ nostri, maximorumq; Fundatorũ ac Reformatorum Ordinis, maximos conatus, mulier aggressa, vergenti in præcipitiũ mundo, facto ipso ostendit, quantũ optimi Numinis gratia, perditissimis temporibus etiam illi possint, qui omnium opinione, & sexus infirmitate, & corporis debilitate, rebus dignis, nedum magnis gerundis, ineptissimi judicãtur. Facta enim, virorum etiam, & Religiosorum quidem toto orbe speculum, statera, & calcar, tam exactam districtamq; ad amussim SS. Regulæ, vivendi rationem iniit, tenerrimisq; ac delicatissimis puellis injunxit, ut nemo satis mirari posset, imitari a plurimi vellẽt, ipso etiam Romano Pontifice virile ejus propositum, summopere commendante & promovente; ita ut paulo post Congregationis Sanctissimæ Institutricis titulum glorioſissimũ, mereretur; & supra hanc sæculi fæcem altè emergens, prodigiosæ etiam sanctitatis alumnas numeraret. De ea sic Carolus à S. Maria: Sed inter cæteras omnes, Domina Antonia de Olerans, à S. Scholastica nuncupata, Princeps fæmina, Ducis de Longaville filia, Marchionis de Bella Insula, Ducis de Rets primogeniti quondam conjux & vidua, & Ducis de Rets nunc in vivis agentis mater, ob nobilitatem & sanctissimæ vitæ virtutes facilè primas tenet: nam & Francorum Regibus sanguinis propinquitate conjuncta, adhuc juvenis formosissima, simulato habitu, ut ignoraretur, parentibus primò nescis, ac postmodum invitis ac indignantibus, Rege renitente, toto Senatu Tolosano reclamante, vitam hanc asperrimã professa est post annuam probationem, ano ætatis suæ 27. Christi 1601. successu temporis, Deo per Sanctam Sedem Apostolicam ita disponente, facta est Institutrix Monialium Benedictinarum primæ Regulæ, sub nomine Congregationis B. Mariæ de Calvario & S. Scholasticę &c. Ita Carol9. Occubuit terris Illustrissimum hoc sydus A.C. 1618. hâc die, cujus vitam, dignasq; admiratione æterna res, aliàs prolixè referem9. *Ex relat. PP. Gall. & Burg. Hugone Menardo, Carolo Cit. Chrysost. Henriq. &* Benedicto *nostro redivivo, &c.*

Infirma mundi Deus eligit.

Institutrix nova Congreg.

Genus Illustrissimum.

Obiit 1618.

IX. CALENDAS MAII.

XXIII. Aprilis. A.

S. Adalbert. Archiep.

IN Prussia, natalis S. Adalberti Pragensis Episcopi & Martyris, qui Polonis & Vngaris Evangelium prædicavit. *Mart. Roman.* Adalbertus Slavici & Strcsilavæ, Libercæ sive Libecensium Comitum filius, Regio genere oriundus, Voytichius (quod est *Exercituum consolator,*) antea vocatus, à S. Adalberto nostro primo Magdeburgensium Pontifice educatus, nomen etiam & virtutem indeptus est. Puerulus etiamnum desperata jam vita ad DEI paræ aram, mirantibus qui aderant, adrepens, Matris Virginis ope prodigiosè & repente convaluit, quam & in vita deinceps omni præcipuè veneratus est. Iuvenilem ętatem licentia vitę temerans, horrenda Pragensis Episcopi morte territus & compunctus, saniora consilia suscepit, ita repente mutatus, ut jam tunc ab ipso sibi Inferus metueret; cumque communibus ipse votis Pontifex eligeretur, ex energumeno validis vocibus Adalbertum infensissimum sibi detestatus, coactus hospitium desereret; tantis mox Adalberti de Cathedra illa meritis, ut merito à morte deinceps Patron9 cooptaretur. Cũ a. patriam Christo lucrari pro viribus satageret, & Bohemos à feritate, rapinis & impio dæmonum atq; idolorum cultu revocare frustra conaretur, pertæsus eorum-

Invisus dæmoni.

Digitized by Google

eorumdem pertinaciam Romam demigravit. Vnde Pontificis Maximi permissu Casinum se transferens, Monasticæ vitæ exercitationem de integro complexus, exactis ibidem aliquot annis, cum, ut Episcopum, honorari se non ferret, Romam denuo concedens, in Monasterio S. Bonitacii, S. Leoni Abbati multo tempore subditus, obedientia & humilitate ita se omnibus probavit, ut admirationi merito esset, cum suæ oblitus dignitatis, culinam everret, lances elueret, abjectissima mediastinorum officia alacer obiret. Mirus ille de seipso & dæmone triumphus fuit, cũ hoc frequentius impellente, ad mensam ministrans, vasa testacea seu cadens in terram, seu impingens, frangeret, cibosque effunderet; quo toties repetito damno malus genius sperabat, nimio deniq; rubore suffusum, ab dicenda de more culpa absterrendum. Verum, cũ nihil minus, quam hoc modo proficeret, eique & humilitatis, & patientiæ majoris auctorem se esse doleret, adeo deinceps, ab infestatione ejus abstinuit, ut nec vel levissima quidem peccatilli suasione ipsum aggredi præsumeret. Adalbertum Romæ, spectante etiam sumo Pontifice, miraculorum gloria Deus mirificè illustravit; in cujus oculis, cum jussus ille poculum vitreum vino plenum afferret, & cacodæmonis scelere (qui canis nigerrimi forma, visus Adalberti pedibus se objicere,) impingens & concidens illud rupisset, vinumque effudisset, surgens illico fusis precibus, poculum & integerrimũ, & vino plenum, grandi prodigio, Pontifici obtulit, eoq; tantũ hospitem mirificè recreavit. Alias jussu ejusdem sacris operatus, cum inter sacra obdormisse eum suspicatus excitari juberet, & expleto officio, præsentibus Cardinalium nonnullis modestè corriperet; jussu Divino, fratrũ germanorum funera se in Bohemia curasse respondit, quos impii idololatræ in causa Fidei trucidassent, eoque ipso loco, in altari alteram Chyrothecam per oblivionem reliquisse. Quod ipsum missis nunciis curiosè exquirens Pontifex, verissimum deprehendit, Bohemis Archiepiscopum suum adfuisse affirmantibus, & Chyrothecam illic relictam remittentibus. Repetitus postea enixissimis Bohemorum precibus, ægre è Cænobio discessit, & flagellatã toto absentiæ suæ tempore, siccitate, fame, & peste patriam, prodigiosissimè absolvit. Dignissimum Sumu Pontificis ad legatos Bohemorum responsum, & minimè prætereundum, quod collecta, in causa Adalberti, Synodo, audientibus Patribus dedit: *Reddimus*, inquit, *quod juste quærunt male merentes filij. Sed dabitur eis hac lege: si audierint eum, teneant eum cum benedictione Dei, & faciant sub eo fructum centuplum. Si autem à consuetainiquitate recedere nolunt, absque periculo sui capitis malorum consortia declinet &c.* Bohemis leges utilissimas & sanctissimas condidit, multos ejuratis Idolis Ecclesiæ aggregavit, templa & Monasteria varia condidit, & viris religiosissimis cõmendavit. Cum majore Bohemorum parte in scelere obfirmata rursum eosdem desereret, mox anxiè repetitus, reverti compulsus est. Verum potestate ipsi à summo Pontifice facta, apud quoscunq; vellet populos Evangelium prædicandi, condito prius, jussu Numinis in honorem S. P. N. Benedicti Breznovienſi Cænobio, eodemq; à Boleslao Pio Duce, jussu Divino similiter, liberalissimè dotato, & dignissimo nostrorũ colonia instructo, in Vngariam primũ se contulit, & Geisa Duce ad Christum adducto, ac baptizato, natum postea filium Stephanum, Sanctissimum illum atq; celeberrimum Vngarorum Regem, sacris quoq; aquis abluit, ac benedictione sua impertiit, plurimasq; toto passim Regno Ecclesias ædificavit. Ad Polonos dein conversus, Miecislaum Ducẽ cum omni populo à cultu idolorum avertens, finitimas etiam provincias Regno Christi felicissimè adjunxit. In Livoniam deniq; & Prussiã delatus, dum ibi rationes Ecclesię plurimum auget, Sacrificulorum scelere appetitus, ab irruentibus barbaris post SS. Missæ Sacrificium celebratum, gratissima Deo victima cæditur, ipsa Crucifixi Servatoris anniversaria Parasceveos die, conto primum prostratus, ac infixis terræ oculis in hæc erumpens: *Benedictus Deus, benedicta misericordia Dei, si plus non accipiam pro Crucifixo meo, unum pretiosum ictum habeo.* Septem postea lanceis confossus, quo nimirum amantissimæ & unicæ Tutelari suæ Deiparæ, septem etiam doloribus concideret, manibus in modũ Crucis extensis, felicissimum Spiritum Creatori transmisit. Cujus sacrum corpus in arbore suspensum, aquila per triduum custodivit, donec membra crudelissimè concisa, per hospitem Sancti viri in sportam collecta, juxta locum Martyrii primum humata, æquali dein auri pondere à Polonis redempta, Gnesnamque summo cum honore omniumque gratulatione trans-

Ejus obedientia.

Mira humilitas.

Ingens miraculum.

Stupenda res!

Legumlator Bohemis.

Geysam Ducem convertit.

Item Miecislaum.

Martyrium illustre.

Magnus omnino Apostolus.

translata sunt. Claruit innumeris deinceps & stupendis miraculis, *magnus Bohemorum, Vngarorum, Polonorum, Luiticorum, Russorum, &c. Apostolus, magnus magni Regni & Princeps Tutelaris, sed & Vngariæ atque ingratæ olim Bohemiæ Patronus coortatus.* Tam illustre autem Martyrium, dono admirabilis Matris Virginis se consequuturum, ante pugnam edoctus, insigni desiderio sese accendens præparavit: Vidit namque purpureum sibi floridumque ac incomparabili ornamento pretiose vestitum thalamum præparatū, cujus in superiori panno capitali, aureis inscriptum seu prætextum litteris erat: *Munus hoc donat tibi filia Regis.* Quod ipsi interpretatus S. Leo Abbas *hoc tibi tito*, inquit, *invenies, quod quæris: dono Virginis procul dubio Martyr eris.* Meruit etiam à morte gravissimis meritis de patria & Bohemis suis, præstantissimus Apostolus; & multo quidē nomine, eoque inprimis quo Triumphatoris, & exercituū Tutelaris apud eosdem titulum est consequutus, maximis sæpe hostium copiis, præsenti ejusdem ope prodigiosissimè triumphatis. Sed & illud rarius celebratur à multis: Boleslaum Poloniæ Ducem Otthoni Imperatori tanquam pretiosissimum munus donasse brachium S. Adalberti, postea Romam delatum, & in S. Bartholomæi ab eodem condita celebri Basilica repositū; Et Imperatorem in vicem muneris hujus, aliorumque obsequiorum ergo, Boleslaum dignitate Regia insignisse. Vt non imerito magnum Patronum, Apostolum & Martyrem suum, incredibili amore, cultu & celebritate solemnitatis Poloni usq; hodie venerentur. Passus est Anno Christi 997. *Ex Mart. Cromero, Ioan. Sandelio, AEnea Sylvio, Dubravio, Pontano, Bonfinio, Sigeberto, Baronio Petro Damiani, Iepesio, Ribadeneira, Aquila noſt. Bened. & Annal. &c.*

Dono B.M. V. Martyr.

Quanti fiat.

B. Senorina

Eadem die S. Senorinæ Virginis, de qua nos ex aliorum opinione pridie.

Signiaci in Gallia B. Gerardi Abbatis. Is ex Abbate Floriaceno, exactiore sacri rigoris & Regulæ studio, ad Cistercienſium nostrorum ferventissimā transiens reformationem, vilis in oculis suis in Monasterio Signiacensi Tyro Novitius effectus, postquam ibidem sanctè & religiosè conversatus fuisset, plenus gratiæ & bonorum operum ad cælos migravit, & sicut in vita admirandis virtutibus claruit, sic post obitum evidentissimis signis sanctitatis emicuit. *Ex Aub. Miræo, Ang. Manriq. Roberto Rusca. Barn. Montalbo. Henriq.*

B. Gerardus Abb.

In Gallia Monasterio Trium Fontium, natalis B. Rogerii Abbatis. Rogerio, nobili natus genere, humilitatem Monachicā, opibus & honoribus præferens, B. Bernardum Doctorem Mellifluum habere Magistrū meruit, cujus institutione tantopere profecit, ut ejusdem judicio dignissimus haberetur, qui aliorum deinceps magister esset. Ergo Trium-Fontium in Catalaunensi Diœcesi, primus ab eo Abbas constitutus, fundamentalis, simulque angularis lapidis partes egregiè implevit, magnisque virtutum splendoribus mirificè illustratus, & sanctitatis titulo celeberrimus, uti locum peregregiè stabilivit, sic & splendidissimū reddidit. Claruit sub A.C. 1120. *Ioan Picardus, Barn. Montalbo, Ang. Manriq. &c.*

B. Rogerius Abb.

Ipso die, S. Pusinnæ Virginis sanctimonialis, quæ ex pago Partensi Catalaunensis Diœcesis orta, claris parentibus Sigmaro & Lutrude, à tenera ætate, florem suæ integritatis DEO dedicavit in Monasterio Basionensi, cū sorore sua S. Lutrude, in cujus, sui amantissimæ sibiq; dilectissimæ brachiis, quæ ipsi extrema officia redditum venerat, post vitā sanctissimè exactam, igne divinæ dilectionis consumpta expiravit. *Car. Sauſſ. Mart. Gall. Hugo Menard. Ioan. Molan. Arnold. Duacen. &c.*

S. Pusinna.

VIII. CALEND. MAII.

XXIV. Aprilis. B.

S. Mellitus Episc.

IN Anglia depositio S. Melliti Episcopi; qui à S. Gregorio in Angliam missus, Orientales Saxones & Regē ipsorum ad Fidem convertit. *Mart. Rom.* Mellitus, dignus Magno Gregorio nostro discipulus, ut nobili ortus genere, sic sublimi mentis celsitudine spectatus, terrena omnia contemptui habuit, cælestia solum appetiit & spiravit. Monachum in S. Andreæ Romano Cœnobio professus, tantis virtutibus effulsit, ut in lectissima perfectissimorū virorum Congregatione Abbas eligi, sed & nō multo post Apostolico labore, & Pontificali honore fungi meruerit. A Gregorio, cū illustri Fratrum Monachorum colonia, altera missione ad conversionē Anglorū destinatus, primus postea Londoniensiū creatus Episcopus, initia celeberrimi deinceps Pōtificat°, mirificę sāctitatis fundamēto cōposuit & cō-

Abbas.

Apostolus.

secravit,

Digitized by Google

fecravit; atquè æterno merito, fructu innúmero, felicissimus Orientalium Saxonum Apostolus effectus, Sebertum Regem cum universa familia sua & Regno Christo adjungens, S.R. Ecclesiæ gremio aggregavit. Romam postea profectus, de confirmandis Britanniæ rebus cum Bonifacio Pont. Max. summa industria egit, qui illico coacta Synodo super negotio cum Patribus tractavit, omnibusque negotiis Mellitum adhibuit, qui & omnia illic sancita & decreta sua auctoritate & subscriptione confirmavit, ac in Britanniam rediens, eadem Ecclesiæ Anglicanæ observanda dedit. Nec defuere in prosperrimis rerum successibus servo DEI adversitatum fluctus, cum mortuis Ethelberto & Seberto optimis Regibus, impii hæredes in Regnum succederent. Serredus, Sivardus, & Sigebertus, Seberti filii abhorrebant inprimis à nomine Christiano, ita quidem ut Sacra, sancta & præcipua Fidei Mysteria etiam irrisui haberent, quæ patre superstite per simulationem venerabantur. Sacris operante aliquando Mellito, cum de industria adessent, eoque perveniſſet Mellitus ut Eucharistiam de more populo porrigeret, sibi etiam inter cæteros dari postularunt: Cur non, inquiunt, panem illum nitidum etiam nobis porrigis, quam patri nostro Sabæ (sic enim eum appellabant) dare solebas, & adhuc populo dare non desistis? Abnuit constanter Sanctus Pontifex, sic ut parum abesset, quin ibidem illi manus violentas in ipsum injicerent, quem illico Regni excedere finibus imperarunt. Tulit patientissimè injuriam & exilium vir sanctissimus, & in Cantiam secedens, pari ferè procella jactatam, cum Laurentio & Iusto coepiscopis tractavit, quidnam hac in re faciendum judicarent, decretumque communi consilio, satius esse, redire in patriam, liberaque ibidem mente Domino deservire, quam inter rebelles Fidei barbaros sine fructu residere. Mellitus proin cum Iusto in Galliam demigrans, cum rerum finem expectare disponeret, paulo post vidit, cum ulciscente Numine, scelerati Reges cum suo pariter exercitu una & grandi clade universi corruissent. Mortuo postea S. Laurentio Cantuariensium Archiepiscopo & Primate Angliæ, ad eam cathedram Mellitus evectus, rarissima vitæ sanctitate admirandus enituit, & gravissimis meritis Ecclesiam & Regnum immortaliter sibi obligavit. Ejus, alia inter, eximiũ sub vitæ finem miracu-

Regem convertit.

Adversis jactatur.

Impii Reges.

Vltio Numinis.

lum comẽdatur, quo Servatoris Cantuariæ titulum meruit, cum jam in cineres collapsuram prodigiosè eripuit. Vrbe siquidem, flagrantissimo jam incendio undiq; collucente, consternatis civibus, ad Pontificem suum lecto affixum concurrentibus, ipse adversum ignem deportari se voluit. Cujus adventum, res mira! refugiens flamma, illico, grandi consopita prodigio, conquievit: *Nec mora*, inquit Ven. Beda noster, *ventus, qui à meridie flans, ubi incendia sparserat, contra meridiem reflexus, primo vim furoris sui à lasione locorum, quæ contra erant abstraxit, ac mox sunditus quiescendo, flammis pariter sopitis atque extinctis compescuit, &c.* Mortuus est, insignis Regni Anglici Apostolus A.C. 624. Eadbaldo Rege regnante, qui & ipsum ab exilio revocavit, & Christo insigni cum animi demissione nomen dedit; cũ brevi Pontificatu, quinquennii nimirum multa præclarè gessisset & statuisset, sepultus in Monasterio & Ecclesia Principis Apostolorum. *Ex Ven. Beda, Wilhelmo Malmesbur. Nic. Harpsfeld. Eduardo Maihevn, Iepes, Baron. Annal. post. &c.*

Servat Cantuariam.

moritur. 624.

In Hybernia S. Egberti Presbyteri & Monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. *Mart. Rom.* Egbertus, absolutissimæ perfectionis Monachus, vir verè Apostolicus, & cũ omni, ut Beda ait, honorificentia nominandus, ingens plane opus aggressus, quod tamẽ ipse, aliorsum vocante Numine, non potuit, per filios & discipulos suos felicissimè explevit; & si quis alius, de universo Septentrione præclarissimè meruit, ad quem Christi Ecclesiæ conjungendũ, præstantissimos Apostolos, & numero, & Zelo primorum Christi discipulorum 12. æmulos ablegavit, & fructum immensum retulit. Eam provinciam, seu mundi partem, cum primus ipse sibi delegisset, superno prohibitus oraculo, eo convertere studia jussus est, unde postea, velut ex fonte celeberrimarũ provinciarum Europæ præcipua dimanavit utilitas, & plurimorum Regnorum, tanquam è Promptuario depromptu Apostoli, ut non tam Apostolum suspicias Egbertum, quam Magistrum Apostolorum. Dubitavit primum de monitu cælesti Egbertus, cum altera vice visus eundam S. Boisilus Abbas: *Vade*, inquit, *& dic illi, quia velit, nolit, debet ad Monasterium Columbæ venire, qui ejus contra corũ non recte facientium.* Rursum cum addubitaret, & jam solvere in Germaniam pararet, nolens retentus, navi mersa, cui res suas imposuerat, integris

S. Egbertus mon.

Magister Apostolorum

Mirè retinetur.

integris tamen & ſalvis omnibus, quæ ſua ſuorumque fuerant. Proin in Scotiam profectus, Monachos ejus Regni in gravem prolapſos errorem ſchiſmatis, ad Eccleſiæ Matris ſinum revocavit, & ſanctiſſimè inſtituit, à quibus deinceps inexplicabilis bonorum copia, in provincias Europæ univerſas, multo ſæculorum decurſu profluxit. Inſtitit nihilominus, flagrantiſſimus proximorum amore Sanct. Abbas primo propoſito, à quo animum avertere ſive avocare nunquam potuit, & miſſo Apoſtolico 12. diſcipulorum Collegio SS. VVillibrordo, Suitperto, Acca, VViperto, VVillibaldo, VVunibaldo, Lebuino, Euvaldis duobus, VVerenfrido, Marcellino & Adelberto, jure meritiſſimo Germanorum aliorumque populorum Patroni & Apoſtoli, etiam abſens titulū, & amorem æternum meruit. Ipſe autem manipulorum, granis innumeris prægnantiſſimorū copiā locuples A. C. 729. ætatis ſuæ 90. feliciſſimè deceſſit. *Ex Ven. Beda, Marcellino Molano, Surio, Annales noſt. &c.*

Scotiam juvat.

Magiſter Apoſtolorum

Rhemis Sanctarum Bonæ & Dodæ Virginum. *Mart. Rom.* Fuit utraque regio nata genere, contemptu autem faſtus regii utraque Illuſtriſſima. Bona, ſive Bova, ut nonnulli legunt Sigebertum Auſtraſiæ Regem patrem habuit, avum Dagobertum, fratrem germanum S. Baldericum Abbatem, quocum ipſa Cænobium ſacris DEO Virginibus condidit, in eoque rejecta purpura cucullum induens, Abbatiſſa præeſſe meruit, & miræ ſanctitatis exemplo præfulſit. Eam ſequuta neptis Sanctiſſima Doda, quæ ex magnatibus Sigebertum Regis cuidam deſponſata, perſuaſa ab amita, relicto ſponſo Chriſtū ſequuta eſt. Quam cū aſcenſo equo ſponſus perſequi conaretur, lapſus, fractis cervicibus miſerè interiit. Succeſſit Bonæ defunctæ in regimine Doda, atque utraque demum à morte miraculis coruſcavit. *Ex Flodoardi Hiſt. Rhemenſi, Hugone Menardo, Annal. noſt. &c.*

SS. Bona & Doda.

In territorio Arvernenſi S. Roberti Abbatis. Robertus Arvernus patria, Giraldum patrem, matrē Raingardem habuit, quæ non ſine eventurorum puero argumento, cum ad caſtrū forte aliquod tenderet, ipſum in ſolitudine genuit. Sed & illud mirum, cum nutrici impudicæ traditus, infans ejus ubera horruit, & nocentem innocens prodidit. Puerulus etiamnum, totas cū lachrymis noctes continuatis precibus tranſegit, pauperes fovit, fœdiſſima eorumdem ulcera beneficā manu piè contrectavit & abluit. Vnde jam tunc creditum, eo attactu multos prodigiosè curatos. Adoleſcens, contemptis deliciis Cluniacum petiit, monachum profeſſurus; ſed fama proditus, & ex fuga retractus, adeo impeditum ſe doluit, ut etiam in morbum incideret. Demum voti compos factus, non Monachus ſolum ſed & pater atq; Abbas Monachorum factus, præſtantiſsimi inſuper Cænobii, Caſæ Dei Fundator eſſe meruit; cui dotis egregiæ vice, hæreditariam quaſi legavit ſanctitatem. Excelluit mira miraculorum gratia, quam tamen minimè ſibi, ſed Tutelarium Eccleſiæ nomini & meritis adſcribens, gloriam humanam nō aliter atque luem peſtilentem execratus eſt. *Sed & tota ipſius vita*, ait hujus ſcriptor, *juge miraculum extitit*; quam cum ſanctiſſimè, ad gravem usq; ætatem exegiſſet, obitus, ut creditur, diem prænoſcens, convocatis Fratribus, ſingulis figens oſculum, valedixit, eorumque ſe precibus piè commendans, feliciſsimè in Domino obdormiit, A. C. 1040. *Ex Vitæ ejusdem ſcript. Hug. Menardo, Annal. noſt. &c.*

S. Robertus Abb.

Puer miriſicus.

Fit Monach.

Juge miraculum.

In Germania B. Brunonis Archiepiſcopi Colonienſis. Fuit hic illuſtriſsimo Cliviæ & Montenſium Principum natus genere, patre Everhardo Altenæ Comite, ex Præpoſito Cathedrali, Colonienſium creatus Archiepiſcopus, S. R. I. Elector potentiſsimus, qua dignitate, longè ſpectatiſsima, cum quadriennium ferè potitus eſſet, ſalutari tactus honorum omnium atque divitiarum faſtidio ſubito, ſtupente Imperio univerſo, purpura & Electorali cydari poſita, ab aula ſe propipiens, in Veteri monte cucullum amplexus, ex eminentiſsimo humillimus, non ſine magna ſanctitatis opinione, ibidem feliciſsimo fine deceſsit. Claruit ſub A. C. 1196. *Ex ſcript. Colon. Petro Merſeo, Democh. Claud. Rob. Annal. noſt. German. &c.*

B. Bruno Archiep.

Reſignat.

Bleſis S. Deodati Abbatis & Levitæ. *Ejus meminit Molanus in Addit. & Menardus hâc die.*

S. Deodatus.

In Cænobio Werdenſi elevatio S. Ludgeri Epiſcopi, Saxonum & Friſiorum Apoſtoli, cujus ſacrum corpus multis poſt obitum annis repertum eſt incorruptum, cæleſti odoris fragrantia odoriferum, & admiranda deinceps miraculorum gratia glorioſiſsimum. *Molanus in Indic.*

Elevatio S. Ludgeri.

Avenione translatio S. Agricoli Epiſcopi & Confeſſoris. Fuit hic ex monacho Lirinenſi Avenionenſium Epiſcopus, ſingularis

Elevatio S. Agricoli.

Digitized by Google

gularis poſtea ejusdem celeberrimæ Vrbis Patronus, quam ex diverſiſſimis calamitibus, ad hæc usque tempora ſæpius prodigioſiſſimè vindicavit, & conſtantiſſimè propugnavit. Mortuus eſt A. C. 700. de quo uberius 4. Non. Sept. Translatio autem hæc facta eſt A. C. 1612. per Reverendiſſimum Dominum Stephanũ Archiepiſcopũ Avenionenſem, & ſacrum tanti Tutelaris corpus in majori ara, & arca argentea reconditum. *Ex Vincent. Barrali, Chron. Lirin. & Annal. noſt. &c.*

B. Honorat9 In Clara Valle, B. Honorati Converſi, qui cum ipſa converſione ſua, ingentium virtutum ſpecimina & futuræ ſanctitatis ſigna non modica dediſſet, ſeque piis, humilibus, & laborioſis exercitiis addicens noctes inſomnes, in altiſſima rerum cæleſtium contemplatione, & in Divino conſortio traduceret, ab ipſo Chriſto Domino viſitari, & ad ipſius ſacratiſſimæ manus oſculum admitti, atque de ſua æterna ſalute, certior fieri meruit. *Ex Menol. Ciſt. Henriq. & Lil. noſt. Gal.*

Illici in Hiſpania citeriori B. Coronæ Virg. Benedictinæ, quæ cũ omnibus bonis vacaret operib9 & in vita ac poſt mortem innumeris clareret miraculis, honorifico in poſterum viſitata concurſu, inſignem meruit in Hiſpaniæ tabulis memoriam & populorum reverentiã ac venerationem. *Ex Menolog. Hiſpan. &c.* *B. Corona.*

Prope Coloniam natalis B. Eliſabethæ monialis Ciſtercienſis, quæ Chriſto fideliter militans, cum magna opinione ſanctitatis migravit è ſæculo. *Ang. Manrique. Henrib. &c.* *B. Eliſab.*

VII. CALEND. MAII.

XXV. Aprilis. C.

Litaniæ Majores. ROmæ Litaniæ Majores ad S. Petrum. *Mart. Rom.* Eas æterno Eccleſiæ Univerſæ ornamento, fructuq; fidelium permaximo, primus inſtituit, & in Eccleſiam introduxit, Magnus Eccleſiæ Doctor S. Gregorius noſter, Pont. Max. ipſis etiam Litaniis ab ipſo primum compoſitis, quas in honorem Sanctorum omniũ, univerſa deinceps toto terrarum orbe poſteritas, tanto ſæculorum decurſu, tam utiliter frequenterq; uſurpavit & decantavit, ejusdẽ inſtitutionis initiis, inſigni & ſpectatiſſimo miraculo, ſublata nimirum peſtilentiſſima, quæ Romam diu vexaverat & exhauſerat, lue, confirmatis & conſecratis; cum in eadem proceſſione Gregorius, DEIparæ imaginem, pulcherrimo & religioſiſſimo exemplo circumtuliſſet; acclamantibus ex aere Angelis, & Gregorio primum populoq; Romano præcinentibus, lætiſſimam illam Antiphonam: *Regina cæli lætare Alleluja, &c.* verſumq; ultimum adjungente dictatis Angelicis: *Ora pro nobis Deũ Alleluja.* *Ex Rituali Rom. Operibus Magni Greg. Martino Polono, Onuphr. Panvino, Baron. Iepes. Annal. noſt. &c.*

Vnde?

Regina cali.

S. Erminus. Epiſc. Laubiis natalis S. Ermini Epiſcopi & Confeſſoris. *Mart. Rom.* Erminus ſive Herwinus Ercliaco pago natus, parentes de Francorũ genere non infimos habuit: Ex monacho Abbas Laubienſis, ac loci ejusdem Epiſcopus tertius, Sanctiſſimo Vrſmaro Flandriæ occidentalis Apoſtolo ſuccedere dignus fuit. Cumq; eſſet, ſapientiæ, doctrinæ, ſanctitatis laude maximè conſpicuus, plebem ſibi commiſſam tam verbo, quam exemplo, quoad vixit *mirabiliter* inſtruens, magnum ſui deſiderium moriens poſteris dereliquit. Refulſit tam monachus quam Epiſcopus, multis virtutibus & ſignis, à Prophetico præcipuè ſpiritu celebratus, & ob plurimos ad fidem Chriſti aſſidua prædicatione converſos, magnis gentium Apoſtolis merito accenſendus. Mortuus eſt ſub A. C. 737. regiminis ſui anno octavo, interque Divos relatus, & *Secundus Patriæ Patronus* cooptatus; eo, alia inter, merito decantatiſsimus, quo eamdem ab Vngarorum incurſione, & infeſtiſſimo exercitu prodigioſè defendit & liberavit. Quod ejus ſingulare beneficium, haud immerito, grati Laubienſium poſteri, certa quotannis die, ſingulari memoria & celebritate recolere conſueverunt. *Ex monum. Laubienſ. Ioan. Molano. diverſis rer. Belgic. ſcript. Trith. Iepeſ. Menard. Annal. noſt. Germ. &c.* *Apoſtolus.* *Obiit A. C. 737.* *Patronus Laubii.*

S. Heribald. Epiſc. Antiſiodori S. Heribaldi Epiſcopi & Confeſſoris, qui ex monacho & Abbate celeberrimi Monaſterii Sancti Germani in Vrbe Antiſiodorenſi, poſt S. Angelelmum factus illius ſedis Hierarcha, miris virtutum ſplendoribus, quos in cella abſconderat, emicuit; quibus Gallias irradians, magnorum etiam virorum ſuæ ætatis, amorem non modo, ſed admirationem emeruit, quorum præconiis celebratus, at magis meritis dives quam laudibus, ad beata æternitatis præmia excelſit. Eum Carolus Calvus Imp. & Rex *Ei debetur dotata Eccl.*

Digitized by Google

insigniter coluit, Ecclesiamq; ejus amore Antisiodorensem plurimum extulit & ornavit. Præfuit annis 33. transtulitq; corpus S. Germani Cal. Sept. A.C. 841. Ipse autē 7. Calen. Maij obiit, sepultus in Crypta sui Monasterii. *Card. Perron. Rob. Antisiodor. Ioan. Chenu. Claud. Rob. Hincmar. Lupus Ferrar. Lilia nost. Gall. Bened. &c.*

B. Benedictus XII.

Avenione B. Benedicti Papæ, eo nomine XII. eximiis de Ecclesia universa meritis celeberrimi. Benedictus, olim Iacobus Furnerii, alias novelli appellatus, patria Tholosanus, de loco Savarduno, diœceseos Rivensis oriundus fuit. Adolescens S.P.N. Regulam in Cœnobio Bolbonensi, sacræ Reformationis Cistercienſium nostrorum professus, Parisios studiorum gratia missus, sacræ Theologiæ Magister renunciatus, Abbas postea frigidi montis creatus est. Inde ad Pontificatum Apamiensem, mox Mirapicensem evectus, à Ioanne dein XXII. purpureo galero donatus, Pontifex demum Maximus electo, maximis meritis orbem terrarum demeruit universum. Inter præclarè gesta, insigni æquitatis & constantiæ Pontificiæ exemplo, nihil veritus, tot, tamque potentium Principum oppositionem *Commendas*, ut vocant, *omnes*, per prædecessores suos, de Ecclesiis Cathedralibus & Abbatiis, quibuscunque personis factas, seu concessas, revocavit, atque Ecclesiasticæ libertati & dignitati præclarè consulens, *suum cuique Ecclesiæ jus*, indignè à multis usurpatum restituit. Quæstionem præterea inter Theologos diu agitatam, definiit, declaravitque: Animas, quæ non indigent purgatione, statim post mortem Dei faciem videre; condens Decretalem: *Benedictus Dominus Deus in donis suis, &c.* Curiam transferre in Italiam statuit, sed contumacia rebellium cognita, Palatium Pontificium Avenione construxit, & urbem illam mirè excoluit. Quos ad Ecclesiasticas dignitates, & eminentissimā inprimis Cardinalatus dignitatem promovit, virtute non solum eminentissimè excultos, sed & eruditione sacrique ac civilis Iuris scientia præstantissimos esse oportuit, cujus dignum immortalitate omni dictum illud, de iis, quos his omnibus minus excultos noverat: *Nolle se lutum exornare*, cum indignos iis honoribus homines, lutum appellaret. Sed ante omnia æterno exemplo commendanda tanti Pontificis de carne & sanguine propriis victoria, ita ut neque ex obliquo quidem, sanguine junctissimis quidquam concederet sive annueret. Agnatos siquidem & consanguineos fingebat sibi ignotos. Cumque instarent quotidie multi, urgerentque ut eos promoveret, Davidicum illud subinferens, pro insigni argumento iisdem objiciebat: *Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto Maximo*, dignissima & convenientissima Pontificis Majestati & Sanctitati voce, sæpissimè ingerens: *Pontifices Romanos consanguineos non habere.* Vnicum è propinquis, dignissimum licet, instantibus nimiopere Cardinalibus, ut Episcopum crearet, vix tandem, & ægrè admodum assensit. Neptim, quam habebat unicam, cum multi magnates & Principes conjugem expeterent, noluit, sed mercatoris Tholosani filio non adeo diviti conjunxit, dotemque non aliam, quam statui conjugum utriusque convenientem dari voluit. Ipsum autem Romam quandoque venientem, ad colloquium quidem admisit, magnaque humanitate tractavit; verum nil quidquam, nisi sumptus in itinere factos, refundi jussit: *Se quidem, ut Iacobum Furnerium agnatos libenter agnoscere, at Pontificem cognatos non habere asseverans.* Eum Philippus Francorum Rex, pro decimis, quas prædecessor ejus concesserat, cum conveniret, respondit: *Quod si duas haberet animas, alteram Regi libenter daret; sed cum haberet unicam, eamque valde charam, eam se servare velle.* Prælatos & pastores omnes Ecclesiarum, insigni cum fidelium fructu & gratulatione, ad suas quemque Ecclesias se conferre jussit; cum omnibus & singulis renunciasset: *Se velle uti Iuris remediis contra eos, qui nulla causa legitima, ab ovibus Christi, suæ curæ commissis abessent.* Vt autem summo bono Reip. Christianæ natus erat, oculis perspicacissimis amplissima Regna pervagando, quieti & paci omnium mirificè consuluit, nervosque inprimis omnes intendit, ut Ludovicum Bavarum Ex-Imperatorem, ad saniora consilia revocaret; gravissimum Schisma, orbique universo pernicioſissimum tolleret; inter Philippum Galliarum, & Eduardum Angliæ Reges, gravissimè dissidentes, pacem componeret. Tantæ verù ipse constantiæ fuit, ut ne latum quidem unguem dimoveri à recto, vel vi, vel pretio, vel pollicitationibus, sive comminationibus unquam potuerit, bonis omnibus amicus, malos aperto odio prosequutus.

Commendas tollit.

Palatium Pontificale.

Digna Pontifice vox.

Ejus constantia in bono.

Pontifex Roman. non habet cognatos.

Vindex libertatis Eccl.

Merita ingentia.

Digitized by Google

quutus. Missō in Italiam Legato, Senatui populoque Romano persuasit, ut Senatoriam dignitatem, quam diu Regio nomine gesserant, suis tandem & *Ecclesiæ auspiciis* administrarent. Insigni posteā de Ecclesiâ & regnis maximè Hispaniarum merito, bullam Cruciatam contra Agarenos scribens, qui Cruce contra eosdem signarentur magnis gratiis donavit. Vnde plurimis conscriptis, quamvis impari numero nostri pugnarent, ingens Fidei hostium clades consequuta, quippe miraculosa prorsō victoria, dum Alphonsi Castellæ & Legionis Regis copiæ 14. millibus equitum 35. millibus peditum constarent, hostium tamen 85. equitum, & sexcenta peditum millia devicêre, cum ex his supra quadringenta millia partim cæderentur, partim caperentur, nostrorum, non supra quindecim sive viginti circiter, desideratis. Fratricellorum scelestissimam Hæresim auctoritate Apostolica damnavit, sed & contra Simoniacos mirandā constantia imperterritus Pontifex consurrexit. Sed neque potentissimorum Principum indignationem veritus, in delinquentes accerrimè animadvertit, cosque inter Ioannem Bohemiæ Regem libertatis Ecclesiasticæ contemptorem; similiter Eduardum Angliæ Regem Anathematis fulmine percussit, quod hic præter decimationem omniū Ecclesiasticorum proventuum in triennium impositam, etiam confiscatione bonorum aliquot Monasteriorum graviter excessisset. Ejusdem ad imortale meritum & gloriam referendum: Anno Christi 1341. etiam ad barbaras & infideles nationes animo, conversum Apostolica functione, Armeniam ad communionem Ecclesiæ excitasse, Legatosque & Apostolos ad Tartaros misisse. Neque indignius est commendatione: Honori Italiæ præcipuè consuluisse, Ecclesiarum ejusdem omnium & paci & dignitati prospexisse. Curiam denique Pontificiam mirè reformasse, ordinem in expeditionibus Pœnitentiariæ Apostolicæ instituisse, & pretio inprimis Bullarum Apostolicarum & Brevium taxato, & avaritiæ scelere è sanctissima aula longissimè proscripto; ut in ejus meritis & virtutibus, commemorandis, nemo planè disertissimus dignè satis se posit explicare. Prævidit hæc, prædixitque disertissimis verbis ante ipsam electionem Benedicto magni nominis & Virtutis Episcopus quidam, his ipsum verbis alloquutus: *Pater*, inquit, *ille qui mihi monstravit faciem vestram introduxit me in stabulum immundissimum, stercoribus plenum; ubi vidi arcam marmoream, albissimam sed vacuam. Vos estis illa arca, quam debetis in officio vestro virtutibus implere & signis. Et ô pastor & stabularie*, pergit, *curiam & sedem Apostolatus, jam immundissimum stabulum, ab avaritiis & Simoniacis stercoribus expurgate, Vobisque S. R. Ecclesiam & Vrbem commissas habete.* Sic paulo post occulto DEI consilio, electus Iacobus noster, mirantibus ipsis qui elegerant, quomodo ipsum præter expectationem nominassent. Sed multo magis ipsomet obstupescente, & pro sancta animi submissione exclamante: *Asinum elegistis.* Decessit sapientissimus & meritissimus Pontifex, dignissimus Ordinis nostri Reformator, magnus Ecclesiarum restitutor, Anno Christi 1342. longiore vita dignus, nisi digniorem meliore & æterna DEVS judicasset, quem etiam pro meritis miraculorum gloria à morte illustravit; de quo vitæ ejō scriptor Fuxinensis: *Post Martyres*, inquit, *& alios, quos Ecclesia veneratur ut Sanctos, inter meliores ipsum unum fuisse & meritoreputandum.* Ex Annal. nost. Benedict. Aquila Bened. Alb. Argentinensi, M. Fuxinensi, Dithmaro, Illesca, Ciacon. Panvin. Plat. Bzovio, &c.

Triumphus miraculosissimus.

Hæreses evertit.

Reges plectit.

Apostolus gentium.

Aulam reformat.

Prædictio.

Mira electio.

Obiit A.C. 1342.

Bajoci S. Marculphi Abbatis & Confessoris. De quo alii & nos alias.

In Hispaniis depositio S. Tarasiæ Reginæ & Virginis. Hæc Veremundi II. Castellæ atque Asturum Regis, & Geloyræ Navarreæ filia, invita atque renitens ab Alphonso V. fratrē suo, Abdallæ Toletano Saracenorum Regi conjugio copulata, miraculosè ab eodem relicta intacta, Monasticen in Cœnobio S. Pelagii Ovieti professa, socias propositi ejusdem Geloyram matrem Reginam, & sororem Sanciam habuit, deliciasq; Regales summo vitæ rigore permutans, stupentibus universis, spectaculum mundo & Angelis facta, humilitate & cucullo magis, quā diademate nuper & purpura effulsit, ac sanctitatis, rarissimum decus Principum, adepta, Hispanias nomenque ac genus Regium æterno honore insignivit. Evocata ad Regnum æternitatis Anno Christi 1039. *Ant. de Lepes, Ambros. Moral. Vasæus, &c.*

S. Tarasia Regina.

Obiit 1039.

Syracusis S. Roberti Abbatis & Confessoris, qui sub Anno Christi 800. sanctitatis

S. Robertus.

tatis fama celeber reſplenduit. *Cujus meminit in Idea SS. Sicilia Octavius Gajet. Menard. Marcheſius, &c.*

S. Franca Abb. Placentię in Italia depoſitio S. Franchę Virg. genere & virtutibus illuſtris. Hæc perilluſtri Comitum de Vidalta genere oriunda, parentes ut familiæ ſplendore, ſic pietate præſtantes habuit. Ejus electio, prægnanti etiamnũ matri præoſtenſa eſt, cum candidam catulam in ventre geſtare, in viſione quadam intueretur, quæ magnos latratus ederet, exponente prophetico ſpiritu myſterium Comitiſſæ Confeſſario: *Paries filiam*, inquit ille, fideliſſimam Divinæ Legis & voluntatis interpretem, quæ linguam habens medicinalem, impiorum cordium leniter lingens curabit ulcera ſcelerum, & latratibus ſuis, fideles animos in ſervitio ſuo confortabit. *Septennis fit mon.* Septuennis exoratis parentibus impetravit, ut Cœnobiũ adire cucullumque amplecti ſibi liceret. Et ingreſſa S. Syri Monaſterium, vigiliis & orationibus aſſiduis ſeſe exercens, mira maximè injuriarum patientia exſplenduit ac mirificè profecit. Ad Profeſſionem admiſſa, cũ ſacrum capiti ejus velamen Epiſcopus imponeret, alio inſuper velo caput ejus *Miracula.* ſpectabili forma Angelus operuit. Catentiæ Nobili Placentinæ, ut ædificaret Cœnobium perſuaſit, cui ipſa Ciſtercienſem Ordinis amplexa reformationem præeſſe juſſa eſt. Claruit inſigni miraculorum gratia, quæ inter, celebratur inprimis, cum vinum haurire ſororem juſſiſſet, dolia duo, planè vacua & exſiccata, vino prodigioſe plena eſſe deprehenſa. Sed & illud rarum, de nocte templum petenti, non ſemel oſtia ejus clauſa, ſponte patuiſſe, mirè reſerata. Obdormiit placidiſſimè in Domino Anno Chriſti 1218. *Obiit 1218.* non minus à morte, quam in vita miraculis illuſtrata, raro inprimis illo & perpetuo, quo ſacratiſſima ejus oſſa, pretioſiſſimum liquorem emanant, oculis præcipuè infectis potentiſſimum collyrium, & *Mirificum oleum.* cunctis infirmitatib9 efficaciſſimum medicamentum. Ad cujus etiam tumulum, plures à dæmone obſeſſi liberati ſunt. *Robertus Ruſca, Montalbo, Miraus, Bannez. Ferrar, Montalbo, Rzovius, &c.*

Villarii in Brabantia B. Ioannis Con- *B. Ioannes.* verſi. Hic, cognomento Roſt appellatus, divinarum rerum contemplationi deditiſſimus, & ſæculi deliciarum contemptor egregius; eremum illam puriſſimæ converſationis ſplendore mirum in modum illuſtravit, & præcipuos inter loci Sanctos ac Beatos, accenſeri meruit. *Ex Menol. Chryſoſt. Henriq. &c.*

VI. CALEND. MAII.

XXVI. Aprilis. D.

S. Richarius Abbas. IN Monaſterio Centula, S. Richarii Presbyteri & Confeſſoris. Richarius, in villa Centula inſulæ Pontinæ natus, natalium ſplendore & opibus præfulgens, primam è potiſſimis à Numine gratiam *Hoſpitalitate ſua meruit*, cum verbi Divini præcones hoſpitio receptos, peramanter habuiſſet, quorum colloquiis, addente verbis illorum gratiam & efficaciam Numine, ita ſuccenſus eſt, ut nihil deinceps quam cæleſtia ſuſpiraret; ac proin corpus proprium duriter haberet, ac poſt longa jejunia, pane hordeaceo cinere mixto, & pauxillo aquæ, lachrymis benè *Rigor vitæ.* dilutæ contentus, vitam continuo ferè cum Martyrio duceret & toleraret. Presbyter primum conditam à ſe Eccleſiam, & liberaliter dotatam ipſe adminiſtravit. *Fit monachus.* Triſtiaci poſtea monachus, raris virtutibus effulſit, inque mortificationis ſtudio magis magisque profecit, adeo quidem, *ut vix arentia oſſa, diſſipatis junctŭris ſibi adhærerent; illum quotidie vincens in eremo, à quo Adam olim victus eſt in paradyſo.* Centulenſis dein Cœnobii Abbas factus, de *Apoſtolatu.* Pontina non ſolum provincia patria ſua bene meritus, in ea Fidei Chriſtianæ incrementa plurimum promovit, verum de ultromarinis inſuper Britanniæ populis, mereri æternum ſtuduit, apud quos inſigni cum Apoſtolici laboris fructu ſtrenuè laboravit & deſudavit. Eum tanti Dagobertus Rex fecit, ut ad ipſum inviſens, blandiri neſcium, ſed acrius ſe corripientem patientiſſimè attenderet, & humillimè eum veneratus, precum ejus ſuffragia emendicaret. Ægris, afflictis, pauperibus, captivis ope omni, & prodigioſa plerumque affuit, de innumeris penè, meritiſſimo dum viveret, ſed & poſt mortem in ſupplices mirè beneficus, qua feliciſſimè occubuit *ſplendidiſſimus Luciſer Pontivenſium, Vltromarinorum & Apoſtolus* *Obiit 642.* *glorioſiſſimus* ſub Anno Chriſti 642. cum eandem revelatione Numinis ſibi imminere didiciſſet, & diſcipulis prædixiſſet; quem

Digitized by Google

quem Sigobardus post obitum in gloria apparentem, inæstimabili lucis splendore circumfusum, intueri meruit, & audire; misericordissimi Numinis collatos in se favores & gratiam mirificè deprædicantem. *Alcuinus in Vita, Iepesius Vincent. in Spec. Molanus, Annal. nost. Menard. &c.*

S. Floribert. Episcop.

Apud Legiam S. Floriberti ejusdem loci Episcopi. Floribertus ex Aquitaniæ Ducibus genere Illustrissimo editus, patrem Hubertum Ducem habuit, virum sanctissimum, quem per omnia calcatis amplissimis opibus ac honoribus, & Monachatu, & Pontificatu, inque utrisque sanctissimis vitæ perfectissimæ exemplis, diligentissimè ac felicissimè imitatus est. Monachum in celeberrimo illo Stabulensi Cænobio professus, absolutissimum perfectionis magistrum S. Remaclum habuit, cujus institutione mirificè profecit, isque virtutum prærogativis enituit, ut communi omnium voto Abbas deligi meruerit, cujus exemplo plurimi diversarum provinciarum viri nobiles & Illustres eò convolantes, sæculum ejuravêre, & cucullum amplexi sunt. Sed mortuo Huberto patre, à Leodiensibus sive Legiensibus ejusdem sibi simillimum expetentibus, Cænobio extractus, & in Pontificia cathedra collocatus, filium Huberti se esse, & Pontificem juxta ac Stabulensis sanctissimi Cænobii Monachum, vita ipsa ostendit, & Ecclesiam illam miro sanctitatis nomine æternum exornavit, cui rara illa felicitas contigit, primos, post translationem Sedis Leodium è Trajecto, tantos tamque sublimi genere Principes, patrem & filium, utrumque in Cænobio excoctum, utrumque sanctitate celebrem, Pontifices habere meruisse. Auxit uterque opibus aliisque ornamentis Ecclesiam & Vrbem, ut de tantis conditoribus & Patronis, seri successores & posthumi Leodii cives, jure merito sibi æternum gratulentur. Mortuus est Anno Christi 754. sive, quod verso numero alii contendunt 745. *Ex Bucherio, Capeavillo, Demochare, Cratepol. Annalys. nostr. German. & Aquila Benedict. &c.*

Ducale genus

Patri in omnibus succedit.

Ecclesiam dimeretur.

Obiit 754.

S. Radpertus Abbas.

In Gallia, Monasterio Corbeiensi depositio S. Radperti Paschasii Abbatis, magnæ sanctitatis & doctrinæ viri. Radpertus natione Romanus, dignitate Levitica, septimus in ordine Diaconorum, tantæque humilitatis fuit, ut nunquam ad Sacerdotii fastigium ascendere voluerit. Admiratus Romam venientis S. Adelhardi Corbeiæ Abbatis, Caroli Magni Imper. patruelis, miram animi submissionem & egregiam vitæ sanctitatem, cucullum illico exambiens, tantique se viri submittere regimini gestiens, abeuntem sequutus, inter præstantissima fertilissimi Sanctorum Cænobii sydera deinceps eluxit; cujus virtutis studiis, admirabilis juxta profundissimi ingenii eruditio accessit, qua orbi terrarum universo innotuit, & admirationi fuit, in hodiernam usque diem inter celeberrimos Orbis Doctores, præcipuis laudum titulis magnificè celebratus. Reliquit ejusdem tanti sui ingenii plurima sequuturæ sæculorum posteritati præstantissima monimenta, eaque inter Commentariorum in Matthæum libros 12. librũ item de corpore & Sanguine Domini, quo sequuturis etiam nostræ ætatis Hæreticis provido intuitu obviavit. Commentaria super Ieremiæ Lamentationes, atque alia plura. Abbas Corbeiæ esse coactus, de insigni illa animi demissione nihil remisit, & quamvis sedulam regendis Monachis impenderet operam, nunquam tamen à litterarum studiis, atque inprimis Divinarum, animum avertit, magna cum utilitate eadem suis commendavit. Senio gravis, obitum sibi imminere præsentiens, convocatis Fratribus Vale supremum dicturus: *scriò, nequis vitam suam scriberet interdixit*, & in Domino obdormiscens, prodente sanctitatem & merita ejus Numine, plurimis à morte miraculis coruscavit. De eo, alios inter, ita Trithemius noster *Paschasius Ratpertus, vir undecunque doctissimus, Græco & Latino ad plenum eruditus, eloquio, Theologus & Philosophus omnium suo tempore laude celeberrimus, ingenio subtilis, scientia profundus, sermone disertus, &c.* Claruit sub Impp. Carolo Magno, Ludovico Pio, & Carolo Calvo. *Ex Annal. nostr. Sirmundo, Iepesio, Petronio, Harlæo, Bellarmino, Baronio, Trithem. Hug. Menardo, Claud. Rob. Sauss. &c.*

Doctor celeberrimus.

Humilitas tanta.

In Gallia, natalis B. Ioannis Episcopi Valentini & Confessoris. Is Lugdunensis primum Clericus, cum vitæ Monachicæ desiderio inflammatus, eamdem suscipere per negligentiam distulisset, mirabili terrefactus visione propositum adimplevit. Cum visus per noctem Chri-

S. Ioannes Episc.

ſtus Dominus, præſentibus Petro & Iacobo Apoſtolis, illoque inter prædeſtinatorũ nomina Ioannis nomen legente: *Tolle*, diceret Dominus; *dele eum, dele, quia meum ſe futurum promiſerat, & reſiliit à promiſſo.* Fidejuſſorem autem pro illo (peregrino nimirum ſuo,) cum ſe Iacobus offerret, & intra 15. dies ſatisfacturũ promitteret; expergefactus Ioannes, ſolo proſtratus, inque lachrymas effuſus, Apoſtolo liberatori ſuo actis gratiis, denuo obdormiit. Eosdemque quos ante intuitus, Petrum legentem audiit: *Murenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento.* Moxque ſurgens Ioannes, præfixum præveniens diem, Vocationi Divinæ reſpondit, tantisque poſtea virtutibus excelluit, ut Bonævallenſis primum Abbas, Valentinæ poſtmodũ apud Allobroges Eccleſiæ Pontifex ſit renunciatus. Cui cum plurimis annis ſtrenuè præfuiſſet, multasque adverſitates pro juſtitia conſtanter toleraſſet, ſanctis operibus plenus feliciter obiit ſub Ann. Chriſti 1140. *& à morte, quam multiplicibus, & immenſis claruit miraculis*; cujus anniverſaria celebritate memoria apud Valentinos digne recolitur. *Ex Hetunando, SS. Antonin. Vincentius, Roborat. Ruſca, Henriq. &c.*

Viſio mira.

Fit Epiſcopus

Camalduli depoſitio S. Petri cognomento Teutonici, Monachi & Confeſſoris. Fuit Petrus, rarum ſui ævi, hominis à mundo penitus abſtracti, verè mortui ſæculo, vivum exemplum, exemplar lectiſſimum, labaſcenti in deteriora ætati, difficillimis temporibus oportunè propoſitum. Vixit ad decrepitam usque ſenectam rigidiſſimi ſanè inſtituti tenaciſſimus, variisque à DEO gratiis cumulatus. Quas inter, pro ſua reverentia à Patre Miſericordiarum exauditus, cum extremũ Camaldulo quandoque ab imminente exercitu excidium imineret, illud mirè avertit, cum ad ſe recurrentes pro ſolatio & conſilio Fratres, benè ſperare & proceſſionem inſtituere juſſiſſet, qui conſilium exequuti, bini ac bini ad celluſ lam viri beati proceſsêre. Proinde Petrus ab oratione exiliens, dextra ſignum Crucis, contra milites jam jamque ſacrã ſylvam ingreſſos formavit. Et ecce repente, murum quaſi aliquem inexpugnabilem denſiſſimæ & frigidiſſimæ caliginis illis objici impetravit, qui ſactam eremũ undique cinxit atque protexit, ita ut dies ante clariſſima in ictu oculi, in atras quaſi noctis tenebras converſa ſit, tantusq; horror omnes invaſit, algorque & confuſio afflixit, ut non absque magna difficultate in caſtra reverterentur. Idem Petrus Pio II. Pont. Maximo vita functo, vidit procul poſitus animum ejusdem tribus coronis redimitum, angelicis manibus in cælũ deportari, ejusque obitum Fratribus ſignificavit. Ipſe autem plenus dierum ac meritorum, feliciſſimè hâc die in Domino requievit Anno Chriſti 1473. ætatis 98. corpore apud B. Peregrinum condito, cui Divini æquè honores à Patribus tributi ſunt. *Ex Auguſt. Florent. Hiſt. Camald. Annalibus noſt. Bened. typo vulgatis, Conſt. Cajet. Mauro Marchef. &c.*

S. Petrus Teutonicus.

Exercitum à Cænobio avertit.

Viſio.

Obit 1473.

In Monaſterio Claræ-Vallis, B. Gerardi Monachi Abbatis quondam Cænobii Longi-Pontis, qui ut Divo Bernardo Doctori Mellifluo continuo adhæreret, dignitati renuncians, Bernardum ſequut9, ejus exemplo vitam ſanctiſſimè inſtituit, & feliciſſimè conſummavit. Claruit Anno Chriſti 1140. *Philipp. Seguinus, Angel. Maurique, Chryſoſt. Henriq. &c.*

B. Gerardus

Senis, depoſitio B. Aldobrandeſcæ Sanctimonialis Ordinis Patrum noſtrorum Humiliatorum, admirandæ patientiæ & ſanctitatis fœminæ. Hæc anno Chriſti 1245. 28. Februar. Senis in Tuſcia patre Petro Franciſco de Pontiis, viro inprimis Illuſtri, matre Agnete de Bolgherinis edita, quanta olim futura eſſet, etiam antequam naſceretur, matri prægnanti præoſtenſa eſt, cum locum in quo jacebat parturiens divinis illuſtrari ſplendoribus, & multitudinem ſibi ſervientium intueretur, hancque in ſomnis vocem exaudiret: *Tene bonam curam Agnes iſtius creaturæ, quia DEVS eam elegit ſuam.* Inde plena timoris donec pareret Agnes, tunc autem plena ſolatii, cum & absque dolore prolem ediditſet. Infantula admirabili corpuſculi pulchritudine enituit; angelicis deinceps moribus cultior, ſpeculum Virgunculæ ad omnem ſanctitatẽ effor-matæ. Octodecim nata annos, coacta à parentibus nubere, Bindo Bellanti nobiliſſimo juveni deſponſata eſt, tale par conjugũ, quod miraculo omnibus eſſet, cum Angelis quam hominibus ſimiliores ſanctiſſimè conviveret, & ipſa Annæ Prophetiſſæ exemplo, in perpetua Virginitate permanens, DEO ſervire & placere omni modo ſatageret. Mortuo autem ſponſo, habitum Sanctæ Religionis, de manibus Venerabilis viri Accurſii Tolomæi aſſumens, tanta religione vixit, ut & in vita, & poſt mortem, multis & magnis

B. Aldobrandeſca.

Prænunciatur.

Virginis conjugium.

claru-

claruerit miraculis. Mira fuit vis orationis ejus, ita ut nihil negare ipsi posse Virginum sponsus videretur. Sic SS. Trinitatis Mysterium, visione mirabili intueri meruit, & novem Angelorum Choros conspexit. Similiter Nativitatem Christi, Passionem, Resurrectionem & Ascensionem videre desiderans, eadem mirificè sibi repræsentari impetravit. Sic & DEI para se etiam altera vice idipsum enixius oranti, spectabili forma eidem se stitit, cujus doloris etiam gladio quandoque rogans transfigi, statim exaudita est. Sed & exemplo S. P. sui BENEDICTI orbem aliquando universum sibi objectum intuita, alias secretissima hominum, sed & longè remota, velut præsentia cognovit. Inter mensam quandoque cum vinum deesset, rogata aquam benedicere, si forte melior efficeretur, benedixit, quæ illico in generosum conversa vinū fuit. Obiit Anno Christi 1310. 26. April. tunc primū cognita ejus morte, cum præter morem in templo non compareret. Proin omnibus ad cellulam ejus occurrentibus, janua aperta, solis splendor inde emicuit, & admiranda cælestis odoris fragrantia sese inde effudit. Ipsa autem, (stupenda res!) stabat, viventi quam simillima, manibus junctis, capite elevato, ore aperto, quasi crucifixum alloquens, non aliter atque si ut alias frequenter rapta in extasim esset, stans tamen modo, cum sæpius alias, in aëre supra terrā elevata apparuisset. Nec creditum, mortuam esse, prius quam B. Baptista Tolomæus Dominicanus occurreret, & verè mortuam esse affirmaret, quod vidisset eam in forma columbæ candidissimæ, ad cælos ab Angelis deduci. Sepulta est in Basilica S. Thomæ, Humiliatorum, magna semper miraculorum illustrata gloria, & Anno Christi 1489. solemniter elevata. *Ex monum. Const. Cajet. Mauri Marchesii, Ephemerid. nostr. Mar. Bened. &c.*

53. Trinitatem videt.

Gladio B. M. V. doloroso transfigitur.

Obiit 1310.

Stupendares

Apud Luxovium translatio S. Malberti Meldensis Episcopi, de quo fusius 2. Maij, die ipsius Natali.

S. Walbert.

V. CALENDAS MAII.

XXVII. Aprilis. E.

S. Walberg. Abb.

IN Cœnobio Haidenheimensi S. Walpurgis Virginis & Abbatissæ. *Mart. Roman.* Walpurgis Richardi Anglorū Regis, & Bonæ sive Wunnæ, magni Bonifacii Germanorum principis Apostoli sororis filia, Wilibaldi primi Eistettensis Episcopi, & Wunibaldi Abbatis Haidenheimensis germana soror; parentes fratresque omnes, ut genere sic sanctitate Illustrissimos habuit, quos & ipsa strenuè imitata, Regii generis decus æternum mirè enituit. Iuvenili ætate contemptis opibus ac pompis vitā monachicam professa, virili postmodum proposito germanos & patrem Richardum, pro Christo peregrinos & sponte exules sequuta, cū iisdem maris ingentem tempestatem fusis precibus prodigiosè consopivit. Haidenheimensi postea virorū & Virginum Cœnobio, simul cum fratre Wunibaldo præfuit, à cujus obitu, raro exemplo, pro admiranda tanta Virginis sanctitate & meritis, instantius experto, virorum etiam curam, tanta Virago, quindecim ferè annis summa diligentia, dexteritate atq; utilitate gessit. *In quo quidem Monasterio*, ait Philippus Episcopus in Vita, *omnem excessum strenuè, & ut ita dicam, viriliter correxit, ut si diversitas sexus non existeret, dignè nomen Patris mereretur. Tanta etiam fuit, cum tempus & res exposcebat, pietatis ac mansuetudinis, & cuncto tempore, in omni conversatione tanta extitit gravitatis in dissimulandis, tanta compassionis in recreandis, tantaq; sanctitatis in omnibus agendis, ut merito veneraretur ut Domina, & à cunctis diligeretur ut mater amantissima, &c.*

Exam viris præst.

Eam Deus & in vita & post mortem, insigni & rarissima miraculorum gloria illustravit, quæ inter, dum ad potentē quandoq; Dynastam invisisset, filiam ejusdem desperatissima valetudine ad extrema devolutā, præparatis jam funeri necessariis, afflictissimis parentib9 & domesticis, prodigiosissimè restituit, & valentissimam è lectulo eduxit. Quam tam feliciter medicam, cum multo auro aliisq; muneribus, remunerari illi vellent, Walpurgis minimè admisit, verum mox inde recedens, multo deinceps ferventius delicatissimo suo corpori bellū indixit, idq; exquisito rigore excruciavit. Sed & illud rarius, cum imminēte nocte, scelere cujusdā negato lumine, in preces sese effunderet, insoleti sānè prodigio admiranda luce splendorem cælo descendisse, impletoq; quo cū sororibus agebat loco, totā eam noctē ad usq; solis exortum, ancillis Christi prodigiosissimè illuxisse, ut quanti deinceps matrem facerent suam, tam illustri miraculo, tamque prolixè spectato coměndatam,

Miracula innumera.

Lux in tenebris.

tam, facile sit ominari. Claruit autem non his solum, *sed innumeris*, teste Philippo, *in Vita, miraculis*, à morte tamen longè gravioribus celebrata; è quibus, istud solum, utpote plurium prægnantissimũ, rarissimum insuper atque perpetuum attingimus: Stillat usque hodie castissimum Regiæ Virginis corpus, sacrum quoddam & prodigiosum oleum, ex pectoralibus maximè profusum, toto terrarum orbe notissimum, quod cæcis lumen, surdis auditum, claudis gressum sæpe contulit; quodque observatum est, tunc maximè copiosius fluere, cum SS. Corporis & Sanguinis Christi Iesu mysteria, in eo sub quo requiescit illud altari, tractantur. Tunc vero cum vasa pro ejus receptione, indebitè disponuntur, (quod est prodigiosissimum,) guttas in modum botri, ne extra locum debitum cadant cohærere; sicut etiam evanescere penitus solet, & quidem è vitro benè clauso atque obturato, si minus honesto vase, aut loco, sive à peccato gravi, libidini maximè impuræ obnoxiis, asservetur. Sed & illud admiratione dignissimum: Cum civitas Eistettensis Ecclesiastico aliquando Interdicto subjaceret, oleum fluere desisse, quod reconciliata deniq; urbe, supplice nudis pedibus Episcopo cum universo populo sacrum Virginis tumulum venerante, inter Missarum solemnia, sub confectione SS. Eucharistici Sacramenti, oleum quod annum integrum constiterat, ubertim, conspicientibus & congratulantibus sibi universis, denuo erumpere cœpit, & consueta deinceps variis ægris beneficia impertiri. Similiter, si quod delictum in ejusdem Virginis patretur Cænobio, oleum fluere desinere, testis est Henricus Rebdorffensis, exemplum afferens de fure, qui ut ædituum cecidit, mox oleum fluere desiit, ab II. Calend. Aprilis, per septimanas, usque post octavas Paschæ, appropinquante ejusdem Virginis festo die. Illud etiam observatione dignissimum, sacrum illud oleum, adeo cæleste, purum & defæcatum, ut per ducentos etiam annos asservatum in vase aliquo, tanto post, incorruptissimum, & ab omni labecula alienissimum conspiciatur. Eam proin, tantam Virginem, merito Eystettenses, Ecclesiæ, Vrbis & Diœceseos suæ Tutelarem, religiosissimè venerantur, quam non superior solum, sed & inferior Germania, sive Belgium, præcipuo cultu celebrat, in ejusdem honorem non altaribus solum & Sacellis plurimis, sed & Basilicis atque Cænobiis, neque virginum tantumodo, sed & virorum, sed & castris atque arcibus, raro exemplo (qualis Leodiensis illa arx percelebris fuit, teste Hoesemio S. Walpurgæ appellata,) aliisque monimentis tanto decursu sæculorum structis & consecratis. *Ex Vita ejusdem apud Henric. Canis. Stevartio, Ranero, VVolfhardo, Philippo Eystett. Gretsero, Ribadeneira, Iacobo Cassino, Iepesio, Trithemio, Annal. nostr. Bened. & German. Aquila Bened. &c.*

Oleum miraculosissimũ

Stupenda res!

Dignum observatione.

Patrona Ecclesiarum.

In Cænobio S. Galli apud Helvetios, depositio B. Tutelonis Monachi & Confessoris. Tutelo illustri & Principe genere natus, cucullum honori omni, & deliciis opibusque potius habuit. Condiscipulos pari nobilitate & sanctitate BB. Notkerum cognomento Balbulum, Ratpertũ, & Salomonem Comitem à Ramschwag Constantiensem postea Episcopum, habuit; magistrum autem B. Marcellum, sub quo non sanctitate solum, sed & eruditione tantum profecit, ut toto Romano Imperio maximè suspiceretur. Sed & Musicis atque aliis artibus instructissimus, pictor, cælator, sculptor, aurifaber, architectus celeberrimus habebatur, eloquentia insuper, moribus, statura corporis, viribus, vultus majestate & gratia, membrorum perfectissima proportione & compositione, ingenii acumine, lepore, & comitate, rerumque gerundarum dexteritate, tantis, ut Carolus Crassus Imperator, eidem familiarissimus (verbis Eckhardi vetustissimi authoris, sunt,) *ei maledixerit aliquando, qui talis naturæ hominem, monachum fecerit.* Verum, lachrymarum dono, orationis studio, Virginea castitate, insigni animi demissione, cælitibus quam Cæsaribus & charior, & propior, Magnæ Virginum Virginis Admirabilis Matris, familiarem etiam amorem meruit. Quæ cum Tutelo suus, Metensi quandoque in Basilica imaginem ejus moliretur, ipsi & Magistra, & ministra adsidere dignata & visa, radios insuper, seu colores & penicillos eidem manu ministravit & sustentavit. Exclamârunt super hoc duo peregrinorũ juvenũ forma Angeli, & rem ipsã adstanti Canonico Cathedrali prodiderunt, Tuteloni sic applaudentes: *Benedictus tu pater Domino, qui tali Magistra uteris ad opera.* Quibus primũ ille: *nescire illos quæ dicerent,* respondit, quos cũ etiã objurgatos vellet, disparuêre, ipso nihilomin⁹ adeo se ꝑditũ, dolente,

B. Tutelo mon.

Artium varia.

Cæsar Claudius.

Deipara ipsi colores ministrat.

ipsa perficit opus.

dolente, ut mox altera die, honoris impatiens, Metis profugeret, bracteam quadam aurea, quam imperfectam reliquerat, ipsa manu Deiparentis, ad reliquam imaginis perfectionem mirè absoluta, hisque litteris & inscriptione consignata:

Hoc Panthemapia cæla verat ipsa Maria.

Quam ad sua usque tempora, sedentis Virginis, & spirantis quasi ac vivacissimæ imaginem ibidem spectari, Eggehardus affirmat. Fuit & illud admirandi zeli, in viro sanctissimo argumentum, puritatis intaminatissimæ evidens signum, cum ad S. Albani Monasterium Moguntiam delatus, ante fores Cœnobii, ab itinere quiescens, monachus quendam è vineis reversum, occurrentis matrinæ suæ mamillas pultare advertisset, minimè se continens, quin illico advolaret, & velut alter Phinees, capillis apprehensum in terram dejiceret, flagelloq; quo eques usus erat, cæderet: *Hoc*, inquiens, *tibi S. Gallus, frater S. Albani dedit*; supplice illo errati veniam, & ne se proderet rogante, ac facilè impetrante. Protraxit vitam, ut ex chartis quibusdam constat, eo ipso subscriptis, ad Annũ Christi 909. in vita & post mortem miraculis gloriosus, relictis ingenii præclarissimis monimentis, cujus extare etiamnum tabulas Astronomicas artificiosissimè confectas & elaboratas, Stumpfius narrat, & cujus sacra neumata, *ab Admirabili suavitate* in Ecclesia olim fuêre plurimum cõmendata. Honoratus hoc Epitaphio, in Sacello Divæ Catharinæ apud S. Gallum sepultus:

Zelus Tutelonis.

Epitaphium.

Virginis almificæ egregius pictor Tutelo
Excellens meritis & pietate potens
Nemo tristis abit, qui te colit & veneratur
Fers cunctis placidam quippe salutis opem.

Ex Eggehardo, Iod. Mezlero, Mariano Bucelino, Henr. Canisio, Melch. Goldasto, Annal. nost. Ben. & German. nec non Ephemerid. & Chronol. Mariano Bened. &c.

B. Raynaldus Abbas.

Fusniaci in Gallia B. Raynaldi Abbatis, S. Bernardi discipuli, ipsique singularis amoris prærogativa ob ingentes animi dotes dilectissimi: quas Raynaldo ipsi Doctor Mellifluus, tanquam laudum suarum compertissimo contemptori, ingerere vel nolenti non veritus, sic alia inter, absentem atque à se ægrius avulsum solatur: *Alioquin, quando ego te, comitem mihi charissimum, valdeque necessarium: quippe obeuntissimum in agendis, studiosissimum in inquirendis, in conferendis utilissimum, promptissimum in rememorandis paterer longè fieri à me, si non esset Christus in causa. Beati, si sic permanserimus usque in finem, &c.* Decessit Fusniaci, cujus Cœnobii primus Abbas, licet invitus, fuit, ut in ejus sanctitate fundamentum firmissimum, magno & sublimi ædificio dignissimum substrueretur. *Barn. Montalbo, Rob. Ruscam, Aubert. Miraus, Anq. Manriq. Chrysostom. Henriq. &c.*

S. Bernardo charus.

S. Meruvina Abb.

In Cœnobio Rameseiensi in Anglia S. Meruvinæ Virginis & Abbatissæ. Hæc ab egregia vitæ sanctitate latè celebrata, adeo quidem sua ætate refulsit, ut Regum etiam oculos suo fulgore perstringeret. Cum proin Rex Eadgarus, dictus Pacificus, in Monasterio Rameseiensi, quod Eduardus Rex Senior ejus avus construxerat, sacrarum Deo virginum illustrem coloniam induxisset, dignissimam hanc esse judicavit, cujus curæ & vigilantiæ lectissimum illud examen apum & sacra alvearia crederentur. Præluxit suis admirabili virtutum omnium exemplo, & à morte illustrioribus Angliæ Sanctis accenseri meruit. Vixit sub Anno Christi 976. *Ex Rogerio de Hoveden. Nic. Harpsfeld. Eduardo Maiherw, Guilh. Malmesbur. Hugone Menardo, &c.*

Clar. 966.

S. Stephanus Abbas.

In Obosma S. Stephani ejusdem Monasterii primi Abbatis, qui in regimine sibi credito ita se habuit, ut non tam filiis quam successoribus in honore eodem exemplo esset, *à spiritu lenitatis* imprimis, quibus pax & charitas in Cœnobiis solidatur, maximè commendatus. De Sanctis ejus moribus & exercitiis ita Seguinus: Erat vero DEO devotus, meditationibus sanctis assiduè intentus, operibus misericordiæ indefessus, & ut uno verbo multa complectar, omnium virtutum gemmis decenter ornatus, sicut in gestis ejus prolixius narratur, &c. Postquam autem sanctissimè & piissimè Cœnobium rexisset, multis virtutum titulis gloriosus, ultimũ cum eximiæ sanctitatis significatione spiritum edidit. *Seguin. Henriq. Annal. nostr. &c. Montalbo, Rusca, &c.*

Transl. S. Godobertæ.

Noviomi translatio S. Godobertę Virgin. sanctimonialis, facta per Balduinum Norciomensem Episcopum Anno Christi 1167. sacris ejus exuviis ad templum B. M. V. Virg. deportatis *Ex Democh. Chr. Noviom. &c.*

Ven. Theobaldus Archiep.

Cantuariæ Ven. viri Theobaldi Archiepiscopi, qui ex Abbate Beccensi, pro vitæ meritis ad celeberrimam illam assumptus cathedram, eam mira sapientia & religione

Digitized by Google

ligione gubernavit. Eum maximi Eugenius Papa fecit, Legatiq; perpetui honore insignivit, quod postea munus ab eodem ad successores ita transfusum est, ut ab eo tempore Legati jam non tam adventitio facti, quam insito & per manus deducto antiquitus jure, nati dicantur, Fuit observantissimus Rom. Ecclesiæ cultor, vocatusque ab Eugenio Rhemos ad Concilium, obnitente quantumvis Rege, extremum adire vitæ discrimen non exhorruit, ut Pontifici obtemperaret, iterque marinum clam, & in quassa atque lacera cymba ingressus, maximis honoribus & plausibus à Papa exceptus est. Qui ad summam ejus laudem contestabatur, mirificam quandam hominis in Deum, Ecclesiam, & sedem B. Petri reverentiam fuisse: qui sui præsentiam in Synodo, natando magis fecisset, quam navigando. Fuit multa passus pro libertate Ecclesiastica, dignus, omnino, ut proximus, S. Thoma Martyre antecessor. Coronavit Anno Christi 1154. Henricum II. Angliæ Regem, & post insignia merita in Domino requievit A.C. 1163. eo inprimis meritus, quod sua apud Regem & electores commendatione, effecerit, ut idem sibi Thomas succederet in Pontificatu. *Ex Nicolao Harpsfeldio, aliisque Angl. script.*

Ejus obedientia.

Obiit 1163.

IV. CALENDAS MAII.

XXVIII. Aprilis. F.

S. Acca Episcopus.

IN Anglia S. Accæ Episcopi Domnocensis & Confessoris. Acca Streneshalcensis Monasterii celebris in Anglia monachus, egregium virtutum & disciplinæ Regularis magistrum S. Bosam nostrum meruit, cui & in Episcopatu successit. Quę cum æterno sanctitatis Pontificiæ exemplo & ornamento honorasset, ad Hagulstadensem etiam Cathedram exornandam ac juvandam expetitus, pari felicitate eamdem beavit, & litterarum maximè studia immortali cum merito ibidem promovit, ac perinsignem bibliothecam instruxit. Invidentiæ autem quorundam scelere, innocens sede sua pulsus, anno Christi 732. propagandi Christiani nominis & Fidei, sive Martyrii succensus desiderio, in Frisiam profectus, tam illic, quam alibi passim Apostolico labore & fructu, plurimos Christo & S. R. Ecclesiæ aggregavit, & earum provinciarum magnis Apostolis accensèri dignus fuit. Ad sedem autem suam postea reversus, ac multa bonorum gratulatione susceptus, mereri denuo de Ecclesia & grege sibi creditis studuit; cujus, alios inter, Venerabilis Beda noster gesta quædam brevitèr, his verbis complexus est: Acca, vir strenuissimus, & coram Deo & hominibus magnificus, qui & ipsius Ecclesiæ suæ, quæ in B. Andreæ Apostoli honorem consecrata est, ædificium multifario decore, ac mirificis ampliavit operibus. Dedit namq; operam, quod & hodie facit, ut acquisitis undique Reliquiis BB. Apostolorum & Martyrum Christi, in venerationem illorum poneret altaria, distinctis porticibus, in hoc ipsum intra muros ejusdem Ecclesiæ. Sed & historias passionum eorum, una cum cæteris Ecclesiasticis voluminibus, summa industria congregans, amplissimam ibi, ac nobilissimam Bibliothecam fecit. Nec non & vasa sancta, & luminaria, aliaq; hujsmodi, quæ ad ornatum domus Dei pertinent, studiosissimè paravit. Cantorem quoq; egregium nomine Mabar, qui à successoribus discipulorum S. Gregorii Papæ, in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus, ad se suosq; instituendos accersiit, ac per annos 12. tenuit, quatenus & ea quæ illi non noverant carmina Ecclesiastica doceret, & ea quæ quondã cognita, longo usu vel negligentia inveterare cœperant, hujus doctrina in priscum renovarentur statum. Nam & ipse Episcopus Acca cantator erat peritissimus, quomodo etiam in litteris sanctis doctissimus, & in Catholicæ Fidei confessione castissimus, in Ecclesiasticæ quoque institutionis Regulis solertissimus extiterat &c. Hucusq; Beda Synchronos, ad studia maximè priscorum Pontificum nostrorum commendanda. Decessit Sanctissimus Pontifex, & glorioſissimus Apostolus noster A.C. 740. Pontificatus 24. cujus sacrum corpus in Ecclesia Cathedrali conditum, post annos verò trecentos, divina revelatione translatum, in magna deinceps veneratione est habitum, *ob cujus sanctitatis meritum demonstrandum*, ait Houedenus, casula, & tunica, & sudarium, quæ cum sanctissimo ejus corpore in terra posita erant, non solum speciem, sed & fortitudinem pristinam, usque in hodiernum diem servant. *Ex Ven. Beda. Hist. Anglic. Rogerio cit. Vvilh. Malmesbur. Eduardo Maihevu. Nic. Harpsfeld. Iepes, &c.*

Apostolus Frisonum.

Domum Dei excolit.

Cantum restituit.

Obiit 740.

In Monasterio Wessenbrunnensi B. Balthonis Abb. *S. Balthon. Abb.*

Digitized by Google

S. Balthonis Abb.

Balthonis Abbatis & Confeſſoris. Is in memorato, cui præerat, Cœnobio, non tam verbo, quam exemplo, facem ſuis adeo illuſtrem prætulit, ut intuentium animos merito percelleret, & ad ſui imitationem non tam illiceret, quam concitaret ac penè cogeret. Vitam ejus, eximiis miraculis Deus nobilitavit, magnumq; tam verbis ejus quã factis pondus addidit. Miracula inter, celebrius illud, cũ ſolo crucis ſignaculo, aquam illico in vinum generoſum prodigioſè convertit: quem etiam omni modo latere cupientem, ſæpè Deus prodigiis prodidit, ejusque ſanctitatem mortalibus coñendavit. *Ex VVigul. Hund. Matth. Radera, Car. Steng. &c.*

Miracula.

B. Bernardus Abbas

In Luſitania, Monaſterio de Tarouca, depoſitio B. Bernardi ejusdem loci Abbatis. Is à teneris unguiculis pietatẽ colens, ut generis ſplendore, ſic virtutum ſtudio excelluit. In aula Regum Galliæ educatꝰ, Palatinorũ execratus vitia, orationis Dominicæ & ſalutationis Angelicæ tanto amore tenebatur, ut aſſidua meditatione, ſacra illa verba decoqueret, & utiliter perpetuo ruminaret. A dextertimo fortunæ curſu, ad ſacri rigoris exercitia animo cõverſus, cũ primis initiis mirè jam exſplendeſceret, ſacræ Ciſtercienſis familiæ noſtræ obſervatio, Claramvallem convolãs, cucucullum exambiit, in eoque mirificè virtutibus profecit. Cum autem Divus Ioannes Baptiſta, Doctori Mellifluo apparens, Monachos mitti in Luſitaniam poſtularet, Bernardus iſte noſter cum B. Boemundo deſtinatꝰ eſt, & quartus poſtea Tarouca Abbas deſignatus. Quo munere ſtrenuè perfunctus, omni deniq; Virtutum genere cultiſſimus migravit ad Dominum, cujus merita, varia ad tumulum deinceps ejus patrata miracula confirmarunt. *Ex Vita, Bern. de Brito, Angelo Manrique, Annal. noſt. &c.*

Luſitaniæ jubar.

B. Steph. Archiep.

In Anglia depoſitio B. Stephani Archiepiſcopi Cantuarienſis S. R. E. Cardinalis, graviſſimis meritis ſpectatiſſimi. Stephanus cognomento Langtonus, Anglus patria, litteris operam Lutetiæ Pariſiorum navavit; ubi Philoſophicis Theologicisque adeo excelluit, ut admirationi merito eſſet, & Canonicis primum Cathedralibus ea ipſa in Vrbe accenſus, poſtea ſupremus Vniverſitatis Cancellarius deligeretur. Percrebreſcente autem ejus ob eruditionem & Virtutem, fama, Romam evocatus, & ab Innocentio III. Papa S. R. E. Cardinalis Tit. S. Chryſogoni creatus, ejusdem poſtea operâ à monachis Cathedralibus Archiepiſcopus Cantuarienſis electus eſt. Mirum! quantas eo in honore calamitates injuriasque ſit perpeſſus, cum ob ejus electionem Ioannes Rex graviter offenſus, eam omnino evertere moliretur. Admiſſus tandem, cum pro libertate Eccleſiæ libidini Regis conſtantius obniteretur, exactus in exilium, Pontiniaci permittente Rom. Pontifice, Monachum profeſſus, inde tamen poſtea repetitus, Cantuarienſem cathedram inſignibus meritis præcipuè adornavit; aliaque inter, bina Concilia ſive Synodos celebrans, ad reformandum Clerum ac populum Anglicanum inſignes Eccleſiaſticas conſtitutiones, numero 48. prudentiſſimè compoſuit. Eo tamen, de Eccleſia & poſteritate univerſã præclariſſimè meritus: *quando omnes, cum Novi, tum Veteris Teſtamenti libros, primus omniũ, capita, uti nunc habemus, eorum qui ſacris litteris ſtudent utilitatem, multo cum judicio diſtribuit, ac diſtinxit. Quod ante illum vix quisquam forte unquam cogitavit, & in iis poſt illum nemo mutandum aliquid cenſuit. Quo ſuo laudabili facto, quantum judicium ipſe oſtenderit, quantum lumen attulerit, quantum Sacrarum litterarum ſtudioſis adjumentum ſuppeditaverit, doctorum hominum judicem eſto, &c.* Reliquit ingenii ſubtiliſſimi & profundiſſimi monimenta quamplurima, quorũ præcipua, doctiſſimi in omnes & ſingulos Veteris Teſtamenti libros, inque Apoſtoli Pauli Epiſtolas Coñentarii celebrantur. Deceſſit ſancto fine A. C. 1228. *Ex Phœnice reviviſcente Henriq. Nic. Harpsfeld. Hiſt. Britann. Annal. noſt. &c.*

Multa perpeſſus.

Biblia in capita diſtinguit.

Obiit 1228.

Translatio S. Lamberti.

Leodii translatio S. Lamberti Epiſcopi & Martyris; cum nimirum Sanctiſſimi Martyris noſtri corpus è Trajecto ad Villam Legiam, ignobilem quidem tunc vicum Lotharingiæ, à S. Huberto noſtro translatum eſſet, tantisque deinceps miraculis exſplendeſceret, ut invaleſcente per orbem fama, multa mortalium millia eo convolarent, plurimi ſedes figerent, villaq; pertenuis in urbem deinceps celeberrimam, opulentiſsimam & magnificentiſsimam excreſceret, quę modo Leodium, à mediæ autem ætatis ſcriptoribus Leudica, & Leodicum eſt appellata. *Ex Annal. noſt. Germ. Molano in Indic. Sanct. &c.*

Item S. Amati.

Duaci elevatio S. Amati Archiepiſcopi Senonenſis & Confeſſoris. Fuit & hæc elevatio, miraculorum gloria Illuſtriſsima, de qua Vitæ auctor apud Surium plurima refert admiranda. Ex Molano, Annal. noſt. Bened. &c.

Spiræ

Digitized by Google

Item S. Guidonis. Spiræ in Germania translatio S. Guidonis Abbatis Pompoſiani; cujus ſacrum corpus Henricus III. Imp. Aug. cum de eo Patmenſes cum Pompoſianis contenderent, ſeſe interponens, illud Germaniæ meruit, Spiramq; convehens, magno omnium plauſu in S. Ioan. Evang. baſilica ibidem collocavit. *Ex vita S. Guid. Chron. Spirenſi, Car. Sigonio, Annal. noſt. &c.*

V. Ioannes Barrerius. Romæ depoſitio Beatæ memoriæ Ioannis Barrerii Abbatis Fulienſis, & Congregationis eo nomine ſanctiſſimæ felicisſimi Inſtitutoris. Ioannes de la Barriere, pervetuſtæ Nobilitatis familia apud Cadurcenſes editus, Bartholomæum de la Barriere, matrem Leonardam de Amadon habuit. Is raro, & inſolenti planè exemplo, *Commendatarius*, ut vocāt, pro parentum apud Reges gratia, creatus, commendatorum ſibi Monachorum cōmoda, & proprii animi curam in præcipuis habuit, & poſtremæ ætatis noſtræ, imo & ſuperæ miraculum, & quidem prodigioſiſſimum extitit. *Mira vocatio* Cum n. puerili ætate, nōcens uti nōerat, atq; ignorans, Chriſti & S. P. N. Benedicti patrimonio, quaſi jure uſurpandis devoveretur atq; imponeretur, ſingulari Numinis impulſu, Monachorum *Vocatione* (ſic ſacri vocamus) diligentius diſcuſſa, cum fortè S. P. N. Regulam, quam nunquam antea viderat, in cella cujusdam Monachi reperiſſet, & in caput ſecundum: *de Abbate* incidiſſet, verba magni Legumlatoris reveritus, de indignè à ſe uſurpatis nomine & poſteſtione erubeſcens, de ſatisfaciundo quamprimū, ut inſolens omnino, ſic conſtans prorſus atq; generoſum conſilium ſuſcepit. Ac *Reformator* proin, *verus ut Paſtor*, nō *mercenarius* eſſet, cucullum & vitam Monachi ſedulo amplexus, ut ſui quoq; Fulienſes, Ciſtercienſis quidem Inſtituti noſtri, ſed cura deſtituti paſtorū, in omnem licentiam ſolutiſſimi, pari ſecum animo, paſſu non impari progrederentur, multum, ſed nec quidquam laboravit. Illos proin, quanquam invitus à ſe dimiſit, aliosq; permultos Religioſioris vitæ percupidos aſcivit & congregavit, quibuſcum incredibili ſtudio & conatu ad exactiſſimā S. P. N. Benedicti Regulam actiones conformare aggreſſus, neglectorum inſuper & à ſe, & ab aliis, velut pœnitentiam ſibi ſuisq; præfigens, admirando vitæ rigore licentiam priſtinam *Mirus vitæ rigor.* ſarcivit, & Monachorū toto orbe omniū ſtudia accendit, fovit, & mirificè promovit. Aſperitatem vitæ maximam, in qua præibat ipſe aliis exemplo, perpetua cruce corpus ſuum configens, induxit. In victu quidem perpetuam à carnibus, ovis, piſcibus, vino, oleo, ſale abſtinentiam, cum jejuniis juxta Regulam S. P. N. ita ſine intermiſſione ſevereq; continuatis, ut in eorū decurſu, neq; dies Dominici, nec ipſe Domini natalis exciperentur, ac nihil prorſus veſperi, ne aquæ quidem ſtilla ſumeretur. Quin etiam ſublato menſarum uſu, Fratribus humi ſedentibus, quaſi perpetuam in pœnitentiam, pro menſa ſolum eſſet: In veſtitu lanam, nulla interjecta ſubucula cuti proximam, & perpetuam crurum, pedum, & capitis nuditatem. In cubitu nudam ſine ullo ſtramento tabulam, aut ipſum ſolum, ſive cæmento incruſtatum, ſive coctis lateribus conſtratum. Quem quidem vitæ rariſſimum rigorem dici vix poteſt, quanto ardore, quantoque fructu plurimi paulo poſt ſint amplexi, iisdemq; ita à Numine roborati, ut multo majora ſibi injungi expeterent, multi triduum aut quatriduum in hebdomade, diebus partim continuatis, partim interpolatis, nihil omnino cibi, nec potus deguſtarent, cum tamen labori minimè parcerēt. Aliqui eorum per idipſum tempus, dieb9 Feſtis, ad oppida & Caſtella, quinis aut ſenis paſſuum millib9 à monaſterio diſjuncta, ſacras conciones, unam in uno, alteram in altero oppido habituri excurrerēt, nec tamen quidquam cibi aut potus, vel in illis oppidis attingerent, ſed integram famem ad panis gregarii, & olerum cænā aridam, veſpere aut etiam nocte, in Cænobio apponendam reverſis, reſervarent. *Ampla Congregatio.* Barrerius tamen ipſe, exemplo & vita longè omnes anteceſſit, & jam non unius Cænobii, ſed ampliſſimæ Congregationis, in aliquot nō multo poſt, Galliæ non ſolum, ſed & Italiæ provincias diffuſæ, Inſtitutor eſſe meruit, & pro exi mia vitæ ſanctitate, & ſumis Pontificibus, & regibus ſuiſq; admirationi venerationiq; fuit: *Cujus Angelicam converſationē*, ait vitæ ſcriptor, *vitæ puritatem, morum integritatem, Religionem in Deum, humanitatem in proximos, in ſeipſum rigorem, admirandum; potius quam imitandū, tota Europa miratur & veneratur, &c.* *Elogium.* Deceſſit Romæ A. C. 1600. ætatis 56. miraculis & revelationibus, in vita & à morte *Obiit 1600.* Illuſtriſſimus, cujus Reliquiæ per orbem ſparſæ, cor quidem in Fulienſi Monaſterio, membra alia alibi religioſè aſſervantur. *Ex Lud. à S. Malachia, Carolo à S. Maria, Philippo Malabayla, Aub. Miræo, Henriq. &c.*

Stupenda res!

TERTIO CALEND. MAII.

XXIX. Aprilis. G.

S. Hugo Abbas.

IN Cœnobio Cluniacenſi S. Hugonis Abbatis & Confeſſoris. *Mart. Rom.* Hugo Illuſtriſſimo in Burgundia natus genere, patrem Dalmatium habuit, Samurenſem Principem, matrem Eremburgem, ſanguinis atq; animi præſtantia inclytam. Puer etiamnum aulicorum intemperantiam ac luxum execratus, invitis parentibus Cluniacum profugiens, magno Odilone magiſtro, eam in cucullo perfectionem indeptus eſt, ut qui Fratribus, Prioris honore præeſſet; dignior è tanto Sanctorũ numero non haberetur. Odilone mortuo Abbas ipſe ſubrogatus, admiranda virtutum fama, Gallias non ſolum, ſed orbem terrarum univerſum implevit, adeo, ut Germanis, Italis, Anglis, Hiſpanis, Orienti ipſi, ſanctum Hugonis nomen eſſet; ipſum Pontifices omnes, Imperatores, Reges, Principes ſuſpicerent & venerarentur, quorum ope, diverſiſsimis toto orbe provinciis, plurima ſexus utriusque Cœnobia condidit, eaq; ſacris coloniis inſtruens, univerſi hujus, regna ferè omnia, inæſtimabili merito, veris Dei cultoribus beans, ferventiſſimis horum exemplis inflammavit. Claruit eximia miraculorum virtute, quæ inter mortuum vitæ reſtituit; Alphonſum Hiſpaniæ Regem, fratris ſui Sanctii ſcelere Regno dejectum, & catenis vinctum atq; carcere ſummam per injuriam clauſum, cum tanto terrarum ipſe abeſſet ſpatio, ad ſe converſum exaudiit, & prodigioſiſſimè liberans, Regno reſtituit. Apud Aldechiarcum, ab Ludovico Comite, & uxore ejus Sophia hoſpitio exceptus, poſita in viridario menſa, & turbato paulo poſt aëre, anxiis de transferendis menſa & Dapibus miniſtris, ſolum ille crucis ſignum tempeſtati objecit, adeoq; compeſcuit, ut inter imbriũ ac tonitruorum circum undiq; præcipitantium & minantium horrorem, ne guttula quidem ulla, convivas ſecuros infeſtaret. Intimos animorũ receſſus penitiſſimè perſpexit, peccata occultiſsima cognovit, & prædixit. Dæmonibus adeo terrori fuit, ut ad conſpectum ſeu præſentiam ejus, nec ſubſiſtere quidem auſi, illico aufugerent, ſummo agonizantium præſertim ſolatio & commodo, qui graviſſimè tentati, ſolo Hugonis adventu, omni impugnatione liberati ſunt. Sic Stephanus Papa apud Florentiam, vi morbi oppreſſus ſummasque in angustias tentatione dæmonum redactus, ſuperveniente Hugone, ita recreatus eſt, ut importunum Inferum ſtatim in fugam converſum, ſe vero maximis angoribus liberatum fateretur. Vidit ſub mortem Sancti viri B. Fulgentius Affligemienſis Abbas, duos in cælo thalamos, miro ſplendore præparari, quos Hugonis Cluniacenſis, & Anſelmi Cantuarienſis eſſe intellexit, qui paucos poſt dies ad requiẽ felicitatis æternæ vocati, quomodo in vita ſua dilexerunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparati A.C. 1109. cum Hugo totos ſexaginta annos Cluniacenſi Cœnobio & ampliſſimæ Congregationi ſanctiſsimè præfuiſſet. Mortuus eſt in dilectiſsimæ Tutelaris ſuæ DEIparæ Baſilica, illic ſuper ſtratum ſibi cilicium atque inſperſos cineres, ſupremam horam exſpectans, cui morienti obvia cælitũ Regina, in occurſum ejusdem, Magnum etiam Patriarchã noſtrum BENEDICTUM, cum Apoſtolorum Principibus, nec non SS. Martino & Martiale Epiſcopis, Martyrum quoque & Confeſſorum choro adduxit. Patris optumi ſacrum cadaver, cum honorare gemebundi filii conarentur, vixque [illegible] tullum, quo caput inungere[illegible] ballami adeſſet, prodigioſè illud ſub manibus crevit, adeo, ut ad alias etiam reliqui corporis partes ungendas ſufficeret. Vti autem ſolus (ſtupenda res!) ſupra bina Cœnobiorum millia, tanquam Generalis omnium pater curavit, ſic ſolus, juſtum ſanè exercitum Sanctorum Monachorum cælo peperit & conſcripſit, aliosq; inter, duos ſanctiſsimos & meritiſsimos S. R. E. Pontifices maximos, Gregorium VII. & Vrbanum II. præter plurimos Cardinales, Archiepiſcopos, Epiſcopos, &c. inaudita ſanè felicitate, filios & diſcipulos habuit atque educavit. *Ex Annal. noſt. Benedict. Aquila Imp. Bened. Hugone vitæ ſcript. Cluniacenſ. Hildeb. Centoman. Iepes, Baronio, &c.*

Illuſtriſſimi natales.

Grandia miracula.

Spiritus Prophet.

Ejus gloria.

Moritur 1109.

1000. Monaſteria regit.

S. Guntbertus Martyr.

Eodem die paſsio S. Guntberti Martyris. Hic è nobiliſsimis Francorum ortus proceribus, virorum unum, Virginũ alterum condidit Cœnobia; in quorum altero, dum relicta conjuge, & quæ habebat omnibus ſtrenuè Deo ſervit, & die quadam orationi intent9 in Eccleſia procumbit, irruentibus in eam barbaris decollatus, illuſtri Martyrii corona donari meruit.

meruit. *Ex Flodoardo, Hiſt. Rhemenſi, Hugone Menardo, Annal. noſt. Bened. &c.*

S. Adaldagus Epiſc. Bremæ S. Adaldagi Epiſcopi & Confeſſoris. Hic Illuſtri ortus genere, Adalwardi Werdenſis Epiſcopi diſcipulus & cognatus, ex Monaſterio noſtro Cathedrali Hildesheimenſi, ad Archiepiſcopalem Bremenſium ſedem evectus, eam graviſſimis meritis extulit, & vitæ ſanctitate præclarè exornavit. De eo ſic Hiſtoria Bremenſis: *Elogium inſigne.* *Iſte eſt, qui nobis Rempublicam reſtituit, genere illuſtris, ætate juvenis, decorus ſpecie, morum probitate ſpecioſior, cujus ſtudium totum fuit, in converſione Gentium, in exaltatione Eccleſiarum, in ſalute animarum, &c.* Vt ad laudes veri Epiſcopi, dici amplius haud quidquam potuiſſe videatur. Romam profectus, ſummoque honore habitus, Eccleſiæ ſuæ maximis obtentis privilegiis mirè conſuluit, & provinciam univerſam, illatis celeberrimorum Sanctorum exuviis æternum beavit, quæ inter, Sanctorum maximè Quiriaci & Cæſarii Diaconorum corpora; BB. itẽ Coſmæ & Damiani, Victoris & Coronæ, nec non Felicis & Feliciani exuviæ celebrantur. *Planſus fidelium.* Tulere adeo ægrè tam utilem etiam tunc abſentiam Adaldagi ſui Clerus & Cives Bremenſes, ut vix ſuſtinerent. Cui proin, *venienti*, inquit Hiſt. cit. *tam extranei quam cives cum Clericis, occurrerunt itinere trium dierum, cum gaudio flentes & canentes: Benedictus qui venit in nomine Domini, &c.* Obiit longè meritiſſimus Pontifex & circumjacentium provinciarum *Obiit 938.* Apoſtolus A. C. 938. cum Eccleſiæ ſuæ quatuor ſupra quinquaginta annos ſtrenuè præſtitiſſet, & plenos meritorum manipulos cælo intuliſſet. *Ex M. Adami, Hiſt. Bremenſi, Anonymo item de Epiſcop. Bremenſ. Annal. noſt. German. &c.*

S. Robertus Abbas. In Monaſterio Moliſmenſi S. Roberti primi Abbatis Ciſtercii. *Mart. Rom.* Robertus Illuſtriſſimis natus parentibus, Theodoricum patrem habuit, ex Auguſtiſſima Imperatorum Germaniæ & Ducũ Burgundiæ familia oriundum, Emergardem matrem, è Nivernenſium Comitum ſanguine editam. Hujus latentem etiamnum utero fœtum, cæli jam Imperatrix Virginum Virgo adamavit, inſolentiq; prodigio amorem dignata pueri præripere & præoccupare, viſa prægnanti, annulum aureum manu præferens, hisq; Erengardem compellans. *Eum ſibi ſponſum delegit B. M. V.* *Volo quem utero geſtas filium, hoc mihi annulo deſponderi*, cui & altera etiam vice apparens, promiſſum confirmavit. Vt proin maximo deſiderio optima Princeps teneretur, filiũ, quem necdum viderat, videndi, & primo quoq; tempore, Deo ac Deiparæ conſecrandi. In lucem editus, mira corporis ac membrorum compoſitione decorus apparuit, adeo, ut de gratia animi, & futura ſanctitate, jam tunc omnes facilè ominarentur. In Cellenſi poſtea S. P. N. Benedicti Cænobio Monachis inſtituendus traditus, ab illis deinceps abſtrahi non potuit, donec emiſſis monachicæ Profeſſionis votis, totum ſe Deo devoviſſet. *Fit Abbas.* Exemplo cũ omnibus præluceret, loci Prior electus, adeo celeber ſanctitatis nomine paulo poſt evaſit, ut fama per orbem circumlata, è remotis provinciis plurimi ad ipſum concurrerent, & benedictionem ipſius flagitantes, animi corporisque ſalutem referrent. Abbas S. Michaelis Tornodorenſis poſtulatus, cũ illos ab æquitatis tramite deflectere, nec reduci velle adverteret, ad Cænobium ſuum, contempta dignitate reverti maturavit. Dehinc conſtructo Moliſmenſi Cænobio, cũ loco aliquamdiu præfuiſſet, inde quoque ob laxiorem Fratrum diſciplinam diſcedens, Haurienſis Abbas effectus, importunis Moliſmenſium precib9 ad ipſos denuo rediit. *Reformationem aggreditur.* Verum iisdem paulo poſt ad vomitum reverſis, lectiſſimus Abbas, & Cænobii illius, & Ordinis ferè univerſi rigorem in licentiam defluentem nimiopere dolens, cum viris Sanctis Alberico & Stephano, de eodem reformando arduum licet, & plenum periculi conſilium & negotium ſuſcepit, cumque ſociis illis Ciſtercium ſecedens, illic æterno & inæſtimabili merito, præcipuam Ordinis reformationem, ſub auſpiciis intemeratæ Matris Virginis, Vnicæ Ordinis non tam Tutelaris, quam propriè Inſtitutricis, ipſo Sanctiſſimi Archiducis noſtri ſolemni Feſto inchoavit. *Intentio reformationis.* De quo ipſo ita liber Exordii Ciſterc. *Dum quotidianas Regulæ lectiones audirent, & aliud Regulam præcipere, atq; aliud Conſuetudines Ordinis tenere perpenderent, graviſſimè contriſtabantur, videntes ſe cæterosque Monachos Regulam* B. P. Benedicti *ſolemni profeſſione ſervaturos verè promiſiſſe, ſed ſecundum Inſtituta ejus nequaquam vivere, primitus privatim inter ſe ſæpius colloquentes, tranſgreſſionem ſuam conquerebantur, deteſtabantur, & quomodo hujus tanti mali remedium invenire poſſent, ſollicitè tractabant, &c.* Succeſſit adeo feliciter nova Reformatio, ut vix quidpiam ob ſtupendum

Digitized by Google

dum rei ſucceſſum admiratione dignius videatur; *cum ſummus rerum omnium opifex, humilem ſuam familiam ita dilataret, ut brevi temporis intervallo* (res admiratione immortali digniſſima!) *Monachorum Cœnobia ad quatuor, Monialium verò ad ſex millia extiterint*; tanto quidem fructu ab hoc Inſtituto noſtro in orbem terrarum univerſum dimanante, ut Chriſtus ipſe Dominus, S. Mechtildem alloquutus, illud *Columnam*, appellaret, *Eccleſiam ſuſtentantem, cui tota domus inniteretur.* Moliſmum demum juſſu Roman. Pont. repetere coactus Robertus, ibidem plenus dierum, & immenſorum meritorum, anno ætatis 83. Chriſti 1100. (non ut Baronio placuit 1098. cum horam obitus prædixiſſet, placidè in Domino obdormivit, ſepultus in Sponſæ ſuæ Cælorum Auguſtæ Baſilica, innumeris poſtea miraculis illuſtratus. Poſt cujus obitum binæ irides, ſupra domum, mira colorum varietate conſpectæ ſunt, quæ in quatuor terræ partes extendi videbantur, in quarum ſummitate lux clariſſima in circulum ducta, cum Cruce in medio rutilante, noctis tenebris prodigioſa illa luce depulſis, ſub natis circumquaque plurimis aliis circulis, iisdemque omnibus cruce ſignatis, quibus Moliſmus mirificè illuſtrabatur. *Ex Vita, Ang. Manriq. Gundiſalvo de Illeſcas, Barn. de Montalbo, Ephemerid. noſt. Bened. &c.*

Columna Eccleſiæ.

Obiit 1100.

Mira res!

Eodem die Natalis S. Roberti de Brugis, primi Abbatis Dunenſis, viri Angelicæ Converſationis. De quo aliàs ob concurſum Feſtorum. *S. Robertus.*

Dononii juxta Valencenas, feſtivitas S. Avæ Virg. ſecundæ ejus loci Abbatiſſæ. Hæc Illuſtriſſimo nata genere, ſanctiſſimos parentes Adelbertum Auſtrofandiæ Comitem, & Reginam habuit Pipini Regis neptim. Cum autem cæca eſſet, prodigiosè ad tumulum S. Ragenfredis ſororis ſuæ curata, ejurato mox ſæculo, ibidem cucullum amplexa, non impari poſtea ſanctitatis ſplendore exſplenduit. *Ex Vita, Ioan. Molano, Annal. noſtr. Bened. &c.* *A. Ava Virgo*

Ipſa die elevatio S. Venerii Inſulæ Palmariæ Monachi, Congregationis Caſinatis, qui à Lunenſi Epiſcopo, cui apparuerat è terra elevatus, repertus eſt incorruptiſſimus, cæleſti odoris fragrantia è ſacro ejus corpore emanante, & prodigioſum oleum fundente, ad cujus tumulum cum cuſtodes poſiti, aquam dulcem non haberent, meritis viri ſancti fontem perennem ad ipſum altare erumpentem impetrarunt, cujus potu ſeu aſperſione varii deinceps morbi curati ſunt. *Ex Fortunato de Vincent. Mauro Marcheſio, monim. Caſin. &c.* *Tranſlatio S. Venerii.*

PRIDIE CALEND. MAII.

XXX. Aprilis. A.

LOndini in Anglia S. Erconwaldi Epiſcopi, qui multis miraculis claruit. *Mart. Roman.* Erconwaldus, Earconwaldus ſive Erckenwaldus, eo tempore, quo Anglia velut Paradyſus Domini floruit, & non tam, Anglis quam Angelis beata fuit, inter columnas & decora Eccleſiæ præcipua effulſit. Monachus primum Certeſeyenſis, ſive Ceroteſcenſis Cœnobii, ob virtutis præſtantiam ejusdem poſtea Abbas fuit. Ad Londonienſem demum cathedram à S. Theodoro noſtro evocatus, eam ſanctitatis egregio titulo, & meritis graviſſimis plurimum exornavit. Monachicæ autem vitæ ſtudia, in ipſo etiam Pontificatu minimè prætermittens, duo præclara Monaſteria, loco oportuno, ſibi alterum, B. Edilburgæ ſorori ſuæ condidit, quæ & ipſa mira vitæ ſanctitate refulſit. Inter celebriora Erconwaldi geſta, perinſigne illud ſummopere celebratur: Cum enim, etſi æger pedibus, & lecto affixus, à viſitanda tamen Diœceſi, præcipua Epiſcoporum cura minimè abſtineret, & lectica circumvectus, die quadam ad oram amnis rapidiſſimi veniſſet, hæſitantibus ſociis, quod infirmus nec equo, nec pedibus tranſire flumen poſſet (dictu mirabile!) aqua repente diſparuit; flumine quamprimum cum ſuis tranſiſſet Epiſcopus, naturam & curſum ſuum in oculis omnium repetente. Ratum & illud, quod de arida etiam lectica ejus Beda commemorat: *Cujus*, inquit, *viri, in Epiſcopatu, & ante Epiſcopatum vita & converſatio fertur fuiſſe ſanctiſſima, ſicut etiam nunc cæleſtium virtutum ſigna indicio ſunt. Etenim usque hodie feretrum ejus caballarium, quo infirmus vehi ſolebat, ſervatum à diſcipulis ejus, multos febricitantes,*

S. Erconwaldus Epiſcop.

Monaſteria duo condit.

Flumen diſparet.

Miracula.

tes, vel alio quolibet incommodo fessos, sanare non desistit. Non solum autem supposiți eidem feretro, vel appositi curantur ægroti, sed & assulæ de illo abscissæ atque ad infirmos allatæ, citam illis solent afferre medicinam, &c. Ita Beda. Migravit ad Christum meritissimus Pontifex Anno Christi 690. sepultus in Ecclesia S. Pauli Londinensis, & ob miraculorum celebritatem, in magna deinceps habitus veneratione. *Ex Ven. Beda, VVilh. Malmesbur. Polyd. Harpsfeldens. Trithemius, Maihevu, &c.*

S. Petrus Mart.

In Hispania S. Petri Monachi & Martyris, qui Amatori Presbytero, & Ludovico prædicationis munere junctus, ob eam caulam comprehensus, cum in Fidei confessione inconcussus permaneret, ab Arabibus simul cum iisdem necatus est Anno Christi 855. Fuêre autem hi omnes patria Cordubenses, quorum corpora flumine mersa, post dies aliquot, magna cum fidelium consolatione in littus evecta sunt, & quidem S. Petri nostri in Pinnæ Mellariensis Cænobio conditum est. *Ex Memoriali Sanct. B. Eulogii nostri, Alph. Villega, Ambr. Moral. Ant. Iepes, &c.*

S. Forannanus Archiep.

Walciodori, S. Forannani Episcopi & Abbatis. Is nobili loco in Scotia natus, à puero optimis moribus & artibus imbutus est. In Clerum adscriptus, Archiepiscopus postmodum Dominormorensis eligi meruit, totiusque Hibernię & Scotiæ Metropolita factus, tanta dignitate dignissimum se esse, facto ipso comprobavit. Postquam autem strenuè gregi suo vetus pastor præfuisset, post gravissimos, & dignos tanto Pontifice labores, ad dulcedinem vitæ Contemplativæ vocatus, monente Angelo divinitus ad professionem Sanctissimæ Regulæ nostræ vocatus, & ad regimen Cænobii Walciodorensis destinatus, adjunctis sibi sociis duodecim, patriæ & amplissimis honoribus valedicturus, ad littus maris contendit. Vbi nullo reperto navigio, duo ligna decussata in Crucis formam, fluctibus prope littus innatantia conspiciens, eadem cum sociis, miranda prorsus in DEI providentiam confidentiâ conscendens, inaudito, & stupendo prorsus miraculo è portu solvit, & afflante Divini Spiritus aura, tanto maris spatio superato in Gallias appulsus est. Inde cum Eilberto Comite, Malciodorensis Cænobii Conditore, Romam profectus, à Benedicto VII. Papa Fundationis illius confirmationem obtinuit. In reditu autem ad Monasterium Gorziense delatus, Regulæ Sanctissimi Patriarchæ nostri BENEDICTI cum sociis nomen dedit, vitæque Monachicæ disciplinis probe institutus, ac Walciodorum profectus, primus eidem Cænobio Abbas annis duodecim, mira vitæ sanctitate illustris præfuit; simulque jussu Pontificis Maximi Episcopali etiam in ea provincia functus munere, cum Apostolico labore, Monachi studia pulcherrimè conjungens, ibidem felicissimo consummatus fine, sanctè decessit, Anno Christi 982. insignibus deinceps miraculis à DEO honoratus, cujus stola inprimis, contra morsus carnis rabidi, prodigiosè salutaris celebratur. Ex Vita, monim. Walciodor. Ioan. Molano, Annal. nost. German. & Benedict. & diverf. rer. Belg. & Brit. script. &c.

Fit primus VValciodori Abbas.

Monita Angeli fit monachus.

Stupenda navigatio.

S. Eremberti Episc.

Tolosæ S. Eremberti Episcopi, miraculis clari. Erembertus de Villecourt, territorii Pinnacensis vico, nobili ortus genere, spretis sæculi pompis Fontanellæ monachus, S. Wandregisilum Abbatem, perfectionis magistrum habuit. Postea communi omnium voto, ad celeberrimam Tholosanæ Ecclesiæ cathedrani evectus, id unum jam Archiepiscopus præcipuè studuit, ut magni luminaris instar, omnium splendore virtutum, cunctis in domo DEI præluceret, & exemplo esset. Accessit virtutibus ejus præstantissimis, insignis miraculorum gloria, tanta quidem ut ingenti oborto incendio, ignis flagrantissimo, solum illius baculum reveritus refugiensque, eo quo fixus erat loco, terminum sibi positum agnoscens quasi, in seipsum retrocedens, prodigiosè consopitus illico conquiesceret. Abdicato demum Pontificatu ad Cænobium denuo suum reversus, quanti cucullum, præ Archiepiscopali pallio faceret, clarè demonstravit, neque multo post, senio & laboribus confectus, post Divinas laudes, signo Crucis sese Communiens, ac Fratribus valedicens in domino obdormiit, tempore S. Lamberti Abbatis. *Ex monim. Fontanell. Claud. Rob. Hugon. Menardo, &c.*

Incendium extinguit.

Apud Vernonium ad Sequanam, sub Præ-

Digitized by Google

S. Adjutor monachus.

Præſulatu Ebroicenſi, S. Adjutoris monachi & Confeſſ. qui illo ex oppido, ſtirpe nobili, patre Ioanne illius loci Dynaſta, matre Roſemunda natus, teneris ab unguiculis pietati addictiſſimus, futuræ ſanctitatis vix ex ephæbis egreſſus eximia edidit ſpecimina, tantis jam tunc vigiliis, jejuniis, aſſiduisque precibus tenerrimum exhauriens corpuſculum, ut ſola pelle & oſsibus conſtaret. Adultior bello ſacro, cruce ſignatus, ducentos circiter ſtrenuos fidei pugiles ſecum ducens, preſsis dura obſidione Antiochiæ Chriſtianis, oportunè adfuit. Nec multo poſt, majora auſus, ſed ab hoſtibus captus, implorata Tutelaris ſuæ S. M. Magdalenæ ope, votoq; domus ſuæ de Monte, Cænobio S. Bernardi de Tyron dono dandæ, mirabiliter cum ſuis evaſit, cum oborto repente grandi ventorum turbine, commixtis fulmine & grandine metuendis magna clade hoſtis obrueretur, ſimulque diſſiparetur. Perſtitit exin annos ipſos 17. in perſequendis fortiter Saracenis, donec ab iisdem denuo comprehenderetur, & ad negandam Chriſti Fidem preſſuris variis, etſi fruſtra, cogeretur. Invocata ſiquidem denuo Tutelaris ſuæ ope, prodigioſè iterum evaſit, cum SS. Magdalena & Bernardus Abbas Tyronenſis, nuper cælitibus adſcriptus, ipſi ſpectabili forma apparentes, ergaſtulo liberatum, una cum vinculis, ex Oriente in patriam, pernici transmeatu prodigioſiſsimè revehherent, & propè Vernonium ad Sequanæ ripam collocarent. Obtuli[illegible] inceps, non latifundia ſolum ſua, & quas ampliſsimas habebat opes, Tironenſi Cænobio Adjutor, ſed ſeipſum illic Chriſto & S. P. N. mancipavit, aſſumpto è manibus Guilhelmi Abbatis ſacro indumento, de cujus licentia denique juxta Capellam S. Magdalenæ, eo loco, ubi mirè depoſitus ad Sequanam fuerat, à ſe conſtructam, ſuam poſtremam ponens manſionem, totus à DEO pendens, mitis refulſit ſanctitatis indiciis; ſolo olerum, modico ſale conditorum pabulo & frigidæ profluentis hauſtu victitans, aſperum ſub cucullo cilicium indutus, & prope Sacelli altare humo indormiens, perpetuis, inter calentes lachrymas, precibus intentus; miraculorum etiam gloria à DEO honoratus. Quæ inter, fretus Tutelaris ſuæ præſidiis, ſævum cacodæmonem, ab Hilgoldi energumeni corpore ejecit, gurgitem item horrendum in ſinu Sequanæ fluvii patentem, mercesque quotidie ac homines abſorbentem, injecta in voraginem vinculorum ſuorum particula, DEI & Magdalenæ implorato nomine, penitus obſtruxit, & placida illic Sequanæ fluenta, æterno beneficio, reddidit. Sed & cæcis, ſurdis, languidis prodigioſè medicus fuit; non minoribus etiam à morte miraculis commendatus. Quem inſignibus elogiis ornans Hugo Archiepiſcop. Rotomagenſis in quodam diplomate: *Patientiæ robur, contemptum ſæculi, zelum animarum, ſacrarum ædium reparationem, Cœnobiorum augmentum, Monachorum fomentum, ſtudium Eccleſiaſticæ pacis, concordiæ Regum affectum, &c.* in ipſo mirificè commendat; appellatque: *Solatium pauperum, ſpeculum juvenum, ſenum decus, caſtum Virginum delicium, continentium gaudium, piorum vividum ſydus, Virtutum denique omnium animatum domicilium, &c.* Claruit ſub Anno Chriſti 1120. circiter. *Ex Vita, Car. Sauſſ. Liliis noſtr. Gall. Benedict. &c.*

Multis egregius.

Mirè liberatur.

Mirificè transfertur.

Fit Monach.

Sequanæ charybdim tollit.

Elogium.

In Monaſterio Savigniacenſi in Gallia B. Aymonis Monachi, qui Armoriacam Britanniam patriam habuit, è villa Londacot oriundus, cum autem & eruditione, & vitæ ſanctitate plurimum excelleret, apicem perfectionis conſcenſurus, diſtributis in pauperes quæ habebat omnibus, Savigniaci Monachũ profeſſus, Angelis propior quam hominibus, vita & æſtimatione extitit. In corpore quaſi extra corpus, nulla re quæ carnẽ delectabat affici videbatur. Ipſum magnates & ſæculi nobiles tanti faciebant, ut intima cordium ipſi referarent, totique ejus ab arbitrio dependerent. In tremendo Miſſæ Sacrificio, cum ad illa deveniſſet Verba: *Qui pridie quam pateretur, &c.* Suſpiciens aliquando, cælos apertos, Ieſumque ſtantem, facie ad orientem converſa intuitus, ſpiritum in ſe loquentem audiit: *Hic eſt filius Dei, & tibi ſic ob tuæ conſolationis gratiam apparere dignatus eſt. Qui dum tanta gratiæ ubertate frueretur*, ait Seguinus, *inſenſibilis animo factus, exuit carnem, carnis non relinquendo habitaculum, ſed carnis nullum ſentiens adminiculum. Nihil terrenum intuebatur, nihil corporeum, præſentiam ullius perſonæ non ſentiebat, calicem vel altare, quibus aſſiſtebat, non videbat; ſolus cum ſolo jucundabatur, homo DEVM ſed in homine con-*

B. Aymon.

Multi Magnates ab ipſo dependent.

Mira viſio.

templabatur, ſacerdos cum Sacerdote epulabatur. Celebrato denique tam amicæ congratulationis gaudio rediit ad ſe, &c. Ita Seguinus. Meruit cæteroquin frequentius dum Sacris operaretur, Angelorum præſentia & aſpectu recreari, quos benevolo & hilari admodum vultu gratulabundos, ſtolisq; eximiæ pulchritudinis amictos intuitus eſt, eosq; inter Angelum ſive Archangelum aliquem forma multo præſtantiorem, qui ſolus ſublata de altari Sacra hoſtia ſurſum evectus, eam Divinis conſpectibus præſentabat, ſuæque oblationis obſequio plurimum exultans videbatur. Fuit & multis aliis gratiis Aymo à Numine donatus, è quibus præcipua illa, qua cordium ſecreta etiam abditiſſima penetravit, ſed & illuſtri miraculorum gloria honoratus, deſperatam valetudinem, multis prodigioſè reſtituit, plurimosque in præcipitia ſcelerum abreptos, precum inſtantia ab interitu vindicans DEO conciliavit. Obiit plenus meritorum Ann. Chriſti 1173. *Ex Philippo citat. Ang. Manriq. Chryſoſtom. Henriq. &c.*

Angeli ipſi apparent.

Cordium ſecreta novit.

B. Radulphus In Monaſterio Affligemienſi B. Radulphi monachi cognomento Tacentis. Is illuſtriſſimi Cœnobii haud minimum ſydus, Regularis diſciplinæ obſervantiſſimus, ſilentii autem ſtudio longè utiliſſimo, addictiſſimus fuit, cui perfectius condiſcendo, ſeptennium totum (ſive, ut Cantipratanus habet, totos 16. annos) impendit, ſibique loquendi facultatem prorſum interdixit. Quantus autem in oculis DEI eſſet, orator hic mutus, inſigni prodigio innotuit, cum ſolo Crucis ſigno, ingentis incendii horribiles flammas, prodigioſè atque illico conſopivit.

S. Gualfard. Ipſa die natalis S. Gualfardi Eremitæ prope Veronam, qui Sanctiſſimo Camaldulenſium noſtrorum inſtituto ſe devovens, in eodem admirabili rigore, corpus ſuum perpetuo quaſi Martyrio excrucians atque exhauriens, poſt multa præclare geſta, ſancto fine deceſſit, anno Chriſti 1127. *Auguſt. Valerius, Auguſtinus Florentinus, qui Gualprandium appellat. VVion. &c.*

S. Liutfridi In Monaſterio S. Martini in Germania depoſitio S. Liutfridi Abbatis, qui ferè 30. annis mundo crucifixus, & ſoli DEO vacans & vivens, in ſenectute bona quievit in pace, anno Chriſti 1096. Ex Berthold. Conſtant. ad Herm. Contr. Arn. Duac. &c.

B. Sophiæ. In Monaſterio Spanheimenſi B. Sophiæ, diſcipulæ S. Mechtildis, *de qua Trithemius noſter in Chronico Spanheimenſi, & nos in Roſeto German. & Annal.*

S. Sabinæ Virgo. In Monaſterio Iotrenſi S. Sabinæ Virginis, teſtimonio ſanctimoniæ ſingularis, quæ ob Angelicam puritatem, viſionibus divinis aſuefacta, à B^ma. Virgine DEIpara, ſibi cum copioſo Beatorum agmine apparente, de hora tranſitus S. Hugonis Abbatis Cluniacenſis certior facta, eodem quo obiit ille momento ſodalibus indicavit, multisque charismatibus pollens, eum ad gloriam ſubſequuta eſt. *Ex Car. Sauſſ. & Liliis noſt. Gall. Bened. &c.*

B. Oildis. In Gallia B. Oildis Virg. quæ ſæculo renuncians S. P. N. Regulam ſub ſacro Ciſtercienſiũ noſtrorum amplexa Inſtituto, Chriſto Virginum ſponſo, mentis puritate, & charitatis amplexu firmiter adhæſit, ad quem Virtutibus & ſignis illuſtribus migravit. *Ex Menol. Ciſt. &c.*

V. Ambroſius In Hiſpania Ven. viri P. Ambroſii monachi Ferrarienſis (de Herrera.) qui Charitatis, humilitatis & obedientiæ admirandis exemplis celeber, cæleſtes conſolationes inter orandum experiri meruit, easque in gravi quandoq; morbo oppreſſus, & lecto affixus, *ſpecioſum præ filiis hominum* cœleſti ſplendore circumdatum, & candidiſſimo Ciſtercienſium noſtrorum cucullo indutum conſpiciens, mirificè recreatus, & prodigioſè reſtitut° convaluit, poſtque annos aliquot ſancto fine deceſſit, anno Chriſti 1613. *Ex Theſauro Monaſt. Perf. Henriq. &c. & Bened. Redivivo, &c.* *Obiit 1613.*

MENO-

MENOLOGII BENEDICTINI,
LIBER QVINTVS.
MENSIS MAIUS,
CALENDIS MAII.

I. Maij. B.

S. Asaphus Epiſc. IN Anglia S. Aſaphi Epiſcopi. *Mart. Roman.* Aſaphus, S. Kentigerni Abbatis diſcipulus, egregia vitæ ſanctitate, poſt abſolutiſſimi Magiſtri ſui deceſſum, Magiſterii honorem aſſequutus, & Abbas creatus, è Cœnobio poſtea ad Cathedrã Pontificiam extractus atque evectus eſt. Meruitque tantum apud ſuos, rariſſimo vitæ ſanctioris exemplo, & præclariſſimè geſtis, ut non contenti Pontificem tam illuſtrem olim habuiſſe, perpetuum etiam cũ *Patronus ſuæ Cathedræ.* Eccleſiæ Cathedralis, tum Vrbis & Diœceſeos univerſæ Patronum ſibi deligerẽt; neq; hoc ſolum, ſed & Eccleſiam Vrbem atque Diœceſim easdem, perpetuato ad poſteritatem omnem meritorum tanti Pontificis, & grati ſui animi in meritiſſimũ Tutelarem monimento, ab ipſo, *Sancti Aſaphi* nomine, appellandam decernerent atq; appellarent. Claruit vir ſanctiſſimus ſub A. C. 580. *Clar. 580.* cujus acta dolendum eſt injuria temporum, & ſcelere impiorũ, pleraq; deperiiſſe. *Ex Hiſt. Britann. Annal. noſtr. Benedict. Arnoldo Duac. Hug. Menard. &c.*

SS. Zoerardus & Benedictus. In Vngaria SS. Monachorum Zoërardi Confeſſoris & Benedicti Martyris. Zoërardus ruſticis quidem, ſed piis admodum natus parentibus, è Polonia, ad Zoborenſe noſtrum in Vngaria Cœnobium delatus, à Philippo Abbate ſuſceptus, cucullum inſigni vitæ ſanctitate mirifice exornavit. Monaſticis autem diſciplinis, *fraterna ex acie, ad ſingularem eremi pugnam benè inſtructus*, ingreſſus ſolitudinem, aſſiduum carni bellum denunciavit, nec niſi *Mirus rigor.* poſt triduum exhauſta jejuniis membra refecit. Quadraginta ſolemniores Eccleſiæ jejunio dies, ſolis quadraginta nucibus exegit. Laboribus præterea perpetuis ſudans, ita ut quandoq; longius à cella poſitus deficeret; quem inſolentiſſimo obſequii genere, Angelus ſpectabili apparẽs vultu, vehiculo impoſitum, ad cellulam *Voluntarii Martyrium.* revexit. Trunco quercino, ſellæ loco uſus, cum ſæpe circumdederat, præacutis undique arundinibus præfixa & metuenda, ut ad ſomnum capiendum conſidens, quamcumq; in partem corpore nutaret, graviter ſaucius ſomnum rumperet. Addidit ſertum deſuper ligneum, quatuor hinc inde lapidibus obarmatum, ut ſi caput conſopitum quocunque inflecteret, lapidi graviter caput impingens, ſomnolentiam lueret. Tam longo, tamque gravi Martyrio benè excoctus, coronandus denique digna his cruciatibus & patientia, laurea in cælum abiit, paulo ante mortem præcipiens, ne quis de veſtimentis quidquam ſibi detraheret, prius quam Philippus ſuus Abbas adeſſet; qui cum de more lavandum ſacrum corpus veſtibus diſpoliaret, ipſis ferè viſceribus imerſam catenam, ex nodo ſolum apparente deprehendit. Ad cujus cellam, fortè deportatum latronis defuncti cadaver, pro- *Defunctos excitat.* digioſiſſimè revixit, & is homo, locum dein ſanctè incolens, nunquam deſeruit. Pari miraculo, reum in patibulo ſuſpenſum, invocatus Zoërardus, mirè ſolutum reſtituit, quantique apud DEVM meriti eſſet, maximo ſanè miraculo demonſtravit. Benedictus autem, Zoerardi diſcipulus, triennium ſupervixit, magiſtri *S. Benedict. Mart.* rigorem & vitam ſedulo imitatus, donec latronum ſcelere, ſpe prædæ, jugulatus, & ipſe ad triumphos Martyrum æternos pergeret. Abjectus à latronibus in flumen proximum, annum integrum ſuis latuit, toto illo temporis decurſu ripam fluminis aquila ſervante, donec tam aſſiduo ejusdem obſequio & indicio proditus, incorruptus prorſus reperiretur, eodemque cum magiſtro tumulo conderetur. Floruit uterque ſub Anno Chriſti 990. *Ex Vita per Maurum Epiſc. Quinque-Eccleſienſem, Carolo Stengelio, Annal. noſtr. Germ. & Bened. &c.* *Clarêt 990.*

Rhemis depoſitio S. Theodulphi Preſbyteri & Confeſſoris. Is illuſtri admodũ ortus genere, Palatinæ gloriæ, humilitatem vitæ Monachicæ longè prætulit, quã in Divi Theodorici Cœnobio profeſſus, *omni contentus vilitate*, extremus omnium *S. Theodulphus.*

Digitized by Google

esse studuit, boumque atque aratri curam habuit. Eximiis ad stivam miraculis illustratus, cũ virgam aridissimam sive stimulum humi fortè defixisset, mane reversus, fronduisse vidit; quam viator fortè quidam delecans, facinus illico fuit cæcitate. Sed & aratrum deinceps Theodulphi in Ecclesia suspensum, contra dentium dolorem insigniter valuit, cum assulæ minimæ inde petitæ pessimo malo certum remedium afferrent. Abbas postea electus, sanctitatis rarissimæ exemplo, facem discipulis prætulit; miraculorum autem gloriâ mirè refulsit, atque omnis generis morbos prodigiosè sustulit. Equũ præstantissimum Austrasiorum Legati extinctum, ad vitam revocavit; porcum, in Fratrum puteum prolapsum mirabiliter extraxit, cum ipso orante, aqua ab imo puteo centũ profunditate pedum emergens atq; exundans, porcum incolumem reddidisset. Rusticum viam publicam aratro proscindentem, cum reprehenderet, & ille negligeret; reversus eadem via, & caput hominis contingens; *Per caput*, inquit, *istud, te homo confessor, ne viam istã amplius ares*; moxq; cum verbis, ea quam tetigit capitis pars, candida, ut lana apparuit, quo deinceps prodigio ac signo, omnis ægricolæ illius posteritas notata fuit. Mortuus est nonagenarius, cælitum antea visione recreatus, & de exitus sui felici hora edoctus, sub A. C. 590. *Ex Vita, Flodoardo, Menardo, &c.*

Ad stivam claret.

Fit Abbas.

Equum mortuum resuscitat.

Moritur 590.

Apud montem Albanum depositio S. Theodardi Episcopi Narbonensis. Hic nobiles genere parentes in territorio Cadurcensi habuit. Verum contempta sęculi vanitate, cucullũ amplexus, in Monasterio S. Martini Montis-Aureoli monachũ professus est. Ob insignia a. vitæ merita, ad Archiepiscopalem Narbonensis Ecclesiæ cathedram evectus, cũ multo tempore eidem strenuè & utiliter præstitisset, divinitus de obitu suo monitus ad Monasterium suum reversus, ibidem dignissimè præparatus, vocantem ad contubernium Sanctorum Dominum expectavit, & à morte sepultus est, claruit sub A. C. 887. *Ex Crucio Hist. Narbon. Claud. Rob. Hug. Menardo, Ioan. Chenu, &c.*

S. Theodardus Episc.

Clar. 887.

Ipso die S. Vltani Abbatis & Confessor. Vltanus Philtani Hibernię Regis filius, Christi servitutem universis pompis atq; illecebris sæculi prætulit. Monachum in Knoblersburgensi Cœnobio professus contemplationis postea studio, in solitudinem aliquamdiu concessit, cumq; germano fratre suo S. Fursęo aliquamdiu vixit, regium corpus servire spiritu miro rigore condocefaciens, & orationis assiduo studio arduisq; manuũ laboribus tempus utilissimè transigens. Postea Zelo Apostolico verbum DEI prædicandi exardescens, fratremq; in Gallias sequut9, S. Gertrudis Nivellensis Abbatissæ familiaritatẽ meruit; ab eaq; villam, à situ loci Fossas appellatam, in territorio Leodiensi obtinuit, in qua insigni constructo Cœnobio, prim9 eidem Abbas præfuit, suumq; germanum alterum S. Foillanum Martyrio coronatum divinitus cognovit, coq; deductum honorificè sepeliit. Vbi & ipse denique, Regii generis decus, & virtutis admirandæ exemplar immortale, post vitam sanctissimè exactam, sui corporis exuvias relinquens, ad palatia æterna concessit. Ejus alias inter virtutes, peregrinorum & hospitum, veteri & proprio Benedictinorũ instituto, cura diligentissima cõmendatur, quam in præcipuis semper habens, tantopere suis cõmendavit, ut non tam Cœnobium, quam peregrinorum & pauperum hospitium appellari voluerit, neminemq; excludens, *omnes tanquam Christum* summa gratulatione exceperit, inque adventantibus quibuscunque adoraverit, & reverentissimè complexus sit. Decessit autem hac die; cujus tamen solemnitatem Fossenses in diem 3. Non. Maij transferunt. *Ex Sigeberto. Vincent. Beda, Molano, Trithem. &c.*

Apostolus gentium.

Ejus Hospitalitas.

S. Vltanus Abbas.

In Britannia Minori depositio S. Brioci Episcopi & Confessoris discipuli S. Germani Episcopi Parisiensis. De quo solemniore ej9 Trãslationis festo die 18. Octob.

S. Briocus

Romæ depositio B. Bernardi S. R. E. Cardinalis, vitæ meritis illustrissimi. Hic Monachum primo apud Claram vallem professus Doctorem Mellifluũ perfectionis magistrum & exemplar habuit. Ob egregias a. virtutes, Eminentissimo Patrũ purpuratorum adlectus Senatui Cardinalis Diaconus Tituli SS. Cosmæ & Damiani creatus, cum honorem summa animi demissione, & rarissima vitæ puritate mirificè adornãs, humillimus idem & Eminentissimus, Cardinalis & Monachus, ab omnibus mundi illecebris alienissimus, sanctitatis celeber titulo, è sacro collegio peregrinantium, ad felicissimum illud assumptus est æternaliter triumphantium. Etsi autem omni virtutum genere decoratus venerandus cunctis extiterit, & inter præcipuos viros, quos illo ævo sanctitas commendavit, egregium locum

B. Bernardus Cardin.

Munera execratur.

cùm obtinuerit, inter primas tamen laudes ejus præcipuè celebratur, adeo à muneribus fuiſſe alienum, ut ſanè admirand⁹ eo nomine plurimis videretur. De quo

Elogium. Sarisburienſis alia inter: *Bernardus Cardinalis*, inquit, *Romæ degens, in excelſis ſingulariter habitavit, excutiens manus ſuas ab omni munere, ut nondum natus ſit, cujus aurum vel argentum in munus acceperit, &c.* Obiit feliciſſimum regii & Apoſtolici honoris ſpeculum ſub A.C. 1170. *Ex Ioann. Sarisbur. Cuſ. Card. Baron. Ferd. Vghello, Henriq. &c.*

B. Philippus Epiſc. Nuceriæ in Vmbria B. Philippi Epiſcopi, qui ex Comite Atignani, humilis Fontis Avellanæ Monachus, delicias ſæculi hujus magno rigore mutans, cum inſigni vitæ ſanctimonia celeber haberetur, è Monaſterio ad Pontificatum Nucerinum extractus, cum Cathedram illam magnis impleſſet virtutibus, & meritis plurimis provinciam obſtrinxiſſet ad gaudiũ Do-

Obiit 1285. mini ſervus fidelis aſſumptus eſt A.C. 1285 cujus ſacrum corpus Anno Chriſti 1623. ſolemniter elevatum, & ad Cathedralem Eccleſiam, cui præfuerat translatũ eſt. *Ex Ferd. Vghello, Lud. Iacobillo, qui tamen 1265. extinctum vult. & monim. Nuceriæ.*

Eodem die felix obitus Ven. viri Mat-

V. Matthæus Camald. thæi Monachi & Prioris SS. Angelorum Florentiæ, Sacræ Congregationis noſtræ Camaldulenſis, de quo ita Hiſtoria Ord. *Iuſtus coram DEO in vita & morte, ut Religioſus, ſic hilaris; imo nunquam latior, quam moriturus: Cujus cadaver*, inquit Beatæ memoriæ Ambroſius Camald. *ex anime, omni vitro purius & mundius, nulla refragante macula ridebat, eâ quâ migrarat ſerenitate in ejus vultibus perſeverante. Vidimus in illo, atq; e jus corpore ſigna futuræ gloriæ.* Cujus obitum ſive potius abitum cum dedolere ſe

Signa gloriæ. non poſſe, idem Ambroſius faſſus eſſet, ſubit: *quanquam certò ſcio, meritis exactæ ſanctiſſimæ vitæ, gloria cæleſti ac beata immortalitate donatum, eſſeque advocatum noſtrum apud Patrem.* Ita Ambroſius. *Ex communicat. RR. PP. Camaldul. Venet. Mauro Marcheſio, Cajet. &c.*

S. Bertha. Rhemis in Campania paſſio S. Berthæ Abbatiſſæ. Hæc natione Galla, nobilibus parentibus edita, uxor primum S. Guimberti itidem Martyris, Dynaſtæ potentiſſimi, à quo ex pietatis devotione, mutuo conſenſu ſeparata, conditumq; à ſe loco quem deſignaverat Angelus S. M. V. de Avenay Cænobiũ ingreſſa eidem pro ſingularib⁹ meritis Abbatiſſa præfici meruit. Cui cum fons aquæ lympidæ deeſſet, ipſa à proximæ ſylvæ poſſeſſoribus, fontẽ emens, hunc grandi miraculo, vi orationis, duobus ferè diſſitum milliaribus, largiter fluentem ad Monaſterium deduxit. Privigni deniq; ejus contra eam æſtu avaritiæ exurgentes, ipſam interfecerunt, qui tamen ulciſcente Numine omnes in rabiẽ verſi, teterrimo fine obierunt. Berthę vero corpus centum ab obitu annis repertũ incorruptiſſimum, adeo ſanum & quaſi vegetum, ut ſanguine etiam recentiſſimo defluueret, atq; ſi eadem ipſa hora Martyr occubuiſſet. Requieſcit a. juxta maritum olim ſuum ſimiliter Martyrem in Monaſterio S. Petri Rhemenſis. *Ex Sigeberto, Renato Bened. Carolo Sauſſ. Arnold. Duac. &c.*

Grande miraculum.

In Brabantia, Monaſterio de Rameya depoſitio B. Sapientiæ Monialis ibidem, B. Idæ de Nivella ſociæ & familiaris. Hæc quanti meriti apud Deum eſſet, vel ipſius quidẽ Chriſti Domini, dignantiſſimo erga ipſam favore eſt declaratum, cũ deſperata valetudine laborante Ida ſocia tam chara, tamq; utili ac felici Divini amoris magiſtra, ob illud ipſum ſapientia in conſpectu Dei cor ſuum validè affligeret, interque ferventiſſimas preces, multo lachrymarum imbre largius defluueret. Non potuit continere miſericordiæ viſcera Virginum ſponſus, Virginis filius, quin amantiſſimam ſui ipſe ſolaretur, & forma humanis etiam conſpicua oculis, ploranti adeſſet, mœroremq; præſentia ſua non ſolum pelleret, ſed & Idam ipſi reddendam incolumen promitteret, hiſce affectuum pleniſſimis vocibus eam dignatus alloqui: *Sopiatur, ô ſoror, triſtitia tua, & lachrymarum rivulus ab oculis tuis effluere ceſſet; quoniam Ida dilecta mea, hâc vice non morietur.* Vt facilè appareat, quanti ſit facienda, cujus amicitiã cum Ida tantopere Deus approbavit, & lachrymis tantũ dedit, ut non Angelũ mitteret, qui ſolaretur, ſed ipſe occurreret Deus totiꝰ conſolationis. *Ex Ioan. Gilleman. Liliis Ciſt. &c.*

B. Sapientiæ mon.

S. Idam deplorat.

Eam Chriſtus ſolatur.

Aldenburgi in Flandria elevatio S. Arnulphi Epiſcopi Sueſſionenſis facta A. C. 1121. per Lambertum Noviomenſem, & Liſiardum Sueſſionenſem Epiſcopos, ex auctoritate Patrum Concilii Bellovacenſis, eadem multis & egregiis miraculis illuſtrata. *Iac. Meyer. Ioan. Molan. &c.*

Elev. S. Arnulphi.

Furnis in Belgio translatio Reliquiarũ SS. Wilibaldi, Wunibaldi & Walpurgæ facta ſub Ottkero VI. Eiſtettenſi Epiſcopo & Balduino Ferreo Comite Flandriæ ſub A.C. 870. parte Reliquiarum huic conceſſa. *Ex Gretſero, Molano, &c.*

SS. Wilib. Wunib. Walpurgæ.

Ipſa die ſolemnior olim fuit Translatio S. Wal-

S.VValpurg. S. Walpurgæ Eichſtadii, cum ſacrum ejus corpus ad illum quo hodie colitur locum transferretur. *Excitatis.*

El.SS.plur. In territorio Abrincenſi elevatio SS. Vitalis, Gauffridi & Guilelmi Abbatum, nec non Petri & Hamonis Monachorum facta ſolemni admodum pompa ab Epiſcopis Cenomannenſi, Abrincenſi & Redonenſi, de quibus ſingulis ſuo loco.

S. Amelberga In Monaſterio Blandinienſi translatio S. Amelbergæ Virg. & conſecratio primę Baſilicæ Cœnobii ejusdem per S. Amandum. *Ioan. Molanus, &c.*

Eodem die translatio S. Ioannæ Camaldulenſis, facta per Iacobum Caſtellanum, & Guilelmum Aretinum Epiſcopos A.C. 1287. pompa percelebri inſtituta, ob patriam ejusdem Divæ patrocinio, à peſtilenti lue liberatam. Ex Auguſt. Florent. Hiſtor. Camald. Arnold. Duac. &c. *S. Ioanna.*

VI. NONAS MAII.

II. Maij. C.

S.VViborad. Virgo Mart. IN Alemannia, Monaſterio S. Galli, natalis S. Wiboradæ Virginis ſanctimonialis & Martyris, quæ irruentibus Vngaris in Germaniam, in ſua cellula martyrio coronata in cælos evolavit. Wiborada nobili orta genere, virtute multo nobilior extitit, tunc maximè, quando Monachicis exculta diſciplinis, rigidiſſimo edomandi corporis exemplo, Incluſorum vitæ arctiſſimum complexa inſtitutũ, Martyrio inſuper conſecravit. Eam magnus ille Vindelicorum Pontifex Vdalricus, à puero in Divi Galli educatus, ut matrem ſanctè dilexit, neque alio deinceps nomine, etiam Pontifex, quam ſuæ Matris appellavit. Ipſum cingulo aliquando donans Wiborada, è ſetis equorum confecto, adverſum caſtitatis Virgineæ hoſtes mirè inſtruxit, de eventuris etiã, credendisq; ipſi Pontificatus infulis diſertè edocuit. Eodem ſpiritu Germaniæ cladem ex Vngarorum irruptione prædixit, diem etiam ipſum qui pari calamitate S. Galli oppreſſurus Cœnobium eſſet, Engilberto Abbati, in ſequentem annum deſignavit. Monita autem, ut quod ſuaderet aliis, & ipſa periculum ſubterfugere non prætermitteret, Martyrii ſibi decretam lauream reſpondit: *Et ego,* inquit, *confidens de adjutorio Dei, nõ timebo quid faciat mihi homo &c.* Nec retulit quidquã ſic reſpondenti Abbas, ſed lachrymis vultum perfuſus, ſeſe amori & curæ Virginis comendavit. Sequenti anno conſequuta quæ prædixerat omnia; dilapſisq; jubente ipſa, ad tutiora monachis, vaſtarunt Divi Galli Cœnobiũ Vngari; Wiboradam a. effracta cellula in preces intentam, *& ſpiritum contribulatum Deo ſacrificantem,* veſtibus exſpoliant, tum tribus in capite vulneribus ſauciã, ſeminecem, ſuoq; projectam in ſanguine & cilicio relinquunt. Supervixit in alteram usq; diem Martyr, funeribus non niſi octiduo poſt paratis, quod Vngarorũ inſidiæ metuerentur & caverentur. Tũ incorruptiſſimo etiamnum, abluto de more corpore, nec veſtigiũ quidem cicatricis apparuit, præter unum, latum ambitu voluntarii Martyrii vulnus, quod catenæ ferreæ perpetuo affrictu admorſuq; tenerrima Virgo ſibi ipſa intulerat, quam paulo ante mortem reſolvens, ne deprehenderetur abſconderat. Eam ipſam a. (voluntate Numinis, mulier viris exemplum rigoris ut eſſet,) excubantibus ad ſacrum funus, ipſa apparens, ubi abdidiſſet prodidit, & ut ſecum ſepelirent, imperavit. Sollicitis qualiter mortuã componerent, quod pede & brachio flexis obriguiſſet; mirum dictu! viſa Virgo ſe ſeiplam tumulo aptare, & brachium atque pedem extendere, faciem miro quodã rubore perfuſa, quaſi in riſum hilareſceret. Excelluit miris deinceps prodigiis; quæ inter, lampade ad tumulum ejus usque tertio ſponte ſuccensâ, cæleſti alias lumine & odoris fragrantia Baſilicam implentibus. Sed & illud rarius, cum frater ejus germanus, B. Hittho ejusdem Cœnobii monachus, fæniculum circa ejus tumulum fixiſſet, mirè excreſcens, tota etiam hyeme, viruiſſe nõ ſolum, ſed eousque excreviſſe, ut comis in modum ſerti nexis, ſepulchrum integeret, & digniſſimè coronaret, quod plurimi dein, variis remediũ morbis, & efficaciſſimum & prodigioſiſſimum expetivere. Paſſa eſt A.C. 925. *Conſt. noſt. Bened. Eckhardus, Hepidannus, Mezlerus, Marian. Butelinus, &c.*

Prophetiſſa. *Ejus cilicium* *Mira poſt mortem.* *Medicina prodigioſa.* *Ejus magnanimitas.* *Fit Martyr.*

Luxovii S. Walberti Abbatis Luxovienſis, Epiſcopi Meldenſis & Confeſſ. Hic illuſtriſſimi generis illuſtriſſima propago, Hagnericum Burgundiæ Comitem, apud Theodoricum Regẽ auctoritate patrem, matrem, Leodegundã pari nobilitate fœminam habuit, utrumque pietate atque *S.VValbert. Abbas.*

Digitized by Google

atq; in viros Religioſos & pauperes beneficentia ſpectatiſſimos. Fuit & germanis fratribus felix, SS. Pharaone & Chagnoaldo Epiſcopis, nec nõ Burgundofora, Abbatiſſa, ſorore; quorũ decantatiſſimũ nomen ob egregiã vitæ ſanctitatem, toto terrarũ orbe celebratur. Walbertus, uxore primum ducta, ſpectatus & ipſe inter Proceres Regni, pietatem tamen parentũ, præ omni hæreditate, imitando complexus, S. Bertino Abbate familiarius uſus eſt, ipſum adeo ſolitus revereri, ut absque ejus recedere benedictione, religioni ſibi duceret; qua ſine ſubitò evocatus cum fortè recederet, mox equo excuſſus, membris graviter colliſis, Divi Bertini ejusdem ope prodigiosè curatus eſt. Dotavit proin liberaliſſimè tanti medici Cænobium, neque multo poſt cucullum amplexus, magiſterio ſeſe ejusdẽ plenè ſubdidit. Luxovium poſtea miſſus, ea ibidem vitæ & morum gratia effulſit, ut digniſſimũ univerſi reputarent, quem mortuo S. Euſtaſio, ſanctiſſimi Cænobii Abbatem conſtituerent. Inde poſtea ad Meldenſis Eccleſiæ Cathedram evectus, æternum eidem admiranda vitæ ſanctitate, & miraculorum gloria (*infinitis*, namque ait Trithemius noſter *miraculis claruit*,) nomen & famam peperit. Vixit tempore Theodoberti Regis & ſucceſſorum. *Ex S. Vincent. Iepes, Meyero, Molano, &c.*

Ejus fratres.

Mire curatur.

Fit monach. & Abb.

Treveris S. Theodulphi Presbyteri & Monachi. Is generoſiſsimo rerum ſæculi hujus, honoris, opum, deliciarum contemptu ſublimis exſplenduit, cumq; eſſet Magni Caroli Imperatorum glorioſiſſimi nepos, in domo Dei abjectus eſſe elegit, & in quodam Vrbis an territorii Trevirenſis Cænobio, cucullo ſe condens, omni virtutum genere excultus, ſanctitate illuſtrior evaſit, quam quisquam Regno & ſummo Imperio fuerit. Claruit ſub A. C. 860 *Cratep. & diverſ. rer. Trever. & Colon. ſcript.*

S. Theodulphus.

In Monaſterio Sithiventi depoſitio B. Bertini cognomento Iunioris. Hic illuſtriſſimis natus parentibus, patrẽ S. Walbertum Burgundiæ Principem, Comitem Arckenſem, matrem pari nobilitate Regentrudem habuit. Oſtendit Bertinus, non tam opum, quam virtutum patris ſui hæredem ſe eſſe, eademq; ejusdem per omnia imitatus ſtudia, in ipſo etiam quo primum ille Cænobio, cucullum amplexus, magiſtrum perfectionis eumdem quem pater, S. Bertinum ſeniorem habuit, à quo ipſo, Patrino olim ſuo in Baptiſmate nomen meruit, præclarè ab ipſo facta, digniſſima aſſecutus imitatione, atq; in eodem Monaſterio vitam ſanctè concludens, ſummo deinceps in honore poſt mortem eſt habitus, cujus ſacrum corpus una cum Reliquiis S. Erchenbodonis ſupra majus altare in Eccleſia Canonicorũ S. Andomari repoſitum, venerationi fidelium fuit expoſitum. *Iperius, Molanus, Menardus, Ann. noſt. &c.*

B. Bertini Iunior.

Ejus perfectio

Criſpinii feſtivitas S. Aiberti ejusdem Cænobii Monachi. De quo nos libro ſuperiore 7. Aprilis juxta Mart. Rom. die depoſitionis, cum hæc translationis videatur.

B. Aibertus

In Cænobio Montis Angelorũ in Helvetia, paſſio B. Conradi loci ejusdem fundatoris & Monachi. Conradus liber Baro de Seldenbüren agri Turicini caſtro & Dominio, virtute ut genere atque opibus præcipuè effulſit. Cum autem non tam ſibi quam Deo viveret, maturo tempore, ei à quo ſibi bona evenerant omnia, reddenda decrevit. Cænobium proinde cũ propeBuchs pagum multis exemplis moliretur, mox quæ conſtruxerat corruentibus, locum à Numine reprobari doctus, indomiti tandem bovis ductu, repetitaq; frequentius Angelorũ muſica, aream cui hodie incumbit Cænobiũ delegit, & quo erat ſingulari in Deiparam ſtudio, magnę Matris honori nuncupavit, quod tamen poſtea & à prædicto Angelorum concentu, & quod loco editiore ſitum, Angelomontanum appellatum eſt. Secundum hæc, rebus mundi hujus valere juſſis, Nobilitatis ſuæ inſignia, coronatam galeã, paludamentum, telum, ac pugionem meritæ militiæ ſymbola, ſummæ aræ imponẽs, Deo Deiparæq; conſecrat, aliis deinceps armis ſupremo Imperatori militatur[9]. Habuit perinſignem novæ militiæ magiſtrũ, S. Adilhelmum primum loci Abbatem, cujus exemplo excitatus dẽ virtute in virtutem, quotidianis paſſibus mirè profecit, ſacro vitæ rigore, precibus, vigiliis, jejuniis, lachrymis, flagris, aliisque carnis caſtigationibus ſemet conficiens, ut forma omnis, vultusque venuſtas ac gratia defluerent. Fuit digniſſima Monacho animi præditus demiſſione, qua fiebat, ut omnium viliſſimum ſe reputans, omnibus ſeſe ſubmitteret, omnibus ſerviret; Abbati autem per omnia obediret, in obedientia demum vitam cum ſanguine profunderet. Miſſus namque à Sancto Antiſtite, tuendæ rei domeſticæ cauſa, quas nonnulli ſacrilegè invaſerant, ab eorum quopiam ſpecie

B. Conradus mon.

Fundat Monaſterium.

Deipara addictus.

Rigor vitæ.

Obedientia.

Fit Martyr. ſpecie officii comiter exceptus, inter ſimulatos amplexus, bino in latus utrumq; inflicto vulnere confectus eſt Ann. Chriſti 1126. Percuſſorem feſtinus quoq; mucro vindex trajecit; Conradus autem in Monaſterio ſuo digno honore conditus, miraculis deinceps frequentibus à DEO commendatus effulſit. *Ex monim. Cœnobii Engelberg. & communicatione Rmi. DD. Placiti ejus loci Abbatis, Conſtantia noſtra Benedictina, Annalib. & Ephemerid. Mariano Bened. Stumpfio, &c.*

B. Guarterus Pontiſaræ B. Guarteri Abbatis; qui egregiis virtutibus & admiranda vitæ ſanctitate ſub A.C. 1120. Ordinem noſtrum ejusque lectiſſimam Reformationem Ciſtercienſem exornavit. *Ex Menol. Henriq. &c.*

B. Mafalda Regina. In Luſitania B. Mafaldæ Regiæ Monialis Aroquenſis, ſignis & Virtutibus glorioſæ. Mafalda Sancii Luſitaniæ Regis filia, Alfonſi II. ſoror, Henricum primũ Caſtellæ Regem maritum habuit, à quo ob nimiam ſanguinis propinquitatem, publica ſententia disjuncta, orbitatem ſolata cucullo, in reſtituto ſuis ſumptibus Aroucæ Cœnobio ſe ſe condidit. Effulſit ariſſimis Virtutibus, à præcipua inprimis erga Sanctiſſimam Trinitatem devotione, & SS. Angelorum veneratione commendata. Fuit orationis etiam, & ſacro meditationis ſtudio dies noctesque addictiſsima, tenerrimi item & Regii corpusculi hoſtis acerrima, quod aſperrimo affligens atque atterens cilicio, multis jejuniis attenuabat, feriis II. IV. & VI. ſolo pane & aqua ſeſe reficiens. Silentii inſuper ſtudioſiſsima, & tenaciſsima diſciplinæ Regularis, variis in vita & poſt obitum ſignis à Deo meruit illuſtrari. Cum autem felicem tranſitus horam propediem ſibi inſtare certa foret, de ſepultura ſua, ipſa diſponens, funus ſuum mulæ imponi, atque ibi demum ſepeliri juſsit, ubi mula ſubſiſteret. Obiit autem prope Amaranthum, & mula ſacro onuſta corpore, nullo duce Aroucam contendens, templum ipſum ingreſſa, ſtupentibus univerſis, flexis ante aram S. Petri genibus ſubſtitit non ſolum, ſed & depoſito pretioſiſsimo onere, mox ibidem extincta eſt. Nuda proin omni veſte ſancta regina prout moriens flagitaverat, grandi ſolum ſuo ad ſtaturam corporis cilicio cooperta, tabulæque cinere conſperſæ impoſita ac ſepulta, multis deinceps atq; inſignibus prodigiis celebrata eſt, innumerabili populi multitudine ad tumulum ejus confluente. Inventum eſt noſtra ætate ſacrum ejus corpus A.C. 1617. incorruptum, præter paucas partes, quibus oſsium aliquid apparebat, cæterum facie ita vivida ac florida, ac ſi ea ipſa hora vivere deſiiſſet, cæleſti odoris fragrantia univerſos recreante, Angelorum etiam concentu à nonnullis audito, & præſente ac intuente Epiſcopo, non paucis ibidem prodigioſè curatis. *Ex Ant. Vaſconcellio, Roder. Archiep. Tolet, Ang. Manrique, Bern. Brito, &c.*

Rigor vitæ.

Prodigium circa ſepulturam.

Miracula.

Incorruptio

S. Bertinus In Monaſterio Sithiu glorioſa elevatio pretioſiſsimi Confeſſoris Chriſti Bertini Abbatis cognomento Senioris, facta Anno Chriſti 1052. *Ex Annal. Flandr. Iacob. Meyer. Molano, &c.*

SS. Virg. Merbeccæ elevatio SS. Berlendis, Celſæ, & Nonæ Virginum Monialium. *Menardus, Molanus, Iac. Meyerus, Arnold. Duacen. &c.*

V. Candidus. In Hibernia dormitio Apoſtolici viri Candidi Monachi Nucalenſis, poſtremæ ætatis noſtræ ſpeculi & miraculi, mortuorum mirifici ſuſcitatoris, qui innumerabilem mortalium multitudinem verbo & exemplo convertit, & Chriſti anno 1616. in pace quievit. De quo nos prolixius 15. Decemb. Feſto S. Candidi Martyris Africani, die ipſius natali.

V. NONAS MAII.

III. Maij. D.

S. Aufridus Epiſcopus. TRajecti depoſitio S. Aufridi ejus loci Epiſcopi & Confeſſoris. Aufridus ſive Ansfridus, ex potentiſsimo Brabantiæ Comite, humillimus Chriſti ſervus effectus, de celebertima inprimis Trajectenſi Eccleſia & Epiſcopatu æternũ meruit, quibus amplisimis donationibus liberaliſsimè conſulens, celebertima loca & ditiones ejusdẽ ſedis Epiſcopis aſsignavit, & ſplendorem promovit. Neq; minus de Leodienſi Cathedra meritus, Comitatum opulentiſsimum Hoyenſem eidem tradidit, ſed & apud diverſas alias Eccleſias, ſive Fundatoris ſive dotatoris glorioſiſsimos titulos ſibi cõparavit. Ipſe demum generoſiſsimo contemptu, opes ac potentiam ſæculi, ut vanitatem vaniſsimiſsmam riſit ac deſpexit; & conjugem Hilsmundem, filiamque Benedictam, in condito à ſe Cœnobio Thurinenſi, volen-

Fundator Eccleſiarum.

Digitized by Google

volentiſſimo DEO conſecrans, in Clerum adſcriptus, Vltrajectenſis demum Eccleſiæ Pontifex ordinatus, quam temporalibus olim bonis munificentiſſimè inſtruxerat, exemplo vitæ, & Verbi Divini prædicatione, cumulatiſſimè beavit. Appetente autem ſenecta, ubi dilectus filius, caligantibus oculis, cæcitate flagellatus, flagellum amantiſſimi Numinis reverentiſſimè adoſculatus atque amplexus, condito haud procul Amerfordiâ, in honorem Admirabilis Matris, quâ impenſius dilexerat, Mõtis Sancti Cœnobio, relicto amphiſſimo Præſulatu illic ſe abdidit, & ſanctiſſimæ Regulæ noſtræ diligentiſſimâ obſervantiâ, ad ſummam vitæ perfectionẽ conſcendens, multis virtutibus clarus emicuit, etiam à morte miraculorum gloria à DEO illuſtratus, quâ felicíſſimè deceſſit Anno Chriſti 1010. in codẽ ſuo Cœnobio terræ coñendatus. *Ex Hadriano Burlando, Gerardo Noviomag. Anton. Balinghen, Ioanne Molano, Trithemio t. 1. Sanctor. Ordinis, &c.*

Fit Pontifex.

Abdicato Pontificatu cuculum amplectitur

Cultor Dei para

S. Ioannes.

Eugubii, Sancti Ioannis cognomento Laudenſis, ejusdem civitatis Epiſcopi & Confeſſoris. Is Monachum ſub Regula S. P. N. BENEDICTI, in Monaſterio Fontis Avellani profeſſus, miro vitæ rigore corp° edomuit, & exactiſſimæ diſciplinæ Magiſtrum juxta atq; exemplar magnũ illum S. R. E. Cardinalem S. Petrum Damiani habuit, cujus veſtigiis ſtrenuè inſiſtens ad Pontificatus Eugubini Cathedram è Cœnobio ab uberibus contemplationis & conſolationis abſtractus, melliſluos doctrinæ fontes in medio Eccleſiæ eructavit, eamque ſanctiſſimi exempli radijs mirè illuſtrans, graviſſimis meritis demeruit. Claruit ſuperſtite Damiano, qui ejus frequenter in ſuis operibus meminit. *Ext. 1. SS. Ord. &c.*

Fit Episcop. Eugubinus.

In Cœnobio Meilroſenſi S. Waltheri Abbatis & Confeſſoris. VValtherus Davidis Scotiæ Regis celeberrimi atque Sanctiſſimi filius, Malcolmi Pij nepos, majorum virtutem ſtrenuè æmulatus, à rebus mundi hujus, vanis fluxis, illecebrarumq; futilium plenis, ita fuiſſe alienus perhibetur, ut Regijs primũ pompis atq; delicijs Clericalem præponens vitam, cum ad diverſos in eâ etiam honores expetiretur, eã quoq; cũ ampliſſimo & præcipuo Scotiæ Santrandreano Archiepiſcopatu & Primatus dignitate deſereret, ac Monaſterio ſe includens, repoſitis ad cõmentationem certis horis, reliquam diei partem, unius Numinis amori & contemplationi impẽderet; ægrè deniq;, multorũ hortationib°, & cõtinuis importuniſq; efflagitationibus permotus, ut Abbas Meilroſenſis creatus, præeſſe conſentiret. Præfuit ſanctiſſimè, Abbatum ſanctiſſimorum norma factus, & magnâ miraculorum gloria à DEO honoratus, Sanctorum albo ritu ſolemni adſcribi à morte meruit. Floruit æternũ Regii Scotorum generis decus & ornamentum ſub An. C. 1170. cæteraque inter non virtutis ſolũ, ſed & ingenii præſtantis monimenta, volumen inſigne poſteris reliquit, quod *Regulæ Eccleſiaſticæ* nomine inſcripſit, eoque Scotiæ imprimis Eccleſiis conſultum voluit. *Ioan. Lesleus l. 6. rer. Scot. Barnab. de Montalbo, Henr. Arn. t. 1. SS. Ord.*

S. Waltherus.

Regis Scotiæ filius.

Archiepiscopus & primas Scotiæ.

Monachus & Abbas.

Eius Regula Ecclesiastica.

In pago Laudunenſi S. Marculphi Cõfeſſoris. In nobiliſſimis atque ditiſſimis apud Batocaſſinos natus parentibus, puerulus etiamnum, ludos jocos omnis generis execratus eſt. Litteris & pietate plurimum delectatus, in utriſque progreſſus juvenili ætate maximos fecit. Eum jam tunc aliquando *Beatiſſimum* ſpectabili forma Angelus ſalutavit: *Pax tibi*, inquit, *Beatiſſime Marculphe*; quem ad Monaſticæ profeſſionem vitæ invitans ac concitans, Childebertum Regem adire, & locum Nantuum condendo Cœnobio poſtulare juſſit. Regem forte in Eccleſia precibus intentum offendit; at; cumque in angulo latens, negotium ſuum Deo cõmendaret, ab energumenis prodit° eſt, alta voce cõclamantibus: *Parce, parce nobis Chriſti ſerve Marculphe, quos graviter tua præſentia cruciat.* Ita protractus ad Regẽ, facilè quæ voluit impetravit, cum intuente ipſo & proceribus, dæmones illico ab obſeſſis ,ſcriberet. Condito Nantuum Cœnobio, plurima deinceps alia fundavit, & totum Monachorum exercitũ cælo conſcripſit. Vitam incredibili traduxit rigore, pane hordeaceo, & crudis herbis contentus; brevi ſomno, nuda decũbẽs humo, ,p cervicali lapidẽ habuit. Eius precibus, triginta Inſulæ Agninæ incolæ, hoſtiũ aliquot millia, inſigni & prodigioſa victoria, ſuperavêre, inque fugam conjecêre. In Venatione regia, cum lepuſculus ſub veſtem ejus cõfugiſſet, temerarius quidam, mortẽ ipſi minitatus eſt, niſi excuſſa veſte leporem abigeret; minitabundus autem ille minas illico ipſius luens, dimiſſo in libertatem lepore, equo excuſſus, effuſis miſerandum in modum viſceribus, à ſancto viro grandi miraculo & beneficentiâ, curatus eſt, canes autem lepuſculo capiundo intenti, adeo ſolo affixi ſunt, ut impunè leporem

S. Marculphus.

Puer ab Angelo Beatissimus salutatur.

Terrori dæmonibus.

Lepusculus ad ipsum confugit.

Mirè servatur.

Ee fugi-

fugientem, seque ludentem intueri cogerentur. Fuit exactissimus disciplinæ Regularis observator, & primæ nostræ in Gallia Congregationis Glanofolienſis, per Bajocenſem atque alias provincias, ut hodie vocamus, Provincialis, Monastici rigoris felicissimus propagator. Ob admirandam autē celebratissimamq; vitæ sanctitatē, à potentissimis Galliæ Regib⁹, & principib⁹, sumo in pretio & veneratione habitus, cujus precibus & benedictione perpetua illa & admiranda sane, Regibus ijsdē gratia à DEO concessa est, ut solo manuum contactu, fœdissimum strumarum vitium tollant, & prodigiosè quasi abstergant, præter & supra alia, gravissima beneficia, ab eodem DEI amico singulari, in Galliarū regnum amplissimum collata, sive à Numine impetrata. Claruit plurimis alijs maximeque præstantibus in vita & post mortem miraculis, cujus sacra ossa, integerrima cute obducta, multo pòst, in trāslatione intuens Sanctus Audoenus noster, cum partem sibi ab Vernuino Abbate rogaret, & caput tollere constitueret, delapsâ cælitus in manus schedulâ, deterritus est, cujus hic tenor fuit: *Cæterorum membrorum Beatissimi Marculphi, (* qui rarissimus titulus, etiam altera vice, voce & scripto, rarissimo sanè Encomio, ipsi cœlo dēlatus, maximi faciundus videtur) *quod voles sumito: caput autem eius, nequaquam tangere præsumas.* Quod quidem tunc, vultu adeo vivido emicuit, ac si vitali spiritu foveretur. Claruit superstes etiamnum sub An. C. 590. *Ex Vita ejusdem, t. 1. SS. Ord. diversis rer. Gall. script. Annal. nostr. Benedict. &c.*

Strumas curandi gratiam Regibus impetrat.

Miracula.

Incorruptissimum caput.

Bellovaci, inventio corporis S. Hildemanni Episcopi & Confessoris. De quo suo loco uberius.

S. Hildemanni

Brugis in Flandria translatio B. Idesbaldi tertij Abbatis Dunensis, cujus venerandum corpus innumeris ferè miraculis illustre, ex Bogardio, Dunensium in territorio Furnensi olim refugio, Brugas translatum, & publicè fidelium veneration exposition, multis miraculis indies illustratur. *Ex rer. Belg. script. Henriquezio, t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Idesbaldi translatio.

IV. NONAS MAII.

IV. Maii. E.

S. Gotthardus Comes de Scheyren

IN civitate Hildesheimensi in Germania, depositio S. Gothardi Episcopi, admirandæ sanctitatis viri. Gothardus Bavarus, Illustrissimo Palatinorum Schyrensium genere natus, cognatus Henrici II. Imp. Ex Canonicorum Præposito Altaichensis Monachus, ejusdē postea Cœnobij Abbas esse meruit. Ad Hirsteldēse dein celeberrimū Monasteriū, Antistes postulatus, idipsum insigni merito, in statu utroque felicissimè reformavit. Pari dexteritate, in cōmendatis sibi Tegernseensi & Cremēsi usus, & Monachis & Monasterijs præclarè consuluit, quorū deniq; absolutâ reformatione, curâ se abdicās, ad suū Altahense reversus, promptuarium illic locupletissimū, virorum illustrium instituit, & Patres atque Doctores plurimos, sumo cum universæ provinciæ fructu, in diversa passim Cœnobia ablegavit. DEIparentis cultor præcipuus, elegantissimum ejusdem honori templum in Monte Sancto (vulgo Heiligenberg) condidit; cujus postea, ut videtur, ductu & auctoritate, Hildesheimensem Pontificatum, ut admitteret, consensit. Bernwardo nāque mortuo, cum neque Cæsaris, neque Pontificum suasionibus precibusque cedens, infulas acceptaret; visa per noctē admirabili splendore cultuq; matrona, quæ altercante super electione Clero ac populo, ipsum manu ad Ecclesiam, inter Sanctarum Virginum comitatum duceret, & ut veniam à Crucifixo peteret, admoneret, sub iis psallentium verbis: *infunde unctionem tuam, &c.* quæ inter experrectus, reclamare ulterius minimè ausus est. Speculum deinceps, eo honore adito Episcoporū omnium factus, vigilijs, orationibus ferè perpetuis deditus, solatio viduis, orphanis, pauperibus, terrori ac veneration Regibus & Principibus fuit, ita tamen, ut ab omnibus amaretur juxta ac timeretur. Miraculorum gloriâ insigniter effulsit, quibus non corporis solum, sed & animi morbos atque afflictiones mirè depulit; neque præsentes solum, sed & imminentes calamitates sæpè avertit. Dæmoni ita exosus fuit, ut nec audire, nec videre se Gotthardū, ipse fateretur, & illico quiritabundus profugiens, diu possessa coactus desereret. Claruit & Prophetiæ illustri spiritu, quo & suam, & aliorum mortem diserte prædixit. Sacrum aliquando facere differens, imminente jam prandij horâ à suis monitus: nuncium se expectare, super

Monachus & Abbas.

Ejusdem suasione Episcopatum admittit.

Plura Cœnobia reformat.

Miraculosus.

DEIparæ cultor.

Claret Spiritu Prophetico.

morte

Digitized by Goog

morte amiciſſimi cujusdam, reſpondit, adfuitque repente, qui Meinwercũ Paderbornentem Epiſcopum è vivis excelſiſſe nunciavit, pro cujus piiſſimis manib⁹, eâ ipsâ horâ ſacris operari, & amico unicißimo juſta perſolvere non diſtulit. Mortuus denique eſt felicißimè, eâ quâ prędixerat die, A. Chriſti 1037. cum concinentis Cleri verbis, in Matutinarum laudum officio: *Illuminare his qui in tenebris & in umbra mortis ſedent*; ipſe ſubjiceret: *ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.* Inter verba Antiphonæ Feſti Aſcenſionis: *Aſcendo ad Patrem meum &c.* Sanctißimũ animũ corporis ſolutum ergaſtulo Deo cõmendans, ſubſequẽte illico ſorte & morte eâdẽ Brunone ephebulo, quem tenerè ac Sanctè dilexerat, metuentique ac quiritanti de optimi Patris ac Patroni diſceſſu, ſecum certò conducturum promiſerat Sepultus in medio Chori Baſilicæ principis, eximis etiã à morte, cui vivens, miraculis glorioſus reſulſit. Fundavit & & condidit plurima Cœnobia & templa, quæ inter celebre etiã illud Holtshauſenſe Monaſterium, quod in honore & nomine S. & Admirabilis Patris noſtri BENEDICTI conſtruxit & dedicavit. Idẽ æterno titulo, de ſpectatißimâ urbe Hildesheimenſi præclarè meritus, eam plurimum exornavit, cujus à morte, ut & univerſæ Diœceſeos Patronus cooptari dignus fuit. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Eugenio III. ſumo Pontifice in Cõcilio Rhemenſi &c. *Ex Annalibus noſtris Germaniæ tomo* 1. *SS. Ord. Baronio, Cranzio, VVernh. Zimbrenſi, Bruſchio, Trithemio, Manuſcript. diverſis, & Chron. Hildesh. &c.*

Mortis eius felicitas.

Ephebum ſecum ad ſydera duxit.

Patronus Hildesheymenſis.

Bremis depoſitio S. VVillerici Epiſcopi & Confeſſoris. VVillericus, ſive VVillehadus, noſtri perfectißimus diſcipulus, ſecundus Bremenſium Archiepiſcopus, Apoſtolico labore ſede æternum Eccleſiæ ſuæ cõmendavit, & ampliſſimã provinciam nullis parcens laboribus, ſollicitè circumiens, ſtrenuum Prædicatoris officium indefeſſus peregit, & inanium DEorum infelicem cultum feliciter profligavit, Eccleſias per Diœceſim plurimas paſſim exædificavit, maximam Cleri frequentiam congregavit, Eccleſiãque ſuam Cathedralem munificentiã, erga paſtorem tam ſibi charum, novelli gregis ſui, plurimum locupletatam reliquit, cui cum Annis quinquaginta utiliſſimè præfuiſſet, æternã nominis & imortalium meritorum relictã memoriã, Apoſtolico labore & fructu ditiſſimus ad felicißimæ æternitatis præmia evolavit. *Ex Anonymi Brem. Hiſt, M. Adam. Hiſt. Eccl. Brem. Annal. noſtr. Germ. t.* 1. *SS. Ord. &c.*

S. VVillericus.

Apoſtolico labore Idolomaniam deſtruit.

Merita eius maxima.

S. Sacerdos

In territorio Petragoricenſi Sancti Sacerdotis Epiſcopi & Confeſſoris. Incertum fueritne Monachus, veroſimile tamen fuiſſe, quem nonnulli cum Sacerdote Saguntino Epiſcopo confundunt, de quo nos cum Martyrologio Romano die ſequenti.

S.S. Martyres in Thabor.

In Monte Thabor, paſſio plurimorum SS. Monachorum, qui à Turcis everſo Monaſterio trucidati ſunt. Fuerunt hi Congregationis noſtræ Cluniacenſis Monachi, quæ pridem, ante ea etiam tempore, propagines felicißimæ generationis ſuæ, non in Orientem ſolum extendit, ſed & aucta ibidem incrementis maximis, crevit in gentem magnam, & Palæſtinâ maximè à Chriſtianis receptâ, plurima illic, Sanctißimis quibusque locis Monaſteria condens, cultum Divinum ampliſſimè propagavit; ac tandem nutantibus ambitione Principum, & ſcelere militum Chriſtianorum rebus, Sanctißimã provinciam glorioſißimo ſanguine pro Chriſto effuſo, impinguans, ſequuturæ olim, DEo propitio ſementi & meſſi, aptiorem reddidit. Paſſi fuerunt, hi glorioſi Martyres, cumque Chriſto glorificato in eodem monti, in montibus æternis conjuncti, ſub finem noſtrorum in Paleſthinâ imperij. *Ex Annal. noſt. tom.* 1. *SS. Ord. Clun. Mon. Men. &c.*

Congregationis Cluniac. laudes

S. Ethelredus Rex.

In Anglia B. Ethelredi Merciorum Regis, poſtea Monachi & Abbatis. Fuit Ethelredus, Pendæ potẽtiſſimi & bellicoſiſſimi Merciorũ Regis filius, frater Vulpheri Regis, cui & in Regnũ ſucceſſit, annisque uno & triginta ſumma in pace felicißimus imperavit. Regalem denique vitã alpernatus, cum feliciorem Monachorum contueretur, Bardonienſe Diœceſis Lincolnienſis Monaſteriũ ingreſſus, ſtupẽtibus univerſis, purpurã ac diadema cucullo permutavit, & inſuetum vitæ rigorẽ amplexus tanto, non multo poſt virtutum ſplendore renituit, ut Abbas ejusdem Monaſterij eligi mereretur. Obiit non ſine ſanctitatis celebri opinione ſub A. C. 716. ab eo etiã, ut rariſſimo, ſic imortali memoria digniſſimo cõmendandus, quod, præterito filio chariſſimo Principe Ceolredo, ſucceſſorẽ ſibi fratris filium Coënredum deſignârit, quẽ utiliſſimũ Regno fore, ob ꝓbatißimæ ſibi pietatis eximias notas nõ ignoraverat, qui tamẽ poſtea, uti patruũ Religioſißimũ in Regno, ſic & in cucullo ſequutus, filio

Monachus.

Abbas.

Inauditum optimi Regis exemplũ

ejusdem Ceolredo, post quinquennij felicissimmam gubernationem, Regnum sponte cessit ac resignavit. *Ex Ingulpho Abb. Croyland. Guil. Malmesbur. Matth. VVestmonast. Polydoro, Annal. nostr. Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Alexander.

In Gallia depositio B. Alexandri Principis Scotiæ, Monachi Conversi Fusniacensis, admiranda humilitate conspicui.

Princeps Scotiæ.

Alexander pervetusto Scotiæ Regũ oriundus sanguine, parentes, fratres, cognatos ferè omnes ut genere, sic virtute & vitæ Monachicæ studijs illustrissimos habuit. Eum, cum pater ad suscipienda regni gubernacula cogeret, fratresque majores natu meliorem MARIÆ partem jam elegissent, animo fluctuantem, his verbis aggressa Mecthildis soror, viginti solum annos nata: *Alexander, frater charissime, quid nunc agis? Fratres tui majores natu, terram vel mundum deseruerunt, ut Cælum acquirerent; Regnum spreverunt mortale, ut regna perpetua possiderent. Tibi ergo soli Regnum relictum est, pro quo es cælestem gloriam perditurus.* Nec mora resolutus in fletus Alexander: *Heu*, ait, *soror, quid consulis facere? Paratus ego sum, quidquid jusseris adimplere.* Mira res! tantum apud Principes tantos, melioris perfectionisque vitæ studia potuisse! Recreata responso fratris sancta soror, cum eodem consilium illico de capessendâ fugâ inijt, mutatisque vestibus ad remotiora ductum, insueto Regibus labore mirum unde ipsa docta, mulgere vaccas, lac ad coagulum cogere, & probatissimæ notæ caseos formare docuit. Inde pij transfugæ, ad Fonij Galliæ Cœnobium delati, & Alexander, suasu sororis pro mulsore se venditans, cum opera ejus in caseis conficiundis maximè probaretur, inter Fratres Conversos adlectus, S.P.N. Regulam sub Cistercienſium nostrorum ferventissimo instituto amplexus, admirandâ postea excelluit vitæ sanctitate. Recreavit nihilominus dulcissimæ sororis, novellum CHRISTI militem, propinquo agentis loco præsentia, quâ ut carere libens vellet, ad majorem meriti cumulum, rursùm soror virili animo generosissima, sic alloquuta quandoque ipsum est: *Multum*, inquit, *apud DEVM meritum acquiremus, quod terram nostram, & parentes dimisimus. Sed in hoc specialissimam remunerationem habebimus, si usque ad tempus futurum, quo nos invicem in cœlo ad consolationem perpetuam videamus, ad præsens nos, ut nostrum nullus amplius alterum videat, ab invicem sequestremus.*

Sororis eius mira Religio.

Regnum deserit.

Rusticam & pastoritiã exercet.

Fit Conversus Fusniacensis.

Non potuit, quin in lachrymas erumperet amantissimus meritissimæ sororis frater, graviorem jacturam illam multo, quam Regni totius æstimans, imperavit tamen animo, & avulsionem illam DEO item consecrans, ad mortem usque in Cœnobio incognitus, & vilissimis quibusque servitijs addictus perseveravit. Facto tamen quopiam pene proditus fuit, cujus vel sola quidem recordatio, sui contemptorem gravius afflixit. Aprum siquidem immani magnitudine ac ferocia insectatus Hugo de Birmennio vir nobilis, cum cursu denique multo fatigatus ille resisteret, dentesque adversum equitem obarmaret, trepidantem nobilem conspicatus Alexander, qui propinquo loco vaccas curaverat, arrepto è manibus consternati pugione, bestiam athletico ausu aggressus, feliciter triumphavit, & neci dedit. Quo viso, in Alexandri oscula ruens Hugo: *Vere*, inquiebat, *nunquam vaccarum custos, nunquam etiam rusticus, undecunque veneris, increvisti.* Constrictus denique adjuratusque sub mortem à Priore, unde, & quis esset edicere, invitus edixit, neque multo post ad gaudia Regni æterni evocatus, hilaris mundum deseruit. Claruit insignibus & in vitâ & post mortem miraculis, visusque à Fratre quodam Monacho, diademate illustri coronatus, aliam item coronam manu præferens, ipse sole splendidior, cum frater ad tumulum ejus supplex, pessimo in pectore ulceri remedium flagitaret. Scisciranti, quidnam corona duplex portenderet: corona, respondit, quam gesto manibus, corona extitit temporalis, quam pro Christo deserui. Corona vero, quam gesto in capite, corona est, quam communem cum Sanctis accepi. Et ut tibi fidentius in ista visione credatur, secundum fidem tuam sanus eris, ab omni incommodo quo torqueris. *Ex Henrico Granio, Barnaba de Montalbo, Henriquezio, Manrique, Rusca, t. 1. SS. Ord. &c.*

A sorore egrè divellitur.

Pene proditus furenti facto.

Miracula

Gloriosus apparet.

In Parco Dominarum Monasterio Brabantiæ depositio B. Catharinæ Iudææ, admirandis virtutibus celeberrimæ. Catharina Iudæis nata parentibus, & Rachel appellata, quinquennis etiamnum puellula, DEIparentis MARIÆ exaudito nomine mirificè affici cœpit, quo solo tantopere recreata est, ut Christianorum pueris ostiatim stipem per amorem MARIÆ rogantibus, ipsa panem parentibus suffuraretur, quem flagitantibus porrigeret, illud solum tam dulce auribus & cordi

B. Catharina Iudæa.

Ad Deiparæ nomen puella afficitur.

cordi suo nomen ut exaudiret. Per absentiam autem parentum Christianorum liberis se jungens, rerum laudatissimæ vitæ Presbyterum nacta, incredibili inhiantissimi desiderij sagacitate rudimentis Christianæ imbuta fidei, reversis parentibus suspecta & prodita, eâ ipsâ, post quam sequenti mane ableganda erat nocte, ab ipsa DEI parente visitata, & virga splendidâ donata, utque surgeret monita, *cui nimirum granas restaret via*, consopitis mirè parentibus, per noctis tenebras, ad Presbyterum, cumque ipso ad Parcũ Dominarum profugit. Ausi Iudæi, & conati, re compertâ, plurimis sumptibus plurimâ, Ducem Brabantiæ, Episcopum Leodij, ipsum denique Pont. Max. Honoriũ pretio aggressi: quorũ sceleri non defuêre è Theologis, qui auro conspecto faverent, & infantem, his ausis, ũnaturam assererẽt, atque 12. usque ætatis annum, quod solum rogabant parentes, probandam ejus constantiam contenderet.

Abeadem ad fidem vocatur.

Mali Theologi.

Anxijs de puellula sacris Virginibus, Divini haud dubiè Spiritus impulsu, ipsa Episcopum & judices compellere liceret, & de vocatione sua instruere cum impetrasset, Leodium deducta, tanta cum omniũ admiratione latisfecit, ut argumenta non solum Doctorum everterit, sed & lachrymis excusserit, adeo quidem, *ut voces ejulantium*, inquit Cantipratensis, *& clamantium*, cum lachrymis præ stupore, in Ecclesia S. Lamberti à locis distantissimis audirentur. Ita absoluta, & Cœnobio reddita, admiranda postea vitæ sanctitate effulsit. Fuit DEI parenti virgini, ut addictissima, sic vicissim dilectissima, sæpissime alloquio ejusdem familiari recreata, cui humilis Christi Sponsa dicere consueverat: *aliæ*, inquiens, *huius Monasterij sorores, à matribus & Amicis solatium habent & gaudiũ, ego autem paupercula, pupilla & indigna, ad te Dominam, ut cognatam meam, fidenter accedo; Tu sola pro omnibus esto mihi refugium & solamen.* Quievit ibidem post multa pietatis opera in pace, ad cujus tumulum multa postea miracula patrata sunt. *Th. Cantipra. Rob. Ruse. Hen. Gran. Manriq. Mont. Hen. &c.*

Episcopum & judices mire convincit.

Deiparentis studiosissima.

In Hispania obdormitio Pij Fratris Didaci, Donati, Cisterciensium nostrorum Sanctissimi instituti, qui in valle Paradysi longo tempore sanctissimè conversatus, admiranda simplicitatis & humilitatis exempla reliquit, cui Deus inter orandum, cælestia arcana & Divina Mysteria revelavit, & futurarum rerum eventus indicavit. Vir fuit in oculis suis humilis & abjectus, sed in conspectu DEI & hominũ verè magnus, & diabolicis spiritibus tantopere formidandus, ut conspectu ejus solo territi illico aufugerent. Post purissimam tandẽ vitam, sanctâ decedens morte, locũ sepulturæ in Claustro obtinuit, ubi per multos annos pernoctaverat, divinitus prævidens, illum tandẽ locum futurũ expectationis suæ. Claruit postrema ætate hac nostra & tempestate sub A. Ch. 1601. *Ex monum. Cist. Henriq. Manriq.*

P. F. Didacus Donatus

Terror damon.

Eodem die depositio B. Paulini Monachi Sacræ Congregationis nostræ Sylvestrinorum, qui ex illustrissima Comitum Bigazzini & Collaltinorum editus familia, omnes dignitates servitio Christi, postposuit, inque Monasterio SS. Marci & Luciæ ab Vgolino Comite cognato condito Regulam S. P. N. professus, ipsum S. Sylvestrum Institutorem meruit, totique congregatione egregia vitæ sanctitate felicissimè præluxit. Claruit magnis in vita & post mortem miraculis eaque inter, cum aliquando S. Sylvester nocte, nives inter & magnum frigus, ex itinere occurreret, nec haberet quod ipsi apponeret, egressus in hortum DEO exorato herbas illicò recentissimas, & pira momento producta meruit, & Patri mirè recreato apposuit. Ejusdem postea gloriosum exitum raptus in spiritu cognovit, & campanam Monasterij Montis Fani, ultra 20. millia distantis mirè audiit, & Fratribus indicavit. Obiit A. C. 1280. *Ex Vita.*

B. Paulinus mon.

Insigne miraculum.

Obiit 1280.

III. NON. MAII.

V. Maii. F.

S. Sacerdos nobilis ortus genere.

IN Hispaniâ, Sancti Sacerdoti Episcopi Saguntini. Sacerdos ab eventu post mortem mirabili appellatus, alias Martinus Munnoz de Finoxola dictus, præstantissimâ generis nobilitate parentes Michaëlem & Sanctiã habuit, qui & opib⁹ & morum probitate eminentes, non mediocri auctoritate apud Reges Hispaniæ præpollebant. Puer mature Magistris traditus, mirâ facilitate ingenii insignem eruditionem indeptus, tantus non multo post evasit, in quo ingravelcens parentis

Digitized by Google

utrisque ætas ſecurè requieſceret. A morte patris, rerum terrarum faſtidio, ijs abſolvi inhiantiſſimè expetens, in Sanct. MARIAE de Cantavos Chriſto ſe conſecravit, ubi tantis ſanctioris vitæ progreſſibus adolevit, ut admirationi omnibus eſſet, humilitatis maximè ſtudio omnibus venerandus, caſtitatis autem Virgineæ nitore adeo nivens, ut in vita omni eam puritatis nitidiſſimæ veſtem intaminatiſſimam conſervârit.

Fit Monachus.

Abbas.

Hortenſis poſtea Abbas primus creatus, reluctans plurimum, honorem adiit, quem ita deinceps geſſit, ut quamvis rigoris Monachici zelator religioſiſſimus erat, omnes tamen ſuaviſſima benevolentiâ caperet, inque deliciis & ſuis & exteris eſſet. Fuit celeberrimum ejus ob virtutem nomen, ita ut Reges Hiſpaniarum ſumo honore ipſum colerent, ijdem alijque Principes ac militiæ Duces, absque ejus benedictione ad bellum progrediendum ſibi non eſſe ducerent, militem prius omnem ab eodem inter ſolemnia ſacra corpore Domini reficiendum curarent; plurimi, ſi fortè occumbere in bello contingeret in ejus Cœnobio ſepeliri eligerent; Epiſcopi, Oxomenſis, Saguntinus, Tiraſonenſis, Calagurritanus, alijque ipſum, ut patrem colerent, decimas paſſim Cœnobio offerrent; nobiles & opulenti quivis certatim prædia & opes conferrent. Saguntinus poſtea Pontifex creatus, cum lachrymis clericorũ, minimè moveretur, ut annueret, Lucij III. Rom. Antiſtitis, & Regis Caſtellæ præcepto coactus eſt.

Quanti à Regibus factus.

Fit Epiſcop.

Clerum ut reformaret cura præcipua fuit: *licet enim*, inquit vitæ ſcriptor, *ſuavis alloquio, & corde mitiſſimus eſſet, tamen diſciplinæ Eccleſiaſticæ tenaciſſimus ita fuiſſe perhibetur, ut in quos oporteret, tela etiam ſacræ cenſuræ fortiter expediret. Sed quis ipſius*, pergit idem, *erga calamitoſos pietatem, erga egenos enarrabit miſericordiam? Cuncta enim quæ ad Epiſcopi uſum habere potuit, pauperibus erogavit, &c.* E captivitate multo pretio plurimos redemit, Eccleſias & Monaſteria, amplis poſſeſſionibus locupletavit; jura & libertatem Eccleſiaſticã mirâ conſtantiâ propugnavit, & ut paucis abſolvamus, talem ſe Pontificem exhibuit, ut teſte Richardo Synchrono uno omnium ore: *Lumen Pontificum, Patriæ Pater, Formæ Cleri, Heſperiæ Lux, Regula morum*, titulis longè digniſſimis atque exquiſitiſſimis appellaretur. Graviſſimis demum perfunctus laboribus, Epiſcopatu feliciſſimè reformato, laborum id unum ſolatium inſtantiſſimè expetijt, ut honore Pontificatus abdicato, ad ſuum ſibi reverti Cœnobium liceret, quod ægre licet, auctoritate tamen & conſenſu Pontificis Maximi & Alphonſi Caſtellæ Regis impetravit. Reverſus, mirum, quanto rigore ſacrum corpus affecerit; *quis enim*, ait vitæ ſcriptor, *mortificationes, jejunia, diſciplinas, cilicia, quibus corpus ſuum tanquam ſi de novo converteretur, acriter affligendo edomabat, narrare ſufficiet? Vel quomodo humilitatem, quâ abjectiſſimis operibus exercebatur, obedientiamve, quâ non modo Abbatem, ſed (accuratiſſima Sereniſſimi P. N. Regulæ obſervatione), quoſcunque inferiores Monachos venerabatur, ſtylo comprehendere potero? &c. Orationem etiam & contemplationem, cui dum inſiſteret, non raro in extaſim rapiebatur, ſilentio prætermittere judico &c.* Vt Abbatis, ut Epiſcopi, ut Monachi rurſum abſolutiſſimum exemplar habeamus. Miſſus poſtremo ad Sanct. MARIÆ de Ovila, quod Rex Alphonſus conſtruxerat, Cœnobium viſitandum, ibi Divinâ revelatione tranſitus ſui horam cognovit. Accelerato proin ad Cœnobium ſuum itinere, cum ab exteriore viri ſancti hilaritate Ovilenſes vitæ ejus finem inſtare conjicerent, & fruſtra inæſtimabilia ſacri ejus corporis pignora ſervare contenderent, impedire ille non paſſus, cũ ad Subdoſæ devenisſet oppidũ, gravi infirmitate correptus, curſum ſiſtere coactus, ibidẽ ſacris munitus inter orationis verba ſanctũ animũ creatori tranſmiſit A. C. 1210. ſedulo præcipiẽs, ne alibi, q̃ Hortenſi ſuo in Cœnobio ſepeliretur. Conſequuta mortẽ illius admiranda cęleſtis odoris fragrãtia, quę domum non ſolũ totam replevit, ſed multos poſt dies, eo jã tranſlato, ibidem perſeveravit. De obitu mox ejus Divinitus Hortenſes edocti ſunt, cujus reliquias, fuſis lachrymis, & debito recipientes honore, ſepulchro lapideo condidêre; ad quod innumerabilis deinceps populi cõfluxit multitudo, Deo ſanctum ſuum illuſtribus abſq; numero miraculis coñendante & glorificante. Inſolens iſtud, & æternis ſæculis memorandũ, quo, inſigni bonitate & in Saguntinã Eccleſiam ſingulari propenſione DEUS ejuſdẽ & honori & ſolatio mirè proſpexit. Ne enim tanti Pontificis olim ſui, nihil pignoris deſertæ oves haberent, digniſſimo munere eas beans, caput ejuſdem Sanctiſſimi Epiſcopi, Angeli miniſterio iſidem deſtinavit. Is cœleſti forma juvenis evo-

Clerum reformat.

Tituli magnifici.

Deſerit Pontificatum.

Studium SS. Reg.

De morte divinitus edocetur.

Mira à morte odorũ fragrantia.

evocato Episcopo & Canonicis, caput jussu Divino eis consignans: *Illud Magni Sacerdotis Ejusdem Ecclesiæ Episcopi esse*, affirmans, his dictis disparuit. Et quamvis ambiguum nemini esset, Martini illud esse, quod nullus Antistitum Saguntinorum, tanta sanctitatis & miraculorũ gloria, celebris haberetur; evidentissimè tamen aperto Magni viri apud Hortenses tumulo, res ipsa apparuit, cum corpus ejusdem incorruptissimum, Sacerdotalibus indutum vestibus invenirent, caput vero minimè, verum loco ejus mitra proximè collum collocata appareret. Anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo quinto, Divinâ præmonitione Hortenses cum sacrum corpus elevassent, hoc ipso modo integerrimum reperere, cælesti odoris fragrantia fragrantissimum, quod ipsi, qui præsentes viderant, his verbis litteris consignarunt: *Qui ejus Translationi interfuimus, testificari possumus, quod omnibus illis diebus, suavissimi odoris fragrantia, quæ totum templum repleverat perseveravit, quam etiam sensimus in baculo, qui ex ejus sepulchro extractus fuit &c.* & hæc quidem annis post obitum Magni hujus Sacerdotis, trecentis viginti quinque. Vt haud immerito, dissimulato *Martini* nomine, Magnus Pontifex, non à Saguntinis solum, sed & ab Ecclesia Romana, non aliter, quam Sacerdotis nomine appelletur. *Ex Vita t. 1. SS. Ord. Henriq. Ricardo disc. Ambr. Moral. Villega, Montalbo. &c.*

Magnus Sacerdos unde dictus

Mirum munus.

Incorruptio diuturna.

Vere Magnus Sacerdos.

Duaci in Belgio, depositio Sancti Maurontj Abbatis & Confessoris. Maurontus è veterum Galliæ Regum sanguine oriundus, sanctissimi juxta generis felicissimus surculus fuit; patre Adalbaldo, Rictrude matre, illustrissimis editus Principibus, Regni Gallici, & Belgicarum maximè provinciarum decus æternum fuit. Eum è sacro Baptismi lavacro Sanctus Richarius Abbas suscepit, desperatumque ex gravi casu & collisione infantem, à præsentissimo mortis discrimine prodigiosè liberavit. Cum enim Sancto Abbati, in equo insidenti, optima Princeps Rictrudis, infantulum Maurontum benedicendum obtulisset, invidentiæ auctor pessimus genius, coacto occulte innocentissimi sessoris in rabiem equo, & puero cadente ac graviter collisio, ingenti mœrore & consternatione, hilares tunc maximè è servi DEI præsentiâ Matrem & domesticos affecit, cui tamen terrori atque malo præsentissimus medicus Richarius, mox frendente infero, remediũ reperit, & gaudium domus duplicans, fusa oratione, & puero incolumitatem, & equo efferatissimo mansuetudinem, insigni miraculo applaudentibus universis, reddidit. Sororibus, ut parentibus felix Maurontus, eas omnes, egregia vitæ sanctitate illustrissimas habuit, Clotsendem nimirum, Eusebiam, & Adalsendẽ, mortuo patre, exemplum Matris strenuè æmulatas, omnes Ordinem Sanctissimi Patriarchæ Nostri BENEDICTI professas: quibus, ne quid cessisse Maurontus videretur, aula cognati & amantissimi Regis, amplissimisque possessionibus relictis, purpuram cucullo permutavit, & paratis jam sibi dignissimis tanto genere nuptiis, sponsæque lectissimæ renuncians, sacro vitæ rigore corpus duriter habuit, & insigni animi demissione inprimis excelluit. Hamatici primum, postea Marcenis DEO serviens, Broylensi demum condito Cœnobio primus Abbas præfuit, qui postea locus ab ipso nomen meruit Meurivilla, quasi Mauronti villa, contractius vulgo Mervilla appellatus. Ad ipsum, cum Sanctus Amatus noster Senonensium Pontifex Theodorici Regis tyrannide & scelere proscriptus divertisset, eumdem prædictis locis præesse voluit, & ut angelum cælo missum, religiosissimè coluit & suspexit, neque prius, quam ipso mortuo & Broyli tumulato regimen recepit. Cumautem ab obitu S. Amati duodecim ferè annis sanctissime præfuisset, plurimosque pulcherrimo vitæ exemplo Christo lucratus, sub A. C. 701. ex hâc lachrymarum valle, ad gaudia æterna vocatus hilaris discessit, plurimis & peregregiis deinceps miraculis gloriosus. Cujus, alia inter, celeberrimus maximè de Gaspare Colinæo Gallorum Ammiralio triumphus celebratur, cum Ch. th Anno 1556. Duacenam splendidissimam urbem (visus spectante populo, vestem Monachicam fulgidam, aureisque filis respersam indutus, dextra Regale scptrum tenens mœnia obire. prodigiosissime defẽdisset; quod singulare ejus beneficium S. P. Q. Duacenus, memoria solemni quotannis, die capiundæ urbi dicta, merito concelebrat. Ioan. Molan. Ferreol. Locrius, Aubertus Miræus, Arnoldus Duacenus, Annal. noſt. Bened. & t. 1 SS. Ord. Hucbaldus &c.

S. Maurõtus Regii generis.

Puer mirè curatus.

Parentes & Sorores S.

Mundum deserit.

Fit Monachus.

S. Amatum suscipit.

Ducum servat.

In Monasterio Fossatensi, Sancti Vltani Abbatis & Confessoris. De quo nos iuxta Molanũ pluriumque probatissimorũ auctorũ opinionẽ egimus primâ hujus.

S. Vltanus.

simè profligatis. Gnaphei etiam repullulascentem in Oriente pestilentissimâ Hæresim, solus hic Christi pugil glorioſe evertit; *cui*, inquit Cæsar Baronius, *nisi citius Ioannes occurrisset suis celebritate nominis, ingentem attulisset cladem Ecclesiæ.* Abijt invictissimus hic Hæresum triumphator & Ecclesiæ Doctor ad triumphos & lauream æternitatis sub An. Ch. 749. *Ex Vita, l. 1. SS. Ord. Annal. Eccles. Baronij, & nostr. Bened. Steng. Iepes &c.*

Ecclesiæ vindex.

S. Benedicta.

Romæ Sanctæ Benedictæ Virginis. Benedicta primo post BENEDICTI S. Patriarchæ nostri transitum sæculo, cuculli & nomi-

Monasteria Vaticani.

nis felicissima hæres, prope Vaticanam S. Petri Basilicam (quam tribus Monachorum Collegiis, ipse Legislator noster Beatissimus instruxerat) in lectissimo Virginum nostrarũ Cœnobio Monasticen professa, Sanctam Gallam Syñachi Consulis filiam, ejusdem Cœnobij Monialem, familiarissimâ habuit, quam etiam moritura illa tanti fecit, ut cum ad coronam Regni æterni ab ipso Apostolorum Principe vocaretur, velut ad cumulum beatitatis si-

Ad coronã & æternitatis sociã expetitur.

bi Benedicta deforet, eam unam transitus sibi adjungi sociam cum postulasset, impetravit, & trigesimo post die subsequuturam intellexerit. Quæ eo dierum decursu ad nuptias Agni sollicite se præparans atque exornans, præstitutâ die, sponso venienti hilaris occurrit, & cũ ipso ad epulas, thalamos, & amplexus æternos introivit. *Ex tomo 1. SS. Ord. Dial. S. Greg. Ant. Gall. Petro Equil. Paulino &c.*

S. Eadbertus.

In Anglia, Sancti Eadberti Episcopi Lindisfarnensis, doctrinâ & pietate insignis. Eadbertus sive Edbertus ex Monacho Lindisfarnensis Monasterii Episcopus, vitæ

Monachus Episcopus.

Monachicæ studium, inter arduos Episcopalis muneris labores minimè præter misit, sed temporis partem sibi tribuens, totum illud sui ipsius agnitione & Divinarum rerum contemplatione absumsit. Sacro autem quadragesimæ tempore, nec non quadraginta item ante Natalem Domini diebus, ab omni se hominum conspectu ac consortio subducens, loco quodam refluis maris fluctibus cincto constitit, & *in magna*, ibidem, *continentiæ, orationis & lachrymarum devotione*, se ipsum Domino immolare non desiit. Fuit scientiâ scripturarum Divinarum, simul & præceporum cælestium observantia, ac maxi-

Pauperum pater.

mè eleemosynarum largitione insignis, ita, ut juxta legem (verba Bedæ Venerabilis sunt.) omnibus annis decimam non solum quadrupedum, verum etiam frugũ omnium atque pomorum, nec non & vestimentorum partem pauperibus daret. De ejus morte, sic Malmesburiensis. *Edbertus, pro maximâ sanctitatis prærogativa, meruit in tumulo sepeliri, quem antecessor suus felicissimæ memoriæ* (S. Cuthbertus.) *undecim annis suo consecraverat cadavere. Eventum autem, cito sequuturæ mortis, & sepulturæ ipse prædixit, allatis ad se sacratissimis* (ejusdem S. Cuthberti:) *induviis, quæ tot annis infossæ, labem putredinis evaserant.* Eo autẽ loco signa sanitatum aliquoties facta, meritis amborum testimonium illustre reddiderunt Ex Ven. Beda, Guil. Malmesbur. t. 1. SS. Ord. &c.

Miracula.

Gerundæ in Hispania Sancti Ioannis Gotthi ejusdem civitatis Episcopi Ioañes inter præstantissima illustrium virorum sydera, Hispaniæ regna, egregio sanctitatis exemplo mire illustravit. Monachum in Biclarensi, sive Vallis Claræ Cœnobio professus post longa & cælestia contemplationis studia, ad pascendum gregem Dominicum evocatus, & Gerundensis

S. Ioannes.

Fit Episcopus.

Episcopus constitutus bene expensi in Cœnobio temporis insigni cum fructu argumenta illustia edidit, ab admirabili non solum sanctitate, sed eruditionis præcipuæ fama celebratus. Rexit Ecclesiam suam inter gravissimas Hæresum procellas, pro insigni Catholicæ fidei Zelo plurimas & gravissimas ab Arianis perpessus injurias, de quibus glorioſe triumphans, miraculorum gloria illustris Victorem animum Christo transmisit sub A. C. 635. relictis haud cotemnendis profundi ingenii monimentis. Rer. Hisp. script. Morales &c. *& noster. 1. SS. Ord. &c.*

Multa perpetitur.

Eboraci Beati Aldulphi Episcopi & Confessoris. Aldulphus ex Monacho & Abbate Burchensi, à somno Contemplationis excitatus, ac Cœnobio ad Pontificatum extractus, Eboracensis juxta Archiepiscopus, & Episcopus VVigornien-

S. Aldulphus.

sis esse coactus est. De quo sic Malmesburiensis: *Ipsi pro sanctitate ignoscitur, quod contra Regulas Canonũ duas sedes tenuerit, quod scilicet, non hoc ambitione, sed necessitate fecerit.* Fuit dignissimus suo antecessore successor, Magno & sanctissimo illi Pontifici Osvvaldo, quem & vitæ sanctioris exemplo, & meritis de Episcopatu dignissimis strenuè subsequutus est. Præfuit autem VVigornienſi sedi annis 21. Eboracensi 10 sive 12. Matth. VVestmonast. Guil. Malmesbur. t. 1. SS. Ord. &c.

Duobus locis idem præfuit.

Casini Sancti Petronacis Abbatis & Confessoris. Hic Brixianus patriâ ad sanctissimi

S. Petronax.

ctiſſimi nominis onus, à Gregorio III. ſuũo Pontifice evectus, Caſinenſis Cœnobij primus poſt primam everſionẽ Abbas & Reſtitutor eſſe meruit, tantumque eidem nomen tuâ & ſuorum illuſtri ſanctitatis fama peperit, ut potentiſſimi quique Principes, abjecta purpura, Caſinatibus non ſolum Patribus, ſed & miniſtris accenſeri, etiam anxiè exambirent: Diceres (ait eloquentiſſimus & familiaris noſter Scipio Caſinas) D. BENEDICTI felicissima tempora redivivà diſciplinæ obſervatione recurriſſe: uſque adeo, ad Regulæ præſcriptum exactè omnia referebantur ab omnibus. Hinc domicilium Caſinas, antiquo Religionis cultu & ſplendore brevi recuperato, cum innumerabiles eduxit præſtanti ſapientia & integritate alumnos; tum vero multis quoque latifundijs ac vectigalibus, piorum hominum benignitate inſigniter eſt auctum; quippe Ordini noſtro ſolemne ac perpetuum fuit, ut hoc opibus abundaret magis, quo in Divini obſequij cultum, ſuſceptique inſtituti obſervantiam diligentius incubuit. Tametſi autem (pergit idem) Petronax reliquarum omnium Virtutũ præſidiis, quas in Sanctiſſimi Cœnobij præfecto elucere par eſt, egregiè fuit inſtructus, præcipuè tamen inflamatam quandam communis diſciplinæ tuendæ voluntatem ac zelum præ ſe tulit; cujus admonitu non ſolum à cæteris ſodalibus, ſed à duobus etiã Regibus, totidemque Reginis, quos in Religioſa palæſtra formandos fingendoſque ſuſceperat, totius domeſtici moris arctiſſimam cuſtodiam ſeverus exigebat, præteritæ Majeſtatis recordationem, & tumentes ſæculi ſpiritus, abjectiſſimis functionibus prudenter contundens ac ꝑculcans, quippe Carolomannum duplicis Regni adminiſtratione, rebuſque præclarè geſtis, apud Francos, antea celeberrimum, infimo primùm coquinæ miniſterio; tum paſcendarum ovium muneri addixit; at Rachiſio, qui Longobardorum populis imperaverat, ſerendæ vineæ, ſuiſque manibus excolendæ laborem demandavit: Nam Theſiam ejusdem Rachiſij uxorem & Ratrudam filiam ad montis radices, cũ alijs Sanctimonialibus peculiari Cœnobio incluſas, ad pietatem inſtituens earũ profectum & conſtantiam, ſimilibus religioſæ ac patientiæ tentamentis exploravit. Illuſtri utique ac memorando in paucis ad ſacrorum Cœtuum Rectores documento, ne avitæ diſciplinæ ſeveritatem ac robur, cujuſvis ſubditorum languore ac defidiâ, infringi ſinant, vel remitti, cum longè conſultius ſit, honeſtiusque, clariſſimis ortos natalibus, ab Religionis ingreſſu arcere, quam cum tenui primævæ inſtitutionis jacturâ, in convictum & ſocietatem recipere. Siquidem dicatis Deo familijs, non adventitio ſæcularis potentiæ ac nobilitatis ſplendore; ſed ardenti humilitatis ſtudio, honorumque contemtione ac fuga, verum decus, & germana nominis celebritas comparatur. Ita Scipio noſter. De Caſinatis Montis & ſodalium Petronace Abbate, felicitate ac numero, ita Baronius: *Mirum dictu, quanta mox, ex nova plantatione Petronacis propagata fuerint eo in loco germina Monachorum, & aucta ipſorum examina, inſtar apum, quæ ex turgeſcentibus alveariis prodeuntes, in diverſa Orbis loca, ad fœtus multiplicationem volaverint, &c.* Porro ſuſcepti à Petronace regiminis anno 17. Zacharias Pontifex Caſinatem Baſilicam, ritu ac pompa maximè ſolemni dedicavit, Archiepiſcopis tredecim, Epiſcopis vero ſexaginta octo præſentibus; quo tempore idem Pontifex, inventa à ſe DD. BENEDICTI & Scholaſticæ corpora, nulla parte læſa aut diminuta, uti repererat, ita prorſus intacta, illibataque reliquit. Demum Petronax ſanctitate ac rebus geſtis clariſſimus migravit in cœlum Anno Chriſti 753. ſepultus in porticu juxta ædem Divi Martini, cujus alia inter, ſtudium in DEIparentem minimè prætermittendum, quã Smi. Patriarchæ exemplo unicè adamans, ne Patris honori conſulens BENEDICTAM MATREM præterijſſe videretur, in tanti Cœnobij molitione, & expenſarum magnitudine, alterum nihilominus Virginum Cœnobium ſtruere aggreſſus, non ſine liberalis Numinis præſenti gratia, S. MARIÆ in Cingla, loco amœniſſimo Monaſterium exædificavit. *Ex M. Ant. Scipione, Leone Oſtienſe. Petro Diac. Iepes, Annal. noſt. & t. 1. SS. Ord. &c.*

Reſtitutor Caſini & diſciplinæ Monaſt.

Reges 2. & Reginæ 2. Caſini ſub Petronace.

Eidem ſervilibus deputati.

Documentum illuſtre

Baronii de Caſinotestimonium.

Dedicatio Caſinenſis

SS. P. N. & Scholaſtica ſororis corpora intepora.

Cultus Deipara.

In Gallia plurimorum Sanctorum Monachorum illuſtre certamen, qui variis in locis, diverſo tempore, uno tamen ſpiritu, parique conſtantia, diverſis quoque tormentorum generibus, propter fidei confeſſionem glorioſè occubuerunt, cum invaleſcente Albigenſium Hæreſi, teſte conſtantiſſimè pro S. Matre Romana Eccleſia opponerent, quo in numero Martyrũ, Ciſtercienſis hortus noſter fœcundiſſimus, feliciſſima, centum omnino, germina DEO conſecravit; & impinguatus fertiliſſimo ſanguine Regni amplißimi ager, pau-

Plurimi SS. Mart.

paulatim revirescens, pristinum florem, summa Matris Ecclesiæ gratulatione, est assequutus. *Ex Annal. nostr. & tom. 1. SS. Ord. Henriqu. &c.*

B. Petrus Prior. In Ostrogothia Beati Petri Prioris de Alvastra. Hic famem, sitim, labores & pericula itinerum, contumelias & persequutiones quamplurimas æquo animo toleravit: somni parcissimus, sæpius super nudam terram recubuit. Divinis rebus dies noctesque intentus, sodales suos exemplo præclaro ad sanctitatem vitæ provocavit. In seipsum severus, suique contemptor, erga alios benignitatis & charitatis viscera ostendit. Pijs exhortationibus, eleemosynis, officijsque alijs eximiæ charitatis, pauperes adjuvit. *Eius exercitia.* Extra septa Monasterij vivens, vivendi Monasticam rationem severiorem, in vigilijs, jejunijs, mortificatione carnis, devotione, humilitate, non neglexit. In Missis quotidie celebrandis, in precibus diurnis nocturnisque recitandis, in Divinarum rerum tractatione assiduus & intentus, nihil temporis vacuum à sanctis exercitijs prætermisit. In cœlestium contemplatione, animo & vultu hilari, se jam in cœlis conversari, exultatione erumpente præse tulit. Gravi tentatione cum jactaretur circa Mysterium SS. Trinitatis, eam Divinâ ope, visione cœlitus factâ, superavit. *Insigne & immortale meritum de Ordine SS. Brigitta* Idem insigni thesauro, patriâ beans, cò Sanctæ Brigittæ corpus retulit, cujus etiã revelationes, Divinâ inspiratione admonitus, conscripsit, ejusq; Ordinis Instituta, æterno & præstantissimo de Ecclesia & sacra illa familiâ merito, præscripsit, sed & Divini Officii formulas composuit, quæ postea sedes Romana approbavit. Cumque omnibus virtutibus, & varijs revelationibus ac miraculis effulgeret, admirandę Vitę suæ finẽ felicem imposuit A. C. 1378. *Ex Abrahamo Bzovio, Ioann. Vastovio, Henriq. &c.*

B. Henricus In Hannonia depositio B. Henrici ex Episcopo Monachi Camberonensis. Is mira Numinis bonitate ad conversionem vocatus, cum Parisiensis, ut nonnulli volunt, certæ Gallicæ cujusdam Ecclesiæ Episcopus esset, à Principe Apostolorum apparente territus, ac librum quem proponebat legere coactus, legeret: *Mortificas animas quæ non moriuntur, & vivificas, quæ non vivunt.* Cumq; horreret nimium *Episcopus negligens.* legendo pergere, Glossam textus, gravi cum commination legere jussus, sic in margine deprehendit: *Quando reduces animas de Inferno, quas per tuum desistitutas exemplum, æterno supplicio tradidisti?* Quanto ad hæc horrore concussus sit, facile est *Mira vocatio.* æstimare, cum præsertim periculo obnoxius, æger lecto decumberet, & evigilans è tam gravi somno, sudore totus diffluere t. Habuit cordi admonitionem non tam rigidam, quam etiam piam, eminentissimique Perfectionis statui Pontificali, illico renuncians, ad rudimenta vitæ Monachicæ conversus, in Camberonensi Cisterciensium nostrorum felicissimo Cœnobio paupertatẽ Christi amplexus, gra- *Cavent pastores negligentes.* vissimo reddendæ rationis, & tot oviculatum salute, onere de cætero absolutus, assumpto pœnitentiæ luctu, de neglectis, cum respondere non posset, labore disciplinæ Monasticæ satistecit, & quem Iudicem rigidissimum eundemque vindicẽ metuendissimum habiturus erat, Patronum ac Patrem demeruit, cumque insigni sanctitatis opinione, beatissimo fine *Sancte moritur.* quiescens, inter Sanctos Ordinis referri meruit. *Ex Abrahamo Bzovio cit. Barnaba de Montalbo, Henrico Granio, Chrysostom. Henriquez, tomo primo Sanctorum Ordinis, &c.*

NONIS MAII.

VII. Maii. A.

S. Ioannes. EBORACI *in Anglia, Sancti Ioannis Episcopi vita & miraculis clari.* Ioannes Anglus, ex Monacho Streneshalcensi, Hagulstadensis Episcopus, Sanctissimũ Eattam antecessorem suum, vitæ mirandâ sanctitate, egregiè assequutus est, quâ meritorum famâ deinceps celebratus, ad celeberrimam Archiepiscopalis Eboracensis Ecclesiæ Cathedram evectus, etiam sedem atque provinciam æterno virtutũ splendore ornatiorem reddidit. Fuit insigni miraculorum gratia à DEO donatus. Coenburgam Hereburgis Abbatissæ carne & spiritu filiam, ex venæ cujusdam infelici sectione graviter ægram, & ultimum jam penè trahentem spiritum, fusis precibus, prodigiosè curavit tumorem brachii grandem ac tædũ felicissimè depulit, dolores repente absterfit. A Comite quodam ad dedicandam Ecclesiam evocatus, tantum abest, ut officio solemni perfunctus, festivo postea epulo adesse vellet, ut pluri-

Episcop.

Archiep.

Infelicem venæ sectionem curat.

Digitized by Google

plurimum exoratus, jejunus tamen ad Cœnobium reverti, non ſo um ſtatueret ſed & debere ſe affirmaret, certè ut ſic reverteretur conveniens & ſui eſſe muneris autumaret. Retentus denique eo uno eſt, cum, ſi maneret, in pauperes ſe liberalem fore, voto concepto Comes promitteret. Maximæ, quæ evenerat domui Comitis felicitati id unum deerat, quod gravi ægritudine lecto affixa Comitiſſa, conviva eſſe non poſſet; cui miſſa aqua, à ſe illa die benedicta, Sanctus Pontifex, ut eam geſtaret, & loca doloris ablueret, imperavit. Mira res! ea dolorem infirma non abluit ſolum, ſed & vires ſibi vigoremque redditum miraculo ſentiens, ſocrum Petri Apoſtoli imitata, ſtupentibus & congratulantibus univerſis, lecto conſurgens valentiſſima, poculum Epiſcopo infudit ac obtulit, totoque eo epulo miniſtra convivis adſtitit, & vinum hilaris propinavit. Sic alterius cujusdam Comitis puerum, præparato jam loculo deſperatiſſimum, ex ipſis mortis faucibus revocavit, cum ſimiliter ad dedicandam Eccleſiam evocatus, impranſus reverti decreviſſet, & ferventiſſimis lachrymis exoratus à Comite, ad ægri ſolatium diverteret, atque ægrè ipſe perſuaſus prandere annueret. Moribundum ſiquidem benedictione ſua muniens, cum ab eo digreſſurus; *bene convaleſcas, & cito*, pauciſſimis his verbis, valefacientium more, ſupremum ſalutaſſet; æger dum in menſa conſediſſent, poculum propinari ſibi expetens; eo, quod benedixerat Pontifex, hauſto, lecto illico conſurgens, ſuisque ſe veſtibus induens, ingreſſus Cœnaculum, menſæ aſſedit, hilaris hilares recreavit, integerrimaque deinceps ea valetudine plurimis annis, benè uſus eſt. Herebaldum, tunc juvenem Clericum, poſtea Monachum, miſerè colliſum, miſerè reſtituit, cujus etiam caſum prævidiſſe, ideoque præcavere ſtuduiſſe ex Herebaldi ipſius apud Bedam relatione innoteſcit: cum enim ſtudiorum gratia ille apud Ioannem verſaretur, cumque aliis juvenibus in itinere, quodam ipſum comitatus, reliquis in aperta quadam campi planitie curſu equorum contendendi veniam ab Epiſcopo rogantibus, & ipſe valentiſſimo uſus equo, certare geſtiret, prohibuit primum omnes vir ſanctus, *otioſum eſſe dicens, quod deſiderabant*; annuit tamen nimium inſtantibus: *Facite*, inquiens, *ſi vultis, ita tamen ut Herebaldus ab illo, ſe certamine abſtineat.* Inſtitit diligentius obſecrando nihilque effecit Herebaldus, donec agitantibus equos ſociis, & ipſe ultra ſe minimè continens, injuſſus eſt aſſiſſimo equi curſu, ſe ludentibus jungeret: *quod dum agerem* (ſic ipſe proſequitur,) *audivi illum poſt tergum mihi cum gemitu dicentem: O quam magnum Væ facis mihi ſic equitando. Et ego audiens, nihilominus cæptis inſtiti vetitis. Nec mora dum fervens equus, quoddam itineris concavum valentiore impetu tranſiliret, lapſus decidi. Et mox velut emoriens, ſenſum penitus, motumque omnem perdidi. Erat namque in loco illo lapis terræ æqualis, obtectus cæſpite tenui, neque ullus alter in tota illa campi planitie lapis inveniri poterat. Caſuque evenit, vel potius Divinâ proviſione, ad puniendam inobedientiæ meæ culpam, ut hunc capite ac manu, quam capiti ruens ſuppoſueram, tangerem atque infracto pollice, capitis quoque junctura ſolveretur. & ego, ut dixi, ſimillimus mortuo fierem. &c.* Condoluit nihilominus inobedienti tamque graviter luenti paſtor optimus, poſtque preces in faciem ejus exſufflans, dolores illico profligavit, nequid autem miraculi ſibi tribueretur, evocato medico, junctura cranij diſſolutam ut jungeret curavit. *Tantumque*, ait Herebaldus, *mox acceptâ ejus benedictione convalui, ut in craſtinum aſcendens, equum, cum ipſo iter in alium locum facerem, &c.* Cui tunc quoque rite baptizatum non eſſe, ſignificavit, & probavit, inſtitutumque poſtea lacris undis ipſe Ioannes abluit. Alias, mutum ſolo crucis impreſſo ſigno eloquentem reddidit, quibus, aliisque virtutibus benè meritus, cum Archiepiſcopatui præfuiſſet annis, plus minus, decem, & gravi jam ſenecta, minus præeſſe aptum ſe ipſe judicaret, ad dilectam Cœnobii reverſus quietem ſubſtituto pro ſe VVilfrido diſcipulo, in Sancti Petri Sylvæ Deirorum, vitæ reliquum humillimè & ſanctiſſimè exigit; mortuus CHRISTI Anno 721. Relictis ingenij monimentis aliquot, quæ inter Homiliæ in Evangelia celebrantur. *Ex Ven. Beda, Angl. diverſis ſcript. tom. 1. SS. Ordin. &c. Harpſf.* 147.

Inſignia miracula.

Inobedientia cuiuſdam.

Inobedientiæ pœna.

Inſigne miraculum.

Moribundũ ſanat.

Simile miraculum.

Reſignat Archiepiſcopatum.

In territotio Sagienſi Sancti Cerenici Abbatis, qui tempore Mileardi Sagiorum Epiſcopi, Sacram Chriſto militiam ſub Regula S. P. N. aggregavit, Cœnobiumque conſtruxit, in quo cum religioſo cætu, multa puritate Domino ſerviens, vitæ curſu beatè peracto Sancto fine quievit. *Martyrolog. Gall. Carol. Sauſs. &c.*

Romæ, Sancti Benedicti Secundi Papæ & Con- S. Benedict. II. Papa.

S. Benedictus II. Pa.

Confessoris. Benedicti II. cognomento Iunior, patria Romanus, Ioanne patre, Romæ ab infantia Monasticæ vitæ consecratus. Divinæ scripturæ ita operam dedit, ut doctrinâ & exercitatione, in rebus Divinis singularis tum haberetur. Fuit omni virtutum genere excultissimus, quibus corda hominum ita sibi devinxit, ut tum unus haberetur, qui omnium suffragiis in locum demortui Sanct. Leonis nostri II. merito subrogaretur. Ejus vitæ sanctitas cum celebris admodum esset, factum, ut summis Principibus summo honori esset, eoque nomine Ecclesiæ mirificè consuleret; quem adeo reveritus est Constantinus Imperator (ejus item, ut Platina habet, *sanctitate permotus*,) *ut* sanctionem conderet, Benedictoque mitteret; *ne deinceps in Romano Pontifice creando, Imperatoris assensus, & Italiæ Exarchi auctoritas expectaretur.* quâ quidem potestate factâ, vix quidquam Ecclesiæ poterat opportunius, feliciusque obtingere. Meruit & aliud â DEO singulare brevi Pontificatu Benedictus, quo nomen tanti viri, rarâ felicitate æternum posteris commendetur. Vigente nempe tunc temporis consuetudine, ut per capillorum exhibitionem quis alteri offerretur in filium, & qui eum accepisset, Patris nomen consequeretur. Sic pius Imperator Constantinus, capillos Dominorum Iustiniani & Heraclii filiorum, ad Benedictum direxit, *& ipse cum clero, & exercitu*, inquit Anastasius, quasi dicat, cum quâdam solemnitate, suscepit. Fidem deiu, ut ab omni novitate conservaret, datis ad Episcopos litteris; quod in sexta Synodo verbis ambigua nonnulla definita essent, serio & sollicitè cavit, & Concilio Toletano XIV. indicto, ut explicarentur à Patribus, imperavit. Ad restituendas postea Ecclesias curam & operam convertens, plurimas per Vrbem restauravit atque exornavit. Verum toto animi nisu, his, maximisque quibusque Rei Christianæ rebus intentum, cælites collegam voluère, ad quos post ingentia, brevi magistratu, merita, feliciter hac die transiit Anno Christi 685. Pontificatus II. in Sanctorum numerum â morte relatus: *cujus eminens virtus*, ut ait Platus, *ostensa est potius Ecclesiæ quam data: sublatus cum omnium dolore & lachrymis.* Ex Baronio & nostris Bened. Annal. Plato, Platina &c.

Celebris ejus sanctitas.

Insigne ejus meritum.

Ei Constantinus Imp. filios ut Patri comendat.

Alia Benedicti merita

Insigne elogium.

S. Stanislaus.

In Cracovia, Sancti Stanislai Episcopi & Martyris, qui â Boleslao impio Rege necatus est. Stanislaus nobilis Polanus, quamvis noster Professione non esset. Voto tamen fuit, neque eo solum nomine nostris accensendus, sed reapse, rerum mundi hujus omnium liberrima abdicatione, quas, absolutis studiis, parentibus optimis licet, commodum tamen morte sublatis, ut ad Cænobium convolaret, omnes omnino in pauperes erogavit. Sed destinatum Pontificio honori, multorumque saluti juvenem, auctoritas Episcopi invitum retinuit, & Ecclesiastis honore ac onere, ob insignem eruditionem, conjunctumque huic peraptum vitæ sanctioris exemplum, insignivit, quo munere haud diu perfunctus, Pontifice defuncto in Cracoviensem Cathedram evectus, admirabili vitæ sanctitate, in regenda Ecclesia dexteritate, & vigilantia, ac insigni in pauperes misericordia, apud omnes spectatissimus fuit. Soli Boleslao Regi invisus, cujus immanem libidinem, licentiam, atque crudelitatem, cum pro officio redarguisset, furorem vesani Principis in se se mirum in modum succendit. Qui cum sanctum Pontificem sede dejectum vellet, neque causam excogitare posset; litem denique de villa quadam intendens, eo denique optumum Præsulem adegit, ut cum testes rei veritatem edicere timerent, Petrum pagi venditorem, qui triennio ante objerat, intra tres dies, in judicium adducturum promitteret. Conditione cum risu accepta, Stanislaus in preces effusus, ipsa sponsionis die evocatum è tumulo mortuum, coram Rege adduxit, quem testimonium dicere jussit, & siquidem vitam sibi ad annos aliquot protrahi vellet, eidē optionem dedit, se enim a DEO impetraturum, Verū Petrus egregie confuso Rege, mori maluit, id unum, contendens ab Episcopo, maturius purgatricibus locis eriperetur, Numen exoraret. At Boleslaū frustra sæpe admonitum, dum a communione fidelium Stanislaus removentis, immissis militibus in Ecclesiā, qui virū DEI confoderent, iis tertium Divina repulsis virtute, ipse rē aggreditur, sacrisque tunc operantē scelesta manu Rex ipse obtruncat, quē milites illico minutatim concidere. Collegère sacra membra in agrum projecta, & ab Aquilis mirabiliter defensa, nocturni de cælo splēdoris indicio Cracovienses Canonici, quæ subito, ita inter se copulata sunt, ut nulla vulnerū vestigia extarent.

Voto noster

Fit Archiepis. Cracoviensis.

Mortuum ad Regem deducit.

Regem excommunicat.

Regis manu trucidatur.

Rara miracula.

Passus est insignis CHRISTI Martyr Anno Christi 1079. 3. Non. April. Hac autem die solemni pompa translati festivior memoria celebratur, quem plurimis illustrem miraculis Innocentius Quartus Anno Christi 1253. Sanctorum albo adscripsit, & superiori ætate Clemens VIII. Romano inseri Breviario, & toto terrarũ orbe sub *Semiduplicis* (ut vocamus,) memoria celebrari imperavit. *Ex Ioanne Longino Canon. Cracov. Martino Cramero Breviario Romano, Baronio, Chronicis Polon. t. 1. SS. Ord. &c.*

Breviario Rom. insertus.

S. Cerenicus.

In finibus Cenomannorum, depositio Sancti Cerenici Abbatis, multorum Monachorum Patris. Cerenicus, sive Serenicus, ædificavit Monasterium in edito monte, quem totũ ferè Sarta fluvius ambit, inter fratres Cemanensium & Normannorum. Illic autem dignam cœlo cohortem discipulorũ legens, centum quadraginta numero, regularibus disciplinis diligenter instituit, & sancto inprimis vitæ exemplo ad perfectionis studium invitavit. Claruit sub An. Christi 580. Vitæ autem cursu beatè peracto, plenius meritorum decessit, & ibidem primùm conditus, postea Caroli Simplicis tempore, cũ Hastingus Danus Neustriam popularetur, ad Castrum Theodorici translatus est. *Ex Orderico Vitali, Hugone Menardo, tomo 1. SS. Ord. &c.*

Multorum Monachorum pater.

S. Gisila.

In Germania, Monasterio Pataviensi, Beatæ Gisilæ Reginæ & Abbatissæ. Gisila sive Gisala, Henrici, aliàs Hezelonis Saxoniæ & Bavariæ Ducis filia, Sancti Henrici Augustissimi Imperatoris soror, Magistrum sanctitatis dignissimum, Beatissimum VVolfgangum nostrum habuit, qui præscius futurorum, infantulos etiamnum suæ curæ creditos, & Henricum, CÆSAREM; & Gisilam, REGINAM appellare consuevit, ijsdemque quos præviderat honoribus, & gradui, digne formavit. Gisila autem, marito Stephano Vngarorum Rege felicissima, eum ipsum Christo & Ecclesiæ copulavit, & sanctioris vitæ æmulum habuit. Neque infelicior filio, Beato Emerico, cum hanc, & maritum cœlo præmisisset, reverso in patriam, & viduitatem cucullo solata, Abbatissa demum, Amitæ suæ Helicæ in regimine Cœnobij succedere meruit. Vbi demum, bonis & sanctis operibus opulentissimè ditata in pace requievit Anno Christi 1095. cum ætatis annum centesimum superasset. *Ex VVig. Hundio, Arnoldo, Hugone, t. 1. SS. Ord. &c.*

Regina Vngar.

Regem convertit.

Fit Abbatissa.

In Italia Beat. Villani Episcopi Eugubini, egregia vitæ sanctitate conspicui. Fuit is Nobilis Eugubinus, sed contemptu sæculi illustrior professus est Monachum in Cœnobio Sanct. Crucis Fontis Avellanæ, inde ob merita extractus ad Pontificalem suæ patriæ Cathedram Anno 1206. eidem sanctissimè præfuit, aliaque inter præclare gesta Monasterium B. M. V. dictum de Pelagio Ordinis nostri, & alterũ Virginibus Clarussis, nec non Hospitale S. Spiritus condidit, & miraculis illustr Anno 1230. decessit, ætat. 70. sepultus in Cathedrali, cujus fons prodigiosus celebratur. *Annal. Eugub. Iacobæus.*

B. Villanus Episc.

Ob. 1230.

B. Adam.

In Provincia Partica depositio Beat. Adam Abbatis Monasterij Sanct. *MARIAE* de Trappa. Hic illustri miraculorum gloria à DEO honoratus, *ex nobili*, ait Seguinus, *humilis, ex divite pauper*, postquam Monachicæ vitæ puritatem, summa mentis puritate, diu fuisset sectatus, & proprio exẽplo, ac crebris exhortationibus, multos ad eandem amplectendam invitasset, ad mercedem fideliter DEO servientium evocatus, mortalitati valedixit. *Ex Philip. Seguino, Henriq. &c.*

B. Euphrosyna Abbat.

Eodem die, natalis Sanctæ Euphrosynæ Abbatissæ Argensolienſis, quæ post multa virtutum opera, cum magna sanctitatis opinione, in pace quievit. *Ex Menolog. Cisterc. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Guillelmi Archiep. elevat.

In Gallia elevatio corporis Sancti Guillelmi Archi-Episcopi Bituricensis, operâ Gerardi Vulgrini successoris ejusdem, qui Anno Christi 1217. cum plurima DEVS ad sancti viri tumulum miracula operaretur, Romam contendens, acturus apud summum Pontificem, ut idem Guillelmus in numerum Sanctorum referretur, eo obtento reversus, sacras Reliquias è terrâ, magnâ cum solemnitate elevans, digniore loco collocavit, & fidelium consolationi ac venerationi exposuit. Fuitque deinceps Guillelmus, Tutelaris Biturigum Præses, insigni universorum in Patronum optimum studio, adoptatus. *Claud. Robert. Ioan. Chenu, t. 1. SS. Ord. Henriq. &c.*

Patronus Biturigum adoptatur.

Commemoratio S. Gabrielis.

Romæ festiva Cõmemoratio S. Gabrielis Archangeli, in Collegij Gregoriani Ord. S. P. BENEDICTI, ejusq; Alumnorũ, per universum mundum Fidẽ Christianã æquè ac Catholicam propagantium, Custudem ac Patronũ cooptati, eo quod eâ ipsâ die, & An. Ch. 1632. ejusdem Collegij unio facta est cum sacra Eminentissimorum Duorum S. R. E. Cardinalium Congrega-

Digitized by Google

gregatione, de propaganda Fide. *Ita in ſuis ad me datis, miſſiſq; Copijs Inſtrumẽti Conventionum. His ipſis verbis Illuſtriſſimus & Reverend. D.D. Conſtantinus Cajet. ejusdem Collegii Conditor & Abbas, qui, ut Menologio inſererem commendavit.*

V. Gertruda. In Monaſterio Zvvifalten. depoſitio Ven. mem. Gertrudis Ducillæ Poloniæ, filiæ Boleſlai Crivouſti Ducis Polonorũ, quæ abjecta purpura cucullum illic exambiens, illuſtriſſimo perituroru contemptu, plurimis aliis facem prætulit, ſuoque exemplo mirificè accendit & informavit. *Claruit anno 1160.* ſub annum Chriſti 1160. *Ex monum. Zvvifalt. Conſt. noſt. Bened. &c.*

Trecis inventio Sanct. Maſtidiæ Virginis DEO dicatæ, cujus corpus à Milone Præſule diu poſt felicem tranſitum inventũ eſt in ſepulchro incorruptũ. Martyriiq; indice cucullo purpureo tectũ. *Carol. Sanſ.* *S. Maſtidiæ inventio.*

VIII. IDVS MAII.

VIII. Maii. B.

S. VViro. *In Scotia Sancti VVironis Epiſcopi.* VViro poſtpoſitis parentum blandimentis, opibus, ac deliciis contemptis, cucullum amplexus, inſigni poſtea ſanctitat. fama Scotorum eligi Epiſcopus meruit; quem quidem honorem dum refugeret, ab Honorio ſummo Pontifice invitus conſecratus, redire in patriam, commiſſoque populo conſulere & præeſſe coactus eſt. Verum benè merendi poſtea ſtudio, ad prædicandum Gallis Belgicis Evangelium, relictà patriâ, difficile iter, & Apoſtolicum laborem, magno animo ſuſcepit, & ad Pipinium Ducem delatus, *ejus inprimis favorem demeruit.* *Qui egregiâ* viri ſanctitate perſpecta, ſtudiis ejus ope atque opera nunquam defuit, & Montem Sancti Petri, locum à turbis remotum eidem tradidit; ubi VViro inſigne Cænobium excitans, Baſilicam ibidem DEI paræ ſuæ, Ordinisque, præcipuæ Tutelaris honori dedicavit. Vbi demum Pontificatu abdicato, cucullum & vitam Monachi denuo aſſumens, quanti inſtitutum Monachicum præ ſummis honoribus faceret, illuſtri exemplo palam omnibus voluit. De Pipino, ut alios taceam, longè meritiſſimus, ejus omnibus actionibus præfuit, & conſilio direxit, quem & graviſſimis negotiis religioſiſſimus Princeps adhibuit, atque adeo ſuſpexit & veneratus eſt, ut eodem à confeſſionibus uſus, non niſi detractis, reverentiæ ergo, calceis, ad ipſum accedere præſumeret. Claruit vir Apoſtolicus inſignibus à morte miraculis, & inter prima Belgii decora celebratus, Ruræmundenſium Divus Tutelaris eſt cooptatus, cujus tamen præcipuà corporis parte, Archiepiſcopalis (teſte Molano.) Trajectenſis Eccleſia gloriatur. Floruit poſt annum Chriſti ſeptingenteſimo, cum ſociis ſanctiſſimis peregrinationis ſuæ Plechelmo & Otgero. *Ex Ioanne Molano, Ferreolo Locrio, Auberto Miræo, diu. rerum Belgicarum ſcript. Annal. noſt. & tomo primo Sacroſanct. Ord. &c.*

Invitus Epiſcopus conſecratus. *Belgis Evangelium prædicat.* *A. Confeſſionibus Pipino Ducis.* *Ruræmundenſium Patronus.*

In territorio Biſuntino, Sancti Petri Epiſcopi. Petrus religioſis admodum parentibus in Diœceſi Viennenſi natus, adoleſcens Chriſti ſervitutem in Bonæ-vallis Cænobio profeſſus, cum ob virtutem admirabilis omnibus eſſet, paulo poſt Stamedienſis Abbas eſſe juſſus eſt. Mira jam tunc ejus in omnes charitas, in pauperes autem profuſiſſima beneficentia fuit, quos perpetuo menſæ adhibuit, tanto magis ipſe delectatus, quanto pauper magis, & infirmior ſibi obtigiſſet; quos liberaliſſimè fovens, & reficiens, ſoli ſibi curam corporis nullam impendit, ſimplici pane, atque aquâ fluminis contentus. Tarentaſienſis Archiepiſcopus renunciatus, cum totis viribus reniteretur, auctoritate Melliflui Doctoris noſtri, Claræ-vallenſis Abbatis Divi Bernardi perurgente, demum acquievit, paupertatis & ſacri rigoris multo deinceps ſtudioſior, quanto ſupra cæterorum hominum ſortem prælatus videbatur. In pauperes, quidquid habere poterat, erogavit, neque in ſuâ ſolum Diœceſi, ſed & extra paſſim, ratiſſimo inexhauſtæ liberalitatis exẽplo, Xenodochia conſtruxit, & dotavit, atque quo religioſius & diligentius, dilectiſſima Chriſti mẽbra tractarentur, Religioſos, qui curarent, præfecit, quos charitate inprimis atque humilitate cæteris præſtare animadvertebat. In partibus Provinciæ, per itineris ſuſcepti occaſionẽ, deprehenſa pauperculâ quâdam, in vili quodam tuguriolo, extremo inopiæ malo laborante, ipſe præ nimio dolore voce intercepta, poſt magnã *S. Petrus.* *Fit Monachus ac dein Abbas.* *Fit Archiepiſc. Tarentaſi.* *Pauperum Pater.* *Mira in pauperem benignitas.*

Digitized by Google

vim lachrymarum, ut pauperis ejuſdem inopiæ etiam cumulate mederetur, non ſuas ſibi tantum, ſed & famulis veſtes detrahens, cum ingenti argenti pondere fœminæ largitus eſt. Tanta ejus ſanctitatis fama fuit, ut quacumque incederet, innumerabilis fere hominum multitudo ipſi occurreret, Petro, admirandâ prodigiorũ virtute, in oculis omnium, cæcos, claudos, ſurdos, quibuscunque morborum generibus oppreſſos illico curante, pauperes juvante, afflictos ſolante, peccatores DEO conciliante. Tanti autem occurſus applauſuſque faſtidio metuque, relicto Pontificatu, in Germaniam profugit, & in Cœnobio quodam incognitus deliteſcens, proditus non multo poſt, longè majore omnium gratulatione, ad ſedẽ ſuam reductus eſt, & novis deinceps beneficiis univerſos obſtrinxit. De Regnis diverſiſſimis longè meritiſſimus, incredibili dexteritate, inveterata Principum odia frequenter extinxit; bella graviſſima complevit; quæ inter: diſſidium funeſtiſſimum, inter Hymbertum & Comitem Toloſanum, magnis incendiis graſſans conſopivit; bellum perniciosiſſimum, ex quo miſeranda Eccleſiarum deſtructio, regionum amplisſimarum & pulcherrimarum vaſtatio, & innumerabilium ſtrages hominum procedebat, inter Galliarum & Angliæ Reges, feliciſſimè compoſuit, â Regibus iiſdem honorificentiſſimè exceptus, quo quidem procul conſpecto Rex Angliæ, equo deſiliens, in occurſum ruit, pedeſque viri ſanctiſſimi amplexus, cappam ejus attritam atque undique laceratam, reverentiæ ergo, abſtrahens; ſũmique ac regii muneris loco habens, eam deinceps regios inter theſauros repoſuit, erubeſcentibus nonnihil & quiritantibus ſuper Rege Fratribus viri Sancti ſociis, quod lacernas ejusmodi tanti æſtimaret; quibus ille reſpondit: *Aliter vobis loquendũ fuerat, ſi ſciretis de ipſius cingulo, quod præteritis annis accepi, quanta provenerint beneficia ſanitatum.*

Miraculorum rariſſima gratia

Pontificatum deſerit

Regna diverſa demeretur.

A Regibus ſumme colitur.

Cingulum eius miraculoſum.

In Gallia, pari gratulatione applauſuque â Rege exceptus, confluente undique ad ſpectandum hominis miraculum innumera mortalium multitudine, alios inter prodigioſe curatos, cum puerum cæcum forte illuminaret, *non diſſimulavit Galliarum Rex flexo genu, virtutem in puero Divinam adorare, caput ejus, oculoſque deoſculans, & honorans oblatione propria manũ ejus.* Hæreticorum & Schiſmaticorum malleus, unus fere ex Metropolitanis, pro domo DEI ſe murum oppoſuit, pullulantes undecunque & emergentes Hæreſes oppreſſit atque obtrivit, nutantesque in fide, verbo & Virtutum oſtenſione mirifice juvit & confirmavit. Tanti â Friderico Imperatore Auguſto, Romanæ Eccleſiæ vel maximè tunc infido, factus eſt; ut cum optimos quoſque ac digniſſimos Pontifices, honoribus dejiceret, proculque â ſeſe amoveret, Petrum tamen ſummè reveritus; non raro ſupplex ejus ſe precum ſuffragiis commendaret. Heriberto Chryſopolitano antiſtiti, ob conſtantiam inviſus, multa & gravia ab ipſo illata, patientiſſimè pertulit; verum cum is neque armis abſtinendum ſibi duceret, Chriſtique fidelibus gravis oppreſſor incumberet; Petrus indictis quinque dierum jejunio & precibus, ſanam mentem Schiſmatico, vel ſaltem malo remedium, cum â DEO flagitaret, quinta die Heribertus, urgente vindicta, miſerando atque horribili mortis genere, miſerè extinctus interiit. Prætuit vir ſanctiſſimus Eccleſiæ ſuæ annis triginta tribus, & præclarè geſtorum gloria immortalis, ad præmia æterna evolavit, ſalutis anno 1175. ætatis 73. Pro inſigni poſtea miraculorum & meritorũ copia Sanctorum albo adſcriptus. *Ex Gaufrido Abbate Altæcumbæ, Vincent. Belvac. Petro Equilino, Henriq. Annal. noſt. Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

Magni ſit ab Imp. Frid.

Bellum flagrantiſſimus ſopit.

Moritur.

Nivellæ Commoratio Sanctæ Ydubergæ Viduæ & ſanctimonialis, matris Sanctæ Gertrudis Abbatiſſæ ibidem. Iduberga Godini Aquitaniæ Comitis filia, uxor Pipini, cognomento Laudenſis, Haſbaniæ & Brabantiæ potentiſſimi Ducis, celeberrimum illud Nivigellæ, vulgo Nivellenſe, Virginum Cœnobium condidit; cui cum filiam ſanctiſſimam Gertrudem præfeciſſet, marito defuncto ſeipſam etiam, ſtupendo ſane humilitatis in tantâ Principe exemplo, eidem ſubmiſit, & vitam Monachicam profeſſa, eamdem, quam olim filiam, matrem & magiſtram perfectionis habuit & coluit, mirandam paulo poſt eâ animi ſubmiſſione, ſanctitatis ſublimitatem aſſequuta. Pertulit graviſſimas magno animo â cognatis Principibus injurias, quod DEO filiam ſeque conſecraſſet, decèſſitque duodecimo ab obitu Pipini conjugis anno, Nivigellæ prope aram Divi Petri tumulata, cujus ſacrum corpus poſtea elevatũ, & in tumba portatili honorificè collocatum,

S. Yduberga.

Pipini Ducis uxor.

Mater filia ſe ſubdit.

Eius Reliquiæ.

Hæreticorũ malleus.

Digitized by Google

tum, quotannis Rogationum ut vocamus ſolemnibus feriis, digniſſima pompâ circum fertur. *Ex Ferreolo Locrio, Auberto Miræo, Molano, Iepes, Baronio, Trithemio, tomo. 1. SS. Ord. &c.*

S. Ioannis Ab. tranſlat.

B. Galterius Converſus.

In Monaſterio Claræ-vallis, beati Galterii Converſi puritatis & innocentiæ admirabilis viri, qui laicus licet & illitteratus, litteraris fide & devotione non inferior, Veſtiarii officium in Monaſterio multo tempore gerens, *non ſecundum perſonarum acceptionem, ſed ſecundum neceſſitates indigentium, veſtimenta Fratribus, multa charitatis dulcedine providebat.* Meritus idem ab angelo viſitari, & mirabili viſione divinitus illuſtrari, poſt multa pietatis exempla poſteris derelicta ſancto fine conſummatus exceſſit. *lib. de exord. Ciſt. Ordin. Barn. de Mont. alto, Henriq. tomo. I. SSanct. Ord. &c.*

Ab Angelo viſitatur.

Parmæ in Monaſterio Sancti Ioannis Evangeliſtæ, tranſlatio Sancti Ioannis, primi ejuſdem Cænobii Abbatis, & aliorum nonnullorum Sanctorum, facta Anno Chriſti 1588. De qua conſulendus *Vvion, aliique ab eodem citati.*

S. Ioannis Ab. tranſlat.

Caſini B. Sergii cognomento Amalphitani, qui ſub Girardo Abbate magna perfectionis opinione claruit. Hic cum ſupremum decumberet, Gregorium Monachum Preſbyterum oravit, ut ſecum maneret; ad ultima autem deveniens, DEIparam ad ſe occurrere intuitus: *Domina mea, Domina mea*, exclamavit, rogatuſque cauſam clamoris â præſentibus: *Nunquid*, ait, *Beatiſſimam Virginem MARIAM videtis? Hic nempe eſt*, quæcum dixiſſet illico extinctus eſt, illa utique quam viderat & devotè coluerat duce, ad palatia ſubvectus feliciſſimæ æternitatis. *Petrus Diac. monim. Caſin &c.*

B. Sergius mon.

Ipſi adeſt Deipara.

VII. IDVS MAII.

IX. Maii. C.

S. Iuſtus Epiſc.

TOLETI in Hiſpaniâ, Sancti Iuſti Epiſcopi & Confeſſoris eximii. Iuſtus Sancti Helladii diſcipulus, ſanctiſſimi illius Hiſpaniæ Cænobii Agallienſis Monachus, eruditionis & ſanctitatis titulo, (Helladio ad Cathedram Toletanam aſſumpto.) perfectiſſimorum Monachorum Magiſter & Abbas eſſe meruit. Eumdem autem, quem in Abbatiæ honore, in Pontificatu etiam poſtea conſequutus, Archiepiſcopalis Toletanæ Eccleſiæ honorem & commoda mirificè promovit, & Anteceſſorum ſucceſſorumque eodē ex Cænobio petitorum ſanctitati & meritis per omnia reſpondens, celeberrimi Pontificatus nomen longè illuſtrius reddidit. Fuit grandis, ut vitæ auctor loquitur, ingenii, inſigni acumine & eloquentia præditus, quibus talentis â Domino ſibi creditis benè uſus, Cathedram ſuam mira prudentia gubernavit, cujus, ob nominis & eruditionis celeberrimam famā, Concilio Toletano quinto, ſpectatiſſima inter Patres auctoritas fuit. Vti autem omnis generis Virtutibus excultiſſimus enituit, ſic ab humilitatis ac patientiæ laude mirificè eſt commendatus, cumque decennium populo ſibi commendato ſtrenuè præfuiſſet, migravit ad Dominū ſub Anno Chriſti 633. ſuccedente ſibi Sancto Eugenio II, ejuſdem Cænobii Agallienſis Monacho, ſuo quondam diſcipulo. *Ex S. Ildephonſo, Iepeſio, & rel. Hiſp. ſcripto. Annalibus noſt. Bened. tomo I. SSanct. Ord. &c.*

Plurimi è noſtris mira ſanctitate Tolet. Eccl. ornant.

In America paſſio aliquot SS. Monachorum, Beati Bucillii noſtri, primi Novi orbis Patriarchæ ſociorum. Hi Chriſti anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio. ad Apoſtolici laboris inter Gentiles & barbatos functionem, è lectiſſima noſtra Congregatione Hiſpanica aſſumpti, Pontificiſque Romani benedictione muniti, cum Buellio Catalano, Montiſſerrati Monacho, primo Novi Orbis conſecrato Archiepiſcopo, Patriarcha, Summique Pontificis vicatio, difficillimam ac periculi pleniſſimam legationem ſuſcepere, & immenſa Oceani vaſtitate ſuperatâ, ſedentibus in tenebris & umbra mortis, æterno cum merito, primi ampliſſimarum provinciarum, poſt Divum Thomam, poſtrema ætate, in præcipitantis ad occaſum mundi ſenecta Apoſtoli, ſtrenuam Chriſto & Romanæ Eccleſiæ operam navantes, illuſtriſſimum fidei Chriſtianæ lumen intulerunt. Habuere feliciſſimos ſucceſſus egregii Chriſti præcones, & plurimis paulo poſt ad ſacra Chriſtiana converſis, Epiſcopis per diverſa loca inſtitutis, Eccleſiis, Cænobiis, ſcholis, ſeminariis paſſim erectis, regio-

Buellius primus Archiepiſcop. Novi Orbis.

Apoſtoli.

Ingens Idolorum numerus destructus.

bus illis mirificè consunière. Tantum autem Idolorum numerum, lugente & frendente nimium Infero, destruxêre, ut in sola Sanctæ Crucis Insula, plus quam centum septuaginta millia evertisse, comminuisse & cremasse memorentur. Quæ tanta, ut barbari rebantur, jactura, obstinatiores in errore nonnullos concitavit, ut in meritissimos Apostolos, immaniter irruerent, & quosdam ex ijsdem, procul ab Hispanorum præsidiis positos, crudelissimè trucidarent, ea singulari planè optumi Numinis in Sanctissimum & meritissimum, de Ecclesiâ Vniversâ Ordinem nostrum propensione, ut, omnibus jam olim Europæ, Asiæ, Africæ, Occidentis atque Orientis nostrorum pro CHRISTO effuso sanguine, glorioſissimè purpuratis, eadem eorumdem felicissimâ purpurâ, Novus etiam, recentissimè repertus à Columbo Orbis, primum tingeretur atque exornaretur, uberrima deinceps fœcunditate, CHRISTI Martyrum sanguinem consequente. Ex Fernando Gonsalvo Ovetensi, Honorio Philopono, Arnoldo Duaceno, Petro Cieza, Gilberto Genebrardo, Annalibus nostr. Ben. t. 4. SS. Ord. &c.

SS. Mart. trucidantur.

Insigne Ordinis.

In Germaniâ Sancti Adelgarij Episcopi Bremensis tertij. De eo uberius agimus, ex aliorum de Depositionis ejus die opinione, Idibus Maij. Ejus autem meminêre hac die Albertus Abbas Stadensis & Crantzius.

S. Adelgarius Archie.

In Anglia Beati VVilfridi Secundi ejus nominis, Archiepiscopi Eboracensis. Sanctus VVilfridus, magni & celeberrimi illius primi VVilfridi cognatus, Eboracensis Cœnobij Monachus (quem tamen prius Riponensi in Monasterio nonnulli Monasticen professum existimant) ad Pontificiæ sublimitatis dignitatem evectus, minimè & à sanguine, & à nomine atque virtute degenerasse se, præclarè factis ostendit; & quod longe dignissimum, sanctissimum honorem, dignâ vitæ perfectione excoluit, & beato fine labores suos coronavit. Sepultus est autem in Monasterio supradicto Ripponensi, cujus sacrum corpus, cum revelatione Numinis, Sanctus Oswaldus Archiepiscopus reperisset, ad Ecclesiam secum VVigornien sem transvexit, & digno honore recondidit. *Ex Guillelmo Malmesburiensi, Vita S. Oswaldi, Hugone Menardo t. 1. SS. Ord. &c.*

B. VVilfridus II.

Eius elevatio.

In Hispania felicissimus ad æternitatis Regnum transitus Beati Gregorii S. R. E. Cardinalis, qui ob insignia vitæ merita & laudem eruditionis Cœnobio extractus, Sacram purpuram admirabili vitæ sanctitate excoluit, & eminentissimo illi Cardinum Ecclesiæ Senatui ornamentum æternum addidit. Hic ab Vrbano Secundo Legatus à Latere missus in Hispanias, suo præclaro functus munere eidemque inmortuus, Regnum amplissimum admiratione rapuit, & mirificè demeruit grandibus in vita & post mortem miraculis à Numine illustratus, quibus sæpius amplissimis provinciis prodigiosè consuluit, & ab immani locustarum vastatione liberavit. Ob hoc ipsum singularis Tutelaris cooptatus, atque usque hodie celebratus. Decessit Ann. Chr. 1098. cujus vitam prolixè descripsit, *Abbas Caietanus.*

S. Gregorius Cardin.

Merita.

Obiit 1098

In Lusitania depositio Beati Petri, fratris Alphonsi Regis Lusitaniæ. Petrus Henrici Comitis Lusitaniæ, Illustrissimi Regum Lusitanorum Parentis, filius, Alphonsi primi Regis frater, Heros bello spectatissimus, mirâ rerum gerundarum dexteritate, insignique nominis celebritate Hispanias non solum, sed & Gallias implevit; ubi, cum juvenili ætate militiam sequeretur Divo Bernardo familiariter assuetus, fratri Alphonso impulsor fuit, ut Alcobatiam, opulentum Cœnobium, sub illius auspiciis erigeret. Memorabile illud, cum glorioſissimus Princeps, cum lectissima quandoque nobilitate ad Bernardum divertisset, ac imminente proximè sacro quadragineta dierum jejunio, vir sanctus enixius ab ijsdem contenderet, ne, quod parabatur torneamentorum, ut vocabant, ludo, adesse vellent, reclamantibus atque abnuentibus universis in hæc denique Bernardum prorupisse: *Confido autem*, inquit, *in Domino, quod ipse dabit mihi inducias quas negastis.* Accersitoque Fratre, qui cervisiam ipsis propinaret, eam benedicens, insigni & raro propinandi ritu: *VT BIBERENT POTIONEM ANIMARVM* auctor & suasor fuit. Biberunt universi, inviti tamen nonnulli, nimio obstricti deliciarum amore, quodque effectum, qui postea consequutus, valde metuerent. Mira res! Vix Cœnobio egressi, Virtutem cerevisiæ Divinâ experti sunt, fuerunt que hon jam alii, quam de deserendo sæculo sermones, reversique eadem

B. Petrus Frater Alph. I. Reg. Lusit.

Bello clarissimus.

Mirâ vis cerevisiæ.

Digitized by Google

dem hora, & conversi à viis suis, militiæ spirituali nomen dederunt. Petrus tamen in Lusitaniam reversus, aliquot deinceps annis prælia cum fidei Christianæ hostibus gessit, glorioſasque de Saracenis victorias reportavit, donec à Bernardo cœlitibus jam sociato, mirè visitatus, ad professionem vitæ Monachicæ concitatus, cucullo Cistercienſium nostrorum candido, ab eodem indueretur. Mox relicta militia Alcobatiæ Cœnobium ingressus, de seipso deinceps triumphare studuit, multoque illustriores, quam antea unquam victorias reportavit, Deiparentis Virginis præcipuè amori atque obsequio longè addictissimus; suam totiusque Ordinis BENEDICTAM tutelarem singulari studio demereri sollicitè contendit. Cujus dum effigiem contemplaretur, vel Angelicam salutationem pronunciaret, rarissimo nimij amoris exemplo atque argumento, felicissimus Princeps, a sensibus abstractus, in extasim rapiebatur. Fuit juratus sui corporis hostis, quod plenè spiritui subjicere, & emancupare sedulo allaborabat. Totas proin ferè noctes insomnes transigebat, neque nisi semel tantum, & quidem parcissimè in die reficiebatur. Cilicio item continuo usus, delicatam carnem perpetuo cruciatu damnabat, additis durissimis verberum lauiationibus, quibus, si quæ in sæculo admisisset, expiare satagebat. A luxuriæ nihilominus spiritu, hunc inter vitæ rigorem graviter pulsatus, cum Cœlitum Imperatricis, unicæ Tutelaris suæ opem imploraſſet, eam forma humanis etiam oculis conspicienda, sibi occurrentem, atque opem ferentem, intueri meruit. Nunquam sacros suscipere Ordines assensit, verum Monachus laicus vivere atque mori præelegit. Silentii & regularis disciplinæ observantissimus per sex mensis aliquando continuos, silentium strictissime observavit. Cumque egregijs virtutibus clareret, feliciter tandem in Domino obdormit, mira cœlestis odoris fragrantia, stupentibus universis, totam illico domum replente. *Ex Bernardo Brito, Antonio Vasconcellio, Henriquezio, Marique, Annalibus nostr. Benedict. tom. primo SS. Ordin. &c.*

Victoria Petri.

A S. Bernardo apparēte cucullo induitur.

Mors, & odoris fragrantia.

Mirus Deiparæ cultor

Rigor vitæ.

A Deipara liberatur.

In Brabantia, Monasterio Villariensi, natalis Beati Gerardi Monachi & Confessoris. Hic & generis nobilitate, & opum affluentiâ, in sæculo spectatus, illustris familiæ de GREYS decus singulare esset, contemptâ sæculi vanitate, CHRISTI servitio nobilitari exambit, & Sanctum Villariense Cœnobium ingressus, rejecto baltheo militari, in illa solitudine militiæ spiritualis nomen dedit, victorq; sui glorioſus ad Christum migravit. *Menolog. Cist. Ioan. Baptista Grammaye, t. 1. SS. Ord. &c.*

B Gerardus de Greys

Eugubij in Italia natalis B. Fortis Monachi & Eremitæ. Is nobili genere Eugubij natus, familia perillustri Gabriella, Monachum in Monasterio Fontis Avellanæ professus, Sanct. Lodolphum Abbatem, Sanctitatis Magistrum perfectissimum habuit, cujus exempla strenuè imitatus, vitam admodum rigidam vixit, quam felicissimo fine clausit Anno 1040. hac die, cujus corpus in Cathedrale templum translatum ibidem Sacello separato insigni colitur, per cujus intercessionem multas gratias Numen Eugubinis largitus est. *Ex monim. Font. Avell. Ludov. Iacobill. &c.*

B. Fortis.

VI. IDVS MAII.

X. Maii. D.

B. Hamularius.

Luxovienſ. mon.

IN Germania depositio Beati Hamularii cognomento Fortunati Archi-Episcopi Treverensis & S. R. E. Cardinalis; viri, Sanctitate, eruditione, & meritis gravissimis illustrissimi. Hamularius sive Amalarius, Sanctissimi Luxoviensis Cœnobij perfectissimus Monachus, non uni solum provinciæ, sed orbi terrarum universo, & nomen, & virtutem præclarissimè gestus comendavit. Eum S. Leo noster, tertius eo nomine, Pontifex Maximus, Monachum etiamnum, ob eximias virtutes & dotes præcipuè coluit, & ob conceptam de ipso rei benè gerundæ spem maximam, Galliæ Belgicæ Primatē, Treverensiumque Archipræsulē renunciavit. Prosequutus Leonis studia Magn⁹ Carolus Imperatorum Augustissimus, sumnis honoribus Hamulariū augendum censuit, sententiam ejus maximi fecit, cūque ipso gravissima Reipub. Christianæ & Imp. negotia contulit, ac digniſſimū denique judicavit, quē præcipuum ac dexterrimum pacis conciliatorem, summa

Fit Primas Galliæ Belgicæ.

Legatus Cæsaru.

cum potestate in Orientem ablegaret. Successit felicissimè Hamulario Legatio, & Michaeli Curopalati Constantinopolitano Imperatori, adeo tanti viri ingenium arrisit, ut quæcunque vellet facili negotio impetraret, quæ causla & Carolo & successori ejus Ludovico Pio fuit, ut eo velut cœlo misso, benè usi, maximi momenti res ipsi crederent, inhiantissimoque cæteroquin viri Sanctissimi animo promovendæ salutis publicæ, copiam facerent, studiumque benè merendi perpetuo accenderent ac promoverent. In sacrum postea Purpuratorum Patrum Collegium à Gregorio Quarto cooptatus, nullo eminentissimi honoris sensu tactus, onus longè gravissimum humeris impositum suis credidit, quantaque potuit virium contentione sustinere Ecclesiam totiusque rei Christianæ commoda cordi habere occæpit, & quid in Cardinale requireret Mater Ecclesia, posteritati omni, facto ipso demonstravit. Quantum à negotiis otii erat, minimè otiosus expendit, plurimosque bono publico libros scripsit, quibus Officium præcipuè Ecclesiasticum accuratè distinxit, in meliorem ordinem redegit, ritus & cæremonias doctè & sanctè explicavit, eoque tam utili labore, Ecclesiam universam, omnemque omnium sæculorum posteritatem, sibi plurimum obligavit. Illud autem omnium meritorum longè præstantissimum fuit, quo non viventes solum, sed & mortuos iuvit, ac cœlum ipsum cœlitesque mirificè recreavit, dum zelo juvandi proximos nimio succensus, ad ipsos etiam Inferos anxius penetravit, atque studium suum utilissimè exporrexit; eo, si nullo alio, vel solo quidem titulo verè *FORTVNATVS*, cui æternùm, afflictissimi purgatricibus flammis animi deberent, opem ac remedium singulare Hamularium suum reperisse non solum, sed & omnium sequuturis sæculis torquendorum cruciatibus prætendisse, OFFICIO nimirum, ut vocamus, MORTUORUM COMPOSITO atque ordinato, quod Sanctissimo Gregorio nostro Quarto Pontifici Maximo tantopere placuit, ut haud inferiori merito illud ipsum quamprimum Ecclesiæ & orbi universo commendaret, ejusque deinceps, qui in hodiernum usque diem, inexplicabili cum fidelium vivorum pietate, mortuorum utilitate fuit perpetuus, usum præciperet, & Officio Ecclesiasti-

Fit Cardinalis.

Meritatius

Immortale meritum.

Officii Defunctorum Institutor.

co, illud MORTUORUM inserendum curaret. Decesit denique singulare Eminentissimæ dignitatis decus, Imperij columna, Galliæ Belgicæ Primas Fortunatissimus Hamularius Christi Anno 833. relictis quidem dignissimis & ingenij & meritorum monimentis æternis, sed quẽ felicissimum pacis compositorem, non præsentis tunc solum sæculi Principes ardentissimis notis desiderarent, sed quo sequuturo deinceps temporum decursu Imperium inprimis eguisset. *Ex Constantino, Cajet. Annal. Trever. Annal. nost. German. & Bened. tom. primo Sacrosanct. Ordin. Anton. de Yepes, Trithem. Democh. Cratepol. &c.*

Meritur.

In Monasterio Gemulæ depositio Beatæ Beatricis Atestinæ, filiæ Actij Marchionis celeberrimi, & Leonoræ Sabaudiæ Principis, quæ Sanctissimi Patriarchæ nostri Regulã in Monasteriò Salariolæ primum professa, Gemulæ deinceps Cœnobio, tanquam gemma pretiosissima inserta, egregia vitæ sanctitate, longè illustrissimo generi decus imortale conciliavit, & humilitatis inprimis ac paupertatis studio admiranda effulsit. Dignum, alia inter ejus præclarè facta ac dicta, æterna comendatione, illud purissimi ab omni terrenorum concupiscentia animi argumentum: cum aliquando nummus argenteus super altare repertus fuisset, & nullus alius in toto Monasterio foret reliquus; præcepit anxia quamprimum in egenos erogari: *ne quæso*, inquiens, *nummus iste splendidum nomen perfectissimæ paupertatis obnubilet, quam DEO promisimus, & is avaritiæ principium, & malum propagandæ cupiditatis semen apportet nobis.* Vixit vitam longè purissimam, verum sui ævi, maximorum Principum, (quos tota ferè Europa sanguinis propinquitate omnes attingebat,) eximium speculum, & rarissimæ exemplar sanctitatis sub Ann. Christi 1220. ad meliorem Beatorum, sexto post hunc anno translata, atque in Sacello Sancti Ioannis Baptistæ sepulta. Post cujus mortem, per longum temporis spatium est observatum: quod quoties novi aliquid Atestinæ luæ, vulgo Estensi, familiæ imineret, toties, multis ante diebus, in Sacello ejus strepitus prægrandis audiretur, & sacrum corpus ejus, quod de more supinum in sepulchro jacebat, videretur in alteram se partem revolvisse; tantæ Patronæ suæ beneficio, illustrissima gente fideliter deinceps commonita, ne quis inopinatus casus, minus

B. Beatrix Princeps Atestina.

Rarissimũ paupertatis exactissimæ exemplum.

Speculum Principum.

A morte de familia sua præclare merita.

Digitized by Google

nus præparatam offenderet, ac obtueret. Ejus Vitam composuit Albertus Prior Vinearum. *Ex Ioann. Bapt. Pigna, Chron. Estensi, libro nostro 2. de Guelph. Princ. ex Ateſt. Scardeonio, Molano, Arnoldo, tom. 1. SS. Ordin. &c.*

B. Albericus Caſin. In Monasterio Casinensi, Beati Alberici Monachi, à magno vitæ rigore atque pœnitentiæ studio laudatissimi. Is decennis etiamnum puerulus, singulari Numinis providentia morbo correptus, & ad extrema perductus, raptus spiritu, ad loca pœnarum & paradysi, à Principe Apostolorum Petro deductus est. Quo quidem tempore, raro ipsa prolixitate exemplo, diebus novem, totidemque noctibus, immobilis sine sensu, ac velut mortuus jacuit. Redditus sibi, ad Sacratissimũ Casini montem convolans, ibidem sub Girardo Abbate Monachum professus, mirabile dictu, quanto rigore vitam exegerit A carne & vino prorsum abstinuit, nudis pedibus incessit, omnique virtutũ se genere excolens, humilitatis præcipuè studio mire enituit. An. Christi 1120. &c. *Per 9. dies raptus. Vita rigor. Ex ſupplem. Chron. Caſin. Pet. Diac. tom. 1. SS. Ord. Menard. &c.*

B. Thereſa. In Hispania, Monasterio B. M. V. de Gradetes depositio Beatæ Theresæ Virginis, & Abbatissæ. Hæc ex Regibus Aragonum oriunda, Regii generis splendorem, cum humilitate Monachica conferens, hanc ut potiorem multo, feliciorem atque utiliorem prætulit. Illustrissimum autem sui erga DEI parentem amoris atque obsequii monimentum conditura, insigne ejusdem honori & nomini Cœnobium in Diœcesi Legionensi extruxit, in quod dignissimum Sacrarum Virginum cœtum aggregans, illud amplissima donatione egregiè dotavit, & ne quid ad cumulum liberalitatis deesset, seipsam contulit, DEIque ac DEIparæ servitio, in cucullo sese emancipans, & sanctissima & celeberrima evasit, *admirandisque Virtutibus & miraculosis operibus* Regium genus mirificè exornans, cæteris Virginibus, quibus Abbatiali dignitate prudentissimè prætuit, insignia sanctitatis exempla reliquit. *Petrus de Vreeyo; Philipp. Seguinus, Menolog. Ciſt. &c. Ex Regibus Arag. orta. DEIparæ addicta.*

In Monasterio Claræ-Vallis, Beati Petri Conversi. Hic primùm militiæ sæculari deditus, glorioſum sibi nomen inter commilitones peperit. Fallaces tamen mundi delicias fastidiens, ad Claram Vallem secessit; ubi humilia quæque & abjectiora servitia exambiens, clarissimus evasit. Post obitum siquidem Melliflui Doctoris nostri Bernardi, ipsum dulcissimum Patrem Divino splendore circũdatum Petrus intueri meruit, à quo mirabiliter edoctus, vir omnino idiota, litterarum scientiâ prodigiosissimè donatus est, tandemque cœlestibus revelationibus, & egregijs signis illustris, ad CHRISTUM glorioſus migravit. *Bernardus Brito, Ang. Manriqu. Henriqu. tom. 1. SS. Ordin. &c. S. Petrus Converſus. Divinitus litterarum ſcientia donatur.*

Apud Bituriges, Sanctæ Eustadiolæ Abbatissæ. Fuit Eustadiola Fundatrix & prima Abbatissa Monasterij Medii apud Biturigas, quod primò monialium, postea Canonicorum fuit. Sepulta est à Rocho Episcopo Bituricẽsi in Ecclesia Sancti Pauli, quam in ejusdem urbis suburbio ædificaverat. Claruit autem Anno Christi 696. Agunt de eadem Ioannes Chenu in Chronol. Archiep. Bitur. Claudius Robertus in Gallia Christ. *Hugo Menard. libr. 2. obſervat. &c. S. Euſtadiola Abb.*

In Monasterio Villarensi depositio Pij & DEO dilecti Patris Ioannis cognomento Currificis, qui ex Ordine Canonicorum Regularium, ad sanctissimum Cistercienſium nostrorum Institutum transiens, copiosissimos sanctitatis fructus protulit, & sacras Virgines, quarum curam in Monasterio Reformatarum de Marts, in se suscipere jussus est, pijssimis informavit exemplis, relictisque demum illustribus ingenij monimentis, plenus bonorum operum, ad felicem immortalitatem emigravit. *Cuius opera*, inquit Paulus Vasseux, *respirantia ſuavitatem ſicut odor agri pleni cui benedixit Dominus, manibus viventium tanguntur & geruntur.* Ex Paulo cit. *Menol. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c. B. Ioannes Currificus. Eius opera.*

V. IDVS MAII.

XI. Maii. E.

S. Maiolus illuſtri genere. APVD *Silviniacum depositio Sancti Maioli Abbatis Cluniacensis, cujus vita, Sanctis meritis fuit præclara.* Majolus illustri genere majores habuit, digná parentum curâ ac diligentiâ educatus. Litteris probè institutus, Matiscensis, sive Matisconensis primum Cathedralis Ecclesiæ Canonicus & Archidiaconus *Ex Canonico Cathedr. Monachus.*

Digitized by Google

conus effectus, eo dignitatis officio, & vanæ nobilitatis fastu posito, Monachum apud Cluniacenses professus, tanta perfectissimos inter sanctitatis cum opinione versatus est, ut animi tamen generosissima demissione, indignum se Fratrum collegio, & infra omnes longè vilissimum reputaret. Morte sublato Aymardo Abbate sanctissimo, cōmunibus omnium suffragiis successor nominatus, *interdicto*, ait vitæ auctor, Abbas ut esse annueret, *coactus est*, quo quidem in munere ita se gessit, miraculo ut omnibus esset, *oraculum Principum* sæculi hujus habitus, orbe in quantus is erat, fama & virtute implens. Eum, Ottho II. Romanorum Imperator, ob perspectissimam Vniversis, virtutem, eruditionem, & in rebus maximis gerendis dexteritatem, cum creari summum Pontificem omni modo satageret, summa contentione vir dignissimus ac sanctissimus obstitit, & onus mundi universi longè gravissimum, religiosè admodum avertens, & prudenter declinans; ægrè admodum, exquisitissimis in sui liberationem argumentis & obtestationibus ut à cœptis desisteret Ottho, impetravit. Quantum autem nihilominus tanti viri auctoritate fructus Ecclesiæ Vniversæ accreverit, nemo unquam dignè ac satis explicaverit; quando innumeros mortalium Majolus, non tam verbo quam exemplo, ad CHRISTVM convertit, èque profundissimo vitiorum cœno, mira in omnes charitate extraxit; & conditis plurimis passim Cœnobijs, totoque orbe innumeris penè reformatis, vitæ suæ imitatores perfectissimos, in diversissima & remotissima regna, longè lateque distribuit, & gentes etiam barbaras, ad mansuetudinem Christianam sectandam, per se suosque pellexit. Perinsigne illud, quod de solo animarum fructu ab illo facto & parto, Sanctissimus Odilo his verbis deprædicat: *Quod si vero anima est plus quam corpus, multo excellentius est, animas semper victuras, à peccati morte excitasse, quam extincta corpora, ad vitæ huius pericula, & ærumnas revocasse. Porro eorum, quos ab animæ horrenda morte, & immani vitiorum vetustate, ad vitam reduxit, & suis exemplis, in vitæ viam perduxit, Beatus Maiolus, tantus est numerus, ut soli DEO cognitus sit, &c.* Ita magnus Odilo. Transiit ad beatissimam immortalitatem, fama & meritis in ipsis etiam terris immortalis magnus Abbas, magni Ordinis præstantissimus propagator Anno Christi 993. ingenti non solum Monachorum omnium, sed orbis terræ Principum comploratione, quem Ottho II. Imperat. Adelheydis Imper. Hugo Capetus Galliarum, Conradus Germaniæ Rex, Guilelmus Aquitaniæ, Richardus Normañiæ, Henricus Burgundiæ, Duces, aliique Orbis Christiani Præsules & Principes, merito ut Patrem, ut Angelum Domini suspexêre & venerati atque reveriti sunt. Tanta autem fuit, & in vita, & post mortem miraculorum gloria à DEO illustratus, ut in genere, post ipsos CHRISTI Sanctissimos Apostolos, parem habuisse neminem, à gravissimæ & Sanctissimæ fidei authore Divo Odilone celebretur. De quo etiam liberalius & audentius, pari fide & sanctitate scriptor, Sanct. Petrus Mauritius, cognomento Venerabilis, centum sexaginta duobus ab obitu Maioli annis, affirmare, his ipsis verbis, non dubitarit: *Maiolus*, inquit, *ut magnus vita, sic miraculis, & dum mortalis viveret, & post mortem maximè insignis extitit. Hac miraculorum gratia, in tantum iam, per centum sexaginta duos annos, hoc est à tempore mortis sua claruit, VT POST SANCTAM DEI GENITRICEM nullum Sanctorum in tota Europa* nostra in hujusmodi operibus parem habeat, &c. *Ex Vita per Sanctum Odilonem, Biblioth. Cluniac. Petro Venerab. lepes, Annal. nost. Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

Abbas esse Interdicto cogitur.

Pontificatū Maximum recusat.

Innumeros convertit.

Insigne elogium ab S. Odilone

Moritur S. Maiolus

Regum Pater & Angelus.

Ingens miraculorum gloria.

Rarissimū elogium.

Martianis Vigilia Sanctæ Rictrudis Abbatissæ, quæ licet inter Pascha plerumque & Pentecosten incidere soleat, cum summâ tamen religione ibidem celebratur.

Vig. S. Rictrudis.

In Anglia passio Sancti Fremundi Eremitæ & Martyris. Fremundus Regio ortus genere, Algarum Orientalium Saxonum Ducem patrem habuit. (quidam Offa Merciorum Rege natum, sed falso tradunt.) Contemptis tamen generosissimus Princeps, amplissimis opibus, delicijs & honoribus, Christi paupertatem sequi, quam populis dominari maluit; qua quidem professionis sublimitate, & exactissima vitæ puritate, supra omnem Regum famā & gloriam enituit. Eum abjectâ purpurâ vilem in oculis suis factum, longè digniore ornatu DEVS vestiit, & Martyrij pretiosissimâ stolâ & laureola insignem voluit. Cum enim voluntario cruciatu tenerrimum corpus, rigidè admodum habuisset atque excruciasset, nefarius quidam à fide apostata,

S. Fremundus Regis genere.

Eius rigor vitæ.

Martyrium

Vir-

Digitized by Google

Virtuti ejus invidens, an fidei ardori succensens, innocentissimum cæde indignâ è medio sustulit, quem lætus cœlestium exercitus, triumphi æterni socium excepit sub Annum Christi 740. *Ex diversis rerum Anglic. script. tomo primo SS. Ordin. &c.*

B. Guido illustri genere. In Gallia depositio Beati Guidonis Monachi Oeconomi Claræ-Vallensis. Guido Melliflui Doctoris Divi Bernardi frater Germanus, & quidem natu maximus, ausu tamen & nisu maximis sæculi funes & compedes abrupit. Cum enim hæsitans primum, mox tamen rem serius expendens, fratri Bernardo ad Christi paupertatem invitanti, ita tamen annueret, nisi quam pridem duxerat, & jam filias procrearat, amantissima uxor, Comitis Floresteusis filia, suo jure obnixa reclamaret, morituram propediem, si impediret illa, Bernardus asseruit. Renuit constanter illa, donec morbo flagellata, prior jam maritum moneret, urgeret, & perurgeret, imo, ipsa etiam conversionis assensum à Bernardo peteret. Vitam vixit deinceps Sanctissimam Guido, & Oeconomus Claræ-Vallis constitutus, ita actiones omnes instituit, ut fructum Monachi minimè perderet, & vel ex ipsis quidem rei domesticæ negotijs, lucrum cœleste extraheret. Decessit Pontiniaci; ubi dum ultimum traheret Spiritum, Bernardo id fratri divinitus innotuit; qui convocatis Fratribus, Guidonis sui obitum jam jamque instare nunciavit, & post paululum, sereno vultu, & placido ore in hæc verba prorupit: *Fratres, rogate Guidonem, ut oret pro nobis, jam enim id potest, & eo loco est, ut possit.* Cui non semel deinceps Guido post mortem, magnâ in gloria & splendore apparuit. *Gonzal. de Silva, Bernard. Brito, Barn. de Montalbo, Manriqu. Henriq. tom. 1. SS. Ord. &c.*

Reclamat conversioni uxor.

Guido Oeconomus.

Eius morte absens videt S. Bernard.

B. Eulalia. Eodem die depositio Beatæ Eulaliæ Virginis, quæ humana contemnens & cœlestia appetens, sanctissimam Cisterciensium nostrorum amplexa reformationem, egregijs virtutibus celebris refulsit. DEIparentem singulari colebat affectu, se ei sollicitis precibus totam commendans: quam & quotidie piâ Angeli salutatione frequenter compellabat: cujus grata præsentia frui meruit, & Angelicâ visitatione compellari. Eam quanto affectu Cœli Imperatrix *filiam* & quidem *charissimam* compellarit, alia inter, Alnensis Monachus Anonymus his verbis retulit: Apparuit ei vigilanti, inquit, Beata DEI Genitrix Virgo semper MARIA, dicens: Dormis Eulalia? dormis filia? Cui illa: Non dormio, inquit, Domina mea charissima. Sed â te quæro, cur ad me peccatricem & indignam venire dignata es mundi Regina? Et Domina: Sic ne timeas Matrem piam *filia charissima*, cui quotidie quamplurima exhibes servitia. Quando autem me salutas (pergit Beat. Virg.) Angelica salutatione, noli, si vis mihi placere, & magis tibi proficere, amodo illam salutationem tam cito proferre. Scias me tunc gaudium magnum percipere: maximè cum dicis: DOMINUS TECUM prolixè; hujus modus gaudij inenarrabilis est, quo tunc afficior. Nam ea videtur mihi intra me, præsentem habere filium meum, sicut, cum de me dignatus est nasci DEVS & homo pro peccatoribus. Sicut tunc fuit mihi gaudium ineffabile: ita & nunc, cum dicitur mihi: DOMINUS TECUM Angelicâ salutatione. Hæc audiens illa DEI famula, repleta nimirum est ingenti lætitia. Agente illa gratias pro tam pia consolatione, & admonitione, Virgo pia cum charitate magna rediit ad cœlestia regna, &c. Hucusque Alnensis. Porro Eulalia, â Virginum Virgine specialiter adamata & adoptata filia, longè deinceps ferventiore studio atque obsequio amantissimæ Matri addicta, cujus singulari patrocinio, ad miram perfectionis sublimitatem conscendit, cui in acceptis merito, omnis DEIparæ cultorum posteritas, hunc SALUTANDÆ Cœli Reginæ cultum atque usum retulerit: quemque singulari sine affectu, hæc legens & audiens, nemo usurpaverit. Cum autem magno exemplo Vitæ Regularis institutum exornasset, ad Dominæ Matris perpetuos amplexus evocata, à carne mortali educta, ad immortalitatis locum emigravit. *Menol. Cistercienf. Chrysostom. Henriqu. Alnensis Mon. cit. tomo primo SS. Ordin. &c.*

Filia charissima à Deipara appellatur.

Ave Maria docetur.

Insigne meritum eius.

Moritur.

Casini Beati Obizonis Monachi, qui post vitam laudabiliter exactam Capuæ, ubi Præpositi in Monasterio, munere functus est, defunctus, inter dulcissimam Angelorum Musicam, quam Ioannes Lateranensis Monachus audire meruit & de morte & gloria Obizonis edoceri, evolavit. *Leo Diac. Chron. Casin. &c.*

B. Obiza.

In Austria inferiori Natalis Venerabilis

V. Ioachimus Monachus.

lis viri P. F. Ioachimi Tabernicii Cellæ *MARIAE* infra Anaſſum Cœnobitæ, Parochi Inzerſtorffenſis, viri religioſi admodum & eruditi, qui cum pro ſuo munere nova Acatholicorum dogmata, ſæpius convelleret ac refutaret, Anno CHRISTI 1617. hac ipſa die ab illis interceptus, tredecim ictibus lethalibus, & duodecim inſuper alijs fauciatus, atque crudeliter interemptus ad præmia Martyrum evolavit, cujus animam plures qui eodem convolaverant Acatholici, & duo qui intervenerant viri Catholici, in ſpecie ſplendidiſſimæ Spheræ, & globi rotundi, in cœlum conſcendere contuiti ſunt. Corpus ejus in Eccleſia Parochiali per dies quindecim expoſitum, nullum omnino fœtorem reddidit, imo grata elegans rubedine, dormientis inſtar ſe habuit. Sepultus eſt tanto poſt honorificè in ſui Monaſterij Eccleſia, ejusque memoria habetur in benedictione.

Res mira.

Martyrio afficitur. 1617.

IV. IDVS MAII.

XII. Maii. F.

S. Dominicus.

IN *civitate Calciatenſi, Sancti Dominici Confeſſoris.* Dominicus, cognomento Calciatenſis Italus, à prima pueritia Divino cultui omnique Virtutis ſtudio addictus, ut ſe totum DEO manciparet, patrimonium vendidit, conflatumque inde pretium omne in pauperes erogavit. Cæterum, ignotus latere ut poſſet, relictâ patriâ in Hiſpaniam conceſſit, atque in Monaſterio Sanct. BENEDICTI de Baldeneda cucullum exambijt. Sed quod externus, ignotus, litterarumque expers eſſet, digniſſimus juvenis repulſam tulit. Similiter è Divi Aemiliani excluſus, à propoſito tamen amoveri non potuit, & quamvis nullo in Monaſterio admitteretur, Monachum tamen ipſe induit, ſed & cucullum poſtea meruit. Magiſtrum Vitæ Monachicæ abſolutiſſimum nactus Sanct. Gregorium noſtrum Cardinalem Oſtienſem Epiſcopum, Legatum in Hiſpanias deſtinatum, ei deinceps perpetuo adhæſit, & graviſſimis vitæ ejus exemplis, miraculorumque gratia conſpectis, dignâ æmulatione ſuccenſus, & ipſe mirificè exarſit, & Hiſpaniæ paulo poſt univerſæ innotuit. Mortuo optimo Magiſtro perpetuam ſibi ſtationem, eo loco elegit, qui ad hanc usque diem ab ejus nomine cognomen retinuit; ad id conſilij capeſſendi permotus, quod denſiſſima illic ſylva, multis inſeſſa latronibus & ſicarijs eſſet, qui inſidias ſtruere Compoſtellam euntibus non deſinerent, quam latrocinij occaſionem, ut impijs præciderет, ſylvâ ferro atque ignibus extirpata, cellulam illic ſibi condidit, & inſolentem plane rem, unus homo, jejunijs, vigiliſque exhauſtus, auſus aggredi, planam lapidibus viam, ſumo peregrinantium cõmodo, ſtravit tam commode tamque ſcitè ac elaborate, ut ab eo deinceps nomen obtinuerit. Addidit cellulæ ſuæ Sacellum DEIparæ ſacrum, quam cum impenſius coleret, quanto pro facultatibus & viribus potuit, monimento honoravit. Præterea ad excipiendos peregrinos, qui ſupplicatum ad Sanctum Iacobum pergebant, Xenodochium conſtituit, quem Dominus, cujus inſtinctu id fecerat, ſubmiſſis multorum eleemoſynis, inſigniter juvit, plurimiſque & vivum & mortuum miraculis illuſtrem reddidit. Vixit annis plurimis, vir oppido ſibi rigidus, & pœnitentiæ operibus addictiſſimus deceſſitq; A C. 1060. eodẽ loco ſepultus, quo poſtea pro maximis ejus vitæ meritis. Cathedralis ſub ejus honore & nomine Eccleſia eſt erecta, & civitas exædificata, quæ & ipſa meritiſſimi Tutelaris ſui *Sancti Dominici Calciatenſis* nomie eſt appellata. *Ex Vita t. 1. SS. Ord. Ant. de Iepes, Petro Ribadeneira, diverſ. rer. Hiſp. ſcript. &c.*

In Cœnobiũ variis repulſam patitur.

S. Greg. Legatum Apoſt. Magiſtrum meretur.

Deperegrinis Compoſtellanis æternum meretur.

Deipara cultor ſingularis.

Xenodochiũ inſtituit.

Cathedralis Eccleſia & civitas eius nomini dedicata.

Martianis depoſitio San. Rictrudis Viduæ & Abbatiſſæ. Rictrudis illuſtriſſimo orta genere, Valconiã patriam, Ernoldu patrem, Luciam matrem habuit. Educata piè & ſplendidè, maturior Adalbaldo Regii ſanguinis viro copulata, ex eo digniſſimâ prole felix, Maurontum filium, Clotſendem, Euſebiam, & Adalſendẽ filias ſuſcepit, omnes quatuor, propoſitũ matris poſtea æmulatos, cucullum amplexos, & inter ſanctos reterri eximiâ vita perfectione meritos. Mortuo marito, conſilia Evangelica animo proponens, quanto magis ſæculo renunciare geſtit, tanto frequentius ferventiusq; à potentiſſimis quibusque conjux exambitur, Dagoberto inprimis Rege enixis modo precibus, modo minis etiã & terroribus perurgente. Rictrudis diſſimulans propoſiti, Regem cũ optima-

S. Rictrudis Regii generis.

Conjugata.

Liberi eius omnes Sancti.

Exambitur à multis.

tibus

Digitized by Google

tibus epulo ſanè Regio excipit, quos ſermonibus ſale conditis, & ad omnem gratiam compoſitis, uti ingenio principe & ſublimi erat, plurimum exhilarat. Auſa dein rem miram, at dignam aggredi, dum incaluiſſe mero proceres putaret; conſurgens, compoſitiſſimo ad hilaritatem vultu, Regem ſciſcitata: *num, quod inprimis vellet, propriis ſibi in ædibus, bona Regis ipſius venia, aggredi liceret?* Annuente & facili Rege, quod poculo propinato à cognatâ Principe, haud dubiè provocandum ſe eſſe exiſtimaret: illa invocato terribilis Dei nomine atque ope, prolato è ſinu velo ſacro, ſuomet illud ipſa capiti impoſuit, frendente Rege, relictisque epulis ſummâ cum indignatione, ex ædibus ſe proripiente. Nec curavit illa terreni furorem Regis, quæ Regum Regis amorem ſolum & ſummo quidem deſiderio exambiebat & ſpectabat. Ad quem proin toto corde converſa, Marcianenſi ſeſe in Cœnobio, rogata inprimis S. Amandi noſtri voluntate, incluſit, qui ſanctiſſimus Pontifex non ſolum libenter conſenſit, ſed & ipſam inter, & Dagobertum Regem pacem conciliavit. Eam non multo poſt omnes etiam filiæ conſequutæ, præſtantiſſimorum Principum amorem ſpemq; deluſerunt; viſumque S. Amando, Cœnobium, quod primum viris deſtinaverat, ſoli jam Virginum ſacro cœtui deputare, quibus ipſam loci Fundatricem Rictrudim ſanctiſſimam præeſſe voluit, quæ cum vitę reliquos annos in regulari obſervantiâ ſanctiſſimè transegiſſet, ſummoque rigore, aſſiduis orationibus, jejuniis, vigiliis, delicatiſſimum corpus induraſſet, plena bonorum operum, ad delicias æternitatis feliciſſimæ evocata abiit anno Chriſti 687. ætatis ſuæ 74. plurimis ad ſacras ejus exuvias miraculorũ ſignis (quæ duobus libris complexi ſunt Marcianenſes) à Deo cõmendata, & brevi hoc Epitaphio loco tumuli honorata:

Hic quondam jacuit, totum veneranda per orbem
Rictrudis, Virtutis ager, pietatis imago.

Cujus ſacrum poſtea corpus elevatum, digno ibidem honore religioſiſſime colitur. Ex Vita per Hugbaldũ Evouenſem Mon. Ant. de Iepes, Ioan. Molanum, Baron. &c.

Regem piè deludit.

Ipſa ſacro velo ſe tegit.

Furorem Regis non formidat.

Propoſitum idem filiæ 3. amplectuntur.

Fit Abbatiſſ.

Miracula.

B. Werricus

In Monaſterio Alnenſi depoſitio Beati Werrici ejusdem loci Prioris. Werrico in alendo corpore nihil parcius, nihil in eo crebris diſciplinis, ut vocamus, ſive verberibus edomando copioſius fuit. Sed & orationis ſtudio longè addictiſſimus, cũ teſte Alnenſi Anonymo, Veterum Patrũ more, à S. Patriarcha noſtro propoſito, non imperato; non contentus conſueto Divino ſervitutis penſo ſecedens poſt Cõpletorium retro Chorum, ad Matutinas usque horas Pſalterium recitaret, adeoq; raro exemplo nocturnas horas diurnis jungeret. Vt autem rigidus ſibi, ſic benevolus & liberalis in alios, maximè in pauperes fuit; ita quidem, ut Martini Turonenſis præcipuè dilecti Tutelaris ſui, & virtutes reliquas, & in primis liberalitatẽ imitatus, mediam partem habitus ſui, pauperi mulieri quandoq; largiretur, ſæpiſſimè autem, rigidiſſimo etiam hyemis tempore, ut frigore oppreſſos juvaret, veſtes ſibi ſuas detraheret, femoralia etiam ipſa, tibialia, & calceos exuens iisdem largiretur, quod in ipſo etiam itinere conſtitutus, equo deſcendens, taliterque ſe ſpolians facere non omittebat. Mirum autem & rarum illud, quod de equo, quo utebatur nonnunquam vitæ ejus ſcriptor memorandum cenſuit: *qui, ut ita loquar*, inquit, *quandam ſpeciem rationis præferebat. Conſpecto enim egeno, ulteriorem progreſſum non dabat, ut beato Werrico ſpatium aliquod, verbum ædificationis, ſeu eleemoſynam impertiendi permitteret. At, res omnibus admiranda, ſi virum aulicum, comptum, ſuperbum conſpiceret, incredibili celeritate, receſſum ab ipſo faciebat, &c.* Claruit rarâ etiam miraculorum gratiâ Werricus, quæ inter notiſſimum vulgo illud, quo certatim aquam quâ manus poſt ſacra peracta abluerat, homines loci illius ſibi expetebant, domum deferebant, quâ plurimi à variis infirmitatibus prodigioſè liberati ſunt. Effulſit inſuper ſpiritu Prophetico, quo non ſemel eventura prænunciavit; ſæpiſſimè etiam interiora cordium, & occultum conſcientiæ ſtatum alterius cujusque cognovit, & patefecit, multosque ad perfectioris vitę tramitem revocavit. Idem, cum adhuc in vivis eſſet, multa futuræ ſuæ beatitudinis ac æternæ felicitatis indicia, & manifeſta indicia, Divinitus accipere meruit, quæ inter cum quàdam die, ferventi oratione abſorptus eſſet, lumen quoddam cæleſte, mirò ſplendore per Eccleſiam ſparſum, ſeptemq; inprimis ex eodem radios prominentes conſpicatus, hanc etiam vocem ad ſe factam inaudiit: *Corpus, quod modo geris, graviſſimis dolorum procellis concutietur, poſt reſurrectionem vero, ſepties lucidius*

Orationis ſtudium.

S. Martinũ æmulatur.

Mirum de equo viri Dei.

Miracula.

Spiritus propheticus.

Vox cæleſtis ad ipſum facta.

Digitized by Google

ſole radiabit. Deceſſit vir meritiſſimus A. C. 1217. ſepultus loco eminenti in capitulo. Ex Alnenſi cit Ioan. Aſſig. Arn. de Rayſſe,&c.

B Ioannes Mont, Virg.

In Monaſterio Montis Virginis depoſitio Beati Ioannis Abbatis & ejusdē ſanctiſſimæ Congregationis Generalis. Fuit Ioannes illuſtriſſimum novi Inſtituti noſtri ſydus, meruitque inſigni virtutis famâ, ut ſecundus Sanctiſſimæ Reformationis Abas Generalis deligeretur. Cum autem ſanctitatis & bonorum operum exemplis clarus haberetur, conciliatis ſibi fratribusque ſuis omnium amore & reverentiâ, mox certatim quibusq; opes ſuas Deo per Ioannē offerentibus, multis paulo poſt divitiis Montis Virginis Cænobiū abundavit, quarum ille primitias illico Deiparenti poſt Deum Opt. Max. Vnicæ Ordinis noſtri Præſidi conſecravit, & principem Cænobii, atq; univerſi Inſtituti Baſilicam, glorioſiſſimo ejus nomini ſtruxit, & ſacram voluit, quam & undecimo die Novembr. præſentibus Archiepiſcopis Beneventano & Salernitano, Epiſcopis 14. Abbatibus 5. aliorumq; utriusq; ſexus & variæ dignitatis infinitâ multitudine ſolemniſſimè conſecrari curavit. Et tandem bonis operibus plenus, & miraculis, Dæmonum maximè ejectione clarus migravit à corpore A.C.1189. & in Monaſterio ſuo conditus pro Sancto veneratur & colitur. Ex Arn. Duac. Thoma Coſto Neapol. t.1. SS. Ord. &c.

Bonorum omnium cum reformatione abundantia.

Deipara cultus.

Miracula.

B. Ioan. Converſus.

In Monaſterio Veteris Montis, Beati Ioannis Converſi. Ioannes, Herechim cognomento, dono Prophetiæ & variis viſionibus à Deo illuſtratus, alia inter Sancti Engelberti Archiepiſcopi Colonienſis mortem, & Martyrium diſerte, eo omnino modo, quo poſtea evenit, prænunciavit. Sic & alias Wilhelmi Dynaſtæ de Helpenſtein, ab ipſa, quam diligebat unicè, Deiparente Virgine edoctus, interitum prædixit. Cum n. is Monachis moleſtior incūmberet, juraq; eorum violare nō formidaret, rapt9 in extaſim, Admirabilemque Matrem intuitus, clara voce ſic quiritantem audiit: *Oportet me recedere à loco iſto.* Dicente Ioanne: *Et, quo ibis ô Domina? Ad filium meum,* reſpondit, *conqueri de Wilhelmo de Helpeſtein, qui me non ſinit quieſcere in loco iſto.* Ejusdem dein Tyranni mortem cum prædixiſſet, cum irrideretur à quopiā, is brevi pede truncatus irriſionis pœnas dedit, Wilhelmus a. deſignatâ â Ioanne die lanceâ transfoſſus miſeram animam efflavit. Ex Cæſario Heiſterb. Henriq. t.1. SS. Ord. &c.

Prophetici ſpiritus ejus.

Querela Deipara.

Irriſoris pœna.

TERTIO IDVS MAII.

XIII. Maij. G.

Dedicatio Deipar. ad Mart.

Romæ Dedicatio Sanctæ Mariæ ad Martyres, quam Beatus Bonifacius Papa quartus, expurgato Deorum omnium veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem Beatæ ſemper Virginis Mariæ, & omnium Martyrum dedicavit, tempore Phocæ Imperatoris. Fuit hoc templum jam inde à M. Agrippa, Vrbis ædificium nobiliſſimum, ſub feliciſſimo Auguſti Cæſaris Imperio conditum, & quod ſimulachrū omnium videretur eſſe Deorum, Pantheon vocatum. Illud, datis ſub initia ſui Pontificatus litteris, Bonifacius noſter, ſibi dari à Phoca Imperatore impetravit; & accepta liberè utendi poteſtate, omni quamprimum ſublatâ inanium Numinum memoriâ, imagine, & ſuperſtitione, Reginæ Angelorum, Deiparæ Virgini, nec non Sanctorum omniū, honori, ſacrum voluit, & ritu ſolemni dedicavit. Cujus exin imitatione cultus Cælitum Imperatricis, etiam in terris mirificè promotus, & plurimæ paſſim per univerſum, ſub ejus Magnæ Matris honore & nomine Baſilicæ conſecratæ ſunt. De Bonifacio fuſius agimus tomo Annaliū noſt. Benedict. & 25. Maij, &c.

Ravennæ Sanctorum Hilarii Abbatis, & Olybrii Monachi, qui die noctuque in Dei laudibus, & in contemplatione rerū Divinarū vitam agentes, multis clari miraculis abierunt in cælum. Hilarius ex Tuſcia oriundus puerul9 etiamnum dum Pauli Apoſtoli Epiſtolas legeret, Divino monente ſpiritu, ſæculum taſtidiit, & cucullum exambiit. A Monacho a. quodā Romæ inſtitutus, & dignè inſtructus, latere cum cuperet, tertiodecimo ætatis ſuę anno, S. Patriarchæ noſtri exemplo Vrbē deſerens, Angelo duce, ad montem Æmiliæ pervenit; ubi triennium ferè vivens ſolitarius, ſacræ militiæ poſtea ſociū Olybrium virum illuſtrem & hâc quidem occaſione nactus eſt: cū Virum fama, opibus & omni blandientis fortunæ beatitate feliciſſimū, peſſimus hoſpes cacodæmon, miſerè in ſeſſum ac poſſeſſum peſſimè habuiſſet. Agreſſus ſiquidem fortem armatū Hilarius, fortior ipſo ſuperveniens, vicit & eliſit,

Olybrium Energumenum liberat.

Digitized by Google

Olybrius fit Monachus.

& elisit, ſtupente ad virtutẽ tantam Olybrio, & longè jam plus cucullo quam purpuræ tribuente, hâcque abjectâ, illud amplectente. Quâ tanti Principis converſione multi converſi, proceribus potiſſimis ac potentiſſimis Hilarii magiſterium certatim exambientibus; quæ fama admirationem primum; adulantium dein arte ſuſpicionẽ Regi Theodorico movit, ceu nova in ſe inq; Regnum Hilarius moliretur, cumq; quatuor cum cohortibus centuriones, ad capiendum Abbatem, & expilandum Cœnobium deſtinaſſet (*res mira!*) ſtuſtra omnes in exquirendo Cœnobio cæteroquin ſpectatiſſimo & notiſſimo laborarunt, cũ biduum totũ, per avia atq; invia exerraſſent. Suſcepit proin negotium ipſe Rex, haud impari ſucceſſu, cũ prope ſeptæ Cœnobii conſiſtens equus ejꝰ, nulla deinceps vi cogi ſeu propelli poſſet. Quibus prodigiis territus Theodoricus, è palatinis proceribus miſit, qui ſuo nomine Hilariũ officiosè ſalutaret, rogaretq;, ad Regem venire ne recuſaret. Occurrit illico Hilarius, & hilaris Regem excepit, & nullo jam impedimento, mutatum, & Monachorum jam ſtudioſiſſimum, qui paulo ante iisdem infenſiſſimus fuerat, ſecũ ad Cœnobium deduxit, & menſæ Fratrum frugali adhibuit; Theodorico deinceps Cœnobium, quod everſum voluerat, regiâ liberalitate dotante & exornante. Demum Hilarius, Olybrium cælo præmittens, non multo poſt conſequutus eſt, cum uterq; & verbo & exemplo, gentiles etiam plurimos Eccleſiæ Chriſti aggregaſſent. Claruerunt primo propagati Ordinis flore, & inter ipſos Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri diſcipulos numerãtur. Hier. Rubeus, Silu. Razzi, &c.

Reſ mira!

Rex Theodoricus mirè detinetur.

Fundator ex everſore.

V. Hermingardis Regina.

In Monaſterio S. Iuliæ Brixinenſi Venerabilis Hermingardis Reginæ & Abbatiſſæ. Hermingardis, quam noñulli Theodoram appellãt, Deſiderii ultimi Longobardorum in Italia Regis filia, Caroli Magni Galliarum Regis, poſtea Romanorũ Imperatoris conjux prima, ab ipſo quod infœcunda vitio corporis & clinica eſſet, poſt annum à nuptiis, repudiata, Regum Regis ſervitio ſe addicens, amorem meruit, eoq; longè illuſtrior, quam mortalis conjugis ſummo in terris imperio fuit. Namq; in Monaſterio Sanct. Iuliæ Brixiæ purpuram cucullo mutans, eamdem quã carne ſororem, ſpiritu & profeſſione Magiſtram ac matrem Anſilpergam habere meruit, cujus virtutes & ſtudia ſtrenuè æmulata, mortuæ demum in regiminis honore ſucceſſit, ſanctoq; demum fine poſt vitam immaculatè exactam, ibidem in Domino requievit, A. C. 809. Ex monim. Brixin. Bugiano, Bellforeſtio, Iepeſio, tomo 1. SS. Ordinis & Annal. noſtr. Bened. Arn. Duac. &c.

Repudiata.

Fit Monialis.

Abbatiſſa.

Obiit 809.

In Monaſterio Habenſi Sancti Amati Abbatis & Martyris. Ita hâc die Andreas Bambergenſis, nec ulterius indagare licuit.

S. Amatus Abb. Mart.

Dunis in Flandria Beati Thomæ Monachi & Martyris. Hic poſt longam in celebri Dunenſi Cœnobio religioſæ vitæ & ſpiritualium exercitiorum experientiam, à ſuis ſuperioribus in Angliam miſſus, eo tempore, quo Eccleſia Anglicana à fide majorum deflectere incipiebat, ſub graviſſimo Henrici Octavi imperio, pietatem quam imbiberat, non modo inter perſequutionum fluctus non deſeruit, ſed ad eam omnes invitans, veritatemque Eccleſiæ Catholicæ & Romanæ ſedis auctoritatem atque primatum libera voce prædicans, iniquorum ſudicum furorem in ſe convertit, à quibus comprehenſus & incarceratus, cum in confeſſione orthodoxæ fidei conſtantiſſimus eſſet, & temerarios atque impios Regis Apoſtatæ conatus execraretur, & liberrimè damnaret, morti adjudicatus, & ad ſupplicium ductus; primum ſuſpenſus, ac dein patibulo depoſitus, & ſemivivus in fruſta diſſectus, ejusque cor à corpore inhumaniter extractum eſt, ſicque felici agone conſumãto, coronam imortalitatis, & laureolam Martyrii promeruit. Trophæa Eccl. Angl. Faſcic. SS. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. Aub. Miræus, Barn. de Montalbo, Ang. Manrique, t. 1. SS. Ord. & Annal. noſt.

S. Thomas Martyr.

Perſequutio Anglicana.

Capitur.

Martyrio afficitur.

In Monaſterio Sancti Æmiliani in Hiſpania, coñemoratio, omnium ejusdem loci Abbatum atque Monachorum, eximiâ vitæ perfectione & ſanctitate, nec nõ miraculorum gloriâ illuſtrium. Fuiſſe ingentem ac ſpectatiſſimam eorum multitudinem, cum ex antiquitate Cœnobii ejusdem, ſupra mille jam annos, inter noſtra Hiſpaniarum Cœnobia ſpectatiſſimi, tum ex frequentiſsimo omni ætate Monachorum numero, ex magiſtrorum dein lectiſsimâ copiâ, famâ item Cœnobii ob ſanctitatem toto orbe celebratiſsimi, admirandâ autem potiſsimum Numinis in locum eumdem benevolentiâ, & teſtatiſsimâ propenſione, liquet; ut totas ſanctorum cohortes ſeu legiones ex uno illo Cœnobio Triumphanti in cælis Eccleſiæ ſubmiſſas atque inſertas, venetemur.

SS. atq; BB. plurimi.

Ingens numerus.

remur. De ſingulari Numinis erga locum illum affectione, & curâ, eamque ipſam ob cauſam, barbarorum reverentia, ita Prudentius noſter Sanduallius: *Sancti AEmiliani Cœnobium Regium, Sanctum, atque Hiſpaniâ totâ celeberrimum, ſive veneratione, ſive antiquitate, apud ipſos quoque barbaros, quorum furor toties, miſerandum in modum populatus Hiſpanias fuerat, hoc tamen jam inde à Sancti* BENEDICTI *memoria, id eſt totis mille ſexaginta annis, nunquam aſpirare eſt auſus: Nimirum DEO ſic viſum, aſperrimis temporibus fideles ſuos ſolari, & hujus piæ familiæ ſplendorem in Hiſpania tueri. Ita* Sandoualius, & rer. Hiſpan. ſcript. tom. 1. SS. Ord. &c.

Mira Numinis cura & gratia.

In territorio Eboracenſi Sanctorum Abbatum Tilberti, Bottwini, Sigredi, & Wildeni, nec non plurimorum Cœnobii Riponenſis in Anglia Monachorum, eximiâ vitæ perfectione & ſanctitate illuſtrium. De quorum numero licet certo conſtare non poſſit, facile tamen æſtimare eſt, in Cœnobio frequentiſſimo, ſub tantis Abbatibus, fuiſſe magnum, quorum res memoratu dignas, dolendum admodum eſt, ſive litteris non fuiſſe conſignatas, ſive temporum injuria deperditas. Fuêre Sanctorum Abbatum illorum ſacra corpora, revelatione Numinis, à Sancto Oſwaldo noſtro Eboracenſium Archiepiſcopo, inventa, translata, & fideliũ venerationi expoſita, ac digniore loco collocata, ſub Anno Chriſti 990. *Rogerius de Hoveden, Hugo Menard. to. 1. SS. Ordin. &c.*

SS. Tilberti & ſoc. elevat.

A.C. 990.

Translatio Sancti Hugonis Abb.

Eodem die Translatio Sancti & Magni Hugonis Abbatis Cluniacenſis, multorum millium Monachorum Patris, miraculorum & meritorum multitudine longè celeberrimi. Dequâ hâc die *Chron. Cluniac. apud Arnoldum Duac. &c.*

Lactatio Melliflui Doctoris.

Eodem item die, ſanctiſſimus & præſtantiſſimus Magni Ordinis noſtri Reformator, Doctor Mellifluus Bernardus, ſingulari amoris prærogativâ, lacte Virgineo, à magnâ illâ Cœlitum Imperatrice, lactari meruit. Verbis graviſſimi teſtimonii apud Caſtellionem ſervati & approbati, ex Ven. Memoriæ P. Franciſci de Bivar ſingularis Amici noſtri, Bernardo vindicato referimus: In Eccleſiâ S. Beroli caſtri Caſtellionis, Lingonenſis diœceſis, quædam imago in veneratione & honore Beatæ Virginis MARIÆ antiquitus extitit conſtructa: quæ quidem imago, Sancto Bernardo filium ſuum obtulit miraculosè in Eccleſia, dicens: Bernarde, ſuſcipe puerum meum, totius mundi Redemptorem. Deinde quoque, ultra omnem humanæ naturæ virtutem, ac ſi CHRISTI frater naturalis fuiſſet, manu dictæ imaginis ſuſcepta mamilla, illico Beato Bernardo ſibi devoto, ore aperto tres guttas lactis, ab ejusdem imaginis mamillis profluentes, miraculosè diſtillabat. Quibus ſic ſuſceptis, ab eodem, dictæ imaginis mamillæ guttis, ejusdem DEI Genitricis Orator, & Chriſti filii ſui profeſſor, ac cæleſtis militiæ confeſſor fidelis, laudes quamplurimas Cælorum Reginæ, ſancto ſpirante Pneumate, ejusdem MARIÆ opitulante gratia compoſuit. Huc usque teſtimonium cit. Illud autem miraculum accidiſſe fertur, cum in compoſito à ſe hymno Bernardus, in illa verba erumperet: *Monſtra te eſſe Matrem.* Quem ipſum Hymnum *Ave Maris Stella*, miles poſtea quidam religioſus, nomine *Picant*, civili flagrante bello, Caſtellum memoratum pro ſuo munere de nocte circumiens, ultra quinquagies in eodem ſacello, mirè decantari, audire meruit, & audiſſe teſtatus eſt. Eſt in hodiernam usque diem ſumma in Veneratione imago illa, & primo illi miraculo, haud uno argumento fidem aſtruere viſa; De qua aliud teſtimonium ſequentia habet: Bellis ſopitis, caſtroque deſtructo, (imago memorata,) in templum tutius conſervanda deportata eſt, ubi magna cum veneratione, & populi concurſu, maximè vero ubi temporis neceſſitas exigit, in loco celebri & eminenti aſſervatur. Ex quo deponitur à tribus Sacerdotibus trium dierum jejunio præparatis, & ſolemni in proceſſione, una cum Reliquiis Sanct. Veroli, à plurimis Virginibus, eodem jejunio triduano præmiſſo devotiſſimè circumfertur. Sunt Caſtellione, qui dicant, eamdem imaginem lactis guttas, cum demittitur ſtillare. Nunc quoque ſuperſunt, vitæ probatæ Presbyteri illic demorantes, unus Edmundus vocatur, alter Clemens, quondam Præceptor Domini Vice-tenentis Gallard, qui clarè & palam affirmant, in manus tertii Sacerdotis, qui Iacobus Viandot dicebatur, modo defuncti, lactis copiam defluxiſſe, ita ut Sacriſtiam petere, illicque manus abluere cogeretur. Ita teſt. cit. Eam autem tam admirandam à DEIPARA gratiam, qua ubere ejus lactaretur,

Stupendus favor Deiparæ.

Voces cæleſtes.

Imago illa in ſummâ veneratione.

Mos notabilis.

Mira res.

Digitized by Google

Gratia eadem sæpè Bernardo obtigit.

retur, non semel, sed iterum atque iterum obtigisse, Spiræ, nimirum & apud Claravallem, gravissimi authores attestantur. *Menolog. Cistere. Chrysostom. Henric. Franciscus Bivarius*, multorum prodigiis illustrium Sanctorum Collega, & Pater spiritualis, vir meritissimus, nosterque, ut speramus singularis in cælo patronus, *Barn. de Montalbo, Bernardus, de Brito, Guillelm. Eisengrien, tom.1. Sanct. Ord. &c.*

PRIDIE IDVS MAII.

XIV. Maij. A.

S. Paschalis I. Papa.

Romæ, Sancti Paschalis Papæ primi, qui plurima Sanctorum Martyrum corpora, è cryptis levavit, & in diversis Ecclesiis honorificè collocavit. Paschalis, Maximi Bonosi filius, Romanus, ex Monacho & Abbate Sancti Stephani Romæ, Sac. Roman. Eccles. Cardinalis, ex Cardinale Summus Vrbis atque Orbis Pontifex, reluctans quantumvis

Creatur 817

& pro viribus obnixus Anno Christi 817. creatus est. Fuêre inæstimabilia ejus, vix adito Pontificatu, merita; de Oriente etiam ipso, à magno illo Sole Orientis Theodoro Studita celebratissima, qui alia inter ad Thomam Patriarcham Hierosolymitanum scribens de Paschali: *Quantum profuerit*, inquit, *quid opus est loqui? partim quidem resistentium mentes sustinopere confirmans, partim impiorum insolentiam, à Spiritu profectâ reprehensione profligans; quo quid potuisset esse salutarius? &c.* Quem ipsum alloquens per litteras idem Studita; *Supremum lumen, Vniversalem Dominum nostrum Papam, salutans: Vos*, inquit, *illimis ac sincerus ab initio fons Orthodoxæ veritatis, vos adversus omnem Hæreticam procellam, tranquillus sepositus portus Ecclesia Vniversæ, &c.* Vt quid ad hanc comendationem tanti Orientalis Ecclesiæ Doctoris addi debeat, non videamus. Misit eodem anno alteram ad Græcos legationem Paschalis noster, Schismaticis hæreticisque sollicite ad agnoscendam matrem Ecclesiam vocatis atque invitatis; quorum plurimos Romam profugientes, velut verus omnium pastor, amantissimè excepit, iisdemque de necessariis vitæ providit; Monachis item eorumdem Monasterium ad Sanctæ Praxedis Basilicam construxit, Titulum presbyteralem ejusdem Ecclesiæ restauravit, locum ornavit, & multis Sanctorum Reliquiis donavit; littetis postea ad Iconomachos datis, eosdem gravissimi erroris redarguit, & ab Ecclesiæ Catholicæ communione separatos indicavit. Istud rarius ac perinsigne tanti Pontificis, de omni successorum posteritate & Romana Ecclesia meritum, quod in hodiernam usque diem Hæreticorum sacrilega ac impiissima esuries, nequissime invidet inhiatque: Patrimonium Sancti Petri insigniter auctum, & Ecclesia Romana plurimum locupletata, inque summum splendorem asserta. Sæculares enim Magistratus, qui in Pontifice deligendo, partes sibi indebitas usurpabant, confregit & abjecit: liberâ cum Pontificis Romani, tum Episcoporum eligendorum (antea enim eâ in re Imperatores Augusti consulebantur,) potestate Ecclesiæ redditâ. Romam item, & Italiæ regiones aliquot atque Vrbes, Aretium, Volaterram, Ceusium, Florentiam, Pistoriam, Lucam, Pisam, Perusiam, Vrbem-veterem, &c. restitui, à Ludovico Pio Imper. impetravit, cum Exarchatu Ravennæ, aliisque, quæ omnia pridem ambitiosissimus Longobardorum Dominatus sorbuerat, & S.R.E. per vim atque fraudes abstulerat. Eidem sanctissimo Pontifici, Sancta Cælicia Virgo & Martyr appatuit, & de sui corporis thesauro latente, ipsum certum reddidit, quod ille incorruptum repertum simul cum corporibus, Sacro-Sanct. Valeriani, Riburtii & Maximi nec non Sanctorum Vrbani atque Lucii Romanorum Pontificum elevans, constructo Sanctæ Cæciliæ templo & Titulo ibidem condidit, & Monasterio Virginum Ordinis nostri exornavit. Tandem, plurimis Ecclesiis structis atque dotatis, cum stipendia Clericis auxisset, captivos in transmarinis regionibus redemisset, pauperes, viduas, orphanos, tanquam piissimus & amantissimus omnium parens curasset atque fovisset, ad palatia æterna evocatus Ann. Christi 824. mortalitatem exuit, & æternum sui desiderium Vrbi atque Orbi reliquit. *Anastas. Ciacon. Baron.*

Patrimonium S. Petri recuperat.

Libertatem eligendi Ro. Pont. recipit.

Vrbes Pontificia.

S. Cæcilia apparet.

Tit. S. Cæcilia condit.

Alia merita.

Obiit 824.

Insigne Elogium.

De Græcis sollicitus.

Græcis consulit.

Schismaticos & Iconomachos redarguit.

Digitized by Google

Palatina, Panvinus, Annales noſt. Benedict. tom. 1. SS. Ord. &c.

S. Tuto Epiſcop. Ratisponæ Sancti Tutonis Epiſcopi & Confeſſoris. Tuto ex Monacho celeberrimi Cœnobii Sancti Emmerammi, ob vitæ eximia merita ad Cathedram Ratisponenſem evectus, eam eximiis meritis demoruit, & plurimum illuſtravit. Arnulpho Imperatori longè acceptiſſimus eum in Gallias usque ſequutus, regiis muneribus ab ipſo honoratus, alia inter Magni Dionyſij Areopagitæ, Galliarum Magni Apoſtoli & Tutelaris ſacrum corpus dono retulit, quod Imperator quam occultiſſimè fieri poterat, è Regio Sanct. Dionyſij Cœnobio Pariſienſi, abſtulit, atque una cum codice precationum Caroli Calvi Imper. litteris aureis ſcripto & auro atque gemmis pretioſiſſimis excultiſſimo, Tutoni ſuo dedit, qui tanto thesauro Germaniam beavit, & in Sancti Emmerammi Cœnobio ſuo condidit; ubi in hodiernam diem religioſiſſimè inter Principes Germaniæ Tutelares Dionyſius aſſervatur & colitur. Exſplenduit Tuto Epiſcopus præſtantiſſimâ vitæ ſanctitate, & miraculorum gloriâ à Numine honoratus fuit. Librum ſupra memoratum, cum inhiantius ſibi depoſceret Conradus I. Imperator, mitteretque qui etiam per vim extorqueret, ipſum diris devovit Tuto, adeo potenti execratione, ut qui miſſus erat dyſenteriâ illico captus, relicto codice animam efflaret, & eodem correptus morbo Auguſtus, paulo poſt, & ipſe morte lueret. Morbis & ſenio gravis cum denique cæcitatem incurriſſet, prophetiæ nihilominus ſpiritu multa vidit, & futura prævidit. Apud Lunæ-lacum (vulgo Manſee,) conſtitutus, triginta fere leucis Ratisponâ diſtantem, fædum ejusdem urbis incendium ſuis nunciavit. Præfuit annis quinque & triginta deceſſitque Ann. Chriſti 926. De Epiſcopatu & Sancti Emmerammi Monaſterio bene meritus, quod præter allatas tantas Reliquias plurimum exornavit, & altare aureum, mille gemmis excultiſſimum Sancto Emmerammo condidit. *Ex Arnulpho l. 1. de Sanct. Emmerammo, Henric. Caniſ. Vigulco Hundio, Annat. noſt. Germ. & Benedict. tom. 1. SS. Ord. &c.*

S. Dionyſiũ Germania infert.

Miracula.

Valida Tutonis imprecatio.

Spiritus prophet.

Obiit 926.

SS. Martyres plurimi. In Bohemiâ paſſio Sanctorum Monachorum, qui in Aula-regiâ ſub ſanctiſſimâ Ciſtercienſium noſtrorum inſtitutione, Domino famulantes, pro eodem vitam hæreticorum furori liberè obtulerunt, & corona Martyrii redimiti, ad cæleſtem patriam feliciter commigrarunt, quorum glorioſa oblatio, quam grata in conſpectu Domini fuerit, quamque pretioſa mors, continuo, rariſſimo & ſtupendo miraculo ipſe comprobavit, arboribus, quæ tiliæ appellantur, in quibus ſuſpenſi fuerant ſanctiſſimi Chriſti Martyres folia deinceps, caputiorum inſtar, quibus Monachi utuntur, proferentibus, & fædiſſimam Hæreticorum tyrannidem & impietatem uti æternam Martyrum CHRISTI gloriam loquentibus & prædicantibus. Paſſi ſunt ſub Anno Chriſti 1420. &c. Ex Hiſtor. Boëm. Annal. noſt. German. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. Menolog. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. &c.

Continuum & rarum miraculum.

141.

B. Petrus Monachus Caduini in Galliæ Beati Petri Monachi. Hic à puero ſacræ & Eccleſiaſticæ doctrinæ ſtudioſus, ut eruditione, ſic vitæ profectione enituit. Monachum autem Caduini profeſſus, Monachicis diſciplinis ſe totum dedit, & verè mundo mortuus, animum ſuum in cæleſtibus fixit. *Erat*, inquit, Seguinus, *cogitatione mundus, actione præcipuus, in ſilentio diſcretus, utilis in verbo, affabilis in alloquio, cujus vita multis miraculis refulgens, omnibus imitanda proponitur.* De eodem agunt *Barnab. de Montalbo, & nos tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. Menolog. Ciſterc. Chryſ. Henriq. &c.*

Miraculis claret.

B. Gerardus Prior. In Monaſterio Claræ-vallenſi Beati Gerardi Prioris. Fuit hic lectiſſimi & lactiflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipulus, Eberbacenſis poſtea Cœnobii Abbas digniſſimus, verum eâ ſarcinâ relictâ humilis denuo Claræ-vallis Monachus, invitus & reluctans licet ſarcinam aliam admittere coactus, & ſanctiſſimi Cœnobii nonus in ordine Prior eſſe juſſus. Vbi tandem ſenio, morum gravitate, religionis integritate, prudentiâ juxta & ſimplicitate, venerandus, & ſanctitate illuſtris feliciſſimo fine requievit. *Exord. Ciſterc. libr. 6. Menolog. cit. tom. 1. SS. Ord. &c.*

Abbas fit.

Reſignat.

Fit Prior.

S. Lanfrancus Archiep. Cantuariæ in Angliâ Sancti Lantfranci Archiepiſcopi, Berengariæ Hæreſis profligatoris, ſanctitate vitæ, eruditionis laude, & infantuli juxta innocentia ac ſimplicitate admirandi. Hujus natalem hâc

hâc die asserit Andreas Bambergensis, aliis 5. Non. Iulij, de quo nos tunc ex plurium opinione, locupletius; hâc autem die Elevationis potius memoriam recoli ominamur.

S. Erckantrudis. In Monasterio Brigensi Beatæ Erckantrudis Virginis sanctimonialis. Hæc nobili nata loco, servitutem & ancillatum CHRISTI honoribus universis & commodis prætulit, sacroque amicta velo, sub magnæ & sanctissimæ Burgundoforæ Abbatissæ Magisterio mirâ vitæ puritate & sanctitate ad sublimiora se extulit, cujus patientiam maximè bonum Numen morbis variis iisque gravissimis *Angelos audit.* & probavit & exercuit. Morti proxima, admirandæ lucis splendore, & concentu Angelico recreata, psalmum illum jucundissimum sacros genios concinentes læta audiit: *Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus*, quâ in confessione paulo post illa felicissimè expiravit. *Ex Vita Sanct. Burgundoforæ, & tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

V. Hieronymus Pragensis. Eodem die illustris memoria Venerabilis viri F. Hieronymi Pragensis, eruditionis laude, & sanctitatis eximia opinione celebertimi. Hic sanctissimæ Congregationi nostræ Camaldulensi nomen dedit, simulque decus æternum addidit. Interfuit Concilio Basileensi, Senis primum instituto, ubi pro concione bis cum stupore & admiratione omnium dixit, & magnam sibi auctoritatem & gratiam conciliavit. Missus à Patribus Concilii ad Vladislaum Poloniæ Regem, Legatione præclare functus est. Ab hoc postea acceptis litteris commendatitiis ad Vitoldum Lituaniæ Ducem, illic arduos & verè Apostolicos suscepit labores, cum populi illi serpentes pro Diis adorarent, alii ignem, alii solem Divino honore colerent, & lucos Cacodæmoni sacrarent, apud quos ille, omnibus contemptis periculis strenuè laboravit, & ut serpentes in foro exurerent, & lucos succiderent. In hoc opere, cum quidam credens se arborem cædere crus proprium graviter læderet, & semianimis concideret, populo flente & Hieronymum accusante, hic ut fascinatis mederetur, surgere hominem incolumem jussit, atque mox meruit. Sed cum alia etiam nemora succidere pararet, toto mulierculorum exercitu ad Vitoldum concurrente, querulis lamentisque effecêre, ut à Vitoldo Hieronymus Lituania ejiceretur. Reliquit multa præstantissimi ingenii monimenta, & varios cõntra Hæreses tractatus, obiitq; anno Christi 1440. nonnullorum judicio inter Sanctos relatus. *AEneas Sylvius, Hist. Camald. Hieron. Razzius, &c.* *Vir Apostolicus.* *Obiit anno 1440.*

IDIBVS MAII.

XV. Maij. D.

S. Adelgarij Episc. BRemis depositio Sancti Adelgarii Archiepiscopi & Confessoris. Adelgarius Germanus patria, in celebertimo illo Corbeiæ Saxonum Sancti Viti Cænobio Monachum professus, ob insignem vitæ integritatem, eruditionis copiam, & ferventissimum propagandæ Christianæ fidei Zelum, dignissimus habitus est, qui maximis illis Septentrionis & Aquilonarium Regnorum Apostolis, Ansgario & Remberto Apostolici laboris & meriti socius esset. Is in Daniam primum missus, ingentes in Christi horrea manipulos collegit, suamque operam, inter frequentissima pericula, terrores, rerum inopiam, cæli ac terræ inclementiam, admirabili constantia & patientia probavit; & plurimis annis, insuperabili magnanimitate in arduo inprimis opere desudavit, nomenq; & apud Danos, & Ecclesiam universam, æternum meruit. Mortuo autem Remberto, tertius Hamburgensium atque Bremensiũ Archiepiscopus renunciatus, tanto magis, sacro vitæ rigore, humilitate, paupertate, patientia excellere studuit, quanto sublimiorem perfectissimum Vocationis suæ statum, munus Episcopale, agnovit, & serio secum expendit. Opes proin Ecclesiæ, ut verus pastor ac pater, in pauperes, ac captivos expendẽs, longè majoribus sese laboribus addixit comĩsisq; sibi populis se impendit nõ solũ, sed superimpendit, nullisq; territus difficultatibus, in asperrimis, & maximè frigidis rigidisque Regnis ac provinciis, assiduis discursibus sese fatigans, prædicationis perpetuo clamore, animi Zelo ac fervore corpus velut exurens, tandem viribus in Apostolica functione glorioſissimè exhaustis, *Apostolus Aquilonis.* *Ingentes labores.* *Fit Archiep.* *Ecce verum Episcop.*

Digitized by Google

vicesimo Pontificatus sui anno, ad mercedem æternitatis evocatus, sanctissimè in Domino obdormiit, Anno Christi 909. Successorum, Gotthorum, Danorum Frisonumque illustrissimum & Augustissimum Apostoli nomen, jure meritò indeptus, & ad omnem posteritatem commendandus. *Ex Vita Sanct. Angarii & notis ad eamdem nostris, Annal. item nostris German. & Benedict. tom.* 1. *Sacro-S. Ordin. Iepesio, Alberto Stadensi, Crantzio, &c.*

Obiit 909.

Apostolicus Titulus.

S Berethus Abbas.

In Anglia, Cœnobio Beverlacensi Sancti Berethi Abbatis. Berethus, aliis Brithunus Eboracensis primum Monachus, & Sancti Ioannis Ecclesiæ ejusdem Episcopi Diaconus, Inderavudensis postea Cœnobii Abbas, digno magistro, dignissimus discipulus extitit, & præter virtutum varia & splendidissima ornamenta, miraculis etiam glorioſus enituit. Fuit sanctissimo & Venerabili Bedæ nostro familiaris, cujus relatione non pauca, idem, maximè de vitâ Sancti Ioannis Episcopi excepit, & scriptis posterorum memoriæ commendavit. *Histor. Eccles. Ang. Ven. Bed. Hugo Menard. tom.* 1. *SS. Ordin. &c.*

Beda familiaris.

S. Alfredus Rex.

In Monasterio Mailrosensi, Sancti Alfredi Regis & Confessoris. Alfredus, Alfridus, sive Ealfridus Northumbriæ Rex decimus tertius, non tantum fortunæ & dignitatis eminentia sublimis, sed & rarâ in Regibus, veteris quam maximè ævi, eruditione singulari cultissimus, huic non impari studio, pulcherrimo dignissimoque conjugio virtutem conjunxit; & præter Regni curas, Monachorum perfectionem in ipsâ aulâ & purpurâ consectatus, fastidito demum summo imperio, impedimenta & moras magnanimitate rumpens, stupentibus universis, vile cucullum amplexus, Monachum in celebri fertilique Sanctorum Cœnobio Mailrosensi professus est, sub Anno Christi 705. cum Regnum undeviginti annis summa cum laude ac felicitate gubernasset. Profecit plurimum, Sanctissimi Edilwaldi Abbatis magisterio & exemplo, & obedientiæ, humilitatis, paupertatis, sacri rigoris spectaculum & miraculum omnibus factus, tanta felicitate in perfectionis studio ac stadio progressus est, ut qui terrenum Regnum reliquerat, cœleste mereretur, nunquam regio titulo tantum sibi nomen comparaturus, quantum humilitatis & sanctitatis studio est consequutus. *Ex Histor. Eccles. Ang. Ven. Bed. VVernhero Rolevinck. & diversis Rer. Anglic. script. Annal. nostr. Benedict. tom.* 1. *Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Virtutes ejus

Fit Monach.

705.

Exercitia ejus

In Anglia Beati Richardi, qui Regulam Sanctissimi P. N. BENEDICTI à juventute professus, tepescente nostrorum, ut fit, cum tempore disciplinâ, *desiderio eam rigidius observandi divinitus tactus* cum esset Eboracensis Caleberrimi Monasterii Præpositus, exoratâ à S. Trustino nostro ejusdem loci Archiepiscopo facultate, & loco qui de Fontanis dicebatur, impetrato, ardentissimam primo fervore Cistercienſium nostrorum reformationem amplexus, ad recens à se conditum Cœnobium cum duodecim Fratribus transiit, & primus ejusdem Abbas constitutus, illud egregia vitæ sanctitate velut profundissimo fundamento fundavit & exornavit; ac demum post multa præclara opera & merita, sancto fine ibidem decessit. Memoratu dignissima, quæ ad ipsum in proposito reformationis, & recenti instituto confirmandum, alia inter scribit Doctor Mellifluus, his verbis: Quanta audivimus & cognovimus ea, & Fratres nostri, uterque Gaufridus annunciaverunt nobis, quemadmodum noviter recaluistis igne DEI, convaluistis de infirmitate, reflоruistis in novitate sancta. Digitus DEI est iste subtiliter operans, suaviter renovans, salubriter mutans, non quidem de malis bonos, sed de bonis faciens meliores. Quis dabit mihi, ut transeam, & videam visionem hanc magnam? Nec enim minus mira, minusve jucunda ista promotio est, quam illa mutatio: nisi quod multo facilius reperias, multos sæculares converti ad bonum, quam unum quempiam de religiosis, transire ad melius. Rarissima avis in terris est, qui de gradu quem forte in Religione, semel attigerit, vel parum ascendat. Vestrum proinde dilectissimi, tam insigne, quam salubre factum, non solum nos, qui servi vestræ sanctitatis esse percupimus, sed & universam merito lætificat civitatem DEI; quippe quo rarius, eo & charius. Erat autem & necessarium ad cautelam, *proximam defectui mediocritatem*, transcendere, & declinare teporem, qui D E O vomitum provocat; sed & sic oportebat propter conscientiam.

B. Richardus

Reformationem amplectitur.

Differentia inter reformatos & irreformatos.

NB. memoranda sententia.

NB. accurata fervoris nostri descriptio.

Professis

Digitized by Google

Professis siquidem Sanctam Regulam, an citra ejus puritatem sistere gradum, tutum sit, ipsi sensistis, &c. Ita *Bernardus, Philipp. Seguin. Barnab. de Montalbo, tom. SS. Ordin. Henriq. &c.*

B. Margar. In Valle-Rosarum prope Mechliniam depositio Beatæ Margaretæ Duyterhelst, ibidem sanctimonialis, quæ à vanitate sæculi ad DEVM conversa, humilitatis operibus, religiosæ perfectionis studio, & meditationi continuæ se totam addixit: sic ut quandoque extases fuerit experta, ac Beatissimæ Matris Virginis præsentia perfrui meruerit. Claruit spiritu prophetico, & signis ac virtutibus admiranda, piissimè, ante Abbatissam, quæ simul ægra decumbebat & usum linguæ perdiderat, uti prædixerat decessit, atque ut promiserat, loquendi facultatem eidem à Numine obtinuit. Obiit Anno Christi 1618. *Arnoldus de Raisse, Menolog. Cisterc. Chrysost. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.* *Deipara favor.* *Obiit 1618.*

DECIMO SEPTIMO CAL. JVNII.

XVI. Maij. C.

S. Brandanus Abbas. IN Scotiâ, *Sancti Brandani Abbatis.* Brandanus miraculum hominis, Apostolici meriti vir, & Angelicæ puritatis, cum esset trium millium Monachorum in Britannia Abbas, non satis habuit, tot tantisq; benefacere, nisi maximorum Christi Apostolorum exempla consequutus, ad remotissimas etiam totoque cælo dissitas gentes proficisceretur, iisque Christi fidem, & amorem, quo totus ipse deflagrabat, prædicaret. Quippe, periculosissima septem annorum navigatione suscepta, quatuordecim peregrinationis sociis, è Cænobio suo assumptis, Canarias celebres illas in hodiernam usque diem Insulas, verè *Fortunatas* (ut alias solent appellari suo adventu fecit, & primus iisdem prædicationis lumine, & exemplo vitæ illucescens, æterno merito, & quidem gravissimo, eas sibi & Monachis obstrinxit; superatisque denuo, tanti, & incogniti eousque maris periculis; ad suos reversus, miraculorum illustrissimus gloria Ecclesiam universam mirificè exornavit. Claruit spiritu prophetico, & mira atque longe posita, stupendâ illâ cognoscendi facultate clarè ac distinctè intuitus, eo etiam nomine, insigni ut raro exemplo, Concilii sive Synodi in Scotia celebrati Patribus innotuit, qui cum Sanctum Columbam nostrum, de facto ipsius quodam, minus rectè informati, præter meritum damnassent, & excommunicassent, & is ipse ad Concilium occurreret, conspicatus eminus venientem Brandanus, surgens quamprimum, demisso vultu, ipsum veneratus, & in oculis omnium osculatus est. Reprehensus autem, *quod cum excommunicato communicaret*, quæ sibi de Columba Dominus revelasset aperuit, sed & columnam igneam cum per campos adventaret ipsum præcedere, sanctosq; Angelos itineris ejus comites se spectasse professus: *quæ, si vos*, inquit, *vidissetis, nunquam excommunicassetis, quem Dominus non solum, secundum vestram non rectam sententiam, non excommunicat, sed & magis & magis magnificat.* Qui proin mox absolutus summo in pretio à Patribus habitus est. Fuit Brandanus eximius DEIparæ Virginis, magnæ Cælitum Imperatricis, cultor, cultusque propagator, cui navigationis suæ septennis laborem consecrans, cum in sacra Eidem arâ, librum, in quo peregrinationis suæ seriem pertexuerat, imposuisset, voce cælo delapsa ad coronam æternitatis vocatus, mox ad aram sacro facto, & solemniter decantato, eoque absoluto, felicissima morte decessit. Cujus transitum in spiritu intuitus, longè absens Sanctus Columba Abbas, sacra quamprimum Ministeria præparari jussit: *Hodie enim*, inquit, *natalis Brandani est dies, cujus animam, cælo aperto, vidi*, quorum luminosa & incomparabili claritudine, totus eadem hora, illustratus est mundi orbis. Claruit Anno Christi 580. Ex Vita MSS. Rer. Anglic. script. Annalib. nostr. Benedict. tom. 1. Sacro-S. Ordin.

Trium millium pater. Apostolus Cangriarum Ingentia pericula septennis navigationis. Miracula. Spiritus prophetici. Ad Concilium vocatur. Mirare! *Modestè Patres Concilii informat.* *Deipara addictissimus.* *Mira gratia mortis.* *Clar. 580.*

In Italia ad Montem Bardonum depositio Sancti Moderamni Episcopi Rhedonensis. Moderamnus, loco nobili natus, cum esset omni virtutum genere exornatissimus, Rhedonensis Ecclesiæ Pontifex creatus est. Romam peregrinationis studio cum contenderet, ad Sancti Remigii prope Rhemos Cænobium divertens, ibi nonnullas vestium Sancti Remigii Reliquias impetravit. *S. Moderamnus Episc.*

In

In Monte Bardone pernoctans, cum Reliquias in ramo ilicis ſuſpendiſſet, manè oblitus eas recipere, Vulfadum Clericum remiſit qui easdem referret, qui nulla ratione eas, quantumcunque enixus, eas contingere potuit, prodigiosè ſemper ſupra conantis manus elevatas. Sed nec ipſe Moderamnus reverſus potuit, donec in propinquo Berceti Monaſterio ſacris operatus, Monachis illius loci partem Reliquiarum dono dandam deſtinaret. Inſedit Bercetenſis Cænobii amor & magna deinceps æſtimatio Moderamno, atque ubi primum reverſus domum eſt, de ſucceſſore deligendo laboravit. Abdicato proin Pontificatu Bercetum reverſus, cucullo ſe induit, & votis Monachicis ſe adſtringens, ubi Reliquias reliquerat, ſeipſum reliquit, & carnis demum etiam ſarcinam poſuit; ob egregiam vitæ ſanctitatem inter Sanctos relatus, cujus feſtum hâc die ſolemni memoria Rhedonenſis Eccleſia quotannis, ſolemni item precum Officio religioſiſſimè celebrat. Obiit Anno Chriſti 719. Hugo tomo 1. SS. Ordin. Claud. Rob. Ioann. Chenu, &c.

Rarum miraculum.

Abdicat Epiſcopatum.

Ob. 719.

Trecis depoſitio Sancti Fidoli presbyteri & confratris Sancti Brandani. De hoc ita Chronicon Cluniacenſe: Fidolus Sanctus Abbas, Ordinis Sancti BENEDICTI, qui converſationis ſuæ vitæ mores, & vitam diſciplinæ, tam virtutibus ſanctis & miſericordiæ operibus, quam jejuniorum afflictione, meruit thronum duodecimum poſſidere. Cujus ſacrum corpus requieſcit in partibus Burgundiæ, in Eccleſiâ ſuo nomini dicatâ, in Epiſcopatu Lingonenſi, juxta Monaſterium, Gallicè *Potieres* vocatum, prope oppidum *Mucii*. Fuit Fidolus, Arvernenſis patriâ, nobili ortus genere. Puer autem à prædonibus captus & abductus, juſſu Numinis à Sancto Aventino Cellenſi Abbate redemptus eſt, cujus illico ſeſe ille Magiſterio ſubdidit, tantumque litteris & diſciplinis Monachicis profecit, ut morienti in honore ſuccedere meruerit. Corpuſculum ſuum rigidiſſimè habuit, quadrageſimæ inprimis tempore, *ſolutum ſervitutis ſuæ penſum* tantopere *augens*, ut tribus cum panibus totam exigeret, imo in Cænæ Dominicæ die, tertius ipſi adhuc totus ſupereſſet. Miraculorum gratiâ præcipuè effulſit, quæ inter, triduo integro in patibulo pendentem, precibus ſuis à morte ſervavit; cum judex crudelior, ad preces viri ſancti, juveni vitam donare noluiſſet; viſus ſuſpenſo, triduum totum, ſcapulis ſuppoſitis pedes ſuos excipere, quoad ipſe à parente ſuo ad ſepulchrum petitus, & vivus depoſitus, rem ſtupentibus enarraret. Sic & ſervum quendam victum, prodigiosè è carcere & vinculis liberavit, immiſericorde Domino ejus, in vicem graviter afflicto, quoad ſupplex à Fidolo veniam & gratiam exoraret. Equum Sancti Abbatis furatus, triduum totum errans, demum prope Cænobium, conſiſtere ſe miſer erubuit, neque prius equo deſcendere potuit, quam à viro DEI, occultis quibus tenebatur vinculis, & febris, quibus æſtuabat ardoribus liberaretur. Claruit temporibus Galliarum & Regnorum plurium Inſtitutoris S. Mauri noſtri ſub Anno Chriſti 580. Ex Nicolao Camuzat, Molano, Baronio, Chron. & Bibliothec. Cluniacenſi, tomo 1. SS. Ord. &c.

S. Fidolus Abbas.

Puer curæ Numinis &c.

Fit Abbas.

Miranda.

Ingens prodigium.

Immiſericors caſtigatur.

Furis pœna.

Clar. 580.

In Monte-Iovis depoſitio Sancti Bernardi eremitæ, qui in Ordine Ciſtercienſi vitam Cænobiticam ſanctiſſimè exercuit, & Divino fervore impulſus, de licentiâ ſuperiorum, in Alpibus ſolitarius usque ad conſummationem vitæ, cum magnâ opinione ſanctitatis piiſſimè degit, de cujus glorioſo nomine Mons, ſive Alpes-Bernardi appellantur, ejusque ſanctitatis & magnitudinis perpetuum perennant monimentum. Arnold. Duacen. Menolog. Ciſterc. Annal. noſtr. Germ. t. 1. SS. Ord. Aub. Miræus, Molan. Glareanus, &c.

S. Bernardus

Alpes S. Bernardi.

In Monaſterio Hemmenrodenſi Beati Euſtachii Abbatis, contemplationis ſtudio addictiſſimi, Deiparæque chariſſimi, quæ merita ejus & Monachorum eidem ſubditorum futuram gloriam, mirabili viſione demonſtravit. Cum enim Matutinis Horis cum ſuis omnibus devote intereſſet, & ſolemnem Hymnum *Te DEVM* laudamus, ferventiſſimè concinerent, viſa eſt in magnâ gloria Angelorum Regina, quæ miræ pulchritudinis coronam, per catenam auream ſuper Conventum demitteret, in cujus ſummitate pretioſiſsima ac lucidiſſima gemma apparebat, in qua ſcriptum legebatur: *O Clemens, O pia, O dulcis MARIA*, quo poſtremo ex nomine radii ſplendidiſsimi ſeſe effundebant, & nomina Euſtachii, & cæterorum in Choro exiſtentium Monachorum, per circuitum coronæ ſculpta, illuminabant, ipſâ Ordi-

B. Euſtachius Abbas.

Deipara charus.

Mira viſio.

nis

nis noſtri unica Præſide & Tutelari in has voces erumpente: *Sicut ego hodie ſum in gloria mea, ita iſti omnes mecum erunt in æternum.* Euſtachius autem poſt multa virtutum inſignia mente jugiter cælo intentus, è præſenti ſæculo ad beatam immortalitatem migravit. B. Cæſar. Haiſterbac. Barn. de Montalbo, Chryſ. Henr. t. 1. SS. Ord.

Vox Dei patri.

B. Raynaldus Abbas.

Illuſtriſſimi generis.

In Gallia Beati Raynaldi Abbatis Ciſtercii. Raynaldus ſive Raynardus, Milonis Comitis Barri ſuper Sequanam filius, contemptu gloriæ in primis enituit, quẽ ex Clara-valle aſſumptum Doctor Melliflu9 amplectebatur ut filium, reverebatur ut patrem; cujus denique mortem etiam abſens cognoſcere meruit; & ſupra modũ luxit, totique ſacræ familiæ condoluit. Fuit autem Raynaldus charitatis operibus mirificè intentus, & cæleſtem in terris vitam ducens variis ſignis effulſit, quem à morte Beatus Chriſtianus in extaſin raptus inter Angelorum choros glorioſum aſpexit, magnæ lucis radios undique diffundentem. Obiit A. C. 1151. cujus alibi depoſitio 17. Cal. Ianuarii adnotatur. Baſilius Sanctoro in Prato Spirituali, Vincent. Belvac. Renat. Chopinus, Robert. Ruſca. Claud. Robert. t. 1. SS. &c.

Homo Angel.

Obiit 1151.

S. Albertus Mon.

In Monaſterio Vallis. Vmbroſæ, S. Alberti Monachi, cujus vita plena ſanctitatis extitit. Obiit A. C. 1094. Tabulæ Vallumbroſanæ, tom. 1. Sacra Sanct Ordinis. &c.

S. Adam Abbas.

Firmii in Piceno natalis S. Adã Abbatis & Confeſſoris. Hic in Monaſterio S. Savini apud prædictam Vrbem Monaſticen profeſſus, iis vitæ exemplis præluxit, ut merito ſupra candelabrum locaretur, & Abbas ejuſdem loci crearetur, cujus ſanctitatem multa miraculorum gloria Numen commendavit, corpus autem in Eccleſiam Metropolitanam tranſlatum magno in honore fuit, & clarere in hodiernũ diem miraculis dicitur. Vixit ſub A. C. 600. *Ex monim. Marcheſianis, Phil. Ferrar.*

Miraculis clarus.

Translatio S. Aigulphi & ſoc.

In Sancta Inſula Lirinenſi tranſlatio S. Aigulphi Abbatis & Sociorum Martyrũ: Facta eſt hæc tranſlatio de Inſulâ Amatuna, in quâ paſſi ſunt Sanctiſſimi Martyres, ad inſulam Lerinenſem, poſt octo ab eorumdem paſſione menſes; de quâ ſic monimenta Lirinenſia: *Colligentes tandem corpora SS. Martyrum in ſportellis, honorificè, ut poterant, condiderunt. Vnde tanta odoramentorum fragrantia eſt ſequuta, quod navis aromatibus onuſta, vel roſis crederetur. Navigantes inde, 16. Maii luce, Domino favente ad Cænobium Lerinenſe applicuerunt.* Vincent. Barral. Chron. Lirin. t. 1. SS. Ord. &c.

Meſſanæ tranſlatio Sanctiſſimi Protomartyris noſtri Placidi & ſociorũ ejus, ex Veteri Eccleſia, in novum Sacellum & aram. De quà agit hâc die Octav. Cajet. & nos t. 1. SS. Ord. &c.

Translatio S. Placidi & ſoc.

Cenomanis S. Domnoli Epiſcopi & Confeſſoris. Hic ex Abbate S. Laurentii Pariſiis, Cenomannenſium creatus Pontifex in ipſo Pontificatu Monachum nunquam exuit, recenſq; propagatum in Gallia per S. Maurum Abbatem Ordinem mirè promovit, & in ſuæ urbis ſuburbiis Sanctorum Vincentii & Laurentii Cænobia condidit, nec non cellam S. Iuliani Cenomannorum Apoſtoli in Monaſterium vertit, quod quinquaginta Monachis commiſit. Abſtinentia rigidiſſimus, in orationibus & vigiliis aſſiduus, in eleemoſynis profuſus, totus cæleſtium rerũ meditatione abſorptus fuit. Fuit miraculorum gloria illuſtriſſimus, oleo à ſe benedicto & crucis ſigno cæcum illuminavit, dæmonia ejecit, ſalivæ inunctione grave vulnus curavit, aqua qua manus laverat cæco viſum reddidit, carceres, & vincula vi orationis aperuit, eo divini luminis ſplendore illuſtratus fuit, ut intima cordium ſecreta cognoſceret, peccata detegeret & emendaret. Tanta prædicationis gratia excelluit, ut non homo ſed Angelus loqui crederetur. Sacrilegi ejus monita contemnentes mox iram Dei experti, ejus precibus curati ſunt. Deceſſit vir ſanctus ſub annum 573. in Monaſterio S. Vincentii tumulatus 1. Dec. cujus tum feſtum hodie peragitur. *Ex Carolo Sauſſ. &c.*

S. Domnolus Epiſc.

Miracula.

Obiit anno 573.

DECIMO SEXTO CAL. IVNII.

XVII. Maij. D.

B. Paulus Diac.

Palatinus.

APud Caſinum Beati Pauli, cognomento Diaconi Monachi Caſinatis eruditione & Virtute præſtantiſſimi. Paulus Longobardus natione, patre Varnefrido, matre Theodolinda natus, Deſiderii Longobardorũ Regis aulã ingreſſus, liberalium artiũ inſigni cõmendatione, in intimã ejus familiaritatẽ irrrepſit, eo ſucceſſu, ut per honorificũ, regia geſta litteris conſignandi mun9, & Aquileienſis Eccleſiæ Diaconatũ herilis benevolẽtiæ prẽmia retulerit. Hinc Paulo *Diaconi* cognomẽ, adeptâ dignitate, ppetuo adhęſit. Inclinãte Deſiderii fortuna, Paulus, raro inter Palat. exemplo

Vnde dictus Diaconus.

Mira aulici constantia. exemplo, in eodem fidei & obſervantiæ veſtigio, erga Principem, de ſe optimè meritum, conſtantiſſimè perſeveravit; Italicique Regni dominatu à Carolo Magno exutum, libenti ac prompto animo, *Fides mira.* in Gallias captivũ proſequutus eſt. Quin etiam, quod magis mirêre, politioris doctrinæ ſtudiis & ingenii dexteritate conciliato ſibi Caroli favore ac gratiâ, nunquam tamen in animum induxit, conclamatis Deſiderii rebus ampliſſimas Galli opes, & efflorescentem gloriam anteferre. Invidorum poſtea fraude & calumnia, majeſtatis eo nomine poſtulatus, *Calumniis appetitur.* quod Deſiderium afferendi in libertatem ſtudio, necem per inſidias Carolo molitus eſſet, Iudicum ſententia exilio multatus, in Diomedis Inſulã deportatur (utiq; ne gravius in eum animadverterent, ipſomet Carolo prohibente,) quâ in latebrâ *In exilium deportatur.* cum aliquot annos vitam in mœrore atq; ærumnis traduxiſſet, demum Cuſtodis *Elabitur.* ſui ope ac beneficio elapſus, Salernum ex fugâ ſe contulit; ubi apud Arichim Deſiderii generum, & Adelbergam filiam, Salerni humaniſſimos Principes, ſummis *Summis honoribus colitur.* honoribus cultus, biennium demoratus eſt, quo ipſo tempore fortunæ inconſtantiam, fallaces mortalium ſpes, irritos vitæ ſuperioris conatus ac labores, adita pericula, toleratas ærumnas, & præſens inprimis æternæ ſalutis diſcrimen, attente ac ſerio contemplatus, prudenter conſtituit, aulæ ſimul ac ſæculo Vale-dicere, quod etiam (defuncto tunc commodum Arichæ,) expeditius ſecuriusque exequutus, in ſanctiſſimo Caſinate Archiſterio *Fit Monach.* cucullum amplexus, omnes eo curas convertit, ut re ac factis, dignum tantâ profeſſione alumnum ſe exhiberet. Simul autem Carolus Rex Pauli conſilium & ſuſceptæ vitæ rationem cognovit, de ſalute chariſſimi capitis mirificè lætatus teneri *Gratulatur amico Carolus Magnus.* non potuit, quin eidem, metro exaratis litteris, arreptæ diſciplinæ locique ſanctitatem, atque otium gratularetur; his ipſis inter alia:

Hinc celer egrediens celeri mea charta volatu
Alma Deo chari Benedicti *tecta require.*
Eſt, nam, certa quies feſſis venientibus illuc, &c.
Dic Patri, & ſociis cunctis ſalvete valete.
Colla mei Pauli gaudendo amplecte benigne,
Dicito multoties, ſalve pater optime ſalve, &c.

Sed & ſuaviſſimæ impoſterum amicitiæ, Carolum inter & Paulum, ſermonisque frequens communicatio interceſſit. Paulus autem, ne quieſcere, & ſoli ſibi vacare ab ingreſſu Cænobii videretur, verũ potius, ingenio & conceſſis à Numine talentis uti, litterasque ad Eccleſiæ, ſeræque poſteritatis utilitatem accomodare, Sanctorum res geſtas, diligenti inveſtigatione perquiſitas, acuratiore ſtylo complexꝰ eſt, plurimosque alios dignos æternitate libros abſolvit. Alia etiam graviſsima inter merita: *Lectionum in Divino Officio* ſelectiora ex Sanctis Patribus, juſſu Magni Caroli comportavit, & Vitas Sanctorum, in Breviario ut vocamus, legi ſolitas, ad pulcherrimum compendium referens, certas cuicunque feſto lectiones compoſuit, & aſsignavit. Quæ ejus diſpoſitio, æternâ cum Caſinenſium, tum Ordinis univerſi gloriâ, ad hæc usque noſtra tempora, eſt inviolabiliter obſervata. Ingenii item ejusdem præſtantiſsimum monimentum celebratur, Hymnus ille, feſto digniſsimo Præcurſoris Domini Ioannis Baptiſtæ decantatus, pulcherrimo metro, pedumque conſonantia ad mirabili compoſitus

Familiaritas Caroli cum Paulo.

Laboret Pauli.

æterna laud.

Vt queant laxis reſonare fibris
Mira geſtorum, famuli tuorum, &c.

Ex quo, divino poſtea docente Spiritu, Beatus Guido Aretinus Abbas Sanctæ Crucis Avellanæ, Muſices, quâ hodie utimur, dogma & rationem omnem, deſumptis inde initialibus litteris, ac fundamentis: Vt, re, mi, fa, ſol, la, feliciſsime deprompſit, & Eccleſiæ univerſæ inſigne ornamentum addidit. Paulus denique poſt plures apud Caſinates annos religioſiſsime exactos, ſanctis operibus plenus, *Moritur.* ſenio & laboribus confectus, gloria & virtute imortalis, mortalitatem exuit, & juxta Eccleſiam Patriarchalem Sanctiſsimi Patris ſui BENEDICTI ſepeliri meruit, à præcipuo ſuo in eundem Magnum Legislatorem amorem coñendandus, cujus res geſtas metro conſcripſit, & in Regulam Coñentariis editis, omnium Monachorum ſtudia mirè accendit. Ex Marco Antonio Scipione, amico noſtro, Ant. de Iepes, Petro Diac. Chron. Caſin. Paulo ipſo, Trithemio Arnold. Duac. Annal. noſt, Bened. l. 1. SS. Ord. &c.

Muſica elementa ex Paulo.

Magnopoli in Cænobio Falderæ Sancti Tethmari diſcipuli Sancti Vicelini Epiſcopi. Fuit Thetmarus meriti Apoſtolici *S. Tethmarus.*

Digitized by Google

ſtolici Monachus Magiſtro ſuo Vicelino Holſatiæ & Wandaliæ meritiſſimo Apoſtolo ſtrenuè cooperatus, verbo & exemplo potentiſſimus, cujus æternum nomen apud eas gentes haud iñerito vigeat, atq; utinam factis inſtitutioni ejus nimium contrariis, Hæreticæ pravitatis lolio optimæ ſementis puritas extingueretur. Claruit vir ſanctiſſimus A. C. 1160. *Helmold. de reb. Sclavorum, Alb. Crantzius, Annal. Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

Apoſtolus.

B. Giſilbert. Abbas.

In Monaſterio Hemmenrodenſi Beati Giſilberti Abbatis, qui cupiens pio Chriſto in hoc mundo vilis reputari, vitam ſolitariam elegit, verum admirandæ lucis, eximiæ nimirũ ſanctitatis ſplendore proditus, ac pater Monachorum effectus, eosdem piiſſimè ac prudentiſſimè gubernavit. Ejus in correctione Fratrum diſcretionem ac manſuetudinem mirè deprædicant. De quo Beatus Cæſarius: *Giſelbertus Abbas*, inquit, *tantæ fuit miſericordiæ, ut ſi aliquando quis Monachorum vel Converſorum coram eo proclamatus fuiſſet in Capitulo, & ille neglecta virtute patientiæ extra ſe fieret, infirmitati illius compaſſus diceret: Bone frater, Vade modo ſedere, & cras eamdem culpam recognoſce.* Recenſetur illico fructus manſuetudinis: *Qui datis induciis, inquit, ad tranquillitatem animi reductus, & de commotione verecundatus, in craſtino rediit, ſeque peccaſſe recognoſcens, duram pœnitentiam cum multa patientia ſuſcepit.* Giſilberti a. merita, ſigna miraculoſa comprobârunt, ita ut Beatum Mengoſum Cænobii ſui Converſum in coquinâ ſervientem, per abſentiam ſuam mortuum, ad nuncium mortis ejusdem occurrens ad vitam revocaverit. Quam minimè vanam fuiſſe reſuſcitationem ſeu tantum apparentem, porrecto quod comederet, & ſumpto demonſtravit. Mengoſus autem, cum Abbate ſancto aliquamdiu colloquut9, petita benedictione & accepta denuo obdormiit, & ad ſplendidam ſibi in cæleſti Regno præparatam ſedem emigravit. Claruit vir ſanctus A. C. 1150. & 1160. *Faſcic. SS. Chryſ. Henriq. Menol. Ciſt. t. 1. SS. Ord. & Cæſarius, cit. &c.*

Diſcretio rara.

Manſuetudinis fructus.

Mortuum exſuſcitat.

Clar. 1150.

B. Walthe-ri Abbas.

Apud Noricos in Cænobio Manſee depoſitio Beati Walthieri ejusdem loci Abbatis & Confeſſoris. Fuit hic ſucceſſor in eodẽ Monaſterio Beati Conradi Martyris, præfuitque annis 12. ea vitæ ſanctitate, ut etiam miraculis claruerit. Obiit A. C. 1158. *Vvigul. Hund. Carolus Steng. tom. 1. SS. Ord. Annal. noſt. German. &c.*

1158.

In Monaſterio Villarienſi Beati Laurentii primi ejusdem loci Abbatis. Laurentius Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipulus, tanti ab ipſo factus eſt, ut dignißimum duceret, quem aliis præficeret, & velut exactius exemplar perfectionis, ad remotas etiam provincias exemplo omnibus futurum deſtinaret. Fuit primus Villarienſis Cænobii Abbas, quod modicis initiis, mirificè pôſtea ſanctitate Monachorum, & liberalitate fidelium crevit, adeo ut inter ſpectatiſſima Belgii numeretur. Laurentium patientia inprimis & ſingulare paupertatis ſtudium comẽdavêre, cum in extremâ rerum omnium inopia, varia perpeſſus incoñoda, nunquam animũ deſponderet, Oratorium & tuguriola pro ſuis Fratribus ex arborum ramis componeret, oleribus & aqua victitaret, ferè nudus incederet, & plurima perpeſſus incoñoda, eâ cum admiratione omnium mirâ magnanimitate ſuperaret. Cum autem annum ſe'im-modo unum honorem geſſiſſet, eo ſe abdicans, in omni humilitate ibidem DEO ſerviens, in pace & tranquillitate mentis maxima ſancto fine deceſſit, inſignibus tam in vita quam poſt mortem miraculis illuſtratus. Obiit Ann. Chriſti 1154. circ. Phil. Seguin. Henriq. Brito, tom. 1. Sacro-Sanct. &c.

B. Laurentius Abbas.

Rigor primævus R. formationis.

Abdicat à ſe honorem.

Obiit 1154.

Laudono-clavato, translatio corporis Sancti Montani Monachi & Confeſſoris. De eâ agit hâc die *Hinckmarus & Molanus, &c.*

Transl. S. Montani.

In Monte Romarico, celebris elevatio Sanctorum Romarici, Amati & Adelphi Abbatum. Facta eſt hæc ſub Anno Chriſti 910. præſente Drogone Tullenſi Epiſcopo, in magna Cleri populique frequentia multis tunc ſignis ſervorum ſuorum ſanctitatem atteſtante Numine. Sepulchro autem impoſitum lapidem cum primum Clericorum quidam amovere tentaret, temeritatis illico pœnas, jacturâ pollicis retulit, qui tamen poſtea pœnitenti ſanctorũ meritis reſtitutus fuit. Territus eâ ultione Epiſcop9, id muneris Monacho comiſit, qui tremebundus absque tamen noxâ omni lapidem dimovit, quo ſublato in caveam deſcendit, atque inde ſacra corpora, ſine ullâ corruptione, integre extraxit; quibus ne vel minimus quidem barbę pilus defluxit. Abrafa autem, & vino unguentis condito abluti, pretioſisque pannis involuti, ſeparatis quisque capſis reconditi ſunt. Stupendum tunc quoque illud accidit, cum (ut digna tanto Principe ſtatura erat è Duce Lotharingiæ

Elev. S. Romarici & ſoc.

Temeritatis pœna.

Incorruptiſſima corpora

Moſellanicæ humilis Luxovienſis Monachus S. Romaricus,) capſa corpori tanto non congrueret, negotiumque illo die Epiſcopus confectum vellet, quippe inciſis, juſſu Epiſcopi, in Theuderico Presbytero, & Feromone Diacono, genuum nervis, copia mox ſanguinis maxima effluxit; quo viſo Theudericus, delicti pœnitens cultrum abjecit, qui nusquam poſtea reperiri potuit, & ut facinus expiaret, quotidie ſacrum montem circumiens: *Fili David miſerere mei*, ingeminavit. Diacono autem, manus ſupra modum (verba MS. ſunt,) abſceſſit, ita ut vi doloris penè interierit: quamvis acerbiſſimam patrati delicti veniam egiſſet. Fuit & illud mirum, cum ſacra corpora transferrentur in Eccleſiam, palumbes Veteris Monaſterii convolaſſe, & ſupra capſas volitantes, pompam proſequutos, Eccleſiam ſimul ingreſſos, depoſitis demum capſis ad turrim Baſilicæ ſe recepiſſe. *Ex MS. Veterit. 2. SS. Ordin. Hugone Menardo, Gall. div. ſcript. &c.*

Miraretur!

Palumbes Reliquias comitantur.

Vltio in temerarium.

Eodem die Beati Surani Abbatis. De quo hâc die Andreas Bambergenſis, nos autem ex aliorum opinione alibi.

B. Suranus Abbas.

DECIMO QVARTO CAL. JVNII.

XVIII. Maij. E.

S. Remigius Epiſc.

ARgentorati Sancti Remigii Epiſcopi & Confeſſoris. Remigius illuſtriſſimis ortus natalibus, facile tamen fortunâ omnem riſit, dum cucullum amplecti licuit, quod in Monaſterio Vallis-Gregorij amplexus, ſanctitatis, & dignis Monacho operibus, ſupra omnem purpuram excoluit, ob eamque ſancti nominis famam ad

Fit Epiſc.

culmen & dignitatem Pontificalem è ſecuriſſima & beatiſſima cellulæ quiete extractus eſt. Præfuit multo cum fructu Argentoratenſi Eccleſiæ, & religioſiſſimæ vitæ fulgore Alſatiam univerſam perſtrinxit, laboribus beneficiisque æternum demeruit. Intulit provinciæ illi plurimorum & illuſtrium Sanctorum pretioſiſsima pignora, partemque præcipuam in Eſchaugienſi Virginum noſtrarum Cœnobio condidit, & ut pietatem fidelium plurimum accendit, ſic præſenti Sanctorum ope patriam mirè beavit ac juvit. Deceſſit meritiſſimus Pontifex Ann. Chriſti 803. ob egregiam ſanctitatem inter Divos Argentinæ Tutelares cooptatus. *Franc. Guillemannus, Iac. Könishof. Bernhard. Herzog. Annal. noſt. German. & Benedict. Chron. Argent. Iepes, tom. 1. Sacro-Sanct. Oramis, &c.*

Obiit 803.

S. Faſtredus Abbas.

In Gallia Beati Faſtredi primi Abbatis Camberonenſis, miraculis & revelationibus inſignis. Faſtredus ſive Faſtradus de Gavirimier in Hannonia nobili natus genere, à pueritia virtute & eruditione plurimum profecit, adeo, ut quintumdecimum ætatis annum agens inſolitæ perfectionis indicia ederet, *mirarentur que omnes*, ait vitæ ſcriptor, *in juvene tantam modeſtiam, tantam humanitatem in Nobili, & humilitatem in divite, &c.* Adoleſcentum conſortia fugiens, jam tunc ſolitudine delectatus, omnem in Contemplatione felicitatem reponebat, biennio ante converſionem, licet adulta necdum ætate, ſacri rigoris, & abſtinentia cumprimis, tantopere ſtudioſus, ut nunquam, *pane ſaltem, & aqua vellet ſaturari.* Monachum poſtea apud Claram-vallem profeſſus, abſolutiſſimum perfectionis Magiſtrum, Sanctum Bernardum noſtrum habuit, à quo ob eximia merita primus Camberonenſis Cœnobii Abbas renunciatus, ſanctiſſimo vitæ exemplo ſuorum pietatem mirificè accendit. Celebrata alias inter virtutes, admiranda ejus humilitas, & ſacræ paupertatis digniſſimum ſtudium, cujus exemplum aliquod quin in mediũ afferamus, prætermittere non poſſumus: Quodam ſiquidem die, cum Veſtiarius, ut vocamus Cœnobii, digniſſimo Abbatum, tunicam, quâ ipſum indui vellet, ſolito meliorem, lectulo ipſius appendiſſet, gravis ferens Faſtredus: *Quid eſt*, inquit, *dilecte Frater mi, quod facere cupis, ut à communione Fratrum noſtrorum me ſepares, & nobili habitu decolores? An, quia Abbatis nomine cenſeor, propterea Monachus eſſe non debeo? Nunquid idcirco, conſtitutus ſum miniſter & ſervus aliorum, ut lautioribus epulis debeam ſaginari, aut nitidioribus ornari veſtimentis? Si ergo me diligis, ſi pacem meam quæris, & præceptis meis obedire non deſpicis: precor atque præcipio, ne id de cætero facere velis. Nam cum ego ſim minimus omnium, & in conſpectu Domini indignus & humilis, magnum mihi eſt, ſi communi omnium victu atque veſtitu fuero honoratus. Ex quo enim aſſumptus ſum ad regimen animarum, hoc unum eſt, quod & timui ſemper, & timeo, ne occaſione dignitatis iſtius, pauperem vitam, quam profeſſus ſum deſeram, & Monachi præmium*

Adoleſcentis exercitia.

Abſtinentia.

Fit Monach.

Abbas.

Paupertas.

Memoranda res.

Mira humilitas.

Digitized by Google

Epigramma dignissimũ.

mium obtinere non possim, &c. Dignissima sane verba, quæ pro Epigrammate, tam triclinijs quam vestiarijs universis præfigantur. Claræ-vallensi postea Abbate mortuo, ad electionem vocatus, occurrere noluit, & prævolante famâ, de sui concordi postulatione edoctus, antequam Legati Claræ vallis advenirent, fugam arripuit, & in Carthusiâ quadam dies aliquot delitescens, mirâ visione instructus atque coactus, impositum sibi onus admisit. Eum siquidem solari dignata Cælitum Imperatrix, in magnâ apparens gloria: Quid turbaretur scitata, Regem gloriæ infantili specie, velut Simeon in ulnas ingerens: *Accipe*, inquit, *filium meum, & serva mihi illum*; cumque dicto disparuit. Vt facile deinceps acquiesceret, cum in tam dulcis pueri contuitu, signata membra ejus, credendam sibi Congregationem, intelligeret. E Claræ vallensi Cœnobio denique ad Cistercienſis regimen evocatus; admirabili sanctitate illi etiam loco, atque Ordini universo decus immortale conciliavit. Inter alia tanti Patris insignia, *ita Spiritus Paracliti gratia*, inquit vitæ auctor, *in ipsius vultu angelico radiabat, ut vix possent fidelium animæ, desiderabili ejus aspectu satiari.* Ejus obitum Beatus Petrus Tholosanus prægnoscere meruit, Christumque in majestate in nubibus intuitus, coram ipso monumentum glorioſissimum apparari vidit; scisci-tatusque: Cuinam tantâ magnificentiâ tumulus pararetur? hoc responsi retulit: *Sepulchrum istud scias esse cujusdam sancti viri, de terrâ proximè assumendi, de cujus transitu, magna in partibus istis longè lateque desolatio erit. Cujus etiam mors futura est in conspectu Domini pretiosa, & in conspectu hominum præclara.* Decessit non multo post Fastredus, summo cum Regni Gallici luctu, de cujus obitu ita Monimenta Cistercienſia habent: *Decedenti, tota Romanæ Curiæ dignitas adstitit; ita, ut ipse quoque Dominus Papa, propriis illum manibus inungens, atque Apostolica benedictione communiens, magno pietatis affectu morienti compateretur, & mortuo congratularetur. Et non solum Apostolicus, verum etiam piissimus Francorum Rex Ludovicus, qui & ipse præsens erat cum suâ nihilominus curia, planctu magno sanctissimum virum, quasi patrem charissimum planxit, multasque super eum lachrymas fudit.* Vt autem obitum ejus multæ glorioſæ revelationes præcesserunt, sic etiam post obitum, eximia sanctitate vir tunc in Anglia positus, animum mortui, ab Angelo in cælum deportari, intueri meruit. *Annal. Cist. Cæsarius, Montalbo, Fasciculi SS. Cistert. Menol. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c. Obiit A. Ch.* 1163.

Deipara favor.

Fit Abbas Cistere.

Ejus obitum prænognoscit B. Petrus Tolos.

Elogium insigne.

Mors bonotata.

Obiit 1163.

Querceti in Hannoniâ depositio Sancti Quiniberti Prioris Monasterii Salesij, & Confessoris, miraculis clari. Fuit hic Monachus celebris Cœnobii Maricolensis; cujus res gestas petiisse Jacob9 de Barlaymont noster, Molano questus, ait nudum fere nomen restare, Calendariis quidem Maricolensibus sub solemnitate festi medii insertum. Cæterum sacrum ejus corpus, apud Serleſches vicum conditũ, crebris miraculis sanitatum refulsisse. *Ex Indic. SS. Belgii, t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Quiniberti.

Miracula.

In Clara-valle, Beati Petri cognomento Monoculi, genere & Virtutibus illustrissimi. De quo nos ex opinione aliorum alias.

B. Petrus Abbas.

In Italiâ, Sancti Salvii Confessoris. Fuit Salvius, Campanus patria, professione Monachus, in Monasterio sanctissimo Casinate Monasticen professus, quem ab obitu insignibus miraculis Deus commendavit. Sepultus est in Ecclesia S. Clementis in Plumbata. *Chron. Casinense, to. 1. SS. Ord. &c.*

S. Salvius.

In Cœnobio Vallcellensi Beati Hugonis Monachi. Is nobili natus genere, in Clerum adscriptus, & pro vitæ dignitate promotus, Ecclesiæ Cameracensis Decanus constitutus est. Sed quam tantis impensis quęrunt alii gloriam & splendorem fugiens, veritus ne ad Pontificatum aliquẽ promoveretur, cucullo se abdens Monachum Vallcellis professus est. Fuit insignis vitæ ejus innocentia, vel in ipso quidem Novitiatus initio comprobata, cum, si mensæ accumberet, ad ipsum aves advolarent, & de manibus ejus micas expeterent ac sumerent. Adfuit morienti innumera Angelorum multitudo, ex quorum præsentiâ, an morientis gratiâ, tanta creditur dulcedo redundasse, ut omnibus, qui præsentes erant, singularis item à Numine gratia videretur comũnicata. *Thomas Cantiprat. Menard. &c. Alii alias.*

S. Hugo Abb.

Aviculæ ipsum examinant.

Rameyæ in Brabantia, B. Margaritæ Virginis, quæ post obitum suum, Beatæ Idæ de Nivellis glorioſa & exultans apparens, multa ei de æternâ felicitate indicavit, multa futura prædixit. *Ioan. Gillemannus, Menolog. Cist. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Margar.

In Anglia, Venerabilis viri R. P. F. Marci Barckruorth Monachi Ordinis nostri S. P. Benedicti, qui presbyter factus in Valle Lidæ, litteris operam dedit, in celeberrima

M. Barckr.

berrima Belgii univerſitate Duacenâ; unde in patriam comigrans, inſigne poſtremâ hâc ætate noſtrâ teſtimonium perhibuit veritati, ſanguinis ſui pretioſiſſima
A.C.1601. purpura patriã irrorans Ann. Chriſti 1601. Londini ſupremo ſupplicio affectus cum R.P. Rogero Filkox Societat. Ieſu. *Catal. Mart. Duac. t.1. SS. Ord. &c.*

B. Aſcelina. Eodem die B. Aſcelinæ neptis S. Bernardi ab ipſa quaſi infantia electæ, quæ quinquennis etiamnum puella, ſi vel acũ vel fruſtillum caſei furaretur, monentem non ſolum ſed juxta per veſtes trahentem audiit: Ceſſa ceſſa, necquaquam expedit tibi. Decennis puella viſionibus jam & revelationibus illuſtrata fuit, & cælites familiares habuit. Secularis adhuc cum eſſet, Religioſo cuidam Sacerdoti, à S. Ioanne Evangeliſta commendata fuit, non aliter atque Matrem ſibi Virginem Chriſtus commendaſſet. Ipſi & Matri fores aliquando Eccleſiæ mirè patuêre. Sollicita quandoque de Virginitate, ex Evangeliſta Ioanne audiit: Conſtans eſto filia & certa, quia inter Chriſti Virgines, & locum habebis, & primum. Burlencuriæ habitum ſuſcepit. Cuſtos facta Eccleſiæ & Monaſterii de Polangero, foſſulam ante altare fecit, à quâ nunquam abiit, prius quam lachrymis impleret, intellexitq; divinitus, lachrymas illis qui ſic plorarent pro baptiſmo eſſe. Feria 6. Sabbatho, Dominicis & Feſtis die 9 ac lect. 12. duo quotidie Pſalteria, & 300. Ave recitabat, Sabbatho autẽ mille. Sic & Feſtis Deiparæ omnibus, ſed & quotidie per octavas, mille, & ſepties Pſalterium Dominæ noſtræ. Eã cum Matre ad priſtinum (Profeſſionis puto) locum, Deipara & S. Ioan. Bapt. redire juſsêre, cui aliquando in Vigiliis Dominæ ad legendas Lectiones, divinitus lumen miniſtrarunt. Monialem à dæmone ſingulis noctibus per vim oppreſſam, docens Ave Maria ut recitaret, mirè liberavit, & multis aliis præclarè geſtis A. Ch. 1195. ex hâc mortali vita, ad iñortalitatis gaudia emigravit.

DECIMO TERTIO CAL. JVNII.

XIX. Maij. F.

S. Dunſtanus Archiep. CAntuariæ Sancti Dunſtani Epiſcopi. Dunſtanus nobiliſſimo ortus genere, Virginis tamen Deiparæ favore illuſtrior, etiam in utero Chinedritæ matris adamatus, in pueritiâ, prodigiosè curatus, Pontifex autem factus ab eâdem Cœlitum Imperatrice, ſtupendo dignationis genere, in foribus Eccleſiæ, inter ſolemnes cælitum Virginum cantus, honorificentiſſimè exceptus, ad altare deductus eſt. Eo prægnans mater, cum Feſto Purificationis Deiparæ, inter frequentiam concurrentis populi in Eccleſiâ moraretur, omnium omnino cereis, non ſine admiratione omnium, ſuâ admodum tempeſtate, & nullo auræ flatu repente extinctis, grandi & ſpectatiſſimo prodigio honorata eſt, cum in oculis omnium flamma cælo deſcendens, cereum ejus accenderet, univerſis, à felici matrona lumen mutuantibus, & venerantibus. Fuit Dunſtanus in vitâ omni admirandus, de Regno Angliæ & Eccleſiâ univerſâ meritiſſimus, quem Reges Edredus, Edgarus, Eduardus, velut Patrem ac Magiſtrum venerati & reveriti ſunt. Neque mirum cum ab admiranda ſanctitate & prodigiis etiam puer celebraretur; & jam tunc inferis ipſis metuendus eſſet, qui infantulum aggredi auſi, ſigno crucis, & virgulæ quam forte humi jacentem repererat minis ac flagris turpiſſimè abigeret, & feliciter triumpharet. Vt autem inferis terrori, ſic ſuperis veneration i, angelicis aliquando manibus & miniſterio deportatus, & à præcipitio ſervatus, eorum item operâ clauſis januis in Eccleſiam introductꝰ, ibidem deſperatâ valetudine prodigiosè convaluit. Adoleſcens aulam Regiam ſequutꝰ, uti pietatem nunquam deſeruit, ita cum eruditionis laude, tum variis artibus, ſcribendi, pingendi, in cerâ, ligno, oſſe, ære, argento, auro, fingendi ſculpendique, nec non Muſicorum inſtrumentorum peritia multiplici usque ita excelluit, ut admirationi haud immerito haberetur. Verum non multo poſt, ad Chriſti veſtigia, opprobria, & adverſitates vocatus, Cytharam ad parietem ſuſpenſam, ſponte & mirè reſonantẽ, Antiphonamque: *Gaudent in cælis animæ Sanctorum, &c.* ludentem, non ſolum ipſe, ſed qui aderant univerſi, audierunt & mirati ſunt; cum Dunſtanus dehinc aulæ odium eſſet, & quidquid ageret, vitio verteretur. Palatio prom valedicens, ab æmulis in fuga interceptus, verberibus graviter mulctatus, & cæno merſus, ne interimeretur, concurren-

Deipara acceptiſſimus. *Angelis veneration.* *Aulam ſequitur.* *Peritia.* *Inſigne prodigium.* *Regum pater & Magiſter.* *Mira res.* *Puer mirus.* *Ex aula profugit.*

currentium ac propugnantium molossorum multitudine servatus est. Monachum postea professus, multo severiore afflixit, & arctissimæ cellulæ inclusit. Ibi fabrili aliquando intentus operi, dæmonem muliebri specie sibi illudentem mirè lusit, & simulata benevolentia, dum forcipem de industria igni creditam, candentissimam extraheret, speciosissimas puellę nares tenaculo arripuit, plurimũque gementem, quiritantem atque oblũctantem fortiter retinuit, diu afflixit, & dignè confudit, ex quo deinceps tempore, tanta pudicitiæ gratia è vultu ejus eluxit, ut Angelo similior quam homini appareret. Mortuis parentibus, & ut viderat, inter Angelorum choros insertis, hæreditate omni ad se devoluta, quinque Cœnobia condidit, multosque illic discipulos congregavit. Sanctitatis fama celebratus ab Edmundo Rege in aulam evocatus, detentus, tantiq; factus est, ut nihil in Regno, nisi Dunstani arbitrio gereretur; ex quo summa pax Regno & felicitas, donec æmulorũ denuo scelere, à Rege aula proscriberetur. Recordatus tamen paulo post Dunstani Edmundus est, cum ruptis habenis effrænis ac efferatus equus, intervenandum, ipsum in præcipitium raperet, mirè illico servatus, cum de Dunstano revocando, Deo promisisset; quem longè deinceps chariorẽ habuit, & celeberrimo Glastonienſi Cœnobio, cui ille præesset, sumptus suppeditavit. Edgarum Edmundo natum divinitus intellexit, concinentesq; in aëre Angelos audiit: *Pax Anglorum Ecclesiæ, exorti nunc pueri, & Dunstani nostri tempore.* Edmundo mortuo, ab Edredo, qui successerat pari honore cultus atque observatus, Wentanum Episcopatum ut admitteret persuaderi non potuit; Wigornienſem tamen postea, Londonienſem, ac demum etiam Cantuarienſem Archiepiscopatum, admittere, mirâ visione, ab Apostolis Petro, Paulo, & Andrea coactus fuit. Ejus mirus, etiamnum Abbatis, Zelus fuit, cum Odone Archiepiscopo Edwinum (qui Edmundi successor erat,) corripere metuente, ipse Regem violenta manu, à complexu dilectissimi scorti abstraxit. Neque miranda minus, patientia, an charitas in hostem fuit, cum scelere ejusdem Herodiadis, expilato Cœnobio Regno pulsus, exilium apud Belgas tolerantissime tulit, & Regi mox sede deturbato, piè condoluit, neq; multo post mœrore tabescentis & mortui animum, inferis prætripuit. Ab Edgaro Regę summo cum honore reductus, Regno felicitatem, quæ cum ipso exulaverat, retulit. Nec dissimili libertate in Regem Edgarum usus, cum is sibi advenienti officiosissimè occurreret, & manu obsequiosa, qua paulo ante vitium Virgini attulerat, ad solium Regium deducere conaretur, retracta Pontifex manu in ista erumpere ausus est: *Tu, postposito omni timore adulterium commisisti. Tu, despecto Deo, signum castitatis non veritus, Virgini suam integritatem præripuisti; & cur manum, summo Patri Virginis filium, immolantem, impuris manibus non tradam quæris? Lava prius per pœnitentiam manus tuas à sordibus tuis, & tunc demum, quo gratiæ DEI reconcilieris, honora, & amplectere manum Pontificis.* Mox territum, gemebundum & prostratum, indicta septem annorum pœnitentia, placato vultu amantissimè amplexus sublevavit, & piè solatus est. Præpotentem Regni Comitem illicito cognatæ connubio cum prohibuisset contumacemque sacris interdixisset, is apud Romanum effecit, ut Dunstano imperaretur, mitius cum peccante agere, &, ut verba, sonant *condescendere, atque Ecclesiæ gremio integrè conciliare.* Ad quæ Dunstanus: *Equidem cum illum de quo agitur, sui delicti pœnitudinem gerere videro, præceptis Domini Papæ libens parebo. Sed ut ipse in peccato suo jaceat, & immunis ab Ecclesiastica disciplina, nobis insultet & exinde gaudeat, nolit DEVS.* Inaudiit comes, quæ respondisset Pontifex, ejusq; constantia ita motus est, ut in pleno Regni totius Concilio, nudis pedibus, laneas indutus vestes, virgas manu præferens, in omnium Patrum oculis, gemebundus & ejulans, abdicata jam conjuge, ad pedes Dunstani se abjiceret, quẽ condolentissimus licet Pontifex, *severe tamen*, inquit vitæ auctor, *lachrymas ejus ad horam sustinuit, donec Patrum precibus, lachrymans & ipse culpam indulsit, & communioni fidelium, gaudentibus cunctis, eum restituit.* Sed & illud memorabile, rarum atque insolens, cum suæ ditionis homines falsæ monetæ reos, edicto per universum Regnũ regio morti addictos, non tantum liberos noluit, sed quod, ob celeritatẽ festi Pentecostes supplicium in sequentem diem differretur, sacris prius operari recusavit, quam flagitium illi morte exsolvissent. Tunc, primum inquit; *Quia Dominum obediendo statutis justitiæ legibus audivi hodie, confido quod & ipse per misericordiam suam, sacrificium de manu mea suscipiet hodie.* Vitaque est sub ipsum sacrum officium niveo candore

Fit Monach.

Dæmonem graviter afflixit.

5. Cœnobia condit.

Regnum ejus arbitrio permittitur.

Exilio plectitur.

Revocatur.

Regni felicitas sub ipso.

Episcopus & Archiep.

Mirus Zelus

Pietas ejus.

Regno restituitur.

Mira constantia.

Memorabile exemplum.

Obtinitur quasi Rom. Pont.

Rigor & mansuetudo.

Severitas in adulterantes monetam.

Digitized by Google

columba capiti ejus insidere,& à Canone, in finem usque alis quasi in silentio ipsum protegere. Quo spectaculo attoniti, cum post sacrum, mutuo nutu famuli, & miraculo stupentes casulâ de manu ejus excipere negligerent, ipsa in aëre suspensa pependit, *ne servum Dei, cadens*, inquit Osbertus, *à sua turbaret intentione.* Canonicorum libertatem & vitæ licentiam execratus, cum monitis nihil proficeret, eos denique expulit, & Monachos substituit, quorum causam, cum interpellatus Rex, contra Monachos suscepisset, in publico Regni conventu præsente Rege, Regina & proceribus ventilata est res Dunstano de objectis facile triumphante, & in sententiam ejus universis euntibus. Rege nihilominus Canonicis veniam rogante; silente ac cogitabundo Dunstano, suspensis expectatione responsi universis; Crucifixi imago è sublimi pendula, respondit: *Non fiet, non fiet. Iudicastis benè, mutaretis non benè.* Vt facile deinceps Dunstano omnes acquiescerent. Sic alio tempore, dum querelas pararent novas, & funderent Canonici, solarium corruit, omnesque præcipitans haud leviter læsit, Dunstano solo cum Monachis, immoto illæsoq;. Memorandus ante omnia admirandus in ipso, prædicationis fervor & Zelus, quem inaudito ad eam diem exemplo, appetente remunerationis horâ manifestissimè ostendit,& probavit. Cum enim Festo Ascendentis in cælum Christi, post Matutinas in Choro preces, à Cherubin atque Seraphin ipsis, tam Divino exercitu, ad triumphos æternos invitaretur; (stupenda res!) *Noctis*, inquit, *O sancti & beati spiritus, officii mei esse, oves ipsius Domini mei, mihi commendatas, hâc die, vitæ æternæ pane reficere, & eas, quo tramite illum sequi debeant, quo processit informare. Cujus etiam rei gratia plurimi convenêre, nec meum est, in tali negotio illos decipere. Propter hæc, quo me invitatis, non possum hodie venire.* Proin sequens transitui ejus Sabbathum designatum; quo inter sacræ exhortationis verba, prodigiosè cum lectulo, ad tabulatum usque conclavis sublevatus felicissime decessit, æternum & singulare Anglicani Regni, Ordinis & Ecclesiæ universæ ornamentum, anno Christi 988. à morte, ut in vita miraculorum miranda gloria illustrissimus, & ab eventibus eorum, quæ spiritu prophetico prædixerat, inprimis celebratus. *Ex Osberto Mon. Rer. Angl. div. script. Iepes. Baro. Annal. nost. t. 1. SS. Ord. &c.*

Insigne miraculum.

Stupenda res!

Stupenda res.

Obiit 988.

S. Petrus

Eodem die S. Petri de Morono, qui ex Anachoreta summus Pontifex creatus, dictus est Cœlestinus quintus, sed amore quietis abdicans se Pontificatu, laboribus & ærumnis pressus occubuit, multisq; miraculis claruit. Ita hâc die Martyrologium Rom. nos autem prolixius solemniore ejus festo Canonizationis, 5. Maij superius. *Cœlestinus Papa.*

In Gallia natalis Beati Alcuini, Magistri Magistrorum, eruditione, virtute, & meritis gravissimis illustrissimi. Alcuinus, alias Flaccus Albinus, ex Leodinensi primum, Cantuariensi dein Monacho ad Abbatiam Ferrariensem & Turonensem evectus, non ea solum Cœnobia mirificè illustravit, verum orbem universum doctrina sua implevit & excoluit. Ex innumeris penè meritis pauciſſima numeramus: Magnum inprimis Carolum, alios inter lectissimæ eruditionis & virtutis principes, litteris & optimis quibusq; disciplinis imbuit, ac Imperio Regnoq; formavit; Scholarum per Angliam, Galliam, Italiam celebrium auctor & institutor extitit, quas inter spectatissimæ & principis illius Parisiensis universitatis fundamenta jecit; Eboraci, Cantabrigiæ, Ticini, Romæ, Turonis, Suessione, Parisiis, publicè docuit; litterarum amorem barbaris etiã gentibus invexit; litteratis viris gratiam & auctoritatẽ conciliavit; Hæresim gravissimam, *de Adoptivo & Nuncupativo DEI filio*, doctissimis scriptis profligavit. Divinum Officium, Antiphonis, Hymnis, Lectionibus, Homiliis auxit & exornavit; Præfationes multas, & Missas Votivas, quibus etiamnũ utitur Ecclesia Romana & universalis, composuit. Vt ab aliis, quibus diversa demeruit Regna beneficiis comemorandis, consulto abstineamus. Fuit a. sanctissimus æque atq; doctissimus, prodigiis à Deo miris honoratus; quæ inter, mundi hujus machinã universam, sub exiguo collectam circulo, non aliter atq; sub uno solis radio S. P. N. Benedictus conspicere meruit. Mortuus est felicissimè, inter suprema hæc verba: *O Clavis David, & sceptrum domus Israël, &c.* effuso è cælis in occursum beatissimi animi, Sanctorum Levitarum Ordine. Ex Sigulpho, Rhabano, Meginfredo, Monacho Sangall. Anonymo, Asegiso, Baronio, Annal. nost. Bened. t. 1. SS. Ord. Iepes, &c. & rer. Gall. script.

B. Alcuinus.

Fit Abbas.

Innumera merita.

Hæresim gravissimã profligat.

Miracula.

In Calabria Beati Ioachim Abbatis & prophetæ, meritis & sanctitate conspicui. Ita nonnulli hâc die, nos alias.

B. Ioachim Abbas.

Attrebati, Nobiliaco Monasterio, Sancti Hadulphi Episcopi & Confessoris. Fuit hic

S. Hadulph. Episc.

Digitized by Google

hic Monachus Nobiliacenſis & ſecundus ejus loci Abbas, Atrebatenſis poſtea & Cameracenſis Epiſcopus, tantæ eo in honore humilitatis, ut nollet à Fratribus Epiſcopus, ſed Abbas ſolum appellari. Aſſumptus eſt ad eam dignitatem, acclamatione populi, favore Cleri, & Hilperici *Clar. 717.* Regis juſsione A.C.717. cum jam annis 19. Cænobio ſuo præfuiſſet. Mortuus, conditus eſt in S. Petri Eccleſia, cumq; ejus ſanctitas multis mirisq; portentis declararetur, translatus eſt ab Engrammo Epiſcopo ad Eccleſiam S. Vedaſti. *Ex Chron. Camerac. Molano Menardo, &c.*

B. Guillelm. Abbas. In Monaſterio Ciſtercienſi B. Guillelmi Abbatis, qui ex Monacho Claræ-vallenſi ad eum honorem ſubvectus, cũ ſuis aliquamdiu ſtrenue præſtitiſſet, ad Claræ-vallenſe Cænobium reverſus, reliquum vitæ in omni humilitate ſanctiſſimè exegit. Claruit 1228. Men. Ciſt. Henr. &c.

In Hiberniâ, paſſio BB. Patricii & Ma- *SS. Mart. 2.* lachiæ Bullienſis Cœnobii Monachorum; qui ab Hæreticis, pro fide Catholicâ tuendâ ſuſpenſi, & ſemivivi, alter quidẽ in quatuor diſſectus eſt partes, alter ab inferiore corporis parte, lanceâ ad cor usq; perfoſſi A.C. 1585. Martyrii palmam meruerunt. *Faſcic. SS. & Menol. Chryſ. Henr. t. 1. SS. Ord.*

In Gallia Beati Petri, cognomento *S. Petrus Cantor.* Cantoris Monachi Fontanellenſis, Virtutibus & miraculis celeberrimi. De quo ob concurſum feſtorũ nimiũ ſuo loco alias.

In Anglia S. Elsginæ diſcipulæ S. Dunſtani Archiepiſcopi, de qua in ejus Vita. Qua ipſa die ſolemnis eſt memoria Anonymi Monachi ejusdem Magni Pontificis alumni, ib.

DVODECIMO CAL. JUNII.

XX. Maij. G.

S. Auſtregiſilus Epiſc. *Propugnator Eccleſiæ.* *Nobilitas generis.* *Ad duellum provocatur.* *Mirè ſervatur.* *Miracula.*

Bituricis S. Auſtregiſili Epiſcopi, ex Monacho & Abbate S. Nicetii; qui Gallias miro virtutum & prodigiorum ſplendore illuſtravit, & Eccleſiæ ſuæ non vivens ſolum, ſed & mortuus præclarè conſuluit, quam à graviſſimis, rigorum miniſtrorũ exactionibus liberavit, ſæviſſimumq; exactorem Guarnerium, inflicto primum gravi vulnere perculit; exin contemnentẽ, terribili mortis genere, effuſis in cloacam viſceribus, è medio ſuſtulit; atque ex eo tempore, cæterorum aulicorum libidinem atque avaritiem, multo cum Eccleſiæ fructu & commodo compeſcuit & avertit. Fuit autem Auſtregiſilus, nobili inprimis apud Bituriges ortus genere, à patre Gundino Regi Guntranno cõmendatus, & inprimis charus, ejus Mapparius (mappam lavanti pro officio ſolemniori porrigens,) miraculũ ſane aulæ, ex ſplendido ejus nidore intaminatus evaſit, ſoli è proceribus Betellino inviſus, qui ſcelus innocenti gravius affingere auſus, eum inſuper ad duellum provocavit. Coactus ab irato Rege id examinis acceptare, à Numine mirè defenſus eſt, cum Betellinus manſuetiſſimum cæteroquin conſcendens equum, ab ipſomet illico excuſſus, junctisque pedibus miſerandum in modum obtritus, horribiliter extinctus eſſet. Relicta poſtea aula Deo ſe emancupans, Sancti Nicetii effectus Abbas præſtantiſſimo ſanctioris vitæ exemplo ſuis præfulſit, & miraculorum gloria celebratus fuit; quæ inter prodigioſè vinum in Cellario auxit; clauſam ſacrarii januam prodigioſè reſerari, & vinum atq; aquam ſacris operaturo, cæleſti miniſterio ſibi ferri, meruit; morbos varios mirè depulit, neque minus à morte quam in vita miraculis claruit. Duodecim annis Archiepiſcopalem honorem ſanctiſſime geſſit (velut ab Angelo, ipſi multo ante prædictum fuerat,) & plenus meritorum Chriſti anno 634. mortalitatem exuit; Monachorum à morte defenſor acerrimus, in quorum perſequutores, terribili mortis genere, rigidiſſimè ſæpius animadvertit, ob eximiam ſanctitatem, diverſis paſſim locis Tutelaris adoptatus, & ſub honore ac nomine ejusdem conditis diverſis Baſilicis, apud Caſtrum-novum, Gratiaci, in Vrbe, & in Caſtro Bituricenſi &c. honoratus. *Obiit 634.* *Patronus multis locis.* *Ex Vita per æqualem, tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. Annal. noſtr. Benedict. MSS. diverſ. Rer. Gallicor. ſcriptorum Iepeſio, Arnoldo, &c.*

B. Algerus Mon. In Monaſterio Cluniacenſi Beati Algeri Monachi & Confeſſor. Algerus Belga, ex Scholaſtico Leodienſi Monachus Cluniacenſis celeberrimi Cœnobii, ſub magno illo & Sanctiſſimo Abbate Hugone jugum Domini amplexus, virtutibus & eruditione mirificè exſplenduit. Fuit in tanto viro miranda præ omnibus aliis virtutibus, ſancta quædam ſimplicitas, & ſingularis ſui ipſius contemptus ac neglectus, ut cum tanta eruditionis laude celebris haberetur, ut, teſte Sancto Petro Venerabili, *nulla ei Chriſtianæ Fidei Regula*

Digitized by Google

crederetur incognita, alter ſuæ ætatis Iob, ſimplex & rectus pulcherrimo virtutum conjugio prædicaretur. Fuit in viſus admodum pro tantis virtutibus inferis, à quibus graviſſimas frequenter injurias ac moleſtias patiebatur, adeo ut ſancto Abbati ſuo ſæpius quereretur, quibus tamen Chriſti virtute ſuperior, non ſine magno ſanctæ converſationis præconio, plurimis annis, bonum certamen certavit, & ſumma cum felicitate curſum vitæ conſummavit, ſub Beato Petro Venerabili, qui mortuo digniſſimum vitæ elogium concinnavit. Conſuluit multis modis Romanæ Eccleſiæ Doctor celeberrimus, atque alia inter, tribus doctiſſimis libris *de Sacramento altaris* ſcriptis, tam Veterum, quam recentiorum Hæreticorum errores feliciſſimè confudit ac confutavit. Nec minore cum utilitate, inſignem librum, *de gratia & libero arbitrio* edidit, aliaque præſtantiſſimi ingenii monimenta poſteris dereliquit. Claruit anno Chriſti 1100. &c. Petrus Ven. Chron. Cluniac. Annal. noſtri Bened. Trithemius, qui tamen Corbeienſis Cœnobii Monachum facit, quem & nos alibi ſequuti ſumus, t. 1. SS. Ordin. &c.

Dæmonibus inviſus.

Monimenta ingenii.

Claruit 1100.

Eodem die commemoratio omnium Sanctorum atque Beatorum ſacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſis. Quem quidem ſanctorum numerum penè innumerabilem fuiſſe liquet, ex ingenti Cœnobiorum multitudine, quorum maſculini tantum ſexus jam olim ſupra 4000. fœminini ad 6000. fuiſſe numerata, ex diverſis ſcriptoribus deprompſimus, è quibus uti nullum ſine ſanctis & beatis aliquot, tanto ſæculorum decurſu eſſe & quaſi ſubſiſtere potuit; ſic certiſſimum eſt, pleraque frequentes ejusmodi Dei amicos aluiſſe; multa autem, uno eodemque tempore, nedum tanta annorum ſerie, totas cœlo cohortes conſcripſiſſe ac ſubmiſiſſe. Vt una hæc ſanctiſſima Ordinis noſtri Reformatio, quadam immenſitate meritorum videri poſſit Eccleſiæ Dei theſaurum cumulaſſe, & univerſum terrarum orbem mirificè beaſſe, juviſſe, atque exaltaſſe. Ex diverſis Breviariis & Calendariis Ciſt. Menolog. Chryſoſt. Henr. &c. t. 1. SS. Ord. &c.

Omnes SS. & BB. Ciſt.

Merita S. familiæ Ciſt.

In Sabaudia Beati Viviani Abbatis Monaſterii Altæ-cumbæ, meritis ac virtutibus ſublimis, Melliflui Doctoris noſtri diſcipuli & ejusdem Angelicæ converſationis ſtrenui æmulatoris; cujus inſignem religionem ac pietatem, ipſe Bernardus, ut plurimum dilexit, ſic litteris ſuis extulit ac celebravit. *Ex Epiſt. S. Bern. Barn. de Mont. alto, Henriq. tom. 1. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

B. Vivianus Abbas.

Eodem die Sancti Orlandi Converſi Vallis-Vmbroſæ, magnæ in liberandis energumenis virtutis, quem nonnulli Ordandum appellavêre. Obiit A.C. 1242 Arnold. Duac. Tab. Vallumbroſ. tom. 1. SS. Ord. &c.

S. Orlandus Converſus.

Bononiæ depoſitio Sancti Alberti Abbatis Ordinis noſtris Vallis Vmbroſæ eximiis meritis conſpicui, qui poſt plurima ſanctitatis opera & exempla ad præmia æternitatis feliciſſimæ evocatus, è carnis carcere exceſſit A.C. 1245. *Monim. Vallumb. Arnold. Menard. tom. 1. Sanctorum Ordin. Phil. Ferrar. &c.*

S. Albertus Abbas.

In Gallia Beati Guidonis S. R. E. Cardinalis. Guido Virtutis & eruditionis laude, ſummum in ſacra familia noſtra Ciſtercienſi honorem meritus, ſanctiſſimi Cœnobii Abbas effectus, Generalis ampliſſimo titulo non ſolo, ſed animo ſuos complexus eſt; quibus cum ſanctiſſimè aliquamdiu præfuiſſet, inter Patres Purpuratos conſcriptus, eam etiam eminentiſsimam dignitatem, inſigni vitæ ſanctitate exornavit, & de Eccleſia vel eo quidem ſolo nomine optimè meritus, anno Chriſti 1272. Romæ & mortalibus valedicens, ad cives ſelicis & æternæ Ieruſalem emigravit. *Menolog. Ciſtercienſ. Chryſoſtom. Henriq. Monim. Ciſtercienſ. Catal. Abb. Ciſt. Claud. Rob. Annales noſtr. Benedict. to. 1. SS. Ord. &c.*

B. Guido S.R.E. Card.

Obiit 1272.

In Monaſterio Horrei apud Treviros, depoſitio Sanctæ Baſiliſſæ Virginis & Abbatiſſæ. Hæc præclaræ opinionis & meriti Beatæ Anaſtaſiæ diſcipula, tam ſanctæ & innocentis vitæ extitit, ut ex lectiſſimo & frequentiſſimo perfectiſſimarum Virginum numero, eidem ſanctiſſimæ magiſtræ ſuæ ſuccedere in Abbatia meruerit. Quo ſuſcepto regimine, qualem ſe exhibuerit omnibus, quam humilem, quam piam, quam denique pro diſciplina Regulari Zeloſam, nullius ſermo dignè explicaverit. Claruit anno Chriſti 780. etiam dum viveret miraculis glorioſa. Ioan. Trithem. Cratepol. Molan. Arnol. Duacen. &c.

S. Baſiliſſa V. Abbat.

Clar. 780.

In Blandinio, tranſlatio corporum SS. Guduali Epiſcopi, Bertulphi Confeſſoris, & Amelbergæ Virginis, facta per Ratbodum Noviomenſem Epiſcopum A.C. 1073. eo inprimis miraculo illuſtrior, cum diuturnorum imbrium incomoda, ſacro aperto tumulo, prodigioſè illico ablata ſunt,

Tranſlatio SS. Guduali & ſoc.

Digitized by Google

Prodigia. sunt, & multis expetita votis serenitas, repente rediit. Sed & illud insolentius; cum pars Reliquiarum Sancti Bertulphi in Harlebecensi urbe asservata, urbe incensa, Angelorum opera mire erepta, supra flammarum incendii vastissimi apicem elata, super expansum denique sacerdotis vestimentum sese demisit; cumque de veritate Reliquiarum dubitans sacerdos, conspicatus prætervolantem alitum turmam, eas inter postremam colore niveam, sic alloqueretur: *In nomine Dei tibi præcipio, ut si veræ hæ Sancti Bertulphi sunt Reliquiæ, tu super ipsas sine morâ descendas.* Descendit illico avis, & manu se sacerdotis, dū placuit, in oculis omniū contrectari permisit, quoad avolare denuo juberetur. Sacra autem Reliquiarum pars corpori rursum sociata, cum eodem ad Monasterium nostrum Blandiniense delata, ibidem summa veneratione colitur. *Ex Monacho Gandensi scriptore Vitæ Sancti Bertulphi, Ioanne Molano & div. Belg. rer. script. t. 1. SS. Ord. &c.*

Mirare!

Translatio.

Dedicatio Firmitatis. In Gallia, dedicatio solemnis Ecclesiæ Beatissimæ Matris Virginis de Firmitate; anniversaria in Calendariis Cistercienſiū nostrorum memoria celebrior, quod Cænobium illud sacræ illius familiæ primarium fuisset, & sanctissimæ Reformationis viam aperuisset; ab eo inprimis *Firmitatis* appellatum, utpote firmissimum contra tam visibiles quam invisibiles perfectionis Monachicæ hostes propugnaculum, insignibus Fidei & disciplinæ propugnatoribus instructissimum atque munitissimum. *Menolog. Cist. Chrys. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Geremarus Abbas. Apud Bellovacum, in Monasterio Flayacensi, depositio S. Geremari ejusdē loci Fundatoris & Monachi atque Abbatis, qui Regali ortus stemmate Dagoberto Regi charus, ejus consiliis diu præfuit, à morte vero, Domaniæ pari sanctitate conjugi, aulæ, & sæculo valedicens, purpuram cucullo mutavit, structoque nunc dicto Cænobio, collectis illic monachis Abbas præesse meruit, & consummatus felici agone, multis à morte coruscus miraculis, sui Cænobii ut Fundator, sic & Patronus postea cooptari meruit. *Carolus Sauss. &c.*

DVODECIMO CAL. JUNII.

XXI. Maij. A.

S. Hospitius Reclusus. *Nicæa in Gallia, Sancti Hospitii Confessoris, virtute abstinentiæ & Prophetiæ spiritu insignis*; qui nihil metuentibus Gallis, repentinam Longobardorum irruptionē, & septem civitatum nobilium vastationem prænunciavit, & ut bona sua alio transferrent, dignosq; pœnitentiæ fructū agerent, admonuit. Longobardi autem ea in irruptione ad cellam etiam Hospitii delati, cum nusquam aditum reperirent, tecto tandem effracto, virum Dei, ferreis constrictum vinculis admirati, homicidam esse arbitrati sunt; cumque is scelerum sese omnium reum fateretur, quidam vibrato in caput ejus ense, illico diriguisse brachium sensit, pœnitensq; facti, ab Hospitio prodigiosè curatus, ejusdem se disciplinę subdidit. Exhortatus autem ad frugem meliorē reliquos, apud Duces præcipuè duos oratione multum profecit, qui & incolumes patriæ redditi sunt; iis qui contempserant, paulo post eadem in provincia, morte deletis, aliis à dæmone correptis, atque exclamantibus: Cur nos sanctè & beatissimè sic crucias & incendis? Quos tamen sola manuum impositione prodigiosè liberabat, de hostibus, & Regno patrio summè meritus, ad quem & mali præcognitio, & ejusdem aversio, atque illustris Francorum Victoria spectare videatur. Claruit & aliis miraculis ac virtutibus, ut longè lateque nomen ejus celebre haberetur. Fuit rigidissimus corpusculi sui tortor, catenis ad carnem, ut supra dictum, ferreis constrictus, ac cilicio desuper indutus, ita ut putrefacta exesione ferri carne, vivus vermium esca esset, & sanie defluret. Ad quem cum Crescens quidam, paulo ante obitum ejus inviseret, & *qualiter tam valida tormenta tolerare posset*, scisciteretur: *me confortat*, respondit, *ille, pro cujus nomine hæc patior. Dicò autem tibi, quia jam absolvor ab his vinculis, & vado in requiem meā.* Excessit tertio post die inter orationis verba & lachrymarum singultus; quo mortuo vermes omnes, qui sacros ejus artus perforaverant disparuêre. *Ex Hist. Franc. li. 7. Greg. Turon. lib. de glor. Confess. t. 1. SS. Ord. &c.*

Mirè servatur.

Vltio Divina in hostes.

Servatur Patria.

Admirandus vitæ rigor.

Mortem prædicit.

In Monasterio Besvensi Sancti Anſvini Monachi, qui à Danis infidelibus in Christianos sævientibus anno Christi 888. captus & supremo affectus supplicio Monachicæ vitæ præstantiam dignissimâ Martyrii laureola coronavit. Hugo Menardus

S. Anſvinus Mart.

Digitized by Google

nardus, t.1. Sacro-Sanct. Ordin. Monim. Bes. &c.

S. Godricus. In Monasterio Dunelmensi Sancti Godrici Eremitæ & Confessoris. Vixit hic sub curâ Monachorum Dunelmensium, & Regula S.P.N. BENEDICTI, in loco qui dicitur Finchala. Fuit autem natus in pago Norfolkensi Ailwardo patre, Radwenna matre, primisq; adolescentiæ annis mercaturam exercuit, perq; navalia lucra animi curandi minimè oblitus, quacunq; occasione data ad sanctorum limina divertit. Hierosolymam religionis ergo alterâ vice dum pergeret, mater ejus socia peregrinationis esse voluit; quam fessam pius juvenis in humeros sustulit, quibus, & alia quædã mirâ specie matrona comitem se addidit, quam nemo nisi Godric9, & mater intueri meruit, quę mirando obsequio illis servire dignata, & pedes abluere atq; exosculari, nec agnita, nec quæ esset rogata, ipsis in patriam reversis, his ipsis verbis valedixit: *Tempus est, ut illuc redeam, unde sum digressa; Vos a. benedicite Deũ, qui sperantes in se non deserit, scientes, quoniam illud eveniet, quod Romæ ab Apostolis postulastis.* Quibus dictis, deinceps non comparuit. Godricus a. valedicens parentibus, eorumque munitus benedictione, ad extremos Angliæ fines se contulit, & prope Karseolum in solitudine, inter magnam serpentum vim illæsus consedit. Reperto dein S. Ailrico nostro in speluncâ quâdã, uterq; sese invicem ignotus incognitum ex proprio nomine compellavit; quem post biennium mortuũ in cælos evolare Godricus conspexit. Voce postea cælo lapsâ, tertiâ jam vice pergere Ierosolymã jussus, S. Cuthberto nostro apparente mirè recreatus est: *Vade*, inquit Cuthbertus, *Hierosolymam cum Domino crucifigi, & ego tibi sum futurus adjutor in omnibus & Patronus. Et itineris hujus labore consummato, sub mea protectione apud Finchale Domino militabis.* In Iordane lotus, calceamenta deinceps abjecit, dicens: *Deus, qui in hâc terra nuatis pedibus ambulasti, & eos pro me in crucis patibulo clavis affigi permisisti, ego deinceps calceamenta pedibus non apponã.* Reversus in patriã, loco à Tutelare suo prædicto condita cellula, Dunelmensium & Patroni sui institutis se subdidit, & admirandis virtutibus claruit. Ejus se pedibus lupus ferocissimus prosternens, ferocitatis quasi veniam postulavit. Serpentes non solum innocui, sed & obsequentes imperiis ejus contingi se passi, etiam amanter ingesserunt, & tanquã Mecœnati suo alluserunt, quos tamen deniq;, ut distractionum causam, cellulâ suâ perpetuo prohibuit, neq; deinceps admittere voluit. Vitæ ipsius rigor, supra humanum fere modum fuisse perhibetur. Saturitatem in pane nimis quam gregario nimis quam exhorruit, eoq; uti & aquâ, solis, non nisi summâ cogẽte necessitate frugalissime usus est. Loricam quinquaginta annis longo cruciatu præter cilicii usum carni adhibuit, & quod vix credibile, certè intolerabile videbatur, totas noctes, nive & frigore per hyemem rigentibus aquis totum se inmersit, donec cum aurora emergeret, quem taliter rigentem etiam ludere ausus cacodæmon distortissima membris specie, lusus ipse & signo crucis elusus evanuit. Sic alio tempore, cũ mersi, in aquis vestes asportare nõ vereretur, velut in flagrante facinore fur depræhensus, ad clamorem viri sancti adeo exhorruit, ut vestes illico abjiciens, trepida sibi ac celeri fuga consuleret. DEIparæ ut cultor præcipuus, sic ipsi vicissim charus præcipuè fuit, cujus, & crucifixi imaginem, cum ad parietes cellulæ utrinque suspensas haberet, ex ore aliquando Crucifixi puerulum speciosissimum prodire conspexit, qui ad gremium matris properans, totas tres horas, in sinu inque amplexibus imaginis DEIparentis, prodigiosè amantis, motæ & moventis conquievit, atque inde ad, inque os crucifixi rediit, motu illo DEIparæ, trabibus ipsis cellulæ trementibus, & ruinam minantibus. Sed longè major illa, quam à Cælitum Imperatrice ad se invitante meruit, gratia; quæ secum Magdalenam filij sui dilectissimam adducens: *Nunquid me*, inquit, *Godrice cognoscis?* quo dicente: *Domina, hoc nemo potest, nisi cui tu volueris revelare. Verè*, respondit illa. *dixisti, quia Mater CHRISTI sum, & per me ipsius gratiam obtinebis. Ista est autem Apostolorum Apostola, Maria Magdalene.* Cumque supplici ipsi, seque DEIparæ patrocinio commendanti, tam ipsa, quam Magdalena capiti ejus manus impositissent, hoc denique certissimum tentationis tædiique futurum lenimentum Cæli Regina Cantu cum ipsa dilecto suo præcinere ipsumque docere dignata est: *Sancta MARIA Christi thalamus, Virginalis puritas, matris fios, dele mea crimina, regna in me, duc me ad felicitatem cum soto DEO*, cumq; admiranda cælestis odoris fragrantia post se relicta disparuit. Claruit admirandis cum in vita, tum perpetuis à morte prodigiis, quæ inter mortuam puellam à parentibus allatam,

Mirus vitæ rigor.

Dæmonem mirè ludit.

Deipara cultor.

Favor Deiparæ.

Titulus Magdalenæ præclarus.

Solatium omnium afflictorum.

Mira res!

Fit Eremita.

Cælesti voce compellatur.

Calceamenta abjicit.

Serpentes ipsi obsequuntur.

Digitized by Google

Mortuos resuscitat. latam, cum rogatus vitæ restituere, pro sua animi demissione nollet, an non præsumeret, relictam ex impatientia parentum, ut vel nolens cadaver saltem sepeliret, tertia postmodum die vitæ & parentibus, imperato prius silentio reddidit, neque multo post consimili miraculo puerum à mortuis revocavit. Claruit prophetico spiritu, adeo, ut absentia & remotis dissita locis, non minus quam quæ præsentissimus intueretur. Sed & eventura pari perspicacitate cognoscens ac prædicens, quæ longũ nimis esset singula enarrare. In tanta autem gratiarum affluentia, miranda ejus præ omnibus animi demissio effulsit; Vnde Nicolao, familiariter dilecto, Monacho Dunelmensi, pro ædificatione, ut vocamus aliorum, quædam de vita ejus scisciranti, & scribere proponenti: *Vitam Godrici,* inquit, *Amice, talem esse cognoscas. Godricus, primo rusticus, pinguis, fornicator, immundus, fœnerator, falsarius, deceptor, perjurus, adulator, discurrens, petulans, & gulosus; modo pulex mortuus, canis fœtidus, vilis vermiculus; non eremita, sed hypocrita, non solitarius, sed mente diffusus, devorator eleemosynarum, fastidiosus, deliciarum cupidus, & negligens, otiosus, & stertens, prodigus & ambitiosus, & qui non esset dignus alii servire, quotidie sibi ministrantes verberat & objurgat. Hæc & bis pejora scribere poteris de Godrico. Ita ille.* Fuit cælitibus perquam familiaris, Sancto Ioanni Baptistæ inprimis, quem post DEIparam præcipuè coluit. Rarissimæ benevolentiæ signum illud fuit, cum Princeps Apostolorum Petrus cælo descendens piacularem ejus confessionem audiit, sacrisque solemniter operatus, sacrã eidem Cõmunionem porrexit. Vixit sexaginta totos in solitudine años, & octo postremos perpetuo decumbẽs, nec movere se valens stupendo patientiæ exemplo hilaris exegit, mortuusque A.C.1170. æternis deinceps miraculis effulsit: *cujus vita,* inquit scriptor, *& virtutes, supra homines esse, & impossibilia relatu videntur.* Ex Vita, to. 1. SS. Ord. &c. Nicolao Harpsfeld. Guil. Neubrig. Molano, &c.

Spiritus Prophet.

Mira humilitas.

Rara titulorum congeries.

Mira res!

Ob. 1170.

Treças S. Maurelii Monachi & Conf. Fuit is Monachus Oppidi & Cænobii Insulani, cujus obitus à Numine revelatus S. Leoni Abbati Metuniacensi; *Surge,* inquit, *secundâ die primo diluculo, & cũ* ea laude, quâ dignus est, sepeli eum in Basilicâ S. Vrsionis. Claruit explendescente maximè per Gallias primævo Ordinis splendore, cum magnus Legumlatoris nostri discipulus, Maurus, Gallias fama, & imperio impleret. *Nic. Camuz. Huq. t. 1. SS. Ord. &c.* *S. Maurilius*

In Clarâ-valle depositio B. Ioañis ejusdem Monasterii Prioris, qui postquam variis in locis munia varia obiisset, & Abbatis de Albis-Petris munus strenuè administrasset, ad Claram-vallem reversus, magna sanctitatis opinione relicta decessit. *Menol. Cist. Chrys. Henr. t. 1. SS. &c.* *B. Ioannes Abbas.*

Apud Aream Artesiæ, natalis S. Idabergæ Virginis, filiæ Pipini Regis, miraculis claræ. Hæc avitæ majorum gloriæ minimè imemor, sed gloriosè contemptrix, veræ gloriæ rationẽ, in Regum Regis felici servitute collocans, læta purpurã cucullo permutavit, & sacrum vitæ rigorem prę deliciis amplexa, delicatas manus extendit ad fortia, & humilitate ipsâ, Regum omnium majestate sublimior, dignam, Regũ Regis amplexibus, vitæ puritate se reddidit, à quo quanti fieret crebra & insigni miraculorum attestatione universo innotuit. Floruit A.C.780. *Molan. Trith. t. 1. SS. Ord. Arn. Duac. Hugo Men. &c.* *S. Idaberga V.* *Flor. 780.*

In Alvernia obdormitio Ven. P. F. Iacobi de Rupe, viri genere, virtute & eruditione spectatissimi, qui inter Fulienses nostros asperrimam vitam ducens, eã familiam, universumq; Ordinem mirabiliter illustravit, Episcopales, sibi oblatas, dignitates respuit, & suis concionibus *innumeros in viam salutis æternæ reduxit,* to. 1. *SS. Ord. Menol. Cist. Carol. à S. M. Chrys. Hen. &c.* *V. Iacobus de Rupe.*

In Monasterio Bursfeldensi Ven. viti Ioannis ejusdẽ loci Abbatis, strenui Ord. Reformatoris. Chron. Hirsau. ad an. 1502. *V. Ioannes Abb.*

Arelate in Ecclesia S. Crucis trãslatio S. Florentini Abbatis egregiæ pietatis & abstinentiæ Viri. *Martyrol. Gall.* *S. Florentini translatio.*

VNDECIMO CAL. JUNII.

XXII. Maij. B.

S. Romanus Abbas. *IN pago Autiosiodorensi, Sancti Romani Abbatis, qui Sancto* BENEDICTO *ministravit in specu; inde in Gallias proficiscens, ædificato Monasterio, relictisq; multis sanctitatis alumnis, quievit in pace.* Romanus multo nomine de Ordine universo meritus, Sanctissimo Patriarchæ Nostro, post Deũ ac DEIparam & S. Angelos, Monachici Instituti auctor & adjutor præcipuus fuit, cui, durum licet, amicum tamen hospitiũ designa-

De Ordine meritissimus

Digitized by Google

designavit, eumdemq; voluntariũ Christi pauperem, voluntariè vinctum, recreavit, fovit, pavit, vestivit, & vivum, dignâ pietate, tumulo, speleo nimirum illo Sublacensi condidit. E quo deinceps, quasi prodigiosissimo copiosissimoque Divinæ gratiæ fonte, tanta in orbem terrarum universum felicitas dimanavit. Romanus postea in Gallias delatus, condito ad Fontem-Rogi Cænobio, incertâne, an certa vitæ Regula, Monachos plurimos sanctè instituit, quoad, Alumni quondam sui, Sanctissimi Legislatoris nostri BENEDICTI fama, & institutis longè lateq; propagatis, laboris sui fructum centuplum in mortali etiamnum vita pius senex cumulatè recipiens, mirè exhilaratus, suis quoque discipulis, & vivum Legislatoris exemplum, & Legem ejusdem sanctissimã proposuit; sed & abdicato à se magistratu, discipulus discipulorum Alumni quondã sui BENEDICTI, esse conatus, ad majorem tamen suorum profectum retentus est. Eum beatissimus Maurus noster in Gallias directus, pridie transitus Admirabilis Patriarchæ nostri, de ejusdem in crastinũ resolutione edocuit; quo audito, cum Romanus illico in lachrymas resolutus, inconsolabiliter gemeret, his verbis consolatus est: *Gaudere potius quam flere ideo de ejus migratione debemus, quia & Patronum magnum præmittimus, & præsentiorem eum nunc, quam si in carne viveret sumus habituri.* Sequutus non multo post abitum Mauri, Alumnum & Patrem Romanus, ad ejusdem & Placidi Protomartyris felicissimũ consortium evocatus sub A. C. 544. *Ex tomo de gest. S. P. N. tom. 1. SS. & d. Fausto in vita S. Mauri, Claud. de Rota, Perthar. Abbat. Gall. script. Iepesio, &c.*

Romanus in Gallias abiit

Felicitas senu.

Deplorat mortem S. P. N.

Eum S. Maurus solatur.

Obiit 544.

Pistorii Sancti Acti ejusdem civitatis Episcopi. Actus, Hattus sive Hatto, natione Hispanus, Pacensis patria, litteris & moribus cultissimus, sub annum Christi 1125. in Italiam veniens, ut sacra inviseret loca, Vallumbrosanorum nostrorum religione & sanctitatis viva imagine delectatus, relicto sæculo cucullum amplexus, sanctissimi P. N. BENEDICTI legibus sese devovit, tantumq; virtute & apud omnes existimatione profecit, ut quinquennio post Abbas, & deinceps totius sacræ familiæ Generalis deligeretur. Quo in munere, & alios ad sui imitationem provocavit, & multis Monasteriis conditis sacrum vitæ rigorem mirè propagavit. Fama autem sanctitatis ejus ubique diffusa à Pistoriensibus Episcopus instantissimè Innocentio II. Pontif. Max. deposcitur A. C. 1134. Pontificale munus, invitus licet & multum reluctans, admittere coactus, de Monachicis nihilominꝰ studiis atque exercitiis nihil prætermisit. Divino cultui addictissimus Horis omnibus, tam Diurnis quam Nocturnis interfuit. Ægrotos, ut verum pastorem decet, diligentissimè fovit, ad eosque invisere frequentiꝰ, dignissimum Episcopo duxit; neque minus, afflictos, viduas, pupillos, ac paupertes curavit, quos ope ac opera juvit, & sanctè juxta instituit. Cumque Ecclesiam suam annis viginti sanctissimè gubernasset, felicissimo fine decessit sub A. C. 1155. Fuit insignibus à Deo miraculis honoratus, cujus sacrum corpus post annos ab obitu centum octuaginta quatuor repertum est incorruptum & cælestis odoris fragrantia fragrantissimum, coliturq; tam ab universa sacra familia nostra Vallumbrosana, quã Pistoriensi civitate Officio duplici. Ejus alia inter merita, haud minimum fuit, impetratio Reliquiarum S. Iacobi Apostoli, à Didaco Archiepiscopo Compostellano, quem deinceps Pistorienses Vrbis suæ Tutelarem adoptaverunt. *Ex Vita, t. 1. SS. Ord. Monim. Vallumbr. & Pistor. Philippus Ferrar. Arn. Duac. &c.*

S. Actus Episcop.

Fit Monach.

Abbas & Generalis.

Fit Episcopus

Verus pastor.

Obiit 1155.

Incorruptio longa.

Meritum S. Acti.

In Monasterio Sancti Ioannis Evangelistæ Parmensi, Sancti Ioannis ejusdem loci Abbatis. Ioannes Parmensis patria, Ioanne patre, Euphrosyna matre, è cujus defunctæ utero extractus est, nobilitate generis, virtutisque atque eruditionis laude excelluit. Adolescens à Sigifredo Episcopo, Canonicus Parmensis Ecclesiæ creatus, factus grandior sæculi pertæsus in Palæstinam se contulit, ubi loca sancta sæpius non sine lachrymis invisit, & Sanctissimi Patris nostri BENEDICTI se Regulæ devovens, cucullum induit. Reversus in patriam ab eodem Episcopo Monasterio Sancti Ioannis Evangelistæ à se constructo Abbas præesse jussus; eo in munere mira humilitatis, patientiæ, mansuetudinis, & in pauperes misericordiæ exempla reliquit, peregrinosque, viduas, orphanos modis omnibus juvit ac fovit. Ieiuniis, vigiliis, precibus, ac dignissimo contemplationis studio, quantum per occupationes Cænobii licuit, totum se dedit, inque iisdem assiduè exercuit. Claruit magna miraculorum gloria, quæ inter, modico vino omnes fratres prodigiosè refecit, flasconе semper pleno, nec deficiente vino; inde ipsius natali, vinum solemni-

S. Ioannes Abbas.

Fit Canonicus.

Monachus.

Fit Abbas.

Ejus exercitia.

Digitized by Google

ſolemniter benedicitur & diſpenſatur. Imminentem grandem cum grandine tempeſtatem mire avertit; Arnum fluviũ ſummopere tumentem, absque navigio mirè ſuperavit. Muliercula quædam in ipſum irreverẽter invecta, mox miro gutturis dolore luit, quam pœnitentem & ſupplicem cruce ſignans illico curavit. Ipſum peſſime inferus odit, & necquidquam de nocte, variis terroribus & vocibus impetiit. Effulſit prophetico ſpiritu, quo multa eventura prægnovit. Cum autem dies feliciſſimi tranſitus inſtaret, ab Auguſtiſſima Cælitum Imperatrice viſitari, ejusque inter immenſum ſplendorem præſentia, & ſolatio perfrui meruit, ad cujus caſtiſſimos amplexus, non multo poſt, adſtantibus Sigefrido Epiſcopo & Monachis felicem animum præmiſit anno Chriſti 976. Quem Gregorius VII. Pontif. Maxim. ob miracula, quibus poſt mortem micuit, Sanctorum albo adſcripſiſſe memoratur, *Ex monim. Parmenſ. Philipp. Ferrar. tom.* 1. *Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Deipare favor.

Obiit 976.

B. Clemens.

In Monaſterio Claræ-vallenſi Beati Clementis Monachi, innocentiſſimæ & puriſsimæ vitæ viri, qui ut alter Antonius, contra humani generis hoſtem, qui eum horrendis formis terrere conabatur, viriliter decertavit. Damnatorum ſupplicia, & glorioſa Beatorum præmia, in Ecſtaſim raptus, comitante magno Eccleſiæ Doctore Auguſtino contemplatus eſt. Chriſtum Dominum in pueri ſpecioſiſſimi forma videre meruit, multisque meritorum & virtutum cumulis dives, cum magno Dei munere, corporis integritatem, & caſtiſſimam puritatem ex utero matris ad obitum usque conſervaſſet, ad æternam felicitatem, & Virginum triumphos emigravit. Collat. Patrum Ciſterc. Menolog. Ciſterc. Henriq. Montalbo, &c.

Alter Antonius.

Virgo moritur.

S. Humilitas Abb.

Deipare addictiſſima.

Deſponſatur

Florentiæ natalis Sanctæ Humilitatis Viduæ & Abbatiſſæ, primæ Inſtitutricis Monialium ſanctiſsimæ Congregationis Vallis-Vmbroſæ. Humilitas, prius Roxanes nominata, Faventiæ honeſto loco nata ab ineunte ætate Angelorum Reginæ obſequio addictiſsima, humili gaudens amictu, à puellarum cæterarũ conſuetudine abhorruit. A patruo, quo tempore Fridericus II. Imp. urbem obſidebat, cum egregia forma eſſet prædita, in matrimonium poſtulata, non alium ſe ſponſum velle, præter Chriſtum, conſtanter reſpondit. Verum patre defuncto, prę-

ter voluntatem, cuidam civium à propinquis deſponſa, duos eidem filios genuit, qui ſacris Baptiſmi undis luſtrati, ad vitam meliorem translati ſunt. Caſtitatis amore, ſæpius concitato viro, ut pari conſilio Monaſticen amplecterentur, ab ægroto demum impetravit, ut in Sanctæ Perpetuæ Faventino Cœnobio cucullo ſe induceret, eam paulo poſt conſequutus, Monachis ipſe adſcriptus eſt. Humilitas autem, ſic enim appellari voluit 24. ætatis anno Monialis effecta, cæteras humilitate, abſtinentia, & ſanctiſsimæ inprimis Regulæ obſervantia longe anteceſſit. Solitudinis poſtea deſiderio æſtuãs, die quâdam rapta in extaſim, ſe extra Monaſterium apud Anemonem fluvium invenit, & in conſtructa ſibi à patruo cellula, prope S. Apollinaris Eccleſiam incluſa habitavit, cujus recluſioni Abbas S. Mariæ de Creſpino, tota penè præſente civitate, adfuit. Poſt aliquot annos, fama ſanctitatis celebrata, à Prælatis perſuaſa, Monaſterii S. Mariæ Vallumbroſani inſtituti prope eam civitatem ſtructi curam admiſit, & ſanctiſſimè præfuit. Spiritu Prophetico illuſtrata, occulta cordium penetravit; monialemque, quæ præverecundia peccatum in Confeſſione reticuerat, Clericum item Capellanum, in peccato celebrare volentem, ſecreto admonuit. Cuidam ſanguinis è naribus fluxum, ſigno Crucis cohibuit, cum humana remedia nihil profuiſſent. Benedictione panem unum ita auxit ut diſtributus in ſanctimoniales univerſas ſufficeret. Cum ardentiſsima febri menſe Auguſto laboraret, glaciem ſibi ferri petiit, & mirantibus, ut in puteo haurirent imperavit, eaq; hydria plena extracta illico fuit. Strumas à mulieris gutture, ſolo crucis ſigno mirè depulit, pluraque in memorato Cœnobio miracula edidit, donec Magni Apoſtoli & Archievangeliſtæ Ioannis juſſu, qui ipſi ſpectabili forma apparuerat, ad Cœnobiũ Florentinum ejusdem Apoſtoli honori ac nomini ſtructo, demigraret, ubi puerum mortuum, grandi prodigio, ad vitam revocavit. Equitem Florentinum familia de Rubeis, qui ut ſaluti ſuæ conſuleret, ad ipſam inviſerat, quod proximo Iovis die moriturus eſſet, admonuit, quod etiã evenit. Denique febri correpta in feſto S. Luciæ, amiſſa loquela, ad usque 11. Calen. Iunii, qua die in cælum migravit, morbũ patientiſsimè pertulit. Obiit nonageſimo nono ætatis anno, anno Chriſti 1310. Cujus ſacrum corpus, everſo Cœnobio in

Fit Monialis

Fit Abbatiſſa

Spiritus Prophet.

S. Ioan. Evang. apparet

Mortuum ſuſcitat.

Digitized by Google

Ecclesiam S. Antonii A.C. 1529. 21. Sept. in urbem translatum, postea A. Ch. 1534. 14. Aug. in Monasterio Sancti Salvii conditum fuit. *Monim. Florent. & Vallumbr. Philipp. Ferrar. Menard. Arnold. to. 1. SS. Ordin. &c.*

B. Helsvindis Abb. Prope civitatem Aquensem Beatæ Helsvindis Abbatissæ Porcetensis. Hæc vix nonum ætatis attingens annum, invitis parentibus, reclamantibus & furentibus cognatis, Monasterium occulte adiit, & in S. Salvatore Monasticum habitum

Mira puella constantia. assumpsit. Cujus pater id quam ægerrimè ferens cum fratribus & amicis furibundus ad Cænobium contendit, fores effregit, filiolã vociferantem extraxit, & amicis à proposito revocandam tradidit; quæ tamen plus quam virili constantia, animo infracta, omnibus amantium & terrentiũ molitionibus superior extitit, nec minis terreri, nec pollicitationibus seduci potuit; donec re ad cognitionem Episcopi Leodiensis delata, patre Virginis & complicibus excomunicationis diro fulmine perterrefactis Cænobio redderetur; in quo postea ob insignia vitæ merita, Abbatissa electa, tam in vita quam post mortem miraculis effulsit, & sancto ibidem fine requievit. *Barnabas de Montalbo, Menolog. Chrys. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

Fit Abbatissa

Miracula.

DECIMO CAL. JVNII.

XXIII. Maij. C.

S. Guibertus. IN Cænobio Gemblacensi depositio Beati Guiberti Monachi & Confessoris. Guibertꝰ è vetustissimis Austrasiæ Regibus oriundus, summa apud Reges Galliæ Germaniæque auctoritate & gratia viguit. Verum contemptu generosissimo, amplissimarum fortunarum, multo illustrior, relicta etiam, quam sequutus aliquamdiu fuerat militia, castro suo Gemmelaus, in Cænobium converso, liberalissimeque dotato & locupleto, reliquis in

Fit Monach. Ecclesias Dei & pauperes distributis. Monachum in celeberrimo tunc temporis, ob eximiam Monachorum sanctitatem, Gorziensi Cænobio professus est; cujus exemplo, multi cum genere illustres, tũ opibus ac deliciis affluentes, ejurata sæculi amicitia, & fictis pictisque honoribus, paupertatem & servitium Christi in cucullo venerati, atq; induti, solidiora æternitatis bona assequuti & consequuti sunt.

Exercitui solus occurrit. Ejus inter alia, insigne illud cum vastantibus Germaniam Lotharingiamque Vngaris, solus ipse animo intrepidus, efferatissimo felicissimo rerum successu exercitui occurrit, idololatriæ gravissimum errorem ac stultitiam, nec non imanem in innocentes crudelitatem exprobravit,

Servator ac pater patriæ. multosque eorum Sanctæ Romanæ gremio adduxit, ac immanem à patria cladẽ avertit. Sed & illud meriti ingentis fuit, quo Leodium demeruit, quam urbem ab oppressione sacrilegi & impii Episcopi liberavit, Hilduino nimirum, Simoniacalabe contaminatissimo, deturbato, cui,

Leodium liberat. cum Carolus Galliarum Rex, ipsummet Guibertum substitui summopere conniteretur, maximo animo obnixus, ut Sanctus Richarius noster Hannonien sis Co-

Episcopatum recusat. mitis filius, vir longè dignissimus subrogaretur impetravit. Mortuus est Guibertus A.C. 962. cujus sanctissimum corpus,

Genus regiũ. *Obiit 962.* cum Gemblacenses ab Abbate Gorziensi impetravissent, Gorziensis populus, armata manu illud repetiturus, prodigiosissima tempestatis vi, & densissimis tenebris impeditus, Gemblacenses iter felicissimè prosequentes assequi non potuit.

Origo oppidi Gemblac. Fuit postea, plurimis post annis, sacrum ejus corpus admirandis à Numine prodigiis honoratum, ad cujus tumbam, frequentiore populi concursu, plurimi confedêre, Gemblacensi oppido suam ad Divum hunc originem referente. *Sigebert. Gemblac. Ioan. Molan. Annal. nost. Benedict. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Siacrius Epis. Niciæ Sancti Siacrii Episcopi & Confessoris. Siacrius longe illustrissimis ortus natalibus, Magni Caroli nepos, & Comes Brienis fuit. Iuvenis, Carolum patruum

Genus Regiũ contra Regem Chimerienſem, Cimelienſem & Nicienſem sequutus, eo victu atque fugato, cum Ecclesiam, Sancti Pontii Martyris corpore beatam, inviseret, captus loci religione, ut Monachum sibi profiteri liceret, & Cænobium illic condere Regem patruum exoravit. Iuvit li-

Fit Monach. beralissimè pios nepotis dilectissimi conatus, Rex optimus, & Cænobio illi in gratia Siacrii, perpetua donatione Cimelienſem Comitatum tradidit. Vbi Siacrius Monachum professus, admiranda vitæ sanctitate enituit, atq; inde extractus primusque

Id. Episc. Nicæ. Nicienſium, post restitutã illam noviterq; fundatã à Carolo Sedem, Pontifex creatus, eam seipso ornans & consecrans, inter

Tutelaris. Tutelares præcipuos cooptari à morte meruit. Claruit & in ipsa adolescentia, &

vita

vita omni, rarâ miraculorum gratiâ, & gloriâ, dæmonibus inprimis metuendus, & variorum morborum prodigiosè medicus. *Et quamvis*, ait antiquus MS. Codex, *magna & ineffabilia Dominus per ipsum, populo videnti, & audienti, ederet miracula, nunquam tamen vitio vanæ gloriæ subjacuit.* Rarius illud, cum puerum equo lapsum & mortuum, populi clamore excitus, in omnium oculis ad vitam revocavit; universis Episcopo suo acclamantibus: *Benedictus qui venit in nomine Domini, &c.* Mortuus est præclarissimus Nicienſium Patronus & Pontifex sub A.C. 787. sepultusque est in suo quod condiderat Sancti Pontii Monasterio. Vincent. Salernitan. *Chron. Lirin. Menard. Annal. noſt. Ben. d. to. 1. SS. Ord. &c.*

Miracula. *Mortuum ſuſcitat.* *Obiit 787.*

In Gallia Beati Guillelmi Monachi & Confess. Guillelmus apud Claram-vallem Monachum professus, eximia vitæ puritate enituit. Fuit, ut habet Menologium Cistercienſe, admirandæ sanctitatis vir; cælestium rerum meditationi, & pietatis operibus addictissimus; cujus pietatem, fervorem, & in Divinis laudibus decantandis singularem sollicitudinē, evidentibus signis Dominus patefecit. Qui aliquando Christum severo vultu mundum adspicientē, & quasi jam jam ultima sententia damnaturum, Beatam vero Virginem pro eodem mundo interpellantem conspexit, eamq; in hæc verba prorumpentem audivit: Parce dilecte fili, etsi non propter illos, saltē propter amicos meos, personas Ordinis Cistercienſis. Quâ visione vir sanctus timore pariter & exultatione, repletus, ut severi judicis sententiā evaderet, & piissimæ peccatorum Protectrici gratus existeret, fideliter per viam mandatorum Dei, usq; ad consummationē vitæ cucurrit. *Ita Menol. Cit. Chryſoſt. Hen. Ang. Manriq. Cæſarius Heiſterbac. &c.*

B. Guillelm. *Deipara preces.*

In Monasterio Vallis-Vmbrosæ, depositio Sancti Angeli Monachi & Confess. Hic re & nomine Angelus, nobili Lignorinorum familia Florentiæ ortus, calcatis sæculi honoribus, sacrum vitæ rigorem amplexus, spiritu liber, ad summum perfectionis apicem conscendit. Beatissimæ Matris Virginis, Angelorum Reginæ longè studiosissimus, gratiam ejus, mirâ industria exambiit, aliosq; inter ab eâdem acceptos favores, insignem sanè illum meruit, ut in elevatione Sacrosancti Eucharistici Sacramenti, *Dei, ut fertur, gloriā intueretur.* Deniq; vitâ sanctissimè exactâ, ad felicem immortalitatem feliciſſimus evolavit, & quorum studia mortali in corpore pro virili imitatus est, Angelorum choris associatus est A.C. 1505. ætatis suæ octuagesimo, in Cænobio de Ripolis tumulatus. *Tab. Vallumb. Arnold. Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Angelus *Deipara favores.* *Dei gloriam intuetur.* *Obiit 1505.*

In Monasterio Clarævallensi S. Tezelini Monachi. Tezelinus Melliflui Doctoris Bernardi secundum carnem parens, religione a. & spiritu filius, cum generis nobilitate & opum affluentia spectatissimus in sæculo esset, in eo etiamnum vitæ genere, & quod magis mirēre, inter licentiam atq; petulantiam militum (ut domi non solum sed militiæ clarus erat,) continentissimus, *neminem concutiebat*, inquit Seguinus, *nemini calumniam faciebat, contentus ſtipendiis ſuis quibus ad omne opus bonum abundabat; ſicq; conſilio & armis ſerviebat Principi ſuo, ut etiam Deo non negligeret reddere, quod debebat.* Rarius modestiæ & pietatis exemplum, quod Ioannes eremita in Vita Bernardi commemorat, fuit, cum ab hoste, minō multo quam ipse erat nobili, ad monomachiam provocatus statuta utrinq; die, jamq; appetente, Numinis recordatus Tezelinus, ipse animo, viribus, exercitatione, clientum frequentia, Principum favore major, cedere jure suo maluit, quam hostē opprimere, quod summâ cum gloria & lucro facillime potuisset. Sed quem de seipso gessit, triumphus longè maximō fuit, & Bernardi, filiorumque omnium simili triumpho felix, ad castra, ad vexilla eadem convolavit, ampliſſimisq; relictis opibus, quem olim filium postea parentem agnovit, & in Clarævallensi Cœnobio cucullum amplexō, jugum vitæ Monachicę etiam in senectute, sponte susceptit, sub quo mirabili humilitate & constantia perseverans, plenus dierum ac meritorum sancto fine quievit. *Guilh. Abbas S. Theod. Montalbo, Brito, Philippus & Ioannes citati, &c.*

S. Tezelinus. *Modeſtia in militia rara.* *Hoſti parcit.* *Fit Monachus.*

In Anglia Sanctæ Ateæ sanctimonialis, discipulæ Sanctæ Moduvenæ Abbatissæ, quæ magistram sanctissimam strenuè æmulata, perfectionis fructibus locuples migravit ad sponsum. *Ex Nicolao Harpsfeldio, tom. 1. SS. Ord. &c.*

S. Atea.

Parisiis in Monasterio B.M.V. Cælestinorum, Ven. P. F. Nicolai de Pratis, qui Sanctæ hujus domus Alumnus, Sacerdos Anglicæ puritatis, Beatissimæ Virginis cultor præcipuus extitit, ejusdemq; Immaculatæ Conceptionis prœco singularis,

V. Nicolaus à Pratis.

Digitized by Google

cujus ſuæ denationis memorabilem aliquando fructum retulit, cum ipſo præcipue Authore ſacræ Cæleſtina familia Octavam Conceptionis celebrandam ſuſcepiſſet, hortum quippe præ lætitia ingreſſus roſam decerpens pulcherrimam ſive, ut alii volunt, coronam è roſis colligens, eam coram DEIparæ imagine collocavit: Mater, mater, inquiens, ſi tibi gratum fuit, quod noſter Ordo de Octava Tuæ Immaculatæ Conceptionis me agente ſtatuit, roſa hæc quam tibi offero, vertente anno, hâc ipſa die pulchritudinem ſuam conſervet. Quod & meruit, plurimique id prodigium viderunt, formoſitatemque & colorem tanto poſt mirati ſunt, *Anton. Solarius, Hugo Menardus, Car. Sauſſ. &c.*

Miraculum.

NONO CAL. JUNII.

XXIV. Maij. D.

S. Vincent. presbyt.

IN Monaſterio Lirinenſi Sancti Vincentii presbyteri, doctrinâ & ſanctitate conſpicui. Hic inter præcipua ſanctiſſimæ Lirinenſis Inſulæ decora effulſit, & mortificatæ carnis exemplar ſuis factus, ſanctitatis glorioſiſſimo nomini, eruditionis digniſſimam laudem conjungens, cæli ſupremi ſyderibus accenſeri, & Sanctorum albo inſeri meruit. *Ex Bibliothec. & Chron. Lirin. Vinc. Barr. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordinis. &c.*

SS. Plurimi Mart.

In Hiſpaniâ, plurimorum Sanctorum Martyrum Monachorum, qui ſæviente Sarracenorum in Chriſtianos immanitate, ſqualore carcerum, acerbitate flagellorum, vario & longo tormentorum genere cruciati, digna & admiranda conſtantia Chriſtum confitentes, & impia Mahometis dogmata deteſtati, illuſtri ſanguinis purpura, & morte pretioſiſſima Regnum ampliſſimum exornârunt, & cælos triumpho impleverunt, anno Chriſti 852. *Ex Annal. noſt. Bened. Ant. de Iepes, & variis rer. Hiſp. ſcript. t. 1. SS. &c.*

S. Hildebert. Archiep.

Moguntiæ Beati Hildeberti Epiſc. Confeſſ. Hildebert°, Hildevert°, i. Hildebrandus illuſtriſſimo Franconiæ Ducum natus genere, ſplendorem familiæ omnẽ, delicias, favores, opes, vili cucullo poſthabenda cenſuit, & habuit, atque à teneris annis in celeberrimo Germaniæ Archiſterio Fuldenſi educatus, Monaſticæ vitæ amorem, cum litteris imbibit, in quibus feliciter admodum profecit & excelluit.

Fit Monach.

Monachus effectus, cum in ipſo ſapientia omnibus miranda, vitæ integritas, ac ſacrarum litterarum ſcientia præ cæteris effulgeret, omnium judicio digniſſimus habitus eſt, qui mortuo Abbati in honore ſuccederet.

Abbas.

Poſt quinquennium ab electione exactum, quo induſtriam, pietatem, & zelum ſuum mirè probaverat, ad illuſtriſſimam Moguntinenſis Eccleſiæ Cathedram ſummis Canonicorum votis expetitus, & Cœnobio extractus, eidem feliciſſimè ac utiliſſimè annis novemdecim præfuit, & inter alia præclarè geſta Otthonem Magnum Imperatorem coronare meruit. Fuit, Vrſpergenſi teſte, *mirâ ſanctitate præditus*, & inter alia gratiarum à Numine dona, *Spiritum Prophetiæ* accepiſſe prædicatur. Obiit anno Chriſti 939. In Monaſterio Sancti Albani Moguntiæ tumulatus. Petrus Meriſſæus, Gaſpar Bruſchius, Wilhelm Comes de Zimbera, Browerus, Vrſpergenſis, Menard. Claud. Rob. Trithem. *Aquila noſt. Bened. Annal. Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

Fit Archiep.

Obiit 939.

S. Froilanus Epiſcop.

In Hiſpaniis natalis S. Froilani Epiſcopi & Confeſſoris. Hic Lucæ Gallæciæ oppido, genere illuſtri natus, matrem Froilam habuit ſanctitate non minus quã genere Illuſtrem, miraculorum inſuper gloria celebrem. Monaſticen adoleſcens profeſſus eſt in Cœnobio Sanct. Facundi, ad Sanct. Claudii poſtea translatã, ubi egregia excultus eſt vitæ ſanctitate. Prædicationis poſtea acceſſus ſtudio, cæli approbantis mirificum argumentum meruit, dum columba prunas ardentes roſtro adferens, has ejusdem labiis apprimeret, ſic ut revera gratia in labiis ejusdẽ diffunderetur. Fuit mira etiam ejusdem Electio cum ex Abbate Morervelano, Legionenſis Epiſcopus deligeretur: cum enim ſanctus Abbas cum Priore Cœnobii ſui Sanct. Attilano colloqueretur, vacãte tunc etiam Zamorenſi Pontificatu, una eãdemque die & hora, ille quidem Legionenſis, hic Zamorenſis Epiſcopi electi ſunt, electionem Numine quamprimum comprobante, cum inter utrumque columba advolaret. Dum autem prædicando aſſiduus obiret Regnum, aſelloque librorum uteretur bajulo, invidiæ genius, per lupum utile viro DEI animal aggreſſus dilaniavit. Sed vir ſanctus lupo imperans ferociſſimum illico mitiſſimum reddidit,

Vir Apoſtol. lucri.

Mira electio

Miraculum

Digitized by Google

reddidit, & aſelli deinceps loco eſſe juſſit, onusque impoſuit, admirantibus quacunque occurreret incolis, minusq; jam Froidani monitis reſiſtere auſis, cui bruta etiam animalia obedirent. Obiit anno Chriſti 1006. ætatis 73. cujus mediâ corporis partem Morerolæ Monachi, alteram meruêre Canonici Legionenſes. *Ex vita, Angelo Manriq. &c.*

Ob. 1006.

S. Atnocus Regis filius.

In Britanniâ Aremoricâ, Sancti Atnoci filii Iudicaelis II. feliciſſimi & ſanctiſſimi Regis. Hic patris, patruorum, avi, cognatorum, exempla ſequutus, avitum Regnum, omnesque mundi favores ac delicias, juvenili ætate contemnens, cucullum in Monaſterio Sancti Maini exambiit & meruit; ſtupentibus univerſis, è tanti generis numeroſiſſima familiâ, vix repertum, qui non majori induſtria & contentione, diadema Regium, cum omni deliciarum affluentia, majeſtate & potentiâ, à ſe ſe averteret, quam ambitioſiſſimus quiſcunque, eadem ſibi obvenire, etiam per fas & nefas elaboraret. Habuit eodem in Cœnobio Atnocus, patrem avumque collegas Monachos, demiſſionis miracula, digniſſimum cælo terrisque ſpectaculum factos, patientiæ, obedientiæ, ſimpliciſſimæ innocentiæ, & ſacri rigoris exemplaria admiranda, quorum fervore, inſtructione, & piâ æmulatione mirificè accenſus, ſanctitatemque ſtrenuè æmulatus atque aſſequutus, eorumdem in cælo gloriæ & coronæ particeps, & Regni collega factus eſt, quorum terrenam hæreditatem, glorioſiſſimo contemptu ac neglectu pro Chriſto dereliquit. *Ex Annal. noſtr. Benedict. rerum Britann. ſcript. Vincentio Beluac. &c. tom. 1. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Mira contentio.

Exemplum earum.

Sancta æmulatio.

S. Petrus Epiſc.

In Gallia Beati Petri Epiſcopi Pariſienſis, viri genere, virtute & eruditione præſtantiſſimi. Petrus ſpectatiſſimo in Galliis natus genere, patrem Galtherum habuit Francici Regni Cameratium, fratres Galtherium juniorem patri cognominē, inter proceres Regiæ præſtantiſſimum, Stephanumque Noviomenſem, ac Guilielmum Meldenſem Epiſcopos; ipſe autem ad diverſos honorum gradus promotus, ex Thelaurario Turonenſi, & Cantore (ut vocamus,) Pariſienſi, ad hujus ejusdē Eccleſiæ celeberrimum evectus Pontificatum, dignâ in Monachos liberalitate, in omnes benevolentia, & Zelo inprimis Divini honoris mirè enituit. Hic, ne quid per abſentiam ſuam grex Dominicus detrimenti pateretur, cum deſiderio contuendæ Palæſthinę, atque ab hoſtibus recipiendę, ferventiſſimo teneretur, Pontificatu abdicato crucem ſuſcepit, & in Saracenos profectus, atque inde rediens, in Fontanellenſi Monaſterio cucullum amplexus, virtutibus, & miraculis celeberrimus, necdum añó probationis completo, ad præmia & mercedem mane venientium, & diutiſsimè laborantium, evocatus eſt, & in Capitulo tumulatus, cujus, cum multo poſt, in reparatione quâdam ædificii ſepulchrum reſeraretur, admiranda inde cæleſtis odoris fragrantia erupit, & mirifice nares atque animos omniū præſentium recreavit. *B. Cæſ. Heiſterbac. Barn. de Montalbo, Rigordus, Claud. Rob. qui tamen in obitu multum aberrat, Chryſoſtom. Henriq. &c.*

Genus illuſtr.

Abdicat Epiſcopatum.

Fit Monach.

Mira fragrantia.

In Monaſterio Villarienſi in Brabantia depoſitio Beati Guillelmi Monachi. Guillelmus de Donglebiert, inſigni generis nobilitate in ſæculo clarus, claritatem generis cucullo involvit, & longè deinceps illuſtrior emicuit. Fuit à præcipuo humilitatis & paupertatis ſtudio præcipuè commendatus, cujus à morte corpus auctoritate Eccleſiaſticâ elevatum, & publicè venerationi fuit expoſitum. Ejus inſigne illud dictum celebratur, cum ex crure laborans, quieſcere juberetur: *Abſit*, inquit ille, *ut propter crus infirmum à vigiliis me ſubtraham.* Cujus merito ſacra oſſa hodie præcipua habentur in veneratione. *Arn. de Raiſſe, Ioan. Bapt. Gramaye, Henriq. t. 1. SS. &c.*

B. Guillelm.

Reſponſum dignum.

In Monaſterio Caſſinenſi depoſitio S. Benedicti ejusdē loci Monachi, qui tempore Beati Deſiderii Abbatis, poſtea Romani Pontificis claruit, & miraculorum illuſtris gloria ex hâc vitâ ad immortalem tranſiit. *Petrus Diac. Arnold. Duac. tom. 1. SS. &c.*

S. Benedictus

In Clarâ-valle, Beati Godwini Monachi & Confeſſoris. Hic ex Medico Monachus, relictâ humani corporis curâ, ſoli animo intendit, & totum ſe divinis ſtudiis atq; obſequiis mancipavit, virtutumque omnium ſplendore decoratus, ſanctis operibus plenus quievit in Domino. *Angelus Manrique, Henriq. tom. 1. Sacro-S. Ord. &c.*

B. Godvinus

Nicoſiæ in Cypro, depoſitio Sancti Ioañis Comitis de Monteforti (vulgo Montfourt,) qui Regulam Sanctiſſimi Patriarchæ noſtræ ſub Inſtituto Militum Templi, ſive Templariorum profeſſus, admi-

B. Ioannes de Montfort.

Digitized by Google

tandis signis effulsit, atque in hodiernam usque diem miraculis clarus, officio Ecclesiastico colitur; cujus sacrum corpus DEI munere incorruptum servatur. Meruit præclarissimè de Sanctissimo illo Instituto, postmodum a. abrogato Doctor Lacteus, Bernardus noster, ut merito ejus Institutor habeatur. *Anton. de Aranda, Barn. de Montalbo, Bzovius, t.1.SS.Ord.Annal. nost. &c.*

Incorruptio.

Leodii translatio Sancti Lamberti Episcopi & Martyris, de quâ hâc die Molan. in Addit. ad Vsuard. &c. *Translatio S. Lambert.*

OCTAVO CAL. IVNII.

XXV. Maij. E.

S. Gregorius Papa VII.

Illustris familia.

Mira res!

Ignis è cucullo ejus profilit.

Prædicator qualis?

Abbas S. Pauli.

Legatio stupenda.

Constantia ejus.

Miranda res!

Ingentia ejus merita.

Deipara rarissimus favor.

S Alerni depositio Beati Gregorii Papæ septimi, qui Alexandro secundo succedens, Ecclesiasticam libertatem, à superbiâ Principum suo tempore vindicavit, & viriliter Pontificia auctoritate defendit. Gregorius, Bonicii filius, Tuscus patria è familia Comitum Petiliani, Hildebrandus ante Pontificatum dictus, in ipsa pueritia admirandus, nihil pueros inter puerile admisit, eamque ipsam ob caulam sancto cuidam viro pie suspectus, cum infantili molitione æ diculas è lignorum segmentis struerent alii, ipse separatus ab aliis, ignorante etiam manu in arena littoris, segmenta longo ordine poneret, & quas legere non poterat, litteras formaret, hoc ipso versu formato: *Dominabitur à mari usque ad mare*, proditus, prædictione viri DEI, Maximus olim futurus Pontifex innotuit. Monachum postea Cluniaci professus, in omni ætate Admirabilis omnibus visus est, meruitque non multo post, cum sanctissima illa Cluniacensis Congregatio quam maximè floreret, illius, Prioris, propiore quam Abbas, honore & munere curam gerere, gesitque ea diligentia, ut in hodiernum diem vix cujusquam nomine, tot millium Sanctorum dives Cluniacum, æquè atque Hildebrandi sui nomine glorietur. Vt autem Divini Spiritus igne totus flagrabat, sic neque cucullo tegere potuit, quin prodigiosè se proderet, cum excussis pro consuetudine manicis, Monachi stupentes, scintillas undique prosilire conspicerent; & quæ ore proferret, ita universos accenderet, ut de ipso Henricus III. August. diceret: *Nunquã se audisse hominem, cum tanta fiducia verbum DEI prædicantem*, à quo cum Romam abductus, inde se rursum subducere pararet, trina Apostolorum principis apparitione ulterius progredi prohibitus est. A Leone IX. subdiaconus ordinatus, Monasterio Sancti Pauli prælatus, & ab apparente Gentium Doctore confirmatus, Cœnobium illud insigniter reformavit. Mox Archidiaconus creatus, & gravissimis quibusque Ecclesiæ negotiis adhibitus, innumeris se meritis, & grandibus miraculis universo commendavit. In Gallias directus, prodigiosissimo felicissimæ Legationis successu, ita Ecclesiam perpurgavit, ut uno in consessu, præter viginti septem alios Prælatos, quadraginta quinque Episcopi per Simoniam ingressi, suo se honore sponte abdicaverint. Pontifex autem factus, in immani illa fluctuum tempestate, *quâ mare hoc magnum* repente in immensum intumuit, naviculæ Petri, ut peritissimus, sic imperterritus rector, tantis fluctibus constantissimè obnixus, præter Reges, ac Principum potentissimos, quos liberrimè correxit ac castigavit, Orientis, occidentisque, eodem tempore (miranda res!) Imperatoribus, sese unus opposuit, deque iisdem gloriosissimè triumphavit; Northmannos, & Sarracenos compescuit, inque tanta rerum perturbatione, ac negotiorum & fluctuũ mole, sibi constans semper, Concilia plurima, summo cum Reip. Christianæ bono, celebravit, innumeras penè Legationes expedivit, fidelib9 undequaque consuluit, diversissima Regna juvit, Gentiles convertit, Hæreses obtrivit, Græcos ad communionem pellexit, Croatiam & Dalmatiam titulo Regni insignivit, Patrimonium Sancti Petri auxit, Romam ab incendio prodigiosè servavit, Clerum reformavit, Monachorum studia accendit, præclarissima multa per Ecclesiam instituit; ut nec numerare quidem, nedum describere seu expendere tantorum liceat immensitatem meritorum. Meritus idem vere Maximus Pontifex, insolentissimum planè amorem Virginum Virginis, & favorem singularem, ac verè maternum affectum, quo in imagine etiã sua, quam frequentius & impensius ipse colebat, eidem arridere perquam familiariter, lachrumanti autem, piè condolere & collachrumari visa est; quem, summo Ec-

Digitized by Google

mo Eccleſiæ ſolatio, eadem prodigioſe curare dignata, cum vehementiſſima æſtuans febri periculosè decumberet. Ejꝰ celebrantis dextro humero candidiſſima cælo deſcendens columba inſidere conſpecta eſt, ut in eo primi Gregorii ſpiritum requieviſſe, nemo ambigeret. Defunctus eſt tot ærumnis atque laboribus Pontifex verè prodigioſus, anno Chriſti 1085. etiam à morte ob ſervatum Pontificiæ Majeſtatis decus, & probatiſſimam petræ Romanæ firmitatem, Hæreticis ſæculorum omnium, & Inferis ipſis inviſus, metuendus, intolerandus, cujus Virgineum corpus ætate noſtra, poſt annos à morte quingentos, ſacris amictum & ferè integrum repertum eſt, & digniore tumulo exornatum, nomen autem Martyrologio Romano adſcriptum, toto terrarum orbe, cum ſumma fidelium omnium admiratione & veneratione, celebratur. *Ex Annal. noſt. Bened. & German. t. 1. SS. Ord. Baronio, Iepeſio, Panvino, Platina, Ciaconio, MS. Cluniac. Chron. Clun. Paulo Bernriedenſi, &c.*

Gregorii primi ſpiritus.

Obiit 1085.

Celebre nomen.

S. Bonifac. IV. PP.

Romæ Sancti Bonifacii Papæ Quarti, qui Pantheon, in honorem Beatæ Mariæ, *& omnium Martyrum dedicavit. Hic Bonifacio Tertio ſuccedens, vitæ exemplo in Eccleſiâ claruit.* Bonifacius, Ioannis Medici filius, Valerienſis Marſus, ex Monacho Sancti Sebaſtiani in Vrbe, Congregationis primæ Benedictinæ, & S. R. E. Cardinale, Pontifex Maximus, de Eccleſia univerſa longe meritiſſimus, Conciliis inprimis, quibus Reipub. Chriſtianæ univerſæ quam maximè conſulebat, pluribus celebratis, & adhibitis ad curam Eccleſiarum perfectiſſimis Monachis, quorum induſtria, primævus fidei ardor excitatus, univerſum paulo poſt mundum accendit. Fuit cultor Deiparentis Virginis præcipuus, cujus cultũ & honorem æterno cũ merito plurimum propagavit. Præfuit annis 6. menſibus 8. Obiitque anno Chriſti 613. De quo alias. Iepes, Franc. Iuan. Annal. noſtr. Bened. & liber Virgin. Matr. BENEDICTÆ. Ciaconius, Platina, Platus, Panvin. Baron. &c.

Merita ejus.

Deipara cultor.

In Britannia Sancti Aldelmi Epiſcopi Schireburnenſis. Hic Regio ortus genere, patrem Kentenum habuit, Inæ Occidentalium Saxonum Regis fratrem. Sed mundi gloriam cucullo poſthabens, cum eos progreſſus inſuper, tam in Græcis quam Latinis feciſſet litteris, quibus Magiſtros ipſos ſuperaſſe videretur, ad Malbesburienſe Monaſterium ſe recipiens, & Monachum profeſſus, ob raram denique vitæ integritatem Abbas electus eſt. Inter plurima ejus præclarè & prodigioſè geſta, inſolens illud, ut & magni meriti fuit, quod ob eruditionis & ſanctitatis famam à Sergio Papa Romam accerſitus, ab optimo Pontifice graviſſimæ infamiæ notam, à cordibus fidelium graviſſimum ſcandalum depulit, adjurato publicè per Divinum nomen infante, & Pontificis innocentiam proclamante, qui patre Sergio natus ferebatur. Vt benevolus alis Aldelmus, ſic rigidus ſibi, in fontem Cænobio proximum, nihil abſterritus acerrimo frigore, humerotenus ſeſe immergens, totas illic noctes durabat, totum Pſalterium abſolvens. Factus Schireburnenſis Eccleſiæ Pontifex, de ipſa & univerſa Republ. Chriſtiana præclarè meruit, libro inprimis illo, quo, jubente Synodo Anglicana, Britonum graviſſimos errores feliciſſime convicit & confutavit. Obiit vir ſanctiſſimus, Virginitatis & Deiparæ cultor ferventiſſimus anno Chriſti 709. relictis pluribus præſtantiſſimi ingenii monimentis: *nam & ſermone*, ait Beda, *nitidus, & ſcripturarum, tam liberalium, quam Eccleſiaſticarum erat eruditione mirandus.* Ex Ven. Beda, & diverſis *rer. Angl. ſcript. Annal. noſtr. Benedict. tom. 1. SS. Ordin. &c.*

Fit Abbas.

Ingens meritum.

Infans Pontificem Rom. excuſat.

Fit Epiſc.

Deipara cultor.

Obiit 709.

Eruditio.

S. Aldelmus Epiſc.

Regium genus.

Eodem die Sancti Leonis Abbatis & Confeſſoris. Leo Trecaſſinus patria, liberis parentibus editus eſt. Monachum Metuniaci profeſſus ejus poſtea Cænobii eligi Abbas meruit, & ſanctiſſimè præfuit. Ab abſtinentia præcipuè, jugi orationis ſtudio, Virginea puritate, & mira in omnes charitate ac benignitate celebratur. Quantus autem fuerit, vel ex eo ſatis liquet, quod à Sanctis Hilario, Martino & Aniano viſitatꝰ, ad æternæ felicitatis conſortiũ vocari dignus fuerit. Poſtulavit nihilominus ad tantam vocatus gloriam tridui inducias, eoque elapſo, cum, quæ exequiis funebribus parabantur, abſoluta necdum eſſent, triduum alterum expectans, & mitè ſe præparans, paratis omnibus, hilaris deceſſit. Claruit temporibus primi per Gallias Generalis noſtri Sanctiſsimi Mauri Abbatis Glanofolienſis. *Ex Breviario Trecenſi, Nicolao Camuzat, tomo primo SS. Ord. &c.*

S. Leo Abbas.

à Sanctis ad coronam vocatur.

Inducias impetrat.

Moritur.

In Monaſterio Sithivenſi, paſsio Beatorum Martyrum Vocardi & Vinebaldi

SS. Mart. pl.

Digitized by Google

presbyterorum, & Gerwardi ac Regenhardi Diaconorum. Hi ad Monasterii sui custodiam relicti, cum Dani barbari infestis armis Belgium popularentur, exusto sacro loco ab impiis detenti, & diris suppliciis excruciati, Martyrii laureolâ donati meruerunt, A.C. 861. *Molanus in Anacephaleosi Chronologiæ SS. Belgii, Hugo Menard. &c. t.1. Sanctorum Ord. &c.*

Passii 861.

S Gennadius Episc.

In Hispaniâ Sancti Gennadii Asturicensis Episcopi & Confessoris. Fuit Gennadius, celeberrimi ob eximiam vitæ sanctitatem nominis; Monachumque primo professus est in Monasterio Argeo, ex quo permittente Abbate, transiit ad Monasterium Sancti Petri de Montibus, quod in eo arctiorem vitæ disciplinam & solitudinis, sub Regula S. P. N. BENEDICTI, studium vigere inaudisset. Cujus postea Abbas, ac demũ Episcopus Asturicensis creatus, unus plura Cœnobia condidit, & relicto denuo Episcopatu ad suũ Aquilini montis Cœnobium se conferens plenus meritorum in pace quievit; A.C. 916. meritus à morte inter celebres Hispaniæ Tutelares numerari. *Prudentius noster de Sandoval. Episc. Pampel. &c. Ant. de Iepes, Ambr. Morales, t.1. SS. Ord. &c.*

Fit Episc.

Abdicat se.

Ob 916.

B Gilbertus Abbas.

In Anglia Beati Gilberti de Hoylandia Abbatis Suinsetensis, qui sub Mellifluo Doctore nostro Monachus factus in Clarâ-valle, cum tanto cum fervore imitatus est, charismata meliora æmulando, ut simillimus ei in omnibus evaserit; qui postmodum Abbas constitutus suos verbo & exemplo pavit, & cùm litteràs, tum virtutes diligentissimè docuit. Fuit cæleſtiũ rerum contemplationi impensè deditus, passionumque suarum motus tantâ animi moderatione repressit, & rationis imperio rexit, ut non tam pravas inclinationes restringere, quam nullas prorsus habere videretur. Claruit anno Christi 1150. *Philipp. Seguin. Sixtus Senensis, Trithem. Ioan. Pitseus, Menolog. Cist. Chrys. Henriq. t.1. SS. Ord. &c.*

Passionum domitor.

Clar. 1159.

Eodem die Commemoratio Institutionis solemnissimæ festivitatis SS. Corporis Christi, procurante Beata Iuliana nostra per Vrbanum IV. Pontif. Max. Cistercienſium nostrorum Congregationis Monachum, in Ecclesiam universam introductæ. *Menol. Cistercienſ. Chrysostom. Henriq. Annales nostr. Bened. &c.*

Institutio Festi Corporis Christi.

In Hispania B. Adelmi Abbatis & Confessoris. Hic Lugduni in Gallia natus, patrimonium omne in pauperes erogans Monachum in Casæ Dei Cœnobio professus est. Sacris, jussu Superiorum, Ordinibus initiandus, dum in proximam civitatem brumali tempore cum accenso cereo pergeret, hic ab omni ventorum injuria insuperabilis atq; inextinct9 mansit. Ejusdem Cœnobii postea Abbas creatus, verbo & exemplo discipulis mirificè profuit, ob mirabilem sanctitatem longe lateque celebratus. Angliæ Reginam lethargo desperatam prodigiosè curavit, cum vix exorari se sineret, ut ipsi panem à se benedictum mitteret, quo & ipla & plurimi deinceps ægri sanati sunt. Evocatus à Constantia Hispaniarum Regina Alphonsi VII. conjuge, ab hoc & illa amantissimè excipitur, & colitur, locum eligere jussus Sacellum quoddam S. Ioannis Evang. elegit eoq; & vivum se condidit, & sepeliri voluit. Alia inter mirandа Togum aliquando fluvium, cum totus inundatione impeditus Regis exercitus illic sistere cogeretur, ipse stupentibus universis parvo asello evectus superavit. *Ex Vita, Mauro Marchesio, Const. Cajetan. &c.*

B. Adelmus Iunior.

Fit Abbas.

Reginam à morte liberat.

Tagum fluvium mirè superat.

SEPTIMO CAL. IVNII.

XXVI. Maij. F.

S. Augustin. Archiep.

IN Angliâ Sancti Augustini Episcopi, qui una cum aliis missus à Beato Papa Gregorio genti Anglorum Evangelium prædicavit, eosque ad fidem Christi perduxit. Augustinus Romæ natus in Monasterio Sancti Andreæ Monachum professus, ejusdem denique Cœnobii Præpositus fieri meruit. Inde cum

Gregorii M. discipulus.

sociis aliquot à Magno Gregorio nostro Pontifice Maximo, in Angliam destinatus, Apostolici muneris, felicissimo successu, Regnum amplissimum, ad Ecclesiæ gremium adduxit, Edilbertumq; Regem salutari unda expiavit; fidemque Christi, quã late propagaverat, sanctissimis integerrimæ vitæ exemplis, & admirandis prodigiis confirmavit, Regno singulari industriâ consuluit, diversissimas passim Ecclesias exstruxit, Xenodochia erexit, Scholas & Gymnasia excitavit, Episcopatus amplissimos, æterno posterorum bono designavit, Parochias distinxit, Clerum instruxit, Canonicis vitæ Regulam præscripsit, perfectissimos Monachos Cœnobiis extraxit, & Ecclesiis præfecit, san-

Regem convertit.

Scholas & Episcopatus instituit.

Regulam scribit.

ſanctiſſimas leges Regno dedit, Reges informavit, populum juvit, pauperes & orphanos fovit, Britones Schiſmaticos inſigniter convicit ac confudit, obſtinatis autem ſuo in errore pœnas tanto dignas ſcelere prædixit; quæ paulo poſt eos conſequutæ, quando grandi collecto exercitu Rex Edilbertus vires illorum attrivit; regionemque populatus, ſtragem hominũ ingentem edidit. Idem Pontifex verè Magnus, & alter ſui ſæculi Auguſtinus, pravas Regni conſuetudines ſuſtulit, cultum Deiparæ & Sanctorum mirè promovit, barbariem proſcripſit, Iuſtitiæ cultum promovit, adulteria, furta, rapinas, latrocinia, excluſit, pacem & felicitatem Regno intulit, & innumeris quaſi beneficiis, æterno ſibi merito Angliam obſtrinxit, & pluribus ſynodis celebratis, omnium utilitati plurimum conſuluit. Emigravit ad ſupera Magnus Angliæ Apoſtolus, Archiepiſcopus & Primas anno Chriſti 609. juxta Eccleſiam Monaſterii Sanctorum Petri & Pauli ſepultus. *Ex Annal. noſtr. Benedict. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. Andr. Bamberg. & diverſiſſimis rerum Angl. ſcriptoribus, &c. Baronio item, Iepeſio, &c.*

Pœna inobedientium.

Alia merita Auguſtini.

Ob. 609.

Eodem die depoſitio Sancti Hildevertí Meldenſis Epiſcopi, & Confeſſoris. Gildebertus, Hildevertus, Hildenutus, Hildeuntus, ſive Hildemicus (tanta enim eſt nominis ejus variatio) natus eſt in Vrbe Meldenſi, & quinquennis Sancto Faroni noſtro loci ejusdem Epiſcopo litteris imbuendus traditus, ubi, tantillâ ætate puer ſui ipſius victor extitit, & convitia ſodalium patientiſſimè ferre novit. Monente poſtea Epiſcopo Monachum Luxovii profeſſus, mirâ vitæ ſanctitate enituit, ex quo dein extractus, Pontificatu patriæ ſublimatus eſt. Annuens quibusdam, Eccleſiam quodam loco molientibus, & avaritiæ cauſa factum potius quam Religionis, ex eo poſtmodũ intelligens, quod jam dedicanda illa ſubito corruiſſet: Romam contendit, & ſeptem annorum pœnitentiam à Summo Pontifice ſuſcipiens, quacunque pergeret, prædicare juſſus eſt. Reverſus anno ſeptimo, cum Latiniacũ peteret, Sanctus Furſeus noſter ab Angelo monitus *juſſuſque ipſi cum honore occurrere*, eo quod DEVS omnia peccata ejus delêſſet, cum is ad pedes ejus accideret, Hildebertus & ipſi accidit. Poſtea Eccleſiam, quam ante ſuſceptam pœnitentiam honori Tutelaris ſuæ Præcipuæ Beatiſſimæ Matris Virginis conſtruxerat, dedicavit. Claruit rarâ miraculorum gratiâ, quę inter, puerum ſine Baptiſmo mortuum ad vitam revocavit, & poſt ſeptennium moriturum denuo eumdem prædicens ſecum ſepeliri præcepit, quemque una cum Sancti Hildeberti poſtea corpore Sanctus Majolus ex revelatione Angelicâ de terrâ levavit. Chyrothecas etiam ſuſpenſuro, ſolis radius miniſter fuit, & ne in terram laberentur, mirè excepit, & tenuit. Claruit anno Chriſti 670. *Claud. Rob. Ioan. Chenu, Petrus in Catal. Vincent. in Spec. Hiſtor. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. Trithem. &c.*

S. Hildebert. Epiſc.

Fit Monach.

Omnia ejus peccata delata.

Deipara cultor.

Mortuum ſuſcitat.

Clar. 670.

Vencii in Galliâ, natalis Sancti Lamberti Epiſcopi, admirandæ ſanctitatis viri. Lambertus Bandunio Regenſi oppido natus, parentes generis nobilitate conſpicuos habuit. Matris exciſus utero, cum illa partus doloribus occubuiſſet, tantum poſtea, cum Monachum Lirini profeſſus eſſet, morti matris condoluit, ut matricidam ſe aſſerens, graviſſimo pœnitentiæ luctu ſeſe conficeret, & carnem hoſtiliter tractaret. Enituit admirandâ morum gratiâ & venuſtate, vitæ puritate, animi demiſſione, quibus virtutibus deliciæ Dei & hominum factus, ſoli tamen Numini placere ſtuduit, & continuato conjunctoque, vigiliarum, orationis, & abſtinentiæ ſtudio, in miram ſanctitatem profecit; cujus famâ proditus, ad Vencienſis Eccleſiæ Cathedram extractus eſt. Claruit rariſſimâ miraculorum virtute, quâ confluentibus ad ſe undique ægris prodigioſiſſimè medebatur. Aquam cũ ſibi ferri peteret, allata & ab ipſo ſignata in vinum generoſiſſimum verſa eſt; cumque iraſcens famulo, denuo ſibi aquam ferri juberet, rurſumque in vinum prodigioſe verteretur, in pelvi denique ferri voluit, ex quâ ipſe poculum implevit, atque mox tertio in vinum mutatam, cum hilaritate bibens, clericis etiam ſuis propinavit. Præfuit Epiſcopatui ſanctiſſimè annis quadraginta, obiitq; ann. Chriſti 1154. graviſſimis & aſſiduis etiâ à morte miraculis coruſcus, lympidiſſimâ inprimis aquâ è ſacro ejus tumulo manante, & prodigiosè morbis medente, Epilepticorum inprimis ſingularis Patronus & Medicus celebrandus, quem deinceps Vencienſes Cathedralis ſuæ Eccleſiæ & Epiſcopatus Tutelarem adoptarunt. Ex Vita per æqualem, *Vincent. Barral. Claud. Rob. rer. Gall. ſcript. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

S. Lambertus Epiſc.

Fit Monach.

Studia ejus.

Fit Epiſc.

Aqua tertio in vinũ verſa

Epilepticorũ medicus.

In Septimania Sancti Berengarii Monachi & Confeſſoris. Berengarius in territorio

S. Berengar. Mon.

Digitized by Google

ritorio Tholosano, patre Bernardo, matre Hilloarde genere nobili natus est. Præbuit à teneris unguiculis specimen sanctitatis. Ingenio mitis, eloquio suavis, moribus simplex: adeo ut vix quenquam, nî *filium*, aut *filiam Dei* appellaret. Virginitatem in vitâ omni indemnem servavit. Monachum in nostro S. Papuli Cœnobio professus, corpus durè admodum habuit, duram humum lectulum, pulvinar saxũ, & vilia quæque adamavit, & minimus omnium haberi ac postremus voluit. Multa Cœnobii munia strenuè obiit: puerorum Magister, Eleemosynarius, operum Custos fuit, quo in munere, populum cũ admoneret, tanto cum plausu auditus est, quasi Angelus pro salute omnium cælo missus. In vita & post mortem miraculis claruit, ea inter sterili matronæ prolem impetravit. Ad littus consistens, cum magnum sub undis natantẽ piscem conspiceret, & gestiens in hæc verba erumperet: *O Deus quam bonus esset iste piscis ad edendum*! eam ad vocem piscis illico in terram exiliit, quem cum famulus ejus manu appeteret, prohibuit vir Dei, piscemque ad aquas remisit. Obiit A. C. 1092. ipsa nocte Ascensionis Dominicæ, cum sumpto sacro viatico exclamaret: O Domine, quã magnis oculis me aspicis! Quibus in verbis felicissimum animum Creatori, carne solutum stitit, & laborum mercedem accepit. *Ex Vita per Flavium Anselmum Monachum Reccensem, Hugonem Menardum, t. 1. SS. Ord. &c.*

Honorat omnes homines.

Munia Cœnobii.

Insigne miraculum.

In Gallia Beati Henrici Archiepiscopi Rhemensis, Ludovici Crassi Galliarum Regis filii, Ludovici VII. fratris germani, eximia vitæ sanctitate conspicui. De quo hâc die Menolog. Cisterc. Nos autem in die depositionis ejusdem 17. Cal. Decem. juxta Calendaria Rhemensi & Parisiensia &c.

B. Henricus Archiep.

In Monasterio Casinensi, Sancti Guinizonis Monachi & Confessoris egregia vitæ sanctitate conspicui, & ob eam præcipuis sacri illius montis & Archisterii syderibus accensi, cujus alia inter mira celebratur, cum à Theodino quodam in Ecclesia inclusus, clausis januis ab Angelo prodigiosè eductus est. Ejus se vitam composuisse Leo Ostiensis fatetur, sed quam necdum videre meruimus. *Hugo Menardus, & Leo cit. Marcus Anton. Scipio, t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Guniza.

Clausis januis egreditur.

In Lusitania, Beati Rolandi Monachi, qui cum esset ingenii acumine, & variis naturæ donis multipliciter adornatus, mundum cum suâ vanitate contempsit, & Cistercienſium nostrorum Institutum professus, de humani generis inimico feliciter triumphavit, & Ordinem in Lusitaniæ partibus, proprio exemplo & labore propagavit, ubi cursum feliciter consumando beatissimam animam suo reddidit Creatori. *Menologium Cist. Chrysost. Henriquez. Bernardus de Brito, Chron. Cist. t. 1. SS. Ordinis, &c.*

S. Rolandus.

Propagator Ord.

In Monte Sancto Andechs, inventio ejusdem loci SS. Reliquiarum, quas inter nostrorum quamplurimæ recensentur. Chron. Ander.

In Territorio Trecensi prope Sezanam B. Godonis Monachi, qui in tractu Virdunensi, nobilissima edit9 stirpe, S. Wandregisili nepos, Pipini Ducis consobrinus & Comes Palatinus, cum ex Ephebis excessisset, & in spem maximam adolesceret, Sancti patrui sui monitu condito Fontanellæ Cœnobio, illic professus Monachum, mirabili vitæ rigore & sanctitate emicuit, & annuente deinceps Wandregisilo, in locum qui Augia dicitur recedens solitariæ quoque vitæ studia coluit, magnis à morte prodigiis illustratus. *Martin. Gall. Car. Sauss.*

B. Godo Monachus.

SEXTO CAL. JVNII.

XXVII. Maij. G.

Ven. Beda.

IN Anglià Venerabilis Bedæ Presbyteri, viri in Divinis humanisque scripturis eruditissimi, & vitæ moribus præstantissimi. Beda, Britannus natione, genere Anglo-Saxo, patria Cantabrigiensis, puerulus etiamnum, necdum septimo ætatis expleto anno, Cœnobium Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ad ostium Wiri amnis ingressus, sub curâ Sanctorum, Benedicti primum, postea Ceolfridi ejusdem loci Abbatum, Monasticis institutus disciplinis, & omnigenâ scientiarũ eruditione instructo, adeo enituit, ut universæ Ecclesiæ maximum splendorem inferret, & in proverbiũ inter ejus sæculi Doctores abiret: *Hominem in extremo orbis angulo natum, universum orbem, suo ingenio perstrinxisse*, merito, cum ob illustrissimam sanctitatẽ, tum

Sol Occidentis. tum admirandam eruditionem, & lucubrationum multitudinem, à Bellarmino Cardinale, aliisque *Occidentis Sol*, appellatus. Nam in omni diſciplinarum genere, Græcæ etiam & Latinæ gnarus excelluit. Poëta, Rhetor, Hiſtoricus, Aſtronomus, Arithmeticus, Chronographus, Coſmographus, Philoſophus, Theologus, inſtructiſſimus; tantisque talentis, in vita omni ita uſus fuit: *ut inter obſervantiã vitæ Regularis*, verba ipſiusmet ſunt, *& quotidianam cantandi in Eccleſiâ curam, ſemper aut diſcere, aut docere, aut ſcribere dulce haberet.* Quod vel ex iis quos ſcripſerat libris liquet, quorum ſi numerum & gravitatem intueare, vix fieri potuiſſe aſſeveres, unius hominis ingenium in tantos labores ſuffeciſſe. Quorum quidẽ ſcriptorũ ejus tanta fuit auctoritas, ut ex ordinatione Epiſcoporum Britanniæ, in Eccleſiis publicè legerentur; cumque in Lectionibus Homiliarum, ejus nomen ex more Auctoris, *Venerabilis Bedæ Presbyteri* præfigerent, aliter eum dum viveret prædicare non preſumentes, obtinuit in hodiernum usque diem mos, ut qui à principio, dum viveret, non *Sanctus*, ſed *Venerabilis* nuncupabatur, ob ipſam tam illuſtris nomenclaturæ rationem, *Venerabilis* deinceps perpetuo diceretur. Inter alia, quibus præcipuè de univerſo meruit, à cultu, cultusque Admirabilis Matris Cælitum Imperatricis propagatione præcipuè commendandus, cujus Pſalterii ex Inſtitutione magni Patriarchæ noſtri BENEDICTI, uſum, per Gallias Angliamque ac vicinas regiones, incredibili fidelium conſolatione fructuque longè lateque promovit, de quo his ipſis verbis magnus ille Magnæ Dictatricis Virginum Virginis exceptor & Cancellarius, Beatus Alanus de Rupe: *Venerabilis Beda Anglicanus, qui vir, & quantus! Totam Pſalterium* Mariæ *Anglià, Britanniâ, Franciâ plantavit, prædicavit: Vnde ſuus idipſum ſaluberrimus uſus per alias proculoras diſſerebat ac diſſeminabat. Nec, ut unum duntaxat ætatem ferret; verum ad hanc uſq; diem ſui cultum, in Anglia præcipuè, cuſtoditi: ut minus in vigore, at in trunco, ramisque aridis. Nam indicia hodieque ſuperant eorum, quæ inde ab Venerabilis Bedæ ſanctitate, devota Roſarius antiquitas, in templis paſſim communes ad uſus ſuſpenderat Oraria, ſive Coronas precarias. Ita lactatus ubere Virginis Alanus.* Qui idem ſuper uſu Pſalterii utriusque tam Davidici quam Mariani, ſanctiſſimæ Trinitatis beneplacitum, ab ipſa DEIparente Virgine (rariſſimè ſanè favore,) eidem Bedæ noſtro explicatũ fuiſſe affirmat. Fuit idem, alio item æquè illuſtri titulo de eadem Angelorum Reginâ meritiſſimus; quod nimirum honorem ejus, tam verbo quam ſcripto, contra Hæreticos, Eutichetis inprimis repullulaſcentem ſolem ſtrenuè propugnaſſet, & impia ipſorum dogmata ridiculo expoſuiſſet, pervicaciam pertinaciamq; triumphaſſet. Eum haud aliter, atque Hieronymum Damaſus, ita Sergius Papa ſuſpexit coluitque, & graviſſimis Eccleſiæ univerſæ curis adhibendum cenſuit, ac proin ab Vrbe Roma datis ad Ceolfridum ejus Abbatem litteris, petierit, atque exhortatus ſit; *ut ſine omni contradictione DEI famulum Bedam, ad limina deſtinaret Apoſtolorum, eo quod ejus præſentiâ, in arduis cauſis fidei, Eccleſiæ Dei valde utilis eſſet & neceſſaria*, quem haud immerito poëta quidam Anglicus *Divinum*, alius autem; *de totâ DEI Eccleſiâ, de Monachiſmo, de re litterariâ & totâ poſteritate tantopere meritum fateatur, ut à quo principio ejus encomia celebrare debeat, nequeat arbitrari.* Diſceſſit vir ſanctiſſimus, cum jam dies Aſcendenti ad Cælos Chriſto ſacer adeſſet, in illa oratione: *O Rex gloriæ Domine Virtutum, &c.* tantam inter cæleſtis odoris fragrantiam, ut qui aderãt, Paradyſi delicias præguſtaſſe viderentur. E Vita, tom. 1. SS. Ordin. Annal. noſtr. & libro de Virg. Matr. BENEDICTÆ cultoribus Ord. &c. B. Alano l. 1. & 2. &c. Balingh. Balæo, Iepeſio, Arn. Duac. Guilh. Malmesbur. & diverſis rer. Angl. ſcript. Trith. &c. Obiit A. C. 766. aliis 776. &c. *Vid. Baronius in notas Mart. Rom. & in Annal. Eccl. &c. Matth. VVeſtmon. Polyd. Verg. Contractus aliique inter ſe maxime diſſidentes &c.*

Exercitia ejus.

Auctoritas ſcriptorum.

Cur Venerabilis dictus?

Pſalterii B. M. V. propagator.

Inſigne teſtimonium.

Antiquus Anglorum mos.

Deiparæ favor.

Alter Hieronymus.

Eccleſiæ neceſſarius.

Elogia inſignia.

Obiit A. C. 766. &c.

In Regno Navarræ glorioſus triumphus plurimorum Monachorum, qui ſub Guilhelmo Sanctio Navarræorum Rege bello Saracenico glorioſiſſimè allophylorum gladiis trucidati occubuerunt, A. C. nongenteſimo ſeptimo; qui poſtmodum Venerabili viro Vulferio Reomanenſi Monacho triumphantes oſtenſi veſtibus amicti candidis, ſtolisque ornati purpureis, ſancto eos præcedente Epiſcopo; quem cum Vulferius interrogaſſet: quinam iſti eſſent? Eos omnes gladio Sarracenorum cecidiſſe in acie reſpondit, & in cælum receptos eſſe. Radulphus Glaber, l. 2. Hiſt. c. 9. Mart. Bened. Hugon. Men. t. 1. SS. Ord. &c.

Plurimi SS. Mart.

In

B. Rudolphus Conversus. In Saxonia Beati Rodolphi Conversi in Luka. Claruit Rudolphus maximis virtutibus, & sæpe cælestibus revelationibus illustrari meruit: ipsumque Christum Dominum, cũ aliis quindecim ejusdem Monasterii sui Religiosis, omnes crucib9 affixos divinoque fulgore circumdatos conspexit. Quem idem Christus multis laboribus ac pressuris probatum, de hujus sæculi ærumnis ad æternam requiẽ vocavit. *Menol. Cisterc. Cæsar. Hest. Ang. Manriq. tom. 1. SS. Ordinis, &c.*

Visio.

B. Ioannes Abbas. In Monasterio Bonæ Vallis Beati Ioannis ejusdem loci Abbatis, viri humanarũ rerum peritia insignis, Angelica autem conversatione præcipui, ac Divinorum Mysteriorum contemplationi mirè dediti, qui orationis efficacia & fervore multa à Domino impetravit, & contra Albigenses missus, æterno cum merito, assiduo prædicationis labore & vitæ sanctissimæ exemplo, strenuam Sanctæ Matri Ecclesiæ operam navavit, & non paucos ad fidẽ convertit, super quem aliquando magno fervore concionaretur crux ingens in ipso aëre apparuit. Idem aliquando sacris altaribus assistens, cum Sacrosancta Mysteria pro Simone Comite Montfortio offerret, hanc ad se lapsam de cælo vocem audiit: *Quare pro Simone oras, cum multi sint, qui quotidie orant pro eo?* Vt ex eo intelligas potentissimam in cælos ipsos ipsius orationum vehementiam extitisse. Ipsum tanti Principes permulti nobilesque fecêre, ut felices sese existimarent, si orationum ejusdem & Fratrum participes esse mererentur. Claruit Vir Dei A.C. 1212. & post illustria merita sancto fine decessit. *Philipp. Seguinus, Petrus de Vallibus Sernay. Henriq. Menol. Cist. to. 1. SS. Ord. &c.* *Ob. 1212. circ.*

Albigenses convertit.

Vox e cælo lapsa.

B. Seraphin. Abb. In Monasterio Montis Virginis Syracusano, Beatæ Seraphinæ Cajetanæ, ejusdem loci Abbatissæ, vitæ sanctitate atque exemplo celebris. *Octav. Cajet. Oper. SS. Siciliæ. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Iacobus mon. In Italia Monasterio S. Stephani de Parrano depositio B. Iacobi Monachi, qui in eodem Monasticen professo, eximium decus Sacræ Congregationis nostræ de Fonte Avellanæ extitit. Fuit Sanctissimæ Regulæ nostræ ad amussim observantissimus, abstinentiæ, meditationis & orationis studio deditissimus, obiitque hâc die anno 1300. per cujus intercessionem multæ gratiæ devotis ejus conceſſæ sunt, festumque translationis ejus 10. Maij. magno concursu populi colitur. *Ex monim. Congr. Avell. Iacobillo, &c.* *Obiit anno 1300.*

QVINTO CAL. IVNII.

XXVIII. Maij. A.

S. Germanus Epſc. *Vtetiæ Parisiorum Sancti Germani Episcopi & Confessoris, qui quantæ sanctitatis, quantique meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Episcopus litterarum monimentis consignavit.* Germanus, Regni Gallici, imo Orbis universi præclarissimum sydus, Monachorum & Episcoporum exemplar præstantissimum, Augustodunum patriam habuit, Eleutherium patrem, matrem Eusebiam, quæ præmaturo partu, verita ne suspecta redderetur, incubans in ventrem, opprimere & suffocare in utero sobolem conata, non potuit, ipso etiam infantulo intra viscera renitente. Ad aviam puerulus invisens, propinato toxico, seu potius parato, is cui Germani obitu amplior hæreditas parabatur, toxicum imbibit, Germanus incolumis abiit. Monachum postea professus, Sanctum Scopilionem Magistrum meruit, & Sancti Symphoriani demum Abbas creatus, vitæ sanctitate & miraculorum gloriâ mirificè exsplenduit. Eum quamvis dæmonia ipsa Numine ac metu cogente revererentur ac prædicarent, Episcopus nihilominus instigante invidia pessimè odiit, famamque ejus, suam contumeliam interpretatus, eo denique progressus est, ut innocentem comprehendere, & in carceres detrudere non vereretur, è quibus, pessulis prodigiosè sibi reseratis, egredi tamen noluit, priusquam benedictione Episcopi munito egredi licuisset. In pauperes adeo prodigus fuit, ut universa effunderet, nec pane quidem refectioni Fratrum perneceſſario retento, contra quem cũ illi queruli insurgerent, is fusis lachrymis Dominum rogans, illico exauditus est, commeatu quamprimũ ad fores Cænobii, ab religiosa matrona submisso. Incendium Cænobii mirè consopivit, cuidam cornuta ut Moyses facie & splendente apparuit, & aliis signis ac miraculis, de quibus obiter postea, innumeris, illustrari à Deo meruit. Ad Parisiensis postea Ecclesiæ Pontificatum evectus, & Monachum & Episcopum se juxta absolutissimum ostendit; idque sedulo

Item puerulus.

Liberalitas.

Cornuta aut Moysis facies.

Fit Episc.

Episc. nequaquam.

Digitized by Google

dulo implevit, quod ante Pontificatum per noctem conſpexit: cum à ſene quodã venerabili, claves Pariſiorum ſibi traderentur, & ipſe, in quem uſum eas acciperet rogaret: *Vt ſalvos facias eos audiſſet.* Prædicationi verbi Divini ut ſollicitus paſtor, totum ſe dabat, ſumaque cum auctoritate, mirifico vitæ exemplo adjutus, potentiſſimè in audientium cordibus dominabatur, adeo, inquit Fortunatus: *ut omni litteraturæ naſceretur ſtupor, & fieret in commune, generalis compunctio, atque omnino ex ore dicentis crederes, quod verba ſancto formarentur ab Angelo, dum plus quam homo loqueretur, translatus in mentis exceſſum, &c.* Pauperum, orphanorum, captivorum curam præcipuam habuit, & tantam quidem, *ut plus valeret vox pauperis quam Regis*, miro liberalitatis exemplo, equum regium pro ſingulari amore ab Rege dono datum, vix aula egreſſus flagitanti pauperi largiretur. Ad palatium aliquando occurrens, cum Regi adeſſe, non nunciaretur, ignorans etiam Rex flagello illico Divino cæſus, graviſſimis ardoribus exuri cœpit, revocatusque ſummo ſequentis diei mane Germanus eſt, ſummisque precibus adeſſe rogatꝰ, qui pridie contemptus domum reverterat. *Tunc Rex*, inquit Fortunatus, *vix aſſurgens de lectulo, caſum ſe divino flagello conqueritur, allambitque Sancti palliolum, ac veſtem Sacerdotis deduxit gaudens per loca doloris. Culpam namque confeſſus eſt criminis, & ſic dolor omnis fugatur, idque actum eſt, ut cujus incurrerat de contemptu periculum, ſentiret de contactu remedium.* Claruit admiranda miraculorum gloria, quorum aliquot enumeratis idem Fortunatus, ſumi nominis ſcriptor & Pontifex: *Sed ſi exequamur*, inquit, *miraculorum ſingula, quæ ſuis geſtis præſenti floruerunt in vita, hæc ſine fine ſunt cœpta, nec eſſet modus in pagina: quia quacunque Pontificis ſe convertit præſentia, nulla morborum generibus defuit medicina, & quotquot ſe obtulerunt languentium vulnera, tot ſalutis fudit ſemina, &c.* Et poſt pauca: *Cum pedem efferret de domo vel Eccleſia, videres ſtrages dæmoniorum ante tanti Pontificis ac Triumphatoris obtutus. Cadebant enim catervatim circa Sancti veſtigia diverſis modis effuſa, hæc muta, illa clamantia; illa fixa, hæc lubrica, & velut ante judicem, dum ſua referunt geſta, propria non effugiebãt tormenta.* Et tandem velut Epilogo, compendio prægnantiſſimo, concludens, ſic inquit: *Sed ad Sancti Præconium, quanta hæc laudatio? Cum ineffabiliter multa & ſtupenda ab eo fierent ſub momento.* Captivorum inprimis Patronus ſingularis, quorum innumeros penè prodigioſa ope in vita & poſt mortem liberavit; adeo ut nullum, prætereunti carceres, metallum, nec ligna, ſaxa, ſeræve obſiſterent; quin & abſens etiam ſtupendo modo captivis adeſſet, liberaret, curaret, & quandoque cuſtodes, ceu minus vigilantes in carcerem conjectos, duplicato miraculo ſolutiſſimos ſiſteret. Mortuos plures ad vitam revocavit, dæmones ſola oris ſaliva, ſolo item tactu, imo & præſentia ſola ex obſeſſorum corporibus profligavit; cujus vel litteræ quidem manu ejus ſubſcriptæ febrium ardores, quin & lectuli ſtipulæ, & imago ſolum, omnis generis morbos prodigioſiſſimè depellebant. Eidem Theodebertus Rex mortis felicitatem, Clotharius valetudinem, Regnum univerſum proſperitatem debent, ut merito ipſum Chilpericus Rex *Patriæ Vigorem* appellaret. Mortuus eſt ſanctiſſimus Pontifex, futurorum cognitione Propheta, prædicationis fructu & merito Apoſtolus, puritate Angelus A. C. 579. haud imerito inter præcipuos Pariſiorum & Galliæ Tutelares adoptatus, ſepultus in S. Vincentii quod ipſe dedicaverat Cœnobio, poſtea à ſe cognominato, cui Rex ipſe Chilpericus Epitaphium poſuit, cujus initium eſt:

Eccleſiæ ſpeculum, patriæ vigor arareorum,
Et Pater, & Medicus, Paſtor amorque gregis.
Germanus virtute, fide, corde, ore, beatus, &c.

Ex Fortunato Epiſc. Baronio, Iepes, Aymoino, Breulio, Annal. noſtr. Benedict. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. & div. rer. Gall. ſcript. &c.

In Monaſterio Gellonenſi, Beati Guillelmi Monachi, qui illuſtriſſimis natus parentibus, Theodoricum Comitem patrem habuit, Aldanam matrem & liberalibus inſtitutus diſciplinis, aulam Caroli Magni ſequutus, Regi & proceribus acceptus fuit. Inde bello contra Sarracenos Gallico Archiſtrategus ſive belli Imperator ſupremus declaratus, pariter Dux Aquitaniæ præficitur. Rebus ſecundis, & dignis tanto Duce victoriis, tantum abeſt, ut ad libidinem ſit abuſus, ut etiam ſalutari faſtidio, fortunam ad vota omnia facillimam contempſerit, & in Gellonenſi, quod condiderat, Cœnobio, Monachũ profeſſus, ſæculi delicias, inſolenti rigore, opes ampliſſimas, extrema paupertate,

Viſio mira.
Prædicatio qualis!
Exemplum rarum.
Regis pœna.
Mirè curatur.
Miranda miraculorũ gloria.
Encomium admirabile.
Miracula!
Stupenda prorſus prodigia.
Patria vigor
Patronus Regni.
Epitaphium.
B. Guilhelm.
Aquitania Dux.
Fit Monach.

Digitized by Google

gloriam & pompas omnes, humillimo servitii genere, stupentibus universis permutaverit. Fuit totas deinceps noctes Divinorũ contemplationi, & orationis studio occupatissimus, centies die, centies nocte flectens genua, pro suis non solum, sed universorum delictis, Deum deprecari instantissimis precibus solitus. Coquinę & pistrini, tantus olim Dux, deputatus officio, clibanum ardentem scapulari perpurgans, in nullo læsus est; aliisq; gravissimis meritis & virtutibus conspicuus, lucidissimum demissionis & patientiæ speculum sub A. C. 810. syderibus Empyreis accenseri dignus fuit, & à morte non minus effulsit, in cujus transitu campanæ circumquaque omnes, pulsante nemine, consonuere. Ex vita *Per R. S. Carolum Stengelium, Annal. noſt. t. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Exercitia ejus.

Obiit 810.

In Normannia, depositio Sancti Godonis Abbatis. Godo illustri admodum loco in territorio Virdunensi natus, nepos Sancti Wandregisili nostri fuit. Hic, cum pro nepote sedulo oraret, atque, ut à sæculi divitiis & honoribus emergeret apud Dominum instaret, subito, in quo orabat locus, fragrantissimo odore, & immensa claritate perfusus est, edocuitque Angelus Wandregisilum, Godoni nihil prius fore, quam ipsiusmet vestigia & sanctitatem consequi, quod mox factum est, & Godo, ad condendum Fontanellæ Cœnobium sumptus subministrans, ibidem DEO seipsum devovit ac consecravit. Demum contemplationis ac solitudinis studio, permittente Wandregisilo, in locum Augiæ secedens, vitæ reliquum, in jejuniorum & orationis continuatione exegit. Quo dein loco Eva Comitissa implorata Godonis ope acuto morbo liberata, insigne Monasterium condidit. Ex monimentis *Fontanellæ, Vita S. Godonis, tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. Hugone Menolog. &c.*

S. Godo Abbas.

Godonis conversio.

Fit Solitarius.

In Monasterio Casinensi Sancti Petri Abbatis. Hic, quam invitus admisit, paulo post abdicavit Archisterii sanctissimi gubernationem, cum non nisi annum unum & quinque insuper menses præfuisset. Inde majoris otii, ac religiosæ tranquillitatis appetens, Monasterium Sancti Angeli in Valle-lucis, suæ senectuti domicilium elegit, cui & vivens, & vita functus miraculorum gloria & assiduitate, ampliorem lucem, & reverentiã comparavit. Ore ac vultu usque adeo fuit ad religiosam pietatem ac modestiam composito, ut Henricus Cæsar cum apud Casinum diversaretur, transeunti fortè Petro assurgens, affirmârit, se neminem unquam in Claustris vidisse, aspectu magis venerabili & Angelicam speciem expressius referente. Claruit A. C. 1057. *Marcus Ant. Scipio, Leo Ostiensis Chron. Casin. Arnold. Duacen. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

S. Petrus Abbas.

Mira vultus gratia.

Claruit A. C. 1057.

In Monasterio Zedelitzensi passio plurium ejusdem Cœnobii Monachorum, qui ob Catholicæ fidei professionem ab Hussitis Martyrio affecti coronam immortalitatis promeruerunt, A. C. 1421. Paulus Langius, Ioan. Cochlæus, Aub. Miræus, Henr. &c. Annal. Germ. noſt. & Ben. &c.

Plurimi SS. Mart.

In territorio Furnensi natalis Beati Petri Converſi Dunensis Cœnobii, qui corpus severioribus subdens disciplinis, vigiliis, jejuniisq; carnis blanditias & dæmonis fraudes repellebat. Potu aquæ, cum pane arido ab assumpto habitu, usque ad mortem usus est, omnibus aliis cibis absolutè exclusis. Spiritu prophetico claruit, & multis aliis signis & virtutibus, clarus, sancta demum morte ad immortalitatem beatissimam transiit. Menologium Cist. Chrys. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.

B. Petrus.

Abstinentia studia.

Pisis in Tuscia Sanctæ Vbaldescæ Virginis. Vbaldesca in agro Pisano humilibus nata parentibus, vita tamen & meritis ipsa sublimis enituit. Quindecennis Angelum Custodem intueri, cum ipso colloqui, & ab eodem instrui, & ad Cœnobium deduci meruit. In quo non multo post omnibus exemplo & admiratione fuit, Orationis studio addictissima, corpusculũ duriter habuit, & vigiliis atque jejuniis diu multumque afflixit. Lapide è sublimi in caput ejus delapso, graviter vulnerata, vulnus curari noluit, sed ad extremum usque vitæ, quam ad annos 70. produxit, dolores patientissimè pertulit. Ejus, dum viveret sanctitas miraculis aliquot declarata est; quæ inter, panis ab ea in furno relictus, minimè adustus, sed probe coctus repertus est; aqua item ab eadem crucis signo benedicta, in vinum generosissimũ conversa est. Cum supremum decumberet, & ad ipsam Religiosus quidam inviseret, discessurus inde, secreto ministrantibus sororibus dixit: ut se ad illius transitũ vocarent. Cui Vbaldesca ait: *quod non oportune venturus esset.* Nam statim post illius discessum migravit è vita 5. Cal. Iunii A. C. 1206. etiam à morte miraculis illustrata; cujus

S. Vbaldesca Virgo.

Exercitia ejus.

Miracula.

Obiit 1206.

Digitized by Google

cujus Natalis hâc die ab Ecclesia Pisanâ, de sedis Apostolicæ permissione celebratur. Ejus animam vidit loci ejusdem Abbatissa & soror quædam statim ad cælum inter multitudinem Angelorum deduci, exauditis juxta suaviter canentium vocibus: veni sponsa Christi &c. Vixit annos Septuaginta. *Ex Monim. Pisan. Philipp. Ferrar. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Elena Virgo.

In Lusitaniâ Beatæ Elenæ Virginis, quæ ab ipsa infantiâ mira sanctitatis futuræ indicia dedit. Hæc erga Mellifluum Doctorem nostrum Bernardum tanto ferebatur affectu, ut quoties lacteum nomẽ ejus audire sive effigem intueri contingeret, toties in ecstasim raperetur. Sacris proin Virginibus, reformatissimæ familiæ nostræ Cisterciensis in Monasterio Cellensi associata, mundi favoribus hilaris valedixit, & Regum Regis servitio totam sese emancupavit, & continuo cilicii usu, jejuniis assiduis, longis vigiliis, & acribus ex quotidiana flagellatione vulneribus, carnem spiritui subjicere satagens, multis præcedentibus signis, vitam cum morte, imo mortem cum vitâ feliciter permutavit. *Bernard. de Brito tomo 1. Chron. l. 6. Menolog. Cist. Chrysost. Henriquez, tom. 1. SS. Ordinis &c.*

Exstasei.

Rigor vitæ.

V. Crassion. Abb.

In Monasterio Spanheim Ven. Crassionis ejusdem loci Abbatis, conjugis quondam S. Clementiæ. *Trith. Chron. Spanhei. ad A.C. 1175.*

QVARTO CAL. IVNII.

XXIX. Maij. B.

Festum Miraculorum Deiparæ.

FEstum sive Commemoratio Miraculorum Matris Admirabilis, sive Miraculosæ Virginis BENEDICTÆ. Quo celebratur memoria insignium & innumerabilium miraculorũ, quibus Augustissima Cælorum Imperatrix, unica Ordinis amplissimi Tutelaris & Mater benedicta, honori suorum consuluit, & juxta illud suum: *in plenitudine Sanctorum detentio mea*, in diversissimis & plenissimis perfectorum Congregationibus nostris, Cluniacensi, Cisterciensi, Camaldulensi, Montis Virginis, Redemptionis captivorum, Sylvestrina, &c. glorioſissime effulgens, cum & in iisdem sese habitare, eosdemque unice adamare, ac favore, rarissimis, & prodigiosissimis maternæ benevolentiæ & pietatis, argumentis jugiter est contestata; quibus item miraculis, in diversis toto orbe provinciis, Cænobia nostra, Monserratense in Catalonia & Hispania, Cistercienſe in Gallia, Montis-Virginis in Italia, Camberonense in Belgica, Einsidlense in superiore Germaniâ, aliaque in singulis Regnis non solum singula, sed plurima, mirificè exornat, & ad illa, velut liberalitatis suæ & gratiarum promptuaria, admirandis signis invitat, atque in numeris beneficiis quasi provocat orbem terrarum universum. Ex libro nostro de Cultoribus Deiparæ Virg. BENEDICTÆ; *Annal. nostr. & t. 1. SS. Ord. Gerardo Belga, &c.*

Congregationes Deiparæ.

Monasteria similia.

S. Gaudent. Archiep.

Gnesnæ in Polonia, Beati Gaudentii Archiepiscopi & Confessoris. Gaudentius natione Bohemus, Principe gente natus, contemptis fortunæ blanditiis illustrior, Monachum in Breunovienſi Bohemiæ Monasterio professus est, ob singularem vitæ puritatem, & Apostolicum propagandæ fidei Zelum, à magno Bohemorum, Vngarorum, & Polonorum Apostolo, Sanctissimo Adalberto nostro (cujus carne & professione frater erat,) comes eidem individuus adhæsit. Adalbertum autem relicto Archiepiscopatu Pragensi Romam contendentẽ, & sponte exulantem, & ipse consequutus, in Divi Alexii seu Bonifacii Cænobio, novo fervore cum eodem sacrum Regularis disciplinæ rigorem denuo amplexus, extractũ post annos rursum aliquot Adalbertum, pari diligentia prosequutus strenuam eidem in convertendis gentilibus operam navavit. Missus in Vngariam, Apostolici laboris fructum centuplum retulit, & Christi atque Ecclesiæ horreo aggregavit. In Poloniam denique accitus ab eodem Adalberto, Metropolita Gnesnensis ordinatus dignissimâ vitæ sanctitate Cathedram illam celeberrimã mirificè exornavit, & velut sol in meridie, illustrissimis Apostolicorum meritorum radiis, Regno amplissimo, imo Orbi universo illuxit; cujus, inter summos honores & tanti nominis celebritatem, profundissima animi demissio inprimis celebratur. Claruit insignis Vngarorum Polonorum pluriumque gentium Apostolus A. Ch. 996. & 1000. & bonorum operum dives mortalitati valedicens immortalitatem induit, & æternum sui desiderium Polonis reliquit. *Ioan. Dubravius, & diverſ. rer. Polon. script. Trithemius, Arnold. Duac. An-*

Illustre genus

Individuus Comes S. Adalberti.

Vngarorum Apostolus.

Metropolita Poloniæ.

Clar. 996.

Digitized by Google

nales noſtr. German. & Bened. tom. 1. SS. Ordin. &c.

S. Cono Abbas.

Lerini depoſitio Sancti Cononis Abbatis, admirandæ ſanctitatis & humilitatis viri. Cono, Chononus, nonnullis Bonus, eximius diſciplinæ Monachicæ cultor ac propagator fuit, & ob inſitas animi virtutes, atque præſtantiſſimas dotes, ſanctiſſimo illi atque celeberrimo Lirinenſi Cœnobio præfectus eſt. Is, quantus eſſet, ex magna ipſum Magni Eccleſiæ Doctoris Gregorii noſtri propenſione liquet, inter graviſſimas orbis & Eccleſiæ univerſæ curas, Cononis Religione, perfectionis ſtudio, & diſciplinæ Regularis Zelo delectatus, dignißimum eſſe duxit, quem ſuis litteris familiariter compellaret, eumque laudans, ad utilitatis exemplum, prodeſſe pergeret, admoneret. Claruit ſub A. C. 600. cujus vitæ geſta litteris conſignata deperiiſſe, merito poſteritati omni eſt deplorandum. *Ex Vincent. Barrali, Chron. Lirin. Annal. Baron. t. 1. SS. Ord. &c.*

Divo Gregorio familiaris.

Clar. 600.

B. Ioachim Abbas.

In Calabria Beati Ioachimi Prophetæ Abbatis Coratii. Ioannes cognomento Ioachimus. Calaber, in oppido Cælico natus, Mauri Tabellionis & Gemmæ filius verè gemmeus, matri ab Angelo prænunciatus, qui magna charitate apparens, genitricem filii fore prædixit, qui ſanctitatis opinione illuſtris futurus ſit. Is Hiſtenſienſis poſtea Cœnobii Monachus, proque vitæ dein meritis Abbas Coratii effectus, æterno & ampliſsimo cum merito, Monaſterio & Congregationi Florenſi in Calabria, nomen & initium dedit, & rigorem Monachicum mirificè promovit; & primævum Ordinis fervorem reſtituit. In vita multis miraculis refulſit. Abſtinentiæ autem dono in tantum præditus fuit, ut Monachus, annis multis, feriis quarta, ſexta & Sabbatho, nihil prorſus guſtaverit; Abbas autem factus per totam quadrageſimam, Dominicis tantum diebus exceptis, panem tantum & aquam ſumpſerit. Spiritu præterea intellectus, qui prophetico propius accedit, adeo repletus eſt, ut à multis iisque doctiſſimis viris, veriſsimus ſui temporis Propheta creditus ſit; quod ex ſcriptis ejus perſpicuè apparet, in quibus multa de ſeptem temporibus Eccleſiæ, & de oneribus ſexti temporis, quaſi futurorum præſcius diſſeruit, multas immiſcens Prophetias ac vaticinia de futuris temporibus, quorum multa jam impleta eſſe videmus, reliqua autem ſuo tempore adimplenda ſuperſunt. Græciam namque ob perfidiam in Romanam Eccleſiam Turcis dandam, & Prædicatorum ac Minorum Ordinum Fundatores, Sanctos Dominicum ſcilicet Franciſcum mox futuros, quinimo jam in januis Eccleſiæ eſſe prædixit, non ore tantum ſed etiam pictura, ut videre eſt in templo S. Marci Venetiis, ubi eorum imagines ad vivum expreſſæ præfiguratę ſunt ab ipſo, antequam ipſi à mundo agnoſcerentur. In cujus etiam Eccleſiæ pavimento, parietibusque ac formicibus, ſimulachra alia pleraque effigiata emblemate, vermiculatoque opere, futura portendentia, quæ indies exitus comprobat, formari atque effingi. Victoriam præterea de Turcis anno Chriſti 1571. partam glorioſiſſimè, quadringentis ferè antè annis prævidit & prænunciavit, ut ex libris ejus in Apocalypſin optimè intellexerunt, qui Triumphi Catholicæ Eccleſiæ fuerunt auctores. Compoſuit Tractatum contra Magiſtrum ſententiarum, ab Eccleſia Romana reprobatum, cujus cauſa, imprudentius à nonnullis tanquam Hæreticus, meritiſſimus de Romana Eccleſia, & obſequentiſsimus ejusdem filius, pelsimè traductus & proclamatus eſt, quorum offenſus impudentia Honorius III. Pont. Max. Epiſtolam in ejus defenſionem contra obtrectatores ſcribere dignatus, cujus ſimiliter innocentiæ Innocentius III. conſuluerat: *confeſſus ipſum Ioachimum omnia ſua ſcripta Apoſtolicæ ſedis judicio probanda, ſive corrigenda ſubjeciſſe.* Cæterum ipſe à ſummis Pontificibus præcipuè æſtimatus, ad æternam Eccleſiæ Vniverſæ utilitatem, ſtrenue deſudans omnemque ſuam operam devovens, juſſu Lucy, Vrbani, & Clementis Romanorum Pontificum, hoc nomine tertiorum: De Concordia veteris ac novi Teſtamenti, libros quinque conſcripſit, in quibus dè quinque ſigillis agens, eximia & arcana Myſteria enodavit, oſtèditque ita utriuſque teſtamenti tempora concordare, ut nihil in veteri teſtamento actum ſit, quod in novo Teſtamento non pariter geratur, aut geſtum ſit, aut futurum ſit in noviſsimis diebus. Idem diverſis libris Commentaria in ſacram Scripturam edidit; & inſigne volumen adverſum Judæorum perfidiam ſtrenuè depugnans, de ſeptem ſigillis ſcripſit; & multa alia edidit; ac tandem meritis & miraculis illuſtriſsimus anno Chriſti 1201. in loco quodam Monaſterii Florenſis, qui dicitur Canalis ſancto fine deceſsit; cujus corpus poſtea ad Florenſe Cœnobium

Florenſis Congregationis Inſtitutor.

Miraculis claret.

Abſtinentia.

Spiritus Propheticus.

Græcorũ ſervitutem prænunciat.

Item SS. Dominicum & Franciſcum.

Victoriam ad Nanpactũ prædixit.

Defenditur à ſummis Pontif.

Maximè fit à Rom. Pont.

Inſignem meritum.

Judæorum debellator.

Obiit 1201.

Digitized by Google

bium delatum, digno honore ibidem conditum est. *Franciscus de Bivar, Antonius Florent. Vincentius Bellovac. Paschalinus Regiselmus, Aubert. Miraus, Henriq. Montalbo, Arnoldus Duac. ex quo pleraque deprompsimus, t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Gerardus Episc. In agro Bresliano, depositio Sancti Gerardi Episcopi Matisconensis. Fuit Gerardus, sive Geraldus Episcopus Matisconensis XXVI. raroque exemplo tanti honoris fugiens, & paupertatem Christi generoso studio exambiens, Pontificali se dignitate sponte abdicavit, conditoque Brovienſi, in agro Bresliano, Monasterio, ibidem, vitæ reliquum, in rerum divinarū contemplatione transegit. Claruit A. C. **Claruit 910** 910. Cænobium autem illud multo post à Sabaudiæ Ducibus Eremitis S. Augustini concessum est. *Severtius, Menard. Claud. Rob. Ioan. Chenu. t. 1. SS. Ordinis. &c.*

B. Nitolaus Abbas. Villarii in Brabantia Beati Nicolai Abbatis. Qui honestate & bonitate conspicuus, patientia & charitate egregius enituit: cujus verba & facta erant mira discretione condita, ita ut per mores honestos, vultus corporis ordinatos, ab omnibus credebatur, quod Deus veraciter in cordis ejus thalamo habitaret. Decessit A. C. 1240. insigni post mortem, & pleno laudum Epitaphio à suis honoratus. **Obiit 1240.** *Fascic. SS. Cisterc. & Menol. Henriq. t. 1. SS. Ord. Chron. Villar. &c.*

In Germania B. Ermentrudis Abbatissæ in Deytkirchen. Hæc purissimæ Virginitatis thesauro, & reparatæ disciplinæ Monachicę merito inprimis effulsit. Moritura, cum Passionem Domini sibi prælegi impetasset, cum ventum esset ad locum: *In manus tuas commendo spiritum meū*, in suprema hæc erumpens: *O amantissimè virorum*, statimque agonizans, cū Christo, & in manus Christi spiritū emisit, & à morte B. Aczellinæ apparens gloriosa, se statim, ac corpus deposuit Sanctorum gloriam consequutam fuisse indicavit. *Cæs. Heisterb. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.* **B. Irmentrudis Abb.** **Felicissimus obitus.**

Romæ Canonizatio Sanctæ Franciscæ de Pontianis, vulgo Romanæ, à Paulo V. A. C. 1608. solemnissimo ritu inter Sanctos relatæ. De qua prolixè egimus, in die ejusdem Natali, qui locus requirendus Nona Martii, cum nonnulli hâc die solemnius ejus memoriam recolant. **Canonizatio S. Franciscæ Rom.**

TERTIO CAL. JVNII.

XXX. Maij. C.

S. Vrbicius Abbas. MAgduni in territorio Aurelianensi, Sancti Vrbicii Abbatis, discipuli & successoris Sancti Liphardi. Vixit Vrbitius vitam admirando rigore, quem pro insignibus meritis, maximi æstimatum, & præcipuè adamatum, flos ille Abbatum sanctissimorum Sancti Liphardus noster solitudinis solatium, secum duxit, detinuit, & mutuo se uterque contuitu accendit atque inflammavit, quem & moriturus ille successorem longè dignissimum discipulis commendavit. *Carolus Sauss. Histor. Aurel. Eccles. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Magni fit à S. Liphardo. virium faciens si fieri Monachus posset; cum aspero cilicio carnem subegisset, in Resbacensi demum Cænobio Monachū professus est. Vicit omnes Regularis vitæ & disciplinæ studio, sed charitate inprimis, ex quâ cum vinctum quendam, fame pene enectum clam fovisset, solvisset denique, & fractum viribus, sublatum in humeros in locum securum deportasset, vir misericordiæ, sine misericordia flagellis cædi, ab Abbate supra modum irato, jussus est. Percrebrescente postea, per Galliam universam sanctitatis ejus fama, postulatus Pontisaræ Abbas, consentire demum coactus est. Cui cum lituum supremo tenens vertice Philippus Rex traderet, ipse manum supra manum Regiam injiciens: *Non de subter manum tuam*, inquit, *sed desuper; non enim à te regimen Ecclesiæ accipio, sed à Deo.* Fuit statura procerus, vultu decorus, aspectu Angelicus, actu compositus, blandum ac mansuetum se bonis exhibens, contumacibus formidolosum. Perpendens autem severum Dei Iudicium in Abbates, non de suis solum, sed alienis etiam peccatis rationem reddi- **Fit Monach.** **Ob pietatem flagellatur.** **Factum mirabile.**

S. Gualterus Abbas. Pontisaræ Sancti Gualteri Abbatis, magnæ sanctitatis viri. Gualterus natione Picardus, in finibus Ambianensium, pago qui Anda dicitur ortus est. Puer litterarum studio ferventissimus, ineunte adolescentia doctissimos quosq; Magistros inquisivit, cumque in virum ipse doctum evasisset, litterarū ludum aperuit; ex quo ob insignem eruditionem, fama & divitiis affluxit, & spectatissimus evasit. Sed his omnibus contemptis, ad Divina potius animum convertens, & periculum **Profitetur litteras.**

turos., Cluniacum fugiens, aliquã diu latuit proditus autẽ, ac reductus, non multo post in solitudinem profugit; sed cum multi ipsum ibidem etiam fama prodente quotidie inviserent, inde etiam se abripiens: *fruentem alloquio hominum*, dixit, nõ esse dignum colloquio Angelorum. Prope Turonem latitans, & illic proditus atque agnitus, largas piorum eleemosynas in pauperes distribuit; semel libros, aliquando cucullum & tunicam erogavit. Ibi demum à suis repertus, cum flentes ac provoluti pedibus ejus, calamitates Cœnobii quererentur, flexus rediit, inque pristinum splendorem Monasterium restituit. Romam protect9, a Sancto Gregorio Septimo, Abbatiæ onere ut absolveretur impetrare non potuit, qui multos dies ipsum detinens, sacris cum eo colloquiis animum refecit, & sua studia accendit & exstimulavit. Zelo justitiæ inflammatus, Philippum Galliarum Regem Simoniæ reum palã increpavit Cum Episcopi non pauci coacto Parisiis Concilio sive Conciliabulo, concubinariis presbyteris patrocinari satagerent, Gualterus Gregorii VII sumi Pont. partes egregiè sustinuit, & intrepide universis unus Abbas obnixus, hostis judicatus, & a Regiis satellitibus in vincula conjectus: *ibat gaudens a conspectu Concilii, quoniam dignus habitus est pro nomine IESV contumeliam pati.* Attamen inde liberatus ad suum Monasterium rediit, ubi vitam solito austeriorem egit. Lecti vice, matta erat cilicio strata. Solis ferè fabis, & frigida contentus, panem in pauperes distribuit, suam in eosdem liberalitatem, quantis posset artibus tegens, quos palam a se amandare, consueverat. Sæpius Coquinarii munus ipse obiit, sæpius furnum coquendis panibus, paravit curavitque, & extrema quævis dilexit, & exambiit. Flagello ex loris durissimis corpus dirissimè attrivit & edomuit, adeo attenuatus fame atq; laboribus exhaustus, ut aliquando ante os furni concidens à fratribus ad cellam deportatus sit. Nihil magis, quam singularis apparere devitabat: Vnde pisces appositos, taliter tractare & comminuere solitus est, ut illis vesci crederetur. Obiit A.C. 1095. ipsa Parasceveos 6. Idus Aprilis, cujus tamen hâc die festiva memoria celebratur. Mortui corpus mirè resplenduit, candoreq; cigneo nituit; sepultũ in S. Martini Oratorio, ubi multa per ejus merita miracula exhibentur. *Ex Monim. Abb. S. Martini prope Pontisaram, Hug. Menard. t. 1. SS. Ord. &c.*

Digna vox!

Liberalitas in pauperes.

S Gregorio VII. charus.

Mira constantia.

Patientia.

Pauperes palã amandat.

Rigor vitæ.

Singularis videri non vult.

Obiit 1094.

In Monasterio Centulensi depositio S. Madelgisili Monachi & Confess. Madelgisilis sive Magdelgisilus, Hibernus, sublimi natus genere S. Furseum nostrum Magistrum habuit; quem & peregrinũ Christi caussa sequutus, in Germaniam est. Eo mortuo, Centulensis Cœnobii ob sanctitatẽ famâ illectus, eo contendens, sancto illi fratrum numero aggregari meruit: *in quo*, inquit vitæ scriptor, *Sanctorum Cœnobitarũ cœlo, tanquam novum sydus, omni virtutum genere fulgere cœpit, ita ut cæteris Regularis facem præferret.* Demum arctioris vitę & contemplationis studio, secretiorem locum expetens, permittente Abbate, & Angelo spectabili forma duce, accepit, ubi productiore orationis studio, asperioribus jejunis, & frequentioribus vigiliis se se exercuit, & carnem spiritui subdidit. Cũ a. aquæ difficultate laboraret, post fusas ad Deum preces; arido cespiti signum Crucis imponens, prodigiosum fontem elicuit, qui non solum bibentibus deinceps jucundus fuit, sed multos etiam morbos mirè curavit. Moriturus cũ esset, vocatus ab Angelo Abbas ejus cũ Fratribus occurrit, quorum adventu adeo exhilaratus est, ut omnem ægritudinẽ oblivioni dederit. Verum paulo post mortuus, & in cellula sua condit9, ob crebertrima miraculorum signa, exhumatus & ad suum Centulense Cœnobium translatus est, inter densissimã ac vehementissimam ventorum vim, cereis ad sacrum ejus feretrum inextinctis. *Ex Vita, t. 1. SS. Ord. Hug. Menard. &c.*

S. Madelgisilus.

Centula cœlum.

Angelum ducem habet

Miraculum

Felix mors in præsentia Fratrum.

Lucæ in Tuscia natalis Sancti Silæ Episcopi & Confessoris, admirandæ Virtutis viri, & miraculorum gloria celeberrimi. Silaus, Hibernus patria, nobili loco natus, omnibus venditis & pretio in pauperes erogato, cucullum amplexus, Sanctum Brandanum magistrum meruit, cui & in honore Abbatiali suffectus est. Neque multo post urbis primariæ Pontifex renunciatus, & à Magno Gregorio nostro in Vrbe Romana consecratus, in Hiberniam inde ad suam regendam Ecclesiam revertit; ubi exemplum verbo conjungens, insigni miraculorum gloria illustrari dignus fuit. In Synodo Episcoporũ Hiberniæ, cum sacris operaretur Silaus, hostiãq; de more in tres partes frangeret, tertiam Angelus accepit, & ad ægrotantem quandam Abbatissam detulit, quæ ea sumpta illico mirè convaluit. Cum in itinere ad Abbatem quendam divertisset; isq; ligna viridia cum porco quasi in contemptum S. Episcopo misisset, ea tamen ab ipso

S. Silæus Episc.

Fit Abbas.

Episcopus.

Miracula.

Stupendum miraculum.

ab ipso benedicta, nõ secus ac si arida fuissent arserunt; porcus vero coctus ac divisus, ad Sancti viri benedictionem, in pisces conversus est. Ferunt etiam illum fœmineam Regis prolem in virilem orando convertisse, cum, nisi id fieret, Rex ipsi & Clero exitium minatus esset. Cum ad fratrem intra Insulam visitandum pergeret, nec navicula, qua trajiceret adesset, lapide ingenti benedicto super eo lacum mirabiliter cum Clero trajecisse memoratur. Cum autem Regulus quidam bona Ecclesiæ suæ occupasset, opem à Rom. Pont. imploraturus, in Italiam contendit, & ex itinere, Lucam, ut sororem, quæ ibi olim subsistens prædiviti viro nupserat inviseret, divertit, ubi, cum defunctum accepisset, pro ea sacrificium Deo obtulit, ac iter Romam prosequutus, dum à Rom. Pont. benignè exceptus, & multis privilegiis ornatus in patriam regreditur; Lucæ ubi rursum dies aliquot demoratus multos ægrotos prodigiosè curavit, in morbũ incidit, & paulo post mortuus, eodem, quo soror, loco, in S. Iustinæ templo conditus, multis etiam deinceps miraculis claruit, ob quæ multæ ad ejus tumulũ oblationes factæ sunt, donec affinis sancti, partem earum, pro hospitio ipsi exhibito postulasset, ex quo tempore miraculis clarere desiit, & corpus diu ignotum ad usque A.C. 1180. absq; honore latuit; quo anno, denuo repertum, & digniore loco conditũ rursum miraculis coruscare cœpit, cujus sacrum festũ (licet hâc die defunctus sit,) Dominica infra Octavam Ascensionis celebrare consuevit. *Ex monim. Lucens. & Cœnobii S. Iustinæ, Phil. Ferrar. t. 1. SS. Ord. &c.*

Aliud æquè stupendum. *Tertium similiter.* *Romam pergit.* *Moritur in itinere.* *Rarum quid.* *Miracula.*

B. Iacobus. In Tuscia Beati Iacobi Monachi Monasterii S. Galgani, crebris miraculis & cœlestibus revelationibus insignis, qui frequenter Salvatorem nostrum, ejusq; Genitricẽ intueri meruit, eorumq; dulcissima præsentia perfrui. Is ipse, quanti dum viveret etiamnum, cum ab hominibus, tũ à Numine fieret, vel ex eo satis liquet, quod à Patribus quibusdam Ordinis Prædicatorum exoratus, Ordinem eumdem Deo coñendare, suisque eidem precibus suffragari, à Deo ipso ad idipsum electus, rara insuper & mira benevolentiæ significatione, ab eodem, dictatas tres orationes excepit, quibus in SS. Missæ sacrificio uteretur. Quas ipsas postea orationes Dominus Papa approbavit, & ut in Missa dicerentur sua etiam auctoritate concessit; ex quarum usu maximus deinceps fructus consequutus est, vel ipso quidem Iacobo, à Deipara edocto. Sacris aliquando dum operaretur, inter Crucem & calicem nebula apparuit. Cumq; ab oratione, quę dicitur, *Supplices te rogamus, &c.* caput elevasset, in eadem nebula lumen in modum candelæ ardentis, apparuit, ex qua nebula & lumine vir Beatus manũ exporrigi conspexit, quæ in corporali expanso multa ad correptionẽ generis humani describeret. Quod ipsum nõ semel, sed in quatuor Sacrificiis ipse aspexit. Fuit celebris admodũ ejus ob sanctitatem fama, propter, simplicissimi cæteroquin ingenii vir, ad Curiam Romanam frequenter vocabatur. Decessit gravibus meritorũ manipulis locuples post, A.C. 1222. *Abrah. Bzovius, Ann. Eccl. Humber. l. 1. de Vitis FF. Prædic. Barn. de Montalbo, Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

Magni fit à Numine. *Ord. Prædic. Patronus.* *Deipara familiaris.* *Miranda res.* *Clar. 1222.*

SS. Lamber. & Berlerus In Monasterio S. Gisleni juxta Montes Hannoniæ, festivitas Sanctorum Lamberti & Berlerii Monachorum, S. Gisleni discipulorũ, de quibus nihil ferè constat, quam ob insignem vitæ sanctitatem, perpetua fidelium veneratione fuisse celebratos. *Ex rer. Belg. script. t. 1. SS. Ord. &c.*

Translatio SS. Abb. 3. In agro Cameracensi, translatio Beatorum Abbatum Cœnobii Valcellensis Radulphi, Richardi, & Nicolai, facta solemniter, auctoritate & jussu Concilii Lateranensis, sub Alexandro III. Pont. Maxim. A. C. 1179. *Aub. Miræus, Menol. Cist. Chrysost. Henr. &c.*

PRIDIE CAL. IVNII.

XXXI. Maij. D.

Festum Miraculorum S. P. N. FEstum Miraculorum, sanctissimi & Admirabilis Patris nostri BENEDICTI: sive Commemoratio, insignium, atque innumerabilium miraculorum, quibus sanctissimũ Patriarcham nostrum Deus Opt. Max. universo coñendavit; & ipse S. P. N. innumeros debiles, eosque inter Romanæ Vrbis & Orbis Pontifices, & Cęsares aliquot, Episcopos & Principes plurimos, surdos item, mutos, cæcos mancos, captivos, oppressos, desperatos, energumenos, mortuos, prodigiosissimè juvit, incolumitati, & vitæ restituit, Hæreticos confudit, ethnicos convertit, innumeros cælo asseruit, totos impiorum exercitus fudit, classes demersit, Regna & provincias cũ earum Regibus, diversissimis temporibus, & occasionibus sæpissimè defendit, & ab interitu prodigiosissimè eripuit, atq; Ecclesiã universam mirificè illustravit.

De quantis meritis. *Ingens miraculorum vis.* *Ornamentũ Ecclesiæ.*

Digitized by Google

ſtravit. *Ex tomo noſtro de Vita S.P.N. Annal. noſt. Bened. t.1. Conſtantia Benedictæ, t.1. SS. Ord. &c. Adrebaldo, Leone Oſtienſe, Iepeſio, Marco Ant. Scipione, &c.*

S. Paulus Abb. & ſoc. Mart.

In territorio Lemovicenſi paſſio Sanctorum Martyrum Pauli Abbatis & ſociorum. Paulus Caſtalienſis Cænobii Abbas, invadentibus Galliam Normannis, in Cænobio ſuo cum omni ſacro Fratrum collegio deprehenſus crudeliſſimè trucidatus, eos, quos novo Religionis partu Chriſto pepererat, iterato, & digno regenerationis genere peperit, & in ſanguine ſuo cõſecratos Chriſto præſentavit. Evertêre ad cumulum ſceleris Cœnobium barbari, ſed, quod Deus tam illuſtri pugilum ſuorum certamine nobilitatum, paulo poſt illuſtrius reddiderit, excitato, S. Gaufridi Abbatis animo, qui & præclare illud reſtituit, & dignam tam ſancto loco Monachorum coloniam induxit. Sed &, ne Paulus Abbas muneri ſuo, etiam mortuus deeſſe videretur, Gaufridum inde digredi parantem, ac Palæſtinam profecturum retinuit, ac ex parte Dei inhibuit, apparens ſpectabili forma & dignitate Gaufrido, imperansque, ne locum & Fratres deſereret, ſed ibi Dominum expectaret. *Bern. Guido, Hugo Menard. t.1. SS. Ord. &c.*

S. Paulus etiam à morte Monaſterium curat.

S. Gislemar. Epiſc.

In Dania Beati Gislemari, egregia vitæ perfectione abſolutiſſimi Monachi, Regni ejusdem glorioſiſſimi Apoſtoli, qui cum Magno illo Septentrionis Apoſtolo, Sancto Ansgario immenſis perfunctus laboribus in profligando impio dæmonũ cultu, & ſtultiſſimis ſuperſtitionibus tollendis, multam Romanæ Eccleſiæ operam navavit, humanitatis, proſcripta barbarie, nec non eruditionis & litterarum ſtudia, invexit, & Ansgario ad Sueones profecto, totius Daniæ curam accepit, & eâ ſtrenuè perfunctus, innumeris meritorum manipulis locuples ad præmia feliciſſimæ æternitatis emigravit. Claruit A. C. 840. â S. Remberto noſtro: *vir Zelo Dei plenus, & bonis operibus cumulatiſſimus*, appellatus. *Ex monim. Monaſt. Corbei. Vita S. Anſcharii, Hugone, t.1. SS. Ord. &c.*

Dania Apoſtolus.

Clar. 840.

B. Robertus Abb.

In Monaſterio Clarevallenſi Beati Roberti ſecundi ejus loci Abbatis, eximiæ ſanctitatis viri. Robertus, patria & familia de Dunis quo ex genere, multi cum pace tum armis illuſtres admodum Aurei-Velleris equites prodiêre, gloriæ & fortunæ omnis contemptor fuit, ut Chriſto plenè emanciparetur. Mellifluum Doctorem Magiſtrum nactus, tanti ob virtutem abipſo factus eſt, ut poſt Beatũ Fulconem Cluniacenſis vetuſtioris reformationis Monachum & Dunenſis Cœnobii Abbatem, primus ipſe, juxta recentiorem Ciſtercienſium reformationem ejusdem Cœnobii Abbas conſtitueretur. Tanta in ipſo enituit humilitas, ut etiam cũ Abbas eſſet, & eruditionis laude præſtantiſſimus, omnium tamen minimus appareret, eâ tamen vultus & exempli ejꝰ gratia ut multi ab innata mentis cæcitate ejus contuitu illuminarentur. Fuit Principibus viris maximè venerandus, adeo ut certatim amicitiam ejus exambirent, Cœnobium liberaliſſimè dotarent, & eximerent, atque feliciſſimos ſe crederent, ſi ejus orationes & benedictionem meruiſſet. Clarævallenſibus poſtea præeſſe coactus, multum reluctans onus ſuſcepit, cum Abbates juxta atque Epiſcopi ejus pedibus provolverentur, morituruſque Divus Bernardus, ſucceſſorem deligi monuiſſet. Præfuit annis tribus cum dimidio deceſſitque A. C. 1158. cum, ſi Domino placuiſſet, corporeis vinculis exſolvi ferventiſſimè exoraſſet. *Barn. de Montalbo, Henriq. Monim. Clarævall. & Dunenſ. t. 1. SS. Ord. &c.*

Fit Abbas.

Gratia morum, &c.

Principibus charus.

Honoris fugiens.

Ob. 1158.

In Picardia Sancti Huberti Abbatis. De quo hâc die Menardus.

S. Hubertus Abb.

B. Hermann. Abbas.

In Monaſterio Hemmenrodenſi depoſitio Beati Hermanni Abbatis. Is nobili natus genere, & litteris inſtructiſſimus, ex Canonico Bonnenſi Hemmenrodenſis Monachus, contemplationis ſublimi ſtudio, maximus evaſit, ex quo tantus rerum omnium terrenarum contemptus, in ipſo natus eſt, ut ſi totus terrarum orbis ipſi oblatus eſſet, planè fuerit recuſaturus. Fuit ſanctitas ejus mirè ſæpius â DEO prodita, juxta quem celebrantem B. Henricus mirè decoris columbam inq; manibus puerum Ieſum aſpicere meruit. Prior poſtea Cœnobii electus, graviſsimis dæmonum tentationibus vexatos mirè liberavit; & quæ in Choro maximè perturbandis Monachis inferi ſpiritus molirentur, ſæpiſſimè & diſtinctiſsimè vidit. Mirabili præcedente viſione Heiſterbacenſis Abbas electus, cum fratrum 12. colonia per Rhenũ navigaret, ſeptem ſupra ipſos ſoles apparuêre, quibus 7. dona Spiritus deſignabantur. Nec multo poſt Hemmenrodenſis Abbas effectus mirè ubique profuit, ſupra cujus caput frequenter columba pulcherrima apparuit. Demum Abbas loci Sanct. MARIÆ electus, multis tribulationibus exagitatus, à B. Virgine liberatus eſt, iis qui vexaverant, morte

7. Soles ſupra ipſum.

Deipara charus.

Digitized by Google

morte luentibus. Claruit ſpiritu prophetico, & æterno ſui relicto deſiderio mortalitatem exuit. *Cæſarius Heiſterbac. Menol. & Faſcic. SS. Ciſt. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Fulco Abb. Eodem die depoſitio B. Fulconis Abbatis Dunenſis. Hic S. Ligerii noſtri diſcipulus, dæmones viſibili forma conatibus ejus ſe opponentes conſtantia triumphavit, & Ligerio ſuccedens, Ciſtercienſium noſtrorũ reformatione efflorescente, abdicato Abbatis onere, eidem ſe ſubdidit, & in Claravalle ſanctiſſimè obiit. *Adrian. Butzius, Iperius, Miræus, Raiſſe, to. 1. SS. &c.*

B. Guillelmus Converſus. In Germania Beati Guillelmi Converſi Heiſterbacenſis. Hic multis chariſmatibus, & dono inprimis lachrymarum effulſit. Nam ſicut ipſe moriens Abbati ſuo confeſſus eſt, tribus quotidie vicibus, lachrymarum imbre defluxit: *Primò, ex memoria peccatorum ſuorum. Secundo, ex conſideratione Dominicæ paſſionis. Tertio, ex deſiderio patriæ cæleſtis. Quidquid enim*, inquit Beatus Cæſarius, *cogitare noverat vel poterat de Chriſti tormentis, mente percurrebat: de quo tantam ſenſit dulcedinem, ac ſi favum mellis in ore ſervaret.* Ex Cæſ. cit. in libro Homil. *Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. to. 1. SS. Ord. &c.*

Donum lachrymarum.

S. Chineſdrida Regis filia In Anglia Sanctæ Kinesdridæ Virginis & Abbatiſſæ. Kinesdrida, Pendæ, potentiſſimi & bellicoſiſſimi Merciorum Regis filia, ad Chriſti fidem cum patre, & Ethelredo Rege fratre converſa, tota paulo poſt in amorem Numinis feliciſſimè exarſit, ac proin perituri Regni ſceptra fragilia contemnens, ad æterna illa æterni Regis aſpirans palatia, aulæ ac deliciis valedixit, mutata cucullo purpura, in Sabrinenſi ſive Dormundcaſtrenſi Cænobio, Chriſto Virginum Sponſo ſeſe emancupavit. Vbi mira vitæ ſanctitate enituit, & ſæviſſimum bellum tenerrimo corpuſculo indixit. Ejus, alia inter, raræ felicitatis, ſolatium ſingulare illud fuit: tres nimirum ſorores, Kineburgam Evam & Eadburgam, ejuſdem Inſtituti ſocias, exemplum juxta præcipuæ ſanctitatis ſibi factas, habere meruiſſe; quorum illa ſtudiis accenſa, quæque alterius cohortationibus ſubnixa, mirum in quantam perfectionis ſublimitatem ſeſe omnes ſuſtulerint. Superſtes videtur fuiſſe ſororis Kinesdrida A. C. 705. Chorograph. Britanniæ, Matth. Weſtmonaſt. Arnold. Duac. t. 1. SS. Ord. & Annal. noſt.

Fit Monialis.

Rara felicitas.

Clar. 705.

Canonizatio S. Bennonis. Romæ Canonizatio Sancti Bennonis Miſnenſis Epiſcopi & Confeſſoris facta, A. C. 1523. ab Adriano Papa VI. ad inſtantiam Georgii Ducis Saxoniæ, cujus Canonizationis bulla aſſervatur etiamnum in Eccleſia S. MARIÆ de Anima. *Arn. Menard. t. 1. SS. Ord. & Annal. noſtri Germaniæ, &c.*

MENOLOGII BENEDICTINI,
LIBER SEXTVS.
MENSIS JUNIUS,
CALENDIS IVNII.

I. Junij. E.

S. Simeon. *Reveris Sancti Simeonis Monachi, qui à Benedicto Papa IX. in numerum Sanctorum relatus eſt.* Simeon Syracuſis in Sicilia natus, nobiliſſimo genere parentes habuit. Septennis à patre ad ſacrum bellum pergente, in Orientem deductus, celeberrimis Magiſtris Conſtantinopoli commendatus eſt, quibus operam diligentiſſimam navavit, & ut litteris ſic pietate profecit. Inde Hieroſolymam ad ſacra viſenda loca profectus, aliquamdiu ſubſtitit, & frequentiſſimè ſacra Chriſti veſtigia, oculis ac pedibus conſequutus, miro in Numen optimum amore exarſit. Septennium poſtea deducendis peregrinis dedit, & pulcherrima in obſequii & Charitatis exhibitione, ſeſe exercuit. Incluſo dein alicui noſtro, fama ſanctitatis cognito, aliquamdiu adhæſit, qui ipſi prophetico ſpiritu eventura prædixit. Monachum poſtea in Montis Sinay Cænobio juxta Cluniacenſium noſtrorum Inſtituta profeſſus, aliquot annos in ſervitio Fratrum perſeverans, permittente demũ Abbate, haud procul à Monaſterio, ſeſe cellulæ cuidam includens, totum contemplationis ſtudio addixit, & ſolo contentus pane & frigida, vitam toleravit. A dæmone graviter tentatus, fragilitatem ſuam, etiam poſt Victoriam habens ſuſpectam, ad Cænobium rediit, & quas perpeſſus fuiſſet inſidias, Abbati detexit. Fuit autem exin tantæ abſtinentiæ ut per hebdomades aliquot, non niſi diebus Dominicis cibum ſumeret. Penſionem poſtea Cænobio promiſſam à Richardo Nor-

Nobilitas ejus.

Eruditio.

Pietas.

Charitas.

Fit Monach.

Incluſus.

Abſtinentia

Normanniæ Duce recepturus in Occi-
Venit in Occidentem. dentem missus, variis, ut prædixerat peri-
culis defunctus est, eoque demum, quo debebat delatus, defunctum Principem intellexit. Popponem autem Treverensem Archiepiscopum in Palesthinã profecturum sequutus, cum Principi optimo perspectissima Simeonis probitas fieret, inde Treverim reductus est. Vbi impetrata licentia, Inclusorum nostrorum rigorẽ
Inclusorum institutum. amplexus, præsente Clero populoque ab eodem Episcopo, ritu solenni, cellulæ perexiguæ, velut sepulchro mortuꝰ reclusus est. Fuit patientiæ admirabilis speculum lucidissimum, alter vetustissimi ęvi Iob, nostri Antonius. Vitam exegit, in jugi corporis mactatione & martyrio perpetuo, soloq; spiritu liber, plurimis annis Cellulæ velut carceri inclusus cũ sui corporis resolutionẽ multo ante prædixisset mortuus est A.C. 1035. & quod tantis coruscaret miraculis à Benedicto IX. Pont. Maxim. in Sanctorum numerum relatus. *Ex Vita per Enervvinum, Abb. Trithem. Annal. nost. Germ. & Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Enecus Abbas. In Hispania depositio S. Eneci Abbatis, miraculorum gloria illustrissimi. Enecus, Innigo, Obeco, sive Ignatius (tot enim nominibus, sive unius nominis tam variâ pronunciatione appellatur vir sanctissimus,) patriâ Arragonensis, Monachum,
Celebris fama. primum in Monasterio S. Ioannis de Penna professus est. Cum autem, ob admirabilem vitæ sanctimoniam haberetur celeberrimus, ad Onienses (S. Salvatoris de Orna,) Cænobii regimen expetitus, adeo obnixus est, ut nullus precibus vinceretur. Fuit a. tanta omniũ de ipso opinio,
Fuga honoris. ut ipse etiam Rex Sancius Major, ad virum Dei contenderet, & vix deniq;, longa obtestatione, ut munus à Deo oblatum acceptaret, persuaderet. Dexterrimo fuit
Regibus acceptus. ingenio, & cum in re domestica curanda, tum propaganda maximè Regulari disciplina longe felicissimus, à Regib9 diversis sumo in pretio habitus, qui Cænobium ej9 liberalissimè dotando, certamen quasi pietatis instituerunt. *Aperuit autem Enecus,* inquit vitæ auctor, *horrea sua pauperibus, Apothecas suas ad se venientibus patefecit; cui parum erat proximos alere, nisi etiam undique evocaret, quos pasceret atque vestiret. Quantos enim oppressos erexit? Quantos captivos redemit? Quantos intricatos ære alieno liberavit? Vna scilicet negotiatione, & planctus debitorum extersit, & creditorum gaudia reparavit, &c.* Approbavit a. Eneci pietatem, admiranda & stupenda prorsus mi-
Miracula. raculorum virtute amantissimum Numen, eo inprimis frequenti, imò continuo, quo inexhausta ut liberalitate, sic prodigiosa abundantia infinitam quasi mortalium multitudinem, juvit, fovit, pavit; ut merito illud Christi, vitæ scriptor citatus huc conferat: *Opera quæ ego facio,* *Innumeros pascit.* *& ipse faciet, & majora horum faciet.* Sed & omne morborum genus curans, ipsis inferis metuendus, ex obtessorum corporibus dæmones potentissimè profligavit, ac spiritu insuper Prophetico enituit. Neque minoribus aut paucioribus prodigiis à morte refulsit; qua felicissime, A. Ch. 1075, in Angelorum præsentia visibili, & *Obiit 1075.* mirum inter lucis splendorem decessit, singularis patriæ suæ, civitatis Catalayd, Ogniæ, & vicinorum Tutelaris adoptatus; cujus, rarissima sanè miraculorum & *Tutelaris adoptatus.* beneficiorum continuatione, certã hucusque opem experti, nunquam satis virtutem & gratiam, ij populi deprædicant, *Perpetuitas miraculorũ* adeo, ut plus quam ducentis, diversissimo tempore vicibus, in summa terræ siccitate & sterilitate, prodigiosam & uberrimam ipsius meritis pluviam, ope ejus implorata, sese impetrasse fateantur; quem & in nimia imbrium inundatione, certum serenitatis reductorem exorant. Experti rursum, patentissimo sine nubibus cælo A.C. 1609. populus frequentissimus, cũ solemni supplicatione Aprili mense ni-
Recens prodigium. miam siccitatem supplices deprecatentur; adeo repente, spectantibus & stupentibus universis, condensato imbrium mole, aëre, ut nemo satis miraretur, tam velox terræ cælique remedium, omissisque aliis Hymnis & precibus, in solemnissimũ *Te Deum laudamus*, universi erumperent. *Captivorum Patronus.* Sed & rarissima ejus, imo frequentissima, in redimendis prodigiosè captivis gratia celebratur. Relatus in numerum Sanctorum ab Alexandro Papa, solemni quotannis festo, religiosissimè colitur. Ex Ioanne Bapt. Demeto; Antonio de Yepes, aliisque Hispan. rer. script. tom. 1. SS. Ordin. &c.

Eodem die S. Theobaldi Monachi & *S. Theobald. Abb.* Confessoris, Abbatis Wandagitiæ. Theobaldus, Provini (ꝙ est insigne Trecasinæ Diœceseos oppidũ,) nobilissimis parentibus, Arnulpho Comite, & Guilla natus, *Genus nobile* magnarum facultatũ Dominus fuit. Sed occulto & laudabili furto, è sæculo se surripiens, inq; Italiã profugiẽs, rigidissimũ & perfectissmũ Camaldulensiũ nostrorum amplexus Institutum, pauperrimus deinceps, & humillimus vixit, multisque virtutibus

Digitized by Google

Fit Abbas. tutibus ac miraculis claruit. Factus Wangaditiæ Abbas, multis eo confluentibus discipulis sanctissimè præfuit, eosque exemplo maximè suo mirè accendit, & promovit. Fratribus in itinere aliquando, & labore, & fame exhaustis, panem prodigiosè ministratum distribuit. Vinum haud dissimili miraculo, alio tempore copiosissimè impetravit: cum enim Dionysius Diaconus, præcedente nocte, totum vini vasculum evertisset, & vir sanctus, Mediolanensibus ad se confluentibus, vinum propinari usque tertio jussisset; accedens tandem ad vas Dionysius, quod vacuum reliquerat, plenum reperit, vinoque, incautius cum accederet, cum impetu exiliente, totum perfusus gremium, obstupuit. Refecti autem plenè eo vino non solum peregrini sunt, sed & de reliquo per tres hebdomadas, Fratres sunt refocillati. Obiit vir sanctissimus A. C. 1050. sepultus in eodem suo Monasterio S. MARIÆ de Vangadicia prope Vincentiam, cujus sacrum corpus in magna habetur veneratione, diesque festus ingenti populi concursu solemnissimè celebratur. *August. Florent. Petrus in Catal. Phil. Ferrar. &c.*

Insigne miraculum.

Obiit 1050.

S. Iovinus Abbas. Pictavius Sancti Iovini Abbatis. Fuit hic, frater Sancti Maxentii, claruitque temporibus Clodovei Galliarum Regis, filiorumque ejus Childeberti, Clotharii, Theodorici, & Clodomiri. Extat æternum, celeberrimæ ipsius sanctitatis monimentum, perinsignis Abbatia, ejus honori dedicata, in Diœcesi Pictaviensi, vulgo *Sainct-Iovin* appellata, alias *S. Iovyn des Marnes. Hugo Menard. Chaud. Rob. rer. Gall. script. t. 1. SS. Ord. &c.*

Abbatia ab ipso dicta.

S. Rudolphus Episc. Eodem die Sancti Rudolphi Eugubini Episcopi & Confess. De quo nos alibi.

B. Conradus In Germania, Monasterio B. MARIÆ Virginis de Egena Beati Conradi Monachi. Fuit Conradus, generis nobilitate, & eruditionis laude conspicuus, moribus quoque & vitæ sanctitate celeber. A charitate inprimis erga proximum comen-datissimus, languidis maximè compassus, & miraculorum gloria illustrissimus, ita ut cæcos illuminaret, surdis auditū, claudis gressum redderet varios morbos prodigiosè curaret, & dæmones ex energumenis potenter ejiceret. *Viros eruditos*, ait Seguinus, *amavit plurimum, pauperes juvit, afflictos verbo & consolatione erexit, discordes ad pacem reduxit, errantibus viam rectitudinis ostendit. Tandem, tot vivus enituit virtutibus, ut etiam post mortem ad ejus sepulchrum Dominus, innumera quotidie fieri per eum miracula voluerit.* Sic & Missale antiquum, *multa miraculorum gloria continuè fulsisse*, attestatur. *Robertus Rusca, Philipp. Seguin. Gratepol. Henriq. &c. tom. 1. SS.*

Miracula.

Perpetuitas prodigiorum.

Cistercii in Gallia Beati Petri discipuli Sancti Roberti pietate & doctrina insignis, qui Christianæ perfectionis studio incensus vitam Cænobiticam sanctè coluit, & multos sæculares exemplo suo ad idem faciendum provocavit. Claruit A. C. 1119. Monim. Cisterc. Phil. Seguinus, Menolog. Cist. Chrysost. Henriq. t. 1. SS.

B. Petrus.

Clar. 1119.

Rigę in Livoniâ depositio Beati Alberti Episcopi. Hic sanctissimum Cistercienſium nostrorum Institutum in ipsa juventute amplexus, pleno passu in virtutum stadio progressus, ad Pontificalis postea muneris sublimitatem evehi meruit, & ad labores Apostolicos destinari. Quippe ab Archiepiscopo suo consecratus Pontifex, & ad propagandum Evangelium in Livoniam missus, in agri Dominici cultura strenuè desudavit, & spiritu Dei plenus multos infideles ad Christum convertit, aliaque inter merita Gladiferorum Ordinem plurimum juvit, accendit atque promovit, felicissimo demum fine in laborum dignissimo consummatus, ad præmia æternitatis beatum spiritum tramisit. Claruit sub A. C. 1200. *Philip. Seguin. Cranzius, t. 1. SS. Ord. Chrysost. Henriq.*

B. Albertus Episc.

Vir Apostolicus.

Claret A. C. 1200.

Arvernis S. Medulphi Monachi, magnæ sanctitatis viri, qui cęlestium contemplationi insistens, in beata confessione vitam finivit. *Mart. Gall. Caroli Sauss.*

QVARTO NONAS JUNII.

II. Junij. F.

S. Procopii Abbatis. IN Bohemia memoria solemnis Canonizationis Sancti Procopii Abbatis & Confessoris. Facta est celebris illa Canonizatio anno Ch. 1204. ab Innocentio III. Pont. Max. ad quem sui Cænobii Præpositum, eidem apparens Sanctus Procopius ipse destinarat. Egit multo tempore Romę Præpositus, nec quidquam effecit, consumptisq; exhausto loculo, pecuniis, tristis admodum patriam versus iter suscepit. Non distulit autem diutius, quin causam deinceps suā ipse ageret Divus Procopius, ususq; indignanti similis per noctem Innocentio, acriter exprobrans: quod segnius honori suo studens, preces Sacerdotis sui ita repulisset, ut aspectum

Apparet Pont. Max. Procopius.

aſpectum hominum ultra non ferens, exhauſtis loculis, Vrbe excedere cogeretur, adjecitque: niſi hominem, via Divi Laurentii ſuburbani gradientem revocaret, tum vero ſe illum (cum dicto pedum ſeu baculum Abbatialem in ſublime tollens, ac vibrans,) perfoſſurum. Revocavit illico Legatum Pontifex, & facilè jam petitis annuens, Procopium, ſolemni pompa 4. Nonas Iunii Sanctorum albo adſcripſit; Guidonem inſuper S. R. E. Tituli Sanctæ MARIÆ trans Tyberim Cardinalem, ad elevandum Sanctiſſimi Abbatis corpus in Boëmiam delegavit, in cujus tunc oculis, deſperatiſſimi morbi curati ſunt; cæci illuminati, ſurdi, muti, energumeni, aliiq; graviter afflicti prodigioſiſſimè liberati, cæleſti odoris fragrantia, è ſacro tumulo prorumpente. Claruit & aliis, ut in vita, ſic à morte miraculis Procopius, quæ inter celebrius illud: cum Palatinum quemdam ſcelere æmulorum de fortunis ac vita periclitantē mirè eripuit, quippe profugus, cum hoſtes ſe inſequentes eminus intueretur, Procopiique opem implora ret (ſtupenda res!) Sazava fluvius, qui fugienti obſtabat, æſtivos inter Auguſti menſis calores, glacie repente riguit atque coaluit, quem, cum equum poſt tergum trahens, Palatinus absque periculo ſuperaret, ſolis hoſtibus inſuperabilis fluvius, ſoluta illico poſt equum glacie, hoſtes rapacitate vorticum, multitudine aquarum, & miraculi maximè inſolentia terruit, & à perſequendo deſiſtere coëgit. Ex Annalibus Germ. noſtræ, Chronicis Boëmiæ, Nicolao Salio, & tom. 1. SS. Ordin. &c. De Procopio agimus alias, die Natali ipſius.

Canonizatur S. Abbas.

Miracula in oculis Legati Pontificis.

Stupenda res!

SS. Martyres plurimi.

Sandomiriæ in Polonia, paſſio plurimorū Monachorum Chriſti Martyrum, qui A. C. 1140. Tartaris Ruſſiam, & Sendomirienſem Poloniæ tractum Ruſſiæ finitimum populantibus, in Cuprunicenſi Monaſterio & alibi intercepti, in odium Religionis immaniter cū multis aliis Chriſtianis trucidati, glorioſiſſimè occubuerunt; quorum triumphus ſingulis annis, magno fidelium concurſu recolitur, magnis in eos, qui occurrerent, gratiis ſive, ut vocamus, Indulgentiis ab Alexandro IV. Pontifice Maximo, erogatis. *Aubert. Miræus, Martinus Cromerus, Manriq. Henr. Annal. noſt. Bened. &c.*

Indulgentia.

In Monaſterio Plumbariolæ prope montem Caſſinum, natalis Sanctæ Ratrudæ Virginis. Hæc à nonnullis Petruda dicta, Rachiſij celeberrimi Longobardorum in Italia Regis filia, opibus pollens, ætate florens, fortuna præſtans, forma elegans, poſtquam intellexit, patrem Regē, omnibus perituris rebus ſponte relictis, Monachum in Caſinenſi Cænobio induiſſe, neque cuiquam nubere, neque in patria ſubſiſtere voluit. Verum patrem, matremque Caſinum conſequuta, quidquid ſecum contulerat facultatum, partim in egenos erogavit, partim Eccleſiis diſtribuit. Permittente autem Sancto Petronace Caſinenſis Archiſterii ſanctiſſimi Abbate, Monaſteriū Virginum Plumbariolæ, haud procul Caſino diſſitum, una cum matre Regina, propriis ſumptibus conſtruxit; ubi ſub Regulari diſciplina degens, in ſancto propoſito vitam finivit; eo, alic inter, etiam in terris beata: parentem utrumq;, ut regia dignitate, ſic poſtea ſanctitate, & Monachica perfectione, præſtantiſsimos habuiſſe, & vero maximè tam feliciter fuiſſe imitatam. De anno obitus, etſi non ita conſtet, certum tamen A. C. 750. ſumma omnium cum admiratione, purpuram cucullo permutaſſe. *Leo Oſtienſis, M. Ant. Scipio, Annal. noſtr. Bened. & t. 1. SS. Ord. Arn. Duac. &c.*

S. Ratruda V. Reg.

Ejus Converſio.

Plumbariola Monaſteriū reſtituit.

Claret 750.

In Anglia depoſitio Sancti Odonis Abbatis. Odo, natione Anglus, profeſſione Monachus, in præſtantiſsimo illo & Cathedrali Cantuarienſi Monaſterio, velut gemma exſplenduit. Pro inſignibus autem vitæ meritis ejusdem Prior renunciatus, uti dignitate aliis præſtitit, ſic humilitate omnique virtutum genere cultiſſimus apparuit. Denique ad Bellenſis Cænobii regimen evocatus, cum aliquamdiu loco utiliſſimè præfuiſſet, relictis pulcherrimi ingenii monimentis, bonorum operum copia locuples in cælum emigravit, & inter Divos referri promeruit. Inter ſcripta autem ejus Commentarii in Pentateuchum, in libros Regum, in Pſalterium, &c. præcipuè cōmendantur. Claruit A. C. 1178. *Ex diverſis Angl. rer. ſcript. Hugone Menardo, tom. 1. Sanctor. Ord. &c.*

S. Odo Abb.

Prior Cantuariæ.

Abbas.

Clar. 1178.

In territorio Laudunenſi depoſitio S. Algiſi Presbyteri & Confeſſoris. Fuit Algiſus Hybernus natione, profeſſione Monachus, regio ortus genere, & ut nonnulli volunt, Sanctorum Furſei & Foillani frater germanus; quibuscum orationis gratia ad limina Apoſtolorum Romæ inviſens, inde, cœlitus admonitus in Galliam ſe contulit. Subſtitēre apud Corbeiam primum, dehinc propagandæ fidei Zelo, diviſis inter ſeſe provinciis, in diverſas demigra-

S. Algiſus. Apoſtol.

Miracula.

migrarunt. Adalgiſo Laudunum cum confinibus obtigit, ubi monente Angelo cellam ſtruxit, & ex arida fontem prodigioſe elicuit, cujus aquæ diverſiſſimis poſtea morborum generibus medebantur.

Apoſtolus Iſæræ, &c.

Fuit Adalgiſus populorum inter Iſaram & Helpram Apoſtolus, quos profligata Idololatria ad fidem Chriſti, & gremium Sanctæ Matris Eccleſiæ perduxit, & æternis demum cumulatus meritis ad præmia æternitatis conceſſit. Claruit A. C. 650 *Ex Monim. Lovan. Hiſt. S. Eloquii, Ioan. Molano in Natal. SS. Belgii. Annal. noſt. Bened. tom. 1. SS. Ord. &c.*

Clar. 650.

B. Ioannes Novitius.

Villarii in Brabantia natalis Beati Ioannis, miræ pietatis & fervoris viri, qui Chriſti amore ſuccenſus ſæculo valedicens, in ſacra illâ eremo monaſticæ diſciplinæ ſe ſubjecit: & plenus bonorum operum in ipſo probationis anno, feliciter reddidit ſpiritum. *Ex monim. Monaſt. Villar. Menolog. Ciſt. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

V. Ludovic. de Eſtrada.

In Monaſterio Hartenſi apud Hiſpanos, obdormitio Venerabilis P. F. Ludovici de Eſtrada Divini verbi proclamatoris eximii, cujus egregia merita egregiis ſignis Dominus comprobavit. Ludovicus de Strada, ſuperioris ſæculi miraculum, abſolutiſſimæ perfectionis Monachus fuit. Quin & ob eruditionis præſtantiam multum celebratus Complutenſis Collegii Rector extitit, ubi ſe talem exhibuit, ut nobiles ipſum maximi facerent, plebs veneraretur, & vulgo eidem Sancti jam tunc nomen tribuerent. Meruit tunc & alias, de Patribus Societatis, optimè optumus Ludovicus, quos â Beato Ignatio noviter inſtitutos Complutum venientes, graves quamprimum adverſorum procellæ exceperant, plurimis eosdem everſos capientibus. Iuvit non ſolum conſilio, novellum Chriſti gregem, ſed & fervidam eorumdem defenſionem ſuſcepit,

Rector Collegii ſacri Complutenſis.

De Societate Ieſu meret.

quâ eos ab invidorum inſidiis & oppreſſione in celeberrima Complutenſi Academia, ſudore non exiguo liberavit, & ſanctiſſimam illam Societatem multum ſuâ auctoritate, & ſcriptis promovit. Quis autem, inquit Henriquezius, admirabilem concentum virtutum ejus pro dignitate commemoret? Quis ineffabiles, ut ita loquar, doctrinæ & ſapientiæ opes, quibus eum DEVS locupletavit, cæleſtia dona, quibus eum ornavit? Quis eximiam animi demiſſionem, invictam patientiam, amabilem manſuetudinem, prudentiam ſingularem? Quis mentis robur in his quæ difficilia ſunt pro DEI amore ſuſcipiendis, vigilantiam & ſollicitudinem in exequendis? Quis præter DEVM enumerare poſſet, quot ille animas ex vitiorum cæno, & ex ipſis inferni portis revocarit? Quæ vitia, ex tot civitatibus ac provinciis, re & nomine Apoſtolicus prædicator eradicarit? Quot perditorum hominum animas ſacris ſuis concionibus, ac ſanctiſſimæ vitæ exemplis, ad æternæ ſalutis iter reduxerit? Qua quidem tantâ virtutum fragrantiâ ac rerum Divinarum luce, undique refulgente; quid mirum, ſi invictiſſimi Regis Philippi, ac tot virorum Principum animos voluntateſque adeo ſibi devinctas haberet, ut quidquam majoris momenti, eo non annuente, peragere irreligioſum eſſe putarent &c. Ita citatus. I[illegible] alios autem Principes, qui Ludovicum ſa[illegible]niarius exambirent, ſuaque ad ipſum omnia referrēt, fuit etiam Ioannes ab Auſtria, celebratiſſimus ille bello & Victoriis Archiſtrategus, qui Cænobium Hortenſe ſæpiſſimè adiit, ea unica de cauſa, ut Ludovicum ſuum intueretur, cujus ſanctiſſimi alloquii jucunditate, ita afficiebatur, quaſi cum Angelo DEI conferret. Nam cum illo de maximi ponderis negotiis agebat, eumque conſulens, nihil illo inconſulto ſuſcipiebat, res ſuas & propoſita viro DEI commedans. *Nec dubium*, ait vitæ auctor, *quin ea de cauſa tantis victoriis potiretur, & de inimicis tanta trophæa erigeret.* Dum enim hic gladium hoſtium cruore imbueret; ille ut alter Moyſes in cellæ ſuæ angulo puras ad cælum levabat manus, DEVM rogans ut populo ſuo faveret, eoſque qui nomen ſuum extinguere conabantur confunderet. Quod invictiſſimum Principem non latuit, ideoque non tam ſibi, quam DEO & hujus ſancti ſenis precibus fiſus in bella ruebat. Fuit prodigè, ut prodigioſe in pauperes liberalis, eo maximè tempore, quo gravi & longa fame Hiſpaniarum Regna premebantur, tanto pauperum ad Ludovicum Mœcenatem ſuum concurſu ut juſti exercitus ſpeciem præberent, neque aream ſolum Cænobio proximam, ſed valles colleſque vicinos, ſtructis ſibi caſulis, implerent, quibus ille omnibus alimenta miniſtravit, quin & nive impeditis cum pedem caſulis efferre nequirent, egreſſus ipſe cum fratribus cibos afferebat. Spectator aliquando ſtupendæ liberalitatis potentiſſimus Princeps Medinæ Dux eſſe meruit, cum innumerabilis penè pauperum multitudo confluxiſſet, & vix ducentos panes Sanctus Abbas in Monaſte-

Elogia longe dignisſima.

Regis & Principum ſtudia.

Ioan. ab Auſtria.

Victoriæ precibus Ludovici.

Alter Moyſes.

Liberalitas prodigioſa.

rio haberet, nihilominus tamen ſingulis ſingulos daret, & pari prodigio, alios etiã cibos in tantam multitudinem diſtribueret: quo miraculo obſtupefactus Dux, inquit vitæ auctor: *Ego ſane*, ait, *in me recipere non auderem, omnibus his de victu providere, niſi ſtatum meum oppignorare vellem: & non videor mihi ſatisfacere poſſe, tum quia tanti ſunt, tum quia ubique maxima panis & neceſſariorum penuria, &c.* Fuit orationis ſtudio addictiſſimus, in quam dum ferventius incumberet, ſæpius Divino ſplendore & claritate circumdari, & Angelicis ſpiritibus cingi viſus eſt. Deceſſit vir Apoſtolicus hâc die A.C. 1581. *Petrus Calzolarius, Ang. Manrig. Henriq. in Faſcic. Carolus de Tapia, Annal. noſt. Bened. &c.*

Stupendæ res!

Angelorum præſentia.

Obiit 1581.

In Monaſterio Zwifaltenſi depoſitio Venerabilis viri Vdalrici comitis de Zile, ejusdem loci Monachi, (filii amitæ S. Erneſti ejusdem loci Abbatis & Martyris,) qui rigorem Monaſticum deliciis præferens, claruit ſub A.C. 1130.

V. Vdalricus

TERTIO NONAS JUNII.

III. Junij. G.

S. Iſaac Martyr.

Cordubæ Beati Iſaac Monachi, qui cum eſſet annorum viginti ſeptem, gladio pro fide Chriſti necatus eſt. Iſaac Cordubam patriam, parentes & generis nobilitate & opibus præſtantes habuit. Cujus inſigne & rarum illud fortunæ ſanctitatis argumentum fuit, cum ante quam naſceretur, tribus una die diverſis vicibus, loqui in utero auditus eſt. Sed & illud ſeptuennis pueri rarius; cum ſupra caput ejus globus fulgidiſsimus & igneus cælo delaberetur, ac Iſaaculus, inter omnem intuentium atque admirantium turbam ſolus viſus eſt ulnas extendere, manibus ſuis lumen captare, totamque claritatem ori injectã, prodigiosè imbibere. Linguam Arabicã apprimè calluit, & Exceptoris officio honoratus, non multo poſt ſalutari ſæculi tædio, in Tabannenſi noſtro Cænobio Monachum profeſſus eſt. Ibi triennium exigens, fervente perſecutione Arabica, judicem ultro aggreſſus, ceu inſtrui in ſecta ejus cuperet, cum ille quamprimum in eximias Mahometi laudes erumperet, & promiſſa ſequacibus ejus præmia exponeret: *mentitus eſt*, inquit Iſaac, *ille dæmonio plenus, qui maledictionibus tabeſcat Divinis, &c.* Proin à Iudice alapa percuſſus, & in carcerem detruſus, Regis demum juſſu capite truncatus, & in ſtipite elevatus, aliquot diebus urbi & civibus ſpectaculo fuit. Denique cum aliis Sanctorum Martyrum corporibus ignibus exuſtus eſt, cineribus in amnem projectis, quem aliquot è collegis deinceps Monachis, pari accenſi deſiderio ſubſequuti, Hiſpanias glorioſiſſima ſanguinis ſui purpura eximie exornarunt. Deſcripſit glorioſiſſimi Martyris agonem Sanctus Eulogius noſter, quem narrat hâc die paſſum, æra 889. A.C. 851. *Vid. Ambr. Morales, Vſuardus, Iepes, VVien, Baronius, to. 1. SS. Ord. &c.*

Loquitur in utero.

Mira res!

Fit Monach.

Mira conſtantia.

Fit Martyr.

A.C. 851.

In territorio Aurelianenſi, Sancti Liphardi Presbyteri & Confeſſoris. Hic illuſtri apud Aurelianos editus familia, prudentia & legum civilium cognitione, tantam ſibi apud omnes auctoritatem conciliavit, ut juvenis etiamnum, raroexemplo, cauſſarum Iudex conſtitueretur, ſermonis dignitate, morum comitate, integritate vitæ, & in ferenda ſententia æquitate, ſpectatiſſimus. Verum anno ætatis quadrageſimo, Divino inſtinctu factus Clericus, paulo poſt Monachum in Magdunenſi Cænobio, non tam veſte ſola quam moribus induit, & mira deinceps vitæ excelluit ſanctitate. Veſtis ipſi ſaccus & cilicium, cibus modiciſſimus fuit, nihil præter unicam panis hordeacei unciam, quẽ manibus ipſe ſuis laborabat; ſola inſuper frigida contentus. Ejus præclarum, alia inter, meritum fuit, quo patriam, terribili & peſtifero dracone precibus fuſis interempto, & vicinos omnes periculo ingenti liberavit. Mortis ſuæ præſcius, deſignato qui ſuis præeſſet Beato Vrbicio, confirmatisque lugentium filiorum animis, ardentes inter preces & lachrymas feliciſſimè deceſsit, temporibus Clodovæi Regis. *Ex vitâ, t. 3. Surii, Petro in Catal. Trithemio, Arn. Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Liphardus Abbas.

Eruditio rara.

Fit Monachus.

Draconem interfecit.

Pariſiis Sanctæ Crotildæ Reginæ Clodovæi Regis uxoris, cujus precibus vir ejus Chriſti fidem ſuſcepit. Crotilda, Crotildis ſive Clotilda Chilperici Burgundiæ Regis filia, Clodovæi Magni, potentiſsimi Galliarum Regis conjux ſereniſsima, verè id aſſequuta, quod ſalvetur vir infidelis per mulierem fidelem, oratione, lachrymis, eleemoſynis, aliisque piis operibus & exhortationibus, ſummo Regni univerſi & Eccleſiæ

S. Crotildis Regina.

Digitized by Google

Regem convertit. adeoque & Regnum.

cleſiæ bono, mariti animum lucrata Gallarum populos è denſiſſimis Idololatriæ tenebris ad verum Fidei lumen adductos, æterno ſibi merito obligavit. Marito mortuo, mundi hujus illecebris valedicens, ut

Fit Monialis.

Chriſtum lucraretur, voluntariam in Monaſterio Sancti Martini Turonicæ civitatis amplexa paupertatem, & ſacro tecta velamine, ſub Regulari diſciplina ita vitæ ſuæ rationes inſtituit, ut & miraculorum gloria à Numine illuſtrari, & à morte Sanctorum albo adſcribi meruerit. Obiit ſub

Obiit 554.

A. C. 554. merita felicisſima illa tempora attingere, quibus Sanctiſſimi Mauri noſtri adventu, Gallia mirificè efflоruit, quo ipſo flore, & ipſa adoleſcens, ſuprema ſenecta, Magni Patriarchæ noſtri BENEDICTI filia renaſci meruit, cujus ipſa tam admirabilis Patris amorem demereri quam

De Ordine merita.

maximè allaboravit, multaque lectiſſimo ejus diſcipulo Mauro Cænobia condidit, quam viciſſim Maurus per ſuos ad ſummam vitæ perfectionem promovit. *Ex Annal. noſt. Bened. t. 1. SS. Ord. Franciſco Bellforeſtio, Gregor. Turon. Iepes, &c.*

S. Peregrinus

Camalduli Sancti Peregrini Monachi, in cujus tranſitu Sancti Angeli laudes Deo canere, dum beatam ejus animam reciperent, auditi ſunt. Fuit is Sacriſtanus ſive Cuſtos rerum ſacrarum diligentiſſimus, eoque munere optimè uſus, cum inde ad miram proficeret vitæ ſanctitatem. Ipſum inſigni quadam Viſione dignatus eſt Dominus, quam tamen occultiſſimam ſemper habuit, neque cuiquam, niſi Beato Simoni Collegæ, cui ſe totum aperuit, revelare voluit. Sepultus eſt magno cum honore, & ob evidentia ſanctitatis argumenta ſacrum ejus corpus in arca ſupra majus altare collocatum eſt, coliturque à fidelibus, DEO per invocationem viri ſancti multa beneficia elargiente. Deceſſit hâc die anno Chriſti 1288. *Ex monim. Gamald. & Cajetan. Auguſt. Florent. Hiſtor. Camald. &c.*

S. Morandus

In Monaſterio Cluniacenſi Sancti Morandi Monachi & Confeſſoris. Morandus, Germanus patria, nobiliſſimos in Rhenana provincia parentes habuit. Wormatienſi in Monaſterio litteris inſtitutus, Compoſtellam poſtea pergens, cũ Cluniaco tranſiret à Sancto Hugone Ab-

Fit Monach.

bate officioſiſſimè ſuſceptus, Monachum ſe fore, ſi incolumis reverteretur policitus eſt. Reverſus, & quod promiſerat exequutus, tantum eodem Magiſtro profecit, ut exemplo omnibus eſſet; & longè lateq; celebris haberetur. Poſtulatus ab Arvernenſibus, eo miſſus Cluniacenſem Reformationem propagavit, & miraculorum gloria reſulſit. Sancti Chriſtophori poſtea Diœceſis Baſileenſis Cænobium

Præficitur Monaſterio.

gubernare juſſus, dæmonem ſpectabili & tetra forma infeſtiorem, ſigno crucis eliſit, incendium ſigno eodem, ſtupentibus qui convolârant accolis, illico conſopivit atq; extinxit. Energumenos profligatis dæmonibus, multos liberavit. Principem Cænobii ſui conditorem in ruſticũ quen-

Miracula ili vita.

dam injurium, ut ab injuria deſiſteret, cũ fruſtra exoraſſet, repentina ille paralyſi ſcelus luit; quem exoratus vir Dei, poſtquam peccantem ſtrenuè corripuiſſet, incolumitati reſtituit, & os tædè ad aures diſtortum, ſolo manus contactu compoſuit. Fuit ad demortui exequias ingens popu-

à morte.

li concurſus, quem etiam deinceps inſigni miraculorum gloria Deus honoravit, & tanto Tutelare beatum Cænobium, ab eo poſtea cognomen accepit. *Ex Bibliotheca Cluniac. MS. codice S. Trudperti, Hugone Menardo, t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Lifardus Converſus.

In Monaſterio Hemenrodenſi depoſitio Beati Lifardi Converſi. Fuit Lifardus nobili genere natus, cui tamen nobilitati, ut & deliciis & fortunæ blandimentis univerſis ſervitutem Chriſti præpoſuit, & humillimæ Converſorũ profeſſioni & conditioni in Cænobio Hemenrode ſe addixit, ubi abjectiſſimis functionibus dignè exercitus, animi demiſſione & promptitudine admirandus, porcos Cænobii paſcere juſſus, eo in munere ita ſe habuit, ut

Porcos paſcit

digniſſimo ſpectaculo cœlum recrearet, & magnas à Numine meritus gratias, miraculorum etiam gloria illuſtraretur. Rarum illud, quod his verbis Cæſarius commemorat: *Die quâdam, cum juxta nemus gregem porcorum paviſſet, vidit ibi duas arbo-*

Rarum miraculum.

res, quæ de uno trunco proceſſerant, cui cum una placuiſſet, dixiſſetque in corde ſuo: Deus, quam idonea eſſet hæc arbor ad alveos porcorum! mox cecidit ac ſi ſecuri ſuccisa fuiſſet. Ecce non oranti, ſed cogitanti lignum obedivit. Ita Cæſarius. Tentavit ſenem ſpiritus ſuperbiæ, &

Tentatio ejus

penè triumphaſſet, niſi optimum Numẽ clientem ſervaſſet, perq; Angelum revocaſſet, qui ad cæmeterium deductum mortalitatis coñonuit, & putrido multumque fætenti demonſtrato cadavere, cum ad alia item contuenda ducere conaretur, deprecante Lifardo, & nauſeam quiritante: *Si non potes hoc*, ait Angelus,

Corrigitur.

quod tam cito cris, videre, ut quid propter mõdicam ſuperbiam vis de portu ſalutis recedere? Agnovit errorem Lifardus, & ſerio doluit,

factus deinceps multo diligentior, ſummæ demiſsionis æmulator, donec mortalitatis hujus curſu expleto, ad immortalitatis præmia æternum felix emigraret. *Cæſar. Heiſterbac. Barn. de Montalbo, Chryſoſt. Henriquez. Robertus, Ruſca, t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Maria Peregrina.

In Monaſterio Lorvanienſi, in Portugallia, Beatæ Mariæ cognomento Peregrinæ, quæ in ſpiritu, magno quidem miraculo Syriam & omnia loca ſancta viſitavit, & poſt varia ſanctitatis opera, flexis ante Venerabile Sacramentum genibꝰ, oculis ac manibus ad cælum erectis, ſpiritum ſuaviſſimè efflavit; cujus in æterna patria felicitatem, ſuaviſsimus odor, varia miracula, & multa alia ſigna comprobarunt. *Funus ejus.* Fuit ingens ad ſacras ejus exequias populi concurſus, omnibus certatim pedes & cucullum ejusdem exoſculantibus, & particulas veſtium ejus, quas religioſiſsimè venerarentur diripientibus, quibus magnam miraculorum gratiam DEVS impertivit. *Bernardus de Brito, Menol. Chryſoſt. Henriq. Angelus Manriq. Vaſconcell. to. 1. SS. Ord. &c.*

S. Bonizo Epiſc.

Placentiæ S. Bonizonis Epiſcopi & Martyris. Hic ex Abbate S. Savini Placentiæ pro egregiis animi talentis Sutrienſis creatus Epiſcopus, cum pro fidelitate Sanct. Petri Schiſmaticorum furori conſtantius obniteretur, variis jactatus procellis admirabili Zelo, patientia & charitate, graviſsimas perpeſſus injurias, exilia, carceres, tribulationes innumeras, tanquam Divinæ gratiæ peculiaria argumenta hilaritèr excepit & ſuſtinuit; demum *Variè exagitatus.* à Catholicis Placentinis ad ſuam evocatus Cathedram, patriæ quoque ſuæ magna induſtria conſulens, errantesque Eccleſiæ gremio conciliare aggreſſus, pro charitate odium & contumelias recepit & à Schiſmaticis captus, crudeliſſimè habitus, oculis eruti, omnibus penè truncatus membris, hoſtia Chriſti effici meruit, ad triumphos Martyrum æternos evocatus anno Chriſti 1089. *Bertholdus Conſtant. monim. Eccleſiæ Sutrienſis & Placent. Baronius*, qui tamen perperam Domnizonem appellat. *Martyrio coronatur.* *Anno 1089.*

PRIDIE NONAS JUNII.

IV. Junij. A.

Feſtum promiſsionis ſive gratiarum.

FEſtum, ſeu Commemoratio Promiſsionis Gratiarum à Deo Opt. Maxim. Ordini noſtro, ejusque Inſtitutori ſanctiſſimo, Admirabili Patri & Patriarchæ noſtro factarum. De hâc promiſsione ita præter plurimos alios, liber vetuſtiſsimus MS. Sublacenſis: Quodam tempore cũ S. P. BENEDICTUS, in loco, qui forte poſt obitum ejus nuncupatus eſt per aliquod tempus S. MARIÆ de Portiuncula, poſtea Sanct. MARIA Morrebottis, ſitus prope ſacram ſpecum, circa mille paſſus, unũ ex Monaſteriis à Divo BENEDICTO extructis, modo *Sanctus Laurentius* vocatũ, *Angeli apparitio.* oraret: Angelus Domini ei adfuit, ſedens ſuper quendam lapidem dicens: BENEDICTE, Deus ad te me miſit, ut petas quidquid ab eo volueris, & exaudieris. Cui Sanctus reſpondit: Et quid amplius petam, cum tanta à DEO receperim? Quid ulterius petere præſumam? Tunc Angelus dixit: Quoniam nil amplius petere voluiſti, Deus per me tibi dona quinque conceſsit, videlicet 1. Donum: Quod *Quinque dona.* tuus Ordo, usque in mundi finem ſtabit. 2. Quod in mundi fine Sanctæ Romanæ Eccleſiæ adſtabit, & plerosque in Sancta fide roborabit. 3. Quod nullus morietur in tuo Ordine, quin ſalutem conſequatur, etſi malè incœperit vivere, ſi non deſtiterit, vel confundetur, vel ab ipſo Ordine projicietur, ſeu per ſe (deſunt cætera, quæ ſupplentur ex Antiquitatibus & MSS. Lirinenſibus, hoc modo:) egredietur. 4. Quod omnis qui Ordinem tuum *Inſignes gratiæ.* perſequetur, niſi reſipiſcat, vita ſibi abbreviabitur, vel mala morte morietur. 5. quod omnes qui Ordinem tuum diligent bonum finem habebunt. *Ex Antiquitatibus ſacri Monaſterii Sublacenſis, & Lirinenſis, Iepeſio, Gerardo Belga, Arnoldo Duac. tom. 1. SS. Ord. &c.*

S. Leonpardus.

In Monaſterio Bobienſi, Sancti Leonpardi Monachi & Confeſſoris. Fuit hic lectiſsimus diſcipulus magni illius Bobienſiũ Abbatis Attalæ, Sancti Merovæi ſive Moronæi ſocius, & egregiæ perfectionis æmulus, cujus alia inter rarum & inſolens illud celebratur, quod curr9 & equorum defectum aliquando mirè ſuppleverit, & præmiſſa oratione, cum Merovæo laborum omnium ſocio, ingenti mole arborem ſublatam in humeros, ad Cænobium deportârit. Clãruit A. C. 640. *Ingentem arborem portat.* *Ex Monim. Cænobii Bobienſis, tom. 1. SS. Ordin. Menardo, &c.*

In

S. Stephanus In Monaſterio Caſinenſi Sancti Stephani Monachi & Confeſſoris. Vixit hic ſub A.C. 1080. cujus, cum expiraret, animam, vidit Beatæ memoriæ Agaudia in oratione pernoctans, raro ut digno ſpectaculo, columnæ ſplendidæ aſſimilatam, ad illa æterni Regis palatia deportari. *Monim. Caſin. Leo Oſtienſis, t. 1. SS. Ord.*

Columna Palatii cæleſtis.

SS. & BB. Caſin. Ibidem commeratio, omnium ejusdem Sacratiſſimi montis & Archiſterii Sanctorum atque Beatorum. Quorum quidem, inaudita prorſus felicitate atque multitudine copia tanta fuit, ut ſoli Canonizati ſine Sanctorum albo, ſolemni Rom. Pont. approbatione, & definitione, adſcripti, numerum quinq; millium quingentorum excederent, adeoque omnem omnium tam ſanctorum, quam beatorum, & pietatis nomine illuſtrium, quorum ex nomine in univerſo hoc Menologio meminimus, longè ſuperarent. Ut de Beatorum, aliorumque illuſtrium, non Canonizatorum, ejusdem unius Cœnobii Monachorum, longè utique majore numero, nihil dicamus, verum potius, inſcripta in libro vitæ, olim, ut ſperamus etiam nobis publicando, Fratrum noſtrorum lectiſſima nomina, & inæſtimabilem Sanctiſſimi & Admirabilis Patris noſtri BENEDICTI, uno in loco felicitatem & fœcunditatem, ſupplices veneremur, digno applauſu celebremus, vota, ſtudia, & ſpem ſeræ poſteritatis accendamus, atque ex una unius Cœnobii felicitate, tot millium toto orbe terrarum Cœnobiorum, tanto decurſu ſæculorum fœcunditatem, felicitatem, & gloriam ominemur. *Ex Monim. Caſin. M. Ant. Scipione, Iepeſio, Arn. Duac. t. 1. SS. Ord. & Annal. noſtr. Bened. nec non tomo de vita S. P. N. &c.*

Incredibilis SS. numerus

Quare memoria hæc celebranda.

B. Franciſc. Card. Romæ Beati Franciſci de Altria Sanctæ Rom. Eccleſiæ Cardinalis & Confeſſoris. Franciſcus & genere & virtute nobilis, ſacrum vitæ rigorem deliciis omnibus potiorem habuit, & ſui contemptum honoribus univerſis prætulit. Exemplar autem perfectionis & ſanctitatis abſolutiſſimum indeptus, magnum illum ſummi in terris honoris, Pontificatus Romani religioſiſſimum contemptorem, Sanctum Petrum Cæleſtinum, Magiſtrum habere meruit, ſub quo ſanctiſſimi Patris noſtri BENEDICTI Regulam profeſſus, juratus corporis ſui & voluntatis propriæ hoſtis, rigidiſſimum iisdem bellum indixit, & inſigni in virtutum ſtadio atque ſtudio profectu effulſit, quarum ſplendore & famâ prodi-

Vit Monach.

tus, ad eos quos fugerat & prottiverat honores repetitus, imo ad longè eminentiores cellulâ ſuâ extractus, & ſuper candelabrum Eccleſiæ expoſitus, purpureo excultus galero, ſacratiſſimo illi Eminentiſſimorum Patrum Senatui decus æternum addidit, onus humeris ſuis impoſitum benè expendit, muneri tanto nunquam defuit, in labore agri Dominici ſtrenuè deſudavit, Monaſticique propoſiti ac profeſſionis nunquam immemor, ut in oculis omnium magnus, ſic in ſuis omnium minimus apparuit; & tandem meritorum illuſtrium copia locuples in cælum evolavit, cum illuſtribus ſanctitatis radiis in tanta inprimis dignitate conſtitutus Eccleſiam mirificè exornaſſet. *Ex monim. Cæleſt. PP. Vita S. Roberti Salet. Hugone Menard. to. 1. Sacro-S. Ordin. &c.*

Fit S. R. E. Card.

Virtutes ejus.

S. Petrus. In Monaſterio Cluniacenſi, depoſitio Sancti Petri de Bono, qui primum mercator Brugenſis & uxoratus, deinde ſæculo & uxore relictis, Monachus Cluniacenſis, & Sacerdos adeo Religioſus & devotus fuit, ut totum ex integro Pſalterium quotidie, ultra ſervitutis ſuæ penſum devote perſolverit: inſuper & horas de Spiritu Sancto addiderit. Vnde in Sancto die Pentecoſtes, ea horâ, qua Conventus in Choro: *Veni Creator Spiritus*, decantabat, carnis ſolutus ergaſtulo ad Paradiſi amœna deductus eſt ſub ann. Chriſti 1419. *Ex Bibliotheca Cluniacenſi, Arnoldo Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

Orationis ſtudium.

B. Hilarius. Morerolæ in Hiſpania Beati Hilarii Converſi. Hic ſanctiſſimam Ciſtercienſium noſtrorum reformationem in prædicto Cœnobio amplexus, Ordini noſtro univerſo mira miraculorum gratia, & illuſtri ſanctitatis ſplendore decus æternũ conciliavit, & Converſorum inprimis ſtudia concitavit, quorum omnium ſpeculum & exemplar factus, omnium virtutum mira fragrantia redoluit, & humilitatis inprimis abſolutiſſimæ exemplo claruit. Inter miracula, celebrius illud memoratus, quod fluvium profundiſsimum ac rapidiſsimum haud longe ab Cœnobio præterfluentem, injecto eidem pallio, cum navis copia ſubinde non eſſet, ſæpius ſuperaverit. Qui tandem multis ſignis illuſtris, ex hac vita emigravit. *Aubert. Miræus, Chryſ. Henriq. Ang. Manriq. tom. 1. SS. &c.*

Sæpe pallio pro navenutitur.

B. Margarit. In Valle-Ducis Beatæ Margaritæ Virginis & Abbatiſſæ. Margarita illuſtriſsimo

Illustr. genus mo nata genere Henricum II. cognomento Magnanimum Brabantiæ Ducē, matrem Mariam Philippi Romanorum Regis filiam habuit. Fuit moribus, & omni Virtutum genere ab ipsa juventute cultissima; Divinorum autem amore, ut terrenorum omnium contemptu multo illustrior, repudiato illustrissimorū Principum conjugio, Regum Regis cū Magdalena pedes exambiit, & in condito â patre Valleducensi Cænobio cucullum amplexa, insigni animi demissione, deliciarū & cōmodorum omnium corporis neglecta admirationi omnibus fuit. Tandem egregiis à Numine nobilitata miraculis, & sanctitate insignis cursum præsentis vitæ feliciter complevit, cujus festiva memoria quotannis in eodē Cænobio celebratur. *Adria. Barlan. Philip. Segui. Tho. Cantipr. Aub. Miræus, Annal. nost. Germ. t. 1. SS. &c.*

Miracula.

S. Gualterius Abbas. In Piceno S. Gualterii Abbatis. Eum parentes Romani, voto de struenda Ecclesia facto meruerunt, quem ipse Pontifex Max. ob generis nobilitatem baptizavit, stellæ signo, quod futuræ sanctitatis indiciū fuit, in humero apparente. Conjugium aspernatus, ideoque malè habitus, voce de cælo lapsa jussus in Picenum profugit, ubi condito Cænobio Abbas effectus, diu quæsitus à parentibus, inventus, & ob exhaustum jejuniis corpus vix agnitus, utrumque DEO lucratus cucullo induit. Ipse demum plenus meritis in Domino quievit, & miraculis illuxit, sepultus Serviliani. *Catal. SS. Italiæ, Philipp. Ferrar. &c.*

In Monasterio Sublacensi Venerabilis viri Palumbi Monachi, qui in Sacra Specu S.P.N. includi petiit, & rigidissime vixit, tempore Ioannis V. ejus loci Abbatis, sub annum Christi 1120. Ejus venerabile corpus, requiescit in arca marmorea, post altare Sanct. Gregorii, acta vero ejusdem, quod dolendum summopere, perierunt. *Cherub. Mirtius, &c.* *V. Palumbus.*

NONIS JUNII.

V. Junij. B.

S. Bonifacius Germ. Apostolus. *IN Frisia Sancti Bonifacii Episcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & à Gregorio II. in Germaniam missus, ut fidem Christi illis gentibus evangelizaret, cum maximam multitudinem maximè Frisonum, Christianæ Religioni subjugasset, Germanorum Apostolus meruit appellari: novissimè in Frisia à furentibus gentilibus gladio peremptus Martyrium consummavit, cum Eobano, & quibusdam aliis servis Dei.* Bonifacius Regio ortus

Genus Regiū genere, contempta Regiæ sublimitatis cognatione, Exceстrienſe ingressus Cænobium, Wolfardum & Wigbertum Abbates, sanctissimæ vitæ Magistros habuit, quibus adeo sese probavit, ut ipsimet tantis viris, paulo post admirationi esset, eam

Eruditio. juxta perfectionis Monachicæ laudem, in omni litterarum scientia existimationem consequutus, ut plurimi tanti nominis ejus fama illecti, ei se tradere erudiendos exambirent. Præclarâ, Monachus etiamnum, legatione fungi coactus, ut Concilio tamen Anglicano interesset, honorari & suspici exhorrescens, persuaderi non potuit. Tanto autem magis celebratus, pio favoris humani fastidio, patriam deserens in Frisiam contendit, illic Divini verbi sementem facere allaborans; sed obstante Radbodo Rege, cum nihil efficeret, reversus in Angliam, mortuo sub id ipsum tempus Cœnobii sui Abbate, successor denunciatus, quos primum fugerat honores non effugiens, fugere nihilominus denuo conatus, & Romam profectus à Beato Gregorio II. Pont. Maxim. longè majoribus honoribus oneratus est. Missus ab eodem in Germaniam, conversione gentium strenuam S. Rom. Ecclesiæ operam navavit, multa mortalium millia cælo lucrifecit, provincias celeberrimas ab insano idolorum cultu avertit, diversissimas & gravissimas Hæreses, Ermwolfi, Adalberti, Clementis, &c. unus profligavit, plurima per Germaniam Cænobia, Xenodochia, Scholas, Ecclesias, æterna cum utilitate erexit, celeberrimos Episcopatus instituit, eorumdemq; limites distinxit, quibus insuper sanctissimos Episcopos præfecit, ipse autem primus Moguntinensis Ecclesiæ Archiepiscopus renunciatus, æternum Cathedræ illi admirabili sanctitate decus addidit, plurima annuente & jubente Pontifice Maximo Concilia & Synodos celebravit, utilissimas Regnis & provinciis leges ac consuetudines induxit, antiquas & detestandas abrogavit, barbariem sustulit, libris ac viris eruditissimis Germaniam instruxit, eidemque plurimas & celebertimas Sanctorum Reliquias Româ impetravit & intulit;

Honorum fuga.

Apostolus Germaniæ.

Hæresum & gentilismi obtritor.

Stupenda merita.

Digitized by Google

Vir admirabilis.

tulit; libertati ſubditorum & provinciarum conſuluit, Principes DEI timore, Apoſtolicæ ſedis & Sacerdotum reverentia, æquitatis pietatisque amore felicissimè imbuit; innumeris denique & immensis laboribus Germaniam Galliamq; imo Eccleſiam univerſam immortaliter demeruit, ut vix Hiſtoriam Eccleſiaſticam, tantarum rerum commemoratione fæcundam, quam unius Bonifacii noſtri ætate, & labore videamus, miremur & toti ſtupeamus. In Friſiam denique, convertendæ gentis ſtudio delatus, cum multa eorum millia Chriſto adduxiſſet, meritis innumeris locupletiſſimus, Martyrio coronatur prope villam, hodie oppidum Dockum, Nonis Iunii, anno peregrinationis ſuæ quadrageſimo, Incarnationis Dominicæ 755. Cujus ſacrum corpus primum ſibi Trajectenſes vendicârunt, ſed repetentibus armata etiam manu primũ ſuum Archiepiſcopum Moguntinis, Bonifacius Beato Otperto per noctem viſus, in ſuum Fuldenſe Cænobium deportari voluit. Iure merito, Maximus Germanorum Apoſtolus, & tonitrui filius appellatus. Ex Vita, Annal. Fuldenſ. & Moguntinis, S. Wilibaldo, Iepeſio, Baronio, Annal. noſtr. German. & Bened. Aquila item noſtra Imperii Benedictina, to. 1. SS. Ord. &c.

Res mira.

Paſſus 755.

Titulus perinſignis.

Socii S. Bonifacii.

Porro ſocii Sanctiſſimi Martyris, Metropolitæ & Apoſtoli noſtri Bonifacii, quorum hac ipſa die memoria recolitur, fuêre: Sancti Eobanus Coepiſcopus, Adelarius Epiſcopus, Witrumgius, Waltherus, Adhalero, Stricaldus, Hamuntius, Boſo, Waccarus, Cundecherus ſeu Guntherus, Williherus, Hildebrandus, Adolphus, aliique novem & triginta Monachi, qui poſt incredibiles pro fide Chriſti & Germanorum converſione exantlatos labores, vitam Apoſtolicam glorioſiſſimo Martyrii triumpho coronantes, patriam noſtram pretioſiſſimi ſanguinis ſui rivis exornârunt, plantaverunt, & fœcundiſſimam deinceps reddiderunt. De his conſulendi Molanus, Trithem. Miræus, Baronius, Iepes, & Annal. noſt. cit. &c.

Fructus laborum & paſſionis.

S. Felix Mart.

Eadem die, natalis Sancti Felicis Monachi & Martyris. Hic Friſlarienſis in Germania Monaſterii Cænobita, vir ſanctus, & verbi Divini prædicator ferventiſſimus, poſt mula bonorum operum ſtudia, poſt graves ſuperatos labores & vitæ diſcrimina, cum Apoſtolico Zelo gentilibus Chriſti fidem annunciaret, ab impiis pietatis mercedem accipiens, Martyrio conſummatus, ad triumphos æternos emigravit. Cujus feſtum Nonis Iunii celebrari Trithemius noſter aſſeverat. *Ex eodem, t. 1. SS. Germ. & Annal. noſt. &c.*

Apoſtolus Germ. & Mart.

Londini in Anglia, paſſio Beatorum Guilhelmi cognomento Truſt, Abbatis Fontanenſis & Anonymi Abbatis Riverienſis Sacræ Congregationis noſtræ Ciſtercienſis Martyrum, qui propoſito Monachico, & fidei Zelo illuſtres, pro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ reverentia, indigna paſſi, capti; ſuſpenſi, & in quatuor partes diſſecti; Martyrii laureola donati ſunt, ſub impio Sacrilegi & Apoſtatæ Regis Henrici VIII. Imperio A.C. 1536. *Theatr. Relig. Menol. Ciſt. Chriſoſt. Henriq. t. 1. SS. Ord. & Annal. noſt. Bened.*

SS. Abbates 2. Mart.

A.C. 1536.

In Monaſterio Sanctæ Trinitatis Cavenſi, Beati Falconis ejuſdem loci Abbatis ſexti ſanctitate celebris, qui Beato Simeoni in regimine ſuccedens, cum frequentiſſimo Sanctorum collegio annos Septem ſanctiſſimè præſtitiſſet, meritorum gravium copiâ ditatus in gaudium Domini introivit. A.C. 1147. *Tab. & monim. Cavenſ. Monaſt, Arnold. Duac. Hugo Menard. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Falco Abbas.

Ob. 1147.

In Monaſterio Hemmenrodenſi Beati Sigeri Monachi, Preſbyteri, qui â præcipuo DEI parentis Virginis cultu celebratur, quam uti ardentiſſimè ipſe adamabat, & religioſiſſimè venerabatur, ſic de propagando amore & honore Ejuſdem ſollicitus, quibuscunque poterat modis, alios ad amorem ejus accendebat. Fuit & rigidus corporis ſui domitor, quod ſpiritui ſervire cogens duriter admodum habuit & carnis commoda atque illecebras, ut animi toxicum devitavit, exactiſſimus inſuper diſciplinæ Monachicæ, & ſanctiſſimæ Regulæ obſervator, ſollicitus admodum, ne vel levi tranſgreſſione puritatem tam Sancti Inſtituti temeraret. Claruit Anno Chriſti 1200. circiter. Viſa eſt tam dilecti clientis ſui Auguſtiſſima Patrona, cælitum Imperatrix inſigni ſplendore circumdata curam in morte agere, ejusque animum carcere corporis ſolvendũ, quem ſecum ad ſua deduceret palatria expectare. *Cæſar. Heiſterbac. Philipp. Seguinus, Chryſoſtomus, Henriq. tomo primo, SS. Ord. &c.*

B. Sigerus.

Deipara cultor.

Rigor vitæ.

Clar. 1200

Deipara favor.

In Monaſterio Villarienſi Beati Bonifacii ejuſdem loci Prioris, qui Monachum apud Claramvallem, profeſſus, ob inſignem Sanctitatis opinionem ad id muneris provectus, illud egregiis virtutibus & admirandis ſignis illuſtravit. Fuit

B. Bonifacius Prior.

orationis ſtudio addictiſsimus, inſignisq; Gulæ triumphator, & poſtquàm annis aliquot, egregio ſanctitatis exemplo ſuos duxiſſet, ſub A.C.1170. felicitèr in Domino obdormiit; cujus ſacrum corpus, inter reliquas Sanctorum exuvias ibidem religioſiſsimè colitur, & publicè exponitur. *Aubert. Miræus, Chron. Villar. Chryſ. Henriq. &c. t.1. SS.Ord. &c.*

Obiit 1170.

S. Francus Eremita.

Apud Forconium S. Franci Eremitæ. Is puer mundum fugiens in Monaſterio S.Ioannis Collis Manti cucullum induit. Invitus & juvenis admodum Abbas creatus, rejecto conſtanter honore de ſuperiorum licentia ſolitudinem petiit, ubi fontem prodigioſe produxit, variis dein morbis ſalutarem, & favo mellis aburſo oſtenſo recreatus fuit. Lupo è dentibus puerum eripuit, & nequid eo loco è beſtiis incolæ paterentur impetravit, aliisq; miraculis mire effulſit. Migravit è vita ſub ann. Chriſti 1250. aliis 1276. campanis ſponte ſonantibus odoreque ſuaviſsimo ex ejus corpore emanante. *t.1. SS. Ord. Annal. Bened. Ferrar. &c.*

1250. obiit.

OCTAVO IDVS JVNII.

VI. Junij. C.

S. Claudius Archiep.

IN Monaſterio Iurenſi Sancti Claudii Archiepiſcopi Biſuntini & Confeſſoris. Claudius illuſtriſsimo Salinenſium Principum Palatinorum natus genere, familiæ, patriæ, Ordini & Eccleſiæ univerſæ decus æternum rariſsima vitæ ſanctitate & meritis graviſsimis contulit, quorum fama longè lateque celebratus fuit. Vigeſimum ætatis agens annum, ſæculari contempta militia, Clero adſcriptus, & Biſuntinæ Eccleſiæ Canonicus effectus, cum honorem raro vitæ ſanctioris exemplo mirificè excoluit, ea juxta eruditionis laude coñendatus qua nullus ipſi inter Burgundiones doctior haberetur: quibus talentis minimè defoſsis, poſteritati conſulens, lucubrationes eleganti deſcribens ſtylo, monimenta haud pauca celebris ingenii reliquit, quæ etiamnum in Iurenſi aſſervata Cœnobio vitæ auctor coñemorat. Anno duodecimo ſuſceptı Canonicatus, viduata paſtore ſuo Eccleſia, cum de legendo Archipræſule Canonici contenderent, votis diverſum euntibus, voce de cælo lapſa Claudius Archiepiſcopus renunciatus, Divinæ refragari juſsioni non potuit, & ſumma omnium gratulatione infulis inſignitus, talem ſe deinceps Pontificem exhibuit, qui vocationi tam prodigioſæ, & ab hac expectationi hominum ſummæ reſponderet. Fuit in *Viſitando* ut vocant, Epiſcopatu aſsiduus, illud inprimis curans, omnibus ut omnia fieret, ſuoque exemplo æquè ac verbo, oves duceret, imo traheret, atque incitaret. Verum cũ annis ſeptem Eccleſiæ illi ſumma cum utilitate præſtitiſſet, & pompæ, negotiorumque ſæculi pertæſus, Chriſto frui liberius deſideraret, admonitus ab Angelo in Iurenſi Cœnobio, abdicato Archipræſulatu Sanctiſsimi Patriarchę noſtri BENEDICTI inſtitutum complexus eſt; tanta quamprimum perfectionis ſublimitate eminens, ut omnes, etiam exercitatiſsimos Chriſti pugiles, ſui victoria ſuperaret, cumque maximus omnium eſſet, minimus apparere vellet. Omnium autem quæ in mundo erant prorſum oblitus, ſolo Numinis amore deflagrabat. Vigiliis & orationi addictiſsimus, multo jejuniorum rigore carnem edomabat. Quinquennio in omni humilitate exacto, Abbatis ſuſcipere munus coactus, admirandus ea in præfectura fuit, numerum Monachorum plurimum auxit, cujus fama illecti illuſtres genere non pauci confluxerant, & ſęculum ejurârant, tanta omniũ ſub tanto Magiſtro in profectu ſpiritus contentione, tanta exactiſsimæ vitæ perfectione, ut, non hominum, ſed Angelorum in humanis corporibus degentium convictus videretur. Præfuit annis quinquaginta deceſsitque ætate decrepita, ferè centenarius ſub ann. Chriſti 696. Magnus Biſuntinorum Patronus à morte cooptatus, cujus nomen univerſæ Gallorum genti ſanctiſsimum, innumeris ferè deinceps mortalibus pro reverentia impoſitũ, & memoria ſacroſancta perſeverat. Sacrum corpus autem, ita vitæ ſcriptor, usq; in præſens in Eccleſia Sancti Eugendi cunctis adventantibus incorruptum & integrum monſtratur, innumeris prodigiis ad hæc usque tempora illuſtratum. Franciſcus Dorival. Galtherus in Tabula Chronolog. Iacobus Chiffletius, Annal. noſtr. Benedict. & arbor Genealog. Benedict. Lothar. Claud. Robertus, Antonius de Yepes, &c. ex quibus corrigenda temporum ratio apud eruditiſsimum & Illuſtriſsimum

Illuſtriſsimus genere.

Fit Canonicus.

Fit Abbas.

Cœlitus deſignatur Archiep.

Moritur ferè centenarius A.C. 696.

Tutelaris.

Incorruptus.

Viſitator Epiſcopatus.

Ab Angelo ad Monaſticen excitatur

Digitized by Google

ſtriſſimum Cardinalem Cæſarem Baronium. *Vid. Compendium noſtrum & Symbolæ ad Annal. Eccleſ.*

S. Gudvval. Archiep.

In Britannia Sancti Gudwali Epiſcopi & Confeſſoris, quo nato gladius, peſtis, & fames, quæ patriam diu afflixerant, illico ceſſavêre. Fuit Gudwalus nobili natus genere, litteris à puero probè inſtitutus eoq; nomine tantopere celebratus, ut ad ipſum multi confluerent, quos ille quo minus inſtitueret, nulla deliciarum ſeu pomparum aſſuetudine impediebatur, dignumq; tanta generis nobilitate rebatur, vel eo imprimis nomine alios demereri; è cujus ſcholis, multi deinceps non tam diſcipuli, quam Doctores prodibant, ea quę didicerant ſuũo cum provinciarum bono aliis quoq; impertientes. Archiepiſcopus, mira Cleri ac populi univerſi gratulatione, renunciatus, non multo poſt, ſummo omnium cum luctu, eo ſe honore abdicavit, quod cura paſtorali (inquit vitę auctor) ceu catenis quibusdam ſeculo ſe illigari cerneret, relictoque Eccleſiæ ſuæ ampliſſimo patrimonio, ad Cœnobium profugiens cucullum amplexus eſt; in quo Angelicam ducens vitam, admirandis à Numine prodigiis cõmendatus eſt. Inſigne, & rarius illud, cum prædonum funeſta manus in Cœnobium irrumpens, illud depilare aggreſſa, ipſo in preces effuſo, non deterrita ſolum, & prohibita eſt, ſed dignas illico ſcelere pœnas luit, cum mutuis omnes vulneribus, ne uno quidẽ ſuperſtite, concíderent. Contemplationis dein & ſolitudinis ſtudio, cum uno ſõlum comitè progreſſus, in rupem maris proximi è medis eminentem fluctibus conceſſit; quem mox diſcipuli, explorato quo aufugerat loco, conſequuti, ea rupis in anguſtia octuaginta ſupra centum conſedêre; quorum ſanctam multitudinem, cum locus minimè caperet, mari ex mare recedente, & vaſta arenarum ſpatia poſt ſe relinquente, Gudwalus deſcendens, deſignato, virga quam manu geſtabat, in arenis limite, poſuit mari terminũ ſuum, & ne ulterius aſcenderet, coërcuit, nec minore prodigio, ex arida illa rupe fontem dulcis aquæ elicuit. Inſolentiſſimum illud, cum ex Inſula illa, alium locũ condendo item Cœnobio aptum quæſiturus, cum Fratribus univerſis, quos ſeptẽ navigiis impoſuerat diſcederet, tædio navigationis, an majoris quietis ergo è navi in mare exſcendiſſe, & in oculis omnium ſtupendo prodigio undas haud aliter atq; aridam calcaſſe, cum nec leviter quidem veſtimenta ejus humectarentur. Audita tunc vox Domini cælo delapſa: *Conſtans eſto Gudvvale meus: conſtans eſto electe meus: ne vereris, tecum ego ſum Deus tuus*, cumq; tunc item Horas Canonicas perſolutur9, in ſolemne earundem principium, *Deus in adjutorium meum intende* erumperet, cæleſtes genii diſtincta & clara voce, *Domine ad adjuvandum me feſtina*, reſpondêre, cumq; Gudwalo ſuo alternis vicibus totũ Officium complevêre. Sic etiam ad altare facienti, cælis apertis viſi deſcendere, & cum illo ſacra peragere. Honoratus & aliis rariſſimis miraculis à Numine, ea inter mortuum ad vitam revocavit. Oviculam etiam extinctam miſeratus, ſolo baculi ſui contactu, vitæ reddidit, & ad gregem redire juſſit, lupum vero, qui ipſam præfocârat & aufugerat, ut rediret precibus à Deo impetravit, qui illico ſe ſiſtens, velut intellectu præditus, ad Sancti viri veſtigia ſe proſtravit, & quibus poterat ſignis culpam deprecari videbatur. Qui & deinceps manſuefactus, ovibus, quas ante deprædaverat, præſidio factus, easdem acerrime contra feras beſtias propugnabat. Equum Cœnobii, cum aliud non haberet, in pauperes erogans, ejus ſimillimum alium prodigioſe accepit, cum agricolæ de tanto ipſis ſubſidio præcepto & pauperibus dato quererentur, & ſtupentibus univerſis, equum illi quam ſimillimum imo alterum ipſum, in prato Cœnobii herbas depaſcentem conſpicerent, ac pauperes conſequuti, etiam alterum illũ dono datum, nunquam ſatis mirarentur. Denique Gudwalus imminente ſui tranſitus die, à B. Michaële Archangelo, & mox Sanctis Petro & Paulo Archapoſtolis edoctus, plenus gaudii, ut & meritorum felicitſſimè deceſſit 7. Idus Junii, cujus anima in columbæ ſpecie cælos penetrare viſa eſt, corpus autem cæleſti lumine illuſtratum, tenebras noctis diſpulit, & lugentium filiorum mœrorem ſublevavit, atque animos erexit. *Exſcript. rer. Britan. libro de vita & geſtis ejus, t. 1. SS. Ord. Annal. noſt. Arn. Dunc. &c.*

Nobilis Ludimoderator.

Angelorum diligentia.

Fit Archiep.

Miracula alia.

Reſignat. Fit Monach. & Abbas.

Prodigium rarum.

Rarius.

Mirarer.

Ingens prodigium.

Moritur.

Miracula.

Aliud inſolentius.

Apud Senonas S. Aldrici Arch. & Conf. Hic Monachũ in Monaſterio Ferrarienſi (vulgo Ferrieres,) profeſſus, magnũ illum, & ſanctiſſimum ut doctiſſimũ, Alcuinum, magiſtrũ & Abbatem habere meruit, cujus cum eruditionis, tum ſanctitatis laudo æmulus, digna & pia æmulatione extitit, illuſtriſſimoq; egregiæ perfectionis exẽplo, animos

S. Aldrici Archiep.

animos omnium lucratus, eidem celeberrimo, & frequentissimo sanctissimis Doctoribus Cœnobio Abbas præfici dignus fuit. Inde autem ad Cathedram Archiepiscopalem Senonensem evocatus, tanta vitæ perfectione, perfectissimum Episcopalis muneris statum gessit, ut miraculorum etiam gloria à Numine illustrari meruerit. Migravit à sæculo veri pastoris mercedem percepturus A.C.842. insigni apud oves sibi creditas sui desiderio relicto, cujus meminit Lupus, ejus in Abbatiali munere, non tamen immediatus, successor Epistola 41. nutritorem suum appellans. *Claud. Rob. Demochares, Ioan. Chenu. Chron. Senonens. Arn. Duac. t. 1. SS. Ordin. &c.*

Fit Abbas. *Archiep.* *Obiit 842.*

In Anglia Venerabilis Mairi Monachi & Martyris, qui in fœdissima illa Henrici VIII. persequutione, verum Sanctæ Romanæ Matris Ecclesiæ se filium exhibens, cum ejusdem Sacrilegi Regis impietati constantissimè obniteretur, & summum Ecclesiæ Anglicanæ caput prophanum hominem agnoscere recusaret, pietatis mercedem ab impio accepit, & laqueo strangulatus, ac in quatuor partes dissectus, illustrem Martyrii lauream promeruit. *Ex Trophæis Mart. Ecclesiæ Anglicanæ, & diversis rer. Angl. script t. 1. SS. Ord. &c.*

V. Mairus. *Martyrio coronatur.*

Azebeyri in Gallæcia Beati Gundisalvi Abbatis, qui omni virtutum genere crebrisque miraculis claruit: de quo legitur, quod quotiescunque ipsum Cœnobium ingredi contingebat, signa seu tintinabula ultro pulsarentur: quod miraculum singulis ferè diebus, ad usque obitum viri sancti accidisse memoratur. Cujus præclara merita, miracula quæ continuo, nostra etiam ætate ad tumulum ejus patrantur, satis declarant. *Angelus Manriq. Menol. Cisterc. Henriquez. Barnabas de Montalbo, t. 1. SS. Ord. &c.*

C. Gundisalvus Abbas. *Perpetuum miraculum.*

In Monasterio Claræ-vallis Beati Waltheri Monachi. Waltherus Campanus patria, generosis & claris parentibus editus est. Iuvenili ætate, cum fama longè latèq; Mellifluus Doctor noster Bernardus celebraretur, cum lectissima equitum nobilium cohorte Claram-vallem divertit, ut tanti viri colloquio frueretur. Cum autem sacrum quadraginta dierum jejuniũ instaret, & equites illi omnes, ad ludos torneamentorum pergerent, institit vir Sanctus, ut paucos, qui ante quadragesimam supererant dies Deo darent, ejusq; in laudem ludis abstinerent. Abnuentibus: *Confido*, inquit ille, *in Domino, quod ipse dabit mihi inducias, quas negastis.* Propinataq; cervisia quam benedixerat, ut salutem biberent animarum apprecatꝰ est. Bibêre omnes, sed inviti aliquot, subveriti, quod reapse experti sunt, mutationem dexteræ excelsi. Nam inde digressi, totique Numinis ac cuculli amore incensi, ipso in itinere non alium sermonem, quã de sæculo deserendo miscuerunt. Consequutus verba effectus est, omnesq; pari proposito cucullum amplexi sunt, quos inter Waltherus iste de Monte-Mirabili, *præcipuus*, postea, ait Seguinus, *Evangelicæ perfectionis cultor inventus*, qui tandem multis meritorum cumulis dives migravit ad Christum. *Philipp. Seguinus, Coryf. Henriq. Menol. Cist. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Waltherus mon. *Genrosi sanguinis.* *Mira vocatio & conversio.* *Claruit tempore S. Bern.*

Romæ depositio beatæ memoriæ Iosephi à Sancto-Germano Monachi Fulginis; viri plane ecstatici atque Angelici. De hoc ita Carolus à S. MARIA. Ioseph à S. Germano Siculus, ab ipso sæculo jam doctrina & sanctitate singulari toti. Vrbi notus, ad sanctæ obedientiæ bonum comparandum congregationẽ nostrã ingressus, plus juvit q̃ adjutus est; obedientiæ silentiiq; Regularis cultor præcipuus, paucos annos, in summa carnis macerationẽ vixit, continua fere ecstasi Deo adhærens, reali mortis ecstasi in Deum perrexit. Post mortem plurimi de plebe concurrentes, de veste, pilis, unguibus abscissum aliquid detraxerunt, admirantes omnes, quod ipsius mortua caro non rigebat, sed ut viva & mollis semper remanebat. *Ita Carolus cit. & Menol. ac Monimenta Fulginium.*

V. Iosephus à S. Germ. *Vir extaticus*

SETIMO IDVS JVNII.

VII. Junij. D.

S. Robertus Abbas.

IN Anglia Sancti Roberti Abbatis, Fundatoris Monasterii Novi, Angelicæ puritatis viri & egregiis miraculis clari. Robertus Anglus patria ex provincia Eboracensi ortus, in ipsa pueritia sanctitatis futuræ de se argumenta haud levia dedit, levitates pueriles, & ludos sponte execratus, solo litterarũ & honestatis amore flagrantissimus. Is Monachũ, in Vvitebiensi primũ Cœnobio professꝰ, exin, reformantibus Ordinem nostrum Cistercienſibus, iisdem in Cœnobio Fontiũ accensus, tanta

Fit Monach.

vitæ

Abbas. vitæ perfectione enituit, ut non multo poſt Abbas eligeretur, cum Novo-Cænobio condendo, vir quidam nobilis in Northumbria locum & facultates Fontanenſibus ſponte offerret. Illud Robertus noſter mira vitæ ſanctitate primis & dignis initiis conſecravit; & cum cæterarum virtutum omnium, tum abſtinentiæ inprimis ſtudioſiſſimus fuit, cujus inſigne illud memoratur: cum poſt longa jejunia, ſacro inprimis Eſurialium dierum quadragenario ſolis pane & aqua contentus, omni denique appetitu proſtrato atque extincto, ſuos ſollicitos redderet, & Paſchali tempore quoscunque oblatos cibos faſtidiret; rogantibus atque obſecrantibus ſiquid faſtidienti ſtomacho obtrudere poſſent, ipſe panem avenaceum butyro illitum expeteret: eo oblato, tantillum ſeſe appetitui indulſiſſe, tantopere expavit, ut guſtare inde noluerit, ſed jejunus, ut cibus ille pauperibus offerretur quamprimum imperaverit. Accepit panem, una cum ſcutella, ante fores Cænobii paupere veſte, at cæleſti facie juvenis, qui mox diſparuit. Quiritantibus autem inter ſe de ſcutellæ jacturâ Fratribus, ſubito illa in menſam coram ſancto Abbate decidit, & inſigni ut raro miraculo diſcipulos ejusdem recreavit. Eſt illud relatu dignum: Matrona quædam admonita à ſervo DEI ad meliorem ſe frugem receperat, ſpretaque mundi pompa & ornamentorum faſtu atque vanitate, inter delicias domus ſuæ vitam ſolitariam agere videbatur. Ad eam cum pro ſolatio ſpiritus frequentius Abbas inviſeret, pravarum ſuſpicionum materiem præbuit, exiſtimantibus familiaritatem illam ab impuro amore proficiſci. Delata proin ad ipſum Doctorem Mellifluum famâ, conſulendum ſervi ſui puritati Numen duxit, & Bernardum inſtruens, de integritate Roberti edocuit, quem ad ſe evocatum lactei oris pater, ſic alloquutus eſt: *Frater Roberte, falſa ſunt ea omnia, quæ ſiniſtra ſuſpicio de te ſparſit*, atque in amoris argumentum Zonam ſuam Roberto dedit, quę utriusque poſtea meritis, plurimis poſtea ægris ſanitatum beneficia impertivit. Orationis ſtudium inter præcipua habuit, eoque ingentes à Numine favores impetravit; quos inter illum longè maximum, cum ſolito attentius multo lachrymarum perfuſus imbre, ſervitium ſuum acceptari, & Fratrum ſuorum nomina in libro vitæ ſcribi exoraret: voce hâc cælo delapſa mirificè recreatus: *Confortare fili: exaudita ſunt preces tuæ, & nomina filiorum tuorum pro quibus rogaſti in cælis ſcripta ſunt. Non niſi duo ex iis in terra ſcripti ſunt, quorum pectora terrenarum rerũ amori ſemper affixa fuêre.* Ii, qui eſſent paulo poſt proditi ſcelere ſuo ſunt, cum Converſi duo excuſſo cucullo & jugo Monachico in ſæculum proruentes, illic vitam miſerè terminarent. Solitus eſt a. exemplo Veterum à S. P. N. BENEDICTO in Regula notato, totum Pſalterium Davidicum præter ſolitũ ſervitutis penſum, quotidie recitare, aliisq; exercitiis quotidie carnem conficere, & hoſtiam DEO imolare. Dæmonem juvenis procaciſſimi forma, in ſplendidis quibusdam nuptiis, convivis mutuam cædem, & ipſi inprimis ſponſo machinantem, cum eo forte iter haberet vir ſanctus agnovit, &: *Heus tu*, inquit, *calamiſtrate, non indigent viri illi opera tua, recede velociter, & ſequere me.* Confeſtim ille demiſſo vultu, Abbatis veſtigia per lutum platearum tanquam ad caudas equorum alligatus, cunctis ad cã rem valde attonitis conſequuto, ſciſcitante Roberto quiſnam eſſet? *Quisnam ego ſim non te latet*, reſpondit, *& conatus meos probe noſti*; coactusq; quantam machinatus cædem eſſet prodere, inde à viro DEI in deſertiſſima loca proſcriptus abiit, ingenti ipſis etiam equis horrore perfuſis. Deceſſit vir ſanctus A. C. 1159. cujus animum ab Angelis in cælum deferri in globi ignei ſpecie, ſanctus Godricus, ipſi à confeſſionibus, intueri meruit. Eum Numen inſigni miraculorum gloria illuſtravit, quæ inter celebre illud, cum S. Thomas Cantuarienſis Martyr & Pontifex, mutũ ſibi cum multis lachrymis ſupplicem, ad tumulum Roberti, afflicto per viſum apparens, miſiſſe celebratur, illicque ſanitatem indeptum. *Ex Vita, t. 3. Surii, Chryſ. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

Ejus abſtinentia.

Rarum exemplum.

Miraretur!

Suſpicionum faciles occaſio.

Roberti à Numine ſuſcepta defenſio.

NB. Vox cælo lapſa.

Apoſtata.

Dæmonem prodidit.

Mira vis & poteſtas in dæmonem.

Obiit 1159.

Miracula.

In Germania, Sancti Deochari, primi Abbatis Haſenrietani, ſive Herrenriedenſis. Fuit ſanctus hic à præcipuo in Deiparam cultu maximè celebratus, & ob hunc ipſum vero Deo charus. Enituit præcipua generis nobilitate, è palatino & Sacellano (qui magnus habebatur honor) Caroli Magni Imperatoris, abjectiſſimus in oculis ſuis factus & cucullum amplexo. Condidit ejusdem Auguſti ope ac operâ Vnicæ Tutelaris ſuæ Cælitum Imperatricis ſub honore & nomine cellam, eique adjunctam Eccleſiam, ubi Magnæ Matris ſervitio ſe totum devovens, vitam multo in rigore ſanctiſſimè exegit, cujus poſtea ædiculæ duplici nomine ſanctitatis, ad

S. Deocharus Abbas.

Deipara ſtudioſiſſimus.

avorum

avorum usque noſtrorum memoriam in magna religione & veneratione fuit. Fuit Deo-charus rarâ miraculorum virtute, univerſæ plebi Chriſtianæ mirificè commendatus: nam & cæcis viſus, claudisque greſſus reſtitutus eſt: fugati omnis generis morbi, etiam epilepſia, & fædi ſtrumæ tumores depulſi, in præceps delapſi quidam absque noxa, invocato Deocari ſubſidio, prodigioſe ſervati ſunt; quin & ad mortis limina jam admotis, vita reddita, multaque alia beneficia mortalibus ad ſacros ejus cineres concurrentibus, divinitus conceſſa. Elevatum eſt ſacrum ejus corpus A.C. 1316. præſente Ludovico IV. Imp. & Philippo Eyſtettenſi Epiſcopo, & parte Reliquiarũ templum Laurentianũ Norimbergenſe à Ludovico Aug. cohoneſtatum. Sequenti item ſæculo ab Wilhelmo Epiſcopo rurſus elevatum & translatum, gratiſſima cæleſtis odoris fragrantia nares atque animos adſtantium perfudit; cuſtoditurque reverenter & colitur Herrenriedæ, oppido, occaſione Cænobii ipſius condito atque aucto, ſuique tanti Tutelaris præſidio diu tuto & beato. Claruit vir ſanctus A.C. 800. *Ex Greiſeri SS. Eiſtett. Radero, Andrea Bamberg. Carolo Stengelio. t. 1. SS. Ord.*

Ejus miracula.

Elevatio.

Clar. 800.

Divione in Burgundia depoſitio Sancti Guilielmi Abbatis. Hic ex Monacho Cluniacenſi Divionenſis Cænobii S. Benigni Abbas, non morum ſoluñodo exquiſita probitate, ſed & ſcripturarum Divinarum ſcientia inſigniter effulſit; neq; Cænobium ſolum illud, adductis eo duodecim lectiſſimis è Cænobio Cluniacenſi Patribus reformavit, ſed & alias Abbatias præſtantiſſimas, Bezuenſem, Melundenſem, Reomenſem, Tornodorenſem Tullenſem, Metenſem, Gemmeticenſem, Vezalienſem, Pariſienſem Sancti Germani, Meldenſem S. Pharonis, Fiſcanenſem, primævo Ordinis flori reſtituit, & de Burgundia inprimis æternum meruit, magno Odiloni à nonnullis comparatus. De utroque Trithemius: *Florebat*, inquit, *Religio per famoſos Abbates, ſanctitate præſtantes in Burgundia per Odilonem Cluniacenſem & Guilhelmum Divionenſem, &c. Fuit autem*, inquit Chronicon Divionenſe, *Ordinis ferventiſſimus exequutor, & totius nobilitatis lampade præfulgidus, atque in verâ humilitate, & fraterna charitatis dilectione, nec non ſummæ dilectionis honeſtate laudabiliter radicatus & fundatus, alto ſatus genere, & nobili proſapia editus in Italia, & Ottoboni Guilhelmo propinquitate conjunctus, nec non diſcipulus S. Majoli Cluniacenſis Abbatis, & æqualis Sancti Romualdi Ravennatis, corpore caſtus, mente devotus, affabilis eloquio, prudentia præditus, temperantia clarus, interna fortitudine firmus, cenſura juſtitiæ ſtabilis, patientia robuſtus, Chriſtũ vero totis viſceribus diligens. &c.*

Reformator ſpectatiſſimus.

Encomium Wilhelmi.

Præfuit vir Sanctus multis annis, & Cænobium inprimis Divionenſe, in quo primo adventu octoginta monachos repegit, non tam reditibus, quam viris perfectis locupletavit, adeo ut non immerito illud à magno Fulberto *Paradiſus* appellaretur, & antiqua ejus à Mellifluo Doctore noſtro Bernardo plurimum celebraretur. Claruit Wilhelmus A.C. 990. & 1000. *Ex Aymoino, Sigeberto, Spec. Hiſt. Vincent. Glabro, Trithem. Chron. cit. Claud. Roberto, &c.*

Laus Cœnobii S. Benigni.

In Hiſpania inſignis Commemoratio S. Iſidori noſtri Hiſpalenſis Epiſcopi, pro Fernando Legionenſium Rege Adefonſi Regis filio prodigioſè pugnantis, cujus tunc ope Fernandus prædictus Caſtella potitus eſt, & Didacus Sanciæ Comitiſſæ filius, Eccleſiam & turrim Sancti Iſidori jam expugnatam occupans, mirè afflictõ, quoad Eccleſiam & turrim eamdem Abbati & Conventui reſignaret, & Vaſallum deinceps Sancti Iſidori ſe fore ꝓmitteret, æra milleſima ducenteſima ſexageſima nona. *Lucas Tudenſis, aliique rer. Hiſp. ſcript. Annal. noſt. Bened. Conſtante Cajet. &c.*

Triumphus S. Iſidori.

Mira Victoria

In Cænobio Sedelitzenſi in Bohemia, paſſio plurimorum Monachorum, qui ab Huſſitis Hæreticis odio fidei & Religionis crudeliter interempti ſunt. Ex Menol. Henriq. & ejusd. Faſciculo, & t. 1. SS. Ord. &c.

Plurimi SS. Mart.

In Hiſpania Beatæ Vrracæ Fundatricis & Abbatiſſæ Monaſterii B.M.V. de Cannas. Vrraca Comitiſſa Hiſpana, opibus & genere ſpectatiſsima calcatis ſæculi fortunis & blanditiis, ſacræ Ciſtercienſis familiæ noſtræ Virginibus Cænobium de Cannis condidit, in eoque ſe ipſam concludens, & Abbatiſſa effecta, cum orationi & piis operibus nunquam non incumberet, ex aſſidua divinorum meditatione ſummam Virtutum & ſpiritualis vitæ arcem conſcendit; cumque filias ſuas exemplo ſuo ſtrenuè informaſſet, & in Religionis Monachicæ ſalutari rigore plenè inſtruxiſſet & confirmaſſet, magna ſanctitatis gloria fulgens, rebus humanis valedixit. *Petrus de Vireyo, Phil. Seguin. Chryſoſtom. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Vrraca Comitiſſa & Abb.

TERTIO

Digitized by Google

SEXTO IDVS JVNII.

VIII. Junij. E.

SS. Martyres Cordub.

COrdubæ *Sanctorum Petri, VValomboſi, Sabiniani, VViſtremundi, Habentii & Hieremiæ Monachorum Martyrum.* Petrus & Walomboſus Monachi Monaſterii S. MARIÆ de Cuteclara ſub Frugello Abbate, Sabinianus & Wiſtremundus Sancti Zoili, Habentius autem & Hieremias S. Chriſtophori Cordubenſis, cucullum purpuræ inæſtimabili merito dignè jungentes, Martyrii laureolam admiranda conſtantia & fidei charitatisque fervore meruerunt. Quippe Martyrum noſtrorum qui eos præceſſerant generoſitate accenſi, & ſuppliciis provocati potius quam territi, in aream ipſi ſponte deſcenderunt, & exploſa fœdiſſima Mahometici dogmatis impietate, deploratâque eorum cæcitate, qui ex præſcripto legis mendaciſſimi Mahometis viverent, tenti, in carceres conjecti, & capite damnati, forti & hilari animo, in cauſa tam glorioſa cervices impio ferro præſcindendas præbuerunt, anno Chriſti 851. quorum ſacra corpora ſexto poſt die â perſequutoribus, ne à Chriſtianis tollerentur & colerentur ignibus tradita atque exuſta, indelebilem tamen memoriam in libro vitæ meruerunt. Eorum acta à Sancto Eulogio noſtro in Memor. Sanct. lib. 2. deſcripta habentur. *Morales, Iepes, Vſuardus, Alphonſ. Arn. Duac. Annal. noſt. & t. 1. SS. Ord. &c.*

Mahometis legem rident

Paſſi ſunt A.C. 851.

S. Clodulph. Epiſc.

Metis Sancti Clodulphi Epiſcopi. Clodulphus ſive Godulphus, Sancti Arnulphi Auſtraſiæ Ducis (quæ hodie Lotharingia dicitur) & Beatæ Dodæ lectiſſimæ Principis filius & hæres, ex Duce potentiſſimo humillimus Monachus, exemplum ſanctiſſimorum parentum ſequutus, in purpura æque ac cucullo ſanctitate exſplenduit. Demum ad Metenſis Eccleſiæ Cathedram evectus, illam ſumma vigilantia annis fere undecim ſanctiſſimè gubernavit, & mire exornavit, ex quâ ad Trevirenſem Archipræſulatum expetitus, tantis virtutibus excelluit, ut etiam graviſſimis miraculis tanti Pontificis ſanctitatem Deus comprobaret. Mortuus eſt ſub Annum Chriſti 973. & juxta patrem in Cænobio Metenſi conditus, cum centeſimum vitæ annum pertigiſſet. Fuit ſextus ordine Auſtraſiæ Dux æternum ſereniſſimæ & verè Regiæ familiæ ornamentum. *Franciſcus Roſiers, Annal. noſt. Benedict. Aquila noſt. Imperialis Benedictina, Arbor Benedict. Lotharing. à nobis Sereniſſimæ Princ. Catal. à Lotharingia dicata, tom. 1. SS. Ord. &c.*

Dux & Epiſc.

Miraculis claret.

Centenarius moritur.

Valentiæ in Hiſpania Sancti Eutropii & Confeſſoris. Eutropius, Sirbitani primum Monaſterii Monachus, dehinc pro vitæ meritis ejusdem loci Abbas electus, cum ob ſanitatis opinionem, atque eruditionis laudem fama plurimum celebraretur ad Valentini Pontificatus evectus cathedram, eam præclarè geſtis, & ſanctiſſimæ inprimis converſationis exemplo mirè illuſtravit. Fuit Monaſticis diſciplinis apprimè inſtructus, cujus doctrina Hiſpaniarum Regna haud parum ſplendoris atque emolumenti accepêre. Eum miraculorum gloria Deus honoravit; ipſe autem præſtantiſſimi ingenii nō pauca poſteris reliquit monimenta, quæ inter liber unus de Chryſmatis unctione, & alius de coërcitione Monachorum, celebrantur. Claruit ſub A.C. 600. *Franc. Tarapha, Ambroſ. Morales, & alii rer. Hiſp. ſcript. Annal. noſt. Bened. t. 1. SS. Ord. Chronicon Benedictinum Iepeſii, Ioann. Trithem. &c.*

S. Eutropius Epiſc.

Fit Epiſc.

Miracula.

Clar. 600.

In Monte Sancti Diſibodi, depoſitio ejusdem Diſibodi Epiſcopi, qui Epiſcopatu relicto, Pater multorum factus eſt Monachorum, in Monaſterio Diœceſis Moguntinæ, Comitatus Spanheimenſis, qui locus poſtea à ſuo nomine, Mons Sancti Diſibodi dictus eſt, & miraculis clarus in pace quievit. Ejus Natalem hâc die refert Trithemius, nos ex aliorum opinione alias, & quidem prolixius.

S. Diſibodus Epiſc.

In territorio Treverenſi, Sanctæ Syriæ Virginis, ſororis Sancti Fiacrii. Syria Eugenii IV. Scotiæ Regis filia, contemptis mundi illecebris & faſtu Regio, cucullum purpuræ præferens, perfectioris vitæ abſolutiſſimam Magiſtram Sanctam Burgundophorum Abbatiſſam habuit. Oculorum autem vitio cum laboraret, & apud Rilliacum pagum Cæmeterium ingreſſa in preces attentius incumberet, Sancti Saviniani Martyris diu latens ſepulchrum Divina revelatione cognovit, atque oculorum uſum recipere meruit. Condita autem ſuper tumulo Martyris Cellula, vitæ deinceps reliquum, inibi tranſigens, vigiliarum, jejuniorum, orationumq; continuatione, ſolo ferè ſpiritu vixit. Claruit plurimis â morte prodigiis, inſigni per-

S. Syra Virgo Regis filia.

Mirè curatur.

Digitized by Google

Calculo laborantium Patrona.

egrinorum concurſu celebrata, eorum maximè, qui acutiſſimis calculi doloribus exagitantur, quibus prodigioſam opem afferre conſuevit; unde verſus illi à Guillotio & Veteri MS. codice deprompti:

Regia Campanis celebrata cĕl Syria terris,
Cujus quisque piam percipit æger opem.
Mtracula. *Linquit arenoſos per te gravis Hernia renes,*
Sanatur meritis fractio quaque tuis, &c.

Ejus feſtus dies in Tricaſſinâ Diœceſi hâc ipsâ die ſolemniter celebratur. *Guillotius cit. Nicolaus Camuzat. Hiſt. miſcell. Tricaſſ. &c.*

Triumphus SS. Adalberti & VVenceslai.

In Boëmia illuſtris cõmemoratio, inſignis & prodigioſi Triumphi ope Sanctorum Adalberti Archiepiſcopi, & Wenceslai Ducis & Martyrum noſtrorum parti, ſeu potius memoria Pacis & felicitatis Regno reſtitutæ, quibus præſtantiſſimi Martyres Boemorum Tutelares, ingentem cladem & calamitatem averterunt, & calamitatem averterunt, & imortali merito Regnum ſibi devotiſſimum obſtrinxerunt. Cum enim anno Chriſti milleſimo nonageſimo Wratislaus Rex pater, & filius Bretislaus, infeſtiſſimis inter ſeſe odiis atque armis concurrerent; niſi iidem magni Tutelares captivis plurimis in cuſtodiam Regiam conjectis, quorum prodigioſè vincula diſſolventes, & liberos abire jubentes: *Ite*, inquiebant, *in noſtram Metropolitanam Eccleſiam, pro hâc veſtri liberatione gratias Deo agite, atque indicate hæc omni populo, maximè vero Regi, adjuncta monitione, ne Deum ad indignationẽ majorem provocent, ſed à bello, & ſanguinis effuſione amodo abſtineãt.* Quo quidem prodigio territi Principes, poſitis armis, ſupplices Divis facti ſunt, ingentesque impetuoſiſſimę tempeſtatis fluctus conquievêre, turbatiſſimum Regnum liberatum, & ingenti totius provinciæ gratulatione, pax terris eſt reddita. *Ex Annal. noſt. German. & Benedict. t. 1. SS. Ord. & diverſis rer. Boëm. ſcript.*

A.C. 1090.

Pax Regno reddita.

Translatio S. Audomari

In Monaſterio Sithiu, relatio ſive translatio Sancti Audomari Epiſcopi & Confeſſoris, quando Sanctus Folquinus corpus ejus, fugato Hugone Abbate à Lisbourh, retulit, anno octingenteſimo quadrageſimo tertio, & in Sithiu juxta corpus Beati Bertini ſub terra recondidit. Vbi per multos quidem annos, hominibus latuit, revelatum tamen denuo eſt, quando Domino placuit. *Molanus in Addit. ad Vſuard. Iacobus Meyerus in Annal. Fland. ad A.C. 843. Annal. noſt. Germanici, tomus primus Sanct. Ord. & diverſ. rer. Belg. ſcript. &c.*

A.C. 843.

In Anglia, Monaſterio Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, Sancti Petri ejusdem loci Abbatis. De quo hâc die Andreas Bambergenſis, nec indagare ulterius licuit.

B. Medardus Abbas.

In Monaſterio Beatæ MARIÆ Virginis de Moris, Beati Medardi Abbatis. Hic cum mirę ſanctitatis ſigna ab ipſo converſionis exordio dediſſet, & omnium virtutum decore ornatus fulgeret, ad regimen Monaſterii Beatæ MARIÆ de Moris ſublimatus eſt, & gregem ſibi commiſſum ſumma cum laude rexit, ac cæleſtis vitæ documentis pavit. Ad tantam autem perfectionem devenit, ut ipſum Angelorum Regem & mundi Senatorem corporis oculis videre meruerit. Fuitq; oculatus teſtis, divini illius favoris, quo Melliſluum Doctorem noſtrũ Sanctiſſimũ Abbatem Claræ-vallis Bernardum, Chriſtus ipſum in tantum ſublimavit, ut ipſum ad dulciſſimũ amplexum admiſſerit. Medardus denique cum diu morum ſuavitate & charitatis operibus totum Ciſtercienſium noſtrorum Inſtitutum inſignite illuſtraſſet, plenus dierum obdormivit in Domino. *Menolog. Ciſterc. Chryſoſtom. Henriq. Barn. de Montalbo, Gonzalus de Sylva, Ang. Manriq. &c.*

Christum intuetur.

B. Ioannes Epiſc.

In Anglia Beati Ioannis Elienſis Epiſcopi, qui ex Monacho & Abbate de Fontibus ad eam dignitatem evectus, inſigni vitæ exemplo eam plurimum exornavit, ſtrenuè atque utiliter geſſit, & cum annis quinque optimè præfuiſſet, in magna ſanctitatis opinione ex hâc mortalitate deceſſit anno Chriſti 1225. *Matth. VVeſtmonaſt. Nicolaus Harpsfeld. Arnold. Henriq. t. 1. Ord. &c.*

Ob. 1225.

V. Clanonius mon.

In Monaſterio Admirabilis Matris Monſerratenſi, obitus Venerabilis viri P. F. Ioannis Clanonii ſive Chianones, ejusdem loci Monachi, ſervi Deiparæ longe addictiſſimi, patris illuminatiſſimi, ſub cujus Magiſterio, FF. Donatorum ſeu Oblatorum habitum indutus Sanct. Ignatius de Loila, tantum ea animi demiſſione tantique Magiſtri inſtructione profecit, ut illuſtriſsimi Sanctiſsimique Patrum Societatis Ieſu Inſtituti Author & Patriarcha eſſe meruerit. Narrantur autem de Sanctitate Clanonii noſtri miranda multa,

Digitized by Google

Obiit anno 1569. multa, quæ paulo poſt orbi univerſo evulganda expectamus. Obiit vir meritiſſimus anno Chriſti 1569. in Vigilia Corporis Chriſti, quæ in hanc ipſam diem incidit, mira & animi & corporis tranquillitate, nullo penitus morbo preſſus ſeu tentatus, ſolo confectus ſenio, ita ut à celebratione Miſſæ ſe abdicaret, quotidie tamen ſacro pane refectus, quem cum ex more in Vigilia prædicta religioſiſſimè ſumpſiſſet & poſt prandium ſe ut quieturus, ante feneſtram cellæ adaperit: re- fediſſet, non quidem corporis lumine, quo captus erat, ſed mentis acie, quâ maximè vigebat cælum contemplatus, dulciſſimè expiravit, inventusque a Monachis rubicundiore facie, & longè pulchriore, quam unquam præ ſe ferre conſueviſſet. *Conſt. Cajetan. Iepes, &c.*

Feliciſſimus obitus.

B. Ioannes mon.

Tuderti in Vmbria B. Ioannis cognomento Rainutii Monachi. Is in Monaſterio Sanct. Pauli Romano Monaſticæ vitæ ſe devovens egregia perfectione & ſanctimonia effulſit, ſub annum Chriſti 1280. Tudertum poſtea miſſus, ad curandum Monaſterium B. Margaritæ, Virginum Ordinis noſtri ſanctimonialium, illic quoque ſanctitatis ſplendoribus egregiè effulſit, ab inſigni inprimis in proximos & pauperes charitate commendatus, ſibi neceſſaria ſuffuratus ut illis largiretur, inde vulgo Ioannes Eleemoſynarius cognominatus. Peregrinatus in Paleſthinam inde multas Reliquias retulit, & Monaſterio Sanct. Margaritæ dono dedit. Obiit anno 1330. ob perſpectiſſimam vitæ perfectionem ſupra majus altare reconditus. *Ex monim.*

Obiit 1330.

Tudert. Iacobillo, &c.

QVINTO IDVS JVNII.

IX. Junij. F.

S Columba Abbas. IN Scotia Columbi presbyteri, multorũ Monachorum Patris. Columbi ſanctitas etiam cum matris lateret utero; prodigioſè prodita & præſignata eſt. Quippe viſus matri per ſomnium Angelus, eam admirandæ pulchritudinis linteo donavit, in quo omnis generis & colorum flores depicti videbantur; quod tamen ab ipſa mox repetitum, & in ſublimè raptum, prodigioſè extendi, & ingentia cæli ſpatia occupare mirabatur; voce deſuper delapsâ: talem edituram ipſam filium, qui floridus totus, & veterum Prophetarum ſpiritu ſublimis, innumerabilium prædeſtinatus ſit Dux animarum. Ejusdem, puerili etiamnum, dormientis capiti, globus igneus incumbere viſus, qui totas ædes prodigioſiſſimo lumine illuſtraverat. Sed neque adoleſcentia ſine miraculis fuit, cum *Sanctus* jam tunc palam ab omnibus diceretur, & velut Ananiam & Saphiram Petrus, latronem crudeliſſimum in oculis ſuis homicidium patrantem, ſola ultionis prædictione, mox interficeret, adeo cum verbo ejus, mortus corrueret. Contemplationis & orationis ſtudio addictiſſimus, in eodem totus igneſcere videbatur, cum cæleſti luce circumfuſus, câque humanis oculis intoleranda, ubicunque lateret proderetur, radiis per valvas ac rimas undecunque prodigioſè effuſis. Itineris ejus, niſi comites Angeli non ſemel, & columna ignea ipſum antecedens, ac quaſi viam monſtrans. Vidit, quod paucis contigiſſe ipſe retulit, exemplo Magni Patriarchę noſtri BENEDICTI, collectam ſub uno ſolis radio, univerſam totius mundi machinam; ſed & abditiſſima quævis, remotiſſima, & futura velut præſentia cognoſcere & intueri meruit. Miraculis innumeris clariſſimus, iisq; inſolentiſſimis, fuit, quæ inter, candido lapillo, è flumine ſublato, ſtupenda effecit; ut is merito in theſauro deinceps Regio omnibus Regni gazis potior aſſervaretur, quo omnis generis morbi prodigioſiſſimè curabãtur; eo majore miraculo, quod vitæ terminus illis inſtare noſceretur, ſi lapis ad remedium quæſitus in ſua capſula minimè appareret. Regibus, ut veneration, ſic terrori etiam Columba fuit. Aidanum Regem, juſſu Angelico, etiam nolens ordinavit, eiq; eventura omnia clare & diſtinctè prædixit. Brudæi Regis juſſu cum advenienti portæ non referarentur, illæ crucis impreſſo ſigno ſponte patuêre, & Columba cum Monachis ſuis ingreſſus eſt; cui proin territus Rex, cum proceribus venerabundus occurrit, & magno deinceps virum ſanctiſſimum in honore habuit. Peſtem, homines inter & pecora graſſaturam, multo ante prænunciavit, & miſſo, quem benedixerat pane, ut aquis injicerent, & inde biberent, innumeros curavit. Illud etiam rarius: quod, cui benedixerat ferrũ (Regulæ Sanctiſſimi Legislatoris noſtri, ut ſic dicam, obſervantiſſimum,) in varia Inſtrumenta formatum,

Globus igneus ſeu caput pueri.

Mira viſio matris.

Mira viſio.

Stupenda res.

Terrori Regibus eſt.

Mira vis verbi.

Vir igneus.

Angelorum favores.

Peſtem prægraſſaturam fugat.

tum, uti probatiſſimæ notæ erat, ſolam tamen carnem minimè ſcindebat. Magi cujusdam ſcelere adverſis ventis à navigatione impeditus, frendente infero, pleno nihilominus velo adverſum ventos & tempeſtatem feliciſſimè navigavit. Solus innumero dæmonum exercitui obnixus, ope Angelorum præſentiſſima de iisdem triumphavit. Abſolvi à corporis ſui ergaſtulo cum à Numine impetraſſet, effuſos cælo in occurſum Angelos, ſibique jam proximos, magno cum dolore revocari intuitus eſt: quod ipſe precibus Eccleſiarum donatus, quatuor años ſuperſtes eſſe cogeretur, tunc primum ad præparatam ſibi gloriam revocandus. Supremus ipſi labor in Pſalterii ſcriptione fuit, quo iis in verbis deſiit: *Inquirentes autem Dominum non deficient omni bono, &c.* & imminente quam præviderat hora, in lectulo ſe ſuo, duriſſima nimirum petra, & lapideo pulvinari reclinans, evocatos diſcipulos, *ad charitatem non fictam* exhortatus eſt, inde media jam nocte, ſolus ad Eccleſiam progreſſus, ac genuflexo, cæleſti luce circumdatus eſt, quæ occurrentibus Fratribus evanuit, & deficiens ipſe, ſinu Monachi cujusdam exceptus, elàta ut poterat manu ſuis benedicens, feliciſſimè in Domino obdormiit. Vita tunc abſenti cuidam innumerà cæleſtium ſpirituum multitudo è cælo deſcendere, & Columbam ad triumphos æternos evocare & deducere. Alius quidam eodem tempore, columnã igneam, quæ univerſum orbem ſplendore impleret, vidit cælo recipi, quâ receptâ, velut ſole occumbente, denſiſſimæ terras tenebræ operire videbantur. *Ex montm. Inſulæ Sacræ, Adamano Scoto, diverſis rer. Scot. & Hibern. ſcript. t.1. SS. Ord. &c.*

Adverſum tempeſtatem navigat.

Precibus Eccleſiarum ſuperſtes eſſe cogitur.

Supremus labor.

Feliciſſimus obitus.

Viſiones Fratrum.

Syracuſis Sancti Maximiani Epiſcopi, cujus Sanctus Gregorius Papa ſæpius meminit. Maximianus in Monaſterio S. Gregorii in Vrbe Romana Monachũ profeſſus, tanto Magiſtro plurimum profecit, cui & præ aliis dilectus fuit. Conſtantinopolim cum aliquot Monachis, ad memoratum Magiſtrum ſuum (qui eo à Pelagio Papa legatus erat,) viſendum profectus, in reditu naufragium paſſus, incolumis tamen in magnam Græciam ad Cotronis littora cũ ſocius appulſus eſt. In mari enim Hadriatico navis tot ventorum ictibus colliſa eſt, *ut compage reſolutâ, non tam ipſa in undis eſſe, quam undæ in illa usque ad ſuperiora intus & foris dici poſſent.* Cũ vero Deo gubernante ad littus memoratum perveniſſet, Maximianusq; ſociorum ultimus exiſſet, illico maris fluctibus abſorpta fuit. Fuit meritiſſimus de Sicilia univerſa, cujus Eccleſiarum curam, præter & ſupra Pontificatum Syracuſanum, eidem magnus Eccleſiæ Doctor cõmendavit, quem & defunctum poſtea idem Gregorius haud leviter deploravit, ut quem Eccleſiæ longè utiliſſimum judicaverit. Ejus celebris memoria religioſiſſimè hâc die à Syracuſanis celebratur. *Iepeſius, Oct. Cajet. Monm. Sic. & Siracuſ. t.1. Sanctorum Ord. &c.*

S. Maximianus Epiſc.

Suos in naufragio ſervat.

Magni ſit à S. Greg.

In Monaſterio Beſvenſi, S. Sifardi Martyris, qui à Danis Chriſtianæ fidei hoſtibus A.C. 888. late omnia populantibus, crudeliter trucidatus, ad palmas & præmia Martyrum feliciter evolavit. *Ex monim. Beſvenſ. Hugone Menardo, t.1. SS. Ord. &c.*

S. Sifardus Martyr.

In Italia Beati Onuphrii primi Abbatis Generalis ſanctiſſimæ Cæleſtinorum noſtrũ, verè Cæleſtis familiæ, qui ob ſingularem cum eruditionis laudem, tũ rerum gerundarum dexteritatem, ſed & ob inſignem vitæ perfectionem, ac meritorum magnitudinem ad eum honorem evectꝰ, cũ eumdem illuſtri vitæ ſanctitate, velut profundiſſimo & firmiſſimo fundamento poſito egregiè ſtabiliſſet, ac mirifice exornaſſet, præclare geſtorum gloria imortalis, ad æternæ felicitatis gaudia emigravit A.C. 1300. *Ex t.1. SS. Ord. Vita S. Roberti Cæleſt. Menardo, Annal. noſt. Bened. &c.*

B. Onuphrius Gener. Cæleſt.

Obiit 1300.

Florentiæ in Monaſterio Angelorum B Sylveſtri Converſi, lectiſſimi Camaldulenſium Syderis. Is triginta tribus añis coquinam exercuit, ſine intermiſſione quoquodamodo Deũ orando atq; obſecrando; ob quod ipſum ſæpius correptus à Fratribus eſt, creditumq; Angelos pro ipſo nõ ſolum coxiſſe, ſed & vaſa purgaſſe, cum ille ſemper orare deprehenderetur. Sororẽ habuit, Monialem Cænobii S. Margaritæ, quam ſæpius ille ſolari ſacris admonitionibus conſueverat; quæ cũ aliquando cæleſtis patriæ deſiderio ſciſcitaretur: quando deniq; Deum viſuri eſſent, in hæc verba reſcripſit: *Lætare ſoror, æterni ſponſi ſponſa, qui tali die (certo ſpero,) ipſum lætiſſimi ſimul videbimus; ſedentem ad dexteram Patris; adeo ut eum ulterius amittere non poſſimus.* Non intellexit illa, ſed paulo poſt morbo correpta, impetravit ab Epiſcopo, ut apud Angelos ſepeliri poſſet, & Sylveſter eodem die animã reddidit, cũi utriq; in eodem Angelorum Cænobio ſimul eſt parentatum. Sylveſter multis deinceps claruit miraculis, aſſervanturq; utriusque reliquiæ ad altare S. Ioan. Bapt. in Capitulo in arca lignea. *Ex monim. Camald. Ang. Flor.*

B. Sylveſter perpetuo orat.

Prophetæ.

Florentius. Vita exceſſit, anno Chriſti 1348.

B. Emergardis Com. Britann.

In Gallia Beatæ Emergardis Comitiſſæ Britanniæ. Hæc illuſtriſſimis orta natalibus, Conani Comitis quondam conjux fuerat, de qua his ipſis verbis Bernardus de Brito: *Facta eſt ex divite pauper, ex Domna ancilla, ex deliciosa pœnitens, ex ſuprema humilis, ex Comitiſſa Britanniæ Monialis profeſſa in quodam Monaſterio Reformationis Ciſtercienſis, quæ tunc incipiebat florere in Gallia, tã in Cœnobiis noviter conſtructis, quam in aliis nigri habitus Sancti Patris noſtri* Benedicti, *quæ eidem Reformationi ſe aggregabant; & erant multa Cœnobia, quæ retento habitu nigro (ut ex noſtris antiquis definitionibus colligitur) Ciſtercienſem Reformationem amplectebantur, &c.* Ita Brito. Exegit ſanctiſſimè in Cœnobio Emergardis annos integros undecim, & ſumo auctoritatis, & inprimis abſtinentiæ ac paupertatis ſtudio mirè enituit, taliterque converſationẽ inſtituit, *ut ad miracula usque claruerit.* Ad quam duę etiamnum extant Doctoris Melliflui Epiſtolæ, quarum prima incipit: Dilectæ in Chriſto filiæ ſuæ Emergardi, quondã eximiæ Comitiſſæ, nunc humili Chriſti Ancillæ, &c. *Vid. Henriq. Menol. Ciſt. & in Corona, Brito Ciſt. Ioan. Picardus, Manriq. &c.*

Digna obſervatione ſententia.

Ad eam ſcribit S. Bern.

B. Ioannes Abbas.

In Comitatu Namurcenſi, Beati Ioannis Abbatis eximiæ ſanctitatis viri, qui in ſolitudine Villarienſi ſanctis informatus diſciplinis, & poſtmodum primus Abbas in Grandi-pratenſi Cœnobio conſtitutus, admiranda pietatis exempla poſteris dereliquit, Claruit A.C.1235. *Menolog. Ciſt. t.1.SS.Ord. &c.*

QVARTO IDVS JVNII.

X. Junij. G.

S. Maurin. Abb. Mart.

Coloniæ S. Maurini Abbatis, & Martyris. Maurinus in celebri S. Pantaleonis Colonienſi Cœnobio Monachum profeſſus, vitæ inſigni integritate Abbas eligi dignißimus fuit; quod quidem munus ita ſanctè geſſit, ut Martyrii etiam ſibi facta à Deo copiâ, poſt glorioſiſſimũ in ſuo ſanguine triumphum, inſignibus à Deo prodigiis illuſtratus ſit. Alia inter plurima & graviſſima miracula, illud rarius celebratur: cũ nimiâ caloris diuturni vehementiâ, arva prope Coloniam omnia exaruiſſent, & ſolum ſolis ſepultum pulveribus ſqualleret, inſtitutâ, glorioſiſſimi Martyris noſtri ſolemni die, Proceſſione ac Supplicatione, ut vocant frequentiſſimâ, cum pro concione Orator merita Sanctiſſimi Maurini interpellaſſet, & populum ad eadem imploranda vehementius concitaſſet, mox, ſacris necdũ peractis, tantis imbrium inundationib9 ſeſe cælum in terras effudit, ut per aliquot horarum ſpatium, nemo è ſacrâ æde pedem efferre poſſet, tanto majore deinceps & frequentiore miraculo, cum multis poſt añis eâ ipſe die cælum, pati legem juſſum, & annuâ recurrẽte Martyris memoria, pari gratiâ aquas funderet, terrasq; & Colonienſium omnũ animos recrearet. Ex quo factum, ut Patronus ſive Sanctus Pluvialis appellaretur, eoq; nomine plurimum celebraretur. *Ex Tabulis Eccleſ. Colon. Monim. S. Pantaleonis, Petro Cratepol. Ioan. Molan. t.1.SS.Ord. &c.*

Inſigne miraculum.

& quidem perpetuum.

S. Pluvialis.

S. Euremundi Abbas.

In territorio Sagienſi S. Euremundi Abbatis & Conf. Hic Bajocis ſtirpe ſublimi natus, in aula Chilperici Regis primâ ætatem egit, multisq; auctus honoribus, nobiliſſima ducta conjuge. cum ipſa cæleſtem quaſi in terris vitam inſtituit, uterq; demum pari conſenſu Monaſticen complexi magnis virtutibus claruêre. Euremundus, condito Fontanenſi ſuæ ditionis Cœnobio, non multo poſt ejusdem Abbatem egit, & miraculorum gloria à Numine comẽdari & illuſtrari meruit, ibidem ſancto fine conſumatus & tumulatꝰ; poſtea tamen ad Creil oppidum in dedicatam ejusdem nomini & honori Baſilicam translatus, & Tutelaris adoptatus. Claruit ſub A.C.720. *Carolus Sanſſeius, &c. Mart. Gall. &c.*

S. Bardo Archiep.

Moguntiæ, Sancti Bardonis, ejusdem loci Archiepiſcopi & Conf. Bardo. nobili Wederoviæ familiâ, de Oppershofen, patre Adalberto, matre Chriſtianâ natus eſt, verum nobilitatem ſervitutis Chriſti, terrenæ & lubricæ illi longè præferens, eam in ſanctiſſimo Fuldenſi Cœnobio exambiit & meruit, ubi humilitati & puriſſimæ ſimplicitati ſtudens, quanto latere & inutilis apparere diligentius ſtuduit, tanto ad majora quæſitus, & ad altiora evectus, talenta ſua in Domini lucra ſolertiſſime expendit. Quippe Fuldenſis, ac mox Hersfeldenſis, & ut nonnulli volunt etiã Virdunenſis Cœnobiorum electus Abbas, ab optimis quibusque, magiſter, pater, Princeps certatim exambitus expetitus, invitus deniq; ad celeberrimam evectus Cathedram, Archiepiſcopus Mogunti-

Fit Monach.

Fit Abbas.

Digitized by Google

Archiep. & S.R.Imper. Elector.

nus Sacri Rom. Imperii Elector creatus, Principem Germaniæ Ecclesiam insigni vitæ sanctitate mirificè exornavit, & æternis beneficiis sibi obstrinxit. Fuit, ut Zelosissimus Divini honoris propagator, sic dignissima tanto Pontifice functione, verbi Divini ferventissimus & assiduus prædicator, illud, divina oris facundia & gratia elogium meritus, ut cõmunicato ipsi cum Magnõ illo Constantinopolitanæ Ecclesię Pontifice Ioanne, cognomine, propter singularem pro concione dicendi suavitem, *Bardo Chrysostomus* sit appellatus. Eũ prophetico spiritu Deus illustravit, cujus illustre admodum exemplum refert Hasenrietanus apud Gretserum : Cum n. Gebhardus juvenis admodum Henrico Imperatori pro Episcopatu Eistettensi prælentaretur, & veritus Augusto, cognato cæteroquin adolescenti sed ob ætatem ut videbatur inepto, Pontificatũ conferre, Episcoporum qui assidebant sententiã rogaret : *Bardo Archiepiscopus*, verba Authoris ipsa ponimus, *subtus cucullam suam, ut solebat, collectus & tacitus, cum ad respondendum rogaretur ; postquam sapius eum intuitus est, demisso vultu tandem ad Imperatorem ait : Domine, bene potestis hanc sibi dare potestatem, quia aliquando dabitis sibi majorẽ.* *Quod Rex admodum miratus : Quid, inquit, Pater, dixisti de futurâ datione majoris potestatis? At ille subridẽs* (desunt verba aliquot:) *& tam inquit in dicendo : verum tamẽ, ut dixi benè potestis hunc sibi Episcopatũ largiri. Quo Rex audito, securus jam tanti viri testimonio, annulum sibi mox dedit cum baculo.* Ita scriptor citatus, evenitque suo tempore quod vir Sanctus prædixerat, annuente postulatis Cardinalium Cæsare, cũ per S. Hildebrandum nostrum, ad Romani Pontificatus apicem Gebhardum postulassent. Basilicam Cathedralem Bardo noster, alia inter merita, ipse pfecit, exornavit splendide, & magni Turonensiũ Antistitis Martini honori nuncupavit & cõsecravit. Claruit frequentissimis à morte miraculis, è quibus perinsigne illud : cũ S. Anno Colonienssiũ Archiepiscopus, inter densissimam populorum frequentiam, ad tumulum Bardonis, quendam famulum quondam ejus, toto corpore contractum, assidere conspiceret, & sic, quasi exprobrans, sanctum alloqueretur: *Ignotos, & prope nullius devotionis, ope celerrima respicis, hunc vero tui juris famulum, te diligentem, te precibus assiduis inquietantem tanta hactenus obstinatione contemnere potuisti?* Mirum dictu, exiliit repente æger, incolumis totus, applaudente populo universo, & Annone in solemnem illum Hymnum *Te Deum laudamus*, &c. erumpente. Obiit magnus hic Elector noster, Germaniæ Chrysostomus A.C. 1051. *Ex Monim. & Chron. Mogunt. Nicolao Serar. Mariano, Goth. Trith. Brusch. Annal. nost. Germ. Annal. item. Benedictinis, Aquila Imperii Benedictina, Germania Christiana, &c.*

Chrys. Germania.

Metropolitanam Ecclesiam restaurat.

Spiritu prophetico claret.

Insigne & spectatissimũ miraculum.

In Monasterio Bobiensi S. Baboleni Abbatis & Confess. Hic magni & S. Columbani inter lectissimos discipulos specialiter celebratus, ejusdem postea in Abbatia successor, magnis omnino virtutib9 emicuit. Cum a fratres omnes interdiu in opere manuum & laboribus vinceret, nihilominus vigiliis etiam, jejuniis & oratione superabat. Semper hilaris vultu serenissimo & imperturbato extitit, atq; lenitudine & mansuetudine gratiosissimis præditus, peregrinorum, pauperũ, hospitum, & inprimis infirmorum curam diligentissimam habuit, parvulorum a. & pędagogus & solatium fuit. Sibi soli rigidus, cæteris omnibus pro melle fuit; ipsum de nocte cæleste lumẽ, ut columna ignis Israelem pręcessit. Claruit insigni miraculorũ gloria, præcisosq; fratris alicujus artus, sola saliva curavit, vas eversum ne liquor diffluereet servavit, multa alia præclare gessit. Claruitq; sub A.C. 630. Ex Vita &c.

S. Baboleni Abbat.

Laudes ejus

Miracula.

Claruit Anno 630.

Eodem die S. Ioannis Monachi Bertinensis in Sithiu, egregia vitæ sanctitate conspicui ; cujus inprimis singulare studium in Divinis exercendis cõmendatur. Claruit A.C. 890. *Ex monim. Bertin. Hugone Men. Arn. Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Ioannes.

Werdæ elevatio S. Swiberti Episcopi & Conf. Magni Frisiorum, Hollandorum, & Saxonum Apostoli. Facta est hæc per Beatum Hildegerũ Colonienssem Archiepiscopũ auctoritate Apostolica Stephani II. Pont. Max. qui ipsus tantum Divum elevare statuerat, impeditus a. Aistulphi Regis improbitate non poterat. Prodiit aperto tumulo, admiranda cælestis odoris fragrantia, quæ nares atq; animos omniũ mirificè recreavit, & Inventionis hujus solemnitas anniversaria deinceps festivitate colenda & recolenda, recepta, atq; ingenti dehinc populorum concursũ sacer hic thesaurus frequentatus est : appellabaturque, inquit S. Ludgerus, ubique terrarum (Swibertus,) Patronus pestis Squinantiæ, ita ut multi infecti tali & tam periculosâ peste, voventes devote ipsum peregrè visitare, & ipsi servire, liberati sint ab eâdem peste, adducti ad Sacrosanctum & venerandum

Elevatio S. Swiberti.

Patronus Squinantiæ.

randum corpus ipſius. *Ex Epiſt. S. Ludgeri de S. Suvibert. Baron. Annal. noſtr. Germ. & Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Maria. In Gallia Beatæ MARIÆ Monialis Ciſtercienſis, quæ pijs operibus intenta, & in ſancto religionis propoſito perſeverans immaculatam Deo animam reddidit & poſt mortem Beatæ Aſcelinæ Prioriſſæ Wallencurienſi viſa eſt in ſphæra ignea & cæleſti gloriâ circumdata, quam cum Aſcelina de ſtatu ſuo rogaret: *Sicut audivimus; ſic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei noſtri*; cumq; dicto diſparuit. *Caſ. Heiſterb. Mon. Ciſt. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

Viſio inſignis

In Godlandia depoſitio B. Petri Monachi columbinæ ſimplicitatis, & eximiæ pietatis, qui ſecundum S. Bernardi vaticinium Abbas effectus ſuos ſanctè inſtituit & ſancto fine quievit. *Liber de initio Ord. Ciſt. Henriq. t. SS. cit, &c.* *B. Petrus Abbas.*

TERTIO IDVS IVNII.

XI. Junij. A.

S. Pariſius. *Bononiæ S. Pariſii Confeſſoris, Monachi Camaldulenſis.* Inſigne patriæ ſuæ & immortale decus Pariſius, Bononiæ honeſtis parentibus ſub A.C. 1150. natus eſt. Puer etiamnum, maturrimæ ſanctitatis ſpecimina edidit, quæ ſummæ perfectionis, ut initia erant, ſic tanto temporum decurſu (vixit namq; annos omnino centum & ſedecim,) in immenſum excreverant. Cyathum ab ancilla ſibi ad potandum porrectum, exque porrigentis manu in terram delapſum ac confractum, cum ob poculi elegantiam multis ſe illa lachrymis conficeret, integerrimũ ille collectis fragmentis & prodigiosè compoſitis reſtituit, puerili at dignâ pietate ancillæ queſtus ac lachrymas miſerat, ex quo tempore ſacras ædes, magis frequentare cœpit, & à ſæcularibus colloquiis, & aliorum conſuetudine abhorrere. Duodennis rigidiſſimum Camaldulenſium noſtrorum Inſtitutum amplexus, perfectiſſimæ vitæ Magiſtris ipſis admirationi fuit, tenerrimiq; corpuſculi macerationi, orationiſq; ac Contemplationis ſtudio ſe totum addixit; atq; iis demũ profectibus adolevit, ut inter abſolutæ perfectionis Monachos abſolutiſſimus, ſummæ inprimis temperantiæ, caſtitatis eximiæ, & diſciplinæ Monachicæ ſtudiis ſpectatiſſimus haberetur. Quæ cauſa fuit, ut S. Chriſtinæ Tarviſii Monialibus (quod poſtea Monaſteriũ ab ipſo cognomen meruit) à ſuis ſuperioribus præficeretur, quam curam, tanto vito gravem admodum, Sanctæ Obedientiæ ſtudio libenter ſuſcepit, &, quod mireris, totos ſeptem ac ſeptuaginta annos ita geſſit, ut nec obtrectatione cujusquam, nec ullis Virginum, naturâ inconſtantium & querularum, querelis unquam appeteretur, æternum ejusmodi curam habentium exemplar & ſpeculum celebrandus. Vitam exegit fere Angelicam, perpetuis in jejuniis, vigiliis, oratione, & corporis afflictionibus, quidquid ſuperabat temporis, labore manuum conſecrans; vivens & mortuus variis à Deo miraculis illuſtratus. Spiritu Prophetico præditus, & Cænobii illius excidium, & alias clades, quæ poſtea acciderunt, populo Tarviſino prædixit. Epiſcopo ejusdẽ urbis ab impoſitis ſibi apud Romanum Pontificem criminib9 liberationem prænunciavit. Famulum ejusdem, qui ex alto cadens crus fregerat, oratione fusâ prodigiosè curavit. Morſalem pedibus manibusque contractam crucis ſigno ſanam reddidit. Senio demum longævo confectus in febrim incidit, quâ mox invaleſcente, plenus ut dierum, ſic meritorum in Domino requievit 3. Id. Iunii A.C. 1167. Antequam autem corpus ejus ſepulturæ traderetur, cũ multi illius manus tanquam Sancti exoſcularentur, Hæreticus quidam qui forte aderat, in hęc erumpere auſus: *Si hic Sanctus eſt, ardeat ut candela hac manus mea*, temeritatis illico pœnas luit. Vix ſiquidem verba finierat (mirandum!) cum repente ignis prodigioſiſsimè manum ejus invaſit. Sed cum pœnitens ac proſtratus veniam deprecatus eſſet, univerſo, qui confluxerat, populo, pro ipſo in preces effuſo, liberatus eſt. Sepultus Tarviſii vir ſanctus cum hoc Epitaphio.

Puer mirabilis. *Fit Monach.* *Ejus ſtudia.* *Confeſſarius ut vocant Virginum.* *Spiritus Prophetici.* *Miracula.* *Moritur.* *Hæretici temeritas plexa.*

Beati Pariſii Monachi Ordinis Camaldulenſis qui LXXX. annis hoc Monaſterium optimè rexit, vixitque annis CXVI. atque anno Salutis M CCLXVII. die Iunii XI. Spiravit in Domino, Sanctiſſimum & clarum miraculis corpus, in hac arcâ quieſcit. *Epitaphium.*

Ex monim. Tarviſinis, Chron. Camaldul. Iacobo de Voragine, Carolo Sigonio, Philippo Ferrario, Annal. noſtr. Benedict. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordinis, &c.

Biturigis S. Aygulphi Archiepiſcopi & Con- *S. Aygulph. Archiepiſc. Mart.*

& Confeſſoris. Aygulphus, aliis Alilphus, S. Ayos, S. Ayeul, & S. Aouſt appellatus, pèrfectionis ſtudio ferventiſſimus, cum in Cænobio probatione ſui diuturnâ, juxta Regulam S. P. N. BENEDICTI ſtrenuè ſe exercuiſſet, ad ſingularem eremi deſcendens pugnam, quanto magis latere *Fit Archiep.* ſtuduit tanto magis exaltatus, in lucem gentibus datus eſt, & ad celeberrimam Archiepiſcopalis Bituricenſium Eccleſiæ Cathedram evectus, hunc multo illuſtrius nomen vitæ ſanctitate peperit. Quem etiam glorioſiſſimâ ſanguinis ſui purpura ſupremum decus Eccleſiæ ſuę attuliſſe inventa cum ſanctiſſimis ejusdem Reliquiis ſchedula atteſtatur. Pingitur imago ejus *Cerva lac* adſtante cerva, cum enim Nuncius litte- *præbet.* ras electionis ejus ipſi in eremo prætentaret, & vir ſanctus fatigato, eſurienti, ſitientique quod apponeret nihil prorſus haberet, occurrens illico & conſiſtens, cerva, meritis Agilulphi, tabellioni ubera præbuit, ex quo miraculo loco deinceps, & condito poſtea illic pago appellatio per- *Ob. 840.* petua *Sta-cerva* remanſit. Quieſcit in ſui nominis Parochiali Eccleſia, quæ vulgo hodie (Sainct. Aouſt,) appellatur. Obiitque Ann. Chriſti 840. cujus celebre admodum nomen eſt in Archipresbyteratu Caſtri-Rodulphi. *Claud. Rob. Hug. Menard. Ioan. Chenu, Arnold. Duac. t. 1. Sanctorum Ordinis, &c.*

S. Ragenfredis Illuſtriſſimæ Virg. In Monaſterio Dononienſi relatio Sanctæ Ragenfredis Virginis & Abbatiſſæ. Ragenfredis Aldebertum Auſtrovandiæ Comitem patrem habuit, matrem Reginam Pipini Regis neptem. Fuit Abbatiſſa percelebris Cænobii Dononienſis à parentibus ſuis conditi, quem locum tantâ ſanctorum operum claritate il- *Patrona Embricenſium, &c.* luſtravit, ut Sanctorum albo ipſa inſcribi meruerit, plurimis à morte miraculis nobilitata, pluriumque locorum celebrium, Embricæ, Reſæ, Hovepelle Patrona adoptata. Depoſitio ejus octavo Iduum Aprilis celebratur. *Molanus Indic. SS. Belgii, t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Rembert. Archiep. Bremæ Sancti Remberti, celebris Septentrionalium Regionum Apoſtoli, Bremenſium & Hamburgenſium Archiepiſcopi, de quo fuſius pridie Nonas Februarii, die ipſius Natali, hâc, autem, celebrior ejus Feſtivitas agitur. *Meyer. Molan. Galeſin. Arn. &c.*

S. Euremundus. Abb. In territorio Beluacenſi Sancti Euremundi Abbatis. Euremundus Bajocenſis patria, Abbas Fontaneti tempore Childeberti Regis claruit. Sacrum ejus corpus aſſervatum in Vrbe Picardię Creil, diœceſis Belovacenſis, ſuperioribus annis ſcelere Calviniſtarum crematum eſt, facie ſolâ exceptâ, quæ Canonicorum ejusdem loci diligentia erepta eſt, teſte *Petro Lovveto l. 3. Belovac. Hiſt. Hug. Men. t. 1. SS. Ord. &c.*

Eodem die Commemoratio omnium *SS. & BB.* Sanctorum atque Beatorum Monaſterii *Nonantul.* Nonantulani Monachorum, quorum incredibilem fuiſſe multitudinem, vel ex eo ſolum liquet, quod ſub ipſa initia conditi ejusdem à Divo Anſelmo Forojulienſiũ Duce, & primo ibidem Abbate, ferveute ad tanti Ducis ſanctiſſimum exemplum, univerſâ regione, in unius hominis poteſtatem tot tantique conceſſerint, ut miraculo plane eſſet, Principẽ favoribus mundi ac deliciis aſſuetiſſimum, non tantum de ſe tam illuſtri triumpho triumphaſſe, quin & exemplo ſuo, plures quam olim ferro ſubjugaſſe, adeo quidem, ut præter eos, quos fama ſanctitatis etiam à morte inductos Chriſto ſubjugaverat, ſuperſtes etiamnũ, mille centum quadraginta quatuor, & quidem perfectioris notæ Monachos numeraret, eo poſtmodum Cænobii flore & Profeſſorum numero, cũ annis aucto, & facile de Beatorum unius Cænobii hujus copiâ liceat ominari. *Ex monim. Nonantulanis, Annal. noſtr. Bened. Arnold. Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Aleydis Virg. In Monaſterio Cameræ B. M. V. depoſitio B. Aleydis à Scarenbeca Virg. Hæc ab ineunte ætate quieti & ſolitudini dedita, puellares omnes levitates, domi ſe cõtinens evitavit. Septuennis Monaſterium ingreſſa, paulo poſt perfectiores quasq; & ſeniores maturitate & virtute transgreſſa, humilitatis tamen fundamento præcipuè ſtuduit. Hæc tam chara Chriſto ſponſa, majoris meriti cauſa, lepra percuſſa, & à cæteris monialibus ſeparata, Chriſti amplexu, & aſpectu perfrui meruit. Ea autẽ graviſſima & incurabili infirmitate ad usque vitę terminum laboravit, quin & mul- *Ejus afflictiones.* tis aliis morbis afflicta fuit, ita ut à planta pedis usq; ad verticem capitis in ea ſanitas non eſſet, cute univerſa corticis inſtar aridâ ſcilsâ, quin & tabo & vermibus ſcatentiſſimâ, tantis accedentibus doloribus, *ut nunc in inferno, nunc in purgatorio ſe torqueri exclamaret*, Deum tamen perpetuo laudaret; quæ omnia pro peccatoribus etiam futuris, & pro defunctis ab ipsâ toleranda, ipſam Chriſtus ipſe edocuit. Claruit ad- *Miracula.* mirandis prodigiis, & leproſa ipſa, omnes tamen leproſos ſolo tactu curavit. Eâdem Crucem auream è cælo ſibi allatam dono accepit. Feſto S. Barnabæ morti, ut vide-

Digitized by Google

videbatur, proximam lacrisque munitam, Christus apparens, ipsa Sanct. Barnabæ post annum primum morituram, prædixit. Festo Sanct. Vrsulæ, cum Matutinas à sororibus cantari audiret, & ne, sicut à Choro, sic & ab earum in cælo consortio excluderetur rogaret; Christus ipse dilectæ suæ respondit: *Filia, non solum in Sodalium Beatæ Vrsulæ numerum refereris, sed & altiore multo gradu super eas collocaberis.* Experta est sumis in doloribus præsentissimum semper sui sponsi subsidium, uti post quartum annum separationis, in aliam ædiculam translatæ ipse promiserat, cum primo, quo hanc egressa erat die, ipsum medio in cubiculo, clarissimè intueretur, diductis brachiis se amplectentem, & in hæc gratulationis plena erumpentem: *Optato adveneris filia, in hoc fœderis mei tabernaculum, ego te nunquam deseram, sed protector tuus ero assiduus.* Decessit tandem die prædicta anno Christi 1250. Cujus gloriam multis amicis suis sibi devotissimis, bonum Numen revelare dignatum est: Visa etiam cuidam anima ejus cœlestia palatia petere, in cujus occursum Dominus Iesus, ejusque sanctissima Genitrix, & tota se curia cælestis effudit. Ipse autem Rex Angelorum eam dulci amplexu recipiens, taliter compellavit: *Bonum certamen certasti, cursum consummasti, fidem servasti, propter quod nunc venio, ut duplici coronâ tam Martyris quam Virginis decorata, in æternam requiem introducaris.* Tandem cum indies opinione sanctitatis & numero miraculorum glorioſior evaderet, Sanctorum numero fuit adscripta, ut expresse fatetur Gaufredus Villariensis, teste Henriquezio. De Aleyde, breviter doctissimus Molanus: *Obitus, &c. Aleydis de Scarenbeca, cujus virtutes & merita, visitationes & miracula ad plenum nequeunt explicari, &c. Angel. Manriq. Arnold. de Raisse, Ioann. Gilemann. Ioann. de Assignii, &c.*

Insignis promissio.

Vide fol.

Eam Deus salutat & amplectitur.

Obiit 1250.

Christus cum Deipara animam ejus suscipit.

Canonizata

In Monasterio Marcianensi depositio Beati Chrodobaldi. Fuit hic multis & præclaris virtutibus insignis; sed, ut suos quisque patitur manes, inobedientiæ & contumaciæ aliquando vitio subjacuit. Cum enim misso nuncio Sanct. Amandus noster ipsi ut vehicula præpararet, ad vinum in usus Fratrum Monasterio deferendum, injunxisset, illeque dicto inobediens fuisset; paralysi illico gravissimâ correptus fuit, à quâ non nisi Beati Amandi ope & precibus liberatus; sicque vitio illo procul valere jusso, iis virtutibus eâque sanctitate deinceps floruit, ut hanc post illius obitum DEVS palam omnibus manifestare voluerit. Siquidem, quo tempore Cænobii Marcianensis templũ flamis absumptum est, tapetum ejus sarcophago suppositum, prunis ardentibus undique coopertum, flamâ undique fervente per totum Monasterium, sicut ab antiquis Patribus relatum est, omnino permansit illæsum. Quod in hodiernũ usque diem pro rei memoria asservatur. Fuit primus Cænobii sui præpositus claruitque anno Christi 660. Arnoldus de Raisse, Gualbert. Marcian. Baudemundus in vita Sanct. Amandi, tom. 1. Sacro-Sanct. &c.

B. Chrodobaldus.

Miraculum insigne.

Clar. 660.

In eodem Monasterio, eâdem die Cõmemoratio Beati Hugonis ejusdem loci Abbatis. De quo nos alias.

B. Hugo Abb.

In Monasterio Claræ-vallensi Beati Rayneri Belgæ, qui fuit unus ex nobilibus illis, qui ad Torneamentorum ludos pergentes, ex itinere, famâ Melliflui Doctoris illecti ad ipsum diverterunt, & poculo cerevisiæ ab ipso benedicto, exhausto, admirabili modo compuncti, cum etiam inviti nonnulli poculum acceptassent, Religionis Monachicæ amore succensi, vix Cænobio digressi de deferendis fluxis mundi hujus deliciis sermonem instituentes unanimi consensu omnes sæculum ejurarunt, & cucullum amplexi sunt. Cæteram hic Reynerus noster tantum Magistrum nactus, perfectissimus & sanctissimus evasit, adeo ut sanctissimi illius Cænobii, ob eximiam morum integritatem, summamq; omnium de ipso existimationẽ, Prior deligeretur. Præfuit & profuit cum verbo, tum exemplo, & meritorum manipulis locuples migravit ad cælum. Eum nonnulli Raynerum de Tervana appellant, incertum an Tervanensi ex Vrbe oriundum, an potius tali familiæ cognomine appellatum. Chrysostom. Henriq. Menol. Cist. &c.

B. Raymundus.

Mira conversio.

Prior Claravallis.

Eodem die V. Linthberti Abbatis Hirsaug. de quo Trithem. ad Ann. Christi 838.

PRIDIE

XII. Junij. B.

S Odulphus monachus.

TRajecti Sancti Odulphi Monachi & Confessoris. Is Francorum nobili ortus profapia, generi splendorem insigni sanctitate maximum addidit. Puerili jam ætate, *velut alter sæculi sui Samuel*, veneratione omnibus fuit. Monachum Trajecti professus, admirabili illico perfectione emicuit, adeo quidem ut non multo post Cathedralis Monachorum Collegii præpositus deligeretur, quo quidem in munere exemplar virtutũ omniũ se omnibus exhibuit: erat enim, inquit vitæ ejus scriptor, in vigiliis strenuus, in jejuniis potens, in oratione sedulus, in sacra lectione studiosus, in eleemosynis largus; in curandis pauperibus celebris, in hospitalitate fervens, in rebus Ecclesiasticis distribuendis prudens, neque aliter vel ab omnibus illis, vel ab ipso etiam Præsule, quam *Monasterii Pater* vocabatur, atque ab ejus ore, omnes cupiebant accipere consilium, omnibus enim omnia factus erat cum Apostolo, ut omnes Christo lucrifaceret. Ita scriptor cit. Meruit æterno & Apostolico labore de Frisonibus, apud quos, in gravissimos denuo errores prolapsos cum nihil proficerent sancti Episcopi, Monasterio extractus Odulphus, & Apostolicæ functioni devotus, ubertimo cum fructu iis operam navavit, cumque Sancto Friderico nostro per diversas provincias magno Zelo oberrans, crebro admonendo, arguendo, increpando homines, qui antea ſtar luporum lævi & rapaces erant, salutari doctrina in oves mansuetas convertit. Cæterum, ut præviderat vir prophetico spiritu illuminatissimus, ad vomitum nihilominus, post tot prædicationis labores reversuris, cladem prædixit; sese autem etiam à morte Patrocinium eorum suscepturũ spopondit, & quo signo se adfore cognoscerent ostendit: cum enim jam discessurũ esset, ab eo loco qui Staveran dicitur, ita vitæ scriptor ait, priusquam se daret itineri, ingens ad eũ convenit Frisonum multitudo, ejus saluberrima adhortatione muniri cupientium. Ille vero Domino eos cõmendans, benè precatus est eis, amanterque admonebat, ne à via veritatis unquam deflecterent, certi non sine gravi animadversione id se facturos. Et ego quidem, inquit, sat scio, non vos permansuros in sana doctrina: sed ea causa gentiles barbari in vos incurrẽt, quod mihi vobis jam ante prędicenti incunctanter credere potestis, iiq; vestram regionem populabuntur, vosq; & res vestras in captivitatem abducent. Evenit utrumq; postea, sicut fuerat à Sancto viro prædictum. Ingens saxũ ad domus ejus ostium jacebat. Illud ergo digito demonstrans iisdem: Scitote, inquit futurum esse, ut absq; illius hominis opera saxum istud in flumen devolvatur: ubi etiam latitabit sub undis, donec vos divinæ pacis eritis beneficio destituti. Cũ autem videritis iterum illud absque humano opere ad littus emergere, nõ dubitatis me, licet jam extinctum vos revisere, vobisq; pacem à Deo impetratam apportare, manſurã apud vos, donec superbia, perjuriis, homicidiis, adulteriis, atq; omnivaris flagitiis, eam rursus à vobis excludetis, irato Deo propter maleficia vestra &c. Cujꝰ quidem vaticinii & signi admirandi permultos testes ætate sua superstites fuisse scriptor citatus asseverat, qui oculis propriis rem cõspexerint, aitq; *Saxum illud in Ecclesia ibidem immobile perdurare, ut credentium fides confirmetur, & increduli pudefiant.*

Fit Propositus Cathedralis.

Apostolus Frisonum.

Spiritus propheticus.

Exhortatio Frisonum.

Mira res!

Insignis promissio & meritum.

Multa prædicit.

Cæterum & alia prædixit, sicut & Castro prępositio mortem, cum Episcopatum admittere recusaret, & de futuris ita disseruit, ac si jam coram fieri intueretur. Excoctus demũ exhaustusq; laboribus & senio debilis, cũ absq; baculi adminiculo ad Ecclesiam proximam progredi nõ posset, quodam tamen die præ animi vigore & alacritate oblitus imbecillitatis suæ ad Ecclesiã relicto in cellula baculo properavit; cum interea maligni dęmonis opera domicilũ ejus conflagravit, & vir sanctus, ad preces conversus, ne ignis loca sancta invaderet impetravit. Cæterum baculus ille de quo supra, in cujus suprema parte tabellã cereram affixam, in eaq; fidelium exarata nomina habebat, in mediis incendiis intactus granei prodigio perstitit, cera non solum non resoluta, verum adeo indurata, ut nec unus apex abolitus cerneretur. Ad Monasterium demum reversus, & Fratres, mortis suæ præscius ad canendos secum Psalmos invitans, dum versum *in manus tuas Domine commendo spiritum meum compleret*, vitæ item curriculum explevit, & ad supera emigravit, mirâ odoris fragrantia, omnes qui aderant mirifice recreante, insignibus deinceps miraculis, & quidem innumeris tam Trajecti, quam in Staveren ad implorationem opis & meritorum ejus consequentibus. Claruit præstantissimus Frisonum Apostolus, & fidissimus

Zelus mirabilis sancti senis.

Stupenda res!

Moritur.

Patronus Frisiorum.

Digitized by Google

fidiſsimus Tutelaris anno Ch. 840. &c. *Ex Vita & ſcript. cit. diverſis Friſicarum rer. ſcript. Cratepolio, Molanus, Galeſin. Arnold. t.1.SS.Ord.&c.*

S. Adalbero Epiſc.

Auguſtę Vindelicorum depoſitio Sancti Adalberonis Epiſcopi & Confeſſoris. Adalbero, Adalberus ſive Alberus perillustri natus genere parentes Dilingæ & *Illuſtre genus* Kyburgi Comites habuit. Monachum in celeberrimo Ellwangenſi Cœnobio profeſſus antiquam generis nobilitatem, ſumma cum ingenii & doctrinæ, tum civilis prudentiæ laude cumulans, admirabili vitæ ſanctitate etiam cælo inſeruit. Viventi apud Arnulphum Imperatorem ejusque filium Ludovicum, tam præſtans rerum verborumque fides fuit, ut raro quidquam majoris momenti eo inconſulto aggrederentur. Fuitque merito ab Ludovico Aug. ſummo in honore habitus, cujus nimirum adoleſcentiæ ab Arnulpho Patre Cæſare præfectus, digniſſimas Imperio virtutes inſerere, easq; eruditionis quotidianis profectibus cumulare nunquam deſtiterit. *Fit Abbas.* Abbas primum ad Laurishaimenſe Cœnobium poſtulatus, poſt quinquennium, ad ſui Eluacenſis Monaſterii regimen evocatus, inde ad Cathedralis Eccleſiæ Auguſtanæ Pontificatum extractus eſt. In Monaſterium S. Galli ob Monachorum merita propenſiſsimus, amorem ſuum frequenti munerum oblatione teſtatus, ex quo nepotem ſuum Sanctum Vdalricum virtute & eruditione cultiſsimum recepit, & Camerarii honore auctum, ad majus perfectionis ſtudium exhortationis verbo, & vitæ exemplo accendere nunquã deſtitit. *Ejus liberalitas.* *Obiit 909.* Obiit. A.C. 909. aliis 922. hâc die quorundã opinione, ſecundum aliorum 29. Aprilis, cũ Epiſcopatui annis 22. utiliſſimè præſtitiſſet, & de ſucceſſore digniſſimo Hildino, quem ſex annis Coadjutorem ſibi adſciverat, conſuluiſſet, pluribus à morte miraculis illuſtratus. *Miracula.* Vitam ejus deſcripsêre Ermenricus Monachus & Vdalſchalcus Abbas, quam tamen videre necdum merui. *Ex Annal. noſt. Germaniæ, Aquila Benedictina Imp. Chron. Elvvang. Sigismundo. Meiſterlin, Bruſchio, Zimbrenſi, &c.*

S. Leo III.

Romæ depoſitio Sancti Leonis Padæ III. præſtantiſſimis de Eccleſia univerſa meritis conſpicui. Leo III. Azuppii filius Romanus, *Canonicus primum Regularis, dehinc Ordinis S. Patriarchæ noſtri* Benedicti *Monachus.* (Ita Ciaconius, nos tamen alibi etiam Canonicum & quidem Benedictinum fuiſſe aſſerimus,) ſcientia ſcripturarũ & ſanctitatis laude celeberrimus, ex Monacho Presbyter Cardinalis Tit. S. Suſannæ creatus, poſtea miro omnium conſenſu Pontifex Maximus ſalutatus, de cujus electione digniſsima Baronii verba præterire non poſſumus: *Probat inſignem Leonis ſanctitatem, ipſa omnium conſenſu electio quam celerrimè facta, utpote qui eximio virtutum fulgore, mox omnium oculos in ſe converterit; neque filii tenebrarum (ſi qui eſſent inter eos) auſi ſunt reſiſtendo tantam ejus gloriam obſcurare. Electus plane à DEO, ut magna pateretur. &c.* *Mira electio.* Cujus quamprimum inſignia de Vrbe inprimis merita fuêre, *Liberalitas verè Pontificia.* adeo ut ampliſsima Caroli Magni Regis munera, omnia in egentes Clericos erogaret, & nihil ſibi reſervans, in Eccleſias reſtaurandas univerſa expenderet. Quæ tamen, inſignis ejus pietas, efficere non potuit, quin invidorum ſcelere appeteretur. Quippe implacabili odio ipſum Paſchalis Primicerius & Campulus Sacellarius cum nonnullis proſequuti, eo tandẽ furoris & amentiæ provecti ſunt, ut ſacrilegis in ipſum injectis manibus, in terram dejecto, conciſoque oculos eruerent, linguam radicitus præſcinderent, idque inſacri muneris functione, inter expiatum per Litanias ritu ſolemni populum. Sed & ſacrilegia ſacrilegiis cumulantes, ſanctiſsimo Pontifice rurſus in Eccleſia ante altare, juxta Confeſsionem tracto, tantum repetiverunt flagitium, & ſemivivum ante altare in ſanguine ſuo revolutũ dimisêre. *Indigna res!* Veriti autem ne à fidelibus inde eriperetur, abſtractum in Monaſterio S. Eraſmi in arcta cuſtodia recluſerunt. *Stupendum miraculum* Reſtitutus prodigioſiſsimè Eccleſiæ, afflictæ & gementi ſanus & incolumis mirâ Dei bonitate, & ſuffragante Apoſtolorum Principe, Leo, & oculos & linguam grandi miraculo recepit. Ereptus a. è cuſtodia & itu *Manſuetudo ſeu miraculũ* Gallias ductus honorificentiſsimè exceptus, digniſsimoq; comitatu & pompa reductus in Vrbem; manſuetudine ſupra miraculum omne excelluit, dum, ne ſupplicio capitis aut mutilatione quamvis in reos nocentiſsimos animadverteret Rex Carolus, interceſsit, & potentiſsimis precibus impetravit. Vt a. cætera ejus merita ſileamus, illud unum longè ampliſsimum de Romano Imperio fuit, quo de *Imperium Orientale in Occid. transfert.* Romano Imperio, ſummo cum Orbis Vniverſi tum Eccleſiæ bono atq; ornamento immortaliter meruit, Imperio Orientali in Occidentem translato, & quidẽ Cæſarum longe ſpectatiſsimo Magno Carolo Germanæ

manæ originis Principe, Galliarum Rege, ad id muneris primũ evecto & solemniter inaugurato, quod quidem meritum non tam Germanis, quam Callis, apud quorum Reges diutius perſtitit, imo Occidenti univerſo cõmune, nulla unquam poſteritas, grati animi ſignificatione ſatis dignè teſtatura ſit, nedum exſolutura. Vt de Conciliis, Synodisque celeberrimis (quibus Reip. Chriſtianæ utilius eſſe nihil poteſt,) ejus auctoritate celebratis, Romano, Altinenſi, Aquisgranenſi, Arelatenſi, Turonenſi, Cabilonenſi, Moguntinenſi, Rhemenſi Theodonis-villæ, & Noviomenſi, agere conſulto prætermittamus, ut & quæ ſumo cum Orbis Chriſtiani, & omnis poſteritatis bono præclariſſimè inſtituit, quæ inter Triduum illud Supplicationum ſeu Rogationum ut vocant, ab ipſo in Eccleſiam univerſam introductarum, merito computandum, & nunquam ſatis cõmendandum. Deceſſit vir ſanctus plenus meritorum & dierum A. C. 816. ſepultus in S. Petri. *Ex Annal. Ec. & noſtris Bened. t. 1. SS. Ordin Ciaconio, Platina, Panvino, Aquila Imp. Benedict. &c.*

Immortale meritum.

Vnus quot Concilia celebrarit.

Inſtitutio Rogationum.

Ob. 816.

S. Mauri Abbas.

Maſſiliæ Sancti Mauri Abbatis & Confeſſoris. Fuit hic longè celeberrimi, & ſanctorum fertiliſſimi Monaſterii Sancti Victoris in Vrbe Maſſilienſi Abbas, cujus tamen vitæ Hiſtoriam nec dum accipere meruit. Ejus meminit Antonius de Iepes noſter, in Chronico ſuo Generali Ordinis noſtri, centuria 6. tomo 6. in Catalogo Abbatum loci ejusdem, atque ipſum floruiſſe A. C. 800. Caroli Magni Imperatoris temporibus, &c.

B. Guido.

In Clara-valle B. Guidonis Monachi. Is egregia indole adoleſcentulus, ſtudiorum gratia cum pedago Pariſios profectus, cum ex itinere Claramvallem diverteret, vocante Numine mirè retentus eſt. Siquidem loci ſanctitate & Monachorum exemplis compunctus, cum ipſo tempore converſus, recipi rogaſſet & impetraſſet pædagogus ipſius, rogato Guidone ut ſecum remaneret, abnuit cõſtanter puer, cuculli faſtidio, cum ſæpe alias Dominum rogaſſet, ne ſe Monachum vellet, deſideriumque Monaſtices, à ſe procul amoliretur. Sed quia vanum eſt contra ſtimulum calcitrare, primò facta eſt adipſum vox divinitus, dicens: *ſi hinc receſſeris, ante Pentecoſten ſine dubio morieris*, qua cum cordis ejus durities necdum emolliretur, ſequenti nocte horribili territus viſione acquievit. Videbatur ſibi in puteum miræ profunditatis & obſcuritatis decidiſſe, cumque ſurſum extolleret oculos, S. Ioannem Evangeliſtam, habitu Ciſtercienſium noſtrorum indutum, & alium Sanctum ſimili veſte amictũ conſpexit, quorum opem cum anxiè imploraret, Ioannes: *Tu ſano conſilio*, inquit, *acquieſcere contemnis, & opem flagitas à nobis?* Promiſit quę vellent, facturum omnia, dumodo extraheretur, cum Ioannes. Vis igitur fieri Monachus Clarævallis? & ille: *Etiam, Domine mi libentiſſimè volo.* Quod cum firmiter polliceretur, extractus ab illis eſt, & evanuit viſio, ipſe a. cucullum amplexus, tantum in eo profecit, ut cæleſtibus viſionibus recreari, ipſum Angelorum Regem conſpicere, ad ejus dulciſſimos amplexus admitti, Angelicos concentus audire, & admiranda cæleſtium Myſteriorum arcana contemplari meruerit. Ea inter totus extra ſe raptus admirabilem de S. Trinitate viſionem habuit, aſſerens, ſe niſi cum expreſſa Numinis voluntate nemini revelare prælumere. *Bernard. de Brito, Henr. &c.*

Mira vocatio

Vanum eſt contra ſtimulum calcitrare.

Coactus annuit.

Miri favoris Numinis.

In Monaſterio Hemenrodo B. Optonis Converſi, morum integritate & humilitatis ſtudio celeberrimi. *Ex monim. Hemmenrodo, Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Opt. Converſus.

IDIBVS JVNII.

XIII. Junij. C.

S. Fandila Mart.

Genus & forma.

Fit Monach.

COráubæ, *Sancti Fandilæ Presbyteri & Monachi, qui in perſequutione Arabica, amputato capite, pro fide Chriſti Martyrium ſubiit.* Fandila Ephebus, generis nobilitate ſpectatiſſimus, *aſpectu decorus, honeſtate vitæ probabilis* (verba Sancti Eulogii noſtri ſunt,) *ſanctus & timoratus*, ex Vrbe patria Accitanâ, Cordubam diſcendi gratia veniens, primos delicatæ adoleſcentiæ anos, Chriſto ſub ſtrictiore ſanctiſſimæ Regulæ noſtræ obſervantiâ, in Tabanenſi Cænobio ſub Abbate Martino conſecravit, & humilitatis in primis atq; obedientiæ ſtudio, & perfectione inſigniter effulſit. Ob vitę a. meritum ſacerdotii honore inſignitus, & Sancti Salvatoris Monaſterio prope Cordubam præfectus, ac de virtute in virtutem progreſſus, ad ſupremam Martyrii lauream evocari meruit. Cum n. patre mortuo Mahomad crudeliſſimo falces Imperii ſumpſiſſet, & extrema Chriſtianis omnibus minaretur, exprobrarentq; iisdem

Abbas.

Constantia ejus.

dem gentilium Principes, ceu nemo deinceps hiscere auderet, & publicam fidei confessionem edere, primus illico, generosissimo animi ausu, Iudici sponte sua se stitit Fandila noster, & Evangelium Christi prædicans, impii pseudoprophetæ Mahometis falsitatem imperterritus detexit, & scitissimè confutavit, stupentibus ipsis etiam Iudice ac Rege, & constantiam sanctissimi viri, temeritatem & dementiam interpretantibus, quorum proin jussu, gladio cæsus, gratissima cælo victima cecidit, sacrum autem corpus ejus, ultra amnem terrori aliis Christianis ut esset, in patibulo suspensum est: Passus est gloriosissimus Christi athleta A. C. 853. cujus acta Sanctus Eulogius noster descripsit. *Baron. Iepes, Petrus in Catal. Arn. Duac. Hugo Menard. t. 1. SS. Ord. &c.*

Caditur.

Passus & 853.

S. Genesius Archiep.

Eodem die, Sancti Genesii Archiepiscopi Lugdunensis. Hic Gallus natione, professione Monachus, sanctissimi illius Fontanellensis Cænobii nostri Abbas esse meruit; inde autem ad Archiepiscopalem Lugdunensium evocatus cathedram, cucullum, Abbatialis & Pontificalis muneris dignitatē, mirâ vitæ sanctitate condecoravit; &, ut ait Trithemius noster, religione, pietate, innocentiâ suo tempore omnium scitu clarissimus, multis tam in vita quam post mortem miraculis claruit, & tam exemplo, quam verbo, multas ad Christum animas convertit. Vixit sub An. Ch. 640. cujus sacrum corpus in Monasterio Regio de Cala (Chele,) agri Parisiensis, requiescit. *Saracenus, Campejus, Trithem. Bucher. Chenu. Claud. Rob. &c.*

Clar. 640.

S. Gerardus.

In Clara-valle depositio Sancti Gerardi Monachi & Confessoris. Gerardus natione Burgundus, patria Fontanus, nobilitate generis clarus, germanus frater Melliflui Doctoris nostri, Bernardi Abbatis fuit; quem ejusdem professione Regulæ, & vitæ insuper sanctitate æmulatus, tantus postea evasit, ut ipsi Bernardo admirandus haberetur, ac propterea gravissimis negotiis adhibitus, *Ordini* inprimis *universo, zelo suo, consilio, & exemplo egregie consuleret.* Eum, sæculi etiamnum deliciis irretitum, cum, reliquis fratribus manus dantibus, Bernardus lucrari non posset, prodigiose evenit, ut & ipse annueret: siquidem ab inimicis suis vulneratus, captus, in carcerem que ac compedes conjectus, suspirare fratrū libertatem cœpit, & Bernardi germanam opem scriptis ad ipsum litteris implorare, atq; ultro jam quæ prius abnuisset expetere. Proin nocte quâdam sopori se dans, vocem audiit: *Hodie liberaberis.* Recordatus a. subsequentis primum diei. Vespere voce illius, compedes, retigit, statimque pars ferri in manum exiliit. Obstupuit; sed resumpto animo, compedibus jam liber, accedens ad ostium subterraneæ domus, in quâ vinctus tenebatur, illico ubi pessulum tetigit, sera tota in manus delapsa est, & ostium mirè patuit; ipse autem, uti carcere solutus, sic voti reus, Cistercium contendit, inq; cucullo deinceps tantus evasit, quem tantus Doctor suspiceret & veneraretur. De eo, alia inter, dignissimus Encomiastes, Mellifluus frater, ita scribit: Norunt contubernales, quam mores ejus & studia non carnem saperēt, sed ferverent spiritu. Quis illo rigidior in custodiâ disciplinæ? quis in castigando corpus suum districtior? suspensior vel sublimior in contemplando? subtilior in differendo? &c. Parco tamen, quia caro mea, & frater est. Hoc tamen securus addo: mihi utilis in omnibus, & præ omnibus fuit. Vtilis in parvis & magnis, in privatis & publicis, foris & intus, qui non in maximis tantum, sed & in minimis maximus erat. Hæc Bernardus, ex quibus facile Gerardi magnitudinem & merita æstimes, ad quem nimirū haud minimè portio imensorum meritorum magni Bernardi nostri pertinere & redundare videatur. Mortuus est exultans & jubilans, cū Viterbii primum constitutus in itinere ægrotare cœpisset, à Bernardo germano suo prodigiosè tunc curatus, qui summopere Deo querebatur, quod in alienâ terrâ fratrem relinquere cogeretur. Ejus proin precibus convalescens Gerardus, ubi Claram vallem reversus est, vocante denuo Numine, morbo correptus, præsente Bernardo, felicissimè in Domino obdormiens, immaculatū spiritum Creatori reddidit, *in cantando mortuus*, ut ait idem Doctor Mellifluus, *& moriendo cantans* propriis sanctissimi Fratris manibus tumulatus, & funebri, minimè tamen lugubri oratione commendatus. *Ex ipso S. Bern. serm. 26. in Cant. Cant. Menolog. Cisterc. Chryf. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

Mira vocatio

Insignis laudatio.

Ingentia merita Gerardi

Curatur prodigiosè.

Cantans moritur.

SS. & BB. VVeingart.

In Monasterio Weingarttensi Commemoratio omnium Sanctorum ac Beatorū in eodem Ascetorio à prima ejusdem fundatione religiosissimè viventium. Quorum insignem fuisse copiam, cùm ex antiquissimâ Fundatione, ab annis jam nongentis propagatâ Ordinis sanctissimi disciplina, tum Fundationis ipsius longè illustrissimo titulo, Apostolici nimirum

Antiquitas Cænobii.

Digitized by Google

muneris functione, Cænobio eodẽ haud aliter atq; Trophæo de triumphatis gentilibus, & impio Dæmonum cultu sublatisque simulachris, erecto; cum sanctissimus Pater noster, & primus Abbas Alto, meritissimus Lycatiorum & Ambronum Apostolus, Sanctorum Virgilii & Bonifacii Magni Germanorum Apostoli socius & cooperator strenuus, prima Cænobii initia firmissimis & sanctissimis fundamentis, viris nimirum Apostolicis, & qui propagandæ fidei zelo, & sanctioris vitæ exemplo eminerent, consecraret, quorum imitati studia alii atq; alii, viri etiam illustres quamplurimi & Principum Germaniæ longè spectatissimi ac potentissimi in eodem sanctissimo Monachorum collegio inserti, universæ Germaniæ, diversissimis temporibus, tanto sæculorum decursu, facem prætulere, & terrenarum rerum contemptu, amore cælestium, innumeros cæno vitiorum penè extinctos animos succenderunt. Quorum plerorunq;, temporum injuria, & septem (à quinque solum posterioribus sæculis,) Cœnobii miserandis exustionibus, abolitam memoriam ut & numerum eorumdem soli Deo cognitum, cõmuni hâc omnium memoriâ haud imerito celebramus, & propositis nobis tantorum virorũ studiis, nostra accedimus. *Ex Monim. VVeingarttensibus, Chronologia nostrâ VVeing. Ephemeridibus item nostris ejusdem Monasterii, & diversis lucubrat. &c.*

Initia Cœnobii illustrissima.

Principes Monachi.

In Boëmia Cõmemoratio prodigiosi triumphi ope S. Wenceslai nostri contra Saxones parti. Debent illustrissimam hanc prodigiosamque Victoriam & servati Regni honorem An. Ch. 1318. Bohemi Sanctissimis Tutelaribus suis Wenceslao & Adalberto nostri, contra frequentissimum Saxonum exercitum mirè defensi. Cum enim illi prope Ziatecium ingenti cum furore irruerent, terroremque Boëmis maximum incuterent, eo quod decuplo majores copias induxissent, Wilhelmus à Waldete Boëmici exercitus Imperator, in genua procubuit, Deumque pro Victoria contra hostes invocans missum confestim cælo subsidium expertus est, visusq; Sanctus Wenceslaus, panopliâ aureâ, equo candido præcedens, & argenteam hastam vibrans. Alacres proin præsenti ope Boëmi, invocato juxta in subsidium S. Adalberto nostro, cum hostibus congressi, ab horâ diei nascentis tertia ad Vesperum usque felicissimè conflixêre, hostibus maximâ ex parte trucidatis, cum è suis non nisi duodecim desiderassent. Ex Annal. nostr. German. *Aquilâ Imperii Benedictina, & Annal. Bened. nec non diversis rer. Boëm. script. &c.*

Insignis triumphus S. VVenceslai.

A.C. 1318.

Mira Victoria.

Eodem die Natalis S. Nicolai primi Abbatis & Fundatoris Monasterii Andreovienſis in Polonia, morum integritate & miraculorum gloria illustris. Nec plura reperimus, solo hoc tanti viri nomine per R. P. Franciscum de Bivar, gloriosissimæ memoriæ virum, R. P. Henriquezii lucubrationib9 submisso, cujus utriusque desideratissimam opem, hodie è cælo expectamus.

B. Nicolaus Abbas.

Eodem die, Lemovicis depositio Sanct. Psamodii Monachi & Confessoris, qui post mortem S. Brandani Magistri sui secedens in Aquitaniã haud longe ab Aëntimonasterio loco horrido & sylvestri cõsedit, & cum maxime latere cuperet, admirandis proditus prodigiis, multis deinceps mirificè profuit etiam à morte in eodem, quo carnem deposuit Cænobio ob miraculorum gloriam & sanitatis concessa per eum beneficia, plurimum celebratus & comendatus. *Carolus Sauff. Mart. Gall. &c.*

S. Psalmod.

Miracula maxima.

DECIMO OCTAVO CAL. JVNII.

XIV. Junij. D.

SS. Martyres Mon. Cordub.

S. Anastas.

Cordubæ Sanctorum Martyrum, Anastasii Presbyteri, Felicis Monachi, & Dignæ Virginis. Anastasius Monachum in Cœnobio primum Sancti Aciscli professus ad singularem deniq; in eremo pugnam, fraterna instructus ex acie prodiit, & post triumphatos mundi, carnis & dæmonis insultus, de Tyranno etiam ac Christi ac Deiparæ (quam impensius coluit,) hostibus victor, glorioſissimo Martyrii agone, Christi fidelibus facem & palmã prætulit, Saracenorumq; stultitiam & insaniã mirè confudit. *Felix*, Compluti nat9, professionem Ordinis nostri in Cænobio quodam S. P. Benedicti apud Astures emisit, & pari quâ Anastasius felicitate, Ordinem sanctissimum & patriam nobilitavit. *Digna* deniq;, suo dignissima nomine, exemplo Ruth Moabitidis, *Dignam* vocari se non permittens, sed *Indignam*, in Tabanensi virorum juxta ac Virginum Cænobio, cucullum amplexa, sub S. Isabella Magistra & Ab-

S. Felix.

Digitized by Google

& Abbatiſſa, (Sancti Ieremiæ noſtri Monachi & Martyris quondam uxore,) ita Deo & ſanctiſſimæ Regulæ noſtræ præſcriptis dignè ſe geſſit, ut, fortitudine ex alto induta, Virgo tenerrima, digna fortiſſimis Chriſti pugilibus & athletis annumerari fuerit. Eam paulo ante Martyriũ Sancta Agatha Virgo & Martyr Sicula, in ſomnis apparens, ad Martyrii coronam invitavit, roſasq; ac lilia manu guſtans, eidem roſam tradidit, reliquam florum copiam reſervare ſe dicens, aliis Cænobii ejusdẽ paulo poſt ipſam ſequuturis Martyribus. Proin apertis ſilenter Cænobii clauſtris, heroicâ ſanè magnanimitate, Iudici ſponte ſe ſiſtens & occurrens: cur Fratres ſuos Iuſtitiæ & veritatis præcones trucidaverit? percontata: *an*, inquit, *quia cultores Dei exiſtimus, ſanctamque fideliter colimus Trinitatem, Patrem, & filium, & Spiritum Sanctũ, unum & verũ Deum fatentes, & omne quod ab hâc veritate diſſentit, non ſolum negamus, verum etiam deteſtamur, maledicimus, & confundimus, idcirco confodimur?* Non tulit fortitudinem puellæ confuſus Iudex, ſed ut quamprimum lacteam cervicem, impio ferro præſcindendam exponeret præcepit, quam illa hilaris illicò exporrexit, & amputato capite per pedes ultra flumen ſuſpenſa, ut cæteris horrori eſſet, ſolatio Chriſtianis, incitamento, & ornamento fuit. Paſſi ſunt glorioſi hi Martyres æra octingenteſima nonageſima prima A.C. 853. *De quibus conſulendi S. Eulogius, Iepes, Morales, & alii rer. Hiſp. ſcriptores.*

S. Agatha apparet.

Mira Virginis magnanimitas.

Paſſi ſunt. A. C. 853.

Remis in Gallia translatio S. Rigoberti ejusdem civitatis Archiepiſcopi & Confeſſoris. Fuit is ex Monacho Resbacenſi Orbacenſis Abbas, poſtea Rhemenſis Archiepiſcopus, mortuusque eſt ſub A. C. 773. inſignibus à morte prodigiis illuſtratus, concentu præſertim ad tumulum ejus Angelico, & luce ac ſplendore cæleſti, adeo ut ſolum vincere viderentur. Translatus eſt hâc die ab Hincmaro Archiepiſcopo, qui quintus poſt ipſum Rhemenſi Eccleſiæ præerat, & ſacræ ejus Reliquiæ in Monaſterio Sancti Theodorici collocatæ, plurimis deinceps eo confluentibus, ſervi ſui merita inſignibus miraculis comprobante. De quo fuſius egimus pridie Nonas Ianuarii, ex auctoribus tunc citatis.

S. Rigoberti Archiepiſc. elev.

Miracula.

Virduni, depoſitio Beati Richardi Abbatis Sancti Vitoni, magnæ ſanctitatis viri. Richardus nobili genere, Walthero patre, matre Theodrada, pago Bantonio, prope montem Falconis natus eſt. Remis litteris inſtitutus, Eccleſiæ Cathedralis ibidem poſtea Canonicus, Cantor, & Decanus creatus, in omni munere talem ſe exhibuit, ut qui digniſſimus eſſet, & videretur. Vitæ Monachicæ deſiderio cum teneretur, ad ipſumque Fridericus Comes Virdunenſis diverteret, ejusdem propoſiti nactus ſocium, inſtituto inter epulas, de ſolidâ Monachorum felicitate colloquio, hanc amplectendam uterq; illico concluſerunt, eamq; in Sancti Vitoni exigui tunc nominis Cænobio ſtatim amplexi ſunt. Sed cum effuſi in licentiam Monachi votis eorum non reſponderent, Cluniacum ſe contulerunt, ubi à Sancto Odilone ejus loci Abbate, de vocatione ſuâ ad priꝰ illud Cęnobiũ ſuum edocti, & remiſſi ſunt. Sed cũ eâdẽ quâ ſupra ex causâ, denuo abitum pararent, revelante Numine, Incluſa quædam noſtra Virduni, Abbatem Fingeniũ rem edocuit, & ut mox votis Monaſticis duos illos Novitios loco illi à Deo deſtinatos, adſtringeret admonuit. Neq; multo poſt mortuo Abbate Richardus ſuccedere coactus, Cęnobium non ſolũ illud, ſed plurima paſſim per Galliã, Lotharingiã Germaniã, & Flandriam reformavit, tanti ab omnibus factus, ut vir ab omni ambitione alieniſſimus, unius & viginti Monaſteriorum regimen admittere coactus ſit, à quibus omnibus, ſingulari zelo, curâ & induſtria ſitum & rubiginem, æterno cum merito abſterſit. Fuit concurſus cucullum exambientium mirus, cum maximi etiã Principes ejurato ſæculi faſtu, Richardo ſe ſubderent. Quos inter, ipſe etiam Henricus III. Imperator Auguſtus Sancti Vitoni Cęnobium ingreſſus: *Hæc requies mea*, inquit, *in ſæculum ſæculi, hic habitabo, quoniã elegi eam*, contentiore animo efflagitans perurgensq; ad ſanctiſſimam Vitæ Monachicæ profeſſionem ſe recipi, in quâ relicto Imperio, vitæ reliquum Regum Regis ſervitio conſecraret, & peccata elueret. Richardus, quod liberos Henricus non haberet, Imperio periculum veritus, & deſiderio optimi Principis, juxta etiam conſulendum & annuendum ratus: convocatis Fratribus, producto Cæſare: An Monachus fieri, ſtatuiſſet omnino, & deſideraret ſciſcitatus eſt? Cumq; Imperator in lachrymas reſolutus, ſe idipſum voto enixiſſimo appetere reſpondiſſet; proin obedientiam, in facie Fratrum omnium ſibi promitteret, vir Sanctus admonuit. Qua ſanctè promiſſa atq; à Fratrum conventu acceptâ: *Recepiſſe jam quidem ſe ipſum in Monachum*, ſubjunxit Abbas, *ſed in nomine*

Genus nobile

Converſio ex colloquio.

De vocatione ſua ad certũ locum cum ſocio docetur

Fit Abbas.

21. Cænobia curat.

Henricus III Imp. cucullũ exambit.

Suſcipitur.

Recipere Imperium jubetur.

B. Richard. Abbas.

mine Dei ipſi præcipere, ut ad regendum Imperium reverteretur. Ita reverſus noſter jam
ervatur. Henricus eſt, cujus poſtea animum Sanctiſſimi Patris ſui BENEDICTI & Laurentii Archi Martyris interventu, ſuprema hora & lucta ſervatum, viris ſanctis revelatione oſtenſum fuit. Reperit multas Sanctorum Reliquias, quæ diu latuerant Richardus; cumq; liberaliſſimos, in ſe inq; Cænobium ſuum potentiſſimos Principes haberet, illud cum templo ſplendidiꝰ ac magnificentius exornans, tantus vir, luere poſt mortem cuidam viſus eſt. Clarꝰ
Miracula S. Richardi. inſigni miraculorũ gloria, quæ inter, aqua qua ſe laverat leproſus mundatus eſt. In Palæſthinam ſuſcepta peregrinatione, ab Imperatore Orientis & Patriarcha comiter exceptus, duabus Crucis Dominicæ portiunculis donatus, eas auro eluſas collo appendit, quæ cum lavaretur in Iordanem decidit. Longius a. inde progreſſus, animadverſo damno ad flumen reverſus, dum obortis lachrymis theſaurũ requirit, ipſum per transverſum amnẽ ad ſe adnatare conſpicit, acceptumque ſuũa cum gratulatione ac reverentia denuo collo appendit. Hieroſolymis etiam Crucifixi imaginem retulit, quam cum ſæpius lachrymis irrigãs oſcularetur, imago viciſſim lachrymas in ejus caput effudit. In comitiis Abbatum generalibus,
Sublatus in aëra. quibus ille præfuerat, viſus ab omnibus eſt, dum ſacrũ faceret, ſupra cubiti menſuram in aëra ſublatus mirè elevari. In die Paraſceveos ob infirmitatem jejunare non valens, panem nihilominus cinere conſperſum altera vice petens, utraque ſapidiſſimum & delicatiſſimum illud, aquam autem prodigioſe in vinũ ſibi converſam deprehendit. Servata in rei memoriam deinceps patera, unde propinata aqua febricitantibus etiam hodie medetur. Obiit vir meritiſſimus A.C. 1046. à Richardo Virdunenſium Pontifice curatus, lotus, & digno honore reconditus. *tom. 1. Sanct. Ordin. Hug. Menard. Monim. S. Vitoni, Sigebert. Gemblac. Annal. Ord. &c.*

A Eternum miraculum

Ob. 1046.

V. Veremundꝰ Rex Hiſp. In Hiſpania Ven. Veremundi Regis & Monachi. Veremundus Ranimiri ſive Ramiri Regis pater, Ordonii avus, magni Alphonſi proavus, Aſturum, atque Legionis Rex potentiſſimus, inſigni, pietatis exemplo, & laudatiſſimo ampliſſimæ poteſtatis contemptu glorioſiſſimus, ſtupentibus univerſis, cucullum purpuræ paupertatem opibus, ſervitutem Imperio prætulit, & vitæ Monachicæ rigorem libere atq; ultro amplexus, in eodem Numini humillimè & religioſiſſimè deſerviit. Raro autem exemplo, poſtea ad Regni gubernacula repetitus, compoſitis rebus, cum ſumis omnium ſtudiis coleretur, à mundo ſeſe denuo abripiens, cuculli & cellulæ quietem repetiit, & relicto opulentiſſimo Regno, in Cænobio ſe condidit, ubi vitæ reliquum pietatis ſtudiis addictus feliciſſimè tranſigens, placidiſſimo fine in Domino requievit. Claruit A. Ch. 789. *Franciſcus Tarapha, Marlana, Illeſcas, Iepes, Annal. noſt. Bened. &c.*

Repetitur ad Regnum.

Denuo ex Rege Monach.

Clar. 789.

In Syria Comemoratio inſignis, Militum Templi, qui ſub Regula S. P. N. BENEDICTI, pro ſui Inſtituti ſanctiſſimi intentione, pro fide Chriſti militantes, à Saladino Mahometanorum Principe, in Vado Iacob, caſtro Chriſtianorum celebri expugnati & capti, in odium Religionis ludibrio habiti ſunt, & tandem ferris per medium barbaricâ crudelitate ſciſſi, ad æternam felicitatem evolârunt, Ann. Chriſti 1180. Nec poſſumus, quin hac ipſa occaſione, hujus tam ſancti Inſtituti ex Guilhelmo Tyrio elogium depromanus: Erant, inquit, Templarii comilitones, ita formidabiles Chriſti adverſariis, quod unus perſequebatur mille, & duodecim, millia duodecim, non quot eſſent, ſed magis ubi eſſent, dum ad arma clamaretur, interrogantes. Leones in bello, agni manſueti in domo; in expeditione milites aſperi, in Eccleſia velut eremitæ & Monachi; inimicis Chriſti duri & feroces, Chriſtianis autem benigni & mites. Vexillum bipartitum ex albo & nigro prævium habent, eo quod Chriſti amicis candidi ſunt & benigni, inimicis vero terribiles atque nigri, &c. *Menol. Ciſt. Chryſ. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

Commemoratio Militũ Templi.

Occiſi ſunt A.C. 1180.

Elogiũ Templariorum.

In Luka Beati Pavonii Converſi, Regulæ obſervantiſſimi, ſignisque & virtutibus clari. *Ex monim. Lukenſ. & Henriq.*

B. Pavonius.

In Hiſpania, B. Menciæ Virginis, Fundatricis & Abbatiſſæ Monaſterii de Arroyo, quæ ſacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſi, contempta ſæculi nobilitate & opibus nomen dedit, inq; continuis lachrymis, vigiliis, jejuniis, aliisq; pœnalitatibus vitam verè imaculatam traducens meritis dives ex hac luce diſceſſit. *Philip. Seguin. & cit. &c.*

B. Menciã V. Abb.

Digitized by Google

DECIMO SEPTIMO CAL. JVNII.

XV. Junij. E.

S. Landelin. Abbas.

APud Valencenas Sancti Landelini Abbatis. Is nobiliſſimo Francorum ortus genere, puer etiamnum à Sancto Autberto Cameracenſium Pontifice feliciter educatus eſt. Sed cognatorum nobilium, qui tunc, occaſione turbati Regni, rapinis ac cædibus infeſta omnia habebant, perſuaſione ac blanditiis inductus (audi filiorum ſæculi fucatiſſima promiſſa.) *Præſtat* inquiunt, *ut nobis obtemperans relinquas Monaſterium, & fruaris mundi oblectamentis potius, quam hic inſtar mortui cujusdam deſideas, &c.* filum abrupit, Cænobium deſeruit, & quo licentius graſſaretur, mutato *Landelini* in *Mauroſi* nomen, militari libidine, prædis ac cædibus vacare cœpit, donec Autberti ſanctiſſimi Magiſtri precibus ac lachrymis, optimum Numen, diſcipulum perditiſſimum redderet, & terribili viſione, abrepti ad inferos

Invenis ſeducitur.

Convertitur.

cõmilitonis amiciſſimi, & Angeli monitione ad ſaniora revocaret. Relictis proin omnibus pedes illico ad Autbertum contendit ejusque advolutus pedibus ſceleribus mulctam, ſibi veniam ſupplex expetiit. Iuſſus inter Monachos, ſæculari licet habitu pœnitere, fructus pœnitentię dignos edidit, jejuniis, vigiliis aliisq; corporis macerationibus rigidum corpori bellum indixit, exemplis paulo poſt Monachorum adeo accenſus, ut ſæculũ faſtidiens, ampliſſimisq; opibus renuncians, cucullum exambiret, & Monachum profeſſus, quotidianis ad perfectionem progreſſibus, miranda deinceps vitæ excelleret ſanctitate. Romam usque tertiò de licentia Magiſtri ſui profectus eſt, à quo poſtea Presbyter ordinatus, deinceps etiã Abbatiali honore non ſolum inſignis, ſed & Apoſtolici muneris dignitate ſublimis effulſit, & prædicationis labore cum ſociis Adelmo & Domitiano Monachis ſtrenuè functus, circumjacentes provincias æternum demeruit. In tantis laboribus, profectus tamen proprii nunquam immemor, ſupra cæterorum Fratrum, etiam in ſacra cellulæ quiete degentium, ſtudia emineре conatus eſt, de quo vitæ ejus ſcriptor: *Præſtitit vero illi Deus*, inquit, *tantum ardorem & compunctionem cordis, ut bonorum Cœnobitarum vitæ minimè contentus, magis ac magis ſe extenderet in divinum famulatum, & cum gemitibus & lachrymis crebroſe vigiliis, jejuniis, orationibus affligens, vitam ſanctorum æmularetur, nec illam ſuo corpori requiem indulgeret, inediâ, nuditate, frigore, ſiti, multisq; rebus duris & moleſtis ſe afficiens, &c.*

Fit Monach.

Apoſtolus.

Trium celeberrimorum ad hanc usque diem Cœnobiorum, Laubienſis, Alnenſis, & Criſpinienſis conditor fuit; cujus poſtremi aream, cum ipſe ſuâmet admotâ manu perpurgaret, & virgulta exſcinderet, ſuperveniens loci Dominus, cuculloſ laborantiũ ſeorſim poſitos, indignabundus abſtulit, ſed ulciſcente ſervorum ſuorum injurias Numine, tantis illico toto corpore tormentis excruciatus eſt, ut mortuo ſimilis, pœnitentiâ ductus ac reverſus, & jam ad pedes eorum provolutꝰ, veniam ſupplex efflagitaret, neque jam locũ ſolum, ſed longe ampliora condendo ac fundando Monaſterio offerret; cui Landelinus incolumitatem quamprimũ ſuis precibꝰ reſtituit. Dein pro ferventiſſimo ſuo in Deiparentem Virginem ſtudio atque amore, condito & nuncupato ejusdem honori Oratorio, cum duobus illic primum diſcipulis fundamenta ſanctiſſimi & ſpectatiſſimi Cœnobii jecit, & cum aquæ penuriâ Fratres laborarent, ſcipione ſemel terram percutiens, lympidiſſimum illico fontem eduxit. Prædications nihilominus, jubente Beato Martino ſummo Pontifice, ſuſcepto munere, inſignem Eccleſiæ navans operam, collecta Monachorum multitudine, & grandibus meritis dives, prædicens obitum Fratribus, inter gemitus eorumdem & queſtus lugubres, hilaris ipſe, in cinere & cilicio recuperans ſpiritum Deo cõmendavit inſignibus & ſtupendis deinceps etiam miraculis celeberrimus. Obiit ſub A. Ch. 600. *Ex Vita, t. 1. SS. Ord. Molano, Haræo, monim. Criſpin.*

Condit tria Monaſter.

Deipara cultor.

Fontem elicit.

Meſſanæ in Sicilia depoſitio S. Bernardi Abbatis. Fuit Bernardus feliciſſimi illius Meſſanenſis Cœnobii in portu Siciliæ præſtantiſſimo Abbas, loco, non protomartyris ſolum Ordinis noſtri Placidi, ſed innumerorum Ordinis ejusdem Martyrũ ſanguine, feliciſſimo; quem ut illi roſis purpureis nobilitavere, ita ipſe candore innocentiæ, ut nivei lilii gratia & venuſtate mirificè exornavit. Claruit ſub A. Ch. Octingenteſimum. *Ex Octav. Cajet. an Idea de SS. Siciliæ, monim. Meſſan. t. 1. SS. Ord. &c.*

Bernard. Abb.

Flor. 800.

In Britannia minori S. Maini Abbatis & Confeſſ. Mainus, aliis Conaidus, natione Brito, patre Geraſceno; amore Chriſti

S. Mainus Abbas.

& Evangelii ex patria ſecedens, una cum Sancto Sampſone totius Meneviæ Archiepiſcopo cognato ſuo, ad Armoricos Britannos acceſſit, ubi favore Privati cujusdam & ope, Dolenſe Cœnobium conſtruxit, inque eodem ſub cura Sancti Sampſonis vitam Monaſticam exercuit. Factus poſtea Sancti Ioannis Baptiſtę percelebris Cœnobii Abbas, tantis vitæ meritis eidē præfuit, ut à morte ipſi ejusdem Cœnobii Patrono Ioanni accenſus, ac Tutelaris cooptatus, nomen quoque ſuum conferret, ut nō alio nomine, quam Sancti Maini celebraretur, ad quod plurimi poſtea Reges triumphati à ſe mundi Trophæa erexêre, & Sancti Maini expetito patrocinio, egregiâ in cucullo vitæ ſanctitate effulsêre. Conſtructo etiam Cœnobio in civitate Andegavenſi, in loco Monapaliū dicto, eidem quoque præſidere coactus eſt. Excelluit graviſſimis vitæ meritis, & Apoſtolici laboris digniſſimis fructibus, quo plurimos infero prę̄reptos, à paganismi fœdiſſimis erroribus, & inſano dæmonum cultu revocans, Chriſto & S. Matri Eccleſiæ aggregavit. Coruſcavit inſigni miraculorum à Numine gloria commendatus & obiit poſt A.C. 590. in ſuo S. Ioannis Baptiſtæ Cœnobio digno cum honore tumulo cōmendatus. *Belforeſtius, Renatus Benedicti, Menard. Arnold. Duac. t. 1. Sanctorum Ordinis, &c.*

Tutelaris Cœnobii.

Regumpater

Apoſtolus Armoricæ.

Ob. 590.

S. Eadburga Regis fil.

In Anglia depoſitio Sanctæ Eadburgæ Virginis Edovardi primi Anglorum Regis filiæ. Eadburga ſive Eadburgis Eduardum patrem, matrem Elfgivam Reginam habuit, à quibus in Monaſterio Wintonienſi Deo oblata, ſponſo, quem elegerat Chriſto, in humilitate & paupertate placere ſtuduit; eam paulo poſt vitæ ſanctitatem conſequuta, ut planè Angelis, in ipſa etiam mortalitate hac compararetur, & miraculorum nobilitata ſplendore, ad ſponſum denique, quem tota devotione dilexerat, emigraret ſub A. C. 930. *Osbettus Monim. continuator Bedæ, div. rer. Angl. ſcript. Annal. noſt. &c.*

Obiit 930.

B. Adalvvin. Abbas.

In Monaſterio Blandinienſi depoſitio Beati Adalwini Abbatis. Hic memorati Cœnobii Abbas electus eâ morum integritate, & virtutis fama enituit, ut ſuperſtes etiamnum Sancti cognomine vulgo notaretur. Præfuit Cœnobio utiliſſimè annis ſeptem, menſibus ſeptem, deceſſitque ann. Chriſti 995. cum prius ipſe adſtans ſepulchrum ſibi aperiri juſſiſſet; & plena pietatis, & ſanctæ ſollicitudinis oratione ſuos ad tenendam perfectionis ſenitam excitaſſet, cujus, alia inter Epitaphium, & felicem tranſitum deſcribens Sanderus, vitam demique ad compendium hoc contulit:

Vivere dum licuit, vixit uti decuit.

lib. 6. rer. Gandav. t. 1. SS. Ord. &c.

Ob. 995.

Cōmemoratio illuſtris admodum victoriæ, ope Sanctorum Adalberti & Wenceslai in Boëmia partæ. Cum n. An. Chriſti 1260. Bela Vngarorum Rex infeſto exercitu jam jamque Boëmorum vires obtereret, viſi Sanctus Adalbertus cum ſociis quinque coapoſtolis olim ſuis & Martyribus, & Divus Wenceslaus noſter, peregrino peſſimeq; ordinato Boemorum exercitui ſubſidio venire & adeſſe; & Wenceslaus quidem lorica munitus & galea gladio præcinctus, vagina aurea margaritisque obſita recondito, dextra vexillum tenens, auditus, ſic Adalbertum & ſocios alloqui: *Exercitus noſter debilis eſt, ideoque adjutorio Divino illis ſubveniemus.* Cumque his dictis vexillum in hoſtes obverteret, in fugam illico omnibus converſis, illuſtriſſima ut prodigioſiſſima victoria Boëmi potiti ſunt, & grandi internecione Regnum liberatum. *Ex Chron. Boëm. & diverſis rer. Boëm. ſcript. Annal. noſt. German. & Bened. &c.*

Prodigioſa Victoria.

A.C. 1260.

In Prateenſi Monaſterio B. Abraham Abbatis, qui mira manſuetudine & mentis puritate clarus effulſit, & illibatam in omni vita virginitatem conſervavit. *Robertus Ruſca, Ang. Manriq. Menol. Ciſterc. &c.*

B. Abraham Abb.

In Gallia B. Waltheri Monachi Claræ-vallis, B. Waltheri alterius de Monte Mirabili nepotis, qui infantulus S. Bernardo ad benedicendum oblatus, cum extenſas ſæpius ejusdem inter loquendum manus amplecteretur ſemper atque oſcularetur, eum Sanctū fore idem Doctor prædixit. *Vincent. Bellovac. Seguinus, &c.*

B. V Valther.

In Monaſterio Rameyæ B. Agnetis Virg. quæ à juventute Deo ſacra, ſuprema Divinitatis contemplatione ſublimis effulſit, cui præparatam, longè ante mortem in cælo gloriam, Beata Ida conſpicere meruit. *Tom. 1. SS. Ord. Ioan. Gilleman. &c.*

B. Agnes Virg.

DECI-

DECIMO SEXTO CAL. JVLII.

XVI. Junij. F.

S. Ludgardis Abb.

IN *Brabantia Sanctæ Lutgardis Virginis.* Hæc apud Tungrenſes patre cive, matre nobili nata, cum annum ageret duodecimum, in noſtro Sanctæ Catharinæ prope Trudonopolim Cænobio, DEO offertur. Eam cum juvenis nobilis abducere pararet, viſus humana forma puellæ Chriſtus ipſe, qui ſemota prope pectus veſte, ſacri lateris cruentum vulnus manu oſtendens; *Hic*, inquit, *contemplare quid diligas. Hic ego totius puritatis delicias tibi polliceor obtinendas.* Ab alio item juvene expetita, qui in itinere ipſam intercipere paraverat, equo deſiliens concito curſu, cum noctem totam per ſylvarum devia erraret, ab Angelo ſpectabili forma apparente ducitur. Ordinem profeſſa, Cælum Imperatricis mox familiaris facta, ab eâdem apparente in protectionem ſingularem recipitur, & frequentiſſimè deinceps amantiſſimè viſitatur ac ſuaviſſimis colloquiis exhilaratur. Sed & Chriſtus Dominus, ipſe ſponſam ſuam familiaritate ſuâ familiariſſimè dignatus eſt, quem & ipſa cum magna cordis ſimplicitate & puritate, ceu familiarem amicum alloquens, ſi ad negotia fortè evocaretur, ſic orare auſa eſt: *Expecta me hic Domine Ieſu; ubi me expediero celeriter ad te revertar*, quem ipſa paratiſſimum ad omnia quæ vellet, quæq; rogaret ſemper habuit, & expectantem, imo & ſibi expectatiſſimum, reverſa reperit, & Chriſtum pro Chriſto deferens, ipſum longe perfectius reverſa reperit, ac amorem ejus obedientiæ ſimplicitate & puritate mirificè demeruit. Magnam Catharinam Regiam Virginem & Martyrem cum ſibi apparentem ſupplex veneraretur: *Confide*, inquit illa, *ſemper n. gratiam ſuam Dominus augebit in te, donec per ſummum vitæ faſtigium præcipuum inter Virgines meritum conſequaris.* Eadem Beatiſſima Martyr, alii cuipiam apparens: *Lutgardem*, inquit, *tibi interventricem, & matrem adſciſcas, quæ ab omnipotente Deo parem mihi in cælis locum obtinebit.* Neque minus de eâdem teſtimonium, ſanctiſſimæ illius Mariæ de Oegnies: *Sub cælo*, ait, *non habet mundus, Dominâ Lutgarde, fideliorem efficaciorem que, tum pro animabus, quæ in locis purgatoriis ſunt, tum pro peccatoribus precatricẽ.* Cujus oratio, quam ſublimis quamque attendens eſſet, & è corporis ejusdem in ſublimè raptu, & luce circum ipſam clariſſimè exſplendeſcente, ſorores ſubinde corporeis oculis cõſpexêre. Quanti autem eam Chriſtus faceret, quantumq; diligeret, vel ex eo ſatis liquet, cum nimio prodigioſi amoris argumento, cum eadem cor ſuum permutavit. In templi oſtio apparens aliquando cruci affixus, eam tranſituram ſoluto è cruce brachio amplexus, os ejusdẽ cruento ſacri lateris vulneri arctè appreſſit, unde tanta deinceps ori ejus dulcedo inhæſit, ut ſaliva mellis dulcedinem ſuperaret, quod ipſum multo poſt familiares ejus, eâ exceptâ clam atq; ſæpius guſtatâ, experimento didicerunt. Præeſſe poſtea, quæ parere maluerat coacta, paulo poſt probante Deo ac Deipara Aquiriam conceſſit, & cum perfectiſſima eſſet, florentiſſimæ tunc Ordinis noſtri Reformationi Ciſtercienſi ſe addixit, & ſubdidit. Æternum illud ſanctiſſimæ Virginis meritum, quo mundum univerſum imortaliter demeruit: cum apparens ipſi Cælitum Imperatrix vultu lugubri, ſic illam pro peccatoribus mundi totius compellaret: *Ecce ab hæreticis & Pſeudo-Chriſtianis, rurſus crucifigitur filius meus! Tu ergo aſſume tibi lamentum, & perpetuis ſeptem annis jejunato, ut ſopiatur ira filii mei, quæ generatim univerſo imminet orbi.* Nec minus mirabile, quod detectis atque oſtenſis vulneribus ad eam Chriſtus ipſe: *En, contemplare, chariſſima, ut vulnera mea clament ad te, ne fruſtra ſanguinem fuderim, &c.* Ad quæ verba, cum tremebunda Lutgardis quæreret: quis ille vulnerum ejus clamor eſſet? *Labore*, reſpondit Chriſtus, *tuo, & lachrymis, iram Patris jam accenſam mitigabis, ne perdat peccatores, ſed ut ipſius miſericordia convertantur, & vivant.* Expletis ſeptem jejunii añis, quos ſolo pane & cereviſia contenta exegerat, juſſa divinitus aliud ſeptuenne jejunium pro univerſis peccatoribꝰ ſuſcipere, quod & libens ſuſcepit & ſeptem alios annos ſolo pane & olere tranſegit. Rapta autem in ſpiritu, vidit Chriſtum Dominum, recentibus quaſi cum vulneribus patri pro peccatoribus ſupplicem; ad ſe a converſum, hæc loquentẽ audiit: *Cernis, ut me offeram totum Patri pro peccatoribus meis; ita volo, ut tu quoq; te mihi totam offeras pro meis peccatoribus, & zelum in illorum animadverſionem accenſum avertas.* Quod ipſum ſub Sacroſanctum Miſſæ Sacrificiũ quotidie ferè ipſi repetebat. Cum ex inexplicabili Martyrii deſiderio, vena in pectore ejus rumperetur, & copioſo profuſo ſanguine deficeret, gratulabundus & Chriſtus apparuit, & meritum Sanctæ Agnetis

Eam Chriſtus exambit

Ab Angelo ducitur.

Deipara familiaris.

Item Chriſti

Stupenda obedientia.

Favores Chriſti Domini.

Mira promiſſio S. Catharinæ Virgin. Mart.

Item alia.

Mira gratia!

Suſpenſa in aëre.

Chriſtus cor cum ipſa permutat.

Mirus amor.

Fit Abbatiſſa

Ejus de univerſo meritũ.

7. annis juſſa jejunare.

Quanti Deꝰ Lutgardem faciat.

Aliud ſeptennne jejuniũ.

Chriſti ab ipſa petitio.

Meritum S. Agnetis accipit.

Virginis & Martyris eidem promiſit. Mirandum illud, quandocunque SS. Dominicæ Paſſionis Myſteria recoleret, toto corpore, prodigioſiſſimè ſanguinem ſtillaſſe, qui mox finita meditatione videri deſierit. Eam uti vivens Beatus Iordanus, Prædicatorum Fratrum Generalis Magiſter, *Ordinis Matrem, & Nutricem*, elegegerat & exornaverat, ſic mortuus viventi etiamnum apparens eumdem Ordinem ſuum ſedulo cõmendavit. Miraculis claruit ſtupendis, ita, ut ſaliva, & contactus ſolus manuum ejus, omnis generis ægritudinibus mederetur. Vndecim ante obitum annis oculis orbata, non niſi Divina deinceps intuita, vix moveri Sanctorũ apparitione quotidiana videbatur, niſi Sanctũ Sanctorũ intueretur. Mortua eſt feliciſsimè ſeptimo año tertii jejunii ſeptuennis, q; juſſu item Divino ſuſceperat, ad imminentem graviſsimum Eccleſię hoſtem avertendum; cum ſæpius apparens ipſi Dominus, gratulabunda voce mortem prænunciaret, & adducta aliquando *Matre Virgine*, verbis amoris pleniſſimis ſic ægram alloqueretur: *Nolumus ulterius tuâ præſentiâ carere.* Suſtulit moritura, quos tamdiu clauſos habuerat, in cælum oculos, & exultabunda ſpiritum Creatori transmiſit 16. Cal. Iulii A.C. 1246. ætatis ſuæ 64. cujus ſanctiſſimum corpus, mirâ venuſtate & lenitate atque mollitie venerandum, inſigni mox prodigio honoratum, non de induſtriâ ſed fortuito, illud mancâ quâdam Virgine contingente, & prodigioſè curatâ; pluribus qui morti intererant tanta ſpiritus ſuavitate & claritate perfuſis, ut præ admiratione ſeſe non caperent. Eâ etiamnum ſuperſtite, rogaverat Cantipratanus, qui vitam poſtea ejus ſcripſit, ut ſuũmæ gratiæ loco, ſi eam mori contingeret, ſepeliendæ manum moniales abſcinderent ſibiq; reſervarent: quod Diva inaudiens, cum is paulo poſt Aquiriam veniſſet, & Lutgardem ſalutaſſet, ſerio vultu ipſum alloquuta: *Audivi*, inquit, *fili chariſſime, te poſt mortem velle mihi amputare manum. Ego vero demiror quid eâ manu facturus ſis.* Cumque ille rubore ſuffuſus, inde ſe corpori & animo remedium ſperare reſponderet; mox illa ſereno & ſubridente vultu digitum auricularem dextræ manus in feneſtra deponens, *ſatis*, inquit, *tibi ſufficiet, ſi hunc digitum poſt deceſſum meum obtinere licuerit.* Mira res! cum eâ de re nemo intelligeret, præciſus tamen idem ille digitus mortuæ Lutgardi pio cujusdã furto, Cantipratano poſtea innotuit, quem ipſe ægrè demum impetravit. Claruit inſignibus etiam à morte miraculis Lutgardis, ita ut velo capitis ſolo & cinguli contactu graviſsimi morbi prodigioſe illico pellerentur. Ex Thoma Cantipratano Synchrono, & variis rer. noſt. ſcript. tom. 1. SS. Ordin Annal. noſt. &c.

Meditans ſanguine fluit.

Mater Ord. Prædicat.

Miracula.

Mira res!

Mira Dei ac Deiparæ dignatio.

Ob. 1246.

Miraculum.

Spiritus prophet.

Miracula à morte.

Miſnæ in Germaniæ Sancti Bennonis Epiſcopi. Benno ſive Benedictus, perilluſtri genere, potentiſsimorum Saxoniæ Comitum de Bullenberg, patre Friderico, matre Bezela natus eſt. Puer à Sancto Bernwardo noſtro Hildesheimenſium Epiſcopo, cognato ſuo educatus, eo mortuo, in Divi Michaëlis Hildesheimenſi Monaſterio Monachum profeſſus, inde Abbas, eoq; honore ſponte abdicato, extrema vilitate contentus; demum ingenti omniũ gratulatione, Myſinenſium Pontifex electus, inſignibus meritis non Saxoniam ſolum, ſed Eccleſiam demeruit univerſam; conſtantiæ inprimis exemplo, quo inter tantas Schiſmaticorum turbas Romano Pontifici fideliſſimè adhærens, Cæſarum libidini atque potentiæ magno animo obnixus, exilium pro Chriſto etiã dulce habuit. Enituit admirandis prodigiis; alia inter, agilitatis mirificæ & prophetiæ dono celebratus. Pauca, at rariora ponimus: Cum pro Eccleſiaſtica libertate exul, claves Eccleſię projici in flumen juſſiſſet, ipſo deniq; ad ſedem ſuam redeunte, claves mox eædem ſub pennis piſcis cujusdam repertæ ſunt. Ad populum inter æſtivos & ferventiſſimos calores cum verba faceret, miſeratus nimiam auditorum ſitim, infixo in aridum ſolum lituo, mox prodigioſiſſimum *fontem* elicuit, *ſanctum* deinceps, *eum* univerſa *valle* illa appellatum. Ad operarios ſuos inviſens, laboribus eorum condolens, ſigno Crucis aquam ſignans, in vinum convertit, quod miraculũ ſimplex in famulitio ejus Ephebulus poſtea imitaturus; *Faciam*, inquit, *quod Dominus meus*; nec diſsimili prodigio aquam ſignans, in vinum convertit. Albim ſicco veſtigio cum tranſiret, cum plauſtro fœni, ſtatim à tergo ſubſequutus ruſticus, meritis viri ſancti & ipſe prodigioſè flumen ſuperavit, correptus tamen à ſancto, & ne ſe vivente miraculum proderet adjuratus. Iuxta paludem ambulando dum oraret, ne ranarum coaxatione impediretur, eis ſilentiũ indixit, illico obmutescentib⁹ univerſis, ſed mox recordatus Pſaltis regii: *Benedicite &c. omnia quæ moventur in aquis Domino*; pœnitens facti, reverſus, ut Deum laudare pergerent imperavit, & impetravit. Illud ut rarum, ſic

S. Benno Epiſc.

Fit Monach. Abbas, Epiſc.

Miracula rariora.

Miranda!

Non minus ſtupenda res.

Miraculorum perpetuum.

sic æternum: propè villas, ubi orando & meditando ambulare consueverat, in hodiernam usque diem, solum longè fertilius, sed & fruges multo quam alibi citius, & flavescere & matures cere. Agilitatis, ut diximus, prodigiosę dono, etiam in terris à Deo honoratus, ita ut, cũ solitudinis studio in villa ageret, post Sacramentorũ tractationem, subito in Ecclesiam Missnensem, per viginti quatuor passuum millia raperetur. Quod exploraturus aliquando Sacellanus eius, cum nonnihil procederet, & ipse translatus post geniculantis Domini tergum, in dicta Ecclesia constitit, nec nisi post alterum diem in villam redire potuit, cum Benno more suo verè miro revertisset. Prædicationis insuper munere & labore dignissimus Pontifex, longè felicissimus fuit, Sclavorum in primis conversione Apostoli eorundem glorioss imum nomen consequutus. Apud suos autem, denique mortuus sanctissimè, insignibus à morte etiam prodigiis, ad æternam schismaticorum, & nostri etiam ævi hæreticorum, confusionem à Deo mirificè illustratus est. Claruit A. C. 1100. obiit anno 1160. ætatis suæ 96. sedis 40. *Ex vita, per Hieron. Emserum, Radero, Annal. nost. Germaniæ, & Bened. &c.*

Donũ agilitatis.

Apostolus Sclavorum.

Obiit 1106.

Lugduni depositio Sancti Aureliani Episcopi & Confessoris. Aurelianus nobilissimo ortus genere, Christi nobilem, paupertatem & servitutem sub cucullo amplexus, in Monasterio Sancti Martini Athanatensi velut splendidissimum sydus effulsit. Evocatus autem ad Archiepiscopalem Lugdunensis Ecclesiæ Cathedram, Pontificem se vitæ inprimis dignitate & sanctitate exhibuit, & de Ecclesia sua & urbe æternum meruit, in cuius nimirum gratiam, illam Carolus Calvus Imp. Aug. & Ludovicus Balbus Imperator pariter & Rex Christianissimus, *prosyncerissimo* (verba ipsius Balbi Augusti sunt) *Aureliani Didascali obsequio*, amplissimis possessionibus & reditibus auxerint. Fuit miraculorum gloria apud universam Ecclesiam celebris, claruitque A. C. 879. *Iacob Severtius, p. 1. & p. 3. Paradinus Claud. Rob. Ann. nost. Bened. &c.*

S. Aurelian. Archiepisc.

Ecclesiæ eius musa ditata.

Clar. 879.

Nannete in Britannia Minori Sancti Similiani Episcopi & Confessoris. Similianus Monasterii primum Cauracensis Abbas, dignos Christo, & magisterio suo alumnos. eosque inter celeberrimæ sanctitatis fama illustrissimum, Beatum Ethbinum educavit: ipse autem pro vitæ meritis, ad Nannetensem Pontificatum evectus, summæ perfectionis indiciis eluxit, & Britanniam transmarinam mirè illustravit. Claruit, A. C. 600. *Ex Baronio, Vsuardo, Trithemio, Maurolyco, Galesinio, tomo 1. Sanctorum Ord. &c.*

Similianus Episc.

Clar. 60.

In Monasterio Sithin, inventio pretiosissimi, corporis Sancti Bertini Abbatis, quod inventum est sub capitaneo altaris Sancti Martini, ubi olim à Beato Folquino translatum & reconditum fuerat A. C. 846. Iacuit autem ducentis & sex fermè annis, cum primitus in sepulchro suo quievisset & quadraginta novem annis. *Ex monim. Divi Bertini in Sithiu, Molano, & diversis rer. Belg. script. t. 1. SS. Ord.*

Inventio S. Bertini.

In Eischel Constantiensis Diœcesis, elevatio Sanctarum Virginum Chunegundis, Mechtundis, & Wibrandis. A. C. 1504 Molanus &c.

Eleu. SS. Virg. aliquot &c.

In Scotia depositio Beati David Episcopi & Confessoris: qui cum esset filius Regis illius provinciæ, & Ecclesiæ Sancti Andreæ Episcopus, malens pro Christo humilis inter humiles reputari, quam dividere spolia inter superbos, Archiepiscopatu & omnibus mundi commoditatibus relictis, S. P. N. BENEDICTI Regulam amplexus, in sacratissimam eiusdem Cistercien sem familiam adscriptus est, multisque, virtutibus illustris, & miraculorum celebris gloria exsplenduit, æternumque ut Ordini, sic familiæ & nomini Regio decus conciliavit. Cuius admiranda imprimis humilitas celebratur. Fuit autem frater Beati Alexandri in Fusniacensi Monasterio Conversi. *Thomas Cantiprat. Phil. Seguin. Barnabas de Montalbo, t. 1. SS. Ordinis &c.*

B. David. Regis filius

Archiepisc.

Monachus.

Passavii in Germania translatio S. Altmanni eiusdem loci Episcopi & Confessoris, viri egregia vitæ sanctitate conspicui.

DECIMO QVINTO CAL. JVLII.

XVII. Junij. G.

RHemis in Gallia, passio magni & sancti Fulconis, Rhemensis Archiepiscopi & Martyris. Fulco, æternum Belgii, & Galliæ decus, Monachum in Divi Bertini professus, eius primum Abbas, dehinc Vedastini etiam Antistes fuit. Ad Cathedram postea Archiepiscopalem Rhemensem extractus, magno illi syderi

& Confeſſoris. Aygulphus, aliis Alilphus, S. Ayos, S. Ayeul, & S. Aouſt appellatus, perfectionis ſtudio ferventiſſimus, cum in Cœnobio probatione ſui diuturnâ, juxta Regulam S. P. N. BENEDICTI ſtrenuè ſe exercuiſſet, ad ſingularem eremi deſcendens pugnam, quanto magis latere *Fit Archiep.* ſtuduit tanto magis exaltatus, in lucem gentibus datus eſt, & ad celeberrimam Archiepiſcopalis Bituricenſium Eccleſiæ Cathedram evectus, huic multo illuſtrius nomen vitæ ſanctitate peperit. Quem etiam glorioſiſſimâ ſanguinis ſui purpura ſupremum decus Eccleſiæ ſuę attuliſſe inventa cum ſanctiſſimis ejusdem Reliquiis ſchedula atteſtatur. Pingitur imago ejus *Cerva lac præbet.* adſtante cerva, cum enim Nuncius litteras electionis ejus ipſi in eremo præſentaret, & vir ſanctus fatigato, eſurienti, ſitientique quod apponeret nihil prorſus haberet, occurrens illico & conſiſtens, cerva, meritis Agilulphi, tabellioni ubera præbuit, ex quo miraculo loco deinceps, & condito poſtea illic pago appellatio perpetua *Sta-cerva* remanſit. Quieſcit in *Ob. 840.* ſui nominis Parochiali Eccleſia, quæ vulgo hodie (Sainct. Aouſt,) appellatur. Obiitque Ann. Chriſti 840. cujus celebre admodum nomen eſt in Archipresbyteratu Caſtri-Rodulphi. *Claud. Rob. Hug. Menard. Ioan. Chenu, Arnold. Duac. t. 1. Sanctorum Ordinis, &c.*

S. Ragenfredis Illuſtriſſimæ Virg. In Monaſterio Dononienſi relatio Sanctæ Ragenfredis Virginis & Abbatiſſæ. Ragenfredis Aldebertum Auſtrovandiæ Comitem patrem habuit, matrem Reginam Pipini Regis neptim. Fuit Abbatiſſa percelebris Cœnobii Dononienſis à parentibus ſuis conditi, quem locum tantâ ſanctorum operum claritate illuſtravit, ut Sanctorum albo ipſa inſcribi *Patrona Embricenſium, &c.* meruerit, plurimis â morte miraculis nobilitata, pluriumque locorum celebrium, Embricæ, Reſæ, Hovepelle Patrona adoptata. Depoſitio ejus octavo Iduum Aprilis celebratur. *Molanus Indic. SS. Belgii, t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Rembert. Archiep. Bremæ Sancti Remberti, celebris Septentrionalium Regionum Apoſtoli, Bremenſium & Hamburgenſium Archiepiſcopi, de quo fuſius pridie Nonas Februarii, die ipſius Natali, hâc, autem, celebrior ejus Feſtivitas agitur. *Meyer. Molan. Galeſin. Arn. &c.*

S. Euremundus. Abb. In territorio Beluacenſi Sancti Euremundi Abbatis. Euremundus Bajocenſis patria, Abbas Fontaneti tempore Childeberti Regis claruit. Sacrum ejus corpus aſſervatum in Vrbe Picardię Creil, diœceſis Belovacenſis, ſuperioribus annis ſcelere Calviniſtarum crematum eſt, facie ſolâ exceptâ, quæ Canonicorum ejusdem loci diligentia erepta eſt, teſte *Petro Lovveto l. 3. Belovac. Hiſt. Hug. Men. t. 1. SS. Ord. &c.*

Eodem die Cõmemoratio omnium *SS. & BB. Nonantul.* Sanctorum atque Beatorum Monaſterii Nonantulani Monachorum, quorum incredibilem fuiſſe multitudinem, vel ex eo ſolum liquet, quod ſub ipſa initia conditi ejusdem à Divo Anſelmo Forojulienſiũ Duce, & primo ibidem Abbate, fervente ad tanti Ducis ſanctiſſimum exemplum, universâ regione, in unius hominis poteſtatem tot tantique conceſſerint, ut miraculo plane eſſet, Principẽ favoribus mundi ac deliciis aſſuetiſſimum, non tantum de ſe tam illuſtri triumpho triumphaſſe, quin & exemplo ſuo, plures quam olim ferro ſubjugaſſe, adeo quidem, ut præter eos, quos fama ſanctitatis etiam à morte inductos Chriſto ſubjugaverat, ſuperſtes etiamnũ, mille centum quadraginta quatuor, & quidem perfectioris notæ Monachos numeraret, eo poſtmodum Cœnobii flore & Profeſſorum numero, cũ annis auctо, & facile de Beatorum unius Cœnobii hujus copiâ liceat ominari. *Ex monim. Nonantulanis, Annal. noſtr. Bened. Arnold. Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Aleydis Virg. In Monaſterio Cameræ B. M. V. depoſitio B. Aleydis à Scarenbeca Virg. Hæc ab ineunte ætate quieti & ſolitudini dedita, puellares omnes levitates, domi ſe cõtinens evitavit. Septuennis Monaſterium ingreſſa, paulo poſt perfectiores quasq; & ſeniores maturitate & virtute transgreſſa, humiltatis tamen fundamento præcipuè ſtuduit. Hæc tam chara Chriſto ſponſa, majoris meriti cauſa, lepra percuſſa, & à cæteris monialibus ſeparata, Chriſti amplexu, & aſpectu perfrui meruit. Ea autẽ graviſſima & incurabili infirmitate ad usque vitę terminum laboravit, quin & multis aliis morbis afflicta fuit, ita ut à planta *Ejus afflictiones.* pedis usq; ad verticem capitis in ea ſanitas non eſſet, cute univerſa corticis inſtar aridâ ſcilsâ, quin & tabo & vermibus ſcatentiſſimâ, tantis accedentibus doloribus, *ut nunc in inferno, nunc in purgatorio ſe torqueri exclamaret*, Deum tamen perpetuo laudaret; quæ omnia pro peccatoribus etiam futuris, & pro defunctis ab ipsâ toleranda, ipſam Chriſtus ipſe edocuit. Claruit ad- *Miracula.* mirandis prodigiis, & leproſa ipſa, omnes tamen leproſos ſolo tactu curavit. Eâdem Crucem auream è cælo ſibi allatam dono accepit. Feſto S. Barnabæ morti, ut vide-

videbatur, proximam ſacrisque munitam, Chriſtus apparens, ipſa Sanct. Barnabæ poſt annum primum morituram, prædixit. Feſto Sanct. Vrſulæ, cum Matutinas à ſororibus cantari audiret, & ne, ſicut à Choro, ſic & ab earum in cælo conſortio excluderetur rogaret; Chriſtus ipſe dilectæ ſuæ reſpondit: *Filia, non ſolum in Sodalium Beatæ Vrſulæ numerum refereris, ſed & altiore multo gradu ſuper eas collocaberis.* Experta eſt ſumis in doloribus præſentiſsimum ſemper ſui ſponſi ſubſidium, uti poſt quartum annum ſeparationis, in aliam ædiculam translatæ ipſe promiſerat, cum primo, quo hanc egreſſa erat die, ipſum medio in cubiculo, clariſſimè intueretur, diductis brachiis ſe amplectentem, & in hæc gratulationis plena erumpentem: *Optato advenerisfilia, in hoc fœderis mei tabernaculum, ego te nunquam deseram, sed protector tuus ero assiduus.* Deceſſit tandem die prædicta anno Chriſti 1250. Cujus gloriam multis amicis ſuis ſibi devotiſſimis, bonum Numen revelare dignatum eſt: Viſa etiam cuidam anima ejus cęleſtia palatia petere, in cujus occurſum Dominus Ieſus, ejusque ſanctiſſima Genitrix, & tota ſe curia cæleſtis effudit. Ipſe autem Rex Angelorum eam dulci amplexu recipiens, taliter compellavit: *Bonum certamen certasti, cursum consummasti, fidem servasti, propter quod nunc venio, ut duplici coronâ tam Martyris quam Virginis decorata, in æternam requiem introducaris.* Tandem cum indies opinione ſanctitatis & numero miraculorum glorioſior evaderet, Sanctorum numero fuit adſcripta, ut expreſſe fatetur Gaufredus Villarienſis, teſte Henriquezio. De Aleyde, breviter doctiſsimus Molanus: *Obitus, &c. Aleydis de Scarenbeca, cujus virtutes & merita, visitationes & miracula ad plenum nequeunt explicari, &c. Angel. Manriq. Arnold. de Raisse, Ioann. Gilemann. Ioann. de Assignii, &c.*

Insignis promissio.

Vide fol.

Eam Deus salutat & amplectitur.

Obiit 1250.

Christus cum Deipara animam ejus suscipit.

Canonizata

In Monaſterio Marcianenſi depoſitio Beati Chrodobaldi. Fuit hic multis & præclaris virtutibus inſignis; ſed, ut ſuos quisque patitur manes, inobedientiæ & contumaciæ aliquando vitio ſubjacuit. Cum enim miſſo nuncio Sanct. Amandus noſter ipſi ut vehicula præpararet, ad vinum in uſus Fratrum Monaſterio deferendum, injunxiſſet, illeque dicto inobediens fuiſſet; paralyſi illico graviſſimâ correptus fuit, à quâ non niſi Beati Amandi ope & precibus liberatus; ſicque vitio illo procul valere juſſo, iis virtutibus eâque ſanctitate deinceps floruit, ut hanc poſt illius obitum DEVS palam omnibus manifeſtare voluerit. Siquidem, quo tempore Cænobii Marcianenſis templũ flamis abſumptum eſt, tapetum ejus ſarcophago ſuppoſitum, prunis ardentibus undique coopertum, flamâ undique fervente per totum Monaſterium, ſicut ab antiquis Patribus relatum eſt, omnino permanſit illæſum. Quod in hodiernũ usque diem pro rei memoria aſſervatur. Fuit primus Cænobii ſui præpoſitus claruitque anno Chriſti 660. Arnoldus de Raiſſe, Gualbert. Marcian. Baudemundus in vita Sanct. Amandi, tom. 1. Sacro-Sanct. &c.

B. Chrodobaldus.

Miraculum insigne.

Clar. 660.

In eodem Monaſterio, eâdem die Cõmemoratio. Beati Hugonis ejusdem loci Abbatis. De quo nos alias.

B. Hugo Abb.

In Monaſterio Clarævallenſi Beati Rayneri Belgæ, qui fuit unus ex nobilibus illis, qui ad Torneamentorum ludos pergentes, ex itinere, famâ Melliflui Doctoris illecti ad ipſum diverterunt, & poculo cereviſiæ ab ipſo benedicto, exhauſto, admirabili modo compuncti, cum etiam inviti nonnulli poculum acceptaſſent, Religionis Monachicæ amore ſuccenſi, vix Cænobio digreſſi de deſerendis fluxis mundi hujus deliciis ſermonem inſtituentes unanimi conſenſu omnes ſæculum ejurarunt, & cucullum amplexi ſunt. Cæteram hic Reynerus noſter tantum Magiſtrum nactus, perfectiſsimus & ſanctiſsimus evaſit, adeo ut ſanctiſsimi illius Cænobii, ob eximiam morum integritatem, ſumamq; omnium de ipſo exiſtimationẽ, Prior deligeretur. Prę fuit & profuit cum verbo, tum exemplo, & meritorum manipulis locuples migravit ad cælum. Eum nonnulli Raynerum de Tervana appellant, incertum an Tervanenſi ex Vrbe oriundum, an potius tali familiæ cognomine appellatum. Chryſoſtom. Henriq. Menol. Ciſt. &c.

B. Raymundus.

Mira conversio.

Prior Clarevallis.

Eodem die V. Linthberti Abbatis Hirſaug. de quo Trithem. ad Ann. Chriſti 838.

PRIDIE

PRIDIE IDVS JUNII.

XII. Junij. B.

S Odulphus monachus.

TRajecti Sancti Odulphi Monachi & Confessoris. Is Francorum nobili ortus prosapia, generi splendorem insigni sanctitate maximum addidit. Puerili jam ætate, *velut alter Jacobi fuit Samuel*, venerationi omnibus fuit. Monachum Trajecti professus, admirabili illico perfectione emicuit, adeo quidem ut non

Fit Propositus Cathedralis.

multo post Cathedralis Monachorum Collegii præpositus deligeretur, quo quidem in munere exemplar virtutũ omniũ se omnibus exhibuit: erat enim, inquit vitæ ejus scriptor, in vigiliis strenuus, in jejunijs potens, in oratione sedulus, in sacra lectione studiosus, in eleemosynis largus; in curandis pauperibus celebris, in hospitalitate fervens, in rebus Ecclesiasticis distribuendis prudens, neque aliter vel ab omnibus illis, vel ab ipso etiam Præsule, quam *Monasterij Pater* vocabatur, atque ab ejus ore, omnes cupiebant accipere consilium, omnibus enim omnia factus erat cum Apostolo, ut omnes Christo lucrifaceret. Ita scriptor cit. Meruit æterno & Apostolico labore de Frisonibus, apud quos, in gravissimos denuo errores prolapsos cum nihil proficerent sancti Episcopi, Monasterio extractus Odulphus, & Apostolicæ functioni devotus, ubertimo cum fructu iis operam navavit, cumque Sancto Friderico nostro per diversas provincias magno Zelo oberrans, crebro admonendo, arguendo, increpando homines, qui antea istar luporum sævi & rapaces erant, salutari doctrina in oves mansuetas convertit. Cæterum, ut præviderat vir prophetico spiritu illuminatissimus, ad vomitum nihilominus, post tot prædicationis labores reversuris, cladem prædixit; sese autem etiam à morte Patrocinium eorum susceptorũ spopondit, & quo signo se adfore cognoscerent ostendit: cum enim jam discessurũ esset, ab eo loco qui Staveren dicitur, ita vitæ scriptor ait, priusquam se daret itineri, ingens ad eũ convenit Frisonum multitudo, ejus saluberrima adhortatione muniri cupientium. Ille vero Domino eos cõmendans, benè precatus est eis, amanterque admonebat, ne à via veritatis unquam deflecterent, certi non sine gravi animadversione id se facturos. Et ego quidem, inquit, sat scio, non vos permansuros in sana doctrina: sed ea causa gentiles barbari in vos incurrẽt, quod mihi vobis jam ante prædicenti incunctanter credere po-

Apostolus Frisonum.

Spiritus propheticus.

Exhortatio Frisonum.

testis, iiq; vestram regionem populabuntur, vosq; & res vestras in captivitatem abducent. Evenit utrumq; postea, sicut fuerat à Sancto viro prædictum. Ingens saxũ ad domus ejus ostium jacebat. Illud ergo digito demonstrans iisdem: Scitote, inquit futurum esse, ut absq; illius hominis opera saxum istud in flumen devolvatur: ubi etiam latitabit sub undis, donec vos divinæ pacis eritis beneficio destituti. Cũ autem videritis iterum illud absque humano opere ad littus emergere, nõ dubitatis me, licet jam extinctum vos revisere, vobisq; pacem à Deo impetratam apportare, mansurã apud vos, donec superbia, perjurijs, homicidijs, adulterijs, atq; omnivarijs flagitijs, eam rursus à vobis excludatis, irato Deo propter maleficia vestra &c. Cujo quidem vaticinij & signi admirandi permultos testes ætate sua superstites fuisse scriptor citatus asseverat, qui oculis propriis rem cõspexerint, aitq; *Saxum illud in Ecclesia ibidem immobile perdurare, ut credentium fides confirmetur, & incredeli pudefiant.* Cæterum & alia prædixit, sicut & Castro præpolito mortem, cum Episcopatum admittere recusaret, & de futuris ita disseruit, ac si jam coram fieri intueretur. Excoctus demũ exhaustusq; laboribus & senio debilis, cũ absq; baculi adminiculo ad Ecclesiam proximam progredi nõ posset, quodam tamen die præ animi vigore & alacritate oblitus imbecillitatis suæ ad Ecclesiã rebeto in cellula baculo properavit; cum interea maligni dæmonis opera domicilij ejus conflagravit, & vir sanctus, ad preces conversus, ne ignis loca sancta invaderet impetravit. Cæterum baculus ille de quo supra, in cujus suprema parte tabellã cereã affixam, in eaq; fideliũ exarata nomina habebat, in mediis incendijs intactus granei prodigio perstitit, cera non solum non resoluta, verum adeo indurata, ut nec unus apex abolitus cerneretur. Ad Monasterium demum reversus, & Fratres, mortis suæ præscius ad canendos secum Psalmos invitans, dum versum *in manus tuas Domine commendo spiritum meum compleret*, vitæ item curriculum explevit, & ad supera emigravit, mirâ odoris fragrantia, omnes qui aderant mirifice recreante, insignibus deinceps miraculis, & quidem innumeris tam Trajecti, quam in Staveren ad implorationem opis & meritorum ejus consequentibus. Claruit præstantissimus Frisonum Apostolus, & fidissimus

Mira res!

Insignis promissio & meritum.

Multa prædicit.

Zelus mirabilis sancti senis.

Stupenda res!

Moritur.

Patronus Frisiorum.

fidiſsimus Tutelaris anno Ch. 840. &c. *Ex Vita & ſcript. cit. diverſis Triſticarum rer. ſcript. Cratepolio, Molanus, Galeſin. Arnold. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Adalbero Epiſc.

Auguſtę Vindelicorum depoſitio Sancti Adalberonis Epiſcopi & Confeſſoris. Adalbero, Adalberus ſive Alberus perillustri natus genere parentes Dilingæ & *Illuſtre genus* Kyburgi Comites habuit. Monachum in celeberrimo Ellwangenſi Cœnobio profeſſus antiquam generis nobilitatem, ſumma cum ingenii & doctrinæ, tum civilis prudentiæ laude cumulans, admirabili vitæ ſanctitate etiam cælo inſeruit. Viventi apud Arnulphum Imperatorem ejusque filium Ludovicum, tam præſtans rerum verborumque fides fuit, ut raro quidquam majoris momenti eo inconſulto aggrederentur. Fuitque merito ab Ludovico Aug. ſummo in honore habitus, cujus nimirum adoleſcentiæ ab Arnulpho Patre Cæſare præfectus, digniſſimas Imperio virtutes inſerere, easq; eruditionis quotidianis profectibus cumulare nunquam deſtiterit. *Fit Abbas.* Abbas primum ad Laurishaimenſe Cœnobium poſtulatus, poſt quinquennium, ad ſui Eluacenſis Monaſterii regimen evocatus, inde ad Cathedralis Eccleſiæ Auguſtanæ Pontificatum extractus eſt. In Monaſterium S. Galli ob Monachorum merita propenſiſsimus, amorem ſuum frequenti munerum oblatione teſtatus, ex quo nepotem ſuum Sanctum Vdalricum virtute & eruditione cultiſsimum recepit, & Camerarii honore auctum, ad majus perfectionis ſtudium exhortationis verbo, & vitæ exemplo accendere nunquã deſtitit. *Ejus liberalitas.* Obiit. *Obiit 909.* A.C. 909. aliis 922. hâc die quorundã opinione, ſecundum aliorum 29. Aprilis, cũ Epiſcopatui annis 22. utiliſſimè præſtitiſſet, & de ſucceſſore digniſſimo Hildino, quem ſex annis Coadjutorem ſibi adſciverat, conſuluiſſet, pluribus à morte miraculis illuſtratus. *Miracula.* Vitam ejus deſcripsêre Ermenricus Monachus & Vdalſchalcus Abbas, quam tamen videre necdum merui. *Ex Annal. noſt. Germaniæ, Aquila Benedictina Imp. Chron. Elwang. Sigismundo. Meiſterlin, Bruſchio, Zimbrenſi, &c.*

S. Leo. III.

Romæ depoſitio Sancti Leonis Padæ III. præſtantiſſimis de Eccleſia univerſa meritis conſpicui. Leo III. Azuppii filius Romanus, *Canonicus primum Regularis, dehinc Ordinis S. Patriarchæ noſtri* Benedicti *Monachus.* (Ita Ciaconius, nos tamen alibi etiam Canonicum & quidem Benedictinum fuiſſe aſſerimus,) ſcientia ſcripturarũ & ſanctitatis laude celeberrimus, ex Monacho Presbyter Cardinalis Tit. S. Suſannæ creatus, poſtea miro omnium conſenſu Pontifex Maximus ſalutatus, de cujus electione digniſsima Baronii verba præterire non poſſumus: *Probat inſignem Leonis ſanctitatem, ipſa omnium conſenſu electio quam celerrimè facta, utpote qui eximio virtutum fulgore, mox omnium oculos in ſe converterit; neque fiiit tenebrarum (ſi qui eſſent inter eos) auſi ſunt reſiſtendo tantam ejus gloriam obſcurare. Electus plane à DEO, ut magna pateretur. &c.* *Mira electio.* Cujus quamprimum inſignia de Vrbe inprimis merita fuêre, *Liberalitas veré Pontificia.* adeo ut ampliſsima Caroli Magni Regis munera, omnia in egentes Clericos erogaret, & nihil ſibi reſervans, in Eccleſias reſtaurandas univerſa expenderet. Quæ tamen, inſignis ejus pietas, efficere non potuit, quin invidorum ſcelere appeteretur. Quippe implacabili odio ipſum Paſchalis Primicerius & Campulus Sacellarius cum nonnullis proſequuti, eo tandẽ furoris & amentiæ provecti ſunt, ut ſacrilegis in ipſum injectis manibus, in terram dejecto, conciloque oculos eruerent, linguam radicitus præſcinderent, idque inſacri muneris functione, inter expiatum per Litanias ritu ſolemni populum. Sed & ſacrilegia ſacrilegiis cumulantes, ſanctiſsimo Pontifice rurſus in Eccleſia ante altare, juxta Confeſſionem tracto, tantum repetiverunt flagitium, & ſemivivum ante altare in ſanguine ſuo revolutũ dimisêre. *Indigna res!* Veriti autem ne à fidelibus inde eriperetur, abſtractum in Monaſterio S. Eraſmi in arcta cuſtodia recluſerunt. *Stupendum miraculum* Reſtitutus prodigioſiſsimè Eccleſiæ afflictæ & gementi ſanus & incolumis mirâ Dei bonitate, & ſuffragante Apoſtolorum Principe, Leo, & oculos & linguam grandi miraculo recepit. Ereptus a. è cuſtodia & itu *Manſuetudo ſeu miraculi* Gallias ductus honorificentiſsimè exceptus, digniſsimoq; comitatu & pompa reductus in Vrbem; manſuetudine ſupra miraculum omne excelluit, dum, ne ſupplicio capitis aut mutilatione quamvis in reos nocentiſsimos animadverteret Rex Carolus, interceſsit, & potentiſsimis precibus impetravit. Vt a. cætera ejus merita ſileamus, illud unum longè ampliſsimum de Romano Imperio fuit, quo de Romano Imperio, ſumo cum Orbis Vniverſitum Eccleſiæ bono atq; ornamento *Imperium Orientale in Occid. transfert.* imortaliter meruit, Imperio Orientali in Occidentem translato, & quidẽ Cæſarum longe ſpectatiſsimo Magno Carolo Germanæ

manæ originis Principe, Galliarum Rege, ad id muneris primũ evecto & solemniter inaugurato, quod quidem meritum non tam Germanis, quam Callis, apud quorum Reges diutius perstitit, imo Occidenti universo cõmune, nulla unquam posteritas, grati animi significatione satis dignè testatura sit, nedum exsolutura. Vt de Conciliis, Synodisque celeberrimis (quibus Reip. Christianæ utilius esse nihil potest,) ejus auctoritate celebratis, Romano, Altinensi, Aquisgranensi, Arelatensi, Turonensi, Cabilonensi, Moguntinensi, Rhemensi Theodonis-villæ, & Noviomensi, agere consulto prætermittamus, ut & quæ summo cum Orbis Christiani, & omnis posteritatis bono præclarissimè instituit, quæ inter Triduum illud Supplicationum seu Rogationum ut vocant, ab ipso in Ecclesiam universam introductarum, merito computandum, & nunquam satis cõmendandum. Decessit vir sanctus plenus meritorum & dierum A. C. 816. sepultus in S. Petri. *Ex Annal. Eccl. & nostris Bened. t. 1. SS. Ordin. Ciaconio, Platina, Panvino, Aquila Imp. Benedict. &c.*

Immortale meritum.

Vnus quot Concilia celebrârit.

Institutio Rogationum.

Ob. 816.

S. Maurus Abbas.

Massiliæ Sancti Mauri Abbatis & Confessoris. Fuit hic longè celeberrimi, & sanctorum fertilissimi Monasterii Sancti Victoris in Vrbe Massilienſi Abbas, cujus tamen vitæ Historiam nec dum accipere merui. Ejus meminit Antonius de Iepes noster, in Chronico suo Generali Ordinis nostri, centuria 6. tomo 6. in Catalogo Abbatum loci ejusdem, atque ipsum floruisse A. C. 800. Caroli Magni Imperatoris temporibus, &c.

B. Guido.

In Clara-valle B. Guidonis Monachi. Is egregia indole adolescentulus, studiorum gratia cum pedago Parisios profectꝰ, cum ex itinere Claramvallem diverteret, vocante Numine mirè retentus est. Siquidem loci sanctitate & Monachorum exemplis compunctus, cum ipso tempore conversus, recipi rogasset & impetrasset pædagogus ipsius, rogato Guidone ut secum remaneret, abnuit cõstanter puer, cuculli fastidio, cum sæpe alias Dominum rogasset, ne se Monachum vellet, desideriumque Monasticæs, à se procul amoliretur. Sed quia vanum est contra stimulum calcitrare, primò facta est adipsum vox divinitus, dicens: *si hinc recesseris, ante Pentecosten sine dubio morieris*, qua cum cordis ejus durities necdum emolliretur, sequenti nocte horribili territus visione acquievit. Videbatur sibi in puteum miræ profunditatis & obscuritatis decidisse, cumque sursum extolleret oculos, S. Ioannem Evangelistam, habitu Cistercienſium nostrorum indutum, & alium Sanctum simili veste amictũ conspexit, quorum opem cum anxiè imploraret, Ioannes: *Tu sano consilio*, inquit, *acquiescere contemnis, & opem flagitas à nobis?* Promisit quę vellent, facturum omnia, dumodo extraheretur, cum Ioannes. Vis igitur fieri Monachus Clarævallis? & ille: *Etiam, Domine mi libentissimè volo.* Quod cum firmiter polliceretur, extractus ab illis est, & evanuit visio, ipse a. cucullum amplexus, tantum in eo profecit, ut cælestibus visionibus recreari, ipsum Angelorum Regem conspicere, ad ejus dulcissimos amplexus admitti, Angelicos concentus audire, & admiranda cælestium Mysteriorum arcana contemplari meruerit. Ea inter totus extra se raptus admirabilem de S. Trinitate visionem habuit, asserens, se nisi cum expressa Numinis voluntate nemini revelare præsumere. *Bernard. de Brito, Henr. &c.*

Mira vocatio

Vanum est contra stimulum calcitrare.

Coactus annuit.

Miri favoris Numinis.

In Monasterio Hemmenrodo B. Optonis Conversi, morum integritate & humilitatis studio celeberrimi. *Ex monim. Hemmenrodo, Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Opt. Conversus.

IDIBVS JVNII.

XIII. Junij. C.

S. Fandila Mart.

Genus & forma.

Fit Monach.

Cordubæ, Sancti Fandilæ Presbyteri & Monachi, qui in persequutione Arabica, amputato capite, pro fide Christi Martyrium subiit. Fandila Ephebus, generis nobilitate spectatissimus, *aspectu decorus, honestate vitæ probabilis* (verba Sancti Eulogii nostri sunt,) *sanctus & timoratus*, ex Vrbe patria Accitanâ, Cordubam discendi gratia veniens, primos delicatæ adolescentiæ annos, Christo sub strictiore sanctissimæ Regulæ nostræ observantiâ, in Tabanensi Cœnobio sub Abbate Martino consecravit, & humilitatis inprimis atq; obedientiæ studio, & perfectione insigniter effulsit. Ob vitę a. meritum sacerdotii honore insignitus, & Sancti Salvatoris Monasterio prope Cordubam præfectus, ac de virtute in virtutem progressus, ad supremam Martyrii lauream evocari meruit. Cum n. patre mortuo Mahomad crudelissimꝰ fasces Imperii sumpsisset, & extrema Christianis omnibus minaretur, exprobrarentq; iisdem

Abbas.

Constantia ejus. dem gentilium Principes, ceu nemo deinceps hiscere auderet, & publicam fidei confessionem edere, primus illico, generosissimo animi ausu, Iudici sponte sua se stitit Fandila noster, & Evangelium Christi prædicans, impii pseudoprophetæ Mahometis falsitatem imperterritus detexit, & scitissimè confutavit, stupentibus ipsis etiam Iudice ac Rege, & constantiam sanctissimi viri, temeritatem & dementiam interpretantibus, quorum proin jussu, gladio cæsus, gratissima cælo victima cecidit, sacrum autem corpus ejus, ultra amnem terrori aliis Christianis ut esset, in patibulo suspensum est: Passus est gloriosissimus Christi athleta A. C. 853. cujus acta Sanctus Eulogius noster descripsit. *Baron. Iepes, Petrus in Catal. Arn. Duac. Hugo Menard. t. 1. SS. Ord. &c.*

Caditur.

Passus & 853.

S. Genesius Archiep. Eodem die, Sancti Genesii Archiepiscopi Lugdunensis. Hic Gallus natione, professione Monachus, sanctissimi illius Fontanellensis Cænobii nostri Abbas esse meruit; inde autem ad Archiepiscopalem Lugdunensium evocato cathedram, cucullum, Abbatialis & Pontificalis muneris dignitatē, mirâ vitæ sanctitate condecoravit; &, ut ait Trithemius noster, religione, pietate, innocentiâ suo tempore omnium scitu clarissimus, multis tam in vita quam post mortem miraculis claruit, & tam exemplo, quam verbo, multas ad Christum animas convertit. Vixit sub An. Ch. 640. cujus sacrum corpus in Monasterio Regio de Cala (Chele,) agri Parisiensis, requiescit. *Saracenus, Campejus, Trithem. Bucher. Chenn. Claud. Rob. &c.*

Clar. 640.

S. Gerardus. In Clara-valle depositio Sancti Gerardi Monachi & Confessoris. Gerardus natione Burgundus, patria Fontanus, nobilitate generis clarus, germano frater Melliflui Doctoris nostri, Bernardi Abbatis fuit; quem ejusdem professione Regulæ, & vitæ insuper sanctitate æmulatus, tantus postea evasit, ut ipsi Bernardo admirandus haberetur, ac propterea gravissimis negotiis adhibitus, *Ordini* inprimis *universo, zelo suo, consilio, & exemplo egregie consuleret.* Eum, sæculi etiamnum deliciis irretitum, cum, reliquis fratribus manus dantibus, Bernardus lucrari non posset, prodigiose evenit, ut & ipse annueret: siquidem ab inimicis suis vulnerato, captō, in carcerem que ac compedes conjectus, *Mira vocatio* suspirare fratrū libertatem cœpit, & Bernardi germanam opem scriptis ad ipsum litteris implorare, atq; ultro jam quæ prius abnuisset expetere. Proin nocte quâdam sopori se dans, vocem audiit: *Hodie liberaberis.* Recordatus a. subsequentis primum diei. Vespere voce illius, compedes, tetigit, statimque pars ferri in manum exiliit. Obstupuit; sed resumpto animo, compedibus jam liber, accedens ad ostium subterraneæ domus, in quâ vinctus tenebatur, illico ubi pessulum tetigit, sera tota in manus delapsa est, & ostium mirè patuit; ipse autem, uti carcere solutus, sic voti reō, Cistercium contendit, inq; cucullo deinceps tantus evasit, quem tantus Doctor *Insignis laudatio.* suspiceret & veneraretur. De eo, alia inter, dignissimus Encomiastes, Mellifluus frater, ita scribit: Norunt contubernales, quam mores ejus & studia non carnem saperēt, sed ferverent spiritu. Quis illo rigidior in custodiâ disciplinæ? quis in castigando corpus suum districtior? suspensior vel sublimior in contemplando? subtilior in differendo? &c. Parco tamen, quia caro mea, & frater est. Hoc tamen securus addo: mihi utilis in omnibus, & præ omnibus fuit. Vtilis in parvis & magnis, in privatis & publicis, foris & intus, qui non in maximis tantum, sed & *Ingentia mēa rita Gerardi* in minimis maximus erat. Hæc Bernardus, ex quibus facile Gerardi magnitudinem & merita æstimes, ad quem nimirū haud minimè portio imensorum meritorum magni Bernardi nostri pertinere & *Curatur prodigiosē.* redundare videatur. Mortuus est exultans & jubilans, cū Viterbii primum constitutus in itinere ęgrotare cœpisset, à Bernardo germano suo prodigiosè tunc curatus, qui summopere Deo querebatur, quod in alienā terrā fratrem relinquere cogeretur. Ejus proin precibus convalescens Gerardus, ubi Claram vallem reversus est, vocante denuo Numine, morbo correptus, præsente Bernardo, felicissimè in Domino obdormiens, imaculatū *Cantans moritur.* spiritum Creatori reddidit, *in cantando mortuus*, ut ait idem Doctor Mellifluus, *& moriendo cantans* propriis sanctissimi Fratris manibus tumulatus, & funebri, minimè tamen lugubri oratione comendatus. *Ex ipso S. Bern. serm. 26. in Cant. Cant. Menolog. Cistere. Chrys. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

SS. & BB. VVeingart. In Monasterio Weingarttensi Comemoratio omnium Sanctorum ac Beatorū in eodem Asceterio à prima ejusdem fundatione religiosissimè viventium. Quorum insignem fuisse copiam, cùm ex antiquissimā Fundatione, ab annis jam nongentis propagatā Ordinis sanctissimi disciplina, tum Fundationis ipsius longè illustrissimo titulo, Apostolici nimirum *Antiquitas Cænobii.*

muneris functione, Cænobio eodē haud aliter atq; Trophæo de triumphatis gentilibus, & impio Dæmonum cultu sublatisque simulachris, erecto; cum sanctissimus Pater noster, & primus Abbas Alto, meritissimus Lycatiorum & Ambronum Apostolus, Sanctorum Virgilii & Bonifacii Magni Germanorum Apostoli socius & cooperator strenuus, prima Cænobii initia firmissimis & sanctissimis fundamentis, viris nimirum Apostolicis, & qui propagandæ fidei zelo, & sanctioris vitæ exemplo eminerent, consecraret, quorum imitati studia alii atq; alii, viri etiam illustres quamplurimi & Principum Germaniæ longè spectatissimi ac potentissimi in eodem sanctissimo Monachorum collegio inserti, universæ Germaniæ, diversissimis temporibus, tanto sæculorum decursu, facem prætulere, & terrenarum rerum contemptu, amore cælestium, innumeros cæno vitiorum penè extinctos animos succenderunt. Quorum plerorunq;, temporum injuria, & septem (à quinque solum posterioribus sæculis,) Cœnobii miserandis exustionibus, abolitam memoriam ut & numerum eorumdem soli Deo cognitum, cōmuni hâc omnium memoriâ haud imerito celebramus, & propositis nobis tantorum virorū studiis, nostra accedimus. *Ex Monim. VVeingarttensibus, Chronologia nostrâ VVeing. Ephemeridibus item nostris ejusdem Monasterii, & diversis lucubrat. &c.*

Initia Cœnobii illustrissima.

Principes Monachi.

In Boëmia Commemoratio prodigiosi triumphi ope S. Wenceslai nostri contra Saxones parti. Debent illustrissimam hanc prodigiosamque Victoriam & servati Regni honorem An. Ch. 1318. Bohemi Sanctissimis Tutelaribus suis Wenceslao & Adalberto nostri, contra frequentissimum Saxonum exercitum mirè defensi. Cum enim illi prope Ziatecium ingenti cum furore irruerent, terroremque Boëmis maximum incuterent, eo quod decuplo majores copias induxissent, Wilhelmus à Waldete Boëmici exercitus Imperator, in genua procubuit, Deumque pro Victoria contra hostes invocans missum confestim cælo subsidium expertus est, visusq; Sanctus Wenceslaus, panoplià aureâ, equo candido præcedens, & argenteam hastam vibrans. Alacres proin præsenti ope Boëmi, invocato juxta in subsidium S. Adalberto nostro, cum hostibus congressi, ab horâ diei nascentis tertia ad Vesperum usque felicissimè conflixêre, hostibus maximâ ex parte trucidatis, cum è suis non nisi duodecim desiderassent. Ex Annal. nostr. German. *Aquilâ Imperii Benedictina, & Annal. Bened. nec non diversis rer. Boëm. script. &c.*

Insignis triumphus S. VVenceslai.

A.C. 1318.

Mira Victoria.

Eodem die Natalis S. Nicolai primi Abbatis & Fundatoris Monasterii Andreovienſis in Polonia, morum integritate & miraculorum gloria illustris. Nec plura reperimus, solo hoc tanti viri nomine per R. P. Franciscum de Bivar, gloriosissimæ memoriæ virum, R. P. Henriquezii lucubrationib9 submisso, cujus utriusque desideratissimam opem, hodie è cælo expectamus.

B. Nicolaus Abbas.

Eodem die, Lemovicis depositio Sanct. Psamodii Monachi & Confessoris, qui post mortem S. Brandani Magistri sui secedens in Aquitaniâ haud longe ab Aëntimonasterio loco horrido & sylvestri cōsedit, & cum maxime latere cuperet, admirandis proditus prodigiis, multis deinceps mirificè profuit etiam à morte in eodem, quo carnem deposuit Cœnobio ob miraculorum gloriam & sanitatis concessa per eum beneficia, plurimum celebratus & comendatus. *Carolus Sauss. Mart. Gall. &c.*

S. Psalmod.

Miracula maxima.

DECIMO OCTAVO CAL. JVNII.

XIV. Junij. D.

SS. Martyres Mon. Cordub.

S. Anastas.

Cordubæ Sanctorum Martyrum, Anastasii Presbyteri, Felicis Monachi, & Dignæ Virginis. *Anastasius* Monachum in Cœnobio primum Sancti Aciscli professus ad singularem deniq; in eremo pugnam, fraterna instructus ex acie prodit, & post triumphatos mundi, carnis & dæmonis insultus, de Tyranno etiam ac Christi ac Deiparæ (quam impensius coluit,) hostibus victor, glorioſissimo Martyrii agone, Christi fidelibus facem & palmā prætulit, Saracenorumq; stultitiam & insaniā mirè confudit. *Felix*, Compluti nat9, professionem Ordinis nostri in Cœnobio quodam S. P. Benedicti apud Astures emisit, & pari quâ Anastasius felicitate, Ordinem sanctissimum & patriam nobilitavit. *Digna* deniq;, suo dignitsima nomine, exemplo Ruth Moabitidis, *Dignam* vocari se non permittens, sed *Indignam*, in Tabanensi virorum juxta ac Virginum Cœnobio, cucullum amplexa, sub S. Isabella Magistra & Ab-

S. Felix.

& Abbatiſſa, (Sancti Ieremiæ noſtri Monachi & Martyris quondam uxore,) ita Deo & ſanctiſſimæ Regulæ noſtræ præſcriptis dignè ſe geſſit, ut, fortitudine ex alto induta, Virgo tenerrima, digna fortiſſimis Chriſti pugilibus & athletis annumerari fuerit. Eam paulo ante Martyriũ Sancta Agatha Virgo & Martyr Sicula, in ſomnis apparens, ad Martyrii coronam invitavit, roſasq; ac lilia manu guſtans, eidem roſam tradidit, reliquam florum copiam reſervare ſe dicens, aliis Cænobii ejusdẽ paulo poſt ipſam ſequuturis Martyribus. Proin apertis ſilenter Cænobii clauſtris, heroicâ ſanè magnanimitate, Iudici ſponte ſe ſiſtens & occurrens: cur Fratres ſuos Iuſtitiæ & veritatis præcones trucidaverit? percontata: *an*, inquit, *quia cultores Dei exiſtimus, ſanctamque fidelitèr colimus Trinitatem, Patrem, & filium, & Spiritum Sanctũ, unum & verũ Deum fatentes, & omne quod ab hâc veritate diſſentit, non ſolum negamus, verum etiam deteſtamur, maledicimus, & confundimus, idcirco confodimur?* Non tulit fortitudinem puellæ confuſus Iudex, ſed ut quamprimum lacteam cervicem, impio ferro præſcindendam exponeret præcepit, quam illa hilaris illicò exporrexit, & amputato capite per pedes ultra flumen ſuſpenſa, ut cæteris horrori eſſet, ſolatio Chriſtianis, incitamento, & ornamento fuit. Paſſi ſunt glorioſi hi Martyres æra octingenteſima nonageſima prima A.C. 853. *De qaibus conſulendi S. Eulogius, Iepes, Morales, & alii rer. Hiſp. ſcriptores.*

S. Agatha apparet.

Mira Virginis magnanimitas.

Paſſi ſunt. A. C. 853.

S. Rigoberti Archiepiſc. elev.

Remis in Gallia translatio S. Rigoberti ejusdem civitatis Archiepiſcopi & Confeſſoris. Fuit is ex Monacho Resbacenſi Orbacenſis Abbas, poſtea Rhemenſis Archiepiſcopus, mortuusque eſt ſub A. C. 773. inſignibus à morte prodigiis illuſtratus, concentu præſertim ad tumulum ejus Angelico, & luce ac ſplendore cæleſti, adeo ut ſolum vincere viderentur. Translatus eſt hâc die ab Hincmaro Archiepiſcopo, qui quintus poſt ipſum Rhemenſi Eccleſiæ præerat, & ſacræ ejus Reliquiæ in Monaſterio Sancti Theodorici collocatæ, plurimis deinceps eo confluentibus, ſervi ſui merita inſignibus miraculis comprobante. De quo fuſius egimus pridie Nonas Ianuarii, ex auctoribus tunc citatis.

Miracula.

B. Richard. Abbas.

Virduni, depoſitio Beati Richardi Abbatis Sancti Vitoni, magnæ ſanctitatis viri. Richardus nobili genere, Walthero patre, matre Theodrada, pago Bantonio, prope montem Falconis natus eſt. Remis litteris inſtitutus, Eccleſiæ Cathedralis ibidem poſtea Canonicus, Cantor, & Decanus creatus, in omni munere talem ſe exhibuit, ut qui digniſſimus eſſet, & videretur. Vitæ Monachicæ deſiderio cum teneretur, ad ipſumque Fridericus Comes Virdunenſis diverteret, ejusdem propoſiti nactus ſocium, inſtituto inter epulas, de ſolidâ Monachorum felicitate colloquio, hanc amplectendam uterq; illico concluſerunt, eamq; in Sancti Vitoni exigui tunc nominis Cænobio ſtatim amplexi ſunt. Sed cum effuſi in licentiam Monachi votis eorum non reſponderent, Cluniacum ſe contulerunt, ubi à Sancto Odilone ejus loci Abbate, de vocatione ſuâ ad pri9 illud Cœnobiũ ſuum edocti, & remiſſi ſunt. Sed cũ eâdẽ quâ ſupra ex causâ, denuo abitum pararent, revelante Numine, Incluſa quædam noſtra Virduni, Abbatem Fingeniũ rem edocuit, & ut mox votis Monaſticis duos illos Novitios loco illi à Deo deſtinatos, adſtringeret admonuit. Neq; multo poſt mortuo Abbati Richardus ſuccedere coactus, Cœnobium non ſolũ illud, ſed plurima paſſim per Galliã, Lotharingiã Germaniã, & Flandriam reformavit, tanti ab omnibus factus, ut vir ab omni ambitione alieniſſimus, unius & viginti Monaſterio-rum regimen admittere coactus ſit, à quibus omnibus, ſingulari zelo, curâ & induſtria ſitum & rubiginem, æterno cum merito abſterſit. Fuit concurſus cucullum exambientium mirus, cum maximi etiã Principes ejurato ſæculi faſtu, Richardo ſe ſubderent. Quos inter, ipſe etiam Henricus III. Imperator Auguſtus Sancti Vitoni Cœnobium ingreſſus: *Hæc requies mea*, inquit, *in ſæculum ſæculi, hic habitabo, quoniã elegi eam*, contentiore animo efflagitans perurgensq; ad ſanctiſſimam Vitæ Monachicæ profeſſionem ſe recipi, in quâ relicto Imperio, vitæ reliquum Regum Regis ſervitio conſecraret, & peccata elueret. Richardus, quod liberos Henricus non haberet, Imperio periculum veritus, & deſiderio optimi Principis, juxta etiam conſulendum & annuendum ratus: convocatis Fratribus, producto Cæſare: An Monachus fieri, ſtatuiſſet omnino, & deſideraret ſciſcitatus eſt? Cumq; Imperator in lachrymas reſolutus, ſe idipſum voto enixiſſimo appetere reſpondiſſet; proin obedientiam, in facie Fratrum omnium ſibi promitteret, vir Sanctus admonuit. Qua ſanctè promiſſa atq; à Fratrum conventu acceptâ: *Recepiſſe jam quidem ſe ipſum in Monachum*, ſubjunxit Abbas, *ſed in nomine*

Genus nobile

Converſio ex colloquio.

De vocatione ſua ad certũ locum cum ſocio docetur

Fit Abbas.

21. Cœnobia curat.

Henricus III Imp. cucullũ exambit.

Suſcipitur.

Recipere Imperium jubetur.

Digitized by Google

mine Dei ipſi præcipere, ut ad regendum Imperium reverteretur. Ita reverſus noſter jam
ervatur. Henricus eſt, cujus poſtea animum Sanctiſſimi Patris ſui BENEDICTI & Laurentii Archi Martyris interventu, ſupremâ horâ & lucta ſervatum, viris ſanctis revelatione oſtenſum fuit. Reperit multas Sanctorum Reliquias, quæ diu latuerant Richardus; cumq; liberaliſſimos, in ſe inq; Cœnobium ſuum potentiſſimos Principes haberet, illud cum templo ſplendidiq; ac magnificentius exornans, tantus vir, luere poſt mortem cuidam viſus eſt. Claruit inſigni miraculorũ gloriâ, quæ inter,
Miracula S. Richardi. aqua qua ſe laverat leproſus mundatus eſt. In Paleſthinam ſuſcepta peregrinatione, ab Imperatore Orientis & Patriarcha comiter exceptus, duabus Crucis Dominicæ portiunculis donatus, eas auro eluſas collo appendit, quæ cum lavaretur in Iordanem decidit. Longius a. inde progreſſus, animadverſo damno ad flumen reverſus, dum obortis lachrymis theſaurũ requirit, ipſum per transverſum amnẽ ad ſe adnatare conſpicit; acceptumque ſuũa cum gratulatione ac reverentia denuo collo appendit. Hieroſolymis etiam Crucifixi imaginem retulit, quam cum ſæpius lachrymis irrigãs oſcularetur, imago viciſſim lachrymas in ejus caput effudit. In comitiis Abbatum generalibus,
Sublatus in aera. quibus ille præfuerat, viſus ab omnibus eſt, dum ſacrũ faceret, ſupra cubiti menſuram in aëra ſublatus mirè elevari. In die Paraſceveos ob infirmitatem jejunare non valens, panem nihilominus cinere conſperſum altera vice petens, utraque ſapidiſſimum & delicatiſſimum illud, aquam autem prodigioſe in vinũ ſibi converſam deprehendit. Servata in rei memoriam deinceps patera, unde propinata aqua febricitantibus etiam hodie medetur. Obiit vir meritiſſimus A.C. 1046. à Richardo Virdunenſium Pontifice curatus, lotus, & digno honore reconditus. *tom. 1. Sanct. Ordin. Hug. Menard. Monim. S. Vitoni, Sigebert. Gemblac. Annal. Ord. &c.*

Æternum miraculum

Ob. 1046.

V. Veremundꝰ Rex Hiſp. In Hiſpania Ven. Veremundi Regis & Monachi. Veremundus Ranimiri ſive Ramiri Regis pater, Ordonii avus, magni Alphonſi proavus, Aſturum, atque Legionis Rex potentiſſimus, inſigni, pietatis exemplo, & laudatiſſimo ampliſſimæ poteſtatis contemptu glorioſiſſimus, ſtupentibus univerſis, cucullum purpuræ paupertatem opibus, ſervitutem Imperio prætulit, & vitæ Monachicæ rigorem libe-

rè atq; ultro amplexus, in eodem Numini humillimè & religioſiſſimè deſerviit. Raro autem exemplo, poſtea ad Regni gubernacula repetitus, compoſitis rebus, cum ſumis omnium ſtudiis coleretur, à mundo ſeſe denuo abripiens, cuculli & cellulæ quietem repetiit, & relicto opulentiſſimo Regno, in Cœnobio ſe condidit, ubi vitæ reliquum pietatis ſtudiis addictus feliciſſimè tranſigens, placidiſſimo fine in Domino requievit. Claruit A. Ch. 789. *Franciſcus Tarapha, Mariana, Illeſcas, Iepes, Annal. noſt. Bened. &c.*

Repetitur ad Regnum.

Denuo ex Regge Monach.

Clar. 789.

In Syria Cõmemoratio inſignis, Militum Templi, qui ſub Regula S. P. N. BENEDICTI, pro ſui Inſtituti ſanctiſsimi intentione, pro fide Chriſti militantes, à Saladino Mahometanorum Principe, in Vado Iacob, caſtro Chriſtianorum celebri expugnati & capti, in odium Religionis ludibrio habiti ſunt, & tandem ferris per medium barbaricâ crudelitate ſciſsi, ad æternam felicitatem evolârunt, Ann. Chriſti 1180. Nec poſſumus, quin hac ipſa occaſione, hujus tam ſancti Inſtituti ex Guilhelmo Tyrio elogium depromanus: Erant, inquit, Templarii cõmilitones, ita formidabiles Chriſti adverſariis, quod unus perſequebatur mille, & duodecim, millia duodecim, non quot eſſent, ſed magis ubi eſſent, dum ad arma clamaretur, interrogantes. Leones in bello, agni manſucti in domo; in expeditione milites aſperi, in Eccleſia velut eremitæ & Monachi; inimicis Chriſti duri & feroces, Chriſtianis autem benigni & mites. Vexillum bipartitum ex albo & nigro prævium habent, eo quod Chriſti amicis candidi ſunt & benigni, inimicis vero terribiles atque nigri, &c. *Menol. Ciſt. Chryſ. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

Commemoratio Militũ Templi.

Occiſi ſunt A.C. 1180.

Elogiũ Templariorum.

In Luka Beati Pavonii Converſi, Regulæ obſervantiſſimi, ſignisque & virtutibus clari. *Ex monim. Lukenſ. & Henriq.*

B. Pavonius.

In Hiſpania, B. Menciæ Virginis, Fundatricis & Abbatiſſæ Monaſterii de Arroyo, quæ ſacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſi, contempta ſæculi nobilitate & opibus nomen dedit, inq; continuis lachrymis, vigiliis, jejuniis, aliisq; pœnalitatibus vitam verè imaculatam traducens meritis dives ex hac luce diceſsit. *Philip. Seguin. & cit. &c.*

B. Mencia V. Abb.

Digitized by Google

DECIMO SEPTIMO CAL. JVNII.

XV. Junij. E.

S. Landelin. Abbas.

APud *Valencenas Sancti Landelini Abbatis.* Is nobiliſſimo Francorum ortus genere, puer etiamnum à Sancto Autberto Cameracenſium Pontifice feliciter educatus eſt. Sed cognatorum nobilium, qui tunc, occaſione turbati Regni, rapinis ac cædibus infeſta omnia habebant, perſuaſione ac blanditiis inductus (audi filiorum ſæculi fucatiſſima promiſſa.) *Præſtat* inquiunt, *ut nobis obtemperans relinquas Monaſterium, & fruaris mundi oblectamentis potius, quam hic inſtar mortui cujusdam deſideas, &c.* filum abrupit, Cænobium deſeruit, & quo licentius graſſaretur, mutato *Landelini* in *Mauroſi* nomen, militari libidine, prædis ac cædibus vacare cœpit, donec Autberti ſanctiſſimi Magiſtri precibus ac lachrymis, optimum Numen, diſcipulum perditiſſimum redderet, & terribili viſione, abrepti ad inferos

Invenis ſeducitur.

Convertitur.

comilitonis amiciſſimi, & Angeli monitione ad ſaniora revocaret. Relictis proin omnibus pedes illico ad Autbertum contendit ejusque advolutus pedibus ſceleribus mulctam, ſibi veniam ſupplex expetiit. Iuſſus inter Monachos, ſæculari licet habitu pœnitere, fructus pœnitentię dignos edidit, jejuniis, vigiliis aliisq; corporis macerationibus rigidum corpori bellum indixit, exemplis paulo poſt Monachorum adeo accenſus, ut ſæculũ faſtidiens, ampliſſimisq; opibus renuncians, cucullum exambiret, & Monachum profeſſus, quotidianis ad perfectionem progreſſibus, miranda deinceps vitæ excelleret ſanctitate. Romam usque tertiò de licentia Magiſtri ſui profectus eſt, à quo poſtea Presbyter ordinatus, deinceps etiã Abbatiali honore non ſolum inſignis, ſed & Apoſtolici muneris dignitate ſublimis effulſit, & prædicationis labore cum ſociis Adelino & Domitiano Monachis ſtrenuè functus, circumjacentes provincias æternum demeruit. In tantis laboribus, profectus tamen proprii nunquam immemor, ſupra cæterorum Fratrum, etiam in ſacra cellulæ quiete degentium, ſtudia eminere conatus eſt, de quo vitæ ejus ſcriptor: *Præſtitit vero illi Deus*, inquit, *tantum ardorem & compunctionem cordis, ut bonorum Cœnobitarum vita minimè contentus, magis ac magis ſe extenderet in divinum famulatum, & cum gemitibus & lachrymis crebro ſe vigiliis, jejuniis, orationibus affligens, vitam ſanctorum æmularetur, nec illam ſuo corpori requiem indulgeret, inediâ, nuditate, frigore, ſiti, multisq; rebus duris & moleſtis ſe afficiens, &c.*

Fit Monach.

Apoſtolus.

Trium celeberrimorum ad hanc usque diem Cœnobiorum, Laubienſis, Alnenſis, & Criſpinienſis conditor fuit; cujus poſtremi aream, cum ipſe ſuâmet admotâ manu perpurgaret, & virgulta exſcinderet, ſuperveniens loci Dominus, cuculos laborantiũ ſeorſim poſitos, indignabundus abſtulit, ſed ulciſcente ſervorum ſuorum injurias Numine, tantis illico toto corpore tormentis excruciatus eſt, ut mortuo ſimilis, pœnitentiâ ductus ac reverſus, & jam ad pedes eorum provolutus, veniam ſupplex efflagitaret, neque jam locũ ſolum, ſed longè ampliora condendo ac fundando Monaſterio offerret; cui Landelinus incolumitatem quamprimũ ſuis precibus reſtituit. Dein pro ferventiſſimo ſuo in Deiparentem Virginem ſtudio atque amore, condito & nuncupato ejusdem honori Oratorio, cum duobus illic primum diſcipulis fundamenta ſanctiſſimi & ſpectatiſſimi Cœnobii jecit, & cum aquæ penuriâ Fratres laborarent, ſcipione ſemel terram percutiens, lympidiſſimum illico fontem eduxit. Prædications nihilominus, jubente Beato Martino ſummo Pontifice, ſuſcepto munere, inſignem Eccleſiæ navans operam, collecta Monachorum multitudine, & grandibus meritis dives, prædicens obitum Fratribus, inter gemitus eorumdem & queſtus lugubres, hilaris ipſe, in cinere & cilicio recuperans ſpiritum Deo cõmendavit inſignibus & ſtupendis deinceps etiam miraculis celeberrimus. Obiit ſub A. Ch. 600. *Ex Vita, t. 1. SS. Ord. Molano, Haræo, monim. Criſpin.*

Condit tria Monaſter.

Deiparæ cultor.

Fontem elicit.

Meſſanæ in Sicilia depoſitio S. Bernardi Abbatis. Fuit Bernardus feliciſſimi illius Meſſanenſis Cœnobii in portu Siciliæ præſtantiſſimo Abbas, loco, non protomartyris ſolum Ordinis noſtri Placidi, ſed innumerorum Ordinis ejusdem Martyrũ ſanguine, feliciſſimo; quem ut illi roſis purpureis nobilitavere, ita ipſe candore innocentiæ, ut nivei lilii gratia & venuſtate mirificè exornavit. Claruit ſub A. Ch. Octingenteſimum. *Ex Octav. Cajet. in Idea de SS. Sicilia, monim. Meſſan. t. 1. SS. Ord. &c.*

Bernard, Abb.

Flor. 800.

In Britannia minori S. Maini Abbatis & Confeſſ. Mainus, aliis Conaidus, natione Brito, patre Geraſceno; amore Chriſti

S. Mainus Abbas.

& Evangelii ex patria ſecedens, una cum Sancto Sampſone totius Meneviæ Archiepiſcopo cognato ſuo, ad Armoricos Britannos acceſſit, ubi favore Privati cujusdam & ope, Dolenſe Cænobium conſtruxit, inque eodem ſub cura Sancti Sampſonis vitam Monaſticam exercuit. Factus poſtea Sancti Ioannis Baptiſtę percelebris Cænobii Abbas, tantis vitæ meritis eidē præfuit, ut à morte ipſi ejusdem Cænobii Patrono Ioanni accenſus, ac Tutelaris cooptatus, nomen quoque ſuum conferret, ut nō alio nomine, quam Sancti Maini celebraretur, ad quod plurimi poſtea Reges triumphati à ſe mundi Trophæa erexêre, & Sancti Maini expetito patrocinio, egregiâ in cucullo vitæ ſanctitate effulsêre. Conſtructo etiam Cænobio in civitate Andegavenſi, in loco Monapaliū dicto, eidem quoque præſidere coactus eſt. Excelluit graviſſimis vitæ meritis, & Apoſtolici laboris digniſſimis fructibus, quo plurimos infero pręreptos, à paganismi fædiſſimis erroribus, & inſano dæmonum cultu revocans, Chriſto & S. Matri Eccleſiæ aggregavit. Coruſcavit inſigni miraculorum à Numine gloria commendatus & obiit poſt A.C. 590. in ſuo S. Ioannis Baptiſtæ Cænobio digno cum honore tumulo cōmendatus. *Belforeſtius, Renatus Benedicti, Menard. Arnold. Duac. t. 1. Sanctorum Ordinis, &c.*

Tutelaris Cænobii.

Regumpater

Apoſtolus Armoricæ.

Ob. 590.

S. Eadburga Regis fil.

In Anglia depoſitio Sanctæ Eadburgæ Virginis Edovardi primi Anglorum Regis filiæ. Eadburga ſive Eadburgis Eduardum patrem, matrem Elfgivam Reginam habuit, à quibus in Monaſterio Wintonienſi Deo oblata, ſponſo, quem elegerat Chriſto, in humilitate & paupertate placere ſtuduit; eam paulo poſt vitæ ſanctitatem conſequuta, ut planè Angelis, in ipſa etiam mortalitate hac compararetur, & miraculorum nobilitata ſplendore, ad ſponſum denique, quem tota devotione dilexerat, emigraret ſub A. C. 930. *Osbertus Monum. continuator Bedæ, div. rer. Angl. ſcript. Annal. noſt. &c.*

Obiit 930.

B. Adalvvin. Abbas.

In Monaſterio Blandinienſi depoſitio Beati Adalwini Abbatis. Hic memorati Cænobii Abbas electus eâ morum integritate, & virtutis fama enituit, ut ſuperſtes etiamnum Sancti cognomine vulgo notaretur. Præfuit Cænobio utiliſſimè annis ſeptem, menſibus ſeptem, deceſſitque ann. Chriſti 995. cum prius ipſe adſtans ſepulchrum ſibi aperiri juſſiſſet; & plena pietatis, & ſanctæ ſollicitudinis oratione ſuos ad tenendam perfectionis ſenitam excitaſſet, cujus, alia inter Epitaphium, & felicem tranſitum deſcribens Sanderus, vitam denique ad compendium hoc contulit:

Vivere dum licuit, vixit uti decuit.

Ob. 995.

lib. 6. rer. Gandav. t. 1. SS. Ord. &c.

Cōmemoratio illuſtris admodum victoriæ, ope Sanctorum Adalberti & Wenceslai in Boëmia partæ. Cum n. An. Chriſti 1260. Bela Vngarorum Rex infeſto exercitu jam jamque Boëmorum vires obtereret, viſi Sanctus Adalbertus cum ſociis quinque coapoſtolis olim ſuis & Martyribus, & Divus Wenceslaus noſter, peregrino peſſimeq; ordinato Boemorum exercitui ſubſidio venire & adeſſe; & Wenceslaus quidem lorica munitus & galea gladio præcinctus, vagina aurea margaritisque obſita recondito, dextra vexillum tenens, auditus, ſic Adalbertum & ſocios alloqui: *Exercitus noſter debilis eſt, ideoque adjutorio Divino illis ſubveniemus.* Cumque his dictis vexillum in hoſtes obverteret, in fugam illico omnibus converſis, illuſtriſſima ut prodigioſiſſima victoria Boëmi potiti ſunt, & grandi internecione Regnum liberatum. *Ex Chron. Boëm. & diverſis rer. Boëm. ſcript. Annal. noſt. German. & Bened. &c.*

Prodigioſa Victoria.

A.C. 1260.

In Prateenſi Monaſterio B. Abraham Abbatis, qui mira manſuetudine & mentis puritate clarus effulſit, & illibatam in omni vita virginitatem conſervavit. *Robertus Ruſca, Ang. Manriq. Menol. Ciſterc. &c.*

B. Abraham Abb.

In Gallia B. Waltheri Monachi Claræ-vallis, B. Waltheri alterius de Monte Mirabili nepotis, qui infantulus S. Bernardo ad benedicendum oblatus, cum extenſas ſæpius ejusdem inter loquendum manus amplecteretur ſemper atque oſcularetur, eum Sanctū fore idem Doctor prædixit. *Vincent. Bellovac. Seguinus, &c.*

B. Valther.

In Monaſterio Rameyæ B. Agnetis Virg. quæ à juventute Deo ſacra, ſuprema Divinitatis contemplatione ſublimis effulſit, cui præparatam, longè ante mortem in cælo gloriam, Beata Ida conſpicere meruit. *Tom. 1. SS. Ord. Ioan. Gilleman. &c.*

B. Agnes Virgo.

DECI-

DECIMO SEXTO CAL. IVLII.

XVI. Junij. F.

S. Ludgardis Abb.

IN Brabantia Sanctæ Lutgardis Virginis. Hæc apud Tungrenſes patre cive, matre nobili nata, cum annum ageret duodecimum, in noſtro Sanctæ Catharinæ prope Trudonopolim Cænobio, DEO offertur. Eam cum juvenis nobilis abducere pararet, viſus humana forma puellæ Chriſtus ipſe, qui ſemota prope pectus veſte, ſacri lateris cruentum vulnus manu oſtendens; *Hic*, inquit, *contemplare quid diligas. Hic ego totius puritatis delicias tibi polliceor obtinendas.* Ab alio item juvene expetita, qui in itinere ipſam intercipere paraverat, equo deſiliens concito curſu, cum noctem totam per ſylvarum devia erraret, ab Angelo ſpectabili forma apparente ducitur. Ordinem profeſſa, Cælum Imperatricis mox familiaris facta, ab eâdem apparente in protectionem ſingularem recipitur, & frequentiſſimè deinceps amantiſſimè viſitatur ac ſuaviſſimis colloquiis exhilaratur. Sed & Chriſtus Dominus, ipſe ſponſam ſuam familiaritate ſuâ familiariſſimè dignatus eſt, quem & ipſa cum magna cordis ſimplicitate & puritate, ceu familiarem amicum alloquens, ſi ad negotia fortè evocaretur, ſic orare auſi eſt: *Expecta me hic Domine Ieſu; ubi me expediero celeriter ad te revertar*, quem ipſa paratiſſimum ad omnia quæ vellet, quæq; rogaret ſemper habuit, & expectantem, imo & ſibi expectatiſſimum, reverſa reperit, & Chriſtum pro Chriſto deferens, ipſum longe perfectius reverſa reperit, ac amorem ejus obedientiæ ſimplicitate & puritate mirificè demeruit. Magnam Catharinam Regiam Virginem & Martyrem cum ſibi apparentem ſupplex veneraretur: *Confide*, inquit illa, *ſemper n. gratiam ſuam Dominus augebit in te, donec per jummum vitæ faſtigium præcipuum inter Virgines meritum conſequaris.* Eadem Beatiſſima Martyr, alii cuipiam apparens: *Lutgardem*, inquit, *tibi interventricem, & matrem adſciſcas, quæ ab omnipotente Deoparem mihi in cælis locum obtinebit.* Neque minus de eâdem teſtimonium, ſanctiſſimæ illius Mariæ de Oegnies: *Sub cælo*, ait, *non habet mundus, Dominâ Lutgarde, fideliorem efficaciorem quc, tum pro animabus, quæ in locis purgatoriis ſunt, tum pro peccatoribus precatricẽ.* Cujus oratio, quam ſublimis quamque attdens eſſet, & è corporis ejusdem in ſublimè raptu, & luce circum ipſam clariſſimè exſplendeſcente, ſorores ſubinde corporeis oculis cõſpexêre. Quantiautem eam Chriſtus faceret, quantumq; diligeret, vel ex eo ſatis liquet, cum nimio prodigioſi amoris argumento, cum eadem cor ſuum permutavit. In templi oſtio apparens aliquando cruci affixus, eam tranſituram ſoluto è cruce brachio amplexus, os ejusdẽ cruento ſacri lateris vulneri arctè appreſſit, unde tanta deinceps ori ejus dulcedo inhæſit, ut ſaliva mellis dulcedinem ſuperaret, quod ipſum multo poſt familiares ejus, cã exceptâ clam atq; ſæpius guſtatâ, experimento didicerunt. Præeſſe poſtea, quæ parere maluerat coacta, paulo poſt probante Deo ac Deipara Aquiriam conceſſit, & cum perfectiſſima eſſet, florentiſſimæ tunc Ordinis noſtri Reformationi Ciſtercienſi ſe addixit, & ſubdidit. Æternum illud ſanctiſſimæ Virginis meritum, quo mundum univerſum imortaliter demeruit: cum apparens ipſi Cælitum Imperatrix vultu lugubri, ſic illam pro peccatoribus mundi totius compellaret: *Ecce ab hæreticis & Pſeudo-Chriſtianis, rurſus crucifigitur filius meus! Tu ergo aſſume tibi lamentum, & perpetuis ſeptem annis jejunato, ut ſopiatur ira filii mei, quæ generatim univerſo imminet orbi.* Nec minus mirabile, quod detectis atque oſtenſis vulneribus ad eam Chriſtus ipſe: *En, contemplare, chariſſima, ut vulnera mea clament ad te, ne fruſtra ſanguinem fuderim, &c.* Ad quæ verba, cum tremebunda Lutgardis quæreret: quis ille vulnerum ejus clamor eſſet? *Labore*, reſpondit Chriſtus, *tuo, & lachrymis, iram Patris jam accenſam mitigabis, ne perdat peccatores, ſed ut ipſius miſericordia convertantur, & vivant.* Expletis ſeptem jejunii añis, quos ſolo pane & cereviſia contenta exegerat, juſſa divinitus aliud ſeptuenne jejunium pro univerſis peccatorib9 ſuſcipere, quod & libens ſuſcepit & ſeptem alios annos ſolo pane & olere tranſegit. Rapta autem in ſpiritu, vidit Chriſtum Dominum, recentibus quaſi cum vulneribus patri pro peccatoribus ſupplicem; ad ſe a converſum, hæc loquentẽ audiit: *Cernis, ut me offeram totum Patri pro peccatoribus meis; ita volo, ut tu quoq; te mihi totam offeras pro meis peccatoribus, & zelam in illorum animad verſionem accenſum avertas.* Quod ipſum ſub Sacroſanctum Miſſæ Sacrificiũ quotidie ferè ipſi repetebat. Cum ex inexplicabili Martyrii deſiderio, vena in pectore ejus rumperetur, & copioſo profuſo ſanguine deficeret, gratulabundus & Chriſtus apparuit, & meritum Sanctæ Agnetis

Eam Chriſtus exambit

Ab Angelo ducitur.

Deipara familiaris.

Item Chriſti

Stupenda obedientia.

Favores Chriſti Domini.

Mira promiſſio S. Catharinæ Virgin. Mart.

Item alia.

Mira gratia!

Suſpenſa in aëre.

Chriſtus cor cum ipſa permutat.

Mirus amor!

Fit Abbatiſſa

Ejus de univerſo meritũ.

7. annis juſſa jejunare.

Quanti Deꝰ Lutgardem faciat.

Aliud ſeptuenne jejunium.

Chriſti ab ipſa petitio.

Meritum S. Agnetis accipit.

sic æternum: propè villas, ubi orando & meditando ambulare consueverat, in hodiernam usque diem, solum longè fertilius, sed & fruges multo quam alibi citius, & flavescere & matures cere. Agilitatis, ut diximus, prodigioſę dono, etiam in terris à Deo honoratus, ita ut, cũ solitudinis studio in villa ageret, post Sacramentorũ tractationem, subito in Ecclesiam Misnensem, per viginti quatuor passuum millia raperetur. Quod exploraturus aliquando Sacellanus eius, cum nonnihil procederet, & ipse translatus post genicu lantis Domini tergum, in dicta Ecclesia constitit, nec nisi post alterum diem in villam redire potuit, cum Benno more suo verè miro revertisset. Prædicationis insuper munere & labore dignissimus Pontifex, longè felicissimus fuit, Sclavorum in primis conversione Apostoli eorundem glorioſissimum nomen consequutus. Apud suos autem, denique mortuus sanctissimè, insignibus à morte etiam prodigiis, ad æternam schismaticorum, & nostri etiam ævi hæreticorum, confusionem à Deo mirificè illustratus est. Claruit A. C. 1100. obiit anno 1160. ætatis suæ 96. sedis 40. *Ex vita, per Hieron. Emserum, Radero, Annal. nost. Germaniæ, & Bened. &c.*

Donũ agilitatis.

Apostolus Sclavorum.

Obiit 1106.

Lugduni depositio Sancti Aureliani Episcopi & Confessoris. Aurelianus nobilissimo ortus genere, Christi nobilem, paupertatem & servitutem sub cucullo amplexus, in Monasterio Sancti Martini Athanatensi velut splendidissimum sydus effulsit. Evocatus autem ad Archiepiscopalem Lugdunensis Ecclesiæ Cathedram, Pontificem se vitæ inprimis dignitate & sanctitate exhibuit, & de Ecclesia sua & urbe æternum meruit, in cuius nimirum gratiam, illam Carolus Calvus Imp. Aug. & Ludovicus Balbus Imperator pariter & Rex Christianissimus, *prosyncerissimo* (verba ipsius Balbi Augusti sunt) *Aureliani Didascali obsequio*, amplissimis possessionibus & reditibus auxerint. Fuit miraculorum gloria apud universam Ecclesiam celebris, claruitque A. C. 879. *Iacob Severtius, p. 1. & p. 3. Paradinus Claud. Rob. Ann. nost. Bened. &c.*

S. Aurelian. Archiepisc.

Ecclesiæ ius sua ditata.

Clar. 879.

Nannete in Britannia Minori Sancti Similiani Episcopi & Confessoris. Similianus Monasterii primum Cauracensis Abbas, dignos Christo, & magisterio suo alumnos. eosque inter celeberrimæ sanctitatis fama illustrissimum, Beatum Ethbinum educavit: ipse autem pro vitæ meritis, ad Nannetensem Pontificatum evectus, summæ perfectionis indiciis eluxit, & Britanniam transmarinam mirè illustravit. Claruit, A. C. 600. *Ex Baronio, Vsuardo, Trithemio, Maurolyco, Galesinio, tomo 1. Sanctorum Ord. &c.*

Similianus Episc.

Clar. 60.

In Monasterio Sithin, inventio pretiosissimi, corporis Sancti Bertini Abbatis, quod inventum est sub capitaneo altaris Sancti Martini, ubi olim à Beato Folquino translatum & reconditum fuerat A. C. 846. Iacuit autem ducentis & sex fermè aũis, cum primitus in sepulchro suo quievisset & quadraginta novem annis. *Ex monim. Divi Bertini in Sithiu, Molano, & diversis rer. Belg. script. t. 1. SS. Ord.*

Inventio S. Bertini.

In Eischel Constantiensis Diœcesis, elevatio Sanctarum Virginum Chunegundis, Mechtundis, & Wibrandis. A. C. 1504 Molanus &c.

Eleu. SS. Virg. aliquot &c.

In Scotia depositio Beati David Episcopi & Confessoris: qui cum esset filius Regis illius provinciæ, & Ecclesiæ Sancti Andreæ Episcopus, malens pro Christo humilis inter humiles reputari, quam dividere spolia inter superbos, Archiepiscopatu & omnibus mundi commoditatibus relictis, S. P. N. BENEDICTI Regulam amplexus, in sacratissimam eiusdem Cistercien sem familiam adscriptus est, multisque, virtutibus illustris, & miraculorum celebris gloria exsplenduit, æternumque ut Ordini, sic familiæ & nomini Regio decus conciliavit. Cuius admiranda imprimis humilitas celebratur. Fuit autem frater Beati Alexandri in Fusniacensi Monasterio Conversi. *Thomas Cantiprat. Phil. Sequin. Barnabas de Montalbo, t. 1. SS. Ordinis &c.*

B. David. Regis filius

Archiepisc.

Monachus.

Passavii in Germania translatio S. Altmanni eiusdem loci Episcopi & Confessoris, viri egregia vitæ sanctitate conspicui.

DECIMO QVINTO CAL. IVLII.

XVII. Junij. G.

RHemis in Gallia, passio magni & sancti Fulconis, Rhemensis Archiepiscopi & Martyris. Fulco, æternum Belgii, & Galliæ decus, Monachum in Divi Bertini professus, eius primum Abbas, dehinc Vedastini etiam Antistes fuit. Ad Cathedram postea Archiepiscopalem Rhemensem extractus, magno illi syderi

ſyderi Hincmaro noſtro ſucceſſit, haud inferior ſapientia, ſed & ſanctitate nulli anteceſſorum ſecundus. Demeruit primis Epiſcopatus annis, non Rhemos ſolũ, ſed Galliam univerſam ampliſſimis meritis, eo inprimis, quo de litterarum ſtudiis apud Gallos promovendis multum laboravit, & Scholarũ Rhemenſium Auctor, certe Reſtitutor fuit, ex quibus, ut Pariſienſibus, veluti fonte, optimarum diſciplinarum ingens felicitas, in Regnum paulo poſt univerſum dimanavit. Quanti autem faceret, quantumque ſperaret, in ſanctitate, induſtria & ope tanti viri, ſancta mater Eccleſiâ, patet inprimis quam apertiſſime ex datis ad ipſum An. Ch. 893. Formoſi Papæ litteris; in quibus idem Pontifex monet ipſum (verba Baronii ſunt,) *debere compati Romanæ Eccleſiæ, atque imminenti ejus ruinæ ſubvenire, nec ei ſuam præſentiam denegare, &c.* adjungens Hæreſes undiq. ac ſchiſmata pullulare, *nec, qui ad reſiſtendum occurreret eſſe, &c.* Vt de auctoritate tanti Pontificis ſatisfecit abundè expectationi Formoſi Fulco; & longè deinceps amplioribus meritis cum Eccleſiâ Romanam, tum Regnum ampliſſimum demeruit. Quantumvis autem gravia ſibi, urbique Rhemenſi ac Diœceſi non neſciret mala imminere, juſtitiam tamen potiorem ſemper habuit, & Galliarum Regno pro viribus conſuluit, Formoſum Papã ſerio cohortatus, ne confirmationem Caroli legitimi ſucceſſoris in Regno Franciæ prohiberet, verum afflictis Galliæ rebus conſuleret, atque Odoni Regnum invadenti, utcunque poſſet auctoritate occurreret, imo Arnulphum atque Odonem eumdem, à bello abſterritos, etiam Anathematis, ni parerent interminatione cohiberet. Luit juſtitiæ zelum & patriæ amorem indignè Fulco, & patientiſſimè tulit, omnia quæ præſulatus erant, ab iisdem quos prohibuerat ſacrilegè vaſtatis, durante perpetuo contra ſcelera ejusdem conſtantiâ, & à Deo remedium exorante. Compoſita poſtea Odonem inter & Carolum Reges pace, rurſumque rupta, cum Carolus ſuis diffiſus viribus, cum Northmannis fœdus inire, & eorum auxiliis bellum gerere decrevisſet, ſtatim ut audivit Fulco, *ſacerdotali conſtantia*, ait Baronius, *vir præſtantiſſimus reſtitit*, & graviſſima ad Regem ſcripta Epiſtola, eum ab inſtituto revocavit, tantamque peſtem, æterno, cum à Galliarum Regno, tum ab Imperio univerſo excluſit, cujus ſalutaribus monitis obſequenti Carolo DEVS adfuit, & iniquum mox ſuſtulit adverſarium, quem nullæ Northmannorum vires evertiſſent. Coronavit tam illuſtria merita, longè illuſtriſſimo fine Pontifex Sanctiſſimus, pro eadem Eccleſiaſtica, quem tamdiu gloriosè defenderat, libertate, glorioſiſſimo Martyrio conſummatus; cum enim Balduinum Flandriæ Comitem res Eccleſiarum invadentem, privatis litteris atque Synodalibus moneret, & libertate pariter atque charitate Sacerdotali redargueret, ejus pietatis cauſa Principem correptionis impatientem ſibi infenſiſſimum reddidit, cujus paulo poſt factione duce interfectorum Winismaro crudeliſſimè interemptus, debitam tantis laboribus æternitatis mercedem accepit, & triumphis Martyrum ſociari meruit XV. Calend. Iulii Ann. Chriſti 900. Fuit Tutor Regis Caroli, imo pater ejusdem, Regni totius Tutelaris, cujus prudentia atque auctoritate univerſa Gallia nitebatur, merito *Magni* Titulo, ab ejusdem incolis honoratus, à Baronio *columen Francorum Eccleſiæ*, ab aliis *Eccleſiæ univerſæ ſpeculum* appellatus; cujus inter privata & minima merita hæc minimè parva, imo maxima referuntur: præter promota, de quibus ſupra litterarum ſtudia, de Eccleſia ſua & ſucceſſoribus, ſed & urbe Rhemenſi præclariſsimè meruiſſe, illa ejusdem opera, & gratia ſupra modum exornata, aucta, atque locupletata, hac, quæ ſine muris vaſta jacuerat, cincta, munita, & præclarè exculta; cui haud imerito, ut *Patriæ Patri* parentatum, & digniſsimum Elogium poſitum:

Immortale meritum.

Neceſſarius Eccleſiæ urſa.

Martyrio coronatur.

A.C. 900.

Inſignes tituli.

Mira ejus conſtantia.

Merita privata.

Orbis honor, Patriæ Tutor, pietatis amator
Proſtudio pacis confoditur jaculis, &c.

Epitaphium digniſsimum

Miſerè affligitur.

Annal. Eccl. Baron. & noſtri Benedict. Frodoard. Iepes, Miræus, Ferreolus Locrius, Meyerus, Claud. Rob. &c. Henriq. Coſterus, &c.

Aliud conſtantiæ exemplum.

Trajecti, Beati Adulphi Epiſcopi & Confeſſoris. Adulphus ſive Adolphus, ex antiqua & nobili Anglo-Saxonum ſtirpe, Sanctum Botulphum fratrem germanum habuit, quo cum Ikannoenſe Cœnobium condens, pari utercq; animo & voluntate ſæculum ejuravit, & cucullum amplexus, mirâ vitæ ſanctitate effulſit, & eruditionis juxta præſtantia excelluit. Adulphus ad Cathedræ Trajectenſis ſublimitatem à Rege evectus, *actu præ-*

B. Adulphus Epiſc.

Ingens de Regno & Imperio meritum.

venit

Digitized by Google

venit doctrinam (verba Legendarii sunt apud Molanum,) *in omnibus sanctam agens vitam; vigilavit in præceptis Domini, assiduâ sollicitudine excubias celebrans ovilis sui, ne insidians lupus gregi insultaret. Instabat operibus misericordiæ, vigiliis, jejuniis, orationibus &c.* Claruit vir sanctus A.Ch.650. *Ex Ioan. Molano, Hugone Menardo, t.1. SS. Ord. Cratepol. Cl. Rob. &c.*

Claruit 650

S. Botulphi Abbatis.

Eodem die S. Botulphi Abbatis, memorati Adulphi fratris germani, eruditionis & sanctitatis famâ præstantissimi. Præfuit hic primus Cœnobio Higganhoënsi à se & fratre Adulpho, nec non ope Egelmundi Anglorũ Australium Regis condito, quod ipse egregia vitę sanctitate consecravit. Illud licet Danorum postea scelere eversum sit, corpusque S. Botulphi S. Ethelwoldo allatum, tantus tamen apud accolas in Botulphum suum amor & reverentia mansit, ut eum sibi præcipuum Tutelarem adoptârint, ejusq; sanctissimo nomine *S. Botulphi* insigne Lincolnienſis Comitatus oppidum insignierint. *Ex Legend. SS. Angl. Catal. script. Britann. Thoma VValsingh. Molano, VVestmonast. Petro in Catal. t.1. Ord. &c.*

Tutelaris adoptatur.

Oppidum S. Botulphi.

B. Ramuold. Abb.

Ratisponæ in Monasterio S. Emerammi, depositio Beati Ramuoldi Abbatis, eximiæ perfectionis viri; qui ad augmentũ meriti, in senectute oculorum lumine orbatus, ipse solantes se, solatus est. Sed post biennium cum nocte quâdam in Ecclesiâ coram Crucifixi imagine prostratus, orationis & lachrymarũ fatigatus labore obdormisset, visus ipsi Christus Dominus cruce descendere, & lumen oculis restituere, quod evigilans restitutum expertus est. Eum S. Heribertus, Archiepiscopus postea Colonienſis, & Ottho III. Imper. Aug. plurimũ reveriti sunt. Mortem sibi imminere sentiens, valedicens Fratribus, in Ecclesiam deportari se voluit, & SS. Missę Sacrificium coram se celebrari jussit, sub cujus *Communionem*, ut vocamus, & ipse pane cæleſti refectus, sublatis in cælum manibus, mox expiravit, cum annum vitę centesimum consummasset. Cujus sacrum cadaver, S. Henricus Bojorum Dux, postea Imperator, propriis humeris ad tumulum deportans, ipse sepulturam curavit, & clavem tumbæ, *velut insigne triumphi*, & ne quis tantum deprædaretur thesaurum, penes se in vitâ omni retinuit. Obiit A.C. Ex Arnulpho Com. de Cham. Matth. Radero, Hundio, tom.1. SS. Ordin. Brunnenero, &c.

Fit cæcus.

Lumen recipit.

Felicissimus obitus.

S. Henricus Imp. eum ad tumulum deportat.

B. Ferdinandus Princeps Portugall.

In Africa, obitus Beati Ferdinandi Portugalliæ Principis Ordinis S.P.N. de Avis Magistri Generalis. Ferdinandus Ioannem I. Lusitaniæ Regem, Philippam, Eduardi III. Britanniæ Regis neptem, Ioannis, Leceſtriæ Ducis filiam, matrem habuit. Innatum ab infantia Dei timorẽ habuit, quem nullo unquam piaculo fædavit. Virginitatem perpetuo coluit, epulisque ac suffimentis, & quidquid libidinẽ irritare posset, sibi omnino interdixit. Totam ferè diem orationi impendit, ad ęgros frequens invisit, pauperes juvit, Elephantia tabentes fovit, captivitatis injuriis oneratos, redimere & solari in præcipuis habuit, ita in omnes pius, ita munificus, ut à nullo refarciendo templo, à nullius Religionis generali Conventu, seu pii sodalitii conventione liberalitatem suam abstineret. In sacram militiam nostram de Avis insertus & Magister ejusdem generalis creatus, nequaquã in Sanctissimæ Regulæ verba se frustra jurasse, facto ostendit, inq; omni quod agebat se Religiosum, imo Monachum Monachorum omnium speculum exhibuit, præterquã, quod gladio, pro sua professione accinctº, prælia Domini præliaretur pro cujus honore sanguinem suum fundere, in destinatis habuerat. In Africam à fratre Rege, cum Henrico germano item Fratre ad expugnandos infideles destinatus, strenuam ibidem operam contra Tingitanos navavit, donec Fessæ Rex potentissimus, cum Lazeraquio subsidio adesset, eoq; anguſtiæ nostri redigerentur, ut de securo ad naves receptu paciſci cogerẽtur, quod impetrari non potuit, nisi Septæ urbis traditione, ejusq; certo tradendæ obside relicto Ferdinando, quem nulla deinceps pecuniæ sponsione redimere Eduardus Rex frater potuit, adeo immaniter in carcere habitum, ut omni morte acerbior captivitas, imo supplicium extremum, & Martyrium sanctissimo Principi justissimum esset, quo denique confectus, cum 15. menses ad mortem sese miris modis præparasset, hâc demum die, Martyrii illustri coronatus laureolâ, è carceribus in cælum evolavit, Ann. Christi 1443. Fuit B. Matri Virgini longè addictissimus, in honorem ejusdem Sabbathum omne, & Festorum ejus vigilias, in pane solo & aquâ jejunans. Quæ morituro, sublimi residens throno, Palatinorum cælestium circumdata comitatu apparuit, & captivum pie solata est. Procidit coram Augustissimâ Imperatrice, supplicabundus Michaël Archangelus, in ista

Exercitia ejus.

In Regulam nost. jurat.

In Africam mittitur.

Obses datur.

Martyr in carcere obiit 1443.

Digitized by Google

in iſta erumpens: *Oro Domina, ut ſervum tuum, tibi, mihique ſemper impensè deditum, tot malis exuas, & copiis noſtris adjungas.* Quæ ejus verba Magnus Evangeliſta Virgo Ioannes excipiens: *Ne tuum huc aſſeclã*, inquiebat, *Mater & Domina, pluribus damnis atteri patiaris, jam ad convivium nuptiarum Agni invitetur, quando nullis unquam ſordibus veſtimenta inquinavit.* Innuit, intuita blandiſsimo vultu Ferdinandum Miſericordiæ Mater, eaq; ipſa luce cælitibus adnumerandum reſpondit. Ejus ſacrum corpus, in porta urbis ſuſpenſum pluribus à Numine prodigiis illuſtratum, in Luſitaniam demum devectum digno cum honore in Bataliæ ſepulchro reconditum eſt. *Ex Vaſconcellii, Reg. Luſit. Antonio de Balingh. Annal. noſt. Bened. t. 1. SS. Ord.*

A Deipara ipſi mors prædicit.

Miracula.

S. Anitus Abb.

Eodem die S. Aniti Abbatis Carnotenſis. Hic exitum ſuum Spiritu Sancto revelante prædixit, ſepultus eſt apud Aureliam, & inſigni Baſilicâ & ſolemni quotannis memoriâ honoratus; cujus cum quidam feſtum negligeret, & vineam curaret, admonitus à ſociis & contemnens, illico pœnas dedit, & capite verſus dorſum inverſo, cervix diriguit; donec poſt dies aliquot ſceleris pœnitens, & ſupplex Divo factus prodigioſè curaretur. *Andreas Bamberg. t. 1. SS. Ord.*

Feſtivitas ejus.

S. Hervæus Abb.

In Britanniâ minori S. Hervæi Abbatis, & eremitæ. Fuit hic diſcipulus S. Harchiani, ſynchronos S. Maini, Abbas demum electus, quem honorem egregiâ ſanctitate exornavit. Contemplationis autem ſtudio magis magisque accenſus in ſolitudinem recedens, poſtquam multo rigore corpuſculum excruciaſſet ad felicitatem æternam evolavit. Claruit A.C. 590. *Renatus Benedicti, Arnold. Duac. Menard. t. 1. SS. &c.*

Clar. 590.

B. Ratho Princeps.

In Bavaria depoſitio B. Rathonis Monachi. Ratho ſive Raſſo ex illuſtriſſima Andecenſium Comitũ ſtirpe, patre Rathbotone, avo Ratholdo, capite gentis Andecenſium, tetrarcha Bojorum eâ parte fuit, quæ Orienti adjacet, & modo in Auſtria eſſe cenſetur. Fuit ſtatura corporis adeo procerâ, ut cõmunem hominis modum excederet. Cum Iuditha Henrici Principis Bojorum conjuge Hieroſolymã adiit, indeque multas SS. Reliquias deferens, Bavariam univerſam beavit, quas in

Fit Monach.

Sanctorum Philippi & Iacobi condito à ſe ad Ambronem Cænobio collocavit, aſcitaq; noſtrorum colonia, iisdem repudiato ſæculo accenſus, rarâ vitæ perfectione effulſit, donec A.C. 954. ſanctè moreretur, cujus ſacrum corpus maxima populi frequentia, ob miracula quæ in ejus gratiam Deus operatur, ibidem colitur & celebratur. *Raderus Stengel. Brunner. Hunditi, &c.*

Eadem die depoſitio B. Taraſiæ Reginæ & Monialis. Taraſia ſive Tareſia Sancii I. Luſitaniæ Regis filia, Alphonſi Legionenſium Regis uxor, poſt tres liberos ſuſceptos, ob propinquitatem ſanguinis à Rege disjuncta, in Cænobio Lorvanienſi cucullũ amplexa eſt, quod ampliſſimis adaugens reditibus, ad arctiorem Ciſtercienſium noſtrorum reformationem adduxit. Exemplar a. humilium facta, ut virtutib9 ſic miraculis in vita & poſt mortem exſplenduit. Solo nãmq; tactu claudos & contractos ſanitati reſtituit, monialem graviſſimo morbo laborantem & jam morti proximam, amplectendo ſanavit, ſimiliter jam moriturum infantem complexu ſolo vita donavit, quin & aqua qua manus abluerat, febricitantibus remediũ fuit; aliisq; multis miraculis claruit. Mortem ſibi inſtare cognoſcens, ad templum deduci voluit, & in conſpectu Ven. Sacramenti, dulciſsimis verbis ſororibus valedicens, omnes adſtringens, & precibus ſe commendans genua ipſa flexit, & jucundiſſimum ſibi Canticum Magnificat decantari juſſit, & adverſũ ſuſcepit Iſraël, &c. caput ſuper manus inclinans, ſuaviſsimè expiravit, cujus ſacrum corpus poſt 300. & amplius annos A.C. 1617. effoſſum eſt incorruptum, ac ſi tunc primum terræ fuiſſet cõmendatum. *Ex Anacephal. Reg. Luſitan. Vaſconcell. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Taraſia Reg.

Miracula.

Incorruptio.

Eodem die Translatio S. Vulmari Abbat. vid. Molan. Menard. &c.

S. Vulmari.

In diœceſi Conſtantienſi elevatio S. Chriſtianæ Virg. Molan.

S. Chriſtiana elev.

Eadem die S. Batulphi Abbatis Angli, qui cum regio ortus genere, patrem Galliarum Regem (incertum quem) haberet, regii ſplendoris oſor, in Angliam profugiens, mutata cucullo purpura, in eodem miro ſanctitatis ſplendore enituit. *Ita hâc die Andreas Bambergenſis.*

Batulphus Abbas.

DECIMO QVARTO CAL. JVLII.

XVIII. Junij. A.

S. Eliſabeth. Abbatiſſa.

Sanctæ Elizabeth Virginis, Monaſticæ vitæ obſervantiâ celebris. Miraculum patientiæ Eliſabeth, duodecim annorum puella S.P.N. Benedicto emancupata,

Digitized by Google

cupata, in Schônaugiensi Virginum Cœnobio, eò, paulo post Spiritus profectu pertigit, ut admiranda etiam hodie, orbe terrarum universo celebretur. Super eam manus Domini perpetuo aggravata, promptam, patientem, & hilarem Virginem semper invenit, semper habuit, adeo, ut afflictionibus animi atque corporis, nunquam fracta, lachrymis, jejuniis, rigore vitæ insolentiore sponte etiam susceptis, nunquam non sese maceraret. Fuit amicissima Magnæ Hildegardi nostræ, & libros Divino spiritu plenos plures scripsit, quibus posteris etiam sæculis providè consuluit, & Apostolico sanè merito, conversioni seræ etiam posteritatis solicitè intendit. Habuit revelatiõnes mirabiles, quæ nunc Germano, nunc Latino sermone, (cujus tamen omnino expers erat,) pronunciatæ & scriptæ, prælentiam illius, *qui linguas infantium facit disertas, & aperit ora mutorum*, illi inesse, manifestissimè demonstrabant. Eadem æterni nominis & meriti Heroina, ausa etiam, ope & Spiritu Domini freta, sanctam Matrem Ecclesiam contra immanis dementiæ hostes propugnare, sceleſtissimam Catharorum Hæresim, scripto insigni tractatu confudit ac triumphavit. Modum autem revelationum ejus Trithemius sic describit: Cadebat super eam quædam passio præcordiorum, ita ut lapsa repente in Ecstasim velut exanimis perduraret, quieta jacens, sedens immobilis, nullusque in eâ halitus sentiebatur. Quo durante excessu, spiritus rapiebatur ad diversa loca, & Angelicis interea loquutionibus informabatur. Tandem vero resumpto spiritu post longum excessum, sanctissima verba proferebat &c. Ita Trithem. Eam magni fecit Divina Hildegardis nostra, & de eadē revelationes habuit. Redolebant scripta ejus admirandā cœlestium rerum, & Divini spiritus fragrantiam, inter quæ præcipuè quæ subnotavimus commendantur:

Mira eius patientia.

Spiritus Prophetícus

Hæreſes obterit.

Visiones eius.

Libri eius.

Scivias, id est de scientia viarum Dei hominis grande volumen & mirabile opus. lib. 4.

De Sacramento Altaris contra Catharos. lib. 1.

Et hi quidem libri titulis haud multum dispares à libris S. Hildegardis, sed ad quorum scriptionem multo plura Numen dictaverit.

Revelationum diversarum lib. 2.

Ad fratrem suum S. Eckbertum Abbatem lib. 1.

Ad S. Hildegardem lib. 1.

Epistolarum ad diversos lib. 1. &c.

Obiit Miraculorum gloriâ à Deo honorata Anno Christi 1165. ætatis suæ 36. in Monasterio fratris sui, S. Florini, in medio chori sepulta; cujus sanctissimum nomen per totam Ecclesiam Catholicam hâc die decantatur. *Faber, Trithem. Molã. Maurolycus, Cratepolius, t. 1. SS. Ord. Annal. Germ. &c.*

Ob. 1165.

Miracula.

Eodem die Festvm sive Commemoratio Psalterii Benedictæ Matris Virginis, ejusdem Augustissimæ cæli terræque Imperatricis honori, per Admirabilem Patrem & Patriarcham nostrum Benedictvm, in Ordine universo instituti, & per sanctissimos discipulos seu filios ejusdem, toto terrarum orbe propagati. De hoc ipso agens, Magnus ille Deiparentis Secretarius, alter Psalterii post Beatum Dominicum restitutor, Dominicani Ordinis splendidissimũ Sydus, Beatus Alanus de Rupe, sic inquit: Sanctus Benedictus, *novi factus Instituti Patriarcha inclytus, cui ante diu insueverat PSALTERIVM MARIAE simul & inter suos, non tam præcepto ullo, quam usu ipso in sanctam consuetudinem introduxit, quæ in religionem dein vertit ac insedit, &c.* parte 2. Apocal. cap. 2. & 4. Et parte 1. capit. 8. Psalterii Mariani usu suoque in Deiparam Studio: eo, tam Divinæ Monasticæ Institutionis Fundatorem & autorem Fieri meruisse, affirmat, & pergit: Tanti Patris ab exemplo, facer mox Chorus Fratrum universus, per orbem late secum circumtulit Psalterium: & cæteta præter consueta Ordinis exercitia Divina, ista quoque velut privatum quisque in deliciis suis secretioribus deamavit interius, & in eo almã Virginem Matrem, sponsam sponsi sui, sanctà quâdam familiaritate cordialius diuvaviavit &c. Ita Alanus, libro ab ipsa Deipara approbato, ipse Divino Spiritu plenus, ad prædicandum & comendandum tam vetustum Psalterii usum à Numine instructissimus ac concitatissimus. *Ioan. de Prato, Gerard. Belga, Annal. nost. Bened. tom. de Vita S. P. N. & Constan. nost. Benedict. t. 1. alique plures &c.*

Cõmemor. Psalterij Instituti.

B. Alani de Rupe laudatio.

Institutio Psalt.

Deipara debetur Institutio Ordin. nostri.

Propagatio Psalterii.

Divino spiritu plenus Alanus.

In Anglia Beati Cincuini Monachi & Confessoris. Cincuinus Monasterii Sancti Petri apud Lindisfarnum Monachus, artẽ in Cœnobio fabrilẽ exercuit, cui insignẽ vita conjungens innocentiam, à contempto rudique corporis exercitio, ad sublimem animum perfectionem con-

B. Cincuinus.

Faber.

ſcendit, & humilis in oculis ſuis, viris in omni virtutum genere eminentiſſimis accenſeri meruit. Cum autem ſupremum ageret Spiritum, viſi ſunt Angeli admirabili luce coruſcantem in cœlum deferre. Scriplit vitam ejus verſibus Ethelwolfus ejuſdem Cœnobii Monachus circa Anno Chriſti 870. *Hiſt. Eccl. Angl. Nic. Harpsfeld. Hugo, Menard. Edovard. Mayhewv. &c.*

Ab Angelis in cælum defertur.

Eodem die illuſtris & memoranda inprimis COMMEMORATIO ejusdem Regni SANCTORUM atque BEATORUM Ordinis noſtri; eorum inprimis, quorum geſta longævitate & injuria cum hoſtium, tum temporum intercidere, nomina autem ſoli DEO cognita ſunt, quorum ſane incredibilem, & penè innumerabilem fuiſſe numerum vel ex eo ipſo liquet, quorum etiamnum celebris extat memoria, ut fertilitatem in hoc genere feliciſſimi illius Regni nulla ſatis poſteritas demiretur, cum ab ejuſdem per noſtros converſi initiis, potentiſſima & patentiſſima Inſula, velut apum examinibus mirabili fœcunditate ſcatentiſſima, inter Monachorum exercitus, vel ipſo quidem, primorum Angliæ Apoſtolorum diſcipulo, oculatiſſimo teſte Sanct. Anthelmo ſive Althelmo Schireburnenſium Pontifice, qui in doctiſſimo illo de Virginitate libro, alia inter de Sanctiſſimo Patriarcha noſtro BENEDICTO ſic inquit:

Cõmemoratio SS. & BB. Ang.

Ingens Monachorum numerus initio converſionis.

Hujus Alumnorum numero glomerantur ovantes
Quos gerit in gremio fœcunda Britannia cives
A quo jam nobis Baptiſmi gratia fluxit
Atque Magiſtrorum veneranda caterva cucurrit, &c.

Quo ex tempore tanta Regum Principumque & ex his natorum ad ſanctiſſimum noſtrum Inſtitutum affectio & curſus fuit, ut certatim cucullum exambirent, & qui horum ſolummodo, & quidem præter eos, quorum intercidere memoriæ, numerum computet & intueatur, totus obſtupeſcat, ut nihil de ijs dicamus, qui juxta illud: *Regis ad exemplum,* &c. mirificè incitati, ardentiſſimis votis, innumeri, ut ſic dicam, in incredibili Cœnobiorum Angliæ numero, Legibus ſe noſtris devoverunt, & cum Cœnobia eos non caperent, noſtrorum inſtituto & arbitrio, in nemoribus, & ſuiſmet etiam ædibus vitam ſanctiſſimè inſtituerunt, ut haud immerito SANCTA INSULA, & MONACHORUM INSULA digniſſimis titulis appellaretur, cujus incolæ, omnes omnino Monachi cùm futuri, tùm facti viderentur; pleriſque tot Epiſcopatuum Cathedralibus etiam Collegiis, & olim, & maximè poſt Dunſtani noſtri tempora Monachorum Coloniis inductis, feliciſſimè inſtructis, ut planè Inſula ſeiplam haud caperet, ſed totas Apoſtolicorum virorum cohortes, in diverſiſſimas toto orbe provincias effunderet, qui profligato paſſim infando dæmonum cultu, aliisque erroribus eliminatis, univerſam Chriſti Eccleſiam mirè demerentes, æternum Angliæ, & Ordini noſtro decus pepereruut. Vnum inſuper addimus: Tanto Martyrum noſtrorum numero Angliam reſplenduiſſe, ut vel ille quidem ſolus incredibilis videatur, per diverſiſſimas Northmannorum, & gentilium Regum incurſiones, tot, tamque frequentibus, & toties, Cœnobiis noſtris, everſis ac Monachis eorumdem odio fidei trucidatis, ut mirum non ſit, tanta ſanguinis profuſione ſemper fœcundiorem Angliam refloruiſſe. Qualis poſt Imperium Danorum fuit, cum hi Monachis univerſis (quibus Orderico teſte plena erat Anglia,) peremptis ſeu fugatis, Regnum nobiliſſimum, DEO & Eccleſiæ prorſum præripuiſſe viderentur, adeo poſt barbarorum expulſionem, (opera inprimis Sanct. Oſwaldi noſtri VVigornienſis Epiſcopi, qui é Floriacenſi Cœnobio diſciplinam Monaſticã retulerat,) refloreſcente Monachicis ſtudiis Anglia, ut nunquam plenior, nunquam ſanctior fuiſſe videretur. *Ex diverſis rer. Angl. ſcript. Annal. noſtr. Bened. Eduardo Mayhewv Reynero, t. 1. SS. Ord. &c.*

Tituli Anglia.

Quot Apoſtoli?

Quot Martyres?

Refloreſcit Anglia.

Regum & Principum Monachorum copia.

Innumerus numerus.

Piſis, Sancti Rainerii Confeſſoris. Rainerius Piſis loco nobili natus voluptatibus primum corporis deditus fuit, poſtea Sanct. Alberti noſtri opera converſus, cum peccatum ex verecundia in Confeſſione piaculari ſubticuiſſet, vocem prodigioſam audiit: *Raineri peccatum tacuiſti,* quod cum illico confeſſus eſſet, abſolutus, ſine tamen pœnitentia à ſacerdote remiſſus eſt, quod illam à DEO imponendam diceret. Triſtis proin, totuſque mutatus domum rediit, & parentibus mœroris cauſam rogantibus, non aliam quam peccata eſſe reſpondit, neque à lachrymis ſe temperaturum, donec à DEO dimiſſa cognoſceret. Cum ergò aſſiduè fleret, nec cibum caperet, fletu continuo lumi-

S. Rainerius

ne

ne oculorum orbatus, qui cauſſa parentibus, quibus unicus erat, doloris immenſi fuit, tantopere quidem, ut niſi precibus à Numine videndi facultatem Rainerius denuo exoraſſet, jam jamque pater ſibi mortem conſciſcere nil dubitaſſet. Hoc converſionis initiũ fuit Eccleſias frequentare, egentibus ſubvenire, peccatores ad pœnitentiam ſuo exemplo provocare, in præcipuis habuit, & verè cœleſtis vitæ, domi primùm rationem inſtituit. Poſt annos quatuor Hieroſolymam profectus, cũ domum revertiſſet, inſolitum in eá fœtorem ſenſit, cujus cauſam pecunias, & alia quæ in ædibus haberet eſſe, apparens ei Dominus ſignificavit. Quare relictis omnibus, veſte pœnitentiũ Hieroſolymas repetens, inde cum libro Pſalmorum in ſolitudinẽ ſeceſſit, ubi divinitus edoctus, Officia Divina Græcâ & Syriacâ lingua recitavit. Cum inter edendum, animalculum quoddam linguam ejus pungeret, ſolo deinceps pane & aquâ contentus vixit. Panem ſoluñodo unum cum haberet, ex eo tamen & ſe, & pauperes diu pavit, cum integer ſemper ille remaneret. Reverſus demum in patriam, haud dubium, quin impellente Numine, in Cœnobio S. Viti vitæ reliquum exegit, multoſque paralyticos, dæmoniacos, cæcos, & ægros diverſos ſolo crucis ſigno prodigioſè curavit. A cive rogatus, ut filiæ ſuæ animam agenti ſubveniret: *Vade*, inquit, *non enim mortua eſt, ſed vivit*, quam licet objiſſet, redivivam pater reverſus reperit. Cũ autem vitam verè Angelicã viveret Dominum ipſum, & Dominam noſtrã Ordinis Protectricem Auguſtiſſimam ſe alloquentes aſpicere meruit. Multa prophetico Spiritu Eccleſiæ Romanæ, & Vrbi Piſanæ eventura prædixit, & meritorũ plenus, cum ſeptem annos in Cœnobio religioſiſſimè vixiſſet Anno Chriſti 1161. ſancto fine deceſſit. *Ex Monim. Eccleſ. Piſanæ, Sylvano Razio de SS. Hetruriæ tom. 1. SS. Ord. &c.*

Remixa.

Rigor vitæ.

Cœnobio ſe includit.

Mortuam reſuſcitat.

Multa prædicit. *Ob.* 1161.

Cremonæ S. Himerii Epiſcopi & Confeſſoris. De quo nos uberius die 19. Octobr. quo tanquam Tutelaris urbis à Cremonenſibus ſolemnius colitur. *S. Himerius Epiſc.*

In Anglia Venerabilis viri Ethelredi Regis & Monachi. Ethelredus ſeptimus Merciorum in Anglia Rex poſt Regnum ipſis triginta annis ſumma religione adminiſtratum, regalem aſpernatus vitam rerum ſummam Chenredo nepoti reſtituit, Cœnobiumque Ordinis Divi Patris BENEDICTI prope Bardoneiã ingreſſus purpuram cucullo permutavit, in quo tantũ virtutibus profecit, ut Abbas poſtea eligi meruerit. Denique calcati Regij honoris inſigni triumpho, ad æternitatis regna emigravit. Claruit ſub An. Ch. 704. *Ven. Beda, Matth. VVeſtmon. Polydor. Annal. noſt. Bened. Eduard. Maiherv. Arn. Duac. &c.* *V. Ethelredus Rex.* *Regno ſe abdicat.* *Clar. 704.*

In Britannia Beati Caducani Epiſcopi. Caducanus veteri Britannorum ſanguine ortus, & ſingularem pietatem, & ſcientiarum omnium, Theologicarum inprimis peritiam ad Benchorenſem Pontificatum evectus eſt. Verum cucullo amore incenſus, Pontificatum denique poſthabuit, & in Ducenſi Cœnobio, ſanctiſſimæ Ciſtercienſium noſtrorum reformationem ſe devovens, è magno humillimus, ex humillimo, maximus perfectionis ſtudio evaſit. Quin & dociles Monachorum animos, bonis moribus & ſacris litteris erudivit, nullis neque laboribus neque impenſis parcens, ut apud eosdem præclariſſimis litterarum ſtudijs ineſcaret, atque promoveret. Claruit An. Ch. 1218. *Ex Menol. Ciſter. Ioan. Balæus, Phil. Seguinus &c.* *S. Caducani Epiſc.* *Pontificatũ deſerit.*

XIII. CALEND. IVLII.

XIX. Iunii. B.

S. Bonifacii Archiep. Mart.

IN Ruſſia S. Bonifacii Martyris, diſcipuli B. Romualdi, qui à Romano Pontifice ad prædicandum Evangelium in Ruſſiam miſſus, cum per ignem tranſiſſet illæſus, Regemque ac populum baptizaſſet, a furente Regis fratre necatus, optatam Martyrii coronam accepit. Fuit Bonifacius uti regio genere, ſic humillimi Monachi demiſſione ſublimiſſimus, Otthoni III. Imperatori conſanguineo ita charus, ut non alio nomine, niſi ANIMÆ SUÆ ipſum appellaret. Cæterum, cum tanti fieret, tantuique eſſet, in oculis ſuis vilis, ut peſſimè meritum, duriter ſe habuit, & abſtinentiæ inprimis rigore nimio ſe ſe confecit, adeo ut ſæpe Dominicis ſolum diebus, & quinta feriâ cibum admitteret, alias, Sanctiſſimi Patris noſtri exemplo, in urticarum ſe ſe & veprium denſitatem projiceret, & volutaret. Ex quo cum quidam frater ipſum aliquando corriperet, quod nec aliis quidem intuentibus ejuſmodi cruciatu voluntatis abſtineret, hoc unum reſpondit: *Tui ſunt Confeſſores, mei ſint Martyres.*

Regium genus.

Anima Cæſaris.

Vilis in oculis ſuis.

Martyrii desiderium.

res. Velut & secularis Princeps, etiamnum in aula Cæsaris cum ageret, Martyrium sibi ominabatur, cum Sancti Bonifacij Martyris Ecclesiam aliquam intueretur, in hæc verba erumperet : *Et ego Bonifacius uxor. Cur ergo etiam ipse Martyr esse non debeo.* Cujus laureolæ sanctissimâ ambitione perpetuo vexabatur. Excoctus Monachicis disciplinis, & Contemplationis absolutione accensissimus superiorum facultate Romam contendit, ut cum liberalium artium disciplinis apprimè imbutus esset, & propagandæ fidei zelo totus deflagraret, functionem ejusmodi auctoritate Pontificis maximi susciperet, toto illo in itinere, jugiter psallens, & cæteros longè præcedens, nudis semper pedibus incessit, pro labore quidem itineris comedens quotidie, non nisi tamen panem medium, & aquæ crudæ modicum, cui tam frugali refectioni, festis diebus de pomis seu radicibus, absque tamen liquamine aliquo, pauxillum superaddens. Tantâ præparatione, tanto fervore ad prædicationis munus tantus se Princeps disponebat. Archi-Episcopus ad conversionem gentium ordinatus, *assumitur*, inquit Sanct. Petrus Damiani, *observabat, & Monasticum pariter, & Canonicum in celebrandis Horarum officiis ordinem. Cum vero jam Vteromontanos peteret fines, equo quidem vehebatur, sed venerabilis Pontifex nudis cruribus semper, & plantis adeo intolerabilem frigidissimæ regionis sufferebat algorem, ut volens descendere, non pedem ab subhærente ferro disjungeret, nisi aqua calida subveniret, &c.* In Russiam delatus, Apostolicum laborem strenuè aggressus, Regi primum suspectus fuit, quod vili indutum habitu, & nudipedē, pecunijs potius inhiantem, quam saluti mortalium studentem conjiceret, cui proin multas divitias obtulit, si ab hâc, ut dicebat, vanitate desisteret. Verum Bonifacius sine mora ad hospitium digressus, pretiosissimis indumentis Pontificis indutus rediit. Quod iterum vanitati tribuens excæcatus Princeps, eâ denique conditione se ijs quæ prædicaret credidurum dixit, si per struem ignium altissimâ & utrinque ardentissimâ illæsus pertransiret, quam conditionem universi populi applausu consensuque acceptam, & ipse acceptans, ut erat Pontificijs excultus ornamentis, ignem vastissimum, lustrali prius aquâ, incensoque thure expiatum, secure ingressus, spectantibus universis, illæsus pertransit, adeo ut nec capillus quidpiam senserit adustionis. Obstupuit miraculo Rex, cumque universis qui aderant ad pedes Sanctissimi Pontificis provolutus, veniam lachrymabundus rogavit, & sacris baptismi undis lustrari expetiit. Tantâ autem diligentiâ Bonifacius deinceps coluit, ut abdicato Regno, & in filium rejecto, tanti Magistri disciplinis se prorsus devovere statueret. Quin & fratrem quem penes se in aulâ alebat, cum credere nollet, absente Bonifacio, zelo succensus fidei ipse interemit. Cum interea alterum Regis fratem dissito cōmorantem loco frustra lucrari conatus Bonifacius, comprehensus, ut ne vivus à fratre Rege armatâ etiam manu repeteretur, suâ & frequenti populi in frequentia decollari jussus est. Statim autem cæcitate percussus ipse, cum universis qui aderant, surduit, obmutuit, diriguitque ut velut lapides circum sacrum Magni Apostoli & Martyris corpus immobiles permanerent, donec fama rei Rex ipse excitus, eo contenderet, & miraculo tanto commotus, (cum fratrem cæteroquin, cum sceleris consciis omnibus mactare decrevisset,) mutatâ sententiâ preces prius pro solutione rigentium, cum suis fundere & siquidem à Numine solverentur, fidemque à tanto Martyre confirmatam agnoscerent ac susciperent, parcere statueret. Mox ergo Christianis in preces diutius incumbentibus, soluti illi, scelus suum detestati, supplices, fluentibus lachrymis, veniam rogavere, & maximo fervore atque alacritate CHRISTUM confitentes, facili jam ad veniam Rege, sacro Baptismi lavacro expiari petiēre. Super sacro autem tanti sui Apostoli, & in imēritissimos meritissimi Patroni corpore insignem Basilicam condidēre. Claruit celeberrimus hic Russiæ Apostolus, primus Bosnensium Archiepiscopus sub A. Christi 1000. *Ex Petro Damiani, Augustino Camald. Annal. nostr. Benedict. tomo primo SS. Ordin. &c.*

NB. Præparationem ad prædicationem.

Archiep ordinatur.

O humilem Episcop. & natum Principem.

Russis prædicat.

Regis cæcitas.

Ingens miraculum.

Rex everritur.

Zelus Regis

Bonifacius decollatur.

Stupenda res.

Regis fratri convertitur

Mira conversio Russorum.

Claruit S. Bonifac. 1000.

In Gallia Sancti DEOdati Episcopi Nivernensis. Hic nobili Occidentalium Francorum sanguine natus, genus illustre, morum ac vitæ sanctitate longè illustrius reddidit. Ex Monacho Saltus Vosagi, & Abbate (incertum cujus loci,) Nivernensiū Pontifex creatus, non multo post honorū fastidio, contēplationisq; desiderio, Pontificatu se abdicans, denuo cucullum amplexus, varias percurrens solitudines, condendo Cœnobio locum exquisit. Porro in memorata Vosagi valle,

S. Deodatus Episcop.

Abdicat Episcopatu.

Digitized by Google

valle, prope Aſclæ villam primùm ſedem figens, inſigni à DEO miraculo honoratus eſt, dum trabem ingentem, quam triduo toto artifices aptare non poterant, facili negotio cum diſcipulis traxit & compoſuit. Prope Argentillam item Cœnobium molitus, cum jam penè abſolviſſet, ab invidentibus Sancto Abbati ſucceſſum accolis, jejunijs gravibus appetitus eſt; Verum cum furori illorum cedendum ratus inde migraret, mox ultio Numinis injurias flagellavit, ita ut omnes vel florentiſſimâ in adoleſcentiâ morerentur, vel amentes efficerentur, redundante etiam inpoſteros pœna, quoad propago eorum univerſa interiret. Similiter apud Hunvillare pulſus, ſed cum pellentium ſtrage eſt, incolis omnibus præmaturâ morte ſublatis, univerſiſque qui tum naſcebantur, turpiſſimâ ſtruma notatis. Revelatione Numinis juſſus in honorem Cœlitum Imperatricis Cœnobium condere, loco item deſignato in Valle Gallilæa condidit, plurimosque Chriſto ac DEIparæ unicæ ſuæ totiusque Ordinis Matri filios educavit, quos inter, magnum & ſanctiſſimum illum Argentinenſium poſtea Pontificem Arbogaſtum, Sanctum Florentium, aliosque ſanctitatis ſuæ diligentiſſimos æmulos habuit. Moriturus à Sancto Hildulpho noſtro, ex Trevirorum Archipræſule, humili Monacho, ſacris munitus, & piè curatus, eidem Cœnobij ſui curam injunxit, & obitus horam prædixit. Obijt Anno Chriſti 679. Plurimis exin miraculis illuſtratus, & rariore quidem illo, quod ſi ve ſiccitatis ſive imbrium, ſive etiã peſtilentiæ, plagis à DEO inmiſſis, efficaciſſimũ remedium, & prodigioſiſſimũ eſſet, ſola ejusdẽ tunica, in Proceſſione, ut vocamus, publicè delata. *Ex Vita t. 1. SS. Ord. monim. Nivern. Trithem. &c.*

Vltio mira in hoſtes ejus.

Deipara cultor præcipuus.

Obiit 679.

Peſtis Profligator.

In Monaſterio Altaichenſi Beatæ Alrunæ viduæ Comitiſſæ, voto noſtræ. Alruna illuſtri Chambenſium Comitũ nata genere, ab incunabulis DEO addicta fuit, & Virginitatis ſervandæ cupida, quam tamen nolentem ac reluctantem ſui digniſſimo generis matrimonio illigarunt. Macelino conjugi nomen, & ille ſanctæ uxoris convictu paulo poſt animus, ut prole ſuſcepta, debito conjugali abſolveret, & liberam CHRISTI DOMINI ſervitio ablegaret. Cucullum ſollicite exambijt, ſed quod magna pauperibus & Cœnobiis ſpes in opibus ejus ſita eſſet, ut pauperum Mater & Cœnobiorum Protectrix, eſſe vellet, etiam à religioſis perſonis perſuaſa eſt, ſic tamen, ut haud aliter atque in Cœnobio vitam inſtitueret, voto ſuo minimè fruſtrata. Famulum, famulamque Wilhelmum & Mathildem propoſiti ſocios, æmulos habuit ſanctitatis, quibuſcum hoſpitibus, ac pauperibus, ſe totum impendit, & ſua penè viſcera exhauſit. Miraculorum gloriâ inſigniter effulſit. Quæ inter, veſtes ſuas in radio ſolis firmiter hærentes ſuſpendit, cumque tantus aliquando occurſus hoſpitũ eſſet, ut nec dimidiæ eorum parti panes ſufficerent, implorata DEI ope, & crucis ſignaculo panem multiplicavit, ita ut abundè omnes acciperent. Obijt plena meritorum 6. Calend. Februar. ſed, quã impeditâ die, hûc merito tranſtulerimus, etiã à morte prodigijs cõmendata; & manifeſtiſſimo indicio verè noſtra eſſe, etſi profeſſione non eſſet demonſtrata, cum Diethmaro Abbati penitus Paralytico, cucullo amictam ſe ſiſtens, veſte Monachicâ per membra ejus ductâ, & oleo illito, relictâ ipſi integerrimâ incolumitate, ad cœlos ſe reciperet. *Ex Monim. Altaich. Manuſcripto Hirſaug. tom. 1. SS. Ord. &c.* Claruit poſt tempora S. Henrici Imp. Auguſti.

Miraculis

Moritur.

Voto noſtri voto nõ fruſtrantur.

B. Alruna Comitiſſa.

Voto noſtra

In Heimenrode Beat. Hertwici Prioris, ætate grandævi & circa diſciplinam Monachicam ferventiſſimi, cujus vita, norma virtutum ſubditis erat. Is, cum æger in valetudinario decumberet, Fratreſque de more preces pro agonizantibus dicendas legerent, reſumens vires, alta voce ſic ſuos alloquutus eſt: Non modo moriar, dilectiſſimi Patres, ſed craſtinâ die horâ nonâ, ante ſummum Iudicem comparebo, de omnibus meis operibus redditurus rationem. Sicque die & horâ prædictis placido vultu emiſit ſpiritum: in cujus tranſitu Angelorum voces ſuaviſſimè concinentiũ auditæ ſunt. Obijt Anno Chriſti 1220. vel 21. *Cæſarius Heiſterb. Manriq. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Hertvvicum Prior.

Prædixit horã mortis

Ob. 1220.

In Luſitania Beati Ioannis Abbatis B. M. V. de Salſeda, ſanctitate & doctrinâ conſpicui, qui zelo Monaſticæ diſciplinæ & traditionum Regularium obſervantia totam Hiſpaniam illuſtravit. Claruit 1230. Ex cit.

B. Ioannes Abb.

sibique educandum mitteret imperavit; quem & in Divino servitio vitam exacturum, ut mira, sic læta promissione religiosissimæ Matronæ prænunciavit. Obtulit postmodum optimæ indolis puerum Simeonem Gudvvalo Mevorus, & cum universa hæreditate coram testibus transcripta, Domino consecravit, quem ut prodigiosissimè à Numine impetratum Sanctissimus Abbas charum habuit, & sanctè instituit. Exegit vitam omnem, ut prædixerat Abbas suus, Simeon in DEI obsequio & grandium prodigiorum, atque Angelicarum virtutum spectator, inter Sanctorum Fratrum plenitudinem, felicissimè crevit, adolevit, in virum evasit, & in gloriosissimo Regum Regis famulatu sanctum profundens animam, laborum mercedem æternam meruit. Claruit sub A.C. 620. *Ex Vita S. Gudvvali, t. 1. SS. Ord.* &c.

Sterilis parit.

Simeon S. Gudvvali discipulus.

Clar. 620.

Aquiscincti, depositio venerabilis Odonis Episcopi Cameracensis. Odo sive Odardus Aureliæ in Gallia natus, ædificavit Tornaci in Belgio Sancti Martini Monasterium, cujus ipse primus, suscepto Sancti Augustini Canonicorum habitu, Abbas fuit. Sed persuasus ab Abbate Aquiscinctino, Sanctissimi Patriarchæ nostri Benedicti Regulam cum suis amplexus, insigni vitæ sanctitate celebratus, ad celeberrimam Pontificatus Cameracensis Cathedram evectus est. Fuit æternum ejusdem Ecclesiæ suæ decus, libertatis Ecclesiasticæ propugnator acerrimus, pro qua extrema pati non dubitavit, quin & mortem lubenti animo excepisset. Ab Henrico IV. Imperatore Schismatico deturbatus, quod denuo per annulum & virgam ab eo investiri constanter recularet, Aquiscinctum se contulit, ibique pietatis, & humilitatis exemplar, tantus Pontifex, se omnibus præbuit. Reliquit non pauca præstantis ingenii monimenta, quæ inter Homiliæ aliquot, & expositio Canonis Missæ præcipue celebrantur. Obiit & sepultus est in eodem Cænobio Aquiscinctino A.C. 1113. cujus vitæ sanctitatem Amandus Prior Aquiscinctinus diligenter descripsit, & sepulchrum candido è marmore ibidem in hodiernam diē spectatur. *David Lindanus, Miræus, Menardus, Claud. Robertus, &c.*

Ven. Odo Archiep.

Ex Augustiniano Benedict.

Fit Archiepiscop.

Propugnator libert. Eccl.

Deiicitur ab Imp. Schismat.

Ob. 1113.

In Italia natalis B. Ioannis, Abbatis Pulsanensis. Hic puer admodum, Sacrorum maximo desiderio, parentes deseruit, & in Monasterio quodam curam ovium

B. Ioa. Abb.

suscepit. Inde in Calabriam, nec multo post in Siciliam secedens, in eremo se abdidit, rigorissimam omnino vitam agressus, præter alias carnis mortificationes, nocte semper in aquis pernoctavit, corpore per funem ad truncū arboris, ne mergeretur, alligato. Divino dein monitu Genusium in Apuliam profectus, juxta ædes parentum incognitus moratur, ab omnibus ob abstinentiam singularemque prudentiam maximi habitus. Iussu S. Petri hujus Ecclesiam mirè restaurat calce & lapidibus ejus jussu prodigiosè repertis. Postea ad montem Lacenum se conferens, illic S. VVilhelmo Vercellensi jungitur. Ad montem Garganum delatus, accelis longa siccitate afflictis, pluvias cæ-lo deducit. Revelatur dein ipsi locus Pulsanus, in quo Beatissimæ Matris Virginis honori, Cænobium construit, ipsa arcam designante. Claruit Prophetico Spiritu, & magna miraculorum gratia. Puerum lapide percussum & morti proximum, mox incolumen reddidit. Quidam dæmoni se devovens, ab hoc in præceps actus B. Ioannem se servantem mirè intuetur, & ad ipsum occurrere, quem non noverat, monetur, agnoscit, liberatur. Alias infantem morti proximum sanum parentibus reddidit; Monachum nomine Vrsum, humilitate & obedientia insignem, multisque profuturum, mortuum vitæ reddidit. Fluvium cum sociis mirè transit, cum vix vestigia illorū maduissent, aliās inter densissimas pluvias intactus omnino neutiquā imaduit. Fratres in Sylva aliquando laborantes, & â dæmonibus specie militum assumpta territos fugatosque mire juvit, adesse quam primum visus, dæmonesque virga abigere, mox & ipse ex oculis fratrum disparens. Prophetico spiritu mirifice claruit, futura quasi præsentia intuitus, quin & abditissimas mentiū cogitationes penetrans revelansque. Decessit 12. Cal. Iulii anno Christi 1139. Angelis occurrentibus, ad gloriam invitantibus & deducentibus, quos mortali etiamnum in corpore, adeo feliciter est imitatus. *Ex Vita, & Monim. Bibliotb. Cajetanus.*

Siccitatem pellit.

Miracula claret.

Mortuum suscitat.

Propheta.

Ob. 1139.

Eodem die Sanctæ Idubergæ Virginis. De qua in Addit. ad Vsuardum Molanus hâc die, nos autem cum Arnoldo eamdē esse putamus cum illâ de qua 21. Maji egimus, Pipini nimirum Regis filia, Monialis prope Aream Artesiæ.

S. Idubergæ

Treveris in Monasterio Horrei, depo-

San. Heliæ Abbatissa. sitio Sanctæ Heliæ Abbatissæ. Claruit hæc A.C.750. cujus meminere *Arnoldus, Menardus, & Yvannez. &c.*

Natalis S. Silverii Papæ & Martyris. Fuit *S. Sylverius Papa.* Silverius ipsiusmet S.P.N.BENEDICTI discipulus, eidem ab Hormisda Papa, præcipuo Ord. Nostri Promotore (cujus erat filiusque, olim ex legitimo Matrimonio ante Pontificatum susceptus.) cum Romæ in Lateranensi Cœnobio præesset oblatus & commendatus, seu potius sponte sua ductus, & prodigiosissimo S.P.N. vitæ exemplo illectus. Is postea Romanus effectus Pontifex, cum Anthimum Episcopum hæreticum, ab Agapito antecessore depositum restituere nollet, agente impia Theodora Augusta, â Bellisario in exilium pulsus est ad insulam Pontiam, sed reclamantibus, totius orbis Episcopis, & ipso jubente Imperatore restituendus, cum in reditu, ad insulam Palmariam deduceretur â duob° Vigilii ministris, detentus, ibidem ærumnis & inedia confectus in custodia decessit, DEO Vicarii sui injurias, graviter ulciscente, Bellisarium, è summo fortunæ fastigio ad incitas redigente, Hunnis Europam universam peruastantibus, & Imperatore Iustiniano, paulo ante invictissimo, annuam iisdem pecuniã pollicente. *Andreas Mon. Bamberg. t. de Vita S.P.N.t.1.SS. Ord. Annal. Eccl. &c.*

S. P. N. discipulus.

Fit Papa.

Capitur & relegatur.

Martyr. in exilio ob.

Vltio Divina.

In Hispania depositio B. Macarii Cõversi Cœnobii Bonæ-vallis. Claruit hic illustribus miraculis eaque inter, cum hora domũ revertendi ab agro instaret & scapha deesset, plenus fide, stupentibus qui procul aspexerant, rapidissimũ fluviũ sicco vestigio superavit. *Man. Henr. t.1 SS. &c.*

B. Macarius Conv. ſus.

In Polonia Passio Beat. Benignæ Monialis Virg. Uratislavienſis, quæ â Tartaris propter fidei confessionem, & Virginitatis integritatẽ conservandã crudeliter occisa est tẽpore Henrici pii Henrici Barbati filii. Chron. Pol. Henriq. &c.

S. Benigna V. Mart.

In Belgio B. Ioãnis Abb. Laudensis I.S. Bernardi discipuli eximiæ sanctitatis & humilitatis & charitatis admirabilis. *Phil. Sequirin. Joan Buzelinus, &c.*

B. Ioan Ab.

XI. CALEND. IVLII.

XXI. Junii. D.

S. Leutfridus Abb. *IN pago Ebroicensi Sancti Leutfridi Abbatis.* Hic parentibus generis nobilitate & opum affluentia præstantibus, in diœcesi Ebroicensi editus, generosissimo perituro rum contemptu, animum cælestibus adjecit, & Evangelicũ Christi amans consilium, relictis omnibus tollens crucẽ suam Christum pauperem sequutus, ejusdem Sanctissimæ Crucis honori Cœnobium condidit; in quo ipse (cum jam alibi Monachũ induisset) multorum denique exactissima vitæ perfectione Monachorũ Abbas fieri meruit. Fuit a. â puero, litterarũ amantissimus: quem cum amantissimi parentes, â se abesse non paterentur, ipse simulato se ad cognatos suos Castri Ebroicensis Dynastas invisere, clam se subducens, magistrum â quo litteris imbueretur, ipse indagavit, & cucullũ paulo post amplexus, nullis parentũ precibus, â susceptо semel vitæ Instituto dimoveri potuit. Eruditionis demum nomine celeberrimus, multos ad se undique confluentes, tam litterarum quã vitæ Monachicæ disciplinis imbuit, & præclarissime de circumjacentibus provinciis meruit. Cõdito demum de quo supra ex opibus paternis Sanctæ Crucis Cœnobio, Abbatiali munere sublimis, sublimior etiam Virtutibus refulsit; quarum fulgore concitati cum plurimi undique occurrerent, suaque seque ipsos Leutfrido plenè contraderent, Ebroicensis Episcopus, invidiæ stimulis agitatus, in virum sanctissimum vehementissimè exarsit, quẽ Leutfridus, humilitate inprimis, & patientia vincere, & demereri se dignum duxit. Sed cum Episcopus eo magis accensus atque excandescens, etiam per violentiã, cæteroquin volentissimum, equo imponi secumque abduci imperaret, rupto quamprimum ventre, effusisq; intestinis, mortuus equus concidit, quo prodigio territus Episcopus, rogata demisse veniam, sanctum Abbatem non tantum dimisit, sed & sanctè deinceps coluit. Claruit admiranda miraculorum gratia Luitfridus, quæ inter paucissima ad compendium referre placuit. Quendam in Cœnobium suum injurium, & coram Iudice negantem, ad interminationem Luitfridi mox ultio Divina assequuta est, ita ut dentes illico omnes, raro prodigio, ipsi ore excíderent: quæ deinceps pœna in posteros ejus omnes transiit, ita ut edentuli, ludibrio & spectaculo omnibus essent. Terribile Cœnobii incẽdium mira virtute compescuit, & extinxit. In ædibus quibusdam nimia & molestissima

Condit S. Crucis. Monasterium.

Fit Abbas.

Eruditionis laude celeber.

Episcopi invidia.

Episcopus veniam rogat.

Mira pœna injurii, in Cœnobium.

ſtiſſimæ muſcarum copia vexatus, miniſtri, flabello eas abigere ſatagentis, laborē miſeratus, muſcas prodigioſè illico avertit, & exeſſe juſſit, quæ virum DEI reveritæ omnes omnino quāprimum exceſſerunt, ita quidem, ut nulla ulterius muſca in domo illa appareret. Dæmonem Leutfridi ſumpto vultu ac habitu, cum Fratres tranſeuntes venerarentur, ipſe ſuperveniens, ſignatis ſigno Dominico feneſtris & oſtio, arrepto flagello dignas mendaciò & ſimulatione pœnas dare coëgit, & tota Eccleſia, flagellis athletice conciſum, ac ejulabundum Pſeudo-Abbatem circumegit, quoad miſer denique tantas redact⁹ in anguſtias, in ſublime emixus, per foramen quoddam fornicis ex quo funis cāpanæ dependebat, evaderet, & vanâ ultione campanam ſecum auferens, in tumulo quodam abſconderet; quam, non ignorans, ubi lateret, illico vir DEI effodi, ſuoque reſtitui loco juſſit. Fœminam petulantiorē, irriſus quod calvaſter eſſet, longè turpiore calvitio, & ipſam & omnē ejus poſteritatem notavit, cum à parte capitis poſteriore, (qualem occaſionem Poëtæ fingunt) omnes ipſis capilli exciderent & fædum ipſi de ſe ſpectaculum intuentibus præberent. Pagum Vindocinenſem præteriens, ſibi exhauſtus, cū ab hoſpite villæ Solemniaci aquam peteret, & is patriam nimiâ aquæ penuriâ laborare quereretur, Leufridus aridā virgâ decies percutiens, perenni & lympido fonte, æterno cum merito incolas beavit. Die Dominico laborantes fortè intuitus, adeo zelo Domini accenſus indoluit, & maledicens terræ illi, in omnem deinceps generationē infœcundam redderet. Fratres de iminente ſibi morte ipſe edocuit, & appetente ſuprema horâ, totum cum illis Pſalterium decantavit, Matutinorumque Synaxi cū ijſdem peractâ, Sacroſanctis munitus Sacramentis, valedicens omnibus inter orationis verba ſpiritum Creatori tradidit, cū Cœnobio ſuo Annis 48. ſanctiſſimè præfuiſſet; eximijs etiam poſt mortem à DEO miraculis illuſtratus. *Ex Chron. Lirin. Vincent. Salern. Iac. de Breul. Trith. Arnoldo, t. 1. SS. Ord.* Ac deinceps perpetuum Cœnobio nomen manſit, ita ut quod primū Sanct. Crucis dictum, nunc S. Leutfredi, ſive de Cruce S. Leutfredi appelletur.

Muſcas avertit.

Diabolū flagru flecist.

Petulantiæ fœminæ pœna.

Ex arida fontē elicit.

Ob. poſt. ann. 680.

In Vico Velſenſi, Sancti Ingelmundi Abbatis, Apoſtoli Kenemarii, præſtantiſſimi CHRISTI Confeſſoris. Is Anglus natione de ſtirpe Friſonicâ, cum eſſet preſbyter, & Abbas Ordinis S. P. N. BENEDICTI, temporibus Beati VVillibrordi, divino inſtinctu, ad fines Hollandiæ devenit, ubi ferocibus & indomitis Kenemariis verbum ſalutis prædicavit. Apud quos, graviſſimis perfunctus laboribus & defunctus periculis, poſt graviſſimas corporis afflictiones, & irrogatas à Gentilibus injurias, febri denique correptus Apoſtolicæ functioni finem fecit, & feliciſſimè deceſſit; ſepultus in villa Velſen; ubi noſtra etiam memoria (teſte Molano) miraculis, & ſingulari contra dentium dolorem patrocinio claruit. Cujus ſacrum caput auro involutum ante aliquot años furto ablatum eſt, ſacra autem oſſa reliqua Harlemum tranſlata. Claruit ſub An. CHRISTI 700. mortuus Calendis Februarij, cujus tamen Feſtum hàc die celebratur, forte ob tranſlationē ſacri ejus corporis, quod per myſticam revelationem Valdericus Trajectenſis Epiſcopus, anno ut creditur 977. invenit, & venerationi publicæ expoſuit. *Molan. Stengel. tom. primo SS. Ordin. &c.*

Kenemariorum Apoſt.

Multis laboribus perfungitur.

Clar. 700.

Inventio A.C. 977.

Eodem die Sancti Agofridi Monachi & Confeſſoris. Agofridus Sanctæ Crucis Madriacenſi in Cœnobio Monachus, nobilitati generis & ſæculi pompis remittēs nuncium, eumdem quem carne germanum, ſpiritu patrem ac Magiſtrum Sanct. Leutfridum habuit, cujus rariſſimæ ſanctitatis ſtrenuus æmulator, ejuſdem collega eſſe & in gloria meruit. Tranſlatum eſt ſacrum ejus corpus cum Reliquijs fratris ad Cœnobium S. Germani Pariſienſe ea tempeſtate, qua Haſtingus Normannus hoſtili cum exercitu latè graſſabatur. Aymoinus. *Menard. pl. rer. Gall. ſcript. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Agofridus.

Tranſlatio.

Bituricis S. Rudolphi Epiſcopi, qui ab ineunte ætate ad Divinum famulatū propenſus, Monaſticen in San. Medardi Cœnobio profeſſus, ejuſdem paulo poſt meritis Abbas eligi meruit; inde ad Patriarchales Bituricenſis Cathedræ honores expetitus, præſtanti doctrina & paſtorali vigilantia, omnibuſque ſanctitatis operibus gregi ſuo præfuit; condito demum Monaſterio de Virſione, illic à ſtrepitu Aulæ remotus, prioribus ſtudijs magno fervore ſe reddidit animumque recollegit, poſt magnarum Virtutum exercitia ad præmia æternitatis vocatus Anno Chriſti 866. ſepultus in S. Vrſini Eccleſia, & miraculorum gloria à Numine illuſtratus, cujus feſtum ibidem ſolemniter agitur. *Car. Sauſſ. Cl. Rob. &c.*

S. Rudolphus Archiepiſc.

Ob. 866.

S. Ingelmundus.

Silviniaci elevatio corporis S. Odilonis Abba-

Elev. S. Odil.

Digitized by Google

Abbatis Cluniacensis, facta à Beato Rogerio Archiepiscopo Bituricensi An. Christi 1345. *Carol. Sauff. Annal. Eccl. Aurel. t. 1. SS. Ord. &c.*

Translatio S. Licinij. Andegavis translatio S. Licinij Episcopi & Confessoris. Menard. &c.

B. Constantinus ex fure Monachus. In Monasterio Clarævallensi natalis B. Constantini Conversi. Is sceleratæ primum vitæ homo, & mortis reus, cum jam sententia judicis damnatus ad patibulum duceretur, à Mellifluo Doctore nostro, carnifici præreptus est. Siquidem ducentibus ad mortem occurrens Bernardus, & lorum quo adstrict° erat apprehendens, sic tortores alloquutus est: *Dimittite mihi sicarium istum, ego volo eum manibus meis suspendere.* Theobaldo autem Comiti, qui omnibus modis illum ultimo supplicio affici volebat: *Scio hunc esse latronem sceleratissimum,* respondit, *omniumque tormentorum acerbitate dignissimum. Non me ergo existimes hujusmodi peccatorem impunitum velle relinquere, quin potius cogito ipsum tortoribus tradere, & dignam ex eo capere ultionem: quæ utique tanto dignior erit, quanto diuturnior. Tu illum decreveras brevi supplicio & momentaneo interitu consummari; sed ego eum faciam diuturno cruciatu, & morte longissima mori. Tu furem appensum per unum aut per plurimos dies mortuum in patibulo manere permitteres; ego cruci affixum per annos plurimos faciam in pœna jugiter vivere & pendere.* Is ipse postmodum in Claravalle Monachũ professus verus sui corporis carnifex fuit, asperrimo cilicio carnem perpetuo subegit, totum annum, præter panem & aquã aliquando nihil gustando, jejunio sese cõfecit. Singulis noctibus duas disciplinas, ad sanguinis usque effusionem suscepit, tantaque demum contritione à DEO donatus est, ut semper lachrymarum imbribus oculi defluerent, neque unquam cœlum intuerentur. Vixit in Cœnobio pœnitens annis 30. & signis ac virtutibus illustris migravit in cœlum sub An. Ch. circiter 1180.

Pœnitentia latronis.

Longũ Martyrium Monachi vita.

Donum lachrymarũ.

B. Eustachius. In Flandria Beati Eustachii, Monachi Bodeloensis, qui sanctitatis titulo inclytus migravit è vita. *Anton. Sanderus, Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Mevennus Abbas. Eodem die in Armorica S. Mevenni Abbatis, qui cum esset summus rerum humanarum contemptor, sui ipsius asperrator, honoris fugiens & propriæ carnis hostis, DEO soli ut complaceret studuit, & sic purum toto vitæ curriculo, eidem cordis & operis servitutem exhibuit. *Mart. Gall.*

Translationes SS. Ipsa die translatio II. S. Odilonis Abbatis Cluniacensis.

Item translatio S. Geraldi Abbatis, qui genere Anglus Batavos & Kenemarios Apostolico merito demeruit, & Christianis dogmatibus imbuit. *Carol. Sauff. &c.*

X. CALEND. IVLII.

XXII. Iulii. E.

S. Consortia Virgo. IN *Monasterio Cluniacensi Sanctæ Consortiæ Virginis.* Consortia dignissima Sanctissimorum virorum consortio, inter celeberrimi illius & fertilissimi tot millium Sanctorum atque Beatorũ Cœnobij Cluniacensis Sydera, tot tantosq; inter viros, mascula virtute virago recensetur; tanta quidem jam olim, eximiam ob virtutem sanctitatis ejus fama, ut pridem publica Ecclesiæ Matris gratulatione, sanctorum albo adscripta, tota hodie orbe celebris habeatur. Cujus etsi temporum injuria res gestæ desiderentur, vel eo quidem ipso, inprimis fuisse memorabiles censendæ sunt, quod in earum etiam defectu. Martyrologij tamen Romani Syllabo, sanctissimum ejus nomen, anniversaria memoria, per Ecclesiã universam decantetur. *Biblioth. Cluniac. t. 1. SS. Ord. Arn. Duac. Menard. &c.*

Celebris ejus memoria.

S. Eberhardus Archie. ejusdem loci Archiepiscopi, constantissimi Romanæ Ecclesiæ, ejusque capitis ac libertatis propugnatoris. Navavit Eberhardus (ex Abbate Biburgensi Salisburgensium Archiepiscopus, natus Comes Hippoltsteinius) vel tunc maximè strenuam Romanæ Ecclesiæ operam, quando Fridericus I. Imper. eam graviter afflixit, cum solus penè è Germaniæ Episcopis, Imperatoris temeritatem execratus, eidem constantissimè obnixus, sanctissimam matrem, verè pius filius, suo etiam, si Numini visum, sanguine propugnare cuperet & latageret. In quem cum nimio furore Fridericus, bellicosissimi ingenij Princeps sæpius exarsisset, & violentas ab eadem manus abstinere, nec sibi quidem posse videretur, fassus tamen ipse est, cum in præsentiam ejus venisset, *ob dignitatem, in vultu ejus, Angelicam, pondusque oculorum ac mentis, non nisi plusquam mortalem*

Imperatori se opponit.

Ira Cæsaris mirè sopitur.

lem timere, contemnere, parcere, & venerari potuiſſe. Vidit paulo ante mortem Eberhardi incluſa quædam, inter ſuperas cælitũ manſiones admiranda majeſtate thronum Eberhardo præparari, cui utrinque adſtantes, Apoſtolorum Princeps Petrus, & primus Saliſburgenſium Pontifex, ac Bojorum Apoſtolus Sanctus Rupertus noſter, mirantem ſuper throni magnificentia, ſic affati ſunt: *Hæc eſt ſedes Eberhardi Archiepiſcopi, quam ad ejus usq; cuſtodimus adventum.* Claruit inſignibus, & in vita & poſt mortem miraculis, qua ſanctiſſimè deceſſit Anno Chriſti 1164. Verus pauperum & hoſpitum Pater, ac PRINCEPS PACIS, merito appellatus. *Ex Vita per diſc. t. 6. Henrici Caniſii, Stengel. Rodero, Manuſcript. Chron. Salisburg. Hundio &c. Annal. noſtr. German. Aquila Bened. Imper. Annal. Bened. t. 1. SS. Ord. &c.* De eo latius agimus 30. Iunij; cujus alij natalem die 1. Iulii celebrant.

Throno ipſi præparatus.

Ob. 1164.

Princeps pacis.

In Scotia Beati Adami Epiſcopi Cathanenſis & Martyris. Adam à juventute ſæculi divitiis ac delicijs relictis, ut Chriſtum perfecte ſequeretur cucullũ exambiit, & in feliciſſimo illo Meylroſenſi Cœnobio Monachum profeſſus, eximus virtutibus reſplenduit, Orationi inprimis addictus & Contemplationi; tantus inde evaſit, ut qui ad perfectiſſimum, Epiſcopalem nimirum, ſtatum, & ad prædicationis munus evocheretur, digniſſimus haberetur. Proin Cathanenſii electus Pontifex, cũ, quod vigilantiſſimi paſtoris erat, ſumma cum laude aliquandiu ſtrenuè impleſſet, deſtinatam à Numine mercedem & gloriam longè ampliſſimam meruit; & merita reliqua, fine glorioſiſſimo, Martyrio nimirum cumulavit. Cum enim Decimas forte, more conſueto à popularibus exigeret, & obſtinatius recuſantes; lata Pontificali auctoritate ſententia diris devoveret; exarſit tantopere in ſanctum virum pervicacium hominum furor & inimanitas, ut in Chriſtum Domini, violentas & ſacrilegas injicere manus minimè dubitarent, quin & in ædes ipſius irrumperent; Pontificem innocentiſſimum flagris fœdè conciderent, ac demum in culina propria immaniter concremarent. Erat tunc temporis Iedburgi Alexander Scotorum Rex, qui ſceleris atrocitate cõperta, haud immerito graviter offenſus, contractis illico copijs, eò contendit, & comprehenſis ſtatim ſceleris auctoribus, qui ſupra quadringentos erant; in omnes omnino ſupremo ſupplicio animadvertit; ſed nec impuberes quidem filios, ſupplicio eximios voluit (nam puberes eumdem cum parentibus exitum habuerunt) quos teſticuliſ privavit, ut hominum ſceleratorum proles ſucceſſione multiplicata diu ſuperſtes eſſet. Sed & Comitem Cathaneſii, quod nec opem imploranti, præſto fuiſſet, nec eo trucidato; de parricidis ſupplicium mox ſumpſiſſet, Comitatu exuit. Cum autem poſtea pecunia mulctato Comitatum reſtituiſſet, impunitatẽ hanc ab homine conceſſam, haud tamen inultam DEVS dimiſit; quando poſt paucos años, à proprijs famulis, quos aſperius æquo tractaverat, noctu crudeliter trucidatus, in grabato impoſitus (quo facin° occultum maneret) accenſis ædib° crematus eſt. Vt Numinis juſto iudicio factum videas, eodem ſupplicii genere Comitem periiſſe; quo Adamum ſubditorum ſcelere perire permiſerat, & haud dubie conſenſerat. Abraham Bzovius ad An. Chriſti 1230. *Hector Boëtius, Barn. de Montalbo, Chryſoſtom. Henriqu. tom. 1. SS. Ord. &c.*

Supplicium de parricidis ſumptũ.

Exemplum juſtitiæ.

Acceptor perſonarum Deus non eſt.

B. Adam Epiſ. Mart.

Ob. Adami 1230.

In pago Hainnocenſi ſuper fluvium Hagnam, depoſitio San. Domitiani Confeſſoris, qui Beat. Landelino noſtro in ſua peregrinatione comes individuus exiſtens, & ab ipſo in loco eodem eremitâ conſtitutus, multis clarus virtutibus migravit ad Chriſtũ, ut modo cum ſuo Magiſtro felix, quieſcit in Monaſterio Criſpinienſi. Claruit An. Ch. 651. *Sigebert. vita S. Landelini Hugo Menard. &c.*

S. Domitianus.

Ob. 651.

In Monaſterio Sancti Bertini, depoſitio Beati Lamberti Abbatis. Hic cum memorati Cœnobii Abbas jam eſſet, tanto tamen, exactioris diſciplinæ Regularis ſtudio exarſit, ut relicto celeberrimo ſuo Cœnobio, ad Cluniacenſe contendens, cujus tunc ingens ob ſanctitatem fama, Sancto Hugoni Abbati ſe ſubderet, Tyrocinium que ſacrum magno fervore denuo ſubiens, poſt anni probationem, profeſſionis Monachicæ vota denuo emitteret. Revocatus à ſuis, &, raro exemplo. Abbas denuo conſtitutus, quam ab omni ambitione alieniſſimus eſſet, illuſtriſſimo non multo poſt exemplo demonſtravit: cum ad Archiepiſcopalem Rhemorum Cathedram poſtulatus, tantum Pontificatus magnificentiſſimi honorem conſtantiſſime recuſavit; eaque ſuper re, de ſola ſollicitus obedientia, familiarem ſuũ; Sanctiſſimum illum Cantuariorum Archipræſulem Anſelmum: *an cogente ſuperiore, teneretur ſublatum illum Archiepiſcopatum*

S. Lambertus Abb.

Abdicat ſe honore.

Fit Novitius.

Denuò Abbas;

Archiepiſc. recuſas.

Decimas exigit.

Immaniter occiditur.

Zelus Regis dignißimus

patum admittere? ſollicitè conſuluit. Reſpondit Anſelmus: *Obedientiam nullam ſuſcipiatis, niſi à Domino Abbate Cluniacenſi, cui vos ſubdidiſtis.* Evicit precibus facilè Hugonem, vir digniſſimus, ut ab eo onere immunis eſſet, ſuosque ſibi ſatis aggravari vitus, ſedulam tamen ſuorum curam egit, & plenis meritis A. CHRISTI 1025. ſanctiſſimè obiit. *Iperius, Iepeſius, Menard. monim. B. rtin. tom. 1. SS. Ord. &c.*

Inſignis quæſtio & Reſponſio.

Ob. 1025.

SS. Virg. pl.

In Britannia Monaſterio Elgenſi, natalis plurimarum Sanctarum Virginum, quæ exemplo & Magiſterio Sanctiſſimæ Ediltrudis Reginæ & Abbatiſſæ, in Regulari obſervantiâ limatiſſimæ, inſigni vitæ perfectione excelluerunt, & ab eâdem de imminente obitu edoctæ, in occurſum ſponſi præparatiſſimæ, peſtilenti lue abſumptæ ſunt, & gaudentes, ornatis lampadibus & accenſis ad nuptias agni introire meruerunt. *Ex tom. primo SS. Ordin. div. Angl. ſcript. &c.*

S. Ortrudis Virg.

In Monaſterio Sithiu, natalis S. Ortrudis Virginis. Ortrudis, ſive Rotrudis, Anglanatione, Andrenſis Cœnobij monialis extitit, cujus tamen, quod dolendum vitæ hiſtoriâ deperiit. Eam acuratè deſcripſit Andrenſis Cœnobii Abbas Petrus & ad prandium in ejus ſolemnitate 10. Calend. Iulij legi fecit. Rotrudis ſacrum corpuſculum à Milone II. Tervanenſi Epiſcopo, præſente Arnoldo Gliſnenſi comite Cœnobii Fundatore, apud Andrenſes primo conditum, à Bertinianis Monachis non multo poſt ſublatũ (quod Gliſnenſe caſtrum ijſdem violenter ereptum eſſet) in Sithivenſi Cœnobio religioſè colitur. *Ioan. Molan. in Natal. SS. Belg. Galeſin. t. 1. SS. Ord. &c.*

Villarii, felix tranſitus Beati Arnoldi Monachi, viri angelicæ puritatis. Fuit hic à Zelo inprimis diſciplinæ & rigoris Monachici cõmendatiſſimus, abſtinentiâ tantâ, ut modum etiam excederet, tãtus ſui corporis hoſtis, ut victus victori, ſibi ipſi ſuccumberet, & exhauſto contractoque jejunijs ſtomacho, vix tantillum cibis admiſſum nauſeabundus rejiceret Ita laboranti, & ad mortem decumbenti Tutelaris Diva Maria Magdalena adeſſe dignata, pectore clientis ſui diſcooperto, *contra locum ſtomachi manum miſit, ac delinivit*, quo quidem ſacræ manus contactu, adeo ſibi eſt reſtitutus, ut præter ſpẽ convaleſcens, mirantibus Fratribus, chorum intraret, & mox quæ cæteri, valentiſſimus expleret. Deinceps Arnoldus pijs & mortificationis operibus liberius vacans, æternitatis demum præmia meruit & accepit. *Arnold. de Raiſſe, Cæſarius Heiſterbacenſis, Heribertus Roſ-Weydus, Henriqu. &c.*

B. Arnoldus

a S. Maria Magd. curatur.

IX. CALEND. IVLII.

XXIII. Junii. F.

S. Ediltrudis Regina.

IN Britannia Sanctæ Ediltrudis Reginæ & Virginis, quæ ſanctitatis & miraculis clara migravit ad Dominum: cujus corpus undecim poſt annis, inventum eſt incorruptum. Ediltrudis Annæ Orientalium Anglorum celeberrimi Regis filia, miraculum Virginis, etiam alteri marito nupta, *Virgo in ævum permanſit*, ſuumque Chriſto thalamum, mirando ſanè exemplo intaminatum ſervavit. Quippe a Tumberto Auſtralium Girviorum Principe ducta, duodecim cũ ipſo annis cõmorata, Angelico quaſi uſa conſortio, Virginitatis theſaurum, pretioſiſſimum, mirè & ſanctè cuſtodijt: Tumberto autem mortuo, ab Egfrido Northumbriæ Rege expetita, & ſolemnibus eidem nuptijs deſponſata, pari benevolẽtiſſimi Numinis gratia, & Regis caſtiſſimi pietate ſervata eſt. Enixa aſſiduis ferventiſſimiſque à Rege precibus, ut vero deinceps & ſoli omnium Regi Chriſto, ſe in cucullo plenè conſecraret, impetrato denique ab ſui amãtiſſimo conjuge conſenſu, in Coldingenſi Cœnobio, Sanctiſſimæ Ebbæ Abbatiſſæ, Egfridi Regis amitæ ſe totam ſubmiſit, & ſacrum velamen è manu Sancti VVilfridi Epiſcopi accepit. Elgenſis poſtea ſive Elingenſis Cœnobij facta Antiſtita, exemplis & monitis, Chriſti Virginibus dignè præeſſe ſtuduit, & quãvis delicatiſſima eſſet, Sanctiſſimæ tamen Regulæ, & conſuetudinum Cœnobii obſervantiſſima, nunquam laneis veſtibus indui voluit, balneorum uſum raro adhibuit, & quod ei DEVS tolerantiam abſtinentiæ conceſſerat, non niſi ſemel in die manducavit. Finitis nocturnis horis ad ortum uſque diei precibus intenta in Eccleſia perſtitit. Prophetico ſpiritu, peſtilenti lue ſe morituram prædixit, quin & earum quoque numerum, quæ eodem morbi genere ex ſuo Cœnobio ſecum rapien-

Bis nupta & Virgo.

Ejus Monialis.

Abbatiſſa.

Ejus vita rigor.

Spiritus Propheticus

piendæ eſſent, palam & diſertè univerſis prænunciavit. Peſte ſub maxilla in collo tentata, excreſcente tumore, multum inde delectata, ſic ſolita eſt loqui: *Scio certiſſimè, quia merito in collo pondus languoris porto, in quo juvenculam memini me ſupervacua monilium pondera portaſſe: & credo, quod ideo me ſuperna pietas dolore colli voluit gravari, ut ſic abſolvat à reatu ſupervacuæ levitatis, dum mihi nunc pro auro & margaritis, de collo rubor tumoris ardorque promineat.* Rapta ad Dominũ mediocri ætate, inter ſorores, ut juſſerat, ex quo mortua eſt ordine ſepulturam accepit. Cum autem Sexburgæ germanæ ſororis (quæ Ercomberti Cantiorum Regis primùm uxor, ſororem deinſequuta, cucullum in Brigenſi Cœnobio induens, eidem poſtea in Elingenſi Abbatia ſucceſſerat) juſſu, lapis quærere tur loculo aptus, in quem denuo condita in Eccleſſam transferretur, repertus non ſine prodigio eſt cãdido marmore tumulus, Virgini per omnia congruus, in quem dum ſacrum inferre corpus parant, ſextodecimo jam poſt obitum anno, incorruptiſſimum, cum integerrimis veſtimentis conſpiciunt, eo majore miraculo, quod ingens peſtilenti ex tumore cicatricis, vix indicio aliquo apparente pulchrè coaluiſſet, accedentibus ſpectatiſſimis miraculis, vel ſolo quidem indumentorum ejus cõtactu, quo morbi varij, & dæmones ex obſeſſis profligabantur; oculorum maximè doloribus, attactu ejus, in quo primũ condita erat, tumuli, feliciſſimè curatis. *Ex Ven. Beda, Harpsfeldio, & rel. rer. Angl. ſcript. Annalibus noſtr. Bened. tom. primo SS. Ordin. Iepes &c.*

Mira patientia & in morbis gratulatio. *Miraculum* *Incorruptio* *Oculorum morbis remedium.*

Papiæ depoſitio Sancti Lanfranci ejuſdem Vrbis & Epiſcopi & Confeſſoris. Lãfrancus, ſive Lanfranchus, ex celebri Beccariorum familia Gropelli pago agri Papienſis natus, à primâ ætate litteris & moribus apprimè inſtitutus, factus grandior, Magiſtri titulum admittere, aliosque litteris & moribus inſtituere, haud indignũ genere ſuo arbitratus eſt. Sic autem omnibus charus erat, & Petro Papienſi Epiſcopo defuncto, à Clero ſucceſſor electus, à populo Epiſcopus depoſceretur. Quare Romam profectus, ab Alexandro III. Pont. Max. ordinatus eſt. Papiam reverſus, ingentique civitatis lætitia exceptus, pietatis opera, inter alia præcipue coluit. Nam duodecim quotidie egenos menſæ adhibuit, & pauperes filiorum loco habuit & dilexit. Sed cum urbis primoribus, eam ex proventibus Eccleſiæ munire volentibus fortiter reſiſteret, aqua & igne interdictus, in proximas urbes Clero comitante receſſit. Contumelijs autem affectus, Clero Papiam reverſo, ipſe Romam denuo ad Alexandrũ ſe contulit; à quo ſedi ſuæ reſtitutꝰ, compreſsâ aliquamdiu civium petulantiâ, ſanctè præfuit. Verum ab eiſdem poſtea ſacrilegijs denuo appetitus, in Cœnobium S. Sepulchri Vallumbroſanum extra urbem receſſit, eoque Clero convocato, Epiſcopali ſe honore (licet id abſque Rom. Pontificis auctoritate fieri non poſſe Canonici contenderent) abdicavit, & cucullum amplexus, verè mundo mortuus vitam ſanctiſſimam vixit, tantisque meritis reſplenduit, ut à morte Cœnobij ejusdẽ Tutelaris deligi meruerit, *Sepulchri* deinceps nomine ipſo in *Sancti Lanfranci* cõmutato. Obitus ſui diem ipſe prædixit, & Abbatem ut ſibi tumulum præparari juberet exoravit, quo facto eo deduci voluit, & tumulo benedicto, cum in cellam relatus ex infirmitate deficeret ſacris Myſterijs munitus migravit è vita An. CHRISTI 1194. *Phil. Ferrar. Bernard. Balbus Epiſcopus ſucceſſor, Petrus in Catal. t. 1. SS. Ord. &c.*

Exul pro libertate Eccl. *Reſtituitur.* *Abdicat ſe Epiſcopatu.* *Ob.* 1194.

In Belgio depoſitio Beatæ Mariæ de Oegnies, admirandæ ſanctitatis fœminæ. Hæc opulentis parentibus Nivellæ edita, poſtea marito juncta, eum ſic deniq; convertit, ut pari conſenſu, totus ſe famulatui Divino conſecratent. Iuſſu autem Numinis apud Oegnies ſe includens, cum eo tenderet, à loci Patrono, Sancto Nicolao excepta amicè & deducta eſt. Fuit in vitâ omni admirabilis. Abſtinentiæ virtute mirum in modum excelluit, paupertatis & ſacri rigoris ſtudij ſe totam addixit. Angelorum & Sanctorũ colloquijs aſueta, eventura & latentia multa didicit. Viſis non ſemel per aëra m nibus plurimis ſupplicũ more extenſis, ignara quid portenderet, à DEO edocta, animas in purgatricibus flamis detentas ſua inprimis ſuffragia depoſcere intellexit. Cœlitum Imperatrici Matri Admirabili addictiſſima, inſignes ab eadem favores recepit. Sed & CHRISTUM ipſum intueri frequenter, cũque ipſo colloqui meruit. Illud penè intolerabile ipſi videbatur, cum ſuffixus in cruce ſibi appareret, nimio tunc & amore & dolore penè contabeſcenti. Anno, quẽ ſupremum ipſi fore CHRISTUS ipſe promiſerat, tanto diffluebat gaudio, ut jam celare non poſſet, aç proin ſæpe ſpiritu rapta, præ nimiæ cordis plenitudine, toto jam corpore dirumpi videretur. Sub mor-

S. Lanfrancus Epiſcop. *Fit Epiſcop.* *Libertalitas.* *B. Maria de Oegnies.* *Virtutes ejus.* *Deiparæ addictiſſima.* *Chriſto familiaris.*

Digitized by Google

tem 53. diebus nihil prorſus cibi accepit. A Chriſto autem quaſi compatiente, ſæpius viſitata, Matrem Miſericordiæ & conſolationis, perpetuo ferè lectulo ſuo aſſiſtentem intuita eſt. Sacro oleo dum inungeretur, Sancti Apoſtoli omnes interfuerunt, Chriſtuſque ipſe ad pedem lectuli crucem defixit; cum Angeli ægrotanti officioſiſſimè deſervirent. Mortua eſt A.C.1213. ætatis ſuæ 36. in Vigilia S. Ioannis Bapt. ipſa ſingularis ſui Tutelaris Ioannis Evangeliſtæ natali die, morbo & jejuniis ita confecta, ut dorſi ejus ſpina ventri adhæreret, & velut ſub tenui panno lineo, oſſa dorſi ſub ventris pellicula cernerentur, omnibus qui morti ejus intererãt, ut prædixerat, mirâ ſpiritus conſolatione perfuſis; facie ejus verè Angelicam referente, & nihil mortalitatis præferente. Claruit eximiâ miraculorum gloria, eo inprimis, dum viveret, admiranda, quod etiam abditiſſimos nonnullorum cogitationes aperiret. Valuerunt etiam maximè meritæ ejus contra herniam, ita ut quandoque ſolo crucis ſigno pueros eo morbo laborantes liberaret *Iacob. de Vitriaco, Chryſoſt. Henriq. Annal. noſtri Bened. t. 1. SS. Ord. &c.*

Rara genera. *Obiit 1213.* *Mira dulcedo.* *Miracula.*

In Monaſterio S. Emerammi Ratiſponæ Beati Adalberti Abbatis, miraculorũ gloria â DEO plurimum commendati; cujus etiamſi res geſtæ temporum decurſu & injuria deperditæ ſint, nomen tamẽ ob raram miraculorum gratiam latè celebratur. Ejus legitur etiamnum ad tumbã ejuſmodi Epitaphium:

Floruit hic ſignis Abbas Adalbertus opimis
Illius precibus IESV Rex parce redemptis.

Obiit anno ſalutis 1177. *Ex Metropoli Saltsburg. Vegal. Hund. &c. tomo 1. Sanctorum Ord. &c.*

B. Adalbertus Abb. *Obiit 1177*

Papiæ Sancti Foliberti Abbatis, magnæ & admirandæ ſanctitatis viri, cujus ſacrũ corpus in oratorio ſacrarum Virginũ Monaſterii Annunciatæ Papienſis eſt reconditum. *Ex Iacobo Guali Arnoldo Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Foliber-tus Abb.

In Monaſterio Ciſtercienſi B. Felicis Monachi. Is re, ut nomine verè Felix, vitæ integritate, morum ſuavitate, & famæ celebritate conſpicuus, in Ordine plurimum exſplenduit. Ejus proin morituri jacturam haud leviter æſtimans, magnus ille & ſanctiſſimus Stephanus Ciſtertii Abbas, cum ipſius morte quaſi ruinam recentis Inſtituti, ominabatur. Proin in extremis conſtitutum, vultu mœſtiſſimo conveniens, in virtute Sanctæ obedientiæ adjuravit, ut quando è vivis exceſſiſſet, quantocius ad ſe remigraret, & de ſacræ ſuæ familiæ ſtatu certiorem faceret. Revertit, magna luce circumfuſus, de propria beatitudine edocuit, ipſius Stephani conatus & vitam Numini placere aſſeruit, ac demum feliciſſimos novæ Reformationis ſucceſſus, & toto terrarum orbe propagationem prænunciavit, iiſque enarratis, benedictione â S. Abbate recepta ad æternitatis felicitatem remigravit. Obiit ſub A.C.1130. *Philipp. Seguinus, Barnabas de Montalbo, Liber vir. illuſt. Ciſt. Chry. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Felix. *Magnifit.* *Apparet ſuo Abbati.*

Tulli Leucorum S. Iacob Epiſcopi & Confeſſoris, qui nobili loco natus, in S. Benigni Cænobio Monachum profeſſus, inde ad Cathedram Tullenſem evectus eſt, Sanctorumq; Anteceſſorũ Hilduardi & Bodonis exempla imitatus, ædificãdis Cænobiis & ſervis DEI aggregandis magnam operam impendit. Deinde Sanctorum Hidulphi Treverenſis & Erardi Ratiſponenſis apud Voſagum coñorantium virtutem egregiam imitatus, abdicato, Eccleſiaſtico Principatu, poſtquam Apoſtolorum limina devotè viſitaſſet, ad ſuum Divionenſe Cænobium regreſſus, illic ultimam ſtationem fixit, & ſomno æternæ felicitatis inſignia, prope S. Benignũ repoſit°. *Ex Mart. Gall. Car. Sauff, Claud. Rob. Franc. Roſiers, Chron. S. Benigni &c.*

S. Iacobus Epiſcopus. *Ex Monacho Epiſcopus iterumque Monachus.*

Eodẽ die, SS. Lebuini, Radbodi, Adelberti, Eligii, Remachi, Monachorũ, Apoſtolici meriti virorũ in diverſis locis tranſlatio. *Ex Mart. Gall. Sauſſet.*

Translationes.

VIII. CALEND. IVLII.

XXIV. Iunii. G.

S. Theodulphus, Epiſcopus.

Laubiis S. Theodulphi Epiſcopi. Hic celeberrimi illius Laubienſis Cænobii, Monachus, Abbas, & Epiſcopus, ab inſigni non ſolum eruditiõne, ſed vitæ inprimis ſanctitate celebratur. Quin & divini verbi prædicatione felix & aſſiduus, verè dignũ Epiſcopatu te geſſit: ut enim paſtor eſſet omnino idoneus, inquit Abbas noſter Spanheimenſis, curavit ovibus præeſſe in humili ſollicitudine, & prodeſſe in magna

Digitized by Google

magna dilectione. Vnde & Sanctorum Catalogo adscribi meruit, cujº multa narrantur virtutes, & sanctitatis atque meriti plurima & insignia extant monimenta.

Clar. 736. Claruit An. Ch. 736. *Ex monim. Laubiens. Ioan. Molano, Trith. t. 1. SS. Ord. &c.*

Romæ Sanctæ Romulæ Virginis, cujus laudes Sanctus Gregorius Papa celebravit. Hæc sanctimonialis non habitu solo, sed vita, Sanctæ Redemptæ discipula, in Dei ac Deiparæ ferventissimo cultu vitam sanctissimam transigebat. *Fuit autem*, inquit Magnus Doctor, *miræ patientiæ, summæ obedientiæ, custos oris sui, ad silentium studiosa valde, & ad continuæ orationis usum.* Paralysi afflicta, & lectulo multos annos affixa, detrimento membrorum ad incrementa virtutum sapientissimè usa est. Ad eã, quarto ante obitum die, cœlestium spirituum multitudo dignata invisere, admiranda & intoleranda humanis oculis luce locum implevit, cœlesti insuper delicatissimi odoris fragrantiâ, adstantium sororum nares recreante, quæ sublatâ etiam, in quartum usque diem remansit. Imminente felicissimi transitus horâ, sacrum Viaticum petijt, eoque refecta, inter cœlestes psallentium choros, qui ad Cellulæ ejus fores audiebantur, carne soluta, ad amplexus Sponsi Regum Regis emigravit. Quâ ad cœlum ductâ, quanto chori psallentiũ altius ascendebant, tanto cœpit psalmodia levius audiri, quousq; & ejusdẽ Psalmodiæ sonitus, & odoris suavitas elongata finiretur. *Greg. Mag. in Homil. 40. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Romula Virgo.

Deiparæ addicta.

Patientia.

Mira fragrantia.

Moritur.

Mira musica.

Mechliniæ passio Sancti Rumoldi Scotorum Regis filii & Episcopi Dublinensis. Rumoldus regiâ stirpe apud Scotos ortus, patrẽ Davidem habuit Hiberniæ Regem (quæ vulgo & olim & hodie etiam Scotiæ subinde nomine censetur) cujus ipse Regni hæres futurus, eo contempto pauperem Christũ secutus, cucullum purpuræ prætulit, in eoque eximiâ vitæ sanctitate effulsit. Creatus autem Archiepiscopus Dublinensis in Hibernia, eum quoque honorem non multo post deseruit, Romãq; peregre profectus, cũ de reditu divinitus moneretur, reversus, prope Scaldim denique fluviũ, loco qui Mechlinia dicitur consedit. Ejus precibus loci Dominus Odo Comes filiũ à Deo impetravit, quã vir Dei sacris undis lustravit, & Libertum appellavit, qui puer postea cum æqualibus ludens, aquis submersus, grandi cum dolore parentum, interijt, verum insigni miraculo Rumoldi precibus ad vitam redijt. Odonis proin liberalitate Vlmense sive Vlmeti Cœnobiũ vir sanctus condidit, ubi Libertus juvenis Comes cucullum amplexus, Christi demum Martyr effici meruit. Rumoldus itẽ à duobus sicarijs spe prædæ alicujus gravi in caput inflicto vulnere occisus An. Ch. 775. cœlesti luminarium splendore, cum aquis mersum cadaver esset, piscatoribus primùm, dehinc Odoni Comiti innotuit, gravissimisque deinceps miraculis exsplenduit, & suum inprimis Cœnobium, alijs Ecclesijs circum omnibus vastatis, à Danorum furore mirè defendit, à captivorum præcipuè & energumenorum liberatione latè celebratº, de provincia circumjacente, longè meritissimus, ubi sic fidei rudimẽta plantavit, ut merito post B. Lambertum Mechlinensium Apostolus habeatur. Est autem Rumoldi festum ex constitutione primæ Synodi Mechliniẽsis duplex per Diœcesim. & novem Lectionum memoriâ anniversariâ per totam provinciam religiosissimè colitur. *Ioan. Molan. in Indic. SS. Belgii, Vita Rumoldi per Theod. Abb. Hugo Menard. tom. 1. SS. Ord. &c. Annal. nostr. Aquila Imp. Benedictina &c.*

Occis. 775.

Miracula.

Apostolus Mechliniensium.

S. Rumold. Epis. Mart.

Regnũ contemnit.

Fit Archie. Resignat.

Mortuus suscitat.

In Gallijs depositio Beati Lupicini recluſi & Confessoris. Fuit hic è primis ferè Reclusis nostris, superstite etiamnum S. Mauro, & corpus suum rigidissimè habuit. Alia inter tormenta, lapidem quem vix duo tollerent, humeris toto orationis tempore imponens & per cellam deportans, nocte autẽ sudes binas acutas mento, ne somnum caperet supponens. Claruit innumeris penè miraculis, cum solo tactu sive etiam crucis signo, omnis generis morbos curaret. Mortem suam ipse prædixit, à quâ, non minoribus seu paucioribus, quam in vita miraculis claruit, sputo, ut quem excrearet sanguine certatim direptis & prodigiosissima operantibus. *Ex S. Greg. nostr. Turon. t. 1. SS. Ord. variis rer. Gall. script. &c.*

S. Lupicinus recluſus.

Ingeniosa tormenta.

Prope Alexandriam Ægypti, Natalis Sanctæ memoriæ viri Ioannis Baptistæ cognomento Zak sive Kak, hoc est Vitulini, Abbatis Ordinis S. Benedicti in Vrbe Van, qui inde Vitulinus dictus est; quod quatriduanum fœtentem vitulum à morte ad vitam revocasset, cum Turcæ exprobrarent, & pro signo Christianæ fidei evidenti illud miraculi exigerent: consurrexit illicò ad preces Ioann. vitulus, & ad ubera cucurrit. Fuit vir Orthodoxus atq; Apostolicus decessitque nostra ætate Anno Christi 1614. quem Deus à morte innumeris glorificavit miraculis, ita ut in-

V. Ioannes Bapt.

Vitulum resuscitat.

Miraculosissimus.

vocatus non Chriſtianos ſolumodo, ſed & Turcas prodigioſè juvaret. Illius ſanctitatem dum juvenis Turca rideret, & ſupra ejus tumulum ſordes ejicere conaretur, viſcera ſimul cum anima ejecit, quod ejus ſcelus pater & amici execrati, cum pro ſalute ejusdem vovisſent, ille quamprimum grandi prodigio vitæ & ſanitati eſt redditus. *Ex Relatione Abbatis Arachielis Beglierii, Cajet. Marcheſ. &c.*

Mortuus excitat.

SS. Martyres Antrenſes.

Nannetis, paſſio multorum Cœnobij Antrenſis Monachorum, qui à Danis Chriſtianæ fidei hoſtibus cæſi, illuſtrē ſuo ſibi ſanguine triumphum comparārunt. A.C. 843. *Chron. Andegav. Regino, Sigebertus*, qui tamen in anno & die nonnihil diſſentiunt.

B. Mauritius.

In Monaſterio Bonæ-vallis Beati Mauritij Monachi, ſanctiſſimæ vitæ & multæ patientiæ viri, qui paralyſis ægritudine affectus, inter diuturnos & acerbiſſimos dolores jejunandi ac precandi exercitia nunquam omiſit, & tandem inter Choros Angelorum pſallentium ſuaviter & canētium: mirantibus & exultantibus qui aderant & audiebant, beatum ſpiritum exhalavit, continuis tam vivus quam mortuus miraculis à Deo illuſtratus. *Philipp. Seguinus, Menol. Ciſter. Chryſoſtom. Henriqu. t. 1. SS. Ord. &c.*

Morienti adſunt Angeli.

Miracula.

S. Bartholomæus.

Lindisfarne in Anglia depoſitio Sancti Bartholomæi preſbyteri & Eremitæ. Hic percelebris in Anglia Cœnobij Dunelmenſis Monachus, poſt probationem Cœnobij diuturnam, contemplationis & ſolitudinis appetens, ab apparēte ſibi S. Cuthberto noſtro, ad Farnenſem Inſulā ſecedere juſſus, illic acerbiſſimo vitæ rigore ſe mactans, carnem ſpiritui ſervire coēgit. Claruit ſub A.C. 1120. *Ioan. Capgravius, Eduar. Mayhew. Menar. tom. primo SS. Ordin.*

Clar. 1120.

S. Adelmus

In Anglia S. Adelmi Monachi & Confeſſoris, cujus ſacrum corpus longè poſt obitum repertum eſt incorruptum. *Andr. Monach. Bamberg. t. 1. SS, Ord. &c.*

Inventio S. Bonif. Epiſc.

In Camera B. M. V. prope Bruxellas inventio corporis B. Bonifacij Epiſcopi Lauſanenſis, miraculorum gloriâ celebris, facta A.C. 1600. *Ex monim. ejusd. Cœnobii, faſciſ. SS. Chryſ. Henr. t. 1. SS. Ord. &c.*

Tranſlatio B. Petri.

In Luſitania tranſlatio B. Petri, Monachi Alcobaciæ, fratris Alphonſi Illuſtris, primi Regis Portugalliæ, facta An. C. 1331. *Henriq. & t. 1. SS. cit. &c.*

S. Petrus Abb.

Caſini S. Petri Abbatia, viri egregia ſanctitate conſpicui & miraculorum gloria illuſtris. Hic cum aliquamdiu Archiſterio Ordinis ſanctiſſimè præfuiſſet, ſive ſuma animi demiſſione tanto muneri ſe imparē credens, ſive majoris quietis ſtudio, & ſibi ac DEO ſoli vacaret, A. CHRISTI 1057. tanto honori renuncians ſeque Prælatura abdicans, ad Vallem Lucis cum aliquot Fratribus ſe contulit, atq; illic vitam admirabili in Virtutum progreſſu feliciſſimè complevit. In opere manuum & laboribus non minus quam oratione aſſiduus, dum cum fratribus in ingenti tēpeſtatis effuſione, laborare pergeret, & imbrium metu aliqui ſe ſubducere vellent, neminem abire voluit, meruitque, ut inter effuſos circum undique imbres, univerſi intacti labores continuarent. Lupum ovem rapientem, oratione facta cōpulit, ut quam abſtulerat ad portam Cœnobij referre cogeretur. Sic merito ejusdem, fures qui olera rapuerant, tota nocte per circuitum ambulantes, hortum egredi non potuerunt. Tandem vir ſanctus meritorū manipulis locuples ad præmia laborum evocatus eſt, ſub A.C. 1070. *Ex Petro Diacono.*

Inſigne miraculum.

Alia miracula.

Ob. 1070.

VII. CALENDAS IVLII.

XXV. Junii. A.

S. Adelbertus Apoſtol.

IN Hollandia Sancti Adelberti Confeſſoris, diſcipuli Sancti VVillibrodi Epiſcopi. Adelbertus Edilwaldi Deirorum Regis filius, Epternenſis Cœnobij perfectiſſimus Monachus, & magni VVillibrordi noſtri lectiſſimus diſcipulus, regiarum opum, deliciarum honoriſque miraculo contemptu inprimis effulſit, & præcipuâ excelluit vitæ ſanctitate. Cœnobij diſciplinâ, & contemplationis ſtudio benè excoctus, Trajectenſis Eccleſiæ factus Archidiaconus, mox Hollandiæ & Kenemariæ Apoſtol[us], inſigni cū fructu in agro Dominico laboravit, & prægnantiſſimos meritorū manipulos in horrea Domini & Eccleſia intulit. Fuit illuſtris ſpiritu prophetico, cujus illuſtre itē exemplū illud memoratur, cū in patriam aliquando ad ſuos reviſurus, ab Eggone hoſpite liberaliſſimo rogatus, & cum lachrymis interpellatus, quandonā reverſurus eſſet? quando, reſpondit pomi hujus, cujus fragmentū in manu habebat, grana, in virgulta excreverint, cūq; dicto eā pomi partē in ignem abjecit. Res mira: ſuſtu-

Hollandia

& Kenemaria Apoſtolus.

Res mirg.

Digitized by Google

ſuſtulit per abſentiam Adalberti vorax flamma ædificium ipſum, & ſuperſtitibus incendio granis, virgulta excrevêre, quorũ indicio Eggo reſuſcitatus, rediturum expectavit, & mox reducem ſuũa cum gratulatione excepit. Mortuus eſt apud Egmundam, & digno cum honore reconditus A. C. 740. cujus vitam Egbertus Trevirenſium Pontifex ope ejusdem à febri valida prodigiosè abſolutus, per Medelocenſes Monachos deſcribi curavit. Claruit innumeris penè & ſtupendis miraculis, adeo, ut eorum, quæ una ſæpè die patraverat, iniri difficulter numerus poſſet, quæ inter rarius illud: Irrumpentibus in eam provinciam barbaris, crebriuſq; Eccleſiam S. Adelberti diripere parantibus, adeo ſe ſemper ſua illos truſtratos eſſe, ut nec intueri quidẽ B. ilicam poſſent, quæ prodigioſiſſimè & illorum conatus ſacrilegos, & oculos nequam fugeret, & inter tot quærentium ſtudia, irreperta extaret, & intacta univerſæ provinciarũ direptioni ſupereſſet. Vti autem devotos ſibi, mirandâ ope juvare nunquam deſiit, ſic contemptores horrendâ morte ſuſtulit, quos inter quinque milites, qui ſcrinũ in quo ſacræ illius Reliquiæ aſſervabantur, temere armis ſuis pulſaverant, dirè ultus eſt, cũ Vulbrand⁹ ſuo ſe enſe perimeret, Arnoldus eodem loco à fratre ſuo perimeretur, Sierus inter ſex menſes miſerabili morte decederet, Eilgerus ad extremam redactus egeſtatem ex nobili pauperrimus, oſtiatim mendicaret, & à vermibus conſumptus florente ætate abriperetur: Garbrandus omnium robuſtiſſim⁹, membris omnibus contraheretur, alijs inſuper qui his faverãt & authores erant, partim morte, partim amentia, partim alijs graviſſimis plagis pœnas ſceleris pendentibus. Condidit in honorem ej⁹ celebre ordinis noſtri Cœnobium Theodoricus Iunior Hollãdiæ Comes, cujus parens, liberi, cognati, beneficentiſſimũ deinceps Tutelarẽ experti ſunt, varijs periculis & morbis, pdidioſe erepti, donec ſucceſſu temporũ Petronilla Florentij Craſſi Comitis itẽ Hollandiæ vidua, Advocatiæ titulo bonis Monachorũ ampliſſimis inhians, Capellanũ quendã ſuum, ut pietatẽ ſimularet, & cucullũ exambiret perſuaſit, quo pari fraude in Abbatiam obtruſo, Monachorũ rebus abuſa, alios aliosque Abbates intrudens, ſeipſam omni fidorum copia defraudavit, cum intra annũ tres ejuſmodi Pſeudo-Abbates inopinatiſſima morte abriperentur. Quo facto metuens ſibi, & conſulens, execrata conatus ſuos, libertatem reſtituit, & benefactis Tutelaris ſanctiſſimi gratiã demereri ſtrenuè allaboravit. Adalberti cum primùm ſacra oſſa elevarentur, eo ipſo ſarcophagi loco, fons mirè perſpicuus prorupit, quem multo poſt contra varia morborum genera, prodigioſiſſimè ſalutarem plurimi experti ſunt. *Ex vita per Monachos Medelocenſes ſcripta, Annalibus noſtr. Benedict. & Germanis, Aquila Imper. Benedict. tom. 1. SS. Ordinis, Ioan. Molano, Iepes, Baronio &c.*

ob. 740.

Innumera miracula.

Rarum prodigium.

Iniurias ſuas mirè ulciſcitur.

Tutelaris ſuorum.

Elevatio ſacri corporis.

Fons prodigioſus.

Eodem die S. Tudwali Trecorenſis Epiſcopi & Confeſſoris. Tudwalus Regio genere ortus, Rumulonij ex ſorore Pompeia nepos, Derochi famoſiſſimi illius Britanniæ Regis affinis fuit. Sed contemptu perituro rum longè illuſtrior, illa æternis permutans, famam, virtutem, ſanctitatẽ, felicitatẽ in cucullo longè majorem, quã in purpura meruit. Permiſſu Derochi, Cœnobium Lambalienſe exſtruens, duos & ſeptuagĩta illic Monachos, in DEI ſervitio aggregavit, & aliquot poſt annos, Pontificali ſede in Trecorenſi civitate ab eodem Rege conſtituta, magnâ cum laude, & inſigni fidelium utilitate, eidem primus præfuit, eamque vitæ eximia ſanctitate conſecrans, ejusdem Eccleſiæ, urbis, & Diœceſeos Princeps à morte Patronus adoptari meruit. Tudwali celebre apud omnes nomen, cujus Feſtum anniverſariâ memoriâ, inſigni celebritate, magno peregrinantium accurſu & plauſu colitur, cum pleniſſima ut vocamus Indulgentiarum conceſſione. De tanti tamen Pontificis Reliquiis, non ſoli Trecorenſes, ſed & alij, eosque inter Carnutenſes, ſacri capitis theſauro gloriantur, ſibique gratulantur. *Robertus Cœnalis L. 2. rerum Gall. Claudius Robertus, Arnold. Ducen. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Tudvvalus Epiſcop.

Regium genus.

Primus Epiſcop. Trecor.

Patronus princeps.

Indulgentiæ

Biturici Sancti Raduphi Archiepiſcopi & Confeſſoris. Radulphus alias Rodulphus & Rudolphus nobili ortus genere, veram nobilitatem, eorum quæ mundus amat contemptu, æſtimans, fide, religione, animi demiſſione nobiliſſimus extitit, & Monachum in Divi Medardi Sueſſionenſi Cœnobio profeſſus, magnã illic vitæ ſanctitatem indeptus eſt. Ejuſdem poſtea loci Abbas factus, Archiepiſcopus deniq; & Patriarcha Bituricenſis, Aquitaniæ primas creatus, ſumño in honore ſummis virtutibus refulſit, & ſignis penè innumeris coruſcavit. Fuit in ſcripturis Divinis valdè eruditus, mortuuſque eſt Ann. CHRISTI 866. cum ſedem ſuam 25. annis præſidens

S. Radulphus Archi.

Fit Monachus.

Abbas. Archiepiſc.

Ob. 866.

admirabili vitæ ſanctitate mirificè illuſtraſſet. Sacrũ ejus corpus conditum eſt in
Feſtum ejus Sancti Vrſini, ubi feſtivus ejus ſolemniter celebratur, anniverſaria autem memoria per totam diœceſin trium lectionum officio colitur. Ad ipſum ſcripſit Nicolaus I. Pont. Max. ut videre eſt de conſecr. diſt. 1. *Porro. Vid. Claud. Rob. Ioan. Chenu, Trith. Democh. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Albertus. I reveris in Cœnobio Medelocenſi, S. Alberti Monachi. De eo ſic Trithemius noſter: Albertus Monachus Mediolacenſis Cœnobij, quod Sanct. Lutuvinus Dux Lotharingiæ conſtruxit, vir magnæ ſanctitatis multa ſuarũ Virtutum indicia dedit, de quo varia narrantur præconia laudum, &c. cujus feſtum agitur 7. Cal. Iulij. *t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Probus. Moguntiæ Sancti Probi Monachi & Preſbyteri. *Ejus,* inquit incertus auctor apud Pithoëum, *caſta converſatio, & doctrinæ ſanctæ ſtudium Moguntianam illuſtravit Eccleſiam. Sed quoniam per ſinguła longum eſt texere, qualiter in ſupra dicta Eccleſia,* (Sancti Albani) *ſine faſtidio diu noctuque fructuoſo labore deſudaverit, vel quomodo omnia omnibus factus fuerit, ut cunctos lucrifaceret Chriſto, ſalteim aliqua virtutum illius duobus verſiculis non pigeat memoriæ commendare, ut ex his cætera divinitus illi collata facilius valeant intelligi:*

Quam prudens, humilis, ſapiens caſtusque fuiſſet
Littera vel lingua nulla referre poteſt.

Ita Annal. cit. meminitque ejuſdem *Beatus Hermannus Contractus Trithemius, Menardus &c.*

S. Guilhelmi Abb. *In territorio Guleti apud Muſcum S. Guilhelmi Confeſſoris, patris Eremitarum Montis Virginis.* De quo nos uberius die 27. Iunij.

S. VVilhelmus Abb. In Anglia Beati VVilhelmi Abbatis Bellæ-Laudæ. Hic ſæculares inter agens ſæculi contemptor, vitam Monachicam egit, donec cucullo invelvi mereretur. Apud Bellam-laudam Monaſticen profeſſus exquiſitiſſimo perfectionis ſtudio mirificè pfecit. Fuit generoſiſſimus ſui corporis triumphator, & appetituum carnis domitor, præter incredibilẽ potus cibiq; abſtinentiam, uſu cilicij perpetuo mẽbra atterens, & ijs ſolum quæ ſpiritũ juvarent
Miracula. intendens. Laboravit inſigniter, in ſanctiſſima Ciſtercienſi Ordinis noſtri reformatione propaganda, multorum & illuſtriũ miraculorum gloria à Deo cõmendatus.
Clar. 1170 Claruit ſub An. Ch. 1170. *Matth. Paris. Rob. Ruſca, Henriq. Mauriq. &c.*

Lecdij depoſitio B. Evæ Recluſæ, quæ *B. Eva recluſa.*
ſimul cum B. Iuliana ſolemnitatem Corporis CHRISTI miro fervore promovit, eoque nomine de orbe Chriſtiano haud leviter meruit, cui eam ipſam ob cauſſam Vrban. IV. Pont. Max. ſcribens, inter alia *Pont. Max. ad ipſam littera.*
ſic ait: *Magnificet igitur (dilecta filia) anima tua Dominum, & exultet ſpiritus in DEO ſalutari tuo; quia viderant oculi tui ſalutare tuum, quod paravimus ante faciem omnium populorum. Lætare inſuper, quia omnipotens DEVS tribuit tibi deſidertum cordis tui, & voluntate labiorum tuorum, non fraudavit te cæleſtis gratiæ plenitudo &c.* Fuit Eva cœleſtibus revelationibus & charismatibus mirè illuſtrata, voluntarijs autem corporis afflictationibus, inſigniter expolita, ſed ante omnia patientiæ virtute nitidiſſima, quæ multis excocta injurijs, ad cœleſte demum regnum perpetuo victura migrauit. *Abraham Bzovius ad Ann. Chriſti* *Clar. A. C. 1230.*
1230. Franciſcus Bivar familiaris noſter, Ioa. Dieſthemus, t. 1. SS. Ord. &c.

Noviomi tranſlatio Sancti Eligij & Epi- *Translatio S. Eligij Epiſcopi.*
ſcopi & Confeſſoris magni Flandrij Apoſtoli. *Molanus in Addit. & Indic. SS. Belg. Maurolycus, Arnold. Duacen. tom. prim. SS. Ord. &c.*

In Monaſterio Stabulenſi tranſlatio S. *Translatio S. Remacli*
Remacli Epiſcopi Trajectenſis Monachi Solemniacenſis, viri Apoſtolici. *Auct. cit.*

Eâdem die tranſlatio Sanctorum Confeſſorum Lebuini & Radbodi, de quibus ſingulis fuſius die cujuſque Natali.

In Monaſterio Admontẽſi Ven. Gote- *V. Godefridus.*
fridi Abbatis primũ VVeingarttenſis de in Admontenſis, qui in Necrologio hujus monaſterij p eximijs meritis FUNDATOR MONASTERII appellatur, de quo pervet ejuſdẽ Monaſterij ſcriptor: *Sub Godefrido,* inquit, *tantopere diſciplina Monachica viguit, ut quaſi novum denuo initium accipiens locus, cum varijs modis, tùm principaliter fama gloria, obſervantiæ rigore, oblationibus ſeu donationibus fidelium, nobiliſſima Monachorum atque ſororum multitudine, neſcio an ſuper omnia Germaniæ Monaſteria non invaluerit, &c.* Certe unus hic Abbas, Fuldenſi alijsque duodecim Monaſteriis, lectiſſimos tredecim è ſuo gremio Abbates dedit, & tandem meritorum plenus hac die
Laus Cœnobii.
Anno Chriſti 1165. in Domino requievit. *Ex monim. VVeingartt. & Admont.* *Obiit anno 1165.*

VI. CA-

Digitized by Google

VI. CALEND. IVLII.

XXVI. Iunii. B.

S. Maxentius Abb.

IN pago Pictavienſi, Sancti Maxentii Presbyteri & Confeſſoris, qui miraculis claruit. Maxentius Pictavienſis Cœnobij (quod ab ipſo poſtea nomen meruit) lectiſſimus Abbas, ſui ævi miraculum fuit. Suſpexêre raram ipſius innocentiam feræ etiã volucres, & tritici grana, ac panis fragmenta è manibus ejus expetiêre, atque ſumpsêre. Viſitabatur frequenter ab Angelis, adeo ut ſplendor cellulæ, in quâ pſallens jugiter habitabat, velut micantium aſtrorum globi, videntibus Monachis & miniſtris, mirè reluceret, omneſque intuentes percelleret & ſacro horrore perfunderet. Mensâ frugali admodum uſus eſt, pane nimirum hordeaceo, & aquæ poculo contentus; cui tamen prodigioſas ſæpè epulas Angeli adornârunt, & miniſtrârunt. Sic autem orationibus incumbebat, ut ſe incurvando, camelorum inſtar in membris ejus gibbi apparerent. In ejus Cœnobium cum milites Clodovæi Regis militari licentiâ invaderent, mortemque nihil minus metuenti viro ſancto intentarent, quidam gladio in collum ejus vibrato, repente diriguit, poſt paululũ autem dentibus ſeſe ipſum lacerans, crudeliſſimè demum ſe confecit & interemit, reliqui vero mente turbati, & cæcitate percuſſi, re comperta, & ipſo etiam Rege advolante atque ad Beati Abbatis pedes proſtrato, ſupplices benedictione ejus perceptâ illico curati ſunt. Claruit & aliis quamplurimis miraculis, quæ inter, mortuum vitæ reſtituit, & fixo arenti, in terram baculo, laborantibus in agro Fratribus fontem prodigioſè elicuit; qui variis deinceps morbis, perpetuitate miraculorum celeberrima, medelam contulit. Longè ante obitum ſuum præſcivit & prænunciavit, quin & horam ac diem diſtinctè deſignavit, iſque ipſis ſanctiſſimæ vitæ finem feliciſſimum impoſuit. *Ex Vita, Vincent. Beluac. Gregor. Turen. Petro in Catal. t. 1. Ord. Arn. Duac. &c.*

Eum volucres colunt.

Angelorum ſimiliaritas.

Militum temeritas punita.

Mortuum reſuſcitat.

Obitum prædixit.

S. Rudolphus Epiſc.

Eugubii Sancti Rudolphi Epiſcopi & Confeſſoris. Is nobili inprimis genere natus, caſtrum ſuum, inexpugnabili munitione vallatum, cum omnibus quæ ſui juris erant, Sancto Petro Damiani noſtro offerens, cum matre & fratre cucullum amplexus, mirandâ poſtea vitæ perfectione excelluit. Ad Epiſcopatus poſtea Eugubini culmen evectus, Monachum ſe eſſe nunquam oblitus eſt: *Eisdem quippe*, ait Damianus, *tenebat membra cilicius, eisdem ſemper contentus erat perexiguis ac deſpectibilibus indumentis. Quin & torpore aliquo ſeu acedia tentatus* (mirum triumphati torporis exemplum!) *laquearibus cellulæ funiculos innectens, inſertis ulnis pendulus pſalmodiæ ſtudio inſiſtebat. Nunquam adipe, nunquã ovis, vel caſeo veſcebatur. In eisdem vero, quæ apponebantur edulis, continens quoque eum frugalitas excruciabat, ut diſcumbens non tam ſe reficeret, quam decertaret, & inteſtinum potius eſſet gulæ bellum, quod extrinſecus videbatur convivium, &c.* Hyberni tolerantiſſimus frigoris, ſolâ contentus interula, nudus nudâ in tabula cubitabat. Panem, niſi feſtivis diebus, non alium, quam vel puro ex hordeo, vel ex cantabro potius, quod projiciendum canibus erat comedebat. Ferreum circa pectus cingulum perpetuo gerebat. Pſalterium quotidie integrum, armatâ ſcopis utraque manu, cum diſciplinâ, ut vocant, recitare cõſueverat. Sæpe me, (verba Damiani ſunt ad Alexandrum Papam) per clementiam Chriſti terribiliter adjurabat, ut ſi quando fortaſſis excederet, nequaquam me ab ejus correptione ſubducerem, ſed omnem in eo diſciplinæ modum, qui Monachis debebatur implerem. Ita planè viciſſitudinem Monachi, & auctoritatẽ Epiſcopi ſubalternâ viciſſitudine laudabiliter obſervabat. Oportunè importunè verbo prædicationis inſtabat, & quidquid ſurripere valebat expẽſis, benẽ pdigus in pauperes diſpergebat. Synodũ annualiter cõgregans, nullũ aſuetæ oblationis, vel Xeniorum Canonẽ à Clericis exigi permittebat, neq; aliud cõmodum præter ſolam pœnitentiã, ab illis requirebat: *abſit*, inquiens, *ut Synodũ vendã, quin lapſos potius erigã, quã ut ex corũ cadaveribus, corvino more pinguis fiã.* Obiit ſanctiſſimus Pontifex imaturâ licet morte, cœlo tamen maturâ ætate, & verè conſummatus in brevi explevit tempora multa An. C. 1065. *Petr. Damiani Mon. Congr. Avellanæ, t. 1. SS. Ord. &c.*

Epiſcopi & Monachi coniunctio!

Rigor vitæ.

Epiſc. verè humilis.

Ecce verè paſtorem.

Ob. 1065.

Moguntiæ B. Sunderoldi Epiſcopi, qui à Normannis Germaniam vaſtantibus VVormatiæ Martyrij coronam accepit. Sunderoldus, alias Sunzo Fullenſis, primũ Monachus, à religioſa ſimplicitate dignè

B. Sunzo Archiepiſc.

laudatus, nobilitatem generis, nobili animi demiſſione exornavit. Cum autē virtute & doctrinâ excelleret, ad Archiepiſcopatus Moguntini ſublimitatē evectus, Normannis Chriſtianæ fidei hoſtibus in Germaniam irrumpentibus ab ijſdē prope VVormatiam captus, & diu cruciatus, poſt tormenta conſtanter ſuperata, victor ad triumphos æternos abijt An. Ch. 891. tranſlatus Moguntiam & in Divi Albani Cœnobio conditus in Epitaphio ibidem poſito, his ipſis Moguntiam ſuam compellans:

Occ. 981.

Epitaphiū.

Pro te, proq; DEO, ſacrato ſanguine fuſo,
Contors es cœlis, ſi memor eſſe velis, &c.

Ex Manuſc. VVeing. Trith. Reginone, Serario, Annal. noſtr. Germ. & Bened. nec non Aquila Imp. Bened. &c.

S. Adeodatus Papa.

Romæ depoſitio S. Adeodati ex Monacho S. Eraſmi in monte Cœlio, Pontificis maximi. Ejus geſta perijſſe Baronius haud immerito lamentatur: cæterum OMNIBUS GRATISSIMUM fuiſſe atteſtatur, de quo Anaſtaſius: *In tanta magnitudine*, inquit, *fuit mitiſſimus, ac benigniſſimus, ut omnem hominem à majore usque ad mininum libenter ſuſciperet. Peregrinis compaſſionem exhibuit, ut etiam unusquisque quod poſtulavit, ſine dubio impetraret, &c.* Electus eſt, A. Ch. 669. mortuus & cœlo receptus anno 676. cujus mortem elementa lugere viſa ſunt, exortis, qualia nulla ætas hominum meminiſſet, pluvijs & tempeſtate. *Ex Annal. Eccl. Bar. Annal. noſtr. Bened. Ciacon. Panvin. Platina, Vniverſo noſt. & ſymbolis Eccleſ. tomo primo SS. Ord. &c.*

Ob. 676.

S. Bartholomæus Epiſcopus.

In Gallia Beati Bartholomæi Laudunenſis Epiſcopi. Bartholomæus Fulconis è Burgundia Principis & Adelaidis Rouciacenſis filius, Canonicus & Theſaurarius Laudunenſis, ejuſdem Eccleſiæ poſt Hugonem lectus Epiſcopis, *nobilitate & probitate*, ut veteres Manuſcripti loquuntur, *famoſiſſimus*, & exemplo, & prædicationis labore meritiſſimus, humani tamen aliquid paſſus, cum Simone Noviomenſi, & Petro Silvanectenſi Epiſcopus, in Kadulphi Viromandorum Comitis divortiū cum legitima uxore cōſenſit, ꝓpter quod ab Epiſcopali munere ſuſpenſus, poſtea tamen reſtitutus eſt. Præfuit utiliſſime annis octo & triginta, aliaque inter graviſſima de Pontificatu merita, Eccleſiam Cathedralem incendio dirutam reſtituit, & exornavit. Tandem autem generoſiſſimo honorum faſtidio Pontificatu ſe abdicans, in Cœnobio Futniacenſi incluſit, & cucullum induit; ubi ſub regulari diſciplinâ mores ita inſtituit, ut Monaſticæ perfectionis exemplar omnibus ſe exhibuerit, atque meritis, & revelationibus inſignis, facem non tam Monachis quā Epiſcopis, & Principibus etiam Iæculi, inter quos etiam Iæcularis effulſerat, prætulerit. De obitus anno, non ita certo cōſtat. Electus eſt Epiſcopus An. Ch. 1114. neque multo poſt, Eccleſiam ſtrenuè & ſumma operarum contentione reſtituit, cui præter Epiſcopos Rhemenſem Cathalaunenſem, Sueſſionenſem, Ambianenſem, & Sylvanectenſem pluſquam ducenta mortalium millia interfuiſſe memorātur. Meruit idem præclariſſimè de Præmonſtratenſium exortâ primum familiâ, quam diligentiſſimè fovit, & Sancto Ordinis ejus Inſtitutori Norberto, locū condendo Ordinis Archiſterio, nominē Præmonſtrati, dono dedit. *Philipp. Seguin. Barn. de Montalbo, Ioann. Chenu, Claud. Rob. S. Antoninus, Vincent. Bellovac. Henr. &c.*

Fit Monachus.

Ecleſiā reſtituit.

Merita inſignia.

NB. *Bene meretur de Præmonſt.*

S. Babolenus Abb.

In territorio Pariſienſi Sancti Baboleni Abbatis. Hic primum Malmundarienſis Monaſterij Abbas, Stabuleti poſtea S. Remaclo ſucceſſit. Cum enim ad eumdem inviſeret, adeo ſanctiſſimo ejus vitæ exemplo Babolenus & Cœnobii Stabulenſis diſciplina delectatus eſt, ut relicto Abbatis honore, ſtabuli animalium Chriſti tam ſancti, receſſus tam felices exambire digniſſimum duxerit. Fuit ſuſceptus à Remaclo officioſiſſimè, & qui inſtituendus eo venerat, complures ſuis exemplis, ad virtutis ſtudia concitavit, quin & Remaclo ipſi mortuo ſuccedere meruit. Sunt, qui primùm Cœnobij Romani ad Clivum Scauri Monachum fuiſſe contēdant, & demum Honorij Papæ auctoritate, Monaſteriorum per Gallia & Germaniam Viſitatorem ac Reformatorē. *Notgerus Leodienſis, Iacob. du Bruell. Sigebert. Ioan. Molan. t. 1. SS. Ord. &c.*

Abbatia ſt abdicat.

Fit denuo Abbas.

S. Rudolph. Mart.

In VVandalia Sancti Rudolphi Monachi, preſbyteri & Martyris. Is Monachum in Monaſterio Sigebergenſi profeſſus, pro fidei Chriſtianæ profeſſione à Nicloti Sclavorum Principis militibus, crudeliſſimè exagitatus, mille vulneribus confoſſus, Martyrij laureolam promeruit, & ad triumphos æternos evolavit An. CHRISTI 1138. *Hermoldus, Chron. Sclau. tom. 1. SS. Ord. &c.*

Oc. 1138.

B. Hugo Monachus

In Monaſterio Hemmenrodenſi, Beati Hugonis Monachi, qui ibidem mirâ morum integritate & mentis puritate cōverſatus; cum magna opinione ſanctitatis

cur-

Digitized by Google

cursum vitæ feliciter consummavit. *Monim. Hemmen. Menol. Cist. Chrys. Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

Commemoratio Victoria.

Eodem die Commemoratio illustris Victoriæ Belgarum contra Stadingos. Erant Stadingi palustres populi ad fluviorum ripas in Archiepiscopatu Bremensi, qui libertate Ecclesiæ calcatâ, responsa dæmonum quærebant, & nulli parcentes sexui vel ætati, in excidium Christiani nominis conjurati, religiosos & clericos impiè tormentis lacerabant, & quoscunque poterant, agrestis maximè turbæ in foveam suę perfidiæ trahebant. Contra eos, nimium prævalentes, Gregorius noster IX. Pont. Maxim. bullam crucis iam promulgavit, eosque hâc die, insigni & prodigiosâ victoriâ profligavit, sub ducibus exercitus nostri Henrico Brabantiæ Principe, & Florentio Hollandiæ Comite, multis hostium millibus cæsis atque equorum ungulis protritis, cum ex DEI exercitu, non nisi decem, eosque inter Henricus Comes de Oldenburg, desiderati essent. *Ioan. Molanus, Albertus Cranzius, Annales nostr. Germaniæ, Aquila item Imper. Benedict.* Triumpharunt autem nostri in agro Oldenesche A.C. millesimo ducentesimo trigesimo quarto.

S. Gregor. IX. prosit. gat Hæreticos.

A.C. 1234.

V. CALEND. IVLII.

XXVII. Iunii. C.

S. Guilhelmus Abb.

In territorio Guleti apud Nuscum, Sancti Guillelmi Confessoris, Patris Eremitarum Montis Virginis. Guillelmus Vercellis loco honesto natus, quartodecimo ætatis anno orbatus parentib⁹ magno animo solitariam aggressus est vitam, raroq; ac insolenti rigore, tenerum corpusculũ edomans, ferro interius accinctus, unicam & vilem vestem superinduit, solisq; pane ac aqua content⁹, humi cubans, peregrinusq; varias obambulans provincias, loca ob sanctitatis famam celebriora adijt, & Sanctorum gratiam demeruit. Melphim in Apuliam cum devenisset, litteras brevi tempore divinitus ita didicit, ut in veteri ac novâ lege versatissim⁹ haberetur. Melphi in proximum oppidum recedens, juxta Montem Soliculum, cæco lumen restituit, quo miraculo agnitus, ut nominis celebritatem evitaret, in Palæsthinam secedere paravit, verum apud Vrinam Salentinorum à Ioanne eremita, ut secum habitaret rogatus, cum non acquiesceret, à latronibus malè habitus, coactus ad Ioannem redijt. Inde divino monitu Atripaltam, deinde Salernum venit, ubi à milite loricam ferreã, quâ super nudo indueretur impetravit, sicque ad Montem Virginis perrexit, ubi eremitam alterum Ioannem reperit, & cum aquæ penuria laborarent, fontẽ è saxo manantem divinitus reperit. Ibi sanctissimi sui Instituti fundamenta jecit. Templum cum moliretur, uni è structoribus aridum brachium prodigiosè curavit. Asellum ejus, è proximo nemore ligna quotidiè ferentẽ, cũ lup⁹ præfocasset ac devorasset, jussu Guillelmi vicem bajuli ipse subijt, & summa omnium cum admiratione, ligna deinceps detulit. DEIparæ Virgini addictissimus, Instituti sui Archisterium ejusdem honori sacrum voluit, & alumnos suos, sub Regula S. P. N. BENEDICTI, sanctissimè instituit. Verum cum constitutiones insuper arduas adjecisset, multa & gravia à discipulis perpessus, Alberto viro sancto pro se substituto, ipse solitudinis quietem repetiit. Inde Salernum commigrans, Ordinem suum latè propagavit. Apud Trisaricum in monte cum ageret ad ipsum Robertus Guiscardus Apuliæ Dux invisit, cujus pædagogus Divo obloquutus, ultorem DEVM mox expertus est, cruribus sibi putrefactis, ex quo morbo brevi miserè interijt. Quidam etiam pagi proximi venator, cũ baculo inter venandum Guilhelmi caput verberasset, à dæmone repente arreptus, ad preces Dynastæ loci illi⁹ à viro DEI liberatus est. Inde per visum admonitus inter Nuscum & Fanum Angeli venit, ibique Ecclesiam Salvatori cum amplissimo Cœnobio condidit, ac cęcæ puellę visum restituit. Apud Biveram castrum Cœnobij structoribus aquam in vinum convertit. Ad ipsum cum Rogerius Siciliæ Rex diverteret, & ut sanctum coleret, meretrix impudentissima, Regem avertere conata, Hypocritam esse dixit, seque ipsum sequenti nocte ad peccatũ pertracturam pollicita est. Tentatus ab ipsa Guillelmus, simulato assensu, mirabilẽ lectum ex prunis ardentibus struxit, manuq; hunc dividens, partem alteram illæsus ipse occupavit, alterã meretrici detulit, quæ obstupefacta miraculo, & conversa, in Venusino Regis ejusdem

Caco lumẽ restituit.

Venit ad Mont. Virg.

Lupus ligna ministrat.

Propagat ordinem.

Vltio in cõtemptorem.

Aliud exemplum.

Aquam in vinum vertit.

Meretricẽ mirè lucrãtur.

Digitized by Google

dem ſumptibus ſtructo Cœnobio cucullum induit, & vitam deinceps ſanctè exegit. Indè à Rogerio Panormium invitatus magnus Abbas inſigne & illic Monaſterium exſtruxit. Reverſus autem ad ſuum S. Salvatoris Cœnobium finem vitæ adeſſe præſentiens, pijs laboribus confectus 7. Calend. Iulij Anno Ch. 1142. ætatis 57. obdormivit in Domino, multis etiam poſt mortẽ miraculis illuſtratus. *Paulus Regius, Philippus Ferrar. Thomas Coſto, Felix Renda.* Ejus poſtea diſcipuli relictis Conſtitutionibus, approbante Alexandro III. ſolam S. P. N. Regulam, attamen exactiore ejusdem cum obſervantia amplexi ſunt.

Ob. 1142.

In Abbatia Regali de Calis, feſtivitas Sanctæ Bertillæ Virginis primæ Abbatiſſæ ibidem. Bertilla, Bertula, ſive Bertilia nobili & præſtanti genere parentes, in Sueſſionum Galliæ provincia habuit, à teneris autèm unguiculis incredibili Numinis amore ardere cœpit, & mundum, quẽ necdum guſtaverat, faſtidire. Ejus puellæ etiamnum, vox illa æternitate digna, quẽnam deinceps in vita omni fuerit, ſatis indicavit, cum à Sanctiſſimo Audoëno noſtro Rotomagenſium Antiſtite rogata: *Si libenter Chriſto ſervire vellet? Illud*, reſpondit, *in ſummis ſe ſemper votis habuiſſe, ut Chriſtum DEI filium in ſponſum promereretur.* Fuitque jam tunc, cum ſub parentum cura eſſet, & terreno ſponſo placitura ab eisdem adornaretur, jejunijs & orationibus aſſiduè intenta, ut quæ deinceps conaretur, facile ſit æſtimare. Effecit denique tantum precibus apud DEVM, ut & parentum voluntatem flecteret, & ab ijsdẽ, ad Iotrenſe Meldenſis Diœceſeos Cœnobium deduceretur. Illic Sanctam Teutechildem Magiſtram nacta, ad normam ſanctiſſimæ Regulæ mores ſuos exactiſſimè compoſuit, obedientiæ inprimis tam obſervans, ut nec nimium quidem ſeniorum præceptũ unquam ſeu utpiam tranſgrederetur. In Iejunijs ac vigilijs frequẽs, in oratione ac lectione ſacra aſſidua & indefeſſa erat ita ut ipſi Sanctiſſimæ Abbatiſſæ admirationi eſſet, idque propter varia munia, hoſpitium præcipue, & infirmorum curam, acciperet, & mira charitate adminiſtraret. Prioriſſæ poſtea honorem indepta, incredibili ſollicitudine, ſororem invigilavit. Rarum & prodigioſum illud: Cum è ſororibus quædam impatientius ipſam objurgaret; motu quodam repentino Bertilla, eâ ſuper re DEI judicium expetijt. Et quamvis ſtatim pœnitens, ſemper expaveſceret, nequid propterea adverſi, ſorori illi obveniret, illud tamen evitari non potuit, cum ſoror ſpiritu in ipſis faucib⁹ intercluſo, epentina morte corrueret. Pulſatâ proin de morte tabulâ, cum ad funus ſorores concurrerent, intellexiſſetque Bertilla eam ipſam defunctam eſſe, cui fuerat imprecata, ad templum illico cõvolans, plena fide manum ſuam defunctæ pectori admovit, ejusque animum per IESVM CHRISTVM adjuravit, ut ſecum colloquens offenſam dimitteret. Mirum dictu, ad vocis imperium anima in corpus redeunte, ſoror mortua revixit; & DEI famulam, quod ſe à cœleſti felicitate diſtraheret, perbenigne increpavit. Obſecravit Bertilla ut injuriam dimitteret; quæ facile annuit, & ſe ejus injuſſu reverti quo vellet non poſſe faſſa, ut dimitteretur exoravit, rurſumque in Domino obdormijt. Condito poſtea à Beata Bathilda Galliarum Regina Clodovæi Regis conjuge Calenſi Cœnobio, cũ ab eadẽ, colonia Virginum è Iotrenſi Cœnobio expeteretur, miſſa cũ alijs Bertilla eſt, & prima Cœnobij Regij Abbatiſſa renunciata. Præfuit tantâ cum virtutis famâ, ut ſuis non tantum admirationi eſſet, ANGELICAMQUE ipſius VITAM, non vicinæ ſolum Galliarum provinciæ, ſed exterarum etiam nationum populi; *tanquam perfectiſſimum diſciplinæ Regularis exemplar ſuſpicientes*, maximis laudibus attollerent. Attulitque non multo poſt, cum ſacro Conventui atque Ordini Monachico ſplendorem, ut Sereniſſimis Angliæ Regibus, ac Ducibus, filias ſuas ad eam mittere, pietatis ac Religionis cauſa, ſolemne fuerit. Alias inter, æterno obſtupeſcentium Regnorum exemplo, duæ illæ potentiſſimæ Galliarum atque Angliæ Reginæ, Bathildis & Hereſwida, ſub ejus diſciplina, vitam ſanctiſſimam ſumma cum humilitate & obedientiâ exegêre.

S. Bertilla V. & Abb.

Puella dignũ Reſponſũ

Fit Monialis.

Hoſpitum & ægrorum cura.

Imprecatio ejus valida.

Mortuam reſuſcitat.

Fit prima Abbat. Calenſ.

Fama ejus.

Regina ejus diſcipula.

Bertilla autem, cum incredibili Martyrij deſiderio exardeſceret, nec occaſio ſe ulla offerret, carnem acrius ſubigere decrevit, & ſumet carnifex facta, miro rigore ſanctum corpuſculum confecit, nec in decrepita quidem ætate, de fervore illo remiſit, donec demum febri confecta, cum ſex ſupra quadraginta annos Calenſe Cœnobium gubernaſſet nonis Novembris ſancto fine deceſſit, cujus corpus balſamo delibutum triduo poſt tumulo concluſum, deinceps autem in

Martyrij deſiderium.

Moritur.

in ſummo altari repoſitum, ibidem ſumma veneratione, & multa populorum frequentiâ colitur, eximijs à DEO miraculis cõmendatum. Ejus autem feſtivitas, ob memoriam elevationis hâc die feſtivius celebratur. *Ex officijs Propriorum Regalis Abbatiæ Iotrenſis, ad inſtantiã Reverendiſſimæ & Illuſtriſſimæ Principis D. D. Ioann. à Lotharingia Abbatiſſæ Iotrenſis, Hugone Menardo, t. 1. SS. Ord. &c.*

Feſtivitas ejus.

B. Adelinus.

Criſpinij depoſitio Beatiſſimi Adelini Confeſſoris Chriſti, diſcipuli S. Landelini Abbatis. Fuit hic de Belgio meritiſſimus, & viri Apoſtolici Landelini, in verbi Divini diſſeminatione, cooperator ſtrenuus & indefeſſus, claruitque inſignibus à morte prodigijs; cujus etiamnum Reliquiæ in ſuæ profeſſionis Criſpinienſi Cœnobio, condigno honore coluntur. *Molanus & alii rer. Belg. ſcript. t. 1. SS. Ord. &c.*

Vir Apoſtolicus.

S. Egelricus Epiſcop.

Londini in Anglia Sancti Egelrici Epiſcopi Duelmenſis. Egelricus, ſuone ingegenio, an alieno impulſu, Epiſcopus dum eſſet, Regni ſe turbis inmiſcuit, ijsque qui Regnum turbabant adjunctus, pyraticam exercuit, & mare infeſtum reddidit. Captus autẽ temeritatis pœnas digniſſimas luit, quibus adeo reſipuit, ut quantum antea licentia peccaverat, ſacro deinceps vitæ rigore mirè elueret, quique multis antea formidini, omnibus jam veneration eſſet. Ad Monaſterium namque VVeſtmonaſterienſe detruſus, mox ſumma voluntate Monachus, Spiritus Divini impulſu, multis pœnitentiæ ſeriæ lachrymis, prioris vitæ ſcelera compenſans, inſignis paulo poſt perfectionis & ſanctitatis ſublimitate enituit. Ejus, quanti DEUS pœnitentiam fecerit, multis à morte miraculis demonſtravit, cujus ope imploratâ, multi deinceps ſanitatis beneficia prodigioſe conſequuti ſunt. *Guil. Malmesbur. & rer. Angl. ſcript. t. 1. SS. &c.*

Epiſcopus pyrata.

Fit Monachus.

Ejus pœnitentia.

Miracula.

B. Daniel Abb.

Schõnaugiæ in Germania Beati Danielis, ex Monacho & Priori Hemenrodenſi, illius loci Abbatis ſanctiſſimi, qui aſſiduâ meditatione, reparationis noſtræ Myſteria contemplatus, divinis repleba-

tur favoribus, ſacraſque conſolationes experiebatur, præcipuè dum Sacrificium imaculatum, impollutis manibus DEO offerret, cui alia inter formam humani ſanguinis in calice videre contigit. Hic denique grandævus, poſt multa miranda, & evidentiſſimâ ſanctitatis ſigna, ex corporis ergaſtulo ad cœleſte præmium evolavit. Fuit primum Canonicus Archiepiſcopalis Eccleſiæ Colonienſis, ſed omni gloria & opibus contemptis, humilis Monachus; claruitque temporibus Otthonis IV. Imp. ſub An. Ch. 1209. *Ex monim. Hemmenrod. &c. Menolog. Ciſter. t. 1. SS. Ord. Caſario &c.*

Cæleſtes favores.

Opum contemptor.

Clar. 1209

In Hiſpania B. Rodolphi Abbatis de Cantavos, qui ex Monaſterio de Berdonario in Hiſpaniam miſſus, ibidem Ciſtercienſem Ordinis noſtri ſplendidiſſimam Reformationem, ſtrenuè propagavit, Monaſterium de Cantavos condidit, eidem ſanctè profuit, & admiranda ſanctitatis exempla poſteris reliquit. Claruit Anno Chriſti 1150. *Momim. Hortenſia, Angelus Manrique apud Henriq. Menol. Ciſterc. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Rodolph. Abbas.

Clar. 1150.

In Belgio prope Gandavum, Beatæ Agletrudis Virginis ſanctimonialis, filiæ Sancti Bavonis noſtri, illuſtriſſimi Hasbaniorum Principis, generoſiſſimo illecebrarum mundi hujus contemptu, & egregiâ vitæ ſanctitate celebris. Claruit Anno Chriſti 640. *Ex Molano, rerum Belg. diverſis ſcript. tomo primo Sanct. Ord. &c.*

S. Agletrudis V. Princeps.

Clar. 640.

Hoiæ Inſula & Monaſterio, tranſlatio S. Florentij Abbatis & Confeſſoris, de quo uberius, die ejus Natali 22. Septemb. agemus.

Tranſlatio S. Florentii Abb.

Eodem die Cõmemoratio plurimorum ſanctitatis opinione celebrium qui poſtremâ hâc ætate, in novâ Sancti P. N. Mauri Congregatione, admirabili ſplendore, tenebroſiſſimum hoc ſæculũ illuſtrarunt, & accenderunt. De quibus cum in Annalibus noſtris Benedictinis, tum in præſenti hoc opere, ſuis locis frequentius.

Cõmemoratio PP. Congr. S. Mauri.

IV. CALEND. IVLII.

XXVIII. Iunii. D.

S. Leo II. Papa.

ROMAE *Sancti Leonis Papæ Secundi.* Leo II. natione Siculus, Mylenſis, Congregationis Siculæ, à Protomartyre Ordinis noſtri Placido, inſtitutæ, Monachus, humanis & divinis litteris, Græcè & Latinè doctus, Muſicis etiam eruditus fuit; quo nomine æternùm etiam de Eccleſiâ meruit, Hymnoſque & Pſalmos ad con-

concentum & modos meliores reduxit. *Insignia eius merita.* Idem acta Sexti Concilij Constantinopolitani comprobavit, & in latinum transtulit. Superbiam præterea Antistitum Ravennatum fregit, qui Exarchorum freti potentia, sed Apostolicæ non obtemperabant. Idem, ne ad Archiepiscopatum assumptus, pro usu pallii aliorumq; officiorum quicquã Ecclesiæ persolveret, sanctè & præclarè instituit, grandiq; & perpetuo à diversis Hæreticis aspersa avaritiæ notâ Romanam curiam liberavit, & scandalũ orbis longè maximum sustulit. Ipse etiam, ut in celebratione *Pax* populo daretur sanxit, multaque alia, magna & utilia brevi Pontificatu præclarissimè gessit, ita quidem, ut ob eorumdem multitudinẽ & præstantiam, longè, quam præfuerat, diutius Ecclesiæ universæ præstitisse videatur. *Curiã Rom grandi infamia liberat.* Paupertatis Monachicæ summo in honore, nunquam oblitus, ut contemptor præcipuus opum fuit, sic liberalissimè easdem distribuens, verus pauperum pater extitit, *neque pecunia solum, sed opera, labore, & consiliis, egentium, viduarum & pupillorum inopiam ac solitudinem sublevavit.* *Studium paupertatis* *Pauperum pater.* Eluxit in Leone, præter eruditionem & eloquentiam, singularis religio, mira pietas & clementia, justitia, fortitudo & humilitas, cujus in eo studium præcipuum fuit, ut non verbo solum, *vel æs sonans vel cymbalum tinniens*, verũ multo maximè, sancto vitæ exemplo, subditos excitavit, cujus mortem adeo luxerunt universi, ut cõmunibus lachrymis publicũ parentem subtractum sibi effusissimè testarentur. Decessit A. C. 683. cujus festivam memoriam, *Semiduplicis* ut vocamus officio, pro tanti viri meritis Ecclesia universa concelebrat. *Obiit 683.* Onuphr. Panvin. Platina, Vincent. Antonin. t. 1. SS. Ordin. De cujus Monachatu Benedict. consulendus. *Octav. Cajetan. in Idea Operis SS. Sicilia, monimenta item & Chron. Sicula, Hugo Menard. &c.*

Cordubæ Sancti Argymiri Monachi & Martyris, qui in persecutione Arabica, pro fide Christi necatus est. *S. Argymirus Martyr.* Argymirus nobili genere Cordubæ natus, ætate jam ingravescente, à Censoris munere motus, cum Monachum in Monasterio Egabrensi ageret, ad Iudicẽ Arabicum delatus, quod Mahometem maledictis afficeret, in ergastulum inclusus, cum non posset ullis verborum blanditijs à Christi fide, ad Mahometis errores pertrahi, equuleo suspensus, & dirè excruciatus, gladio demum transverberatus felicibus Martyrum triumphis sociari meruit, sub Ann. Christi 856. *Villegas, Morales, Iepes, tomo primo SS. Ord. &c.* *Occ. 856.*

In pago Aurelianensi, festivitas Sanctorum, Maximini Iunioris, ejusdẽ loci Abbatis, Viatoris Diaconi, Constantij seu Cõstantiani, Frambaldi, Maximi, Florentij, Ruffini, Euchardi, Leonardi, Ducati, Linentij & aliorum ejusdem loci Monachorum, *Carol. Sauss. t. 1. SS. Ord. &c.* *SS. plures Aurel.*

In Monasterio Sancti Galli in Helvetia, depositio Beati Notkeri cognomento Labeonis, ejusdem loci Abbatis. *B. Notkerus Abbas.* Is illustri admodum natus genere, Cralonis Abbatis ex fratre, Notkeri Physici ex sorore nepos fuit; sed contemptu honorum ac generis, veram nobilitatem virtute assequutus, B. Burcardo Abbati eo nomine carus tantopere fuit, ut qui sibi succederet dignissimum æstimaret. Successit, & successu tali, ut nunquam felicius, quam illo ipso præsule, sanctissimum illud Cœnobium fuisse videretur. *Genus illustre.* Labeonem vulgo, à labio prominentiore dixêre. *Eo Abbate felicitas.* Doctrinam sanctitati sumã cum laude conjunxit. In patriæ gratiam, insigni cum fructu ac merito, primus in linguam Germanicam Psalterium Davidis transtulit. Sed & librum Iob, & Magni Gregorii nostri Moralia, patriâ linguâ vertit, & quibus poterat modis suos juvit. *Psalterium Davidis primus patria vertit.* Mortis suæ præscius, in pervigilio Apostolorum Principis Petri (quem Tutelarem sibi præcipuum dilegerat dilexeratque) sanus cum adhuc esset, sanis valedicens, *opinione jam tunc omnium SANCTVS*, sanctissimè diem suum obijt. *Mortem præsciit.* Cui inter alia, Sangallensis civitas, originem debet suam, vallis, muris, turribus, quod patruus ejus cœperat, munita, atqua exornata. *Civitas Sãgallensis unde?* *Ex tomo 2. Constantiæ nostræ Benedictinæ, Chronico Sangall. Iod. Mezleri, Compendiorer. Sangall. Mariani Butzlini. t. 2. Annal. German. Aquila Imp. Bened. &c.*

Pessiniaci in Gallia, B. Raynaldi Abbatis, viri zelo disciplinæ Regularis accensi, qui oves suas exemplo pietatis præcessit, & egregijs virtutibus illustris migravit ad Christum. *S. Raynaldus Abb.* *Angelus Manrique, Menolog. Cistere. Chrysostom. Henriqu. t. 1. SS. Ordin. &c.*

In Hibernia, Beati Malchi Monachi. *S. Malchus.* Hic orationẽ S. Malachiæ Episcopi ab immundo spiritu, qui ipsum obsederat liberatus, in Mellifontis Cœnobio cucullum amplexus, adeo vitæ perfectione enituit, ut etiam miraculorum gloria à DEO commendaretur, totiusq; Religionis norma *Miracula claret.*

& ho-

Digitized by Google

& honesti exemplar celebraretur; inter illustriora sacræ ejus insulæ sydera haud imerito adnumeratus. *Philipp. Seguinus, Henriq. t. 1. SS. Ord. &c.*

B. Paulus Iustinianus.

Apud montem Soracten, depositio Beatæ memoriæ Pauli Iustiniani, nostræ Camaldulensis, Titulo Montis-coronæ, Reformatoris. Hic ante Religionis professionem Thomas appellatus, Venetiis A.C. 1476. ex celeberrima Iustinianorum familia natus est. Patrem habuit Franciscum Iustinianum, præclarè gestis, & avita generis nobilitate inclytum, matrē Paulam de Maripetris, religione ut nobilitate inprimis conspicuam. Paulus ab incunabulis ipsis magnæ Virtutis specimen dedit, gravitati studuit. Litteris probè institutus, Græca ut Latina mirè excelluit. A morte parentum Patavium contendens, annos undecim Philosophicis ac Theologicis studiis impendit, eam juvenili etiamnum ætate, doctrinæ famā consequtus, ut nulli ætatis suæ doctissimo secundus haberetur. Fuit forma corporis, & elegantia morum, dignis Principe; cæterum modesta taciturnitate, & victus frugalitate æmulus Monachorum; ex quo inter Amicos familiare dicterium: *Thomæ Iustiniano cubiculum cum pane satis esse.* Hierosolymam profectus, sacra loca religiosissimè veneratus est, indeque reversus, constitutis domi rebus, frustra collachrumantibus germanis & cognatis per gravissima itineris pericula Camaldulum se contulit, & Sanctissimam Regulam nostram amplexus, admirabili deinceps vitæ rigore & perfectione excelluit. Exin variis honoribus auctus, qui subesse maluerat, Major, sic vocant, S. Eremi factus, sacra & prophana mirificè promovit, & ad restaurandam propagandamque disciplinam animum adjecit, Reformatoris Propagatorisque Titulum dignissimum paulo post consequutus. Ipse autem exemplar virtutum omnium discipulis se suis exhibuit, corpus suum duriter habuit, humilitate & patientia admirationi omnibus fuit. Rarius illud, cum juratissimum hostem suum, ultione, ut videtur, Numinis è sublimi cadentem, crure fracto, non aliter atque David Saulem, & Admirabilis Pater noster BENEDICTVS Florentium deploravit, totosque quindecim dies, in pane & aqua jejunavit, ut non immerito oratione & jejunio ejus curatus crederetur. Romam petiturus, dum in itinere moraretur, causam rogatus? magnum se malum prævidere fassus est: *sed ne animos vestros,* inquit, *contristare videar, ibo: sciens utique nullibi nos manus DEI posse effugere.* Triduo dein postquam Romam venerat, capta à Borbonio Vrbe, & ipse cum suis captus, sed quod nulla spes lucri à pauperibus affulgeret, brevi dimissus est. Fuit verbo potens, calamo facundus atque luculentus, pluraque opuscula reliquit, licet morte præventus imperfecta nonulla; quæ omnia centenarium numerum superare Iustinianus Bergomensis affirmat. Mortuus est apud montem Soracten, sibi paulo ante, ab Abbate Sancti Pauli Romano concessum, Ann. Christi 1528. ætatis suæ 52. ingenti sui desiderio sanctitatis opinione, relictis. Ex Historia Montis Coronæ Lucæ Erem. Annalibus nostris Benedictinis, tomo primo Sanctorum Ordinis, &c.

Illustre genus.

Studia.

Forma.

Mores.

Fit Monach.

Reformator Ordinis.

Virtutum exemplar.

Pietas mira in hostem.

Malum ingens prævidet.

Scripta ejus.

Obiit 1528.

In Monasterio Hovenes Beatæ Gudæ Conversæ, quæ humilibus ministeriis se libentissimè exercens, cælestibus favoribus sublimari meruit; adeo, ut suum in culina officium facienti, pueri li seu juvenili forma Christus Dominus, plerumque apparere & adesse dignaretur, quin, & manus ipse sacrosanctas laboribus admoveret; verè ostendens, in quantum cum simplicibus conversari delectaretur, & quanti abjectionem & labores pro ipso susceptos faceret. *Chrysostom. vander Sterre Prior Sanct. Michaëlis Antuerpiensis, apud Chrysostomum Henriquezium in notis ad Menologium Cistert. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

B. Gudá conversa.

Ei collaborat Christus Dominus.

In Monasterio de Petra Virginū Sanctimonialium, in tractu Sublacensi Beatæ Benedictæ Virginis, sororis conversæ ejusdem loci, sancta vitæ innocentia & disciplinæ Regularis observantia clarissimę. Hujo vitæ reliqua gesta intercidisse, haud leviter dolendum est, è cujus tamen felici ad superos transitu facilè omineris. Miserat ipsam Abbatissa Vespertino tempore ad molendinum à Cænobio remotius, pro farina conducenda, cumque ipsa molitorem seriis precibus interpellaret, ne contra statuta Ordinis sera nocte domum reverti cogeretur; ille vero Virgini parcens, quod pluviæ imminerent obtenderet, evicit nihilominus Virgo, post continuatas in longum preces, impetrataq; farina & asello impolita, sui negligens ut imbris, per densissimas noctis tenebras, ab imbre nihilominus nec in pilo imaduit,

B. Benedicta Conversa.

Insigne miraculum.

Digitized by Google

cæleſtisque Genii ductu, immenſique luminis ſplendore viam illuſtrante ad Monaſterium rediit, & farinam nec minimum madefactam ſecum contulit. Iuſſa proin ab Abbatiſſa pro ſuſcepto itineris labore quieſcere: ſine me obſecro, inquit, Domina prius Eccleſiam ingredi & conſuetas mihi preces DEO perſolvere; quo facto cum diutius in oratione perſiſteret, ſpiritum Deo reddidit, dumq; aliæ ſorores ipſi refectionem paraſſent, requiſita, & in templo inventa eſt genuflexa manibus in cælum extenſis, & conjunctis ſive complicatis, erectâ cervice; ſicque ut reperta eſt fuit tumulata. Ad cujus rei indubitatam fidem, contigit multo poſt diruto Cænobio, cum moderni Sacelli gradus, ante majus altare repararentur, excavatis fundamentis, ita ſacrum corpus genuflexum & junctis ſurſum manibus uti ſepulturæ erat traditum, ita integrum non absque maxima admiratione reperiri; ſub annum Chriſti 1463. ut de theſauro tanto haud immerito ſibi Religioſi plurimum gratularentur. *Ex monim. Sublac. Marcheſio, Cajetano, &c.* Ejus cum nomen ignoraretur, placuit Benedictam, Benedicti Patris in Chriſto filiam appellari.

Incorruptio diuturna.

Mors felicissima.

TERTIO CAL. JULII.

XXIX. Junij. E.

SS. Petri & Pauli feſt.

NAtalis Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli; quorum dimidietas corporum Sacratiſſimorum in celeberrimo noſtro Pauli extra urbem Cænobio, ſumma orbis Chriſtiani veneratione aſſervantur & coluntur, & quorum veneranda capita, diutiſſime delitescentia, Sanctus Vrbanus noſter, eo nomine Quintus Pontifex Maximus Ann. Chriſti 1366. poſt inſtitutum ſolemne jejunium, & Proceſſiones ſive Supplicationes, ſummo concurſu populi habitas invenire meruit. Cum autem conſueviſſent Romani Pontifices hâc eâdem die, teſte Aurelio Prudentio, Pontificias functiones in utriusque Magni Apoſtoli Baſilicis exercere, idq; ob nimiam locorum inter ſe diſtantiam, non ſine nimiâ, eâque intolerandâ nonnullis moleſtiâ perfici poſſe videretur; conſultius Magno noſtro Eccleſiæ Doctori, Gregorio I. viſum eſt, prima die Baſilica Vaticana, utriusque Archiapoſtoli celebrare feſtivitatem; ſequenti autem, in Baſilica Sancti Pauli, ſacra commemorationis ejus ſolemnia peragere; uberiusque perſolvere, quod pridie eâ de causâ, ibidem loci videretur omiſſum. Id cum univerſi, & benè & ſanctè ordinatum affirmarent ac comprobarent, ejusdem Feſti Officium idem Maximus Doctor compoſuit; & quod tunc in Eccleſia Romana ſolum peragebatur, poſtea per univerſi terrarum orbis partes, Feſtum Commemorationis S. Pauli, decreto Pontificio celebrari ſancivit. *Aurelius Prudent. Ration. Divin. Annal. noſt. Bened. Arnol. Duac. &c.*

Capita eorum à noſtro S. Vrbano reperta.

Inſtitutio Feſti duplicis per Gregor. I.

Inſigne meritum.

Eodem die Commemoratio ſolemnis, maximorum Sanctiſſimi Patris & Patriarchæ noſtri BENEDICTI, totiusque illius ampliſſimi Ordinis, & Sanctiſſimæ poſteritatis, de Apoſtolorum Principe Petro, ipſique credita Sancta Romana & Vniverſali Eccleſia, meritorum, per Romanos maximè tot tantosque ſui Ordinis Pontifices, aliosque noſtros Prælatos & Monachos, plurimis ac penè innumeris argumentis comprobatorum, miraculis etiam, & proprio ſæpe ſanguine confirmatorum, quæ inter diverſiſſimorum Regnorum, & innumerabilium populorum converſio, Hæreſum plurimarum everſio, Schiſmatum maximorum & perniciosiſsimorum extinctio, Patrimonii Sancti Petri augmenta, Pontificii honoris & Majeſtatis, digniſſima ab oppreſſione Cæſarum, aliorumque Tyrannorum, aſſertio, præcipuè celebrantur: Ipſo Apoſtolorum Principe Petro, Sanctiſſimo Patri noſtro gratiam non ſemel referente, eaque merita illuſtriſſimis ſignis & prodigiis probante & commendante; eo maximè inſigni, cum peregrinis de more ad ſacra ſua limina certatim contendentibus, Roma tunc graviſſimis & inteſtinis maximè malis laborante, ſpectabili forma apparens, BENEDICTUM *Fratris ſui* dignatus nomine, tantis tantorum ſceleribus Vrbe ſe pelli queſtus: *Vado ad Fratrem meum* Benedictum, pulcherrimo confidentiæ erga eumdem, & amoris argumento fatereretur, *ſuumq; Patrocinium cum ope Fratris & Hoſpitis tam chari, deinceps* (dum

Commemoratio meritorum S. P. N. de S. Petro.

Merita grandia.

Ipſe S. Petrus agnoſcit.

Viſio ſpectatiſſima.

S. Petrus Canſin. commigrat.

Digitized by Google

(dum tempestas Romana desideret, & nequitia inde proscribererur,) *in Sacro Casinate Monte implorarent, admoneret.* De quo aliisque ejusmodi fusius agimus *in tomo vitæ S. P. N. & consulendi Iepessius, Baronius, Petrus Diac. Leo Ostiensis, Annales nostri Bened. &c*

S. Altfridi Episcopi.

Hildesheimii in Germania Sancti Altfridi Episcopi & Confessoris. Altfridus, sive Alefridus, illustri admodum natus genere, neglectis mundi favoribus, Christo militare desiderans, ipsi in sancto & celebri Corbeiæ Saxonum Cænobio nomen dedit; exercitiis Monachicis eâ felicitate instructus, ut facilè cæteris præemineret, qui certa cæteroquin sanctitatis fama celebres habebantur. Cumque virtutum studiis ac progressibus, litterarum quoque, & singularis quidem eruditionis laudem conjungeret, ab exteris etiam, ut sibi præesset postulatus, Hildesheimensem denique ad Cathedram evectus est. Cui, mirum dictu, quanta cum laude, quantisque auctoritate atque utilitate præfuerit, adeo, ut alter penè ejusdem Fundator dici meruerit. Præter namque Clericorum, perque illos, & maxime seipsum, creditarum ovium, mores reformatos, animmum ad struendam, insigni mole, sumptu atque splendore Basilicam Cathedralem adjecit, quam in formam Monasterii ædificatam sex & viginti annorum spatio feliciter absolvit, & pro suo eximio in DEIparentem affectu, Deo optumo Maxumo, & ejusdem Admirabilis Matris honori ac nomini dedicavit, & consecravit. Vt autem Canonici deinceps Cathedrales, omnia habentes communia, sub professione ac Regula Sanctissimi Patris nostri BENEDICTI viverent (multarum Cathedralium Ecclesiarum non per Angliam solum aliasque provincias, sed & per Germaniam more,) dignissimo solidæ reformationis studio instituit, atque ordinavit, quibus ipse admirando perfectioris vitæ exemplo mirificè præluxit. Tria insuper alia, sub Regula ejusdem Beatissimi Patris nostri, Monasteria, Essenie nimirum, Assuedense, & Seligenstadense, construxit, & liberalissimè dotavit atque exornavit; reditus Episcopales omnes, in Ecclesiam primum Principem, sacras dein alias ædes, & pauperum inprimis necessitatem expendit; cumque suis verbo & exemplo strenuè præfuisset, maximorum meritorum cumulo dives, ad felicem immortalitatem transiit Ann. Christi 877. regiminis sui 28. *Ex Petro Cratepolio, Cranzio, Democharе, Trithemio, Aquila nostra Imperiali Bened. tom. 1. SS. Ord. Annal. nost. Germ. &c.*

Fit Monach. ex illustri.

Fit Episc.

Alter Fundator.

Constituit Basilicam Cathedr.

Cathedrales Monachi Germaniæ.

Tria condit Cænobia.

Moritur 877.

In territorio Taurinensi, Sancti Arnulphi Abbatis Novaliciæ, qui à Longobardis in Galliam irruentibus, captus, & cæsus, Martyrii coronam promeruit sub An. Christi 375. *Pingonius in Augusta Taurin. t. 1. SS. Ord. &c.*

S. Arnulph. Abb. Mart.

In Gallia Beati Petri Illustr. Archiepiscopi Tarentasiensis. Hic in Monismensi primum Cænobio Monachum professus, inter prima postea sacræ Cisterciensis Reformationis & familiæ nostræ sydera emicuit; & ut generis olim nobilitate & opibus, sic humilitatis postea & paupertatis studio spectatissimus fuit. B. M. V. autem de Firmitate Abbas electus, tanta sanctitatis fama celebratus fuit, ut inde ad Tarantasiæ Archiepiscopatum eveheretur. Vti autem in vita omni virtutum genere exsplenduit, sic plaribus à morte, usque in hodiernam diem miraculis coruscavit. *Gaufredus Abbas Altæcumbæ, Philipp. Seguinus, Barnab. de Montalbo, Henriq. &c.*

B. Petrus Archiep.

Fit Archiep.

Quotidiana miracula.

In Monasterio Luxoviensi Sancti Ebertranni, qui à Sancto Mummolino Abbas Sancti Quintini constitutus, insigni vitæ sanctitate effulsit. Fuit hic patria Constantiensis floruitque sub Ann. Christi 680. *Trithem. Arnold. Duac. tom. 1. SS. Ordin. &c.*

S. Ebertran. Abb.

In Monasterio Hemmenrodensi Beati Cunonis Monachi, quem Beatus Isembardus, dum divina contemplaretur Mysteria, extra se raptus, magno splendore circumdatum vidit, & glorioſis amictum vestimentis tantopere exsplendescere conspexit, ut velut fulguris coruscantis nitor oculis humanis intolerabile videretur. *Cæsarius, Heisterbac. Chrysostom. Henriq. &c.*

B. Cunon.

Splendor ejus

In Bavaria Beatæ Salomes Recluſæ. Salome Regio nata genere, Sororem Angliæ Reginam habuit, ipsa à Rege filiæ loco habita adoptata, & regio luxu ac splendore educata est. Verum ipsa delicias omnes execrata, solius Regum Regis amorem exambiit, & solitudinis cujusdam secessum, ceu pro delectationis aucupio, expetens, cum duabus solum ingenui sanguinis ancillis, fugam arripuit, & sacras vestes à sanctimoniali quadam mutuata, Hierosolymã usq; peregre abiit.

B. Salome Regia Virg.

Relinquit patriam.

Venit in Germaniam. Comitibus poſtea in cælum præmiſſis, haud ſine Numine, per varia diſcrimina in Germaniam delata, prope Ratiſponam denique ſubſtitit. Cum autem forma & moribus verè regiis eſſet, ad illicitos amores à quodam expetita, clam ſe ſubduxit, & in nemore quodam deliteſcens, multis cum lachrymis, ut omnis corporis elegantia decederet Numen exoravit. Vtroque proin orba oculo, cum viarum inſuper ignara eſſet, in Danubium proruit. DEI autem voluntate à duobus mox piſcatoribus celoce erepta, hauſtas è fluvio aquas ad ignem egeſſit, ſubſequente mox lepra, quæ & deformiorem & ſecuriorem DEI ſpontam redderet. Paſſavium deducta, eleemoſynis aliquandiu vixit, dehinc Dominam aliquam piâ hoſpitem nacta, & perbenignè habita, ſibi tamen ipſa rigida fuit, & ingruentibus noctis tenebris, templa utut poterat quærens, in iisdem pernox precibus inſtitit; nihil prorſus hyemis aſperitate impedita. Denique prope Altaichenſe Cænobium noſtrum incluſa, Sanctiſſimis legibus noſtris nomen dedit, & vitam arcta in cellula ſanctiſsimam exegit, pro ſuo in DEIparam affectu merita, ut, quæ perpetuis cæteroquin in tenebris agebat, feſtis tamen Cælitum Reginæ diebus, clarè luminibus ſuis uteretur, donec tandem ex his vitæ tenebris, ad Numen ipſum contuendum in cælos comigraret. Cujus ſacrum corpuſculum, in cellulâ primum ſepultum, prodigioſis poſtea luminibus viſis ſæpe comendatum, in ipſa Altaichenſi Baſilica digniore loco eſt conditum. *Ex MS. Vet. Monim. Altaich. German. noſt. Annal. t. 1. SS. Ord. &c.*

Caecatur & leproſa ad preces ſuas.

Eleemoſynis vivit.

Fit Incluſa.

Deiparæ addicta.

Cæleſtia lumina.

In Hiſpania Comemoratio celeberrimæ Victoriæ per Fernandum Aldefonſi Regis filium Caſtellæ & Legionis Regem, Voto ad corpus Sancti Iſidori noſtri facto, de Saracenis, partæ, capta inſuper celeberrima urbe Corduba, ipſo feſto SS. Petri & Pauli Era 1274. Qui proin congratulante univerſa Hiſpania Victor reverſus, Tutelari tam fido ſpolia omnia Conſecravit. *O quam beatus iſte Rex, qui abſtulit opprobrium Hiſpanorum, evertens ſolium barbarorum.* Ita Lucas Tudenſis, Cajetanus, &c.

Triumphus S. Iſidori.

Corduba capta.

In Monaſterio Formpacenſi Ven. Viri Theodorici ejusdem loci Abbatis, qui ab iniquis ſede dejectus, protectus Ieroſolymam rediens in itinere deceſſit ſub Ann. Chriſti 1130. Tribus ipſo depoſitionis die à Numine miraculis honoratus.

Ex Vita B. Wirntonis.

V. Theodericus Abb.

PRIDIE CAL. JULII.

XXX. Junij. F.

Commemoratio S. Pauli à S. Greg. I. *Commemoratio S. Pauli Apoſtoli*, quam ob inſignem in eumdem propenſionem, & ingentia Doctoris Gentium merita, inter innumera alia à ſe præclariſsimè inſtituta, Magnus noſter Eccleſiæ Doctor Gregorius, toto terrarum orbe celebrari juſsit, omnesque nationes & generationes, debiti ſui, quo tanto Apoſtolo & Doctori perpetuo obligarentur, admonuit, parique, quo Principem Apoſtolorum Petrum, merito demeruit, & diei inſuper hujus Officium ut vocamus Horarium compoſuit. *Ex geſtis Greg. Ration. Div. Annal. noſtr. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Officium ab eodem compoſitum.

S. Oſtianus. *In territorio Vivarienſi, Sancti Oſtiani Presbyteri & Confeſſoris.* Neque alia ferè extat hujus Sancti viri, quam in Martyrologiis Romano, & Benedictino memoria, Cænobii noſtri Vivarienſi à Divo & Magno Caſsiodoro noſtro V. C. editi, monimentis, injuria temporum & barbarorum prorſum aboli[illegible]. Ejus meminere etiam, ſed ſolo nomine, *Vſuardus, Galeſin. Petrus in Catal. &c.*

Eodem die natalis S. Erentrudis Virginis & Abbatiſſæ. Erentrudis Regio Anglorum (nonnulli, Francorum, contendunt,) Regum orta ſanguine, Sanctiſsimos, Rupertum Bojorum Apoſtolum, Salisburgenſis potentiſsimi Pontificatus Auctorem & Tutelarem, & Trudpertum digniſsimum Chriſti Martyrem, fratres germanos habuit, quorum, virili ſane propoſito, fervorem imitata, dulciſsimæ valedicens patriæ, calcatis Regiæ aulæ illecebris, ſervitutem & paupertatem Chriſti magno animo amplexa, multaque inſuper diuturnæ peregrinationis pericula & labores emenſa, prope Salisburgum deniq; conſedit, & ædificati in honorem Deiparæ, à fratre Ruperto, Cænobii curam ſuſcipere juſſa, ejusdem Cælitum Imperatricis cultum in ſuis, & vicinis etiam populis

S. Erentrudis Abb.

Regii generis

Patriam deſerit.

Fit Abbatiſſa DEIparæ addicta.

Digitized by Google

populis mirificè promovit. Fuit magnus ad ipſam lectiſſimarũ Virginum concurſus, qui corpora ſua templum, ſponſo Virginum Regum Regi conſecrare geſtiebant, quibus Regia Virgo & Abbatiſſa, admirabili ſanctitatis exemplo facem prætulit, & easdẽ, contemptu perituro-rum ſæculi cõmodorum & deliciarum, amore autem cæleſtium feliciſſimè ſuccendit, & multo nomine, de muliebri inprimis per eas provincias ſexu meruit. Enituit præcipua inprimis humilitate, & ad pauperum advolvi pedes, regias & delicatiſſimas ſordibus adhibere, lavare, detergere, quin & ulcera & ſaniem contrectare atque abſtergere, non tantum non exhorruit, ſed in eisdem membra Sponſi Chriſti ſui adamavit & coluit, cumque omni virtutum genere eſſet excultiſſima, quibuscunque tamen poterat modis, ſtudia ſua tam ſublimia occultavit. Fuit autem, ut vitæ ejus ſcriptor vetuſtiſſimus habet: *intus & exterius omni ſcientia ſcripturarum illuminata.* Eam DEVS innumerabilium miraculorum gloria illuſtravit, quæ inter, rarius illud, quo de Imperatore optimo atque Sanctiſſimo, adeoque de Imperio univerſo haud leviter meruit, cum Sanctum Henricum II. Imperatorem, miſerando epilepſiæ morbo prodigiosè liberavit, qui de ſacris deinceps Reliquiis Beatiſſimæ Abbatiſſæ, particulam in annulo aureo geſtavit, quam cum forte perdidiſſet in morbum eumdem recidit moxque divinitus, de exuſto Sanctæ Erentrudis liberatricis ſuæ Cænobio, & quod Cælitum Imperatrix atque eadem Beatiſſima Erentrudis, à ſe exſtrui vellent edoctus & admonitus, mox voto facto, illud præclarè reſtituit, & ab epilepſia deinceps omnino liber extitit. Sed & illud gravius prodigium, atque inprimis metuendum fuit: cum Monaſterii ſui jura, contra invaſores potentiſſimè defendit, & Albertum quendam (nobilem ut videtur genere, ſed ignobilem vita virum,) coram judice Archiepiſcopo ipſo, per Erentrudis nomen, nullam ſe ſacris Virginibus injuriam facere jurantem & pejerantem, metuendiſſimo exemplo puniit, cum ille cum verbis mortuus corrueret, & palatinos alios ab ejusmodi ambitione & licentia deterreret. Claruit Abbatiſſa ſanctiſſima Ann. Chriſti 630. *Ex MS. variis Sanct. Trudperti, monimentis Salisb. Hundio, Radero, Aquila noſtra Imper. Benea. Annal. Germ. & Benedictinis, &c.*

Optimè meritа.

Ejus mira humilitas.

Fuit doctiſſima.

De Cæſare & Imperio meritа.

S. Henricus ejus Cænobiũ reſtituit.

Metuenda injurii in Cenobium mors

Clar. 639.

Salisburgi, Beati Eberhardi ejusdem loci Archiepiſcopi & Confeſſoris. Hic ex illuſtri & celeberrima Hipoltſteiniorum Comitum genere natus, parentes religioſiſſimos habuit. Ex Canonico Monachus, præter voluntatem parentum, in Divi Michaëlis primum, dein Prünfeningano Cænobio, ob inſignem eruditionis & integritatis famam ſuũo in pretio habitus eſt. Abbas poſtea Biburgenſis electus, ex eo Cænobio ad ampliſſimum Archipræſulatus honorem evocatus eſt. Ejus, alia inter, digna tanto Pontifice, pauperum cura mirificè commendatur, erga quos verè patrem & paſtorem ſe exhibens, mìnimè indignum dignitate ſuâ duxit, ſic ipſius, abjectiſſimorum quorum vis hominum, ulceroſorum, elephantiacorum tuguria frequentaret, in neceſſitates ſingulorum ſtudiosè inquireret, ipſos ut filios paternè foveret, victus & morbi ſubſidia ac ſolatia ſollicitè miniſtraret; ſordes, vomicas, ſaniem, taboque fluentes arcus ſacris manibus ipſe contrectaret, nihilque quod ab infimo quoque, non ſine faſtidio & horrore præſtari ſolet, officii prætermitteret. Eo autem inprimis, de Eccleſia univerſa meritus, quo admiranda conſtantia, frendente licet, & gravia comminante Frederico Imperatore, pro Eccleſia DEI ſe murum oppoſuit, ſuosque, ac multos præterea Germanos à Schiſmatis peſtilentiſſima contagione, ſervavit, ac vindicavit. Deceſſit Anno Chriſti 1164. inſigni miraculorum gloriâ à DEO illuſtratus, pro cujus Canonizatione Burcardus Archiepiſcopus & Cardinalis ſtrenuè laboravit, ut omnia jam teſtium ſufficientium examina ſint producta, quæ tamen res, poſt Cardinalis obitum manſit inexpedita. *Ex Radero, Hundio, MS. Chron. Salisb. Annal. German. Aquila Benedictina, &c.* translata in hanc diem ejus memoria ob concurſum plurium teſtorum ſequentis diei Calend. Iulij.

B. Eberhard. Archiep.

Fit Monach.

Abbas.

Archiep.

Ejus Charitas in afflictos.

De Eccleſia univerſa meritus.

Canonizatio inexpedita.

Orpii in Belgio Sanctæ Adiliæ Virginis & Abbatiſſæ. Hæc illuſtriſſimo orta genere, patrem Hannoniæ Comitem habuit, fratrem, ut ajunt, Sanctum Bavonem noſtrum, de Belgis meritiſsimum. Generoſiſſimo perituro-rum contemptu inprimis enituit, & cucullum egregia ſanctitate ita condecoravit, ut Cænobii ſui, Montis S. Martini Abbatiſſa eligi meruit.

S. Adilia Virgo.

Genere illuſtriſſima.

Digitized by Google

Abbatiſſa. Rarum illud ejus hoſpitalitatis ſive munificentiæ, & commendandum æternitati haud imerito exemplum: cum hoſpitum occurſu, juxta mentem S.P.N. & S. Regulæ, tanquam verâ Chriſti præſentiâ mirè delectata, adverteret tamen quosdam editioris loci aſcenſu & labore deterreri, relicto Cœnobio illo, aliud ad radicem montis, loco hoſpitum frequentiæ peroportuno condidit, quo nimirum Benedictinæ hoſpitalitatis Regulam perfectius exerceret, ſuaque charitate plures undiq; pelliceret atque attraheret. Inſigne ejus ſanctitatis monimentum etiamnum celebratur fons limpidiſſimus, ab ipſa, S. Adiliæ cognominatus, qui omnes magni Orpii ædes alluit, quo ipſa in hodiernam usque diem merita ſua ſingulis atque univerſis teſtatiſſima facit. Ejus, ſuperioris ſæculi anno ſeptuageſimo primo Reliquiæ reſeratæ, cæleſtis odoris fragrantiam redoluêre, recentiſſimis etiam miraculis plurimum nobilitatæ. Claruit temporibus Childerici Galliarum Regis. *Ex Molano & diverſis rer. Belg. ſcript. t. 1. SS. Ord. Germania noſtra ſive Annal. Germ. &c.*

Rarum exemplum hoſpitalitatis.

Fons limpidiſſimus.

Cæleſtis fragrantia.

Miracula.

B. Arnulphus Converſus. Villarii in Brabantiâ Beati Arnulphi de Bruxellis, Converſi. Arnulphus, cognomento Cornibout, ante ſuſceptum ſacrũ Ordinem ſive Monaſtices profeſſionem Ieroſolymam profectus ſacra loca religioſiſſimè coluit, & multas ibidem à Numine gratias impetravit. Venit ad ipſum die quâdam ſcortum quoddam ſimulata pœnitentia, & vitæ deinceps neceſſaria ab ipſo emendicans, ut ſecum retineret. Retinuit, at ſimplicitatis exploratricem, quæ ludos facere ſervum Domini auſa, compoſitam procaciter de ipſo cantilenam palam in chorea decantavit. Quod, ut audiit Arnoldus, pro muliercula preces fundens, & paupertatem & ægritudinem exoravit, quibus tracta & coacta, manus dedit, & ſerio quæ ſimulaverat exambiit & meruit. Ad converſionem in Villarienſi Cœnobio ſuſceptus, molitoriam exercuit, probus & ſanctus molitor, prophetico ſpiritu & miraculorũ gloria ſpectatiſſimus. Fuit à Chriſto Domino & gloriosiſſima ejus Genitrice miris favoribus nobilitatus, cum ille frequenter ipſi apparens, aliquando Angelorum choros, cæleſtium civium ſedes, & ineffabiles gloriæ ſuæ delicias famulo ſuo oſtenderet; Deipara autem, ſimiliter familiaris, recogitanti quotidie ſua ſeptem in terris gaudia; quare non ſeptem etiam illa, quibus in cœlis frueretur, amicè quaſi exprobraret, & eadam recogitare diſtinctiſſimè edoceret. Fuit rigidiſſimus ſuiipſius cenſor, & proprii corporis crudeliſſimus tortor, adeo, ut virgis & roſco, virentibus perpetuo foliis aculeatiſſimo, illud jugiter laceraret, iisque tormentis non niſi Dominicis & feſtivis diebus abſtineret; quin & roſci ejusdem folia proximè carnem ſinui inderet, ſæpe aculeatorum ramorum & urticarum congeriem in vicem lecſuli ſibi ſubſterneret, nudum in iis ſe volutaret, ſed & plura & graviora ſemper ſuperadderet, pelles ericii adhiberet, & ad largam ſanguinis effuſionem iisdem ſecederet; cumque omnibus hiſce ſeſe excruciaret, die tamen ſequenti curatum ſe divinitus experiebatur. *Quâdam vice*, inquit vitæ ſcriptor Boſſutus, *cum intra cellam ſuam ſe more ſolito cæderet, Frater quidam ſtetit foris ſecus parietem, beato viro ignorante, ut verborum ejus modum exploraret: & mille nongentos ictus eum carni ſuæ dediſſe, eosdem ictus numerando cognovit, antequam à verberibus ceſſaret. Superſedeo, narrare plura & duriora, de caligis & pedulibus ciliciniis, de cingulis ferreis trinis, de lectulis ejus petrinis, de cibis ejus non tam humanis, quam caninis, quæ magis eſſent horrori & admirationi, quam imitationi, &c.* Moriturus ſurrexit è lecſulo, & inter brachia ſuſtentantis flexis in terra genibus, inclinato capite, trino leniter emiſſo ſpiraculo extinctus eſt A. Ch. 1228. pridie Calend. Iulii, cujus gloria poſt obitum multis argumentis oſtenſa eſt; quæ inter, Villarienſia monimenta memorãt, cuidam Chriſti ancillæ, in forma pueri veſte partim niveâ partim purpureâ amicti apparuiſſe. Miranti & ſciſcitanti: *Prò hoc, quod puerilem*, reſpondit, *faciem præ-tendo, intelligere te volo, me inter homines converſantem, tanquam puerum fuiſſe humilem. Per niveũ autem veſtis meæ colorem, me mundam vitam duxiſſe, & mundiciam dilexiſſe; per purpureum vero, diuturnam cum ſanguinis mei afflictionem agnoſce*, quibus dictis diſparuit. Effulſit etiam à morte inſigni miraculorum gloria, cujus vita in lectiones diſtincta cum notis apud Villarienſes reperitur. Putant autem, ait Molanus, eum aliquando oblatum fuiſſe Romano Pontifici ad canonizandum, ſed Generale Ordinis Capitulum impediviſſe, ne multitudine Sancti vileſcerent. *Goſwinus, Boſſutus, Molanus, Arnoldus de Raiſſe, Miræus, Henriq. t. 1. SS. Ord. Annal. German. & Bened. &c.*

Converſum convertit.

Fit Monachus.

Molitor ſanctus.

Deo ac Deipara familiaris.

Imitatio S.P.N.

Flagellatio nimia.

Ob. 1228.

Viſio mirabilis.

Explicatur.

Mira cauſa cur non Canonizatus ſit

In Monaſterio Marcianenſi Sanctæ Clothſendis Virginis & Abbatiſſæ. Fuit hæc

B. Clothſendis V. Abb.

Mirus corporis tortor.

hæc regio genere oriunda, filia BB. Adalbaldi & Rictrudis Principum, tantæ ſanctitatis, ut inter lectiſſimam perfectiſſimarum Virginum cohortem, matri ſanctiſſimæ Rictrudi in Abbatiali Marcianenſis Cænobii regimine ſuccedere mereretur. Claruit ſub A.C. 688. *Ex Molano & diverſis Belg. rer. ſcript. tom. 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Regii generis.

Cl. 688.

S. Theobald. Eodem die natalis Sancti Theobaldi Monachi Vicentini, eximia vitæ ſanctitate conſpicui. *Ex MS. Cod. Weing. t. 1 SS. Ord. &c.*

Duaci in Belgio depoſitio Beatæ Freſcendis Virginis, quæ poſt multos labores, peregrinationes & miſerias, cum pro ſui Cænobii & Congregationis approbatione tertia vice Romã contendiſſet in Pratenſi ſuo Cænobio, noviter à ſe & ſociabus erecto, ſub ſacra Ciſtercienſis familiæ noſtræ Reformatione, vitæ curſum, cum magna ſanctitatis opinione finivit. Claruit A.C. 1218. *Ioan. Buzelin. Henr. Aub. Miræus, tom. 1. SS. Ord. &c.*

B. Freſcendis Virgo.

Cl. 1218.

MENOLOGII BENEDICTINI,

LIBER SEPTIMVS.

MENSIS JULIUS,

CALENDIS IVLII.

I. Julij. G

S. Gallus Epiſc.

Illuſtre genus

Puer ſatulũ fugit.

A. Rege plurimum diligitur.

Idola evertit, fanum ſuccendit.

Martyrii deſiderium.

Fit Epiſc.

Patientia ejus.

Arvernis Sancti Galli Epiſcopi. Gallus Georgio & Leocadia parentibus, vetuſtiſſimo Senatorum genere, *quo nihil Illuſtrius habuit Gallia*, natus eſt. In eo ſpem propagandæ avitæ gloriæ pater repoſuit, exquiſitæque nobilitatis, formæ, ac virtutis filio tam charo ſponſam elegit, & deſpondere decrevit. Sed Gallus Divini amoris facibus pridem accenſus, puero uno ſolum aſſumpto comite, ad Cremonenſe contendens Monaſterium, favorem ſæculi omnem vili cucullo permutavit, & ſanctitate paulo poſt vitæ inſigniter emicuit. Eo nomine, Theodoricus, Rex, ipſum non aliter atque filium dilexit; & invitũ licet, Monaſterio poſtea extraxit, & invitum penes ſe retinuit. Inſtituto aliquando ad Agrippinam urbem itinere, pro inſito amore Gallum ſecum Rex duxerat: cum ille in celeberrimi nominis fanum incidens, multumque ingemiſcens, ſubditis dehinc per abſentiam paganorũ ignibus, cum innumera ſimulacrorum congerie illud exuſſit. Exarsêre furore gentiles, & ſtrictis gladiis fugientem ad aulam usque regiam inſequuti, vix blandiſſimis Regis ipſius verbis ſubmoti ſunt. Deploravit ſæpius multis poſtea lachrymis Gallus, Martyrii tunc oblatam ſibi occaſionem ſeſe declinaſſe. Arvernorum dehinc, ut ipſe prædixerat, factus Epiſcopus, exemplum virtutum omnium ſubditis de ſe præbuit, & admiranda inprimis animi demiſſione & patientia exſplenduit. In convivio à Clerico quodam ſuo percuſſus in capite, ita patienter & modeſtè tulit, ut nec aſperius quidem verbum retulerit. Arvernenſi urbe horrendo conflagrante incendio, furentibus flamis obvius, earum vim illico ità repreſsit, ut nec ſcintilla quidem ramaneret. Illud æterni & maximi meriti ſuit, quo regionem omnem, & Arelatenſem maximè provinciam ab inguinaria lue precibus ſuis abſolvi impetravit; exauditum ſe eſſe ab Angelo edoctus, à quo & de felici ſuo ad ſupera poſt octennium tranſitu facto certior, imminente reſolutionis ſuæ hora, cum ſeque populumq; cæleſti pane recreaſſet, magnâ omnium comploratione, mortalitati huic valedicens, eximiis poſtea miraculis A.C. 573. Ex Greg. noſt. Turon. Molan. Galeſin. Democh. Claud. Rob. Ioan. Trithem. tom. 2. Sanct. Ordin. &c.

Arvernenſem urbem incendio liberat.

Peſtem profligat.

De morte ſua edocetur.

Obiit. 573.

Mechliniæ paſſio Sancti Rumoldi Martyris, Scotorum Regis filii & Epiſcopi Dublinenſis. Ita hac die Martyrologium Romanum. De eo nos egimus fuſius 8. Cal. Iulii, ipſo nimirum Martyrii triumphali die. Rumoldi tamen feſtivitas in propria Eccleſia hac potiſsimum die celebratur.

S. Rumoldus Epiſc. Mart.

In territorio Rhemenſi Sancti Theodorici presbyteri, diſcipuli Beati Remigii Epiſcopi. Theodorici ſanctitas infantilibus annis inſigni jam prodigio præſignata eſt, cum fons, in quo panni & faſciæ ejus abluebantur, nullis omnino ſordibus inquinari poſſet, ſed & peracta lotione inæſtimabili odoris fragrantia redoleret. Præter voluntatem à Marchardo patre, inſigni nobilitate ſponſam accepit, cui virginitatem

S. Theodoricus Abb.

Miracul.

Conjux Virgo.

Digitized by Google

cum perſuadere non poſſet, Remigii tandem Epiſcopi ope perſuaſit. In monte Hor tribus à civitate Rhemenſi milliaribus, loco per Angelos, deſignato ſtruens Monaſterium, viris poſtea eruditione & ſanctitate conſpicuis ita celebre reddidit, ut nullis dignè verbis explicari poſſit.

Regis filiam mortuam reſuſcitat. Theodorici Regis filiam, ingenti parentum luctu mortuam, inſigni prodigio vitæ reſtituit. Regem poſtea ipſum, incredibili oculorum dolore vexatum, tentata necquidquam medicorum ope, ipſe dicto citius prodigiosè curavit. Qua tanta miraculorũ fama, ingenti ægrotum multitudine, ad ipſum quotidie confluente, innumeros à variis morbis & miſeriis liberavit, ac tandem exactis præcipua vitæ ſanctitate annis, feliciſſimè in Domino obdormivit, Regis Theodorici propriis humeris ad tumulum deportatus, multisque à morte miraculis illuſtratus. Claruit A.Ch. 560. Ex vita apud Laur. Sur. Petr. de Natalibus. Ioan. Trith. Arn. Duacen. t. 2. SS. &c.

Regem ſanat.

Innumera miracula.

Flor. 560.

S. Eparchius Abb. *Engoliſmæ S. Eparchii Abbatis.* Hic Illuſtri genere parentes, Felicem patrem, Principiam matrem avum Feliciſſimum Comitem habuit, à quo juvenili in ætate ob inſignem eruditionem Cancellariæ præfectus, honorum denique faſtidio, Sedaciano Monaſterio ſe abdidit, & Monachum profeſſus, tantis ſtatim virtutibus effulſit, ut fera animalia ſolo verbo, dicto ſibi audientia redderet, plurimos ægros prodigiosè curaret, ab obſeſſis dæmones profligaret. Vanæ gloriæ metu, exorato Abbatis conſenſu, paucis comitibus ſolitudinem petiit, inq; itinere, pago Equolinenſi, Gratulphum puerum mortuum vitæ reſtituit; progreſſusque mox alium apud Burdegalenſes à morte excitavit. In urbe eâdẽ plurimos captivos, grandi miraculo ruptis peſſulis, & oſtiis ſponte patentibus liberavit. Nec minus prodigioſe furem ſuſpenſum, diſſipato patibulo, & ruptis mirè funibus reſtituit; aliumq; eodem affectum ſupplicio, incolumem recepit. Oblata ſibi benedictionis gratia in egenos erogans, iisdem ad duo captivorum millia redemit. Porro quot ab inſundis ſpiritibus, aliisque morbis liberaverit, quot carceres ruperit, longum nimis foret ſingillatim recenſere. Vixit vitam ſumo rigore, firma nihilominus ad ultimam usque ætatem uſus valetudine ſub A.C. 583. cujus memoria celebris admodum in Gallia habetur. Ant. de Yepes, Trithem. Annal. noſtr. Benedict. Petrus Equil. Baron. Arnold. &c.

Fit Monach.

Bruta & fera animalia parent.

Mortuum vitæ reddit.

Item alium.

Inſigne miraculum.

Captivos liberat.

Clar. A.C. 583.

In territorio Lugdunenſi depoſitio Sancti Domitiani Abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum plurimos ibi in Dei ſervitio congregaſſet, magnis virtutibus & glorioſis miraculis valde clarus collectus eſt ad patres in ſenectute bona. Fuit hic Abbas Vallis membranæ, miraculorum gloria illuſtriſſimus, cujus res geſtas deſcriptas extare ait Trithemius, quas utinam, ut & multa ejusmodi, excerpſiſſet, & typis vulgaſſet, ne uno aut paucis aſſervata locis, tempore interirent. Agit de eodem paucis Petrus Equilinus, &c. *S. Domitianus Abb.*

Geſta periiſſe videntur.

Eâdem die depoſitio Sancti Carilephi Abbatis Madoalenſis. Is Aquitanus patria, religioſis natus parentibus, juvenili ætate ſervitio Domini ſe emancipavit. Sed cum à ſacris ſuis cõmilitonibus ob rarioris virtutis excellentiam magni fieret, vanæ gloriæ metu, paucis comitibus in ſolitudinem ſe abdidit, cujus ſplendore ſanctitatis illecti plurimi, inde quoque, contemplationis & ſolitudinis amore ferventem, & honorari metuentem, expulêre. Conſtitit demum optato loco prope Aniſolam fluvium, ubi, ſepoſito cucullo dum operi manuum intendit, locumque purgat, ovũ in veſte ejus avicula poſuit, quod ille repertum ſacri ominis loco habuit, & locum ſervis Dei frequentem fore interpretatus, immenſas Deo gratias retulit. Mox ſylveſtrem etiam vitem inter dumeta reperiens, expreſſo in vaſculum ſucco, Sacris Oratoriolo recens excitato operatus, cum Fratribus Horarum ſacrarum laudes perſolvit. Prodidit non multo poſt, volente Numine, Carilephum ferociſſimum animal, miræ nimirum magnitudinis bubalus, qui poſita feritate diebus ſingulis, ad ſanctum virum inviſere, & capite ſubmiſſo, velut benedictionem petere conſueverat. Ad ejus bubali venationem, Rege ipſo Childeberto cum proceribus à venatoribus excito, clangore buccinarum, & canum latratu territum animal ad Carilephum ſe recepit, ſtupentibus rei novitate venatoribus, & Regi nunciantibus. Rex ipſe indignabundus advolavit, Carilephoque quod regiam venationem interturbare præſumeret, acrio exprobravit. Expoſuit Regi humillimâ oratione adventus ſui cauſam vir Dei, & parvo vaſculo, expreſſum ſilveſtris uvæ liquorem propinavit; quem Rex non reſpuit ſolum, ſed niſi malè mulctari velit, finibus *S. Carilephus Abb.*

Vana gloria fuga.

Avicula ovũ parit in ejus cucullo.

Bubalus ferociſſimus ille familiaris.

In venerationem ad ipſum recurrit.

Rex ſanctum proſcribit.

Digitized by Google

finibus quam primum Regni excedere imperavit. Sperare ſe meliora, ſubintulit Sanctus, & Rex paululum progreſſus, reſtitante equo, quem fruſtra calcaribus cruentabat, occulta quâdam vi prodigioſe retinetur. Proin monente è palatinis quodam facti pœnitens, monitorem illũ, ad Carilephum remiſit, qui veniam exoraret, & mox ſolutus ipſe revertitur, proſtratusque viri ſancti veſtigiis lachrymabundus impium ſe contradictorem confitetur. Exoſculatus Regem erexit Carilephus, & inſigni oratione, de requiſitis in Rege Virtutibus inſtruxit, tanto eloquii pondere ac vultus majeſtate, ut Rex planè attonitus ſtaret, haud ſecus ac ſi DEVM in ejus pectore cerneret. Obnixius dein oravit Rex ipſe, ut quod ante deſpexerat poculum accipere mereretur. Accepit, exhauſitque inſigni cum guſtu, quod, liquore miraculoſe creſcente, copioſæ Regis familiæ ad ſatietatem propinatum ſuffecit. Ei poſtea Childebertus Madoalenſe Cœnobium condidit, in quo ipſe crevit in gentem magnam, & grandibus prodigiis effulſit, ita ut ſola manuum impoſitione, morbos quoſcunque pelleret, dæmones ejiceret &c. Inſtante vocationis ſuæ hora, quam ſpiritu præviderat, ſuos exhortatus, percepto ſacro viatico, expanſis in cælum manibus, exultans inter ſuorum pſallentium ejulatus ſpiritum cælo tranſmiſit. Ad cujus tumulum dæmoniaci liberantur, periuri vexantur, languidi curantur, rapaces vinciuntur. Claruit A.C. 555. *Ant. de Iepes, Cratepolius Maurol. Galeſin. Arnold. &c.*

Rex prodigioſe retinetur.

Solvitur pœnitens.

Sanctus Abbas Regem inſtruit.

Inſigne miraculum.

Alia miracula.

Moritur feliciſſime.

Saliſburgi Sancti Eberhardi Epiſcopi & Confeſſoris, de quo nos heri fuſius egimus.

S. Eberhardus Archiep.

In Monaſterio Dononienſi Sanct. Reginæ ſanctimonialis. Fuit hæc Regina nomine, Regina nihil ominus Regum proſapia & affinitate, Regina etiam præclaro morum regimine, & ad ultimum ſuperni Regis dotatione. Nupta primùm, parentum & Pipini Regis (cujus neptis erat) conſilio & voluntate, maritum, ut genere, ſic ſanctitate illuſtriſſimum B. Adelbertum habuit, ex quo decem filias ſuſcepit, quas omnes, raro exemplo, in cucullo Chriſto conſecravit. Condito autem in honorem in DEIparentis unicæ Tutelaris ſuæ & S. Martini Dononienſi ad Scaldim Cœnobio, eodem ſe ſe poſt obitum mariti concludens, ſub Beatæ Ragenfredis filiæ ſuæ regimine vitam humillime & religioſiſſimè exegit; ubi ſacrum ejus corpus ſumma veneratione colitur. Ex Officio Eccl. *Donon. Ioan. Molano, Hugone Menardo, Arnoldo Duac. &c.*

S. Regina Regum genus.

Nuptiæ.

Filiæ 10. omnes monniales.

Filiæ ſubjicitur.

In territorio Pruvino S. Theobaldi Eremitæ Camaldulenſis & Confeſſoris lectiſſimi; de quo nos ex aliorum opinione Cal Iunii.

S. Theobald.

Dunis in Flandriâ, Beati Iacobi Monachi, vitæ candore & morum ſimplicitate celeberrimi, qui per tres annos continuos paralyſi percuſſus, & aliis graviſſimis morbis vexatus, inſolitæ patientiæ omnibus exemplum præbuit, & jam morti proximus Melliſluum Doctorem noſtrum Bernardum cæleſti fulgore coruſcum, & eum ad æterna præmia vocantẽ conſpexit, quẽ hilari vultu, depoſita corporis ſarcinâ ſequutus, ad cæleſtem gloriã conſcendit ſub A.C. 1478 *Menol. Henriq. Adrian. Butzius, monim. Dunenſ. &c.*

B. Iacobus Mon.

Ejus patientia.

Viſio.

Ob. 1478.

Aquiriæ in Brabantia Beatæ Eliſabethæ de VVans & Viduæ, Viſionibus cæleſtibus & Spiritu prophetico claræ. De qua nos fuſius IX. Octob. ex ſententia Raiſſii.

B. Eliſabeth. V.

In Gallia obitus Pii Patris Ioannis â Sancto Dionyſio Congregationis noſtræ Fulienſis, lucidiſſimi noſtrâ ætate ſyderis. De eo ſic breviter Carolus â Sanct. MARIA ſæpe citatus: Ioannes â Sanct. Dionyſio Pariſinus, à primis annis in Monaſterio Sanct. Dionyſii prope Lutetiam Monachus, vir fuit in Congregatione noſtra dono Contemplationis & Orationis multum præditus, ſilentioque ita addictus, ut vix ſubmiſſa voce, idque breviter, loqueretur; unde quaſi in proverbiũ has voces uſurpabat: *Facere, & pati, Silentio, & Solitudine,* maximam Monachi perfectionem in his virtutibus conſiſtere judicans: ideoque multis annis præfecturam Novitiorum tenuit, primus in labore manuũ, aſſiduitate in Choro, in humilitate & obedientia reliquos antejvit. Maximum patientiæ exemplum in longioribus morbis dedit. Obiit Pariſiis A.C. 1627. die 1. Iulii. Ita Carolus.

V. Ioannes

Donum contemplationis

Digna voces Ioannis.

Ob. Anno 1627.

Salisburgi B. Ezzi ſive Izzi Epiſcopi Salisburgenſis ex Monacho & Abbate S. Petri ibidem, viri magnis virtutibus conſpicui, meritis glorioſi. *Ex lib. Eloq. Abb. S. Petri authore R.D. Alberto Abb. S. Petri.*

SEXTO

SEXTO NONAS IVLII.

II. Julij. A.

S. Suithunus Epiſc.

WIntoniæ in Anglia Sancti Suithuni Epiſcopi, cujus ſanctitas gratia miraculorum effulſit. Swithunus puer admodum, Dominicæ ſervitutis jugo ipſe ſe ſubdidit; ea poſtea ſanctitatis fama celebratus, ut ejus amicitiam Egbertus Rex exambiret, filiumque Adulphum erudiendum ipſi, ſanctisq; moribus imbuendum traderet. Factus poſtea Wintoniſis Epiſcopus, humilitati præcipuè ſtuduit, charitate mirâ pauperrimos quosq; æſtimavit & fovit, ſibi autem rigidus vigiliis & inedia corpus duriter afflixit. Eccleſias plurimas conſtruxit, & reſtauravit, quas omnes, licet procul poſitas, conſecraturus, *non equo, vel vehiculo*, inquit Malmesburienſis, *ſed pede, eo impiger contendebat, & ne daretur ab imperitis ridiculo, vel ſuperbis jactantiæ notaretur elogio, viſibus hominum abditus, nocturnus viator, totumiter conficiebat, &c. Solitariæ ſanctitatis amor, nulla pompa bona ſua proſtituebat, &c.* Menſæ vix locupletes, pauperes autem ſemper adhibuit, nullumque unquam tempus otioſe transmiſit, quin aliquos, vel è cœno peccatorum eriperet, vel ſtantes in virtute confirmaret. Ejus in gratiam Rex Adulphus Eccleſiis Dei univerſam Regni ſui decimam liberaliſſimè & perpetuo donavit, qui & Swithunum, ut altorem & Doctorem ſuum filiali affectu diligentiſſimè coluit. Inter miracula ejus celebre illud, quo fracta, quorundam petulantia, pauperculæ mulieri ova, ſolo Crucis ſigno, integra eidem atque incorrupta reſtituit. Moriturus, qua ſumma erat animi demiſsione, extra eccleſiam, ubi & pedibus prætereuntium, & ſtillicidiis obnoxium ſacrum corpus eſſet, ſepeliri voluit, idque ſuprema & Pontificia auctoritate ſuis imperavit. Eum poſtea cæleſti monitu Sanct. Ethelwoldus noſter digno cum honore elevavit, tantis deinceps numero & magnitudine miraculis à Deo illuſtratum, quanta, nulla memoria hominum alibi facta meminiſſet. *Vidi ego*, inquit Wilhelmus citatus, *quod mirum ſit, hominem cui violentia raptorum effodiſſet lumina, oculis vel illis, vel aliis (nam illi longiuscule projecti fuerant,) receptis ſerenam lucem, per Swithuni merita recepiſſe, &c. Vultque interea Sanctus, ut omnibus glorificetur Deus, necpatitur, ut aliquis per eum ſanatus, carnis volutetur lubrico, qui nolit præterito implicari morbo, &c.* Obiit vir ſanctiſſimus Ann. Chriſti 863. *Ex ea quæ eſt per Gozlinum Morin. Vilh. Malmesb. Nicol. Harpsfel. Eduard. Mayhew. Molan. Arn. &c.*

Adulphum Regem educat.

Pauperum cura.

Humilitas & Religio.

Induſtria & labor.

Rex ejus gratia in Eccleſias beneficus.

Ova fracta reſtituit.

Ubi ſepeliri voluerit.

Elevatur juſſu cæleſti.

Inſigne miraculum.

Obiit Anno 863.

Bambergæ Sancti Otthonis Epiſcopi, qui Pomeranis Evangelium prædicans, eosdem convertit ad fidem. Ottho perillustri genere Bartholdo patre Andecenſi Comite, matre Sophia genitus, Illuſtriſſimo ſanctitatis nomine Sueviam patriam, ſed & Poloniam, Pomeraniam, Franconiam, de quibus inſigniter deinceps meruerat, illuſtravit. A Poloniæ Duce (in cujus familiam ob morum virtutisque excellentiam adlectus erat,) ad Henricum IV. Cæſarem legatus, ob perſpectam in rebus gerendis dexteritatem Cancellarius Imperii eſt deſignatus. Eum invitum licet ac renitentem idem poſtea Auguſtus Bambergenſium Pontificem renunciavit, & præclariſſimâ oratione ipſum commendans Legatis, hæc inter alia: *Cernitis*, inquit, *quæ ſit hujus hominis ambitio; duos ante ipſi oblatos Epiſcopatus ad ſocios rejecit; Auguſtanum & Halberſtadenſem; tertium vero, qua animi humilitate & pertinacia recuſet, vos ipſi mihi teſtes eſtis, &c.* Quibus dictis, annulum ejus inſerens manui, pedoque tradito, inveſtitum Legatis commendavit. Sed Ottho Romam profectus, abjectis ad pedes Summi Pontificis inſignibus, juſſusque reſumere, nec ſic quidem acquievit, usque dum Roma digreſſus diei jam unius confecto itinere, revocatus à Papa, ſub ſancto Obedientiæ præcepto Pontificatum admittere cogeretur. Sed & poſtea abdicato rurſum honore, quietem in cucullo quærens, cucullum in monte S. Michaëlis inhiantiſſimè exambiens, Monachis adlectus, ab eo ipſo tamen, cui ſubeſſe & in omni vita parere promiſerat Abbate præeſſe, & lituo reſumpto Pontificatum curare, in Virtute obedientiæ juſſus eſt. Curavit eâ induſtria, iisque ſucceſſu ac fructu, ut Diœceſeos poſtea Divus Tutelaris merito eligeretur: Regulæ tamen ſuæ, & diſciplinæ Monachicæ nunquam oblitus, in poteſtate noſtrorum ſemper fuit, apud quos cum in vita, ut volebat, diu non potuiſſet, mortuus conſepeliri, ſimulq; tubam Domini expectare decrevit & meruit. Fuit Vir-

S. Ottho Epiſc.

Illuſtre genus

Honores.

Epiſc. Bamberg. renunciatur.

Elogium inſigne.

Epiſcopalia inſignia abjicit.

Reſumere recogitur.

Fit Monach.

Obedientia Epiſcop.

Tutelaris Bambergenſ.

Digitized by Google

Deipara cultor singul. Virginum Virginis longè amantissimus, eidem ab infantia à parentibus oblatus & consecratus; quam & in vita omni, & conversione inprimis gentium speciale m auxiliatricem habuit, eamque ipsam ob causam, celeberrimam illam, & miraculorum gloria illustrissimam Weyerensem Basilicam, ex Voto ante Legationem suâ præconcepto, Ejusdem Magnæ Matris honori struxit, fundavit, & dedicavit.

Votum ejus

15. Monasteria condit. Fundavit solus hic Pontifex quindecim nobilissima Monasteria, præter longè plura, quæ liberalissimè juvit, restauravit, ampliavit, locupletavit, ut Monachorum omnium patrem jure affirmares.

Apostolus Sarmatiæ. Fuit perinsigne ejus atque immortale meritum Pomeraniæ amplissimæ provinciæ cum Duce ejusdem Wartislao I. filiisque Bugslao & Casimiro conversio, ad quos rogatu magni illius Henrici cognomento Nigri, Bojorum, Saxonum, Hetruscorum, &c. potentissimi Principis Weingarttensis demum Monachi (qui Helenam filiam Wartislao desponderat,) sanctissimus Pontifex profectus, verbo & exemplo barbarorum feroces animos mirè emolliit, sacrificiorum immundorum cultum sustulit, delubra & aras evertit, Ecclesias Catholicas plurimas construxit, eoque nomine præcipui Sarmatarum Apostoli glorioſissimum titulum meruit.

Delubra evertit.

Obiit A.C. 1139. Decessit æternum Germaniæ nostræ ornamentum Ann. Christi 1139. admirandis cum in vita, tum post mortem prodigiis servi sui sanctitatem DEO comprobante. *Ex Vita Hen. Canis. Monim. & Chronol. Pomer. Carolo Stengelio, Baronio, Iepes, Annal. nost. Germ. & Bened. &c.*

S. Ligdanus Abbas. Setiæ in Latio depositio Sancti Ligdani Abbatis. De quo nos ex aliorum opinione die crastina fusius.

S. Monegundis inclusa. Turonis depositio Sanctæ Monegundis religiosæ fœminæ. Hæc prope Divi Martini Turonis inclusa, aliquot dein virtutis & instituti æmulas seu discipulas habuit, pane hordeaceo frugaliter vixit; vix vino, eoque probè aquis diluto, & solis quidem festivis diebus usa est, matta è junco vicè lectuli decumbens, in eo solertissima fuit, nequid quod carni arrideret, appeteret admitteretque. Excelluit insignibus & in vita & post mortem miraculis, merita deinceps ob egregiam vitæ sanctitatem, Sanctis Turonensium Tutelaribus accenseri, & solemni quotannis memoria celebrari. *Ex vita per S. Gregor. nostr. Turon. Ioan. Trithem. Vsuard. Gatesin. Menol. Arnold. &c.*

Rigor vitæ.

Tutelaris Turon.

Vpsaliæ in Suecia passio Beati Ioannis ejusdem loci Archiepiscopi, qui à juventute sua Monasticis disciplinis sub sacra Cistercienſium nostrorum Reformatione exercitus, in virum doctrina, sanctitate & prudentia verè magnum evasit; & post varia munia ad Pontificiam dignitatem evectus, eam egregiis virtutibus exornavit, & admirabili inprimis zelo, ac magnanimitate effulsit. Canutum Regem homicidii reum, minimè reveritus, Ecclesiastica censura corripuit, tantumque apud eundem profecit, ut mirè mutatus, summo cum Regni universi bono, pietate & humilitate admirationi omnibus esset. Tandem Ioannes, cum Regno universo præclarè consuluisset, præmatura per Martyrium morte, cælo maturus, in propriis ædibus Almerstek ab infidelibus Estonibus piraticam excursionem facientibus trucidatus, victor ad triumphos æternos evolavit, Ann. Christi 1188. *Histor. Goth. Ioan. Magni. Abraham Bzovius, Phil. Seguinus, Chrysostom. Henriq. &c.*

S. Ioannis Archiep. Mart.

Zelus ejus.

De Regno meretur.

Passus A. C. 1188.

In Hispania Beati Didaci Monachi. Is vetus antea Alfonsi Imperatoris & Castellæ Regis miles, multisque bellicis operibus clarus, rerum deinde humanarum contemptu Monachum induit, & ut erat magno animo Sancto Raymundo Abbati, monendo, suadendo hortandoque auctor fuit, ut collecto fidelium exercitu, Calatravense oppidum contra Saracenos defendendum susciperet, hostes Christi juratissimos, nutu Divino & cælesti motus inspiratione in fugam conjiceret, & sanctissimum illud Equitum sub Regula S.P.N. Institutum de Calatrava cognominatum, summo Hispaniarum & Ecclesiæ universæ bono & plausu inchoaret; in cujus militiæ erectione, Didacus insignem ipse operam navavit, & plenus demum meritis decessit, cujus sacrum corpus in Monasterio Sancti Petri prope Gumillem, honorificè in tumulo elevato conservatur. *Ioann. Mariana. Arnold. Duacen. Aub. Miræus, Aub. Manrique, Henriquez &c.*

B. Didacus

Auctor militiæ de Calatrava.

In Germania depositio venerabilis Richæ Virginis. Richa Cladrensis in Boëmia Cænobii Monialis, insignibus ibidem vitæ meritis effulsit. De ea sic pervetustus scriptor Vitæ Sanct. Otthonis Bamberg. Ottho, transito Boëmiæ nemore venit ad Cladrim Ordinis Cluniacensis Cœnobiū, ubi honorificè susceptus dedicavit Ecclesiam

V. Richa Virgo.

Digitized by

cleſiam in honore S. Nicolai. Ibi etiam quasdam ſorores velavit, quarum unam nomine Richam, amariſſimè flentem, conſolatus eſt dicens: Noli flere filia, quia in die Iudicii, ego animam tuam Sponſo tuo Domino Ieſu Chriſto conſignabo. In cujus promiſſionis argumentum, poſt multa annorum curricula, in ipſo Anniverſario depoſitionis B. Otthonis die defuncta eſt. *Ex lib. tit. prod. Hen. Canis. Hug. Men. &c.*

Inſignis promiſſio.

A S. Otthone evocatur.

B. Maria Converſa.

In Monaſterio Nazareth prope Liram Brabantiæ, depoſitio B. Mariæ ejusdem loci Converſæ, virtutum ſplendore, & ſanguinis genere nobilis: poſt cujus obitū è Virgineo cadavere mira odoris ſuavitas emanavit. Obiit Maria Ann. Chriſti 1608. *Obiit 1608.*
Menol. Chryſoſt. Henriq. Auctar. SS. Belgii, Arnol. de Raiſſe, &c.

Binchii Dominica II. poſt feſtum S. Ioan. Bapt. translatio SS. Vrſmari, Ermini, Theodulphi, Vlgiſi, Ale Amoluini, Abelis, Hidulphi, & Amelbergæ, de Eccleſia Laubienſi ad oppidum Binchienſe. *Ioan. Molan. & cæt. rer. Belg. ſcript.* *Translatio SS. pl.*

Eâdem die ſolemnis Inſtitutio novæ Camaldulenſium noſtrorum Reformationis ſub titulo B. Matris Virginis Montis Coronæ, authore Beato Paulo Iuſtiniano Veneto. De quo fuſius egimus *ſupra 28. Iunii, & in Annal. noſtr. Bened. &c.* *Inſtit. Congr. Montis Coronæ.*

QVINTO NONAS IVLII.

III. Julij. B.

S. Lanfranc. Archiep.

CAntuariæ in Anglia, Sancti Lanfranci Archiepiſcopi, meritis & doctrina celebertimi. Lanfrancus natione transalpinus, patria Papienſis ab ineunte ætate in litteris educatus, fama Eliſini Abbatis provocatus, ad Beccenſe Cænobium in Normanniam contendit, locique Religione captus, cum ipſum Abbatem coquendo pani intentum offendiſſet, cucullum ſtatim exambiit, Monachumque profeſſus, poſt Prior ejusdem loci, ac dein Abbas Cadomenſis creatus, fragrantiſſimo nō ſolum ſanctitatis odore Eccleſiam, ſed radiis doctrinæ fulgentiſſimis orbem terrarum univerſum implevit, cujus rariſſimum illud & æternum meritum haud imerito ſumopere celebratur: Ipſo ſcilicet Magiſtro, publicis de Dialectica Scholis inſtitutis (ad quas maximi quivis & potentiſſimi etiā Principes confluxerāt.) *Theologiam* ſenſim enatam, quam hodie *Scholaſticam* appellamus; ſacris nimirum Dogmatibus, quæ prius in Patrum monimentis ſparſim jacuerant, opera uſuque Dialecticæ, quæ ordinis mater eſt ac methodi, quaſi ad artem revocatis. Profligavit idem feliciſſimè peſtilentiſſimam Berengarii Hæreſiarchæ Hæreſim, & diverſiſſimos, hujus etiam noſtræ ætatis Sacramentariorū errores, providè antevertit, doctiſſimè eluſit, & relictis præſtantiſſimis profundiſsimi ingenii monimentis evicit atque enervavit. Cujus tamen præ tanta eruditione ſublimior multo, & admiranda magis humilitas fuit, cum tantus vir, Lectionem in Eccleſia legere nollet, niſi prius, veluti pueruli Novitii conſueverant audiri, prælegentem Cantor Cænobii attendiſſet. Sed & in menſæ lectione, ab imperito Priore malè correctus, tantus ipſe Doctor ſimpliciſsimè acquievit, gaudēs repetiit, & contra leges Grammaticas lubens peccavit, ut comendatam à Chriſto parvulorum ſimplicitatem, & imperatam à S.P.N. ſimplicem ac cæcam obedientiam, perfectè addiſceret. Cantuarienſis demum ſedis, miro Regis, Cleri, populiq; conſenſu Archiepiſcopus renunciatus, & invitus licet renitensque à Rege & Alexandro Papa tantum honorem admittere coactus, eminentiſsimo Angliæ è candelabro, *celeberrimum ſui ſæculi lumen* in Eccleſia Catholica effulſit, tanti à Romano Pontifice factus, ut is venienti Romā, non aſſurrexerit modo, ſed & præter pallium conſuetum, ſuo quoque pallio, ſumi videlicet & honoris & amoris ſymbolo ipſum donavit. Quem vel ex ſolo diſcipulo eodemque poſtea ſucceſſore S. Anſelmo ſatis foret, magiſtrum æſtimaſſe, liceret pernoſcere. Floruit inprimis ipſo ſuperſtite univerſum Angliæ Regnum, ejus arbitrio, absque tamen ambitione omni ſeu faſtu, adminiſtratum; dignumque æterna memoria illud; *inconſulta Lanfranco, Vilhelmum Regem nihil unquam feliciter geſſiſſe*, ſed & abſente Rege, penes Lanfrancum imperii univerſi conſtitiſſe. De Cantuarienſi autem Archiepiſcopatu idem mirificè meruit, cujus poſſeſſiones ab aliis injuſtè occupatas, recuperavit, & Eccleſiam ejusque territorium, terra marique à vectigalibus, exactionibus, ſervitutibus quibuscunq; immunia eſſe, non aliter atque res Regis ipſius, impetravit. Pari modo de Eccleſiis

Monachum profitetur.

Ingens meritum.

Theologiæ Scholaſticæ author.

Dialecticæ commendatio.

Profligat Sacramentariorum errores.

Stupenda humilitas.

Aliud exemplum memorabile.

Fit Archiep.

Summus Pontifex quantipiū faciat.

S. Anſelmus ejus diſcipulus.

Regnum adminiſtrat Lanfranc.

Eccleſiæ ſuæ conſulit.

Synodos celebrat plures

Basilicas condit.

Xenodochia.

Mira liberalitas Episcopi

Mira scriptura.

Ingenii monimenta.

Regem coronat.

In exilium agitur.

Morbum quadem optet

Obiit A.C. 1039.

S. Lingdanus Abbas,

siis universis Regni meritus, libertati earumdem strenuè consuluit, & aliquot Episcoporum Synodis celebratis, disciplinam passim languentem, restituit felicissimè & propagavit. Reditibus Archiepiscopatus dignissimè usus, plurima toto Regno templa erexit & restauravit; Cathedralem Cantuariæ Basilicam, ruinam minitantem restituit; Roffensem item Cathedralem è fundamentis exstruxit, & liberalissimè auxit ac dotavit. Super omnia autem curam pauperum habuit, quibus duo Xenodochia condidit ac locupletavit. Cumque fames Angliam, & Londinum maximè, premeret, eo mittens, qui pauperes curarent, mille quotidie ibidem suis sumptibus aluit; eâ ipsius liberalitate, vel prima quidem Pontificatus, imo ipsa consecrationis die mirè connotata, cum supra caput ejus verba hæc: *Date eleemosynam, & ecce omnia munda sunt vobis*, diserte legerentur. In diligentissima Reipubl. cura, nihil tamen de studio Theologico remisit. Veteris atque novi Testamenti libros à scriptoribus corruptos correxit, & emendatos atque synceros edidit. In Epistolas Pauli, & Psalmos Commentaria scripsit, aliaque ingenii munimenta singulis annis vulgavit. Guilhelmo Conquestore mortuo, filium Guilhelmum Iuniorem, cognomento Rufum, patris instituto Regem elegit ac sacravit; à quo postea, quod licentiam ejus acrius corriperet in exilium actus, varie jactatus, patientissimè pertulit, donec nocte quadam, lapsa in manus Sacellani ejusdem charta, hoc tenore: *Guilhelmus Rufus occisus est*: quod mox contigit, ad sedem suam reversus, summa omnium gratulatione receptus est. Præfuit Cantuariensi sedi vir sanctissimus annis 19. febrique, quod semper optaverat, consumptus (cũ fateretur domesticis sedulo se Dominum deprecari, ut vel dissenteria, vel febri urgente moreretur, quod ij morbi, nec memoriam turbarent, nec loquelam intercluderent,) plenus meritorum felicissimo fine postquam sacris ex more Ecclesiæ munitus esset, decessit A.C. 1093. *Vir, cujus industriam*, inquit Malmesburiensis, *prædicabit Cantia, cujus doctrinam in discipulis ejus stupebit latinitas, quantum omnes anni durabunt. Ex VVilhelmo Malmesbur. VVestmonast. Orderico Vitale, Nicolao Harpsfeld. Edovardo Maybevv. Iepesio, Car Stengelio, VVeissio, & plur. rer. Angl. script. &c.*

Setiæ in Latio Sancti Lingdani Abbatis & Confessoris. Lingdanus, Lingdarus, sive Lidanus, Antiñæ, oppido Aprutii, natus, patrem generis præstantia celebrem ejus loci Dominum, matrem ex nobili Avellarum familia habuit, à quibus maturè Deo oblatus, nono ætatis anno, habitum Monasticum in Archisterio Ordinis Casinate induit. Mortuis parentibus in sylvas apud Setinam civitatem veniens, de Episcopi Diœcesani licentia Cœnobium constituxit. In quo cum aliquot Monachis vitam asperam duxit; pane enim & aqua contentus, carnem suam sæpius flagellis acriter attrivit, & in servitutem spiritus potenter redegit. Qua vitæ ratione usque ad annos 72. Galesio Summo Pontifice usus est. Cum vero diem suum tandem obiisset, corpus ab Episcopo & Clero, populo insequente Setiam delatum ibi conditum est. Multis claruit miraculis; quæ inter, ranas nimium obstrepentes, cum baculo paludem, quæ proxima erat Monasterio percussisset, ita compescuit, ut nunquam deinceps exauditæ fuerint. Tres se inopes simulantes, cũ sepositis bonis vestimentis lacera induissent, ut meliores à Lingdano acciperent, sua ipsi arte delusi sunt, cum in spiritu ille absconsa agnoscens, proferri à Monacho quodam eadem jussisset, & mendicantibus obtulisset. Setiam incendio vastante, Ecclesiamque in qua Sancti Abbatis corpus requieverat invadente, sacrum pignus inter ferventissimas ac flagrantissimas flamas inviolatum permansit. Claruit & aliis magnis prodigiis, obiitque A.C. 1119. Cujus vitam Dionysio Monachus Casinas prolixio descripsit; quemque ob insignia merita Setinensis urbs & vicinia Patronum adoptarunt. *Ex Monim. Set. Baron. Octav. Cajet. Hugone Menard. Philipp. Ferrar. &c.*

Puerili ætate Deo offertur.

Vita rigida.

Setiæ sepelitur ab Episc.

Ranarum Coaxationẽ prohibuit.

Spiritus propheticus.

Illæsum inter flammas corpus.

Patronus Setiæ.

S. Tatwinus

In Cœnobio Croylandensi in Anglia, S. Tatwini Eremitæ. Fuit hic S Guthlaci nostri, admiranda vitæ sanctitate illustrissimi lectissimus discipulus, postque protractum in terris magnum vitæ, magistri sui imitatione rigorem, ad præmia & requiem felicissimæ æternitatis abiit, non multo post mortem, ut videtur, S. Guthlaci. *Ex Ingulph. Abb. Croyland. Menard. &c.*

B. Thomas Prior.

In Bono-fonte de Taresca, B. Thomæ ejusdem loci Prioris, qui pietate & religione strenuus, post laudabilem administrationis cursum carne solutus, sanctissimo fine quievit. *Angel. Manriq. Robert. Rusca, Chryf. Henr. Menol. Cist. &c.*

BB. 35. Monachi Conf.

In Germania, pia obdormitio triginta quinq; Monachorum Hemenrodensiũ,

quibus brevi temporis ſpatio invaleſcente mortalitate ſubtractis, admirandis præcedentibus & ſubſequentibus viſionibus eorum gloria omnibus innotuit. Siquidem multi ex ipſis ante obitum extra ſe facti, gloriam ſibi præparatam viderunt: multi poſt felicem tranſitum, glorioſi, fulgidi, & inter cœleſtium civium choros exultantes viſi ſunt, & omnes incredibili cordis jubilo ac lætitia, ex hac vita migrarunt. Quorum corpora cum terræ mandarentur, Angelorum ſuaviſſime canentium voces auditæ ſunt; eorumque veram in æterna patria felicitatem Admirabilis Mater & Virgo ipſa coñendans, & Converſo ejusdem loci viro ſanctiſſimo apparens, ut triſtitia omni poſita, omnes in ſignum congratulationis, Hymnum *Te Deum laudamus*, devotiſſimè canerent, imperavit. *Ex B. Cæſario Heiſterb. l. 11. Hiſt. &c. Menol. Henriq. &c.*

Peſtilentia. *Felix obitus.* *Deipara ſuos ſolatur.*

Eodem die SS. Wibrandis & Mechthundis Virginum Sanctimonialium, quę in Eiſchel quieſcunt. De quibus hac die *Molanus, Menardus, Arnold. & alii.*

SS. Wibrandis & Mechtund.

QVARTO NONAS JULII.

IV. Julij. C.

AVguſtæ in Rhętia S. Vdalrici Epiſcopi, miræ abſtinentiæ, largitatis & vigilantiæ, ac miraculorum gratia illuſtris. Vdalricus Hugbaldo Kyburgi & Dilingæ Comite, matre Thietburga Burcardi Alemanniæ Ducis filia natus, duodecima ab ortu hebdomade à lacte amotus, mira cœpit futuræ ſanctitatis de ſe præbere indicia. In Monaſterio S. Galli à puero litteris & vitæ puritate inſtitutus, cuculli & Monachorum amorem imbibit, ibidem ſacræ militię jam tunc nomen daturus, niſi præſcia futurorũ S. Wiboradis noſtra illic incluſa, quam matris loco Vdalricꝰ habuit, obſtitiſſet, & aliorſum vocari à Numine prędixiſſet. Romam ad limina Apoſtolorũ dum inviſeret, mortuo tunc forte Adalberoni Epiſcopo Auguſtano ipſum ſubſtituere conatus eſt Sũnus Pontifex, ſed reluctatus pro virili, & fuga ſe ſubtrahens ſanctus Comes, tunc quidem effugit; quin Hiltelino poſtea ſuccederet fruſtra deprecatus atq; obnixus eſt. Præfuit annis quinquaginta, eâ vitæ eximia ſanctitate, ut miraculo omnibus eſſet, iis meritis quæ nulla ſatis poſteritas miretur celebretq;. Otthoni Magno Imperatori inprimis charus, eidem graviſſimo illo & memorabili contra Vngaros prælio adfuit, & Crucem inter medios telorum jactus, Sacerdotali tectus ſtola prætulit, quã ipſe tunc victoriæ ſignum divinitus miſſam ab Angelo acceperat. Conſequuta admirabilis præter ſpem victoria, & Merſeburgenſis eam ob rem Epiſcopatus fundatus eſt, quem auctore Vdalrico ſe inſtituturum, ſi victor evaderet, Imperator voverat. Ad aram factis aliquando dum operaretur, & manu extenta oblata ſacraret, vila eſt cælo deſcendens dextera eidem cooperari. Diœceſeos ſuæ terminos vigilanter luſtravit, & Simoniacam inprimis Hæreſim, inſigni cum merito profligavit. Epiſcopatu ſe abdicare, & ornamenta Pontificia cucullo permutare dum conaretur, Concilii Ingelheimenſis Patrum auctoritate prohibitus eſt: quin cucullum tamen, Regulamque S. P. N. BENEDICTI etiam Pontifex ſequeretur, & acuratiſſimè obſervaret prohiberi non potuit. Habitum proin de cætero Monachicum indutus, Monachorum omnium ſpeculum effulſit. Carnibus perpetuo abſtinuit, admirabilique rigore corpus atterens, inedia, vigiliisque quotidianis exhauſit; vili ſtramento ſubjecto humi ſemper decubuit. Erga omnes hoſpitalitate ac liberalitate uſus, tum erga pauperes maximè, quos in menſa convivas perpetuo adhibuit. De Imperio univerſo meritiſſimus, Otthonem inter Auguſtum, Ludolphumque filium obortam graviſſimam diſſenſionem, ita diremit, ut cum partis utriusque acies, paratæ jam ad confligendum ſtarent, adventu Vdalrici poſitis armis, ſumma ſe mutuo benevolentiæ ſignificatione amplecterentur. Vrbis Auguſtanæ longè ſplendidiſſimè alter ipſe conditor, eam præclarè reſtituit, ampliorem que & auguſtiorem reddidit, ab eadem & Diœceſi univerſa pro eximis meritis, præcipuus à DEIparente Divus Tutelaris coopta-tus. Mortuus eſt Chriſti anno 973. ætatis ſuæ 83. admirandis in vita & poſt mortem miraculis celeberrimus, cujus ſacrum corpus eximiam cæleſtis odoris ſpirans fragrantiam, in ſuo Sanctæ Afræ Cœnobio eſt conditum quod ab ipſo deinceps præcipue Sanct. Vdalrici eſt appellatum.

S. Vdalricus Epiſc. *Illuſtre genus.* *Educatio ejus* *Epiſcopus invitus creatur* *Otthoni Imp. charus.* *Prodigioſa Victoria.* *Epiſcopatus Merſeburgenſ. auctor.* *Dextra cæleſtis.* *Hæreſim profligat.* *Abdicare Epiſc. conatur.* *Pauperum pater.* *Imperii graviſſimos motus ſedat.* *Aker Auguſtæ conditor.* *Tutelaris Auguſt.* *Miracula.*

Digitized by Google

latum. Cujus ſoli, ſepulchri pulveres, longè lateque expetiti, contra mures & glires, ædibus agrisq; certum præſidium celebrantur. *Ex Vita per Bernonem Abb. Auguſt. MSS. VVeing. Chron. Aug. Carolo Steng. Annal. noſt. Bened. Aquila Imp. Bened. &c.*

Glires æterno miraculo profligat.

S. Procopius Abb.

In Moravia, civitate Olomucenſi Feſtivitas Sancti Procopii Abbatis & Confeſſoris. Fuit Procopius ex Monacho Breunovienſi in Bohemia S. Ioan. Bapt. in Moravia Abbas, miræ ſanctitatis fama, & miraculorũ gloria illuſtriſſimus, ſed & Apoſtolicæ Prædicationis meritis ac fructu celeberrimus. Vt autem, nec ſanctiſſimi quidem effrenatam linguæ popularis licentiam poſſunt effugere, ſic Procopius ab Olomucenſibus, verſo ac perverſo malignè nomine Protcorbius (vulgo Brodforb/) appellatus, præclariſſimè geſtorum mercedem ab ingratis convitium accepit, quod quanto patientius ipſe tulit, tanto acerbius Numen vindicavit: Cum n. petulantius quandoq; viro ſancto illuderent, ultrix repente flamma, univerſam ferè civitatem in favillam redegit. Ex quo deinceps tempore famulum Dei religioſius reveriti, inter principes à morte Tutelares Divum cooptârunt, & ſanctè deinceps coluerunt. Illud alia inter innumera penè Procopii miracula, ut rarius, ſic maximè memorandũ: cum iter curru facienti malus genius rotam unam ſuſtuliſſet, à Divo coactum, rotæ ipſius vices ſubire, digniſſimaque pœna furtum luiſſe, cum acerrimo ſcilicet dolore, & proditus miſer, & coactus, cum tanta tamq; diuturna ſuperbiæ (quæ propria dæmonum eſt) protritione, ludibrium lucri loco reportaſſe. De eo fuſius egimus t. 1. Cal. April. die ipſius natali, hac autem ab Olomucenſibus, ob ſpectatiſſimam ſacri corporis translationem, Feſtivitas ejus ſolemniter celebratur. *Andr. Bamb. Chrono. Moran. Hiſt. Boëm. Annal. noſtr. Bened. Carol. Stengelius, Aquila Bened. &c.*

Vir Apoſtolicus.

Convitio Brodforb appellatur.

Vltor Deus

Inſigne miraculum.

Dæmon rotæ in curri vices obit.

Feſtivitas ejus.

SS. 7. Mart. In Monaſterio Murbacenſi paſſio Sanctorum ſeptem Monachorum Martyrũ, qui ab Hunnis Chriſtianæ fidei hoſtibus compræhenſi, crudeliſſimè trucidati ſunt. *Bellforeſt. in Coſmogr. Arn. Duac. Hug. Men. Annal. Germ. &c.*

S. Dunſtan. Abb. & Socii

In Scotia Sanctorum Dunſtani Abbatis, & Domitii atque Dimai Monachorũ, qui titulo ſanctitatis illuſtres verbo & exemplo inſigniter provinciã, illuſtrarunt, ſubditisque ac æqualibus mirificè præluxerunt. *Leslæus Hiſt. Scot. t. 1. &c.*

S. Sagalus Abb.

In Claravalle depoſitio Beati Sagali Abbatis Clarimareſci in Arteſia, viri admirandæ ſanctitatis: qui poſtquam gregem Dominicum mirabili ſolertia, prudentia & religione rexiſſet, piiſſime in Claravalle quievit, An. Ch. 1328. Monim. Clarimar. & Cl. vall. &c. Henr. &c.

B. Bertrannus Mon.

In Lombardia B. Bertrami Monachi B. MARIÆ de Carixto. Is nobilis genere, ſed moribus & ſanctitate nobilior, in initio Converſionis ſuæ, obfrugalem maximè menſam & Regularem, variè tentatus, tandem victor evaſit, tantumq; deinceps eo vitæ rigore delectatus eſt, ut de licentia majoris abſtinentiæ ſuo deinceps Abbati eſſet importunus. Deiparam Virginem miro affectu coluit, usque adeo ejꝰ honore & gloria delectatus, ut non ſine magno cruciatu audiret, ſiquis de corporali ejusdem in cælum aſſumptione vel in minimo dubitaret. Vnde raptus aliquando ab Angelo, non in viſione, ſed realiter, templum intravit, in quo Deiparam, Patriarcharum, Apoſtolorum, ac aliorum cæleſtis patriæ civium cuneis circumſtipatam vidit, à qua humaniter exceptus audivit: *Scias pro certo, Bertrame, me in utraque ſubſtantia, id eſt, corpore & anima glorificatam, & die quadrageſimo à mortuis ſuſcitatam.* Alias ab Angelo in Paradyſum deductus, Enoch & Eliam conſpexit, qui in manibus librum maximũ, in quo aureis characteribus Electorum nomina erant exarata tenebant: eique nomen ſuum fuit oſtenſum & dictum: *Nunquam delebitur nomen tuum de libro hoc.* Mirabili item viſione Deipara Sanctiſſimæ Reformationis noſtræ Ciſtercienſis, inter reliquas ſacras familias præſtantiam oſtendit. Qui tandem multis revelationibus & ſanctis operibꝰ illuſtris migravit ad Chriſtũ. *Rob. Ruſca, Cæſ. Mont. Manr. Hen. aliiq;, plures &c.*

Converſus nobilis.

Deipara cultor ſing.

Deipara apparet.

Ad Paradyſum deducitur.

Nomen ejus in libro vitæ

S. Bertha Abb.

Blanciaci depoſitio S. Berthæ Abbatiſſæ. Hæc Illuſtriſſimo orta genere, à Sitrido Principe Clodoveĝi Regis Conſanguineo ducta, quinq; eidem filias, Gertrudẽ, Deotilam, Geſam, Geſtam, & Emam peperit. Mortuo marito S. Rictrudem convenit (erant n. duorũ fratrum viduæ) conjunctisq; jejunio precibus, ſollicitè Dominũ exoravit, ut ad famulatum ſuum oportuno loco ſtrui Cænobium approbaret. Tertia jejunii nocte Blanciacum oppidum ſuper Thenam fluvium ipſi ab Angelo deſignatum; ubi conſtructo Virginum Monaſterio (cꝰ dein viris ceſſit,) ſæculũ ejuravit, ſecumq; una Gertrudem & Deotilam filias Deo obtulit. Dignum æternitate factum dictumque illud piæ

Filia ejus.

Fit Monialis.

Memorabile factum.

matris: cum Ruodgarius inter Principes Regni ſpectatiſſimus Gertrudem filiam Deo jam dicatam, ferventius conjugem exambiret: eam ſiquidem Bertha coram toto cætu ad cornu altaris applicans, patefactis oſtiis Ruodgarium ſic eſt alloquuta:

Ecce Heroinam.

Ecce ſponſa Chriſti adeſt, à venerabilibus Epiſcopis velata, atq; ad iſtud altare Deo donata: ſi audes Domino auferre, aufer. Nos etiam muliebris conditionis, virili manu tibi repugnare non valemus. Defenſor noſter DEVS nos non derelinquet. Quibus auditis timore ille & irâ repletus abſceſſit; & licet multa apud Regem contra Bertham moliretur, protegente tamen Religioſâ matrem Numine nil effecit. Claruit inſigni miraculorum gloria, eorum oſtenſione usq; hodie celebrata. *Molan. Menard. Arn. Duac.*

B. Eliſabeth Abbat. Boldronenſ.

In Italia B. Eliſabethæ Abbatiſſæ. Hæc illuſtri admodũ nata genere, familia Salviata, ſervitium Chriſti omnibus pompis & deliciis prætulit, & ſacræ Congregationi noſtræ Camaldulenſi accenſa, Boldronenſis poſtea Cænobii Abbatiſſa eſſe meruit. Cum aliquando exhauſtis omnibus nihil ſupereſſet quod ſororibus in menſa apponeret, effuſa in preces, opem illico meruit, cum duo, quos nemo noverat, nec verbo unde & quidnam efferrent ipſi prodebãt, quatuor mulis panem, vinum, oleum & granum, exonerarent, moxque inde ſe proriperent, Eliſabetham Philippa de Bibliena procul poſita, vidit inter duos Angelos, lucerna ardente manibus prælata cælum conſcendere, & exclamans totam concurrentem familiam edocuit, compertumq; poſtea eadem hora vita exceſſiſſe. *Ex monim. Camald.*

Ad cælum deducitur.

TERTIO NONAS JULII.

V. Julij. D.

S. Vilhelmus Abb.

IN Monaſterio Sancti Aurelii Hirſaugienſi, natalis Sancti Wilhelmi Abbatis, virtutibus & meritis celeberrimi. Wilhelmus Illuſtriſſimo Bojorum Ducum natus ſanguine, Germaniam, imo terrarum orbem univerſum, ſanctitatis admirabili ſplendore mirificè illuſtravit. Monachũ primo, in ſpectatiſſimo illo Sancti Emmerammi Ratiſponenſi Cænobio profeſſus, ob eximiam vitæ integritatem & ſapientiæ laudem, Abbas Hirſaugienſis in Wirttenbergia Cænobii poſtulatus, locum illũ adeo feliciter reſtituit atque excoluit, ut ſtupente ad unius Monaſterii dignitatẽ ac celebritatem Septentrione univerſo, Eccleſiæ Præſulum, virorum ſanctitate atque eruditione præſtantiſſimorũ, Promptuarium & emporium Hirſaugia ſuſpiceretur; tanto hominum, & quidem potentiſſimorum Germaniæ procerum, cucullum ibidem exambientium concurſu, ut Cænobium ipſos minimè caperet, & Wilhelmus novũ aliud, propinqua areâ, longe amplius moliri & ſtruere cogeretur. Wilhelmum maximi quiq; Principes tanti fecerunt, ut velut cælo lapſum intuerentur, ejusq; duci ac gubernari arbitrio in ſuiſs votis haberent, & enixiſſimè peterent; quem & magnus ille Cantuarienſium Pontifex, Angliæ Primas & Doctor Eccleſiæ Anſelmus, tantis itinerũ difficultatibus, ut intueretur, quærere, ipſiusque familiaritatem aſſiduo litterarum commercio fovere, & conſilium in rebus arduis ab eo exquirere, minimè indignum tantæ exiſtimationis ſuæ & ingenii ſublimitate duceret. Poſtulatus item SS. Apoſtolorum celeberrimi in Vrbe Scaphuſana Monaſterii Abbas, illud inſigniter juvit, & primævum Sanctiſſimi Ordinis fervorem per Germaniam reſuſcitans, non de Ordine ſolum univerſo benè meruit, ſed & de ſæculi filiis, quos tanto Religionis ſtudio ſuccendit, ut ingens paſſim hominum multitudo, conjugii vinculis, ſive aliis impedimẽtis, à vitæ Monachicæ profeſſione impedita, inſtituto Wilhelmi, vitam certis legibus Religioſorum proximã, in ſæculo ſuſciperent, & abdicata rerum proprietate, ſub obedientia Monachorum viverent, incredibili animorum fructu, in exteros etiã latiſſimè dimanante. Reduxit idem Wilhelmus, inveteratum liberalium artium in Germania amorẽ, & Scholis publicis inſtitutis, admirandos in omni ſcientiarũ genere ſuo ex Cænobio Magiſtros, Theologiæ, Philoſophiæ, Matheſeos &c. ꝓfeſſores diverſiſſimis provinciis cõmunicavit, ut Hirſaugienſium in hodiernam usq; diem, celeberrima toto orbe merita, nulla ſatis poſteritas, ſit deprædicatura; Wilhelmi inprimis, quem haud iñerito *litterarum* per Germanias venereꝰ *Reſtitutorem*. Et vero licet ad ipſum tanquam Oraculum Delphicum, undique concurreretur, adeo tamen humiliter ipſe de ſe ſenſit, ut abjectiſſimi cujusvis & ſimplicis hominis conſilium maximi faceret, & ab omni homine admonitionis & correptionis verba

Illuſtriſsimus genus.

Poſtulatur Abbas.

Meritum ingens.

Concurſus ad ipſum.

Conſiliarius Principum.

S. Anſelmus quanti ipſum faciat.

Staphuſanũ Cænobium reformat.

Novum Inſtitutum inter ſæculares religioſum.

Schola Monachorum.

Reſtitutor literarum S. Vilh.

verba tanquam è cælo venientia ſuſcipe-
ret. Fuit admirabili in omnes, maximè
Alter in pauperes Martinus. autem pauperes charitate; quorum duos
aliquando conſimili prorſus, quo Sanctus
Martinus exemplo, Sago, quo equitans
utebatur diviſo, contra frigoris inclementiam protexit & veſtiit. Nec ad homines ſolum ejus ſe coſmiſeratio, ſed ad ipſa etiam bruta animalia, extendit, cujus illuſtre illud argumentum fuit, cum ex nimietate nivium & frigoris aviculis alimenta deeſſe animadverteret; accito ſiquidem Præpoſito querula voce: *Volatilia*, inquit, *frigore & fame pereunt, ſume manipulos avenæ, & defige circa ſepes, ut inveniant, quo paſcantur.* Cum autem Præpoſitus defeciſſe manipulos avenæ diceret: *Habeſne*, inquit vir Sanctus, *ſiligineos manipulos ſeu triticeos?* quo annuente: *ergo*, ait, *illos vende, & eme avenarios.* Ita mox factum, dumque craſtina Præpoſitus ipſe cum ſocio opus aggredi pararent, *gratia Domini benignitatem ſervi ſui remunerante*, aſperitas remiſit, & aviculis unde viverent, emergens è nivibus ſolum ſui copiam denuo fecit. Infirmos & mortuos, mira diligentia curavit. Hoſpitalitatem
Hoſpitalitatem præcipuè colit. antem, ut Ordini noſtro propriam, ſanctiſſimè coluit, & neminem prorſus excludens, eamdem ſuprema ante mortem exhortatione ſuis ſingulariter *cum omni ſollicitudine impendendam commendavit.* Ad
70. ſimul Religioſos ſuſcipit. ipſum aliquando, cum ſimul ſemelque ſeptuaginta Monachi Haſungenſis Cœnobii, ab Archiepiſcopo Moguntino exagitati profugerent, & eo ac ſequenti anno ingens annonæ caritas eſſet, non tantum non gratulabundus & Deo gratias agens, eos ſuſcepit, verum etiam ſolitam panis menſuram augeri voluit, imo, ut ſuo more quietius illi viverent, & ſuo viventes arbitratu, minus erubeſcerent, Monaſterium & Prioratum Sanct. Gregorii Reichenbach eis cum omnibus eo pertinentibus liberè conceſſit, & quanto tempore illic coſmorari vellent, amantiſſimè obtulit. Honoravit ipſum Deus inſigni miraculorum gloria, quæ tamen ipſe occultare pro virili ſatagebat, & coſmuni potius Fratrum orationi aſſignabat. Ea inter, cum homines in amentiã prolapſos plurimos, eorum ſortem miſeratus, ſuſcepiſſet, rariore in hoc genere prodigio, ſoſpites & ſanos remiſit. Pecuniarum defectũ
Proviſio miraculoſa. aliquando mirè ſupplevit, & anxios ſuper indigentia Fratres corripiens, poſt fuſas ad Deum preces, cum ignotus quidam homo occurrens, ipſam pro qua anxii erant ſummam offerret: *En*, inquit, *adeſt pecunia, pro quâ puſillanimes facti eſtis. Diſcite nil ergo jam ulterius de multiplici bonitate Dei omnipotentis deſperare.* Alias panes prodigioſè multiplicari ſola in fractione eorumdem meruit, cum in agro prandiũ ſumpturis plurimi hoſpites occurrerent. Dolium vini, cum plauſtro in foveam cadens atque effuſum, pleniſſimum repertum eſt, cum ad Cœnobium deferretur. Frumento item in pauperes pene omni
Commiſeratio ejus in ipſas & beſtiolas. erogato, cum eo mitteret ut quantum ſupereſſet inſpicerent, prodigioſa abundantia mirè frumentum ſuperavit. Claudo ad pontem obvio, ſanitatem mirè reſtituit, cum ſcipionem cui nitebatur, quaſi per jocum abripiens, ab eo digreſſus; ut ad ſe occurreret, hilari ore imperaret. Dubitavit primum æger, nec auſus eſt, donec Wilhelmus: *certe*, inquit ego, *hinc non recedam donec venias ad me*, cum occurrere aggreſſus, nihil porro impedimenti & incolumem ſe ſentiens, gratias Abbati ſancto ampliſſimas reddidit. Sic & multa alia prodigioſè patravit; ut de iis nihil dicamus quæ in animos ipſos potuit, cum nemo ab ipſo niſi mirè recreatus diſcederet. DEIparam impenſiſſimo ſtudio ferventiſſimè coluit, cujus aliquando ope, deſperatus à medicis, cum Romæ ageret mirè convaluit, in cujus etiam ſacello cũ ſupremum decumberet, poſtquam eo deportatus ſacris interfuiſſet Myſteriis, ſacro inungi oleo voluit, & poſtridie carnis ſolutus ergaſtulo collachrumantibus univerſis, cælum conſcendit, ætatis anno 65. dignitatis altero & viceſimo, cujus funeri Pontifices duo, & quinque Abbates adfuêre. Quinque illi diebus parentatum eſt, & tumulus in templi novi medio poſitus, hâc cum inſcriptione:

Aliud miraculum.

Claudum quaſi ludendo ſanat.

Deipara cultor.

Moritur A. C. 1091.

Anno milleno nonageno primo, quarto Nonas Iulii obiit Venerabilis Pater & Dominus D. VVilhelmus Abbãs & Fundator hujus Cœnobii Hirſaugienſis.

Epitaphium.

Adumbravit tam charam tanti Patris effigiem, verborum quo potuit penicillo, diſcipulorũ nonnemo, merito, in omnibus Alemanniæ Cœnobiis, ſuffigendam: Erat vero, inquit, vir per omnia dignus honore, cujus etiam diſpoſitio corporis, quendam reverentiæ cultum ab intuentibus exigebat. Statura ſiquidẽ procerus, in anteri capitis parte calvus, pilos in reliquo raros habebat, faciem cærulei mixti albedine coloris, pulchrã aliquantulũq; pro-

Effigies ejus adumbrata.

ductam, manuumq; digitos pulchra longitudine subtiles, ac totum corpus debita proportione ad virtutem fuerat ordinatũ. Vox illi grandis atq; virilis erat, qualis cũ naturali quodam ornatu verborũ, optimũ quemque oratorem facere consuevit, &c. Cæterum attenuato jejuniis atque vigiliis corpore, oculis nonnihil adfectis fuisse videretur, cum compunctionis, ut vocamꝰ fervore, & lachrymarum perpetuo defluxu, metus esset, ne oculis caperetur. Fuit subtilis admodum ingenii, magni cum in reliquis artibus, tum sacrarum cognitione usus, Philosophiæ, ut Astronomiæ & Arithmeticæ, ac Medicinæ quoque doctus, tantus per omnia, ut velut magnum illud cæli luminare, fulgore suo, orbem terrarum illustraret universum; haud immerito, præcipuum suæ ætatis decus, & ob insignia merita *Pater patriæ* appellandus. *Ex Annal. nost. German. Aquila Bened. Annal. & Chrono. Hirsaug. MSS. diversis Hirsaug. & nostr. Monaster. Carolo Steng. &c.*

Donum lachrymarum.

Eruditio.

In Anglia, depositio Sanctæ Moduvennæ Abbatissæ, multarum Sanctarum Virginum Magistræ. Moduvenna egregium Angliæ & Hiberniæ decus, ob insignem vitæ sanctimoniam, Regibus ipsis & admirationi & veneration i fuit. Ad eam Ethelwoldus Rex filium Alfredum periculosissimè ægrotantem ac jam desperatum curationis gratia, in Hiberniam usque misisse celebratur; cujus deinceps ope Polliswortheuse ad sylvam Ardeniam, aliud item prope Streneshalium Cænobia condidit, atque in iisdem lectissimum Christi sponsarum numerũ congregavit. Fuêre alias inter discipulas spectatissimæ, Sanctæ Athea & Ositha, quarum posteriorem, Redualdi Regis filiam, Alfredi sororem Ardennensis Cænobii Abbatissam constituit. Ipsa denique heroico animo mulier, solum eremi pugnam intrepide aggressa, in sylva Andretia, haud procul à Burtonia magno in vitæ rigore Domino militavit, & agone glorioſissimè consummato ad bravium æternæ felicitatis pertingere meruit, cujus sacrum corpus inde ad Burthonense Cænobium translatum est. *Nicolaus Harpsfeld. Hugo Menard. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

S. Moduvenna Abb.

Magni fit.

Discipula ejus.

Fit solitaria.

Villarii in Brabantia depositio Beati Everhardi Conversi, eximiæ sanctitatis viri, qui quod oris sui esset vigilantissimus custos, vulgo Taciturnus sive Silentiarius audiebat. Memorabile silentii exemplũ illud quod Raissius commemorat. Semel cum militi cuidam, inquit, requirenti viã designasset, ad alias plurimas ejus interrogationes siluit: sic, ut nec precibus, nec verbis verbulum ullum miles extorquere potuerit. Qui ira percitus ei alapam impegit. At ille Divinæ præceptionis memor, genibus ejus advolvitur, genam alteram obvertit, & pro Christi amore, secundam plagam, etiam cum prece expectavit. Milite vero indignabundo, & equum conscendente, festinavit actutum manus fræno & sellæ imponere, ut adscenturo famulatum præberet. Qui cum eximiam ejus animi patientiam perpendisset, multis lachrymis offensæ veniam postulavit, ac non multo post domui suæ disponens, ibidem sacrum Religionis habitum suscepit. Cum vero Everhardus in villa Heyveleer moraretur, militis cujusdam pecora frumentum Fratrum devastabant; ſe nel (superioris sui mandato,) cum in flagranti delicto pecora illa reperisset: *O r*, inquit, *vos bestiæ, creaturæ Dei, pabula falsorum Dei consumitis? In verbo Dei præcipio, ne deinceps frumentum nostrũ devastetis.* Mirum dictu! Ecce pulli illi equini lascivi & effrenes statim ad vocem jubentis exierunt, nec unquã redierunt. Sic Frater Everhardus in via obedientiæ ambulans, & Regularis subjectionis jugum perfectè adimplens, in creaturarum obedientia honorari meruit. Et non multo post ad Deum migravit. *Ita Raissius, ex MS. Chron. Villar. Henriq. &c.*

B. Everhardus Silentiarius.

Patientiæ mira.

Fructus patientiæ.

Imperat bestiis.

In Monasterio Corbeiensi Beati Fulberti pueri Novitii, qui à consodale suo tabula in capite lethaliter percussus, admirabili charitate & patientia Tyrociniũ suum absolvens Deo se probavit; cujus gloria, ipsâ transitus hora lectissimo ejus Magistro Sancto Ansgario, magno illi deinceps Septentrionis Apostolo, demonstrata est, cum super innocentis pueri, tam imatura morte, & casu maximè tam fædo inter discipulos suos haud leviter contristaretur. Vidit enim in cælesti Regno Fulbertulum suum in mansionem purpuream splendidissimam introduci, audivitque pro patientia & in percussorem charitate, meruisse puerum Martyrum choris sociari. Occurrente proin sumã in celeritate quodam, qui mortem pueri nunciaret; ipse jam noviſse se, & gloriam Martyris spectasse affirmavit. *Ex Vita S. Anscharii penes me MS. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Fulbert. Tyrunculus.

Martyrium jungitur.

In Camera B. Mariæ prope Bruxel-

B. Martha.

las,

Digitized by Google

las, Beatæ Marthæ Virginis ejusdem loci sanctimonialis, quæ postquam diu Sanctę Aleydi leprosæ mira humilitate & charitate ministrasset, sicut laborum ejus & miseriarum, in hoc exilio fuit particeps, sic cælesti gloria in æterna patria donata, simul cum eâ in perpetuas æternitates requiescit; quam ejus felicitatem eadem Beatissima Aleydis ante ejus transitum prævidens, ita ipsam exhortata est: Soror, esto robusta, & in bono perseverа, quia Dominum oravi pro te, & exaudivit me: sedes enim tua à sæculo & in sæculum est parata, & in libro viventium notata es cum electis. *Ex Vita B. Aleydis, Ioan. Gillem. Menol. Cisterc. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Ejus gloriam prævidet B. Aleydis.

PRIDIE NONAS IVLII.

VI. Julij. E.

S. Goar. IN pago Treverensi Sancti Goaris Presbyteri & Confessoris. S. Goar, Monachus Trigorientis, Monachicæ perfectionis perfectissimum speculum fuit. Præter autem admirabilis sanctitatis illustrissimum titulum, meritis insuper gravissimis, sanctæ Matri Ecclesiæ, & cælo se commendans, propagandæ fidei zelo incensissimus, maximis laboribus eo in opere strenuè desudavit, & Tertii, post Sanctos Marnertum & Eucharium, primorum Christi Apostolorũ discipulos, Treverorum & finitimarum gentium *Apostoli* nomen meruit, plurimosque ibidem cum prædicatione & miraculorum stupenda gratia, tum maximè sanctissimo vitæ exemplo, Christo lucratus est. Invidentium scelere apud Treverensem Pontificem Rusticum eo nomine Secundum delatus, cum evocatus se sisteret, admirando & spectatissimo prodigio, solari radio, per rimam in Pontificis conclave se inmittenti, cucullum appendit, quod pro vecte seu pertica aspexisset. Iactantiæ & præstigiis magicis Episcopus id tribuit, quod planè ignorans fecerat prodigiosè vir sanctus. Tentanda alio prodigio Goaris sanctitas videbatur, neque impunè: quippe illato in medium, trium dierum infante expositicio, coactus vir Domini cujus esset enunciare, multum reluctans, paruit tandem, & infanti, ut rem ediceret, impetravit. Stupenda res! Infans protensa quam primum manu Episcopum ipsum designans, illum patrem esse suum, Flaviæm vero matrem appellari, verbis disertissimis pronunciavit. Delatum dein, acclamante mox populo & clero universo Archipræsulatus honorem, multo majore respuit gloria, quam quisquam gessisset, eo ipso magis commendandus, quod cum importunè nimis ad suscipiendum honorem illum cogeretur, flexo precibus in voluntatem eamdem Numine, diuturniorem sibi inutti morbum impetravit, quo constaret omnibus, ipsa nimietate ægritudinis Episcopatus functioni imparem se esse; septenniumque totum salubriter afflictus, pessimè de se merito Pontifice, ne dejiceretur impetravit, auctorq; vitæ deinceps corrigendæ fuit, adeo felici successu, ut magnus deinceps & ipse sanctitate evaderet. Fuit præter cæteras virtutes Goar, ab eximia in Hospites liberalitate præcipuè commendatus, quam sibi imprimis charam hominis benignitatem non uno argumento Numen demonstravit. Claruit in vita & post mortem magna miraculorum gloria superstes etiamnum A.C. 590. *VVandelbert. Prumiensis, Vincent. Belluac. Aub. Miræus, Ioan. Molan. Manrolycus, Aquila nostræ Imper. Bened. Annal. Germ. & Bened. &c.*

Apostolus Treverorum

Invidentium scelere appetitur.

Stupenda res!

Archiepiscopatum recusat.

Morbum impetrat.

Hospitalitas ejus.

Claruit 590

Romæ, Sancti Stephani eo nomine V. Protomartyris Stephani, ut nomine & virtute, sic hostium maximè dilectione æmuli. De quo nos alias. *S. Stephanus V. P. P.*

In Anglia depositio Sanctæ Sexburgæ Reginæ & Abbatissæ Elingensis, sororis Sanctæ Ediltridis Reginæ, sanctitate & miraculis claræ. Sexburga Annæ Orientalium Anglorum Regis filia Earcomberto felicissimo & piissimo Cantiæ Regi nupta, marito optimo, ad optima quævis Magistra ac socia, alia inter, ut is toto denique Regno Idololatriam prorsus exterminaret, & præter alias pulcherrimas constitutiones, sacratissimum inprimis quadraginta dierum jejunium, sub gravissimis etiam mulctis, in morem induceret, suasit & effecit. Ipsa autem maritũ officiosissimè, tanquam Sara Abraham, Rebecca Isaac, Rachel Iacob coluit, & in legitimo matrimonio modum quærens, Regum Regi, velut libera serviit, & matronis omnibus atque Reginis se speculũ admirabile & exemplar exhibuit. Divitiis non tam serviit, quam eas sibi ad pios usus servire fecit. Aulæ deliciis nunquam fracta, in iis abstinentissimam se

S. Sexburga Regina.

Marito causſa insignium meritorum.

Ejus mores & studia.

Digitized by Google

prębuit; tantum ab omni faſtu & ſuperbia mentis aliena, ut quo altius ad mundi honores conſcenderat, eo ſe moderatius ac ſubmiſſius gereret. Quam Aulici ut Dominam & Principem, pauperes ut æqualem, imo matrem agnoſcebant, qua cum familiariter ac ſi gregaria eſſet converſabantur, quos illa adeo liberaliter fovit ac juvit, ut omnes in eos regias opes exhauriret. Rara nihilominus in hominum cætu, in Eccleſia frequens, nullum ad quoſcunque homines juvandos officium prætermiſit. Marito autem ad meliorem vitam tranſlato Regno ac mundi gloriæ univerſæ illico renuncians, ac patria excedens, in Galliam contendit, purpuram cucullo permutavit, & in Brigenſi Cænobio ſacrum Regulæ noſtræ rigorem amplexa, inde ad Elingenſe Monaſterium in Anglia translata ſub regimine ſororis ſuæ Ediltridis, tantâ humilitate & patientia vixit, quanto antea cum honore populis & Regno imperavit; adeo jam ſe ſe demittens, ut quæ olim Principibus, hodie abjectiſſimis ancillis ſervire ſummo in pretio haberet. & ſponte, ultra quotidiana ac præſcripta, nova ſibi ipſi accerſens ac imponens onera, jugibus fere vigiliis, jejuniis, precationibus nocturnis atque diurnis, aliiſque laboribus mirum in modum Regium corpo coerceret, ut ſi quid forſan ex prioris vitæ deliciis maculæ inſediſſet, id novæ vitæ aſperitate prorſus deleretur. Defunctæ autem ſorori ſanctiſſimæ in Abbatiali honore ſubrogata, non tam ex eo dignitatem quam onus majoreſque curas accreviſſe arbitrata, ad priores labores multam & ampliorem in rebus omnibus diligentiam adjecit, & ſeipſam quotidie vincens, quotidianis virtutibus auctior, cum tredecim annis ſanctiſſimè præfuiſſet, ad coronam & palatia æternitatis beatiſſimæ evocata migravit A. C. 703. prid. Non. Iulii.

Libertalitas vere regia. *Fit Moniali.* *Rigor vitæ.* *Fit Abbatiſſa.* *Obiit 703.*

In Gallia Beati Guilhelmi Epiſcopi Catalaunenſis. Guilhelmus de Campellis, vir nobilis genere, nobilior virtute, ex Auditore Anſelmi Laudunenſis Archidiacono Pariſienſi & Canonico Regulari Sancti Victoris, ad Cathedram Catalaunenſem poſt mortem Hugonis 49. Epiſcopi, pro vitæ meritis evectus, Eccleſiæ illi aliquot annis laudabiliter præſtitit, & divitiis minimè abuſus, eas ad dignas Pontifice cauſas expendit, aliaque inter celebre trium Fontium Monaſterium ædificavit & fundavit. Ingraveſcente autem ætate, laboribus multis fatigatus, & viribus corporis exhauſtus, efflorescente quam maximè Sanctiſſima Ciſtercienſium noſtrorum familia, Epiſcopatu abdicato, Claramvallam ſe conferens, ibidem S.P. N. BENEDICTI amplexus Regulam, magna cum animi demiſſione Chriſti jugo collum ſubdidit, & ſacro vitæ rigori ſe conſecrans, non ſine magna ſanctitatis opinione ibidem deceſſit. A.C. 1119. *Philip. Seguin. Hildebert. Otthо Friſing. Sigebertus, Claud. Rob. Ioan. Chenu. &c.*

B. Guilelm. Epiſc. *Condit Monaſterium Trium-fontium.* *Fit Abbatiſſa.* *Humilitas ejus.* *Inſignе in oculis Imp. miraculum.* *Res valde miranda.* *Ob. 1119.*

In Bavaria natalis S. Męthildis Virginis & Abbatiſſæ. Mæthildis ſive Mechtildis, illuſtri admodum nata genere, Bertholdum patrem Andecenſem Comitē Imperatoris Friderici I. Cognatum, Sophiam Matrem VVolfratshuſiam Comitiſſam habuit. Quinquennis Deo inter ſacras Virgines oblata, facta adultior carnis & vini uſum â ſe amandavit. Sanctam Agatham imitata, morbis medicinam nullam unquam adhibuit. Obedientiam juxta præſcriptum Sanctiſſimæ Regulæ noſtræ tanta ſollicitudine obſervavit, ut antiquum obediendi miraculum ſibi traxerit in uſum, & quodlibet opus imperfectū illico relinqueret, ubi primum vocantis vocem, ſeu jubentis nutum animadverteret: ſcribere ſolita & docta, apices inchoatos, ſæpius inventa eſt ad ſonum vocantis Magiſtræ vel campanæ non abſolviſſe. Abbatiſſa defuncta, omnium ſororum votis ſuffecta humilitati & paupertati, etiam magis, quam antea, ſtuduit, ita ut vilibus pannis tecta, & modico contenta victu, inter ſorores minimè dignoſceretur. Oetilſtettenſis poſtea Antiſtita creata, Cænobium illud inſigniter reformavit, & cum ex conſuetudine loci, *Domna vocaretur & Abbatiſſa*, ipſa mutato titulo, Soror Mechtildis, neque alio nomine appellari voluit. Nec defuere eximiæ ſanctitati inſignia miracula, quorum perilluſtre illud maximè memoratur, cum Ratiſponæ in cauſa Monaſterii ſui apud Fridericum I. Aug. cognatum ſuum ageret, & ad menſam ejus conſidens, nihil cibi præter legumina admitteret & aquam biberet, ter aquam ipſi propinatam ſpectatiſſimo prodigio in vinum generoſiſſimum converſam. Memorabile & illud in Virgine: *Nunquam niſi in morte ridere viſam eſſe.* Sed & iſtud planè, ut rarum, ſic admirandū, quod vitæ ejus ſcriptor his verbis adnotavit: *Vnicum tantum verbum otioſū protulit; nempe tritum illud: calca deſuper; cum Sanctimoniali cuidam, id quod geſtabat è manibus excidiſſet. Quam culpam, licet leviſſimā, multis*

Fit Monachi. *S. Mathildis Abb.* *Obedientia abſoluta.*

multis lachrymis & jejuniis expiavit. Morituræ ſupremo illo in conflictu, viſibili forma Deipara adfuit, quam ita ſalutavit: *Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum,* inque verbis *Benedicta tu &c.* defecit, & riſit. Cumque ei ſorores ob oculos ponerent Beatiſſimæ Virginis imaginem, hanc manu avertens, ad longè digniorem, ipſammet quam ſalutaverat oculos retorſit. Suprema unctione delibuta, *jam cum Angelis victura* (raro miraculo,) *manibus communicavit Angelicis*, & paulo poſt mortua, nullo mortis apparente ſigno, roſeo colore refulſit, & inſignibus etiam deinceps miraculis coruſcavit; cujus vel ſoli quidē capilli in aërem ſublati, fulgura & tempeſtates prodigioſè avertunt & conſopiunt. *Ex vita, Engelhardo Abb. Lanchem. auctor. MSS. diverſis, Annal. Germ. Hugone Menardo, t. 2. SS. Ord. &c.*

Deipara ipſi adeſt.

Angelicis manibus communicat

Perpetuum miraculum.

Translatio Sanctæ Gudilæ.

Bruxellæ translatio Sanctæ Gudilæ illuſtriſſimæ Virginis. De qua nos fuſius die Natali ejusdem.

In Germania, Monaſterio Heiſterbacenſi, Beati Hermanni Monachi. Hermanus Heiſterbacenſi Monaſterio Cantor, vir moribus compoſitus, & vitæ ſanctimonia illuſtris, raris à DEO gratiis in mortali etiamnum degens corpore, excultus & locupletatus eſt. Pervenit autem ad tantam ſpiritus puritatem, ut aliorum ſtatum, cordium ſecreta & abditiſſimas cogitationes penetraret. Frequenter à cæleſtibus Spiritibus viſitabatur, & inter orandum, & pſallendum Divina ipſi Myſteria pandebantur, adeo, ut in terris poſitus, jam quaſi in cæleſtibus habitaret, & cælitum familiari uſus alloquio & conſortio admirabili ſublimium & Divinarum rerum cognitione frueretur. Recitat nonnulla Beatus Cæſarius, ejusdem Cœnobii lectiſſimus Monachus.

B. Hermannus Cantor.

Cogitata intuetur.

Divina contemplatur.

NONIS IVLII.

VII. Julij. F.

S. Vvilibald. Epiſc.

IN Germania Sancti Willebaldi, primi Eiſtettenſis Epiſcopi, qui una cum Sancto Bonifacio laborans in Evangelio, multas gentes convertit ad Chriſtum. Willibaldus Richardum Anglorum Regem patrem habuit, eumdem non tam Regio genere & ſplendore ſpectatum, quam eximia vitæ celebrem ſanctitate. Nec minore felicitate fratre & ſorore germanis felix, Wunibaldo ſcilicet & Walpurge fuit, quos ob illuſtria merita & celeberrimam prodigiorum famam, Germania usque hodie inter præcipuos ſuos Tutelares veneratur. Mater illis Bona ſeu Wunna fuit, magni Germanorum Apoſtoli Bonifacii ſoror germana, cujus tam chari avunculi exemplo incitati, Regni terreni generoſiſſimo faſtidio, cucullū amplexi ſunt, ipſumq; in Germanias ſequuti, fulgidiſſimis virtutum radiis, ampliſſimas regiones illuſtrarunt. Willibaldus ex Monacho Waltheimenſi, dein Caſinenſi primus Eiſtettenſium Pontifex, præclariſſimus Germaniæ Apoſtolus, avunculo ſanctiſſimo egregiam in converſione infidelium operam navavit. Vixit vitam Apoſtolico digniſſimam nomine, præfuitque Eccleſiæ ſuæ cum multiplici bonorum operum fructu, animorumq; lucro, *Confeſſor* (ut vitæ ejus ſcriptor habet,) *officio, ſtudio & multorum annorum laboribus Martyr.* Cui æternum obligata Germania & omnis poſteritas Germanorum, præter innumeros è deteſtanda ſcelerum atque Idolomaniæ voragine vindicatos, debet ampliſſimæ Baſilicæ & potentiſſimi Epiſcopatus, ſed & pulcherrimæ Vrbis Eiſtettenſis initia; ut tanti nominis Pontificem primum, & Apoſtolum haud imerito cū plurimæ Eccleſiæ, tum Cathedralis inprimis Aichſtadiana cum univerſa Diœceſi, præcipuum à Deipara Tutelarem ſuum ſumis honoribus proſequantur. Mortuus eſt vir ſanctiſſimus poſt innumeros pro Dei Eccleſia exantlatos labores A.C. 781. admirandis & in vita & poſt mortem prodigiis à Deo honoratus. *Iac. Gretſer. Reginoldus, Henriq. Canis. Carolus Steng. Annal. noſt. & Aquila, &c.*

Regium genus.

Patroni Germaniæ.

Primus Eiſtettenſium Epiſc.

Quomodo Martyr dicatur.

Patronus Eccleſiæ ſuæ &c.

Obiit 781.

In Anglia Sancti Heddæ Epiſcopi Saxonum occidentalium. Hic Streneshalcenſis primum Cœnobii in Anglia Monachus, Wintonienſis dein, ſimulq; Dorcaceſtrenſis electus Epiſcopus, Eccleſiā ſuam verbo & exemplo ſtrenuè gubernavit, eamque mirâ ſanctitatis fama & gloriâ exornavit. Tanta miraculorum gratia à morte coruſcans, ut pulverem etiam ſolū eo loco quo conditus fuerat, ejus provinciæ incolæ, religioſiſimè venerati, cum inde ablatū, in aquas mittere ſolerent, & ægrotantibus propinare, quo hauſto plurimi reſtituta prodigioſè valetudine & viribus, lætabundi Deum in Sancto ſuo glorificaverunt. Fuit & illud perinſigne Heddæ noſtri meritum, quo ampliſſimum ſibi Re-

S. Hedda Epiſc.

Solus ſepulchri ejus pulvis quanti fieret.

Digitized by Google

Legum conditor. bi Regnum perpetuo obſtrinxit, cùm Inę ſanctiſſimo Regi ad optima quæq; auctor, alia inter, in Religioſiſſimis & utiliſſimis Regno legibus condendis ipſum juvit, quod ipſe Inas, ut majorem ab tanti Epiſcopi ſanctitate auctoritatẽ eisdem conciliaret expreſsè fatetur. Obiit lectiſſimus *Obiit 705.* Pontifex A. Ch. 705. ſive ut nonnulli volunt 704. *Ex Ven. Beda, Nicolao Harpsfeld. & aliis rer. Britann. ſcrip. t. 2. SS. &c.*

S. Edilburgis V. & Abb. Ibidem Sanctæ Edilburgis Virginis Anglorum Regis filiæ, & Abbatiſſæ Brigenſis. Edilburgis ſive Iterelburga, Annæ Orientalium Anglorum Regis filia, cum *Regis filia.* ad eam ætatem adoleviſſet, ut jam poſſet de conſtituendo vitæ genere maturius deliberare, momentaneis hujus vitæ voluptatibus & honoribus, falſoque generis & divitiarum ſplendore non eſt faſcinata. *Contemptus Regii ſplendoris.* Annis proin tenera atque infirma, ſani tamen conſtantisque judicii magnã oſtendit firmitatem. Nam minimè de- *Patriam deſerit.* ſiderans potenti cuipiam Regi elocari, ſponſum ſibi Chriſtum prudenter elegit. Atque ut voto ſuo expeditius ſatisfaceret, multaque in patria impedimenta removeret, in Franciam ad Brigenſe Virginum *Fit Monialis* Monaſterium profecta eſt. Eo in Monaſterio virtutis ſuæ æmulam Sedridonenſem habuit novercæ filiam. Ipſa autem tam exactam virtutis ac Monaſticæ perfectionis curam geſſit, ut cum poſtea Mo- *Abbatiſſa.* naſterium præſide deſtitueretur, illam potiſsimum licet exoticam & peregrinã, pie ſocietas ſubſtitueret. Cæterum qualis in vita fuerit, ut cætera omittamus, Deꝰ ipſe poſt ejus obitum aperire dignatus eſt. Cum enim poſt ſeptenniũ quam obiiſſet, *Incorrupta à morte.* apertus eſſet ejus tumulus, ut corpus alio transferretur; ecce tibi, integrum atque incorruptum omnino apparuit, ac ſi pridie fuiſſet illatum. Quare denuo totum, & novis veſtibus ornatũ, honorata pompa alibi deponitur, & in Sancti Stephani Baſilicam transfertur: *cujus*, inquit Beda *Clar. 640.* Ven. *Natalis ibi ſolet in magna gloria celebrari, die Nonarum Iuliarum.* Claruit An. Ch. 640. *Baron. Beda, Trithem. Vincent. Belluac. Nicolaus Harpsfeld. &c.*

S. Erancongotha V. Abb. Eadem die in eodem Monaſterio Brigenſi natalis Sanctæ Eracongothæ Virginis & Abbatiſſæ, Ercomberti Cantiæ Regis filiæ, multis virtutibus & miraculis clariſsimæ. Hæc Sanctam Edilburgem Materterã ſuam per omnia imitata, ut in vir- *Regia Virgo.* tutibus, ſic in Abbatiæ honore ſucceſsit; *cujus*, ait Venerabilis Beda noſter, *multa ab incolis loci illius, ſolent opera virtutum, & ſigna miraculorum usque hodie narrari.* De *Illuſtre elogium.* imminente ſibi felici tranſitu à cælitibus edocta: albatorum ſplendidam turbam cum intueretur, quid ſibi vellent? ſciſcitata: *Vt aureum*, inquiunt, *illud numiſma, quod eò de Cantua venerat ſecum aſſumerent.* Intellexit illico Virgo Sanctiſsima, theſauris cæleſtibus ſe inferendam, ac proin *Humilitas ejus.* infirmiorum (uti Deo chariorum & propiorum,) circumiens cellulas, & ſeniorum ac perfectiorum inprimis, magna ſollicitudine exambiens preces; tranſitum ſuũ iisdem humillimè coṁendabat. Auditi ſub mortem ſuaviſsimi pſallentium An- *Mors glorioſa.* gelorum concentus, & vita miri & eximii ſplendoris lux cælo deſcendere, quæ puriſsimum ejus animum, corporis ſolutum carceribus, ad palatia Regis æterni deduceret. Sed & alia eo ipſo tempore, eodem *Miracula.* in Cœnobio Divina oſtenſa ſunt miracula, quibus nimirum Deus Regiæ hujus ſponſæ ſuæ merita coṁendaret. Sepulta & ipſa, in Sancti Stephani Protomartyris Eccleſia; placuitque poſt diem tertium, ut lapis, quo monumentum tegebatur amoveretur, & altius in ipſo loco depone- *Mira fragrantia.* retur. Quod dum fieret, tantæ fragrantiæ ſuavitas ab imis ebulliit, ut cunctis qui adſtabant Fratribus & Sororibus, quaſi opobalſami Cellaria quædam aperta eſſet, videretur. Claruit Virgo ſanctiſſima ſub A. C. 680. *Ven. Beda, Matth. VVeſtmonaſt.* *Clar. 680.* *Edovard. Mayhevv, Nicolaus Harpsfeldius, Ioan. Trithem. t. 2. SS. Ord.*

In Monaſterio Clarævallenſi Beati *B. Robertus* Roberti Converſi, Sanctiſſimi & Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipuli, qui humilitatis, obedientiæ & charitatis exempla admiranda relinquens, exultans & laudans, recta in cælum conſcendit. Exercuit Humilitatis ejus perſpectiſ- *Humilitas ejus.* ſimam cæteroquin virtutem, in jam moribundo diſcipulo, feliciſſimus Magiſter, & cũ ſtupore intuitus eſt, quod pro multorum ædificatione totum exſcribimus; Cum enim ęger beatiſſimus, quo erat animi candore, ſpem facienti de vita æterna Bernardo; plenus ſanctæ confidentiæ reſponderet: Quidni, pergam ad Dominum & Creatorem meum? Vere confido, & quantum de miſericordia Domini mei Ieſu Chriſti præſumere audeo, certus ſum, quia *cito viſurus ſum bona Domini in terra viventium.* Corripuit tanquam te- *Corripitur à S. Bern.* mere loquentem ſanctum diſcipulum Sanctus magiſter, & ſevero vultu: Signa cor tuum Frater, ſigna cor tuum. Quid eſt quod loquutus es? Vnde tibi tanta præſumptio,

Digitized by Google

sumptio, cum sis pauperculus & miserabilis. (Ecce memorabilem ad animi demissionem concitandam stimulum! Quem nos derelictum à sæculo, & necessitate coactum potius, quam Dei amore conversum, misericorditer susceppimus, & tot nobilibus & doctis viris æqualem habitu & victu fecimus. Et jam non sufficit ingratitudini tuæ, tot beneficia de manu Domini, absque ullis meritis recepisse, quin etiam & Regnum ejus jure quasi hæreditario tibi vendicare velis? Ad quæ placido & tranquillo vultu exercitatissimus humilitate & obedientia Robertus: Vera sunt omnia, inquit, Pater charissime, quæ dixisti; verumtamen verum est etiam, quod nobis sæpè inculcare solebas, Regnum scilicet Dei, non sanguinis nobilitate, non terrenis divitiis, sed sola obedientiæ virtute acquiri posse. Hanc ergo unicam sententiam, hoc verbum abbreviatum à Domino, sedula cogitatione apud me servavi, ponens illud quasi signaculum super cor meum assidue meditando; & super brachium meum, sollicitè operando. Quærite si placet, ab omnibus, quibus me obsequi ac servire jussistis, si cuiquam illorum aliquando inobediens fui, si de Fratribus nostris quempiam, verbo, aut signo, vel quolibet alio modo, quantum in me fuit, contristavi? Quod si operam dedi, omnibus in Christo obedire, omnibus servire, cunctosque per Dei gratiam diligere; quis prohibere me potest, ut de misericordia ipsius non confidam. Nec potuit porro Bernardus, quin simulatam severitatem, mira mutatione sermonis verteret: Verè beatus es, inquit, fili charissime, quia caro & sanguis non revelavit tibi sapientiam hanc, sed Pater cælestis ipse te docuit; ipse posuit animam tuam ad vitam, rectissimoq; tramite perduxit ad patriam. Iam ergo securus ingredere, quoniam patefacta est tibi janua vitæ. Defunctum proin dignissimis laudib9 celebrans idem Magnus Encomiastes, *magis congratulabatur ei*, super obedientiæ virtute, & super ipsius animi puritate, quam si vidisset cum signis & prodigiis coruscantem, omnibus suis absolutissimæ obedientiæ exemplar Robertum, æterno cum nominis ejusdem monimento proponens. *Lib. Exordii Cistere. Ang. Maurig. Bernard. Brito, Henric. t. 1. SS. Ord. &c.*

Memorabile responsum.

Obedientiæ Virtus.

O magistrũ insipientia nostræ humilem mersum.

Magnares!

Responsio S. Bernardi.

Dignus Encomiastes.

In Anglia translatio corporis S. Thomæ Archiepiscopi Cantuariensis & Martyris, facta à Stephano ejusdem sedis Pontifice Ann. Christi, 1220. cum creberrimis miraculis sanctitatem Martyris sui Deus comprobaret. Fuitque sacrum ejus corpus, in capsa auro & gemmis excultissima collocatum. *Robert. Antissiodor. Matth. Paris, &c.*

Translatio S. Thomæ.

1220.

Andennæ translatio Sanctæ Beggæ illustrissimæ Viduæ & sanctimonialis, de qua nos fusius alias die ejus Natali.

Item S. Beggæ

In Ducatu Luxemburgensi memoria pij Fratris Florentii Conversi Aureæ Vallis. Is Turca natione, secta Mahometanus, singulari Numinis gratia ad Fidem vocatus, cum infidelium exercitu in Vngaria profligato, à Christianis captus esset, à Sanctis Nicolao Claudio Episcopis, qui ei vigilanti visibiles apparuerant, conversus, à Beatæ memoriæ Bernardo de Montgayllard, sacris Baptismatis undis ablutus est, & pie instructus, cum sacrum Religionis habitum ferventissimè expeteret, eumdem in Valle-aurea meruit, & Conversorum ordini adlectus, admirabili innocentissimæ vitæ exemplo mirè se omnibus probavit, & post multa sanctitatis opera, cum sæculum nostrum plurimum exornasset, migravit ad Christum, cujus res gestas, paulo post in lucem prodituras avidissimè expectamus. *Menolog. Cistere. Chrysostom. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

S. Florentius Turca.

Mire convertitur.

Fit Monach.

OCTAVO IDVS IVLII.

VIII. Julij. G.

S. Chilianus Episc. Mart.

HErbipoli in Germania Sancti Chiliani Episcopi, qui à Romano Pontifice, ad prædicandum Evangelium missus, cũ multos ad Christum perduxisset, una cum socijs Colomanno Presbytero & Totnano Diacono trucidatus est. Chilianus, nobili apud Hibernos genere ortus, juvenili ætate cucullum induit; ob insignem postea vitæ perfectionem Abbatis honore decoratus, tantique factus, ut vanæ gloriæ metu, haud sine Numine fugam arriperet, & in Germaniam saluti multorum delatus, in Franconia incognitus aliquamdiu delitesceret. Miseratus errores gentis, Romam profectus, ut licentiam prædicandi Evangelii peteret, à Conone Papa Episcopus ordinatus, Pontificatum ejusdem Apostolicis mox fructibus

In Germaniam venit.

Episcopus ordinatur.

Digitized by Google

ctibus insigniter nobilitavit; reversusque in Franconiam, successu felicissimo prædicationem aggressus, Gosbertum non multo post, ipsum gentis Principem, cum provincia sua ad Christiana sacra pellexit, permovitque, & sacris undis expiavit. Sed cum illicitum ejusdem cum Geila matrimonium agnoscens, graviter reprehenderet, ipsumque ad eam dimittendam jam persuasisset, Geila per absentiã Principis, conductis clam satellitibus, virum sanctissimum cum sociis orationi intentum, & necis suæ cælitus præscium interimi jussit, & mentita viri sancti peregrinatione, eo loco, ubi occisus fuerat, equile construxit, quem ne contaminarét equi, velut sensu humano præditi, nec urinam, nec stercus, eo in stabulo unquam reddidêre; prodente etiam apertius tantum quamprimum scelus Numine, Geila nimirum à dæmone arrepta, & miserabiliter jugulata, iis omnibus, qui manus sanguine tam sacro nefariè tinxerant, & causa necis erant, inter impietatis & blasphemiæ verba, metuenda morte abreptis, & ad æternam præcipitatis. Fundatus in Apostoli tanti sudoribus, & glorioſissimo sanguine, celeberrimus postea Episcopatus, & ager Franconiæ universæ factus irriguus, Chiliano sumã cum Ordinis nostri gloria, *Principis Patroni* titulo à Franconib9 salutato, apud quos, si uspiam alias accepti beneficii grata & æterna ad hanc usq; diem memoria perseverat, dum in Scotos & Hibernos Monachos nostros, certa & jugi beneficentia se obligantes, in iisdem Chilani Tutelaris sui merita remunerari etiam hodie nunquam prætermittunt. Ita Religioſissimæ mem. Dom. Robertus Forbeis, Regii generis & virtutis Abbas Sanct. Iacobi Herbipol. qui multa nobis familariſſimè suggessit & communicavit. *Baron. Iepes, Annal. nost. German. & Bened. Aquila &c.*

Ducem ipsũ convertit.

Geila impia Principis facinus.

Vir sanctus perimitur.

Vlciscitur Deus.

Episcopatus in ejus sanguine fundatus.

Patronus Franconiæ.

Beneficii jugis memoria.

Eodem die Sanctæ Landradæ Virginis & Abbatissæ. Habuit Landrada præcipuæ post Reges dignitatis parentes & majores, iisque hæres unica tanto charior fuit, quanto majora prudentiæ virtutisque in puella indicia elucebant. Iam nubilem cum desponsare conarentur, tantum aberat, ut puellæ persuaderent, ut ipsi potentius persuasi, continentiæ vehementiori amore exardescerent. Proin libere jam renuncians sæculo Landrada, sacroque rigore corpusculum excruciãs, non dubitavit maximus quibusque corporis proprii hostibus, viris sanctissimis & generosiſſimis paria moliri, & vastissimã sola solitudinem ingredi, ubi cælesti prodita lumine, & concentu Angelico, quo fervebat in DEI param singulari amore, propriis ipsa manibus Ecclesiam honori ejusdem moliri cœpit, Cænobiumque condidit, in quo frequentissimo numero sacras DEO Virgines & viduas collegit, easque mira vitæ sanctitate instituit. Landradam quanti faceret Virginum sponsus, ipsã insigni ejusdem munere didicit, cum aperto subitum cælo, cælestem inter & prodigioſissimam lucem Crucem mirifici operis Angelico delatam ministerio, an delapsam acciperet, isthac cum commendatione: *Accipe Landrada, hoc ab immortali sponso charitatis pignus: Ipse tibi Crucis mittit sponsalia, qui in Cruce moriens restauravit omnia.* Moritura, cum Sanctum Lambertum Episcopum evocaret, antequam illi occurreret carne soluta, eidem glorioſa apparuit, & ut se loco illo, quem Crucis cælesti quodam fulgore signarum conspiceret, sepeliret jussit. Sed reclamantibus aliis in Ecclesia condita, post triduum, eo quo voluerat loco, reperta est, illuc, velut altera Catharina Virgo & Martyr, Angelicis manibus cum ipso sarcophago transportata; quam insignibus ibidem prodigiis DEVS honoravit. *Ex Vita per Theodoricum Abb. & diversis rer. Belgic. script. t. 2. SS. Ord. & Annal. &c.*

Abbatissa.

Admirabile pignus.

Angelis ma... ... corpus ... fertur.

S. Landrada V. Abb.

Illustrif. genus.

Fit Monialis.

In Anglia, civitate Wintonienſi, Sancti Grimbaldi Abbatis & Monachi. Hic Tornacensis patria, ex Monacho Sanct. Bertini Sithivensis, Cænobii Novi, quod Rex Eduardus Wintoniæ struxerat, Abbas postulatus, eidem tanta sanctitate præfuit, ut summis votis ad Principem Angliæ Cathedram, Archiepiscopatum Cantuariensem expeteretur. Verum prudens tanti oneris æstimator, glorioſissimo tanti honoris triumpho, eo repudiato longe digniorem se se ostendit, & cellulæ suæ ac Cænobii contentus quiete, sanctissimo, felicissimè exactæ vitæ, exemplo, omnibus mundi honoribus illustrior effulsit; donec ad splendorem lucis æternę, æternum contuendum evocaretur A. C. 903. *Annal. Flandr. Iacob. Meyer, t. 2. Sacro-Sanct. &c.*

S. Grimbaldus Abbas

Archiepiscop. postulatur.

Rejicit.

Ibidem, depositio Sanctæ Witeburgæ Virginis. Witteburga, alias Vitburga, Annæ Orientalium Anglorum Regis filia, mortuo Rege patre sorores æmulata, pompis

S. Witteburga Regis filia.

pompis quamprimum ac ſæculo renuncians, ab optima matre ad Elyenſe ducta Cænobium, illic Virginum ſponſo ſe Virginem devovit, cucullum induit, & ſub curâ Sanct. Etheldredæ ſororis ſuæ, in omni humilitate & obedientia vitam ſanctiſſimam inſtituit. Iude majoris quietis ſtudio, ad villam Derham ſe conferens, conditæ illic Cellulæ (quæ in Cænobium poſtea excrevit,) ſeſe incluſit, & magno rigore tenerrimum corpuſculum duriter maceravit; cui cerva domeſtica, & manui Virginis aſueta, lactis quotidie uſum præbuit; quam cum quidam oculo appetiiſſet & exanimaſſet, regio quamprimum morbo captus, miſerrimè extabuit. Cum autem poſtea Derhamenſe Cænobium Dani evertiſſent, Erithnodus Abbas de ſacro tantæ Principis corpore ſollicitus, illud effodere non prætermiſit, & jam trecentis quinquaginta quatuor annis ab obitu ejus evolutis, incorruptiſſimum reperit, ac magna cum fidelium gratulatione, ad Eleyenſe Cænobium tranſtulit. Claruit Witeburga An. Ch. 710. *Guilhelm. Malmesbur. Nicolaus Harpsfeldius, Edovard, Mayhevv, tom. 2. SS. Ordin. &c.*

A cervâ paſcitur.

Incorruptio diuturna.

Clar. 710.

S. Theobald. Abb.

In territorio Pariſienſi, Monaſterio Vallium-Cernai, depoſitio Sancti Theobaldi Abbatis. Theobaldus Bato de Marlij, adoleſcentiam generoſiſſimam militiæ, palæſtris, torneamentis & id genus ludicris dedit, non omiſſo tamen Dei, & DEIparæ cultu, quam frequentiſſimè à puero dilexerat. Ad certamen equeſtre aliquando properans, audito æris campani ad ſacra DEIparæ pulſu, mox eo divertens, religioſiſſimè interfuit, cum ad finem ſacrorum egredientem Eccleſia, amicorum gratulabunda exciperet cohors, quod armatum, cumque Amicis multoties congreſſum, toties triumphaſſe, ejusque triumphos ubique decantari, & audiſſe & vidiſſe ſe teſtarentur. Obſtupefactus miraculo rei, ad Eccleſiam illico revertit, Deumque & Admirabilem Matrem impenſius exorans, ſuum illis gratum haberi obſequium, mundo ſe nuncium remiſſurum vovit, & mox præſtitit: Namque ad Vallem Cernay contendens, cucullum amplexus, complorantes lugubriter famulos à ſe remiſit, dolentes plurimum, cum quod tanto Domino orbarentur, tum quod triſte nuncium Dominæ ejus Matri ferrent, quę nullum lachrymis modum deinceps ſtatueret. Novitius etiamnum, vitæ rarâ perfectione admirabilis omnibus viſus, cumque rudis litterarum eſſet, mira animi demiſſione & patientia linguæ latinæ elementis operam navavit, & addidicit. Sanctiſſimæ Regulæ obſervantiſſimus etiam ad amuſſim fuit, neque quidquam Divino operi præpoſuit. Non multo poſt Prior, & mox Abbas eſſe coactus ſumma prudentia & moderatione præfuit. Humilitati eo in honore maximè ſtuduit, lampades Eccleſiæ, Dormitorii, & Domus Infirmorũ ipſe curavit, puerorum Cænobii in Choro officia ſuo ordine ipſe obiit; latomis ſerviens, ſuis humeris lapides & cæmentum tulit; fratrum calceos unxit; quæ propter in Comitiis Ordinis generalibus objurgatus: quod hæc Abbati non convenirent, cum reſpondiſſet: *Si veſtitu decoro, & inſigni quo uterer, non me arqueretis*; querelas facile avertit, & ſilentium impoſuit. Solitudinem in ipſo Cænobio ſtudioſe colebat, in Oratorio ſuo ſe perpetuo includẽs, ubi & prandiolum ſuum, panem ſecundum cum aqua ſumebat, nunquam niſi urgente majore Cænobii negotio egreſſus, quod ad diſtrictiorem adducens obſervantiam, adeo eo nomine celebre fecit, ut vulgo Carcer Ordinis appellaretur. Beatiſſimæ Matris Admirabilis longè amantiſſimus, nomen ejus ubicunque minio depingendum curavit, idque quoties audiret, in has voces erupit: *Nomen dulce Virginis glorioſæ, nomen venerabile, nomen benedictum, nomen ineffabile* (benignè explices oportet,) *& amabile in æternum.* Tranſiens coram Ven. altaris Sacramento, hæc dicere ſolitus eſt: *Benedictus Ieſus Chriſtus Dei Filius, qui ſua Natrvitate glorifi-cavit ineffabili gloria, gloriоſiſſimam Matrem ſuam*; quod revelatione Divina, Deo & B. V. M. plurimum placere hæc verba didiciſſet. Redamavit tenerrime clientem ſuum cæli Imperatrix, eique ſæpius ſacratiſſimum ſuum vultum exhibuit. Sed & ipſum SS. Trinitatem (eo modo quo fragilitati humanæ conceſſum, ſublimi tamen & admirando,) raptus in extaſim, intueri meruit, & tunc, eidem trium puerorum Hymnum: *Benedictus Dominus Deus Patrum noſtrorum, &c.* acceptiſſimũ eſſe cognovit, familiariſſimum ſibi fecit, & moriens Fratribus patefecit & comendavit. De Regno & Regibus Galliarum æternum meritus, Sancto Ludovico Regi poſteritatem filiorum, à DEO impetravit, à quo tota deinceps ad hæc uſq; tem-

Fit Abbas.

Exercitia humillima.

Inſigne Reſponſum.

Solitudinis ſtudium.

Amor erga Deiparam.

Oratio prò-batiſſima à Numine.

Alia Oratio SS. Trinitati acceptiſſima.

Mira res!

Fit Monach.

Humilitas.

Digitized by Google

pora Regum propago deſcendit. Pſalmodiæ, ut vocamus, ſtudioſiſſimus, ſi ad nocturnam Synaxim ſomno gravaretur, caput ad ſubſellia graviter alliſit; quæque Divini cultus erant, liberè ſine ullo pudore ſuſcepit: Pariſiis namque Crucifixi Servatoris, inſcitam quidem, at magnam ſtatuam emens, ſuis ipſe humeris per frequentiſſimas plateas ad hoſpitiũ deportavit, mirantibus dicens, ſibi à Chriſto revelatũ: ei Crucem portandam, qui Chriſto familiaris eſſe cuperet. Innumeris, tam vivus quam mortuus coruſcavit miraculis; nam & dæmones fugavit, & cæcorum oculos, mutorumque ora aperuit, ſurdis auditum, claudis greſſum, omnis generis infirmis ſoſpitatem reddidit, quin & precibus Cœnobio ſuo fontem impetravit, perpetuo deinceps miraculo febricitantibus ſalutarem. Mortuus eſt A. Ch. 1247. cujus ſepulchro, Regina Margarita ejus prodigioſa ope, è ſterili olim, tam feliciter fœcunda, obvoluta, totam ſe illi & filios cõmendavit. Claret in hodiernam usque diem jugi miraculorum gloria, cujus feſtivitas hac ipſa die ſolemniter celebratur. *Hugo Menard. Aubert. Miræus, Robert. Ruſca, Ang. Manriq. Philipp. Seguin. Chryſ. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Somnum ut pellat.

Crucem portat.

Miracula.

Obiit, 1247.

Feſtum ejus ſolemne.

Eodem die Natalis Sancti Diſibodi Epiſcopi, celeberrimi Ordinis noſtri per Germaniam propagatoris. De quo nos fuſius 29. Septembris Feſto ejus Translationis.

S. Diſibodus Epiſc.

In Polonia paſſio glorioſiſſimi Chriſti Martyris & Virginis Benedictæ, quæ Regulam S.P.N. BENEDICTI in Glaſcovienſi Poloniæ Cœnobio, ſub ſanctiſſima Ciſtercienſium noſtrorum Reformatione amplexa, tot virtutibus profecit, ut inter reliquas Virgines Deo dicatas, ſingulari ſanctitatis opinione fulgeret: quæ tandem pro fide imaniter occiſa, cum Martyrii palma cælum triumphans conſcendit. *Franc. Bivar. Menolog. Ciſt. Chryſoſtom. Henr. &c.*

S. Benedicta V. & Mart.

In Anglia paſſio Venerabilis Thomæ Tunſtalli, glorioſi Chriſti Martyris. Hic ex Illuſtri Duaceno Anglorum Collegio prodiens, in laboribus & periculis Apoſtolicis ſexennium ferè in patria exegit, majorem partem, perpetua, è vinculis, Chriſti confeſſione. Pronunciata tandem in eum mortis ſententia, ſigno ſe Crucis cõmuniens: *Benedicta ſit*, inquit, *Sancta Trinitas, atque indiviſa unitas; confitebimur ei, quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam*, utque adſtabat coram tribunali, in genua procidens, aliquod temporis ſpatium orationi impendit. Iuſſus ad patibulum usque ad equorum caudas raptari, tum ſuſpendi, mox funere reciſo, ſemivivus è patibulo deturbari, virilibus, corde, & viſceribus evulſis, ac in accenſum rogũ projectis, tum demum capite truncari, & in quatuor partes diſcerpi: *Deo gratias*, reſpondit; *atqui omnia iſta*, alloquitur Iudicem, *perilluſtris Domine, mors ſunt tantummodo unica, eaque non admodum pertimeſcenda, quam ego amplector libentiſſime.* Rogatus ſub mortem, Ieſuita, an Sacerdos eſſet ſæcularis? *Sacerdotem ſe eſſe*, profeſſus eſt, *votum tamen emiſiſſe, modo poſſet, de nomine in familiam Divi* Benedicti *adſcribendo: Cujus*, inquit, *Monachi, primi omnium invexerunt in hoc Regnum lumen fidei; cujusque vos nomine habetis inſignitam.* (Norduici,) *veſtræ civitatis portam: illic quæſo vos, reſciſſum à cervicibus caput ſuſpendite.* Quod, ut expetierat poſtea factum eſt, tamque illuſtre Trophæum ac tam charum caput Sanctiſſimo Patri noſtro in ejusdem porta ſuſpenſum. Spectavit adeo hilariter ſupplicii inſtrumenta & rogum Thomas noſter, ut recreari inde plurimum videretur, fuitque ab ipſo certaminis tam acris exordio, ad ultimum vitæ ſpiritum, non modo horror in ipſo nullus, ſed nec pallor ſeu ulla coloris ac vultus immutatio, non manus, non pes, non ulla pars corporis intremuit; nullum nec minimum timoris indicium; ſed eamdem conſtantiam, eamdem oris alacritatem, toto illo tam difficili agone perpetuo conſervavit, quod certè ſtupebant ſpectatores omnes frequentiſſimo numero ad id ſpectaculi confluentes, minimum bis mille equeſtris & militaris dignitatis, aut generoſi & nobiles. Deplorarunt omnes mortem illius, plurimi etiam collachrymati ſunt. Neq; inventus eſt, ullus vir, fœmina, aut puer, (ita Martyrii ejusdẽ ſcriptor aſſeverat,) qui, ut alias frequenter Hæreticorum acerbitate factum, verbum illum turpe aut ignominioſum diceret. Paſſus eſt verè generoſus & invictus Chriſti Martyr, & S.P.N. BENEDICTI Candidatus Chriſti anno milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto, octavo Idus Iulii, & ſacra ejusdem membra, ad diverſas urbis portas, caput autem, ut ſupra dictum, ad S.P. BENEDICTI, ſuſpenſa; cujus jugis in multorum cordibus memoria perſeverat. *Ex authentica relatione Martyrii ejusdem & vita typis vulgata, tomo 2. Sanct. Ord. &c.*

V. Thomas Mart.

Morti adjudicatur.

Mira promptitudo.

Immanitas Hæreticorũ.

Alacritas Martyris.

Amor erga S.P.N.

Magnanimitas mira.

Deplorant ipſi Hæretici.

Paſſus eſt A.C. 1616.

SEPTI-

Digitized by Google

SEPTIMO IDVS IVLII.

IX. Julij. A.

Octava Visitationis B.V.

OCtava Visitationis Beatissimæ Matris, Virginis Benedictæ, Cluniacensibus, Cistercien sibus, Cælestinis, aliisq; Sanctissimi Ordinis nostri Congregationibus, ob singulare in Magnam Reginã, Ordinis Tutelarem & Matrem studium, toto terrarum orbe solemnis. *Ex Annal. nost. & t. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Balingh. &c.*

S. Agilolphus Archiepisc. Martyr.

Coloniæ Agrippinæ passio Sancti Agilolphi ejusdem urbis Archiepiscopi & Martyris. Agilolphus Illustri admodum, & ut nonnulli volunt, Regio natus genere, generosissimo pomparũ sæculi triumpho spectatior, Magnum Germanorum

Apostolus German.

Apostolum Bonifacium, cognatum genere, spiritu patrem sequutus, Apostolici laboris socius, inter celebertimos Germaniæ prædicatores, patriam nostram demeruit, & strenuam Sanctæ Matri Ecclesiæ operam navavit. Ad Malmundariense autem postea Cænobium secedens, ut sibi ipsi intenderet, ejusdem pro

Fit Archiep. Colon.

vitæ meritis Abbas electus, non multo post, ad majores labores & honores extractus, ad sublimem illam, & sanctissimã Vbiorum Cathedram, Colonien sis Archiepiscopatus dignitatem evectus est. Cum autem sedi suæ sanctissimè præsideret, & admirabili fulgore virtutis latè exsplendesceret, agente pessimo genio, ab improbis variè exagitatus, cum acerrimus esset Iuris Ecclesiastici assertor & propugnator, & sacrilegis constantissimę obniteretur; ab iisdem in occasionem omnem intentis, interceptus, & crudeliter trucidatus, Ecclesiam suam, pro cujus honore occubuerat, cumulatissimo cæteroquin Martyrum thesauro beatam, pastorali glorioſissimo sanguine, bis tinxit, & speciosissimam recenti tinctura ejus purpuram reddidit. Cujus sacratissimũ corpus, Malmundarium primum delatum, ibidem aliquandiu requievit, inde autem translatum Coloniam, in Ecclesia ad gradus digno cum honore reconditũ

Miracula.

est. Fuit autem & locus, in quo pro justitia Pontifex tantus occubuit, illustribus prodigiis â Deo commendatus, gratissimo & perpetuo virore, prætet & tempus, & naturam loci multo tempore excultus, nec non prodigioso lumine noctibus illustratus. Claruit sub sub A.C. 740. *Chron. Colon. Petrus Cratepol. Aub. Miraus, Annal. Germ. nost. & Bened. &c.*

Clar. A.C. 740.

S. Edilburga Regina.

In Anglia, Sanctæ Edilburgæ Reginæ, quæ in Cænobio Berckingensi Deo dicata, miraculorum gloria & sanctitate refulsit. Hæc sanctissimo illi Saxonum Occidentalium Regi, opum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ amplificatori Inæ nupta, præclarè factorum ipsius socia, eo Monachũ professo, & ipsa liber, quomodo soli deinceps Regum Regi, Domino Dominantium placeret, multum sollicita, abjecto diademate ac purpura, ancillarum Christi numero in Cænobio Berckingensi aggregata, uti ante, prima in Majestate &

Fit Monialis.

gloria Regni refulsit, sic postea Monialium minima, in oculis suis vilissima, & extremis contenta esse contendit. Vbi in omni virtutum genere se strenuè exercens, & carnem delicatissimam, rigori Monachico masculè subdens, Heroicis actibus generosissima, adeo Numini se se

Ejus humiliatas.

probavit, ut vicissim ipse quanta dilectione ipsam diligeret porro minimè cælaret, & electã suam insigni miraculorum gloriam spectatissimam redderet. Claruit magna Regina Ann. Christi 740. *Polydor. Virg. Stephan. Lusignan. Ant. Iepes. Arn. Duac. Annal. nost. &c.*

Clar. A.C. 740.

Romæ depositio Beati Eugenii Papæ III. insigni vitæ sanctitate conspicui. Eu-

B. Eugenius PP. III.

genius, antea Petrus Bernardus, Hetruscus, ex Canonico, & Vice-domino Ecclesiæ Pisanæ, Melliflui Doctoris nostri, & præcipui Ordinis Reformatoris Bernardi discipulus, Abbas postea Sancti Zenonis Pisis, mox Sanctorum Vincentii & Anastasii Romæ demum, mortuo Lucio Secundo, Pontifex Maximus, cum extra

Miraculosus.

collegium Cardinalium esset, omnium

gitur.

tamen suffragiis designatus, ex simplicis ingenii homine Dei repentè dextera, mirè mutatus, prudentiæ, ut sanctitatis nomine maximè celebratus est. Perpessus plurima ab Arnaldistis, constantissimè tamen semper obnixus, Viterbium se recepit, ubi ab ultimo penè Oriente, populi, & nationum Legati, eosque inter, Arme-

Merita ejus.

niorum Episcopi ipsum convenêre. Demeruit maximis laboribus Ecclesiam & orbem universum, variis hæresibus, Eu-

Hæresum profligator.

nonis præcipue, Gilberti Porretani, & Arnaldi oppressis, pluribꝰq; Cõciliis celebratis, quibus Reip. Christianæ mirificè consuluit, & longè gravissima impendentia Christi Ecclesiæ mala avertit. Iuratus

Saracenorũ hostis.

Saracenorum hoſtis, omnia Chriſtianorum Principum odia eò convertit; Genuenſes inprimis, non ſemel concitavit, qui multorum millium ſtrage, inſignes de hoſtibus victorias Eugenii Pontificis benedictione retulerunt. Galliarum Regno ſupra modum profuit, & Rhemenſi inprimis Concilio æternis ſibi beneficiis Reges & populos illos obligavit. Inde, ad Claræ-vallis Cænobium ſecedens, illic gloriam Pontificatus Romani, inſigni humilitate repræſentavit. Admirationi erat omnibus, in tanto rerum faſtigio, tam conſtans ſui demiſſio. Etenim tunica lanea carnem premebat, & dies noctesque cuculla indutus non ſolum incedebat, ſed etiam cubabat, intus habitum Monachi gerens, extrinſecus ſe Pontificem & moribus, & indumentis præſtabat: Segmentata ei circumferebantur pulvinaria, lectus palliis inſtratus, cortina ambiebatur purpurea. At ſi evolverentur operimenta ſuperjectis laneis, complosa ſtramina, & paleæ conglobatæ reperiebantur, &c. Pacem Romæ reddidit, & rebelles adeo, obligatis ſibi civibus, deterruit, ut niſi morte præventus eſſet facilè Senatores in ordinem redegiſſet. Reſtituta pace, animum vetuſtis fabricis reſtaurandis, novis excitandis intendit; Palatium Vaticanum, à fundamentis exſtruxit; Signum Prætorium condidit; Porticum ante Baſilicam Sanct. MARIÆ Majoris refecit, & picturis opere vermiculato, quod Muſinũ vocant, exornavit. Cujus ſanctitatẽ DEVS non uno ſigno dum viveret demonſtravit; Super cujus capite aliquando dum ſacris operaretur divinus fulgor, & duæ ſplendidiſſimæ columbæ apparuerunt. Præfuit annis octo, menſibus quatuor, & apud Villam Tiburtinam, quo propter æſtivos calores ſeceſſerat, ſancta morte decedens, Romam relatus, ante aram maximam in baſilica Vaticana conditus eſt, Ann. Chriſti 1153. inſigni deinceps miraculorum gloria illuſtratus. Ea inter memoria dignum illud: cum Clericus quidam, quem vivens Eugenius, ita meritum, gravius reprehenderat, miraculis ejus detrahens, ſupplices ad tumulum Sancti Pontificis ridere non formidaret, ſcelus illico, ſed benignius luiſſe: cadente ſiquidem inter ſanna ejus lampade, oleo in pelles ejus undique effuſo, ridiculo omnibus expoſitus, & qui riſerat riſus, adeo erubuit, ut fugam illico arripiens, nunquam deinceps Romæ viſus ſit. Stabilem Romanum, familiarem olim ſibi, manu & brachio aridis, miſerum & opis ignarum, mirè juvit: Viſus namque per ſomnium: *Cognoſcis me?* familiariter, ut olim, alloquutus; cum ſtabilis reſponderet: *Tu es Dominus meus Eugenius.* Subjiciente Divo: *Et quare non viſitaſti me?* Et ille: *Atqui diceris mortuus*; Eugenius manu ſua hominem ad ſepulchrum ſuum ducens: *Si me hic quæſieris*, inquit, *ſine gratia non redibis.* Evigilavit, & cordi habuit monita ſtabilis, tumulumque mox viſitans, inde prodigiosè curatus & ſoſpes abiit. *Ex vita, tom. 2. Sacro-Sanct. Ciacono, Onuphrio Panvin, Platina, Theodoro Petreio, Henrico, &c.*

Humilitas ejus memoranda.

Reſtitutor pacis.

Ædificia.

Obiit 1153.

Miracula.

Ridens ridetur.

Inſigne miraculum.

In Comitatu Burgundiæ, Monaſterio Beatæ MARIÆ Virginis de Firmitate, paſſio Beatorum quinquaginta Monachorum Martyrum, qui irruentibus in Cænobium illud Hæreticis, Cænobio & Bibliotheca fædè exuſtis, odio fidei Catholicæ & Poſſeſſionis Monachicæ, una cum ſuo Abbate crudeliſſimè trucidati, ad triumphos æternos evocati ſunt Ann. Chriſti 1300. Angelus Manriq. Barnab. de Montalbo, Menolog. Ciſterc. tom. 2. SS. &c.

SS. 50. Mart.

Paſſi A.C. 1300.

In Gallia, depoſitio Beati Rodolphi Monachi Ciſtercienſis, Catholicæ veritatis conſtantiſſimi aſſertoris, & hæreſum expugnatoris acerrimi, qui cum tam divinis quam humanis litteris inſtructiſſimus, morum inſuper inſigni integritate excelleret, ab Innocentio III. Pont. Max. prædicandæ veritatis gratia contra Albigenſes miſſus, magnam populi multitudinẽ, inſigni cum merito, Chriſto & Eccleſiæ lucratus, in viam vitæ rectam deduxit, & inſenſis exhauſtus laboribus, ad requiem felicitatis æternæ admitti meruit. Philip. Seguinus, Petrus de Sernay. tom. 2. citat. &c.

B. Rudolphus

Vir Apoſtolicus.

Abulæ in Hiſpania obdormitio DEO dilectæ Virginis Petronillæ à Crùce, quæ in Cænobio ejusdem Vrbis Sanctæ Annę, inſigne noſtræ ætatis ſpeculum mirificè eluxit. Fuit fœmina verè ſancta, rigoris incredibilis, & admirabilis puritatis. Per viginti annos continuos, integras, in templo orationi intenta, noctes duxit inſomnes. Ferreâ catenâ corpus ſuum ſtrictiſſimè cinxit, & verè in ſervitutem ſpiritus redigens, & mancipium, & jumentum habuit. Fuit inviſa admodum inferis, à malis geniis, DEI permiſſu, viſibiliter & importunè impugnata, quos tamen mirâ animi

Ven. Petronilla Virg.

Incredibilis penè vitæ rigor.

Dæmones triumphat.

Digitized by Google

animi fortitudine, contemnens fugabat & profligabat. Claruit An. Christi 1608. & multis virtutum titulis ornata quievit in pace. *Chrys. Henr. Michael Vaquerus, t. 2. SS. Ord. &c.*

Claret Ann. 1608.

Venerabilis Angelus.

Casini felix obdormitio Venerabilis Viri Angeli, ejusdem loci Monachi, qui post extractam diutius inter sæculi delicias vitam, pœnitentia ductus, & lugubrem Monachorum habitum amplexus, gratiam in oculis Domini meruit, & consummatus in brevi tempora multa explevit. Quo mortuo ex energumeno Cacodæmon clamando graviter questus est: Quid hac hora mihi Benedicte fecisti? Angeli mihi animam, ob exigui gesturã cuculli auferens, tuo in cælestibus gregi miscuisti. Quo dicto, signo dato mors Angeli Fratribus nunciata est. *Ex Petro Diacono de ortu & Vita Iustorum Casin.*

Mors felix.

SEXTO IDVS IVLII.

X. Julij. B.

S. Amelberga Virgo.

APud Gandavum Sanctæ Amelbergæ Virginis. Amelberga Illustri admodum nata genere, cum & forma principe, & moribus elegantibus esset, ab famosissimo illo ac potentissimo Principe Carolo Martello, Brabantiæ Duce exambita, nullis amoribus emolliri potuit, ut à Virginitatis studio flecteretur, cujus, vi etiam, impatientia amoris, adhibita, brachium confregit, idem Carolus, dum eã sibi sponsam rapere contenderet, sola hac Virgine, tantum gentium domitorem & fulmen belli, stupendo Virginalis pudicitiæ exemplo triumphante. Subduxit mature deinceps thesaurum tantum lectissima Virgo, Regnumque mundi ac omnem amorem sæculi pro amore sponsi imortalis contemnens, cucullo se condidit, & in Monasterio Belisiensi Christo se consecrans, Magistram perfectionis absolutissimam Sanctam Landradam nacta, admirandis virtutibus se excoluit, & Regum Regis amores & amplexus castissimos promeruit; & post vitam sanctissimè exactam, ad Regnum æternum evocata, ad nuptias Agni, relicta terris corporis sarcina evolavit Ann. Christi 773. ob eximiam vitæ puritatem & sanctitatem Divorum postea albo adscripta. Appingitur plerumque Amelbergæ sub pedibus sturio (alii Accipenserem appellant,) quod eo genere piscium navem comitante sacrum ejus corpus adverso flumine vectum memoretur. *Radbod. Episc. in Vita, Theodricus Abb. S. Trudonis, Ant. Sander. Molan. &c.*

Triumphat de Carolo Martello.

Fit Monialis.

Obiit 773.

Miraculum insigne.

Felix conjugium.

Quinque Sancti liberi

Vterq; Princeps cucullũ amplectitur.

Miracula.

Eodem die, Sanctæ Amelbergæ Viduæ. Hæc illustrissimis orta natalibus, Xantes oppidum, jure hæreditario obtinuit, donec Monasticum vitæ Institutũ amplecteretur. Quod quidem juvenili ætate exambiens, parentum voluntate ac jussione, nec non Pipino Duce id maximè cupiente & perurgente, impedita, & Witgero Principi spectatissimo nupta, quinque ex eodem, omnes insigni sanctitate, liberos suscepit: Sanctos Adalbertum scilicet, Cameracensium postea Pontificem, Rainildem, Ermelendim, Pharaildim & Gudilam, quibus mirâ diligentia in omni virtutũ genere enutritis & institutis, Witgerus & Amelberga optimi parentes facem egregio exemplo præluturi, uterque pari consensu ac generositate, abdicatis honoribus, & perituris sæculi opibus cucullum induti sunt; & Amelberga quidem à Sancto Auberto nostro Cameracensi Episcopo sacro velo amicta, se se totam Domino consecravit. Mirũ! quanta deinceps inedia corpusculum macerarit, & sacro rigore sese afflixerit, assiduis insuper precibus & contemplationi intenta, ut potius in cælestibus, quã in terris habitare videretur. Febri denique consumpta ad cæli palatia translata est, corpore primum Laubiis condito, atque inde Binchium translato, quod eximiis deinceps prodigiis DEVS illustravit. *Ex Vita tomo 4. Surii, Cratepolio, Molano, Miræo, Annal. nost. &c.*

S. Amelberga Vidua.

S. Vdalricus Mon.

In Cænobio Cluniacensi, Sancti Vdalrici Monachi & Confessoris. Vdalricus Illustri admodum familia è Dilingę & Kyburgi Comitibus, cognatisque Zaringiæ Ducibus genus Ducens, celebrem illum Augustensiũ Pontificem Sanctum Vdalricum, & proxima generis cognatione, sic nomine retulit & sanctitate. Canonicus primum, dehinc aulam Cæsaris sequutus, irrisis demum calcatisque quæ mundi sunt, Monachum Cluniaci professus est. Magno Hugoni sanctissimo ejusdem loci Antistiti longè charissimus, in Confessionibus excipiendis, & morbis

Illustre genus

Fit Monach.

animi curandis mirabiliter excelluit. A diligentissima autem Novitiorum cura, singulariter comendatus, speciali titulo *Ducis & Patris Novitiorum*, etiam post mortem appellatus est. Virtute patientiæ ad miraculum enituit, cui ne exercitium ejusdem deesset (cum cum Sanctus Hugo sibi Sacellanum, & itineris perpetuum comitem adlegisset,) Hunaldum inquieti ingenii Monachum & virtuti ej9 intensissimum, tertium adjunxit, qui negotiũ viro Sancto jugiter facesseret. Hujus scelere aliquando acculatus, quasi impatiens moræ, contra jussionem Abbatis, ad aram accessisset; cum tamen ambiguo nutu Hunaldus id ipsum viro sancto innuisset, à conscio innocentiæ ejus Hugone, ad ipsum altare graviter correptus, & simulato furore, sacris vestibus à collo avulsis, ab altari abstractus, stupendo patientiæ exemplo, ipse juvit diripientem, & pari frontis atque oris hilaritate, qua accesserat recessit, & paulo post jussus redire, rediit, ac magna quiete Sacrum absolvit. Nec minore Obedientiæ laude excelluit; cumque cæteroquin abstinentiæ studiosissimus esset, insolenti & repentino Abbatis imperio, nec verbulum opponens, jussus caponem ægro appositum edere, cæca sanè obedientia paruit, & cũ culter ad manum non esset, lacerans ut poterat, ori injecit, & totum absumpsit. Pari puritissimæ Virginitatis studio mirificè exsplenduit, graviterque aliquando à spiritu fornicationis impugnatus, cum rigidissima corporis afflictione, & longa inedia nihil efficeret, stupendo, & inaudito ad eam diem exemplo, genitalibus locis, candenti ferro perforatis, & ad longiorem cruciatum fune iñisso, vulnus vulnere curavit, & Sanctissimi P. N. BENEDICTI exemplo, *voluptatem in dolorem traxit*. Ad diversa Cænobia reformanda missus, strenuè laboravit, & acerba plurima patientissimè pertulit. Scriptis ad diversos Abbates & Monachos litteris, honori eorũdẽ & saluti providè consuluit; ipsumque aliquando Sanct. Hugonem à susceptо quodam consilio dexterrimè ac modestissimè deterruit. Vixit rara & mira abstinentia, cibo vix gustato, ad cælestes rapt9 epulas, sive nimio ex labore dormiturіens, quem à mensa surgentibus Fratribus excitari oportebat, incondita cæteroquin & condita æquè, & sine sensu ori ingerentẽ, & glutientem. Lachrymis ferè perpetuo defluebat, oculorum deniq; ob hoc ipsum usu, prorsum orbatus, q̃ jacturam patientissimè toleravit; iis quæ spiritu spectabat mirè occupatus. Rogatus perpetui & inconsolabilis fletus causam: *Primo*, inquit, *delictorum meorum maculas eluere cupio: secundo, exilii mei ærumnas ac labores defleo: tertio, nos, qui Monachi censemur, multos numero, paucos merito esse, lachrymando perdoleo*. Silentio inprimis studuit, hospitalitatem sanctissimè coluit; in pauperes autem verè prodigus fuit, quos *Dominos suos, & Patronos* appellavit; quorum neminem non sacro oris sui osculo, & amplexu dignabatur. Cæterum, cũ pro sapientiæ cælitus infusæ dono, magni Principes ejus consiliũ exambirent, ipse tamen in simplicitate cordis sui ambulãs, ab omni corporis & honoris sensu perpetuo abstractus videbatur, ut sicut honorantes minimè adverteret, sic nullas planè injurias sentiret; ita præcipitatus aliquando ab impiis quibusdam, cum jumento cui insederat, in furnum calcis, sine ulla læsione egressus, continuata precum instantia, quasi nec adverteret, quid circa se gestum, iter suum prosequebatur. Sic per dejectam violentia ventorum proceram arborem, inque verticem duorum ex adverso jacentium scopulorũ procubuam, immensæ profunditatis vallem seu voraginem cum equo, velut pontem superans, non prius quam superato periculo, monitus, advertit, & miraculum agnovit. Mortuus denique felicissimè post Ann. Christi 1092. cum ipsa die Matutinas laudes cum Fratribus devotissimè egisset, brevi, & levi, uti petierat â Numine, morbo & agone, circa Primam Canonicam consumãtus, inter suprema illa consolationis ad Eberhardum Priorem verba: *Audior; audiris*; illustrib9 tam in vita, quam post mortem miraculis comendatus, de cujus morte inaudiens Sanctus Hugo Abbas, corpus ejus, per Beatum Gebhardum Zaringiæ Ducem, Constantiensem, ex Monacho item Cluniacensi, Episcopum, in locum digniorem, Basilicę nimirum medium transferri voluit: *cum nequaquam*, inquit, *de Monachis fuerit sui temporis*; tanti jam tunc magnus ille Abbas Vdalricum suum fecerat. Illud autem, ubi postremum vixerat & obierat, in Prisiaca Monasterium, Sanctis Apostolorum Principibus sacrum, non longè à Cænobio Trudtpertino dissitum, ab ipso deinceps *Sancti Vdalrici* cognatũ, quod miram spirare sanctitatem, licet tanti corporis thesauro modo viduum, superioribus annis, ante diluvium istud Succicum, experti fuimus. *Ex variis MS. Trudpertinis, Sanct. Petri, & vita ejusdem quam*

Dux Novitiorum.

Collega S. Hugonis.

Stupendum patientiæ exemplum.

Obedientia similiter mira.

Inauditum triumphata carnis exemplum.

Reformat Cænobia.

Mortificatio gulæ.

Lachryma cæcum reddunt.

Causa fletus.

Pauperes ut æstimet?

Abstractio mira.

Stupenda res!

Obiit 1092.

Quanti fuerit S. Hug.

Cænobium ab ipso cognominatũ.

Digitized by Google

quam penes nos retinemus, Conſtantiæ noſt. Bened. t. 3. Annal. &c.

Lætiis ex Fiſciaco translatio & Natalis Sancti Etthonis Epiſcopi. Is Philtani Hiberniæ Regis filius, contempta Regia, humilis Monachus, ex Monacho Epiſcopus, rurſumque, relicto Pontificatu, ex Epiſcopo Monachus & Peregrinus, cum ſex germanis Fratribus, Sanctis Furſeo, Foillano, Vltano, Adelgiſo, Algiſo, & Eloquio contendens, inde, ut cum iisdem in Gallias commigraret, divinitus juſſus eſt. Tandem Etho, intra Helpram & Iſaram fluvios, condito à ſe Cænobio Donipetrenſi præfectus, multos Chriſto filios genuit, & Verbum Dei Apoſtolico labore latè propagavit. Deceſſit ibidem tempore à ſe divinitus prænognito & denunciato, cujus anima ab Angelis ad cælum deportata, corpus autem illic conditum illuſtri miraculorum gloria eſt deinceps nobilitatum. *Ex monim. Latienſ. Ioan. Molano, & reliquis rer. Belg. ſcript. tom. 2. SS. &c.*

S. Etho Epiſc.

Apoſtolus ad Helpram & Iſaram.

Miracula.

Perusii in monte Calvario S. Petri, primi ejusdem loci Abbatis. Hic Perusinꝰ patria, vita & exitu fuit, ſanctitate non minus, quam eruditione clarus, in pauperes munificus, Orationi addictiſſimus illi inprimis quæ in choro dicebatur, carnis propriæ juratus hoſtis, abſtinentiæ ſtudio deditiſſimus. Imperatorem pro licentia militari non compreſſa ipſe adiit, acriterque corripuit. Inſignibus miraculis claruit, aliaque inter, columnam præcipitem, ſigno crucis formato, in aëre retinuit. Ex Fortunato Vincent.

S. Petrus Abbas.

In Fõte-Mauriniaci depoſitio Beati Roberti Converſi, qui ex Monaſterio Claræ-vallenſi eo miſſus vitæ ſanctimonia, & admirandis ſignis effulſit. Fuit in Auguſtiſſimam Cælitum Imperatricem devotiſſimo ferventiſſimæ charitatis obſequio propenſiſſimus; quæ clientem ſuum, amantiſſima ſua præſentia dignata, in extaſim rapto, eidem cum unigenito ſuo, & Mellifluo Doctore, Bernardo noſtro, gratulabunda occurrens, certitudinem ſalutis æternæ promiſit. Qui non multo poſt, plenus gaudii die & hora ſibi divinitus præſignatis in pace obdormiit. *Liber de Initio Ciſt. Menol. Henriq. to. 2. SS. Ord. &c.*

B. Robert. converſus.

Deiparæ favor.

Horam mortis præneſcit

Romæ ordinatio S. Agathonis Papæ. De quo nos uberius die ipſius natali.

S. Agatho PP.

In Monaſterio Grandis-ſilvæ, cõmemoratio quadraginta quinque Beatorum Monachorum, qui multis præcedentibus & ſubſequentibus revelationibus, & admirandis ſignis, ex hac vita, brevi dierum ſpatio, peſtilenti lue abſumpti, glorioſè migrarunt. *Menolog. Chryſoſt. Henr. tom. 2.*

45. Monachi BB. peſte abſumpti.

Londini in Anglia, paſſio R. P. F. Philippi Poveli Congregationis Anglicanæ Monachi Presbyteri. Is ipſo Purificationis Deiparę feſto Chriſti año 1594. in Wallia Angliæ natus, patrem Ruggerum Povelum, matrem Catharinam Morganam habuit, utrumq; nõ minus antiquæ quam ſpectatæ familiæ. Ætatis 16. anno Londinum miſſus R. P. Auguſtinum Backerum Ordin. noſtri Monachum eruditiſſimum, Magiſtrum meruit, à quo in Belgium diſcedens, in Sanct. Gregorii Duacenſi cucullum induit, & mira animi demiſſione gratiſſimisq; moribus ſe omnib9 commendavit. An. 1622. ætatis 28. Apoſtolicę functioni à ſuperioribus deſtinatus, in Angliã abiit, Magiſtro ſuo Auguſtino menſes 16. religioſiſsime convixit, inde per Comitatum Devoniæ magnis ſe laboribus pro Chriſto exantlatis cõmendavit. Pulſ9 flagrantis contra Regem belli cladibus Catholicis in Regis exercitu ſtrenuã operam navavit, & ſolatio fuit. Captus demũ à Parlamenti militibus & miſerè habitus 22. Febr. 1646. Londinum poſtea ductus, ibid. 16. Maij mortis ſententiam accepit, multis tamẽ poſt hanc in carcere exigens admirationi & venerationi concaptivis omnibus fuit, eosque inter Capitaneum quendam, duos Nobiles, & alios inſuper duos ad fidem Catholicã perduxit. Paſſus eſt 30. Iun. ſtylo Vet. ſtrangulat9 & in quatuor partes ſectus, quæ tamẽ partes, prẽter morem, loco honorifico anteq̃ ſuſpenderentur tumulatæ ſunt. *Ex vita edita.*

R. B. Philippus Povelus.

QVINTO IDVS JULII.

XI. Julij. C.

Translatio S. P. N.

TRanslatio S. Patris & Patriarchæ noſtri B. Poſtquam n. (ſicut ipſe vivens prædixerat,) Monaſterių ejus à Saracenis eſſet devaſtatum, ſacrum ejus corpus, Domino revelante repertum eſt, & pars ejusdẽ in Gallias translata, atq; in Monaſterio Floriacenſi condigno cũ honore recondita, Numine deinceps, ſervi ſui ſanctitatem creberrimis & admirandis prodigiis celebrante. *Anaſtaſ. Bibliothec. Chron. Caſin. Floriac. Arn. Duac. t. 2. SS. &c.*

Feſtum metuendum.

Apud Hiſpanos, Ejusdem S. P. N. B. Feſtum ſolemne, vulgo *Metuendũ*, celeberrima nimirũ Cõmemoratione, cũ Octava, ut vocamus, inſtituta, q̃ plerũq; Admirabilis Patris ſolemnitas ſacro eſurialiũ dierũ

quadragenario impedita, minus pro tanti Legumlatoris merito & reverentia celebrari posſit, ad hunc mensem & diem, singularibus Ejusdem Magni Patriarchæ meritis & prodigiis insignem, delata; Idcoque ab Hispanis Metuendi Festi Titulo notata, quod cum cessatio à servilibus, eo die, subditis Monachorum impetrata esset, ejusdem statuti neglectio frequentissimo, eodemque metuendo admodum pœnæ prodigiosæ genere à Numine pro Tanti Patris reverentia terribiliter puniretur. *Ex diversis rer. Hispan. & Benedict. scriptoribus, Iepeso, &c. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Vnde origo Festi.

Vltor Deus

Eodem die, Sancti Hildulphi Episcopi Trevirensis. Is illustri admodum natus genere ab ineunte ætate, litteris & disciplina religiosa multum profecit; à generis nobilitate, morumque & eruditionis præstantia, Pipino Regi, Caroli Magni parenti inprimis commendatus. Milone Trevirensium Archiepiscopo mortuo, ad id honoris evectus, diu nec quidquam deprecatus atque atque obnixus, summa omnium gratulatione Pontifex creatus est, quem quidem honorem ita gessit, ut non tam ad ipsum, quam omnes singulosque emolumenti plurimum redundaret: Postquam autem multiplices pro grege Dei labores sustinuisset, resignata dignitate Monastico vitæ instituto se devovens, in saltu Vosagi Monasterium condidit, plurimosque, sæculari inprimis potentia & nobilitate generis præstantes, inter Christi milites conscripsit, eximius in oculis omnium miraculis illustratus, tanto ægrorum & debilium ad ipsum concursu, ut, ne Monachorum suorum quies turbaretur, extra Cœnobii Claustra Xenodochium construxerit, eosq; & hospitio exceperit perbenignè, & prodigiosè ab omni morborum seu afflictionum genere liberaverit. Eos inter, quos opitulante Numine miraculosè curavit, fuit Hesticonis Ducis filia, ex utero cæca, a cujus corpore atq; animo cæcitatem, parentum, etiamnum gentilium, miro gaudio atque admiratione profligavit, & Othilia nuncupavit. Fuit insigni animi atque corporis robore, forma, moribus, & virtute verè regia, cæterum humilitatis studiosissimus, tantusque sumptus ofor, ut jejuniis, vigiliis, aliisque cruciatibus, se se non aliter, atq; si gravissimorum scelerum reus esset, durissime affligeret, & perpetuo exerceret. Colui impensissimo stu-

S. Hildulphus Archiep.

Archiep. eligitur.

Fit Monach.

Miracula.

Cæcam Principis filiam illuminat.

Rigor vitæ.

dio Augustissimam Cæli Imperatricem, Virginem Matrem, cujus honori insignē Basilicam construxit & dedicavit. Tandem laboribus & ætate confectus, postquam multa diligentia ad felicem transitum suum se comparasset, die & hora, ante annos viginti octo à Sancto Deodato Nivernensi Episcopo, Vallis Gallulæ Abbate antecessore, sibi præsignatis, gloriosa in conspectu Domini morte defunctus, admirandis etiam à morte prodigiis coruscavit; quæ inter celebrius illud: quod vel sola tunicæ expositio, & explicatio, pestilentissimā aëris corruptionem corrigeret, & luis latè grassantis contagionem illico tolleret; sed & contra imbres nimios, sive ariditatem, efficacissimam opem & remedium ministraret. De eo, sic inter alia, magnum illud sacræ purpuræ decus Sanctissimus Petrus Damiani noster: *Quanta sanctitatis, inquit, quamque mirificæ virtutis fuerit, Hildulphus, spatiosius Occidens non ignorat, &c.* ut, haud immerito, sub tanti Præsidis Patrocinio & nomine, etiam tanto post; nostra nimirū ætate, celeberrima & sanctissima Ordinis nostri Reformatio sit instituta. Decessit vir Domini An. Ch. 707. *Ex vita, tom. 2. Sanct. Ord. Cratepol. &c.*

Mortem præsciit.

Patronus contra pestilentem luem.

Insigne elogium.

Obiit 707.

In Monasterio Disertinensi, transitus Sanctorum Placidi & Sigisberti Monachorum. Sigisbertus Hibernus, ad pedes Congelli Abbatis enutritus, inter multos & magnos Benchorensis Monasterii Monachos, ipse haud minor evasit. Columbanum postea & Gallum in Galliam primum ac dein Germaniam sequutus, istinc cum iisdem Apostolico zelo & merito, in fidem Christi propagandam totus incubuit, & strenuè laboravit. Reverso in Italiam Columbano, Sigisbertus in Valle Vrsaria subsistit, dehinc superato Crispalta monte ad Rhætos inalpinos, juxta Rheni originem in planitiem descendit, & desertissimo plane tunc temporis loco, Magnę Matri Virgini Oratorium struens, ejus honori, vastissimas etiam inter solitudines consuluit; & mox cellulas, tam sibi, quam Monachis, humiles & viles condidit, & loca illa servitio Numinis & Deiparæ consecravit. Ei Angelus, pane cælitus allato, mensam in desertis paravit. Sed quod latere non posset, tam ardens Divini amoris ignibus facula, sua paulo post fama Vir DEI proditus, cum Magnis BENEDICTO Patri, & Antonio Ægyptio par haberetur, ab vicinis & advenis, propter

SS. Placidus & Sigisbert.

Sigisbertus vir Apostol.

In Valle Vrsaria subsistit

Deiparæ cultor.

Panis quotidie cælitus ministratus

Digitized by Google

Miracula. prôpter doctrinæ copiam, & prodigiorum ostenta continuo frequentatus est, ex quibus sectatores complures eligens, celebre sub S. P. N. BENEDICTI Legibus *Monasteriũ condit.* Monasterium instituit, ab ipso deserto olim loco Desertinense appellatum; opibus inprimis, & opera Placidi viri nobilis & potentis exstructum, quem ad Fidei *S. Placidus convertitur.* Christianæ sacra pellectum Sigisbertus, ad Monasticam postea etiam vitam promoverat, & sacris ordinibus initiari curaverat. Inhiavit quamprimũ surgentis Cænobii in bona ac jura, impius Rhætiæ Comes Victor. Quem cũ jussu Abbatis Placidus, pro scelere corriperet, Iustitiæ & Obedientiæ mercedem Martyrii palmam *Coronatur Martyrio.* méruit, & accepit, in reditu ad Cænobium, à satellitibus Victoris comprehensus, & capite inminutus. Stupenda res! Surrexit quamprimum truncum capite *Caput humo tollit Martyr.* corpus, & sacrum manu utraque humo sustollens verticem, mirabili gressu, Monasterium versus tetendit. Lavabat tum in proximo præterfluente pannos muliercula quædam, à qua Martyr pro involvendo sanguinolento capite, velum expetiit, & accepit. Progressus autem Tro- *Trophæum Obedientiæ Abbati consignat.* phæum tam mirabile Obedientiæ, manu præferens, Sigisberto Abbati suo, amputatum caput, coram præsentavit, quod inter lachrymas ille multum exosculatus, cum sacro corpore, consonantibus sponte sua prodigiosè campanis, digno cum honore condidit. Nec multo post ipse *Moritur S. Sigisbertus.* quoque ad supera consequutus, uterque deinceps grandibus prodigiis effulsit, & *Miracula.* Reges ac Principes potentissimos, ad deserta illa frequentanda & colenda excivit atque excitavit, fuitque transitus amborum annua memoria per Diœcesim olim omnem maximè festiva. *Ex Vita eorumdem MS. opera, & communicatione R. & Ill. Principis Abbatis Desertinensis Augustini, Breviario Curiensi antiquo, Annal. nost. German. Aquila, t. 2. SS. &c.* *Passus est S. Placidus Anno 630.* *Passus est Sanctus Martyr Placidus iste sub A.C. 630.*

S. Albericus Abbas. In Normannia Beati Alberici Abbatis Savigniacensis. Albericus, è primis ferè, qui tepescente celeberrima illa Ordinis nostri Reformatione Cluniacensi, ad sanctissimam Cisterciensium nostrorum transiit, suo juxta exemplo plurimos adduxit, & magnã suo fervore & zelo Melliflui Doctoris Bernardi amorem meruit. Eũ comendans idẽ sanctus Abbas, epistola 137. *Filius noster*, inquit, *Abbas Albericus*, etsi suis meritis comendabilior, nostris tamen precibus vobis ut *commendatior sit obsecramus.* *Tenerè quippe diligo eum, tanquam mater unicum filium, & diliget eum, qui diligit me.* *Denique in eo experiar si me curatis, &c.* Claruit vir Dei Ann. Christi 1140. & postquam multo tempore religiosissimam duxisset vitam, virtutibus clarus migravit ad Dominum. *Fascic. SS. Henriq. Barnabas de Montalbo, tom. 2. SS. Ord. &c.* *Insignis commendatio.*

Cistercii in Gallia Beati Ioannis Monachi, discipuli Sancti Roberti, viri verè sancti & magnis virtutibus conspicui, qui optimum Magistrum ex Molismensi Cænobio in Burgundiam usque sequutus, ibidem constructo Cistercienſi Cænobio, sub novæ Reformationis rigore, toto corde & animo Domino militans, multis miraculis à Domino insigniri meruit, & plenus virtutibus, mortalitatem carnis exuit. *Philippus Seguin. Menol. Cisterc. to. 2. Sanct. Ord. &c.* *B. Ioannes Mon.* *Miraculis claret.*

In Monasterio Casinensi Venerabilis viri Randisii ejusdem loci Monachi sub Sanct. Desiderio Abbate. Hic cum post vitam laudabiliter exactam ad extrema deveniſſet, & jam jamque morituro Fratres assisterent, agonemque ejus precibus Numini comendarent: *Tacete, tacete*, inquit, *nunquid non auditis, quantæ resonant laudes in cælo? Nunquid pueros, qui mihi laudes decantant non videtis? Unum, per Deum enixe vos postulo, ut sileatis, sonumque suavissimum mihi non impediatis*, cumque dicto emisit Spiritum. Addit Petrus Diaconus: Hic, quamdiu vixit, ab omnibus admirabilis, & sanctissimus habebatur. *Ex monim. Casin. & prædicto Petro, &c.* *V. Randisius.* *Cælestem Musicam audit.*

QVARTO IDVS JULII.

XII. Julij. D.

S. Ioannes Gualbertus IN Monasterio Passiniano prope Florentiam, Sancti Ioannis Gualberti Abbatis, Institutoris Ordinis Vallis-umbrosæ. Ioannes Florentiam patriam, patrem Gualbertum primæ nobilitatis virum, partæque bello gloriæ fama celebrem, opibus atq; honorib9 affluentem habuit, eo uno infelicẽ, quod capitalem hostem

suum

ſuum vivere doleret, qui cognatum ſibi admodum charum, dolo circumvenerat, & perfide mactaverat. Huic Gualbertus, & filius Ioannes necem moliri nunquam deſiſtebant: cum in Ioannem forte inermis ille, loco perinìquo & anguſto incidens, paratamque haud dubiam ſibi necem facilè conjiciens, equo delapſus, junctis cancellatim ad pectus manibus, pro Crucifixi Ieſu amore, veniam vitamque deprecatur. Compunctus proin Ioannes, audito Crucifixi nomine, pacem quamprimum offert culpamque ex animo remittens; *ut poſſim*, inquit, *& ego eumdem Crucifixum experiri propitium.* Deflexit inde ad Eccleſiam quandam, & flexis coram Crucifixi imagine poplitibus, Chriſtum caput ſibi inclinare, tanquam gratias ageret intuitus, miro inſuper modo tranſi ſe ſenſit, ut faſtiditis quamprimum ſæculi pompis, patre necquidquam diu reclamante, & Abbati dira omnia minitante, in noſtro Sancti Miniatis Monaſterio cucullum amplecteretur; tanto quidem deſiderio & fervore ſuccenſus, ut moræ & moris omnis impatiens propriis ſibi manibus caput raderet, & totus quamprimum in obſequium optumi Numinis, nihil ſui ſibi retinens, tranſiret. Profecit in eam poſtea vitæ ſanctitatem, ut defuncto Abbati unanimi omnium conſenſu ſubrogaretur; quo quidem contempto & recuſato honore, alius quispiam per ambitionem potitus, cauſam exin Ioanni præbuit alio commigrandi. Meruit inſigniter vir Sanctus de Eccleſia univerſa, nova quadam militia, & reformatione Monachorum Congregatione ſub ſignis & Legibus Sanctiſſimi P.N. BENEDICTI inſtituta; cui à primo domicilio Vallis-Vmbroſæ titulus deinceps eſt attributus, cui ipſe præeſſe coactus, Abbatis miniſterium ita geſſit, ut ſanctiſſimæ vitæ ſuæ æmulos plurimos paulo poſt numeraret. Verum cum nimiâ auſteritate ad ardua quæque eniteretur, ſuosque pari rigore adſtringere vellet, Divina, creditur, diſpenſatione eveniſſe, ut fracto ſtomacho, perpetuo deinceps languori obnoxius fieret; ex quo indulgentior ſuis, rigorem illorum diſcretiſſima dein benignitate temperavit. Conſtruxit plura exin Cænobia, quæ paupertatis potius ſtudio, quam opibus quæſitis nitere voluit. Ad Muſcetanum Monaſterium inviſens, cum illud in quandam excreviſſe magnificentiam intueretur, zelo inflammatus, converſus ad exiguũ juxta manantem rivulum: *Deus omnipotens*, inquit, *qui minimis magna efficere ſoles, videam miniſterio puſilli rivuli hujus, celerem enormis ſtructuræ iſtius vindictam.* Stupenda res! Collecta protinus mira aquarum vi, relicta alveolo & curſu ſuo, rivulus paruit, præcepsque metuendo cum murmure à monte ruens, tractis ſecum arboribus ac ſcopulis, ſtructuras illas funditus evertit. Aliud ſimili modo & zelo, flammis quamprimum ultus, prodigiosè delevit. In pauperes tanta charitate fuit, ut non ſolum ſuperflua, ſed & neceſſaria ſubinde in eosdem à ſuis præciperet erogari. Gratia diſcretionis ſpirituum, & prophetiæ dono inſigniter fulſit. Tandemque confectus ſenio, locupletiſſimus meritis in cælũ emigravit, eximiis etiam poſt mortem miraculis coruſcus. Fuit cultor, Deiparæ Virginis ſingularis, quam inſtituto atque exemplo ipſius univerſa ſanctiſſima ejus Congregatio, præcipuo ſtudio veneratur, ejusque clementiam Auguſtiſſimã orbi terrarum demeretur univerſo. Obiit A. Ch. 1073. *Ex Vita auct. Blaſio Meleneſio, Vallũbr. Gener. Annal. noſt. & t. 2. SS. Ord. &c.*

In Monaſterio SS. Trinitatis Cavæ, depoſitio S. Leonis Abbatis II. ſanctitate & miraculorum gloria illuſtris. Leo Luſcus genere, Lucenſis patria, audita Sancti Alferii Abbatis celeberrimi fama, ejus diſciplinis ſe ſubdidit, quibus tantũ profecit, ut jam tunc non ſolum laborum Magiſtri ſui æmulator, ſed & mirabilium operum cooperator, videretur exiſtere. Eum Alferius tanti fecit, ut arcanis quibusque, etiam cum mortuum ad vitam revocaret, adhibuerit. Profecit in eam cordis puritatem, ut magnam illam cæli Imperatricem orationis tempore intueri meruerit; humilitate inprimis, Matrem humilium ſibi demereri ſtudens, qua uſque adeo excelluit, ut cum maximi ab omnibus fieret, vile tamen ſe mancipium etiam mendicabulorum reputans, propriis humeris ſarcinas lignorum Salernum ferret, easque pretio diſtrahens panes emeret, quos in Dominos ſuos pauperes erogaret. Sic pretium aliquando ſudoris ſui in eosdem dividens, Giſulpho quoque Salerni Principi, forte intervenienti, de pane eodem porrexit, quem aſpernatus primum ille, at mox à ſatellitibus ſuis reprehenſus, quod non panem, ſed Dei hominem ſperneret, confeſtim reverſus de viri DEI manibus reverentiſſimè

Hoſtis ſupplex Ioanni

Ipſum Ioannes in gratiã recipit.

Fit Monach.

Ipſe ſibi caput radit.

Abbas eligitur ſed refugit.

Novæ militiæ Inſtitutor

Nimius ejus rigor.

Corrigit rigorem.

Memorabile exemplum.

Aliud ſimile.

Miracula.

Deiparæ cultor.

Obiit 1073.

S. Leo Abb.

Ejus profect.

Deiparæ addictus.

Miranda humilitas.

Giſulphus Salerni Dux mirè mutatus.

Digitized by Google

tissimè recepit, & comedens, benevolentissimus deinceps in Monachos factus Cænobio inprimis Cavensi multa contulit. Potuit in Principem tumidum cæteroquin & crudelem tantum posteà Leo, ut non precibus solum, sed & minis atque auctoritate, quæ justa fuerant, impetraret, eo provinciæ illi optimè consulens, & mala multa prævertens atque avertens, quæ nulla alias hominis industria potuisset. Alia inter, cum Princeps idem Amalphitani cujusdam opibus, in Monasterio Sancti Nicolai de Palma depositis, inhiaret, obstitit non solum vir Sanctus precum interpositione, sed eo convolans, arcam depositi ipse insedit, Principem autem nihilominus arcam illam, ceu per jocum, manu tentantem, baculo leviter avertens & percutiens, cum ab irato denique arcam cedere juberetur, tantum abest ut cesserit, ut etiam graviter reprehensum, & auctoritate sua perterrefactū, abscedere compulerit. Plurimos ejusdem crudelitate, ad tormenta seu carceres damnatos, pari dexteritate vindicavit: obstinatioremque aliquando offendens, prædictione iminentis calamitatis compescuit; quæ mox ipsum consequuta, Principatu spoliatum in exilium compulit. Inter rariora Leonis illud etiam, cum pro redimendis captivis, in feram usque noctem laborans, ad Cænobium reverteretur, inter imbrium ac ventorum tempestatem, candela constanter ardente, & inoffensis prorsus velut sub tecto, vestibus iter confeciſſe. Sed & illud à morte ejus rarius, supra feretri pallium, ardentem delapsum cereum, absque noxa omni, suo se solum ceræ fomento aluisse. Obiit plenus dierum consolator pauperum A. Ch. 1079. gubernationis 30. *Ex vita per Alexandrum Neapol. Mon. Cavæ, Ioan. Monach. ibid. Iepes. t. 2. SS. Ord. &c.*

Benemeretur de provincia S. Leo.

Mira auctoritas ejus.

Consolator afflictorum.

Insigne miraculum.

Obiit 1079.

In Cænobio Blandinienſi, Sancti Ioannis Abbatis, discipuli Sancti Amandi. Ita hâc die Menardus, nos de eo fusius die depositionis ejusdem Nonarum Martij.

S. Ioannes Abb.

In Monasterio Prumiensi, depositio S. Ansbaldi Abbatis & Confessoris, qui, Egile Abbate Prumiense eum honorē sponte resignante, ad capessendum onus communibus omnium suffragiis electus, omni sanctitate, bonitate & Religione conspicuus effulsit, verboque atque exemplo multos ad amorem patriæ cælestis accendit, ad quam post multos viæ hujus ac vitæ labores, plenus meritorum evocari meruit Ann. Ch. 886. vel ut alii volunt 887. *Regino Mon. Prumiensis, Ioan. Trithem. to. 2. SS. &c.*

S. Ansbaldus Abbas.

Obiit 886.

In Gallia depositio Beati Lamberti Archi-Cænobii Cistercienſis Abbatis lectissimi, qui post sex annos totius Ordinis dimisso regimine, ut quieti & contemplationi vacaret, privatam & humilem vitam elegit, & bonorum operum plenus ad cælos evolavit. Claruit Ann. Ch. 1156. *Monum. ejusdem Cænobii, Claud. Rob. Henr. Menol. Cist. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Lambertus Abb.

Clar. 1156.

In Lusitania Beati Desiderii Conversi, qui contempta sæculari militia religiosum habitum in Clara-valle susceptit, ubi corpus suum vigiliis, jejuniis, ac verberibus crudeliter afflixit, & omnia pietatis opera magno animi ardore exercuit. Missus autem cum aliis ad construendum in Lusitania Cænobium Alcobaziæ, in ejus erectione summa diligentia laboravit: ubi sæpius consors cælestium deliciarum, multis miraculis claruit, & non semel rapidissimum fluvium ficco vestigio, cappâ suâ pro navigio utens tramisit, & tandem ad syderea Regna migravit, glorioſis etiam à morte signis nobilitatus. *Menolog. Cist. Chrysostom. Henriq. Bernard. de Brito. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Desiderius conversus.

In Lusitaniā mittitur.

Mirè flumen transit.

In Suecia Commemoratio Abbatis & Monachorum Cænobii Novæ-Vallis: qui postquam Divinum officium, cui Rex Christiernus II. simulata benignitate intererat, peregissent, & Abbas solemni ritu Hostiam immaculatam immolasset, & omnes vivifico Corporis Christi Sacramento refecti essent, jussu ejusdem impij tyranni, injectis vinculis capti, in aquas demersi, & à satellitio ejus crudeliter interempti, sicut in vita charitatis vinculo colligati, sub eodem vexillo Altissimo militaverant, ita & in morte non fuerunt separati. *Albertus Krantzius, Chrysostom. Henriq. &c.*

Plurimi SS. Mart.

Christierni II. Reg. Danicæ simulatio.

Pistorii inventio corporis Sancti Acti Epiſcopi & Confessoris, de qua *Bugianus & Tabula Camaldulenses hâc die.*

Inventio S. Acti.

(o)

TERTIO IDVS IVLII.

XIII. Julij. E.

S. Mildrada Abb.

CAntiæ in Anglia depositio Sanctæ Mildradæ Virginis. Mildrada Mervaldi Occidentalium Merciorum Regis filia, Pendæ famosissimi Regis & triumphatoris neptis, pulcherrimo contemptarum opum ac deliciarum exemplo, puellari ætate mundum fastidiit, Regiam & patriam deseruit, & applaudente inprimis hujus suæ dilectissimæ filiæ pietati & fervori, optima Matre, Ermenburge Regina, hujus ope in Gallias ad Cænobium Calense dimissa, & cucullo obvoluta, tenerrimam carnem rigori Monastico maturè assuefecit, & spiritui subdens, humilitatis, continentiæ, virtutumque omnium quotidianis incrementis, ad perfectionis apicem contendit. Inde autem revocata, & à Magno Theodoro nostro, Archiepiscopo Cantuariensi, sacris Virginibus, in Monasterio & Insula Thanetò præfecta, illas non tam imperio, quam exemplo suæ virtutis optimè gubernavit, & ad pietatem mirificè promovit. Regii enim generis & Præfecturæ oblita, præ cæteris se submissius gerebat. Infirmarum officia per semetipsam curabat, ne cui minus diligenti, tam sodulo inculcata in Sacris Legibus nostris cura, commendaretur; in omnibus quam maximè adnixa, ne tam præesse, quam prodesse videretur. Quare amari potius, quam timeri voluit, & benevolentissimè omnibus ministravit. Orandi, jejunandi, vigilandi assiduitate, non minus, quam ipsa dignitate reliquas omnes antecedebat. Post munus itaque sanctè administratum lecto decumbens, accersitis ad se Virginibus, & sanctissimis datis præceptis, præsertim, ut præ cæteris mutuam invicem charitatem conservarent, & humilitatem sectarentur, ad Christum migravit tertio Idus Iulii, insignibus miraculis & in vita & post mortem gloriosa. Cujus sacræ Reliquiæ, in Monasterio Sancti Augustini nostri in Cantia aliquamdiu asservatæ, postea Daventriam delatæ, ibidem digno cum honore reconditæ sunt. Claruit sancta Abbatissa Ann. Christi 680. cui in honore Abbatiali lectissima discipula & cognata successit, Sancta Edburga Ethelberti Regis, & Berthæ Reginæ sanctissima filia. Nicolaus Harpsfeld. Contin. Bedæ, Steph. Lusignam. Polyd. Virgilius, Eduard. Mayhew. Molan. Cratepol. Annal. nost. & t. 2. SS. &c.

Regii generis.

Fit Monialis.

Abbatissa.

Infirmas ipsa curat.

Digna superioris eminentia.

Miraculis claret.

Clar. A.C. 680.

In Britannia Minori, Sancti Thuriani Episcopi & Confessoris, miræ simplicitatis & innocentiæ viri. Thurianus in Aremorica natus Britannia, pago Trecoit, haud longè à Monasterio Vallonensi, inclyto genere nobilissimos parentes Lelianum & Mageen habuit. Iussus ab Angelo Vallonense Cænobium adire ut litteras disceret, eas facillimè imbibit. Inde ad Dolensem urbem migravit, Cathedralique ibidem Monachorum Collegio insertus, adeo miraculorum gratia retulsit, ut jam tunc cæcis visum, claudis gressum, surdis auditum, mutis loquelam, dementibus sospitatem impertiretur; & neminem non benè curatum, seu mirè recreatum à se dimitteret. Inter innumera ejusmodi miracula, à trium præcipuè mortuorum prodigiosissima resuscitatione, velut Magnus Martinus Episcopus, celebratus est. Archiepiscopus postea Dolensis consecratus, sedem illam atque provinciam, æterno sibi merito obligavit, & admirandæ sanctitatis radiis universorum oculos mirificè perstrinxit, atque detinuit. Ad populum aliquando dum verba faceret, sublevatis in cælum oculis Iesum Christum in sede majestatis suę videre meruit, Angelosque arcam testamenti Dei in processione, ut vocamus, circumferentes, quod ipsum tunc auditoribus suis significans, *quo tenore pleni & perfecti splendoris claritas Deus illic se demonstrare dignatus sit*, explicavit. Rivallum Tyrannum potentia turgidum, sumptis secum duodecim Monachis conveniens, pro sceleribus, & incenso Sancti Maoki Cænobio rigidè reprehendit, qui consternatus animo contremiscensque, inclinato ad terram usque toto corpore, corripientem humillimè attendit, & septempliciter se combusta restauraturum promisit; cui pœnitenti, à Sanct. Michaële Archangelo sibi apparente edoctus vir sanctissimus, septem annorum concessas ad pœnitendum inducias, indicavit. Rejecta demum Pontificia dignitate Thurianus, ad Monasterium Sanctæ Crucis Madriacense se contulit, & Sancto Leutfrido Abbati, tam prodigiosæ sanctitatis Pontifex, velut primulæ ætatis Novitium se subjecit;

S. Thurianus Episc.

Angelus puero apparet.

Miracula ejus.

Tres mortuos resuscitat.

Mira ejus visio.

Mira auctoritas.

Pœnitentiæ tempus Principis impetrat.

Episcopatu se abdicat.

Digitized by Google

jecit; ubi vitæ reliquum admiranda vitæ ſanctitate, humilitatis & obedientiæ luciſſimum ſpeculum omnibus factus, trãſegit, & maximis interea etiam miraculis coruſcavit. Sed & mortuus æque ac vivus, prodigiis rariſſimis â DEO honoratus; quæ inter Pariſiorum urbem ab invaleſcente terribili incendio liberavit; alio item tempore Palatium regium ſimiliter prodigioſe conſopito incendio ſervavit, cum ſacræ ejus exuviæ ignibus opponerentur. Ex Chronico Iacobi du Breul Mon. Sancti Germani, *Ms. Chron. S. Cornelii Compend. t. 2. SS. &c.*

Miracula.

B. Olbertus. Abb.

Clar. 1012.

Leodii in Cænobio Sancti Iacobi depoſitio Beati Olberti Abbatis magnæ ſanctitatis & doctrinæ viri. Fuit hic Abbas celebris Cænobii Gemelacenſis, & à nonnullis, Albertus appellatur; claruitque A. C. 1012. Mortuus A.C. 1048. Sigebertus. Menardus, Miræus, t. 2. SS. &c.

S. Verani Epiſcopus.

In Italia Sancti Verani Vencienſis Epiſcopi viri admirabili vitæ ſanctitate illuſtriſſimi. de quo alii 10. Sept. alii 11. alii 13. Novembris, & nos ſuo loco.

B. Maria Regis filia.

In Hiſpania Beatæ Mariæ Virginis de Odivelas, humilitatis virtute ſpectatiſſimæ. Maria Dionyſii Portugalliæ & Algarbiorum Regis filia, Alphonſi IV. & Conſtantiæ Caſtellæ Reginæ ſoror, terrenarum rerum omnium contemptu longe illuſtrior, quam quiſquam ampliſſimorum Regnorum poſſeſſione fuit. Contẽptis ſiquidem blandientis mundi illecebris, & dignis tanto genere ſponſis, ſolum ſibi pauperem Chriſtum ſponſum elegit, cujus digniſſimam in terris paupertatem ſequuta, in Monaſterium de Odivelas â patre Rege conditum ſecedens, ſolo ſui ipſius contemptu de omnibus triumphavit, & ad viliſſima quævis ſe ſe demittens, minima eſſe in domo DEI elegit, quo dignior poſtea in Regno gloriæ evaderet. Evaſit paulo poſt mortali etiamnum in corpore cunctis admiranda, & ſummæ demiſſionis, exactiſſimæ paupertatis, & abſolutiſſimæ obedientiæ exemplar, Regia Virgo, etiã exercitatiſſimis in ſtadio virtutum proponi digna fuit; multisque aliarum virtutum inſignibus ſpectatiſſima, ad nuptias Agni evocari meruit. Claruit A.C. 1325. *Barnabas de Montalbo, Chryſoſt. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Contemtus ſui.

Virtutes ejus

S. VVillehad. Epiſc.

Bremis Ordinatio Sancti VVillehadi primi civitatis ejuſdem Epiſcopi. Hic primus omnium Doctorum, maritimas & Borcales Veteris Saxoniæ partes, & Tranſalbianos populos per lavacrum regenerationis ad fidei Chriſtianæ puritatẽ perduxit, & multa paganorum millia ſacris Baptiſmi undis expiavit; cumque lectiſſimis ſuis diſcipulis, ampliſſimas per provincias irremiſſo labore diſcurrens, idola confregit, impios ritus & mores ſuſtulit, & ſolidæ virtutis ac liberalium artium ſtudia, antea incognita, æterno cum merito induxit propagavitque; Fidei deniq; cauſa plurima adire pericula minime exhorruit; quia & fuſtibus quandoque acriter contuſus, & ſtricto in jugulum enſe divinitus liberatus, a primo tamen ſpiritus fervore nihil remiſit, donec appetente remunerationis hora, ad libertatem felicisſimæ immortalitatis transferretur. Obiit glorioſiſſimus & meritiſſimus Apoſtolus A. C. 790. cujus haud inmerito hac ipſa olim die Bremenſes & finitimi Conſecrationis diem, anniverſaria ſolemni memoria feſtivè celebrarunt. *Anon. Hiſt. Bremenſ. ſcript. Adam Canon, Bremens. Annal. Germ. & Bened. &c.*

Labor Apoſtolicus.

Nihil periculis terretur

Obiit 790.

B. Henricus converſus.

In Monaſterio Villarienſi in Brabantia, Beati Henrici ejusdem Cœnobii Converſi. De hoc ita, hac die Arnoldus Raiſſius: Villarii felix tranſitus Henrici ibidẽ Laici, viri ſummæ demiſſionis, ac maximè pauperibus in Xenodochio addicti. In hujus immiſerat cor dæmon quandam deſperationem, quod cæleſtis Regni minimè eſſet futurus particeps, quia ſpurius eſſet. Quæ tentatio mirum in modum eum divexabat, ut nec ab eo, qui illi erat à confeſsionibus, nec ullis in medium allatis exemplis conſolationem exciperet. Tandem miſertus ejus Deus, nocte quàdam, cum vehementius exſurgeret tentatio, in ſomnis viſus eſt ſibi in ampla & & magnifica domo verſari, ubi magnam utriusque ſexus turbam alpiceret. Hinc vox ſubſequi viſa eſt, quæ eidem diceret: Henrice vides hanc hominum multitudinem? Omnes quidem ex legitimo matrimonio nati ſunt; verum omnes præter te æternum peribunt. Quare expergefactus gaudere cœpit, quod hanc propter ſe factam intelligeret viſionem fuiſſe. Ab illa vero hora tentatio ceſſavit, ac quamdiu vixit, Deo, qui non deſerit ſperantes in ſe, gratis egit. *Hucusque Raiſſius.*

Tentatio ejus.

Viſio.

Liberatur à tentatione.

S. Petrus Abbas.

Peruſii S. Petri Abbatis & Confeſſoris. Petrus familia Nobili de Agello Peruſinus, puer pietati, ſacris profanisque litteris deditiſsimus fuit. Audiens in Eccleſia: Tollite jugum meum ſuper Vos, &c. quaſi ſoli ſibi dicta accepit, & in quodam Cluniacenſi Cœnobio Monachum profeſſus,

vitæ ſanctitate celeber evaſit. Quod ipſum audiens Honeſtus Peruſinus Epiſcopus, ipſum patriæ reſtitui impetravit, & primum S. Petri juxta Peruſium Monaſterii Abbatem inſtituit. Claruit admiranda miraculorum gloria: ruentem ruptis funibus grandi pondere columnam, ſigno crucis ſuſtinuit, donec denuo ligaretur. Murarium ex alto prolapſum deſperatumque reſtituit; molendinum Cænobii aquarum impete abripiendũ, aquis ſigno crucis mox inũinutis mirè ſervavit; ſimiliter periclitantem in partu Dominã juvit; annonam cælitus impetravit. Electuarium à Chunone Epiſcopo creditum & repetitũ, quod in debiles diſtribuerat, mirè reſtitui meruit. De provincia optime meritus; Otthonem II. Imp. juvenẽ pro licentia militum acriter corripuit, & multa mala ſuſtulit. Obiit anno 1007. ſegiminis quadrageſimo. *Hiſtoria Peruſina Pellini. Cæſar Alexius in Elogiis Peruſinis, Petrus Ricordat9, Felix Ciaclus &c.* Fuit 10. Iul.

PRIDIE IDVS IVLII.

XIV. Julij. F.

S. Henricus Imp.

BAmbergæ S. Henrici Primi Imperatoris, qui cum uxore ſua Chunegunde perpetuam Virginitatem ſervavit, & Sanctum Stephanum Vngarorum Regem, cum univerſo ferè ejus Regno, ad Fidem Chriſti ſuſcipiendam perduxit. Henricus

A puero à Monachis inſtitutis.

è Duce Bojorum Imperator Auguſtus, bello ac pace glorioſiſſimus, à Monachis noſtris ab ipſa infantia inſtitutus, etiam cũ imperaret Monachis paruit, quoad denique etiam Voto emiſſo, noſtris ſe legibus devoveret. Sanctum Wolfgangum noſtrum pueritiæ Magiſtrum habuit, à quo prophetico ſpiritu, jam tunc, non alio quã Cæſaris titulo ſalutatus, inſigni vitæ ſanctitate cum litteris inſtitutus eſt. Sanctiſſimũ Patriarcham noſtrum BENEDICTUM,

S. P. N. Benedictum Patronum eligit.

poſt Deum, & Deiparam, Patronum ſibi principem elegit, expertus eumdem & fidum, ſi erraſſet monitorem, & certum in calamitatibus ac periculis adjutorem, & protectorem. Ejusdem ac Deiparæ in ſolida auro tabula imaginem, in Sacelli ſui

Altare ejus domeſticum

domeſtici altari poſuit, in qua & Chunegundem ſuam ad Magnę Matris Virginis, ſe vero ad BENEDICTI Patris pedes ſupplicem effingi in auro voluit. Admirabilis Matris amorem cum lacte ſuxit, Woltgangi Magiſtri, aliorumq; noſtrorũ exemplo ita exardeſcens, ut illis nihil cedere videretur; cujus honori ſplendidiſſimam

Deipara cultor mirabilis.

illam Spiræ Baſilicam, Baſileenſem dehinc multasque alias ſumptu incredibili moliri cœpit; ſolitus prima ſemper nocte, quotiescunque Vrbem aliquam ingrederetur, ſi quod ibi templum Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatrici ſacrum eſſet, in precibus excubare, illudque ingentis magnitudinis aureo calice donare. Romæ,

Viſio mira.

cum in æde Sanctæ MARIÆ Majoris excubaret, Chriſtum innumero Sanctorum comitatu ſeptum, ceu ſacris operaturum ingredi conſpexit. Introitum: *Suſcepimus Deus &c.* ſolemni cantu proſequentibus Angelis, cum ad verſum: *Iuſtitia plena eſt dextera tua* deveniretur, converſus eſt

Memorandares.

Chriſtus & Deipara, digito in Henricum intento, quos & cęlites reliqui omnes imitati ſunt; tanquam id Henrico Elogium optimè congrueret. Finito Evangelio, librum Angelus cum Chriſto tum Matri ejus glorioſiſſimæ ac cæteris omnibus oſculandum obtulit. Quo peracto, Regina gloriæ, Angelo innuit, ut & Henrico

Inſignis Deiparæ favor.

porrigeret, jubens inſuper: *Præbe ei pacis oſculum, cujus mihi Virginitas placet.* Cumque is nimio raptus gaudio, jam porro plenè intendere oculis atque animo nequiret, Angelus in nervo Sanctum Imperatorem tangens: *Hoc tibi erit ſignum,* inquit, *dilectionis Dei, ob tuam caſtitatem & Iuſtitiam.* Claudicavit ex eo tempore Auguſtus, ita ut perpetuum deinceps *Claudi* nomen tulerit. Fuit feliciſſimus & glorioſiſſimus, graviſſimis contectis prælijs

Vnde Claudi cognomen.

Imperator; Bohemis, Wandalis, Vngaris, Saracenis mirè edomitis & profligatis,

Victoriæ ejus

cui cælum etiam aliquando militare, & Angelus ille *percutiens* exercitum ducere conſpectus eſt. Enituit ſumma in Majeſtate, miranda animi demiſſio, qua Magno Theodoſio minimè minor, non aliter atque ad Baſilii ille, ita ad Hereberti Colonienſis Archiepiſcopi iſte ſe reprehendentis pedes, proſtratus jacuit, & errati

Humilitas ejus.

veniam ſuppliciter poſtulavit. Calculi inexplicabili dolore excruciatus, deſperantibus de vita ejus medicis, à Sanctiſſimo Patriarcha noſtro, Patrono ſuo, ſibi apparente prodigioſè curatus, evocato

Deſperatus à S. P. N. curatur.

quamprimum Caſinate Abbate, ejusque Monachis: qua tandem mercede remunerandum cenſeant, cujus opera deſperatiſſimam ipſe valetudinem & vitam recepiſſet?

Digitized by Google

cepiſſet? humaniter requiſivit: cumque omnes exquiſitis muneribus donandum pronunciaſſent, obque id ipſum omnes etiam ſui Cœnobii opes promptis animis detuliſſent: *Atqui ſcitote*, ſubintulit ille, *mercedem à me vobis dependi oportere, quorũ Parens Sanctiſſimus, confectum me, ac penè deficientem, proxima nocte ſanitati reſtituit.* Quæ cũ diceret, prolatis tribus metuendæ magnitudinis calculis, lachrymis præ gaudio ac religione fluentibus fidem miraculo adſtruxit, & nequid minus ſe ipſo daret, Voto in omnium præſentia, facto, Sanctiſſimi Legislatoris noſtri Legibus ſe devovit; perſanctè juxta DEO ſpondens, ubi primum graviſſimis Imperii curis ſe expediviſſet, abjecta purpura, & diademate reſignato, cucullum inter Caſinates Monachos amplexurum. Mortuus altero poſt anno, cum paulo ante evocata Chunegunda conjuge ſanctiſſima, præſentes Epiſcopos & Abbates ſic affaretur: *Hanc mihi*, inquit, à vobis, imo à Chriſto Domino traditam, eidem & vobis reſtituo Virginem immaculatam. Fundavit ſanctiſſimus hic Imperator, alia inter, celeberrimũ etiam Bambergenſem Epiſcopatum, præterque plura quæ condidit Cœnobia noſtra, Epiſcopatus potentiſſimos, Magdeburgenſem, Hildesheimenſem, Argentinenſem, Miſnenſem, Merſburgẽſem &c. à Sclavis vaſtatos præclare reſtituit, & (ſtupenda res!) vix Eccleſiam, per Germaniã univerſam indotatam reliquit. Vt merito Germania æternum ſibi gratuletur glorieturque, uno ſe edidiſſe partu Auguſtum & Auguſtam, conjuges, Virgines, inter Sanctos relatos ambos, & in tabulis Eccleſiæ perpetua memoria illuſtres. Conditus in eo Henricus, quod ſibi ac Chunegundi paraverat tumulo, quæ illico à morte Auguſti, cucullum, quod propriis operata manibus fuerat, induta, in Confugienſi Cœnobio Ordinem profeſſa, poſt annos demum quindecim ad cœlos evocata, ac prope maritum, qui prodigioſè ſe vertere, & Chunegundi cedere & deferre viſus eſt, ſepulta, eximiis cum lectiſſimo marito miraculis coruſcavit. *Ex Annal. noſtris Germaniæ, Aquila, Bened. Adelberto Traject. Epiſc. Baronio, Iepeſio, Scipione, Balingh. Impp. vitis, Gretſero, Radero, Chron. Bamberg. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Quantum debeat S. P. N. fatetur.

Voto ſolemni ſe Regulæ noſtræ devovet.

Virgines conjuges.

Inſignia merita.

Gloria Germaniæ.

Mortuus moritur conjugi cedit.

Daventriæ in Belgis Sancti Marcellini Presbyteri & Confeſſoris. Marcellinus Sancti Willibrodi noſtri diſcipulus, Monachus Sancti Salvatoris Trajecti, ex lectiſſimo illo duodecim Apoſtolorũ Germaniæ numero, prædicator Evangelii Chriſti ferventiſſimus, innumeris, ac penè immenſis & maximè diuturnis laboribus ac periculis ſe ſe objiciẽs, in fide Chriſti propaganda ſupra quinque & ſexaginta, imo nonnullorum probabili opinione, ad ipſos usque ſeptuaginta annos defudavit, magnamque Friſiæ partem ad gremium Sanctæ Matris Eccleſiæ colligens, fructum laboris innumerum retulit, de quo feliciſſimo ſuo ſucceſſu ipſe referens: *Miſſus*, inquit, *ad partes Tranſiſelanas, locum Aldenſeel, Trentam, & Tuventam, & Covordiam, ac Daventriam rego; & Dei providentia, totum fermè populum, Chriſto, prædicando lucratus ſum, & purgavi à cultu Idololatriæ, &c.* Revocatus denique propter exhauſtas laboribus vires decrepitamque ætatem è Friſia ad ſuum Cœnobium, non multo poſt reverſus in Aldenſeel, centenarius ferè, an major, feliciſſime extinctꝰ, & ſacrum ejus corpus Daventriam translatum eſt. Claruit illuſtribus admodum prodigiis, æterno nomine de Eccleſia longè meritiſſimus, haud immerito provinciarum à ſe converſarum Tutelaris & Apoſtolus nuncupatus. Obiit ſub Ann. Chriſti 800. *Ex S. Ludgero, Vita S. Suiberti, Cornelio Kempio, Cratepolio, Annal. Eccleſ. & noſtris Germaniæ, Aquila Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Innumeri ejus labores.

Merita.

Centenarius moritur. 800.

Apoſtolus & Patronus, &c.

In Hasbaniâ Sancti Liberti Monachi & Martyris. Hunc juvenilibus annis triduo extinctum ſubmergio, Divina virtute Sanctus Rumoldus noſter ſuſcitavit, & fide ac doctrina Chriſtianis imbuit. Cucullum autem poſtea amplexus, Cœnobio demum Vlmenſi ſive Vlmi præeſſe meruit, & vita ſanctiſſimè exacta cum Nortmanni, Dani, & Hunni Brabantiam vaſtarent, ante aram Sancti Trudonis orans, crudeliſſimè trucidatus, cum palma Martyrii victor ad triumphos æternos aſcendit Ann. Chriſti 790. Fuit illuſtri admodum natus genere, Adonis Mechliniæ Comitis, ſive Principis filius, translatusque in loculum & altare Sancti Trudonis, ibidem usque hodie religioſiſſimè colitur. *Ioan. Molanus, & pl. rer. Belg. ſcript. Cratepol. &c.*

S. Libertus Martyr.

Triduanus mortuus reſuſcitatur.

Patitur A. C. 790.

Sonegiis depoſitio Sancti Vincentii Monachi & Confeſſoris. Vincentius cognomento Madelgarius, Comes Hannoniæ Illuſtriſſimus, Dagoberti Regis affinis, à quo Hiberniæ Regno præfectus eſt, plurimum de Belgicis provinciis meruit, quarum plurimas ab infano dæmo-

S. Marcellinus.

S. Vincentius Princeps Hannoniæ.

Digitized by Google

num cultu avocavit, eamque in rem, ſpectatiſſimas lectiſſimorũ Apoſtolorum noſtrorũ colonias induxit. Demũ conſtructis, Altimontenſi & Caſtrilocenſi Cœnobiis, in illo ſe ſe, in hoc autẽ Waldetrudis ſanctiſſima conjux ejus recluſit, & uterq; cucullo mutans purpuram, mirâ poſtea vitæ ſanctitate illuxit. Conſtruxit & Sonegienſe poſtea Cœnobium, in quo ſanctiſſimo fine vitam terminavit. Claruit Ann. Chriſti 606. *Roſters, Menard. Molan. Locrius, Buzelinus, Trithemius, &c.*

Fit Monach.

Clar. 606.

Ven. Petrus

In ſuburbio Hoienſi Venerabilis Petri Eremitæ & Confeſſoris. Petrus Ambianenſis patria, Incluſorum noſtrorum rigidiſſimum amplexus inſtitutum, &, ut nonnulli volunt, latendi ſtudio in Hiſpaniam uſque profectus, juſſu Divino, lapſa è cælo ad ipſum ſchedula, propagandæ Sacræ adverſum Saracenos Expeditionis Auctor deputatus eſt. Hieroſolymam profectus, cum Symeone Patriarcha eâ ſuper re conſilium iniit, ſeque ultro Legatum ad Vrbanum Pontific. Maxim. obtulit. A quo cum litteris dimiſſus, cum iter ſuum in templo Reſurrectionis Dominicæ precibus muniret, Chriſtum ipſum intueri meruit, auditque his ipſis verbis ſe alloquentem: *Surge, propera, & quæ tibi ſunt injuncta intrepidus perage; Ego enim tecum ero.* Secunda navigatione uſus, Papam promovit, ut Concilium Generale in Galliis celebraret, Principes Chriſtianos excitaret, ipſumque Petrum tanti Belli præconem conſtitueret. Qui ſuis concionibus totum Occidentem mirificè accendit, & ipſe cum exercitu in Orientem profectus, res Chriſtianorum plurimum juvit, & præclariſſimè meruit. Capta autem feliciſſimis auſpiciis Hieroſolyma, in Belgium reverſus, ope Cononis & Lamberti illuſtrium Comitum Cœnobium condidit, quod ipſe Prioris titulo, omnem ſplendorem Abbatialis dignitatis plurimum fugiens, regendum ſuſcepit, & ſanctè inſtituit, atque ibidem beatiſſimo fine requievit Ann. Chriſti 1115. Cujus ſacrum corpus poſt annos centum viginti ſeptem integrum cum barba repertum, atque inde Cryptam translatũ, & dignè reconditum. *Guilh. Tyrius, Dodechinus, Menard. Molan. Annales Eccleſ. & noſt. & plurimi alii ſcriptores, &c.*

Vox cælo delapſa.

Auctor expeditionis ſacræ.

Bene meretur de Exercitu Chriſtiano.

Obiit 1115.

Tranſfertur.

In Gallia Beati Henrici S. R. E. Cardinalis Epiſcopi Albanenſis viri ſpectatiſſimi, & graviſſimis meritis conſpicui. De quo hâc die Henriquezius, ob diem Natalem S. Henrici Imp. nos ſuo loco alias prolixius.

B. Henricus Card.

In Rumbaneto Monaſterio Beati Menfridi ejusdem loci Prioris, qui poſt pia Sanctorum operum ſemina, plenos reportavit æternæ mercedis manipulos. *Menolog. Ciſterc. Angelus Manrique, tom. 2. Sanctorum Ordinis, &c.*

B. Menfrid. Prior.

IDIBVS IVLII.

XV. Julij. G.

B. Egino Abbas.

AVguſtæ Vindelicorum Beati Eginonis Abbbatis. Is à teneris annis, in Monaſterio Sanctorum Vdalrici & Afræ patriæ urbis Auguſtæ educatus, & ſacris litteris eruditus, miros in Virtutum ſtadio progreſſus fecit. Tempore vero Schiſmatis Henriciani in Sancti Blaſii Herciniæ Cœnobium ſeceſſit, ubi etiam Beatæ memoriæ Gebhardo III. Zaringiæ Duci, ex Monacho Hirſaugienſi, Conſtantienſium Pontifici, eadem ex cauſa ſede ſua pulſo, familiaris effectus, ejusdem deinceps laborum & ærumnarum comes individuus, plurimum ſancta eâ familiaritate profecit, & ab eodem Gebhardo Sedis Apoſtolicæ per univerſam Alemanniam Legato, graviſſimis, negotiis in cauſa Eccleſiæ adhibitus, Romam etiam ſemel atque iterum miſſus, fidelem & ſtrenuam operam navavit. Inde ad ſuum Monaſterium Auguſtam revocatus, Abbate ejus loci mortuo, ſucceſſor electus, eum quoq; honorem dexterrimè geſſit, & prodeſſe magis quam præeſſe ſtuduit. In revocandis dein ſuorum, ad exactiorem Regulæ obſervantiam, moribus, multum, nec ſine fructu laboravit; cujus conatus, & vitæ eximiam ſanctitatem illuſtribus miraculis Numen commendavit. Sed cum Hermanno Auguſtano Epiſcopo, excommunicato communicare nollet, ab eodem improbè exagitatus, & cum flecti nullo modo poſſet Cœnobio ejectus eſt. Vbi ſtupenda quamprimum evenêre: namq; impio & ſacrilego Pontifice armata manu, magno cum furore in Cœnobium irrumpente, ſacer clauſtri ambitus terræ motu fortiter concuſſus eſt, & campanili horrendùm nutante campanæ ſponte ſua, nemine impellente ſonitum

Pro libertate Eccleſiaſtica exul.

In gravibus negotiis probatur.

Reformat Monaſteriũ.

Miraculis fulget.

Prodigia varia.

Digitized by Google

ſonitum edidêre. Adhæc tumba Sanctæ Afræ Martyris, ferreis vinculis diſſilientibus fere reſerata eſt. Egino cum duodecim Fratribus hoſtiles manus protegente Numine evaſit, & acceptis ab Archipræſule Moguntino litteris coñendatitiis, Roſellæ à Suñone Pontifice benignè acceptus, cum eodem Romam profectus eſt. Vbi accepta de manu Pontificis ſummi Sacrâ Comunione, & non ſemel oſculo donatus, & ſacra benedictione munitus, cum, quæ poſtulaverat impetraſſet, in reditu, Piſis in morbum incidit, ibique SS. Eccleſiæ Sacramentis rite ſuſceptis; ſæpius pſalmum: *Laudate pueri Dominũ &c.* pronuncians, in ultimo tandem verſu, beatam cælo animam transmiſit An. Ch. 1122. ſepultus in Monaſterio noſtro Sancti Michaëlis Camaldulenſium. *Ex Vdalſcalo, Carolo Stengelio, Annal. noſt. German. &c.*

Romam proficiſcitur.

Moritur 1122.

S. Deusdedit Archiep.

Cantuariæ depoſitio Sancti Deusdedit ſexti ejusdem civitatis Archiepiſcopi & Confeſſoris. Deusdedit ſive Theodatus ex genere Occidentalium Saxonum oriundus, in ejusdem provinciæ Cœnobio quodam Monaſticâ vitam profeſſus, diſciplinis Regularibus â juventute optimè inſtitutus, cum vitæ meritis præcipuè excelleret, digniſſimus viſus eſt, qui magno illi Theodoro noſtro Cantuarienſiũ Archipræſuli tanto in honore ſuccederet. Succeſſit, haud impari cum ſplendore & merito, adeo quidem in adminiſtratione ejus muneris felix, ut Regni univerſi in Pontificatu ejus gloria & fortuna niteretur. Præfuit annis novem cum quatuor menſibus, magnoque ſui relicto deſiderio plenus dierum deceſſit An. Ch. 665. cujus quanta fuiſſet ſanctitas egregiis poſt mortem ejus ad tumulum miraculis DEVS declaravit. Cujus virtutes ſatis Epitaphium tumulo inſcriptum loquitur:

S. Theodoro ſuccedit.

Obiit. 665.

Epitaphium.

Prodit ab hâc urnâ virtute ſalus diuturna,
Qua melioratur quicunque dolore gravatur, &c.

Venerab. Beda, Edovard. Mayhevv. Chronol. Cantuar. Polidor. Virgilius, Nicol. Harpsfeld. t. 2. SS. Ord. &c.

S. Harruch. Epiſc. Mart.

Werdæ in Germania depoſitio Sancti Harruchi Epiſcopi & Martyris. Harruchus natione Scotus, celeberrimi illius Amarbaricenſis, de Saxoniæ provinciis longè mẽritiſſimi Cœnobii Monachus & Abbas, cum propagandæ Chriſtianæ fidei Zelo in Saxoniam contenderet, & ſtrenuè ibidem omnibus contemptis difficultatibus & periculis laboraret, mortuo Iſengero Verdenſi Epiſcopo ſubrogatus, verum paſtorem ſe eſſe facto ipſo & exemplis vitæ ſanctiſſimæ demonſtrans, poſt mala plurima Chriſti & Eccleſiæ cauſa fortiter exantlata, ab imanibus barbaris interceptus, & crudeliſſimè trucidatus, ſanguinis ſui purpura Pontificatum ſuum illuſtriſſimum reddidit, & ovans cæleſtibus triumphis inferi meruit ſub An. Chriſti 331. *Annal. German. Leſtæus. Bruſchius, Crantzius, t. 2. SS. Ord. &c.*

Exemplum vitæ.

Martyr occumbit.

A. C. 831.

Apud Nuceriam Vmbrorum Vrbem depoſitio Sancti Feliciſſimi Confeſſoris voto noſtri. Is puerili ætate invitis parentibus Nurſiam S. P. N. patriam inviſens, illic Cœnobium ingreſſus Sancti Eutichii Abbatis diſciplinis ſe ſubdidit, & litteris ac pietate multum profecit. Inde reluctans plurimum à patre extractus, accepta â Monachis benedictione domũ revertit, adeo in pauperes munificus, ut proprias ſæpè exutus veſtes, easdem in illos partiretur. Boves curare juſſus, cum ad manum non eſſet quod pauperibus largiretur, petenti eleemoſynam vaccam dono dedit, & abducere juſſit. Veritus autem patris iram, in fugam ſe contulit, defixoque prope montem Politianum baculo, cum is ſtatim prodigioſè floruiſſet, illic ſibi ſedem voluntate Numinis figendam intellexit & fixit. Monachicis proin toto animo repetitis ſtudiis, Angelicam in terris vitam inſtituit, & admirandis virtutibus effulſit. Percrebreſcente autem ejus ob miraculorum gloriam fama, multis ad ipſum concurrentibus, non corporis ſolum, ſed & animi inprimis curam impendit, multos à beſtiali mente ad ſaniora conſilia revocavit, & vitiorum cœno merſos eripuit. Cumque plurimis ibidẽm annis Domino ſtrenuè deſerviiſſet, ſancto fine coronans opera ad ſuperos exceſſit, inſignibus etiam poſt obitum miraculis nobilitatus. Cujus ſacras Reliquias cum temere quidam tangere præſumeret, ſtupefacto quamprimum brachio pœnas dedit, donec pœnitens facti, & ſupplex Divo veniam & ſanitatem impetraret. Extructa ſuper ſacrum ejus tumulum inſigni baſilica, & amplis muneribus ornata, cum iſta quidam clam auferre moliretur, totâ noctem ambulans, cum multum itineris ſe confeciſſe confideret, mane prope Eccleſiam deprehenſus,

S. Feliciſſimus.

Pueri inpauperes liberalitas.

Scipio ejus floret.

Miraculis claret.

Temeritas punita.

Aliud miraculum.

ſus, Voto facto, Feliciſſimi deinceps Eccleſiæ perpetuo ſe ſerviturum mortem evaſit. Claruit vir Dei ſub A. C. 650. *Ex monim. Eccleſ. Nucerina, t. 2. SS. Ordin. Phil. Ferrar. &c.*

S. Anſuerus cum 30. ſociis Mart.

Razenburgi, Sancti Aſueti Abbatis & aliorum triginta Monachorum Martyrum. Aſuerus omnium Virtutum ornamentis inſignis, poſt multos Monachicæ militiæ labores, ad altiora vocatus, Sclavis barbaris in Cænobium irrumpentibus Chriſti hoſtia factus, ab iisdem cum triginta ſociis Monachis, quos inter ſpectatiſſimi quidam virtute & eruditione eminebant, lapidibus obrutus, eorum, quorum in ſacro vitæ rigore anteſignanus eſſe meruerat, triumphi poſt mortem in cælis primipilus effulſit. Paſſi ſunt Ann. Chriſti 1066. *Ex Helmoldo Hiſt. Sclav. Alberto Stadenſi, Alb. Cranzio, Trithem. &c.*

Paſſi ſunt A. C. 1066.

S. Eadgitha Regina.

In Anglia depoſitio Sanctæ Eadgithæ Reginæ Northumbriæ, ſanctimonialis Virginis. Hæc Eduardi primi Angliæ Regi filia, Sittrico Dano Northumbriæ Regis deſponſata, qui ejus amore fidei Catholicæ nomen dederat, ſed ab inconſtantis ingenii homine poſtmodum repudiata, ſervatum Virginum ſponſo Virginitatis florem in Monaſterio Polesberiæ conſecravit, & pullâ pro purpurea indutа veſtem, eam intrinſecus omni virtutũ varietate excolens, ut gemmis lucidiſſimis mirificè excoluit, & vitæ hujus curſu feliciter conſumãto, miraculorum rutilans gloria ad cæli palatia æterna emigravit A. Ch. 925. Matthæus Weſtmonaſt. & reliqui rer. Britann. ſcript. Annal. noſtr. & t. 2. SS. &c.

Miraculis claret.

Obiit 925.

S. Plechelm. Epiſc.

In Belgio, civitate Oudenſeele, natalis Sancti Plechelmi Epiſcopi & Confeſſoris. Plechelmus, Sancti Adelmi ſocius, Monachus Maildubienſis, *magnis in diebus ſuis effulſit virtutibus.* Ob inſignem proin ſanctitatis opinionem Cænobio eductus, Epiſcopus Catæ Dei renunciatus, eidem annis tredecim, ſumãa cum crediti ſibi populi utilitate præfuit, quem DEVS mira miraculorum gratia honoravit. Deceſſit vir ſanctus Ann. Chriſti 778. indein Oudenzeel Flandriæ translatus, & Patronus celeberrimæ Eccleſiæ Ruræmundenſis cooptatus, magna fidelium veneratione ibidem frequentatur & colitur. *Petrus Cratepolius, Ioan. Molanus, Trithemius, to. 2. SS. Ord. &c.*

Ob. Anno 778.

Patronus Eccleſiæ Ruramund.

B. Balduinus Abb.

In Gallia Beati Balduini Monachi Clarævallis, Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipuli, & ab eodem ſpecialis prærogativa charitatis dilecti, viri in Divinis & humanis rebus ſufficienter inſtructi, & ſingulari ſanctitatis opinione celeberrimi, qui Reatini Cænobii Abbas inſtitutus, piiſſimis moribus, & Angelicæ converſationis exemplo, Monachos curæ ſuę traditos informavit. Ad quem ad id muneris evectum, ſic inter alia Bernardus: *Sicut mater unicum amat filium, ita diligebam, hærentem lateri meo, placentem cordi meo. Diligam & abſentem, ne ſolatium meum ex te, & non te videar dilexiſſe. Eras perneceſſarius mihi, &c.* Vt facilè appareat quantus fuerit, quem tantopere tantus Doctor dilexerit & æſtimarit. *Ex Menolog. Ciſter. Chryſoſtom. Henriq. Barnab. Montalbo, & Epiſt. Doct. Bernardi, tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Inſigne elogium.

Valentiæ in Hiſpania depoſitio Beatæ Teresæ Reginæ, quæ mundi delicias faſtidiens Cænobium Sanctæ MARIÆ de Gratia in Vrbe Valentina exſtruens, abjecto diademate & purpura ibidem ſacris Virginibus ſe jungens, Sanctiſſimi Patris noſtri BENEDICTI Regulæ ſub exactiore Ciſtercienſium noſtrorum obſervantia & rigore ſe devovens, admirabili humilitatis exemplo omnium oculos perſtrinxit, & ut olim dignitate Regia omnes antecelluit, ſic religioſis deinceps virtutibus ſocias antegreſſa, Ordinis univerſi & ſæculi ſui rariſſimum decus enituit. Quam à morte Deus perpetuis deinceps miraculis illuſtravit, frequentiſſimo languidorum omnis generis ad tumulũ ejus concurſu. Cujus ſacrum corpus Chriſti anno 1517. vividum totum, religioſisque veſtibus indutum inventum eſt, & ſumma omnium gratulatione in eminentiore loco collocatum, usque hodie incorruptũ perſeverat, & ſumãa populi veneratione celebratur. *Martin. de Viciana, Gaſpar Eſcolanus, Ioan. Alvarus, Angelus Manriq. Chryſoſt. Henriq. Barnab. de Montalb. &c.*

B. Tereſa Regina.

Humilitas ejus.

Incorruptio perpetua.

In Anglia translatio Sancti Swithuni Epiſcopi, facta Ann. Chriſti 971. ab Ethelwoldo Epiſcopo, annis ab obitu ejusdem centum & decem, de qua agit Wolſtanus Wigornienſis in Vita ejusdem. *Matth. VVeſtmonaſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Svvithuni translatio.

Eodem die Translatio Sancti Theobaldi Monachi Camaldulenſis; *de qua conſulendus Auguſtin. Florent. Hiſt. Cam. p. 2. l. 4.*

DECI-

DECIMO SEPTIMO CAL. AVG.

XVI. Julij. A.

S. Raineldis & soc. Mart.

SAntis in Gallia Sanctorum Martyrum Raineldis Virginis & sociorum ejus, qui à barbaris pro fide Christi cæsi sunt.

Illustrissimis genus.

Raineldis Illustrissimis nata parentibus, patrem Witgerum Principem habuit, matrem Amelbergã, Theodorici quondam Lotharingiæ sive Austrasiæ Ducis viduam, pari utrumq; sanctitate, utrumque professione demum Monastica inclytos. Contemptis autem maximorũ Principum nuptiis Raineldis, cum sorore Gudila sacrum velamen à Sancto Autberto nostro Cameracensium Pontifice suscepit, & omnem terrenam substantiam Laubiensi Cœnobio conferens, omnem omnium mundi hujus rerum amorem atque ambitionem à corde suo prorsum exclusit. Cum autem eodem in Cœnobio totam se se sub severioris disciplinæ atque obedientiæ instituto, Christo consecrare pararet, suppliciterque ingressum postularet, repulsam passa, quod fœminis ingredi in Cœnobia virorum non solum, sed & templa fas non esset, triduum totum jejuna orationem continuavit, usque dum nocte tertia, campanis sponte sonantibus, templi fores prodigiosè Virgini patuêre; ut nemo deinceps admissam à DEO excludere præsumeret. Vitam exegit admirando rigore, & Hunis sive Nortmannis Galliam vastantibus, à barbaris, in Ecclesia orans, capta, crudeliter exagitata, flagellis ac fustibus pessimè tractata, detruncato demum capite, plurimis titulis ac victoriis gloriosa ad triumphos æternos abiit, cujus electissimæ sponsæ suæ sanctitatem, & in vita, & post mortem rara & miranda prodigiorum gloria Numen universis fidelibus commendavit. Passi sunt cum illa Grimoaldus & Gundolphus viri illustrissimi, ejusdem Sanctæ Principis cognati, qui tunc fortè, an consulto ad Virginem convenerant, ex quibus posterior adactis tribus in cerebrum clavis interfectus, ille autem capite cæsus, ad præmia Martyrum sanctissimam Cognatam comitati sunt, frustra barbaris templum incendere parantibus, nec sine confusione inde recedentibus. *Ex diversis rer. Gall. & Belg. script. Vita ejusdem Virg. t. 2. SS. &c.*

In Cœnobiũ Laubiense profusa.

Ossia templi prodigio patent.

Martyrio coronatur.

Miracula.

Socii Martyres.

Barbari templum incendere nequeunt.

S. Sisenandus Mart.

Cordubæ in Hispania Sancti Sisenandi Lenitæ & Martyris, qui pro fide Christi à Saracenis jugulatus est. Fuit Sisenandus Pacensis natione, emisitque professionem Monasticam in Monasterio Sancti Aciscli Cordubæ. Depugnavit constanter pro CHRISTI nomine, adversum impiam Mahometi sectam, tempore persequutionis Arabicæ; cumque esset in vinculis, divina animi præsensione, Martyrii sui glorioſissimi expectatissimum diem prævidit: ad quod cælesti præsidio confirmatus, non lictorum immani vociferatione, neque tyrannico cruciatu perterrefactus, ad judiciũ productus, admirabili vultus atque animi constantia ante judicem apparuit, & lætus sententiam præclaræ mortis accepit, Ann. Christi 851. *Ambros. de Moral. Alph. Villeg. Galesin. Anton. de Iepes. t. 2. Sacro-S. Ord. &c.*

Passus Anno 851.

B. VVernherus juvenis.

In Germania, Monasterio Eberbacensi, Beati Wernheri, cognomento Iunioris ætate quidem adolescentis, sed mente cani, Angelicæ puritatis, carne & spiritu Virginis, qui necdum quidem Sacerdos, DEO tamen hostiam gratam, sacrificium acceptum, continua cordis & corporis mortificatione offerebat; tantus quidem in quem oculi omnium converterentur, & maximam de ipso ut opinionem, sic spem concipiebant; quem tamen cælo maturum summis omnium votis DEVS præripuit, & ad paternum misericordiæ suæ sinum invitavit. Cui cum morte conflictanti Admirabilis Mater Virgo Benedicta visibiliter adfuit, & dæmones, quos jam ipse intrepido animo contempserat, fugans eum secum ad æternæ patriæ gaudia deduxit; haud levi desiderio & mœrore ex ejus transitu omnium Fratrum animos occupante & excruciante. Cæsarius Heisterbac. *Henriq. tom. 2. SS. Ordinis, &c.*

Ejus puritas.

Adest moriturо Deipara.

B. Leo.

In Eremo Stiriæ, Beati Leonis, cognomento Præsensis, Monachi & Eremitæ. Is in extrema etiam senectute, ab admiranda vitæ austeritate, & absolutissima voluntatis propriæ mortificatione celebratus est. Quotidie autem tria Psalteria recitavit; adeo collecta mente atque ab omni evagatione aliena, ut sive in oratione sive extra orationem, sibi perpetuo constaret, & Deo jugiter adhærens, nec vel levissimè distraheretur. Sed &

Mira gratia.

illud mirandum valde, quod de eodem Beatus Petrus Damiani noſter ſcriptis coñendavit: Nunquam eſuriebat, inquit, nunquam ſitiebat. Licet præ ſenio nullius poſſet vultum diſcernere, rectè tamen legebat. Intra Cellam poſitus, ubi ſubobſcura lux, litterarum apices rectè diſcernebat: extra vero, ubi clarior eſt lux, legere non poterat. Claruit Damiani ipſius temporibus, ſplendidiſſimæ illius Congregationis & Reformationis ab Avellanâ cognominatæ ornamentũ. *Ex Tract. Dam. de Perfect. Hugone, tom. 2. Sacro-Sanct. &c.*

Vere Angelicus vir.

S. Abundantia V.

Spoleti Sanctæ Abundantiæ Virginis, diſcipulæ Sancti Nicolai Abbatis. Abundantia nobili genere, Exuperio patre, matre Sigiſmunda apud Spoletum nata eſt, quam ipſi precibus, cũ ſteriles eſſent à Numine impetrarunt, cujus futura ſanctitas, ipſa in infantia declarata manifeſtiſſimo ſigno, cum puella ad baptiſmum delata, campanæ ſponte ſua prodigioſiſſimè conſonarent, & lampades Eccleſiæ nemine accedente, ſubitum exardeſcerent, & omnes ſtupore implerent. Sed & illud vix in lucem editæ multum celebratur, cũ mulierem adulterii falſo inſimulatam, mirè liberavit, & infantilem linguã, divinitus eloquentẽ, pro aſſerenda iñocentis fama in nocentes ſtringẽs, diſertiſſimè innocentiam illius comprobavit. Octennis Eccleſiam ingreſſa, ante imaginẽ admirabilis Matris puerum Ieſum geſtantis, cũ ab eo pomum aureum, quod in ejus manibus pictum erat petiiſſet, (mirabile dictu,) puer manu extenſa pomum illi porrexit, quæ ad domum recurrens, flores hyemali exortos tempore, ac decerptos in Eccleſiam ferens, dilectulo ſuo redonavit. Adoleſcentula Sancto Majolo Abbati, ut inſtitueretur tradita, tanto Magiſtro dignam ſe præbuit, & in omni virtutũ ſtudio mirificè profecit, à qua poſtea exoratus, eam ſecum Hieroſolymam duxit, ubi locis omnibus religioſiſſimè ſalutatis, myſteriisque per hebdomadam Majorẽ peractis, illic maximè affici viſa eſt, ubi ſpecioſus ille præ filiis hominum, adeo à Iudæis dilectis ſuis deturpatus Crucem bajulans, Matrem Virginem obviam habuiſſe memoratur. Detractis ſiquidem veſtibus Abundantia, cilicio & uncinis ferreis adeo ſe ibidem excarnificavit, ut toto ſacro ejus corpore ſanguinis rivuli undique defluerent. Ab eo loco duce Angelo in ſolitudinem contendens, ad Sancti Onuphrii denique Cellulam devenit, eaque ſe cludens, vitam planè Angelicam inſtituit, donec à Majolo prodita, ab Exuperio patre diu multumque quæſita in patriam reduceretur. Vbi ſancto demũ finẽ conſumãta, Campanis ſponte ſonantibus, & Angelis ad tam illuſtre funus concinentibus tumulata eſt; plurimis deinceps ſanitatum beneficia impertita. *Ex Monim. Eccleſ. Spoletanæ, tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. & vita ejusdem typis vulgata, Philippo Ferrario, &c.* Claruit temporibus Ludovici Pij Imp. Aug. cujus cæteroquin Natalis 19. Ian. celebratur.

Stupenda prodigia.

Stupenda res!

Hieroſolymã proficiſcitur.

Deipara compatitur.

Eremum incolit.

Moritur.

Claret 816.

In Monaſterio Claræ vallis, Beati Arnoldi de Majorca, Belgæ, qui ſæculi voluptatibus imẽrſiſſimus, ſingulari Numinis gratia mirè converſus, quanto diligentius olim carni inſervierat & mundo, tanto ferventior deinceps in mortificando ſemetipſo, verè mundo mortui hominis exemplar omnibus factus, humilitate, obedientia & patientia mirè excelluit. De quo Mellifluus Doctor noſter dicere ſolebat: *De converſione Fratris Arnulphi, nec minus glorificandus eſt Chriſtus, quam de reſurrectione Lazari quatriduani, eo videlicet, quod in deliciis tantis clauſus atque ſepultus, velut in tumulo jacebat, & quaſi vivens mortuus erat, &c.* Evaſit autem in cucullo tantus, ut mortali etiamnum in corpore cæleſtibus conſolationibus frui mereretur: cujo aliquando caput, cũ devotiſſime ad verſum *Gloria Patri* inclinaret, Angelus cucullo candidiſſimo indutus, ſuppoſitis manibus, ſuſtentare viſus eſt. Graviſſimis denique excoctus infirmitatibus, & patientiæ virtute probatiſſimus, ad præmia Beatorum evolavit. *Baſilius Sanctoro, Miræus, Henricus Gran, Gonzalus de Sylva, Rob. Ruſca, Ang. Manrique, Barn. de Montalbo, Chryſoſt. Henriq. tom. 2. SS. Ordin. &c.*

B. Arnold.

Miranda ejo converſio.

Angelus caput ejus ſuſtinet.

Patientia ejus.

Auguſtæ Vindelicorum in Monaſterio SS. Vdalrici & Afræ, inventio S. Vdalrici Epiſcopi & Confeſſoris, inſignibus miraculis confirmata, facta ab Henrico ejusdẽ urbis Epiſcopo, cujus Inventionis fama longè lateque diſperſa, in ejus honorem paſsim templa erecta & altaria ſunt conſecrata, factoq; exin magno hominũ concurſu, innumera ejus meritis miracula patrata, A.C. 1183. *Ex Proprio ejusdem loci typis vulgato.*

Inventio S. Vdalrici.

A.C. 1183.

In Anglia S. Ioannis Abbatis Monaſterii ad S. Albanum, doctrina & ſanctitate clari. *Ex div. Angl. rer. ſcript.*

B. Ioannes Abb.

Eodem die in Monaſterio Chiemenſis inſulæ Beatæ Irmengardis Ludovici Regis filiæ primæ ejusdem loci Abbatiſſæ,

B. Irmengarda Abbat.

vitæ

Digitized by Google

vitæ ſanctimonia & miraculorum gloria celebris, quæ usque hodie, devotè invocantibus, prodigiosè opitulatur. *Ex monim. ejusdem Monaſt. &c.*

DECIMO SEXTO CAL. AVGVST.

XVII. Julij. B.

S. Leo IV. Pp. ROmæ, depoſitio Sancti Leonis Papæ quarti. Leo Romanus patria, Rudolpho patre, ex Monacho Sanctorum Sylveſtri & Martini primæ Congregationis Benedictinæ, ob eximiam vitæ ſanctitatem Sanctæ Roman. Eccleſ. Cardinalis, Titulo Sanctorum quatuor Coronatorum à Sergio II. Pontific. Maxim. creatus, eidem poſtea, unanimi omnium conſenſu, ſumma populi Clerique gratulatione in ſuprema Pontificiæ Majeſtatis Cathedra ſucceſsit, & ut Apoſtolica dignitate, ſic & virtute orbi ſe univerſo mirificè probavit. *Vir fuit*, ut veteres MSS. habent, *in omni vita, privata etiam, Religione, innocentia, pietate, humanitate, gratia, liberalitate, doctrina, Eccleſiaſtica præcipuè inſignis.* Tantæ præterea, addit Ciaconius, prudentiæ, & virtutis, ut Evangelii ſententia, ſerpentis aſtutiam, ubi oportebat, & columbæ ſimplicitatem imitaretur. Ornavit Eccleſiam univerſam digniſsimo eminentiſsimæ ſanctitatis exemplo, & meritis graviſsimis plurimisque locupletavit. Quippe, præter Concilia plurima: Pariſiense, Moguntina tria, Turonenſe, Romanum, Conſtantinopolitanum, Valentinum, Ticinenſe, &c. quibus orbi mirificè profuit, alios etiam Conventus, bono diverſarum provinciarum & Eccleſiarum maximo, plures inſtituit, Hæreſes cum veteres, tum recenter natas, feliciſsimè obtrivit, peſsimas conſuetudines ſuſtulit, Cleri ac populi mores correxit, aliaque ad omnem poſteritatem ſummopere commendanda induxit. Vrbem Romanam ſplendidis Eccleſiis & ædificiis inſigniter auxit ac muniit; Novam inſuper civitatem æterno cum merito ac monimento, qua nimirum includeret Divi Petri Baſilicam, cum adjacentibus diverſarum gentium hoſpitalibus habitaculis, primus ipſe condidit, & à ſe Leoninam appellavit, eamdemque aqua benedicta, multisque orationibus ſanctificatam ſolemni ritu 27. menſis Junii DEO dicavit. Sed & alias plures per Italiam civitates, furore hoſtium everſas reſtauravit. Vrbem Portuenſem inducta nova Corſorũ colonia adverſum Saracenos obarmavit. Centumcellenſem deniq; civitatem pridem à Saracenis dirutam, loco munitione, Divinitus ſibi per viſum oſtenſo, exſtruxit, & ſolemnib9 Cæremoniis SS. Trinitati dicatã, à ſe Leopolim cognominavit. Vt nemo ſatis tot tantaq; unio Pontificis monimenta queat admirari. Idem plura Sanctorũ corpora conquiſivit, eorumdemq; honori (Principũ inprimis Apoſtolicorũ) diligentiſsimè conſuluit; & horum Collectas, quibus in hodiernã usq; idem Eccleſia utitur, ipſe compoſuit. Exercitum præterea contra Saracenos conſcripſit, qui Divinis Myſteriis & precibus coñunito, memorabilem de hoſtibus victoriam reportavit. Idem Romani Pontificis eligendi periclitantem libertatem, æterno merito redemit. Idem illibata viciſsim Romani Imperii Iura Cæſaribus ſanxit. Idem graviſsimas paſsim diſſenſiones & odia compoſuit. Idem diverſiſsimas toto orbe provincias miſsis gentium Apoſtolis, lectiſsimis ex ordine noſtro eam ad rem ordinatis Epiſcopis, Fidei Chriſtianæ dogmatibus imbuit. Idem vix gentem cui non benefaceret ampliſsimè præteriit. Grandibus inſuper à Deo miraculis honoratus, grandi peſte & metu, interfecto prodigiosè iñani quodam baſiliſco Romam liberavit; ſed & vaſtiſsimũ ejusdem Vrbis, atq; jam iñminens Divi Petri Baſilicæ incendium, ſigno crucis extinxit; cujus item orationibus, ſunt qui tribuant, ovantem Saracenorum claſſem, præda Italiæ onuſtam, terribili naufragio, grandi repente & prodigioſa ſuborta tempeſtate periiſſe. Fuit inſignis Beatiſsimæ Virginis Cultor, ejusque per orbem univerſum cultus inſignis propagator, cujus feſtiviſsimæ *Aſſumptionis Octavam*, ut vocamus, inſtituit, ejusque Baſilicam donis ex auro & argento plurimis donavit. In Sanctiſsimum autem Patrem ſuũ ac noſtrum *Admirabilem* BENEDICTUM propenſiſsimus, plurima Cænobia reſtauravit, & Sublacenſe inprimis, prima Magni ejusdẽ Patriarchæ habitatione ſactũ, liberaliſsimè excoluit. Deceſsit Pontifex verè Maximus, verè Sanctiſsimus, optimè de Eccleſia Dei, de Vrbe Roma, ac nomine Chriſtiano meritus, conſilio, auctoritate, diligentia, doctrina, præclarorum operum magnificentia illuſtriſsimus An. Chriſti 855. Pontificatus ſui anno octavo, menſe

Fit Card.

Papa.

Elogium.

Merita ingentia.

Concilia.

Hæreſes obtent.

Novam civitatem condit.

Ingentia merita.

Centumcellas reſtituit.

Collectas de SS. Apoſtolis componit.

Victoria memorabilis.

Rurſum ingentia merita.

Miracula.

Deipara Cultor præcipuus.

Item S. P. N. Benedict.

Obiit 855.

Digitized by Google

Ordinationes ejus.

menſe tertio, die ſeptimo, cum ordinationes duas menſibus Martio & Decembri feciſſet, Epiſcoporum 63. Presbyterorum 19. Diaconorum 8. ſepultusque eſt ingenti omnium cum luctu in Baſilica Vaticana. *Ex Annal. Eccl. Severino Binio, Ciaconio, Panvin. Platina, Annal. noſt. Benedict. tom. 2. SS. Ordinis, & Aquila Roman. Bened. &c.*

S. Fredegandus.

In Monaſterio Argentonenſi Sancti Fredegandi Monachi & Confeſſoris. Fredegandus ſive Fredegaudus Monachus Hibernus, Sanctorum Foillani, Furſei, & Vltani peregrinationis & Apoſtolici laboris ſocius, verbo & exemplo, ſimtimis Antuerpiæ populis mirificè præluxit, & conſtructo Turnini Cænobio, illic vitæ dies reliquos ſancto fine concluſit. A cujus poſtea morte, cum civitatis illius incolæ, ad vomitum reverſi, ſcelera ſceleribus accumularent, DEVS propter iniquitatem habitantium exoſus locum, Sancti Fredegandi famuli ſui cæleſti monitu alio juſſit transportari, *ut nullum eſſet.* (Ecce quanti DEVS faciat etiam ſuorum oſſa & cineres,) *obſtaculum contra deſolationem.* Quibus ſublatis (ſtupenda res!) velut muro & turribus civitatis deſtructis, irruit gens inimica, & incēdio perdidit ædificia omnia, ipſumque Monaſterium conſumpſit: homines partim trucidavit, partim captivos abduxit; urbe illa deſtructa prorſum atque deleta, ex cujus poſtea buſto & ruinis, loco propinquo, Antuerpienſis pagus, in celeberrimam Vrbem, & potentiſſimū Emporium, quale hodie cernitur, & toto orbe celebratur, evaſit. Ex diverſis rer. Belgic. ſcriptoribus, tomo 1. Sacro-Sanct. Ordin. &c.

Apoſtolico labore deſudat.

Ecce quid poſſint SS. Reliquiæ!

Antuerpiæ Origo.

S. Stanislaus Abb. & ſocii Mart.

In Polonia paſſio Sancti Stanislai Abbatis, & ſociorum duorum & octuaginta Monachorum. Stanislaus illuſtriſſimo natus genere, Boleslai Poloniæ Regis, cognomento Pudici, conſanguineus, cucullo & ſanguinis ſui purpura multo illuſtrior, quam cognati Reges diademate, emicuit. Cum autem Tartarorum ingens vis, Nogaio & Celebuga Ducibus, in Poloniam ſe ſe per Ruſſiam effunderet, fluminibusque glacie concretis uſi, Lublinenſem oram prætergreſſi in Sendomirienſem impetum facerent, rerum aliquandiu potiti, in ſacra inprimis loca immaniter ſævierunt. Ea inter Cænobium Sanctæ Crucis in monte Calvo ſive Lyſſecio conſtructum, in quo Sanctus Pater Stanislaus octuaginta duobus Monachis religioſiſſimè præerat, ſimiliter aggreſſi, in lectiſſimum Chriſti gregem, velut lupi ferociſſimi involarunt, atque in odium Fidei inhumaniter omnes contrucidarunt. Qui alacriter pro Religione Chriſtiana, animas ſuas in ſacrificium offerre non dubitantes, ſimul cum Abbate ſuo, qui ſicut eos in vita Sanctis informaverat exemplis, jam ad mortem non modo pro Chriſto non formidandam, ſed & exoptandam excitabat, feliciter occubuerunt, Ann. Chriſti 1260. *Franc. de Bivar. Chryſoſtom. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Regii generis

Barbarorum irruptio.

Cæduntur Martyres.

A.C. 1260.

S. Benignus Abb.

In Monaſterio Vallis-Vmbroſæ, Beati Benigni Abbatis, doctrina & ſanctitate admirabilis. Fuit is Florentinus patria, Ordinis illius, & Congregationis noſtræ ſanctiſſimæ Generalis Decimus quintus, cujus ſanctitatem inſigni miraculorum gloria diſcipulis, & omnibus fidelibus Numen declaravit. Excelluit præter ſummam perfectionem eruditione minimè vulgari, relicto, alia inter præclari ingenii monimenta, tractatu inſigni: De *Clauſtro Animæ & Corporis.* Translatus eſt ad ſuperūm ſedes Ann. Chriſti 1236. *Ex Monim. Vallumbr. Arnold. Duac. tom. 2. Sacro-Sanct. &c.*

Miraculis illuſtratur.

Ob. 1236.

B. Arnoldus Mon.

In Heiñenrode Beati Arnoldi Monachi, viri morum ſanctitate cultiſſimi, qui poſtquam vitam ſuam, cum ſuma laude in Monaſtica obſervantia exegiſſet, ibidem virtutibus clarus in pace quievit. Quem Beatus Iſembardus, raptus in cælum inter Triumphantis Hieruſalem cives glorioſum & exultantem vidit, cucullā nitidiſſima amictū, cujus divinus ſplendor inſtar Solis, & quaſi radius fulguris coruſcantis, claritatem circumquaque diffundebat, & mirè, intuentem Iſembardum, recreabat. *B. Cæſarius Heiſterbac. Hiſt. memoral. l. 11. c. 3. Menolog. Ciſtercienſ. Chryſoſtom. Henriq. tom. 2. Sanct. Ordinis, &c.*

Glorioſus apparet.

B. Guinizo mon.

Caſini Beati Guinizonis Monachi & Confeſſoris. Vixit hic temporibus Henrici & Baſilii Impp. & Benedicti Papæ, vir *Sole clarior*, ut ait Petrus Diaconus, *& planè mirabilis.* Natus eſt, in ulteriore Hiſpania, à puero pietati & abſtinentiæ dedit9. Patriam maturè deſerens in Italiam venit, & Caſini cucullum exambiit. Monachum profeſſus ibidem, ſic vitam inſtituit, ut ornamento perpetuo, loco & ordini eſſet. Verū poſtea cum ſanctiſſimum Cænobiū à Pandulpho Principe Capuano peſſimè vexaretur & opprimeretur, impedimento ſibi

Fit Monach.

Digitized by Google

Eremita. sibi perpetuas turbas ratus, accepta à Fratribus licentia in vicinũ eremum se contulit, & rigidè admodum ac paupertinè vixit. Ipsum cum fratres fame exhaustum cernerent, suasêre ut pro eleemosyna saltem subinde ad Theodinum servum prædicti Principis, ab hoc Cænobitis & Monasterio præpositum occurreret, occurrit, cumque ipsum Theodinus retinere vellet, extra Cellam manere se non posse respondit, simulque in Ecclesiam ut S. P. N. le cõmendaret ingressus est. Accepit interea baculum quo utebatur Theodinus, & uxori in cista asservandum tradidit, januasque omnes occludi ne evaderet jussit, ipso nihilominus clausis januis, & prodigiosè recepto baculo, evadente. Fuit prophetico spiritu clarus, & vita sanctissimè transacta, post multos labores ad requiem & præmia æterna evolavit. *Ex monim. Casin. Petro Diac. Cajet. Marches. &c.*

Miraculosum.

Propheta.

DECIMO QVINTO CAL. AVGVST.

XVIII. Julij. C.

S. Arnulphus Epis. METis in Gallia S. Arnulphi Episcopi, qui Sanctitate & miraculorum gratia illustris, eremiticam vitam deligens, beato fine quievit. Fuit Arnulphus Ducali & Regio genere ortus, quam generis nobilitatem, generosiore animi demissione longè superavit. Monachum, relicto Austrasiæ potentissimo Principatu, in Lirinensi primum Cænobio professus, ea excelluit vitæ sanctitate, ut Cœnobio extractus, Metensibus Episcopus præesse cogeretur. Eum pro meritis, ita Clotharius Rex reveritus est, ut ipso inconsulto, nihil agere præsumeret, & Regni hęredẽ Dagobertum, ipsi pro voluntate, Regno formandum traderet, &, ut vellet, instituendum. Intolerantissimus tanti honoris Arnulphus, nihil quam Cænobiũ denuo cogitavit; & ut impetraret, molestus Regi & odiosus eo ipso esse non destitit; quamvis Clotharius enixius rogantem minime exaudiret. Nec dissimili fervore atque instantia à Clotharii filio successore dimitti postulans, eo tandem amantissimum sui Regem & discipulum, nimia & assidua importunitate adegit, ut correpto mucrone, vel cum vulnere quidem, à proposito ipsum avertere & deterrere cogitaret; quamvis mox pœnitens facti, ad pedes Sancti supplex accideret, & veniam postularet. Verum cum neq; postea dimitteretur; consulto Numine, & responso rogato atque accepto, cucullum denuo, Pontifex, amplexus clandestina & celeri fuga se ex aula proripuit, & vitæ reliquum in dulci contemplationis otio & studio transegit; grandibus à Deo prodigiis honoratus: quæ inter, Noddilonem adolescentem illustrissimum, sibi ac Regi sanguine junctum, jam jam morituram, ac desperatissimum, prodigiosissimè restituit, & Vrbem Metensem, incendio vastissimo perituram, diffugientibus ex desperatione civibus, solo signaculi Crucis objectu, mirè consopitis quamprimũ flammis, conservavit. Fuit, in apice perfectionis constitutus, omnium humillimus, quod vel ex supremis ejus verbis, quibus Sanctum Romaricum nostrum, cognatum suum, morti jam proximus, alloquutus est manifesto apparet: *Bone vir, inquit, & Deo amabilis, ora Christum pro me; jam enim adest dies, quo Iudici meo præsentabor. Quid faciam? nihil equidem gessi in hoc sæculo, omnibus sceleribus & peccatis vallatus coarctor; quorum ut veniam merear, quæso, Dominum pro me deprecaris.* Vt qui vitæ ejus sublimissimam perfectionem penitius inspexerit, ab tanta animi demissione totus obstupescat, propria autem factorũ conscientia totus expaveſcat. Obiit, Regii generis & Regni Gallici decus æternum, Christi anno 641. de cujus rebus præclarè gestis, & insignibus miraculis consulendi, incertus apud Bedam Vitæ ejus scriptor. *Paulus Diaconus, Gothofredus Viterbiensis, Chronolog. Lirin. Petrus Diveus, Franciscus Rosiers, Vincent. in Spec. Iepesius, Annales nostri, &c.*

Ex Duce Monach.

Episcop.

Summo in honore habetur.

Impatientia exhuere.

Divinitus quid faciendum docetur

Morituram liberat.

Vrbem Metensem servat.

Humilitas ejus.

Orari pro se ut orat.

Ob. Anno 641.

Vltrajecti Sancti Fridrici Episcopi & Martyris. Fridericus Illustri apud Frisios loco natus, puer puerilia aspernari consuevit. Sancto Rixfrido nostro Vltrajectensium Pontifici, litteris & pietate imbuendus traditus, mirè profecit, sacrisque initiatus, & Sacerdos consecratus, mortuo demum Rixfrido, unanimi Canonicorum nostrorum consensu (cum tamen è Collegio ipsorum necdum esset) Episcopus electus, cũ summis viribus repugnaret, à Ludovico Imperatore coactus est. Exin miraculũ Monachi inter Monachos, Pontificum speculum inter Pontifices effulsit, & Contemplationis studiis, labores

S. Fridericus Episc. Mart.

Fit Episc.

Digitized by Google

labores Pontificios dextrè jungens, & admirandis, & præcipuis meritis totas provincias obſtrinxit. Ea inter, feliciſſimo ſucceſſu inceſtas, ex more aſſiduo gentis, nuptias ex Walacra inſula extirpavit. Friſonibus ſive Friſiis in Arianiſmum & Sabellianiſmum prolapſis pro eximiæ ſuæ charitatis fervore ſuccurrens, adjuncto ſibi Sancto Odulpho noſtro, fædiſſimas & peſtilentiſſimas Hæreſes, æterno de Eccleſia merito feliciſſimè profligavit. Ludovicum Imperatorem, ob repudiatam uxorem, & inductam ſanguine proximam Iuditham, conſtanter in faciem redarguens, ejusdem Imperatricis poſtea, (ut nonnulli volunt; reclamant autem alii,) ſcelere, impiorum ſane hominum adniſu, immiſſis ſicariis innocens interfectus eſt; cum lethali accepto vulnere, de nulla re magis ſollicitus, quam ut percuſſores, civium ſui amantiſſimorum manus impunè evaderent, prius vulnera accepta minimè detegeret, quam ſpeculatore pro iis ſervandis conducto, eos certo periculum evaſiſſe intellexiſſet. Tum vero aperiri ſibi ſepulchrum jubens, & illud ipſe, nemine inferente ſubiens, funebria illa Eccleſiæ ſolemnia: *Placebo Domino in regione vivorum, &c.* inaudito ad eam diem exemplo ipſe decantavit, certè inchoavit, & prophetico ſpiritu cladem Regni ex inopinata barbarorum incurſione prædicens, inter miram cæleſtis odoris fragrantiam expiravit: percuſſoribus non multo poſt, ulciſcente Numine horrenda & repentina morte ſublatis, An. C. 838. *Ex Vita MS. & typis vulgata, t. 5. Surii Guilh. Malmesbur. Hugone, & Annal. noſt. &c.*

Walacram Inſulam demeretur.

Hæreſes profligat.

Apercuſſoribus conductis confoditur.

Sollicitudo de hoſtibus.

Mirum morientis exemplum.

Obiit 838.

Signiæ Sancti Brunonis Epiſcopi & Confeſſoris. Bruno Soleriæ, pago Alexandrini agri, non obſcuris natus natalibus, Andream patrem, Scyllam matrem, à pietatis operibus comendatos habuit. In Cænobio S. Perpetui primum, Bononiæ dein litteris operam dedit: cumque & moribus & litteris profeciſſet, Cathedralis Senenſis Eccleſiæ Canonicus factus eſt. Ad Caſinenſe poſtea Cænobium profectus, loci ſanctitate mirificè captus, ejurato ſæculo cucullum induit, tantumque ſe ejus loci Cænobitis probavit, ut Abbate ſuo mortuo, cõſentientib9 quamprimum votis Brunonem ſibi præficerent. Nec multo poſt exſplendeſcentibus miro fulgore tanti viri meritis, latè cognitus, & celebratus, viduatæ paſtore ſuo Signinæ Eccleſiæ, à Sancto Gregorio VII. Pontif. Maxim. præfectus eſt; cui pluribus annis, & ſanctiſſimè præfuit. Sed cum Paſchali II. Papæ ex inſidiis capto, & ad Henrici Cæſaris armatas preces, *Inveſtituræ jus*, annuenti, conſentientibus plerisque, importunius reclamaret, & conſtantius obniteretur, permoto ad indignationem ſancto cæteroquin Pontifice, accedentibusque æmulorum querelis, Abbatia Caſinenſi exauctoratus, tantum abeſt ut indignius tulerit, ut etiam graviſſimis Legationibus, pro Romana Eccleſia functus, immortaliter meruerit, vel ipſo quidem Paſchali teſte: *Digniſſimum Brunonem eſſe, cui, ſe vita functo, Chriſtianæ Reipubl. gubernacula traderentur.* Ejus alia inter præclariſſime facta, inſigne illud haud iñerito æternum celebratur, quo Monachus etiamnum in pleno Romani Concilii conſeſſu, cum Berengario, Sacramentariorum omnium anteſignano, Hæreſiarcha acuratiſſimo congreſſus, Matrem Eccleſiam ſtrenuè defendit, & impudentiſſimum hominem feliciſſimè convicit ac profligavit. Declarata eſt ſanctitas ej9 admirandis prodigiis, in quibus illud non prętereundum. Cum pervim ab Adulpho Comite Verulano capt9 in cuſtodia detineretur, quadam die ardenti ſiti vexatus aquam poſtulaſſet, allatam de more ſigno crucis benedicens, in generoſiſſimum vinum verſam ſenſit, cumque aliam ſibi terri rogaſſet, obteſtatus ne pro aqua vinum afferretur, allatam denuo prodigiosè vinum factam guſtavit, & Deo tanta pro benevolentiæ ſignificatione gratias ampliſsimas retulit. Deceſsit Signiæ anno Chriſti 1125. eximia vitæ ſanctitate & iñortalibus ingenii monimentis admirandus, cujus præclarè geſta, opera Signienſis Eccleſiæ ſumma fide & diligentia conſcripta extant; Lucio III. Pontific. Max. ipſum deinceps pro tantis meritis in Album Sanctorum ſolemniter referente, cui poſtea Honorius III. An. Chriſti 1223. aram propriis manibus dedicavit. *Ex Vita ejus Typis excuſa, Leone Oſtienſ. Petro Diacono, Iepeſio, Baronio, M. Ant. Scipione, Annal. noſt. Bened. & to. 2. SS. Ord. &c.*

Pontifici Max. obnititur.

Illuſtriſsimũ Elogium.

Hæreſim Sacramentariorum profligat.

Inſigne miraculum.

Ob. A.C. 1125.

S. Bruno Epiſc.

Fit Canonicus.

Monachus

Abbas.

Epiſcopus.

Canonizatur.

In Nortmannia Sancti Clari Monachi & Martyris. De quo hac die Molanus in Addit, cujus res geſtas habere necdum potuimus.

S. Clarus M. & Mart.

In Anglia, vico Edburton Sanctæ Eadburgæ Virginis Redualdi Anglorum Regis filiæ. Hæc permittente patre, Aulæ Regiæ,

S. Eadburga Virgo.

Digitized by Google

Regii filia. Regiæ, & univerſis mundi hujus favoribus ac delicijs valedicens, maximo animo humillimam vivendi rationem aggreſſa, tenerrima membra jugo Domini ſponte adoptavit, Regulamque noſtram in celebri Virginũ Ailesburienſi Cœnobio profeſſa, paribus paſſibus cum ſorore ſua ſanctiſſima, ad metam æternæ felicitatis decurrens, tantum Monaſticis diſciplinis profecit, ut in fragili etiamnũ agens corpore miraculis coruſcaverit. Floruit A. C. 610. *Chorograph. Britann. Annal. noſt. Bened. t. 2. SS. &c.*

Miraculis clara.

Obiit 610.

B. Robertus Sulmone in Italiâ natalis B. Roberti, Sancti Petri cœleſtini lectiſſimi diſcipuli, admirandæ ſanctitatis viri. De quo nos die depoſitionis ſive ſepulturæ ejus ſequenti.

B. Bertha Vidua Abb. Prope Inſulas depoſitio Beathæ Berthæ, primæ Marchetenſium Virginũ Abbatiſſæ. Bertha de Marbais illuſtriſſima fœmina, Ioannæ Flandriæ Principi arctiſſima ſanguinis neceſſitudine junctiſſima, priusquam Religionis noſtræ ſe votis adſtringeret, Moulenbaiſii Toparchã maritum habuit. Quo mortuo ſpretis mundi delicijs, & ampliſſimis, quibus pollebat opibus, Aquirienſe ingreſſa Cœnobium, tantis paulo poſt in virtutum ſtadio progreſſibus ſublimis evaſit, ut omnib⁹ haud imerito eſſet admirationi. Condito poſtea, ab Ioanne Principe Marchetenſi Monaſterio præfecta, illud inſigni vitæ ſanctimonia præcipuè illuſtravit, ab eximia inprimis animi demiſſione & devotione comẽdata. Deceſſit Anno Chriſti 1247. incredibili ſui relicto deſiderio poſtea An. Chriſti 1619. Ioannis Dawini Namurcenſis Epiſcopi mandato, in Beatarum & Venerabilium Namurcenſis Diœceſeos fœminarum Catalogum adſcripta. *Ioan. Buzelinus lib. 1. Gallo-Flandriæ, Petrus Buzelin. Arnold. de Raiſſe, Menolog. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Ob. 1247.

B. Theodoricus comes In Germaniâ, Cœnobio Heiſterbacenſi, Beati Theodorici Comitis de Wida, qui ex nobiliſſimo humillimus, ex opulentiſſimo pauperrimus, abjectus eſſe in domo DEI eligens, ſpectatiſſimis evaſit, & magnis Virtutibus mirè reſplenduit.

XIV. CALEND. AVGVSTI.

XIX. Iulii. D.

S. Aurea V. Mart. CORDUBÆ, Sanctæ Aureæ Virginis, quæ aliquando lapſa, ſed facta pœnitens, iterato certamine, hoſtem effuſo ſanguine ſuperavit, &c. Aurea illuſtribus admodum vetuſtiſſimiſque orta natalibus, relicto ſæculo, Monachicæ vitæ reſtitutum in celebri Virginum noſtrarũ Cuteclarenſi Cœnobio profeſſa, Sanctos Adulphum & Ioannem, lectiſſimos Chriſti Martyres, fratres germanos habuit. Ob generis autem eminentiam, & quod cognatum haberet Præfectum provinciæ, ſeu Iudicem, ab Arabibus minimè tentata, cognatorum tamen nonnullorum ſcelere, è Cœnobio extracta, minis adulationibusque eo denique adducta & perſuaſa eſt, ut annuiſſe videretur & Mahometi Sectam approbaſſe. Libera proin dimiſſa ad Cœnobium revertit, & gemitus gemitibus, vota votis congeminans, veniam à Numine non ſolum exoravit, ſed & lauream, quam primum neglexerat denuo meruit, rurſumque accuſata, multo jam alacrior in aream certaminis deſcendit. Chriſtum ſiquidẽ magno animo conſtantiſſimè confeſſa, Iudiciſque & cognatorum improbitatem & ſtultitiam deteſtata, ingenti vinculorum pondere gravata & conſtricta eſt. Cumq; nihil jam porro apud ipſam verba ſeu minæ proficerẽt, latà demum ſententiâ ad mortem condemnata & crudeliter jugulata ad triumphos ſpectatiſſimorum Chriſti pugilum ovans cœlum conſcendit. A. C. 856. cujus Martyrum S. Eulogius noſter, & ipſe poſtea Martyr conſcripſit. *Memor. Sanct. l. 3. cap. 17. &c.*

Illuſtre genus.

Seducitur à cognatis.

Pœnitet.

Denuo accuſatur.

Damnatur.

B. Hermannus contractus. In Germania, Cœnobio Divitis-Augiæ prope Conſtantiam B. Hermanni, cognomento Contracti, generis, virtutis, & eruditionis laude præſtantiſſimi. Hermãnus ratũ Ordinis ampliſſimi decus, Germaniæ ſydus fulgidiſſimum, perilluſtri familia editus, VVolfhardum Veringenſem Comitem, & Hiltrudem Comitiſſam à Thierſtain, parentes habuit. Septuennis ad celeberrimũ Germaniæ ſuperioris Augienſe, in Rheni Inſula Cœnobium, ſtudiorum gratia miſſus, magnorum virorum exemplis, & loci religione captus, cucullum exambijt, & meruit. Infirmâ cum eſſet valetudine, ex eaque contra-

Illuſtre genus.

Fit Monachus.

Digitized by Google

ctis membris, & impeditiore ingenio, huic remedium, ab unicâ suâ & Ordinis Tutelari DEIparente efflagitans, ardentissimis precibus misericordiæ matrem facilè flexit, cœloque deductam intueri meruit. Optione data: Sani & integerrimi corporis: sive membris omnibus, præter linguam ac manum invalidi, ingenij tamen juxta sapientiâ & eruditione exculti, utrum mallet eligeret; posterius elegit, & annuente mox Virgine, ex eo tempore, beneficio tam beneficæ Matris, tales progressus in litteris fecit, ut corporis defectum mentis viribus opibusque facile resarciret; tantus in omni litterarum genere & cognitione effectus, ut merito universis ætate sua eruditis superior, nedum æqualis haberetur; Latinam, Græcam, Hebraicam & Arabicam perfectissimè calleret, suique ingenij & felicitate dignissima posteritati destinaret monimenta. Quæ inter, ex Arabicâ linguâ in Latinam Rhetoricam & Poëtiam Aristotelis transtulit, deque Astrolabij usu ea scripsit, ut alter ejus INVENTOR, & ILLUSTRATOR præcipuus celebretur. Vt nihil de Mathematicis ejusdem & Musicis cumprimis, necnon Historicis lucubrationibus referamus, quibus omnibus manifesto memorabilis ille Augustissimæ Cœlitum Imperatricis favor proditur & declaratur. Cui ipse, ut æterno quoque grati animi monimento amorem suum testaretur, dignissimum sanè, terrisque non solum, sed & cœlo ac cœlitibus universis jucundissimum melos, celeberrimum illud Canticum *SALVE REGINA* excogitavit, verbisque ac notis Musicis suavissimè composuit, summo bonorum omnium plausu, & Ordinis maximè nostri ornamento ac gratulatione; à Sanctissimis deinceps Orbis & Vrbis Pontificibus approbatum, perque Ecclesiam receptum & toties quotidie decantatum universam. De cujus Cantici dignitate, alia inter, sic exclamabat Mellifluus Doctor noster Bernardus: *Dulce Canticum, ac nobilissimum melos, à SVMMIS LABIIS effusum venit, à Sanctis compositum, à Sanctis institutum, dignè frequentabitur etiam à Sanctis, & verè, nisi à Religiosis & affectione sancta ferventibus, nec subtiliter intelligi, nec efficaciter potest decantari, tam est suave ad gratiam, tam fœcundum ad sensum, tam profundum ad Mysteria. TALE ENIM EST, QVOD A NOBIS CONSIDERARI ET DISCVTI, PROVT DIGNVM EST NON VALEAT, &c.* Ita Bernardus. Composuit & illas celebres item decantatissimasque toto orbe, totque sæculis Antiphonas: *ALMA REDEMPTORIS MATER, &c.* & *AVE REGINA COELORVM, &c.* Pluraque in Ecclesia & olim & hodie recepta, Contractus noster, quæ inter à nonnullis, mirabilis illa SEQUENTIA, ut vocamus: *VENI SANCTE SPIRITVS, ET EMITTE COELITVS, &c.* refertur; quam tamen nonnulli Beato Notgero Balbulo, seu alii Sangallensi Monacho attribuunt, ut merito tanti viri nomen, quam late patet orbis celebretur. Obiit sanctissime Anno Christi 1054. sepultus apud Majores suos in Althausen, cujus sacrum capitis verticem in nostro Vinearũ SS. SANGUINIS DOMINICI Cœnobio cum brachio & aliis sacris ossibus aliquot asservam⁹ & veneramur. Ex t. 3. Constãtiæ nostræ Benedictinæ t. 2. SS. Ord. *Annal. nostr. Ioanne AEgonio, monimentis Augiensibus &c.* Alii Festum ejus 24. Sept. recolunt.

Deipara favor. *Optio mira* *Sui sæculi eruditorum Phœbus.* *Monimẽta ingenii.* *Astrolabii restitutor.* *Grati animi significatio.* *Auctor. Salve Regina.* *Elogium Cantici tã divini.* *Quinam efficaciter canant.* *Digna res.* *Alia eius compositiones.* *Celebritas eius.* *Ob. 1054.*

In Monasterio Corbeiensi, Sancti Adalmanni Episcopi & Confessoris. Adalmannus sive Hildemannus celebris Corbeiensis Cœnobii in Galliâ Monachus, exigentibus vitæ meritis supra candelabrum statuendus, abstractus velut ab ubere, à dulci contemplationis otio, ad labores Sanctæ Matris Ecclesiæ sublevandos vocatus est, & Pontifex Bellovacensis renunciatus. Quod quidem munus, licet ægre admitteret, æterna tamen cum nominis fama, & summa Diœceseos illius utilitate, ut gessit, ut non minus opere quam verbis, suos efficaciter cohortatus plurimum proficeret, cum & doctrinæ & sanctitatis titulis admirabilis ab universis suspiceretur. Post vitam autem sanctissime exactam, ad æternitatis mercedem vocatus, diligenti in vitam & merita ejus inquisitione habita Sanctorum albo adscriptus est. Trithemius, *Flodoardus*, *Claudius Robertus*, *Ioannes Chenu, tomo secundo Sactorum, Ord. &c.* *S. Adalmannus Episcop.* *Ægre fit Pontifex.* *Canonizatur.*

Sulmone in Italia Beati Roberti Cœlestini magnæ sanctitatis viri & miraculorum gratiâ illustris. Robertus Thomasio patre, Benevenuta matre, conjugibus religiosissimis, in Salensi Aprutii oppido natus, inde etiã Salentini cognomentum accepit. Eo prægnans ma-

B. Robertus

ter

ter ſphæram ſibi viſa gignere, quæ orbem univerſum cingeret. Adoleſcens, mirâ ſtatim enituit gratia, SANCTUTIus jam tunc patrio idiomate, ob egregiæ ſanctitatis evidentia ſigna, ab univerſis, neque aliter deinceps ab ipſo Sancto Petro noſtro Cœleſtino, ſub quo Monachum induit, eſt appellatus. Monachus factus, vitam rigidiſſimam vixit, & non multo poſt cœleſtibus ſolatijs recreatus, CHRISTUM ipſum, cum Apoſtolis, ut in terris olim apparuerat, intueri meruit. Ob inſignem perfectionem à Sancto Petro Cœleſtino ſocius itinerum electus, ab eodem Romani Pontificatus onus ſuſcipere concto, rogatus: Num dignitatis oblatæ collega eſſe vellet? profuſis illico lachrymis, cellæ potius hæres ut fieret, quam dignitatis particeps, exoravit. In Monaſterio poſtea Roccæ-Marici totos duodecim annos ſe concluſit, inſolito rigore corpus damnans, & ſex quadragenas quotannis jejunando tranſigens. Arborem in Crucis formam bifurcatam intuitus, clam de nocte eam exſcidit, & in cellam ſuam tranſtulit, in qua aptatis ad brachia ejus funibus, quotidie deinceps ſe ſuſpendit, tamdiu quidē, quod decies PATER NOSTER perſolviſſet, quæ tamen ita tractim recitare ſolitus eſt, ut facile alius quiſpiam, ſub ſingulis decē, ſub decem centū orationes perſolveret: tanto quidem cum cruciatu, ut lachrymis oculi, membra omnia ſudore diffluerent, miro ſanè modo, ut vero cruciatu quotidie CRUCIFIXUS. Sed & tantis juxta conſolationibus, ex hoc Chriſti Crucis participio perfundebatur, *ut ægrè animam propriam ne emigraret detinere poſſet.* Claruit admirandâ miraculorum gloria, quæ inter celebre illud, cum Fratrem Converſum ſive Oblatum, ut vocant, ablque prævia confeſſione mortuum alloquutus: *Vis fili pœnitentiam accipere ſalutarem?* ad vitam prodigioſiſſimè revocavit, quo illico reſpondente: *Volo*, & reſidente, confeſſione facta, poſt longum colloquium, idem ſe denuo, in Sarcophago reclinans & componens, in Domino denuo obdormijt. Sereniſſimo cœlo grandem tempeſtatem prævidit, prædixitque: *Sed Benedictus DEVS*, inquit, *qui per Archangelum ſuum Gabrielem noſtra tuebitur corpora, illæſosque nos omnes faciet evadere diſcrimen.* Sequuta paulo poſt tempeſtate, illud ſtupendum planè accidit, ut, cum immanitas grandinis, & aquarum colluvies circum omnia operuiſſet, illud tamen exiguum ſolum, quo cum Fratribus ad orandum procubuerat, intactum ac ſicciſſimum remanſiſſet. Saxum ingens è monte præceps, medio curſu in declivi ſubſtitit, donec extra periculum vir Sanctus eſſet, repetito poſtea præcipitio in ima delapſum. Cum variis donis à fidelibus honoraretur, omnia illico in pauperum uſus, & ſacra loca diſtribuit, ſolusque intra non longum tempus Cœnobia quatuordecim, Xenodochia ſeptem condidit. In monte Gargano frequentiam peregrinorum admiratus, dolensque de loci ſterilitate, dum Xenodochium in honorem DEIparæ, & Sancti Michaëlis Arch-Angeli moliretur, inſignibus miraculis à DEO honoratus, alia inter limpidiſſimum fontem è duriſſimo ſcopulo elicuit, & de peregrinis æternum meruit. Fratribus ad menſam accumbentibus, & murmurantibus ob defectum panis, placido is vultu: *Iactate amici*, inquit, *cor veſtrum in Domino, &c.* vixqué dixerat, cum reſplendenti quidam vultu triclinium ingreſſus, pulcherrimos recentesque panes, ſingulos ſingulis diſtribuit. A Theatino Epiſcopo cum vexaretur, Sanctiſſimos P. N. BENEDICTUM & Petrum Cœleſtinum vidit, quorum ille Epiſcopum his verbis alloquutus eſt: *Vt quid, O Epiſcope, amatum noſtrum alumnum atque ſequacem à pacis quietę, & contemplationis ſtudio dejcis & deturbas?* Sanctus Petrus autem Epiſcopi tertiò maxillam percuſſit, compertumque mane, os Epiſcopi verſus aurem fœdiſſimè contortum, ita ut horrore intuentes quoſque haud leviter percelleret. Fuit Robertus Admirabilis MATRIS VIRGINIS longè ſtudioſiſſimus, quam puerulus etiamnum præcipuè amare didicerat, matremque ſuam Benevenutam cum eadem familiariter colloqui audierat. Sed AMORI inprimis CRUCIFIXO mirificè addictus, eumdem aliquando inter admirandæ lucis ſplendorem, è Cruce pendentem intueri, aliàs autem eidem familiariſſimè colloqui meruit. Mortuus demum, cēnformatis ad modum crucis, expanſisque in lectulo manibus, Anno ætatis ſexageſimo nono CHRISTI 1341. aſſumpti autem habitus Monachici quinquageſimo quinto, eximiis poſt mortem, ut in vitâ, miraculis coruſcus, variorum ſcilicet morborum curatione, quos inter quartanâ præcipuè & her-

Sanctutius vulgo dictus

Chriſtum intuetur.

Cōtemptus honorum.

Rigor abſtinentiæ.

Quotidie crucifigitur

Mortuum reſuſcitat.

Tempeſtatē prædicit.

Saxum mirè pendet.

Pauperum pater.

Æternum de peregrinis meritū.

Inſigne miraculum.

Epiſcopus in ſanctum iniurius dat pœnas.

Deiparæ addictus.

Ob. 1341

Quartanā & herniam curat.

herniâ sive ruptura laborantes plures prodigiosè liberavit. *Ex Ioanne à Bosco, tomo secundo SS. Ord. Hugone Menardo, Annal. Bened. &c.*

B. Gummarus Rex. In Clara-Valle, Beati Gummari Regis Sardiniæ, egregijs virtutibus clari. Ita hac die Henriquezius, nos autem ex causis sæpè allatis die sequenti.

B. Henricus Abb. In Gallia Beati Henrici Abbatis Cistercij; qui ex Abbate Iojaci, ad eam dignitatem post Ioannem de Pontisara assumptus, postquam sacro Ordini summa cum laude annis duodecim præfuisset, sanctitate plenus obdormivit in *Ob. 1316.* DOMINO Anno CHRISTI 1316. cujus depositio in Necrologio Cistercienſi 5. Calend. Augusti designatur, ejus tamen memoria in Menologio ejusdem hac die recolitur. T. 2. SS. &c.

B. M. Margaretha Vid. In Belgio Beatæ memoriæ Margarethæ Viduæ, Monalis Flinensis, genere & Virtute Illustrissimæ. Margaretha è Regibus Cypri oriunda, Comitis Brienij filia Theodorici quondam de Bevere Toparcha conjux lectissima, eo mortuo, CHRISTUM ut lucraretur ampliſſimas opes habens contemptui, spretis delicijs cucullum induit, quod eximiæ humilitatis aliarumque virtutis exemplum velut gemmis prætexens, cum magno sanctitatis exemplo, in eodem Monasterio usque ad vitæ consummationem perseverans, ad præmia æternitatis evolavit An- *Ob. 1275.* no Christi 1275. *Monim. Flinensia, Ioann. Buzelinus, Henriqu. tomo secundo SS. Ordin. &c.*

XIII. CALEND. AVGVSTI.

XX. Iulii. E.

S. Paulus Martyr. CORDUBÆ Sancti Pauli Diaconi & Martyris, qui cum infideles Principes, Mahometicæ impietatis ac lævitiæ argueret, & CHRISTUM constantissimè prædicaret, eorum necatus, ad præmia evolavit in cœlum. Passus est illustris hic CHRISTI pugil, & perfectissimus Mo- *Passus est A. C. 851.* nachus Anno Christi 851. De quo agit Sanctus Eulogius noster Memor. Sanct. libro 2. capite 6. Vsuard. Arnold. Duacen. &c.

S. Vulmarus Abb. In pago Bolonienſi in Galliâ Sancti Vulmari Abbatis admirandæ sanctitatis viri. Vulmarus inclytis parentibus Vulperto & Duda genitus, nihil mundi hujus appetijt, cujus etiam pulveres de pedibus maturè excussit, & in celeberrimo Alti-Montis Cœnobio Monachum *Fit Monachus.* professus, cum alijs virtutibus animum mirè excoluit, tum humilitate inprimis, summâ cum omnium admiratione & ædificatione excelluit: Quippe boves cu- *Boves curat & virili ætate litteras discit.* rare & pascere jussus, & virili in ætate Alphabetum aggressus, vilia quævis & puerilia minimè indigna genere suo & ætate ducens, ut maxima & dignissima amplexus, eo & virtutis & litterarum studio tantopere profecit, ut rariore *In clerum adscribitur.* tunc inter Monachos exemplo, dignissimum omnes judicarent, qui sacris Ordinibus initiaretur, & altaribus atque Abbati assisteret. Ad Clericatus honorem evectus, tantum abest, ut ab humilitatis usu quidquam remiserit, ut etiam multo quam antea diligentius se exercuerit: Si quidem vilissima quævis domus ministeria & Fratrum servitia sic adamavit; ut de nocte clam surgens, Fratrum singulorum calceos tergeret, & benè mundatos, quam occultissimè restitueret. Sa- *Fugit in eremum.* cerdos factus, cum ob eximiam vitæ sanctitatem, certatim ab omnibus coleretur, adeo ab omni sui existimatione & famâ abhorruit, ut ab amantissimis Fratribus sese abriperet, & quam poterat celeberrimè ne notaretur in eremũ profugeret; ubi tamen post triduum, prodente Angelo, à religioso quodam viro inventus & cibo refectus, confluentibus denuo ad eum quamplurimis, eosque inter Illustribus non paucis, Cœnobium *Cœnobium struit.* non longè à Casleto extruxit. Verùm miraculorum gratia factus illustrior, & inde paulo, ut multitudinem fugeret secedens, haud procul Bononiâ consedit, & quo erat in DEIparam studio atque affectu, honori ejusdem Ecclesiam condidit, *Deipara cultor.* multisque denuo confluentibus Cœnobium Ecclesiæ adjecit, eidemque aliquamdiu sanctissimè præfuit. Tertium item, non longè ab eo loco Monasterium, pro sacris DEO Virginibus condidit, easque ad mundi ac sui contemptum præclarè instituit. Sanctitatis ejus fama

Digitized by Google

Cedualam Regem in Fide inſtituit. fama illectus Cedualla Occidentalium Saxonum Rex Cathecumenus ad ipſum contendit, ſeque in Fidei Chriſtianæ dogmatibus imbuendum, humillimè eidem ſubmiſit, & precibus juvari popoſcit. Prophetico ſpiritu obitum ſuum Fratribus prædixit, cumque ad ipſum inviſendum Sacræ Virgines convolaſſent; NUNQUAM FUTURUM HIC, UT SE INTUERENTUR, eisdem renunciari juſſit. Cujus, (ſtupenda res!) cum ad funebres exequias denuo occurrerent, & vel mortuum quidem, meritiſſimum de ſe Patrem intueri deſiderarent, publico funere elati nec feretrum quidem conſpicere potuerunt, cum tamen accenſæ circumcirca luminaria, & eos qui ſacrum funus comitabantur perfectè intuerentur. Deceſſit meritorum copiâ locupletiſſimus ANNO CHRISTI 689. inſignibus etiam deinceps miraculis illuſtratus. Ex Vitâ ejusdem apud Moſandum, Molano, Iepes, Trithemio &c.

Epiſc. prophet. *Videri non valet à ſacrâ Virg.* *Nec funus quidem eadem videre poſſunt.* *Obiit 689.*

Treveris Sanctæ Severæ Virginis. Severa illuſtriſſimo & Regio Francorum Regum nata genere Arnoaldum Auſtraſiæ Ducem, Odam Sueviæ ſive Alemanniæ Principem lectiſſimam matrem habuit. Sed & ſorore Itha, celeberrimâ illa Pipini Ducis conjuge, & fratre Modoaldo Treverorum Pontifice, ſanctitate ut ſanguine ſpectatiſſimis vere felix, eorumdem exemplo plurimum profecit, virtutesque dignâ æmulatione, feliciter adæquavit. Calcatis mundi illecebris, veſtem Monachicam induit, ex quâ velut candela ardentiſſima è laterna exſplenduit. Præfecta Sancti Symphoriani, quod Modoaldus frater condiderat, Virginum Cœnobio, perfectionis abſolutiſſimum exemplar ſuis facta, vitam religioſſimam magno rigore tranſegit; fratris ſui exhortationibus tantopere ſuccenſa, ut fervore illo in ipſum denuo redundante, uterque mutua inflammatione tantum non deflagrarent, eam ipſam ob cauſſam haud immerito, Sanctiſſimis Patriarchæ noſtro BENEDICTO, & ſorori ejusdem SCHOLASTICÆ, à Stephano Leodienſe comparati. Claruit Illuſtriſſima Abbatiſſa ſub Anno Chriſti 660. Stephan. cit. *Franciſcus Roſiers, Ioann. Molan. Trithemius, &c.*

S. Severa V. Abb. *Regii generis.* *Fit Monialis.* *Abbatiſſa.* *Dignâ cõparatio.* *Clar. 660.*

In Gallia, Monaſterio Claræ-Vallis, Beati Gummari Regis Sardiniæ, qui ut in cœlis cum CHRISTO feliciter regnaret, Regnum terrenum dimiſit, & florente inprimis ætate, quadragenarius ſcilicet, vigorem corporis Regum Regi conſecrans, ſubſtituto in Regnum filio, ad portum religionis emergens, à Beato Roberto de Brugis ſacram veſtem ſuſcepit. Effulſit poſt ſolemnem Votorum emiſſionem admirandis virtutibus, multisque revelationibus recreati meruit. Ipſi oranti Magnus Doctor noſter & præcipuus Ordinis noſtri Reformator Bernardus multoties apparuit, eumque ad perfectionis ſemitam proſequendam melliflui verbis invitavit. Vitam duxit admodum aſperam, quâ omnes in Regno olim ac Regia præguſtatas delicias, compenſare ſatagens, Regium corpus non ſerviliter ſolùm ſed & hoſtiliter habuit, quod acerrimo flagellorum duriſſimè attrivit, cruentavit, & laceravit. Lectuli in vicem, duros aſſeres habuit; recumbenti nihilominus uſum raro, vel tarde admodum admittens, cum totas ferè noctes, aſſiduè orationi intentus tranſigeret. Sed & in alijs pœnitentiæ operibus, & multo maximè atque longo jejunij uſu, aſſiduus fuit, ad tantam ſui humiliationem demiſſionemque redactus, ut ad abjectiſſima quæque miniſteria hilarior eſſe videretur, quam omnis olim humanæ laudis & gloriæ apperentior apparebat. Tandem autem laboribus excoctus, ad Regnum æternum aſſumptus eſt; relicto in terris nomine immortali, & magno ſui apud omnes deſiderio. *Bernard. de Brito. Gaufredus Villarienſis, Ioan. Molan. Henriq. t. 2. SS. &c.*

B. Gummarus Rex. *Regno ſe abdicat.* *Revelationibus recreatur.* *Rigor vitæ.* *Humilitas eius.* *Moritur.*

Metis, Sanctæ Clodeſuidæ Virginis, & Abbatiſſæ, virtute, genere, & ſignis prodigioſis illuſtriſſimæ. De qua nos ex auctoritate plurimorum 8. Calend. Aug. fuſius agimus.

S. Clodeſuidæ V. Abb.

In Clara-Valle Beati Maſcelini Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipuli, qui ſecundum ejusdem Beati Patris Vaticinium, vitam Monaſticam amplexus, admirandis virtutibus, atque eximia ſanctitate Ordinem decoravit. *Cæſarius Heiſterbac. Bernardus de Brito, tomo ſecundo SS. Ord. &c.*

B. Maſcelinus.

In Cœnobio Vallis Floridæ, Venerabilis Gentæ Abbatiſſæ. Hæc florentiſſimo cæteroquin Cœnobio, ſanctiſſimam Ordinis reformationem Ciſterci-

B. Genta Abb.

ensem sub Ann. Christi 1218. susciente, primam Reformatarũ Abbatissa renunciata, Romã profecta, instituti novi confirmationem à Romano Pontifice impetravit, & Cruecm Sanctorum exornatam pretiosissimis Reliquijs domum retulit, quæ etiamnum magno honore ibidẽ asservatur. Enituit autem insignibus vitæ meritis, & cum magnâ animi tranquillitate, corporis gravibus soluta vinculis, ad Dominum, cui sanctissimè servierat, migravit, cum triduo ante quam moreretur lucidissimi splendoris globum, ante fenestras rutilare singulis noctibus conspiceret. *Ex Thoma Cantipratano, Auberto Miræo, Hugonè Menardo, &c.* cujus tamen memoriam seu Natalem alij aliàs celebrant.

Globus ignеus.

In Silva-benedicta Beatæ Margaritæ Virginis. Hæc contemptis hujus sæculi honoribus & voluptatibus, à primævo juventutis flore, divinâ gratiâ præventa, virginitatem suam in prædicto Cœnobio Domino consecravit, & Divinis rebus intenta, ei per amorem & puritatem spiritus adhærere studuit. Munus Sacristiæ obire jussa, illud summa cum humilitate & reverentia suscipiens, magno cum fructu animi sui strenuè gessit, Domumque DEI tuũo in honore habuit, parietes & pavimenta incredibili cum diligentiâ & fervore mundavit, mappas & altarium mantilia mundissimè eluit, sacra tacerdotum vestimenta persanctè tractavit, & quidquid sibi otii subtrahere poterat, orationi & lectioni totum impendit. Vnde ad tantam gratiarum coronam, Divino favore provecta est, ut omnibus venerabilis habita, multis & in vita, & post mortem miraculis effulserit. Cumque & religione in DEVM, & charitate in homines indies crescceret, semperque seipsâ fieret perfectior, consummato feliciter cursu peregrinationis suæ, ad cœlestẽ patriam evolavit. *Philipp. Seguin. Menolog. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Margarita Virgo.

Sacristiæ munus reverẽter curat.

Miras inde profectus.

Miraculis claret.

In Monasterio B. M. V. Einsidlensi in Helvetiâ, obdormitio Venerabilis viri P. Ioannis de Lintzingen Abbatis Maulbrunnensis, qui pro Ecclesiasticâ libertate, & Catholicâ Religione multa perpessus, post varias æruinnas, persequutiones & tribulationes ab Hæreticis, illatas, magna animi fortitudine toleratas, exul & pauper in prædicto Cœnobio pissimè obiit Anno Christi 1547. *Menolog. Cist. Henriq. &c.*

Ven. Ioan. Abb.

Ob. 1547.

XII. CALEND. AVGVSTI.

XXI. Iulii. F.

S. Arbogastus Episcop.

ARGENTORATI Sancti Arbogasti, Episcopi, miraculis clari. Arbogastus (vulg. Sant-Algast.) patriâ Hibernus, seu, ut alij volunt, Aquitanus, professione Monachus, ex Monacho illustrissimus Alsatiarum Apostolus, constructo prope Hagenôam Oratorio, idololatriæ ibidem vanitatem spiritu Apostolico exsufflavit, & confutatis stultissimis circumjacentium populorũ opinionibus ac deliramentis, unius DEI timorem & cultum diligentissimè coñendavit. Quam quidem doctrinam, eximio vitæ sanctissimæ exemplo, & admirandis prodigijs confirmans, omnis generis morbos curabat, immundos spiritus ejiciebat, ied & verè Apostolici meriti illustrissimo argumento, mortuos ad vitam revocabat. Eà sanctitatis & sumnæ insuper sapientiæ famâ Dagoberto Regi ita charus, ita coñendatus probatusque fuit, ut in gravissimis Regni negotijs, Arbogasti consilijs non tam uteretur, quam niteretur. Quem proin post Sancti Amandi nostri discessum, tumultuantibus, & fœdissimis erroribus contaminatis Argentinensibus, Episcopũ præfecit, IUSSITQUE UT VOCI EIUS NON ALITER ATQUE DIVINÆ OBTEMPERARENT. Quæ res etsi tantum non stulta nostri temporis hæreticis videatur, maximo tamen argumento est, sanctitatis non solum manifesto probatæ, sed Episcopalis auctoritatis, à maximis Principibus ritè agnitæ, & subditis serio coñendatæ, sed & à Numine ipso admirandis & innumeris prodigijs comprobatæ. Expertusque reapse Magnus Rex Dagobertus, quanti faciendus Arbogastus suus esset, quando mœrore non solum ad ægritudinem, sed penè mortem, adfectum prodigiosissimè juvit, & grandi miraculo recreavit; resuscitato nimirum à mortuis Sigeberto Rege ejus filio, quẽ in venatione percussum aper interemerat, complorante ob eam Principis lectissimi mortem Galliâ & Germaniâ universâ, tanti autem miraculi famâ, stupente, & in Episcopum tantum oculos atque animos deinceps convertente.

Apostolus Alsatiæ.

Miracula.

Mortuos suscitat.

Fit Episcop.

Magni fit à Dagoberto.

Sigebertum Regem à mortuis suscitat.

Digitized by Google

Apri-monaſterium. te. Conditum eo ipſo loco ob miraculi celebritatem ab Dagoberto Ordinis noſtri illuſtre Cœnobium, & ſignante myſteriũ nomenclatura APRI-MONASTERIUM (vulgo Ebersmünſter & Ebersheimünſter) appellatum. Sed & in tantæ virtutis Pontificem minime ingratus Sigeberti pater, in gratiam Arbogaſti Argentinenſi Eccleſiæ Rufachium cum omni ditione dono dedit, & æternum grati animi ſui, tantique accepti ab Arbogaſto beneficij monimentum eſſe voluit. Meruit & multo alio nomine de ſucceſſoribꝰ Epiſcopis, de Argentina ſua, de Alſatia, de Eccleſia univerſa Sanctus Pontifex & innumera penè meritorũ copia dives, manipulos tã prægnantes cælo intulit Chriſti Anno 658. ab omnibus, ipſis etiam gentilibus magni factus, ſoli ſibi ad mortem usque, & in morte diſplicens, cum communi mortalium ſepultura, indignum ſe judicaret, neque alio loco, quam infami, & ſub ipſo quidem patibulo ſepeliri vellet. Sepultus eſt, ut juſſerat ſuprema voluntate, caveratque nè aliter fieret quam juſſiſſet, Chriſtum eo imitaturus, *quem cum iniquis deputatum ſæpe ſecum ipſe miratus*, ſuam ipſe utilitatem expendebat. Exſtructa tamen quãprimum à fidelibus ſuper ſanctiſſimi Pontificis tumulo inſignis Baſilica, ejuſque nomine dedicata, addito percelebri Ordinis noſtri Cœnobio, omni ea loci infamia, novo ſplendore permutata, Arbogaſti fama felicius apud Gallos, quã Germanos perdurante, Hæreticorũ peſtilentiſſima lue omnem miraculorũ memoriam, ut certum perfidiæ ſuæ trophæũ, quantis poteſt molitionibus amoliente. Extat tamen paſſim Catholicis etiamnũ locis conſtans Arbogaſti memoria, & haud procul Veldtkirchio, ad fauces Montfortias, ejus nomini ſacra Eccleſia à peregrinis viſitatur, multis prodigijs & gratijs illuſtrata, ubi olim Divus aliquandiu habitaſſe memoratur, & ſaxum oſtenditur duriſſimum, profunda & prodigioſa genuum ejus impreſſione nobilitatum, multis etiam hodie, pedum languore, ſeu defatigatione afflictis, admodum ſalutare. *Ex Vita eiusdem, Vrbone Argent. Franciſco Guillim. VVilhelmo Eiſengrien, Bernardo Herzog. Cratepol. Chron. Arg. Annal. noſtr. Germ. & Bened. Aquila & tomo ſecundo SS. &c.*

Rufachium ipſi à Rege donatur.

Obiit 658.

Sub patibulo vult ſepeliri.

Baſilica in honorem e ius condita.

Hæreticorũ luus.

Eius memoria in Rhætia.

Miracula.

In Anglia, civitate Lincolviæ Beati Higbaldi Abbatis. Higbaldus egregia ſanctitate, & ſpectatiſſimæ vitæ meritis celeberrimus, inſigni Monaſticæ diſcipli-

B. Higbaldus Abb.

næ bono, celeberrimi Beardanenſis Cœnobij Abbas electus, æternũ loco decus & nomen peperit; ita quidem ut ex Hibernia Scotia & Anglia celebri ſanctitate Patres eo confluerent, & exactiori Regularis vitæ obſervantia inſtructi, inde in diverſas provincias, multo cum populorũ fructu, novum fervorem inferrent, Monachis ibidem diu noctuque in magno pœnitentiæ luctu perſeverantibus, quos quia mira quadam animi manſetudine, & ſanctiſſimo maximè vitæ exẽplo Higbaldus, ad majora quotidie perfectioris vitæ incrementa, feliciſſimè, ut dexterrimè concitabat. Fuit ea etiam tantæ ſanctitatis fama illectus magnus ille Saxoniæ & Hollandiæ Apoſtolus Sanctus Suitpertus, ut ampliſſimis abrenuncians opibus Higbaldo Abbati ſe ſubderet, & Monachico vitæ inſtituto ſe devovens, tantus poſtea, quantum orbis miratur univerſus evaderet. Claruit tantus tantorum diſcipulorum Magiſter, præclariſſimus diſciplinæ Monachicæ Reſtitutor Higbaldus Anno Chriſti 670. & redundante omniũ etiam illorum in ipſum merito, tanta copia dives, in gaudium Domini ſui introivit. *Ex Marcellino, tomo 2. Sanct. Ordin. Hugone Menardo, & variis rerum Angl. ſcript. &c.*

Inſigne meritum eius.

S. Suitpertus eius diſcipulus.

Obiit anno 690. circ.

Venetijs depoſitio Sancti Danielis Abbatis & Confeſſoris. Hic ex clariſſima Molinorum familia, Patricius Venetus, & generi & urbi egregia vitæ ſanctitate inſigne ornamentum conciliavit, ob eximiã mẽtorum magnitudinem & copiam inter ſanctos relatũ, ſub cujus nomine & præſidio illuſtre Virginum Cœnobium Venetijs poſtea extructum eſt. *Franciſcus Sanſovinus, Robertus Ruſca, Ang. Manriq. Arnold. Duac. Chryſoſtom. Henriq. tomo 2. SS. Ord. &c. Vita diſceſſit S. Abbas Anno Chriſti* 1132.

S. Daniel Abb.

Ob. 1132.

In Gallia depoſitio Beati Benedicti Monachi, qui in Sacra Claræ-Vallis ſolitudine ſub Ciſtercienſium vexillo, egregiè Altiſſimo militavit, & cum magna opinione ſanctitatis obdormivit in Domino: Novit eum familiariter Sanctus Gaufredus noſter Epiſcopus, tantique fecit, ut prope eum ſepeliri in votis habuerit, & impetraverit. *Menolog. Ciſt. Chryſ. Henriq. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Benedict.

In Hiſpania, Monaſterio Nucalenſi obitus Venerabilis Fratris Gabrielis, ejuſdem loci Novitij, miris DEIparæ favoribus conſpicui, ætatis noſtræ cœleſtis floſculi. Gabriel, dignè nomine ſuo, vere

Vi. Gabriel Novitius.

MARIANGELUS à pueritia fuit, Angelica morum elegantia, puritate vitæ, cœlo ipsi charus, Virginum Virgini cõmendatissimus, quæ tã amici sibi nominis innocenti, vere ut pia ut propria Mater amantissimè consuluit, & raro sanè nostri sæculi exemplo, tatis non habuit, si ante oculos suos ipsa haberet, nisi & ipsa in oculis tam dilecti GABRIELIS sui esset, neque tam nutu, quam diserta voce, & manus beneficiæ ductu quid faciendum ipsi benevolentissimè ostenderet. Visibiliter proin, atque vigilanti apparuit, & ferventiore tunc, ad acuratiorem Regulæ S.P.N. BENEDICTI observantiã, in Hispanijs Cisterciensium nostrorum pio conatu, ut ijs se adjungeret, & conniteretur imperavit: **Namque id vitæ constitutum, FILIO Suo & sibi perplacere edocuit.** Sed importunis, velut de meliore è bonis, quin & DEIparæ, (ut dicebant,) chariore amplectendo, nonnullorum suasionibus, Carmelitarum Discalceatorum habitum induit, & velut de voto in melius cõmutato primũ gavisus, paulo post per magnũ miraculum exire compulsus est. De consilio proin virorũ pietate & doctrina præstantium omnia quæ circa se acta sunt, Francisco de Bivar Theologo doctissimo, (necdũ tamen nostris accensus) patefecit, qui ipsum illico satisfacere DEIparæ jussis tam expressis voluit, & ad Monasterium suum Nucalense destinavit, quem & ipse non multo post subsequutus, consilium & justa Magnæ Matris ut & sibi convenientissima interpretatus accepit. Admisére libenter juvenem tantũ Mucalenses, cujus facilè erat spiritum & fervorem explorare, ut qui se prima fronte apertissime omnibus prodebant probabantque. Post multa proin signa miraculosa Regulam nostram & cucullum sacro in Tyrocinio aggressus atque amplexus, mirum illico in modum profecit, ut Angeli hominis alacritatem, inquè Divinis rebus sublimitatem, mirarentur haud imerito universi, cum inter orandum cœlestes expertus favores, sæpè extra se factus in extasim raperetur. Multis tandem infirmitatibus in ipso anno probationis fractus, & gravissimis doloribus consumptus, ad extrema devenit, & ante obitum CHRISTUM DOMINUM recentibus plagis, & corona spinea redimitum, usque ad cœlestem patriam invitantem conspexit. Excepit supremam & Generalem quidẽ Angelici juvenis confessionem prædictus Franciscus de Bivar, & favores quibus à CHRISTO DOMINO ejusque gloriosâ Genitrice affectus fuerat, plenius intellexit. Ex relatione succincta ejusdem venerabilis memoriæ Franciscj, ex quo, cum pro instituto litterarum in Hispanias usque cõmercio, ab eodem plenius instrui expeteremus, inque vicem nonnula quæ ipse rogaverat submisissemus, ad ejusdem cœlestis vitæ profectionem ad GABRIELEM suum evocatum intelleximus, & interesse necdum posse tam amico utriusque consortio, plurimum dolemus. Vitam Gabrielis, docente eam Bivario, cõposuisse se affirmat nobis Henriquezius, sed quam videre necdum licuit, inhiantissimè tamen cum multis ejusdem expectamus.

Deiparæ erga ipsum amor.

Ejus profectus.

Visibilis eidem adest.

Extases.

Moriturο Christus adest.

Franciscj de Bivar consilio utitur.

Favores Deiparæ.

Nucalense Monasterium ingreditur.

Mors Bivarii.

XI. CALEND. AVGVSTI.

XXII. Julii. G.

S. VVandregisilus p Abb.

IN Blandinio Monasterio Sancti VVandregisili Abbatis, miraculis clari. VVandregisilus Illustrissimo genere oriundus, patrem VValtchisum, consobrinum Pipini, habuit, Ansegisi Palatij Regij Majoris fratrem, educatusque apud Dagobertum Regem, varijs honorum gradibus, Comes tandẽ Palatij constitutus est. Regis & Principum cognatorum adnisu, dignam genere conjugem ducens, intaminatum ut thorum servarent eidẽ auctor fuit, persuasitque non multo post, raro exemplo, maritus conjugi, ut Virginitatem suã Virginum sponso, & quidem in cucullo consecraret. Sequutus paulo post VVandregisilus ipse, invito admodum Rege ex aula se subripuit, & in Monte primũ Falconis celebri Monasterio Monasticen professus, postea Bobii aliquandiu, decem autem annis in Cœnobio Iurensi cõmoratus est, donec ipse Fontanellense Monasterium conderet, in quo insignem paulo post Christi militum numerum conscripsit, trecentis nimirum discipulis auctus, quibus admiranda vitæ sanctitate, insigni cum fructu, viginti circiter annis præfuit. Eũ raris prodigijs DEVS honoravit. Ea inter Bettonem confodere se parantem, stupe-

Illustr. genus & honores.

Fit Monachus.

Conjuges Virgines.

300. Monachorum pater.

Digitized by Google

ſtupefacta mox manu, & à dæmone arreptum prodigiosè reſtituit, eoque quo id factum loco, Eccleſiã ADMIRABILI MATRI, Benedictæ Virgini, (quam præcipuè coluit) condidit, quotidianis poſtea meritis ejusdem, miraculis celeberrimã, cultum Magnæ Matris VVandregiſilo longè lateque promovente. Sed & illud rarius: cum ab ipſomet Rege Cœnobio aliquando extractus, ad palatij & Regni negotia denuo raperetur, conſpecto ſiquidẽ mendico in aditu palatij, à miniſtris Regijs in lutum projecto ac demerſo, quod impedimento equitãtibus, an faſtidio Regi futurus videretur, VVandregiſilus illico equo deſiliens pauperem cõplexus, amantiſſimè extraxit, cui Angelus quamprimũ adeſſe viſus ab ipſo Rege eſt, qui veſtem extergeret, multoque quam ante puriorẽ redderet. Obſtupuit ea re plurimum Rex optimus, & VVandregiſilũ antea dilectum, modo reveritus, invitum retinere deinceps minimè auſus eſt, ſed honoratum ornatumque ad Cœnobium remiſit. Profuit non diſcipulis ſolum ſuis Abbas lectiſſimus, ſed Apoſtolico zelo fervorem ſuum latè diffundens, prædicationis ſuſcepto munere, cum exemplo juxta admirandus eſſet, plurimum profecit, APOSTOLIQUE glorioſiſſimum nomen apud Caletenſes inprimis & vicinos meritus, populos multos Chriſto & Eccleſiæ adjunxit. Prophetico etiam excellens ſpiritu, & multa alia, & trium maximè Regũ ſucceſſionem & exitum, diſertè ac diſtinctè prænunciavit. Sub mortem triduum integrum ſpiritu raptus, cœlumqué ſibi apertum intuitus, nominatis, qui ſibi in Abbatiæ honore alter poſt alterum ſuccederent, Sanctis Lantberto, ac dein Anſberto, ſacro refectus viatico, monitiſque Fratribus, & cum pſallentibus (cœleſtem quidam è perfectioribus, qui adſtabant, Monachis Pſalmodiam clarè audierat) voces jungerent (adeo minimè diſſonã Angelicæ Muſicæ, Monachicam exiſtimabat,) cœleſtes inter & mortaliũ concentus feliciſſimũ animum Creatori tranſmiſit, ſupremo in agone, ſigno ſe Sanctæ Crucis devotiſſime cõmuniens. Obijt ſalutis partæ Anno 665. ſexto autem ſupra nonageſimũ ætatis, inſignibus etiam poſt mortẽ miraculis clariſſimus, cujus ſacrũ corpus, poſt annos ab obitu quadraginta, cum ijs, quibus obvolutum fuerat veſtimentis, integrum repertum eſt atque incorruptũ, & tranſlatum ad Baſilicam Sancti Petri, ubi miraculorum gloria honoratiſſimã perpetua fidelium devotione eſt frequentatũ.

Deipara cultor.

Pauperes quanti faciat.

Angelus lutum detergit.

Apoſtolus Caletenſium.

Spiritus Prophetici.

Mors gloriosa.

Cæleſtis Muſica.

Obiit 665.

Miracula.

Ex Vita per ſynchronum ſcript. Iepes, Molano, Sigeberto, Petro Equilino, Trithemio. 2. Sanct. Ord. &c.

In territorio Arvernenſi Sancti Menelei Abbatis. Meneleus Regio ortus genere, rigorẽ delicijs mundi hujus omnibus, diſciplinam Monachicam, Principum licentia, paupertatem opibus, humillimũ vitæ inſtitutum, jugè obedientiæ jugum, gloria & auctoritate, ſed & imperio omni potiora habuit, cucullũque vile indutus, ex eo longè illuſtrior, quam ex purpura, auro, gemis exſplenduit. Fundavit autem inſigne ad honorẽ Sancti Martini in territorio Arvernenſi Monaſterium, Menatenſe primũ, ab eo exinde Sancti Menelei appellatum, in quo cum diſciplinã Monachicam ad exactiſſimũ Regulæ ſenſum ſanctiſſimè plantaſſet, ſuoque exẽplo firmiſſimè ſolidaſſet, admirandis à DEO miraculis nobilitatus eſt, adeo ut illorum fama celeberrim⁹ haberetur. Ea inter mortuum puerum precibus ſuis ad vitam prodigioſiſſimè revocavit: dęmonem autem, Sanctiſſimi & Admirabilis Patris noſtri BENEDICTI exemplo, ſola alapæ inflictione, ex obſeſſi corpore potentiſſimè profligavit. Claruit Regiæ virtutis ut originis Abbas Anno Chriſti 700. *Ex Vita, tom. 2. SS. Ordin. Galeſin. Maurol. Menard. Felici, Baronio, Vſuardo, & reliquar. rerum Gall. ſcript. &c.*

S. Menelem Abb.

Regium genus.

Condit Monaſterium.

Mortuum reſuſcitat.

Clar. 700.

In Sancti Godefridi Lingonenſis Epiſcopi. De hoc ita hac die prolixius Menologium noſtrum Ciſtercienſe: Godefridus ſæculi pompis & delicijs calcatis in ſacrâ Claræ-Vallis eremo, ſub Beati Abbatis Bernardi diſciplinâ Chriſto firmiter adhæſit. Quâ in valle expertus eſt internam quandam ſpiritus energiam, quâ ad contemnendum res perituras pellicie batur, & rapiebatur ad ſupremæ Divinitatis contemplationem. Cumque in aſſiduitate orationis, obedientiâ, jejuniorum frequentiâ, ac vigiliarum tolerantiâ, concito gradu virtutes Melliflui Bernardi æmularetur, ab eodem Claravallenſis Prior conſtitutus eſt. Qui in abſentiâ tanti Patris gregem Dominicum mirabili prudentiâ rexit, & ſingulari ſagacitate inſtruxit, ac ſanctiſſimis informavit exemplis. Famâ autem Angelicæ converſationis ipſius ſe circumquaque fundente, ad majorẽ dignitatem evectus eſt. Nam præſule Lingonenſis Eccleſiæ, ex hâc vitâ ſubtracto, cõmuni omniũ voto Epiſcopus electus & nominatus eſt. Quod ut intelle-

S. Godefridus Epiſcop.

Prior conſtituitur.

Eligitur Epiſcop.

xit,

xit, paveſcere cæpit, electorum de ſe judicium improbans, quod graviſſimam Monacho humili provinciam commiſiſſent, ſe nunquam animarum regimen ſuſcepturum affirmans. Auctoritate autē Súmi Pontificis, atque Abbatis ſui Bernardi coactus acquievit, & Lingonenſis Eccleſiæ gubernaculum invitus ſuſcepit. In eo munere ex editiore loco, majora indies virtutū præbuit cæteris incitamenta, atque ad augendum Divinum cultum, & Eccleſiaſticam diſciplinam conſervandā multa præclara effecit. Et poſt Epiſcopatum aſſumptum frequenter Divo Bernardo adhæſit, præcipuè cum pius pater in convertendis Hæreticis laboraret. Variis tandem virtutum ornamentis inſignis infirmitate correptus expiravit, & ad Regnum immortalitatis aſcendit: qui inter Sanctos Canonizatos recenſetur. Ita Menologium cit. Fuit Generoſa admodum natus familia, cognatus Divi Bernardi, obiitque ſub A. C. 1165. ſexto Idus Novemb. cujus tamen Natalis hâc die in Menologio prædicto recitatur. *Vinc. in Spec. Robert. Montenſis, Ioan Abb. in Catal. Ciſt. Bernard Abb. Bonæval. in vita Sanct. Bern. &c.*

Reluctatur. *Cogitur.* *Hæreticos convertit.* *Obiit 1165.*

B. Andreas. In Bona-valle, Beati Andreæ Monachi, fratris germani magni & ſanctiſſimi illius Tarentaſienſis Archiepiſcopi Petri, qui fratris lectiſſimi virtutes ſtrenuè æmulatus, quod ille coactus in publico magna cum omnium ædificatione exeruit iſte in ſecreto teſtibus Angelis digne exercuit; & plenus meritorū ex hac lachrymarum valle in montem feliciſſimæ beatitatis conſcendit. *Barn. de Montalbo, Bernde Brito, Gaufridus Abb. Altæcumbæ &c.*

S. Petri Tarētaſii germanus.

Croylandiæ in Anglia, translatio Sancti Neotti Monachi & Confeſſoris, facta â Leniona ſorore Oſketeli Abbatis Croylandenſis, ex ſuo pago Enolfesburia, ad Monaſterium prædictum, metu perſequutionis, & vaſtationis Danicæ. *Ex Orderico Vitali, Guilhelmo Malmesburienſi. t. 2. SS. Ord. &c.* *Translat. S. Neotti.*

In Monaſterio Sancti Blaſii de Catoldo Venetiis in Iudaica, inventio Sanctæ Iulianæ Virginis & Abbatiſſæ. Fuit ſanctiſſima hæc Abbatiſſa ex perilluſtri Collaltorum (de Coll-alto.) Comitum genere oriunda, admirabilis & in vita & poſt mortem omnibus viſa, cujus ſacrum corpus poſt quinque & triginta annos, hâc die elevatum, puriſſimum, integerrimū atque incorruptiſſimum divina virtute, repertum eſt; monſtraturque ſuma cum omnium ad miratione, in hodiernam uſque diem ab omni corruptionis labe alieniſſimum, plurimis miraculis coruſcum; illo inprimis ſingulari: quo implorata ejus ope, capitis doloribus prodigioſè medetur, quo nimirum morbo ipſa deceſſit, eam â Numine gratiam conſequuta: ut omnes, qui ſe ejus patrocinio, capitis doloribus obnoxii cōmendarent, certum remedium invenirent, medicam ipſius manum ſeu gratiam prodigioſè experti. Obiit A.C.1262. *Scardeonius, Ioan. Boniſac. Annal. noſt. Bened. tom. 2. Sanct. Ord. Arn. Duac. &c.* *B. Iuliana V. Abb.* *Inventio.* *Incorruptio perpetua.* *Contra capitis dolores potētiſſima Patrona.* *Obi. 1262.*

X. CALEND. AVGVSTI.

XXIII. Iulii. A.

Feſtum Fugæ S.P.N. FESTVM ſive Commemoratio Fugæ, ſive Converſionis Sanctiſſimi atque Admirabilis Patris & Patriarchæ noſtri BENEDICTI. quo nimirum Feſto memorabilis illa fuga recolitur, qua decimo quarto ætatis ſuæ anno Auguſtiſſimi ſanguinis juvenis, admirando tantæ fortunæ, tantula in ætate contemptu, Angelis ſpectabili forma comitantibus & ducentibus, glorioſiſſimè mundo ſe ſubducens, non ſine miraculo, tam ſollicitè quærentium famulorum induſtriam, cognatorū & amantium ſolertiam & lachrymas eluſit, favores, honores, opes, delicias univerſas, repente abrupit, & horridiſſimo ſe antro, vivum quaſi ſepulchro, verè mundo mortuus condidit, tenerrimumque corpuſculū incredibili vitæ rigore mactans, Abrahami exemplo, non de terra ſolum ſua & cognatione exivit, ſed immolans juxta, & immolatus, *Iſaac, Abraham ſub uno pectore clauſit.* Ex parte prima Opuſc. Gerardi Belgæ, tom. 2. SS. Ord. tomo de geſt. S. P. N. Annal. Bened. &c.

Mirus fortunæ contemptus. *Rigor incredibilis.*

Romæ Sanctarum Virginum Romulæ, Redemptæ, & Herundinis de quibus ſcribit Sanctus Gregorius Papa. Harum, vel eo quidem nomine memoria celebrior, quod in ſingulari DEIparentis Virginis cultu vitam exegerint, cujus utique favoribus, tantum gratia & virtute profecerant, ſive profeciſſe meruerāt. Romulæ, præ aliis ab admiranda patientia, & præcipuo ſacri ſilentii, obedientiæ & orationis ſtudio

SS. 3. Virg. Romanæ.

Digitized by Google

ſtudio, apud Magnum Eccleſiæ Doctorem commendatio, quam amantiſſimus

S. Romulæ patientia.

DEVS ut dilectiſſimam filiam, ad mariti augmentum, gravi admodum, & diuturno multorum annorum morbo, lecto adfixit, eâ Virginis patientiâ ut doloribus, velut ſolatio & gratiâ uteretur. Patuit quatriduo ante mortem, ad quantam à Numine gloriam vocaretur, cum ſpectante

Splendor miranda.

Magiſtrâ Redemptâ, & ſociâ aliâ quâdã Virgine ſacrâ, cellula Romulæ, cœleſti repente lumine impleretur, & frequens ſanctorum cœlitum numerus ad ægram inviſere, ſignis evidentibus comprobaretur,

Cæleſtis fragrantia.

eam inter miram cœleſtis odoris fragrantiam, ut in tertium uſque diem cellula redoleret. Nec diſſimili prodigio, cum Sacroſancto CHRISTI corpore ſupremũ refecta eſſet, cœleſtis pſallentium ſexus utriuſque multitudo audita eſt, quæ mortuæ Virginis paulo poſt animũ proſequuta, cum recedente audita recedere, fragrantia illa ſimiliter in cellula deſinente.

Cæleſtis Muſica.

Aſſervantur Romulæ ac Redemptæ ſacra corpora in Baſilica S. MARIÆ Majoris Romæ, de quibus conſulendus, *Baron. in Mart. Rom. & S. Greg. l. 4. Dialog. c. 15. Ferrar. Petrus Equil. &c.*

S. Catellus Epiſcop.

In Italiâ Sancti Catelli Stabilienſis Epiſcopi & Confeſſoris. Catellus Sancti Antonini noſtri Caſinenſis Monachi, Abbatis & Protectoris Surrentini lectiſſimus diſcipulus, admirabili vitæ ſanctitate Magiſtrum ſtrenuo æmulatus, eũ majoris quietis ſtudio ad eremum ſecedentem proſequutus, ſeparari nullo modo voluit, cum

S. Antonini ſequenti.

etiam Stabienſiũ jam creatus Epiſcopus, Eccleſiæ illi aliquãdiu ſtrenuè præfuiſſet. Confirmavit utriusque propoſitum iſdẽ

S. Michael Arch. apparet.

ſpectabilis forma apparẽs Michaël Archangelus, & ut cæptis inſiſterent cohortatus eſt; cujus proin honori Oratorium conſtruxêre & magno in vitæ rigore ibidem Domino ſervière. Accuſatus ob eam à ſede ſua abſentiam, & quod in montibus & paſtorum caulis ſacris operaretur apud

Incarceratur.

Sabinianum Papã Catellus, comprehenſus Romamque productus, carceri, in quo diu uſque ad Bonifacium Pontif. manſit, mancipatus fuit, Antonino non minus ea ex re, quam ſi ipſe captus eſſet afflicto; tametſi Divus Michël denuo apparens bono animo eſſe juberet.

Spiritu prophetico claret.

Cum autem Sabinianus univerſæ carnis debitum perſolviſſet, Bonifaciuſque, cui Catellus prophetico ſpiritu ſummum Pontificatum prædixerat ſucceſſiſſet, eique exemplo Sanctiſſimi Patris noſtri BENEDICTI Antoninus per viſum nocturnum apparens Catelli cauſam ad memoriam revocaſſet, illum carcere eductum ac multis donis ornatum in ſedem ſuam reſtituit.

Reſtituitur ſedi ſuæ.

Catellus itaque Stabias reverſus Antoninum obvium, & in amplexus accurrentem habuit, neque multo poſt infirmitate gravi correptus in cœlos evolavit. Cujus corpus Stabijs ſepultum, nunc in Caſtello-Maris Stabienſi, quod Stabiis everſis ſucceſſit, reconditum colitur. *Ex Paulo Regio, vitæ San. Anton. Moniment. Surrend. Davide Romæo auct. t. 2. SS. Ord. Ferrario &c.* Cæterum vir Sanctus deceſſit 19. Calend. Febr. ſub An. C. 607.

Obiit 607.

In Anglia Beati Iglatii Monachi & Cõfeſſoris. Iglatius Anglus natione, Monaſterii Sancti Petri apud Lindisfarnum Monachus, ſingulari pietate præditus, cum ad preſbyteratus honorem promoveretur, ſacroſancta altaris Myſteria, ſumma animi præparatione tractavit. Quod

S. Iglatius.

quam acceptum eſſet in conſpectu Majeſtatis Divinæ, inſigni miraculo poſtea innotuit, cum ipſo ad aram ſacris operante,

Ipſi Chriſtus benedicit.

Chriſtus Dominus ſpectabili forma viſus eſt, Iglatio Sacerdoti ſuo, manu ſolemniter benedicere. Claruit referente Nicolao Harpsfeldio, ſæculo nono. *Ex Ethelwolfo (Monacho, Hugone (Menarno, &c.*

In Monaſterio Villarienſi, Beati Iacobi Converſi. Iacobus cognomẽto de Glymthis, vir in ſæculo nobilis, militia clarus, &

B. Iacobus converſus.

inter reliquos equeſtris familiæ proceres ſpectatiſſimus, tangente animum & cor ejus Numine, repente à deliciis ſæculi ad rigorem vitæ Monachicæ ſe convertit, &

Generoſiſſima eius humilitas.

ſtupentibus univerſis, humillimum Converſorum noſtrorum amplexus inſtitutũ, generoſiſſima animi demiſſione omniũque virtutum exemplis etiam Veteranos ſacræ militiæ accendit, magnũq; nomen inter ſacros ſolitudinis illius incolas obtinuit. *Monim. Villar. Chryſoſtom. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

In Monaſterio Sancti Ioannis Baptiſt. Gemũlæ, Beatæ Beatricis Reginæ & Sanctimonialis. Hæc potentiſſimi Principis Aldobrandini Ateſtini filia, Andreæ eo nomine Secundi Vngarorum Regis, cognomento Hieroſolymitani, conjux Sereniſſima, inſignis formæ & pudicitiæ fœmina, cum, ut generoſo erat animo, à

B. Beatrix Regina.

morte mariti Regis, nulli eo inferiori nubere in animum induceret, Regum Regis intaminatiſſimũ amorem ſedulo exambiit, & in eodem quo cognata ejusdẽ

Fit Monialis.

nomi-

nominis Beatrix Abatiſſam egerat, & miris effulſerat ſanctitate, Cœnobio, Monaſticen profeſſa, in magna deinceps humilitate vitam tranſegit. Effulſit rariſſimum hoc ſumo in genere, generoſiſſimæ demiſſionis exemplar & ſpeculum ſanctitatis Anno Chriſti 1239. meritiſſimum inter præcipuas geminæ illius Cœnobii geminis accenſeri, quod geminis ſanctè gemellis Beatricibus, beatũ ſe fuiſſe & eſſe, haud immerito æternum ſibi gloriatur. *Ioan. Bapt. Pigna, Chron. Ateſt. Monim. noſt. Guelphica, t. 2. SS. Ord. Arn. Dnat. &c.*

Claruit A. C. 1239.

Charitas erga ſubditos, mira.

V. Iaquelinæ Abb.

In Belgio illuſtris memoria Religioſiſſimæ fœminæ Iaquelinæ Abbatiſſæ Hlinẽſis. De qua his verbis Ioan. Buzelinus: Iaquelina de Lalain, ex illuſtri Lalaynorũ familia in lucem progreſſa eſt. Opus ejus eximium tot ædificia, vel quibus inſident Antiſtitæ, vel quibus hoſpites excipiuntur. Plus ea tamen ſplendoris ſibi comparavit inſigni animi demiſſione, & ſingulari erga Virgines providentia. Singulas domus officinas invisebat frequenter, ibi laborantes ſuavibus ad patientiam verbis incitabat, curaſq; ſolatio mulcebat. Quo majorem orandi cieret ardorem, elegantibus Chori latera oratoriis exornavit, in quæ Moniales ſe ſe recipiant, cum eas cupido quietius in preces incumbendi ſtimulat. Quamvis eam continuè cancri dolores morſusque carperent, læto tamen vultu, & patenti animo ſemper eos cruciatus perferebat. Præclarum illud effatum ejus, quod jam referam: Morbo laborabat earum quædam Sororum, quas Converſas vulgo nuncupant. Vt malo ejus mederetur, is advocatus eſt Medicus, quem ſtipendia Parthenoni obnoxiũ faciebant. Serius hic venit, quam res poſtulabat; ac tarditatis veniam rogatus, reſpondit, parvi ducendum eſſe, quod tardius pedem in Monaſterium intuliſſet: eã enim tantumodo ſororculam eſſe, quam morbus vexabat. Ad hæc comotior Iaquelina; *Enimvero perſpectum habeas, aquè mihi curæ & amori eſſe alicujus Converſæ ac Dominæ ſanitatem*; ideoque in poſterũ hujus tibi Domus aditum interdico. Et ſanè difficulter poſtea is Medicus, tam inſignis Antiſtitæ gratiam denuo ſibi conciliavit. Ita Buzelinus. Obiit tandem pia Virgo cum magna ſanctitatis opinione, inſigni Epitaphio honorata,

Inclyta progenies Comitum, ſata ſanguine magno
Heroum, egregia nobilitate micat.
Aſt animi virtute fuit præſtantior, &c.
Eſt anima Angelicis ſociata choris, &c.

Epitaphium.

Ex Monimentis ejusdem Cœnobii, Chryſ. Henr. Menol. Ciſter. &c.

Pietas ejus.

Patientia.

Alzitæ in Hiſpania inventio S.S. Martyrum Bernardi, Gratiæ & Mariæ, Regis Carletani filiorum, quorum ſacra oſſa, cum reperta eſſent, cœleſti odore totam Eccleſiam repleverunt, variis ac celeberrimis miraculis Martyrum ſuorum merita confirmante Altiſſimo, unde eorum memoria magno populi concurſu ibidem celebratur. Accidit inventio Anno CHRISTI 1599. *Ex Menologio cit. &c.*

Inventio S. S. Bernardi & Sororũ

A. C. 1599.

IX. CALEND. AVGVSTI.

XXIV. Julii. B.

S. Valerius Epiſcopus.

NIceæ in Provincia, depoſitio Sancti Valerii Epiſcopi & Confeſſoris. Hic Monachum in celeberrimo Sanctiſſimæ illius Lirinenſis Inſulæ Cœnobio profeſſus, plurimis inde, ob inſignem & eruditionis & ſanctitatis famam, & diverſas Cathedras petitis atque extractis, coactus & ipſe minimè exambitum Niceæ ſive Nicænum Pontificatum admittere, exemplo vitæ oſtendit, quam dignus eo honore fuerit. Quippe contemplationis ſtudio profectuque acceniſſimum cor ejus, eructavit verbum bonũ, verbum virtutis, quod in animos audientium, tanta ſubtilitate, quin & poteſtate, profundius penetravit, ut ipſas quaſi medullas, Divino amore ſuccenderet, & inflammaret. Quo factum, ut Religio in primis vigeret, magna ſe ubique morum honeſtas proderet, & affectio omnium, in Valerio Epiſcopo ſuo velut ad ubera matris penderet, cum ipſe interim, mira animi demiſſione ſe ad omnes demitteret, omnibus omnia fieret, pauperum, orphanorum, afflictorum, ægrotantium curam diligentiſſimã haberet, neque per ſubordinatos, ſed per ſe ipſum omnibus intenderet, neminem, ſine oſtenſione non ſolum charitatis, ſed & exhi-

exhibitione operis, præteriret, laboribus perpetuis pro ſalute ſuorum deſudaret, neque tamen unquam deficeret; ut haud immerito tanti Pontificis mortem luctu indeficiente plangerent, cujus tanto poſt ſera poſteritas redivivũ exemplar ſibi expeteret. Claruit ſub A. C. 800. *Chron. Lirin. Claud. Rob. Arn. Duac. tom. 2. S. Sanct. Ord. &c.*

Clar. 800.

S. Obitius. Eques.

In territorio Brixiano Sancti Obitii Confeſſoris. Obitius Eques ſtrenuus Brixianus, bellum inter ſe gerentibus Brixianis & Cremonenſibus, quibus fœderati Bergomates erant circa Salutis noſtræ Annum 1191 cum hoſtes ſuper Olii ponte inſequeretur, eo præ pondere rupto & collapſo, una cum illis in flumen demerſis prolapſus eſt. Sed Divino munere ſervatus, poſtera die ab hoſtium cadaveribns extractus, ſe ad inferos deſcendiſſe, innumeramque animorum multitudinem eo delatam diverſis & inauditis pœnis excruciari vidiſſe retulit. Qui ubi primum convaluiſſet, ſæculari relicta militia ad ſacram convolavit, & deriſa, quam tanti olim fecerat, ſanguinis nobilitate, paupertatem Chriſti amplexus, humillimum vitæ genus Converſorum noſtrorum cunctis ſæculi honoribus antetulit, & in Monaſterii Sanctæ Iuliæ Brixienſi, Virginum ibidẽ inclularum ſervitio perpetuo ſe devovẽs, admirabili ſanctitate effulſit, & vivens atque mortuus inſigni miraculorum gloria illuſtrari meruit. Ea inter architecti cujuſdam manus calu trabis cujuſdam contritas, veſte ſua obvolvẽs, & manibus fovens mirabiliter ſanavit, & ad opus remiſit. Cũ ſacrum corpus ejus ad ſepulturam efferretur, multique languentes aqua, quâ illud lotum fuerat, aſperſi prodigioſiſſimè quãprimum convaleſcerent, ancilla quædam fiſtulis & plagis plena, cum aquam illam habere non poſſet, terra ſola, aſperſione ejus aquæ ſacrata, plagas tetigit, & illico convaluit. Mulier cæca ad Sancti Obitii tumulum deducta, recepto viſu, congratulantibus univerſis abſque ductore domum revertit. Idem contractæ accidit. Idem pluribus aliis, qui invocato ſervi DEI interventu, miraculo reſtituti ſunt, cujus natalis ibidem ſolemniter celebratur. *Ex Moniment. Brix. & ejuſdem Cœnobii, tom. ſecundo Sanct. Petro Galeſin. Helia Capreolo, &c. Alii IV. Februar. &c.*

Miri ſervatus.

Pœnæ inferni intuentur.

Fit Converſus.

Miracula.

Aquâ qua corpus ejus ablutum prodigioſa.

Cæca lumẽ recipit.

B. Cuno.

In Monaſterio Hemmenrodenſi, depoſitio Beati Cunonis Monachi & Confeſſoris. Cuno nobili inprimis ac potenti ortus genere Dynaſtarum de Malburg, caſtri ejuſdem nominis Dominus, opibus, robore, militari gloria ſpectatiſſimus enituit. Vti autem in ſæculo, ſæculo deditus, ſic Monachum præcipitante jam ætate profeſſus, DEO fuit addictiſſimus. Vixit autem in Ordine triennium, quo expleto, triduum inſuper ſe fore ſuperſtitem ſpiritu prophetico prædicens: *Domine* inquit ad Abbatem, *ſexta feria crucem accepi, ſexta feria transfretavi, feriâ ſexta in Capella mea me vobis tradidi; ſexta feria habitum indui Regularem, DEVS ſexta feria laborum meorum mihi reſtituet mercedem.* Amicis forte ad ſe inviſentibus, mortem quoque prædicens, cum recedere pararent, eo quod levis eſſet ejus infirmitas, & nulla adhuc mortis indicia apparerent; *Ne ſolemnitati ſuæ deeſſent*, rogavit. Ita factum, & ſoluta ergaſtulo corporis felix illius anima, vel ipſo quidem dæmone teſte: *ad pedes altiſſimi deportata eſt*, querentibus graviter, velut ſuper irrogatâ ſibi injuria, inferis; hominem quadraginta totos annos, ad omnem voluntatem ſuam paratiſſimum, triennii ſolius reſpectu, tã violenter ſibi â Numine præreptum. *Cæſarius Heiſterbach, Menolog. Chryſoſt. Henriquezii tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Cõvertitur ex Equite ill.

Auſpicatiſſima illi feria Sexta.

Mortem ſolemnitatem vocat.

Querela dæmonum.

In Germania, Monaſterio Gandersheimenſi, Sanctæ Gerburgis Abbatiſſæ. Gerburgis contemptu gloriæ inanis longè glorioſiſſima, cucullum in Regio Gandersheimenſi Virginum Cœnobio amplexa eſt. Fuit filia Ludolphi Saxonum potentiſſimi Ducis, & ſecunda Cœnobii prædicti Abbatiſſa, quod incœpit Bruno Saxoniæ Dux avus ejus, & perfecit Ludolphus pater, ſucceſſitque ipſa ſorori ſuæ Ven. Hadmodi, tanto cum Cœnobii & ſubditarum ſibi virginum fructu, ut toto paulo poſt orbe Gandersheymii felicitas celebraretur. Effulſit Abbatiſſa Sanctiſſima inſigni cum in vita, tum poſt mortem miraculorum gloria, tantumque eximio vitæ exemplo in audientium atque intuentium pectoribus fervorem ſuccendit, ut totas quaſi Reginarum & Principum fœminarum cohortes, eò pellectas cœlo lucrata poſt ſe traheret; quibus deinceps Cœnobium illud frequentiſſimum ſemper, uti admirationem apud univerſos concitavit, ſic Principum Sanctarum Promptuarium, verum Regis Regum, Sponſi Virginum Gynicæum appellari meruit. Obiit Gerburgis Anno Chriſti 883. ſive 84. cum ſacris illis Virginibus 14. annis ſanctiſſimè

S. Gerburgis Abb.

Illuſtriſſimum genus

Totas cohortes Principum DEO lucratur.

Obiit A. C. 883.

ctissimè præstitisset. *Ex diversis rer. Saxon. script. Trithemio, Bruschio, Reusnero, Annal. nost. Germ. &c.*

B. Teuteria Virgo.

Veronæ in Italia Beatæ Teuteriæ Virginis inclusæ. Teuteria Angla, regiâ stirpe edita, Apostolis nostris strenuè in conversione Angliæ deludantibus, Christianis nata parentibus, cum ob egregiam indolem atque formam ab Oswaldo Rege etiamnum gentile ad connubium expeteretur, neque pollicitationibus neque minis à proposito Virginitatis colendæ abduci potuit. Divinitus autem admonita patriam relinquens, & in Italiam veniens Veronæ consedit. Sed cum Regis satellites non longe abessent, ad Beatam Tuscam, in cellula quadam extra urbem Inclusorum institutа sectantem confugit, quæ cum fenestellam qua ingrederetur fugienti aperuit, illico aranearum telis adeo pertextam, ut nullam recentis ingressus suspicionem Regis ministris relinqueret, & illi absque Teuteria in Angliam reverterentur. Sanctissima autem Virgo, ea molestia liberata, Sanct. Tuscæ disciplinis se subdidit, & miro vitæ rigore ad mortem usque se confecit. Obiit adstantibus Angelis inter suprema verba: *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*, cum Oswaldo precibus suis gratiam conversionis à Domino exoratsset. Claruit sub Anno Christi 650. *Ex Monim. Veron. & t. 2. SS. Ord.* quam falso nonnulli A.C.236. decessisse opinantur, nullo tunc Oswaldo Anglis imperante, nedum ad Christiana sacra converso.

Regales nuptias aspernatur.

Insigne miraculum.

Clar. 650.

B. Christina mirabilis.

In Hasbania Beatæ Christinæ cognomento Mirabilis, quæ plurimis, cum in vita, tum post mortem miraculis claruit.

OCTAVO CAL. AVG.

XXV. Julij. C.

S. Theodomirus Mart.

CORDUBÆ Sancti Theodomiri Monachi & Martyris. Hic merita vitæ Monachicæ, illustri Martyrij trophæo & laurea coronans, cum pridem assuetus sacro vitæ rigori & jugi corporis mortificationi, fervente Arabum persequutione in aream descendisset, omnes invicta animi constantia in stuporem adfecit, & cum fidei hostibus summa cum magnanimitate congressus, cum fœdissimas Mahometi Pseudo Prophetæ vanitates, & leges protereret, capitis dānatus, lætissima mente sententiam excepit, & sui sanguinis gloriosissima indutus purpura, ad felicissimos & æternos Martyrum triumphos abijt, Anno C.851. *Memor. Sanct. Eulogii nostr. Iepes, Baron. tom. 2. SS. & Annal. nostr.*

Patitur A. C. 851.

S. Glodesendis V.

Metis in Gallia, Beatæ Glodesindis Virginis & Abbatissæ. Glodesindis, Glotsendis, Glodesinda, sive Glodesuida, Illustrissimo Principum maximorum nata genere, VVintronem Ducem patrem habuit, matrem Gudilam; quam cum illi præter voluntatem, multumque ac frustra reluctantem, dignis tanto genere nuptijs, Obeleno sive Obelerio Principi deponsarent, ad precs conversa, & apud Numen & maritum obtinuit, ne tanto Virginitatis Thesauro privaretur. Marito Virgine occiso viduata, cum ad alteras transire nuptias cogeretur, Metim celeri fugâ se se proripiens, in Ecclesia Sancti Stephani se condidit, ubi in septimum utque diem expectantibus ante fores templi, qui à patre missi erant, satellitibus, & jejunio diuturno exire coactam, secum abducerent, absque cibo omni potuque jejuna remansit, non sine prodigio devotissimam sibi Sponsam servante Numine, nequid temerè auderent milites, & mirè solante ac reficiente. Visus exinde Angelico vultu vir, quem formosissimi duo sequebantur pueri, Virgini assistere, & more solemni, sacrum velamen ejusdem capiti imponere, ac subito disparere, ut eo spectaculo attoniti, qui CHRISTI Sponsam intercipere paraverant, supplices ad Virginis pedes acciderent, & veniam enixius rogarent. Concessit exin, quo longius à cognatis abesset Treverim Glodesendis, ad amitam suam Rothildim Abbatissam, sanctitatis & rigoris Monachici normam & speciem oculis usurpatura, disciplinisque sanctioribus præclarè instituta, probantibus qui olim obstiterant Metim reversa est, ubi constructo celebri Cœnobio, & centum paulo post Virginibus, Virginum Sponso adlectis & consecratis, cum egregio sanctissimæ vitæ exemplo ijsdem septennium præfuisset, ad æternos castissimi Amoris amplexus evocata, felicissimè hac die transit Anno CHRISTI 615. Cujus sacrum & Virgineum corpus in Sancti Arnulphi Cœnobio primum conditum,

Illustriss. gen.

Virgines contingit.

Mirè servatur.

Sacrum velamen divinitus ei imponitur.

Monasterium condit.

100. Virgines colligit.

Obiit 615.

Digitized by Google

Incorruptio mirâ.

ditum, cum poſt annos viginti quinque elevaretur, adeo integrum incorruptumque repertum eſt, ac ſi eâ primum die obdorminiſſet. Cæterum elevationem illam ſui corporis, ipſa petiit; cum viſa cuidam è ſuo Cænobio Virgini ſtare in civitatis Metenſis muro, & lapidem illuc jactare, ubi aram Deiparæ, & Monialibus Cæmiterium condi vellet. Tranſlata proin ad ſuum, ab ipſamet deinceps Sanctæ Clodeſuidæ cognominatũ Monaſterium, illuſtribus â DEO miraculis honoratum eſt; cujus ſacram faciem cũ temeré quædam è Monialibus contrectaret, recentiſſimus quamprimum inde ſanguis prorupit; & cis annum, eadẽ quæ contrectare auſa fuerat, morte ſublata eſt. Sarcophago minus curatè occluſo, cum eo ſe ſe mus aliquis inſinuaſſet, muſculus idem alteri cuidam Monali per viſum objectus eſt, dextrum alterius pedis digitum admordens; præmiſſis proin precibus & Sacris Litaniis, aperto monimento ita eſſe patuit, & obſtipata per quam irruperat rimâ, deprehenſus pes eſt, eâ parte admorſus, non aliter atque viventis hominis, ſanguinolentus. Sed & alia inter plurima miracula, prægnans prodigiorum illud, quando totus ſacri olei rivulus, è tumulo ſe ſe ejuſdem effundens, gratiarum plenus infirmis fluxit, & ampliſſimâ beneficiorum profuſione omnibus patuit; ut Clotſende ſua Metenſes, ſupra omnes auri venas, divinitus ditati glorientur. *Ex Manuſcript. Vitæ ejus ſcriptoribus, tom. 2. SS. Ord. &c. Bernardo Abbate, & Arberto Monacho, Arn. Duac. Menardo &c.*

Miracula.

Pœna temeritatis.

Tumulus demùm apertus.

Oleum prodigioſum.

S. Magnericus Archiepiſc.

Treveris Sancti Magnerici Epiſcopi & Confeſſoris. Fuit hic lectiſſimus Sancti Nicetii noſtri diſcipulus, Monachũ in Cænobio Lemonicenſi profeſſus, ex quo poſt Nicetium ad Archiepiſcopalem Treverorum Cathedram extractus, eam mirificâ vitæ ſanctitate exornavit.

S. Martinũ præcipuè colit.

Sanctum Martinum Beatiſſimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI, univerſique Ordinis Tutelarem præcipuo cultu veneratus eſt, cujus in honorem tres ipſe Baſilicas condidit & dotavit, eaſque inter uni, in honorem olim Sanctæ Crucis dedicatæ, inſigne Monaſterium adjecit, ejuſdemque Patroni ſui honori & nomini ſacrum voluit, lectiſſimâ Monachorum noſtrorum colonia inducta, apud quos etiam à morte ſepeliri voluit. Ipſum ob abſolutiſſimam vitæ perfectionem Childebertus Rex maximi fecit & ſanctè coluit, â quo etiam filium ſuum Theodebertum voluit baptizari. Tanti viri laus, omnium in ore fuit, ait Sauſſejus, quod panem eſuriens quiſque, tectum hoſpes, amictum nudus, ſpem afflictus repererit, cujus merita eximiis plurimiſque miraculis, Numen comẽdavit. Mortuus eſt ſub Annum Chriſti 590, inſigni Epithaphio & Elogio honoratus:

Elogium.

Obiit 590.

Culmen honorificum, Patrum Pater atque Sacerdos &c.

Ejus vitam ſcripſit Ebruinus Abbas, habeturque ejus & mentio in actis Sanct. Gauderici, *Annal. noſt. Germ. And. Bamberg, Molan, Cratepol &c.*

S. Eberulphum Abb.

Bellovaci Sancti Eberulphi Abbatis. Eberulphus Bellovacenſis patria, profeſſione Monachus, ob eximiam vitæ ſanctitatem, ſive generis etiam aliorumve merito præſtantiam, Chilperico Galliarum Regi commendatiſſimus, primus Sancti Fuſciani, in Diœceſi Ambianenſi Abbas extitit. Conſtruxit & dotavit Cænobium illud memoratus Rex Chilpericus in gratiam Eberulphi ſui, quem in dato Diplomate Regio *chariſſimum ſibi*, æterna amoris ſui commendatione appellat. Claruit vir ſanctiſſimus Anno Chriſti 585. diverſuſque eſt ab Ebrulpho ejuſdem ferè temporis Abbate in Normannia, vulgo *Sainct Euroul* appellato; de quo die ſequenti agimus. Hic autem â Bellovacenſibus Sainct. Euroſt nominatur. *Chron. Bellovac. Hugo Menard. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Regi charus

Claruit A. C. 585.

B. Gerekinus Converſus.

Alvaſtræ in Succicâ Beati Gerekini Converſi, admirabilis gratiæ & ſanctitatis viri. Hic totis quadraginta annis nunquam Cænobio pedem efferens, dies ac noctes jugi orationis ſtudio tranſegit, eamque â Domino gratiam, rariſſimo ſanè exemplo, meruit, ut novem Angelorum Ordines, inter orandum, quaſi continenter intueretur, & ſub elevatione Sacræ Hoſtiæ, Chriſtum in forma puerili crebro conſpiceret. Magna ei fuit cum Sancta Brigitta familiaritas, quam cum primum ad Cænobium Alvaſtræ inviſentem, Zelo Sanctiſſimæ Regulæ & diſciplinæ tactus, occultè temeritatis alicujus argueret, illico de Sanctitatis ejus ſublimitate edoctus â Domino, maximi deinceps ipſam fecit, & ejuſdẽ præſagio de mortis ſuæ horâ edoceri meruit. Fuit cultor DEI-

Angelos jugiter intuetur.

De hora mortis a S. Brigitta edocetur.

parentis Virginis singularis[1], ad quam etiam familiare illi erat, in rebus quibuscunque dubijs recurrere, & auxiliũ seu consilium confidentissimè postulare. Mirabile illud quod Tomo 14. Annal. Ecclesiastic. narrat Bzovius: Præceperat ei aliquando Abbas, ut eos, qui in pistrino laborabant adjuvaret. Ipse artis pistoriæ ignarus, imaginem quandam Beat. Virg. MARIÆ in pariete depictam, more solito venerando, sic affatus est: *Domina mea charissima, Dominus Abbas præcepit, ut una cum pistoribus laborem, tu autem scis me prorsus in ea arte rudem esse, veruntamen juxta voluntatem tuam facere sum paratus, quod mihi suggesseris.* Cui imago: *Fac, quod hucusque feceras, & ego pro te serviam in pistrino.* Abijt ille ad locum consuetum, orareque perrexit: cum interim visa sit alia persona Gerekini speciem præ se ferens ministrasse: ipse vero sub idem tempus fixus in oratione deprehensus in Ecclesia. Ita Bzovius; Decessit, paratissimus ad mortem, & Sacrosanct. Ecclesiæ Sacramentis munitus, hora qua prædixerat divinitus edocta Brigitta Anno Christi 1345. cui ipse Dominus, causam præmaturæ mortis assignans: *Complebitur, citius,* inquit, *desiderium tuum, ne videas mala, quæ inducturus est DEVS super hanc domum;* gravissimis scilicet cladibus paulo post Regnũ fere universum pessundantibus, quibus quod præreptũ famulũ vellet bonum Numen, magnam ejus innocentiam, manifesto comprobavit. *Ioan. Vastovius à Bzovio cit. libr. revelat. Sanct. Brigittæ, tomo secundo SS. Ord. &c.*

DElpara cultor sing.

DElpara pro ipsa ministrat.

Obiit 1345

Causa mortis præmaturæ.

In Lusitaniâ Beatæ Philippæ Virginis, genere & virtute Illustrissimæ. Fuit Philippa Petri Lusitaniæ Principis & Elisabethæ Aragoniæ Infantis filia, Ferdinandi Cypri, & Petri Aragonum & Navarræ Regum soror germana, neque solum generis tanti præstantia, sed multo magis generosissimo rerum omnium humanarum contemptu gloriosissima, cum in Monasterio Sanct. Dionysii de Odivellis cucullum induta, in eodem mirâ vitæ sanctitate universo Portugalliæ Regno, & sanguini Regio decus æternum addidit. Quin & raro exemplo, multiplici scientia effulgens, ut litterarum studiis addictissima fuit, & in lingua Latina non vulgariter edocta, varia opera edidit, usque præclaris ingenii Regii monimentis æternam posteris memoriam, suique nominis admirationem reliquit. *Barnab. de Montalbo, Chrysostom. Henriqu. Menol. Cist. &c.*

B. Philippa Regia Virg.

Sanctitas.

Eruditio 1614.

Parisiis Translatio Sancti Germani Episcopi & Confessoris. Fuit hæc magni revera Episcopi, & Galliæ Tutelaris Trãslatio admodum solemnis, præsentibus jussũ Pipini Regis, universis Galliarum Episcopis, nec non spectatissimis Regni Principibus, eosque inter Carolomanno, & Carolo, qui dein Magnus appellat⁹ est, septuenni etiam puero, Pipini filijs. Auctor ut elevaretur ipse Germanus fuit, ducentis jam elapsis ab obitu suo annis, & Lanfredo Abbati apparens, ut rem apud Pipinum urgeret imperavit. Narravit ipse Carolus Magnus, Pipinum patrem suum, proceres Regni, Episcopos, Abbates, Monachos, quibuscunque valuissent ingenio viribusque tumulum frustra levare conatos, nec quidquam desudasse, donec Pipinus, religiosi viri suasione, damna, Sancti Germani Cœnobio à Palatinis ipsius illata resarcire solemniter promitteret. Quo facto absque difficultate, sacrum corpus elevavit. Sequuta ingentia quamprimum ipsa translationis die miracula, cum contactu solo reliquiarum, cæci visum, surdi auditum, claudi gressum, variè ægri incolumitatem omnes reciperent, & dæmones ab obsessis corporibus profligati recederent. Sed & deinceps perpetuis prodigijs Germanus coruscavit, è quibus memorabile illud, quo Danorum rabiem prodigiosè repressit, ita quidem, ut postquam ejus Cœnobium invasissent, horrendis flagellis divinitus percussi pessima morte mulctarentur, promitterentque se Gallias deinceps nunquã armis repetituros, prolata in eos capitali sententia, qui Divi Germani res contrectassent. De quorum, & Ducis eorum Ragenarii infelici interitu, grandibusque ejus miraculis consulendus Haymon, ut & de Translatione ista, Anonymus S. Germani Monachus apud Surium, &c.

S. Germani translatio.

Solemnitas maxima.

Stupenda res.

Miracula.

Hostium temeritatem duriter plectit.

Hostes supplices.

In Pontino, elevatio corporis Sancti Iudoci Confessoris & Monachi, designati quondam Armoricæ Regis. Fuit & hæc elevatio celebris admodum insigni miraculorum magnificentia, de qua prolixius agit *Ordericus Vitalis libro tertio Hist. Eccles.*

S. Iudoci elevatio.

Eodem die Translatio Sancti Lebuini Presbyteri & Monachi, viri Apostolicis meritis celeberrimi. De quo fusius agimus die ipsius natali.

In Monasterio Herckenrodensi pro-

pe

Memoria Ven. Sacramenti.

pe Haſſeletum celeberrima memoria Sacramenti Miraculoſi; quod ibidem ſumma Religione aſſervatur, & ad quod propter multiplices rerum formas variaſque figuras, quæ ſe prodigioſiſſimè offerunt intuentibus, ex diverſis provincijs maxima populi multitudo confluere ſolet, cum alij CHRISTUM in Crucem actum, alij ſpineâ coronâ redimitum, ſeu flagellis cæſum, alij denique glorioſum, quaſi tunc à mortuis ſurrexiſſet, alij alia intuentur. Refert prolixius Hiſtoriam Arnoldus de Raiſſe in ſuo Auctario ad Natales Sanctorum Belgij, quæ primum hac die contigit Anno Chriſti 1317. admirabili deinceps hac formarum mutatione in oculis omnium ad hanc uſque diem perpetuata. Novi quemdam noſtri Ordinis Monachum, ait Henriquez, qui ſepties ſacram Hoſtiam venerari meruit, & ſemper diverſa contemplatus eſt, & ſemel puerũ IESUM ovem inter brachia dulciter amplectentem, &c. Vt nemo ſatis tantæ rei miraculum admiretur.

A.C. 1317.

Stupenda res.

Mira mutatio.

VII. CALEND. AVGVSTI.

XXVI. Iulii. D.

S. Symeon Mart.

IN Monaſterio Sancti BENEDICTI in agro Mantuano, Sancti Symeonis Monachi & Eremitæ, qui multis miraculis clarus, in ſenectute bona quievit. Symeon Armenus patriâ, eximiâ nobiliſſimi generis propagine, patre Magiſtro militum natus, ab ineunte ætate DEO ſerviens, Sancti Baſilij primum inſtitutis nomen dedit, donec in Italiam delatus, noſtrisque accenſus, in Monaſterio S.P.N. de Padolyrone ſub Sanctiſſimi Patriarchæ ejusdem legibus vitam inſtitueret, & admirabili vitæ ſanctitate reſplenderet. Diaconus ordinatus eremum petijt, ubi cum aliquando ob ingentẽ nivium vim alimentorum neceſſariâ ope deſtitutus eſſet, in preces effuſus, miſericordiam Divinam facile flexit, cervo quamprimũ ſe ſiſtente, quem abſque negotio captum & mactatum cum fratribus comedit. Ab eremo digreſſus Hieroſolymam venit, cujus Patriarchæ Arſenio familiaris erat, atque ibidem ſeptem Dæmoniacos curavit. Inde Romam profectus Benedicto Octavo Pontific. Max. quo tempore Concilium celebratur, cum in Lateranenſi Eccleſia diutius oraret, à Clerico tanquam Hæreticus apud populum accuſatus, haud leve vitæ periculum ſubijt. Sed cum eadem die in Concilio de Fide interrogatus optimè reſpondiſſet, acculator à dæmone arreptus tamdiu vexatus eſt, donec à Symeone ſigno Crucis & manuum impoſitione liberaretur. Quo miraculo attoniti Pontifex & Patres, ſummo deinceps Symeonem in honore habuerunt. Cum autem plurimi indies ad eum, infirmi præſertim confluerent, inde clam, nominis fugiens celebritatem, diſceſſit, divertensque ad Monaſterium quoddam, inhoſpitaliter habitus, percuſſus etiam à Monachis eſt; quos cum, re comperta, carceri Epiſcopus mancipaſſet, illos noctu Symeon dimiſit, & iter proſequutus Piſas venit, ubi in Vrbis ingreſſu diabolum humana ſpecie interrogantem: *Quo tendis Monache?* obvium habuit; qui ſtatim, ac Symeon reſpondit: *Quo Chriſtus voluerit*; diſparuit. Piſis, Lucam contendit: ubi plurimos Iudæos feliciſſimè convertit, eo miraculo, quod Iudæus cum eo de CHRISTO diſputans, dum illum ex Virgine natum execrando negaret, mox in conſpectu omnium expiraſſet. Inde Lunam, & per montem Bardonem, ubi Eccleſiam Sanct. Moderamni inviſit, Placentiam venit, aliquot ægrotis in itinere curatis, comiteque cum aſello ſibi comõdato Piſas cum benedictione remiſſo. Placentiæ noctu oranti apud Eccleſiam Sancti Sixti fores illius ultro aperiuntur. Ea urbe egreſſum cum ad Padum flumen navicularium minimè reperiſſet, naviculam ipſe in fluvium immiſit, eaque ſine remigio ullo, cum aliquot peregrinis trajecit. Apud Monaſterium Sanctæ Chriſtinæ filium pauperculæ paralyticum ſanavit. Papiæ in æde Sancti Syri ab obſeſſo dæmonem expulit, & in ponte coxam equi, ſenis cujusdam plorantis, fractam prodigioſè ſanavit, Vercellis ægrotos aliquot curavit. Apud Burgum leproſum quendam ſanitati reſtituit. Apud Taurinum Cœco uni, & alteri apud Seguſium viſum reddidit, aliaque per Galliam & Hiſpaniam, (ubi ingenti cũ gratulatione & merito Regis filiam dæmoniacam liberavit) pergens, ſignis admirandis beneficia præſtitit. In Italiam reverſus in Cœnobio celebrimo S.P.N. in agro Mantuano, ut ſuſciperetur obnixè rogans, facilè impetravit, &

Nobilitas generis.

Cervus ſe ipſi ſiſtit.

7. Dæmoniacos curat.

Miraculum in pleno Concilio.

Patientia eius.

Diabolum ut fugat.

Iudæos convertit.

Portæ Eccleſiæ ultro patent.

Peregrinãti eius.

De Rege Hiſpaniæ meritus.

Digitized by Google

Beatiſſimi Legiſlatoris noſtri BENEDICTI legibus, probatiſſimæ ſanctitatis ſe-
Noſtris legibus ſe jubicit. rex, ſe velut tyrunculum ſubjiciens Regularis diſciplinæ obſervantiſſimè extitit, & gravi inſuper rigore corpuſculum ſuum excruciavit. Adipe, carne, ovis, caleo, non ſolum abſtinuit, ſed & panis uſu ſibi interdixit, & cilicio aſperrimo
Mortuum reſuſcitat. carnem attrivit. Claruit ſpiritu prophetico, aliaque inter prodigioſiſſime ibidem patrata, Monachum mortuum vitæ reſtituit, & poſt vitam ibidem humillimè & ſanctiſſimè exactam CHRISTI
Ob. 1016. demum Anno 1016. 7. Calend. Auguſt. feliciſſimè in Domino obdormijt, variis etiam & perpetuis deinceps miraculis illuſtratus, quæ innumera plane eſſe Benedictus ipſe Octav. Pontif. Max. in bulla
Canonizatur. Canonizationis affirmavit. *Ex Monim. Cœnobii Mant. Ioan. Baptiſt. Folengio, Arnoldo Duac. Annal. noſtr. Philippo, Ferrario, t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Ebrulphus Abbas. In Monaſterio Vticenſi Sanct. Ebrulphi Abbatis & Confeſſoris, ſanctitatis & miraculorum gloriâ celeberrimi. Ebrulphus, Bojacaſſinus, genere nobilis, corporis totius morumque elegantia, pueri ætate non ſolum enituit, ſed & ingenij felici-
Pueri ingenium. tate, Magiſtris ipſis admirandus, eosdem brevi tempore eruditionis laude ſuperavit.
Honores. In aulam Clotharij Regis adſcitus, principe apud ipſum gratiâ, & inter proceres Palatinos ſpectatus, fuit. Conjugem dignam genere ducens, talem cum ipsâ vitam inſtituit, ut ſpeculum uterque eſſet honeſtatis; qua poſtmodum perſuaſâ, ut
Cui coniugi cucullum amplectitur eodem ſecum propoſito cucullum expeteret, ipſe amplißimis relictis opibus honoribuſque in Gemellorum Cœnobio ſe condidit, ab mira paulo poſt ſanctitate mirè celebratus. Impatiens autem famæ tribus comitibus Fratribus in eremum receſſit, unde pari honorum faſtidio, cum &
Honorari fugit. illic proditum ſe gemeret, Vticum ſe contulit, locumque à DEO ſibi deſignari expetens, ducem itineris Angelum accepit, cujus juſſu Cœnobium exſtruxit, accolaſque latrocinio eouſque & rapto viventes, non ad famora ſolùm revocavit, ſed & plu-
Accolas convertit. rimos cucullo induit. Pauxillum panis prodigo in pauperes cum ſupereſſet, & Oeconomus Cœnobij pauperi erogare timuiſſet, re compertâ Ebrulphus, juſſit abeuntem proſequi, quê vix emenſo milliario obedi s diſcipulus cum eleemoſyna aſſequutus eſt. Accipiens autem panem pauper, baculum ſolo defixit, unde fons illico lympidus ebullijt, variis deinceps morbis prodigioſè medicus & ſalutaris; juſſis etiam perſæpe cœleſti oraculo ægris ad fontem Sanct. Ebrulphi pro ſanitate recurrere, adfuitque ad miraculi cumulum furiño mane clitellarius, qui panis vimque allatâ copiâ, ſubducens ſe, ultra non apparuit; ex eoque die Monachis illis nihil unquam deinceps neceſſariorum defuit. Ebrulphus Monachicum inſtitutum mirè propagavit, & donatione fidelium, quindecim paulo poſt Cœnobia condidit. Ejus famâ motus Rex Galliarum Childericus, ad eum amicè invißit, eoque conſpecto equo quam-
Inſigne miraculum. primum deſcendit, quem & Regina, ſolemni admodum cum Crucis & Sanctorum Reliquijs peregrinatione, & proceſſione, ut vocant, tunc quoque conveniens, ea Sanctorum pignora revectura, loco movere non potuit, niſi voto facto,
Rex aegrè ab ipſo avellitur. altari ibidem marmorei exſtruendi. Apud ipſum Rex triduum moratus eſt, eique ampliſſima donatione nonaginta novem villas contulit. Solitus è Cœnobio Ebrulphus, ad cryptam ſe quamdam frequenter recipere, quo & tutius lateret, & ſecretius Numini vacaret, ſolo ejus ſecreti conſcio è ſuis Malcho Monacho; per
Diaboli malitia. cujus aliquando abſentiam, grande malum auſus malorum auctor Cacodæmon, tantis furijs Monachos nonnullos concitavit, excogitavitque, ut tumultu orto, Fratres duo perempti ſint. Conſpicatus procul venientem Malchum Ebrulphus, illico occurrit, quo adventante, inſigni prodigio, & Cœnobii, & templi Beatiſſi-
Campana ſponte conſonant ejus adventu. mus Matris Virginis propinqui campanæ omnes ſponte ſonuêre. Vidit tunc humani generis hoſtem, humanâ indutum forma & fugientem vir Sanctus, curſuq; aſſequutus, prohibitum progredi, apprehenſumq; in fornacem proximè ſuccen-
Diabolum in forna. ē injcit. tam injecit, & clybani os obturavit, qui locus deinceps ab eventu ESCALFOU appellatus eſt; quiritantibus mulieribus: quid jam de panibus facerent, quos jam paratos, furno immittere metuebant; plateas purgarent, juſſit Ebrulphus, illicque exponerent, ubi grandi miraculo mirè excocti ſunt. Cœnobium dein ingreſſus,
Panes in platea cocti ſolatuſque Fratres, mortuos illos duos, ad vitam illico revocavit, donec confeſſos & ſacro refectos viatico ad ſupera amandaret. Lue peſtilenti graſſante, ſeptuaginta octo è Fratribus extincti ſunt, quos
Mortuos duos ſuſcitat. ipſe prius ſanctiſſimè ad mortem præparaverat. Abreptum item morte quendam è Fratribus, quos Converſos appellant,

lant, cum tanquam Cœnobio summopere utilem, grandi mœrore Fratres cæteri lugerent, Ebrulphus & ipse mærentibus condolens, mortuum resuscitavit, qui vitæ restitutus, plurimis postea annis superstes fuit. Alium, per absentiam suam absque sacro Viatico mortuum, ad vitam revocans, ubi sacris munisset, feliciter is rursum in Domino obdormijt.

Item alium mortuum.

Item alium

Virtus mediatur.

Effulsit & rarissima atq; admiranda prorsus, aliorum quoque miraculorum gloria, tantâ quidem, ut universis, qui ejus implorabant opem, prodigiosè mederetur, imo solo vestium ejus contactu ægri sanitatem optatam consequerentur. Fuit incredibili in hospites charitate, quâ etiam hospitalitatem, jam jamqué moriturus, pro singulari nostrorum instituto atque usu, præcipuè commendavit: HOSPITES, inquiebat, *& peregrinos benigno animo susci pite, propter illum, qui dixit*: HOSPES FUI, ET SUSCEPISTIS ME, &c. Mortuus est Abbas Sanctissimus anno ætatis suæ octuagesimo, Childeberti Regis duodecimo, cum quadraginta septem diebus absque ullo cibo transegisset, cujus post mortem facies, miro fulgore resplenduit, perpetuis deinceps etiam miraculis â Numine illustratus. *Ex Orderico Vitale eius Cœnobii Monacho, & variis rer. Norman. & Gall. script.*

Hospitalitatis sedula commendatio.

Miraculis perpetuo clarus.

B. Viphe. Alvastræ in Suecià, Beati Vlphonis de Vlphaso Principis Nericiæ: qui in juventute Sanctæ Brigittæ nupsit, & aspirante DEI Spiritu matrimonium honestissimè coluit, & tam DEO quâ hominibus charus, in aula Regis, quasi extra aulam, in sæculo tanquam religiosus vixit. Mirabili erga DEI param feruentur affectu, & spiritu fervens, quo se liberius à mundi vanitatibus expediret, una cum uxore sanctissima Compostellâ in Hispanias profectus, multa item alia sacra loca visitavit, domûque reversus, & in Monasterio Alvastrensi cucullum amplexus, ibidem non multo post, felici agone consumato, in cœlos evolavit. *Ex Vita Sanct. Brigittæ, Phil. Segvino, Henriq. &c.*

Princeps Nericiæ

Cujus S. Brigitta.

Fit Monachus.

S. Bertholdus Abb. In Austria B. Bertholdi Abbatis Garstensis, sanctitate & miraculorum gloria clari. In hac die Mart. Ben. Menardi, nos ex opinione aliorum die sequenti.

B. Anna conversa. Liræ ad Netam fluvium in Monasterio Nazareth, obitus B. Annæ cognomento Bosmans, ibidem Conversæ, admirandæ sanctitatis fœminæ. Quæ fuit in obsequio sororum diligentissima, quantòque rigidior sibi, tanto alijs benignior, charitatis studijs totam se consecravit. Migravit ad felicem illam superum æternitatem A. C. 1600. in cujus morte, concentus longè gratissimus Angelorum auditus fuit. *Arnoldus de Raisse in Auct. SS. Belgii Henr. &c.*

Ob. 1600.

Concentus Angelici.

In Monasterio Hortensi apud Hispanos, depositio venerabilis viri Garziæ de Vera, nobilitate generis, & bellicis operibus clari, atque litterarum scientia non mediocriter instructi. Fuit is natione Celtiber, nobili sanguinis Schemate clarus, & militaribus exercitijs insignis. Diu exercitum Iacobi Aragonum Regis ducens, dignis tanto Imperatore virtutibus ac dotibus emicuit, profligatisque atque expulsis magno merito Saracenis, gloriam populi sui & Fidem Orthodoxam dilatavit. Ejus tempore Baleares Insulæ occupatæ, & variæ civitates ipsius labore & industriâ Mahometanis ereptæ sunt, quas inter res præclarissimè gestas, & litterarum curam minimè deposuit, & piorum operũ splendore non mediocriter radiavit. Mortua demum conjuge, quinquaginta jam annos natus, jugo Monachico, in Monasterio Hortensi, collum subdidit: ubi humilitate strenuus, obedientia præcipuus, & minimus Monachorum inter Monachos, magno sanctitatis testimonio habitavit, & vitæ curtu feliciter decurso Anno Christi 1255. ad Dominum migravit. *Monum. Hortens. Chrysostom. Henriqu. Menol. Cistercienf.*

Ven. Garziamon.

Nobilitas.

Honores.

Victoria.

Eruditio armis conjuncta.

Fit Monachus.

Moritur 1255.

Erphordiæ translatio S. Eobani Episcopi & Martyris, discipuli Sancti Bonifacii, qui ab eodem Episcopus ad conversionẽ gentium ordinatus, muneris amplissimi dignitatẽ, & Apostolicæ Legationis functionem, sanguinis sui purpura insignivit & consecravit, plurimosque gravissimorũ meritorũ manipulos cœlis inferens, Germaniã & Frisiam inprimis, atque Erphordiam Patrocinio suo beatas reddidit. *Annal. Germ. nostr. & Bened. nec non Aquila Bened.*

S. Eobanus Episcopus Mart.

Erphordensium Patronus.

In Cœnobio S. Iustinæ, translatio Sanctorum Arnaldi Abbatis, Vrij Monachi, & Felicitatis Virginis ac sanctimonialis, de qua translatione Calendarium Vet. Manusc. apud VVionem.

Translatio SS. Arnaldi.

VI. CALEND. AVGVSTI.

XXVII. Julii. E.

SS Mart. pl. CORDUBÆ in Hiſpaniâ Sanctorum Martyrum, Georgij Diaconi, Felicis, Aurelij, Nataliæ, & Liliosæ in perſecutione Arabica. Georgius Bethleemites natione, Monachus fuit vetuſtiſſimi noſtri in Palæſthinâ Cœnobij, Sancti Sabæ prope Hieruſalem, ubi ſub Davide lectiſſimæ notæ Abbate D E O ſtrenuè militans, poſtea in Hiſpanias delatus eſt, ubi plures jam pugiles noſtri, admiranda conſtantia fidei hoſtibus obnixi, Regnum nobiliſſimum, ſacra ſui ſanguinis purpura tinxerant atque excoluerant. Quibus ea quoque in futura accenſeri geſtiens, & ipſe in aream hilaris deſcendit, atque ob inſignes concertationes, quas cum adverſarijs imperterritus inijt, Martyrij tandem lauream conſequutus, ad triumphos æternos evocari meruit Anno Chriſti 852. Scripſit, paulo ante ſuum Martyrium, digniſſimas duas tanto triumphatore Epiſtolas, unam ad Abbatem ſuum, alteram ad univerſos Hiſpaniæ Chriſtianos, quâ eos ad ſubeundum forti animo Martyrium, & capeſſendam laureæ ultro oblatæ occaſionem tam felicem efficaciſſimè adhortabatur. Cujus ſacrum corpus digno cum honore, in Monaſterio Pilæmelarienſi reconditum eſt. *Sanct. Eulog. Mem. Sanct. Ambroſ. de Moral. Vſuard. Galeſin. Annal. noſtr. & tomo ſecundo Sanctor. Ord. &c.*

S Gregorius mon. *Perſecutio Arabica.* *Patitur A. C. 852.* *Duæ eius Epiſtolæ.*

S. Bertholdus Abb. In ſuperiore Auſtria Monaſterio Garſtenſi, Sancti Bertholdi Abbatis & Confeſſoris. Bertholdus, Sancti Blaſii primum Monachus, Cœnobij ejusdem eſſe Prior, ob ſingularem animi manſuetudinem & morum elegantiam, eſſe meruit; quem ipſum honorem poſtea in Kotwicenſi etiam Cœnobio geſſit. Ad Garſtenſe demum vocatus, quod Otthocarus Marchio recenter condiderat, primus ejusdē Abbas eligitur. Munus illud, ut ſtrenuè geſſit, ſic æternum admirabili ſanctitate decus Cœnobio addidit, & feliciſſimis initijs celebertimum reddidit. Ejus merita DEUS præcipuâ miraculorum gloriâ mirificè comprobavit, magnamque ipſi cùm apud ſuos, tùm exteros reverentiam & auctoritatem conciliavit. Labrum æneum plenum denarijs & panes triginta, contra quam juſſerat, pauperibus denegatos, juſſit ad deteſtationem facti in flumen Anaſum præcipitari. Torrentem Garſten alveum nimiâ inundatione egreſſum, clauſtrique officinas pervadentem, oratione cohibuit, & abſtinere Monachorū rebus, prodigiosè coëgit. Ejus benedictione paucitas piſcium ſeu vini ita crevit, ut in omnes mirè ſufficeret. Aliàs in convivantes multos, cum piſces diſtribueret, in nullo minui plenitudo viſa eſt. Sed & aliquoties cum piſces deeſſent prodigiosè acquiſivit & protulit. *In curandis energumenis mira virtute pollebat, charitatis viſceribus totus diffluebat, prophetiæ etiam dono præditus.* Ad ipſum non aliter atque ad Delphicum gentiles olim oraculum, undique concurrebatur, cum omnium circumquaque Chriſtianorum deſideria ad ipſum aſpitarent. Scelerum pœnitentibus nunquam non aures & animū dabat, ut ſæpè quererentur ſui, cætera negligere ſeu minus curare. Vt pius in alios, ſic rigidus ſibi fuit, ita quidem, ut præter panem uno quotidiano & viliori contentus ferculo, cætera vel aſſedis Fratribus, vel ægris ac pauperibus deſtinaret. Monendus aſſiduè in mensâ erat, ne manducare obliviſceretur; monitus autem *ſtrenuum manducatorem* (verba auctoris ſunt,) ſimulabat, abſtinentiæ, nimirum virtutem tenens, & ab hac famam metuens, cum nihil ægrius quam celebrari pateretur. Quietem ſi laſſitudo cogeret brevi admodum ſomno admiſit, ea ſui negligentia, ut incompoſite acclinem, nec jacere diceres nec ſedere. Perpetuis ſe frigoribus damnans, hypocauſti uſu rigente bruma ſibi interdixit. Contracta & ſqualida cute vix oſſibus hæſit, ut miraculo intuentibus eſſet, tam exhauſto corpore in tantos labores ſufficere. In hoſpites & egenos penè prodigus fuit, ſceleratis quibuscunque aſylum patuit; quin & capitis reos ſuis adlegit, intimos habuit, & præcipuè fovit. Infirmitate gravatus, dum aquam ſibi ferri juberet, prodigiosè in vinum mutatam ſenſit: cumque denuò pro aquâ mitteret, eâ pari prodigio mire mutatâ, in lachrymas reſolutus: *Quid*, inquit, *Salvator agis? Nonne peccator ſum, indignus propter quem ſigna facias?* Quod ipſum aliàs non ſemel ipſi etiam eveniſſe plu-

Fit primus Abbas Garſtenſis. *Zelus eius.* *Torrenti imperat.* *Contradamones potens.* *Confeſſarius quantus.* *Monendus ut ederet.* *Brevi ſomnus.* *Charitas eius.* *Miraculum inſigne.* *Humilitas ſancta.*

Digitized by Google

plurimi teſtati ſunt. Imminente tranſitus horâ, convocatis Fratribus: *Tempus*, inquit, *advenit hinc tranſeundi, nec ultra differri valet, diu exoptatum, vix expectatum. Sed ſcitote, quia vos nunquam deſeram, & huic loco fidelis in perpetuum devotusque cooperator exiſtam. Corporali quidem diviſione ſeparandi ſumus; Sed ſpiritu ſemper vobiſcum ero. Dico tamen, quod poſt diſceſſum meum locus iſte minimè carebit adverſis, & ſemetipſo minor & inferior multum retroceſſiſſe videbitur; Sed tamen per gratiam DEI cito reſurget, & melioris ſtatus reſumet dignitatem.* Moriturus, Litanias ipſe incœpit, & donec efflaret ſpiritum cum alijs decantare perrexit. Ejus ſacrum funus cum deportaretur ad Eccleſiam, (ſtupenda res!) feretrum Divina virtute adeo ſublevatum proceſſit, ut nequaquam portitorum humeros attingeret. Obiit vir ſanctiſſimus Anno CHRISTI 1199. regiminis ſui Anno trigeſimo innumeris deinceps miraculis à Numine colluſtratus. *Ex Vita typis impreſſa R. P. Car. Stengelii opera, Annalibus noſtr. German. tomo ſecundo Sanctorum Ord. &c.*

Eadem die, natalis Beati Mariani Hiberni, Monachi Incluſi ad Monaſterium ſuperius Ratisponæ. Fuit hic alius à Mariano item noſtro, vulgo Scoti cognomine notato, celebri Chronographo, & Incluſo Fuldenſi; venitque in Germaniam cum Beatis Ioanne & Candido lectiſſimis ſocijs. Fuit forma corporis, & vultus mira elegantia ac liberalitate, ſupra ferè hominis conditionem cultiſſimus, Divinis præterea ac humanis litteris inſtructiſſimus, tanta juxta eloquentia præditus, ut SPIRITUM SANCTUM per inhabitantem gratiam in eo ineſſe, nemo qui ipſum intuebatur dubitare poſſet. A Beatæ memoriæ Hemma Abbatiſſa ſuſceptus, aſſignato ſibi loco ſe includens, eo in carcere ad mortem usque perſtitit, ab eximia in pauperes charitate, cum ipſe pauperrimus eſſet commendatus, quos ſcriptione ſua iuvit, & Clericis inprimis pauperibus, libros quos comparare non poterant, absque mercede deſcripſit. Ab Iſaac diſcipulo ſuo, *INSTAR MOYSIS MITISSIMI HOMINVM* titulo pro inſigni, celebratur. Ejus inter alia, memorabile & prodigioſiſſimum illud: cum oblitus ſub veſperum ſcribenti lumen ferre diſcipulus, poſtea recordatus occurreret, & procul radios quosdam luminoſos adverteret; ubi oculos ad rimam ſeu feram januæ advertiſſet, tres ſiniſtræ manus digitos inſtar candelarum collucere, imo meridiani ſolis ſplendore reſplendeſcere aſpexit, quod miraculum tota mox urbe percrebuit. DEIparentem Virginem præcipuo cultu ferventiſſimè dilexit, & à morte miraculorum gloria illuſtrari meruit, ad cujus aliquando tumulum conſiſtentes cum Fratres jocoſa alternarent, repentinâ & prodigioſâ è tumulo cœleſtis odoris fragrantia omnes haud leviter terruit, & magnam deinceps ſepulchro reverentiam conciliavit. *Ex Monim. Ratiſponen. Matth. Radero, Annal. noſtr. German. tom. ſecundo Sanctor. Ord. &c.*

Apud Liram Brabantiæ oppidum Beatæ Beatricis Prioriſſæ Monaſterij Nazareth admirabili ſanctitate Virginis. De qua nos prolixius agimus die natali ejuſdem 4. Calend. Auguſti.

In Anglia Beati Matthæi Monachi Ciſtercienſis, viri admirandæ ſanctitatis & virtutis, qui in multa vitæ auctoritate & puritate DEO ſerviens conſummato feliciter ſpiritalis vitæ agone in cœleſtem patriam tranſlatus coronam immortalitatis promeruit, prout ipſe glorioſus apparens Beato Gunzelino indicavit. *Philipp. Seguinus, Chryſoſt. Henriq. &c. tom. 2. SS. &c.*

In Gallia, Monaſterio Beatæ MARIÆ de Eleemoſyna, Beati Chriſtiani Converſi, illiterati quidem & ſimplicis, ſed ob eximiam vitæ perfectionem, & gratiarum ac revelationum Divinarum ſublimitatem admirandi. Is Cenomanenſis patria, juvenili ætate ſæculum fugiens in eremum ſeceſſit, ubi carnis tentatione acriter vexatus, vexantem & ipſe acerrimè vexavit, virgisque lacerare ſeipſum prius non deſtitit, priusquam eæ inutiles redderentur, & diſruptæ exilirent. Hyeme ut erat veſtibus indutus, ad collum ſe uſque aquis mergens, calorem carnis coërcuit, & fervorem ſpiritus eo algore mirè accendit. Quadrageſimæ diebus, præter reliquam à cibis abſtinentiam, omni ſibi potu, dominica die excepta interdixit, & multo durius quam alias conſueverat ſe habuit. Audita autem celebri Reformationis noſtræ Ciſtercienſis fama, ad eam quamprimum relicta eremo tranſiit, & in Virtutũ ſtudio mirificè profecit. DEIparam peculiari devotione dilexit, & ab ea viciſſim ſingulariter dilectus, familiari ejus alloquio uti & frui

Valedicit ſuis.

Prophetica Spiritus.

Divina virtute ad tumulum effertur.

Ob 1190.

B. Mariana Hiberna.

Mira dotes ejus.

Includitur.

Moyſi comparatur.

Tres digiti eius inſtar ſolis reſplendent.

Deipara cultor.

B. Beatrix Prioriſſa.

B. Matthæus Mon.

B. Chriſtianus converſus.

Rigor mirus vitæ.

Deipara familiaris.

Digitized by Google

& frui meruit. Ab inferis importunè ſpectabili etiam forma impugnatus, ſemper victor evaſit, & cæleſtium ſpirituum præſentiſſimam opem habuit. Glorioſo denique agone conſummatus ad gaudia ſempiterna evolavit. *Maurique. Henriquez. Car. Sauſſejus. &c.*

V. CALEND. AVGVSTI.

XXVIII. Iulii. F.

S. Sampſon Epiſc. IN Britanniâ Minori Sancti Sampſonis Epiſcopi & Confeſſoris. Sampſon ex Metiana oriundus provincia, parentes nobilitate generis præſtantes habuit, qui generis prærogativæ Virtutis juxta decora feliciſſimè conjunxêre. Cum autem ſteriles eſſent, à Numine mirè recreati, ſumo tantæ prolis beneficio donati meruerunt; cum Mater ab Angelo his ipſis verbis ſalutaretur: *Felix*, inquiebat, *uterus tuus, feliciorque erit fructus uteri tui. Ecce enim DEO jubente filium habebis, & Sampſonem nomen illi vocabis, & quem tu paries, ille filius DEI erit.* Puer admodum Beato Eltuto traditus, & diſciplinis Monachicis benè inſtitutus, in DOMINI primùm timore, litteris dein, & ſacris inprimis inſignes progreſſus fecit; juvenis etiamnum admirandis à DEO prodigijs commendatus. Abbas dein Dolenſis Monaſterij ob illuſtrem virtutum omnium famam electus, eum loco ipſa ſanctitatis fama honorem conciliavit, ut non plebis ſolum univerſæ favore, ſed Patrum inſuper Concilij Pariſienſis unanimi conſenſu atque auctoritate primus eodem nomine DOLENSIS METROPOLITES eſſe juberetur, & ſumma omnium gratulatione ſolemniter conſecraretur; ut tanto viro æternùm celebertimi Archi-Epiſcopatus initia debeantur, tanto majore ipſius atque Ordinis univerſi gloriâ, quâto illuſtrius & à morte erat, primum eundem Epiſcopum, ſuæ ipſius Cathedræ, & Diœceſeos Divum Tutelarem, adoptari.

Mater ſterilis ab Angelo ſalutatur.

Fit Abbas.

Primus Archiep. Dolenſis.

Patronus ſuæ Eccleſiæ.

Fuit vitæ planæ Cherubicæ, ut nec diebus neque noctibus ab orationibus & colloquijs Divinis ceſſaret, noctes longiſſimas, Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri exemplo, de luce ad lucis usque ortum ſtaret immobilis, nec eo corporis ſitu fatigaretur. Tantâ præterea fuit abſtinentiâ, ut totam ſæpè hebdomadem jejunus tranſigeret, ſeptimâ tandem die modicè ac frugaliter refectus, in omni vitâ, omni eo quod vixerat, tam carnium, quam piſcium refectione abſtinendo. Claruit ſtupenda miraculorum virtute, quæ inter ſpectante Galliarum Rege, immani magnitudine ſerpentem, magnum Regni terrorem è finibus prodigioſè ejecit, & ſtola ſua injecta velut oviculam manſuetiſſimâ trahens, eidem ut provincia excederet imperavit, & impetravit. Ferociſſimũ item leonem, ſcelere Reginæ contra ſe aliquando immiſſum, ſola prece præcipitem egit atque extinxit. Aves Sylveſtres dicto obedientes habuit; fontem è petra, velut alter Moyſes elicuit, ſed & admiranda alia quamplurima geſſit, ita ut ad Sampſonis famam etiam procul poſiti populi obſtupeſcerent. Sacris ad altare dum operaretur, viſus Dubritio Epiſcopo, & duobus, qui ipſum obſervabant Monachis ignis prodigioſè è naribus ejus atque ore emicare. Ab eo autem tempore quo Epiſcopus conſecratus eſt, rara ſummæ gratiæ ſignificatione, ſpectabili ſe forma oculis ejus Angeli ingeſſêre, quotieſcunque deinceps ad arã deſiſteret, qui ipſi in tremendis illis myſterijs jugiter adſtabant, miniſtrabant, & ipſomet ſolo videnti, & familiaribus affirmante ſacra cum ipſo manibus frangebant; ut facilè ſit æſtimare, quanti in hujus Pontificis corde ignes exarſerint, cum tantam in Sanctis illis Spiritibus reverentiam ac fervorem intueretur, tantamque in ſe optimi Numinis propenſionem tam clarè perſpiceret, & dignè expenderet! Poſt exactam denique ſanctiſſimè vitam ad extrema deveniens, inter manus & lugubres diſcipulorum queſtus, interque ſuprema hæc exhortationis verba: *Laborate quantum poteſtis, Fratres, quia non poteſtis quantum debetis*, &c. Feliciſſimum animum Creatori reddidit, cum annos centum viginti ætatis numeraret. Cujus exequias dum curarent Monachi, Angelorum, Arch-Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum Choros, uno atque admirabili concentu ipſius animum venerantes, audire meruerunt, innumeris deinceps miraculis tumulum ejus illuſtrantibus. *Ex Biblioth. Floriacenſ. Ioann. à Boſco, Breviario Aurelian.*

Cherubicus vir.

Stupenda miraculorũ genera.

Leonem opprimit.

Ignis ex ori & naribus ejus.

Angeli perpetuo ipſi miniſtri.

Fervor ejus.

120. annorum ſenex moritur.

Muſica cæleſtis.

Digitized by Google

relian. *Argentræo*, *Trithemio*, *Giraldo Cambrenſi*, *Menardo*, *Roberto*, *Annal. noſtris.&c.*

S. Vrſus Abb.

Apud Luchas Caſtrum Sancti Vrſi Abbatis & Confeſſoris. Vrſus Cadurcinus patriâ, ab ineunte ætate Monachicis inſtitutis diſciplinis, feliciſſimus de die in diem ſucceſſibus, ad admirandam vitæ perfectionem ac ſublimitatẽ conſcendit. Fuit plurimorum magni nominis Cœnobiorum Fundator & auctor meritiſſimus, quæ inter Onienſe, Locenſe, Sanaparienſe, & celeberrimum illud Pontiniacenſe à ſcriptoribus præcipuè memorantur, in quibus omnibus exactiſſimæ diſciplinæ ipſe cuſtos, abſtinentiæ, humilitatis, charitatis, virtutumque omnium exemplar ſe diſcipulis exhibuit, à quibus nihil majore ſollicitudine quam otium proſcripſit, & quamvis alendis illis fideles plurima conferrent, in pauperes fere & hoſpites omnia erogari, omnes autem ſuos manuum labore vivere noluit. Excelluit admiranda miraculorum gratiâ, cujus virtutem adeo dæmones exhorruêre, ut ſolo afflatu ejus, velut à vento folia arborum, ex obſeſſorum corporibus exſufflarentur & pellerentur. Floruit feliciſſimo illo tempore, quo admirandâ odoris fragrantiâ, & pulcherrimis Inſtituti Sanctiſſimi fructibus, Sanctus Maurus noſter Gallias implevit, mortuusque æquè ac vivus cœleſtibus prodigijs mirificè claruit. *Ex tomo ſecundo Sanctor. Ord. Ioanne Trithemio, Molano, Sancto Gregorio Turonenſe, Annal. noſt. & diverſis rer. Gallic. ſcript.&c.*

Plurima Cœnobia fundit.

Otii hoſtis.

Opere manuum ſuos vivere jubet

Dæmonum terror.

Miracula.

In Gallia item, Beati Leobatij Abbatis, lectiſſimi diſcipuli Divi Vrſi memorati, & per omnia ſtrenui imitatoris, qui ob inſignia vitæ merita, ab eodem Sanctiſſimo Magiſtro ſuo, recens condito Senapariæ in Turonicis Cœnobio præfectus, illud admiranda vitæ ſanctitate, ſtabilivit & quaſi conſecravit, & poſt longos ac multos vitæ labores, cum plurimos CHRISTO animos lucratus eſſet, plenus bonorum operum mortalibus valedixit. *Ex lib. & auct. cit.*

B. Leobatius Abb.

Diſcipulus S. Vrſi.

Pontiniaci in Gallia Beati Guicardi ejusdem Cœnobij Sanctiſſimi Monachi, virtâ & doctrinâ inſignis, qui pro meritis ad varios honorum gradus evectus, etſi pro rara animi ſui demiſſione latere mallet, & obedire quam imperare præligeret, ad Abbatialem nihilominus dignitatem electus, tandem ad Archi-Epiſcopalem Lugdunenſis Eccleſiæ Cathedram Cœnobio extractus, velut lucidiſſimum ſydus longè latéque Virtutum ſuarum radios ſparſit, & de ſucceſſoribus etiam ſuis æternum meruit, eaque inter merita Reoterij Caſtrum & jura à Ioanne Brennenſi Matiſconis Comite comparavit. Hæreticorum oſor & malleus in everſione eorundem Reipublic. Chriſtianæ ſtrenuam operam navavit; ita denique munus ſuum Pontificale exercuit, *ut quaſi pro ſingulis ovibus ſibi commiſſis ſingulari ſolertia ſollicitus, ea omnia, quæ ad ſingulorum ſalutem pertinere videbat, promoveri curaret*, neque indignum Primatus dignitate reputaret, imo muneris ſui crederet, ſi paupertimorum quorumvis cauſſas ipſe cognoſceret; &, nihil honoris ſeu commodi ſui in munere tam ſublimi & Angelico quærens, totum ſe pro aliorum ſalute impenderet. Vnde quæ veri paſtoris & patris ſunt, minimè alijs credens, *peculiare*, ſibi ipſi reſervavit, *ægrotos viſere, eosque ad patientiam exhortari eleemoſynas indigentibus elargiri, prædicationibus & admonitionibus quibus plurimum ad eloquentiam & doctrinam valebat, incumbere, &c.* ut vetuſtiſſimorum Primitivæ Eccleſiæ Antiſtitum mores ſtudia, & virtutem ad amuſſim referret. Fuit & litterarum & litteratorum promotor meritiſſimus, cum iſtis præmijs & largitionibus undique convocaret, & patriæ per omnia diligentiſſimè conſuleret. Deceſſit ſub Annum Chriſti 1182. magnam poſteris relinquens ſanctitatis opinionem, cujus intuitu Beatorum Ordinis ſui numero adſcriptus eſt. *Iacob. Severtius, Barnab. de Montalbo, Ioann. Chenu, Chryſoſt. Henriq. Claud. Rob. &c.*

B. Guicardus Archi Epiſcopus.

Ad varios honores promotus.

Hæreticorũ oſor.

Singulos curat, non ſolũ omnes.

Ecce verum patrem.

Litterarũ promotor.

Obiit 1182.

In Brabantia, Monaſterio Villarienſi Beati Ægidij de Dion, qui humillimo Converſorum noſtrorum inſtituto, toto animo ſe devovens, in eodem Monaſterio contemplationi cœleſtium totus intentus, admiranda vitæ ſanctimonia clarus effulſit. *Ioann. Baptiſt. Gramaye in Genapia, Chron. Villar. tomo ſecundo SS. Ordin. &c.*

B. Ægidius Converſus.

IV. CA-

Digitized by Google

IV. CALEND. AVGVSTI.

XXIX. Iulii. G.

B. Vrbanus II. ROMÆ, Beati Vrbani II. Pontificis Maximi de Eccleſiâ univerſa meritiſſimi. Vrbanus, olim Ottho de Caſtellione Milonis filius, natione Gallus, ex Monaſterio Lateranenſi, ſtrictioris diſciplinæ deſiderio ad Cavenſe, tranſiens, inde non multo poſt Cluniacum pergens ibidem receptus, inde illuſtriſſima filius Archiſterij ſydera miro ſplendore refulſit; ubi magnum illum Hildebrandum virũ ſanctiſſimum familiarem & fratrem meruit; â quo ad ſummum orbis Pontificatum evecto, ob egregiam, cum vitæ ſanctitatẽ, tum Divinarum ſcripturarum ad Pontificiarum legum peritiam Cœnobio extractus, & Cardinalis Epiſcopus Oſtienſis renunciatus, multos pro Eccleſia DEI labores ſuſtinuit, ſumique momenti negotij prętectus, graviſſimisque Legationibus dexterrime perfunctus, in Gibertinâ maximè Hæreſi profliganda æternum meruit, adeoque te & Gregorio ipſi, & ſucceſſori ejus Sancto Victori Tertio probavit, ut uterque digniſſimum judicaret, qui ſibi in ſumma Reipubl. Chriſtianæ curâ, & Orbis univerſi regimine ſuccederet, eoque nomine S. R. E. Cardinalib⁹ eximiè comẽdaret. Mortuo proin Victore ſummo omnium conſenſu applauſuque Pontifex ſalutatus, inprimis curis habuit ad ſanctiſſimi Patris ſui BENEDICTI ſepulchrum in monte Caſinate invisere, ipſique labores ſuos commendare; ubi graviſſimo laterum dolore penè examinatus, ipſomet opitulante & apparente BENEDICTO prodigioſè curatus eſt. Mox præclariſſimè mereri de Eccleſia DEI aggreſſus, ante omnia Sanctiſſimi Anteceſſoris ſui Gregorii VII. acta approbavit, & Schiſmaticis ſeſe conſtantiſſime oppoſuit. Cõcilia plurima (quorum ſedecim, grandi ſane numero, enumerat Binius,) inæſtimabili cum Eccleſiæ utilitate & dignitate celebravit, Guibertum Antipapam Vrbe expulit, Henricum Imperatorem ob immania flagitia excommunicavit, primus CRUCIATÆ, memorabili item merito, contra Infideles Auctor, Palæſtinam & Hieroſolymam recepit, & Saracenos plurimis Victorijs feliciſſimè triumphavit. Fuit Cultor Admirabilis Matris Virginis præcipuus, cujus ipſe Officium æterno & inſigni cum merito, ut maximo cum fructu fidelium omnium, (CURSUM B. M. V. vulgo nuncupant) toto terrarum orbe promulgavit, & à Monachis, etiam ad Clericos tranſtulit, ſed & uſum ejusdem ſæcularibus comẽdavit; ut ad ipſum cùm publica & Eccleſiarum ſeu Collegiorum vota, tum privata tot millium DEIparæ addictorum pietas, haud immerito magna ex parte, tanquam ad Inſtitutorem, ſpectare videantur. Gratiſſimũ præterea Eidem Cœlitum Imperatrici Ciſtercienſium noſtrorum Inſtitutum, perfectiſſimam Ordinis noſtri Reformationem confirmavit, & ſummo ſtudio propugnavit. Quin & pulſum matutinum, meridianum & Veſpertinum ad juvandum Chriſtianum exercitum, toto orbe indixit; Hæreticos verbo & exemplo, imo & ſcriptis doctiſſimis convicit ac confutavit; & multo alio nomine, rebus præclariſſimè geſtis Chriſtianam Rempubl. univerſam, omnemque poſteritatem æternũ ſibi obligavit. Mortuus eſt 4. Calend. Auguſti Anno Chriſti 1099. rebus jam compoſitis, ſeditionibus ſedatis, munitionibus Eccleſiæ recuperatis, civibus omnibus ſibi conciliatis, pacequedi exule reſtituta, atque ipſa Catholica Eccleſia in tranquilliorem ſtatum revocata glorioſiſſimus. Baronius, Domnizo, Ciacon. Panvin. Platina, Iepes, Bibl. Cluniac. &c.

S. R. E. Cardinalis

Merita inſignia.

Elogium illuſtre.

Fit Pont. Max.

A. S. P. N. Benedicto curatur.

Concilia quot celebraverit.

Auctor Bullæ Cruciatæ.

Hieroſolymã recepit.

Cursum B. M. V. inſtituit.

Alia merita.

Pulſus matutinus & veſperæ.

Ob. 1099.

Apud Liram Brabantiæ oppidum natalis B. Beatricis Virginis, Monaſterij B. MARIÆ in Nazareth Prioriſſæ, admirandis virtutibus, & cœli favoribus ſpectatiſſimæ. Beatrix in oppido Tillæ-Montenſi, ad Getam fluvium Ducatus Brabantiæ nata, parentes ſatis opulentos, ſanctitate autem vitæ præſtantiſſimos Bartholomæũ & Gertrudem habuit. Puellula etiamnũ maturitate morum, & magnis virtutibus clarere cœpit, & admirationi omnibus fuit. Septimo ætatis anno Beghinis quibusdam credita, apud easdem annum exegit, cumque in propoſito Virginitatis Chriſto devovendæ perſiſteret, inde ad Monaſteriũ Vallis-Floridæ à patre deducta & ſuſcepta, tenellula ea ætate ſpeculum virtutum omnium perfectiſſimis etiam Virginibus, imo miraculum fuit.

B. Beatrix Prioriſſa.

Puellulæ mores.

Octennis in Monaſterio Deo offertur.

Stu-

Digitized by Google

Stupendum prorſus, quanto rigore tenella ea ætatula ſacrum corpuſculum ſuum excruciaverit! Illud ſiquidem non virgis ſolum acerrimis flagellisque, verum aculeatis aquifolij ramis, à calce ad pectus usque lacerabat, iisdemque lectulum ſuum ita ſternebat, ut nullum in eo vulneris expers membrum reperiretur; quin & acutiſſima taxi folia clam ſinui ad nudam inferens carnem, quotidiano Martyrio tenellam victimam ſe Domino iñolabat, ut quacunque ſe verteret novis ſemper punctionibus infeſtaretur. Inſuper & renes & latera intertextis duriter funibus cingebat, ac quotieſcunque abſque reprehenſionis nota poterat, ſaxo vel trunco loco cervicalis, ac ſtramine mollis culcitræ vice utebatur. Poſt annum ætatis decimumquintum adauctis jam corporis viribus, & devotionis fervore creſcente, zonam adhibuit, ſpinis intertextam, quæ bino circuitu renes & latera ejus ſtringeret, adjecto alio multorum nodorum cingulo, qui partes corporis à ſpinis liberas, profundis ſua appreſſione veſtigiis graviter torqueret, damnatis pari ſupplicio femore utroque & ſuris, quibus omnibus tam ſpinis, quam nodis, diu noctuque oppreſſa, vix ſomnum capere poterat, nihilominus bis in ſeptimana iis ſe pœnitentiæ armis exuens, quo deinde recentior tormenta iteraret. Voto profeſſionis in præſentia Epiſcopi edito, in extaſim rapta, ſub ſacram ſolemni in Sacrificio elevationem, omnia quæ Epiſcopus in corpore ſuo peragebat, etiam interius in anima operantem Chriſtum ipſum intuita eſt; legentem nimirum, benedicentem, coronam capiti imponentem, & digito annulum adaptantem: qua viſione ſic recreata eſt, ut exteriorum ſenſuum deſtituta uſu, quid de cætero ſecum exterius ageretur haud poſſet advertere, neque præſentem Epiſcopo ſe ſiſtere, ſine adſiſtentium adminiculo valeret. Alias cũ SS. Sacrificii tempore contemplationi devotè vacaret, ſubito cor illius latè ſe ſe aperuit, & iterum illico concluſit, cujus myſterii ſignificationem, cum inſtanter à Deo expoſceret, audiit interius hæc eum verba Latinè proferentem: *Fœdus ineamus, ac de cætero haud dividamur; ſed veraciter uniamur.* Subjunxit illa: *En paratum eſt cor meũ, paratum eſt cor meum Domine; uniri tibi fœdere indiſſolubili ardentiſſimè deſidero.* Ex quo deinceps tempore novo fœdere Chriſto ſponſo unita, magnam animi tranquillitatẽ & ſpiritus libertatem conſequuta eſt. Verum cum tot tantisque donis, dotibus, & gratiis ornata eſſet, ſpiritu nihilominus timoris acta, nihil de ſe præſumebat, quin & ob metum eundem mori ſubinde exoptabat, ne forte peccato deinceps aliquo, à ſponſo ſuo Chriſto ſepararetur. Cumque metueret juxta timorem illum in puſillanimitatem deflectere, multum diu in eo extirpando, ſed fruſtra laboravit, donec ſponſi ipſius ſingulari ope, de illa timiditate triumpharet. Itaque die quadam cum rei Divinæ intereſſet, in contemplatione abſorpta, Chriſtus velut igneo charitatis jaculo cor ejus transfixit: ſubſequuta deinde vox, quæ diceret: Ipſam inter omnes mundi creaturas à Domino ſpecialiter delectam, nomenque ejus eſſe in libro vitæ conſcriptum. Ad quam vocem, cum illa pro tanto Divinæ electionis munere, humillimas ageret gratias, illico, rariſſimâ ſed & ſtupenda amantiſſimi Numinis gratia, ad illum vicinioſſimum Divinæ præſentiæ Seraphinorum Chorum rapta, ibidem quæ non licet homini loqui, elevatiſſima prodigioſiſſimè mente intuita, *Seraphicum ſe effectam eſſe ſpiritum cognovit*, & cum beatiſſimis illis Canticum novum & admirabile ſine ceſſatione decantavit, eumdemque ſibi ab initio locũ à Deo præparatũ & reſervatum intellexit. Reddita proin corpori, ſpiritum fortitudinis in ſe inſurgere vehementiſſimè perſenſit, & ad ſublimia & maxima quæque ſe accendi advertit. Magis proin ſe in omnibus humilians, indignitatemque ſuam ad ſublimiſſimi illiꝰ Ordinis vocationẽ agnoſcens, enixiſſimè à Domino contendit, ut omnẽ vindictam peccatis ſuis debitam corpori ſuo dignaretur imponere, nihilque in ſe non expiatum relinquere, cęterum in omnibꝰ moleſtiis cruciatuum, robur animi infirmitati ſuæ elargiri. Cognovit proin B. Idæ Nivellenſis, aliarumque in Chriſto amiciſſimarum perſonarum corporis reſolutionem, & acuta atque graviſſima febri tentata mirè excruciari cœpit; cum ex his omnibus plauſum ſibi maximum faciens jugiter dominum collaudaret, & flagellis flagella addi expeteret. Excrevit prętereа in ea tantum æternorum deſiderium, ut ipſas quoque pœnas infernales pro tempore libentiſſimè in corpore ſupportaſſet, dum ad expletionem illius deſiderii pervenire valuiſſet; donec mirabili denuo raptu extra ſe facta, & ineffabilia homini, intuita, ad ſe rediens, omni voluntate ſua, qua ſemetipſam eatenus gu-

Puella ſtupendus rigor.

Quotidianũ Martyrium

Lectulus ejus

Creſcit cum annis exercitatio.

Profeſſio ſolemnis.

Extaſis.

Cor ejus mirè ſe aperuit, &c.

Fœdus Chriſtum inter & ipſam.

Tam perfecta ut ſibi metuat.

Chriſtus cor ejus transfigit.

Seraphinorũ choro inter eſt.

Locum eumdem ſibi reſervatum agnoſcit.

Flagellari à Deo expetit.

Ægritudo ejus.

Deſiderium æternorum.

Digitized by Google

bernare consueverat, ex toto se spoliatam deprehendisset, voluntate sua adeo in Divinã transfusa, ut æqualiter omnino prospera & adversa diligeret, nec æterna, nec temporalia judicio voluntatis eligeret; & non solum in corde ferventior, in conscientia clarior, verum etiam in corpore robustior apparerer. Qua quidem voluntatis propriæ privatione, aliquanto tempore donata est. Priorissa novi Cænobij Nazareth electa, miris ibidem gratiis à Numine affecta est, easque inter in mentis excessu facta totum aliquando mundum quasi rotam pedibus suis subjectum vidit, se vero, quasi totaliter in Domini Spiritu transfunderetur spiritus ejus, conjunctam altissimæ Deitati, totam cælestem effectam intellexit. Sed & alio tempore cũ ad verbum prædicationis in Monasterio cum cæteris assideret, repente præ maximo charitatis ardore cor suum disrumpi penè visum est, & totaliter conquassari; siquidem, stupendo sane eventu, naturalem situm deserens, ad guttur usque conscendit, & in eo per multum temporis spatium tremens, & palpitans perduravit; ex quo magnam contraxit infirmitatem. Sed & aliud valde mirabile iisdem diebus accidit, cũ fervor ille, ignis Divini in exteriores etiam corporis oculos erumpens, miræ claritatis radios, ad conspectum omnium monialium foras emitteret; quin & ipsa corporeis oculis nimiũ eo fulgore impeditis, nihil discerneret, claritate autem nihilominus eâ cælesti, tam visibilia quam invisibilia, tam corporalia quam spiritualia mirabiliter penetraret. Fuit à prima ætatula Deiparæ Virgini addictissima, assiduo Rosarii & Psalterii ejus usu tantopere delectata, ut jugiter orando penè deficeret, & clanculum de nocte è lectulo surgens crebris, & molestis genuflexionibus, in nive scilicet vel glacie nuda genua & poplites mergendo magnam Matrem & filium ejus devotissimè salutaret. Vt autem ferventissimo Dei amore nunquam non flagrabat, sic ad omnes omnino mortales benevolentiã suam extendens, omnibus prodesse conabatur, ad ipsas etiam bestiolas sollicitudinem suam exporrigendo, quibus in omni necessitate compatiebatur, quam in ipsã pietatem indomitæ quantumvis & sylvestres volucres venerari & quasi agnoscere visæ sunt, cum è nemorum latebris advolantes, ipsi se ultro ingererent, in sinu ejus considerent, & quibus poterant significationib9 ipsi applauderent. Denique Divini magis amoris vehementia, quam morbo aliquo correpta, Christi anno 1268. animam in sponsi sui dulcissimos & æternos amplexus reddidit, omnibus sui Cænobii Religiosis, multisque aliis utriusque sexus præsentibus; quorum omnium beatam prædestinationem (uti certis virorum Religiosorũ revelationibus constat) precibus & meritis suis Beatrix à Deo obtinuit. Creditur autem firmiter, sub initia motuum Belgicorum corpus ejus Virgineum ab Angelis mirabiliter translatum, cum sub noctis aliquando medium, Basilica miro splendore relsplendescere à multis visa est, & Angelorum dulcissimi concentus exauditi, & corpus ejus postea quæsitum in fornice cæteroquin bene clauso, minimè repertetur. *Ex Vita per Ioan. de Assygnies, Ioan. Gillemann. Aub. Miræus, Arn. de Raisse. Quinque Prud. Virg. Henriq. tom. 2. SS. Ordin. & Annal. nost. Bened. &c.*

Voluntate sua privatur

Obiit 1268.

Mira visio.

Insignis gratia.

Mira gratia

Angelicis manibus translata.

Cor ejus naturalem situm deserit.

Fulgor ex ejus oculis.

Deipara cultus.

Benevolentia in omnes.

Volucres ad ipsam convolant.

In Gallia Beati Alexandri Abbatis Cisstercii, Mellislui Doctoris discipuli. Hunc cum Bernardus ad conversionem exhortatus, nihil proficere videretur, eidem in somnis visus mirabiliter convertit. Videbatur quippe sibi Alexander lecto æger decumbere, & à viro Dei prodigiosè curari, cum autem exin Bernardus cucullũ suum ei injiceret, & ipse semel atque iterum removeret, collo denique ita astrinxisse videbatur, ut compelleretur retinere, lituo insuper pastorali in manus dato, quo onus ipsi pastorale portendebatur. Ita, tunc quidem acquievit, sed evigilans, ut somnium, neglexit; donec sequenti die cum ipsi Bernardus frustum piscis à se benedictum mitteret, & de eo ipse sumeret, repente mutaretur, in uberes fletus erumperet, & vocationis gratiam agnoscens, sponte quamprimum manus daret. Effulsit in cucullo admirabili puritate, & Contemplationis studio animum assiduè pascens, Divinorum Mysteriorum arcana penetrare, variisque visionibus illustrari promeruit, adeo ut magna ipsi secreta Deus revelaret. In Walconiam missus Grandis-Silvæ Cænobium, erectum à se, primus gubernavit, atque inde ad regimen Cistercii evocatus, cum annis decem mensibus novem, sanctissimè præfuisset; ætate grandævus, pietate ac miraculis celeberrimus quievit in Domino A. C. 1175. post cujus transitum, multis signis sanctitas ejus magis innotuit. *Bern. Britus, Manriq. Henriq. Montalb. &c.*

B. Alexand. Abb.

Mirè convertitur.

Miraculis claret.

Romæ Venerabilis Almardi Episcopi Lugdu-

Lugdunensis. Almardus Alinardus, Almaricus, sive Helmar Monachus & Abbas Sancti Benigni Divionensis, insigni vitæ dignitate in cucullo exsplenduit, & tanta quidem, ut Archiepiscopali culmine dignum Deus ipse elegerit, eumque Clerus & populus Lugdunensis, Divina edocti revelatione, pari animo, concordique assensu ad Cathedram illam celeberrimam evexerint. Conjunxit cum egregia vitæ sanctitate, litterarum quoq; & eruditionis præstantissimæ laudem, fuitque ab exquisita, justitia, prudentia & sobrietate plurimum comendatus, adeo, *ut velut solem in mundo refulsisse*, vetustiora monimenta attestentur. Inauguratus fuit ab Hugone Archiepiscopo Bisuntino Ann. Christi 1046. obiitque Romæ A. C. 1056. 4. Calend. Aug. in Cænobio S. Andreæ ad Clivum Scauri à Romana nobilitate sepultus, arcu tumbæ impositio ad lævam partem Basilicæ Sanct. Pauli, via Ostiensi, de quo Vetusti hi versus celebrantur:

Diriuitus elegitur. *Obiit 1056.* *Sobi comparatur.* *Epitaphium.*

Factus Apostolici consors & compar honoris
Duxit Apostolicam factis & nomine Vitam.

Paradinus, Severtius, Menardus, Claud. Chenu. Chronol. Lugdun. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.

TERTIO CAL. AVGVST.

XXX. Julij. A.

B. Arnaldus Archiep. NArbonæ in Gallia Beati Arnaldi ejusdem civitatis Archiepiscopi & Confessoris. Arnaldus ex Monacho & Abbate Grandis-Silvæ, ob insignem cũ morum excellentiam, tum eruditionis laudem, ad Archiepiscopalem Narbonensis Ecclesiæ Cathedram, invitus licet atque reluctans, ab ipso summo Pontifice, post Bertrandum evectus, eam admirabili sanctitatis splendore mirificè excoluit, & plurimo nomine æternum demeruit. Legatus Apostolicus, & Hæreticæ pravitatis Inquisitor designatus, mirum quantum Regno ampliſſimo Galliarum profuerit, quantumque Ecclesiæ & Orbi universo se probaverit, cum nullis parcens laboribus, nullis territus periculis, in profligandâ scelestissima illa & pernitiosissima Albigensium Hæresi dies noctesque pro virili contenderet, & verbo, juxta atque vitæ exemplo, quin & armis jussu Romani Pontificis, iisdem strenuè obnixus, de innumera hostium Christi & Ecclesiæ conjuratissima multitudine, oppidis, urbibus, castrisque plurimis debellatis, felicissimè & prodigiosissimè triumpharet. Memorabilis illa Sanctissimi & mansuetissimi cæteroquin Pontificis vox, sequutorum deinceps sæculorum Principibus quibusque inprimis observanda, cum in atrocissimo quodam cum Albigensibus prælio, singulari Numinis gratia Victoria ad Catholicorum exercitum inclinaret, & circumventi atque undique oppressi Hæreticorum supplices manipuli manus darent, misericordiam implorarent, & se relicta Hæresi Matris Ecclesiæ jussa sequuturos promitterent; sciens jam tunc, quid sperandum metuendumque de Hæreticis, ut à verâ fide alienis sic natura sua perjuris ac perfidis. in ea solum alta voce verba erupit, & justum Catholicorum furorem accendit: *Cædite*, inquit, *eos; novit enim Dominus qui sunt ejus.* Sed prodigiosa præcipuè illa Arnaldi nostri paulo ante mortem Victoria fuit, cum Magnam illã Hæresum calcatricem Cæli Reginam, quam impensissimè coluerat, cælo devocans, parva admodum militum manu ingentes hostium exercitus protereret, & magna peste nobilissimum illud Galliarũ Regnum, summo metu orbem terrarum, liberaret universum: Visa siquidem ipsa Deipara cælo descendere, & hostium ingentem stragem edere, igneis undique globis è cælis in capita hostium devolutis, quos inter, ipse etiam Aragonum Rex: etsi Catholicus, suæ tamen utilitatis causa Hæreticorum auxiliarius, dignissimo favoris illius præmio, eâdem cum iisdem societate sortis & mortis involutus miserabiliter occubuit, singulis Monachorum, qui Arnaldo aderant in preces effusi, orationibus singula è cælis fulmina deducentibus; ut haud imerito, tanta cæli detonatione, etiam hodie tam Hæretici, quam Hæreticorum auxiliarii, nisi surdi, contremiscerent, obstupescerent. Meruit æterno merito Arnaldus de Sanctissimo illo Prædicatorum Ordinis Instituto-re Dominico, ejusque discipulis & sera posteritate, cum in illum succesſoresque Sacrum illud, & universæ Ecclesiæ longè utilissimum Inquisitionis Munus derivaret, quod ipse Arnaldus, secundus post Sanctum Petrum de Castro novo, Fon-

Invitus cogitur esse Archiepisc. *Legatus Apostolicus.* *Labores ejus.* *Triumphator Hæreseos.* *Non fidendũ Hæreticis.* *Digna vox Arnaldi.* *Deipara cultor.* *Pugnat pro Arnaldo Deipara.* *Hæreticorũ auxiliarii.* *De Ordine prædicatorum meritissimus.*

tis-Frigidi Abbatem & glorioſiſſimum Chriſti Martyrem præclariſſimè geſſerat; vel ipſo quidē Dominico teſte, in formula abſolutionis, qua ipſe uſus eſt, quamque recitant Ludovicus Param, l. 2. de Orig. Inquiſitionis, Ferdinandus de Caſtillo, Abraham Bzovius aliique. Mortuus eſt, digniſſimus cælo Archi-Præſul, Legatus Apoſtolicus, & Hæreticorum everſor glorioſiſſimus ſub Ann. Ch. 1225. vel 26. cum plurimis annis contra Hæreſes mira felicitate depugnaſſet, & Archiepiſcopale munus 14. ferè annis ſumā cum ſubditi ſibi gregis utilitate, & æterno Eccleſiæ ſuę honore geſſit. *Abraham cit. Petrus de Vall. Sernay, Cæſarius Heiſterbac. Henriq. Annales noſtri Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Dominicus ejus meminit.

Obiit 1225.

Plurimi SS. Mart.

In Anglia paſsio SS. Leofronę Abbatiſ. Mildredæ Virg. plurimorūq; Monachorū & Monialium, qui in imāniſſima illâ Danorum in Angliam irruptione ab infidelibus capti, truculentiſſimè exagitati, & ludibrio expoſiti, ab iisdem denique ita decimabantur, ut novem ſemper eo ex numero diverſorum tormentorum generibus crudeliſsimè interemptis, decimus quisque ſoluмodo ſervaretur ſeu dimitteretur. Paſsi ſunt lectiſsimi hi Chriſti pugiles Ann. Chriſti 1024. *Ex Matth. VVeſtmonaſt. Martyrolog. Bened. Arn. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Paſsi A.C. 1024.

S. Tatvinus Archiep.

Cantuariæ in Anglia, depoſitio Sancti Tatwini Epiſcopi. Tatwinus, Cadwinus, ſive Scadwinus Monachus & Presbyter Cænobii Brentonienſis, ad celeberrimam Cantuariorum ſedem evectus, eo honore digniſsimum ſe eſſe, præclariſsime geſtis ubertim deſignavit, *cujus miras prorſus & prædicandas Virtutes*, ut & Anteceſſorum ejus, plurimarum oculatus teſtis, & fide digniſsimus, diligenter perſcripſit. Eum veteres MSS. *Religione inſignem, & in ſacris litteris egregiè inſtructum deprædicant.* Exorta autem inter Cathedras Cantuarienſem & Eboracenſem de Primatu diſcordia Romā profectus, à Gregorio Pont. Max. pallio donatus, Primatus confirmationem accepit, & meritorum copia locuples Ann. Chriſti 734. ad Beatorum præmia migravit digno cum honore Cantuariæ ſepultus. Ex Hiſt. Britann. *Roger. Hoveden. Guilh. Malmesbur. Henr. Huntindon. &c.*

Laudes ejus.

Obiit 734.

S. Fantinus Abb.

In Calabria Sancti Fantini Abbatis & Confeſſoris. Fantinus in Calabria Georgio patre, matre Brienâ natus, DEO ab infantia conſecratus, Monaſterium ingreſſus eſt; in quo omni virtutum genere inſtructiſsimus, cælo charus & hominibus evaſit. Ipſum DEVS præter varias gratias, divinis revelationibus mirè illuſtravit, & multa ſecreta eidem cōmunicans venerabilem univerſis reddidit. Adeo cibi abſtinens fuit, ut aliquando dies viginti integros jejunus tranſigeret. Saracenis Calabriam populantibus, Cænobiisque everſis, in eremum ſe contulit, ubi annos quatuordecim nudus, conſumptis longo uſu & injuria tempeſtatum veſtimentis, ſive majoris pœnitentiæ ergo, vixiſſe memoratur. Inde in Peloponeſum migrans, apud Corinthum ſubſtitit, plurimorumque ſalutis cauſa fuit. Deiparentem Virginem præcipuè coluit; & varia loca peregrinationis ſtudio pererrans, ad quietem denique cellulæ reverſus cum octo continuos annos in conſueto abſtinentiæ ſuę incredibili rigore peregiſſet, decrepitus ex hac vita, ad imōrtalitatem tranſiit. *Ex tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. ejus vita typis vulgata, Philipp. Ferrar. &c.*

Revelationibus illuſtratur.

Rigor vitæ.

Deipara cultor.

Abſtinentia.

S. Hathebrand. Abb.

Antuerpiæ Sancti Hathebrandi Abbatis. Fuit Hathebrandus primus Abbas Monaſterii noſtri Oldenclooſter in Hollandia prope Appingendum, quod primo à Monachis habitatum, deinde à ſanctimonialibus; denique ab Hæreticis, ſuperioris ſæculi diluvio, everſum eſt, omnibus ejus poſſeſsionibus ſacrilegè direptis, & ſacris Deo virginibus in exilium actis, corpus tamen Sancti Hathebrandi ab Henrico de Heyden Præpoſito S. Salvatoris Antuerpiæ, furori eorumdem præreptum, & in Præpoſitura illa, magna omnium gratulatione collocatum eſt, A. C. 1619. quas Reliquias genuinas eſſe Ioannes Malderus Epiſcopus Antuerpienſis, poſt ſeriam inquiſitionem, approbavit. *Menard. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Tranſfertur 1619.

B. Theodoric.

In Germania Beati Theodorici de Cellario, qui in fertiliſsimo illo Sanctorum Cænobio Hemenrodenſi Monachum profeſſus verè Mundo mortuus, jugi mortificationis ſtudio carnem ſpiritui ſubdidit, & cum tremore ſalutem ſuam operatus, ob vitæ ſanctiſsimè exactæ meritum, perpetuam ſui memoriam in benedictione poſteris dereliquit, cujus præclaram memoriam Beatus Cæſarius libro 7. Dialogorum habuit. *Ex monim. ejusdem Cænobii, Menolog. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. &c.*

PRIDIE

Digitized by Google

XXXI. Julij. B.

S. Benedictus I. Papa.

ROmæ depositio Beatissimi Benedicti Papæ primi; qui æterno & perinsigni merito, Sanctissimi Legislatoris sui nomẽ exornans, primus eo nomine ex Ordine Benedicti Patris verè Benedicto, verè Benedictus, Cathedram orbis Principem ascendit, eamdemque gravissimis meritis, & eximia vitæ condecoravit sanctitate. Excelluit Pontifex vere Magnus eximia in omnes, pauperes inprimis charitate, eo maximè tempore, quo Italia à Longobardis miserandum in modũ, longè lateq; vastata, omni absumptò coñeatu nõ solum, sed & quæ comparando essent, prorsum eversis sive sublatis, extrema rerum omnium inopia laboravit; expendit siquidem quæ habere poterat Benedictus in egentes omnia, & cũ ob eximiam vitæ sanctitatem charus admodum Tiberio Imperatori esset, & ab eodem sumopere observaretur, variè licet afflictum oppugnatumq; precibus evicit, ut frumento ingentibus expensis & labore ex Ægypto comportato, Italiam juvaret, & à sævissima fame, imo morte, jam præcipitem liberaret. Fuit juratissimus Arianæ Hæreseos hostis, pro cujus eversione haud leviter laboravit. Celebratum sub eo Conciliũ Parisiense, in quo multa Ecclesiæ utilia decreta sunt. Præfuit annis quatuor, mensibus duobus, diebus quindecim, & in fornace tribulationis excoctissimus & probatissimus, sollicitudine & dolore, tanquam Verus pater & pastor, ex calamitatibus Vrbis & Italiæ in morbum & mortem adfectus, haud leviter decessu suo amantissimorum civium mœrorem adaugens, ad cælestem patriam migravit A. C. 579. sepultus in Secretario Beati Petri Apostoli. Fecit a. ordinationem unam mense Decembri, qua creavit presbyteros 15. Diaconos tres, Episcopos p diversa loca unũ & viginti, quem haud imerito veteres, quin & Græci ipsi, Romanum licet patriâ, plurimum deprędicant, & Bonosum fere, patrio cognomine, *Cæsari charum, acceptũ Deo, gratumque omnibus civibus suis* appellant. *Ex Annal. Eccl. Ant. de Iepes, Ciaconio, Platina, Panvino, Arnoldo Duac. Annal. nost.*

Italiam servat fame laborantem.

Concilium Parisiense.

Obiit 579.

Græci ipsi illum celebrãt.

S. Neotus Mon.

Eodem die Natalis Sancti Neoti Monachi, sanctitate & miranda eruditione celeberrimi, deque Ecclesia & Europa universa propagato longè lateque litterarum studio meritissimi. Hic ex Illustri natus prosapia, generosissimo rerum terrestrium contemptu, ad maxima quæque sibi viam aperuit, Monasticamq; vitam in Glastoniensi Cænobio professus, præter maximã sanctitatis opinionem, omnium tam humanarũ quam Divinarum scientia adeo excelluit, ut nomen ejus toto terrarũ orbe celeberrimum haberetur. Is instituta ope Angliæ Regũ spectatissima Oxonienſi Academia, postquam admirabili cum Auditorum fructu, eodemque in remotissimas provincias & regna propagato, eidem plurimis añis profuisset, humani applausus fastidio, desiderioq; quietis Monasticæ & Contemplationis Divinæ ad Hamstocke Inclusorum nostrorum rigidissimum amplexus institutum, vitæ reliquum, uni cælestium rerum curæ impendit, & maximis à Numine gratiis afficiendi meruit. Prophetico spiritu donatus Ælfredo Regi, ædificationis, ut sacri loquuntur, gratia ad se invitenti, futura prędixit, eumdemque liberrimè pro sceleribus corripuit; Regno autem, ut prænunciaverat deturbatum, precum suarum instantia & efficacia, Regno restitui à Numine impetravit. Nec impari merito Regno ipsi consuluit, quando in preces pro ejus salute & libertate effusus, Gritonem Danorum Regem, cũ universo exercitu prodigiosissimè profligavit, tantumq; insuper eo miraculo effecit, ut inde conversus Rex Idololatra Christo nomen dederit, & salutaribus Baptismi undis expiari voluerit. Sed & alia plura præclarissimè gessit, quibus non ætatem solum illam, & patriã, sed extera & remotissima Regna, universamq; sibi posteritatem æternũ obligavit. Floruit primo statim tempore Neoti nostri opera, adeo feliciter Academia Oxonienſis, ut Collegiis tribus, pro Gramaticis, Philosophis & Theologis instructissima, Vniversitatis sive Universalis paulo post studii titulo & gloria mirificè exsplenduerit, à Matthæo Parisiensi, *secunda post Lutetiam Ecclesiæ Schola & Fundamentum* disertè appellata; neque indigniore elogio: *Sol, oculus, & Anima litterarum, sed & Sapientiæ clarissima officina, unde Religio, humanitas, & doctrina in omnes Regni partes distributa sit*, dignissimis sanè titulis exornata. Decessit Doctor celeberrimus & sanctissimus pridie Calendas Augusti sub Annum Christi 900.

Illustri genere natus.

Eruditio mira.

Oxonienſem Academiam condit.

Includitur.

Spiritus prophetícus.

Regnum ei debet AElredus Rex.

Angliam liberat.

Regem Danię convertit.

Immortalia ejus merita.

Floret universitas Oxonienſis.

Tituli præstantissimi.

Obiit Sanct. Neotus A. C. 900.

Digitized by Google

Sanctorũ albo adscriptus; in Neostocke primum conditus, inde autem ab Altrico Comite Ainulphiburiam ad constructum illic sub ejus nomine & honore Cænobiũ, denique ab Henrico Croylandensis Cænobii Abbate sub A.C. 1213. Crolandiam translatus. *Ex Matth. VVestmon. Polyd. Virg. Chorograph. Britann. Georg. Lilio, Nicol. Harpsfeld. Iepesio, Arnoldo, VVeissio, Annal. nost. Bened. & t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Translatio corporũ.

SS. Ioan. & Benignus.

In Mediano Monasterio ad montem Vogesum, depositio Sanctorum Ioannis Presbyteri, & Benigni Diaconi fratrum, discipulorum Sancti Hidulphi nostri Archiepiscopi Treverensis. Expetiêrunt isti atque acceperunt Sanctæ Conversationis habitum cũ Sancto Spinulo, è manibus prædicti Magistri sui Hidulphi, ex Monacho Archiepiscopi, rursumque ex Archiepiscopo Monachi, in Mon. Mediano, ubi uterque digna & sancta contentione in viâ mandatorum Domini progressi, locum illum suis virtutibus mirificè illustrarunt, donec simul uterque cursu consumãto, rarâ transitus tam felicis societate, bravium assequerentur. Siquidem uterque paulo post Magistri decessum in invaletudinem incidit; cumque Ioannes de fratris Benigni ætate minoris statu sollicitus, ad ipsum mittens, carne jam solutum intellexisset, Deo gratias retulit, quod recta ad cælum via emigrasse nihil dubitaret, obtestatusque suos, ut cũ fratre suo eidem tumulo inferretur, eodem & ipse die quo frater, ruptis corporis vinculis, ad gaudia cælestia evolavit, A.C. 707. ultima Iulii. Fuisse autem gemellos Ioannem & Benignum Richerius Senonensis, & acta Sancti Hidulphi attestantur. *Monimenta Cænobii Mediani, Hugo Menard. t. 2. S. Ord. &c.*

Simul fiunt Monachi.

Simul moriuntur.

A.C. 707.

S. Hathebrandus Abbas.

Apud Vetus-Clausstrum in Frisia, natalis Sancti Hathebrandi primi ibidem Abbatis. Is apud Vitelgones Frisiæ populos natus est; parentibus, qui laboribus manuum suarum sibi victum comparabant; quibus, quantus futurus esset, etiã antequam nasceretur à Numine est prænunciatum. Alundo siquidem (erat is pater Hathebrandi,) qui ab uxore ob sterilitatem discesserat prodigiosa divinitus voce imperatum, ut ad conjugem, ex qua prolem susceperus esset, surgens quamprimum reverteretur. Evigilans multũ expavit, exoratoque super jussis Domino rursum obdormiit, eamdemque audiit vocem, atque insuper: qui nasceretur forte Patrem Monachorum, serviturum cunctis diebus in sanctitate Domino, multosque ejus opera ab iniquitate convertendos. Surrexit illico, reversusque ad uxorem cum gaudio, filium divinitus promissum accepit, & sancte educans, Cleto adscribi, & Presbyterii demum gradu ornari curavit. Parentibus defunctis Hathebrandus, renuncians sæculo, cucullum induit, reversusque in Frisiam primus ibidem vitam Monachicam propagavit, cellasque & Oratoria non pauca condidit, multosque paulo post discipulos congregavit. Abbas autem sui Cænobii à Fratribus electus, & ab Episcopo Monasterienssi consecratus, omnibus verbo & exemplo præluxit, ab humilitate & charitate eximia mirè comẽndatus. Contemplationis & orationis studio addictissimus fuit; nocte quadragies consurgens, flexis genibus Deum exoravit, de cætero *spiritum suum*, magni Martini exemplo, *ab oratione nunquam relaxavit*; jejuniis multis carnem divexavit; sextis plerumque feriis, virgis acerrimè in dorsum sæviit, donec sanguine difflueret. Multa à Fratribus perpessus est, quibus ne in licentiam diffluerent constanter obnixus est. Tulit ægrius è perfectioribus quidam, insolentiam Fratrum, & disciplinæ neglectũ, adeo ut de mutando loco concluderet; cui in preces effuso quidam in specie Abbatis apparuit multis in birro gemmis exornatus, à quo non parum ille consolationis oleo delibutus, illico propositum mutavit, & constanter deinceps Deo eodem in Monasterio servivit. Cæterum quam accepta Numini esset Hathebrandi sanctitas multis exemplis sæpius innotuit: Semel enim madefactum ab imbre cucullum exuens ad solis splendorem medio in aëre nullo fulciente adminiculo prodigiosè suspendit. Alias, cum ad claustrum Merechusum, quod ipse construxerat visitando declinaret, mulierculæ cujusdam miseria precibusque exoratus, fusa oratione, brachium sanavit, cujus usu summis juxta doloribus doloribus vexata triennium totum caruerat. Claruit & aliis admirandis virtutum signis, quę in se videri & prędicari suũopere dolebat, & concursum ad se tactum fugere conatus effugere tamen minimè poterat; cum ad ipsum tanquam verum animi & corporis medicum, quibuscunque calamitatibus oppressi undique convolarent. Decessit vir sanctissimus A.C. 1198. cujus sacrum corpus A. Ch. 1619. Antuerpiam trans-

Divinitus nativitas pranunciatur.

Insignis promissio.

Fit Monach.

Abbas.

Rigor vitæ.

Quidam zelosus convertitur.

Cucullum in aëre suspendit ad solis radium.

Miracula.

Obiit 1198.

Digitized by Google

translatum eſt, eo inſigni & perpetuo miraculo celebratum, quod imminentem Cænobio ſuo calamitatem, mira cęleſtis odoris fragrantia redolens, eamdem ſoleat, toto Cænobio mirè diffundere, & Monachos periculi impendentis admonere. *Ex monimentis S. Salvat. Arnoldo de Raiſſe, to. 2. SS. &c.*

Perpetuum miraculum.

B. Godefrid.

Villarii in Brabantia Beati Godefridi de Cortebeke ibidem ſanctiſſimi Monachi, qui tot tantisque virtutum charismatibus effulſit, ut ſolitudinis illius Patres ferventiſſimæ converſationis exemplo in Dei amorem accenderet vehementer. Cumque diu ſacram illam eremum variis virtutibus, & ſignis miraculoſis illuſtraſſet, ad cæleſtia evolavit feliciter. Fuit autem primum Monachus Affigemienſis. *Ex Chronolog. Villar. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. &c.*

Miris claret.

B. Adam Abb.

In Germania Beati Adam primi Abbatis Monaſterii B. M. V. de Lanckheim prope Culmbach, ſanctitatis titulo celeberrimi. Claruit Abbas lectiſſimus A. Ch. 1132. *Gaſpar. Bruſch. Men. Henr. t. 2. SS. Ordin. Annal. German. &c.*

B. Maria de Satillon.

In Bello-pratenſi Virginum Cænobio, prope Gerardimontium Flandriæ depoſitio Beatæ Mariæ de Satillon, ſingularis pietatis fœminæ. Hæc multis admodũ Virtutibus effulſit, obſervationi Regularum, orationi ac meditationi, præſertim infantiæ Salvatoris noſtri Ieſu Chriſti, tota addictiſſima. Cum autem ſæpius reprehenderetur, quod in contorquendis filis minus diligens eſſet, nec emendatio ſequeretur; obſervatum fuit per feneſtræ aut oſtii conclavis ſui rimulam, quomodo tempus ſuum tereret. Viſus eſt juxta eam pulcerrimus ludere puerulus: quem ipſa pedibus ejus advoluta adoraret. Vnde & deinceps, in ſanctis ac piis ſuis exercitiis relicta, reliquum vitæ ſuæ tempus in magna tranſegit ſanctitate. Vixit An. Chriſti 1577. *Ex monim. Monaſterii Bellopratenſis, Arnoldo de Raiſſe, Auct. ad Natal. Sanct. Belgii, tom. 2. Sanct. Ord. Henriq. &c.*

Contemplationis ſtudiũ.

Puer Ieſus adeſt ipſi.

Romæ, Depoſitio Sanct. Ignatii ſive Enneconis Confeſſoris, Inſtitutoris ſanctiſſimæ Societatis Ieſu. Qui Chriſto militaturus novum hominem & habitum in Monaſterio B. Matris Admirabilis Monſerratenſi apud noſtros aſſumpſit, ibique Oblatorum, quos Hiſpani Donatos vocant, religioſo ſchemate donatus, & ſub Magiſterio inſignis ſervi DEI Ioañis Clanonii ejusdem Monaſterii Monachi ad ſanctiorem vitam eruditus, ab eo accepit Exercitatorium Vitæ Spiritualis, magni illius & excellenti ſanctitate viri Garciæ Ciſnerii, ejusdem Ordinis ac Monaſterii Abbatis: quo & ipſe Sanctus Ignatius mirabiles in Vita ſpirituali progreſſus fecit; & è quo potiſſimum, poſt aliquot annos, ſua exercitia elucubravit. Hinc admirabilem Societatis Ieſu Religionem fundaturus, in Sanctæ MARIÆ Montis Martyrum prope Pariſios, prima ſuæ Societatis Vota; ſolemnia vero in Oratorio Sanct. MARIÆ ad Sanct. Paulum prope Vrbem, Benedictini Ordinis Aſceteriis, emiſit: Montemque Caſinum profectus (omnes enim novæ ſuæ Societatis ſolemniores actus, apud eosdem Benedictinos celebravit,) ibidem in Oratorio Sanct. MARIÆ de Albaneta, à Caſinenſibus Patribus (Angelo Ricca, Benedicto Canophilo, & Gregorio de Piſonibus, viris religioſiſſimis & doctiſſimis) adjutus, ſuæ Societatis Regulas meditatus eſt. Demum Sanctiſſimus, Illuſtriſſimi Religioſorum Ordinis Patriarcha è tantæ demiſſionis Gymnaſio & ſanctorum Promptuario, effectus ejusdem ſui Ordin. lætiſſima incrementa intuitus pridie Cal. Aug. anno Domini 1556. feliciter obdormivit in Domino, quem Gregorius XV. miraculis clarum, Sanctorum numero adſcripſit. *Conſt. Cajet. M. Ant. Scipio, &c.*

MENOLOGII BENEDICTINI,

LIBER OCTAVVS.

MENSIS AUGUSTUS,

CALENDIS AVGVSTI.

I. Auguſti. C.

S. Ethelvvoldus Epiſc.

WIntoniæ in Anglia Sancti Ethelwoldi Epiſcopi. Habuit Ethelwoldus ingenuos parentes, eximios Chriſtianæ pietatis cultores, quibus in Vrbe Wentana natus eſt. Hujus futura ſanctitatis matri Felici per ſomnium prævisa, apparente vexillo ſublimi è cælo pendente, quod paulatim ſe ſe demittens, fimbriis ſuis gravidam complexum, mox in ſublime denuo elatum, unde venerat, cælos repetebat. Viſa etiam eidem, aquila miræ magnitudinis aurea ex ore ſuo evolare, aliisque aureis univerſam urbem Wentanam contegere, atque inde cælo denuo immigrare. Puer etiamnum imbrium vehementia pedem domo efferre prohibitus, translatus prodigiosè cũ nutrice in templo inventus eſt. Monachum poſtea in Glaſconienſi Cænobio, ſub magno Dunſtano noſtro profeſſus, abſtinentiæ, obedientiæ, humilitatis exemplis ad ſtuporem effulſit, & curam horti accepit; inde Decanus Cænobii factus, deinceps Abendoniæ Abbas conſtituitur. Illic Edgarum amantiſſimum ſui Regem, ad menſam invitans, parvo è vaſe, univerſis ejus miniſtris potum largè præbuit, illis tota die bibentibus, liquore autem vix ad palmæ menſuram imminuto. Poſtea Wintoniæ conſecratus Epiſcopus, Eccleſiam quamprimũ ſtrenuè reformavit, & Monachos pulſis Canonicis ſubſtituit; veneno à Clericis propinato, nihil læſus. Conſtruxit plura Cænobia, eaq; circumeundo, Monachos ac Moniales, ad perfectionis ſtudium mirè excitavit atque accẽndit. Viduarum, pupillorum, pauperum, hoſpitum, curam verè paternam habuit. Fame ingenti univerſam opprimente Britanniam, thelauris Eccleſiæ expenſis, innumeram multitudinem aluit. Fuit Virginum Virginis longè amantiſſimus, cujus honori prope Wintoniam celebre Monaſterium condidit, ab illa autem viciſſim dilectus, illud inter alia beneficium promerũit, ut ejusdem Eccleſiæ curam ac Patrocinii ipſ[illegible] ſuſciperet, quin & à morte clientis ſui tanta Imperatrix, Eccleſiam illam ſingulari curâ protegeret, invaſores ejusdem ipſa averteret, & prodigioſe ſacrilegos deterreret. Rara & illa cõminatio Ethelwoldi, ratique in Deiparam ſtudii argumentum, quam ut in corde ſic ore perpetuo haberet, ſuique propugnatricem minimè ignoraret: Cum adverſum Godwinum Comitem juſta indignatione cõmotus, in hæc verba prorumperet: *Per Dominam meam Sanctam* Mariam *malè illi erit*. Comite mox peſſimè afflicto, donec pœnitens Ethelwoldi benedictione ſanaretur. Fuit in vita & poſt mortem inſignibus clarus miraculis, cujus merita celebri viſione Sanctiſſimo Dunſtano noſtro apparuêre. Obiit ſanctiſſime Calendis Auguſti A. C. 984. cujus lividum cæteroquin & exſuccum corpus, lacteo quamprimum roſeoque colore venuſtiſſimum, ſeptennis pueruli vultum præ ſe ferre videbatur. *Ex VVolſtano Monacho VVinton. Matt. VVeſtmonaſt. Nic. Harpsfeld. Edovardo Mayhevv. Annal. noſt. Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

Viſio matrũ.

Item alia.

In templum prodigioſe transfertur.

Fit Abbas.

Vinum augetur.

Fit Epiſc.

Plura conſtruit Cænobia.

Deipara ſtudioſiſſimus.

Deipara ſaperet.

Comminatio S. Epiſcopi.

Obiit 984.

Apud Vrbem Nañetenſem S. Friardi Recluſi, admiranda vitæ perfectione Monachi, qui ſcipionem ſuum ſolo defigens, aquisque rigans, feliciſſimè plantavit, ita ut paulo poſt, inſigni miraculo frondes emitteret, poma ferret, & intra triennium in magnam arborem excreſceret. Qua re cognita, confluentibus ad tantæ rei novitatem quamplurimis, ne vanæ gloriæ labe contaminaretur, arborem ipſe ſuccîdit. Aliam item arborem ventorum vi dejectam, cũ flores ejusdem jam exaruiſſent, miſeratus, præciſis radicibus terræ comiſit, floribus quamprimum novo vigore animatis, ac conſuetis poſtea fructibus, prodigioſe enatis. Tranſitum ſuum Fratribus ipſe prænunciavit, & Felicem Epiſcopum evocari juſſit; qui cum negotiis impeditus, ſanctum Domini interpellaret, ut tantiſper ſe expectare dignaretur, donec negotiis ſe ſuis expediret, ſanctus Abbas, lectulo conſurgens: *Suſtineamus Fratrem*, ait, & cum dicto (ſtupenda res!) morbo interea liberatus eſt, quoad veniente Epiſcopo, febris rediret, eâque feliciſſimè extingueretur, contremiſcente ſub

S. Friardus Recluſus.

Scipio ejus frondeſcit.

Aliam arborem prodigioſe curat.

Mortem prædicit.

Res mira.

Digitized by Google

te ſub mortem cellula, & mira cæleſtis odoris fragrantia nares omnium perfundente. Claruit ſub A. C. 600. Ex S. Gregor. Turon. Ant. de Yepes, to. 2. SS. Ordin. & Annal. noſt. Meſſanæ in Sicilia paſſio inſignis ſanctorum Monachorum exercitus, quorum, ingens cæteroquin numerus, ſoli DEO eſt cognitus, qui ab Abraymo Saracenorum Duce pro fide Chriſti necati ſunt. De his ita Petrus Diaconus: *Anno Domini 900. Indict. 3. die 1. Auguſti, Saraceni cum Abraymo Rege ſuo, à Babilonia & Africa advenientes, Siciliam invadunt, & Monaſterium Sancti Placidi ingreſſi, evaginatis gladiis Monachos aggrediuntur, illosque Chriſtum negare, & nefandam religionem venerari compellunt; quod dum contemnerent, omnes in eodem loco, una cum Monachis Caſinenſibus* (quin & aliis plurimis qui eò ſe receperant,) *qui ibi ab Abbate ſuo directi fuerant, Saracenorum gladiis occiſi ſunt. Quibus occiſis Cœnobium omne præter Eccleſiam, ab illis deſtructum, &c. Ex Petro, cit. vita S. Bercharii, Mon. Sic. & Caſin. &c. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Clar. 600.

Innumeri SS. Mart.

A. C. 900.

Cædes Martyrum.

In Cypro Inſula, depoſitio S. Theodorici Abbatis Monaſterii Sancti Ebrulphi. Theodoricus Normannus, è provincia Calogienſi oriundus, in ſanctiſſimo Gemmeticenſi Monaſterio Monaſticen profeſſus eſt. Ab infantia ad canos usque Divino mancipatus famulatui in vigiliis & orationibus aſſiduus fuit. Corpori ſuo bellum perpetuum indixit, cum alia inter tormenta, frigoris etiam nimii cruciatu damnatũ, totam hyemem ſine veſte pellicea algere juberet, bene tamen à Numine curatum, quando ſacris operaturo, *pelliceam miri candoris, non hominum ſed Angelorum factam induſtria*, ſubmiſit, quam vir ſanctus, *altari impoſitam reperit, Deoque gratias agens induit, & Divinum opus peregit.* Abbas poſtea ad Sancti Ebrulphi, Lexoviensis Diœceſeos Monaſterium, poſtulatus, non multo poſt, Sagienſe etiam recens conditum, ut curaret, à Fundatore ejusdem Rogerio de Monte Gomerici exoratus eſt. Diſſimilis marito Rogerii uxor Mabilia, Monachis infenſa, cum multitudine militum ſæpius divertens, ut gravis nimirum eſſet, & opes Cœnobii exhauriret, correpta demũ à Divo, multo majorem comitatum reverſa adduxit; neque impunè, cum prænunciante Abbate, ſequenti mox nocte, vehementi excruciata morbo, dignas nequitiæ pœnas exſolveret. Theodoricum Robertus etiam Cœnobii Præpoſitus injuriis appetiit, quibus, ut ſe expediret, abdicare à ſe magiſtratum voluit, à ſanctiſſimis tamen viris, Maurilio Rothomagenſium Epiſcopo, Lanfranco Beccenſi Præpoſito, aliisque prohibitus, compoſita lite, acquievit; ſed mox ea recrudeſcente, cum Hereberto Monacho, & Guillelmo cognomento *Bona anima*, ſepulchrũ Dominicum viſitare decrevit. In itinere quemdam Bavariæ Pontificem nactus ſocium, in Cyprum devenit. Vbi Sancti Nicolai in littore ingreſſus Eccleſiã, poſt multas lachrymas, ſenio & labore maris confectus, reſedit. Sciſcitanti, quid contigiſſet ipſi, Epiſcopo: *Statuiſſe ſe terreſtrem adire Ieruſalem*, reſpondit, *ſed jam cæleſtem adeundam.* Epiſcopo autem ad diverſorium properante, vir Dei coram altari ad orationem ſe proſternens, ſuperque latus dextrum incubans, caput marmoreo gradui impoſuit, junctisque ſupra pectus, crucis in formam manibus, ſpiritum Creatori reddidit, ipſis Calend. Auguſti. Quem, cum comperta morte, deſignato extra Eccleſiam loco Epiſcopus ſepelire conaretur, adeo gravatum corpus eſt, ut nullo modo moveri è loco poſſet. Animadvertit proin Pontifex, eam Dei voluntatẽ eſſe, ut vir Dei nobiliore ſepultura honoraretur, quem proin ex ipſo quo mortuus fuerat loco ſepelivit. Cujus meritis ibidem multi deinceps prodigiosè curati ſunt. *Orderic. Vital. Guill. Gemmet. Edovard. Mayhevv, t. 2. SS. Ordin. &c.*

S. Theodoric. Abbas.

Rigor vitæ.

Veſtis pellicea ab Angelis delata.

Fit Abbas.

Mulier petulans.

Mirè plectitur.

In Palæſthinã contendit vir Sanctus.

In Itinere moritur.

Miracula.

Marcianis Sancti Ionati Abbatis. Ionatus magni illius Gandenſium aliorumque populorum Apoſtoli, Sancti Amandi diſcipulus, ab eodem primus Marcianenſium Abbas inſtitutus eſt; adjuncto Monachis Virginum Deo ſacrarum Collegio, ſanctiſſimæ illius & celeberrimæ Principis atque Abbatiſſæ Rictrudis, magiſter effectus, tam Monachis quam Virginibus illuſtriſsimam facem prætulit eximiæ ſanctitatis. Mortuus eſt ibidem atque ſepultus, poſtero dein tempore è tumulo elevatus, & digniore loco reconditus. *Chronic. Marcian. Ioann. Molan. Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Ionatus Abbas.

Morerolæ in Hiſpania Beati Petri primi ejusdem loci Abbatis. Fuit Petrus, præter illuſtriſsimum ſanctitatis nomen, eruditionis laude plurimum celebratus, quem etiam Deus miraculorum gloria fidelibus comẽndavit, & ſpiritu prophetico inſignem reddidit, eo imprimis Regi charum, quod Reginæ hæredem filium prædixiſſet. Eum exuto jam mortalitatis corpore,

S. Petrus Abbas.

Spiritus propheticus.

Digitized by Google

corpore, divino ſplendore circumcinctũ, & aureâ redimitum corona, inter cæteros cæleſtiscuriæ cives, Ferdinandus ejusdem Monaſterii, ſanctæ converſationis, Religioſus, conſpexit. Clar. A.C.1133. Ang. Manrique, Aibertus Abb. Chryſoſtom. Henriq.&c.

Glorioſus apparet.

SS. tres Monachi.

In Suecia, feliciſſimus tranſitus Beatorum Monachorum, Petri, Olai, & Tordonis, qui in Monaſterio de Alvaſtro, ſanctiſſimũ Ciſtercienſium noſtrorum amplexi inſtitutum, in eodem multo tempore ſanctiſſimè converſati ſunt: quorum nomina aureis characteribus notata, jam jam ex hac vita migraturus, beatus Gerekinus conſpexit, eosque brevi in æternam felicitatem aſſumendos prædixit; qui intra octiduum, poſt ſancti viri obitum carne ſoluti, ad cæleſtem gloriam ſimul evolarunt. *Menol. Ciſt. Henriq. Abrah. Bzovius, ad A.C. 1345. to. 2. SS. Ord. &c.*

Nomina aurea.

B. Gereon.

In Hemmenrode depoſitio Beati Gereonis Monachi. Fuit Gereon vitæ auſteritati & pœnitentiæ, ac cæleſtium arcanorum contemplationi aſſiduè deditus, quæ, aliaque propter, à Chriſto, ejusque glorioſa Genitrice viſitari, multisque favoribus inſigniri meruit, quos inter in quadam ſolemnitate Nativitatis Domini, in SS. Miſſæ Sacrificio circa coñunionẽ, Chriſtum Dominum non quaſi recenter natum, ſed velut eo ipſo tempore in cruce paſſum conſpexit, cujus omnia vulnera ſanguinem deſtillantia calicem implevêre. Abſtinuit proin præ reverentia ad coñunionem accedere, quem eam ipſam poſtea ob cauſam Deipara ipſa objurgavit; cumque indignum ſe exclamaret. Ad quod illa: *Tu te indignum cogitas; & quis putas tanta re dignus eſſe poteſt. Hanc igitur offenſam tibi condonabo, ſed vide ne de cætero ſimile feceris.* Fuit ea poſtmodum cũ Deipara confabulationis dulcedine, ita abreptus, ut omnem moram quam breviſſimam exiſtimaverit. *Phil. Seguin. Cæſar. Heiſterb. t. 2. SS. &c.*

A Deipara viſitatur.

Objurgatio amantis Deipara.

In Monaſterio Blandinienſi translatio Sancti Winwaloci Abbatis. Ita hac die *Molanus in Indic. & Addit. &c.* *Translatio.*

Gandani translatio & elevatio Sancti Bavonis Hasbaniæ Principis, eximii Confeſſoris, Monachi Gandenſis. De quâ conſul. rer. Belg. ſcriptores, &c. *Elevatio.*

In Monaſterio Sancti Galli Venerabilis Margaritæ incluſæ, quæ pro Dei amore, viva conſepulta Chriſto, tenerrimam carnem inſigni rigore excrucians ſpiritui ſubjecit, & non ſine opinione ſanctitatis ex hac vita migravit. *V. Margarita recluſa.*

Ipſa die religioſiſſima memoria, Chriſtianiſſimi Galliarum Regis Ludovici cognomento Craſſi, qui poſt egregia fortitudinis edita in Regni adminiſtratione facinora, delictorum quæ bellico furore olim admiſerat ſerio pœnitens, conſtructo prope Pariſios S. Victoris Archiſterio, cum in animo haberet, corona depoſita humilem Religionis habitum in noſtro S. Dionyſij Cænobio ſuſcipere, ægritudinis anticipatus Anguſtiis, quod opere nõ potuit, corde & voluntate complevit, & poſt omnium mobilium in Eccleſias & pauperes erogationem, facta ſæpius exomologeſi & SS. Sacramentis piè ſuſceptis, ſuper cineres in modum Crucis depoſitus, ibidem in omni religione ſpiritum emiſit, ſepultus in S. Dionyſij A. C. 1137. *Ex Martyr. Gall. Caroli Sauſſ. &c.* *Ludovicus Craſſus Rex. Gall.* *Religioſiſſime moritur.*

QVARTO NONAS AVGVSTI.

II. Auguſti. D.

S. Petrus Epiſc.

IN Hiſpania, Sancti Petri Oximenſis Epiſcopi & Confeſſoris. Petrus natione Gallus, Biturigibus oriundus, ob inſignem eruditionẽ, & celebre pietatis nomen, à Sancto Bernardo noſtro, Saguntinenſis Cænobii Abbate evocatus, Monachis ejus loci accenſus, & Regularis obſervantiæ exemplar factus; à Bernardo poſtea ad Toletanæ Archiepiſcopalis Eccleſiæ Cathedram evecto, Archidiaconus Toletanus, neque multo poſt, primus Oximenſium ſive Oxomenſium, poſt receptam ab hoſtibus Saracenis urbem, Pontifex creatus eſt. Meruit de Eccleſia ſua graviſſimis meritis, ab inſigni maximè, & digniſſima Epiſcopis, pauperum cura, celebratus. Ejus, alia inter, mira item, Eccleſiaſticæ libertatis propugnandæ induſtria & conſtantia coñendatur, ſpectatiſſimo juxta miraculo illuſtrata. Cum enim viri, potentis libidini ac licentiæ obnixus, manus Eccleſiæ rebus abſtinere nolentem, coñunione fidelium interdixiſſet, graviſſimuũ mortis periculum adiit. Verum à Numine mirè defenſus, cum Diœceſim ſuam ex more luſtraturo, in paratas ſibi inſidias incidiſſet, is qui S. Pontifici paraverat malum, ipſus ſubiit, arreptusque illico à dæmone & diriſſime eruciatus, parricidii deſtinati pœnas luit, quem *Pauperum cura propria Epiſc.* *Conſtantia ejus.* *Dæmoniacum curat.*

Exemplar vitæ Regularis.

Ius Epiſc. Oxom.

Digitized by Google

quem tamen, injuriæ omnis immemor S. Pontifex, fusis ad Deum pro incolumitate ejus precibus, prodigiosè liberavit. Claruit & à morte illustri miraculorum gloria Petrus, & fundata solidataque admirabili sanctissimæ vitæ exemplo, nova Ecclesia & Cathedra, plenus meritorum sancto fine decessit, cum comitato sibi gregi octennium felicissimè præfuisset. *Ex Vita to. 2. Sanct. Ant. de lepes cent. 7. Prudentio Sandovallio, de Lerma, &c.*

Miracula post mortem.

S. Gregorius Cardin.

In Hispaniis item, Sancti Gregorii S. R. E. Cardinalis, Episcopi Ostiensis, Hispaniarum è latere Legati, & Patroni singularis. Gregorius Sanctorum Cosmæ & Damiani ad Micam Auream Abbas, (unus ex viginti Abbatibus speciali prærogativa, Pontifici Romano sacris solemniter operanti adstantibus) cum honorē, Gregorio V. Pont. Max. ita gessit, ut ob Religionis specimen, & singularem prudentiæ laudem, in ore omnium versaretur, ipsisque fumis Pontificibus charus inprimis esset. Quamobrem à Ioanne XVIII. inter Patres Purpuratos adscriptus, & Episcopus Ostiensis ordinatus, prius tamen consecrari se passus non est, quam orationibus & vigiliis impensius vacans, cum effugere honorem nullo modo posset, ad incundum Episcopale munus, animum sedulo præparasset. Gessit honorem sub Ioanne, aliisque quatuor proximè insequentibus Pontificibus, ea dexteritate, ut æternum purpuræ sacræ decus celebraretur. Benedicto IX. Ecclesiam moderante, cum in citeriore Hispania, locustarum vis maxima, plures annos, fruges omnes devastasset, nec jam vota ulla, nedum humana remedia quidquam proficerent, rogandam Pontificis Romani opem conclusum ab incolis est, & Legatio adornata. Triduanum indixit jejunium Benedictus, quo peracto edoctus non solum ipse, sed & Cardinalium quidam, ab Angelo est; Gregorium Cardinalem Ostiensem ad malum illud ab Hispaniis profligandū mitti oportere. Quocirca Pontifex, Gregorio ad se statim accersito, rem totam aperuit, gratulatusque est, ad rem tantam perficiendam divinitus eligi meruisse. Fretus proin jussione Pontificia & Divina, re familiari vænum exposita, collectaque vi ingenti pecuniarum, & in pauperes erogata, nonnullis Clericis ac Monachis secum assumptis, in Hispaniam contendit. Calagoritanum ingressus oppidum, cujus campos nubes densissima locustarum infederat, clarissimo statim vitæ exemplo, & doctrinæ verbo, ad pœnitentiam omnes permovit, & statim, ab urgente calamitate eos liberari obtinuit; cum beatissimi viri præsentiam, pestis illa locustarum sustinere non valens, tanquam fumus à vento dispulsa, mirabiliter evanuit. Pergens inde Lucronium, cæterasque visitans circumjacentes regiones, & fructus à locustis, & corpora à languoribus, & animas à vitiis virtute Divina suaque prædicatione liberavit. Insignivit Apostolatum suum & prędicationem patientia admirabili, humilitate & paupertate, cum tantus nimirum Pontifex & Cardinalis, primorum exemplo Apostolorum, nulla redituum spe, precario viveret, solisque eleemosynis, frugalem mensam sibi suisque discipulis instrueret. Qui aliquando appetente cænæ tempore de via ac laboribus fessi, cum, nemine quidquam porrigente hortum cujusdam militis ingressi, fructuum nonnihil ad sedandam famem colligeret, militisque jussione ablatis fructibus pellerentur, implorata Numinis ope illico exauditi sunt, cū inflato repente omni corpore & desperata salute, miles fructus eisdem restitui imperaret. Convaluit iis restitutis prodigiosè miles, tantoque beneficio accepto vovit, Gregorio dum viveret se famulaturum, & mortui etiam corpus, ubicunque foret oblationibus ac donis visitaturum, quod certè votum fideliter servavit, ac decedens, ab hæredibus servandum mandavit. Habuit inter discipulos lectissimos Gregorius, magnū illum Sanctum Dominicum nostrum, Calciatensem vulgo dictum, qui Regulam S. P. N. profiteri sumopere expetens, nec in Balbanetæ, nec Divi Æmiliani Cœnobio admissus, jussione divina ad Gregorium missus est, & grandi miraculo confirmatus, cum, cæteroquin litteratum prorsum ignarus, quæ nocte viderat, diurna visione, in Musico quodam instrumento descripta legeret. Exegit quinquennium in sua functione Cardinalis sanctissimus, inmortuusque suæ obedientiæ est & laboribus, cum supremum sibi vitæ tempus advenisse divinitus intellexisset; mortemque se in lucro ponere identidem dictitasset. Defixis proin in cælum oculis, prophetico spiritu & miraculorū gloria illustris, inter ardentes discipulorum lachrymas moritur Christi anno 1044. cujus sacrum corpus, ut jusserat equo impositū, nemine ducente, ubi tertio equus procubuisset inhumatum est, innumeris

Fit Cardin.

Præparatio ad Episcop.

Locustarum vis in Hispania.

Ab Angelo Legatus denunciatur.

Apostolica præparatio.

Locustas & erugines prodigiosè pellit

Item morbos

Paupertas verè Apostolica.

Insigne miraculum.

S. Dominicus Calciatensis ejus discipulus.

Insigne miraculum.

Mortis præscius.

Moritur 1044.

deinceps

Innumera miracula. deinceps miraculis illustratum, eo inprimis perpetuo, quo contra locustas, Eruginem, aliaque id generis animalcula præsentissimum ejus auxilium imploratur, *Patronus Hispaniarū* quo ipso nomine per universam Hispaniā religiosissimè colitur, & inter præcipuos meritissimosque Regni Tutelares numeratur. Cujus innumera penè in Hispanorum ac Navarrensium populos collata beneficia, Navarrenses potissimum animo repetentes, ne fervor ullo unquam tempore religiosorum hominum contepesceret, multis ab hinc annis, viri aliquot ex primaria nobilitate in unum coëuntes, *Congregatio sub ejus nomine.* Sodalitatem sub S. Gregorij tutela constituerunt: qui certis legibus parerent, & meditationib9 sacris exercerentur. *Const. Cajet. Thom. de Trugillo, Lucius Marinæus Siculus, Ioan. Marieta, Ludovicus Vega, Andreas Salacer ab Cajet. cit. &c.* Decessit vir sanctus 7. Id. Maij ipso S. Greg. Nazianz. Natali. *Translatio.* Sed ob causas sæpe mem. & diversas ob miracula memorias huc translatus est.

S. Ermenburga Regina. In Anglia, Sanctæ Ermenburgæ ex Regina Merciorum Monialis & Abbatissæ. Hæc Ercomberti Cantiæ Regis filia, Mervaldo Merciorum Orientalium Regi nupta, cum ejus consensu impetrato, castam ducere vitam elegisset, & ab Egberto Rege, locum, visione SS. Martyrū *Condit Monasterium.* Æthelberti & Æthelredi Principum, illustrem, dono accepisset, constructo illic in honorem eorumdem Cænobio, ac septuaginta sibi Virginibus associatis, cucullum amplexa, vitam admirando sanè zelo *Ejus humilitas.* & profectu instituit, & Regii oblita honoris, ancillari quam dominari malens, pulchertimo humilitatis exemplo, sorores ad sui, perituromque omnium contemptum accendit. Iejuniis autem, orationibus, vigiliis, sacro rigore quotidie Domino se immolans, in Regni æterni consortium à Rege Regum vocari meruit. *Clar. 660.* Claruit A.C. 660. *Ex div. VVestmonast. Iepesio, t. 2. SS. &c.*

B. Stephanus Prior. In Gallia Beati Stephani Prioris Monasterii de Obosma. Is patria Lemovicensis, cognominis S. Stephani discipulus & imitator strenuus, cæteris præfici sua virtute meruit, & à strictissima inprimis Regularis disciplinæ observātia commendatus fuit. Maceravit corpus suum magna cibi potusque abstinentia, duroq; cilicio mollitiem carnis induravit, *Claret miraculis.* miraculorumque illustris gloria ex hac vita discessit. *Rob. Rusca, Henriq. Montalbo, Manrique. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Guillelm. In Anglia B. Guillelmi Abbatis Rievallensis, magnis virtutibus & signis glorioſi. De quo nos die sequenti uberius.

Patavii Canonizatio SS. omnium, qui *SS. Patauani.* in Cænobio S. Iustinæ requiescunt, facta 2. Augusti per S. Leonem IX. A.C. 1053. cum vir sanctissimus eo pertransiens, plurima eorum miracula conspexisset. *Eusēb. Mutin. Arn. t. 2, SS. &c.*

Apud Montem Coronæ, Venerabilis *V. Placidus conversus.* viri, Placidi Conversi, Regularis vitæ observantia acuratiore præcipui. Placidus ex Fracta Vrbini ortus, vir naturali quādam gravitate præditus, statura procerus, corpore robustus, viribus corporis benè usus, eas in opere manuum quotidiano, & *Exercitia ejus.* ad Cænobii utilitatem quam diligentissimè adhibuit. Litterarum rudis licet, ingenio tamen sagax, ac judicio præstans fuit. Silentii observantissimus; obedientiæ studium in præcipuis semper habuit. Oeconomiæ labores subire coactus, summaque alacritate aggressus, de spiritus cura nihil prorsus remisit, sive iter faciens, *Rigor exactus.* sive manu laborans, domi vel foris agens, regularia jejunia, Congregationisque noviter susceptas, panis & aquæ abstinentias nunquam prætermisit. Denique in controversiis componendis, speciale donum à DEO habuisse, omnes qui eum norunt autumant: ideoque quoties inter paganos illos Fractenses, aliqua jurgia nascerentur: *Pacificator.* *adeamus*, ajebant, *Fratrem* (sic eum per Antonomasiam vocabant,) *& quidquid ipse dixerit sequamur.* Vixit annos 78. *Obiit 1580.* in Religione 55. obiitque sub A. Ch. 1580. Cujus ideo memoriam posuimus, quod à viris perfectissimis, sanctissimi illius Congregationis nostræ maximi habitus, etsi miraculis claruisse non legatur, inter præcipua tamen suorum decora recenseatur; de quo Lucas vitæ scriptor: *quantum iste,* *Elogium insigne.* inquit, *Religioni profuerit, si plenè ostendere velim: novo ac longo Tractatu opus esset. Ex Hist. Mont. Coronæ, Luca Erem. to. 2. Sanctorum Ord. Annal. nost. &c.*

In monte Venda sive Veneris Cæno- *V. Albericus* bio S. Ioan. Bapt. felix transitus Venerabilis viri Alberici de Burgurico Paduæ viri eximia vitæ perfectione conspicui, qui ibidem cum Ven. Stephano quondam S. Iustinæ Abbate vitam eremiticam coluit, & duos ac triginta annos, in magno rigore exegit. Obiit non sine sanctitatis opinione hâc die, anno 1241. *Lancellot. Marchesius, &c.*

TERTIO

TERTIO NONAS AVGVSTI.

III. Auguſti. E.

S. Petrus Epiſc. ANagniæ Sancti Petri Epiſcopi, qui Monaſtica primum obſervantia, deinde paſtorali vigilantia clarus, quievit in Domino.

Illuſtriſſimo genus. Petrus ex Illuſtriſſima Principum Salernitanorũ natus familia, contemptu tanti generis & honorum omniũ inprimis effulſit, cucullumque in Monaſterio S. BENEDICTI apud Salernum amplexus, ns ſanctioris vitę exemplis effulſit, ut, invitus licet, à S. Hildebrando noſtro S.R.E. Cardinale (qui poſtea Gregorius VII. Pont. Max. fuit,) etiam vi adhibita, ad labores Eccleſiæ Cœnobio extraheretur. Iis cum ſeſe ſtrenuè exercuiſſet, Anagniæ Epiſcopo ab Alexandro II. creatus, bona ejus Eccleſiæ ab occupantium manibus feliciſſimè recuperavit, & vitæ ſanctiſſimo exemplo mirificè profuit. Conſtantipolim miſſus, Michaëlem Imperatorem graviter ægrotantem, invocato Deiparæ & S. Magni Epiſcopi nomine, manu impoſita, ſuma cum adſtantium admiratione, prodigiosè curavit, multisque aliis clarus miraculis Anagniæ demũ in pace quievit, cum eidem annos tres ſupra quadraginta ſanctiſſimè præfuiſſet, & Cathedralem Eccleſiam, ope Michaëlis Auguſti ſupra dicti, eleganter reſtauraſſet, ob evidentiſſimæ ſanctitatis ſpectatiſſimum nomen & miracula, ab ipſo, ſub quo mortem obierat, Paſchale II. Pontif. Max. in Sanctorum numerum relatus, & ab Anagninis Patronus ſuæ urbis cooptatus. Prædixit ipſe obitum ſuum, & Sanct. Brunonis noſtri Signienſis Epiſcopi ad funus ſuum occurſum, qui dum nocte in preces effuſus, verſus Anagniam oculos verteret, urbem magno circumdatam lumine vidit, & Angelorum Muſicam audiit, mane autem ſuperveniens mortuũ Petrum reperit, & digno cum honore tumulo condidit, campanis ultro conſonantibus cum vir Sanctus mortalitatem exuiſſet. Obiit A. C. 1105. Miro deinceps concurſu & miraculorum gloria mirificè comendatus. *Phil. Ferrar. Hugo Menard. Fortunat. Vincent.*

Fit Monach. *Extrahitur* *Fit Epiſcop.* *Imperatorem Conſt. ſanat.* *Miraculis claret.* *Canonizatur.*

B. Conradus Archiep. In Germania depoſitio Beati Conradi Archiepiſcopi Salisburgenſis, viri, meritis graviſſimis, & ſuma vitæ perfectione conſpicui.

Illuſtriſſimo genus. Conradus, Illuſtriſſimo natus genere, patrem ſanctiſſimum, ut ſpectatiſſimum, Leopoldum, cognomento Pium Auſtriæ Marchionem, matrem Agnetem, longè ſpecioſiſſimam, Henrici IV. Imperatoris filiam, fratrem pari ſanctitate B. Otthonem Friſingenſem Epiſcopum habuit, quorum diligenti cura & exemplo, ad omnem virtutem excitatus, fratriſque imitatus ſtudia, rejecta purpura, calcatisque mundi illecebris, cucullũ exambiit. Profecit paulo poſt tanta vitæ perfectione, ut Abbas S. Crucis in Auſtria electus, inde demum ad Cathedram Patavienſem Pontifex expeteretur. Vt autem inſigni animi integritate, ſic & eruditione præſtitit, talentisque ſibi creditis benè uſus, æterno cum Eccleſiæ illius non ſolum ornamento, ſed & fructu annos 16. utiliſſimè præfuit. Egregium, alia inter, elogium illud, quo: *Iuſtitiæ fautor & Defenſor ſummus, & pauperum Nutritius* celebrabatur. Sed longè graviſsimum illud ejus meritum, quo æterna ſanè memoria nomen ſuum Eccleſiæ Romanæ comendavit, & inſolenti planè exemplo, carnem minimè reſpiciens & ſanguinem, Friderico I. Imperatori, fratris ſui uterini filio, in cujus inſuper tunc comitatu erat, non ſine maximo periculo in faciem reſtitit, eumque lætæ Pontificiæ ſanctitatis reum, publicè reprehendit, Inveſtituras impiè & ſacrilegè ſibi arrogare exprobavit; Alexandro autem legitimo Pontifici, conſtantiſſimè adhærens, Eccleſiaſticæ libertatis Vindicem, intrepidè & Cæſari cognato, adverſæ factionis Pontificibus ſe oppoſuit. Patavienſi civitati multis modis conſuluit, & celebres illas 14. dierum poſt Feſtum S. Iacobi Nundinas, primus, conceſsit & inſtituit. Xenodochium S. Ægidii ibidem magnificè dotavit; Canonicis aream & hortos ſpatioſiores attribuit, &c. Ad Archiepiſcopalem demiq; Salisburgenſis Eccleſiæ Cathedram vocatus, eidem in quintum usque annum utiliſſimè præfuit, & plenus meritorum A.C. 1168. ad Dominum migravit. Sepultus (ut habent Annales Patavienſes,) in Cœnobio illuſtriſsimo Admontenſi, cujus depoſitionis diem, alii 4. Cal. Oct. aſſignant. Fuit frater uterimus Conradi Regis Romanorum, Friderici Cæſaris patruus, Henrici V. Imp. ſororius, &c. *VVigul. Hund. Henric. Caniſ. Aquila noſt. & Annal. Germ. Manriq. Henriq. &c.*

Fit Monach. *Abbas. Epiſcop.* *Elogium perinſigne.* *Carnem non reſpicit.* *Afira magnanimitas* *Patavium demeretur.* *Fit Archiep.* *Moritur 1168.* *Regum cognatus.*

In agro Mutinenſi, Monaſterio Nonantulano, depoſitio Sancti Gregorii Abbatis.

S. Gregorius Abbas.

baris. Hic, qua erat eximia vitæ ſanctitate; cæterasque inter virtutes, ſumma animi demiſſione, cum ſancto & numeroſiſſimo Fratrum Conventui (quorum ſub primo ſtatim Abbate 1400. numerabantur,) annis novendecim ſumma cum utilitate præfuiſſet, indignum ſe omni honore reputans, regimen abdicavit, & privatus privatis accenſeri exambiens, ſpectatiſſimus nihilomin9 ſupra omnes eminuit, & miraculorum gloria à DEO illuſtratus 3. Nonas Auguſti in Domino obdormiens è vita migravit Ann. Ch. 933. apud anteceſſores tumulatus. *Ex monim. Nonantulanis, Phil. Ferrar. Arn. Duac. to. 2. Sanct. &c.*

Numerus Monachorum magnus

Obiit 933.

In Anglia Beati Guillelmi, diſcipuli Melliflui Doctoris noſtri Bernardi, & Abbatis Rie-vallis, qui in Inſulam Britannicam miſſus, ſanctiſsimam ampliſsimi Ordinis noſtri Reformationem Ciſtercienſem, ibidem mirificè propagavit, & virtutib9 ac ſignis glorioſus effulſit. Commendavit eleganti admodum ſermone tanti viri merita Beatus Gilbertus Abbas, cujus verba, plurimis, quod ſperamus, ac vovem9 ex animo, profutura ut placitura ipſa inſerimus, ex ſermone 42. ſuper Cantica; *Quantus*, inquit, *favus, quam ingens, quam uber, ad cæleſte his diebus translatus eſt convivium (Dominum Rievallenſem dico Abbatem,) cujus nobis, dum locum iſtum tractamus, nunciatus eſt tranſitus. Videtur mihi in illo, dum ſublatus eſt, hortus noſter eſſe nudatus, & grandem agricolæ Deo reſignaſſe faſciculum myrrhæ. Nullus talis in alveariibus noſtris relictus eſt favus. Utrumque in illo cernere erat, & melleum favum, & myrrhæ faſciculum, cum aromatibus bonis. Quis illo, vel vita purior, vel doctrina prudentior? Quis magis illo vel ægrotus in carne, vel alacer in ſpiritu? Sermo ejus quaſi cereus melleam effundebat ſcientiam, carne languidus, magis tamen intus in ſpiritu cæleſtium amore languebat. Myrratha carne, mente aromatica, crematione continua indefeſſa, amoris odoriferum incenſum offerebat. Corpore deſiccato & arido, anima ejus ſicut adipe & pinguedine replebatur; ideo labiis exultationis laudavit Dominũ ſemper os ejus, favus deſtillans labia ipſius: nam totus converſus in labia, modeſto vultu, & totius corporis habitu tranquillo, ſerenos animi prodebat affectus. Senſu perſpicuus erat, ſermone non præceps. Modeſtè rogabat, reddebat modeſtius. Moleſtos ſuſtinens, moleſtus nulli. Acute intelligens, morosè referens, æquanimiter ferens. Memini, frequenter illum, cum inceptum aliquis de aſſidentibus interruperet ſermonem importune, verba ſuſpendiſſe, donec alter totũ effudiſſet ſpiritum ſuum; & cũ importuni ſermonis fluxiſſet gurges, eadẽ qua ſuſtinuerat tranquillitate, ſuſpenſum verbum reſumpſit, oportunè loquens, & oportunè ſilens. Velox ad audiendum, ad loquendum tardus, & tardus ad iram. Quomodo ad iram dicendus eſt tardus, ad quam magis inventus eſt (ut ſic dicam) nullus? Bene favus, quia ſinceris undiq; compoſitus & conſitus cellis, in omni actu, ſermone & geſtu, internæ putabatur dulcedinis mella ſudare, &c. Prudens erat eloquii Myſtici, quod inter perfectos diſpenſabat, &c. Simplex ejus inſtitutio & ſermo lacteus, animam auditoris in quendam inebriantem alienatæ mentis exceſſum furtim arripere conſuevit. Vnde qui potabat, jure dicere poterat, quia bibit vinum cum lacte. Imo in lacte noverat iſta tempeſtate vinum miſcere, & in altero utrumque largiri. Facili ad ædificandum utebatur materia, ſed vehementiam inebriantis gratiæ ſentires in verbis. Facilis ei inerat intellectus, ſed affectio vehemens. Dolendum quidem, quod tanti viri ſubtracta eſt nobis copia, ſed nihilominus gloriandum, quando talem de hortulis noſtris faſciculum myrrhæ ad cæleſtem illum hortum præmiſimus. Illis ornamentum eſt, qui nobis hic fuerat adjumentum.* Ita appoſite vir ſanctus de viro ſancto, ut nihil addendum porro videatur. Obiit autem Guillelmus A. C. 1143. cum Cænobio annis 13. ſtrenuè præfuiſſet. *Gilbert. Abb. Nicol. Rievall. Poeta, Ioan. Picardus, Chryſoſt. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. G illelm. Abbas.

Illuſtris commendatio.

Scriptor æqualis.

Æger & alacer.

Inſigne elogium.

Sermo viri ſancti.

Patientia.

Manſuetudo.

Eruditio.

Verbi potentia.

Faſciculus myrrhæ.

In Gallia, Monaſterio Clæræ-vallis Beati Bartholomæi illius loci Prioris ſanctiſsimi, qui poſt multa virtutum inſignia, & ſollicitam gregis ſibi comiſſi cuſtodiam, ſancto fine migravit ad Chriſtum. *Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henr. t. 2. SS. &c.*

B. Bartholomæum.

In Monaſterio Deſertinenſi (vulgo Diſentis,) ad fontes Rheni, illuſtris paſsio SS. ejusdem Cænobii Monachorum, qui ſub A. Ch. 670. ibidem ab Vngaris cæſi ſunt, ulciſcente quamprimum cędem Amicorum ſuorum Numine, cum iidem Barbari, à collecto Rhætorum exercitu, eodem ab ipſo cæſi loco pœnas darent. *Ex monim. ejusdem Cænobii communicante Illuſtriſſimo Principe Auguſtino, &c. Illuſtriſſimo Iodoco Fabarienſe, &c.*

PRIDIE

IV. Auguſtj. F.

SS. 60. Mart. Floriac. IN Monaſterio Floriacenſi paſſio Sanctorum ſexaginta Monachorum Martyrum. Hi barbaris ampliſſimum Galliarum Regnum vaſtantibus, Eccleſias diripientibus atque incendentibus, & in ſacros maximè homines & loca ſævientib9, iratum ſceleribus mortalium Numen, quotidianis Sacrificiis, & ſumma precum contentione placare aggreſſi, cum ipſimet cælo optimè placerent, & vitæ meritis præſtarent, laureâ Martyrij digni habiti, crudeliſſimè trucidati à barbaris, Regni afflictiſſimi patrocinium longè efficacius in cælo ſuſceperunt, & pretioſiſſima generoſiſſimi ſanguinis purpurâ, Galliæ & Eccleſiæ agrum fœcundiorem reddiderunt. *Chron: Floriac. Trithem. libr. 3. Arnoldi Append. &c. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Pro Regno ſupplicat.

Coronantur.

S. Tadvvin. Archiep. In Anglia apud Cantuariam S. Tadwini Archiepiſcopi Cantuarienſis & Confeſſoris. Tadwinus, Caduinus, Tatuinus ſive Scadwinus Monachus Cænobii Brentonienſis, oriundus ex provincia Merciorum, cum eſſet religione & prudentia inſignis, & ſacrarum inſuper litterarum doctrina inſtructiſſimus, à ſanctiſſimo ac feliciſsimo contemplationis ſomno excitatus, & ſuper candelabrum poſitus, gloriosè in domo Dei reſplenduit, & ad ſublimem Cantuarienſis Eccleſiæ thronum evectus, quanto ſublimior enituit, tanto religioſius ſe, ad curanda, non per alios ſubordinatos, ſed per ſeipſum, plebis ſuæ vulnera, & pauperum ſublevandam inopiam demiſit, verumque ſe omnium paſtorem & patrem facto ipſo affectuque demonſtravit. Conſecratus eſt anno I. Gregorii III. Pontificis Maximi in civitate ſua, à Daniele Wentano, Ingwaldo Londinenſi, Aldwino Lichefeldenſi, & Aldulfo Roffenſi, Epiſcopis. Mortuus eſt Chriſti anno 734. in medio feliciſsimæ gubernationis ſuæ curſu populi deſideriis præreptus, & ad Regni æterni gaudia translatus. *Matth. VVeſtm. Polyd. Antiq. Britann. Trithem. Iepeſ. tom. 2. Sanct. Arn. Dunc. &c.*

Verus paſtor

Obiit A.C. 734.

S. Ethelditha Regina. In Anglia item, Cænobio Croylandenſi Sanctæ Etheldrithæ Recluſæ. Etheldritha Virgo ſanctiſsima, Regio orta genere, Offam Merciorum Regem patrem habuit; à quo, Sancto Ethelberto Regi deſponſata, eo, cum triumpho Martyrii ad Regnum æternitatis feliciſsimæ evocato, nihil prius, quam diadematis faſtidium, cuculli amorem habuit, & rigidiſsimum Incluſorum noſtrorũ amplexa inſtitutum, abdicata liberrima imperandi populis poteſtate, in Croylandenſis Cænobii & Eccleſiæ, carceres, imo ſepulchrũ verius, quam cellulam includi voluit, ubi & ad mortem uſq; perpetuo carnis triumpho illuſtriſsima, miro ut rigore, ſic & conſtantia perſeveravit. De cujus obitu inaudiens Witlafius Rex, tanta doloris vehementia obrutus eſt, ut longo tempore lecto decumberet, deque ejus vita palatini & familiares deſperarent. Divina autem gratia convaleſcens, ad tumulum Regiæ Virginis, quaſi extaſim paſſus, recuperato ſpiritu, tot9 lachrymis diffluxit, donec Siwardus Abbas (quem *Patrem ſuum* appellare & venerari conſuevit) ſeverius correptum, & invitum ac renitentem tumulo abſtraxit, & ad cellulam ſuã deduxit, qui ipſo anno defunctum filium ſuum Wimundum Principem ad latus Virginis dextrum, & mox pariter defunctam Celfredam Reginam conjugem ſuã, ad latus Etheldrithæ ſiniſtrum ſepeliri imperavit. *Ingulphus Abb. Croyland. tom. 2. Sanct. Ord. Variorer. Angl. ſcript. &c.*

Virgo conjux.

Carcer voluntarius.

Quanti facta à Rege.

V Witlafii Regis pietas.

Filius Regis & Regina juxta Sanctam ſepeliuntur.

B. Godefrid. In Germania, monaſterio Heiſterbacenſi Beati Godefridi Monachi. Hic cũ eſſet doctrina celebris, & ætate decrepitus, ex Doctore diſcipulus, ex divite pauper, ex Canonico Monachus factus eſt: & in ipſa probatione à dæmone viſibiliter exagitatus, & variis tentationibus importune vexatus, victor evaſit, nec diu poſt emiſsionem votorũ, feliciter ex hac vita diſceſsit. *Cæſar. Heiſt. ſynchronos &c. to. 2. Sanct. alii 23. Dec. &c.*

Tentatur variè.

S. Dominicus Abbas. Alcobaciæ in Luſitania S. Dominici Martinez, ejusdem Monaſterii Abbatis ſanctiſsimi: qui cum diverſis & admirandis pietatis operibus clar9, ſuis Monachis laudabiliter præfuiſſet, poſt multa ad æternam patriam ſuſpiria, inter verba exultationis & laudis beatam Deo animam reddidit. Fuit autem talis ipſius vita, totque miraculis claruit, ut numero Sanctorum adſcribi meruerit, cujus anniverſaria ſolemnitas, Eccleſiaſtico Officio, in Eccleſia Eboracenſi olim celebrabatur, priusquam impia Wiccleſi Hæreſis, Regnum Angliæ univerſum à Fide Romana in præceps abripuiſſet. *Bern. de Brito, Manriq. Henriq. t. 2. SS. &c.*

Canonizatur.

Meſſanæ in Sicilia, Inventio corporũ Sancti

Inventio S. Placidi & Soc.

Digitized by Google

S. Placidi Abbatis & Martyris, ac sociorũ ejus triginta trium Monachorum, nec non sororis ejus Flaviæ Aniciæ, & Eutichii ac Victorini germanorũ, lectissimorum Principum, & Sanctissimi Patriarchę nostri BENEDICTI nepotum. Eam solemnem admodum & miraculis gravissimis confirmatam, annuâ & solemni memoria, Sixtus Papa V. celebrandam sanxit, & in Calendarium Romanũ reponendã, concessis juxta indulgentiis amplissimis eamdem Ecclesiã visitantibus, quod Præceptum aliaq; notatu dignissima prolixior hac die describit Arnoldus noster Wionius in suo Martyrol. De S. Placido Protomartyre Ordinis, sic alia inter Ioannes Petrus Villa de Canibus Marchio Messanensis, postquam pluribus super nobilitate tanti Martyris lusisset:

Indulgentia.

Consulibus summis, sic Regibus, atq; Papali
Stemmate descendens Placidus, simul Imperiali,
Virgo erat, ac Abbas, signis mirandus & ore
Fratribus, & Monachis, Martyr, pariterq; sorore,
Messanensis item duplici ratione vocatus
Martyrii, generisq; nimis quibus est decoratus, &c.

Elogium.

Translatio S. Walpurgis.

Furnis in Flandria, translatio S. Walpurgis Regiæ Virginis & Abbatissæ. Facta est hæc translatio A.C. 870. per Balduinũ Ferreum Comitem Flandriæ, Principem Illustrissimum, qui Carolum Imperatorẽ in Alemanniam comitatus, magnam partem corporum SS. Walpurgis, & Wilibaldi atq; Wunibaldi Fratrum ejus, Eichstadio secũ retulit, & in condito à se Furnensi Cœnobio collocavit. *Iacob. Meyer. Ioann. Molan. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

A.C. 870.

V. Remigius Episc.

In Anglia Ven. Remigii ex Monacho Fiscanensi Dorcestrensium Episcopi, corpore pusilli, animo maximi, qui æterno de Ecclesia sua & successoribus merito, Cathedram Lichenfeldiam transtulit, & primus ejus loci Episcopus, pro eximio suo in Deiparam studio Cathedralem Ecclesiam magnis mole, sumptu, & splendore exstruens, Ejusdem Magnæ Virginis honori nuncupavit. Reditus item Pontificios sanctè applicans & expendens, totum quod acceperat, concedenti amantissimo Numini restituit, & in sacra loca dispergẽs Cœnobium B. M. V. de *Stou* à fundamentis exstruxit, & alterum apud Bardenei, de novo restauravit. *Quod eo jucundiq; erat*, inquit Malmesbur. *quia ipse pro exiguitate corporis penè portentũ hominis videbatur, luctabaturq; excellere & foris eminere animq;, eratq;*

Lichefeldensis Episcopatus auctor.

Reditus Episcopales bene applicati.

Pusillum corpus.

Gratior exiguo veniens è corpore virtus
Quem ideo natura compegisse videtur, ut sciretur Beatissimum ingenium, in miserrimo corpore habitare posse, &c. Fuit spectatissima & probatissima ejus virtus ipsis etiam domesticis, (quibus plerumque ipsa consuetudine nimia vilescimus,) adeo, ut conjurationis aliquando insimulatum, memorabili sane exemplo, è famulis quidam ferri igniti judicio purgandum susciperet, purgaret, & maculam detergens amori Regis restitueret. Tandem, vitâ feliciter exacta in ipso apparatu Dedicationis Lichefeldensis Basilicæ, pridie Festi tanti, confluentibus edicto Regio Angliæ Episcopis universis, tantis subtractus gaudiis, ad solidiora evolavit, tempore Guillelmi Conquestoris. *Ex Will. Malmesbur. & rel. rer. Angl. script. t. 2. SS. Ord. &c.*

Memorabile exemplum servi fidelis.

Moritur Episc.

In Hibernia obitus Beatæ memoriæ Thomæ Lombardi, Monachi Superatensis in Hispania, viri illuminatissimi, & zelo propagandæ fidei ferventissimi, qui A. C. 1602. in Hiberniam missus, plurimis argumenris, & exemplis præstantissimis fervorem suum, & pietatem cum infidelib9, tum Catholicæ inprimis oppressæ plebi demonstravit, & in Solemnitate aliquando Corporis Christi, cũ prius omnes Catholicos ad mortem ipsam pro tanti Mysterii confessione alacriter subeundam concitasset, stupenda sanè magnanimitate, tota fidelium plebe præcedente, & omnibus Religiosis Ordinibus comitantibus, sacerdotalibus ipse indutus vestib9, magna cum solemnitate SS. Christi corpus publicè per præcipuas urbis Watterfordiensis plateas circumtulit, Hæreticis minantibus, frementibus, obstupescentibus, hærentibus tamen, nihilque contra Monachum nostrum, ejusq; sodales, etsi vellent, attentare audentibus. Post obitũ Elisabethæ Reginæ idem Thomas, prædicatione sua effecit, ut palam populus Catholicus, Religionẽ suam profiterentur, adeo, ut nec unus quidem esset, qui de more Creatis noviter Consulibus, Regi tanquam Ecclesiæ Capiti, juramentum solitum præstare consentiret. Claruit magnis virtutibus vir DEO dignus, sæpe visus inter celebrandum, è facie splendidissimos radios emittere. Qui tandem, multis ad sinum Matris Ecclesiæ reductis, dum pestilens lues grassaretur, pestiferis impulsu charitatis Sacramenta ministrãs, & ipse letali morbo infectus, præmium laborum suorum percepturus, prout ante obitum divinitus ei fuerat revelatum, migravit

B. Mem. Thomas Lombardus.

Factum illustre.

Stupent Hæretici.

Zelus ferventissimus.

Splendor multus.

Digitized by Google

Obiit 1606. gravit ad Christum A.C.1606. Nonis Augusti, cujus tum hac die Natalis in Calendario Ord. recolitur. *Chryſ. Henr. t. 2. S. &c.*

SS. & BB. Floriac. In Monasterio S.P.N. Floriacēsi, Commemoratio omnium Sanctorum & Beatorum, à prima fundatione, ad hæc usque tempora illic Deo fideliter servientium, quem quidem numerum grandem nimis fuisse vel ex eo satis liquet, ipsomet nimirū Sancto Patre nostro per visionem spectatissimis prodigiis probatissimam, attestante: ad eam nimirū diem, in tanta frequentissimi semper Monasterii Monachorū copia, omnes omnino à prima fundatione, centum nimirum sexaginta aūis cælo transcriptos fuisse, & præsentes similiter esse, unico tunc repudiato Ebroino, quem Regno Galliarum inhiantem, Ordinē statim deserturum prænunciabat. Vt de reliqua Beatorum copia ex primis Cœnobii fructibus facile metiamur & ominemur.

Visio illustris.

Ingens numerus.

NONIS AVGVSTI.

V. Augusti. G.

S. Abel Archiepiscop. LAubiis, Natalis S. Abel Archiepiscopi & Confessoris, qui exemplo primi Martyris, Domino in cordis simplicitate servire statuens, plurimis argumentis justō comprobatus est. Sanctus Abel, natione Germanꝰ, professione Monachus, in fœcundissimo & ferácissimo Sanctissimorū Episcoporū promptuario, Laubiensi nimirum Cœnobio, sanctitatis rudimenta posuit, tanta quidem, quibus deinceps, dignissimam ædificii molem Christus ipse imponeret. Namq; Abbas, mox Episcopus, dehinc ad Conversionem Gentium, etiam Archiepiscopus creatus, impetrante magno illo Germanorū Apostolo Bonifacio, pallium Archiepiscopale à Sancto Zacharia Papa accepit, & strenuā quamprimum S. Matri Ecclesiæ operam continuo prædicationis labore navavit; æterno merito, pro patriæ salute sese impendens & superimpendens. Condidit plurimas passim diversis locis Ecclesias, ut uni huic Pontifici nostro plurimæ & celebres Ecclesiæ initia sua, populi sálutem & felicitatem suam debeant adscribantq;. Postquā a. multos Christo, verbo & exemplo lucratus esset, Apostolicæ functioni gloriosè iñortuus, plenus meritorum, æterno sui relicto desiderio, ad supernam patriam migravit. Claruit A.C.760. *Ioan. Molan. Aub. Miræus, Cratepol. Galesin. Trith. nostr. t. 2. SS. &c.*

Honores diversi. *Vir Apostolicus.* *Plurimæ Ecclesiæ initia ipsi debent.*

B. Humbert. Cardin. Romæ Beati Humberti Episcopi Silvę Candidæ, S.R.E. Cardinalis. Religionis Catholicæ zelo, & meritorum magnitudine celeberrimi. Humbertus Tullensis Congregationis Cluniacensis Monachꝰ, ob insignem & eruditionem & pietatem Cœnobio extractus & Romam ductus, maximis postea meritis Ecclesiam demeruit, & decus æternum Ordini amplissimo conciliavit. Archiepiscopus consecratus, missusq; ad conversionem Siculorum ingenti fructu, plurimos paganismi etiamnum erroribus abreptos atque obnoxios, Ecclesiæ Christi aggregavit, & Inferno præripuit, Apostoli eorumdem glorio- *Sicilia Apostol. s.*
sissimo titulo æternum celebrandus. Vt autem in Divinis scripturis eruditissimus habebatur, à Leone Papa IX. S.R.E. Car- *Fit S.R.E. Card.*
dinalis Episcopus Silvæ Candidæ, Tit. SS. Ruffinæ & Secundæ renunciatus, eminentissimam Sacræ purpuræ dignitatem, eminentissimis virtutibus ac meritis, mirificè excoluit; nec multo post Legatus *Legatus in Orientem.*
Constantinopolim destinatus, ut eam Ecclesiam cum Romana conciliaret, & Græcorum errores confutaret, tanta majestate, & verborum facundia atque energia, coram Imperatore disseruit, & errores Orientis ob oculos posuit, convicit atque evertit, ut & Michaëlem Cerulanum Patriarcham Constantinopolitanum, Leo- *Triumphus de Græcis.*
nemque Æridanum mirè confuderit, & Nicetam Pectoratum, eruditissimum virum, in præsentia Imperatoris & præfatorum Episcoporum, librum suum, quem contra Romanam Ecclesiam conscripserat, anathematizare, & manu propria comburere coëgerit. Quod omne, quidquid disputando dixerat in Dialogos redigens, æternum ingenii sui sequuturæ posteritati monimentū transmisit. Idem Berengario Hæresiarchæ se strenuè op- *Berengario se opponit.*
posuit; tanti à Sede Romana factus, ut omnibus Conciliis, consiliisq; & adfuisse, & præfuisse à S. Lantranco nostro celebretur. Obiit vir Apostolicus, & Schismaticorū triumphator invictissimus sub A.C. 1060. Trith. Hieron, Platus, Panvin. *Obiit 1060.*
Arn. Duac. Ciacon. qui 3. Non. Maij obijsse habet, *Annal. nost. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Insigne elogium.

Archiepisc. creatur.

Paderbornæ in Germania, Sanct. Ha- *S. Hatumar Episc.*
tumarij primi ejusdem loci Episcopi & Confessoris. Is è potentissimorū Saxoniæ procerum sanguine oriundus, adolescens Carolo Regi obses datus, ab eo, S. Burcardo nostro Christianis disciplinis, & litteris imbuendus traditus, tanti Magistri exemplo mundum fastidiit, & Christi servitiū,

Digitized by Google

omnibus aulæ Regiæ honoribus prætulit. Cum autem ad ſummum perfectionis apicem maturè conſcendens, & Burcardo & Carolo Regi chariſſimus eſſet, primus Paderbornienſium inſtitutus Epiſcopus, Eccleſiam illam admirabili Vitæ ſanctitate feliciſſimè fundavit, atque æternum exornavit. Quod veri paſtoris & patris eſt, ipſe obiit, neque unquam aliis, niſi in quæ ſolus ipſe nullo modo ſufficeret, delegavit. Aſſidua prędicatione populum convertit, & cum obſtinatis magno ſe animo opponeret, non leve periculum ſibi conſciens, libens tamen, ſi Numini viſum, pro honore ejusdem, & populi ſalute, vitam obtulit. Claruit admirabili & vivens & mortuus miraculorum gloria, & in Herwerdenſi fere Cænobio, vitam exigens, labores Epiſcopales, ſaluberrimo Monachorum otio temperavit. Deceſſit A.C.804. inter rudera Cathedralis Eccleſiæ, ab impiis incenſæ, ſepultus, quam ſucceſſor ejus præclare reſtituit. Translatus eſt in Sanctorum numerum, teſte Zimbrenſi; à quo tamen Rom. Pontific. non memoratur. *Abb. Crantz. Wernher. Com. Zimbr. Bruſch. Aquila noſtr. & liber de Epiſcop. German. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Ius Epiſcopus Paderbornenſis.

Vetus Paſtor

Zelus ejus.

Obiit 804.

Canonizatur.

Ciſtercii in Gallia Deſcenſio Beatiſſimæ Virginis Matris Admirabilis in idem Cænobium, & miraculoſiſſima habitus, ex nigro in album colorem, ſub ſanctiſſimo Abbate & Ordinis Reformatore Alberico. *Menolog. Ciſt. Chryſ. Henr. &c.*

Deſcenſio Deiparæ.

Florentiæ depoſitio Beati Iacobi Gerij, Monachi Camaldulenſis & Confeſſoris. Hic ſacro vitæ rigore corpus exhauriens, ſolo pene ſpiritu vixit, Angelica ſua converſatione & puritate, Angelorum conſortium meritus; in cujus felici ex hac vita tranſitu, cum cæleſti Muſica eidem gratulabundi occurrere auditi ſunt. Deceſſit A.Ch.1345. *Monim. Camald. Auguſt. Florent. Annal. noſt. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Iacobus.

Muſica cæleſtis.

In Germania Beatæ Hildegundis Virginis litterarum ſcientia, & omnium virtutum genere clariſſimę. Ita hac die Henrique 2.

B. Hildegund.

In Anglia illuſtris memoria fortiſſimi Chriſti Athletæ atq; invictiſſimi Catholicæ Eccleſiæ Propugnatoris, Venerabilis viri Ioañis Feckenami, Monachi Evisheimenſis. Is Chriſti anno 1536. cum aliis Fratribus Cænobio per vim, juſſu Sacrilegi Regis exactus, Ioañi Bello adhæſit Wigornienſi Epiſcopo, eidem à Sacellis facto, coq; mortuo, ad Edmundum Bonnerum ſe contulit Londinenſem Epiſcopũ, apud quem agens, totum ſe, ad graviſſimos Hęreſum errores confutandos, & propugnandam Catholicæ Fidei veritatem impendit, eoq; inprimis graviſſimum Hæreticorum odium incurrit, à quibus pulſo Edmundo, ipſe in vincula abreptus, turriq; Londinenſi incluſus, ſumma nihilominus libertate, unus cum multis, vinctus cũ liberis conflixit, & Hæreticorum primipilos omnes ad diſputationem provocavit. Aſſenſêre eo libentius, quod tanti ſua opinione, tantillum Monachum facile oppreſſuri viderentur, quo fine eductus, ſeptem ſolemnibus diſputationibus adeo de omnibus eorum argutiis & erroribus triumphavit, ut Hooperus ipſe Pſeudo-epiſcopus Wigornienſis, aſſeſſorum princeps, ſibi ſatisfactum ab Ioanne, fateri cogeretur. Evecta poſtmodum ad thronũ Regni Maria, carcere extractus, & Reginæ à ſacris factus, Decanus inſuper Cathedralis Londinenſis Eccleſiæ renunciatus eſt, adeo Hæreticis metuendus, ut nec deinceps etiam, poſtquam denuo ab iisdem eſt captus, quisquam cum ipſo congredi præſumeret, & ſiquis vellet, ab ipſis Hæreticorũ anteſignanis prohiberetur. Abbas Weſtmonaſterienſis, imperante Maria creatus, de omnibenè mereri ſtuduit, & juratiſſimis hoſtibus ſuis conſulens furorem Regium ab iisdem avertit; quo ipſo nomine Reginam Eliſabetham, privatam etiamnum, & cuſtodiæ emancipatam demeruit, ut ejus officii non immemor, antequam coronaretur, ſolemnes Feckemanno gratias ageret. Laboravit plurimum poſtea Eliſabeth, ut vel leviter quidem animum ejus enervaret, & Archiepiſcopalem Cantuariæ Cathedrã fruſtra obtulit, cũ pro Religione Catholica mori Feckenamus omnibus mundi favoribus anteferret. Sed &, cum in Regni Comitiis ſolemniſſimis, pro Abbatiali dignitate locum & ſuffragium poſſideret, conſtantiſsima graviſſimaque oratione contra mutationem Religionis, potentiſsime peroravit. In carceres proin denuo conjectus, aliquandiu in ædibus Horni Pſeudo-Epiſcopi retruſus, denuo turri Londinenſi incluſus, ad caſtrum deniq; Wisbicenſe deductus, in extremis rerũ anguſtiis, carcere, vinculis Fidem Catholicam propugnare nunquam deſiit, audiensq; Iuramentum Suprematus Regii, fuiſſe edicto Parlamenti propoſitum, in ipſis etiam vinculis liber, argumentis graviſsimis, *Iuramentum illicitum, adeoque invalidũ* acuratiſſimè demonſtravit. Deceſſit

V. Ioannes Feckenamus

Ejus meritũ.

Conſtantia.

Confeſſio Hæretus.

Honores ejus

De hoſtibus ſuis meretur.

Eliſabetha Regina ei gratias agit

Archiepiſc. rejicit.

Contra mutationem Religionis perorat.

Liberrimus vinctus.

Digitized by Google

ceſſit plenus meritis, in eadem arce Wiſbicenſi, Athleta Chriſti invictiſsimus ſub A.C.1570. toto captivitatis tempore teſte Pitſio, à Catholicis dogmatibus propugnandis, nunquam animum ſeu calamũ remittens, aliisq; charitatis operibus exercendis, quoad fieri potuit, perpetuo occupatus. Vnde colligas, quæ primũ ſolutus, tantus vir præſtitiſſet, qui tanta alacritate vinctus, pro Eccleſiæ libertate laboravit; ut haud imerito, inter præcipua ſuperioris ſæculi decora, Feckenamus ſit numerandus. *Pitſius, Camdenus, Stapletonus, Sander. Reynerus, Annal. noſt. Bned. t. 2. SS. &c.*

Obiit A.C. 1570. circ.

Superioris ſæculi decus.

OCTAVO IDUS AVGVSTI.

VI. Auguſti. A.

Feſtũ Transfigurationis.

IN monte Thabor Transfiguratio Domini noſtri Ieſu Chriſti, quod inſigne Feſtum, primum reſtituit Calliſtus eo nomine III. Ordinis noſtri Pontifex Maximus, pulcherrimoque dici illius Officio, quo hodie utimur, illud ipſum exornavit, & toto terrarum orbe propagavit Sanctus noſter Vrbanus V. ut haud imerito, à Monachis cumprimis, feſtivius ſit celebrandum. *Durand. Sicardus, Bethieh. Annal. noſt. Baron. &c.*

A Monachis maximè celebrandum.

Memoranda res!

SS. 100. Mart.

In Hiſpania, Monaſterio S. Petri de Cardegnâ, Natalis Sanctorum Martyrũ, Stephani Sanctii Abbatis, & ducentorum Monachorum, qui ab impio Arabum Rege Zafa, blanditiis primum, deinde minis tentati, cum Chriſtum unanimes confeſſi, Mahumetum ejusq; ſpurciſſimam legẽ execrarentur, una eademque die ſimul omnes, pro fide Chriſti tuenda Infideliũ Iſmaëlitarum gladiis, crudeliſſime confoſſi & jugulati, Fideles, quos verbo ante, & integerrimæ vitæ exemplo, mirificè accenderant, illuſtri inſuper in morte conſtantia roborarunt, A.C. 884. Ex Alphonſi Ciaconii libello de iisdem Mart. Breviario Monaſt. Hiſp. Ant. de Iepes, &c. quorum Martyrum ſpectatiſsimæ Reliquiæ, per Reginã Philippi IV. matrem, in varia Germaniæ Cænobia, maximè Weingartenſe noſtrum, & Sangallenſe, diſtributæ ſunt, & pretioſiſsimis thecis exornatæ.

Contruncidantur.

A.C. 884.

S. Hormisdæ Papæ.

Romæ, S. Hormisdæ Papæ & Confeſſoris. Hunc, etſi profeſsione & cucullo noſtris accenſum necdum legerimus, de Ordine tamen univerſo, ejusdẽq; Inſtitutore Sanctiſsimo Patriarcha noſtro BENEDICTO meritiſsimum, & præcipuum, ut primum, ab ipſo Legislatore Inſtituti noſtri Patronum & Propagatorem, haud immerito veneramur: qui nimirũ, Admirabilem Patrem noſtrum BENEDICTUM, fama prodente toto jam orbe celebratiſsimũ, intimè dilexerit, amantiſsimè foverit, maximè ſuſpexerit, ad ſeſe Romã evocaverit, ejus Conſilio, ad Rempubl. Chriſtianam gubernandam ſollicitè uſus ſit, Lateranenſi Cænobio præfecerit, plurima alia Monaſteria ejusdem diſcipulis (quorum, ſuperſtes etiamnum S. P. N. multa jam millia numeraverat.) conſtruxerit; vetuſtioribus quibusq; Religioſis, Regulã noſtram exemplo eo, uſque verius quam verbo deſcriptam coẽndarit ac perſuaſerit, in ſola deniq; Vrbe Romana, Orbis Principe, illud effecerit: *Vt omnes Eccleſiæ Titulatæ atq; Collegiatæ* (Verba Raulini ſpectatiſsimi Pariſienſiũ olim Doctoris ſunt) *Monachales factæ ſint; quin imo, Beati Petri Eccleſia, tribus cum Monachorum Collegiis, & eorum frugi vita adornaretur, &c.* Amplexus (ſub ipſo, veroſimile eſt, ſuperſtite etiamnum BENEDICTO Patre) cucullum & Regulam, Silverius Hormisdæ ante Pontificatum filius, perſuadente indubie patre, certè approbante, è Cænobio poſtea ad ſummum Orbis Pontificatum evectus, eumdem mira magnanimitate gubernavit, & à morte Martyribus accenſeri, & ſolemni item atq; anniverſaria memoria toto terrarum orbe celebrari meruit. Cæterum Hormisda multo nomine noſter, de univerſa Republ. Chriſtiana præclariſsimè meruit, & ſaluberrimo Inſtituto diverſiſsimis quibusque Regnis ſollicitè conſulens, varia paſsim Concilia celebrari juſsit. Orientem quantis poterat ingenio & conatibus S. Romanæ Eccleſiæ adjungere laboravit, in omnibus deniq; fortem ſe paternarum traditionum & antiquæ fidei cuſtodem præbuit, rerumq; geſtarum gloria etiam in terris imortalis, relicta corporis ſarcina virtutum ingenti theſauro locuples cælum iimigravit A. Ch. 523. *Ex MSS. diverſis, communicatione eruditorum, de quibus prolixius to. 2. Raulino cit. ex parte, Andr. Bamberg. Iepes. Conſt. Cajet. tomo de Vita S. P. N. &c.*

Silverius dein Papa fit Monachus.

Martyr.

Concilia plura celebrat.

Obiit 523.

S. P. N. plurimum colit.

Merita de de Ordine.

Doveriæ in Anglia, paſsio S. Thomæ Monachi & Martyris. Thomas S. Martini apud Doveriam in Cantio Monachus, bello quod inter Edovardum I. Angliæ, & Philippũ Pulchrum Galliæ Reges exarſit, non quidem ab infidelibus, ſed ſacrilegis Chriſtianis cæſus glorioſè occubuit. Cum n. ejus Cænobii Monachi omnes,

S. Thomas Mon. Martyr.

à Sacrilegis Chriſtianis caditur.

ut ſaluti ſuæ conſulerent, quaquaverſum diffugerent, ſolus Thomas vir pius, & infracto ad mortem animo, ſtationem ſuam deſerere noluit, & ne pedem quidem, *Ejus conſtantia.* ullis perſuaſionib9, è Monaſterio ſuo movere. Eum proin hoſtes Galli deprehenſum, magnis minis terroribusq; urgebãt, ut theſaurũ atq; ornamenta Eccleſiæ proderet. *Glorioſe occumbit.* Qui cũ adeo illis non acquieſceret, ut ſeveris inſuper verbis ſacrilegos ipſorũ auſus caſtigaret; ab illis vehementi irâ inflamãtis jugulatus eſt, Nonis Aug. Quem *A.C.1295.* Deus variis & inſignib9 poſt mortem miraculis nobilitavit. A. C. 1295. *Ex Nicolao Harpſf. Capgravio, Menard. &c. t. 2. SS. &c.*

B. Iezelinus. In patria Lutzenburgenſi Beati Iezelini Eremitæ, Monachi ſacratiſsimæ Congregationis noſtræ Ciſtercienſis, viri in diebus ſuis magni & miraculorum gratia glorioſi. *Menol. Ciſt. Chryſ. Henr. t. 2. Sanct. Ord. Annal. German. noſt. &c.*

B. Praxedis Imp. In Monaſterio Campenſi Ruthenico, Beatæ Praxedis Imperatricis Auguſtæ, viduæ & Abbatiſſæ. Praxedis Iarislai Ruthenorum ſive Ruſſorũ Regis filia, Henrici IV. impii Imperatoris conjux ſanctiſſima, cũ à ſceleratiſſimo Principe, tanquã Sac. Rom. E. addictiſſima, vitaq; & mori- *Diſſimilis marito.* bus diſſimillima marito, omni contumeliarum genere affecta eſſet atque ludibrio habita, in Italiam ſeſe recipiens, à Beato Vrbano II. Pont. Max. perbenignè ſuſcepta, religioſè inſtituta, & ęterni potius Re- *Exilium.* gis, quam mortalis & ſcelerati amorem exambiret, ſolidasq; vitæ Monachicæ de- *Fit Monialis* licias deguſtaret perſuaſa, in patriam ſuã Ruſsiam receſsit, ac ibidem totam Deo ſe conſecrans, in Campenſi Cœnobio cucullum amplexa eſt. Experta a. non multo poſt Servitutis Chriſti dulcedinẽ, de virtute in virtutem, ſuãa ſpiritus alacritate *Abbatiſſa.* progreſſa, cucullo longè Auguſtior Illuſtriorq; quam purpura exſplenduit; tantisq; virtutibus excelluit, ut Chriſti ſponſis poſtea præfici, & Sanctorum poſt mortem agminibus conjungi meruerit. Eam Sanctarum Catalogo adſcriptam Arnoldus Duac. affirmat. Claruit A.C.1093. *Annal.* *Clar.1093.* *Germ. noſtr. Aquila Bened. Iepes, Trith. Carol. Sigon. Alb. Abb. Stad. t. 2. SS. &c.*

In Anglia Cõmemoratio, plurimorum *SS. Mon. pl.* Monachorum ſanctitate illuſtrium, qui in Monaſterio celebri Scardebourg tam in vita quam poſt mortem miraculis claruerunt, & ſuãa devotione à populo colebantur. *Menol. Ciſter. Chryſ. Hen. &c. t. 2. SS. &c.*

Wormatiæ in Germania Venerabilis *V. Adalbero* viri Adalberonis ſive Adalberti ejusdem *Epiſc.* civitatis Epiſcopi. Adalbero Illuſtriſsimo Rheinfeldenſium Comitum natus genere, Rudolphum Alemanniæ magnum Ducem, dein Cæſarem, fratrem germanũ *Illuſtriſsimũ* habuit. Sed contemptu generis, opum, *genus.* deliciarum, longè glorioſior, pauperibus Chriſti accenſeri poſſe in potiſsimis habuit, & in Divi Galli Helvetiæ Archiſte- *Fit Monach.* rio cucullum amplexus, eâ effulſit vitæ dignitate, ut inde demum extrahi, & ad Cathedrã Wormatienſem evehi meruerit. *Epiſc. creatus* Fuiſſe obeſo admodum & grandi corpore monſtro penè ſimilem, verum ſobria admodum mente, & ſanctitate vitæ conſpicuum, ſcriptores Germaniæ memorant. *Sobrius & ſanctus.* Præfuit quinquennium ſolum, ſuãa cum fidelium utilitate, Zelo Apoſtolico, non ſolum verbo, ſed & exemplo, oves ſibi creditas Chriſto lucrari ſatagens. Mortu9 eſt A. C. 1070. ac ſequenti Epitaphio honoratus:

Firmus Adalbero, ſyncero pectore cives
Vangiones docuit cor de tenere fidem.
Sic ſe curavit, populi ſic pectora pavit, *Epitaphium.*
Vt ſuperi moriens iret ad aſtra Poli.

Ex Conſtantiæ noſtræ Benedictæ to. 3. *Clar. 1058.* ad annos Chriſti 1065. 1070. &c. Aquila *&c.* Bened t. 2. Sanct. *Annal. noſtr. Benedict. & German. Chron. VVorm. Democh. Arn. Duac. Bruſchio, Manlio, Chron. Sangall. MS. &c.*

SEPTIMO IDVS AVGVSTI.

VII. Auguſti. B.

S. Ebbo Archiep. IN Galliis, Monaſterio Sancti Petri Vivi depoſitio Sancti Ebbonis Archiepiſcopi Senonenſis & Confeſſoris. Ebbo, Obbo, Albo ſive Abo Comes Tornodorenſis illuſtriſsimus, nobilitatem generis, *Illuſtriſsimũ genus.* ſervitute Chriſti, ſplendorem veſtiũ, cuculli utilitate mutans, Monachum in S. Petri Vivi Cœnobio apud Senones induit; cujus poſtea Abbas factus, tanta virtutis fama celebratus eſt, ut ſuãmis omnium votis, Vrbis ejusdem Archiepiſcopus deſignatus, à dulciſsimo contemplationis ſtudio, ad labores Eccleſiæ raptus, ſuãmo cum honore eidẽ præfuerit. Cuj9 labores De9, etiã in hac vita renumerãs, conatibus ejuſdem ſucceſſus feliciſsimos dedit, ipſumq; *Fit Abbas.* *Archiep.*

&in

& in vita & poſt mortem illuſtribus commendans miraculis, gloria & honore coronavit. Deceſſit ſanctiſſimè magnus hic Senonenſium Pontifex ſub An. Ch. 750. cum Eccleſiæ & ampliſſimæ provinciæ annos quindecim, æterno cum fructu atque ornamento, religioſiſſimè præſtitiſſet, quem tamen nonulli 6. Cal. Sept. deceſſiſſe aſſeverant. *Chron. Senon. Robertus Antiſſiodor. Ioan. Chenu, Belforeſt. Democh. Trithem. Claud. Rob. Odovanus, t. 2. SS. Ord. Annal. noſt. &c.*

Obiit 750.

S. Valentinian.

Romæ Sancti Valentiniani Abbatis & Confeſſoris. Valentinianus, in principe & ſanctiſſimo Caſinenſi Cœnobio Monachum profeſſus Magiſtrum, *Iuſtorum omnium ſpiritu plenum*, ipſum ſanctiſsimũ Patriarcham noſtrum BENEDICTUM habere meruit; cujus inſtitutione tantum profecit, ut ipſum, illuſtriſſimo ſanè titulo, *Sanctiſſimum*, pari ſanctitate & felicitate collega Sanctus Fauſtus noſter haud iñerito appellaverit. Commendatur à præcipua vitutum omnium radice eximia humilitate, & fundamento Monachicæ perfectionis, Obedientia, à ſingulari deniq; Admirabilis Patris erga ipſum dilectione; cujus ipſe per omnia filium minimè degenerem ſe probare conatus, tanti Patris exemplo vitam & mores perfectè compoſuit, & quotidianis progreſſibus, ad rariſſimam perfectionis ſublimitatem feliciſsimè conſcendit. Quantus autem evaſerit, vel eo ſatis conſtat, quod ipſum præcipuo in Romana urbe Lateranenſi Monaſterio, ſibi etiamnum ſuperſtiti Sanctiſsimus Pater noſter ſuccedere voluerit, & è tanto lectiſsimorum diſcipulorum numero, quem perfectionis Monachicæ exemplar præſtantiſsimum Vrbi & Orbi præponeret, & digniſsimũ judicârit. Præfuit & Lateranenſi, & plurimis per Romanam Vrbem tam virorũ quam Virginum Cœnobiis, ad usque Magni Gregorii noſtri, ſibi etiam familiaris tempora, cui & de ſanctiſſimi Legislatoris & cognati præclarè geſtis multa enarravit, & Magnum Doctorem, perfectiſsimo ſuo vitæ exemplo vehementer accendit; & tandem, ingentium meritorum copia locuples, Beatiſsimi Patris in cælo conſors eſt factus, cujus in terris & arcanorũ conſcius, & admirandæ ſanctitatis imitator fuit ſtudioſiſsimus. Obiit ſenex ſub A. Ch. 590. aliis autem 600. *Ex tomo de geſtis S. P. N. Trithem. Iepeſ. Monim. Caſin. &c.*

Diſcipulus S. P. N.

Humilitas & obedientia.

Quantus evaſerit?

Lateranenſis Abbas.

Moritur 590.

S. Sigebert. Rex.

In Anglia S. Sigeberti Regis & Martyris. Sigebertus Anglorum Orientalium Rex celeberrimus, multis nominibus de Regno meruit, eoq; inprimis, quod liberalium artium propagator præcipuus, viros eruditione præſtantes, maximis impenſis evocavit, & præcipua poſt res Divinas felicitate Angliam beans, publica litterarum ſtudia inſtituit, atq; Vniverſitatẽ, ut vocamus, celeberrimam Cantabrigiæ condidit. Neq; hoc ſolum, verum ante omnia alia, adductis virorum Apoſtolicorum coloniis, fidem Chriſti latiſsimè propagavit, inanium Deorum cultũ, & quidquid ſuperſtitionis apud eas gentes vigebat exterminavit; dignis deniq; Rege tanto virtutibus & factis, omniũ ſibi animos conciliavit. Tandem Regni & mundi pertæſus, admirantibus univerſis, Chriſtũ in cruce nudum nudus ſequutus eſt, & Regum delicias in duram & aſperam Monachorũ vitam coñutavit; quam in Cœnobio noſtro Cnobhersburgenſi profeſſus, glorioſiſsimo poſtea fine coronavit. Cum n. Penda Merciorum Rex, Chriſtiani nominis hoſtis juratiſsimus, numeroſo cum exercitu in fines Anglorum Orientalium irruiſſet, Egricumq; Regem graviter premeret, illi inferiores ſe conſpicati, Sigebertum è Monaſterio eductum, ut ſua præſentia militum animos confirmaret, copiis præfecerunt, qui de Cœnobio egredi compulſus, ne religioſi inſtituti reverentiam ullo modo violaret, eodem habitu, quo in Monaſterio uſus, ſolam tantũ manibus virgam præferens, exercitũ moderatus, cumq; hoſte, pro patria & Religione congreſſus; permittente Numine, fuſo ab infidelibus Chriſtianorum exercitu, ipſe quoq; cum Egrico Rege trucidatus, glorioſo Martyrio victor ad triumphos feliciſsimæ æternitatis evolavit A. C. 652. Regni ſui 17. *Matth. VVeſtmonaſt. Eduard. Mayhevv, Beda, Polid. Virg. Arnold. Duac. Iapeſ. t. 2. SS. Ord. &c.*

Vniverſitatem Cantabrigiæ condit

Profligat Idololatriam

Fit Monach.

Præeſſe exercitui cogitur.

Martyr occumbit.

A. C. 652.

Eodem die S. Theuzzi Abbatis, diſcipuli S. Ioannis Gualberti. Fuit hic Abbas Monaſterii Sancti Pauli & Razzolo, vir & vitæ ſanctitate, & eruditionis laude clariſſimus. Scripſit inter alia vitam Sanctiſsimi Magiſtri ſui Gualberti, & Commentaria in Regulam Beatiſsimi Patris noſtri BENEDICTI, obiitque A. Ch. 1095. ſepultus in Cœnobio ſuo Sancti Pauli. *Ex Chron. Vallumbroſ. t. 2. SS. Annal. noſt. &c.*

S. Theuzzus Abbas.

Obiit 1095.

Patavii depoſitio Sancti Iordani Abbatis Sancti BENEDICTI Novelli, & Confeſſoris. Hic generoſa admodum familia Forzzatea natus, in S. P. N. militiam adſcriptus, ſtrenuè contra mundum, carnẽ, & in-

S. Iordanus Abb.

Digitized by Google

Capitur. & inferos depugnavit. Prior primum, dehinc Abbas electus ab impio illo Ezelino Tyranno injuriis appetitus, atque in *Evadit.* Castello Sancti Zenonis detentus, clam demum effugiens, incognitus Venetias adiit, ibique sanctitate clarus, religiosissimus exul piè in Domino obdormiit. Cujus sacrum corpus, liberata patria, Pataviũ *Moritur.* relatum, & condigno honore reconditũ, ipse vero pro meritis Sanctorum numero adscriptus est. Decessit vir sanctus A. C. *A.C.1228.* 1228. *Bernard. Scardeon. Hist. Patavin. Arn. Duac. t. 1. SS. Ord. Annal. nost. &c.*

B. Ansulph. mon. In Gallia Beati Ansulphi Monachi Clarævallensis, quem Dominus in benedictionibus dulcedinis, in ipsis conversionis suæ primordiis misericorditer & mirabiliter prævenit, & multis charismatum donis divinitus illustravit, & ipse Rex Angelorum Christus Dominus se ei videndum exhibuit. *Christum intuetur.* Quem cum Beatus vir humiliter adorasset, tam pro se quam pro alio Religioso in conversione & probatione socio Salvatoris benedictionem obtinuit. Qua spiritus ejus supra modum roboratus, & tanquam strenuus miles in sancto vitæ Monasticæ agone viriliter perseverans, sancto fine obdormivit in Domino. Claruit sub initia celeberrimę reformationis nostrę Cisterciensis, *Liber de initio Ord. Cist. Barnabas de Montalbo, Menolog. Cist. Henr. tom. 2. SS. Ord. &c.*

B. Mafalda Reginæ inventio. In Lusitania inventio Beatæ Mafaldæ Reginæ & monialis, miraculorum gratia illustrissimæ. Fuit Mafalda Sancii primi Lusitaniæ Regis filia, Alphonsi II. soror, Henrici primi Castellæ Regis uxor, Monialis demum Aroquensis, cujus sacrum corpus, post annos ab obitu trecentos viginti septem hac ipsa die anni millesimi *A.1617.* sexcentesimi decimi septimi, de mandato Philippi III. Hispaniarum atque Indiarum Monarchæ, à Martino Alphonso Mexia Episcopo Lamecense, in augustiorem transferendum locum, elevatum, repertum est incorruptũ, adeo quidem, ut cum nullo unguentariæ artis subsidio *Incorruptio.* delibutum fuisse constaret, facies tamen colore tam vivido floridoque appareret, *Miracula.* ac si eadem ipsa hora vivere desiisset. Accesêre præsente Episcopo Divinæ virtutis non pauca miracula, quæ idem omnia, ut & alia longè ante sacri corporis elevationem patrata, suâ Pontificia, aliorumque probatissimorum testium auctoritate confirmata, ad Regem Catholicum remisit. Insigne illud: quo, dum sepulchri *Mira fragrantia.* reseraretur moles, mira odorum suavitate fragrasse templum, quotquot aderant, constantissimè confirmabant. Nec defuêre, qui cælestem Angelorum harmoniam, & festivam gratulationem, audivisse se contestati sunt; cum tamén, ut ma- *Cælestis Musica.* gna adhibita diligentia compertum postea fuit, neque musica pulsaverit aliquis instrumenta, neque cecinerit. *Antonius Vasconcellius in Sancio Lusit. Rege, Chrysost. Henr. Annal. nost. Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

SEXTO IDUS AVGVSTI.

VIII. Augusti. C.

B. Altmannus Episc. PAtavii in Germania, depositio Beati Altmanni Episcopi, miræ simplicitatis & frugalitatis viri, miraculis clari. Altmannus illustrissimo Putinensium sive Wittinensium Ducum natus genere, ex Colo- *Ex Ducibus Wettinens.* niensis & Aquisgranensis Cathedralium Ecclesiarum Canonico ac Præposito, S. *Monach.* Ioannis, Magdeburgensis Cœnobii Monachus, cũ & generis, & eruditionis præstantia, nec nõ virtutis opinione ac fama, *Absens eligitur Episc.* maximis Principibus esset charissimus, ad Pataviensem postulatus Cathedram, cum tunc absens, in Palæstini sacra loca inviseret, inde reversus, invitus licet ac reluctans susciperé tamen id muneris & honoris co- *Firmissima Ecclesiæ columna.* actus est. Præfuit varia fortuna annis viginti sex, maximis & firmissimis S. Romanæ Ecclesiæ columnis accensendus, co inprimis nomine, quo amantissimi cæteroquin & benevolentissimi Cæsaris Henrici IV. favorem non solum & amorem neglexit, sed & Schismaticum execratus, vi- *In exilium agitur.* tæ ac bonorum omnium discrimen, Romanæ sedis causa, libenter adiit, eaque tã illustri de causa proscriptus & exul fuit. Nec minore gloria, dum Clerum reformare satagit, presbyterosque à consuetudine conjugum abstinere præcipit, caput suum, pro tuendo Christi honore, insigni magnanimitate objiciens, vix procerum eorumdem ope concitatissimorũ in se vim atque furorem evasit. Exul, in Saxonia primum, dein Westphalia subsistens, cum Clericis universis superiore ex causa odio esset, aliis interea in Cathedram intrusis, Romã concedens, illic de- *Legatus Pontificius declaratur.* nuo, contra Tyrannos declaratus Pataviensiũ legitimo Pontifex, multis Privilegiis auctus, & Legatus insuper Pontificius per Germaniam designatus est. Reversus in Au-

Digitized by Google

Pater Monachorum. in Auſtriam, vitæ reliquum in reformandis atque excolendis, quæ vel de novo condiderat, vel ſtruxerat, ſive etiam locupletaverat, Cænobiis exegit; Cremiphanenſe, Sancti Hypoliti, Sancti Floriani & alia, pulſis uxoratis Monachis & Canonicis ſacro rigori reſtituit. Pauperum, etiam in exilio, diligentiſſimam curã habuit; quorum (integris etiamnum rebus,) multa interdum millia, ſtupenda & Pontificia, imo Regia munificentia, pavit. Patavienſis Epiſcopatus Eccleſias, quas rudi ſchemate ligneas reperit, velut Auguſtus Romam, lapideas & ſplendidas moriens reliquit. Mortuus A.C. 1091. ſive, ut alii volunt 1092 ſepultus eſt in Crypta Gottwicenſis Monaſterii à ſe fundati, miraculorum inſigni gloria à Numine poſt mortem illuſtratus. Fundavit, alia inter etiã Cænobium Sancti Nicolai extra muros Patavienſes, multo nomine, de Monachis, Cænobiis, Clericis, pauperibus, civibus Eccleſia univerſa meritiſſimus. *Ex Annal. Patav. VVigul. Hund. Annal. noſtr. Germ. & Bened. nec non Aquila noſt. Benedict. t. 2. SS. Ord. &c.*

Regia in pauperes munificentia.

Obiit 1091.

Merita ejus

S. Mommolus Abbas. Bourdegalis depoſitio Sancti Momoli Abbatis & Confeſſoris. Momolus Floriacenſis ſanctiſſimi & felicisſimi Cænobii Monachus, & pro meritis eximiis Abbas, tanta ſanctitatis abſolutioris fama inter perfectiſſimæ notæ, & maximæ frequentiæ Monachos effulſit, ut longè celeberrimus paſſim haberetur. Ejus celebritate pellectum glorioſiſſimum illum Chriſti Martyrem Aigulphum Chriſto & S.P.N. BENEDICTO nomen dediſſe, ex antiquiſsimis & fide digniſsimis ſcriptoribus conſtat, fuitque is ipſe Momolus, tanti ab Admirabili Patre & Patriarcha noſtro factus, ut dignior, qui ſacras ejus exuvias è ruinis Caſinatibus vindicaret, nemo haberetur; edoctus nimirum cæleſti monitu, miſſo Aygulpho tantum theſaurum ad tutiora transferens, ut eo dum poſſet, dignè & reverenter uteretur. Profectus eſt Momolus ſub vitæ finem, extremam in Hiſpaniã, voti reus ad ſepulchrũ Sancti Iacobi, indeque revertens, cum Burdigalem veniſſet, in Monaſterio Sanctæ Crucis ibidem ſpiritũ reddidit Creatori. Claruit ſub Ann. Chriſti 650. *Ex Annal. Aurel. Bibl. Floriac. Iepeſio, tom. 2. SS. Ord. &c.*

Celeberrimus habetur

Magna gratia.

Clar. 650.

S. Famianus Mon. Galleſii in Italia Sancti Famiani Monachi & Confeſſoris. Famianus, olim Quuardus, ſive Quadrus, Coloniam Agrippinam patriam, Gotthiſcalcum patrem, matrem Guimaram habuit, à famæ poſtea celebritate Famianus appellatus. Adoleſcens pietatis officia maturè colere cœpit, ſuisque facultatibus in pauperes erogatis, relicta patria Romam venit, ut loca ſancta viſitaret. Per Italiam ſexennio peregrinatus, præcipuis quibusque ob ſacros cineres locis, religioſiſsimè viſitatis, Compoſtellam usque ad ſacrum magni Iacobi corpus venerandum excurrit. Inde in Syriam profectus Sepulchrum Domini noſtri aliaq; Palæſtinæ loca ſummo devotionis affectu perluſtravit. Eremiticam poſtea ſub ſacra Ciſtercienſium noſtrorum reformatione vitam ſequutus, in ea triennium exegit, ſumisque rigoribus corpus excrucians ſpiritui ſubdidit. Tum ad SS. Coſmæ & Damiani Cænobium ſe conferens, ſolis pane, herbis, & frigida, totos viginti quinque annos vitã toleravit; & tum demum, tamdiu probatus atque exercitus, vitæ Monachicæ rigorem ſolemni voto profeſſus eſt. Nec multo poſt de ſuperiorum licentia Romã iterum veniens, Eugenio III. Pont. Max. Galeſij Faliſcorum oppido, inter Feſcenniam & Hortanum ſito ſubſtitit, fontemque ferventiſſima æſtate, primo adventu ſuo, ex ſilice virga percuſſo, mirabiliter eduxit. Paucis poſt diebus in morbum incidit, ex quo cum decedendum ſibi intelligeret, loco ubi humari vellet deſignato in Domino 6. Idus Auguſti A.C. 1150. ætatis ſuæ ſexageſimo, cum admirabili ſanctitatis fama atque exemplo Italiam, Hiſpaniam, imo orbem terrarum univerſum impleviſſet, & inſigne atque æternũ decus Sanct. Matri Eccleſiæ conciliaſſet. Quem miraculorum gloria illuſtriſsimũ quarto poſt obitum anno Hadrianus IV. Pont. Max. in Sanctorum numerum retulit. Extat Galleſij Baſilica ejus nomini dicata, cui, rariſſimo, ad coñendandam tanti Tutelaris ſanctitatem, beneficio, eædem Indulgentiæ, ut vocamus, quæ S. MARIÆ Angelorum apud Aſſiſium, à Suñis Pontificib⁹ conceſſæ ſunt, eo quotannis, innumeris ad diem Feſtum ex finitimis populis confluentibus. Claruit deinceps etiam perpetua miraculorum gloria, cujus effigies Romæ ſculpta circumfertur, cum hoc Epigramate:

Claudus adeſt firmus, cæcus videt, utitur aure
Surdus, ab obſeſſis ſpiritus ater abit.

Celebratur & in hodiernũ uſq; diem frequenti populorũ cõcurſu fons ille, de quo ſupra, prodigioſo, perpetuis deinceps ſanitatũ beneficiis

Famianus à fama.

Peregrinatio.

Fit eremita.

Monachum profitetur.

Fons prodigioſus.

Obiit 1150.

Canonizat⁹

Indulgentiæ permaximæ.

Miracula.

Digitized by Google

Tutelaris Gallesiorum. beneficiis salutaris; ut haud imerito de se longè meritissimum Famianum Gallesiani & finitimi Advocatum, Propitiatorem & Tutelarem sibi principem adoptarint. *Philipp. Ferrarius, Aubertus Miraus, Chrys. Henr. t. 2. SS. Ord. Ann. Ord. &c.*

B. Vltanus. In Anglia Beati Vltani Monachi & Confessoris. Vltanus natione Scotus, Monasterii Sancti Petri apud Lindisfarnū Monachus, juratus otii hostis fuit, & digno ac convenientissimo Monachis labore delectatus, sacros ad usum Cœnobii codices exscribere consuevit. Vir fuit singularis pietatis. Ejus autem quanti laborem manumq; fecerit, insigni à morte miraculo Deus manifestum fecit, cum aliquot post obitum annis ossa ejus è loco suo eruerentur. Manus namque defuncti fratri cuidam ejusdem Cœnobii periculosè ægrotanti admota, solo contactu

Labor manuum.

Miraculum

suo prodigiosè medica, insperatā homini reddidit incolumitatem. *Ex Ethelvvolpho, Nicolao Harpsfeld. Angl. rer. script. to. 2. SS. Ord. &c.*

In Gallæcia Beati Rogerii primi Prioris Meyerensis. Fuit hic Melliflui Bernardi nostri lectissimus discipulus, & ex Gallia in Gallæciam cum S. Vitale missus, totam illam provinciam sanctitatis exemplo mirabiliter illustravit, quorum insolito vitæ rigore rapti in admirationem incolæ, mire mutati, & Divinarum rerum studio incensi sunt, adeo ut præter ingentem cæterorum frequentiam viginti & amplius Comites ac Principes potentissimi, sæculum ibidem ejurarent & cucullum amplecterentur. Claruit Rogerius An. Ch. 1150. *Menolog. Cist. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

B. Rogerius Prior.

Cl. 1150.

QVINTO IDVS AVGVSTI.

IX. Augusti. D.

S. Hugo Episc. IN Anglia depositio Beati Hugonis Eliensis Episcopi & Confessoris, sanctitate & doctrina clarissimi. Hugo, cognomento Balsamus, *ut Balsamum aromatizans, in Ecclesia Dei, dedit suavitatem odoris.* Monachum professus in celebri Cœnobio S. Edmundi, ob insigne ingenii acumen, raram vitæ integritatem, sed & in rebus gerundis dexteritatem, Abbas electus, post annos præfecturæ ejusdem quatuordecim, ad Eliensis Pontificatus Cathedram evectus. In eā non solum subditis profuit, sed speculum sanè Episcoporum omnium effulsit. Suas, non aliena, sed propria & pervigili cura, oviculas pavit. Verbo (ut erat eruditissimus juxta ac sanctissimus,) & exemplo sanctissimè præfuit; pauperes, ut filios adamavit, & hospitalitatem, ut Abbatem decuerat, dignissimè coluit, merito suo longè illustrissimis & gravissimis titulis, à rerum Anglicarum scriptoribus celebratus: *In cujus obitu*, inquiunt, *flos nigrorum obiit Monachorum, quasicut Abbas Abbatum in Anglia extiterat, ita & Episcopus Episcoporum coruscavit.* Idem, mirum! quanta auctoritate, Regi sui cæteroquin amantissimo, pro libertate Ecclesiastica sese opposuerit; quanta insuper pro eadem causa perpessus, injuriarum tamen omnium prorsus imemor, quanta in imerentissimū eumdem beneficia contulerit. Mortuus est A. C. 1254. cum prius Ecclesiam Cathedralem, veteri & cognato nostris more, incredibili sumptu & magnificentia à sese extructam, insigni cum Regis ac procerum gratulatione dedicasset ac consecrasset, & palatium Episcopale decenti structura exædificasset. *Matth. VVestmonast. Polid. Virgil. Iepesius, Arnold. Matth. Paris, Annal. nost. Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Monach.

Abbas.

Episc.

Vita ejus.

Mira laudatio.

Regi se opponit.

Obiit A. C. 1254.

Rothomagi Sancti Maurilii Episcopi & Confessoris. Maurilius sive Mauritius, Rhemis natus, nomen tamen an genus Moguntia trahens, Monachum Florentino in Cœnobio professus, ejusdem postea Abbas creari meruit. Verum diffluentibus tunc temporis morum & vitæ licentiâ eo in Monasterio Cœnobitis, cū intra limites Regularis disciplinæ continere, nec tam verbo solo, quam exemplo insuper eos lucrari satageret, extremum vitæ discrimen adiit, ita ut veneno tollere, optimè de se meritum Patrem impij decernerent. Quod resciens Maurilius in Normanniam secessit, & in celeberrimo Fiscanensi Cœnobio receptus, Fratrumque numero adscriptus, cum eximia ibidem floreret vitæ sanctitate, Cœnobio eductus, ad Archiepiscopalem Rothomagensis Ecclesiæ Cathedram evectus est, in qua ingentibus se meritis commendans, alia inter spectatissimam illam Metropolitanam Ecclesiam condidit, absolutamque nono regiminis sui anno insigni celebritate & confluentis populi gratulatione consecravit A. Ch. 1063. Fuit à plurimarum virtutum sed rara inprimis abstinen-

S. Maurilius Archiep.

Abbas qualis.

Ecclesiam Cathedralem condit.

tiæ

tiæ laude comẽdatus. Deceſſit feliciſ-
Obiit 1066. ſimè A. C. 1066. cumque jam ſacrum ejꝰ corpus lugubres inter queſtus ad Eccleſiam deferendum eſſet, attonitis rei miraculo univerſis, ſubito reviviſcens, in iſta
Reviviſcit. erupit: *Attenti*, inquit, *animo eſtote, ultima paſtoris veſtri verba excipientes, &c.* recitatisque quæ in altera illa vita viderat, deque decretis ſibi Paradiſi gaudiis ſuos certos reddens, ſolo aſpectu & terroribus
Peccatilla levia non inulta. dæmonum, levia ſibi quædam peccatilla, quæ in confeſſione exponere neglexiſſet, expianda fuiſſe ſignificavit. Deniq;, *quia jam delectat*, inquit, *in Domino ſoporari*, feliciſſimo ſopore, cum dicto, in Domino obdormiit, ſuosque de felicitate paſtoris ſui lætos, de ſua ſorte ſollicitos, at ſedulos reliquit. Ex Guillelmo Gemet. Orderico Vitali, *Guil. Malmesbur. Hugone Menardo, t. 2. SS. Ord. &c.*

B. VVallenus In Scotia Beati Walleni Abbatis Meylroſenſis, genere & virtute illuſtriſſimi. Wallenus Hungtinthoniæ Comes, Malcolmi & Guillelmi Scotiæ Regum avunculus, patre Simeone natus eſt, Macthilde matre, Eboracenſis Principis Northumbriæ Comitis filia, quæ alteris nuptiis, Simone mortuo, Davidem Scotiæ Regem maritum meruit. Fuit belliſſimum Walleno ingenium, adeo, *ut in verbis & moribus*, inquit vitæ ſcriptor, *ſaporem ſpiritualis ſuavitatis omnibus exhiberet, & pio furto Regnum cælorum latrocinari videretur: quia virtutes ſuas, & revelationes ſibi divinitus oſtenſas, & miracula patrata occultare ſemper nitebatur.* Sæculum poſtea in Monaſterio Cathedrali Wigornienſi ejurans, ſpeculum ſanctitatis in oculis omnium fuit, & Sacriſta primum ſive Cuſtos, dehinc Prior eligi meruit. Replente a. orbẽ ſacra Ciſtercienſium noſtrorum fama, ſtrictiorem Regulæ obſervantiam amplexus, Vbardonenſis primum Cænobii incola, dehinc Rievallenſis fuit, donec inde ad Meylroſenſis Cænobii regimen extraheretur. Corpuſculum ſuum duriſſimè habuit, virgarumque acerbiſſimis plagis, copioſum ſæpius ſanguinem elicuit, atque excuſſit. Verus pauperum pater extitit, in quos profuſiſſimus, liberaliſſimum jugiter Numen & ipſe expertus eſt. Bladum modicum quod vix in hebdomades binas ſufficeret benedicens, ita multiplicavit, ut non fratribus ſolum ſed & quatuor pauperum millibus, & quidem per tres menſes abundaret. Sic recentes & prodigioſi panes Fratribus quandoque appoſiti ſunt, cum ſinguli

Illuſtriſſimũ genus.

Ejus ingeniũ.

Ejurat ſeculũ

4000. paſcit per 3. menſes prodigioſe.

VValleni rogatu, famis tempore, ſuum quisq; panem medium, in pauperes erogandum ſcidiſſet; quin & ſportula deinceps ad meſſem usq; indeficiens fuit, atq; inſuper granaria omnia frumento plena reperta ſunt. Alias item cum hoſpites plurimi occurrerent, modica ſportella exhauriri non potuit. Hoſpites tres ſimul occurrentes amantiſsimè exceptos, cum lotis juxta Regulam pedibus menſæ adhiberet, ſubitum tertius diſparuit; nocte autem ſequente Fratri cuidam vultu præclaro & ſplendido viſus: *Ego ſum*, inquit, *hoſpes ille heſternus, qui ab oculis veſtris evanuit, hujus loci Cuſtos à Domino conſtitutus. Eleemoſyna & orationes Abbatis veſtri, ſicut fumus aromatum aſcendunt in conſpectu Domini.* Vix aut raro orationem ſine lachrymis fudit, rariſſimè ſine fletu Miſſam celebravit. In Natali Domini ſacris operatus, puerum Ieſum in manibus ſuis, corona aurea gemmis ſtelliferis rutilante redimitum conſpexit: qui ſereno vultu, miro favore, blandiſſimo delicatiſsimarum manuum applauſu caput & faciem ejus contrectans demulcebat, & quaſi caput capiti, & os ori applicans, oſcula crebrius imprimebat. Cælos inter orandum apertos vidit. Divina Redemptionis noſtræ Myſteria, cæleſti revelatione ad vivũ expreſſa inter pſallendum contemplatus eſt. Dæmonem, qui eum terrere conabatur, fugavit. Hydrapicos ſolo tactu ſanavit. Equus, quo vir ſanctus in itinere conſtitutus utebatur, conſcendente & inſidente ipſo velut agnus manſuetus modeſtè ſe habuit; & cum aliquando famulus Dei præ debilitate aſcendere non poſſet, equus genua flexit, & ventre terræ adhærens, latus verſum Abbatem vertit, eoque excepto ſurgens illico recto greſſu viæ inſtitit. Idem, ſi quando VValenus dormire inciperet, leni admodum paſſu proceſſit, & lutoſam atq; lubricam declinans viã, ne offenderet, planam atq; mundam elegit; ubi primum autem evigilaſſet celeri greſſu antevertere reliquos ſtuduit, cumque famulus Dei deſcendens abſcederet, fremitu & vario membrorum motu dolorem teſtatus, eo mortuo mox & ipſe expilatus, nulliq; aptus operi elangueſcẽs emarcuit. Digna VValleni vox illa, cum Archiepiſcopus Sancti Andreæ in Scotia electus, honorem illum conſtantiſsimè rejecit: *Expoliavi*, inquiens, *me tunica mea, quomodo inaucam illam? Lavi pedes meos, abſit ut iterum pulvere ſæcularis ſollicitudinis inquinem illos.* Decelsit deniq; vir ſanctus

Hoſpitalitas ejus.

Angelum ſuſcipit.

Mirus Seraphoris favor

Mira viſio.

Equus Dei minũ agnoſcit.

Miratur.

Archiepiſcopatum recuſat.

plenus meritis Ann. Chriſti 1163. 9. Auguſti, licet nonnemo pro ſecundo ejusdem menſis contendat. Fuit amantiſſimus Deiparæ, cujus favore inſignem à morte gratiam filiis ſuis impetravit. Viſus namque Fratrum cuidam in ſomnis: *Suffragante*, inquit, *Mediatrice Dei & hominum Sancta* Maria *Matre Domini, & precibus aſſiduis adjutus, omnibus quos ſub cura paſtorali ſuſcepi à Salvatore noſtro vitæ æternæ beatitudinem impetravi. Si quis eorum negligentius vixerit, poſt ignis purgatorii emundationem ad cælum tranſibit. Hoc*, inquit, *ſignum verbis meis fidem certam tibi parare poteſt: cras enim hora tertia, tres Fratres portam intrabunt, qui eodem ordine quo intraverint à ſæculo migrabunt.* Quod factum viſionis veritatem comprobavit. *Anton. Gentius in vita, Henriq. Faſcic. Sanct. & Menol. t. 2. SS. Ord. &c.*

Deipara favor.

B. Simeon Mon.

In Augia Divite, depoſitio Beati Simeonis Achaici, cognomento Peregrini, Monachi ibidem & Confeſſoris. Hic illuſtriſſimus in Græcia Dynaſta, primus magnatum aulæ Conſtantinopolitanæ, belli Imperator ſupremus, & unius provinciæ Dux, Princeps Victorioſiſſimus, æternum apud Græcos rebus fortiter & præclarè geſtis ſibi nomen ac decus peperit. Invidorum autem æmulatione apud Auguſtum delatus, & fortunæ ſucceſſibus ſuſpectus, evocatus inſtructiſſimam ſecum claſſem adduxit, & conſternato Imperatori, relicta claſſe ſolũ ſe ſtitit. Iuſſus duello iñocentiam probare, mirè triumphavit. Inde probationis ſpectatioq; nimios fortunæ favores ſuſpectos, mox exoſos habuit, & ſimulata venatione, curſu vario milites & palatinos ludens, celeri demum fuga ſeſe ſurripuit. Incidens in leonem cum dracone colluctantem, ac jam jam ſuperandum, draconem aggreſſus gladio confecit, leone ſervatorem ſuum grata ſignificatione aliquandiu proſequente & comitante. Triennium totum, contemplationi & orationi deditus, in antro quodam deſerti delituit. Cum autem Regularis diſciplinæ amore accenſus Palæſtinam inviſeret, cucullum Hieroſolymis amplexus, ob vitæ paulo poſt meritum, à Patriarcha Cænobio cuidam præfectus, una inſuper ex hydriis illis donatus eſt, quas primo in Cana Galileæ miraculo, Chriſtus Dominus prodigioſè vino repleverat. Eam poſtea furto ſublatam adeo doluit, ut peregrinatione ſuſcepta, quærere toto orbe ſtatueret, illic demum in DEI ſervitio vitam exacturus, ubi tam charum theſaurum reperiſſet. Reperit demum in Augia Divite, à potentiſſimo quodam Principe Hattoni Augiæ Abbati Cæſaris Legato oblatã, quod ipſum inter & Galliæ Regem pacem conciliaſſet. Ibi in Collegium Monachorum pro voto admiſſus, vitæ Monachicæ rigore ac perfectione inter præcipua Augienſium decora enituit, & plenus dierum ibidem demum ſancto fine deceſſit ſub An. Ch. 910. *Ex MS. Aug. R. P. AEgonio loci Priore, t. 2. Conſtantiæ noſtr. Bened. &c.*

Princeps victorioſiſſimus

Imperatorem terret.

Fugit ſæculum.

Eremicola.

Fit Monach. & Abbas.

In Germaniam venit.

Ob. 910.

Romæ in Monaſterio Sancti Andreæ Beati Ioannis Monachi. Fuit hic egregia vitæ ſanctitate illuſtris, & profundiſſimæ inprimis humilitatis laude celebris, à Deo autem præter cæteras gratias, Prophetiæ ſpiritu donatus, quo multorum Cænobii ejusdem Monachorum, & Lucidi Ficuleni Epiſcopi mortem diſertè prænunciavit. *Ex Ioanne Diacono, Hugone Menardo, t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Ioannes Mon.

Prophetæ.

In Hiſpania Beatæ Vrraeæ Abbatiſſæ. Hæc ex nobili familia de Sarmiento oriunda, æternum decus egregia vitæ ſanctitate generi ſuo conciliavit, & condito à ſe in honorem Deiparæ Virginis Cænobio de Renuzo ſeſe includens, ejusdem prima Abbatiſſa effecta multis laboribus, & diebus conſumãta, animam conditori ſuo cum gloria tradidit. *Philippus Seguinus, Chryſ. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

A. Vrraca Abbatiſſa.

Belnæ in Æduis B. Hervæi Abbatis. Hervæus ſive Hernæus Nobili genere natus, ab infantia ſacris litteris & monaſticis diſciplinis inſtitutus, pro eximiis poſtea vitæ meritis Celliacenſi Cænobio Abbas præfuit, quod ſanctiſſimis vitæ exemplis illuſtriſsimum reddidit, & magna miraculorum gloria mirificè effulſit, quæ inter Clotharium Regem cum hoſpitio excepiſſet, nec vinum ſufficeret, modicũ grandi miraculo auxit, & tam Regem, quam omnem ejus comitatum prodigioſe refecit. Demum meritis affluens vita exceſſit, à morte non minus quam in vita miraculorum ſignis & fulgoribus illuſtratus. Claruit ſub Ann. Chriſti 600. *Rer. Gall. ſcript. Car. Sanſſ.*

B. Hervæus Abbas.

Regem prodigioſe refecit.

QVAR-

QVARTO IDUS AVGVSTI.

X. Auguſti. E.

S. Hugo Epiſc. ANtiſiodori depoſitio Sancti Hugonis Epiſcopi & Confeſſoris. Hugo de Caſtro Montis-acuti territorii Cluniacenſis oriundꝰ Monachum in Sancti Germani Pariſienſi Cœnobio primum profeſſus eſt, ejusdem poſtea loci Abbas electus. Princeps Samurenſis, Fuit illuſtriſſimo natus genere, Princeps Samurenſis, Magni Cluniacenſium Abbatis Sanctiſſimi Hugonis nepos, cujus ut nominis hæres ſic ſanctitatis ſtrenuus æmulator extitit, pro eximiis vitæ meritis Fit Epiſc. Cœnobio extractus, & ad celeberrimi Pontificatus Antiſiodorenſis Cathedram evectus, quã eximia probitate, induſtria, & dexteritate ſanctiſſime gubernavit, & excoluit. Deiparam demeretur. Devinxit æterno ſibi merito Cælitum Imperatricem, & Sanctiſſimum Patriarcham noſtrum BENEDICTUM, quorum dilectiſſimã Ciſtercienſem Novellam Congregationem omni ſtudio fovit & promovit, ob inſignem ſanctitatem, & eruditionem, æterna apud poſteritatem omnem memoria celebrandus. Moriturus, circa nonam diei horam convocatis Fratribus: Fratres, inquit, chariſſimi, horas diei quæ ſuperſunt, quas debemus Domino perſolvamus, quia horis finitis, in Domino obdormiam & requieſcã. Cantatis proin Horis & Completorio finito, vitã quoq; vir ſanctꝰ, ut prædixerat cõplevit & ad felicẽ imortalitatẽ tranſiit, cujus ſacrum corpus in Eccleſia S. Germani, ubi Abbas fuerat digno cum honore eſt conditum, Ann. Chriſti 1137. aliis 36. Aimoin. Claud. Rob. Ioan. Chenu, Trith. Chron. Hirſaug. Democharis, &c. to. 2. SS. Ord. &c.

Obiit 1137.

S. Ceolulp. Rex. In Anglia depoſitio Sancti Ceolulphi Regis & Confeſſoris. Ceolulphus Northumbriæ in Britannia Rex XVII. is cui Venerabilis Beda noſter ſuam inſcripſit hiſtoriam, cum octennio regnaſſet ſalutari pompæ regiæ ac honorum faſtidio, rerũ autem cæleſtium & æternarum amore tactus, adeo vitæ Monachicæ deſiderio exarſit, ut ſtupentibus univerſis, floreniſſimo rerum ſtatu, diadema, purpuram, imperium abjecerit, & in Sancto Lindisfarnenſi Cœnobio cucullo ſe tegens, votis emiſſis, Chriſti ſuaſiſſimo jugo, magno ſui contemptu neglectuque, ſeſe emancipaverit; tantus paulo poſt factus, ut ſicut in mundo, regia & ſumma effulſit dignitate, ſic in Cœnobio miranda exſplendeſceret vitæ ſanctitate. Cujus vel à morte quidem miracula, quæ ad tumulum ejus fiebant innumera, quanti apud Deum meriti fuerit, luce clarius manifeſtant. Claruit An. Ch. 737. *Ex Contin. Ven. Bedæ, & contin. Epit. Matth. VVeſtm. Eduardo Meyhevv. Arnoldo Duaceno, t. 2. SS. Ord. & Annal. noſt. Bened. &c.*

Fit Monach.

Miracula innumera.

S. Malchus Epiſc. Liſmori in Hibernia Sancti Malchi ejusdem civitatis Epiſcopi. *Hic erat*, inquit Sanctus Bernardus Abbas, *ſenex plenus dierum & virtutum, & ſapientia DEI erat in illo*: natione quidem Hibernus, ſed in Anglia converſatus fuerat habitu & propoſito Monachali in Cœnobio Wintonienſi: de quo aſſumptus eſt in Epiſcopum Leſmor civitate Mummoniæ, & ipſa nobiliore inter cæteras Regni illius. Ibi tanta ei deſuper collata eſt gratia, ut non modo vita & doctrina, ſed & ſignis clareret. Alia inter: puerum mente captum, ex iis quos lunaticos vocant, inter confirmandum ſacra unctione ſanavit. Surdo auditum reſtituit, in quo idem mirabile quiddam confeſſus eſt, quod cum Sanctꝰ utrique auriculæ hinc inde digitos immiſiſſet, duos quaſi porcellos ex ipſis exire ſenſerit. Pro his atque hujusmodi fama crebreſcente nomen grande adeptus eſt, ita ut ad eum Scoti, Hibernique confluerent, & tanquam unus omnium Pater ab omnibus coleretur. Hæc Bernardus in vita Sancti Malachiæ noſtri, cujus Malchus iſte Magiſter extitit, floruitque non multo ante tempora Bernardi. *Annal. noſt. tom. 2. SS. Ord. ſcript. Hibern. & Scot. &c.*

Inſigne miraculum.

Magni fit Malchus.

B. Guido Epiſc. In Gallia Beati Guidonis Carcaſonenſis Epiſcopi. Guido ab infantia Monachicis inſtructus diſciplinis in Vallibus Sernay Monachum profeſſus eſt. Cum autem & vitę ſanctitate & eruditionis laude celebris admodum eſſet ab Innocentio III. evocatus & ad fœdiſſimam Albigenſium Hæreſim debellandam delectus atque miſſus, Apoſtolico labore Gallias æternum demeruit, plurimosque Hæreticos ad fidei veritatem, & Sancti Matris Eccleſiæ gremium reduxit. Carcaſonenſis poſtea ſumis omnium votis renunciatꝰ Epiſcopus, nõ ad otiũ ſe vocatũ, ſed ad laborem laborum omnium maximũ, eum ſponte amplexus, omnes delicias, ut Epiſcopo indigniſſimas execratus, totum ſeſe ad fidei Orthodoxæ propagationem de-

Ejus labor Apoſtolicus.

dit, & incredibili ſtudio in Hæreticorum animis lucrandis, & convincendis atque eradicandis erroribus deſudavit. Denique maximis curis & laboribus exhauſtꝰ, multis virtutibus conſpicuus in morbum incidens, non ſine magna ſanctitatis opinione Deo reddidit ſpiritum. Claruit A. C. 1210. *Petrus Mon. de Sernay. Philipp. Seguin. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Clar. 1210.

In Monaſterio Vticenſi Beatorum ſeptuaginta octo Monachorum ſub Abbate Ebrulpho peſte extinctorum, quorum obitum felicem vir ſanctus prædixit, eosque ſuis orationibus & digniſsima præparatione ad mortem fortiter ſubeundam mirè inſtruxit, è quibus Fratrem aliquem dum forte abeſſet, ſine confeſſione mortuum ipſe ſuperveniens ad vitam revocavit, & confeſſum ac benedictione ſua munitum, ad æternæ beatitudinis palatia remiſit. *Ex Orderico Vitali, Annal. noſtr. Vita S. Ebrulphi, t. 2. SS. Ord. &c.*

B. 78. Monachi peſte abrepti.

Mortuus reviviſcit.

In Clara-valle, beati Laurentii Converſi. Hic clariſſimis ſanctitatis radiis clarè in orbe refulſit, magnamque apud omnes ſeipſum abjiciendo auctoritatem conſequutus, non modo in Gallia ſed & in Sicilia apud Regem & omnes Regni illius proceres, quin & Romæ apud Pontificem Maximum & S. R. E. Cardinales ſummo in honore fuit, cum in ipſo certatim omnes operantem Deum agnoſcerent & mirè venerarentur. Eum Deus variis revelationibus illuſtravit; multisq; argumentis ſuum erga ipſum amorem conteſtatus eſt. Dæmonem Laurentius, qui eum viſibiliter infeſtare auſus erat, cęleſti gratia roboratus fugavit, & à Beatis cæli civibus etiam in terris agens viſitari meruit, tandemq; egregiis ſignis illuſtris ex hac vita diſceſſit. *Menol. Ciſter. Henriq. Perales, Bernar. Brito, Gonzal. de Silva, Manriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Laurentius converſus.

Mirè colitur.

Ejus revelationes.

Eadem die depoſitio Beati Iuſtiniani Bergomenſis, litteris, & vitæ meritis clariſsimi. Iuſtinianus nobilis Bergomas à puero litteris deditiſsimus, Philoſophicis, Theologicisque doctiſſimus evaſit. Monachum in Divinæ Iuſtinæ Patavii profeſſus, vigeſimo ſecundo ætatis anno, perfectioris vitæ ſtudio Camaldulum ſe contulit, inde autem ſtrictiori Montis Coronæ reformationi nomen dedit. Contemplationi & Orationi addictiſsimus fuit. Sed Chori inprimis atq; cõmunis orationis diligens, ibi rectus, complicatis ſtans manibus, plena voce, ſuña cum hilaritate ac dignitate laudes Creatori reddere geſtiit, affirmans aliquando (dum alium ad hoc ipſum induceret,) *ſe ne verbum quidem, nedum verſum per inadvertentiã amittere.* Ejus inſigne illud reverentiæ erga Deum argumentum, quod vitæ auctor ſic refert: *Quoties*, inquit, *Major aut Prior eligebatur (quorum altero, licet invitus, ferè nunquam carebat) ſtrictè oſtiario præcipere ſolitus eſt, ne dum in Choro laudes Altiſſimo redderet, ſibi aliquid, cujusvis momenti foret, nunciaret. Neque interventu alicujus magnæ perſonæ, licet Cardinalis eſſet, ſe interpellare præſumeret.* Fuit ſolitudinis ſtudioſiſsimus; Contemplationi autem ſic addictus, ut frequenter ſine cibo diem, noctem ſine ſomno tranſigeret. Vnde & frequens illi in ore: *cibi, ſomnive memoriam, in mente benè in Deum elevata, tardius occurrere.* Obiit vir meritiſsimus Ann. Chriſti 1563. ipſa S. Laurentii, cum paulo ante à Patribus ad mortem fortiter ſuſcipiendam admonitus: *Ego*, reſpondiſſet, *Patres mei, licet non meis meritis, ſide non dubia, ſpeque firmiſſima, atque miſericordia fretus Altiſſimi: mortem, quaſi Virgo ſponſum expecto.* Scripſit vir doctiſsimus opuſcula multa, *magnum Eccleſiæ Dei lumen allatura*, & Hæreſum modernarum tenebras detectura, niſi complorantibus optimis filiis, pleraque fædo incendio periiſſent. *Ex Vita, lib. 4. Hiſt. Camald. Montis Coronæ, Luc. Erem. t. 2. SS. Ord. &c.*

Mira gratia.

Reverentia orationis.

Dictum memorabile.

Obiit 1563.

Scripta ejus.

Avenione translatio Sancti Agricolæ Epiſcopi & Confeſſoris. Hic ex Monacho Lirinenſi ejusdem Vrbis Epiſcopus, Eccleſiam opibus & ſanctitate mirificè auxit atque exornavit, urbem ſæpe prodigioſiſsimè defendit, & maximis diverſiſsimisque è calamitatibus vindicavit, merito præcipuus ejusdem Tutelaris adoptatus. Facta eſt hæc Translatio A. C. 1593. Egimus de ipſo uberius 2. Septemb. *Vinc. Barral. Chron. Lirin. t. 2. SS. Ord. &c.*

Translatio S. Agricolæ.

Vrbis Tutelaris.

B. Iuſtinian.

Nobilis Bergomas.

Studiorum profectus.

Barcinone in Hiſpania Inſtitutio ſolemnis Sanctiſsimi Ordinis ſive Congregationis noſtræ de Redemptione Captivorum. Inſtitutus hic Ordo à Iacobo I. Aragonum Rege, cognomento Victore, ſeu Expugnatore, ſuadente ipſa Deipara Virgine, atque ideo ſub nomine ejusdem & honore propagatus: cujus quam ſublimis eſſe debeat perfectio, vel ex ipſa ſatis Profeſsionis liquet formula, quæ ſic habet: *Ego Frater N. Miles Ordinis S. Mariæ de Mercede, facio profeſſionem, & promitto Obedientiam, Paupertatem, Caſtitatem obſervare DEO, vivere, & comedere ſecundum Regulam* B. Benedicti, *& in Saracenorum*

Inſtitutio Redempt. Capt.

Profeſsio.

Digitized by Google

norum potestate si necesse fuerit, aut Redemptionem Christi fidelium detentus manebo. Vt videas, quam propinq; imitari Christum conentur, qui non solum sua omnia, verũ & seipsos offerãt in redemptionem Christi fidelium. Est vero hic alius ordo, ab eo, qui purè de Mercede appellatur, ab eodem Rege institutus. *Hieron. Pauli. Henriquez. Arn. Duac. Annal. noſt. Bened. &c.*

Perfectio Instituti.

Eadem die S. Mederici Abbatis. De quo alii, & nos, alias.

TERTIO IDVS AVGVSTI.

XI. Augusti. F.

S. Equitii Abb.

IN Provincia Valeriæ, Sancti Equitii Abbatis, cujus sanctitas Beati Gregorii Papæ testimonio comprobatur. De hoc Martyrologium Romanum & Baronius hac die, nos autem cum doctissimo Molano, Galesinio, Maurolyco, Felici, & aliis, Nonis Martiis, uberius.

S. Goderannus Episc.

In Gallıis, civitate Sanctonensi, Sancti Goderanni Episcopi & Confessoris. Goderannus, Godegrannus, sive Godranig, Monachus primum Cluniacensis, Magni Hugonis discipulus, ob vitæ dignitatem,

Abbas Malleacensis.

primus Malleacensis Cœnobii Abbas esse meruit. Sed & odore virtutum & fama sanctitatis latius proditus, ad Sanctonensis sive Xantonensis in Aquitania celebris Episcopatus Cathedram raptus, eam longè dignissimo vitæ sanctissimæ titulo æternum consecravit & insignivit, *de cujus sanctitate multa miranda narrari,* Trithemius auctor est. Insigne, & rarius illud: quod cum quâdam vice Sanctus Hugo Cluniacensis Abbas, cuidam leproso, à communione cæterorum hominum corporaliter submoto, sacram Eucharistiã porrexisset,

Miranda.

& ille tumentibus labris, & ulceroso ore, corpus Domini indignè masticans, importuna sternutatione rejecisset, sequente nimirũ nausea & spuma horribili. Christi vero servus Goderannus, qui aderat, Domini sui Sacramenta indignè conspiciens agitari, quod diligebat, celeri collegit obsequio; vir enim magnanimus, manus utrasque supponens vivificis Sacramentis, in ore suo projecit, & vomitum magnifætentis ægri, lethalibus choleris cohærentibus fideliter absorbuit. Qua in re Magister pius Sanctus Hugo stupefactus, & discipuli perfectione attonitus, *Laurentii craticulam tolerabiliorem fuisse* constanter asseruit. Obiit vir mortificatissimus A. C. 1075. cum Ecclesiæ suæ septennium præfuisset. *Ex Chronico Cluniac. ex quo exscripsimus, Trithem. Arnold. Duac. Chenu, Claud. Roberto, t. 2. SS. Ord. &c.*

Exemplum murum.

Stupenda res!

Insigne elogium.

Obiit 1075.

B. Daniel.

In Germania, Monasterio Hemenrodensi, Beati Danielis Monachi. Daniel rigidus, præter comunem modum, corporis sui castigator extitit, severus admodum disciplinæ Regularis observator. Orationibus, vigiliis atq; jejuniis infatigabiliter operam dedit. Multas revelationes habuit, quas tamen vir pius, humilitatis æmulator, raro aliis comunicavit. Tamen confessus fuit, se tribus vicibus Angelorũ Regem vidisse: prima vice in Cruce ante gradum presbyterii; secunda, in candidis vestibus, ante majus altare; tertia, in ignea forma super ipsum altare. Cui cum primo apparuit Salvator, *Daniel,* inquit, *pete à me quod vis, & fiet tibi.* Cui ille: *Sufficit mihi gratia tua; nihil aliud à te peto, nisi tantum ut lachrymas habere possim, quoties passionis tuæ fuerim recordatus.* Et Dominus: *Hanc tibi gratiam concedo.* Et ab illa hora, quando de Passione Christi vel loqui, vel cogitare incipiebat, imbres lachrymarum, in magna abundantia fluebant. Et sic cælestibus charismatibus, & crebris visionibus illustratus, cursum vitæ præsentis feliciter consumãvit. Positus vero in agone sensibusq; jam præmortuo, sola in oratione labia monebat, & sic ultimũ inter psallendum spiritum reddidit. Ita in Menologio suo hac die *Henriquez. noſt. Vid. Cæsar. Heisterb. Barn. de Montalbo, t. 2. SS. Ord. &c.*

Exercitia ejus.

Visiones.

Insignis gratia.

Domum lachrymarum.

Moritur.

In Monasterio Wintoniensi Sanctæ Christianæ Virginis & Abbatissæ. Hæc Eduardi Angliæ Hæredis & Principis filia, Edmundi II. Regis neptis, patre à Canuto Daniæ Rege, Regno pulso & in exilium relegato, dignissimo terreni Principatus & connubii fastidio, cum Agatha matre Salomonis Vngarorum Regis filia, Cœnobium Wintoniense ingressa, Christo sumo Imperatori Virginitatem suam consecravit, ejusq; gratiam in cucullo exambiit, ubi non multo post, ob vitæ sanctissimè actæ meritum à Sanctimonialibus Abbatissa electa, cum easdem in timore Domini, & observantia Regulari, aliquot annis strenuè gubernasset, cũ multa opinione sanctimoniæ à sæculo migravit, sub A.C. 1100. *Matth. VVestmon. Polyd. Virgil. Matth. Paris, Eduard. Mayhew. Arnold.*

S. Christiana Virgo Abbat.

Regium genus.

Obiit 1100.

Digitized by Google

Duacen. Annal. noſtr. & tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.

Translatio. In Sarchinio translatio corporum S. Trudonis presbyteri, & S. Eucherii Epiſcopi, Confeſſorum Chriſti. De qua translatione agit hac die *Molanus & rer. Belg. ſcriptores.*

Feſtum Coronæ ſpineæ. Eodem die ſolemnis Commemoratio Coronæ Spineæ; cujus Feſtum per Sanctũ Hugonem Abbatem Bonęvallis apud Ciſtercienſes primum noſtros, præcedentibus miraculis inſtitutum eſt. De qua Inſtitutione alios inter, his verbis Bernardus de Brito: Auctor fuit Ciſtercienſi & aliis omnibus, inquit, Abbatibus, ut in Ordine celebraretur Feſtum exaltationis & triumphi Coronę ſpineæ Servatoris noſtri Ieſu Chriſti, Hugo Bonæ-vallis Abbas, &c. Et inferius: Convocati Abbates ut ſuffragia ferrent, quicunq; S. Abbatis petitioni reſiſtebant, intolerabili capitis dolore capti ſunt: unusque qui repugnabat maximè, phreneſi & vertigine correptus eſt. Quod omnibus magnæ admirationi fuit, præterquam Hugoni, qui inde animadvertebat, Deum hac ratione deſiderio ſuo velle facere ſatis. Et conſolatus Ciſtercienſem & alios Abbates, quos triſtes ob aliorum periculum videbat; locũ ubi infirmi decumbebant acceſsit, ac ab eorũ ſingulis petiit, nũ ſtatuiſſent Chriſti ejusq; Spineæ Coronæ honori reſiſtere. Cumq; videret illos præteritorum pœnitudine duci, emendationemq; jam proponere, & ſuffragia ferre, ut in toto Ordine magna ſolemnitate dictum Feſtum celebraretur; manum, eorum capiti impoſuit, in virtute dolorum, quos Chriſtus hoc tormento pertulit, doloribus imperans ut diſcederent, eosq; relinquerent. Statimq; ſani facti ſunt, excepto Abbate phrenetico, qui ſic permanſit, donec negotium definiretur, ut in Feſti gloria partem non haberet, cui tam repugnarat. Poſtquam vero lex dicta & publicata eſt, & Hugonis juſſu campanæ omnes pulſatæ ſunt, & alia lætitiæ indicia edita, ſenſibus ſuis Abbas reſtituitur; ſed ita fractus & debilitatus, ut lecto ſurgere non poſſet: quem ſanctus vir viſitavit, plenamq; illi, Spineæ coronæ virtute, ſanitatem reſtituit. *Menolog. Ciſterc. Chryſ. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Mirè coacti Abbates Feſtum ſuſcipere.

Mira curatio Abbatum

Abbas obſtinatior plectitur.

In Monaſterio Burſfeldenſi depoſitio Venerabilis viri, Ioannis ab Hagen, ſive de Indagine, Abbatis Cluſini, Inſtitutoris Congregationis celeberrimę Burſfeldenſis, & primi ejusdem præſidentis. Ioañes Mindenſis patria, Monachus & Abbas Cluſenſis, inſigni ut Zelo, ſic animo magno prædit9, dolens ſuper inordinata Fratrum ſuorum converſatione, divino tact9 inſtinctu, eosdem ad Sanctiſsimi Patris noſtri Benedicti Regulam recolligere aggreſſus, mira gratia pedetentim ad omnimodam ejusdem obſervantiam perduxit. Cujus ſanctæ Converſationis odor, longè lateq; diffuſus, ad meliorem vitam etiam alios permovit, & Brunſwicenſem maximè Ducillam excitavit, ut nihil potius, quam de Ioanne adducendo, ejusdemque obſervantia, in Burſfeldenſe Cęnobium introducenda cogitaret. Perſuaſus Ioannes, & Burſfeldenſis Abbas electus, adeo feliciter Cęnobium illud reformavit, ut admirationi & venerationi omnibus eſſet, ex eoque velut fonte lympidiſſimo, rivuli paulo poſt plurimi, in ſpectatiſſima non ſolũ Germaniæ ſed & Galliæ Cænobia derivarentur, ac celeberrima inde Congregatio Burſfeldenſis, centum quadraginta poſtea Cænobiorum incrementis aucta, denominaretur. Cujus ut Inſtitutor, ſic Præſes primus electus eſt Ioannes noſter; cumque eidem ſanctè atque utiliter aliquamdiu præſtitiſſet, imortalium meritorum copia locuples, mortalibus valedixit A. C. 1469. 3. Id. Auguſt. *Ex Trithem. Arnoldo Duaceno, Annal. noſtr. Germ. & Benedict. tom. 2. SS. Ord. &c.*

V. Ioannes ab Hagen.

Reformationis initia.

Burſfeldenſe monaſterii

Ingens Congregatio.

PRIDIE IDUS AVG.

XII. Auguſti. G.

S. Porcarius cum 500, Mart. *Natalis Sanctorum Martyrum Porcarii Abbatis Monaſterii Lirinenſis, & quingentorum Monachorum, qui pro fide Catholica à barbaris cæſi, Martyrio coronati ſunt.* Porcarius Sanctiſſimi illius Lirinenſis Cænobii Monachus & Abbas, cum lectiſſimam Monachorum frequentiam cælo velut ordinatam aciem inſtruxiſſet, irruentibus in Galliam Narbonenſem Sarracenis, eorumdem majorem partem feliciſſima Martyrii laureola cum ſuo Duce donandam, decem dies ante quam Barbari Lirinum contenderent, ab Angelo edoctus intellexit; convocatisque Fratribus, de oblata

Ab Angelo edocetur.

Digitized by Google

oblata à Deo tantæ victoriæ occaſione & gratia gratulabundus ad eosdem verba fecit, juvenes, timidioresque in Italiam ſecedere juſſit; qui ultro ſanguinem ſuũ Numini conſecrare decreviſſent, ex omni numero quingentos & quinque reperit, quos illico nubes lucida obumbravit, & vox clara atque cæleſtis, è nube compellans, his ipſis verbis ad coronam invitavit: *Venite Benedicti, percipite Regnum, vobis ab initio præparatum.* Fuêre diverſis ſuppliciis à barbaris affecti, lanceis gladiisque geminatis vulneribus confoſſi trucidatique, quorum, Columbus atque Eleutherius Monachi inſignes, animos velut ſtellas fulgidiſſimas, inter applauſus Angelorum evolare, è propinquo, quo latuerant, loco conſpexêre. Navigantibus autem inde Barbaris, cum qui latuerant propioribus locis, ad tumulanda ſacra corpora convenirent, bavinarum maritimarum avium innumerabilis multitudo in aëre ſuper Inſulam expanſis alis Chriſti Martyrum ſacra corpora obumbrans volitare viſa eſt, quæ voces quaſi flebiles emittendo, in tantorum Patrum occiſione, perſiſtebat, velut exequias perſoluturа, & ſolis ardorem prohibitura, quoad à complorantibus, qui ſuperſtites tantæ cladi erant, Monachis, tantus theſaurus, humo reconderetur. Barbari autem non multo poſt à Carolo Martello, & Eudone Aquitaniæ Duce victi, pœnas dignas ſcelere dedêre, trecentis ſeptuaginta quinq; millibus, memorabili ſtrage contrucidatis. Paſſi ſunt ſancti Martyres noſtri ſub An. Chriſti 730. *Ex Chron. Lirin. Vincent. Barral. Caſ. Card. Baron. Hugone Menard. Aymoino, Annal. noſt. Bened. t. 2. SS. Ord.*

Sos ſponte ſe offerunt.

Vox cælo laſſa.

Cæduntur.

Noſtre miraculum.

Sepeliuntur.

Strages barbarorum.

S. Wigbertus Mart.

In inſula Foſteslandiæ, Sancti Wigberti Monachi & Martyris. Wigbertus Anglus natione, Angelus vitæ puritate, profeſſione Monachus, prædicationis labore & fructu Apoſtolus, Sancti & glorioſiſſimi Egberti noſtri ſocius, contemptu mundi, zelo propagandæ fidei, doctrinæ ſcientia & ſanctitatis laude illuſtriſſimus. Fuit & Contemplationis olim ac ſolitudinis ſtudio, tantis laboribus adaptatus, cum de licentia Abbatis, in ſolitudinem aliquamdiu ſecedens, magnis rigoribus corpuſculum ſuum edomaret, carnemque ſpiritui ſubderet. Denique cum Egberto in Friſiam veniens, multos ibidem, verbum Dei ferventiſſimè prædicans, ad fidem Chriſti adduxit, & ſanctiſſimæ vitæ exemplo confirmavit. Cumque eſſet in ejusdem Regionis Inſula, cui à Foſte idolo, Foſteslandiæ nomen erat, auctor ſacerdotibus fuit, ut delubra Iovis & Foſtis deſtruerent, quo irritatus Radbodus Friſiorum Rex impius, ipſum diris tormentis excarnificatum, glorioſo Martyrio confecit. Claruit glorioſiſſimus hic Chriſti Athleta, Friſiorum Apoſtolus A.C. 700. *Ex Marcellino, Ven. Beda, Molano, Annal. noſt. &c.*

Laudes ejus.

Apoſtolicus labor.

Occumbit Apoſtolus & Mart. 700.

S. Aguilberta Abb. regii generis.

In Monaſterio Iotrenſi, Sanctæ Aguilbertæ Abbatiſſæ. Hæc è regia Galliæ Monarcharum ſtirpe oriunda, Abobinum & Pientiam Principes parentes habuit, germanum Sanctum Ebregiſilum Epiſcopum Meldenſem, cujus ſanctitatem feliciter æmulata eſt & aſſequuta. Excelluit inſigni honorum & deliciarum contemptu, iisque meritis ſpectata fuit, ut digniſſima haberetur, quæ ſancti & Regii illius Cœnobii Iotrenſis Abbatiſſa in ordine ſecunda eligeretur. Quanta autem fuerit ejus vitæ ſanctitas, vel inde ſatis liquet, quod ejus fama, regna diverſiſſima Galliæ atque Britanniæ percellerentur, Reginæ duæ potentiſſimæ, aliæq; Principes potentiſſimæ ſummos honores rejicerent, & ad tantæ Magiſtræ pedes convolarent, & ab ore atq; imperiis ejus ſuſpenſæ hærerent, atq; admiranda vitæ ſanctitate, uti humilitate & obedientia, orbem illuſtrarent, cælũ recrearent, & totas Chriſto ſponſo Virginum cohortes lucrarentur. Floruit Regiũ hoc Ordinis noſtri decus temporibus Clodovæi II. & filiorum, Regum cognatorum. *Ex proprio Iotrenſium MS. Menardo, Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

Fama ejus.

Reginarum Magiſtra Mater.

B. Eberardus Abbas.

In Briſaugia, Monaſterio Sancti Trudperti Martyris, natalis Beati Eberardi Abbatis & Confeſſoris. Excelluit Eberardo, mira vitæ integritate & puritate, Contemplationis & Orationis ſtudio, cælis quam terræ propior, in ſumma autem vitæ perfectione, ſenſu, geſtu, habitu verè humilis, cujus acta, multis Cœnobii illius calamitatibus, indignum & dolendum admodum eſt, deperiiſſe. Illud rarius de Eberardo, ex pluribus, quæ deſideramus, memoratur: Cum ab inſolenti hominum genere, metalli foſſoribus ac vectoribus (argentum prope Cœnobium illud, multa olim copia eruebatur,) extra Cœnobium in cordis ſui ſimplicitate coram Domino ambulans, & ſecretiorem orationis petens locum, indigne rideretur, ſibilisque exceptus, probris, ſcomatibus aliisque injuriis ludibrio haberetur; factũ aliquando, ut patientia hominis laceſſiti, indigniora etiã ſceleſti auderent, & poſteriora

Simplicitas irriſa.

Nefanda impudentia.

riora corporis, verecundiſſimo antiſtiti denudata per contemptum oſtentarent, atque objicerent. Abhorruit fæditatem ſceleris, qua erat animi puritate Divus, averſoque fugiens vultu, ſuo ſe more precibus ſolaturus ad Numen confugit. Nec tulit porro dementiam ſceleratorum irritatum Numen, inque ultionem pro Eberhardo ſuo repente exarſit: quippe dehiſcens ſub pedibus terra, foſſores omnes irriſoresq; horribili ſane judicio ſuppliciogue, momento abſorptos inferis deſtinavit. Mortuus eſt Eberhardus ſub A. Ch. 1158. cum multos egregios ſuæ perfectionis æmulos Deo educaſſet. *Ex monim. ejusdem Cœnobii, tomo 3. Conſtantiæ noſtr. Bened. Annal. Germ. t. 2. SS. Ord. &c.*

Terribilis ultio.

Clar. 1158.

Prope Coloniam, Beatæ Vdevoltæ Virginis, Sanctimonialis Cœnobii in Monte S. Walpurgis. Fuit hæc innocentiſſimæ vitæ fœmina, quæ mente mundo exulans, ſoli animarum ſponſo Chriſto intendit, & attendit. Eam proin ipſe variis Chariſmatum donis inſigniit, & in conſpectu fidelium illuſtravit. Cum tandem laborum ſuorum præmium receptura ultimum ageret ſpiritum, Angelum conſpexit, qui animæ exitum præſtolaretur, ut eam in æternam patriam deduceret. Quod dum aſtantibus Virginibus indicaret, placido vultu in Domino obdormiens, eumdem Angelum ſequuta eſt, ad præmia æternitatis, conducentem. *Barnab. de Montalbo, Cæſarius Heiſterb. Phil. Seguinus, Chryſ. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Vdevolta.

Viſio ejus.

In Luſitania inventio Beatæ Tereſæ Reginæ, & Monialis Lorvanienſis. Fuit Tereſa ſive Thareſia, Sancii primi Luſitaniæ Regis filia, Alphonſi II. & Batavorum Mafaldæ & Sanciæ Principum ſoror, cujus ſacrum corpus, juſſu Philippi III. Hiſpaniarum & Indiarum Regis A. C. 1617. hac die elevatum, repertum eſt poſt trecentos & amplius annos incorruptum ac penè vividum, veſtitus etiam recens ac nitens, ſola religioſi habitus tantulum calce obſoluerat, calcei velut prima illa hora conſuti ſplendebãt, cujus contactu, compluribus utriusque ſexus morbi depulſi, & reddita valetudo. *Ex Anacephal. Regum Luſit. Ant. Vaſcon. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Tereſa Regina.

A. C. 1617.

Miracula.

Montibus Hannoniæ translatio corporis S. Waldetrudis Principis Hannoniæ & ſanctimonialis, de qua hac die Molanus in Indic. &c.

Elev. VValdetrudæ.

In Monaſterio Claræ-vallis elevatio plus quam nongentorum Sanctorũ Monachorum, Converſorum & Novitiorum ejusdem Cœnobii, quorum ſacra oſſa A. Ch. 1269. in Capellam (vulgo Comitum Flandriæ appellatam,) ritu ſolemni translata, multis miraculis illuſtrantur, & à Chriſti fidelibus publico honore coluntur; quem locum ſæpe viſus eſt prodigioſus & cæleſtis ſplendor illuſtrare. *Menol. Chryſ. Hen. Annal. noſt. & t. 2. SS. Ord. &c.*

A. C. 1269.

Miracula.

Aſſiſij in Vmbria S. Claræ Virg. alterius poſt Seraphicũ patrem Franciſcum Franciſcanorum Ordinis, nempe Clariſſarum Virginum, ſub Divi Franciſci Inſtituto Fundatricis, quæ ſuperſtite etiamnum patre Seraphico ſub Regula S. P. N. BENEDICTI, ſtrenuè Domino inſerviit, & tantæ deinceps familiæ Mater eſſe meruit, nõ tam deſeruiſſe primam Regulam viſa, quã alteram alteri feliciter copulaſſe, & Clariſſas Benedictinis perpetuo neceſſitudinis Religioſæ jure, æternæ vinculis & cingulo Franciſcanæ charitatis obſtrinxiſſe. Haeſtenus, Cajet. &c.

IDIBVS AVGVSTI.

XIII. Auguſti. A.

S. Radegundis Regina.

Pictavi, Sanctæ Radegundis Reginæ, cujus vita miraculis & virtutibus claruit. Radegundis Bercharium patrem, avum Baſinum Thuringiæ Reges habuit. Occupata à Gallis patria captiva abducitur, & cum inſigni & regia eſſet forma, Regibus, cui ipſa cederet, inter ſe certantibus, Clotharii omnium feliciſſimi & potentiſſimi facta, & ab ipſo, regio ſplendore educata, adultior in conjurgium expetitur, & reluctans quantumvis, quin & altera vice fuga elapſa, inſigni pompa ducitur, & Regina ſalutatur. Eo in honore humillimè, totam ſe pauperum curæ, religioſis exercitiis, abſtinentiæ, carnisque mortificationi impendens, illud nomen in aula meruit, ut nõ Regina, ſed *Monacha jugalis* à palatinis pietatẽ ridentibus diceretur. Iſtud præ omnibus ad comẽdationẽ S. Reginæ longè maximũ: quod ſicut magn9 Patriarcha noſter idololatriæ reliquias Italia, ſic iſta, Gallia profligavit, & Apoſtolica ſanè conſtantia, ultimũ Regni Gallici Fanũ ſtultorum hominũ ſacrilega religione cultiſſimũ, frementem inter populũ, & micantes undiq; inter mucrones, mulier imperterrita,

Ejus pulchritudo.

Fit Regina Galliarum.

Ejus pietas.

Zelus Apoſtolicus & ſtupenda conſtantia.

Digitized by Google

rita, cremari juſſit, neque antea è loco, quam everſum funditus intueretur, diſceſſit. Poſtea, importunis precibus perſuaſo tandem Rege & exorato, obſtupeſcente Gallia, florentiſſimo Regno, Monarchæ potentiſsimo, eidemq; ſui amantiſsimo marito valedicens, in ſuo, quod Pictavis condiderat, Cænobio, cucullum amplectitur, & Deo conſecratur. Miraculorum multitudine & magnitudine, & in aula etiamnum, & in Cænobio agens illuſtriſsima, humillima tamen & in oculis ſuis abjectiſsima viliſsima quævis munia expetebat, atq; obibat, ita ut ſola omnibus inſerviret, ſola ligna uſui Cænobii neceſſaria ad focum, & furnum deportaret, clam etiam ſingulis ſororibus, de nocte calceos purgaret, perpurgatos locis ſuis reſtitueret, adeo ſeſe abjectiſſimis muniis emancupās, ut quidquid aliæ ſorores exhorrerent, ipſa exambiret, & in ſervitii cujusque extrema utilitate nobilitari ſe crederet, & verè nobilis evaderet. Ægrotum, egentium & maximè leproſorum curam præcipuè dilexit, & diligentiſſimam habuit, adeo, ut ipſa jejuna menſis eorumdem hilaris miniſtraret, cibosque cochleari in os ingereret; quin & ſumma charitate ulcera elueret, capita lavaret, ſcabiem, cruſtas, & purulentiſſima quævis loca manibus Regiis molliter contrectaret, purgaret, vermes extraheret. Sed & corpus ſuum voluntario cruciatu, juratiſſimo odio crudeliſſime habuit, jejunio penè exhauſit, à prima Monachiſmi profeſſione, præter legumen & olera, non piſcem, non ovum, nec quidquam ejusmodi quod carni placeret admittens, quin & ſacris quadrageſimæ diebus, pane præter Dominicos dies abſtinens, nullumque oleum cibo condiendo adhibens ſed & ſale abſtinens, toto jejunio (ſic vitæ ſcriptor habet,) nec duo quidem ex aqua ſextaria ſumens. Tres inſuper circulos ferreos circa brachia & collum innexit, & tres catenas inſerens circum corpus fortiter ſtrinxit, quæ exeſo corpore, & cute ſuperinducta, ſacro Paſchali tempore ſolutura, ſolvere nequit, priusquam ferro cutis incideretur. Sed nec his tantis ſuppliciis contenta, laminam aurichalceam ignitam, duobus corporis Regii locis altius impreſſit, ut caro etiam ipſa Chriſti amore inflammaretur. Eam cum vincente carne, Clotharius maritus repetere, & è Cænobio abripere pararet, jamq; cum Sigeberto filio iter arriperet, datis ad Sanctum Germanum noſtrum litteris Radegundis, ita abſterruit, ut interponente ſe Germano, ad Pontificis ſe pedes Clotharius abjiceret, rogaretq;, ut ipſe pro ſe ad Radegundem contendens, ſupplex ab eadem veniam efflagitaret. Fuit amantiſſima Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatricis Matris Admirabilis, cujus in Baſilica necdum abſoluta, ſepeliri petiit, & præter conſueta S. R. Eccleſiæ, & Sanctiſſimæ Regulæ noſtræ jejunia, ſingularem in honorem Deiparæ quadrageſimam celebravit. Mortua eſt A.C. 590. & à Sancto Gregorio noſtro Turonenſi, eo quo petierat loco ſepulta. Illud rarius, quo paulo ante obitum, de ſua in conſpectu Regum Regis gratia, & futura gloria eſt certior reddita. Vitus ſiquidem ſponſi juvenis amantiſſimi forma ſpecioſus ille præ filiis hominum; quem illa minus agnitum, cum, ut caſtiſſima puritate flagrantiſſima primum reſpueret; ille, quisnam eſſet prodens: *Quid*, inquit, *adeo ardens mei deſiderio, cum tot lachrymis me orās, me gemebunda requiris, mea cauſa tā duriter te habes? cum ego tibi nunquam non adſim. Tu gemma nobilis, noveris te in diademate capitis mei, è gemmis primarius unam.* Dignum tanta Regina elogium. Fuit ut in aula, ſic, Cænobio, ut vivens, ſic mortua ſignis prodigioſiſſimis à Deo coſtendata, quæ inter vivens puellam mortuam excitavit, & mortua, ſolo veſtium, cilicii, tumuliq; contactu innumeros prodigioſiſſimè juvit & reſtituit. *Ex vita per Fortunatum, Bandomiriam Monialem, Baron. Ant. de Iepes, Annal. Francorum, & rer. Gallic. diverſis ſcriptoribus, Renato Benedicti & aliis, Annal. noſt. Bened. t. 2. Sanctorum Ord. &c.*

Cucullum amplectitur.

Miracula rara & plurima.

Mira humilitas.

Mira charitas.

Suppendus rigor.

Admirandus mulieris furor.

Libido Regia.

Mira reprimitur.

Deipara adſiſtima.

Viſio mira.

Mirum elogium.

Mortuam excitat.

In Saxonia depoſitio S. Wigberchti Abbatis Fritzlarienſis. Wigberchtus natalium ſplendore ſpectatiſſimus apud Anglo-Saxones enituit. Puer etiamnum mira morum probitate, & raræ ſanctitatis ſignis enituit. Sanctum Bonifacium poſtea, Magnum Germaniæ Apoſtolū ſequutus, tanti Magiſtri inſtitutione tantum profecit, ut cæteris Monachis præferri meruit, à quo Fritzlarienſis Monaſterii Abbas conſtitutus, egregio vitæ ſanctiſſimę exemplo ſuis præfulſit, neq; æger quidem à conſueto abſtinentiæ rigore quidquam remiſit. Claruit ſpiritu prophetico, obiitque A.C. 747. pluribus à morte miraculis coruſcus; ſupra cujus exanime corpus, viſa, mira ſpecie, avis ter circumvolitare, quæ illico diſparuit. Inſigne ejus, atq; imprimis memorandū meritū illud: cum Saxonibus bello omnia vicina vaſtantibus, etiā altera vice

B. Wigberchtus Abbas.

Diſcipulus S. Bonifacii.

Buri-

Buriburgum altera vice prodigiosè propugnat. Buriburgense oppidum, ad quod metu hostium sacræ ejus exuviæ translatæ sunt, prodigiosè propugnavit, & hostes in fugã convertit, cujus Ecclesiam cum iidem sæpius cremare conarentur, nequaquam potuerunt Divina virtute prohibiti. Ejus demum reliquiæ jussu Divino Hirsfeldiã translatæ, à Sanctissimo Lullo nostro, postea Archiepiscopo Moguntino, auro atque argento exornatæ sunt. *Ex Vita per Lupum Servatum, tomo 2. SS. Ord. & Annal. nost. Bened.*

Iussu Numinis transfertur.

S. Columbus Mart. In Monasterio Lirinensi passio Sancti Columbi Monachi & Martyris. Hic celeberrimi illi9 quingentorum Monachorum Martyrum Antesignani & Abbatis Porcarii discipulus, cum suppliciorum metu, in caverna se quadam cum Beato Eleutherio condidisset, cernens inde elevatis in cælum oculis sociorum Martyrum animas velut stellas lucidissimas, inter Angelorum plausus gratulabundas, seque invicem, quoad omnes Martyrio consummarentur, præstolantes; Eleutherium sic alloquutus est: *Nonne vides cum quanta gloria Patres nostri, qui modo passi sunt, nos exsecrantes, ascendunt in cælum? Eamus ergo & nos, ut cum eisdem laureati ascendamus ad Dominum.* Eleutherio autem exire reluctante, prosilivit ab antro hilaris Columbus, & barbaris sponte occurrit, qui illico, Martyrum triumphis sociandus, ab impiis obtruncatus est. *Ex Vita S. Porcharii MS. Chron. Lirin. Vincent. Barral. t. 2. SS. Ord. &c.*

Insignis alacritas.

Sponte Martyrio se ingerit.

S. Iunianus Abb. Pictavii Sancti Iunani Abbatis, magnæ sanctitatis viri. Iunianus nobilissimis parentibus pago Briosso, prædio Campaniaco natus est. Litteris probè imbutus, adolescens Anchoreticam aggressus vitam, paulo post celeber evasit, & auctus discipulorum numero, presbyteratus & Abbatis honorem admittere coactus, mira vitæ sanctitate exsplenduit. Accusatus apud Clotharium Regem, quod prædiũ ad fiscum Regium spectans occupasset habitaretque, evocatus comparuit. Baculum, quem gestãrat, ab ipso sepositum, cum stare erectum, nec pavimento defixum, nec aliena ope sustentatum, Rex miraretur, proceres quoque reliquos miraculum spectaturos accivit, & nihil aliud virum Dei, quam, si qua re indigeret? Iscitatus est; superque angustia loci quiritanti, quod ex præscripto S.P.N. Regulæ vitam instituere nõ posset, quantum vellet spatii liberalissimè concessit. Locum proin alium deligens Mariacense Cænobium condidit, plurimosque ibidem DEI servos aggregavit. Miraculorum gloria celeberrimus fuit, & Cænobii inprimis sui res contra invasores non semel prodigiosè defendit. Ea inter tur quidam vaccam opimam cauda abstrahens, retenta prodigio ad caudam manu, ab illa per dumeta & silices raptatus est, quod cum effusus in risum Cænobii bubulcus, Abbati nunciaret, ridentem alieno malo vir DEI acriter corripuit, & reo illi occurrens, mirè retentum & tractum, misericorditer absolvit. Prædium Cænobii occupantes, & vallo includentes, desisterent moneri jussit; qui contemnentes muti illico, & imõbiles loco affixi sunt, quoad pœnitentes à Iuniano solverentur. Lapidibus aliquando appetitus, fugiens sumpto lapide terminum posuit, & ne transgrederentur, injurios oravit; iis qui contempserant lippitudine fœda & tumore gutturis, etiam in posteritate omni turpiter notatis, & miserè flagellatis. Eum Sancta Radegundis Regina nostra præcipuè dilexit, vestemque ipsi, qua semper usus cilicinam contexuit; cui vicissim ille, catenam, qua stringebatur, ferream, dono misit. Mortem sibi impendere prævidens, exhortatus discipulos, jussit ut post obitum suum mitteretur illico, qui Sanctæ Radegundis Reginæ sibi preces deposceret; cui medio itinere alius occurrit, qui pro mortua eodem die atque hora Radegunde Iuniani orationes efflagitaret. Vix spiritum emiserat, cũ locus trium ferè horarum spatio, fragrantissimo odore perfusus est, & vultus ejus tanta gratia nituit, ut dormiens potius, quam exanimis crederetur, cujus etiam deinceps merita insignibus DEVS miraculis commendavit. *Ex Vita per R. P. F. Hugonem Menardum è MS. Nobiliacensis Cænobii,* ad quod denique sacrum Iuniani corpus translatum est.

Fit Abb.

Insigne miraculum.

Rarum miraculum.

Aliud simile.

Tertium.

Dona Sanctorum mutua.

Mira res.

Miraculã à morte.

B. Bernardus Mon. In Monasterio Clarævallis, Beati Bernardi Monachi, genere nobilis, virtute tamen & vitæ sanctitate nobilioris. Is mundanam transitoriamque felicitatem, Monastica humilitate commutans, cum diu à spiritu luxuriæ ignitis gravissimarũ tentationum telis incessanter exagitaretur, & ipse humanam ferè fortitudinem superans viriliter restitisset, divinitus meruit à tam importuna & periculosa tentatione liberari, ita ut postea usque ad felicem vitæ consummationem, nec minimam quidem carnis alterationem senserit: & sic bonorum operũ plenus

Carnis tentatio.

plenus, mente purus, & corpore Virgo, Victor ad Chriſtum migravit. *Ex Menol. Ciſt. Chryſ. Henr. Ceſario Heiſterbac. t. 2. SS. Ord. &c.*

V. Martinus de Logronno. In Hiſpania obdormitio Venerabilis viri P. F. Martini de Logroño primi Prioris Monaſterii Montis Sion, admirandæ ſanctitatis & puritatis viri. Hic fuit ex primis & præcipuis Fundatoribus celeberrimæ illius Reformationis, quæ à Monte-Sion cognominata, admirabiles poſtea fructus in Hiſpania & Eccleſiâ produxit A.Ch. 1425. Fuit in ſumma perfectionis ſublimitate, ſacræ humilitatis tenaciſſimus, adeo ut nullo modo perſuaderi potuerit Prioratum ſancti illius Cænobii admittere, donec Abbas Reformator omnia peccata venialia, quæ ratione illius officii

Reformator A.C. 1425.

Humilitas ejus.

comittere poterat, prius in ſe ſuſciperet, quod licet fecerit ille, invitus tamen Martinus & ægrè dignitatem ſuſcepit, quam ſanctè aliquamdiu gerens, demum ſancto fine hâc die deceſſit. *Ex Menolog. cit. Barn. de Montalbo, Annal. noſt. Benedict. to. 2. SS. Ord. &c.*

Wiblingæ Ven. viri Henrici Clauſſ. Abbatis, &c. qui obiit 1551. & in medio conſurgentium undique Sectarum, velut ſtella in medio nebulæ refulſit, & divino calamo ſcriptis libris, cultum Sanctorũ, quorum erat obſervantiſſimus, ad Dei gloriam, promotum voluit, multa inſignia ingenii & pietatis, poſteritati relinquens monimenta. *Ex monim. VVibling. & Annal. noſt. Bened.*

V. Henricus Abbas.

Obiit 1551.

DECIMO NONO CAL. SEPT.

XIV. Auguſti. B.

S. Athanaſia Abbat. IN AEgina Inſula, *Sanctæ Athanaſiæ Viduæ, Monaſticæ obſervantiâ, & gratiâ miraculorum illuſtris.* Athanaſia nobili orta genere, Niceta patre, Irene matre, prima ætate futuræ ſanctitatis de ſe indicia dedit, & Pſalterium totum memoria tenuit. Telam texenti, ſtella ſplendida viſa cælo deſcendere, & in pectore ejus reſidens evaneſcere. Ex quo tempore mirè ſe illuſtratam puella ſenſit, & terrena omnia faſtidiens, cucullum ſolum & cælum cogitavit. Sed invita dum cogitur nubere, primo menſe vidua; mox alterum maritum admittere compellitur; quocum aliquot annos ſanctè vivens, eum tandem perſuaſit, ut calcato ſæculo Monachus fieret; ipſa autem Monialis effecta, paulo poſt etiam Abbatiſſa deligi meruit, quo in honore ita ſe geſſit, ut omnium minima appareret. Carnibus non ſolum juxta Regulam, ſed ſupra etiam piſcibus & caleo abſtinuit; quadrageſimæ autem diebus *ad ſolitum ſervitutis ſuæ penſum,* poſt bidui inediã, tertio quoq; die eruda tantũ olera ſumens, potu omni abſtinuit. Veſtes, laneæ quidem exterius è cilicio erant. Lectulus, pro plumis, lapidibus ſubtextus; aſpera omnia, & odioſa carni, ſola quæ ſpiritum fovebant in promptu erant. Fuerant ipſi lachrymæ panes die ac nocte, cum aſſiduis & longis vigiliis, preces fervẽtiſsimas jugiter protraheret. Tanta manſuetudine & patientia excelluit, ut nulli unq̃ increpationẽ ſeu triſte verbum adhibuerit, ſola charitate ſorores invitaverit & correxerit.. Tria templa conſtruens, unũ & præcipuum, præcipuæ Tutelaris ſuæ

Stella ad puellæ pectus delabitur.

Cogitur nubere.

Vita.

Deum lachrymarum.

Deipara adiutrix.

Cælitum Imperatricis honori conſecravit, ad quod cum longè abeſſet, per viſum, cæleſti voce invitari ſe, & fores ejusdem ſibi patere cognovit. Duodecim diebus antequam vita excederet, jucunda rurſum viſione recreata, nihil deinceps cibi admiſit, ſed in contemplatione perpetuo defixa, illud unum multoties ingeminavit: *Pſallite ſorores meæ, pſallite, & Deum aſſiduè laudate, ut propitius ſit peccatis noſtris.* Morituræ facies, cęleſti luce mirè reſplenduit. Mortua eſt poſt arctos dilectiſſimarum amplexus, cum ſupremis verbis, de Feſto craſtini diei tam ſibi charo ſollicitas caverent præcepit, nequid per exequias ſuas, glorioſiſſimæ Matris Domini ſolemnitati detraheretur; neq; ſe prius ſepelirent, quam quæ ad Feſti celebritatem ſpectarent ſedulo exequutæ eſſent. Viſa eſt poſt mortem à nonnullis in templo ad majorem aram regali habitu indui, ac diademate pretioſiſsimo ſceptroque inſigniri. Sed & ſacro ejus corpore poſt annum retecto, mira odoris prorupit fragrantia, oculis rutilantibus, nulloq; corruptionis ſigno apparente. Stupendum illud: cum honoris gratia, veſtimentis è ſerico, & quidem coloris cærulei, illam tunc induere conarentur, obſiſtente illa non potuiſſe, quoad ſororis cujuspiam flexa precibus, manus ultro extenderet, ſeſe aptaret, & poſtquam induta erat, ſeipſam denuo in arca reclinaret. Honorata eſt à DEO graviſsimis à morte miraculis, floruitque ſub Ann. Chriſti 1050. *Ex vita per Monachum Anonymum, Annal. noſt. Bened. t. 2. SS. Ord. Baron. &c.*

Morituræ ſplendor.

De Feſto Deiparæ ſollicita.

In

S. Werenfridus. In Ducatu Geldriæ, vico Elſte, Sancti Werenfridi Monachi & Presbyteri. Werenfridus Monaſteri Ripenſis in Anglia Monachus, Sanctum Willibrordum noſtrum in Germanias ſequutus, in laboribus cum eodem Apoſtolicis egregiè deſudavit, multumque populum in Batavia, & prope Neomagum; Weſterfordenſes inprimis, & Elſtenſes Chriſto lucratus, Apoſtoli eorumdem illuſtriſſimum nomen meritus, facta ſua æternitati conſecravit. Eum vetuſtiſſimus Author, alia inter deſcribens: fuit ultra fandi vires, inquit, bonorum operum exhibitione præditus, conſolatione providus, humilitate nulli comparandus, ſuſceptione pauperũ cunctis imitandus, mitis in animo, dulcis in eloquio, pernox in Vigiliis, efficax in jejuniis, incultus in habitu, placidus in vultu, ſedulus in oratione, ſtudioſus in ſacra lectione, jugi legis DEI meditationi deditus, caſtitate præcipuus, omniumq; morum honeſtate perſpicuus, &c. Is denique mortem ſuam prædicens, febri ardenti extinctus eſt, & mira cæleſtis odoris fragrantia à Deo honoratus. Exorta tunc ingens populorum ſuper ſacro ejus corpore altercatio, miraculo dirempta eſt, cum navi impoſitum adverſo at recto curſu trans flumen, ac deinceps vaccarũ, quæ nunquam admiſerant jugum, ductu, dirigentibus Angelis, in Elſte transportaretur, quod raris deinceps, & perpetuis miraculis Numen honoravit. Claruit inſignis Neomagenſium, Weſterfordenſiũ & Elſtenſium Apoſtolus ac Patronus A. C. 706. *Ex Chron. Traject. auctore Anonymo apud Surium, Iepeſ. t. 2. SS. Ord. Aquila noſt. Imp. Bened. Annal. Germ. & Bened. &c.*

Batavorum Apoſtolus.

Ejus elogium

Mortem prædixit.

Miracula.

Occ. A. C. 706.

SS. 40. Mart. In Hibernia, paſſio quadraginta Monachorum Cœnobii Magienſis, qui ſimul cum Abbate ſuo pro fide feliciter occubuerunt. Fuerunt hi fulgidiſſima lectiſſimæ familiæ noſtræ Ciſtercienſis ſydera, & denſiſſimas ſuperioris ſæculi nebulas ac tenebras, admirando ſane fulgore mirificè illuſtrârunt. Nam cum Sacrilega Hæreticorum manus, ſub impio & crudeliſſimo fædiſſimæ Iezabelis, Eliſabethæ Angelorum Reginæ imperio, in eorum Monaſterium grandi cũ furore irrueret, ipſi concurſu ad templum facto, ante venerabile Sacramentum hoſtem expectantes, intrepidi eorum ſe gladiis objecerunt, ſeque invicem ad mortem pro Chriſti amore tolerandam invitantes, capitis obtruncatione vitam finierunt. Accidit tunc res inprimis memoranda, & ut graviſſimis ſubnixa auctoritatibus, & vulgo decantatiſſima, ad omnem poſteritatẽ haud inũerito, ſtudioſiſſimè commendanda, quam ex Faſciculo Henriquezii ſubjicimus: Dum iſta in Monaſterio fierent, erat foris ejusdem Cellerarius, quibusdã negotiis occupatus; & reverſus eſt eodem quo Hęretici receſſerant die domum. Videnſque Cœnobium deſolatum, multum confuſus, neminemque inveniens in Monaſterio, ſuſpicatus eſt ibi fuiſſe Hæreticos. Vbique ſcrutatur, donec tandem omnes Fratres ſuos ſanctos invenit humi ſtratos, proprioque immerſos ſanguine, Chorumque, tanquam pelagus quoddã, cruore exundantem. Quos videns cœpit eorum vicem dolere, oculi ejꝰ lachrymarum imbrem fundebant, quo ſancta corpora madefaciebat. Cœpit triſtitia exclamare, & licet ſciret illos magna in cælo gloria frui; tamen nullam admittere conſolationem poterat. Recordabatur tunc eſſe Vigiliam Aſſumptionis Sacratiſſimæ Virginis, cumque videret illam celebrari non poſſe, ut quotannis fieri ſolebat, flexis genibus dixit: *Noſti Virgo puriſſima, unica Domina & Protectrix noſtra, quanta ſollicitudine, quanta devotione & diligentia, ſemper tibi ſervierunt in hac domo, & celebrarunt omnia tua Feſta. Cur ergo permittis, ut tanta ſolemnitas, qualis iſta eſt, negligitur hoc modo?* Hæc multis cum lachrymis & ſuſpiriis protulit, quod magis Feſtum negligi quam Fratrum mortem doleret. Dum ſic oraret; audit pulſari Monaſterii campanas, licet nemo illas accederet, vel tangeret, & videt Sanctorum Martyrum corpora ſurgere, & quodque ſuum caput humo tollere, & corporibus imponere. Quo facto ad ſedilia ſua vadunt, & Abbas Veſperas, cæteris proſequentibus incipit, tanta cantus dulcedine & ſuavitate, ut potius Angeli quam homines viderentur. De tanta ſucceſſu, & tam raro miraculo valde miratus eſt Cellerarius, & tam cantus dulcedine captus eſt, ut apud ſe non eſſet. Magna cum gravitate & mora abſolverunt Sancti Veſperas, quibus abſolutis rurſus mortui ſunt, & in eumdem ſtatum redierunt. Miraculum hoc multis innotuit, plurimiq; ſuperſunt in Hibernia, illud eveniſſe meminerunt: poteſtq; inter rariſſima, quæ unquam in Catholica Eccleſia contigerunt, memorari. Sed ut Deus hominum neceſſitatibus ſe accommodat, cum videret Hibernos in fide ſua vacillare; voluit, ut eos confirmaret, miraculum hoc contingere. Ita liber citatus.

Crudeliſſimè maſtantur.

Memoranda Hiſtoria.

Stupenda res!

Mortui cæpunt Veſperas.

Quare hoc miraculum.

Addit

Addit Mantique: apparuisse in resurgentium singulorum gutture circulum rubeum, eo loco quo carnificum gladius penetrârat, habuisseque coronas in capite, & palmas in manibus, dum dignissimas Martyrum Reginâ Vesperas gloriosissimi hi Martyres decantarent. *Ex distinct. 37. lib. 2. Fasc. t. 2. SS. Ord. & Annal. nost. Benedictinis.*

Insignis Martyrum.

In Cœnobio Vallis-Vmbrosæ Beati Simeonis eximiâ sanctitate viri. Fuit hic primum in Monasterio Sancti Salvij haud longe ab urbe Florentinâ Monachũ professus, ex quo loco, ad Cœnobium & solitudinem Vallis Vmbrosæ secedens, insigni vitæ perfectione enituit. Excelluit præcipuè admiranda in gravissimis infirmitatibus patientia, cum varijs afflictionibus corporis in hac vita affligi ipse DEUM exorasset, & impetrasset, ne Purgatorij ignibus post mortem cruciaretur. Obijt Anno Christi 1059. *Ex monim. Vallumbrosan. Hugone Menardo, Arnoldo Duac. tom. 2. SS. Ord.*

S. Simeon.

Ob. 1059.

In Livonia Sancti Maynardi Episcopi qui zelo propagandæ fidei succensus, cum eruditione, eloquentia, & sanctioris vitæ exemplo illustris esset, Episcopus ad conversionem gentium ordinatus, & in Livoniam delatus, populis illis CHRISTI legem nunciavit, plurimisque perfunctus laboribus & defunctus periculis, post innumera patrata miracula, Apostolicis meritis Dives, laboribus tam dignis immortuus, ad æternitatis mercedem emigravit. Floruit Anno Christi 1180. *Ex Annal. nost. Bened. Henriq. Arnoldo Duac. Beleforestio, t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Maynardus Episc. Apostolus Livoniæ.

Claruit A. C. 1180.

In Monasterio VVeingarttensi depositio Ven. viri Chunonis Comitis de Thañ, Dapiferi VValdtpurgij, genere & virtute illustris. Successit hic sanctæ memoriæ VValchioni ejusdem loci Abbati lectissimo, magni illius Hirsaugiensis Abbatis VVilhelmi simillimo, & discipulo, cujus magisterio plurimum profecit, & virtutes strenuè imitatus est, cujus opera tantopere VVeingarttense Cœnobium efflo-ruit, & maximi Germaniæ Principes & pceres, certatim cucullum ibidem exambirent, interque eos septem ejusdẽ familiæ Comites de Thann ibidem religiosissimè conviverent, & duo inprimis Chunonis nepotes, non sine opinione magnæ sanctitatis præ reliquis effulgerent. Decessit vir magnus A. C. 1130. hac die. *Ex vet. Manusc. VVeing. Chronico nostr. Libello item de Abb. Calend. Necrologio nostris &c.*

V. Chuno Comes de Thann.

Eius felicitas.

Ob. 1130.

In Tuscia natalis B. Azonis sive Atthonis discipuli B. Romualdi, Prioris Vallis de Castro, qui lucrandis per Hetruriam animabus intentus, egregios Christi horreo manipulos intulit, cui multa mira monstrata sunt, & Sanctus Romualdus post mortem apparuit. *Ex Histor. Camald. August. Florent.*

B. Azo. Ob. 1025.

XVIII. CALEND. SEPTEMB.

XV. Augusti. C.

Assumptio Matr. Admir.

ASSumptio *Augustissimæ cæli & terræ Imperatricis*, MATRIS ADMIRABILIS, VIRGINIS BENEDICTÆ, *unicæ Ordinis nostri Tutelaris, cujus favore Sanctissim. Pater & Patriarcha noster* BENEDICTUS, *tam Divinæ Monasticæ Institutionis* (verba B. Alani de Rupe sunt) *Fundator & Autor fieri meruit.*

Fr. S. P. N. cum gloriosa.

Eodem die:

Dedicatio Ecclesiarũ Ord.

Dedicatio Festivissima innumeratũ penè, olim, hodieque Basilicarum Ordinis nostri, quarum pleræque, & omnes ferè Cistercienſium nostrorum, in honorem, Assumptionis DEIPARÆ consecratæ sunt.

Suessione in Gallis, S. Arnulphi Episcopi & Confessoris. Fuit Arnulphus nobilissimo Pameliorũ ortus genere, Fulberto patre, inter Brabãtos spectatissimo, matre Meinsinde, quę puero prægnans insigni visione recreata; *puerum, quem utero gestaret, in conspectu DEI magnificãdum*, didicit, & ut *Christophori* ipsum insigniret nomine, jussa est, ut Divinitus promissum incredibili ppin-

S. Arnulphus Episc.

Electio ejus.

quorũ gratulatione enixa est, ad cognatũ Arnulphum (Lovanienſium Ducũ & Namurcenſiũ Comitũ sanguine oriundum) sacro è fonte susciendũ destinavit. Is nimio ppinquitatis studio, an fastu quodã, sium ipsi (Arnulphi) nomen imposuit, cũ tamen Christophori deinceps nomẽ, Arnulphus noster, moribus & virtute in vita omni præ se ferret, neq; aliterà religiosissima matre cõpellaretur. Adolescẽs militiæ ornamentis decoratus, tãto excelluit corporis atq; animi robore, ut quinque robustorũ vires excederet, *Fortis*, inde cognomine honoratus. Cæterũ inter sæcularis militiæ arma ita versatus est, ut in ipso tanquã virtutũ omniũ speculo, perfectissimã vivendi normã universi conspicerent. Simulato itinere, aulã se regiã sequi, cũ eximio ornatu & pompa valedicens matri, in Regũ Regis tranſcriptº familiã, in Cæno-bio S. Medardi, sub Reinoldo Abbate nostro, Monachũ ppesitº est. Pauperũ curã ab

Nomen ab Angelo impositum.

Cognomentum Fortis meruit.

Fit Monachus.

Digitized by Google

Abbatis demandatam, ita gessit, ut verè PATREM se habere illi persentiscerent. Orationi & corporis castigationi deditissimus, tres integros annos, & sex insuper menses perpetuo silentio studuit; interea autem scribendi peritiam, & insignem librorum componendi gratiam indeptus est. Reinoldo Abbate mortuo, & intruso Pontio, cum omnes illum Arnulphum præfici deposcerent, annuente tandem Episcopo & Rege, honoris fastidio dum fugam acciperet vir Sanctus, miro & raro miraculo à lupo, ferocissima bellua, ad urbem reductus, summa omnium gratulatione receptus est. Eo in munere, suis præclarè præstitit, & clarissimis miraculorum virtutibus, exteros etiam quosque longe lateque ad pertesendi studium concitavit, suos mirificè accendit. Cæterum humilitatis studio prodigiosè gesta celare conatus, cum miro mirabiliores omnibus benefaciendi studio ferveret, de hortuli sui pomis ægros recreans & velut honorans, ijs sumptis diversa morborum genera ab ijs profligabat: quod & pane, & vino, quæ sacraverat, nullis facere consueverat. Pompã & deliciis Abbatum Galliæ cum detestaretur, equi usum admittere voluit, sed si longius procedẽdum asello usus est, ægre ferentibus familiaribus, & clam asellum debilitantibus aliquando, ut equo generoso uti cogeretur, verum ille signo crucis curato quãprimum asini pede iter prosequutus est. Claruit prophetico spiritu, multaque eventura distinctissimè prænunciavit, quin & absentia intuitus, & quæ, procul dicebantur mirè audijt & retexit. Invitãte & cogẽte ipsũ castra ex more majorũ sequi Philippo Rege, abdicare se honore, quã parere malunt, & illico abdicavit, Geraldo pro se substituto, quẽ eximia vitæ sanctitas præ cæteris cõmendaverat, contra quẽ cum Regina Pontium denuo obtruderet, egressus cellulã suã Arnulphus, Reginæ imperterritus occurrit, & : crede, inquit, si lubet, ò Regina Fratrum Arnulpho, imo potius crede Spiritui S. Nam, si tu Fratrem Geraldum hinc ejeceris, DEO vindice tu quoque ante obitum tuum à Regno extruderis, contemptaque & ærumnosa morieris. Quod ipsum rei postea eventus comprobavit. Claruit deinceps vir sanctus longè illustrioribus miraculis, tanti ab omnibus factus, ut potentissimi quivis ipsius gratiam exambirent, deque Ecclesiæ pace, atque animarum salute ipsum certatim consulerẽt. Suessionis celeberrimæ Cathedræ concordibus omniũ votis electus & postulatus Episcopus, quod minimè consensurus crederetur, sub Anathematis interminatione ab Legato Apostolico ad Concilium evocatur, ubi repetita Cleri & populi Suessionensis petitione, universis Episcopis conclamantibus, & Arnulphum *omni Sanctitate ornatum* sibi collegam dari deposcentibus trahitur, & nec momento ad excusationem cõcesso, infulis Pontificalibus in conspectu omniũ coronatur, Hugone Legato, in virtute Sãctæ obedientiæ ipsi id oneris injungente. Ex itinere cum ipsum intercipere & pari violentia Archiepiscopum creare Viennenses pararent, re cognita, celeri se fuga à finibus proripuit, & suessionem concessit. Explicari non potest, quantis meritis Cathedram demeruerit; quin & meritorum magnitudine procul dissitas etiã provincias complexus, eas inter Flandriam sibi perpetuo obstrinxit, atrocissimasque simultates, & funestissima odia mire consopivit, eoque nomine Brugenses inprimis, Furnenses, & Aldenburgenses sibi obligavit. Fuit insigni in pauperes liberalitate, in omnes propensione, cujus munificentiam insigni miraculo DEUS illustravit, cum quinque aliquando panibus & totitem vini mẽsuris, plus quam septingentos homines in solitudine ad se concurrentes reficeret. Obitus sui horam distinctè prænovit prædixitque. Supremum decumbenti cælites adfuêre, cum trino & miro terræ motu ac fragore cella, (ad quã se denuo sub vitæ finem receperat,) concuteretur, & prima quidem quassatione, (sic ipse, imperato pri° silentio fatebatur,) Beatus Petrus Apostolus, inquit, ad me venit, significans mihi peccata remitta & vitæ januam patere. Aderat illi beatorum frequens cætus, laudes divinas continenter modulantium. Sub altera quassatione, cum multis Angelicis spiritibus S. Michaël me invisit, pollicens, se duce me ad beatam vitam ingressurum. Tertia concussione adfuit DOMINA NOSTRA, VERA MISERICORDIÆ MATER, multis stipata Sanctarum Virginũ agminibus, benignissima voce me certiorem efficiens, de anima mea inter ASSUMPTIONIS ej° gaudia, inter cælos transferenda. Obijt oraculum Gallię & miraculũ. AC. 1087. cuj° exẽplo & exhortatione iñ umeri èlæculi atq; Inferi periculis emersêre. Claruit deinceps etiã pœtuis miraculis, solo tumuli ejus pulvere certatim expetito, in lõginqua deportato, & ꝓdigiosa efficiente, cujus mortui illud inprimis rarũ deprædicatur, cum inferendus

Pauperum pater.

Virgens honorum à lupo reducitur.

Ut abbas.

Vomeris mirabilis agros fecundat.

Asellum suum curat

Mira electio.

Archiepiscopatum fugit.

Flandriam demeritus.

Obitus prædixit.

A cælitibus invisitur.

A Deipara visitatur.

Ob. 1087.

Digitized by Google

dus manui & digito rigenti & contracto annulus esset, manum à pectore ipse exigeret, digitos displicaret & deduceret, annuloq; inserto eos rursum in volam contraheret. *Ex Vita per Lisiardum, t. 2. SS. Ord. Claud. Rob. Chenu, Annal. nost. Iepes &c.*

Insigne miraculum.

S. Balsemius mon.

S. Balsemius Monachi & confessoris. Fuit Balsemius Aquitanus patria, & nepos Sancti Basoli Abbatis, cujus etiam hæres rigoris & sanctitatis, consors denique præmij & felicitatis esse meruit, cujus vitæ res gestas perijsse valde dolendum est, pauca autem hæc de ipso & patruo, an avunculo ejus Basolo habet Flodoardus: Prænoscens per Spiritum Basolus, suæ vocationis imminere tempus, misit ad nepotem suum nomine Balsemium, qui cum ad se à Lemovicà regione perduceret; significans illi quod post obitum suum in prædicto suo conversationis habitaculo deberet vitam ducere, juxta quod revelatum sibi fuerat à Domino. Cujus salutaribus præceptis, ut bonus filius obtemperans, & ad supremam hæreditatem pervenire desiderans, usque ad exitū sui diem, in eadem permansit habitatione: *Flodoard. cit. Histor. Eccles. Remens. Hugo Menardus, &c.*

S. Basoli nepos.

B. Conradus conversus.

In Germania Beati Conradi Conversi Heisterbacensis, viri simplicis ac timorati, & varijs revelationibus illustris. Hic cum gravi infirmitate vexaretur CHRISTUM in cruce coram se pendentem intueri meruit, hisce se verbis compellantem: *Conrade, vides quanta propter te sustinuerim?* Aliàs in ecstasim raptus, & cœlos penetrans, voces & concentus Angelorum audire meruit: & tandem virtutibus plenus in ipsa solemnitate ASSUMPTIONIS DEIparæ pijssimè obiit. *Menol. Cist. Chrysost. Henriq. Cæsarius Heisterbac. Manrique, t. 2. SS. Ord. &c.*

Visionis ejus.

B. Mechtildis Virgo.

In Saxoniâ Beatæ Mechtildis Virginis Sanctimonialis. Fuit hæc discipula Divinissimæ illius Elpediani in Saxonâ Abbatissæ Gertrudis, cujus institutione ad insignem pervenit vitæ perfectionem. Obijt ipsâ glorioßissimæ Matris Virginis in cœlum Assumptæ festivitate; cujus meritum Sanctissimæ Magistræ ejus Gertrudi suæ ostensurus, leviculi juxta, (quod expiare vivens non meminerat,) peccatilli rationem, mira visione Dominus dignatus est demonstrare: Apparuit siquidem oranti Abbatissæ, stans illa ante CHRISTI sponsi conspectus, immenso lumine collustrata: verum pudibunda, demisso capite, accedere non audens, quamvis blando amplexu eam Rex Regum invitaret: ob labeculæ nimirum alicujus reliquias, ut edocta Gertrudis est, quæ plenam ejus beatitatem, dum elueret, nonnihil retardabant. *Ex lib. 5. Insin. Diu. piet. t. 2. SS. Ord. Menard. &c.*

Visio mira.

Levi peccatillum quali.

Toleti in Hispania, in Monasterio Sancti Clementis pijssimus obitus Beatæ Mariæ ejusdem Cœnobij Monialis, ætate juvenis, sed moribus provectæ. Hæc cum decima quarta hujus ejusdem mensis gravius cœpisset ægrotare, varijs Sanctorum visitationibus recreata, Apostolorum & Evangelistarum præsentia honorata, ipsam etiam Cœlitum Imperatricem DEI Matrem ad se pertraxit, quam obnixius exoravit, ut eadem hora, qua olim ipsa cœlos glorioßa conscendisset, sibi ex hac vita migrare concederetur: Quod ei pijssima MISERICORDIÆ MATER non denegavit: imo promisit, eosdem hymnos, eadem lætitiæ & exultationis cantica, quibus cœli cives ipsi cœlum conscendenti congratulati sunt, se auditurā, rectaque ex hac miseriarum valle in gloriā cœlestem intraturam. Retulit adstantibus sororibus Maria (quæ colloquiū quidem eius audierant, viderant tamen neminem) & ab ea hora sequentem diem & promissum resolutionis terminum, in jugi gratiarum actione & mira cordis exultatione expectans, eo jam imminente, & resonante horologio: *Iam jam*, inquit, *migrandi tempus exoptatum advenit, tali hora, gloriosissima cœli Regina super Choros Angeloriū exaltata, ad æthera regna conscendit. Dominā ancilla sequatur*, & mira vultus jucunditate, & mentis suavitate omnibus valedicens purissimum Spiritum Creatori reddidit. Resplenduit angelico decore post mortē facies, colore vivido, oculis nitentibus, multaque alia prodigiosa signa, felicē Virginis transitum consequuta sunt. *Francis. Bivar. Monachus ad Sacra Menia familiaris noster lib. Mulierum Illustr. Chrysost. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Mariæ Monialis.

Deiparæ apparitio.

Insignis gratia.

Felicissimus transitus.

Miracula.

Ipsa die Natalis S. Stephani Regis Vngariæ, voto animi etiam in purpura Monacho, & nostris etiā inter Regni summa negotia accenso, qui cum omnino regno se abdicare & cucullum amplecti statuisset, cognita immutabili Emerici filij in Virginitate proposito, & mox ab ejus immaturo obitu Regni, si illud resignaret periculo, retento sceptro, ita se tamen Monachicis studiis addixit, ut perfectissimorum studia vicisse comprobaretur, no-

S. Stephan.

ctesdieſque ſacra cum ijsdem exercitia,& chorum frequentans,talis per omnia Rex & Monachus,ut omnia Regum Sanctorum & Monachorum exempla, ſi non ſuperaſſe,certè exæquaſſe videretur. Qui hac ipſa Aſſumptæ Dominæ ſuæ, (ſic appellabat) die in cœlum aſſumptus, magnis à morte miraculis, mira ſacri corporis fragrantia,& liquore cœleſti inde manante honoratus eſt. *Ex monim. Archimonaſterii &c. Andr. Dandalo &c.*

Eodem die Natalis B. Belthranni Abbatis Lutherenſis, de quo vide Colganum tol. 124.

XVII. CALEND. SEPTEMB.

XVI. Auguſti. D.

Feſtivitas S. Arnulphi.

MEtis in Gallia Feſtivitas Sancti Arnulphi ejuſdem civitatis Epiſcopi & Confeſſoris. Fuêre Arnulphi de Galliarũ Regno, & cognatis Regibus plurima & graviſſima merita, ut mirũ non ſit, ejus tã celebrem & frequentem toto paſſim Regno memoriam haberi. Quippe, etiã ante quam Monachũ profiteretur, ut erat genere ac virtute Illuſtriſſ. ob inſignẽ in gerendis rebus dexteritatem, ſex maximis provincijs, quarum ſingulas, ſinguli aliàs Principes regere ſolìti erant, à Rege præfectus, hoſtium felicìſſime conatus eluſit, & ferro reprimens, patriæ patris titulum meruit. Inde Monachus, ac deinceps Epiſcopus, conſilijs atque auctoritate ſua Regno tam præclare conſuluit, ut graviſſima quæque negotia ſolus conficeret, diſſenſiones, & orturа inde periculoſiſſima bella, unus conſopiret, mala innumera Regibus caveret, & Regno averteret, tanti à Clothario, ejuſque conjuge Regina fact°, ut non ſolum ab ipſo dependerẽt toti, verum omnem ipſi felicitatẽ tranſcriberẽt, neq; interdiu ſolùm, ſed & noctu ad ipſum recurrerent. Vt autem vitæ admiranda ſanctitate, ſic & miraculorũ rariſſima gloriã Eccleſiam univerſam mirificè illuſtravit, quæ inter inſigne illud inprimis memoratur, quo vaſtiſſimum incendium in Regio exortum Promptuario, & victima jam undique involvens, ſigno crucis manu expreſſo, illico extinxit, & metu maximo cives liberavit. Mortuus in ſuo ad Voſagum Cœnobio, inde poſtea ad Cathedrã olim relictã ingenti omnium gratulatione tranſlatus eſt. De eo nos jam ſuperius prolixè, die Natali ejuſdem 18. Iulij. *Ex Annal. noſt. Bened. tomo ſecundo SS. Iepes, Baron. Vincent. in Spec. Chron. Lirin. Goth. Viterb. Petro Diacono, Franc. Roſiers, Aquila Imp. Bened. Annal. Germ. noſt. Arbore Lotharing. Bened. &c.*

Gemina illuſtrium.

Merita in ſæculo.

Merita Monachi & Epiſcopi.

Totum Regnum ab eo dependet.

Miraculorum gloria

Incendium extinguit.

Eãdem die, ejuſdem Sancti Arnulphi ſolemniſſima tranſlatio: Ea poſt annum à morte ejuſdem inſtituta, per S. Goëricũ ſucceſſorem Metenſem Epiſcopum, qui cõmunicato cum alijs cõſilio, accitis duobus etiam alijs Epiſcopis, in magna populi & Cleri frequẽtia, poſt celebratas religioſè excubias, ſacrum ejus corpus ad Vrbem tranſtulit, mira interim cœleſtis odoris fragrantia, è ſacris illis membris emergente, & omnium illorum nares implente. Sed & illud mirum juxta & rarum fuit, cum ſacri muneris portitoribus lubrico itinere corruentibus, illud fixum in ære ſtetit, quoad humeris denuo exciperetur. Neq; minus illud, cum divertere ad locum quendam quietis ſeu refectionis, gratia vellent, quẽ Cunita homo inceſtus incoluerat, fixis, prodigio omnium pedibus, eo ingredi nõ potuiſſe: quod animadvertens Noddo Dux: *Cernitis*, inquit, *virum ſanctum nolle in inceſti hujus terram ingredi*, quos proin ad villã quandam ſuam longè diſſitam invitavit, ad quam tamen, rebus omnibus exhauſtã & nudam, ante ſolis occaſum pertingere non poſſe affirmavit. Rurſum prodigium, cum eo quamprimum omnes iter extenderent, tanta celeritate eo delati clarâ etiamnum luce ſunt, ut etiam qui feretrum geſtabant, portari ſe potius, quam portare quidpiam ſibi viderentur, pauxillo, quod aderat, cereviſiæ, in omnes prodigioſiſſimè ſufficiente, ita ut etiã in craſtinã ſupereſſet. Sic deniq; effuſa in occurſum urbe univerſa Metas tranſlatus, inſignibus etiã deinceps miraculis illuſtratus eſt. Paulus Diac. & ſupra citati ferè omnes.

Mira frãgrantia.

Rarum prodigium.

Immobile feretrum.

Aliud miraculum.

Occurrit urbs univerſa.

In Belgio Cõmemoratio B. Chriſti Virginum, Fulcedis, Sanctæ, & Ruelſellæ ſororum, quæ cum genere tum opibus florerent, cõmuni animorum conſenſu, ſeq; ſuaq; omnia Chriſto conſecrantes, cucullum amplexæ, in condito à ſe Pratenſi, pope Duacum Cœnobio ſeſe inclusère, ubi DEO & DEIparæ ſub ſacro rigore fideliter ſervientes, ibidem cum magnâ ſanctitatis opinione deceſſerunt, & ſepultæ ſunt. *Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

BB. Fulcedis Sanctæ & Ruſella.

S. Arnulphi tranſlatio.

Morinis, oſtenſio S. Hunfridi Epiſcopi & Con-

Digitized by Google

& Confeſſoris. De qua *Molanus in Addit. ad Vſuard. Arn. Duac. Hugo Menard.*

S. Hunfridi converſio.

Eadem die elevatio Sancti Bernvvardi Hildesheimenſis Epiſcopi & Confeſſoris. Hæc facta eſt anno ſecundo Cæleſtini III. Pont. Max. qui ipſum, graviſſimis præcedentibus viſionibus & miraculis Sanctorũ albo adſcripſit. Ea inter, rarius illud, cum voto ad tumulum ejus facto orbi parentes mortuum filium, prodigioſiſſimè reſuſcitatum reciperent. Prodiit aperto ſarcophago, cæleſtis odoris fragrantia, & caſula ſerica, in qua centum ſeptuaginta duobus annis magnus Pontifex conquievit, reperta eſt incorrupta, cujus tactu multi infirmi curati ſunt. Sed & alius poſtea puer colliſus & mortuus, ad ſacras Bernvvardi noſtri reliquias, vitæ eſt reſtitutus: diverſiſſimis & graviſſimis deinceps miraculis conſequentibus. *Ex Vita Syder. Brovveri, t. 2. SS. Ord. & Annal. noſt. German. &c.*

Elevatio S. Bernvvardi

Mortuus reſuſcitatur,

Item alius.

Treviniaci in Polonia, elevatio corporis Sanctæ Hedvvigis Ducisſæ. De qua *Menologium Chryſoſt. Henriquezi hac die, & nos tomo ſecundo SS. Ordinus. &c.*

Elevatio S. Hedvvigis.

Sublaci felix tranſitus B. Laurentii Cõverſi, ſtupendæ patientiæ viri de quo prolixius die 18. Decembris, qui fuit elevationis ſive Canonizationis.

S. Laurent. converſus.

Pariſiis depoſitio Beat. Margaritæ Virginis & Abbatiſſæ Vallis-Gratiæ, virtutibus & miraculorum gratia illuſtriſſimæ. Margarita æternum poſtremæ ætatis noſtræ decus & ſpeculũ, illuſtri nata genere in caſtro Villemont, patrem Gilbertum de Veyni, de Arbouze, Dynaſtã Villemõtii, matrẽ Ioannam de Pinac habuit, Petri Burgundiæ Protegis filiam. A teneris unguiculis raræ pietatis præ ſe ferens ſtudiũ, nono ætatis anno DEO oblata; in S. Petri Cænobio Lugdunenſi tuculliũ amplexa eſt. Severioris vitæ ſtudio, Capuzinarum ſive Paſſionis, dein diſcalceatarum à Carmelo inſtitutũ exambiens, ſingulari Numinis voluntate repulſâ paſſa, audiens in Monaſterio Montis Martyrum, à Domina Abbatiſſa Maria de Beavillier diſciplinam Benedictinam ad Regulæ præſcriptũ feliciter revocari, ad probationẽ admitti exorans, anno ejus conſtanter exacto, Regulã S. P. N. BENEDICTI denuo profeſſa, ex eo tẽpore, & exemplo, & admirationi omnibus fuit. Ejus fama ad aures Regis perlata, invita admodũ Vallisgratiæ A. C. 1618. Abbatiſſa renũciata, præ mœrore in morbum incidit. Inaugurata ipſo Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri feſtiviſſimo natali à Carolo Lugdunenſiũ Põtifice, cum nocte in cubiculum deduceretur periſtromatis ornatũ, lecto culcitris holoſericis acu pictis & intertextis ſtrato, petita ſcala parietes nudavit, & lecti ornatum omnem procul amolita eſt. Ad reformationem autem Cænobii mox converſo animo, non illud ſolum, ſed & plurima deinceps alia, ſtupentibus univerſis, mira felicitate ad amuſſim Regulæ reformavit, quam à ſententia dimovere ſæpe conatus cacodæmon, uſus religioſarum etiã perſonarum induſtria, efficere nihil potuit, cũ illa omnia omnium eludens argumenta: *infirmitati humanæ, DEI gratiam, ſtatus mutationi* (quam potius ſuadebant nonnulli) *Regulæ S. P. N. BENEDICTI perfectionem opponeret, quam tot Sancti, tot Reges & Reginæ ſequuti eſſent, quamque tot Concilia, tot Sancti Patres, eoſque inter magnus Eccleſiæ Doctor Gregorius tantopere probaviſſent.* Ejus paulo poſt ſanctimoniæ fama, non ſolum Galliam univerſam, ſed nationes etiam exteras pervagata eſt, graviſſimis accedentibus prodigiis, quibus Sponſam ſuam Virginum ſponſus mirificè illuſtravit. Spirituum diſcretione inprimis eluxit, deque veris & fallis revelationibus facilè dijudicavit. Nec prophetiæ lumen ipſi defuit. Cum filiâ Ducis de Rohan colloquens, ad pedes ejusdẽ Principis provoluta, ut ejuratâ Hæreſi ſibi conſuleret fruſtra rogavit, cũ impendere inopinanti jam jam mortem certo prædixiſſet, quod mox rei exitus comprobavit. Eodem lumine abdita cordis ſecreta, & occultiſſimè cogitata, cognovit. Anxię cuidam de Confeſſione Generali inſtituenda, ob leve aliquod peccatum, quod tamen confiteri nimium erubeſceret, ſtupente illâ, ipſiſſimum peccatum Margarita detexit, & magno miſeram angore liberavit. Incendium ſubortum precibus extinxit. Cũ iret ad Monaſterium Charitatis, ad tranſitum ejus ſtipes aridus prodigioſè floruit. Plauſtrum vino onuſtum cœnoque merſum, cum nulla vi & induſtriâ aurigæ extrahi poſſet, unico adhibito equo, & crucis ſigno, illa extraxit. ADMIRABILIS MATRIS, VIRGINIS BENEDICTÆ longè amantiſſima, honorem & amorem ejuſdem diligentiſſimo ſtudio promovit & cõmendavit. Sanctimonialem ſcrupuloſam, cum orare ante B. M. V. imaginem juberet, mirè mutata illa, & libera deinceps redijt. Frumentum cum vix ad ſex hebdomades ſufficeret, ſorori Converſæ, quotidie ante triticum unũ AVE MARIA injunxit, triticumque ad ſex

Pompam omnem averſatur.

Reformat Cœnobium.

Regula S. P. N. etiam hodie poſſibilis.

Miraculà.

Mortẽ prædicit filiæ Ducis Roan

Secreta cordis novit.

Inſigne miraculum.

Deiparæ addicta.

Frumentũ multiplicatum.

Pietas.

Genus.

Fit Moniale.

Sacri rigor ſtudioſa.

Denuo profeſſa.

Fit Abbatiſſa.

usque menses superfuit. Anno CHRISTI 1623. grassante vehementius lue pestilenti, adeo ut vix impunè quisquam domo pedem efferret, Cœnobij Oeconoma defectu necessariorum anxia, de sanctitate tamen Margaritæ confisa, dum petita benedictione hortum Cœnobij ingreditur, perque merita Beatæ Abbatissæ genuflexa opem à Numine efflagitat, statim ante sese ingentem ovorum acervum intuetur, quo sanctimoniales deinceps abundè refectæ sunt. Sæpè vita est ab insigni quadam sanctimoniali flamus circumsepta, quæ tunc hanc quoque vocem inaudivit: *Hæc amore mei vehementer uritur.* Vita etiam à multis Sacro-Sancto Eucharistiæ refecta Sacramento, vultu Angelico, & intenso splendore radiare. Bis visa à D. Fiant Sacerdote pio ac docto solis radios spendo resuperare. Nec mirum, cum æstuantissimo amore, ad miraculum, perpetuo in DEVM raperetur. Rigida sibi, corpus variè macerabat, flagello, cilicio, zonâ, ferreis aculeis præmunitâ carnem dire excrucians. Super alteres mattâ juncea stratos cubabat. Abstinentiâ erat admirabili, cum cupedias prorsus ignoraret, neque plures solùm dies, sed tres hebdomades, mensem interdum integrum, absque cibo & potu ulllo exigeret, ita quidem, ut quinquennio vitæ postremo, miraculosè solum, medicorum judicio viveret. Silentij studiosissima fuit; patientiæ & humilitatis miraculum: in injurijs & sui contemptu hilaris, & in eos qui talia irrogarent affectu & beneficijs propensissima. Obijt felicissimè illustrissimum nostri seculi lydus Anno Christi 1626. ætatis suæ 46. cum facies illico ejus post mortẽ, velut minio illita gratiosissima appareret, & miram odoris fragrantiam corpus redoleret. Fuit mors ejus pretiosa multis pijs personis mirè revelata; cumque in oppido Seriaco decessisset, splendida tunc stella in templo Vallis-Gratæ, loco, quo considere consueverat, cuidam apparuit. Fuit & deinceps miraculorum præstantia illustrissima, quibus plurimos mente, & corpore ægros prodigiosè liberavit. Illud rarius, & planè inauditum: non ex corpore solùm ejus, quod de quibusdã Sanctis legitur, sed & de vestimentorum ejusdem particulis, prodigiosum oleum dimanare. Neque minus admiratione dignum; sanguinem ejus concretum, à sacra quãdam Virgine religiosè asservatum, ad corporis sacri præsentiam, cum ad Cœnobium Vallis gratiæ transferretur, solutum ebullijsse. Vt de cæteris ejus brevitatis studio, consulto silentium nobis imperemus. Scripsit vitam ejus, plixè Iacobus Ferragius, Hugo Menardus, alique, accepimusque plura, ex ore Serenissimæ D. D. Catharinæ Lotharingiæ Principis Abbatissæ Montis Romarici, Patronæ nostræ meritissimæ, & lectissimæ ejusdem Beatæ Margaritæ discipula. *Vid. tom. secundo SS. Ordin. &c.*

Rarissimũ miraculum — *Splendor Margaritæ.* — *Rigor vitæ.* — *Mira abstinentia.* — *Patientia.* — *Ob. 1626.* — *Miracula.* — *Rarissimũ miraculum* — *Aliud.*

In Hispania Venerabilis P. F. Athanasius de Villa Gomez Monachi Nucalensis, qui postquam in assidua contemplatione, spiritus puritate & carnis maceratione, vitam sanctissimè traduxisset, exultans & laudans animam reddidit: ex cujus ossibus odor suavissimus, omnium aromatũ fragrantiam superans, & verè cœlestis erumpens, multis post obitum annis referato forte sepulchro, totam basilicam implevit, & insigni admiratione, ut & consolatione universos qui aderant affecit & recreavit. *Menolog. Cist. Chrysost. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

V. Athanasius mon. — *Fragrantia cœle stu.*

Arelate in Galliis S. Rusticulæ Virginis, quæ apud Vasionenses nobilissima Martiorũ oriunda familia, patrem Valerianũ ipsa die qua nata est perdidit. Quinquennis etiamnum cum forma esset regia, jamque animi dotibus omnes in admirationẽ raperet, tenellam etiamnum Cheraonius Guntramni Regis familiaris adamavit & raptu subduxit, quæ divino nutu è manib⁹ ejusdem erepta suadente Siagrio Augustodunensi Episcopo & annuente Rege B. Liliosæ Abbatissæ Arelatensi tradita, Monasticen postea professa huic succedere meruit, & sanctitatis exemplar omnibus extitit. Invidia demum Ricamiri Comitis falsò delata, ad Clotharium Regem vincta deducitur, permultis in itinere editis miraculis, quorum evidentia innocens comperta, honorifice remissa, incredibili sororum plausu recepta est. Obijt septuagenaria, cujus loculo dum ad sepulturam deferretur, ægri colla submittentes mirè curati sunt, & magna deinceps ad sepulchrum miracula edita. *Mart. Gall. Sauss. &c.*

S. Rusticula Virgo. — *Abbatissa.* — *Miraculis claret.* — *Moritur.*

XVI. CA-

XVII. CALEND. SEPTEMBR.

XVII. Auguſti. E.

S. Hiero Mart.

NORDOVICI, paſſio Sancti Hieronis Monachi & Martyris. Is inſigni generis nobilitate in Scotiâ eminens, relictis parentibus, quibus erat unicus, cucullum amplexus, eo zelo, ſingulorum Fratrũ ſuo in Cœnobio virtutus imitatus eſt, ut pari, quo magnus ille Antonius ſtudio & contentione, in omni perfectione abſolutiſſimus evaderet; Ad Preſbyteratus autem honorem pro meritis promotus, quo talento ſibi credito felicius uteretur, propagandæ fidei zelo exardeſcens, convertendarum gentium ſtudio in Friſiam ſe contulit, inque magnâ patientia & tribulatione ac lachrymis ſeminans, cum exultatione magnâ non multo poſt ſuos reportans manipulos Horreis CHRISTI intulit, plurimisque ad gremium Eccleſiæ traductis, glorioſiſſimum APOSTOLI nomen apud eas gentes meruit; Martyrij inſuper lauream conſequutus, cum in perſequutione Northmannica ſeu Danica carcerem, flagella, & dira alia conſtantiſſimè perpeſſus, abciſſo demum capite victor evaderet, & felicem animum ad triumphos æternos, & Apoſtolici laboris præmia præmitteret. Aſſervatur glorioſiſſimi Apoſtoli & Martyris caput Nordovici, corpus autem, per Diœceſanum Epiſcopum & Theodoricum II. Hollandiæ Comitem, accedentibus miraculis, Egmundã translatum, præmiſſo ex more triduano jejunio, in Cœnobio Sancti Adalberti eſt cõditum. Feſtum ejus celebre olim Hollandis univerſis, hodie fidelibus ſolis, ſed nec à fide Apoſtatis ignotum eſt, ob inſignem & perpetuã miraculi gratiam (quæ & ſingularis in S. Antonio de Padua celebratur,) cum invocatâ Ieronis ope, res furto ablatæ ſeu perditæ, mirè recipiuntur. Vndepriſcus ille verſiculus:

Monachi ſtudium.

Zelus Apoſtolicus.

Apoſtolus Friſiorum

Martyrio coronatur.

Feſtum eius

Rebus in amiſſis IERON ſæpiſſimè fulget.

Expeditus æterno miraculo ruſinit.

Ex Molano, Auberto Miræo, & reliq. rer. Belg. ſcript. Stengel. Annal. noſtr. German. & Bened. tom. 2. SS. &c.

S. Carolomãnus Rex

In Monaſterio Caſinenſi, Sancti Carolomanni Regis & Monachi. Carolomannus Caroli Martelli filius, Pipini Galliarũ Regis frater germanus, Caroli Magni Imperatorum Auguſtiſſimi patruus, togâ ſagoque glorioſiſſimus, omni virtutum genere, & liberalitate inprimis, digniſſimâ Principe enituit, quâ de Ordine inprimis univerſo, plurimis ſeu conditis, ſeu dotatis Cœnobijs, æternum meruit, Monachorum deinde ſtudia varijs modis juvans, ſuomet denique exemplo mirificè confirmavit. Fuit illud, cum ſtupendo æternis ſæculis exemplo, è ſupremo infimus, in medio faventiſſimæ fortunæ & gloriæ curſu, poſt Odilonem Bajoariæ Regem, Homoaldumque Aquitaniæ Principem, Alemannos item, Saxones, aliosque hoſtes, ſeu debellatos, ſive vi terroreque repreſſos, potentiſſimo Principatu, (qui duodecim olim Regibus ſuffecerat) abdicato, repente à mundo ſe abſtrahens, Cœnobio in monte Soracte condito, noſtris ſe ultro legibus mancipavit. Verum propter urbis propinquitatem, quotidianos Francorum incurſus moleſtè ferens, & latere cupiens, pro ignoto primum inter Caſinates Monachos conſcriptus, ipsâ demum ſtupenda animi demiſſione, & in ima fortunæ area, patientia latere non potuit, & dignè innotuit. Cum enim Sanctus Petronax Abbas exploraturus Noviti ſpiritum, ipſum culinæ ſervitio deputaſſet, & haurienda aqua, tergendis ollis ac lancibus, cæteroque ultimi ſerviti) munere occupaſſet, inſuetas ijs laboribus, Rex ſublixa, manus ſtrenuè adhibuit, non potuit tamen, quin coci hominis inſigniter moroſi & crudi, aliquando offenderet animum, adeo ut in contumelias erumpens, à verbis ad verbera procedens, mitiſſimi ſodalis offenſiunculas, iterũ ac tertio colaphis vindicaret, nullum interim perturbatoris animi ſignum præ ſe ferente DEI famulo, & pro dira imprecatione alapas infligenti (cui de nomine ignotus erat) hoc tantum reſpondente: PARCAT TIBI DEUS, ET CAROLOMANNUS. Interfuit forte è familiaribus Palatinis, qui una cum Rege ſuo ſæculum ejuraret, & lixam tam pretioſum noverat, qui injurium aliquando in Principem ſuum, coquum ultus, lixam prodidit: *& tu*, inquit, *tantum in Regem, tantum nefas?* Excepta & delata ad Petronacem vox, haud parum optimum Principem dejecit, cum tantis ille humilitate & patientia omnẽ fortunæ ſuæ ſublimitatem ac felicitatem metiretur. Non potuit tamen multum deprecando, ut ſuo ſibi coquo adeſſe liceret ab Abbate impe-

Merita de Monachis.

Victoria.

Fit Monachus.

Tyrocinium eius.

Coco ſublixa ditur ex Rege lixa.

Mira patientia.

Proditur.

Digitized by Google

trare, exauditus tamen, ne quid Regio nomini pridem ejurato tribueretur, & ut quod elegerat, *abjectus in domo DEI*, esset, ex Rege postea factus opilio, jussus deinceps gregem curare, mane & pascua educere, vesperi reducere ad caulas, quâ oblatâ occasione optimâ usus est, & alto illo silentio & rerum pacatissima quiete meditationi faventibus; oculos erigebat in cœlum, & Psalmorum modulationi rerum Divinarum cōmentationem interserens, animum supernis delicijs saginabat. Porro autem quamvis ovium curationem obiret solus, & quæ procul ab arbitris agebat nemini cuiquā perspecta essent & explorata; DEO tamen cordi fuit, solidæ ejus virtutis testatissima quædam indicia proferre in lucem. Invigilabat aliquando de more ad gregis custodiam in remotis locis, cum ecce tibi è latebris erumpentes sicarij pecudes adoriuntur, & abigere occipiunt. Hic mitissimus pastor perditorum furori atque audaciæ obviam factus: ad oves inquit quod attinet, persuasissimū mihi est, nullam, me quidem permittente ablatum iri: in me vero siquam vobis facultatem concesserit DEVS, quo minus arbitratu vestro exerceatis, non recuso. Quæ cum diceret, inermis licet, ac pannosus, contra facinorosos, orationis tamē ardore, ac majestate vultus perfecit, ut laciniatâ veste quâ tegebatur contenti, ab ovium cæde ac rapina temperarent. Mox ubi domum reversus, in Abbatis conspectum se dedit, rei narrationem, ita ut erat, solo femoralium amictu præcinctus sumo cum pudore ac verecundia exequitur. Præses quamvis altissimam Regij pectoris humilitatem tacitus demiraretur: nihilominus in prætens durioribꝰ verbis increpitum, ad consueti muneris procurationem diligentius obeundā remittit. Huic religiosæ moderationis præclaro sanè documento par illud fuit, atque haud scio, an etiam illustrius, quo ejusdem insignis sui victoria, non ita multo post mirabiliter emituit. Carolomanno è pascuis ovile repetenti, forte animadversum est, claudicantem oviculam ęgrius adrepere ad gregem; cujus imbecillitati, cum gravius adeo damnum metueret è via, siquidem accelerare cogeretur; sin lento gradu subsequi pergeret, ne moræ atque impedimento sibi esset ad reditum; statuit pecude in humeros sublata, quod reliquum erat itineris conficere. Ab hac vero pecude inter eumdum lotio ubertim perfusus, eam fœditatem ac sordes, ita cum stomacho & nausea aversatus non est, exquisitis olim munditijs & splendidi cultus elegantiæ assuetus: ut nec præsenti onere se levarit, nec domi postea vel leviter conquestus sit. Eum Petronax postea ad Vineæ culturā gradum facere jussit. Nimirum hic honos est habitus, hæc requies concessa potentissimo Regi, diuturnis laboribus, & infimi muneris cura perfuncto. Demum Abbatis sui jussione obita in Franciā Legatione, ut Romani Pontificis animum, (qui tum forte in Gallia morabatur.) Pipini fratris opera, Longobardorum Regi conciliaret, cum res impeditior videretur, quam ut brevi explicari posset, ex aula in Religiosam domum se contulit, rei exitum cōmode præstolaturus. Vbi lethali morbo correptus, intra paucos dies excessit è vita. Pipinus sacras exuvias aureo inclusas loculo Casinum transmisit, additis insuper, quæ clarissimi Regis munificentiam, & fraternam pietatem declararent, præclarissimis opere & pretio muneribus, DEO autem gravissimis miraculis servi sui fidelitatem ac sanctitatem comprobante & cōmendante. *Ex tom. secundo Sanctor. Ord. & eruditissimi viri nobisque familiarissimi R. P. S. Marci Antonii Scipionis Monachi Casinatis Elogijs Casin. Matth. Radero, Hieronym. Plato, Iepesio, Molano, Arnoldo Duac. &c. Obiit Anno Christi 754.*

Ex Rege opilio.

Vineam colere jubetur.

Legatus in Galliam.

Indicia virtutis.

Moritur.

Eius resolutio.

Patientia.

Miracula

In Monasterio Glanofolienſi, felicissimus transitus Beatorum centum & sedecim Monachorum Sanctissimi Patris nostri Mauri Abbatis discipulorum, qui brevissimo temporis spatio, pestifera lue absumendi, monente Angelo, ab eodem amantissimo patre instructi, cœloque formati, recto itinere, strenui pro Ecclesia universa, & Regno inprimis Galliarum deprecatores, ad æternæ felicitatis patriam evolarunt. *Ex Vita S. P. N. Mauri, t. 1. SS. Ord. & t. 2.*

116 Beator. peste extinctor.

Simplicitas

Mirum exemplum.

Eodem die Sancti Donati Monachi & Confessoris. Donatus Ripæ Candidæ in Lucania natus, à prima ætate cucullum exambijt. Quarto decimo ętatis anno Petinensi in Cœnobio suscipi orans, exorare non potuit, quod teneram ejus ætatem rigori nō sufficere Abbas obtenderet. Mox altero anno, velut multo jam provectior ætate, & viribus firmior parentibus & propinquis valedicens, eodem rediit, & magnam vim profundens lachrymarum, genuflexus Abbatem per Sanctum Numen obtestatus est, ne, uti prius, repulsam pateretur. Receptus, Ianitoris munere fungi

S. Donatus mon.

Aliud æque mirum.

Pueri fervor.

Mira mutatio.

Fit Monachus.

Digitized by Google

fungi jussus est. Carnem autem suam præter flagella & jejunia, adeo hostiliter afflixit, ut planè admirationi nec immerito fuerit. Quippe serânocte cæteris somnũ capientibus, rigente hyeme cellâ egress⁹, in stagnum gelidissimum glacieque constrictum nudus descendit, cum nihilominus statis Horis tam nocturnis quam diurnis interesset. Ejus sanctitatem admirandis prodigijs DEus declaravit. Cum enim ipsi furni cura demandata esset, orationique ac meditationi intentus, illum accensum & calefactum mundare oblitus esset, negligentiæ admonitus, appetente horâ coquendi jãpanis, ut erat habitũ induт⁹ præsente Abbate, in clibanũ ardentẽ insilijt, & candentem etiamnum flamis & accensis carbonibus stupentibus qui aderant cum Abbate fratribus, absque ulla læsione, vestibus perpurgavit. Ex quo deinceps majore in veneratione est habitus. Neque minus mirandum: cum quiritante Abbate super apiarij jactura & apib⁹ dispersis, maleficij auctorẽ observãs, ursũ de nocte favos comedentẽ deprehenderet, mox zonâ, quâ erat præcinct⁹, ligaret, & velut agnum ad Abbatem perduceret; Monachis rei eventum mirantibus, & in obedientiæ deinceps studio multum proficientibus, præsertim cum ad Donati præceptum, ursum obedire, abire, neque deinceps redire, ut erat jussus, intuerentur. Migravit è vitâ, juvenis admodum, sed maturus cælo, anno ætatis decimo nono, salutis 1198. cujus illud longè prodigiosissimè mortui memoratur: cum corpus ejus Rigam Candidam (ita suppliciter postulantibus civibus) transferretur, quiritantibus Monachis, quod se deereret, nihil sui apud ipsos relinquens, ipsum mortuum in feretro resedisse, suumque sibimet (stupenda res) abstractum à corpore brachium Monachis porrexisse. Fuit amantissimus DEiparentis Virginis, singulari ejusdem obsequio sub instituto sacræ familiæ nostræ sub titulo Montis Virginis emancupatus. *Ex Monim. Mont. Virg. Paul. Reg. Philipp. Ferrar. Annal. nostr. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Lanitor. *Rigæ mirum.* *Obedientiæ stupenda.* *Virum obedientem habet.* *Ob. 1198.* *Insolitum prodigium.*

S. Michael Monachus. In Monasterio Cluniacensi depositio Sancti Michaëlis Monachi & Confessoris. Hic velut rosa & lilium in Horto conclusi, purissimi candoris, & rosei fervoris elegantiâ effulgens, quasi vitis fructificãs, fructus emisit dignos labijs Regis æterni, & dentibus illius ad ruminandum. Fuitque dignissimus, qui inter tot Cluniacensium Monachorum millia, singulari nominis sui memoriâ, inter perfectissimos sanctissimi illius Cœnobij Monachos celebraretur. Vixit temporibus Magnorum illorum ejusdem Archisterij Antistitum Bernonis, Odonis & Majoli, à spiritu & gratiâ compunctionis, in tantâ donorum cœlestium affluentia singulariter commendatus. *Ex Manuscript. Chron. Clun. t. 2. SS. Ord. &c.*

Spiritus cõpunctionis.

In Monasterio Novalitiensi Sancti Frodini Abbatis & Confessoris, qui inter incredibilem syderum ejusdem Cœnobij numerum, sanctitate & meritis illustrissimus celebratur. *Pingonius in Augusta Taurin. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Frodinus Abb.

In Monasterio Amarbacensi B. Amoris ejusdem loci primi Abbatis, qui charitate ferventissim⁹ dignè nomine suo subditorum fervorem nimiopere accendẽs, ea Cœnobii sui fundamenta jecit, tantamque ædificij molem superinstruxit, ut universo terrarum orbi admirationi esset, ex quo nimirum, velut singulari Divinæ bonitatis promptuario, tota deinceps Apostolorum Fidei Christianæ propagatorũ cohors prodierit: quorum plurimi, ut plurimùm in agri Dominici culturâ desudarunt, sic plerique proprio etiam sanguine eumdem rigarunt & fœcundarunt. *Ex Monim. Amarbar. Annal. nostr. Benedict. & German. tom. secundo Sanct. Ordin: Cratepol: Crantzio, &c.*

S. Amor Abbas. *Apostolorum pater.*

In Hispaniâ Sanctæ Benedictæ Virginis sanctimonialis. Hæc illustrissimo nata genere, multo tamen illustrior virtute, & Virginitatis purissimo amore, huic omnes mundi delicias & gloriam longè posthabuit, cum lectissimo Principi & Regis familiari præter voluntatem desponsata; contempto illius amore, Regis favore; parentum & propinquorum precibus & cominatione, ad Sanctũ Fructuosum nostrum confugiens cucullum exambijt, in quo insigni vitæ sanctitate exculta, ad thalamos demum Regis æterni felicissimè evolavit. Claruit An. Ch. 600. *Ex Vita Sanct. Fructuosi, Iepesio, t. 2. SS. Ordin. &c. & divers. rer. Hisp. script. &c.*

S. Benedicta Virgo Princeps. *Cõtemptis summæ gloriæ.* *Cl. 600.*

In Anglia Sancti Edelhuni Monachi. Fuit hic lectissimus magni illius & meritissimi Egberti Apostolorum Germaniæ Patris & concitatoris socius, & in stadio perfectionis cursuque contentiosissimus sancta contentione æmulus. Cum autem uterque pestilenti grassante lue, eadem inficerentur, & ad mortẽ decumberent, Egbertus autem ea liberari cuperet, & à Numine exoraret, Edelhun⁹ prodigiosè edo-

S. Edelhunus. *Peste inficitur.*

Digitized by Google

edoctus, ſerio quaſi exprobravit, quocum ut ſimul in terris convixiſſet, jam jam in cœlo melioris vitæ participium habiturus fuiſſet. Deceſſit paulo poſt lætus & hilaris, & quo multo poſt Egbertus evolaturus erat, emigravit. *Ex Hiſt. Angl. Ven. Bedæ, & rer. Angl. ſcript: &c.*

Obiit.

B. Rorãdus. In Italia Beati Rorandi Monachi. Hic celeberrimi illius Cœnobij Sanctæ Iuſtinæ de Paduâ Monachus, ſtrenuus Ludovici Barbi in Reformatione Monaſticâ coadjutor fuit, ex quorum poſtea labore & induſtriâ ingens per Italiam maximè fructus prorupit, & novo virore Monaſticen ſtudium paſſim reviruit. Obijt Rorandus Anno Chriſti 1409. *Scardeon. Monim. S. Iuſt. Vita Ludov. Barbi, tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Ob. 1409.

B. Andoverа Reg. In Gallia Beatæ Andoveræ Reginæ & Martyris. Andovera ſive Audouvaria Chilperici I. Franciæ Regis uxor, Fredegundis concubinæ dolo circumventa, repudiata & in Cœnobium Cœnomannis detruſa, inſigni parientia mirè effulſit, & Monaſtico vitæ rigore ſe ſtrenuè exercẽs, ejusdem poſtea Reginæ ex concubina ſcelere, gladio crudeliter cæſa, cum palma Martyrij ad triumphos æternos abiit. *Aimoinus, Belforeſt. Ado Vienn. Annal. noſtra. &c.*

Gladio cæditur.

In Heiñenrode B. Ludonis Converſi, qui corporis & animi virginitatem uſque in vitę finem intaminatam conſervans, ad tantam vitæ perfectionem pervenit, ut à dæmonibus obediri meruerit, quos à morituro profligavit. Men. Ciſt. &c.

B. Ludo. Converſus.

In Luſitania tranſlatio Beat. Ferdinandi Principis & Martyris, quando ſacra ejus oſſa in Luſitaniam deducta ſunt, quæ multis miraculis uſque hodie illuſtrantur. Vaſconcell. &c.

Invent. B. Ferd.

XV. CALEND. SEPTEMBR.

XVIII. Auguſti. F.

S. Agibodus IN Monaſterio Bobienſi Sancti Agibodi Monachi & Confeſſoris. Agibodus Beati Attalæ Abbatis diſcipulus, ſtrenuus virtutum ipſius imitator, inter ſpectatiora cœli & Cœnobij Bobienſis ſydera præclarè enituit. Fuit pro ſingulari animi puritate à Sancto Attala cuidam Virginum Cœnobio præpoſitus, quas Sanctiſſimis non ſolum monitis, & cura diligenti, ſed perfectiſſimo inprimis vitæ exemplo, in vitæ Regularis tramite præcedens, ad perfectionis culmen eniti & contendere efficaciſſimè docuit, pellexit, ac concitavit. Illud alia ejus inter inſignia ratius comẽdatur: cum fatali decumberet lectulo, animum ipſius corpore eductum, gloriam ſibi pręparatam intueri meruiſſe, in admirandæ atque inexplicabilis lucis & ſplendoris radijs deſignatam, his verbis, ipſum quodam ex felicitſſimis illis ſuperæ aulæ Palatinis compellante: *Noveris, te hodie venturum ad nos, & in hac admirabili luce habitaturum, ſeptuesque vincente ſolis lumen, juſtorum choris inſerendum. Reverſus ergo, valedic Fratrum collegio; atque ita porro redibis ad nos.* Parantibus proin exequias Fratribus, reſuſcitatus ille, quæ vidiſſet ſtupentibus retulit, & ſumpto ſacratiſſimo CHRISTI corpore, omnibus oſculo præbito, ad felicitatem ſibi promiſſam hilaris exceſſit. Claruis An. Ch. 640. aliis 666. *Ex mon. Bob. Iona, &c.*

Præfectus Virginibus

Moritur.

Remiſit.

Clar. 640.

S. Sergius IV. Papa. Romæ Sancti Sergij Papæ Quarti. Sergius patria Romanus, Petrus antea vocatus, Martini filius, ex Monacho abſolutiſſimo Pontifex verè maximus, Pontificatum Romanum Anno Chriſti 1009. hac die inijt. Vir fuit ſanctiſſimæ vitæ, inquit Platina, gratæque conſuetudinis, & ante Pontificatum, & in ipſo Magiſtratu. In pauperes liberalis, in amicos & familiares jucundus, in delinquentes clemens, in contumaces modeſtus. Tantæ præterea prudentiæ fuit, ut toto Pontificatu ſuo, nil commiſſum ſit, quo merito reprehendi gubernantis negligentia poſſit. In DEUM enim omnem mentem convertens, juſtè ac integrè omnia ex animi ſui, benè natura & moribus inſtituti, ſententiâ gubernabat. Ejus conſilio & monitionibus Principes Italiæ compoſito fœdere, conſilium pellendi è Sicilia Saracenos iniere, idque moliri paribus animis inſtituêre. Deceſſit Sergius vir ſanctiſſimus Anno Chriſti 1012. digniſſimo pro meritis Epitaphio honoratus:

Laudes ejus.

Meritum inſigne.

Ob. 1012.

Hic tumulata jacent paſtoris membra ſereni
Quem DECUS ECCLESIÆ contulit omnipotens.

Pau-

Digitized by Google

Pauperibus panis, nudorum veſtis opima,
Doctor & egregius, qui fuit, in populo, &c.

Hieron. Platus, Platina. Ciacon, Bugianus, Illeſcas &c. Annal. noſtr. Bened. tom. ſecundo SS. Ordin. &c.

B. Adam Epiſcop.

In Gallia Beati Adami Morienſis Epiſcopi. Adam ex Canonico & Archidiacono Pariſienſi ad Morinenſis ſive Bononienſis Eccleſiæ evectus Cathedram, eidem ſtrenuè annis quindecim præfuit. Pericula autem tanti oneris & honoris ſecum expendens, facilè faſtidijt, & cuculli ſecuritatem & facilitatem amplexus, in Monaſterio Claræ-vallis ſuſcipi rogavit & impetravit; & cõfecta licet ſenio valetudine, rigorem tamen Monaſticum magno animo aggreſſus, in eo mirificè profecit, vitã, quam laudabilem à puero ad ſenectã uſque duxit, feliciſſimo fine concludens, cũ magna ſanctitatis opinione ex hoc mundo diſceſſit. *Tab. Marin. Claud. Rob. Abraham Bzovius. Chryſoſt. Henr. &c.*

Fit Monachus.

B. Leonardus Abb.

In Monaſterio Sanctæ Trinitatis Cavæ, depoſitio Beati Leonardi Abbatis Cavenſis undecimi. Hic in frequentiſſimo illo Sanctorum Collegio tantis virtutibus effulſit, ut digniſſimũ ſit habitus, qui ſanctiſſimo illi Abbati Balamo in ejusdem Cœnobij regimine ſuccederet, & in plenitudine Sanctorum dominaretur. Vbi demum meritorum copia dives anno regiminis 24. Chriſti 1258. inter ſuaviſſima perfectiſſimorum Fratrũ obſequia & amplexus, feliciſſimè obdormijt, & digniſſimum ſucceſſorem habere meruit Sanctum Leonem II. *Ex Monim. Cavenſ. Ioanne Capuano, Iepes, Arnold. Duacen. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ob. 1258.

B. Iacobus Callipetus.

In Monaſterio Viciacenſi Beati Iacobi cognomento Callipeti, ejusdem loci Prioris. Iacobus Bleſenſis patria, Regulam Sanctiſſimi P.N. BENEICTI ſub Inſtituto noſtro Cœleſtino amplexus, cœleſtem planè, eo dignam nomine & mercede, vitæ rationem inſtituit, proque meritis Viciacenſis Prior conſtitutus, fratribus ſuis admirabilis ſanctitatis & patientiæ facem ſeipſo prætulit. Ejus obſequium tanti ipſa Cœlorum Imperatrix DEIPARA fecit, ut eximio ipſum honore proſequuta ſit, & rem Divinam facienti, cum multitudine Sanctorum occurrens, coronam varijs & cœleſtibus, belliſſime contextam floribus, ſervi ſui chariſſimo capiti, ſuãmet manu impoſuerit. Cum graviſſimis flagris & doloribus ſibi à dæmone illatis, viriliter colluctatus eſt, & ſola tam inſigni patientia de infero triumphavit. Fuit inter colluctationes ejuſmodi, Divino ſubinde ſolatio mire recreatus, in ipſo ſemel conflictu coronam ſibi auream in cœlo confici intuitus, quæ nec dum tamen abſoluta videbatur. Cum poſt nocturnas aliquando Vigilias conquieſceret, adeo graviter à dæmone cæſus eſt, ut pene exanimis videretur, ad ſe autẽ reverſus, Angelũ Cuſtodem quem coram adſtare cernebat alloquutus, ubi tunc fuiſſet, cum defuiſſe videbatur, ſciſcitatus eſt: Reſpondit Angelus, præſto fuiſſe ſe ſemper, neque unquam deinceps ab ipſo ſeparandum. Præcipua devotione Dominicæ Paſſionis Myſteriis addictus, tormentis & laboribus tantis pie condolebat, & mirè afficiebatur, quem proin rara dignatione Servator Chriſtus Dominus dignatus, eidẽ in cruce ſuſpenſus interdum apparuit, & in conſpectu amantiſſimi alumni, roſei & purpurei ſanguinis rivulis defluxit. Floruit, æternum ſuperioris ſæculi decus A. C. 1538. cujus res geſtas prolixe deſcriptas, necdum accipere meruimus. *Ex Monim. Cæleſt. Pariſienſium. Hug. Men. Annal. Bened. t. 2. SS. Ord &c.*

Miræ Dei-paræ favor.

Cæditur à dæmone.

Angeli cuſtodis præſentia.

Sæpius Chriſtum in cruce intuetur.

Ob. 15 8.

Ciſtertii Beati Ioannis Monachi. Ioannes, vir ſane celeberrimus, inquit Seguinus, juxta & Sanctiſſimus, unus fuit ex illorum claſſe, qui de Molismo, in vaſtam Ciſtertii ſolitudinem cum Divo Roberto venerunt, & qui in ea uſque ad extremum vitæ terminum, non cibo aliqua arte condito corpuſculum fovendo, non animalium carnibus, & volucrum ſuavitatibus, non piſcibus & vino illud nutriendo; ſed pane viliſſimo, & aqua cum lachrymis tẽperata paſcendo permanſit. Tantæ denique legitur ſimplicitatis, religionis & ſanctitatis extitiſſe, ut multis in hac vita effulſerit virtutum ſignis. Claruit Anno Chriſti 1120. *Ita Seguinus & noſt. 2. SS. Ord. &c.*

B. Ioannes mon.

Cl. 1120.

In Scotia Beati Martini Monachi, doctrina & ſanctitate clari; cujus Hiſtoria, vulgo *Martiniana*, celebratur. Claruit ſub Innocentio IV. Pont. Max. in ſacra familia noſtra Ciſterc. Menol. Ciſt. &c.

B. Martinus mon.

Eodem die obitus Venerabilis Luitolphi Monachi Zwifaltenſis, quondam Comitis Achalmenſis, & in cauſa Sancti Petri contra Schiſmaticorum proterviam propugnatoris accerrimi. Fuit hic potentiſſimus cæteroquin Comes adeo amans Monachorum, ut cum omnia ſua in uſus eorumdem erogaſſet, nihil ſibi ſervaſſe videretur, quoad denique & ſeipſum ijſ-

S. Luitolphus Comes.

De Eccleſiæ meritis.

dem

dem aggregans DEO conſecraret. Fuit affecto admodum corpore, & podagricis maximè doloribus fracta, quod, non pretioſis, ſed ovinis ſolum pellibus confovere ſolebat: cumque ſupremam ſibi horam imminere perſentiſceret, evocato Abbate, omnes illas ſuas, ex tantis olim theſauris, divitias, (pro neceſſitate conceſſas,) exponens, ſeptem ſe pelles ovinas habere dixit, quas duobus famulis, qui eũ in ſella geſtatoria portare conſueverant, donare rogavit. Obiit autem illuſtre liberalitatis Ob. 1098 juxta ac paupertatis ſpeculum Anno Ch. 1098. hac die. *Ex Chron. Zwifalt. Manuſc. Bertholdo Conſtant. tom. 3. Conſtantiæ noſtr. Bened. &c.*

Eius paupertas.

In Monaſterio Sancti Galli Ven. Vdalgarthæ Recluſæ: quæ pro CHRISTO voluntarium ſubiens carcerem, perpetuæ carnis mactationi intendens, ſpiritu in ſublime evolavit, & pro laboribus diuturnis ac brevibus comparatione æterni, æternitatis mercedem meruit. *Ex Manuſcript. Sangall. & c. tomo primo Conſt. Bened. &c.* *V. Vdalgarta Recluſa.*

In Monaſterio Zwifaltenſi depoſitio B. mem. Luitholdi Comitis potentiſſimi de Achalm ejusdem loci Fundatoris meritiſſimi & Monachi demum ibidem Religioſiſſimi qui hac die An. 1096. defunctus eſt. *Chron. Zwif. Manuſcript.*

XIV. CALEND. SEPTEMBR.

XIX. Auguſti. G.

IN *Gallia, pago Sigeſterico Beati Donati Presbyteri & Confeſſoris, qui ab ipſis infantiæ rudimentis, mira DEI gratia præditus Anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorum gloria clarus, migravit ad Chriſtum.* Donatus exactiſſimæ vitæ Monachus Aurelianenſis, in monte, qui Iura dicitur, prope Sigeſtericum, multis annis ſolitarius vixit, & miraculorum gloria à Numine illuſtratus, cætera inter, draconem terribilem ſua oratione fugavit, atque extinxit. Cumque vocationis ejus dies inſtaret, adveniente Abbate Mario, divinitus admonito ut ad Donatum inviſeret; inter orationis verba migravit ad Dominum, ſepultus ibidem à Mario 14. Calend. Sept. *Ex Ven. Bedâ, Vſuardo, Galeſin. Petro in Catal. tomo ſecundo Sanctor. Ord. &c.* *Miracula.*

In territorio Bituricenſi, Sancti Mariani Confeſſoris. Vixit vitam Marianus ab omni peccati contagione alienam & planè Angelicam, Veterum Ægypti Patrum, minimè diſſimilem, cum pomis agreſtibus contentus, nihil aliud, niſi mel ſubinde ſilveſtre admitteret, deliciarum omnium, & quidquid carni blandiretur, contemptor. Vt autem in vitâ ſolatium nullum quæſivit, ſic nec in morte habuit, nam quod ſolatio omni humano ſublimius ipſi deſuper venit, repertus ſub arbore, incertum quo mortis genere extinctus, plurimis exinde coruſcus miraculis, cujus annuam memoriam feſtivis honoribus celebrantes populi, opẽ ejus argumentis plurimis experti ſunt. Ejus feſtivitatem cum rideret quidam & negligeret, incendio quamprimum ædium ſuarum luit, ignibus repente in omnia ejus, diverſis locis poſita graſſantibus, ſaltu prodigioſo civium reliquorum domibus præteritis & intactis. Boves à fure abactos imploranti opem Marianus reſtituit, eum qui abegerat, velut mentis inops, ad ſtabulum unde abegerat boves ipſe reduceret. *Ex Gregor. noſtr. Turon. & diverſis rer. Gallicar. ſcript. tom. 2. SS. Ord. &c.* *Feſtivitas eius.*

In Monaſterio Bobienſi, depoſitio Sancti Bertulphi Abbatis, qui multos verbo & exemplo ab iniquitate avertit. Bertulphus Principe natus genere, Regum potentiſſimorum cognatus, magno item illi Metenſium Pontifici Sancto Arnulpho noſtro ſanguine junctus fuit, cujus exemplo pompas deliciasque ſæculi faſtidiens, Monachum Luxovij profeſſus, Bobium dein conceſſit, ubi poſt Attalam Abbas electus eſt. Eum tanti Arialdus Longobardorum Rex, quamvis Arianus & barbarus, fecit, ut etiam concitatus à Proco Cleronenſi Epiſcopo, tactus reverentia viri, nihil præſumeret, cum Epiſcopus insolentius Bobienſi Cœnobio, ut opulentiori, inſidias ſtrueret, & ſubjicere pararet, quoad hominis libidinem Honorius Papa pro dignitate compeſceret, & libertati conſuleret Monachorum. Bertulphi auctoritate atque eruditione, facilè opprimendam Arianam Hæreſim Honorius idem cenſuit, cumque cum Monachis ſuis, ad rem tanti momenti præcipuè dilegit & concitavit. Febri graviſſima cum decumberet, ab Apoſtolorum Principe Petro *S. Bertulphus Abbas.* *Gens illuſtriſſimum.* *Reverentia Regum erga ipſum.* *Arianam Hæreſim opprimere iuſſit.*

Digitized by Google

Curatur à S. Petro. Petrò amicè viſitatus & prodigiosè curatus eſt: *Surge*, inquit, *& ſoſpes abi ad ſodales tuos.* Abiit, de eo præcipuè ſollicitus, ne fama miraculi celebraretur. Claruit & aliis à Deo illuſtratus prodigiis, & plurimis relictis ſanctitate illuſtriſſimis diſcipulis ad præmia æternæ beatitudinis evolavit ſub An. Ch. 630. *Ex Vita per Ioannem Mon. Carolo Sigon. Trithem. &c.*

Ob. 630.

S. Sebaldus Lex. Norimbergæ depoſitio Sancti Sebaldi Monachi & Confeſſoris. Sebaldus Daciæ Regis filius, à patre & Regina matre, ut naſceretur ſumma precum contentione impetratus eſt; ſed contempto Regno & regalibus nuptiis, cum Francorum Regis filiam poſſet ducere, Chriſti ſervitutẽ majeſtate omni & gloria longè potiorem duxit, & Sanctiſſimi P. N. BENEDICTI exemplo eremum primum petiit, ubi diro abſtinentię rigore totos quindecim annos regium corpus attrivit, & exhauſit. Romam deinde profectus, licentiam prędicandi in gentibus Chriſti evangelium à Rom. Pont. petiit & impetravit. In Germaniam autem contendens, prope Ratisponam primum, Norimbergam dein conſidens, labore Apoſtolico, circumjacentes provincias obiit, in quibus inſignẽ Eccleſiæ operam navavit, ejusq; gremio errantes meluſit. Demum in S. Martini, quod poſtera ætate S. Ægidii dictum eſt, cucullum amplexus, Monachicæ vitæ exercitiis labores Apoſtolicos coronans, feliciſſimè obiit, à Norimbergenſibus, ante miserandam à fide avita & Apoſtolica defectionem, feſtivis honoribus, Tutelaris Divi titulo, inſignis Baſilicæ, & pretioſiſſimi Mauſolæi molitione honoratus. Claruit ſtupenda miraculorum gloria, quæ inter, fluctus pallio ſtrato ſuperaſſe, & mirè navigaſſe celebratur. *Ex Chron. Norimb. Annal. noſt. Germ. & Ben. Rader Cratepol. &c.*

Regias nuptias contemnit.

Apoſtolus Norimb.

Patronus eorumdem.

B. Guerricus Abbas. Igniaci depoſitio Beati Guerrici Abbatis. Guerricus, ex Canonico Cathedralis Eccleſiæ Tornacenſis, Clarævallis Monachus, & ſanctitatis, & eruditionis laude haud leviter exſplenduit. Quanta autem fuerit ejus pietas, ac vitæ innocentia, Angelicæ puritati conjuncta, vel ex hoc ſatis apparuit, quod aliquando vitus ſit veſte candidiſſima & ſplendidiſſima donari, dum in Choro lectionem de more perlegeret. Factus Igniaci Abbas, incredibili vigilantia muneri ſuo ſatisfecit, humilitatis tamen ſtudio ſupra omnia alia mirificè excelluit, quo non ſolum, etiã cum præeſſet, majorem ſe cæteris credidit, ſed nec parem exiſtimavit, cujus aurea verba ex ſermone in capitulo habito, quin ſubjiciamus non poſſumus, aureis litteris haud inmerito ad omnem poſteritatem commendanda: Amici venerunt ad me de via, ſed non habeo quod ponam ante illos. Non ſum medicus, & in domo mea non eſt panis; Ideo dicebam ab initio: Nolite me conſtituere Principem: non enim debet præeſſe qui non poteſt prodeſſe. Quomodo autem prodeſſe poteſt, qui nec medicus eſt, nec panem in domo habet, id eſt, nec artem novit qua ſciat curare, nec doctrinã habet, qua ſufficiat paſcere? Hæc quidem dicebam, ſed heu! non audiſtis me: Principem enim conſtituiſtis me. Supererat igitur, ut quia non potui fugere periculũ, confugerem ad remedium; & audirem ſuper hoc illud Sapientis conſilium: Principem te conſtituerunt, eſto inter illos, quaſi unus ex illis. Sed verè, mihi neq; hoc ipſi relictum eſt. Sicut n. imperitia prohibet eſſe ſuper alios, ſic imbecillitas eſſe non patitur inter alios. Et ſicut ſpiritu non ſufficio ad miniſtrandum verbum, ita corpore deficio ad præbendum exemplũ. Qui igitur idoneo non ſum, nec præeſſe, nec coeſſe; ubi potero eſſe, niſi ultimũ & tutiſſimum eligam locum, ſc. in omnibus ſubeſſe? Et hoc quidem valeo, humilia, imo vera de me ſentiendo, nihilq; me prohibet, imo plurimũ veritas ipſa movet, ſubeſſe cunctis animo, licet præeſſe cogar officio. Tu Domine Deus ipſe es, qui ſubeſſe mones, & nihilominus præeſſe jubes. A te expecto ut humilem ſimul & utilem in injuncto me facias miniſterio: humilem vera de me ſentiendo, utilem recta de te loquendo, illud inſpira cordi, hoc miniſtra ori. Da ſermonem rectè & benè ſonantem in apertione oris mei, qui dixiſti: Aperi os tuum & ego impleboillud, ut omnis familia tua benedictionis repleatur &c. Ita Guerricus. Fuit longè amantiſſimus Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatricis, pro cujus cultu propagando plurimum laboravit, ejusq; laudes ſtylo elegantiſſimo deſcripſit, & admirabili facundia deprædicavit. Fuit ingenti calamitatum & ægritudinum mole à Numine probatus, quam ille ut à Domino impoſitam inhiantiſſimè excepit, & patientiſſimè toleravit. Tandem autẽ, totus ad beatiſſimam & jucundiſſimam Chriſti præſentiam anhelans obdormivit in Domino. Floruit A. C. 1130. *Ex Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. Faſcic. SS. & Menol. Henr. &c.*

Mira humilitas.

Inſignis ſermo.

Deipara amantiſſimus.

Vigilantia ejus.

In Monaſterio Cavenſi, depoſitio S. Leonis eo nomine Secundi Abbatis & Confeſſoris.

S. Leo II. Abb.

feſſoris. Fuit hic celeberrimi & Sanctiſſimi illius Cœnobii in ordine Abbatum decimus quintus, ex eorumdem autem ſerie, qui Sanctorũ albo adſcripti ſunt, duodecimus, ut, licet res geſtæ ejus temporũ injuria interciderint, ex tantis tamen tot Sanctorum anteceſſorum meritis, facile liceat, & de ipſo facere conjecturam. Iniit magiſtratum A.C. 1268. interfuitq; ſumma cum laude Concilio Lugdunenſi ſub Gregorio X. Pont. Max. celebrato, & cũ Cœnobio præfuiſſet annis ferè 28. *ſanctitate plenus*, quievit in pace A.C. 1296. honorifico funere ibidem tumulatus in Choro Eccleſiæ ante altare majus. *Ex monim. Cavenſibus, Menardo, Arnoldo, &c.*

A.C. 1268.

Obiit 1296.

S. Thomas Cantuar.

Eodem die ſecundum Martyrium S. Thomæ Cantuarienſis Archiepiſcopi, quando ſacra ejus oſſa publico & iniquo Henrici Anglorum Regis Apoſtatæ edicto publice cremata ſunt A.C. 1538. *Annal. noſt. Henr. &c.*

In Hiſpania cõmemoratio prodigioſiſſimi triumphi cæſis innumeris Saracenis patri à Ferdinando Legionis & Gallæciæ Rege, ope S. Iſidori noſtri Epiſcopi Hiſpal. *Ex rer. Hiſp. ſcript. Annal. noſt. &c.*

Triumphus S. Iſidori.

In Italia, in Monaſterio S. Salvatoris de Aquapagana Congregationis Camaldulenſis felix obitus B. Angeli, ejus loci Converſi qui ſerviendo Miſſæ, orationis ſtudio, & vilibus exercitiis plurimũ delectatꝰ, admirabili vitę ſanctitate refulſit. Mortuus eſt genuflexus An. 1313. mox campanis Monaſterii ultro conſonantibꝰ, repertusque in grotta ſive cella ſua, dormienti quam mortuo ſimilior, magnoq; cum honore deportatus & marmoreo ſepulchro in Cœnobii ſui Eccleſia conditus, ibidem magno concurſu vicinorum colitur. *Sylvan. Razzi, Hiſt. Camald.*

B. Angelus Converſus.

Obiit anno 1313.

TERTIO DECIMO CAL. SEPT.

XX. Auguſti. A.

S. Bernardus Abbas.

IN territorio Lingonenſi depoſitio S. Bernardi Abbatis primi Claræ-vallenſis, vitâ, doctrina, & miraculis glorioſi. Bernardus Fontanis in Burgundia paternæ ditionis oppido natꝰ, Teſſelinũ patrem, matrẽ Aleth de Monte-Barro, præſtantiſſima generis nobilitate parentes habuit. Materno etiamnum clauſus utero, matri velut catellus candidus rubris conſperſus maculis per ſomnũ viſus eſt, qui multos undiq; populos latratu concitaret. Fuit in vita omni admirandus. Puerulus cũ eſſet, Divina jam gratia præventus, cũ forma eſſet eximia, de libidine aliquoties inſigniter triumphavit, inſidiantia ſibi ſcorta à ſe repulit; inflammari ſe aliquando perſentiſcens, in ſtagnũ gelidiſſimũ collotenus inſiliit, eosq; ignes feliciſſimè extinxit. Monachum Ciſtertii profeſſus, fratres germanos omnes in eandem ſententiam adduxit, ut nobilitatem ſæculi, Chriſti ſervitio permutarent. Tanta a. virtute verba ad populũ faciebat, ut matres filios abſconderent, uxores maritos, amici amicos averterent, ne vocis illius illecti dulcedine, an tracti virtute, mundũ de cætero faſtidirent. Porro tanto fervore cæleſtium inſiſtebat meditationi, ut omni ſenſu corporeo extincto, poſt annũ in cellâ exactũ ignoraret prorſus eſſetne domus teſtitudine tecta, nec animadverteret, unâne, an pluribus feneſtris Eccleſia lumen admitteret: crudũ ſagimen multis dieby pro butyro comederet, oleũ pro aqua biberet, alia multa ſine ullo ſapore in ſtomachum mitteret; imo cibũ, tormentum reputaret, ſomnum, *mortis* appellans, *imaginem*, quidquid dormiendo temporis inſumeret, inter perdita deploraret. Abbas Claræ-vallis eſſe juſſus, mirũ quanto vitæ rigore ſe ſuoſq; exercuerit, in ſumma rerum penuria, deſuper plerumque prodigio miniſtratis, quibus vitam ejus prodigi ſuſtentarent. Poſtea ſanctitatis & prudentiæ rariſſimis celebratus fama & laudibus, non Ordini ſolum, ſed orbi univerſo prodeſſe cœpit, ſummis quibusque Principibus Bernardi conſilium certatim expetentibus. Ita Aquitaniæ, Guilhelmo Duce prodigioſè converſo, conſuluit, ita Mediolanum, ita Galliã ita Angliam juvit, & à Schiſmate liberavit; ita rogatꝰ à ſumo Pontifice *laboranti Eccleſiæ ſuccurrere*, Petri Leonis Antipapæ conatus fregit, Petrum Piſanum Leonis Legatum, verborũ pondere obruit ac triumphavit, ipſi denique Romanorũ Imperatori pro Eccleſia Dei, ſe murũ oppoſuit, & Inveſtituras Epiſcoporum repetentẽ, mirâ auctoritate compeſcuit. Hæreticos a. & Schiſmaticos tota paſſim Europa, verbis, ſcriptis, vitæ exemplo, & miraculis quotidianis atq; innumeris, feliciſſimè profligavit; tanto, in quascunque veniret regiones, mortalium occurſu, ut totus poſt eum mundus currere videretur; certatim quibusque pilos veſtium ejus vellicantibus, ut vel ſolo quidem

Viſio matris.

Pueruli gratia.

Virginitas.

Verbi potentia.

Abſtractio ſenſuum.

Fit Abbas.

Orbi Univerſo prodeſſe.

Merita grandia.

Concurſus hominum.

Digitized by Google

quidem contactu beatum se quisque arbitraretur; ipso, in tanto hominum applausu, velut insentili, & cum omnium judicio summis honoribus dignissimus haberetur, *operarium indignum* se judicante, proclamante & sentiente, quo tam humili de se judicio, Genuensem, Mediolanensem aliosque opulentissimos Episcopatus recusavit, de diversis tamen Ecclesiis nihilominus immortaliter meruit. Singulari in Deiparentem, & hujus vicissim in ipsum amore longè fuit illustrissimus, quem stupendo illa delicatissimi amoris argumento, lacte Virgineo non semel paverit, & in Affligemiensi Cœnobio, in muta cæteroquin imagine se salutantem, ipsa rarissimo prodigio, insolenti voce *Salve Bernarde* resalutarit. Nec minore dignatione eadem *Benedicta Mater*, cum *Benedicto Patre*, & Sancto Laurentio Martyre ad ægrotantem invisens, tactu dolore leniens omne ab eo ægritudinem depulit, multisque aliis favoribus nobilitavit. Bernardi ex ore, toto in hodiernam usque diem terrarum orbe, Reginam suam Ecclesia veneratur: *Ave maris stella, &c.* Mortuus est maximus SS. Regulæ nostræ Restitutor, eodem quo Sanctissimus Patriarcha noster ætatis anno, tertio nimirum ac sexagesimo summa perfectione exacto, cum supra centum ac sexaginta Cœnobiorum Pater extitisset, in Clarævallensi autem suo 770. sanctitatis æmulos discipulos relinqueret, A.C. 1153. ob singularem scriptorum suavitatem *Doctoris Melliflui* nomen consequutus, & innumeris à Deo prodigiis etiam post mortem honoratus, tantis quidem, ut ob ingentem populi concursum Cisterciensis Abbas disciplinæ Cœnobii metuens, per obedientiæ virtutem Bernardo abstinere à miraculis imperaret, mortuo obediente, & à publicis deinceps prodigiis abstinente, eo solo, in hodiernum usq; diem perpetuato, quod in lapide, in quo sacrum ejus corpus de more ablutum erat, umbra corporis omni hora, insolentissimo prodigio, velut ad corporis præsentiam, perpetuo apparens videatur, Hæreticis, etiam excavato lapide id miraculi abolere frustra laborantibus, umbra eadem perpetuo consequente. *Guilh. Abb. Rom. Bernard. Bonævall. Godefrid. Clarævall. Henr. Ispes. Baron. Annal. nostr. & t. 2. SS. Ordin. &c.*

Humilitas ejus.

Deipara favor.

S.P.N. favor

Ave maris stella &c.

Obiit 1153.

Doctor Mellifluus.

A morte etiam edidit.

Perpetuum miraculum.

In Herio insula S. Philiberti Abbatis. Philibertus nobilitate generis conspicuus, patrem Philibandem habuit, Dagoberto Regi in primis charum, in cujus etiam aula puer Philibertus educatus est. Vigenti annorum juvenis aulam fastidiit, cucullum adamavit, quod in Resbacensi Cœnobio sub Beato Agilo amplexus est. Edomationi carnis per abstinentiam à cibo potuq; inprimis incubuit, quem cum largioris epuli appetitu pulsaret frequentius cacodæmon, & is liberalius aliquando cibum admisisset, apparens per somnium tentator, pulsato Philiberti ventre: *modo hic bene*, inquit, *modo hic bene*. Ex quo deinceps longè sanctius ille abstinentiam coluit. Eum de nocte terrere solitus lucis ofor, solo crucis signo repulsam tulit, & irrisus evanuit. Mortuo Agilo succedere jussus, odiosus primum Monachis, dehinc charus omnibus fuit, rebellium scil. exitio territis, quorum unus fulminis ictu periit, alius, Arij instar, in sterquilinium viscera effudit. Pluribus dein constructis Cœnobiis, Pauliacensi, Heriensi, Villarensi, &, ut videtur, etiam Quinciacensi, ante omnia a. celeberrimo illo Gemeticensi, rem Monasticam mirè promovit, & sanctitatis suæ alumnorum, dignum cælo exercitum conscripsit. Fuit maxima animi fortitudine præditus; ac proin Martyrii desiderio incensus, Ebroini (qui Magister Palatii erat) sceleribus constantissimè obnixus, ea causa ad ipsum profectus, in faciem hominis pronunciavit: *Cum ipso nullum hominem Christianum communicare debere.* Scelere quorundam falso delatus, à Sancto Audoëno, sui cæteroquin amantissimo ad carceres damnatus, calamitates suas sacro Psalmorum cantu solatus est, & cum locus vespertilionum copia scateret, illi Divina virtute, suavissimi odoris fragrantia redoluêre. Ejus loco cum Audoënus alium substituere pararet, mirum quanto animo Monachi obniterentur; acceptavit tamen honorem Chrodobertus, sed eodem die divinitus percussus, tanta doloris vehementia vexatus est, ut ex viventis corpore ossa exciderent, & vitam miserabilem horrenda mox morte abrumperet. Ita demum pœnitens Audoënus, revocatum diligentius coluit, dignius æstimavit. Claruit Philibertus spiritu prophetico, quo plurima eventura prædixit; fuitq; insigni miraculorum gratia præditus, quorum illud illustre & ferè perpetuum, quo Gemeticensium suorum ut in vita sic post mortem curam habuit, eisq; mirâ semper piscium copiâ prodigiosè ministravit, quorum plures quinquaginta pedum longitudine vilendi, & cibum, & pinguedinem fovendis lucernis, fratribus præbebat. Sic panis penuria laborantibus, copiam impetravit, alias vinum benedicens prodigiosè auxit. Horridam tempestatem excidium segetibus

S. Philiberti Abb.

E palatino Monachus.

Abstinentia.

Fit Abbas.

Propagator ordinis.

Constantia mira.

Innocens incarceratur.

Antiabbatis horrenda mors.

Spiritus propheticus.

Mira piscium copia.

Miracula alia.

tibus minitantem, mirè depulit. Varios languores illico, & sola etiam jussione curavit. Nemo impunè in Sanctum peccavit: qui chirothecas solum abstulerat, prodigiosis succensus ignibus, illico morte luit. Excelluit lachrymarũ inprimis dono, assuetus, nunquam cibum sumere, priusquã compunctionis gratia à Deo visitaretur; cujus aliquando oculi cælesti luce rutilare visi sunt. Obiit An. Ch. 690. *Ex Vita per Coschinum Abb. Iepes. Annal. noss. t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 690.

SS. Mart. Cordub.

Cordubæ Sanctorum Martyrum Leovigildi & Christophori Monachorum, qui in Arabum persecutione pro Christianæ fidei defensione in carcerem conjecti, ac mox cervicibus abscissis, igni traditi Martyrii palmam adepti sunt. Passi sunt A. C. 852. quorum ille Illiberitanus patria Monachus SS. Iusti & Pastoris, hic autem Cordubensis è Monasterio S. Martini fuit, sepultus uterque ad Divi Zoili. *Ambros. Morales, Villeg. Iepes, S. Eulog. t. 2. SS. Ord. &c.*

Occ. 852.

B. Egbertus Rex.

In Anglia natalis Beati Egberti Regis & Monachi. Egbertus sive Eadbertus Northumbriæ in Anglia Rex S. Ceolulphi nostri Regis sanctissimi, ut in Regno, sic Cænobio successor, cũ Imperium annis viginti sumna cum dignitate ac felicitate administrasset, sceptrum ac diadema Osovulpho filio resignans, Lindisfarnense ingressus Cænobium cucullum exambiit, in quo bonorum operum studiis ad finem usque vitæ intentus, egregia sanctitate illustrior quam diademate enituit, & pro terreno regno, cæleste promeruit. Claruit A. C. 758. *Contin. Bedæ, Polyd. Virg. Roger. Hoveden. Menard. &c.*

Monachus.

Clar. 758.

B. Gobertus Comes.

In Brabantia, depositio Beati Goberti Comitis Aspermontii, Monachi Villarensis. Gobertus Asperi montis in Lotharingia Comes, belli artibus clarus, Turcarum terror & domitor, ipsi etiam Imperatori Romano metuendus fuit, Friderico nimirum, cujus à tyrannide, teste Roswcydo, Palæstinam vindicavit. Is, cum sepulchrum Domini, sanctisque Iacobi Apostoli cineres in Gallæcia religiosissime visitasset, curarum sæculi pertæsus, ad tranquillam Villarensis Cænobii stationem se recepit, pretiosam secum deferens gemmam, illibatam tot inter opes, tot inter mundi blandimenta Castitatem. Ejus alia inter, cum Monachum ageret, celebratur: tanto ardore nocturnis vigiliis interfuisse, ut si quando ei somno molestus esset, pipere dentes, linguam, labiaque perfricaret, ut ea acrimonia excitatus omnem socordiã excuteret. Fuit miraculorum gloria celebris, cujus memoria in benedictione perseverat. Ex ejus Epitaphio pauca subnectimus:

Cæsari metuendus.

Castissimus.

Somnum ut rejiciat?

Nobilis iste fuit, ipsum Cæsar metuebat,
Moribus emicuit, summis imisque placebat.
Fortis erat miles, famosum nomen habebat
Turmas salesque gigantis more terebat,
Turcas Odibiles Christo bellando premebat, &c.
Hic rigidos flexit, pacemque libens faciebat, &c.
Illis quos rexit fuit exemplar pietatis.
Nunquam neglexit pupillos sive pusillos
Nudos contexit alutque fame maceratos.
Omnes correxit pro posse suo sceleratos, &c.
AEgri sanantur, si puro corde petant te,
Per te curantur qui devote rogant te.
Inclyte Confessor Domini, speculum Monachorum,
Nunc intercessor sis pro culpa populorum, &c.

Epitaphium B. Goberti.

Extat Vita MS. Villarii. Herib. Rosvveid. Henriq. Miræus, Ioan. de Assigny, Grammaye, Molan. &c.

Eodem die depositio Beati Michaëlis Florentini. De quo nos crastina die sepulturæ ejus ulterius.

B. Michael.

In Monasterio Vallis Ecclesiarum Beati Bernardi, qui ob egregiam vitæ sanctitatem admirandis prodigiis à Deo in vita & post mortem illustratus est. Quievit in ea parte Hispaniæ quæ Estremadura appellatur, in oppido Candeledæ, ubi in basilica ejus nomini dicata, magno populi concursu religiosissimè colitur. E cujus viventis miraculis illud celebrius habetur, quod amplissimi fluminis undas sicco vestigio superasse memoretur. *Philipp. Seguinus, Angelus Manriq. Chrysost. Henriq. Aub. Miræus, &c.*

B. Bernardus

Miracula.

Antuerpiæ obdormitio Ven. Petri cognomento Pot, Domini de Bauterlem & Pluylegem &c. viri nobilissimi, è cujus filiis, multi Principes, Duces, Marchiones, Comites nati sunt. Fuit is liberalissimus in pauperes, cujus pietatem insigni aliquando miraculo, annona prodigiosè multiplicata, Deus comendavit & approbavit. Fuit amantissimus Melliflui Doctoris nostri Bernardi, cujus die natali & ipse natus, in eadem postmodum solemnitate uxorem duxit, prima Cænobii Salvatoris Antuerpiæ fundamenta jecit, & tandem eadem die inter Monachos Monachus ibidem felicissimè in Domino requievit. Fuit amantissimus

V. Petrus Pot.

Deiparæ

Deipara favet. Deiparæ Virginis, Admirabilis Matris, quam etiam aliquando puerum Iesum inter brachia dulciter stringentem intueri meruit. Decessit A.Ch.1450. *Christoph. Butkens, Menol. Cist. Chrys. Henr. t. 2. Sanctorum Ordinis, &c.* *Obiit 1450.*

DVODECIMO CAL. SEPT.

XXI. Augusti. B.

S. Burcardus Epis. WOrmatiæ depositio Sancti Burcardi ejusdem civitatis Episcopi, & Decretorum Doctoris eximii. Burcardus Hassiam patriam, parentes nobiles, fratrem Razonem Wormatiensium Pontificem habuit. In Laubiensi (aliis Labacensi,) Cænobio cucullum amplexus, litteris & sanctitate mirum in modum profecit, & fructus dein egregios, ad Ecclesiæ imo orbis terrarum universi, & æternæ posteritatis utilitatem magno cũ omniũ applausu, tum Ordinis amplissimi ornamento edidit. Eos inter præcipuus sanè ille fuit, quod ex sententiis Patrum, & Generalium Conciliorum, nec non summorum Pontificum decretis, magnum illud & celebre *Decretorum opus*, viginti libris complexus, mirificè meruit, posterorumque Doctorum studia, felicissimè succendit, & novũ quasi diem orbi intulit. Evectus est, mortuo fratre ad Wormatiensem Cathedram, cui Ecclesiæ, uti & urbi mirè consuluit, & à sanctitate primum atq; eruditione singulari æternum decus conciliavit; collapsam injuria temporum atque hostium Wormatiam æterno merito præclarè restituit, ejus ab omni parte muros denuo instauravit, fossis dein, turribus, & & propugnaculis egregiè muniit. Magnificum Canonicorum Sancti Pauli Collegium instituit; alterum etiam Sancti Andreæ inchoavit; sed & alia præclara multa sancivit, & cum in Divinis litteris esset instructissimus, populo sibi comisso verbum salutis ex abundantia cordis utilissime deprompsit. Fuit Otthoni III. Henrico & Conrado II. Augg. Impp. cujus postremi pueritiæ præfectus erat inprimis charus, obiitq; Episcopatus vigesimo nono, Christi millesimo vigesimo quinto, tertiodecimo Cal. Sept. hac autem die sepultus in templo Cathedrali, sequenti Epitaphio honoratus:

Monachus Laubiensis. *Decretorum opus edit.* *Fit Episcopus* *Wormatiæ restituit.* *Alia merita.* *Cæsaribus acceptus.*

Robora Burcardus ex nomine denotat artis,
Et quod nomen habet maxima facta probant.
Vangio nam per eum, fossas, & mœnia, turres
Ædificat rursus depopulata prius.

Epitaphium.

Ex Annal. Germ. nostr. Annal. Bened. to. 2. SS. Ord. Aquila Imper. Benedict. Genebrardo, Democh. Trithemio, Cratepol. Bruschio, Iepes, Arnold. Duac. &c.

S. Albericus Episc. Trajecti, depositio Sancti Albérici ejusdem civitatis Episcopi & Confessoris. Hic generoso inprimis sæculi contemptu enituit, cum Regio esset apud Frisones genere editus. Verum omnibus mundi pompis servitium Dei longe præferens, Monachum in Cænobio S. Salvatoris Trajecti professus, Sanctum Gregorium magistrũ habere meruit, cui & in Abbatiæ, ac dein Episcopatus honore successit. Vir, ait, Trithemius, magnæ sanctitatis & meriti, qui multis fertur claruisse virtutibus & signis, qui etiam non minus Religione quã doctrina comissam Ecclesiam utiliter ac providè gubernavit, & in Sanctos relatus est. Obiit A. C. 794. cum annis plus minus decem Cathedræ suæ Apostolico labore & merito celebertimus præstitisset, in suo S. Salvatoris Cænobio tumulatus. *Ex Cornelio Kempio, Hadr. Barlando, Trith. Annal. Germ. & Aquila Bened. &c.*

Doctrina & sanctitate clarus. *Obiit 794.*

S. Reginbaldus Epis. Spiræ in Germania Sancti Reginbaldi Episcopi. Reginbaldus perillustri Kyburgi & Dilingæ Comitum familia oriundus, tanti generis propaginem ac consanguineorum felicitatem inter postrema habuit, totum autem animum in Christi dulcem paupertatem definit & cucullum in celebri SS. Vdalrici & Afræ Augustæ Vindelicorem Cænobio amplexus, non multo post eidem præfici meruit. Inde ad regimen Eberspergensis Cænobii postulatus, postquam annos undecim insigni virtutis fama in Boica exegisset, inde quoque extract⁹, Laurishaimensi illustrissimo Cænobio præesse jussus est. Postea, insigni omnium comendatione, ipsi etiam Romanorum Imperatori Conrado Salico cognitus, & charus, ad Spirensis Ecclesiæ Cathedrã evectus, inter præstantissimos Germaniæ Pontifices, evidentissimis argumentis demonstravit, quã utiles Ecclesiæ ij essent, qui nihil magis q̃ honores refugerent, & ex longa & religiosa disciplina, ut ipse, ad tantos honores inviti prorsus, ac reluctantes cogerentur. Fuit tantus pauperum pater, ut eo inprimis nomine mirè celebretur, *cujus* merito *eleemosynas*

Comes. *Fit Abbas.* *Cæsari charus.* *Pauperum pater.*

moſynas enarret omnis Eccleſia Sanctorum. Fuit in Deiparam Auguſtiſſimam Cælitũ Imperatricem omni animi ſtudio ferventiſſimus, cujus tanto poſt in eamdẽ amoris argumentum, hodierna die illuſtre in Eccleſia Spirenſi cernitur monimentum, Candelabrum æreum penſile inauratum, eximii operis, digna tantæ ſubmiſſionis Principe inſcriptione notatum:

Deipara addictus.

Iſtud non magnum dignanter ſuſcipe munus
Quod Reginbaldus tibi Præſul reddo miſellus.

Ex Matth. Radero, Carolo Stengel. Bruſch, Democh. Chron. Spirenſi, Annal. noſtr. German. &c.

B. Michaël. Florent. In Italia, depoſitio Beati Michaëlis Florentini Congregationis noſtræ perfectiſſimæ Camaldulenſium Monachi, meritis & vitæ eximia ſanctitate illuſtriſſimi. Fuit Michaël ſuperioris ſæculi oraculum juxta & miraculum, in quo nimirum Veterum Patrum noſtrorum primævus ſpiritus revixiſſe & requieviſſe videatur. Poſt jacta namque ſolida vitæ ſanctioris fundamenta, veterum Recluſorum conſuetudinem æmulatus, viginti circiter annos, in cellula quâdam ſeorſum incluſus permanens, velut ſepulchro quodam conditus, verè mundo mortuus, ſolâ Divinarum rerum contemplatione abſorptus, carnem ſpiritui perfectè ſubegit, & miro rigore corpuſculum ſuum attenuavit atque exhauſit, nuditate & paupertate extrema delectatus. Ejus ſanctitatem miraculorum gloria Deus illuſtravit, cumq; omne terrenum ſolatium prorſus aſpernaretur, Divinis ipſum colloquiis, & viſionibus mirificè recreavit. Fuit Michaël primus Rofarii ejus, quod *Coronam Domini*, vulgo *Camaldulenſe*, appellant, Inventor: quodque paulo poſt in orbem terrarum univerſum propagatum, à Sũmis Pontificibus approbatum, ſummisque Gratiis ſive Indulgentiis donatum, inſigni cum fidelium fructu quotidie uſurpatur. Claruit vir Sanctus A. C. 1500. Beato Iuſtiniano Congregationis Montis-Coronę Inſtitutori familiaris, à quo (utpote Prophetico ſpiritu imbutus à Numine) ſuper iis quæ moliebatur rogatus, magnas eidem (quæ ſubſequutæ ſunt) difficultates prænunciavit. *Ex Hiſtor. Mont. Coron. Luc. Erem. Auguſt. Florent. Annal. noſt. Bened. t. 2. SS. Ordin.* Alii alium diem aſſignant.

Fit Recluſus.

Extrema nuditas.

Rofarii inventor.

Clar. 1500.

In Hiſpania Sancti Sampſonis Abbatis, doctrina & ſanctitate conſpicui. Fuit hic Abbas Monaſterii Sancti Zoili in Vrbe Cordubenſi, mortuusque eſt An. Ch. 890. tantæ eruditionis & ſanctitatis, ut tota Hiſpania celeberrimus haberetur. Cujus id Epitaphium ſatis explicat *S. Samſon. Abb.*

Quis, quantusque fuit Samſon clariſſiriſſimus Abba
Perſonat Hiſperia illius famine tota &c. *Illuſtr. Elogium.*

Ex variis rer. Hiſp. ſcript. Anton. Iepes &c. t. 2. SS. Ord. &c.

In Germania Beati Heyndenrici Abbatis. Hic ob inſignem ſanctitatis famam ad regimen Monaſterii Sanctæ MARIÆ de Zedelitz ſubvectus, id muneris ſtrenuè annis duobus & quadraginta adminiſtravit. Fuit & Waldſaſſenſis celeberrimi Cœnobii electus Abbas, quem honorem ut invitus admiſit, ſic paulo poſt, cum vix duos menſes geſſiſſet, ſponte dimiſit, ad Zedelitzenſe ſuum Cœnobium reverſus, ubi, cum oves ſibi creditas ſanctiſſimæ converſationis exemplo diu paviſſet, plenus meritorum obdormivit in Domino. *Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. tom. 2. SS. Ordin. &c.* *B. Heyndenricus Abb.*

In Gallia depoſitio Beatæ Humbelinę. Humbelina generoſo orta genere Teſſelinũ de Fontanis patrem, matrem Aleth de Monte-Barro, Mellifluum Bernardũ, germanum habuit. Nobili viduata marito, fratris admonitione mirabiliter converſa, rigidiſſimam deinceps vitam inſtituit, cum in laboribus, & humillimis excitiis ſemper prima, perpetuo ferè cilicii uſu carnem attereret, brevemq; & tenuem ſomnum non niſi in duro aſſerum ſtrato admittere ſoleret. Fuit altera ſui ſæculi Scholaſtica, & ut germanus ejus Bernardus, BENEDICTUS redivivus, ſic rediviva ipſa Scholaſtica præcipua Monialium noſtrarum Reformatrix, ſuo exemplo innumeras pene ſuccendit & exſtimulavit. Denique poſt multa pietatis opera miris prȩcedentibus ſignis mortalitatem exuit, cum Angelus Domini mortuorum tabulam ipſe pulſaret, Bernardumq; & Fratres ad morituram convocaret, ipſa inter lætiſſima quæ repetebat verba: Lætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi, in Domum Domini ibimus, feliciſſime obdormiente, ſuaviſſimo quã primum odore, & cæleſti luce cellam implentibus. Apparuit germano non multo poſt, *B. Humbelina.* *Rigor vitæ.* *Rediviva Scholaſtica.*

Digitized by Google

poſt, mira claritate & pretioſis veſtibus adornata, & ingentem ſuam gloriam eidem manifeſtavit. *Angel. Manriq. Chryſ.* *Henriq. Guilhelm. Abb. invita S. Bern. Barnab. de Montalbo, Bern. Brito, Perales, Ruſca, &c.*

VNDECIMO CAL. SEPT.

XXII. Auguſti. C.

Octava Aſſumptionis. OCtava Aſſumptionis Beatę MARIÆ Virginis, per Sanctum Leonem noſtrum, eo nomine Quartum, Pontificem Maximum, inſigni bonorum omnium, Deiparæ maximæ ſtudioſorum gratulatione, inſtituta, & per orbem terrarum Vniverſum propagata. *Ex Annal. Eccleſ. Annal. noſt. Bened. Script. Pontific. tom. 2. SS. Ordin. &c.*

S. Bernardus Tolomeus. Senis in Tuſcia depoſitio Sancti Bernardi Tolomæi Abbatis, & primi Fundatoris Monachorum Ordinis Sanctæ MARIÆ Matris Dei de Oliveto. Bernardus celebri admodum & illuſtri Tolomæorũ familia Senis ortus, Ioannis filius, Mini Nepos, Ioannes & ipſe primum in Baptiſmo vocatus eſt. Equeſtri dignitati eruditionis juxta præſtantiam conjungens, Senator idem, idem Philoſophiæ in Academia celeberrima Ordinarius Profeſſor, inſigni virtutum laude, ad cumulum cæterorum mirè excelluit. In gravem oculorum ægritudinem cum incidiſſet, lumine utroque repente orbatus eſt, ſed beneficio Virginum Virginis, quam impenſius coluit, implorata ejus ope, & voto facto: ejus ſe famulatui, relicto ſæculo perpetuo conſecraturum; prodigioſè curatus; promiſſi memor, conſcenſa quamprimum Cathedra (diſputationi ſolemni dies indicta erat) prædicato miraculo, tanta facundia copiaque dicendi, ad mundi contemptũ Auditores hortatus eſt, ut omnes quotquot aderant, in magnam ſuimit confuſionem verſi ſint, & continuo quidam eorum, quos inter Ambroſius Picolomineus, & Patricius à Patriciis, æquè nobiliſſimi Senatores, eodem propoſito ipſum ſequuti ſint, ad proximum Senæ montem concedentes, eumque à Sacro Oliveti Monte cognominantes, ubi ædiculam quamprimum Sacram, ſibique cellulas condiderunt; Illic Bernardus, dum in preces effuſus, opem Numinis ardentius efflagitaret, inſigni viſione ſibique jucundiſſima recreatus eſt: vidit namque interorandum, velut alter Iacob, & alter noſter ille Iacobi æmulus Romualdus, Scalam ad cælos usque pertingentem, per quam Angeli deſcenderent aſcenderentque, ſecum per ſcalas easdem Monachos candidi amictus deducentes, quos cæleſtes illi ſpiritus adipſum Angelorum Regem, ejusq; glorioſiſſimam Genitricem, nivei candoris amictu ſimiliter fulgentes perducebant. Poſitis proin loco eodem ſanctiſſimi Inſtituti fundamentis, multis ad eum quotidie diſcipulis confluentib9, cum inediæ, vigiliis, perpetuæ orationi, aliisque religioſis ſtudiis ſedulo vacarent, invidens invidentiæ auctor peſſimus genius, hoſtilia quæcunque poterat machinatus eſt, ſi forte novellum Chriſti gregem, poſſet transverſum abripere. Nulla autem ſuccedente fraude calumniam machinatus, incitavit nonnullos, qui ceu novatores, imo Hæreticos, Bernardum tunc Ioannem & ſocios apud Pontificem Maximum accuſarent. Præfuit tunc temporis Eccleſiæ Catholicæ Ioannes XXI. qui eos quamprimum ad ſe Avenionem evocavit. Cui, inſtituti ſui reddita ratione ita ſe purgârunt, ut non ſolum indemnes remitteret, ſed laudatos atque confirmatos ad Guidonem Aretinum Epiſcopum deſtinaret, cui Inſtituti ejusdem ſub certa Regula approbandi jus & facultatem plenam conferebat. Apparuit eo ipſo tempore Guidoni Epiſcopo ipſa Cælitum Imperatrix, niveo amicta habitu, Angelorum ſtipata choro, quæ ei Alumnos comendans ſuos, candidum inſuper habitum & Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri, BENEDICTI ſui Regulam porrexit, quâ deinceps viverent, ex eaque omnes vitæ actiones formarent. Quos proin ad ſe venientes, velut è cælo, & à cælorum Regina miſſos Guido amantiſſimè amplexus A.C. 1319. 21. Martii ipſa Admirabili Parenti noſtro BENEDICTO ſacra inter Miſſarum Cathedrali in templo ſolemnia, ſolemni adhibita benedictione, candido induit habitu, eisque Sanctiſſimam Regulam noſtram ſervandam præſcripſit, & Congregationi, *Sanctæ* Mariæ *Montis Oliveti*, & Ioanni Tolomeo *Bernardi* nomen indidit. Reverſi ad Montem dilectum, Bernardo (qua ſumma erat animi demiſſione) primatum conſtantius detrectante, Patricium, primum Congregationis Olivetanæ Abbatem & Præſidem elegêre; quo feliciter defuncto, Ambroſium

Nobilitas & eruditio.

Fit cæcus.

A Deipara curatur.

Converſio ejus & ſoc.

Scalam videt in cælo porrectam.

Invidia dæmonis.

Ioann. XXI.

Deipara Regulam S. P. N. tradit.

Inſtitutio Ord.

Humilitas Bernhardi.

sium Picolomineum, eoque ex humanis sublato Simonem tertio loco subrogarunt, donec huic quoque ad supera translato Bernardus omnium humillimo, invitus & reluctans ad id muneris eveheretur. Qui nihilominus de vitæ asperitate nihil remisit, assiduis orationibus, vigiliis, meditationibus, aliisque corporis macerationibus juge Deo sacrificium & holocaustum factus in odorem suavitatis. Sub quo multis passim exstructis Cœnobiis, Congregatio longe lateque est propagata. Denique Bernardus ubi sui Ordinis confirmationem ab eodem Pontifice Avenionem profectus pro voto obtinuisset, annosque viginti septem eidem sanctissimè præfuisset, Senis, dum suis Monachis pestilenti lue infectis propriis manibus, ut verus pater amantissimè inserviret, & ipse infectus, non sine gloriosissimo Martyrii titulo, immaculatum spiritum, inter ferventissimas amore & desiderio preces, interque psallentium simul & lugentium filiorum manus, gaudens & exultans reddidit Creatori An. Ch. 1348. Conversionis suæ 35. in medio Suæ Ecclesiæ tumulatus. *Sylvanus Razzi, Monim. Senensia, & Olivetana, Arnol. Duac. Annal. noss. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ejus rigor in Abbatiæ honore.

Pestе extinguitur.

Ob. A.C. 1348.

In Germania, Cœnobio Augustissimæ Virginis, Matris Admirabilis de Eremo, vulgo Einsidlen, depositio Sancti Eberhardi primi ejusdem loci Abbatis & Confessoris. Eberhardus Illustrissimo ortus genere, patrem Conradum Franconiæ Ducem, Hassiæ, Veteroviæ, &c. Comitem (alii Wernherum Ducem, parentem ipsi tribuunt.) Hermannum Alemanniæ magnum Ducem & Conradum Franconiæ Principem, germanos habuit. Sed honorum generoso contemptu, & sanctitate vitæ multo illustrior, mutans cucullo purpuram, ex illo, quam ista, multo dignius & felicius exsplenduit. Advectus in Sacram Deiparæ eremum magno apparatu, multis comitibus, & quod ad commendationem viri & Vocationis, & vocamus, *Angelo itineris duce*; & opes suas, & seipsum *Magnæ Matri* ut emanciparet, concitari se sensit. Proin promptissima voluntate, in novi molitionem Cœnobii intentus, præcipui illustratoris, & principis Conditoris nomen meruit; in quo seipsum Deo & Deiparæ devovens, primus etiam sanctissimi loci Abbas fieri, dignissimus fuit. Claruit eximiis virtutibus, & raro in Cœlitum Imperatricem studio & fervore, quam illa clientis sui fidelitatem, imo filius ejus Servator ipse admirandæ dignationis prodigio, amantissimè remuneravit: quando Sacellum Deiparæ ibidem, insigni basilica ab Eberhardo circumdatum ipse Pontifex æternus ac ter maximus solemni ritu consecrare dignatus est, & perpetuis deinceps miraculis locum honoravit. Eberhardum maximi fecit, magnus ille Vindelicorum Pontifex Vdalricus. Is cum aliquando ad visendum Dei servum in sacram eremum devenisset, & post sacra orationum libamina, & fraternæ collationis dulcia colloquia domum reverti jam jamque vellet, jamque etiam progredi cœpisset, currens post eum anhelus Abbas, rursumque in oscula ruens, profuso lachrymarum imbre: *Ex hac*, inquit, *hora non videbimus nos ulterius in hac vita, donec corporibus exempti, videre nos mereamur in præsentia Dei.* Cui Episcopus dixit: *Pater venerande, scis nunc pro certo tempus meæ resolutionis instare, quo debeam ex hac vita migrare?* Cui ille respondit: *Finis quidem vitæ tuæ adhuc non erit: sed verum esse quod dico exitus comprobabit.* Ita discessum inter lachrymas. Factum est, ut sciens prædixerat, reversusque ad eremum proxima occasione Vdalricus, mortuum Amicum multum diuque deploravit. Obiit A.C. 958. *Berno Aug. Christoph. Hartmannus Mon. Einsidl. Const. Ben. tom. 2. Annal. noss. Germ. t. 2. SS. Ord. &c.*

Deiparæ favor.

Ipsi familiaris S. Vdalricus Episc.

Spiritus prophetici.

Obiit 958.

B. Eberhardus Abb.

Illustrissimâ genus.

Ab Angelo ducitur.

Fit Abbas.

Apud Senonas Sancti Ebbonis Archiepiscopi. Ebbo ex Tornodorensi potentissimo Comite Monachus Sancti Petri Vivi Senonensis, generosissimo perituro rum contemptu gloriosissimus effulsit, quæ patre mortuo, non aliter atque toxicum fugiens, ne dominaretur in multis clam prorupit, interque servos Christi abjectus esse eligens, in cucullo aliquamdiu secure delituit. Postea autem, vitæ meritis proditus, & super candelabrum positus, in Archiepiscopali Senonensium Cathedra mirificè effulsit, & veri Pontificis exemplo ac merito amplissimam provinciam æternum demeruit. Obiit An. Ch. 750. 11. Calend. Sept. aliis 6. Calend. *Ex Monim. Senon. Claud. Rob. And. Bamb. Odovanno, Aymoino, Roberto Antisiodor. to. 2. SS. Ord. Arnold. Duac.*

S. Ebbo Archiep.

Honores fugit.

Nec effugit.

Ob. 750.

In Anglia, Monasterio Wirensi depositio Sancti Sigfridi Abbatis. Sigfridus tertius Wirensis Cœnobii Abbas, quod S. Benedictus Biscopius in Northumbria construxerat, vir sacrarum litterarum scientia sufficienter instructus, mirâ autem abstinentiæ virtute præditus fuit. Ejus in diu-

S. Sigfridus Abbas.

in diuturno pulmonum morbo, quem forti pertulerat animo, insignis patientia celebratur. Præfuit Cænobio sanctissimè, triennium solum, & plenus meritis decessit A. Ch. 668. *Ven. Beda, Edovardus Mayhevv, Hugo Menard. to. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Obiit 668.

B. Lambert. Abb.

Chesiriaci in Gallia Beati Lamberti Abbatis. Hic generosis natus parentibus sanctissimum & celeberrimum illum Tarentasiensem Archiepiscopum Petrũ, germanum habuit; cujus studia & virtutes strenuè æmulatus est. Monachum Chesiriaci professus, cum in ipsis conversionis primordiis, pietatis singularis, & Zeli Monasticæ disciplinæ indicia peregregia præ se tulisset, Abbas electus, cum aliquandiu strenue præfuisset, & mira affabilitate, mansuetudine, humilitate, compassione, liberalitate omnium animos demeruisset insigni omnium cum

Ejus virtutes

comploratione, ad æternã patriam commigravit. *Philipp. Seguin. Chrysost. Henriq. Barn. de Montalb. &c.*

In Camera B. M. V. Beati Godefridi Monachi, ejusdem Monasterii Confessarii. Hic annos ferè 14. diro rupturæ & viscerum dolore cruciatus, nunquam tamen à prædicationis labore, & hominum salute quievit. Obiit repentina morte, nocte media, cujus obitũ Angeli prodidère, cum vigil admirabili Musica eorumdem obstupefactus, de plausu mirifico Angelorum certiores Moniales reddidit, multis deinceps signis prodigiosis sancti viri merita comprobantibus, sola ejus veste plurimis remedia sanitatis conferente. *Arnold. de Raisse, Thomas Cantipratanus, Angelus Manrique, Aubertus Miræus, Chrysost. Henriquez. tom. 2. SS. Ordinis, &c.*

B. Godefrid. Confessarius.

Angelici cantus.

DECIMO CAL. SEPT.

XXIII. Augusti. D.

S. Chagnoaldus Episc.

Lauduni in Gallia, Sancti Chagnoaldi ejusdem civitatis Episcopi & Confessoris. Chagnoaldus, aliis Gaynaldus, Canoaldus, Chalnoaldus, illustrissimo natus genere, patrem Hagnericum, potentissimum Burgundiæ Comitem, matrem Leodegundam habuit, utrumque sola filiorum sanctitate, quam omni majorum gloria ac potentia feliciores longè, ac celebriores: Pharone scilicet, Walperto, Chagnoaldo & Farâ sive Burgundophorâ, quaternione longe illustrissimo, singulis calcato sæculo superioribus, mirè sanctis, & tribus quidem masculis ad celeberrimas è Cænobio Cathedras extractis, Farâ autem ad Abbatialem honorem subvectâ, multasque Regum & Principum filias exemplo suo ducente, & sanctissimis in cucullo disciplinis informante. Chagnoaldus Luxovienſis Cænobii Monachus, sacrum rigorem pueribus annis masculo proposito conatuque aggressus, tantus deinceps in omni vita, ut à teneris, ad senectam, & mortem usque, miraculorum gloria à Numine sit commendatus. E quibus illud inprimis memorandum simplicis ac planè cæcę etiam obedientiæ argumentum, Ægyptiis illis exemplis & miraculis nullo modo inferius, cum ab Abbate pro negotio quodam procul à Cænobio in solitudinem missus, nihil veritus bestiarum silvestrium, quæ illic grassari non ignoverat, inanitatem, belluam ferocissimam sibi occurrentem, Magistri confisus imperio, confidentissimè aggressus, ceu rationis capacem, obsequentem ad nutum habuit, & quo voluit, duxit. Eum denique Laudunensis Cathedra Pontificem habere meruit, admirabili ejus vitæ sanctitate longè illustriot, quam omni possessionum & gloriæ incremento, facta, eximium nempe ad omnem posteritatem consequuta ornamentum, & Patronum Vrbis, & provinciæ universæ potentissimum. Claruit A. Ch. 640. *Claud. Rob. Monim. Luxov. Ioan. Chenu, Ioann. Trithem. Annal. nostr. Benedict. &c.*

Genus illustrissimum.

Sancti Fratres.

Fit Monach.

Ejus obedientia simplex.

Fit Episcop.

Clar. 640.

Romæ depositio Beati Gregorii eo nomine Noni Pontificis Maximi. Gregorius IX. olim Vgolinus, ex Comitibus Signiæ oriundus, uti genus longo quidem sæculorum decursu ad Sanctissimum Patriarcham nostrum retulit, sic eidem, novo jure se in cucullo devovit; ex quo ad summa Ecclesiæ negotia expetitus, Ex Diacono Cardinale S. Eustathii Episcopus Cardin. Ostiensis, & Veliternus ab Innocentio III. creatus, summam denique Cathedram conscendere meruit, & orbem, ut majestate, sic beneficiis maximis implevit, & demeruit. Pauciſſima, è plurimis enumeramus: Ejus primum jussu, Campanæ sonitus, cum ad Consecrationem in SS. Missæ Sacrificio, tum ad salutationem Angelicam per Ecclesiam & orbem

B. Gregorius IX. Papa.

Officia ejus.

Merita gravissima.

bem terrarum universum institutus, fidelium pietatem & reverentiam tam ad venerandum SS. Christi corpus, quam Admirabilis Matris electionem & gratiam suspiciendam mirificè induxit & concitavit. Idem Fridericum Imp. reliquosque Europæ Principes ad sacrum bellum potenter erexit atque accendit. Eundem Cæsarem minus Ecclesiæ devotum atque addictum admirabili constantia officii cõmonefecit, & surdum diris devovit, & Imperio dejecit. Idem Perusinos aliosq; inter se dissidentes amicè composuit. Idẽ Hannibalinam Hæresim felicissimè oppressit; Vrbem ad officium reduxit; Idem perinsigni de Sacris familiis merito, Sanctos Dominicum, & Franciscum Prædicatorum, & Minorum Meritissimos Institutores, Beatos item Antonium de Padua, & Elisabetham Reginam, Sanctorũ albo solemniter adscripsit, & Canonizavit. Idem Genuenses & Venetos inter se diggladiantes, composuit. Factionibus item Guelphorum & Gibellinorum invalescentibus obnixus, pessumeunti Romæ atque Italiæ occurrens, gravissima oratione, rebelles ad sacrum potius bellũ pellexit accenditque. Decessit tantus Pontifex Romæ hac die An. Ch. 1241. ingenti apud optimos quosque sui relicto desiderio, tantis tam præclare gestis, etiã in terris imortalis. *Abr. Bzovius, Franc. Rosiers, Ciacon. Panvin. Platina, Constant. Cajetan. Annal. nost. Bened. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Constantia ejus.

Præclare gesta ejus.

Obiit 1241.

In Germania plurimorum Sanctorum atque Beatorum Monachorum, qui pro fidelitate & reverentia erga sedem Apostolicam cũ Idolum Henrici IV. Imperatoris Schismatici execrarentur, Clericosque uxoratos & concubinarios constantissimè damnarent, edictis Pontificis obedientissime obsequerentur, injurias varias & gravissimas perpessi, Cænobiis ejecti, in exilium pulsi, ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes, in montibus & speluncis, & in cavernis terræ, testimonio fidei probati reperti sunt. Fuit horum innumerabilis penè copia, cũ pleraque Cœnobia Schismaticos averlata, omnium direptioni paterent, & Clerici imprimis uxorati, in sani furore in Monachos sævirent, Cæsareos accenderent, sanctissimis aliquot Episcopis nostris penè oppressis; aliosque inter, Monachis S. Nicolai Patavii, quod uxoratos Clericos ab Imperatore Sacrilego Cœnobio ũnissos excluserant, Cœnobio extractis, & indignissimo spectaculo, publicè virgis cæsis, atq; mox urbe & omni vicinia ejectis. *Ex Annal. nost. Germ. Varius rer. Germ. script. Hundio, &c.*

SS. & BB. plurimi.

Constantia ipsorum.

Numerus ingens.

Cæsaris furor.

In Gallia Beatæ memoriæ Elsini Abbatis Remensis, Deiparæ addictissimi, qui primus, connitente inprimis Sancto Anselmo nostro Cantuariensi Archiepiscopo Festum Conceptionis Beatissimę Matris Admirabilis, imortali cum merito inchoasse memoratur. Claruit tempore Guillelmi Conquestoris Regis Angliæ sub A. Ch. 1070. quam postea consuetudinem Divum Anselmum pari merito constat in Regnum universum introduxisse, eâdem deinceps per orbem terrarũ universum propagata. *Ex variis rer. Gall. script. Iacob. ac Vorag. Claud. de Rota, Baron. &c.*

V. Elsini Abb.

Festum Conceptionis instituit

Cenomanis depositio S. Frambaldi Abbatis. Fuit hic Monachus celeberrimi Miciacensis prope Aurelham Cœnobii, habuitque Magistrum absolutissimũ Sanct. Maximinum, ejusdem loci Abbatem, cujus perfectissimam vitam sedulo imitatus, & ipse ab insigni vitæ sanctitate celebratus est. Fuit idem Abbas ad Sylvam Gabronicam, non longè ab urbe Cenomanensi, cumque eruditione non leviter præstaret, Episcopus ad conversionẽ gentium ordinatus, Apostolico labore se se Ecclesiæ plurimum cõmendavit. Floruit temporibus Childeberti Regis & deinceps, miraculorum gloria à Numine cõmendatus. *Ex Renato Benedict. Hugone Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Frambaldus Abbas.

Episcopus & Apostolus.

Alziræ in Hispania passio Sanctorum Martyrũ Bernardi, Mariæ & Gratiæ Regum, fratrum, Virginum, & Martyrum. Bernardus, Regis Carletani filius, in nefanda Mahometis secta ab infantia educatus, mira Numinis gratia, audita cælestiũ genionum musica, & divinitus tactus, fidem Christianam amplexus est, & cum antea Amethe vocaretur, salutaribus expiatus undis, Bernardi nomen accepit. Cucullum in Monasterio Populetano exambiit & meruit, ubi cum sub sanctissima Cistercientium nostrorum Reformatione sanctissime aliquamdiu vixisset, & continuis, iisdemque rarissimis miraculis à Numine illustraretur, Zelo Apostolico exardescens, prædicationis suscepto munere, multos ad fidem Christi perduxit. Cumque Patrem suum Regem cũ omni Regno Ecclesię Dei aggregare expeteret,

SS. 3. Reges Mart.

Fit Christianus & Monachus.

eo à

eò à ſuperioribus miſſus, parentes quidē mortuos intellexit, in fratrem tamen Almanzorem Regem omne ſtudium convertit, quem à Mahometiſmo revocare, multum, ſed fruſtra laboravit. Sorores autem Zoraydam & Zaydam Chriſto lucratus, Mariam & Gratiam in Baptiſmo appellavit, & ut ad profeſſionem vitæ Monachicæ admitterentur impetravit. Quæ cum ipſo variis ſuppliciis à fratre, affectæ, tandem glorioſo Martyrio curſum conſumarunt. Bernardus tandem, clavo fronti affixo, Apoſtolici muneris coronā meruit, Patronus deinceps civitatis de Algezira cū ſororibus adoptatus, & Officio Eccleſiaſtico ſolemniter celebratus. *Ant. Beuther, Chryſoſt. Henr. Petrus Calzolarius, Alph. de Villeg. Martin. de Victana, t. 2. SS. Ord. &c.*

Sorores converſæ.

Martyrio donantur.

Patroni Algeziræ.

In Monaſterio Germaniæ Waldſaſſen obdormitio Ven. viri Ioannis ejusdem loci Abbatis, qui zelo Monachicæ diſciplinæ ferventiſſimus, omni virtutum genere excultus, Deo acceptum, hominibus charum, & Principibus venerabilem & gratiſſimum ſe exhibuit, & poſt diuturnum contra inviſibiles hoſtes certamen coronam gloriæ in æterna patria acceptūrus, migravit è ſæculo. *Menol. Ciſt. Chryſ. Henr. Krantzius, Annal. noſt. Germ. & tom. 2. SS. Ord. &c.* *Ven. Ioannes Abb.*

Eodem die apud Heduos, S. Neptadii Presbyteri & Monachi actibus & meritis glorioſi. *Sauſſ.* *S. Neptadius.*

Item S. Alcelinæ Virginis Sanctimonialis in Belincuria, cognatæ S. Bernardi, virtutibus & miraculis Illuſtriſſimæ. Id. *S. Aſcelina. V.*

NONO CAL. SEPT.

XXIV. Auguſtj. E.

S. Audoënus Archiep.

ROthomagi *Sancti Audoëni Epiſcopi & Confeſſoris.* Audoënus alias Dado, perilluſtribus genere parentibus, patre Authario, Aiga matre genitus, fratres Adonem, Lodarienſis Monaſterii Conditorem & Monachum, & Radonem Theſaurarium Regium habuit, utrumque auctoritate apud Regem Clotharium, apud omnes autem generis & virtutis præſtantia ſpectatiſſimos. Ipſe cum cæteris virtutibus ac dotibus, tum eloquentiæ laudibus mirè ornatus, Dagoberto Regi à Secretis primum fuit, dehinc Cancellarius Regni Creatus, tanta apud Regem eumdem gratia viguit, ut omnia ferè Regni negotia ejus arbitrio permitterentur. Sed longè illuſtrior in Audoëno, in Divinis ſapientia, qua ita excelluit, ut peſtilentiſſima Monothelitarum Hæreſi Orientem univerſum vaſtante, & jam in Occidentē effuſa, Martino Pontifice Maximo Francorum opem exorante, coacto Sacerdotum & Epiſcoporū Galliæ univerſæ Concilio, Audoënus, quamvis ſacris minimè initiatus, cum Sancto Eligio noſtro, tantæ rei aptus, ab univerſis deligeretur. Protrivit, in ampliſſimo maximè Galliarum Regno Monothelitas Audoënus, ut quē Rex antea à ſuo Rasbacenſi per vim abſtraxerat Cænobio, jam non invitus eligi Epiſcopum pateretur. Archiepiſcopus creatus, ea in dignitate etiam aliam Hæreſim, Galliarum jam olim Dominam, Simoniacam nimirum peſtem aggreſſus, pari felicitate, æterno cū merito, in Gallia extinxit, & novam quaſi faciem Regno induxit. Nec ſuis tantuмodo terminis contentus, ſed & procul etiam poſitis gentibus *lumine verbi ſalutaris, quaſi ſol quidam illuxit*; quin & in Hiſpanias uſque penetravit, ubi inſigni illuſtratus miraculo, ſeptem annorum ſiccitatem, lachrymarū, & mox imbriū copioſiſſimo fluento prodigioſè ſuſtulit, & univerſum Regnum ampliſſimè demeruit. Et hæc quidem electus, non conſecratus Pontifex, cum quid Epiſcopali poſſet in munere ſollicitius exploraſſet. Tum primum Conſecrationem admittens, ſpretis Principum frequenti occurſu, & famulantium obſequiis, pauperum maximè & captivorum atque ægrotantium conſortio delectatus eſt. Corporis ſui crudelis domitor, jejuniis diligentiſſimè & vigiliis ſtuduit, collū, ventrem, brachia ferro ſtrinxit, lectulum autem aſperis virgultis, pro pluma ſtruxit. Locupletavit & beavit Galliam plurimis Sanctorum reliquiis, Roma illatis, & nobiliſſimis non paucis Cænobiis atque Xenodochiis conditis. Meruit autem, admirandus verè Pontifex, paulo ante mortem, compoſitis Francorum atq; Auſtraſiorū, acerbiſſimis odiis, de provincia utraque, ut merito Patris Patriæ titulo appellaretur. Fuit in vita & poſt mortem præſtantiſſimis à Deo miraculis illuſtratus, cælitum etiam in terris alloquio beatus. Eximio DEIparam ſtudio coluit, ejusdemq; ſui cultus eximium argumentum Cathedrali ſuæ Eccleſiæ reliquit, quā ſupra ſimus.

Regni Cancellarius.

Hæreſi profligandæ operus ſæcularis judicatur

Ex Monacho Archiep.

Apoſtolus gentium.

Hiſpaniam demeretur.

Rigor vitæ.

Regnum clade liberat.

Miracula.

De Eccleſia, ſua meritiſ-

De Eccleſia ſua meritiſſimus.

ſupra omnes anteceſſores glorioſam reddidit, theſaurisque plurimis locupletavit. Clero multis modis conſuluit, nec Eccleſiam totius Diœceſeos præteriit, quam nõ exornare & locupletare viſus ſit. Monachorum ſtudia mirificè promovit, rigorẽ Monachicum reſtituit, plurima Cœnobia condidit, & dotavit, tantopere efflorescentibus ſub ejus regimine Monachorũ rebus, numeroque utriusque ſexus Cœnobiorum eouſque adaucto, ut Fridegodus vetuſtiſſimus auctor affirmare non dubitet, *eadem ſub Audoëno, & multitudine, & religione AEgypti Monaſteria ab Antonio quondam inſtituta, æquare viſa eſſe.* Mortuus eſt nonagenarius, anno Pontificatus tertio ſupra quadrageſimũ, Chriſti 677. cujus ſacrum corpus multa omniũ comploratione curatum, à Rege, Regina, cæterisque optimatibus inſigni pompa è villa Clypiaco ubi deceſſerat, Rothomagũ deductum, in Beati Petri Baſilica conditum, quarto poſt obitum anno à Beato Ansberto repertum eſt ab omni corruptione intaminatiſſimum. *Ex Fridegodo, Baronio, Sepeſio, Lippeloo, Claud. Rob. & div. rer. Gall. ſcript. &c.*

Rigor vitæ Monachicæ.

Obiit 677.

Incorruptio.

S. Georgius Martyr.

Eadem die Sancti Georgii Limniotæ Monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendiſſet, quod ſacras imagines frangeret, ſanctorumque reliquias combureret, ejus juſſu manibus abſciſſis, & capite incenſo Martyr migravit ad Dominum. Martyrol. Rom. & Bened. cum aliis, ſed & Græci in Menologio.

S. Patricius Abbas.

Nivernis Sancti Patricii Abbatis. Nec ulterius huc uſque in ejus vitam indagare licuit. Ejus meminêre præter noſtros, Martyrologium Romanum, Baronius, Vſuardus, Maurolycus, Felici, Menard. &c.

S. Theodoric. Abb.

Andoino Monaſterio Sancti Theodorici Abbatis. Is decem annorum puerulus Deo oblatus, vivus & mortuus multis ſignis & prodigiis claruit, obiitque A. C. 1084. ætatis ſuæ 80. profeſſionis monachicæ 59. regiminis Abbatialis 33. cujus ſacrum corpus miraculis glorioſum e terra levatum, & in medium Eccleſiæ translatum, Hugoniſtarum poſtea immanitate & ſcelere, ſuæ ſalutis negligentium, alienæ, cum dæmone invidentium, in cineres & favillas redactum eſt. *Molanus in Addit. ad Vſuard. & in Indiculo SS. Belgii, t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 1084.

Miracula.

S. Sanderadus Abbas.

In Monaſterio Gladbacenſi, S. Sanderadi, ejusdem Cœnobii primi Abbatis. Fuit hic Monachus primum celeberrimi Cœnobii Sancti Maximini prope Treveros, cumque Gero Colonienſis Archiepiſcopus divinam monitionem accepiſſet, de condendo in honorem Sancti Viti Cœnobio, evocatus ab eo Sanderadus, locum invenire meruit intra terminos Diœceſeos Leodienſis, ubi in cavato lapide reconditæ erant pretioſiſsimi Martyris Chriſti Sancti Viti Reliquiæ. Condito proin illic Cœnobio Sanderadus præfectus eſt, pertulit injurias multas à Wartrino Geronis ſucceſſore, apud quem falſo delatus, honore dejectus eſt. Reſtitutus poſtea, cum diſperſas ſucceſſoris negligentia oves, diſtracta prædia, libros & alia reperiſſet, mira patientia, nihil triſtitiæ præ ſe tulit, multisque tribulationibus excoctus demum in pace quievit; multis miraculis tam in vita quam à morte illuſtratus. Claruit An. Ch. 970. cujus Anniverſarium feſtivè in Gladbach hac die celebratur. *Molan. Trithem. Arn. Duac. t. 2. SS. Ord. &c.*

Reliquias S. Viti reperit.

Ejus patientia.

Clar. 970.

B. Bartholomæus.

In Nazareth prope Liram, Beati Bartholomæi Monachi. Hic trium Cœnobiorum conditor ſub lectiſſimo Ciſtercienſium noſtrorum inſtituto: Floridæ-vallis, Vallis Virginũ, vulgo Maegdenthael, & Nazareth, in primo cum tribus filiabus ſuis, & filio, cucullum induit, & Monachicis ſe votis DEO & S. P. BENEDICTO devovit: in poſtremo autẽ, ad uſque vitæ finem in omni ſanctitate perſeveravit. Fuit orationi addictiſſimus, in victu ſobrius, in edomando corpore rigidus & auſterus, in pauperes propenſiſsimus, omni virtutum genere excultus, cujus animi puritatem, ſermonis prudentiam, judicii magnitudinem & profunditatem, nemo ſatis ac dignè verbis poſsit exprimere. Animorum in Purgatoriis ignibus cruciatorum, patronus fuit ſingularis, pro quibus, ſingulis diebus, centies & quinquagies Pſalmum *Miſerere* recitare conſueverat. Otii juratiſſimus hoſtis fuit, diem operi manuum, noctem orationi & meditationi aſsignando, adeo ut nemo otioſum ſe vidiſſe meminiſſet. Qui cum plenus dierum & ſanctorum operum, ad extrema deveniſſet, filiabus ſuis lachrymantibus placido vultu dixit: *Ceſſate à fletibus & lamentis, filiæ meæ dulciſſimæ, quin potius mihi gaudenti pariter congaudete: certus enim ſum, quod cum hoc carnis onus depoſuero, benè mecum aget Omnipotens, qui me, licet peccatorem, dignatus eſt in Electorum ſuorum numero computare. Et hoc vobis etiam annuntio,*

Tria Cœnobia condit.

Ejus laudes.

Animarum patronus.

Otii hoſtis.

Morituri ad liberos oratio

annuncio, quod non ſolum ſuper ſalute propria, me pius Deus conſolari dignatus eſt, verum etiam ſuper omnium liberorum meorum utrumque ſexus (filium alterum inter Præmonſtratenſes habuerat,) *de ſempiterna prædeſtinatione, diuina revelatio certum me reddidit, & eorum in æterna jucunditate me fruiturum conſortio, certo de monſtrationis indicio declaravit.* Cumque his dictis, obdormivit in Domino, anno ætatis nonageſimo ſeptimo. *Ex Vita B. Beatrix ejus filiæ, Arnoldo de Raiſſe, tomo de Aſſigny, tom. 2. SS. Ordin. &c.*

Moritur decrepitus.

S. Ebba cum ſoc. Mart.

In Monaſterio Collinghamenſi in Anglia, pallio Sanctæ Ebbæ Abbatiſſæ plurimarumq; Sanctarum Virginum. Ebba glorioſiſſimæ Virginum cohortis Anteſignana fortiſſima, rarum fœminei ſexus, & immortale decus, ſtupendo & ad poſteritatem omnem memorabili exemplo, mirificum triumphum de hoſtibus retulit. Cum enim Collinghamenſi Cœnobio pro meritis præfecta, ad omnem pietatem, ſoliusque cœleſtis ſponſi amorem creditas ſibi Virgines, ſanctiſſimè inſtrueret, barbaris ſeu Allophylis in Angliam irruentibus, cum & ſpectabili ferè genere omnes, & eximia pulchritudine diſcipulæ præſtarent, illibatiſſimo ſacratoque omnium pudicitiæ flori metuens Ebba, convocatis ad Capitulum, ſic vocamus, ſororibus, propoſito periculo & remedio, ſi quę integritati ſuę conſultum vellet ſeſe imitaretur ſuaſit & perſuaſit: arreptaque novacula (ſtupenda res!) plus quam heroico auſu, natum ſibi cum ſuperiore labro amputavit. Cujus exemplum ſequutæ reliquæ omnes, digniſſimum triumphis æternis agmen, infero, mundo, carne longè ſuperius, admirando ſui in Sponſum amoris argumento, pari crudelitate in ſe quælibet ſævierunt. Quarum deformitate hoſtes attoniti primum, mox conſtantia confuſi, & furore concitati, univerſas Cœnobio incluſas flammis devoverunt. Cujus holocauſti ſuaviſſima fragrantia, mirificè cœlites recreavit, A. Ch. 1070. *Nicol. Harpſf. Matth. Weſtmon. Stengel. Menard. & nos &c.*

Memorabile exemplum.

Stupenda res!

Paſſ. anno 1070.

Apud Heduos in Monaſterio Cervidunenſi S. Neptadii Presbyteri & Monachi. De quo Maurolycus, Felici, Arnoldus & Hugo hâc die.

S. Neptadius

In Germania apud Puſſium montem depoſitio B. Tudechæ Virg. & Abbatiſſę. Hæc ſacro, ſed pauperi Virginum cœtui ſub S. Ciſtercienſium noſtrorum Inſtituto apud Seefeldt præfecta, maximo in vitę rigore, & extrema rerum inopia vitâ ſanctiſſimam egit. Sed loco minus oportuno, & frequentiæ populorum obnoxio excedens, cum ſuis ad Montem Puſſium conceſſit, ubi laboribus ærumnisque confecta ſed invicta, ſolo vivens ſpiritu, ſuas cœleſtibus ſorores aluefecit, patientiæq; ac ſanctitatis exemplo multas è ſæculi cœno Virgines eduxit, & delicias aſpernari docuit. Ipſa autem ad prœmia laborum A. C. 1232. evolavit. *Chron. noſt. VVeing. Monim. Baindenſia, Henr. Gaſpar. Bruſch. t. 2. SS. Ordin. &c.*

B. Tudecha Abb.

Paupertas extrema.

In Polonia translatio SS. Martyrum Benedicti & Sociorum 4. Monachorum, de cujus translationis magnificentia conſulendi Matthias à Michovia, Ioan. Dubravius, & Martinus Cromerus, &c.

Translatio.

In Monaſterio S. Fridiani, B. Bartholæi, qui in eodem Sanctiſſimæ Camaldulenſi noſtræ Congregationi dans nomen mira enituit vitæ ſanctitate, multis à Domino miraculis illuſtratus cujus ſacrum corpus nonnullis anni ſolemnitatibus populo oſtenditur incorruptum. Claruit ſub A.C. 1260.

B. Barthol.

OCTAVO CAL. SEPT.

XXV. Auguſtj. F.

S. Gregorius Epiſc.

TRajecti S. Gregorii Epiſcopi. Gregorius ex Monacho Wiltaburgenſi Trajectenſium Pontifex, rara & admiranda vitæ ſanctitate mirificè excelluit, præcipuam in Eccleſia DEI auctoritatem conſequutus, quam vel ex eo ſatis intelligas, quod maximo illi Germanorum Apoſtolo Bonifacio, comes itinerum, conſorsq; laborum, ac ſecundus Thuringiæ paſtor accitus, in Apoſtolico exin munere eidem ſuccedere meruerit, ad ſublimiſſimâ illam functionem à ſanctiſſimo Papa Stephano digniſſimus judicatus, atque elevatus, inſigni poſtea fructu *in Friſonia* laboravit. *Dorſtadi* præcipue *& Trajecti Apoſtolus* nuncupatus. Eum vitæ Sancti Ludgeri ſcriptor *grandium meritorum virorum* appellat, & viventem etiamnum *Luciferam Chriſti Eccleſiæ lampadem.* Sanctus Lullus Moguntinenſis Archiepiſcopus ſalutat. De eo Gerardus Noviomagenſis, catalogo Epiſcoporũ Vltrajectenſium: *Gregorius*, inquit, *à Bonifacio ſanctiſſimo Præſule, Vltrajectino populo in Epiſcopum*

S. Bonifacii ſocius.

Apoſtolus.

Inſigne Elogium.

pum ordinatus, quæ in opere Evangelico Divus Willibrordus & Bonifacius inceperant, impigrè perfecit, ut tanti Apostoli nomen & merita, nemo pro dignitate valeat explicare. Fuit miraculorum gloria longè illustrissimus, præfuitque Episcopatui annis 32. mortuus Ann. Christi 775. merito inter præcipuos Germaniæ, Frisiorum inprimis ac Thuringorum Apostolos numerandus & celebrandus. *Ex Vita per S. Ludgerum ejus discip. Brouvero, Lullo, Othlono, Cratepolio, Gerardo Noviomag. Annal. nost. & Aquila Bened. &c.*

Obiit 775.

S. Hunegundis Virgo.

In pago Viromandensi depositio Sanctæ Hunegundis, pretiosæ Virginis Christi & Sanctimonialis. Hunegundis spectata generis nobilitate parentibus edita in villa Lembaide Veromandensis pagi, à Sancto Eligio nostro Noviomensi ac Veromandensi Episcopo, è sacro fonte susceptа est. In ipsis autem incunabulis pari nobilitatis sponso desponsa, miro Sponsi Virginum favore intaminato pudore servata, marito seu potius sponso immatura ante conjugium morte abrepto, alteri rursum prêter voluntatẽ despondetur. Hunc pia fraude ante nuptias Hunegundis lusit, & ut prius peregrinationem ad sacra Apostolorum limina uterq; susciperent persuasit. Illo autem spectandæ Vrbi intento, nacta occasionem, ad pedes Pontificis Maximi provoluta, votum deprompsit, & ab ipsomet sacro amiciti velo impetravit. Intrenduit re comperta Eudaldus sponsus, ut de nece Virgini interenda cogitaret, sed minimè ausus Romæ, accelerato in patriam itinere, bona Virginis omnia invadere & hostiliter parat diripere. Nec ignara Hunegundis, sola, ut erat pedes, alia pergens via, equos & currus omnes Eudaldi longè antevertit, opes, prædia, omnia sua, seq; ipsam Beatissimæ Matri Virgini in Monasterio Humolariensi consecravit. Sequutus sponsus, ubi rem planè admirandam comperit, attonitus primum, mox pœnitens propositi, Hunegundi prope altare B. M. V. oranti supplex ad pedes accidit, veniam rogavit, & jam non sponsum, sed servum, cum suis omnibus Deo & Hunegundi suæ se emancupans, ibidem demum à sponsa sua sepeliri meruit. Postquam autem Hunegundis, miro vitæ rigore & sanctitate in servitio dulcissimæ Patronæ suæ Cælitum Imperatricis perdurasset, dissolvi frequentius, & esse cum Christo expetens, dum ardentius extensis oraret manibus, morbo repente corripitur, neque multo post sacris munita, inter cælestem odoris miri fragrantiam, & immensum lumen, voce cælo delapsa felicissimè extinguitur. Cujus sacrum corpus cum diu sub terra delituisset, revelatione tandem Numinis Ann. Christi 946. repertum est in sarcophago incorruptissimum. Intervenit forte Giso religiosus presbyter, qui sarcophago jam aperto, elevari reliquias prohibuit, quod nisi præsente Episcopo non liceret. Ita dies triginta duos apertus ad usque adventum Rodulphi Noviomensis Episcopi mansit sarcophagus, admirandæ lucis fulgore toto eo tempore, locum perpetuo implente, & cælesti fragrantia erumpente, eo rariore miraculo, cum pro sordibus pulveris ad sacrum corpus fragmina margaritarum, & miræ quædam scintillæ exsplendescerent, languidi autem quicunque occurrerent, quocunq; morbi genere laborassent, illico conspecto solum corpore, prodigiosissimè curarentur. Quin & illud rarissimum & gratulationis plenissimum fuit, ipso elevationis solemni festo factum, cum sævissima lues adeo totum illum pagum occupasset, ut vix domus ulla sine ægroto esset, ipso elevationis sacri corporis momento, universos suis è lectulis sanos consurrexisse, & Sponsum Virginum in Virgine sponsa sua deprædicasse. *Ex Vita Variis rer. Gall. script. Annal. Benedict. tom. 2. SS. Ordin.* Claruit A.C. 630.

Despondetur altera vice.

Sponsum pie deludit.

Pedes equos prævertit.

Deipara addictissima.

Mirum lumen.

Reperitur sacrum corpus.

Stupenda miracula.

Rarissimum miraculum.

Clar. 630.

S. Aredius Abbas.

In pago Lemovicensi Sancti Aredii Abbatis & Confessoris. Aredius Lemovicis nobili natus genere, puer admodũ, Theodoberti Regis Ephebis accensus est; in cujus facie, cum Sanctus Nicetius noster Divinum quidpiam intueretur, ut se sequeretur puero innuit, qui relicto statim palatio, Episcopum sequutus est. Mirum & rarum illud, cum aliquando corrigi, doceri, dirigi, exerceri à Sancto Magistro ferventius peteret, visam columbam esse, quæ è sublimi descendens in caput pueri sese demitteret. Hæc deinceps sæpius puerum comitari visa, cum Sanctus puer celebrari impatiens, frustra sæpe illã abigere niteretur. Patre mortuo ad matrem profectus, Lemovicis è facultatibus relictis Monasterium condidit, & collectis discipulis, eidem eximia sanctitate præstitit, incerta primum Regula, quoad Sanctus Maurus noster Galliæ Cœnobia reformaret. Miraculorum virtute mirabilis refulsit. Fontem ex arido solo produxit, inter imbrium densitatem, nulla ex parte madefactus iter continuavit, ægros

Columba visio mira.

Miracula.

ægros sine numero solo crucis signo prodigiosè curavit. Mortuus est Turonis in Cœnobio Sancti Martini, ad cujus suprema occurrere Sanctos Martinum, Dionysium, aliósque Galliæ Tutelares energumena prodidit, & ruptis vinculis eodem accurrens, à pessimo infestore liberari meruit. Claruit Ann. Christi 590. *Ex Sanct. Gregor. Turon. Annal. Bened. to. 2. SS. Ord. &c.*

Clar. A.C. 590.

B. Arnoldus.

In Monasterio Hemmenrodensi Beati Arnoldi de Sancto Severino Monachi absolutissimi. Is leviter quidem litteratus, Divina tamen sapientia plenus miraculis ac virtutibus clarus in Cœnobio consenuit. Ejus quantum posset oratio Beatus Walcherus de Bierbact sodalis ejus in præsenti naufragii periculo intellexit, cũ in preces ad Deiparam effusus media nocte in ipso naufragii metu obdormiens Arnoldum suum citharizare audiit, eaq; dulcedine expergefactus bono animo omnes esse jussit, quod ope DEIparæ Arnoldo pro ipsis orante nullum ipsis porro periculum immineret. Rogatus postea de nocte & Hora illa an Citharam pulsasset? proditum se videns nec diffiteri ausus Arnoldus: *Credite mihi*, inquit, *ego citharizavi ibi: Quando enim non possum habere devotionem sub cuculla digitos, ad similitudinem citharizantis moveo, & chordas cordis tango, sicque mentis torporem ad devotionem excito.* Requisitus à Priore suo, quid in mensa cogitaret, eo quod lectionem non intelligeret? Ego, respondit, habeo ibi lectionem meam: quando manducare incipio, retracto mente, qualiter pro me Dei filius sit ab Angelo nunciatus, & in utero Virginis de Spiritu Sancto conceptus, sicq; primum folium verto. Deinde cogito, quomodo Angelis concinentibus sit natus, &c. & ecce perlectum est folium secundum. In hunc modum transcurro circumcisionem, adventum Magorum, oblationẽ in templo, Baptismum, jejunium, passionem, & resurrectionem, ascensionem & S. Spiritus adventum, extremumq; judicium: talis est lectio mea quotidiana, cujus finis, finis est prandii. Quod in tali libro comedens legeret, testabantur lachrymæ, quas in mensa fudit, plus enim delectabatur (inquit Beatus Cæsarius) in sanctis meditationibus quam ingenuflexionibus, per quas spiritus contemplantis impeditur. Fuit pauperum amantissimus, ita ut petentes dando præveniret, mansuetudine autem & humilitate spectatissimus, quibus aliisque virtutibus mirè excultus meritorum & annorum plenus sancto demũ fine requievit. *Ex B. Cæsarii Heisterbac. Mirac. l. 7. Barnaba de Montalbo, Chrysost. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Efficacia precum ejus.

Mira Citharizatio.

Lectio mensæ Monachi simplicis.

Donum lachrymarum.

Virtutis ejus

Severi Abb.

Eodem die depositio Sancti Severi Agathopolitani Abbatis eximiis vitæ meritis celebris. De quo hac die Andreas Monachus Bambergensis.

Pauli Monachi.

In Gallia, Monasterio Bonævallis Beati Pauli Monachi, discipuli Sancti Hugonis Abbatis. Is in ipso tyrocinio, improbissimi spiritus molestiam perpessus, cũ de repetendo sæculo cogitaret à Sancto Abbate suo ut in proposito persisteret, cum certa promissione salutis admonitus, constans perstitit, insignemq; de carne, mundo, & dæmone triumphum retulit, & in perfectionis studio plurimum proficiens, appetente felicis transitus hora, Cælitum Imperatricis dulcissima præsentia, & alloquio frui meruit, quæ ipsum amantissimè solata, de Salute æterna ab Abbate olim promissa certum reddidit, & Paulus paulo post multa luce de cælo lapsa circumfusus beatum spiritum Creatori hilaris reddidit. *Philipp. Seguin. Chrysost. Henr. Menol. Cistercienſ. tom. 2. SS. Ordin. &c.*

Deiparæ favor.

Splendor mirus.

V. Ioannis Marionis

In Gallia Narbonensi Beatæ memoriæ Ioannis Marioni Monachi Fuliensis. Fuit hic titulo sanctitatis celeberrimus, sanctissimæ illius Congregationis nostræ Fuliensis, ejusdemque rigoris promotor ferventissimus, Verbi DEI concionator eximij, omni virtutum genere apprime excultus, humilitatis tamen pulcherrimo studio inprimis spectatus, quo honores Ecclesiasticos, & dignitatem Episcopalem sibi oblatas atque abtrusas constantissimè recusans, in Catalogo Fuliensium sanctitate illustrium, tanquam unus è primariis & sanctioribus illius Congregationis Patribus inseri meruit, *Chrysost. Henr. Menol. Cist. Carolus à S. Maria, t. 2. SS. Ord. &c.*

Episcopatum recusat.

Eodem die in Monasterio Tuitiensi illustris Commemoratio SS. Sacramenti Eucharistici, oppido & Cœnobio exusto, in medio flammæ circumfusæ prodigiosissimè intacti. *Molan. Rupert. Tuit. Arnold. Duac. Hug. &c.*

Miraculum SS. Sacram.

SEPTIMO CAL. SEPT.

XXVI. Augusti. G.

Commemoratio Paternitatis S. P. N.

FEstum sive Commemoratio Paternitatis, seu multiplicationis in filiis, Sanctissimi & Admirabilis Patris nostri BENEDICTI: Quo nimirum recolitur, ingens illa gratia & benedictio, qua novus noster Abraham, à DEO mirificè honoratus, crevit in gentem magnam, *multiplicante* Domino sacram prolem ejus, *sicut stellas cæli, & sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest*, innumeris jam ad illius sinum translatis, & cum felicissimo patre in cælis triumphantibus, aliis autem ducente ipso, & etiam tendentibus, atque maxima & innumera, suffragantibus tantis Patre & Fratribus, beneficia à DEO quotidie accipientibus. *Ex Gerardo Belga, proœmia Calendarii nostri Benedictl. Ann. Christi 1638. typis excuso, tom. 2. SS. Ord. &c.*

Multitudo filiorum.

Beneficia quotidiana.

S. Erluinus Abbas.

In Monasterio Beccensi Sancti Erluini Abbatis & Confessoris. Erluinus sive Herluinus, illustri admodum stirpe natus, Ansgoltum patrem, Heloysam matrem, Flandriæ Comitibus sanguine proximam, habuit. Educatus à Gisleberto Brionnensi Comite, Richardi primi Normanniæ Ducis nepote, militiam quoque ejus sequutus, à corruptis tamen militum moribus valde abhorruit. Ætatis annum 37. agens, aulæ & militiæ tactus fastidio, delicias ita execratus est, ut tanquam amens ab omnibus suggillaretur; asuescebatque æquo animo ferre injurias, donec militiæ cingulũ prorsus abjiceret, & Burnevillensi in vico Ecclesiam conderet. Illic, miro exemplo, terram ipse fodit, arenam & calcem humeris propriis comportavit, parietes ipse composuit; & quadraginta jam annos natus, prima litteratum elementa addiscens, Dei gratia tantum profecit, ut in exponendis Sacræ Scripturæ sententiis admirabilis haberetur. Monasticæ vitæ desiderio, dum per rimam quandam januæ, Monachorum cujusdam Cænobii mores & consuetudines observat, ab ea gravitate, quam sanctum deposcebat institutum, longè aberrantes videns, valdè turbatus, deprehensus etiã ad rimam à Custode templi, ac pro fure habitus, pugno graviter in collum impacto, capillis tractus, templo extrusus est. Quod ferens patientissimè, ad aliud majoris famæ contendens Cænobium, Monachos insulsius laicis arridere, cultiores ostentare vestes, quendam etiam ab altero pugno impeti, & ad terram prosterni cum intueretur, fastidium jam ejus vitæ concipere cœpit; cum labanti bonum adfuit Numen, pernoctansque in Ecclesia Erluinus, ex angulo quo latebat, Monachum intuitus est, qui modo toto pectore prostratus, modo genibus flexis cum singultu & lachrymis orans, ad clarum usque mane perstiterat; proin judicium suum damnans, novis succensus ignibus, ad Ecclesiam mox suam rediit, comam totondit, & condito Cænobio cucullum amplexus, Abbas non multo post eligi meruit. Multis illico auctus discipulis, summo in vitæ rigore eosdem educavit; post Chori labores, arrepto rastro terram ipse subegit, & alia agricolæ munia strenuè obiit. Heloysa mater, Illustrissima mulier, obsequio Cænobii ancillam se emancupans, cum domo propinqua annonam igne torreret, suborto subitum incendio, intercluſa flammis interiit; quod audiens sanctus filius, lachrymis perfusus DEO gratias egit, quod mater sua in obsequio servorum Dei esset concremata. Divinitus admonitus, loco magis oportuno Cænobium struere, Becci condidit, quod ægrè ferens cacodęmon, tectum quadam nocte totum dejecit. Habuit discipulos lectissimos, Sanctos Lanfrancum & Anselmum, Cantuariæ postea Archiepiscopos, Hernotum Roffensem Episcopum, plurimosque alios, quorum studio Cænobium, & sanctitatis & rarę juxta eruditionis laude celeberrimum evasit; quod cũ angustum nimis esset, augustius condidit, illudq; nutu quodam Numinis, in Normanniam forte transiens lectissimus discipulus Lanfrancus cum Ecclesia ibidẽ consecravit. Fuit tunc mira Archiepiscopum inter discipulum, & Erluinum Magistrum de humiliore loco, non sublimiore contentio, & Herluinus æger, ipso dedicationis die penitus convaluit. Fuit optimè meritus Herluinus de circumjacente regione, quam verbo & exemplo mirificè illustravit. Cumque ipsum maximi universi facerent, Radulphus tamen quidam contemptui habuit, qui vesperè virum DEI irridens, eadem nocte repentina ablatus morte temeritatem luit; quod

Illustre genus

Humilitas ejus.

Observat mores Monachorum.

Male luit.

Scandalum patitur.

Corrigitur.

Labor manuum.

Beccum condit.

Ejus discipuli

Mira contentio.

Contemnens virum Dei morte luit.

quod ipſa nocte cognoſcens Herluinus, animam ejus à dæmonibus abripi ex horrendis clamoribus intellexit. Obiit feliciſſime 7. Calend. Septemb. Ann. Chriſti 1078. ætatis ſuæ 84. cum longè feliciſſimum ſui Cænobii ſtatum intueretur, & mira viſione de fructibus illius, velut Paradyſi Domini jam olim fuiſſet edoctus. *Ex vita per Gilbertum Monachum Beccenſem, VVeſtmonaſt. Guilh. Gemmetic. Hug. Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 1078.

S. Bregvvin. Archiep.

Cantuariæ in Anglia Sancti Bregwini Epiſcopi. Hic originem ex Saxonia duxit, fama autem Sancti Theodori inductus, in Angliam commigrans, diſciplinæ ſe Monaſticæ addixit, cucullum induit, & Cuthberto denique Cantuariæ Archipræſuli ſuccedere meruit. Prætuit triennium ſolum, immatura morte ſuis præreptus, circa annum Chriſti 763. ad cujus tumulum multa deinceps, concedente DEO miracula viſa ſunt. *Ex Antiquit Britann. Guilh. Malmesbur. Capgrav. Harpsfeldio, Mayhevv, t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 763.

S. Chineburga Regina.

In Anglia natalis Sanctæ Chinneburgæ Reginæ Northumbriæ & Abbatiſſæ. Chiñeburga ſive Cymburga Pendæ Idololatræ, Merciorum victorioſiſſimi Regis, filia Chriſtianiſſima, & Alfredi Regis Northumbriæ uxor, in aula Regia, & conjugio feliciſſimo, ita ſe geſſit, ut amplioris gratiæ facta dignior, à ſtatu ſæculi hujus eminentiſſimo, ad ſublimitatem vitæ Monachicæ vocata, ſed & digniſſimo mariti optimi exemplo provocata, & ipſa mutato in ancillatum Chriſti Imperio, cucullum & velum ſacrum in Monaſterio Dormundcaſtrenſi amplexa ſit. In quo vitæ genere, quaſi pridem exercita, exemplar humilitatis aliis Chriſti ancillis facta, paulo poſt iisdem præfici meruit, & eximio ſanctitatis ſplendore, æternum Regio nomini decus addidit, ab cujus deinceps ſancto nomine, Cænobium ipſum gloriam deducens Chineburgcaſter appellatione digniſſima cognominatum eſt. Nec deſunt, qui etiam Sabrinenſis Cænobii electam eſſe Abbatiſſam contendant: hoc certum eſt, multarum Deo ſacratarum Virginum Matrem, & quidem longè digniſſimam ac feliciſſimam extitiſſe. Claruit Ann. Chriſti 705. *Ex Annal. noſt. Benedict. Chorograph. Britann. Burgiano, Morigia, Venerabili Beda, Eduardo Mayhevv, t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Monialis.

Abbatiſſa.

Clar. 705.

In Flandria, Cænobio Dunenſi, Beati Balduini Monachi, moribus & vitæ ſanctimonia laudabilis. Balduinus cognomento de Via, juvenili ætate, ſenili morum gravitate exercitus, Monachumque in ſacro Dunensi Asceterio profeſſus inſigni progreſſuum felicitate ad apicem perfectionis evectus est. Ad ſacros Ordines promotus, & tandem Diaconus ordinatus, cor ejus ad Divini amoris ſuo in pectore altari concepit flammam, ut totus igne cæleſti succensus, ad Angelicam pervenerit puritatem. Cujus egregia merita, multis ab ipſo editis miraculis Dominus comprobavit. Qui tandem in ipſa juventute, antequam ad Sacerdotalem gradum conſcenderet, vitam hanc miſeram cum ſempiterna beatitudine commutavit, & poſt obitum varus etiam ſignis eluxit. Claruit Ann. Chriſti 1276. *Chroſſom. Houtg. Menolog. Ciſterc. Adrianus Barzius, Annal. noſtr. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

B. Balduinus de Via.

Miracula.

Clar. 1276.

Aquilæ in Italia, depoſitio Beati Ioannis Baſſandi Prioris Monaſterii Collis-Madii, vitæ meritis præſtantiſſimi. Ioannes Baſſandus Veſontione, patre inter optimates ſpectato natus eſt. Regulam S. Auguſtini primum, non multo poſt autem, ſtrictioris vitæ appetens Sanctiſſimi P. N. BENEDICTI, in Monaſterio Cæleſtino Pariſiis profeſſus eſt. Multorum poſtea Cænobiorum Prior, quinquies Ordinis Provincialis electus, cum eum honorem perpetuum ipſi Martinus V. Pontif. Max. decerneret, pro virili recuſavit, & obſtitit. Galliam, Angliam, Arragoniam, Italiam peragrans, diſciplinam ubique Regularem propagavit. Humilitate & patientia mirum in modum enituit. Apud Reges & Principes ſummo in pretio fuit, qui ardua quæque negotia pro Eccleſiæ utilitate ipſi comendabant. Inter maxima ipſius merita, inmortale & longè digniſſimum illud: cum Amedeum Sabaudiæ Ducem, Felicis nomine ſumum Pontificatum, ſummo Eccleſiæ univerſæ cum luctu & periculo, uſurpantem, intrepidus adiit, & ut eo ſe abdicaret, mira eloquentiæ vi, ac virtutis & ſanctitatis opinione, perſuaſit, eoq; nomine Eccleſiaſticæ tranquillitatis vindex & Aſſertor feliciſſimus extitit. Fuit Sanctiſſimæ Regulæ noſtræ & Conſtitutionum ad amuſſim, decrepita etiam ætate, obſervantiſſimus, obedientiæ cumprimis ſtudioſus, & tantopere fuit, ut etiam Fratrum Confeſſiones in templo excipiens, audito ſigno ad opus manuum, ins interruptis advolaret. Aquilæ ſupremum cum decumberet, inter procerum frequentiam, etiam Epiſcopus

B. Ioannes Baſſandus.

Honores ejus.

Labores.

Fama.

Immortale meritum.

Aſſertor Eccleſiaſticæ libertatis.

Mira obedientia.

Honos morituro habitus. pus loci occurrit, qui benedici à viro Dei enixissimè contendit. Alii annulos aureos, ejus digitis inseruêre, quorum deinceps contactu, infirmi plurimi curati sunt.

Obiit 1445. Obiit vir meritissimus Ann. Christi 1445. ætatis suæ 85. ab ingressu Religionis 55. cujus obitum Beatissima Coletta spiritualis ejus filia, divinitus edocta, fororibus significavit, orationemque de laudibus ejus funebrem, meritissimus ille vir Beatus Ioannes Capistranus habuit. Claruit in vita & post mortem insigni miraculorum gloria, quæ inter vivens etiamnum, Anconitani cujusdam filium mortuum jam triduanum, prodigiosissimè ad vitam revocavit. Sacrum ejus corpus, licet calce perfusum, post octodecim nihilominus à morte annos repertum est integrum. *Ex Vita & monim. PP. Celest. Hugone Menardo, t. 2. SS. Ord. & Annal. nost.*

Triduanum mortuum suscitat.

S. Margaretha, V. Abb. Florentiæ in Monasterio Sancti Ioannis Evangelistę, depositio Sanctæ Margaretæ Virginis & Abbatissæ. Hæc patria Faventina, in Cœnobio Sancti Ioannis vitam Monachicam professa, Sanctam Humilitatem primam ibidem Abbatissam, magistram habere, eidemque succedere meruit; ejusdem per omnia imitatrix religiosissima, juxta quam etiam in Monasterio Sancti Salvii non longè à Florentia sepulta est, miraculorum splendore à Deo illustrata. Obiit insigne Vallumbrosanæ familiæ nostræ ornamentum A. Ch. 1330. *Monim. Bergom. Arnold. Duac. Annal. nost. t. 2. SS. Ord. &c.*

Miracula.

S. Ebbo Archiepisc. Eadem die Sancti Ebbonis Archiepiscopi Senonensis, de quo alii & nos 22. Aug. superius.

In Monasterio Heisterbacensi Beati Wilhelmi. Hic à pueritia in eodem Cœnobio Deo se offerens, purum ac impolutum spiritum conservavit, & ut generis splendore, sic virtutum præstantia juvenili ætate mirè enituit. Completo autem probationis anno, & solemni Votorum facta professione, sequenti quamprimum die tactus infirmitate decubuit, nec multo post sancto decedens fine, mortale corpusculum exuit, immortalitatem induit, quem in æterna patria glorioſum Beatus Conradus Prior loci, sub pallio Augustissimæ Cælitum Imperatricis amantissimè foveri conspexit, & Fratribus nunciavit. *Chrysost. Henriq. Phil. Seguin. Cæsar. Heist. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. V Wilhelmus.

Sub pallio Deiparæ fovetur.

Sibothi Episcopi Aug. In Monasterio Cæsarienſi Beatæ memoriæ Siboti Episcopi. Sibothus Baro de Hundelfingen trigesimus nonus Augustanæ Ecclesię post Sigefridum à Rechberg, Episcopus, cum eam Ecclesiam annis 25. strenuè gubernasset, & Monasterium Schœnfeldense liberalissimè dotasset & restaurasset, sacræ familiæ nostræ Cistercienſis vigore & flore delectatus, abdicato Pontificatu cucullum exambiit, & in Monasterio Cæsarienſi, in Sanctissimæ Regulæ nostræ verba juravit, ubi viginti integros annos in magna humilitate exigens, virtutibus plenus & meritis ex hoc sæculo migravit A. C. 1262. in choro Monasterii ejusdem tumulatus. *Ex Menolog. Cist. Chrysostom. Henric. Bruschio, Annal. nost. Aquila Bened. Germania Christiana, t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Monach.

Obiit 1262.

Eadem die S. Aredii Abbatis Lemovienſis. Ita hac die Andreas Bambergenſis, forte quia hac die sepultum legit, nos cum aliis hesterna.

SEXTO CAL. SEPT.

XXVII. Augusti. A.

S. Gebhardus Episc. CONstantiæ in Germania ad lacum Acronium, Sancti Gebhardi Episcopi & Confessoris. Gebhardus è vetustissimo Regum Galliæ sanguine ortus, patrem Vtzonem Brigantinum Comitem, virum pietatis laude inprimis clarum, matrem Dietpurgem habuit, ex cujus utero excisus, maxima dein cura educatus est. Tenella adhuc ætate, Sancto Conrado nostro Constantienſi Episcopo educandus creditus, eo magistro tantum profecit, ut sacro in Monachorum Collegio facile Princeps pietate haberetur. Puero etiamnum (cui digressus è conclavi Conradus & mox reversus Cathedræ suæ insidentem deprehendisset,) fore ipsum Episcopum prædixit, ubi tamen alius, se inter & ipsum, intercederet; quod rei eventus postea demonstravit. Monachum in Cathedrali professus Monasterio, disciplinæ Regularis observantissimus extitit; per omnia Magistrum sanctissimum strenuè æmulatus. Episcopum communi omnium suffragio & insigni gratulatione creatum, cum Fratres Germani diviso patrimonio, ut cæteroquin potentem, in partitione excluderent, Gebhardus minimè tulit, sed quæ obtigerat sibi portionē, in Cathedralis Ecclesiæ usus, &, quod moliebatur, Petrusiani Cœnobii structionem,

E regibus Galliæ oriundus.

Ei Episcopatus prædicitur.

Monachus Cathedralis.

Cœnobium condit.

nem, expendit. Istud Ann. Christi 991. absolvit & dedicavit, inducta lectione Monachorum è sacra Deiparæ Virginis Eremo colonia, quibus ipse aliquandiu, nulla ambitione honoris, præfuit, Episcopus simul & Abbas lectissimus, hoc tamen muneris eo solum usque in se suscipiens, dum confirmata Cœnobii initia, & auctas rationes perspiceret, simul cum redituum incrementis, de augendo servorum DEI numero admodum sollicitus, cum (sacris Virginibus exceptis, quas separatis benè recluſas ædibus, veteri nostrorum more, iisdem, vivere reditibus ordinaverat,) primo statim tempore Monachos octuaginta numeraret, quorum dimidium è Fratribus, quos vocamus Conversos, constaret. Beavit idem Cœnobium insigni sanctarum Reliquiarum thesauro, quas inter, præter Philippi Apostoli brachium, Magni Ecclesiæ Doctoris, Sanctissimi Gregorii nostri I. Pontif. Maxim. dono Ioannis XV. caput fuit; quod cum Roma discedens secum deferret, re comperta persequentibus iter suum Romanis, prodigiosè cum suis servatus est, cum nullam ad padi fluminis oram navem inveniret, fusis ad DEVM precibus, submittente quamprimum se flumine, ut prodigiosissimo vado, cum thesauro & omnibus evaderet, semita eadem persequentibus mox intercluſa. Mortuus est An. Christi 995. atque in suo, quod petierat, Cœnobio sepultus, frustra obnitentibus civibus, & ad Cathedralem Basilicam deferre molientibus, feretro ad omnes omnium conatus, quam Petrusianorum, immobili, palpitantibus, ac prope exanimatis, qui civium jussu portitores nominati sunt, cũ Petrusiani absq; impedimento levarent, & vix ponderis quidpiam in humeros incumbere persentiscerent. Visa insuper, feretro, dum deferretur, niveo candore columba insidere, quæ in templo denique disparens, relicta cælestis odoris fragrantia, nares atq; animos omnium mirè recreavit. Fuit Gebhardo Admirabili Matri, Virginũ Virgini, præcipua devotione addictissimus, quæ ipsum mox à morte Gaminolphi Episcopi, suæ Ecclesiæ Pontificem ipsa elegerit, visa ipsi in soporem resoluto, lignea sua in Choro imagine lituum Pontificalem portigere, cum hoc mandato: *Dominicum gregem pasceret, eiq; pascua vitæ æternæ demonstraret.* Effulsit à morte miraculis plurimis & maximis, visus etiam Perigero inprimis Abbati, insigni ipsum & omnes frequentissimi Cœnobii religiosos promisso exhilarans: cum certos omnes de felicissima æternitatis beatitudine esse juberet: *Scias pro certo*, inquit, *me apud omnipotentem impetrasse Dominum, ut nullus Fratrum, modo in hoc Monasterio servientium, à morte lædatur secunda, sed omnes mortem subeuntes temporalem, vitam cum Christo possidebunt sempiternam.* Alias apparens, omnibus ejusdem Cœnobii sui posteris, *cum bono proposito & voluntariè DEO servientibus*, sinum & Magni Gregorii certum in die judicii Patrocinium, amantissimè est pollicitus. *Ex tomo 2. Constantiæ nostr. Benedict. Aquila Imper. Benedict. Annal. German. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Constantia sacra prophana, &c. & diversis MS. Bibliothecæ olim Cathedralis, & Weingart. &c.*

Incrementa Cœnobii.

Numerat Monachorũ.

Prodigiosè Padum superat.

Obiit 995.

Feretrum immobile.

Miracula.

Deipara Episcopum elegit.

Promissio insignis.

Item alias.

Romæ depositio Beati Alexandri III. Pontificis maximi. Alexander, patria Senensis, Tuscus, olim Rolandus appellatus, Ranutii Bandinelli filius ex Canonico Cathedrali Pisanæ Ecclesiæ Monachus Claræ-vallis in Lombardia Cœnobii, cum & morum, & eruditionis laude præstaret, ad summos honores expetitus, atque protractus, S. R. E. Cardinalibus accensus, SS. Cosmæ & Damiani primum Diaconis, postmodum Presbyter tituli Sancti Marci, & S. R. E. Cancellarius ab Eugenio III. designatus, operam suam Ecclesiæ adeo probavit, ut post Adrianum IV. ad summi Pontificatus apicem evehi meruerit. Præfuit in summa temporum difficultate, cũ Petri navicula terribili tempestate gravissimi Schismatis jactaretur, obnitente constantissimè procellis tantis Alexandro nostro, & de Cæsare & quatuor Schismaticis Pontificibus Victore IV. alias Octaviano de Monticello; Paschali III. sive Guidone de Crema; Callisto III. Ioanne à Strumia; Innocentio III. sive Lando, felicissimè triumphante, & admiranda sanè constantia annis decem & octo in immensa laborum & periculorum mole, de jure sup & Ecclesiæ nec hilum remittente. Dedit manus denique, invicti cæteroquin animi Fridericus Cæsar, & Venetiis Alexandrum supplex convenit, pedes ejus osculatus, quem paulo ante extinctum voluerat; & superior tantis malis Pontifex Romam denique reddita Ecclesiæ & orbi universo tamdiu desiderata pace, summas inter civium gratulationes ingressus est.

B. Alexand. III. PP.

Honores ejus

Fit Pap.

Constantia ejus.

Triumphat peregregiè.

Meruit inexplicabili mox merito indicto Romam Concilio, quo cum libertati Ecclesiæ, tum fidelium omnium saluti diligentissimè consuluit, & Clericorũ maximè mores reformavit. *Merita alia* Venetos de se benè meritos, multis beneficiis demeruit, & insignibus quibusdam Magistratum eorumdem exornavit. Thomam Aquinatem Theologorum Primipilum in Sanctos retulit; & plurima alia præclare gessit atque instituit. Fuit summo in honore omnium humillimus, humanitatis studio, omnibus familiariter proximus, nec pauperes solum & abjectæ conditionis homines, sed & sibi adversantes, qui se assiduis convitiis & injuriis exagitabant, paterno amore prosequebatur. *Humilitas ejus.* Octaviani Antipontificis morte à fidis relatoribus percepta, velut alter David persequutorem suum deflevit extinctum, & Cardinales de obitu ipsius exultantes durius increpavit, cujus etiam mortem, & tempus mortis prophetico spiritu præcognovisse & prædixisse memoratur. *Charitas perfecta.* Et quamvis tantus, tantisque excoctus tribulationibus esset; deprahendere tamen crudelissimi illi exactores, juratissimi mortalium hostes, quod rectam ad cælos semitam retardaret, nisi SS. Apostolorũ Principes, cum Magno Gregorio & Hisidoro nostris intervenissent, & Augustissimam Angelorum Reginam pro Alexandro suo interpellassent. *Patrem Alexandri.* Annuit rogantibus Misericordiæ mater, dignissimo tantis cœlitibus celebrandis responso eosdem dignata: *Indignum*, namque ait, *erit, nobis præcipuis sanctis gloriæ cœlestis aliquid denegari: proinde confisa de misericordia Filii mei, annuo votis & petitioni vestræ*, cum repente delapta desuper vox: *Fiat*, inquit, *voluntas Matris, & Sanctorum meorum, & Alexander cœli civibus continuo adjungatur.* *Dei para benevolentia.* Ita dissipata dæmonũ turba confusa abiit, & recta Alexander noster ad præmia æternitatis pervenit. Hæc autem omnia Beatæ mem. Marcus Sanct. Isidori Canonicus Legionensis in Hispanis conspexit, & audiit, ac Canonicis de morte Alexandri in Hispanis retulit, qui annotatis die & hora, iisdem postea Alexandrum sanctè decessisse compererunt. *Res mira.* *Baronius, Bzovius, Barnab. de Montalbo, Henriq. Annal. nost. Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Gerard. mon. In Monasterio Claræ-vallis Beati Gerardi Sacristæ, viri sanctissimis moribus cultissimi, & Monasticæ perfectionis æmulatoris eximii. Hic juxta Prophetæ Consilium, jugum Domini portavit ab adolescentia sua, & levavit se supra se: quoniam cum adhuc tenellus esset & fragilis, manum suam ad fortia misit. Lactatus itaque mamilla Regum, & casta disciplina feliciter educatus, crevit, atque profecit semper in melius, & magno DEI munere, carnis corruptionem, sicut testabantur ejus familiares, nunquam fuit expertus, in tantum castitatis colens virtutem, ut felicitate quidem, non virtute, ab Angelis videretur differre. *Virginitas ejus.* Tandem Divinitus præmonitus mortem jam sibi instare cognovit, & miraculosis præcedentibus signis, facultate loquendi intercluſa, tres integras horas, protensas ad crucem manus, inter reliqui corporis ob dolorem jactationem, tenuit immobiles, & sic demum in Domino requievit. *Felicissimè defungitur.* *Menolog. Cist. Henriq. lib. de exord. Cist. Barnab. de Montalbo, Angel. Manriq. tom. 2. SS. Ordin. &c.*

S. Landeberta Virgo. In Monasterio Brigensi Sanctæ Landebertæ Virginis Sanctimonialis. Hic inter lectissimam magnæ Abbatissæ Burgundoforæ sanctissimè educata, post vitam religiosissimè exactam, felicissimè consummata, ad gaudia æternitatis vocata est. Cumque morti proxima summa aviditate cælestibus inhiaret, nubes densa, rutilo fulgore lectum ejus operuit. & auditæ sunt voces Angelorum canentiũ: *Cantemus Domino gloriosè, &c.* quem inter plausum felix anima, ad Creatorem suum evolavit. *Angelorum cantus.* *Ex to. 2. SS. Ord. MS. Vita S. Burgund. Ionà. Menard. &c.*

B. Rapatho Comes & Abbas. In Germania Monasterio Heilbrunnensi, Beati Rapathonis Comitis de Abensperg, primi Abbatis ejusdem loci & Fundatoris, qui cum calcato sæculo cucullum amplexus esset, suisq; præfici meruisset, & aliquandiu sanctissimè præfuisset, cum magna sanctitatis opinione vitam finivit. *Mart. Crusius, Gaspar Brusch.* Claruit A.C. 1137. ibidem sepultus.

B. Elizabeth. Abb. In Hovensi Cistercienſium Virginum Cœnobio, B. Elisabeth Abbatissæ, pœnitentiæ rigore, indefesso mortificationis studio, & eximia mentis ac corporis puritate spectatissimæ. *Menol. Cist. Chrysostom. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Emmo In Monasterio Habensi S. Emmonis Monachi. Ita hac die Andr. Bamberg.

Lambert. Leodii translatio S. Lamberti Episcopi; de qua *Molanus in Addit. hac die.*

S. Ebbo Archiepisc. Senonis S. Ebbonis Archiepiscopi. Hic Gerici

Gerici antecessoris e fratre nepos Comes Tornodorensis, cum ei Tornodorum jure hæreditario competeret, Senonis latenter fugit, & monachum in S. Petri Vivi Cænobio professus est. Abbas postea creatus, non multo post patruo in Archiepiscopatu successit, signisque ac meritis, clarus, cum Visigothi Senones obsiderent, urbis excidium, clade in hostium capita retorta avertit. Solitariæ dein vitæ appetens, in sylvam horridam se abdidit, locumque Arces vulgo nuncupatum, ubi vita excedens anno Christi 750. multis à morte miraculis refulsit. *Car. Sauss.* *Moritur Anno 750.*

QVINTO CAL. SEPT.

XXVIII. Augusti. B.

B. Alfricus Archiep.

CAntuariæ in Anglia, Beati Alfrici Episcopi miraculis clari. Alfricus, aliis Aluricus, mirabili Numinis gratia prima ætate præventus, ab ipsa pueritia miraculorum gloria illustrissimus effulsit. Monasticam professus vitam, egregiis meritis in sublimè evectus, Abingdonensis primum Cænobii Abbas creatus, non multo post ad Wiltonienses Pontificatus postulatus Cathedram, Archiepiscopus denique Cantuarienses, primas & Archicancellarius Regni renunciatus, de Anglia universa præclarissimè meruit. Ecclesias passim per diversas provincias reformavit; Clericis in nimiam licentiam ac libertatem prolapsis, lectissimos quosque è Cænobiis laudatissimis Monachos substituit, ex quibus mox viri sanctissimi ad diversas promoti Cathedras, non Angliæ solum, sed & mundo universo, illustrissimo eximiæ sanctitatis exemplo mirificè illuxêre. Præfuit Alfricus noster annis pluribus, quibus mira felicitate, ab incursu infidelium Danorum Ecclesiam Cantuarienses pie fortiterque defendit. Obiit Ann. Christi 1006. in suo primum Abingdoniæ Cænobio, ubi & mortem expectasse videtur, sepultus; inde autem postea, ad Ecclesiam Cathedralem Metropoleos Cantuarienses translatus, neq; minus à morte, quam in Vita, miraculis commendatus. *Ex lib. Antiq. Brit. Harpsfeld. Menard. &c.*

Regni Primas.

Ejus merita.

Monachos Clericis substituit.

B. Eguoardus Epsc.

In Monasterio Hirsaugiensi, Beati Eguoardi Episcopi & Confessoris. Eguoardus, in sanctissimo & fœcundissimo Sanctorum Hirsaugiæ in Wirttenbergia Cænobio Monachum professus, tantis vitæ meritis enituit, ut qui Cænobii ejus disciplinam, non tam verbo quam exemplo in remotissimas usque gentes propagaret dignissimus haberetur. Is Slesuicensis postea ordinatus Episcopus, Apostolico labore, & gravissimis in Episcopatu amplissimo meritis excellens, tantam passim apud omnes opinionem consequutus est, ut non alio fere nomine, quam Gottmannus, Gottesman vulgo (Vir Dei) appellaretur. Cujus etiam Virtutem non uno signo Deus demonstravit, servique sui fidelitatem fidelibus commendavit, cum alia inter, insigni prodigio mortuum ad vitam revocasset. *Ex Chronicis Hirsaug. MSS. t. B. SS. Ord. Notis Hirsaug. Annal. noss. Germ. &c.*

Apostolici labores.

Mortuum ad vitam revocat.

In Monasterio Villariensi Beati Ioannis Præcursoris Novitiorum Magistri, eximiæ sanctitatis & humilitatis viri. Obiit Ioannes diversa diverso tempore munia, & sacrista aliquamdiu sacrarium curavit; dehinc Fratribus Conversis præesse jussus, apud eosdem haud levem operam posuit, quos eximio vitæ exemplo, mirè accendit. Veteranus autem, & emeritæ jam militiæ senex Novitiatus cura demandata, diligentissimus Tyronum Christi Pater & Magister, inter innocentes, senecio infantili innocentia clarus emicuit, & mira nihilominus prudentia, vitiorum fomenta & incentiva suos declinare docuit, & omnem deliciarum appetitum, ut præsentissimum vitæ Monachicæ exitium fugere atque abhorrere jussit. Fuit in vita omni juratissimus otii hostis, & uti suos eo resolvi passus nunquam est, sic & ipse, ne desidia marcesceret, in sanctorum gestis conquirendis, colligendis ac conscribendis perpetuo laboravit, multaq; sui ingenii & pietatis monimenta posteris dereliquit. Fuit Deiparæ Virginis amantissimus, cujus honorem omni modo promotum voluit, & Psalterii inprimis ejusdem usum suis quam diligentissimè commendavit. Quod ipsum accuratissima Commentatione illustrans, res gestas & Vitam Ejusdem dilectissimæ Tutelaris suæ comprehendens, dignissimo, & pleno amoris labore descripsit, & posteritatis etiam studia, suo in Deiparam fervore accendit ac provocavit. Cum pridie diei, qui fausta populi acclamatione, & palmis virentib9 Christo sacer est, cantari audiisset

B. Ioannes præcursor.

Sacrista.

Novit. Magis.

Otii hostis.

Deiparæ cultum promovet.

Initium morbi felix.

Digitized by Google

sium Picolomineum, eoque ex humanis sublato Simonem tertio loco subrogarunt, donec huic quoque ad supera translato Bernardus omnium humillimo, invitus & reluctans ad id muneris eveheretur. Qui nihilominus de vitæ asperitate nihil remisit, assiduis orationibus, vigiliis, meditationibus, aliisque corporis macerationibus juge Deo sacrificium & holocaustum factus in odorem suavitatis. Sub quo multis passim exstructis Cœnobiis, Congregatio longe lateque est propagata. Denique Bernardus ubi sui Ordinis confirmationem ab eodem Pontifice Avenionem profectus pro voto obtinuisset, annosque viginti septem eidem sanctissimè præfuisset, Senis, dum suis Monachis pestilenti lue infectis propriis manibus, ut verus pater amantissimè inserviret, & ipse infectus, non sine gloriosissimo Martyrii titulo, immaculatum spiritum, inter ferventissimas amore & desiderio preces, interque psallentium simul & lugentium filiorum manus, gaudens & exultans reddidit Creatori An. Ch. 1348. Conversionis suæ 35. in medio Suæ Ecclesiæ tumulatus. *Sylvanus Razzi, Monim. Senensia, & Olivetana, Arnol. Duac. Annal. nost. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ejus rigor in Abbatiæ honore.

Pestè extinguitur.

Ob. A.C. 1348.

B. Eberhardus Abb.

In Germania, Cœnobio Augustissimæ Virginis, Matris Admirabilis de Eremo, vulgo Einsidlen, depositio Sancti Eberhardi primi ejusdem loci Abbatis & Confessoris. Eberhardus Illustrissimo ortus genere, patrem Conradum Franconiæ Ducem, Hassiæ, Veteroviæ, &c. Comitem (alii Wernherum Ducem, parentem ipsi tribuunt.) Hermannum Alemanniæ magnum Ducem & Conradum Franconiæ Principem, germanos habuit. Sed honorum generoso contemptu, & sanctitate vitæ multo illustrior, mutans cucullo purpuram, ex illo, quam ista, multo dignius & felicius exsplenduit. Advectus in Sacram Deiparæ eremum magno apparatu, multis comitib9, & quod ad commendationem viri & Vocationis, & vocamus, *Angelo itineris duce*; & opes suas, & seipsum *Magnæ Matri* ut emanciparet, concitari se sensit. Proin promptissima voluntate, in novi molitionem Cœnobii intentus, præcipui illustratoris, & principis Conditoris nomen meruit; in quo seipsum Deo & Deiparæ devovens, primus etiam sanctissimi loci Abbas fieri, dignissimus fuit. Claruit eximiis virtutibus, & raro in Cœlitum Imperatricem studio & fervore, quam illa clientis sui fidelitatem, imo filius ejus Servator ipse admirandæ dignationis prodigio, amantissimè remuneravit: quando Sacellum Deiparæ ibidem, insigni basilica ab Eberhardo circumdatum ipse Pontifex æternus ac ter maximus solemni ritu consecrare dignatus est, & perpetuis deinceps miraculis locum honoravit. Eberhardum maximi fecit, magnus ille Vindelicorum Pontifex Vdalricus. Is cum aliquando ad visendum Dei servum in sacram eremum devenisset, & post sacra orationum libamina, & fraternæ collationis dulcia colloquia domum reverti jam jamque vellet, jamque etiam progredi cœpisset, currens post eum anhelus Abbas, rursumque in oscula ruens, profuso lachrymarum imbre: *Ex hac*, inquit, *hora non videbimus nos ulterius in hac vita, donec corporibus exempti, videre nos mereamur in præsentia Dei.* Cui Episcopus dixit: *Pater venerande, scis nunc pro certo tempus meæ resolutionis instare, quo debeam ex hac vita migrare?* Cui ille respondit: *Finis quidem vitæ tuæ adhuc non erit: sed verum esse quod dico exitus comprobabit.* Ita discessum inter lachrymas. Factum est, ut sciens prædixerat, reversusque ad eremum proxima occasione Vdalricus, mortuum Amicum multum diuque deploravit. Obiit A.C. 958. *Berno Aug. Christoph. Hartmannus Mon. Einsidl. Const. Ben. tom. 2. Annal. nost. Germ. t. 2. SS. Ord. &c.*

Illustrissimũ genus.

Ab Angelo ducitur.

Fit Abbas.

Deiparæ favor.

Ipsi familiaris S. Vdalricus Episc.

Spiritus propheticus.

Obiit 958.

Apud Senonas Sancti Ebbonis Archiepiscopi. Ebbo ex Tornodorensi potentissimo Comite Monachus Sancti Petri Vivi Senonensis, generosissimo periturorum contemptu gloriosissimus effulsit, quæ patre mortuo, non aliter atque toxicum fugiens, ne dominaretur in multis clam prorupit, interque servos Christi abjectus esse eligens, in cucullo aliquamdiu secure delituit. Postea autem, vitæ meritis proditus, & super candelabrum positus, in Archiepiscopali Senonensium Cathedra mirificè effulsit, & veri Pontificis exemplo ac merito amplissimam provinciam æternum demeruit. Obiit An. Ch. 750. 11. Calend. Sept. aliis 6. Calend. *Ex Monim. Senon. Claud. Rob. And. Bamb. Odovanno, Aymoino, Roberto Antissiodor. to. 2. SS. Ord. Arnold. Duac.*

S. Ebbo Archiep.

Honores fugit.

Nec effugit.

Ob. 750.

In Anglia, Monasterio Wirensi depositio Sancti Sigfridi Abbatis. Sigfridus tertius Wirensis Cœnobii Abbas, quod S. Benedictus Biscopius in Northumbria construxerat, vir sacrarum litterarum scientia sufficienter instructus, mirâ autem abstinentiæ virtute præditus fuit. Ejus in diu-

S. Sigfridus Abbas.

in diuturno pulmonum morbo, quem forti pertulerat animo, insignis patientia celebratur. Præfuit Cænobio sanctissimè, triennium solum, & plenus meritis decessit A. Ch. 668. *Ven. Beda, Edovardus Mayhevv, Hugo Menard. to. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Obiit 668.

B. Lambert. Abb.

Chesiriaci in Gallia Beati Lamberti Abbatis. Hic generosis natus parentibus sanctissimum & celeberrimum illum Tarentasiensem Archiepiscopum Petrũ, germanum habuit; cujus studia & virtutes strenuè æmulatus est. Monachum Chesiriaci professus, cum in ipsis conversionis primordiis, pietatis singularis, & Zeli Monasticæ disciplinæ indicia peregregia præ se tulisset, Abbas electus, cum aliquandiu strenue præfuisset, & mira affabilitate, mansuetudine, humilitate, compassione, liberalitate omnium animos demeruisset insigni omnium cum comploratione, ad æternã patriam commigravit. *Philipp. Seguin. Chrysost. Henriq. Barn. de Montalb. &c.*

Ejus virtutes

In Camera B. M. V. Beati Godefridi Monachi, ejusdem Monasterii Confessarii. Hic annos ferè 14. diro rupturæ & viscerum dolore cruciatus, nunquam tamen à prædicationis labore, & hominum salute quievit. Obiit repentina morte, nocte media, cujus obitũ Angeli prodidêre, cum vigil admirabili Musica eorumdem obstupefactus, de plausu mirifico Angelorum certiores Moniales reddidit, multis deinceps signis prodigiosis sancti viri merita comprobantibus, sola ejus veste plurimis remedia sanitatis conferente. *Arnold. de Raisse, Thomas Cantipratanus, Angelus Manrique, Aubertus Miræus, Chrysost. Henriquez. tom. 2. SS. Ordinis, &c.*

B. Godefrid. Confessarius.

Angelici cantus.

DECIMO CAL. SEPT.

XXIII. Augusti. D.

B. Chagnoaldus Episc.

Genus illustrissimum.

Sancti Fratres,

Fit Monach.

Ejus obedientia simplex.

LAuduni in Gallia, Sancti Chagnoaldi ejusdem civitatis Episcopi & Confessoris. Chagnoaldus, aliis Gaynaldus, Canoaldus, Chalnoaldus, illustrissimo natus genere, patrem Hagnericum, potentissimum Burgundiæ Comitem, matrem Leodegundam habuit, utrumque sola filiorum sanctitate, quam omni majorum gloria ac potentia feliciores longè, ac celebriores: Pharone scilicet, Walperto, Chagnoaldo & Farâ sive Burgundophorâ, quaternione longe illustrissimo, singulis calcato sæculo superioribus, mirè sanctis, & tribus quidem masculis ad celeberrimas è Cænobio Cathedras extractis, Farâ autem ad Abbatialem honorem subvectâ, multasque Regum & Principum filias exemplo suo ducente, & sanctissimis in cucullo disciplinis informante. Chagnoaldus Luxovienſis Cænobii Monachus, sacrum rigorem pueribus annis masculo proposito conatuque aggressus, tantus deinceps in omni vita, ut à teneris, ad senectam, & mortem usque, miraculorum gloria à Numine sit commendatus. E quibus illud inprimis memorandum simplicis ac planè cæcę etiam obedientiæ argumentum, Ægyptiis illis exemplis & miraculis nullo modo inferius, cum ab Abbate pro negotio quodam procul à Cænobio in solitudinem missus, nihil veritus bestiarum silvestrium, quæ illic grassari non ignoverat, inmanitatem, belluam ferocissimam sibi occurrentem, Magistri confisus imperio, confidentissimè aggressus, ceu rationis capacem, obsequentem ad nutum habuit, & quo voluit, duxit. Eum denique Laudunensis Cathedra Pontificem habere meruit, admirabili ejus vitæ sanctitate longè illustriot, quam omni possessionum & gloriæ incremento, facta, eximium nempe ad omnem posteritatem consequuta ornamentum, & Patronum Vrbis, & provinciæ universæ potentissimum. Claruit A. Ch. 640. *Claud. Rob. Monim. Luxov. Ioan. Chenu, Ioann. Trithem. Annal. nostr. Benedict. &c.*

Fit Episcop.

Clar. 640.

Romæ depositio Beati Gregorii eo nomine Noni Pontificis Maximi. Gregorius IX. olim Vgolinus, ex Comitibus Signiæ oriundus, uti genus longo quidem sæculorum decursu ad Sanctissimum Patriarcham nostrum retulit, sic eidem, novo jure se in cucullo devovit; ex quo ad summa Ecclesiæ negotia expetitus, Ex Diacono Cardinale S. Eustathii Episcopus Cardin. Ostiensis, & Veliternus ab Innocentio III. creatus, summam denique Cathedram conscendere meruit, & orbem, ut majestate, sic beneficiis maximis implevit, & demeruit. Paucissima, è plurimis enumeramus: Ejus primum jussu, Campanæ sonitus, cum ad Consecrationem in SS. Missæ Sacrificio, tum ad salutationem Angelicam per Ecclesiam & orbem

B. Gregorius IX. Papa.

Officia ejus.

Merita gravissima.

bem terrarum universum institutus, fidelium pietatem & reverentiam tam ad venerandum SS. Christi corpus, quam Admirabilis Matris electionem & gratiam suspiciendam mirificè induxit & concitavit. Idem Fridericum Imp. reliquosque Europæ Principes ad sacrum bellum potenter erexit atque accendit. Eundem Cæsarem minus Ecclesiæ devotum atque addictum admirabili constantia officii cõmonefecit, & surdum diris devovit, & Imperio dejecit. Idem Perusinos aliosq; inter se dissidentes amicè composuit. Idẽ Hannibalinam Hæresim felicissimè oppressit; Vrbem ad officium reduxit; Idem perinsigni de Sacris familiis merito, Sanctos Dominicum, & Franciscum Prædicatorum, & Minorum Meritissimos Institutores, Beatos item Antonium de Padua, & Elisabetham Reginam, Sanctorũ albo solemniter adscripsit, & Canonizavit. Idem Genuenses & Venetos inter se diggladiantes, composuit. Factionibus item Guelphorum & Gibellinorum invalescentibus obnixus, pessumeunti Romæ atque Italiæ occurrens, gravissima oratione, rebelles ad sacrum potius bellũ pellexit accenditque. Decessit tantus Pontifex Romæ hac die An. Ch. 1241. ingenti apud optimos quosque sui relicto desiderio, tantis tam præclare gestis, etiã in terris imortalis. *Abr. Bzovius, Franc. Rosiers, Ciacon. Panvin. Platina, Constant. Cajetan. Annal. nost. Bened. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Constantia ejus.

Præclare gesta ejus.

Obiit 1241.

In Germania plurimorum Sanctorum atque Beatorum Monachorum, qui pro fidelitate & reverentia erga sedem Apostolicam cũ Idolum Henrici IV. Imperatoris Schismatici execrarentur, Clericosque uxoratos & concubinarios constantissimè damnarent, edictis Pontificiis obedientissime obsequerentur, injurias varias & gravissimas perpessi, Cænobiis ejecti, in exiliũ pulsi, ludibria & verba experti, insuper & vincula & carceres, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes, in montibus & speluncis, & in cavernis terræ, testimonio fidei probati reperti sunt. Fuit horum innumerabilis penè copia, cũ pleraque Cœnobia Schismaticos aversata, omnium direptioni paterent, & Clerici imprimis uxorati, inani furore in Monachos sævirent, Cæsareos accenderent, sanctissimis aliquot Episcopis nostris penè oppressis; aliosque inter, Monachis S. Nicolai Patavii, quod uxoratos Clericos ab Imperatore Sacrilego Cœnobio inīsos exclusissent, Cœnobio extractis, & indignissimo spectaculo, publicè virgis cæsis, atq; mox urbe & omni vicinia ejectis. *Ex Annal. nost. Germ. Varius rer. Germ. script. Hundio, &c.*

SS. & BB. plurimi.

Constantia ipsorum.

Numerus ingens.

Cæsaris furor.

In Gallia Beatæ memoriæ Elsini Abbatis Remensis, Deiparæ addictissimi, qui primus, connitente inprimis Sancto Anselmo nostro Cantuariensi Archiepiscopo Festum Conceptionis Beatissimę Matris Admirabilis, imortali cum merito inchoasse memoratur. Claruit tempore Guillelmi Conquestoris Regis Angliæ sub A. Ch. 1070. quam postea consuetudinem Divum Anselmum pari merito constat in Regnum universum introduxisse, eâdem deinceps per orbem terrarũ universum propagata. *Ex variis rer. Gall. script. Iacob. de Vorag. Claud. de Rota, Baron. &c.*

V. Elsini Abb.

Festum Conceptionis instituit

Cenomanis depositio S. Frambaldi Abbatis. Fuit hic Monachus celeberrimi Miciacensis prope Aurelianum Cœnobii, habuitque Magistrum absolutissimũ Sanct. Maximinum, ejusdem loci Abbatem, cujus perfectissimam vitam sedulo imitatus, & ipse ab insigni vitæ sanctitate celebratus est. Fuit idem Abbas ad Sylvam Gabronicam, non longè ab urbe Cenomanensi, cumque eruditione non leviter præstaret, Episcopus ad conversionẽ gentium ordinatus, Apostolico labore se se Ecclesiæ plurimum cõmendavit. Floruit temporibus Childeberti Regis & deinceps, miraculorum gloria à Numine cõmendatus. *Ex Renato Benedict. Hugone Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Frambaldus Abbas.

Episcopus & Apostolus.

Alziræ in Hispania passio Sanctorum Martyrũ Bernardi, Mariæ & Gratiæ Regum, fratrum, Virginum, & Martyrum. Bernardus, Regis Carletani filius, in nefanda Mahometis secta ab infantia educatus, mira Numinis gratia, audita cælestiũ geniorum musica, & divinitus tactus, fidem Christianam amplexus est, & cum antea Amethe vocaretur, salutaribus expiatus undis, Bernardi nomen accepit. Cucullum in Monasterio Populetano exambiit & meruit, ubi cum sub sanctissima Cistercientium nostrorum Reformatione sanctissime aliquamdiu vixisset, & continuis, iisdemque rarissimis miraculis à Numine illustraretur, Zelo Apostolico exardescens, prædicationis suscepto munere, multos ad fidem Christi perduxit. Cumque Patrem suum Regem cũ omni Regno Ecclesię Dei aggregare expeteret,

SS. 3. Reges Mart.

Fit Christianus & Monachus.

eo à

eò à ſuperioribus miſſus, parentes quidē mortuos intellexit, in fratrem tamen Almanzorem Regem omne ſtudium convertit, quem à Mahometiſmo revocare, multum, ſed fruſtra laboravit. Sorores autem Zoraydam & Zaydam Chriſto lucratus, Mariam & Gratiam in Baptiſmo appellavit, & ut ad profeſſionem vitæ Monachicæ admitterentur impetravit. Quæ cum ipſo varijs ſuppliciis à fratre, affectæ, tandem glorioſo Martyrio curſum conſumarunt. Bernardus tandem, clavo fronti affixo, Apoſtolici muneris coronā meruit, Patronus deinceps civitatis de Algezira cū ſororibus adoptatus, & Officio Eccleſiaſtico ſolemniter celebratus. *Ant. Beuther, Chryſoſt. Henr. Petrus Calzolarius, Alph. de Villeg. Martin. de Viciana, t. 2. SS. Ord. &c.*

Sorores converſis.

Martyrio donantur.

Patroni Algezira.

In Monaſterio Germaniæ Waldſaſſen obdormitio Ven. viri Ioannis ejusdem loci Abbatis, qui zelo Monachicæ diſciplinæ ferventiſſimus, omni virtutum genere excultus, Deo acceptum, hominibus charum, & Principibus venerabilem & gratiſſimum ſe exhibuit, & poſt diuturnum contra inviſibiles hoſtes certamen coronam gloriæ in æterna patria acceptūrus, migravit è ſæculo. *Menol. Ciſt. Chryſ. Henr. Krantzius, Annal. noſt. Germ. & tom. 2. SS. Ord. &c.* *Ven. Ioannes Abb.*

Eodem die apud Heduos, S. Neptadii Presbyteri & Monachi actibus & meritis glorioſi. *Sauſſ.* *S. Neptadius.*

Item S. Aſcelinæ Virginis Sanctimonialis in Belincuria, cognatæ S. Bernardi, virtutibus & miraculis Illuſtriſſimæ. Id. *S. Aſcelina. V.*

NONO CAL. SEPT.

XXIV. Auguſtj. E.

S. Audoënus Archiep.

ROthomagi *Sancti Audoëni Epiſcopi & Confeſſoris.* Audoënus alias Dado, perilluſtribus genere parentibus, patre Authario, Aiga matre genitus, fratres Adonem, Lodarienſis Monaſterii Conditorem & Monachum, & Radonem Theſaurarium Regium habuit, utrumque auctoritate apud Regem Clotharium, apud omnes autem generis & virtutis præſtantia ſpectatiſſimos. Ipſe cum cæteris virtutibus ac dotibus, tum eloquentiæ laudibus mirè ornatus, Dagoberto Regi à Secretis primum fuit, dehinc Cancellarius Regni Creatus, tanta apud Regem eumdem gratia viguit, ut omnia ferè Regni negotia ejus arbitrio permitterentur. Sed longè illuſtrior in Audoëno, in Divinis ſapientia, qua ita excelluit, ut peſtilentiſſima Monothelitarum Hæreſi Orientem univerſum vaſtante, & jam in Occidentē effuſa, Martino Pontifice Maximo Francorum opem exorante, coacto Sacerdotum & Epiſcoporū Galliæ univerſæ Concilio, Audoënus, quamvis ſacris minimè initiatus, cum Sancto Eligio noſtro, tantæ rei aptus, ab univerſis deligeretur. Protrivit, in ampliſſimo maximè Galliarum Regno Monothelitas Audoënus, ut quē Rex antea à ſuo Rasbacenſi per vim abſtraxerat Cænobio, jam non invitus eligi Epiſcopum pateretur. Archiepiſcopus creatus, ea in dignitate etiam aliam Hæreſim, Galliarum jam olim Dominam, Simoniacam nimirum peſtem aggreſſus, pari felicitate, æterno cū merito, in Gallia extinxit, & novam quaſi faciem Regno induxit. Nec ſuis tantuſmodo terminis contentus, ſed & procul etiam poſitis gentibus *lumine verbi ſalutaris, quaſi ſol quidam illuxit*; quin & in Hiſpanias uſque penetravit, ubi inſigni illuſtratus miraculo, ſeptem annorum ſiccitatem, lachrymarū, & mox imbriū copioſiſſimo fluento prodigioſè ſuſtulit, & univerſum Regnum ampliſſimè demeruit. Et hæc quidem electus, non conſecratus Pontifex, cum quid Epiſcopali poſſet in munere ſollicitius exploraſſet. Tum primum Conſecrationem admittens, ſpretis Principum frequenti occurſu, & famulantium obſequiis, pauperum maximè & captivorum atque ægrotantium conſortio delectatus eſt. Corporis ſui crudelis domitor, jejuniis diligentiſſimè & vigiliis ſtuduit, collū, ventrem, brachia ferro ſtrinxit, lectulum autem aſperis virgultis, pro pluma ſtruxit. Locupletavit & beavit Galliam plurimis Sanctorum reliquiis, Roma illatis, & nobiliſſimis non paucis Cænobiis atque Xenodochiis conditis. Meruit autem, admirandus verè Pontifex, paulo ante mortem, compoſitis Francorum atq; Auſtraſiorū, acerbiſſimis odiis, de provincia utraque, ut merito Patris Patriæ titulo appellaretur. Fuit in vita & poſt mortem præſtantiſſimis à Deo miraculis illuſtratus, cælitum etiam in terris alloquio beatus. Eximio DEIparam ſtudio coluit, ejusdemq; ſui cultus eximium argumentum Cathedrali ſuæ Eccleſiæ reliquit, quā ſupra ſatis ſuā meritiſſimus.

Regni Cancellarius.

Hæreſi profligandæ apus ſæcularis judicatur

Ex Monacho Archiep.

Apoſtolus gentium.

Hiſpaniam demeretur.

Rigor vitæ.

Regnum clade liberat.

Miracula.

De Eccleſia.

Digitized by Google

De Eccleſia ſua meritiſſimus.

ſupra omnes anteceſſores glorioſam reddidit, theſaurisque plurimis locupletavit. Clero multis modis conſuluit, nec Eccleſiam totius Diœceſeos prætériit, quam nō exornare & locupletare viſus ſit. Monachorum ſtudia mirificè promovit, rigorē Monachicum reſtituit, plurima Cœnobia condidit, & dotavit, tantopere efflorescentibus ſub ejus regimine Monachorū rebus, numeroque utriusque ſexus Cœnobiorum eouſque adaucto, ut Fridegodus vetuſtiſſimus auctor affirmare non dubitet, *eadem ſub Audoëno, & multitudine, & religione AEgypti Monaſteria ab Antonio quondam inſtituta, æquare viſa eſſe.* Mortuus eſt nonagenarius, anno Pontificatus tertio ſupra quadrageſimū, Chriſti 677. cujus ſacrum corpus multa omniū comploratione curatum, à Rege, Regina, cæterisque optimatibus inſigni pompa è villa Clypiaco ubi deceſſerat, Rothomagū deductum, in Beati Petri Baſilica conditum, quarto poſt obitum anno à Beato Ansberto repertum eſt ab omni corruptione intaminatiſſimum. *Ex Fridegodo, Baronio, Iepeſio, Lippeloo, Claud. Rob. & div. rer. Gall. ſcript. &c.*

Rigor vitæ Monachicæ.

Obiit 677.

Incorruptio.

Eadem die Sancti Georgii Limniotæ Monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendiſſet, quod ſacras imagines frangeret, ſanctorumque reliquias combureret, ejus juſſu manibus abſciſſis, & capite incenſo Martyr migravit ad Dominum. Martyrol. Rom. & Bened. cum aliis, ſed & Græci in Menologio.

S. Georgius Martyr.

Nivernis Sancti Patricii Abbatis. Nec ulterius huc uſque in ejus vitam indagare licuit. Ejus meminêre præter noſtros, Martyrologium Romanum, Baronius, Vſuardus, Maurolycus, Felici, Menard. &c.

S. Patricius Abbas.

Andoino Monaſterio Sancti Theodorici Abbatis. Is decem annorum puerulus Deo oblatus, vivus & mortuus multis ſignis & prodigiis claruit, obiitque A. C. 1084. ætatis ſuæ 80. profeſſionis monachicæ 59. regiminis Abbatialis 33. cujus ſacrum corpus miraculis glorioſum e terra levatum, & in medium Eccleſiæ translatum, Hugoniſtarum poſtea immanitate & ſcelere, ſuæ ſalutis negligentium, alienæ, cum dæmone invidentium, in cineres & favillas redactum eſt. *Molanus in Addit. ad Vſuard. & in Indiculo SS. Belgii, t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Theodoric. Abb.

Obiit 1084.

Miracula.

In Monaſterio Gladbacenſi, S. Sanderadi, ejusdem Cœnobii primi Abbatis. Fuit hic Monachus primum celeberrimi Cœnobii Sancti Maximini prope Treveros, cumque Gero Colonienſis Archiepiſcopus divinam monitionem accepiſſet, de condendo in honorem Sancti Viti Cœnobio, evocatus ab eo Sanderadus, locum invenire meruit intra terminos Diœceſeos Leodienſis, ubi in cavato lapide reconditæ erant pretioſiſsimi Martyris Chriſti Sancti Viti Reliquiæ. Condito proin illic Cœnobio Sanderadus præfectus eſt, pertulit injurias multas à Wartino Geronis ſucceſſore, apud quem falſo delatus, honore dejectus eſt. Reſtitutus poſtea, cum diſperſas ſucceſſoris negligentia oves, diſtracta prædia, libros & alia reperiſſet, mira patientia, nihil triſtitiæ præ ſe tulit, multisque tribulationibus excoctus demum in pace quievit; multis miraculis tam in vita quam à morte illuſtratus. Claruit An. Ch. 970. cujus Anniverſarium feſtivè in Gladbach hac die celebratur. *Molan. Trithem. Arn. Duac. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Sanderadus Abbas.

Reliquias S. Viti reperit.

Ejus patientia.

Clar. 970.

In Nazareth prope Liram, Beati Bartholomæi Monachi. Hic trium Cœnobiorum conditor ſub lectiſſimo Ciſtercienſium noſtrorum inſtituto: Floridæ-vallis, Vallis Virginū, vulgo Maegdenthael, & Nazareth, in primo cum tribus filiabus ſuis, & filio, cucullum induit, & Monachicis ſe votis DEO & S. P. BENEDICTO devovit: in poſtremo autē, ad uſque vitæ finem in omni ſanctitate perſeveravit. Fuit orationi addictiſſimus, in victu ſobrius, in edomando corpore rigidus & auſterus, in pauperes propenſiſsimus, omni virtutum genere excultus, cujus animi puritatem, ſermonis prudentiam, judicii magnitudinem & profunditatem, nemo ſatis ac dignè verbis poſsit exprimere. Animorum in Purgatoriis ignibus cruciatorum, patronus fuit ſingularis, pro quibus, ſingulis diebus, centies & quinquagies Pſalmum *Miſerere* recitare conſueverat. Otii juratiſſimus hoſtis fuit, diem operi manuum, noctem orationi & meditationi aſsignando, adeo ut nemo otioſum ſe vidiſſe meminiſſet. Qui cum plenus dierum & ſanctorum operum, ad extrema deveniſſet, filiabus ſuis lachrymantibus placido vultu dixit: *Ceſſate à fletibus & lamentis, filiæ meæ dulciſſimæ, quin potius mihi gaudenti pariter congaudete: certus enim ſum, quod cum hoc carnis onus depoſuero, benè mecum aget Omnipotens, qui me, licet peccatorem, dignatus eſt in Electorum ſuorum numero computare. Et hoc vobis etiam annuntio,*

B. Bartholomæus.

Tria Cœnobia condit.

Ejus laudes.

Animarum patronus.

Otii hoſtis.

Morituri ad liberos oratio

annuncio, quod non ſolum ſuper ſalute propria, me pius Deus conſolari dignatus eſt, verum etiam ſuper omnium liberorum meorum utriusque ſexus (filium alterum inter Præmonſtratenſes habuerat) *de ſempiterna prædeſtinatione, diuina revelatio certum me reddidit, & eorum in æterna iucunditate me fruiturum conſortio, certo demonſtrationis indicio declaravit.* Cumque his dictis, obdormivit in Domino, anno ætatis nonageſimo ſeptimo. *Ex Vita B. Beatricis ejus filiæ, Arnoldo de Raiſſ, Iohann. de Aſſigny, tom. 2. SS. Ordin. &c.*

Moritur decrepitus.

S. Ebba cum ſoc. Mart.

In Monaſterio Collinghamenſi in Anglia, paſſio Sanctæ Ebbæ Abbatiſſæ plurimarumq; Sanctarum Virginum. Ebba glorioſiſſimæ Virginum cohortis Anteſignana fortiſſima, rarum fœminei ſexus, & immortale decus, ſtupendo & ad poſteritatem omnem memorabili exemplo, mirificum triumphum de hoſtibus retulit. Cum enim Collinghamenſi Cœnobio pro meritis præfecta, ad omnem pietatem, ſoliusque cœleſtis ſponſi amorem creditas ſibi Virgines, ſanctiſſimè inſtrueret, barbaris ſeu Allophylis in Angliam irruentibus, cum & ſpectabili ferè genere omnes, & eximia pulchritudine diſcipulæ præſtarent, illibatiſſimo ſacratoque omnium pudicitiæ flori metuens Ebba, convocatis ad Capitulum, ſic vocamus, ſororibus, propoſito periculo & remedio, ſi quę integritati ſuę conſultum vellet ſeſe imitaretur ſuaſit & perſuaſit: arreptaque novacula (ſtupenda res!) plus quam heroico auſu, natum ſibi cum ſuperiore labro amputavit. Cujus exemplum ſequutæ reliquæ omnes, digniſſimum triumphis æternis agmen, infero, mundo, carne longè ſuperius, admirando ſui in Sponſum amoris argumento, pari crudelitate in ſe quælibet ſævierunt. Quarum deformitate hoſtes attoniti primum, mox conſtantia confuſi, & furore concitati, univerſas Cœnobio incluſas flammis devoverunt. Cujus holocauſti rariſſima fragrantia, mirifice cœlites recreavit, A. Ch. 1070. *Nicol. Harpſf. Matth. Weſtmon. Stengel. Menard. & nos &c.*

Memorabile exemplum.

Stupenda res!

Paſſ. anno 1070.

Apud Heduos in Monaſterio Cervidunenſi S. Neptadii Presbyteri & Monachi. De quo Maurolycus, Felici, Arnoldus & Hugo hâc die.

S. Neptadius

In Germania apud Puſſium montem depoſitio B. Tudechæ Virg. & Abbatiſſę. Hæc ſacro, ſed pauperi Virginum cœtui ſub S. Ciſtercienſium noſtrorum Inſtituto apud Seefeldt præfecta, maximo in vitę rigore, & extrema rerum inopia vitâ ſanctiſſimam egit. Sed loco minus oportuno, & frequentiæ populorum obnoxio excedens, cum ſuis ad Montem Puſſium conceſſit, ubi laboribus ærumnisque confecta ſed invicta, ſolo vivens ſpiritu, ſuas cœleſtibus ſorores aluefecit, patientiæq; ac ſanctitatis exemplo multas è ſæculi cœno Virgines eduxit, & delicias aſpernari docuit. Ipſa autem ad prœmia laborum A. C. 1232. evolavit. *Chron. noſt. Veing. Menim. Baindenſia, Henr. Gaſpar. Bruſch. t. 2. SS. Ordin. &c.*

B. Tudechæ Abb.

Paupertas extrema.

In Polonia translatio SS. Martyrum Benedicti & Sociorum 4. Monachorum, de cujus translationis magnificentia conſulendi Matthias à Michovia, Ioan. Dubravius, & Martinus Cromerus, &c.

Translatio.

In Monaſterio S. Fridiani, B. Bartholœi, qui in eodem Sanctiſſimæ Camaldulenſi noſtræ Congregationi dans nomen mira enituit vitæ ſanctitate, multis à Domino miraculis illuſtratus cujus ſacrum corpus nonnullis anni ſolemnitatibus populo oſtenditur incorruptum. Claruit ſub A. C. 1260.

B. Barthol.

OCTAVO CAL. SEPT.

XXV. Auguſtj. F.

S. Gregorius Epiſc.

TRajecti S. Gregorii Epiſcopi. Gregorius ex Monacho Wiltaburgenſi Trajectenſium Pontifex, rara & admiranda vitæ ſanctitate mirificè excelluit, præcipuam in Eccleſia DEI auctoritatem conſequutus, quam vel ex eo ſatis intelligas, quod maximo illi Germanorum Apoſtolo Bonifacio, comes itinerum, conſorsq; laborum, ac ſecundus Thuringiæ paſtor accitus, in Apoſtolico exin munere eidem ſuccedere meruerit, ad ſublimiſſimâ illam functionem à ſanctiſſimo Papa Stephano digniſſimus judicatus, atque elevatus, inſigni poſtea fructu *in Friſonia* laboravit. *Dorſtadi* præcipue & *Trajecti Apoſtolus* nuncupatus. Eum vitæ Sancti Ludgeri ſcriptor *grandium meritorum virorum* appellat, & viventem etiamnum *Luciferam Chriſti Eccleſiæ lampadem.* Sanctus Lullus Moguntinenſis Archiepiſcopus ſalutat. De eo Gerardus Noviomagenſis, catalogo Epiſcoporũ Vltrajectenſium: *Gregorius*, inquit, *à Bonifacio ſanctiſſimo Præſule, Vltrajectino populoin Epiſcopum*

S. Bonifacii ſocius.

Apoſtolus.

Inſigne Elogium.

pum ordinatus, quæ in opere Evangelico Divus VVillibrordus & Bonifacius inceperant, impigrè perfecit, ut tanti Apostoli nomen & merita, nemo pro dignitate valeat explicare. Fuit miraculorum gloria longè illustrissimus, præfuitque Episcopatui annis 32. mortuus Ann. Christi 775. merito inter præcipuos Germaniæ, Frisiorum inprimis ac Thuringorum Apostolos numerandus & celebrandus. *Ex Vita per S. Ludgerum ejus discip. Erovvero, Lullo, Othlono, Cratepolio, Gerardo Noviomag. Annal. nost. & Aquila Bened. &c.*

Obiit 775.

S. Hunegundis Virgo.

In pago Viromandensi depositio Sanctæ Hunegundis, pretiosæ Virginis Christi & Sanctimonialis. Hunegundis spectata generis nobilitate parentibus edita in villa Lembaide Veromandensis pagi, à Sancto Eligio nostro Noviomensi ac Veromandensi Episcopo, è sacro fonte susceptа est. In ipsis autem incunabulis pari nobilitatis sponso desponsa, miro Sponsi Virginum favore intaminato pudore servata, marito seu potius sponso inmatura ante conjugium morte abrepto, alteri rursum præter voluntatẽ despondetur. Hunc pia fraude ante nuptias Hunegundis lusit, & ut prius peregrinationem ad sacra Apostolorum limina uterq; susciperent persuasit. Illo autem spectandæ Vrbi intento, nacta occasionem, ad pedes Pontificis Maximi provoluta, votum deprompsit, & ab ipsomet sacro amicitiæ velo impetravit. Intrenduit re comperta Eudaldus sponsus, ut de nece Virgini inferenda cogitaret, sed minimè ausus Romæ, accelerato in patriam itinere, bona Virginis omnia invadere & hostiliter parat diripere. Nec ignara Hunegundis, sola, ut erat pedes, alia pergens via, equos & currus omnes Eudaldi longè antevertit, opes, prædia, omnia sua, seq; ipsam Beatissimæ Matri Virgini in Monasterio Humolariensi consecravit. Sequutus sponsus, ubi rem planè admirandam comperit, attonitus primum, mox pœnitens propositi, Hunegundi prope altare B. M. V. oranti supplex ad pedes accidit, veniam rogavit, & jam non sponsum, sed servum, cum suis omnibus Deo & Hunegundi suæ se emancupans, ibidem demum à sponsa sua sepeliri meruit. Postquam autem Hunegundis, miro vitæ rigore & sanctitate in servitio dulcissimæ Patronæ suæ Cælitum Imperatricis perduraſſet, dissolvi frequentius, & esse cum Christo expetens, dum ardentius extensis oraret manibus, morbo repente corripitur, neque multo post sacris munita, inter cælestem odoris miri fragrantiam, & immensum lumen, voce cælo delapsa felicissimè extinguitur.

Despondetur altera vice.

Sponsum pie deludit.

Pedes equos prævertit.

Deipare addictissima.

Mirum lumen.

Cujus sacrum corpus cum diu sub terra delituisset, revelatione tandem Numinis Ann. Christi 946. repertum est in sarcophago incorruptissimum. Intervenit forte Giso religiosus presbyter, qui sarcophago jam aperto, elevari reliquias prohibuit, quod nisi præsente Episcopo non liceret. Ita dies triginta duos apertus ad usque adventum Rodulphi Noviomensis Episcopi mansit sarcophagus, admirandæ lucis fulgore toto eo tempore, locum perpetuo implente, & cælesti fragrantia erumpente, eo ratiore miraculo, cum pro sordibus pulveris ad sacrum corpus fragmina margaritarum, & miræ quædam scintillæ exsplendescerent, languidi autem quicunque occurrerent, quocunq; morbi genere laborassent, illico conspecto solum corpore, prodigiosissimè curarentur. Quin & illud rarissimum & gratulationis plenissimum fuit, ipso elevationis solemni festo factum, cum sævissima lues adeo totum illum pagum occupasset, ut vix domus ulla sine ægroto esset, ipso elevationis sacri corporis momento, universos suis è lectulis sanos consurrexisse, & Sponsum Virginum in Virgine sponsa sua deprædicasse. *Ex Vita Variis rer. Gall. script. Annal. Benedict. tom. 2. SS. Ordin.* Claruit A.C. 630.

Reperitur sacrum corpus.

Stupenda miracula.

Rarissimum miraculum.

Clar. 630.

S. Aredius Abbas.

In pago Lemovicensi Sancti Aredii Abbatis & Confessoris. Aredius Lemovicis nobili natus genere, puer admodũ, Theodoberti Regis Ephebis accensus est; in cujus facie, cum Sanctus Nicetius noster Divinum quidpiam intueretur, ut se sequeretur puero innuit, qui relicto statim palatio, Episcopum sequutus est. Mirum & rarum illud, cum aliquando corrigi, doceri, dirigi, exerceri à Sancto Magistro ferventius peteret, visam columbam esse, quæ è sublimi descendens in caput pueri sese demitteret. Hæc deinceps sæpius puerum comitari visa, cum Sanctus puer celebrari impatiens, frustra sæpe illã abigere niteretur. Patre mortuo ad matrem profectus, Lemovicis è facultatibus relictis Monasterium condidit, & collectis discipulis, eidem eximia sanctitate præstitit, incerta primum Regula, quoad Sanctus Maurus noster Galliæ Cœnobia reformaret. Miraculorum virtute mirabilis refulsit. Fontem ex arido solo produxit, inter imbrium densitatem, nulla ex parte madefactus iter continuavit, ægros

Columba visio mira.

Miracula.

ægros sine numero solo crucis signo prodigiosè curavit. Mortuus est Turonis in Cœnobio Sancti Martini, ad cujus suprema occurrere Sanctos Martinum, Dionysium, aliósque Galliæ Tutelares energumena prodidit, & ruptis vinculis eodem accurrens, à pessimo infestore liberari meruit. Claruit Ann. Christi 590. *Ex Sanct. Gregor. Turon. Annal. Bened. to. 2. SS. Ord. &c.*

Clar. A. C. 590.

B. Arnoldus.

In Monasterio Hemmenrodensi Beati Arnoldi de Sancto Severino Monachi absolutissimi. Is leviter quidem litteratus, Divina tamen sapientia plenus miraculis ac virtutibus clarus in Cœnobio consenuit. Ejus quantum posset oratio Beatus Waltherus de Bierbach sodalis ejus in præsenti naufragii periculo intellexit, cũ in preces ad Deiparam effusus media nocte in ipso naufragii metu obdormiens Arnoldum suum citharizare audiit, eaq; dulcedine expergefactus bono animo omnes esse jussit, quod ope DEIparæ Arnoldo pro ipsis orante nullum ipsis porro periculum immineret. Rogatus postea de nocte & Hora illa an Citharam pulsasset? proditum se videns nec diffiteri ausus Arnoldus: *Credite mihi*, inquit, *ego citharizavi ibi: Quando enim non possum habere devotionem sub cuculla digitos, ad similitudinem citharizantis moveo, & chordas cordis tango, sicque mentis torporem ad devotionem excito.* Requisitus à Priore suo, quid in mensa cogitaret, eo quod lectionem non intelligeret: Ego, respondit, habeo ibi lectionem meam: quando manducare incipio, retracto mente, qualiter pro me Dei filius sit ab Angelo nunciatus, & in utero Virginis de Spiritu Sancto conceptus, sicq; primum folium verto. Deinde cogito, quomodo Angelis concinentibus sit natus, &c. & ecce perlectum est folium secundum. In hunc modum transcurro circumcisionem, adventum Magorum, oblationẽ in templo, Baptismum, jejunium, passionem, & resurrectionem, ascensionem & S. Spiritus adventum, extremumq; judicium: talis est lectio mea quotidiana, cujus finis, finis est prandii. Quod in tali libro comedens legeret, testabantur lachrymæ, quas in mensa fudit, plus enim delectabatur (inquit Beatus Cæsarius) in sanctis meditationibus quam ingenuflexionibus, per quas spiritus contemplantis impeditur. Fuit pauperum amantissimus, ita ut petentes dando præveniret, mansuetudine autem & humilitate spectatissimus, quibus aliisque virtutibus mirè excultus meritorum & annorum plenus sancto demũ fine requievit. *Ex B. Cæsarii Heisterbac. Mirac. l. 7. Barnaba de Montalbo, Chrysost. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Efficacia precum ejus.

Mira Citharizatio.

Lectio mensæ Monachi simplicis.

Donum lachrymarum.

Virtutes ejus

Severi Abb.

Eodem die depositio Sancti Severi Agathopolitani Abbatis eximiis vitæ meritis celebris. De quo hac die Andreas Monachus Bambergensis.

Pauli Monachi.

In Gallia, Monastetio Bonævallis Beati Pauli Monachi, discipuli Sancti Hugonis Abbatis. Is in ipso tyrocinio, improbissimi spiritus molestiam perpessus, cũ de repetendo sæculo cogitaret à Sancto Abbate suo ut in proposito persisteret, cum certa promissione salutis admonitus, constans perstitit, insignemq; de carne, mundo, & dæmone triumphum retulit, & in perfectionis studio plurimum proficiens, appetente felicis transitus hora, Cælitum Imperatricis dulcissima præsentia, & alloquio frui meruit, quæ ipsum amantissimè solata, de Salute æterna ab Abbate olim promissa certum reddidit, & Paulus paulo post multa luce de cælo lapsa circumfusus beatum spiritum Creatori hilaris reddidit. *Philipp. Seguin. Chrysost. Henr. Menol. Cistercienf. tom. 2. SS. Ordin. &c.*

Deiparæ favor.

Splendor mirus.

V. Ioannes Marionis

In Gallia Narbonensi Beatæ memoriæ Ioannis Marioni Monachi Fulienfis. Fuit hic titulo sanctitatis celeberrimus, sanctissimæ illius Congregationis nostræ Fuliensis, ejusdemque rigoris promotor ferventissimus, Verbi DEI concionator eximij, omni virtutum genere apprime excultus, humilitatis tamen pulcherrimo studio inprimis spectatus, quo honores Ecclesiasticos, & dignitatem Episcopalem sibi oblatas atque abtrusas constantissimè recusans, in Catalogo Fulienfium sanctitate illustrium, tanquam unus è primariis & sanctioribus illius Congregationis Patribus inseri meruit, *Chrysost. Henr. Menol. Cist. Carolus à S. Maria, t. 2. SS. Ord. &c.*

Episcopatum recusat.

Miraculum SS. Sacram.

Eodem die in Monasterio Tuitiensi illustris Commemoratio SS. Sacramenti Eucharistici, oppido & Cœnobio exusto, in medio flammæ circumfusæ prodigiosissimè intacti. *Molan. Rupert. Tuit. Arnold. Duac. Hug. &c.*

SEPTIMO CAL. SEPT.

XXVI. Augusti. G.

Commemoratio Paternitatis S. P. N.

FEstum sive Commemoratio Paternitatis, seu multiplicationis in filiis, Sanctissimi & Admirabilis Patris nostri BENEDICTI: Quo nimirum recolitur, ingens illa gratia & benedictio, qua novus noster Abraham, à DEO mirificè honoratus, crevit in gentem magnam, *multiplicante* Domino sacram prolem ejus, *sicut stellas cæli, & sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest*, innumeris jam ad illius sinum translatis, & cum felicissimo patre in cælis triumphantibus, aliis autem ducente ipso, & etiam tendentibus, atque maxima & innumera, suffragantibus tantis Patre & Fratribus, beneficia à DEO quotidie accipientibus. *Ex Gerardo Belga, proœmia Calendarii nostri Benedict. Ann. Christi 1638. typis excuso, tom. 2. SS. Ord. &c.*

Multitudo filiorum.

Beneficia quotidiana.

S. Erluinus Abbas.

In Monasterio Beccensi Sancti Erluini Abbatis & Confessoris. Erluinus sive Herluinus, illustri admodum stirpe natus, Ansgoltum patrem, Heloysam matrem, Flandriæ Comitibus sanguine proximam, habuit. Educatus a Gisleberto Brionnensi Comite, Richardi primi Normanniæ Ducis nepote, militiam quoque ejus sequutus, à corruptis tamen militum moribus valde abhorruit. Ætatis annum 37. agens, aulæ & militiæ tactus fastidio, delicias ita execratus est, ut tanquam amens ab omnibus suggillaretur; afuescebatque æquo animo ferre injurias, donec militiæ cingulũ prorsus abjiceret, & Burnevillensi in vico Ecclesiam conderet. Illic, miro exemplo, terram ipse fodit, arenam & calcem humeris propriis comportavit, parietes ipse composuit; & quadraginta jam annos natus, prima litteratum elementa addiscens, Dei gratia tantum profecit, ut in exponendis Sacræ Scripturæ sententiis admirabilis haberetur. Monasticæ vitæ desiderio, dum per rimam quandam januæ, Monachorum cujusdam Cænobii mores & consuetudines observat, ab ea gravitate, quam sanctum deposcebat institutum, longè aberrantes videns, valdè turbatus, deprehensus etiã ad rimam à Custode templi, ac pro fure habitus, pugno graviter in collum impacto, capillis tractus, templo extrusus est. Quod ferens patientissimè, ad aliud majoris famæ contendens Cænobium, Monachos insulsius laicis arridere, cultiores ostentare vestes, quendam etiam ab altero pugno impeti, & ad terram prosterni cum intueretur, fastidium jam ejus vitæ concipere cœpit; cum labanti bonum adfuit Numen, pernoctansque in Ecclesia Erluinus, ex angulo quo latebat, Monachum intuitus est, qui modo toto pectore prostratus, modo genibus flexis cum singultu & lachrymis orans, ad clarum usque mane perstiterat; proin judicium suum damnans, novis succensus ignibus, ad Ecclesiam mox suam redit, comam totondit, & condito Cænobio cucullum amplexus, Abbas non multo post eligi meruit. Multis illico auctus discipulis, summo in vitæ rigore eosdem educavit; post Chori labores, arrepto rastro terram ipse subegit, & alia agricolæ munia strenuè obiit. Heloysa mater, Illustrissima mulier, obsequio Cænobii ancillam se emancupans, cum domo propinqua annonam igne torreret, suborto subitum incendio, intercluſa flammis interiit; quod audiens sanctus filius, lachrymis perfusus DEO gratias egit, quod mater sua in obsequio servorum Dei esset concremata. Divinitus admonitus, loco magis oportuno Cænobium struere, Becci condidit, quod ægrè ferens cacodæmon, tectum quadam nocte totum dejecit. Habuit discipulos lectissimos, Sanctos Lanfrancum & Anselmum, Cantuariæ postea Archiepiscopos, Hernotum Roffensem Episcopum, plurimosque alios, quorum studio Cænobium, & sanctitatis & rarè juxta eruditionis laude celeberrimum evasit; quod cũ angustum nimis esset, augustius condidit, illudq; nutu quodam Numinis, in Normanniam forte transiens lectissimus discipulus Lanfrancus cum Ecclesia ibidẽ consecravit. Fuit tunc mira Archiepiscopum inter discipulum, & Erluinum Magistrum de humiliore loco, non sublimiore contentio, & Herluinus æger, ipso dedicationis die penitus convaluit. Fuit optimè meritus Herluinus de circumjacente regione, quam verbo & exemplo mirificè illustravit. Cumque ipsum maximi universi facerent, Radulphus tamen quidam contemptui habuit, qui vesperè virum DEI irridens, eadem nocte repentina ablatus morte temeritatem luit; quod

Illustre genus

Humilitas ejus.

Observat mores Monachorum.

Male luit.

Scandalum patitur.

Corrigitur.

Labor manuum.

Beccum condit.

Ejus discipuli

Mira contentio.

Contemnens virum Dei morte luit.

Digitized by Google

quod ipſa nocte cognoſcens Herluinus, animam ejus à dæmonibus abreptã ex horrendis clamoribus intellexit. Obiit felicissime 7. Calend. Septemb. Ann. Chriſti 1078. ætatis ſuæ 84. cum longe felicissimum ſui Cænobii ſtatum intueretur, & mira viſione de fructibus illius, velut Paradyſi Domini jam olim fuiſſet edoctus. *Ex vita per Gilbertum Monachum Becceníem, Wichmondenſ. Guilh. Gemmetic. Hug. Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 1078.

S. Bregwin. Archiep.

Cantuariæ in Anglia Sancti Bregwini Epiſcopi. Hic originem ex Saxonia duxit, fama autem Sancti Theodori inductus, in Angliam commigrans, diſciplinæ te Monaſticæ addixit, cucullum induit, & Cuthberto denique Cantuariæ Archipræſuli ſuccedere meruit. Præfuit triennium ſolum, immatura morte ſuis præreptus, circa annum Chriſti 763. ad cujus tumulum multa deinceps, concedente DEO miracula vitã junt. *Ex Antiquit. Britann. Guilh. Malmesbur. Capgrav. Harpsfeldio, Mayhevv, t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 763.

S. Chineburga Regina.

In Anglia natalis Sanctæ Chinneburgæ Reginæ Northumbriæ & Abbatiſſæ. Chineburga ſive Cymburga Pendæ Idololatræ, Merciorum victoriosiſſimi Regis, filia Chriſtianiſſima, & Alfredi Regis Northumbriæ uxor, in aula Regia, & conjugio felicissimo, ita ſe geſſit, ut amplioris gratiæ facta dignior, à ſtatu ſæculi hujus eminentiſſimo, ad ſublimitatem vitæ Monachicæ vocata, ſed & digniſſimo mariti optimi exemplo provocata, & ipſa mutato in ancillatum Chriſti Imperio, cucullum & velum ſacrum in Monaſterio Dormundcaſtrenſi amplexa ſit. In quo vitæ genere, quaſi pridem exercita, exemplar humilitatis aliis Chriſti ancillis facta, paulo poſt iisdem præfici meruit, & eximio ſanctitatis ſplendore, æternum Regio nomini decus addidit, ab cujus deinceps ſancto nomine, Cænobium ipſum gloriam deducens Chineburgcaſter appellatione digniſſima cognominatum eſt. Nec deſunt, qui etiam Sabrinenſis Cænobii electam eſſe Abbatiſſam contendant: hoc certum eſt, multarum Deo ſacratarum Virginum Matrem, & quidem longè digniſſimam ac feliciſſimam extitiſſe. Claruit Ann. Chriſti 705. *Ex Annal. noſt. Benedict. Chorograph. Britann. Burgiano, Morigia, Venerabili Beda, Eduardo Mayhevv, t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Monialis.

Abbatiſſa.

Clar. 705.

In Flandria, Cænobio Dunenſi, Beati Balduini Monachi, moribus & vitæ ſanctimonia laudabilis. Balduinus cognomento de Via, juvenili ætate, ſenili morum maturitate nituit, Monachumque in ſacro Dunensi Alceterio profeſſus inſigni progreſſuum felicitate ad apicem perfectionis enituit. Ad ſacros Ordines promotus, & tandem Diaconus ordinatus, eo ardore in Divinum amoris ſui in pectore talem concepit flammam, ut totus igne cœleſti ſuccenſus, ad Angelicam perveneret puritatem. Cujus egregia merita, multis ab ipſo editis miraculis Dominus comprobavit. Qui tandem in ipſa juventute, antequam ad Sacerdotalem gradum conſcenderet, vitam hanc miſeram cũ ſempiterna beatitudine commutavit, & poſt obitum varus etiam ſignis eluxit. Claruit Ann. Chriſti 1276. *Chryſoſtom. Henriq. Menolog. Oſſerc. Adrianus Barlæus, Annalenſis tom. 2. Sacro Land. Ordine &c.*

B. Balduinus de Via.

Miracula.

Clar. 1276.

Aquilæ in Italia, depoſitio Beati Joannis Baſſandi Prioris Monaſterii Collis-Madii, vitæ meritis præſtantiſſimi. Joannes Baſſandus Veſontione, patre inter optimates ſpectato natus eſt. Regulam S. Auguſtini primum, non multo poſt autem, ſtrictioris vitæ appetens Sanctiſſimi P. N. Benedicti, in Monaſterio Cæleſtino Pariſiis profeſſus eſt. Multorum poſtea Cænobiorum Prior, quinquies Ordinis Provincialis electus, cum eum honorem perpetuum ipſi Martinus V. Pontif. Max. decerneret, pro virili recuſavit, & obſtitit. Galliam, Angliam, Arragoniam, Italiam peragrans, diſciplinam ubique Regularem propagavit. Humilitate & patientia mirum in modum enituit. Apud Reges & Principes ſummo in pretio fuit, qui ardua quæque negotia pro Eccleſiæ utilitate ipſi cõmendabant. Inter maxima ipſius merita, inmortale & longè digniſſimum illud: cum Amedeum Sabaudiæ Ducem, Felicis nomine ſummum Pontificatum, ſummo Eccleſiæ univerſæ cum luctu & periculo, uſurpantem, intrepidus adiit, & ut eo ſe abdicaret, mira eloquentiæ vi, ac virtutis & ſanctitatis opinione, perſuaſit, eoq; nomine Eccleſiaſticæ tranquillitatis vindex & Aſſertor feliciſſimus extitit. Fuit Sanctiſſimæ Regulæ noſtræ & Conſtitutionum ad amuſſim, decrepita etiam ætate, obſervantiſſimus, obedientiæ cumprimis ſtudioſus, & tantopere fuit, ut etiam Fratrum Confeſſiones in templo excipiens, audito ſigno ad opus manuum, iis interruptis advolaret. Aquilæ ſupremum cum decumberet, inter procerum frequentiam, etiam Epiſcopus

B. Joannes Baſſandus.

Honores ejus.

Laboret.

Fam.

Immortale meritum.

Aſſertor Eccleſiaſticæ libertatis.

Mira obedientia.

Honor morituro habitus. pus loci occurrit, qui benedici à viro Dei enixissimè contendit. Alii annulos aureos, ejus digitis inseruêre, quorum deinceps contactu, infirmi plurimi curati sunt.

Obiit 1445. Obiit vir meritissimus Ann. Christi 1445. ætatis suæ 85. ab ingressu Religionis 55. cujus obitum Beatissima Coletta spiritualis ejus filia, divinitus edocta, tororibus significavit, orationemque de laudibus ejus funebrem, meritissimus ille vir Beatus Ioannes Capistranus habuit. Claruit in vita & post mortem insigni miraculorum gloria, quæ inter vivens etiamnum, Anconitani cujusdam filium mortuum jam triduanum, prodigiosissimè ad vitam revocavit. Sacrum ejus corpus, licet calce perfusum, post octodecim nihilominus à morte annos repertum est integrum. *Ex Vita & monim. PP. Celest. Hugone Menardo, t. 2. SS. Ord. & Annal. nost.*

Triduanum mortuum suscitat.

S. Margaretha, V. Abb. Florentiæ in Monasterio Sancti Ioannis Evangelistę, depositio Sanctæ Margaretæ Virginis & Abbatissæ. Hæc patria Faventina, in Cænobio Sancti Ioannis vitam Monachicam professa, Sanctam Humilitatem primam ibidem Abbatissam, magistram habere, eidemque succedere meruit; ejusdem per omnia imitatrix religiosissima, juxta quam etiam in Monasterio Sancti Salvii non longè à Florentia sepulta est, miraculorum splendore à Deo illustrata. Obiit insigne Vallumbrosanæ familiæ nostræ ornamentum A. Ch. 1330. *Monim. Bergom. Arnold. Duac. Annal. nost. t. 2. SS. Ord. &c.*

Miracula.

S. Ebbo Archiepisc. Eadem die Sancti Ebbonis Archiepiscopi Senonensis, de quo alii & nos 22. Aug. superius.

In Monasterio Heisterbacensi Beati Wilhelmi. Hic à pueritia in eodem Cænobio Deo se offerens, purum ac impollutum spiritum conservavit, & ut generis splendore, sic virtutum præstantia juvenili ætate mirè enituit. Completo autem probationis anno, & solemni Votorum facta professione, sequenti quamprimum die tactus infirmitate decubuit, nec multo post sancto decedens fine, mortale corpusculum exuit, immortalitatem induit, quem in æterna patria gloriosum Beatus Conradus Prior loci, sub pallio Augustissimæ Cælitum Imperatricis amantissimè foveri conspexit, & Fratribus nunciavit. *Chrysost. Henriq. Phil. Seguin. Cæsar. Heist. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Wilhelmus.

Sub pallio Deiparæ fovetur.

Sibothi Episcopi Aug. In Monasterio Cæsarienſi Beatæ memoriæ Siboti Episcopi. Sibothus Baro de Hundelfingen trigesimus nonus Augustanæ Ecclesię post Sigefridum à Rechberg, Episcopus, cum eam Ecclesiam annis 25. strenuè gubernasset, & Monasterium Schœnfeldense liberalissimè dotasset & restaurasset, sacræ familiæ nostræ Cistercienſis vigore & flore delectatus, abdicato Pontificatu cucullum exambit, & in Monasterio Cæsarienſi, in Sanctissimæ Regulæ nostræ verba juravit, ubi viginti integros annos in magna humilitate exigens, virtutibus plenus & meritis ex hoc sæculo migravit A. C. 1262. in choro Monasterii ejusdem tumulatus. *Ex Menolog. Cist. Chrysostom. Henric. Bruschio, Annal. nost. Aquila Bened. Germania Christiana, t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Monach.

Obiit 1262.

Eadem die S. Aredii Abbatis Lemovienſis. Ita hac die Andreas Bambergenſis, forte quia hac die sepultum legit, nos cum aliis hesterna.

SEXTO CAL. SEPT.

XXVII. Augusti. A.

S. Gebhardus Epiſc. CONstantiæ in Germania ad lacum Acronium, Sancti Gebhardi Episcopi & Confessoris. Gebhardus è vetustissimo Regum Galliæ sanguine ortus, patrem Vtzonem Brigantinum Comitem, virum pietatis laude inprimis clarum, matrem Dietpurgem habuit, ex cujus utero excisus, maxima dein cura educatus est. Tenella adhuc ætate, Sancto Conrado nostro Constantienſi Episcopo educandus creditus, eo magistro tantum profecit, ut sacro in Monachorum Collegio facile Princeps pietate haberetur. Puero etiamnum (cui digressus è conclavi Conradus & mox reversus Cathedræ suæ insidentem deprehendisset,) fore ipsum Episcopum prædixit, ubi tamen alius, se inter & ipsum, intercederet; quod rei eventus postea demonstravit. Monachum in Cathedrali professus Monasterio, disciplinæ Regularis observantissimus extitit; per omnia Magistrum sanctissimum strenuè æmulatus. Episcopum communi omnium suffragio & insigni gratulatione creatum, cum Fratres Germani diviso patrimonio, ut cæteroquin potentem, in partitione excluderent, Gebhardus minimè tulit, sed quæ obtigerat sibi portionē, in Cathedralis Ecclesiæ usus, &, quod molichatur, Petrusiani Cænobii structionem,

E regibus Galliæ oriundus.

Ei Episcopatus prædicitur.

Monachus Cathedralis.

Cænobium condit.

nem, expendit. Istud Ann. Christi 991. absolvit & dedicavit, inducta lectiore Monachorum è sacra Deiparæ Virginis Eremo colonia, quibus ipse aliquandiu, nulla ambitione honoris, præfuit, Episcopus simul & Abbas lectissimus, hoc tamen muneris eo solum usque in se suscipiens, dum confirmata Cænobii initia, & auctas rationes perspiceret, simul cum redituum incrementis, de augendo servorum DEI numero admodum sollicitus, cum (sacris Virginibus exceptis, quas separatis benè reclusas ædibus, veteri nostrorum more, iisdem, vivere reditibus ordinaverat,) primo statim tempore Monachos octuaginta numeraret, quorum dimidium è Fratribus, quos vocamus Conversos, constaret. Beavit idem Cænobium insigni sanctarum Reliquiarum thesauro, quas inter, præter Philippi Apostoli brachium, Magni Ecclesiæ Doctoris, Sanctissimi Gregorii nostri I. Pontif. Maxim. dono Ioannis XV. caput fuit; quod cum Roma discedens secum deferret, re comperta persequentibus iter suum Romanis, prodigiosè cum suis servatus est, cum nullam ad padi fluminis oram navem inveniret, fusis ad DEVM precibus, submittente quamprimum se flumine, ut prodigiosissimo vado, cum thesauro & omnibus evaderet, semita eadem persequentibus mox intercluſa. Mortuus est An. Christi 995. atque in suo, quod petierat, Cænobio sepultus, frustra obnitentibus civibus, & ad Cathedralem Basilicam deferre molientibus, feretro ad omnes omnium conatus, quam Petrusianorum, immobili, palpitantibus, ac prope exanimatis, qui civium jussu portitores nominati sunt, cũ Petrusiani absq; impedimento levarent, & vix ponderis quidpiam in humeros incumbere persentiscerent. Visa insuper, feretro, dum deferretur, niveo candore columba insidere, quæ in templo denique disparens, relicta cælestis odoris fragrantia, nares atq; animos omnium mirè recreavit. Fuit Gebhardo Admirabili Matri, Virginũ Virgini, præcipuâ devotione addictissimus, quæ ipsum mox à morte Gaminolphi Episcopi, suæ Ecclesiæ Pontificem ipsa elegerit, visa ipsi in soporem resoluto, lignea sua in Choro imagine lituum Pontificalem porrigere, cum hoc mandato: *Dominicum gregem pasceret, eiq; pascua vitæ æternæ demonstraret.* Effulsit à morte miraculis plurimis & maximis, visus etiam Perigero inprimis Abbati, insigni ipsum & omnes frequentissimi Cænobii religiosos promisso exhilarans: cum certos omnes de felicissima æternitatis beatitudine esse juberet: *Scias pro certo*, inquit, *me apud omnipotentem impetravisse Dominum, ut nullus Fratrum, modo in hoc Monasterio servientium, à morte lædatur secunda, sed omnes mortem subeuntes temporalem, vitam cum Christo possidebunt sempiternam.* Alias apparens, omnibus ejusdem Cænobii suis posteris, *cum bono proposito & voluntariè DEO servientibus*, suum & Magni Gregorii certum in die judicii Patrocinium, amantissimè est pollicitus. *Ex tomo 2. Constantiæ nostr. Benedict. Aquila Imper. Benedict. Annal. German. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Constantia sacra prophana, &c. & diversis MS. Bibliothecæ olim Cathedralis, & Weingart. &c.*

Incrementa Cænobii.

Numerus Monachorũ.

Prodigiosè Padum superat.

Obiit 995.

Feretrum immobile.

Miracula.

Deipara Episcopum elegit.

Promisit insignis.

Item alias.

Romæ depositio Beati Alexandri III. Pontificis maximi. Alexander, patria Senensis, Tuscus, olim Rolandus appellatus, Ranutii Bandinelli filius ex Canonico Cathedrali Pisanæ Ecclesiæ Monachus Claræ-vallis in Lombardia Cœnobii, cum & morum, & eruditionis laude præstaret, ad summos honores expetitus, atque protractus, S. R. E. Cardinalibus accensus, SS. Cosmæ & Damiani primum Diaconis, postmodum Presbyter tituli Sancti Marci, & S. R. E. Cancellarius ab Eugenio III. designatus, operam suam Ecclesiæ adeo probavit, ut post Adrianum IV. ad summi Pontificatus apicem evehi meruerit. Præfuit in summa temporum difficultate, cũm Petri navicula terribili tempestate gravissimi Schismatis jactaretur, obnitente constantissimè procellis tantis Alexandro nostro, & de Cæsare & quatuor Schismaticis Pontificibus Victore IV. alias Octaviano de Monticello; Paschali III. sive Guidone de Crema; Callisto III. Ioanne à Strumia; Innocentio III. sive Lando, felicissimè triumphante, & admiranda sanè constantia annis decem & octo in immensa laborum & periculorum mole, de jure suo & Ecclesiæ nec hilum remittente. Dedit manus denique, invicti cæteroquin animi Fridericus Cæsar, & Venetiis Alexandrum supplex convenit, pedes ejus osculatus, quem paulo ante extinctum voluerat; & superior tantis malis Pontifex Romam denique reddita Ecclesiæ & orbi universo tamdiu desiderata pace, summas inter civium gratulationes ingressus est.

B. Alexand. III. PP.

Honores ejus.

Fit Papa.

Constantia ejus.

Triumphat peregregie.

Digitized by Google

Gerici antecessoris e fratre nepos Comes Tornodorensis, cum ei Tornodorum jure hæreditario competeret, Senonis latenter fugit, & monachum in S. Petri Vivi Cænobio professus est. Abbas postea creatus, non multo post patruo in Archiepiscopatu successit, signisque ac meritis, clarus, cum Visigothi Senones obsiderent, urbis excidium, clade in hostium capita retorta avertit. Solitariæ dein vitæ appetens, in sylvam horridam se abdidit, locumque Arces vulgo nuncupatum, ubi vita excedens anno Christi 750. multis à morte miraculis refulsit. *Car. Sauss.* *Moritur Anno 750.*

QVINTO CAL. SEPT.

XXVIII. Augusti. B.

B. Alfricus Archiep.

CAntuariæ in Anglia, Beati Alfrici Episcopi miraculis clari. Alfricus, aliis Aluricus, mirabili Numinis gratia prima ætate præventus, ab ipsa pueritia miraculorum gloria illustrissimus effulsit. Monasticam professus vitam, egregiis meritis in sublimè evectus, Abingdonensis primum Cænobii Abbas creatus, non multo post ad Wiltonienſis Pontificatus postulatus Cathedram, Archiepiscopus denique Cantuarienſis, primas & Archicancellarius Regni renunciatus, de Anglia universa præclarissimè meruit. Ecclesias passim per diversas provincias reformavit; Clericis in nimiam licentiam ac libertatem prolapsis, lectissimos quosque è Cænobiis laudatissimis Monachos substituit, ex quibus mox viri sanctissimi ad diversas promoti Cathedras, non Angliæ solum, sed & mundo universo, illustrissimo eximiæ sanctitatis exemplo mirificè illuxêre. Præfuit Alfricus noster annis pluribus, quibus mira felicitate, ab incursu infidelium Danorum Ecclesiam Cantuarienſem pie fortiterque defendit. Obiit Ann. Christi 1006. in suo primum Abingdoniæ Cænobio, ubi & mortem expectasse videtur, sepultus; inde autem postea, ad Ecclesiam Cathedralem Metropoleos Cantuarienſis translatus, neq; minus à morte, quam in Vita, miraculis commendatus. *Ex lib. Antiq. Brit. Harpsfeld. Menard. &c.*

Regni Primas.

Ejus merita.

Monachos Clericis substituit.

In Monasterio Hirsaugienſi, Beati Eguoardi Episcopi & Confessoris. Eguoardus, in sanctissimo & fœcundissimo Sanctorum Hirsaugiæ in Wirttenbergia Cænobio Monachum professus, tantis vitæ meritis enituit, ut qui Cænobii ejus disciplinam, non tam verbo quam exemplo in remotissimas usque gentes propagaret dignissimus haberetur. Is Sleſuicensis postea ordinatus Episcopus, Apostolico labore, & gravissimis in Episcopatu amplissimo meritis excellens, tantam passim apud omnes opinionem consequutus est, ut non alio fere nomine, quam Gottmannus, Gottesman vulgo (Vir Dei) appellaretur. Cujus etiam Virtutem non uno signo Deus demonstravit, servique sui fidelitatem fidelibus commendavit, cum alia inter, insigni prodigio mortuum ad vitam revocasset. *Ex Chronicis Hirsaug. MSS. t. B. SS. Ord. Notis Hirsaug. Annal. noſt. Germ. &c.*

B. Eguoardus Epiſc.

Apostolici labores.

Mortuum ad vitam revocat.

In Monasterio Villarienſi Beati Ioannis Præcursoris Novitiorum Magistri, eximiæ sanctitatis & humilitatis viri. Obiit Ioannes diversa diverso tempore munia, & sacrista aliquamdiu sacrarium curavit; dehinc Fratribus Conversis præesse jussus, apud eosdem haud levem operam posuit, quos eximio vitæ exemplo, mirè accendit. Veteranus autem, & emeritæ jam militiæ senex Novitiatus cura demandata, diligentissimus Tyronum Christi Pater & Magister, inter innocentes, senecio infantili innocentia clarus emicuit, & mira nihilominus prudentia, vitiorum fomenta & incentiva suos declinare docuit, & omnem deliciarum appetitum, ut præsentissimum vitæ Monachicæ exitium fugere atque abhorrere jussit. Fuit in vita omni juratissimus otii hostis, & uti suos eo resolvi passus nunquam est, sic & ipse, ne desidia marcesceret, in sanctorum gestis conquirendis, colligendis ac conscribendis perpetuo laboravit, multaq; sui ingenii & pietatis monimenta posteris dereliquit. Fuit Deiparæ Virginis amantissimus, cujus honorem omni modo promotum voluit, & Psalterii inprimis ejusdem usum suis quam diligentissimè commendavit. Quod ipsum accuratissima Commentatione illustrans, res gestas & Vitam Ejusdem dilectissimæ Tutelaris suæ comprehendens, dignissimo, & pleno amoris labore descripsit, & posteritatis etiam studia, suo in Deiparam fervore accendit ac provocavit. Cum pridie diei, qui fausta populi acclamatione, & palmis virentib⁹ Christo sacer est, cantari audiisset

B. Ioannes præcurſor.

Sacriſta.

Novit. Magi.

Otii hoſtis.

Deiparæ cultum promovet.

Initium morbi felix.

Digitized by Google

audiisset Antiphonam : *Clarifica me Pater, &c.* in lachrymas resolutus, atque in cœlestis patriæ amorem succensus, cœpit paulatim corpore deficere, cupiens dissolvi & esse cum Christo. Cumque lectulo decumberet, & minister modicum ab eo divertisset, lapis excussus è pariete opera & vi cacodæmonis hominem DEI haud leviter læsit. Quod ubi inaudisset Abbas occurrens, non tantum præmium cum Christi Confessoribus recepturum, sed cum Martyribus coronandum, eidem prædixit. Qui post paucos dies felici agone consummatus, ad immortalia gaudia transmigravit. *Ex Auctario SS. Belgii Arnold. de Raisse, Chrysost. Henr. t. 2. SS. Ordin. & Annal. Germ. &c.*

Dæmonis odium.

Moritur.

In Monasterio MARIÆ-montano, vallis Venustæ in Comitatu Tyrolensi, depositio Beati Hermanni Abbatis & Martyris. Hermannus Equestri Dynastarum de Schœnstein natus familia, sacræ Archiducis nostri BENEDICTI militiæ, in Monasterio B. MARIÆ Virginis Fabariensi, nomen dedit, ubi & egregia virtutum conjunctione, ad maxima quæque gerenda instructissimus & aptissimus evasit. Celebri tunc Fabariæ fama, atque inde eam ob causam, ad viduatum Abbate MARIÆ montanum Cœnobium successore postulato, missus dignissimus est, Hermannus nimirum iste; qui cum eximia vitæ integritate, & sancto vitæ exemplo suis præesset, locusque fama atque opibus crescceret, excanduit invidiæ parens, & quod in Sanctum Domini nihil posset, eum, qui Protector Cœnobii esse debuerat, rapiendi libidine concitavit. Fuit is Vdalricus Dynasta de Matsch, suo satis superque dives ac potens, nisi alienū, & quidem DEO sacrum, suo deesse impatientius sustineret, scelerate doleret. Ejus proin conatibus cum obsisteret Hermannus, & commissæ sibi Ecclesiæ jura tueretur; ab Vdalrico nefariè intercepto, in nemore quodam seductus, datis cervicibus, pro libertate Ecclesiastica gloriosè occubuit, sexto (seu ut nonnulli volunt septimo) Calendas Sept. hac autem die repertus, seu supremo sepulchri honore depositus. Sustulisse Patronum Cœnobii putaverat Vdalricus, cum suscitasset, longè deinceps felicius & prodigiosius Hermanno Ecclesiæ suæ & Cœnobii jura propugnante. Eum, rara pietate & religione, castri Fürstenburgici miles, cum è templo Sancti Stephani aliquando sibi occurrentem, non jam pullo, sed candido amictu nitentem intueretur, admirabili vultus præditum majestate, & ipsa formositate formosiorem, attonitus primū, mox posito metu, alloqui ausus: *Per, ego te, venerandē Deum*, inquit, *obsecro & obtestor, ut quisnam sis effari ne detrectes?* Cui ille: *Hermannus sum Abbas. Eccur*, pergit miles, *venerabilissime Pater, huc tibi iter est? Ecquid rerum es acturus?* Cui Abbas: *Tu quidem hac stratione consistens nocturnas pro Castro sedulus agis Vigilias; atqui ego pro illa domo*, commonstrans manu Cœnobium, *sollicitus excubabo semper, cujus cum cura præfui vivus, modo jam citra ullam intermissionem strenuus adero Protector & Patronus.* Sed & illud rarum cum paucis ante obitum diebus lucidissimæ stellæ forma mulieri cuidam Sanctus apparuit, & gravi obnoxiam mœrori hilarem esse jussit, & reddidit. Paulo ante Martyrium, cum in corona Fratrum ante fores Cœnobii consisteret, præceps è monte grandior lapis in caput quidem Sancti Abbatis decidit, nihil tamen obfuit, quam quod pileolum submoveret, in portæ vero angularem lapidem alibus, loco suo excuteret. Occubuit Optimus præsul Ann. Christi 1304. *Ex Chron. Fabar. MSS. ibidem, Monim. Mariæ montanis, t. 2. SS. Ord. &c.*

Constantia Hermanni.

Martyrium.

Visio militis.

Vigilantia Abbatis mortui.

Mortui etiā res nostras curant.

Prodigium.

Obiit 1304.

In territorio Furnensi Beati Waltheri Abbatis Dunensis, qui liberalitatis & eleemosynarum exemplis admirandus extitit, & magni Martini exemplo, ut obviū in via hominem pauperem & nudum tegeret, tunicam ipse suam exuit ac dono dedit, & fere nudus ipse domum rediit, quem ferunt, si licuisset, totam substantiam in pauperes libenter erogaturum fuisse. Resignavit denique honorem ut contemplationi, senecta jam aggravante, liberius vacaret, An. Christi 1189. & meritorum denique manipulis onustus sed hilaris & exultans in cœlum abiit. *Adrianus Butz. Chrysostom. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

B. Vvalther. Abb.

Alter in pauperes Martinus.

Clar. 1189.

Buchoniæ in Suevia Beatæ Adelindis Abbatissæ. Fuit & hæc pauperum mater liberalissima, nullo alio signo sua in imagine nota, quam si pauperum stipata grege, exertis manibus eleemosynas dispergere videatur. Fuit & contemptu sæculi illustrissima, cum Hildebrandi Principis, Caroli Magni soceri filia, soror Sanct. Hildegardis Augustæ esset, Otthoni primum Calderiensi Comiti nupta, post cujus obitū Buchaugiense Cœnobiū condidit,

Protector seu Advocatus nequam.

Martyrium.

B. Adelindis Abb.

Genus illustrissimum.

condidit, conditique Abbatiſſa eſſe meruit. Claruit Ann. Chriſti 800. *Matth. Rader. Molan. Arnolaus Duacen. Annales noſtr. Benedict. & Germanici, to. 2. Sacro-Sanct. &c.*

SS. Enni & Egritii Mart. In Anglia Sanctorum Enni & Egritii Monachorum & Martyrum. De quibus hac die Andreas Bamberg.

SS. & BB. Criſpinienſes In Monaſterio Criſpinienſi Sanctorum atque Beatorum ejusdem loci Abbatum, Monachorum, & Fratrum Converſorum, qui in incredibili penè numero, tanto decurſu ſæculorum à prima Cœnobii fundatione, eximia ſanctitatis opinione floruêre. *Ex monimentis vet. ejusd. Cœnobii, t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Malach. Epiſc. In Hiſpania depoſitio Beatæ memoriæ Malachiæ Iacenſis Epiſcopi, inſignis noſtra ætate Epiſcoporum ſpeculi; qui in Monaſterio Hortenſi, ſub exactiore Sanctiſſimi Ciſtercienſium noſtrorum Inſtituti obſervantia cucullum amplexus, ab ipſa juventute perfectionis ſtudio inſignis effulſit; cujus vitam ad compendium coactam ex Vincentio Blaſco, lib. 4. Hiſtor. Eccleſ. Arragonum ſubjicimus: Malachias de Aſſo, in oppido Mucla, quod 4. milliaribus diſtat à civitate Cæſarauguſtana, parentibus Chriſtiana Religione & nobilitate claris, natus eſt. Studiis litterarum à juventute deditus, poſtmodum diſciplinam & Religionem S. Bernardi in Hortenſi Monaſterio ſuſcepit. Multum doctrina; prædicatione & exemplo virtutum profecit: quarum intuitu primo Abbas Armenteræ in Gallæcia, poſt B. M. V. de Rueda in Aragonia creatur. Inde in Epiſcopum Vticenſem aſſumitur, & tandem fit Epiſcopus Iacenſis A. C. 1595. ubi vixit uſq; ad A. C. 1606. quo obiit 28. Aug. Cũ tam magno exemplo & tam rara ſanctitate, ut (ſicut quidam Author ait,) fuerit vivum exemplar Epiſcoporum Primitivæ Eccleſiæ, in diſtributione eleemoſynarum, pœnitentiis, humilitate & charitate. Magno cum ſpiritu concionabatur. Totum tempus quod ab exercitiis & occupationibus Epiſcopo injunctis reſiduũ erat, oratione & lectione SS. Patrum, in quibus erat verſatiſſimus, occupabat. Magnam partem Scripturæ memoriter recitare ſolebat. Omnibus abundabat, cum tamen redditus Epiſcopatŋ eſſent tenues, quos inter pauperes diſtribuebat. Alebat aliquos pauperes ſtudioſos in Vniverſitatibus, ex quibus aliqui hodie ſuperſtites ſunt, viri docti, & qui bona media obtinent, miſericordia hujus Sancti Prælati ad talem ſtatum evecti. Beneficiis Eccleſiaſticis optimè prævidit: viros enim doctos & ſanctos diligebat. Duabus vicibus Synodum Diœceſanam celebravit, & ſanctiſſimas Conſtitutiones edidit. Multum fuit ſollicitus de animarum bono, de rectitudine Iuſtitiæ, de pace & concordia Eccleſiæ ſuæ & Epiſcopatus. Ad bonum regimen, & ut cognoſceret Sacerdotes, & alias perſonas Diœceſis, habebat librũ propria manu ſcriptum, in quo per ordinem poſitum erat, quot in ſingulis oppidis erant Clerici, cujus profeſſionis, quibus qualitatibus præditi, ad quid eorum ſcientia ſe extenderet, quidve ignorarent, quid poſt ſuſceptos Ordines vel aliquas facultates, ſeu Eccleſiaſticas dignitates ſuſceptas faciebant, ut poſtmodum quando opus eſſet aliquam perſonam promovere, in proprio libro ejus informatio reperiretur, & etiam ut videret, quid ab uno ad alterum examen ſinguli profeciſſent. Et ſic quando aliquis veniebat, ut ipſi loqueretur, vel ad aliquod beneficium aſpirabat, perlectis iis quæ in libro notaverat, qualitates viri, & ad quid eſſet aptus cognoſcebat: quo ſimul cum ſuis magnis virtutibus notabiliter omnibus profecit, & ſanctè rexit. Sepultus eſt ante ſumũm altare Eccleſiæ Cathedralis, ubi nullus ali⁹ Epiſcopus tumulatus fuerat. Obiit ætate 64. annorum, & reliquit memoriam operum ſuorum ſculptam cordibus ſuorum ſubditorum. Ita Vincentius ipſe de Malachia. Obiit ut ſupra dictum A. C. 1606.

Genus. *Studia.* *Honores.* *Epiſcopatus* *Clar. 1600.* *Exercitia.* *Liberalitas.* *Sollicitudo.* *Suorum cognitio.* *Promotio.* *Solertia.* *Moritur 1606.*

Eodẽ die illuſtris & gratioſiſſima apud Ordinem Benedictinum memoria Sanctiſſimi Eccleſiæ Doctoris Magni Aurelii Auguſtini, ob ſacratiſſimum Ejusdem corporis theſaurũ multis ſæculis ſibi creditum, cum primum ex Africa in Sardiniam, atq; inde anno Chriſti 734 ſive 721. à Luitprando Rege, ad noſtrum S. Petri in Cælo Aureo, ab ipſo conditum Cœnobium ſolemniter transferretur, in hoc ad annum uſque Chriſti 1224. magna devotione Religioſiſſime cuſtoditum, ac dein ad devotiſſimam inſtantiam, Ejusdem Doctoris Nomini & Regulæ ſe devoventium, pulcherrimo pietatis & liberalitatis exemplo concеſſum. *Maurus Marcheſ. Conſtant. Cajet. Ant. de Iepes, &c.*

Memoria ſpecialis S. Auguſtini S. E. Doct. *Corpus S. Auguſtini donatur ejusdem Ordini.*

QVAR-

QVARTO CAL. SEPT.

XXIX. Augusti. C.

S. Medericus Abbas.

LVtetiæ Parisiorum, *Sancti Mederici Presbyteri.* Medericus genere nobilis, invitis parentibus tertiodecimo ætatis anno sæculum protrivit, & in Æduensi Cænobio cucullũ & jugum Domini amplexus, tantum virtutibus profecit, ut defuncto Abbati, communibus omnium suffragiis sufficeretur. Præivit, ut dignitate, sic vitæ exemplo, mortificatæ inprimis carnis ac voluntatis propriæ speculum omnibus factus; abstinentiæ inprimis laude celebratus, quod in hac momenti plurimum, & initia sacri rigoris consistere, suis persuasum vellet: cũ bis tantum in hebdomade reficeretur, & quidem refectione pertenui, modico panis contentus; neque potum alium, quam frigidam admittens. Miraculorum gloria celebratissimus, cum stupenda patraret, eoque nomine concursus ad ipsum ingens fieret, famæ & laudis humanæ impatiens, Cænobio profugit, & in nemoribus se abdidit, diu quærentibus Patrem suum Monachis, inventumque ut rediret frustra exorantibus, donec compertare, Episcopus, sub Anathematis pœna interpellatum, invitum redire cogeret. Fuit non in humana tolum corpora, potens ipsius miraculorum gratia, sed & in animos ipsos, quibus mirè profuit, & gravissimas ægritudines, anxietates, & tentationes ab iisdem prodigiosè proscripsit. Sic tunica sua Monachum indutum ab immani libidinis æstu liberavit; sic alium misso pane benedicto, ab alia gravissima tentatione immunem reddidit; multaque ejusmodi cum in suis, tum in exteris ad se undique confluentibus effecit. Denique post plurima & ingentia miracula, mortem ipse suam ipse discipulis prædicens, iisdemque suprema hora valedicens, inter orationis ferventissimæ verba, felicem efflavit animam Ann. Ch. 984. cujus sacrum corpus in Monasterio S. Petri Parisiis conditum insigni deinceps & perpetua miraculorum gloria illustratum est. *Petrus in Catal. Truh. Mosander, Vincent. Baron. t. 2. SS. Ord. &c.*

Abstinentia mira.

Miraculorũ gloria.

Fugit gloriam.

In animos potens.

Moritur A. C. 984.

S. Sebbi Rex.

In Anglia Sancti Sebbi Regis. Is, ut genere, sic virtute Illustrissimus, Monachorum sanctissimorum arbitrio ac ductu vitam quam religiosissimè, etiam cum imperaret, instituit, & obedire doctissimus ac promptissimus, populos sibi subjectos, sanctissimè gubernavit; ea semper in Ordinem S.P.N. Benedicti propensione, ut è summo Regni opulentissimi fastigio, florentibus maximè rebus, ad humillimam eorum vivendi rationem, perpetuo aspiraret, & abjectus esse in domo DEI, omni gloriæ & felicitati longè anteponeret. Verum obstinatione Reginæ conjugis, præter voluntatem retentus, vitam sub diademate & in purpura Monachicam aggressus, religiosis actibus, crebris precibus, piis eleemosynarum fructibus, plurimum intentus fuit, donec tandem, morti jam propior, enixissimis precibus, à sui amantissima conjuge id egrius impetraret, cum & ipsam ad ipsum propositum excitans serio moneret: *Ut vel tunc tandem Divino servitio se pariter mancipaverent, cum amplius pariter mundum amplecti, vel potius mundo servire non possent.* Vocato proin Londinensi Antistite, per ejus benedictionem, habitum Religionis, quem diu desiderârat, in Monasterio Sanctorum Petri & Pauli Londini accepit; summa pecuniarum non parvâ prius in pauperes erogata. Sub mortis extrema anxius, nequid ex vehementia dolorum, se indignum, seu ore, sive gestu quovis exprimeret, visione cælesti recreatus est, & divinitus edoctus, absque doloris ullo sensu, tertio post die, cum magno lucis splendore, hora diei nova, sese ad cælestia Regna evocandum. Ita factum, & grandi insuper à morte prodigio, cum sarcophagus palmo brevior esse corpore deprehenderetur, adstantibus, & stupentibus ea super re Episcopo, filioque Regis, ac Sighardo Monacho, subito in omnium oculis extensus lapis est, ita ut non Regiũ solum cadaver, sed & cervical ad caput admitteret; à parte vero pedum mensurâ quatuor digitorum corpus ipsum concavum lapidis excederet. Relatus pro meritis tantus Rex in Sanctorum cælitum numerum, toto passim terrarum orbe anniversaria tam illustris nominis memoria, Martyrologii Romani cantu celebratur & colitur. Decessit An. Christi 672. sive secundum alios 76. Nonnullis pro anno 66. contendentibus. *Ex Ven. Beda, & diverss. rer. Angl. script. Iepesio, Baronio, Arnold. t. 2. SS. Ord. &c.*

Monachus in aula.

Studia ejus.

Suprema preces.

Fit Monach.

Visio celestis.

Rarum prodigium.

Obiit 672.

Apud

S. Verona Virgo.

Apud Vrbem Lovanium, natalis Sanctæ Veronæ Virginis Sanctimonialis, filiæ Ludovici Germaniæ & Auſtraſiæ Regis. Hæc Domini Dominantium ſervitium exambiens, purpuram exuta pauperemque Chriſti complexa veſtem, cũ permittente patre, Cænobium prope Rheni oram, quod ab ipſa deinceps *Veronhute* nomen retinuit, conſtruxiſſet, illud ipſum ingreſſa, & ſanctimonialis DEO conſecrata, ita piè & ſanctè converſationem ſuam inſtituit, ut poſt mortem Divorum Catalogo adſcripta, longè illuſtrior cucullo, quam purpura & diademate evaſerit. Sacrum poſtea ejus corpus translatum, ad Monaſterium Sanctæ Crucis, inter Lovanium & Furam, digno nunc illic honore colitur, & mons prope Lovaniũ, Sanctæ Veronæ nomine appellatur, cujus memoriam inſignibus miraculis Deus coñendavit, fonte cumprimis prope Eccleſiam prodigioſo, cujus aqua febribus mire medetur, & à peregrinis & ægris uſque hodie frequentatur. *Ex Ioanne Molano, Petro Cratepolio, Iepeſio, Annal. noſtr. German. & Benedict. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

Regium genus.

Transfertur.

Fons prodigioſi medicus.

Eodem die coñemoratio Sancti Frudulphi Confeſſoris. Fuit hic diſcipulus, & Comes individuus Sancti Mederici, ei tamen ſuperſtes. Obiitque Pariſiis in Monaſterio Sancti Petri, quod nunc Sancti Mederici appellatur; ubi ſacrum ejus corpus in capta argentea aſſervatur & religioſè colitur. *Molan. Cratepol. Iepes, to. 2. SS. Ord. &c.*

S. Frudulphus.

In Monaſterio Hemmenrode Beati Meyneri Prioris. Hic variis miniſteriis à ſuperioribus deputatus, Celletarius, Magiſter Novitiorum, Prior, in omnibus ſe talem exhibuit, qualem optimi quique ſibi expeterent, in omni occupationum mole, irremiſſo orationis ſtudio, adeo, ut præter conſuetũ ſervitutis penſum, Pſalterium quotidie, imo duo ſubinde legere conſueverit; & ſub ipſam mortis horam, in hæc erumpere non dubitaret: *DEO gratias, labia mea nunquam otioſa fuerunt à laude DEI.* Supremum cum decumberet, quietior ut eſſet, deputatis quatuor ad miniſtrandum Fratribus, ad locum ſeparatum deportatus, de ſolitudine quidem ſibi gratulatus eſt, de honore vero & miniſterio ſibi delato contriſtatus, ſic Abbatem alloquutus eſt: *Fratres iſti vigilando atque laborando ſunt laſſi, neque mihi ſunt neceſſarii: grata eſt mihi ſolitudo, neque minus ſolus ero, cum ſolus ero: non enim ſolus eſt, cui præſul & Cuſtos Dominus adeſt, ſi careo hominum obſequio, credo quod non deerit præſidium de cælo.* Recedente proin Abbate, & minus ſermones ejuſmodi attendente, ipſe Fratres abire compulit, lucernamque extinguere. Expertusque ea ipſa nocte eſt, quod ſibi promiſerat, cum dictis Matutinis inviſentem ad ſe Priorem cũ Fratribus, ſic alloquutus eſt: *Tota nocte ſolemnizabam: Si centum linguas haberem, interna iucunditatis gaudium explicare non poſſem. Vidi hac nocte Deificum lumen, audivi cæleſtem harmoniam, interfui Choris Pſallentium in cælo, &c.* Et cum multa & mira, quæ audiverat & viderat narraret: inter exultationis verba feliciter obdormivit in Domino, cum ſupra triginta annos ſanctè in ordine Domino militaſſet. *Cæſarius Heiſterb. Angel. Manriq. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. &c.*

Orationis ſtudium.

Humilitas.

Præſens Dei auxilium.

Viſionem recitat.

Moritur.

In Monaſterio Habenſi, Sancti Adelphi Abbatis, eruditione & ſanctitate præclari, qui virtutum ſuarum plurimis indiciis merita ſua comprobavit, verboque & opere clarus ubique ſemper emicuit. *Ioann. Trithem. Arnold. Duacen. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

S. Adelphus Abbas.

In Anglia depoſitio Sanctæ Ebbæ Virginis & Abbatiſſæ. Ebba Oſwaldi & Oſwij Regum ſoror, Ethelfridi glorioſiſſimi Regis filia, admirabili rerum caducarũ & Regni terreni contemptu glorioſiſſimo inclyta, Aidanum Scotiæ Regem ſe le amantiſſimè exambientem, & ad Regni ſocietatem vocantem, Chriſto Virginum ſponſo longe poſthabens; Collinghamenſi Cænobio humilis Domini ancilla latere maluit, quam latè imperare, & ut ſuadebant nonnulli, Regio nomini conſulere. Proin ſacro velo à Lindisfarnenſium Antiſtite Finano amicta, tantis poſtea virtutibus excelluit, ut eam Sanctiſſimi viri, & magnus præcipuè Cuthbertus ille noſter, impenſius coluerint ac ſuſpexerint. Abbatiſſa dein ejusdem Cænobii electa, plurimis annis ſanctiſſimè præfuit, & alias inter, ſanctas Virgines, Beatam Etheldredram educavit, & inſtituit. Migravit ad ſponſum, quarto ante obitum Sancti Cuthberti anno, Chriſti nimirum 684. ſive 85. Cujus hiſtoriam nonnulli confundunt cum geſtis Sanctæ Ebbæ II. ejusdem Cænobii Abbatiſſæ & Martyris, quæ claruit An. Ch. 1070. de qua ſuperius egimus 9. Calend. Septemb. *Hugo Menard. Eduard. Mayhew, Nic. Harpsfeld. ex Ven. Beda, &c.*

S. Ebba Regina.

Regales nuptias contemnit.

Fit Abbatiſſa.

Obiit A. C. 684.

B. Aleydis Regina. In Polonia Beatæ Aleydis filiæ Caſimiri Regis, quæ mundi hujus illecebris valedicens, voluntariam in Trebiniacenſi, ſacratiſſimæ Ciſtercienſium noſtrarum familia, amplexa paupertatem, ſacro adoperta velamine, mores ſuos ſanctiſſimè inſtituit: ubi Chriſtum cunctis ſæculi deliciis præponens, & carnem ſpiritui ſubjiciens, dignum bonæ converſationis fructum Altiſſimo obtulit, & tandem virtutibus & gratia miraculorum coruſcans, ad Regnum Cælorum perpetuo victura migravit. *Menolog. Ciſt. Tabula SS. Polon. Piſtorius, Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

Elevatio S. Mederici. Eadem die elevatio S. Mederici Abbatis, facta A. Ch. 984. (quem ipſum annum morti ejus multi aſſignant,) multorum virtute miraculorum illuſtrata, in Monaſterio S. Petri Pariſiis, ubi & hodie requieſcit multis optatæ conferens beneficia ſanitatis. *Exſcript. ſupra cit.*

TERTIO CAL. SEPT.

XXX. Auguſti. D.

S. Fiacrius Regis Scot. filius. *In territorio Meldenſi, Sancti Fiacrii Confeſſoris.* Fiacrius, Eugenii IV. Scotorum Regis filius, patre, Regia, ac patria relictis, Monachicum conſectatus Inſtitutum, in Galliam conceſſit, ubi celebre Cænobium Brodolienſe condens, &, quo fervebat in Deiparam ſtudio, eidem conſecrans, in eo mira vitæ excelluit ſanctitate. Fiacrii alia inter virtutum decora, admiranda in excipiendis hoſpitibus, & curandis pauperibus liberalitas, & pietas comendatur. Fuit corpuſculi ſui tortor rigidiſſimus; miraculorum autem gratia tantus, ut precibus, & nudæ manus contactu ingentem indies confluentium languidorum turbam prodigiosè ſanaret, & plurimas Chriſto animas lucraretur. Inſigne illud ejus alia inter miracula celebratur, cum à Pontifice Meldenſi, tantum ipſi nemoris ad ſe ſuosque alendos concederetur, quantum ipſe manu propria fodiendo, foſſa circumdaret; quippe Fiacrio ſcipionem ſuum per terram trahente, nemus hinc inde dictu mirabile funditus corruit, & dehiſcens grandi miraculo terra, foſſam, quacunque incedebat & baculum ducebat, profundam aperuit. Illud miraculi, maleficium interpretata loquacula mulier quædam, rem ad Pontificem detulit, quam ut ipſe hauriret oculis Epiſcopus accelerans, non hoc ſolum prodigium intueri, ſed & aliud meruit; cum viro Sanctiſſimo ſedere paranti, petram duriſſimam, non aliter atque mollem ceram, cedere & ſellæ vices, imo formam ſubire, ſuismet oculis conſpiceret. Cui proin facilis jam ad petita Pontifex, quantum terrarum tam prodigioſè circumſcripterat, libentiſſime conceſſit, & confirmavit. Illud etiam rarum fuit; quod cum fœminis omnibus aditum ſui Cænobii interdixiſſet, & iis quæ temerario auſu ingredi præſumerēt, ultionem Divinam cominatus eſſet, multo poſt inſignib9 prodigiis à Numine eſſe confirmatum; temeritatis pœnam primo auſu, ſi quæ pararent ingredi luentibus; Domina quādam invitam inopinato ancillam intrudente, hac quidem illæſa, ea autem quæ impulerat, in oculis omnium mox altero oculorum orbata. Claruit vir Dei Ann. Chriſti 620. & plenus bonorum operum decedens, in eodem ſuo Cœnobio conditus eſt, ad cujus tumulū glorioſa ferè continuè miracula coruſcant. Inſolens plane iſtud, cum ſimul ſemelque quatuor ſubmerſos pueros, vitæ & parentibus invocatus reddidit; ſed & illud, cū patrem jumento cum duobus filiolis inſidentem, è ponte in profundum fluvium præcipitem, ac merſum, interpellatus, mirè ſervavit, cum emergens pater, filiosque dextra ac leva arripiens, ſtupentibus qui concurrebant univerſis, calcabili jam pedibus aqua ſuper flumen ambulans, ſine difficultate reduceret, quin & ſanos eo ipſo momento reciperet, quos ægros ad tumulum Divo comendare decreverat. Vt autem in ſibi devotos pius, ſic in contemptores rigidus etiam à morte fuit. Patuit inſigni miraculo, cum ſeptem peregrini à Sancti Dionyſii Cœnobio reverſi, diversè de Fiacrii ſanctitate ſentirent, quatuor eo ex numero ad ejus imploranda ſuffragia pergerent, tres reliqui: *Ite viſcoſi ad medicum viſcoſorum,* poſt terga euntium inclamarent, cæcitate quamprimū, qui ſic luſerant, ſcelus luentibus, & jam eos viæ duces quos riſerant imploranti-bus, cum illi ſimulatos ejulatus putarent, & viæ inſiſterent, reduces autem, errantes per agrum ſocios miſerati, cæcos, & pœnitentes, ad eum quem riſerant, ducerent, ſimulque veniam exorarent, & facultatem videndi perditam impetrarent. Natium polypo laborantem fædè & mi-

Hoſpitalitas ejus.

Miracula ingentia.

Stupenda res!

Item alia.

Fœminas Cœnobio excludit.

Temeritatis pœna.

Obiit 620.

Simul ſemelq; 4. mortuos excitat.

Multiplex miraculum.

Contemptores S. viri plectuntur.

Digitized by Google

Narium polypus curatur

& miſere, ſuamque opem implorantem, cum ad tumulum obdormiſceret, prodigiosè juvit, ita ut experrectus, graviſſimo liber malo incolumis ſurgeret. Vt in hoc etiam ægritudinis genere haud imerito tantus hic medicus invocetur. *Hector Boëtius, Franc. Bellforeſt. Moſander, to.1. SS. Ord. & Annal. noſt. Bened. &c.*

S. Bononius Abbas.

Bononiæ Sancti Bononii Abbatis. Bononius æternum patriæ Bononiæ decus, eã multo cæteroquin nomine illuſtrem, admiranda tamen vitæ ſanctitate, & graviſſimis de Eccleſia meritis, longè illuſtriorem reddidit. Is primis ſtatim vitæ annis repudiatis hujus mundi deliciis ac ludicris, Monachum in Sancti Stephani Bononiæ profeſſus, cum annos aliquot in ſumma perfectione exegiſſet, parentum, an cognatorum præſentiam religiosè faſtidiens, in Paleſthinam primum, ceu non multo poſt reverſurus, inde autem in Ægypti ſolitudines conceſſit, ubi vitam longe aſperrimam ducens. fama vulgante redivivum Antonium, Pachomium, Macharium adeſſe, etiam barbaris innotuit, & admirationi primum omnibus, mox venerationi fuit, adeo quidem ut catervatim confluerent, poteſtatemque gentis Principes facerent, ea illis in locis inſtituendi, quæ ad Religionis inſtaurationẽ barbarica feritate conculcatæ pertinere cenſuiſſet. Accepit gratulabundus oblatam à Numine ſancti Apoſtolatus gratiam Bononius, & incredibili magnanimitate imenſos aggreſſus labores, Babylonis & Ægypti ampliſſima Regna manu utraque complexus, uno fovens ſinu, mirificè accendit, templa paſſim diruta reſtituit, inque varias perpetuo excurrens provincias, verbi Dei ſemina ubiq; ſparſit, credentiũ numero paulatim creſcente, & ſervi ſui prædicationem inſignibus prodigiis DEO confirmante. *Monaſteria dein plurima reparans, per eadem catus Monachorum diſtribuit, Abbates conſtituit, eosque ſecundum à Divo præſcriptam Regulam, vitam religiosè traducere juſſit.* Alexandriam dein cum Ægyptiis mercatoribus navigans, promittentibus Chriſtiana ſe ſacra ſuſcepturos, ſi certum naufragii periculum evaderent, ingentem precibus ſuis prodigiosè conſopivit tempeſtatem. Inde & Alexandriæ ſummo in pretio habitus, favoris & laudum ſuarum pertæſus clam profugit, & in ſuis denuo Ægypti ſolitudinibus ſe abdidit. Graves per ea tempora Ægyptum univerſam procellæ concuſſerant, Romanis Ægyptios bello perſequentibus. Succeſſit minus feliciter Chriſtianis pugna, adeo ut ingens eorum numerus in miſeram ſervitutem, quos inter & Petrus Vercellenſis Epiſcopus, raperentur. Meruit tunc perinſigniter de Italia Bononius, perſuaſoque Rege omnes ſibi donari captivos impetravit, quos cum Petro Epiſcopo incolumes in patriam remiſit; ipſe autem ad montem Synay concedens, inde ſanctitatis odore, Hieroſolymam & loca late omnia replevit, neque de laboribus primis quidquam remittens, in Babiloniam uſque & Ægypti ſolitudines excurrens, prædicationi inſtitit, Reſtitutorisque Vitæ per Ægyptum Monaſticæ, ejusdemque ac Babiloniæ cum vicinis regnis ac provinciis, Apoſtoli glorioſiſſimum nomen meruit. Denique à Petro Vercellenſi Epiſcopo, quem è carceribus Ægyptiis redemerat, revocatus in Italiam, retentusque Locedenſi Cænobio Abbas præeſſe juſſus, ibidem miraculis glorioſus ſancto fine deceſſit ſub An. Chriſti 1027. *Ex Gabriele Paleotto Card. Epiſc. Bonon. Moſandro, Franc. Haræo, Iepeſio, Arnoldo Duac. Carolo Sigonio, Annal. noſt. &c.*

Patriam deſerit.

Alter Antonius.

Captivos liberat.

Reſtitutor Monachiſmi & Apoſtolus AEgypti.

Ob. 1027.

Apoſtolus AEgyptiorũ.

Miracula.

Monaſteria per AEgyptũ reſtituit.

Alexandriæ conſulit.

In Monaſterio Resbacenſi, depoſitio Sancti Agili Abbatis. Hic nobiliſſimo ortus genere, Agnoaldo patrè inprimis ſpectato inter Palatinos Sigeberti Regis, ejusdem Conſiliario; aulam & gratiam Regiam, ſed & favores mundi omnes, rigori Monachico poſthabuit, & cucullum in Luxovienſi Cænobio indutus, ea ſanctitatis fama inter tantam Sanctorum frequentiam exſplenduit, ut dignior haberetur, qui recens conditi à Beato Audoëno Resbacenſis Cænobii Abbas juberetur. Fuit in jejuniis frequens, aſſiduus in orationibus, in eleemoſynis largus, hoſpitalitatisque amator præcipuus, tantus quidem, ut in vita multis miraculis effulſerit, quam ad centeſimum uſque annum ſanctiſſimè produxit. Claruit Ann. Chriſti 670. De eo hac die Molanus, præcedente Trithemius, nos aliorum opinione Feſtum ejus celebramus 10. Calend. Febr. de quo tunc uberius.

S. Agilus Abb.

Seculum triumphat

Fit Abbas.

Clar. 670.

Gallæcię in Hiſpania Beati Eronis Abbatis Armentariæ, Angelicæ puritatis, & admirandæ ſanctitatis viri. Renovatum in hoc lectiſſimo viro eſt, inſolens illud atq; eximium ſeptem dormientium miraculum. Cum enim religioſiſſimus ſenex, contemplationis ſtudio addictiſſimus, ſedula ſecum meditatione revolveret, quonam pacto Beatorum ſpiritus idem ſem-

B. Ero Abb.

per objectum contemplantes, id idem in æternum amantes, eadem beatitudine in perpetuum fruentes, contemplari, amare, non cessarent, eamque inter contemplationem, finitis Matutinis, ad solitudinem proximam Cœnobio, suo more concederet: ecce tibi avem venustissimam, cantu prodigioso mirandam, nunquam antea visam seu cognitam; quam dum mirifice resonantem, volatu ad solitudinem præcedentem inhiantissimè prosequitur, in interiora nemoris ductus, sub arbore quadam resedit, & dulcedine cælestis melodiæ raptus, ibidem ut sederat, ducentorum annorum spatio, divino munere conservatus, immobilis hæsit. Cumque à cantu cessaret avicula, existimans se unam soluinodo quadrantè Cœnobio abfuisse, reversus est. Occurrit ignoto ignotus Portarius. Miratur ipse novâ Cœnobii faciè, mutata ædificia, ignotos Abbatem, Monachos Cœnobii omnes, donec omnes prodente ipso nomen, Erum sanctæ memoriæ Abbatem olim à majoribus suis tamdiu quæsitum ac deploratum, è suis annalibus, repeterent, & insigni in oculis omnium miraculo agnoscerent, sanctissimoque seni jam haud illubentes crederent. Cum enim ille: *Ego, sum*, inquit, *Erus hujus loci Abbas, qui hodie ante unam horam, post vigilias Matutinas egrediens, in nemore viciniori contemplationi insistens, paululum mansi; & ecce cum jam revertor, brevi temporis intervallo, mirabilem mutationem invento, nec ferè Monasterium agnosco, nec vos, qui in illo habitatis hactenus vidi.* Probavit illico Beatissimi viri sanctitatem atque innocentiam, bonum Numen, cum præter cælestem in vultu gravitatem, admirabilis & Divinus splendor erumperet, receptusque tanto post summâ omnium gratulatione, totam seris filiis suis Historiæ seriem exposuit, & magnalia circa se Divina deprædicavit. Neque diu deinceps superfuit, munitusque Ecclesiasticis Sacramentis, plenus dierum & meritorum, ad desiderata cælestis patriæ gaudia, nunquam deinceps finienda emigravit, Ann. Christi 1367. cum anno salutis millesimo centesimo sexagesimo septimo, in solitudinem egressus, ipsos ducentos annos mirabili modo raptus in extasi perstitisset. *Monim. Armentaria prisca. Malach. Hortens. Barn. de Montalbo. Aug. Manriq. Chrys. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Stupenda res!

200. annis raptus in Extasi.

Occurrit ignotus ignotis.

Splendor divinus in vultu.

Moritur A. C. 1367.

In Germania, Beati Guntheri Monachi Novocastrensis. Guntherus Bonnensis patria, cum insigni in stadio virtutum contentione, ad culmen perfectionis conscendisset, & multa sanctitatis signa reliquisset, ad tumulū aliquando B. Mem. Theodorici sodalis sui, qui cum ipso ex civitate Bonnensi ad Conversionem venerat, & morte ipsum præcesserat, ex more quotidiano, effusus in lachrymas, prodeuntem hanc è sepulchro vocem inaudiit: *Consolare Frater, consolare, quia citius venies ad me.* Decubuit non multo post Guntherus, & diem extremum vitæ suæ, sibi à Domino, tanquam fideli amico, revelatum, prædicens, post plures de Monasticæ religionis inimicis reportatas victorias die ac hora à se præsignatis feliciter obdormivit in Domino. *Philipp. Seguin. Cæsar. Heisterbac. Henriq.*

B. Guntherus

Quotidie ad tumulum sodalis plorat.

Vocatur.

In Monasterio Onerenkercken Sanctarum centum viginti octo Virginum ejusdem Cœnobii Monialium, quæ à fidei hostibus crudeliter exagitatæ, & cū omni familia trucidatæ, corollas Virginum, illustri Martyrii laureola cumularunt. *Ex Annal. nost. Bened. t. 2. Sanctorum Ord. &c.*

128. SS Virgin. Mart.

Hirsaugiæ in Germania, inventio Beati Brunonis Abbatis Hirsaugiensis, nati Comitis de Wirtenberg, viri ut genere, sic multo magis sanctitate illustrissimi. Inventum est sacrum corpus Ann. Christi 1460. admirabili cælestis odoris fragrantia erumpente, quo ipso tempore pauper quidam, idemque cæcus & claudus, qui forte intererat prodigiosè curatus est. *Ex MS. Hirsaug. & Chron. Ioann. Trithem. &c.*

Inventio Sancti Brunonis Abb.

PRIDIE CAL. SEPT.

XXXI. Augusti. E.

S. Aidanus Episc.

INn Anglia Sancti Aidani Episcopi Lindisfarnensis, cujus animam cum Sanctus Cuthbertus ovium pastor, in cælum ferri vidisset, relictis ovibus factus est Monachus. Aidanus ex Monacho Herensi Episcopus ad conversionem gentium ordinatus, eam Ecclesiæ Romanæ operam navavit, qua Regni Northumbrici Apostolus dici & esse meruit; Oswaldo & Oswino Regibus discipulis dignus Magister, quos ob rarissimam in purpura vitæ sanctitatem, orbis usque hodie universus & miratur, & veneratur. De Oswaldi, hoc Magistro felicitate, ita Beda noster:

SS. Osvvaldi & Osvvini Regum Magister.

ſter : *Aidani reverendiſſimi Antiſtitis doctrina, Rex Oſwaldus, cum ea, cui præerat, gente Anglorum inſtitutus, non ſolum incognita progenitoribus ſuis Regna cælorum ſperare didicit, ſed & Regna terrarum, plus quam ulli majorum ſuorum, ab eodem uno omnipotente Deo, qui fecit cælum & terram conſequutus eſt, &c.* Debet & progreſſus ſuos Aidano illuſtriſſimum cui præerat Lindisfarnenſe Monaſterium, ſcientiæ & ſanctitatis feliciſſimum emporium, quod, Cathedrale cũ eſſet, plurimi inde meritiſſimi Pontifices, & glorioſiſſimi gentium Apoſtoli prodiêre. Fuit contemplationis ſtudio tantopere addictus, ut quidquid à prædicatione, & juvandorum pauperum ac captivorum ſtudio ipſi ſupereſſet, cum ſuis, quos è te nunquã dimittebat Monachis, meditationi impenderet. Eum, cum pedes ſolum incederet, tantis itineribus fractum, ut ſublevaret Rex Oſwinus, equo Regio cum donaſſet, & Epiſcopus vix aulâ egreſſus equum eundem, occurrenti quamprimum pauperi, cum phaleris regiis donaſſet; querente Oſwino : quod donum Regium, ſpeciali amore traditũ, mox alteri dediſſet? Ita ille ad Regem : *Quid*, inquit, *loquitur Rex? Num tibi charior eſt iſte filius equi, quã ille filius Dei?* Quæ verba altius cordi infigens Rex optimus, feſtivus ad Epiſcopi ſe pedes abjecit, & veniam ſuppliciter exorans : *quia nunquã dinceps*, ait, *præſcribam, quantum de noſtra pecunia filiis Dei tribuas.* Prædixit eo ipſo tempore effuſus in lachrymas Aidanus, religioſiſſimi Regis immaturum obitum, quem poſt duodecim ferè dies ipſe etiam ad ęterna palatia conſequutus in Fratrum Monachorum Cæmeterio ſepultus eſt. Claruit inſignibus admodum prodigiis, quæ inter, præclarum, & ingentis etiam meriti illud quo Vrbem Regiam, contra Merciorum exercitum Penda Duce, tutatus prodigioſe eſt, querula hac voce, Numen ipſum contra Pendam Regem accendens : *Vide Domine, quanta mala facit Penda?* incendio nimirum, quo jam urbem ſuccendebat, prodigioſè in oppugnantes verſo, eoque ipſis territis, ac obſidionem quamprimum ſolventibus. Accenſendum & illud haud minimis Aidani meritis Ven. Beda noſter exiſtimavit : quod ejus informati exemplis religioſi quique viri ac fœminæ, *conſuetudinem fecerunt, per totum annum, exceptâ remiſſione quinquageſimæ Paſchalis, quarta & ſexta Sabbathi jejunium ad nonam uſque horam protelare.* Migravit è corpore vir Apoſtolicus, A. C. 651. cum Eccleſiæ ſuæ annis 17. ſanctiſſimè præſtitiſſet, ſuoque exemplo Reges ac Principes imo Regnum univerſum mirificè accendiſſet. *Ex Ven. Beda, Reynenero, Malmesbur. Harpsfeldo, Annal. noſtr. Bened. & t. 2. SS. Ord. &c.*

Inſigne elogium.

Plurimum debet Aidano Lindisfarnũ.

Contemplationis ſtudiũ.

Miranda liberalitas.

Reprehenſio Regis.

Regis humilitas.

Spiritus prophet. Aidani.

Vrbem prodigioſè liberat.

Inſigne meritum.

Signiæ S. Brunonis Epiſcopi & Confeſſoris. Fuit Bruno ſive Brunus natione Ligur, ex illuſtri Aſtenſium Stemmate, Epiſcopus primum Signienſis, dein Epiſcopatu abdicato Monachus Caſinenſis, poſtea Abbas ibidem, ac rurſum Epiſcopus, de Eccleſia univerſa multo nomine meritiſſimus. De quo uberius ſuo loco, cum hic dies Translationis ſolum memoria celebris videatur. *S. Bruno Epiſc.* *Abbas Caſin.*

Apud Nuſcum, depoſitio Sancti Amati Epiſcopi & Confeſſoris. Amatus familia illuſtri, Nuſcum patriam habuit, quæ urbs in Irpinis ulterioris Principatus ſita eſt. Caſtitatem à puero coluit, litterisque & moribus probè inſtitutus, erogatis in pauperes facultatibus, in Clericorũ Ordinem adſcriptus eſt; quos inter & eruditionis laude, & ſanctitatis fama eminens, brevi ad presbyteratus honorem evehi meruit. Tum viduarum & pupillorum ſuſcepto patrocinio, pauperum factus pater, peregrinos domi ſuæ excipiens, in ejuſmodi pietatis operibus quotidianus fuit. Cum autem Sanctus Guilhelmus noſter Montis Virginum Cœnobium exſtruxiſſet, & digniſſimæ illius Congregationis fundamenta jeciſſet, inter primos Amatus fuit, qui Virginũ Virginii ſeſe ferventiſſimo amore devoveret, quas reliquas habebat opes, Eidem Cælitum Imperatrici conſecrans, condita & nuncupata ejus honori Eccleſia in monte Lacinio apud Fontilianum. Claruit inſignibus in cucullo meritis, illuſtribus à Numine miraculis honoratus. Ea inter mutum adoleſcentem, loqui juſſum mox eloquentem reddidit, cucullo donavit, adeoque deinceps feliciter inſtituit, ut qui magiſtro in Abbatiali honore ſuccederet digniſſimus haberetur. Claudum item, præmiſſa cum Fratribus oratione, ſurgere juſſit, & meruit. Quadam die extra Cœnobium in venatores incidit, à quibus graviter in capite percuſſus, cum percuſſor in carceres conjectus, crimenque confeſſus eſſet, cum Amatus injuriæ immemor, prodigioſè vinculis liberavit, & carcere eduxit. Paulo poſt ob eximiam vitæ ſanctitatem Cœnobio extractus, cum Rogerius Siciliæ Rex Beneventano Principatu potitus eſſet, ab eodem Nuſco patrię *S. Amatus Epiſc.* *Forma.* *Clerici ſanctæ vitæ.* *Deipare addictiſſimus.* *Miracula.* *Fit invitus Epiſc.*

Digitized by Google

Vrbi Pontifex datus est, quod onus à civibus multum exoratus, vix tandem à Summo Pontifice jussus, ut admitteret, consensit, Abbate prius, de quo superius sibi subrogato. Ordinatus itaque ab Archiepiscopo Salernitano Episcopus, Nuscũ ingressus mulierem energumenam sanã reddidit. Clericum jacentem semimortuum, surgere quamprimum, & sibi sacris operaturo ministrare jussit, qui illico sanus surrexit, & Episcopo suo minister adstitit. De Pontificatu suo insigniter meruit, omniumque vere Pastor, verè pater extitit. Cathedralem Basilicam ipse exstruxit. Sacram item Divo Laurentio Ecclesiam ædificavit, in cujus consecratione mulierem paralyticam prodigiosè curavit, & ab alia dæmonem profligavit. Migraturus è vita sacrum prius ipse fecit, eoque finito, cum populo post verba exhortationis benedixisset, inter manus sacerdotum, pulcherrimo & felicissimo mortis genere, sanctam animam Creatori reddidit; A. C. 1193. ætatis suæ 89. Cæleſt. III. Pont. Max. Henrico IV. Imp. non minus à morte quam in Vita miraculis illustratus. *Ex Felice Renda, Thoma Costo, Paulo Reg. Hugone Menardo, Arnoldo Duac. tom. 2. SS. Ord. &c.*

In ingressu energumenam liberat.

Semimortuum excitat.

Alia merita.

Mors pulcherrima.

Obiit 1193.

Abbatissa.

Clar. 640.

S. Gutterius Comes.

Fit Monach.

Mira humilitas.

Ejus studium

Miracula.

Divus Tutelaris.

S. Cuthburgis Reginæ Virgo.

In Anglia Sanctæ Cuthburgis Virginis & Reginæ. Cuthburgis, sive Gutburga, Chenredi Saxonum Occidentalium Regis filia, Sancti Inæ Regis celebratissimi, ac dehinc Monachi, felicissima soror, Egfredo sive Osredo Northumbriæ Regi nupta, Regni, conjugii, sæculique tæda fastidio, servato sum̃a industria Virginitatis flore, vivente & annuente votis ejus religiosissimo marito, Cænobium quod prope Winbrunnam condiderat ingressa est; in quo splendorem vestium, cucullo paupere, summas opes extrema rerum vilitate mutans, sub disciplina Regulari, supra omnem Regum famam se sustulit, & miraculorum gloria à Deo illustrata, non Regno solum uni, sed orbi universo innotuit. Mortua est A. C. 720. & pro eximiis vitæ meritis sanctorum albo adscripta. *Matth. VVestm. Chorograph. Britan. Eduard. Meyheuvv, Iepes. Annal. nost. &c.*

Miracula claret.

Moritur 702.

S. Eansuida Virgo Regis filia.

Eodem die, natalis Sanctæ Eansvidæ Virginis & Abbatissæ. Hæc Eadbaldi Cantiæ Regis filia, cum Monasterium Christi Virginibus in Folcstone, sive Folckstone, agri Cantuariensi oppido condidisset, satis non habuit, nisi eo quoque seipsam conderet, & Christo Virginum sponso in cucullo consecraret. Cujus postea Abbatissa effecta, sacro vitæ exemplo suis splendidè præfulsit, & sacro rigore, jejuniis & orationibus se se excoquens, coronam æternitatis promeruit. Floruit A. Ch. 640. *Auct. sup. cit. & div. rer. Angl. script. &c.*

In Hispania depositio Sancti Gutterii Osorii Comitis & Monachi. Hic illustrissimo & spectatissimo in Hispania natus genere, bello & pace celeberrimus, cum præstantissimum Sancti Salvatoris de Lorencana Cænobium condidisset, humanarum rerum pertæsus, ac sola cælestia exambiens, in eo quoque se ipsum abdidit, & alia inter virtutum genera, admirabili vitæ innocentia, abstinentia, atque animi demissione insigniter excelluit. Vilissima quævis, & quæ puerulorum, ac servorum essent, munia adamavit, summa cum omnium admiratione, publicè, & quotidie obiit. Orationi & Contemplationi addictissimus, in perfectionis indeptione assiduum studium posuit; exemplar denique hominis verè mundo mortui omnibus apparuit, & verè fuit. Claruit sub A. Ch. 969. & mortuus insigni miraculorum gloria & frequentia à Deo honoratus, Cænobii inprimis sui res, contra invasores prodigiosè defendit, à vicinis, & maximè, Lorencanæ vallis incolis Divus Tutelaris adoptatus, maxima omnium devotione & religione celebratur & colitur. *Prudent. Sandoval. Antonius de Iepes, t. 2. SS. Ord. Annal. nost. &c.*

In Scotia Beatorum ducentorum Monachorum Martyrum. Fuêre hi omnes, quatuor fere Cænobiorum sacræ familiæ nostræ Cistercienſis alumni, qui sub imani Henrici VIII. Apostatæ & Sacrilegi Regis, nec non Elisabethæ turpissimæ Reginæ imperio, eorum nefariis conatibus sese viriliter opponentes, admiranda animi fortitudine iniquorum gladio sua corpora objecerunt, & plus quam humana virtute, superatis omnibus laboribus, ærumnis, & ipsius mortis periculis, fluctuantem in pectoribꝰ Scotorum Orthodoxam fidem proprio sanguine confirmârunt, & immortalitatis coronam, simul cũ palma Martyrii consequuti sunt. *Menol. Cist. Henriq. Barn. de Montalbo, t. 2. SS. &c.*

220. Mart. Scoti.

Sacrilegum Henrici VIII Imperium.

Camalduli Sancti Albertini Monachi & Confessoris. Claruit Albertinus An. Christi 1280. & pro insignibus vitæ meritis, miraculorum gloria à Numine illustrari

S. Albertinus Mon.

ſtrari meruit. *Tabulæ Camaldul. Auguſt. Florent. Menard. Arn. Duac. &c.*

B. Arnulph. Abb. Signiaci in Gallia depoſitio B. Arnulphi Abbatis S. Nicaſii, qui Abbatiali curâ depoſita ſanctiſſimæ Ciſtercienſium noſtrorum Reformationi ſeſe ſubjiciens, ex magiſtro factus novitius, humilitatis mercedem apud Altiſſimum meruit, & accepit. *Menol. Ciſt. Henr. &c.*

B. Gertrud. Gandavi in Flandria Beatæ Gertrudis Abbatiſſæ Monaſterii de Biloca, eximia vitæ converſatione illuſtris, & verè Angelicæ. *Ex Ant. Sandero, to. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Translatio SS. Bobienſ. In Monaſterio Bobienſi, translatio aliquorum ejusdem ſanctiſſimi & ſanctis frequentiſſimi Cænobii Sanctorum Abbatum, Monachorum & Virginum, quæ facta eſt à RR. PP. Bobienſibus An. Ch. *A. C. 1482.* 1482. Indict. 15. hac die in præſentia Reverendiſſimi Epiſcopi Bobienſis. Translata ſunt autem corpora ſequentium:

SS. Bobienſes S. Columbani I. Bobienſ. Abbatis, S. Attalæ II. ejus loci Abb. S. Bertulphi III. Abb. S. Bobuleni Abbatis, & Sancti Camugelli Abbatis

Translata eâdem die corpora Sanctorum Monachorum ejusdem loci:

S. Cumiani, S. Romani, S. Vulcarii, S. Siniberti, S. Alli, S. Theoperti, S. Cuniberti, S. Tuniprandi, S. Rattaldi, S. Andreæ, S. Ioannis, S. Petri, S. Leonis, S. Bladulphi, S. Moronei, S. Agiboldi, S. Theodebaldi, S. Baudacarii, & S. Leompardi. Nec non SS. Virginum: S. Petrouillæ, S. Sunivergæ, & S. Rotradæ.

Columb. de Cacheſtino citatus ab Arnoldo Duac. Menard. &c.

Dedic. Blandin. Eccl. Eadem die Dedicatio ſolemnis & conſecratio Baſilicæ SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, in celeberrimo Monaſterio Blandinienſi. De qua hac die *Molanus in Addit. & Arnold. noſt.*

Otho m. In Monaſterio Zwifaltenſi depoſitio Venerabilis viri Othonis Baronis de Steiflingen, germani fratris S. Erneſti ejusdem loci Abbatis ac pretioſiſſimi Martyris, cujus ſtudia pie æmulatus, ſeipſum ſub arcta diſciplinæ cuſtodia coarctans, voluntarii Martyrem effecit, & ſanctiſſimi germani interceſſione ejusdem coronæ in cælo particeps fieri meruit, qui in terris profeſſionis ſtrenuus imitator extitit. *Chron. Zwifalt.*

B. Iſabella Lud. Reg. ſoror. In agro Pariſienſi Monaſterio Longo-Campi depoſitio B. Iſabellæ Virginis, germanæ ſororis Sancti Ludovici Galliarum Regis & Monaſterii ejusdem Fundatricis, ſæcularis gloriæ contemptu illuſtriſſimæ, cujus eximia virtus, Divinæ teſtificationis indiciis comprobata, Leonis X. Iuſſu, honorem beatis proprium vendicavit, & ſolemni officio ibidem celebratur. *Menol. Gall. Car. Sanſſ.*

MENOLOGII BENEDICTINI,

LIBER NONUS.

MENSIS SEPTEMBER,

CALENDIS SEPTEMBRIS.

I. Septembris. F.

S. Ægidius Abbas. IN provincia Narbonenſi Sancti Ægydii Abbatis & Confeſſoris. Ægidius Theodoro patre, Pelagia matre, regia ſtirpe Athenis natus eſt. Puer etiamnũ, *Regium genus.* & ſedulam litteris, & inprimis pietati operam navavit. Pauperi ſtipem roganti, cum penes ſe aliud nihil haberet, tunicam exuens ſuam dono dedit, quâ æger idem repente & prodigiosè curatus, duplici accepto beneficio lætus abiit; puer autem à parentibus rogatus, ubi veſtem reliquiſſet, quendam, haud ſatis benè ſibi notum abſtuliſſe reſpondit. Poſtea, parentibus vitæ munere piè perfunctis, patrimonium amplum in pauperes diſtribuit, Romamque contendens, Arelatem delatus, biennium integrum, apud Sanctum Cæſarium tranſegit. Superato *Sterilitatem terræ pellit.* dein Rhodano, Beato Veredemio noſtro ſe adjunxit, & miraculis plurimis, pulſa inprimis terræ ſterilitate etiam vulgo innotuit. Humani favoris metu an faſtidio, inde quoque pulſus, interiora deſerti petiit, ſolis exin herbis & aqua contentus, usq; dum prodigioſo cervæ miniſterio, ejusdẽ deinceps, certis horis ſeſe *Pueri pictus.*

sistentis, lacte nutriretur. Quæ cerva insequentibus quadam die canibus Regiis, cũ in antrum Ægydii sui refugisset, ipsum prodidit, & Galliæ Regem impulit, ut ab eo summis precibus contenderet, ut in loco speluncæ Monasterium exstrui pateretur. Cujus administrationem, flagitante & perurgente Rege invitus susce-
Fit Abbas. pit; eoque munere aliquot annis sanctè utiliterque gesto, in cælum Angelicos in-
Moritur. ter Hymnos, & cælestis odoris fragrantiã emigravit. Alia inter ejus miranda celebratur inprimis, quo Clodoveum II. Re-
Regi absolutionem è cælo impetrat. gem juvit, cum occulti sceleris conscientia ligato, veniam à Deo impetraret, allata inter Missæ Canonem schedula ab Angelo, qua Rex voti sui campos, & absolutus legebatur. Sed & illud meriti grandis & rari fuit, quo defuncti Principis filium,
Defunctum Principem suscitat. in Nemausensi urbe, ad vitam dicitur revocasse. *Ex Annal. Bened. Lipeloo, Trithem. Haræo, Sigeberto, Petro in Catal. Vincentio, Fulberto, & div. rer. Gall. script. tom. 2. SS. Ord. &c.*

S. Nivardus Epis. In Monasterio Altovillarensi depositio Sancti Nivardi Remensis Episcopi & Confessoris. Nivardus Luxovien-
Fit Archiep. sis primum Monachus, ob insignem vitæ integritatem, ad Cænobium quoddam Galliæ Abbas postulatus, tanta sanctitatis fama longe lateque innotuit, ut amplissimi & celeberrimi Archiepiscopatus honore,
Miraculis claret. digniss^{mo} haberetur. Ad Remẽsem proinevectus Cathedram, tanta in dignitatis sublimitate ita se gessit, ut non præclarè solum, sed & miraculosè factis Ecclesiam suam mirificè exornaret, suaque tam eruditione quam sanctitate plurimas Christo animas lucraretur. Eum Almannus Vil-
Elogium per insigne. larien sis scriptor vetustissimus: *Sanctitatis ac Religionis magnitudine toto Francorum orbe famosissimum, celebrat.* Condidit vir sanctissimus Altovillarense amplissimum Cænobium, ubi & sacrum ejus corpus religiosissimè frequentatur & colitur. Cla-
Clar. 670. ruit A. C. 670. *Flodoard. Sigebert. Trithem. Rincent. Petrus in Catal. Claud. Robertus, Ioann. Chenu. Renat. Benedict. tom. 2. Sacro-S. Ord. &c.*

S. Elphegg Epis. Wintoniæ in Anglia S. Elphegi Episcopi & Confessoris. Elphegus cognomento Calvus, ex Monacho Wintonien si
S. Dunstani cognatus. ejusdem nominis & sedis Episcopus, Beatissimum Dunstanum carnis cognatione propinquum, & cucullo induit, & presbyteratus honore insignivit. Eum cum presbyterum ordinaret, eâdem opera, Ethelwoldum & Ethelstamum sacravit: de quibus post absolutum Divinum Officium, prophetico spiritu hæc enunciavit:
Spiritus ejus propheticus. *Hodie coram Deo*, inquit, *tribus viris manum imposui, quorum duo Pontificalis Ordinis gratiam nanciscentur: unus in civitate Vigornia, deinde in Cantia: alter sedem meam implebit quandoque successione legitima: tertius voluptatum volutabro se ingurgitans, miserabilem sortietur exitum.* Ita factum, & Ethelstamo prædictionẽ flocci pendenti, multo distinctius interitum prænunciavit. Sic & alterius, sacra monita, joco ludentis, exitium prævidit, prædixitque. Fuit au-
Genus ejus nobilissimũ. tem Elphegus, ut genere nobilissimus, sic in omni virtutum exercitio versatissimus, æternum Cathedræ suæ decus, cui cum annis duodecim sanctissimè præfuisset, ad æterna Paradysi gaudia & veri pastoris mercedem magnam evocatus abiit A. C.
Obiit 946. 946. *Matth. VVestmonast. VVilhelm. Malmesbur. Rogerius de Hoveden & alii rer. Angl. script. Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

In Dania, Beati Theodardi Monachi, perfectionis Monachicæ strenui æmulatoris. Fuit hic Caræ-silvæ Cænobii in Dacia Diœcesis Aurusiensis, magnæ Religionis & admirandæ humilitatis Monachus, in simplicitate cordis sui (verba Seguini sunt) Christo Domino devotè ser-
B. Theodardus. viens. Qui cum in omni observantia sacri Ordinis fervens esset atque devotus,
Ejus humilitas. semetipsum in omnibus despiciens & humilians; maximè tamen silentio & quieti operam dabat, orationi, compunctioni, & lectioni continuè vacans; ita ut semper ad orandum seu ad legendum, ubicunq; poterat, mirabili dulcedine traheretur. Fructum tamen devotionis magis, quam
Lectio salutaris. eruditionis in lectione requirens, ita in ea delectabantur sicut in omnibus divitiis. Vltimum jam trahens spiritum, subito divina gratia illuminatus est; & exhilarata facie circumstantibus dixit: En modo ingreditur ad nos ille Dilectus Domini Beatus Ioannes Evangelista. Et cum paulu-
Favor Dei para. lum reticuisset, iterum dixit: Ecce nunc venit Beata Dei Genitrix & Virgo MARIA. Et post modicum intervallum, ampliori repente gratia illustratus, clara voce subjunxit: Eja Fratres, ecce venit
Eum Christus Dominus visitat. Dominus Iesus Christus, & cum eo Sanctorum Angelorum, aliorumque Sanctorum frequentia. Et cum hæc dixisset, confestim in jubilum & exultationem cordis præ dulcedine illius raptus quem intuebatur, cantare cœpit & imponere Antiphonam illã, dicens: *Subvenite Sancti Dei,*

Digitized by Google

Dei, occurrite Angeli Domini, &c. Atque ita cantando animam reddidit. Ita liber de Init. Ord. apud Henriq. Claruit vir DEI ſub A.C.1130. Obiitque An. Chriſti 1157. *Philipp. Seguinus, Chryſoſtom. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. & liber de exordio Ord. Ciſt. &c.*

S. Iuliana Abb.

Venetiis in Monaſterio Virginum S. Blaſii de Cataldo nuncupati, in Iudaica depoſitio S. Iulianæ, primæ ejusdem loci Abbatiſſæ. Hæc illuſtriſſimo Comitum de Collalto nata ſanguine, parentes religioſiſſimos Tolbertum & Ioannam de S. Angelo habuit non minus in pauperes liberales quam opulentos, religioſis operibus deditiſſimos, quos à tenera ætate Iuliana egregiè imitata, orationis ſtudio plurimum delectata eſt, bellaria ſibi ſuffurata ut alios juvaret, ita in mundo verſata, ut nihil mundi ſciret ſeu curaret. Decem annos nata, Divina ex inſpiratione à parentibus ducitur ad Zemolæ prope Paduam Monaſterium, & ſanctæ cuidam ibidem moniali creditur, quæ multis & in vita, & deinceps etiã à morte refulſit miraculis. Hanc imitata per omnia Iuliana, corpuſculo ſuo rigidiſſimum bellum indixit, & horrido cilicio ſeſe induens, validis afflictionibus ſeſe exercuit. Ipſam, apparens S. Nicolaus Epiſcopus, *in Abbatiſſam* (uti per vetus MS. liber habet) *deſponſavit*, & Venetias ad S. Cataldi Eccleſiam miſit, trepidantique Deum in omnibus ipſi adfore prædixit. Paruit ſancta Virgo, eoque profecta dum in eadem Eccleſia ſeſe in preces effunderet ſuperveniens quidam S. Marci Procurator, cui S. Nicolaus ſimiliter apparuerat, Monaſteriumq; eo loci ut ſtrueret imperaverat, Iulianam illico dignam prælatura agnovit, maturataq; Cœnobii ædificatione ipſam præeſſe voluit, quam conſecrato Monaſterio Patriarcha lectiſſimo Virginum cœtui præfecit. Dono lachrymarum felicisſima fuit magnisque omnino virtutibus effulſit, quam diabolus in ſpecie nigri infantis quadam nocte ſic affatus eſt: *O Iuliana, quid plorando cæcitatem accerſis?* & alia nocte: *O Iuliana non vides te lachrymis cerebrum conſumere*; ipſa tanto promptius in lachrymas effuſa, quanto illud inferis intolerabilius eſſe animadverteret. Ad ipſam cum mater quædam, captum filiũ de vita periclitari queſta recurreret, Iuliana quamprimum Deum precibus flectere conata, priusquam finiret orationem meruit, ut juvenis liber, ferrum quo tenebatur manu præferens, oranti ſe ſiſteret, & liberatrici ſuę ſumas gratias ageret. Nocte Nativitatis Chriſti cum ob tempeſtatem Sacellanus Monaſterii ad faciendam Miſſam non occurreret, triſtis ipſa Ieſum alloquitur ſuum ne ſe Miſſæ ſolatio fruſtratã velit, & mox miram prorſus percipit conſolationem. Inde mox alia ſequitur, dum ipſummet Ieſum ſuum puerili contuita ſpecie, amplecti etiam interque brachia per bonum temporis ſpatium ſtringere meruit, evaneſcente demum puero, & ipſa gaudio atq; amoribꝰ quaſi liquefacta. Afficiebatur ſumopere ad quandam Crucifixi imaginem, quam applicans variis morbis medebatur. Poſt pridianum jejunium dum ſorores panem non haberent, & ipſi quererentur benè ſperare juſſis & orare, ipſa orans meruit illico adeſſe ad portam qui plenum panibus corbem ferret, mox diſpareret. Sacro viatico refecta: *O filiolæ*, inquit, *meæ chariſſimæ, laudate mecum Dominum meum, qui hodie dignatus eſt mihi dare, tale ac tantum beneficiũ, quod in cælo & terra non poſſum compenſare.* Moritur ſuprema hæc inter verba, ſororem quandam affata: *O filiola mea, vides tu illum ſplendidum Regem gloriæ, quem ego video?* Deceſſitque feliciter hac die anno 1267. ad cujus ſacrum funus illico Epiſcopus, ingensque populi multitudo convolavit. Translata fuit A.C. 1299. Iulii die 22. in elegans ſepulchrum, repertaq; incorrupta, uti & hodie apparet ſupra altare, miraculorum illuſtris gloria, & in capitis maximè doloribus ſingularis medica & Tutelaris. *Ex communicatione ipſius loci Abbatiſſæ, Vita MS. tabulis aræ & tumuli, Arnoldo, Duaceno, Marcheſio, &c.*

Educatio ſancta.

A S. Nicolao deligitur.

Fit Abbatiſſa

Donum lachrymarum.

Captivum mire liberat.

Chriſto fruitur præſente.

Miracula.

Supremum decumbit.

Obiit anno 1267.

Incorruptio ejus.

In Hiſpania Beati Ægidii Abbatis Beati Martini de Caſtanneda. Hic in ipſa adoleſcentia jugum Domini amplexus, Sanctiſſimo P. N. BENEDICTO ſub lectiſſima Ciſtercienſium noſtrorum Reformatione nomen dedit; non ſolum pietatis, ſed & eruditionis laude, juvenili etiamnum ætate ſpectatiſſimus. Abbas S. Martini in Regno Caſtellæ conſtitutus, eam dignitatem, ut erat omnibus præſtantioribus animi dotibus inſtructiſſimus, mirabiliter illuſtravit, neque Monachos ſolum ſuos, ſed ad ſe velut medicum expertiſſimum concurrentes, peccatorum labe infectiſſimos, mirâ arte & benevolentia lucratus, verbis mellitiſſimis, & ſuo maximè exemplo, ad ſaniora revocavit, eorumdemq; magnũ numerũ cælo aſſeruit, quin & plurimos cucullo induit, & Monachos abſolutiſſimos formavit. Demũ Abbatialis dignitatis onere depoſito, à Sp. S. edoctus, ſectatus eſt ea quæ ædificant, & æmulatus

B. AEgidius Abbas.

Eruditio ejus

Peccatores ut converterit.

latus charismata meliora, cũ Maria optimam partem eligit, & obtenta à superioribus facultate, ut quietius rerum Divinarum contemplationi vacaret, in proximis Cænobio montibus, vitam solitariam instituit. *Fit solitarius* Ex quo autem, inquit vitæ Auctor, ab omnium Conversatione se subtraxit, in tantum cælestium rerum contemplationi se dedit, ut præ excessu consolationis spiritualis, mente cælum conscendere, & quasi contagiis mortalitatis exutis, Angelicis choris interesse videretur. *Angelica ejus Vita ratio.* Tandem autem, plenus dierum, ferax meritorum, & omnium virtutum ornamentis coruscans, vivendi finem fecit, imo veræ vitæ initium meruit, cum sanctitatis fama locis illis haud mediocre decus conciliasset. Antonius de Yepes noster. *Aubert. Miræus, Chrys. Henr. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Translatio S. Hedvvigis Ducisse. Eodem die Translatio Sanctę Hedwigis Ducissæ, Monialis Trebnicensis, quando aperto sepulchro ejus, odor mirificus omnium nares implevit, animosque stupore & gaudio affecit. Ossa autem sacri corporis cum elevarentur, consumptis carnibus & membrorũ compage soluta, tres digiti sinistræ manus ejus, inventi sunt prorsus integri & incorrupti, *Deipara amatrix mira.* & intra illos exigua imago B. M. V. quam illa vivens crebro apud se ferre solita, moritura eandem adeo iis digitis strinxit & retinuit, ut commode avelli non posset. Repertum etiam est cerebrum ejus incorruptum ac recentissimum. Quem & *Incorruptum cerebrum.* liquor purus & clarus, instar olei olivarũ, suavissimi mirandique odoris è capite erumpebat, sindones & pannos, quibus illud involvebatur madefaciens, perinde ac si è flumine extracti essent. Facta est hæc translatio An. Ch. 1268. *Engelbert. in Vita, Surius, Arnoldus Duac. t. 1. SS. Ord. &c.*

QVARTO NONAS SEPT.

II. Septembris. G.

S. Nonnosus Abbas. IN Monte Soracte, Sancti Nonnensi Abbatis, qui oratione sua ingentis molis saxum transtulit, aliisque miraculis coruscavit. Nonnosus celebris quondam in Monte Soracte Monachus, pro vitæ dignitate ejusdem Cænobii ordinatus Præpositus, Abbatis sui, ferventiore ingenio hominis, rigorem, mira animi lenitate temperavit; iracundiamq; ejus consopivit. *Patientia ejus.* Situm summo in montis vertice Cænobium, cum angusta nimis area, locus plantandis oleribus nullus esset, ingenti nimirũ obstante scopulo, ad preces conversus, quod quinquaginta juga boum movere non potuissent, prodigiosè movit, atque amovit, stupentibus exortu diei *Saxum ingens loco movet.* Fratribus, quonam modo tam procul ille sese scopulus subduxisset, cum tanta repente se area horto condendo obiceret & explicaret. *Lampadem fractam restituit.* Lampadem vitream alias dum curaret, ea fortè è manibus excidens comminuta est. Veritus proin Abbatis ingenium, graves inter singultus, depositis in arâ fragmentis orationi se dedit, elevansque oculos, lampadem integerrimã intuitus, DEO gratias retulit. *Olei abundantiam exorat.* Non minus prodigiosum illud, cum olei penuriam, abundantia mutari à Domino impetravit, pauxillo olei in vasa vacua infuso, iisdemque probè occlusis usque mane, dum per noctem precibus intentus exaudiri à Domino mereretur; cum cellarium ingressis sequenti die Fratribus, oleo ad summum usque impleta vasa conspicerentur. Claruit Nonnosus sub An. Christi 570. *Clar. 570.* *Ex lib. 1. Dial. S. Greg. Iepesio, Arn. Duac. &c.*

S. Agricolus Epis. Avenione Sancti Agricoli Episcopi & Confessoris. Agricolus ex illustri Albiensium familia Avenione natus est, Magno patre, Gandaltruda sive Austadiola matre, inter ejus provinciæ proceres, & generis claritate, & multo maximò *Generis claritudo.* vera virtutis gloria plurimum spectatos. Quartumdecimum agens ætatis annum, mundum jam triumphare doctus, ejus illecebris nuncium remisit, & sanctissimũ Lirinense Cænobium ingressus, tenera in adolescentia, viris gravissimis & exem- *Fit Monach.* plo, & admirationi fuit; ita quidem, ut in oculis omnium esset, in ore omnium *Fama ejus* versaretur, cum solus ipse sibi displiceret. Magnus interea parens ejus, egregia & ipse vitæ sanctitate, ad Avenionensis Episcopatus evectus Cathedram, aliquot annis, insigni cum utilitate Ecclesiæ illi præ- *Primus ejus Episcop.* stiterat, sed effæto jam corpore, vacillantibus viribus deponere sarcinam laborabat, atque ut Clerus populusque digniorem quemcunque sibi successorem deligerent, efflagitabat. Nec mora Agri- *Agricolus filius patri* colus filius ejus, Lirinensis sancti Cænobii *succedit.* sanctissimus Monachus, omnium ore, omnium votis est postulatus. Neq; multo

post,

poſt, beatiſſimus Magnus, ad cęleſtia gaudia evolavit, cum omnia prius prædia ac poſſeſſiones ſuas, Cathedrali Deiparentis Baſilicæ Avenionenſi teſtamento legaſſet. Condidit non multo poſt Avenione illuſtre Cœnobium Agricolus, & è ſuo Lirinenſi, Monachorum lectiſſimam coloniam induxit; quorum ſuffragiis & precibus, & in hac, & in altera vita ſibi pollicebatur, adeo ſibi ipſi diffidens, ut cum in ſtatu perfectiſſimo ſpeculum Epiſcoporum omnium mirificè effulgeret, judicia tamen Domini nimium expaveſcens, aſſignata redituum parte, ſolemne quotidie Officium pro animi ſui ſalute decantari imperaret. Præfuit Epiſcopatui ſanctiſſimè atque utiliſſimè annis quadraginta, deceſſitque ingenti omnium comploratione Ann. Chriſti 700. ætatis ſuæ 70. admirandis poſtea, graviſſimis, atque inſolitis à Numine prodigiis honoratus, ab Avenionenſibus autem pro immortalibus meritis, Vrbis Tutelaris ſolemni ritu cooptatus, inſigni Baſilica in honorem ejus, plurimisque deinceps ſub nomine ejusdem Sacellis dedicatis; quorum celeberrimum illud prope rupem Mauram, ad quod ſingulis Sabbathi diebus, magna ſemper hominum confluxit frequentia, qui ab omni morborum genere, dæmonumque agitatione, meritis Agricoli liberabantur. Præter dotatam unicæ Tutelaris ſuæ, & opulentiſſimè auctam Avenienſem DEIparentis Cathedralem Baſilicam, meruit immortaliter ad hæc uſq; tempora, de præclariſſima ſibi credita Vrbe ſanctiſſimus Pontifex, quam ſæpe ſæpius prodigioſiſſimè ab hoſtibus, aliisque periculis defendit, vita ſæpius cæleſti quadam face, quæ circum urbis mœnia oberrans, & prodigioſiſſimè illuceſcens ac rutilans, hoſtes miraculo tam raro ab impugnatione deterrebat: *Norunt*, inquit, vitæ Auctor, *hujus Civitatis cives, quoties cum periclitarentur, & magnis undique circumſepti eſſent calamitatibus, erexerit; arcendo quidem hoſtes crudeliſſimos atque potentiſſimos ab hujus Vrbis mœnibus. Norunt cives, quoties ab imminente clade ſuos defenderit. Norunt, quoties tela intenta jugulis civitatis extorſerit. Norunt, quoties faces jam accenſas, ad hujus urbis incendium protulerit, comprehenderit, extinxerit. Sensêre cives ejus auxilium, cum perniciosa quædam lues graſſaretur, qua cum cædem civibus, interitum patriæ, inſidias urbi molirentur hoſtes, ut à quibus non poterat eſſe tuta civitas propter nimiã peſtis graſſationem, ignibus poſtea* (miraculoſis illis) *tuti eſſe cœpêre cives, &c. Cui enim*, pergit, *frugum fructuumque reliquorum perceptio & conſervatio debetur? Cui glorioſam Caroli III. victoriam contra Albigenſium impetum propulſandum populus detulit? Cui ſalubritas civitatis, aëris moderatio adſcribetur? niſi huic Divo Agricolo? &c. Tacebone, quoties cum terra eſſet aridiſſima, cum in ſupplicatione ſanctiſſimum illius caput efferretur, maximi imbres è cælo demiſſi ſunt, & reddita ſunt ſegetes uberiores? &c.* Ita Auctor citatus; Qui ſimiliter poſtea, Vrbem eandem ejus meritis ab imãni ciconiarum agmine Anno Chriſti 1480. liberatam deprædicat; ſed & interventu ejusdem ab Hæretica labe, rariſſimo exemplo, ſolam pene Avenionem imũnem conſervatam dilaudat. Denique ſuperioris ſæculi anno 1573. periculoſiſſimis conſpirationibus detectis, prodigioſa rurſum luce, & imbrium nimia inundatione contra hoſtes defenſam Sancto Agricolo potiſſimum, à civibus comũni omnium ſenſu ac voce adſcriptũ, aſſeverat; ut merito, de tanto ſibi Pontifice, & Avenio, Pontificum olim Romanorum aſylum, celeberrima & feliciſſima Regni Gallici Roma, & Ordo noſter univerſus, de tam præſtante hac ſobole ſua, præcipuè & æternum gratuletur. *Ex monum. Eccleſ. Aventon. Officio Eccleſ. ibid. Vincent. Salernit. Annal. noſtr. Benedict. t. 2. SS. Ord. &c.*

Condit Cœnobium. — Tutor Domini. — Obiit Anno 700. — Vrbis Tutelaris cooptatur. — Perpetua miracula. — Hoſtes prodigioſe ab Vrbe ſæpe arcent. — Claſſem prohibet. — Incendia Vrbis arcuit. — Tempore peſtis auxiliatur.

Salubritas aëris, & fœcunditas terræ ejus patrocinio. — Vrbem denuo liberat. — Inſigne elogium. — Meritum perinſigne recentius. — Avenionis gloria.

In Anglia Sancti Alberti Abbatis. Fuit hic Ripenſis Monaſterii in Anglia Abbas, inſignibus vitæ meritis & ſanctitate decoratus, cujus ſacrum corpus, cum aliis Sanctorum Ripenſium corporibus, revelatione Numinis reperit, & condigno honore elevavit ac tranſtulit, Sanctus Oſwaldus noſter Epiſcopus Eboracenſis. *Rogerius de Hoveden. Vita S. Oſwaldi. to. 2. SS. Ord. &c.*

S. Albertus Abbas.

Lovanii paſſio Beatæ Margaritæ Virginis. Hęc voto facto de cucullo amplectendo, & vita Monachica inter Ciſterc. noſtras Virgines ſuſcipienda, à latronibus intercepta, & crudeliſſimè defecto gutture, & cultro lateri infixo trucidata, ad deſideratos amplexus ſponſi, ſuo minimè fraudata deſiderio pervenit. Cujus ſacrum corpuſculũ in aquas abjectum, à piſcibus ne mergeretur ſuſtentatum, contra fluxũ fluminis Lovaniũ rediit, & cæleſti inſuper Angelicorũ ſpirituum Muſica honorari meruit. Quæ Brabantiæ Dux cũ Principe conjuge

B. Margarita V. & M. — Merſum corpus non mergitur.

conjuge è pinnaculo arcis contemplatus, cordi habuit, at ſedulo in rem omnem *Tranſfertur.* inquiri curavit, compertisque omnibus, ſolemni pompa atque Ordine Clerum ac Senatores, ad ſuſcipiendum ſacri corporis theſaurum eo miſit, qui illud prope murum Eccleſiæ Sancti Petri in ædicula quadam condiderunt, cujus meritis tam in loco occiſionis, quam ſepulturæ plurima deinceps miracula ſunt edita, quibus *Miracula.* Deus innocentiam ſponſæ ſuæ comprobavit. *Cæſar. Heiſterbac. Molanus, Aub. Miræus, Ang. Manriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

S. Chroniacus. In Scotia Sancti Chroniaci Monachi & Confeſſoris, qui eximia vitæ ſanctitate, inter lucidiſſima Scotiæ ſydera celebrari meruit, non perfectionis ſolum fama, ſed & eruditionis laude plurimum effulſit ſub An. Ch. 640. *Leslæus l. 3. Hiſt. Scot. t. 2. SS. Ord. &c.*

V. Clemens Gimenez. In Hiſpania Venerabilis viri P. F. Clementis Gimenez, Monachi Vallis Paradiſi. Hic eximiis virtutibus, illuſtribus meritis, & omni ſanctitate celeberrimus, mira etiam vitæ auſteritate, ſuique ipſius contemptu clarus effulſit. Quem cum poſt diuturnos labores, DEVS ad æternam beatitudinem vocaret, acriter, vehementer, & viſibiliter dæmon exagitare cœpit ejus conſtantiam: à quo cum importunè nimis vexaretur, intrepidè tamè ejus impiis conatibus reſiſteret, Deiparam Virginem, Auguſtiſsimam Ordinis noſtri Tutelarem, cæleſti circumcinctam ſplendore, ſibi adſtantem conſpexit, quæ dæmones ab ipſo profligavit, & Chriſti militi, ſuo clienti animũ addidit, & æternam felicitatem promiſit. Qui vexillum ſanctæ Crucis, quod manu tenebat in altum erigens: Vicimus, inquit, Fratres, vicimus, & fugavimus hoſtem: & inter verba lætitiæ & exultationis emiſit feliciſſimè ſpiritum. *Theſaur. Mor. perfect. Chryſoſt. Henr. Menol. Ciſt. tom. 2. Sanctorum Ordinis.*

Ejus constantia.

Eum Deipara propugnat

Eodem die apud Dononium elevatio Sanctæ Ragenfredis Virginis & Abbatiſſæ; Pipini Regis proneporis, Auſtrovandiæ Comitiſſæ, vitæ ſanctitate celeberrimæ. *Molan. in Indic. SS. Belg. & Addit. ad Vſuard. &c. Arn. Duac. &c.*

Elevatio S. Ragenfredis

TERTIO NONAS SEPT.

III. Septembris. A.

S. Aigulphus Abb. & ſoc. Mart. NAtalis Sanctorum Martyrum, Aigulphi Abbatis, & ſociorum Monachorum, qui præciſis linguis, effoſſis oculis, gladio obtruncati ſunt. Fuit Aigulphus humili ſatis genere, natus in pago Bleſenſi; ſed à puero, rebus magnis & Divinis intentus, animum ſuper caduca omnia altè extulit, & Monaſticum vitæ Inſtitutum ſuſpiciens, cum adamaret ſumopere, *Fit Monach.* Sanctiſſimum Mummolum Floriacenſis Cænobii Abbatem, ut inter Religionis tyrones admitteretur exoravit. Illi Magiſtro tantopere ſe probavit, ut de tanto ſibi diſcipulo vir ſanctus plurimum gratularetur. In ſacris litteris eos poſtea progreſſus Aigulphus fecit, ut non ſolum ejus provinciæ hominibus, ſed & exteris late, *Ejus fama celebris.* doctrina ejus haud vulgari admirationi eſſet. Percrebuit juxta toto regno celeberrima ejusdem ſanctitatis fama, ita ut mortuo Lirinenſis ſpectatiſſimi Cænobii Archimandrita, nemini dignius tam ſancti loci cura, quam Aigulpho commendanda, Regi ipſi ac Regni proceribus videretur. Coactus prom oneri humeros ſubdere, ingenti omnium gratulatione exceptus eſt, cujus amore & reverentia, viri potentes ampliſſimis muneribus Cænobium ditavêre. Infremuit Inferus, felicibus Monachorũ eo Magiſtro ſucceſſi- *Invidia dæmonis.* bus invidens, & Arcadium Columbumque deterioris notæ Monachos, in Sanctum virũ accendit, quorum opera alios etiam nonnullos in partes traheret, ut Abbatem ſanctiſſimum etiam morte ſublatũ, vellent; quam paulo poſt, deteſtando prorſus ſcelere, impius parricida Columbus, ipſi & ſanctioris notæ Fratribus *Crudelitas parricida immanis.* conſcivit, & ergaſtulo dies fere decem incluſos, navi dein in mare evectos, præciſis primum linguis indigniſſimè mulctavit; cumque etiam elingues, verba perfectiſſimè formarent & ederent, atque ab Aigulpho ipſo, ſimiliter elingui, admiranda facundia, & ſermonis virtute prodigioſa confirmarentur, oculis etiam erutis, poſtremo decollati ſunt. Quorum omniũ *Feliciſsimè occumbunt SS.* ſacræ exuviæ poſtea Lirinum advectæ, condigno cum honore ibidem conditæ ſunt. Fuit in parricidam inhumaniſsimum etiam à morte pius, magnus Abbas, *Fit Abbas.* quem, ſpectabili forma eidem apparens, objurgaſſe amanter ſatis habuit, & ſupplici, veniam à Numine exoravit, ita tamen,

Aigulphi in parricidam poſt mortem pietas.

men, ut corpore lueret, quod facinus patrarat, cui supplicium à Clodovæo Rege pro meritis inferendum prædixit. Aigulphi sacrum caput & brachium dextrum, Angarismæ Abbatissæ ejus disciplinæ concessa, insigni quamprimum miraculo comprobata sunt, cum monialem ad ea excubantem & orantem diu frustratam oculorum usu prodigiosè juvarent, & aliis multis Divina per Sanctum Martyrem beneficia poscentibus miraculosè prodessent. Passi sunt Sancti Martyres sub Ann. Christi 660. *Chron. Lirin. Baronius, Iepes. Molan. Annal. nostr. tom secundo SS. &c.*

Miracula

Passi sunt A.C. 660.

Ordinatio S. Greg. M.

Romæ Ordinatio, incomparabilis viri Sancti Gregorii Magni, in summum Pontificem, qui onus illud subire coactus, è sublimiori throno, clarioribus sanctitatis radiis in orbe refulsit. *Mart. Rom.*

S. Remach. Episc.

Trajecti Sancti Remachi Episcopi genere & virtute illustrissimi. Hic patre Albutio, Matrimâ matre, opulentis admodum editus, à viris sanctissimis Sulpitio, & Eligio Pontificibus nostris, primis pueritiæ annis educatus, Solemniacensibus postea Monachis, solemni professionis voto accensus, inter perfectiores perfectissimus habitus, fama proin latè celebratus, eidem Monasterio, post Eligium præesse coactus est. Sed & postea, ad Regni gravissima negotia à Rege & Proceribus Cœnobio extractus, Galliarum amplissimis provinciis, admiranda in rebus gerendis dexteritate, mirificè profuit, & Tungrensibus, eum sibi Episcopum expetentibus, præfectus, invitus licet, ac reluctans, tantum munus obire jussus est. Fuit Cœnobiorum plurium, pater & conditor, quæ inter Malmundariense & Stabulense, ab innumerâ fere virorum perfectorum copiâ, celebrantur. Beavit Galliarum regna, illatione insignium Principis Apostolici Reliquiarum, quas ut impetraret, tamdiu in preces ac vota incubuit, donec divina & Angelica consolatione recrearetur. Vt autem in Episcopatu meritissimus, (dicata nimirum & dotata plurimum Cathedrali Ecclesia, Clero reformato, populo accenso, plurimis præclare gestis, planè apud Tungrenses immortalis,) sic tanto rejecto honore & abdicato, sanctitatis exemplis illustrissimus, plurimos suæ virtutis æmulos discipulos reliquit, quos inter, Sancti Lambertus, Theodardus, Adelinus, Trudo, alijque tota postea virtutis odore regna impleverunt, meritis cumulatum. Claruit vir sanctus sub Annum CHRISTI 650. & Sacrosanctis Ecclesiæ ritè obitis, Sacramentis, cum suos admirabili exhortatione ad perfectionis studium excitasset, inter lugubrem eorumdem complorationem carnis ergastulum deseruit, & cœli palatijs immigravit, ingenti & stupenda miraculorum gloria deinceps illustratus, prodigiosâ inprimis & frequenti Cœnobij sui protectione, & eorum qui invaserant, seu quidquam tentaverant castigatione. Illud unum prægnans miraculorum miraculum attingimus, cum metu hostium translatum sacrum corpus, nocte quadam inter durissimas tenebras, admirabili circumfusum luce non tolum mire suos recreavit, sed & frigus brumale acrius, suavi quodam calore dispulit. Loco dein cuipiam pestilenti lue infectissimo illatum, pestem illico prodigiosè profligavit. Ad ipsum delati cerei ventorum impetu extincti, prodigiosè reaccensi sunt. Illatum autem Sancti Simmetrij Ecclesiæ feretrum, noctis omnes tenebras splendore suo depulit, ipsum commoveri visum, & campanæ pulsante nemine, consonare auditæ sunt. Vt de plurimis & maximis alijs prodigijs brevitatis studio, silentium nobis imperemus. Notkerus Leodiensis, Trithmanus Abbatis, Herigerus Lobiens. Gratepol. Petrus in Catal. Annal. German. nostri, & Bened. tom. secundo SS. Ord. Aquila Bened. &c.

Ob. 650.

Miraculorum gratia

Lux mira.

Pestem profligat.

Alia miracula.

Regno Galliarū mirè consulit.

Fit Episcop.

Multa cō dit Cœnobia

Abdicat Episcop.

Eius discipuli.

S. Reolus Episc.

Rhemis depositio Sancti Reoli Episcopi & Confessoris. Reolus sive Regulus, illustri admodum natus genere, Comes Rhemensis, ducta primum conjuge, prole illustri felix, Gedeonem & Odillam liberos genuit, quorum ille in Alto-Villarensi, hæc in Beatissimæ Matris Virginis Suessionensi Cœnobiis, vitam Monachicam amplexi, patri & exemplo, & stimulo fuêre, nihil filijs in profectu vitę perfectioris concedendi. Ergo sanctè æmulus, abjecto militiæ cingulo repudiatis honorib⁹ & delicijs, sacro rigori se devovens, in Altovillarensi item Monasterio Monachum professus, eximijs paulo post sanctitatis fructibus felix, admirationi & veneration i omnibus fuit, tanti quidē habitus, & magno illo Rhemensis Ecclesiæ sydere S. Nivardo extincto, suma omnium gratulatione Cœnobio extractus, Archiepiscopus salutaretur. Præfuit sanctissimè atque utilissimè, aliaque inter præclare gesta, in fundo, quem dono Theodorici Regis acce-

Illustriss. genus.

Fit Monachus.

Digitized by Google

perat, Orbacenſe Cœnobium condidit & dotavit. Claruit A.C. 663. meruitq; pari ſanctitate, ſanguine nepotem, profeſſione Fratrem, Rigobertum habere ſucceſſorẽ. *Flodoard. Chenu, Sigebert. Claud. Rob. Menar. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Clar. 663.

S. Burchardus Archie.

In Gallia Beati Burchardi Archiepiſcopi Bituricenſis, qui poſtquam multo tempore probatione obſequij ſui Domino in Cœnobio Pontiniacenſi ſervijſſet, ſupra Candelabrum poſitus, & ob vitæ perfectionem ad varios honores & munia expetitus. Abbas primùm Fontis-Ioannis in Cœnobio Senonenſis Diœceſeos electus, inde Pontiniacenſibus præfectus, Archiepiſcopus demum Bituricenſis Eccleſiæ creatus eſt; quem honorẽ, cum egregiâ ſanctitatis opinione plurimum exornaſſet, multis ſignis & virtutibus illuſtris migravit ad Dominum A. C. 1218. Eum nonnulli Girardum ſive Gerardum appellant. *Menolog. Ciſt. Henriq. Aub. Miræus, t. 2. SS. Ord. &c.*

Tit Archie.

Ob. 1218.

S. Guala Epiſcop.

In agro Bergomenſi, Monaſterio Sancti ſepulchri de Aſtino Sancti Gualæ Bergomenſis Epiſcopi. Guala Bergomenſis patriâ, nobilis genere, familia Romi, digniſſimum ſanctitatis Magiſtrum, Sanct. Dominicum Brixienſem Epiſcopum habere meruit. Dominico autem in Pontificatu ſuccedens, quanto dignior eo honore fuit, tanto indigniorem ſe credidit; cumque annis 14. ſanctiſſimè præſtitiſſet, abjectᵒ eſſe in domo DEI eligens, abdicato Epiſcopatu in Monaſterio S. Sepulchri ſe condidit, ubi verè mũdo mortuus, ſancto demum tranſitu ad cœleſtia migravit A.C. 1244. *Ex monim. VVallũb. Menar. &c.*

Ob. 1244.

In Onenes B. Euphemiæ Virginis, quæ ab infantia cœleſtibus viſitationibus aſuefacta, mundi illecebris, dæmone, ſpectabili viri gravis forma apparente & diſuadente, valedicens, cucullum exambiit. Quam deinceps, horrendis formis ac minis metuendis revocare fruſtra conatus inferus, ſemper deluſus abijt. Euphemia autẽ plurimis triumphis illuſtriſſima, poſt graviſſimos exantlatos labores, dives meritis in cœlos abijt. *Montalbo, Manriq. Cæſarius, Henriq. &c.*

B. Euphemia Virgo.

Foſſis tranſlatio B. Foillani Hiberniæ Principis, & Martyrijs. Molanus. Saliſburgi tranſlatio S. Erentrudis Regiæ Virginis & Abbatiſſæ, novem Lectionũ officio in Diœceſi Saliſburg. celebrata. *Ex off. Eccl. &c.*

Translationes variæ.

In Cœnobio Blandinienſi, tranſlatio ſive adventus ſolemnis corporum SS. VVãdregiſili Abb. & Anſberti ac VVulfranni Archiepiſcoporum. *Molan. &c.*

PRID. NONAS SEPTEMBR.

IV. Septembris. B.

Innumeri SS Mart. Caſin.

CASINI paſſio integri lectiſſimorum Monachorũ exercitus, qui pro Chriſti fide Saracenorum gladijs glorioſiſſime contrucidatus occubuit. De his ita ſcribit auctor vitæ S. Bertharij Martyris: A.C. 882. pridiè Nonas Septembris à Saracenis invaſum & incenſum eſt Cœnobium Caſinenſe, omnibus, qui ibi inventi ſunt, pro fide Chriſti gladio interfectis, paucis vix evadentibus. Et paulo poſt: Numerũ vero eorum, qui in dicto Cœnobio & Monaſterio Domini Salvatoris occiſi ſunt, ſolus ille novit, qui condidit, & ornavit eos. Omnes enim ferè Monachi, de poſſeſſionibus Monaſterij Caſinenſis, per totam Italiam, timore Saracenorum Caſinũ venerant, fama virtutum Beati viri Bertharij ducti, quibus omnibus larga ſtipendia vitæ tribuens, eorum inopiam ſuſtentabat; qui omnes pro fide Chriſti interfecti ſunt, paucis vix evadentibus. *Chron. Caſinenſe. Leo Oſt. M. Ant. Scipio, t. 2. SS. Ord. &c.*

M. C. 882.

Ingens numerus.

S. Theſaurus Card.

Florentiæ S. Theſauri Abbatis & Generalis Vallumbroſani, S.R.E. Cardinalis, & Martyris. De hoc agitur die 12. Mẽſis hujus, quæ fuit depoſitione ejus celebris.

B. Ida vidua.

In VVeſtphalia Beatæ Idæ viduæ. Hæc perilluſtri nata genere, Egberto Duci, Caroli Magni Imp. amiciſſimo copulata, cũ ipſo cœleſtem planè vitam in terris vixit; à morte autem optimi mariti, incluſorum noſtrorum ſectata inſtitutum, in Oratorio, quod in honorem Virginum Virginis Angelorum Reginæ, & S. Germani, juſſu Angeli condiderat, ſe ſe includens, ac velut carceri mancipans, nunquã deinceps in vita omni, pedem extra cellæ januam extulit, varijſque rariſſimarum virtutum ornamentis ſacrũ velamen mirificè excoluit. Mortua ſepelitur in arca ſaxea, q̃ ipſa ob mortis aſſiduã recordationẽ, ſibi præparari præceperat. Cujᵒ merita poſt obitũ univerſis patuêre, & multo poſt, cum ſacri ejus cineres & oſſa transferrentur, admirandâ cœleſtis odoris fragrantia, concurrentem undique populi multitudinẽ mirè re-

Inclauditur.

Clar. 800.

Digitized by Google

rè recreavêre. *Ex reque eſt per Viſingum Mon. Vertin. t. 2. SS. Ord. Annal. Germ. & Bened. &c.*

S. Matthias Abbas.

In Augiâ inſula Sancti Matthiæ Abbatis & Confeſſoris. Matthias diſcretionis ſpiritu præcipuus effulſit, & quamvis rigidiſſimus ſibi, facilis tamẽ erga omnes, mirâ manſuetudinis & affabilitatis gratiâ, omniũ ſuorum animos demeruit, ſuoque potius exemplo, quam imperio duxit. Vigiliarum ſtudio addictiſſimus, totas ferè noctes recitando Pſalterium aliasque preces fundendo abſumpſit, neque cubando unquam, ſiquid ſomni admitteret, ſedendo ſolum admiſit. Tanta viri compunctio fuit, in Divino cum primis officio, & ſacri celebratione, ut nemo ſine fructu, ipſum intueretur, adeo fervente ipſius ſpiritu, ut in corpus primum fervor erumperet, & intuentes quoſcunque mirè accenderet. Vſus cilicij ipſi perpetuus fuit, quo carnem jurato quaſi odio affligebat deterebatque. Fuit magni illius Evangeliſtæ Ioannis longe amantiſſimus, cujus ſolemni aliquando Feſto ſacris operaturus, non potuit præ nimio animi fervore, quin ſilentium rumperet, & ex circumſtantibus quendam alloqueretur: *Et num*, inquit, *dignus eſt, hodierno die aliquis, qui Epheſum proficiſcatur, & Sanctum Apoſtolum Ioannem contempletur?* Prorupit cum dicto, in vehementes gemitus, & imbre lachrymarum perfuſus, ad Sacroſancta tractanda Myſteria acceſſit. Stupenda res: Adfuit à principio ad uſque completionem Sacri, clienti ſuo amantiſſimus Apoſtolus, neque Matthias ſolum præſentem ſibi adſiſtere conſpexit, ſed & alii duo, qui ſacro intererant, eumdem Divum intueri potuerunt. Matthia deinceps adeo ea conſolatione ſaturo, ut triduum totum omnem corporis refectionem faſtidiret. Fuit inſignibus à Numine miraculis illuſtratus, quæ inter paralyticum veſte ſua induens illico ſanum reddidit, & diverſos à malo vexatos genio prodigioſè liberavit. Deceſſit vir ſanctus naufragio, cum multis aliis ad urbem Regiam contenderet, cujus ſacri corporis jacturam, ob ſperata & certa ſanitatum beneficia graviſſimis lamentis ejusdem diſcipuli deplanxere. Claruit ſub Annum Chriſti 1050. *Ex Vita Sanct. Athanaſiæ, Annal. Benedict. t. 2. SS. Ord. &c.*

Vigiliarum ſtudium.

Rigor vitæ.

S. Ioan. Apoſt. amatur.

S. Ioann Apoſt. ſacrificanti aſſiſtit.

Miracula.

Clar. 1050

In Monaſterio Sancti Vedaſti apud Altrebates Beati Friderici ejusdem loci Prioris. Fridericus parentes perilluſtres habuit, Godefridum & Machtildem Vitduenſes & Ardunenſes Comites. Is terrâ, ſancta magis devotionis affectu perluſtrata, cum in patriâ reverſurus Rhemos pertranſiret, à Beato Richardo tunc temporis S. Remigii decano hoſpitio exceptus eſt. Cumque uterque de Divinis rebus ardentius colloquuti, mirificè exatdelcerẽt, conſimili mox propoſito ac voto, de deſerendi mundi illecebris conſilium inierunt, ea mox reapſe aſſecuti ſunt. In Sancti Vitoni Cœnobio cucullum amplexi, difficultates haud leves experti ſunt, ita ut alio coñigrare prorſus ſtatuerent, donec certi Numinis voluntatem eſſe, ut loco illi honorem conciliarent, conſtantes perſtitere. Cum autem Richardus ob eximiã vitæ ſanctitatem Vedaſtini Cœnobij electus Abbas eſſet, Fredericum etiam adeſſe voluit, & Priorem delegit, qui aliquandiu munere ſuo ſtrenuè perfunctus, Chriſti demum Anno 1022. ſanctiſſimè deceſſit, cujus ſacrum corpus B. Richardus magno cum honore & pompâ, relictis apud Vedaſtinos inteſtinis, ad S. Vitoni tranſferri voluit. *Richard. Waſſeburg. in Antiq. Gall. Belg. Arn. de Raiſſe, tomo ſecundo Sanct. Ord. &c.*

Perilluſtre genus.

Converſus.

Fit Prior.

Ob. 1022.

B. Fredericus Prior.

Coloniæ in majori Eccleſia San. Irmgardis Virginis. Hæc illuſtriſſimo Zutphaniæ Comitum ſanguine oriunda, fratrem germanum S. Panthaleonis Coloniæ Abbatem habuit, quo cum dignâ æmulatione, in propoſito & ſtudio perfectionis deſudans, æternum illuſtriſſimæ & ſanctiſſimæ Vrbi Coloniæ decus addidit, quam etiam inſigni reliquiarum theſauro, & S. Sylveſtri inprimis Romani Pontificis capite beavit, cum tertio Romam uſque Religionis ergo profecta, ſacris muneribus Divum Petrũ honoraſſet, ab ejus ſedis Vicario, tanto in vicem munere donata. Fuit in pauperes & Religioſos munificentiſſima, beatiſſima Xenodochii in Hachtportijs fundatrix. Tandem meritis dives ad æternæ patriæ felicitatẽ abijt, cujus ſacrum corpus in Baſilicâ trium Regum digno honore reconditum, ibidẽ quotidie omnibus videndũ patet, & licet in numerum Sanct. Irmgardis necdum relata ſit, ſolemni tamen campanarum compulſatione Coloniæ celebratur. *Cratepol. Molan. Menard. Arnold. Duac. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Irmgardis Virgo.

Illuſtriſs. genus.

Coloniam demeretur.

Pauperum mater.

In Clara-valle depoſitio Beati Simonis Abbatis Caziacenſis, qui relicto eo honore, amore exactioris Regulæ obſervantiæ ad ſanctiſſimam Ciſtercienſiũ noſtrorum reformationem tranſiit, in eaque

B. Simon Ab.

septennium supervixit, sæpè à spiritibus Angelicis visitatus, qui & ad transitū ejus ex hoc mundo, jucundissimè concinere auditi sunt. *Bernard. de Brito, Ang. Manriq. Chrys. Henriq. &c.*

S. Friderici Episcop. VValdsassii in Germania Bea. Friderici Aystettēsis Episcopi, Landtgravij Leuchtenbergici, qui ex Abbate Lanckheimensi & Ebracensi ad id honoris evectus, multa à Schismaticis passus, post multa pietatis opera in magna sanctitate vitam finivit A. C. 1329. alijs 1346. *Philipp. Segutn. Caspar. Brusch. Menolog. Cist. Henriq. Annal. nostr. Germ. & Bened. t. 2. SS. Ord. & Aquila nostr. Imperialis &c.*

Landgravii

B. Ioannes In territorio Brigensi, Beati Ioannis Bayardi Prioris de Colombiers. Hic insigni illâ Cœlestinorum nostrorum superiore sæculo Reformatione, radijs eximij splendoris orbē perstringente, inter eximia ejusdem sydera mirè enituit, cumque in Cœnobio de Columbiers Priorem ageret, tanto magis, quanto alijs prælatus est, animo demissiorem se exhibuit. Cujus egregias virtutes & merita aptissimo signo, ipsa obitus ejus die Dominus commendavit; cum ejusdem Cœnobij Propriori, solis instar, immenso circumfusus lumine in gloriâ exultans apparuisset. Decessit felicissimè Anno Christi 1518. *Eximovin. Cæles. Annal. nostr. Bened. tom. secundo SS. Ord. &c.*

Splendidus instar solis apparet.

Canonizatio S. Suiberti. Eodem die solemnis Canonizatio (prima ferè Canonizationum tam solemnū) Sanctissimi Suiberti nostri, primi VVerdensi Episcopi, Magni VVestphaliæ, Hollandiæ, Batuæ, Frisiæ, Boructarīæ, Saxonię &c. Apostoli, è Ducibus Nortgalliæ & Britanniæ Regibus oriundi, facta à Sancto Leone III. pontif. Max. præsente Carolo Magno Imper. *Ex Annal. nostr. German. Aquila Bened. Imp. t. 2. SS. Ordin. Vita S. Suitperti, Iepes &c.*

B. Ioannes Epis. Eugubij S. Ioannis Episcopi. Hic Laudis in Lombardia natus, Nobiles genere parentes habuit, DEUM timere ab infantia doctus & puerilia ōmnia aversatus, in pauperes quæcunque potuit largitus est, manu præterea illis atque infirmis servire gestiens, quam benevolus & solatiosus afflictis, tam sibi ipsi rigidus, ut admirationi omnibus esset. Prope vicinam Ecclesiam, tuguriolum sibi condens, cum in ea aliquandiu sanctè viveret, audiens Sanct. Petrum Damiani rejecta purpura è Cardinalium cœtu ad Cœnobium se recepisse & vitam cum suis rigidam vivere, ab ipso suscipi petens & susceptus, eidem paulo post in gubernatione Cœnobij adesse jussus, Prior postea Avellanæ, Eugebinus denique etsi multum reluctans, Episcopus creatus est. Dono lachrymarum felicissimus fuit, dumque privatim orationi incumberet, totus salutari imbre diffluxit. Comites duos Eugubio vicinos, subditis durissimos ad sanam mentem revocavit, totamque provinciam demeruit. Obijt An. Ch. 1106. miraculis clarus & tota regione celebratus. *Ex vita & Mon. Avell. &c.*

Puer maturus.

Fit Episcop.

Ob. 1106.

NONIS SEPT.

V. Septembris. C.

S. Bertinus Abbas. IN pago Tarvanensi, Monasterio Sithin, Sancti Bertini Abbatis. Bertinus nobili natus genere, Constantiensis patriâ, sodales, & propositi ejusdem æmulos lectissimos Sanctum Mummolinum, & Sanctum Bertramnum habuit; quibuscum ad Sanctum Audomarum Morinensium Episcopum veniens, cum eodē aliquandiu vitam sanctissimā vixit, inque Monachicis Institutis haud leves progressus fecit. Digressus cum socijs, Monasterium Tēpli Veteris condidit; at quod minus oportuno situ locus esset, consceṇa absque remis navi, quo DEO visum loco subsistere decrevit, ubi nimirum navis constitisset. Incubuêre interea in preces Divi, oberrante inter fluctus navicula, quoad inter psallendum ea verba occurrerent: *Hæc requies mea in sæculum sæculi, hic habitabo quoniam elegi eam, impulsa* prodigiosè cum ipso versiculo rate, & mirâ celeritate ad littus appellente. Exstructo proin ad Agmonē Cœnobio Mumolinus præfectus est, revocato inde Bertino, & Sithivensi Cœnobio, quod Audomarus interea struxerat, præesse jusso, quod ipse magna cum dignitate atque utilitate præstitit, tantumque loco illi honorem conciliavit, ut vix illustriore deinceps nomine, quam Divi Bertini postea à morte tāti Antistitis, toto Belgio celeberrimum appellaretur. Claruit insigni miraculorū gloria magnus Abbas, quorū illud est inprimis memorandū: VValbert⁹ Comes, Bertino multo nomine obligat⁹, debitum agnovit, & ut parentē diligens, nunq̄ ad Basilicā occurrere cōtuevit, quin

Monasterium condit.

Item aliud prodigioso navis ductu

Fit Abbas.

Miracula

ad

ad Bertinum suum inviteret, fat se beatum existimans, si ejus munitus benedictione ad sua reverteretur. Neglexit aliquando id officij præstare viro DEI, cum urgente negotio domum acceleraret iter: neque impune, cum ex equo lapsus fœda collisione quassatis membris, femore penitus contracto, benedictionem Bertini præterijsse præ omnibus doleret, & facti pœnitens, eo remitteret & benedictionem etiam posthimius exoraret. Agnovit in spiritu Bertinus amici casum, & discipulo prædixit: *VValtpertum neglectæ benedictionis pœnitentia ducendum.* Occurrenti autem VValtperti servo, & ad mortem laboranti hero, opem benedictionēque flagitanti; vinum quod benediceret ferri à discipulo Bertinus jussit. Sed cum in vasculo jam à mense integro vix modicissimum vini relictum, discipulus quereretur, currere tamen jussus, vas generosissimo prodigiose plenum vino reperit, cujus fragrantiâ domus universa repleretur, quod ad VValtpertum delatum, optatam quamprimum incolumitatem optimo Principi restituit; & multo deinceps diligentiorem Bertini sui reddidit, adeo ut magnam deinceps partem possessionum suarum Bertini Cœnobio assignaret, & Bertinus, qui omnia sua pro Christo reliquerat, CENTUPLUM etiam in hac vita recepisse videretur. Fuit amantissimus Augustissimæ Cœlitum Imperatricis Bertinus, cujus in honorem constructum Cœnobium, DEIparæ cultoribus frequentissimum reddidit, cujus etiam magnæ Matris patrocinio, tantopere in hanc usque diem Cœnobium efloruisse, totalque cœlo phalanges transcripsisse vīdeatur, adeo ut verè in plenitudine Sanctorū BENEDICTÆ nostræ detentio esset; quo ex Cœnobio cultus DEIparæ torrentem deinceps integrum constat in orbem universum, per Ioscionem maximè illum Roscum defluxisse. Decessit tandem vir merituissimus Nonis Septembris, inter complorantium discipulorum ferventissimos genitus, perpetuis, ut in vita, sic & à morte miraculis illustratus, *ad cujus tumulum*, inquit vitæ scriptor, *orantibus quotidie præstantur a Domino immensa beneficia.* Obijt Anno Christi 689. sepultus in DEIparæ Basilica, magno concursu populi in hodiernam usque diem celebrat°. *Ex div. rer. Bede. script. Iepes. Cratepol. Annal. nost. Germ. & Ben. t. 2. SS. Ord. &c.*

In Cœnobio Sancti Iacobi de Pontida juxta Bergomum, Sancti Alberti primi ejusdem loci Abbatis, miraculis & sanctitate clari. Fuit Albertus natione Bergomas, non solum primus sui Cœnobij Abbas, sed & ejusdem Fundator primus, cui ipse à Sancto Cluniacensiū Abbate præfectus, vitæ & actionum suarum directorem ab eodem accepit Beatum Vitum eximia sanctitate Monachum; qui Alberto in Monachica disciplina instituenda, solertissimus cooperator adstitit. Fuit Albertus gravissimorum miraculorum gratiâ & gloriâ à Numine honoratus, obijtque Anno Christi 1099. Pontidæ primum sepultus, inde autem postea ad Basilicam Sanctæ MARIÆ Majoris Bergomum translatus, ubi frequenti fidelium concursu religiosissimè colitur. M. Anton. Benalius, Ioan. Ant. Guarnerius, Arn. Duac. t. 2. SS. Ord. &c.

Audomaropoli, in Cœnobio Sancti Bertini Sithiensi passio Sanctorum quatuor Monachorum. Passi sunt hi Sancti CHRISTI Martyres Anno CHRISTI 861. Normannis barbaris in ea loca inani furore irruentibus, cum reliquis Fratribus in tutiora transportatis, isti DEO devovissent à Monasterio non recessuros, sed magis animam pro DEO & sanctâ Religione posituros. Fuēre ipsorum nomina: VVocardus & VVinerbaldus Sacerdotes, & Gerwaldus ac Regenardus Diaconi; qui diversis excruciati supplicijs, Martyrio vitam consumārunt. *Ex monim. Bertin. Iperio, Raissio, Arnoldo Duac. &c.*

Aquiscincti, dormitio Beati Alelmi secundi ejusdem loci Abbatis. Alelmus, ob singulares animi dotes, è Beccensi in Normannia Cœnobio, ad regimen Aquiscinctini evocatus, vix annum provinciæ suæ excedens mortalis esse desiit, quo factum est, ut pauca de gestis ejus extent monimenta. Locum autem sepulturæ, apud Alardum primum ejusdem loci Abbatē meruit, ut cui fuerat dum viveret morū sanctimonia conjunctus, in morte etiam corporis societate haud separaretur. Quantæ autē bonitatis fuerit, experti sunt febricitantes, tum ad tumulum ejus dormientes, febrim cum somno sæpius depo-fuerunt. *Ex Arnoldo de Raisse, monim. Aquisc. &c. Obiit A.C. 1038.*

Ibidem sanctæ memoriæ Richardi Cōversi. Fuit hujus mira cibi & potus abstinentia: lectus durus, aut nullus, vestis abjecta, compassio erga pauperes & ægros maxima, erga eos præcipue, qui infirmitate aliqua in Cœnobio laborabant, Fratres suos cura diligentissima. Vivere desiit

Benedictio Bertini quanta.

Casus VValperti.

Spiritus propheticus

Duplex & insigne miraculum.

Deiparæ cultui.

Ob 689.

S. Albertus Abbas.

Miraculis clarissimus.

Ob. 1098.

SS. Mart. quatuor.

A. C. 861.

S. Alelmus Abbas.

Febricitantium medicus.

Ob. 1038.

S. Richardus conversus.

Digitized by Google

Ob. 1193. Innocentiſſimus iſte Monachus An. Ch. 1193. *Arnold. cit. in Auct. ad Nat. SS. Belgii, & nos t. 2. SS. &c.*

B. Petrus Epiſcop. & Mart. In Gallia Beati Petri Catalaunenſis Epiſcopi, qui è ſacrâ familiâ noſtra Ciſtercienſi ad eum honorem evectus, cœleſtis ſapientiæ verbis oves ſibi concreditas pavit, pro quibus non dubitans animam ponere, Martyrij corona redimitus victor ad cœlos evolavit. *Adrianus Butz. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Godefridus Abb. In Monaſterio Schônaugienſi B. Godefridi Abbatis, viri D E O deditiſſimi & Monachicæ diſciplinæ ſeveri obſervatoris, vitiorumque acerrimi ultoris. Qui ſpiritu prophetico & multis alijs ſupernaturalibus donis illuſtris ex hac vita feliciter ad æternam requiem migravit. Extat de eo mirabile rigoris, & zeli juſti exemplum, in Converſum rebellionis concitatorem, ejuſdem comminatione & prædictione, repentina & terribili morte ablatum, apud Henr. Gran, & Henriqueziũ in Faſciculo, ad quem Lectorem remittimus, brevitatis ſtudio, longam, & inprimis utilem Hiſtoriam ad *t. 2. de SS. Ord. reiicientes. Menol. Ciſt. &c.*

Spiritu prophet.

Exemplum mirum.

In Cœnobio Meſſanenſi in Sicilia Ingentis Sanctorum atque Beatorum ejusdem ſanctiſſimi loci exercitus, qui à primo fundationis tempore, ibidem Domino ſervientes ad coronam æternitatis pervenerunt, quo uno ex loco, præter Ordinis noſtri Protomartyrem Placidum cum ſocijs, diverſiſſimis temporibus, integræ Martyrum abſque numero cohortes, triumphis cœleſtibus accenſi ſunt, ut de ingenti tam frequentis Cœnobij, tanto decurſu ſæculorum, Confeſſorum numero facile ſit judicare. *Ex Monim. Siculis, & Meſſan. Annal. noſtr. Bened. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Ingens numerus SS. & BB.

In Monaſterio Sancti Petri Barcionenſis, Sanctæ Madruynæ Abbatiſſæ. Hæc Mauris Barcinonem populantibus, captiva ducta eſt in Inſulam Balearium Majorcam. Erat ei propinquus quidam mercator, qui de ejus ſolutione cum ipsâ egit. Die præſtituta cum ſancta è carcere evaſiſſet adque propinqui navem ſe recepiſſet, Mauro eam perſequente, mercator ipſam ſub lana condidit, cui ſic delitescenti tria aut quatuor vulnera (lanâ, ubinam lateret pugione tentatâ) barbarus inflixit, quæ abſque clamore illa (pudicitiæ nimirum magis, quam vitæ metuens,) conſtantiſſimo animo pertulit, eoque eluſo liberata ad ſuum Cœnobium revertit. Curam Abbatialem, ut ad felicem obitum tranquillius ſe compararet, ſibi reſtitutam recuſavit, pauciſque poſt diebus, recrudeſcente vulnerum dolore, felici agone conſummata deceſſit. Claruit ſub Annum Chriſti 906. *Anton. de Yepes, Hugo Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Madruyna Abb.

Capitur.

Mira conſtantia.

Moritur.

Dedicatio Cavæ.

Ipſo die ſolemnis dedicatio ſacri Cœnobij Cavenſis per Beatiſſimum Vrbanũ II. Pont. Max. præſente Duce Rogerio, & innumera Cleri populique multitudine, ad tantam ſolemnitatem confluente. Ex Tab. Cavenſ. & Diplomate Vrbani II. *Menardo, Arnoldo aliisq.*

VIII. IDVS SEPTEMBR.

VI. Septembris. D.

S. Eleutherius Abb. ROmæ San. Eleutherij Abbatis, quem Sanctus Gregorius Papa ſcribit, oratione & lachrymis mortuum ſuſcitaſſe. Fuit Eleutherius Sancti Marci in Vrbe Spoletana Abbas, diu poſtea in Magni Gregorij noſtri Romano Cœnobio converſatus, ibque mortuus, quem Gregorius à Sanctâ quâdam ſimplicitate, & compunctionis maxime gratia commendat. Expertus in ſeipſo etiam eſt magnus Eccleſiæ Doctor, quanti apud Numen Eleutherius fieret, cum viventis etiamnũ precibus, jejunandi vires an virtutem, debilis cęteroquin ſtomachi invaletudine graviter laborans, illico impetraſſet. Quod à Deo meritis Eleutherij acceptum beneficium, non ſolum ſcriptis ſuis commendavit, ſed & grati animi perenne volens extare argumentum, ut in oculis omniũ eſſet, pictoris penicillo accuratè depingi in Cœnobij ſui Oratorio procuravit. De mortui reſuſcitatione conſulendus Greg. l. 3. Dial. Petrus in Catal. Philippus Ferrar. &c.

Compunctionis gratia.

Gregorium Magnum prodigioſe juvat.

Eũ Magnus Doctor plurimi facit.

In Alpibus ad Fauces Iulias, Sancti Magni Abbatis. Magnus ſive Magoaldus Regio veterum Scotorum ortus ſanguine, patre Severo, matre Theoclea, Sancti Galli diſcipulus, & Apoſtolici laboris meritique collega lectiſſimus, à puero dignè nomine ſuo ſe habuit; cum ad magna ſolum & ſublimia connixus, in omni virtutum genere verè Magnus exiſteret, obedientiæ autem ſtudio etiam admirandus habe-

S. Magnus Abb.

haberetur. Iſtud inſigni miraculo, quam ſibi probaretur, DEus demonſtravit, cum Abbate vocante vino hauriendo occupatus, neſcius moræ vaſe nondum occluſo properaret, & typhunculum manu ferēs, illico ſe ſiſteret, ſtupendæ ad obedientiæ tantæ miraculum vino, & nec guttula quidem in terras effuſa, donec reverſus Magnus, Syphonem loco ſuo reſtitueret, & DEI miſericordiam & gratiam collaudaret. Sanctos poſtea Magiſtros Gallum & Columbanum in Germanias ſequutus, magnā Gentilium multitudinē ad Chriſtum adduxit, præter verbi virtutem, & exempli efficaciam, rariſſima miraculorū gloria à Numine illuſtratus; cum cæcos, claudos, ſurdos, mutos, omnis morborum genere afflictos, ad ſe undique concurrentes, prodigioſiſſimè juvaret, eoq; nomine celebris paſſim, ſummaque in veneratione haberetur. Quin & feræ ſylveſtres virum DEI reveritæ & veneratæ, ad imperium ejus, velut ſenſu rationis perditæ, paruêre, quas inter, non aliter atque Magiſtro Gallo, urſus famulatus eſt; quem ipſe pomorum cuſtodem adhibuit; & pauperi aliquando populo opem à DEO efflagitans, urſi item miniſterio, ferri fodinas reperit, primùmque urſo ipſi eruendi ejusdem ſpecimen populo exhibere præcepit; cui mox urſus paruit, & ut magnū, ſic rarum, atque perpetuum ad poſteritatem omnem, beneficium hoc Magni noſtri perduravit. Meruit & alio nomine, de converſis à ſe populis; quorum provinciam, immani ſerpentum ac vermium cōluvie afflictiſſimam, his nimirum prodigioſè, pfligatis, feliciſſimè liberavit. Quin & horribili dracone interfecto, aëris peſtilitatem ſuſtulit, & maximo metu accolas eripuit. Produxit vitam magno in rigore annis quamplurimis, grandi ſenecta, cētenarium multis numeris tr inſgreſſus. Supra caput ejus è cœlo prominentē fulgidiſſimam cœleſti ſplendore ornatuque coronam Sancti Victerpus Auguſtanus Epiſcopus, & Theodorus Magni collega, intueri meruerunt. Deceſſit ut annis, ſic meritis cumulatiſſimus, in ſuo quod condiderat, ad Fauces Iulias (vulgo Füeſſen,) Cœnobio tumulat⁹, cujus memoria apud Germanos longè eſt celeberrima, ita ut propter continua miracula, quæ per ejus Venerandas reliquias, tam in agris, quam in jumentis & hominibus paſſim patrantur, Quatuordecim Sanctis, ut vocant, AUXILIATORIBUS, memorabili ſane meritorum commendatione Decimus quintus ipſe adjunctus ſit. Expetitur in diverſas ſuperioris Germaniæ provincias, lituus Sanctiſſimi Abbatis, argento hodie auroque affabre circumdatus, contra frequentes inſectorum plagas, & miſerandas pratorum atque agrorum vaſtitates; magnoque occurrentis populi plauſu, pompaq; ſolemni excipitur, deducitur, & terræ infixus, perpetuato, tanto decurſu ſæculorum miraculo, prodigioſiſſimè interfectis an depulſis ejuſmodi beſtiolis, afflictiſſimis populis opitulatur. *Ex Vita ejusdē libro ſing. excuſa. Caroto Steng. Annal. noſtr. German. Aquila Imperii Benedictina, tom. 2. SS. Ord. &c.*

Lauduni Clavati in Gallia Sancti Chānoaldi Epiſcopi & Confeſſoris. Chanoaldus, Chagnoaldus, ſive Cainaldus (nonnullis etiam Rainaldus) generoſiſſimo illecebrarum mundi hujus contemptu illuſtriſſimus, Hagnericum Burgundiæ potentiſſimum Comitem patrem, matrem pari nobilitate Leodegundē habuit. Terreni autem Principatus, & Galliarum Regis favores aſpernatus, ſolam Regum Regis gratiam, paupertate & humilitate ſolidâ exambiit, Monachumque in Sanctiſſimo Luxovienſi Cœnobio profeſſus, pulcherrima contentione cum Germanis Fratrib⁹ ſanctiſſimis, Farone, VValberto, & Farâ, in ſtadio ac ſtudio perfectionis decertavit; cumque ijdem feliciſſimæ æternitatis bravium meruit. Extractus autem pro meritis vitæ ad Pontificatum Laudunenſem, in candelabro poſitus radijs ſanctitatis, latè & mirè reſplenduit, Cathedramque ſuam æternis meritis exornavit, cujus annis plurimis utiliſſimè præfuit, & ſub An. Ch. 640. ſancto fine deceſſit. *Ex Monim. Eccl. & Proprio Laudun. Flodoardo, Thuano, Menardo, Chenu, Claud. Roberto, Severto, qui eum Lugdunenſi Eccleſiæ præfuiſſe opinatur.*

In Monaſterio Blandinienſi, Sancti Gerardi Abbatis. Gerardus ob eximiam vitæ integritatem, perfectioniſque Monachicæ ſingularem prærogativam, à præcipuo illo Monachorum fautore, Arnulpho Magno Flandriæ Comite evocatus, Blandinienſi celeberrimo Cœnobio, ſeda Monaſtico rigore, in licentiam Canonicorū prolapſo, præfectus eſt. Præfuit non ſuis ſolùm feliciter, ſed de Flandriâ univerſâ meruit, in quem primævum Ordinis fervorem revocavit, & connitente Optimo Principe, cognato ſuo, octodecim Cœnobia ampliſſima præclarè reſtituit. Fuit in ſuma omnium exiſtimatione, de ſe ipſo hu-

Obedientiæ miraculum

Germaniæ Apoſtolus.

Miracula.

Urſus famulatur Magno.

Ferri fod. reperit.

Serpentes profligat.

Draconem interficit.

Corona è cœlo prominens.

Memoria eius longè celeberrima

XV. Auxiliator.

Perpetuum miraculum & meritum

S. Chanoaldus Epiſc.

Illuſtriſſ. generis.

Fratres Sancti.

Fit Epiſcopus

Obiit 640.

S. Gerardus Abb.

Reſtituit Monachiſmum per Flandriam.

Digitized by Google

humillimè sentiens, ita quidem, ut dexterrimè omnia gerens, ineptum se prorsum cuicunque rei existimaret, & honorem etiam Abbatialem à se abdicaret A. C. 953. quem tamen à morte æternis lamentis, sic Blandinium deploravit:

Obiit 953.

Gandavum patrem, personam Gallia claram
Perdidit, Ecclesiæ magna columna ruit. &c.
Ardens & lucens, simul est extincta lucerna,
Enituit multis millibus unus homo. &c.
Quid moror? octavo Septembris transiit Idus,
Sol novus occasum sole ruente petit.

Epitaph.

Ex Monim. Blandin. Ant. Sander. Iac. Meyer. Hagiolog. Flandr. Annal. nost. Germ. t. 2. SS. Ord. &c.

In Monasterio Hemmenrodensi Beati Michaelis Monachi, viri integritatis summæ, & pietatis eximiæ. Hic postquã diu oratione jejuniis & disciplinis, sed & ciliciis, aliisque vitæ Monasticæ pœnalitatibus corpus attenuasset, & spiritui subjecisset, piis operibus clarus, animam sanctam benignissimo, cui semper deservierat reddidit Creatori: Post cujus transitũ, cum Beatus Hembardus, in contemplationis positus dulcedine, subito super se raperetur, eundem Christi famulũ inter Choros Angelorum conspexit, vultu & habitu splendidũ, tantaque claritate circumdatum, ut solares radios suo fulgore superaret. *Menolog. Cist. Chrysost. Henriq. Cæsar. Heisterbac. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Michael.

In gloria apparet.

In Gallia, Beati Ioannis Archiepiscopi Lugdunensis. Ioannes de Belesme, per illustri genere de Talvas, Guilelmo de Belesme Dynasta Alenconii, Pontinensi seu Ponticii Comite, matre Beatrice Varenẽsi Comitissa natus est, Is vario Numinis sed diverso minimè ductu eò tandem animum adpulit, quo DEUS vocavit, summis calcatis honoribus, generosissimus. Nam Pictavensis primum Ecclesiæ Cathedralis ornatus Infulis, ad Archiepiscopalem Narbonensiũ postea evectus, Lugdunensis demum Archiepiscopus creatus, quin & pro vitæ meritis summi Pontificis Legatus renunciatus, tantos honores omnes sponte deseruit, ut cucullum mereretur. Meruit, & humilem in Claravalle monachum professus, & vere factus, ibidem vitam *Angelicam* duxit, & pissime obiit. Claruit. Anno Christi 1190.

S. Ioan. Archiepiscopus.

Perillustre genus.

Varii & magni honores

Clar. 1190.

Aegidius Bry. Rogerius Hoveden. Steph. Episcop. Tornac. Claud. Robert. Iom Chenu. &c.

Philippis in Macedonia, dormitio Venerabilis Aluisi sexti Cænobii Aquicinctini Abbatis, & post Atrebatensium Antistitis, viri eximiæ sanctitatis. Hic Monachus S. Bertini, propter raras animi dotes, ætate licet juvenis, ad Aquicinctini Cænobii regimen vocatus est. Ibi in plenitudine perfectorũ, Aluisus, *quasi quidam radius clarissimi solis non solum claritatẽ illorum non minuit, verum etiam mirabiliter ampliavit: dum eorum probitate & industria adjutus, in plurimis Abbatus Ordinem reformavit, & dissolutos Monachos, etiam exterioribus armis coercuit; ut quos non refrenabat timor divinus ab illicitis operibus, saltem reprimeret timor humanus. Sicque factum est, ut de fonticulo parvæ Insulæ Aquicinctinæ, tota irrigaretur Religio hujus regionis.* Insigne & memorabile constantiæ genus, quod ex Manuscriptis Codice ejusdem Cænobii Raissius recitat: Fuit validissima columna Ordinis, quæ conflictationibus perversorum à justitiæ rectitudine & rigore avelli non potuit, nec vanis eorum adulationibus concuti: Miles quidam, Rainorus nomine, possessiones Monasterii invaserat: quem Abbas Aluisius excommunicavit. Ille autem excommunicationem parvipendens, in tantum adversus Abbatem commotus est, ut ense districto, & minaci vultu, cum eidem in villam quandam proficiscenti semel obviarer, occidere voluerit. Fortasse tunc Sanctus vir Canonicas horas decantabat: quas nec interrumpere timore mortis sibi imminentis, nec insecutorem, saltem ad momentum respicere voluit: tam de DEI auxilio, quam de propria justitia confisus. Cum vero eas explesset: Benedicite circumstantibus dixit, moxque conversus ad eum: Fuge, inquit, excommunicate, non te timeo, nec minas tuas Neque multo post horrendo DEI judicio miles ille morte pessima scelus luit, & molestus esse desiit. Evectus ad Cathedram Pontificiam Atrebatensem, primo statim Pontificatus tempore, cives & urbem illam, merito insigni demeruit, cum mira tagacitate funestissima odia & seditionem sustulisset, in qua componenda Principes sæculi diu & frustra laboraverant. Demum Pater & Pastor, universi Francorũ exercitus, in expeditione Ierosolymitana ab Eugenio Papa constitutus, glorioissimæ functioni gloriose immortuus, ad præmia æternitatis evolavit Anno Christi. 1148. *Ex Manuscriptis cit.*

V. Aluisus Episcop.

Reformat Ord. multis locis.

Aquicinctinus.

Mira Abbatis constantia.

Fit Episcop.

Meritum insigne.

Obi. 1148.

Arnoldo

Arnoldo de Raiſſe, Annal. noſtr. German. & t. 2. SS. Ord. &c.

S. Fauſtus Abbas. Syracuſis Sancti Fauſti Abbatis. Fuit hic nonnullorum opinione ex primâ diſcipulorum Sanctiſſimi Placidi Protomartyris noſtri in Sicilia propagine, Abbas Syracuſani, conditi in honorem Sanctæ Luciæ Virginis & Martyris Cœnobij, qui Siciliam ſanctitatis radijs merè illuſtrarit Anno Chriſti 595. *Octav. Cajet. t. 2. SS. Ord. Menard. &c.*

Cl. 595.

Elevatio S. Humberti. In Hannoniâ elevatio Sancti Humberti Epiſcopi & Confeſſoris, Abbatis Maricolenſis, cujus ſanctiſſimum corpus centum quinquaginta tribus poſt mortẽ annis, ab omni corruptione ita alienum repertum eſt, ac ſi eodem die in Domino obdormiviſſet. Sed & linteamina, quibus fuit involutum, imo & herbæ, ſive flores, quibus, dum ſepeliretur, veſtitus atq; ornatus eſt tumulus, tanto tempore nihil prorſus corruptionis contraxére. *Aub. Miræus, Ioan. Molanus, Surius, Annal. noſtr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Incorruptio mira.

Eodem die tranſlatio Sancti Clodulphi Epiſcopi & Confeſſoris. *Ex vita ejusdem, & t. cit. &c.* *Tranſlatio.*

Item tranſlatio S. Petri Tarentaſienſis Archiepiſcopi & Confeſſoris. De quo uberius die depoſitionis 8. Id. Maij.

VII. IDVS SEPTEMBR.

VII. Septembr. E.

S. Clodoaldus. Regis Filius. *In territorio Pariſienſi Sancti Clodoaldi Preſbyteri & Confeſſoris.* Clodoaldus Clodomiri Burgundiæ & Aureliorum Regis filius, è primis fuit, qui purpuram cucullo, ſervitio CHRISTI, Regnum deliciasque omnes ſeculi permutavére. Effulſit autem raritſima vitæ ſanctitate, & inſigni maximè animi demiſſione, verè ſpectaculum factus DEO & hominibus, cujus exemplo plurimi adducti, mundum florentibus annis, & rebus ad votum fluentibus, contemnere didicére. Profeſſus eſt Monachũ in Monaſterio Novigenti à ſe fundato, capillos ſibi ipſi præſcindens, in quo & ſacrum ejus corpus requieſcit, in hodiernam uſque diem miraculorum gloriâ celeberrimum. Vocatur autem hodie locus Galliæ *Sanct Cloud*, à cæde Henrici III. Galliarum Regis toti nunc mundo notiſſimus. Claruit Clodoaldus Anno Chriſti 570. Et tantis quidem Sanctorũ ſplendoribus enituit, ut ob concurſum hominum, ſæpius locum mutare cogeretur, illico proditus famâ ſanctitatis, etiam cum S. Severino incluſo Pariſijs adhæreret, à quo procul fugiens in Provinciam ſeceſſit, verum ibi quoque proditus, cum pauperi eleemoſynam roganti cucullum donaſſet, & ex ea veſte nocturno tempore fulgidi radij explendeſcerent, inde quoq; profugit & Lutetiam repetijt, ubi petente populo Euſebius Epiſcopus ipſum Presbyteratus honore inſignijt, qua dignitate indignum ſe ratus, iterum ſe ſubduxit, & prope Sequanam in antro quodam vitam ſanctè exegit. *Ex S. Greg. Turon. Claud. Paradino, Franciſco Belloforeſtio, Elia Reuſnero, Vincent. Bellnac. Mombritio, t. 2. SS. Ordin. & Annal. noſtr. nec non Antonii de Iepes, Chron. &c.*

Fit Monachus.

Clar. 570.

Vitam ſplendidiſſimam.

VIGILIA NATIVITATIS GLORIOSISSIMÆ ET ADMIRABILIS MATRIS VIRGINIS BENEDICTÆ, per Sanctum Gregorium noſtrum eo nomine II. Pontificem Maximum, inſtituta. *Ex Annal. noſt. libr. de Cult. B. M. V. & t. 2. SS. Ord. &c.* *Vigilia Nativitatis.*

Leodij Sanctæ Maldebertæ Virginis Abbatiſſæ Malbodienſis. Maldeberta ſive Magdelberta, illuſtriſſimo orta genere, patrem Vincentium Hannoviæ Comitem, matrem pari nobilitate Waldetrudem habuit, utrumque & rarâ vitæ ſanctitate, & vitæ Monachicæ profeſſione celeberrimos Principes; quorum virtutes, & inſtitutum imitata filia, generoſiſſimo periturorum bonorum contemptu, calcatis mundi hujus illecebris, ſolidioribus & ſublimioribus animum adjiciens, in Cœnobio Malbodienſi cucullum amplexa eſt. In quo tantis virtutibus excelluit, ut ſanctiſſimis Antiſtitibus, Aldegundi materteræ, & ſorori Aldetrudi, in Cœnobij ejusdem præfecturâ ſuccedere mereretur. Cui in omni ſanctitate digniſſimè & utiliſſimè præfuit: memorando inprimis & peregregio ejusdem Malbodienſis Cœnobij ornamento: Tres nimirũ primas (præter frequentiſſimã alias Sanctarum Virginum & ijsdem præfectarum copiam) pari & ſanguinis & ſanctitatis celebritate longè illuſtriſſimas, fundamentum ſanctitatis loco tam celebri poſuiſſe. Claruit Maldeberta Anno Ch. 612. cujus ſacrum corpus Leodij ſepultum requieſcit. *Molan. in Addit. & Nat. SS. Belg. Franc. de Roſiers, Arn. Duac. t. 2. SS. Ord. &c.* *S. Maldeberta V. Abb.* *Illuſtriſſimis genitus.* *Fit Monialis.* *Abbatiſſa.* *Clar. 612.*

Mori-

B. Otthо Episcopus.

Morimundi in Gallia Beati Otthonis Episcopi, admirandæ sanctitatis viri. Ottho illustrissimi generis propago longe illustrissima Sancti Leopoldi Austriæ Marchionis filius, Henrici IV. Imperatoris ex Agnete filia nepos, Henrici V. sororius, Conradi Regis frater uterinus, Friderici I. patruus, potentissimorum Imperij Principum cognatus, Henrici I. Austriæ Ducis, Leopoldi Ducis Bavariæ, Conradi Salisburgensis Archiepiscopi, Sophiæ Vngarorum, Gertrudis Boëmorum Reginę, Heildæ Burgundiæ, Berthæ Poloniæ & Iudithæ Montisferrati Principum frater germanus, tanti generis, tantęque cognationis contemptu longè glorioſissimus, tantis fortunę favoribus cucullum prætulit, & in Morimundensi Cœnobio sanctissimi Patris nostri Regulam, sub felicissimâ Cistercien: sium nostrorum reformatione amplexus, *veræ humilitatis & perfectionis Monastica se exemplar exhibuit*, & pro insigni vitæ perfectione ejusdem Sanctissimi Cœnobij Abbas tertius electus, cũ sanctissimè aliquamdiu præstitisset, ad regimen Pontificatus Frisingensis post Henricum de Eberstorff evocatus, doctrina, pietate, morum gravitate, totam Europam mirabiliter illustravit. De Episcopatu autem Frisingensi multis nominibus & æternũ meruit: *cujus Ecclesiæ non tam INSTAVRATOR, quam FVNDATOR extitit. Bona enim distracta recuperavit, collapsa Palatia & ædificia restituit, Religionem Monasteriorum reparavit.* Idem perinsigni merito novam CHRISTI familiam Præmonstratensiũ, plurimum demeruit, eamdem amantissimè fovit ac promovit, Scheftlarienſe, nec non Novæ-Cellæ Monasteria, pro ejusdẽ Ordinis Religiosis condidit. Pari benevolentiâ Canonicos Regulares promotos voluit, & Schlierſense à se restauratum Collegium eisdem assignavit, plurimisq; alijs beneficijs cùm novam Canonicorum familiam, tùm Sanctissimi P. N. BENEDICTI vetustissimum Ordinem juvit atque exornavit. Denique *mortis propriæ Divina revelatione non insçius*, cum more solito ad sanctissimæ Congregationis suæ Capitulum, ut vocamus, iter suscepisset, & ex eo ad Cœnobium suum Morimundũ se divertisset, gravi infirmitate pressus, in habitu Monachali, quem Episcopus nunquam deposuerat. Fratribus universis circumstantibus, inter acerbissimos eorumdem gemitus, sanctissima & felicissima morte decessit, & apud suos tã dilecto loco Fratres, ubi pridem mundo mortuus fuerat, sepulturam meruit, Anno Christi 1159. De quo hoc ipso anno Baronius: *Moritur insignis virtutibus & doctrina Ottho Episcopus Frisingensis, cujus cœptam Historiam prosequutus est Radevicus. Subduxit magna misericordi: DEVS virum sanctum, ne in senectute sua, Schismaticorum communicatione infici posset, qui inhærebat Imperatori. Ex monim. Eccle. Frising. Chron. Austr. Vet. Ioan. Cuspiniano. Robert. Bellarm. Baronio, Aub. Miræo*, Barnabas de Montalbo, Chrysost. Henriq. Epitaph. Morimund. & ejusdem Cœnobij Monim. & Genealogia, ubi germanus frater, supra dictorum Principum dicitur, ab aliis autem, nonnullorum frater uterinus existimatur.

Genus longe illustriss.

Fit Monachus.

Fit Episc.

Fundator Episcopatus

Præmonstratenses demeretur.

Item Canõ. Regul.

Mortis præscius.

Moritur A. C. 1159.

SS. Almundus & Gilbertus Episc.

In Anglia Sanctorum Alcmundi & Gilberti Episcoporum. Fuit uterque pro eximiâ vitæ dignitate à Cœnobii sacro & negotioso otio ad labores Episcopales extractus, & Haugustaldensis in Northumbria Pontificatus infulis exornatus, quem honorem egregiâ sanctitate & meritis quisque plurimum exornavit, & æterno sui relicto desiderio ad æterna gaudia ascendit. Quorum res præclarè gestas temporũ injurus deperisse haud leviter est deplorandum. *Ex diversis rer. Angl. script. tomo 2. SS. Ord. &c.*

B. Christianus.

In Monasterio Hersterbacensi, Beati Christiani Monachi, insigni vitæ sanctitate illustris. Hic juvenis licet ætate, corpore infirmus, sed vitæ sanctimoniâ præcipuus & Angelorum, & Reginæ eorumdem Augustissimæ Matris præsentia perfrui meruit. Eum, pro nimiâ & diuturnâ infirmitatis molestiâ cum à Chori laboribus, & matutinis maximè Horis eximũ Abbas vellet, nunquam tamen nisi coactus ille abesse voluit, seu Choro exivit; imo ubi vires nonnihil collegisset, mox rediit. Alloquutus eam ob causam aliquando Henricus postea Abbas Christianum, familiarius dilectum, his verbis compellavit: *Bone Frater Christiane, vos frequenter nobis exponitis debilitatem capitis vestri, & tamen non vultis ubi gratia vobis indulta?* Respondit vir sanctus: *Non possum manere; stans enim extra Chorum, & alios psallere audiens, quia intrare non licet, cor de eructor, & quod recordor consolationum, quibus DEVS inter illos lætificat animam meam.* Accepit verba Henricus, & pro singulari amicitiâ adjurans amicum, extorsit denique, ut fateretur, Angelorum præsentiâ & intuitu, quin & Regum Regis, se recreari. Fuit & illa rarissima gratia, & insignis meriti argumentum, cum ex manibus ejus, cœle-

Exemptus ab Horis Can. non vult.

Causa mira.

Regem Regum sæpe intuetur.

Rara gratia.

Digitized by Google

cœlestis&mira aromatum fragrantia prorumperet,sic ut haud immerito,cũ sponsa, cujus membrum erat, exclamare posset, etiam ad litteram: *Manus meæ stillaverunt myrrham, & digiti mei pleni sunt myrrha probatissima*,quâ tamen fragrantiâ, dũ cibo corporali trueretur,redolere semper desijt. Denique multis revelationibus illustratus, egregijs virtutibus insignis, atque gravissimis infirmitatibus, intensissimisque doloribus afflictus, mirum patiẽtiæ exemplum,horâ & die divinitus revelatis,pijssimè in Domino obdormijt. *Cæsar. Heisterb. Guido Claræval. Ang. Mauriqu. c.2. SS. Ord. &c.*

Illustratur revelationibus.

In Germaniâ Commemoratio, plurimorum egregiâ sanctitate Principum, ac procerum, qui tempore Henricianæ persequutionis,fautorũ ejusdem, adversum DEI Ecclesiam scelera, detestati, salubri perituroru fastidio,conversi ad æterna, atque è tristibus sæculi & luculentis emergentes procellis, solatium & salutem, in portu Religionis quæsiêre. Quorum ingens sanè copia fuit; eoque inprimis tempore, quo Respubl. Christiana perturbatissima fluctuabat,reaccensis novo fervore ac splẽdore Monachorũ studijs, primæva passim disciplina & sanctitas refloruit, cum optimis quibusque cucullum exambiẽtib⁹, incredibili penè numero diversis passim provincijs seu nova Cœnobia conderentur,sive vetustiora sumo splendore restituerentur. Vt enim Fuldense, Corbeiense,Augiense,Einsidlẽse,VVeingarttense,aliaqua quamplurima taceam⁹, quæ hoc ipso tempore virorum illustrium copiâ copiosissimafuêre,digniſsimum admiratione & memori æternitate videtur, quæ ad A.C.1083. Bertholdus Constantiensis, fide digniſsimus & laudatissimus scriptor,de tribus solum Germaniæ Cœnobij Hirsaugiensi nimirum,Sancti Blasii in Hercinia,& Schaphusensi ad Rhenum commemorat. Ad quæ,inquit Monasteria,mirabilis multitudo nobilium & prudẽtium virorum hâc tempestate in brevi confugit,& depositis armis Evangelicam perfectionem,sub Regulari disciplina exequi proposuit,tanto inquam numero, ut ipsa Monasteriorum ædificia necessario ampliarint: eo quod non aliter in ejs locum cõmanendi haberent. In his itaque Monasterijs,nec ipsa exteriora officia per sæculares,sed per religiosos Fratres administrarunt; & quanto nobiliores erant in sæculo, tanto se contemptibilioribus officijs occupari desiderant;ut qui quondam erant Comites & Marchiones in sæculo, nunc in coquinâ & pistrino Fratribus servire, & porcos eorum in campo pascere, pro summis computent delicijs. Ibi nempe,& porcarij & bubulci, præter habitum ijdem sunt, qui Monachi. Tanto autem charitatis fervore omnes ardent, ut quilibet eorum non tam suum,quam aliorum desideret profectum,& in exhibenda hospitalitate, insudant tam mirabiliter, ac si perdidisse existiment, quidquid pauperibus Christi, & hospitibus non erogaverint. Huc usque Bertholdus cit. ut de Sanctorum copia, quorum nulla omnino ex nomine,in longè pluribus ejusmodi, hoc ipso soluñodo tempore Cœnobijs, facilè omneris. *Ex Annal. nostr. Bened. Aquila Bened. Annal. Germ. t. 3. Const. Bened. &c.*

Plurimi SS. & BB. principes.

Henricianũ schisma.

Cœnobia florentissima.

A.C.1083.

Multitudo cucullum ambientiũ.

Coqui, pistores & bubulci Principes.

Charitas.

Hospitalitas mira.

In Monasterio Claræ-vallis B. Humberti Abbatis Igniacensis. Hic Monachũ primò in Casâ DEI professus,postea Prior Claræ-vallis, inde primus Igniacensium constitutus Abbas,vitæ exemplo mirificè effulsit;cujus rarissimum illud celebratur: *quod vix in eo aliquis otiosum,non dico verbũ, sed nec motum aliquem advertere posset inspector quantumlibet curiosus.* Is demum Clarãvallem reversus,in summa sanctitate felicissimam vitam absolvit, quem pro meritis maximi Mellifluus Doctor noster fecit,& scriptis suis illustravit. *Epist.*141. *Gonzal. de Silva, Henriq. &c.*

B. Humbertus Abb.

In Monasterio Metensi,Beati Vthonis primi ejusdem loci Abbatis.

S. Vtho Abb.

VI. IDVS SEPTEMBR.

VIII. Septembr. F.

S. Corbinianus Episcop.

FRisingæ,Sancti Corbiniani, primi ejusdem civitatis Episcopi, qui à Gregorio II. Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Evangelium missus, uberes fructus in Gallia,& Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quievit. Corbinianus ex Melitonensi regione, vico qui Castrus dicitur Waldekiso patre,matre Corbiniana,& generis nobilitate,& opum affluentia præstantissimis natus est. Fuit in puero,puerile nihil,adeo ut magnos& perfectissimos Monachos jã tunc æmulari videretur,cũ jejunia,vigilias, orationis assiduitatẽ in præcipuis haberet, donec non multo post,moras omnes abrumperet,& parẽtib⁹ mortuis,distribuusq; in pauperes

Nobile genus.

Puer sanctus.

ampliſ-

amplissimis opibus, Incluſorum noſtrorum ſanctiſſimum ſectatus Inſtitutum, prope Divi Germani ergaſtulo ſe arctiſſimo, velut verè mortuum ſepulchro. Factus poſtea Monachorum Magiſter, uti perfectiſſimos educavit diſcipulos, ſic perfectionis ipſe norma, admirandus per omnia effulſit, & rariſſima miraculorũ gloria honorari à DEO meruit. Ea inter illud maximè imagini ejuſdem pro inſigni adjicitur, quo Romam profecturus urſum ferociſſimum, qui cellarium ejus equum dilaniaverat, bene prius flagellis pro admiſſo ſcelere concilum, ſarcinas ferre coegit, & toto ſecum itinere circumduxit; farem item, qui mulam ejus abduxerat, prodigioſe in aula ligavit, quem mula per denſiſſima vepreta, & virgulta effuſiſſimo curſu circumductum, rigidum contractũ & ſemanimem atque peſſime lacerũ, viro DEI adduxit, qui ex tergore mulæ depoſitum, ſanum ſurgere juſſit, & confitentem reum ac ſerio pœnitentem impune dimiſit. Eum Sanctus Gregorius II. Romam venientem ſumma cum honoris ſignificatione excepit, & invitum ac reluctantem Epiſcopum, & gentium Apoſtolum ordinavit. Meruit deinceps per Galliam univerſam Corbinianu aſſidua verbi Divini prædicatione, & in Germaniam uſque excurrens in Norico demum conſedit, aliaque inter præſtantiſſima merita, celeberrimam Cathedram Friſingenſem erexit, eique primus Epiſcopus egregia vitæ ſanctitate præfuit, cujus etiam principem Eccleſiam, raro exemplo, Admirabilium Ordinis noſtri parentum, Auguſtiſſimæ Cœlitum Imperatricis & Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI nomini & honori conſecravit, ac lectiſſimo Cathedralium Monachorum Collegio inſtruxit. Celebratur inprimis verè Pontificalis magni Apoſtoli noſtri conſtantia, quâ vultum Principis, de ſe optimè meriti, minimè reveritus, Grimoaldo Bojorũ Duci fœdiſſimum libidinis ſcelus, liberrimè exprobravit, donec dimiſſâ Piltrude defuncti fratris conjuge, facti pœnitens, ad Epiſcopi pedes ſupplex accideret, & gratiam exoraret, qui in gratiam Corbinianum Friſingenſem Cathedram liberaliſſimè locupletavit, & amœniſſimo terrarũ tractu donavit. Nec potuit tantum apud ſanctiſſimum Pontificem, amantiſſimi Principis liberalitas, quin relapſo in ſcelus idem Principi interitum prædiceret, & enixiſſimè rogatus redire, prorſum renueret, donec Hucberto imperante, ab eodẽ ſummo cum honore revocatus, ad Eccleſiam reverteretur. Mortem denique ſibi imminere ſentiens, lotus raſusque ſacram veſtem induit, & ſacro facto, Myſterijsque Divinis perceptis, cum domum reverſus vinum popoſciſſet, eo vix guſtato, & fronte cruce ſignatâ, extremum ſpiritũ, nulla cum doloris ſignificatione reddidit. Cujus ſacrum corpus, poſt dies triginta repertum eſt integrum, dormienti ſimilius quã mortuo, cui moto, (ſtupenda res!) calidus de naribus ſanguis fluxit. Viſa & ad ipſum candida funalia tanto ſplendore exardeſcere, ut diem vincere crederentur, mira inſuper odoris fragrantia nares omnium perfundente. Ob quæ & ingentia alia merita ac miracula, Eccleſiæ & Pontificatus Tutelaris cooptatus eſt. Rarius illud & inprimis memorandum, regularis obſervantiæ, & ſacri ſilentij digniſſimum ſtudium, inter alias ejus virtutes copioſiſſime à diverſis deſcriptas, ab Otthone Friſingenſi coñemoratur: Vindemiarum tempore, dum quidam vini primitias illi obtuliſſet, muſti ferveſcentis impetus ſpinam vaſis excuſſit. Sed vir DEI Regulare ſilentium nolens frangere violare, famulis quidem hoc indicare diſtulit, orationibus tamen vinum ne inutiliter efflueret cohibuit. Quam ſpinam, inquit Aribo Epiſcopus, Frater Anſericus, ad introitũ cellæ excuſſam reperit, & tollens, atque ad vas accedens, nec guttam quidam efflux-iſſe deprehendit. *Ex Vita Manuſcript. & impreſſa monum. Eccleſiæ Friſing. Otthone Friſ. Aribone Epiſc. Iac. Greſſero, Velſero, Irrenico, Hundio, Stengelio, Annal. noſtr. & Aquila Bened. &c.*

Monachorum pater.

Vrſum obſequentem habet.

Inſigne miraculum.

Apoſt. Galliar. & Germ.

Cathedralis S. P. N. Eccleſia.

Conſtantia inſignis.

Zelus eius.

Ad mortem ſe comparat

Incorruptio

Miracula

Silentij ſtudium.

Inſigne miraculum.

Electio mira.

Romæ Sancti Sergii eo nomine primi Pontificis & Maximi. Sergius Tyberij filius, Antiochenus, Syrus, Panhormi in Sicilia ortus, ex Monacho Congregationis primæ Italicæ S.R.E. Cardinalis T. Sanctæ Suſannæ à Cunone Papa creatus, poſtea, Divino Spiritu Clerum populumque ad ejus electionem permovente, alijs de Pontificatu altercantibus, miro conſenſu electº, è media turba humeris ſublatus, & in Patriarchiũ deportatus, plebis auxilio, imo ejuſdem potius, qui electioni aderat Spiritus virtute, incurſu de Schiſmaticis triumphavit. Fuêre ingentia Sergii noſtri in omni Pontificatu merita, atque illud inprimis perinſigne, quo Auguſtiſſimæ Cœlitum Imperatricis honori conſulens, etiam frendente Cæſare Iuſtiniano Virginem

S. Sergius I. Papa.

nem θεοτόκον contra impiorum conjuratam assertionem propugnavit, & supremum Vitæ discrimen adiit, quando sanctis impiis Pseudo-Concilii Constantinopolitani constantissimè se opponens, Cæsari, ut approbaret, enixè petenti, ac dein extorquere paranti, nullo modo acquievit, quin & scelestissima decreta rescidit, & anathematizavit. Miranda tunc maximè ejusdem sanctissimi Pontificis in juratissimum hostem pietas, quando Protospatarium ejusdem Iustiniani, ad se capiendum missum, jam jam ab Exarchatus Italici militibus, qui propugnaturi Sergiũ contra Cæsarem confluxerant, contrucidandum, ab eorumdem & populi furore liberavit, quin & lectulo suo absconsum fovit, & clanculum ad Imperatorem remisit. Ad exornandam postea Vrbem conversus, incredibili sumptu Basilicas passim restituit atque exornavit. Multa præterea sanctè atque æterno cum fructu constituit: ea inter, ut *Agnus Dei* in fractione Domini Corporis caneretur, & ut Litaniæ quotanis per Vrbem die Annunciationis Deiparæ dicerentur, decrevit. Illud etiam perillustre meritũ fuit: quando Ecclesiam Aquileiensem quintam Synodum non omnino approbantem, ad sanitatem doctrina & auctoritate sua tandem perduxit, &, ut nonnulli volunt, primus ipse prædicatores ad conversionem Saxonum destinavit. Quibus, tot meritis aliisq; insignis vir sanctissimus, cum sedisset annos 13. menses 8. dies 14. ordinassetq; per diversas provincias raro exemplo Episcopos nonaginta septem 6. Id. Sept. sanctissime decessit, sepultus magno funere & splendore in Basilica S. Petri, collachrymantibus præ dolore omnibus, & comunem omnium parentem lugentibus. *Ex Anastas. Platina, Panvino, Moniment. Canobii Mantuani, Illescа, Bugiano, Annal. noſt. & t. 2. Sanctorum Ord. &c.*

Deipara boneris propugnator.

Constantia ejus.

Pietas in hostem.

Decreta.

Aquileiam gravi errore liberat.

Meritur.

Gorziæ depositio Venerabilis Agiltamni ejusdem loci Monachi. Agilramnus, sive Agilramus Tullensis primum, Metensis dein Ecclesiæ Primicerius, nobilitate generis & opibus præstans, relicto sæculo Christi militiæ, in Gortziensi Cænobio, sub Einoldo Abbate, loci restauratore, nomen dedit. Monachici primum impatiens rigoris, è clausto discessit, sed reductus è Fratribus, errorẽ gravi pœnitentia diluit. Abstinentiæ studiosissimus, pulticulis è farina contentus fuit. Vilia quæq; Cænobii munia alacriter obiit. Vigilias Nocturnas, oratione prævenit. Silentii rigidus observator, post Synaxin Fratrum comunem, tugurio se suo, quod prope sepulchrum Beati Godegrani Metensis Episcopi ædificatum ipsi erat, condidit, crebrisque lachrymis, & genuflexionibus diei noctisq; reliquum transegit. Non multo ante obitum nocte quadam, incertum, quid Divini audiens, hæc in fenestra tugurii exaravit verba: *VII. Id. Septemb. somniavi me morituram*, neq; multo post febre correptus, mente amplius lecto, sine cibi usu decumbens, solam nonnunquam frigidam admisit; eoque quo scripserat die vivis excessit; hac autem die sepultura honoratus est. Visus sub obitus horam, dormiente cuidam Senonensis Cænobii ad Vogesum Monacho, qui præciperet: *Campanas pulsaret*; quia Dominus Angilramus modo è vita discessisset. Attoniti autem intempestiva pulsatione Fratres, cum fidem tunc narranti denegassent, triduo post, ipsam rei veritatem fuisse, edocti sunt. *Hugo Menard. ex MS. Cod. Gortzienſi, t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Agilramus

Pœnitentia ejus.

Donum lachrymarum.

Prædictio mortis.

Visio cujusdam.

In Clara-valle depositio Beati Alphonsi Conversi, natione Hispani, qui in Sancta MARIA de Oya humilibus & abjectis se ministeriis exercens, ad totius perfectionis culmen pervenit, & tandem in Clara-valle, prout votis omnibus exoraverat, & eo aliquando contendens, sancto loco conspecto Deum exoraverat exultans & laudans, in ipsa Deiparę glorioſissima Nativitate in Domino obdormiit. *Lib. Vir. Illustr. Cist. Menol. Cist. Chrysostom. Henriq. Phili. Seguin. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Alphonsus Conversus.

Namurci Beatæ Vdæ Recluſæ. Hæc Contemplationis studio in sublimè elata, adeo Numinis dignatione honorata est, ut multa ipsi secreta revelare dignaretur, è carcere a. voluntario ad libertatem filiorũ Dei & Regni æterni evocata dives meritorum mortalitatem exuit, & præmia Beatorum percepit. *Cæsar. Heisterb. Chron. Vill. Henr. t. 2. SS. &c.*

B. Vda reclusa.

In Monasterio Blandinienſi obitus P. F. Francisci de Helfault, alias Daurolt, Abbatis meritissimi. Fuit hic præcipuæ in Artesia nobilitatis, vir omnium humaniſſimus, de quo omnium ea existimatio erat, quod quisquis cum illo ageret, non nisi contentus, hilaris, sibiq; gratulans recederet. Fuit omni virtutũ cultu excultissimus, eaq; de causa Philippo Hispaniarũ Regi comendatissimus, primus Gandensiũ Episcopus nominatus. Verũ, qua erat animi modestia, & humillime de se sentiẽs, pulcherrimo postremæ ætatis exẽplo, provinciã humeris etiã Angelorũ metuendã, modestè & constanter rejecit, & cucullo

P. Franciſc. Abb.

Episcopatum recusat.

contentus ſuo, operam & ſtudium omne, ſui Cænobii, Fratrumque cõmodis, religioſiſſimè impendit. Fuit ſtudiorum ac ſtudioſorum præcipuus Mœcenas; cultor autem Beatiſſimæ Matris Admirabilis devotiſſimus: per quam obtinuiſſe precibus videbatur, ut ipſa ejus ſolemni Natali, ſub ejus patrocinio, vita defungeretur; An. Ch. 1567. cum Cænobio Blandi- *Obiit 1567.*
nienſi annis undecim præfuiſſet, ante eam dignitatem, à multis aliis ad diverſorum Cænobiorum regimen expetitus, & prætectus. *Ex monum. Gandan. Ant. Sander. Annal. noſt. t. 2. Sanctorum Ord. &c.*

Deipare cultor eximius.

QVINTO IDVS SEPT.

IX. Septembris. F.

S. Audomari Epiſc.

IN territorio *Tarvanenſi, Sancti Audomari Epiſcopi.* Is haud procul Conſtantia, in Valle quæ dicitur Aurea, Friulpho patre, matre Domita genitus, nobilitatem generis, moribus expreſſit, virtute ſuperavit. Monachum Luxovii profeſſus, eõ quoque ejuſdem propoſiti ſtudio patrem accendit, qui in eodem Cænobio noſtris accenſus, pari cum filio progreſſu in ſtadio perfectionis deſudavit. Audomarus poſtea, ob ſanctitatis celebrem famam Dagoberto Regi cõmendatus, & Cænobio extractus, invitus & reluctans renunciatus Epiſcopus, & præeſſe Morinenſibus coactus eſt. Quo in munere ita ſe geſſit, ut Chriſti non ſolum gregem benè curaret, ſed & numero atque meritis adaugeret, inſigni miraculorum gloria; admirabili vitæ exemplo, & felicißima prædicationis energia, longè lateq; profligata Idololatria, & inanium Deorum, lucis, ſimulachris, & templis funditus everſis, *Magni Tarvanenſium Apoſtoli*, glorioſiſſimum nomen cõſequutus. Fuit Beatiſſimæ Matri Virgini plurimum addictus, cujus honori celeberrimam Baſilicam in Sithiu exſtruxit. Porro devexa jam ætate, utroque oculorum lumine orbatus, tanto felicius Divina contemplatus eſt, quanto minus terrena in omni ætate circumſpexerat. Cum autem Elevationi S. Vedaſti cum aliis Epiſcopis, cæcus licet intereſſet, & meritis Vedaſti, inſigni miraculo, videndi facultatem recepiſſet, tantum abeſt, ut eâ gratia ſit exhilaratus, quin potius ægrè admodum tulerit, utq; pro patientiæ exercitio, ut oculorum denuo uſu privaretur, oraverit, & exoraverit. Oculos ſiquidem, ut Virgineæ puritatis proditores & hoſtes, juſto proſequutus odio, cum illius amore, devotiſſimus Virginum Virginis cultor tantopere teneretur, ut graviore aliquando tentatione carnis appetitus, Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri exemplum memoria ſecum repetens, & repetito revocans facto, dignõ tanto Patre filius, & ipſe in urticas & ſentes præceps, nudo ſe corpore projiceret, & tandiu volutaret, donec glorioſiſſimo triumpho victor, dæmonis deinceps & Inferi univerſi fraudi & potentiæ formidandus, inde emergeret. Sub mortem, ad limina Eccleſiæ, debilis quantumvis progreſſus, perceptusq; ſacris Myſteriis domũ reverſus, inter cæleſtem odoris fragrantiã ſuaviſſimè expiravit. Vti vivo, ſic mortuus miraculis inſignibus celeberrimus fuit; quorum alia inter rarum illud, at decantatiſſimum, quo reus quidam ad ſupremum raptus ſupplicium, implorato Audomari patrocinio, & promiſſa occultè melioris vitæ fruge, ſolutis prodigioſè in oculis omnium compedibus & catenis, applauſu & conſenſu omniũ impunè dimiſſus eſt. Sed & illud, ut ſolatii plenum, ſic frequentiſſimũ, quando, Fratrum Monachorum ſuorum, etiam à morte tam diligentem perpetuo curam habere viſus, omnia ipſorum prodigioſè defendit, & ſi quis quidquam ſubtrahere auſus eſt, ulciſcente Audomaro, illico & graviter luit, quale illud fuit, cũ puerile etiam furtum, pueri in Vineas Cænobii ingreſſi, & uvas aliquot auferentis ſevere ultus eſt; cũ illata in ſinum manus ut uvas extraheret illico obriguit, & os retro contortum, ac lingua obmutuit, donec aliis pro puero oblatis muneribus, & precibus fuſis, miſer liberatus eſt. Adeo omnibus deinceps perterrefactis, ut nemo ne gramina quidem Audomarenſium, contingere, nedum Vineam injuſſus ingredi præſumpſerit. Accrevit non multo poſt Cænobio oppidum, ab ipſo loci & Tarvanenſium magno Tutelari & Apoſtolo, Sancti Audomari (ſint Omeer) appellatum, hodie celeberrimum, de quo tanta contentione, hoc ipſo tempore dum hæc ſcribimus, Hiſpani, cũ Gallis Hollandorum rebellium & Hæreticorum auxiliariis, multorum millium cum mortalium cæde contendant. Obiit Sanctus Audomarus noſter Ann. Chriſti 661. ſive, quod alii volunt Ann. Chriſti 695. *Ex Folcardo Bertinenſi, Bucherio, Baronio, Iepeſio, Molano, Annalib. noſt. German. & Bened. nec non Aquila Imp. Bened. &c.*

Meritis.

Inſignis miraculum.

Fratrum ſuorum à morte cura.

Vltio divina.

Sint Omeer.

Obiit 695.

Fit Epiſc.

Miracula.

Apoſtolus Tarvanenſium.

Cæcus.

Cæcitatem denuo exorat.

In Vepres nudum ſe abjicit.

In

S. Quiranus Abbas. In Scotia Sancti Querani Abbatis. *Ita hac die Martyrologium Romanum, Baronius, Gateſin. Vſuard. & noſtri omnes.* Vitam tamen ſancti hujus Abbatis necdũ vidimꝰ.

B. Odo S. R. E. Card. In Gallia, Beati Odonis S. R. E. Cardinalis, Hic in Cœnobio Vrſicampenſi cucullum amplexus, & ob vitæ merita ſextus ejuſdem loci Abbas effectus, cum ob virtutis juxta atque eruditionis præſtantiam celebris haberetur, à ſummis Principibus magni factus, ad diverſos honores expetitus, eminentiſsimo demum Purpuratorũ Patrum Collegio accenſus, à Ludovico IX. Galliarum Rege religioſiſſimè adamaretur, cum eodem in Paleſthinam profectus, & Legatus ſummi Pontificis renunciatus, fidem & zelum vere Apoſtolicum, in converſione infidelium, prædicando, diſputando, docendo, ſcribendo, orando, omnibus patefecit, ſuamque operam Romanæ Eccleſiæ multis rebus præclarè geſtis inſigniter comprobavit. Tandem autem meritis locuples, ad beatorum in cælis Collegiũ, glorioſus diſceſſit. Claruit An. Ch. 1248. *Abrah. Bzovius, Phil. Seguin. Chryſ. Henr. Menol. Ciſt. to. 2. SS. Ord. &c.*

Legatus Apoſtolicus. *Clar. 1248.*

S. Nudumarus Epiſc. Eodem die natalis Sancti Nudumari Epiſcopi & Confeſſoris. Hic ex lectiſsimo Sanctorum promptuario, Luxovienſi nimirum Cœnobio depromptus, & ad Cathedram Epiſcopalem evectus, Tornacenſium Pontificatum, admiranda vitæ ſanctitate plurimum exornavit, & de ampliſsima provincia æternum meruit. Andreas Bamberg. quem ſuſpicamur MS. errore orthographico deceptum Nudumarum pro Andomaro, Epiſcopum Tornacenſem pro Tarvanenſi legiſſe; præſertim cũ inter Tornacenſes Epiſcopos Nudumarum neminem, neque confinem nomini huic reperiamus.

Falſa ſcriptio.

S. Anaſtaſia Abb. Treveris in Monaſterio quod Horreũ dicitur, depoſitio Sanctæ Anaſtaſiæ Virginis & Abbatiſſæ, quæ, teſte Trithemio, fuit converſationis ſanctiſsimæ, multisq; clara effulſit virtutibus, cujus hac die feſtiva memoria celebratur. *Trith. Franciſc. Juannez. Annal. Trever. VVion. tom. 2. SS. & Annal. noſt.*

S. Boyſilus. In Monaſterio Mailroſenſi, Sancti Boyſili presbyteri & Confeſſoris. Fuit hic celeberrimi Mailroſenſis Cœnobii, Monachus primum, exin Præpoſitus, à ſanctiſsimo Eatta Abbate, Lindisfarnenſis poſtea Eccleſiæ Epiſcopo, conſtitutus: *magnarũ*, inquit Ven. Beda noſter, *virtutum, & Prophetici ſpiritus ſacerdos, à ſanctarum ſcripturarum ſcientia, & bonorum operum exemplis* celebratus; de circumjacentibus a provinciis optimè meritus, quorum populos, ad erratica, idololatriæ medicamina recurrentes, & ſtultis conſuetudinibus, in graviſſimos errores, & vitiorum præcipitia prolapſos, aſſiduis diſcurſibus, & multo Apoſtolicæ prædicationis labore, ad viam mandatorum Dei ſedulo revocavit. Obiit deniq; vir Sanctus, plenus meritorum & virtutum, cũ exactiſſimum laborum ſuorum æmulatorem & ſucceſſorem, diſcipulum ex univerſis lectiſſimum, magnũ illum Cuthbertum reliquiſſet. *Ex Ven. Beda, Edovardo Mayhevv, & drv. rer. Angl. ſcript. t. 2. SS. Ord.*

Spiritus prophetiæ claritas. *Apoſtolicus ejus labor.* *Magiſter S. Cuthberti.*

S. Violantia Abb. Araucæ in Luſitania Beatæ Violantiæ, ibidem Monialis & Abbatiſſæ. Hæc ab ipſo converſionis exordio, ad felicem uſq; vitę conſummationem, indefeſſo ſtudio Divinis laudibus interfuit, ubi proprios defectus & proximorum crimina, continuis lachrymarum imbribus deplorabat, & Salvatoris noſtri duriſſimam paſſionem aſſidua contemplatione recolebat. Cumque ſumma cum prudentia & manſuetudine, gregem ſibi comiſſum per aliquot annos gubernaſſet, magna cordis jubilatione ex hac vita diſceſſit: ex cujus tumulo ſuaviſſimus odor emanat; & multi diverſis infirmitatibus oppreſſi, ſe ſupra ipſius ſepulchrum projicientes, & beatæ fęminę auxilium implorantes, ex ipſo loco, ſanitati reſtituti ſurrexerunt. Fuit perilluſtri familia de Caſtro oriunda, cujus tamen ætatem necdum indagavimus. *Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henr. Bern. de Brito, &c.*

Fragrantia mira è tumulo.

In Bethnei, quam villam, recentiores Stadfort nominant, S. Bertellini Eremitæ & Confeſſoris, cujus vitam Alexander Prior Eſſebienſis, ſcripſiſſe memoratur. Ita noſtri. *S. Bertellin.*

SS. & BB. Montis ſerrati. In Monaſterio Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatricis celeberrimo Montis-Serrati, Comemoratio inſignis, omnium Sanctorum ejusdem loci Abbatum, Monachorum, & ex his lectiſſimorum ejusdem ſacratiſſimi Montis Eremicolarum, quorum ad hanc poſtremã uſq; ætatem Deiparentis perpetuo & ſingulari beneficio, ingens copia locum illum mirificè beavit, & illuſtravit; adeo, ut haud immerito, *in multitudine Sanctorum detentionem ſuã eſſe*, quibus nimirũ ipſa cum filio ſuo mirabilia operetur, ipſa etiã fateatur, & clientibꝰ ſuis tanta chariſmata & dona impetrat, quibus ipſi de univerſo mereantur, & innumerã omnino multitudinẽ mortalium (multis

Deipara beneficia.

Merita noſtrorum.

Digitized by Google

millibus ferè quotidie eo confluentibus,) cęlo asserant & lucrentur, vel ipsa quidem maximi nominis apud Hæreticos virorũ, simulata religione eo divertentium, confessione, qui Europa universa lustrata, fatebantur sponte, se & loci, & Monachorũ ibidẽ captos, & quasi fascinatos reverentia, vix inde discedere potuisse, & siquidẽ concedendum foret: viros Sanctos in terris degere; se de illis Monachis ut credãt, facillimè persuadendos, quorum è moribus, ac vultu, tantum in oculos suos gratię, tantũ in corda reverentiæ sese infudisset. *Ex Annal. nostr. Relatione fide dignorum, & ipsorummet Hæreticorum, sepes, &c.*

Hæreticorũ de ipsis æstimatio.

Canonizatio S. Silvani

Eodem die Canonizatio S. Silvani Monachi Claræ-vallensis per Cælestinum Pont. Max. *Menol. Cist. Chrys. Henr. &c.*

Translatio.

Merbecca translatio Sanctarum Berlendis, Celsæ, & Nonæ Virginum. *Ioan. Molan. & nost. &c.*

Parisiis depositio Ven. P. F. Guillelmi Monachi Fuliensis. De eo sic Carolus à S. MARIA Prior Parisiensis: Guillelmus à S. Genovefa Parisinus, egregius verbi Dei concionator, in multis provinciis claruit; maximè in Normannia alter Apostolus, & Sanctus à populo habitus est, potens opere & sermone, ut sæpè relictis templis in ipsis compositis, cæmeteriis, & campis, exstructo aliquo suggestu peralto, vel in aliqua arbore conscendens, apud confluentem maximam multitudinem concionaretur. Qui etsi plurimas Christo lucratus sit animas, pro sua rara humilitate, post concionem habitam, timens ne indignè verbũ Dei seminasset, apud se conquestus lachrymabatur. Obiit Parisiis 9. die Sept. A. C. 1624. *Ita script. cit. & nost. 2. Sanct. Ord.*

Ven Guillelmus.

Alter Apostolus.

Ob. 1624.

QVARTO IDVS SEPT.

X. Septembris. A.

S Theodardus Episc.

LEodii in Belgio, *S. Theodardi Episcopi & Martyris, qui animã suam posuit pro ovibus suis, & post mortem miraculorum gratia illuxit.* Theodardus, claro inprimis stemate natus, magnũ gloriæ & sanctitatis pondus Ecclesiæ Gallicanæ attulit. Adolescens voluptates omnes mundi execratꝰ, repudiatis amplissimis opibus, Monachũ professus, ita paulo post virtutem suam omnibus probavit, & cõmuni omnium assensu applausuq; Abbas eligeretur. Postea autem, S. Remaclo Tungrensium Episcopo impetrante, succedere in Episcopatu coactus, sedem illam ingentibus meritis, & præcipua vitæ sanctitate æternum demeruit. Sed mortuo Sigeberto Rege, prævalente per Gallias impietate, strenuꝰ Ecclesiasticæ libertatis vindex Theodardus, ab invasoribus bonorum Ecclesiæ suę intercęptus, crudelissimè trucidatus, dilaniatus & minutatim concisus est, ad cujus sacrum cadaver, duo mox luminaria, Angelico ministerio allata sunt, innumeris deinceps miraculis merita tanti Pontificis ac Martyris comprobantibus. Cujus sacrum corpus, Sanctus Lambertus noster, Theodardi in Pontificatu successor multo auro atq; argento redemptum, summo cum honore Leodium transtulit, & cũ hymnis ac laudibus, competenti Martyribus triumpho & tumulo honoravit. Passus est A. C. 658. *Ex Sigeberto Gemblac. Trithem. Annal. nost. Germania, & Benedict. t. 2. SS. Ord. & Aquila Imp. Bened. &c.*

Fit Monach.

Episcop.

Vindex Eccl. libert.

Trucidatur.

Luminaria mira.

Obiit 658.

S. Salvius Episc.

In civitate Albigensi Sancti Salvii Episcopi & Confessoris. Salvius mirificæ sanctitatis vir, Divinarum & humanarum rerum scientia inclytus, animum ad Iudicialis primum fori negotia applicuit, multoque tempore Iuri dicundo, cum aliis Iudicibꝰ præfuit. Verum sęculi deinceps salutari ductus fastidio, cucullum amplexus, pro vitæ meritis paulo post Abbas delectus, mira excelluit sanctitate, & insigni maxime demissionis studio exsplenduit, quo, cum primus omnium esset, minimum se reputaret, & cunctis velut minister inserviret. Ejusdem humilitatis impulsu, & contemplationis juxta illiciente dulcedine, abdicato denuo honore, in angustam se cellulam abdidit, & insignibus miraculis effulsit. Exhaustus febre, & ad extrema deductus, effuso cælitus in cellam qua decubuerat, immenso splendore ac luce, extensis, ad cælum manibus, cũ gratiarum actione spiritum exhalavit, insigni cælitũ gratulatione exceptus, & ad felicissimæ æternitatis palatia deductus; ab ipsis glorioſissimis Martyrum & Confessorum turmis, summa cum reverentia salutatus, cum subito voce & jussu Divino reverti unde venerat jussus; his verbis, est: *Revertatur hic in sæculum, quoniam necessarius est Ecclesiis nostris.* Ex quo, de tanti viri præstantia facile sit ominari. Prorupit in lugubres haud immerito, his auditis Salvius, & prostratus, ac diffluens lachrymis: *Eheu Domine*, inquit, *cur mihi hæc ostendisti, si ab his frustrandus eram? Ecce hodie ejicis me à facie tua, ut revertar ad sæculũ fragile, & huc ultra redire non valeam. Ne quæso Domine auferas misericordiam tuam à me, sed deprecor,*

G. C.

Fit Abbas.

Abdicat honorem Abb.

Moritur.

Dei ipsius de Salvii meritis sententia.

precor, ut permittas me hic habitare, ne illuc decidens peream. Respondit Dominus: *Vade in pace; ego enim sum custos tuus, donec reducam te in hunc locum.* Et ecce stupenda res, complorantium ad feretrum ejus Monachorum lachrymis & precibus redditus, revixit, & admirabili denuo sanctitate vitam duxit, donec summis Albigensium votis expetitus Cœnobio extraheretur, & eorumdem Episcopus consecraretur. Fuit, inquit S. Gregorius noster Turonensis, magnæ sanctitatis, minimæque cupiditatis, aurum nunquam habere volens. Quod si forte coactus accepisset, protinus pauperibus erogabat. Hujus tempore, cum Mummolus Patricius multos captivos ab ea urbe duxisset, prosequutus ille (ô verum ovium pastorem!) omnes redemit. Tantamque ei Dominus gratiam cum populo illo tribuit, ut ipsi etiam qui captivos duxerant, & de pretio ei concederent, & iniquum minuerent. Sicque patriæ suæ captivos libertati pristinæ restauravit. Ita Gregorius. Inguinario morbo apud Albigenses nimium invalescente, & jam partem maximam populi, è medio tollente, ut suis non adesset, & se nonnihil subduceret persuaderi non potuit, in iis ad præmia æterna merenda instituendis jugiter intentissimus. Cum autem revelante Domino tempus suæ vocationis adesse cognosceret, sarcophagum sibi ipse composuit, corpus abluit, vestem induit, & sic intentum semper cælo spiritum felicissimè exhalavit. *Ex lib. Greg. Turon. & div. rer. Gall. script. Annal. nost. &c.* Decessit A. C. 587.

Promissum Numinis.

Eu Episc.

Auri osor.

Petrus pastor.

Exemplum veri Episc.

Funeralia ipse paras & moritur. 587.

Compostellæ Sancti Petri Episcopi, qui multis virtutibus & miraculis claruit. Fuit Petrus Monachus primum, & Abbas Cœnobii nostri, quod Ante-Altaria appellatur, ex quo, ob eximiam vitæ sanctitatem eductus, & ad celeberrimam cathedram Compostellanam evectus est. Hic ille est Petrus, qui, cum Beatissimæ Matri Admirabili esset longè addictissimus, eiusq; promovendi honoris studiosissimus, à nonnullis, auctor celeberrimæ illius Antiphonæ: *Salve Regina, &c.* habebatur, cũ similium potius in laudem ejusdem Magnæ Virginis encomiorum & Canticorũ concinnatorem, deprædicare debuissent: Excelluit Petrus admiranda miraculorũ gratia, & de Compostellanis æternum meruit, de sede inprimis sua ac successoribus Episcopis, quod ob merita Petri & egregium sanctitatis nomen, Cathedram eamdem Veremundus Rex, splendidè exornaverit, libertatem ejusdem, contra oppressores strenuè propugnaverit, & Regiâ demum liberalitate ac magnificentia locupletaverit. Enituit ex illustri Monsoriâ familia Petrus, & plenus Sanctorum operum felici transitu ad imõrtalia discessit A. Ch. 990. *Tarapha, Vasæus, Mariana, Ispesius, Durandus, Claud. de Rota, Annal. nost. & t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Petrus Episc.

Deipara addictissimus.

Merita de Episcopatu.

Obiit 990.

Farfæ, depositio Sancti Thomæ, ejusdem loci Abbatis & confessoris. Meritus est hic vir sanctissimus, magnæ illius Cæltum Imperatricis, Beatissimæ Matris Virginis amorem & favorem singulare; jussu Ejusdem, ad Farfense Monasterium vetustissimum se contulit, & ditutũ, non sine præsenti, maximæ Christianorum, & Ordinis præcipuè nostri, Matris & Tutelaris ope, pristinæ dignitati & splendori restituit, A. C. 680. quod ex eo tempore, toto terrarum orbe celeberrimum evasit, plurimos egregia vitæ sanctitate, & eruditionis laude præstantissimos viros protulit, & Ecclesiæ cõmodavit; spectatissima demiq; ejusdem nominis Congregatione insigne, gravissimis meritis ampliss imas provincias demeruit, & suæ sanctitatis fibras latè atq; alte imisit. Præfuit designatus à Beatissima Matre tantorum meritorum primus Auctor S. Thomas sanctissimo Cœnobio annis plus minus 26. evocatus ad præmia æternitatis A. C. 706. *Tabula Farfens. Ant. de Yepes, Constant. Cajetan. Menard. Arnold. nost. & t. 2. SS. &c.*

S. Thomas Abbas.

Deipara charus.

Farfæ laudes

Obiit 706.

Eodem die S. Otgeri Monachi & Confessoris. Otgerus, natione Anglus, ordine Diaconus, S. Wironis nostri sanctitate ac consuetudine captus, sæculo renuncians, viro Dei adhæsit, & peregrinationis deinceps atq; Apostolicæ prædicationis labores plurimos cũ ipso subiit. Conquievere demum uterq; in Belgio, ubi à Pipino Duce, qui illorũ sanctitate totam provinciam illustratam cognoverat, montem S. Petri cognominatum, locum à populi strepitu submotum dono acceperunt. Meruit etiã postea assidua verbi Divini prædicatione, & pulchertimo sanctissimæ vitæ exemplo Otgerus noster, insignesq; laborum suorum manipulos retulit, quem non incolæ solum loci illius, sed & celeberrimæ Cathedrales Ecclesiæ, Trajectensis, Ruræmondensis, & Grõningensis, ut Prædicatorem suum & Patronum meritissimum, religiosissimè venerantur. Vixit temporibus Pipini Ducis Brabantiæ. *Molan. & diverss. rer. Belgic. script. Hugo Menard. Aquila nost. & Annal. Germ. ac. Bened. &c.*

S. Otgerus.

Labores Apostolici.

Cathedralium Ecclesiarum Patronus.

Apostolus Hisp. tamen glorioſiſſimo fine coronavit. Laboravit hic felicisſime cum Sanctiſſimo Leandro noſtro, in converſione Sancti Hermenegildi Regis & Martyris, eoque nomine, etiam Apoſtoli titulum apud Hiſpanos meruit. Paſſus eſt A. Ch. 550. aliisque in anno Martyrii plurimum diſſentientibus. *Vid. Ann. noſt. Bened. Villegas, Tuannez, Iepes, t. 2. SS. Ord. &c.*

Ob. 550.

S. Venerius Abb. Tyburi Sancti Venerii Abbatis & Confeſſoris. Hic in Cœnobio S. P. N. BENEDICTI apud Vrbem Tiburtinam cucullũ amplexus, tanta humilitate & ſimplicitate vitam inſtituit, ut Fratres reliqui, delirũ ſeu dementem exiſtimarent; alii colaphis etiam frequenter cæderent, traherent, vellicarent, ſordida aqua perfunderent, & diverſis convitiis ac dictertis, irremiſſe appeterent. Is poſtea quietis amore in ſolitudinem ſecedens, illic ſexennũ exegit, abſque vino omnique pulmento vitam tolerans. Audiens autem à Beato Romualdo noſtro Claſſenſium Abbate, qui ad Otthonem Auguſtum Tudertum obſidentem pergebat: *Si Crucem Chriſti portas, ſupereſt ut Chriſti obedientiam non relinquas*; mox ad Abbatem, & crudeles Fratres ſuos reverſus, ibidẽ in omni obedientia & patientia ſe denuo exercuit, donec jubente Abbate, ad ſolitariæ vitæ ſtudium, & dulce contemplationis loco remotiore otium regrederetur. Volens autem in poſſeſſione ſui Monaſterii habitare, intra montes excelſos ſecedens, ſaxũ hominibus inacceſſum conſcendit, in quo tribus annis, tribus panibus quos ſecum detulerat, pomisque ſilveſtribus ac herbarum radicibus vixit, ſola aqua contentus, quam ex nivibus hyeme, pluviis æſtate, in quadam ſaxi concavitate colligebat. Cumque multi poſtea ipſi cibos deferrent, eos ipſe paſtoribus & egentib9 dividebat. Cum autem longe lateque celebris haberetur, multusque ad eum concurſus fieret, ibidem Eccleſiam exſtrui, & conſecrari rogante & hortante Epiſcopo Peruſino permiſit, in qua denique vir ſanctiſſimus acclinis ad altare, cubitis & genibus nixus repertus eſt mortuus, multa deinceps inſignium miraculorum gloria à Deo illuſtratus. Claruit A. Ch. 990. *Ex S. Petro Damiani, Petro in Catal. Philippo Ferrario, Maurolyco, Baronio, t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit ſolitarius

Evertitur ad Cœnobium.

Rurſus eremita.

Abſtinentia.

Mors felix.

Clar. 990.

S. Adelph. Abb. In Lotharingia depoſitio S. Adelphi Abbatis & Confeſſ. Adelphus illuſtriſſimo natus ſanguine, avunculum Sanctum Romaricum è Regibus Galliæ oriundum, habuit. Cujus vitæ inſtitutum, mores, & ſanctitatem æmulatus, in ejusdem celebri Cœnobio, Monaſticen profeſſus, Sanctum Arnulphum Mediomatricum Pontificem Magiſtrum habuit, & Cœnobii denique Abbas eligi meruit. Claruit eximia vitæ ſanctiſſimæ perfectione, cujus aliquot poſt obitum annis ſacrum corpus cum elevaretur, inſigni miraculo repertum eſt incorruptũ, & apparente cuidam Sancto Romarico terque imperante, cũ ipſius ſacro corpore eſt collocatum, inſignibus eo ipſo tempore miraculis, populi devotionẽ excitantibus, & DEI in Sanctis ſuis magnalia commendantibus. *Ex monim. loci ejusdem, Hugone Menardo, Vita S. Romarici. t. 2. SS. Ord. &c.*

Miracula.

S. Bodo Epiſc. Tulli Sancti Bodonis Epiſcopi & Confeſſoris. Bodo, alias Leudwinus appellatus, ex illuſtri admodum Francorum ſtirpe ortus, patrem Godwinũ, ſive Gonduinum, matrem Saretrudem, ſororem Sanctam Salabergam Abbatiſſam habuit. Vxorem primum dignam genere & nobilitate duxit Odilam, quæ de viri ſui conſenſu Sanctimonialem in Salabergæ Cœnobio profeſſa, illuſtri perituro rum contemptu Bodonem etiam maritum accendit, qui relecta Cæſarie in ſuis ædibus, vitam Monachi quamprimum inſtituit; ubi celebri paulo poſt ſanctitatis fama mire emicuit. Extractus denique ad Pontificatus Tullenſis Cathedram, digniſſimum ſe geſſit tanto honore, opibusque Pontificiis minimè abuſus, egenis atque Eccleſiis univerſa diſtribuit, & unus ipſe tria Cœnobia condidit & dotavit. Claruit tempore Dagoberti I. Galliarum Regis. *Picher. Mon. Catal. Epiſc. Tullenſ. Claud. Rob. Ioan. Molano*, qui tamen Bodonis patrem Bertaldum, matrem Bertildem nominat, & in pago Ardennenſi natum vult, cujus ſacrum corpus Lugdunum translatum, mirâ fidelium devotione celebratur.

Fit Monach.

Epiſc.

Tria condit Cœnobia.

B. Boemundus Abbas. In Luſitania Beati Boemundi Abbatis. Hic Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipulus, cum ab eodem in Hiſpanias miſſus, Monaſterium Sancti Ioannis de Tarouca in Luſitania, loco ſibi cæleſti fulgore demonſtrato condidiſſet, primus ejusdem Abbas renunciatus, illud bonis moribus & ſanctis inſtitutionibus egregiè ſtabiliviti in quo etiam ſumo omnium cum Religioſorum tum ſæcularium mœrore, vir miraculorum gloria, & virtutum ſplendore illuſtriſſimus, poſt ingentes exantlatos labores extinctus eſt. Ejus ſacrum corpus, ob reverentiam tanti viri

Moritur.

duobus post obitum diebus fidelium veneration in templo fuit expositum: ad quod magnus fuit incolarum concursus, confluentibus cunctis, certatimque accurrentibus, ut sancti Abbatis pedes deoscularetur. Cujus sanctitatis evidentiam crebris miraculis, innumerabilibusque signis Dominus ostendit. Quicunque enim, magis licet infirmitatibus gravati, pedes ipsius deosculari, vel tangere obtinebant, illico à languoribus sanabantur. Spatio item dierum illorū, cadaver odorem spiravit suavissimum, donec tandem collachrymantib9 universis tumulo conderetur. Quod tamen paulo post, exigentibus tanti Patris meritis est elevatum. *Fasciculus SS. Henr. Menol. Cist. Bern. Brito, t. 2. SS. Ord. &c.*

Concursus populi.

Miracula.

Insigne meritum.

Deipara cultor.

Ob. 1200.

In Gallia Beati Henrici Archiepiscopi Bituricensis, generis sublimitate, & virtutū præstantia illustrissimi. Henricus Borbonius de Soliaco, generis Regii, Regum Galliæ consanguineus, Britanniæ Regum cognatus, tanti generis contemptu generosissimus fuit. Monachū Caroliloci professus, ea perfectionis vitæ specimina edidit, quibus summo honore eo in Cænobio dignissimus judicatus, Abbas creatus est. Archiepiscopus postea Bituricensis, & Primas Aquitaniæ renunciatus, nec non Apostolici Legati per eamdem provinciam munere insignitus, tandem & Purpuratis eminentissimi S. R. E. Cardinaliū senatus Patribus à Lucio III. adlectus, omnes honores, ipse exornavit, & multo nomine præclarè meruit; de sua inprimis sede Bituricensi, in cujus metropolitana Basilica, alia inter præclarè facta, numerū Canonicorum auxit, & ad quadraginta, fretus Auctoritate Apostolica, extendit. Eum haud imerito Vrbanus III. Pontific. Maxim. datis ad ipsum litteris Virum providum, discretū, moribus & genere similem appellavit, in quo alias & probitatem, & summæ devotionis constantiam commendavit. Insigne ejus meritum fuit, quo fœdissimam discordiam, inter Robertum Turrianum Claromontanum Episcopum, & fratrem ejus Guidonem, propter Comitatum Arverniæ ortam, in fœdissimum paulo post bellum exarsurā, insigni gratia consopivit, imo solo adventu suo, tantæ auctoritatis passim habebatur, dispulit. Fuit amantissimus Augustissimæ Cælitum Imperatricis, cujus honorem, omni suo potiorem habuit, & quibus poterat modis promovere studuit; eo inprimis; cum assensu Decani totiusq; Capituli, ut Festum *Assumptionis* solemniter instar Pentecostes celebratur, institueret. Cum autem piis sanctæ conversationis exemplis ovibus suis años 17. præluxisset, plenam meritis animam transmisit ad Christum, An. Ch. 1200. sepultus in Cænobio suo Carolilocensi. *Menolog. Henriq. Petrus Blesensis, Claud. Robert. Sigebert. Rigord. Vincent. Nangius, tom. 2. SS. Ordin. &c. Ughellus Florent. &c.*

B. Henricus Archiep.

Ejus varii honores.

Laudatur.

Salisburgi Sancti Flobargisi Episcopi, qui ex Monacho Sancti Petri ibidem ejusdem loci electus Abbas, ex Abbate Episcopus, Cathedram illam insigni vitæ sanctitate exornavit, & postquam annis 37. sanctissimè præfuit, plenus meritorū A. C. 740. decessit. Ex Chron. MS. Episc. Salisbur. Eum Hundius A. C. 721. Electū, mortuum post annos regiminis 43. asseverat. *Vid. Annal. Germ. & Aquila Imp. Bened. Rader. &c.*

S. Flobargisus Episc.

Obiit 740.

Eodem die S. Almiri Monachi & Confessoris, Sanctorum Aviti & Carilephi discipuli, qui tantis vitæ monachicæ effulsit initiis, ut veteranos omnes anteverteret, cumque ob id ipsum venerationi omnib9 esset, latendi quam apparendi cupidior, secessum petiit & in rupe quadam concava prope Senonas consedit, loco qui Gressus dicebatur; ubi multos admittere discipulos coactus, condito B. M. V. Oratorio & cellulis locum sanctitate Venerabilem reddidit, & mortuus Divinæ magnificentiæ fulgoribus clarificatus est. *Menol. Gall. Car. Sauss.*

S. Almirus monach.

Miracula.

PRIDIE IDVS SEPT.

XII. Septembris. C.

Nativitas S.P.N.

COmmemoratio jucundissima gloriosæ Nativitatis dulcissimi & Admirabilis Patris nostri BENEDICTI, qui uno partu, cum Beatissima sorore sua Scholastica editus, uti in utero miraculosus, prodigioso cantu psallendo, se prodidit, sic in prima infantia Spiritu Sancto plenus, singularia signa, uti magnus ille Myrensium Pontifex Nicolaus, edidit, singularissimæ suæ à Deo electionis. *Gerardus Belga, tom. nost. de Vita S.P.N. S. Hildegardis, t. 1. Const. Bened. t. 2. SS. Ord. & Compend. Vitæ S.P.N. &c.*

Mira signa infantiæ.

In Monasterio Gemmeticensi innumera-

merabilium ejusdem sanctissimi loci Monachorum Martyrum & Confessorum, Sanctorum atque Beatorum, quos ex nomine solus ille novit, *qui numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina vocat.* Esse autem hunc numerum pene incredibilem, vel ex eo quidem fit manifestissimum, quod uno eodemque tempore, simul semelque Sanctos Confessores nongentos aluisse, totidemque alio tempore Martyres ad triumphos sempiternos, simul item semelq;, à fide dignissimis scriptoribus misisse memoretur; ut de ingenti cæterorum sub sanctissimis Abbatibus, tanto decursu sæculorum, ab anno Christi 640. numero, ominemur facilius, quã differamus, ea semper ejus loci frequentia Monachorum deprehensa, ut ad omnẽ posteritatem inprimis memorabilis celebretur, Meyero, celebris nominis scriptore ad annum Christi millesimum trecentesimum nonagesimum secundum referente, ibidem uno & eodem tempore bis mille quadringentos convixisse, eodemque ex numero Presbyteros nongentos, Fratres autem, quos vocamus Conversos, mille quingentos ibidem Deo serviisse; quorum omnium ex tanto numero perfectionis opinione celebrium, si nomina, & res præclare gestæ litteris fuissent consignata, omnem hunc Menologii nostri numerum & pondus, longè fuisse superatura, nihil ambigimus. Quia autem pauciſſimorum ex tantis totque, in certam diem memoria incidit, haud imerito reliquorum certamina & coronas, unius ejusdemque diei solemni memoria celebramus. *Ex Annal. nost. Guilhelmo Gemmetic. Ord. Vitale, Matth. VVestmon. Surio, to. 2. SS. Ord. &c.*

Ingens numerus.

Conditur Gemmeticũ A.C. 640.

1400. Monachi.

Generalis memoria.

S. Thesaurus S.R.E.

In Monasterio Vallis-Vmbrosæ, depositio Sancti Thesauri, ejusdem Cænobii Abbatis, Generalis, S.R.E. Cardinalis & Martyris. Thesaurus Papiensis, Longobardus, ex illustri Beccariorum familia, æternum patriæ & generis sui decus, turbulentissimo tempore velut lucidissimũ sydus, fulgidissimis eximiæ sanctitatis radiis effulsit. Monachus primum, excellentissima mortificati, verè mundo mortui imago, contemplationis studio solis affixus cælestibus, de felicitate postea illa etiam aliis cõmunicare jussus, Sanctissimi illius Vallumbrosani Cænobii Abbas creatus est, simulque Congregationis amplissimæ sub eodem nomine, post Beatæ memoriæ Valentinum Generalis declaratus, & exhortatione, & vitæ exemplo, religiosissimi illius Instituti Monachos mirificè accendit atque excitavit. In eo inprimis strenuè laborans, nequid de salutari illo vitæ rigore, deque ferventissimo Contemplationis, quietis & solitudinis studio remitteretur, in quo Monastici profectus pondus situm facilè judicabat, & sine quo Religiosam vivendi rationem nullo modo posse consistere, minimè nesciebat. Verum his aliisque præclarè instituendis intentum, ad majora vocavit Numen; cum ab Alexandro IV. Pontifice Maximo, ad formidandum Angelorũ humeris laborem vocatus, sacratissimo illi atque eminentissimo Purpuratorum Patrum Senatui accensus, eum ipse honorem & sacram purpuram, aureo sanctissimæ vitæ exemplo mirificè illustravit, & velut sol quidam novus, è fulgidissimo illo cardinum terræ cælo exsplenduit. Illud vero longè dignissimum, quando dignè vocatione tanta, purpura bis tincta ad æternos illos cælestis Ierusalem triumphos abiit; & vestem ipse suam proprio tinctam sanguine Numini consecravit. Missus siquidem à Romano Pontifice ad Florentinos, gravissima seditione laborantes Legatus, ut Guelforum ac Gibellinorum, inter se concertantium factiones componeret, cũ magno animo, in Apostolica illa functione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ operam navaret, ab iisdem, quorũ salutis causa advenerat, eosque Deo conciliare, & ad saniora consilia revocare laborabat, indignissimis modis habitus, & capite truncatus illustrem Martyrii coronam promeruit A.C. 1258. pridie Nonas Septembris; cujus sacrum corpus, ob immanem populi furorem insepultum, hac tandem die, ad Vallem Vmbrosam relatum, & digno cum honore reconditum est; Florentinis tanto post, tanti viri merita, suamque pravitatem agnoscentibus, cujus passim ibidem imago conspicitur, *Martyrii* dignissimo titulo, ab iisdem, qui mortem intulerant, insignita. *Ex Monim. Florent. Sansovin. Volaterrano, Ioanne Villano, Monim. Vallumbr. Annal. nost. & tom. 2. SS. &c.*

Contemplationis studiũ.

Fit Abbas.

Rigor & quies Monachorum fulcra.

Fit Cardinalis.

Purpura bis tincta.

Legatus Apostolicus.

Guelphi & Gibellini.

Martyrio coronatur, A.C. 1258.

In Gallia Beati Wellerani primi Abbatis Monasterii Vrsi-campensis, viri genere clari, moribus gravis, doctrina insignis, & vitæ sanctitate conspicui. Hic à prima adolescentia, maturè didicit portare jugũ Domini, & penè totam vitam sub sanctissimo Cistercienſium nostrorum Instituto consumpsit: & tandem, propter eminentem virtutum suarum præstantiam, & excellen-

B. Vallerannus Abb.

Digitized by Google

cellentem omnium, cum humanarum, tum Divinarum rerum cognitionem, ad Abbatialem dignitatem evectus est, & ad fundationem Monasterii de Vrsi-campo missus; quod ille Cœnobium felicibus auspiciis erexit, multosque ad Ordinem suscepit. Factus omnium Præses, & supremus Magister, omnem adhibuit conatum, ut suos pietate & doctrina sibi similes efficeret, quod in pluribus effectũ dedit, quos inter ejus discipulos sanctus maximè Erveus illuxit. Nec defuerunt miracula, quæ ejus præclara merita comprobarent: quibus tum in vita, tum post mortem, tanquam expressis sanctitatis signis clarus effulsit. Post longum autem in sacro Ordine agonem, senio confectus, sanctissimè diem obiit extremum, & post obitum Beato Erveo apparuit, cælestis perfusus claritatis splendore. *Menol. Cist. Chrysost. Henriquez. Vincent. Bellovac. Bern. de Brito, Gonzal. de Sylva, Gaufridus Abb. t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Abbas. *Ejus studia.* *Miracula.* *Apparet gloriosus.*

Massiliæ in Cœnobio Sancti Victoris, depositio Sancti Siffredi Abbatis. De quo *Antonius de Yepes Cent. 6. in Catalogo Abbatum S. Victoris, & nonnulli nostri*, cujus tamen vitam legere necdum potuimus.

S. Siffredus Abb.

In Lotharingia, Cœnobio Montis Romarici; depositio Sanctæ Perpetuæ, Virginis & Abbatissæ. Perpetua nobili nata genere, patrem in aula Regis Galliarũ inter proceres spectatum habuit, eo uno, ut rebatur, infelicem, quod masculam sibi prolem, quæ tantum propagaret genȝ, non esse, impatientius quereretur; eamque ob causam uxoris indiligens, eam sæpius probris appeteret, & veluti infelicitatis tantæ ream ageret atque averlaretur. Ad Regiam aliquando reversurus, gravidæ eidem mortem minatus est, si filiam pareret, quæ paulo post Perpetuam enixa, mariti metu, necandam sobolem obstetrici tradidit; quæ collo infantulæ obtorto, spiritum præclusisse rata, ut mortuam sub stramine abdidit, occultius nimirum postea sepulchro inferendam. Verum ab Angelo monitus pater, domum ut reverteretur, neque uxori jam succenseret, quod filiã peperisset: donum hanc ipsam Dei, & singulare esse, quam Perpetuam dici velit Numen, sibique in Montis Romarici Cœnobio consecrari: de mœrore facilè remisit, & hilaris, iter domum accelleravit. Reverso, ac de puella sibi nata curiosius atque instantius scisciranti, dum negant ac pernegant, coactæ deniq; uxor ac obstetrix, cadaver prolaturæ, vivam ac sanam protrahunt, & auriculari quidem digito ad os admoto. Educata tenerè, quo vocasset & præeligisset Numen facile ostendit, donec præsignato loco, eidem consecrata, admirabili ibidem vitæ sanctitate inter lectissimas Dei sponsas effulgeret. Quibus postea præesse jussa, absolutissimæ perfectionis exemplo facem omnibus prætulit, & gravissimis meritis exsplendescens, post mortem Sanctorum albo adscribi meruit. *Ex monim. Vet. Mon. Romarici, Hugone Menardo, to. 2. Sanctorum Ord. &c.*

S. Perpetua V. Abb. *Maritus crudelis.* *Infantula mire servata* *Pater de præstantia puellæ ab Angelo edocetur.* *Res mira.* *Fit Abbatissa Perpetua.*

In Hispania, Cœnobio Sanctæ MARIÆ de Arroyo Beatæ Mariæ Viduæ & sanctimonialis lectissimæ, quæ mortuo marito, neglecta generis nobilitate, servitium Christi amplexa, in Cœnobio à Beata Mencia sorore sua condito, Regulam S. P. N. sub Reformatione Cistercienſiũ nostrorum professa, vitam ibidem sanctissimam instituit, & plena meritis decessit. *Philipp. Seguin. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

B. Maria Vidua.

In Gallæcia depositio Venerabilis viri P. F. Dominici Monachi Nucalensis, multis virtutibus, revelationibus, & signis celeberrimi. Dominicus nostræ ætatis singulare decus, vergenti in præceps mundo, & densissimis tenebris mersissimo mirè illuxit, & Vniversum Ordinem nostrum virtutibus & miraculis plurimũ illustravit. Is Nucalensis primum Monachus, in Cœnobio postea Montis-Ramorum diu conversatus, & Presbyterii gradu insignitus, insignem per omnia, & Presbyterum se exhibuit, & sacrum rigorem ut delicias suavissimas adamavit. Vigiliarum amantissimus, & circa easdem, juxta Sanctissimi Legislatoris nostri præceptum, admodum sollicitus, curã, alios ad Divinas laudes excitandi, per aliquot annos in se suscepit. Noctibus singulis, ante primum ad Matutinas ære campano datum signum, corpusculum suum dirè pullans, ad usque sanguinis effusionem flagellavit. Orationis studio addictissimus, inter orandum sæpe extra mentem factus, multa cælestium arcanorum Mysteria mèruit intueri. Animarum in Purgatricibus flamis detentarum amantissimus, singulari amore eas solatus, fusis precibus, plurimas cælo asseruit, & sibi æternum gratè obnoxias reddidit. Solitudinem à puero tumopere dilexit. Vix extra cellam progredi visus, ibi pleno ore ac gutture, cælestis gratiæ rivulos, & mustũ malorum granatorum, & vinum recon-

V. Dominic. *Fit Monach.* *Vigiliarum studium.* *Flagella.* *Raptus.* *Defunctorũ cura.*

ditum

ditum perpetuo hausit, diesque ac noctes cælestium rerum contemplatione totum se proluit. Quibus delectationibus saginatus, terrestres omnes, ut absinthium abhorruit, ut venenum fugit; iis solum recreatus, quibus Numinis benevolentiam demereretur. Litteras, nec scribere cuiquam, nec ad se scriptas legere voluit, quod solus soli Deo totum se devovisset, & vel ad momentum ad aliena abstrahi, plurimum reformidaret. Puerum Iesum, cujus, ut Patris æterni sapientiam, in tanta tamque admiranda demissione & mirabatur & venerabatur, erga homines amorem intimo affectu coluit, ejusq; dulcissimum nomen cum in corde perpetuo, tum in ore etiam jugiter habebat, & masticabat. Quæ causa Fratribus erat, ut in Congregatione universa non aliter, quam, Frater Dominicus à puero Iesu appellaretur, eoque nomine nemini non notus esset. Hujus dulcissimi pueri effigiem in cella habebat, ante quam flexis genibus dies consumebat integros, noctes ducebat insomnes: ipsi soli, non aliis, cordis anxietates, corporis infirmitates, & quæcunque adversa spiritui aut carni judicabat, tanquam amico familiari, fratri dilectissimo, vel Domino observandissimo, confidenter, audacter, & humiliter exponebat. Nec patiebatur repulsam; cum pro ipsa simplici innocentia multa à puero illo divino impetraret, quod quidem multi tam animo quam corpore ægri; quantum posset apud Dominum persensêre. Alios inter, quos prodigiosè juvit, Comitissæ de Rivadavia in partu gravissimè periclitanti, omni jam humano præsidio destitutæ, prolem absque periculo edituram promisit, cui infra breve temporis spatium, integram sanitatem obtinuit. Duobus ante quam ex hac vita discederet mensib9, cuidam magnæ perfectionis Religioso, amore Divino succensissimus, desiderium sui cordis confidenter exponens, vi amoris raptus, exclamavit: *O si jam ex hac vita discederem! O si cursum consummare potuissem! Quam mihi gratum foret, si Deus me jam jam ex hac vita subtraheret!* Quod ipsum puero suo Iesu, quanta potuit instantia comendavit. Et ecce non diu distulit satisfacere clienti Deus: post duos enim menses, tempus migrationi suæ definitum intellexit. Et, quod mirum est, cum nec febribus laboraret, nec aliqua alia infirmitate gravaretur, pretiosa in conspectu Domini & hominum morte, obdormivit in Christo A. C. 1616. hora diei duodecima. *Thesaur. Monast. Perfect. Chrysost. Henr. Menol. & Annal. nost. Bened. &c.*

Digna memoratu res!

Puritiam Christi mirè venaratur.

Ejus nomen.

Efficacissima ejus preces.

Miracula.

Desiderium moriendi.

Obiit 1616.

IDIBVS SEPT.

XIII. Septembris. D.

S. Amatus Episc.

APud *Senonas, Sancti Amati Episcopi & Confessoris.* Amatus, ob insignem eruditionẽ & sanctitatem Senonum Episcopus creatus, ut invitus eam dignitatem admisit, sic felicissimè gessit, ovibusque sibi creditis, & pervigili cura præfuit, & modis multis profuit ac præclarè consuluit, quoad Childerico Regi interfecto, Theodoricus succesit; qui ab Ebroino Apostata, Majore domus Regiæ seduct9, in optimos quosque, suspectos de industria redditos, crudelius & indignius sæviens, Amatum etiam sede sua expulit, & in exilium ejecit. Tulit patientissimè tantam injuriam Sanctus Pontifex, imo bene usus exilio, & cucullum amplexus, sub sanctissimo Abbate nostro Vltano, exemplum cæteris Monachis rigoris Monachici, patientiæ & humilitatis extitit. Vltano mortuo, Sancto Mauronto Abbati comẽdatus, ab hoc Broilensi Cænobio invitus præfectus est, ubi in cellula templo proxima, tanquam in quadam, quietis æternæ specula, Divina contemplatus, filiis Monachis sacros thesauros collegit, & liberaliter communicavit; ac demum ibidem in pace quievit, cujus ab exanimi corpore, imanis, qua se strinxerat, catena soluta, multis postea remedia sanitatis contulit; & sactos inter thesauros, summo in pretio tam nobile ferrum haberi meruit. Agnovit tanto post errorem Theodoricus Rex, & Sancto ad tumulum supplex sese impensissimè commendavit, eisque in gratiam Cænobium Regia munificentia exornavit ac locupletavit. Amatum tam in vita quam post mortem insignibus prodigiis Deus commendavit; quorum illud dum viveret rarius fuit, quod nescius, an de Dei amore confisus, certe, ut putabat, nemine contuente edidit, quando cucullum exuens illud cum utraque manicâ ad solis radium veluti perticam suspendit, quod ubi Sanctus Maurontus, interveniens aspexit, virum sanctum deinceps multo magis suspexit,

Sede pellitur.

Fit Monach.

Abbas.

Ejus Catena ferrea.

Miracula ejus.

Cucullum à solo radio suspendit.

Digitized by Google

ſpexit, arctius coluit, & amicum deinceps præcipuum habuit. Extat celebris in honorem ejus condita Baſilica, in qua ſacrũ ejus corpus, olim Nortmannorum metu translatum, religioſiſſimè colitur, Amato inter præcipuos ejusdem Vrbis Tutelares cooptato. *Ex mon. Marcenenſ. & Chron. Duac. Aub. Miræo, Buzelino, Colvenerio, Molano, Arnoldo Duac. Claud. Rob. Annal. noſtr. Germ. & Aquila Bened. &c.*

Tutelaris Duacenſis adeptatur.

In Monaſterio Romarico in Gallia. S. Amati Presbyteri & Abbatis, abſtinentia, & miraculorum gratia illuſtris. Amatus Illuſtribus admodum, & Romanæ ſtirpis atque nobilitatis ortus parentibus, neglectis mundi favoribus, Monachum in Agaunenſi Cœnobio profeſſus eſt; ubi annos ferè triginta, mira vitæ innocentia tranſegit. Poſtea, non longè à Cœnobio, ad montis cujusdam rupem ſe contulit; cui cum cellam Abbas, ibidem conſtrui curaret, & faber lignarius, ligna breviora multo, quam oportebat, ſecuiſſet, precibus Amati prodigiosè aucta atque extenſa reperit. Immane ſaxum in cellulæ ſuæ excidium ab alto ruens, crucis objectu, ipſo præcipiti in caſu, ita ad montem affixit, ut in hodiernum uſque diem, non ſine intuentium horrore pendens aſpiciatur. Tandem in Auſtraſiam delatus, in Monte Romarici, Monachos & Virgines congregavit, quibus eximio ipſe exemplo lucidiſſimam ſanctioris vitæ facem prætulit; ipſe, Admirabilis Patris & Patriarchæ noſtri exemplo, in concavo quòdam ſaxo ſeu ſcopulo ſedem fixit, in quod, è pendente ſuperius rupe, miniſter ligato ad funem tintinabulo, exiguũ panis fruſtillum, & aquæ hauſtum certis temporibus demittebat. Dominicis autem diebus egreſſus è ſpelæo ſuo Amatus, Fratres & ſorores Divini verbi pabulo refecit, & conſilio ſuo, atque exhortationibus dirigens atque accendens, ad conſueta ſua ſtudia, & pœnitentiæ labores rediit. Anno ante obitum integro, cilicio pro lectulo uſus, eodemque denſa cinerum inſperſione cooperto, afflicta inprimis valetudine, cute & carne exeſis, patentibus intuentium oculis oſſibus, miſerandum an potius mirandum omnibus ſpectaculum jacuit, & quaſi graviſſimorum ſcelerum reus, miſericordiam miſericordiam jugiter imploravit, & Deum flectere precibus contendit. Morti proximus, fidei Catholicę profeſſione è Sancti Leonis Papę Epiſtola ad Flavianum recitata, cum in ipſo Beatiſſimæ Matris Virginis, quam impenſius colebat, Baſilicæ aditu, ſibi fodi ſepulchrum juſſiſſet, feliciſſimè obdormiit; ſepultus ibidem cum hoc, quod ſibi ipſe compoſuerat Epitaphio:

S. Amatus Abbo

Quicunque hunc locum orationis cauſa introjeris, pro anima Amati Pœnitentis, hic ſepulti, Domini miſericordiam deprecari digneris, ut ſi quid mea parvitas, de peccatis meis tepidè pœnitendo obtinere non potuit, obtineat veſtra tantorum charitas, ſedulo Domini miſericordiam deprecando.

Epitaphium ab ipſomet compoſitum.

Claruit An. Ch. 617. apparuitque tertia poſt obitum die Fratribus, ab omnibus ſe abſolutum peccatis à Domino affirmans, & ab eodem comiter exceptum, cujus poſtea ſacrum corpus revelatione & juſſu cæleſti elevatum, & in Baſilicam Deiparæ translatum eſt. *Ex Vita to. 2. SS. Ord. Petrũ in Catal. Trithemius, Claud. Rob. Varii rer. Gall. ſcriptores, MS. codex Hiſtor. Sanct. Biblioth. VVeingart. Monim. Mont. Romar, Arn. Duac. Hugo Menard. Ioann. Chenu, &c.*

Clar. 617.

Translatio.

Ipſo die, Sancti Venerii Confeſſoris, admirandæ ſanctitatis viri, qui in Inſula Palmaria, vitam eremiticam duxit. Venerius, Preſbyter & Abbas, inter præcipua Italię & univerſi Ordinis noſtri ſydera enituit. Is præter eruditionis laudem, rariſſima abſolutiſſimæ perfectionis ſublimitate enituit, tanta miraculorum gloria à Numine comendatus, ut fama longè lateque celeberrimus haberetur. Ea inter, hordeum ipſo meſſis tempore ad ſe perlatum, cum ſtatim terræ imitteret, illico prodigioſiſſimè enatum ad maturitatem excrevit. Erumpente ſanctitatis fama: quidam pauper, Domealis nomine ad eum viſendum veniens, puerum reliquit in navi: qui cũ dormiret, latrante cane expergefactus & territus, lapſus in mare ſuffocatus eſt, navi huc illuc vagante. Quod ubi Venerius accepit, oratione ſua & puerum revocavit ad vitam, & navim ad littus reduxit. Draconem ingentem, qui apud Lunam naves ſæpè ſubmergebat, Epiſcopi Lunenſis rogatu, poſt orationem & jejunium triduanum extinxit, qui ſtatim adjuratus in mare præcipitem ſe dedit, nec ultra apparuit. Inde Venerius, ut nominis fugeret celebritatem, in Cirnum inſulam venit, ubi quadraginta dies cum beſtiis moratus dimidium panis, & fruſtum bubulæ quotidie à corvo accepit. Ibidem mortuum jacentem in littore ſuſcitavit. Cum autem juſſu Divino ad locum priſtinum reverti

S. Venerius Abbas.

Eruditio & ſanctitas.

Ingens miraculum.

Mortuum ſuſcitat.

Draconem interficit.

Celebrari fugit.

Alium mortuum ſuſcitat.

Aliud miri & perpetui.

Rigor vitæ.

Suorum cura

Præparatio ad mortem.

Deipara cultor.

ized by Google

reverti vellet, nec nautæ ipsum admittere consentirent, eo quod in Sardiniam navigare disposuisset; oborta repente tempestate, inde solvere non potuerunt, prius quam sancti viri petitis acquiescerent. *Iterum aliũ resuscitat.* Cumque è nautis quidam ab altero saxo percussus interiisset, Venerii oratione vitæ restitutus est. Post quæ, & alia mirè & præclarè gesta Sanctus Abbas, carnis solutus ergastulo, ad illa felicia Regum *Ab Angelis sepelitur.* Regis palatia emigravit; cujus demortui sacrum corpus, raro & miro obsequio, Angelicis manibus, quod humanis non conveniret, sepultum est, in eadem qua decesserat Insula; ex cujus sacratissimis membris prodigiosum quamprimum effluxit oleum, omnis generis infirmitatibus & ægris salutare. *Oleum prodigiosum.* Quod cum postea Lucius Lunensis Episcopus, incorruptum, mira odoris fragrantia redundans, & oleum fundens reperisset, insigni, superexstructa in honorem Venerii Basilica, honoravit. *Incorruptio.* Apollinaris autem Rhegiensis Episcopus, Ludovico Pio Imperatore, admonitus à Sancto in somnis, illud Saracenorum sceleri præripiens, summa omnium cum gratulatione Rhegium transtulit, & in nostro Divi Prosperi Cœnobio ibidem collocavit. *Translatio.* Claruit Venerius sub Ann. Christi 600. pro insignibus meritis inter Tutelares Rhegienses cooptatus. *Petrus in Catal. Philipp. Ferrar. Offic. Eccl. Rhegiense, tom. 2. SS. Ord. & Annal. nost. Bened. &c.* *Claruit 600*

Cluniaci depositio Sancti Teutonii Abbatis, discipuli Sancti Majoli. Teutonius, sive Teuto, felicissimum perfectionis Magistrum, Sanctum & Magnum illum mirabilium patratorem Majolum Abbatem, habuit, à quo pro vitæ meritis, Sancti Mauri Fossatensis in agro Parisiorum Abbas constitutus, ut illo Cœnobio vitam Regularem resarciret; rem dextrè confecit, multoque nomine de Monachis iisdem & accolis meruit. Inde postea, quietis & contemplationis studio in pagum quendam Cœnobii ejusdem secedens, remisso baculo pastorali, & abdicato honore, jejuniis, vigiliis, & orationibus se totum addixit. Cum autem omnem moverent lapidem Fossatenses, ut ipsum reducerent; nec quidquam efficerent, alium loco ejus Abbatem delegerunt, cumque mutata sententia suos revisere cuperet Teuto excluſus est. Rediit proin Cluniacum, ibique ad exitum usque vitæ in studio perfectionis desudans, duobus, qui ei successerant Fossati, Abbatibus superstes, sancto demum fine decessit, ad cujus tumulum infirmi sanitatem adepti sunt. *Ex Otthone Fossat. Hugone Menard. t. 2. SS. Ordinis, Mon, Cluniac. &c.* *S. Teutonius Abb.* *Miracula.*

Rotomagi S. Maurilii Episcopi, qui Rhemis exortus à pueritia Deo in Cœnobio Fiscanensi consecratus, solitudinem quærens in Italiam secessit & vitæ severitate supra humanã se exercens, fama proditus, Florentino Cœnobio præesse coactus est. Sed veneno, uti S. P. Benedictus appetitus, indignos regimine suo Monachos relinquens, Fiscanum revertit ubi paulo post Abbas, atq; inde Archiepiscopus Rotomagi creatus, præclarissimè meruit, & Basilicam Deiparæ stupenda qua extat mole absolvit & consecravit, Simoniam provincia exterminavit, Clerum in ordinem redegit, & clarus miraculis in cælum evolavit. *Mari. Gall.* *S. Maurilius.* *Fit Archiepiscopus.* *Ejus merita.*

Wiltoniæ in Anglia, S. Wilfridæ Abbatissæ. Wilfridæ nec dum Deo consecratæ vim intulit Edgarus Rex Angliæ: quam mortua conjuge in consortiũ thori plurimum exambivit. Sed illa generosissimo cõtemptu, potentissimi suiq; amantissimi Regis contemptis nuptiis, & omni Regni ac Regiæ pompa irrisa, ad Wiltoniẽse confugiens Cœnobiũ, cucullum purpurę prætulit, torãq; se Regũ Regis obsequio consecravit; ubi tanta deinceps sacri profectu desudavit contentione, ut cæteras virtutibus transgressa, iisdem Abbatissa præfecta sit; & ob perfectionis sublimitatem sanctorum post mortem Albo adscribi meruerit. *Ex Troph. Eccl. Angl. Eduar. Mayh. Candemo, Menard. t. 1. SS. Ord. &c.* *S. Wilfrida Abb.* *Regiæ nuptiæ aspernatur.* *Fit Abbatissa.* *SS. albo adscripta.*

In pago Ebroicensi, S. Barlanorii Abbatis. Fuit hic Abbas Cœnobii S. Crucis, postea à S. Leutfrido cognominati, in Diœcesi Eboracensi; cujus fit hac die cõmemoratio in Breviario Fiscanen. Nec plura licuit indagare. *S. Barlanorius.*

Morerolę in Hispania, Beati Petri Monachi. Fuit hic eximia devotione Augustissimæ Cælitũ Imperatrici, Virgini Virgnũ, longè addictissimus, quam submisso corde, pio affectu, & ardentissimo fervore religiosissimè colebat: in cujus honorem, singulis diebus, nisi obstaret obedientia, Hostiam imaculatam in Sacrificio Missæ offerebat. Visus à morte est inter cælestis patriæ cives glorioſus & triumphans, aurea corona redimitus, & Divino splendore circumdatus. *Aubert. Abb. Menol. Cist. Bbryf. Henr. t. 2. SS. &c.* *B Petrus.* *Deiparæ cultor ferventissimus.*

In Burgundia, natalis S. Columbini Abbatis, discipuli S. Deicolæ; cujus illustris fit mentio, in vita ejusdem sanctissimi Magistri. *Hugo Men. t. 2. SS. cit. &c.* *S. Columbinus Abb.*

Digitized by Google

B. Guntelinus. In Anglia Beati Guntelini Monachi. Gunteling ob admirandas & planè heroicas corporis vires, multam passim consequutus famam, vitiorum tamen cœno mersus, tangente Numine, peccata detestatus est, & de pœnitendo sollicitus, Hierosolymam peregrinari constituit. *Fit Monach.* Talia meditantem, & cum Abbate quodam è sacra Cistercienſium nostrorum familia super eodem proposito colloquentem; ut Crucem Religionis susciperet, & ad cælestem potius Ierusalem contenderet, Abbas persuasit. Novitius etiamnum in arrepto Instituto mira Numinis dignatione confirmatus, raptus *Mira visio.* in extasim, damnatorum supplicia, ac præmia Beatorum, mirabili quadam visione contemplatus est. In Sacellum denique aliquod deductus, Admirabilem Matrem, Angelorum Dominam, inter cælites reliquos, velut inter stellas solem, *Eum S. P. N. ducit.* admirabili cum Majestate ac splendore residentem conspexit. Ad quam accedens sanctissimus Patriarcha noster BENEDICTUS, cum in solemnem illam vocalem de more prorumperet: *Benedicite*, *Deipara clientem suum confirmat.* respondit illico BENEDICTA Mater: *Dominus.* Tum ille: *Domina*, inquit, *ecce Novitius quem adduci iussisti.* Et illa: *Facite illum coram me venire*; & occurrenti: *Visne*, inquit, *morari in domo mea mecum? ad serviendum mihi sicut promisisti?* Respondenti; *Etiam Domina. Iura ergo mihi*, inquit illa, *super illud altare, & vove, quod mihi semper servies, & opera facies Domini, & custodies.* Quo jurante, accepto juramento, Diviniſſima Mater, ad Beatiſſimum Patrem nostrum: *Reducite*, inquit, *eum, unde adduxistis.* Redditusque sibi Guntelinus, gratiæ & promissi memor, mirè confirmatus, egregia vitæ perfectione effulsit, & à morte Angelorum Reginæ domesticis accenseri meruit. *Vincent. Bellovac. Helinandus in Chron. Barn. de Montalbo, Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

V. Franco Abbas. In Monasterio Affligemiensi Ven. Franconis Abbatis ejusdem loci secundi: *B. Martinus Generalis.* de quo nos die sepulturæ ejusdē sequenti.

Florentiæ in Tuscia B. Martini Sacræ familiæ nostræ Camaldulensis Generalis, viri insigni vitę perfectione conspicui, qui cursu vitæ gloriosè exacto, sacris munitus deferri in Ecclesiam voluit, ubi S. P. N. exemplo inter terventissimas preces ultimū momentum expectans, psalmum deniq; *Iudica me Domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum &c.* ad illa verba: *Domine dilexi decorem domus tuæ* cælestem inter odoris fragrantiam extinct9 est, ad quam percipiendam universa ferè civitas confluxit, ad cujus contactum plurimi infirmi curati sunt, & usq; hodie mausolæum *Obiit 1259.* ejusdem magna colitur religione. *August. Florent. Hist. Camald. &c.* Obiit ann. 1259.

DECIMO OCTAVO CAL. OCTOB.

XIV. Septembris. E.

Dedicatio Sacelli Einsidlensis. DEdicatio prodigiosissima celeberrimi Sacelli, gloriosissimæ Dominæ nostræ Matris Admirabilis, Virginis BENEDICTÆ in felicissimo Ejusdem Magnę Matris nostræ Cęnobio Einsidlensi: quod ipse Sacerdos sumus & Pontifex, Virginis filius Christus Iesus, inter solemnia Angelorum, Apostolorum, cæterorumque Cælitum, ministeria, hac die, dignatus est consecrare & dedicare. Quo quidem cū Dei, tum Deiparæ, inter nostros, tanquā *Deipara in Ordinem nostrum propensio.* *in plenitudine sanctorum* pro suo more atq; amore *detentæ* & cōmorantis, beneficio, cum singulare Ordini nostro, & æternum conferat ornamentū, placuit paulo prolixius, tantæ fidei ac gratiæ Historiam, *S. Conradus ad dedicationem se parat.* hoc ipso loco cōmemorare. Adfuit miraculo tanto spectator ipse sanctissimus ille noster Constantiensium Pontifex Conradus, qui ut locum ipse, tanquam Ordinarius, ut vocamus, consecraret, cum Divo Vdalrico suo Augustanæ Vrbis Pontifice, ipsis Idibus hujus mensis occurrerat. Is nocte, quæ sequuta est, media, cum de more solito orationis causa surrexisset, melodiam longę suavissimam auribus excepit, cumq; magis magisq; animū mentemq; intenderet, certissimo animadvertit, Angelos, cantum eumdem, & ordinē, cæremoniasque, in Sacelli Deiparæ (cujus causa aderat) consecratione habere, quæ Dedicationibus Ecclesiarum Episcopis usurpentur. Eas autem, quia qui suismet spectavit oculis Conradus ipse descripsit, ipsiusmet tantæ fidei Pontificis verba describemus: Descendit, inquit, Dominus de cælis, casula violacea ante altare, ad sacrum Officiū celebrandum, cui quatuor Evangelistæ, insulam capiti ejus imponentes, & more consueto deponentes. Angeli aurea thuribula deferebant, alis suis, ut ramis arborum flabant. Iuxta Dominum Sanct. Gregorius flabellum in manu tenens, Sanct. Petrus in manu tenens baculum pastoralem: Sanctus vero Augustinus & Ambrosius stabant ante Dominum. MARIA Virgo ante altare stabat, splendida sicut fulgur. Sanctus Michaël

Concentus Angelicus.

Quales ministri Christo adstiterint.

Digitized by Google

Missa Mystica.

Michaël præcantor erat. Sanctus Stephanus legit Epistolam. Beatus Laurentius Evangelium. Sanctus, cantabatur sic: *Sanctus Deus, in aula gloriosæ Virginis miserere nobis. Benedictus* Mariæ *filius, in æternum regnaturus qui venit.* Agnus Dei sic: *Agnus Dei miserere vivorũ in te credentium, miserere nobis; Agnus Dei miserere mortuorum in te piè quiescentiũ, miserere nobis. Agnus Dei, da pacẽ vivis & defunctis in te pie regnãtib9. Domin9 vobiscũ.* Respondebãt Angeli: *Qui sedet sũper Cherubin & intuetur abyssos.* Hactenꝰ Dirus Conradus, libro de Secretis Secretorum è se scripto. Verum cœpta luce (pergunt Annales Eremi,) quam exaltationis Sanctæ Crucis memoria & honore illustravit Ecclesia, paratis ad manum necessariis, magna attentione omnibus Conradum præstolantibus, ipse solus cunctari morasq; nectere, neq; interea Sacello pedem efferre, ibidem fixus, uñobilis, attonitus hærere, & obstupescere, donec ad meridiem jam tempus vergeret; tum vero omnes urgere sollicitareq; qui aderant Antistites, solemnitatem tandem & Officia inchoaret promoveretq; & cessandi finem faceret, neq; ultra tantum mortaliũ conventum distineret. Ille adhuc causas obtendere, an aliud signum expectare. Denique quid audisset, quid perspectum haberet paucis ostendit. Ibi vero tum omnes veluti vana, & tanquam cælestium ex meditatione nata somnia memorantem, reprehendere, objurgare, postremo ad sacrorum ministerium & Consecrationis opus illis posthabitis impellere & cogere; donec cunctis, re inopinata perculsis, & exhorrescentibus cælestem vocem: *Cessa, cessa Frater; Divinitus Capella consecrata est.* Ex eo certa fides, & Conradum vera cognovisse, & Sacellum Deiparæ cælitus dictum & consecratum esse, nemo postea dubitavit. Quæ tunc tantorum virorum præsentia & testimonio comperta, & merito credita, nec non à Romanis Pontificibus approbata, crebriora inde, & huc usq; miracula, pene innumera confirmarunt. Vt non aliter atq; Monteserrato Hispania, Monte Virginis Italia, Cistertio Gallia, aliæque toto orbe provinciæ, diversis Ejusdem Sanctissimi nostri Instituti Cœnobiis, à Deiparente Augustissima Domina & Matre nostra, prodigiosissimè habitatis & excultis, plurimum sibi gratulentur; de propria item ejusdem Cœli Imperatricis sede (seu ut vocamus Residentia) Germania & amplissimum Romanæ Aquilæ Imperium, merito plaudat triumphetque. *Ex Annal. Einsid. Martino Pœnitentiario, Hermanno Contracto, tomo 2. Const. nost. Bened. Annal. nost. Germ. & Aquila Imp. Bened. &c.*

Continuatio Historiæ.

Virgetur S. Conradus ut Sacellum insisteret.

Divinitus absistere manus jubetur.

Ita Cœnobia nostra similiter fœlicia.

Germania fœlicitas.

Bremæ depositio Sancti Vnni Archiepiscopi & Confessoris. Hic ex Monacho Corbeiæ Saxonum, Archiepiscopalem conscendens Cathedram, labores semper honoribus universis potiores habuit, & habere se illustrissimo argumento docuit; cum relicto amplissimo Præsulatu, substituto que pro se Adaldago, ad ferocissimarũ gentium conversionem progressus, Daniam, Sueciam, Gotthiam, ad Idolorum denuo cultum prolapsas, ad quas post obitum Sanctissimorum Pontificum & Patrum nostrum Anscharii & Remberti, per septuaginta jam annos, nemo Doctorum penetrare ausus erat, imperterritus ipse, zeloque fidei ac Divini amoris flagrantissimus penetravit, & immensis superatis periculis ac difficultatibus, incredibili labore, easdem ad fidem revocavit, Haroldumque Regem sibi primum & pusillo Christianorum gregi concilians, ipsummet denique ad Ecclesiæ Matris gremium deduxit, & sacris Baptismi undis abluit. Immortuus est gloriosissimo huic numeri & labori, magnus ampliſſimorum Regnorum Apostolus in oppido Birca, Ann. Christi 936. cujus quidem sacratissimi corporis membra, lectissimi ejus discipuli ibidem condiderunt; sacrum autem ejusdem caput, Bremam detulerunt. Tanti Pontificis labores commendans, ipsumque exemplar quasi & speculum sui temporis Episcopis, minus conversionem gentium, quam quietem ac splendorem curantibus, proponens, sic alloquitur eosdem, & pro suo zelo exhortatur Adamus ejusdem Ecclesiæ Bremensis Canonicus & scriptor celebris: *Eja Vos Episcopi, qui domi sedentes, gloriæ, lucrari, ventris, somni, breves delicias, in primo Episcopalis officii loco ponitis: respicite, inquam, illum pauperem, & modicum sæculi, imo laudabilem, & Magnum Sacerdotem Christi, qui nuper tam nobili fine coronatus, exemplum dedit posteris, nulla temporum vel locorũ asperitate, vestram pigritiam excusari posse: cum per tanta pericula maris & terræ, feroces Aquilonis populos ipse pertransiens, ministerium Legationis suæ tanto impleret studio, ut in ultimis terræ finibus expirans, animam suam poneret pro Christo.* Ita Adam cit. in Hist. Brem. Germ. nostr. Annal. ut & Bened. t. 2. SS. Ord. Albert. Crantz. &c.

S. Vnni Archiep.

Dania Suecia Gothia Apostolus.

Ejus fervor.

Regem convertit.

Moritur 936.

Exhortatio insignis.

Laus Sancti Vnni.

Florentiæ, natalis Beati Lucæ S. R. E. Car-

B. Lucas S. R. E. Card.

Cardinalis & Confeſſoris. Lucas, Florentinus patria, ex nobili Manzalorum familia, Monachus & Præpoſitus omniũ Sanctorum Florentiæ, Sanctiſſimæ Congregationis noſtræ Humiliatorum, ob inſignem eruditionem, morumque ac vitæ dignitatem à Beato Gregorio Papa duodecimo, ad purpuram Cœnobio extracto, & Cardinalis, tituli Sancti Laurentii in Lucina, ac Epiſcopus Feſulanus renunciatus, inſignem poſtea S. Matri Eccleſiæ operam navavit, cum ſumũ Pontificis Legatum egit, & cũ tanto honori & muneri, tum eminentiſſimæ Cardinalatus dignitati, egregia vitæ ſanctitate, & præclare geſtis æternum decus conciliavit. Fuit in ſumo honore, humilitatis Monachicæ retinentiſſimus, ejusdemque inter plauſus ſæculi, cuſtos, & propugnator acerrimus, imortale Eccleſiæ, patriæ, & Ordinis perturbatiſſimo cæteroquin ſæculo ornamentum: digno ad æternitatem Elogio à ſuis merito exornatus:

Inſignem navat operam.

Epitaphium.

Exemplar Vitæ, morum, Virtutis & Almæ
Profeſſor Legis, qualem vix noverat ætas
Noſtra parem, &c.

Obiit Florentiæ A. C. 1411. in ſui Monaſterij Eccleſia marmoreo condito Monumento. *Hieron. Garimb. Valer. Florent. Alph. Ciac. Annal. noſt. Ben. t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 1411.

Morimundi in Gallia Beati Petri Abbatis. Hic in juventute, cum operam litteris, Pariſius, daret, & duro admodum ingenio eſſet, atque ob labilem memoriam, contemptus atq; irriſus, gravis ſibi ipſi atque odioſus exiſteret, graviter aliquando à dæmone tentatus, cum primum obmteretur, ſuperatus denique, cum vi quaſi illata dæmon in manum ejus lapidem inderet, quem ſi manu teneret, omniſcium fore, & cunctis admirationi promitteret. Retinuit lapidem, & miraculo omnibus fuit. Verum non multo poſt ad mortem decumbens, detectis confeſſione ſolemni peccatis, & lapidis juxta accepti uſu, hunc ipſum, quem tenebat manibus monente presbytero, quamprimum abjecit, & ſcientiæ juxta omnis expers, ut ante, fuit. Extinctus poſtea, ut omnes rebantur, paratis funebribus, & ſcholaſticis de more ad funus pſallentibus, ſubito revixit, & quæ in altero illo ſæculo tormenta vidiſſet paſſusque eſſet recitavit. Ejurato proin ſæculo, cucullum in Morimundenſi Cœnobio amplexus, cælo ſele, & alterius voluntati devovit, atq; in cõtinuo planctu ac corporis maceratione vitam traduxit, adeo perſpectæ ſanctitatis ab omnibus nomine celebratus, ut Morimundenſes patre orbati, eximia cæteroquin perfectione Monachi, animarum ſuarum curam nemini mallent quam Petro credere. Quam quidem ille coactus admiſit, at poſt aliquot annos, ipſis invitis ac reluctantibus, dimiſit; donec duobus qui ſucceſſerant mortuis, invitus & ipſe denuo admittere juberetur. Præfuit ex tunc annis quatuordecim, & tandem laboribus & rigore hujus vitæ exactiſſimus ſancto fine ibidem deceſſit. *De hoc*, inquit, B. Cæſarius, *cum interrogarem Hermannum Abbatem (qui ipſi convixerat) ſi viderit illum aliquando ridentem (quia de reſurgentibus dicitur, quia videre nõ ſolcant) reſpondit*: Scias me hoc ipſum in illo conſideraſſe, nec potui deprehendere in geſtibus ejus nutũ quidem levitatis, tantæ erat gravitatis, tantę longanimitatis; nunquã illum vidi, ne quidem ſubridentem, neq; verba levitatis proferentem. *Ex lib. 1. Mir. Cæſar. Heiſterb. Menol. Ciſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

Item Abbas.

Nunquam viderc viſus eſt.

Affligemii, Venerabilis viri Franconis ſecundi ejusdem Monaſterii Abbatis. Franco Divinis humanisque litteris inſtructiſſimus, ut ingenii viribus, ſic laudibus etiam eloquentiæ apprime excelluit, adeo, *ut qui ſanctitatis & eruditionis opinione tantopere clareret, illo ſæculo par nemo haberetur*. Multa per eum Affligemienſibus dona convecta ſunt. Magnifico ibidem opere Baſilicam condidit, libriſq; & ornamentis multis eam inſtruxit, prædia plurima coëmit, & regularem diſciplinam reſtituit. Viris Principibus, Epiſcopis, aliisque magnatibus apprimè charus, ab iisdem ſumo in honore eſt habitus, quos melliflui oris ſermonibus mire recreavit, & inſtructos reddidit. Eum in Angliam aliquando venientem Henricus Rex peramanter excepit, & regia munificentia liberaliter donatũ, in patriam remiſit. Deceſſit ad felicem imortalitatem Innocentio II. Pontifice, Lothario II. imperante, cujus tumulũ magna in veneratione habent Affligemienſes, viri nimirum lectiſſimi, *fetentia venerabilis, caſtitatis integerrimæ, & gravitatis honeſtiſſimæ* titulis, mire commendatum. *Ex Mon. Cœnob. Affligem. Arnold. Raiſſ. Sigeb. Trith. Annal. noſt. German. & t. 2. SS. Ord. &c.*

V. Franco Abbas.

Baſilicam condit.

Principibus charus.

Inſigne elogium.

In Hibernia paſſio Beati Cornelii cognomento Rorich Abbatis. Hic Monachũ ſub ſanctiſſimo Ciſtercienſiũ noſtrorum Inſtituto profeſſus, & pro vitę meritis Abbas electus, captus à fidei hoſtibus, initia preſulatus, trigeſimo ætatis anno, inſigni certa-

B. Cornelii Abb. & Mart.

B. Petrus Abbas. mone.

Seductus olim à da-

Moritur.

Revivifcit.

Fit Monach.

certaminis trophæo exornavit, & cum flecti ad impietatem nullatenus posset, suspensus primum, ac dein in quatuor partes, dum adhuc viveret dissectus, Martyrum illustri corona donatus est; vir facie pulcher, moribus ornatus, suavis eloquio, juvenis ætate, cælo tamen matura, & quem illud terris invidisse videatur. *Menol. Cist. Chrys. Henr. &c.*

Occ sub Elisabetha, Reg.

B. Stephanus Conversus.

In Grandi-silva Beati Stephani conversi, pietate morumque laude celeberrimi, ac Divinorum Mysteriorum meditatione supra quam de simplici æstimes, sublimis ac beati. Qui pestilenti lue in eodem Cænobio grassante, miro moriendi accensus desiderio, morbo eo correptus, tantum abest, ut exhorruerit, ut etiam votis & suspiriis continuis, de hoc durissimi exilii filiorum Adam ergastulo educi, ardentissime Deum exoraverit. Vnde factum, ut desiderium cordis ejus tribueret ei Dominus, qui post gloriosus apparens, alia inter, in hæc hilaris prorupit: *En ego in pace receptus à Domino, video bona Domini in terra viventium, quæ incomparabiliter exsuperant omne delectamentum carnis & sanguinis. Lib. Vir. Ill. & Menol. Cisterc. Chrys. Henr. t. 2. SS. &c.*

Mori exorat.

Apparet gloriosus.

In Monasterio Blandinienſi, translatio S. Ansberti Rothomagensis Ecclesiæ Archiepiscopi. *Molan. Men. Arn. Duac. &c.*

Translatio.

In Mareolo, elevatio Sanctæ Bertiliæ. Citati.

Bruxellæ dedicatio Ecclesiæ, & in eam translatio S. Gudilæ Virginis, facta per Carolum Ducem Lotharingiæ è Morsella Bruxellam urbem Principalis aulæ magnificentia insignem, cujus ipsa Princeps Tutelaris solemniter est adoptata. *Molan. in Indic. Aquila noſt. Imp. Ben. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Gudila Patrona Bruxell.

Eadem die solemnis Commemoratio Sanctorum atque Beatorum Montis Virginis, cujus in hodiernam usq; diem & loci & Congregationis sanctissimæ ob effusissimum gratiarum è cælo imbrem nomen toto terrarum orbe est celeberrimũ. *Ex monim. ejusd. loci & Mont. Virg. script.*

Item, longè celeberrima & festivissima Cõmemoratio Sacrosanctæ Crucis Dominicæ, singulari Numinis favore, maxima ex parte apud nostros, diversis toto terrarum orbe Cænobiis reconditæ, & in hodiernam usq; diem, evidentissimo Divinæ gratiæ signo in templo S. Crucis in Hierosalem Romæ apud sacram familiã nostram Cistercienſem asservatæ, cujus tamen brachium integrum in nostro S. Turibii in Hispaniis Cænobio, ut & aliæ spectatissimæ partes, innumera prodigiorum multitudine probatissimæ diversissimorum Ordinis Cænobiorum solatio atque ornamento relictæ, à fidelibus religiosissimè coluntur & celebrãtur. *Ex Thesauro nostro sive Sacrario Bened. & auctor. ib. cit. diversorumque Cænobiorum monimentis.*

Eodem die decessit Ven. memoriæ S. R. E. Cardinalis Maffæus, qui ex Abbate S. Michaelis in Murano Patrum purpuratorũ Senatui accensus, dignum tanto honore, toti se mundo probavit, nec tam à purpura suspici quam insigni exemplo meruit, cujus vitam Beatæ memoriæ Petrus Delphinus, ejus in Abbatia successor descripsit, & sanctitatem viri plurimum cõmendavit, fuisse autẽ sibi rigidum, aliis mirè benevolum & gratiosum, neq; se deprehendisse apud ipsum, ait, quod non sanctissimi Præsulis, religionem, modestiam, humilitatem & benignitatem præ se ferret. Obiit hac die Ann. Christi 1515. *cujus vita extat parte posteriore Augustini Florent. fol. 102. & sequentibus.*

Ven. Maffæus Cardin.

Obiit 1515.

DECIMO SEPTIMO CAL. OCTOBR.

XV. Septembris. F.

Octava B. M. V.

Octava Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, quam pro summo suo in BENEDICTAM Ordinis nostri MATREM studio, summa fidelium, Augustissimæ inprimis Imperatricis devotorum, gratulatione, per Ecclesiam instituit universam, Sanctꝰ Innocentius noster, eo nomine IV. Pont. Maximus. *Ex Annal. noſt. Bened. & Deip. cult. Bened. nec non diversis script. Hist. Pont. Platina, &c.*

Institutor S. Innoc. IV.

SS. Emilæ & Hieremiæ Mart.

Corduba Sanctorum Martyrum Emilæ Diaconi, & Hieremiæ, qui in persecutione Arabica, post longam carceris macerationem, cervicibus pro Christo abscissis, Martyrium compleverunt. Fuit uterq; in Monasterio Sancti Cypriani educatus, ille etiam Diaconus ordinatus, uterque eximia vitæ perfectione Monachus, & fidei zelo succensissimus. Cum autem Arabicæ linguæ periti essent, & de salute proximorum solliciti, in Mahometi impiã superstitionẽ, & nefandas leges, constantiꝰ inveherentur, capti, & capite plexi, illustrem Martyrum laureolam meruerunt, A. C. 852. quo ipso tẽpore, sereno cæteroquin cælo, terribilis exorta tempestas barbaros exterruit. *Ex*

Passi sunt A. C. 852.

Mem. Sanct. S. Eulogii, Iepesio, Petro in Catal. t. 2. SS. Ord. &c.

S. Leobinus Epiſc.

Carnuti S. Leobini Epiſcopi & Confeſſoris. Hic Apud Pictavos humili genere natus, & pecorum cuſtodiæ deputatus, ſicut alter Eliſæus ſuperno lumine vocatus ab animalium cura ad curam hominum; cum forte tranſiret Novigeſulus monachus humiliter petiit ut litterarum ſibi elementa ſuper cinctorium exprimeret; cui ille annuit, & animum addidit. Sed Deus ſatagenti ad honeſta gratiam auxit, ita ut non ſolum vim litterarum facilè perciperet, ſed inde etiam non tam uſu lectionis, quam inſpiratione ad Sanctorum ſtudia aſpiraret. Incenſus proin

Fit Monach.

Vitæ Religioſæ affectu, Monachum in Carnotenſi Cænobio profeſſus eſt, & jejunio, ſilentio, meditatione, aſpernatione ſui, fratrum obſervatione, fide, charitate, devotione, compunctione admirationi omnibus fuit. Acceſſit tantæ ſanctimoniæ

Miracula.

ſignorum quæ patrabat ſplendor divinus, quo nomine ejus illuſtrato Hetherius Carnotenſis Epiſcopus ipſum presbyterum ordinavit, cui paulo poſt mortuo, unanimi Cleri Voto, populi precibus ſuccedere coactus, multa præclare geſſit, aliaque inter dū Cathedrali Eccleſia optimè meritus, Canonicorum numerum auxit, & ob reverentiam numeri

Merita ejus

72. Chriſti diſcipulorum totidem eſſe voluit, & ſtatuit. Mirum illud quod nullo morbo oves illius afflictarentur, quin prece & pio tactu ſublevaret: Hydropium ſiquidem deſperatum à medicis ſola oratione ſanavit, dæmoniacam veſtimenti, quam illa attrectabat, fimbria liberavit, duos item energumenos, porrecto quod benedixerat edulio, ab ejuſmodi vexatione eripuit, febre tabeſcentes recreavit, immane incendium ſigno crucis extinxitt, turbine vaſtatos agros, vi orationis reparavit. Imminente obitu, Caletricum religioſum ſacerdotem longo morbo exhauſtum, poſtquam ſacro inunctum oleo ſanaſſet, ſucceſſurum ſibi in Epiſcopatu prædixit, & paulo poſt ſancto fine deceſſit. *Ex Martyrol. Gall. Car. Sauſſ. Fuit vir Sanctus ex diſcipulis S. Mauri, Gallia Cænobiis certatim Regulam S. P. N. expetentibus.*

Prophetico ſpiritu claret.

Eodem die depoſitio Sancti Aichardi Abbatis. Aichardus ſive Aichradus, Anſcharic patre, matre Ermena, nobilitate generis, & opum affluentia præſtantibus, Pictavis in Aquitania natus eſt. Puerili etiamnum ætate, ſuperna præventus gratia, Divina appetiit, terrena deſpexit; cumque militaribus eum honoribus initiare pater conaretur, conſtanter obnixo, in faciem patri ingerere non timuit: *Me ſanè*, inquit, *niſi mors, à Chriſti militia avellere non poterit.* Nec auſus deinceps refragari ſententiæ pueri pater, probavit ipſe, ac juvit; cumque pro magno ſuo in Deiparam ſtudio rogaret ipſum Aichardus: ejusdem Magnæ Matris honori, Baſilicam & Cænobium aliquod moliretur, non potuit pius pater, tam piis filii deeſſe votis, conditoque in ſuæ ditionis areâ ſplendido Cænobio, idem multa poſtea redituum copia dotavit, ac locupletavit. Puer ætatis anno duodecimo, cucullum in Anſionenſi Cænobio amplexus, dolentibus primum nimiopere parentibus, ſed mox mirè recreatis; cum ob mirandas ejus virtutes, inſolenti planè exemplo, turbæ in laudem tam ſancti pueri, diverſa per vicos & plateas cantica occinerent, iisque Aquitania & Pictavorum cumprimis urbs reſonaret. Fuit jam tunc miraculorum gloria illuſtriſſimus, adeo, ut dæmones ipſi ex obſeſſorum corporibus profligati, ſanctitatem ejus prædicare cogerentur; cæci, claudi, aliisque calamitatibus oppreſſi, Angelis ipſis monentibus, ad ipſum properare juberentur, optatam mox ſalutem percepturi. Quin & uno omnes ore accolæ, inauditam fertilitatis gratiam, ſolo adventu pueri terris infuſam, celebrabant. Vigeſimum ætatis agens annum, miſſus in quodam Cænobii negotio, dum Canonicas ex more horas ſolus recitaret, voce hac cælo delapſa: *Ibunt Sancti de Virtute in Virtutem*, mirè confortatus, exin ſtimulos longè acriores, ad conſcendendum perfectionis culmen, ſibi adhibere perſenſit, & ipſe adhibuit. Cænobio dehinc Quintianenſi à parentibus condito præeſſe juſſus, admirabili vitæ ſanctitate præfuit, multosque ibidem perfectionis ſuæ æmulos feliciter educavit. Memoratu digniſſimum, cum Sanctus Philibertus Gemmeticenſis Abbas, Ebroini ſcelere exagitatus, Aichardum ſibi ſubſtitui rogaret, Beati Anſoaldi Pictavorum Epiſcopi reſponſum, ex quo famam, & virtutem Aichardi metiaris: *O*, inquit, *Pater chariſſime, quantum hoc uno verbo turbatum me reddidiſti! quo dilectum noſtrum, & univerſæ patriæ neceſſarium, ab hac provincia queris removeri! Quam reſi conſenſum adhibeo, quanta, putas, plebis in me maledicta congeſſero? Nam ut de cæteris virtutibus ejus ſileam: teſtantur agricolæ, fatetur plebs univerſa, ex quo Beatus ille Frater habitationis*

Pueri infignis reſolutio

Deiparæ à puero additus.

Fit Monach.

Stupenda in puero miraculorum gratia.

Vox cælo delapſa.

Fit Abbas.

Memorabilis S. Aichardi commendatio.

Digitized by Google

tationis ſuæ in hac Diœceſi ſedem delegit, morbus, & tempeſtas, fames, & gladius, grando & ſterilitas, & noxia vis procellarum ab hac regione auſugerunt, quæ annis ſingulis pagum iſtum damnoſa infuſione populabantur. Convenit nihilominus inter Anſoaldum & Philibertum, Divinam ſuper hoc exquirendam voluntatem, & ipſum maximè Aichardum, Spiritu Divino plenum, audiendum. Cum ecce, proxima nocte, voce cæleſti admonitus Aichardus eſt: *Ne obſtinatius aſpernaretur mandata, ad ſe proximo mane deferenda.* Oblata & in ſomnis viſio mira, qua Anſoaldus & Philibertus etiam antequam adeſſent, adeſſe viſi ſunt, Epiſcopo lituum porrigente, Philiberto S.P.N. BENEDICTI Regulam, cũ his dictis: *Surge Frater, & officium, quod tibi à Deo imponitur obedienter ſuſcipe.* Vt proin jam tunc, in hæc experrectus erumperet: *Adjutorium meum in manu tua Deus, ſi tanti oneris mihi inſtat ſarcina amplectenda; fiat tuo adjutorio.* Cum mox ſupervenientibus illis quos in ſomnis præviderat, & petitionem exponentibus; obniti non auſus, ſolum ſuper ineptitudine ſua nimiopere queſtus eſt, & complorantibus univerſis Gemmeticum petrexit. Illud adventu ſtatim ſuo Cœnobium vere gemmeum reddidit, & ut fama, ſic virtute implevit, atque celeberrimum effecit. Ratum tane illud: quod latere ipſum nihil omnino poſſet, quidquid tam in ſe quam Cœnobium & Fratres Cacodæmon machinaretur, cum perpetuo vir ſanctus, humanis oculis conſpicuum, velut corpore præditum intueretur, inque omnes ejus actiones & molimina mira videndi gratia penetraret, eademque proin facile diſcuteret ſeu averteret. Oblitus aliquando inter negotiorum molem ad Nonam ut vocamus horam accurrere, dum, iis expeditus, caput tonderi curaret, Cacodæmonem intuitus capillos præfectos colligere; & ſingulos quaſi in ordinem cogere, adjurato dæmone, cauſam neglectus intellexit, & mox arrepto baculo & ſigno crucis illuſorem è cella profligavit, concitoque curſu ad Fratres currens, culpam faſſus, veniam rogavit; omnibus quamprimum pro tantillo Sanctiſſimi Patris exceſſu Dominum orantibus: cum ecce; ſtupenda res, ut occurrerat ſemi-tonſus; tonſura quamprimum nulla, imo nec capilli unius inciſio in ejusdem capite appareret. Ad locum ſeparatum ſecedentem, ut ſecretius, ſuo more oraret; duo pia curioſitate Fratres à tergo ſequuti, miranda intuiti ſunt: cum in genua procumbens, chyrothecas detractas manibus poſt tergum projiceret, repente è denſa nube ſolaris radius prorupit, projectas excepit, & tamdiu ſuſtinuit, donec abſoluta oratione, vir ſanctus eaſdem reciperet. Exurgentem dein ab humo, manusque & oculos in ſublime attollentem, cæleſtis quidam & fulgureus ſplendor circumdedit, adeo rutilans, ut penè exanimati Fratres in terram corruerent. Eo ſic per horæ ſpatium involuto, alternantia quidem verborũ inter colloquentes murmura audiebant, ſenſum tamen percipere non potuerunt. Continatæ hæ voces, donec globus ille igneus, paulatim ſeſe in tenuem aërem imiſcens, Aichardum denuo in apertum emitteret. Cum vir Dei bis & tertio oſcula ibidem terræ figens, lachrymis perfuſus inde abiit, & pendentes è ſolis radio chyrothecas recepit; Fratribus autem ad miracula tanta ſtupentibus, ſilentium imperavit. Sed ne longiores ſimus, abrumpimus. Cũ tandem defectu virium, ſenili ætate, ſanctus Abbas minus digne præeſſe metueret, & de tanto Fratrum numero (nongenti omnino ſimul ſemelque tunc convixerant) ſollicitus, tantam ſibi ſarcinam relevari, Deum oraret; exauditus eſt pro reverentia; & Angelo docente, ac, qui morituri è felici illo numero eſſent, ſignante, mediam illorum partem, quadringentos & quinquaginta Fratres, poſt triduum ad cæli triumphos evocandos factus certior, eosdem inter ferventiſſimas preces, & amoris Divini dulcedine, cum facies ſingulorum atque omnium, admirabili ſplendore, velut ſol exſplendeſcerẽt, mori intuitus; cæteris, qui ſe relictos plangebant, ſpe, & conſolatione accenſis, has inter præeuntium, & paulo poſt ſequuturorum minimè funebres, ſed feſtiviſſimas & cæleſtes tædas, & ipſe in lectulum, cilicio ſtratum ſe colligens, elevatis in cælum oculis, feliciſſimum ſpiritũ Creatori cõmendavit, A. Chr. 695. Cujus ſacrum corpus hodie prope Valencenas requieſcit. *Fulbertus in Vita apud Surium, Haræum, Lippeloo, Annal. noſtr. Bened. tom. 2. SS. Ord. Iepes, &c.*

Eodem die depoſitio Beati Milonis Monachi Elnonenſis; qui ut vitæ ſanctitate, ſic & eruditionis laude enituit; aliaq; inter magni Tutelaris ſui Amãndi vitam & laudes, tam metro, quam proſa compoſuit; ſed & librum inſignem alium de Sobrietate ad Carolum Calvum Imperatorem

Ecce quanta tanta provincia felicitas ab uno perfecto Monachi.

Vox cælo delapſa.

Viſio mira.

Fit Abbas Gemmeticenſis.

Dæmonis in obſervandis minimis ſedulitas.

Inſigne miraculum.

Rurſum mira & plura ſimul miracula.

Humilitas.

Ab Angelo de ſuorum morte docetur.

450. Sancti Monachi ſimul moriuntur.

450. ſuperſtites viſione edocti & ipſi de ſalute ſua edocentur.

B. Milo.

Obiit 871. torem ſcripſit. Deceſſit An. Chriſti 871. ſepultus in S. Amandi cum hoc Epitaphio:

Milo Poëta Sophus, cubat hoc ſub marmore clauſus,
Carmine dulciloquus, &c.

Ex Andrea Mon. Bamberg. Monim. Elnonenſ. Arn. Duac. Trith. &c.

B. Achardus. In Monaſterio Claræ-vallis Beati Achardi Monachi. Hic alter ſui ſæculi Antonius, in ipſis converſionis ſuæ primordiis graviſsimis exagitatus tentationibus, fortiter contra communem hoſtem decertavit, à quo vir pius ſæpe flagellis cæſus, duriſsimè excipiebatur. Stupendum prorſus, quantis machinationibus, ludis & minis, unum hunc Chriſti Athletam inferus debellandum ſuſceperit, ipſo ſemper immoto, & de Dei miſericordia confiſo, velut inania, & ſomnia, tantos illorum conatus ridente & contemnente, deque iisdem mira patientia triumphante. Dum in templo pſallens, aut orans Creatori ſuo Sacrificium laudis offerret, dæmones eũ terrere conantes, copioſa coram eo luminaria, cereos, & lampades accendebant. Aliquando diabolus inſtar gladiatoris, Sancto viro crebros ictus, & vulnera infligens apparuit; quam Achardus viriliter aggreſſus, percuſsit, ſuperavit, & in fugã vertit. Verum integro anni unius ſpatio, ex eadem manu, qua dæmonem percuſſerat, tantus fœtor exhalavit, ut vix poſſet eam absque moleſtia, vel ori apponere, vel naribus admovere. Quibus pugnis exercitus, & victoriis aſuetus, in virum ipſe perfectum evaſit, tanti etiamnum juvenis à Melliſluo Doctore noſtro Bernardo factus, ut ipſum ad diverſa conſtruenda Cænobia dirigeret. Is ipſe poſtea, emeritæ jam militiæ ſenex, Inſtituendis Tyronibus deputatus, feliciſsimus Novitiorum Magiſter, omnes verſutias dæmonis expertus, eaſdem Tyronibus, utiliſsimè prodidit eoque nomine ſtragem ingentem atque intolerabilem Infero intulit, & tandem bonorum operum dives ad Triumphos æternos emigravit. *Rob. Ruſca, Henric. Gran. Menol. Ciſt. Chryſ. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Alter ſui ſæculi Antonius.

Confligit cũ dæmone.

Magiſter Novitiorum.

In territorio Furnenſi Beati Ligerii Anachoritæ, qui ſub Regula Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI vitam rigidiſsimam inſtituit; & ob ſanctitatis famam celeberrimus evaſit. Educavit idem plurimos in miro vitæ rigore diſcipulos, quibus 20. annis præfuit, & alia inter ſtrictiſsimam maxime ſilentii obſervantiam commendavit. Qui denique cum numeros omnes viri perfecti expleſſet, in Domino obdormiit Ann. Chriſti 1120. *Meyerus, Adrianus Butz. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

B. Ligerius Abbas.

In Monaſterio Admontenſi obitus Ven. Sophiæ Reginæ Vngarorum ibidem Monialis. Hæc Belæ Vngorum Regis filia, Conradi Imperatoris filio Henrico deſponſa, magno in Germaniam comitatu deducta, dum confectis Imperii negotiis nuptias ſponſis Cæſar appararet in prædicto Cænobio ſubſiſtere elegit, mortuoque inter apparatus nuptiales ſponſo, ſponſum ſibi Regum Regem elegit, ſolemniſſimaque legatione ad Regnum repetita admirabili prorſus conſtantia, de ſponſo deque Regno alio nihil audire voluit, Monaſticenque profeſſa, totam Germaniam Vngariamque admiratione rapuit, ipſa illic ſtrenue ſeſe in miniſterio Domini exercens, nec ſine opinione magnæ perfectionis conſumãta. *Ex monim. Admontenſibus, & noſtris Cultoribus Deiparæ Benedictinis.*

V. Sophia Regina.

Sponſa Regis Rom.

Fit monialis.

SEXTO DECIMO CAL. OCTOBR.

XVI. Septembris. G.

S. Rogellus Mart. *Cordubæ Sancti Rogelli Martyris, qui pedibus manibusque abſciſſis, ad ultimum decollatus eſt.* Rogellus Illiberitanus Monachus, provectæ ætatis ſenio venerandus, exhauſtis pridem corporis viribus, fidei tamen zelo ardentiſsimus, cum ferociſsimus hoſtibus Chriſti congredi auſus, admirabili fervore ac conſtantia, in fanum Arabum frequentiſsimum irrumpens, Chriſtum libertimè confiteri auſus, turpiſsimam & nefandiſsimam Mahometis ſectam, acerrimis verbis inſectatus, adeo in ſe iracundiã omnium concitavit, ut niſi Iudex ipſe obſtitiſſet, in ipſo delubro ab infidelibus laceratus eſſet. Captus, proin, atque auditus, cum pari animo atque conſtantia Iudici obniteretur, & neque terroribus, neque blandimentis à ſententia dimoveri poſſet, crudeliſsimè cũ Servideo Eunucho interemptus, ad feliciſsimos æterni Regni triumphos laureatus evolare meruit Ann. Ch. 852. *Ambroſ. de Moral.*

Mirus zelus & conſtantia.

Paſſus eſt A. C. 852.

Digitized by Google

Moral. S. Eulogius in Memor. Sanct. Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. &c.

S. Editha V. Regia.

In Anglia Sanctæ Editha Virginis, Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ in Monaſterio à teneris annis Deo dicata, ſæculum hoc ignoravit potius, quam reliquit. Editha Wulftrudis matris Reginæ exemplum ſequuta, & cucullũ Wilthonienſi in Cænobio amplexa, eamdem quam carne & ſanguine matrem, etiam ſpiritu habuit, ejusque inſtitutis mirum in modum profecit. Litteris ut excelluit, ſic in lectione aſſidua fuit, ſanctorum hominum vitæ exemplis, quæ in codicibus legebat, maximè vero majorum & cognatorum accenſa; quorum plurimi Regiis deliciis cucullum prætulêre, & variis virtutum ſtudiis, ad ſummum perfectionis culmen evecti ſunt. Sororibus alterã ſe Martham ſerviendo omnibus ac ſingulis, Chriſto Mariam exhibuit, contemplando, diligendoque eidem perpetuo adfixa. In pauperes, in hoſpites, in ægros affectu propenſiſſima, liberis Regiis leproſos anteferebat, & quanto quis vilior ac deformior appareret, tanto ad ſeviendũ eidem promptiorẽ ſe ingerebat. Adeo in omnes charitate fervebat, deſolatos maximè, ut haud immerito, ore omnium deſolatorũ ſolamen deprædicaretur. Cæterũ, ut pia aliis, ſic dura ſibi, abſtinentia jugi ſeſe macerabat, & tenerrimum corpuſculum aſperrimo cilicio, loco interulæ, atterebat. Edgaro patre ejus defuncto, Eduardus filius, frater Edithæ ſucceſſit, quem paulo poſt humanis ſubtrahendum, ſanctiſſima atque amantiſſima ſoror in ſpiritu prævidit, quam cum unicam Regni hęredem proceres Regni Cœnobio extrahere contenderent, & tandem etiam vim intentarent: illa adeo conſtanter obnixa eſt, ut quidvis potius perferre, quam ſuaviſſimum Chriſti jugum abjicere decerneret. Erat in more Virgini ubicunque ageret, & quocunque pedem efferret crebro ſe crucis ſigno munire, quod in ipſa commendans magnus & Sanctiſſimus ille noſter Cantuarienſium Archiepiſcopus Dunſtanus, apprehenſa aliquando manu ejus: *Nunquam putreſcat hic digitus*, dixit, quod & poſtea evenit. Cumque mox idem Pontifex tantus, ad Sacroſancta Miſſarũ ſolemnia celebranda pergeret, totus in lachrymas reſolutus, altumque ſuſpirans: *Hæc Deo dilecta*, ait, *anima, hæc ſyderea gemma, ad patriam Sanctorum ab illuvie terrena rapietur; tertio & quadrageſimo abhinc die, occidet nobis hæc ſtella luculenta.* Nec fefellit prædictio: Nam eodem illo quem deſignaverat die, ætatis ſuæ vigeſimo tertio, Chriſti vero nongentеſimo octuageſimo quarto felicitſſimè deceſſit. Matri autem ſanctiſſimæ Wulftrudi, & Dunſtano glorioſa apparens, ut corpus ſuum è terra elevarent præcepit; quod, præter oculos, extremitatesq; manuum ac pedum, quibus puellari ætate ad levitates aliqualiter abuſa eſt, cum pollice, de quo ſupra, repertum eſt incorruptum. Eam, utpote Edgari libidinoſi olim Regis filiam, cum celebrata ejus ſanctitate, Canutus Rex ut fabulam audiret, & contemneret, Ednotus Archiepiſcopus ipſum reprehendens, inter celeberrima ſanctiſſimi Pentecoſtes feſti ſolemnia, Virginis tumulum ſpectante eodem Rege aperuit; Editha autem cingulo tenus ſe erigens, in contumeliоſum Regem viſa eſt impetum facere, Rege ceu exanimi in terram corruente, ac veniam poſtea ſuæ temeritati rogante ac impetrante. Editham deinceps Canutus idem præcipuè coluit, & ab eadem gratiam pro contumelia accipiens, deſperatis rebus, graviſſimo in naufragii periculo prodigioſe liberatus eſt. Dignum illud etiam Edithæ factum minimè prætereundum: cum, de ſanctitate quidem filiæ conſcius, amore tamen paterno, an faſtu regio, Edgarus pater ejus, quindecim annos natam, tribus Cænobiis Abbatiſſam præficere moliretur, conſtantiſſimè obnixa eſt peſſimi exempli conatibus ſapientiſſima Virgo, ineptitudinem per annos cauſata, perſuaderi & cogi non potuit, ut tantum muneris tantilla acceptaret, ſingula volens à ſingulis Cænobia curari, easque è gremio, quæ digniſſimæ eſſent, eligi, & Abbatiſſas creari. Exemplum ad ſequuturam Regum & Principum poſteritatem mirè commendandum.

Virtutes ejus

Rigor vitæ.

Spiritus prophet.

Regnum oblatum etiam coacta acceptare, rejicit

Vultus ejus interruptus.

Prædictio S. Dunſtani.

Elevatur.

Mortua reſidet & ſe movet.

Regem à morte periculo liberat.

Illuſtre exemplum contempti honoris.

Eadem die depoſitio Sancti Victoris III. Pontificis Maximi, egregia vitæ ſanctitate, & admiranda animi demiſſione celeberrimi. Victor, Dauferius in ſæculo, Monachus & Abbas Deſiderius appellatus, Samius, Beneventani Principis filius, familia Epiphania, paratis jam ſibi nuptiis, & ampliſſimo renuncians Principatui, Monachum profeſſus, tanta enituit vitæ ſanctitate, ut ſanctiſſimo illi Orbis atque Ordinis Archiſterio Caſinenſi, Abbas præficeretur; imo præeſſe cogeretur, cum nolentem, ac multum reluctantem, ferventiſſima Fratrum vota & lachrymæ vix exorarent. Pari deſiderio, poſt obitum admirandi conſtantia & vitę ſanctи-

S. Victor III. Papa.

Illuſtrigenus

Fit Abbas.

Eligitur reluctans Rom. Pont

Victoriis precibus impetrat.

Fit Episc.

Merita ejus.

Honorem abdicat.

Reditus Episcopales quo conversi?

Resignat.

Ecce opinionem omnium de tanto viro!

Cogitur resumere.

Mortem praecognoscit.

Merita ingentia.

Miracula.

Obiit 1210.

Obiit 1087.

S. P. N. Vitam scripsit.

Monachorum Archangelus

B. Martin. Episc.

Fit Abbas.

sanctitate Pontificis Gregorii VII. ab universo Clero & populo Romano expetitq, cum nullis precibus flecti posset, vi adhibita, invitus ac renitens, Christi año 1086. Pontifex Maximus electus, & coronatus, appellatus est Victor III. universa Vrbe de tanti capitis electione plaudente & triumphante. Verum Victor, inaudito ad eam diem humilitatis exemplo, post dies quatuor Roma egressus, insignia Pontificatus Tarracinæ dimisit, & cucullo contentus suo, Casinum se recipiens, rigidus, & sanctè obstinatus, nullis precibus, lachrymis, rationibus, illa ut resumeret, persuaderi potuit. Quoad denique, altero post anno, Ecclesia quasi de nullo alio, quam Desiderio suo, unicè sibi desiderato cogitante; sacrati Præsules universi, cum Iordane Capuano Principe, ac Rogerio Calabriæ Duce, ad ejus pedes provoluti: *ne rem Christianam, gravioribus incommodis afflictam vellet, neve totius Cleri, ac tot Procerum infimas supplicationes frustrari perqeret, quibus omnino deliberatum ac constitutum esset, neminem aliunn, ipso quidem superstite, ad id honoris evehere*; Victus tandem, Victor noster, manus præbuit, & cum metueret Numinis resistere voluntuti, acquievit; & brevi licet Pontificatu, multa tamen præclarissimè gessit: Roma nimirum, summo totius Orbis Christiani bono & gaudio, gravissimo Schismate liberata, profligatisque in Africa Saracenis felicissimus, immatura morte præreptus, quem nonnulli Martyribus accensent, veneno, ut ajunt, à Schismaticis propinato sublatum, Ann. Christi 1087. Insignia inter ejus ingenii monimenta, celebrantur libri in primis 4. quibus Sanctissimi Patris sui BENEDICTI, discipulorumq; ejus Monachorũ Casinensium res gestas est prosequutus, qua sua in Patrem, & Legislatorem meritissimum pietate, posterorum etiam omnium studia accendit; merito à S. Petro Damiani nostro, *Monachorum Archangelus* appellatus. *Ex Baronio, Ciaconio, M. Ant. Scipione, Platina, Panvino, Annal. nost. &c.*

In Hispania Sancti Martini Episcopi Siguntini. Hic à pueritia, evidentibus virtutum signis, futuræ sanctitatis indicia dedit: & integritatem mentis & corporis incorruptam conservans, spiritu prophetico, & variis miraculis claruit. Abbas celeberrimi illius Cænobii Hortensis factus, admirabili vitæ sanctitate effulsit, & Regnum universum fama implevit, quin & meritis gravissimis demeruit; cujus nimirum imploratis ante prælia precibus, cũ Rex Alphonsus, tum cæteri Principes, felicia auspicia & Victorias omneş post Deum adscripserint. Invitus postea, ac reluctans ad Seguntinæ Cathedralis Ecclesiæ regimen extractus, eidem multis modis præclarissimè consuluit, cujus jura contra invasores constantissimè & felicissimè propugnavit, Clerum reformavit, talemq; se pastorẽ exhibuit, ut ab omnib9 & timeretur & amaretur. Præcipuam tamen de pauperibus curam habuit, quorũ ferè Pater & Oeconomus extitit, omnesq; Pontificatus reditus, in solos ferè eorundẽ usus convertit; & in captivos redimendos expendit. Cum autem annos septem sanctissime præfuisset, ad sanctum solitudinis anhelans otium, relicto Episcopatu, ad proprium Monasterium reversus, ibidem Angelica conversatione ad tertium usque & septuagesimum ætatis annum supervixit. Mortuus est in itinere cum à visitatione Cænobii de Ovila reverteretur, cum ante aliquot dies jam instare obitus sui horam Divina revelatione cognovisset. Quo ipso temporis momento pretiosa mors ejus Hortensibus divinitus innotuit; qui sacrum ejus corpus inde ferentes, in proprio Monasterio sepelierunt, mira cęlestis odoris fragrantia inde erumpente, ad cujus tumulum varia deinceps miracula patrata sunt. Obiit A. Ch. 1210. *Richard. Hort. Laurent. de Zamora, Aub. Miraus, Aug. Manriq. Barn. de Montalbo, Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Gozelinus Abbas.

Eodem die, Sancti Gozelini Abbatis Sancti Solutoris, viri sanctitatis & meritorum laude conspicui, qui Ann. Ch. 1066. Taurini Sancto fine decessit, insignibus à Deo miraculis illustratus, *t. 2. SS. Ord. Pingon. in Aug. Taurin. Menard. &c.*

B. Iulia Abbatissa.

Treveris, in Monasterio, quod Horreum appellatur, Beatæ Iuliæ tertiæ ejusdem loci Abbatissæ, quæ sanctorum operum manipulis horrea Domini implens, celebri sanctitatis fama enituit, & miraculorum gloria illustris, sub A. Ch. 730. Trevirensem urbem mirè exornavit. *Ex Annal. Germ. Monasteriol. German. tom. 2. SS. Ord. &c.*

B. Milo Abb.

In Gallia Beati Milonis Abbatis Caroliloci, cælestium meditationi deditissimi & terrenarum rerum contemptoris egregii, qui undecimus Chalisii Abbas extitit, & Sancti nomen apud suos famam & nomen promeruit. *Phil. Seguin. Menol. Cist. Chrysost. Henr. &c.*

In

B. Bruno Abbas.

In Bavaria, Monaſterio Schyrenſi, Beati Brunonis ejusdem loci Abbatis præſtantiſſimi, & magnis meritis conſpicui, qui genere non minus quam virtutibus conſpicuus, (fuit enim Henrici Imperatoris materteræ filius) Monaſterio illi religioſiſſimè præfuit & S. Wilhelmi Hirſaugienſis, cujus fuit lectiſſimus diſcipulus, exactiſſimam vitæ rationem Cænobio intulit, ipſe omnibus factus exemplar ſanctitatis, cujus gratia eodem à ſanctiſſimo Magiſtro miſſus fuerat. Obiit anno 1127. *Ex Trithemio, Bruſchio, monim. Schyrenſibus, VVig. Hundio, &c.*

Obiit 1127.

V. Stephanus Abbas.

Eodem die Venerabilis viri Stephani Abbatis quondam celeberrimi Cænobii S. Iuſtinæ de Padua, qui Solitariæ vitæ deſiderio, eo honore ſponte ſe abdicans, in monte Veneris, vulgo Vendæ duos & triginta años, magno rigore ſeſe excrucians, illic demum beato fine requievit anno Chriſti 1241. cui in ore illud perpetuo fuit: *Inquietum eſt cor meum Domine, donec veniat ut requieſcat in Te.* Conditum eſt corpus ejus in Sacello S. Ioannis Baptiſtæ. *Ex monim. S. Iuſtinæ, Cajet. Marcheſio, &c.*

Obiit anno 1241.

QVINTO DECIMO CAL. OCTOBR.

XVII. Septembr. A.

B. Lamberti Epiſc.

APud Leodium Beati Lamberti Epiſcopi Trajectenſis, qui cum Regiam domum zelo Religionis increpaſſet, à nocentibus, innocens occiſus, aulam Regni cæleſtis perpetuo victurus intravit. Lambertus Apro patre, matre Herisplide nobiliſſimis editus, magnis naturæ & gratiæ à puero dotibus, Sancti Landoaldi dein magiſterio, divinis pariter ac humanis, Monaſticis inprimis diſciplinis inſtructiſſimus, ad Sanctum Theodardum denique noſtrum ſe contulit, cui in Trajectenſi Pontificatus ampliſſimi cathedra, invitus licet ac renitens ſucceſsit. Eum Childericus Rex mirè coluit, & amicos inter præcipuum habuit, quo trucidato, Ebroini ſcelere Lambertus ſede pulſus, incredibili animi patientia injurias accepit, & exilio bene uſus, ad Stabulenſe Cænobium ſe contulit, *ubi cum ſenatoribus cæli*, inquit vitæ auctor, *intra terreſtris Paradyſi curtam, Monaſticam diſciplinam ſtrenuè exercuit*, nec contentus de die omnibus ſe ſubmittere, de nocte etiam clam ſurgēs Fratrum omniū calceos exterſit. Forte è manibus lapſo quandoque calceo, eoque ſtrepitu excitato Abbate, juſſus ſub dio qui ſtrepitus auctor eſſet publicè pœnitere, alacri animo juſſa excepit, & ſolo tectus cilicio immanem frigoris vim, ita ut tunc erat indutus, ſuſtinuit, quod Vigiliarum officio à Fratribus expleto agnitus, ab Abbate ipſo lachrymis & luctu ob admiſſum imprudentius facinus oppleto, revocaretur. Poſt años autem ſeptem à Pipio in ſedem ſuam reſtitutus, inſigni omnium gratulatione exceptus, miraculorum gloria mire effulſit, & propagandæ fidei zelo in Taxandriā ſive Campaniā Brabantinā profectus, profligatis idolis, & ſtulto inanium Deorum cultu damnato atque ſublato, poſt gravia diſcrimina, & multá forti animo exantlata, glorioſiſſimum *Apoſtoli* nomen apud eas gentes meruit. Quod & Martyrii inſuper gloria cumulavit, cum amantiſſimum ſui ceteroquin Principem Pipinum, ob Alpaidem pellicem Pontificali conſtantia audenter objurgaret, neq; ullis blanditiis ut illi communicaret moveretur. Interfectus crudeliſsimè à Dodone Alpaidis fratre, qui armata manu in ædes Epiſcopi faciens impetum, ipſum in oratione proſtratum, cum duobus ejus nepotibus, & quos cum ipſo invenerat omnibus immaniſsimè interfecit. Aſſequuta paulo poſt Dodonem, & complices omnes ſceleris ultrix Domini manus, & is teterrima correptus lue, viſcera per os rejecit, corpusque ejus propter nimiā fætoris inſolentiam in Moſam projectum eſt; cæteris quoque univerſis peſsimè afflictis, & abſumptis. Corpus Sancti poſt annos tredecim repertum eſt incorruptum, mira cæleſtis fragrantia fragrantiſſimum, quod à Sancto Huberto, ſumma cum reverentia elevatum, & Leodium translatum, innumeris poſtea miraculis coruſcavit. Cujus alia inter, mirum & rarum illud: aliis impune ad ſacrum corpus accedentibus & oſcula figentibus, ſi quæ pellex interveniret, illico proditam & confuſam, quaſi turbine quodam exagitatam retrocedere compulſam eſſe; ut quantum vivus ab eo ſcelere abhorruerit caſtiſsimus Pontifex, etiam mortuus declararet. Paſſus eſt, Magnus Trajectenſium & Leodienſium Tutelaris Chriſti anno 698. Epiſcopatus ſui quadrageſimo. *Chapeavill. Bucherius, Baronius, Iepes, Stengelius, Aubertus Miræus, Democh. & ante omnes Stepha-*

Apoſtolus Taxandriæ.

Conſtantia ejus.

Interficitur

Vltio Divina

Incorruptio.

Miracula.

Pellices mirè rejiciuntur.

Paſſus & A. C. 698.

Digitized by Google

Stephanus Episcopus Leodienſis, qui ejus vitam prolixè deſcripſit, &c.

S. Hildegardis Abb.

Apud Bingiam in Diœceſi Moguntinenſi, Sanctæ Hildegardis Virginis. Hildegardis, Hideberto patre, matre Mechtilde, generis claritudine, divitiarum affluentia, & ſanctitatis opinione celebribus genitâ, tenera in ætate miris jam viſionibus illuſtrata, octuennis ferè, conſepelienda Chriſto, in monte Sancti Diſibodi recluditur. Monaſticen profeſſa, & de virtute in virtutem progreſſa, admirandis paulo poſt gratiæ Divinæ ſignis innotuit. Continuis autem excocta ægritudinibus, patientiæ exemplum, ita univerſis exhibuit, ut tota ipſius vita pretioſæ Martyrũ mortis, imago quædam fuerit. Annos nata 42. lumine prodigioſo cælitus lapſo, mirificè illuſtrata, donum: Expoſitionis Scripturarum, ſingulari Dei munere accepit. Iuſſa item, voce ad ipſam cælitus emiſſa, quæ de cætero videre & audire meteretur, fedulo ſcriptis mandare, dum judicia hominum reformidans, detrectaret, à Numine cogitur. Scribere proin aggreſſa, de poſteritate omni æternum meruit. Prophetiæ ſpiritu plena, mira omnino, varia ad ſe confluentibus prædixit; fraudes, & latentem in corde hominum nequitiam cognovit; monita ſalutis, admirabili cum fructu omnibus dedit. Divino autem impulſa Spiritu, zelo ac merito Apoſtolico, loca diverſiſſima, Coloniam, Treverim, Metim, Herbipolim, Bambergam, &c. adiit, & quæ Deus ipſi revelaverat, audentiſſimè annunciavit Clero, populum, in iis quæ ſalutem ipſorum ſpectabant, mirè inſtruxit; peccata hominum detexit, & ad pœnitentiæ opera, eosdem invitavit & traxit. Hæreticos autem verbis & ſcriptis ſtupenda auctoritate & gratia confutavit & profligavit. Catharorum inprimis peſtilentiſſimam Hæreſim, & repullulaſcentem Berengarii errorem, quo in hodiernum diem Hæreticorum noſtri temporis colluvies miſerè laborat, ſanctiſſima mulier, libro doctiſſimo eluſit, & convicit. Orbi denique & Eccleſiæ univerſæ, aſſiduis laboribus, & eximio vitæ exemplo, mirum in modum conſuluit; ita ut ſummi orbis Principes conſiliũ ejus, familiariſſimis litteris, ſollicite exquirerent; Eugenius III. Anaſtaſius IV. Adrianus IV. Alexander III. Romani Pontifices, Conradus III. Fridericus I. Imperatores, Moguntinus præterea, Treverenſis, Colonienſis, Bremenſis, Salisburgenſis, Magdeburgenſis, alii Germaniæ, pluresq; per Italiam, quin & Hieroſolymitanus aliiq; Archiepiſcopi & Epiſcopi, Spirẽſis, Conſtantienſis, Bambergenſis, Galliæ item, Lugdunenſis, Virdunenſis, cæteriq; Pontifices, in graviſsimis quibusq; negotiis illius ſententiam rogarent, nec non ſanctiſsimi quivis & eruditiſsimi viri, quos inter magnus ille & Mellifluus Eccleſiæ Doctor Bernardus, ad illam recurrerent, & quæ aggredi parabant, velut ad Lydiũ lapidem examinanda remitterent, DEI voluntatem ex Hildegarde cognoſcerent, ac precibus ejus, Romanam Eccleſiam, Imperium, & quisque provinciam ſuam ac ſeipſum, commendarent. Effulſit, præter, & innumera alia merita, inſigni miraculorum gloria Hildegardis, ita, ut ferè nullus, quacunque detentus infirmitate, eam accederet, qui non protinus Divina cooperante Virtute, ab ea ſanus & incolumis rediret. Obiit autem ingens hoc ſexus muliebris, imo Germaniæ, Ordinis, & Eccleſiæ univerſæ decus, Viraginis miraculum, univerſi Oraculum A.C. 1181. ætatis ſuæ 82. cum mortis horam à Numine edocta prædixiſſet, & æterno merito ac fructu, ſcientiæ Divinitus infuſæ, plurima, præſtantiſsima & admiranda, poſteritati reliquiſſet monimenta, quæ Divo Bernardo agente, ab Eugenio Papa III. in Concilio Treverenſi Cardinalibus octodecim, & Prælatis multis præſentibus, publica ſententia confirmata ſunt. *Ex Theodorico Abb. Vincentio in Spec. Cratepolio, Trithemio, Annal. noſt. Bened. & German. Aquila Imp. Bened. &c.*

Fit Monialis.

Patientia ejus.

Vox cælo labitur.

Scribere jubetur.

Meritum ejus Apoſtolicum.

Hæreticos profligat.

Quanti à Rom. Pontificibus & Impp. facta.

Omnes veluti ad Oraculum confluunt.

Commendatur ipſi Imperium &c.

Miraculorũ gratia.

Obiit 1181.

Libri à Papa approbati.

Corduba Sanctæ Columbæ Virginis & Martyris. Decimo nono Kal. Decemb.

S. Rodingus Epiſc.

In Argonia Sylva, depoſitio S. Rodingi Epiſcopi & Confeſſoris. Rodingus ſive Rodincus, natione Scotus, genere nobilis, à puero pietate atque litteris imbutus, Pontifex demum ſuæ patriæ effectus, cum annos quatuor præfuiſſet, patriam deſerere, & quo vocaret Numen concedere, divinitus juſſus eſt. In Gallias delatus, Theologienſi in Cænobio cucullũ induit, Abbas poſtea ejuſdem loci electꝰ, adeo vitæ ſanctitate, & miraculorum gloria exſplenduit, ut animo & corpore ægri undique confluerent, & ſani rediret. Honoris proin fugiens, ad Sanctum Paulum noſtrum Virdunenſium Pontificem, ſuum in Abbatia anteceſſorem per biennium ſeceſſit; atque inde Bellilocenſis in editiſsimo monte Cœnobii ad ſylvam Argonnam fundamenta jecit. Expulit eum loco,

Ex Epiſcopo fit Monach.

Miracula.

Cœnobium condit.

loco, ut alieni juris pervaſorem Auſtreſius Princeps, qui mox velut alter Pharao à Numine percuſſus, uxore, liberis, familia extinctis, ſceleris pœnas luit, ſola filiola an ſorore ſuperſtite, in cujus digitis indelebili nota, nomen *Rodingi* apparuit. Romæ interea cum ageret vir Dei, reverti, unde fugeret, ab Angelo juſſus, priusquam Roma diſcederet miraculis proditus, ingentem ægrorum multitudinem, & manuum & veſtimentorum attactu ſolo, nec non crucis ſignaculo, prodigioſè curavit. Quacunque item tranſiit, ſanctitatis item paſſim, & prodigioſæ virtutis veſtigia ſeu monimenta reliquit. Ad vicum Rieſſonis cum veniſſet, exhauſtis nimia ariditate pratis, dum baculum ſolo defigit, fons ab imo terræ ebulliens, copioſiſſimas illico aquas in amnem non ſolum derivavit, ſed & auri tantum ſecum una protulit ac vexit, quantum fundo illi emendo ſatis eſſet, ubi mox fundamentis Eccleſiæ jactis, diu quæſitum habitationis locum condere cœpit. Acceſſit pœnitentis jam ſero at ſerio Principis Auſtreſij liberalitas, quem inmemor injuriæ Divus, ſanum reddidit, isque beneficii memor, ſilvam integram Monachorum uſibus obtulit ac dono dedit, mutatoque nomine loci Waſtleu, *Belli* dein nomenclaturam meruit. Rarum & inſolens plane illud, quod eventuras olim Cœnobio ſuo à Monachorum oſoribus & contemptoribus preſſuras & injurias prævidens, in deteſtationem ac terrorem ambientium fecit: In frequenti namque populi concurſu, Pontificia indutus veſte, ea qua poterat ſolemnitate, invaſores ejuſmodi, etiam olim futuros, à fideliū cōmunione ſeparavit. Cumq; clara & diſtincta voce pſalm. 108. *Deus laudem meā ne tacueris, &c.* compleviſſet, voce hac cælo delapſa, & ab univerſis exaudita: *Petitio tua exaudita eſt, & hanc domū in tutelā accipiam*; mirè confirmatq; eſt. Fuit in prædicatione verbi Divini ſtrenuus admodū, ut fructū è doctrina ejus natū nemo dignè explicaverit. Habuit fidū in omnibus monitorem Sanctū Angelum Cuſtodem ſuum, qui in cōſpectum ſe ejus dare ſolitus, de ſingulis, quę ſui officii erant, ipſum diſertè inſtruebat. Fuit ſanctiſſimæ Regulæ & ſacri rigoris obſervantiſſimus, cujus præſcripto, ſolitum ſervitutis penſum, quadrageſimali maximè ſacri jejunii tempore, plurimum auxit, terquedunta xat in hebdomade cibum, eumque modicum ſumere conſuevit. Latere quam maximè ſtuduit, evocatusque à Clodovæo II. Galliarum Rege, impensè eſt deprecatus, ne ſe cella educeret, pollicitus, ſe pro ejus & Regni incolumitate Deum aſſiduè oraturum. Centum & duodecim annos natus, deſignato ſucceſſore Stephano, in propinquam ſolitudinem ſeceſſit, & ſolo deinceps pane vixit; Feſtis tamen ac Dominicis diebus, ad ſuos inviſens, in Cœnobio ſacris operatus, data benedictione jejunus receſſit. Donec tandem ætatis annum centeſimum decimum ſeptimum agens, ad metam vitæ pertingeret. Edoctus de mortis hora ab Angelo, Stephanum Abbatem & Monachos adeſſe juſſit, ſeque ipſum humi, & in cinere compoſuit. Adfuit & Virdunenſis Epiſcopus Armonius, & Monachus quidam Theolegienſis ab Angelo admonitus, quibus præſentibus, genibus in terram fixis ſacro refectus Viatico, extenſis ad cælum manibus, prior pro ſui exitus expectatione Reſponſorium conſuetum canere cœpit, & proſequentibus cæteris, inter manus ſuſtentantiū expiravit; tanta mox ęgrorum confluente multitudine, ut vix poſt triduum poſſet ſepeliri. Neq; ad tumulū ſolum deinceps, omnis generis morbi curati, ſed & ad fontem Cellulæ ejus plurimi, febricitantes maximè liberati ſunt. *Ex rer. Gall. ſcript. t. 2. SS. Ord. Hug. Menard.*

Vltio Divina in perſequentes.

Miraculis Roma celeber

Rariſſimum prodigium.

Rurſum condit Cœnobiū.

Sacrilegii etiam futuris mirè occurrit.

Eoſdem excommunicat.

Voce cæleſti confirmatur.

Angelus Cuſtos ejus.

Humilitas ejus.

117. annorū ſenex.

Felicisſima ejus mors.

Miracula.

In Pruſſia, paſſio Sancti Caſimiri Abbatis Monaſterii Olivenſis; qui ſimul cū multis aliis ſui Cœnobii Monachis, trucidatus, Martyrii coronam promeruit. *Ita Menolog. Ciſter.* Qua tamen occaſione & tempore non deſcribitur.

S. Caſimirus Abb & ſoc. Mart.

Ita Claravalle, Beati Stephani Converſi. Hic in ſæculo ſplendidus atq; opulentus, deliciis omnibus potiorem humilem converſorum vitam æſtimavit, quibus accenſus, morū illuſtriſſimum Magiſtrū Mellifluum Doctorem noſtrum habuit, & mirabili ſui ipſius contemptu atq; abjectione mire effulſit. Decreſſit hac die Choris Angelorum circumvallatus, & inſignibus à morte prodigiis nobilitatus. *Bernard. de Brito, Chryſ. Henr. t. 2. SS. &c.*

B. Stephanus converſus.

Miracula.

Eadem die S. Alpaidis cognomento pœnitentis. De qua alii & nos alias.

B. Alpaïs.

Lætiis elevatio S. Hiltrudis Virginis. Facta eſt hæc crebreſcentibus miraculis hac die, per Erluinū Cameracenſem Epiſcopū ſuma cū ſolemnitate, ſed & poſtea, cū vetus Eccleſia ruinā minaretur, Adelardus & Ermentrudis, ex divina admonitione novā conſtruxêre, quā Gerardus Epiſcopus V. Non. Maij dedicavit, & ſacræ Virginis corpus eodē tranſtulit. *Molan. in Addit. Menard. &c.*

S. Hiltrud.

Digitized by Google

QUARTO DECIMO CAL. OCTOBRIS.

XIIX. Septembris. B.

S Bonifacius IV. Papa.

ROmæ, Sancti Bonifacii Papæ IV. viti meritis graviſſimis præſtãtiſſimi. Bonifacius, Ioannis Medici filius, Valerienſis, Marſus ex Monacho Sancti Sebaſtiani in Urbe, Congregationis primæ Benedictinæ, ad honorum omnium ſummum apicem conſcendere, eximiâ vitæ ſanctitate, & ſingulari prudentiæ atque eruditionis laude meruit, renunciatus 5. Id. Iunii Indict. 9. Idem ſtatim â conſecratione, Magnum Gregorium imitatus, ædes proprias, in quibus fuerat educatus, an Cardinalis habitaverat, in Cænobium convertit, & lectiſſima Monachorum colonia inſtruxit. Meritus ſub initia ſtatim Pontificatus, non de Urbe ſolum, atque Italia, ſed & orbe terrarum univerſo, quin & de cælo etiam ipſo, ipſiuſque magnâ Imperatrice Virginum Virgine, cujus honori, nobiliſſimum illud delubrum, & vetuſtiſſimum Romanæ magnificentiæ, ſed & miſeræ juxta ſervitutis monimentum, *Pantheon*, ab antiquæ ſordibus idololatriæ expurgatum, ſublatis inanium Deorum ſimulachris, ſolemniter dedicavit & nuncupavit: digniſſimo ſanè titulo, Deos ſeu dæmones omnes illa triumphante & calcante, iſto Triumphatricem honorãte, & univerſo orbi, pulcherrimo cultus exemplo honorandam commendante. Illatis proin Sanctorum Martyrum exuviis, *Sancta MARIA ad Martyres* primũ, paulo poſt autem â templi forma, Sancta MARIA Rotunda appellatum eſt. Meruit & multis modis de Orbe Chriſtiano præclariſſimè, Conciliis aliquot celebratis, Romano, & Toletano, quorum celebratione nihil ad bonum univerſi majus, nihil ad propagandum Chriſti nomen & ſtabiliendam fidelium pacem, præſtantius excogitari & fieri poſſe ſancti Patres exiſtimarunt. Conſuluit etiam diligentiſſimè Monachorum honori, & ampliſſimi Ordinis dignitati, invidentibus jam tunc nonnullis, & dolentibus: Monachos, quaſi ſui officii ignaros, quod *plangentium, non docentium* eſſe cõtendebant, querebanturque inter turbas verſari, ſummis honoribus, & honoratiſſimis muneribus perfungi, quod ſuo ipſi detrimento fieri, & adverſum ambitioni, opinabantur. Quibus pro ſumma ſua in Eccleſiâ auctoritate, Decreto publico occurrendum ſtatuit Pontifex Sanctiſſimus, & in celebri Italiæ Epiſcoporum Synodo, eorumdem opinionem, *& nefandos*, ut ipſe appellat, *auſus* damnavit, & inhibuit. Idem eo ipſo tempore de Hiſpaniarum Regnis meritiſſimus Toletanæ ſedis Primatum, & Metropolitani honorem, Sancto Helladio noſtro, ſucceſſoribuſque perpetuum decrevit ac confirmavit multisque aliis beneficiis tam eidem Regno, quam aliis per orbem provinciis providit, & bene fecit. Tandem autem meritorum manipulis locuples, cum ſediſſet annos 6. menſ. 8. dies 13. ſancto fine deceſit A.C. 614. Ex Annal. Eccl. & noſt. Benedict. t. 2. SS. Ord. Plato, Panuino, Platina, Ciaconio, Iepes &c. Ejus memoriam hâc die nonnulli. 8. Cal. Iunii, die ipſius depoſitionis celebrant.

Creatio ejus.

Inſigne meritum.

Pantheon conſecrat.

Cultum Dei paræ promovet.

Concilia celebrat.

Monachorum obtrectatores compeſcit.

Hiſpanias demeretur.

Obiit 614.

In Germania Sanctæ Richardis Imperatricis. Richardis ſive Richarda Gregorii Scotiæ Regis filia, Carolo Craſſo Galliarum Regi & Romanorum Imperatori nupta, in ſummo univerſi applauſu, ſive ſæculi ſenſu vixit, & duodecim annis, rariſſimo ſanè exemplo, & inter Cæſares primo, Virgini marito, Virgo conjux religioſiſſimè convixit, ſed & invidente caſtiſſimo utriuſque amori, dæmone, ſtupri inſimulata, candenti ferro, an frigida ſcelus diluit. Cæterum, in Andlovienſe poſtea, quod ipſa condiderat Virginum Cænobium concedens, ejuratis diademate ac purpura, atque calcato omni, quidquid volupe mundo creditur, pauperẽ amplexa veſtem, fulgentior cucullo, quam auro ante ac gemmis enituit. Ubi egregia ſanctitate Virginibus exemplar facta, Abbatiſſa poſtmodum eligi meruit. Inde quoque ad regimen Sanctorum Felicis & Regulæ Monaſterii Tigurini evocata, cum pulcherrimo vitæ exemplo, & rarâ ſanctitatis fama orbem impleſſet, Ordinemque univerſum exornaſſet, plena meritorum ad coronam æternitatis vocata, poſt mortem Sanctorum albo adſcribi meruit, æterno & Imperii, & regii Scotorum ſanguinis ornamento. *Ex vita, t. 2. SS. Ord. &c. German. noſt. Annal. & Aquila Imp. Bened. Conſt. Benedictæ t. 2. Chron. Alſat. Trithem. &c.*

S. Richarda Imp.

Fit monialis

Abbatiſſa.

Decus æternum Impp. & Regum.

In Gallia depoſitio Beati Stephani Abbatis. Hic ex Anglia in Galliam veniens, ut

S. Stephanus Abbas.

Digitized by Google

ut ſtudiis litterarum intenderet, Sancti Edmundi noſtri qui tunc publice docebat Pariſiis, magiſterio ſe tradidit; & divini amoris igne ſuccenſus, tanquam facula quædam ardens, mirabili viſione ad illuminandas mentes hominum, ex ipſis ſcholis, Sancti Spiritus impulſu agitatus, prodire, revelante Numine, ab eodem Sancto Edmundo viſus eſt. Sanctiſſimam poſtmodum Ciſtercienſium noſtrorum Reformationem avidè amplexus, ſtrictè obſervavit, & poſt Monaſticam, quam aſſequutus eſt perfectionem, ad majores gradus evectus, Savigniacenſis primum Cænobii conſtitutus Abbas, Clatævallenſibus poſtmodum præfuit: ſed quia cõtra mentem aliquorum, Zelo tamen illuſtrandi Ordinem ductus, Seminarium, ut vocamus, pro Fratribus ſtudioſis Pariſiis erexit, dignitate orbatus, in Vrſi-campo, magna cum ſanctitate vitæ reliquum traduxit, & dum à Pontifice ſummo ad Archiepiſcopalem dignitatem evocaretur, ad meliorem evocatus vitam ſancto fine deceſſit. Clar. A. C. 1250. *Nicol. Harpsfeld. Chryſoſt. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ardet ut facula.

Fit Abbas.

Exauctoratur.

Clar. 1250.

Eodem die Sancti Euticii Abbatis. Fuit hic à morte inprimis miraculorum gratia illuſtriſſimus; cujus inter alia miranda, illud inprimis celebratur: quotiescunque nimiâ ſiccitas terram exuſſiſſet, prolata in publicum, & in Proceſſione, ut vocamus, deportatâ Euticii tunica, largos illico imbres cælo deductos, arva arẽtia recreaſſe. *Ex Andr. Mon. Bamberg. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Euticius Abb.

Sanctus Pluvioſus.

In Monaſterio Sichemenſi Beati Vulchini Abbatis. Hic primus adductis Monachis ex Walkenrode, in prædicto Cænobio pedẽ fixit, & Abbatiali honore inſigniri meruit. Reliquit inſignia ſanctitatis veſtigia, ab eximia præcipue in omnes charitate commendatus, Hoſpitalitatis præcipuè jugi & diligẽti exercitio; & pauperũ curâ, cum in præcipuis duceret Xenodochia pauperum, viduarum & pupillorum tuguriola luſtrare, carceres viſitare & vinctos redimere, & ad chariſſimos quorumcunq; peregrinorum & hoſpitũ pedes ſe abjicere, eoſdẽque abluere. Qui cum virtutibus & miraculis plurimum effulgeret, ad triũphos æternos emigravit. *Hen. Gran. Manr. Mon. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Vulchinus Abb.

Hoſpitalitas.

Miracula.

S. Lindani.

In Apulia Beati Lindani Monachi Caſinatis, admirabili vitæ ſanctitate celeberrimi. De quo alii II. alii III. Iulii.

B. Hugo.

In Diœceſi Aurelianenſi Beati Hugonis Monachi, qui vitam Cænobiticam in Curia-Dei profeſſus, eximia ſanctitate & admirandis ſignis exſplenduit. Colitur hic incredibili populi ſtudio & devotione, cum ob aliorum miraculorum frequẽtiam, tum quod ſingularis febricitantiũ, Patronus habeatur; quem prodigioſe medicum quotidianis prodigiis fideles experiuntur. Philipp. Sequin. Henriq.

Febricitantiũ Patronus

In Monaſterio Weingarttenſi Beatæ memoriæ Bertholdi ejuſdem loci Abbatis. Bertholdus illuſtri natus genere, illuſtriore generis contemptu ſpectatus, in VVeingarttenſi Svveviæ Cænobio Monachum profeſſus eſt. Ejuſdem poſtea ob inſignia vitæ merita, ſub Beato Meingoſo Abbate, Præpoſitus electus, tanti ab omnibus factus, ut qui ex lectiſſimo, genere, virtute atque eruditione clariſſimorum Fratrum numero, ſanctiſſimæ vitæ Magiſtro ad ſupera tranſlato ſuccederet, nemo haberetur. Fuit, ut viventis etiamnum Meingoſi Virtutum ſpectator & imitator egregius, ſic miraculorum ejuſdẽ poſt mortem demirator, & ſcriptor diligentiſſimus, in quo Anteceſſoris ſpiritũ requieviſſe facilè deprehendas. Exſplenduit ex ipſo, præ omnibus aliis virtutibus, inexplicabilis prorſum erga Auguſtiſſimam cæli Imperatricem devotio, cujus cultum, quantis poterat modis, cum in Cænobio tum apud ſubditos & vicinos promovit, & exquiſitiſſimis modis, gravisſimoque verborum pondere, ejuſdem Magnæ Matris amorem ſequuturæ etiã poſteritati impreſſum voluit, cujus in honorem Officium ejuſdem Sabbathinum ſolemne & perpetuum decrevit, & plurima alia in Ejuſdem gratiam, ut luminare perpetuum ad ejus aram, Præbendam item perpetuã pro amore ejus certæ perſonæ conferendam, quin & alteram in honorem Spiritus Sancti, *DElparam tam mirè & gratioſe obumbrantis, & adpartum tam Divinum diſponentis*, ordinavit. Verbo, tantopere ejuſdem amore incaluit, ut verba ſingula ad honorẽ ejus ſcripta ardere videantur. Præfuit in magna ſanctitatis opinione, & exuſtũ ſub regimine ſuo Cænobiũ præclarè reſtituit, admirandis ſub eodem prodigiis Numine idem cænobium illuſtrante. Obiit ſub A. C. 1232. *Ex mon. noſt. &c.*

B. Bertholdus Abbas.

Fit propoſitus

Abbas.

Mira erga Deiparam devotio.

Qua in ejus gratiam ſtatuerit?

Obiit 1232.

Bergis tranſlatio S. Winoci Abb. Iudicaelis Armoricæ Regis filii; transferente ipſũ Bergas Balduino Calvo Flandriæ Comite: quod confideret, inquit Molanus, ejus meritis ac interceſſionibus magis protegendam fore patriam apud Deum, quam per humanam induſtriam, cum late omnia barbarorum incurſionibus vaſtarentur. *Ex Ind. S. S. Petr. VValomcap. &c.*

Elevatio S. VVinoci.

TERTIO DECIMO CAL. OCTOBR.

XIX. Septembris. C.

S. Theodorus Archiep.

CAntuariæ *Sancti Theodori Epiſcopi, qui à Vitaliano Papa in Angliam miſſus, doctrina & ſanctitate reſulſit.* Fuit inſigni vitæ ſanctitate, ſic eruditione omnimoda ſpectatiſſimus hic Magnus Theodorus, *primus*, ut ait Venerabilis Beda noſter, *cui omnis Anglorum Eccleſia manus dare conſentiret*, Archiepiſcopus de Regnis illis longè meritiſſimus, in quibus & litterarum ſacrarum atq; prophanarum ſtudia incredibili fructu, inæſtimabilique merito induxit & propagavit; & aſſidua verbi Divini prædicatione, innumeros Chriſto conciliavit, ac præſtantiſſimum Anglorũ Apoſtoli nomen meruit; tanta ſub hoc Theodoro Regnorum illorum ac populorum felicitate & gloria vigente, ut eodem, quem ſuperius allegavimus, Beda atteſtante: *Nunquam prorſus* (ſic enim ipſe ait) *ex quo Britanniam petierunt Angli, feliciora fuerint tempora; dum & fortiſſimos Chriſtianosque habentes Reges, cunctis barbaris nationibus eſſent terrori, & omnium vota, ad nuper audita Regni cæleſtis gaudia penderent, &c.* Meruit & aliis modis de ce- Anglia Theodorus, Conciliis maximè lebratis, quibus ipſe juſſu Apoſtolico præfuit, & plurima Regno & Eccleſiæ Anglorum utiliſſima decrevit. Mortuus eſt Primas & Archiepiſcopus Angliæ, vere Magnus, idemq; Apoſtolicæ, Sedis Legatus & Apoſtolus Theodorus Chriſti año 690. inſigni pro meritis tantis Epitaphio honoratus, cujus initium eſt:

Sub hoc Regnum Angliæ Eccleſiæ accenſum.

Apoſtolus Angl.

Concilia celebrat.

Obiit 690.

Princeps Pontificum, felix ſumũsq; Sacerdos, &c.

Ex Ven. Beda, Chron. Cantuar. Baronio, Ieſeſio, Annalib. noſtr. Benedict. & diverſis rer. Angl. ſcript.

S. Pompoſa V. & Mart.

Corduba, in perſecutione Arabica, S. Pompoſæ Virginis & Martyris. Pompoſa nobilibus, opulentis, religioſisq; nata parentibus, Cordubam patriam habuit. Fuit mira ipſam inter, parentes, Fratres, cognatosq; æmulatio, ita ut quisq; alterum pietatis ſtudio vincere conaretur. Condidêre parentes Pinnenſe Cænobium, Pinna Mellaria appellatum, in quod cum ejurato ſæculo ſe uterq; conferrent & abderent, eodem mox conſequuta Pompoſa, & fratres germani, nec non cognati, conjurata quaſi voluntate cucullum amplexi, illuſtrem ſanè de mundi illecebris triumphum reportârunt. Pompoſa tamẽ ætate licet minima, tam felicis agminis pompam duxit, præq; aliis illuſtrioribus ſanctioribus vitæ exemplis eluxit, vigiliis, jejuniis, orationibus addictiſſima. Cumq; virtute omni mirè excelleret, Martyrii demum ſupremã lauream inhiantiſſimè expetiit, atq; exambiit; cujus nimio accenſa deſiderio, dum portas forte Cænobii minus diligenter obſeratas offendiſſet, occaſione uſa, in aream conflictus erupit, Iudiciq; Arabi ſponte ſe ſiſtens, cũ in Regum Regis Ieſu Chriſti ſponſi ſui laudes, & fidei in ipſum prædicatione fremente barbaro erumperet, gladio necari juſſa, jucundiſſima cælo victima cecidit A. Ch. 853. Cujus corpus in flumen projectum, ac poſt viginti dies à Monachis repertũ, in Baſilica S. Eulaliæ digno honore conditum eſt. *Ex Memoriali SS. Sancti Eulogii Ant. de Iepes, & rer. Hiſp. ſcript. &c.*

Inſignis SS. familia.

Deſiderium Martyrii.

Clam è Cænobio ſe proripit.

Martyrio donatur 853.

In territorio Lingonenſi, S. Sequani Presbyteri & Confeſſoris. Sequanus Magnimontenſi pago oriundus, ab infantia Deum quærens, puer etiamnum Pſalterium memoriter tenuit. Eum parentes, quod unicum haberent, & unicè diligerent, ſtirpisque ſuæ propagatorem vellent, Clericorũ Monachorumq; convictu prohibuêre, ne eo vitæ genere delectatus, ſæculo nunciũ remitteret. Verum ille domo ſe ſubducens, villa Valeriaca cellulam ſibi ſtruxit, eaq; ſe condens, ſolum Divina meditatus, molle corpuſculum ſupra ætatem duriter habuit, nec prius cibum ſumpſit, quam Pſalterium ex integro recitaſſet. Ipſum lurida, & emortua pene ex jejunii aſſiduo uſu, facie, cum parentes intuerentur, poſt lugubres queſtus, alter eorum: *ſi ob tonſuram*, inquit, *negatam, vigorem corporis amittere pergis, ecce ipſi te onere criniũ ſublevamus*; ductaque ſuper caput filii forcipe, adeo mox intremuit, ut forcipẽ tremor è manu excuteret. Proin ſacerdotio devotus, Euſtachio cuidam Presbytero adhæſit, cujus admonitione mòdico vini uſu admiſſo, noñihil de nimio rigore, obediendi ſtudio intermiſit. Edoctus a. divinitus Euſtachius, multorum ad ſalutem prædeſtinatorem illum Patrem fore, admiratus inſuper mitam juvenis ſanctitatem, ut ad Leviticum Ordinem promoveretur, cũ tamen non niſi quindecim annorum ætatem haberet, ab Epiſcopo impetravit. Quinquennio poſt, Sacerdotio initiatus, mortuo

S. Sequanus Abbas.

Non eſt conſilium contra Dominum.

Pueri exercitia.

Res mira!

15. at. anno fit ſubdiaconus.

Digitized by Google

mortuo Euſtachio, Clericorũ invidia appetitus & exagitatus, vitam Monachicam profiteri in animum induxit, & in Tornodorenſi Cænobio cucullũ amplexus, Segeſtrenſis non multo poſt Cænobii conditor eſſe & Abbas meruit; quo in loco incolas belluinis moribꝰ & latrociniis aſſuetos, felicisſimè convertit, multosq; inſuper Monachis accenſuit. Confluentes undiq; fama miraculorum ejus, infirmos & afflictos prodigiosè juvit, & ſigno crucis oleoq; benedicto curavit. In agro cũ Fratribus, cum fœnum curaret, ac repentino turbine tempeſtas ingrueret, vicinorumque undiq; manipulos per aërem diſsiparet, ſolum Sequani pratũ turbo non attigit, & in ſe conquieſcens tempeſtas, limpidiſsimum reſoluta in imbrem deſedit. Floruit A.C. 580. cujus deinceps nomine Segeſtrenſe Cænobium *S. Sequani (Sainct Seine)* eſt appellatum. *Ex vita, tomo II. SS. Ord. & Gall. rer. ſcript.*

Fit Monach.

& Abbas.

Miracula.

Floruit 580.

In Gallia S. Arnulphi Vapincenſis Epiſcopi, admirandæ ſanctitatis viri. Arnulphus nobilibus natus parentibus, puerili ætate S. Trinitatis Vindocinenſe noſtrum Cænobium ingreſſus eſt. Vbi mox cucullũ indutus, eo cogitationes omnes & ſtudia convertit, ut quæ in ſanctiſsima Regula præſcribuntur, ad amuſsim exactiſsimè obſervaret. Omnes diligebat, omnibus obſequebatur, cujus in illa ætate ſanctitatẽ admiratus Odericus Abbas, eum unicè diligebat; ſæpe etiam in dubiis conſulebat, vixq; ab ejus conſortio abſtrahi poterat. Quare Romam profectus, cũ & juvenem Arnulphum ſecum duceret, adeo Alexander Papa ejus modeſtiam eſt admiratus, ut ipſum Romę detineret; quodque mirandum magis, cognito ſancti adoleſcentis ſpiritu, & admirabili prudentia, ejus conſilio in re Eccleſiaſtica gerenda uteretur. Cum a. Vindocinenſes paſtore orbati, Epiſcopum ſibi dari per Legatos peterent, neq; aptiorem Arnulpho & utiliorem patriæ quenquam fore Alexander judicatet, quanquam invitus eũ ab ſe dimitteret, eam tamen provinciam, ſumma omniũ gratulatione eidem injunxit. Antequam a. Arnulphus Pontificatum iniret, Vindocinum deflexit, ut licentiam & benedictionem ab Abbate ſuo acciperet, & jucundo Fratrum oſculo potiretur. Ad ingreſſum Caſtri Vindocinenſis, cũ puerum defunctum, ad ripam Legdi fluvii reperiſſet; nudum, ut aquis luſerat, miſeratꝰ, pallio, quod habebat, pretioſo, operuit, cujus ſolo contactu, illico ſtupentibꝰ univerſis, puer revixit. In Pontificatu, ſumma uſus moderatione, *omnia omnibus factus*, uti bonis benevolus, ſic ſceleratis terribilis, animo infractus, atq; imperterritus, rebelles & contumaces Anathematis fulmine impetebat; accedente juxta, ſi quẽ damnaſſet, Numinis comprobatione atq; vindicta, cum contemptor Anathematis, repentina ſublatus morte, metum cæteris ingentem incuteret. Simili morte ſublatus alius, quum multi in necem Pontificis conjuraſſent, & is primus fuiſſet, qui in Chriſtum Domini gladium ſtrinxerat, & brachium innocentiſſimo amputaverat; quod ſanctiſſimi corporis membrum, etiam longè poſt mortem meritiſſimi Antiſtitis, penitus incorruptum, & quod augeat admirationem, purpureo etiamnum ſanguine diffluens eſt repertum. Claruit mira miraculorum virtute, quæ inter, dũ manꝰ forte lavaret, ipſa quæ ſacris defluebat manibus, aqua, cæci oculos aſpergens, illico viſum ipſi reſtituit. Floruit An. Ch. 1070. *Ex monim. Vindocin. Renato Bened. Hug. Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

Contemptor morte luit.

Sancto viro brachiũ amputatur.

Incorruptio ejus.

Flor. 1070.

S. Arnulph. Epiſc.

Puerili ætate fit Monachus

Invenis conſulitur à Papa.

Fit Epiſc.

Meſſanæ ad fretum Siculum, Sanctorũ Nicandri Abbatis & ſociorum Gregorii, Petri, Demetrii Presbyterorum, & Eliſabethæ monialis; qui ſub quadam ſpecu ſocialiter viventes, pariter in pace quieverunt. Claruerunt A. C. 800. *Octav. Caiet. Idea SS. Sic. t. 2. SS. &c.*

S. Nicander Abbas & ſoc.

In Clara-valle Beati Balſami. Balſamus in Monaſterio S. Anaſtaſii Romæ Monachum profeſſus, eximia animi puritate & ſanctitate clarus effulſit. Is celebri Clarę-vallenſium fama exaudita, & data occaſione loci ſanctitate etiam perſpecta, nihil magis, quam ibidem vitę terminum claudere exoptavit. Eo a. reverſus aliquando, cũ exequiis cujusdam Fratris intereſſet, *cum gemitu valido*, inquit vitæ Auctor, *petivit animæ ſuæ ut moreretur, ex intimis cordis medullis clamans ad Dominum, & dicens: Moriatur Domine anima mea morte juſtorum, & fiant noviſſima mea, horum ſimilia.* Cumque corpore jam tumulato, omnes Monachi flexis genibus tertio devotiſſimè clamarent: *Domine miſerere ſuper peccatore*, & vir ſanctus totus in lachrymas reſolutus, defuncto requiem, & ſibi celerem vitæ terminum poſtularet, in eodem loco invaſit eum peremptoria febris, qua infra decimum diem ibidem ſancto fine deceſſit. Fuit Divinis viſitationibus in corporali etiamnum agens ergaſtulo verè beatus, cui aliquando cæleſtibus intento, cælum patuit, interque cæleſtis illius Ieruſalem cives, ipſum etiam Regem Regum, ejusq; glorioſiſſimam Genitricem intueri

B. Balſamus.

Mori optat.

Infirmatur

Solo tactu pallii mortuum ſuſcitat.

Deiparam intuetur.

meruit: *quorum*, inquit liber virorum Illustrium, *felicissima visione ita lætatus est, ut jam se quasi unum ex eis reputaret. Menolog. Cist. Chrysost. Henriq. & lib. vir. Illust. cit. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Simeon. Camalduli S. Simeonis Monachi & Eremitæ egregia vitæ sanctitate conspicui, reclusus in cella dicta Papæ. *Aug. Florent. Hist. Camald. t. 2. SS. Ord.*

B. Sophia Abb. In Monasterio Hovenes Beatę Sophię ejusdem Monasterii Abbatissæ. Hæc Ordinem nostrum in Monasterio Ditkirgen professa, cum ad exactiorem Regulæ observantiam, & sacrum vitæ rigorẽ inhiaret, ad sanctissimam, & florentissimã tunc temporis Cistercienſiũ nostrorum Reformationem transiit; cumq; & vitæ exemplo, & prudentiæ laude plurimum præstaret Priorissa Montis S. Walpurgis constituta, indę postmodum evocata, Abbatissa in Hofenes designata est. Fuit rigoris & disciplinæ Monachicæ propugnatrix tanta, ut quod evidens zeli & virtutis erat argumentum, subinde vitii & crudelitatis nomine à tepidioribus judicaretur. Quem tamen zelum atque fervorem, quantum amaret Deus illustribus miraculis confirmavit: Cum aliquando cervisia eidem prodigiosè in vinum converteretur; & de templo absolutis nocturnis precibus quadam nocte prodeuntem, comitaretur Angelus, lucernam velut minister eidem præferre visus. Sicque virtutibus & signis admiranda, in senectute bona quievit. *Cæsarius Heisterb. Barn. de Montalbo, Angel. Manriq. Henr. t. 2. SS. &c.*

Rigida in discip. Mon. observanda

Angelus lucernam præfert.

In Monasterio Luxovienſi Sanctorum atq; Beatorum ejusdem Cænobii Abbatum & Monachorum. Quorum ingentem ac penè incredibilem fuisse numerũ, cum ex antiquitate Cænobii, jam supra mille annos, inter celeberrima Ordinis, spectatissimi, tum ex ipsa sub sanctissimis Præsulibus ac vitæ Magistris, jugi & quam maxima Monachorum frequentia, fit manifestissimum, ut si vel solos quidem diversarum gentium Apostolos, Archiepiscopos, Episcopos, & quidem eosdem omnes, sanctitatis & præclarissimè gestorum laude celeberrimos, numerare aggrediaris, totus obstupescas; tanta jam cum ob singularem eruditionem, tum præstantissimam sanctitatis laudem, ipsis Cænobii initiis, de ejusdem Monachis opinione, ut sub A.C. 617. Concilii Gallici Patres, cõmuni omnium consensu decernerent: *Ad extirpandas Gentilium reliquias, & succrescentes Hæreses Photini & Bononii, neminem tam esse idoneum, quam Monachos Luxovienses. Satis luculentum eos zeli & industriæ suæ documentum quotidie (NB.) dedisse, in numero populorum, quos prædicatione sua ad fidem adduxerant, &c.* Vt de splendore ejus Cænobii, deinceps etiam multo celebrioris facilè omneris, & ex eo deductis calculis, quos numerare nequeas, sub una hac saltem eorumdem omnium cõmuni memoria venereris. *Ex monim. ejusdem Cænobii, Annal. nostr. Vincent. Bellvac. Iepesio &c.*

SS. & BB. Luxovienses.

Quot Apostoli? quot Episcopi?

A.C. 617.

Concilii Gallici opinio de Luxoviensib.

DVODECIMO CAL. OCTOB.

XX. Septembris. D.

S. Ratherius Episc. IN Monasterio Laubiensi Sancti Ratherii Episcopi & Confessoris. Ratherius sive Racherius, illustrissimo Viennæ Comitum sanguine oriundus, vitam Monachicam calcato sæculo, in celeberrimo Laubiensi prope Binchium Cænobio professus, admirabili ut eruditione sic vitæ meritis effulsit; ob quæ ad Pontificatus Veronensis in Lombardia Cathedram evectus, strenuam Ecclesiæ universæ operam navavit, & repullulascentem passim pestilentissimam Anthropomorphitarũ Deum corporeum & impia multa docentium Hæresim, æterno cum merito profligavit. Nec dissimili felicitate ac merito, invalescente nimium Berengarianorum Hæresi, eorumdem errores insigni ut zelo, sic subtilitate ac gravitate refutavit, & doctissimis editis scriptis mirè confudit, convicit, ac triumphavit; Vt vêrè Hæreticorum sui & sequuturi etiam temporis, Sacramentariorum inprimis malleus Ratherius habeatur. Fuit in Divini verbi prędicatione assiduus, vitiorum omniũ hostis juratissimus, cumq; profligatorũ hominum scelera insectari constantissimè pergeret, & dignissima Pontifice constantia, nullo personarum respectu, potentissimorum æq; ac humillimorum malefacta redarguere nihil formidaret, ipsum Hugonem Italiæ Regem, plurimosque alios Principes incredibili magnanimitate pro gravibus delictis acriter corriperet, nec de fervore suo, etiam gravibus minis & injuriis appetitus, paratus prius sanguinem fundere & mortem oppetere, quam quæ tam juste damnaverat probare seu dissimulare, remitteret, concitatis in se quorumdam

Optime meritus de Ecclesia Universa.

Anthropomorphitarũ Hæresim profligat.

Item Sacramentariorũ

Ejus zelus.

Constantia

Mori paratus quam adulari.

Sepelitur. rumdam animis, decimo ſeptimo Epiſcopatus anno ſede ſua pulſus; optimis a quibuſq; ut reſtitueretur agentibus, reſtitutus; verũ, quod pergeret vitia Principum deteſtari, denuo exactus, non multo poſt ad Leodienſem in Belgio Cathedram evectus, cũ depravata ſimiliter omnia cerneret, & pari libertate in ſceleratos animadverteret, eo quoque honore poſt triennium dejectus eſt. Ita tertium pro Chriſto exul, ſolatus facilè exilium ſuum deſideratiſsimo cuculli & cellulæ otio, reverſus ad Cænobium ſuum, in quo deinceps ad obitum uſq; ſuum cæleſtibus vacans deliciis feliciſsimè conquievit, imo ſtrenuè laborans, multa æternitate digniſſima monimenta reliquit, novendecim poſt honorem Pontificium annis ſuperſtes. Tandem longi certaminis mercedẽ percepturus, ad æternæ patriæ felicitatem emigravit, cujus egregiam ſanctitatem & merita illuſtribus à morte prodigiis Deus comprobavit. Enituit magnus Hæreſum triumphator, rara animi demiſsione, quæ vel ex Epitaphio ejuſdẽ in Cænobio Laubiẽſi manifeſto apparet, quod ipſe ſibi poſuit, & tumulo inſcribi curavit, his verbis:

Denuo.

& tertio ejicitur.

Multa ſcribit.

Miracula.

Epitaphium ſprinſigne.

Conculcate pedes hominum,
Sal infatuatum.

De eo prolixius agimus *in Annal. noſtr. Bened. & Germ. Aquila item Imp. Bened. Videantur Sigebert. Iepes, Bucherius, Molan. Arnold. &c.* Obiit ſub A. C. 972. decrepitus.

Obiit 972.

B. Ioannes Euſtach.

Iardineti apud Waldcuriam, ad ripam Auriæ rivuli Comitatus Namurcenſis, dormitio Beati Ioannis Euſtachii, primi ibidem Abbatis. Is adoleſcens etiamnum fluxas mundi & carnis illecebras faſtidire doctus, Montibus Hannoniæ, in Cænobio Vallis Scholarium Regulam Divi Auguſtini profeſſus, audita celebri Molinenſis Cænobio ſub Inſtituto Ciſtercienſium noſtrorũ fama, ſuperiorum conſentu eo ſe contulit, & in S. P. N. BENEDICTI verba & Regulam juravit. Vbi tantis progreſſibus ad perfectionem enixus eſt, ut paulo poſt magn9 evaderet, neq; apud ſuos tantum, ſed & exteros plurimum ſuſpiceretur. Iardineti monaſterio Virginũ cæleſti monitu ab Abbate Alnenſi præfectus, Monialibus monita negligentibus, Monachos ſubſtituit, & loco opibus exhauſto, magna in rerum omnium penuria, & extrema paupertate, primus Abbatis titulo præfuit, adeo pauper Abbas, ut ſtipe viveret, & panem, caleum, rapas à Florinenſi Abbate precario acciperet; totos ſeptẽ annos vino & cerviſia abſtinens, ſola frigida contentus, & inſigni in cibo parſimonia corp9 excrucians. Hoſpitalitati nihilomin9 præcipuè ſtuduit, & ut erat in oculis ſuis vilis, & viliſſimis miniſteriis delectabatur, Cellam hoſpitum ipſe ſcopis mundavit; eoque nobilibus viris forte intervenientibus admirationi fuit. Rogatus ab iisdem, cur opus tam abjectum & ſqualidum non aliis committeret: *Confratres mei*, inquit, *aliis exercitiis, de mandato ſuperioris ſui implicantur: ego autem hoc me opere exerceo, ut otium pulvinar diaboli evitem.* Fama a. ſanctitatis latè proditus, eoq; nomine Principibus charus, propenſiſsimos in ſe, liberaliſsimos in Cænobium expertus eſt. Plura Cænobia inſigni cum merito, per Namurcenſem Comitatũ & provinciam reformavit, & rigorem Monachicũ præclarè reſtituit, eam ob cauſam nobilibus quibuſdam exoſus adeo fuit, ut de mactando cogitarent. Miſſus qui interficeret, ſeditioſus & frontis perfrictæ ſicarius parata jam cæde, adeo perterrefactus ſolo contuitu Abbatis fuit ut non aliter contremeret, quã ſi eo momento vitam cum morte cõmutaturus videretur. Vt proin nihil quod propoſuerat auſus, ſupplex ad Euſtachii pedes procideret, & cũ ne ſyllabam quidem effari poſſet, crebra tunſione pectoris, ſcelus confeſſus veniã nutu potius, quam verbo rogaret, donec manſuetudine ejus recreatus rem totam proderet, & abſolutus diſcederet. Fuit prophetico ſpiritu à Numine illuſtratus, quo docente impendentẽ cuidam ſupremam vitæ horam prædixit, & abſens licet invocatus, mirè exaudiit & opem prodigioſè attulit. Frumentum quod effuſiſſima liberalitate in pauperes diſtribuit, prodigioſè multiplicari meruit. Septuaginta quinq; annos natus, reluctantibus fruſtra univerſis, ut quietius Deo vacaret, Abbatiali honore ſe abdicavit, & quatuor inſuperañis ſuperſtes demum A. C. 1461. ſanctiſſimo fine hac ipſa die diſceſſit. *Iacobus Vimeſius & Ioan. de Aſſygni Miræus, Arn. de Raiſſe, t. 2. SS. Ord.*

Ex Auguſtiniano Benedictinus.

Ineunte præfuit.

Pauper Abbas.

At in hoſpites liberalis.

Ejus humilitas.

Reformat plura Cænobia.

Parantur inſidiæ.

Sicarius ſit ipſi ſupplex.

Spiritus prophet.

Obiit 1461.

Eadẽ die S. Gerardi Monachi & Confeſſ. Hic ex Colonienſi Diœceſi oriund9, ſolitariæ vitæ incenſus deſiderio, S. Lydewigem ea ſuper re conſulẽs, & ab illa probè inſtitutus, ac de eventuris ſibi probè edoctus, magno animo ſanctiſſimũ atque rigidiſſimũ Incluſorum Inſtitutum amplexus eſt. Cellula proin in arbore quadam exſtructa, annis duodecim ſe continens, hominem nullum vidit, prodigioſiſſimè raro miraculo refectus, cũ manna

B. Gerardus

Manna cæleſte quotidie accipit.

illi cæleſte; quo olim filii Iſraël in deſerto paſcebãtur, quotidie miniſtraretur, quod cellulæ quotidie ſuæ deſuper influens, cũ gratiarum actione ſumebat. Revelante autem Numine, multa videre mira & intelligere meruit. Mortuus eſt A. C. 1426. quem ſuperſtes adhuc Lydwigis, rapta in Paradyſum ipſa ejus tranſitus die, deportari ab Angelis vidit, atque in fonte tam lympido ablui, ut profunditas ejus per integrum quaſi milliarium tralucens videretur. *Ex Ioanne Brugmanno, Vita S. Lydvvigis, t. 2. SS. Ord. &c.*

Obiit 1426.

B. Franco converſus.

In Sicilia S. Nicandri Abbatis ſociorum. De quibus alii & nos etiam heri mentionem fecimus.

S. Franco converſus.

Villarii in Brabantia Beati Franconis cognomento de Laken, Converſi, qui ſeculi nobilitate olim clarus, humilitate cæterisque virtutibus clariſſimus in cucullo evaſit, & poſt vitæ hujus agonem præmia æternitatis meruit. *Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. lib. Vir. Illuſtr. Ciſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

SS. & BB. Hiberniæ.

In Hibernia Sanctorum atque Beatorum ejuſdem Inſulæ Monachorum, quorum natalis dies ignoratur. Fuiſſe hunc numerum plane innumerum, nemo facile ignoraverit, niſi qui ampliſſimum illud Regnum adeo olim Cænobiis & Monachis ſcatuiſſe non legerit, ut totum ferè orbem Monachorum ſanctiſſimis colonus impleret, & ingentem Apoſtolorum multitudinem ad diverſarum provinciarum converſionem deſtinaret. Habuit, non unum ſolum Cænobium eadem Inſula, quod duo, & tria Monachorum millia aluiſſe memoratur, tanti ob incredibilem Sanctorum copiam jam olim facta, ut Inſulæ Sanctæ nomenclaturam mereretur, hac etiam poſtrema ætate Sanctorum recentium ut ſic dicã copia fertilis, quorum nonnulli ſuperioribus annis admirandis prodigiis ad confuſionem Hæreticorum nobilitati ſunt. Cætera tu ipſe metiaris. *Ex Annal. noſt. &c.*

Inſula Sancta.

Elnone elevatio Sancti Amandi Epiſcopi. Fuit hic Sereni Aquitaniæ Ducis filius, Ogienſis poſtea Monachus, demũ Epiſcopus Trajectenſis, Gandenſium & Sclavorum meritiſſimus Apoſtolus, obiitque A. C. 661. cujus ſacrum corpus, cũ tanto poſt, anno nimirum 809. elevaretur, adeo integrum repertum eſt atq; incorruptum, ut barba etiam, quin & ungues mortuo creviſſe conſpicerentur; cumque pro Religione forcipe quiſpiam, duos ex ore ejus dentes evelleret, guttæ etiam ſanguinis illico ſequerentur. Egimus de ipſo prolixius die Natali ipſius 6. Februarii, hodie vero ſolemnis ipſius elevatio ſingulari feſtivitate celebratur. *Molan. & variorer. Belg. ſcript.*

Elevatio ſancti Amãdi

Incorruptio mira.

Apud Sonegias, translatio Sancti Vincentii Confeſſoris, Hannoniæ Comitis, & Hiberniæ Proregis. Molanus & citati.

Translatio S. Vincent.

Lancaſtriæ in Anglia glorioſum Martyrium R. P. Ambroſii Barlo Congregationis Duacenſis Monacho Presbytero qui paſſus eſt hac die anno 1641. De quo ſuperius 10. Sept. cum hac die ponendus fuiſſet. paſſ9 nim. 10. Sept. ſed ſtylo veteri.

VNDECIMO CAL. OCTOBRIS.

XXI. Septembris. E.

S. Geremarus Abbas.

IN Cænobio Flaviacenſi, S. Geremari Abbatis. Geremarus, Sanctiſſimo illi Rotomagenſium Pontifici Audoëno, ob egregias Virtutes & dotes animi chariſſimus: ab eodem Pontallenſis Monaſterii Abbas conſtitutus eſt. Verum cum Sanctiſſimi Patriarchę noſtri exemplo, Regularis vitæ cuſtodiam teneret, nullique per actus illicitos in dextram lævamq; partem deflectere à recto converſationis itinere per ſanctum Abbatẽ permitteretur, quidam malitioſi & impii, Patri amantiſſimo necem machinati, cultello erecta cuſpide ſed tecta, firmiter ſub ſtrato ejuſdem defixo, eum auſu nefario finem ſpectàrunt, ut longis vigiliis de more fatigatus, atq; in lectulum cum impete ſe projectans, cultello ſeipſum indueret, & pietatem atque diligentiam ſuam indigniſſima morte innocens lueret. Quod volente Numine, præſentiens vir ſanctus, periculũ declinavit, & relicto parricidarum convictu, juvante Beato Audoëno Flaviacenſe Monaſterium fundavit, ejuſdemque primus Abbas deſignatus, mira vitæ ſanctitate robuſtiſſima ibidem fundamenta jecit, & illud quaſi conſecravit. Claruit inſigni miraculorum gloria, & varia meritorum copia locuples mortalitatem exuit, felicem induit imortalitatem. Claruit A. Ch. 670. *Vincent. Bell. in Spec. Trithem. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Fit Abbas.

Necem ipſi ſtruunt Monachi.

Reſignat.

Condit Flaviacum.

Clar. 670.

Monaſterio Corbionis in pago Dorcaſino, Sancti Launomari Abbatis & Confeſſoris, Launomarus parentes Carnotenſes cives habuit. Puerulus patris greges

S. Launomarus Abb.

Digitized by Google

ges paſcere juſſus, alimenta ſubmiſſa, de his frugaliter vivens, in pauperes erogavit; ipſe jejunus, ad ſolis primũ occaſum, paupere victu ſatisfecit. Parentibus ob hęc aliaq; in puero ſtupenda, admirationi cum eſſet, Magiſtro presbytero cuidam creditus, & litteris & pietate mirè profecit. Presbyter poſtea & ipſe ordinatus, ſolitariam non multo poſt amplexus vitam, Monachus demum, & multorum Monachorum Pater effectus eſt. Carnotenſis primum Cænobii, Corbionis poſtea à ſe conditi curam adminiſtravit, & lectiſſimos cælo milites conſcripſit, quibus admirabili vitæ ſanctiſſimæ exemplo, ad coronam æternitatis promerendam Dux & Magiſter in univerſis laboribus prævit, & facem prætulit. Soli etiamnum in eremo agenti, necem latrones quidam machinati, cum in conſpectum ejus veniſſent, tanto terrore correpti ſunt, ut ad pedes ejus ſupplices affuſi: *Parce nobis Vir Dei, parce*, ingeminarent, *reatum noſtrum exponimus, & ideo veniam petimus*: quibus ille, conatus eorũ perſpectiſsimos fuiſſe prodidit, attonitosq; miraculi novitate, & ſerio pœnitentes, domum remiſit. Claruit mira miraculorum gloria; quæ inter illata jam à Fratribus meſſe, formidandum Cænobii incendium ſigno Crucis extinxit; eademq; nocte lucernam tertio à cacodæmone extinctam ſignaculo eodem prodigiosè reaccendit; ſimiliter annoſam & ingentem quercum raro prodigio aliorſum tranſtulit; multaq; alia miracula edidit. Rarius illud & inprimis mirandũ, ad eos qui varia fortuna, ut ajunt, opulenti facti ſunt, exemplum: cũ opem ejus Hermoaldus, vir nobilitate generis & opibus præſtans, graviter ægrotus, imploraret, & quadraginta ſolidos dono mitteret, quos cum admittere Vir DEI omni modo recuſaret, importunis denique ſervi precibus, tantum annuit, ut in manus ſumeret, & pondus cujusq; velut libræ appenſi, expenderet. Stupenda res! Agnovit prodigioſiſſimè numeros ſingulos, unde quisq; comparatus eſſet illuminatiſsimus Abbas, & ex iis omnibus, unũ ſolum mundum, & non ex rapina acquiſitum deprehendit, quem unum ſuis ſuorumq; reſervans uſibus, reliquos remiſit, cum hoc referendo ad ægrum reſponſo: *O homo; pecunia iſta iniqua eſt, & Divinam non poteſt mutare ſententiam; ſed nec peccatorum remiſſionem impetrare: nam victimæ impiorum abominabiles ſunt Domino.* Retulit rem omnem ſuperſtiti etiamnum Domino ſervus, qui paulo poſt morbo invalescente ab hac luce abſtractus eſt. Launomarum paulo ante obitum Malard9 Carnotenſis Epiſcopus cum venerationis ergo ad ſe evocaſſet, prænunciata ille patriæ clade, paucis poſt diebus ibidem extinct9 ad cælos emigravit. Claruit Malardus Epiſcopus A. C. 650. Launomari autem Feſtum huc translatum ob concurſum Feſtorum die 19. Ian. *Ex Vincent. Bell. Petroin Catal. t. 2. SS. Ord. &c.*

Admirabilis puer.

Fit Monachus & Abbas.

Necem ſtruentes mire converſi.

Incendium reſtinguit.

Infigne exemplum.

Stupenda res!

Aſpernatur Dominus rapinis parta

Clar. 650.

In Gallia Beati Martini S. R. E. Cardinalis, & Apoſtolicæ ſedis Legati, de Romana Eccleſia meritiſsimi. Fuit Martinus ipſo flore reformati per Ciſtercienſes Ordinis noſtri longè florentiſsim9, omni virtutum genere excultiſsimus, quarũ intuitu ſacratiſsimo illi purpuratorum Patrum ſenatui accenſus, admirandis humilitatis exemplis purpuram excoluit, tantusque fuit, ut nihil ſimile poſt ipſum in mundo viguiſſe, Mellifluus Doctor, ſatis aperte innuiſſe videatur. Cujus quidem tanti Encomiaſtæ verba ipſa ad Eugeniũ III. Pontificem Maximum audiamus; Gautredum Carnotenſem Epiſcopum & hunc ipſum Martinum noſtrum, mirificè profectò cõmendantem: *O ſi talium virorum daretur copia &c. Quid Te felicius, quid illo jucundius ſæculo? Putas, hic ſumus, quouſq; hæc fiant? Quis det vivere ut videre contingat? O ſi viderem in vita mea, Eccleſiam DEI talibus innixam columnis! O ſi Domini mei ſponſam cernerem tantæ commiſſam fidei, tantæ creditam puritati! Quid me beatius quidve ſecurius? cum ejuſmodi circa me vitæ meæ & cuſtodes ſpectarem ſimul & teſtes, quibus omnia mea ſecreta ſecurè committerem communicarem conſilia, quibus me totum refunderem, tanquam alteri mihi. Quiſi vellem aliquatenus deviare non ſinerent; frenarent præcipitem, dormitantem excitarent: quorum me reverentia & libertas extollentem reprimeret, cedentem corrigeret: quorum me ſubſtantia & fortitudo nutantem firmaret, erigeret diffidentem: quorum me fides & ſanctitas, ad quæque ſancta, quæque honeſta, ad quæque pudica, ad quæque amabilia & bonæ famæ provocaret, &c.* Dignum & illud memorari, quod idem magn9 Doctor noſter, his verbis deprædicat: Functus aliquando legatione (Martinus dulcis memoriæ Presbyter Cardinalis) in Dacia, tam pauper remeavit, ut penè expenſis & equis deficientibus, vix perveniret Florentiam. Ibi Epiſcopus loci donavit ei equum, quo Piſas uſque, ubi eramus tunc pervectus eſt. Poſtridie, credo, ſequutus Epiſcopus (erat enim illi cauſa cum adverſario, & agendi aderat dies) cœpit requirere ſuffragia

B. Martinus Cardin.

Mirum Elogium.

Ingens opinio S. Bernardi de Martino.

Ecce veri paſtoris munus.

Illuſtre exemplum.

ſuffragia amicorum. Cumq; per ſingulos ſollicitaretur, ventum eſt ad Martinũ. Fiducia erat major in illo, qui non poſſet imemor eſſe recentis beneficii. Tunc Martinus: Decepiſti me, inquit, neſciebam tibi imminere negotiũ. Tolle equũ tuum, ecce in ſtabulo eſt, & hora eadem reſignavit illi. Quid dicis mi Eugeni? Nonne alterius ſæculi eſt, rediiſſe Legatum de terra auri, ſine auro? Tranſiiſſe per terram argenti, & argentum neſciiſſe? Donũ inſuper, quod poterat eſſe ſuſpectum, illico rejeciſſet. *Ex lib. 4. de Conſid. ad Eug. c. 5. Faſc. SS. & Menol. Henr. t. 2. Sanctor. Ord. &c.*

Donum ut rejiciat Martinus?

B. Nicolai Abb.

Inſtitutor Præſentationis B. M. V.

In Normannia Venerabilis Nicolai Abbatis S. Nicolai ejusdem provinciæ, qui Feſti Præſentationis Beatiſſimæ Virginis Matris primarius extitit, eoq; nomine cum de Deipara Ordinis unica Tutelari, tum de amantibus ejusdem Magnæ Matris, præcipuè meruit, cum in maris periculo prodigiosè ſervatus, beneficii nõ imemor Feſtum iſtud in Cænobio primũ ſuo celebrari inſtituiſſet, cujus exemplo & comendatione, mox in Galliis paſſim celebrari cœpit; dehinc ad Saxones, poſtea ad Siculos tranſiit, donec ſuperiore ſæculo A.C. 1585. à Sixto V. ubiq; terrarum obſervandum præciperetur. *Arnold. Duac. t. 2. SS. Ord. Annales noſt. Benedict. &c.* Eum ignominem ex nomine Cænobii appellavimus.

B. Arnulph. Abbas.

In Gallia Beati Arnulphi Abbatis & Martyris. Fuit Arnulphus celeberrimi & frequentiſſimi Sanctorum copia Novalicienſis Cænobii in territorio Taurinenſi Abbas, idemq; Sanctiſſimi Ordinis noſtri in ampliſſimo Galliarum Regno Proto-Martyr; qui cum primævo Ordinis vigore, ſub ipſo Sanctiſſimi Patriarchę noſtri diſcipulo Mauro noſtris accenſus, egregia vitæ ſanctitate exſplenduiſſet, eã inſuper à Numine gratiam meruit, ut Longobardis in Galliã irruentibus Martyrii laureola inſigniretur, & pretioſo ſanguine primus è noſtris tam glorioſa purpura, feliciſſimum Regnum ac Cænobiũ conveſtiret A. Ch. 575. *Pingonius, Annal. noſt. Menard. Arn. Duac. t. 2. SS. Ord. &c.* *Occ. 575.*

Protomartyr Galliæ.

In Monaſterio Ciſtercienſi Beati Bonifacii illius loci Abbatis, & totius ſacræ familiæ Generalis, qui multis ac magnis cæli favoribus affectus, cum Vniverſo Ordini ſanctitatis exemplis utiliter præluxiſſet, piiſſimè tandem obdormivit in Domino An. Ch. 1240. cum annis 19. menſibus 6. ſuma cum laude præſtitiſſet. *Claud. Rob. Menol. Henr. Barnab. Montalb. &c.* *B. Bonifac. Abb.*

Caſini, Beati Pauli cognomento Capuani, ejuſdem loci Monachi, viri ſanctiſſimæ Converſationis, cujus anima inſtar ſolis exire vita eſt, cum carnis ſoluta ergaſtulo, ad Creatoris ſui occurſum emigraret. *Leo Oſtienſis, Chron. Caſin. Petr. Diac. t. 2. SS. &c.* *B. Paulus.*

Eadem die, S. Landelini Abbatis & Confeſſoris Deiparæ addictiſſimi elevatio in Monaſterio Criſpinienſi. Molanus in Additionibus ad Molanum. *S. Landelin. Abbas.*

Item, translatio S. Walpurgis Virginis & Abbatiſſæ, filiæ S. Richardi Anglorum Regis, Sanctorum Wilibaldi primi. Eiſtettenſis Epiſcopi, & Wunibaldi Abbatis germanæ ſororis, de qua translatione agit in vita ejusdem hac die, anno tamen non coñotato *Wolfhard. Monach. Arn. Duacen. &c.* *S. Walpurg. translatio.*

DECIMO CAL. OCTOB.

XXII. Septembr. F.

S. Emmeramus Epiſc. Mart.

RAtisponæ in Bavaria, S. Emmerami Epiſcopi & Martyris, qui ut alios liberaret, mortem ſæviſſimam Chriſti cauſa patienter ſubiit. Emmeramus parentes genere atque opibus præſtantiſſimos habuit, Aquitaniam patriam. Fuit corporis atque animi dotibus ornatiſſimus, & artium maximarum diſciplinis inſtructiſſimus. Convertendarum autem gentiũ ſtudio, adjunctis ſibi Apoſtolici laboris ſociis, iter verſus Pannoniam inſtituit, ſed in Bavariam delatus, & à Theodone Bojorum Duce interceptus, ut ſubſiſteret rogatus eſt, quod eadem Regio Idololatriæ etiamnum infecta reliquiis, necdum prophanos prorſum ritus, & ſacra impia ejuraſſet. Subſtitit proin Sanctus Pontifex, & triennii aſſiduo atque immenſo labore, in omnes Bavariæ latebras, fidei Chriſtianæ lumen intulit, deque Bavaria æternum meruit. Cum a. præſentis vitæ terminũ inſtare ſibi divinitus cognoſceret, ſubditos ſibi fideles rogare cœpit, ut orationis ergo Romã ſibi petere per eoldem liceret, quo nimirũ, paſtorali perfunctus cura, liberius deinceps Numini vacaret, & ad mortẽ ſeſe diſponeret; longe aliò quam diſpoſuerat vocatꝰ, mira occaſione retentus,

Apoſtolus Bojorum.

Inſigniter meretur.

Romam iter inſtituit.

Digitized by Google

retentus, ſanctiſſimæ vitæ, glorioſiſſimo termino finem impoſuit, & Apoſtolicos labores, corolla Martyrum coronavit. Deprehenſa eo ipſo tempore, cum abitũ pararet Otha ſive Utha Theodonis filia, è Sigibaldo, Iudicis cujuſdam filio prolẽ concepiſſe; metu proin certi ſupplicii Emmerano ſupplices, opem implorabãt. Quorum vicem miſeratus Pontifex, graviter obiurgatis, pœnitentiam injunxit, & ut criminis illius reum ſe facerent annuit, prædictoque quid de ſe futurum erat, Theodone annuente, iter Romam verſus ſuſcepit. Accitatum ſceleris Pontificem Lantbertus Princeps Uthæ germanus, tridui jam emenſo itinere, prope pagum Helffendorff aſſequutus, affinem ſalvere juſſit. Cui Sanctus: *Teſte Deo, carnali ex commercio, affinem ſe nullum noſſe, & ad Pontificem Maximum provocare, reſpondit.* Sed ab irato Principe, nil quam convitia, & contumelias retulit, juſſus quamprimũ à militibus pro dignitate tanti flagitii tractari: quem inſtante atque jubente Lautberto, ſcalæ cuidam alligatum, manibus primum articulatim præciſis, mox oculis ereptis, naribus dein atque auribus amputatis, crudeliſſimè conciderunt. In laudibus autem Divinis perſiſtentem, etiam pedibus mulctarunt, & verenda impudentiſſimè abſtraxerunt, detruncataque demum lingua, mutilum corpus, ſuo volutatum in ſanguine reliquerunt. Quibus abeuntibus, cum ab occurrentibus è latebris Clericis, potum aquæ peteret Martyr ſanctiſſimus; monitus à minus benè effecto erga ſe Vitali Presbytero: *Mortem potius optaret, quam aquam peteret*; in hæc digna tanto Pontifice, plena humilitatis verba erupit: *An non in mentem tibi venit Vitalis, quod monui ſapius: Neminem ad mortem feſtinare debere, ſed potius longiora pœnitentiæ ſpatia optare, ut contractas animi ſordes, lachrymis in hac vita abluere poſſit?* Propoſuitque inobedienti pœnam, ut quoties dein ori potum applicaret, toties rationis uſum perderet; quod ipſum illico evenit, & pro meritis ſceleratum caſtigavit. Viſus autẽ Sancti Martyris animus, in ſpecie fulguris coruſcantis cœlos penetrare, continuis exin prodigiis, loco in quo paſſus fuerat à Numine exornato. Sacro autem ejus corpore in Atchaim recondito, perpetuis quadraginta dierum tempeſtatibus isque horrendis & metuendis admodum, ſed & revelationibus diverſis moniti, Princeps, Clerus, ac populus, accenſis cereis, non ſine prodigio, inter ventorum vim inextinctis, inſigni pompa Ratiſponam ſacrum funus comitati, celebri in honorem ejus exſtructa baſilica & Cœnobio ſepeliere; redeunte quamprimũ aëris ſerenitate, & miraculis innumeris tanti Pontificis Martyriſque merita ac ſanctitatem conteſtantibus; cæleſti in occiſores illico vindicta flagrante, Lantberto in exilio miſerrimè mortuo, omnique ejus poſteritate extincta, tortoribus autem à dæmone arreptis, iiſque omnibus qui in necem Sancti conſenſerant mirè afflictis & diſſipatis. *Ex vita per Cyrinum Ratiſpon. Antiſtitem, Antiq. lect. Henrici Caniſii, VVigulco Hundio, Carolo Stengelio, Aquila noſtra Imp. Benedict. & Annal. Benedict. & German. &c.*

Innumera. miracula.

Occiſorum punitio.

Miſeratio Pontificis.

Reus protin.

Crudeliſſime occiditur.

Improbitas Clerici.

Pœna inobedientis.

Prodigioſæ tempeſtates.

Lauduni, Sanctæ Salabergæ Abbatiſſæ. Salaberga illuſtri nata genere, in ſuburbio Leucorum agri Lingonenſis, cum puella etiamnum utroque oculorum lumine orba eſſet, à Sanctiſſimo Luxovienſiũ Abbate Euſtaſio prodigioſe ſanata eſt. Cũ autem mundum deſerere, & Virginum ſponſo Regum Regi totam ſe conſecrare ſtatuiſſet, contra voluntatem, Riceanno viro illuſtri copulata, eo poſt alterum mẽſem extincto, cucullum denuo exambiit. Verum ad alteras etiam nuptias tranſire, à Dagoberto Rege coacta, Blaudino ſive Bavoni inter proceres Sicambrorum & Palatinos Regis ſpectatiſſimo, juncta, ex eo plurimum liberorum mater effecta, omnes illos Chriſto Domino conſecravit. Optima autem mariti, Principis religioſiſſimi voluntate, conſtructo primum apud Lingonas, de hinc in Vrbe Laudunenſi Virginum Cœnobio, cum hujus Abbatiſſa deſignata eſſet, plus quam trecentas paulo poſt ſacras DEO Virgines congregavit, quibus egregia vitæ ſanctitate præluxit, & vigiliis, orationibus ac jejuniis perpetuo intenta, miraculorum rara gloria à DEO honorari meruit. Eam cæleſtium rerum viſione non ſemel DEVS mirè recreavit, & quæ ipſam expectarent gaudia & præmia oſtendit: Verum beneficio magnæ cælitum Imperatricis Matris Virginis, unicæ Ordinis, & Cœnobii ſui Tutelaris, ipſam diutius ſuorum commodo & ſolatio conceſſam, Sanctus Anſericus Epiſcopus, tunc etiam eidem apparens, ſignificavit: *Quia*, inquit, *Sororibus adhuc neceſſaria es, Beata MARIA Filium ſuum deprecata eſt, ut à ſuperis* (ſunt enim in cælum rapta) *celerius revertaris.* Vita tunc quoque miri candoris volucris, quæ acceptum à Superis halitum, in os Salabergæ copioſe transfudit, ut diffuſam in labiis

S. Salaberga Vidua præceps.

Alteras nuptias invita celebrat.

Condit 2. Cœnobia.

Miraculis illuſtris.

DEipara curæ eſt. Salabergæ Monaſterium.

Mors ipſi ab Angelo pranunciatur.

labiis ejus gratiam facilè omneris. Appetente denique vitæ termino, ab Angelo de die mortis edocta eſt: *O dulciſſima*, inquit, *filia; prapara te ut bravium accipias, & exitum tuum præſtolare, quia & ego ex Victoria tua, cupio bravium accipere, centeſima enim die laboris tui fructum recipies.* Quo dicto cingulum ejus abſtrahens, ſecumque deferens, diſparuit. Fuit in lege Divina erudita, claruitque An. Chriſti 640. *Vincent. Belluac. Ioan. Trithem. Varij rer. Gall. ſcript. t. 2. SS. &c.*

Clar. 640.

B. Ioannes Abb.

In pago Tornodorenſi Sancti Ioannis Abbatis & Confeſſoris. Ioannes ſanctiſſimi Lirinenſis Cœnobii primum Monachus, Reomenſis dein in Caſtro Tornodorenſi Abbas, eximiis virtutibus & ſignis claruit, aliaque inter, puteum profundiſſimum, quem baſiliſcus infederat, animali peſtilentiſſimo precibus interfecto, prodigiosè purgavit, & potabilem Fratribus reddidit, adeo deinceps benedictione ejus ſalutarem, ut plurimi frigoretici hauſta inde aqua mirè curarentur. Vixit vir ſanctus in ſummo vitæ rigore totos annos centum viginti, ita ut nec oculi caligarent, nec dentes damna perferrent, nec memoria laberetur. De quo nos ſupra etiam tomo priore 28. Ianuar. juxta Baronium & alios nonnullos.

Baſiliſcum interficit.

Vixit 120 annis.

B. Lutrudis.

In Monaſterio Corbeienſi, Sanctę Lutrudis Virginis. Hæc in Gallia pago Partenſi claris orta natalibus, patre Sigmaro, Lutrude matre, juvenilibus annis Chriſtum ſponſum ſequuta, cucullum amplexa eſt. Ei pater ipſe ad pietatem auctor, locum ſolitarium à ſe in monte quodam præparatum, aſſignavit; *in quo*, inquit vitæ auctor, *quam auſterè & ſanctè vixerit vix poſſet lingua referre.* Romam profecta, ut Reliquias impetraret, ab Angelo edocta eſt, non Romæ, ſed Agaunenſi in Cœnobio Reliquias ſe accepturam. Ravennæ ad civis cujusdam ædes divertens, deſperatiſſimam unicam ejus filiam ſanitati reſtituit, quæ cum ab Lutrude ſacrum quoque velamen peteret, hoc quidem illico conceſſit, cæterum pergere ſecum volentem rejecit, ne propter eximiam puellæ pulchritudinem periclitaretur. Sororem Puſinnam, cum lethaliter decumbere audiſſet, exoravit DEVM, ne antequam ipſa occurreret moreretur, cui per quinque jam dies obmutescenti, adveniente Lutrude uſus linguæ & vocis eſt redditus; quæ paulo poſt inter Sanctæ ſororis amplexus, ſanctè eſt mortua. Lutrudis autem non diu ſuperſtes, poſt mortem, in ſua quam condiderat Sancti Mauritii Baſilica tumulata eſt. Claruit A. Ch. 950. *Ex Theodorico vitæ ſcript. Trithemio, t. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Monialis

Vitæ auſteritas.

Miraculum

Aliud.

Clar. 950.

In Diœceſi Chryſipponenſi Beati Mauritii, Monaſterii Sancti Martini Abbatis, cujus virtutes, ſigna, & miracula, tam in vita quam poſt obitum, talem ipſi ſanctitatis opinionem conciliarunt, ut ab omnibus ſingulari coleretur honore. Cumque admirandæ ejus virtutis fama, ſe circumquaque diffunderet, eum inter Sanctos recenſendum, ſancta Romana Eccleſia indicavit. Extat ſuper Canonizatione ejus facienda textus in C. Ven. fratri 52. De teſtibus & Atteſtationibus, *Angel. Manriq. Chryſoſt. Henr. to. 2. Sanctorum Ordin. &c.*

B. Mauritius Abbas.

Canonizatur.

In Belgio Beati Girardi Epiſcopi Tornacenſis. Girardus, Gerardus, ſive Giraldus, Melliflui Doctoris in Clara-valle diſcipulus, Villarienſis poſtea Cœnobii Abbas ſecundus conſtitutus, & ut nonnulli volunt etiam Montis Sancti Eligii Antiſtes factus, ut Divinarum rerum contemplationi liberius vacaret, omni honore ſe abdicavit, humilemque inter Fratres vitam elegit: ſed in vitus ad majores curas à dulci otio abrepto, Tornacenſiumque Epiſcopus conſecratus, dignè tanta dignitate ſe habuit, & viros religioſos, novellam maximè Divi Auguſtini familiam impensè dilexit ac fovit. Verusque pauperum pater bona Epiſcopatus cui iisdem largè partitus, ædes Leproſarum Vallis Orcæ (d'Orques) condidit, & in ſenectute bona feliciter ad æterna gaudia tranſivit; ſub A. C. 1165. circè annis præfuiſſet. *Ioan. Buzelinus, Philippus Seguinus, Chron. Tornac. Claud. Robertus, varii rer. Belg. ſcript. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Girardus Epiſc.

Invitus cogitur eſſe Epiſcopus.

Obiit 1165.

Eodem die, natalis Beati Homodei Monachi Vallumbroſani. Fuit hic ſuperæ ætatis mirificum ſpeculum, inſignique vitæ rigore & ſanctitate illuſtris reſulſit. Habuit patriam Ariminum, perque quadraginta annorum ſpatium diſcalceatus inceſſit, & catena ferrea ſuper nudo præcinctus eſt. Obiit A. C. 1519. ætatis ſuæ nonageſimo. *Ex tab. & Monim. Vallumbr. Men. Arn. t. 2. SS. & Annal. noſt.*

B. Homodeus

Obiit 1519.

(o)

XXIII. Septembr. G.

B. Rodulph. Epiſc.

IN Scotia Sancti Rodulphi Aberdonenſis Epiſcopi & Confeſſ. Rodulphus, Scotus natione, Monachus & Abbas Monaſterii Aberbrothæi, vir, *& prudentia inſignis, & Sanctitate admirabilis extitit*, qui ita feliciter utramque vitam & Monachi & Epiſcopi, in omni actione conjunxit; ut dubitare merito liceret, fueritne diligentior Epiſcopus, an ſtrictioris normæ Religioſus: *tenuiore enim veſte*, inquit laudum ejus celebrator, *Epiſcopus, quam Abbas, duriori parſimonia dives quam pauper; arctiori Regula magiſtratus, quam privatus ſemper vixit*; unde ipſis etiã Regibus charus, Eccleſiam ſuam æterno ad poſteros ſucceſſores merito, multis beneficiis & divitiis, eorumdem Principum regia erga ſe munificentia auxit, & ornatiſſimam reliquit. Claruit peregregius Pontifex, & ut de Cathedrali Eccleſia, ſic & Diœceſi univerſa multo nomine meritiſſimus A. Ch. 1200. *Ex Joanne Leſlæo, & div. rer. Scot. Script. Arnoldo &c.*

Insigne elogium Monachi Epiſc.

Clar. 1200.

S. Sira Virgo

In Monaſterio Galliæ Brigenſi, Sanctæ Siræ Virginis. Sira Regia orta genere, Eugenium IV. Scotiæ Regem patrem habuit, Fiacrium ſanctiſſimi nominis & vitæ Abbatem fratrem germanum, qui Regno quod ſibi debebatur, generoſiſſimè contempto, è patria ſe ſubducens, virilis & glorioſiſſimi propoſiti ſociam, ſororem, quam habebat unicam, Siram habuit. In Gallias ad Sanctum Faronem noſtrum cũ deveniſſent, is voto eorum cognito, cucullo utrumq; induit, & Fiacriũ quidem ad Brodoliente Cænobium, Siram autem ad Brigenſe deſtinavit, in quo perfectiſſimæ ſanctitatis Magiſtram Divam Burgundofaram habuit. Mirum ad quantam animi demiſſionem Regia hæc virgo devenerit, &, ad quam, veteri Scotorum more, fratre cedente (ut ceſſerat,) Regni ſceptra devolvebantur, quam illa ſexcentis etiam Regnis, obedientiam, humilitatemq;, atque ab his abjectiſſima quævis munera & munia, longiſſimè prætulerit, vere in omni virtutum genere, ut olim generis ſublimitate, verè Regia, cũ longo poſt ſe intervallo Virgines reliquas relinqueret, & Regni, patriæ, parentum, mundi univerſi, imo ſui ipſius penitus oblita, ſolius Regum Regis ſponſi ſui meminiſſet; quam reliquæ ut puriſſimum triumphati mundi & carnis Trophæum ſpectabant, ut ſpeculum inſpiciebant, ut ſpectaculum mirabantur, ut miraculum venerabantur. Poſtquam autem lectiſſima Chriſti Sponſa multo in rigore annis plurimis vitam ſanctiſſimè exigiſſet, ad Palatia ſponſi invitata æternũ victura mortalibus valedixit ſub A. C. 640. *Ex rer. Anglic. ſcript. Annal. noſt. & t. 2. SS.*

Regii generis contemptrix.

Regnum contemnit.

Vere mundo mortua.

Speculum humilitatis

Obiit Anno 640.

In Boëmia paſſio Beatorum Monachorum S. Mariæ de Oſech ſanctiſſ. noſtri Ciſterc. Inſtituti floſculorum, qui in Confeſſione Fidei conſtanter perſiſtẽtes ab Huſſitis immaniter interempti A. C. 1421. Martyrij illuſtrem laureolam meruerunt. *Paulus Langius, Chron. Cizizenſe, Aub. Miræus, Chryſoſt. Henricus.*

BB. Mart. Boëmi.

In Gallia Beati Guidonis Abbatis Caroli-Locenſis, Monaſticæ humilitatis & paupertatis admirabilis æmulatoris: qui poſt multos Labores, peregrinationes & moleſtias, pro Chriſto & juſtitia toleratas, meritis dives pijſſime in Domino obdormiit. Claruit Ann. Chriſti 1130. *Barnabas de Montalbo. Menol. Ciſterc. tom. 2. SS. Ord.*

B. Guido Abbas.

Romæ, Venerabilis memoriæ Joannis IX. Pontificis Maximi, Ioannis IX. Rampoaldi filius, Romanus, ex Monacho Cænobii Sancti BENEDICTI Tiburtino, Congregationis primæ Benedictinæ, & S. R. E. Diacono Cardinale, Chriſti Vicarius ſalutatus, inſigni lætitia Chriſti fideles recreavit, quibus ſingulari Dei dono Legitimus, atque inprimis utilis Eccleſiæ Pontifex tandem obtigit, cum afflictiſſimo tunc Reip. Chriſtianæ ſtatu, barbaris Regna omnia vaſtantibus, diverſis pro Imperii corona dimicantibus, illud maximis malis graviſſimum accederet, quod ſæculi Principes quantumvis Chriſtiani, jus ſibi Pontificis Romani eligendi aſſignaſſent, & pro libitu Sanctæ Matri Eccleſiæ Rectores obtruſiſſent; Ioanne tandem noſtro legitime electo, in quo nonnihil longus Chriſtianorum & fidelium labor ac dolor ſemetipſum ſolaretur. Fuit a. ingens planè & immortale meritum Ioannis: brevi Pontificatu, tria Concilia celebraſſe, rebusque Fidei ac publicis præclariſſimè conſuluiſſe, peſſimas paſſim introductas conſuetudines abrogaſſe, Cleri populiq; reformationẽ induxiſſe, & multo alio nomine optime meruiſſe. Idem Ovetenſem in Hiſpania Eccleſiã, Archiepiſcopali honore inſignivit, & meritorum manipulis locuples, graviſſimis perfunctus laboribus,

Clar. 1130.

Ingens perturbatio Reip. Chriſt.

Intruſi.

Inſignia Ioannis merita

Tria celebrat concilia.

Digitized by Google

variis injuriis & ærumnis patientiſſime exceptis, felici demum morte deceſsit A. Ch. 905. Inſigni Epitaphio, minus licet honoratus:

Obiit 905.

Eccleſiæ ſpecimen, clariſſima gemma bonorũ,
Et mundi Dominus hic jacet eximius.
Ioannes meritis qui fulſit in ordine nonus.
Inter Apoſtolicos quem vehit altitonans.
Conciliis docuit qui ternis dogma ſalutis
Obſervare, Deo munera ſacra ferens.
Temporibus cujus Novitas abolita mali eſt,
Et firmata fides quã ſtatuêre Patres, &c.

Epitaphium ejus.

Elogium bellum.

Ex Antonio de Iepes, Illeſca, Onuphrio Panunno, Manl. Annal. noſt. Bened. t. 2. SS. Ord.

Pariſiis Beati Petri Bartii Prioris Monaſterii Cæleſtini ibidem, meritorum copia conſpicui. Petrus, Sanctiſsimi Patriarchæ noſtri filiis in Cæleſtinorũ Cœnobio Pariſiis accenſus, varios poſtea honores, & ſanctitatis & eruditionis eximia fama meruit. Eum à perfectionis ſtudio abducere cacodæmon aggreſſus, ipſo in tyrocinio horrendis larvis & ſpectris ſæpius exterruit, frequenter etiã atrocius tractavit, pugnis ac flagris graviter afflixit; cum ille jejuniis, vigiliis & orationibus, Magni Antonii exemplo & cohortatione, infenſiſsimi hoſtis injuriis atq; inſidiis conſtantiſsimè obniteretur. Contemplationis ſtudio addictiſsimus fuit, in qua divina patiebatur, ſemelq; in ſpiritu raptus, facie admodum ſplendidâ à fratre quodam viſus eſt. Infirmos, de quib⁹ conſtare poterat, duos, ſanitati prodigiosè reſtituit. Paupertati diligentiſsimè ſtuduit, ita quidem, ut lacernis detritis, ad uſ⁹ pauperũ ſemocis, libenter indueretur. Semel Lugdunenſis Cœnobii, Pariſienſis a. quinquies, Prioris nomine magiſtratum geſsit. Provincialis etiam, ut vocamus, munere ornatus, Pariſienſis item Diœceſeos Monaſteriorum Viſitator ab Epiſcopo deſignatus, honores eos ſumma ut utilitate, ſic humilitate præclariſſimè geſſit, ipſisque ornamento fuit. Oblatã Epiſcopatus præcipuã dignitatẽ, ut admitteret perſuaderi nullo modo potuit, ſed generoſiſſimo animo, & conſtantiſſimo recuſavit. Eum magni fecit Ludovicus XII. Galliarũ Rex, & præcipuè coluit; multa illi arcana detexit, & interdum animi ſordes pia Confeſſione apud ipſum egeſſit. Obiit Pariſiis cũ magna opinione ſanctitatis A. C. 1535. In Capitulo ibidem ſepultus. *Ex monim. Cæleſt. Hug. Menard. familiari noſtr. t. 2. Sanct. Ord.*

B. Petrus Prior.

Tyronem damon perſequitur.

Raptus & ſplendor ejus.

Studium paupertatis

Epiſcopatum reſpuit.

Obiit 1535.

In Monaſterio Fuldenſi Sanctorum & Beatorum ejuſdem Germaniæ Archiſterii Monachorum. Fuiſſe eorum, quorum partim multitudine, partim temporum injuria & intervallo memoria intercidit, numerum ingentem, cũ ex eorum, quorum res geſtæ paſſim celebrantur, tum ex illorum quorum ingẽs copia ad ampliſſimos Imperii honores & celeberrimos Archipræſulatus, præſulatus, &c. promoveri meruit, Syllabo colligitur; ut cũ plurima per Germaniam ſpectatiſſima, & viris ſanctiſſimis frequentiſſima Cœnobia, ut Hirſaugienſe, Sangallenſe, Einſidlenſe, Scaphuſenſe, S. Blaſii, mire colluxerint, iſtud tamen, Princeps ſemper, tam hoc, quam multo alio nomine haberetur. Ex quo proin facile de aſſerto inde cælis exercitu imagineris. *Ex Annal. Germ. & Aquila noſtr. Bened. &c.*

SS. & BB. Fuldenſes.

Splendor ejus Cœnobii.

In Gemblacenſi Cœnobio, elevatio corporis S. Guiberti Confeſſor. Fuit hæc ſolemnis admodũ, auctoritate Synodi Generalis Colonienſis inſtituta A. C. 1110. cũ admirandis antea prodigiis & viſionibus, viri Sanctiſſimi honorem Deo mirè commendaſſet; fuitq; ipſe etiam Elevationis dies tanto ſignorum privilegio cõmendatus, ut nõ humana temeritate (verba Molani ſunt,) ſed divina ordinatione credatur fuiſſe diſpoſitus. De Guiberto agimus prolixius die 23. Maij ſolemni Depoſitionis ejus memoria.

Elevatio S. Guiberti.

A. C. 1110.

Seduni depoſitio B. Althæi ſive Alethei Epiſcopi, qui ex Monacho & Abbate Monaſterii Agaunenſis creatus Epiſcopus, cathedram illam magnis virtutibus excoluit, meritis demeruit. Excepit Agauni Carolum Magnum, ubi tunc cęleſtis Muſica audita eſt, deceſſit hac die anno Chriſti 790. *Ex monim. Agaun. Murero.*

OCTAVO CAL. OCTOBRIS.

XXIV. Septembris. A.

IN Pañonia S. Gerardi Epiſcopi & Martyris Hungarorum Apoſtoli nuncupati, Patricii Veneti, familiæ Sagredorum, qui primus patriam nobili Martyrio illuſtravit. Gerardus Venetias patriam, illuſtri gente parentes, à Secretis appellant, habuit, quæ in hodiernum diem familia inter Venetas eminet. Monachum profeſſus in Divi Georgii Majoris Cœnobio, illic in virum & tantum adolevit. Annuente Abbate in Palæſthinam profecturus à S. Adalberto noſtro Boëmorum Apoſtolo, pia proditione Divo Stephano Regi ob eximiam vitæ ſanctitatem proditus, ut

B. Gerard. Epiſc. Mart.

Familia etiam hodie illuſtris.

ut & ab hoc pia fraude delusus, intercept9 & detentus est. Fide data, Vngaria non excessurum, recipere se denique in proximum Beel Cœnobium eidem permissum est. Illic septennium integrum contemplationi Numinis, sui agnitioni, sed & mactationi corporis dedit. Exin Cœnobio extractus Canadinensi Ecclesiæ primus Pontifex præficitur. Quo in honore, ita de Vngaris Moravisq; meruit, ut eorumdem Apostolus per universum deprædicetur. Pauca quæ litteris ad posteros transmisit negligentior famæ ætas, de præcipuo ejusdem in Admirabilem Matrem studio, ad compendium conferimus. Eam Gerardus ita coluit, ut fervent ius aut sanctius nemo unquam, sed neque potuisse videatur. Insolens planè cultus obsequium, & soli quidem ex Lege Numini debitum, impensum tamen *Admirabili Matri*, *Mirabilis Gerardus* (ita utrumque Author compellat,) non tam voluit, quam impendit. Ejusdem quippe cælorum Reginæ imaginem Tabernaculo includens (qui Eucharistico hodie & olim Sacramento honor proprius) Vasculum illic quoddam cum igne perpetuo destituit, ordinatis qui alterno obsequio & quiete, dies ac noctes perpetuum Reginæ suæ Thymiama adolerent. Illud amoris inexplicabilis evidens argumentum, delicios issimæ Matris delicatulam prolem *Matris* nomen, nec audire, nec efferre potuisse quin in effusissimum ex amoris vehementia lachrymarum imbrem totus defluens, suæ teneritudinis affectum omnibus testaretur. Vnde & novũ id ej9 amoris inventũ, quo & suæ ex amore impatientiæ mederetur, tantoq; magis optimæ *Matris* honori consuleret: Namque sanctè (sic liceat dicere) superbus Tanta *Matre* filius, quæ se ipsa olim exultans prædicaverat *Domini Ancillam*, ipse appellari deinceps non alio nolebat nomine, quam *Dominam*. Obtinuit mos ille sanctus, apud Vngaros primum, Germanos exin proximos, mox per orbem penè invaluit universum, & vulgari nos lingua ac patria, vix aliter, quam *Dominam nostrã*, Gerardi Instituto appellamus. Nec; minus illud, quo felicissimo Vngarorum Regi Stephano auctor fuit, abdicato, ut sic dixerim, Regno, Virgini Vectigalẽ fieri, & non jam universali solum, & incerta quasi in terris sede, sed propria, Cæli Imperatricem, *Vngariæ Reginam* salutare, Vngarosq;, quę sua olim, *Mariæ* deinceps *familiam* appellare. Inde Gerardo accendente, tantũ Vngarorum in novam Electam studium, ut nonnisi prono in terram vultu, nomen tam Sanctum exaudirent; qui vero in appellatione, titulum *Dominæ* negligerent, lege Gerardi, flexis illico genibus, corpore toto humi sternerentur. Sed & istud amantis tam fervidi cõmentum fuit: Sacro Admirabilis Matris honori Sabbatho, eumdem diem, solemni Lectionum novem, cum suis Canonicis & Cleris penso (ut Assumptæ ejusdẽ Festo) per omnes suæ Diœceseos Ecclesias, insignem & celebrem feciisse, tantoq; magis, in remotissimas etiam regiones Imperatricis suæ amorem propagasse. Cætera, nec æstimare quidem quisquam poterit, quę occulto ipse officio, obsequiosè eidem Virgini obtulerit, & deferri ab omnibus desideraverit. Hoc deniq; amorem Matris majorẽ, quam patrem meruit; ejusdem interpellatum nomine, nihil cuiquam atq; unquã negavisse, sed neque (ea amoris potentia est) negare potuisse; ut videatur securè ab illa vicissim expectare, qui per Gerardi quidquã emendicaverit nomen & amorem: cum de tantæ Reginæ & pietate & potentia, haud indignè præsumendum: Misericordiæ Matrem, Gerardi sui prodigi licet & prodigiosi amatoris, seu amore, sive liberalitate, provocari quidẽ, vinci tamen minimè potuisse. Inter alia quæ reliquit sanctitatis & doctrinæ monimenta, scripsit etiam librum unum de laudibus *Dominæ nostræ Augustissimæ*, quem tamen huc usq; videre necdum licuit. Occubuit glorios issimè *Vngarorum & Venetorum Protomartyr*, lapidibus obrutus ut *Stephanus*, lancea deniq; transfixus, ut *Christus Virginis filius*, eadem inter verba: Ignosce illis Domine, quia nesciunt quid faciunt, An. Ch. 1042. *Ex Vita t. 5. Surii, Ant. Bonfinio, & aliis rer. Vngar. script. Arn. Duac. Trith. Ant. de Iepes. Aquila nost. Bened. Annal. &c. Germ. & Bened. lib. de Cultor ib. Deiparæ Bened. &c. & vita ejusdem per nos scripta.*

Matsiliæ S. Isarni Abbatis, admirandæ sanctitatis & miraculorum gloria conspicui. Isarnus Tholosanus patria, puer litteris probè imbutus, quod de Magno Ioanne Evangelista legitur, virgo in ævum permansit. Monachũ in S. Victoris Massiliæ professus, paulo post Præposit9 Cœnobii, ac dein Abbas ordinatur. Charitate fuit admirabili, omniq; virtutum genere cultissim9, omnium infimum se judicans, aspero cilicio, fame & ærumnis ad miraculum usq; carnem afflixit. Meditatione & contemplatione suãopere delectatus, & nocturno inprimis silentio: quibus tanta perfundebatur suavitate, ut ex oculis

In Vngariã venit vir sanctus.

Apostolus Vngarorum.

Deipara studium.

Sabbathum solemne.

Multo majora quæ Deipara caussa fecit.

Amoris vis magna.

Quantum per Gerardi nomen efferare liceat.

Perpetuum Thymiama.

Deiparæ nomen ut veneretur.

Protomartyr Vngar & Venetorum

Obiit 1042.

Titulus Dominæ nostræ unde?

S. Isarnus Abbas.

Regnum Vngariæ Deiparæ Vectigale.

Rigor vitæ.

Vngarorum erga Deiparam studiũ.

Digitized by Google

Christus ei se spectabilem exhibet. ejus fontes scaturirent lachrymarũ, Christusq; spectabili forma, ejus se oculis frequenter ingereret. Accessit mira miraculorum gratia, tanta quidem, ut aqua, qua manus laverat, cæcitatem cujusdam, alterius laterum dolores pelleret; arcem, quę ferè quotidie fulmine de cælo tacta, sola aspersione immunem deinceps & securissimã redderet. Candelam ad viri sancti usus accensam, cum mulier quædam raperet, eadem mox extincta, accendi nulla ratione potuit, donec redderet, tunc illico Divina virtute reaccensam. E pago quodam cum excluderetur, is fædo quamprimum incendio deflagravit, solo viduæ, in quo pernoctaverat horreo, à flammis intacto. Alardus, homo arrogans, in Cœnobium ejus injurius, mox maximis doloribus flagellatus, & ablata restituit, & Monachus factꝰ, sanitatem mentis & corporis meruit. Fures aliquot porcos Cœnobii ablaturi convenerant, qui cæcitate percussi, pœnitentes à viro Dei sanati sunt. Vino, vix tribus sufficiente, triginta homines abundè refecit. Spectrum enorme in Ecclesia precibus ejecit. Spiritu prophetico claruit, quo, Monachi de mutando proposito cogitata aperuit; equũ item furto ablatum, reddendum prædixit. Mortuus est felicissime post A.C. 820. cũ coactos primum in unum discipulos, ad mundi contemptũ & cælestium amorem accendisset. *Ex monim. S. Vict. Hug. Men. &c.*

Fulmina pellit. *Insignia miracula.* *Spiritus propheticus.* *Obiit 820.*

SS. pl. Mart. In Monasterio Nonantulæ agri Mutinensis, passio plurium SS. Monachorum, ibidem pro fide Christi interfectorum cũ A.C. 903. in Cœnobium illud Vngari irruerent cæsisq; quos invenerant Monachis, ædificia flammis exurerent. *Chron. Nonant. Sigon. Trith. Arn. Duac. &c.*

Salisburgi SS. Chunialdi & Gisilarii Confessorũ. Fuerunt hi Magni illius Bojorum Apostoli Ruperti, discipuli lectissimi, & Apostolici laboris socii meritissimi, quorum acta intercíderunt, memoria a. hac die peragitur. *Annal. Germ. Men. &c.*

B. Nicolaus Episc. In Gallia obitus Beati Nicolai Episcopi Roschildensis, qui pro libertate Ecclesiastica multa perpessus tandem in Claravalle exul obdormivit in Domino A. Ch. 1249. *Men. Cist. Hen. Gaufr. Abb. Clar. vall.*

B. Benedict. Abb. In Italia natalis Beati Benedicti cognomento de Rustico Vallumbrosani, Abbatis & Confessoris. Fuit hic primum Sacerdos sæcularis, exin Monachus Cœnobii sanctissimi Vallis-umbrosæ, Abbas demũ de Ripolis, magni meriti vir, cujus sanctitatem, illustri miraculorum gloria DEVS comendavit, quæ inter Bonaiutum belli Ducem, in expugnatione Damiatæ in Ægypto, dum exercitum pestis invaderet, suis precibus cum legione mirè servavit. Visitur etiamnum sacrum ejus corpus incorruptum, dormienti similius quam mortuo. Obiit in Cœnobio Ripolensi A. Ch. 1205. *Ex Tab. Vall. Arnoldo Duac. Aug. Flor. Hugone Menardo, &c.* *Obiit A.C. 1205.*

In territorio Bellunensi S. Geremari Abbatis. Hic Rigoberti Comitis & Agæ nobilissimę fœminæ filius unicus, his mortuis amplissimũ patrimoniũ in charitatis officia impendit, egentibus, orphanis, viduisq; fovendis, jejuniis vigiliis & meditationibus prorsus intentꝰ nihil in votis habebat, quam Dei beneplacitũ perficere. Proin suasu SS. Eligij & Audoëni in Aulã à Dagoberto Rege ascitus, illic quoq; cum Domana conjuge & filiabus ob vitæ iñocentiam admirationi omnibus fuit. Condidit S. Petri de Nemore Cœnobiũ, Monachumq; postea professus, Pentalini Cœnobij Abbas creatus est, ubi singulis diebus jejunium ad vesperum protraxit, modico pane cum aqua solita contentus. Insidiis appetitus reperto erecto cultello in lectistermio, cum nemine expostulans, Abbatiali honore se abdicat, & Angelo Duce in noviter structo Flaviacensi Cœnobio seipsum denuo devovet, ubi jussu S. Audoëni Abbas præfuit, & à morte admirãdis ꝓdigiis claruit. *Ex Mart. Gall. Sauff.* *S. Geremar. Comes.* *Aulicus Dagoberti.* *Fit Monach. & Abbas.* *Miraculis claret.*

B. Arnaldus Abb. Cisterrij Beati Arnaldi illius loci sanctissimi Abbatis, & totius Ordinis Generalis vigilantissimi, qui cum magna opinione sanctitatis ex hac vita discessit, claruitque A.C. 1113. *Barn. de Montalb. Claud. Robertus, Ang. Manriq. Henriq. &c.*

B. Maria Vela. In Hispania depositio Beatæ Mariæ Vela Monialis Abulensis, quæ crebris revelationibus, Christi & Deiparę dulci præsentia, & alloquio, atq; cælestibus favoribus assuefacta, post gravissimas infirmitates, intensissimos dolores, varias persecutiones ac dæmonis insidias, quas patienter sustinuit, ac viriliter superavit, Christi amplexu, ac Virgineo lacte, ut olim mellifluus Bernardus noster nobilitata, exultans migravit ad sponsum A.C. 1617. *Menol. Henr. Michaël. Vaguerus, Aub. Miræus, Annal. nost. Bened. Cultores Deip. &c.* *Lacte Deiparę reficitur.* *Obiit Anno 1617.*

Translatio S. Ruperti. Salisburgi translatio S. Ruperti Bojorum Apostoli, primi Episcopi Salisburgensis, facta An. Ch. 773. per S. Virgilium nostrũ ejusdem sedis Pontificem. *Vvigul. Hund. Henr. Canis. Annal. nost. Germ. &c.*

Item S. Wunibald. Eadem die translatio S. Wunibaldi Abbatis, filij S. Richardi Anglorũ Regis, miraculorũ gloria illustrissimi. *Mosan. in Vita.*

Item

Digitized by Google

Item Translatio S. Ottmari Abbatis Monasterii S. Galli in Helvetia, viri generis Virtutumque splendore spectatissimi. *Ysō Mon. Sangall. in Vita, & monimenta varia ejusdem Cœnobii, &c.*

SEPTIMO CAL. OCTOBRIS.

XXV. Septembr. B.

S. Ceolfridus Abbas.

GLasconię in Anglia natalis S. Ceolfridi Abbas & Confessoris. Ceolfridus S. Benedicti Angli, Abbatis lectissimi discipulus, Monasterij Sanctorum Petri & Pauli Monachus, ob egregiã vitæ sanctitatem, sanctissimo Magistro in Abbatiæ honore succedere jussus, magum illũ Sanctæ Ecclesiæ Doctorem, *Solem*, ut loquitur Bellarminus, *Occidentis*, Venerabilem Bedam habere filium & discipulum meruit, eundem æternum deinceps suæ sanctitatis præconem, & felicissimũ æmulatorem. Romam Religionis causa, & ut excoctam laboribus ætatem illic finiret, sanctamq; animam ad pedes Apostolorum effunderet, profectus, mortis lege præoccupatus, fortunatissima morte Lingonas beavit A. C. 717. ætatis suæ 74. Sacerdotij 44. Abbatialis regiminis 35. cujus sacræ ossium Reliquiæ postea in Angliam ad suũ Cœnobium deportatæ, inde demum, Danis Angliam vastantibus Glasconiã translatæ sunt. Scripsit vitam ejus, *gloria patris, filius sapiens*, magnus ille Beda noster, quã tamen cum aliis ejus plurimis scriptis periisse, certe latere lamentamur, *VVichbertus item Deirus aliiq;. Ex diverss. rer. Angl. script.*

Beda Magister.

Roma moritur.

Apud Lingonas moritur.

Vitam ejus scripsit Beda.

S. Cassiodor. V. C.

In Monasterio Castellensi, S. & Magni Aurelij Cassiodori V. C. *Senatoris* per Antonomasiam, dicti, ejusdem Cœnobij Monachi, eximia vitæ sanctitate, eruditione & meritis Illustrissimi. M. Aurelius Cassiodorus, nobilissimo ortus genere, eruditione, rerum gerundarum dexteritate, supra fidem & præconium omne excelluit. Primum Comitiva rerum privatarũ, dein largitionum sacrarum insignitus est: insuper Præfecturis provinciarum Siciliæ utriusq; Brutiorum atq; Lucaniæ potitus, Patriciatus postea sublime suggestũ conscendens, Palatinæ item quæsturæ munere functus, crevit in Magistrum Officiorum; mox Prætecti Prætorio grandi honore auctus, verticem deniq; dignitatum, Vrbis Consulatum meruit. Verum Admirabilis Patriarchæ nostri recens defuncti, glorioßissima memoria, & recentissimis discipulorum exemplis, solidissima nostrorum virtute & felicitate illectus, susque deque habenda omnia censuit, dumodo ad eam quoque vitæ dignitatem perveniret. Condito proin sumptibus propriis, Vivariensi sive Castellensi Cœnobio (quod ita instituit, ut nihil Deo servientibus ex iis deesset, quæ Christiano philosophanti ad rerum Divinarum cognitionem conducerent,) dum nostris in illud accitis familiarius uteretur, solidioraq; religionis bona penitus agnosceret, paulo post periturorum fastidio, æternorum desiderio, cucullum & ipse indutus, & Monachum professus, inter prima & præcipua Ordinis decora, primævo sanctissimi Instituti flore ad miraculũ efflo-

Genus Illustrissimum.

Honores.

Præfectura Palatii.

Consulatus.

Splendor Ord. primævus.

Condit Castellense Cœnobium.

Fit Monach.

ruit, & quanta in sæculo majestate & gloria, tanta in Cœnobio animi demissione, exsplenduit. Eum Baronius, *Doctissimum æquè ac Sanctissimum, decus Romanæ nobilitatis, præfecturis innumeris illustratum*, appellat & celebrat, quem licet feriatum degentem in Monasterio, quod extruxit, minimè tamen otiosum, verum Deo & litteris vacantem, semperq; aliquem fertilissimi ingenij partum edentem pluribꝰ comẽndat. Stupendum illud humilitatis, & triumphatæ calcatæque propriæ excellentiæ exemplum, inter reliquas Cassiodori Virtutes & merita, mirè præcelluit, cum humillimus ex tanto Consule non solum Monachus, sed & Ludimoderator, prima etiam elementa & rudimenta litterarum, edocere pueros minimè dedignatus, patientiæ, charitatis, mansuetudinis miraculum extitit. Extollit hoc ipsum & alia dignis laudibus Cæsar Baronius, & postquam varia ingenij enumerasset monimenta: *Sanè admirari non desino*, inquit, *doctissimi viri incredibilem animi demissionẽ, facti secundum Apostolum, omnia omnibus. Etenim non quæ sua sunt quærens, sed aliorum, prima etiam rudimenta in decrepita ætate monachos veluti pueros docere voluit, & tanquã pueroꝝ manum tenere, & ad characteres rectè formandos ducere non recusavit, &c.* Et paulo post. *Sed quid postea? Num hic finis ejus didascaliæ? minimè gentium. Etenim posthæc, quos rectè scribendi facultatem docuit, eosdem arte Grammatica, reddere voluit diligenter exsultos, dum eisdem de eadem Grammatica librum conscripsit: sed & postea de Rhetorica breve adjecit compendium; de Dialectica etiam copiosius volumen; nec non de Arithmetica, de Musica, de Geometria & Astronomia, non evanescens quidem in Philosophorum*

Ludimoderator ex Consule Rom.

Infigne elogium.

Omnibus omnia factus

Mira humilitas.

Ejus studia.

ſententiis, ſed de ea perſequutus, quæ lectorem ſobrium reddant ac pium, &c. ad poſtremum autem libellum addidit de Paſchali Computo, &c. Sic igitur, qui vegetiorem ætatem in optima Regni gubernatione utiliter honorificeq; conſumpſit, nec in decrepita ſenectute, labores, ad res Divinas converſos, vel minimum intermittens, in ſuo tandem Monaſterio ſancto fine quievit, ſub A.C.575. ætatis 95. dulciſſimam Chriſti ſervitutem expertus & non uno loco conteſtatus, in fine inprimis libri de Anima: *Tibi denique Domino*, inquit, *nobilius eſt ſervire, quam mundi Regna capeſſere; quando ex ſervis filij, ex impijs juſti, de captivis reddimur abſoluti &c. Ex Annal. Eccl. Baronii, Ant. de Yepes, Petro Opomero, Ant. Poſſevino, Carolo Stengel. Annal. noſt. Bened. t. 2. Sanct. &c.*

Omnis ætas in ſtudiis.

Obiit A.C. 575.

In Croylandia Angliæ Inſulâ, paſsio Beatorum Monachorum & Martyrum, Theodorici Abbatis, Elfgeti Diaconi, Savini Subdiaconi, Egelredi & Vulrici puerorum Ceroferariorum, qui à paganis, cũ ſacris jam comunicaſſent, ad altare crudeliſsimè trucidati ſunt; Beatorum item Aſkeri Præpoſiti, Lethwini Subprioris, Grimketuli & Agamundi ſeniorum multorum, qui graviſsimis tormentis pro fide Chriſti afflicti, Martyrij palmam conſequuti ſunt. E quibus B. Theodoricus Abbas, per manum ipſius crudeliſsimi Regis Osketuli, ſub finẽ SS. Sacrificij ſæviſsimè mactatus, digniſsima Chriſto hoſtia imolari meruit. *Domnus Paulinus* autẽ (verba Ingulphi Abbatis ſunt) & Domnus Herbertus ſeniores valdè, & longa ætate decrepiti, in ipſo Choro manibus mutilati, & ad mortem torti, cum diligentiſsimè ibidem fuiſſent quæſiti, tandem in Capitulo reperti; & Domnus Grimketulus, & Domnus Agamundus, qui ambo centum ætatis anos exegerãt, gladiis in Claſtro tranſfoſſi, in Loquutorio ſunt inventi. Ita Ingulphus. Paſſi ſunt Electi hi Chriſti Martyres A.C.870. *Ex rer. Angl. ſcript. Ingulpho, &c. Hugone Menardo, t. 2. SS. &c.*

SS. Martyres plures.

Graviſsimè torquentur.

Rex ipſe Sanctum Abbatẽ trucidat.

Ecce venerabiles ſenes Martyres.

Paſsi ſunt Anno 870.

Cuſantiæ in territorio Biſuntino, depoſitio S. Hermenfredi Abbatis & Confeſſoris. Hic in ſanctiſsimo Luxovienſi Cænobio Monachum profeſſus, ob eruditionis & ſanctitatis famam Abbas Cuſantiæ electus, multis virtutibus legitur coruſcaſſe. *Ex Ioan. Trith. l. 3. Vir. Ill. monim. Lux. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Hermenfridus Abb.

In Germania, Monaſterio Heiſterbacenſi, Beati Cæſarij ejusdem loci Prioris, viri pietate & doctrina celeberrimi, qui Sanctorum Patrum geſta pia ſollicitudine colligens, & poſteritati cõmendans, eorũ etiam veſtigiis ipſe inhærens, variis virtutibus & miraculis claruit, & cum magna ſanctitatis opinione felicem agonẽ conſummavit. Claruit A.C.1220. *Ioan. Trith. Barn. de Montalbo, Iacobus Ficherus, Arn. Duac. Chryſoſt. Henr. &c.*

B. Cæſarius Prior.

In Waſia, Beati Balduini de Bocla, viri miraculorum gratia clariſsimi, Deiparæ dulciſsima familiaritate præcipui, Monaſterij ejuſdem de Bodeloo Conditoris. Ita hac die Henriq. nos prolixius ſuo loco, ex opinione aliorum.

B. Balduinus

In Bigardia, elevatio Sanctæ Wivinæ Virginis & Abbatiſſæ. Facta eſt hæc ſeptimo poſt mortem ejus anno, juſſu Alardi Cameracenſis Epiſcopi, per Arnulphum VII. Abbatem Affligemienſem, cum plurimis miraculis tumulus ejuſdem à Deo illuſtraretur, diem illum ſimiliter Numine diverſis prodigiis adornante. Fuit Wivina e nobili familia de Oſij, Fundatrix & Abbatiſſa Bigardienſis; obiitque ſub annum Chriſti 1170. de qua uberius agimus, die Natali ejusdem 17. Decembr.

Elevatio S. Wivinæ V.

Obiit ſub A. C. 1170.

SEXTO CAL. OCTOBR.

XXVI. Septembris. C.

B. Nilus Abb.

IN agro Tuſculano, Beati Nili Abbatis, Fundatoris Monaſterij Cryptæ-Ferratæ, magnæ ſanctitatis viri. Nilus origine Græcus Roſſani in Calabriæ civitate natus, à puero Deum colere cœpit. Adoleſcens tamen diaboli ſuggeſtione ſtuprũ comiſit: cujus peccati mox adeo eum pœnituit, ut omnibus relictis Monachum profiteretur, in Monaſterio S. Nazarij quod hodie S. Philaræti appellatur. Vixit vitam admodum rigidam, ſolis herbis & pomis contentus, multo deinceps ſibi rigidior, cum relicto Cænobio ad montem Parmę vicinũ ſeceſſiſſet, detecto deinceps capite & nudis pedibus incedens perpetuo, ſed & biduum triduumq; omni cibo abſtinens. Multis à dæmone inſidiis appetitus, lethale aliquando inter orandum vulnus accepit, victor tamen ſemper perſtitit, & alacrior Dei laudes continuavit. Adeo humiliter de ſe ſenſit, ut ſacris initiari noluerit; & Roſcianenſem Epiſcopatum oblatum conſtanter reſpuerit. Ante Crucifixi imaginem dum oraret, illum ſibi

Fit Monach.

Rigor vitæ.

Dæmonis invidia.

Epiſcopatum recuſat.

Digitized by Google

sibi benedicentem conspexit. Prophetico spiritu claruit. Principi cuidam se diu victurũ & multa facturum jactitanti mortem citã prædixit, quæ illum post decem dies è medio sustulit. Prævidens Saracenos Calabriam vastaturos in Campaniam secessit, à Casinatibus sumo honore exceptus, ibidem diu coñoratus, & Monasterio S. Michaëlis in Valle-lucis donatus est. Romam aliquando cum pergeret, rara & insolenti planè pompa honoratus est, ipso sumo Pontifice, nec non Cæsare ipsi ad portam Asinariam obviam progressis, mediumq; inter se collocantibus; quos ille pro meritis corripere minimè est veritus. Ad ejus Cænobium cum Ottho III. Imp. diverteret, & ipsi cujuscunq; rei petendæ copiam faceret; Nilus admotis ad pectus Cæsaris manibus: *Nihil aliud*, inquit, *peto ab Imperio tuo, præter salutem animæ tuæ. Licet enim Imperator existas, tanquã unus de hominibus debes mori, & ad Iudicium venire, & rationem reddere eorum quæ fecisti, bonorum sive malorum operum.* Ad cujus proin pedes posito diademate Augustus, prostratus cum lachrymis veniam & precum suffragia exoravit. Nilus tandem Tusculum veniens, ibi Monasterio, quod Crypta Ferrata dicitur constructo, reliquum vitæ sanctè transegit, & plenus dierum ætatis anno 95. è vita migravit. Claruit A.C. 1000. & cum eruditione præstaret, res gestas Sanctissimi P. N. Benedicti carmine Græco conscripsit. *Ex vita monim. Cryptæ Ferratæ, Phil. Ferrar. Baron.*

Spiritus propheticus.

Casinum commigrat.

Medius inter Papam & Cæs. excipitur.

Mira Cæsaris instructio.

Cæsar. compunctio.

S.P.N. Vitam carmine Græco componit.

In civitate Comensi, natalis S. Ioannis Medæ Congregationis nostræ Humiliatorum Fundatoris præcipui, sanctitate & meritis illustrissimi. Ioannes Comensis Patria, cum Ordo quidam virorum nobilium à Friderico Barbarossa Imperatore proscriptorum incertis legibus, Humiliatorum tamen titulo, & opere manuum victitantium, non sine singulari Numinis gratia, paulatim sese diffunderet, tactus Dei Spiritu, iisq; sese sponte sua adjungẽs, tanta paulo post, ob egregiam vitæ sanctitatem, apud omnes auctoritate fuit, ut Fundator atque Institutor Ordinis ejusdem præcipuus haberetur. Pater proin salutatus Humiliatos sub Regula & professione S. P. N. Benedicti sanctissimè instituit, & ut dignitate, sic exemplo vitæ sanctissimæ omnes antegressus, magnis incrementis Institutum Ecclesiæ utilissimum longè lateq; propagavit, & primum quidem Ordinis Cænobium Rondanariense juxta fluvium Coxiam, Vniversi Ordinis præcipuæ Tutelaris & Matris Deiparæ honori condidit; ubi plures Fratres & Sorores, intercluso tamen ac separato diligentissimè loco cõgregavit. Medæ etiam insigne Virginum Cænobium construxit. Ipse vero vitam assiduis orationibus, vigiliis, jejuniis aliisq; pijs operibus exercitam ducens, miraculorum gloria clarissimus Christi anno 1159. in Domino requievit. Quo eodem anno, ob evidentissima summæ perfectionis argumenta & miracula (raro sane exemplo, eoque inprimis memorabili,) statim à morte, ab Alexandro III. Pont. Max. Sanctorum albo adscriptus est. Ex cujus sanctissimo Ordine, plurimi deinceps cum Ecclesiæ universæ, tum maximè Italiæ ornamento ac comodo, viri sanctissimi & meritissimi prodiêre. *Ex Vita, t. 2. Sanct. Sigonio, Arn. Duac. Breviario Humil. Philip. Ferrar. &c.*

S.Ioannis Meda.

Miracula.

Obiit Ioann. 1159.

Statim à morte canonizatur.

In Anglia, Monasterio Medeshemstedensi, passio Venerabilis Hebbæ Abbatis, & omnium Monachorum illius Monasterij, qui à Danis Christi hostibus crudeliter interempti sunt. Factum est hoc A.C. 870. ab iisdem illis, quos hesterna die Croylandensis Cænobij Monachos trucidasse dixeramus. *Ingulph. Abb. & alii rer. Angl. script. Annal. nost. &c.*

SS. plurimi Mart.

Passi Anno 870.

In Germania, Monasterio Hersfeldensi, depositio Beati Meginhardi Abbatis. Fuit hic celeberrimi Hersfeldensis in Thuringia Cænobii Abbas, *Vnicum*, ut Trithemius loquitur, *suæ ætatis in Teutonicis regionibus, rectè & Monasticè vivendi exemplar*, ut ad hanc commendationem vix quidpiam digni9 dici posse videatur. Fuit & Divinis insuper humanisque litteris instructus; cujus tamen regimini tam sancto, adversa fortuna minimè defuerit, Burcardo maxime Halberstattensi Episcopo, insidias Cænobij rebus & libertati, perpetim struente. Contra quem lege agens Abbas, cum inferior nimirum contra potentiorem nihil proficeret, soli denique Deo causam Cænobij justissimam committendam ratus, ad Dei tribunal Episcopo diem dixit; quem paulo post mortuum, diruptis, metuendo mortis genere, visceribus, Episcopus subsequutus, decimas Monachis restitui jussit, seq; ad Iudicium Divinum vocari crebrius confessus, inter horrendos ejulatus expiravit. Præfuit eximia cũ sanctitatis laude Cænobio suo Meginhardus annos 24. ad meliorem vitam translatus An. Ch. 1059. *Chron. Hersfeld. Germ. script. Annal. Germ.*

B. Meginhard. Abb.

Insigne elogium.

Opprimitur ab Episcopo Abbas.

Ad Deum provocat.

Terribilis mors Episc.

Obiit Meginhardus 1059.

Ordinem instituit.

Propagatio ordinis.

Deipara cultus.

Trithem.tom.2.SS.Ord.&c. Lampert.And. Bamb.

S. Odanus Archiep.

In Hibernia Sancti Odani Monachi, discipuli S. Malachiæ Archiepiscopi, viri doctrina, integritate, & virtutum amore celeberrimi. Qui cum in Cœnobio soli Deo & sibi vivere decrevisset, divinitus ad Pontificalem dignitatem evocatus, Archiepiscopus Armachanus renunciatus est. Cumque per aliquot annos suis strenuè præfuisset, & præclaræ sanctitatis indicia dedisset, ad cœlos emigravit. *Philipp. Seguin. Menol. Cist. Chrysost. Henriq. &c.*

Dvinitus eligitur.

B. Henricus ex Doctore Conversus.

In Germania Beati Henrici Sacræ Theologiæ Doctoris eximij: qui postquã cursum Theologicum summo auditorum applausu docendo absolvisset, habitum Conversorum Cistercienſis reformatissimæ familiæ nostræ assumens, ad tantam, per eximiq; humilitatis tutissimã viam, perfectionem contcendit, ut solo aspectu interiora hominum agnoscere, & solo verbo dæmonem fugare meruit. Floruit sub An. Ch. 1175. *Barn. de Montalbo, Henriq. t. 2. SS. &c.*

Intima rimatur.

S. Lucia V.

Salerni Sanctæ Luciæ Virginis sanctimonialis. Professa est hæc S. P. N. Benedicti Regulam in Monasterio oppidi Calatagironensis, fuitque ab ipsa infantia raris Numinis favoribus præventa, cum enim sexennis ficum conscenderet, arbore fulmine tacta atque fissa ipsa illæsa perstitit, servata à S. Nicolao & ad ædes patrias translata, quod diceret, ob devotionem erga se parentum periculo ereptam. Crevit cum illa miseratio à teneris annis, quam agniculæ innocentia commendabat. Transeuntem Ordinis nostri monialem intuita illico Sacrum habitum petiit & invitis denique parentibus se subduxit, Salerni Regulam S. P. N. professa, & magnis virtutibus cælum merita, ad quod sub A. C. 1130. evolavit. *Octav. Caject. in Idea SS. Siciliæ &c. Marchesius, &c.*

V. Anna de Villaroel.

In Hispania obdormitio Deo dilectæ Annæ de Villaroel, Cœnobij Sanctæ Annæ Abulensis lectissimæ sanctimonialis, illustris supremæ ætatis nostræ syderis. Fuit hæc, præter omnem mulierum morem, silentij longè studiosissima; jurata sui corpusculi hostis, cum præter acuratissimam Regulæ observantiam, & consueta Religionis exercitia sacrumque rigorem, duris asseribus, iisque nudis pro lectulo uteretur. Singulis diebus, vivifico Corporis Dominici Sacramento reficiebatur; quo devotissimè sumpto, in ecstasim statim rapiebatur, cujus per omnia, Angelica verius, quam humana conversatio, uti omnes mirè afficiebat, sic ad Virtutem potenter excitabat. Transiit ad Regnum æternitatis felicissima hæc Christi sponsa Ann. Christi 1600. cum continuum ad mortem usque silentium observasset, æternum deinceps, pro Fratribus & Sororibus suis ad Regem Regum loquutura. *Michael Vaquerus, Vita B. Mariæ Vela, Chrysost. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

Rigor vitæ.

Angelica conversatio

Ob. A. C. 1600.

QVINTO CAL. OCTOB.

XXVII. Septembris. D.

S. Hiltrudis V.

IN Hannonia, Sanctæ Hiltrudis Virginis. Hæc Illustrissimo nata genere, patrem Wibertum Comitem habuit; sed perituror͂ salutari fastidio, omnes mundi blanditias ac favores detestata, sponsum insigni nobilitate, indole, & potentia spectatissimum, Hugonem Burgundiæ Principem respuens, fugiensque, uni Virginum sponso, Regi Regum corpus atque animum Virgineum consecravit, & cucullum exambiens, sacro velamine à Theodorico Cameracensi Episcopo tecta est, circa annum Christi septingentesimum, deque virtute in Virtutem progressa, eximia postmodum vitæ excellens sanctitate, æternum familiæ, patriæ, atque Ordini universo decus addidit, sepulta in Cœnobio Sancti Lamberti Lętiis, quod ejus parentes condidêre. *Ioan. Molan. Raissius, & reliqui rerum Belg. script. Arnold. Hugo, &c.*

Nuptias Ducales respuit.

Claruit A. C. 700.

In Hispania, S. Ætherij Episcopi Oxomensis & Confessoris. Hic ob insignem eruditionem & sanctitatem è Cœnobio S. Turibij de Lievana extractus, summa bonorum gratulatione ad Oxomensis Ecclesiæ Cathedram evectus est, quam insigni cum Hispaniæ universæ atque Ordinis honore sanctissimè gubernans, gravissimisque meritis, & Hispaniæ & Ecclesiæ universæ sese commendans, Hæreticos sui temporis constantissimè aggressa, in edomanda eorumdem pertinacia strenuè desudavit, & verbi Divini malleo contudit, quos inter Elipandi maximè errores felicissimè profligavit, & pestilentissimæ hæreseos luem ab Hispaniis, imo orbe universo, removit. Reliquit autem insignia profundissimi ingenij & ferventissimi zeli monimenta, claruitque sub A. Ch. 790. *Ambr. Morales, Ant. de Yepes, Annal. nost. &c.*

S. Æthérius Episc.

Hæreticos profligat.

Helipandum confutat.

Clar. Anno 790.

Pictavis

Digitized by Google

S. Auremundus Abbas.

Pictavis Sancti Auremundi Abbatis & Confessoris. Auremundus quod auro redemptus esset, ab eventu tam perquam mirabili appellatus est. Eo prægnans mater, cum pauper admodum esset, & ingens passim fames plurimos extingueret, comperta Sancti Iuniani Abbatis Maiacensis prodiga & sæpe prodigiosa liberalitate, eo quoque accessit, & multo cū fletu miseriam suam juveni Monacho Sancti viri discipulo exposuit. Iunianus, mulierem ad se adduci voluit, quæ sciscitanti tanti fletus causam, inopiam patefecit, seque ipsam cum ipso suo in utero fœtu viro Dei emancipavit, siquidem tantæ calamitati subveniret. Subrisit Iunianus noster, & se omnia, priusquam illa occurreret prævidisse dixit, filiumque quem in utero gestaret, sibi in Abbatiæ honore successurum prænunciavit. Oblata proin auri summa, & mulieri tradita, ut filium enutriret, adultumque ad se mitteret imperavit. Quem postea cum ad puerilem ætatem pervenisset, mater Sancto Abbati obtulit, qui eum sacris Baptismi undis ablaens, prædicta ex causa à se auro redemptum, Auremundum appellavit, sacrisq; litteris, & Regularibus disciplinis ita instituit, ut dignissimus postea, qui tanto Abbati succederet, haberetur. Pervenit ad decrepitam usque ætatem Auremundus, & ut eruditione ac vitæ sanctitate eximiè claruit, sic optimè meruit, magnæq; servorum Christi multitudini verbo & exemplo utilissimè præstitit, aurumque verè mundum, & quod de argento Psaltes habet, igne examinatum, probatum, purgatum septuplum, cælestibus thesauris inferri meruit. Claruit tempore Clotharij primi, & vitam Sancti Magistri sui litteris commendavit. *Ex monim. Nobiliac. Hugon. Menard. &c. tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Memorabilis ætas!

S. Auremundi mater S. Iuniano se emancipat.

Prædictio de Auremundo.

Vnde nomen Auremundi.

Fit Abbas.

Aurū mundum.

In Germania Beatæ memoriæ Baduradi Paderbornensis Episcopi Baduratus principe apud Saxones genere natus Sancti Burcardi nostri Herbipolensium Antistitis lectissimus discipulus, adeo se sanctissimo magistro per omnia probavit, ut dignissimum ipse existimaret, qui ad Pontificiam dignitatem eveheretur. Mortuo proin Paderbornensis Ecclesiæ Antistite rogatus à Cæsare magno Carolo Burcardus, de successore, Baduradum substituit, qui, insigni vitæ sanctitate, expectationi de se conceptæ egregiè respondit, & Sancti Hathumari Antecessoris vestigia, eodem pede & tramite tenuit. Præfuit Ecclesiæ suæ summa cum utilitate annis 48. aliaque inter præstantissima merita, magnis, sumptu, mole & opere, Cathedralem ornatissimam Ecclesiam condidit, eamque Sanctorum Liborij & Valeriani corporibus è Gallia allatis beavit atque exornavit; quæ sacratissimæ Reliquiæ, ab Aldrico Cenomanensi Episcopo rogatu Baduradi impetratæ, insignibus cum in itinere, tum deinceps miraculis illustratæ & comprobatæ sunt. Idem sancti antecessoris sui, olim collegæ & condiscipuli corpus 27. post obitum anno incorruptū reperit, & debito cum honore ad absolutam postea Cathedralem basilicam transtulit. Idem Paderbornensem vicum, nobilem urbem effecit, muris cinxit, turribus munit, & spectatissimam effecit, tanti viri fama multis undique confluentibus, & sedem eo loco figentibus. Mortuus est decrepita ætate, immatura tamen subditis morte, qui tanti pastoris, & veri pauperum patris solatio & aspectu exsatiari non poterant, A.C. 852. sumo cum honore, magna omnium comploratione in Basilica sua tumulatus. *Syllab. Episcoporum Paderborn. Alb. Krantzius, Vvernh. Com. Zimbr. Gasp. Bruschi. Annal. Aquila Benedict. t. 2. SS. &c.*

praefuit annis 48.

Cathedralē adem condit.

Reliquiis beat

S. Hathumarum elevat.

Moritur A. C. 852.

B. Magnus, Ex Fuldens. Annal. Ado, Vsuard. Notker. Trithem. Sigebert. Aimoin. Rhegin. Hermann. Contract. Bucelin. Ann. Benedict. &c.

Illustre genus

Fit Episc.

In Aremorica regione, depositio Sancti Ginguriani Monachi & Confessoris. Gingurianus Monasterij S. Gildæ Venetensis Diœcesis in minore Britania Frater Conversus, ex munere suo, alvei habens curam, inter humiles labores sublimiter profecit, & insigni vitæ sanctitate excelluit. Floruit sub Felice Abbate ejus Monasterij reformatore A. C. 1008. Morituro, pridie ejus diei quo spiritum Creatori redditurus erat, cœlestis Angelorum exercitus Imperator Sanctus Michael apparere dignatus, hominem Angelum, ad felicissimum suorum contubernium invitavit. *Ex vita Sancti Gildæ, Hugone Menardo, &c.*

S. Gingurianus Monach.

Floruit A. C. 1008.

S. Michaël ipsum invitat.

In Gallia, Monasterio Claræ-vallis depositio Beati Gilberti. Fuit is primum Canonicus Regularis, quo ex Ordine, ad nostrum transiens, sanctissimam Cistercienſium nostrorum Reformationem amplexus ad culmen perfectionis celeri gradu ascendit, & magna vitæ puritate enituit. Meditationis studio magnā consequutus gratiā, inter orandū per integros aliquando dies, raptus in extasim, cœlestia contemplari mysteria meruit. *Tantam,* inquit

B. Gilbert.

Ex Canonica Reg. Monach.

Digitized by Google

inquit Brito, *cum S.P.N.Bernardo* (pridem defuncto) *familiaritatem habebat, qualem si in vivis esset, habere potuisset, & aliquo modo maiorem: nam non raro videbatur ipsi, quod idem Sanctus sensibiliter pectus penetrans ejus cordi uniebatur; ubi eosdem erga Deum effectus causabat, quos idem Bernardus in mundo positus experiri solebat.* Ita Brito, ut facile de perfectione & merito tanti viri omineris. Adstitit perpetuo idem Mellifluus Doctor, ægrotanti Gilberto suo, visibili forma, mortuumque felicissimè, ad cæli item palatia comitatus, deduxit. Gilberti autem corpus examine tanta pulchritudine perfusum apparuit, ac si jam eadem, qua spiritus beatitudine ac gloria frueretur. *Bernardus de Brito, Collat. PP. Cisterc. Gonzal. de Silva, Chrysostom. Henriq. &c.*

S. Bern. ei familiaris.

Felicissima mors.

Corpus examine splendidum.

In Ducatæ Lutzenburgensi Beatæ Ioannæ Abbatissæ Clari-fontis, genere & virtute illustrissimæ. Hæc Henrici Marchionis Luxemburgensis, Rupensis, & Arlumensis filia, contemptu tanti generis generosissima, religionem zelumq; amitæ suæ Beatæ Havidis imitata, & assequuta, eodem quo illa in Cænobio Clarifontis Monasticen professa, adeo se universis probavit, ut post illius decessum secunda loci ejusdem Abbatissa eligi meruerit. Vitam duxit in terris verè cælestem, adeo ut ad tam dignum spectaculum cælo cælites deduceret, & familiares in mortali etiamnum corpore degens haberet, quos inter ipsa etiam Augustissima cælitum Imperatrix, spectabili forma sæpe adfuit, & familiariter Ioannæ suæ colloquuta comunicavit. Cernitur in hodiernam diem in porticu Ecclesiæ Monasterii imago Deiparæ lapidea, quæ eidem Ioannæ Abbatissæ dum ad eamdem ipsam transiens oraret & adoraret, per capitis inclinationem annuisse, sive etiam salutationem reddidisse, *certissima traditione*, ut Fundationis ejus domus Historia habet, celebratur. Obiit piissime, cujus tamen obitus annus ignoratur, ibidem cum duabus sororibus suis Catharina & Margaretha marmoreo & magnifico condita monumento. *Ex Iacobo de Vaux, Chrysostomus Henriquez. Menol. Cisterc. tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

B. Ioanna Abb. Marchionissa.

Abbatissa.

Deipara chara.

Imago Deiparæ in se inclinat.

Ven. Ioannes S.R.E. Card. Romæ Beatæ memoriæ Ioannis S. R. E. Cardinalis meritis præstantissimi. Ioañes Messanensis Siculus, sanctissimi Cænobii & Congregationis Sanctæ Iustinæ de Padua Abbas meritissimus, cum vitæ perfectioris fama ipsi Pontifici Maximo Eugenio IV. innotesceret, ejusdem jussu Romam profectus, nec multo post celeberrimi Monasterii S. Pauli extra Vrbem Abbas creatus, Cænobio illi religiosissimè præfuit, donec ab eodem Pontifice Patribus Purpuratis adscriptus Cardinalis Tituli Sanct. Sabinæ renunciaretur. Excelluit summo cuculli & purpuræ, Ordinis atque Ecclesiæ Vniversæ ornamento, Ioannes noster *sanctitate & eruditione*, &, quod meriti non levis fuit, extra ambitionis & avaritiæ notam, Principum negotiis aptus, multos demeruit. Triennium solum ea in dignitate vixit, & clarissimus exemplo continentis vitæ, ac retentæ Monachalis modestiæ & disciplinæ, Neapoli vivis excessit, ibidem in Monasterio Sancti Severini sepultus, An. Ch. 1448. sive 49. *Cavatius, Ciacon. Bellforest. Annal. nost. Bened. &c.*

Honores ejus

Cardinalatus.

Sanctitas ejus & eruditio.

Moritur A. C. 1448.

Apud Fulginates depositio Beatæ memoriæ Bonfilii de Bonfiliis ejusdem loci Episcopi, qui patria Auximanus Abbas B. M. V. Storacensis ac dein S. Silvestri Fulginij ad Pontificales infulas assumptus anno 1078. adeo dotavit Ecclesiam & Clerum, ut opes prope profudisse videretur. Postea cum sacro exercitu & decente Clericorum comitatu in Orientem profectus, his mortuis, solitariam ibidem vitam, soli cognitus cæso per 15. ferè annos sanctè instituit. Divino dein instinctu reversus cum à Roman. Pontif. resumere Episcopatum cogeretur, summis precibus illo absolvi impetravit, reversusque ad Cænobium, multa perpessus, ab Abbate demum impetravit licentiam solitariè in monte Cinguli habitandi, ubi laboribus, jejuniis & vigiliis consumptus hac die Ann. 1115. sancto fine requievit. Apparuit postea infirmo alicui, quem protinus reddidit incolumitati, suumque corpus revelavit, quod insigni desuper constructa Basilica Sanct. Silvester Silvestrinorum Author honoravit, eamque ejusdem nomini dedicari impetravit. *Ex Vita & monimentis Bibl. Cajetan. Ferd. Ughell.*

V. Bonfilius Episc.

(o)

QVAR-

QVARTO CAL. OCTOB.

XXVIII. Septembris. E.

S. VVenceslaus D. Martir.

IN Boëmia, S. Wenceslai Ducis Boemorum & Martyris, & ſanctitate & miraculis glorioſi, qui in domo fratris ſui necatus, victor pervenit ad palmam. Wenceſlaus Vratislaum Ducem, pietate & religione præſtantiſſimum, patrem, matrem impiam & à Chriſtiana fide alieniſſimam Drahomiram habuit. Educatus à Ludmilla avia, Principe ſanctiſſima, quæ litteris & diſciplinis pro dignitate inſtruendũ curavit. Mortuo Vratiſlao, Drahomira impetravit, & Chriſtianos ut exoſiſſimos habuit, ſic peſſimè afflixit, quoad Ludmillæ opera, magno omnium conſenſu & gratulatione Wenceslaus in patris ſolium eveheretur. Occubuit paulo poſt glorioſa Martyr Ludmilla, Drahomitæ ſcelere, quod ne inultum ſineret, cum Wenceslaum plurimi incitarent, tantum abeſt, ut moveretur inde, ut multo magis graviſſimis eos verbis reprehenderet, illudque exprobraret: *Neſcitis*, inquiens, *quid dicat Dominus? Mea eſt ultio, & ego retribuam in tempore*, quem & Wenceslai prædictione, ultorem paulo poſt occiſores experti ſunt; impiæ autem matri, impunitas diuturnior conceſſa, ut filii pietas magis eluceſceret, & meritum augeretur. Wenceslai pietatem, inertiam interpretati nonnulli, eosque inter Radislaus Gurimenſis Princeps, collecto exercitu, vel ſolo quidem terrore ipſum expugnatus, longè alium expertus eſt. Cum enim omnem pacis mentionem ſuperbiſſimè repudiaret Radislaus, à Wenceslao, ne tantum ſanguinis effunderetur, ad ſingulare certamen provocatus, imperterritũ ejus animum deprehendit. Vidit tunc Radislaus, in ſubſidium Wenceslai cæleſtes Spiritus, & mutata jam mente, in terram proſtratus, temeritati ſuæ veniam ſupplex poſtulavit, & ab humaniſsimo Principe facilè impetravit. Wormatiam ab Otthone Magno Imperatore vocatus, cum Sacerdotis cujuſdam cunctantius celebrantis Sacro intereſſet, interpretati ſuperbiam Principes, quod non maturius occurreret, conſpirant, nec aſſurgere venienti, neque ſupra ſe locum conſidendi cedere, Cæſarique ſimiliter perſuadent, ſine honore Boemum, velut arrogantem tranſmittere. Sed venientem duos juxta Angelos comitari intuitus Ottho, throno exiliens, in occurſum venerabundus proruit, ac tantum non adorans, manu ſua ad ſubſellia deductũ, aſsidere ſibi proximum jubet. Moguntinus Archiepiſcopus, etſi Angelos non vidiſſet, ſacro tamen ſe horrore perfuſum confitetur, univerſi ſimul errati veniã deprecãtur. Iuſſus ab Otthone, quidquid ac quantũ vellet petere, nihil aliud, quam S. Viti brachium, & oſſa aliquot S. Sigismundi Burgundiæ Regis, ſibi dari poſtulavit. Eũ proin Imperator, ex Duce Regem creavit, ſuaq; ipſi inſignia tribuit, & tributo abſolvit; quamvis vir ſanctus, pomparũ ſæculi faſtidiens, inungi nullo modo vellet, nec diademate inſigniri. Domũ reverſus, ſplendidam S. Vito Baſilicam condidit, & S. Ludmillæ aviæ Martyris corpus, repertum triennio poſt cædem incorruptiſsimum, in S. Gregorij tranſtulit. Exarſit nimio magis magisque odio in piũ filium impia mater Drahomira, maximè quod tanti Monachos Wenceslaus & Sacerdotes faceret, ut ſuis ipſe manibus vinum inter Sacra miniſtraret, & Regiæ oblitus dignitatis, meſſis & vindemiæ tempore, ipſe meteret & vindemiaret (memorabili ſanè tanti Principis exemplo) quod in Sacrificii oblationem ſufficeret; quod intempeſta deniq; nocte, nudis pedibus ad templũ procederet, remiſit tamen noñihil, dum ſæculi faſtidio, Divi Patris BENEDICTI filiis accenſeri velle, cucullũ amplecti, & Boleslao fratri imperiũ cedere ſtatuiſſe, intelligeret; ſed dum Romã, eam ob cauſam, legatos, diutius retinet Pontifex, impatiens morę immanis Iezabel, & digna matre ſoboles Boleslaus, Wenceslaũ officioſè ad pueri recens nati natalitia vocatum interimere ſtatuunt; quem nocte in templo orationi intentum, crudeliſſimus frater Boleslaus, manu propria aggreſſus trucidavit. Admonitus ea ipſa nocte Divino oraculo Daniæ Rex, juſſuſq; Wenceslai à fratre occiſi memoriam ſibi colendam ſuſcipere, inſignem illico Baſilicã Martyris honori exædificavit. Necis poſtea auctores, & conſcii, divinitus puniti, Drahomita terræ hiatu abſorpta, Wenceslaus a. innumeris miraculis deinceps coruſcavit, & prodigioſe Bohemiam diverſis ſæculis & occaſionibus, ejus Principes ac Reges, in præliis juvit, ut merito princeps à B. Adalberto noſtro Regni Tutelaris habeatur. *Ex Ioanne Dubravio, AEnea Sylvio, Pontano, Annal. noſt. German. & Bened. Aquita Benedict. Annal. Bohem.*

Parentes ejus.

Matris impietas.

Scelus graviſſimum.

VVenceslai patientia.

Vltio Divina

Imperterritus VVenceslaus.

Cæleſtes ſpiritus ei adſunt.

Conſpiratio Principum.

Mira mutatio propoſiti.

Angeli ipſi Comites.

Rex creatur.

Sanctos honorat.

VVenceslai pietas.

Monachum profiteri ſtatuit.

Miranda res!

Miracula.

Victoria prodigioſa.

In Germania Sanctæ Liobæ Virginis Abbatiſſæ. Lioba magni Germanorum

S. Lioba Virgo Abb.

rum Apoſtoli Bonifacii conſanguinea, Regum Angliæ cognata, ſterilibus parentibus, Dimone patre, Ebba matre progenita, tinnientis in utero campanæ ſigno, huic prægnanti per ſomnium prænunciata, maturè Deo oblata ac conſecrata, cucullum in Weinbrunnenſi celebri Cænobio induit, quod magnis ſtatim virtutibus excoluit & implevit. A cognato Sanctiſſimo in Germaniam evocata, ut ſanctiſſimum vitæ Monachicæ Inſtitutũ inter Virgines Germanas propagaret, promptè occurrit, ſuoque exemplo plurimas Chriſto lucrata, omnium poſteræ ætatis Deo ſacrarum Virginum poſt Admirabilem Scholaſticam, anteſignana & mater per Teutoniam dici & eſſe meruit. Fuit omni virtutum genere longè excultiſſima, obedientia inprimis, qua Sancto Bonifacio in omnibus ſe humillimè & ſollicitè ſubmiſit. Eam Pipinus Rex, ejusque filius Magnus Carolus præcipuo honore coluêre. Fuit Lioba Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatricis longè amantiſſima, per cujus ſanctiſſimum nomen invocato Deo, terribilem aliquando tempeſtatem, populo univerſo conſternato, & ad Eccleſiam confugiente, ſedavit & depoſuit. Claruit & aliis cum in vita, tum poſt mortem præſtantibus miraculis, quæ inter, flagrantiſſimum aliquando Cænobii ſui incendium, ſale & aqua luſtrali prodigiosè extinxit. Claruit A. C. 750. & ſepulta eſt in Monaſterio Fuldenſi prope Sanctum Bonifacium. *Ex vita per Rodulph. diſc. Ant. de Yepes, Balingh. Annal. Germ. Bened. Aquila. &c.*

Viſio matris.

In Germaniã evocatur.

Mater omnium monialium in Germania.

Deipare amantiſſima

Incendium mire extinguit.

Clar. 750.

Apud Coroziam Palæſthinæ Sancti Thiemonis Archiepiſcopi Salisburgenſis & Martyris. Thiemo, Diemo, ſive Theodomarus, Illuſtriſſimo Bavariæ Principũ ſanguine procreatus, in Altahenſi Cænobio Monachum profeſſus eſt. Iracundię motu agitatus aliquando, cũ è Cænobio ſe protripuiſſet, mox pœnitens facti, cum reverturo, quidam equum ſuum cedere voluiſſet: *Noli*, inquiens, *Domine mi, injuriam hanc tibi facere; non eas; quia temetipsũ degeneras.* Cui Thiemo: *Sine me*, inquit, *reducat pedibus ſubmiſſa humilitas, unde ſuperbia furioſa exploſerat.* Exceptus ſumma omnium gratulatione, flagris acerrimis excipi maluiſſet; rejectisque blandimentis atque impunitate, nudum ſeſe ipſe ſtitit, & pro culpæ dignitate cædi voluit. Cui proxima nocte, quidam facie veneranda apparens, & Epiſcopatum & Martyrium prænunciavit. Magnis cum inclareſceret virtutibus, ad S. Petri Salisburgenſe Cænobiũ Abbas poſtulatus, Henrici Imperatoris opera intruſo Archiepiſcopo cum, comũnicare nollet, ad Sanctiſſimum Hirſaugienſe Cęnobium ſe recepit. Archiepiſcopus poſtea Salisburgenſis in Schiſmate electus, ſuffocato aquis competitore, divinitus approbatus eſt. Captus ab adverſa parte cũ Conrado Medlingenſi Comite cognato ſuo, hoc occiſo, cum & ipſe jugulum fortiter præberet, ictu etiam repetito, ac fruſtrato, prodigioſiſſimè ſervatur, ſuma tantum cute obiter notata, qua cicatrice in vita deinceps omni inſignitus fuit. Redempto deniq; cum ſuſcepta Hieroſolymam profectione, Chriſtianum exercitum ſequeretur, eo proditione Alexii Imperatoris cæſo, ipſe captus, in confeſſione Chriſti perſeverans, crudeliſſimè interemptus eſt. Quippe cute primum convulſa, ſummis dein digitis articulatum præciſis, mox manibus, dein brachiis mutilatus, præciſo demum umbilico, & viſceribus tractim extractis, inter verba: In manus tuas Domine comendo ſpiritum meũ, victorem animum Creatori tranſmiſit, A. Ch. 1101. Reſectas corporis particulas, cum equorum ungulis objicere barbari conarẽtur, inſigni prodigio, nulla vi movere potuerunt, uti neq; beſtiæ propius accedere. Proin rogato dæmonis oraculo, abſtinere juſſi, & Chriſtianis curam Martyris relinquere; innumeris deinceps miraculis coruſcum, ipſi etiam barbari venerati ſunt, iis, qui violare ſepulchrum præſumpſerant, aut illico à dæmone arreptis, aut morte repentina corruentibus. *Ex Vita per coæqualem, to. 4. Henr. Caniſ. Carol. Steng. Vvigul. Hund. Metrop. Salisb. MS. Salisb. Epiſcopum Catalogo, Annal. noſtr. Bened. Aquila Bened. Annal. Germ. t. 2. Sanct. Ord. &c. lib. noſt. de Epiſc. German. &c.*

S. Thiemo Archiepiſc. Mart.

Ex Cænobio profugit.

Ejus pœnitentia.

Flagellari vult.

Fit Abbas.

Archiep.

Capitur

Decollari nõ poteſt.

Capitur ab infidelibus.

Crudeliſſimum Martyrium.

Miraculæ.

In territorio Furnenſi B. Laurentii Monachi Dunenſis, in quo, præter reliquarum Virtutum ornatum, ad mirabilis quædã erga Deiparam Angelorum Dominam pietas & devotio exſplenduit. Cujus cum aliquando in oratione defixi, & quaſi extra ſe facti, cor nimium incaleſceret, Angelorum Domini Divino fulgore circumdatum conſpexit, qui ei decadem Roſarii obtulit. Quod munus è cęlo tranſmiſſum, vir pius humiliter ſuſcipiens, & tam ſingulari favore excitatus, magis ac magis proficiens, plenus virtutum, cum magna ſanctitatis opinione migravit ad Chriſtum An. Ch. 1261. *Menol. Hen. Adrian. Butzius, t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Laurent. Mon.

Deipare amantiſſimus.

Inſigne è cælo donum.

Obiit 1261.

In Germania B. Matthæi Monachi Hem-

B. Matthæus Mon.

Digitized by Google

B. Matthæus Mon. Hemmenrodenſis, eximię pietatis & Angelicæ converſationis viri. *Men. cit. Henriq. Phil. Seguin. &c.*

B. Fulcardus Converſus. In Gallia, Monaſterio Claræ vallis B. Fulcardi converſi, cæleſtibus viſionibus, & ſanctitate vitæ clariſsimi. Fuit hic mira puritate, innocentia & ſancta ſimplicitate præditus; quem proin, juxta illud Divini Spiritus: *Cum humilibus & ſimplicibus ſermocinatio ejus*, ſingulari amore & favore Chriſtus Dominus proſequutus, cum eodē in agro aliquando laborante, ſimul aratrum cum ipſo ducere dignatus eſt; quod ſub mortem Melliſluo Doctori ipſe narrans, poſtquam ejus munitos benedictione diem ſuum obiiſſet, inſigni ab eodem elogio honoratus eſt, confidenter pronunciante: *quoniam cum Deo ambulavit, & verè cum ipſo operatus eſt Deus, ideoque tranſtulit illum Dominus. Non enim poterat miſerator Omnipotens ſervum ſuum in ſupremo agone deſerere, cui dignantiſſimus comes & cooperator fuerat in labore. Collat. PP. Ciſter: Seguin. Montalbo, Hen. Men. Ciſt. t. 2. SS. &c.*

A. S. Bernardo laudatur.

Chriſtus cum ipſo aratrum ducit.

TERTIO CAL. OCTOB.

XXIX. Septembris. F.

FEſtum S. Michaëlis Archangeli, cui primum hac die S. Bonifacius noſter primam in Vrbe Eccleſiam in ſuũo Circo dedicavit.

S. Luthvinus Archiep. In Monaſterio Mediolacenſi, natalis S. Luthwini Archiepiſcopi Treverenſis & Confeſſoris. Luthwinus Illuſtriſsimo genere Sereniſsimorum Lotharingiæ Ducum editus, Gervinum Ducem Auſtraſię patrem habuit, matrem Gunzam, S. Clodulphi, Auſtraſiæ item Ducis filiam. Potentia autem, & ampliſsimis opibus benè uſus; omnia, quæ reperiſſet ſubſidiis deſtituta, Monaſteria liberaliſsime juvans & dotans, ſanctiſsimũ illud celeberrimumque Mediolacenſe Cænobium, ſupra fluvium Saroam condidit, & generoſiſsimo tanti Principatus contemptu, in eodem ſe abdens, ſtupentibus ad tantarum Virtutum radios univerſis, paulo poſt ſuper candelabrum poſitus, ejusdem ſui Cænobii Abbas electus, demum ad celeberrimam Archiepiſcopatus Treverenſis cathedrã poſtulatus eam æterno miræ ſanctitatis ſplendore longe illuſtriorem reddidit, & ſua ſanctiſsima converſatione, multos diſperſos greges, inſigni merito, ad caulam Dominicã congregavit. Claruit A. C. 670. ob inſignem ſanctitatem Sanctorum albo adſcriptus, cujus ſacrum corpus ad ſuum Mediolacenſe Cænobiũ relatum eſt. *Franc. de Roſiers Staru. Loth. Annal. noſt. Germ. & Bened. Aquila. Trith. &c*

Dux Auſtraſiæ.

Cœnobia juvat.

Fit Monach.

Abbas.

Archiep.

Clar. 670.

B. Ioannes Mon. In territorio Sueſſionenſi B. Ioannis de Monte-mirabili, admirandæ humilitatis viri. Ioannes è Regum Galliæ genere oriundus, ut Illuſtriſsimus ſanguine, ſic ſpiritu ac pietate enituit. Princeps etiamnum in ſæculo quaſi extra ſæculum egit, velut alter Thobias ſummo ſtudio mortuos curavit, cadavera in humeros ſuſtulit, ſuaq; manu ſepeliit. In monte Mirabili domum pauperum & peregrinorum fabricatus miro amore iisdem deſerviit. Vlcera intolerabili fœtore diffluentia exoſculatus, cum quandoq; ſuperatus horrore ab ægro pedem retuliſſet, mox pœnitens facti, nares ulceri diutiſſimè admovit. Leproſum in itinere ſi conſpiceret, equo deſcendit, & quæ neceſſaria erant ipſe miniſtravit. In quindecim ſimul occurrentes, cum loculum exhauſiſſet, alio poſtea occurrente, tunicam propriam tribuit; rurſumq; alio leproſo, qui equo ſcabioſo inſederat, ſubſequente, tantus Princeps equo deſcendens, ſuum dedit, & ipſe leproſi miſerum animal conſcendens, tota die eo uſus iter confecit. Deiparam Virginem ſuũo affectu coluit, cujus imaginem aliquando prætervectus, & poſt primum advertens, equo ſtatim exiliit, reverſusq; & in genua provolutus, veniam rogavit, ad quem tranſverſo cæteroquin vultu, imago faciem illico convertit. Subditos ut juvaret, Iudæos ditione tota expulit, quibus æs omne è ſuo diſſolvit. Regulam S. P. N. Benedicti, ſub ferventiſſima Ciſtercienſium noſtrorũ Reformatione in Monaſterio Longi-pontis profeſſus, mox abſtinentia, obedientia, humilitate, patientia, omnes anteceſſit. Cilicium perpetuo geſtavit, ipſa etiam è cilicio femoralia adhibuit. Honoris omnino ſeu reſpectus impatiens, graviter aliquando apud Priorem queſtus eſt, quod Frater Amandus, quem olim inter famulos habuerat, ſibi occultè calceos inunxiſſet, nec melius placare ſervum Dei potuit Prior, quam eo ipſo obſequij genere ipſi injuncto, ut jam Fratris Amandi calceos ipſe inungeret. Accuſatus apud Abbatem ob indiſcretam abſtinentiam, correptus, & quantum maximè comedere poſſet, juſſus, ita ſimpliciter acquievit, ut nihil reliquiarum ſupereſſet, quod cum magno ſuo incoũodo faceret, rogaretq; Abba-

Alter Thobias.

Ejus mira in pauperes ægros charitas.

Summa liberalitas & humilitas.

Erga Deiparam devotio.

Subditorum amor.

Fit Monach.

Pia indignatio.

Simplex obedientia.

Digitized by Google

tem ne se amplius eo adigeret, misertus tandem Abbas ei concessit. Piscem aliquando jussus integrum edere, cumq; nõ modicũ, ossa etiam ipsa, non sine magno cruciatu comedit. A filij sui ministris aliquando contumeliosè exclusus, cum socius illud Evangelij ingereret: *In propria venit, & sui eum non receperunt*; gratias Deo agens, quod ea sibi etiam convenirent, lætus inde discessit. Sic à propria quoque conjuge alia vice exclusus, mira patientia pertulit; & in sui olim juris vico stipem ostiatim colligens, cũ sceleratus quidam, quę collegerat violenter abstrahens in lutum abjiceret, stupenda patientia humiliter recollegit. Ad castrum Firmitatis à Comitissa noverca sua humaniter acceptus, latroni cuidam supplicium deprecatus est: qui cum ad pedes ejus accideret, illico vir Dei ad ejusdem provolutus: *O homo*, inquit, *ut quid hoc facere voluisti, nam & ego peccator sum, & te quidem longe vilior atque deterior?* datoque Crucis signo eum erexit, omniq; mortis metu atq; periculo ipsum liberavit. Injuriis appetitus, iis etiã delectatus est, & ut pro meritis magis proscinderetur, serio exoravit. Mortuus est ipso Archangeli Michaëlis Festo; cujus mors Priori Cœnobij in somnis ostenta, visis plurimis cereis accensis, quorum quidam proceritate & splendore præcellentior sublatus, & testudinem penetrãs, deinceps non comparuit. Idem vidit Gerardus Conversus, & cereum quidem illum, ab ipso Christo Domino in cœlos deportatum. Tantis a post obitum claruit miraculis, ut quotquot ad ejus sepulchrũ conveniebant, sanarentur à quacunq; infirmitate. Vixit sub Philippo Francorum Rege sui amantissimo, quem in iñani illa Gallorum strage prope Gisortium, è manibus Anglorum, miles etiamnum Ioannes, potenter eripuit; ejusq; ope Rex Gisortium, & ditionem pro qua bellum exarserat, recuperavit. Ex vita per Galterum de Ochies, Ioannis Abbatem, *Fasc. SS. Henr. Barn. de Montalb. Rob. Rusca, Hugone Menardo, Annal. Bened. &c.*

Aliud exemplum.

A suis rejectus.

Mira patientia.

Mira humilitas.

Injuriis delectatur.

Visiones sub ejus mortem.

Innumera miracula.

De Rege & Regno Galliæ meritissimus Ioannes.

In monte S. Dysibodi, solemnis translatio ejusdem Sanct. Dysibodi Episcopi & Confessoris. Dysibodus nobili genere parentes in Hibernia habuit; ipsa in infantia Spiritus Sancti gratia perfusus, & Sanctissimo Patriarchæ nostro Benedicto ac B. Nicolao Myrensi pueruli etiamnum comparat9, adeo jam tunc pomparum sæculi contemptor, ut fatuus nonnullis, vanus seu simulator aliis, plerisque admirabilis haberetur. Litteris probè instítutus, ad presbyteratus primum, dein Pontificatus honorem, invitus ac obluctans evectus est. Hęreticis se murum pro domo Dei opponens, plurima pericula adiit, & injurias pertulit, donec fede denique sua exturbaretur. In Germaniam delatus, prope Rhenum consedit, constructoq; Cœnobio, plurimos illic Monachos sub Regula S. P. N. Benedicti congregavit, eosq; ad omnem vitę perfectionem sedulo instituit. Cum a. arduum magis quam reliqui Fratres supra ipsam Regulã vitæ institutum arripuisset, diversitatem etiam aliquam habitus assumpsit: *Ne si habitu*, inquit S. Hildegardis, *Fratribus similis esset*, insolentiq; præter Regulæ præcepta rigore se conficeret, communem vivendi modum evertere videretur. Præfuit tamẽ ad decrepitam usque ætatem sanctissimo vitæ exemplo filius suis, & inter primos fuit, qui benedicto Benedicti Patris semine Germaniæ sterilem agrum primum fevit & fœcundum reddidit. Claruit admirandis & in vita & post mortem miraculis, obiitque anno ætatis suæ 81. cælesti odoris mira fragrantia per dies 30. è sacro corpore ejus & tumulo erumpente; cujus vitã dictante Numine Beatissima nostra Hildegardis conscripsit. *Ex eadem. Chron. Hirs. Trith. Annal. nostr. Bened. Carolo Steng. Iepesio, &c.*

S. Dysibodus Episc.

Sancta infantia & puericia.

Sedes sua pellitur.

Monasterii condit.

Ejus rigor supra Regulã

Miracula.

Fragrantia mira.

In territorio Trecensi depositio S. Vrsionis Monachi & Confessor. Fuit hic discipulus S. Lupi Abbatis postea Trecensis Episcopi, Monachus Insulensis Monasterii, ob cujus egregiã sanctitatem ejus postea loci Ecclesia, honori ejusdem & nominí consecrata est. *Ex Nicolao Camuzat, Hugone Menardo, & div. rer. Gall. script. &c.*

S. Vrsio Monachus.

In Monasterio Prumiensi natalis Beati Lotharij Monachi, Romanorum quondam Imperatoris Augusti. Lotharius Ludovici Pij Imperatoris filius Caroli Magni nepos, Princeps bellicosissimus & gloriæ cupidissimus, cum Imperium annis 15. administrasset, summo honore & amplissimis opibus, stupente super rei novitate Vniverso, sponte se abdicãs, Imperij mole Ludovici filij humeris imposita, rejecta purpura, cucullum in Monasterio Prumiensi amplexus, quanto antea studio, terrena & mundi gloriam consectatus est, tanto deinceps conatu Christi paupertatem & humilitatem imitatus, assiduæ pœnitentiæ & sacri rigoris protectu id assequutus est, ut à morte sanctorum albo adscribi mereretur. Ad cujus transitum, cũ ingens multitudo dæmonũ convenisset, sperans ob ea quæ in Imperio admiserat delicta,

B. Lotharius Imp. Aug.

Fit Monach.

Paupertatis studiosus.

Digitized by Google

delicta, de Lothario triumphum reportare, peccata ejus, novæ vitæ professione deleta inaudiit, & benè delusa frendens ejulansq; ad inferos rediit. Fuit Lotharij, de re litteraria bene meritus, doctissimosque quosvis sumis honoribus ornans, promotis per Imperium Galliarumq; Regnũ litterarum studiis, de omni sæculorum posteritate æternum meruit, cujus laudes fusius prosequuntur Angelomus & Rhabanus Maurus. Vixit in Religione annis 10. obiitque An. Ch. 865. (aliis 863.) cujus mortem minus rectè noñulli ad A.C.855. referunt, quo quidem anno non naturaliter, sed civiliter mortuum fuisse intelligendum est, Imperio nimirum deposito, & omnibus quæ mundi sunt relictis, relicta scilicet priore vita, & novæ vitæ professione Lothario in alium quasi hominẽ mutato, imo Angelis comparato; ut satis liquet ex Adone Viennensi. *Vid. omnes fere rer. German. Gall. & Ital. script. Annal. nost. &c. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

De re litteraria merito

Obiit 865.

Civiliter mortuus quando?

B. Hermannus Abbas.

Angelis familiaris.

Obiit Anno 1222.

Cistertij in Gallia obdormitio Beati Hermanni Abbatis Waldsassensis, qui licet externis negotiis, ratione muneris sibi injuncti impeditus, Divinarum tamen rerum contemplationi totus deditus erat, & quasi ab externis abstractus Angelicam vitam ducebat, & cum Angelis familiariter conversabatur, qui ei frequenter & visibiliter apparebant, quorum consortio ipsa die S. Michaëlis cælesti militiæ Principis feliciter associari meruit, A. C. 1222. *Gaspar Brusch. Chrys. Henr. Annal. Germ. &c.*

Invent. S. Gisleni.

Ipso die inventio corporis S. Gisleni Episcopi & Confessoris. *Molan. Arn. Duac. Menard. &c.*

Triumphus S. Michaelis Arch. &c.

In Lusitania Triumphus S. Michaelis Archangeli, quando copiosissimum Agarenorum exercitum, invocatus cum S. Angelo custode ab Alphonso I. Lusitanorum Rege, visibiliter profligavit; in cujus rei memoriam idem Rex, celeberrimum illum Ordinem *de Ala* sub sanctissimi P.N. Legibus instituit, era 1205. anno scilicet Christi 1167. *Ex rer. Port. script. Henr. Menol. t. 2. &c. SS. Ord. &c.* A.C.1205.

In Monasterio Helvetiæ Einsidlensi, B. Adalrici Monachi & Confessoris. Fuit hic Serenissimis ortus parentibus Burcardi II. Alemanniæ Ducis & B. Regulindæ filius, Burcardi III. Frater germanus, juvenili ætate Monasticen in Sanctissimo illo Deiparæ Cœnobio Einsidlensi professus, ubi eximia vitæ sanctitate exsplenduit. De licentia dein sui Abbatis, in Vffnow. Turicensis lacus insula solitariam vitam colens, magnam loco reverentiam conciliavit. Lacu quandoque nimium excrescente, cum ope destitutus humana, necessaria exhausisset, ab ignoto, qui Angelus fuisse creditur, panem & vinum accepit. Memorabile & illud, quo fertur dum frequentius ad suum regrederetur Cœnobium, lacum siccis pedibus calcasse, cum vero stipitem quandoque è sepimento alieni horti, cui per declive inniteretur extraxisset, & ad lacum occurreret, aquas pro consueta alias Numinis gratia calcare nequivisse, donec stipitem loco suo redderet. Monitus fuit ab Angelo, S. Wiboradam à nimio rigore retrahere, multisque clarus virtutibus A.Ch. 975. ad præmia æterna evolavit. Miraculis à Numine honoratus magna fidelium devotione in Vffnow colitur à Théodowino S.R.E. Cardinale Beatorum Albo adscriptus A.C.1141. *Ex moniment. Einsidl.*

PRIDIE CAL. OCTOB.

XXX. Septembris. G.

S. Honoricus Archiepisc.

CAntuariæ in Anglia Sancti Honorii Episcopi & Confessoris. Honorius è sanctissimo Monacho S. Andreæ in Vrbe Sanctissimus atq; absolutissimus Episcopus, vir verè Apostolicus, quintus à Sancto Augustino nostro, præcipuo Anglorum Apostolo Dorovernensem Archiepiscopatum utilissimè administravit, & ingenti fructu ac merito Fidem Christi longè lateque propagavit; assiduis siquidem laboribus strenuè desudans, pessimas quasque Regni consuetudines scitissimè sustulit, animosq; mortalium lucratus iisdem solidum virtutum amorem

Vir Apostolic.

comẽdans, multo nomine amplissimũ Regnum demeruit, & profligata barbarie humanitatis studia induxit ac stabilivit. Fuit diligentissim9 in electione ministrorum, ut singulis Ecclesiis lectissimos quosque pastores destinaret: Neq; n. solum Episcopos, inquit vitæ ejus scriptor, tanquam superiores turrium custodes Ecclesiæ superimposuit, sed etiam provinciam suam (raro & perinsigni cum merito) primus in parochias dividens, inferiores ministros ordinavit, quos ipse sæpius instruxit, adhortatusq; est, ut plebem Dei *comiter & patienter* nòn doctrina solum, sed etiam

Humanitatis studium barbaris commendat.

Vigilans pastor.

Insigne meritum.

Digna instructio.

iam vitæ ſuæ probitate erudirent: his enim incredulos & à fide alienos citius capi quam ſeveris objurgationibus, & auſteritate morum, &c. Poſtquam a. Honorius, impleſſet omnia ſanctiſſimi Præſulis munia, ad Deum tranſiit prid. Cal. Oct. An. Ch 653. *Ven. Beda, Hiſtor. Eccleſ. Angl. diverſ. rer. Angl. ſcript. Iepeſius, item Baronius, &c.*

Obiit Anno 653.

S. Otho Epiſc.

Bambergæ in Germania S. Otthonis Epiſcopi & Confeſſoris, Pomeranorum Apoſtoli. Fuit hic inſigne Germaniç, imo Eccleſiæ univerſæ decus, ex Comite Andecenſi Canonicus & Epiſcopus Bambergenſis, quam ampliſſimã Cathedram relicturus, juſſus ab Abbate, cui ſe jam devoverat, in Virtute Obedientiæ lituum reſumere, perfectæ obedientiæ Monachus & Pontifex, admiranda vitæ perfectione univerſo innotuit, & vitam Monachicã, etiam Pontificiis laboribus cõmodiſſimè adjungi poſſe ſuo exemplo demonſtravit. Obiit Chriſti anno 1139. 3. Non. Iulij. De quo nos tunc uberius. Hac a. die, qua Chriſti anno 1189. ſacrum ejus corpus translatum eſt, feſtum ejus præcipuè celebratur. *Molan. Galeſ. Arn. Duac. Ioan. Trith. Andreas Bamb. Caniſ. Annal. German. tom. 2. SS. &c.*

Ex obedientia Epiſ.

Obiit Anno A.C. 1139.

B. Conradus Cardin.

In Monaſterio Claræ-vallis, depoſitio Beati Conradi S.R.E. Cardinalis Epiſcopi Portuenſis, generis ſublimitate, vitæ ſanctitate, & meritorum magnitudine præſtantiſſimi. Conradus Guelphorum celeberrimæ familiæ alterum eodem nomine & titulo decus à magno & cognato Conſtantienſium Pontifice Conrado appellationem ſortitus eſt. Patrem habuit Henricum Magnum, cognomento Nigrum, Guelphonis IV. & Iudithæ Flandræ Anglorum Reginæ, filium, Principũ Germaniæ Italiæq; longè potentiſſimum & feliciſſimum, Bavariæ, Norici, Hetruriæ, Spoleti &c. Ducem; matrem Wulphildem Saxoniæ hæredem, parentes religioſiſſimos, qui plurimis educatis libris in Cænobio Weingarttenſi uterq; cucullum induti in ſecundiſſimo rerum curſu, paupertatem Chriſti pari voluntate & devotione amplexi ſunt. Eo loco puer Conradus educatus, cũ lacte quaſi amorem & Spiritum Benedictinum imbibit; ſed quod inter amantes nollet, apud exteros latere in cucullo elegit. In inclyto Villarienſi Belgij Monaſterio Monachis accenſus, fervente tunc maxime Ciſtercienſi Ordinis noſtri ſanctiſſima Reformatione, primis tyrocinij menſibus jam magnus evaſit, cujus abſentis merita Beatus Simon Alnenſis per ſpiritum cognovit, ejusque & cogitationes & orationes miro modo perſpectiſſimas habens, corona aurea caput ejusdem redimitum intuitus eſt. Prior Villarienſis, poſtmodum Abbas effectus, inde, electione quorumdam Epiſcopus Leodienſis poſtulatus: ſed quod cucullatorum, ut vocabant, opem rogare ſeu expetere quidam indignum tanto Senatu ducerent ac contenderent, ut alius deligeretur effecêre. Poſtea Claræ-vallenſis Cænobii Abbas deſignatus, demum ad navandam Eccleſiæ univerſæ operam accerſitus, S. R. E. Cardinalis Epiſcopus Portuenſis renunciatus eſt. Graviſſimis perfunctus laboribus, de diverſiſſimis Regnis ac provinciis æternum meruit. In Germaniam Legatus à latere, & in Galliam ab Honorio III. contra Albigenſes deſtinatus, in ea opprimenda Hæreſi ſtrenuè atque utiliter deſudavit; recens autem Ordinis Prædicatorum ſanctiſſimum Inſtitutum, mirificè juvit, ac promovit, & contra plurimorum odia atque injurias, paterno ipſe affectu, amantiſſimè & ſollicite admodum tueri nunquam intermiſit. Cui tam gratæ ſibi operæ, ipſa Cælitum Imperatrix Virgo Deipara gratias habuit, incumbentique in preces Conrado, ipſa adfuit, atque amicè alloquuta inter Angelorum frequentiam, tam charæ ſibi familiæ res promoviſſe, & honorem curaſſe, adeoque de ſe atque illa optimè ac præclarè meruiſſe, peramanter gratulata eſt. Sacri contra Albigenſes belli, præcipuus Dux conſtitutus, plurima adire pericula, laboribusque defungi perpetuis, inter jucundiſſima habuit. Bulgaris, Croatis, Dalmatis, apud quos Bartholomæus Carcaſſonenſis, Albigenſium auctoritate contra Romanum Pontificem electus, ſummo in pretio erat, rei indignitatem perſuaſit, Bartholomæo paulo poſt, ultione Numinis, nec dubium, meritis Tanti Cardinalis, morte ſublato. Conciliis aliquot juſſu Romani Pontificis præſedit, & res Eccleſiæ mira dexteritate curavit promovitque; Germaniæ inprimis, Concilijs Moguntino, Colonienſi & Leodienſi conſuluit, & Clerum vitæ licentia peſſimè diffluentem, ad officium revocavit. Legatus in Hiſpanias miſſus, remotiſſimam orbis noſtri

Illuſtriſsimũ genus.

Parentes ejus

A puero Ordini addictus

Fit Monach.

Abbas creatur.

S.R.E. Cardinalis.

Albigenſium Hæreſim opprimit.

Dominicanũ Ordinem demeretur.

Favet Deiparæ fing.

Belli Imperator contra Hæreticos.

Croatas alioſque Schiſmaticos convertit.

Conciliis diverſis præſidet.

Digitized by Google

nostri provinciam æterno sibi meri- devinxit. Summum Pontificatum sibi delatum, constantissimè ut generosissimè abnuit, eoque tam illustri exemplo, plurimorum & stultam & sceleratam ambitionem dignissimè confudit & redarguit. Ad tumulum Beatæ Mariæ nostræ, vulgo de Oegnies, dum oraret, eam flexis genibus pro se orantem, in spiritu vidit, & labores suos consolantem, mira recreatione animi, attendit. Morituras; *Vtinam*, inquit, *usque in hanc horam in Villario sub dio, ciphina vixissem Regulari, & cum culinæ hebdomadarius ibidem scutellas abluissem.* Decessit meritorum copia locupletissimus Ann. Christi 1127. pridie Idus Octobris, sepultus in Clara-valle, cujus in vita digiti, quibus ad Consecrationem usus est, rarissimo sane & inaudito ad eam diem prodigio, candelarum instar, nitidissimo lumine collucebant, ita quidem, *ut Princeps verè Illustrissimus*, nocturno tempore, non alieno, sed suo (Numinis miro beneficio) lumine, ad sacra studia, & librorum inspectionem uteretur. *Ex vita prolixè edita ab Henriquezio Fasc. SS. tomor.* Annal. nost. Bened. to. 2. SS. Bugiano, Arnoldo Duac. Aquila Bened. & Annal. nost. Germ. Hist. Guelph. & ejusdem Compendio nostris. Eum Henriquez in suo Menologio Comitem de Seyne facit. Legendus Arnoldus cit. &c. Videntur res gestæ duorum confundi.

Summum Pontificatū respuit.

Morituri votum.

Obiit 1127.

Digiti ejus ut lucerna luxerunt.

Eodem die depositio Beati Simeonis sive Simonis Monachi & Confessoris, filij Radolphi Comitis Veromanduæ, qui ex Consule & Primipilo Francorum Regis humillimus Christi servus effectus, quantum olim in purpura enituit, tantum postea cucullo exsplenduit. *Andreas Bamberg. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Simeon Comes Veromand.

In Hispania Beati Benedicti, Monachi Morerolæ, qui post multa sanctitatis opera, cum ex nimio labore, & rigidis pœnitentiis, sic esset viribus destitutus, ut sacrum celebrare non posset, petiit sibi à Priore, cujus Missæ inserviebat, sacram Synaxim dari. Qua percepta, oculos ac manus ad cælum elevans, animam reddidit Creatori, cujus corpus mira pulchritudine ac fragrantia donatum, & flexis genibus, dum Conventus Officium pro præsenti defuncto more solito persolveret, magno omnium stupore fixum mansit. *Menol. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c. Athanas. de Lovera. Fasc. SS. Cist. &c.*

B. Benedictus Monach.

Res memorabilis.

In Italia transitus Venerabilis memoriæ viri F. Hieronymi Miraballi Sacræ familiæ nostræ Olivetanę Generalis, qui pro eximia vitæ perfectione, memorabili exemplo ad eam dignitatem anno ætatis quinto & vigesimo assumptus, senili consilio juvenis, vitæ magno rigore, omniū virtutum decore admirandus magnum omnino, præcipiti in malum sæculo, Ordinis ornamentum extitit. Somno si multum daret, quatuor horas dedit, reliquum noctis orando, legendo, meditando exegit. Scripsit librum insignem de spiritali Monachorum conversatione. Mortuus est anno Christi 1437. ætatis suæ 45. cum diem dormitionis & horam suis disertè prædixisset: Hodie, inquit, hora vespertina erit mihi beata requies, ita sacris munitus, suosque exhortatus feliciter ut prædixit, ad Dominum migravit. *Histor. Olivet. Secun. Lancellottus, &c.*

V. Hieronymus Generalis.

Moritur anno 1437.

Eodem die, natalis B. Hieronymi de Mantua Prioris Gradariæ Sacræ Congregationis nostræ Montis Oliveti singularis syderis, qui Confessarius fuit, ut vocamus B. Osannæ Virg. Dominicanæ, & particeps arcanorum ei communicatorum, qui & morienti adstitit, & vitam scripsisse creditur. Vitam mortalem reliquit A. C. 1515. cujus corpus incorruptum scribitur etiamnum in prędicto Cœnobio ostendi. *Hist. Olivet.*

B. Hieronymus Olivet.

Obiit 1515.

MENOLOGII BENEDICTINI

LIBER DECIMUS.

MENSIS OCTOBER,

CALENDIS OCTOBRIS.

1. Octobris. A.

S. Bavo Princeps.

IN portu Gandæ, Sancti Bavonis Confessoris. Bavo, Illustrissimo ortus genere, patrem Eilolphum habuit, potentissimum Hannoniæ Comitem Carolomanni Principis fratruelem, Adeltrudem matrem, à quibus pro dignitate & splendore generis educatus, Mauritium postea Imperatorem ad castra sequutus; generositatem ipsi suam militando probavit. Reversus in patriam, pari nobilitate uxorem duxit, ex qua filiam Agletrudem suscepit, quæ admiranda vitæ sanctitate ipsis quoque parentibus sanctioris vitæ viam aperuit, cujus à morte conjugis exemplum sequutus Bavo, sæculo renuncians cucullum amplexus, cum celeberrimum prius Gandavi Cænobium Principis Apostolorum Petri honori ædificasset, quod ab ipso postea *Sancti Bavonis* appellatum est, in eodem se Regum Regi plenissimè emancipavit, & magnus sanctitate evasit. Sed cum perfectioris vitæ fama celebratus à plurimis quotidie salutaretur, honoris & famæ salutari fastidio solitudinem petens, cum nec ibi latere posset, Cænobium repetiit, & facultate à Divis Amando, & Floriberto primo sui Cænobij Abbate impetrata, arctissima sese in cellula reclusit, & vivum quasi tumulo condens, angelicam ibidem vitam vixit. Abstinentiæ fuit sanctissimus Princeps planè admirandæ, pane infermentato, & pauxillo aquæ contentus. Continuatæ ad defectionem usque vigiliæ, inde somnus modicus, cum humi in cinere decumbens, tectus cilicio, caput in lapide reclinaret. Addidit corporis sui cruciatibus voluntariis, ut frequentes inter geniculationes plus laboris dolorisque persentiscret, immani pondere lapidem, quem brachiis sustinebat, maxime sollicitus ne sine Martyrio sibi hora defluere. Memorabile illud tam chari Deo famuli humilitatis exemplum; cum, antequam includeretur, in aliquem, è famulitio olim suo, incidens, quem ob delictum quoddam venalem exponi jussecrat, uberrimas effusus in lachrymas, supplex & prostratus ab eo cnixius veniam rogavit, nec prius conquievit, quam ille (diu licet multumque deprecatus) manibus pedibusque ligatum virum sanctissimum Principem suum, toto corpore flagris concideret. Sed neque hoc de se sumpto supplicio contentus, menses quatuor pedes suos: nervo, quem cippum vocant, arctari & constringi voluit, & quasi de Christo vendito pœnituit. Moriturum Deus de corona beatitudinis certum esse jussit, ad quem Domlinus, religiosissimus ex Turholto Presbyter, monente & ducente Angelo advenit, ut morituro sacris præmuniret. Mortuus est vir revera, Maximus, Principum cum sui, tum sæculorum omnium, lucidissimum speculum A. C. 632. cum manibus, oculis, ac toto corporis habitu versus cælum erectis, concives Angelos sibi occurrentes recognoscens, Christo demum ipso in occursum servi sui veniente, in hæc suprema verba, valedicendo erumperet: *Vale fervorum Dei Ecclesia: Christus adest; egredere in occursum ejus anima mea.* Ipsum & vivum & mortuú illustrissima miraculorum gloria Deus nobilitavit, cum mortali etiamnum agens in corpore, suis precibus mortuum prodigiosissimè ad vitam revocasset, à morte autem plurimis desperatam à medicis sanitatem restitueret. *Ex Theodorico Abb. S. Trudonis, Ant. de Iepes, Baronio, Molano Annal. nost. Bened. to. 2. SS. Ord. Aquila nostra, &c.*

Conjugem ducit.

Fit Monach.

Celebrari metuit.

Includitur.

Rigor mirus Sancti Principis.

Dirum inventum seipso torquendo.

Stupendum humilitatis & pœnitentiæ exemplum.

Quanti servi æstimat.

Moritur A. C. 632.

Christus morienti adest.

Mortuum suscitat.

Sebastiæ Sanctorum Martyrum Michaëlis & triginta sex Monachorum, qui Saracenorum Regis sualu, atque cruciatuum terroribus, à Christianæ fidei cultu divelli cum non potuissent, ad omnia, pro Christi gloria fortiter perferenda, confirmati, datis gaudenti animo cervicibus, Martyrii coronam assequuti evolârunt ad Dominum. *Ex Martyrol. Bened. Arn. Duac. Galesinio, tomo 2. SS. Ord. &c.*

SS. Martyres 37.

In Monasterio Condatensi, Sancti Wasnulphi Episcopi & Confessoris. Hic Scotus

S. Wasnulphus Epis.

Scotus patria, dignitate Episcopus sponte propria exul, in Belgium delatus, omni honore & mundi gloria, cucullum potius æstimavit, exambiit, & meruit. Monasticam proin vitam in Divi Gisleni Monasterio professus, inde postea secedens, ductu Angelico ad Monasterium Dei Genitricis Mariæ Condatense devenit, ibiq; gratanter susceptus in ejusdem Magnæ Matris & filii ejus cultu devotissimo vitam sanctissimè exegit. Fuit Vincentio Hannoniæ Comiti lectissimo Principi acceptissimus, à quo cum aliis, magnis illis Germaniæ Apostolis, è Scotia ad labores & messem agri Dominici evocatus, meritissimorum de Germania virorum albo accenseri dignissimus fuit, & sanctitatis radios per obscurissimam patriæ nostræ noctem, longè ac latè sparsit, suoq; & verbo & exemplo, plurimis viâ veritatis ostendit. Claruit vir Apostolicus Ann. Christi 640. *Ex Annal. German. nost. Trithemio, Molano, diversis rer. Hannon. & Belg. script. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ab Angelo ductus.

Inter Apostolos Germaniæ claret.

Clar. A. C. 640.

Treveris Sancti Nicetij Episcopi; de quo nos die depositionis 6. Octobris agemus uberius.

S. Nicetius Episc.

In Aremorica regione, Sancti Benedicti Monachi & Confessoris. Hic apud Patras Achaiæ, Senatorio ortus genere, patriam, parentes, honores & facultates omnes deserens, una cum sorore, & novem ejusdem propositi ac voti sociis, in Britanniam Aremoricam delatus, cucullum in Rothonensi Cænobio amplexus est. Contemplationis demum studio, ad Maceraci secedens solitudinem, in multa sanctitate ibidem vitæ reliquum absolvit, & longævus, ac miraculorum gloria illustrissimus, Calendis Octobris spiritum Deo reddidit. Floruit temporibus Caroli Magni Imperatoris sub A. C. 800. *Ex monim. Cænobii Rothon. Hugonis Menardi Append. t. 2. SS. &c.*

S. Benedictus Monach.

Patriam deserit.

Miris claret.

Clar. A. C. 800.

In Regno Navarræ, Sancti Virili Abbatis. Fuit Virilus Monasterii Sancti Salvatoris Legerensis in Regno Navarræ Antistes dignissimus, sanctitate longè Illustrissimus, ab omni virtutum genere, & præclarissima inprimis mortificationis propriique contemptus laude commendatissimus; cujus hac die Festum insigni cum solemnitate, in Monasterio Legerensi celebratur; estque memoria illius, ob admiranda & stupenda miracula, ut magnifica sic copiosissima & perpetua, per Regna inprimis Castiliæ & Navarræ, celeberrima. Resplenduit fulgidissimũ hoc Hispaniæ sydus sub annum Salutis octingentesimum quadragesimum. *Ex Chron. Bened. Ant. de Yepes, Hugone Menardo, diversis rer. Hispan. script. tom. 2. Sanct. Ord. &c.* Clar. 840.

V. Virilus Abbas.

Festiva ejus memoria.

Eodem die Sancti Eobani Episcopi & Martyris, discipuli Sancti Bonifacii magni Germanorum Apostoli. Ita hac die Andreas Bambergensis, ut alius ab eo esse videatur, qui cum Bonifacio apud Frisios passus est; Andrea Eobanum hunc nostrum hac ipsâ die glorioissimè mortuũ, expressis verbis asserente.

S. Eobanus Martyr.

In Cænobio Prumiensi, depositio Beati Lotharii Monachi & Confessoris, Ludovici Pij Imp. filii, Romanorum quondam Augusti. Egimus de eo, ex aliorum sententia 29. Septembr. quo die à plerisque Natalis ejus dignius celebratur; cum nimirum repudiato Imperio, solemni professione Monachica Deo & cælo in cucullo renatus est.

B. Lotharius Imp. Aug.

Apud Ferrarias in agro Vastinensi, S. Montanæ Virginis, & Abbatissæ. Fuit Montana filia Pipini Ducis, & Mononæ, & calcatis omnibus sæculi voluptatibus, aulæ patriæ valedicens, purpuram cucullo mutavit, in quo tanta vitæ perfectione enituit, ut Cænobii Cavensis Abbatissa eligi mereretur. Eam miraculorum gloria mirè Virginum sponsus commendavit; quæ ferè omnia Sanctæ Gertrudi, Pipini item Ducis filiæ adeo conveniunt, ut planè eamdem esse crederes, nisi Natalis, & locorum tam certa, tamque distincta descriptio, affirmare prohiberent; miraculis sanè, & vitæ ejusdem professione, verè gemellas comprobantibus. *Ex monimentis Ferrar. Hugone Menardo, to. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Montana Virgo.

Miraculis ut genere illustrissima.

In Brabantia, Monasterio Villariensi, Beati Vdalrici, ejusdem loci Monachi. Vlricus, patria Colonien sis, ex Clerico juvene, Monachus absolutissimus, brevi agone ad magnum beatitatis æternæ præmium pervenit; Siquidem modico tempore, quo in cucullo Numini serviit, explevit tempora multa, & quia placita erat Deo anima illius, translatus est, & in sinum Abrahæ deportatus, cum ad Angelicam puritatem in mortali etiamnum agens corpore pertigisse videretur. Claruit variis signis & virtutibus; super cujus caput dũ sacris aliquando ad altare operaretur, globus igneus apparuit. Obiit vir sanctꝰ A. C. 1220. cũ obitũ suũ, paucis ante

B. Vdalricus.

Globus igneꝰ super caput ejus apparet.

diebus ipſe ſignificaſſet, cujus Confeſſionem generalem excipiens Wilhelmus loci eiusdem Prior, ne unum quidem peccatum mortale in omni ejus vita deprehendere potuiſſe affirmavit. De quo ita habet MS. Villarienſis: *Ulricus, magnæ ſpei juvenis extitit* (27. circ. annorum,) *vultum habens Angelicum, bonisque moribus abundans, valde gratioſus exiſtens ac diſciplinatus, tam corpore quam mente Virgo, &c.* Ex Philippo Seguino, Cæſario Heiſterb. Arnoldo de Raiſſe, Henriquezio tomo 2. Sanct. Ordinis, &c.

Elogium ejus.

Fit Monach.

Servit omnibus.

S. Neemias Epiſc.

In Hibernia Beati Neemiæ, S. Malachiæ diſcipuli, Epiſcopi Cluniacenſis; qui tepeſcente nonnihil Cluniacenſium rigore ad recentiſſimam Ciſtercienſium noſtrorum Reformationē magno ſpiritus fervore tranſiens, eamdem mirum in modum magno cum Ordinis noſtri fructu propagavit, eorumdemque novo vigore Hiberniam florentiſſimam reddidit, & Cluniacenſium electus Epiſcopus, non multo poſt feliciſſima morte abſumptus ad Dominum migravit.

Obiit 1123.

Propagator Reformationis.

V. Ludovicus Com. Thur.

Eodem die Natalis Venerabilis Ludovici cognomento Saltatoris Thuringiæ Comitis, Principis Illuſtriſſimi: Ludovicus Saltator, Ludovici cognomento Barbati Thuringiæ potentiſſimi Comitis filius, Vdalrici Saxonum Ducis filiam cum duxiſſet, ea non multo poſt repudiata, Adelheidem adamavit Otthonis Marchionis in Staaden & Solwedel filiam, Friderico Saxonum Palatino nuptam, quā ut potiretur, indigno ſe ſcelere contaminans, maritum ejus nihil tale metuentem in venatione interemit, & ex Adelheide plures poſtea liberos genuit. Facti demum pœnitens, Reinhartsbrunnenſe celeberrimum Deiparæ Virginis, & Magni Evangeliſtæ Ioannis honori condidit; & multis lamentis ſeſe conficiens, vitæ reliquum perpetuo in luctu ac piis operibus religioſiſsimè transegit, & Monachorum arbitrio ſe totum permiſit. Demum in Palæſthinam profectus, ſponte ſua pro Chriſto exul & peregrinus, ejurato cum omni pompa atque deliciis ſæculo, in Cœnobio Beatiſſimæ Matris Admirabilis in Valle Ioſaphat cucullum amplexus, Cluniacenſium noſtrorum ibidem agentium diſciplinæ ſe ſubdidit, & minimus omnium factus tantus Princeps, Fratribus reliquis humillimè ſerviit, totumque ſe Auguſtiſſimæ Cælorum Imperatricis obſequio addixit, & emancipavit. Vbi cum annum unum, ſumma cum omnium admiratione tranſegiſſet, ad felicitatem patriæ æternæ evocatus, ipſa reſolutionis ſuæ die, Kalendis Octob. celebratis ſacris Miſſarum ſolemniis ad Creatorem ſuum evolavit An. Ch. 1123. *Ex Annal. German. noſtræ, & Aquila Bened. Chron. Thuring. Paulo Langio, And. Bamberg. &c.*

Scelus grave Ludovici.

Pœnitet.

Sponte exul.

Ipſa die ſolemniſſima Dedicatio Patriarchalis Eccleſiæ Sanctiſſimi P. N. BENEDICTI in ſacro monte & Archiſterio Ordinis Caſinate, facta ab Alexandro II. Pontif. Maxim. præſentibus Archiepiſcopis tredecim, Epiſcopis quadraginta tribus, plurimisque Principibus ac magnatibus, innumerabili autem populi multitudine ad ſolemnitatem tantam confluente. *Ex Leone Oſtienſe, Chron. Caſin. &c.*

Dedicatio Caſinenſis.

Apud Corozaim Paleſthinæ B. Giſelberti Abbatis & Martyris. Hic è ſanctiſſimo illo Hirſaugienſi Cœnobio Abbas in Admont poſtulatus cum decennium fere loco illi religioſiſſimè præfuiſſet, S. Thiemonem Archiepiſcopum Salisburgenſem in Paleſthinam ſequutus, ut illic Chriſti Domini in terris veſtigia coleret, eadem ſolidiore imitatione aſſequutus eſt, captus nimirum, & pro Chriſti fide horribiliter excruciatus, poſt membrorum articulatim ſuſceptam detruncationem Martyrii palmam aſſequutus An. ch. 1101. *Ex monim. Admont.*

Commemoratio Sanctiſsimæ Regulæ & Ordinis noſtri, quam hac ipſa die in ſolemniſſima Dedicatione Patriarchalis Caſinatis Eccleſiæ Sanctus Zacharias Papa poſt Silverium, Gregorium I. & Ioannem III. Pontifices Maxim. dato Diplomate ſolemniter approbavit, ſive renovavit.

SEXTO NONAS OCTOBRIS.

II. Octobris. B.

S. Leodegarius Epiſc.

IN territorio Atrebatenſi, paſſio Beati Leodegarij Auguſtodunenſis Epiſcopi, quem variis injuriis, & diverſis ſuppliciis pro veritate afflictum, Ebroinus Major Domus Regiæ Theodorici interfecit.. Leodegarius Principe inter Gallos

Gallos progenie editus, familiæ non ſolum ſuæ, ſed Galliæ univerſæ decus immortale addidit. *In aula educatur.* In Regia Clotharij primum educatus, à Rege deinceps Pictavienſi Epiſcopo litteris imbuendus eſt traditus, in quibus inſigniter profecit, ita ut neminem qui ſibi in Pontificatu ſuccederet, idem Epiſcopus digniorem judicaret. *Fit Monach.* Sed alij Cathedræ reſervatus, rerum terrenarum faſtidio, mundum deſeruit, & in Monaſterio Sancti Maxentij vitæ Monachicæ ſe devovens, tantis virtutum progreſſibus enituit, ut ejus loci Abbate mortuo, ſumma omnium gratulatione ipſe ſucceſſor eligeretur. *Abbas eligitur.* Cum autem Regularis vitæ exemplar omnibus factus, mira prudentiæ & pietatis opinione honorem & munus Abbatiale ſtrenuè geſſiſſet, & ſex annis utiliſſimè præfuiſſet, *Epiſcopus ordinatur.* à Rege Clothario Iuniore Cænobio abſtractus, Auguſtodunenſis Pontifex eſſe cogitur. Defuncto Clothario Childericus ſucceſſit, cujus electioni cum obſtinatius Ebroinus Magiſter Palatij obſtitiſſet, ſimulato aulicarum rerum tædio Luxovium contendit & cucullum induit, in cujus locum Leodegarius Major domus (quæ prima à Rege fuit dignitas) ſuffectus, Regem adoleſcentem iis formavit moribus, ut Regnum ſibi univerſum mirè gratularetur, & plurimum debere Leodegario, agnoſceret. *Fit Major domus.* Poſtea dæmonis invidia inſidiisque accenſi nonnulli, Regem inter & Leodegarium ſimultates & diſcordias excitarunt, ita ut viro ſancto, & de ſe meritiſſimo, etiam exitium machinati Rex non formidaret. *Invidia dæmonis.* Sed Antiſtes Sanctiſſimus, occaſionem pridem exoptatam pro voto nactus, minimè negligendam duxit, & una nocte, Regi, Regno, ejusq; proceribus & honoribus univerſis ſubitum renuncians, cucullumque denuo amplexus, Luxovium contendit, ubi magna cum gratulatione ſuſceptus, abjectus eſſe in Domo DEI elegit magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. *Vir ſanctus ex aula profugit.* Mortuo dein Childerico ingenti omnium concurſu applauſuque Auguſtodunum ad Cathedram ſuam revocatus, cum inſigni ſanctitatis fama ſuis aliquamdiu ſtrenuè præſtitiſſet, ab Ebroino Apoſtata captus, &, quod ſcelera ejus probare, in animum nunquam induceret, crudeliſſimè tortus, poſt famem diuturnam & carceris ſqualores, poſt oculorum evulſionem, poſt plantarum conciſionem, poſt labiorum & linguæ exciſionem (ſancto nihilominus, grandi miraculo DEI laudes diſertiſſimè pronunciante) abſciſſo denique capite, de crudeliſſimo Tyranno triumphavit; enixiſſimis priusquam ſacrum caput ferro impio ſubiiceret, precibus, clara voce Deum pro hoſtis juratiſſimi ſalute Deum interpellans. *Stili reſtituitur.* Ejus exanime corpus, capite truncatum, per horæ penè ſpatium, non aliter atque ſi viveret in pedibus conſtitit, quoad à carnifice, qui illico à dæmone arreptus eſt, in terram detruderetur, cujus vitæ innocentiam, innumeris deinceps prodigiis univerſo terrarum orbi Deus commendavit, quorum magnitudinem ægro animo inaudiens Ebroinus, cum ad tumulum ejus, tentandi gratia miſiſſet, miles per inſolentiam ſacro loco pedibus inſultans, à dæmone arreptus illico impium animum evomuit, & Ebroinus non multo poſt, ut ſanctus prædixerat, & ipſe gladio percuſſus per ſummam ignominiam vitam miſerrimè finiit, & prædictione Sanctiſſimi P. N. Benedicti ad inferos deſcendit. *Ab Ebroino tollitur.* Extant Leodegarij nomine plurimæ per Gallias celebres Baſilicæ, Parochiales Eccleſiæ, & Sacella, in cujus necis expiationem Theodoricus Rex, inſignem Abbatiam Sancti Ioannis in Alto-monte condidit; & tanti ſibi Tutelaris patrocinium demereri univerſum Galliarum Regnum præcipua deinceps devotione perpetuo allaboravit. In vitæ ipſius MS. dicitur Leodegarius: *mente tranquillus, corde benignus, eloquio dulcis, prædicatione ſuavis, doctrina fidelis, humilitate ſublimis, caſtitate perfectus, cunctis ſanctitatis operibus decenter ornatus.* Vt autem alia ejus miranda prætereamus; aſſervatur in Cænobio Sancti Victoris Pariſiis annulus illius Pontificius, quo aqua benedicitur, ad oculorum vitia & dolores tollendos prodigioſè ſalutaris. Paſſus eſt magnus Æduenſium Tutelaris Ann. chriſti circiter 685. vel ut nonnulli volunt 675. *Ex vita per Vrſinum juſſu Anſoaldi Epiſcopi Pictav. Baronio, Iepes, Baldrico in Chron. Camerac. Aymoino, Miræo, Molano, MS. cit. & tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Martyrio coronatur.

Truncum capite corpus in pedibus conſiſtit.

Miracula.

Temeritas punita.

Plurimæ ejꝰ honori conditæ baſilicæ.

Tutelaris Galliarum.

Elogium.

Paſſus & An. C. 685.

Conſtantinopoli Sancti Theophili Monachi, qui cum Leonem Iſauricum, adverſus ſacras imagines edicta promulgantem coram argueret, juſſus eſt ſæviſſimè cædi, & diu in carcere detineri; demum in exilium pulſus, multis

S. Theophilus Mon.

multis ærumnis ac laboribus confectus migravit ad Dominum. Claruit conClar. 720. ſtantiſſimus Chriſti Athleta An. ch. 720. *Ex Martyrol. Bened. Arnoldi Duacenſis, to. 2. Sanct. Ord.*

B. Beregiſus Abbas. Andaino Cænobio, natalis Sancti Beregiſi Abbatis admirandæ ſanctitatis viri. Hic Monachum in Monaſterio S. Trudonis profeſſus egregio & ſplendidiſsimo raræ ſanctitatis fulgore omnium oculos perſtrinxit, & Pipinum inprimis atq; Plectrudem Duces, in ſui admirationem vertit, quibus iuvantibus, Monaſterium celeberrimum Andainenſe conſtruxit, eidemq; præfectus, ſanctiſsimæ vitæ exemplis illud feliciſsimè fundans ac nobilitãs, plurimos illic milites Chriſto conſcripſit *Clar. Anno 680.* & aggregavit. Claruit A. C. 680. *Ex Ioanne Molano & diverſis rer. Belg. ſcript. tom. 2. SS. &c.*

S. Theobald. Comes. In Gallia Beati Theobaldi Campaniæ Comitis, Principis potentiſsimi & ſanctiſſimi, relictis ampliſſimis opibus humilis Monachi Claræ-vallenſis. De quo nos prolixius agimus inferius 15. Cal. Nov.

B. Godefrid. In Brabantia Monaſterio Villarienſi, depoſitio Beati Godefridi cognomento Pachomij, multis & præclaris prodigiis illuſtris. Hic patriam Lovanium habuit; *Ex Canonico Regulari Monach.* & à pueritia mundum perolus, primum Canonicorum Regularium inſtitutum in Monaſterio S. Gertrudis Lovanii amplexus, inde ſtrictioris vitæ deſiderio, Villarium venit, & ſanctiſſimæ Regulæ noſtræ ſub reformatione Ciſtercienſium collum ſubjecit, ubi ſeptem & quadraginta añis, *Deipara charisſimus.* vitam ſanctiſſimam vixit, & cum Deiparæ cultor eſſet ferventiſsimus, ab eadem viciſsim præcipuè adamari meruit; quæ â perfectioris notæ Monacho, ipſum aliquando amantiſſimè amplexari viſa eſt. Eadem, amorem ſuum, quo ipſum proſequebatur, minimè diſſimulans ſive occulens, cum Beato Abundo ejuſdem Cænobii Monacho apparuiſſet, hoc ali*Promiſsio Deipara.* quando internuncio uſa: *Frater Abunde*, inquit, *dic Fratri Godefrido, ut proficiat de virtute in virtutem; Sic erit Filii mei, & meus Monachus. Et cum migraverit anima ejus à corpore, non dimittam eam venire in Purgatorium, ſed ſuſcipiam eam, & offeram filio meo.* Crevit ab infantia cum ipſo miſeratio; ita *Cura infirmorum.* ut majorem ſæpe ciborum partem & meliorem pauperibus reſervaret. In infirmitorio ſimiliter pauperum hoſpitum ibidem languentium, curam eorum peculiarem habuit, ſingulos viſitavit, & ut poterat, juvit ac fovit, ſed & coram ipſis Miſſam quotidie celebravit, neque ulla imbrium inundatione ſeu hyemis ac ni*Inſignis charitas.* vium aſperitate, quin eo iret & rediret, impetiri potuit. Semper in Auguſto, quamdiu poma recipere in pomeriis potuit, tanto ea deſiderio, quanto, ſi purum aurum eſſent, collegit, & pleno cophino ea deferens, ſuis pauperibus ea diſtribuit. *Fervor ejus.* Quæ Dei ſunt, mira quadam ſollicitudine & diligentia ſuſcepit & exercuit, nec gravi quidem ſenecta, de fervore illo quidquam remiſit. Obedientiæ & humilitatis virtutibus ad miraculum enituit, rigidiſſimus ſibi, multis jejuniis aliis*A Editus Cænobii.* que voluntariis ſuppliciis corpus perpetuo afflixit. Æditui labores, & munus multo tempore hilari animo, & ſumma induſtria, exercuit. Prophetiæ ſpiritu, & variis miraculis à Deo ornatus, omnibus tamen viliorem ſe æſtimavit. Et poſt *Adeſt morienti Deipara.* longi incolatus in hoc exilio tempora, ad æterni Regis palatia vocatus, cum obitus ſui diem præſciviſſet, in Auguſtiſſimæ Cęlitum Imperatricis, & magni Evangeliſtæ, nec non undecim millium Virginũ, è cælis occurrentium præſentia ſanctam animam efflavit. *Aubert. Miræus Arn. de Raiſſe, Chron. Villar. Chryſoſt. Henriq. Menolog. Ciſt. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Vrbanus IV. Peruſij depoſitio ſanctiſſimi Patris Vrbani IV. Pontif. Max. Is Trecis humili natus genere, patre Panthaleone Sutore veteramentario, ob ingenii acumen, Pariſios ſtudiorum gratia miſſus, liberalium primum artium ſcientia imbutus, poſtea Iuris Canonici, & mox Theologiæ ſtudiis exercitatiſsimus evaſit. Ad varios proin honores expetitus, rariſſimo ſane exemplo, præter eorum qui ab imo emergunt, morem & conſuetudinem, iis animum minimè adjecit, imo fugiens, & generoſiſſime mundi favores proterens, cucullum exambiit, & in Monaſterio B. M. V. de Foſſa-Nova Monachum profeſſus, magnæ eruditioni, magnas virtutes addidit, iisque prodentibus latere diu non potuit, ad multo majores dignitates, ex humili Monachi ſtatu evectus, donec honorum omnium culmen conſcenderet, *Fit Papa.* ex Virdunenſium Epiſcopo, & Patriarcha Ieroſolymitano, Pontifex Maximus renunciatus. Eum honorẽ maximis meritis inſignivit, eaque inter ſumma orbis *Feſtum Corporis Chriſti inſtituit.* gratulatione, celeberrimum illud Feſtum Corporis Chriſti tota celebrari Eccleſia inſtituit; Manfredi, inſolentiſſimi Siciliæ Regis contumaciã fregit, inſignẽ contra

Sara-

Saracenos Christianorum exercitū cruce signavit, felicissimo & prodigiosissimo ejus belli successu, cum Percevallus Infidelium Imperator Patrimonium S. Petri invasurus, modicam aquam transiturus, cum equo mergeretur, nunquam deinceps visus, adeo, ea re consternatis hostiū animis, ut in effusissimam quamprimum se fugam conjicerent, & ex iisdem penè innumeri à nostris à tergo insequentibus trucidarentur ac caperentur. Fuit pacis amantissimus Vrbanus, eo nomine & ante Pontificatum, cum Legatus, in Germaniam, Prussiam, Pomeraniam Livoniamq; destinaretur, & in Pontificatu, de plurimis provinciis & Regnis meritissimus. Obligavit diversis item meritis varias Deo sacras familias, Augustinianam præsertim, quin & in Orientem usq; benefaciendo sese extendit, & missis Constantinopolim ad Imp. Palæologum Legatis, Græcos in fide instrui curavit, & ab Imperatore prędicto Orthodoxam Fidei confessionem sibi exhiberi fecit. Plurima S. Petri rebus detracta, recuperavit, plurimas basilicas restituit, & in Concilio Viterbiensi multa præclarè statuit, post tanta, aliaq; ingentia merita susceptis devotissimè SS. Sacramentis Perusij defunctus, & ibidem in Cathedrali Ecclesia conditus A.C.1264. cum sedisset annos solummodo 3. mensem unum, dies quatuor. *Thievicus Varicolor, Abraham Bzovius, Panvin. Platina, Ciac. Menol. Cist. Chrysost. Henr. Aquila nostra Benedictina, & Annales Ordin. tom. item 2. Sanct. Ord. &c.*

Victoria mira.

Pacis Conciliator.

De Oriente meritus.

Merita plurima.

Obiit 1264.

Rhemis dedicatio Ecclesiæ S. Remigij à S. Leone Papa IX. Facta est solemnissima hæc Dedicatio Ecclesiæ celeberrimi hujus Monasterij, quod alias passim *Archimonasterium* appellatur, à prænemorato Vrbis & Orbis sanctissimo Pontifice, A.C.1049. sub Herimaro Abbate, incredibili mortalium multitudine, non solum ex Gallia, sed & Hispania atq; Anglia, ad festum tantū, Beatissimumq; hunc Pontificem contuendum, confluente, quo ipso tempore, S. Remigij corpus idem Leo in novam Basilicam insigni pompa transportavit. *Vvibertus in vita S. Leonis IX. Rogerius Hoveden, Guilhelmi, Gemmat. Ordericus Vitalis, Hugo Menard. &c.*

Dedicatio Basilicæ S. Remigii Rhen.

Celebritas.

In Hispaniis B. Ioannæ Comitissæ illustrissimæ, quæ teneris annis à patre suo Sanctissimo Patriarchæ nostro in Monasterio oblata, & Deiparæ devota ejusdem Psalterium indies frequentans hujus ope Virginum sponsi æternis amoribus mirè servata est, cum Virginitati ejus, variæ insidiæ struerentur; forma siquidem plus quam Regia Virginem, priusquam professione se Numini solemnius obstringeret, varij Poceres, cum litteris tum Xeniolis exambiebant; quæ illa generoso contemnens animo, & in cloacam abjiciens, tandem multo majoribus tentata machinis, seipsa major Sacra Tyruncula, de parentibus & cognatis quin & Regibus ipsis potenter triumphavit: cum Infanti ut vocant, sive Regis filio in matrimonium expeteretur. Sed neq; solemnibus jam votis obstrictam oppugnare dæmones destitêre, ipsa jugiter ad Virginum Virginem per Psalterium suum recurrente, cum laxioris vitæ Moniales, ipsius integritatem hostiliter persequerentur. Quam opem quandoq, implorantem Cæli Regina invisere dignata, litteras eidem ferens de indipiscenda perfectione ipsam instruxit, quarum initium erat: *Maria Dei Mater, Ioannæ filiæ Dei salutem, &c.* quibus illa profecit mirifice, ostensa Abbati Ord. Visitatori in visione in cella sua cælesti splendore illustrata, invitente ad ipsam cū cælitibus Matre Virgine, quo viso attonitus Abbas & exanimis corruens, ab ipsa postmodum de usu Psalterij edoctus, idem reliquis quoque cōmendans monialibus & Patriloquium ut vocabant, dono mittens, novam illico faciem inductam Cœnobio deprehendit, cum quę pessimè oderant Ioannam & disciplinam Monachicam, hanc jam ultro arriperent, & Ioannam deinceps veneratæ, ejus exemplo universæ proficerent. Claruit Ioanna post A.C.1230. memorabile exemplar Illustrium de sæculo triumphantium Novitiarum. *Exp. 5. Alani. cap. 65. Coppem.*

B. Ioanna Comitissa.

Fit monialis.

Litteras à Deipara mittitur.

Claruit anno 1230.

QVINTO NONAS OCTOBRIS.

III. Octobris. C.

SS. 2. Evvaldi Mart.

Apud antiquos Saxones, sanctorum Martyrum duorum Evaldorum; qui cum essent Presbyteri, & Christum ibi prædicare cœpissent, comprehensi sunt à paganis & occisi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & ub[i] essent, & cujus essent meriti, declaravit. Fuerunt hi duo, ex præstantissimo illo duodecim nostrorum Germaniæ Apostolorum numero, quos magnus

12. Apostoli Germaniæ.

illo

ille & meritiſſimus Egbertus noſter, ad converſionem gentium in patriam noſtram deſtinaverat, cumque ad antiquos profecti Saxones, Principem illorũ convenire, & ſalutaribus monitis inſtruere conarentur, veriti Gentiles pagi cujusdã, ne Principe converſo, & ipſi idolis ſuis renunciare cogerentur, alterum quidem gladio interimentes, alterum longo ſuppliciorum cruciatu, & membrorum omnium diſcerptione, crudeliſſimè ſuſtulerunt. Adfuêre cæleſtia quamprimũ prodigia, cum projecta in flumen ſacra corpora, adverſo curſu per quadraginta milliaria, ad locum ubi ſocij comorabantur Apoſtoli, deveherentur, cæleſti deſuper lumine deſcendente, ijs ipſis qui occiderant ſtupendam rem contuentibus, & hoc prodigio, corpora collegis prodente & comendante. *Ex Ven. Beda, Sigeberto, Ipeſio, Baronio, Annal. noſtr. Germ. & Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

SS. Evvaldorum propoſitum.

Interficiuntur.

Inſigne miraculum.

Apud Belgas, in Diœceſi Namurcenſi, S. Gerardi Abbatis. Gerardus Hagononis Auſtraſiorum Ducis ortus proſapia, patre Ætantio, Matre Electrude natus eſt. Præſtabat militia non ſolum, ſed & conſilio, ab eximia oris facundia, morum elegantia, ſingulari prudentia, & præcipua vitæ integritate mirè commendatus. Monachum poſt longos variosque animi conflictus, contemptis ſæculi blandimentis, in Sancti Dionyſij Pariſienſi profeſſus, prima litterarum rudimenta, provectæ jam ætatis vir, ſtupentibus univerſis ſuper tanta, in principe homine, & militia clariſſimo, animi demiſſione, didicit, paucosq; intra dies, non ea ſolum, ſed & Pſalterium totum memoriæ comendavit. Ad ulteriora dehinc progreſſus, eos paulo poſt, in ſacris præcipuè litteris progreſſus fecit, ut ſacerdotio digniſſimus haberetur. Bronienſis poſtea, pulſis inde Clericis, & Monachis introductis Abbas factꝰ, virtutis fama cum longè lateq; celebraretur, confluentis ad ſe populi pertæſus frequentiam, in remotiorem cellam ſe abdidit, & curam Cænobij Prioribus commiſit; ſed prodente & petente Sanctæ memoriæ Gisleno Epiſcopo, Gislebertus Lotharingiæ Dux in ſomnis admonitus, pulſis Vrſidongi Clericis, adſcito Monachorum Collegio Gerardum illis præfecit, & reluctantem licet ac maxime invitum Abbatis eo etiam in Cænobio munus admittere compellit. Cum autem admirabili vitæ ſanctitate & puritate, & hominibus & cælo ipſi ſe commendaret, inſignibus ipſum prodigijs Deus illuſttavit. Ea inter Arnulphum Flandriæ Marchionem, cognomento Magnum, calculi doloribus pene exanimatum, & à medicis deſperatum, prodigioſè reſtituit. Ab illo autem, gratum animum digna tanto Principe donatione, ut poterat teſtaturo, dum vim auri atque argenti ingentẽ recipere conſtantiſſimè recuſat, ſacris deniq; obteſtationibus victus, omnium ejus facultatum decimas acceptat, & in pauperes quamprimũ omnes diſtribuit. Coactus deniq; omniũ totius Flandriæ Abbatiarum in ſe curam ſuſcipere, innumeris meritis exemplo & fama ordinem univerſum, Belgicas autem provincias præclariſſimè geſtis obſtrinxit, & *Magni Reformationis* titulum, etiam apud exteros meruit. Blandinienſe Monaſterium, pulſis per ſummam injuriam Monachis, Clericorum jam factum, omni contempto mortis periculo, quam ſtrictis mucronibus, nobilitatis inflati titulo Clerici intentabant, in priſtinum ſanctitatis ſtatum reſtituit, & Monachos reduxit. Tandem Divini Spiritus revelatione, de obitus ſui die edoctus, cum omnibus ſingulisq; Monaſteriis ſibi creditis providè conſuluiſſet, ad ſuum Bronienſe ſe contulit, & ſuorum animis egregiè confirmatis, complorantibus univerſis, feliciſſimum Spiritum Creatori comendavit, A. C. 958. Viſitur etiamnum Brononij, ubi vir ſanctus quieſcit, puteus æreo peribolo à terra adſurgẽs, ante ipſum Chori ingreſſum; è quo hauſta aqua, & ab ægris epota, juxta promiſſionem Sancto Gerardo à Principibus Apoſtolorum factam, ægri prodigioſè ſanantur, potu illo præcipuè contra febres & morbum regium, ſive auriginẽ valente, & æternitate nultiplicium miraculorum probatiſſimo. *Ex monim. Bronienſibus, Vita ejuſdem per Gregor. Epiſc. Terracin. Molano, Miræo, Lippeloo, Annal. noſtr. Germ. &c.*

S. Gerardus Abbas.

Principe gente natus.

Fit Monach.

Litteris operam dat.

Fit Abbas.

S. Gislenus petit ipſum Vrſidongo præfici.

Miraculis claret.

Arnulphum Fland. Principem deſperatum juvat

Magnus Reformator.

Conſtantia ejus in mortis periculo.

Mortem prævidet.

Moritur 958.

Fons prodigioſus.

In Hiſpania depoſitio Sancti Froilani Legionenſis Epiſcopi, & Confeſſoris, doctrina & ſanctitate conſpicui. Froilandus Legionenſis Vrbis & Regni immortale decus, Monachum in celebri Hiſpaniæ Monaſterio de Morervela prope Zamoram profeſſus, ob egregiam vitæ morumque dignitatem, ejus poſtea Abbas electus eſt. Nec multo poſt, ſparſa latius ejus ſanctitatis fama, inde etiam extractus, & ad Cathedram Legionenſem evectus eſt, quam cum aliquamdiu ſumma cum commiſſæ ſibi plebis utilitate ſanctiſſimè

S. Froilanus Epiſc.

Fit Abbas.

Epiſc.

Digitized by Google

ſanctiſſimè adminiſtraſſet, & mirabili vitæ exemplo omnes ſibi commiſſos mirificè exſuſcitaſſet atq; accendiſſet relicto magno & æterno ſui deſiderio, ad parata ſibi in cœlis præmia conceſſit An. Ch. 825. ſive, ut Morales contendit 875. *Luc. Acta. rim. Siculus, Iepes, Morales, Villegas, Tarapha, Annales noſtr. tom. ſecundo, Sanct. Ordin. &c.*

Obiit 825.

Geraldus Comes.

Auriliaci, Sancti Geraldi Confeſſoris. Fuit hic Illuſtriſſimus Auriliacenſium in Avernia Comes, Cluniacenſibus noſtris addictiſſimus, quorum etiam vitæ Inſtitutum & rigorem ſuſcipiens, admirabili effulſit ſanctitate cujus res geſtas S. Odo ejusdem Monaſterij Abbas memoriæ & litteris cõmendavit. Sed de hoc fuſius 3. Id. Octob. ex aliorum opinione.

Vtto Abbas.

In Cœnobio Mettenſi B. Ottonis Abbatis. Vttho ſive Vtho, ratione Italus, relicta amore Chriſti patria, peregrin⁹ in Germaniã venit. Ibi S. Gamelbertũ Magiſtrũ pactus, inſigni vitæ ſanctitate ꝓfecit, præfectusq; ab eo Michelsbuchẽſi Parochiæ,

In Bononiã venit.

ubi Gamelbertus Religionis Chriſtianæ fũdamẽta jecerat, inde poſtea, bello Boico cedere coactus, loco, qui Metten dicitur, ſibi cellulam condidit, eique Vthonẽ Abbat. præfecit eamque honori Michaëlis Archangeli nuncupavit. Eo, inter venandũ, poſtea, cum Deo ordinante, Caro-

Carolus M. ipſe inſtruxit Cœnobium.

lus M. deveniſſet, cũ ſancto ſene colloquutus, & colloquij cæleſtis dulcedine captus, in gratiã ejusdem illuſtre illic Ordinis noſtri, Cœnobium exſtruxit, cui Vthonẽ præeſſe voluit. Præfuit ſanctiſſimè loco digniſſimus Abbas, & multis ibidem diſcipulis aggregatis, & ad omnem Religioſæ vitæ perfectionem ſolertiſſimè inſtitutis, plenus dierum & meritorum, hac ipſa die A. C. 829. felici fine deceſſit: inſigni poſt

Ob. 829.

mortem miraculorum gloria illuſtratus, æternâ inprimis beneficiorum Divinorũ continuatione, in fonte maximè: qui Vthonis appellatur, in quem Neapolitana lue interfecti, ſi immergantur, optatam recuperant ſanitatem.

Metropolitanam luem profligat.

In Brabantia Natalis Beati Godefridi Sacriſtæ & Monachi Villarienſis, dicti de Colonia. Godefridus patria Colonienſis, Monachum in patria Vrbe, Divi Panthaleonis Cœnobio primùm profeſſus, quod minus exactè tunc temporis ſanctiſſima Regula obſervaretur, ad ſtrictiorem Ciſtercienſium obſervantiam & Reformationem tranſire diſpoſuit, eaque mente ad celebre noſtrum Heiſterbacenſe Cœnobium veniens, ſuſcipi rogavit, renuente loci ejus Abbate, quod inconſtantiæ juvenis tribueret, quod zelo diſciplinæ tribuiſſe oportebat. Paſſus patientiſſimè repulſam, in propoſito nihilominus perſtitit, &

S. Godefridus Sacriſta

Reformationis percupidus.

Patientia ejus.

enixius à Numine contendit, ut ſibi, quid faciendum eſſet indicaret ac ſignaretur. Impetravit, & grandi quidem prodigio, cum præoſtenſo illi in ſpiritu Villarienſi, (ad quod recederet) Cœnobio, adeo mirabiliter ſtatum ejusdem Monaſterij cognoſceret, ut ipſas etiam perſonas & converſationem eorum, quin & ſitum loci, & univerſa Domus illius utenſilia, non aliter, ac ſi tota vita in ea commoratus fuiſſet, tam procul poſitus, intueretur. Illuc proinde contendens illico ſuſceptus eſt, & magnis ſtatim progreſſibus de Virtute in Virtutem procedens, admirabilis omnib⁹ viſus eſt. Fuit rigidus, & plusquam dici poſſit corporis ſui caſtigator, ita, ut à prima die ingreſſus carnem jam ſubjugaſſe videretur, & poſitus in carne, ſecundum carnem minimè viveret, cõtemplationis autem ſtudio in ſublime jugiter evolaret.

Stupenda res.

Rigor vitæ.

Rariſſimus ille favor, quem Chriſtus ipſe amantiſſimo famulo ſuo exhibuit, quem his ipſis verbis narrat Chronicon Villarienſe: Percelebratis die quadam Horis Canonicis, cum cæteri fratres lecto decũberent, ipſe in Oratorio ſolus remanſerat, & juxta altare effudit cor ſuum ante conſpectum Domini DEI ſui, tam pro ſuis quã ꝓ omnium exceſſibus, ex intimis medullis animæ Salvatorem exorans. Apparuit itaque Dominus Chriſtus ei in ipſa hora, non purpuratus, nec diademate coronatãs, ſed in ea forma, qua imminente paſſionis hora accinctus linteo, diſcipulorũ lavit pedes. Appropinquans itaq; ei, & tenens vas aquæ ait: Dimitte ut lavem te. Cui tremula voce ait: Domine non lavabis me. Et Dominus: Si non lavero te, non habebis partem mẽcum: Lavit ſtupentem, & totũ dulciter alloquutus eſt, &c. Beatus Cæſarius hæc addit: *Sede ut lavem pedes tuos, eo quod dudum laveris pedes meos. Quod cum territus renueret, coegit eum, flexisque genibus pedes ejus lavit, &c.* Fuit & reliquis cœli civibus familiaris, & Auguſtiſſimæ inprimis cœlitum Imperatrici præcipuè charus, cujus jucundiſſima præſentia non ſemel perfrui meruit: quam cum aliquando Chorum intrantem, & poſtquã delectata fuiſſet contra fratrum exeuntem intueretur, & quãprimũ inſequeretur, plenũ tolatij reſponſum ab eadem iſtud accepit: *Revertere ad Fratres tuos, nec ſequaris amplius me, qui cito ex toto me ſequêris, receptur⁹*

Rariſſimus à Chriſto ipſi exhibitus favor.

Chriſtus pedes ejus lavat.

Calites familiares habet.

Deipara charus.

tui laboris præmium. Nec multo post, pauciſſimis ſcilicet diebus exactis in Domino obdormuit, & ad promiſſa præmia pervenit. Claruit ſpiritu prophetico, ita ut quandoque futuras etiam tentationes Fratribus prænunciaret, eoſque ad conſtantiam & patientiam excitaret. Sed & miraculorum gloria à DEO illuſtrari meruit; quæ inter puerum gravi & diuturna infirmitate detentum; dum ſolo ejus cingulo præcingeretur prodigioſe ſanavit. Nobilem matronam in partu periculoſe laborantem, & jam deſperatam, pane à ſe benedicto mire juvit, quæ eo guſtato ſtatim abſque incomodo enixa eſt puerum, & mortem imminentem evaſit. Alia in eodem periculo conſtituta, dum ipſius item Zona præcingitur, & ſanitatis remedium, & hæredem obtinuit deſideratum. Multo autem majoribus à morte prodigiis coruſcavit, ut vel Solo quidem cucullo ejus infirmis applicato, iis integra prodigioſe ſanitas reſtitueretur. Sed & illud rari favoris Divini indicium fuit, quando ſacrũ corpus ejus *Domino Divinitus præcipiente* inter Sanctorum Reliquias eſt collocatũ.

Spiritus Prophetici.

Miracula.

Solo cuculli tactu infirmi curantur.

Claruit A. C. 1170. Ex Vita & Chron. Villar, opera Ioannis de Aſſigny, Cæſario Heiſterbac. *Arnoldo de Raiſſe. Aub. Miræo, Bern. de Brito, Ang. Mārique, t. 2 SS. Ord. &c.* *Clar. 1170*

In Monaſterio Paindt ad amnẽ Schuſſium, prope Cænobium Vinearum depoſitio Beatæ Irmengardis viduæ, ejuſdem loci Abbatiſſæ. Hæc perilluſtri Comitum de Tham, Dapiferorum de VValtpurg orta proſapia, patrem Conradum habuit nepotem de VVinterſtetten, Nyſtenſem Dynaſtam, ac tunc temporis Sueviæ ac Burgundiæ præfectum. Ducta autem à paris nobilitatis ſponſo, Conrado Dynaſta de Schmalneckh, cum is Fridericum II. Imp. in Apuliam ſequutus occubuiſſet, ipſa illico immortalis de cætero ſponſi amorem exambiens, ad conditum à Patre Baidenſe Cænobium conceſſit, cujus & poſtea, à morte B. Annæ Abbatiſſa delecti meruit, cujus vita egregiis ſanctitatis exemplis, & mors pretiola in conſpectu Domini apparuit. *Ex Chron. noſſ. VVeing. Menologio Ciſter. Chriſoſto. Henriq. Gaſſare Bruſchio. &c.*

B. Irmengardis Abb.

Illuſtre genus.

Viduitas.

Profectus in Abb. Hon.

QUARTO NONAS OCTOBR.

IV. Octobris. D.

S. Aurea V. Abb.

LVtetiæ Pariſiorum, Sãctæ Aureæ Virginis. Hæc nobili orta genere, & digne ſuo nomine, vere Aurea; patrẽ Maurinum, matrem Quiriam habuit; ſed cucullo longè ſplendidior, tantos in virtutum gradibus progreſſus fecit, ut admirationi omnibus eſſet. Eam adamavit plurimum religioſiſſimo affectu, magnus ille & ſanctiſſimus Eligius noſter Noviomenſium Pontifex, & tanti fecit, ut condito à ſe Virginum Cænobio, in urbe Regia Pariſienſi præfecerit, ubi paulo poſt ad trecentas usque Moniales congregavit, iſque præſtantiſſimo ſanctiſſimè vitæ exẽplo, utiliſſimè præfuit. Claruit mira miraculorum gratia; quale illud fuit, cum Dedam Monaſterii Cellerariam, ſe abſente mortuam, poſt tertiã ab obitu diem compellans, ad vitam revocavit, quæ de clavibus, & curæ ſuæ commiſſis reb⁹ rationem ſanctiſſimæ Abbatiſſæ reddens, cum plene eidem ſatis feciſſet, petita denuo ejuſdem licentia & benedictione, rurſum in Domino requievit. Sed & illud rarum cũ defectu panum murmur ſororum præcavens, accenſum ingreſſa chibanum, ſcoparũ vice manus prunis admovit, & velut fegmentis lignorũ recentibus abſq; læſione ulla adhibuit, quin & intactis ab igne veſtib⁹ fornacem totã grandi miraculo purgavit; ad cumulũ juxta tanti prodigii, campanis, nemine pulſante, prodigioſe cenſonantibus, & Virgini quaſi congratulantibus, miraculumq; miraculo prodẽtibus. Rara & illa, pluriumq; miranda Virginis nobiliſſimæ ac tenerrimæ pœnitentia, cum temeritatis ab Angelo ſuo notata eſſet, quod Diaconi, aliquando, Evangelium inſcitè admodum legentis, miniſterium rejiciens, ipſa vices ejus, Zelo quodam, ut putabat, honoris Divini, ſupplere auſa eſſet: Sedile ſiquidem quoddam ſibi apparans, quinquaginta à tergo clavis, totidemque & a dextra, & à læva præfixum, acutum pungentibus, in eo quotidie couſque conſedit, quoad centum quinquaginta Pſalmos, uni innixa parti, totidemque alteri ſtupenda res; atque tertiæ acclinis decantaſſet; non vini ſolum tunc uſu, ſed trigidæ ibi interdicens, niſi quã cum cinere decoxiſſet. Eam ut vivus ſic mortu⁹ etiã Eligius perpetuo dilexit, & iſmmẽte feliciſſimæ remunerationis hora ad beatæ illi⁹ æternita-

300 Monialium mater.

Mortuam ſuſcitat.

Chibanum ardentem illæſa purgat.

Campana ſponte ſua pulſantur.

Pœnitentiæ ejus

ſtupendus rigor in jejunio.

tis

Ad cælos invitatur.

tis palatia invitavit. Peſtilenti ſiquidem lue per Gallias, & Pariſiis maxime, graſſante, cũ jam aliquot Virgines è ſuis, Aurea, Domino præmiſiſſet; vitus in Eccleſia Monaſterij ejuſdem adoleſcenti cuipiam veſte candida Eligius: abire propere ad Auream juſſit, & ut cum certo, quẽ deſignaverat numero Virginum ſacrarum ſibi occurreret, invitavit. Surrexit velociter ad nuncium tam jucundum Aurea, & plena gaudio, dum ad templum ipſa contendit, evaniſſe jam viſionem deprehendit, relicta tamen in templo prodigioſâ quâdam nebula, ex quâ candelábra & vela rorem quendam ſtillare viderentur, intellexitque quamprimum, quonam evocaretur; ac proin convocatis ſororibus univerſis, vale illis ſupremum dixit, iis exceptis, quas ſecũ deceſſuras jam præcognoverat. Has autem, numero centum ſexaginta ritè diſponens & præparans, ſecum ad triũphos ſponſi æterni læta deduxit; cum relictas in terris, ad certamen vitæ reliquæ ſtrenuè excitaſſet atque concitaſſet. Claruit temporibus Dagoberti Regis ſub A. C. 731. *Ex Vita ejusdem t. 2. Sanct. Ord. Vincent. in Spec. Trithemio Ant. de Yepes, & diverſis rer. Gall. ſcript.*

Valedicit ſuis.

160. Comites ſacras Virg. ad cælos habet.

731.

S. Donatus Mart.

Meſſanæ in Sicilia, paſſio Sancti Donati Monachi & Martyris. Fuit Donatus Sanctiſſimi Patris & Patriarchæ noſtri BENEDICTI lectiſſimus diſcipulus. Regularis autem diſciplinæ amator ferventiſſimus, adeo, ut nec in minimo, à Regulari tramite Beatiſſimi Legiſlatoris declinare præſumeret. Laudatur autem inprimis, ab exactiſſimo obedientiæ ſtudio, & præter inſignem animi demiſſionem, à gratiſſima manſuetudinis virtute commendatur, ob quas, aliaſque animi dotes S. P. N. præcipuè carus, & cum dilectiſſimo diſcipulo & nepote ſuo Placido in Siciliã miſſus, primus paulo poſt eſſe meruit, qui ex ordine ampliſſimo atque Sanctiſſimo, ſuâ ſanguinis purpura Eccleſiam exornaret. Manucha etenim Duce cum barbarâ Saracenorum claſſe ad Meſſanæ portum appellente, & ſacrum Divi Ioannis Baptiſtæ recens illic Arvetum invadente, Placidumque Sanctiſſimum Abbatem cum ſociis ligatum trahente, cum viderent impii Satellites, Donatum ſenio gravatum & abſtinentia exhauſtum cæteros ſequi non poſſe, impunitatem pollicti ſi CHRISTO crucifixo renunciaret, conſtantiſſime abnuenti, caput illico abſciderunt 4. Nonis Octobris Anno Chriſti 541. Sanctiſſimo Archiduce noſtro etiamnum ſuperſtite. *Ex Vita Gord. Sanct. Plac. Monim. Caſin. Ioann. Trithemio &c.*

Laudes eius

Primus in Ord. Mart.

Senio gravi.

In Italia Venerabilis Dionyſii cognomento Exigui, revera autem Magni, Monachi Vivarienſis, viri rariſſima eruditione & ſanctitate illuſtriſſimi. Dionyſius, natione Scytha, profeſſione Monachus, in utraque linguâ doctiſſimus, atque Sacrarum litterarum peritiſſimus, præſtantiſſimis meritis, orbe terrarum univerſum, & poſteritatem omnem inſigniter demeruit. Ea inter, cum ad id usque temporis Eccleſia Latina Græcorum Canonum, incuria interpretum an librariorum, vitiatam verſionem nec haberet nec admitteret; ipſe Collectoris atque Interpretis fidiſſimi functus munere, maximi momenti rem feliciſſimè confecit, & æternum ſibi nomen apud Eccleſiam eo tam inſigni merito comparavit. Ipſi etiam debemus, ut teſtatur Beda, quod in Cyclo ſuo annos, non per Olympiadas, vel Conſules, aut Indictiones, aut annos Diocletiani, ſed A *CHRISTI DOMINI NOSTRI INCARNATIONE* numerari cæpti ſunt: quatenus, inquit Beda, exordium ſpei noſtræ, notius nobis exiſteret, & cauſſa Reparationis humanæ, id eſt paſſio, Redemptoris noſtri evidentius eluceret. Vt hoc etiam meritum haud immerito, in omni tam dignâ numerandi conſuetudine á Dionyſio noſtro derivatum miretur poſteritas omnis atque veneretur. Ejus mirificas laudes & egregia ſcripta pluribus celebrat Caſſiodorus, ejus ſtudiorum collega, & eódem denique in Cœnobio lectiſſimus confodalis: qui alia inter de eo ſanctiſſime ſcribit: Scripturas Divinas tanta curioſitate diſcuſſerat, atque intellexerat, ut, undecunque interrogatus fuiſſet, paratum haberet competens, ſine ulla dilatione reſponſum. Qui mecum Dialecticam legit, & in exemplo glorioſi magiſterii, plurimos annos vitam ſuam, Domino præſtante tranſegit. Pudet me de conſorte dicere, quod in me nequeo reperire. Fuit in illo cum ſapientia magna ſimplicitas, cum doctrinâ humilitas, cum facundiâ loquendi parcitas, &c. Interveniat pro nobis, qui nobiſcum orare conſueverat: ut cujus hic fumus oratione ſuffulti, ejus nunc poſſimus meritis adjuvari, &c. Qui tanta Latinitatis & Græcitatis peritia fungebatur, ut quoſcunque libros Græcos in manibus acciperet, latinè ſine offenſione trãſcurreret; ito-

V. Dionyſius Exiguus

Meretur de orbe univerſo.

Canones colligit.

Annorũ ab incarnatione numerandorum I. Auctor.

Celebrat Laudes eius Caſſiodorus

Eius ſuffragia implorat.

iterumque Latinos Attico ſermone legeret, ut crederes hoc eſſe conſcriptum, quod os ejus inoffenſâ velocitate fundebat &c. Ita Magnus Caſſiodorus noſter ex V.C. humilis Monachus, ut ad laudes ejus addere quidquâ minimè præſumamus. *Baronius, Iepes, Annal. noſtr. Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Herveus Abbas. In Gallia Beati Eruci Abbatis Monaſterii Vrſi-campenſis, viri lectiſſimi. Erueus ſive Herveius de Bauguntio cognominatus, Illuſtriſſimos Regio ex ſanguine natales habuit, & à puero, formæ & morũ gratiâ, ſed & virtutum ſplendore mirificè effulſit. Ejus futuram ſanctitatem, & in Ordine admirandum progreſſum Melliſluus Doctor noſter Bernardus prævidit & prædixit. Claruit multis & magnis miraculis, & poſt præclara pietatis opera, Beato VValerano feliciſſimum ipſi obitum ex revelatione annunciante, in Sanctorũ Angelorum manus animam reſignavit. *Vincent. Bellovac. Hieron. Platus, Bern. de Brito, t. 2. SS. &c.*

Regium genus. *Miraculis claret.*

B. Maria Abb. In Hiſpania Beatæ Mariæ Virginis Abtiſſæ Monaſterij de Carrizo. Ejus eximias virtutes ad compedium retulit Philippus Seguinus lib. 3. cap. 128. Vbi hæc habet: Maria Virgo ex Regio ſanguine ſata, filia fuit Dominæ Stephanæ Armigniaci Comitiſſæ, quæ ſolitariam deſiderans vitam, Monaſterió B. MARIÆ de Carrizo ſe incluſit. Cujus etiam imitatione multæ Principiſſæ ſeſe puriori vitæ addixerũt. Multæ denique fœminæ ipſius exemplũ ſequutæ, ſanctimoniæ laudes apud poſteros meruerunt. Quantâ vero cum perfectione ad ſummum virtutũ culmen evecta fuerit, & in ſuas ꝓ viribus præclarã morũ efformationẽ trãſfuderit, jejunia aſſidua, vigiliæ, orationes, & alia rectæ vitæ inſtituta, quæ omnibus, dũ Abbatiſſæ munus obiret, reliquit, ſatis fidem faciunt. Sepulta eſt cũ Stephana matre ſua in medio Chori ejusdem Eccleſiæ. Hæc Monaſterium ipſa proprijs ſumptibus exſtruxerat, cui prima Abbatiſſa præfuit Maria. Ita Seguinus.

Regii genetiu.

Exemplum vitæ. *Rigor vitæ.*

In Monaſterio Zwifaltenſi, obitus religioſ. mem. Tutæ Baroniſſæ de Steiſſlingen germanæ ſororis B. Erneſti Abb. & Mart. qui eadem cum filia Adelhaide & Gerungo de Riedthaim merito ſuo Aurato equite, propoſito, declinans hujus mundi gaudia & blandimenta noxia, ſalutem in cucullo quæſiit, & ob vitæ meritum, Abbatiſſa, (incertum cujus loci,) fieri meruit. Chron. Zwifalt.

III. NONAS OCTOBR.

V. Octobris. E.

S. Placidus Abb. Mart. MEſſanæ in Sicilia Natalis Sanctorum Martyrũ PLACIDI Monachi, diſcipuli Beati BENEDICTI Abbatis, & Fratrũ ejus Eutychiæ & Victorini, ac Flaviæ Virginis eorum ſororis, item Donati, Firmitati Diaconi, Fauſti, aliorumque triginta Monachorũ, qui à Manucha pirata, pro Chriſti fide necati ſunt. PLACIDUS, Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI, & Iuſtiniani Imperatoris nepos, Auguſtiſſimo Aniciorum ſanguine, patre Tertullo natus eſt. Ab hoc Beatiſſimo Patri ſeptuennis traditus cognati optimi cura & inſtitutione, admiranda vitæ ſanctitate profecit. Adoſcentulus etiamnũ ad hauriendum aquã egreſſus, & in lacũ prolapſus, BENEDICTI Patris imperio, per Maurum Monachum ſuper aquas ſicco pede currentem, ſalvus mirabiliter extractus eſt. In Siciliam deinde miſſus, Monaſterium & Eccleſiam in honorem S. Ioannis Baptiſtæ prope Meſſanæ portum conſtruxit, & miraculis innumeris claruit, quæ propter cum ingentia ægrorum undique convolantium concurſũ quotidie moleſtaretur, certâ indicta die, omnes undecunque totius Regni & confinium ægros, debiles, mancos, &c. ad ſe portari voluit, quos, raro & inaudito ad eam diem exemplo, invocato per merita, viventis etiamnum Patris & Magiſtri ſui BENEDICTI Numine ſanos eſſe juſſit, omneſque cum incredibili omnium exultatione & gratulatione prodigioſiſſimè curavit, ſanosque domum remiſit. Ejus viſendi cauſſa cum Meſſanam veniſſent Illuſtriſſimi viri Eutychius & Victorinus illius Fratres germani, & Flavia Virgo ſoror, eodem tempore Manucha Tyrannus multorum millium claſſe illuc appulit, qui capto Monaſterio, cum Placidum cæteroſque nullo modo adducere potuiſſet, ut CHRISTUM negarent, ipſum, fratreſque, ac ſororem, Donatum item, Firmatum, Fauſtum alioſque triginta Monachos, crudeliſſimè interemit; & Donatum, quidem, de quo pridie hujus dici, devexa jam ætate ante alios capite truncavit;

Auguſtiſſimum genus *Merſus mire liberatur* *Fit Abbas.* *Inauditum prodigium.* *Inviſunt ad ipſum fratres.* *Manucha tyrannus.*

Digitized by Google

Crudelissima tractatur. Sancti.

cavit; PLACIDUM autem cum Fratribus & Monachis, longis & exquisitissimis supplicijs excruciavit, exutosque vestibus, immaniter fustibus cœdi imperavit: septem dehinc dierum inedia afflictos, sed incolumes, in sublime suspendi, & mox blanditiis variis minisque tentatos, crudelissimè virgis concidi, & bacillis detergi jussit: Placidum inprimis, ac germanos ejus, eousque affligi voluit, ut cuncti eos expirasse existimarent. Sed illis postea ab Angelo curatis, cum Placidus DEI virtutem prædicaret, os ipsi, jussu tyranni lapide contusum ac confractum, arteriæ dutissimè similiter percussæ, & lingua radicitus evulsa est, ipso nihilominus DEI laudes alta voce hilariter decantante. Tandem vero, postquam die noctequè anchoratum immenso quasi pondere sanctorum tibias tyranni crudelissimi gravassent, & prolata auri, argenti atque gemmarum copia, iisque, si secum sentire vellent, promissa, movere sanctos nulla ratione possent, Manucha eos capitis damnavit; & inde Rhegium versus solvens, oborta quamprimũ prodigiosissima tempestate, ultricibus maris undis absorptus, cum armatorum sedecim millibus octingentis periit, grandique metu Italiam liberavit. Patlus est sanctissimus Ordinis amplissimi Proto-Martyr Anno Christi 541. ætatis suæ 26. cujus illustrissimum Martyrium longè positus Sanctissimus Archi-Dux noster BENEDICTUS in spiritu mirè intuitus, agonis feliciter consummati lætissimum nuncium, convocatis Fratribus gratulabundus attulit, & ad agendas Domino gratias concitavit. Ex Vita per Sanct. Gordianum S.P.N. discipulum, collegam Placidi, testemque oculatum in multis, Martyrio sociorum superstitem. Monim. Casin. t. 2. Sanct. &c.

Immania supplicia.

S. Placidi præcipua tormenta.

Miraculum suum lingua loquētis.

Decollātur

Manuchæ cũ universa classe perit.

Passi sunt A. 541.

S.P.N. in spiritu Mart. videt.

S. Attilanum Episc.

Eodem die, Sancti Attilani Episcopi Zamorensis, quem Vrbanus II. in Sanctorum numerum retulit. Attilanus in eximiæ celebritatis & sanctitatis Cœnobio Morerolæ, Monachum professus, exacto sub obedientia decennio, pro vitæ meritis, sub Floriano Abbate Prioris honore insignitus, uterque postea, eodem fere tempore, ob insignem virtutis famam Cœnobio abreptus, & Pontificalibus infulis decoratus, Legionensis ille, hic Zamorensis Episcopi consecrati sunt. Desudavit sub eo onere Attilanus insigni cũ ovium suarum profectu annis ferè decẽ; cum subita anteactæ vitæ pœnitentia ductus, Episcopatus sui reditibus in pauperes distributis, annulo in flumen projecto, quem digito gestaverat, tunc certus futurus de venia, si DEI nutu annulum reciperet, peregrinationem suscepit, adeoque in itinere festinavit, ut comitem amicum, quem unum secum duxerat, nimium defatigatum, post se relinquere coactus sit. Solus proin, ac jam multo expeditior, pannis se se quam vilissimis induit, & annis duobus stipem, à nemine mortalium cognitus, ostiatim emendicavit. Eluendis peccatis intentissimum, nocte quadam, ut Pontificatum suum repeteret, vox Divina admonuit, certumque esse jussit, suas à DEO preces exauditas. Reversus ad eremum Sancti Vincentij de Cornu, cum ad pauperis cujusdam casam diverteret, & is frugali cæteroquin & sobriæ mensulæ pisces exquireret, Attilanus, inter piscis exenterari intestina, quem projecerat olim annulum lætus reperit. Dehinc campanis sponte consonantibus cum Vrbem suam ingressus esset, à civibus, rei miraculo attonitis, & ædes singulas, quid in iis Divini lateret scrutantibus, incerto pauperculæ cujusdam indicio proditus, ac repertus, incredibili omnium gratulatione exceptus est, & Cathedræ suæ restitutus. Quam deinceps octo ferè annis cum clarissima sanctitatis laude administrans, plenus meritorũ, ab hac exilij valle in patriam cœlestem ascendit. Claruit sub Annum Christi 820. *Ex Vita, Iepesio, Luc. Marin. Sículo, aliisque rerum Hispan. script. &c.*

Stipem emendicat.

Voce Divina redire monetur.

Annulum Pontificalẽ mire recipit

Campana sponte consonant.

Excipitur à civibus.

Clar. 820.

Zamoræ in Hispania natalis S. Attilani ejusdem loci Episcopi. Is patria Turiasonensis, florentibus adolescentiæ annis Monachum professus, audita sanctitatis fama B. Froilani ipsum secutus est, primusque ejus Prior, dum Cœnobiũ apud Morervelã moliretur ab ipso delectus, ducentos paulo discipulos congregavit. Sed vacantibus sibi semel duabus Pontificijs Cathedris Legionensi & Zamorensi, una eademque die & hora Attilanus quidẽ Zamorensis, Froillanus Legionensis Episcopi delecti sunt, approbata cœlesti signo electione, cũ inter utrúq; columba advolasset. Præfuit aliquãdiu summa cũ laude, verũ delicta juvẽtutis ad memoriã reducens, & indignũ Pontificatu se æstimans projecto in amnẽ seu mare annulo Pontificali Zamora se proripit, postquã longam peregrinationẽ redire divinitus jussus rediit, reperto quãprimum in piscis exenterati visceribus,

S. Attilanum Episc.

Fit Prior.

Fit Episcop.

Mira electio.

Digitized by Google

quem projecerat annulo. Præfuit octo post reditum annis, magnisque dives meritis in cœlum avolavit Anno Chr. 1006. ætatis 52. in vita & post mortem clarus miraculis & ab Vrbano II. Sanctorum albo adscriptus. Sepultus est Zamoræ, quæ non semel à pestilenti lue per ipsum prodigiosè liberata est. Cæterum cancellos lypsanothecæ referare nemini licet nisi præsente seu concio Abbate Morcrolæ, penes quem una è tribus clavibus thesauri asservatur, sed nec in publicum defertur, nisi à sui Cœnobii filiis delatus. *Ex Vita & Menol. Hispan.*

Ob. 1006.

Pestē pellit.

Romæ Sanctæ Gallæ viduæ, filiæ Symmachi Consulis, quæ viro suo defuncto, apud Ecclesiam Beati Petri multis annis, orationi, Eleemosynis, jejuniis, aliisque sanctis operibus intenta, permansit: cujus felicissimum transitum Beatus Gregorius Papa descripsit. Ita hac die Martyrologium Romanum, de quâ nos ex aliorum opinione 6. Aprilis egimus, tomo priore.

S. Galla vidua.

Paderbornæ Sancti Meinulphi Diaconi & Confessoris. Is à Carolo Magno Imperatore à sacro fonte susceptus, & in Collegium denique Cathedralium Monachorum Paderbornensium adscriptus, sub Regulari instituto, magnis profectibus claruit, & ut generis præstantissima nobilitate, sic humilitate Monachicâ & rarâ vitæ sanctitate refulsit. Vt autem unus erat parentum suorum hæres, amplissimo patrimonio ad se devoluto, rogato consensu Episcopi, insigne Virginum nostrarum Cœnobium Nienbodeckense condidit, loco sibi trinâ cœlesti visione designato, & miraculorum signis illustrissimus diem supremum feliciter obijt. Collocatus autem in feretro, circumstantibus undique ad sacrum sodalis funus Fratribus (stupenda res) rursum se se erigens: *Vos gratias agatis Deo*, inquit, *quorum salutis causa id fit, & ego, ut fieret, apud* DEI GENITRICEM & VIRGINEM PERPETUAM *impetravi: Vos autem ite ad Episcopum, & quot sudoribus mihi constiterit hujus Cœnoby structura ei indicantes, petite ab illo, ut quæcunque hujus loci fuerit electa Abbatissa, etiamsi ancilla sit, non id interdicat: simulque dicite ei, me corpore exutum didicisse, quid de illis fieri oporteat, qui Pastores Ecclesiarum esse videntur.* Quibus dictis placidissimè denuo in Domino obdormiit, eximiis etiam à morte miraculis glorioſus: Floruit Ann. Christi 816. &c. *Ex vita, t. 2. Sanct. Ordin. Annal. Germ. & Bened. &c.*

S. Meinulphus Can. Mon.

Monaster. condit.

Residet mortuus.

Ecce ut S. Canobia etiam post mortem curant.

Rursus moritur.

Vltraiecti in Hollandiâ Sancti Rixfridi Episcopi & Confessoris. Huic Frisia patria fuit. Monachum autem in Cœnobio S. Salvatoris Trajecti professus, Clericus postea ac Presbyter ordinatus, ad Cathedram demum Vltrajectensem, septimus ordine Episcopus evectus est. Cui Ecclesiæ, cum annis novem utilissimè præfuisset, ad præmia æternitatis evolavit. Honoratur à Chronico Vltrajectino, dignissimis sane titulis HUMILIS, PII, & DIVINI, cujus præstantiam, vel ex unius quidem discipuli ejusdem Sancti Ludgeri virtutibus omineris. Obiit grandævus A. C. 836. *Ioan. de Beka, Cornel. Kempius, Barland. Menard. Arnoldus, Annal. nost. Germ. Aquila, &c.*

S. Rixfridus Episcop.

Tituli insignes.

Obiit 836.

Cluniaci depositio Sancti Aymardi Abbatis. Hic ob vitæ meritum Archisterij illius Sanctissimi Abbas electus, uti generis nobilitate (fuit enim Engolismensis Illustrissimi Comitis filius) sic multo magis sanctissimâ animi demissione enituit. Ad exercitium autem patientiæ, lumine utrobique per ægritudinem orbatus, abdicato hónore, velut alter Iob, in medio Fratrum patientiæ speculum omnibus fuit, & miraculorum gloriâ commendatissimus obiit. An. Ch. 961. cæcitatis suæ nono. *Ex Bibliotheca Cluniacensi, Claud. Rob. t. 2. SS. Ord.*

S. Aymardus Abbas.

Illust. genere.

Ob. 963.

In Monasterio Macenariæ in Lusitaniâ Beati Sueri Abbatis, admirandæ pietatis, & insolitæ sanctitatis viri, cujus intuitu famæ & virtutis, ad ipsum Alphonsus Rex invisere dignatus, cum illo amicissimè contulit, & multis privilegijs ac possessionibus Cœnobium donavit. Amplexus est vir sanctissimus, dignissimam Cisterciensium nostrorum Reformationē, eoque de Cœnobio suo immortaliter meruit & plenus meritorum in pace quievit, cujus merita non pauca glorioſa signa cōprobarunt. Obiit sub Annum Christi 1164. *Bernard. de Brito, Henriqu. tom. secund. SS. &c.*

B. Sueri Abbas.

Obi. 1154.

In Germania Beat. Guerwici Monachi Waldtsassensis. Guerwikus, sive Gerwicus Dynasta de V Voldmundtstein (quod est castrum V Vestph. ad Iuram, non procul Dispergio, divitijs potens, strenuus & generosus juvenis, cum aliquando in Torneamentorum ludo Theobaldum Principem Vochburgensem amicissimū socium hasta feriret, ejusque gutturi læthale penè vulnus infligeret, gravissimè eo amici casu perturbatus, omnibus inposterum ejusmodi ludis ac certaminibus vale-

B. Gerwicus Mon.

Ludus Torneamentorum.

Digitized by Google

Conversio eius. valedicere decrevit. Tandem & mundo ipsi cum pompis omnibus valedicens, in Monasterio Sigebergensi cucullum amplexus, mirâ ibidem sanctitate profecit. Donante autem fundum, eodem quem olim vulneraverat Principe Theobaldo, & necessaria suppeditante, celeberrimum illud VValdsassense Cœnobium condidit, & sacræ Cistercienſium nostrorum Reformationi illud subjiciens, & ipse denique eodem transiens, vitam sanctissimo fine conclusit. *Gaspar. Bruschius, in Monasteriologia German. Annal. nost. Germ. & Aquila &c.*

PRID. IX. OCTOBR.

VI. Octobris. E.

S. Nicetius Archiepisc. TREVERIS Sancti Nicetii Episcopi, miræ sanctitatis viri. Nicetius, raro prodigio, coronam capitis, velut jam Monachus ex ipso Matris utero, universis qui spectaverant stupentibus, protulit, Monachumque postea in Divi Maximini Cœnobio professus, ejusdem postea etiam Abbas esse meruit. Fuit jam tunc mira *Constantia eius.* ejus magnaminitas, quâ nec potentissimi Regis Theodorici vultum reveritus, vitia etiam retegere liberrimè ausus est, & proferventissimo zelo suo acriter castigare, à quo tanto magis deinceps honoratus est, & ad celeberrimi Pontificatus Trevirensis Cathedram sublimiter evectus. Nec minore libertate in Theodebertum & Clotharium Reges usus, caput suum pro Iustitiâ mortis periculis objicere, dignissimum Pontifice esse existimavit. In exi- *In exilium agitur.* lium actus, alijs Episcopis calamitati ejus insultantibus, à suisque omnibus derelictus, ad unicè fidum sibi Diaconum suũ: *Præd. dictio.* *eras*, inquit, *hac hora, & honorem recipiam, & Ecclesiæ meæ restituar; hi autem, qui me reliquerunt, cum magno pudore ad me confugient.* Ita factum, eaque ipsâ horâ & die nũciatum est, Regem Clotharium morte sublatum, Sigebertique jussu Nicetium summo cum honore sedi suæ restituendum. Sed & illud spiritus Prophetici ra- *Spiritus Propheticus* rissimum argumentum, quo de Regum Galliæ sequuturorum omnium nominibus, virtutibus vitiisque, fortuna item seu successibus, vitæ denique diuturnitate ac Regni statu Divinitus edoctus, illud manifesto & distinctissimè sibi à Numine *Omnium Galliæ Regũ futurorum casus providet.* ostensum, ipse confessus est. Fuit miraculorum gratiâ longe illustrissimus, ita ut vivens etiamnum, ab ipsis etiam gentilibus, postquam frustra inanium Deorum suorum surdas aũres pulsassent, & opem imploràssent, in gravissimo naufragii periculo, invocatus, horrendam illico tempestatem mire sedaverit. Sed & illud ra- *Ab ipsis gentilibus absens invocatur.* rius, vel ipsiusmet quidem Inferi confessione: cum lues ingusinaria urbem Treve-

ricam (eo tempore potentissimam ac frequentissimam) miserrimè vastaret, & pessundaret, Nicetio pro salute populi in *Diaboli confessio.* preces effuso, inter prodigiosissimi tonitrui fragorem, omnibus universę urbis repentinum interitũ metuentibus, hæ voces auditæ: *Et quid hic, ô socii, faciemus? Ad unam enim portam Eucharius, ad aliam Maximinus, in medio excubat* NICETIUS. *Nihil hic ultra prævalere possumus. Itaque finamus hanc urbem eorum tuitioni.* Ex qua deinceps hora, peste illico sublata, nemo prorsus incolarum defunctus est. Abstinentiæ *Abstinentia* virtute inprimis excelluit, universisq; ad mensam considentibus, ipse cucullo caput benè involvens atque, ne nosceretur oculens, uno tantum puero comite, urbis basilicas frequentavit, & in preces totus incubuit. Fuit in obeunda Episcopi fun- *Dæmonibus & sceleratis formidandus.* ctione, Clero ac populo reformando longè exactissimus, sceleratis omnibus, sed & dæmonibus ipsis admodum metuendus. Mortuus est sub Ann. Ch. 577. de imminente transitu à Sanctis Ioanne Baptista, & *Obiit sub A. C. 577.* Paulo Apostolo edoctus, qui diadema ipsi mirificum exhibentes, eum ad gloriam & quietem sempiternam invitabant. *Ex Vitat. 2. Sanct. Ord. Greg. Turon. Annal. nostr. Bened. & German. Aquila Imper. Bened. Trithemio, &c.* Conditus est in suo Sanct. Maximini.

In Hibernia natalis Sancti Malchi Epi- *S. Malchus Episcop.* scopi & Confessoris. Hic Michonensis in Hibernia Cœnobii Monachus, ob vitę meritum Lesmorensis postea Episcopus creatus, cathedræ illi egregia vitæ sanctitate decus æternum peperit. Vt autem virtute, sic & eruditione effulsit, aliosque inter alumnos, magnùm illum Hiberniæ *Eius dilectissimi discipuli.* Primatem & Doctorem egregium Sanctum Malachiam discipulum habuit. Cũ autem verbo & exemplo plurimorũ mentes ad semitam Iustitiæ direxisset, & miraculorum, quâ ipsum mirificè DEVS illustravit, gloria, confirmasset, plenus meritorum migravit ad Dominum, circa An.

Clar. 1010 Ch. 1110 *Ex diverſis rer. Hibern. ſcript. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Papiæ in Monaſterio Sanctæ MARIÆ, quod apud Cacias dicitur, feſtivitas Sanctæ Epiphaniæ Virginis, filiæ Sancti Rachiſii Longobardorum Regis. Hæc pompæ Regiæ generoſiſſimo contemptu glorioſiſſima, patrem, matrem ſororemque digniſſima æmulatione imitata, uti cum iiſdem Regno ampliſſimo cucullum prætulit, ſic & pari enituit vitæ ſanctitate, tanto inſuper patre & matre Regibus felicior, quanto maturius, ſæculi honoribus ac deliciis ſubduxiſſet, & integerrimum juxta Virginitatis florem, Virginum ſponſo, Regi Regum reſervaſſet. Fuit forma egregia & ferè Regia, jejuniis autem, vigiliis aliiſque ſanctis exercitationibus adeo addicta, ut cæteras virgines longè ſuperaret, à maximis Virtutibus, charitate inprimis, humilitate & manſuetudine plurimum commendata. Loquendi parcior acutiſſimam ſilentii rationem habuit, ut neminem unquam lingua ſua læſiſſe videretur, cujus exemplo plurimæ Virgines mũdi fallacias & honorum umbras aſpernatæ, vitam Monaſticam amplexæ ſunt. Exuit mortalitatem pridie Non. Octobris cujus hâc ipſâ die in prædicta Eccleſia Natalis ſolemniter celebratur. *Ex monim. Papienſibus, & Caſinat. Annal. uoſt. Benedict. Philippo Ferrario, tomo 2. Sac. Sanct. Ordinis &c.*

S. Epiphania Virgo. Regis filia. Virtutes ejus. Silentii ſtudium. Feſtivitas ejus.

Eadem die in territorio Mimatenſi S. Enymiæ Virginis. Monaſterii Virginum ſui nominis, ubi quieſcit Fundatricis, quæ Clotharii Magni filia ſororque Dagoberti Regis, mundum & pompas ejus aſpernata, ſpinoſum Chriſti diadema coronæ gemmatæ præpoſuit, & Regnum æternũ meruit. *Martyrol. Gall. &c.*

Piſis in Tuſcia depoſitio Beati Balduini, ejuſdem loci Archiepiſcopi & S. R. E. Cardinalis. Fuit hic Monachus primum Clarævallenſis, Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipulus, pro vitæ meritis ab Innocentio II. Pont. Max. Patrum Purpuratorum Collegio inſertus, & Archiepiſcopus Piſanus renunciatus, quem inſigni ſanè titulo *Magni Eccleſiæ luminis*, Bernardus Bonævallis Abbas appellat, *& ingentibus meritis honorem pilei* Cardinalitii impleſſe, Ferdinandus Vghellus affirmat. De eo ſic liber Virorum Illuſt. Ciſt: Conſequutus vero, amplæ hujus dignitatis eminentiam, tanta ſpiritualis ſapientiæ luce refulſit, tantaque auctoritate ac ſpiritus libertate officium ſuum exercuit, tantâ nihilominus manſuetudine ac humilitate verum ſe monachum Pontificali culmine demonſtravit, ut non ſolum Ciſtercienſis Ordo, verum & univerſi fideles, per univerſam Italiam gratularentur vehementer, gratias agentes Deo, qui *Splendidiſſimam hanc columnam, & fulcimentum inconcuſſum*, Sanctæ Eccleſiæ ſuæ, temporibus ipſorum conceſſiſſet. Interfuit cum Innocentio II. & Lothario Imp. diſputationi publicæ, quam Petrus Diaconus, Monaſterii Caſinatis nomine cum Guidone & Gerardo Cardinalibus, poſtea Romanis Pontificibus inſtituit; Legatusque eſt ab eodem Innocentio ad Caſinates, ad animos eorumdem ab Anacleto II. avocandos, qua legatione feliciſſimè perfunctus eſt, plurimiſque rebus præclarè geſtis, terras deſeruit, & ad ſupera palatia tranſiit ſub A. C. 1142. *Menol. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. Bernardus Bonævall. Ferdin. Vghellus, Alph. Ciaconius, Onuphr. Panuin. Robertus Ruſca, t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Balduinus S. R. E. Card. Inſignes ejus tituli. Elogium dignum.

Fulcimentum inconcuſſum. Legatus Apoſtolicus. Obiit 1142

Wintoniæ in Anglia Sancti Iunii Diaconi & Confeſſoris. Iunius ex præclara ſtirpe Britonum ortus, in Inſula Lindiſfarnenſi enutritus; puer etiamnum parente utroque orbatus eſt. Meruit longè digniorem parentem deinceps felix puer, & ſolemnibus Monachicæ profeſſionis votis, Chriſto renatus, magnum illum & Sanctiſſimum Cuthbertum noſtrum & Magiſtrum & perfectionis abſolutiſſimæ exemplar habuit. Profecit plurimum egregia vitæ ſanctitate, & ad ſacrum Diaconatus ordinem promotus, maximi nõ ſolum apud homines factus eſt, ſed etiam à Numine, magna miraculorum gloria quanti in cælis fieret commendatus. *Capgravius. Mayhew, Menard. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Iunius Mona. Miraculis illuſtratur.

Treveris depoſitio Sanctæ Modeſtæ Virginis & Abbatiſſæ. Hæc in novo Treveris condito Cœnobio, quod Horreum dictum eſt, Ordinem noſtrum profeſſa, Magiſtram & Abbatiſſam Irminam habuit, Dagoberti Regis, filiam, Virginem ſanctiſſimam, cujus virtutes ſummo ſtudio æmulata & aſſequuta, eidem denique in honore Abbatiali ſuccedere meruit, ſecunda ejuſdem loci Antiſtita conſtituta. Præfuit illuſtriſſimis cum genere, tum virtute Virginibus, ſumma cum vitæ dignitate, & exemplo ſuo, & illas, & plures alias Chriſto Virginum ſponſo Virgines adducens conſecrans, mundum glorioſiſſimè deſpoliavit, & digniſſima cælo trophæa erexit, inſignibus ipſa miraculis à Nu-

S. Modeſta V. Abb. Multas Chriſto animas lucratur.

Digitized by Google

Clar. 710 â Numine illuſtrata. Claruit A. C. 710. *Franciſcus Ivannez, Ioan. Trithem. Arnold. Duac. Annales Germ. noſt. & tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Inventio S. Quintiniani. Lutetiæ Pariſiorum, inventio corporis Beati Quintiniani Abbatis & Confeſſoris. Accidit hæc inventio in Monaſterio Virginum Sancti Pauli Pariſienſi, anno ſalutis milleſimo quadringenteſimo nonageſimo: repertæque ſunt ſacræ illius Reliquæ in theca lignea, ſandalo rubro coopertæ, cum jam annos centum & tredecim illic fuiſſent conditæ; juxta quas baculus in tres partes contractus ſive diviſus, ferro acuminato præmunitus, cum plumbi lamina, in quâ Sancti nomen deſcriptum legebatur. Repertæ etiam ſchedæ membraneæ, quibus tertio jam olim

Inventum ſæpe ſacrũ corpus. inventus fuiſſe prodebatur; nimirum A. C. 1295. 1350. & 1377. ex quo manifeſto liquet, magna jam olim in veneratione habitum fuiſſe, cujus tamen res geſtas impetrare nondum potuimus. *Ex Hugone Menardo.*

S. Pardulphus Abb. Lemovicis S. Pardulphi Abbatis, qui â pueritia utroque lumine orbus, ſed gratiæ Divinæ fulgoribus illuſtratus, filium ſe lucis eſſe ipſa converſatione monſtravit, carnis maceratione ſtupendus, in pauperes profuſus, miraculis etiam conſpicuus, ſiquidem infirmos quoſque manuum impoſitione ſanabat, abigebat infuſo benedicto oleo dæmones, prodigiaque in-

Innúmera miracula. numera orationum efficacia operabatur. Factus demum etſi multum renitens Garactenſis Cœnobii Abbas, alumnos cælo digniſſimos formabat. Octogenarius cũ jam eſſet, oſtenſa ſibi â S. Michaele Archangelo ſcala gloriæ, per quam meliorẽ aſcenderet patriam, inter verba orationis, & benedictionis quibus populo bene precatus eſt, æterna pace obdormivit. *Ex Mart. Gall. Car. Sauſſ. &c.*

Felix mors.

SS. & BB. Monaſterii S. Aemiliani. In Hiſpania, Monaſterio Sancti Aemiliani Commemoratio omnium ejuſdẽ loci Sanctorum atque Beatorum, ab initio Fundationis illius Deo ibidem ſervientium. Fuit iſtud antiquiſſimum Monaſterium ſub ipſa mortis glorioſiſſimè Patris & Patriarchæ noſtri BENEDICTI tempore noſtris accenſum Sanctorum atque Beatorum copia longe beatiſſimũ, rara & mira Numinis propenſione in ſpecialem ejuſdem protectionem receptum: cui memorabile nimirum illud obtigerit, cæteris Hiſpaniarum Vrbibus & Monaſteriis, ab immani illa Saracenorum &

Ingens cõpia SS. Maurorum tempeſtate miſerè quaſſatis atque tanto ſæculorum decurſu vexatis & convulſis, quaſi in aëre & è cœlo pendenti, nihil ejuſmodi cladium perſentiſcere, & cum undique atque undique a Barbaris infeſta omnia haberentur, ad hoc Monaſterium, velut extra mundum poſitum, nunquam penetrare, ut ſuam ipſi quitem & felicitatem Monachi ipſi mirarentur.

NONIS OCTOBR.

VII. Octobris. G.

S. Oſitha. Virg. Mart. IN Britannia Sanctæ Oſithæ Reginæ, Virginis & Martyris, Oſitha filia Frithewaldi Anglorum Regis & Wilteburgæ Reginæ Pendæ Mercíorum victorioſiſſimi Regis filiæ, puella admodum Sanctæ Moduennæ Abbatiſſæ; ab hac vero Beatæ Edithæ, bonis informanda moribus tradita, Monaſticæ jam tunc vitæ amorem imbibit, nihilque inhiantius, quã

Puella verè ſancta. cucullum exambiit, puellari ætate, ſupra ætatem matura, circumſpecta, religioſa & verè ſancta; ut admirationi etiam perfectis eſſet, & ſacra æmulatione ſenes accenderet. Ab Editha ad Moduennam aliquando, cum ſacro aliquo codice miſſa,

Triduum in aquis mirè ſervatur. cum incautius pontem tranſiret, rapidiſſimi fluminis hauſta vorticibus, poſt triduum Abbatiſſæ utriuſque precibus è flumine revocata, grandi & ſtupendo ſanè prodigio, illæſa atque incolumis cum codice ſuo prodiit. Jam nubilis in regiam reducta, præter voluntatem, multum deprecata atque obnixa, Sigero Orientaliũ Saxonum Regi deſponſata eſt. Verum

Regi Sigerò copulatur. poſt nuptias Regali apparatu celebratas, Regem ſponſum, multarum occaſionũ oportuno prætextu, & pia fallacia ſive ſimulatione ludens, Monachico denique habitu & velo amictam ipſi ſe ſiſtens, ab amantiſſimo ſui ſponſo efficaciſſimis precibus impetravit, ut Chriſti ſe potius amplexibus caſtiſſimis ſponſam & Virginem of-

Pia fraus ejus. ferre liceret & conſecrare. Evicit precibus rationibuſque demum amantiſſimi Regis pectus, dilectiſſima Virgo conjux: potuitque tantum apud Sigerum tam pius fervor, ut tam illuſtris exempli monimentum perpetuum, Chichenſe Cœnobium

Regem ſpõſum perſuadet.

bium ipſe conderet, & Regali munificentia dotaret, in quo conceſſa à ſe Numini ſponſa, quietè & ſecurè Divinis amoribus ſe totam proluеret. Vbi ſacris DEO Virginibus plurimis ſibi adjunctis Oſitha, vitæ rigore, exactiſſimâ ad Regulam diſciplinâ, ſilentij inprimis accuratâ obſervatione, animi ſuma demiſſione, mira ad omnes charitate & manſuetudine, omniũ denique Virtutũ exemplis cultiſſima exſplenduit. Irruentibus denique in Angliam Danis, & Cœnobium Oſithæ depilantibus, à Duce illorum capta, cum neque blanditiis neque terroribus ad impietatem moveretur, capitis damnata, illuſtri Martyrio, Angliæ Regnum, familiam Regiam atque Ordinem univerſum decoravit. Amputatum autem caput, in pedes ipſa ſe erigens, humo ſuſtulit, & recto tramite, firmis veſtigijs, ad Eccleſiam Principum Apoſtolicorum Petri & Pauli progreſſa, per tria ferè ſtadia detulit: ad oſtium vero Eccleſiæ obſeratũ ſubſiſtens, manibus cruentatis fores pulſavit, & relictis ibidem ſanguinis Regij & triumphalis, pretioſiſſimis veſtigijs, in terram concidit. Ejus ſacratiſſimum corpuſculum plumbeo loculo incluſum, Reges parentes, filiæ glorioſo agoni ſuperſtites, Aleſbiriam primùm tranſtulêre, ubi plurimâ miraculorum gloriâ, mirificè à DEO illuſtratum eſt: inde autem ad Chichenenſem ſui Monaſterij Baſilicam reductum, & pretioſo admodum ſcrinio reconditũ, illuſtriſſimo, in tranſlatione ipſa miraculo honoratum, Roffenſi Epiſcopo, qui cum Mauritio Londonienſe ſolemnitati tantæ aderat gravi infirmitate laboranti, optatiſſimam reſtituit ſanitatem. Erupit eo loco, quo capitalem ſententiam Oſitha ſubijt, fons mirè perſpicuus, varijs exinde morborum generibus prodigiosè ſalutaris. Paſſa eſt glorioſiſſima Regina Chriſti Anno 653. *Ex Alberico Veero, Annal. Benedict. & diverſis rerum Angl. ſcript. &c.*

Cuculum amplectitur

Virtutes eius.

Martyrio coronatur.

Caput abſciſſum ipſa ſuſtullit.

Progreditur ad Eccleſiam.

Miracula.

Translatio.

Fons prodigioſus.

Ob. A. 653.

Arelate in Gallia Sancti Virgilij ejuſdẽ civitatis Epiſcopi. Virgilius Aquitanus patria, Monachus primum, deinde Abbas Sanctiſſimæ Inſulæ & celebertimi Monaſterij Lirinenſis, Beatæ memoriæ Eleutherio ſive Licerio Arelatenſium Archipræſule defuncto, in ejus locum cõmuni omnium bonorum gratulatione ſubvectus eſt, de Vrbe & Diœceſi ampliſſimâ mirificè meritus, neque inmerito pro eximiâ ſuâ ſanctitate Tutelaris ejuſdẽ à morte cooptatus, & univerſo Galliarum Regno celebratiſſimus. Eum Magnus ille Eccleſiæ Doctor Gregorius noſter, tanti fecit, ut toti Galliarum Regno Metropolitanum præficeret, omnes eidem omniũ Eccleſiarum Epiſcopos ſubjiceret, viceſque illi ſuas, æterno cum Arelatenſium ornamento, delegaret. Profligavit feliciſſime Virgilius, Simoniacam Hæreſim, grandi cum rei Eccleſiaſticæ detrimento, & populi Chriſtiani ſcandalo, longè lateque per Regnum invaleſcentem, & admiranda miraculorũ gratia conſpicuus, univerſi totius oculos animoſq; perſtrinxit, mortuorum prodigioſiſſima reſuſcitatione, & dum viveret ipſe, & poſt tranſitum etiam ſuum, glorioſiſſimus. Deceſſit grandis ſenecta, ætatis nimirum centeſimo vigeſimo ſeptimo, Chriſti An. 640. *Ex Chron. Lirin. Vin. Barral. tom. 2. SS. Ord. Claud. Rob. &c.* Ejus tamen natalẽ 3. Non. Martij Lirinenſes celebrant.

Arelate in Gallia S. Virgilius Archiepiſc.

Tutelaris Arelatenſis.

Profligat Hæreſes.

Mortuos ſuſcitat.

In Hiſpania Sancti Martini Abbatis Vallis-Paradyſi. Martinus vir præclari nominis & admirandæ virtutis, tenellâ etiamnum ætate, promiſſis illectus Evangelicis, relictis parentibus, inſalutatiſque amicis, cucullo ſe abdidit, & abſolutũ perfectionis Magiſtrum Doctorem noſtrum Mellifluum indeptus, digniſſimus poſtea viſus eſt, qui in Hiſpanias uſque mitteretur. Quem cum Alphonſus Imperator in obſcuriſſimo antro ſemi-nudũ, ſeque flagellis crudeliter cædentem inveniſſet, eo ſpectaculo commotus Monaſterium, quod hodie celeberrimum eſt, & Vallis-Paradyſi nomen obtinet, conſtruxit, ibidemque Sanctum virum Abbatem præfecit. Qui familiæ Dominicæ Paſtor conſtitutus, ſollicitè curam ovium geſſit, totque tam in vita, quam in morte miraculis claruit, ut deinceps Sanctorum numero adſcriberetur. *Menolog. Ciſt. Chryſoſt. Henriqu. Phil. Seguin. Ioan. Zazo, in Lectionario Sanct. Barn. de Montalbo, &c.*

B. Martinus Abbas.

Ab Rege flagellans ſeſe deprehenditur.

Canonizatur.

In Cœnobio Burbacenſi depoſitio Sancti Humberti Prioris illius loci. Hic Monachum in prædicto prope Friſlariã Cœnobio profeſſus, DEO in ſancta converſatione mirè complacuit. Conventum autem Prioris titulo curare juſſus, Regularem diſciplinam mirè promovit, & zelum ſuũ multis argumentis præclarè mõſtravit, & ut ſanctitatis, ſic & eruditionis laude excelluit. *Ex Ioan. Trithem. l. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Humbertus Prior.

In Ducatu Luxemburgenſi Beatæ Haydis, ſororis Theobaldi Luxemburgenſium Principis, quæ contemptis ſæculi pom-

B. Haydis Abb.

Digitized by Google

Princeps Luxemburgia. pompis, in Monaſterio Clari-fontis cucullo ſe tegens, loci ejusdem paulo poſt Abbatiſſa eligi meruit, & nobilitatem generis, nobilioribus virtutibus illuſtravit; *ab Angelica vitæ converſatione, & admirandæ humilitatis ſtudio præcipuè commendata*; cujus exempla plurimæ Virgines ſequutæ ſunt, & tantæ Principis imitatione mundum contemnere, & carnem triumphare didicerunt *Menol. Henriq. Monim. Clari-fontis, t. 2. Sanct. &c.*

S Marcus Maximus. Cæſar Auguſtæ in Hiſpanijs S. Marci Maximi ejusdem ſedis meritiſſimi Pontificis, qui Romam ad ſtudia litterarũ miſſus ibidem S.P.N. Benedicto familiariter innotuit, *& in pueritia*, verba ipſiuſmet ſunt, *charus fuit*, qui conſuetudine & exemplo mirabili tanti Patris, ejusque filiorum captus, ſeculo renuncians, & cucullum amplexus, mira deinceps ſanctioris vitæ æmulatione plurimum profecit, cũque alijs Sanctiſſimi Patris diſcipulis in Hiſpanias reverſus, illis ad diverſiſſimas evectis cathedras, ipſe Cæſaraugustanum Pontificatum meruit, cujus æternum ſanctitate atque eruditione ornamentũ fuit. Habuit familiariſſimum S. Euphemium S.P.N. diſcipulum Toletanum Archiepiſcopum, *cujus*, inquit, miſſis ultro citroque frequenter litteris conſuetudine uſus ſum. Claruit vir verè Maximus Anno Chriſti 560. & inſignia præſtantis ingenii reliquit monimenta. *Franc. de Bivar, Caret. Mancheſius, ipſe Marcus Maximus &c.*

S.P.N. dilectus. *Fit Epiſc.* *Scriptor celeber.*

VIII. IDVS OCTOBR.

VIII. Octobris. A.

S. Fulgentius Epiſcop. IN Hiſpaniis, Sancti Fulgentij Epiſcopi Aſtigitani & Confeſſoris. Fulgentius Regio ortus genere, Severiani Carthaginenſis provinciæ magni Ducis filius, Theodorici Oſtro-Gotthorũ Regis nepos, Leovigildi Ariani affinis, Hermenigildi & Reccaerdi Sanctiſſimorũ Regum avunculus fuit. Fratres habuit celeberrimos illos Hiſpaniæ Tutelares Leandrũ & Iſidorum & pari ſanctitate ſororem Florentiam, quam alij Florentinam appellant, omnes cucullo, quam purpura Illuſtriores; quod & ipſe vitæ inſtitutum amplexus, inter præcipua Hiſpaniæ & Ordinis noſtri decora effulſit. E Cœnobio autem ad Cathedram Pontificalem Aſtigitanam evocatus, egregiam Reccaredo Regi ſuo ex ſorore nepoti, in converſione Regni ampliſſimi operam navavit, & ut juratus erat Arianæ Hæreſeos hoſtis, eã, connitente Leandro fratre, toto Regno feliciſſimè eliminavit, & diverſarum provinciarum populos multo, & incredibili pene labore, ſanctè inſtituit; Matriſque Sanctæ Romanæ Eccleſiæ gremio adduxit, quibus, tantis ſudoribus glorioſiſſimũ *Apoſtoli Hiſpanorum*, poſt Magnum Iacobum, Compoſtellæ quieſcentem, nomen meruit. Eruditionis, ut ſanctitatis laude, mirificè claruit. Linguam Hebraicam, Arabicam, Syriacam, Græcam & Latinã apprimè calluit. Varia ingenij perſpicaciſſimi digna imortalitate monimenta reliquit: Præclariſſima nimirum Comentaria in Evangelia, Iſaiam, duodecim minores Prophetas, in Pentateuchum præterea, & libros Regum edidit, & librum inſuper doctiſſimum, de Incarnatione Filij DEI, contra Iudæos maximè ſcripſit. In Pſalmos item, volumen grande præſtans, & rarum elaboravit, quod etiamnum in Regio Cœnobio Onienſi reperitur. Aſtigitani præcipua cum religione & pietate complectuntur, apud quos ſacræ ejus Reliquiæ ſumo cum honore aſſervantur; pars autem aliqua in vico Bezzocano, tribus à Guadalupe leucis diſtante colitur; ubi, cum Hiſpania univerſa in hoſtium poteſtatem veniſſet, ſacrum ejus corpus piâ ſollicitudine à fidelibus abſconditum eſt, ac deinde repertũ una cum celeberrimâ illâ DEIparentis Virginis Imagine Guadalupenſi. *Ex Prudentio Sandovallio de Lerma Ioan. Horion. Mariana, Iepes, Brovvero, t. 2. Sanct. &c.*

Regium genus. *Fratres germani.* *Arianos profligat.* *Apoſt. Hiſpanorum.* *Eius ingenii monimẽta.* *Patronus Aſtigitanus* *Inventio corporis.*

Apud Dononium ſolemnitas Sanctæ Ragenfredis Virginis & Abbatiſſæ. Hæc illuſtriſſimis orta natalibus, patrem Aldebertum Oſtrovandiæ Comitem, matrem Reginam habuit Pipini Regis neptem, lectiſſimã Principem; verum ipſa generis nobilitatem virtute ſuperans, delicias paupertatis Monachicæ, divitijs omnibus potiores habuit, & cucullum amplexa, fundato Dononienſi propè Valencenas celeberrimo Cœnobio, prima eidem Abbatiſſa præeſſe meruit, auſpicatiſſimo digniſſimoque ſanctitatis fundamento, ſeipsâ nimirum illud probe ſtabiliens inſtituensque, in quo denique felici agone con-

S. Ragenfredis Abb. *Illuſtriſſ. genus.*

Digitized by Google

consumata, sepulta est. Claruit sub Ann. Christi 790. *Ex Molano, & diversis rer. Belg. script. tom. 2. Sanct. Ord. &c.* Clar. 790.

S. Badilo Abb. Luthosæ in Belgio, Sancti Badilonis Abbatis. Fuit hic Monachus Vizeliacensis in Burgundia, missusq; est ab Heudone Abbate & Gerardo Comite de Rousillon ad civitatē Aquensem ut tolleret corpus Sanctæ Mariæ-Magdalenæ, & Vizelicum transferret. Postea factus Luthosæ Abbas, (quod hodie Canonicorum est Collegium) Monasterio illi sanctissimè præfuit & beato demum fine ibidem felicissimè obdormijt, & sepulturam accepit, summo deinceps honore celebratus, cujus tamen brachium inde Vizelicum translatū, magna habetur in veneratione, contra dæmones inprimis valentissimum, quos prodigiose ex obsessorum corporibus profligat. *Ioann. Molan. Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Corpus S. Mariæ Magdalenæ.

Potentia contra dæmones.

SS. Valeriæ & Pollenæ. Apud Hunonis-curiam Sanctarū Virginum & sororum Valeriæ & Pollenæ. Fuerunt hæ sorores Sancti Lietphardi Archiepiscopi & Martyris præstantissimi, cū eodem ex Anglia pro Christi amore peregrinæ. Cucullum autem utraque amplexa est in Monasterio prædicto Hunonis-curiæ per Vindicianum Cameracensium Pontificem ad Scaldium fluviū constructo, cui Valeria Sanctissimè præfuit; utraque autem ea vitæ & virtutum perfectione claruit, ut quamvis res gestæ earū, librariorum penuria, uno vel altero tolū loco descriptæ & asservatæ, injuria temporum interierint, publicis tamen honoribꝰ celebrentur. *Ioan. Molanus & rer. Belg. script. Hugo Menard. &c.*

Res gestæ perierunt.

B. Elias Abbas. Dunis in Flandria Beati Eliæ Abbatis, Viri DEO grati, hominibus chari, & in conspectu Principū Venerabilis, de quo, alia inter ita Henriquezius noster: Hic est ille; quem Leopoldus Austriæ Dux, non modo PATREM vocabat, sed colebat ut Sanctum, reverebatur ut Dominum. Hic Richardum Anglorum Regem libertate donavit, totum orbem suæ virtutis suavissima opinione replevit, &c. cujus pietatē, doctrinam, præclaras animi dotes sanctitatis titulos egregios non modo Dunensis solitudo, non modo Belgium, sed & tota Europa miratur & colit. Fuit Dunensis Cœnobij Abbas Sextus An. Christi 1189. singulari munere electus, præfuitque annis quatuordecim, & multis ac magnis cœli favoribus affectus, ad æternam patriam feliciter evolavit, magna sanctitatis famā posteris derelicta. *Adrianus Buzius. Monum. Dunens. Henriq. &c.*

Merita maxima.

Clar. 1189

Patavij depositio Sancti Compagni Prioris. Hic Camaldulense sanctissimū & perfectissimum sub Regula nostra institutum sectatus, ac Prior deinceps Sanctæ MARIÆ de Porcilia constitutus, tantis in Virtutum studio progressibus profecit, ut rarioris sanctitatis fama inclaruerit. Cujus vel à morte maxime meritum innotuit, cum ad hæc usque tempora sacrum ejus corpus penitus incorruptum, cum stupore omnium intuentium ostendatur. Obijt vir perfectissimus An. Christi 1264. *Ex Hist. Patavina, Scardeon. August. Florent. Annal. nostr. Bened. tom. 2. S. Ord. &c.*

S. Campagnus Prior.

Incorruptio perpetua.

Obiit 1264

Toleti in Hispamâ depositio Beatæ Beatricis Virginis sanctimonialis, generis nobilitate, & Virtutū splendore celeberrimæ. Beatrix perillustri nata genere, Beatum Amadeum, & Iacobum à Silva primum Portalegræ Comitem germanos fratres habuit, formæ autem elegantia ad miraculum excelluit, adeo ut cum Isabellam Ioanni II. Castiliæ Regi nupturam inter palatinas chariores sequeretur, in amorem insanum tantopere Castellanos incenderet, ut non semel cædibus, & insignibus duellis de eâ fuerit decertatum, quam tamen ipsa pulchritudinem à quo acceperat, Regum Regi, Virginum sponso post multos labores consecravit, & sub Augustissimæ Cælitum Imperatricis signis, quæ illi se se, candido & cæruleo ornatu circumamicta, videndam exhibuit, in Monasterio Virginum Toletano, quod à Sancto Dominico nostro de Silos nomē habet, sanctissimæ Regulæ nostræ legibus se subdidit, adeo Virgineæ castitatis custos sedula vigilansque, ut oblectatum plurimis annis vultum ejus nemo unquam conspiceret, præter Regnum, & ipsius filiā, quæ semel insignem hanc gratiā ab electissima & humilima Virgine impetravit. Meruit præclarissimè de amantissima suâ totoque Ordinis nostri Matre & Tutelari Virginum Virgine, cujus honorem per Hispanias, summa cū Regnorum illorum gratulatione, mirificè promovit, & sub dignissimo purissimæ ejusdem CONCEPTIONIS titulo, novum Ordinem sub Beatissimi P. N. BENEDICTI Regula & Sacræ Congregationis nostræ Cistercientis consuetudinibus æterno cum merito instituit, cujus Instituti primo condendo Cœnobio, Elisabetha Castellæ & Legionis Regina Palatium suum, dictum Galliana obtulit & dono de-

B. Beatrix Virgo.

Illustre genus.

Miraculi christalis.

Deipara favor.

De Deipara meritus.

Conceptionis Ordinē instituit.

dedit,& Sanctos Beatricis conatus Innocentius VIII. Pont. Max. ſummo cum applauſu,fovit,iuvit, Ordinem prædictum confirmavit, inſigneſque gratias ſive Indulgentias cum profitentibus impertivit. Habuit admirandas ſuper Ordinis ſui erectione & propagatione viſiones Beatrix, & varijs à DEO miraculis illuſtrata, tandemque præmonente DEI para,de mortis ſuæ hora edocta, plena grandium meritorum mortalitatem hanc exuit, & ad amplexus æterni Regis aſſumi meruit; in cujus defunctæ dignißima fronte, ſtella aurea inſoliti fulgoris inſedit. Memorabile & illud ex reliquiis ejus ; quod cum Diploma Innocentij VIII. quo ipſe Ordinem confirmabat, aquis eſſet in mari tẽpeſtate demerſum, illud DEI ancilla poſt orationem, intra Scrinium alijs admixtũ chartis mirè repererit. Franciſcus de Bivar B.M. familiaris noſter plenius ejus vitam deſcripſit. Agunt de eadem *Ioann. Marieta, Vaſconellius in Anaceph. Reg. Luſita. Zamalloa Garivan. Comp. Hiſt. &c.*

Confirmatur.

Viſionibus & miraculis claret.

Stella in mortua fronte.

Miraculũ inſigne.

Walciodori tranſlatio S. Eloquij Abbatis & Confeſſoris. *Molan. &c.*

Translatio Eloquii.

VII. IDVS OCTOBR.

IX. Octobris. B.

S. Giſlenus Epiſc.

IN Hannonia Sancti Giſleni Epiſcopi & Confeſſoris, qui relicto Epiſcopatu, Monachi vitam in Monaſterio à ſe conſtructo exercens multis virtutibus claruit. Giſlenus Chriſtianis in Græciâ ortus parentibus, à quibus Athenas ſtudiorum gratia miſſus, poſtquam artium liberalium diſciplinis perfectè inſtitutus eſt, Sancti Baſilij Ordinem amplexus, pro vitæ denique dignitate, ſummo omnium applauſu Athenienſium Pontifex ordinatus eſt. Poſtea monente Angelo relicta Græcia Romam abijt, & ab apparente ſibi Apoſtolorum Principe Petro, in Belgium concedere, deque ſua, multorũque ipſius opera animorum ſalute, certus eſſe juſſus, ad Sanctum Amandum noſtrũ, cujus tunc fama longè erat celeberrima, contendens, ei plenè ſe ſubdidit, Pontificiumque honorem, cucullo denuo permutavit. Prope Caſtrilocum templum molienrem, Dagoberto Rege urſa prodidit, quæ à venatoribus penè circumventa, ad virum DEI effugit, & ſub veſte ejus, quam ex arbore ſuſpenderat, ſe abdidit, quam ob cauſam, cum, ut magus, à venatoribus apud Regem deferretur, iſque indigabundus & ipſe occurreret, viſo tanto ſacerdote repente, & mirè mutatus, ejus petita benedictione receſſit. Mox urſa ſportam arripiens, in qua veſtes ſacras ad Sacroſanct. Sacrificium neceſſarias involverat vir DEI, pedetentim abſceſſit; quam, tanquam furti ream, cum baculo inſequens, duce inſuper aquila, ad eum locum devenit, ubi Petro Apoſtolo monente, urſa catulos nutriebat, & ipſe ſubſiſtere jubebatur. Vrſidungo exin loco nomen, quo quidem Principibus Apoſtolorum templum exſtruens ſibique cellulam, vitæ reliquum inſigni cum vicinorum fructu tranſegit, aliosq; inter monitu Divino, Sanctum VValdetrudem noſtram, ejuſque opera, Sanctas Aldegundem, Aldetrudem, & Madelbertam Principum fœminarum lectiſſimum quaternionem, ad contemtum ſæculi efficaciſſimè exhortatus, Monaſticæ vitæ deſiderio inflammavit. Mortuus eſt vir ſanctiſſimꝰ, relicto maximo ſui deſiderio, exin inſignibus à DEO prodigijs honoratus. Claruit *An. C. 604. Ex Vita & diverſis rer. Belg. ſcript. &c.*

Cucullum denuo amplectitur.

Vrſa adipſum confugit.

Ab hac mirè ducitur.

Ad locum præſignatũ venit.

Multos Chriſto lucratur.

Clar. 640.

Apud Caſinum, Sancti DEUSDEDIT Abbatis, qui à Sicardo Tyranno in carcerem truſus, illic fame & ærumnis confectus, reddidit ſpiritum. DEUSDEDIT ſacri montis Caſini Abbas decimus quintus, Sancto Apollinari, in dignitate illa pro eximiis vitæ meritis ſucceſſit. Excelluit autem, non ſanctitate ſolum, ſed & eruditione; cujus ingenii multa præclara exiſtunt monimenta. Cum autem bonis operibus, & eleemoſynarum largitionibus eſſet intenſiſſimus, fama ſanctitatis ejus longè lateque promulgata eſt. Sperans autem Sicardus Beneventanus Princeps multam ab eo extorquere pecuniam, innocentiſſimum virum nequiter interceptum carceri incluſit, & duriter habuit, quod ipſius nefariis auſibus pro libertate Eccleſiæ ſuæ ſe ſtrenuè reſtitiſſet, ubi ſqualore loci, inediaque ac ſiti confectus, non ſine Martyrij laureâ Spiritum Creatori reddidit. Anno CHRISTI 834. Ejus ſacrum corpus Caſinum relatum eſt, atque illic in propric 834.

S. Deus dedit Abb.

Eruditio illius.

Capitur

Moritur ut Martyr.

sacello religiosè asservatur & colitur, ad cujus sepulchrum multi languentes sanitatem corporis & animi receperunt, iis præcipuè, qui febri laboraverant prodigiosè curatis, ut merito *Febricitantium Patronus* appelletur. *Ex Leone Ost. Chron. Casin. Marco Ant. Scipione, Trithemio, tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Febricitantium Patronus.

B. Gosvinus Abbas.

Aquisinicti, obitus Beati Goswini Abbatis & Confessoris, juratissimi, ut otii omnis, sic & curiositatis in Cænobio hostis, quam distractionum omnium & inquietis matrem appellabat, adeo, ut rumores, & quæcunque ad Monachos non spectabant, neque referret, neque ferret, sed procul ab omni Monachorum Conventu proscriberet. Fuit & in aliis quibuscunque Sanctissimæ Regulæ præceptorum observantissimus, religiosissimus inprimis Silentii custos, & propugnator. Hospitum curam diligentissimam habuit, & Religiosos quidem undecunque adventantes in Refectorio Fratrum refecit, sæculares autē è conspectu atq; ædibus suorum longè removit, amantissimè nihilominus curavit, & spiritu, ut corpore refectos remisit. Cæco prodigiosè cum lumen restituisset, laudari se prohibens; *quia* inquit, *per multa etiam animalia DEUS miracula edit.* A Prælule Rhemensi evocatus, unico comite Sacellano iter confecit, cūque nummum, quem habebat unicū, pauperi dedisset, is aliū semper prodigiosissimè in marsupio lucratus est: ita, ut nummus nunquā deficeret, quem pauperibus largiretur, donec Rhemos deveniret. Ad eamdē urbem ab Eugenio III. Pont. Max. evocatus, Concilio Rhemensi ut interesset, decrepita ætate occurrit, sumoque in honore habitus est, ob pietatis & doctrinæ famam; cui Papa de suis quotidie ferculis submisit. Obiit felicissimè A. C. 1166. ob cujus singularē sanctitatem, successoribus ejusdem loci post electionem solemne erat, dicere: *Accipe baculum Goswini, ut cujus suscipis officium, imiteris exemplū.* Ex Antonio Sandero, MS. Vita ejusdē Goswini, Monim. Aquisinct. Mon. Ioañe Molan. Añal. nost. Germ. t. 2. Sanct. Ord. &c.

Curiositatis juratus hostis.

Hospitum differentia.

Nummus nummum lucratur.

Obiit A. C. 1166.

Eligendi Abbates ut repellati.

S. Geminus Mona.

Ferrenti in Tuscia S. Gemini Monachi & Confessoris, admirandæ sanctitatis viri, Is gentili patre, Militiano nimirū Regis Syriæ Generali Militiæ Præfecto natus est. Cum autem Militianus, præter gentiliū morem in Christianos benevolus admodum & benefic⁹ esset; Geminus eosdē æstimare doctus, Christi Legē doctus, mox etiam professus, in id omnem operā intēdit, ut parentem quoq; suum Christo lucraretur. Id feliciter assequutus est, cū oratione sua gravissimo in discrimine patri adfuisset & memorabilē eidem de hostibus victoriam impetrasset; dum enim Geminus in grotta quadā ardentissimas pro patre preces funderet, Militianus eundē totum obarmatum in equo pro se pugnātem, & rem fortiter agentem triumphantemq; de hostibus videre visus est, cū interim mater Belliades ipsum in preces incūbentem sollicite attenderet, ac dein nunciatā victoriā, oranti insinuaret, qui matri minimè respōdens, DEO gratias referre perrexit, donec parens victor ipse occurreret, & ad pedes filii accidens, Christianis se legibus devoveret & quāprimū sacris instructus dogmatib⁹ baptisma susciperet. Nec diu superstes Militianus sancto fine decessit, quem tanquā patriæ patrem Regnum universū incredibili planctu luxit, Rex autem eidem Geminum filiū substituere in Generalatu voluit. Verum Geminus Christo se nomen dedisse constanter professus, cum flecti à Rege non posset, in custodiā datus, ab Angelo mirè liberatus, in spelunca quadā diu latuit, quam postea mater ejus in Ecclesiā convertit, Deo illic serviit, & à morte ibidem sepulta est. Geminus non multo post conscenta navi in Italiā venit, & in Monasterio S. Paterniani susceptus, ac dehinc Monasticen professus, magnis paulo post miraculis celeber evasit, eaque inter fontem aquæ vivæ ibidem prodigiosè impetravit. Exemplar sanctitatis omnibus factus dum certatim colitur, honorari metuens exorata summis precibus ab Abbate licentia, dum Spoletum venit, effusus in prolixas preces, à Custodis illius Ecclesiæ filio colaphis creditur; adeo patienter id perferens, ut cū percussor illico sceleris pœnas daret, & spumans in terra volveretur à patre exoratus ipsum prodigiosè sanaret, mox tamen ne honoraretur & innotesceret, inde profugeret. Casentinum deniq; veniens, illic in quodam Cænobio nostro se condidit, & miro rigore corpus exercuit, prodit⁹ paulo post miraculorū fulgore, à vicinis undiq; urbibus salutatus, variis lāguorib⁹ pressos & dæmoniacos sanans, cū certatim occurrerent, *Venite eamus ad urbem S. Gemini*, se se cohortando; quod dein nomen diutissime loco mānit. Iussus postea ab Angelo Ferentum concedere, illic pœnitentiam prædicavit, & post multa præclare gesta, voce cælesti ad præmia æternitatis vocatus sacrisque munitus sancto fine decessit Anno Christi 815. die 9. Octobris sepultus ibidem con-

Victoriam precibus impetrat.

Patrem convertit.

Mire liberatur.

Fit Monachus.

Miracula ejus.

Celebre nomen.

Convertitur.

Mors.

ed by Google

condita in honorem ejus Basilica. Destructa postea à Saracenis civitate, cum eadem haud longe inde restitueretur S. Gemini dicta est, sed & Cathedralis, multæque alibi Ecclesiæ ejus honori & nomini consecratæ sunt. Pingitur diversimode, cum ut armatus in equo, tum ut Monachus in cucullo, manu præferens, cognominatam à se civitatem. *Ex Vita, tabulis ejusdem Ecclesiæ, Lud. Iacobillo, scriptis Marchesianis & Cajetano &c.*

ab ipso cognominata civitas.

B. Guntherus.

In Cænobio Breunovienſi, natalis Sancti Guntheri Monachi Altahensis & Confessoris. Guntherus Illustrissimis natus natalibus, Sancti Stephani Vngarorum Regis cognatus, pompis ac vanitatibus sæculi juvenili ætate delectatus & deditus, ab iis repente se abstrahens, apud Hersfeldiam primum, Sanctum Godehardum Abbatem convenit; ad Altahense dein Cænobium ductus, Monachum ibidem professus est. Ob egregiam postea sanctitatis famam longè latèque celebratus, eoque etiam nomine Sanctissimo Regi Stephano cognato suo proditus, vix denique cum tertio evocaretur venire annuit, quod & ab aula, & ab omni famæ ac honoris specie sibi multum metueret & nihil magis, quam latere expeteret. Pavore aliquando, regias inter dapes mensæ illato, cum à Regevelci importunius urgeretur, & ille sanctissimis Regulæ suæ institutis prohiberi se opponeret, contendente amicè Stephano, Guntherus in lachrymas resolutus, fusis ad DEVM precibus obtinuit, ut raro prodigio, redivivus, spectante Rege atque universis, à mensa, & è patina avolaret. Reversus in Altaich Cænobium suum, paulo post, annuente Abbate suo, cum collegis aliquot Monachis in Rinchnach Bohemiæ solitudinem secessit, ubi 37. annos in summo vitæ rigore exegit, & præter frugalissimam mensulam, aquam etiam ipsam, in mensura & pondere adhibuit. Eum Pretislaus Dux, quem Guntherus olim è Baptismo susceperat, cum post subactos bello Polonos, domum reversus venationi intenderet, cervi spectatissimæ magnitudinis ductu, cælesti insuper hac voce admonitus, invenire meruit: *O Bretislae, hoc in loco latet DEI thesaurus &c. nunc & in futura tempora cunctis desiderabilis. &c.* Amplexatus proin patrem & patrinum optimum, ferventissimas inter lachrymas ejus Dux, ab eodem, de eventuris multis edoctus est; jussusque crastina, si morienti adesse velit, redire, redit, & Severum Episcopum, qui Sacrum coram faceret, secum adduxit. Guntherus autem, sacris munitus, inter orationis verba felicissimum spiritum Creatori reddidit, & Brunovienſe ad Cænobium, ubi sepulturam sibi ipse elegerat, indomitorum equorum ductu mirè delatus, cælesti odoris fragrantia è sacro corpore erumpente, plurimis etiam aliis prodigiis à DEO deinceps illustratus est, cujus, in quo post labores quiescebat durissimus lectulus, velut cera mollis, omnem ipsius corporis quantitatem, mirè impressam accepit, & retinuit, felicissimique Principis sanctitatem, posteritati omni, raro miraculo, eodemque pulcherrimo ac dignissimo monimento, commendavit. Obiit autem Anno Ch. 1045. *Ex Arnoldo synchrono, Monim. Altahens. Matthæo Radero, Carolo Stengelio, Canisio, Hermanno Contracto, Annal. nost. Germ. & Aquila Benedict. &c.*

Illustrissimi natales

Fit Monachus.

A rege expetitur.

Stupendum miraculum.

Insolitudinem secedit.

Repetit ipsum Pretislaus Dux

Obitum suum Dux prædixit.

Mira gratia.

Eius imago mira.

Ob. 1045.

In Gallia Beati Gerardi Belgæ Abbatis & Fundatoris Monasterii Novæ-vallis in Suecia, qui in partes Septentrionis missus, ibidem propagato Ordine plenus dierum & Virtutum obiit. *Menolog. Henriquezii hac die, nos alias.*

B Gerardus Abbas.

Aquiriæ in Brabantia elevatio corporis Beatæ Sibyllæ ibidem Monialis, nobilitate generis, puritate vitæ, litterarum scientia, & miraculorum gloria illustris. Fuit hæc ex equestri familia nobilium de Gagis, patre Ægidio nata, familiaris admodum Sanctæ Lutgardi nostræ, cujus sacrum corpus hac die Anno Christi 1611. è marmoreo tumulo, jussu Francisci Namurcensis Episcopi, ob creberrima miracula elevata sunt, ad cujus sacras Reliquias, magnus fit populi quotidie occursus, salutarem illic opem meritis Virginis poscentis atque impetrantis. Exortus eodem Elevationis tempore juxta tumulum fons perennis, ex quo advenientes peregrini levamen ab infirmitate, ubi aliquid ebibernt, miro modo percipiunt. *Arnoldus de Raisse, Auctar. SS. Belg. Henriq. tom. 2. Sanctorum Ordinis, Annal. nost. &c.*

B. Sybilla.

Elevatur A. 1611. superiorum jussu.

Miracula perpetua.

Burdigalæ, depositio Beatæ memoriæ Ioannis Iacobi Monachi Fulienſis, incredibilis austeritatis viri, & Verbi DEI concionatoris verè Apostolici, Instituto-ris Congregationis Sanctæ Vrsulæ. Deco hæc habet R. P. Carolus à Sanct: MARIA

V. Ioannes Iacobus.

in Catalogo Fulienſium ſanctitate Illuſtrium: Ioannes Iacobus in Sancta Scholaſtica, Gallus, magno animo circa ætatis ſuæ ann. 15. rigorem Congregationis amplexus, cum nudis pedibus, abſque etiam ſoccullis, & aperto capite ſine caputio aut alio tegumento, pura aqua, pane furfureo, herbis ſineſale, oleo, aut butyro coctis, pro omni obſonio tota Congregatio uteretur, multum fuit acceptus R.P. Ioanni Abbati Barrerio, ob egregiam & nobilem indolem, ac zelum obſervantiæ Regularis, ita ut imberbis adhuc, per vicinas civitates, tanto fructu Verbū DEI prædicabat, tantaq; auctoritate in animos Magnatū, pollebat, ut illi veſtem manumque venerabundi deoſcularentur. Cum autem Burdigalæ moraretur Illuſt. & piiſſ. Cardinalis de Saurdis, conſilii ſui Eccleſiaſtici Prælidem elegit, illicque Congregationem S. Vrſulæ inſtituit, Conſtitutiones & ſtatuta illis dedit. Nulli labori pepercit in lucrandis peccatoribus. Tandem multis corporis macerationibus confectus, dum prælo Opuſculum à ſe compoſitum *Peregrini Agonizantis committeret*, ultimum diē clauſit, 9. Octobris, Anno Chriſti 1621. Ita *Caroluscit*.

Rigor ſummus.

Auctoritas ejus.

S. Vrſula Congregationis Inſtitutor.

Ob. 1621.

Eodem natalis Venerabilis Odonis, Cameracēſis Epiſcopi ex Abbate S. Martini Tornacenſis, qui injuſte ab Henrico IV. ſede pulſus, preſſuris feſſus, Aquiſcinctipio fine requievit, cujus clari ingenij & pietatis pulcherrima extant monimenta, expoſitio SS. Canonis Miſſæ & Tractatus de Incarnatione Domini. Sunt qui illum hoc nomine cōmendent, quod omnium qui Liturgiam Latinæ Eccleſiæ Cōmentarijs illuſtrarunt, primus extiterit. *Ex Martyr. Gall. Sauſſ.*

V. Odo Archiep.

Elogium

SEXTO NONAS OCTOBR.

X. Octobris. C.

EBORACI in Anglia, Sancti Paulini Epiſcopi, diſcipuli Beati Gregorij Papæ, qui cum aliis ad prædicandum Evangelium illuc ab eo miſſus, Eduvinum Regem, ejusque populum, ad fidem Chriſti convertit. Paulinus alter ſui ſæculi Paulus, verbo & exemplo potens, è celebri Sanctæ Andreæ in Vrbe Romana Cœnobio, ad labores Apoſtolicos in Angliā miſſus, maximis ſanè meritis ea regna demeruit, & primas ipſe Eboracenſium Archiepiſcopus, longè ſpectatiſſimam Cathedram, admirabili vitæ ſanctitate fundavit & initiavit. Prærer autem Edwinum Regem, ejusque filios Principes Osfridum & Eadfridum, ex Quenburge filia Cearli Merciorum Regis genitos; Edilhinū non multo poſt, & Buſcfream, ac Ediltridim. Edilburge Reginâ natos; ſed & Iffi poſtea filium Osfridi, procerumque plurimos Chriſto lucratus, innumeram inſuper populi multitudinē ad fluvios Gleni & Sualva, irremiſſo labore Regnum DEI & pœnitentiam prædicans, in provincijs ampliſſimis Berniciorum & Deirorum baptizavit. Neque his ſolum amplis terminis, tanti Apoſtoli zelus, labor, & meritū ſe continuit, ſed & ad Orientales usque Anglos ſe ſe exporrexit, quorum Regem Carpualdum, Edwino maximè Rege conniteute, ingenti ſimiliter merito, maximo tot provinciarum creditorumque ipſi populorū fructu, ad Eccleſiæ gremiū adduxit, fœdiſſimumque inanium Deorū cultum longè lateq; diſturbavit ac ſuſtulit: Inſuper, ad externos etiam Anglos fidei lumen protulit, & Chriſtiana ſacra propagavit, Lindiſinæq; provinciæ, quæ prima eſt ad meridianam Humbri fluminis ripam pertingens usq; ad mare, verbum DEI prædicavit, ubi cum alios, tum Bleitam Lincolniæ præfectum, ejusq; familiā Chriſti fide imbuit, in qua civitate Eccleſiam perinſignem exſtruxit, & dedicavit; quæ licet poſtea injuria temporum collapſa, plurimis tamen inter ipſas ruinas miraculis illuſtrata eſt, multis ibidem optatæ ſanitatis beneficia prodigiosè accipientibus. Inſtituit item meritiſſimus Pontifex Lindisfarnenſem Epiſcopatum celeberrimum, ejusque Cathedram primo egregiæ ſanctitatis Pontifice Honorio inſignivit, innumeramque ubique multitudinē Chriſto regeneravit, tanta exin Angliæ felicitate, ut non immerito, PARADYSUS DOMINI appellaretur. Cæſo Edwino Rege Paulinus in Cantiam profugit, quā in provincia, Roffenſi Epiſc. Romano itinere aquis merſo ſubrogat, de illo quoque loco, optime meruit, ibiq; tandē animam DEO, corpus tetræ commendavit, inter reliquas ſummasque Virtutes, ab inſigni animi demiſſione, & mirā patientiā cōmendatus, quam in ſuprema maximè ejus fortunā, & à ſede ſuā Eboracenſi exilio, deprædicat his verbis Harſel-

S. Paulinus Epiſc.

Primus Archiep. Eborac.

Regē convertit.

Item Principes plurimos.

Innumeros baptizat.

Alium Regē convertit.

Lindiſinā convertit.

Lincolniam item.

Fundat Epiſcopat. Lindisfarn.

Regni filia mat.

Fit Epiſcop. Roffenſis.

feldius: Admirari, interim, inquit, & exosculari licet majorum nostrorum, in Paulino frugalem, & ab omni ambitione remotum animum, qui à tam spendida lapsus, tam placidè in humiliorem apud Roffam fortuna acquiescebat; & non tam locus hominem, quam homo locum ornavit. &c. Obiit autem magnus re vera Apostolus A. Christ. 644 (aliis, minus tamen recte: 626.) sepultus in templo San. Andreæ ibidem ab Ethelberto Rege exstructo, multis deinceps prodigiis gloriosus, cujus sacrũ corpus, multo post S. Lanfrancus noster elevans, multo honorificentius condidit. *Ex Ven. Beda, Harpsfeld. Mayhewv. Annal. nost. &c.*

Humilitas ejus.

Obiit 644

Miracula.

In Gallia, Monasterio Regali Iotrensi depositio Sanctæ Teutechildis Virginis & Abbatissæ. Teutechildis perillustri Francorum nata sanguine, Betthonem sive Belfridum patrem (qui fuit frater Modæ Sancti Autharii conjugis.) pari nobilitate matrem Agiam, Agilbertum autem celeberrimum Parisiorum Pontificem fratrem germanum habuit. Verum cucullum omni sæculi hujus gloriæ præterens, in eo tantis Virtutibus effulsit, ut celeberrimi illius Iotrensis supra Matronam fluvium Cænobii Abbatissa deligi meruit, in quo tanta vitæ perfectione creditas sibi Virgines instituit, ut admirationi & venerationi omnibus essent, earumdemque fama, velut prodigiosi odoris fragrantia toto passim regno diffunderetur. Quarum exemplis accensa potentissima & felicissima illa Galliarum Regina Bertilla, tanti Regni fastidiens gloriam, prius non acquievit, quam felici illa virginum sorte & ipsa bearetur. Condito proin spectatissimo illo Calensi Diœceseos Parisiensis Monasterio, eo sibi tantarum Virginum coloniam destinari à Teutichilde expetiit, apud quas ibidem Regina optima cucullum amplexa, Christo se Regum Regi, terreno Regno abdicato, consecravit. Fuit e Teutechildis discipulis sanctissima illa Virgo Bertilia, quam ob eximiam vitæ sanctitatem, Bertillæ cognomini Reginæ (alias Bathildi.) ad Calense Cænobium destinavit, & primam ejusdem loci Abbatissã instituit. Claruit Teutechildis Ann. Christi 700. *Ex monim. & Officio Proprio Iotrensis Cænobii, Hugone Menardo & Mr. S. Wyng. &c.*

S Teutechildis. Ab.

Illustrissimum genus

Fit Monialis.

Abbatissa elegitur.

Magni fit.

Ejus discipulæ.

Claruit A. Chr. 700.

Apud Senonas Sancti Aldrici Archiepiscopi & Confessoris. Aldricus Illustrissimo genere, ex Palatinis Principibus in agro Vastinensi natus, Ioannis Baptistæ instar, in utero etiamnum materno latens, agitari & gestire visus est, multo deinceps illustrioribus futuræ sanctitatis signis, postquam natus est à Numine proditus, ut facilè, quantus futurus olim esset, quibus intueri puerum licuit, omnes mirarentur. Crevit cum ætate virtus, certè magis se prodidit, ita ut juvenili ætate sanctitatis eximiæ faciem omnibus præ se ferret. Cum mundo cõmercii nihil unquam habuit, quem ut pedibus protrivit, sic animo generosissimo contemsit, Palatinos honores, & avitum generis decus, non aliter atque umbram æstimans, inquietis admodum curis agitatus, donec filum abrumperet, & Deo suo, quem unum perpetuo cogitabat, se se in cuculle plenè consecraret. Istud Ferrarienti in Cænobio meruit, Monachicisque adstrictus votis, & eruditione & sanctitate mirum in modum profecit, utriusque absolutissimũ magistrum, & exemplar lectissimum nactus Magnum Alcuinum, qui eo tẽpore Abbatiali munere ejusdem Monasterii fungebatur. Inclaresc ente ob virtutem atque eruditionem fama, Cænobio extractus, ad honores, quos pridem fugerat repetitus est, magnoque Cleri ac populi applausu, celeberrimæ Cathædræ Archiepiscopus Senonensis renunciatus; quo in munere summa cum sanctimonia, & animi magnitudine vixit, factus æternum tedis ejusdem ornamentum. Fuit, ut exemplo, sic verbo potens, & Senonensium quendam, ob Magistratum quem gesserat, insolentiorem, adeo flexit, ut timore perculsus, abdicato sponte magistratu, cucullum amplexus sit. Claruit & in vita, & post mortem æternis ad hæc usque tempora miraculis; cumque jam relicto rursum Pontificatu, ad suum se recipere Cænobium decrevisset à Numine ad æterni Regni Palatia, & coronam meritorum vocatus, Fratribus, obitus sui diem disertè prænunciavit, corpusque suum in Monasterio suo Ferrariensi sepeliri præcepit. Obiit Pontifex sanctissimus An. Christi. 842. cujus hæc die in Cænobio eodem festivitas celebratur, forte ob translationem sacri ejus corporis, cum cæteroquin mense Iunio decessisse memoretur. *Chron. Senonense. Lupus Ferrariensis, Trithemius, Ioann. Chem. Claud. Rob. Hugo Menard &c.*

Fastidium sæculi.

Fit Monachus.

Archiepiscopus eligitur.

Potens verbo & exẽplo.

Potentem quendam convertit.

Mortẽ prædixit.

Obiit A. C. 842.

In Hispania Beati Gundisalvi Abbatis Iuniensis

Virtus ejus magis se prodit.

B. Gundisalvus Ab.

Iunienſis, qui poſt multa ſanctitatis opera & egregia miracula, in itinere quodam conſtitutus, poſtquam ſacris religioſiſſimè operatus eſſet, de imminente reſolutionis ſuæ hora divinitus edoctus, haud procul à via ad rupium quasdam ſciſſuras divertens, atque ibidem ſe occultans, cõtemplationi inſiſtere cœpit, interque cõtemplandum, raro & memorabili exemplo, flexis, ut erat, genibus, oculis ac manibus in cœlum erectis, ſuaviſſimo mortis genere feliciſſimè deceſſit. Vix autem ſpiritus ejus liber egrediens ad ſedes pervenit æthereas, cum ecce ex templo Monaſterii Iunienſis campanæ ultro pulſari cœpere. Excurrentes prõin Monachi, rei miraculo attoniti, dum undiq; omnia exquirunt atque rimantur, flexis, ut dictũ genibus, Sancti Abbatis corpus reperêre, convocatoque circumquaq; ad rem mirabilem contuendam, populo, in hymnis & canticis ſacrum funus ad Cœnobium deduxêre, campanis funebrem inter põpam, perpetuo miraculo, à pulſu illo, nemine qui apparebat impellente nunquã ceſſantibus, donec ſacrum corpus debito cum honore tumulo conderetur. Coruſcavit deinceps magnis prodigijs, & ibidem Officio Eccleſiaſtico, ſolemni anniverſariâ memoria religioſiſſimè celebratur. *Faſcic. Sanct. Chryſoſt. Henr. Annal. noſtr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Mortis ſuæ præſcius.

Mors reverenda jucunda

Campanæ ſponte conſonant.

Inſigne miraculum.

Feſtivitas eius.

B. Iordanus

In Monaſterio Hemmerodenſi, Beati Iordani Monachi, qui inſolita abſtinentia

corpus ſuum affligere conſuevit, & miraculorum gratia clarus effulſit. *Menol. Ciſt. Henriq. Cæſar. Heiſterb. tom. 2. Sanctor. Ordin. &c.*

In Hiſpaniâ obitus feliciſſimæ memoriæ Henrici Principis Luſitaniæ Ioannis I. Portugalliæ Regis filij Ordinis Equitũ Religioſorum ſub Regula S. P. N. BENEDICTI DE CHRISTO nuncupati, ejuſdẽque Sacræ militiæ Miniſtri Generalis, multo nomine de Republica Chriſtiana meritiſſimi, qui gentes & regiones, a zona torrida (quam falſo Veteres exuſtam penitus & inhabitabilem crediderunt) ad usque Bonæ ſpei promontorium hactenus omnino incognitas, magna gentis ſuæ & Chriſtiani nominis gloria atque amplificatione Anno Chriſti 1420. aperuit, & ultra Atlantem (qui ad eum diem terminus navigationis fuerat) quadringentas leucas, ad montem Leænam progreſſus, Maderam Inſulam, plurimasque alias in vaſto Oceano detexit; & ut tot millia animarum à faucibus Inferi præriperentur Auctor fuit. Idem, Divino, ut ſcribunt, monito incitatus, Septam Mauris eripuit, multisque egregijs titulis glorioſus, Virginitate usque ad conſummationem puriſſimæ vitæ, intaminatiſſimè conſervata, ſanctitatis fama celebris obdormivit in Domino. Anno Ch. 1460. *Aubertus Miræus, Henriquezius, Annal. noſtr. Bened. tom. 2. S. Ord. &c.*

Henricus P. Luſit.

A. C. 1420.

Nova terra

Septa ex Mauris eripitur.

Ob. 1460.

V. IDVS OCTOBR.

XI. Octobris. D.

S. Canicus Abb.

IN Scotia Sancti Canici Abbatis. Agunt de hoc Sancto Abbate Martyrologium Romanum & Benedictinum, Cratepolius item, Felici, Galeſinius, Maurolycus, Baronius, alijque, qui tamen omnes, res geſtas ejus prætereunt, cujus & nos, præter nomen & profeſſionem, nihil huc uſq; indagare potuimus.

Hiſtoria perdita.

S. Edilburgis Abbatiſſ.

In Anglia Sanctæ Edilburgis Virginis & Abbatiſſæ. Edilburgis ſive Ethelberga, Offæ neptis, ex Orientalium Anglorum oriundia Regibus, Sanctiſſimum illũ Londonienſem Epiſcopum Erckenwaldum fratrem germanum habuit, quo cum pari animo, delicijs ſæculi & carnis renunciãs, facultates omnes, ſeque ipſam CHRISTO conſecrare geſtijt, & pleniſſimè ſacravit. Quippe Erkenwaldus bina Cœnobia eũ condidiſſet Cerotenſe ſive Chertſienſe, & Berchingenſe, virorum illud, iſtud Virginum, huic ſororem ſuam Edilburgem incluſit, in altero ipſe ſe abdidit. Et quoniam Anglorum populus recens Religionem Chriſtianam imbiberat, & rara adhuc extabant Virginum Monaſteria, Beatam Hildelitham noſtram, extraneam quidem natione, ſed pietate ac Monaſtica converſatione inſignem, accerſiit, cujus fidei, inter alias, ſororem ſuam Edilburgin Virginem credidit. Illa vero brevi, eo prudentiæ & ſanctitatis evaſit, ut poſt mortem Hildelithæ, ad Monaſterij totius gubernationem, ſummis omnium ſuffragijs vocaretur. Quod munus magna dexteritate ſanctitateque obivit, jejunijs, vigilijs, orationibus die noctuque addicta, voluptates omnes fortiter coercuit; quidquid apud ſæculum ſplendidum & plau-

Regium genus.

S. Erkenbaldus frater eius.

S. Hildelitha Abbat.

Fit Abbatiſſa.

& plausibile habetur, floccifecit, assiduisque cohortationibus sorores, ut vitæ suæ diligenter & accuratè attenderent, ut omni ope, quæ Christo displicerent sponso suo, fugerent, ut virtutem strenuè sectarẽtur, quotidie excitavit. Sæva quædam pestis, cum loca vicina, tum & Beatæ Monasterium fortè invasit. Ibi tum Edelburga, nullam curandi & refocillandi sororũ corpora, nullam mentes ipsarum ad cælestis Regni desiderium erigendi occasionem prætermisit. Solebat ægrotantium voluntatem exquirere, quonam Monasterij loco, corpora sua post obitum reponi desiderarent, ad quam tamen quæstionem, licet sæpius iteratam, responsum extorquere non potuit; Divina nimirum providentia sic ordinante, ut non tam ab ipsis, quam ex cœlesti judicio id intelligeretur, quando non multo post, sororibus in preces pro defunctarum requie effusis, prodigiosissimo lumine locus designatus est, & in omnium oculis mirè illustratus. Cum autẽ eo mortis genere ablatas, plurimas cœlo sorores præmisisset, & ipsa etiam ad coronam Regni æterni evocanda, illustri prius indicio maturè præmonita est. Paulo enim antequam abiret, Sancta quædam ejus Monasterij Virgo Thergita nomine, nocte quàdã sub crepusculũ auroræ, cubiculum egressa, vidit quasi corpus humanum sole fulgentius, linteo involutũ, è loco quo sorores cubabant, in sublime tumbus aureis subvectum. Cujus visionis charitatem, oculis ipsa suis eousque prosequuta est, donec illud corpus in cœlum receptum, conspectum omnem effugeret, quam visionem mors Edilburgis subsequuta est, ut nemo dubitaret, mortem tam Sanctæ Abbatissæ visionem illam præsignasse. Obijt plena gaudij Anno Christi 680. cum complorantes super decessu suo sorores, ut sibi potius applauderent commovisset. Claruit & in vita & post mortem magna miraculorum gratia, quæ à quodam diligenter descripta Venerabilis Beda noster in sua Historia affirmavit. Ea cum forte injuria temporum deperijssent, perijssque vehementius quædam Cœnobij Ethelburgæ præfecta doleret, hâc visione recreata est: Videbatur ad tumulum coronâ redimita Ethelburgæ Beatæ Mem. Ultrana considere, quæ Ethelburga e loculo prodeunte, sic mœrentẽ Antistitam alloquebatur: *Accipe literas obsignatas, ad pedes Ethelburgæ jacentes.* Accepit, & legit hoc tenore: *Ethelburga regnat cum Christo.* Subdidit Ultruna: *resigna literas, & percurre.* Paruit illico, legitque aureis descripta literis, mirum hoc vitæ compendium: *In tribulatione, in angustijs, in necessitatibus, in multa patientia, in longanimitate, in jejunijs, in castitate, in charitate, in castitate, à dextris & sinistris, & libenter gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.* Quæ, aliaque ejusmodi, cum admirata legeret, subjecit Ultruna: His, inquit, Virtutibus, Ethelburga quasi per gradus, ad cœlum subvecta est. Quasi diceret: Vitæ ejus ordinem formamque expetis, jam tenes. Quod & nobis pro longiore lectione ac instructione sufficiat. *Ex Ven. Bedæ Histor. Angl. Nicolao Harpsfeldio, Trithemio, t. 2. Sanct. & Angl. rer. script.*

Pestilens lues.

Sollicitudo de agris.

Lux prodigiosissima

Visio cujusdam.

Obiit 680

Visio mira.

In Anglia item Beati Henrici Episcopi Wintonienſis. Fuit Henricus Henrici I. Anglorum Regis ex sorore nepos, & Stephani Anglæ item Regis frater, Regij generis ipse æternum decus, quæ tamen ipse omnia, ut Christum lucrifaceret in postremis habuit, cucullumque purpuræ præferens, Regum Regis gratiam exambiit, tantumque disciplinis Monachicis profecit, ut non multo post Glastonienſis celebertimi Cœnobij Abbas diligeretur. Inde ad Wintonienſem extractus Cathedram, magna apud omnes cum ob generis Regij præstantiam, tum ob integerrimam morum integritatem, auctoritate viguit, tanti à Lucio Pontif. Maximo factus, ut Archiepiscopali illum honore insignire voluerit, septẽque Ecclesiæ V Wintonienſi in ejus gratiam Episcopatus subjicere, quem & Legatum suum per Angliæ Regnum renunciavit, quo quidem in munere strenuè se gessit, & aliquot Synodis congregatis Regno universo & rei Christianæ mirum in modum consuluit. Memorabile valde illud, quo re vera carnem & sanguinem se minimè respicere, verus Ecclesiæ pastor apertissimè demonstravit: quando Synodo V Wintoniæ celebratâ, eodem, ad causam dicendam super injurijs Lincolnienſi & Saresburienſi Episcopis, irrogatis, ipsum fratrem suum, germanum, Stephanum scilicet Regem, accersiri curavit. Sed & admiranda ipsius sub Henrico Rege VIII. constantia enituit, à qua, etsi tam multi Ecclesiarũ Prælati minus constantes, imo Ecclesiasticæ auctoritatis contemptores inventi sint, nunquã dimoveri se passus, Sancto Thomæ nostro Cantuarienſium Archiprælulo firmiter adhæsit, pro qua fide & gratiâ, non leves ipsi idem magn⁹ Pontifex scri-

B. Henricus Episc.

Regiũ ejus genus.

Ejus auctoritas.

Legatus Põtificius.

Merita ingentia.

Memorabile exemplũ.

Constantia ejus.

Mirabile compendium vitæ.

Insignis & brevis lectio.

ptis litteris gratias retulit. Fuit Episcopali in honore, verus pauperum pater, aliaque inter præclarè gesta, insignē Wintoniæ Sanctæ Crucis basilicam, adjecto celebri pauperum Xenodochio exstruxit & dotavit, quod Innocentius & Lucius Romani Pontifices, auctoritate, quantâ potuerunt, maximâ confirmarunt. Decessit denique grandibus meritorum manipulis locuples Anno Christi 1171. ad exercitium virtutis & patientiæ illustrius, lumine aliquamdiu oculorum ante mortē orbatus, cum annis 43. plus minus Episcopatui præfuisset. Claruit Prophetico spiritu, & cum charus omnibus esset, magnum sui decessu mœrorem Angliæ Regno, quin & Regi ipsi (qui licet libidini suæ cōstantius obnitentem, multum adamavit, & ad infirmum invisit, ab eoque de impēdentibus adversis admoneri meruit) mortuus reliquit. Nic. Harpsfeldius, Matth. Paris, Polydorus, Arnulph. Lexov. Ioan. Picardus, Arnold. Duacen. Petr. Cluniac. Menol. Henriq. t. 2. Sanct. &c.

Pauperum pater.

Ob. 1171.

Spiritu Prophetico claret.

Rex ad eum invisit.

In territorio Rotomagensi depositio Sanctæ Iuliana Virginis. Fuit hæc cognata Sanctæ Austrebertæ Pauliacensis Abbatissæ, è Regio Galliæ Regum sanguine oriunda, sed pari contemptus generositate mundum proterens, cognatæ sanctissimæ magisterio se subdidit, ejusque virtutes in terris imitata, particeps coronæ in cœlo esse meruit. Claruit tempore S. Philiberti Abbatis ejus Cœnobij Conditoris, ejusque sacrum corpus religiosè etiamnū ibidem asservatur. *Ex mon. Pauliac. Menardo t. 2. SS. &c.*

S. Iuliana V.

Regium eius genus.

Eadem die alterius in eodem Cœnobio Venerabilis Virginis Iuliana, quæ egregijs meritis, sacris ibidem Virginibus Abbatissa præfici meruit. Hæc cum ab infantia Christo se se dicare constituisset, ibidem postea cucullum exambiens, à Benedicta Abbatissa, ob natalium obscuritatem & inopiam, contemptui habita, & repulsam perpessa, totam se in S. Austrebertæ, primæ loci Abbatissæ, & Tutelaris clientelam conjecit, opēmque assidue imploravit ut Benedictæ Abbatissæ cor emolliretur, hanc interim perpetuo interpellans, donec festo Sanctæ Austrebertæ sepulchrum hujus fortiter amplexa, protestata est, se tametsi membratim discerpi oporteat à tumulo Beatæ opitulatricis suæ, non brachia, non manus quibus eam stringebat laxaturam, quin prius habitu Sanctæ Religionis donetur, cujus pertinaciā Benedicta ægrè ferens, à sepulchro illam avelli jussit, & sacris liminibus extrudi, quod tamen illico fuit, tanti mox ardoris febri percussa, ut extremis se proximam crederet, factique pœnitens Voto se DEO & Beatæ Austrebertæ obstringeret, pauperi se puellæ satisfacturam, si levamen consequeretur. Convaluit illico, nec mora, Iulianæ annuit & mox sacro habitu donavit, quæ tanta charitate & humilitate omnibus servit, ut per excellentiam non aliter, quam *soror de* IESU appellaretur, tanti ab omnibus etsi Conversa solummodo soror facta, ut Abbatissa defuncta, nemini in mentem veniret de alia, quam hac ipsa eligenda. Et sic mater omnium facta ex filia, ex ancilla Domina, onus magis quam honorem subiit, & suis magna humilitate & sanctitate præfuit. Cujus corpus purissimum è Pauliaco postea Monstrolium translatū, ibi prope Ausbertæ reverendam lypsanothecam requiescit. *Ex Martyrol. Gall. Car. Sauss. &c.*

Puella repulsam patitur.

Mirè ad monasterii promovetur

Ex conversa fit Abbat.

Morcrolæ in Hispania Beati Roderici Novitii, admirandæ sanctitatis juvenis; qui celeri cursu, alios in Religione provectos, fervore & austeritate vitæ anteivit, & necdum expleto anno probationis ad cœlos evolavit; quam inter beatos spiritus, mira claritate rutilantem, & aurea coronâ redimitum, DEI famulus Ferdinandus conspexit. *Aybert. Abb. libr. vir. Illustr. Menolog. Chrysostom. Henriqu. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

B Roderici Novitius.

IV. IDVS OCTOBR.

XII. Octobris. E.

S. Wilfridus Arch.

EBoraci in Anglia Sancti Wilfridi Episcopi & Confessoris. Wilfridus Regio ortus apud Anglos genere, regiis cœloq; dignis virtutibus in omni vita mirè emicuit. Futuræ olim in adulto excellentis sanctitatis omen, flamma fuit, innoxia tamen, quæ matris parturientis, domum totam incendisse videbatur; cujus etiam charissima signa, puer etiamnum edidit. Quatuordecim annos natus, mortua matre, religiosissimo ejus patre non obsistente pueri votis, Eanfleda aurem Regina etiam

Visio matris.

Fit Abbas. iam suffragante, ad Monasterium Lindisfarnense se contulit, cucullum amplexus, in omni virtutum genere, humilitate tamen inprimis & obedientia ita se omnib⁹ probavit, ut prę cipuo amore a singulis coleretur. Ingenii postea acrimonia, discendique ardore, cum aliquot à Scotis errores in Cœnobium suum irrepsisse adverteret, rogata facultate, ut Monasticis atq; Ecclesiasticis disciplinis perfectius imbueretur, Romam contendit. Inde benè institutus, reversus in patriam, magni ab omnibus factus, Aelfredo Regi præcipuè charus, demissione tamen animi de se humillimè sentire nunquam desiit, & latere optavit. Verùm, tantum lumen latere sub modio Rex minimè passus, eo intimo, omniumque consiliorum participe, aut potius duce atque gubernatore usus est: neque prius destitit, quam eum Eboracē sis sedis Pontificatu, omnium animis conspirantibus, ornasset, eoque in eum propensioribus, quod Scotos manifesti, in Paschali observatione, erroris, palam convicisset. Quo honore sublimatus, gravem illum errorem ex Anglia longè lateq; profligavit, & de Regno præclarè mereri nunquam destitit, cum incitante dæmone, concepto in Sanctū virum odio Ecfridus Rex eum sede sua exturbavit; Wilfridus autem Romam, ad summum appellans Pontificem, dum eo iter intendit, nō sine magnā DEI providentiā, tempestate ad Frisios gentiles deletus, primus ibidem opus Evangelij cœpit, & nomen gloriosissimum APOSTOLI meruit, à quibus, & Rege illorum Aldgisilo honorificè susceptus, prædicans Christum, & multa eorū millia verbo veritatis instituens, à peccatorum sordibus abluit fonte Salvatoris. Per Alfredum postea Ecfridi successorem, ad sedem suam revocatus, haud diu substitit, cū malè facta gratia facile rescinderetur: Post quinquennium enim æmulorum atque invidorum scelere denuo exactus, tredecim totos annos, maximo exterarū provinciarum loco exulavit, divertensq; ad provinciam Australium Saxonum, annuente illorum Rege Edilwach, integrā illam & latissimam provinciam ab idololatria ritibus ad Christiana sacra convertit, & illic etiam APOSTOLI nomen promeruit. Quin & multo alio nomine meritissimus, alia inter, Regnum illud prodigiosè juvit, & dira oppressum atque exhaustum fame, triennij integri diuturnā siccitate, copiosissima precibus suis deductā pluviā, fœcundum reddidit. Vectæ quoque celeberrimæ Insulæ, Apostolicos prædicatores destinavit; in loco autem Scolesey, præclaro constructo Cœnobio, & Monachis, quos secum perpetuo circumducebat, instructo, ubertima Christi ditatus messe, Romam contendit. Vbi, cum nullo pene in respectu aliquandiu ageret, Ioannes Rom. Pont. cum forte Acta Synodi illius Agathone Papa Authoritates & Episcoporum nomina recitarentur, ad VVilfridi Eboracensis nomen & merita attonitus? *Ecquis*, inquit, *iste Eboracensis?* Cumque astantes, ipsissimum esse qui pridem exul, modo Romæ ageret; rei indignitate motus, tantaque innocentis hominis jactatione, missis quā primum gravissimis litteris VVilfridum, in pristinum gradum restitui imperavit. Quem quidem Alfredus Rex suscipere contemnens morte sublatus repente est. VVilfridus autem in reditu suo morbo gravatus & desperatus, DEIparentis unicæ Tutelaris suæ ope mirè convaluit; cū Michaël Archangelus ei visus, Cœlitum Reginæ & discipulorum VVilfridi precibus, redditam ipsi ad quadriennium incolumitatem nunciaret. Fuit alter propemodum Athanasius, ait Harpsfeldius, & Episcopatus, & jactationis suæ prolixitate, nisi quod illum Hæretici, hunc Catholici, sed inimici Reges exagitarint. In quibus animadversione dignū est, quod Egfridi res retro semper inque deterius cesserint, tandemque a Pictis occisus sit, cū gravi Regni Anglici à Tweda ad mare Scoticum diminutione. Deinde, quod Alfredus, (quod supra dictum) lethali mox morbo correptus obiit, testatus tamen; quantum potuit, se ipsum, primo quoque tempore restituturum. Cæterum, miracula, quibus eum vivum mortuumque amplissimè nobilitavit DEVS, multa & insignia feruntur, quæ inter, vivens etiamnum puerum nondum baptizatum, Monachumque è sublimi lapsum, mortuos vitæ restituit. Carcer etiam, in quem ab inimico Rege conjectus erat; tenebris horrens, totus Divino lumine illustratus; vincula, quibus adstrictus est, sine humanâ opera dissoluta sunt. Decessit Anno Ch. 709. in Cœnobio suo Fundalensi, inde ad Monasterium Ripense, quod & ipse struxerat translatus. *Ex Ven. Beda, Marcellino, Harpsfeld. Baronio Iepes &c.*

Tenebris e-tate plura alia videt.

Regū consiliarius.

Errorem gravem profligat.

Pellitur sede.

Apost. Frisionum.

Sedi restituitur.

Denuo pellitur.

Apost. Australium Saxonum.

Vectam insulam convertit.

Romæ agnoscitur.

Restituitur sedi.

Deiparæ ope convalescit

Reges huius malefacta.

Mortuos suscitat.

Obi. 709.

Luxovii Insignis Cōmemoratio Sancti Eustasii Abbatis. Agimus nos fusius de ipso, die ejus Natali 29. Martii.

S. Eustasii Abb.

Augustæ Vindelicorū Sanct. Simperti Epi-

S. Simperti Abb.

Epiſcopi & Confeſſoris. Simpertus Amberto Auſtraſiæ Duce, & Symphorianâ Pipini Regis filia genitus lectiſſimos parentes virtutis laude ſuperavit. Puer admodum, Murbacenſibus Monachis litteris imbuendus traditus, cuculli juxta amorem imbibit, idque amplexus, poſtea
Fit Abb. etiam Abbas meruit. Demum ad Cathedram Auguſtanam extractus, quod Angelicam inter homines vitam agere crebra ſigna teſtarentur, de Vrbe & Diœceſi illa æternum meruit, Leonisque III. & Caroli Imp. favore atque auctoritate, territorium Epiſcopale, ultra Lycum longè
Epiſcopus. in Boicam extendit. Sanctæ Afræ Baſilicam, & S. Magni in Faucibus alpium Mo-
Miraculis illuſter. naſterium reſtauravit. Claruit eximia miraculorum gloria, quæ inter rarius illud, cum mater, cujus infantem lupus rapuerat, dolore penè examinata, Symperti opem imploraret, lupum, illæſum puerū retuliſſe, moxque tanquam magni facinoris conſcium, in Sylvas inde exſpoliatum refugiſſe. Obijt Simpertus Anno
ob. 809. Chriſti 809. Ordinationis ſuæ 30. à Nicolao V. Pont. Max. Sanctorum albo adſcriptus. *Ex Vita, & officio Eccleſ. Auguſt. Carolo Steng. t. 2. Sanct. &c.*

B. Euſtach. Abb. In Normannia Beati Euſtachij Abbatis de Flay, miraculorum gratia, atque omnium Virtutum genere illuſtris. Fuit Euſtachius vir planè Apoſtolicus, Zelo plenus, & Verbi Divini prædicatione meritiſſimus, faciens prodigia & ſigna magna in populo. Nam bibentes ex aqua fontis ab eo benedicti, cæci viſum, claudi greſſum, muti loquelam, ſurdi auditum, & quicunque infirmi perfectam recipiebat ſanitatem. Fontem itē Moyſis exemplo, ex lapide, quem lapide percuſſerat excitavit. Contra tranſgreſſores Dominicæ diei, abuſu eo per Angliam nimiū invaleſcente, muro zelo concionatus, cōfirmante fervorem ejus Numine, delatā ſibi ejusdem tenoris & mandati Epiſtolā
Epiſc. è cælo accipit. è cœlo accipere meruit, & auditoribus oſtendit, multis qui monentem contemſerant prodigioſè luentibus. Nihil tamen, aut parū apud obſtinatos efficiens, ad ſuum reverſus Cœnobium, prædicens Angliæ, quæ ſequuta eſt, abominationē,
Clar. 1201 ſancto fine quievit, Claruit An. Ch. 1021. *Roger. Hoveden, Nicol. Harpsfeld. t. ſecundo, Sanct. Ordin. &c.*

S. Harlindis V. In Monaſterio Eicke ad Moſam depoſitio Sanctæ Harlindis Virginis & Abbatiſſæ. Harlindis nobili nata genere, religioſos & divites parentes Adalardum & Grimaram, ſororem ſanctam Relindem ſive Renulam habuit. Conſecrata utraque DEO in Monaſterio Valencinæ, ita Virtutum ſtudijs profecit, ut paulo poſt aliis præeſſe meruerit. Fundator proin à parentibus Eikenſi ad Moſam Monaſterio evocatæ, *innumerabiles Chriſto ſiſtas genuêre. Erant enim* (verba Breviarij Eikenſis: Canonicorum hodie Collegiū eſt Eicke.) *fide rectâ inſtructa, charitate repleta, fraternitatis amantes, humilitate decora, religione laudabiles, largitate eleemoſynarum hilares, otioſitatem ut mortiferam peſtem fugiebant, aliquando palliola contexebant, aliquando divinas Scripturas honorifico opere ſcribebant; ex quibus nonnullæ,* (ecce mirum ipſarum etiam mulierum laboris digniſſimi monimentum!) *perinde ac ſi recentes eſſent, hactenus conſervantur, &c.* Habuêre diligentē earum curam, Sanctus Willibrordus, & Bonifacius noſtri, lectiſſimi Germanorū Apoſtoli; quorum ille dum ad ipſas aliquando inviſeret, & pauxillum vini in vale reliquum eſſet, divina virtute ad ſummum uſque excrevit. Claruit A.C. 740. *Ex Monim. Eick. Molano, Menardo, Arnold. Germ. Annales & t. 2. SS. &c.*

Innumeræ Chriſto lucratur.

Ecce etiam SS. Virginum opus.

Vinum prodigioſè auctum.

Clar. 740.

B. Maria. In Muyſſen Virginum Mechliniam inter & Lovanium Cœnobio, obdormitio Beatæ Mariæ Vanden Dale, ſecundæ ibidem Prioriſſæ, ſingulari Numinis volūtate ad id muneris electæ. Cum enim *Divinitus eligitur.* prima loci Magiſtrâ defunctâ, Moniales omnes in electione ſecundæ dubitarent, ab Angelo Divinitus inſtructæ ſunt, ut omnium juniorem (quæ tunc Maria erat,) eligerent. Quam autem orationi dedi- *Splendet mirum.* ta, quantoque fervore cum DEO egerit Maria, ignei radij, flammæ uſque ſplendor, ſatis ſuperque teſtatus eſt, qui non ſemel cum omnium admiratione, ex orantis corpore promicare fuit conſpectus. Obijt Anno Chriſti 1438. poſtquam debite 38. *Ob. 1438.* annis officio ſuo functa fuiſſet. *Arnoldus de Raiſſe Menol. Chryſoſtom. Henriq. Annal. Germ. &c.*

B. Rudolph. Camalduli, Beati Rudolphi Eremitæ, & quarti Prioris Generalis ſanctiſſimæ Congregationis Camaldulenſis, viri maximæ perfectionis, qui cum Ordini tres & *Alius Ordinis Fundator.* viginti annos in ſpiritualibus & temporalibus ſanctiſſimè præfuiſſet, alter Romualdus ob merita appellatus, reapſe etiam alterum egit Ordinis Fundatorem: namq; & Virgines ad Camaldulenſe Inſtitutum admittens, multas paulo poſt Illuſtriſſimas diſcipulas meruit, eisque adaptans Regulam, qualiter & Monachicam &

Ere-

Digitized by Google

Eremiticam ſectarentur vitam eaſdem docuit. Eum ſupremum decumbentem Gregorius Aretinus Epiſcopus inviſit, magno ibidem ſolatio perfuſus. Deceſſit vir ſanctus Anno 1106. cum altè & continue in cœlum defigens oculos, grandi ſplendore circumdatus, ſola labia orare movere videretur. Ipſum permiſſu Pontif. Max. idem Epiſcopus inter Divos adſcripſit, & magnis à plebe coli honoribus juſſit. *Ex Auguſt. Florent. Hiſtor. Camald. &c.*

Mors felicissima. An. 1106.

III. IDVS OCTOBR.

XIII. Octobris. F.

S. Colmannus Archiepiſc. Mart.

IN Auſtria Sancti Colmanni Martyris. Colomannus Scotus Monachus Huenſis, & Abbas Amarbacenſis, tribus annis Lindisfarnenſis in Anglia Archiepiſcopatus honorem & munus præclariſſime geſſit. Cujus in victu temperantiam, in veſtitu abjectionem, in maximis Reipubl. negotijs prudentiam, multi illius ſæculi Eccleſiaſtici ſequuti ſunt, pauci aſſequuti. Tandem Epiſcopatu relicto ad Monaſterium ſuum redijt An. Ch. 664. Et pauco poſt tempore Britanniâ relicta, per multas regiones Germaniæ, verbum DEI diſſeminavit, iterque Hieroſolymam verſus inſtituit. In eam vero Noricorum regionem, quæ nunc Auſtria dicitur cum veniſſet, quaſi à Bohemis aut Pannonijs vicinis ſuis hoſtibus explorator ſubmiſſus eſſet, à furioſâ plebe comprehenſus, virgis cæſus, ac judici eſt præſentatus. Vbi modeſtiam quam animo præferebat, vultu habituque demonſtravit. Interrogatus itineris ſui cauſam, veraciter expoſuit, aliud quicquam confiteri, quam quod res erat, compelli nunquam potuit. Quare judicis decreto, verberibus graviſſimè afflictus, lapides ovaque ignita, candentē forcipem ac ferram, qua corpus ejus lacerabatur, fortiter ſuperavit. Poſt longa demum ac plurima tormenta, in arbore ſuſpenſus, plurimis à DEO prodigijs honoratus eſt: quippe latronum duorum, quos inter CHRISTUS hic Domini, digno Magiſtri ſui exemplo, reputatus eſt, carnibus, avium & beſtiarum morſu laceratis, tantum abeſt ut Colomanni corpus quidquā injuriæ pateretur, ut etiam unguibus cum barba Cæſarieque creſcentibus, incorruptiſſimum refloreſceret. Sed & arbor, in qua integro anno cum dimidio pependerat, retronderet: cumque venabulo transfigeretur, & carnes ſacro ex corpore reſcinderentur, calidus ſemper ſanguis defluereret. Honorifice tandem ſepultum innumeris claruit miraculis; rurſumque elevatum Medelicum eſt tranſlatum, A. Ch. 1015. ubi ſummo populi concurſu & devotione colitur, inter præcipuos Auſtriæ, quam Apoſtolico ſanguine irrigavit, Tutelares celebratus. *Breviarium Mellicenſe, Car. Stengelius, Martyr. Mon. Annal. noſtr. German. & tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Germanorum Apoſt.

Epiſc. deſert.

Capitur innocens.

Crudeliſſime excruciatur.

Interruptio tortura.

Arbor refloreſcit.

Tutelaris Auſtriæ.

Turonis Sancti Venantij Abbatis & Confeſſoris. Venantius apud Biturigas natus, delicijs primum ac pompis ſæculi aſſuetus, forte ad noſtrum S. Martini in Vrbe Turonicâ Cœnobium divertens, adeo repente mutatus eſt, ut ad pedes Sancti Sylvini Abbatis projectus, ſummis precibus ab eo ſuſcipi, & tonderi quamprimū expeteret. Exin per humilitatem & charitatem ad perfectionis apicem evectus, adeo amabilis omnibus viſus eſt, ut ipſum parentis loco omnes venerati ſint, & Sylvino mortuo ſuccedere coegerint. Quā- tus autē fuerit, vel ex eo ſatis liquet, quod ſecreta ipſi cœleſtia panderētur, Miſſamque cœleſtem audire meritus, Angelorū Sanctus Sanctus Sanctus concinentium jubilo reficeretur. Fuit dœmonibus ſupra modum inviſus ac metuendus, qui ſola ejus juſſione facilè pulſi ſunt. Ex templo reverſus aliquando, cum cellam ſuam dæmonibus refertiſſimam intueretur, ſciſcitareturque, unde advenijſſent? & ipſi Romā ſe venire aſſererent, ſolis his verbis vir DEI ipſos depulit: *Abſcedite*, inquit, *deteſtabiles, & nolite accedere ad locum, in quo nomen Domini invocatur.* Claruit magnis & in vita & poſt mortem miraculis, Tertianæ inprimis & Quartanæ febrium prodigioſiſſimus Medicus celebratus. Servum ad cellam Venantij fugientem, cum inſequutus herus extraxiſſet & flagellaſſet, pœnas illico violati aſyli dedit, & mox terribili quodam febris ardore correptus, ſpiritum exhalavit. Claruit Venantius A. C. 570. *Ex Greg. Turon. &c. Trithemio, t. 2. Sanct. &c.*

S. Venantius Abb.

Mire mutatur.

Miſſā cœlestem audit.

Dæmonib. metuendus.

Certus contra Febres Patronus.

Tentatrius dat pœnas.

Apud Sublacum in Latio Sanctæ Chelidoniæ Virginis. Chelidonia Cellis in Calabria nata, ab infantia à ſæculi pompis abhorruit, invitis parentibus, domi etiā- nunt

S. Chelidonia V. Abb.

Digitized by Google

num agens, vitam Monasticam instituit, donec S. P. N. BENEDICTI exemplo, relictis omnibus ad eosdem Sublaci montes profugeret, & Angelico sese instituto plenè addiceret. Romam postea profecta, atque inde ad Monasterium Sublacense reversa, sacrum velum de manu Episcopi Tusculani accepit, & propinqui Virginum Cœnobij Abbatissa electa, cum aliquandiu prætuisset, contemplationis studio ad solitudinem rediit. Illic multis laboribus & vigilijs exercita, frigoribus attrita, jejunijs assiduis macerata, bestiarũ horroribus territa, cibo biduum sæpe triduumque, eoque subinde amplius abstinebat. Noctes illi erant insomnes, cautes pro lecto, Saxum pro pulvinari, funis pro Zona. Miraculis claruit multis, in quibus, cum puer pisces ipsi ferre jussus, partem abscõdisset, ipsa in spiritu cognoscens: *Cave*, inquit, *fili, ne piscem à te absconsum repetas, nequid mali tibi contingat.* Fassus proin furtum, veniam deprecatus est, & reversus ad locum, quo absconderet, piscem serpentibus obvolutũ deprehendit. Aliquando humana ope destitutam, Pauli Eremitæ exemplo corvus pavit. Denique cùm annum ætatis ageret 60. multis ad eam ægris, quos sanabat, confluentibus, laboribus confecta, prævisso obitu suo prædictoque 3. Id. Octobr. A. C. 1152. ad sponsum, migravit, adeo mirificis splendoribus illustrato non solũ quo decubuerat loco, sed Sublacensi universo Monasterio, ita ut procul, totum ignibus conflagrare videretur, claritate illa ad mediam usque noctem perdurante, cujus corpus, ibidem conditum, & constructa desuper basilicâ honoratum, ea autem vetustate pene collapsâ ad Monasterium S. Scholasticæ translatum est. *Ex Monim. eiusd. Eccles. & Monast. Sublacensis, Arnoldo Duacen. Phil. Ferrar. tom. secundo Sanct. Ord. &c.*

S. P. N. exemplum imitatur.

Fit Abbat.

Rigor vitæ.

Miracula.

Ob. 1152.

Condita in hon. eius basilica.

In Sicilia Natalis S. Lucæ Abbatis Monasterij S. Iuliani, viri sanctitate & miraculorum gloria clarissimi. Is patre Ioanne matre Thedibia inprimis Nobilib⁹ in Sicilia natus, Nobilitatem præcipuam in servitio CHRISTI esse credidit, cucullumque S. P. N. amplexus, magnis deinceps virtutibus claruit, & miraculorum gloria resplenduit, condidit plura Cœnobia & S. Iuliani in agro Agrumensi restauravit. Ad Armenti Castellum in honorem B. M. V. & S. Petri, loco munito, quod Saraceni Siciliam infestarent, aliud Monasterium struxit, ubi vitam rigorosissimam vixit, & mirificis signis claruit. Aliâ inter, cum videret Saracenos in camporũ planitie, juxta Sacellum quoddam B. M. V. castra figere, dolens illud pollui, cum clamaret ad Dominum, hæc illico audijt: Quid clamas ad me? Loquere cum Fratribus tuis, ut accingant se; tu verò accipe baculum tuum, ad pellendos hosce canes, inveniisti enim gratiam apud Dominum. Ergo Crucis signo munitus progreditur tanquam alter Gedeon cum suorum aliquot, contra hostes. quibus ipse equo insidere visus est, magno splendore circumdatus, illis grandi terrore consternatis, diffugientibus, & in fuga mirè pereuntibus, cæsis, mersis, captis, ipso altum canẽte: *Exurgat DEVS & dissipentur inimici eius &c.* Claruit Prophetico spiritu, instar Pauli solo sudarij tactu infirmos curavit, sed & cum suo amictu fratres ad ægrotos mittens, eosdem prodigiosè sanavit, in cujus solo nomine, discipuli varias sanârunt infirmitates. Prævidit prędixitq; Dynastã quẽdam exitium Cœnobio moliri, atqui à Numine præveniendũ, ita factũ, & cum eversurus occurreret, illico abreptus nuspiam postea comparuit. Edoctus vir, Sanctus de morte suis benedicens hilaris extinguitur Anno 993. *Ex Vita Manuscripta.*

S. Lucæ Abb.

Canobia condit.

Exercitum profligat.

Miraculorum gloria

Ob. 993.

Aureliaci depositio S. Geraldi Comitis. Geraldus Illustrissimus Aureliacensium Comes, æternum genetis sui & patriæ decus, etsi Monachum professus non sit, Monachi tamen vitam acuratissime exercuit, *sola sublimitate*, ut ipse fatebatur, *Professionis Monasticæ absterritus, quod mallet rigorem illum & Regulam sine voto tam solemni observare, quam post votum transgressor judicari.* Cæterum coronam etiam capitis, quam occultissimè sibi radebat & barbam; gladium nunquam ipse ferebat, sed sibi prę ferri volebat, in victu ac vestitu alijsque exercitijs, quantum fieri poterat, Monachorum studia æmulatus. Illud memorabile: quod Ephebos suos palatinos, Monasticis instrui disciplinis jusserat, & eam ob causam, ad celeberrimum tunc Vabrense Cœnobium destinârat, quos inter ipse deinceps velut Abbas, inter ANgelos Monachos ageret. Aureliacense celeberrimum Cœnobium cum struxisset, illudque lectissima Monachorum colonia instruere parans, ante mortẽ eo suo voto planè non potiretur, uberrimo defluens fletu, causam rogatus, orbitatem Cœnobij, suam interpretatus est, quod tamen deinceps Monachis fore frequentissi-

S. Geraldus Comes.

Ecce quanti faciat professionẽ Monachu.

Coronam sibi ipsi radit.

Ephebos Monachi.

Prophetico spiritu claret.

tissimum prædixit. Claruit vivus mortuusque grandi miraculorum gloria, prodigiosè sæpe in præliis contra hostes propugnatus; cujus vel sola quidē aqua, qua manus laverat, cæcitas, aliique morbi propulsati sunt. Pisces sæpius ipsi miraculo oblati sunt. Illud inauditum fere prodigium: cum loca arentia aliquando, cum palatino famulatu suo pertransienti, deficiente in utribus vino, in scrobe quadam scopulis generosissimum ipsi & famulis vinum divinitus ministratum est, quod tamen ipse in usum reliqui itineris, in lagenas excipi minimè passus est. Fuit mirâ in hostes clementia, in pauperes beneficentia, in quorum usus, non decimas, sed nonas reposuit. Mortuus est Monachorum more, verissimus Monachus, in cinere & cilicio Anno Ch. 917. in suo Aurelianensi Cœnobio sepultus; eo item rariore post mortem miraculo illustratus, quod cum ad lavandum exueretur, manu illico dextera ipse pudenda tegeret, & attonitis rei novitate polinctoribus, remque acuratius exploraturis, manum usque tertio supra pectus, cum sinistra componentibus, illam haud aliter atque viveret, tegendis genitalibus admoveret. Eum à morte tantis miraculis DEVS commendavit, ut ipsum etiam epistilium, ex quo equum conscendere solitus erat, à diversis ægris exosculatum, omnis generis morbos pelleret. *Ex vita per Sanct. Odon. Abb. Biblioth. Cluniac. Quercet. Annal. nost. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Rarissimi miraculi.

Pauperū pater.

Obiit 917.

Verenda mortuus ipse tegit.

Miracula.

S. Gerardus Abbas.

In Aquitania, Sancti Gerardi Abbatis & Confessoris, viri miræ sanctitatis. Gerardus Monachus spectatissimi Cœnobii S. Melardi Suessionensis, magistrum & Abbatem sanctissimum Arnulphum habuit, qui postea Vrbis ejusdem electus Pōtifex, Gallias & orbem fama implevit. Cum hic autem sceleratorum instinctu, castra Regia sequi, tanquam pro obligatione muneris, à Philippo Rege cogeretur, maluit Abbatis honore excidere, quam sub hujus prætextu dignitatis (quod tamē magnum alii æstimabant.) sæculo deservire. *Vnde convocatis Janioris consilii Fratribus* (verba Molani hæc sunt.) *elegit sibi successorem, non minus Divinum Sanct. Geraldum, scientia scripturarum egregiè instructum, & omni honestate conspicuum* &c. Cōtra quem cum Pontius Monachus se se ingereret, & Bertradam Reginam secum adduceret; nihil veritus iram mulieris Arnulphus: Crede ō Regina, inquit, Fratri *Arnulpho*, *imo Spiritui Sancto*: *nam si tu hinc Fratrem Geraldum ejeceris, DEO vindice à Regno extruderis, & ærumnosa morieris.* Ita factum, & Geraldus locum dans iræ, secedens in Aquitaniam illustre illic Sylvæ-majoris Cœnobium condidit; cujus vita ibidem & mors sanctissima, signis miraculorum insignibus effulsit, de quo sic ejus Canit Ecclesia:

S. Arnulphi constantia.

Divinus Geraldus.

Prædictio.

Miraculis claret.

Totus cœlestis, totus directus in altum
De Saltu sylvæ fecit super æthera saltum. &c.

Ex monim. Cœnobii ejusdem & Breviario cit. Ioanne Molano. t. 2. Sanct. Ord. &c.

In Steps, insignis Commemoratio & Festivitas Sancti Lamberti Episcopi & Martyris, vulgo Triumphus Sanct. Lamberti appellatus. *De quo consulendi Molanus, & diversi rer. Belgic. scriptores.*

Triumphus S. Lamberti.

In Frisia Beati Gerbrandi Abbatis Monasterii Clari-campensis, ætate grandævi, & Monasticarum traditionum rigidi observatoris, qui Fusniaci hominem exuēs, visus est ab Angelis in cælum deferri. An. Ch. 1218. *Cæsarius Heisterbac. Robertus Russcia, Angelus Manriq. Chryf. Henriq. &c.*

B. Gerbrandus. Abbas.

Obiit 1218

Coloniæ inventio Sancti Maurini Abbatis & Martyris, An. Ch. 964. magna omnium gratulatione elevati. De qua *Stephan. in Vita ejusdem Molanus &c.*

S. Maurini inventio.

In Anglia, Canonizatio Sancti Gilberti nostri, institutoris Ordinis Sampringhamentis, ab Innocentio III. Sanctorum albo solemniter adscripti A. C. 1203. *Nicolaus Harpsfeld &c.*

S. Gilberti Canonizatio.

Eodem die festivitas celeberrima Dedicationis Ecclesiæ Monasterii Dunensis, multis & admirandis prodigiis illustrissimæ, concurrente eo innumera pene mortalium multitudine, prodigiosa piscium tunc temporis affluente multitudine, plurimis miraculose à diversissimis morborum generibus curatis, & cælesti quadam luce usque adeo locum illustrante, ut remotissimis è locis, velut grande urbis alicujus incendium spectaretur. Facta est hæc dedicatio A.C. 1262. *Arn. Duac. Henriq. &c. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Dedicatio Dunensis.

Miracula.

1262.

In Hispania obitus Venerabilis viri P. Bernardi Escuderi Monachi & Abbatis Vallis-bonæ, Viri verè sancti & Angelicæ puritatis: qui in carne degens sic carnis vitia abhorruit, sic mundum cum concupiscentiis suis calcavit, ut nunquam peccatum grave in omni vita commiserit, & justitiam, quam in Baptismate accepit, usque ad gloriosum

V. Bernardus Escuderus.

Innocentiæ mira.

ex hoc mundo diſceſſum, incontaminatam conſervaverit. Maximam habuit Novitiorum curam, quibus inſigne amoris ſui monimentum relinquens, Meditationum ad eoſdem librum unum ſcripſit. Ob. 1608. Valliſoleti typis vulgatum *A. C.* 1602. Ipſe autem plenus meritorum deceſſit ſub A. *C.* 1608. *Phœnix Reviviſcens ſcript. Hiſp. Menol. Henr. t. 2. Sanct. & Annal. noſtr. &c.*

In Gallia ſolemnis dedicatio Sanctiſſimæ Eccleſiæ Clarævallenſis facta. *An. Ch.* 1179. *Arnold. Henriq. &c.* *Dedicatio claravallis.*

PRID. IDVS OCTOBR.

XIV. Octobris. G.

S. Burcard. Epiſcop.

HErbipoli Sancti Burcardi primi illius civitatis Epiſcopi. Burcardus, Anglus patria, genere nobili, puerili jam ætate graviſſimis Virtutum ſtudijs deditus, levitatum omnium ac deliciarum oſor, orationis & vigiliarum aſſiduitate, mirum in modum delectabatur. Fuit magni Bonifacij noſtri, Germanorum Apoſtoli digniſſimus diſcipulus, Monaſticis diſciplinis exercitatiſſimus, ejuſdemque Sancti Magiſtri ac Conſanguinei ſui, in excolendo Germaniæ amplißimo agro, cooperator fideliſſimus. Meruit inprimis de antiquiſſima & nobiliſſima Franconiæ provincia; à quo primùm potentiſſimi Herbipolenſis Pontificatus initia, & continuata tot ſæculis Pontificum, & Franconiæ univerſæ felicitas dimanavit. Memorabilis illa provinciæ univerſæ cõgratulatio, cum magnus Bonifacius, jam Epiſcopum Ordinatum à Zacharia Papa, ſolemni more Herbipolim deduceret, ingenti facto mortalium concurſu una voce acclamantium: *Venite Patres, Venite ſervi DEI excelſi, venite liberatores animarum noſtrarum, augmentate Divini verbi ſemitam, à Beato Kiliano olim nobis monſtratam, quo vomere ſermonum veſtrorum exculta tellus noſtrarum mentium, dignos queat ferre fructus proventuum.* Fuit eloquio valde mitis, inquit vitæ ejus ſcriptor, vultu venerandus & affabilis, in vigilijs ſedulus, in lectione aſſiduus, in eleemoſynis quantum facultas ſuppetebat, benignus & benevolus, ſollicitus de commiſſis, providus in conſilijs, in univerſis moribus compoſitus, in bonis actibus indefeſſus, in contemplatione præ cunctis ſuſpenſus, &c. Conſtruxit plurima templa & Cœnobia Burcardus, præſuitque, ac profuit mirifice Eccleſiæ ſuæ Burcardus, annos omnino quadraginta. Mortuus Anno Chr. 791. & pro eximia vitæ ſanctitate & meritis inexhauſtis, Eccleſiæ Herbipolenſis, totiuſq; Franconiæ Patronus & cooptatus, Prodiere è Cœnobijs & diſciplina Burcardi viri præſtantiſſimi, quos inter, obſides duodecim à devictis Saxonibus Carolo Magno dati, ab hoc autem Burcardo educandi traditi, adoleſcentes ſumo loco nati, qui inſigni poſtea cum Eccleſiæ fructu, ad præcipuas Germaniæ Cathedras ſunt evecti. *Ex Vita per Egilwardum Monachum Annal. Franc. Chron. Herbip. Cratepol. Annal. noſt. German. Aquila, Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

Regii geneſis. *Franconiæ Apoſtolus* *Applauſus populi.* *Elogium* *Multa ſtruit Cœnobia.* *Patronus Franconiæ.* *Diſcipuli.*

Eodem die depoſitio B. Dominici Loricati. Is à lorica, quam ad nudam geſtabat carnem, ferrea, *Loricatus* dictus, inter præcipua Ordinis noſtri decora admirandus eſſulſit. Fuit pœnitentium omnium, ad poſteritatem ſæculorum omnem, illuſtriſſimum ſpeculum, imo, miraculum. Præter loricam ferream, toto ferè corpore circulis ferreis ſtrictus, infæderabilem, ut Manuſcripti loquuntur, cum iniquis ſpiritibus pugnam perpetuo conſerebat. Diebus ſingulis duo Pſalteria modulando, utraq; manu ſcopis armata, nudum corpus crudeliſſima flagellatione, & quidẽ ad incurvã uſq; ſenectam atterebat, quin & nõnunquam, die cum nocte continuato, novẽ omnino tali modo Pſalteria abſolvebat, dum per tã longum atq; aſſiduũ exercitiũ non vacaret, ſomno longius indulgere, ſi caput laſſitudine nimium aggravaretur, illud nonnihil humi, ut erat interim nudus, deponendo, & modiciſſima quiete ſumpta flagella & orationem reſumendo. Inediæ adeo patiens erat, ut panem cum fœniculo ſummas reputaret delicias, affirmans, *corpus humanum, in quo paulatim primus enutritur, in hoc per incrementa poſtmodum roboratur.* Digum & illud ejus dictum, cum in omni Monacho, ut ſtrati molliciem, ſic ſomni longiuſculi uſum, & deſiderium, nimis quam pudendum, deteſtaretur: quia, inquit, *ſomnum ſomnus adeſcat, Vigilias autem Vigiliæ pariunt.* Provocavit, inſigni planè & immortali cum merito, non viros ſolum, ſed & nobiles atque delicatiſſimas matronas, ut voluntariũ ſupplicij & Purgatorij genus avidè arripiendum, & alter ſui ſæculi Baptiſta, rariſ- *S. Dominicus Loricatus.* *Incredibilis rigor.* *Longa flagellatio.* *Digna ſententia.* *Sõnolentes execrantur.*

Digitized by Google

rariſſima vitæ integritate, & inſolentiſſimi rigoris exemplo, mundum univerſum *ad fructus dignos pœnitentiæ faciendos invitavit.* De cujus admirandis virtutibus & exercitijs legendus Petrus noſter Damiani, in vita ejus ad Alexandrum Papã. Deceſſit vir ſanctiſſimus pridie Idus Octobr. Anno C. 1060. cujus ſacrum corpus poſt nonum à morte diem incorruptum, ſepultum eſt à B. Petro Damiani, in Baſilicæ Capitulo: *Ex Dam. oper. Baronio, t. 2. SS. &c. & Annal. noſt: Bened. &c.*

Alter ſui ſæculi Baptiſta.

Ob. 1060.

S. Bernard. Mon.

In Latio, S. Bernardi Confeſſoris. Bernardus patria Apulus, profeſſione Monachus, a magno inprimis vitæ rigore commendatus eſt. Admirabili peregrinandi deſiderio, pietate ſola, nulla inductus curioſitate, cum teneretur, maximam vitæ partem loca ſancta inviſendo inſumpſit, & in Apuliam demum rediens, apud Arpinum morbo graviter tentatus, exhauſto laboribus corpore, ibidem diem obijt, loco humili in ædicula S. Ioannis prope Arcarum ſepultus. Viſus poſtea ſemel atque iterum cuidam, gravia populo Arpinati minatus eſt, niſi digniore loco in Baſilica eorum ſepelirentur. Invento proin, atque tranſlato in Eccleſiam B. M. V. de Arce, ſacro ejus corpore, ſponte Campanæ omnes compulſatæ raro miraculo, omnes recrearunt, & in præſentia omnium, muta loquendi facultatem, ſurdus Preſbyter auditum recepit, treſque dæmoniaci prodigioſè curati ſunt, *Mart. Benedict. Arn. Duac. Monim. & Breviar. Arpin. Ferrar. t. 2. Sanct. &c.*

Peregrinationis deſiderium.

Campana ſponte conſonant.

S. Coſmas Epiſcop.

Ipſa die Natalis S. Coſmæ Hagiapolitani Maiumæ Epiſcopi. Hic patria Hieroſolymitanꝰ tenera etiamnum ætate parẽtibus orbatus, à patre S. Ioannis Damaſceni adoptatus eſt. Coſmam dein cognominem, Monachum Italum, captivum eo abductum Magiſtrum nactus, litterarum ſtudijs cum Ioanne mirum in modum profecit, Grammaticis, Philoſophicis, Mathematicis, Theologicis ſcientijs longè inſtructiſſimus. Pari autem, quo Ioannes ſtudio propoſitoq; ad S. Sabæ Lauram, Ordinis jam tunc noſtri Cœnobium profectus, Monachumque profeſſus, rariſſima vitæ ſanctitate excelluit. Denique vi adactus extractusque cœnobio, ab Hieroſolymitano Patriarcha Maiumenſis Epiſcopus creatus eſt, cumque gregem ſuũ præclare rexiſſet, & ſanctiſſimo vitæ exẽplo Cathedram ſuam æternùm exornaſſet, in ſenectute bona, vita functus deceſſit, relictis pulcherrimis profundiſſimi ingenij monimentis: *Cujus, & Ioannis Muſici Canones nullam adhuc*, inquit Suidas, *comparationem admiſerunt, nec quamdiu hic mundus durabit, admittent. Ex Vita tomo ſecundo Sanct. Ord. & Ioan. Patriarcha Hieroſolymitano &c.*

Eruditio eius.

Elogiũ perinſigne.

Fit Epiſcop.

In Gallia Beati Alani Epiſcopi Altiſiodorenſis, viri doctrina & ſanctitate celeberrimi, qui ex Abbate Ripatorij ad eam dignitatem Chriſti Anno 1151. evectus, poſtquam aliquot annis Eccleſiæ ſuæ ſtrenuè præfuiſſet, dulci Contemplationis illectus ſtudio, rogata Pontificis Maximi licentia, honorem Pontificium denuo abjiciens, in Monaſterio Clarævallis reliquum vitæ exegit, & ſancto fine deceſſit. *Ant. Sander. Ioann. Buzelinus, Aub. Miræus, Ioan. Chenu, &c.*

S. Alanus Epiſcop.

Clar. 1160

Eodem die depoſitio Beati Gaufredi Sorenſis Epiſcopi in Sardinia, admirandæ pietatis viri, virtutibus, revelationibus, & ſignis clariſſimi. Hic ex Infirmario Clarævallenſi ad Pontificatum aſſumptus, cum non multo ante per viſionem quandam ſpectabilis ipſi perſona annulum aureum digito inſeruiſſet. Pontificale munus ſumma cum ſubditorum utilitate ſeptem annis diligentiſſimè adminiſtravit, & ad dilectum aliquando reverſus Cœnobium, & tranſlationi Mellifiui Doctoris intereſſet, ibidem morbo præoccupatus, ad eum, pro cujus honorando corpore venerat, in cœlos conſcendere meruit Anno Ch. 1179. *Rob. Ruſca, Aug. Manrique, Barn. de Montalbo, Faſcic. SS. Henriq. t. 2. SS. &c.*

S. Gaufredus Epiſc.

Præfuit annis 7.

Ob. 1179.

In Monaſterio Ciſtercienſi in Gallia depoſitio B. Ioannis eo nomine IV. ejuſdem loci Abbatis. Fuit hic ob ſummum ingenij acumen, judicij acrimoniam incomparabilem, generoſumque animum ad ardua quævis obeunda accõmodatum ſummo in honore habitus, & poſtquam multis annis, cum ſacras tum prophanas litteras, ſummo cum Auditorum bono profeſſus eſſet, ad totius Ordinis regimen aſſumptus, ut eruditionis, ſic ſanctitatis exemplar ſeſe omnibus exhibuit, inſignibus dum mortali etiamnum in corpore ageret, miraculis à Deo illuſtratus. Præfuit ſumma cum poteſtate annis 13. menſibus tribus, & exhauſtus laboribus, in Domino requievit Anno Ch. 1359. *Monim. Ciſt. Manriq. Henriq. Claud. Rob. tomo 2. Sanctor. Ord. &c.*

B. Ioannes Abb.

Eruditio eius.

Ob. 1359.

Bello-prati depoſitio Beatæ Claræ ejuſdem loci Abbatiſſæ. Clara, cognomento

B. Clara Abb.

Dullaerts, illustre sæculi superioris sydus, tantis virtutibus claruit, ut etiam miraculorum gloria à Numine honorari meruit. Quadam vice, cum ad tantam penuriam Monasterium ejus redactum esset, ut nihil penitus haberet, quo communibus familiæ necessitatibus subveniretur; mox pia Abbatissa una cum Virginibus suis orationi se dedit: & ecce illico oratione expletâ, adfuit ignotus vir aliquis ad portum Monasterii, qui Abbatissæ ad se venire jussæ, magnâ pecuniæ summam numeravit, eâque numerata sic statim disparuit, at deinde requisitus, nusquam inveniri potuerit. Similia ei & alia sæpe contigêre, ejusque tempore Monasterio tam spiritualium quam temporalium bonorum facta est accessio. Fuit ferventissima Regularis disciplinæ Zelatrix, vivum ipsa Virtutum omnium exemplar, quarum suavissimum odorem posteritati dereliquit. Humilitatis & paupertatis studium suis præcipuè commendavit, & toto regiminis sui tempore non alio pedo, aliave supellectile, quam ligneis uti voluit; quo sic scipsam ac Virgines sacras in humilitate contineret. Præfuit annis quadraginta Monasterio, & magno sui relicto desiderio corporis sarcinam deposuit Anno Christi 1545. *Ex mon. ejusdem Cœnobii Arnoldus de Raisse in Auctar. Sanct. Belgii ad Molanum Chrysost. Henriq. Annal. Aost. &c.*

Pecunia divinitus suppeditatur.

Alia miracula.

Humilitas eius.

Ob. 1545.

In Monasterio S. Galli Ven. Burcardi II. œconomine Abbatis, quē author pervetustus, Monachus Anonymus, Moysi cōparat. Claruit A. C. 1008. post mortem miraculorum gloria à Numine commendatus. *Ex mon. Sangall. Iodoco Mezlero, Martiano Bucelino, Goldasto, &c.*

Burcardus II. Abb.

Bellovaci S. Angadrismæ Virginis Abbatissæ. Hæc filia Roberti viri Nobilissimi, qui regii annuli gerulus erat, à patre desponsata Ansberto de Chasliaco Toparchæ, cum Christo se pridem devovisset, venustatem suam lepra deformari à DEO enixè precibus contendit & meruit; sicque dissoluto conjugio, sacro amicta velamine in Cœnobio Oræio Numini fidelissimè servit, cujus postea Abbatissa effecta, sublimissimis perfectionis studiis se totam addixit, illustribus à DEO prodigiis honorata, & præcipuis Bellovacensium Tutelaribus accensa. *Mart. Gall. Car. Saus.*

S. Angadrisma Abbat.

Leprâm imperat.

Patrona Bellovaci.

Eodem die in agro Catalaunensi S. Manegildis Virginis itidem DEO sacratæ, quæ corpore & spiritu sancta, calcatis pompis & deliciis, carne mortificata, victoria ovans, ad palmam quam cælestis Agnus sequētibus se donat, feliciter properavit. *Idem Mart. Gall.*

S. Manegildis Virgo mon.

IDIBVS OCTOBR.

XV. Octobris. A.

S. Hedvvigis Ducissa.

Genus.

Liberi eius.

Votum cōtinentiæ.

CRacoviæ Sanctæ Hedwigis Ducissæ Poloniæ, quæ pauperū obsequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa IV. numero Sanctorum adscripsit. Hedwigis Bertholdi Moraviæ Marchionis, Comitis Tyrolensis, & Agnetis Marchionissæ Orientalis Comitissæ de Rochlitz &c. filia, sorores tres lectissimas habuit, quarū I. Philippo Galliarum, II. Andreæ Vngarorū, Regibus nuptæ, III. Kitzingensis in Franconia Ab. insigni vitæ sanctitate excelluit. Ipsa, Henrico Barbato Polon. & Silesiæ Duci nupta, 3. eidem filios, Bolèslaū, Cōradū, & Henricum Ptincipes, totidemque filias Agnetē, Sophiā, & Gertrudē genuit; quibus in lucem editis, pari cum marito voluntate, & cum Episcopi benedictione, votū continentiæ emisit. Cæterū, quia noverat, in carne prætet carnem vivere magni esse meriti, ad complectendā conservandamque carnis integritatem & castitatem, quoscunq; poterat invitavit. Nobile haud longè ab Vratislavia Trebnicense Virginum Cœnobium cum condidisset, in eo primum filiam tuā Gertrudem Principē Regum Regi despondit, quæ paulo post ob vitæ merita Virginibus præfecta, centum ibidem sponsas Virginū sponso congregavit; & magna vitæ sanctitate resplēduit. Quin & ipsa post Christum exiens extra castro, eo etiam se cum parva familia contulit, & ibidem, marito adhuc vivente Domino servit, *eoque similiter religiosâ animi pietate prope Monacho effecto.* & quamvis Monasticum Ordinem non professa (quo misericordiæ operibus liberius vacaret, effetque unde necessitatem patienti tribueret) cucullum tamen induta, in servando silentio, aliisq; Regulæ & Monasterii Institutis, & vitæ asperitate, Monachas omnes longè antecelluit. Patientia & mansuetudine ad miraculum enituit; quidquid justissimam etiam indi-

Condit Monast.

Filiam Deo consecrat.

Misericordiæ opera.

Digitized by Google

Manſuetudo ejus.

indignationem movere ipſi poterat, placidiſſimè, his ipſis verbis in peccantibus reprehendendo: *Certè; & cur feciſtis: Ignoſcat tibi DEVS.* Quotidiano jejunio, præter Dominicas, ſcle afflixit, tertia quidem & quinta feria piſces & lactaria admittens, ſecunda autem & Sabbatho aridis leguminibus, quartâ & ſexta feriis, pane ſolum contenta; vino nunquam niſi Dominicis & ſolemnioribus diebus uſa, ab eſu autem carnium & ſagimine perpetuo abſtinens. Sæpius cum infirmaretur, prodita Duci marito quod aquam pro vino biberet, experiri prius volens quam indignari, dum ex improviſo ſcyphum illius raperet, & guſtaret, aquam in generoſum illico vinum prodigioſe verſam perſenſit.

Rigor Vitæ.

Donum lachrymarum & raptus.

Lachrymarum gratia inprimis enituit. In templo cum Divinis intereſſet, inſenſilis interdum vita, corpore etiam in ſublimè rapto, & cæleſti luce circumfuſo. Fuit ferventiſſimo in DEIparam ſtudio incenſiſſima, cujus icunculam aliquam eburneam, præcipuo honore & amore proſequēs etiam domo egreſſa plerumque in manibus præterebat; quâ, cum languidis benediceret, illico ſanitatem prodigioſe conſequebantur. Eandem imaginē moriens, ita fortiter manu ſtrinxit, ut commodè è manibus avelli non poſſet; tribus illis digitis ſiniſtræ manus, quibus eam fortiùs tenebat, multo poſt in tumulo repertis incorruptis. Miraculis in vita & poſt mortē magnis & admirandis fuit illuſtriſſima, prophetico etiā ſpiritu à Numine donata.

DEIparæ amantiſſima

Obiit 1243

Mortua eſt A. Ch. 1243. à Sanctis Maria Magdalena, Catharina, Thecla, Vrſula aliiſque pluribus Sanctis Virginibus & Viduis, ad cæleſtes triumphos evocata & educta. *Ex Vita per Engelbertum Monachum Mart. Cromero, Montalbo, Manrique, Schedelio, Annal. Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Bruno Epiſcopus.

In Pruſſia Sancti Brunonis Epiſcopi Ruthenorum & Martyris, qui Evangeliū in eâ regione prædicans, ab impiis tentus, manibus pedibusq; præciſis capite truncatus eſt. Fuit Bruno natus ex Illuſtriſſimo Comitum de Querfurt ſanguine, frater Gebehardi Saxonum Ducis; ex Monacho S. Ioañis Magdeburgenſi, à ſumo Pontifice Ruthenorum Archiepiſcopus creatus, & ad converſionem Sarmatarum legatus. Cum autem Lituanos brevi temporis ſpatio æterno cum merito, Chriſto conciliaſſet, nec modico fructu Apoſtolicis laboribus indefeſſus in Pruſſia laboraret, à nonullis duræ cervicis hominibus, impias ſuperſtitiones ſuas abrogari non ferentibus, interceptus, crudeliſſimè tractatus, manibus denique ac pedibus immaniſſimè detruncatis, capite præciſo, Victor ad triumphos æternos evolavit; illuſtriſſimo generi, & univerſæ Saxonum genti, auguſtiſſimo, *Apoſtoli & Martyris* titulo, ornamentum addens immortale. Occubuit autem glorioſiſſimus Lituanorum & Ruthenorum Apoſtolus & Tutelaris A. C. 1008. *Ex Dithmaro, Mariano Scoto, Baronio, Annal. noſt. German. & Bened. Aquila Imp. Bened. &c.*

Illuſtriſſimum genus

Martyrio coronatur.

Ob. 1008.

Fit Archiepiſcopus.

Apoſtolus Lituaniæ.

S. Thecla Abb.

In Germania Sanctæ Theclæ Abbatiſſæ. Thecla, natione Anglica, Angelicæ converſationis fœmina, à Magno Germanorum Apoſtolo Bonifacio noſtro ex Anglia evocata, Abbatiſſa Eizzingenſis prope Moganum Monaſterii conſtituta eſt; ut cū aliis Germaniæ Apoſtolis, quaſi lucerna in caliginoſo loco luceret, & quod prædicationis verbo illi, iſta exemplo efficeret. Effecit; & Virginum plurimarum, Vitæ ſanctitate præſtantiſſimarum anteſignana & Archiducisſa effecta, Germaniam inſtantiſſimis ſuarum precibus & exemplo mirificè juvit & Inſtitutum Monachicum, infirmiori ſexui utiliſſimè commendans, juſto deinceps Virginum, ſupra omne Amazonum exemplum, exercitu, cælo vim intulit, & ad infima ſupplicum vota cælites attraxit & evicit. Claruit A. C. 730. *Ex Anon. Fuldenſi, Trithemio, Annal. Germ. &c.*

Archiduciſſa Sacratum Virginum.

Clar. 730.

B. Richvvinus.

In Germaniâ, Monaſterio Hemenrodenſi Beati Richwini Monachi. Richwinus patria Colonienſis, juvenis pulcher aſpectu, acutus ingenio, ſed quod præcipuū eſt, omnium virtutū genere ornatiſſimus fuit. Vt autē nulla ſine hoſte eminet virtus, ſic & iſte antiqui hoſtis inſidias non effugit, triūphavit tamen; & taliter quidē, ut deinceps confligere, cum victore tam juvene, minime præſumeret; cum tamen Richwinus, exprobrando potius, quam confligendo triumphaſſet. Cum enim acrius à tentatore, de deſerendo Cœnobio, vexaretur, & tantum non impelli & trahi ſe crederet, in terrā ſe deniq; pronus proſternēs, in hæc altâ prorupit voce: *Diabole, niſi vi, pedibus hinc me extrahas, nō te ſequar.* Abſceſſit, confuſus cacodæmō, & in factō propoſito perſeverans ille, poſt diuturnū agonem ex hâc vitâ feliciter deceſſit. *Menol. Henriq. Cæſar. Heiſterb. t. 2. SS. Ord. &c.*

Tentatio gravis.

Mira Victoria.

S. Aurelia V.

Ratiſponæ depoſitio S. Aureliæ Virginis ſanctimonialis recluſæ. Fuit Aurelia Regio nata genere, deliciarum, honorum, opum contemptu longè illuſtriſſima, incer-

incertum quidem cujus opinione tamen haud improbabili, Lotharij filia, Ludovici Tranſmarini neptis, quæ Principis an Regis cujuſdã potentiſſimi amoribus exambita, & Virginum ſponſo intaminatiſſimo jungeretur fugam inijt, & ad Sanctum VVolffgangum noſtrum Ratiſponæ Præſulem, lectiſſimum Virginitatis propugnatorem, Regum ac Principum Inſtitutorem, vitæ demum atque obſervantiæ Monachicæ propagatorem confugiens, ab eodem ſacro amicta velo, ſecurè non ſolùm in cucullo latuit, ſed & longè ſupra Regiam, inſigni ſanctitatis refulſit majeſtate. Incluſa autem Veteri noſtrorum more prope S. Andreæ Ratiſponę, durum pœnitentiæ & ſacræ obſervantiæ rigorem pro voto amplexa, admirabili conſtantiæ perpetuitate totis 52. annis continuavit, ad coronam æternitatis feliciſſimæ evocata *An. Ch. 1027. Mart. Rom. & Bened. Arnold. Menard. VVig. Hund. &c.*

Regias nuptias fugit.

Includitur.

Ob. 1027.

In Houenes Monaſterio, B. Eliſabeth Abbatiſſæ, quæ multis virtutibus & cœleſtibus revelationibus illuſtris effulſit, & ſicut Angelicè converſabatur in terris, Angelica etiam colloquia frequẽter promeruit. Cujus vitam B. Ioſeph Canonicus Steinfeldenſis Ordinis Præmonſtratenſis litteris conſignavit. De quâ beatiſſima Virgine fertur, Angelum Domini ſæpe vidiſſe, & cum eo familiariter converſatam fuiſſe. *Ex Menolog. Ciſter. Chryſoſtom. Henr. &c.*

S. Eliſabeth Abb.

Angelus ei familiaris.

VVigorniæ in Anglia tranſlatio Sanct. Otwaldi Epiſcopi. Tranſtulit viri ſanctiſſimi corpus, revelatione Divina admonitus Adolphus Eboracenſis Archiepiſcopus, cujus veſtimenta omnia integerrima reperta ſunt, ut ſuaviſſimum odorem ſpirarint, aqua, qua ipſius oſſa abluta ſunt cæcis viſum, auditũ ſurdis, greſſum claudis, & morbis quibuſcunque efficaciæ remedium afferente. *Ex Senatu Bravonio Mon. VVigorn. t. 2. SS. &c.*

S. Oſvvaldi tranſlatio.

Miracula.

Eodem die in territorio Rhemenſi tranſlatio S. Baſoli Abbatis, de qua hac die *Molanus in Addit.*

S. Baſoli tranſl.

Antiſiodori paſſio S. Galtheri Epiſcopi, qui cum eſſet Quinciaci Abbas in territorio Lingonenſi, meritis ſanctiſſimis & miraculorum etiam gloria pollens, mortuo Bernardo de Soliaco Pontifex aſſumptus, cum juſtitiæ terrorem adverſus Eccleſiæ hoſtes zelo Sacerdotali aſſereret, paſtor pro grege occiſus, Martyrij laureolam meruit. Anno Chriſti 1244. in ſuo Monaſterio ſepultus.

Ex Martyr. Gall. Sauſſ.

S. Gualtherus Epiſcop.

Fit Martyr.

XVII. CAL. NOVEMBR.

XVI. Octobris. B.

S. Gallus Abb.

APud Arbonam in Germania, Sancti Galli Abbatis, diſcipuli Beati Columbani. Gallus Keternaci Scotorum Regis filius, Regum ſplendorem vili cucullo in Monaſterio Benchorenſi permutavit.

Peregrinatio.

Prædicandi autem Evangelij cauſa Abbatem Columbanum ſequutus in Britanniam, indeque in Galliam, in Alemanniam denique conceſſit, & prope Turicinum lacum primò, ad oppidum deinde lacus Potamici Brigancium conſedit, ubi reconciliato Sanctæ Aureliæ templo, tria inde ſimulachra, ærea, auro mitè fulgentia, divinis honoribus ab inſaniente populo celebrata, extraxit & comminuit. Exulceratis gentilium animis cedendum ratus Columbanus in Italiam recedens, Gallum febribus detentum, una cum Magnoaldo & Theodoro Monachis in Alemannia reliquit; qui ut primùm convaluit, eremum cum jam dictis diſcipulis ingreſſus, triduano cum jejunio, precibus ac lachrymis conſecravit, & Monaſterium condidit, in quo plures Fratres Monaſticis diſciplinis, divinarumque Scripturarum intelligentia imbuit; & gentes circumpoſitas Apoſtolico exemplo atque merito, IESU Chriſti fidem ſectari docuit. Fridiburgam Gũzonis Alemanniæ Ducis filiam, Sigeberti Regis ſponſam, à ſæviſſimo dæmonio liberavit; Ducis autem opulentiſſima dona omnia apud Arbonam in pauperes erogavit. Abbatiam Luxovienſem, Epiſcopatum Conſtantienſem ſuſcipere recuſavit. Columbani in Italia obitum, per viſionem in Alemannia prænovit. Denique cum populos multos ab idolorum cultu avocaſſet, febre apud Arbonam correptus, inter diſcipulorum manus feliciſſimè expiravit. Sed cum illic nullo modo humari potuiſſet, indomitorum tandem equorum ductu, ardentibus continuè ad feretrum cereis, ad Cœnobium ſuum perlatus, Ioannis Epiſcopi Conſtantienſis, ſui olim diſcipuli, Fratrumque manibus ſepultus, miraculis claruit. Obijt A. C. 624.

Simulacra everſit.

Monaſterium condit

Vir Apoſtolicus.

Inſigne meritum.

Epiſcopatũ recuſat.

Miracula inſignia

Ob. 624.

Ex

Ex Vita per Walaf. Breviario Bened. Monim. S. Galli, Constantiæ Bened. tom. primo Annal. Germ. &c.

S. Berchar. Abb. Mart. Item Sancti Berecharij Abbatis & Martyris. Bercharius Luxovienſis primùm Monachus, obedientiæ inprimis rariſſimo exemplo effulſit, cum è cellario ab Abbate vocatus, tanta velocitate occurrit, ut amphorandæ curandæ oblitus, epiſtomium manu deterret. Conſtitit in modum columnæ cereviſia, ſupra ſuperficiem vaſis, quod tamen miraculum, minimè ſuo juvenis, ſed Abbatis merito deputavit. Creatus poſtea Altivillarenſis Cœnobij Abbas, cum egregiâ vitæ ſanctitate ſuis præluxiſſet, à Dagovino Monacho, quē pro meritis objurgaverat, de nocte in lectulo ſuo crudeliſſimè confoſſus eſt. Ferrum, quod parricida mergere conatº eſt, ſuper aquas natavit, & impius in amentiā actus, cruentis adhuc manibus ſignum ipſe pulſavit, quo territi Fratres, cum ad Abbatem convolarent ſeminecemque offenderent; rati, quod res erat, Dagovinum comprehenſum Sancto obtulerunt, & quid de eo fieri vellet rogarunt: Erupit in ſuprema hæc, & digna Martyre Chriſti verba moriturus: *DEVM tibi, Frater, placatum redde: nam me quod attinet, omni te liberum impietate dimitto.* Scaturavit multo poſtè ſancti viri tumulo pretioſiſſimum oleum cunctis quocunque morbi genere laborantibus prodigioſè ſalutare. Defendit raris poſt mortem prodigijs familiam ſuam Bercharius, & bonorum Cœnobij rigidiſſimè ultus eſt. Illud inſignius illuſtrioris victoriæ miraculum fuit; cum viginti Cœnobij fideles ſeptingentos hoſtes funderent & diſſiparent, mira quadam prodigioſioris fumi denſitate animos hoſtium deterrente, an avertente. Sed & illud rarius, cum à Paſchate ad uſque Principis Apoſtolorum Feſtivitatem, perpetua ſiccitas arva omnia exhauſiſſet, circūlatis Sancti viri Reliquijs, pluvias illico cælo deductas fœcunditatem terris reddidiſſe. Claruit Abbas lectiſſimus *A.C. 660. Ex Aſſone Dervenſi, Momin. Lux. & diu. rer. Gall. ſcript. &c.*

Inſigne miraculum.

Occiditur à Monacho.

Parricida mirè prodiit.

Manſuetudo viri Sancti.

Mortui etiam ſuos curant.

Victoria inſignis.

Siccitas tollitur.

Clar. 660.

Moguntiæ Sancti Lulli Epiſcopi & Cōfeſſoris. Lullus Illuſtriſſimo Anglo-Saxonum Principum natus genere, Magni Germanorum Apoſtoli Bonifacij conſanguineus, ſeptennis puer Chriſto in Cœnobio oblatus, audita poſtea; de Bonifacij Apoſtolatu in Germanijs, celebri famâ, ipſum conſequutus, incredibili cū fructu in Vinea Domini laboravit: ita qui-

S. Lullus Epiſcop.

dem ut glorioſiſſimum *Apoſtoli Saxonum* nomen promeruerit. Ob inſignem autem in rebus gerendis dexteritatem Magiſtro & cognato optimo in Archiepiſcopatu Moguntino ſuccedens, totius item Germaniæ Apoſtolatum ſuſcepit, & admirabili induſtria & charitatis dilatatione, in remotiſſimas ſeſe provincias extendit, & miſſis prædicatoribus, gentes in unitate fidei congregare nunquam deſtitit, & pene innumeros mortales S. Matris Eccleſiæ gremio adduxit. Condidit celeberrimum illud Hersfeldenſe Cœnobium, in quod ſub mortem, velut in portum optatiſſimæ poſt tantos labores quietis ſeſe recipiens, placidiſſimo ſomno in Domino requievit Anno Chriſti 787. nti-gnis deinceps à Numine miraculis honoratus, cujus ſanctiſſimum corpus ſexagēſimo poſt obitum anno repertum eſt incorruptum. *Ex Antiquit. Fuld. Brovveri, Vincent. Belvac. Hermanno Contracto, Molano, Baronio, Annal. noſt. Germ. & Ben. libro noſtro de Epiſc. Germ. &c.*

Apoſt. Saxonum.

Apoſt. Moguntinus.

Innumeros convertit.

Ob. 707.

Incorruptio longa.

In civitate Noviomenſi Sancti Mummuleni Epiſcopi. Hic Luxovienſis primùm Monachus, Sancti Audomari diſcipulus, ea excelluit vitæ ſanctitate, ut magno Flandriæ Apoſtolo ſanctiſſimo Eligio noſtro in ſede Noviomenſi ſuccedere cogeretur. Apoſtolico proin & ipſe zelo ſuccenſus, longè lateque per ſummas itinerum difficultates diſcurrens, nulli pepercit labori, & multos ſua prædicatiōne ad Chriſtum convertit, quos inter, maximo Galliarum bono, multos è Palatinis proceribus, qui intermiſſo etiam Regali miniſterio ad ipſum cōcurrebant, donec ad Clotharij Regis aulam ipſe evocatus, ibidē copioſum quoad vixit fructum Domino compararet, & juſtitiam inprimis ſartam tectam ſervari impetraret, peſſimaſque conſuetudines, licentiam, adulationes, ambitionem ex palatio proſcriberet. Rexit, præter Noviomenſem, conjunctam etiam Tornacenſem Eccleſiam, nulla prorſus honoris ambitione, unde ſcelerati nonnulli peſſimè ſibi blandiantur, ſolum autem amore gregis Dominici, quem Domino ſuo immenſis penè laboribus lucrari conabatur. Stipendium autem prædicationis, & reditus Pontificatus, nullo modo in famulitium aliquod, ſive ad ſplendorem aliquem expendebat, ſed ſola contentus, cum Apoſtolo, neceſſitate, omnia in pauperes erogabat, cum ipſe duriſſima caſtigatione, carnem ſuam coerceret, & in ſervitutem redigeret, cu-

S. Mummulenus Epiſc.

Vir Apoſtolicus.

Antè Regē convertit.

Duas Cathedras gubernat.

Reditus Epiſcopales quonam converſi.

ram Epiſcopalem & onera minimè alijs crederet, verè omnium, & maximè pauperum & afflictorum ſe Patrem exhiberet, ulceroſa ægrorum membrorum mẽbra balneis foveret, & ut ſua diligentiſſimè pertractaret & curaret. Obijt teſte Buzelino Anno Chriſti 686. (alijs 691.) cum SS. Eccleſiæ Sacramentis munitus valedicensque populo, in ferventiſſimas gratiarum actiones manus & vocem cum mente attolleret, eligens in communi ſub dio extra urbem Cæmeterio, cum plebecula ſibi credita ſepeliri. *Ex vita & monim. Eccl. Noviam. & Tornacenſis, Molano, Miræo, Buzelino, Trithemio, Henrico Coſtero, Annal. noſt. & t. 2. Sanct. Ord.*

Pauperum pater.

Ob. 686.

Cum plebecula ſua vult ſepeliri

Andegavis Natalis Sancti Magnobodi Epiſcopi & Confeſſoris. Ita nonnulli hac die: nos die ejus depoſitionis ſive ſepulturæ, ſequenti prolixius.

S. Magnobodus Epiſcop.

In Monte-Falconis depoſitio Sancti Baldrici Abbatis & Confeſſoris. Baldricus, ſive Baldericus, Sigeberti Auſtraſiorum Regis filius, Dagoberti nepos, Regium genus, præ Chriſti ſervitutis nobilitate inter abjectiſſima habuit, & cucullum præ purpura ambiens, rariſſima vitæ ſanctitate excelluit. Condidit bina Ordinis noſtri Cœnobia, Virginum alterum in honorem Virginum Virginis quam unicè dilexerat, in Vrbe Rhemenſi (aliàs San. Petri dictum) cui ſororem ſuam Sanctam Bonam præfecit, alterum in monte Falconis, cui ipſe præfuit, inde appellarum, quod cum locũ aondendo cœnobio quæreret, Falconem itineris Ducem habuiſſet. Mortuus eſt Rhemis, & ibidem conditus, verum à ſuis denique ad Montem-Falconis tranſlatus, ubi, cum ipſum in Eccleſia Sancti Germani condere pararent, corpus movere nullo modo potuerunt, quoad ipſum in Sancti Laurentij, ubi dum viveret ipſe locum elegerat, ſepelire decernerent. In tranſlatione cum Rhemenſes vim pararent, & ſacrum pignus Monachis eripere ſtatuerent, divino miraculo prohibiti ſunt. Anno Chriſti 854. cum è ſepulchro levaretur, caput ipſius velut vivi hominis, tres roſeas easque calidas ſanguinis guttas deſtillavit. Circumlatis aliàs ejus Reliquijs campanæ nemine pulſante, ſponte ſonuerunt, uti etiam aliquando ſponte ſonantes, prædones ꝑdidêre & terruêre. Siccitatis aliquando tempore eædem cum Sancti Iovini pignoribus circumlatæ, pluvias quamprimùm cœlo deduxêre, eo majore miraculo, quod pallia ipſa, quibus Reliquiæ tegebantur intacta prorſus ab aquis ſumma cũ omnium admiratione conſpicerentur. Sunt qui Baldricum ante profeſſionem Dagobertum fuiſſe appellatum aſſerant, vetuſtiſſimo jam exemplo nominis etiam ipſius in converſione relicti: putentque à Grimoaldo poſt mortem patris in Scotiam relegatum, inde autem in Gallias reverſum, Monaſteria exſtruxiſſe. *Ex Hiſt. Rhem. Flodoar. Hugone Menardo, t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Baldricus Regũ filius.

Condit Monaſteria

Falconem itineris ducem habet.

Funus moveri non poteſt.

Incorruptio

Rara miracula.

Nominum mutatio in profeſſione.

In Anglia B. Balduini Archiepiſcopi Cantuarienſis, Sanctis operibus, mirâ eruditione & omni virtutum genere ornatiſſimi. Balduinus cognomento Devonius, plebeis parentibus in civitate Oxonienſi natus, puerili ætate ſtudijs liberalibus adhibitus, miros ſtatim in litteris progreſſus fecit, Bartholomæi Oxonienſis Epiſcopi ſumptibus liberaliter educatus. Iuvenili ætate abſolutis cum admiratione omnium ſtudijs, literas publicè profeſſus, ſummo omnium applauſu auditus eſt. Doctrinæ magnitudinem rerum gerendarum prudentia, ſingulari eloquentia, morum etiam urbanitate & virtutum eximijs exemplis cumulavit. Archidiaconus Cathedralis Eccleſiæ renunciatus, ipſa honorum auſpicaciſſima principia DEO conſecrans, cucullum amplexus in Fordenſi cœnobio, dignitates quibus digniſſimus erat minimè effugit, verum Abbas ibidem paulo poſt electus, inde ad Cathedram Wigornienſem extractus, Cantuarienſis demum Archiepiſcopus, totiuſque Angliæ Primas, & à Lucio Papa Legatus Apoſtolicus renunciatus eſt. Meruit graviſſimè de Anglia univerſa, Synodo inprimis apud VVeſt-Monaſterium congregata. Pro recuperanda terra Sancta, & Saracenis ſtrenuè laboravit, Principes ad ſanctam expeditionem feliciſſimè impulit, ipſe ſuis ſumptibus quingentos milites aluit, & in Paleſthinam profectus, zelum ſuum ferventiſſimus multis argumentis prodens ac probans, multis viciſſim miraculis à Numine commendatus eſt, in qua etiam ſancta expeditione ſummo omnium Catholicorum mœrore in Syria obijt Anno Chriſti 1103. relictis plurimis præſtantiſſimi ingenij monimentis.

S. Balduinus Archiep.

Litteras profitetur

Dignitates eius varia.

Meritum inſigne.

Zelus & miracula

In Hiſpania Sancti Bernardi Viquenſis Epiſcopi, viri verè Apoſtolici. De quo prolixius agimus die 23. Octobr. inferius.

S. Bernardus Epiſcop.

Duaci Beati Gordavij Eremitæ, qui & Gurdiellus à nonnullis appellatur. Fuit hic

S. Gordan.

Digitized by Google

hic primus Aquiſcinctini loci, ac dein Cœnobii, incola & Auctor, ubi ſua benedictione, uliginoſo olim & inſalubri admodum loco, miram gratiam conciliavit, & fontem lympidiſſimum ac præſtantiſſimum effecit. A morte autem, cum abſque honore locus jaceret, Galtero de Montygnii & Sigero de Los Dynaſtis opulentiſſimis apparens idem Gordonius, ut celeberrimum illud Cœnobium Aquiſcinctinum conderetur hortatus. Fundatoris juxta titulum meruit. Subjecerunt ſe iidem Dynaſtæ ſancto ipſius Magiſterio, quibus deinceps, multi egregia ſanctitate viri ſeſe adjunxerunt, Gordonio facē omnibus admirabili vitæ ſanctitate præferente, ſigniſque innumeris locū illuſtrante. Ditavit Cœnobium Varinus Theſſalonicenſis Archiepiſcopus pretioſiſſimo S. S. Reliquiarum theſauro è Græcia allato, in gratiā Roberti Iunioris Flandriæ Comitis eaque inter annulo quo cælorū Auguſta fuit S. Ioſepho deſponſata. *Mart. Gall. Car. Sauſs, variis rer. Belg. Scriptore.*

Auctor Cœnob. Aquiſcinct.

XVI. CALND. NOVEMBR.

XVII. Octobris. C.

S. Andreas Cretenſis.

Conſtantinopoli, Sancti Andreæ Cretenſis Monachi, qui ob cultum ſacrarum imaginum, ſub Conſtantino Copronymo ſæpius verberatus, tandem amputato altero pede, reddidit ſpiritum. Ita Martyrologium Romanum & Benedictinum hac die. Fuit ſtupenda Andreæ Conſtantia, quā rem arduam nimis ac periculoſam aggreſſus, nihil territus tantâ Catholicorum ſtrage, difficili ſuſcepto itinere, crudeliſſimum Imperatorē ſponte convenit, & pro ſceleribus audenter redarguit, cultumque Sanctarum imaginū glorioſiſſimè aſſeruit & propugnavit. Quem blandimentis inſuperabilem Tyrannus immaniſſimus, veſtibus primò ſpoliatum, ac funibus extenſum diſtentumque flagellis crudiſque boum nervis fædiſſimè lacerari præcepit. Rurſumque promiſſis tentatum, ſed in propugnanda veritate liberiorem, maxillis tunſione lapidum confractis, carceri multos dies incluſum, ad acerbiora longe ſupplicia repetivit. Laniabant ejus carnes, fodiebant latera, ſcrutabantur ferro viſcera carnifices, ſed reconditum corde Fidei theſaurū ſuffurari non poterant. Cum Imperator acrioribus furoris ſtimulis agitat⁹, prolata in Chriſti teſtem mortis ſententia, pedibus revinctum, ad ſupplicii locum fædè raptari imperavit. Sic tracto laceratoque accurrens quidam dum ſecuri arrepta atque impacta pedem amputat, generoſiſſimus ejus animus corpore ſolutus, ad triumphos æternos evolavit. Projectum avibus feriſque corpus, intactum ſervatum eſt, interque alia poſtea ſepultum cadavera, prodentibus duodecim energumenis, & terram manu fodientibus, prodigioſeque curatis, cæleſtem odoris fragrantiam ſpirans repertum eſt, & honorifice conditum, multis deinceps miraculis coruſcavit. Paſſus eſt A. C. 761. *Ex Metaphraſte, Arnoldo Duac. &c.*

Ejus fervor & conſtantia.

Crudeliſſime cæditur.

Tormenta ingenia.

Interficitur.

Corpus ſuis redditur.

Paſſus eſt. A. 761.

Andegavis, depoſitio Sancti Magnobodi Epiſcopi & Confeſſoris. Magnobodus, ſive Magno-bonus (Gallicè *Mainbœuf.*) ex Abbate Colonetenſi, ad celebrē Andegavenſis Eccleſiæ Cathedram, unanimi & Regis & omnium conſenſu vocatus, inſigni vitæ ſanctitate non Dioeceſim ſolum ſuam, ſed Galliam, & Eccleſiam illuſtravit univerſam. Ejus Epiſcopatum, primo urbis ingreſſu, inſigni prodigio DEVS illuſtravit: cum à captivis exoratus, eiſdem libertatem fruſtra ab Vrbis præfecto efflagitaret, quippe, Eccleſiam ſuam ingreſſus, ut primum pro iiſdem captivis DEO ſuo preces obtulit, ruptis prodigioſe omnium compedibus, ac reſeratis ſeris carcerum, ſoluti & gratulabundi omnes liberatori ſuo in eadem Eccleſia occurrere. Provinciam ſuam, dum Viſitando, ut vocant, luſtraret, ad villā Quartiniacum (ut humili ſemper veſtitu uſus eſt) à pueris ludibrio habitus, defenſus illico à Numine fuit, cum metuenda quædam pulverum procella, puerum præ cæteris inſolentiorem, per aera illico abreptum, ac diu à parentibus quæſitum, peſſimè mulctatum, procul in denſiſſimum quoddam ſenticetum abjeciſſet, quem ſemianimem ad ſe delatum vir DEI, manu apprehenſum omnis injuriæ immemor, incolumen illico parentibus reddidit. Ad ripam fluminis delatus, fuſis precibus, navem ab adverſo littore, abſque remige, ultro obviam, pro voto ad obſequium habuit, quam cum ſuis ingreſſus, ſimili miraculo, eo quo voluit, delātus eſt. Venenum ſibi propinatum Divinitus cognovit, conſciosque ſceleris amice habuit, & manſuetè

S. Magnobodus Epiſcopus.

Principium Epiſcopatus miraculo inſigne.

Carceres mirè ſoluti.

Petulantia pueri correcta.

Puerum ſanat.

fuctè ac modeſte corripuit. In pauperes profuſus, liberaliſſimum Numen non ſine miraculo expert⁹, nuñorum etiam, quos erogaverat, numero, miraculosè duplicato. Deceſſit ex hac lachrymarum valle A. C. 668. in ſui nominis Baſilica conditus & honoratus. *Ex Vita t. 2. Sanct. Ord. Anto. Cl. Roberto, Ioan. Chenu &c.*

Mors A.C. 668.

S. Gilbertus Magnus Abb.

In Gallia depoſitio B. Gilberti cognomento Magni, VIII. Abbatis Ciſtercij, eruditione & ſanctitate præſtantiſſimi. Gilbertus ſive Gilibertus natione Anglus, Monachus & Abbas Reformatiſſimi Ordinis noſtri Archiſterij Ciſtercienſis, ea eruditionis fama & prærogativa claruit, ut ab eruditiſſimis ſui & poſterorum ſæculorũ *Doctoribus Magni & Theologi* titulis honoretur. De eo, ſic ſcribit Pitſeus: Gilbertus &c. Vir acuti ingenij, ſolidi judicij, tenacis memoriæ. Quibus fretus adminiculis, ad eminentẽ plane pervenit eruditionẽ. Poeta non contemnendus, Rhetor, eloquio clarus, ſtylo nitidus, ſermone gravis, Philoſophus etiam ſubtilis & ſublimis, Hiſtoricus inſignis, in concionibus celebris, in quib⁹ S. Gregorij M. & Bernardi fuit diligens imitator. Theologus denique profundus & ſolidus, Poſtquam Anglicas Academias frequentaſſet, Gallicas etiã viſit, maximè Pariſienſem & Tholoſanã, in quib. ſtuduit, diſputavit, prælegit, ſcripſit, Bibliothecas perluſtravit, ſelectiores omnis generis libros pervolvit, notatu digniora diligẽter ubiq; tanquã flores decerpſit, in ordinem redegit, & ex ijs plurima ad omnis poſteritatis utilitatem edidit: Cõmentarios in diverſos ſacræ ſcripturæ textus, libris pluribus; In Pſalterium librum unum; Diſtinctionum Theologicarũ librum unum; de naturis rerum librum unũ, &c. quæ enarrat Pitſeus. Sed longè illuſtrius, quod Pitſeus præterijt, diligẽnter adnotavit in Phœnicæ Doctorum Angliæ Henriquezius: Occulti meritorum theſauri, inquit, qui ſoli Deo notus eſt, æſtimatio omnib⁹ maximè innoteſcit, *ex ſtupendis crebrisq; miraculis*, ab ipſo tam in humanis ãgente, quã inter cælites triumphali jam redimito corona, feliciter gaudẽte patratis, &c. Mortuus eſt An. C. 1165. Tholoſæ, ibidemque ſepultus, in magna veneratione habitus. *Ex Menolog. Henriq. Phœnice Doct. Angl. Pitſeo, VVione, Manriq. t. 2. Sanct. &c. quem aly Anno Ch. 1280. deceſſiſſe ſibi falſo perſuadent.*

Fuit Magni nomen.

Inſignis eruditio.

Scripta eius

Miraculis claret.

Ob. 1165.

S. Auſtrudis Princeps

Lauduno-Clavato natalis S. & Illuſtriſſimæ Auſtrudis Virginis & Abbatiſſæ, quæ ab ipſis infantiæ rudimentis, mira Dei gratia prædita, etiam Virtutibus & miraculis glorioſa migravit ad Chriſtum. Fuit, Auſtrudis filia Beatorum Blaudini & Salabergæ Principum, à quibus ſanctè educata, cum germanis fratribus & ſororib⁹ omnibus, gratiſſima oblatione Deo conſecrata, poſt ſorores BB. Saretrudem & Ebanem, Laudunenſis Cœnobij Abbatiſſa effecta, admirabili vitæ excelluit ſanctitate. *Ex Vita t. 2. Sanct. Ord. Molano, Arnoldo, Manardo, &c.*

Abbatiſſa.

In Monaſterio Caſinenſi Venerabilis Alberici S. R. E. Cardinalis, ejuſdem cœnobij Monachi, graviſſimis meritis præſtãtiſſimi. Albericus, in ſacratiſſimo Ordinis noſtri Archiſterio Caſinate Monachũ profeſſ⁹, triſti ac luctuoſo Chriſtianæ Reipubl. tempore, virtutẽ ſuam maximè exercuit, æternoque cum ſuo, tum cœnobij ſui atq; Ordinis univerſi ornamento, Romanæ Eccleſiæ ſuam operam probavit. Cum enim Berengarius Andegavenſis Eccleſiæ Diaconus linguam & calamũ, in Sacroſanctum Euchariſtiæ Sacramentum impie dementerq; exacuiſſet, & ſæpè admonitus delirare pergeret, Nicolaus II. Pont. max. coacto Romæ ſacrorum Antiſtitum conventu, ipſum ad dicẽdam cauſam evocavit. Comparuit ſceleſtus, & ut erat in dicendo promptus ac copioſus, ita erroris ſui impietatem palam tuebatur, ut orationis calliditate, velut præſtigijs, Auditorib⁹ imponens, venerandi cõſeſſus Præſules, in ſummas angustias adduceret. Albericum proin, ſingulari ſapientia virum celebrem Caſino Romam Pontifex ſummo accerſivit, qui cum audaciſſimo hoſte congreſſus, ita feliciter in oculis omnium conflixit, ut non modo nefarij dogmatis impietatem ſtraviſſe, verùm ipſimet etiã adverſario linguam præcidiſſe videretur. Cardinalium poſtea ac cõl⁹ numero, ſacram purpuram mirificè exornavit, & de Eccleſia mereri non deſiit: Pari ſiquidem magnanimitate cum ipſo etiam Cæſare pro S. Matre Eccleſia dimicare audax, Henrici IV. Imp. nequitiam libro inſigni prodidit, mirè convicit, & triumphavit, Romanique Pontificis auctoritatem, & liberam electionem digniſſimè aſſeruit. Vt autem erat Beatiſſ. Matri admirabili addictiſſimus pulcherrimum de eiuſdem Virginitate librum compoſuit, ac plura alia divini ingenij monumenta reliquit. Claruit A. C. 1060. & 1070. *Ex Marco Ant. Scipione familiarum noſt. Leone Oſtienſe, Petro Diac. Iepes, Trithem. Arnold. &c.*

V. Albericus S. R. E. Card.

Errores Berengarii.

Alberici fama.

Triumphat de Berng.

Cõtra Imp. dimicat.

Clar. 1060

In Hiſpaniis tranſit⁹ B. Luciæ Recluſæ.

B. Lucia Recluſa.

Hæc

Hæc nobilissimo orta genere, cum adolevisset, S. Dominici instructa prædicatione, Psalterium Marianum utiliter addidicit, cujus deinde fructus, omni alio destituta solatio, mirificè experta, incōparabiles cùm à DEIpara, tum à Christo ipso favores percepit. Nupta siquidē postea cuidā militi cruce signato, ipsumq; ad omnia comitata pericula, prægnās à Turcis intercepta, pecorū curæ ab his addicta, appropinquante partus hora, ipsa Nativitatis Christi solēnitate, media nocte, inexperta partus, obstetricante & juvante ipsamet cœlorum Regina, puerum enixa est, quē admirabili dignatione ipse Virginis filius Christus Dominus, sacro baptismo expians, Marianum appellavit. Nec satis: Festo Purificationis præsentatur mirabiliter in templo Lucia, & admiranda sane gratia, tempore communionis sub Missa cōmunicat de manu Christi prima, post quam DEIpara, aliique deinceps cælites sacro similiter pane refici visi sunt; fuitque grandi prodigio Lucia è Turcia trāllata Compostellam. Sanctissimo deinde Reclusorum, cum filio suo se devovens instituto, & tantæ Tutelari suæ in Psalterio feventissimè serviens multis clara revelationibus, sancto fine requievit, ab ipsamet cælorum Augusta ad æterna deducta Palatia sub A. C. 1240. circ. *Ex B. Adamo de Rupe, Coppenstenio, Tenre, &c.*

Captiva.

Deipara obstetricatur.

Mira gratia.

Transfertur.

In Hispania, Ven. Patris Chrysostomiā Conceptione Monachi Vallis Ecclesiarū, viri omnium scientiarū doctrina instructi, humilitate & patientia probatissimi, qui post longos & multos labores fortiter in ordine exantlatos, cum aliquando Horas Canonicas legeret, & ad eum versiculum perveniret: *Cum dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas Domini*, se eam infra mensem obtenturum, voce è cœlo lapsa apertè & distinctè audire meruit; & infra terminum prædictum, obdormiens in Domino, in ejus hæreditatem introductus est. Claruit nostra ætate. *Chrysostom. Henriq. Menol. Cisterc. &c.*

V. P. Chrysostomus.

Vox de cælo ad ipsum lapsa.

XV. CALND. NOVEMBR.

XVIII. Octobris. D.

S. Ildephonsi Comm.

COMMEMORATIO insignis solemnitatis & gratiæ, quâ Sanctiss. Ildephonsus noster, è Monacho Agaliensi Toletanus Archiepiscopus, ab Augustissima Cælitum Imperatrice hac die honoratus, casula cœlesti prodigiosi candoris, rarissimo & dignissimo munere donatus est. Ad preces siquidem Matutinas de nocte, ex more, descendenti in Ecclesiam, comitibus ejus nimio fulgore territis, & retrocedentibus, vita DEIpara, prope arā majorem in solio Pontificali residere, insigni Sanctarum Virginum cœlitum comitatu stipata. Ad quam cum intrepidus ipse pgrederetur, eamque adoraret, hilari ipsa vultu ac voce, deprompto munere, sic illum est alloquta: *Propera, in occursum serve DEI charissime, accipe munusculum de manu mea, quod de thesauro filii mei tibi attuli. Sic enim tibi opus est, ut benedictione tegminis, quæ tibi data est, in meo tantum servitio utaris. Et quia oculos Fidei fixos, in meo servitio tenens permansisti, & laudem meam diffusa in labiis tuis gratia, dulciter in cordibus fidelium depinxisti: & vestimentis Ecclesiæ jam in hac vita ornatus eris, & in futuro, in promptuariis meis, cum aliis servis Filii mei lætaberis.* Quibus dictis, relicta miri candoris veste, in cœlos remeavit. Porro de veste illa, ait Beatus Iulianus noster, Toletanus & ipse Archiepiscopus: Vestis autem, quam detulerat DEI Mater, servatur in Toletana Ecclesia, miræ subtilitatis mitique candoris. Tum & Cathedram Episcopalem, in qua dignata est residere DEI Mater, nullus postea sedere præsumpsit Episcopus, nisi Sigebertus, qui statim sedem ipsam perdens, exilio relegatus est. Ita Iulianus. Agunt prolixe de Ildephonso *Caietan. noster, Iepes, Ant. de Balinghen, & diversi rerum Hisp. script. &c.*

Visio mira.

Deiparæ favor.

Vestis nivea

Sedes Episcopalis.

Hamburgi, Sancti Bennonis Episcopi & Confessoris. Benno sive Benedictus in Monasterio nostro Hamburgensi Monasticen professus, cum doctrina & sanctitate, nulli suo tempore secundus existeret, Regimberto Episcopo defuncto ad VVādalos convertendos missus & Episcopus consecratus, in Apostolici muneris functione egregiā S. Romanæ Ecclesiæ operam navavit, Dæmonum apud barbaros cultum sustulit, & Christianam Religionē plurimis in locis plantavit ac propagavit, eo quidem successu, *ut Quintus VVandalorū Apostolus*, vocari meruerit. Obijt post maximos labores, æterni meriti manipulis

S. Benno Episcopus.

Idololatriā profligat.

Quintus Apostolus VVandaliæ

1190.

lis ditissimus *A.C.1190. Ex Sax. Crantzii, Annal.nost.Germ.& Bened. Aquila Imp. Benedict.& t.2.Sanct.&c.*

S. Monon Mon.& Mart.

Leodij passio S. Mononis Monachi & Martyris. Hic è fertilissima illa Monachorum Sanctorum Insula Scotiæ Angelico ductu in Belgium delatus, ad Arduennam substitit, & condita illic cellula vitam plane Angelicam in terris duxit; cumq; Domino gratissimam hostiam seipsum quotidie immolaret, plurimosque Sancto exemplo accenderet, illustrem vitæ cursum, fine illustrissimo coronavit, suique sanguinis purpura locum & provinciam universam nobilitans & impinguans, præmia æternitatis meruit, sub An.Ch. 640. *Ioann. Molan. Arn. Duac. Hugo Menard. Annal. Germ.&c.*

Ab Angelo ducitur.

Passus est A. 640. circ.

S. Theobaldus princeps

In Gallia, Monasterio Claræ vallis, B. Theobaldi, cognomento Pij Campaniæ Comitis, admirabili vitæ sanctitate conspicui. Theobaldus Campaniæ Comes Principum Galliæ spectatissimus, potentissimus, & à Rege II. sub purpuræ etiamnũ & gemmarum integumento Monachi animum gessit, & omnes partes explevit, adeo quidẽ feliciter, ut non in palatinos solũ suos, & provinciæ amplissimæ subditos, sed & in ipsam etiam militiam, & raro exemplo in milites ejus, pietas illa, pietatisq; nomen tam illustre se se diffunderet, ijq; *Monachi & Conversi* à Regijs, ob eximia modestiæ, pietatis, & patientiæ exempla appellarentur. Opibus autem amplissimis bene usus Theobaldus, Basilicas & Monasteria plurima exstruens, alia liberalissimè locupletans & restaurans, Deo qui omnia tribuebat, omnia retribuit, in pauperũ inprimis, charissimorũ membrorũ ejus cura, sitim & famam ejus amantissimè refocillans: *Erat*, inquit Beat. Vincentius, *Theobaldus Comes, Pater orphanorum, & judex viduarum, oculus cæcorum, ac pes claudorum, singulariter munificus in pauperibus sustentandis, in extruendis Monasteriis, & erga religiosos quosq; largitate incomparabilis.* Approbavit servi tam diligẽtis studia insigni benevolentiæ argumento bonum Numẽ, & se in pauperib⁹ suis coli, memorabili inprimis exemplo, pdidit. Frequens optimo Principi erat ad leprosorũ tuguria divertere, alloquio, & manu sua illos dignari, & quibus egerent ipse exquirere, ipse impẽdere; affabilitate sua & liberalitate omnes undiq; pelliciens, ut quidam in conspectu palatij ejus tuguriolũ sibi struere nõ vereretur, quo liberius Principis tam amici amicitia frueretur. Nec impediri potuit Theobaldus, quomin⁹ quotiescunq; trãseundum erat, ad leprosum ingressus, familiarius salutaret, & ut Christo suo, indignantibus subinde palatinis, obsequium impenderet. Evenit, ut per absentiã ejus moreretur & sepeliretur leprosus, ignorãte Comite, & nihil minus metuente. Reversus proin, & ex more equo descendẽs, ut amicũ salutaret, *oportet me*, inquit, *visitare pãtrẽ meum, intransq., nõ leprosum, sed in leprosi forma & habitu, contemplatus est Dominũ. Cui cum consuet a opera misericordiæ impendisset, tanto devotius, quanto insp trabatur à visitato fortius* (verba B. Cæsarij sunt) *hilaris exivit. Cũq; suis dixisset: gaudeo me videre leprosum meum, responderunt ei quidam: Domine sciatis eum pro certo dudum esse defunctum, & in tali loco sepultum. Quod ubi comperit Princeps pijssimus, exultavit in spiritu, eo quod videre, eique ministrare meruerit præsentialiter, qu m multo tempore in suis membris veneratus est.* Ita Cæsarius. Tota vita ipsius sanctis operibus plena fuit. Sed cum jam ad senectutem perveniret, se totum Deo devovens, cucullum amplexus, in Claræ-vallis Monasterio sanctissimè vixit. Orationi ita deditus erat, ut sæpe noctes integras flexis genibus orando consumeret: & quasi extra se factus immobilis persisteret, quousque vi & splendore solis, à dulci illo contemplationis somno excitaretur. Abjectis officijs & exercitijs delectabatur Religiosis humiliter & devotè inserviebat; eosq; tanquam Patres & Dominos venerabatur. Præcognovit divina revelatione transitus sui horã, perceptisq; ritè SS. Ecclesiæ Sacramentis, sancto fine decessit, ex Gallorũ (ut Picardus memorat) nunquam abiturus memoria A.C.1156. cujus gloriã multis miraculis & revelationibus fuit ostenta. *Bern. Brito Cæsarius, Ioan. Picardus, Ioan. Frasquet. Vincent. Contin. Sigeberti, Henric.&c.*

Monach. in purpura.

O militiam insignem.

Pater pauperum.

Elogium dignum.

Ad leprosos divertit.

Familiarũ leproso.

Patrẽ suum appellat.

Christum in leprosi forma colit

Fit Monachus.

Orationi studium.

Mortũ horam præcognoscit.

Ob. 1156.

Lugduni San. Chagnoaldi Episcopi & Confessoris. Fuit hic Hagwerici sive Hagnerici Burgundiorum Ducis filius, verum contemptu Illustrissimi generis, amplissimarumque opum atque dignitatum longè generosissimus, Monachum in sanctissimo Luxovien si cœnobio, pfessus, ubi tanta vitæ sanctitate exsplenduit, ut inde ad celeberrimam Archiepiscopalis Lugdunensiũ Ecclesiæ cathedrã sumis omniũ votis expeteretur. Fuit insigni maxime innocentia, simplicitate, & obedientiã præditus dum in cœnobio ageret, adeo ut in solitudinem aliquando ab Abbate suo destinatus, cum in eum fera bestia irru-

S. Chagnoaldus Epis.

Fuit Archiepiscopus.

irrueret, eam ipſe verbo compeſceret, & ad nutum obſequentem haberet. In Epiſcopatu autem conjunctam ovinæ & columbinæ ſimplicitati, ſerpentis prudentiam multis exemplis demonſtravit, zelum ſuum ferventiſsimum ſæpiſsimè prodidit, & Eccleſiam ſuam graviſsimis meritis plurimum demeruit, atque rara inprimis vitæ ſanctitate æternum exornavit. Claruit A.C.630. *Ex monim. Luxov. Andrea Bamberg. & diverſis Gall. rer. ſcript. &c.*

Clar. 630.

B. Guichard. Mon.

In Claravalle Beati Guichardi Monachi, qui ſub Magiſterio B. Roberti de Brugis, viam anguſtam & arctam, quæ ducit ad vitam ſequutus, numeros omnes perfectionis Monaſticæ explevit, & incorrupto bonæ converſationis odore, ac ſanctarum virtutum venuſtate decorus, non ſolum Claravallenſem ſolitudinem, verũ etiam univerſum Ordinem Ciſtercienſem illuſtravit. Cumque conſummatus in brevi expleſſet tempora multa, curſu vitæ ſanctiſsimè tranſacto, laborum ſuorum coronã recepturus fine ſancto quievit: cujus futura gloria mirabili viſione Beato Roberto Abbati oſtenſa fuit; cum duo elegantiſsimi juvenes eidem apparerent, qui diverſiſsimi generis floribus, roſis, liliis, violisque cæleſtibus pavimentũ Eccleſiæ reſpergebant, cum in extremis Guichardus decumberet: *quoniam*, inquiunt, *modo jam, in Choro iſto celebrabitur nova cujuſdam novi Sancti feſtivitas, de cujus ſolemnitate gaudebunt Angeli, & Hymnus Domino cantabitur in Syon. Barn. de Montalbo, Angel. Manrique, Chryſoſtomus Henriquez. tom. 2. Sanctorum Ordinis, &c.*

Encomium ejus.

Viſio Abbat.

Feſtivitas nova.

In Belgio Cõmemoratio Beatiſsimæ Matris Virginis Mariæ Mellifluum Doctorem noſtrum Bernardum ſalutantis. Cum enim ille in celeberrimo Ordinis noſtri Monaſterio Affligemienſi, in Monachis, ad ſtrictiorem Sanctiſsimæ Regulæ obſervantiam perſtrahendis multum laboraret, & multo undique ad famã tanti viri, populo confluente, poſt verba ad eum facta, Deiparæ lapideam quandam imaginem perſtranſiret, non potuit, quin abrept9 illico dulciſsimæ Matris dilectione, non in cordis ſolum ſed & oris familiarem illico vocem, in genua proruens, erumperet, & mira affectus parturitione Angeli voces, *Ave Maria* depromeret. Reſpondit illico, præſente Monachorum & populi cætu diſerte ac diſtincte imago: *Salve Bernarde.* Quæ deinceps imago ſumma in veneratione eſt habita, & ob pacem eodem tempore quo Bernardum ſuum ſalutaverat, non ſine miraculo obtentam, Beatæ Mariæ Pacis imago eſt appellata. *Ex monimentis ejuſd. Cœnobii, Menol. Ciſt. Henriq. &c.*

Deipara ſalutat Sanct. Bern.

Lapidea imago loquitur.

Favor ſpectatiſsimus.

Imago Pacis.

S. Aleydis translatio.

Eodem die Translatio Beatæ Aleydis, Matris ejuſdem Melliflui Doctoris, è Monaſterio Sancti Benigni ad Claramvallem, facta A.C. 1250. *Menol. cit. &c.*

DECIMO QVARTO CAL. NOVEMBR.

XIX. Octobris. E.

SS. Ethbinus & Winvvaloeus.

IN Hibernia Sanctorum Ethbini & Winwaloci Abbatum. Fuit uterque, mira ſanctitate & inſolenti vitę rigore ſpectatiſsimus. Inter res geſtas eorumdem, illud inprimis memoria digniſsimum celebratur; quo ſtupendam ſane & animi demiſſionem, & ferventiſsimam qua flagrantiſsimi erant, in proximos charitatem, manifeſtiſsimo argumento prodidêre: cum projecti in via, leproſi cujusdam, vulneribus ſive ulcetibus ſcatentiſsimi, loca affecta manibus molliter pertrectare & amantiſsimè fovere; quin &, perente, eodem (quod omnis alia exterſio, quæ lana ſeu lino fieret intolerabilis ſibi eſſet) defluentium narium ſaniem (quod muneris Winwaloeus ſibi aſſumpſerat) lingua lambere, & quam poterat molliter obire & fugere, minimè exhorruerunt. Res mira! Decidit è naribus leproſi in Winwaloci tam beneficum os & linguã, inæſtimabilis pretij cæleſtis gemma, viſique Ethbino Angeli cælo deſcendere, & Chriſto, qui leproſus videbatur, occurrere, cum hjs verbis tam benevolis, ab eorũ ſete conſpectibus ſubducenti: *Non vos puduit mei in anguſtiis meis, nec me veſtri pudebit in Regno meo. Hæreditas veſtra apud me eſt; & iis, pro quibus petieritis, ſalus in Regno meo.* Vt ſatis appareat, quantum promiſsione hac Sanctis tam illuſtribus conceſſum ſpeciali privilegio, qui tantum ipſi meruerant, etiam pro aliis impetrare, ſi ipſorum ſuffragia, multo hodie quam olim promptiora, à fidelibus ritè invocentur. Ethbinus, Francis Britanniam vaſtantibus Winwaloco ſuperſtes, in Hiberniam ſeceſſit, & viginti ibidem annis ſupervixit. Rogatus à muliere ut filium ejus paralyticum curaret, peccatorem ſe

Stupenda res!

Charitas mira.

Pretium charitatis.

Chriſti promiſsio.

Ethbinus in Hiberniam ſecedit.

Digitized by Google

esse affirmans, ut sepulchrum potius Sanctæ Brigittæ visitaret suasit. At illa: *O pater, jam eum*, inquit, *illuc portavi, sed nocte quadam audivi vocem quandam dicentem mihi, ut te accederem.* Convictus proin oraculo, fusis precibus puerum restituit, multisque aliis ibidem miraculis coruscavit. Fuit abstinentiæ tantæ, ut hebdomadem totam jejunans, non nisi quinta feria, pane & aqua corpus reficeret; vino autem nisi in Missæ Sacrificio penitus sibi interdiceret. Monachum in Tauracensi primum Cœnobio professus, Noctensis dein Monasterij Abbatem egit; ubi octuagesimo tertio ætatis anno, obitum suum prænoscens & Fratribus prædicens, ante altare spiritum DEO reddidit 14. Cal. Novemb. sub A. Ch. 590. *Ex diversis rer. Anglic. & Hibern. script. Annal. nost. &c. Vinc. Bellvac. S. Antonin. Florent. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Paralyticum sanat.

Rigor vitæ.

Obiit sub A. C. 590.

Oxonii in Anglia Sanctæ Fredeswindæ Virginis. Frideswinda sive Frideswida Illustrissimo orta genere, Didani Ducis filia, à Virginum Sponso præcipuè adamata, & ab omni pollutione corporis prodigiosè servata est. Eam Algarus Princeps, Virginis regia forma captus, cum summis votis conjugem sibi exambiret; illa ab alio pridem se amatore præventam affirmavit; nec sui juris esse, neq; decere ut cogitationes suas in tam humiles terrestris sponsi nuptias abjiciat, quæ ex immenso illustrioribus, Regum scilicet Regi Christo sit depacta. Cum autem impatientia denique amoris Algarus etiã vim pararet, jamque furibundus Oxoniense oppidum invasisset, protegente atque propugnante sponsam suam Virginum sponso, miser Princeps oculis repente captus est, ut jam supplex ejus suffragia apud Numen imploraret, cui paulo ante injuriam paraverat. Cujus proin miseriam ac confusionem miserata Virgo, iratum juveni Deum precibus flexit, & ut lumen oculorum reciperet impetravit, adeo deinceps territis eo exemplo Anglorum Regibus, ut ex eo tempore, ad usque Henrici II. imperium, injecto nescio quo honore, nemo illorum eam Vrbem ingredi præsumeret. Frideswida autem cucullũ quamprimum amplexa, in ejusdem oppidi Virginum Cœnobio se se inclusit, ubi tanta vitæ sanctitate excelluit, ut Sanctorum à morte albo adscribi & toto imposterum orbe celebrari mereretur. Claruit Ann. Christi 730. *Ex Hist. Angl. Polyd. Virg. Chorograph. Britann. Nic. Harpsf. Baronio, Molano, Annal. nost. &c. &c.*

S. Fredeswyndæ.

Regias nuptias avertatur.

Amator repente fit cæcus.

Prodigiosè curatur.

Frideswida fit Monialis.

Claruit 730

In pago Bituricensi, Sancti Desiderij Monachi & Confessoris. Desiderius ex castro Blavio oriundus, à puero Dei cultui addictus, & litteris probe exculto fuit. Audita autem Sancti Sigiranni Abbatis fama, ad ipsum contendens, ejus affusus pedibus, in Monachorum sacrum Collegium adscribi exambiit. Adscriptus, inter Longoretenses Monachos, præcipuus in omni virtutum genere omnibus antecelluit, & ad Presbyteratus evectus dignitatem, condito à se altero Bituricensis territorii Cœnobio præfectus, non solum verbo, verum multo maximè exemplo suis præluxit, & semitas justitiæ rectas demonstravit; nihilque de priore vitæ suæ rigore remittens, separata sese cellula, velut sepulchro recluſit. Vbi cum cacodæmon, ingentis & crassissimi tauri forma virum Dei perturbare conaretur, signo crucis elisus, illico evanuit. Claruit insigni miraculorum gloria, paucisque ante obitum diebus, Sanctis Ioanne Baptista & Paulo Apostolo, rutilantem cælestibus margaritis coronam prætendentibus, & ipsi reservatam ostendentibus, ad felicissimam æternitatem evocatus; imminente suprema hora, suos ad mutuam Charitatem, & acuratiorem SS. Regulæ observantiam exhortatus, X. Cal. Novembris felicissimè decessit, plurimis à morte miraculis glorificatus. Claruit sub Dagoberto, Clodovæo II. & filiis. *Ex monim. Monast. S. Sigiranni Hug. Menardo, to. 2. Sanct. &c.*

S. Desiderius Abbas.

Cœnobium condit.

Dæmonem profligat.

Ad coronam vocatur.

Miraculis claret.

Eodem die S. Amabilis Abbatis Arvernensis. Hic natus in vico Ricomagensi, verè Deo & hominibus amabilis, Clericus primum, exin Monachus & Abbas, tantus in vita effulsit, ut à morte singularis Arvernorum Tutelaris eligi meruerit. Romam ad sepulchra Apostolorum visitanda profectus, insigni miraculo à Deo proditus est, cum pallium & Chyrothecas ejus, fulcri seu perticæ instar solis radius exciperet ac sustentaret. Prædixit divina edoctus revelatione obitum suum, & complorantibus discipulis, sacris munitus, in cinere positus & cilicio, exultans ipse sanctam efflavit animam sub A. C. 570. gravissimorum postea miraculorum virtute coruscus, quartanæ maximè febris depulsione, & eo inprimis, si cui serpens in os ingressus sit, ubi quis primum

S. Amabilis Abbas.

Patronus Arvernorũ.

Solis radius ei ministrat.

Obiit sub A. C. 570.

primum ad monumentum ſe ejus receperit, ſerpentē quidem illico egredi velle, prius tamen non poſſe, quam extra fines Eccleſiæ homo educatur, ne nimirum locus ſacer vomitu contaminetur. *Gregor. Turon. & incertus de vita, Menard. Annal. Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

V. Bruno Com. Querf.

In Saxonia depoſitio Venerabilis viri Brunonis Comitis Querfurdenſis, Monachi & Confeſſoris. Bruno, cognomento Senior, Illuſtriſſimo Saxoniæ Principum natus ſanguine, Comes de Querfurt, pari nobilitate conjugem duxit Idā Principem Religioſiſſimam, ex qua ſanctiſſimū illum Pruſſorum Apoſtolum, ſibi cognominem Brunonem genuit. Fuit in omni vita glorioſiſſimus, cognatione Cæſarum, maximorumque orbis Principum ſpectatiſſimus. Cæterum Brunonis filij tam digna ſorte & ipſe beatus, à quo Martyrij laureola jam donato, ſenio ipſe & ægritudine confectus, viſione prodigioſa recreatus, & Monachicæ vitæ deſiderio ſuccenſus, ejuſdem jam cælitis filij viſioni obtemperans cucullum induit, in eoque ſanctis operibus, & humilitatis maximè ſtudiis ſeſe exercens ſecurè mortem expectavit. Quod ipſum de Vocatione ſua Dithmarus conſanguineus ſuus enarravit; eodemq; teſte hac ipſa die in pace quievit. *Ex Dithmaro, Annal. noſtr. Germ. & Aquila Bened. t. 2. Sanct. &c.*

Cognatio Illuſtriſſima.

A filio Martyre cucullū induere jubetur.

Clar. A. C. 1000.

B. Amedeus Mon.

In Gallia Beati Amedei Dynaſtæ de Alba-Ripa, genere & Virtute illuſtris, qui natu jam grandis ſæculi pulveres ab animo excutiens, Monaſticam vitam in Cænobio Bonæ-vallis arripuit, & ad Presbyteratus honorem evectus, nullo unquam die, niſi gravi impeditus infirmitate ſacris operari prætermiſit, à ſingulari erga ſacra Myſteria devotione, ſub quibus lachrymis totus defluebat, commendatus. Ejus ope plurimi infirmi prodigioſè curati ſunt. Qui tandem poſt longas vigilias & labores, hujus ſæculi calamitatibus ſolutus, liber ad Beatorum ſpirituum arcem conſcendit. *Ex Menol. Henriq. Ang. Manriq. Barn. Montalbo, &c.*

Donum lachrymarum.

Apud Villam Herchenrodenſem Beatæ Eliſabethæ de Spalbecke. Fuit Eliſabeth Monialis lectiſſima, rariſſimum ſui ſæculi miraculum. Meruit ſiquidem, quod magnus ille Seraphici Ordinis Inſtitutor Franciſcus, pari benevolentiæ Divinæ munere ſacris Ieſu Chriſti Domini noſtri ſtigmatibus, in manibus, latere & pedibus, prodigioſiſſimè inſigniri. Quæ quidem ſtigmata illis Chriſti ſic erant ſimilia, ut manuum & pedum rotunda, tanquam clavorum vulnera; lateris vero oblongum, quaſi lanceæ vulnus viderentur: ex quibus vulneribus frequenter, & maxime feriis ſextis, ſanguinis irriguum profluebat. Inſuper hæc eadem Virgo, rariſſimo juxta Numinis beneficio, ſeptenis horis quotidie, in Matutino ſcilicet, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Veſperis & Completorio, mirabili modo, repræſentationem doloroſſæ Chriſti Paſſionis oſtendebat: videlicet quando captus fuit, & diſtractus ab impiorum manibus, atque crudeliſſime pertractus. Illud tamen non prætermittendum, quod tam hac quam aliis horis, antequam ſurgeret, rapiebatur, & in eodem ſtatu non modico ſpatio, ut imago quædam lapidis aut ligni, ſine ſenſu aut motu ac flatu tota rigida perſeverabat. Poſt quem raptum quaſi ad ſe reverſa ſurgebat & exibat de loco velociter, & incedebat per camerā ſuam mirabili compoſito gradu, Angelica ut creditur manu ducta. Tanta enim à puerilibus annis dum adhuc quinquennis vel circiter eſſet imbecillitate membrorum tenebatur, ut nec inſtante imo extante domus incendio, ſine alieno adminiculo inde exire poſſet. Claruit admirabile hoc Paſſionis Dominicæ monimentum An. Ch. 1304. cujus vitam, quæ omnem humanam virtutem ſuperare viſa eſt, multi magnæ auctoritatis viri litteris conſignarunt. *Ex Ven. Ludovico Bloſio, Arnoldo de Raiſſe, Philippo Claræval. Franc. de Bruar. Ioann. Gilleman. Annal. noſt. to. 2. Sanct. Ord. &c.*

Sacris ſtigmatibus inſignita.

Septem Horis ſeptiespatitur, cum Chriſto.

Extaſes.

Clar. 1304.

Duaci translatio Sancti Amati Epiſcopi & Confeſſoris, facta per B. Bainum Morinorum Epiſcopum, monito divinitus Sancto Mauronto noſtro, ut ſacrum ejus corpus, in Eccleſiam Deiparæ honori à ſe conditam transferret. *Molan. Menard. Arn. &c.*

S. Amati translatio.

In territorio Epternacenſi translatio S. Willibrordi Epiſcopi viri Apoſtolici; de qua hac die *Molanus in Addit. & cit.*

Iteē S. Willibrordi.

DECIMO-TERTIO CAL. NOVEMBR.

XX. Octobris. E.

S. Sindulph. Mon. IN pago Rhemensi, Sancti Sindulphi Confessoris. Is Gallus natione, professione Monachus, sanctissimi illius & celeberrimi Abbatis Basoli discipulus, adeo se omnibus probavit, ut pro eximiis suis dotibus, ad Presbyteratus gradum & honorem eveheretur. Eremiticam denique Contemplationis ferventissimo studio vitam sectatus, in ea multis annis assiduo vitæ rigore, quotidianam se Numini victimam immolavit, & incredibili rigore corpus atterens, plenè spiritui subdidit, magnisque relucens virtutibus, miraculorum etiam gloria à Deo celebrari meruit. Floruit Ann. Ch. 600. *Aleman. Altvillar. Mon. in Vita Trithem. Sigebertus, Molan. &c.*

Eremiticam sectatur.

Clar. 600.

S. Irenes Virgo Mart. In Lusitania, passio Sanctæ Irenes Virginis & Martyris. Irenes, nobiles in Lusitania parentes, Hermigum & Eugeniã habuit. Ordinem Sanctissimi Patris nostri in Cænobio Virginum, prope Nabanim fluvium professa, à Selio avunculo Sanctę Mariæ Abbate, Remigio Monacho cuidam perfectioris ut videbatur notæ commendata, & instruenda concredita, inflammante hunc malo genio, ad libidinem verbis ejus provocata, mira constantia eidem restitit, & propositi tam sancti commonefactum ab insania revocare frustra conata, victoriam tamen de impudentissimo homine retulit. Exambivit pari scelere Christi lectissimam sponsam Brithaldus juvenis nobilis, paravitque insidias & nervos omnes intendit, ut eam è Cænobio abstraheret; cum repulsæ impatiens procus prior Remigius, innocentissimæ potionem medicam propinavit, qua velut prægnans intumuit, Brithaldo quamprimum, ceu alij, quam sibi magis propensam, militis cujusdam opera, necem Virgini intentante, & paulo post inferente. Corpus ejus in profluentem abjectum, ductu Angelico, Ozezerum fluvium, ex illo in Tagum receptum, sepulchro ab Angelis ipsis dignè apparato, reconditum est. Ejus mortem, cum Selio Abbati Deus revelasset, ad locum sepulturæ is illico advolans, frustra conatus est sacrum corpus transferre, cum nulla quantâvis maxima vi adhibita loco dimovere posset, DEO nimirum ipsum, pretiosissimum illum thesaurum, Vrbi Scarabi mirabiliter decernente, & donante, eo insuper majore, ut rariore; miraculo; cum recurrente glorioſissimæ Martyris festivissimo Natali, annis singulis, Tagi fluminis aquæ, in modum fornicis curvatę, prodigiosissima in oculis tot millium mortalium cessione, iter populo & peregrinis undique confluentibus, liberum præberent. Extra ordinem illud, cum Sancta Elisabetha Lusitaniæ Reginæ, Religionis ergo, eo delata, ferventiore colendæ Irenes desiderio flagraret ipsoq; in littore fixis genibus, lachrymosa precum suspiria funditaret; quando, ecce tibi, aperto iterum de repente alveo, assurgentibus hac illacque turritis aquarum culminibus, grande illud Virginitatis depositum eidem revelatur. Arenam proin fluminis ingressa Elizabeth, Deo & Irene gratias egit, vernantemque adhuc corporis illius sacri flosculum aspiciens, millieſque exosculata, exacto penitus die, vix tandem avelli potuit; quam regredientem mox à tergo fluvius consequutus, ubi in ripam illa evasit, ipse alveũ denuo implevit, & solitũ cursum tenuit. Claruit Irenes Christi anno 653. *Ex Anacephal. Reg. Lusit. Ant. de Vasconcellos, Ant. de Yepes, t. 2. Sanct. Ord. & Annal. nost. Bened.*

Constantia ejus.

Castitas ejus variè tentata.

Martyrio coronatur.

Ab Angelis sepelitur.

Scarabi patrona.

Rarum miraculum.

Stupenda res!

Clar. A.C. 653.

S. Vitalis Episc. Salisburgi in Bavaria depositio S. Vitalis Episcopi & Confessoris. Vitalis, Sancti Ruperti nostri, Bojorum Apostoli lectissimus discipulus, tanti ab illo factus est, ut vivens etiamnum, & in Abbatia Sancti Petri, & in Episcopatu Vitalem suum sibi successorem designaverit. Claruit autem eximiis tam in vita, quam post mortem miraculis; ita quidem, ut solo in cælum intuitu, cæcis visum redderet, solo suspirio claudis gressum, unica familiari seu amica salutatione, paralyticis integrũ membrorum usum conferret. Præfuit Ecclesiæ suę sanctissimè atq; utilissimè annis viginti duobus, novellum Christi gregem admirando vitæ exemplo mirificè accendens. Sepultus autem in suo Principis Apostolorũ Monasterio, rarissimo illo, & inprimis memorando inter alia, prodigio illustratus est, cum post ejus obitum nivei coloris lilium, ex sacro & Virgineo ejus corde enatcens, summaq; cum omnium admiratione, per ipsam marmoris, quo sacrum ejus corpus tegebatur, duritiem erumpens, multis annis, ab universis eo concurrentibus conspiceretur, quod

Miracula.

Stupendum plane prodigium.

Digitized by Google

quod nulla vi frigoris, perpetuo miraculo, aut æstus marcesceret. Adscriptus est solemni ritu Sanctorum albo ab Leone X. Pont. Max. cujus bulla Canonizationis extat apud Henricum Canisium. *Ex Vita, to. 2. Sanct. Wiguico Hund. Annal. nost. Germ. & Bened. &c.*

Canonizatur.

S. Wendelinus.

In Monasterio Toletensi Sancti Wendelini Abbatis. Wendelinus Scotiæ Regis filius domum paternam regnumque terrenum deserens post longam peregrinationem Monasterium Sancti Mauritij Toletense petit, & Sancto Pirminio Abbati, in omni se obedientia & sacro vitæ rigore strenuè probavit, tantis quidem in via virtutum progressibus, ut mortuo Pirminio, eidem in honore succedere jussus, haud impari fructu ac merito celeberrimum Monasterium gubernaret. Claruit ea morum sanctitate, ut nomen ejus tota Europa, per Galliam inprimis atque Germaniam plurimis passim Ecclesiis, Sacellis atque aris in honorem ejus conditis spectatissimum habeatur. Ornatum similiter est sepulchrum ejusdem, ob miraculorum frequentiam & magnitudinem verè gloriosum, insigni super exstructa basilica; cui non multo post oppidum accrevit, quod confluentibus eo undique peregrinis opibus & habitatoribus plurimum auctum, ab ipsius hodie nomine compellatur, vicinis circumjacentibus, Wendelinum sibi Principem Patronum adoptantibus, prodigiosam ejusdem opem non semel expertis. *Ex Annal. German. nostr. & Aquila, Cratepolio, Franc. Irenico. &c.*

Fit Abbas.

Plurima in hon. ejus Ecclesia condita.

Oppidum sub ejus nomine.

Patrocinijs.

B. Guilelmus Abb.

In Gallia Beati Guillelmi Abbatis Savigniacensis, cujus conversionem & futuram in Ordine perfectionem, mirabili visione Sancto Aymoni Deus præostendit, cum paulo ante ejus in Cænobium (minimè tamen eo fine) ingressum, visus esset sacris operanti Christus ipse talentum aureum ad altare offerre; quod interpretatus venienti Guillelmo, ipsummet scilicet sibi videri, inter Doctores ejus sæculi spectatissimum, adeo hominem permovit, ut lachrymis illico suffusus, manus daret, & sæculum ejuraret. Abbas demum ejusdem Cænobii electus, egregia sanctitatis signa relinquens ex hac vitâ excessit. *Phil. Seguin. Chrysostom. Henriq. Monimenta Savigniacensia, to. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Visio S. Aymoni.

In Lusitania Beatæ Elisabeth, lectissimi superioris sæculi ornamenti. Hæc à Deo ab utero matris signis particularibus electa, cujus nativitati Sancti Apostoli Simon & Iudas visibiliter interfuerunt. Mundum & quæ mundi sunt maturè fastiduit, & sola quæ desuper sunt & veniunt suspiciens atque appetens, Monasticis se disciplinis in Cænobio Beatæ Mariæ de Arouca devovit, ubi sanctissimis moribus instructa, ad culmen perfectionis celeri cursu pervenit. Sæpe ex nimia devotione, & vi amoris Divini in extasim rapiebatur. Miram à Deo gratiam miraculorum obtinuit, adeo quidem, ut sola manuũ impositione, vel signo crucis, omnes ęgrotos, ad se ex tota provincia confluentes, miraculosè curaret. Claruit & à morte illustri miraculorum gloria, qua felicissimè obiit sub A. Ch. 1582. *Bern. de Brito, Chrysost. Henr. t. 2. SS. &c.*

B. Elisabeth.

Felix nativitas.

Extases.

Insignis miraculorum gratia.

Ob. 1582.

In Polonia translatio Sancti Adalberti Episcopi & Martyris ex Cænobio Tremesnensi, ad ejusdem nominis civitatem, de qua consulendi *Martinus Cromerus, & Matth. de Michovia.*

S. Adalberti transl.

Parisiis in Monasterio Sancti Germani, translatio Reliquiarum Sancti Georgii Monachi, Sancti Aurelii, & capitis S. Nataliæ. *Ex Iacobo de Breul. Append. Antiq. Paris. Hugone Menardo, to. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Itẽ S. Georgii Mon.

In Monasterio Virginum Insulæ Chiemensis celebris memoria B. Irmengardis Ludovici Regis filiæ, primæ ejusdem loci Abbatissę, quam usque hodie magnis miraculis Numen fidelium devotioni commendat. *Ex monim. Chiemens. &c.*

B. Irmengarda.

DVODECIMO CAL. NOVEMBR.

XXI. Octobris. G.

S. Wimo Archiep.

Corbeia Saxonum.

BIrcæ Sancti Wimonis Bremensis Episcopi, qui Gothis Verbum Dei prædicavit. Wimo (aliis Vnni appellatus) vir longè meritissimus & sanctissimus, cum esset celeberrimi illius in Saxonia Cænobij Sancti Viti de Corbeia Monachus; à Deo vocatus tanquam Aaron, ad spectatissimam illam Sanctorumque Præsulum copia ornatissimam Cathedram Bremensem evectus, onus sibi impositum annis octodecim strenuè sustinuit, verboque ac vitæ exemplo, ovibus sibi

Resignat Archiepisc. commendatis plurimum profuit. Zelo autem propagandæ Fidei ferventissimo successus, abdicato Pontificatu, subrogatoque sibi Adaldago, assumptis sociis Apostolatus aliquot cum eruditionis laude, tum sanctitatis opinione præstantibus Monachis, Regna Aquilonaria Daniæ, Sueciæ, & Gotthiæ ingressus, immensis pene perfunctus laboribus, plurimis magno animo superatis difficultatib9 ac periculis, non solum Christianis, quos invenerat graviter oppressos, nutantesque, ut in Fide Christi semel susceptæ perseverarent persuasit, verum etiam reliquam Paganorum multitudinem, idolorum stulto atque impio cultui etiamnum deditam, ad Ecclesiæ gremium, assidua prędicatione, & vitæ maximè sanctioris spectatissimo exemplo adduxit; quos inter, summa bonorum omnium gratulatione, ipsum etiam Haroldum Daniæ Regem Christianis primum conciliavit, convertit demum ac baptizavit. Iure merito, tantis, & quidem octo annorum perpetuis laboribus, Aquilonarium provinciarum Apostoli, Gotthorum inprimis atq; Danorum, titulum glorioſissimum consequutus. Mortuus est Bircæ, torius Sueciæ Gotthiæque metropoli Christi anno 936. eximia deinceps miraculorum gloria illustrissimus. *Ex Chron. Sclavorum Helmoldi, Alberti Crantzii Saxon. Alb. Abb. Staden. Hist. Eccl. Bremens. Trithem. Democh. Annal. nostr. German. & Bened. Aquila Ben. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Laborcs ejus.

Danos, Sueços, &c. convertit.

Haroldum Regem convertit.

Aquilonis Apostolus.

Obiit 936.

In Galliis, Cęnobio Fontanellæ, Sancti Condedi Monachi, miraculorum & sanctitatis gloria celebris. Condedus, ex majori Britannia, quam Albionē vocant, ortum trahens, relicta patria in Galliam secessit, & aliquot annis in Fontana Walerici subsistēs, Divinarum rerum contemplationi totum se dedit. Motus denique Fontanellensium Monachorum tam illustri ob sanctitatem fama, illi Congregationi ut accenseretur summopere expetiit. Illuc dum pergeret, à Religiosa quadam matrona Arelauni hospitio excepto, eiq; quantus esset à Numine proditus est, columna nimirum ignea, miræ magnitudinis & lucis, in cælos usque, ab eo quo constiterat vir Dei loco, se inferente. Susceptus à Sancto Lamberto Fontanellæ Abbate, perhumaniter; paulo post prædicationis studio, approbante Lamberto, inde secedens, Balsinnacensis insulæ situ delectatus, Deum exoravit, ut eam sibi in domicilium concedere dignaretur. Annuit fidi clientis & famuli votis bonum Numen, jussusque eo ipso tempore cæleſti voce Rex Clodovæus, viro Dei, *qui illuc ad multorum salutem venisset*, officiosè occurrere, nihilque quod postularet denegare. Occurrit quamprimum Clodovæus venienti, petentiq; Insulam eam, non solum libenter annuit, sed & cum multis agris juribusque eidem perpetuo jure donavit; quę omnia Condedus Fontanellensi Cænobio suo esse signavit. Vt autem Virginum Virginis, Admirabilis Matris erat amantissimus, ejus illa in Insula Gloriosissimo nomini basilicam condit, cui & alam sub nomine Principis Apostolorum adjecit, cumque sociis Cynomaylo, Zachæo & Ioanne vitam planè Angelicam ibidem instituit. Ejus inter prodigia numeratur: vulpeculam gallo gallinaceo Cænobii albato prodigiosè retentam, antrum seu foveam suam ingredi non potuisse, priusquam gallum, unde abstulerat, retulisset. Lintrem ad usum Monasterii, cum artifices deessent, mira celeritate, velut plurimorum artificum ope adjutus, ipse compaginavit & aquis imposuit; aliisque insignibus miraculis excelluit. Claruit Clodovæi II. & Theodorici, Regum, temporibus, cujus sacrum corpus, Fontanellam postea translatum est. *Ex lib. 2. Observ. Bened. Hug. Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Condedus Mon.

Fontanella fama.

Columna ignea.

Rex jussus famulo Dei occurrere.

Deipara amantissima.

Vulpes gallum ablatum refert.

Navem mire confixit.

In agro Turonensi Sancti Wolffi Confessoris. Wolfus, sive Vultus, ab ipsis teneris unguiculis admirandus effulsit, doctus jam scribere, priusquam litterarum ordinem nosset. Sanctum Martinum Turonensium totiusque Ordinis nostri Tutelarem præcipuè coluit, ejusque Reliquias prodigiosè auctas, ad collū suspendit. Monasterium construxit octo ferè millibus ab Exosio distans, in quo vitam incredibili rigore exegit. Verbi Divini prædicatione mirum in modum excelluit, & Apostolicis meritis longè lateque notus, Idololatriæ reliquias prope Treverim felicissimè profligans, symulachrum Dianæ famosissimū evertit ac comminuit, populumq; Christo & Ecclesiæ Matri adjunxit. Adjuratus à S. Gregorio nostro Turonensi, vitā suā, & privata exercitia æque ac vulgo nota, pro multorum ædificatione, promere atque prodere, qualiter maxima quæque aggressus, Veterum etiam Stylitarum rigorem imitari conatus sit, ex obedientia describens, inter cætera sic ait: *Columnam etiam statui, in qua cum grandi cruciatu, sine ullo stabam pedum tegmine*

S. Wolfus Mon.

Treverorum Apostolus.

Cogitur vitam suam explicare.

tegmine. Itaque cum hyemis tempus soluto advenisset, ita rigore glaciali urebatur, ut ungues pedum meorum sæpius vis frigoris excuteret, & in barbis meis aqua gelu connexa candelarum more dependeret; magnam enim hyemem regio illa persæpe nosci tur sustinere, &c. Illud autem æquè dignum, cum ab Episcopis contemptim juberetur è columna descendere: *Non enim*, inquiebant, *tu ignobilis, Symeoni Antiocheno poteris comparari*, patienter tulisse, obedientissimè illico descendisse, & cum Fratribus, quos collegerat, in communi deinceps humillime vixisse. Denique, multis clarus virtutibus in pace quievit, plurimis etiam à morte miraculis celebratus. Illud rarius, cum in vastissimo Cœnobii incendio, sacra ejus ossa intacta prorsus atque incorrupta reperta sunt, uti & cum transferrentur aliquando, inter densissimam imbrium inundationem, nunquam vel leviter immaduisse. *Ex Vita ejusdem MS. Aut. de Tepes, Gregor. Turon. Menard. &c.*

Ecce stiliten nostrum.

Mira humilitas & obedientia.

Miracula.

In Livonia Sancti Bertholdi Episcopi, qui ex Monasterio Sanctæ Mariæ de Luka in Saxonia, cujus fuerat Abbas constitutus, in eam provinciam ad disseminandum Evangelium missus, & ad Conversionem gentium Episcopus ordinatus, cum aliquandiu Cruce signatis sanctissimè præfuisset, & in eversione infidelium strenuè se gessisset, captus denique in hostium potestatem venit, & ab iisdem Martyrio affectus, sanguine suo, provinciam illam DEO ab eo tempore dedicavit. De quo Angelus Manrique inter alia sic scribit: Vix puto aliquem hominem reperiri posse, qui tot peragrarit provincias ut mortem fugeret, quam hic, ut inveniret; nec, qui tam laboraverit, tantamque adhibuerit diligentiam, ut viveret, quam hic ut Martyrii reciperet coronam, &c. Cujus sanguinis rigatione tam est Livoniæ ager fœcundatus, ut licet ad illa tempora unum solum tulisset Martyrem, ejus in Episcopatu prædecessorem, postea quasi innumeros tulerit, donec stabilita in illo Regno Religione Catholica, omnes incolæ Patrem, Apostolum & Magistrum suum agnoscerent, & magno cum amore & religione memoria ejus celebrata, sanctisque corporis Reliquiis magno cultu frequentatis, anima, quæ jam in cælo DEO fruebatur, eos in vita hac multis donis & gratiis locupletaret, eisdemque eos ad gloriæ præmium adipiscendum disponeret. *Ita Manrique.*

S. Bertheld. Episc. Mart.

Livoniæ Apostolus.

Insigne elogium.

Fœcunditas sanguinis.

Miracula.

Casini depositio Sancti Gebizonis Monachi & Confessoris. Gebizo patriam Colonam habuit, sub *Archangelo Monachorum* Desiderio Abbate Casinum delatus, & Monachum professus; ubi tanta vitæ sanctitate cælo se probavit, ut in terris etiamnum agens, miraculis illustraretur. Alia inter præclare gesta ejus celebratur, quod Adonis amici animum, quem jam dæmones ad supplicium traxerant, iisdem abstraxerit, eidemque suis precibus portam cæli aperuerit, ob id ipsum graviter à dæmonibus cæsus. Ipsum quandoque in Ecclesia tentans malus genius, pallium quoddam obtulit inquiens: Abbas vester plus gerit sollicitudinem de rebus transitoriis, quam de monachis, multaque mala jam sustinuisti; nunc igitur tolle pallium hoc, & pro eo panes tibi eme: Agnoscens nequitiam hostis Vir Dei, illico à se repulit, dixitque: pallium tuum tecum sit in perditionem, frendente super repulsa intero, & duos in ipsum lapides tecto dejiciente. Morituro cælorum Augusta adfuit, & si diutius vivere vellet scitata est? cui cum ille non velle respondisset, benignissima mater: *Veni, ergo, ad me* respondit, quo ille audito extremum quamprimum spiritum efflavit. Scripsit vitam ejus *Paulus Grammat. Mon. Casin. Ex Leone Ost. Chron. Casin. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Gebizo.

Amicum infero præripit.

Tentatio repulsa.

Morienti Deipara adest.

In Lusitania B. Alani Monachi, Mellissui Doctoris discipuli, qui ab eo in ultimas Hispaniæ oras directus, eremum de Tarouca egregiis virtutibus illustravit, & cum magna sanctitatis opinione obdormivit in Domino. *Bern. de Brito, Menol. Cister. Chrysostom. Henriq. tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

B. Alanus Mon.

In Sithiu Monasterio Divi Bertini inventio corporis Sancti Audomari Episcopi Tarvanensis viri Apostolici. De qua *Molanus hac die.*

Inventio S. Audomari.

VNDECIMO CAL. NOVEMBR.

XXII. Octobris. A.

S. Berthar. & soc. Mart.

IN Monasterio Casinensi Sancti Bertharij Abbatis & plurimorum Monachorum Martyrum. Fuit Bertharius regia Gallię Regum prosapia editus, multo nomine de Italia & Ecclesia universa meritissimus, sæpius nimirum suscepto in Gallias itinere, ac Cæsare Ludovico etiam altera & tertia vice, ad avertendum à Patrię cervicibus hostile ferrum, in Italiam adducto. Verum Saracenis Christi anno

A. C. 884.

884. Italiam denuo magno cum exercitu invadentibus, sacer & invictissimus suorum Imperator, qui toties antea Romam atq; Italiam cognatorum Regum & Cæsaris ope liberaverat, à barbaris Christianæ Fidei juratissimis hostibus, in sacro Monte Casinati captus, dum sacris ad ară operaretur, dignissima ipse Deo victima

Ad altare cæditur.

cecidit, cum justo fere Monachorum exercitu, qui ex omnibus circumquaque, frequentissimis eo tempore Italiæ Cœnobiis, ad sacratissimum illud Monachici Ordinis asylum & propugnaculum, atque ad tanti nominis Ducem & Patriarcham, confluxerant, immanissimè trucidatus.

Ingens Martyrum exercitus.

Quorum omnium, ingentem sanè numerum, solus inire ille potest, qui cumulatissimam mercedem & coronam Victorum cuique, liberalissimè est impertitus. Præfuit Cœnobio Ordinis Principi Bertharius annis viginti septem, & cum, præter sanctitatis & generis Illustrissimos titulos, eruditionis laude apprime floreret, non pauca ingenij sui, tam prosa quam metro reliquit monumenta, cujus sacrum

Sacellum ejus.

corpus in Basilica Casinati proprio Sacello religiosè asservatur. *Ex Monim. & Chron. Casin. Leon. Ost. M. Ant. Scipione, Baronio, Iepesio, Arn. Duac. Annal. nost. &c.*

S. Lupentius Abb. Mart.

In civitate Gabalitana, passio Sancti Lupentii Abbatis & Martyris. Lupentius Sancti Privati Martyris, urbis Gaballitanæ Abbas, cum esset vir sanctus, apud Brunichildem impiam Reginam, ceu nomini ejus detraxisset, ab Innocentio Gaballitano Comite accusatus, cum se Reginæ purgasset, dimissusque esset, à scelleratissimo Comite interceptus, multisque

Immaniter occiditur.

supplicijs affectus, denique præciso capite, & in culeum intuto, in flumen projectus est. Repertum à pastoribus truncum corpus, cum necessaria funeri à populo pararentur, ignorantibus quinam

Caput ab Aquila prodit.

fuisset, aquila advolavit, seque in flumen demittens, culeum à fundo fluminis levavit, & in ripa deposuit. Conjunctum prorsum corpori caput, & decenter conditum est, nocturniq; luminis prodigioso splendore multo post deinceps, locus ille triumphi mirè resplenduit, sed & ad invocationem Sancti Martyris, ægris quibuscunq; beneficia sunt præstita sanitatis. *Ex Greg. Turo. Menar. Arn. Duac. t. 2. Sanct. Ord.*

Miraculis claret.

S. Donatus Episc.

Fæsulis Sancti Donati Episcopi & Confessoris. Donatus Hiberniam seu Scotiam patriam, parentes claritudine generis spectatos habuit, ipse litterarum studiis à puero deditus, iis plurimum excelluit, ita ut publicè etiam Philosophiam Theologiamq; profiteretur. Romam peregrinatione suscepta, cum Fæsulas deveniret, mortuo ejus loci Episcopo, non sine grandi prodigio peregrinus electus est, cum ad

Mirè designatur.

ingressum ejus campanæ subito omnes consonarent, consona prorsum voce Clerus ac populi electus, cũ frustra deprecaretur ne se homunculum (erat n. cum Zachæo statura pusillus) & peregrinum ad id muneris evcherent, raptus per vim, & throno impositus est A. C. 802. Exercuit primo statim ingressu munus suum, velut pridem adsuetus, & exercitatissimus; ita erga omnes

Vera pastoris charitas.

affectus, ut nemini insultans, neminem negligens, omnũ errata, ut sua expiaret, & ubertim defleret. Andream socium itineris discipulum in patria suum Archidiaconum creavit, quocum Ecclesiam S. Martini olim ab Attila eversam restaura-

Cœnobium condit.

vit, & insigne Cœnobium adjunxit, in quo se deniq; condens, adscita lectissimorum Monachorum cohorte, vitã Monachicã duxit, & ad ultimam usq; senectã, magna miraculorum gloria claruit. E quibus memorabile illud: quod cuidam qui bona

Ei se includens cucullũ induit.

ejus Ecclesiæ sibi usurpasset, & convitiatus insuper sanctum virum fuisset, odtorto illico ore, stupente lingua, oculis ita clausis, ut aperiri nequirent, manibus juxta obri-

Inimicus dat pœnas.

gescentibus, fœdo omnibus spectaculo esset, & dignè lueret, donec offensam, ut poterat, deprecatus, redditis quæ abstulerat, sospitatẽ ejus quem offenderat precibus impetraret. Vulgatum & illud, cum ad supplices preces matris, lupus puerum quem rapuerat salvum restituit, & furto se despolians suo inani hiatu ad silvas revertit. Decessit senio confectus

11. Calend. Novembr. in sua Sanct. Martini

Mira fragrantia.

tini Basilica conditus, cujus sacrum corpus, mira cęlestis odoris fragrantia omniú nares affudit & recreavit. *Ex monim. & Officio proprio Ecclesiæ Fæsulanæ, tom. 2. Sanct. Ord. Phil. Ferrar. &c.*

S. Merovæus Mon.

In Monasterio Bobiensi Sancti Meronæi Monachi & Confessoris. Merovæus è primis Illustrissimi Bobiensis Monasterij syderibus, insignem illum & celebertimum loci ejusdem Abbatem Attalam Magistrum habuit. Fuit autem, non

Illustre factū

vitæ solum Monachicæ cultor diligentissimus, sed & ferventissimus propagandæ fidei Christianæ Zelator, quam propter extremum etiam adire vitæ discrimen minimè dubitavit, & celebre quoddam idolorum Fanum, face illata ignibus absumpsit. A paganis proin undique concurrentibus comprehensus, & in fluvium Iram præcipitatus, cum mergi non cæ-

Mergi non potest.

lesti sublevatus ministerio, nulla ratione posset, interceptus denuo à barbaris, & ingenti pondere appenso pressus, sed non depressus voluntate & gratia Numinis, in omnium oculis mirè servatꝰ, super aquas

Vltio divina in injurios.

perpetuo extitit, divina ultione, eos qui mergere Sanctum Domini conabantur, è vestigio persequente. *Ex monimentis Bobiens. Vita S. Bertulphi, tom. 2. Sanct. Ord.*

S. Berthold. Conversus.

Parmæ, Sancti Bertholdi Conversi, eximia vitæ sanctitate illustris. Bertholdus Parmæ Abundio patre natione Anglo natus est: qui patris artem edoctus (erat is calceolarius) monialibꝰ Cænobij Sanct. Alexandri inservire cœpit. Cum vero

Simplicissima conversationis occasio.

die quadam languis è manibus punctis effluereꝛ, arte & sæculo relictis, ut in Conversorum ordinem reciperetur ab Abbatissa impetravit. Patientia, humilitate, aliisque virtutibus mire enituit. Oratio-

Rigor vitæ.

nibus & vigiliis assidue deditus, carnem cilicio & flagellis serviliter habuit. A Sancto Alexandro Papa in somnis admonitus, ut sacra limina Romæ salutaret, ibi quadragesimam totã exegit. Inde Vien-

Miracula.

nam Allobrogum delatus plures illic ægrotos in Xenodochio S. Antonii mirabiliter sanavit. Sed fama sanctitatis, percrebrescente miraculis, fugiens, ad Cænobij sui servitia recessit. Ab eo cæcus

Insigne miraculum.

cum eleemosynam rogaret, panem cum his verbis porrexit: *Vide, albus est*; cum, stupenda res, cæcus illico visum recepit. Migravit è vita 12. Cal. Novemb. hac die

Ob. 1101.

sepultus, A. C. 1101. campanis Monasterij ultro tonum edentibus; cujus cadaver in modum orantis in sua cella splendore cælesti illustrata repertum est, cum scriptura in manibus, quam solus Episcopus accipere & legere potuit, repertum est; nec ante campanarum prodigiosa illa compulsatio desiit, quam sacrum corpus tumulo illatum esset. Sepultus est Vir

Campanæ prodigiosè compulsatæ

Dei in æde S. Alexandri, ubi quotannis maxima solemnitate colitur, à Callisto II. ut ferunt, in numerum Sanctorum adscriptus. *Ex monim. & Sanct. Parmensi, Phil. Ferrar. relat. Mon. lib. 1. 2. Sanct. Ord. &c.*

Villarij depositio Beati Henrici à Bru-

B. Henricus Conversus.

scella, ibidem Fratris, ut vocamus, Conversi. Henricus inquieti ingenij juvenis, à patre ad studia litterarum missus, dimissis paulo post Scholis, totus in omnẽ licentiam effusus, mundo serviit, cujus ut

Studiosus insolens.

insolentiam aliquo modo parentes inhiberent, conjugij quamprimum vinculis ligandum censuêre. Aderat proximus nuptiarum dies, cum homini in mentem venit, cognatos quosdam apud Villarium Monachos, prius visitare & alloqui, cum eo delatus, adeo Religione & sanctitate Patrum ejus loci motus est, ut spiritu Dei

Mira mutatio dextræ excelsi opus.

in ipsum insiliente, repente mutatus, filum abrumperet, & ex eo die se Domino devoveret. Susceptus, non multo post graviter tentatus est, quod rigor ille vitæ intolerabilis videretur. Reverti ad sæculum statuentem, Abbas exoravit, ne carni tam facilè crederet, persuasitque, ut mensem integrum retineri se pateretur. Deliberatũ nihilominus erat mense evo-

Tentatio gravis.

luto discedere, cum 15. dierum inducias Abbas denuo obtinuit, indictisque precibus, ut à tentatione emergeret à DEO impetravit. Constantissimus deinceps in proposito sancto, humilitatis & patientiæ speculum omnibus fuit; tantis subinde divini amoris ignibus succensus, ut à sensibus prorsum abstraheretur. Voce cælesti aliquando his verbis compellatus:

Si vis esse socius meæ consolationis, oportet te bibere meum calicem passionis. Elige igitur nunc, utrum velis sustinere tribulationes moderatas & longas; an breves & asperas.

Vox Divina.

Elegit posteriores Henricus; & mox variè tentatus, morbisque & calamitatibus gravissimis excoctus, septimo denique conversionis anno, è carcere corporis evolavit, cum prius de hora mortis edoctus, Christum intueri mereretur. Sacris proin munitus, cum de instante sibi transitu quæ divinitus intellexerat, Fratres commonuisset: *Et pulsante quidem*, inquit, *horologio* (quod uti dixit, ita sanè factum est,) *tradam spiritum*: Prædixit insuper, undecim millia Virginum,

Excoquitur fornace tribulationis.

quarum

Digitized by Google

Occurrunt morienti 11000. Virg.

quarum hac ipſa die feſtum celebraretur, ſibi adfutura, quorum digniſſimo ipſe comitatu in cælum eſſet deducendus. Ita obiit, abiitque, Fratribus ea collegæ tam chari ſorte tam felici, plurimum gaudentibus. *Ex monim. Villar. Arnoldo de Raiſſe, Ioanne de Aſſigny, Chryſoſt. Henriq. Menol. Ciſt. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. VVigand. Prior.

In Germania Beati Wigandi Prioris Waldtſaſſenſis, admirandæ ſanctitatis viri, qui cæleſti revelatione admonitus Cænobium illud Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatrici, præcipuæ Vniverſi Ordinis Tutelari, & Sancto Ioanni Evangeliſtæ dicavit, ſub quorum illuſtri patrocinio, ſanctè vivens, & feliciſſimè ibidem moriens, magno ſui relicto deſiderio, ad gaudia tranſiit Beatorum. *Ex monim. & Monaſteriol. ejuſd. Cænob. auctor. Gaſpare Bruſchio, Henr. t. 2. Sanct. Ord.*

Deiparæ & S. Ioan. Evang. dicat Monaſteriū.

DECIMO CAL. NOVEMBR.

XXIII. Octobris. B.

S. Benedictus Mon.

IN pago Pictavienſi Sancti Benedicti Confeſſoris. Ejus meminit hac die Martyrologium Romanum & Benedictinū; Vſuardus inſuper, Baronius, Maurolycus, Felici, Menard, & alij, cujus tamen res geſtas penitus interciſiſſe arbitramur, adeo nihil præter nomen nudum & profeſſionem, cum ex citatis, tum rerū Gallicarum ſcriptoribus expiſcamur.

S. Zoſymus Epiſc.

Syracuſis Sancti Zoſymi Epiſcopi & Confeſſoris. Zoſymus Syracuſis nobilibus ac locupletibus natus parentibus, ſeptuennis in Cænobio Sanctæ Luciæ fit Monachus, à Sancto Fauſto noſtro lectiſſimo Abbate, cui poſtea ſuccedere meruit receptus. Illi cuſtodi loculi S. Luciæ conſtituto, cum aliquando receſſiſſet, illa intomnis minabunda & flagellans apparuit. Cum autem 30. annis in Monaſterio agens, ob vitæ meritū Fauſto mortuo in Abbatiali honore ſucceſſiſſet, non multo poſt, deprecato multum obnixusque Syracuſanam conſcendere cathedram coactus eſt, & formidandum Angelicis humeris Pontificale onus & munus ſuſcipere. Quod quidem ita deinceps geſſit, ut de tanto ſibi Paſtore Sicilia univerſa plurimum gratularetur. Exercitia, quæ in Cænobio erant quotidiana nunquam depoſuit, Monachum ſe eſſe, admirabili humilitatis, paupertatis, & continentiæ ſtudio univerſis probavit. Verus omnium pauperum pater extitit. Petenti eleemoſynam cum duo dari numiſmata juſſiſſet, Diaconusque ſe habere negaſſet, Sanctus Epiſcopus pennulam publicè exutus vendi, & eleemoſynam dari præcepit; cui paulo poſt elegantiſſima forma juvenis (qui Angelus fuiſſe videbatur,) maſſam auri obtulit. Erat eloquens & gravis, omnibusque vitæ diſciplinæque præcepta dabat. Anno ætatis 82. Epiſcopatus vero quinto templum Salvatori auguſtum excitavit & conſecravit. Principem Syracuſanum Synagogam Hebræis ædificare volentem à ſententia ita removit, ut ex amico hoſtis illis fieret. Adeo auſteritatis & paupertatis amans fuit, *ut vel ægrotans Piſatho, prograbato uteretur, ſciſſurisque veſtimentorum operiretur.* Cum vero Imperatoris cubicularius ad eum inviſens, molle ſtratum, & veſtimenta quædam nova accipere coëgiſſet, Sanctus Epiſcopus poſt illius diſceſſum, ſtatim ea vendi, pauperibusque pretium erogari imperavit. Cum autem Epiſcopatum ſtrenuè annis tredecim gubernaſſet, febri correptus, deſignato ſucceſſore migravit è vita, multis etiam poſt mortem miraculis emicans: nam pannus lineus, quo ſacrum ejus corpus exterſum fuerat, mulierem diu fluxu ſanguinis laborantem, ei admotus liberavit. Naucleri item cujuſdam filius claudus à nativitate ad Sancti Epiſcopi tumulum delatus, integritatem membrorum obtinuit. Mulier quædam Alexandrina Theodora nomine oculorum ſalute deſperata oleo lampadis ante ſepulchrū Zoſymi lucentis uncta, viſum recipit. Floruit Pontifex meritiſſimus An. Chriſti 642. deceſſitque nonagenarius. *Ex Annal. Sic. Chron. Syrac. & Officio Veter. tom. 2. Sanct. Ord. Annal. Bened. &c.*

Templum auguſtum condit.

Paupertatis ſtudioſus.

Moritur.

Miracula.

Claruit A. C. 642.

Fit Abbas.

Invitus cogitur eſſe Epiſc.

Monachū ſe eſſe probat.

Liberalitas mira.

S. Leothad. Epiſc.

In Novempopulonia, Sancti Leothadij Epiſcopi & Confeſſoris. Leothadius, ex Monacho & Abbate Moyſiacenſis, in territorio Cadurcenſi, Cænobii, Auſciorum Archiepiſcopus, & Novempopuloniæ Primas effectus, eo honore & primatu digniſſimum ſe eſſe factis oſtendit, & inſigni vitæ ſanctitate Cathedram illam æternum exornans, perpetuum ſui deſiderium non ſolum ſed & ſucceſſo-

Digitized by Google

ſucceſſoribus ac ſubditis reliquit, cumque Eccleſiæ ſibi creditæ annis viginti ſeptem ſanctiſſimè præfuiſſet, meritorum ampliſſimorum copia dives in cælum abiit.

Clar. 720. Claruit A. C. 720. *Menard. Claud. Robert. Ioan. Chenu. &c.*

S. Oda Princeps Vidua. Apud villam Amaniam, ſuper fluvium Moſæ, natalis Sanctæ Odæ Viduæ. Hæc Boggis Aquitanorum Ducis conjux Illuſtriſſima, amita fuit Sancti Huberti Epiſcopi, mortuo autem marito Chriſti paupertatem amplexa, ſua omnia in Famulum Dei Monachorum gregem, & pauperes erogavit, Eccleſias varias condidit, & Leodienſem inprimis liberaliter dotavit. Fuit luciduſſimum Monialium omnium ſpeculum, humilitatis exemplar abſolutiſſimum, cumque vitæ reliquum in jugi ferè orationis, & vigiliarum ſtudio ſanctiſſimè exegiſſet, ad palatia æterna à Regum Rege evocata, feliciter emigravit, ſepulta Amaniæ in Collegita S. Georgij ſuique nominis Eccleſia, quam ipſa fundaverat.

Multas Eccleſias fundat.

Clar. Anno 711. Claruit A. C. 711. *Ex Sigeberto Gemblac. Ioanne Molano, Franc. de Roſiers, Menard. Arn. Duac. Annal. noſtris Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Bernard. Epiſc. In Hiſpania, S. Bernardi Viquenſis Epiſcopi, viri verè Apoſtolici. Bernardus Hiſpanus Monaſterii Sanctarum Crucium in Principatu Cataloniæ Monachus, emiſſa ſtatim profeſſione zelum ſuum ac fervorem prodidit, quem etiam proprio, ſi licuiſſet, ſanguine conteſtari minimè dubitaſſet. Facultate proin prędicandi accepta, Apoſtolico ſpiritu ductus, caſtra & civitates circuivit, peccatores ad pœnitentiam exhortatus, obſtinatos extremo Dei judicio, ne ulterius in vitiis hærerent admonens, juſtos ad perſeverandum in bonis operibus invitans, & confirmans. Epiſcopus Viquenſis Apoſtolica auctoritate ordinatus, coactus denique dignitatem aſſumpſit, veri Paſtoris munus per omnia exequutus, cum concionandi proprium Epiſcoporum munus minimè aliis delegans, ipſe admirabili fervore & fructu in eo aſſiduus eſſet, ſumma vigilantia pupillos & viduas tutaretur, ægrotos viſitaret, egenas Virgines ſuis ſumptibus dotaret, pauperes ſcholaſticos aleret, & pecuniis juvaret, ſingulis biennijs diœceſim viſitaret: & ea denique omnia ageret, quibus ſingulis quibusque velut ſingulariter creditis invigilare videretur. Ad convertendos dein infideles, extra limites ſuæ Diœceſeos progreſſus, plurimos verbo prædicationis, & *Angelicæ vitæ* exemplo ad veræ Fidei cognitionem adduxit; nec his contentus collecto & Cruce ſignato milite, non paucas paganorum urbes expugnavit, in quibus, expulſis Mahometanis, Chriſtianam Religionem ſtabilivit, & in ſui admirationem, tam infideles quam fideles convertit. Fuit rigidiſſimus ſui corporis caſtigator, præter tam multos continuosque pro Eccleſia Dei labores, carnem ſuam cum vitiis & concupiſcentiis quotidie crucifigens & affligens, ſolitus, leviſſimos quosque in ſe defectus acerrimè voluntariis ſuppliciis punire, adeo, ut pro culpa, quæ levis aliis videretur & eſſet, graviſſimam ſibi pœnitentiam injungeret aliquando, ſeque cingulo ferreo, aſpero, duro, & ponderoſo circumquaque ligaret, & ut carni ſtrictius adhæreret, arctiſſimam ſeram adderet, eoque uteretur, donec divinitus illud deponere fuiſſet admonitus. Caſtitatis intaminatiſſimæ, cuſtos diligentiſſimus, tametſi à dæmone multis modis tentaretur, impollutum tamen ab omni carnis delectatione ſpiritum, uſque ad vitæ terminum conſervavit. Cujus memorabile illud exemplum celebratur: quod cum in quodam caſtro concionaretur, & fœminæ aliquæ non ignobiles, ejus pulchritudinem mirantes, dentium ipſius albedinẽ & æqualitatem laudarent, ipſe earum cogitationes divinitus deprehendens, & divino ſpiritu ductus (ſtupenda res!) arrepto lapide omnes dentes oris ſui contregit, quos illico in illas projecit, earum turpia deſideria acriter & prudenter reprehendens: & (mirum dictu!) licet dentibus careret, nec in cibo, nec in concionibus quidpiam detrimenti læſio illa attulit ipſi. Miraculis multis & præclaris tam in vita, quam poſt mortem effulſit; quorum perpetuum illud erat; ut quotieſcunque ad propriam ſuam ſedem reverteretur, ultro campanę urbis prodigioſiſsimè conſonarent, quo ſigno cives paſtoris ſui adventum cognoſcebant, & maximo eidem applauſu occurrebant. Aliquando etiam tribus uvarum racemis, omnia domus ſuæ dolia vino replevit, quod cũ ſingulis diebꝰ, in pauperes largiter effunderetur, divinitus augebatur. Nec modo pauperes, ſed & alii cives ex eodẽ vino in magna abundãtia, abſq; ſui diminutione receperunt. Panes item, qui inter egenos diſtribuebantur, magno miraculo multiplicavit; qꝰ ſæpe magna cũ populi admiratione factũ memoratur. Poſuit deniq; carnis

Zelus ejus.

Prædicatio ejus.

Fit Epiſc. invitus.

Ecce verum Epiſcopum.

Mahometanos expugnat

Rigor vitæ.

Leviſſima peccata ut puniat.

Caſtitas puriſſima.

Stupenda res!

Miraculis claret.

Rariſſimum ſtud.

Item aliud.

Panes multiplicati.

exuvias

exuvias Verus Chriſti Pontifex Concionator, Apoſtolus, & bellorum Domini pugnator egregius año Salutis 1243. poſt mortem innumeris à Deo miraculis illuſtratus, ex quibus centum & amplius, prę-via juris informatione authenticè comprobata, in Eccleſiæ Vicenſis archivis ſervantur, & eius feſtivitas in illa Diœceſi Officio Eccleſiaſtico colitur. *Ex Ant. Vincentio de Sanctis Catalonia, Angelo Manrique, Ioanne Alvaro, Chryſoſt. Henriq. Annal. noſt. & t. 2. Sanct. &c.*

Obiit 1243.

Innumera miracula.

B. Richmundis V.

In monte Sanctæ Walburgis depoſitio Beatæ Richmundis Virginis, quæ ſub Ciſtercienſium noſtrorum cura & obedientia ſanctiſſimè vixit, & variis revelationibus illuſtrari promeruit; atque ipſum Regem Angelorum cum cæli civibus frequenter inter orandum contemplata eſt, ſæpeque ex ſacra hoſtia divinos fulgores, & divinam claritatem totum Monaſterij templũ illuminantem conſpexit. Cumque vigiliis, jejuniis, & obſecrationibus indefeſſo ſpiritu vacaret, & mente excedens cæli ſecretis intereſſet, in eodem Cœnobio ſanctiſſimè perſeverans, plena bonorum operum migravit ad Chriſtum *Ex vita t. 2. Sanct. Ordin. Cæſar. Heiſterbac. tom. &c.*

Raptus ejus.

B. Gauzelin.

In Monaſterio Claræ-vallis in Gallia Beati Gauzelini, virtutibus & revelationibus clari, qui meruit aliquando ipſum Regem Angelorum, non raptus, vel in viſione, ut vocant, cæleſti, ſed apertis oculis, dum in clauſtro lectioni vacaret, intueri, & ſicut, qui camino ignito oleum injicit (verba MS. veteris ſunt) totum liqueſcere facit; ſic gratia revelationis hujus, præcordia ſenis illius, longo ſanctæ Converſationis uſu ignita, ſancti deſiderij flamma, peramplius & perfectius illuſtravit, cumque quadrageſimum in habitu ſancto annum expleviſſet, tandem corruptibilis carnis onere depoſito, videre meruit, non in imagine infirmitatis ſicut antea, ſed in gloria majeſtatis, Deum Deorum in Sion. &c. *Philipp. Seguinus, Chryſoſtom. Henriq. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Chriſtum intuetur.

Moritur ſenex.

Camalduli Venerabilis viri Romualdi de Fabriano, qui omni humana ſapientia deſtitutus, Divina pleniſſimus, omnem humanam familiaritatem & commercia fugiens, totus cælo intentus, miræ puritatis, ſilentii, humilitatis, & tantæ ſimplicitatis fuit, ut planè crederetur nunquam peccaſſe mortaliter. Captus à latronibus, arbori alligatus, morte intentata eadem fronte fuit: *facite quantum Deus permittit*, ait, *mihi enim idem, ſive hodie mori, ſive die craſtina.* Patientia quam maximè enituit, orationi jugiter intentus, jugiter ſanctè occupatus fuit, ſereniſſimo ſemper vultu ſemperq; hilaris, in ipſa etiam morte, viſus absque dolore & horrore quaſi ridens ſanctam efflare animam. Deceſſit anno Chriſti 1579. vitę Monachicæ 56. *Ex monim. Camald. Aug. Florent. &c.*

V. Romualdus mon.

Inſigne elogiũ

Moritur anno 1579.

NONO CAL. NOVEMBR.

XXIV. Octobris. C.

S. Maglor. Epiſc.

IN Britannia minori, tranſitus Sancti Maglorij Epiſcopi, cujus corpus Lutetiæ Pariſiorum requieſcit. Maglorius Vmbraſelo patre, matre Affrella, generis nobilitate admodum claris natus eſt. A Sancto Eltuto noſtro liberalibus artibus, & diſciplinis Monaſticis probè inſtitutus, Sanctum Sampſonem poſtea ſequutus eſt, cujus prædictione ad Archiepiſcopatum Dolenſem evectus, invitus licet, eum tamen honorem, ita geſſit, ut ejus longè lateque ſanctitatis fama celebris admodum eſſet. Iuſſus poſtea ab Angelo ſolitudinem petere, quo liberius uni Deo vacare, ejusque laudibus ſe totum impendere poſſet, relicto Pontificatu Monaſterij, & cellulæ ſuæ quietem repetiit, ubi admirandis à DEO prodigiis honoratus, innumeris miraculis claruit, adeo, ut propter incredibilem omnis generis ægrorum atque afflictorum concurſum, & fama illa nominis ſui, & inquiete ipſa turbatus, locum mutare decrevit; verum à Beato Budoco noſtro, ſuo in Epiſcopatu ſucceſſore, abſterritus, condito ampliſſimo Cœnobio, plurimos è ſęculi fluctibus emergentes, in ſecuriſſimũ portum Religionis recepit, & rariſſimi rigoris, atque eximiæ ſanctitatis facem eis præferens, plurimos ad ſublimiſſimæ perfectionis apicem feliciſſimè promovit, & magna ſervorum Dei frequentia cælum recreavit, mundum juvit ac fovit. Angelus incarnatus omnibus videbatur, adeo morum gratia, & manſuetudine excelluit; & ab ipſo matris utero caſtiſſimo, Virgo in ævum permanſit. Pane hordeaceo, & viliore legumine, eoque parcè admodum vitam toleravit, cæterum in hoſpites liberalis admodum fuit. Carnem

Fit Archiep.

Deſerit Pontificatum.

Miraculorũ copia.

Cœnobium condit.

Virginitas ejus.

Rigor vitæ.

Digitized by Google

nem aſperrimi cilicii uſu perpetuo attrivit. Fratribus, ſopori ſe dantibus, ipſe ad mare ſeceſſit, & ad nocturnas uſq; Fratrum vigilias privatis precibus vacavit. Inter admiranda quibus mirè effulſit prodigia, mortuum Cænobii famulum ad vitam revocavit; Loieſconem Comitem, ſeptem annos leproſum prodigioſè ſanavit, qui ampliſſimas ipſi poſſeſſiones dono dedit, in quibus vir ſanctus Cænobiũ condidit, & ſexaginta duos Monachos aggregavit. Rarius illud, & inprimis memorandũ fuit: Quamprimum enim partem illam terræ, quam ſibi donaverat Comes Maglorius perluſtravit, aves & piſces omnes ex parte Comitis cedentes, ad partes Maglorii ſe tranſtulêre. Tulit indignè rem uxor Comitis, & ut partem illam repeteret, ſuam vero Monachis cederet ſuaſit, & impulit: cum ecce (ſtupenda res!) piſces illico & aves, ad novam Maglorio aſſignatã partem, omnes commigravêre; quo conſpecto miraculo, Comes religioſiſſimus, altera etiam parte ipſum donavit, illicoque aves & piſces, nullo jam diſcrimine, in ſua utrinq; & undecunq; diviſi domicilia, non immerito magnam apud univerſos admirationem concitavêre, & Maglorii Monachorumque ſanctitatem & merita comẽdavêre. De morte tandem, Maglorius, ſibi jam imminente ab Angelo edoctus, dum ab eodem, benedici oraret, ab Angelo audiit: *Quonam modo ego tibi benedicam, cui benedixit is, à quo ſancti omnes benedicti & ſanctificati ſunt?* Quo dicto, ſacrum viaticum ipſi idem Angelus, tanquam mox morituro tradidit, & evanuit. Nec multo poſt vir ſanctiſſimus valedicens Fratribus, inter exhortationis verba ſuaviter deficiens, feliciſſimum ſpiritum Creatori transmiſit. Claruit paulo ante annum Chriſti 600. *Robertus Canalis, Vincent. Beluac. Ant. Iepeſius, Surius, tom. 2. SS. Ordin. &c.*

Mortuum reſuſcitat.

Rarum miraculum.

Piſces & aves ad partes Maglorii tranſeunt.

Inſigne Angeli reſponſum.

Gratia mira.

Clar. 600.

S. Marcius. In Campania Sancti Marcij Solitarij, cujus præclara opera Sanctus Gregorius ſcripſit. Ita hac die *Mart. Rom. Vſuardus, Galeſinius, Felici, Arnoldus, Hugo, &c. Ado* vero 5. Id. Decemb. de quo nos tunc uberius.

S. Martinus Abbas. In Vertano Monaſterio, Sancti Martini Abbatis, magnæ ſanctitatis viri. Martinus Nannetenſis, illuſtri natus ſtemmate, puer & litteris, & virtute diſcipulis omnibus longè præcelluit. Sacris initiari cum mallet, quam militiam ſæculi ſequi, Clericus primum, poſtea ſacerdos ordinatus, à Sancto Felice Nannetenſiũ Pontifice, ad converſionem Hirbadillæ urbis miſſus, cum apud ſuperſtitioſiſſimos cives nihil efficeret, inde recedere à Deo juſſus, una ſecum hoſpitem ſuum ejusque conjugem eduxit, imprecatusq; civitati, eam illico maris fluctibus abſorberi, metuendo ſpectaculo, eſt intuitus; hoſpita autem, curioſitatem uxoris Loth haud abſimilem, morte quamprimum repentina luit. Ingemuit ſuper his Martinus, & tantorum quaſi malorum auctor, ſolitudinem ingreſſus, longa poſtea & periculoſa peregrinatione corpus attrivit, cujus labores multis miraculis Deo commendavit. Reverſus, Vertanenſe Cænobium condidit, Monaſticamq; amplexus vitam, plures trecentis ibidem Monachos congregavit. Ipſe frugalitatis ſupra Regulam exemplar omnibus factus, ſolis herbarum radicibus vixit, & noctes atq; dies in jugi ferè rerum cæleſtium meditatione abtumpſit. Morituri conſpectibus cum tetri ſe ſpiritus objicerent, eos procul illico divina adjutus ope eſt amolitus, ejusque anima carnis ſoluta compedibus, comitantibus Angelis in cælum evolavit. Cujus ſacrum funus, cum Vertanenſes Dirimenſibus apud quos obdormierat, præriperent, cum ad flumen interfluens ex adverſo aqua & prodigioſiſſime retenta atq; ſuſpenſa, ſacris Reliquiis ejusq; bajulis, per ſiccum vadum tranſitum miniſtravit; quo in itinere claudus etiam, & cæcus quidam feretri contactu ſanitatem indepti ſunt, & multi deinceps ad ſepulchrum ejus, variis morbis & calamitatibus liberati. Neque autem Vertanenſe ſolum Monaſterium, ſed & celebre illud Gemellorum in Diœceſi Bajocenſi condidit, illuſtri planè & memorabili ad æternitatem omnem nomenclatura comẽdatum, quod *gemellos* viri cujuſdam nobilis imatura morte parentibus præreptos, duplici eoque ſtupendo miraculo, ibidem ad vitam revocaſſet. *Ex Ordorico Vitali. Ex monim. Cænob. Comp. Hugon. Menard. &c.*

Imprecatur Vrbi.

Terribile exemplum.

Cænobium condit.

Rigor vitæ.

Inſigne miraculum.

Item alia.

Duos gemellos excitat à mortuis.

In territorio Turonenſi, caſtro Luchas, Sancti Senoch Abbatis & Confeſſoris. Hic apud Pictavos natus, intra fines Turonenſium Cænobium condidit & cucullum induit. Rigidus ſibi, in alios tamen benevolus & liberalis fuit. Rigorem hyemis ſine ullo pedum tegmine toleravit. Refulſit admiranda miraculorum gloria, quibus plurimos prodigioſè juvit, & à morte æque, atq; in vita iisdem

S. Senocha Abb.

Miraculis claret.

Ob. An. 580 circ. exſplenduit. Deceſſit ſub A.Ch. 579. cujus celebris admodum memoria priſcis ſæculis habebatur. *Gregor. Turon. tom. 2. Sanct. & varii rer. Gall. ſcript.*

B. Bernard. In Grandi-Silva depoſitio B. Bernardi Monachi magnarum virtutum viri. Hic cum eſſet genere nobilis, nullam tamen generoſitatem arbitrabatur, niſi pauperem pro Chriſto poſſe effici, & membris ejusdem, pauperibus ſcilicet & afflictis deſervire. Nactus eam ipſam in Cœnobio occaſionem, Infirmarius, ut vocant, in domo Hoſpitum pauperum præfecturam geſſit: Quibus, inquiunt Veteres MSS. officioſiſſimè ſuperintendens, non ſicut extraneis & mendicis ſerviebat, ſed tanquam Dominis ſuis, & membris Filii Dei. Si quem inter eos morbidum, ſi quem ulceroſum & vermibus ſcaturientem aſpiceret, huic omnem pietatis operam impendens, abluendo, tergendo, atque refocillando, quaſi mater ægrotanti filio jugiter aſſiſtebat, &c. Paſſus eſt raptus varios atque extaſes, quibus extra ſenſus factus cæleſtia multa & ſecreta intueri meruit; ſub mortem inprimis, quando ipſum Angelorum Regem intuitus, id ipſum obedientia coactus Abbati & Fratribus his ferè verbis narravit: Quia virtus obedientiæ veritatem ſilere me prohibet, rem dicturus ſum vobis, cui fortaſſe fidem adhibebitis dubiam. Sed ut teſtimonium hoc credibile faciam, ſcitote quia cum fine dicti, & finem vitæ accipiam. Noverit ergo dilectio veſtra, me licet miſerum & indignum Domino & Salvatori noſtro Ieſu Chriſto fuiſſe præſentatum, & vidiſſe illum facie ad faciem, non tamen in ſua Divinitate, ſed tantum in illa humanitatis forma, quam dignatus eſt pro nobis aſſumere: cujus benigniſſima indulgentia remiſſionem peccatorũ accepi, & ſpem felicitatis æternæ per gratiam ipſius in ſinu meo repoſitam habeo. Ex ipſius etiam ſacratiſsimo ore audivi, quod omnes, qui obedientes in iſto Ordine uſque ad mortem perſeverarint, ſalutem æternã ab ipſo conſequuturi ſunt. Fratres autem noſtros, qui de ſæculo migrarunt, in magna beatitudine glorificatos aſpexi, & locum quem inter eos, miſerante Domino jam nunc ſum ſortitur9, prævidi. Quibus dictis felicem illico animam expiravit. *Lib. 2. de Exordio Ciſterc. Ang. Manriq. Robert. Ruſca, Bern. de Brito, Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Cura pauperum Infirmorum. *Raptus ejus* *Revelare cogitur quæ viderat.* *Chriſtum intuetur.* *Inſignis promiſſio.* *Moritur.*

Ciſtercii in Gallia Beati Manſueti Monachi & Confeſſoris. Manſuetus è primis & meritiſsimis Sanctiſſimi Ordinis noſtri Reformatoribus, Sancti Stephani Abbatis cooperator ſtrenuus, inter primas novellæ Ciſtercienſiũ Congregationis plantas, profundiſſimæ perfectionis altiſſimas radices egit, ſuoque exemplo plurimos à perfectioris vitæ rigore abhorrentes incendit atque concitavit. Qui cum teſte Seguino in Dei famulatu penè laboribus ſe enecaſſet, graviter ægrotãs, & jam proximus morti, viſione quadam Divina, atque voce de cælo lapſa recreatus eſt, quibus de admirabili tam ſalutaris Reformationis ſucceſſu & incremento edoctus, cum idipſum Sancto Stephano Abbati indicaſſet, lætus & gratulabundus ex hac vita ad immortalem tranſmigravit. *Seguin. Heuriq. tom. 2. Sanct. Ord. & plures rer. Ciſt. ſcript. &c.*

B. Manſuetus. *E præcipuis Ord. Reformatoribus.* *Viſio ejus.*

OCTAVO CAL. NOVEMBR.

XXV. Octobris. D.

S. Petrus Abbas. INn Italia Sancti Petri Abbatis Peruſini, magnis vitæ meritis illuſtris. Petrus, in agro Peruſino natus Otthone II. Imperatore, adoleſcens ſacris litteris inſtructus, brevi ad Sacerdotium pervenit, cum vitæ innocentia, caſtitate, pietateque in pauperes, plurimas quasque & præſtantiſsimas virtutes conjungens. Militibus Imperatoris, qui ex Vrbe coronatus remeabat, Territorium Peruſinum vaſtantibus, Petrus multorum lachrymis commotus Imperatorem adiit, libereque corripuit, quod Regnum, ſibi à Deo gubernandum, non deſolandum commiſſum eſſet, eumque diſtrictiſsimam tot malorum, à ſuis in pauperes præſertim factorum, rationem redditurum. Quem cum Imperator primum rejeciſſet, poſtea cognita ſanctitate, illi rurſum evocato, aures libenter præbuit, multaque deinceps correxit. Ab Honeſto Epiſcopo Peruſino innocens agnitus eorum, quorum falſo delatus fuerat, Eccleſiam B. Petri Apoſtoli in monte Calario dirutam, cum Cœnobij ædificandi facultatem obtinuit, profeſſusque Ordinem noſtrum, primus poſtea ejusdem Cœnobii ſui Abbas eſſe meruit, & à Ioanne XIII. Pont. Maxim. omnia quæ illius olim Eccleſiæ fuerant impetravit. Vitam admodum rigidam

Ecce ut hodie ita olim licentiam militum. *Imperatorem libere corripit.* *Multa mala avertit.* *Conſtruit Cœnobium.*

VIXIT;

Digitized by Google

I. ejuſdem ipſe ſit Abb.

vixit; carne ſiquidem perpetuo abſtinuit; ter ſingulis hebdomadibus jejunavit, vini uſum rarius, in quadrageſimæ vero diebus nunquam admiſit. Horis Canonicis in Choro ne quando intereſſe negligeret ſollicitè curavit. Sanctiſſimæ Regulæ obſervantiam acuratiorem ſedulo omnibus inculcavit, & exemplo ſuo clariſſimè demonſtravit. Multa autem edidit miracula: Cum panis deficeret, eo orante ad portam Monaſterii equi frumento onuſti, ab ignoto miſſi adfuêre. Cum columna ingens marmorea, ſurſum elevata, ruptis funibus, jam jamque præceps rueret, facto quamprimum crucis ſigno, eam prodigioſè in aëre ſuſpendit. Epiſcopus illi vas electuario plenum ſervandum dederat, quod à Petro in pauperes diſtributum cum Epiſcopus repeteret, ille Pontificis iram veritus ad preces confugit, conſurgensq; ab oratione, vas, ut acceperat ab Epiſcopo, plenum reperit. Cum Cellarius eleemoſynam dare juſſus, panem in arca deeſſe diceret, is quinque panes à ſe inventos & benedictos canibus projecit, verum cum panes attingere non auderent, pauperibus diſtribuit. Latrones duos ſuſpendio necandos, cum ad cuſtodiam ea conditione à judice ſuſcepiſſet, ut ſi aufugerent, ipſe lueret; recreatos cibo, pœnitentes, abſolutos, & ſalutariter inſtructos liberè dimiſit. Succenſuit graviter judex, at remiſſurum ſe pœnam dixit, ſi canes panem ab ipſo benedictum (quod forte audierat, minus tamen crediderat) non comederent, quod, ne Deum tentaret, facere Petrus recuſavit. Vocatus tamen ad Comitis menſam, cum panem benedixiſſet, & inde projectum canibus eſſet, odorantes panem, atque ululantes, devorare minimè potuerunt. Cũ Romam ad limina Apoſtolorum multis comitatus pergeret, imbribus undique de cælo ruentibus, ne gutta quidem illum & comites attigit. Denique cum multis annis Cœnobio ſuo ſanctiſſimè præfuiſſet, febre correptus, felici morte deceſſit, cujus dies anniverſarius coli cœpit, cum vehemens aliquando ventorum vis arbores in agro Peruſino convulſiſſet, & ſegetes vaſtaſſet. *Ex Officio Eccleſ. Peruſinæ Eccleſiæ, to. 2. Sanct. Ord. Phil. Ferrario.* Ejus tamen natalis celebratur Peruſij 10. die Julij.

Regulæ ſtrictæ obſervatio.

Panem mirè accipit.

Columnam in aëre ſuſpendit.

Electuarium prodigioſè auctum.

Aliud miraculum.

Mirabile ejus factum.

Canes panem ab eo benedictum, non edunt.

S. Dulcard. Abb.

Biturigibus, in Monaſterio Ambiliacenſi, depoſitio Sancti Dulcardi Abbatis & Confeſſoris, qui celeberrimus ſanctitatis fama effulſit temporibus Sancti Sulpitij Pij Archiepiſcopi Bituricenſis, multisque lectiſſimis diſcipulis omnem circumjacentem provinciam beavit; ſub A. Ch. 640. cujus tamen acta deſiderantur. *Molan. Hiſt. Epiſc. Bitur. Menard. &c.* *Clar. 640.*

Romæ depoſitio Beati Offæ Orientalium Saxonum Regis, Monachi & Confeſſoris. Offa & Regii generis ſublimitate, & formæ morumq; elegantia præſtantiſſimus, fervente Apoſtolorum noſtrorum in Anglia exemplo & conſuetudine delectatus, pullã Monachorum veſtem, auro omni & purpura potiorem æſtimavit, & exambiit. Nactus autem, ejuſdem propoſiti ſocium Coënredum Merciorum Regem Edilredi filium Romã contendit, & ſtupente Principe orbis Vrbe, ibidem attonſus, cucullũ de manu Conſtantini Papæ ſuſcepit. De eo, ſic Beda noſter Venerabilis, agens de Coënredo: Venit autem cum illo & filius Sigheri Regis Orientalium Saxonum, vocabulo Offa, juvenis amantiſſimæ ætatis & venuſtatis, totique ſuæ genti ad tenenda ſervandaque Regni ſceptra exoptatiſſimus. Qui pari ductus devotione mentis, reliquit, uxorem, agros, cognatos, & patriam propter Chriſtum & propter Evangelũ, ut in hac vita centuplum acciperet, & in ſæculo venturo vitam æternam. Et ipſe ergo, ubi ad loca ſancta Romam pervenerunt, attonſus, & in habitu Monachico vitam complexus, ad viſionem Beatorum Apoſtolorum in cælis, diu deſideratam pervenit. Ita *Beda*. Claruit An. Ch. 710. *Div. rer. Angl. ſcript.* *B. Offa Rex Mon.* *Roman profiſcitur.* *Centuplum in hac vita.*

Eodem die Sanctæ Hildemarchæ Abbatiſſæ. Hæc Cænobii cujusdam Burdegalenſis civitatis Abbatiſſa, juſſu Divino admonita, ad territorium Rotomagenſe concedere, ſuique curam S. Wandregiſilo noſtro Fontanellenſis Cœnobii Conditori & Abbati committere, parere non diſtulit, ſuſceptoq; magna alacritate itinere, & à digniſſimo illo Magiſtro perbenignè excepta & dignè inſtituta, juſſione ejuſdem Fiſcamnenſis Cœnobii præfecturam admiſit, quam admirando ſanctiſſimæ vitæ exemplo optimè geſſit; & plena bonorum operum ex hac luce deceſſit. *Ex Call. ſcript. Vita S. VVandregiſili, t. 2. Sanct. &c.* *S. Hildemarcha Abb.* *S. VVandregiſili diſcipula.*

In Monaſterio Sancti Galli apud Helveticos, Beati Raperti Monachi, ex regio ſanguine, & antiquorum Saxonum genere oriundi, qui magna & ſanctitatis, & eruditionis laude refulſit. Fuit familiariſſimus, ſanctiſſimo illi Notkero Babulo Se- *B. Raperti*

Digitized by Google

quentiarum, ut vocant, felicissimo auctori, à quo haud aliter, quam *Animæ* sive *Animi sui* nomine appellatus est, quorum in mensa calicem cum studiosè æmulorum quidam per nequitiam evertisset, ex eo in solum præcipiti, & circumvoluto, stupente prodigiosè vino, nec guttula quidem effusa est. Reliquit non pauca Ratpertus ingenii sui monimenta, & magno sui relicto desiderio hac die in gaudium Domini introivit. *Ex monim. Sangall. t. 2. Const. Benedict. Annal. Germ. nost. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Miraculum insigne.

B. Lutgardis Virgo.

In Monasterio Sponheimensi Beatæ Lutgardis Virginis, Everhardi de Solernheim Equitis præstantissimi lectissimæ filiæ, quæ contempta sæculi nobilitate, nobilissimam Christi servitutem amplexa, generositatem suam humilitate comprobavit, cucullumq; in Cœnobio Spanheimensi induta, eâ vitæ excelluit puritate, ut spectabili etiam forma, cælestes sese spiritus eidem familiarius ingererẽt, multaque ei secreta revelarent. *Ioan. Trith. Chron. Spanheim. Annal. Germ. nost. tom. 2. Sanctorum Ord. &c.*

Familiares ei Angeli.

BB. Mart. Setichẽbeck.

In Germania passio Venerabilium Patrum, Abbatis, & Monachorum Monasterij Setichenbeckensis, quos Gerardus Comes Mansfeldius, ob Hospitalitatem ab eis servatam crudelissimè interemit: & Abbatem quidem inter alios, plus quam tartarica immanitate, perticæ alligatum igne torreri jussit, Fratribus cæteris per diversa & gravia tormenta variè interemptis A. Ch. 1376. *Ex lib. 3. Saxon. & lib. 8. Hist. VVandal. Alb. Crantz. &c. Abraham. Bzov. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c. Annal. nost. Germ. &c.*

A. C. 1376.

V. Dionysius Abbas.

In Aurea-valle obdormitio Venerabilis Patris Dionysij l' Argentier Abbatis Claræ-vallis, illustrissimi nostra ætate syderis; *viri, quem Deus in vita egregiis virtutibus, miro fervore, & reformationis zelo, post mortem vero signis & miraculis illustravit. Cui, argentum*, inquit Claudius Robertus, *septuplo probatum nomen fecit, moribus planè aureis*; qui postquam suis annis 27. sanctissimè præfuisset, hac ipsa die A. Ch. 1624. beatissimo fine decessit, cujus sacros pedes, magnus ille Vallis-Aureæ Abbas Bernardus de Montgaylart, & ipse signis prodigiosis illustrissimus, summa animi demissione & devotione osculatus est, universo sacro ejus Convẽtu id ipsum imitantibus. Celebravit magnis & evidentibus miraculis Dionysij sui celebrem sanctitatem bonum Numen, celebratq; in hodiernum diem, profligatione inprimis cacodæmonum ex obsessis, quibus sacræ ejus Reliquiæ adeo terrori sunt, ut sustinere eas minimè valeant, quin possessa pridem habitacula deserant. Sepultum est sacrum corpus ejus, loco quo decessit, cor vero Claramvallem translatũ; his, tantum Argenti, aurique thesaurum, haud immerito illis invidentibus. Positum non unum tanto viro Epitaphium, quæ subjicienda censuimus:

Elogia digna

Obiit 1624.

Miraculis claret.

Dæmonibus terrori.

Epitaphia S. M. Dionysij Abbatis Claræ-vallis.

CHRONOSTICON

Æthera Mens sVperat, l' Argentier aVrea CorpVs
Sors tenet, & CLara Cor sIbI VaLLe IaCet.

Epitaphia.

Aliud Epitaph.

Ortum Treca, gradum Sorbona, & Clara tiaram
Vallis, at exequias Aurea, & astra Deus.

Anagrammata.

Aliud Anagrammat.
Dionysius de l' Argentier.
Anagrammat.
Ales DEI ingreditur Syon.
Raptus amore *Dei* sanctam Dionysius *ales.*
Ingreditur terram corpore, mente *Syon.*

Ejus laudes eleganti stylo prosequutus est R. P. Laurentius de la Roche, oratione funebri Luxemburgi impressa A. C. 1624. apud Hubertum Reuland. E miraculis aliqua ab Henriquezio recensentur prolixè, nimirum Religiosi à quartana, alterius incurabili stomachi infirmitate, aliorũ apostemate gravi, venæ dissectione &c. gravissimis periculis prodigiosè liberatorum, de quibus nos prolixius agimus, *t. 2. Sanct. Ord.*

Miraculis claret.

In Germania natalis 46. Monachorum Cistercienſium, qui ponentes pro Christo animas suas, ab Hæreticis trucidati sunt. *Menol. Cist. Henr. Ang. Manriq. &c.*

46. Mart.

Eodem die translatio secunda Reliquiarum Sancti Otthmari Abbatis Monasterii S. Galli in Helvetia, facta à Salomone Comite de Ramswag Episcopo Constantiense A. C. 864. *Ex Benedict. Const. &c.*

S. Othmari translatio.

(o)

SEPTI-

Digitized by Google

SEPTIMO CAL. NOVEMBR.

XXVI. Octobris. E.

Comm. Matris Bened. COmmemoratio jucundiſſima, Sereniſſimæ Dominæ Matris Admirabilis à Filiis ſuis BENEDICTÆ; ſive, memoria obſequiorum, eidem à Sanctiſſimi & Admirabilis Patris BENEDICTI filiis, à prima ampliſsimi & verè Benedicti Ordinis inſtitutione, tanto decurſu ſæculorum in hanc usque diem præſtitorum. Quo quidem Feſto, accenditur Monachorum omnium, erga BENEDICTAM ſanctiſſimi Ordinis Matrem ſtudium, pietas & devotio, ad eam dignis laudibus celebrandam, & religioſiſſimè colendam, in ea amoris intenſione, intentione, & meritorum Fraternorum ac Paternorum conjunctione, quibus maximi & perfectiſſimi, ejusdem Ordinis Patres & Fratres noſtri; honorem Dulciſſimę Matris, toto terrarum orbe promoverunt, ipſamque novis & inſolentibus ad eam usque diem modis, amoris que eximii exquiſitiſsimis, inventis, venerati, omnem poſteritatem ſuo exemplo accenderunt. De præcipuis Deiparæ ex Ordine noſtro Cultoribus, agimus libro ſingulari, eorumque paſſim hoc opere, & alias fuſè, meminimus. Agit de Feſto hoc Gerardus Belga noſter parte I. Opuſc. ſacrorum, à nobis ſuperioribus annis editus.

Ad quid Feſti hujus inſtitutio.

Propagateres cultus Deip.

Gerardus Belga.

S. Albuinus Epiſcopus. Friſlariæ S. Albuini Epiſcopi & Confeſſoris. Albuinus, patria Hibernus, Inſulæ & Monaſterii longè ampliſſimi Hueniſis Monachus, vir ſanctiſſimæ converſationis, convertendarum gentium ſtudio tantopere exarſit, ut nullo mortis metu ac periculo, ab illo tam ſancto propoſito deterreri poſſet. Sublimi proin contemplationis ſtudio excoctiſſimus, dulcem patriam, amicamque cellulæ ſuæ quietem deſerens, multis perfunctus longi itineris laboribus, moleſtiisque ac periculis inter efferatiſſimos populos, magno animo ſuperatis, in Germaniam delatus, apud Thuringos denique ſedem fixit; ubi aſſidua Verbi Divini prædicatione plurimos feliciſſimo ſucceſſu, ab inſano inanium Deorum cultu avocans, Chriſto & Eccleſiæ Matri aggregavit. Romani proin Pontificis auctoritate, quo majorem deinceps etiam fructum faceret, Friſlarienſium ordinatus Epiſcopus, cathedram ſuam in oppido Burbacenſi conſtituit, & admirabili vitæ ſanctitate ejus Pontificatus initia conſecravit. Cumq; plurimis annis, totum ſeſe commiſſo ſibi gregi impendens, in muneris ſui functione ſtrenue deſudaſſet, circumpoſitosq; populos, verbo, exemplo, & miraculorum inſuper virtute ad verę Fidei agnitionem convertiſſet, plenus meritis, hac ipſa die laboribus tantis immortuus ad requiem æternæ beatitatis evolavit, pro illuſtribus meritis digniſſimo Thuringorum Apoſtoli titulo celebratus. *Arnold. Duac. Ioan. Trith. Chron. Thuring. Annal. noſt. German. t. 2. Sanct. Ora. &c.*

Patriam & cellæ quietem deſerit.

Fidem diſſeminat.

Epiſcopus ordinatur.

Thuringorum Apoſtolus.

S. Haymo & Veremundus In territorio Mediolanenſi Beatorum Haymonis & Veremundi Converſorum, genere & Virtute illuſtrium. Haymo & Veremundus Comites, germani fratres, ex perilluſtri Coriorum familia originem duxêre, uterque ſimul memorabili exemplo ad converſionis gratiam à Numine vocati. Cum enim inter venandum uterque à ſuis ſeparati incautius agerent, *Venationis periculum.* fortè, an potius ſingulari Numinis immiſſione, à duobus ferociſſimis apris appetiti, cum perfugium aliud nullum ſupereſſet, lauros non longè à templo Sancti Victoris Martyris conſitos aſcenderunt. Sed apris terram circumfodientibus, ex quo lauros corruere neceſſe erat, à Sancto Martyre opem implorantes, ubi *Votum de condendo Monaſterio.* primum de Virginum noſtrarum condendo illic Cænobio votum emiſiſſent, apri receſſerunt. Illi vero tanti memores beneficii, Monaſterium Monialium S.P.N ſub nomine S. Victoris non ſolum exſtruxerunt, ſed & ejurato pari conſenſu ſæculo, humillimum Converſorum noſtrorum amplexi inſtitutum, Sanctarum Virginũ ſervitio (divitiis prius omnibus tum in pauperes, tum Cænobium à ſe conditum erogatis) ſeſe perpetuo devoverunt. Præter autem humillima Converſorum exercitia, magno inſuper rigore corpus affecere, cum cilicio ad nudam carnem induti, perpetuum ſibi jejunium, & quadrageſimam, ut vocant, jugem, indixiſſent, tribus inſuper hebdomadæ cujusque diebus, ſolis pane & aqua contenti. Humum nudam pro lectulo habuere, in omni deinceps vita, quidquid corpori arrideret execrati. Deceſsêre denique felici tranſitu, ad æterni Regis evocati palatia ſub Ann. Chriſti 790. admi-

Vterque Comes convertitur.

Eorum humilitas.

Rigor vitæ.

Obiêre 790

Digitized by Google

randis poſt mortem prodigiis refulgentes, in quibus, deſperatam Abbatiſſæ valetudinem reſtituere, & Monialem Apoplexia tactam periculo exemêre, quin & puer immaturo fœtu, mortuus in lucem editus, ſanctorum implorata à cognatis ope, vitæ redditus, baptizatus, & Veremundi nomine appellatus eſt. *Ex proprio Officio Eccl. apud Medam. Modeſto Comenſi, Ferr. t. 2. SS. &c.*

Mortuum reſuſcitant.

B. Ioan. & ſoc. Mart.

A.C. 1383.

In territorio Leodienſi Beati Ioannis Abbatis Alnenſis, qui ſimul cũ alio ejusdem inſtituti & Monaſterii Monacho, pro pietatis & juſtitiæ defenſione ab impiis occiſi Ann. Chriſti 1383. cum palma Martyrii ad æternam patriam tranſivêre. *Ex monim. Alnenſ. Mon. Menol. Ciſt. tom. 2. Sanct. &c.*

S. Conganus.

Miraculis claret.

1150. floret.

In Hiberna Beati Congani Abbatis, qui hortatu Sancti Malachiæ inſtitutum Monachicum ferviđè amplexus, ſanctiſſimæ Ciſtercienſium noſtrorum Reformationi nomen dedit, & magnis virtutibus clarus, cum magna ſanctitatis opinione vitam terrenam cum cæleſti gloria commutavit; cujus illuſtrem ſanctitatem inſigni miraculorum gloria Deus fidelibus commendavit. Floruit An. Ch. 1150. *Barn. de Montalbo, Philipp. Seguinus, Chryſoſtom. Henriquez. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

SS. & BB. Bertinenſ.

Triumphus S.P.N.

Catalogus Sanctorum aliquot.

In Monaſterio Sithiu Divi Bertini inſignis Commemoratio, integræ & lectiſſimæ Sanctorum atque Beatorum ejusdem vetuſtiſsimi & celeberrimi Cænobii Abbatum & Monachorum Cohortis, qui innumero triumphantis in cælo Sanctiſſimi Imperatoris noſtri Admirabilis Patris BENEDICTI, exercitui adjuncti, in conſpectu Regum Regis, ſuis quisq; pro meritis redimiti ſertis & coronis, fratrum ſuorum in terris degentium certamina ut ſecurè intuentur, ſic potentiſſimis precum ſuffragiis, amantiſſimè juvant, & contra viſibiles atq; inviſibiles hoſtes valide propugnant. Ex lectiſſimo illo Sanctorum manipulo, anteſignanos, ſpectatiores aliquot enumerat Henricus Coſterius in arbore Bertiniaca, & ex hoc Michaël Buzelinus noſter ejusdem Cænobii Monachus apud Arnoldum Duacenum, quorum nomina ſola hoc loco recenſemus: S. Bertinus, ipſe Cænobii Fundator, S. Bertrammus Abbas, S. Mommolenus Epiſcopus Noviomenſis, ex Monacho hujus Cænobii, S. Walbertus, B. Bertinus Comes Arkenſis, Sanct. Winocus primus Abb. in Wormholt, B. Quadanocus, B. Madocus, B. Ingenocus, omnes quatuor Regio genere nati, S. Erckenbodo Epiſcopus Morinorum, Sanct. Hunfridus ibidem Epiſcopus, Sanct. Fulco Archiepiſcopus Rhemenſis & Martyr, Sanct. Grimbaldus Abbas, B. Ioannes, B. Aſſerus, Sanct. Wocardus Martyr, Sanct. Winedbaldus Martyr, Sanct. Gerwaldus Martyr, Sanct. Regenardus Martyr, S. Gerardus Abbas, B. Lambertus Abb. B. Simon. Abbas, B. Leo Abbas, B. Ioſſio, Sanct. Bernardinus pœnitens; ut ex hoc tam celebrium numero, facile ſit de copia, tam frequentis, ſub tantis Ducibus, tanto decurſu ſæculorum, ab ipſa origine Cænobii, arbitrari. *Ex Annal. noſt. Germ. & Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Illuſtrium ſyllabus SS.

B. Bernard. Epiſc.

Maurianæ, depoſitio Beati Bernardi ejusdem Vrbis Epiſcopi diverſis & admirandis pietatis operibus clari, qui oves ſibi creditas ſanctiſſimè pavit, & verbo prædicationis atque exemplo inſtruxit: cujus præclara merita, ſingulares animi dotes, cordis lenitatem, mentis vigilantiam, meditandi frequentiam, tota Eccleſia eâ ætate mirabatur & venerabatur: nam totius perfectionis perfectiſſimum ſe exemplar exhibuit, conſummatoque vitæ curſu, beatam DEO animam feliciter tradidit. *Ex Menologio Chryſoſt. Henr. Barn. de Montalb. Phil. Seguin. &c.*

Elevatio S. Amandi.

Trajecti ordinatio Sanct. Amandi; & Elnone translatio corporis ipſius ab Eccleſia SS. Petri & Pauli in Eccleſiam Sanct. Stephani per S. Elogium Epiſcoporum. *Molan. in Indic. SS.*

Laubiis elevatio Sancti Ermini Epiſcopi & Abbatis Laubienſis. *Idem Molanus loco cit.*

(o)

SEXTO

XXVII. Octobris. F.

S. Tetta Abb. IN Anglia Sanctæ Tettæ Virginis & Abbatissæ Weinbrunnensis. Tetta, generosissimo Regii fastigii & fastus contemptu, cum & filia, & soror Regis esset (Cuthredi scilicet germana) sacrum Vitę Monasticæ rigorē deliciis omnibus prætulit, & cucullo purpuram mutans, in celebri illo VVeinbrunnensi Angliæ Cœnobio Regulam S. P. N. BENEDICTI professa, vitæ perfectione se omnibus probavit, ut post mortem Sanctæ Cuthburgis Monasterii ejusdem Fundatricis, secunda lectissimarum Virginum Antistita renunciari meruerit, in quo quingentas, grandi numero, discipulas colligens, iisdem una Magistra, ita satisfecit, ut omniū Academiarum honores superare videretur, eo inprimis omnium prophanarum litterarum prōfessoribus spectatior, ut felicior, quod suas non tam verbo solo docere satageret, quam conversationis sanctissimæ exemplo informare, & concitare: *omnia enim*, inquit Rudolphus Rhabani discipulus, *bona & sancta, exemplis magis ostendebat, quam verbis, & quæcunque saluti animarum docuerat esse contraria* (c. 2. Regulæ) *in suis actibus non agenda monstravit.* Merita est æterno merito etiam tam procul posita, de ampliſſimis Germaniæ nostræ provinciis, ad quam petente magno Apostolo nostro & primo Moguntinæ Ecclesiæ Archiepiscopo Bonifacio, sanctissimam illam Virginum Reformatricem, & Monastici Ordinis in sexu fœmineo alteram per Germanias propagatricem Liobam, destinavit; cujus ope multum sibi chara & necessaria licet ægerrimè careret, ut exteris tamen consuleret, semetipsam despoliavit, & dilectiores quasque sanctioresque, quæ felici incendio patriam nostram accenderent, eidem socias addidit, ut haud immerito, post Divam Scholasticam S. P. N. BENEDICTI sororem, universi Ordinis Tutelarem, una & præcipua tot millium per Germanias DEO sacrarum Virginum felicissima mater Tetta habeatur. Claruit plurimis & admirandis virtutum signis, quæ discipula illius Lioba, summo cum affectu pietatis commemorare solita, ejus absentis exemplo, Germaniæ Virgines excitare, & ut veteres Manuscripti loquuntur, *mentes earum ædificare*, consueverat. E miraculis, illud rarius memoratur: cū Virginum quædam, cui templi cura fuerat commendata, ad vigilias consurgens, claves sibi ablatas plurimum lamentaretur, nihilque inquirendo proficeret, ac proinde ad Sanctæ Abbatissæ accidens pedes, culpam ex more fateretur; ista diaboli scelere factum illico intelligens, convocatis sororibus, in preces sedulò incubuit; cum ecce consurgentibus illis ab oratione, reperta quam primum est ante fores Oratorii vulpecula mortua cum clavibus in ore, cujus merito in forma auctor confusionis detectus apparuit. Præpositam Cœnobii, fervore nimio, minusque discreto sororibus rigidam, vita functam, cum eam ipsam ob causam luere in flammis purgatricibus, divinitus cognovisset, precibus eripuit, & fossa sepulchri, quæ antea penè vacua videbatur, humo excrescente paulatim expleri cœpit, ita ut uno eodemque momento, & ipsa ab oratione resurgeret, & terra sepulchrum complanaret. Claruit sanctissima Virgo sub Ann. Christi 760. *Ex Rudolpho Rhabani discipulo, t. 2. Sanct. Ordin. & diversor. rer. Angl. script.*

Regium genus.

500. Monialium Abbatissa.

Verbum minus exemplo.

Meretur de Germania.

S. Liobam in Germaniam destinat.

Altera Germanorum Scholastica.

Signis claruit

Damonis æstus.

Confunditur

Rigor indiscretus præpositæ punitus.

Clar. 760.

In Monasterio Hydruntino obitus Beati VVerdini Abbatis prophetiæ spiritu clari. Vocatur hic à nonnullis Tubertinus, fuitque ab Angelo Custode suo, post vitam sanctissimè exactam, de resolutionis suæ tempore admonitus. Revelatione autem Numinis, eventura orbi, *in apertione*, ut ipse fatetur, *sexti sigilli* in charta sive membrana consignans, eademque in capsa marmorea concludens, secum sepeliri post mortem voluit, atque id ipsum in Virtute Sanctæ Obedientiæ discipulis suis Iacobo Hydruntino, & Mauro Panormitano, ne facere negligerent serio præcepit, tunc primum propalanda, cum Deo placeret eadem cum corpusculi sui exuviis solem denuo intueri. Obiit vir sanctus Christi anno 1278. sive 79. 6. Cal. Novembris. *Ex Annal. nostr. Bened. Ianſonio Doccomensi, &c.*

B. VVerdin. Abb.

Ab Angelo de morte docetur.

Sigillum sextum apertum intuetur

Ob. 779.

In Germania Beati Mefridi Prioris Monasterii Eberbacensis viri erga Deum pietatis & Religionis eximiæ, erga homines præcipuæ auctoritatis: qui domum suam inter imminentes Schismaticorum procellas, quando temporibus Alexan-

B. Mefridus Prior.

Digitized by Google

dri Papæ, Fridericus Imperator Eccleſiã Dei diutina eviſceratione cruciavit, ne penitus deſtrueretur, ſua prudentia & vigilantia conſervavit. Huic beato viro, inter cætera chariſmatum dona, quibus feliciter pollebat, arcana quoque revelationum, nonnunquam divinitus pandebantur. Et ſicut à cæleſtibus civibus familiariter, & in hac etiamnum lachrymarum valle, viſitabatur, ita & malignorum ſpirituum larvis, multoties terrebatur: quos tamen vir pius crucis Dominicæ ſigno confuſos facile propulſabat; Qui tandem poſt varia pietatis opera, magno ſui relicto deſiderio mundum hunc deſerens, ſuperas cæli arces gratulabundus aſcendit, æternamque pietatis ſuæ famã cum corporis ſui exuviis mortalibus reliquit. Fuit commendatiſſimus Divinæ Hildegardi noſtræ, ad quam extat etiamnum piiſſima ejus Epiſtola tomo 15. Bibl. Patrum. *Ex Annal. noſt. Germ. t. 2. Sanct. Henr. &c.*

Revelationibus claret.

Cælites familiares.

S. Hildegardi ſcribit.

SS. & BB. Berckingenſi.

In Anglia, plurimorum Sanctorum Monachorũ & Monialiũ, qui in Berckingenſi Monaſterio, poſt vitam ſanctè exactam ſepulturam meruerunt. Fuit hoc celeberrimum in Anglia Cænobium à Sancto Erconwaldo Londinenſi Epiſcopo & Monacho, in gratiam ſanctæ & Illuſtriſſimæ ſororis ſuæ Ethelburgæ conditum, in cujus ampliſſimo ambitu atque area, tam Monachorum quam ſacrarum Virginum lectiſſima agmina, ſeorſim tamen concluſi habitarunt; ubi ingens ſanctorum copia, multo decurſu ſæculorum cælis nata, adeo primis ſtatim Cænobii initiis ſe prodere cœpit, ut ſub ipſa etiamnum Ethelburga, (nec minori fructu ſub S. Hildilhida) integræ cælo cohortes adoleſcerent, & plurimis miraculorũ ſignis, triumphis adſcripti cæleſtibus divinitus probarentur. Quorum omnium cum nec nomina quidem, nedum ſingulorum res geſtæ, litteris ſint conſignata, eorum ſimul ſemelque omnium celebris memoria hac die recolitur. *Ex rer. Angl. ſcript. Mart. Ben. Gall. & Angl. tomo 2. Sanct. Ordin. &c.*

Copia magna.

Miracula.

B. Hemelina

In Gallia Beatæ Hemelinæ Virginis recluſæ. De hac ita Compendium Goſwini: Vidimus quandam Virginem miræ abſtinentiæ, cujus vita dura & arcta, & converſatio ſancta. Tribus diebus in hebdomada nihil cibi aut potus guſtans jejuna permanſit. In quadrageſima & Adventu Domini, nihil panis guſtavit. Cilicio ad nudum corpus utebatur, nec botis aut ſubtalaribus, ætatis vel hyemis tempore pedes munivit. Sola induebatur tunica, & deſuper de ſimplici panno & vili erat induta pallio. Ferro firmiſſimis clavis circa corpus ipſius firmato cingebatur, ita ut caro excreſcens totum ferrum cooperiret. Indeſinenter orabat, & filabat, & filando Pſalmos ruminabat. Detrahentium ſuſurrationes odibat anima ejus. &c. Erat autem ſylva contigua, unde ſæpius à corvis & cornicibus moleſtabatur, illorum voces & crocitus audiens, quibus præcepit ut abirent, & quietam illam ſinerent Deo ſervire. Cui obedientes exierunt. Spiritu prophetiæ, ſi quando Monachi aut Converſi vani aut vitioſi, malaque volentes aut facientes eis præſentarentur, continuo eos reprehendens, monuit ut cautiores eſſent, nec diabolo locum darent. Comites & nobiles, cum ad bella erant proceſſuri, conſulentes ſi eis expediret, qualem habituri erant eventum eis prædicebat, &c. Ita *Goſwinus* ſimpliciter, ſed veraciter, & nos fuſius, *t. 2. Sanct.*

Mirus rigor.

Ferrea Virgo

Corvi ei obediunt.

Spiritu prophetico claret

Elnone Commemoratio Ordinationis Sancti Amandi Epiſcopi; quæ licet die præcedenti, ſicut & translatio corporis & dedicatio Eccleſiæ, facta fuiſſe credatur, hac tamen die ſpecialibus recolitur. *Molan. in Addit. Hugo Arnold. &c.*

S. Amandi Ordinatio.

In Monaſterio Blandinienſi adventus corporis Sanctiſſimæ Chriſti Virginis Amelbergæ. Facta eſt hæc translatio An. Chriſti 870. procurante Balduino Flandriæ Comite cognomento Ferreo per Raymelinum Epiſcopum Tornacenſem, ex Temſecenſi Cænobio ad civitatem Gandavenſem. *Auct. cit.*

S. Amelberga V. Transl.

Marcianis elevatio corporum Sanctarum Euſebiæ & Gertrudis Abbatiſſarum. *Molanus lib. cit.*

Elevatio.

QVIN

QVINTO CAL. NOVEMBR.

XXVIII. Octobris. G.

S. Pharo Epiſc.

MEldis S. Faronis Epiſcopi & Confeſſoris. Faro ſive Pharus Illuſtriſſimis & Regiis ortus natalibus Hagnericum Burgundiæ Comitem, Principem inter Galliæ primates ſpectatiſſimum patrem habuit, ipſe ſummo apud Reges pretio, Clotharii ac Theodoberti palatio prætuit, nec minus amicum Theodoricum habuit, adeo felix, ut in oculis omniũ eſſet; tantisque juxta virtutibus excultus, ut cæli etiam ipſius ſibi favores attraheret. *Erat enim*, inquiunt Veteres MS. *totus amabilis, humanus, operibus charitatis intentus, & multis morti adjudicatis vitam, & morum mutationem impetrabat*, ut videas etiam in purpura, velut Epiſcopum lucrandis Deo hominibus intendiſſe, & cũ præcipua Regni moles humeris ejus incumberet, ea quæ Dei ſunt minimè neglexiſſe. Meruit multo nomine de Regibus, de Clothario inprimis, cui unicè charus erat, cujus aliquando honorem & digno & pio aſtu redemit, cum contra omne jus gentium Legatos Saxonum perempturum, ſcitè admodum ab eo propoſito avertit, tantumque apud Legatos effecit, ut ejurato impio Deorum inanium cultu, vero & uni Deo nomen & manus darent, ex quo haud levis in plurimos alios fructus redundavit. Ad ſororem germanã Burgundoforam ſanctiſſimæ famæ Abbatiſſam cum diverteret, adeo ejus ſacris colloquiis accenſus eſt, ut honores mundi omnes, ut Regum amantiſſimorum favores, ut dilectiſſimã conjugem, ut omnia quæ pulchra & chara olim erant, repente faſtidiret, & ſolum DEVM in Cænobii quamprimum quiete quærere proponeret. Invenit pari propoſito ferventem Blidechildem conjugem; quare, minimè dilato, quod propoſuerant, ampliſſimis opibus in Eccleſias egenosq; profuſis, cucullum uterque amplexus eſt, & florentem etiamnum ætatem, in medio propenſiſſimæ fortunæ curſu Domino conſecrarunt. Walberto poſtea germano ejus Meldenſium Pontifice defuncto, Cænobio extractus, pari ſanctitate Cathedram ornavit, & raro ſane exemplo, totos ſexaginta ſex annos tenuit, tantus omnino paſtor, quantum nulla ſatis poſteritas ſuſpiciat deprædicetque. Oſtendit merita ipſius graviſſimis miraculis DEVS; ex quibus dum die Paſchatis Confirmationis Sacramentum pueris impertiretur, quendam à nativitate cæcum inungens mire illuminavit. Sed & illud rarius, dum carceres aliquando præteriret, vinctique lachrymabundi ipſum invocarẽt, & opem flagitarent, arctiſſima vincula & compedes ferreos, ſola voce rupiſſe, vinctosque in libertatem prodigioſè aſſeruiſſe: *Quandoquidem*, inquit, *factorum vos pœnitet, liberi abite.* Illud penè inauditum, plures ſimul ſemelque, qui fædo naufragio merſi perierant, mortuos reluſciraſſe, navi etiam ipſa è profundo pelagi magno miraculo mire emergente, & ad optatum littus pertingente. Deceſſit ſanctiſſime ſub Ann. Chriſti 686. vel 87. ingentibus etiam poſt mortem prodigiis illuſtratus, ſub cujus honore & nomine inſignis eſt ad Vrbem Meldenſem Baſilica & Abbatia condita. *Ex Vita t. 2. Sanct. Ord. Petro Equitino, Conſtantino Ghinio, Vincent. Beluac. Trithem. Iepeſ. &c.*

Palatio præfectus.

Qualis in purpura.

De Clothario Rege meritus.

Legatos convertit.

Mundum faſtidit.

Cucullum amplectitur.

Fit Epiſcopus.

66. annis præeſt.

Cæcum illuminat.

Captivos mire liberat.

Plures ſimul mortuos excitat.

S. Dodo Abbas.

Faniæ in Belgio depoſitio Sancti Dodonis Abbatis diſcipuli Sancti Vrſmari Epiſcopi. Hic Religioſis parentibus in pago Lomacenſi, Vallenſi villa editus, ab iisdem prædicto Vrſmaro ſacris Baptiſmi undis luſtrandus, atque *ut propriùs ejus filius*, in DEI obſequio educandus eſt traditus. In Monaſterio Laubienſi cum adoleviſſet, ætate provectior, omnem hæreditatis ſuæ poſſeſſionem Deo & Beato Petro conſecrans, Monaſterio Wallerenſi liberrima donatione tradidit, cucullumq; amplexus, eidem non multo poſt Cænobio, Sanctis Landelino & Vrſmaro connitentibus, præfici meruit. Demum relicto onere Abbatiali, viciho loco condita cellula, vitæ reliquum, ſola Divinarum rerum contemplatione exegit, ibidemq; ſancto decedens fine, inſigni poſtea miraculorum gloria factus celeberrimus, à Dodilone primum Cameracenſium Epiſcopo, & à Fulberto poſtea, admonito per viſionem Leutberto loci proviſore elevatus, plurimis denuo miraculis coruſcavit. *Ioan. Molan. in Addit. & Natal Sanct. Belgii, Menard. Arnold. Duac. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Omnem hæreditatem Deo conſecrat.

Abbatiam reſignat.

Miraculis claret.

Villarij

B. Egbertus Conversus.

Villarii in Brabantia Beati Egberti Conversi, magnis cæli favoribus illustris. Egbertus eo inprimis ad magnam perfectionem devenit, quod charius illi nihil esset, quam de antiquo & Sancto Ordinis statu, de primævo fervore & flore, de Sanctorú Patrum & Fratrum nostrorum vita & exemplis audire & colloqui; quibus colloquiis fieri sentiebat, ut præter dignissimã & jucundissimam tam variarum rerum & actionum cõmemorationem, cum salutaris in nobis erubescentia & reverentia, tum fervens plerumq; imitandi desideriũ & studium felicissimè in cordibus nostris accenderetur. Dilexit idem Egbertus cultu præcipuo Augustissimam Cælitum Imperatricem, quam pro admirabili, qua sibi aspirabat odoris fragrantia vix alio nomine quam *Rosæ* appellabat, & devotissimo quotidie obsequio religiosissimè venerabatur. Vndecim præterea millium Virginum patrociniũ diligentissimè exambiebat, quibus quotannis, ut MS. liber de vita ejusdem habet, *integrum servitium* exolvebat, quod est singulis singulas etiã preces numerabat. Fuit in omni labore & dolore hilaris, ab omni tristitia & anxietate alienus, ita quidem ut maxima spiritus libertate Domino serviret. Patientiæ & paupertatis studio mirè excelluit, & cũ gravissimo viscerum dolore, ex inveterata ruptura seu hernia laboraret, pro eo ut summa gratia gratissimas assiduè gratias Domino referebat, in omni invaletudine, de medicina corporis parum sollicitus, in cujus neglectu, imo voluntario insuper cruciatu maximum lucri pondus reputabat. Cui demum ægrotanti ipse Rex Angelorum numeroso sanctorum cætu comitatus apparuit, eumq; ad cælestem patriam invitavit. *Ex monim. Villar. Chrysost. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Sanctorum vitas audire quanti referat.

Deiparæ cultor ferventissimus.

Item 11000. Virginum.

Patientia ejus.

In Lusitania Beatæ Briolayæ Virginis, quæ nuptias ipsi à parentibus propositas, omnesq; sæculi cõmoditates fastidiens, Christi Virginum sponsi amorem demeruit & meruit, sacrisq; eidem Virginibus in Cænobio Eboracensi adscripta, admirabili vitæ sanctitate effulsit, aliaque inter virtutum studia, Silentii inprimis studiosissima, continuum in eodem Cænobio silentium cũ omnium admiratione strictissimè custodivit. Christum Cruci affixum pectori impressũ gestabat, omnes alias terrenarum rerum cogitationes excludens. Sæpe Sacerdoti celebranti Angelicos spiritus assistere vidit, & in eadem hostia consecrata puerum Iesum, vel ipsũ Cruci affixum, seu spinea corona redimitum conspexit. Ipsum etiam sacerdotem aliquando inter celebrandum sanguine perfusum, aliquando pulcherrima florum suaveolentium corona decoratũ contemplata est. Ara sacra, ubi pacifica Hostia æterno Patri offerebatur, cælesti fulgore circumquaque rutilans, Virgini oranti visa est. Quæ nihilominus in tanta visionum sublimitate, & gratiæ magnitudine humilitatem constantissimè retinens, plena demum meritis, è vita mortali, ad beatissimam immortalitatem excessit. *Bern. de Brito, Henriq. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Briolayæ Virgo.

Silentium continuum.

Visiones ejus variæ.

Humilitas ejus.

Medicinæ neglectus.

Christus ei apparet.

Marcianis translatio Sanctæ Eusebiæ Virginis & Abbatissæ, quæ plurimorum locorum Tutelaris adoptata, præcipua veneratione longè lateque colitur. *Ioan. Molanus in Add. & Nat. Sanct. Belg. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Translatio S. Eusebiæ.

QVARTO CAL. NOVEMBR.

XXIX. Octobris. A.

S. Theudar. Abb.

VIennæ depositio Beati Theodori Abbatis. Theodorus, Theodarius, Theudarius, sive Theuderig, nobili genere in provincia Viennensi natus, Sanctum Cesarium Arelatensem Episcopum juventutis suæ magistrum nactus, & ab eodem sanctissimè institutus ac Presbyter ordinatus, inde postea in patriam rediit. Efflorescentibus autem primævo vigore Monachorum studiis, & à prima Beatissimi Mauri nostri institutione, fervente etiamnum Gallia universa, possessiones & facultates omnes Theudarius Deo consecravit, & ipse cucullum amplexus, plura passim Cænobia exstruxit, eaque inter celeberrimum illud Sancti Symphoriani condidit, loco sibi per visionem demonstrato. Cum autem plurimos Christo milites conscripsisset, eorumdem omnium Dux & Pastor effectus, admirabili vitæ sanctitate eis præluxit, eoque nomine longè lateque celebrari meruit. Quantæ autem discretionis, inquit Ado, quantæque humilitatis hic vir fuerit, non facile cujusquam lingua explicabitur. Lachrymis profusus, oratione

S. Maurus Gallias reformat.

Theudarius plura condit Cænobia.

Fit Abbas.

Digitized by Google

tione cautus, corde totus in DEO fixus erat. Contulerat autem ei Chriſti gratia etiam cordis ſapientiam, & oris gratioſam facundiam, ut ſciret quod ſingulis ſalubre reſponderet. Quis vulnere diaboli percuſſus ad eum venit, & non continuo medicatus ſanusque receſſit? Quis mœſtus de pondere peccatorum ſuorũ, non ſtatim de miſericordia Domini conſolatus ſecurior & lætior rediit? &c. Fuit cultor præcipuus Deiparæ Virginis, cujus honori in loco ſibi divinitus demonſtrato inſignem etiam baſilicam & Monaſterium condidit. Ipſum maximi fecit Philippus Archiepiſcopus Viennenſis, ipſique ſecreta conſcientiæ ſacra confeſſione retegere ſolitus, non aliter eum atque patrem ſuum reverebatur. Deceſſit ſub Ann. Chriſti 580. vel 90. cum variis à Deo gratiis & ſignis mirè illuſtratus eſſet. *Ex Adone cit. MSS. Hirſaug. & VVeing. to. 2. Sanct. Ord. &c.*

Elegium.

Deiparæ cultor.

Ob. 580. &c.

S. Ermelind. Virgo.

In villa Meldarienſi, depoſitio Sanctæ Ermelendis Virginis. Hęc Ermenoldo patre, matre Ermenſende tam genere quam divitiis celebribus nata eſt, quam duodennem parentes cum ad ſuſcipienda matrimonii vincula importunius urgerent, arre pro ferro, pendentes per lacteam cervicem capillos ipſa præſcidit, & calcatis ſæculi pompis, adoleſcentiæ ſuæ annos, maturè Virginum ſponſo conſecravit. Ejus pudicitiæ cum nobiles duo juvenes inſidias ſtruerent, periculi ab Angelo monita, ductu etiam Angelico in villam Meldricem aufugit; ubi antiquis illis eremi cultoribus, vitæ exercitiis minimè inferior, tenerrimos artus diris cruciatibus hoſtiliter afflixit, & miranda omnino, in tantæ nobilitatis & teneritudinis Virgine, abſtinentia, ſolis herbis agreſtibus & radicibus vitam toleravit. Poſt multa denique certamina ad gloriæ coronam à Numine vocata inter hymnidicos Angelorum applaudentium choros, ſpiritum cælo tranſmiſit; cujus ſacrum corpuſculum, ne quis mortalium contingeret, taro coque digniſſimo miraculo, velut magnæ Virginis & Martyris Catharinæ, ab Angelis ipſis perquam honorificè ſepulchro eſt conditum, inſignibusque deinceps à Deo miraculis illuſtratum; ſuper cujus tumulum Pipinus Dux glorioſiſſimus, Sanctæ Gertrudis noſtræ parens inſigne Virginum Monaſterium exædificavit. *Ex diverſis rer. Belg. ſcript. Molan. &c. Moſandro, Arn. Duac. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Ipſa ſibi capillos præſcindit.

Rigor vitæ mirus.

Ab Angelis in cælum deducta.

Ab iiſdem ſepelitur.

In Anglia, Cænobio Rameſcienſi Sanctæ Elfledæ Virginis. Elfleda ſive Eltreda, patrem Ethelwoldum, Brithwinam matrem ex Regia ſtirpe habuit. Vitam Monachicam in Monaſterio Rameſcienſi profeſſa, perfectiſsimæ ſanctitatis Magiſtram Sanctam Merwinam, primam loci ejusdem Abbatiſſam meruit, cujus virtutes ſtrenue imitata, & eidem à morte ſuccedere coacta, honorem illum æterna raræ virtutis gloria conſecravit. *Edouard. Mayhevv, Guilh. Malmesbur. Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Elfleda Regii generis Virgo.

In Rameya Beatæ Idæ de Leuvis Virginis multis miraculis & ſpiritu prophetico celeberrimæ. Ida mediocri gente parentibus, Gilberto & Ida, apud Leuvis Brabantiæ villam, nata eſt. A cunis admirabili vultus venuſtate, & morum gratia enituit, ea ut innocentiæ ſic manſuetudinis laude celebrata, ut neminem unquam conturbaſſe videretur. Facili ingenio, & memoria tenaci, ſeptuennis adhibita litteris, quidquid docta erat didicit; ut eo etiam nomine multis admirationi eſſet. Decimo tertio ætatis anno Cænobium Rameyæ ingreſſa, miraculo ſtatim omnibus fuit, adeo cæleſtis & Angelica, nihil pene hominis, quam carnem, eamq; ſpiritu ſubjectiſſimam præferebat. Imo tota ipſius vita miraculoſa videbatur, cum ſupra omne hominis ingenium, intima cordium ſecreta penetraret, abditiſsima agnoſceret, & ſiquidem è re cujusque eſſet diſerte panderet, infirmitates hominum prodigioſè tolleret, & quacunque tribulatione afflictos, à dæmonum vexatione non minus mirabiliter, quam potenter liberaret. Viſi ſunt ex oculis ejus, ex facie, ex toto etiam corpore, radii luciditſsimi, & ſplendores quidam Divini circumquaq; erumpere, ipſa etiam penè dolente & ita ſeſe prodi hominibus erubeſcente, quod latere mallet, quam apparere; *nam ipſi*, inquit vitæ ejus auctor, *veracius videbatur, quod eam tanta claritas omni parte tranſfuderat, quod præ nimia Divinæ lucis abundantia, ejus intima videre poterant, non obſtante pariete corporis ſui.* Prophetico ſpiritu futura multa prædixit, & procul poſita, non aliter atque præſentiſsima novit & perſpexit; Chriſtum a. ſub SS. Miſſæ ſacrificio, ad Conſecrationis illa ſolemnia verba è cælis momento occurrentẽ ſenſibiliter percipere meruit. Singulis ferè diebus extra ſenſus in extaſim rapta, divina contemplata eſt, & aliquando

B. Ida de Leuvis.

Adoleſcentia anni.

Miraculis plena vita.

Tota ignea Virgo.

Mira claritas.

Spiritu prophetico claret.

Extaſes ejus.

Digitized by Google

quando ineffabile Sanctiſſimæ Trinitatis Myſterium, eo modo, quo in via adhuc poſitæ licebat, ejus intellectui divina virtute elevato, contemplandum viſibiliter ſe obtulit, poſt quam viſionem, tanta videbatur ipſi in corpuſculo ſuo claritas remanſiſſe, *quod totus mundus, lumine ſolari ſeptiesclariori, ſi in medio corpus pro lampade poneretur, eo poſſet facilius decorari.* Puerum Ieſum non ſemel videre, & amiciſſimè à Deipara oblatum inter ulnas amplecti, fovere ac deoſculari meruit, cui aliquando in nocte Dominicæ Nativitatis graviter ægrotanti, dilectum ſuum, totius pulchritudinis lumine radiantem exhibens Angelorum Regina: *Ecce*, inquit, *dilectus filius meus hac in hora natus fuit, quo charius donum non habens, hunc tibi, & Conventui hodierna conferam die.* Ratum illud, quod his verbis commemorat Vitæ ſcriptor: Cum quadam ſolemnitate Beatæ Virginis Matutinis officiis intereſſet, decus cæli, Regina Virginum, & Angelorum lætitia ei apparuit, omnino inter cæteras vigilanti, gerens in ulnis puerum excellenter pulcherrimum; quem ut patrem, ut filium, ut fratrem dulciſſimum amplexans, beatæ Idæ præſentavit. Quæ gaudens & hilaris amans amantem, ſponſa ſponſum ſuſcepit dulciter in medullis intrinſecis cordis ſui. Contigit etiam tunc eam cantare debere, ſecundum Ordinem ſuum, Verſum Pſalmi, & quid faceret ignorabat. Cogitansque ſecum hæſitavit; interius dicens ita: Si tenuero puerum inter brachia mea, Verſumque ſic cantavero, ſtatutum Ordinis non ſervabo, quia cucullæ manicas extenſas jubet habere. Cumque tempus cantandi jam inſtaret, dixit puero: Cogitate de vobis Domine, quia ſatisfacere debeo Ordinis mei præcepto. Cumque verſum incœpiſſet, puer collo adhærens Virginis, illam ſecum firmiter vinciens, brachiorum vinculis prædulcibus & amandis, ſe cum illa ligavit. Ipſa vero verſum quem inchoaverat, melius ſolito percantavit. Poſtea reſidens ſecundum ordinem, & reponens ſupra gremium ſuum puerum venerabilẽ, conſolationes quamplurimas ab ipſo recepit, Ita auct. cit. c. 9. Fuit mirè affecta erga SS. Sacramentum Euchariſticum, adeo, ut plerumque ſenſu deficeret, & aliquando ante communionem, tantopere exhauriretur, ut re infecta ab ea Sacerdos rediret; quam tamen abſtinentiam illam miro modo Deo ſupplex conſueverat. Faſſa alias è familiarioribus cuipiam: *Quando Deum recipio, inquit, brevis ſpatio temporis, ipſum animam ſentio ſubeuntem, nec translatum ad partes corporis, ſeu cibi limites corporalis: inſuper etiam ſentio, quod & vera humanitas, & perfecta Divinitas mentem meam inhabitent, ſeque meo ſpiritui dulcius conferant, & tranſfundant.* Ut de unius hujus Virginis laudibus nunquam ſatis diſſerere poſſe videamur. Deceſſit denique feliciſſimè, cum obitus ſui horam prænoviſſet. *Ex libro de Vita ipſius Anonymo Synchrono auctore, Chryſoſt. Henriquez. 5. Prud. Virg. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Illuminatio admiranda.

Deipara favor.

Viſio memorabilis.

Mira Virginis ſimplicitas.

Stupenda res!

Euchariſtici Sacram. reverentia.

Ecce gratiam mirã!

Obitum prænoſcit.

In Monaſterio Spanheimenſi depoſitio Sanctæ Margaritæ Prioriſſæ. Fuit hęc perilluſtri nata genere, ſoror Sanctæ Idæ Comitiſſæ Spanheimenſis, & ſanctimonialis Bingenſis, cujus propoſitum in eodem Cœnobio, & ſanctitatem vitæ æmulata, præſtanti ſimo generi æternum decus virtutibus ſuis comparavit, & pro meritis Prioriſſæ locum admittere coacta, in Regularis obſervantiæ recto tramite ſorores ſibi commiſſas dirigens, coronam æternitatis promeruit. Claruit An. Ch. 1190. *Ioan. Trith. Arnold. Duac. Annal. noſtr. Germ. & Aquila. &c.*

B. Margarita Comit.

Clar. 1190.

In Monaſterio Claræ-vallis Beati Petri Catalaunenſis, qui multis cæli favoribus affectus, præclaræ ſanctitatis, & meritorum gloria coruſcans, in cælo regnaturus feliciter ex hac vita diſceſſit. *Lib. Vir. Illuſtr. & Menol. Ciſterc. Chryſoſtom. Henriq. &c.*

B. Petrus Mon.

In Monaſterio Bavariæ Formpacenſi Ven. Perngeri primi ejuſdem loci Abbatis, viri eximiæ perfectionis, qui carnem ſuam ſpiritui ſubjugans, eamdem hoſtiliter habuit, flagellis crudeliter attrivit, jejuniis exhauſit ut non tam carne, quam pelle ſola tectus videretur. Claruit egregiis virtutibus & meritis, quæ quanta eſſent, Dominus ab obitu ejus demonſtravit quotidianis deinceps tumulum ejus miraculis illuſtrans. *Ex Vita B. Wirntonis, ſucceſſoris.*

TER-

TERTIO CAL. NOVEMBR.

XXX. Octobris. B.

S. Foillanus Epſc. Mart.

IN Silva Carbonaria apud Hanones paſſio Sancti Foillani Epiſcopi & Martyris. Fuit Foillanus Philtani ſive Phibeani Hiberniæ Regis filius, Sanctorum Furſei & Vltani frater germanus. Contemptis autem ſæculi blandimentis cucullum amplexus, ea deinceps vitæ enituit ſanctitate, ut beatum ſe crederet ſanctus ille Hannoniæ Princeps Vincentius noſter, ſi Foillano & fratribus ejus Furſeo atque Vltano, tanquam gemmis longè pretioſiſſimis potiretur. Quos ubi primum ex Hibernia adduxiſſet, Galliam illicò & Germaniã, ſed & univerſum ipſum rariſsimo ſanctiſsimæ vitæ exemplo, & prodigiorum cæleſtium inſolentia percelluêre, conſtructisque variis paſſim Cænobiis, plurimorum vitæ perfectiſſimæ Monachorum meritis egregiè juvarunt. Foillanus Epiſcopus ad converſionem gentium à Martino Papa ordinatus, ſuſcepto prædicationis munere, ſtrenuam Eccleſiæ operam navavit, & præclariſsimis meritis glorioſiſſimum Apoſtoli nomen apud Hannones meruit, digniſsimo demum fine tantos labores ſuos coronans, Martyrij ſcilicet laureolam conſequutus. Paſſus eſt cum tribus ſociis in ſilva Carbonaria, immortali ornamento nobiliſsimam provinciam Regii ſanguinis purpura reddens multo illuſtriorem & fœcundiorem Ann. Chriſti 654. *Ioann. Molan. Aubert. Miræus, Ant. de Iepeſ. Baron. Annal. noſtr. Bened. & German. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Eum cum Fratribus adducit B. Vincentius C.

Plura Cœnobia conſtruunt.

Apoſtolus Hannoniæ.

Paſſus A. C. 654.

S. Ægelnothus Archiepiſc.

Cantuariæ in Anglia Sancti Ægelnothi Epiſcopi & Confeſſoris. Ægelnothus, Athelnotus, Agelnotus, Æthelnothus, variè à variis appellatus, ob eximiã & inſitam in omni ætate virtutem *Bonus* cognominatus eſt. Fuit Illuſtri admodum natus genere, Agelmaro Comite patre, ſed nobilitatis contemptu glorioſior, quanto de ſe humilius ſentiebat, tanto ſublimior cæteris apparebat, & ad majores evehebatur dignitates. E Monacho Cantuarienſi Decanus, ex Decano Archiepiſcopus renunciatus, de ſede illa æternum meruit, quam poſt Danicam tempeſtatem & vaſtitatem ſumma cum gloria reſtauravit. De Regno item univerſo meritiſſimus, Canutum præferocis ingenii Regem, mira induſtria lucratus, humaniſſimum reddidit, quin & litterarum amore accendit, variis artibus inſtruxit, tanti ab ipſo factus, ut per omnia Ægelnothi voluntati & juſſis Rex acquieſceret. Ad reformandum proin ſimiliter Regnum converſus, applaudente ſibi de tantis ſucceſſibus Rege, aſueta bellis ingenia, poſita feritate ad humanitatem revocavit, Scholas denuo aperuit, Clerum ac Monachos reformavit, novam Eccleſiæ Anglicanæ faciem induxit, ut nemo ſatis Ægelnothum ſuſpiceret & veneraretur. Efflorueré ſtatim liberales artes, diu antea proſcriptæ, & Monachorum ſtudiis Regnum univerſum mirificè adjutum eſt, quorum integris coloniis Ægelnothus cathedrales denuo Eccleſias inſtruxit, è quibus lectiſſimi denuo Pontifices prodiêre. Conventrenſem autem Eccleſiam ſingulari beneficio demeritus, eidem Roma allatum Sanct. Auguſtini Hipponenſis Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris brachium dono dedit. Idem Haroldum, & Hardecanutum, Canuti Regis filios, Reges conſecravit, & de Eccleſiis, Regibus, Regno, afflictis, pauperibus, omnibus omnino meritiſſimus, cum Sedi ſuæ annis 18. præfuiſſet, ſummo omniũ luctu deceſſit An. Chriſti 1037. aliis 1038. *Ex Hiſt. Britann. Rogerio Hoveden. & reliq. rer. Angl. ſcript. &c.*

Item de Regno univerſo.

De Eccleſiis item Cathedral.

Duos Reges coronat.

Ob. A. 1037

S. Hebernus Archiep.

Turonis Sancti Hiberni Epiſcopi & Confeſſoris. Hibernus ſive Hebernus, aliis Herbertus dictus, Monachus lectiſſimus, & Majoris Monaſterii Abbas, cum Rollo Normannorum Dux Gallias vaſtaret, direpto Cænobio, multisque Monachis trucidatis, eductus ipſe è latebris, diris tormentis excruciatus eſt, ut & Fratres cæteros latitantes proderet, & Eccleſiæ theſauros hoſtium avaritiæ promeret; de quorum tamen omnium atrocitate ſancti viri conſtantia triumphavit. Dilapſis autem hoſtibus, non ſine ſingulari Numinis gratia, magno honori & functioni reſervatus, non multo poſt ſedatis belli fluctibus, Turonenſium Archiepiſcopus jam ſenex renunciatus, nihilominus Cathedræ eidem ſumma cum integritatis commendatione, multoque cum ſubditorum fructu atque gloria, totos ãos 27. & quatuor inſuper menſes præfuit, aliaque inter præclarè geſta, librum de miraculis Sancti Martini Epiſcopi, ſuæ Cathedræ, & Cænobii Tutelaris ipſe conſcripſit,

Vulgo Bonus dictus.

Fit Archiep.

De Rege meritus.

Conſtantia ejus.

Fit Archiep.

pſit, & grandævus, vita ſanctiſsimè exacta, ad præmia beatorum evolavit An. C. 914. *Ex monim. Monaſt. Majoris, Menard. Claud. Rob. Ioan. Chenu. t. 2. Sanct. &c.*

Obiit A.C. 914.

S. Stephan. Epiſc.

In Italia depoſitio Sancti Stephani Epiſcopi Calatini. Is Ioanne patre, Guiſelperta matre apud Capuam natus, ita divina gratia, uti ætate crevit. Septuennis Abbati Sanct. Salvatoris litteris imbuendus, & ut eidem in Eccleſiæ deſerviret traditus, cuculli amorem imbibit, Monachumque profeſſus, & Presbyter ordinatus, mortuo Abbati in honore ſuccedere meruit. Virgineæ caſtitatis digniſſimo ſtudio mirè effulſit, nec minus modeſtia, terrenarum rerum contemptu, abſtinentia cæterisque virtutibus polluit, quare ſanctitatis proditus fama à Pandulpho Principe Cænobio extractus eſt, & ab Heriberto Capuano Archipræſule Calatinus Pontifex conſecratus, annum ætatis agens 44. Præfuit totidem annis Eccleſiæ ſibi creditæ, tandemque ſenio & ſanctis laboribus fractus & confectus in Domino requievit. Floruit ſub A. Ch. 964. *Ex antiq. lect. Eccleſ. ejusdem, Philippo Ferrar. monim. Caſin. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Virtutes ejus

Fit Epiſc.

Clar. 964.

B. Raynerus Mon.

In Brabantia Beati Rayneri Monachi admirandæ Virtutis viri. Fuit Raynerus Beati Godefridi Pachomij, de quo 6. Non. Octob. ſuperius egimus, carne & ſpiritu frater, Lovanienſis patria, cucullumque in Villarienſi Cænobio induſus in omni virtutum genere indefeſſo ſe ſtudio exercuit, & felicitſſimè profecit. Et quamvis debilis corpore eſſet, à nullo ſe tamen labore ſubduxit; quin & quartanæ febris longis & graviſſimis moleſtus agitatus, Choro tamen abeſſe nunquam voluit. Humiliora quævis & viliora ſervitia, quamvis ſubdiaconus jam ordinatus, libenter exercuit. Cum inopi cuidam, Abbatis ſui permiſſu veſtem erogaſſet, intellexit quidam Frater converſus à Chriſto Domino, brevi ex hac mortali vita ad immortalem translatum iri, quod ipſum in paupere non neglexiſſet. Sæpius ad Sanctorum gloriam ſpectator admiſſus eſt, multis, ab eisdem conſolationibus perfuſus. Fuit à puero Deiparæ addictiſſimus, & ab eadem viciſſim mirè dilectus, & variis affectus honoribus. Cū puer Scholas Pariſiis frequentaret, & caſu in aquas caderet, jamque penè ſubmergeretur, ei Beatiſſima Mater illico apparuit, & inter amantiſſima brachia amplectens, extraxit & liberavit. Monachus factus ſæpiſſimè eamdem intueri meruit, quæ aliquando ipſo vidente atque audiente Chriſtum Dominum alloquuta pro Raynero ſuo his verbis amantiſſimè exoravit: *Ecce mi fili dilecte, Monachum iſtum diligentiſsimum famulum noſtrum, timentem Deum, qui ſuo ſervitio & lachrymis peroptimè lavit atque purgavit peccata ſua: ideoque rogo, ut poſt hanc temporalem vitam, poſſit ſine aliqua pœna purgatorii huc venire, & poſſidere vitam æternam.* Annuit illico Matri filius, reſponditque: *Quoniam non me decet tibi aliquid denegare; quidquid petieris volo.* Fuit illuſtribus à Deo miraculis honoratus Rainerus, cujus ſacrum corpus, ſancta quædam recluſa, clare reſplendens, & transparens velut cryſtallum intuita eſt, in quo incluſa anima velut ſol quidam rutilare videbatur. Tandem variis præcedentibus miraculis, gravi infirmitate correptꝰ, pridie quam animam Deo redderet tanto gaudio affectus eſt, ut vix ſeipſum caperet, ſummoque mentis jubilo in hanc Antiphonam dulciter erumperet: *Laudem dicite Deo &c.* Monitus, ut taceret: Deum meum, inquit, & Dominum video cum magno deſiderio, & cum Sanctis ſuis, qui lætanter expectant adventum meum. Denique à Beatiſſima Virgine, & Ioanne Baptiſta viſitatus, paulo poſt animā in manus Creatoris conſignavit; quam cum ſumo gaudio, & hymnis Angelicis ad cælum levari Recluſa quædam Nivellenſis, & Converſus Villarienſis conſpexēre; & aliqui Monachorum, qui ad ſacrum tumulum conſtiterant, Angelicam Muſicam auribus percepēre, Monachis quæcunq; erant Rayneri, pia ambitione diripientibus, capillosque ejuſdem abſcindentibus, quos pro Reliquiis religioſè aſſervarent. *Ex Monim. Cœnobii Villar. Ioan. de Aſſigni, Arnoldo de Raiſſe, Chryſoſt. Henriq. Menol. &c. tom. 2. Sanct. &c.*

Preces Deipara pro Raynero.

Miraculis illuſtratur.

Moritur canit.

Ipſum Dipara viſit.

Gloria ejus auditur.

Affer à nullo labore abeſſe vult.

Mors ejus prænunciatur.

Deipara charus.

In Monaſterio Caſinenſi Beati Petri, cognomento Cuculli, fide & operibus clari, cujus tamen acta peraſſe arbitramur. Agitur de eodem *in Chronico Caſinenſi &c.*

Ven. Tereſa. Marchion.

Abulæ in Hiſpania Venerabilis Chriſti Virginis Tereſæ de Toledo, Marchioniſſæ de Velado, Abbatiſſæ Cænobii Sanctæ Annæ uti generis ſplendore, ſic & virtutum radius illuſtriſſimæ, quæ inſignibus rariſſimæ pietatis, digniſſimæ humilitatis, & ferventiſſimi maximè zeli exemplis, ſuperius ſæculum haud leviter exornavit, & ad

& ad ſui imitationem terrenarumque rerum contemptum, non paucos è lectiore etiam nobilitate concitavit. Claruit An. Ch. 1590. *Michaël Gonzalez Vaquero, in vita B. Mariæ Vela, Chryſoſt. Henriq. Annal. noſt. &c.* *Clar. A.C.* 1590.

PRIDIE CAL. NOVEMBR.

XXXI. Octobris. C.

S. VVolfg. Epiſc.

RAtisponæ Sancti Wolfgangi Epiſcopi. Wolfgang. Achalment. & Pfullingent. Comes, perilluſtri ac pervetuſto genere parentes habuit, à quibꝰ ad celeberrimum illud Germaniæ noſtræ Cænobiũ Augiæ (vulgo Divitis) miſſus, ibidem inter ſpectatiſsimos alios Principes educatus, litteris atque moribus præclarè inſtitutus eſt. Vt autem eruditione minimè vulgari inſtructus inde prodiit, talento ſibi credito benè uſus, haud indignum tanto genere ſuo eſſe duxit, litteras publicè profiteri, & juventutem informare; cum eos qui tenuiore fortuna eſſent, & alimentis inſuper, & quibuscunque opus habebant, piè & liberaliter juvaret. Ab Henrico Burggravio Herbipolenſi, Treverenſium Archiepiſcopo cognato ſuo Treverim evocatus, Decanus, quantumvis reluctans creatus eſt, quo mortuo terrenarum rerum tactus faſtidio, ad Einſidlenſe Magnæ Virginis Admirabilis Matris in Hercinia Cænobium ſe contulit, & Monaſticam profeſſus vitam, ob inſignes animi dotes, ad Decanatus etiam honorem promotus, Monachos ibidem exemplo & verbo, ad ardua quævis virtutum ſtudia feliciter excitavit, & confluentem è diverſis Cænobiis juvenum & Tyronum Religionis multitudinem, artibus liberalibus imbuit, & Virtutum juxta ſtudiis vehementer accendit. Poſtea, convertendarum gentium ſtudio, in Pannoniam profectus, inſigni cum fructu laborans, Vngarorum ad quinque millia Chriſto adjunxit, & ſacro baptiſmi lavacro abluit. Nec diſsimili merito licet impari progreſſu in Auſtria etiam & Boëmia deſudans, apud iſtos ſimiliter populos Apoſtoli titulum & memoriã meruit, quamvis obſtinatiore ipſum exciperent animo, donec per ſubmiſſos poſtea prędicatores, ſumma eosdem induſtria ſcitè lucraretur. Ratisponenſis Pontifex renunciatus, eximiæ ſanctitatis exemplo, non gregem ſolummodo ſuum ſed Germaniam accendit univerſam; apud quam, ad ſeram etiam poſteritatem ſanctiſsimum Wolfgangi nomen perſeverat, non baſilicis ſolum Sacellisque & aris & penè innumeris inſcriptum, ſed maximis quibusque Principum natalibus frequentatum, charæ ſoboli impoſitum, apud familias non paucas perpetuatum, quod nec ipſi quidem Hæretici in ſui propagatione generis averſentur, Divi Emmerammi potentiſsimum jam tunc temporis Cænobium anteceſſores Wolfgangi exambierant: & ut, qui Epiſcopus, idem & Abbas eſſet, impetraverat. Wolfgango, prima cura fuit, ut Cænobio conſuleretur, & evocato è Divi Maximini Treverorum Ramnoldo celebris famæ viro, ut Cænobium reformaret Præpoſitum conſtituit, nec multo poſt Abbatem deſignavit. Hortantibus atque urgentibus, ne id faceret, Conſiliariis, neve emolumenta Monaſterii ſanè ampliſsima negligeret, digniſsimo tanti Pontificis ſanctitate reſponſo occurrit, conſuſosque haud leviter à ſe repulit: *Nunquam ego,* inquit, *in humeros meos ſarcinam conjiciam, cui ferendæ par non ſum. Sicut enim teſte Gregorio indecorum eſt, ut in corpore humano, alterum membrum alterius fungatur officio: ita nimirum noxium, ſimulque turpiſsimum eſt, ſi ſingula rerum miniſteria, perſonis totidem non fuerint diſtributa.* Proin prædia omnia, & quæcunque ab Anteceſſoribus ablata eſſet Monaſterio reſtituit, & ſolis deinceps Monachorum, eorumque arbitratu, pauperum hoſpitumque ſervitura uſibus, liberè reſignavit. Claruit mira miraculorum gloria, prophetiæ inprimis ſpiritu illuſtratus, quo Henrico Bojorum Duci Principi ſanctiſsimo, puerulo etiamnum, Imperium, fratrique ejusdem, & ſororibus (quos omnes in juventute educaverat,) eventura prædixit, qualesque futuri erant, Cæſarem, Ducem, Reginam, Antiſtitam ſerio admodum joco appellavit, ut ad ipſum ex parte non minima ſpectare videantur, quæ poſtea Divi Henrici de imperio univerſo merita fuêre, exclamante quodam præ deſiderio redivivi Henrici, & VVolffgangum requirente: *Da tales,* concludit, *præceptores, ſcipulus, & tales habebis Imperatores.* VVolfgangus denique cum Epiſcopatui 22. annis ſanctiſsimè præfuiſſet, poſita corporis ſarcina

In Augia educatur.

Litteras profitetur.

Fit Monach.

Decanus Einſidlenſ.

Fit Epiſcop.

Ejus nomen Germanis ſacroſanct.

Monaſterii curam cum Epiſcopatu conjungi non vult.

Memorabile reſponſum.

Reſtituit quæ anteceſſores abſtulerunt Monaſterio.

Spiritu prophetico claret.

S. Henricus Imp. ejus diſcipulus.

Digitized by Google

Ob. 994. cina in cælos evolavit A. Ch. 994. in Monasterio Sancti Emmerammi quod libertati restituerat digno cum honore tumulatus, & ut in vita, sic etiam post mortem, perpetuis ac penè innumeris ad hanc usq; diem miraculis illustratur. E quibus, dum viveret, popularem aliquando auram fugiens ad Falconem montem juxta Abernum lacum, ex duro silice largos undarum fontes ictu pedi eduxit, & jactu securis, qua impacta erat rupi, ædiculam constituit, quæ usque hodie ob ingentia miracula, summa religione magnaque peregrinorum frequèntia celebratur. *Ex Vita, to. 2. Sanct. Ord. Annal. nostr. Germ. & Bened. Aquila Bened. t. 3. Const. Bened. Matth. Radeo, Carolo Stengelio, Wiguleo Hundio, Canisio, Annal. Eremi Deiparæ, MS. Chron. Augiensi, MS. Weingartt. Officio proprio Eccles. August. &c.*

Innumera miracula.

Concursus peregrinorũ

S. Noitburgis V. Coloniæ Sanctæ Noitburgis Virginis Sanctimonialis. Hæc illustrissimo nata genere a procis potentissimis expetita, soli Virginum sponso amorem suum & integritatem consecravit. Quam cum Drogo & Grimoaldus Principes cognati despondere vellent, alter febre abreptus, alter à Rangario ad aram Sancti Lamberti orans interfectus est. Abdiderat se jam tunc cum matertera optima, Noitburgis Christi sponsa in novo Deiparæ Colonensi Cænobio, & securam se esse crediderat, cum reliqui ejus cognati, nihil veriti Cænobio invitam abstrahere satagebant, cumq; evadendi spes nulla nisi sola morte, eam sibi enixissimis precibus à Numine impetravit. Honorata quamprimum pretiosissima sponsæ mors à benevolentissimo Numine; insigni miraculo, cum duo luminaria ad sacrum ejus caput pedesque prodigiosè exardere visa sunt. Sed longè illustrius illud, cum ad funus nobilissimum lectissimæ Principis, occurrente civium multitudine, alterius cujusdam mortui cadaver templo illatum, ubi primum juxta feretrum Noitburgis est depositum, in oculis omnium revixit, & tantæ Virginis merito vitæ se restitutum affirmavit. Effulsit etiam deinceps creberrimis miraculis Noitburgis, eademq; in qua primum condita est Ecclesia, ab ipsius postea nomine appellata. Claruit sub A.C. 700. *Ex MS. Codice, & vita t. 2. Sanct. Ord. Monim. Colon. Annal. nost. Germ. Sacrar. Colon. &c.*

Genus illustrissimum.

Deo se consecrat.

Mortem exorat.

Mortuum excitat.

Creberrima miracula.

S. Foillanus Episc. Mart. Fossis, natalis Sancti Foillani Episcopi & Martyris. Nos sepulturæ hunc diem fuisse ominamur; de quo ex aliorum opinione pridie egimus.

In Insula Croylandensi depositio Sancti Cissæ Eremitæ & Confessoris. Cissa Anglus natione, nobili loco natus, recens conversus eremiticam vitam sub Magisterio Sancti Guthlaci nostri amplexus, ejusdem ut cellulæ hæres, ita & sanctitatis fuit, ubi denique post longos vitæ labores sancto fine quiescens, ad æterna Beatorum præmia evocatus, spiritum DEO reddidit. *Ex Ingulpho Croyland. Hugone Menardo, t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Discipulus S. Guthlaci.

B. Apollonius Mon. In Germania, Beati Apollonii Monachi, qui postquam quadraginta annis sub sacra Cisterciensium nostrorum Reformatione strenuè militasset, ultimum præmium laborum suorum percepturus migravit ad cælum, & cuidam viro religioso in magna gloria apparens, verba hæc notatu dignissima dixit: *Nunquam sagitta de arcu emissa, tam cito volare potuit ad locum destinatum, quam cito anima mea egressa fuit de corpore, ante Deum.* Et verè instar Sagittæ fuit Apollonius, verba Beati Cæsarij sunt, multos salubriter vulnerans exemplo rectæ conversationis, pennis sublevatus contemplationis; cujus Sagittæ quasi lignum fuit, fructus & plenitudo boni operis, pennæ geminæ absolutio charitatis, mucro autem ferri gratia compunctionis. Claruit tempore ipsius Cæsarij. *Ex Menol. Cister. Chrysost. Henriquez. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Recta ad cælum pergit.

Instar Sagittæ fuit.

B. Ladislaus Conversus. In Polonia Beati Ladislai Conversi. Ladislaus mirâ vitæ innocentia & sancta simplicitate cælo gratissimus, cælitum Imperatricem singulari amore ac devotione sibi arctè devinxit. Placet rem memoratu dignissimam, ex Homilia quadam Beati Cæsarii ad verbum describere. In Polonia, inquit, laicus quidam in Ordine nostro conversus est, nullam omnino sciens orationem. Est enim consuetudo gentis illius, ut cum intrant Ecclesias, caput pavimento allidant, & pectus tundant, sicque recedant. Cumque instruendus esset conversus, neque *Miserere mei Deus*, neque orationem Dominicam discere posset, proposita est ei salutatio Angelica, ad quod ita respondit: tam dulciter sonat, spero quia benè discam. Quid plura? Citius illam didicit: quam sine cessatione die noctuque, dummodo vigilaret, & cum delectatione multa ruminavit. Nuper mortuus est homo & sepultus; & ecce arbor pulcherrima, in-

Polonorum consuetudo.

Deiparam ut colat!

Digitized by Google

Arbor prodigiosa.

mis & foliis decenter ornata, de illius tumulo egressa est. Mirantibus cunctis quidnam hoc esset, vel quid portenderet, ex consilio plurimorum etiam laicorum, qui tunc aderant, qui scire desiderabant, de quo loco radices ejusdem arboris exirent, rejecta terra viderunt omnes, quod principalis radix de corde hominis egrederetur. Nec ignorabant causam, qui ejus noverant vitam: nam in singulis foliis distinctis litteris *Ave Maria* apparuit, &c. & inferius: Hæc nobis relata sunt à Domino Godefrido Abbate de Bergis, qui hoc anno in eadem provincia visitavit. *Ita Cæsarius & nos tomo 2. Sanct. &c.*

Folia singula mirè inscripta.

B. Iutta. V.

Eodem die Beatæ Iuttæ Virginis sanctimonialis Monasterii Bethbuer, multis virtutibus clarissimæ. Fuit Iuttæ mirabili occasione & ratione conversa. Cum enim jam nubilis, magnæ levitatis ab omnibus notaretur, & quamvis castitatis studiosa, moribus tamen ac gestibus lasciviam sapientibus, germano inprimis fratri, probatioris graviorisque vitæ Clerico, multum displiceret, is ipse ludentem aliquando cum consodalibus conspicatus, desperatione mutandæ in melius sororis, arrepto silice, in hæc verba erupit: *Prius scindetur lapus iste*, inquit, *in manu mea, quam soror mea Iutta stabilis fiat ac monialis.* Cum ecce (stupenda res!) scissus illico in manu est, silex durissimus; & re comperta adeo mutata est soror, ut ex die, priorem, ut sic dicam hominem exuta, nihil anteactæ vitæ præseferret, contemptisque nuptiis ac sæculo protrito, totam quamprimum se Numini consecraret. Cucullum proinde in Cænobio Virginum Bethburensi amplexa, lapidem eundem pro thesauro habuit, vocantisque in eodem Dei nutum & gratiam considerans, tanta deinceps in stadio virtutum contentione laboravit, ut spectatissima evaserit, quin & gloria miraculorum illustrata sit. *Ex Philippo Seguino, Cæsario, Henriq. t. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Levitas ejus.

Res mira!

Conversum ejus.

Miraculis claret.

MENOLOGII BENEDICTINI
LIBER UNDECIMUS.
MENSIS NOVEMBER,
CALENDIS NOVEMBRIS.

I. Novembris. D.

Festum omnium Sanctorū.

FEstivitas omnium Sanctorum, quam in honorem Beatæ Deigenitricis Virginis Mariæ & Sanctorum Martyrum Bonifacius Papa IV. (ex Monacho Sancti Sebastiani in Vrbe, primæ Congregationis Benedictinæ) dedicato tẽplo Pantheon, celebrem & generalem instituit, agi quotannis in Vrbe Roma. Sed & Gregorius item IV. (ex Monacho Fossæ-novæ Pontifex Maximus) postmodum decrevit, eamdem Festivitatem, quæ variis modis jam in diversis Ecclesiis celebrabatur, in honore omnium Sanctorum, solemniter hac die ab universa Ecclesia perpetuo observari. *Ita Martyrologium Roman. & rer. Bened. script. &c.*

Gregorii IV. constitutio.

S. Vigor Episc.

Bajocis, Sancti Vigoris Episcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Vigor Attrebas patria, nobilissimo procreatus sanguine, Sanctus prænunciatus matri fuit ab Angelo antequam nasceretur. Monachum in Sancti Vedasti Cænobio professus, postea ad Bajocensem regionem profectus, *Apostoli Bajocensium* nomen meruit, &, quod Angelus ei futurum prædixerat, profligata Idololatria, *multum populum ad veram vitam traduxit.* Claruit rarissima miraculorum virtute, aliaque inter, absens, mortuum ad vitam revocavit. Serpentes miræ magnitudinis tres diversis locis miraculosè profligans, ingenti metu, & peste provinciam liberavit. Bajocensis postea Episcopus creatus, commissæ sibi plebi strenuè præfuit, & Cathedralis Ecclesiæ bona, ingenti prædiorum accessione augẽs, de successoribus suis æternum meruit, plurima quotidie fidelibus, in gratiam meritissimi Pontificis conferentibus. Bertulphum Comitem, ut Ecclesiæ bonis, quæ armis invaserat, abstineret, cum frustra orasset, Deum se oraturum, ut cogeretur, minatus est. Contemnens autem Comes, Vigore in Ecclesia orante, nec-

Apostol. Bajocensium.

Mortuum resuscitat.

Fit Episc.

Ecce ultionẽ in invasorem bonorũ Eccl.

Digitized by Google

dum oratione absoluta, repente ab equo corruens fractis cervicibus expiravit, adeo territis terribili eo exemplo accolis, ut nemo deinceps Monasterii illius bona pertentare præsumeret, & quietissimi multo tempore ab æmulorum scelere Monachi versarentur. Obiit denique plenus dierum Apostolicus vir, & verus gregis Dominici pastor post salutis nostræ annum 600. sepultus in prædicto suo, quod ipse condiderat, in monte Chrismato, Monasterio, plurimis etiam à morte & gravissimis miraculis illustratus. *Ex Vita l. 6. Surij. Vincent. in Spec. Trithem. Annal. nostr. Benedict. Claud. Rob. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Obiit A. C. 600.

S. Genesius Archiep.

Lugduni Sancti Genesij Episcopi & Confessoris. Genesius Monachus & Abbas sanctissimi Cœnobij Fontanellensis, ut insigni vitæ sanctitate, sic in pauperes charitate inprimis emicuit, quam ob causam ab optima illa pauperum matre, Sancta Bathilde Galliarum Regina, Elemosynarius constitutus, curam gratissimam sibi injunctam magna industria gessit, & in pauperibus Christum Dominum suum religiosissimè coluit, afflictosque omnes amantissimè fovit & juvit, ut tanquam parentem omnes suspicerent atque adamarent. Postea Lugdunensium Archiepiscopus electus & consecratus, tanto diligentius omnibus consuluit, quanto major & potentior fuit. Exsplenduit admirabili virtutum omnium ornatu; insigni insuper miraculorum gloria à Numine commendatus. Tantis autem meritis Lugdunenses suos sibi æternum obstrinxit, ut plures post obitum ejus Ecclesiæ ipsius nomini & honori consecratæ, Principem sibi Tutelarem & perpetuum Genesium adsciscerent, quem in hunc usque diem summis honoribus venerantur. Claruit Ann. Christi 668. cujus sacrum corpus in Abbatia Virginum nostrarum de Chelles requiescit. *Ex Iacobo Severtio, D. Anton. Florent. Hug. Menard. Claud. Roberto, Ioan. Chenu, t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Pater pauperum.

Fit Archiep.

Miraculis claret.

Patronus multarum Ecclesiarum

Clar. 668.

S. Florbertus Abb.

In Monasterio Blandinensi, depositio sanctissimi Patris Florberti secundi ejus loci Abbatis & Confessoris. Florbertus perfectissimæ vitæ Monachus, magnique illius Flandriæ ac Brabantiæ Apostoli Amandi discipulus, cum is octennium Cœnobio Blandinensi sanctissimè præfuisset, & soli cœlestium contemplationi deinceps vacare constitueret, secundus in ordine Abbas eidem loco præesse jussus, sed & totius Gandensis territorij Pater & Rector ab Amando designatus, alter item Gandensium & vicinorum Apostolus esse meruit, quos impigro labore, egregio sanctitatis exemplo, æterno merito Christo lucratus, *cum antea universi* (inquiunt veteres MSS.) *nihil nisi barbarum frendere nossent*, ad humanitatis studia salubriter atque efficaciter invitans, æterna cogitare, & supera appetere docuit, omnisque Gandensium felicitatis dignissima fundamenta jecit. Eumdem pulsis clericis Beatus Amandus, Sancti Bavonis item Monasterio præesse voluit. Obiit Vir Apostolicus Ann. Christi 639. sepultusque est ante altare Sancti Petri, cum hoc latino, & Græcè juxta verso Epitaphio:

Apostolus Gandensium.

Barbariem tollit.

Obiit 639.

Hic requiescit corpus Florberti Abbatis discipuli & ordinati Beati Amandi Episcopi.

Epitaphium.

Cujus sacrum corpus, altera deinceps vice elevatũ, insigni miraculorum gloria celebre effulsit. *Ex monim. Blandin. & Gandens. Antonio Sandero, Molano, tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Sancto Amando succedit.

Eodem die, Sancti Severini Monachi. Severinus patria Tiburtinus, professione Monachus, insigni vitæ sanctitate patriæ suæ facem prætulit, & ornamentum æternum addidit. Qui ipsis Calendis Novembribus cum è vita migrasset, ibidem sepultus est, & condigno postea honore elevatus, atq; sub ipsam Cathedralis Ecclesiæ majorem aram translatus, adhæc usque tempora religiosè colitur. Cujus acta deperisse haud leviter dolendum est. Claruit ante annum Christi 700. *Petr. Equil. Baron. Phil. Ferrar. &c.*

S. Severinus Mon.

Claruit ante A. C. 700.

In Sicilia depositio Sancti Hermenegildi Monachi, qui in Monasterio Sanctæ MARIÆ de Sallede religiosum vitæ complexus institutum, magnis progressibus felicissimè profecit, & post varia sanctitatis opera, atque admiranda virtutum signa, appropinquante fine vitæ suæ, animam puram in manus Creatoris commendans lætus migravit ad Christum. *Franc. de Bivar. Chrys. Henriq. t. 2. Sanct. Ordin. &c.*

B Hermenegildus Mon.

In oppido Sancti Geminiani in Hetruria Sanctæ Finæ Virginis. Hæc veteri nostrorum more in ædibus paternis vitam Monachicam instituit, sacrique rigoris, & silentij inprimis observantissima, nunquam pedem domo, nisi ad Sacra Missarum

S. Fina Virgo.

Digitized by Google

Inclusorum Instituitur.

Missarum solemnia, extulit; in jejuniis, vigiliis, orationibus, aliisque corporis afflictionibus se jugiter exercuit. Quæ cum esset forma eleganti prædita, adeó gravi morbo percussa est, ut vix in lectulo volutari posset. In tabula autem lignea cum accubaret, illa ex carnis tabe computrescebat, ac in illius carne, quam & mures rodebant, à vermibus exeta, lata vulnera sive hiatus conspiciebantur. Nec tamen in tantæ ægritudinis doloribus, longoque Martyrio, ulli unquam conqueri Fina, sive animum desponderevisa est, sed miram patientiam, tranquillamque mentem, & hilarem vultum omnibus ostendebat; quibus tantis calamitatibus summa rerum omnium penuria & paupertas extrema accessit; ut miraculum patientiæ haud immerito omnibus videretur. Illam octo ante obitum diebus. Magnus Ecclesiæ Doctor Sanctus Gregorius noster de instante remunerationis hora edocuit, quem ipsa Vnicum Tutelarem suum devotissimè coluit. Decessit Ann. Christi 1253. ipsa quidem Gregorio sacra die, sed cujus ob Festivitatem eandem memoria, ad diem elevationis transfertur. Sacrum autem lectissimæ Virginis corpusculum, adeo ob resolutam tabo carnem asseri, in quo decubuerat agglutinatum adhæsit, ut vix inde separari posset, admirabili tamen cælestis odoris fragrantia suavissimè redolens, cum vivens fœtorem penè intolerabilem exhalasset. Campanas sponte sonasse ferunt, & quod etiam mirandum est, cum sepulturæ tradenda esset, manum in benedicentis morem sustulisse, nutricemque suam tactu ab insanabili morbo liberasse. Ad cujus etiam tumulum, non modo dæmoniaci & ægroti alii sanati sunt, sed & puer defunctus traditur ad vitam fuisse revocatus. Celebris admodum Finæ per Hetruriam memoria est, quam Geminianenses uti Martyrem, ob incredibilem in tantis doloribus patientiam summè venerantur. *Ex monim. Gemin. t. 2. Sanct. Ord. Phil. Ferrar. MSS. diverf. Annal.*

Stupenda patientia.

Nota.

Hilaritas.

Dei mortis die edocetur.

Obiit 1253.

Res mira.

Mira fragrantia.

Campana consonant.

Mortuus fuscitatur.

In Lusitania Beatæ Spinelæ monialis de Arouca, generis nobilitate & Virtutum splendore illustris, quæ exemplis sanctæ conversationis & morum integritate extitit veneranda. In cujus felicissimo transitu Angelorum suave concinentium Musica audita est, & ad ejus tumulum crebra in hodiernum usque diem miracula patrantur. *Ant. Vasconcellos in Anacephal. Reg. Lusit. Henriq. &c.*

B. Spinela.

Musica Angelica.

In monte S. Dysibodi translatio Reliquiarū ejusdem sancti à veteri Ecclesia in novum Monasterium, facta An. Ch. 1139. sub Conone IV. ejus loci Abbate. *Dodechin. in App. & Marian. &c.*

Translatio.

Fuldæ translatio corporis lectissimi Germanorum Apostoli, & Primatis Sanctissimi Bonifacii, primi Archiepiscopi Moguntini & Martyris. *Annal. Fuld. Browver. Menard. &c.*

In Monasterio Admontensi Superioris Styriæ Venerabilis viri Wolfoldi, ejusdem loci Abbatis lectissimi, discipuli S. Theogeri qui ex Monasterio S. Georgii Herciniæ Abbas in Admont postulatus, loco illi sanctissimè præfuit, aliaque inter præclara gesta, Monasterium ejusdem Ordinis monialiū ibidem condidit. Idem Fratribus malè suspectus, innocentiæ integritatisque tuendæ pulchertimo argumento atque exemplo, in oculis omnium massam ferri candentis ex ignita fornace absque ulla læsione Virgineis suis manibus extraxit, magnamq; deinceps venerationem meruit. Præfuit annis 23. decessitq; A. C. 1137. *Ex monim. Admont.*

V. V Wolfold. Abb.

Innocentiam suam mirè asserit.

Obiit 1137.

QVARTO NONAS NOVEMBR.

II. Novembris. E.

Commemoratio fid. Def.

COmmemoratio omnium Fidelium Defunctorum: quam solemnem inprimis, in Vniversa Cluniacensium nostrorum Congregatione per totum terrarum orbem latissimè diffusa, instituit sanctissimus Cluniacensis Cœnobii Abbas Odilo, nostrique per omnes nationes propagatam, Romanorumque Pontificum auctoritate approbatam, inexplicabili animorum in purgatricibus flammis luentium bono & solatio, universæ sæculorum posteritati, utilissimè transmiserunt. De qua solemni memoria, ita nos in Annalibus nostris Benedictinis ad An. Ch. 998. Quid non solum orbis uterque, & sequutura viventium posteritas, verum inferus ipse purgandorum, Odiloni nostro debeat, nullius unquam ingenium seu labor quantuscunque assequetur; instituta solemni illa Fidelium Defunctorum Commemoratione, tot jam ab Ogilone sæculis perpetua, &

Instituta A. C. 998.

Meritum ingens.

sequuturis quoque sæculis perpetuanda, ab eo maximè post Hamularium nostrũ, per diffusam toto jam orbe Cluniacensium Congregationem, in Regna ac provincias omnes introducta, & dein Pontificum Romanorum auctoritate probata & præcepta. Cujus nimirum ope suffragii, tot animorum purgatricibus flammis damnatorum Myriades cælo assertæ, & deinceps in finem usque mundi asserendæ, Cluniacensibus sanè Monachis obstrictissimæ, gloriæ Ordinis amplissimi meritisq; immortaliter applaudunt. Quę vero, præter solemnem illam diei memoriam, Cluniacenses iisdem, animis juvandis excogitârint fecerintque; quot unus Odilo flammis eripuit, & deinceps continua assuetudine, tot Cænobiorum millia, tot monachorum centena millia, eorum denique exemplo (fructu semper & gloria ingenti in Auctores redundante,) fideles toto orbe reliqui, tot jam sæculis juvarint & liberarint, *immensum* penè, ut sic dicamus, *atque innumerum numerum*, definiendum, ei qui potest, relinquimus. Vt merito præter defunctorum solemnẽ memoriam, Odilonis etiam hodie gratia, meritum, & gloria, uti à gratis animis super sydera, sic à piè æmulis in terra, concelebrentur. *Ex Annal. nostr. loco cit. & diversis rer. Bened. script. &c.*

Latitudo Congregationis.

Plura pro fidelibus instituunt Cluniacenses.

Quam multiplex meritum.

S. Odilonis memoria.

S. Ambrosius Abb. In Monasterio Agaunensi Sancti Ambrosij Abbatis. Ambrosius Monachus & Abbas Insulæ-barbaræ, cum magnis illic sanctitatis eximiæ operibus clareret, ad celeberrimi Agaunensis Cænobii regimen vocatus, postquam illic disciplinam Monachicam strenuè reformasset, glorioſa ibidem morte consummatus & honorificè conditus, signis atque miraculis plurimis à morte coruscavit. Clar. An. Christi 560. *Ado Vienn. Petr. Equilin. Trithem. &c.*

Clar. 560.

S. Malach. Archiep. Eadem die natalis Sanctissimi Malachiæ Hiberniæ Primatis & Confessoris. De quo nos fusius, die natalis octava, 5. Id. Nov. ex causis, & impedimentis sæpe memoratis.

S. Beunous Mon. In Anglia Sancti Beunoi Monachi Presbyteri. Fuit hic magister sanctissimæ & illustrissimæ Virginis Wenefridæ, admirabili & ipse sanctitate præfulgens, eo inprimis raro & grandi prodigio à Numine honoratus, cum eamdem discipulam suam Wenefridam, à Cadoco Alani Regis filio crudelissimè trucidatam, spectante magna populi frequentia à mortuis revocavit, occisorique imprecatus, ubi primum ultorem Deum tanti sceleris invocasset, exaudiri meruit, ad detestationem tanti sceleris Cadoco quamprimum, eo ipso loco animam exhalante. De qua historia plenius agendum statim die sequenti, qui est natalis ipsius Wenefridæ. *Hist. Ang. Hugo Menard. to. 2. Sanct. Ord. &c.*

Mortuam excitat.

Occisor occumbit.

In Gallia Sancti Lauteni Abbatis. Fuit Lautenus natione Burgundus, patria Eduensis, nobilissimo procreatus sanguine. Contemptis autem atque calcatis generosè sæculi pompis, cucullum amplexus, Monachum in Sanctorum Petri & Pauli Balmensi Monasterio professus, insignem perfectionis magistrum Sanctum Laurentium Abbatem habuit, cui & in regimine succedens, mira vitæ sanctitate illustrissimam facem suis prætulit. Ejus inter alia, dignissimum abstinentiæ & mortificationis studium commendatur, sacro inprimis Quadragesimæ tempore, quo solitum servitutis suæ pensum, ex præscripto S. P. N. dignè adaugens, bis tantum in hebdomade parcissimè comedebat, idquè ordine triplici, cum prima Quadragesima, pulticulis hordeaceis; secunda pomis siccis, tertia demum, solis deinceps, iisque crudis oleribus vesceretur. *Ex monim. Cluniac. to. 2. Sanct. Ordin. Arn. Duac. &c.*

S. Lautenus Abb.

Abstinentia.

Quadragesimæ jejunia.

In Diœcesi Vratislaviensi, passio Sanctorum Monachorum Cænobii Beatæ Mariæ de Grumain apud Silesios, qui invalescente pestilentissima Hussitarum Hæresi, eligentes potius pro Christo mori, quam hæreticorum erroribus infici, ab iisdem exquisitis tormentorum generib9 interempti, per palmam Martyrii victores in cælum evolarunt. *Aubert. Miræus, Cochlæus Hist. Hussit. Paulus Langius, Histor. Cizic. Annal. Germ. nost. &c.*

SS. Martyr. plurii.

Camalduli depositio Beati Petri Dagnini Monachi & Confessoris. Fuit hic magni illius, & Sanctissimi Camaldulensium nostrorum Institutoris Romualdi discipulus lectissimus, ob insignem proximamque Magistro ipsi, vitæ perfectionem, tanti ab ipso factus, ut primum ipsum Sacræ Eremi Priorem perpetuum CHRISTI anno 1016. constitueret, cui cum sanctissime atque diutissimè annis nimirum 35. præfuisset, hac ipsa die, magno sui relicto desiderio decessit Anno Christi 1051. cum perceptis Sacro-S. Ecclesiæ Sacramentis, inter oscula & amplexus

B. Petrus Dagninus.

Magnifit à S. Romualdo

Ob. A. C. 1051.

amplexus Crucis, atque dulciſsimas lachrymas; *dulce lignum dulces clavos*, ex hymno ſolemni ingeminaret, cum indicibili animi dulcedine reſolutus. *Hiſt. Camald. Auguſt. Florent. Hugo, Arnold. &c.*

B. Bernard. Narbonenſ. In Monaſterio Cluniacenſi depoſitio B. Bernardi Narbonenſis, qui in Monaſtica Religione diu probatus, benè exercitus, ad eam vitæ perfectionem & puritatem pertigit, ut longè abſens, Nogenti ſcilicet Prior conſtitutus, ab ipſo Sancto *Apparet ipſi S. Dionyſius.* Dionyſio, de obitu Sanctiſsimi Abbatis ſui Hugonis imminente edoceri meruerit, & Cluniacum dirigi. Vbi, ſub ipſam mortis ejusdem horam, gravi ſopore oppreſſus, interioribꝰ mentis oculis, omnia quæ circa morientem fiebant clariſsimè *Mira viſio.* intuitus, Beatiſsimæ Matris Virginis, nec non Sanctiſsimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI, ſanctorumque Apoſtolorum Petri & Pauli, ac aliorum SS. Martyrum & Confeſſorum, jucundiſsimo aſpectu recreatus eſt. De ſucceſſore etiam Hugo- *De ſucceſſore S. Hugonis edocetur.* nis Pontio edoctus, ad hunc ab illo mandatum accepit, & Pontium, cum & ipſe abfuiſſet, ab ipſis Apoſtolorum Principibus Roma Cluniacum contendere juſſū, intellexit. Mortuus eſt ſub Pontio prædicto Ann. Chriſti 1109. ſive aliorum opinione anno ſequenti. *Ex libro de geſtis S. Hugonis, auct. Hugone Cluniac. Biblioth. Cluniac. &c. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Translatio SS. Cl. vall. In Gallia translatio Sanctorum Monachorum, Converſorum, & Novitiorum, qui ſub Melliflui Doctoris noſtri diſciplina Altiſsimo famulantes feliciſsimum agonem gloriosè conſummarunt, & ipſo Magiſtro etiamnum ſuperſtite, hac ipſa die, oſſa eorum ſumma cum veneratione translata, & honorificè condita ſunt, An. Ch. 1148. *Ex monim. ejuſd. Canob. Menol. Ciſt. t. 2. SS. &c.*

Translatio. Montibus Hannoniæ translatio Sanctæ Waldetrudis Viduæ ſanctimonialis, Hannoniæ Principis, Montenſium Patronæ. De qua fuſius agimus die depoſitionis ejusdem 9. Aprilis.

V. Bernardi Catalani. In Hiſpania obdormitio Venerabilis viri Bernardi Catalani, ſacrum Inſtitutū noſtrum de Calatrava profeſſi, qui quo affectu BENEDICTAM & Admirabilem Matrem Angelorum Reginam coleret, illuſtri teſtimonio poſteris teſtatum reliquit; quando nimirum Inſtrumento *Deipara amator.* publico, exoratis certis Patronis ejuſdem teſtibus, ſe eidem Virgini perpetuo devovit, & emancupavit, his ipſis denique verbis idem Inſtrumentum concludens: Et ut omni tempore conſtet, me tibi ipſū tradidiſſe &c. hanc chartam propria manu ſcripſi, meo nomine ſubſignavi, & armorum meorum ſigillo communivi in *Emancupatio ſolem.* Regia aula Legionenſis Vrbis, ipſa die Nativitatis Salvatoris noſtri, recepto priꝰ ipſius ſacratiſsimo Corpore 25. Decembris An. Ch. 1606. ætatis meæ 38. & duobus menſibus &c.

Perpetuus MARIÆ Virginis Dominæ meæ ſervus
Frater Bernardus Cathalan.

Vitam ſecundum Ordinis Regulam inſtituit ſanctiſsimam: ſicque ſæcularia, quibus intendere ex officio debuit, peregit, ut ſpiritualia, quibus toto animo de- *Ejus puritas.* ditus erat, nō omitteret. Puritatem mentis & corporis, quo magis ad Angelicam naturam accederet, ſumma cura ſervavit: & poſt multa pietatis opera ad extrema deveniens, dum jam ultimum ageret ſpiritum, beatos Patres BENEDICTUM & Bernardum ſibi adſtantes, unum à dex- *S. P. N. morienti adeſt.* tris, alterum à ſiniſtris, ejus manus ſuaviter ſuſtentantes, eique animum addentes conſpexit. Quibus ducentibus, corpore ſolutus migravit ad patriam. *Franc. de Bivar. Chryſoſt. Henr. Ann. noſtr. &c.* *Clar. 1607.*

TERTIO NONAS NOVEMBR.

III. Novembris. F.

S. Pirminius Epiſc. DEpoſitio Sancti Pirminii Meldenſis Epiſcopi. Pirminius ex Monacho Andegavenſi, & S. Mauri Glanofolienſi, ad Epiſcopatus Meldenſis Cathedram ſubvectus, cum admirando fidei propagandæ zelo totus ferveſceret, à Sancto Gregorio Papa II. ad reformandas Galliæ *Corrigit Epiſcopos Gallie.* atque Alemanniæ Eccleſias, corrigendosque Epiſcopos, Clerum ac populum miſſus, & ab iisdem Theodorici Regis opera congregatis honorificè ſuſceptus atq; auditus, poſtquam grandi cum merito digniſſimo munere præclare defunctꝰ eſſet, non ſine ſingulari Numinis providentia, Germaniæ noſtræ deſtinatus, prędicationis & efficacia & ſuavitate præcipua, omnes longè lateque ad ſe populos *Matris affectum imitatur.* pertraxit, & verbi Divini nectar, ſumma charitate & patientia, velut lactentium ori amantiſsima mater lac inſtillavit. Poſthæc à Sinthlace in ſuperiorem Alemanniam evocatus, & ut fidei (paſto-

Digitized by Google

Rarum miraculum. (paſtorum negligentia jam labanti,) ſuccurreret exoratus, ut primum Inſulam Rheno lacuque Veneto ambitam, eouſq; vermibus venenatis ac ſerpentibus infeſſam attigit, ita omnes vermes venenatos inde exire coegit, ut tribus diebus, tribusque noctibus, qua parte enatabant, aqua vermibus cooperta videretur. Ibi celeberrimo, & potentiſsimo deinceps Augiæ (vulgo Divitis) Monaſterio conſtructo, Fratribus aliquamdiu Abbas ſanctiſſimè præfuit. Poſtea autem Alſatiam petiit, quam provinciam, multasque alias graviſsimis meritis immortaliter demeritus, alia inter propagata latiſsimè per Germanias Monachi ſuo plurima paſsim & celeberrima Cœnobia, Amerſpach, Morbach, Maurſmünſter, Gengenbach, Schwarzach, Schuteren, Newweiler; Fabarienſe in Rhætia, Altaichenſia, interius nimirum & ſuperius in Bavaria, &c. condidit. Quin & Sancti Mauritii in Dolegia reformavit; ex quibus dein, quanto provinciarum bono, quanta virorum ſanctitate & eruditione celebriũ copia prodierit, nullis dignè litteris poteſt explicari. Tandem Monaſterio Hornbach conſtructo ab actione ſe retrahens, contemplationi ſe totum mancipavit: nec multo poſt ibidem III. Novembris diem ſuum obiit, plurimis cum in vita, tum poſt mortem miraculis illuſtriſsimus; cujus in hodiernam uſque diem, contra venenata animalia, & in partus periculo atque doloribus patrocinium efficaciſsimè imploratur. Vim certè adverſum venena cibo aut potioni noxia alexicacam, univerſè majores Sancto Pirminio tribuerunt; creditumque nil noxium contrahi, ubi ſumendum victum ſic benedixerant:

Augia dives.

Plurima Cœnobia condit.

Viri illuſtres

Miraculis Illuſtriſsimus

Patronus contra venenum.

Sanctificet noſtram Sanctus Pirminius eſcam
Dextera Pirminij benedicat pocula noſtra.

Clar. A.C. 727. Claruit vir Apoſtolicus, Germaniæ & Galliæ Tutelaris A.C. 727. *Ex Vita MS. Trith. Hermanno Contracto, Gallo Ochemio, Chron. Aug. Matth. Radero, Brouvero, Stengelio, Cratepolio, Conſtant. Bened. to. 1. Annal. noſt. Germ.* Cujus vitam Warmannus Comes à Dilingen Epiſcopus Conſtant. & Henricus Comes à Calw Monachi Augienſes fuſius deſcripſiſſe memorantur.

S. VVenefrida V. Mart. In Anglia Sanctæ VVenefridæ Virginis & Martyris. Hæc Illuſtriſſimis orta natalibus, à S. Beunoo noſtro Monacho presbytero ſanctiſſimè inſtituta, Chriſti ſponſi caſtiſſimis amoribus innutrita eſt. Quam cum Canocus Alani Regis filius nimiopere adamaret, Virgo, pia fraude amantem deludens, in Eccleſiam profugit, & pro ipſa & voti ſui Monachici, & loci reverentia ſecuram ſe credidit. Conſequutus illico libidinis æſtu concitatus Princeps, neque precibus tamen neque minis reſponſum aliud extorſit, quam: *Regi æterno junctam, in ejus contumeliam alium admittere non poſſe.* Excanduit victus amoris impatientia Canocus, & execrando prorſus facinore, crudeli manu, in ipſa Eccleſia, ſuamet ipſe manu Illuſtriſſimæ Virginis caput amputavit. Erupit, ſimul atque corpus humi collapſum eſt fons largiſſimus atque perſpicuus, ægris deinceps prodigiosè ſalutaris. Exhorruit tanto ſcelere Beunous Monachus, ſublatoque è tertis ſacro capite, zelo ſuccenſus, dum inſolentiſſimus Princeps gladium extergeret, & infrendente populo ipſe contemptim rideret, *Quandoquidem*, inquit, *nec Eccleſiæ, nec Dominico diei pepercisti, & Regiæ dignitatis puellam crudeliter jugulaſti, oro Deum meum, ut in præſentia tibi pro meritis reddat.* Stupenda res! Corruit cum dicto mortuus juvenis, & quod multo horribilius viſu audituque, corpus quamprimum ejus, quaſi colliqueſcens diſparuit, ad inferos, ut credebant, cum ipſo animo abreptum. Caput autem Virginis crebro deoſculatus Vir Dei, & corpori jungens, pallioque operiens, accedens altaria ſacris eſt operatus; quibus finitis, concione ad populum habita, ſanctam Virginem Votum DEO voviſſe aſſeruit, & morte impeditam explere non potuiſſe, quod ut expleret, exorandum pro reſuſcitatione illius Deum eſſe. Genuflexus proin, cum precibus clara voce recitatis populum præiret, ſurrexit rediviva puella, & voto potita ſuo, ſacro quamprimum velamine amicta, plurimis poſtea Virginibus Abbatiſſa præfuit, miraculorum gloria magnificè à Deo honorata, ita ut quiſquis ad eam æger accederet, ſanus quamprimum inde rediret. Manſit in collo tenuis cicatrix, candido filo perſimilis, & lapides cruentati, nulla aquarum, perpetua licet alluvione, purpuram perdidêre, muſco lapidum illorum, thuris præſtantiſſimi fragrantiam prodigiosè redolente. VVinefridam denique Chriſtus

Regiis examinata amoribus.

Reſponſum Virginis.

Martyrium

Fons prodigioſus.

Imprecatio.

Metuenda ultio.

Reſurgit mortua.

Sacrum velamen ſuſcipit.

Stupenda res!

ipſe

Digitized by Google

ipſe ſpectabili forma, apparens ad coronam vocavit, admirandisque etiam poſt mortem prodigiis honoravit, in cujus fonte, quacunque infirmitate detenti infantes, quotieſcunque immergerentur mirè curati ſunt. Claruit An. Ch. 600. *Miracula.*

Ex ea quæ eſt per Robertum Abbatem Salopienſem, t. 2. Sanct. Ord. div. rer. Angl. ſcript. &c. Baron. Molan. Annal. noſt. &c.

S. Malachias Epiſc. In Monaſterio Claræ-vallenſi depoſitio S. Malachiæ Epiſcopi Connerthenſis in Hibernia, qui multis virtutibus ſuo tempore claruit: cujus vitam ſanctus Bernardus Abbas conſcripſit. Ita hac die Martyrologium, ob diem natalis ejus die heſterna impeditum; nos autem die depoſitionis ſeptima, natalis ejus octava ſuius vitam deſcribimus.

S. Amicus Monach. In Monte Caſino depoſitio S. Amici Confeſſoris. Amicus apud Camerinum honeſto loco natus, à prima ætate litteris ac moribus dignè inſtitutus, factus grandior contra propinquorum voluntatem ſe ſacris addicens, presbyter ordinatus, non multo poſt calcatis ſæculi commoditatibus Monachum Caſini induit. Contemplationis ſtudio cum nimium ferveret, rogata Abbatis ſui licentia ad Avellanam ſeceſſit, ubi vitam in jugi corporis afflictione, mentisque ad Deum elevatione exigens, magna miraculorum gloria honorari à Deo meruit. Claruit ſub A.C. 990. ſepultusque in Sanct. Andreæ de Avellana, Officio Eccleſiaſtico, ſub titulo Duplicis minoris Caſini, ſed & Arabonæ apud montem Melonem in Piceno celebratur. *Claruit An. Ch. 900.*

Ex monim. Caſin. Petro Diacono, Arnoldo Duacheno, Philippo Ferrario, to. 2. Sanct. Ordin. &c. Eodem die Sanctorum Pardulphi & Guinaili Abbatum, admiranda vitæ ſanctitate illuſtrium. De quibus nos alias prolixius ſuo loco.

B. Bertold. Abb. In Helvetia, Monaſterio Montis-Angelorum, depoſitio Beati Bertholdi Abbatis & Confeſſoris. Bertholdus ob Virgineam puritatem, *Virgo* appellatus, inter Angelomontani Cœnobii illuſtres viros præcipuè effulſit. Beato Frowino, in regimine ejuſdem loci ſuccedens, tenerrimo affectu ſuos dilexit, & conformem ſe omnibus atque ad amuſſim Sanctiſſimæ Regulæ Abbatem exhibuit. Ab eo, quo primum Sacerdos ordinatus eſt tempore, ſacrum facere nullo unquam die, ſed nec ſupremo quidem quem vixit, intermiſit. Vt autem in DEO ac cæleſtibus, nunquam non mentis oculum fixit, ſic divina illuſtratus luce, oſtenſionibus variis multa abſtruſa compertiſſima habuit, quale & illud fuit, cum eodem die & hora, Fratribus eo nuncio obſtupeſcentibus, hauſtum flumine Fridericum I. Imperatorem prope Tharſum Ciliciæ urbem cognovit prædixitque. Rarius illud, & æterni juxta meriti prodigium ac beneficium, idemque ſingularis Dei in ipſum favoris argumentum: Lucernam ſiquidem hyemis tempore pro negotiis abituro, conſcenſaque navi paululum in altum evecto, ex utroque cymbæ latere obviam ſeſe obtulit, innumerabilis turba piſciculorum, quos Albulos nominant, antehac illa tempeſtate nunquam viſum piſcium genus, ceu gratulabundi ac venerabundi tanti viri adventum: quibus ille cum dextera crucem præſignaſſet, beneque precatus fuiſſet, quievere; atq; ſecundum hæc, ea ferè anni tempeſtate copioſa ſemper eorumdem piſcium præda capientibus obvenit; indeque ad hodiernum usque diem, ejuſdem beneficium apud accolas manet, Monachis Angelomontanis tributarium. Claruit &. aliis miraculis plurimis, inſignique præcipuè illo ſub finem vitæ honoratus eſt; cū ex fonte, quem deſignaverat, aquam hauriri vellet, ea tertio in vinum generoſiſſimum prodigioſe converſa; qui deinceps Fons-Abbatis appellatus eſt, febricitantibus frequenter occurrentibus, ſæpè ſalutaris. Fuit ingenio non minus, quam vitæ integritate ſpectatus, ſcriptiq; egregium librum adverſus Abbatem Sancti Ioannis in Thuræ valle, qui reſuſcitationem corporum pernegarat; quemq; Bertholdus, doctiſſimis argumentis ac rationibus convictum ad ſaniorem mentem revocavit. Obiit denique vir ſanctus inter ſereni vultus indicia, palmis in cælum ſublatis, eodemque directis obtutibus A. Ch. 1197. cum vaticinio ſpiritu obitus ſui horam Fratribus prædixiſſet. *Ex monim. ejuſdem Cœnobii, & Communicatione Remiſſ. D. Abbatis.*

Paterna affectio. *Numquam intermiſit ſacrū operari* *Spiritu prophetico claret.* *Piſcium mirabilis occurſus.* *Grati poſteri Monachis.* *Vinum ex aqua mirè converſa.* *Hæreſim profligat.* *Obiit 1197.*

In Gallia, Monaſterio Claræ-vallis Beati Tezelini Monachi, ætate & perfectione provecti, qui poſt graviſſimos & diuturnos morbos quos ſumma patientia ſuſtinuit, ad cæleſtem patriam contendit: in cujus tranſitu Beatiſſima Virgo, Angelorum Regina, inter lectiſſimos Apoſtolos Petrum & Ioañem ſuū media, comitante inſuper copioſa Beatarū mentium *B. Tezelin.* *Deipara ipſū ad cælum invitat.*

tium multitudine, in occurſum egredientis ſpiritus deſcendere viſa eſt. *Ex Menol. Chryſoſt. Monim. Clar. Vall. &c.*

B. Chriſtianus. In Hibernia Beati Chriſtiani eo nomine ſecundi Dunenſis Epiſcopi, qui ex Abbate Melli-fontis ad eam aſſumptus dignitatem, multis virtutibus & ſignis illuſtris migravit ad Dominum. Claruit Ann. Chriſti 1149. *Montalbus, Miræus, Henriq. &c.*

Rhegii in Italia translatio S. Venerii Abbatis per Apollinarem Lunenſem Epiſcopum ex Inſula Palmaria ad Monaſterium S. Proſperi, tempore Ludovici Pij Imperatoris. *Petrus Equilin. Arnold. Duac. Hugo Menard. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Editha Elevatio. In Anglia elevatio corporis S. Edithæ, Edgari Anglorum Regis filiæ, Monialis Wiltonienſis, facta anno Chriſti nongenteſimo nonageſimo ſeptimo, decimo tertio nimirum ab ejus obitu. *Ex Vita & diverſis rer. Angl. ſcript.*

S. Itha Comitiſſa. In Helvetia Monaſterio Viſchingenſi Sanctæ Ithæ Viduæ Comitiſſæ Tockenburgiæ, ſanctimonialis, virtutibus & miraculis illuſtriſſimæ. Celebratur teſtivitas ejus in prædicto Cœnobio hac die, ob feliciſſimum ejus tranſitum, nos ſequenti depoſitionis ſive ſepulturæ die memoriam ejus colimus, & vitam deſcribimus.

PRIDIE NONAS NOVEMBR.

IV. Novembris. G.

S. Modeſta Virgo. TReverис Sanctæ Modeſtæ Virginis. Hæc Monaſterii Sancti Symphoriani in Vrbe Treverica Abbatiſſa, Sanctæ Gertrudi familiariſſima, inſigni vitæ enituit ſanctitate. Fuit Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatricis obſequio plurimum addicta, ante cujus altare aliquando cũ incumberet, de tranſitu dilectiſſimæ ſuæ Gertrudis ab ipſamet edocta, dicente: *Soror Modeſta certiſſime ſcias, me hodie eadem hora de habitaculo carnis abſolutam.* Quam non multo poſt conſequuta felici item tranſitu Modeſta, ſocia futura gaudii, quę ſacri rigoris æmula in terris fuerat, in cælum emigravit. Floruit A. C. 680. *Ex Ioan. Trith. Annal. noſt. Germ. Chron. Trever. Arnoldo Duac. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Ei S. Gertrud apparet.

Flor. 680.

S. Gerardus Andegavis in Monaſterio Sancti Albini, depoſitio Sancti Gerardi Monachi, rarâ vitæ ſanctitate conſpicui. Gerardus, aliis Girardus, claris parentibus apud Gunterii caſtrum, in territorio Andegavenſi natus eſt. Litteris probè inſtitutus, juvenili ætate Monachicam vitam plurimum ſuſpexit, & inhianter exambit, & in Sancti Albini Cœnobio Beatiſſimi Legislatoris noſtro ſeſe legibus obſtringens, mira paulo poſt ſanctioris diſciplinæ perfectione effulſit. A puero in omni Virtutum genere exercitus, *nulla unquam carnis contagione fœdatus*, Virgo mente & corpore ſemper permanſit. Duram & aſperam vivendi rationem amplexus, cilicio carnem domuit, quod ferreo inſuper circulo prope lumbos, quo arctius corpori adhæreret, firmiter adſtrinxit. Binis ſimiliter annulis ferreis, brachium utrumque, & ferreo inſuper torque collum circumdans, huic ad majorem cruciatum lapidem, & plumbi gravioris maſſam appendit. Miræ fuit abſtinentiæ, cum ſpretis eduliis, ſolis pomis aut herbis veſceretur. Vigiliis, orationi, contemplationiq; perpetuo intentus, Cælitum Imperatricis ſingularem amorem meruit, cui eam vitæ ſuæ rationem valdè probari cognovit: Siquidem in Eccleſia pernoctanti, ipſa adeſſe dignata, manumque ſuper caput ejus extendens: Deo gratam & acceptam eſſe ejus abſtinentiam, dixit, ſeque fore ſemper illius adjutricem pollicita eſt. Presbyter factus, verbo & exemplo potentiſſimus, peccatores pro concione, mira gratia à vitiis ad rerum divinarum amorem abſtrahebat. Spiritu prophetico donatus, Gelaſij Papæ mortem, Wilhelmi item alio tempore Angliæ Principis, cum flore procerum Anglorum naufragium, in ſpiritu cognovit. Senem obvium in pedore libidinis merſum, quem à binis dæmonibus cinctum viderat, de occultiſſimo peccato admonuit, & illud eidem detegens, ſuis lachrymis ſimulque rei miraculo ad pœnitentiam flexit. Sed & miraculorum gloria illuſtris, uũanem ſerpentem ſignaculo Crucis effugavit, & agricolam ab eodem impetitum periculo eripuit. Panem à ſe benedictum cum ſacræ cuidam Virgini miſiſſet, & illa eumdem ſupervenienti inopi partita eſſet, integer is poſtea repertus eſt, multique qui ex eo ederant, infirmi, prodigioſè curati ſunt. Moriturus expanſis manibus Deiparam orans, ut ſe famulum ſuum ad Chriſtum perduceret, expleta oratione, feliciſſime in Domino requie-

Rigor vitæ.

Abſtinentia.

Dei para favor.

Spiritu prophetico claret.

Cordium ſecreta rimatur.

Fit Monach.

Miracula.

Digitized by Google

requievit; cujus mortui multus, Angelico decore vernans apparuit. Claruit Anno Ch. 1119. post mortem similiter miraculorum gloria à Numine commendatus; quæ inter, duo muti, eidemque surdi, solo osculo, quo tumulum viri DEI venerati erant, sospitatem indepti sunt. *Ex Monim. Cænobii Andegau. Gall. script. tom. 2. Sanct. Ord. Hugone Menardo &c.*

Claruit An. 1119.

S. Bertilla Virg.

In Monasterio Calensi, depositio Sanctæ Bertillæ Virginis, primæ illius loci Abbatissæ. De qua nos *juxta Breviarium Regiæ Abbatiæ, ex officio Proprio, suo loco.*

S. Idda Com.

In Helvetia, Monasterio Vischingensi depositio Sanctæ Yddæ viduæ. Idda, Ydda, sive Ida in Suevia ex Comitibus Kirchbergensibus oriunda, Henrico Comiti Dockenburgi cum nupsisset, lapsu temporis mundum muliebrem ad solem, editiori loco arcis Dockenburgi exposuit. Inter quæ etiam anulum, quem arræ nomine Henricus Comes ei dederat. Corvus autem annulum rostro cum sublegisset, & in subjectam arci vallem avolando, nido intulisset; venator Comitis crocitantes inter corvi ipsius pullos, in summa abiete anulum nactus, digito inseruit; quem cũ in aula ambitiosius deinde circumferret, æmulorum animos cõcitavit, eo usque ut apud Comitem, nefãdæ cum Domina consuetudinis insimularent. Quam ob rem furore percitus Comes, calcitrosi equi caudæ alligatum, per præcipitia, stipites, & saxa infelicem servum discerpsit. Et mox Iddam innocentem ac religiosam conjugem, ex summa arce ad ima, cubitis quadringentis præcipitem egit. Sed eam DEVS integram & illæsam mirabiliter conservavit. DEO igitur servatori gratias Idda humi fusa cum egisset, eique se ac sua omnia prona devovisset, manu, ut licuit sua, tuguriolũ in solitudine præparavit, radicibusque ac limpidis eremi fontibus vitam sustentavit. Demum vero post aliquot annos, per venatorem alium, Divinitus fortè, detecta, & Comiti indicata, ab eodem Comite ingenti lachrymarum vi & gaudio, denuo salutata, conjugalem vitam, quantumvis Comes ipse rogitaret, IESV CHRISTI amore prorsus respuit, ac contemsit. Mutato tamen domicilio, non procul ab Fischingensibus Cænobiis DEIparæ Virginis fanum coluit; & summis vitæ rigoribus complures annos sanctissimè, dum exigeret, malignorum spirituum horrendas sæpe insidias, fortiter superavit. Iam vero, cum nocturnas etiam preces, ad jam dictum Cænobium Fischingense, frequentaret; cervus in cornibus duodecim luminaria præferre assolitus, eam quotidie, mille quasi passibus duxit, & reduxit. Senio autem confecta, cum sacratum Virginum, alterum scilicet Cænobium Fischingæ fuisset ingressa, semelque spiritualibus exercitiis pervigil ipsa incumberet, diabolus lumen ei extinxit. At illa, protenso per fenestellam cereo, mortuum de cæmiterio inclamavit, & lumen petiit. Illico adest mortuus, &, *lumen*, inquit, *accipe; Dockenburgus sum genere.* Dixitque & accenso cereo requievit. Ydda vero diebus suis omnibus sanctissimè demum expletis, multis miraculis clara die 3. Novembris in cælum abiit, & apud Divi BENEDICTI Monachos in Cænobio sæpè dicto Fischingensi sepulta fuit. *Ex Officio proprio ejusdem Cænobii, ad verbum.*

Cervus dux & lucifer.

Mortuũ vocat, qui respondet.

Corvi furtum.

Suspicio.

Servi suspecti supplicium.

Idda præcipitium.

Inventa à marito salutatur.

Templum DEIparæ colit.

In Monasterio Hemmenrodensi Beati Henrici Conversi spiritu prophetico clari, quem DEIpara Virgo, Angeli, & varii cæli cives visitare dignati sunt, & familiari colloquio recreare. Fuit autem ea felicitate, ut solemnioribus præcipuè festis, unicam Ordinis Tutelarem spectabili forma in Choro intueretur, & multa, consideratione dignissima observaret, iisque supra modum ferveseceret. Quin & Spiritum Sanctum in columbæ specie, singulis ferè diebus aspicere meritus, dum sacro interesset, puerum IESVM non raro in ipsa Hostia consecrata, cælesti pulchritudine & fulgore decorum conspexit, multisque aliis cælestibus revelationibus creberrime recreatus fuit. Cui aliquãdo Angelus, quem frequentius videre cõsuevit, dixisse fertur: *Quomodo placet tibi Ordo tuus Frater, Et beato viro respondente, Bene; iterum adjecit: Bene tibi placere debet, quia nulla vita tanta perfectionis est, in Ecclesia DEI.* Vidit idem spectabili & varia forma cacodæmones, & qualiter religiosos cæteros tentarent, clare perspexit, ut de reliquis tanti viri gratiis facilè sit ominari. Fuit autem & Conversus, & Conversorum Magister sive præfectus in grangia quæ Hart appellatur, & tandem plenus meritorum, ergastulo corporis solutus, ad eos, quibus jam in terris feliciter convixit & familiariter, beatos spiritus evolavit. *Cæs. Heisterb. Barn. de Montalbo. Ang. Manrique &c. Henriq. &c.*

B. Henricus conversus.

DEIpara dilectus.

Spiritum Sanctum intuetur.

Plenum salutis dictũ.

Dæmones intuetur.

Conversorum Magister.

B. Vdardus Epiſcopus. In Scotia Beati Vdardi Brechenſis Epiſcopi, qui ex Monacho Monaſterii de Capreſſo in Anglia, ad eam dignitatem evectus humilitate, & Religionis Zelo inſignis, eruditioneque non minus quam ſanctitatis opinione conſpicuus effulſit. *Clar. 1190* Claruit Anno Ch. 1190. *Hector Boetius in Hiſt. Scotiæ. Arn. Duac. Montalbo Chryſoſt. Henriq. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Valentinus Abb. Treveris Sancti Valentini Abbatis & Confeſſoris. Fuit hic Abbas Sancti Georgii, claruitque magna ſanctitatis opinione; cujus tamen acta intercidiſſe injuria temporum opinamur. Requieſcit ſacrum corpus ejus in Monaſterio Sancti Matthiæ Treverenſi. Obiit Pridie Non Novembris. *Andr. Bamberg. &c.*

B. Henricus. In Monaſterio Ochſenhuſano natalis Beati Henrici ejuſdem loci Prioris, miræ perfectionis & innocentiæ viri. Henricus nobili natus genere de Zvvifaltach, Monachum in celeberrimo Divi Blaſii Herciniæ Cænobio profeſſus eſt. Inde autem ad gubernandos Fratres Prioratus Sancti Georgii in Ochſenhauſen miſſus, eximio vitæ exemplo, & miraculis inſignibus locum illuſtravit. Inceudium flagrantiſſimum templi jam laquearia depaſcens, precibus ſopivit; cæcitatem depulit, claudum reſtituit, animos purgatricibus flammis damnatos pie juvit & cælo aſſeruit. Poſt vitam autem ſanctiſſime exactam ad felicem immortalitatem tranſlatus eſt circa Anno Chriſti*. *Ex Conſt. Bened. t. 3. M S. Vveing. Henrico Caniſio. &c.*

Prioratus S. Blaſii in Ochſenhauſen.

Miracula.

In Belgio Beati Haketi, qui ex Decano Sanct. Donatiani Brugenſis Monachus Dunenſis, primus poſtea Duſtani Cænobii Abbas renunciatus eſt. Is multis virtutibus & admirandis exemplis noviter converſos inſtruxit. Cujus fama cum ſe per totum Belgium diffunderet, ad Cænobium ſuum Dunenſe repetitus, & Abbas electus, poſtquam locum ſex annis ſanctiſſime adminiſtraſſet, pretioſa in conſpectu Domini morte vitam finivit, & juxta Sanct. Ideſbaldum ſepeliri meruit ſub Annũ Chriſti 1186.

B. Haketus Abbas.

Obiit 1186

NONIS NOVEMBRIS.

V. Novembris. A.

S. Lætus, Abb. IN Cænobio Miciacenſi depoſitio Sancti Læti Monachi & Confeſſoris. Lætus Bituricenſis patria, Ciricum patrem habuit. Annos duodecim natus, relictis patris ovibus, quarum curam habere juſſus erat, Trictium Abbatem lachrymabundus adiit, cuculloque donari, & Regulam doceri humillimè atque inſtantiſſimè flagitavit. Suſceptus, eos in ſpiritu progreſſus fecit, ut cunctis admirandus, eoque nonnullis inviſus exoſuſque eſſet, qui ambitione hæc fieri atque oſtentatione contendentes, optimum juvenem, viliſſimis quibuſque miniſteriis addici, laboribus opprimi, & procul in ſolitudinem ad pecora paſcenda, ab Abbate ablegari, importunius extorſerunt. Additi, diſponente Numine, itineris duces, iidem ipſi, qui innocentem impie accuſaverant, quique mutata poſtea mente, longe alii quam abierant, redire. Quippe probata raris in itinere miraculis ſancti juvenis innocentia, cum ferociſſimis beſtiis in ſe impetum facientibus, eas facile avertit, peſſimè autem de ſe meritos fratres, jam jamque à feris illis lacerandos, prodigioſe eripuit, beſtiis imperavit; quæ humi ſe proſternentes, dictoque ipſius audientes, detentæ dũ libuit, & abire juſſæ ſũt. Cæcos & claudos multos eleemoſynam rogantes, Petri & Ioannis Apoſtolorum exemplo, *quod argentum atque aurũ ſibi non eſſe* diceret, multo magis, quam numis, recreatos, dimiſit; cum quãprimum incolumes eſſe juberet, ſtatim prodigioſiſſimè curati diſcederẽt. Quibus, aliiſque ejuſmodi admirãdis cõſpectis, acculante comites ſcelerũ conſcientia, celeri fuga ad Abbatẽ reverſi, præcones jam veritatis facti: quomodo Angelicum ejus vultum ferre non valentes, fugere coacti ſint, enarrarunt. Reductus proin, ab ipſomet ſupplice jam Abbate, ſummiſque honoribus tanquam Angelus ab univerſis receptus, honoris gravi faſtidio fugam meditatus, ad Micianenſe Cænobium noſtrum fama tunc celeberrimum ſe contulit, & à Trictio Abbate ſuiſque Fratribus, ſui jam amantiſſimis ægerrime ſe dimitti impetravit. Ibi non multo poſt, ob ſenilem quandam morum gravitatem, Portarius Cænobii effectus, egregia enituit vitæ ſanctitate, haud iñerito tanquam inſignia Cænobii tam illuſtris Cænobii in portæ fronti ſpicio expoſitus, cujus ſolo contuitu qui advene-

Pueri conuerſio.

Invidia Fratrum.

Peregre mittitur.

Fratres à morte eripit.

Fera ipſi obtemperant.

Mira gratia curationis.

Vultus tim Angelicus.

Fugit honorem.

Portarius qualis.

Digitized by Google

advenerant, compuncti, ut vocamus, reverterentur. Demum Contemplationis & quietis ſtudio, cum Sancto Avito tunc temporis, ejuſdem Monaſterii Cellario, *Solitudinem petit,* in ſolitudinem ſeceſſit, ſolique Numini, & ſpiritui ſuo intendit. Avito autem poſt mortem Sancti Maximi Abbatis, ad regimen Cænobii evocato, Lætus in ſylvam Aurelianenſem ſe abdidit, ibique ſummo in rigore, vitam duceus Angelicam, Angelico item aſpectu atque affatu perfrui *Miraculorum gloria.* meruit. Proditus poſtea, ſuo ipſe fulgore, confluentibus ad eum infirmis, univerſis ſanitatem dante DEO impertitus, Trictio denique primo Abbati ſuo rurſum innotuit, à quo viſitatus, oportunè id fieri affirmavit, quod ad ſepeliendum ſe adveniſſet. Mortuus eſt, digne nomine ſuo, verè Lætus, inſolenti ſane in moriente & morte plauſu; & quidem Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri exemplo, *ſtans, erectis in cælum manibus, inter orationis verba,* ſanctam efflavit animam cujus ſacrum funus, multis cum lachrymis à Trictio Abbate curatũ eſt. Sacrum autem corpus poſtea divino admonitus oraculo Hermeteus Aurelianenſis Epiſcopus ad Pithueris caſtrum (*Pluviers* Gallicè.) tranſlatum, inſigni baſilica deſuper exſtructa honoratũ, & graviſſimis miraculis illuſtratum eſt. *Claruit. A.* Claruit vir ſanctus ANNO Ch. 590. *Ex Vita, 590. t. 2. S. Ord. Biblioth. Floriac. Annal. Bened. Carolo Sauſſeio, &c.*

S. Salomon Rex Mar. In Britannia minori Sancti Salomonis Regis & MONACHI. Salomon eo nomine III. Minoris Britanniæ ſive Aremoricæ Rex vigeſimus tertius, & penultimus, cũ invaleſcente hoſtium Chriſtiani nominis Regnique potentia, reſiſtere ſe non poſſe animadverteret, abdicata poteſtate & purpura ad Religionis portum convolans, cucullum amplexus eſt, & in feliciſſimo illo Regum ſanctiſſimorum, è *Regnum deſerit.* fluctibus ſæculi emergentium aſylo, verè Regio Sancti Maini Cænobio Monachis accenſus, cũ ſummæ perfectionis ſolidiſſima illic fundamenta jaceret, & vitam ſanctiſſimam inſtitueret, ab inimicis circumventus, captus, atque oculis primum privatus, cum Albigeone demum filio, cui Regnum dimiſerat, crudeliter trucidatus, duplicata Martyrum & MONACHORUM corona beatus, ad Triumphos felicitſimæ Hieruſalem æternos aſcendit *Paſſus eſt A.C. 874.* anno Chriſti 874. *Ex Franciſco Belliforeſtio, Mag. Annal. Franc. Coſmograph. Univerſ. Arnoldo Duac. Annal. noſtr. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

In Gallia Beati Gerardi Belgæ, Abbatis & Fundatoris Monaſterii Novæ-Vallis in Suecia, qui in partes Septentrionis miſſus, ibidem ſacram familiam noſtram Ciſtercienſem propagavit, & multum, cum de Regionibus illis, tum de Ordine univerſo meruit. Eum quanti Principes ſæculi fecerint, narrat his verbis liber de exordio Ciſt. Tantum ſe ac talem in omni *Magna Auctoritas ejus* diſciplina & continentia ſæcularibus exhibebat, ut tam Rex quam Principes terræ illius, tanquam revera hominem DEI ipſum venerarentur, & colerent, *& audito eo multa facerent, & libenter eum audirent.* Dux etiam terræ illius, vir ſtrenuus & potens, totum ſe ad reverentiam beati viri ſubmittebat, faſtigiumque Principatus ſui, celſitudini Sanctitatis ipſius adeo humiliabat, ut aliquoties familiaribus ſuis *Metuunt Monachos Principes ipſi,* diceret: *Quacunque hora Abbatem Gerardum* me videre confidero, tanto timore concutior, ac ſi omnia ſecreta & abſcondita pectoris mei pateant oculis ejus &c. Ita liber cit. Poſt multa denique præclarè geſta Claram-vallem reverſus ibidem, quod olim ipſi futurum Melliſluus Doctor noſter ſpiritu prophetico prædixerat, ſancto fine deceſſit. *Ex Faſc. Sanct. Chryſoſt. Henriq. tom. 2. Sanct. Ord. &c.* *Mortem ipſi prædixit S. Bern.*

Miraculis claret.

Claruit. A. In Monaſterio Aquirienſi, in Brabantia VVallonica Beatæ Eliſabethæ VVans admirabili vitæ ſanctitate illuſtris. Hæc nobili apud Eburones ſtirpe progenita à cunabulis ferè Chriſto devotiſſima fuit; cujus ſanctitati invidentes ipſi parentes, eam invitam licet probatiſſimo militi conjugem dedere, quo cum uno eodemque per integrum annum lecto, Virgo tamen *Ecce conjugem Virginem.* decubuit. Hanc pedetentim admirando ſane prodigio & beneficio, Chriſti ad crucem adfixi ſtatua, undique ſequebatur, & ſiquando inſundis vexaretur cogitationibus, manũ de cruce porrectã ſuo ſuper ponebat pectori, & actutũ omnes perverſas *Stupenda res.* animi cogitationes abigebat. Sæpius etiã Angelicis colloquiis fruebatur. Rarius illud, cum in viſione ad amœna virentis Paradyſi die quadã evecta eſt; ubi quidem tam ex viventibus & natis, quã etiam naſcituris, qui æterna & pereñi gloria potiturierant: & quod admirabilius eſt, in quo ſtatu, Virginitatis, viduitatis aut conjugii *Mira cognitio.* ſinguli glorificandi eſſent, ſpiritu revelante cognovit. Hos igitur cum poſtea in vita videret, licet ante ignotos, ex facie ſpecialiſſimè cognoſcebat, & ſubito, in ictu oculi, in ſingulis meritorũ ac ſtatuum

differentias discernebat. Semel Elisabetham ab Asca computissimam cum intueretur. *Et quare*, inquit, *ita te excolis, quæ certo in statu Virginitatis moreris?* Constat etiam hanc Virginem spiritum Prophetiæ habuisse; cum à principio mundi, ea quæ in fine futura sunt, luculentissime contemplata, evidentissime prænunciarit. Meruit eadem sanctum Lutgardem à morte in gloria coruscante intueri, & tandem meritis locuples, ad palatia æterna æternum victura transivit: cum attonitum super admirandis suis mundum pridem fastiditū reliquisset. *Ith. Cantiprat. Agiologiū S. Brab. Arn. de Raisse, An. vost. Germ. t. 2. S. Ord. &c.*

Spiritus prophetiæ.

Elevatio S. S. Paulini & Augustini.

Casini Inventio corporum SS. Paulini & Augustini discipulorum S. P. N. Benedicti, ad quorum probanda merita, cum sacra eorum ossa elevarentur in dedicatione Ecclesiæ Sanct. Stephani dæmoniacum Dominus curare dignatus est. A. C. 1103. *Petr. Diac. Chron. Casin. M. Ant. Scipio. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Rupertus Abbas.

In Monasterio Biburgensi S. Ruperti Abbatis. De quo nos & alii alias prolixè.

V. Elisabeth.

Abulæ obitus piæ fœminæ Elisabeth, Monialis Monasterii S. Añæ ibidem, cujus virtutes & sanctitatem multoties cōmendat Michael Vaquero, in Vita S. Mariæ Vela. Claruit A. C. 1603. familiæ de Cueto. *Men. Henriq. tom. 2. Sacr. Sanct. Ord. &c.*

Eadem die Translatio Sanct. Angilberti Abb. Centulensis, qui anno post obitum vicesimo octavo repertus est incorruptus. *Ex Nithardo. Hug. Men. &c.*

IIX. IDVS NOVEMBR.

VI. Novembris. B.

S. Leonardus Abb.

Lemovicis in Aquitania Sancti Leonardi Confessoris, discipuli Beati Remigii Episcopi, qui nobili genere ortus, solitariam vitam deligens, sanctitate & miraculis claruit, ac præcipuè in librandis captivis ejus virtus enituit. Leonardum è baptismo Clodovæus Rex Galliarum suscepit, apud quem parentes pueri, dignitate & auctoritate plurimum valuere. Educatus à Sancto Remigio, operibus misericordiæ mirè delectatus, illud à Rege obtinuit, ut quotiescunque in vincula conjectos inviseret, eos libertate donare posset. Invisit proin ad carceres quotidie, & innumeros penè in libertatem asseruit. Eū cum Rex Pontificali Cathedra sublimare vellet, deprecatus est, & Aureliam secessit, ubi apud Sanctum Maximinum nostrum, egregia sanctitate Monachum delituit. Aurelia in Aquitaniam profectus, Reginam partus doloribus laborantem, prostrato ad pedes ejus Rege ipso & opē implorante prodigiosè curavit, ac juvante deinceps Rege nobilissimū illud nostrum Nobiliacense Cœnobium condidit, in eoque Abbas effectus, plurimos, illustrium maximè virorum, inque regno spectatissimorum Christi servitio aggregavit; tanta, viventis etiamnum, sanctitatis fama percrebescente, ut plurimi, è longinquis etiam regionibus ad ipsum concurrerent, qui solo Leonardi nomine invocato, tam procul positi, tam arctè clausi è vinculis & carceribus liberi evasissent. Claruit & aliis miraculis pene innumeris, migravitque è sæculo ante Annū Christi 600. etiā deinceps æterna miraculorum gloria lōgè illustrissimus. De cujus amplissimis meritis, continuata tot sæculis, tam celebris passim memoria testatur, innumeris, ut sic loqui libeat, toto terrarum orbe basilicis, sacellis, altaribus, statuis, ejus honori & nomini dicatis; ut verè præcipum, post Magnam Matrem & Virginem, *afflictorum & captivorum solatium*, prædicetur. Agens autem de unica ejus Ecclesia vitæ ejus scriptor: *Quod si quis*, inquit, velit catenas eo allatas, itemque compedes, ocreas, & manicas ferreas omnes certo numero comprehendere, & in scripta redigere, fortassis res incredibiles narrare videbitur. &c. Permulta illic suspensa cernuntur ferrea vincula, multorum etiam enses & lanceæ, quos è bellorum rabie liberavit &c. Porro autē, si quis & antiqua, & quotidiana ejus miracula annotare instituat, prius se tempore, quam rerum copia destitutum experietur. *Ita scriptor cit. Baron. Iepes, rer. Gall. script. Annal. nost. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Captivorum vindex

Honorem Pontificium fugit.

Fit Abbas Nobiliacensis.

Moritur. A. C. 600.

Ejus memoria longe celeberrima.

Solatium afflictorum.

Anathemata.

Miracula.

Apud Bergas depositio Beati Winoci Abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, Fratribus etiam sibi subditis multo tempore ministravit. VVinocus Regia nobilitate sublimis Iudicaelis Britanni Regis filius, nobilitatem generis multis magnisque virtutibus exornavit; humilitate inprimis, qua & Sanct. Bertino nostro, cujus discipulus erat, in omnibus se submisit, & discipulis exin suis, quibus ipse

S. VVinocus Abbas.

Regii genus.

Humilitas ejus.

Digitized by Google

ipſe Abbatis titulo præerat, ſe egregiè probavit, eo in honore ſervum ſe omnibus exhibens, & minimum omnium ſe reputando, manum aſſiduo labore Fratribus, hoſpitibus, & pauperibus victũ quærens. Hinc molam, quã manibus ipſe verſaret ſibi cum aptaſſet, eam ad extremam uſque ſenectã, jugi & magno labore perpetuo verſavit; cujus laboribus mirè DEVS benedixit. Sed & mola, dum in preces incumberet ſanctus & regius molitor, prodigioſè circumacta, optimi ſenis laborem & debilitatem inſigni miraculo ſublevavit. Quod dum curioſus Fratrum quidam exploraret, cæcitate percuſſus, pœnitens autem poſtea, precibus Magiſtri videndi facultatem recepit. Erat ille plane, inquit vitæ ejus vetuſtiſſimus ſcriptor, ut de quodam in Evangelio Dominus dicit, verè Iſraelita & doli expers. Iam mente DEVM cernebat, à quo ſe dolebat in corpore peregrinari. Fidelis in Domo DEI œconomus, plus amari ſtudebat quam timeri: & miniſtrare potius, quam aliorũ miniſteriis foveri: nec occaſione Regiæ nobilitatis, qua præclarè pollebat, cuiquam ſervilis conditionis, ad converſionem venienti ſe anteponebat. Animo & vultu hilaris, fide robuſtus, ſpe longanimis, charitate diffuſus; à dextris & à ſiniſtris armis juſtitiæ munitus, nec proſperis efferebatur, nec adverſis dejiciebatur. In conſilio providus, in interceſſione ſtrenuus, ſapientia ſale conditus, lorica virtutum contra ſpirituales nequitias inſtructus, &c.

Mola prodigioſe verſa.

Cæcum ſanat.

Elogium.

Obiit. 716.

Obiit vir ſanctus A.C. 716. eximiis etiam à morte miraculis illuſtratus. *Ex vita tom. 6. Surii. Ioan. Molano, Coſtero, Bonim. Sanct. Bertini, Arn. Duac. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Felix Mon.

Fundis in Latio Sancti Felicis Monachi. Felix cognomento Curvus, Fundani Cœnobii Monachus, & Præpoſitus poſtea ordinatus, in omni vita magnis virtutum ſignis emicuit. Is Cœnobii aliquando ſui hortum curare juſſus, cum fur quidam laboribus ejus inſidiaretur, & olera auferret, & alia pedibus protereret, Felix, aditum per veſtigia deprehenſum, ſerpẽti forte invento, ut cuſtodiret imperavit. mira res; Paruit ſtatim beſtia, & fur ſerpẽte conſpecto territus, dum à ſepe reſiliret, pede per calceamenta ſuſpenſus, pendente capite ac corpore fixus fuit, quoad à Felice ſolutus, pro furto correptus, mox oleribus donatus & pœnitens remiſſus eſt: *Vade*, ait, *& poſthac furtum non facias, ſed cum neceſſe habueris, huc ad me ingredere, & dabo tibi, quæ tu cum peccato tollere laboras.* Clarus autem multis virtutibus vir Domini, ad coronam denique æternitatis vocatus, Magnum Gregorium prædicatorem meruit, cujus hâc die memoria faſtis Eccleſiæ adſcripta celebratur. *Ex lib. Dial. Petro Equilino, Philippo Ferrario, Arnoldo Duac. Hag. Men. t. 2. Sanct. &c.*

Serpens cuſtos horti.

Furem ut corripit.

In Monaſterio B.M.V. de Oliva prope Marimontium Hannoviæ obdormitio Beatæ Beatricis, quæ poſt miſerum lapſum, mirabiliter ad Chriſtum converſa, ſanctis operibus ac multis miraculis claruit. Memorabilem lapſus ejus & converſionis Hiſtoriã placet ex Beato Cæſario deſcribere: Erat, inquit ille, corpore ſpecioſa, mente devota, & in obſequio DEI genitricis ferventiſſima. Quoties illi ſpeciales orationes ſive venias ſecretiùs offerre potuit, pro maximis delicijs reputavit. Facta vero Cuſtos, hæc egit tanto devotius quanto liberius. Quam Clericus quidam videns & concupiſcens procari cœpit. Illâ verba luxuriæ ſpernente, iſto importunius inſtante, ſerpens antiquus tam vehementer pectus ejus, ſuccendit, ut flammam amoris ferre non poſſet. Accedens vero ad altare Beatæ Virginis Patronæ Oratorii, ſic ait: Domina, quanto devotius potui ſervivi tibi: ecce claves tuas tibi reſigno, tentationis carnis ſuſtinere diutius non valeo. Poſitiſque ſuper altare clavibus, clam ſequuta eſt Clericum. Quam cum miſer ille corrupiſſet, poſt dies paucos abjecit. Illa, cum non haberet unde viveret, & ad clauſtrum redire erubeſceret, facta eſt meretrix. In quo vitio cum publice quindecim annos tranſegiſſet, die quadam in habitu ſæculari ad portam venit Monaſterii. Quæ cum dixiſſet Portario: Noſti Beatricem, quandoque hujus Oratorii Cuſtodem? Reſpondit: Optime novi. Eſt enim proba ac Sancta Domina, & ſine querela ab infantia, uſque ad hanc diem in hoc Monaſterio converſata eſt. Illa verba hominis notans, ſed non intelligens, dum abire vellet, Mater Miſericordiæ in effigie nota, ei apparens, ait: Ego per quindecim annos abſentiæ tuæ, officium ſupplevi: revertere nunc in locum tuum, & pœnitentiam age, quia nullus hominum novit exceſſum tuum. In forma ſiquidem & habitu illius DEI Genitrix vices egerat cuſtodiæ. Quæ mox ingreſſa, quamdiu vixit, gratias egit, per confeſſionem circa ſe geſta

B. Beatrix Monialis.

DEIpara amatiſſima.

Tentatione vincitur.

Monaſterium deſerit.

Revocatio mirabilis.

O miram DEIpara dignationem.

Sancta deinceps vita eius.

manifestans. Ita Beatus Cæsarius. Vixit Beatrix vitam deinceps sanctissimam, & in pœnitentiæ luctu ad mortem usque perseverans, etiam miraculorum gloria à Numine illustrari meruit, cujus sacrum corpus honorificè conditum, & magno concursu populi frequentatum servabatur. Et vero licet post eversionem deniq; Cœnobii & templi exustionẽ, omnia monumenta perierint, ita ut ubi sacræ ejus Reliquiæ delitescant ignoretur, in hodiernum tamen diem eo multi concurrunt, sanctæ fœminæ ibidem auxilium imploraturi, multaque ejus meritis etiamnum miracula patrantur. *Chrisost. Henriq. Barn. de Montalbo, Cæsar. cit. tom. 2. S. Sanct. &c.*

Multus ad tumulũ ejus concursus.

Perpetua Miracula.

B. Rusticus Generalis. Vallumbr.

In Monasterio Vallis-Vmbrosæ depositio Beati Rustici Abbatis, tertii sanctissimæ illius Cõgregationis Generalis. Fuit hic, Florentinus patria, ex primis sancti Ioannis Gualberti lectissimis discipulis, Prior primum Monasterii Sancti Michaelis de Passignano, Abbas postea, atque Ordinis Generalis, mortuo Beato Rudolpho pro meritis tanto in honore suffectus. Præfuit sanctissimè annis quindecim, obiitque hâc die (sive ut alii volunt 12. Martii.) A. C. 1092. sepultus in Monasterio Vallis-Vmbrosæ. *Ex monim. ib. Menardo, Arnoldo Duac. &c.*

Obiit 1092

B. Ganfridus Mon.

In Clara-valle Beati Ganfridi Virdunensis; quem Deus ab ipsâ juventute benedictiouibus cælestibus repleverat, utq; in eo cælestium gratiarum magis eluceret charismata, à sæculo, in quo non sæculariter vixerat, mirabiliter eduxit, & ipsa die quo habitu Monastico induendus, & illius Vallis sacris incolis associandus erat, dextera Domini locum eumdem secundo benedicens apparuit, & eadem die Beatus Andreas Virdunensis Ecclesiæ Archidiaconus, & Beatus Gaufridus, suavi Religionis jugo colla humiliter subjecerunt; quorum consortio, duplici benedictione sacra illa vallis meruit nobilitari. *Men. Cist. Chry. Henriq. Adrian. Butzius, Henr. Gran. Basilius Sancloro, Barn. de Montalbo. tom. 2. Sacro Sanct. Ord. &c.*

Dextra Domini visa.

Eius socius B. Andreas

VII. IDVS NOVEMBR.

VII. Novembris, C.

S. Herculanus Episcopus Mart.

PErusiæ Sancti Herculani Episcopi & Martyris, qui jussu Totilæ Gotthorum Regis decollatus est: cujus corpus ita capiti unitum atque sanum, quadragesimo post abscissionem die (ut scribit Sanctus Gregorius Papa.) repertum est, ac si nulla ferri incisio illud tetigisset. Fuit hic primus ex Ordine nostro, vivente etiamnũ Sanctissimo Patriarcha nostro Benedicto, ex Cœnobio ad Pontificatum extractus, & pro meritis Perusinæ Ecclesiæ Episcopus renunciatus, quem quidem honorem illustri fine consummavit, & cathedram illam, Italiam, Ordinem, & Ecclesiam universam sanguinis proprii nobilissima purpura æternum illustravit. Eo ipso etiam in primis comendandus, quod Totilæ impiissimo Regi maximè invisus, vultum Principis minimè expavescens, sacerdos idem & hostia nomen suum æternitati consecravit *Ex lib. 3. Dialog. S. Greg. Ant. de Yepes. Ioanne Trithem. tom. 2. Sanct. Ord. Annalnost. &c.*

I. Episcopus ex ordine.

Idem Martyrio honorem sacrat.

S. Villibrordus Episcopus.

In Frisia depositio Sancti Willibrordi Episcopi Trajectensis, qui à Beato Sergio Papa ordinatus Episcopus in Frisia & Dania Evangelium prædicavit. VVillibrordus Anglus, illustri natus genere; qualis deinceps futurus esset, etiam antequam nasceretur mirabili visione matri ejusdem præsignatum est; cum per somnium quoddam lunam quandam miris incrementis crescentẽ contemplanti, eadem denique puella cælo delabi, & quidem in os suum visa est, quam devoransilla mirifice se illustrari, sibi videbatur. Puer florentissimos juventutis annos Christo consecrans, Monachum professus, ab Abbate dein suo studiorum gratia in Hiberniam missus, Egberto & VVigberto viris doctissimis & sanctissimis operam dedit. A Sergio Papa facultate prædicandi accepta, ad Frisios cum sociis undecim profectus, ingenti labore ac sudore sexennium totum, eorum conversioni impendit. Inde Romam reversus, ab eodem Sergio summo cum honore exceptus, cũ quarta ante adventum ejus die, Angelica in somnis monitione jussus Papa esset, *ut illum summo cum honore exciperet; & quod multarum animarum esset illuminator futurus, à DEO que electus, & ad hoc venisset, ut summi ab eo sacerdotii honorem susciperet, nihilque ei negandum esse, quidquid petiisset,* edoceretur. Archiepiscopus proin ab eodem ordinatus, mox ad laborem suum

Visio matris eius.

Fit Metachus.

Conversioni gentiũ intendit.

De eius meritis Papa divinitus edocetur.

Digitized by Google

suum rediens, longè lateque Euangelium Christi disseminavit, impias & nefandas superstitiones evertit, Idola comminuit & protrivit, Ecclesias & Monasteria exstruxit atque consecravit, Antistites, & in Vinêa agroque Domini laboratores strenuos instituit, & distribuit, curatis languidis, excitatis ad vitam mortuis alijsq; prodigiosè gestis, innumeros populos ad Christiana sacra amplectenda invitavit & traxit. Germaniam, & Frisiam inprimis, Zeelandiam atque Hollandiam â bestiali vitâ ad humanam & cœlestem convertit. Neque his laboribus tantis contentus, in Daniam usque excurrit, imo Borealibus omnibus provinciis, lumen Fidei intulit, ingentesq; atq; innumeros manipulos in horrea Domini collegit & comportavit, rursumq; ad alios atque alios conversus, Birflitanos, Hulstenses, Axellanos & Hasnenses, Ecclesiæ Christi adiunxit. Nec minore fructu apud Clivenses laboravit. Siluæducenses, Campinienses, Vlissingenses, Colonienses, Traiectenses, Vesalienses, Embricenses, VVardenses, Xantenses, Luxumburgenses, aliosq; plurimis ac gravissimis beneficijs æternũ tibi obstrinxit, ut tanti Pontificis merita, omnem dicendi facultatem superare videantur. Nec defuit Martyrij, ut desiderium, sic & meritum, quamvis devexâ ætate in pace quieuerit, cum Christi amore non solum in omnia sese pericula conijceret, sed in Martyrij optatâ occasione, prodigiosè bono Ecclesiæ maiore servatus videatur; in villâ præsertim VValachiâ, cum comminuto antiquissimo quodam idolo, custos eiusdem caput viri sanctissimi frustra quidem gladio feriret. arreptusq; illico â dæmone & interremptus parati parricidij pœnas lueret. Eum pestilenti lue grassante, medicum felicissimum expertæ Treuerensis Cœnobij sacræ Virgines, propinatâ aquâ ab ipso benedictâ omnes quamprimùm convaluere. Obijt deniq; magnus Germaniæ & Borealium Regnorum Apostolus, Ultraiectensis Ecclesiæ & Episcopatus Fundator meritissimus, in Cœnobio suo Epternacensi A. C. 739. ubi & sepultus ingenti miraculorũ gloriâ admirandus refulsit. *Ex Albino Flacco, Marcellino, Ioanne Bertels, Melano, Ant. de Iepes, Baronio, varijs rer. Belg. Script. Annal. nost. Germ. & Bened. Aquila Imp. Bened. t. 2. Sanct. &c.*

Magnus Apostolus.

Germaniã convertit.

Borealium Apostolus

Præcipua loca.

Martyrii meritum.

Necem viro DEI parans ipse peperit.

Pestem profligat.

Obiit 739.

Argentorati Sancti Florentij Episcopi. Florentius, Monachus Scotus, Sanctorum Arbogasti, Theodati & Hildulphi nostrorum Socius, cum ijsdem peregrinus in Germaniam venit, de eâq; optimè deinceps meritus, Alsatiam inprimis, adiacentesque provincias fructu uberrimo fœcundas reddidit. In Haslæ silva, contemplationis fervore, ante prædicationis laborem, sese ipse accendens, cum labore manuum aliquandiu viveret, infestas admodum feras habuit, quæ agellum ipsius quasi hostiliter devastabant. Fretus proin Numinis gratiâ, in eius nomine feris imperavit, effecitq; ut catervatim ex universâ eremo ad cellulam concurrerent, nutibusq; servi DEI parituras, eidem se humillimè sisterent. Quo factum, ut cum Dagoberti Regis Venatores Venationi intenderent, neq; ullam uspiam feram reperirent, longâ demum indagatione ad comitia illa, ut sic loqui liceat, animalium, & ad Sancti Monachi cellulam penetrarent. Obstupuêre miraculo, sed suspicione magiæ, an contemptu cuculli, ausi virum sanctum Sacrilegè exspoliare, & vestem auferre, usq; adeo ipsum eo scelere non offendêre, ut cũ securis forte, quam unam penes se reliquam habebat, obliti essent, eam post ipsos currens, sponte offerret. Sed equis eorum Divinâ virtute ligatis, cum progredi nullâ ratione possent, reversi, & homini DEI facti supplices, omnia quæ abstulerant reddidêre. Percrebrescente miraculi famâ, equo Dagoberti ipsius, regiè exculto ad aulam vocatus, eum ut insideret persuaderi non potuit, asselli tamen usum admisit, & ad Regem contendit. Vix Regiæ limen tantus hospes attigerat, cum celebri inprimis, spectatissimoq; miraculo, filia Dagoberti Regis, ex utero matris luminibus orba & muta, facultate videndi loquendique illico donotata, in ignoti ex nomine universis Florentij nomen hilaris prorupit, & virum sanctissimum miro modo excepit & salutavit. Regem alloquuturus, cum non adesset qui pallium excideret, solo solis radio rité pendulum tamdiu suspendit, quousque colloquio absoluto, illud ipse reciperet. Ei Dagobertus Rex, magnam silvæ Haslensis partem, cum villis adiacentibus regiâ liberalitate donavit, ubi Haslacense condens Cœnobium illic demum sepulchrum meruit, cum in Cathedrali primum conditus Ecclesia, per Rathonem postea Episcopum divinâ revelatione admonitum, eo transferretur, insignibus deinceps etiam â DEO miraculis commendatus. Obijt sub A. C. 675. *Franciscus Guilliman. Iac. VVimpheling. Bernard Herzog. Chron. Argentin. Petrus Cratepol. Srius to. 2. Iepesius, Annal. nost.*

S. Florentius Epiſc.

In solitudinem secedit.

Feræ ad ipsum recurrunt.

Proditur miraculo.

Exspoliatur.

Prædones retenti.

Insigne miraculum.

Aliud.

Haslach condit.

Miraculis claret.

Digitized by Google

German. & Benedicti, Aquila Imperat. Ben. &c.

S. VVilgisus. In Belgio Sancti VVilgisi Monachi & Confessoris. VVilgisus magni Borealium Regionum Apostoli VVillibrordi secundum carnem pater, secundum spiritum discipulus & filius, præstantissimi filii virtutes & professionem imitatus, Monachicam & ipse vitam amplexus est. Solitariam postea sequutus, in promontoriis, quæ Oceano & Humbro flumine cingũtur, DEO strenue militans, cum etiam miraculorum signis clareret, & turbas ad se confluentes verbo DEI pasceret, gentis illius Regi & magnatibus innotuit; quorũ ope ac munificentia Ecclesiam & monasterium ibidem exstruxit, in quo tandem sancto fine consummatus, plenus meritorum vita excessit. *Flaccus Albinus, Molanus, Menardus t. 2. Sanct. &c.*

Miraculis claret.

Monasterium struit

B. Guibertus. In Germania Monasterio Bebenhausen, in Ducatu Wirtenbergiæ Beati Guisberti ejusdem loci Prioris. Guisebertus, vir mirà abstinentia clarus, qui eam, quam ante Monachatum sibi asperam duramque indixit vitam, etiam in Monachatu, austerioris disciplinæ studio incensus nũquam relaxandam esse, imo vero acrioribus & durioribus stimulis, carnem, sicut jumentum, lascivientem castigandã censuit. Nam à die, quâ ad Ordinem Cistertiensem confugit, caro & vinum non intravit in os ejus, sed solis leguminibus, & aqua simplici corpus delicatum fovere, jejunioque perpetuo macerare voluit, ut omnibus curis vacuus, & divinæ Philosophiæ tantum deditus, cælestem in terris vitam imitaretur, ut etiam in carne, præter carnem, nõ sibi, sed DEO viveret. Hæc tam inusitata, & valdè severa, ac plerisque inimitabilis vitæ ratio multis miraculis fuit comprobata, quemadmodum in ejus gestis legitur. Ita Seguinus, quæ ipsius verba inserere placuit, dum integram ejus vitam ex ipso Cænobio accipiamus.

Rigor vitæ.

Inusitata viveudi ratio.

Eodem die elevatio Sanct. Hunegundis Virginis, de qua uberius agimus die ejusdem Natali 25. Augusti.

Elevatio.

In Monasterio Zwifaltensi Beati Ernesti ejusdem loci Abbatis & Martyris, qui in Palesthinam profectus, ut sacra illic loca veneraretur à Saracenis captus, cum ad fidem Christi negandam induci nullis artibus posset, crudelissime excruciatus, aperto circa umbilicum ventre, & parte intestinorum extracta & ad palum affixa seu ligata, plagis horribilibus circumactus, donec intestina palo obvoluta essent, simulque spiritum DEO redderet Mechæ in Arabia sub annum Christi 1158. sive 59.

B. Ernestus Abbas.

Martyrio coronatur.

SEXTO IDVS NOVEMBR.

IIX. Novembris. D.

S. VVillehadus Episcopus. Bremæ Sancti VVillehadi primi ejus civitatis Episcopi, qui una cum Sancto Bonifacio, cujus discipulus fuit, in Frisia & Saxonia Evangelium propagavit. Willehardus Monachus Opsternacensis, magni Germanorum Apostoli Bonifacii discipulus & socius, æterno merito, fructu maximo in Frisia ac Saxonia laboravit. Dockumenses inprimis, ubi Magister ejus gloriose occubuerat, nihil reformidãs tam crudelis sibique lugubris cædis exẽplum, Christi Ecclesiæ aggregavit. Apud Huchmarchos plurima & gravissima patienter pertulit. Drentiam delatus, felicissimmis ibidem successibus aliquamdiu subsistit; eversis vero per novellos Christi fideles idolorum templis, & statuis dejectis à concitatis gentilibus graviter cæsus, cum quidam caput ipsi multo conatu, sed frustrate Deo, amputare conaretur, inde ejectus est. Tum vero VVigmodiam se conferens, conditis illic Ecclesiis, populum felicissimè instruxit, ita ut Frisones omnes circum circa degentes, Christianam fidem sese amplexuros promitterent. VVindekindum illum celeberrimum Saxonum Ducem, (ex cujus sanguine, innumera penè procerum Germaniæ multitudo, avitæ nobilitatis propagine descendere se gloriatur.) felicissimus hic Apostolus noster, DEO lucratus, ad sanctæ Matris Ecclesiæ gremium adduxit, & aquis Baptismi lustralibus expiavit: ut ad VVillehadi gloriam & merita præcipuorum Germaniæ Principum salus spectare videntur, Bremæ Basilicam Cathedralem condidit, ejusque loci primus Archiepiscopus ab Adriano Papa ordinatus, tanti Pontificatus Auctor esse meruit, summis honoribus cum Roma reverteretur à Rege exceptus, deductus, atque ornatus, qui ob tanti Pontificis gratiam amplissimis privilegiis, juribus, & possessionibus Cathedram eam extulit & locupletavit

Frisiorum & Saxonum Apostolus.

Caput amputare ipsi quidam frustra conatur.

VVindekindum. Saxonia Ducem cõvertit.

Conditor Archiepiscopatus.

Successores debent ipsi omnia.

Digitized by Google

locupletavit. Vixit vitam admirandam magis, quam imitandam, ubi ipsi rigidissimus, adeo ut præter & supra Sanctissimæ Regulæ institutum, quæ carnibus quadrupedum nobis interdicit, etiam à piscibus, omni nimirum animalium esu abstineret, quoad Hadrianus Pontifex, re comperta, reputans, quanti Ecclesiæ interesset, ne tanto viro orbaretur, ut usum saltem piscium admitteret, imperavit, & ab obedientissimo per omnia filio, facilè impetravit. Præter autem assiduos in cõversione gentium labores, nullus propè dies abijt, quo non sacra Missarum solemnia, cum magna cordis compunctione & contritione celebraret, & duo nonnunquam, vel tria etiam Psalteria recitaret. Mortuus est meritissimus Erilonum Saxonumque Apostolus Christi anno 790. quem potentissimus Archiepiscopatus Auctorem, primum Pontificem, Apostolum, & Principem Tutelarem, merito venerabatur, atque utinam, sicuti non agnoscere non possunt, seri posteri, Hæretica lue in amentiam versi, ita vel nunc tandem sibi ipsis reddi, maiorum fide, more, & pietate, de se longè meritissimum Pastorem venerentur; *Ex Annal. nost. Germ. & Bend. Aquila Imp. Hist. Brem. Crantzio, Baronio, Iepes, &c.*

Rigor vitæ.

Obedientia eius.

Pietas.

Tutelaris sui Episcopatus.

Suessione in Gallia Sancti Godefridi Episcopi Ambianensis, magnæ sanctitatis viri. Godefridus Quintianensis Abbatis precibus, ut nasceretur à Deo impetratus, ab eo nomen sortitus est. Quinquennis eidem educandus traditus, sanctissimèque institutus, tempore Monachum professus est. Novigenti postea Abbas constitutus, Cœnobium illud insigniter reformavit, & pauperum inprimis atque ægrotantium curam habuit, ab ea in omnes charitate mirificè commendatus. Mortuo demum Gerino Ambianensiũ Pontifice, ad eam Cathedram omnium votis expetitus atq; subvectus, in Trecensi Concilio summè celebri, confirmatus est. Prædicationis munus minimè alijs commendavit, verum incredibili ùt auctoritate, sic fructu, diligentissimè exercuit, adeo ob illud ipsum ab omnibus celebratus, ut universi, eum Sancti Spiritvs Organvm esse conclamarent. Virginitatis putissimæ amator præcipuus, Clericos impuros, non suo solum congressu, sed & Chori aditu prohibuit. Nec omittendum, quod cum Missam aliquãdo in Natalitio Domini celebraret, oblationes eorum, qui more mulierc ularum intonsam comam gerebant noluit recipere, qui agnita Pontificis auctoritate, certatim cultris & gladijs (forfices enim deerant) pilos sibi amputarunt, miseros se putantes, si propter comas, tanti Præsulis benedictione privarentur. Venenum sibi propinatum divinitus cognovit. Febri denique correptus, Suessione in Monasterio Sanctorum Crispini & Crispiniani sanctissimè decessit Christi anno 1118. hoc insigni Epitaphio à Goisleno Suessionensium Antistite honoratus.

S. Godefridus Episcopus.

Fit. Abbas.

Fit. Episcopus.

Sancti Spiritus Organum dicitur.

Puritas eius.

Memorabile exemplum.

Obijt Anno 1118.

Epitaphium.

Gloria Pontificum, Cleri decus, ac Monachorum
Forma, gregis Dux, exemplar morum Godefridus
Hic jacet: astra petens octava luce Novembris.

Ex ea quæ est per Nicolaum Monachum Suesion. apud Lippeloum, Petro Louvet in Antiquit. Bellovac. Molanus, &c. appellaturq; in Epistola Hugonis ad Abbatem Poculium; *Doctrinâ præclarus, sanctitate conspicuus, & Pontificum decus.* Bibl. Cluniac. &c.

Elogium.

In pago Turonico passio sanctorum centum viginti sex Monachorum Maioris Monasterij & Martyrum, qui Rollone sacrilego & impio Duce Gallias vastante, & sacra omnia loca diripiente & evertente, Martyrij Laureolam consequuti sunt. A. C. 880. *Ex diversis rer. Gall. script. Trithemio, Menardo, &c.*

SS. 126. Martyres.

Passi a. 880.

Eboraci in Anglia, natalis Beati Egberti Episcopi. Egbertus, alijs Elebertus, Albertus, Adelbertus, & Aethelbertus, Egberti cognominis Anglorum Regis frater, calcatis sæculi pompis, Monachum Eboraci professus, ex Monasterio, ad Archiepiscopatus Eboracensis fastigium evectus, illud mira vitæ sanctitate exornavit, & prophetico spiritu illustrari à Numine meruit. Fuit idem litterarum cognitione instructissimus, & Magni illius Doctoris nostri Alcuini Præceptor celeberrimus. Fuêre inter alia, duo inprimis de sede suâ, præstantissima eius beneficia: quod pallij scilicet prærogativam, suâ industriâ, tanto postliminio restituerit, suaque auctoritate, & meritorum æstimatione ab Romano Pontifice impetraverit; alterum est, illustrissima Bibliotheca, quã cum suo & totius Regni commodo atq; ornamento, multo labore comparavit. Mortuus est sub A. C. 766. & juxta fratrem suum Regem tumulatus. *Rogerius Hoveden, Henr. Huntingdon. Edouardus Mayhenvv, Nicol. Harpsfeld. t. 2. SS. &c.*

B. Egbertus Episcopus.

Regis frater.

Alcuini Magister.

Ingentia merita.

Sanctus merita.

Massi-

Sanctus Hugo.

Massiliæ Sancti Hugonis Confessoris. Hugo percelebris apud Massilenses, Sancti Victoris Monachus, egregiâ vitæ perfectione enituit, deque Massiliensibus æternum meritus, amissum ingentem longo tempore thesaurum, rarum loci celebertimi decus, Sancti Andreæ Apostoli Crucem, revelatione Numinis edoctus, prodere meruit; quæ summa cum veneratione, ibidem etiamnum asservatur. Obiit vir sanctus A. C. 1152. *Ant. de Iepes, Hugo, Menard. &c.*

Revelationem Numinis reperit Crucem S. Andreæ

S. VVeomatus. Archiepiscopus

Treveris depositio Sancti VVeomadi Episcopi. Hic ex Monacho Sancti Maximini, ad Archiepiscopalem Cathedram pro Vitæ meritis sublatus, insigni vitæ sanctitate elucescens, Ecclesiæ suæ atq; urbis vetustissimæ dignitati mirè consuluit, eamque insignibus privilegijs exornari & muniri impetravit. Obijt A.C. 776. cum populo sibi credito 23. annis eximio vitæ exemplo utilissimè præfuisset. *Ex Andr. Bamberg. Petro Merseo, Claud. Rob. Annal. nost. Germ. & Aquila Imp. Bened. &c.*

Bene moretur.

Obiit 776.

B. Godefridus Abbas.

In Gallia Beati Godefridi quarti Abbatis Claræ-vallis, qui tot virtutibus à primis suæ Conversionis annis claruit, ut Deo charus & hominibus gratus extiterit. Cumque sub Sancti Patris Bernardi magisterio indies perfectior evaderet, & ad summum Monasticæ pertectionis culmen perveniret, ab eodem Mellifluo Doctore intimo cordis affectu diligebatur. Cujus & ipse vestigijs firmiter inhærens, sanctam illam Congregationem pijssimè rexit, & multos meritorum manipulos reportans sanctissime obijt A.C. 1168. *Ex monimen. eiusdem Cœnobij Chrysost. Henriquez. Cl. Rob. &c.*

Ob. 1168.

In pago de Rameſia passio Venerabilis viri Pauli Lamps de Mechlinia, Monachi Boneffiēsis, humilitate & obedientia illustris. Hic cum anno Christi quingentissimo sexagesimo-octavo supra millesimum ab Aransicano Principe prædictum Cœnobium flammis absumeretur, fugâ sibi consuleret, in unico Rameſiæ ab Hæreticis interceptus, odio professionis sacræ & sacerdotij, ut erat Monastica indutus veste, cruci funibus alligatus, multa postea sclopetorum traiectione & concertatione miserè laceratus est, donec felicem spiritum Creatori traderet, sacro eius corpore ibidem tumulato. Ex Gabriele de Trasnoit Monacho Bonesf. apud Arnol. dum de Raisle. cuius natalem diè uno prævertit Henriquezius, &c.

V. Pauli Lamps Mart.

Martyr occumbit 1568.

In Hispania Ven. P. F. Placidi de Luzuriaga Monachi & Abbatis Ferrarienſis, qui cum triginta, & amplius, annis tam huic quam alijs Cœnobijs sanctissimè præfuisset, mortem suam divinitus prævidēs, & Monachis prædicens tandem ad extrema devenit, conspectoque Sancto Roberto, aliisq; sui Instituti sanctis, è cœlo sibi occurrentibus atq; adstantibus, dulciter canens felicem efflavit animam, cuius sacrum corpus post aliquot annos ab obitu incorruptum, & suavissimam odoris fragrantiam redolens repertum est. Vixit nostrâ ætate, & admirandis virtutibus ac sanctitatis signis sæculum nostrum mirificè illustravit. *Fascic. Sanct. Cist. Chrysost. Henricq. Annal. nost. Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

QUINTO IDVS NOVEMBR.

IX. Novembris. E.

SS. Eustolia & Sopatra.

Constantinopoli Sanctarum Viginum Eustoliæ Romanæ & Sopatræ filiæ Mauritij Imperatoris. Sopatra, florente etiamnum in Imperio patre, minus tamē Monachis benè affecto, quod fervente primævo etiamnum Ordinis nostri flore, præstantissimos quosque militum dilabi, & cucullum amplecti ægrius haberet, nihil verita vultum atq; indignationem patris, cucullum maiestate omni & purpura dignius æstimavit, & Cœnobium ingressa, Christi servitute celebrior facta, quam summo Imperio pater, admirandâ vitæ sanctitate enituit atque innotuit. Cæso autem à Phoca Tyranno patre, fratribusque internecione deletis, sola superstes, sicut cucullo indemnitatem meruit, ita illud ipsa Augustissimo virtutum ornatu mirificè excoluit, donec cursu vitæ feliciter decurso ad coronam æternæ beatitatis, æternum cum Christo Regum Rege Sponso suo victura pervenit. Vixit temporibus Gregorij Magni, qui Sanctissimi P. N. Benedicti & Monachorum causam contra Mauritium Cæsarem tuendam suscepit, & felicissimè propugnavit. *Ex Annal. nost. Bened. t. 2. Sanct. Ord. Arn. Duac.*

S. Iopatra filia Imp. fit Monialis.

S. Gregorius Monachorum causam tuetur.

In

S. Malachias Archiepiſcopus

In Gallia Sancti Malachiæ Epiſcopi magnis virtutibus & miraculis Clari. Malachias Hibernus, parentes illuſtres admodum & potentes habuit. Puerili ætate ſenex moribus fuit, adeo ut reverentiæ ac ſtupori jam tunc omnibus eſſet; ſerius omnino, levitatiſq; omnis impatiens, addictiſſimus pietati. Orationis ſtudio mirè delectabatur, ſolitus quęcunq; poſſet momenta ſuffurari, ut quam poſſet occultiſſimè Numini vacaret, unde factum, ut cum Magiſtrum comitaretur, poſt tergum ſe eiuſdem curaret recipere, ſicque ambulans, ſive conſiſtens, paſsis manibus extenſisque brachiolis preces clam funderet, & cælum pulſaret. Adoleſcens Incluſo cuipiam noſtro, viro ſancto ſe adjungens, mirantibus univerſis propoſiti tenaciſsimus, inſolenti rigore tenerrimũ corpuſculum duriter admodum habuit. Benchorenſe longè celeberrimum olim multisq; Monachorum millibus frequẽtiſsimum Cænobium cum reſtauraſſet, eiuſdem poſtea Abbas eſſe meruit. Ad Conerethenſem dein Cathedram evectus, & Pontifex conſecratus, non multo poſt Ardnacenſis Archiepiſcopus, totiuſque Hiberniæ Primas eſſe, coactus eſt. Oppoſuit viro ſanctiſſimo ſeſe Nigellus quidam nomine ac ſcelere, Archiepiſcopatum jure hæreditario ad ſe pertinere contendens; verum effuſo in preces Malachia, cum tribus præcipuis qui ambitioni eius faverant, cælo vindicante, fulmine periit. Inſidias & mortem paranti principi ultro occurrit, ipſumq; & conductos percuſſores, ſolà præſentia mutatos, devotos ſibi & addictos reperit. Obtrectatores, vir quidam, & fœmina, ille ſcelus paulo poſt lingua computreſcente, hæc ſuffocari ſe clamans à Malachia, morte horrenda luêre. Archiepiſcopatu reformato, eodem poſt triennium ſe abdicavit. Converthenſem Epiſcopatum, ambitione Præſulum è duabus Diœceſibus conflatum, rariſſimo exemplo, ipſe rurſum diviſit, & opulentiorem alij cedens, ipſe pauperiorem Dunenſem retinuit. Romam profectus deſiderio repetendæ vitæ Monachicæ, & novæ maximè ſanctiſſimæ Ciſtercienſium Reformationis amplectendæ, abſolvi onere Pontificali inſtantiſsimè efflagitavit, ſed nihil efficiens, honoribus auctus, & vice Romani Pontificis per univerſam Hiberniam fungi juſſus eſt, Legatique onus ſuſcipere; quod munus ſtrenuè gerens, Religionem Chriſtianam mirificè paſsim plantavit, & reformavit. Præter Prophetiæ ſpiritum, quo à Domino donatus eſt, miraculorum virtute admirandus effulſit: *quo enim*, inquit Melliſluus Doctor noſter in eius vita, *antiquorum genere miraculorum Malachias non claruit? Non Prophetia defuit illi, non revelatio, non ultio imporum, non gratia ſanitatum, non mutatio mentium, non denique mortuorum ſuſcitatio, &c.* Fuit idem luis etiam peſtilentis feliciſſimus medicus, quam ſola oratione efficaciſſimè ab Urbe quadam Hiberniæ profligavit. Mortuus eſt cum ad S. Bernardum inviſeret in Monaſterio Clarævallenſi A. C. 1148. ætatis ſuæ 54. adeo hilari ac vivo poſt mortem vultu, *ut mortuus vivere, & vivens mortuus putaretur*, cuius ſacro corpori, cum pueri manum aridam Bernardus applicaret, ſaniſſimam in oculis omnium retraxit. Extat memorabile eius monimentum, Prophetia de ſummis Pontificibus Romanis, deinceps ad clavum Petri ſeſſuris, admirandis ſane indiciis pontificatu cuiuſque ſcitiſſimè deſignato. Ut DEI gratiam in tanto pontifice omnis poſteritas haud immerito ſuſpiciat, miretur, ac veneretur. *Ex vita per Bern. Vinc. in Spec. Trith. Henriq. Manriq. Annal. noſt. &c.*

Pueri indoles.

Pulcherrimum pietatis exemplũ

Benchorenſe reformat

Fit Epiſcopus.

Cælum ulciſcitur eius iniurias.

Obtrectatorum mors

Memorabile exemplum.

Abſolvi Epiſcopatu, ſed fruſtra erat.

Legatus Apoſtolicus renunciatur.

Mortuos ſuſcitat.

Obiit 1148

Prophetia eius de ſummis Pontificibus.

In Hibernia paſſio nongentorum ſanctorum Monachorum Monaſterij Benchorenſis, qui barbaris eam inſulam invadentibus, cum ibidem collecti in Servitio DEI, cruciatu voluntario, corpora ſua Chriſto patienti conformaſſent, & conſecraſſent, accedente perſequutorum poſtea immanitate, duplici merito & coronâ inſigniti, omnes gladio interempti, gratiſſimæ cælo victimæ ceciderunt. Ex monim. & ſcript. rer. Hibern. Trith. Arnoldi App. t. 2. Sanct. &c.

SS. 900. Mart. Benchor.

Martyrio coronantur.

In Gallia depoſitio Beati Alberonis II. Abbatis Dunenſis, illuſtriſſimo genere nati, Theodorici de Elſatia Flandriæ Principis nepotis, qui ſanguinis ſplendorem eximiis virtutibus illuſtravit, & poſt humilem, pauperem, & abjectam, quam elegerat vitam, ad æternam felicitatem migravit; cum poſtquam duobus annis præfuiſſet, reſignato honore vitæ reliquum apud Clairamvallem exegiſſet. *Adrianus Butzius, Henriq. t. 2. S. Ord. &c.*

B. Albero Abbas.

Reſignat.

In Monaſterio Sancti Diſibodi, depoſitio Ven. Fulcardi, tertii ejuſdem loci Abbatis ſanctitate conſpicui. Claruit vir ſanctus Anno Chriſti 1128. Obiitque 1136. *teſte Dodechino.*

V. Fulcardus. Abb.

Lubecæ Venerabilis viri Henrici ejuſdem Vrbis Epiſcopi, eruditionis & pieta-

V. Henricus Epiſc.

tis

tis laude præcipui. Henricus Brabantinus patria Monachus & Abbas S. Ægidii Brunſvvicenſis, doctrina, eloquentia & vitæ ſanctitate inſignis, multis præclarè geſtis, eoque inprimis plurimum enituit, quo Græcorum aliquando errores, egregio Zelo, & eruditionis præſtantiſſimæ commendatione, doctiſſimè demonſtravit, & confutavit, dum Henricum Brunſvvicenſem Ducem in Paleſthinam ſequutus, eo præſente, in conſpectu Imperatoris Conſtantinopolitani, *ſuper proceſſione Spiritus Sancti*, cum Schiſmaticis congreſſus, multa cum gloria rem geſſit, & doctiſſimè atque conſtantiſſimè, nihil veritus aliena in terra, potentiſſimi Imperatoris vultum, errores demonſtravit. Reverſus, unanimi Canonicorum & Cleri univerſi conſenſu Lubecenſis Pontifex electus, & à tribus Epiſcopis, præſente Hēnrico Duce (qui ægrè admodum in electionem ejus conſenſerat, quod viro tanto carere non poſſe videretur) conſecratus, Eccleſiam illam annis quindecim ſanctiſſimè gubernavit. Fundavit, alia inter perilluſtre Sancti Ioannis Ordinis noſtri Cœnobium, in quo poſtea corpus ſuum ſepeliri imperavit. Reliquit aliqua ingēii præſtantis monimenta, ex quibus celebratur inprimis inſignis Homilia, ſuper: *ſtabat juxta Crucem &c. quæ*, inquit Trithemius noſter, *qualis fuerit in cæteris ſatis demonſtrat, quam ſenſu profundus, quam exultus eloquio, ſed præſtabat omnibus ſyncera in viro devotio &c.* Obiit A. C. 1184. *Crantzius, Trith. Suppl. Helmoldi. Arnol. Duac. Annal. German. noſtr. libr. noſtr. de Epiſcopis German. &c.*

Græcorū errores refutat. *Conſtantia eius.* *Eligitur Epiſcopus.* *Fundat monaſteriū S. Ioann.* *Eloquentia & eruditio.*

Villarii in Brabantia depoſitio Beati Nicolai Converſi, ejuſdem Monaſterii opilionis, faciè nigri, corpore puſilli, ſed mente candidi, meritis magni, quem qui intuebantur, alterum ſe Arſenium, vel unum ex antiquis eremi Patribus conſpexiſſe, ſibi videri poterant. Hic ſemel in die corpus reficiebat, die noctuque cilicio membra domabat, lectum rariſſimè aſcendebat, ac pro pulvinari trunco duriſſimo utebatur. Cum autem quinquaginta annis in Ordine ſanctiſſimè vixiſſet, feliciter obiit in Domino, in cujus tranſitu, multas animas ab ignibus Purgatoriis liberatas ipſius meritis, quidam vir ſanctæ vitæ Domino revelante cognovit. Monim. Villar. Chryſoſt. Henriq. Arnoldus de Raiſſe, qui tamen Natalem ejus 6. Decembris commemorat, *t. 2. Sanct. Annal. Germ. &c.*

B. Nicolaus Converſus. *Alter Arſenius.* *Riger vita.* *Multas animas ſcīā ad cœlum ducit.*

IV. IDVS NOVEMBR.

X. Novembris. F.

S. Iuſtus Archiepiſcopus. *Apoſtolus Anglorū.* *Regem convertit.*

IN Anglia Sancti Iuſti Epiſcopi, qui una cum Auguſtino Mellito & aliis, à Beato Gregorio Papa in eam inſulam miſſus, ad prædicandum Evangelium, ibidem ſanctitate celebris obdormivit in Domino. Iuſtus ex Monacho Sancti Andreæ Romæ Anglorum Apoſtolus, inſigni fructu & merito, in convertendis ejus Regni incolis laboravit, ipſumque Regem Eadualdum ad Chriſtiana ſacra amplectenda perduxit, de quo ipſe Magnus Gregorius noſter, ad ipſummet Iuſtum ſcribens, Zelum & merita ejus his ipſis, inter alia, verbis commendat: *Quam devotè*, inquit *quāque etiam alacriter, pro Chriſti Evangelio elaboraverit veſtra Fraternitas &c. Suſceptis namque apicibus filii noſtri Eaduhadi Regis, reperimus, quanta ſacri eloquii eruditione ejus animum, ad veræ converſionis, & indubitatæ fidei credulitatem fraternitas veſtra perduxerit. Qua ex re, de longanimitate clementiæ cæleſtis, certam aſſumentes fiduciam, non ſolum ſuppoſitarum gentium plenuſſimam ſalutem, imo quoque vicinarum, veſtra quoque prædicationis miniſterio credimus ſubſequendam &c.* Conſtituit eumdem primum Roffenſem Archiepiſcopum idem Gregorius, amoriſque ac honoris theſaurum, pallium Archiepiſcopale miſit, & ordinationem Epiſcoporum conceſſit. Succeſſit poſtea Mellito in Cantuarienſi ſive Doroverne-ſi Archiepiſcopatu Iuſtus & Angliam univerſam æterno ſibi debito plurimum obligavit. Occubuit glorioſiſſimus Apoſtolus noſter, & ſplendidiſſima Britanniæ ſtella Anno Chriſti 630. ſive ut nonnulli contendunt 634. *Ex Matth. VVeſtmon. Ven. Beda, Chron Britann. Nic. Harpsfeld. Baromo, Iepes, Arn. Duac. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Spes amplioris fructus. *Fit Archiepiſcopus Cantuarienſis.* *Obiit A.C. 630.*

In Anglia paſſio Beati Ioannis Scoti Monachi & Martyris. Ioannes Monachus Malmeſburienſis, perſpicaciſſimi ingenii, comptiſſimæque facundiæ fama celebratiſſimus, eoque nomine, non per Angliam ſolum, ſed & Galliam, maximi habitus, plurima ingenii ſui præclariſſima monimenta poſteritati reliquit. Hierarchiā Divini Dionyſii Areopagitæ, rogatu Caroli

B. Ioann. Martyr. *Ingenii monimenta*

Digitized by Google

Caroli Calvi Imperatoris & Galliarũ Regis, è Græce, in Latinum tranſtulit; librũ alium inſignem quem περὶ φύσεων μερισμοῦ, id eſt, *de Naturæ diviſione* inſcripſit; Tractatum item doctiſſimum de Sacramento Euchariſtico compoſuit, in quo tamen (licet nullo ſcelere ſuo) lapſus nonnihil, Berengariani erroris cognatione aliqua deceptus fuit, & Græcorum Auctorum nimia lectione, de erroribus eorumdem, abſque noxa animi imbibens, ſive obſtinatione, doctius quam verius propugnavit. Summa tamen animi demiſſione ſenſum atque explicationem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ veneratus. Tandem à diſcipulis propriis, quos non litteris ſolum, ſed & virtutibus inſtructiſſimos voluit, quos (tantus vir) ſummo humillimi animi argumento, primis elementis informare minime indignum ingenio & fama ſui nominis habuit, cum acrius eorum vitia & mores reprehenderet, longo & graviſſimo Martyrii genere, graphiis eorumdem confoſſus & laniatus, glorioſiſſimã Martyrii laureolam adeptus eſt. Sepultus in ſuo Malbeſburienſi, alias Meldunenſi, Cænobio, prope majus altare, inſigni monumento & Epitaphio honoratus:

Error eius non voluntarius.

Humilitas eius.

Martyrium illuſtre.

Epitaphium

Clauditur hoc tumulo ſacer ille Sophiſta Ioannes
Qui dotatus erat dum vixit dogmate ſacro
Martyrio tandem Chriſti conſcendere regnum
Quo meruit, vivet cum Sanctis ſæcula cuncta.

Sed & à Numine inſigni prodigio poſt mortem commendatus eſt, cum ſuper tumulum ejuſdem, cæleſti luminis ſplendore, & meritum tanti Doctoris, & gloria, juxta illud Divini Spiritus, *Docti fulgebunt ſicut ſtellæ in perpetuas æternitates*, clare demonſtraretur. Floruit Anno Chriſti 870. *Hector Boet. Vinc. Andreas du Val. Leslæus, Guilh. Malmesbur. Roger. Hoveden, Trithemius, Baron. Annal. noſt. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Splendor cæleſtis.

Floruit 870.

S. Ioannes Epiſcopus Mart.

Rethre in VVandalia, Sancti Ioannis Epiſcopi Magnopolenſis & Martyris. Ioannes Monachus Hibernus, Scotus patria, ob inſignem propagandæ Fidei Zelum, relicto dulciſſimo cellulæ otio, peregrinationis & prædicationis laborem aggreſſus, apud Saxones ſtrenuè deſudavit; & Magnopolitanus ſive Mechelburgenſis creatus Pontifex, præter alia graviſſima merita, poſtquam *multa mortalium millia*, ab inſano dæmonum cultu ad Chriſtiana ſacra perduxiſſet, & ſacris baptiſmi undis expiaſſet, æternum decus, provinciæ illi & Cathedræ glorioſiſſimo ſuo ſanguine peperit. Namque ab infidelibus ſanctus Pontifex, laboribus & ſenio confectus, tãdem interceptus, fuſtibuſque graviter cõtutus, deinde perſingulas VVandalorum civitates ad ludibriũ ductus, cum à Chriſti nomine & confeſſione flecti nullo modo poſſet, manuum, pedumq; crudeliſſima detruncatione, defecto demum capite, Apoſtolicæ vitæ curſum cõplens, Martyrio coronatus eſt, Chriſti año 1066. cujus ſacrum caput barbari contis præfigentes, in titulum Victoriæ DEO ſuo Radegaſt immolaverunt, in Metropoli eorumdem Rethre 4. Id. Novembris. Fuit Ioannes Godſcalco VVandalorum Principi dilectiſſimus, *magni* haud immerito Wandalorum, & Mechelburgiorũ, nec non partis Saxoniæ *Apoſtoli* nomen jure indeptus. *Annal. noſt. Germ. Aquila. Bened. Helmoldus, Crantzius, Trith. Arn Duac. &c.*

Multa millia converſa.

Martyrium eius.

Deus barbarorum.

Apoſtolus VVandalorum Ioannes.

In Italia Sancti Bundolini Epiſcopi & Confeſſoris. Bundolinus, Bandalinus ſive Baudolinus apud Forum in agro Alexandrino, Luitprando Longobardorum Rege ſanctitate claruit. Is mortuis parentibus, patrimonium omne in pauperes diſtribuit, Regulamque S. P. N. Benedicti apud Patres noſtros Humiliatos profeſſus mira vitæ enituit perfectione. Solitudinis ſtudium, ex eorumdem inſtituto cariſſimũ habuit, eoque bene uſus, rigidũ ſuo corpori & voluntati propriæ bellum indixit, orationibus, vigiliis, jejuniis, rerũ cæleſtium contemplationi, alitque Religioſorum exercitiis perpetuo vacavit. Fama autem ſanctitatis ejus pervulgata, multi ad eum variis morbis laborantes confluxere: in iis ipſe etiam Luitprandus Rex, ut nepoti, ſeu filio ſanitatem impetraret. Plura vivens miracula patravit; in quibus aliqua referre non pigebit: Cum victus ei in eremo aliquando defeciſſet, poſt orationem cerva adfuit, quæ lactis ipſi copiam plenis uberibus præbuit. Cũ holpes ad eum veniret, nec haberet obſonii quidpiam quod ipſi apponeret, anſeribus forte prætervolantibus præcepiſſe, ut ad ſe deſcenderent, memoratur, easque quamprimũ viro Dei paruiſſe. Ad alterius item adventum, cum ipſa olera ſeminaret olera, eadem ſtupenti hoſpiti & intuenti, ſubito prodigioſiſſimè enata, veſcenda in menſam intulit, & animo æque atque corpore illum refecit. Delatus apud Epiſcopum Derthonẽſem,

S. Bundolinus Epiſc.

Fit Monachus.

Rigor vitæ.

Supplex ei Luitprandus Rex.

Anſeres ex acre devocat.

Olera præcocia.

Infirmarium

Defertur apud Epiſc. & ab eo per nuncium accerſitus, Burmitam flumen, quod aquis intumuerat, ſtrato deſuper pallio, una cum ſocio mirabiliter trajecit, cum navis nimirum non adeſſet, quo miraculo Epiſcopus permotus illum Epiſcopalis officii adjutorem apud Forum & loca finitima adhibuit, & ſecum retinuit, cui demum mortuo Baudolinus in Pontificatu Alexandriæ de Palea, in regione Pedemontana ſucceſſit; quam ipſe Cathedram pulcherrimo ſanctitatis titulo; multo quam antea illuſtriorem reddidit, cujus etiam Eccleſiæ, Vrbis, & Diœceſis poſt mortem Patronus cooptari meruit, cujuſque ſacrum corpus in propria ibidem ejus nomini ſacra Eccleſia religioſiſſimè colitur, magnaque ſolemnitate, & officio proprio hac die ejus feſtivitas celebratur. *Ex officio ejus Eccl. & PP. Humiliatorum, Hugone Menardo, Phil. Ferrario, t. 2. Sanct. &c.*

Fluvium in pallio traiicit.

Coadjutor Epiſc.

Epiſcopus & Patronus Alexandriæ

Amor erga infirmos

Viſionibus illuſtratur.

Hilaritas morituri.

B. Andreas Abbas.

In Gallia Beati Andreæ primi Abbatis Chaliſii, viri magnis virtutibus ornatiſſimi, puritate vitæ nitidiſſimi, DEO & hominibus dilecti, qui poſt innumeros pro Ordine ſuſceptos labores, ad requiem & præmia æterna evocatus carnem exuit A. C. 1142. *Menol. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Morbi dolores illeves.

Ob. 1142.

S. Alquirinus.

In Gallia item Beati Alquirini Monachi Claræ-Vallis, Regularium conſtitutionum rigidiſſimi obſervatoris. Comendatur in Alquirino, præter ſummam morum integritatem, paupertatis acuratiſſimum ſtudium, ita ut vix neceſſarijs, iiſque cum ſcrupuloſitate quadã uteretur, omni ut vanitate ſic voluptate à corde atque appetitu ſuo prorſum excluſis. Cum autem medicinæ artibus clarus eſſet, comodiſſimam pro voto occaſionẽ ſerviendi ægrotis nactus, admirabili quadam ſollicitudine & charitate totum ſe ijs cõſecravit, neque ſolum ægritudines livoreſque iplorũ exquiſita diligentia curavit, ſed & languẽtium putridas carnes, & defluentia ſanie membra, tanta cum reverentia & veneratione propriis manibus amantiſſimè contrectavit, ut Chriſti amoris ſui Crucifixi pretioſiſſima vulnera fovere videretur. Claruit admirandis, & plurimis viſionib⁹, quarum poſtremam ſub ipſum ſanctæ ej⁹ animæ proximè imminentem tranſitum, nõ poſſumus, quin ex ipſo virorũ illuſtriũ lib. verbis ſimpliciſſimis at ſucci pleniſſ. exſcribam⁹: Æger ergo cũ decũberet, interrogato à B. Põtio, quid ageret, vel quomodo ſe haberet? reſpondit: *Benè clariſſime Pater, benè omnino agitur mecum, quia vadens vado ad Dominum meũ.* Quid ergo, inquit, corporalem moleſtiam ægrè non toleras, & mortis anguſtias non formidas? *Ego*, inquit, *omnia tranquilla, omnia læta conſidero, quia jam præventus ſum à Domino in benedictionibus dulcedinis, qui omnem mihi mærorẽ à corde, & omnem penè dolorem à corpore tulit.* Reſpondens itaque Abbas dixit ei: Obſecro te, dilecte mi Frater, ut propter Dominum dicas nobis ad ædificationem noſtrã, ſi tibi divinitus eſt aliquid revelatum. Tũc ait illi: Modo, antequam hùc intraſſetis, apparuit mihi, licet miſero & indigno, DOminus IEſus Chriſtus, qui propitio ac ſereno vultu me intuẽs, ac ſigna beatiſſimæ Paſſionis oſtendens, ait: Ecce peccata tua deleta ſunt à facie mea. Veni ergo ſecur⁹, veni, & vide, ac deoſculare vulnera mea, quæ tantum dilexiſti, & toties confoviſti. Tali ergo promiſſione firmatus, jam mori non timeo, quia repoſita eſt, hæc ſpes mea in ſinu meo. Ita lib. cit. Et tandem cũ obitus ſui horam prædixiſſet, feliciſſima morte ad vitam tranſiens, magnum ſui deſiderium, & ſanctitatis opinionem apud ſuperſtites reliquit. *Barn. de Montalbo, Ang. Manr. Robert. Ruſca, Chryſoſt. Henr.*

Chriſtus ipſi apparet.

Deoſculatur vulnera Chriſti.

Medicus inſignis.

Horã obitus prædixit.

III. IDUS NOVEMBR.

XI. Novembris. G.

S. Bartholom. Abbas.

IN Monaſterio Cryptæ-Ferratæ in agro Tuſculano, S. Bartholomæi Abbatis, ſocii Beati Nili, cujus ipſe vitam conſcripſit. Bartholomæus Roſciani in Magna Græcia haud obſcuris natus parentibus, ab eis doctis viris inſtituendus traditur. Is à teneris voluptatibus, quibus adoleſcentes indulgere ſolent, abhorrens, orationibus, jejuniis & lectionibus puerili ætate aſſuevit. Grandiuſculus in Monaſterio quodam Sancti Baſilij, bonos mores, quibus æquales omnes ſuperabat, præter ſacras litteras doctus, percrebreſcente B. Nili toto orbe fama, qui relicto Oriente, noſtris ſe Monachis in Occidente junxerat, eo Cajetam uſque ad eundem concivem ſuũ ſe ſe contulit, à quo jam tunc creato Abbate peramanter ſuſceptus, & Monachali indutus habitu, adeo ſeſe probavit, ut à ſanctiſſimo Magiſtro unicè diligeretur. *Erat enim*, inquit vitæ illius auctor, *Vigiliis, jejuniis, precibus, & rerum cæleſtium contempla-*

Pueri vita.

In Occidentẽ migrat.

Fit Monachus.

plationi maximè addictus, obedientia, humilitate, castitate, patientia cæteros antecedens.

Deipara cultor.

Vt autem ingenio sublimi, & eruditione celeber erat, reliquit non pauca, digna æternitate monimenta, prosa & metro cõscriptis libris, quos inter in laudẽ B. M. V. unicæ Ordinis Tutelaris, amorem suum testatissimũ posteritati reliquisse memoratur. Magistrum postea Romã, inde Tusculum sequutus, cum illic diutius moraretur, adeo se universis virtute commendavit, ut Nilo mortuo omnium suffragiis

Fit Abbas.

Abbas eligeretur. Quo honore auctus, Deiparæ quamprimum insignem basilicã condidit, eidemque sui reginimis imitia quo potuit amantis animi argumento,

Magni fit

consecravit. Eũ maximi quivis Principes, fama sanctitatis celebratissimũ, maximè suspexêre; quorum ille favores minimè curans, solius Dei honorẽ attendebat, & quæ improbanda in illis essent audentissimè increpabat. Accidit, ut Pontifex illi⁹

Summum Pontificem corripit.

temporis (*erat Benedict. IX. fuisse,*) in delictum grave prolapsus, & pœnitens Bartholomæũ ad certeret, quo facilius ejus intercessione veniam à Deo impetraret. Qui non respiciens personam, ita peccati gravitatem exaggeratus objecit, ut ut sponte summo se magistratu abdicare, illum permoverit. Fuit in pauperes liberalissimus. Famis tẽpore, cum omnibus omnino cœnobij facultatib⁹ in pauperes erogatis ipse

In pauperes liberalis.

Romam secederet, monitus ab apparente S. & Magno Gregorio nostro, ad cœnobium revertit, ubi, missam sibi à cive quodam magnam frumenti copiam reperit, ex quo deinceps non Monachos solùm sed & pauperes copiosè sustentavit. Denique multis clarus miraculis, senioq; con-

S. Greg. ipsi app.

fectus, ad Dominum migravit. *Ex Monim. Cryptæ Ferratæ, Vita ejus typis vulgata, tomo secundo Sanct. Ord. Philipp. Ferrar. Baron. &c.*

S. Berthuinus Episc.

In Malonica S. Berthuini Episcopi & Confessoris. Berthuinus Hibernus, à puero Deo dicatus, in Monasterio Angliæ Othbellensi cucullum amplexus est. Inde ad Cathedram Pontificalem ejusdem loci evocatus, cum aliquamdiu populo Dei sanctè atque strenuè præfuisset, jussione

Condit in hon. Deipa. Monast.

Divina Romam abijt, atque illic bienniũ in frequentissima urbe solitarius vixit, & voluntatem Domini toto corde exquirens, inde postea in Gallias ad Sambram fluvium, saltumque Sarligniæ concessit. Vbi condito in honorem Deiparæ unicæ Tutelaris suæ Oratorio, vitæ reliquũ sanctissimè transegit, & de provincia circumjacente meritissimus, Apostolico labore indefesso animo functus, *eruditionis suæ radius, tenebras expulit perversitatis.* Cu-

Sua prõvincia Apostolus.

jus virtutes, non tantum admiratus est Odoarius Princeps Florentiæ residens, sed eidem Pipino Duci commendavit, qui pro eximia sua in servos Dei liberalitate Sancto viro villas quinque in voti tui propositum dono obtulit. Ob quam donationem vir sanctus cõmuniter pingitur cũ quinque Ecclesiis. Corpus ejus requiescit

Monasterium cõdit.

in Monasterio Malovicnsi, ubi diu vixerit, quodque hodie à Canonicis inhabitatur. *Ex Ioan. Molano, Nat. S. Belgii, Hugone Menardo &c.*

Romæ B. Sergii Episcopi Damasceni &

B. Sergius Epis.

Confessoris. Sergius Damascenus Metropolita, à Saracenis sede sua expulsus Romam venit. Vbi Benedicto VII. Papa, perhumaniter exceptus, liberalitate ejusdem Sanctorum Bonifacii & Alexii Ecclesiam & Monasterium accepit. Incertum, olim-

Ex Episcopo Monachus

ne jam Monachus an Romæ primum sanctissimæ Regulæ nostræ amore succensus sit, verosimile tamen sub instituto nostro ante Pontificatum militasse, cum aggregatis quamprimum turmis, *eos ipse juxta Regulam* S. P. N. Benedicti *præclarè instituit, suoque exemplo mirè confirmavit*, adeo

Celebritas discipulorũ

quidem feliciter, ut lectissimum paulo post illud Cœnobium, longè lateque celebratum, & magnos eruditione sanctitateque viros proferret, & Sanctorum (quos inter princeps ille Boëmorum Vngarorũque Apostolus Adalbertus, S. Nilus aliiq;) tutissimum atque exoptatissimum perfugium esset. Præfuit Sergius quadriennio, quo tantillo tempore tantum loco decus, sibi meritum, Romæ commodum comparavit, & Sancto fine Anno Christi 981.

Obiit 981.

decedens, ibidem sepulturam accepit. *Ex Cæs. Cardin. Baronii t. 10. Hugone Menardo, t. 2. Sanct. Ord. &c.*

In Germania B. Henrici Heisterbacẽ-

S. Henricus Abb.

sis, qui divitiis sæculi contemptis vitam pauperem pro Christo amplexus est, in qua admirabilis constantiæ exemplo perseveravit, postquam variè tentatus à germanis fratribus, equestri dignitate claris, denique per insidias & violentiam à Cœnobio extractus, iis paulo post simulatâ hilaritate delusis, ad Monasterium rever-

A suis à cõversione revertitur

tissetur, & capite tonso, & cucullo amictus, omnem reversionis spem eis præclusisset. Cordi admodum habuit perseverantiam

sed frustrà.

converso à Domino exoratus, ante eã ipsi⁹ tam violentam à Cœnobio abstractionem B. Sophia Abbatissa in Hovenes, quæ, au-

dito fratrum ejus ausu tam temerario, quasi desperans, orationem deinceps suã intermisit; cum ecce, miranda res! Henricus in somnis apparuit, eamq; neglecti officii redarguens, ut orationes resumeret admonuit, cum hac insuper prædictione: Primam Missam quã celebraturus in Ordine esset ab ipsamet audiendam, quod ipsum postea facto ipso experta, Domini misericordiã magnificavit. Henrico postea, antequã Cœnobii sui Abbas eligeretur, visa est Angelorũ Regina, baculũ pastoralem porrigere, & onus paulo post ejº humeris imponendum prælignare, quod divinitus ostensum, B. Sifridus Monachus prophetiæ dono illustris intueri meruit. Henricus denique multis virtutibus illustris, & meritis locuples ad Dominum migravit, cujus futuram gloriam, Admirabilis mater, ipso festo Assumptionis gloriosissimę, illustri admodum visione, S. Christinæ Montis S. walpurgæ Monialis ostẽdit, & juxta de omnium, qui tunc cum ipso in Heisterbach erant, æterna beatitate certam esse jussit. *Ex libr. Dialog. B. Cæs. Heist. Chrys. Henriq. &c.*

Prædictio ejus.

Deipara ipsi lituum porrigit.

Visio de illius prædestinatione.

In Anglia, Monasterio Glastonienſi S. Ælfledæ, Altredi Anglorum Regis filiæ sanctimonialis. Hæc Æthelredo Merciorũ Regis filio primum nupta, deinde, eo defuncto, cum summum dignitatis locum, inter Principes fœminas retinere posset, infimũ inter ancillas Christi exambiens, Monasterium Glasconiæ ingressa, cuculla longè illustrior, quam auro & purpura eluxit; & rara vitæ sanctitate omnẽ terrenorũ Regum Majestatem transgressa, eo ipso nomine Æthelstano Regi ejusque nepoti sumo in pretio & honore fuit; qui Rex, cũ ad ipsam frequentius, ut sacris ejus & suavibus frueretur alloquijs, inviseret, deficiente vino, eoque meritis dignissimæ Principis, prodigiosè aucto, jucundissimi miraculi & spectator, & testis esse meruit. Floruit A. C. 930. *Matth. Westmon. Nic. Harpsfeld. Edouardus Mayh. & rel. rer. Angl. script. t. 2. Sanct. &c.*

S. Ælfleda Regina.

A Rege magni fit.

Vinum auget.

Clar. 930.

In territorio Leodiensi B Oziliæ Reclusæ. Ozilia Leodiensis patria conjugii primùm vinculis illigata, maritum Metis natum habuit, quo mortuo, cum eximia formæ venustate excelleret, à Leodiensi quodam Canonico exambita & ducta, qui ipsam non aliter atque aurum condidit, & nequis ob elegantiam similiter seduct° sibi præriperet, ab omni hominum conspectu removit, & item mortuo adeo anteactæ vitæ peccata doluit, ut non solũ arctissimũ Inclusorum nostrorum Institutũ professa, continuo cilicij usu, jejunijs, vigiliis, disciplinis, se se rigidissimè excruciaverit, sed & continuis dedita lamentis, sanguineas tæpè præ nimia cõtritione lachrymas fuderit, & ferreis vinculis strinxerit; quibus divina virtute contractis, deq; remissione peccatorum certior effecta, nihil tamen de rigore & austeritate minuẽs, multis clara virtutibus diem clausit extremum. *Cæsar. Heisterbac. Men. Henriq. t. 2. SS. Ord. Ann. nostr. &c.*

B. Ozilia reclusa.

Eius elegãtia.

Sãguineas lachrymas plorat.

In Monasterio Barac, haud longè ab Alexandria Ægypti Venerandæ memoriæ viri Martini Abb. Orthodoxi, Ordinis S. P. N. Benedicti, sanctitate & miraculorum gloria illustrissimi, qui alia inter, oportunitatem nactus Christianæ fidei contra infideles Turcas infigni prodigio asserendæ & cõfirmandæ, pisces ad ignem assatos, in oculis omnium, DEI magnalia admirantium, illico vitæ restituit. Fuit hic antecessor B. Ioan. Bapt. de quo 24. Iunij, situmque est Cœnobium illud in urbe Van. in finibus provinciæ Moxensis. *Arachiel Beglier. Abb. S. Steph. Caiet. Marchef. &c.*

V. Martinum Abb.

Pisces assos resuscitat.

PRID. IDVS NOVEMBR.

XII. Novembris. A.

S. Æmilianum Abbas.

TVrialone in Hispania Tarraconensi, Beati Æmiliani presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cujus admirabilẽ vitam, S. Braulio Cæsaraugustanus Episcopus descripsit. Æmilianus devotis° nat° est parentibus, in oppido Vergegii. Vigesimo ætatis anno, Spiritu S. cum inspirante & dirigente ad Felicem Eremicolam sanctissimum, in castello Bilvienſi se contulit, & ab ipso institutus, ad locum, qui tunc Oratorũ ejus dicitur, se recepit. Sed frequentia ad se concurrentium turbat°, inde in mõtem proximũ secessit; quadraginta circiter an. nullo hominũ consortio usus, verum post frequentes & acerrimas cum spectris infernalibus pugnas Angelicis solati. s & colloquijs recreatus. Vixit vitam longè asperrimã, ventorum atq; imbrium inclementia, niviumque algore, & pluribus, quos Christi amore spõte susceperat, laboribº & doloribº excoct°, & verè maceratus, quousque Sanctiss. Patris & Pa-

Eremiticã vitam amplectitur.

Rigor vitæ.

Digitized by Google

Regulam S. P.N. amplectitur.

Patriarchæ noſtri BENEDICTI diſcipulis, ſanctitatis odore Hiſpanias implentibus, ut erat à Spiritu Sancto illuminatiſſimus, relicto veteri inſtituto, cum aliis pluribus, Regulæ ſe noſtræ devovit, eamque mox longè lateque propagare aggreſſus eſt, & feliciſſimè propagavit. Condito proin celeberrimo Cogallienſi Cœnobio, quod ab ipſo, Sancti Æmiliani deinceps dictum, ea vitæ ſanctitate ad amuſſim SS. Regulæ ſuos inſtituit, ut verè *Sanctorum & Pontificum Hiſpaniæ Seminarium, domicilium & Promptuarium* appellaretur, ac temporum deinceps decurſu, aliquot ſupra centum Monaſterium caput efficeretur. Fuit Prophetiæ inprimis ſpiritu à DEO donatus, *Antonio & Martino vita atque miraculis per omnia ſimilis.* Mortuus eſt meritis graviſſimis locupletiſſimus Chriſti anno 574. ætatis ſuæ centeſimo; & quia non ſemel victus eſt in Hiſpaniæ defenſionem magnis prodigiis de cælo deſcendere, & cũ Mauris pugnare, ex illiſque una ſola vice octuaginta millia mactare; *ideo cognomen Patroni Hiſpaniæ, ſimul cum Apoſtolo Iacobo Majori meritiſſimè adeptus eſt*, ipſamet ex tunc cum annuæ oblationis voto, tantis Protectoris ſui & Vindicis Protectioni & meritis gratam oſtendente. Tumulo ejuſdem antiquiſſimis Gothicis litteris inſcriptum Epitaphium ſic habet:

Eandem propagat.

Inſigne elogium.

Item aliud plane illuſtriſſimum.

80000. Maurorum una pugna cadit.

Patronus Hiſpaniæ.

Memoria ſolemnis annua.

Purgatiſſimi, Apoſtolicique viri Arminiani corpus hic humatum jacet; qui poſtquam Eremiticã vitam multis annis egit, & Clericalem, tandem Monaſticum profeſſus ſub Regula Admirabilis BENEDICTI, curam gerens ABBATIALEM, obiit in Domino, clarus miraculis, & Prophetiæ Spiritu. Era 612.

Epitaphium

Obiit A. C. 574.

Ex Breviario Hiſpan. & Monaſterium Bened. Vita ejuſdem per Sanct. Braulium Cæſaraug. Archiepiſc. Ant. de Iepes. Conſtantin. Cajet. Annal. noſt. Bened. tom. 2 Sanctor. Ord. &c.

In Polonia Sanctorum Martyrum Benedicti, Ioannis, Matthæi, Iſaac & Chriſtini eremitarum. Fuere lectiſſimi hi Martyres cum Barnaba Confeſſore Monachi Breunovienſes Cœnobii, uti vitæ ſanctitate celebres, ita celebritate hominum minimè gaudentes; qui proin ſolitudinis deſiderio, conjurata voluntate ex Bohemia in Poloniam ſeceſſere, exſtructoque Tuguriolo, ex lignis coagmentatum ſacellũ ſibi conſtituentes, inibi duriſſimã vitam, ſoli Numini vacantes, inſtituere. Prodidit paulo poſt, fulgor ipſe ſãctitatis, latere volentes, Virtutiſque fama longe lateq; percrebuit. Quare Meſchonẽ Poloniæ Principem invaſit cupido vidẽdi & alloquendi viros tantopere ex rumore cõmendatos. Qui ubi ad latebras eorum pervenit, & Sacellum, in quo ſacros pſallebant Hymnos, introiit, affuſa ſubito oculis & animo ſuo religione perinde eſt permotus, atque ſi introiiſſet penetrale Numinum, non hominum. Denique illos velutpræſentia Numina veneratus eſt, tractavitq; liberaliter pecunia oblata, quam etiam illis invitis abiens reliquit, præſidium futuræ inopiæ, quam ſumam adeſſe cernebat. Sed enim illi, qui non adumbratã, ſed ſolidam colebãt paupertatem, accerſito Barnaba, quem panis & oleris diſpenſationi præfecerant, tollere exitialem pecuniam, & ad Meſchonẽ continuo referre jubent. Abeunte Barnaba, ſuperveniunt latrunculi quidam, & in tugurium nocte irrumpunt, quæſitaque inibi, & non inventa Principis pecunia, iram & furorem in cædem inſontium virorũ convertunt: occiſi ad unum omnes, ac ſolum Barnabas per abſentiam incolumis eſt ſervatus; qui nihilominus ſui ſimilis permanens, vitam quam cœpit colore puram inculpatamque, ad fatalẽ uſque diem ſervare non deſiit, & ipſe quoque in tumba Gneſnæ, in quam, ante ſe, interfecti ſodales elati ſunt, conditus eſt. Cæli ſunt pii Chriſti cultores ſub annum Chriſti M X. prid. Idus Novembris. *Car. Stang. Dubravius, Mart. Cromerus, Matthias à Michovia, Annal. Boemiæ, tom. 2. Sanct. Ord. & Annal. noſt. German. &c.*

Ecce quanta gloria & æſtimatio Sanctorum.

Pecunias recuſant.

Crudeliter trucidantur.

S. Barnabas Confeſſor.

Paſſi ſunt, A.C.1010.

In portu Gandenſi, S. Livini Epiſcopi & Martyris. Livinus nobili in Scotia genere natus, puer admodum inſigni jam ſanctitate conſpicuus, quin & miraculorũ gloria clarus fuit. Eum S. Auguſtinus noſter Anglorum Apoſtolus è ſacro fonte ſuſcepit à quo & litteris & Monaſticis inſtitutus diſciplinis, Sacerdotali poſtea honore inſignitus, ita omnibus ſe probavit, ut latè nomen ejus celebre haberetur. Eũ cum Scoti ſumis precibus Archiepiſcopum ſibi depoſcerent, compellente Rege & populo illud ſuſcipere munus coactus eſt, quod cum magno fructu años aliquot ſanctiſſimè adminiſtraſſet, convertendarum gentium ſtudio cũ diſcipulis aliquot, lectiſſimæ vitæ Monachis Foillano, Elia, & Kiliano, oceano trajecto in Flandriam venit, & in Gandenſi Cœnobio a Sancto Florberto Abbate ac Fratribus peramanter exceptus, ſeſe demiſit, & facem exempli omnibus prætulit. Prædicaturus

S. Livinus Archiepiſcop. Mart.

Fit Monachus.

Invitus eligitur Arch.

In Flandriam venit.

Fama celebris.

Honorari meruerunt.

turus postea Gentibus, triginta continuos dies, super sepulchro Sancti Bavonis nostri Missarum solemnia celebravit, suosque per ipsum labores Numini consecravit. Opus dein Evangelii aggressus, verbo & exemplo, magnisque insuper miraculis *innumeros ad Christi fidem convertit*. Tandem à duræ cervicis barbaris nonnullis comprehensus, linguam radicitus evulsam & projectam canibus, insigni miraculo recepit. Sed crescentibus impiorum odiis, apud Hescham Flandriæ vicũ, multis denique vulneribꝰ contrucidatus, victor in cælos evolavit Anno 633. sive sub annum potius 650 Apostoli glorioſissimo titulo à Brabantinis & Flandrensibus, à Gandensibus autem adiacenteque provincia Divus Tutelaris merito salutatus. Polluit fide tanta vir sanctissimus, ut suadente necessitate, siccis pedibus, nihil hæsitans, super aquas ambularet; cujus sacrũ corpus, primum in sepulchro Angelicis manibus præparato apud villam Holthẽ, cum Brictio infante Martyri socio conditum, multo post, ab Erembodo Abbate, ad suum Gandavi Cœnobium translatum est. *Ex Breviario Flandrẽsi, Sepelio, Miræo, & div. rer. Belg. script. Annal. nost. German. & Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Apostolus innumeros convertit.

Passus est A.C.633.

Patronus Gandensiũ.

Siccis pedibus super aquas ambulat.

Transfertur.

S. Lebuinus Mon.

Eodem die natalis Sancti Lebvini Monachi Presbyteri. Hic ex Anglia, Evangelium Christi prædicaturus, transmisso Oceano in Germaniam contendit, & apud Saxones substitit, quos miro virtutum fulgore, & prædicationis luce illustravit, sub eoque, magna ad rem Christianam accessione, Sicambria, Iuliacum, Clivia. &c. veritatis lumen aspexère, & ad Sanctæ Matris Ecclesiæ sinum sese recepere. Passus est dura & acerba plurima ab infidelibus barbaris vir Apostolicus, sed insigni animi robore victor, innumeris dives meritis, tandem in pace requievit. Claruit glorioſissimus Itelæ & adiacentium provinciarum Apostolus A. C. 784. sepultusque est Daventriæ, miraculis plurimis coruscus, & permagnifica sepultura ibidem honoratus, quem Daventriẽses deinceps Tutelarem sibi cooptarunt. *Ex Hauboldo Ebonensi, Radbodo Traject. Petro Cratepolio, & cit. s. &c.*

Apostolus multarum provinciarum.

Patientia ejus.

Claruit A. C. 784.

Patronus Daventrienſis.

In Saxonia, sanctæ & pretiolæ Christi sponsæ GERTRUDIS Virgin. & Abbatissæ. Ita nonnulli hac die, nos ex opinione aliorum 17. Novemb. inferius prolixe.

S. Gertrudis V. Abb.

In Gallia, Beati Ioannis Prioris Claræ-vallensis, paternarum traditionum & Regularis disciplinæ observatoris accuratissimi corporisque sui rigidissimi castigatoris: qui vitæ puritate, & sanctæ conversationis exemplo, sacram illam Congregationem instruxit & illustravit; atque egregiis virtutibus decoratus, dignam laborũ suorum mercedem accepturus migravit ad Christum. *Barn. de Montalbo, Ang. Mãrique, Rob. Rusca, Chrysostomus, Henriq. Menol. Cist. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Ioannes Prior.

Bene meritus.

Apud Indos Orientales passio B. Christophori præclarissimi Christi militis, Ordinis de Christo, qui post glorioſissimas, quas de hostibus Christi reportavit victorias, à barbaris denique captus, & ab ipso Rege Zeilæ sive Taprobanæ Gradameto, Mahometanæ perfidiæ deditissimo, ob insignem virtutem corporisque & animi dotes variè tentatus, cum totius exercitus Imperatorem constituturum ille promitteret, si Mahometis dogmata amplecteretur, generosè constanterque tyranno respondens, adeo efferatissimum ipsius animum concitavit, ut Regiæ oblitus dignitatis, ipse laniſtam ageret, & invictissimo Duci caput detruncaret. Ita in cælũ Martyrii laurea insignis Christophorus abiit, cujus festivitas in Tingri provincia & cõfiniis solemni quotannis ritu celebratur. Ant. Vasconcellius in Anacephal Reg. Lusit. *Ant. à Gorevea In Libro de expedit. Archiepi. Goënsis in Malabar. provinc. Chrysost. Henrique. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Christophorꝰ Ord. de Christ. Mart.

Eius mira constantia.

Ab ipso Rege obtruncatur.

IDIBUS NOVEMBR.

XIII. Novembris. B.

FEstum glorioſissimum omnium Sanct. Ordinis nostri, inumeri exercitus Sanctissimi atq; Admirabilis P. N. BENEDICTI Filiorum; tanto quidem numero cælos implentiũ, ut præter inæstimabilem eorũ, de quorum solemni seu publica in S. albũ adscriptione nõ ita constat, copiã ac multitudinem, Canonizatorũ soluñodo, supra quinquaginta millia, à magnæ fidei auctoribꝰ deprehenſa & computata sunt. Legendꝰ super hac pene incredibili Sanctorum Ordinis nostri fertilitate *prologus, sive præfatio Calendarii nostri Benedictini, A. C. 1638. typis vulgati, & Annal. nost. nec non diversissimi Ord. nostri script. à nobis passim citati.*

Festum omnium SS. Ord. nostri.

Canonizatorum 50000.

Copia reliquorum S.

Toleti

S. Eugenius Archiepiscopus.

Toleti Sancti Eugenij Episcopi & Confessoris. Eugenius eo nomine secundus, pro eximiâ vitæ sanctitate, è fertilissimo Sanctorum & illustrium Pontificum promptuario, Agaliensi Cænobio nostro extractus, mortuo Sancto Iusto, Toletanus Archiepiscopus magna omnium gratulatione renunciatus, honorem illum suscipere coactus est. Gessit Pontificale munus, eâ in rebus gerendis dexteritate, eâ auctoritate, tantaque sanctitatis opinione, ut illustrissimorum Pontificum exemplar & speculum celebretur. Concilijs inprimis aliquot, quibus summâ cum auctoritate prætuit, de Regibus Regnisque Hispaniarum meritissimus, sed & de Orientis Imperio universo, cujus gravissimis erroribus necessario occurrendum duxit, & doctissimo libello Sacrosanctæ TRINITATIS Mysterium acuratissimè asseruit, posteræque etiam ætatis, ac sequuturorum sæculorum Hæreses, convicit ac refutavit. Cantus præterea passivis usibus vitiatos melodiæ cognitione correxit; officiorum remissos ordines curamque discrevit; Ecclesiæ Toletanæ & Reip. Christianæ præclarè consuluit. Meruit vitæ atque laudum suarum concinnatorem atque præconem longè præstantissimum Sanctum Ildephonsum nostrum, suum olim discipulum, & ex eodem Agaliensi Cænobio ad Cathedram postea Toletanam petitum atque extractum successorem; mortuusque est Christi anno 657. *Vasæus, Morales, Ildephonsius, Iepes, Baronius, & diversi alij rer. Hisp. script. Annal. nost. & tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Invitus eligitur.

Concilia plura celebrat.

Hæresi profligat.

Alia merita.

Obiit A.C. 657.

S. Abbo. Ab. Mart.

In Vasconiâ, palsio Sancti Abbonis Abbatis Floriacensis, doctrinâ & sanctitate clari. Abbo Aurelianensi pago ortus, Lætum patrem, Ermengarden matrem, avis atavisq; liberis natos habuit. Monachum in sanctissimo Floriacensi Archisterio professus, & litteris paulo post & sanctitate præ cæteris effulsit. Vnde cum præstans aliquis Doctor ab Augiæ Episcopis & Monachis expeteretur, Abbo missus, exemplar morum & vitæ omnibus futurus, idem insigni eo in itinere miraculo à Numine honoratus & servatus, cum ex indicijs immanẽ tempestatem mari imminere nautę animadvertẽtes, ipsum periculi admonuissent; eâ enim paulo post ingenti omnium cum consternatione exorta, sex alijs quæ una navigaverant navibus repente demersis, Sola Abbonis navis, ipso in preces effuso, nihil damni passa, eo, quo intenderat felicissimè pertigit. De Angliæ dein Regnis meritissimus, *multam scientiæ frugem eò intulit.* verum desiderio suorum revocatus, non multo post concordi omnium suffragio florentissimi Cænobij Abbas electus est. Episcopis, decimas Monachis derogare volentibus insigniter obstitit, ijsdem in Concilio Provinciali Parisiensi felicissimè obnixus, cum fama postmodum eius per invidiam iniuriasq; appeteretur, insigni eruditionis reconditioris argumento Apologeticum edidit, & multa alia præstantissimi ingenij monimenta posteritati reliquit. Arnulpho Aurelianensi Episcopo, in Cænobium Floriacense, nescio quodnam ius, sibi arroganti, *quod eiusmodi subiectionis modi Monasterio officere possent*, strenuè se opposuit; unde à satellitibus eiusdem aliquando pessimè tractatus, cum ex his aliqui puniendi sisterentur, DEO, non homini, ea in causa vindictam competere asseruit, quâ illos plectere Numen minimè distulit, alijs in rabiem versis, alijs repentina morte miserè extinctis. Quo erat in Augustissimam cæli Imperatricem studio, aram Cænobij maximam, quod antecessor moliri cœperat, auream exstruxit; Sanctissimi autem Patriarchæ nostri, & reliqua altaria laminis argenteis vestivit. In Vasconiam ad reformandum Pegulense Monasterium profectus, non sine suspicione sceleris Monachorum, dum ortam Vascones inter, suosq;, seditionem componere molitur, à sicario quodam lanceâ confossus interiit, plurimis exin miraculis illustratus; muliere, quæ seditioni causam prima præbuerat in amentiam versa, nudamque se per Ecclesiam rotante, & leprâ insuper percussa, quoad finem usq; vitæ spectaculo omnibus fuit. Ex Aymorino, Rad. Glabrõ, Guilh. Malmesbur. Iepesio, Car. Sausseio, Menardo, &c.

Fit Abbas.

Monachorum res cõtra Epis. tuetur.

Episcopo se opponit.

Vindictã Deo permittit.

DEI para cultor.

Confoditur

Pœna multa ad finem vitæ.

Eius existimatio.

In naufragii periculo servatur.

Atrebati, Sancti Chileni Episcopi, Atrebatensium Apostoli meritissimi. Chilenus, sive Xilianus, (alter ab illo Franconiæ Apostolo.) natione Hibernus, Regiõ procreatus sanguine, Pontificatu tamen & Monachatu multo illustrior, de patria creditaq; sibi Ecclesia multo nomine meritus, Monachis suis qui ijdẽ & Canonici erant, non tam Pontificia dignitate præstitit, quam exemplo vitæ perfectissimæ præfulsit. Quia vero per miracula, quæ per ipsum Dominus operabatur, videri & prædicari metuebat; eo inprimis, cum pistoris negligentiâ Cænobitis suis panem deesse cerneret, ac mox ipse succen-

S. Chillenus Episc.

Regii generis.

Honorari metuit.

ſam ingreſſus fornacem, prunas veſte ſua eijceret, clybãumq; absq; ulla noxa perpurgaret, & Fratribus panes ferret; gloriæ faſtidio relicto Epiſcopatu, inſula exceſſit, variaſque provincias pererrando, multoſq; ſanando, Verbum DEI prædicavit. Romam poſtea profectus, cum illic annos II. ſubſtitiſſet, in Franciam denique commigrans, à Sancto Pharone Meldenſi Epiſcopo, ad Atrebatenſes prædicandi Evangelij gratiâ directus, populum illum mira felicitate, ad deteſtanda impia ſacra, & Chriſti legem amplectendam perſuaſit. Apud quos immortalium meritorum copia locuples in Domino obdormijt, illuſtribus cùm in vitâ tum à morte prodigijs à Numine fidelibus commendatus, quæ inter dum viveret, præſente S. Pharone noſtro, vas nobile vitreũ à pincerna eius fractum, integerrimum reſtituit, & Eulphi Comitis domum, ob potum ſibi negatum, omnium rerum penuria à DEO flagellatam, pœnitente Comite, ubertate & affluentia mira donari, precibus à DEO impetravit. Claruit A. C. 680. *Ex diverſis rer. Gall. & Belg. ſcript. Molano, &c. Hugone Menardo, Annal. noſt. Germ. & tomo 2. Sanct. Ord. &c.*

Clybanum ardentem veſte perpurgat.

Epiſcopatum deſeruit.

Atrebatenſium Apoſtolus.

Miracula illuſtria.

Claruit 680.

Cremonæ Sancti Homoboni Confeſſoris, quem miraculis clarum Innocentius III. in ſanctorum numerum retulit. Homobonus Cremonæ patre mercatore natus, & ipſe mercaturam exercens, pietatis tamen opera nunquam prætermiſit. Factus grandior, ut patri morem gereret, uxorem duxit, quâ cum tamen caſtiſſimè vixit. Mortuis parentibus, opes mercimonio maximè auctas cœpit pauperibus diſtribuere, uxore eius ſubmurmurante. Horis Canonicis, etiam nocturnis ſemper intererat, & cum aliquando ædituus ad Eccleſiæ portas reſerandas tardior fuiſſet, illæ ſibi divinitus patefactæ ſunt. Aliquando etiam cum maximâ fame Cremona premeretur, ab eccleſia domum revertens cophinum panibus plenum invenit, quos cum pauperibus diviſiſſet, tãtumdem nihilominus maioris ſaporis & candoris in arca reperit. Ex multis prædiis vix unum, & illud quidem exiguum ſibi reſervavit, cæteris omnibus in uſum pauperum erogatis. Illud planè mirandum inter cætera eius acta narratur, quod cum vinum vineæ cultoribus deferret, illudque in viâ pauperibus occurrentibus dediſſet, vaſa aquâ replevit: quæ cum à ſe benedicta laborantibus perrexiſſet, illi non aquam, ſed vinum optimum degu-

S. Homobonus Humiliatus.

Vxorem ducit.

Templi porta prodigioſe reſeratur.

Panes mirè aucti.

Aqua in vinum converſa.

ſtarunt. Nec vero tantum in huiuſcemodi charitatis officijs, ut pauperes paſceret, eoſdemq; operiret, ac infirmos viſitaret, verſabatur, ſed & ſi quos alicui vitio deditos cernebat, aut à fide devios vidiſſet, quaſi aberrantes ad rectum iter deducere enixiſſimè laborabat. Sanctiſſimo noſtro Humiliatorum Ordini adſcriptus, ſpiritu & corpore Humiliatus, humilium omnium ſpeculum & miraculum fuit. In oratione ita aſſiduus fuit, ut inter orandum, & quidem in Eccleſia cum ſacris intereſſet expiraverit: cũ enim poſt Matutinas Horas Miſſas attentius audiret, ac manus ad GLORIA IN EXCELSIS DEO attolleret, ut erat genuflexus animam DEO reddidit, à nemine cognitus quod expiraſſet, niſi cum ad Evangelium in pedes non conſurgere ex more, adverteretur. Obiit A. C. 1097. ad cuius ſacrum funus, cæci, claudi, muti, alijque diverſi generis infirmi divinitus ſanati ſunt. *Ex tabulis & monim. Patrum Humiliatorum, Laur. Surio, Petro Equilino, Phil. Ferrar. tom. 2. Sanct. Ord. &c.* Sacrum eius corpus in Cathedrali Eccleſia Cremonenſi religioſiſſime aſſervatur & colitur.

Felicisſima eius mors.

A. C. 1097

Miracula ad funus.

Villarij in Brabantia Beati VValtheri de Traiecto, illius loci ſanctiſſimi Abbatis; qui ex Illuſtri proſapia oriundus, ſanctitate vitæ generis nobilitatem ſuperavit. Is igne Charitatis tantopere deflagrabat, ut cum meditaretur ſeu oraret, per dimidiam ſive integram aliquando diem, in tanta mentis tranquillitate verſaretur, ut nec una ſaltem tenuiſſima cogitatione impertinente eius animus pulſaretur. Fertur de eodem, quod intra quadraginta annos, nullum unquam peccatum veniale cum deliberatione commiſerit. Dum in Valle Sanctæ MARIÆ pro concione diceret, dæmon in ſpecie ſimiæ eidem apparuit, geſticulationes ridiculas coram ipſo faciens, ut ſic illum à ſermone compeſceret, quem ipſe ſigno Crucis quamprimum profligavit. Secreta cordium, & cogitationes abditiſſimas Divinâ revelatione cognovit. Dono item lachrymarum & miraculorum claruit. Cum iam decrepitus & penè utroque lumine orbatus eſſet, à miniſtro interrogatus, cur eam ob cauſam à ſacro Altaris miniſterio non abſtineret: Ingere, inquiebat, quaqua parte volueris digitum in hunc codicem, ac ego clauſis oculis quid latet aperiam. Dictum, factum; inſu-

B. VValtheri Abb.

Mira mentis tranquillitas.

Puritas vita.

Dæmonem profligat.

Corda rimatur.

Mirarti.

insuper etiam quæ alter animo volvebat indicavit. Illud sæpius celebre scitum geminabat, cum ad Fratres orationem haberet: *Nihil ita ad timorem DEI conciliandum conducit, uti DEI præsentia, ac jugis mortis memoria.* Obijt salutis recuperatæ anno 1221. *Heribert. Rosweid. Thom. Cantiprat. Fasc. Sanct. Henriq. Arnold. de Raisse, Chron. Tillar. t. 2. SS. &c.*

Scitum celebre.

Ob. 1221.

In Anglia B. Ethelredi Abbatis VVardensis, doctrina & morum integritate celeberrimi, qui postquam multos assidua prædicatione Christo lucratus fuisset, ad eum expleto hujus cursus agone, feliciter advolavit sub A.C. 1220. relictis non paucis ingenii præstantis monimentis, è quibus liber expositionum in quædam sacræ Scripturæ loca maximè celebratur. *Trithem. Pitsæus, Thom. VValdensis, Henriq. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Ob. 1220.

B. Ethelredus Abb.

XVIII. CAL. DECEMBRIS.

XIV. Novembris. C.

S. Laurent. Episcop.

IN Hibernia S. Laurentii Episcopi Dublinensis. Laurentius Illustrissimo natus genere, patrē Mauritium habuit, Lageniæ Principem. Puer admodum, Dermitio Regi obses à patre datus, pessimè habitus, & in exilium missus est, quoad Mauritius pater, interceptis militibus aliquot Regijs, mortem crudelissimam minaretur, nisi innocentem puerum Rex liberum dimitteret. Dimissus, & Glindalacensi in Cænobio litterjs institutus, vitæ etiam Monasticæ amorem imbibit, quam ibidem professus, tanta post vitæ sanctitate se universis probavit, ut quinto & vigesimo ætatis anno, jam Abbas crearetur. Eo in honore humillimè sese gessit, & verè omnibus serviens, Fratres suos nō aliter atque Dominos honoravit & coluit, struendisque templis & juvandis pauperibus opes Cœnobij omnes liberalissimè expendit. Ad Dublinensem postea Cathedram diu deprecatus multisque obnixus, evectus, eam splendidissimi rarissimæ sanctitatis fulgore mirè illustravit. Canonicos sæculares, ad vitæ Regularis professionem induxit, & felicissimè instituit, subditisque omnibus forma honestatis esse studuit. Aspero cilicio corpus omne involvit, & ne sibi ipse mitior esset, à familiari quodam ter quotidie se flagellari imperavit. Profectus in causa Ecclesiæ suæ ad Henricum Angliæ Regem, à temerario quodam in ipsa Ecclesia, fuste, validissimo nisu, in caput adacto, graviter sauciatus cum corruisset, inter clamores & ejulatum populi circumstantis, paulo post, caput humo sublevans, aquam poposcit, quam Dominica oratione & Crucis signo benedicens, vulneri admovit, & sanguinem abluit, in omnium oculis repente, & integrè sanatus, stupente ad tantum miraculum propriæ curationis populo, sacra Missarum solemnia celebravit. Percussorem, cum re comperta laqueo adjudicasset, eum Laurentius ab omni periculo vindicavit. In causa item Ecclesiæ Romæ laborans, ita se sua virtute summo Pontifici commendavit, ut Hiberniæ universæ Legatus constitueretur. Eum tanti Augustissima Cœlorum Imperatrix fecit, ut in aliena Diœcesi, non à proprio Episcopo, sed à Laurentio suo, suam sibi dedicari basilicam voluerit jusserit-que. Claruit per vitam omnem miraculis plurimis, & alia inter, etiam mortuum ad vitam revocavit. Pro patriæ denique salute, legatione suscepta, gravissima dissensione inter Henricum Angliæ & Deronogum Hiberniæ Reges in bellum exardescente, in morbum incidens, paulo ante mortem, gravissimo cum merito, pacem felicissimè conciliavit, & innumera mala ab utroque Regno avertit. Mortuus est summa cum animi tranquillitate, cum se se DEO & magnæ MATRI VIRGINI devotissimè commendasset, & jam certus de pace, & expeditionis suæ optatissimo successu esset, in Monasterio castri Augensis: in Sanctorum postea numerum relatus ab Honorio III. Pontific. Max. Anno Christi 1226. *Ex Vita, tom. 6. Surii, Baronio, Geneb. Iepes, tomo 2. Sanct. &c.*

Illustrissim. genere.

Fit Mon. & Abb.

Reveretur suos.

Episcopus.

Vitæ rigor.

Cæditur à temerario.

Stipsim prodigiosè sanat.

Legatus Hiberniæ Pōt. restituitur.

Deipara charissimus

Mortuum suscitat.

Pacem conciliat.

Moritur.

Canonicæ; tur 1612.

Rothmagi depositio S. Sidonii Abbatis & Confessoris. Sidonius Hibernus adolescens de virtutibus Sancti Philiberti Abbatis Gemmeticensis, in patria exaudiens, adeo ejus contuendi desiderio exarsit, ut ad ipsum à peregrinis Monachis abduci in Gallias enixè contenderit. Gēmeticum delatus, tantamque viri sanctissimi miratus sapientiam & gratiam, humi prostratus, cucullum exambiit, susceptusque sanctitate vitæ paulo post im-

S. Sidonius Abb.

Pueri fervor.

Digitized by Google

mirum in modum profecit. *Cibo meliori usus, pudicitia incredibili, humilitate prorsus stupenda enituit*: ita quidem, ut velut Maurum Sanctissimus Patriarcha noster, sic Philibertus Sidonium, tanquam perfectionis Monachicæ exemplar cæteris proponeret. Nec multo post Rhotomagensi Cœnobio primus Abbas præesse jussus, omnium oculos atque animos in sui rapuit admirationem. Ad eum jussu Angelico S. Leufredus adire monitus, & quæ juberet exequi, ejus obvolutus genibus suscipi exoravit, & mirâ posteâ ibidem & ipse sanctitate effulsit. Tandem vir Domini Sidonius multis virtutibus cumulatus migravit ad Dominum, in sui Monasterij Ecclesia honorificè cumulatus. Claruit sub Sanctis Audoëno & Ansberto nostris, Rothomagensium Archiepiscopis, qui ipsum præcipuè venerati, nihil quasi negotiorum ipso inconsulto susceperunt. *Ex Officio & Breviario Fiscamn. Vita S. Leufredi, Menardo, t. 2. SS. &c.*

Humilitas ejus

Exemplar cæteris propositum.

S. Leufred. jussu Angelico ei se subdit.

Magni fit à magnis.

In Anglia, Monasterio Eliensi, passio multarum Christo sacrarum Virginum, quæ pro amore Sponsi cælestis & fidei cõfessione à Danis crudelissimæ interemptæ, admirabili jubilo cœlum impleverũt, & suo sanguine patriam illustrarunt A. C. 870. celeberrimo Cœnobio ignibus miserandum in modum absumpto, tamq; celebri spectaculo facem præferente. *Ingulp. Abb. Croyl. Men. &c.*

Plurima SS. Mart.

Passa 870.

Cistercij in Gallia B. Leth. B. Rober. discipuli, qui sæculo pro Christo renunciãs, illibatam mentis & corporis castitatem, Apostolicam rerum omnium abdicationem, voluntariam obedientiam verbo & exemplo custodivit, atque eam omnibus Cœnobitis perpetuo imitandum proposuit, & miraculorum gratia illustris ex hac vita discessit. Adeo autem fuit sanctæ promissionis, Regularis observantiæ, & sacrorum Canonum tenax, ut Deo & hominibus, ob raram humilitatem & columbinam simplicitatem, charissimus haberetur. *Ita Menolog. Cisterc. & Philippus Seguinus &c.*

B. Ivtaldi.

Studium Regulæ.

In Anglia passio Venerabilium Virorum, Richardi Vitingi Glasconiæ, & Hugonis Feringdoni Redini, Abbatum, Ordinis S. P. N. Benedicti fulgidissimorum postrema tempestate syderum, qui, quod Monachorum libello supplici, ab Henrico VIII. Rege nequiter designato subscribere noluissent, diversis quidem in locis, sed una eademque die, cum duobus presbyteris Ruggo & Onione Martyrii coronam adepti sunt. *Nicol. Sander. Hugo, Menard. Arn. Duac. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

85. Mart. 2. Abb.

In Burvenich Beatæ Elisabeth Marchionissæ Iuliacensis, quæ generosissimo perituro rum contemptu, de mundi vanitate triumphans, Regum Regis amorem meruit, & in prædicto Cœnobio cucullum amplexa, Abbatiali demum honore insigniri digna fuit, & plena virtutibus ad Dominum migravit. *Chrysost. Vander Sterre, Henriq. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Elisabeth Marchion.

Fit Abbat.

In Hibernia passio Beati Eugenii Ogallahurre, Abbatis Asseroensis, admirandæ virtutis & puritatis viri: qui in confessione fidei imõbilis perseverans, capite plexus, gloriam Martyrij promeruit An. C. 1606. *Menolog Cist. Chrysost. Henriq. Annal. nostr. &c.*

B. Eugenius Abb. Mar.

Passus An. 1606.

Londini in Anglia translatio Sancti Erconwaldi Episcopi & Confessoris. Matth. VVestmonasterienſis, & citati in ejusdem vita &c.

Translatio S. Erconvvaldi Epſ.

In Gallia abdormitio Venerabilis ac Religiosissimi in Christo Patris Desiderii à Curia Ordinis S. P. N. Benedicti, Cõgregationum Sanctorum Vitoni & Hydulphi, nec non Sancti Mauri Parentis Institutionisque zelantissimi, qui singulare & lucidissimum nostræ ætatis sydus, amplissimum Galliarum Regnũ, imo Ordinem Benedictinum universum, novi fervoris exemplo mirificè accendit, & defluentem longo decursu sæculorum disciplinam Monachicam, uberrimo cum fructu longè lateque restauravit. Is natus est Christi Anno 1551. in pago Monreville ex antiqua & nobili familia, & annum agens vitæ 18. in numerum filiorum S. P. N. Benedicti adscriptus in cœnobio S. Vitoni Virdunensi, ægrè quidem primum, avunculi tamen sui Locum-tenentis Generalis ea in Vrbe admissꝰ est, magnis se statim virtutibus universis cõmẽdans, quibꝰ deinceps Regnum & Ordinem universum haud leviter demeruit. Et quamvis nõ usque adeo eruditione præcelleret, arduo tamen labore magna aggressus, Numinis confisus adjutorio, tanta confidentia sua, mira effecit, & quæ vix quisquam sperare ausꝰ, felicissimè impetravit. Philosophica & Theologica studia Mussiponte magna cum Magistrorum tum consodalium laude absolvit. Tum Romam Cœnobii causa missus, apud RR. PP. Minimes Philosophiæ Professorem egit, reversusq; ad cœnobium in id maxime incubuit, ut SS. Regulæ accuratissim observatio introduceretur. Ob quod ipsum graves passus per-

V. Desiderius.

Restitutor Veteris disciplinæ.

Nascitur 1551.

perſequutiones, cum nihil proficeret, ad eremum quandam detruſus, Minimorũ poſtea habitum ſuſcepit, ſed alio vocantis impulſu Numinis, annum probationis nõ complevit, reverſuſque ad Ordinem, paucis poſt diebus præter omnes Fratrum intentionem Prior creatus, multumq; reluctans ab Epiſcopo & Directoribus, peccati mortalis culpam, ni pareret, interminãtibus præeſſe coactus eſt. Mox Reformationem magno animo aggreſſus, etſi non pauci viri cum Religioſiſſimi tum prudẽtiſſimi obniterentur, effecit tamẽ cooperante Numinis gratia, ut quod cœperat, ſtupentibus urſis tota Gallia propagaretur, & plurimi paulo poſt eximia ſanctitatis opinione efflorẽſcerent, quos inter deſiderius velut ſol inter aſtra mirabili fulgore exſplendeſcebat. Obijt vir illuſtriſſimus A. C. 1623. inter celebriorum totius provinciæ Superiorum man⁹, obſequia & lachrymas quo ipſo die hora circiter meridiana ſplendidiſſima de cœlo fax pleriſq; intuentibus contra Eccleſiam, S. Vitonis apparuit, faciesque viri lectiſſimi ita fulgida viſa eſt, ut effigies & imago vera gloriæ immortalis, qua tum anima ejus potiebatur videretur, accerſitique qui depingerent, mirarentur & ſimul angerentur colore ſæpius mutato, formoſiorem ſemper vultum fieri & ſplendidiorem. *Ex Vita impreſſa, &c. & Annal. nec non Benedicto Redivivo noſtro.*

XVII. CAL. NOVEMBRIS.

XV. Novembris. D.

S. Machutus Epiſcop. IN Britannia, natalis Sancti Machuti Epiſcopi, qui à primævo ætatis ſuæ tyrocinio miraculis emicuit. Fuit Maclovius, verè Macrobius, ut quem conſtet, præter humani generis morem, centum triginta trium ſolſtitialium annorum curricula ſuperaſſe, toto quidem ac tanto tot annorũ decurſu à primis infantiæ annis admirandus. Patrem habuit Guentum (vulgo *Guent*) Comitem perilluſtrem, urbisque Gimicaſtrenſis Conditorem, matrẽ Darvalim, quæ illum ipſa ſanctiſſimi Paſchatis ſolemniſſima Dominica enixa eſt, quo ipſo diei articulo triginta tres alij pueri in vicinia nati ſunt, quos placuit ſimul poſtea cum Machute ſive Machovio litteris adhiberi, & pari omnes ſorte Divino ſervitio conſecrari. Puer etiamnum Machovius, mirè aliquando ſervatus eſt, cum coëvis in littore ludentibus, ipſe obdormiſcens, illis, accedente maris æſtu properè diffugientibus, intactus ab aqua fuit, fluctibus circum ipſum (mirabili dictu) in modum coronæ clauſis, neque deinceps etiam locum illum violare ſive inundare à Numine permiſſis, ut ad tantum prodigium, tota etiã poſteritas obſtupeſceret. Monachum ſub Abbate Sancto Brandano profeſſurus, ut ſanctitate ſic miraculis in Novitiatu enituit. Magiſtro lucernam prælaturus, cum ſcelere ſodalium extinctam reperiſſet, currensq; ut reaccenderet, prunas ardentes ſinu illæſo ferret, divinitus jam accenſam lucernam reperit. Mortuos tres dum viveret excitavit. Porcum item extinctum ad preces & lachrymas ſubulci, ſolo attactu baculi vitæ reſtituit. Vno miraculo vas marmoreũ vitreũ effecit, & juxta aquam in vinum mutavit. In ſua ad Canarienſes perfectione, præſto immani tergore balænam habuit, cũ Paſchali ſolemnitate ſacris operari exoptaret, in quam, velut inſulã cum ſuis exſcendit, & ſacra Myſteria ſecurus peregit. Sede ſua pulſus, dum in Galliam ſecederet, paulo poſt revocatus eſt, cum mille modis ingrati atque ſacrilegi à DEO plecterentur. Iuſſus etiam ab Angelo redire, pœnirentes abſolvere, & terræ univerſæ, quæ per abſentiam ejus exaruerat, vigorẽ reddere, tum vero Santonas, ubi exul egerat, denuo reverti, vocantemque Dominum expectare. Ita factum, mortuusque demum apud Santonas 133. annorum ſenecio, tantis à morte miraculis claruit, *quanta nec narrare lingua, nec membrana continere valeret*. Præter mirandam vitæ ſanctitatẽ, & innumera prodigioſè geſta, ingens illud ejus meritum fuit, & poſteris novi orbis inventoribus merito ſuſpiciendum: Maclovium cum lectiſſimus Fratrum numero, in Fortunatas uſque Inſulas (quas & Canarias vocant) penetraſſe, iiſque primũ locis, fidei ſemina intuliſſe: quem proin APOSTOLUM ſuum, merito in hodiernã uſque diem PATRONI, TUTELARISQUE NOMINE & HONORE à Canarienſib⁹ præcipuo cultu celebrari Gonzaga lib. de Orig. Seraph. Ord. & Honorius Philoponus noſter in ſua novi orbis navigatione, aliique atteſtantur. Debetur eidẽ Maclovio inſtitutus inſignis in Britannia Celtica

133. annos natus.

Memorabilis Nativitas.

Stupendum miraculum

Qualis Novitius.

Duplex miraculum

tres mortuos ſuſcitat.

Item porciũ.

Stupenda res.

Sterilitatẽ ſua præſentia tollit.

Miraculorum multitudo.

Apoſtolus Inſularum Fortunatarum.

Tutelaris Canarienſium.

Ale-

Digitized by Google

Alethenſis Epiſcopatus Auctor.

Alethenſis Epiſcopatus, eo loco, ubi veteris Alethæ, rudera ac ruinæ ſuperfuerunt. Coactuſque vir DEI ibidem præſidere, tanto ſubditorum fructu, Regnique ac Eccleſiæ univerſæ ornamento præfuit, ut poſt mortem ejuſdem, non ſolùm Eccleſiæ Cathedralis, ſed & Epiſcopatus ipſe, ejuſque Metropolis, non alio deinceps nomine, quam *Divi Maclavii, ſive Maclovium* (vulgo, *S. Malo.*) æterno grati ſubditorum animi ſymbolo appellaretur. Claruit vir lectiſſimus ſub Annum Chriſti 590. & 600. *Ex Sigeberto Gemblac. Gonzaga, Roberto Canali, Honorio Philopono, Vincentio, Trithemio, Petro Equilino, Annal. noſtr. Benedict. Variis Manuſcrip. tom. 2. Sanct. Iepeſio, &c.*

Patronus eiusdem

S. Abbo Abb. Mart.

In Vaſconiâ paſſio Sancti Abbonis Abbatis Floriacenſis, doctrina & ſanctitate clari: qui cum ſeditionem obortam pacare vellet, à quodam ſicario lancea confoſſus interiit. Ita hac die nonnulli, nos autem ex opinione aliorum Idibus Novembr. &c.

S. Inadanoeus Rex.

In Monaſterio Bertinenſi in Sithiu, Sancti Inadanoci Monachi & Confeſſoris. Fuit hic Sancti Iudicaëlis Armoricæ Regis, & Britelæ Reginæ filius minimè degener, & quindecim fratrum quatuor ſororum, mira & inaudita felicitate totidem Sanctorum frater verè germanus; quibuſcum pari ſtudio & contentione, de deſerendo potius Regno, quam admittendo religioſiſſimè concertavit. Relicta autè patria, Sanct. VVinocum fratrem ſequutus, itineris ejuſdē & propoſiti ſocios, Idenocum & Cadanocum fratres itē germanos habuit, quibuſcum vitam Monachicā in Monaſterio S. Bertini profeſſus, ab eodem ſanctiſſimo Antiſtite poſtea VVormholtum deſtinat°, ſub magiſterio VVinoci fratris vitam ſanctiſſimè tranſegit & cōſummavit, Regnumq; æternum pro terreno meruit ſub A.C. 700. *Ex div. Belg. ſcript. Menardo &c.*

Mira contentio.

Fratres Sancti.

Ob. An. Ch. circa 700.

S. Tritelmus.

In Scotia S. Tritelmi Monachi & Cōfeſſoris; qui ante profeſſionem vitæ Monaſticæ, ad loca pœnarū mira viſione abreptus, ſibique redditus, Cœnobium quā primùm ingreſſus, in incredibili penè pœnitentiæ luctu, ad ſupremum uſque diem perſeverans, admirabili vitæ ſanctitate excelluit, & hac demum die corporis ſolutus ergaſtulo ad æterni Regis palatia aſcendit. *Andr. Brunberg. &c.*

Pœnitentia jugis.

S. Catharina.

In Luſitania Beatæ Catharinæ Monialis Monaſterij Caſtrenſis, quæ ibidem admirabili ſanctitatis exemplo floruit, & per auſteræ pœnitentiæ rigorem, ac Monaſticæ diſciplinæ ſtrictiſſimam cuſtodiam, ad ſummum perfectionis apicem conſcendit. Fuit humilitatis ſtudio addictiſſima, & cum nobili nata genere eſſet, familia Perez de Carvallo, in ſola CHRISTI ſui paupertate gloriata, minima inter omnes apparere contendit, & maxima evaſit. Summo deſiderio contemplandæ Dominicæ paſſionis tenebatur, adeo quidem, ut eam perpetuo animo recolens, nihil aliud in corde aut ore, præter Crucem Domini efferret: neque ſponſum ſuum cruci affixum, niſi lachrymarum fluento tota liqueſcens, intueri poſſet. Tandem ejusdem Servatoris ſui imagini advoluta, ſæpè & inſtantiſſimè poſtulavit, ut paſſionum ipſius particeps effici mereretur. Cumque orando, & clamando perſeveraret, exaudiri meruit, & raro benevolentiæ argumento & monimento, vulnere miraculosè in pede percuſſa, acerbiſſimis doloribus, toto vitæ ſuæ curſu laboravit, quos mira cordis jucunditate ſuſtinuit. Cumque tempus reſolutionis inſtaret, horam migrationis, & gloriam ſibi in æterna ſede paratam, divina revelatione prævidit, & inter mira pietatis verba depoſito mortalitatis domicilio, cœlitibus adjuncta fuit. *Bernard. de Brito, tom. 2. Sanct. Ordinis Ghryſoſt. Henriqu. Annal. noſtr. Bened. &c.*

Rigor vitæ.

Paſſionem Dominicā ut amet.

Lachrymarum donū.

Vnum è quinq; vulneribus in pede meretur.

Obitum prævidet.

S. Everhar. Magiſter Templi.

In Monaſterio Claræ-vallis Beati Everhardi, qui poſtquam pro defenſione fidei ſtrenuè contra Saracenos militaſſet, relicta amplißima poteſtate, (erat enim Magnus Ordinis Templariorum Generalis, & Magiſter, humilis factus Monach°, & ſtrictiorem Ordinis noſtri Reformationem Ciſtercienſem amplexus, in ea tanquam lucidiſſimum ſydus exſplenduit, omnesque in ſui admirationem convertit. Ab ipſo ſiquidem Converſionis initio, inquit liber virorum illuſtrium, cœpit robur corporis non exercere, ſed frangere jejuniis, vigiliis & laboribus multis: propriæque voluntatis mortificationi intendere, volūtariæ paupertatis, quæ ſola Chriſtianæ religionis vera militia eſt, amatorē ſe probans &c. Meruit ipſum aliquando Chriſtum Angelorum Regem intueri, ab eoque plenam peccatorum omnium remiſſionē accipere, cum manſuetiſſima ipſum compellans voce, diceret: *Dimiſſa ſunt tibi peccata tua.* Senio demum confectus, meritis plenus, & ſanctitatis titulo illuſtris, felicter in Domino quievit. *Robertus Ruſca, Ang.*

Converſio eius.

Humilitas.

Chriſtum intuetur.

Ab eodem abſolvitur.

Ang. Manriq. lib. vir. Illuſt. cit. Petr. Vener. Chryſ. Henr. 1. 2. SS. Ord. &c.

In Rottenſi Monaſterio SS. Marini Epiſcopi & Martyris & Aniani Diaconi illuſtrium Ordinis Monaſtici ſyderum. De quibus *Hiſt. Monaſt. MS. in Andecles & Matth. Raderus tom. 1. Bav. S.*

DECIMO-SEXTO CAL. DECEMB.

XVI. Novembris. E.

S. Edmundus Archiep.

CAntuariæ in Anglia Sancti Edmundi Epiſcopi, cujus ſanctitatem Deus miraculorum magnitudine declaravit. Edmundus ob munditiam appellatus, quod præter mortalium cæterorum legem, mundiſſimus totus è matris utero prodiiſſet, Monaſtico rigori à prima infantia innutritus, patrem Eduardū, è nobili Richiorum familia habuit, qui cōſentiente conjuge Mabilia Monachum in Eveshaimenſi Cœnobio profeſſus eſt. Mater ad curam liberorum relicta, idem Cœnobium, non aliter atq; profeſſa Ordinem, quantū per negotia licuit frequentans, omnibus Horis Canonicis perpetuo interfuit, rigorique, quanto vix quiſquam Monachorū ſeſe addixit, liberosq; eisdem exercitiis, & maximè Edmundulum ſuum aſſuefecit. Eumdem puerili etiamnum ætate, Pariſios ad Scholas miſſum, Chriſtus ipſe, rara jam tunc dignatione, puerili & ipſe forma inviſere dignatus, in campis ex more ab conſodalibus ſeſe ſubducenti aliquando occurrit, & familiariter compellato, minus tamen agnitus, conſodalem ſe ejꝰ, & individuum quidem comitem eſſe aſſeruit, utq; frontem ſuam reſpiceret juſſit, in qua Divinis Characteribus Ieſus Nazarenus Rex Iudæorum, Edmundus legit; & qui idem fronti ſuæ inſcriberet quotidie è ſubitanea liberandum morte didicit. Caſtitatis votum ſanctus puer coram Deiparæ imagine maturè nuncupavit, ipſiusque digito imaginis annulum, tanquam ſponſalitium, miro affectus caſtiſſimi argumento inſeruit. Ipſe item annulum ſalutatione Angelica inſcriptum perpetuo geſtavit. Theologiam Pariſiis publicè profeſſus eſt miro Auditorum fructu, quorum paulo poſt multi Monaſtico ſe Inſtituto devoverunt. Pluralitatem Beneficiorum deteſtatus, unius quoque reditus non admittebat, ſi prælectionibus Scholaſticis vacaret. Crucem prædicare, ut potens verbo & opere erat, à Summo Pontifice juſſus, ejus laboris mercedem ut acciperet, nulla ratione perſuaderi potuit. Prædicaturus aliquando, diffluente metu imbrium multitudine, ſigno Crucis illicò pluviā avertit; ſæpiusq; deinceps eadem ex cauſa, imminentes tempeſtates prodigiosè propulſavit. A famulis ſuis usq; adeo voluit carnis munditiem conſervari, ut ſi quis eam contaminaſſet, is pactis legibus ſibi ex ejus domo mox emigrandum ſciret. Femoralia ſua ciliciña, nimio uſu attrita, cubiculario ignibus cremanda tradidit, quod ille exequi conatus nullo modo potuit, quod quaſi ſacrilegii notam ignis vereretur, quæ contactu ſuo Edmundus ſacraverat, incinerare. Ad Principem Monachorum Cathedrā Cantuarienſem vocatus, perſuaderi non potuit, quoad ipſi ſuggereretur: *Eum mortiferi peccati reatum, certè periculum non evaſurum, ſi conſentire nolit.* Archiepiſcopus factus, priſtino vitæ rigori majorem quotidie adjecit, ſuisque Monachis, Clero ac populo norma ſanctitatis factus; quæ propria Epiſcoporum ſunt neutiquā aliis commiſit. In itinere conſtitutus, importuniſſimis quātumvis loco & tempore, ſi quis peccata confiteri vellet, illico equo deſiliit, neq; audire, eo ipſo loco, etiamſi hoſpitio proximus eſſet, diſtulit. Ægrotorum ædes ipſe adit, & ut verus omnium paſtor & pater, ſolatia ſpiritus & carnis eisdem liberaliſſimè miniſtravit. Eccleſiaſticam libertatem mira conſtantia contra Regem & proceres propugnavit. Sancti Thomæ anteceſſoris ſibi apparentis, ſeque confortantis pedes cum oſculari vellet, isque non permitteret, eam ob cauſam ploranti, Thomas, *propediem enim*, inquit, *ad oris mei oſculum admitteris.* Exulare juſſus, exilium Thomæ exemplo Pontiniacenſi in Cœnobio patientiſſimè & feliciſſimè ſolatus, Soiſacenſi poſtea in Monaſterio, ad quod mutandi aëris gratia ſecedere à medicis juſſus erat, feliciſſimo conſummatus agone deceſſit A. Ch. 1240. in cujus poſt mortem vultu cæleſtis quædam gratia enituit. Relatum ſacrum ejus corpus Pontiniacum, ibique conditum, quarto poſt menſe elevatum repertum eſt totum flexile, molle atque incorruptum, quod inſignibus deinceps prodigiis Deus illuſtravit. Sed & annulus ejusdē, de quo ſupra, æternis poſtea miraculis coruſcavit. *Ex MSS. div. to. 2. S. Ord. Phan.*

Mundiſſimus naſcitur

Parentes religioſiſſimi.

Chriſtus ipſi apparet.

Mira dignatio.

Deipare addictiſſimus.

Auditores ejus.

Imbres averſit prodigioſe

Tecta ejus ſacrata ignis non attingit.

Fit Archiep. invitus.

Eccle promptum Confeſſarium Epiſcopum.

Eccleſiaſticæ libertatis propugnator

Apparet S. Thomas Martyr.

Obiit A. C. 1240.

Incorruptio

Annulus ejusdem.

Digitized by Google

Phæn. reviviſc. Chryſ. Henr. Roberto Bacono, Vincentio in Spec. Annal. noſt. &c.

S. Othmarus Abb.

Eodem die depoſitio Sancti Othmari Abbatis. Othmarus illuſtri apud Rhætos ortus genere, vitam omnem admiranda ſanctitate tranſegit, & celeberrimum illud Helvetiæ Archiſterium Sancti Galli, impiorum Principum ſcelere oppreſſum ac deſpoliatum, Pipini maximè Regis favore ac Patrocinio præclarè reſtituit, quod ex eo tempore, Sanctiſſimorum Germaniæ Pontificum & Doctorum Seminarium extitit, & meritis graviſſimis latiſſimi Regni provincias omnes æternũ demeruit. Captus denique Othmarus à Warino & Rudhardo Alemanniæ Ducibus, quorum rapiendi libidini obſtiterat, & ſtupri inſimulatus, conducto qui innocentem accuſaret Lamberto Monacho, in vincula à juratis hoſtibus conjectus eſt. Mox in cãlumniæ teſtimonium, ultorem Deum expertus Lambertus, membrorũ diſſoluto vigore ita contractus eſt, ut capite in terram more quadrupedum inclinato, non ſolum monſtroſa deformitate abominabilis univerſis intuentibus appareret, verum humi reptans, viva voce in Sanctum Domini ſe peccaſſe fateretur. Exceſſit ſanctiſſimus Abbas è carne & vinculis altero exilii año, nempe Chriſti 760. in Rhenĩ inſula Stein, & decennio poſt repertus toto corpore incorruptus, navique per Rhenum & lacum Potamicum ſive Acronium ad ſuum Divi Galli Cænobium evectus, rariſſimis inter navigandum miraculis à Numine coñendatus eſt; quippe immani exorta tempeſtate, & metuenda mole ſurgentibus fluctibus, inconcuſſa tamen navicula, non aliter atque pacatiſſimo mari vehebatur, fugiente quacunque tenderet, procella, & eamdem utrinq; à latere in muri ſeu valli ſpeciem muniente. Sed & præcipitantibus undique imbribus, ne guttula quidem in navim incidit; cereique ad caput atque pedes ſacri corporis inextincti, indeficiente inſuper cera atque lumine ad uſque ipſum Sancti Galli Monaſterium miranda luce præfulsêre. Convexerant navigantes in frugalem menſam & viriũ ſuppetias, alimenti nonnihil, & parvo in flaſcone (ſic vocant veteres) pauxillum vini, unde vix quisque guſtaret, nedum ſiti ſatisfaceret; cum ecce, crevit prodigiosè vinum, adeo, ut quantumcunque & quotiescunque bibentibus, nunquam deficeret. Claruit innumeris exin prodigiis Othmarus, & Cænobio atque Germaniæ decus æternum addidit, ut inter meritiſſimos hodie quoque meritiſſimo jure ſit referendus. *Ex Conſt. noſt. Bened. t. 1. & 2. Iodoco Mezlero Annal. noſtr. Bened. & Germ. & plurimis MSS. &c.*

Reſtitutor Monaſterii S. Galli.

Innocens captus.

Deus ultor.

Obiit A.C. 760.

Ecce rem miram!

Inter imbres intacta navis.

Lagena inexhauſta.

Innumera miracula.

Viennæ in Gallia Sancti Leoniani Abbatis. Fuit hic Abbas Electus Monaſterii Viennenſis Sancti Petri, aliaq; inter ſanctè & præclarè geſta, Monaſterium Sancti Andreæ in Colle civitatis erexit, in quo Romeliam poſtea, Monaſterii Sancti Andreæ Inferioris Fundatricem ſub Regulari diſciplina ſanctè educavit. Claruit An. Ch. 560. vel 570. *Ioan. de Boſco in Antiquit. Vienn. Molin. Menard. t. 2. Sanct. &c.*

S. Leonianus Abbas.

Clar. 570.

Cavæ Sancti Simeonis Abbatis. Hujus quamvis acta perierint, ſatis tamẽ ſuperq; ad coñendationem eſt, frequentiſſimo ac fertiliſſimo Sanctorum Monaſterio, imo exercitui penè Monachorum præfuiſſe, & eo quidem tempore, quo toto terrarum orbe Cavenſe Cænobium ob ſanctitatis famam longè celeberrimum habebatur. Fuit autem in ſerie Abbatum, totidemque & longè plurium è ſolis Antiſtitibus Sanctorum, quintus, & migravit à ſæculo A. C. 1141. *Ex monim. Cavenſ. Arn. Duac. Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Simeon. Abb.

Celebritas Cavenſis Monaſterii.

Obiit 1141.

Item, Sanctarum Benedictæ & Cæciliæ Abbatiſſarum Sweſtrenſium. De utraque breviter agit his verbis Trithemius: Benedicta in Sweſtrenſi Cænobio Abbatiſſa; fœmina ſanctæ vitæ, & magnæ Religionis ac puritatis, multas ſuo exemplo Chriſto ſponſas eodem in Cænobio adunavit. Cæcilia ſimiliter, ejuſdem loci monialis & Abbatiſſa, Virgo ſanctiſſimæ converſationis, quæ humilitate & obedientia cunctas ibidem vincebat moniales, ita ut omnium gubernatrix dignè fuerit conſtituta, magnis indiciis merita ſua comprobavit. Vtriusque feſtum 16. Cal. Decemb. agitur. *Ex lib. 3. de Viris Illuſtr. Ord. &c. tom. 2. Sanctor. Ordin. &c.*

SS. Benedicta & Cæcilia Abb.

Obedientiæ virtus.

Miracula.

In Hiſpania, depoſitio Venerabilis Fratris Martini, Novitii Vallis Eccleſiarum: qui ut primum Sacræ Religioni nomen dedit, totius perfectionis exemplar ſe exhibuit. In juvenili ſiquidem ætate, juvenilem levitatẽ exuens, accinxit fortitudine lumbos ſuos; & ſuperans mundum, dæmonẽ, & ſeipſum, glorioſiſſimas victorias reportavit: & à ſpiritibus infernalibus, viſibiliter & inviſibiliter ſuma contẽtione oppugnatꝰ, alterũ ſui ſæculi Anton. referre videbatur. Illuſit miris modis puriſſimo juveni-

Ven. Martinus Novitius

Juvenis triumphator.

Digitized by Google

Juveni astutissimus præstigiator, amoribus & minis insolentissima ausus, adeo quidem, ut ipsi etiam Fratres Monachi in ipso choro mirè mutati, in puellas transformati formosissimas, superbissimo vestitu, & obscenissima gesticulatione eidem abblanditi viderentur. Triumphavit adjuvante DEO de insidiis nocturnis diurnisque novitius miles, & velut veteranus, veteratorem, quæcunq; moliretur, delusum piis artibus avertit & fugavit, ut sui porro contemptum non ferens, cum in animum nihil posset, corpori ejus & vitæ mortali mortem intentaret. Adfuit clienti optimo Angelorum Regina, & à dæmone penè suffocatum, puerum Iesū inter ubera fovens, fugato dæmone visibiliter eripuit. Processit multo deinceps confirmatior ad pugnam, cum ab impugnando; verum solo deinceps in corpore inferi minimè desisterent, adeo multoties eidem infesti, tantaq; truculentia ipsum verberibus & flagellis concidentes, ut sæpè ipsum Fratres, & Novitiorū magister, cicatricibus & liveribus plenū sine sensu reperirēt. Factumq;, pmittente Numine, raro exemplo, ut novitius hic, sed emeritꝰ Christi miles, non sub quocunq; Tyranno, sed ab ipso Tyrannorum Principe crudelissimè excruciatus, gloriosè vincens succumberet, & quadam nocte terribiliter flagris à dæmone concisus, contracto inde ventris fluxu, victricem animum Deo redderet, & coronam acciperet, quam tam continuum prælium & gloriosa victoria merebantur. Floruit sub A.C. 1589. *Thesaur. Mon. Perfect. Chrysost. Henr. t. 2. SS. Annal. nost. &c.*

Flagellis à dæmone tæditur.

Deipara ad sū Clienti.

Flor. 1589.

DECIMO-QVINTO CAL. DECEMB.

XVII. Novembris. F.

S. Gertrudis V. Abbatissæ

IN Germania Natalis Beatissimæ & lectissimæ Christi Sponsæ, Divinæ Gertrudis Virginis, & Abbatissæ Elpedianæ, rarissimis & maximis Numinis amantissimi favoribus, gratiis & miraculis illustrissimæ. Gertrudis ex Illustrissima Comitum & Dynastarum de Hakeborn familia, quinto ætatis anno, sponso Virginum consecrata, seu potius oblata est in Monasterio Rodardesdorff Ord. S. P. N. BENEDICTI, Congregationis Hirsaugiensis reformata Cluniacensis, adeo tenellula ea ætate divinis charismatibus & gratiis prævenia atq; illustrata, ut cum admirabili formæ & corporis venustate excelleret, longè tamen illustrior ipsius animi fulgor undiq; emergeret, ut puellæ etiamnum miram apud omnes cum admirationem, tum reverentiam crearet. Crevit cum annis pietas, tunc maximè, quando Monachicis votis plenè Numini consecrata Divinis statim revelationibus mirè illustrata, adeo deinceps supra communem hominum sortem eminuit; ut ad ipsam tanquam oraculum Delphicum undique concursus fieret, & nemo ab eadem sine consolatione rediret. Tentatis inprimis certum perfugium Gertrudis fuit, adeo quidem, ut ipsa etiam vestimenta contactu Virginei ejus corporis sacrata, potentissimum iis superandis remedium afferrent; cum quidam panniculum de involucro pedum ejus cordi applicans, & per cor Gertrudis Deū exorans, omni quamprimum tentationis molestia tam in animo quam corpore, prodigiosissime se liberatum, experiretur; alia autem, eximiq; virtutis persona, similiter impugnata Gertrudem convenire, & precum ejus suffragia exposcere ab ipso Domino in somnis juberetur. Claruit Gertrudis sumis virtutib9, tanto pericurorum omnium contemptu; ut nihil omnino æstimaret, nihil formidaret, cæterum tanta animi demissione prædita, ut quoscunq; intueretur sibi omnes omnino præferret. Charitate non in Deum solum, sed & in proximum tota ignea videbatur, quidquid juvando sive solando proximo conferre videretur, tanti faciens, ut non tantum sui corporis necessitates negligeret, cibum, somnum suspenderet seu subtraheret, sed & dulcedinem contemplationis, qua in intima cælorum mirifice sublata penetrabat, adeoq; cælum ipsum, imo Christum, ut sic libeat loqui, pro Christo, relinqueret, ut uni tribulato adesset. Patientia similiter ad miraculū enituit; omni omnino virtutum genere, velut æterni Regis filia à Psalte Regio pridem collaudata, omnem decorem induta, circumamicta varietate. Fuit Cælitum omnium singulare in terris deliciū, qui ad ipsam quotidie familiarissimè invisebant, Deiparæ inprimis miris & perpetuis favoribus felicissima, cui ab ipso filio dilectissimo, specialissimè & intimè Gertrudis est commendata. Sed super omnia admiranda & stupenda prorsus est ipsiusmet Servatoris hanc sponsam suam dignatio, & dignantissima affectio, plurimis, imo assiduis, & longè maximis argumentis testatissima, è quibus pauca solummodo delibamus,

Humilitas ejus.

Charitas planè mirāda.

Quinquenq; Deo offertur.

Christum pro Christo deserit.

Oraculum

Cælites ipsi familiarēt.

Perfugium tentatorum.

Deipara à filio commendatur.

Stupendi favores Numinis.

& obiter attingimus, quæ de dilecta ſua, ipſe diverſis & magnæ gratiæ Sanctis aſſeveravit: *Ab infantia*, inquit, *ejus, eam portavi, interq; amplexus meos fovi ipſam, ſervãs immaculatam in illam usq; horam, qua ſe perfectè perfecta plenaq; mihi voluntate conjunxit. Tunc n. e diverſo, in illius amplexus cum omni virtute Divinitatis meæ illi meipſum totum reddidi. Unde ferventiſſimus amor illius erga me tunc adeo etiam eſt liquefactus, adeoq; è regione erga illam meus: quomodo vapor ignis præcedens liqueſcit ad flammam mox ſequentem &c.* Addiditq;: *Tanta hujus animæ delectatione afficior, ut ſæpenumero, dum ab aliis hominibus offendor, meipſum in ea quietiorus infinuem, atque preſſuram cordis, aliamve moleſtiam tunc corporis eidem deſtinem. Quam dum tanta (ut ſolet) gratiarũ actione ſuſcipit, tanta denuò illam devotione in unione paſſionis meæ mihi offert, omnino me reddit placatũ, facitq; ut innumeris ſæpe hominibus illius amore parcam.* Vt appareat, quantum una hęc Virgo univerſo profuerit. Nec minus illuſtre illud cum admirabili ornatu alteri cuidam apparens monile quoddam in modum trifolii triangulum ſuper pectus ſuum Rex Regum oſtendit, dicens: *Hoc continuè in Sponſæ meæ amorem monile circumferam. Quod quare triangulum ſit, ut innoteſcat univerſæ cæli Curiæ, in primo folio refulgente ſignificatur, eam mihi inter omnes proximam eſſe. Nemo n. hodie vivit hominũ, qui ſive per intentionem puram, ſive per bonã voluntatem, mihi quam illa ſit vicinior, aut conjunctior. In ſecundo folio elucet: ad nullam animam in carne viventem adeo me eſſe gratia ac favore inclinatum, atq; ad illam. In tertio reſplendet, nullum eſſe mortalem hodie, qui fidelius ſyncerius q; omnia dona mea recepta referat in ſolam gloriam meam, quam ipſa, utpote de his nihil penitus ſibi vendicans, aut uſurpans.* Adjecit quoq;: *Nuſquam optatiori congruentiori ve modo me invenire potes, quã aut in Sacramento Altaris, aut deinde in hujus meæ dilectæ corde & anima. Ad hanc enim admirabili modo omnem cordis mei Divini delectationem converti.* Vt inde manifeſto pateat, quantum ſperare liceat, per hujus Patronæ noſtræ, & ſororis dulciſſimæ interceſſionem. Rurſum alteri cuidam: *Ego*, inquit, *totus ſum illius, & eam per amorem inſeparabiliter mihi univi, ſicut argentum & aurum, per ignem in unum metallum conflantur.* Et iterum: *Ipſa mihi lilium eſt electum, quod manibus meis portare affecto. Suprema namq; eſt mihi voluptas delitioſaq;, in anima hujuſmodi caſta ac pura morari. Ipſa roſa eſt mea ſuaviter olens. Poſtremo, ipſa eſt cunctis cælitibus dulcis ſuaviſonaq; Harmonia, &c.*

Taceo longè plura ejusmodi alia, & favores ingentes ab eodem Sponſo Virginum caſtiſſimo, huic lectiſſimæ & dilectiſſimæ Virgini exhibitos; qualis inter alios fuit, cum juſſa juxta Ioannem dilectum illum Domini, caput ad pectus ſponſi ſui acclinare, omnes etiam cordis illiꝰ pulſus percipere meruit, taceo; quod idem Virginis filius, præclara quinq; vulnerum ſuorum ſtigmata cordi ejus ſenſibiliter impreſſit, ut haud imerito, pręcipuꝰ Gertrudis cultor, Beatæ memoriæ Ludovicus Bloſius noſter, aſſeveret: *niſi homines ſcirent, potentiã & bonitatem Domini eſſe interminam, vix credere poſſent, illum tantam amicitiæ familiaritatem, præcellentiſſimæ Matri ſuæ demonſtraſſe in terris, quantam iſti* (Gertrudi ſuæ) *demonſtravit.* Deceſſit Virgo ſanctiſſima ſub A.C. 1311. expectatiſſimoque triumpho cælũ univerſum implevit. Ita expectaſſe Gertrudem Cælites omnes Chriſtus ipſe teſtatus eſt, referente Bloſio: *Aliquando Gertrudis, iter faciens, inquit ille, præ nimia ſui abjectione dixit ad Dominum: Ah Domine mi, inter præcipua miracula quæ facis, iſtud valdè eximium eſſe arbitror, quod permittis, ut me viliſſimam peccatricem terra ferat. Cui Dominus: Merito ſe terra tibi calcandam præbet, quandoquidem omnis cælorũ dignitas, ineffabili deſiderio, illam jucundiſſimam horam expectat, qua te excipiat & portet &c.* De mortis genere quis ſatis explicet? *Acceperat quippe*, ait Bloſius, *in promiſſis, à Divina & nunquam fallente* Veritate: *quod ſicut in morte Chriſti, virtus amoris nobiliſſima, ſeparavit animam ipſius Domini Ieſu a corpore, ita in morte iſtius Virginis Divinus Amor deberet omnes vires ejus conſumere.* Sed & Gertrudi ipſi alias præoſtenſum, quanta ſub mortem gratia, à Numine ipſo & cęlitibus ſuſcipienda eſſet: In ſinu nimirum Domini, brachio ipſius ſuſtentata, & caput ipſius Admirabili Matre Virgine, Cælitum Regina elevante; infinita Angelorum multitudine, dein Patriarcharũ, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorũ, Virginum ac viduarum occurrentibus Choris, ſingulis Apoſtolorum ſingulos annulos aureos, ſingulari vero ac familiariſſimo ſibi Ioanne Evangeliſta, binos, offerentibus, & digitis ejus aptantibus. Effulſit magna miraculorum gloria, & prophetiæ inprimis ſpiritu donata procul poſita perſpexit, futura reſeravit, & abditiſſimas mentium cogitationes penetravit. *Ipſa*, inquit vitæ diligens ſcriptor, *fortis, validiſſimaque fuit columna Religionis, ipſa conſtantiſſima luſtitiæ ac ſanctitatis propugnatrix.* Et pergit:

Quare

Mirus amor Naminis.

Stupenda res!

De Vniverſo meretur S. Gertrudis.

Quale monile Gertrudũ.

Mira explicatio.

Quanta pro quanta gratia!

Lilium, & roſa ſponſi.

Cæli Harmonia Gertrud.

Cũ S. Ioanne Evang. ſuper pectus Chriſti recumbit.

Elogium inſigne.

Moritur 1311

Ejus humilitas.

Cæli expectatio.

Ex amore moritur.

Mortis gloria.

Miracula.

Spiritus prophetiæ.

Quare de ea non abſurdè dici poteſt, quod in diebus ejus emanavarint putei aquarum. Nam revera, quo tempore ea vixit, nemo eſt inventus, à quo ſanctæ eruditionis flumina, profuſius, fructuoſius, & efficacius manarent quam ab illa, &c. Nec prætereundum, quod Bloſius affirmat: Certior per Divinum itidem promiſſum facta fuerat, quod quisquis ante vel poſt obitum ipſius, conſiderans aut intelligens, quam benignè & familiariter Deus ſe illi acclinaverit, devotè fideliterq; in charitate laudaret Dominum, vel ei gratias ageret, pro beneficiis eidem Gertrudi collatis, non migraret ab hoc ſæculo, niſi prius Deus alicujus ſpecialis familiaritatis delectationem in anima ejus haberet. Vt haud immerito & Bloſius ipſe, & ſpectatiſſimæ hujus etiam ſæculi Congregationes noſtræ, Gertrudem ſuam quanta poſſunt affectione venerentur. *Ex Vita, S. Mechtilde, Bloſio, Landſperg. &c.*

Inſigne elogium.

Promiſſum inſigne.

S. Gregorius Epiſc.

Turonis S. Gregorii Epiſcopi. Gregorius, è Celtico Galliarum tractu ortus, Arvernicæ regionis indigena, patre Florentio, matre Armentaria, illuſtri admodum genere natus eſt. Puer etiamnum divina præventus gratia, miraculorum virtute excelluit, & patrem bis graviter ægrotantem, prodigioſè curavit. Ex Monacho Divi Martini Turonenſis, Cænobij à S. Mauro Beatiſſimi P.N. BENEDICTI diſcipulo, reformati, Cæſaroduni Turonum Pontifex renunciatus, ſingulari eruditione & meritis graviſſimis, Galliam non ſolum, ſed Eccleſiam illuſtravit univerſam. Fuit acerrimus Fidei Catholicę defenſor, & Myſterij Sacroſanctæ Trinitatis contra Arianos, omnesque omnium ſæculorum hæreticos glorioſiſſimus propugnator; quos acuratiſſimis ſcriptis feliciſſimè profligavit; aliisq; plurimis præſtantiſſimi ingenii zelique ferventiſſimi relictis monimentis, Reipubl. Chriſtianæ præclarè conſuluit. Scelere impiorum apud Regem Galliarum delatus cum eſſet, celebrato in caula ejus Brennacenſi Concilio, cælitus in accuſatores ejus nefarios animadverſum eſt, agnitoq; errore Rex mirè mutatus: *Dicam*, inquit Gregorio, *Tibi, ô ſacerdos, quod dixit Iacob ad Angelum: Non dimittam te, niſi benedixeris mihi.* Acquievit facilè Sanct. Pontifex, quia Regi nunquam ſuccenſuit. Interfuit Concilio eidem Sanct Salvius noſter, qui ipſa die graviſſima mala domui Regiæ impendentia Gregorio inſinuavit; & cõſequuta quamprimum peſtilentiſſima per Gallias lues; ſed & Principes duo Regis filii morte abſumpti ſunt. Obſtitit Pontificali planè libertate idem Gregorius noſter Chilperico Regi in Sabellianiſmum propendenti, & Sancto item Salvio connitente, graviſſima item & æterna ex eo mala prudentiſſimè à Galliarum Regno avertit. Debet eidem æternum honorem Turonenſis baſilica, uſum nempe illum Cathedræ aureæ, qua Magnus ille noſter Eccleſiæ Doctor & Pont. Max. Gregorius primus, cognominem amicum donavit, cum ad ipſum Romæ inviſeret. Cujus magnam ab eruditione & ſanctitate famam cum conſideraret ſanctiſſimus Papa, & juxta ſtaturam corporis tam puſillam intueretur, perſentiens divinitq quantum in tantillo latitaret, placido vultu ad ipſum converſus: *Dominus*, inquit, *fecit nos, & non ipſi nos; idem in parvis, qui & in magnis*, quem proin longè ferventius deinceps Magnus Papa coluit, ipſumque ac ſucceſſores ejus ſede aurea conſidere voluit. Claruit inſigni miraculorũ gloria, quæ tamen, ut erat demiſſione animi maximus, ſanctorum lypſanis ipſe adſcripſit. Mortuus eſt A. C. 596. jure merito *Magni Galliarum Gregorii* nomen adeptus, & inter Tutelares præcipuos cooptatus. *Baron. Iepeſ. Vincent. Tith. Claud. Rob. Stengel. Annal. noſt. &c.*

Puer miraculis claret.

Ex Monacho Epiſc.

Hæreticos profligat.

Accuſatur.

Rex gratiam ejus rogat.

Plagæ domui Regiæ illatæ.

Regem à Sabellianiſmo vindicat.

AEternum decus Eccleſiæ ſuæ.

Statura corporis puſilla.

Miracula ejus.

Obiit 596.

In Anglia S. Hildæ Virginis & Abbatiſſæ, neptis Eduini Regis. Hilda Regio orta genere à S. Paulino noſtro Northumbriç Epiſcopo ad fidem converſa, cum relictis ſæculi pompis, totam ſe Chriſto conſecrare geſtiret, ad Orientalium Anglorũ Regem, cognatum ſuum ſecedens, inde ad Calenſe Galliæ Cænobium ſe contulit, ubi ſoror ejus Hereſuidis, mater Adulphi Regis cucullum amplexa fuerat; cujus exemplum imitata, & ipſa ſæculo renunciavit. A Sancto Aidano a. in patriam revocata Wirenſi primum, mox Heorthevenſi, tum Kalcaceſtrenſi, demũ Streneshalcenſi Cænobiis præſtitit. Fuit juſtitiæ, pietatis & caſtimoniæ ſpeculum, maximè a. pacis & charitatis ſtudiis celebrata; tantæ inſuper ſapientiæ laude celebrata, ut maximi Reges ac Principes ab ea conſiliũ expeterent, acciperentq;. Neq; Virginũ ſolum, ſed & virorum eodem in Cænobio Streneshalcenſi exemplar facta eſt; ex quibus plurimi ſanctitate celebres, ad diverſas Cathedras evecti ſunt, adeo celebri Hildæ nomine, ut procul etiam poſitis occaſionem correctionis & ſalutis miniſtraret. Vt verum illud fieret ſomnium, quod ea prægnanti olim matri Bregoſvidi oblatum eſt, cum ſub veſte fulgoris monile aſpiceret, ex quo omnes

S. Hilda Virgo Abbat.

Regii generis

Fit Monialis

Laudes ejus.

Somnium matris ejus.

Digitized by Google

Britanniæ fines mirè reſplendeſcerent. Laboravit ante mortem ſexennium totũ febri aſſidua, & ſeptimo demum anno, ad Regnum æternum evocata ætatis 66 religionis 33. Chriſti 680. feliciſſimè deceſſit, quam longè poſitæ, binæ Hacanenſis ab ipſa conditi Cænobii moniales inter admirandæ lucis ſplendorem, & Angelorũ obſequia in cælum evolantem intueri, eaque ipſa obitus hora ſororibus nunciare meruerunt. *Ex Ven. Beda, Hiſt. Eccl. Angl. Hugon. Arnold. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Obiit 680.

Gloria.

S. Ioannes Mon.

Eodem die Sancti Iocnnis Monachi diſcipuli Sancti Gregorij Papæ & Apoſtolorum Angliæ adjutoris indefeſſi, qui poſt plurimos in diſſeminanda Chriſti fide labores, ad mercedem æternitatis vocatus eſt. Claruit ſub An. Ch. 620. *Ado Trith. Hugo, &c.*

Clar. 620.

B. Garimundus Epiſc.

In Gallia Beati Garimundi ex Abbate Pontigniacenſi Altiſiodorenſium electi Epiſcopi, qui ab impiis nequiter exagitatus, & ad ſedem ſuam minimè admiſſus, cum ea de cauſa ovium ſibi commiſſarum detrimentum plurimum dolens, Pontificem ſummum adiret, in ipſa via cum multis aliis occubuit. *Ex Menol. Ciſterc. tom. 2. Sanct. &c.*

B. Edmund.

In Gallia item Beati Edmundi, ex Canonico Regulari, Monachi Claræ vallenſis, qui cum à dæmone graviter tentatus cucullum exuere cogitaret, jucunda & mirabili viſione in propoſito confirmatus, magna cum ſanctitatis laude perſeveravit, & ad extrema deveniens B. Bernardum in gloria intuitus, cum eodem exultans & laudans ad æternam patriam migravit. *Chryſoſt. Henriq. tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

S. Hiltrud. Comitiſſa.

Bingii natalis S. Hiltrudis Virginis Comitiſſæ Spanheimenſis, cujus ſanctitatem & in vita, & poſt mortem Divina Hildegardis noſtra præclariſſimo teſtimonio commendavit. Obiit A. C. 1177. *Chron. Hirſaug. Ioan. Trith. Hugo Menard. Arnold. Duac. Annal. noſt. German. & Aquila Imper. Bened. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Obiit 1177.

DECIMO-QVARTO CAL. DECEMB.

XVIII. Novembris. G.

S. Odo Abb.

TVronis, tranſitus Beati Odonis Abbatis Cluniacenſis. Odo nobili Francorum proſapia natus Monachicæ perfectionis ſpeculum à primo Religionis Tyrocinio fuit, inſignibus à Deo miraculis commendatus. In ſæculo etiamnum cum in Regulam S. P. N. incidiſſet, legeretque ut Monachi veſtiti dormirent, nunquam deinceps veſtem exuit, & Monachorum ſtudia, ut potuit, ſua fecit. Sed poſtquam Monachum Gigniaci profeſſus, ac deinceps Abbas Cluniacenſis creatus eſt, multo magis ejus ſe fervor prodidit, eruditionis ſanctitatisque titulis adeo celeber, ut tanquã Concilii ſalutaris promptuarium unicum toto terrarum orbe ſuſpiceretur; attonitis inſolentia famæ ſummis quibusque Principibus, & ſua paulatim omnia ſenſa, judicia ſeipſos denique Odoni, ejusque quos inſtituerat diſcipulis, ſubjicientibus; ut quererentur perſæpe iſti, ad ſe cauſas & negotia Orbis devoluta, quæ minimè exambientes, ſed removentes pro virili, admittere tamen coacti ſunt, Principibus eò, velut ad Delphicum gentiles olim Oraculum, undiq; confluentibus, & reſponſa ſollicite flagitantibus; accedentibus prodigiis cæleſtibus, & quotidiano quidem illo, quo in innumera quotidie confluentium frequentia, alimenta nunquam defecerant; de quo etiam Sanctus Petrus, dictus Venerabilis: *Factum eſt*, inquit, *Cœnobium Cluniacenſe, non ſolam extraneorum hoſpitium, non tantum confugientium aſylum, ſed, ut ſic loquar, Reipubl. Chriſtianæ Ærarium; agit parcius in proprios, profuſius in alienos, nec attendit quid poſſit, ſed quid ſuperveniens velit. Ea de cauſa, nec ſua ei nec aliena ſufficiunt, quia longe major eſt quantitas erogatorum, quam liberalitas largitorum, &c.* Quanti autem ab Eccleſia univerſa ejusdemque ſummo Principe Romano Pontifice fieret Odo noſter, præter plurima alia, vel ex eo ſatis liquet, quod flagrante pernicioſiſſima illa inter Hugonem Italiæ Regem, & Albericum Romanæ Vrbis Principem diſſenſione, unus Odo componendæ illi ſufficere viſus eſt, & eam ob cauſam à Leone VII. Romam evocatus opinioni de ſe conceptæ inſigniter ſatisfecit. Fuit miraculo univerſis, juſſuſque Romani Pontificis Sancti Pauli prope Vrbem Monaſterium reformavit, collapſamque in Italia Monachicam diſciplinam præclare reſtituit; propagata deinceps per Gallias non ſolũ & Germaniam, ſed Hiſpanias & remotiſſimas quasque gentes Ordinis reformatione, tanto ubique ſucceſſu, ut ſuperſtes ipſe, ſupra bina Cænobiorum millia, unus

Iuvenis fervor.

Fit Mon. & Abbas.

Celebritas nominis.

Ærarium Reip. Chriſtiana Cluniacum.

Componit diſſenſionem graviſſimam

Laus Cluniac.

Reformat Ordinem Monaſt.

Concurſus & miracula.

Digitized by Google

unus dirigeret, & ad nutum obſequentes totos Monachorum exercitus haberet; ſtupentibus rei novitate univerſis, & confluentibus ex toto terrarum orbe, qui ad famam tanti nominis Magiſtri Cluniacũ petentes, in tot Sanctorum admitti contubernium, ſancta ambitione ſollicitè, humiliter, & enixè efflagitabant. Inter alias è cælo gratias Odoni ſine numero venientes, nõ minima illa, quod ad ipſum Sanctiſſimus Patriarcha noſter BENEDICTUS, cum Sancto Martino Turonenſiũ Pontifice frequentius inviſeret, & cum eo familiariſſimè colloqueretur, ipſum inſtrueret, eosque qui ipſi obſequerentur, magnis favoribus, qui obſequi negligerent, vindicta cælitus proſequeretur. Chriſti anno 942. exardeſcente denuo, inter memoratos ſupra Principes odio, & rebus ad bellum fædiſſimum inclinantibus, in Italiam denuo vocatus vir ſanctus, cum in diſſidiis Principum componendis, concilianda Eccleſiis & Regnis pace, Monaſteriisq; reformandis conſenuiſſet, Romæ ex febri moribundus, mortis inducias à Numine impetravit, donec Turones reverſus. Sancti Martini, quem unicè ſemper dilexerat, Tutelaris ſui ſolemnitatem ibidem celebraſſet. Tunc vero redeunte febri, Sacroſanctis Eccleſiç Sacramentis ritè munitus, inter ferventiſſimas ſuas Fratrumque Sanctorum preces, impollutam Deo animam reddidit. Claruit admirandis cum in vita tum poſt mortem prodigiis, quibus brevitatis cauſa prætermiſſis, illud unum innuimus: Odoni plurimum debere omnem ſæculorum poſteritatem, cum ob orbem terrarum viris ſanctiſſimis ejuſdem diſcipulis impletum, meritiſſimis Pontificibus & Doctoribus inſtructiſſimum, optimis denique paſſi introductis conſuetudinis, penè reſtauratum; cum ob Religionis portum, innumeris in hoc ſæculo naufragis apertum, & Ordinem S.P.N. BENEDICTI ſummo cum omnium fidelium plauſu atque fructu reſtauratum, ut ad ipſum, quæ deinceps bono publico à tot Sanctorum ejusdem Inſtituti poſt ipſum millibus, geſta ſunt, jure merito pertinere videantur. Reliquit non pauca præſtantiſſimi ingenii monimenta, eaque inter, Officium totum cum Cantu Sancti Martini Feſto, per totum terrarum orbem uſurpatum. Fuit intemeratæ & BENEDICTÆ noſtræ Admirabilis Matris cultor præcipuus, ex utero matris eidem conſecratus; per Auguſtiſſimæ nimirum Patronæ partum Virgineum ipſa Nativitatis Dominicæ nocte, ut naſceretur, prodigioſè impetratus, inſtituitque grati animi digniſſimo in tantam Tutelarem & Matrem monimento, ut ampliſſima Ordinis *Reformatio* ſub ipſius *Deiparæ auſpiciis, nomine & Protectione* ab Univerſis ſuæ poſteritatis diſcipulis celebraretur; ſolitus ipſe non alio nomine eamdem Cæli Imperatricem, quam *Matris Miſericordiæ* appellare. *Ex Vita per Ioannem diſcipulum, Biblioth. Cluniacenſ. Iepeſio, Baronio, Balingh. Annal. noſtr. & tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Converſus ad religionẽ

S.P.N. ſæpe ipſi adeſt.

Meritæ Odonis.

Mortis dilationem impetravit.

A.C. 942.

Miracula.

Meritæ.

Fructus ex Reformatione Ordinis.

Officium S. Martini componit.

Deiparæ addictiſſimus.

Reformatio ſub Tit. B. M. V.

In Monaſterio Lirinenſi Sancti Amandi Abbatis & Confeſſoris. Amandus Sanctiſſimorum Abbatum diſcipulus & ſucceſſor, eruditionis ſanctitatisque fama adeo celebratus eſt, ut eo regimen Cænobii Lirinenſis tenente, ad locum illum incredibilis pene canditatorum multitudo confluaret, & cucullum exambiret: ex quibus ille tota cælo agmina conſcribens, adeo Monachorum Cænobii ſui numerum adauxit, ut trium millium ſeptingentorum, *verè in generatione ſua Benedictus*, & Archiparentis BENEDICTI verè æmulus celebraretur. Fuit & à pudicitia, & inſigni vitæ innocentia præcipuè commendatus. Tandemque, ut veteres MSS. loquuntur, *omni ſanctitate & gratia plenus*, conſummato curſu præſentis vitæ, vocatus eſt ad gaudia cæleſtis patriæ; cujus regimen meritis graviſſimis locuples & inprimis memorabile habetur, ejusq; hac die feſtivitas digno honore celebratur. Claruit A.C. 700. *Ex monim. Lirin. Vincent. Salern. t. 2. Sanct. &c.*

S. Amand. Abbas.

3700. Monachorum pater.

Inſigne Elogium.

Claruit An. 700.

Ibidem Commemoratio inſignis Sanctorum Eucherii, Silvani, Vincentii & Anſelmi, Abbatum & Confeſſorũ. Fuêre hi omnes è tanto perfectiſſimorum Monachorum numero lectiſſimi Abbates, meritis & vitæ ſanctitate illuſtriſſimi, quorum res geſtæ cum litteris conſignatæ perierint, nomina tamen indelebili charactere libro Vitæ inſcripta, ab Angelis & hominibus celebrantur. *Ex monim. & ſcript. cit. &c.*

SS. Abbates Quatuor.

In Cænobio Calmeliacenſi, S. Theofredi Abbatis & Martyris. Theofredus, patre cognomine Theofredo ſeniore Auroſionũ Principe, matre Lerlitride natus eſt: Sancti Eudonis patrui ſui exemplo illectus, Calmeliacenſi in Cænobio cucullum induit, & Cellerarius poſtea Monaſterii ab eodem Eudone creatus, maxima cum charitate munus illud obiit.

S. Theofredus Abbas.

Cellerarius Illuſtriſſim.

Abbas. Mortuo patruo omnium votis eidem in Abbatiali honore ſubrogatus, non multo poſt, Saracenis in Aquitaniam irrumpentibus, Monaſterium etiam ſuum invaſuros diſcipulis prædixit, & cum ſeparari nollent ab ipſo Fratres, ut fugerent precibus tandem effecit, ipſe autem ante altare Sancti Petri Apoſtolorum Principis proſtratus, Deum, ut ſe hoſtiam vellet, exoravit. Comprehenſus, virgis atrociſſimè cæſus, immaniter laniatus & deturpatus eſt. Minantibus dein mortem, & Cænobii incendium, niſi Fratres proderet: *Deum loci defenſorem fore*, reſpondit, *ſe vero velle pro ovibus animam ponere.* Nervis proin crudeliſſimè flagellatus eouſq; eſt, donec exanimis rueret. Cum autem Sacrilegi Feſtum quoddam ſceleratiſſimo cultu ea ipſa die celebrarent, relumptis Divina virtute viribus Sanctus Abbas, in impietatē ſacrorum illorum mira conſtantia vehementer invectus, Martyrii lauream pro pietate meruit, jactoque in caput à Sacrificulo lapide mox corruit. Quo facto totus ille locus horrendum intremuit, obortisque denſiſſimis tenebris & immani ventorum vi, cum conglobati hoſtes, junctis in modū teſtudinis clypeis, contra impetum tempeſtatis conſiderēt, plurimi vi tonitruum exanimati ſunt. Reverſi poſtea è latebris Monachi, cum comminuto craneo, cerebrum ipſum S. Patris ſui intuerentur, inter lugubres queſtus eum in cellam deportarunt, manusq; ac pedes oſculati ſunt, quos illo ab officio ipſe prohibuit, & totos ſeptem dies in Martyrio ſuo ducens, exhortari diſcipulos blandiſsimis ſermonibus ad SS. Regulæ obſervantiam & reverentiam non deſiit, donec hac demum die ſub A. C. 725. ad Triumphos æternos Martyrum hilaris excederet. *Ex Ordinario Caſæ Dei, Chron. Calmeliac. Hugone, tom. 2. Sanctorum Ordin. Vulgo autem S. Theofredus, Sainct. Chaffre appellatur.*

Predicit vaſtationem Cœnobii.

Martyrium exorat.

Conſtantia ejus.

Martyrio coronatur.

Numinis vindicta.

Moritur A. C. 725.

In Monaſterio Claræ-vallis Beati Odonis, ejusdem Monaſterii Subprioris, viri verè pauperis ſpiritu, & humilis corde, mira morum manſuetudine & ſuavitate prædīti, qui inter alia pietatis indicia in oblatione ſalutaris hoſtiæ, talem ſe vultu totiusque corporis geſtu exhibuit, ut ad modum Sanct. Simeonis ipſe quoque tenere puerum, eiq; mira jucunditate plaudere videretur. Idem de imminente morte S.P.N. Bernardi ſollicitus, inſtantiſſimis precibus à Numine prius mori impetravit, ne tanti Patris funeri ſuperſtes eſſe cogeretur. Viſitavit ſupremum decumbentem Doctor Melliſluus, cumque trepidantem nonnihil, quaſi minus perfectè vixiſſet intueretur, plenus DEI ſpiritu, ſic ipſum alloquutus eſt: *Quid trepidas? Quid turbaris anima beata? A diebus adoleſcentiæ tuæ, devotum Chriſto famulatum in multis & magnis laboribus exhibuiſti, & exire formidas? Perge, perge ſecurus: Ego tibi in veritate dico, quod recto curſu ad Creatorem tuum perveniens, & Sanctus coram ipſo apparebis.* Qua voce quaſi cæleſti oraculo confortatus, placido vultu hominē exuit, & ad cæleſtem patriam evolavit. Cujus pedes reverenter accedens Bernardus oſculatus eſt, & ſacrum ejus corpuſculum honorificè ſepelivit. *Montalbo, Manriq. Perales, Brito, Ruſca, &c.*

B. Odo Subprior.

Celebrantis devotio.

Reſolvi cupit.

Solatur trepidantem S. Bern.

Pedes ejus oſculatur S. Bern.

In Anglia B. Richardi cognomento Faſtolphi, Abbatis Fontanenſis, eruditionis & pietatis laude præſtantiſſimi, qui omne penè tempus in legendis, meditandis & explicandis Scripturæ locis poſuit, & relictis non paucis ingenii monimentis, miraculorum gloria illuſtris ad Dominum abiit, cujus alia inter, quatuor Commentariorum in S. Scripturam libri præcipuè commendantur. Claruit An. Chriſti 1150. *Phen. reviviſc. Henriq. &c.*

B. Richard. Abb.

DECIMO-TERTIO CAL. DECEMBR.

XIX. Novembris. A.

S. Patroclus Abb. IN territorio Arvernenſi Sancti Patrocli Abbatis & Confeſſoris. Patroclus Bituricenſis patria, Aetherio patre, nō quidem nobili, ingenuo tamen natus eſt. Miſſus ad paſcendas oves, à fratre ſuo Antonio, qui litteris dabat operam, per contemptum *ruſticus* appellatus, relictis in agro ovibus, nemine ducente ad Scholas ultro contendit, & feliciſſimo ſucceſſu, digniſſimos in ſtudiis progreſſu fecit. Dehinc Mumioni, qui quondam cum Childeberto Rege magnus habebatur, commendatus, adeo ſe ipſi probavit, ut filii loco haberetur. Oblatas elegantis atque ingenuæ puellæ nuptias conſtanter reſpuit, & in Clerum primum adſcriptus, dein Virginum Cœnobium condidit, & ipſe in ſolitudinem contendens, poſt longas

Pueri fervor ad ſtudia litt.

Nuptias reſpuit.

Digitized by Google

Tentatio ejus gas dæmonis tentationes, quibus parum aberat ut vinceretur, & desertum desereret, in oratione prostratus, singulari Numinis adjutorio victor evasit. Visus siquidem sibi, ab Angelo in altissima columna repente constitui, ex qua mundum universum, & quæ sceleratè in eo gererentur, furta, adulteria, homicidia & mala ejus universa simul semelq; intueretur. Inspexit, abhorrruit & desinente quamprimũ tentatione in hæc verba erupit: Ne quæso Domine revertar ad has pravitates, quas dudũ, te confessus, oblitus sum. Ædificavit postea Columbariense celebre Cœnobium, in eoq; cucullum amplexus, & Abbas effectus, omnibus se Fratribus bonorũ operum exemplar exhibuit, & ad magnã eosdem vitæ perfectionem instituit. Claruit insigni miraculorum gloria, dęmonibus inprimis formidandus, quos manu imposita & crucis signo ab energumenis potentissimè profligavit. Mortuus est in senectute bona, cum convocatis Fratribus transitum suum annunciasset. Sepultus est in suo Columbariensi Cœnobio, miraculis etiam deinceps quotidianis à Numine cõmendatus. Claruit A. Ch. 570. *Ex Vita per S. Greg. Turon. Molan. Galesin. Iepes. Arnold. Duac. t. 2. Sanct. &c.*

Mirè liberatur.

Condit Monasterium.

Dæmonibus formidabilis.

Clar. A.C. 570.

S. Theodemirus Abb. In Cœnobio Miciacensi S. Theodomici ejusdem loci Abbatis. Hic celeberrimę Aurelianensis Cathedralisq; Ecclesiæ Decanus, honore omni & sæculi plausu servitutem Christi potiorẽ habuit, professusq; Monasticen in sanctissimo Miciacensi Cœnobio, tanta non multo post vitæ perfectione cæteris præfulsit, ut ejusdem Monasterij Fratribus præesse meruerit. Clar. A. C. 560. obiitq; 12. Cal. Dec. cujus felicem animum ab Angelis psallentibus in cælum deferri S. Liphardus noster intueri meruit. *Car. Sauss. Annal. Eccl. Aurel. Hugo, t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Clar. 560.

In cælum defertur.

S. Egbertus Episc. Eboraci in Anglia Natalis Beati Egberti ejusdem civitatis Episcopi. Egbertus (de quo alii alias, & nos jam supra quędam attulimus) ejusdem nominis germanum Fratrem Egbertum Northumbriæ Regẽ habuit. Verum contempta Regia, servis Christi adlegi, & abjectus esse in Domo Dei eligens, cucullum in Girvensi sive Wirensi Cœnobio amplexus, & litteris & sanctitate mirum in modum excelluit, æternoq; merito Regnum demeritus, litterarum studia, ipse Magister Magistrorũ mirificè promovit, professusque publicè litteras, alios inter discipulos, celeberrimũ illum orbis Doctorem Alcuinum sive Flaccum Albinum habuit. Archiepiscopus demum Eboracensis renunciatus, Ecclesiæ illius honori & utilitati æternum consuluit, instructissimam illic Bibliothecam comparavit, bellorum clade & calamitate res diminutas & afflictas feliciter restituit, pallii usum diu intermissum recuperavit, sedemq; ad pristinum florem, decorem, & dignitatem revocavit. Merito à Guilhelmo Malmesburiensi, *Omnium liberalium artium Armarium & Sacrarium* appellatus, cujus, alia inter Alcuinus discipulus ille magnus in suis ad Carolum Augustum litteris, his verbis meminit: *Date mihi exquisitiores eruditionis Scholasticæ libellos, quales in patria habui, per bonam & devotissimam Magistri mei Egberti Archiepiscopi industriam; & si placet sapientiæ vestræ, remittam aliquos ex pueris nostris, qui excipiant inde quæque necessaria, & revehant in Franciam flores Britanniæ*, & non sit tantummodo in Eboraco *Hortus conclusus*, sed etiam in Turonica *emissiones paradisi*. Idem alibi *Thesaurorum Sapientiæ Haredem se*, à Magistro suo Egberto institutum profitetur; ut tanti Pontificis merita nullis dignè laudibus celebrentur. Præfuit Episcopatui annis 56. à morte juxta fratrem suum Regem tumulatus. *Guilh. Malmesburiensis, Nic. Harspsfeld. & alii rer. Britann. script. &c.*

Merita ejus.

Elogium insigne.

Alcuini littera ad Carolum Imp.

Sapientia Egberti.

Regium genus.

Alcuini præceptor.

In Saxonia, depositio Sanctæ Mechtildis Sanctimonialis Virginis, Divinis revelationibus illustrissimæ. Mechtildis generosis in Saxonia nata parentibus, patrẽ Baronem de Hackeborn, *sororem, magnã illam & Admirabilem Gertrudem Elpediani Cœnobii Abbatissam habuit.* Cum autem vix in lucem edita Mechtildis, moritura videretur, acceleratus quamprimum Baptismus est; quam tamen Sacerdos cum vidisset, prophetico afflatus spiritu, minimè tunc morituram, imo Deo olim sacrandam, magnamque & celebrem fore prænunciavit. Ita factum, & ut postea cuidam revelatum est: Non aliam ob causam Deus Baptismum accelerari voluit, quam ut maturius eam sibi sponsam assumeret. Teneris proin annis Deo in Monasterio oblata, & Spiritus, qui sororem suã Gertrudem repleverat particeps facta, admirandis visionibus & revelationibus mirificè illustrata est. Habuit familiares admodum cælites ipsos, quin & Cæli Imperatricem Augustissimam ipsumq; Regem sæculorum Christum Dominum, à quo tenerrimè dilecta plurimos favores recepit. Fuit Cantrix Cœnobii Elpediani (vulgo *Helfte,*) *cujus verba*, inquit vitæ scriptor,

S. Mechtildis Virgo.

Generosum genus.

Prædicitur ejus sanctitas.

Caussa accelerati Baptismi.

Deipara & Christo ipsi familiaris.

Elogium.

ptor, *melle erant suaviora, & spiritus igne ferventior.* Scripsit plenissimum lucci cælestis librum de Spirituali gratia & revelatione, sæpius diverso idiomate typis vulgatum, tandemq; miraculis & sanctitate ac Prophetiæ Spiritu clara obdormivit in Clar. 1300. Domino post Annum Christi 1300. *Ex Vita & libro ejus passim vulgato, lib. Insin. Div. piet. Arn. Duac. Car. Stengel. Annal. nost. Germ. t. 2. Sanct. &c.*

B. Guilhelmus Mon. In Gallia Beati Guilhelmi Monachi Claræ-vallis Mellifluu Doctoris nostri discipuli, cælestium rerum contemplationi dedititissimi, qui revelationibus clarus, & meritorum gloria clarissimus, in senectute bona sanctissimo fine quievit. Hic beato Roberto, secundo Claræ-vallensium *Spiritus propheticus.* Abbati, duorum Monachorum, qui miserè à Religione postmodum defecerunt & excusso Monastico jugo, ad vomitum vitæ sæcularis redierunt, deplorandum exitum, prout ipsi Divina gratia ostensum fuerat, prædixit, & multis aliis signis clarus effulsit. *Menol. Cist. Chrys. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Sola manus impositione agros curat. Eberbaci in Germania Beati Aniani Conversi, gratia miraculorum illustris, qui super ægros manus imponens, ingenti ad ipsum concursu, sexus utriusq; pauperum ac divitum facto, eis integram sanitatem restituebat: sed quod magis mirandum est, ut erat verè obediens & humilis, sicut charitate ductus indies plura *Cessat à miraculis ex obedientia.* miracula operabatur, ita Superiorum imperio obtemperans, (qui quietem Fratrũ tanto quotidie concursu, & hospitum frequentia nimiis expensis Cœnobium gravari querebantur) ab eorumdem miraculorum patratione cessavit; ideoq; mirabilior apparens, ab omnibus ut vir Angelicus summa in veneratione habitus, tandẽ meritis & senecta gravis ex hac vita ad immortalem migravit. Novit virum DEI Beatus Cæsarius Heisterbacensis, & sacra precum ejus suffragia sibi rogans, istud responsi retulit: *Ego quotidie oro pro te, & pro toto mundo.* Vt appareat, quanti unius sæpe simplicis & contemptissimi Fratris Conversi orationes, in conversione peccatorum viris Apostolicis collaborando possint, & apud Dominum mereantur. *Cæs. ipse, Phil. Seguin. Chrys. Henr. t. 2. SS. &c.*

Pro toto mundo orat quotidie.

Prope Namurcum depositio Beatæ Elisabethæ, sanctimonialis, morum integritate & vitæ puritate celebertimæ. Hæc felicissima Beatæ Iulianæ Cornelienſis socia, eidem inseparabiliter adhærens, diuturnum exilium, plenas laboris & discriminis peregrinationes, contemptus, irrisiones, & injurias pro Christi amore, & promotione Solemnitatis Corporis *Exilium ejus illustre.* Christi mira patientia, magnanimitate & constantia superavit, divinisque favoribus, & revelationibus illustris felicem ærumnarum finem sortita, prædicente ipsi transitum Iuliana, hilaris ad æternitatis beatissimæ gaudia, rectissima via transit, tanti ab ipsa Iuliana facta, ut nullas pro defuncta preces persolveret, causamq; rogata, nihil aliud quam hæc ipsa responderet: Injuriam Sanctis facere, qui Deum pro sanctis exoraret. *Arnold. de Raisse, Ioan. Gilleman Ioan. Disthemius Blerus, t. 2. Sanct. Ord. Annal. Germ. Aquila Bened. &c.*

B. Elisabeth. Mon.

Recta ad cœlum pergit.

DVODECIMO CAL. DECEMBR.

XX. Novembris. B

S. Bernwardus Episc. IN Germania S. Bernwardi Hildesheimensis Episcopi. Bernwardus sive Barwardus illustrissimo genere, patrem Comitem de Sonnerschenburg, (quæ familia postera etiam ætate Palatinatum Saxonię meruit,) matrem Palatinam habuit, Adelberonis Palatini Comitis filiam, quibus *Illustrissimũ genus.* puerili jam ætate, futuræ sanctitatis specimen illustre præbuit, Tangmaro primũ, inde Osdago nostro ex Augiæ Divitis Monacho Hildesheimensium Episcopo educandus traditus, litteris & vitæ sanctitate celebre nomen consequutus est, adeo ut curæ ejus Ottho III. postea Imperator, septuennis etiamnum puer crederetur, & is Imperio plenè potitus, non aliter atque puer consuesset, Berwardi arbitrio duci & dirigi vellet atque exambiret. Osdago mortuo cõmunibus omnium votis ad Hildesheimensem Cathedram expetitus, à Willegiso Archiepiscopo consecratus est. Mirum quam sollicite accurateq; quæ Episcopi sunt ipse impleverit, Nocturnum Officium Divinum cũ Fratribus in Ecclesia persolvens. Post Missarum solemnia in publicum progressus, totum se audiendis pauperum causis, suæq; Ecclesiæ negotiis impendit. Centum quotidie pauperes liberalissimè refecit. Ad mensam cum Fratribus religioso cum silentio assedit, cunctis ad Lectionem diligenter attentis, quamvis è populo etiã, multos quotidie mensæ adhiberet. Otii juratus hostis nihil non artis attentabat, ut rem-

Otthoni III. Imper. acceptissimus.

Fit Episc.

Causas pauperum ipse audit.

Lectio mensæ

ut tempus omne benè impenderet: Pictoria non parum valuit, fabrili etiam & cluſoria inſigniter excelluit, ut & Architecturæ peritia, qua inſignia multa ædificia, magna poſterorum admiratione ipſe molitus eſt, neglecta ab anteceſſoribus reſtituens, Eccleſias reparans & exornãs, ſplendidam Sanctæ Crucis baſilicam, & Sancti Michaelis ampliſſimum Cænobiũ de novo exſtruens, in quo 66. Sanctorum Corpora ſumma cum veneratione recondidit, & prædiis ſufficienter dotatum digniſſima Monachorum noſtrorum colonia inſtruxit. Cæterum declinante jam ætate, & deficientibus viribus, Monaſticæ profeſſionis jugum ibidem ſuſcipiens, paulo poſt in morbum incidit, quo quinquennium totum benè excoctus, meritis graviſſimis locuples in cælum evolavit. Sepultus ibidem ante Beatiſſimæ Virginis aram, plurimis & inſignibus à Deo prodigiis honoratus, cæleſti inprimis ad tumulum concentu, facibus prodigioſè collucentib9, & mira odoris fragrantia omniũ nares perfundente. Ei ſe debet Saxonia, feliciter aliquoties contra hoſtium incurſiones defenſam. Debuit eidem plurimum Imperium univerſum, ſub Otthone maxime ejus nominis tertio, Bernwardi conſilio providè adminiſtratum; ſed & urbs nobiliſſima Hildesheimenſis, muro & turribus munita, inſigniter exculta atque ornata, & civitatis jura imũnitatesq; ac privilegia conſequuta. Prophetico ſpiritu claruit vir Sanctus, & cum pauper Scholaris Piligrinus ante fores ſtipem rogaret, *ut introduceretur Archiepiſcopus Colonienſis imperavit*, pauperemq; loco principe in menſa collocans, ut primam, quam Coloniæ decantaturus eſſet Miſſam pro paupere Bernwardo offeret, exoravit. Fecit poſtea Piligrinus, & ſtupentibus cantoribus *Requiem, &c.* præter ſuam & omnium opinionem inchoãs, cum in *memoria Vivorum* Bernwardi ut promiſerat meminiſſet, de tranſitu ejus Divina revelatione cognovit; miſſisque Hildesheimium usq; exploratorib9, ea ipſa hora Bernwardum ad ſupera emigraſſe didicit. Ejus gloria ipſa die Eremitæ cuidam oſtenſa, auditis per triduum totum Angelorum his vocibus: *O felix anima Bernwardi, cujus merita adhuc hominibus ſunt incognita, Deo autem & nobis valdè nota!* Apparuit eidem & ipſe glorioſus Pontifex: *Ego*, inquiens, *ſum Bernwardus Epiſcopus Hildesheimenſis, quem trina viſione in Choro Angelorum collaudari audiſti. Ego templum in Hildenshein Angelis conſtruxi, & Virginis Filium patrimonii mei ſucceſſorem feci, cunctisq; ſæculi voluptatibus renunciavi; habitum Angelicum* (Monaſticum) *ſuſcepi, nunc quoq; centuplum omnia recepi, ac in tali jubilo ſicut vidiſti, vitam æternam poſſideo*, quibus dictis ingenti cum lumine diſparuit. Viſa à multis, & ſæpe ad tumulum ejus luminaria divinitus accenſa, & auditus cantus Angelicus, mira juxta cæleſtis odoris fragrantia omnium nares perfundente. Coruſcavit à morte miraculorum gloria admiranda, morbos comitialem, Stranguriæ, Hemorroidis, ſacri ignis, fiſtulæ, cæcitatem aliaq; incommoda corporis & mentis feliciſſimè profligans, dæmones ab obſeſſis ejiciens, vincula captivorum diſſolvens, naufragos eripiens &c. Relatus eſt in Sanctorum numerum à Cæleſtino ejus nominis III. 6. Id. Ianuarii anno Pontificatus 2. Deceſſit ex hac lachrymarum valle A. C. 1022. *Ex Vita per Tangmarum Chriſt. Brovvero, Crantzio, Cratepolio, Bruſchio, Demochar. Trithem. Aquila noſt. & Annal. Germ. ac Bened. &c.*

Apud Velaunos Sancti Eudonis primi Abbatis Calmeliacenſis, magnæ ſanctitatis viri. Eudo Illuſtriſſimo natus genere, ex Auroſionum Principe humilis Chriſti ſervus, ad miram perfectionis ſublimitatem per ſui triumphum aſcendens, prim9 poſtea Calmeliacenſis Cænobii Abbas eſſe meruit. Eo poſtulatus è Sanctiſſimo Lirinenſi Monaſterio, inde illuſtrem ſimul ſociorum Monachorum coloniam deduxit. Valuit plurimum vitæ ſanctiſſimę religioſiſſimo exemplo, & inſigni maximè animi demiſſione, quæ in tanto Principe ab omnibus haud imerito ſuſpiciebatur, quibus, aliisq; virtutibus plurimos ad virtutis ſtudia accendens, alios inter nepotem etiam Illuſtriſſimum Sanctũ Theofredum adeo excitavit, ut nihil pri9, quam patruo ſanctiſſimo fieri ſimillimus exoptaret. Quem dein calcatis ſimiliter honoribus ſuperiorem, ut propoſiti, ſic perfectionis ſtrenuum imitatorem Eudo habuit, & cum eximia in Fratres charitate ferventiſſimum cerneret, Cellerarium creavit. Mortuus eſt Eudo 12. Cal. Decemb. ſub A. C. 650. cum Cænobium ſuũ, & opib9, & ædificiis, & ſanctitate atq; frequentia Monachorum beatiſſimum reliquiſſet, omnium illico oculis & votis in Theofredum rejectis, qui meritorum poſtea magnitudinem Martyrii inſuper laureola cumulavit. *Ex Monim. Calmeliac. Ordinar. Caſa Dei. Hugone, t. 2. Sanct. &c.*

Ibidem

Artes ejus omnigenæ.

Cœnobium S. Michaelis molitur.

Profitetur Monachum

Mors & miracula.

Saxoniam protegit.

Imperium demeretur.

Item Hildesheim.

Spiritus propheticus.

Mira res!

Ejus gloria.

Angelici concentus.

Apparet glorioſus.

Cantus Angelici, fragrantia &c.

Miracula.

Ob. A. C. 1022.

S. Eudo Abb.

Illuſtriſsimũ genus.

Humilitas ejus.

Ejus nepos convertitur.

Ob. ſub A. C. 650.

S. Sabinian. Abb. Ibidem Commemoratio Sancti Sabiniani tertij ejusdem loci Abbatis, successoris Sancti Theofredi Martyris, qui pari sanctitate cum antecessoribus sanctè certans, postquam exemplo suo fervorem creditæ sibi lectissimæ Christi militum cohortis, diligentissimè fovisset, plurimosq; item è sæculo conversos eodem sacro & salutari igne succendisset, re benè gesta, ad gloriam & mercedem Beatorũ in cælum evolavit, sub annũm Salutis nostræ 740. *Ex monim. supra cit. t. 2. Sanctor. Ord. &c.*

Obiit sub A. C. 640.

S. Leo Abb. Romæ depositio Sancti Leonis Abbatis Nonantulani, maximæ sanctitatis & humilitatis viri. Leo Clericus primum, sic vitam instituit, ut jam tunc Monachus videretur. Monasticis autem votis apud Nonantulanos adstrictus, multo dein majores, ad omnem perfectionem progressus fecit, humilitatisque inprimis virtute enituit, *& saltus atq; pascua*, ait vitę scriptor, *quotidie perlustrans materias congessit, quibus ad requisita natura* (ecce quæsitam, humiliationis memorabilem ipsa sui vilitate occasionem.) *Fratribus antergia ministraret.* Peracto itaq; glorioso ejusmodi opere manuum (Verba Sancti Petri Damiani afferimus.) Psalterio cum ipsa exercitatione decurso, protinus ad offerenda Deo sacra Mysteria Sanctus Presbyter accedebat. Postmodum vero ad Monasterij regimen violenter abstractus, ajebat, (quod infelix ego, & ipse frequenter deploro) *Iesum*, inquiens, *per pedem tenui, & nunc miser & cæcus sæculi molas volvo.* Vixque peracto biennio, in manu Otthonis, qui tum Imperii sceptra gerebat, pastoralem baculum reddidit: deinde apud Sanctum Bonifacium intra Romana mœnia perseverans, ex omni, quod sibi hujus vitæ residuum fuit, nihil quam æternæ vitæ sibi stipendia procuravit. Ad cujus postea tumulum cæcus veniens luci pristinæ asseritur restitutus. *Ita Petrus cit. Claruit A. Ch. 1000. obiitque 12. Cal. Decemb. Ex t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Humilitas mira.

Invitus Abb.

Insigne dictũ

Resignat.

Clar. Anno 1000.

S. Bertrand. Abb. In Grandi-silva Sancti Bertrandi Abbatis. Fuit Bertrandus admirandæ prorsus sanctitatis fulgore conspicuus, eoque Galliæ universæ dum viveret notus. *Erat enim*, inquit vitæ scriptor, *velut sydus quoddam splendidissimum inter Cistercienses stellas, quarum numero & pulchritudine Ecclesia decorabatur micans & lucens.* Profuit nõ suis solum, sed & circumjacenti undique provinciæ, quam exemplo suo Christo lucratus, plurimos è cœno vitiorum vindicavit. Tanta a. in vita Virtutum & miraculorum gloria effulsit, ut à morte sanctorũ albo adscribi meruerit. *Manri. Hen. t. 2. SS.*

Stella lucens.

B. Hieronymus Mon. Eodem die obitus Beati Hieronymi Eremitæ Ordinis Vallisumbrolæ eximia vitæ sanctitate illustris. Obiit A. C. 1124. Nec plura indagare licuit. *Tab. Vall. Arnol. Vion, &c.*

S. Ioannis Martyr. In Gallia B. Ioannis Prioris Chalisiensis & Martyris. De eo sic breviter Seguinus: Sanctus Ioannes, cognomento de Gornayo Chalisij Prior, vir sanè fuit morum integritate eximius, eruditione clarus, Regularis disciplinæ parens, atquè vitiorum osor acerrimus. Huic postquã renunciatũ est de quodam fratre Converso, scandalum grave in quodam agro Monasterii comisisse, ille saluti gregis prorsus addictus juxta Divi BENEDICTI legislatoris censurã, & SS. Patrum decreta tam grande piaculum digna animadversione vindicavit. Quod ægreferens sceleratissimus ille Pseudo-Conversus gladio insigni arrepto, quem veste abdiderat sanctum virũ aggreditur, ejusq; crura omnibus palam præscindit. Fratres vero qui circumstabant, videntes hominem innocentem lethali vulnere sauciatum mox moriturum cœperunt mœrore affici: ubique clamor ubiq; luctus ingens &c. audiebatur. Ioannes a. auribus percipiens luctuosissimum filiorum clamorem: *Nequaquam ô filij*, inquit, *contristemini, ego n. hæc libens pro Christi nomine fero tormenta; cum mihi ista non modo non molesta, sed etiam delictorum meorum sint purgatio. Parcite ergo huic quæso, parcite, inquã; ego n. illis indulgeo.* Instante jam omnino morte hunc sibi Psalmum recitandum qui est numero trigesimus sumpsit: *In te Domine speravi &c.* dictoq; versu *In manus tuas &c. Spiritũ* suum in manus Creatoris reddidit. *Philip. cit. Chrys. Henr. t. 2. S. Ord.*

Vlcus scelerũ

Impietas parricida.

Sollicitudo pro hoste.

Moritur Martyr.

VNDECIMO CAL. DECEMB.

XXI. Novemb. C.

Præsentatio B. M. V. HIerosolymis Præsentatio Beatæ DEI Genitricis Mariæ in templo. Quæ insignis Festi celebritas nostrorum primum consuetudine, instituente Nicolao Abbate quodam Gallo solemniter celebrata, atq; à Romanis Pontificibus approbata, salubri & dignissimo consilio in Ecclesia deinceps recepta est toto terrarum orbe universa. *AEgidius Bethunienſis, Anal. nost. Bened. t. 2. Sanct. Arn. Duac. &c.*

Instituerei, nostri.

In

Digitized by Google

S. Columbanus Abb.

In Monasterio Bobiensi depositio S. Columbani Abbatis, qui multorũ Cœnobiorũ fundator, plurimorum Monachorũ extitit Pater, multisq; virtutibus clarus in senectute bonâ quievit. Columbanus in Hibernia natꝰ, insigni symbolo futuræ claritudinis, matri etiãnum gravidę præostẽsus est, cum solem miro fulgore rutilantẽ utero suo prodire, urbemq; illustrare intuita est. Eum proin, uti tenerius dilexit, delicatius enutrivit, & mundum deferere parantem, retinere conata, in pavimento ante ipsum prostrata, liminiq; inhærens, uberibus exhibitis, alto ejulatu, & effusissimis lachrymis, minimè obtinuit, quin generoso contemptu, & pia crudelitate, limen matremq; transiliret, ac Benchorẽsi in Cœnobio, Comagello Abbati se subderet. Profecit insigni vitæ sanctitate, & peregrinationis postea labore suscepto, Gallijs, Germaniæ, Italiæ, spectatissimis Europæ Regnis ac provincijs, vitæ exẽplo & prædicatione mirificè profuit, Zeloq; divini honoris terventissimus potentissimos quosque Principes minimè reformidans, Theodoricũ, Brunichildẽ, Glothariũ Galliarũ Reges, admiranda cõstantia pro sceleribus corripuit, ijsdemq; evẽtura prophetico spiritu prænunciavit. Ad Sigebertum autẽ Regẽ primo veniens, ab eodem benigne exceptus, eremum quandã Mõtis Vosagi impetravit, ubi plurimis ad ipsum cõfluentibus, celeberrimum illud Monasteriũ Luxoviense condidit. Quo in loco, cum quadam die solus per devia loca incederet, & cogitatio molesta, an potius injurias hominum, quã bestiarum sævitiam sustinere vellet, mentẽ illius occupãret, ecce duodecim lupi dextra lævaque illum cingentes, & ora ad ejus vestimentum admoventes, à quibus tamen signo Crucis armatus, nihil passus est, sicuti nec à latronibus, quorũ voces Dæmones imitati, virum Dei terrere conati sunt, ut eo nimirũ ex loco recederet. Solitus autẽ diebus festis à Monachorum societate se seperare, & penetrare interiora deserti, quo quietius sibi ac Numini vacaret: cum die quadam saxum imane reperisset, ursũ in illius cavitate latitantem reperit, quem abire primũ jussit, ferocissima bellua humillimè paruit, eoq; deinceps loco Colũbanus cellulã sibi condidit, cum fontem perennẽ illic precibus, prodigiosè elicuisset. Claruit & alijs admirandis prodigijs, quæ inter captivos sibi supplices, ruptis mire catenis & portis divinitus patefactis eduxit. Fratres pleroq; aliquãdo luc seu morbo aliquo arreptos, surgere ad labores jussus, sola jussione incolumes reddidit, ijs qui parere detrectabant, diu dein decumbentibus; digitum Fratris Theodegisili amputatũ sola saliva adglutinatũ restituit; ut in imbre sine imbre Fratris messi incũberẽt precibus obtinuit; aliàs ad orationẽ ejus, panes & cerevisia mire aucti, vacuum horreum frumento repente impletum, similiq; miraculo copia piscium cõparata. Spiritu prophetico multa prævidit & prænunciavit, alijsque plurimis miris & raris excelluit. In Germaniã delatus, circa Moguntiam inprimis Apostolico desudans labore prægnantissimos frugum manipulos in horrea Domini intulit, plurimosque ab insano dæmonum cultu ad sacra Christiana adduxit. Neq; segnior in Italia, Mediolanensibus sumopere profuit, Arianâ quâ laborabant Hæresi verbis scriptisque felicissimè profligatâ. Plura, præter Luxoviense, Fontanense scilicet, Bobiense aliaque Cœnobia construxit, & in Bobiensi quidem diem supremũ sanctissimè obijt. Scripsit Sanctiss. Regulæ nostræ insigne compendium, in quo tamen ex more veterum Scotorũ (quod in potestate Abbatis Sanctiss. Legislator noster absolutissimè posuit) Officiũ Divinum distribuit, quod multo in pluribus Cœnobijs nostris videtur conservatum. Mortuus est *Terror Regũ*, vir verè *Apostolicus*, de ordine nostro longè meritissimus C. A. 622. *Ext. 1. Constantiæ nostr. Benedict. Apolog. pro Monach. Bened. Columb. Aquila Bened. Annal. nostr. German. & Bened. Iodoco Mezlero, Mariano Butzlino, Iepesio, Herman. Contracto, Capgravio, Mariano Scoto, Baronio &c.*

Sole in utero suo mater eius intuetur.

Illustriss. victoria.

Fit Mon.

Diversa Regna demeretur.

Reges corripit.

Luxovium construit.

12. lupi eũ tingunt.

Vrsum ei obedit.

Fontem elicit.

Fratres a-

grot. sius-tione sanat.

In imbre sine imbre.

Spir. propheticus

Apost. Moguntinensis

Plura Cœnobia cõdit.

Propagator ordinis.

Ob. 622.

Celenæ S. Mauri Episcopi virtutibus & miraculis clari. De quo Martyrologium Romanum agit 20. Ianuar. & nos suo loco prolixius.

S. Maurus Episcopus.

Venetijs B. Annæ Michaëliæ ex Augustissimo S.P.N. Benedicti sanguine oriundæ, Venetorum Ducissæ. Hæc patrem Vitalem Michaëlem habuit Venetorum Ducem. Familia autem longè clarissima Iustiniana Insidijs Emanuelis Imperatoris Constantinopolitani ferè extincta B. memoriæ Nicolao Iustiniano nostro Monacho S. Nicolai de littore, ad restaurandam familiam jussu Rom. Pont. è Cœnobio extracto copulata, cum eidem filios aliquot peperisset, & spectatissimam familiam Iustinianam in integrum restituisset, marito ad Monasterium suum reverso, ipsa quoque ædificato magnifico Sancti Adriani apud Amianum Cœnobio

B. Anna Michaelia.

Maritum Monacha

Restitutrix familiæ Iustinianæ.

in eodem vitæ Monachicæ normam amplexa, continuis orationibus & jejuniis vacans beatum DEO reddidit spiritum, quam haud immeritò illustrissima Iustinianorum posteritas ut unicam matrem præcipuè veneratur. Claruit Anno Christi 1160. *Monum. S. Nicolai de Littore, Bernard. Iustinianus in Vita Sanct. Laurentii Iustin. Annal. nostr. Arn. Duacen. tomo 2. Sanct. Ord. &c.*

Clar. 1160

B. Mariani recluſus.

Natalis B. Mariani Recluſi. Hic milite patre, Lucia Nobiliſſima matre, ipſa media nocte Nativitatis Chriſti inter pecora in Turcia natus eſt, cum ab illis capta mater paſcere pecora cogeretur. Fuit illa DEIparæ addictiſſima, quæ uſu Pſalterij meruit ut ope deſtituta hominum, ipſam cœli Reginam haberet obſtetricantem. Baptizatus ab ipſomet Chriſto puer eſt, & Marianus appellatus, inde feſto Purificationis in templo mirè præſentatus, & cum matre ſubito è Turcia Compoſtellã tranſlatus, illic Recluſorum inſtitutum amplexus in cultu DEI & DEIparæ omnem vitã exegit, & multis clarus revelationib⁹, plenus meritis ſancto & felici fine deceſſit ſub A.C. 1240. *Ex B. Al. de Rupe, Coppenſt. Torre.*

A Chriſto baptizatur

Moritur.

B. Gelaſius Abb. Mart.

In Hibernia B. Gelaſii Oculenam Abbatis & Martyris. elatius ex pervetuſta, & Regia olim Momoniæ Regum ortus proſapia, virtute & ſanctitate multo illuſtrior quã generis celebritate effulſit, cujus intuitu, ad Cœnobii Boiſilenſis regimen evectus, non tam verbo ſuis quã exemplo præfuit, eoque nomine, ut optimis quibuſq; charus ſic Regi ſacrilego inviſus, magnum ſibi odium peperit, imo coronã gloriæ comparavit. Quippe pro Religione captus, & crudeliſſimè vexatus, del piciens minas, & dignitates ſibi oblatas cõtemnens, conſtans perſeveravit in fide; & capitis damnatus, dum ad locum Martyrii duceretur, pluſquam quingentos Hæreticos in ipſa via convertit, tandẽq; ſuſpenſus, ac in quatuor partes diviſus, glorioſiſſimè occubuit, multis à morte miraculis à Numine illuſtratus. Paſſus eſt A. C. 1580, in civitate Dublinenſi. Martyriale Hibernicum. Aubert. Miræus, Falcic. Henr. Ang Manriq. &c.

Capitur.

500. Hæreticos in via ad mortem convertit.

Paſſ 1580

Item ibidem paſſio B. Eugenij Omulkeram, qui ſimul cum Beato Gelaſio, eodem Martyrij genere vitam finivit, & curſum vitæ Monachicæ ſupremâ laurea feliciſſimè coronavit. *Ex cit. &c.*

B Eugenius Mart.

In Britannia Beati DEIferi Monachi eximia vitæ ſanctitate conſpicui & revelationibus Divinis illuſtris, qui inter alia ſanctitatis igne fontem prodigioſum ex arida elicuiſſe memoratur, inſignibus deinceps miraculis famoſum, cujus aquis refecti ſeu loti varijs languoribus liberati ſunt. Claruit A.C. 660. *Ex Roperio Abb. Salopienſi, Vita S Wenefridæ Virg. Mart. tom. 2. SS. &c.*

S. Deifer. Mon.

Clar. 660.

Toloſæ in Gallia depoſitio B. memoriæ Margaritæ Viduæ Monialis Fulienſis. Margarita de Polaſtron nobiliſſimi viri Annæ de Dimpatalla caſtri de Margaſtaldo Domini conjux lectiſſima, inſignis pietatis & ſingularis prudentiæ matrona, cũ terrenis etiamnum involuta negotijs, cæleſtia minimè negligeret, mortuo marito, ijs expedita, quamvis jam quinquageſimũ ageret ætatis annum, ad portum Religionis convaluit, & rigidiſſimum ſacræ Congregationis noſtræ Fulienſis amplexa Inſtitutum, in eo tantis ad perfectionem progreſſibus profecit, ut poſt B. memoriæ Iaquelinam, ſuam ſecundum carnem filiam, Cœnobij ſui in Vrbe Toloſona Prioriſſa eligi meruerit, uti exemplar ſacri rigoris, humilitatis, paupertatis & patientiæ omnibus facta, ex cocta ſenio & labore ſanctiſſimo fine requievit. *Carol. à S. MARIA, Chryſoſt. Henriqu. t. 2. Sanct. Ord. Annal. noſtr. &c.*

V. Margarita Prioriſſa.

Rigidum ampleſtitur Inſtitut.

Fit Prioriſſa.

X. CAL. DECEMBRIS.

XXII. Novembris. D.

Feſtum S. P. N. Extatici.

FEſtum ſive Commemoratio Patris Extatici, ſive Raptus & extaſis dulciſſimi & Admirabilis Patris noſtri BENEDICTI. Quo nimirum grata memoria, à ſera ipſius poſteritate filiorum recolitur Sanctiſſ. Patriarchæ, vita in terris planè Angelica & cæleſtis, qua ſupra elevatus, &, quod ait Magnus Greg. noſter, *extra ſe poſitus*, neceſſitatis pene corporeæ oblitus, dies noctesq; Divinis intentus fuit, totis hebdomadibus, juxta ſemel, biſúe modiciſſimum cibum, guſtavit verius quam ſumpſit; ſomno, ſtando, vel modicè ſe acclinando, pauxillum indulſit; ac proin illuminatiſſimus, quæ oculus non vidit, auris non audivit, intuitus, mundum univerſum ſub uno velut ſolis radio aſpexit, & anguſtas Creaturas, in amplitudine cre-

Vita Angelica.

Abſtinẽtia.

Digitized by Google

creatoris ſui contemplatus, elevatiſſimis, mente oculo, abditiſſima, procul poſita, quin & futura perſpexit, amore Numinis raptus, abſorptus, atque exhauſtus, ipſo etiam Angelico vultu latentem gratiam prodidit, circa quem nimirum, tanta, ut ait Magnus Doctor, claritas excreverat, ut in terris poſitus in cœleſtibus habitaret. *Ex tomo de Vita S.P.N.S. Fauſto, Victore III. Iepes, Gerardo Belg. 1, &c. t. 2. Sanctorum Ord. &c.*

Sublevatiſſima mens.

Claritas mira.

S. Columbanus Iunior.

In Monaſterio Luxovienſi S. Columbani, vulgo Iunioris, Monachi & Confeſſoris. Columbanus Iunior magni illius Columbani ſenioris diſcipulus & cognatus perfectionisq; æmulator ſtrenuus, admirabili vitæ puritate atque innocentia enituit, adeo quidem, ut ſilveſtria etiam animalia, & pavidiſſimæ volucres ſanctitatem tanti viri quaſi admiratæ & veneratæ, eidem obſequioſe adeſſent, promptè obedirent, vocanti ſeu innuenti occurrerent, ac veluti catelli domeſtici, tam innocentibus ſanctiſſimisque manibus, abſque timore ullo ſe contrectari permitterent & gauderent. Eum magni fecit Abbas ipſe Columbanus, & charum habuit; mortique proximum, utpote magnæ ſpei juvenem, cum omni modo & ardentiſſimis precibus, ſuperſtitem ſibi ſuiſque relinqui ad ſolatium à DEO contendit. Viſus tum quidam ægrotanti ſplendido vultu, ac cœleſti vir forma, qui patris ſui preces ac lachrymas obſtare dixit, quo minus ipſum ad parata jam cœli præmia & gaudia æterna, moriturum abduceret: quod audiens ſanctus juvenis, in lugubres reſolutus queſtus, Abbatem per nuncium accerſitum ſedulo, obteſtatus eſt, ne obicē porro ſeu moram deſtinatæ jam ſibi beatitati ponere pergeret, eq; hâc lachrymarum valle eluctantem, & jam jamq; emergentem detineret. Exauditus proin ab amantiſſimo patre, ſacroque viatico ab eodem refectus, ſumpto pacis oſculo, cum licentia & benedictione Abbatis, è moleſtiſſimo carnis ergaſtulo hilaris evolavit; ſepultus in Monaſterio ſuo Luxovienſi, famæ deinceps & miraculorum gloria ad omnem æternitatem multo felicius, quā mortali in corpore ſuperſtes. *Bibl. Cluniac. Petrus Equil. Monim. Luxov. Arn. Duac. Hug. t. 2. Sanct. &c.*

Fera & volucres ipſi obſequuntur.

Magni fit.

Aegrotat.

Impeditur ne moriatur.

Dimitti exorat.

Miraculis claret.

Romæ Conſecratio San. VVillibrordi primi Vltrajectenſium Pontificis, Magni Apoſtoli & Archiepiſcopi Friſiæ, Hollandiæ, Zeelandiæ, Embricæ, Vliſſingæ, Cliviæ, Geldriæ, Tranſiſelaniæ & plurimarū aliarum provinciarum. Facta eſt autem ſolemnis hæc ejus conſecratio, & ad Gentium Converſionem Apoſtolica miſſio per Sergium Papam, pridie S. Clementis Papæ & Martyris, in cujus rei memoriam, ſolemni item nominis mutatione idem Sergius ipſum CLEMENTEM deinceps appellari voluit. Feſtum ſanè, ſi quod ullum aliud, tanquam Salutis ſuæ alterum quaſi initium, ab univerſis illis gentibus, merito, ſolemniſſimis plauſu & grati animi ſignis, quotannis feſtiviſſimè recolendum. *Ex div. rer. Belg. ſcript. Vitæ auct. Hugone, Annal. noſtr. Germ. & Bened. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Conſecratio S. VVillibrodi.

Mutatio nominis.

Feſti celebritas.

In Gallia B. Henrici S.R.E. Cardinalis Epiſcopi Albanenſis miræ ſanctitatis & humilitatis viri, Henricus de Marciaco, juvenili ætate tantis jam in cucullo virtutibus enituit, ut vix virilem ingreſſus, ſummis omnium votis ad ſummos honores expeteretur, quos quidem tanta contentione ipſe declinavit, ut precibus penè inſuperabilis videretur, imberbis etiamnum Altæ-cumbæ Abbas renunciatus. Toloſanus poſtea ſummo omnium applauſu Pontifex electus, pia obſtinatione adeo obnixus eſt, ut hac una vice de ardentiſſimis eligentium votis triumphaſſe videatur. Clarævallis autem Abbas creatus, nihil profecit tergiverſatione, quamvis diu obluctatus, quo ex honore ad eminentiſſimum Purpuratorum Eccleſiæ Patrum Senatum evocatus ab Alexandro III. patere coactus eſt, & galerum admittere, quem quidem admirandis virtutibus ornavit, & præclariſſimis meritis, univerſæ ſe Reipublicæ Chriſtianæ commendavit, tanti à Patribus factus, ut Lucio III. Pontif. Maximo è vivis ſublato, & Vrbano ejuſdem ſucceſſore poſt biennium defuncto ſanior ſacri Senatus pars Henricum in ſummæ Maieſtatis cathedram, ſed truſtra evehere laborarent, cum ille ſuo more conſtantiſſimè obnixus, apertiſſimè denunciaret, nunquam futurum deinceps ut ullum deinceps honorem ſeu munus admitteret, quam ut Crucem Domini ſui contra infideles prædicaret. Evicit omnium conatus vir Sanctus, & memorabili ad omnem poſteritatem exemplo, arduum prædicandi munus, & maximos labores, ſummo in terris honori præponens. Crucemque contra Mahometanos prædicans, ſumma felicitate graviſſimū negotiū confecit, Imperatoremque ipſum Regeſq; Galliæ atq; Angliæ Cruce

B. Henricus S.R.E. Cardin.

Toloſanam cathedram reſpuit.

Humilitas.

Fit Cardinalis.

Summum Pontificatū recuſat.

Crucem prædicat.

Digitized by Google

signavit. Et tandem Atrebati, composita pace inter Comitem Flandriæ & Atrebatenſes, ante altare Divi Andreæ Apoſtoli inter orandum piiſſimè in Domino obdormiit Anno Chriſti 1187. *Baron. Ferd. Ughellus, Crantzius, Ciaconius, Manriq. Anton. Caſarius, tom. 2. Sanct. Ord. &c.* Cujus diem Natalem diverſi diversè admodum referunt.

Pacem cõponit.

Ob. 1187.

In Anglia natalis Sanctorum Martyrũ Richardi VVohitingis Abbatis Glaſtemburienſis, & Ioannis Torne, atque Rogerij Lames, ejuſdem Cœnobij Monachorũ: qui ab Hæreticis comprehenſi, & pro confeſſione Fidei ſuſpenſi, ac in quatuor partes ſecti, coronã Martyrij promeruerunt, ſub Henrico VIII. Apoſtata Rege A. C. 1536. *Theatr. Cathol. & Proteſt. Rei. Manol. Henriq. Annal. noſt. &c.*

SS. Martyres.

Paſſi 1536.

In Diœceſi Lemovicenſi B. Gregorij de Cardalhaco Abbatis Obſunenſis, revelationibus, ſanctitate vitæ, & humilitate clariſſimi. *Abraham, Bzovius, Henriq. t. 2. Sanct. &c.*

B. Gregorius Abb.

In Hiſpania depoſitio glorioſæ memoriæ Alphonſi Henriquez, primi Regis Luſitaniæ Sacratiſſimi Ordinis Equitum de Ala ſub Regula Beatiſſimi Patris noſtri BENEDICTI, & Ciſtercienſium noſtrorũ conſtitutionibus Conditoris & Militis. Fuit Alphonſus, eleganti forma vir, quo totius oris gravitate militarem ſeveritatẽ præferebat. Ob eximias virtutes amori erat civibus, terrori hoſtibus; fidens animi in rebus arduis: & tanquam alter Scipio, quicquid animo decreverat factum putabat, ut ſæpè rerum exitus probavit. Animi & corporis viribus cum optimis quibuſque Principibus comparand⁹. Gladio tam feliciter uſus, ut quocunq; præliando ſe converteret obvios quoſq; longè lateq; demeteret. Et tamen cũ rebus bellicis tam diligenter incumberet, tamẽ pijs ac Religioſis nihil ſegnior vacabat; quidquid enim temporis à bellorum tumultibus reliquum habebat, totum id in Monaſterijs templiſq; ædificandis collocabant, quorum numerus (miranda res) ad centũ quinquaginta fertur pervenille. Monachorum noſtrorum directioniſe totũ permiſit, donec quo poterat meliore modo in ſortem eorumdem cooptatus, dignilimo illi atque utiliſſimo Reip. Chriſtianæ Inſtituto de Ala ſeſe devovit, & vitam verè Religioſam, imo ſanctiſſimam inſtituit. Ei titulum Regium Melliflu⁹ Doctor noſter ab Innocen. III. Pont. Max. impetravit, quo tamen humilis Princeps ad uſque tempora Alexan. III. ut uteretur perſuaderi non potuit. Ipſum magnis favoribus DEUS effecit, eique aliquando ea ſpecie, qua olim fuerat in crucem actus apparuit, allocutuſq; benevolè, ſcutũ ipſi Paſſionis ſuæ inſigne, quinis vulneribus interpunctum, quale poſtea Luſitanis Regibus perpetuum fuit, oſtendit, & conceſſit. Obijt primo ſupra nonageſimum ætatis An. C. 1185. magnis perfunctus honoribus, clarus triumphis, cum magna ſanctitatis opinione, quam eximijs oraculis miraculiſq; deinceps Numen evidentiſſimè comprobavit. *Ant⁹ de Vaſconellos in Anacephal. Reg. Portugall. Bern. Brito, Chryſoſt. Henriqu. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Henricus Rex Luſit.

Laudes ejus

Rex declaratur.

Chriſtus ei apparet.

Inſignia Portug.

Miracula.

IX. CALEND. DECEMBR.

XXIII. Novembris. E.

IN pago Haſbanio S. Trudonis Preſbyteri & Confeſſoris. Trudo Regio Francorum Principum, & Auſtraſiæ Ducum ortus ſanguine, vetuſtiſſimæ generis nobilitati ornamentum longè præſtantius, inſigni vitæ ſanctitate copulavit. Puer etiamnum mira in pauperes propenſione & benignitate enituit, ita ut inter ardentiſſimum hiemis frigus, minimè ſe contineret, quin tunica ſe propria exueret, & obvium quemvis nudum ſeu inopem tegeret. Inſigne illud etiam pueri miraculum, quo cæcæ mulieri viſum reſtituit, eidemque in ſe injuriæ ac peſſimè meritæ, quæ cum in ipſum contumeliola lapides, quos in templi formam puer compoſuerat, pede ſubvertiſſet, ulciſcente quamprimum Numine cæcitate percuſſa miſere luit, donec miſeratus Trudo puer, & populi exoratus precibus, fuſa oratione ipſam illuminaret. Ludos, venationes, delicias omnes à patre aliſque propoſitas, mirè abhorruit, & qualiter Divino ſeſe ſervitio emanciparet, jugiter animo ſuo volvens, quod literis inſtitutus non eſſet, impedimento ſibi eſſe ratus, clavem omnis ſcientiæ, multis ſuſpirijs à DEO flagitavit. Iuſſus Cæleſti per Angelum oracuło, Sanctum Remaclum noſtrum adire, Tungrenſium Pontificem, pleniſſimam litterarum conſequuturus ſcientiã, ejus Magiſterio ſe ſubdidit, & litteris & rariſſima ſanctita-

S. Trudo Mon.

Regium genus.

Mira pueri liberalitas.

Pueri miraculum.

Omnia mundi averſatur.

Ab Angelo ad S. Remaclum mittitur.

ctitate mirificè profecit. Ei Remaclus jam tunc divino edoctus Spiritu eventura prædixit: *Benedictus*, inquiens, *Tu fili mi à Domino, cuius providentia cœlis destinatus, misericordia mundo es donatus; Virtute animaberis, sapientia doceberis, & usque in Evangelicum fidelem servum crescens, ad parandum Domino plebem perfectam constitueris, &c. Debetur etiam tibi non modicæ APOSTOLATVS gentis hujus Hasbaniæ, ut cum verbo aoccueris, exemplo informaveris, ipse quoque in gaudium Domini tui cum beato EVGE inducàris, &c.* Ita Remaclus. Duo insignia Cœnobia condidit, congregatisque frequenti numero Monachis, verbo & exemplo, ut Remaclus prædixerat, nō cœnobitis solum, sed & vicinis imo remotis etiā populis mirè præluxit, prædicationisque gratia & fructu longà felicissimus, Hasbania grandi & æterno cum merito ab insano idolorum & dæmonum cultu revocata, dignissimo titulo HASBANIORUM APOSTOLUS appellatus, & à morte DIVUS TUTELARIS adoptatus est. Cujus deinceps ab nomine cognominatū Cœnobium, Sanctorum virorū & Doctorum copia frequentissimum plurium de Germania & Belgio imprimis meruit, easque ampliſſimas provincias torrente doctrinæ salutaris irrigavit, fœcundavit, cui eidem Cœnobio urbs *Trudonopolis* succrescens, originem suam merito agnoscit, æternū veluti tantorum meritorum, & Apostolatus gentis illius erectum monimētum. Claruit eximijs cum in vita, tum post mortem miraculis Beatiſſ. Trudo, ita quidem, ut quotidiano & frequentissimo ægrotantium concursu, plerumq; triceni, aut quadrageni, interdum etiam centeni una eademq; die prodigiosissimè curarētur, pleriq; conspecta solum à longè ejusdem Ecclesia, antequam eo peterent seu venirent, voto jam suo satisfactum gauderent. Moriturus Trudo, cum cælites sibi occurrentes intueretur, protensis manibus, corpore toto in occursum erecto, ingēminato Crucis Dominicæ signaculo: *Dirige*, inquiens, *Domine viam famuli tui in conspectu tuo*, in manus Salvatoris caput reclinavit & spiritum tradidit. Delatus interterventissimas omnium comploratione ad tumulum, miram cælestis odoris redolevit fragrantiam, ita quidem, ut prodigioso fumo templum implente, nec fratrē quispiam in vicino positum ritè agnosceret. Ex Vita per Theodoricum Monachū ab eodem ex ipsis mortis faucibus creptū, *Abb. S. Trudonis, Annal. noſt. Iepes, & div. rer. Belg. ſcript. &c.*

Prædictio S. Remacli. *Apoſtolatus promittitur* *Condit 2. Monaſteria* *Hasbania Apoſtolus.* *Tutelaris.* *Monaſterii S. Trudonis* *Trudonopolis.* *Stupenda miraculorū virtus.* *Mors felicissima.* *Mira fragrantia.*

In Hibernia Sancti Congelli Abbatis multorum Monachorum patris. Hic sacri exercitus nostri in Hibernia Anteſignanus, de diverſiſſimis regnis ac provincijs immortaliter meritus, cum militem sacrum Christo conscriberet, admirandis paulo post auctus successibus, crevit in gentem magnam, tanto è sæculi fluctibus emergentium, ad ipsum concursu facto, ut paulo post multorum millium Abbas efficeretur; de cujus fœcunditate etiam Germania nostra & Gallia fructum capientes, alios inter præstantissimæ virtutis viros, dignissima Benchorensis Cœnobij germania, Columbanum, Gallum, & Magnoaldum accepēre; & solus quidem Luanus, ejusdem Congelli discipulus, in patrio solo, centum omnino Cœnobia exstruxisse memoratur. Claruit magnus hic Imperator noster, ante Columbani in Gallias & Germaniam adventum sub Annum Christi 600. *Ex diverſis rer. Hibern. ſcript. Manuſcript. diverſis, t. 2. Sanct. Ord. &c.* *S. Congellus Abbas.* *Multorum millium pater.* *Germaniā & Gallias demeretur.* *Clar. 600.*

In Gallia depositio Beati Guillelmi Episcopi & Confessoris. Guillelmus de Seligni de Garlanda, è sanguine & cognatione Melliflui Doctoris nostri Bernardi oriundus, frater Manassis Aurelianensis Episcopi, ex Decano Cathedralis Ecclesiæ Antisiodorensis, ejusdem Pontifex renunciatus, magna cum virtutis commendatione annis tredecim utilissimè præfuit: inde autem ob vitæ merita, cum & in Divinis rebus probatus & ad dicendum instructus, latè celebris haberetur, eo nomine Honorio III. Pont. Max. clarus, ejusdem jussu Parisiensium Pontifex designatus, paulo post, omnes mundi honores aspernatus, Pontiniacum concessit, & in cucullo senectutem suam Domino consecrans, ibidem non sine magna sanctitatis opinione decessit Anno Christi 1223. Eum insigni titulo B. Vincentius Bellvacensis honorans ECCLESIASTICÆ LIBERTATIS DEFENSOREM MIRABILEM appellat. Sepultusque in Capella S. Thomæ Martyris in prædicto Cœnobio, hoc Epitaphio commendatur: *B. Guilelm. Epiſc.* *Fit Epiſcop.* *Altius prōmovetur.* *Ob. 1223.* *Inſigne elogium.* *Epitaphium.*

Laudibus immensis reverendi Parisiensis
Prælulis, hæc fossa Guilelmi continet ossa.

Rob. Altiſiod. Rigordus, Sequinus, Trith. Bellarm. Henriq. Poſſevinus, Eiſengrin. Montalbo t. 2. SS. Ord.

In Monasterio Hemerodensi, B. Gosberti Conversi, qui diu in Monasterio illo *S. Gosbert.*

ſanctiſſime converſatus, & diuturna pœnitentia excoctus atque in Virtutum gratia conſummatus, appoſitus eſt ad patres ſuos. Cumque pro ipſo ex more preces perſolverentur revixit: & accurentibus omnibus, interrogatus, quidnam vidiſſet, vel quomodo fuiſſet ad vitam revocatus, reſpondit: Mox atque expiravi, ductus ſum in locum amœniſſimum, & nimis delicioſum, arboribus conſitum, & pulcherrimis floribus ornatum (verba B. Cæſarii ponimus) & occurrentes mihi ſpecioſiſſimi juvenes, à quibus officioſiſſimè fuit ſalutatus, cum multa alacritate ante Reginam Cælorum deduxerunt; ad cujus pedes poſita eſt mihi ſedes: in qua, cum ſumma exultatione ſederem, juſſus ſum iterũ ad corpus redire. De quo ſummopere dolens, hæc verba conſolationis audivi: Ne triſteris, quia tibi ſedes hæc reſervabitur, & poſt dies paucos reverteris ad eam. Inter alia vero ædificationis verba; Vos, inquit, numeratis annos Converſionis veſtræ, alius quadraginta, alius triginta, alius decem: ego vobis dico; Ille verè beatus eſt, ſive Monachus, ſive Converſus, qui bene uno anno, vel menſe, vel, quod minus eſt, una hebdomada in Ordine converſatus fuerit. Ita redivivus hic & vere Beatus. Supervixit triduum, & ad paratam ſibi, ad pedes unicæ Tutelaris, Reginæ Angelorum, ſedem lætabundus remigravit. *Cæſarius Heiſterb. libr.* 11. *Ang. Manriq. Henriq. tom.* 2. *Sanct. &c.*

Moritur & reviviſcit.

Ecce locum ad pedes DEI para.

Promiſſa beatitudo.

Inſigne documentum.

Denuo moritur.

In Monaſterio Nivigellenſi, depoſitio Sanctæ VVilfetrudis Virginis & Abbatiſſæ. Fuit hæc Illuſtriſſimo nata gẽere, Ducis Pipini proneptis & Magnæ illius Nivigellenſis Abbatiſſæ, Sanctiſſimæ Principis Gertrudæ neptis, cujus virtutes & ſanctitatem adeo feliciter eſt æmulata, ut haberetur digniſſima, quæ veſtigia ejuſdẽ premens vita functæ in honore ſuccederet. Fuit, ut mira vitæ puritate, ſic miraculorum gloria celeberrima, & imatura morte ad vitam, & Virginum Sponſi caſtiſſimos vocata amplexus, anno ætatis ſuæ trigeſimo deceſit. *Ex diverſis rer. Belg. ſcript. tom.* 2. *Sanctorum Ordin. Annal. noſtr. Germanicis & Benedictin. &c.*

S. VVilfetrudis Abb.

Illuſtriſſimi generis.

Immatura morte decedit.

IIX. CALEND. DECEMBR.

XXIV. Novembris. F.

S. Maria V. & Mart.

Fit Monialis.

Deſiderii Martyrii.

Promiſſio felicisſima.

Sponte Iudici ſe ſiſtit.

Cordubæ, Sanctæ Mariæ Virginis & Martyris, quæ poſt diuturnos carceres, in perſecutione Arabica gladio interempta eſt. Hæc non infimi generis nata parentibus, Chriſti tamen cauſa exulibus, Ordinem noſtrum in celebri Beatiſſimæ Matris Virginis Cuteclarenſi Cœnobio profeſſa; ibidem magnos ad perfectionẽ progreſſus fecit, tantumque profecit, ut ſupremam Martyrum laureolam mereretur. Cum enim frater ejuſdem germanus Sanctus Valombonſus Monaſterii Sancti Felicis Monachus, felici Martyrij agone curſum vitæ huius glorioſe cõſummaſſet, crebriuſque illa fraterni vultus obtutum deſideraret, apparuit alii cuipiam, Religioſe item, Valombonſus, & Mariã ſororem bono animo eſſe juſſit, quod nimirum paulo poſt ſecum futura, & quidem in omnem æternitatem eſſet, quo Maria germani promiſſo adeo accenſa eſt, ut omnem ſibi moram intolerabilem experiretur, & jam porro dilationis impatiens, ſponte egreſſa Cœnobio, Iudici ſeſe mira magnanimitate ſiſteret, & Chriſti nomen ſumma conſtantia ac fervore profeſſa impia Mahometis dogmata rideret ac convelleret, qua Virginis tenerrimæ exprobratione & Virtute confuſus Iudex atque excandeſcens conjectam in vincula, & duriter habitam, poſt longam carceris macerationem, pronunciata demum ſententia capitis damnavit; quæ libens ſupplicium ſubiit, & hilaris data cervice, ad triumphos æternos, & Chriſti Virginũ ſponſi, fratriſque Valombonſi amplexus in cælos evolavit. A. C. 851. *Ex Memor. SS. S. Eulogii, Ambroſius Moral. Alph. Villeg. tom.* 2. *Sanct. Ord. &c.*

Capite plectitur.

A. C. 851.

In territorio Arvernenſi, Sancti Portiani Abbatis, qui ſub Theodorico Rege miraculis claruit. Portianus, ſervili conditione natus, ab eo, apud quem nulla eſt perſonarum acceptio, ad ſublimem perfectionis ſtatum vocatus ſupra omnem Regum majeſtatem Sanctitatis fama & Numinis favoribus excelluit. Is ſervus primum Domini cujuſdam, admodum immitis & barbari, ad Arvernenſe plerũque Cœnobium confugit, ſiquid ferocior herus ipſi ſuccenſuiſſet, Abbatem nimirum, præcipua auctoritate virum, ut ſe excuſaret exorans. Eum inde aliquando cũ reducere iratus Dominus conaretur, cæcitate

S. Portianus Abb.

Servilis ejus conditio.

Dominum suum curat

cisate repentina percussus est; quem jussu Abbatis, impositis solummodo super oculos ejus manibus, Portianus prodigiose curavit. Monachum postea, minime deinceps advertãte hero ibidem professus, quin & temporis progressu in Clerum lectus, Abbati demum suo succedere meruit. Fuit rigidus sui corporis tortor, post longa jejunia, æstivo calore exsucco ori, majoris cruciatus ergo, non aquam, sed sal ingerens, ex quo, licet aridum os, nonnihil humescceret, sitis tamen gravi cũ dolore magis accenderetur. Theodorico Arvernentes fines vastanti occursurus, & veniam populo rogaturus, à Siginaldo exercitus Duce peramanter exceptus, propinato poculo constanter renuit, quod nec hora debita (ex præscripto nimirum Sanctissimæ Regulæ) esset, nec dum Regi occurrisset, &, quod potissimum ingerebat, pensum orationis solitum nondum Numini persolvisset. Perurgente nihilominus instantissime Siginaldo, ubi primũ Cruce signavit poculum vir DEI, ruptũ id illico in partes est, vinumque cum ingenti quodã Serpente in terras effusum. Occurrit ad miraculum cum Rege ipso universus exercitus, fimbriam vestis ejus certatim exambientes, & facile jam impetrat à Rege, quidquid oratum venerat Portianus, provinciã clade ingẽti liberat, captivos libertati restituit, & imortali merito universis consulens posteritatem omnem demeretur. Portianum varie dæmon tentavit, & exagitavit, visibili etiam aliquando forma, & metuendo prælio aggressus, de quo tamen invictus Christi pugil, Crucis salutiferæ objecto signo mire triumphavit tandemque virtutum manipulis locuples ad cælum evolavit, etiam à morte miraculorum gloria illustratus. Claruit A. C. 610. *Ex Greg. Turon. Galesin. Maurol. Felici, Molanus; tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Ingeniosus sui ipsius tortor.

Extra tempus bibere recusat.

Insigni miraculo ne bibere cogeretur prohibet.

Insigne meritum.

Damonem profligat.

Clar. 610.

B. Vrsus Dux Venet.

Venetiis Beati Vrsi Participatii ex Duce Venetorum humilis Monachi, ac tandem ejusdem Vrbis Episcopi. Vrsus Participatius, sive Badoarius, cognomento Paureta, Ioannis Participatii Ducis Venetorum filius, & ipse pro insigni morum elegantia & majestate, cum celebri prudentiæ laude conjunctis, Venetorũ Dux electus, Magistratum illum undecim annis, maxima cum dexteritate ac felicitate gessit, honorem & potentiam Serenissimæ Reip. plurimum promovit, plurimisque rebus fortiter & præclarè gestis, Christi demum anno 923. (alii 932. numero inverso, contenduntꝰ) stupentibus universis Magistratu se sponte abdicavit, Monasteriumque Sancti Felicis de Amiano ingressus, mutata cucullo purpura, longè illustrior illo quam ista enituit, totumque divinarum rerum studio ac fruitione sese impendens, mira paulo post vitæ perfectione excelluit; adeo quidem ut illustrissima miraculorum attestatione famuli sui merita DEVS à morte fidelibus cõmendaverit, eoque sibi nomine haud immerito Venetorum Respubl. gratulata sit; habuisse se è Ducibus, quos non solum rerũ gestarum gloria & magnitudo Vniverso terrarum orbe celebres reddiderit, sed & quos vitæ sanctitas ad cælum usque & supra extulerit, quosq; DEus in sublimissima constitutos specula, Vrbi præsides & Tutelares advocavit, & designavit. Extractus denique Cænobiõ, eidem cui olim miles præfuit Reipublicæ Pontifex etiam præesse jussus, sequenti statim post consecrationem anno, felici morte vitam abrupit, cum prius S. Laurentii Virginum nostrarum Cænobium condidisset, eique Ioannam sororem suam præfecisset. Obiit A. C. 942. *Ex Dandulo, Henninge, rer. Venet. Script. div. Annal. nost. t. 2. Sanct. &c.*

Fit Monachus.

Veneta Reipu. felicitas.

S. Principes eidem Tutelares.

Fit Episcopus Vrsus.

Obiit 942.

In Belgio Beati Nicolai Monachi & Confessoris, viri charitatis operibus impense dediti, quibus quidem quantum delectaretur bonum Numen insigni prodigio eidem ostendit: Cum enim inter ferventissimos nivium algores, in itinere quodam constitutus, famulo præmisso, solus oberraret, reperto inter nives residente trienne, ut videbatur elegantis formæ puerulo, flente atque ejulante, equo quamprimum descendens Nicolaus, cõplexus flentem, collachrymatus, cum causam lachrymarum scitaretur, tacẽte puero; *Vbi*, inquit, *est mater tua? Nunquid peraidisti matrem?* Ad quas interrogationes fortius ejulans puer, tandem in hæc prorupit: *Heu me, heu me; quare non flerem? quare non ejularem. Ecce vides quod egens, solus, & in frigore sedeo, & non est qui colligat me, & hospitium præstet.* Elevavit proin Nicolaus puerum, strigensque brachiis atque osculatus: Cesses jam flere, inquit dilectissime, ego siquidem ad hospitium portabo te, & faciam enutriri, cum inter brachia equum ascensuri puer disparuit; & Nicolaus Christum ipsum fuisse agnoscens altum flens, & inconsolabiliter, repertas à famulo levatusq; in equũ & in hospitum ductus, cum causam fletus rogaretur, respondere aliud non potuit,

B. Nicolaus mon.

Pietas in pauperes.

Puerulus ipsi apparet.

Inter brachia disparet.

Magistratũ se abdicat.

Lugubres questus viri sancti.

quam: *Heu me! puer bone, puer pulcherrime, quare me dereliquisti? Cur abijsti tam cito? Cur te perdidi?* Decessit tandem vir sanctus agone feliciter consummato, virtutibus & meritis plenus, ad eum, quem in terris positus tota devotione dilexit, & fovit. *Philipp. Seguinus, Thomas Cantiprat. Henriq. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Balsamus Abb.

In Calabria, Monasterio Cavensi, Sancti Balsami Abbatis & Confessoris. Hic velut *balsamum aromatizans*, in plenitudine sanctorum sanctissimi & frequentissimi illius Archisterij Cavensis, *dedit suavitatem odoris*, perfectissimæ vitæ exempli, propter quod ipsum, è tanto lectissimorũ Fratrum numero Dominus & Abbas, ordine decimus, appellatus, uti honore prælatus est cæteris, ita virtutibus eminere laboravit, tanta quidem perfectione suos instituens, ut Cavensis Congregationis Cœlesti fragrantia, non Calabria solum, sed orbis terrarum repleretur universus. Præfuit annis 24. mortuusque est Anno CHRISTI 1232. *Ex Monim. celebr. Monach. Cavensis, Iepesio, Hugone, Arnoldo &c. t. 2. SS. Ord. &c.*

Fama Cavensium.

Ob. 1232.

B. Antonia Nunnez.

Eboræ in Lusitania Beatæ Antoniæ cognomento Nunnez, nobilitate generis & virtutum splendore celeberrimæ. Hæc sæculi calcatis voluptatibus & honoribus, magno animo Christi jugum amplexa, eidem se solemnibus Religionis votis, in Monasterio Sancti BENEDICTI de Castris emancipavit, in quo magnos in studio progressus faciens, pietate erga DEUM, & charitate erga proximos præcipuè eluxit.

Sæculi honores calcat.

Augustissimam Cœlorum Imperatricem MATREM VIRGINEM, summo cordis affectu coluit: quam cum post multos in Ordine exanthlatos labores, ultimum ageret Spiritum, religiosissimæ tantæ Dominæ famula Antonia intueri meruit. Cumque DEIPARA ad Filium suum mundi Salvatorem, quem inter ulnas fovebat, pro ipsa supplices preces interponeret, ab eodem facili in preces matris, statim exauditus, requiem & salutem æternã promisit, ad quam, post tantæ promissionis factam sibi revelationem felix Antonia, suaviter in Domino obdormiens, relicta corporis sarcina, statim emigravit. *Bernard. de Brito, Chrysost. Henriq. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

Deipara addictissima.

Requies æterna eidem à Christo promittitur

In Gallia Translatio Sancti Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis, præcipui DEIPARÆ cultoris, è Monasterio Soliacensi, in quo felici morte decesserat, ad Cœnobium Pontiniacense, quam ipse paulo ante mortem, cum Pontiniaco Soliacum secederet, valedicens Fratribus, lugentibus ob ejus abitum, prænunciavit his verbis: *Ad proximas Beati Edmundi Regis & Martyris ferias, revertar ad vos.* Et ecce, res mira! cumque nuncio de obitu ejus accepto, promissum illud, hominis propositum interpretati, de reditu ejus jam desperarent, ipsa quam prædixerat die, sacrum ejus corpus advectum est, & post quatuor demum dies digno cum honore sepulchro reconditum. *Monolog. Henriq. tom. 2. Sanct. Ord. Ex Vita ejusdem Sanct. &c.*

Translatio S. Edmũdi.

Ipse vivens prædixit.

VII. CAL. DECEMBR.

XXV. Novembris. G.

SS Vimoci Regis filius.

IN Britannia Minori, sive Aremorica, Sancti VVimoci, Iudicaëlis II. Regis filij, & Confessoris. VVimoch, avo, patre, fratribus, cognatis, uno omnium animo, Regni contemptu, cucullo, & rara vitæ sanctitate glorioſissimis & celebratissimis felicissimus fuit; quorum studia & propositum, digna æmulatione strenuè imitatus, & perfectè assequutus, cucullo magis quam purpura exiplenduit. Monachum autem, in eodem, quo avus paterque, Sancti Maini Cœnobio professus, tanta humilitatis, obedientiæ, rigoris, pietatis, & quotidiana quidem, in Regijs illis Monialis exempla vidit, ut ad tantam profeciſſe perfectionem mirum non sit, patre, ac cognatis, mutuis sese cohortationibus atque exemplis, non aliter, atque quatuor illa animalia, requiem non habentia, perpetuo velut alarum motu, percutientibus, & concitantibus, quorum Sanctis vestigijs adeo firmiter VVimocus inhæsit, ut pro hoc, quod cum illis Regnum in terris trãsitorium reliquit, æternum receperit. Est autem diversus VVimocus à VVinoco, de quo sexta mensis hujus egimus, qui germanus ejus extitit frater, & in Flãdria, hic autem in Minore Britannia corporis exuvias depositi. *Vincent. Bell. Arm. Duac. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Fit Mon.

Contentio pia.

VVimocus & VVinocus fratres.

Viennæ in Gallia Sancti Ioañis Monachi. Ioannes cognomento Francardus Regulam Sanctissimi P. N. BENEDICTI sub Sanctissimo Cœlestinorum nostrorũ am-

S. Ioannis Mon.

Digitized by Google

amplexus Instituto, disciplinæ Monachicæ studio addictissimus, progressusque de virtute in virtutem, Aquilani in Aprutio Cœnobij Prior esse meruit, & illustri miraculorum gloria à DEO donatus effulsit. Ea inter, cognatam sibi fœminam ægrotantem prodigiosè restituit, cum illi panè à se benedictum submisisset. Sterilem aliam, mirè item juvit, quæ precibus se ejº commodans, benedictione ab ipso accepta, fœtum concepit. Insigne & illud ejusdem miraculum celebratur, cum pestilenti grassante lue, quidam eadem graviter laborans, cum jam conclamatum de salute & vita ejus esset, solo scapulari ejus parti morbidæ admoto, statim curatus est. Obijt felicissimè Ioannes An. Ch. 1478. à morte etiam, meritorum ejus magnitudine miraculis commendata, cujus prolixiorem vitæ descriptionem necdum habere meruimus. *Tom. 2. Sanct. Ordin. ex monim. Cæles. Hug. Men. &c.*

Fit Prior.

Miraculis claret.

Sola contactus capularis pestu pellitur.

Ob. 1478.

In Germania, Ducatu VVirttenbergensi, Monasterio Sancti Aurelii Hirsaugiensi, natalis Sancti Adelhardi, Monachi & Confessoris. De eo sic Manuscripti Hirsaugienses: B. Adelhardus, Monachus Sancti Aurelij, vir sanctissimæ conversationis & vitæ, nec non scientiæ tam sæcularis, quam Divinæ peritus. Hic cum esset virtute consummatus, exemplar tamen patientiæ instar Beati Iob factus, oculorũ lumen amisit, capitisque dolores quã maximos sustinuit, & cum à DEO tantis probaretur tentationibus, in oratione tamen continuus, atque in cœlestium contemplatione assiduus fuit. Nam ejus vitæ puritas DEO tam grata fuisse legitur, & spiritu Prophetico illustratus, triennio priusquam morereturobitus sui diem & horã prædixerat. Moritur vir DEO charus Anno Christi 923. 7. Cal. Decembr. *Ex Manusc. cit. Annal. nostr. Germ. & Aquila, tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Adelhardus.

Eimpatientia.

Spirit. Propheticus.

In Germania, Beati Conradi, Monachi, qui postquam sæculi armis diu exercitus, vanitatis ejusdem pertæsus esset, sacra Religionis Monachicæ arma in Monasterio Heisterbach amplexus ibidem novum integritate, ac disciplinæ Regularis observantia cæteros antecelluit, Regũque Regi totos quinquaginta annos militans, emeritus, cum jam centum ætatis años numeraret, ad coronam gloriæ pervenit, cujus obitus mox futurus, Lamberto ejusdem Cœnobii Monacho per visionem ostensus fuit, quod cum ipsi Sancto Seni idem Lambertus prænunciare non dubitaret, tãtum abest, ut eo nuncio perterrefactº sit, ut etiam mortem se pridem expectasse testaretur: *Non curo*, enim, inquit, *& modo vellem esse mortuus*, subjecit. Infirmatus autem sequenti statim die, tãtis tam diuturnæ militiæ & vitæ defunctus laboribus ad requiem migravit. *Cæs. Heisterb. Cistercienf. Chrysostom. Henric. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Conradus.

50. ann. in Religione.

Centenarius moritur.

Promptitudo ad mortem.

In Monasterio Cluniacensi depositio B. Toulani Monachi ejusdem loci Prioris, Toussanus, dignissimo nomine, quod lingua Gallica, *Omnes Sancti* interpretatur, appellatus, omnium Sanctorum, Veterũ inprimis sui Cœnobii Patrum æmulatus studia, serum sanctissimi illius loci decus, & pristinæ sanctitatis speculum fuit. Fuit Ambianensis patria, nepos Sanctæ Colettæ Institutricis Sactimonialium vulgo Colletærum, & vitæ exemplo, & diligentissima disciplinæ Monachicæ observantia summè venerandus. Sanctæ Catharinæ Virginis & Martyris cultui & obsequio cum præcipuè addictus esset, hac ipse die Martyrio ejusdem consecrata, anno ætatis suæ 66. decessit, *in cujus morte*, inquit vitæ Auctor, *signa plurima Divinitatis apparuit.* Claruit sub Odone II. Abbate sub Anno Christi 1420. *Chron. Cluniac. Hugo Menard. Arnold. Duacen. tom. secund. SS. Ord. &c.*

B. Toussanus Prior.

Serum sui Monasterii decus.

S. Catharinæ addictus

Signa cælestia.

Clar. 1420

In Gallia obdormitio B. Guilelmi S. R. E. Card. Episcopi Albiensis, profundissima animi demissione & magnis virtutibº eminentissimi. Ejus elogium breve his verbis Seguinus pertexit: Guillelmus Cuti, Cœnobita Monasterij de Bolbona in Aquitania, vir omni virtutum genere adornatus, fide, & sanctitate magnificus, Archiepiscopo Arelatensi ex humanis sublato, summo omnium consensu Archipontifex creatur. Quem honorem ne acciperet, recusavit quamdiu potuit. Tamen Benedicti Duodecimi patrui sui monitis acquiescens, illud onus invitus suscepit. In Pontificatu multa successoribus doctrinæ & sanctitatis exempla reliquit; nam hospites & advenas, quotidie ad mẽsam adhibuit. Pauperes, & Vrbanos, & exteros, benignè fovit. Infirmos consolatus est, carceribus mancipatos visitavit, pupillos & viduas defendit, orationibus & vigiliis sedulo vacavit. Hic vir clarissimus, ad tale & majus regimen satis idoneus, ab eodem Benedicto XII. Pontifice Romano Cardinalitia dignitate donata est. Hoc usque Seguinus. Inter alia quæ reliquit pietatis monimenta, perpetua

S. Guillelm. Card.

Fit Archiepisc. Arelatensis.

Illustria Episcopi exempla.

Fit Cardinalis.

Digitized by Google

tua fundatione pauperibus consulens, duodecim pauperes Theologicis studiis operam navantes, Parisiis sustentari instituit, Collegium Bernardinorum à Benedicto X X. ibidem inchoatum absolvit, & insigni illud Bibliotheca instruxit. Fuit Cardinalis Episcopus Albiensis Tituli Sancti Stephani in monte Cœlio; Obiitque Avenione A. C. 1346. Phil. cit. Ferdinand. Vghellus, Gilbert. Genebr. Henriq. &c.

Pauperum studiosorũ cura.

Obiit 1346

B. Hieronymus conversus.

Florentiæ in Monasterio S. Miniatis, B. Hieronymi de Corsica Is patre Marco, matre Domnicella natus, puer cuidã belli Duci inservijt, adeo industrius, ut omnia ipsi crederentur, ipse à moribus & licentia militum alieniſſimus. Ætatis anno vigesimo in Monasterio S. Hieronymi de Agnano susceptus, illic Sacræ Congregationi nostræ Oblivetanæ nomen dedit, magnis paulo post virtutibus excultus. Missus ad S. Miniatis, triginta ibidem annis vitam sanctissimam vixit, à magnis virtutibus & prophetico spiritu commendatus. Decessit magna animi hilaritate Anno 1479. cujus vitam scripsit F. Andreas Volaterranus. *Secundus Lancellottus, Hist. Olivet. &c.*

Obiit 1479

Ven. Ansegisus Archiepiscopus.

Ex Canonico Mon. Abbas.

Apud Senonas obdormitio Venerabilis Ansegisi Archiepiscopi. Ansegisus sive Angesilus, primo Canonicus Senonensis, inde, relicto amplissimo honore, Monachum in S. Petri Vivi Monasterio professus, Abbas postea Laubiensis creatus, cum ut generis nobilitate, sic & eruditionis laude floreret, insignem illic librum composuit, in quo Capitularia Regum Franciæ, magna diligentia & utilitate collegit. Postremo, ob insignem virtutis opinionem, ad eam cujus olim Canonicus fuerat Ecclesiam gubernandam vocatus, & Archiepiscopus ac primas salutatus, primatum omnem in Virtutum sublimitate posuit, eoque nomine late celebrari meruit. Eum Antonius Augustinus: *Virum laudabilem, nobilem genere, litteratura magnum, & moribus honestum* appellat; Manu-Scriptus autem Senonensis apud Claudium Robertum, eum vocat, *Virum in cunctis optime agentem, cujus tempore Ecclesia Senonensis magno & pacifico viguit honore, & quo curante corpus sancti Romani Valias translatum est, quique septimo Cal. Decemb. defiente mundo lætante cælo in oratorio Sanct. Bartholomei sepelitur hoc Epitaphio:*

Archiepiscopus.

Elogia digna.

Antistes Senonum, reverentia magna potentum
Ansegisus in hoc conditus est tumulo.
Ut Primas fieret Gallorum Papa Ioannes
Instituit, meritis hoc tribuendo suis.
Carli Romana cinxit caput iste corona
Et dedit in cũctos Imperiũ populos.
Gregorii Papæ secum caput abstulit inde
Hic locus ossa fovet, spiritus astra tenet.

Epitaphiũ.

Claruit Anno Christi 870. & deinceps. *Claud. Rob. Ant. Trith. Sigebert. Suppl. Aymoini, Baron. Odoranus, t. 2. Sanct. &c.*

Clar. 870.

In Hispania Insignis Triumphus S. Isidori nostri Hispalensis Archiepiscopi capta ejus ope prodigiosa, Baetia, & Mauris triumphatis. Hist Hisp.

Triumphus S. Isidori.

VI. CALEND. DECEMBRIS

XXVI. Novembris. A.

S. Conradus Episc.

CONstantiæ Sancti Conradi Episcopi. Conradus Illustrissimo Guelphorũ Principum natus genere Henricum patrem, matrem Hattham sive Beatam habuit, natus in avito majorum Palatio & pago Altorff, hodie a pervetusto Cœnobio, Weingartten appellato. Inter Monachos à puero adolevit, & amorem cuculli imbibit, in celeberrimo primũ Divi Galli Archisterio litteris & pietate institutus. Postea in Cathedrali B. Virginis Monasterio Constantiensi susceptus, cumdẽ quem apud Divi Galli Magistrum, hic Priorem, vulgo Præpositum habuit, Notingum Veringensem Comitem, Sanctissimæ vitæ Monachũ, cui non multo post Pontificalib9 insulis insignito, ipse in Præpositura Cathedrali succedens, labentib9 dein annis, in Episcopatus similiter apice meruit subrogari. Sancto Vdalrico Augustano Antistiti familiaris admodum fuit, & insignibus tam in vita quã post mortem miraculis claruit; quæ inter celebre habetur illud, quo siccis pedibus super aquas ambulans, insolenti prodigio suis à Deo est cõmendatus. Ad Divi Galli invisens, etiã jam Episcopus, minime tractari ut hospes, sed ut Fratrum minimus voluit, quin & Fratribus ibidem tantus & Princeps & Pontifex, ex more Regulæ in mensa serviit, lectoris etiam vices subiturus, nisi vox ejus rauca admodum, grandis & dissona

Illustrissimum genus

Monachus Cathedralis.

S. Notingus in utroque Monasterio præpositus.

Fit Episc.

Miracula.

Minister mensæ.

Digitized by Google

& dissona, ejusdem Sanctissimæ Regulæ legibus, arceretur. Tres insignes Constantienſi in Vrbe condidit Ecclesias, Sancti Ioannis Collegiatam, Sancti Pauli, item Collegio instructam, tertiam S. Mauritij, quas maximis muneribus auxit, eisq; domos & prædia attribuit. Ecclesiam similiter cathedralem dignissimè excoluit, pretiosissimis Sanctor. illatis exuvijs beavit, & æterno ad posteros merito Cathedralium Senatorum numerũ auxit, quos religiosissimis moribus, & sanctissimis disciplinis diligentissimè instituit. Xenodochia passim plura, quo fervebat in pauperes amore, opulentum inprimis Constantiæ condidit, & quæ veri pastoris sunt, magno animo, & verè paterno affectu diligentissimè exercuit. Sepulchrum Dominicum, & relicta Servatoris in terris vestigia religiosissimè veneratus, etiam tertia vice, difficili itinere in Palesthinam usque contendit, & sepulchri illius idea trãsumpta, simile Constantiæ in Divi Mauritij basilica exædificavit. Deiparam Virginem summa devotione coluit, cujus sacellum apud Einsidlenses ipse Sacraturus, admirabili visione, illud consecrantẽ ipsum Christum Dominum, intueri meruit, & singulari deinceps amore sanctissimum & felicissimũ locum adamavit & coluit. Araneũ aliquãdo, dum sacris operaretur in calicem delapsum imperterritus hausit, qui ipso ad mensam expectante, videntib⁹ omnibus, ex ore denuo illius sine noxa prodijt. Prophetico etiam spiritu illustris, Gebhardo adolescẽti Brigantino Comiti, suam absentis, per jocum Cathedram insidenti, subitò superveniens, post Gamenoldum sibi successurum prædixit, & tandem meritis plenus C. A. 976. Pontificatus 40. cælum conscendit. Ex Constantia nostra sacra prophana, &c. *Tomo item 2. Constantiæ Bened. Chron. Guelphorum Æquila Imp. Bened. & Annal. Germ. Manlio, Bruschio, Crusio, Manusc. VVeingart. &c. t. 2. Sanct. Ord.*

Tres basilicas condit.

Senatũ Cathedralem auget.

Xenodochia struit.

Ter in Palæstinã profectus.

Deipara addictus.

Araneum absq; noxa sumit.

Futura prædicit.

Ob. 976.

Apud Fabrianum in Piceno, B. Silvestri Abbatis, Institutoris Congregationis Monachorum Silvestrinorum. Silvester Auximi in Piceno nobili genere natus, puerilem statim ætatem litteris ac bonis moribus mirificè exornavit. Bononiam ad studia Iuris-prudentiæ missus à patre, cum sacris litteris, à Deo monitus, dedisset operam, parentis incurrit indignationem, quam æquo animo decennium totum pertulit. Ob egregiam virtutem, à Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Auximanæ, socius honoris electus, eo in munere verbi Divini prædicatione & vitæ exemplo, populo plurimum profuit. Cognati nobilis, & forma eleganti quondam, præditi cadaver intuitus, peracto mox funere solitudinem petijt, & illic vigilijs ac orationibus deditus, crudas sæpius herbas in cibum adhibuit. Vt autem magis lateret, sæpè mutans sedem, ad montem denique Fanum haud longè à Fabriano constitit, ibique in honorem sanctissimi Patris nostri Benedicti Basilicam erexit, Congregationisq; à se, *Silvestrinorum* cognominatæ fundamenta jecit, sub Regula & habitu, in visione sibi ab eodem Beatissimo Patriarcha præostensis. Tulit acerbè novi Instituti fervorem & fructum Sathanas, & odio nimio exardescens, varijs terroribus Monachos turbare conatus, de nocte Cœnobij januas hostiliter invasit; à viro Dei ita repressus, ut Monachi susceptо semel in proposito etiam magis confirmaretur. Spiritu Prophetiæ aliisque donis enituit, quæ ut semper profunda humilitate conservavit, ita contra se dæmonis invidiam concitavit, à quo præceps aliquando actus, desperatam à Beatissima Virgine salutem accepit, quod beneficium perpetua & singulari erga ipsam pietate compensare ad ultimum usque Spiritum laboravit, quem ferè nonagenarius Anno Christi 1267. Deo reddidit, insigni deinceps fructu ab Instituto ejus Sanctissimo in Ecclesiam universam redundante. Claruit mirâ miraculorum & vivens & mortuus potestate, quæ inter propè Cingulum oppidum, cum multis viris primarijs discumbens, hausta tertia vice è fonte aquam, solo Crucis signo in vinum generosum convertit; aliaq; memoratu dignissima plurima patravit. Eodem signo mãne saxum, quod plurimi summa nervorum contentione movere nequiverant, facilè movit, eodem, cæco cuidam visum restituit. Lupum cellulæ suæ custodem habuit, adeo ad mandata ejus exequenda paratũ ac promptum, ut quæ non juberetur, auderet minimè, quæ juberetur illico conficeret. A quodam cive Fabrianensi contumelijs & verberibus affectus, quod illius filium ad habitũ Monachalẽ admittere noluisset, non solũ patienter tulit, sed & manum illius qua percussus fuerat, leprosam divinitus effectã, postquam resipuisset mundatam restituit. Amorem Beatiss. Matris Virginis, suis præcipuè cõmendavit, à qua ipse singulariter adamatus, præter superius commemo-

S. Silvester Abb.

Theologiã addiscere cœlitus monetur.

Conversionis occasio.

Eundem S. P. N. visibiliter instituit.

Spir. Prophet.

A Deipara sanatur.

Ob. 1267.

Aquam in vinum convertit.

Saxum ingens unus movet.

Lupus ei obsequens.

In injurias beneficus.

Digitized by Google

moratum beneficium, CHRISTUM aliquãdo illustri visione, speciosum præ filiis hominum puerum, in ulnas concessum, disuaviatus, tanta deinceps in animo luce perfusum se sensit, ut ab eo tempore, nullus ei in sacris voluminibus locus obscurus esset. Visus cuidam, sub mortem viri Sancti Fani mons cœlestibus luminaribus mirè collucere; quin & alij absenti, visus idem Sanctus Pater ducentibus Angelis per prodigiosam scalam cœlum conscendere. Sacrum corpus cum exenteraretur, adeo ab omni fœtore immune fuit, ut stupõdo sanè miraculo, suavissimi odoris fragrantia domum totam impleret, ad cujus sacri corporis contactum claudi duo repente sanati sunt. Illud etiam prodigij post mortem accidisse ferunt, hoc est: sanguinem ex digito alterius pedis, triduo postquam excesserat è vivis, mirum in modum profluxisse. *Ex Andrea Iacobi Fabrian. Mon. & Gen. Ordin. Breviario Bened. Phil. Ferrar. Annal. nostr. Bened. lib. de cult. B. M. V. tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Puerum Iesum in ulnas accipit.

Miracula sub mortem ejus.

Sanguis ex mortui pede fluit.

In Monasterio Vendopera Sanct. Leonardi Abbatis & Confessoris. Hic miraculorum gloria S. Leonardo nostro Nobiliacensi Abbati minimè impar, insigni inprimis animi demissione excelluit. Cũ autem ingens populi multitudo, ejus fama sanctitatis illecta ad ipsum confluxerit, ab impijs apud Clotharium Regem, ceu novarum rerum studiosior accusatus, cũ is missis militibus pelli eum jussisset, adeo illi verbis ejus compuncti sunt, ut certatim cucullum ejus & Magisterium exambirent. Sed & Rex errati veniam petens, cum in accusatores rigidè animadvertere statuisset à viro DEI exoratus, eosdem pristinæ restituit dignitati, & multa in gratiam Leonardi concessit. Inter miracula ejus memorabile illud, cum in preces incumbenti se in sinum ejus serpens insinuaret, adeo non exterritum virum DEI, ut nec orationem interrumperet, nec sinum excuteret, donec finita oratione, de more surgeret. Tum vero ad serpẽtẽ: *Eia*, inquit, *si quid in me potestatis desuper permissum tibi, effice.* Nihil ausus est serpẽs, & sanctitatem ejus quasi reveritus inde discessit. Obtinuit & illam à Numine gratiam, qualem alter Leonardus, ut quicunque è vinculis ejus imploraret opem, mereretur. Insigni sub finem vitæ merito duos, inter se graviter dissidentes, Episcopos conciliavit, & in crastinum mortem sibi instare prædicens, uti prædixit, sic sanctissimè obijt. *Ex Vitat. 2. SS. Ant. Iepesio, Petro Equilino &c.*

S. Leonardus de Vendopera.

Falsò defertur.

Mutatio eũ ejicere volentium.

Impertur bata ejus oratio.

Serpens eũ reveretur.

Pacem conciliat.

In territorio Remensi S. Basoli Abbatis. Fuit hic in territorio Lemovicino, regione Armoricana, nobili genere oriundus. Angeli ductu Rhemos delatus, Monachum in Viriziacensi Cœnobio professus, vitam postea 40. annis solitariam vixit, fuitque multis à DEO prodigijs honoratus; quæ cum Ragenulpho cuidam innotescerent, isque ab adversarijs captus ad suspẽdium duceretur, invocato per Basoli meritum Numine, rupto quam primũ laqueo, prodigiosè servatus evasit. Aliàs oratione sua fontem è silice elicuit, emanavitq; postea sub sacro ejus sepulchro aqua lympidissima, quâ varia morborũ genera pellebantur. Aper à canibus in venatione exagitatus, posita feritate ad pedes Basoli procubuit, canibus illico iræ & prædæ oblitis, *ex quo tempore, mos, imo virtus Christi*, inquit Flodoardus, *ad honorem dilecti famuli sui adhuc modo servatur, ut permota quælibet venatio, si aggestum in circuitu villæ ipsius, prominentem fuerit ingressa, nec canum ulterius insequatur aviditate, nec venatorum appetatur audacitate.* Congregavit eodem loco vir sanctus, dignos postea se magistro discipulos, quibus jussu Numinis nepotem suum Balsennum præfecit, obitumq; suum prædicens felicissimè mortuus est, fidissimus deinceps Cœnobij sui protector, cujus injurias rigide admodũ, & prodigiosè ultus est. *Flodardus Vinc. in Spec. Trithem. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Basolus Abb.

Miracula.

Suspensus liberatur.

Fons prodigiosus.

Ferarum tutum perfugium.

Mortem prædicit.

Cœnobium à morte defendit.

In Monasterio Alnensi B. V Valteri Prioris. Hic ex Canonico Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis, à S. Bernardo conversus, Clarævallis Monachus, inter illustriora ejus loci sydera adeo effulsit, ut Prior Sanctissimæ Congregationis electus, universorum, ut pater, sic exemplar haberetur. Exarsit denique tantum in ipso cœlestis vitæ desiderium, ut nihil inhiantius, quã, quod maximè metuũt mortales, dissolutionẽ sui corporis à Domino efflagitaret. Cum ergo inter orandum quotidie, hæc verba repeteret: *Quando veniam & apparebo ante faciam DEI*: idemque semper orando continuaret, vocem hanc è cœlo respondentem audire meruit: *Regem in decore suo, videbunt oculi tui.* Qua promissione cõsolatus spiritꝰ ejus, alacriter mortẽ expectavit, quæ tandem desiderata venit. Dumq; vir S. Spiritũ redderet Creatori, stella lucidissima, die clara & sole splendẽte, super locum migrationis ejus apparuit, ita quidem ut in tota illa provincia conspice-

B. V Valter.

Mors ipsi amica.

Vox adijsum è cælo lapsa.

Stella prodigiosa.

Digitized by Google

ſpiceretur. *Monim. Alnenſ. Cæſar. Heiſterb. Chryſoſtom. Henr. t. 2. SS. &c.*

S. Gunſtan. In Aremorica Sancti Gunſtani Monachi & Confeſſoris. Gunſtanus Cœnobii S. Gildæ Diœceſis Venetenſis in Aremorica monachus, ex us quos Fratres Converſos ſeu laicos vocamus; labore manuũ atq; animi demiſſione ad miram ſpiritus ſublimitatem evectus, Numini tantopere placuit, ut plurimis miracũlis, ſervuli ſui, gratiſsimum ſibi obſequiũ, & vitæ innocentiam coñendaret. Claruit ſub Vitale ejusdem loci Abbate obiitq; apud caſtrũ Bellum-videre in ædibus Monachorum Maleacenſium. *Biblioth. Floriac. geſta S. Gildæ, Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Converſus miris claret.

In Hiſpania coñemoratio innumerabilium Martyrum, de Calatrava, Alcantara, Aviſio, Chriſto, & Monteſia, qui ſub Admirabilis P. N. BENEDICTI, & Ciſtercienſium noſtrorũ inſtitutione, non pro mortali ſtipendio militantes, ſed ſtudio Hiſpaniæ à diro Saracenorum jugo liberandæ, & Chriſtianæ Religionis propagandæ zelo, mortem glorioſiſſimam oppetierunt, & vere Martyres ad cælos migrarunt. *Menol. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Plurimi SS. Mart.

In Monaſterio S. Mariæ in Saxonia elevatio & translatio Sanctæ Idæ Viduæ. De qua *Viſius Monachus in ejus vita.*

Translatio S. Idæ.

In Monaſterio Altaich. obitus B. Adalberti ejusdem loci Monachi, de quo die depoſitionis ſive Sepulturæ ejus, ſequenti.

QVINTO CAL. DECEMB.

XXVII. Novemb. B.

S. Severinus Concluſus.

LVtetiæ Pariſiorum S. Severini Monachi & Solitarij. Severinus archiſſimũ Regulæ tertiæ Sanctiſsimi Legislatoris noſtri BENEDICTI, Incluſorum ſcilicet Inſtitutum ſequutus, prope Pariſios in exigua quadam cellula, vivum ſe quaſi ſepulchro condidit, & mortuus ante mortem, longo Martyrio, quotidianam ſe Numini victimam obtulit; & magno rigore vitam exegit. Claruit magnis virtutibus, & fama ſanctitatis longè lateque celebratus; eo quoq; Sanctum Clodealdum pellexit, qui tanti viri conſpectu mirificè inflammatus, mundum quamprimũ cũ omnibus ejus delicijs & promiſſis taſtidire cœpit, & cucullum inhiantiſsimè exambiens, ab ipſomet Severino eo donari & inveſtiri meruit. Claruit eo tempore, quo S. Maurus noſter ſanctitatis radiis Galliam univerſam implevit, & cum vetuſtina Cœnobia reformavit, tum plurima per ampliſsimũ Regnum paſſim condidit, Incluſorumq; inſtitutum late propagavit. Servantur Severini Reliquiæ in Cathedrali Eccleſia Pariſienſi, ejusq; hac die feſtum per Diœceſium univerſam anniverſaria memoria celebratur. *Iac. de Breul, Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Incluſorum rigidiſsimũ inſtitutum.

S. Clodaldus Regis filius ab eo habitũ ſuſcipit.

Clar. Ann. 560. circ.

Feſtivitas ejus.

S. Virgilius Epiſc.

Salisburgi depoſitio Sancti Virgilij ejusdem civitatis Epiſcopi & Confeſſoris. Virgilius natione Hibernus, genere nobilis, profeſſione Monachus, zelo propagandæ Fidei & meritis Apoſtolus, cum ſanctiſsimis viris Lullo Anglo Moguntinenſium poſtea Archiepiſcopo, Altone Scotiæ Regis filio primo dein Weingartenſium Abbate, Decano, multisq; aliis meritiſsimis Germaniæ Apoſtolis, ſingulari Numinis gratia in Franciam primum ac dein Germaniã delatus, à Pipino Principe Galliarum poſtea Rege honorificè exceptus ſuñoq; in pretio habitus, cum ſanctitate æque ac doctrina mirificè excelleret, ejusdem, & Stephani Papæ auctoritate; ad Cathedram Salisburgenſem evectus, æterno merito circumjacentes illic provincias demeruit, quas aſſidua verbi Divini prædicatione Chriſto lucratus, Carinthiam imprimis, ſublatis impiis & nefarijs ſacris, idolis everſis & protritis, ab immani dæmonum ſervitute in libertatẽ filiorum Dei vendicavit, quam univerſam provinciam, ad Hunnorum uſq; fines, ubi Dravus in Danubium influit, perluſtrãs, ſaluti omnium diligentiſsimè conſuluit, Eccleſias conſtruxit, Sacerdotes inſtituit, aliaq; inter graviſsima merita, Epiſcopum Chiemenſibus dedit, qui inſolenti tunc barbaris exemplo, Scholas, maxima cum eorum utilitate & voluptate, aperuit, juventutemq; cum in litteris, tum honeſtate atq; æquitate erudivit. Similiter Carinthijs Modeſtum Epiſcopum deſignavit, & provida circumſpecti paſtoris vigilantia, per villas & provincias verbum Dei ſeminans, optatam ſalutaremq; ſuis ovibus, ſuam propria in perſona Viſitationis præſentiam ſedulo exhibuit. Cathedrã Salisburgenſem Baſilicam, ingenti mole & ſumptu exædificavit, in cujus exſtructione illud inprimis memoratu digniſsimum, & rarum ſane miraculum celebratur; quod ex eo primum tempore, quo Baſilicam memoratam Divi Ru-

Fit Epiſc. Salisburgenſis

Carinthiæ Apoſtolus.

Auctor Epiſcopat. Chiemenſis.

Similiter primum Epiſcopum Carinth. dat.

Baſilicam Cathedralẽ ſtruit.

Socij Apoſtolici.

perti primi Iuvanienſium Antiſtitis honori moliri cœpit; conjecit pecuniam ſeu mercedem in pelvim, ex qua nemo omnino operariorum, quantum vis vellet ac conaretur accipere valuit, quam quantum ſuo labore, cælitus æſtimato, meruiſſet. Obiit Magnus hic Epiſcopus, & meritiſſimus Apoſtolus A. Ch. 784. ingenti deinceps frequentiſsimorum miraculorũ gloria à morte celeberrimus, ſuique contemptorum rigidiſsimus ultor. *Ex Thadæi Abb. Scoti fragm. Chron. apud Henr. Canis. Vita ejusdem per S. Eberhard. diſcipulum, Virguleo Hundio. Aquila Imp. Bened. Annal. Bened. & Germ. noſt. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Memorabilis miraculum.

Obiit A.C. 784.

In Monte Caſino Sancti Apollinaris Abbatis & Confeſſoris. Hic loci ſacratiſſimi Abbas fuit quartus decimus, adminiſtravitque eam provinciam tanctiſſimè atque utiliſſimè annis quidecim. Inter geſta ejus, Garilani inprimis fluminis miraculoſus tranſitus commendatur, cũ ad littus ejusdem, prædia Monaſterii inviſurus deveniſſet, neque ulla præſentis cymbæ, qua trajiceretur oportunitas appareret: edito namque in adverſum flumen vivificæ Crucis ſignaculo, nihil trepidans ambigensque ſuper undas, Divina ope, nec veſtigiis quidem madidis, in ulteriorem ripam, iterata, qua Petrus atque Maurus miraculi magnitudine, mire evaſit. Obiit vir ſanctus A. C. 828. *Chronol. Caſin. Eloq. Alb. Caſin. M. Ant. Scip. Arnold. Duac. t. 2. SS. &c.*

S. Apollinaris Abbas.

Fluvium ſicco veſtigio tranſit.

Obiit Ann. 828.

Carpentoracti natalis Siffredi Epiſcopi & Confeſſoris. Siffredus ſive Siffridus ex monte Albano, haud procul Tholoſâ, oriundus, parentem, virentem, virum inprimis nobilem, ad quem medietas Albanenſis civitatis jure hæreditario ſpectabat) ad ſanctiſſimum Cœnobium ſequutus, cumque eodem pari propoſito cucullum induiſ, mira poſtea ſanctitate & eruditione excelluit. Miraculorum primis ſtatim converſionis ſuæ annis mirè enituit, adeo quidem, ut ſola viſitatione infirmos Fratres prodigiosè ſanaret, & febrium vexatione liberaret, fuitque in dęmones tam potens, ut omnes ſibi adductos energumenos, oratione ſuper eos Dominica recitata ſtatim curaret, & peſſimos ab iisdem genios profligaret. Triginta annorum cum eſſet, certatim à Monachis pro Abbate, a Clericis pro Epiſcoqo expetitus, à Carpentoractenſibus demum præreptus, ipſa inaugurationis die, ſigno Crucis cæcum illuminavit. Cum autem Epiſcopatu aliquamdiu ſanctiſſimè præfuiſſet, & egregij prędicatoris munus ſine intermiſſione adimpleſſet, ſenio jam gravis & canitie venerandus, cellulam ſibi (prope Baſilicam quam Principi ſuæ & Ordinis Tutelari Admirabili Matri conſtruxerat ac dicaverat) contemplationis denuo ſtudium deligens, vitæ reliquum totum, DEI ac Deiparæ ſervitio conſecravit, omnibus infirmis ad ſe undiq; confluentibus, dante Deo conferens beneficia optatæ incolumitatis. Inter miracula a. ejus illud potiſſimum, quo Clericum quendam ſuum à mortuis revocavit, deprædicatur. Prædixit Clero omniq; populo obitus ſui diẽ, complorantesque ſolatus, poſt ſancta exhortationis verba, felicem ānimũ in manus Creatoris reddidit, mira quamprimũ cæleſtis odoris fragrantia nares omnium perfundente, cujus deinceps tumulum quotidianis miraculis Numen illuſtravit, & glorioſum effecit. Tanti autem ab omnibus factus eſt Siffridus, ut præcipuus Carpentoractenſium Tutelaris adoptatus, Cathedrali in honorem ejus condita Eccleſia, magna quotannis Religione celebraretur. Claruit A. C. 570. *Chron. Lirin. Vinc. Barral. Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. Claud. Rob. &c.* Ejus tamen Natalem alii 4 alij 3. Cal. Decemb. cõmemorant.

S. Siffridus Epiſc.

Cum patre fit Monach.

Sola præſentia infirmos curat.

Epiſcopus conſecratur

Cæcum illuminat.

Omnes infirmos ſanat.

Mortuum reſuſcitat.

Obitum ſuũ prædixit.

Tutelaris Cathedralis.

Claret 570.

Noviomi depoſitio Sancti Acharii Epiſcopi & Confeſſoris. Acharius, Aichario, ſive Achatius ob inſigna vitæ merita è Lexovienſi Burgundiæ Cœnobio extractus, ad Noviomenſem ſive Noviodunenſem Cathedram evectus eſt. Præfuit in omni ſanctitate annis 14. & miraculorum gloria illuſtris in Domino obdormivit A. C. 647. cujus in annos ſingulos, ſub Feſto, ut vocant, Duplici ſolemnis memoria apud Noviomenſes religioſiſſimè celebratur. *Arn. Duac. Claud. Rob. Ioan. Chenu. Ioan. Molan. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Acharius Epiſc.

Miracula claret.

Obiit Ann. 674.

Moguntiæ S. Bilhildis Viduæ & Abbatiſſæ. Hæc clariſſimis in Orientali Francia natа parentibus, Iberimo & Mechtrida, Herbipoli Catechumenis adſcripta, Baptiſmum tamen non conſequuta labente poſtea tempore, eo ſe regenerationis lavacro carere ignara, vitam nihilominus puram & Religioſam vixit. Nubere coacta, non multo poſt viro viduata, patrimonio ampliſſimo renuncians, Magnæ & Admirabilis Matris honori Baſilicam & Cœnobium Moguntiæ condidit, cucullumq; amplexa, & multas ibidem Deo ſacras Virgines congregans, iisdem non tam verbo ſolo, quam exemplo & opere

S. Bilhildis Abb.

Fit Monialis.

opere præstitit. Ex iis, quibusdam à Numine revelatum, Bilhildem matrem necdum baptizatam esse. Consuluit illa, ea super re loci Episcopum, qui & ipse à Numine edoctus, eam baptizavit. Denique longa excocta infirmitate, ad præmia æterna emigrans, multis deinceps miraculis coruscavit. Sepulta in Monasterio Antiquæ-cellæ, quod hodie ad Albas-Dominas appellatur. *Petrus Cratepolius, Christ. Brouverius, Breviar. Mogunt. Hugo Menard. Annal. noss. Germ. &c.*

Intelligit se non baptizatam.

Miraculis illustratur.

S. Baltherius

In Anglia S. Baltherii Monachi & Eremitæ, qui A. C. 756. eximia vitæ sanctitate conspicuus refulsit. *Mart. Bened. Gall. Menard. Roger. Hoveden. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Fastradus Abb.

Villarii in Brabantia Beati Fastradi Abbatis, Melliflui Doctoris discipuli, viri eximio paupertatis studio ditissimi, invicta animi patientia insuperabilis, qui post breve Cœnobii regimen ad præmia æternitatis, relicta magna sanctitatis opinione, ex hujus sæculi emergens ærumnis, in gaudium Domini introivit. *Ex mon. Villar. Chrys. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

V. Gersen.

Vercellis in Insubria, Venerabilis Viri Ioannis Gersen de Canabacco vulgo Cavaglia prope Vercellas, Abbatis S. Stephani, magni nominis, summæq; eruditionis & Religionis viri. Hic vetustissimo Benedictini Ordinis more & consuetudine, cũ esset Theologorum sui temporis splendidum sydus, talenta sibi à Domino credita, minimè abscondens, sed ad honorem atque augmentum gloriæ ejus qui concesserat proferens, multa & egregia præstantissimi ingenii relinquẽs monimenta, posteritati universæ consuluit, & pro meritis Theologicam conscendens Cathedram, cum Religionis non minus quam eruditionis celebraretur fama, magnos omnino & celebertimi nominis viros ad se pellexit & felicissimè instituit. Ipsum magni Magnus ille Seraphici Ordinis Institutor Franciscus fecit, & tanti quidem, ut cum ipse cæteroquin *scientiæ inflantis* suspecta habere videretur studia, suosque alumnos Minimos censeri quam magnos mallet, lectissimos nihilominus & dilectissimos filios, Sanctum nimirum Antonium de Padua, & Beatæ memoriæ F. Adamum de Marisco, tanto Doctori crederet, & informandos dirigeret & commendaret. Extat Ejusdem Seraphici Patris ad Ioannem super hoc ipso, digna lectu Epistola, & Magistri de discipulo S. Antonio illustre testimonium, cũ in hoc ille supra omnem Scholasticæ Theologiæ cognitionem, Mysticæ infusam scientiam miraretur, adeoq; Magister discipuli exemplo mirificè proficeret: *Frequenter*, inquit, *amor penetrat, ubi cognitio Physica foris stat. Legimus quosdam Sanctos Episcopos, minus imbutos fuisse physicis doctrinis, qui & mysticam Theologiam captu mentis haurientes, cælos penetrabant, omnem physicam cognitionem subtilissimè transcendentes, usq; ad Beatissimam Trinitatem. Quod & ego in S. Antonio de Ordine Minorum expertus sum. Qui cũ esset minus imbutus litteris sæcularibus, animi puritate & mentis ardore succensus, mysticam Theologiam captũ mentis excedentem, & ferventer desideravit, & abundanter hausit, ut possim dicere de eo, quod de Ioanne Baptista scribitur: Ille erat Lucerna lucens & ardens; amore n. ardebat interius, & exemplo lucebat exterius, &c.* Sed & in Scholastica Theologia apud Gersenem eumdem tantopere profecit Antonius, ut instantissimè à Fratribus rogaretur, quam ipse hauserat doctrinam aliis cõmunicare, quod cum ipse inconsulto Seraphico Patre suo nullo modo vellet, ad ipsum ea propter litteras dedit, & Fratrum desiderium exposuit, cui Franciscus respondit, uti videre est apud Lucam Waddingum tom. 1. Annalium, locis inferius citandis. Cæterum de Adamo de Marisco, Cuncto scibili ditato, viro longè illustrissimo, ejusdem Vercellensis Abbatis discipulo, consulendi Pitsæus, Marcus Vlisipponensis, Willotus, Brombachius & prædictus Waddingus, ut ex fructibus Gentium facilè agnoscamus. Ipsum libelli Aurei de Imitatione Christi multi veteres pergameno scripti & rescripti libri Authorem faciunt, & quidam illorum Authoris repræsentat habitu Benedictino effigiem, crucem utraq; manu præferentis, quam ipse libro 3. c. 10. & c. 56 *vocat vitam Monasticam à se susceptam*, de quo nos nihil certi statuimus, sed Deum in Gersene & quibuscunque electis servis & instrumentis suis demisse veneramur. Claruit sub annum Christi 1220. vitamq; produxit ad annum usq; fere 1240. inter Illustriores ejus sæculi viros merito referendus, *Lucas Waddingus Annal. Ord. Min. tom. 1. ad annum 1222. & deinceps. Marianus lib. 1. c. 19. Chron. Minorũ, Anton. l. 24. c. 4. Villot. Pitsæus, Marcus Vlisippon. Brombach. aliique.*

B. Angelus Sinicius.

Iuxta Panhormum in Sicilia depositio Beati Angeli Abbatis, cognomento Sinicii, qui prope Panhormum, dignè nomine suo vitam verè Angelicã ducens, multis virtutibus refulsit, & illustrem sanctitatis exemplo facem suis discipulis prætulit. *Octavius, Cajet. in Idea Operis SS. Siciliæ, &c.*

B. Gertrudis puella.

In Monte S. Salvatoris Beatæ Gertrudis Virginis, quæ cum ibidem Religiosum habitum induisset, in ipsa pueritia à cęlesti sponso vocata Divinæ gloriæ thalamum introivit, quam soror ejusdem Margarita rapta in extasim, cum aliis ejusdem sacri montis Virginib9 pridem defunctis, Augustissimæ Cælitũ Imperatrici assistere conspexit. *Cæs. Heist. Menol. Cist. Henriq.*

Cultores Deiparæ.

Eodem die jucundissima Cõmemoratio, præcipuorum ex ordine universo Augustissimæ Cælitum Imperatricis Admirabilis Matris Virginis amasiorum & cultorũ, qui inter mortales etiamnum agentes singulari quadam industria, zelo, fervore, & præstantiore aliquo monimento, Magnæ illius Dominæ amorem demeruerunt, sive ab eadem adamati & honorati sunt: quorum incredibilem penè numerum fuisse, ex innumeris penè, relictis posteritati monimentis, fit manifestum, cũ præcipuæ ferè Orbis Basilicæ, Festa Ecclesiæ, consuetudines religiosæ, quibus in hodierna die Angelorum Regina in terris celebratur, Monachis Benedictinis debeantur, ejusdem tam præclari conatus primas tenente, ipso Sanctissimo Archiduce nostro BENEDICTO, & Psalterium Mariana, æterno cum merito, per orbem terrarum longè lateq; propagante, suosque non solum, sed & barbaras quasq; gentes ferventissimo erga Deiparam studio accendente, eo ipso, (teste Beato Alano Dominicano Monacho, Magnæ Matris Cancellario) assequutus, *ut tam Divini Monastici Ordinis Institutor efficeretur. Ex t. de Vita S.P.N. t. 2. Sanct. Ord. Gerardo Belga, Alano cit. &c.*

Nostrorum merita.

Fervor S.P. N. erga Deiparam.

S. Gregorius PP. III.

In Monasterio Altahensi B. Adalberti ejusdem loci Monachi & Confessoris. Is generoso Dynastarum de Haigerloch editus sanguine, litterarum adhibitus studiis, inter contubernales principem levitatis & licentiæ omnis se exhibuit. Quare stimulis agitatus conscientiæ cucullum exambiit, sed insolentia licentiæ fama proditus passim, nuspiam admissus sed rejectus est. Non destitit tamen usq; & usq; quærere, donec in Bavariam inferiorem delatus, Altaichii susciperetur. Christi anno 1261. ætatis 22. virum cum Monacho repente induit, utq; olim in levitate omni nihil mediocre tulit, simul ac Vota Religionis juravit, sibi quoq; legem indixit leviſſima in sese peccata rigidè ulciscendi, ut si paulum frontem in risum resolvisset, vocem incautius misisset, oculos inconsideratius circumtulisset, pœnis illico in conclavi expiaret, ac dein in cõmuni cœtu sese accusaret ac damnaret, non contemtus & sexies septiesve sed pluries in die eadem peccatilla Confessario per Sacramentalem detegere confessionem. In Vigiliis perpetuus, concubia surgebat nocte repetebatque assiduè publicas Chori preces, quod melle dulciores videbantur. Abstinnentia & frugalitate mirè se exercuit. Martyrii desiderio flagrans, retentus à Superioribus & quod Monachos obedientes verè Martyres dicerent. Confessarius, Magister Novitiorum, Prior Cœnobii fuit incomparabilis. Purgatorium in hac vita impetrans purgatissimus decessit An. 1311. cujus anima in specie flammantis facis, visa cuidam cælum conscendere. Visus & Abbati ejus globus lucens ad sepulturam descendere, multis ope ipsius mutis, claudis, epilepticis curatis, captivis prodigiose liberatis. Prædem dũ virevet, pro fugitivo Monacho se offerens, promissis etiam à morte stetit. *Ex Vita, monim. Altahens. Radero, &c.*

QVARTO CAL. DECEMB.

XXVIII. Novemb. C.

ROmæ, Beati Gregorii Papæ III. qui sanctitate meritisq; præclarus migravit ad Dominum. Gregorius ex Monacho, Pontifex Maximus, supremo honorum in culmine constitutus, humilitatem Monachi nunquam sepposuit, eruditionemq; ac vitæ sanctitatem, quam in cucullo consequutus est, ingenti Orbis universi commodo, in Pontificatu sumo, minimè defodiens, nationibus diversissimis largissimè communicavit. De eo, alia inter, sic Anastasius noster Bibliothecarius: *Vir mitissimus & valde sapiens, Divinis Scripturis sufficienter instructus, Græca Latinaque lingua eruditus, Psalmos omnes per ordinem memoriter retinens, & in eorum sensibus, subtilissima exercitione limatus, exhortator omnium bonorum operum, Fidei Catholicæ & Apostolicæ immutilatæ Conservator,* Orthodoxæ fidei æmulator & defensor fortissimus, paupertatis amator & erga inopes provisor, captivorum quoque & viduarum largitor, necessaria tribuens, &c. quem viri Romani, seu omnis populus, à magno ad parvum, Divina inspiratione permoti, dum in obsequio sui Antecessoris esset intentus, vi abstollentes, in Pontificatus ordinem elegerunt, &c. Celebravit,

Eruditio.

Laudatur.

Divina inspiratione eligitur.

Plura Concilia celebrat

vit, admirando atque æterno Reipubl. Christianæ bono plura Concilia, quæ inter, Romana duo, quibus Clerum ac populum utilissimè reformavit, dignitatiq; Ecclesiæ ac paci plurimum consuluit. Idē insigni & admiranda sane magnanimitate ac constantia Leoni III. Imp. Hæretico se opposuit, & juratissimum Sanctarum imaginum hostem ac protritorem,

SS. Imagines propugnat.

Anathematis fulmine percutiens imperio privavit, & fidelium communione interdixit. Insigni item Fidei zelo, æterno industrię suę monimento, tres ipse libros, ad refutandos Leonis & Constantini Imperatorum errores, doctissimè composuit, & in Oriente ad gremium Ecclesiæ revocando indefessè laboravit. Carolo

Regis Christianissimi Titulo unde?

Martello, primus *Christianissimi* titulum contulit, quem ad Longobardos compescendos in Italiam evocavit, & à quo deinceps longè Illustrissimum nomen, Titulis Regum Galliæ accrevit, & perpetuum mansit. Fuit Augustissimæ Cælitum Imperatrici longè addictissimus, cujus imaginem, vel tunc quidem maximè in imagines sævientibus Græcis, insolentissimo ad eam usque diem cultu usuque,

Deiparæ cultor.

argento purissimo, libras quinquaginta pensante, vestivit, ejusdemque ad Martyres Basilicam præclarè restituit; Sanctæ Mariæ item ad Præsepe, ut vocant, splendidè ornavit, & Sanctorum imagines, quanto majore odio Orientales abolere laborabant, tanto majore in occidente

SS Reliquias commendat.

studio extulit, commendavit, & coluit. Nec minore studio Sanctarum Reliquiarum venerationem cōmendans, cælum æquè ac terras demeruit. In Admirabilem Patrem ac Patriarcham nostrum BENEDICTUM, etiam in Pontificatu propensissimus, Casinati inprimis Cœnobio

Monachis consulit.

diligentissimè consuluit, honorem Monachorum & studia sollicite promovit, Sancti Chrysogoni in Vrbe Monasteriū condidit, & sanctissimos quosq; viros è Cœnobiis extrahens lectissimos Ecclesiæ Pontifices & Magistros præfecit. Idem & alia

Plurima Monasteria condit.

multa Monasteria partim restituit, partim vero à fundamentis struxit, & Vaticanam S. Petri Ecclesiam, tribus jam olim Monachorum Collegiis instructissimam,

S. Petri Vaticana Basilica Monachorum.

à Clericis solis denuo occupatam, lectissimo nostrorum convictu atque concentu auxit, & vitam Regularem ipsis etiam Clericis imperavit. Instauravit & mœnia Vrbis magna ex parte vetustate collapsa, &

Centumcellarum conditor.

Secundi apud Centumcellenses *Conditoris* titulum meritus, locum jam propè desertum insigniter restituit, & ad sustinendum hostium impetum fortissimè muniit. Denique de Deo ac hominibus benè meritus, neq; ulla ex parte Gregorio II. minor habitus, primo virtute ac meritis proximus, collachrymantibus universis, tanquam cōmuni Patre orbatis, sancto fine decessit A.C. 741. IV. Calend. Decembr. pro eximia vitæ sanctitate, inter Sanctos adscriptus, cujus dies Natalis anniversaria ab Ecclesia Catholica cōmemoratione recolitur. *Anastas. cit. VValfr. Strabo. Iepes, Raymund. Hisp. Cathed. Pontif. PetrusBugian. Cajetan. Panuin. Ciacon. Platina, Baron. Annal. noſt. t. 2. Sanct. Ord. Aquila noſt. Imp. &c.*

Gregorio II. par habitus

Carpentoracti Natalis Sancti Siffredi Episcopi & Confessoris. De quo, ex aliorum sententia, hesterna die prolixius.

S. Siffredus Episc.

Posnaniæ Natalis Beati Casimiri hujus nominis primi Poloniæ Regis; qui ex MONACHO Cluniacensi, permittente summo Pontifice, ad Regiam sublevatus est dignitatem. Casimirus Mieceslaum Regem patrem, Rixam Ezelini Principis filiam Otthonis II. Imp. neptem, matrem habuit. Patre mortuo, cum minorennis etiamnum, eoq; minus imperio aptus haberetur, matre interea imperante, & exactionibus quibusdam Regnum vexante,

B. Casimirus Rex.

Regno pellitur.

Regia, cum matre exactus, exul in Galliā concessit, & studiorum gratia, primum Parisiis substitit, dehinc in Italiam cōmigravit; ubi aliquot annis commoratus, cum celebre ob sanctitatem toto terrarū orbe Cluniacense Cœnobium plurimum

Fit Monach.

deprædicari audisset, eo contendere non differens, adeo loci Religione delectatus est, ut purpuram illico cucullo permutaret. Illic, Sanctum Odilonem Magistrū nactus, magnis Virtutum profectibus magnus evasit, mutatoque in professione Monastica nomine Carolus appellat9,

Diaconus.

& Diaconus ordinatus, animi demissione plurimum excelluit, exemploq; omnibus & spectaculo fuit. Regno interea, & externorum odiis, & seditionibus intestinis quassato ac penè pessumdato, cum jam septennium in Cœnobio exegisset, à Poloniæ proceribus, enixissimis precibus

Cœnobio extrahitur.

ut rediret exoratus, & à summo Pontifice jussus, ægre admodum Cluniacensibus valedixit, & sceptro ac diademate se insigniri passus, iis conditionibus, Religionis Votis à Romano Pontifice ablolutus est, quibus æternum constaret, Polonos lectissimum è Monachis Regem habuisse:

Digitized by Google

Conditiones Polonis datæ.

I.ma erat: Vt Poloni singulis diebus Mercurii jejunent, unica tantum refectione contenti.

2. Vt iidem omnes rotunda in morem Monachorum tonsura capillorum utantur; nec ultra auriculas, ritu barbarico, quisquam omnino comam promittat.

3. Vt Festis solemnibus, dum sacra peraguntur, singuli equites saltem lineam candidam, in modum stolæ, qua in sacris utuntur Sacerdotes, atq; Diaconi, è collo suspensam terant.

4. Vt de singulis capitibus, exceptis nobilibus & sactis, tres oboli & cribrum avenæ in lucernam perpetuo in Divi Petri æde arsuram pendantur, &c.

Patriæpater.

Iuvit quamprimum & egregiè restituit Regnum afflictissimũ Rex Sanctus, Boëmisq; ac Maslao Plocensium Duce edomitis, sæpius triumphavit, & prodigiosam aliquando singulari Numinis ope Victoriam retulit, aliaq; inter merita Silesiam etiam Regno adjecit. Tanti ab omnibus factus, ut superstes etiamnum Patriæ Pater appellatus sit, & à morte præcipuus à Divo Adelberto Regni amplissimi *Tutelaris*, quin & ob Idololatriæ profligatas reliquias *Apostolus* salutatus. Condidit plurima passim atq; potentissima Ordinis nostri Cænobia, iisq; Cluniacensium suorum colonias induxit; cum annos 17. sanctissimè imperasset plenus meritis Boleslao filio Regni successore relicto ad Palatia æterna emigravit, An. Ch. 1058. *Longinus Polon. Mart. Cromerus, Baronius, &c. Annal. nostr. Bened. t. 2. Sanct. Ord. Arn. Duac. &c.*

Tutelaris & Apostolus Polon.

Obiit 1058.

S. Edvvoldus Eremita.

Regii generis.

Dorcestriæ in Anglia S. Edwoldi Eremitæ & Confessoris. Edwoldus S. Edmundi Anglorum Regis & Martyris germanus frater, Regiis pompis ac honoribꝰ humilitatem ac paupertatem Christi longè prætulit, & Cerneliensis, diruti tunc Cænobii, per longas bellorum clades reliquias veneratus, fugatis an cęsis per hostes Monachis, solus locum desertum ingressus, sacro rigoris studio coluit & ad mortem usq; incoluit; soloq; illic pane, & gregario quidem, tantus Princeps vitam toleravit, ibidem cum magna sanctitatis opinione mortuus ac tumulatus, quo postea loco Egelwaldus Dynasta Cænobium denuo construens, Principis Apostolorum Petri honori nuncupavit. *Ex diversi. scr. Angl. script. Menard. &c.*

Riger vitæ.

B. Guillelm. Abb.

Cistercii in Gallia B. Guillelmi Abbatis, eximia sanctitatis fama celebris, qui post varios in sacro agone labores viriliter toleratos cęleste & æternum Regnum accepit A. C. 1185. cum non nisi annum unũ & decem insuper menses præfuisset. *Raym. de Montalbo, Menol. Cist. Henriq. Claud. Rob. t. 2. Sanct. Ord. &c.* *Obiit 1185.*

B. Gunfridus Abbas.

In Belgio Beati Gunfridi, Melliflui Doctoris nostri discipuli, qui à Clara-valle missus in Belgium Monasterium Clarimarisci construxit, cujus loci primus Abbas constitutus, Angelicæ Conversationis exemplo totam illam regionem illuminavit, cujus præclara merita evidentissimis signis comprobavit Altissimus. Claruit An. C. 1139. *Emmanuel Sueyro Annal. Flandr. l. 6. Ioan. Hyperius, Philipp. Seguin. Henriq. t. 2 Sanct. Aquila nost. &c.* *Clar. 1139.*

B. Haymodis Abbat.

In Monasterio Gandersheimensi, depositio Beatæ Haymodis Virginis & Abbatissæ. Haymodis sive Hathmoda, Ludolphum patrem, avum Wigbertum, fratrem Otthonẽ Magnum Saxonum Duces habuit. Infantula etiamnum infantilia aspernata, ludos, jocos, serio contemnens, purpureas aureasq; vestes ita abhorruit, ut eas coacta induere, uberi fletu horrorem testaretur. Sanctissima tunc Hertfordensis nostri Virginum Cænobij fama erat, quo dimitti primum, dehinc cucullum ut amplecteretur, quantis potuit precibus, argumentis atq; artibꝰ impetravit; ubi admiranda virtutum omnium conjunctione cultissima, præ omnibus paulo post exsplenduit. Ad regimen postea recens à parentibus conditi Gandersheimensis Cænobii evocata atq; extracta, ita se habuit, ut non suarum tantum, suæque ætatis Virginum, sed sæculorum omnium Antistitum speculum & miraculum esset. Assiduo precum, vigiliarum, jejuniorum studio, mire excelluit. *Mira est charitas*, inquit vitæ auctor synchronos, *summa humilitas, maxima patientia, incredibilis liberalitas, incomparabilis pietas erat*, ut alteram sanè Paulam, ab Hieronymo tantis laudibꝰ celebratam, liceat appellare. Decessit incomparabilis Ordinis nostri margarita A. C. 874. Monachatus 22. regiminis 18. ætatis 34. immaturè suis, cælo maturè prærepta, & à præcipuo suo & Sanct. P. Nost. Patrono Sanct. Martino ad præmia æternitatis vocata, cujus vitam scitè ac prolixè Agius Monachus descripsit. *Agius ex. Andr. Bamberg. Brusch. rer. Saxon. script. Aquila nost. Bened. t. 2. Sanct. Ann. Germ. &c.*

Fit Monialis

Abbatissa.

Altera Paula sui ævi.

Obiit 874.

SS. plures Confessores.

In Saxonia item, commemoratio Sanctorum decem Monachorum, & quinq; Conversorum Monasterii B. M. V. de Luka, qui reformatione sanctissimæ Regulæ obser-

obſervantia illuſtres, tam perfectè mundo ejusq; voluptatibus ſe ipſos crucifixerunt, ut ad culmen pfectionis pervenientes, non ſibi, ſed Deo ſoli vivere viderentur. Vtq; eorum eximia perfectio magis mundo innoteſceret, eorum ſanctitas, nō à quocunq;, ſed ab ipſo Angelorum Rege Chriſto Domino cōmendari meruit: qui Beato Rudolpho, ejusdem loci viro ſanctiſſimo, in cruce aliquando affixus apparens, & hos juxta ſe, in crucibus item ſuffixos, ſocios paſſionis habens: *Hi*, inquit, *mecum Crucifixi ſunt, meæ paſſioni, vitam ſuā conformantes.* Cujus modo gloria in cælis æternum fruuntur, qui paſſionum in hoc ſæculo participes fuerant. *B. Cæſ. Heiſterb. Chryſ. Hen. t. 2. Sanct. Ord. Aquila noſt. Imper. Benedictin. &c.*

Eximia commemoratio.

Crucifixi apparent cum Chriſto.

TERTIO CAL. DECEMB.

XXIX. Novemb. D.

S. Radbodus Epiſc.

DAventriæ S. Radbodi Trajectenſis Epiſcopi & Confeſſoris, magnis virtutibus, & meritis illuſtriſſimi. Radbodus Regio Francorum & Friſiæ Regum ortus genere, Radbodi cognominis Friſiorum potentiſſimi Regis pronepos, celebritate nominis cum eximia vitæ ſanctitate, tum ab immortalibus meritis, majorum ſuorū omnium & dignitatem & gloriam ſuperavit. A Gunthero primum, avunculo ſuo Colonientium Archiepiſcopo, religiosè educatus, Caroli poſtea Francorum Regis, ejusq; filii Ludovici aulam ſequutus eſt, iisdem ob eximias virtutes chariſſimus. In patriam reverſus, mortuo Egilberto Vltrajectenſis Eccleſiæ Epiſcopo, Cleri, Regis, Principum, populi, univerſorum voto, Pontifex ſalutatus, cum evadere non poſſet, Monachum in noſtro S. Salvatoris cœnobio profeſſus, omnia prio ſua in pauperes erogavit; inde poſtea ſacris munitus armis, & benè inſtructus, ad curam animarum ſe applicans, inſigni ut zelo, ſic fructu longè lateque laboravit, & apud Friſios ſuos, longè illuſtriſſimum nomen, *Apoſtoli* eorumdem meruit. Regulæ ſanctiſſimæ diligentiſſimus cuſtos, perpetuos inter labores, carnium eſu perpetuo abſtinuit, ſed & conceſſo cæteroquin vini uſu, ſibi ipſe interdixit; quamvis vinum ſe bibere, ſcitè ſimularet; unde inſigne prodigium illud, cū è convivis quispiam poculū ejus arriperet, viro Dei proditum ſe ingemiſcente, aquam repente in vinum generoſiſſimum tranſmutatam temeritatem an curioſitatem alterio prodigioſè luſiſſe, viri ſancti pia ſtudia contexiſſe. Nec diverſa, quin æquè pia uſus ſimulatione, cum delicatis cibis veſci putaretur, bidui triduiq; inedia corpus afflixit, adeo quidem jejuniis aliisq; laboribus exhauſtum, ut vix oſſa oſſibus hærerent. Reditus Epiſcopales in pauperes erogavit, quibus ipſe etiam pedes lavit, eosque victu & veſtitu liberaliſſimè juvit & fovit. Fuit Admirabilis Matris, Benedictæ Virginis longè amantiſſimus, quem & illa impenſiſſimo ſtudio amplexa chariſmū habuit. Ægrotantem aliquando cū Beatiſſimis Thecla atque Agnete Virginibus familiariter inviſere dignata, & materno affectu conſolata, cum ſubtimeret nonnihil: *Ne timeas*, ait, *certus te cum intueri, cui crebro preces offers. Non ego te dedignor mea præſentia, cujus in tuis precibus frequenter memoriam uſurpes.* Quibus dictis prodigioſè eum ſanitati protinus reſtituit, & mira odoris fragrantia locum implens evanuit. Claruit Radbodus Prophetiæ etiam Spiritu, & Baldrico adoleſcenti Epiſcopatus honorē diſertè prędixit; quin & alia multa prænunciavit, quæ ſtatim, vel non multo poſt event9 comprobavit. Fidei cauſa, extrema pericula vitæ adire non dubitavit. A Danis Chriſti hoſtibus, ſcelerate impeditus, diu at fruſtra in eorumdemmet converſione laboravit, cūque etiam alios impedire illi non deſiſterent, in eoſdem Anathematis ſententiam evibravit. Valuit in ipſos etiam Gentiles vis ſacri fulminis, cum eoſdem Divina ultio confeſtim aſſequeretur: *Nam peſte horrenda*, inquit vitæ auctor, *tanquam fulminis ictu percuſſi, omnes ferè extincti ſunt. Nec unquam impunè tulerunt, quoties Trajecti moleſtia eum affecere. E veſtigio enim DEI judicio plectebantur, ut perſæpe teſtati ſunt ex illis pauciſſimi, qui ſe vivos evaſiſſe lætabantur.* Sæpe à Regibus evocatus ad aulam, conſtanter, at humiliter juxta abnuit, aſſeverans: *Epiſcoporum non eſſe, ſæcularibus implicari negotiis, verum pro ſalute Regis & populi aſſiduè Dominum deprecari.* Mortuus eſt Chriſti anno 917. cum obitum ſuum ante prædixiſſet, & ſepultus Daventriæ, æternum loco honorem, ſed & frequentiam ac ſplendorem conciliavit. *Ex Vita. t. 2. Sanct. Ord. Cornel. Kempius, Molanus, Gerard. Noviomag. Barlandus, Petrus Cratep. Democh. Trithem. Aquila & Annal. noſt. Germ. &c.*

Regium genꝰ

Virtutes.

Epiſcopus eſſe renuit noſtri prius Monachus.

Apoſtolus Friſiorum.

Inſigne miraculum.

Pia fraus.

Deipara cultor.

Apparet ei Deipara.

Spiritus prophetieus.

Conſtantia ejus.

Anathema & in gentiles potens.

Deus injurios in ipſum plectit.

Digna vox Epiſcopi.

Obiit 917.

Carpentoracti Sanct. Siffridi Epiſcopi & Confeſſoris, de quo ſuperius egimus

S. Siffridus Epiſc.

27. Novemb. Vt appareat triplicem diversis locis & libris Natalis hujus esse variationem.

B. Robertus Abb.

In Gallia Beati Roberti Abbatis, generis nobilitate & Virtutum præstantia celebris. Robertus Melliflui Doctoris nostri Bernardi secundum carnem propinquus, jugum Domini in Monasterio nostro Cistercienſi suscepit, & postmodum, Beato Bernardo, primo Clarævallis Abbate constituto, sub ipso in eodem Cœnobio cœlestibus disciplinis informatus fuit. Qui dum à pio patre carnis incentiva sacris orationibus repellere, petulantesque & inquietos adolescentiæ motus labore manuum, vigiliis & jejuniis edomare doceretur, pusillanimitate victus, & quorumdam persuasione deceptus, relicta sanctissima Ordinis nostri reformatione, ad luxiorem Cluniacensium se contulit, & in ipso Cluniaco receptus fuit. Quem cum pius Bernardus per Epistolam revocare statuisset, ea insigni prodigio cœlitus approbata est; cum enim sub dio scriberet, & repentinus imber cœlo præcipitaret, intento in cœptum opus Bernardo immunis ab omni pluviarum injuria charta fuit, ita ut nec guttula quidem eam contingere aut ibi appareret. Qua perlecta Robertus, divino Spiritu tactus, ad primum locum rediit, & sub disciplina cognati Sanctissimi tantum profecit, ut succedentibus virtutum incrementis, Domus Dei postmodum fuerit constitutus Abbas, cumque septuaginta septem, & amplius, annis in Ordine vixisset, miraculorum gloria illustris migravit ad Christum. *Barn. de Montalbo, Guillelm. Abb. S. Theodorici, Chryſ. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Bern. cognatus.

Decipitur.

Miraculum insigne.

Mutatur Robertus.

Miraculis claret.

B. Valthericus Abbas.

In Germania, Ducatu Wirtenbergię, Monasterio Murhartensi depositio Beati Waltherici Abbatis. Is eremiticam primum ducens vitam, cum magnis effulgeret virtutibus, tanti à Ludovico Imperatore Caroli Magni filio factus est, ut ipsum secretorum animi sui arbitrum eligeret, & summo in pretio haberetur, à quo, & conditæ recens Abbatiæ præfectus, æternum eidem loco decus eximia vitæ sanctitate conciliavit. Condendi Cœnobii authorem ipsum fuisse sibi Walthericum, Ludovicus in litteris Fundationis attestatur: *Divini, siquidem, Numinis instinctu, quidam venerabilis Eremita Valthericus nomine, Majestatis nostræ adiens præsentiam, ut locum sibi, ubi secretius Deo vacaret, largiri dignaremur, suppliciter exoravit. Cujus precationi tam bonæ &c. occurrentes, ipsum Venerabilem virum, habito fidelium nostrorum consilio, in nemore prope Castrum nostræ proprietatis, quod vulgo Hunenburg dicitur, juxtà rivum, qui dicitur Murra, habitare permisimus. Laudabilem vero viri conversationem de die in diem proficere audientes, ipsum in peculiarem nobis Confessorem eligimus, & non multo post, solitariam ejus vitam necessario mutantes, duodecim Fratres, qui una cum eo illic Deo servire, & secundum instituta Regulæ* B. Benedicti *Monasticam vitam ducere deberent instituimus, &c.* Ita Ludovicus. Claruit vir sanctus A.C. 817. plurimumq; Cœnobio suo consuluit, cujus ditionem & jura, cum duobus Cardinalibus Wormatiam ad Comitia profectus ab Imperatore in præsentia omnium Imperii procerũ confirmari impetravit, & idipsum à Stephano IV. meruit. Fuit illustribus, à morte prodigiis fidelium devotioni cõmendatus, quæ propter insigni ibidem, in honorem ejus ædificata & dedicata Ecclesia est honoratus, & multo populi concursu frequentatus, cujus superioribus annis sacræ corporis exuviæ, duplici fornice clausæ repertæ sunt, cum hoc Epitaphio:

Eremita.

Conditur Cœnobium Murhart.

Laudatur vir sanctus.

Condita in honorem ejus basilica.

Epitaphium.

Obiit VValthericus Abbas in tertia Kl. Decemb. &c.

Ex monimentis ejusdem Cœnobii, ab Hæreticorum manibus vindicati, & MS. R. P. Hieronymi Raynolt Weingartt. Monachi, de diversis Wirtenbergiæ Cœnobiis benè meriti; functioni tam præclaræ ibidem immortui. *Aquila Benedict. Ann. Germ. &c.*

In Monasterio Rameyæ, Beatæ Idæ de Nivella ejusdem loci monialis sanctissimę, maximis Dei & Deiparæ favoribus illustris. De qua nos prolixius ex aliorum opinione 11. Decemb. &c.

B. Ida.

Villarij in Brabantia Beati Guillelmi septimi illius loci Abbatis, qui totus charitatis igne inflamãtus, egregia charitatis suæ in pauperes exempla posteris dereliquit. *Ita hac die Menologium Cistere.*

B. Guillelmus Abb.

Lubecæ obitus Ven. viri Henrici ejusdem loci Episcopi, patria Bruxellensis, qui non sine Numine ad gratiam vocatus Religionis, Monachum in S. Ægidii Brunsuici professus, ex ejusdem dein loci Abbate Lubecensis Episcopus, mira eruditione non solum, sed & egregia vitæ sanctitate, eximio autem Deiparentis amore emicuit. Is Henricum Brunsuici Ducem in Palæsthinam quandoque comitatus, eodem & Imperatore Orientis præsente, solemni disputatione cum Græcis, super processione Spir. S. congressus strenuũ R. Eccl. pugilẽ se gessit. Idem Deiparæ & Ioan. Evãg. honori ac nomini Cœnobium

V. Henric. Episc.

bium Lubecæ condens, in eodem mortuus & ſepultus, cum ſine intermiſſione ad tertium uſque ante obitum diem, Miſſam de Domina celebrare non deſiiſſet jam clauſos in mortem oculos repente aperiens: *Ecce Virgo* quaſi exiliens, extenſis manibus dum diſertè protuliſſet paulo poſt ſanctè obiit, nō ſine ſignis ſuæ in terra Viventium beatitudinis. *Ex Trith. Arnoldo Abb. ſucceſſore, Cranzio, &c.*

PRIDIE CAL. DECEMR.

XXX. Novemb. E.

Ordinatio S. Bonifacii. ROmæ Ordinatio & Conſecratio Sanctiſſimi viri Bonifacii primi Archiepiſcopi Moguntini, & Germanorum maximi Apoſtoli, facta à Gregorio Papa II. qua eadem, jucundiſſima Germaniæ *Converſio Germaniæ.* Converſæ memoria, & immortale tanti Pontificis noſtri meritum celebratur. Dies æterno univerſorum plauſu & jubilo celebranda, & inter fauſtiſſimos, alboque ſignatas lapillo, æternum inſerenda. *Confuſio Hæreticorum.* Quæ quantum adferre Chriſti & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ fidelibus, ſolatii debet & gaudii tanto deinceps ſæculorum decurſu, in eadem omnino Fide perſtitiſſe; tantum confuſionis, & ignominiæ Hæreticis, deſiderii & ingenii proprii temerario ſcelere, in præcipitium raptos, à tanto Patre degeneraſſe, & deſciviſſe. *Mart. Bened. Hug. Menard. &c. Annal. noſtr. Germ. & Aquila Bened. &c.*

S. Acca Epiſc. Haugulſtadi in Anglia, natalis S. Accæ ejusdem Civitatis Epiſcopi & Confeſſoris. Acca, ſive Hacca, natione Anglus, à prima ætate Monaſticis diſciplinis inſtitutus, ſanctiſſimi, ut ait Beda, & Deo dilecti Boſæ, Monachi & Epiſcopi Eboracenſis diſcipulus, magni illius Wilfridi Epiſcopi convictor & amicus, ad Domnocenſem primum dehinc Hagulſtadenſem, pro meritis, Pontificatum evectus eſt. *Ejus Magiſter, & condiſcipulus.* Meruit ante Epiſcopatum præclariſsimè Apoſtolico zelo, labore, & fructu de ampliſſimis Friſiorū & Saxonum provinciis, tertius eorumdem Apoſtolo haud imerito appellatus; apud quos cum Sancto Willibrordo noſtro, in converſione infidelium, quinquenium totum ſtrenuè deſudavit. *Apoſtolus Friſiæ & Saxon.* Ad conſecrationem a. Sancti Switperti in Angliam rediens, ibidem retentus, & Epiſcopus ordinatus, mira vitæ ſanctiſsimæ excellentia, perfectiſsimum Pontificii honoris ſtatum ſibi à Numine decretum minimè dubiis ſignis demonſtravit, & Eccleſiam ſuam ſumis meritis demeruit. *Fit Epiſc.* Fuit & eruditionis laude celeberrimus, reliquit non pauca poſteris præclari ingenii monimenta. Præfuit Eccleſiæ annis 24. & mortuus A. Ch. 740. in ſua Hagulſtadenſi Eccleſia eſt conditus, atq; poſt annos ab obitu trecentos & ſupra, à quodam presbytero, divina revela- *Obiit 740.*

tione elevatus & translatus: *ob cujus ſanctitatis meritum*, ait Hovedenus, *omnibus demonſtrandum, caſula, & tunica, & ſudarium, quæ cum ſanctiſsimo ejus corpore in terra poſita erant, non ſolum ſpeciem, ſed etiam fortitudinem priſtinam uſque in hodiernum diem ſervant. Sacræ vero ejus exuviæ usque hodie item in magna veneratione habentur. Roger. de Hoved. Guilh. Malmesbur. VVeſtmonaſt. Beda, Arnold. Duac. Nicol. Harpsfeld.* *Elevatur.* *Magni fit.*

Audomaropoli in Cænobio S. Bertini, depoſitio Beati Ioſsionis cognomento *Roſei*, Monachi & Confeſſoris. Ioſsio, egregia morum innocentia, & exacta vitę perfectione, ſed à rariſsimo erga Deiparā amore & hujus in ipſum ſingulari benevolentia, celebratiſsimus fuit. Ejus rei fidem facit, breve quidem, at pium, quotidianum ac Myſticum, erga Dominam tantam ac Patronam modeſti & pij clientis officium, hodiernam uſq; in diem, Ioſsionis deinceps imitatione, longo & perpetuo uſu, ut & fructu, longè lateq; à multis ſuſceptū & perſolutum. Id fuit, quinq; Pſalmorū recitatio; eorum nempe, quorum initiales litteræ Mariæ nomen exprimunt, quos poſt Matutinas preces, ejus in honorem, ſingulis ſingulas Angelicas præmittens ſalutationes, omni die ſolitus eſt, ceu debitum ſervitutis ſuæ penſum perſolvere. Hanc Ioſsionis in Virginem Auguſtiſsimam pietatem, ſequutum ingens miraculum. Enimvero, ex mortui capite, quinq;, eæq; purpureæ roſæ exortę ſunt, in quarum prima aureis ſcriptum litteris, ac mirabiliter effictum nomen Mariæ apparuit, una ex ore, duæ ex auribus, totidem ex oculis efflorueré. Septem dierum ſpatio inhumatum jacuit Beati viri corpus, pio omnibus ſpectaculo, magna fidelium, rem ſupra omnem naturæ ordinem admirantium, religione. Sed & aliis multis poſt mortem miraculis à Deo honoratus Ioſsio, plurimos prodigioſè juvit, innumeros a. ex eo tempore magno in Magnā Matrem Virginem amore ſuccendit, & immortale decus Cænobio ſuo, Ordini & Orbi univerſo peperit. *Ferreolus Locrius, Hen. Coſterus, Aub. Miræus, Carol. Steng. Arnold. Duac. Aquila noſt. t. 2. SS. Ordin. &c.* *B. Ioſsio Roſeus.* *Deipara Cultor.* *Pſalmi 5. Deiparæ.* *Admirandū prodigium.* *Concurſus populi.* *Miracula.* *Fructus & meritum.*

Eodem

B. Iosbertus Eodem die, Monasterio Dolensi, felicissimus transitus, Beati Iosberti Monachi & Confessoris. Iosbertus, Iossioni, de quo jam primum, si non carne, nomine certe, professione, virtute, gratia, & miraculo cognatus, sed & tempore vicinus, imo æqualis (doctissimorũ tamen & Religiosissimorũ hominũ assertione, alio) eamdem quinque Psalmorum recitationem, in usu & ipse quotidie habuit, singulisq; Antiphonæ loco: *Ave Maria*, cum versu insuper: *Post partum Virgo &c.* & oratione: Concede nos famulos tuos &c. subjecit, qui consimili prorsus post mortem miraculo hac ipsa die (quamvis pro præcedente die nonnulli contendant) honoratus est, ea tamen differentia, ut præter initiales, in singulis rosis descriptas litteras, primus cujusq; Psalmi versus integer, prodigiosissime scriptus legeretur. Evocatus, præter confluentem populi multitudinem, ad contuendum tantæ novitatis miraculum, Henricus de Soliaco Patriarcha & Archiepiscopus Bituricensis, ipse occurrit: *& tantæ jucunditatis miraculo* (verba Historici ipsa ponimus) *exhilaratus, immensas gratiarum laudes, Deo & Sanctæ Genitrici reddidit; quæ sibi fideliter & devotè servientes, honorare, & glorificantes glorificare non desinit. Pontificalibus igitur ornamentis indutus, cereis & crucibus, thuribulisque, Clericorum & Monachorum multitudine circumdatus, reverenter ad corpus defuncti accidens, rosam quæ de ore ejus erumpebat, manu sua tulit: qua facile subsequente, cæteræ quæ oculis ejus & auribus remanserunt, protinus emarcuerunt, pristinumque decorem amiserunt; illa tamen quam de ore ejus Archiepiscopus tulerat, in sua viriditate & pulchritudine permansit.* Obiit spectatissimo Deiparæ Cultor A.C.1186. Ioscio autem, de quo superius A. Ch. 1163. cujus æquè atque Iosberti auctoritate Pontificia & præsentia probatissimum miraculum fuit, cum ad Divi Bertini Cænobiũ, non unus solum, sed plures Episcopi, eosque inter Andreas Atrebatensium Pontifex, nec non plurimi Abbates & viri spectatissimi, tota ea qua sacrum expositum funus erat septimana, occurrerent. *Ex Monim. Dolensibus, Georgio Colvenerio, Hugone Menardo, t. 2. Sanct. Ord. lib. Cult. Deiparæ, &c.*

Iossioni per omnia æqualis.

Integri versus prodigiosè scripti.

Auctoritas Historiæ.

Miranda res!

Obiit 1186.

Concursus ad miraculũ

B. Albertus Abbas. Apud Bergomum depositio Beati Alberti Abbatis Pontidensis, qui sanctæ Conversationis fragrantia redolens, invidia dæmonis, scelere impiorũ apud Pont. Max. accusatus, quod minimè jejunus celebraret, innocentiam suam non solum facile probavit, sed & in oculis Summi Pontificis & trium Cardinalium insigni miraculo cõmendatus est, cum ad mensam Papæ considens, aquam prodigiosè in vinum convertisset. Claruit & à morte magna miraculorum gloria, innumeris undique ad ejus tumulum ægrotis & infirmis confluentibus, votaque ob adeptã sanitatem nuncupantibus. Ejus sacrum corpus asservatur in S. Mariæ, *Nova Bergomi. Phil. Ferrar. Mart. & Menol. Cist. Chrys. Henr. t. 2. Sanct. &c.* Ejus memoria ab aliis 5. Sept. recolitur.

Miracula.

B. Bernardus Conversus. In Claravalle B. Bernardi Conversi admirandæ humilitatis & mansuetudinis viri, qui pro persequentibus & affligentibus se, orare sedulo consuevit, & à latronibus aliquando spoliatus, enixissimè iisdem delicti veniam à Domino exoravit. Ejus, à morte, gloriam, mirabili visione cuidam Sancto viro Deus ostendit, cum raptus in extasim, velut in adventum magni Regis, exquisitissimo apparatu, in paradiso voluptatis omnia adornari conspiceret, innumeris sanctis in occursum undiq; confluentibus, voce laudis, & admirabili Musica altissimum resonante. Miranti & scisciranti super hoc, Angelus Ductor respondit: *Hæc est celebritas nova, novi cujusdam Sancti, hodie de domo Claræ-vallis assumpti, & in gaudia ista modò solemniter introducendi.* Iussus postea, qui hæc viderat, ad humana reverti, cum enixè deprecaretur; oportere, ut hæc prius Fratribus nunciaret, intellexit, certus se ad ejusdem triumphi participium illico evocandum. Revixit, recitavit, valedixit, & mox in Domino obdormiit, compertumq; misso procul ad Claramvallem nuncio, eâ die & hora Bernardum obiisse. Claruit vir sanctus tenore S. Bernhardi Melliflui. *Seguin. Montalbo, Henriq. &c.*

Ejus charitas

Visio cujusdã

Ingentis meriti argumentum.

Confirmatur visionis morte visa.

S. Guilelmus Abb. In Sicilia S. Guilhelmi Abbatis & Confessoris. Fuit hic Abbas Monasterii Sanct. Mariæ Maniacensis, floruitq; An. C. 1315. *Ex monim. Maniac. Oct. Cajet. &c.*

B. Rufinus Abbas. Cisterti; Beati Rufini Abbatis, & toti9 Ordinis Generalis: qui cum pastoralem dignitatem, Angelicæ vitæ & pietatis eximiæ ornassel insignibus, sanctitate conspicuus & dives meritis, evolavit ad cælos.

Ang. Manrique, Chrysostom. Henriq. Menol. Cisterc. &c.

MENO-

MENOLOGII BENEDICTINI
LIBER SECVNDVS.
MENSIS DECEMBR,
CALENDIS DECEMBRIS.

I. Decembr. F.

S. Eligius. NOviomi in Belgia, Sancti Eligii Episcopi, cujus vitam admirandam multiplex signorum numerus commendat.

Visio Matris. Eligio gravidæ matri, aquila insignis visa super thorum volare, iterumque ac tertio se compellare. Natus Lemovicis Eucherio & Terrigia parentibus, sagacis ingenii specimen prima ætate dedit. Au-

Aurifaber. rifabrilem addiscens, Abbone magistro, ea arte inprimis excelluit. Clothario Regi ob ingenium integritatemque ita commendatus est, ut nihil ellet quod fidei ejus creditum nollet. In pauperes liberalis-

Mira misericordia. simus, ære alieno gravatis ita condoluit, ut non raro se, suaque omnia oppignoraret, quo debitoribus, mirando inprimis misericordiæ exemplo, pro aliis satisfaceret, seu captivos redimeret, ea jam tunc nominis ejus ob sanctitatem celebritate,

Fama ejus. ut Principum exterorum Legati, Eligii conspectu atque alloquio frui inhiantissime flagitarent, & vero licet ille auro gemmisque ornatus incederet, cilicio tamen ad carnem indutus, pœnitentiæ operibus totum se impendebat, Monachi vitam in

Vox cæli ad ipsum delapsa. ipsa etiam Regia sedulo exercens. Sanctorum Reliquias religiosissime coluit, & in cubili suo decentissimè asservavit, cælitus aliquando edoctus: *Orationes suas exauditas, & pœnitentiam Deo acceptam esse.* Dagoberto Clotharij filio æquè charus, ope ejusdem celeberrimum Solemniacense Cœnobium condidit, in quo primo

Fit Monach. & Abbas. statim tempore, centum quinquaginta Monachos congregavit, Monachumque ipse professus, ac postea Abbas factus, suis omnibus rarissimæ Sanctitatis facem prætulit. Parisiis etiam Virginum Monasterium struxit, eique Aurcam, re & nomine, Abbatissam præfecit; ubi trecentas paulo post Virgines Virginum Sponso Virgines consecravit. Verum cucullo,

Cœnobio extabit ir. & Cœnobii felicitate beatissimum voluntas & imperium Numinis longè aliorsum abstraxit: cum Sancto Arnulpho nostro, ex aula ad Cœnobium profugiente, ipse ex Cœnobio à Dagoberto extractus, cũ spem revertendi nullã haberet, Abbatis onus & honorem Sancto Remaclo resignaret. Nec multo post, Noviomensis Episcopus esse coactus, Episcopatum illum insignibus statim meritis beavit: Veromanduenses, Tornacenses, Gandenses, Curtracenses aliosque æternum sibi obligavit. Sed & impellente Spiritu Domini, longè ulteriùs progressus, Flandren-

Apostolus multarum provinciarũ. ses atque Antuerpienses, Frisones insuper ac Suecos, sed & barbaros quosque maris accolas, *quos velut in extremis remotos, nullus adhuc prædicationis vomer impressérat,* ab idolorum cultu felicissimè revocavit. Magnique apud eas gentes Apostoli nomen jure indeptus est. Condi-

Condit Monasteria. dit plurima passim per se suosque Cœnobia; & Ecclesias Sancti Pauli & Martialis Parisiis extruxit. Eum admirandis, &

Mortuum suscitat. penè innumeris miraculis Deus illustravit; quæ inter, contractum sola eleemosynæ porrectione prodigiosè curavit; & mortuum solo manuum contactu vitæ reddidit. Multa Sanctorum corpora prodigiosè, revelante Numine reperit, eoque nomine, de Noviomagensibus S. Quintini Martyris, de Suessionensibus Sanctorum Crispini & Crispiniani, de Bellouacensibus Sancti Luciani, corporibus, inventis & publicæ omnium veneration expositis, æternum meruit, Decessit

Moritur A. C. 665, &c. octogenarius An. Ch. 665. vel ut nonnulli volunt, 659. cujus sacrum corpus, anno post obitum revoluto, cum transferri deberet, repertum est incorruptum. Asservatur autem in Basilica Sancti Lupi, quæ ab ejus deinceps nomine, Sancti Eligij est appellata. Fuit etiam à morte de Regno Galliarum meritissimus, quæ inter merita, haud minimũ illud, cũ Sanctam Bathildam Reginam, eidem sæpè apparens, de

Merita insignia. multis instruxit, & Regni æterni amore inflammavit. Debent Eligio principes suas Basilicas, & beneficia amplissima, Aldenburgens. Brugens. Rodenburgens. Oostburgenses, aliiq; urbiũ præcipuarum incolæ, ut nemo Elogij laudes dignè sufficiat expli-

explicare. Vocatur à Gallis & Flandris Sanct Eloy, sive Loy, cujus alia inter prodigia, equorum prodigiosa sanatio inprimis celebratur; quo ipso nomine, per Europam passim universam, à fabris maximè colitur, & innumeris Sacellis atque statuis honoratur. Reliquit non pauca ingenii & pietatis monimenta, quæ inter sexdecim ejus Homiliæ tomo 2. Bibliothecæ Patrum toto orbe circumferuntur. Fuit cultor Deiparæ singularis, cujus Psalterium, quasi pro insigni Pontificatus sui gestans, Cathedram sibi Pontificiam ipsus fabrefecit, clavis 150. aureis argenteisque visendam, aliis 15. majoris notæ interfertis, secundum quæ sic fixa signa Psalterium orasse scribitur, uti refert B. Alanus de Rupe Dominicanus cap. 20. partis 1. *Ex Sancto Audoëno, Bucherio, Sigeberto, Baronio, Petro Equilino, Molano, Auberto Miræo, Ferreolo Locrio, Vincentio Bellovac. Ioanne Buzelino Aymoino, Arnoldo Duac. Annal. noſt. & Aquila Bened. &c.*

Innumera miracula.

Ejus monimenta.

Ven. Hereswida Regina

In Monasterio Calensi, territorii Parisiensis, Venerabilis Hereswidæ Reginæ. Fuit hæc mater Adulphi sive Adelulphi Anglorum Regis; sed generosissimo regij fastus contemptu longe illustrior, è patriæ, & Regni, ac Regiæ deliciis emergēs, peregrina in Galliam venit, & in Calensi Virginum sanctissimo Cænobio, aureis indumentis cucullum præferens, tantis in eo virtutibus illustrata effulsit; ut parem cultum vitamque Hilda soror ejus sanctissima & ipsa expeteret & pullam amplexa vestem nihil prius haberet, quā sororis perfectionem imitari. Claruit Hereswida sub A. C. 647. *Ex monim. Calens. Vita S. Bertiliæ MS. Hugone Menardo, Eduardo Mayheuvv, Ven. Beda. Nicolao Harpsfeldio, t. 2. SS. Ord. &c.*

Clar. 647.

S. Hugo S. R. E. Cardinalis

Fit Abbas.

Romæ in Monasterio Sanctorum Vincentii & Anastasiæ, depositio Sancti Hugonis S. R. E. Cardinalis, egregia vitæ sanctitate conspicui. Hugo Gallus natione è primis lectissimæ Reformationis nostrę Cistercienſis Syderibus mirè emicuit; & ob insignia vitæ merita Abbas Sanctorum Vincentii & Anastasiæ ad tres fontes in Vrbe electus, inde non multo post ad summos honores expetitus, ab Eugenio III. sacro purpuratorū Patrum Collegio accensus Cardinalis Episcopus Ostiensis & Veliternus renunciatus est. Quo quidem eminentissimo in honoris gradu Humilitatis Monachicæ minimè oblitus de consuetis Ordini exercitiis nihil remisit, suamque juxta industriam gravissimis meritis Ecclesiæ comprobavit; quæ inter mira constantia Sanctissimæ Matris hostibus se oppositit, & Hæreles Apostolico spiritu expugnavit: *Præsertim*, inquit, vitæ Auctor, *Henricianorum error in tantum prævaluisset, ut jam Basilicæ sine plebibus, plebes sine Sacerdotibus, Sacerdotes sine debita reverentia essent, infantibus negaretur gratia Baptismi, & omnia tandem Ecclesiæ Sacramenta passim contemnerentur, hic vir verè beatus, velut alter Elias, falsos Prophetas in ore gladii, quod est verbū Dei, exturbavit &c.* Maximi ipsum fecit Mellifluus Doctor Bernardus noster, plurimisque Epistolis laudes ejus celebravit, Epistola inprimis 240. ubi perinsigne hoc ejus elogium contexuit: *Venerabilis*, inquit, *Ostiensis Episcopus ab Apostolica sede, ad hoc ipsum* (tantos nimirum errores profligandos:) *directus, homo, qui magna fecit in Israël, & Victoriam dedit Ecclesiæ suæ in multis per illum Dominus Omnipotens, &c.* Valedixit mortalibus verè eminentissimus virtute & meritis, ut dignitate, Cardinalis, sub Hadriano IV. Eugenii successore, & habita sanctitatis ejus ratione, Sanctorum albo adscriptus est. *Ex Vita. Alamanno Antisiodorensi, Philippo Seguino, Angelo Manrique, Roberto Rusca, Arnoldo Carnotensi, Epistolis S. Bern. 274. 277. 290. 298. 306. 307. Alph. Ciacon. Chrys. Henr. &c.*

Hæreticos profligat.

Insigne meritum.

Elogiū præstantissimū

Moritur.

Canonizatur.

Apud Cenomanos in Cænobio Gabronico, depositio Sancti Constantii Monachi. Fuit hic genere Arvernus, Monachumque in supradicto Cænobio professus, sanctioris vitæ perfectissimum Magistrum Sanctum Frambaldum Abbatem habuit; cujus virtutes strenuè imitatus, miraculorum etiam gloria clarissimus evasit. Vixit sub A. C. 580. *Ex Renato Bened. Hugone Menard. Arnoldo Duac. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Constantius mon.

Clar. 580.

In Britannia, Sancti Machutis Episcopi & Confessoris. Ponit hac die natalem Machuti Andreas Bambergensis, nos juxta communem, 15. Novemb.

S. Machutis Episc.

In Bavaria Sancti Marini Episcopi Bojorum Apostoli, Sanctorum Altonis & Vitgilii collegæ; qui cum iisdem, Apostolicis laboribus totū se consecrans, strenuam Sanctæ Matri Ecclesiæ operam navavit, & profligato impio dæmonum cultu, ingentem hominum multitudinem cælo lucratus, de diversis locis grandi merito æternum meruit; & tam præclaræ

S. Marinus Episc.

Apostol. Bavar.

Card. Episc. Ostiens.

Digitized by Google

Obiit 740. claræ functioni immortuus, sub A.C. 740. ad præmia æternitatis evolavit. *Ex variis rer Boic. script. Matth. Radero, &c.*

S. Theclanus Ibidem Sancti Theclani Episcopi Salisburgensis, qui magistrum sanctissimum strenuè æmulatus, Apostolici laboris in terris socius, participium gloriæ in Regno æternitatis promeruit. *Ex German. nostr. Benedict. tom. 2. Sacro-Ordin. rer. Boic. script. &c.*

B. Haberilia In Germania, ad lacum Potamum Beatæ Haberiliæ, discipulæ Sancti Galli Abbatis, quæ pœnitentiæ operibus addicta, inter densas locorum illorum & temporum tenebras, mirè eluxit, & post cursum vitæ sanctissimè exactum, ad sponsi æterni amplexus evocata, disruptis mortalitatis compedibus, ad supera concessit. *Clar. 600.* Claruit A.Ch 600. *Ex tomo 1. Constantiæ Benedictinæ, German. nostr. Bened. monim. Sangallens. & Augiæ Majoris apud Brigantium, &c.*

V. Becus Abb. Mart. Londini, passio Venerabilis Ioannis Beci Abbatis Gloceſtensis, quem Henricus VIII. Apostata Anglorum Rex, quod impietati ejus subscribere constantissimè recusaret, diversis tormentorum generibus excruciatum, è medio sustulit.

Ven. Marcus Abbas. Fiteri in Navarra obdormitio Sanctæ memoriæ Marci de Villa Abba, lucidissimi superiore sæculo luminaris. Hic in sanctissimo Cœnobio Montis Sion in Hispania, cucullum amplexus, tantos in omni virtutum genere progressus fecit, ut honoribus & dignitatibus quamplurimis ab omnibus honoraretur. *Philippus II. ipsum honorat.* Eum Philippus II. Hispaniarum Rex maximi fecit, cumque eximium ejus vitæ sanctitatem & in regendo dexteritatem exploratam haberet, Fiteri, celebris Cœnobii Abbatem renunciavit. Laboravit strenuè vir sanctus, in suis ad exactiorem Regulæ observantiam cogendis, tantumque effecit, ut eorum exemplo etiam alii concitarentur. *Reformator generalis.* Reformator Generalis Congregationis nostræ Cistercien sis in Hispania constitutus, eâ in dignitate, ut præclare de Ordine meruit, sic omnium sibi amorem conciliavit. Animi demissione spectatissimus fuit; eâ in pauperes charitate, ut totum ferè Monasterii censum, in eorum necessitates impenderet; nulla sui ipsius habita ratione, cum victu, vestitu, aliisque necessariis, nec hili pretio, à minimo Monachorum discerneretur. Tandem meritis & virtutibus plenus, cum mortem advenientem intrepidus expectasset, maximo monachorum mœrore & populi comploratione Christi Anno 1590. defunctus, insigni prodigio à Numine honoratus est, cũ tumulo ejus, septimo post obitum anno, non sine Divina suggestione, aperto, sacrum ejus corpus adeo integrum repertum est, atque incorruptum, ut ea primum hora sepulchro illatus videretur. Stupenda res! Condidêre denuo, nulla digna, tantum thesaurum, æstimatione, & calcis insuper vivæ cumulos injecêre, cum ecce post multos demum annos, non aliter atque antea incorruptissimum reperêre. Reliquit vir sanctus, insignia aliquot ingenii monimenta, quorum præcipuè Commentariorum in Isaiam libri decem celebrantur. *Annal. nost. Bened. Barnabas de Montalbo, Fascic. Sanct. Henriquez. Phœnix revivi-scens ejusd. t. 1. SS. Ord. &c.*

Moritur 1590.

Incorruptio mira.

Eodem die insignis Commemoratio & solemnitas Sancti Eligii apud Bethunienses ob pestem prodigiosè profligatam, celeberrima ibidem sub ejus nomine Congregatione instituta, quam Charitatem Eligianam appellant, & ab ipsomet, duobus fabris Ferrariis A. Ch. 1188. apparente, ferunt inchoatam, qua Charitate, mortui supremo honore & amore afficiuntur, circumlato S. Eligii in processione solemni cereo, quem nulla unquam sui parte deprehenditur deperire; annis jam quadringentis, tanto temporis usu & perichtatione, nemine unquam, qui illud Christianæ charitatis munus exexcuisset, quidquam contagionis ex adfectis corporibus contrahente. Est & Duaci magna hac die celebritas, quâ ingens undique equorum copia abducitur, qui duobus illic asservatis S. Eligii malleolis, cruce signati, contra phrenesim muniuntur. Res mira, sed certa; si equus phrenesim patitur, statim ut malleolo signatur & aqua lustrali aspergitur, prodigiosè curatur. *Huctuar. SS. Belg. Arnold. de Raisse tom. 2. SS. Ord. &c.*

Celebritas S. Eligii.

Stupenda res.

Æternum miraculum

Equorum curatio.

moratum beneficium, CHRISTUM aliquãdo illustri visione, speciosum præ filiis hominum puerum, in ulnas concessum, disuaviatus, tanta deinceps in animo luce perfusum se sensit, ut ab eo tempore, nullus ei in sacris voluminibus locus obscurus esset. Visus cuidam, sub mortem viri Sancti Fani mons cœlestibus luminaribus mirè collucere; quin & alij absenti, visus idem Sanctus Pater ducentibus Angelis per prodigiosam scalam cœlum conscendere. Sacrum corpus cum exenteraretur, adeo ab omni fœtore immune fuit, ut stupõdo sanè miraculo, suavissimi odoris fragrantia domum totam impleret, ad cujus sacri corporis contactum claudi duo repente sanati sunt. Illud etiam prodigij post mortem accidisse ferunt, hoc est: sanguinem ex digito alterius pedis, triduo postquam excesserat è vivis, mirum in modum profluxisse. *Ex Andrea Iacobi Fabrian. Mon. & Gen. Ordin. Breviario Bened. Phil. Ferrar. Annal. nostr. Bened. lib. de cult. B. M. V. tom. 2. Sanct. Ordin. &c.*

Puerum Iesum in ulnas accipit.

Miracula sub mortem ejus.

Sanguis ex mortui pede fluit.

In Monasterio Vendopera Sanct. Leonardi Abbatis & Confessoris. Hic miraculorum gloria S. Leonardo nostro Nobiliacensi Abbati minimè impar, insigni inprimis animi demissione excelluit. Cũ autem ingens populi multitudo, ejus fama sanctitatis illecta ad ipsum confluaret, ab impijs apud Clotharium Regem, ceu novarum rerum studiosior accusatus, cũ is missis militibus pelli eum jussisset, adeo illi verbis ejus compuncti sunt, ut certatim cucullum ejus & Magisterium exambirent. Sed & Rex errati veniam petens, cum in accusatores tigidè animadvertere statuisset à viro DEI exoratus, eoldem pristinæ restituit dignitati, & multa in gratiam Leonardi concessit. Inter miracula ejus memorabile illud, cum in preces incumbenti se in sinum ejus serpens insinuaret, adeo non exterritum virum DEI, ut nec orationem interrumperet, nec sinum excuteret, donec finita oratione, de more surgeret. Tum vero ad serpẽtẽ: *Eia*, inquit, *si quid in me potestatis desuper permissum tibi, effice.* Nihil ausus est serpẽs, & sanctitatem ejus quasi reveritus inde discessit. Obtinuit & illam à Numine gratiam, qualem alter Leonardus, ut quicunque è vinculis ejus imploraret opem, mereretur. Insigni sub finem vitæ merito duos, inter se graviter dissidentes, Episcopos conciliavit, & in crastinum mortem sibi instare prædicens, uti prædixit, sic sanctissimè obijt. *Ex Vitat. 2. SS. Ant. Iepesio, Petro Equilino &c.*

S. Leonardus de Vendopera.

Balso defertur.

Mutatio tũ ejicere volentium.

Imperitur basa ejus oratio.

Serpens tũ reveretur.

Pacem conciliat.

In territorio Remensi S. Basoli Abbatis. Fuit hic in territorio Lemovicino, regione Armoricana, nobili genere oriundus. Angeli ductu Rhemos delatus, Monachum in Viriziacensi Cœnobio professus, vitam postea 40. annis solitariam vixit, fuitque multis à DEO prodigijs honoratus; quæ cum Ragenulpho cuidam innotescerent, isque ab adversarijs captus ad suspẽdium duceretur, invocato per Basoli meritum Numine, rupto quamprimũ laqueo, prodigiosè servatus evasit. Aliàs oratione sua fontem è silice elicuit, emanavitq; postea sub sacro ejus sepulchro aqua lympidissima, quâ varia morborũ genera pellebantur. Aper à canibus in venatione exagitatus, posita feritate ad pedes Basoli procubuit, canibus illico iræ & prædæ oblitis, *ex quo tempore, mos, imo virtus Christi*, inquit Flodoardus, *ad honorem dilecti famuli sui adhuc modo servatur, ut permota quælibet venatio, si aggestum in circuitu villæ ipsius, prominentem fuerit ingressa, nec canum ulterius insequatur aviditate, nec venatorum appetatur audacitate.* Congregavit eodem loco vir sanctus, dignos postea se magistro discipulos, quibus jussu Numinis nepotem suum Balsennum præfecit, obitumq; suum prædicens felicissimè mortuus est, fidissimus deinceps Cœnobij sui protector, cujus injurias rigide admodũ, & prodigiosè ultus est. *Flodardus Vinc. in Spec. Trithem. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Basolus Abb.

Miracula.

Suspensus liberatur.

Fons prodigiosus.

Ferarum tutum perfugium.

Mortem prædicit.

Cœnobium à morte defendit.

In Monasterio Alnensi B. V Valteri Prioris. Hic ex Canonico Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis, à S. Bernardo conversus, Clarævallis Monachus, inter illustriora ejus loci sydera adeo effulsit, ut Prior Sanctissimæ Congregationis electus, universorum, ut pater, sic exemplar haberetur. Exarsit denique tantum in ipso cœlestis vitæ desiderium, ut nihil inhiantius, quã, quod maximè metuũt mortales, dissolutionẽ sui corporis à Domino efflagitaret. Cum ergo inter orandum quotidie, hæc verba repeteret: *Quando veniam & apparebo ante faciam DEI?* idemque semper orando continuaret, vocem hanc è cœlo respondentem audire meruit: *Regem in decore suo, videbunt oculi tui.* Qua promissione cõsolatus spiritꝰ ejus, alacriter mortẽ expectavit, quæ tandem desiderata venit. Dumq; vir S. Spiritũ redderet Creatori, stella lucidissima, die clara & sole splendẽte, super locum migrationis ejus apparuit, ita quidem ut in tota illa provincia conspice-

B. V Valter.

Mors ipsi amica.

Vox adipsum è cælo lapsa.

Stella prodigiosa.

Digitized by Google

ſpiceretur. *Monach. Alnenſ. Cæſar. Heiſterb. Chryſoſtom. Henr. t. 2. SS. &c.*

S. Gunſtan. In Aremorica Sancti Gunſtani Monachi & Confeſſoris. Gunſtanus Cœnobii S. Gildæ Diœceſis Venetenſis in Aremorica monachus, ex iis quos Fratres Converſos ſeu laicos vocamus; labore manuũ atq; animi demiſſione ad miram ſpiritus ſublimitatem evectus, Numini tantopere placuit, ut plurimis miraculis, ſervuli ſui, gratiſſimum ſibi obſequiũ, & vitæ innocentiam coñendaret. Claruit ſub Vitale ejusdem loci Abbate obiitq; apud caſtrũ Bellum-videre in ædibus Monachorum Maleacenſium. *Biblioth. Floriac. geſta S. Gildæ, Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Converſus miris claret.

In Hiſpania coñemoratio innumerabilium Martyrum, de Calatrava, Alcantara, Aviſio, Chriſto, & Monteſia, qui ſub Admirabilis P. N. BENEDICTI, & Ciſtercienſium noſtrorũ inſtitutione, non pro mortali ſtipendio militantes, ſed ſtudio Hiſpaniæ à diro Saracenorum jugo liberandæ, & Chriſtianæ Religionis propagandæ zelo, mortem glorioſiſſimam oppetierunt, & verè Martyres ad cælos migrarunt. *Menol. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Plurimi SS. Mart.

In Monaſterio S. Mariæ in Saxonia elevatio & translatio Sanctæ Idæ Viduæ. De qua *Vlfius Monachus in ejus vita.*

Translatio S. Idæ.

In Monaſterio Altaich. obitus B. Adalberti ejusdem loci Monachi, de quo die depoſitionis ſive Sepulturæ ejus, ſequenti.

QVINTO CAL. DECEMB.

XXVII. Novemb. B.

S. Severinus Concluſus.

LVtetiæ Pariſiorum S. Severini Monachi & Solitarij. Severinus arctiſſimũ Regulæ tertiæ Sanctiſsimi Legislatoris noſtri BENEDICTI, Incluſorum ſcilicet Inſtitutum ſequutus, prope Pariſios in exigua quadam cellula, vivum ſe quaſi ſepulchro condidit, & mortuus ante mortem, longo Martyrio, quotidianam ſe Numini victimam obtulit; & magno rigore vitam exegit. Claruit magnis virtutibus, & fama ſanctitatis longè lateque celebratus; eo quoq; Sanctum Clodoaldum pellexit, qui tanti viri conſpectu mirificè inflañatus, mundum quamprimũ cũ omnibus ejus delicijs & promiſſis faſtidire cœpit, & cucullum inhiantiſsimè exambiens, ab ipſomet Severino eo donari & inveſtiri meruit. Claruit eo tempore, quo S. Maurus noſter ſanctitatis radiis Galliam univerſam implevit, & cum vetuſtiſſima Cœnobia reformavit, tum plurima per ampliſsimũ Regnum paſſim condidit, Incluſorumq; inſtitutum late propagavit. Servantur Severini Reliquiæ in Cathedrali Eccleſia Pariſienſi, ejusq; hac die feſtum per Diœceſium univerſam anniverſaria memoria celebratur. *Iac. de Breul, Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Incluſorum rigidiſsimũ inſtitutum.

S. Clodoaldus Regis filius ab eo habitũ ſuſcipit.

Clar. Ann. 560. circ.

Feſtivitas ejus.

S. Virgilius Epiſc.

Salisburgi depoſitio Sancti Virgilij ejuſdem civitatis Epiſcopi & Confeſſoris. Virgilius natione Hibernus, genere nobilis, profeſſione Monachus, zelo propagandæ Fidei & meritis Apoſtolus, cum ſanctiſſimis viris Lullo Anglo Moguntinenſium poſtea Archiepiſcopo, Altone Scotiæ Regis filio primo dein Weingartenſium Abbate, Decano, multisq; aliis meritiſſimis Germaniæ Apoſtolis, ſingulari Numinis gratia in Franciam primum ac dein Germaniã delatus, à Pipino Principe, Galliarum poſtea Rege honorificè exceptus ſumñoq; in pretio habitus, cum ſanctitate æque ac doctrina mirificè excelleret, ejusdem, & Stephani Papæ auctoritate; ad Cathedram Salisburgenſem evectus, æterno merito circumjacentes illic provincias demeruit, quas aſſidua verbi Divini prædicatione Chriſto lucratus, Carinthiam imprimis, ſublatis impiis & nefarijs ſacris, idolis everſis & protritis, ab immani dæmonum ſervitute in libertatẽ filiorum Dei vendicavit, quam univerſam provinciam, ad Hunnorum uſq; fines, ubi Dravus in Danubium influit, perluſtrãs, ſaluti omnium diligentiſsimè conſuluit, Eccleſias conſtruxit, Sacerdotes inſtituit, alhaq; inter graviſsima merita, Epiſcopum Chiemenſibus dedit, qui inſolenti tunc barbaris exemplo, Scholas, maxima cum eorum utilitate & voluptate, aperuit, juventutemq; cum in litteris, tum honeſtate atq; æquitate erudivit. Similiter Carinthiis Modeſtum Epiſcopum deſignavit, & provida circumſpecti paſtoris vigilantia, per villas & provincias verbum Dei ſeminans, optatam ſalutaremq; ſuis ovibus, ſuam propria in perſona Viſitationis præſentiam ſedulo exhibuit. Cathedrã Salisburgenſem Baſilicam, ingenti mole & ſumptu exædificavit, in cujus exſtructione illud inprimis memoratu digniſsimum, & rarum ſane miraculum celebratur; quod ex eo primum tempore, quo Baſilicam memoratam Divi Ru-

Socij Apoſtolici.

Fit Epiſc. Salisburgenſis

Carinthiæ Apoſtolus.

Auctor Epiſcopat. Chiemenſis.

Similiter primum Epiſcopum Carinth. dat.

Baſilicam Cathedralẽ ſtruit.

Digitized by Google

perti primi Iuvanienſium Antiſtitis honori moliri cœpit; conjecit pecuniam ſeu mercedem in pelvim, ex qua nemo omnino operariorum, quantumvis vellet ac conaretur accipere valuit, quam quantum ſuo labore, cælitus æſtimato, meruiſſet. Obiit Magnus hic Epiſcopus, & meritiſſimus Apoſtolus A. Ch. 784. ingenti deinceps frequentiſsimorum miraculorũ gloria à morte celeberrimus, ſuique contemptorum rigidiſsimus ultor. *Ex Thadæi Abb. Scoti fragm. Chron. apud Henr. Canſ. Vita eiusdem per S. Eberhard. diſcipulum, Virguleo Hundio. Aquita Imp. Bened. Annal. Bened. & Germ. noſt. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Memorabile miraculum.

Obiit A. C. 784.

In Monte Caſino Sancti Apollinaris Abbatis & Confeſſoris. Hic loci ſacratiſſimi Abbas fuit quartus decimus, adminiſtravitque eam provinciam ſanctiſſimè atque utiliſſimè annis quidecim. Inter geſta ejus, Garilani imprimis fluminis miraculoſus tranſitus commendatur, cũ ad littus ejusdem, prædia Monaſterii inviſurus deveniſſet, neque ulla præſentis cymbæ, qua trajiceretur oportunitas appareret: edito namque in adverſum flumen vivificæ Crucis ſignaculo, nihil trepidans ambigensque ſuper undas, Divina ope, nec veſtigiis quidem madidis, in ulteriorem ripam, iterata, qua Petrus atque Maurus miraculi magnitudine, mire evaſit. Obiit vir ſanctus A. C. 828. *Chronol. Caſin. Elog. Abb. Caſin. M. Ant. Scip. Arnold. Duac. t. 2. SS. &c.*

S. Apollinaris Abbas.

Fluvium ſicco veſtigio tranſit.

Obiit Ann. 828.

Carpentoracti natalis Siffredi Epiſcopi & Confeſſoris. Siffredus ſive Siffridus ex monte Albano, haud procul Tholoſa, oriundus, parentem, virentem, virum inprimis nobilem, ad quem medietas Albanenſis civitatis jure hæreditario ſpectabat) ad ſanctiſſimum Cænobium ſequutus, cumque eodem pari propoſito cucullum induit, mira poſtea ſanctitate & eruditione excelluit. Miraculorum primis ſtatim converſionis ſuæ annis mirè enituit, adeo quidem, ut ſola viſitatione infirmos Fratres prodigioſè ſanaret, & febrium vexatione liberaret, fuitque in dęmones tam potens, ut omnes ſibi adductos energumenos, oratione ſuper eos Dominica recitata ſtatim curaret, & peſſimos ab iisdem genios profligaret. Triginta annorum cum eſſet, certatim à Monachis pro Abbate, a Clericis pro Epiſcoqo expetitus, à Carpentoractenſibus demum præreptus, ipſa inaugurationis die, ſigno Crucis cæcum illuminavit. Cum autem Epiſcopatu aliquamdiu ſanctiſſimè præfuiſſet, & egregij prędicatoris munus ſine intermiſſione adimpleſſet, ſenio jam gravis & canitie venerandus, cellulam ſibi (prope Baſilicam quam Principi ſuæ & Ordinis Tutelari Admirabili Matri conſtruxerat ac dicaverat) contemplationis denuo ſtudium deligens, vitæ reliquum totum, DEI ac Deiparæ ſervitio conſecravit, omnibus infirmis ad ſe undiq; confluentibus, dante Deo conferens beneficia optatæ incolumitatis. Inter miracula a. ejus illud potiſſimum, quo Clericum quendam ſuum à mortuis revocavit, deprædicatur. Prædixit Clero omniq; populo obitus ſui diẽ, complorantesque ſolatus, poſt ſancta exhortationis verba, felicem animũ in manus Creatoris reddidit, mira quamprimũ cæleſtis odoris fragrantia nares omnium perfundente, cujus deinceps tumulum quotidianis miraculis Numen illuſtravit, & glorioſum effecit. Tanti autem ab omnibus factus eſt Siffridus, ut præcipuus Carpentoractenſium Tutelaris adoptatus, Cathedrali in honorem ejus condita Eccleſia, magna quotannis Religione celebraretur. Claruit A. C. 570. *Chron. Lirin. Vinc. Barral. Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. Claud. Rob. &c.* Ejus tamen Natalem alii 4 alij 3. Cal. Decemb. cõmemorant.

Cum patre fit Monach.

Sola præſentia infirmos curat.

Epiſcopus conſecratur

Cæcum illuminat.

Omnes infirmos ſanat.

Mortuum reſuſcitat.

Obitum ſuũ prædixit.

Tutelaris Cathedralis.

Clar. 570.

Noviomi depoſitio Sancti Acharii Epiſcopi & Confeſſoris. Acharius, Achari9, ſive Achatius ob inſignia vitæ merita è Lexovienſi Burgundiæ Cænobio extractus, ad Noviomenſem ſive Noviodunenſem Cathedram evectus eſt. Præfuit in omni ſanctitate annis 14. & miraculorum gloria illuſtris in Domino obdormivit A. C. 647. cujus in annos ſingulos, ſub Feſto, ut vocant, Duplici ſolemnis memoria apud Noviomenſes religioſiſſimè celebratur. *Arn. Duac. Claud. Rob. Ioan. Chenu. Ioan. Molan. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Acharius Epiſc.

Miraculis claret.

Obiit Ann. 674.

Moguntiæ S. Bilhildis Viduæ & Abbatiſſæ. Hæc clariſſimis in Orientali Francia nata parentibus, Iberino & Mechtrida, Herbipoli Catechumenis adſcripta, Baptiſmum tamen non conſequuta labente poſtea tempore, eo ſe regenerationis lavacro carere ignara, vitam nihilominus puram & Religioſam vixit. Nubere coacta, non multo poſt viro viduata, patrimonio ampliſſimo renuncians, Magnæ & Admirabilis Matris honori Baſilicam & Cænobium Moguntiæ condidit, cucullumq; amplexa, & multas ibidem Deo ſacras Virgines congregans, iisdem non tam verbo ſolo, quam exemplo & opere

S. Bilhildis Abb.

Fit Monialis.

opere præstitit. Ex iis, quibusdam à Numine revelatum, Billhildem matrem necdum baptizatam esse. Consuluit illa, ea super re loci Episcopum, qui & ipse à Numine edoctus, eam baptizavit. Denique longa excocta infirmitate, ad præmia æterna emigrans, multis deinceps miraculis coruscavit. Sepulta in Monasterio Antiquæ-cellæ, quod hodie ad Albas-Dominas appellatur. *Petrus Cratepolius, Christ. Brouverus, Breviar. Mogunt. Hugo Menard. Annal. nost. Germ. &c.*

Intelligit se non baptizatam.

Miraculis illustratur.

S. Baltherius In Anglia S. Baltherii Monachi & Eremitæ, qui A. C. 756. eximia vitæ sanctitate conspicuus refulsit. *Mart. Bened. Gall. Menard. Roger. Hoveden. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Fastradus Abb. Villarii in Brabantia Beati Fastradi Abbatis, Melliflui Doctoris discipuli, viri eximio paupertatis studio ditissimi, invicta animi patientia insuperabilis, qui post breve Cœnobii regimen ad præmia æternitatis, relicta magna sanctitatis opinione, ex hujus sæculi emergens ærumnis, in gaudium Domini introivit. *Ex mon. Villar. Chrys. Henr. t. 2. SS. Ord. &c.*

V. Gersen. Vercellis in Insubria, Venerabilis Viri Ioannis Gersen de Canabacco vulgo Cavaglia prope Vercellas, Abbatis S. Stephani, magni nominis, sumæq; eruditionis & Religionis viri. Hic vetustissimo Benedictini Ordinis more & consuetudine, cū esset Theologorum sui temporis splendidum sydus, talenta sibi à Domino credita, minimè abscondens, sed ad honorem atque augmentum gloriæ ejus qui concesserat proferens, multa & egregia præstantissimi ingenii relinquēs monimenta, posteritati universæ consuluit, & pro meritis Theologicam conscendens Cathedram, cum Religionis non minus quam eruditionis celebraretur fama, magnos omnino & celeberrimi nominis viros ad se pellexit & felicissimè instituit. Ipsum magni Magnus ille Seraphici Ordinis Institutor Franciscus fecit, & tanti quidem, ut cum ipse cæteroquin *scientiæ inflantis* suspecta habere videretur studia, suosque alumnos Minimos censeri quam magnos mallet, lectissimos nihilominus & dilectissimos filios, Sanctum nimirum Antonium de Padua, & Beatæ memoriæ F. Adamum de Marisco, tanto Doctori crederet, & informandos dirigeret & commendaret. Extat Ejusdem Seraphici Patris ad Ioannnem super hoc ipso, digna lectu Epistola, & Magistri de discipulo S. Antonio illustre testimonium, cū in hoc ille supra omnem Scholasticæ Theologiæ cognitionem, Mysticæ infusam scientiam miraretur, adeoq; Magister discipuli exemplo mirificè proficeret: *Frequenter*, inquit, *amor penetrat, ubi cognitio physica foris stat. Legimus quosdam Sanctos Episcopos, minus imbutos fuisse physicis doctrinis, qui & mysticam Theologiam captu mentis haurientes, cælos penetrabant, omnem physicam cognitionem subtilissimè transcendentes, usq; ad Beatissimam Trinitatem. Quod & ego in S. Antonio de Ordine Minorum expertus sum. Qui cū esset minus imbutus litteris secularibus, animi puritate & mentis ardore succensus, mysticam Theologiam captū mentis excedentem, & ferventer desideravit, & abundanter hausit, ut possim dicere de eo, quod de Ioanne Baptista scribitur: Ille erat Lucerna lucens & ardens; amore n. ardebat interius, & exemplo lucebat exterius, &c.* Sed & in Scholastica Theologia apud Gersenem eumdem tantopere profecit Antonius, ut instantissimè à Fratribus rogaretur, quam ipse hauserat doctrinam aliis cōmunicare, quod cum ipse inconsulto Seraphico Patre suo nullo modo vellet, ad ipsum ea propter litteras dedit, & Fratrum desiderium exposuit, cui Franciscus respondit, uti videre est apud Lucam Waddingum tom. 1. Annalium, locis inferius citandis. Cæterum de Adamo de Marisco, Cuncto scibili ditato, viro longè illustrissimo, ejusdem Vercellensis Abbatis discipulo, consulendi Pitsæus, Marcus Vlisipponensis, Willotus, Brombachius & prædictus Waddingus, ut ex fructibus Gentenium facilè agnoscamus. Ipsum libelli Aurei de Imitatione Christi multi veteres pergameno scripti & rescripti libri Authorem faciunt, & quidam illorum Authoris repræsentat habitu Benedictino effigiem, crucem utraq; manu præferentis, quam ipse libro 3. c. 10. & c. 56 *vocat vitam Monasticam à se susceptam*, de quo nos nihil certi statuimus, sed Deum in Gersene & quibuscunque electis servis & instrumentis suis demisse veneramur. Claruit sub annum Christi 1220. vitamq; produxit ad annum usq; fere 1240. inter Illustriores ejus sæculi viros merito referendus, *Lucas Waddingus Annal. Ord. Min. tom. 1. ad annum 1222. & deinceps. Marianus lib. 1. c. 19. Chron. Minorū, Anton. l. 24. c. 4. Villot. Pitsæus, Marcus Vlisippon. Brombach. aliique.*

B. Angelus Siniscus. Iuxta Panhormum in Sicilia depositio Beati Angeli Abbatis, cognomento Siniscii, qui prope Panhormum, dignè nomine suo vitam verè Angelicā ducens, multis virtutibus refulsit, & illustrem sanctitatis exemplo facem suis discipulis prætulit. *Octavius, Cajet. in Idea Operis SS. Siciliæ, &c.*

B. Gertrudis puella. In Monte S. Salvatoris Beatæ Gertrudis Virginis, quæ cum ibidem Religiosum habitum induisset, in ipsa pueritia à cęlesti sponso vocata Divinæ gloriæ thalamum introivit, quam soror ejusdem Margarita rapta in extasim, cum aliis ejusdem sacri montis Virginib9 pridem defunctis, Augustissimæ Cælitũ Imperatrici assistere conspexit. *Cæs. Heist. Menol. Cist. Henriq.*

Cultores Deiparæ. Eodem die jucundissima Cõmemoratio, præcipuorum ex ordine universo Augustissimæ Cælitum Imperatricis Admirabilis Matris Virginis amasiorum & cultorũ, qui inter mortales etiamnum agentes singulari quadam industria, zelo, fervore, & præstantiore aliquo monimento, Magnæ illius Dominæ amorem demuerunt, sive ab eadem adamati & honorati sunt: quorum incredibilem penè numerum fuisse, ex innumeris penè, relictis posteritati monimentis, fit manifestum, cũ præcipuæ ferè Orbis Basilicæ, Festa Ecclesiæ, consuetudines religiosæ, quibus in hodierna die Angelorum Regina in terris celebratur, Monachis Benedictinis debeantur, ejusdem tam præclari conatus primas tenente, ipso Sanctissimo Archiduce nostro BENEDICTO, & Psalterium Matianum, æterno cum merito, per orbem terrarum longè lateq; propagante, suosque non solum, sed & barbaras quasq; gentes ferventissimo erga Deiparam studio accendente, eo ipso, (teste Beato Alano Dominicano Monacho, Magnæ Matris Cancellario) assequutus, *ut tam Divini Monastici Ordinis Institutor efficeretur. Ex t. de Vita S.P.N. t. 2. Sanct. Ord. Gerardo Belga, Alano cit. &c.*

Nostrorum merita.

Fervor S.P. N. erga Deiparam.

S. Gregorius PP. III. In Monasterio Altahensi B. Adalberti ejusdem loci Monachi & Confessoris. Is generoso Dynastarum de Haigerloch editus sanguine, litterarum adhibitus studiis, inter contubernales principem levitatis & licentiæ omnis se exhibuit. Quare stimulis agitatus conscientiæ cucullum exambiit, sed insolentia licentiæ fama proditus passim, nuspiam admissus sed rejectus est. Non destitit tamen usq; & usq; quærere, donec in Bavariam inferiorem delatus, Altaichii susciperetur. Christi anno 1261. ætatis 22. virum cum Monacho repente induit, utq; olim in levitate omni nihil mediocre tulit, simul ac Vota Religionis juravit, sibi quoq; legem indixit levissima in sese peccata rigidè ulciscendi, ut si paulum frontem in risum resolvisset, vocem incautius misisset, oculos inconsideratius circumtulisset, pœnis illico in conclavi expiaret, ac dein in cõmuni cœtu sese accusaret ac damnaret, non contemtus & sexies septiesve sed pluries in die eadem peccatilla Confessario per Sacramentalem detegere confessionem. In Vigiliis perpetuus, concubia surgebat nocte repetebatque assiduè publicas Chori preces, quod melle dulciores videbantur. Abstinentia & frugalitate mirè se exercuit. Martyrii desiderio flagrans, retentus à Superioribus & quod Monachos obedientes verè Martyres dicerent. Confessarius, Magister Novitiorum, Prior Cœnobii fuit incomparabilis. Purgatorium in hac vita impetrans purgatissimus decessit An. 1311. cujus anima in specie flammantis facis, visa cuidam cælum conscendere. Visus & Abbati ejus globus lucens ad sepulturam descendere, multis ope ipsius mutis, claudis, epilepticis curatis, captivis prodigiose liberatis. Prædem dũ virevet, pro fugitivo Monacho se offerens, promissis etiam à morte stetit. *Ex Vita, monim. Altahens. Radero, &c.*

QVARTO CAL. DECEMB.

XXVIII. Novemb. C.

ROmæ, Beati Gregorii Papæ III. qui sanctitate meritisq; præclarus migravit ad Dominum. Gregorius ex Monacho, Pontifex Maximus, supremo honorum in culmine constitutus, humilitatem Monachi nunquam sepposuit, eruditionemq; ac vitæ sanctitatem, quam in cucullo consequutus est, ingenti Orbis universi commodo, in Pontificatu sumo, minimè defodiens, nationibus diversissimis largissimè communicavit. De eo, alia inter, sic Anastasius noster Bibliothecarius: *Vir mitissimus & valde sapiens, Divinis scripturis sufficienter instructus, Græca Latinaque lingua eruditus, Psalmos omnes per ordinem memoriter retinens, & in eorum sensibus, subtilissima exercitione limatus, exhortator omnium bonorum operum, Fidei Catholicæ & Apostolicæ immutilatæ Conservator,* Orthodoxæ fidei æmulator & defensor fortissimus, paupertatis amator & erga inopes provisor, captivorum quoque & viduarum largitor, necessaria tribuens, &c. quem viri Romani, seu omnis populus, à magno ad parvum, Divina inspiratione *eligitur* permoti, dum in obsequio sui Antecessoris esset intentus, vi abstollentes, in Pontificatus ordinem elegerunt, &c. Celebravit,

Eruditio.

Laudes ejus

Divina inspiratione eligitur

Plura Concilia celebrat vit, admirando atque æterno Reipubl. Christianæ bono plura Concilia, quæ inter, Romana duo, quibus Clerum ac populum utilissimè reformavit, dignitatiq; Ecclesiæ ac paci plurimum consuluit. Idē insigni & admiranda sane magnanimitate ac constantia Leoni III. Imp. Hæretico se oppositi, & juratissimum Sanctarum imaginum hostem ac protritorem, *SS. Imagines propugnat.* Anathematis fulmine percutiens imperio privavit, & fidelium communione interdixit. Insigni item Fidei zelo, æterno industriq; suę monimento, tres ipse libros, ad refutandos Leonis & Constantini Imperatorum errores, doctissimè composuit, & in Oriente ad gremium Ecclesiæ revocando indefessè laboravit. Carolo *Regis Christianissimi Titulo unde?* Martello, primus *Christianissimi* titulum contulit, quem ad Longobardos compescendos in Italiam evocavit, & à quo deinceps longè Illustrissimum nomen, Titulis Regum Galliæ accrevit, & perpetuum mansit. Fuit Augustissimæ Cælitum Imperatrici longè addictissimus, cujus imaginem, vel tunc quidem maximè in imagines sævientibus Græcis, insolentissimo ad eam usque diem cultu usuque, argento purissimo, libras quinquaginta pensante, vestivit, ejusdemque ad Martyres Basilicam præclarè restituit; Sanctæ Mariæ item ad Præsepe, ut vocant, splendidè ornavit, & Sanctorum imagines, quanto majore odio Orientales abolere laborabant, tanto majore in occidente *SS Reliquias commendat* studio extulit, commendavit, & coluit. Nec minore studio Sanctarum Reliquiarum venerationem comendans, cælum æquè ac terras demeruit. In Admirabilem Patrem ac Patriarcham nostrum BENEDICTUM, etiam in Pontificatu propensissimus, Casinati inprimis Cœnobio diligentissimè consuluit, honorem Monachorum & studia sollicite promovit, Sancti Chrysogoni in Vrbe Monasteriū condidit, & sanctissimos quosq; viros è Cœnobiis extrahens lectissimos Ecclesiæ Pontifices & Magistros præfecit. Idem & alia *Plurima Monasteria condit.* multa Monasteria partim restituit, partim vero à fundamentis struxit, & Vaticanam S. Petri Ecclesiam, tribus jam olim Monachorum Collegiis instructissimam, *S. Petri Vaticanæ Basilica Monachorum.* à Clericis solis denuo occupatam, lectissimo nostrorum convictu atque concentu auxit, & vitam Regularem ipsis etiam Clericis imperavit. Instauravit & mœnia Vrbis magna ex parte vetustate collapsa, & *Secundi* apud Centumcellenses *Centumcellarum conditor.* *Conditoris* titulum meritus, locum jam propè desertum insigniter restituit, & ad sustinendum hostium impetum fortissimè muniit. Denique de Deo ac hominibus benè meritus, neq; ulla ex parte Gregorio II. minor habitus, primo virtute *Gregorio II. par habitus* ac meritis proximus, collachrymantibus universis, tanquam comuni Patre orbatis, sancto fine decessit A.C. 741. IV. Calend. Decembr. pro eximia vitæ sanctitate, inter Sanctos adscriptus, cujus dies Natalis anniversaria ab Ecclesia Catholica comemoratione recolitur. *Anastas. cit. VValfr. Strabo. Iepes, Raymund. Hisp. Cathed. Pontif. PetrusBugian. Cajetan. Panuin. Ciacon. Platina, Baron. Annal. nost. t. 2. Sanct. Ord. Aquila nost. Imp. &c.*

Carpentoracti Natalis Sancti Siffredi *S. Siffredus Episc.* Episcopi & Confessoris. De quo, ex aliorum sententia, hesterna die prolixius.

Posnaniæ Natalis Beati Casimiri hujus *B. Casimirus Rex,* nominis primi Poloniæ Regis; qui ex MOnacho Cluniacensi, permittente summo Pontifice, ad Regiam sublevatus est dignitatem. Casimirus Mieceslaum Regem patrem, Rixam Ezelini Principis filiam Otthonis II. Imp. neptem, matrem habuit. Patre mortuo, cum minorennis etiamnum, eoq; minus imperio aptus haberetur, matre interea imperante, & ex- *Regno pellitur.* actionibus quibusdam Regnum vexante, Regia, cum matre exactus, exul in Galliā concessit, & studiorum gratia, primum Parisiis substitit, dehinc in Italiam comigravit; ubi aliquot annis commoratus, cum celebre ob sanctitatem toto terrarū orbe Cluniacense Cœnobium plurimum *Fit Monach.* deprædicari audisset, eo contendere non differens, adeo loci Religione delectatus est, ut purpuram illico cucullo permutaret. Illic, Sanctum Odilonem Magistrū nactus, magnis Virtutum profectibus magnus evasit, mutatoque in professione Monastica nomine Carolus appellatq, & Diaconus ordinatus, animi demissione plurimum excelluit, exemploq; omnibus & spectaculo fuit. Regno interea, & *Diaconus.* externorum odiis, & seditionibus intestinis quassato ac penè pessumdato, cum jam septennium in Cœnobio exegisset, à Poloniæ proceribus, enixissimis precibus ut rediret exoratus, & à sumino Pontifice *Cœnobio extrahitur.* jussus, ægre admodum Cluniacensibus valedixit, & sceptro ac diademate se insigniri passus, iis conditionibus, Religionis Votis à Romano Pontifice ablolutus est, quibus æternum constaret, Polonos lectissimum è Monachis Regem habuisse:

Digitized by Google

Conditionis Polonis data.

I.ma erat: Vt Poloni singulis diebus Mercurii jejunent, unica tantum refectione contenti.

2. Vt iidem omnes rotunda in morem Monachorum tonsura capillorum utantur; nec ultra auriculas, ritu barbarico, quisquam omnino comam promittat.

3. Vt Festis solemnibus, dum sacra peraguntur, singuli equites falciam lineam candidam, in modum stolæ, qua in sacris utuntur Sacerdotes, atq; Diaconi, è collo suspensam ferant.

4. Vt de singulis capitibus, exceptis nobilibus & sacris, tres oboli & cribrum avenæ in lucernam perpetuo in Divi Petri æde arsuram pendantur, &c.

Patriæ pater.

Iuvit quamprimum & egregiè restituit Regnum afflictissimũ Rex Sanctus, Boëmisq; ac Maslao Plocensium Duce edomitis, sæpius triumphavit, & prodigiosam aliquando singulari Numinis ope Victoriam retulit, aliaq; inter merita Silesiam etiam Regno adjecit. Tanti ab omnibus factus, ut superstes etiamnum Patriæ Pater appellatus sit, & à morte præcipuus à Divo Adelberto Regni amplissimi *Tutelaris*, quin & ob Idololatriæ pfligatas reliquias *Apostolus* salutatus. Condidit plurima passim atq; potentissima Ordinis nostri Cænobia, iisq; Cluniacensium suorum colonias induxit; cum annos 17. sanctissimè imperasset plenus meritis Boleslao filio Regni successore relicto ad Palatia æterna emigravit, An. Ch. 1058. *Longinus Polon. Mart. Cromerus, Baronius, &c. Annal. nostr. Bened. t. 2. Sanct. Ord. Ann. Duac. &c.*

Tutelaris & Apostolus Polon.

Obiit 1058.

S. Edvvoldus Eremita.

Dorcestriæ in Anglia S. Edwoldi Eremitæ & Confessoris. Edwoldus S. Edmundi Anglorum Regis & Martyris germanus frater, Regiis pompis ac honorib9 humilitatem ac paupertatem Christi longè prætulit, & Cerneliensis, diruti tunc Cænobii, per longas bellorum clades reliquias veneratus, fugatis an cęsis per hostes Monachis, solus locum desertum ingressus, sacro rigoris studio coluit & ad mortem usq; incoluit; soloq; illic pane, & gregario quidem, tantus Princeps vitam toleravit, ibidem cum magna sanctitatis opinione mortuus ac tumulatus, quo postea loco Egelwaldus Dynasta Cænobium denuo constituens, Principis Apostolorum Petri honori nuncupavit. *Ex diversi. rer. Angl. script. Menard. &c.*

Regii generis.

Rigor vitæ.

B. Guillelm. Abb.

Cistercii in Gallia B. Guillelmi Abbatis, eximia sanctitatis fama celebris, qui post varios in sacro agone labores viriliter toleratos cęleste & æternum Regnum accepit A. C. 1185. cum non nisi annum unũ & decem insuper menses præfuisset. *Barn. de Montalbo, Menol. Cist. Henriq. Claud. Rob. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Obiit 1185.

B. Gunfridus Abbas.

In Belgio Beati Gunfridi, Melliflui Doctoris nostri discipuli, qui à Clara-valle missus in Belgium Monasterium Clarimariscі construxit, cujus loci primus Abbas constitutus, Angelicæ Conversationis exemplo totam illam regionem illuminavit, cujus præclara merita evidentissimis signis comprobavit Altissimus. Claruit An. C. 1139. *Emmanuel Sueyro Annal. Flandr. l. 6. Ioan. Hyperius, Philipp. Seguin. Henriq. t. 2 Sanct. Aquila nost. &c.*

Clar. 1139.

B. Haymdis Abbat.

In Monasterio Gandersheimensi, depositio Beatæ Haymodis Virginis & Abbatissæ. Haymodis sive Hathimoda, Ludolphum patrem, avum Wigbertum, fratrem Otthonẽ Magnum Saxonum Duces habuit. Infantula etiamnum infantilia aspernata, ludos, jocos, serio contemnens, purpureas aureasq; vestes ita abhorruit, ut eas coacta induere, uberi fletu horrorem testaretur. Sanctissima tunc Herfordensis nostri Virginum Cænobij fama erat, quo dimitti primum, dehinc cucullum ut amplecteretur, quantis potuit precibus, argumentis atq; artib9 impetravit; ubi admiranda virtutum omnium conjunctione cultissima, præ omnibus paulo post exfplenduit. Ad regimen postea recens à parentibus conditi Gandersheimensis Cænobii evocata atq; extracta, ita se habuit, ut non suarum tantum, suæque ætatis Virginum, sed sæculorum omnium Antistitum speculum & miraculum esset. Assiduo precum, vigiliarum, jejuniorum studio, mire excelluit. *Mira ei charitas*, inquit vitæ auctor synchronos, *summa humilitas, maxima patientia, incredibilis liberalitas, incomparabilis pietas erat*, ut alteram sane Paulam, ab Hieronymo tantis laudib9 celebratam, liceat appellare. Decessit incomparabilis Ordinis nostri margarita A. C. 874. Monachatus 22. regiminis 18. ætatis 34. immaturè suis, cælo maturè prærepta, & à præcipuo suo & Sanct. P. Nost. Patrono Sanct. Martino ad præmia æternitatis vocata, cujus vitam scitè ac prolixè Agius Monachus descripsit. *Agius cit. Andr. Bamberg. Brusch. rer. Saxon. script. Aquila nost. Bened. t. 2. Sanct. Ann. Germ. &c.*

Fit Monialis

Abbatissa.

Altera Paula sui ævi.

Obiit 874.

In Saxonia item, commemoratio Sanctorum decem Monachorum, & quinq; Conversorum Monasterii B. M. V. de Luka, qui reformatione sanctissimæ Regulæ obser-

SS. plures Confessores.

obſervantia Illuſtres, tam perfectè mundo ejusq; voluptatibus ſe ipſos crucifixerunt, ut ad culmen pfectionis pervenientes, non ſibi, ſed Deo ſoli vivere viderentur. Vtq; eorum eximia perfectio magis mundo innoteſceret, eorum ſanctitas, nō à quocunq; ſed ab ipſo Angelorum Rege Chriſto Domino comendari meruit: qui Beato Rudolpho, ejusdem loci viro ſanctiſſimo, in cruce aliquando affixus apparens, & hos juxta ſe, in crucibus item ſuffixos, ſocios paſſionis habens: *Hi*, inquit, *mecum Crucifixi ſunt, meæ paſſioni, vitam ſuā conformantes.* Cujus modo gloria in cælis æternum fruuntur, qui paſſionum in hoc ſæculo participes fuerant. *B. Caſ. Heiſterb. Chryſ. Hen. t. 2. Sanct. Ord. Aquila noſt. Imper. Benedictin. &c.*

Eximia commemoratio.

Crucifixi apparent cum Chriſto.

TERTIO CAL. DECEMB.

XXIX. Novemb. D.

S. Radbodus Epiſc.

DAventriæ S. Radbodi Trajectenſis Epiſcopi & Confeſſoris, magnis virtutibus, & meritis illuſtriſſimi. Radbodus Regio Francorum & Friſiæ Regum ortus genere, Radbodi cognominis Friſiorum potentiſſimi Regis pronepos, celebritate nominis cum eximia vitæ ſanctitate, tum ab immortalibus meritis, majorum ſuorū omnium & dignitatem & gloriam ſuperavit. A Gunthero primum, avunculo ſuo Colonienſium Archiepiſcopo, religiosè educatus, Caroli poſtea Francorum Regis, ejusq; filii Ludovici aulam ſequutus eſt, iisdem ob eximias virtutes chariſſimus. In patriam reverſus, mortuo Egilberto Vltrajectenſis Eccleſiæ Epiſcopo, Cleri, Regis, Principum, populi, univerſorum voto, Pontifex ſalutatus, cum evadere non poſſet, Monachum in noſtro S. Salvatoris cœnobio profeſſus, omnia prio ſua in pauperes erogavit; inde poſtea ſacris munitus armis, & benè inſtructus, ad curam animarum ſe applicans, inſigni ut zelo, ſic fructu longè lateque laboravit, & apud Friſios ſuos, longè illuſtriſſimum nomen, *Apoſtoli* eorumdem meruit. Regulæ ſanctiſſimæ diligentiſſimus cuſtos, perpetuos inter labores, carnium eſu perpetuo abſtinuit, ſed & conceſſo cæteroquin vini uſu, ſibi ipſe interdixit; quamvis vinum ſe bibere, ſcitè ſimularet; unde inſigne prodigium illud, cū è convivis quispiam poculū ejus arriperet, viro Dei proditum ſe ingemiſcente, aquam repente in vinum generoſiſſimum tranſmutatam temeritatem an curioſitatem alterio prodigiosè luſiſſe, viri ſancti pia ſtudia contexiſſe. Nec diverſa, quin æquè pia uſus ſimulatione, cum delicatis cibis veſci putaretur, bidui triduiq; inedia corpus afflixit, adeo quidem jejuniis aliisq; laboribus exhauſtum, ut vix oſſa oſſibus hærerent. Reditus Epiſcopales in pauperes erogavit, quibus ipſe etiam pedes lavit, eosque victu & veſtitu liberaliſſimè juvit & fovit. Fuit Admirabilis Matris, Benedictæ Virginis longè amantiſſimus, quem & illa impenſiſſimo ſtudio amplexa charitatū habuit. Ægrotantem aliquando cū Beatiſſimis Thecla atque Agnete Virginibus familiariter inviſere dignata, & materno affectu conſolata, cum ſubtimeret nonnihil: *Ne timeas*, ait, *certus te eam intueri, cui crebro preces offers. Nonego te dedignor mea præſentia, cujus in tuis precibus frequenter memoriam uſurpes.* Quibus dictis prodigiosè eum ſanitati protinus reſtituit, & mira odoris fragrantia locum implens evanuit. Claruit Radbodus Prophetiæ etiam Spiritu, & Baldrico adoleſcenti Epiſcopatus honorē diſertè prędixit; quin & alia multa prænunciavit, quæ ſtatim, vel non multo poſt event9 comprobavit. Fidei cauſa, extrema pericula vitæ adire non dubitavit. A Danis Chriſti hoſtibus, ſcelerate impeditus, diu at fruſtra in eorumdemmet converſione laboravit, cūque etiam alios impedire illi non deſiſterent, in eoſdem Anathematis ſententiam evibravit. Valuit in ipſos etiam Gentiles vis ſacri fulminis, cum eoſdem Divina ultio confeſtim aſſequeretur: *Nam peſte horrenda*, inquit vitæ auctor, *tanquam fulminis ictu percuſſi, omnes ferè extincti ſunt. Nec unquam impunè tulerunt, quoties Trajecti moleſtia eum affecere. E veſtigio enim DEI judicio plectebantur, ut perſæpe teſtati ſunt ex illis pauciſſimi, qui ſe vivos evaſiſſe lætabantur.* Sæpe à Regibus evocatus ad aulam, conſtanter, at humiliter juxta abnuit, aſſeverans: *Epiſcoporum non eſſe, ſæcularibus implicari negotiis, verum pro ſalute Regis & populi aſſiduè Dominum deprecari.* Mortuus eſt Chriſti anno 917. cum obitum ſuum ante prædixiſſet, & ſepultus Daventriæ, æternum loco honorem, ſed & frequentiam ac ſplendorem conciliavit. *Ex Vita. t. 2. Sanct. Ord. Cornel. Kempius, Molanus, Gerard. Noviomag. Barlandus, Petrus Cratep. Democh. Trithem. Aquila & Annal. noſt. Germ. &c.*

Regium gen9

Virtutes.

Epiſcopus eſſe renuit noſtri prius Monachus.

Apoſtolus Friſiorum.

Inſigne miraculum.

Pia fraus.

Deipara cultor.

Apparet ei Deipara.

Spiritus prophetici.

Conſtantia ejus.

Anathema & in gentiles potens.

Deus injurios in ipſum plectit.

Digna vox Epiſcopi.

Obiit 917.

Carpentoracti Sanct. Siffridi Epiſcopi & Confeſſoris, de quo ſuperius egimus

S. Siffridus Epiſc.

Digitized by Google

27. Novemb. Vt appareat triplicem diversis locis & libris Natalis hujus esse variationem.

B. Robertus Abb.

In Gallia Beati Roberti Abbatis, generis nobilitate & Virtutum præstantia celebris. Robertus Melliflui Doctoris nostri Bernardi secundum carnem propinquus, jugum Domini in Monasterio nostro Cistercienſi susceپit, & postmodum, Beato Bernardo, primo Claræ vallis Abbate constituto, sub ipso in eodem Cœnobio cœlestibus disciplinis informatus fuit. Qui dum à pio patre carnis incentiva sacris orationibus repellere, petulantesque & inquietos adolescentiæ motus labore manuum, vigiliis & jejuniis edomare doceretur, pusillanimitate victus, & quorumdam persuasione deceptus, relicta sanctissima Ordinis nostri reformatione, ad luxiorem Cluniacensium se contulit, & in ipso Cluniaco receptus fuit. Quem cum pius Bernardus per Epistolam revocare statuisset, ea insigni prodigio cœlitus approbata est; cum enim sub dio scriberet, & repentinus imber cœlo præcipitaret, intento in cœptum opus Bernardo immunis ab omni pluviarum injuria charta fuit, ita ut nec guttula quidem eam contingere aut̃ appareret. Qua perlecta Robertus, divino Spiritu tactus, ad primum locum rediit, & sub disciplina cognati Sanctissimi tantum profecit, ut succedentibus virtutum incrementis, Domus Dei postmodum fuerit constitutus Abbas, cumque septuaginta septem, & amplius, annis in Ordine vixisset, miraculorum gloria illustris migravit ad Christum. *Barn. de Montalbo, Guillelm. Abb. S. Theodorici, Chryſ. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Bern. cognatus.

Decipitur.

Miraculum insigne.

Mutatur Robertus.

Miraculis claret.

B. Walthericus Abbas.

In Germania, Ducatu Wirtenbergiæ, Monasterio Murhartensi depositio Beati Walthelici Abbatis. Is eremiticam primum ducens vitam, cum magnis effulgeret virtutibus, tanti à Ludovico Imperatore Caroli Magni filio factꝰ est, ut ipsum secretorum animi sui arbitrum eligeret, & summo in pretio haberetur, à quo, & conditæ recens Abbatiæ præfectus, æternum eidem loco decus eximia vitæ sanctitate conciliavit. Condendi Cœnobii authorem ipsum fuisse sibi Walthericum, Ludovicus in litteris Fundationis attestatur: *Divini*, siquidem, *Numinis instinctu, quidam venerabilis Eremita Walthericus nomine, Majestatis nostræ adiens præsentiam, ut locum sibi, ubi secretius Deo vacaret, largiri dignaremur, supplicite exoravit. Cujus precationi tam bonæ &c. occurrentes, ipsum Venerabilem virum, habito fidelium nostrorum consilio, in nemore prope Castrum nostræ proprietatis, quod vulgo Hunenburg dicitur, juxta rivum, qui dicitur Murra, habitare permisimus. Laudabilem vero viri conversationem de die in diem proficere audientes, ipsum in peculiarem nobis Confessorem eligimus, & non multo post, solitariam ejus vitam necessario mutantes, duodecim Fratres, qui una cum eo illic Deo servire, & secundum instituta Regulæ* B. Benedicti *Monasticam vitam ducere deberent instituimus, &c.* Ita Ludovicus. Claruit vir sanctus A.C. 817. plurimumq; Cœnobio suo consuluit, cujus ditionem & jura, cum duobus Cardinalibus Wormatiam ad Comitia profectus ab Imperatore in præsentia omnium Imperii procerũ confirmari impetravit, & idipsum à Stephano IV. meruit. Fuit illustribus, à morte prodigiis fidelium devotioni cõmendatus, quæ propter insigni ibidem, in honorem ejus ædificata & dedicata Ecclesia est honoratus, & multo populi concursu frequentatus, cujus superioribus annis sacræ corporis exuviæ, duplici fornice clausæ repertæ sunt, cum hoc Epitaphio:

Eremita.

Conditur Cœnobium Murhart.

Laudatur vir sanctus.

Condita in honorem ejus basilica.

Obiit Walthericus Abbas in tertia Kl. Decemb. &c.

Epitaphium.

Ex monimentis ejusdem Cœnobii, ab Hæreticorum manibus vindicati, & MS. R. P. Hieronymi Raynolt Weingartt. Monachi, de diversis Wirtenbergiæ Cœnobiis benè meriti; functioni tam præclaræ ibidem immortui. *Aquila Benedict. Ann. Germ. &c.*

In Monasterio Rameyæ, Beatæ Idæ de Nivella ejꝰdem loci monialis sanctissimę, maximis Dei & Deiparæ favoribus illustris. De qua nos prolixiꝰ ex aliorum opinione 11. Decemb. &c.

B. Ida.

Villarij in Brabantia Beati Guillelmi septimi illius loci Abbatis, qui totus charitatis igne inflamãtus, egregia charitatis suæ in pauperes exempla posteris dereliquit. *Ita hac die Menologium Cisterc.*

B. Guillelm. Abb.

Lubecæ obitus Ven. viri Henrici ejusdem loci Episcopi, patria Bruxellensis, qui non sine Numine ad gratiam vocatus Religionis, Monachum in S. Ægidii Brunsuici professus, ex ejusdem dein loci Abbate Lubecensis Episcopus, mira eruditione non solum, sed & egregia vitæ sanctitate, eximio autem Deiparentis amore emicuit. Is Henricum Brunsuici Ducem in Palæsthinam quandoque comitatus, eodem & Imperatore Orientis præsente, solemni disputatione cum Græcis, super processione Spir. S. congressus strenuũ R. Eccl. pugilẽ se gessit. Idem Deiparæ & Ioan. Evãg. honori ac nomini Cœnobium

V. Henric. Episc.

bium Lubecæ condens, in eodem mortuus & ſepultus, cum ſine intermiſſione ad tertium uſque ante obitum diem, Miſſam de Domina celebrare non deſiiſſet jam clauſos in mortem oculos repente aperiens: *Ecce Virgo* quaſi exiliens, extenſis manibus dum diſertè protuliſſet paulo poſt ſanctè obiit, nõ ſine ſignis ſuæ in terra Viventium beatitudinis. *Ex Trith. Arnoldo Abb. ſucceſſore, Cranzio, &c.*

PRIDIE CAL. DECEMR.

XXX. Novemb. E.

Ordinatio S. Bonifacii. ROmæ Ordinatio & Conſecratio Sanctiſſimi viri Bonifacii primi Archiepiſcopi Moguntini, & Germanorum maximi Apoſtoli, facta à Gregorio Papa II. qua eadem, jucundiſſima Germaniæ *Converſio Germaniæ.* Converſæ memoria, & immortale tanti Pontificis noſtri meritum celebratur. Dies æterno univerſorum plauſu & jubilo celebranda, & inter fauſtiſſimos, alboque ſignatas lapillo, æternum inferenda. Quæ quantum adferre Chriſti & Sanctæ *Confuſio Hæreticorum.* Romanæ Eccleſiæ fidelibus, ſolatii debet & gaudii tanto deinceps ſæculorum decurſu, in eadem omnino Fide perſtitiſſe; tantum confuſionis, & ignominiæ Hæreticis, deſiderii & ingenii proprii temerario ſcelere, in præcipitium raptos, à tanto Patre degeneraſſe, & deſciviſſe. *Mart. Bened. Hug. Menard. &c. Annal. noſtr. Germ. & Aquila Bened. &c.*

S. Acca Epiſc. Haugulſtadi in Anglia, natalis S. Accæ ejusdem Civitatis Epiſcopi & Confeſſoris. Acca, ſive Hacca, natione Anglus, à prima ætate Monaſticis diſciplinis inſtitutus, ſanctiſsimi, ut ait Beda, & Deo dilecti Boſæ, Monachi & Epiſcopi Eboracenſis diſcipulus, magni illius Wilfridi Epiſcopi convictor & amicus, ad Domnocenſem primum dehinc Hagulſtadenſem, pro meritis, Pontificatum evectus eſt. Meruit ante Epiſcopatum præclariſsimè Apoſtolico zelo, labore, & fructu de ampliſsimis Friſiorũ & Saxonum provinciis, tertius eorumdem Apoſtolo haud iñerito appellatus; apud quos cum Sancto Willibrordo noſtro, in converſione infidelium, quinqueñium totum ſtrenuè deſudavit. Ad conſecrationem a. Sancti Switperti in Angliam rediens, ibidem retentus, & Epiſcopus ordinatus, mira vitæ ſanctiſsimæ excellentia, perfectiſsimum Pontificii honoris ſtatum ſibi à Numine decretum minimè dubiis ſignis demonſtravit, & Eccleſiam ſuam ſuñis meritis demeruit, Fuit & eruditionis laude celeberrimus, reliquit non pauca poſteris præclari ingenii monimenta. Præfuit Eccleſiæ annis 24. & mortuus A. Ch. 740. in ſua Hagulſtadenſi Eccleſia eſt conditus, atq; poſt annos ab obitu trecentos & ſupra, à quodam presbytero, divina revela-

Ejus Magiſter, & condiſcipulus.

Apoſtolus Friſiæ & Saxon.

Fit Epiſc.

Obiit 740.

tione elevatus & translatus: *ob cujus ſanctitatis meritum*, ait Hovedenus, *omnibus demonſtrandum, caſula, & tunica, & ſudarium, quæ cum ſanctiſsimo ejus corpore in terra poſita erant, non ſolum ſpeciem, ſed etiam fortitudinem priſtinam uſque in hodiernum diem ſervant. Sacra vero ejus exuviæ usque hodie item in magna veneratione habentur. Roger. de Hoved. Guilh. Malmesbur. VVeſtmonaſt. Beda, Arnold. Duac. Nicol. Harpsfeld.*

Elevatur.

Magni fit.

B. Ioſio Roſeus. Audomaropoli in Cænobio S. Bertini, depoſitio Beati Ioſionis cognomento *Roſei*, Monachi & Confeſſoris. Ioſio, egregia morum innocentia, & exacta vitę perfectione, ſed à rariſsimo erga Deiparã amore & hujus in ipſum ſingulari benevolentia, celebratiſsimus fuit. Ejus rei fidem facit, breve quidem, at pium, quotidianum ac Myſticum, erga Dominam *Deipara Cultor.* tantam ac Patronam modeſti & pij clientis officium, hodiernam uſq; in diem, Ioſſionis deinceps imitatione, longo & perpetuo uſu, ut & fructu, longè lateq; à multis ſuſceptũ & perſolutum. Id fuit, quinq; Pſalmorũ recitatio; eorum nempe, quorum initiales litteræ Mariæ nomen exprimunt, quos poſt Matutinas preces, ejus *Pſalmi 5. Deiparæ.* in honorem, ſingulis ſingulas Angelicas præmittens ſalutationes, omni die ſolitus eſt, ceu debitum ſervitutis ſuæ penſum perſolvere. Hanc Ioſionis in Virginem Auguſtiſsimam pietatem, ſequutum ingens miraculum. Enimvero, ex mortui capite, quinq;, eæq; purpureæ roſæ exortę *Admirandũ prodigium.* ſunt, in quarum prima aureis ſcriptum litteris, ac mirabiliter effictum nomen Mariæ apparuit, una ex ore, duæ ex auribus, totidem ex oculis effloruêre. Septem dierum ſpatio inhumatum jacuit Beati *Concurſus populi.* viri corpus, pio omnibus ſpectaculo, magna fidelium, rem ſupra omnem naturæ ordinem admirantium, religione. Sed & aliis multis poſt mortem miraculis à Deo *Miracula.* honoratus Ioſio, plurimos prodigioſè juvit, innumeros a. ex eo tempore magno in Magnã Matrem Virginem amore ſuc- *Fructus & meritum.* cendit, & immortale decus Cænobio ſuo, Ordini & Orbi univerſo peperit. *Ferreolus Locrius, Hen. Coſterus, Aub. Miræus, Carol. Steng. Arnold. Duac. Aquila noſt. t. 2. SS. Ordin. &c.*

Eodem

B. Iosbertus

Eodem die, Monasterio Dolensi, felicissimus transitus, Beati Iosberti Monachi & Confessoris. Iosbertus, Iossioni, de quo jam primum, si non carne, nomine certe, professione, virtute, gratia, & miraculo cognatus, sed & tempore vicinus, imo æqualis (doctissimorũ tamen & Religiosissimorũ hominũ assertione, alio) eamdem quinque Psalmorum recitationem, in usu & ipse quotidie habuit, singulisq;, Antiphonæ loco: *Ave Maria*, cum versu insuper: *Post partum Virgo &c.* & oratione: Concede nos famulos tuos &c. subjecit, qui consimili prorsus post mortem miraculo hac ipsa die (quamvis pro præcedente die nonnulli contendant) honoratus est, ea tamen differentia, ut præter initiales, in singulis rosis descriptas litteras, primus cujusq; Psalmi versus integer, prodigiosissimè scriptus legeretur. Evocatus, præter confluentem populi multitudinem, ad contuendum tantæ novitatis miraculum, Henricus de Soliaco Patriarcha & Archiepiscopus Bituricensis, ipse occurrit: *& tantæ jucunditatis miraculo* (verba Historici ipsa ponimus) *exhilaratus, immensas gratiarum laudes, Deo & Sanctæ Genitrici reddidit; quæ sibi fideliter & devotè servientes, honorare, & glorificantes glorificare non desinit. Pontificalibus igitur ornamentis indutus, cereis & crucibus, thuribulisque, Clericorum & Monachorum multitudine circumdatus, reverenter ad corpus defuncti accidens, rosam quæ de ore ejus erumpebat, manu sua tulit: qua facile subsequente, cæteræ quæ oculis ejus & auribus remanserunt, protinus emarcuerunt, pristinumque decorem amiserunt; illa tamen quam de ore ejus Archiepiscopus tulerat, in sua viriditate & pulchritudine permansit.* Obiit spectatissimo Deiparæ Cultor A.C.1186. Iosicio autem, de quo superius A. Ch. 1163. cujus æquè atque Iosberti auctoritate Pontificia & præsentia probatissimum miraculum fuit, cum ad Divi Bertini Cænobiũ, non unus solum, sed plures Episcopi, eosque inter Andreas Atrebatensium Pontifex, nec non plurimi Abbates & viri spectatissimi, tota ea qua sacrum expositum funus erat septimana, occurrerent. *Ex Monim. Dolensibus, Georgio Colvenerio, Hugone Menardo, t. 2. Sanct. Ord. lib. Cult. Deiparæ, &c.*

Iossioni per omnia æqualis.

Integri versus prodigiosè scripti.

Auctoritas Historiæ.

Miranda res!

Obiit 1186.

Concursus ad miraculũ

B. Albertus Abbas.

Apud Bergomum depositio Beati Alberti Abbatis Pontidensis, qui sanctæ Conversationis fragrantia redolens, invidia dæmonis, scelere impiorũ apud Pont. Max. acculatus, quod minimè jejunus celebraret, innocentiam suam non solum facile probavit, sed & in oculis Summi Pontificis & trium Cardinalium insigni miraculo cõmendatus est, cum ad mensam Papæ considens, aquam prodigiosè in vinum convertisset. Claruit & à morte magna miraculorum gloria, innumeris undique ad ejus tumulum ægrotis & infirmis confluentibus, votaque ob adeptã sanitatem nuncupantibus. Ejus sacrum corpus asservatur in S. Mariæ, *Novæ Bergomi. Phil. Ferrar. Mart. & Menol. Cist. Chrys. Henr. t. 2. Banct. &c.* Ejus memoria ab aliis 5. Sept. recolitur.

Miracula.

In Claravalle B. Bernardi Conversi admirandæ humilitatis & mansuetudinis viri, qui pro persequentibus & affligentibus se, orare sedulo consuevit, & à latronibus aliquando spoliatus, enixissimè iisdem delicti veniam à Domino exoravit. Ejus, à morte, gloriam, mirabili visione cuidam Sancto viro Deus ostendit, cum raptus in extasim, velut in adventum magni Regis, exquisitissimo apparatu, in paradiso voluptatis omnia adornari conspiceret, innumeris sanctis in occursum undiq; confluentibus, voce laudis, & admirabili Musica altissimum resonante. Miranti & sciscitanti super hoc, Angelus Ductor respondit: *Hæc est celebritas nova, novi cujusdam Sancti, hodie de domo Claræ-vallis assumpti, & in gaudia ista modo solemniter introducendi.* Iussus postea, qui hæc viderat, ad humana reverti, cum enixè deprecaretur; oportere, ut hæc prius Fratribus nunciaret, intellexit, certus se ad ejusdem triumphi participium illico evocandum. Revixit, recitavit, valedixit, & mox in Domino obdormiit, compertumq; missio procul ad Claramvallem nuncio, eâ die & hora Bernardum obiisse. Claruit vir sanctus tenore S. Bernhardi Melliflui. *Seguin. Montalbo, Henriq. &c.*

B. Bernardus Conversus.

Ejus charitas

Visio cujusdã

Ingentis meriti argumentum.

Confirmatur videntis morte visio.

In Sicilia S. Guilhelmi Abbatis & Confessoris. Fuit hic Abbas Monasterii Sanct. Mariæ Mamacensis, floruitq; An. C. 1315. *Ex monim. Maniac. Oct. Cajet. &c.*

S. Guilelmus Abb.

Cistertij Beati Rufini Abbatis, & totius Ordinis Generalis: qui cum pastoralem dignitatem, Angelicæ vitæ & pietatis eximiæ ornatsset insignibus, sanctitate conspicuus & dives meritis, evolavit ad cælos.

B. Rufinus Abbas.

Ang. Manrique, Chrysostom. Henriq. Menol. Cisterc. &c.

(o)

MENO-

MENOLOGII BENEDICTINI

LIBER SECVNDVS.

MENSIS DECEMBR,

CALENDIS DECEMBRIS.

I. Decembr. F.

S. Eligius. NOviomi in Belgia, Sancti Eligii Episcopi, cujꝰ vitam admirandam multiplex signorum numerus commendat. *Visio Matris.* Eligio gravidæ matri, aquila insignis visa super thorum volare, iterumque ac tertio se compellare. Natus Lemovicis Eucherio & Terrigia parentibus, sagacis ingenii specimen prima ætate dedit. *Aurifaber.* Aurifabrilem addiscens, Abbone magistro, ea arte inprimis excelluit. Clothario Regi ob ingenium integritatemque ita commendatus est, ut nihil esset quod fidei ejꝰ creditum nollet. In pauperes liberalissimus, ære alieno gravatis ita condoluit, *Mira misericordia.* ut non raro se, suaque omnia oppignoraret, quo debitoribus, mirando inprimis misericordiæ exemplo, pro aliis satisfaceret, seu captivos redimeret, ea jam tunc nominis ejus ob sanctitatem celebritate, *Fama ejus.* ut Principum exterorum Legati, Eligii conspectu atque alloquio frui inhiantissime flagitarent, & vero licet ille auro gemmisque ornatus incederet, cilicio tamen ad carnem indutus, pœnitentiæ operibus totum se impendebat, Monachi vitam in ipsa etiam Regia sedulo exercens. *Vox cæli ad ipsum delapsa.* Sanctorum Reliquias religiosissime coluit, & in cubili suo decentissimè asservavit, cælitus aliquando edoctus: *Orationes tuas exauditas, & pœnitentiam Deo acceptam esse.* Dagoberto Clotharij filio æquè charus, ope ejusdem celeberrimum Solemniacense Cœnobium condidit, in quo primo *Fit Monach. & Abbas.* statim tempore, centum quinquaginta Monachos congregavit, Monachumque ipse professus, ac postea Abbas factus, suis omnibus rarissimæ Sanctitatis facem prętulit. Parisiis etiam Virginum Monasterium struxit, eique Aurcam, re & nomine, Abbatissam præfecit; ubi trecentas paulo post Virgines Virginum Sponso Virgines consecravit. *Cœnobio extaahit.* Verum cucullo, & Cœnobii felicitate beatissimum voluntas & imperium Numinis longè aliorsum abstraxit: cum Sancto Arnulpho nostro, ex aula ad Cœnobium profugiente, ipse ex Cœnobio à Dagoberto extractus, cũ spem revertendi nullã haberet, Abbatis onus & honorem Sancto Remaclo resignaret. Nec multo post, Noviomensis Episcopus esse coactus, Episcopatum illum insignibus statim meritis beavit: Veromanduenses, Tornacenses, Gandenses, Curtracenses aliosque æternum sibi obligavit. Sed & impellente Spiritu Domini, longè ulteriꝰ progressus, Flandrenses atque Antuerpienses, Frisones insuper ac Suecos, sed & barbaros quosque *Apostolus multarum provinciarũ.* maris accolas, *quos velut in extremis remotos, nullius adhuc prædicationis vomer impressérat,* ab idolorum cultu felicissimè revocavit. Magnique apud eas gentes Apostoli nomen jure indeptus est. Condi- *Condit Monasteria.* dit plurima passim per se suosque Cœnobia; & Ecclesias Sancti Pauli & Martialis Parisiis extruxit. Eum admirandis, & penè innumeris miraculis Deus illustravit; quæ inter, contractum sola eleemo- *Mortuum suscitat.* synæ porrectione prodigiosè curavit; & mortuum solo manuum contactu vitæ reddidit. Multa Sanctorum corpora prodigiosè, revelante Numine reperit, eoque nomine, de Noviomagensibus S. Quintini Martyris, de Suessionensibus Sanctorum Crispini & Crispiniani, de Belluacensibus Sancti Luciani, corporibus, inventis & publicæ omnium veneration expositis, æternum meruit, Decessit *Moritur A. C. 665. &c.* octogenarius An. Ch. 665. vel ut nonnulli volunt, 659. cujus sacrum corpus, anno post obitum revoluto, cum transferri deberet, repertum est incorruptum. Asservatur autem in Basilica Sancti Lupi, quæ ab ejus deinceps nomine, Sancti Eligij est appellata. Fuit etiam à morte de Regno Galliarum meritissimus, quæ inter merita, haud minimũ illud, cũ Sanctam Bathil- *Merita insignia.* dam Reginam, eidem tæpè apparens, de multis instruxit, & Regni æterni amore inflamãvit. Debent Eligio principes suas Basilicas, & beneficia amplissima, Aldenburgens. Brugens. Rodenburgens. Oostburgenses, aliiq; urbiũ pręcipuarum incolæ, ut nemo Elogij laudes dignè sufficiat expli-

Obiit 740. clarâ functioni immortuus, sub A.C. 740. ad præmia æternitatis evolavit. *Ex variis rer Boic. script. Matth. Radero, &c.*

S. Theclanus Ibidem Sancti Theclani Episcopi Salisburgensis, qui magistrum sanctissimum strenuè æmulatus, Apostolici laboris in terris socius, participium gloriæ in Regno æternitatis promeruit. *Ex German. nostr. Benedict. tom. 2. Sacro-Ordin. rer. Boic. script. &c.*

B. Haberilia In Germania, ad lacum Potamum Beatæ Haberiliæ, discipulæ Sancti Galli Abbatis, quæ pœnitentiæ operibus addicta, inter densas locorum illorum & temporum tenebras, mirè eluxit, & post cursum vitæ sanctissimè exactum, ad sponsi æterni amplexus evocata, disruptis mortalitatis compedibus, ad supera concessit. *Clar. 600.* Claruit A.Ch 600. *Ex tomo 1. Constantiæ Benedictinæ, German. nostr. Bened. monim. Sangallens. & Augiæ Majoris apud Brigantium, &c.*

V. Becus Abb. Mart. Londini, passio Venerabilis Ioannis Beci Abbatis Glocestensis, quem Henricus VIII. Apostata Anglorum Rex, quod impietati ejus subscribere constantissimè recusaret, diversis tormentorum generibus excruciatum, è medio sustulit.

Ven. Marcus Abbas. Fiteri in Navarra obdormitio Sanctæ memoriæ Marci de Villa Abba, lucidissimi superiore sæculo luminaris. Hic in sanctissimo Cœnobio Montis Sion in Hispania, cucullum amplexus, tantos in omni virtutum genere progressus fecit, ut honoribus & dignitatibus quamplurimis ab omnibus honoraretur. *Philippus II. ipsum honorat.* Eum Philippus II. Hispaniarum Rex maximi fecit, cumque eximium ejus vitæ sanctitatem & in regendo dexteritatem exploratam haberet, Fiteri, celebris Cœnobii Abbatem renunciavit. Laboravit strenuè vir sanctus, in suis ad exactiorem Regulæ observantiam cogendis, tantumque effecit, ut eorum exemplo etiam alii concitarentur. *Reformator generalis.* Reformator Generalis Congregationis nostræ Cistercien sis in Hispania constitutus, eâ in dignitate, ut præclare de Ordine meruit, sic omnium sibi amorem conciliavit. Animi demissione spectatissimus fuit; eâ in pauperes charitate, ut totum ferè Monasterii censum, in eorum necessitates impenderet; nulla sui ipsius habita ratione, cum victu, vestitu, aliisque necessariis, nec hili pretio, à minimo Monachorum discerneretur. Tandem meritis & virtutibus plenus, cum mortem advenientem intrepidus expectasset, maximo monachorum mœrore & populi comploratione Christi Anno 1590. defunctus, insigni prodigio à Numine honoratus est, cũ tumulo ejus, septimo post obitum anno, non sine Divina suggestione, aperto, sacrum ejus corpus adeo integrum repertum est, atque incorruptum, ut ea primum hora sepulchro illatus videretur. Stupenda res! Condidêre denuo, nulla digna, tantum thesaurum, æstimatione, & calcis insuper vivæ cumulos injecêre, cum ecce post multos demum annos, non aliter atque antea incorruptissimum reperêre. Reliquit vir sanctus, insignia aliquot ingenii monimenta, quorum præcipuè Commentariorum in Isaiam libri decem celebrantur. *Annal. nost. Bened. Barnabas de Montalbo, Fascic. Sanct. Henriquez. Phœnix revivi-scens ejusd. t. 1. SS. Ord. &c.*

Moritur 1590.

Incorruptio mira.

Eodem die insignis Commemoratio & solemnitas Sancti Eligii apud Bethunienses ob pestem prodigiosè profligatam, celeberrima ibidem sub ejus nomine Congregatione instituta, quam Charitatem Eligianam appellant, & ab ipsomet, duobus fabris Ferrariis A. Ch. 1188. apparente, ferunt inchoatam, qua Charitate, mortui supremo honore & amore afficiuntur, circumlato S. Eligii in processione solemni cereo, quem nulla unquam sui parte deprehenditur deperire; annis jam quadringentis, tanto temporis usu & perichitatione, nemine unquam, qui illud Christianæ charitatis munus exexcuisset, quidquam contagionis ex adfectis corporibus contrahente. Est & Duaci magna hac die celebritas, quâ ingens undique equorum copia abducitur, qui duobus illic asservatis S. Eligii malleolis, cruce signati, contra phrenesim muniuntur. Res mira, sed certa; si equus phrenesim patitur, statim ut malleolo signatur & aqua lustrali aspergitur, prodigiosè curatur. *Huctuar. SS. Balg. Arnold. de Raisse tom. 2. SS. Ord. &c.*

Celebritas S. Eligii.

Stupenda res.

Æternum miraculum

Equorum curatio.

(o)

QVARTO NONAS DECEMB.

II. Decemb. G.

B. Oderisius S.R.E. Card. IN Monasterio Casinensi, depositio Beati Oderisii Abbatis & S.R.E. Cardinalis. Oderisius, illustri admodum genere natus, Marsorum Comitem patrem habuit, sed contempto sæculo factus illustrior, inter fulgidissima Casinatis montis sydera, clarissimis sanctitatis atq; eruditionis radiis, mire effulsit. Sanctissimi Cœnobii, post illum *Monachorum Archangelum* Desiderium Abbas effectus, humillimis se ipsum perpetuo accensuit, multoque eminentior animi demissione, quam ullo deinceps dignitatum gradu, spectatus fuit. Eum Desiderius antecessor, puer etiamnum cum esset, sibi in Monasterii præfectura successurum, disertè prædixit, cum adeo rerum humanarum contemptus, cælestium amor & meditatio, divinæ lectionis studium, & totius Regularis disciplinæ observantia, in eo etiamnum infante eminerent. Inter Purpuratos ab Nicolao II. Pont. Max. adscriptus, nihil de pristina vivendi consuetudine detraxit; & quod mireris! Non discessum à Cœnobio, non omissæ communis disciplinæ functiones, non antiqua humilitatis contentio, non ingens proficiendi ardor imminutus, quin à Desiderio Præpositus ordinatus, idem Cardinalis & Monachus, longe dignius quam quisque Princeps simul & Episcopus, sacros Religionis ritus & decreta, majore quam antea studio custodiens, eamdem disciplinæ observantiam, suo exemplo demonstratam, à reliquo etiam Monachorum cœtu requirebat. Imminente denique Victoris III. Papæ (olim Desiderii) obitu, qui Casinatis Abbatis nomen & munus, ne quidem in Pontificatu Orbis & Vrbis depositurat, nolens ac reluctans, ad Cœnobii regimen, universis Fratrum suffragiis sublectus est; quod annos septendecim sanctissimè atque utilissimè administravit; & nusquam ulla ex parte à frugali & domestica consuetudine recedens, alumnos suos ad omnem temperantiam & probitatem, admotis veluti calcaribus efficacissimè permovit. Monasterii ædificia à Desiderio magno splendore cœpta feliciſſimè absolvit, bona ejusdem multis annis deperdita, sua industria redemit & recuperavit, & Ecclesias aliquot atque Monasteria Congregationi Casinati adjunxit. Fuit ob egregiam vitæ sanctitatem celeberrimus, & à maximis Principibus, præcipuè cultus atque dilectus, cujus familiarem amicitiam per frequentes litteras, ipse etiam Orientis Imperator, Alexius Comnenus exambivit, eidemque ac Monasterio regia liberalitate quamplurima contulit. Sed & Henricus IV. Imperator Occidentis, quamvis juratus Ecclesiæ ejusque fidelium hostis, Oderisium plurimum reveritus, plurimum dilexit, eique præcipuè favit. Obtinuit ab Vrbano II. & Paschali II. multa pro Monasterii dignitate privilegia, ac demum, de Monasterio suo, Romana sede, & Gregoriana factione sanctissima (cujus in Schismate Guibertino partes constantissimè tuendas suscepit) optimè meritus, Casini IV. Non. Decemb. A.C. 1105. Sepultus in Patriarchali S.P.N. Ecclesia Casinensi. *Petrus Diac. Mar. Ant. Scipio familiaris noster, Hugo Menard. Annal. nost. &c.*

Fit Abbas. *Infans mirè maturus.* *Fit Card.* *Cardinalis & Præpositus* *Fit Abbas.* *Ejus industria.* *Imperatoribus charus.* *Defensor Ecclesiæ.* *Obiit 1105.*

In Anglia Sancti Adamanni Monachi Presbyteri. Adamannus Monachus, Monasterii sacrarum Virginum in Vrbe Coludi præpositus, natione Scotus, vir austeræ conversationis, & sanctæ vitæ, incredibili rigore carnem spiritui subjecit, & in conspectu Domini se affligens, voluntario Martyrio, cælo victimam sacravit. Solitus, præter Dominicam diem, & feriam quintam, nihil prorsus cibi per hebdomadem admittere, sæpè etiam noctes totas pervigil in oratione transigere, magnis effulsit virtutibus, & meritorum ingenti copia felix, ad remuneratorem bonorum, æternitatis percepturus præmia, abiit, post An. Ch. 670. *Trith. lib. 3. Vir. Illust. Angl. rer script. Lelæus lib. 4. Menard. Arnold. Duc. tom. 2. SS. Ord. &c.*

S. Adamannus Mon. *Ejus vitæ rigor.* *Moritur 670.*

In Hispania, Beati Roberti primi Abbatis Monasterii B. M. V. de Mataplana, viri sanctissimi, & miraculorum gloria celeberrimi, qui in sancta conversatione, usque ad consummationem immaculatæ vitæ fideliter perseverans, verbo & exemplo suis discipulis laudabiliter præstitit, & rarissimæ perfectionis fundamentis, novi Monasterii feliciter jactis, æternum loco eidem decus conciliavit, & æternis beneficiis provinciam universam demeruit, quæ inter, ut perpetuum, sic rarum atque inpri-

B. Robertus Abbas.

Digitized by Google

Contra locuſtarum infeſtationem præſidium.

inprimis memorabile illud; quod, cum locuſtarum ingenti vi, & voraciſſima peſte regio illa infeſtatur, cunctis ad Patronum ſuum Robertum confugientibus, circumlatis ſolemni in Proceſſione, ut vocant, ſacris ejus corporis exuviis, in oculis & conſpectu omnium catervatim fugientes locuſtæ, non tamen effugiunt; verum illico, ſtupentibus ad inſolentiam prodigii exteris, mire interempti, extinguuntur. Aſſervantur perhonorificè ſacræ ejus Reliquiæ, quibus ejusdem Monaſterii ſummum altare (indubiæ ſanctitatis teſtatiſſimo monimento) ſolemniter eſt conſecratum. *Barnab. de Montalbo, Angelus Manrique, Chryſoſt. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Summo in altari conditur.

B. Anſelmus.

In Germania Beati Anſelmi Monachi eximia vitæ ſanctitate conſpicui. Hic de ſe humillimè ſemper ſentiens, virtute eminentiſſimus evaſit, cujus ſanctitas plurimis à Numine prodigiis mirè prodita eſt & celebrata. Cum enim Diaconus etiamnum in Eccleſia Evangelium caneret, candidiſſima ſuper eum è cælo deſcendere columba viſa eſt, & ad finem usque Evangelii taliter conſpicuam, & præſentem eidem ſe exhibere. Presbyteratus honore inſignitus, columbam illam dum ſacris operaretur præſentem ſimiliter habuit, quam quoties ad aram accederet, è cælo occurrentem presbyter quidam Religioſus intueri meruit. Fuit Deiparentis Virginis obſequio addictiſſimus, apud quam, utpote ſuis meritis diffidens, cum Beatum Henricum Hemmenrodenſis Cœnobij Converſum, miraculorum gloria & Prophetiæ dono illuſtriſſimum, deprecatorem exoraret, & hic ut exoratus erat, exequi non negligeret, Auguſtiſſima cæli Regina Henrico, inter Sanctas Mariam-Magdalenam & Elisabeth media, miro ſplendore apparuit, cui ſtupenti, & quænam tantæ pulchritudinis matronæ eſſent miranti, Magdalena reſpondit, & cogitationibus quas prometre non audebat ſatisfecit: *Ego ſum Maria Magdalena*, inquit, *hæc eſt univerſalis Domina, Dei Genitrix Virgo Maria, digito eam demonſtrans, tertia vero eſt Elizabeth.* Et adjunxit: *Tu ora pro Anſelmo, magis autem indiges, ut ipſe pro te oret*, ſicque diſparuerunt, ut facile ex magni illi9 Henrici perfectione de Anſelmi eminentia ſit ominari, qui peccatorum maximum ſe nihilominus reputabat, & quorumvis Fratrum ſuffragia, ut ſibi nimis quam neceſſaria humillimè implorabat. Cujus viri merita multa alia ſigna oſtenderunt. *Philippus Seguin. Cæſarius Heiſterbac. Menolog. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. &c.*

Deipara ad dictus.

Viſio illuſtris.

Elogium perinſigne.

Humilitas viri ſancti.

In Italia Beatæ Methildis Virginis, quę ſub ſanctiſſimo Ciſtercienſium noſtrorum Inſtituto, Sponſo Virginum Chriſto conſecrata, crucis mortificationem jugiter in corpore ſuo portans, flagellis, jejuniis, aliisque ejusmodi voluntariis ſupplicijs corpuſculum ſuum excrucians, & carnem Spiritui ſervire cogens, multis revelationibus & ſignis illuſtris, gaudia meruit beatorum. Vixit tempore, magni illius Theologorum Principis, Sancti Thomæ Aquinatis, ſub cujus tranſitum, ſanctum illius animum carne ſolutum, comitantibus Angelis & Beato ejusdem Magiſtro Alberto, ante thronum Divinę majeſtatis comparere conſpexit. *Chronicon Ciſtercienſe, Barn. de Montalbo, Catalog. SS. Ciſtere. & Menolog. Chryſoſt. Henriquez. &c.*

B. Methildis Virgo.

Viſio ejus.

In Monaſterio Caſinenſi ſolemnis translatio Sancti Bercharij ejusdem loci Abbatis & Martyris. Celebratur hæc ſub Feſto, ut vocant Duplici minori, in eodem Sacratiſſimo Cœnobio, fuitque inſignibus à Deo miraculis honorata. *Ex Monimentis Cœnobii Caſinatis, Arnoldo Duacen. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Bercharii translatio.

Nivellæ conſecratio Sanctæ Gertrudis Ducisſæ Brabantiæ, Virginis & Abbatiſſę. *Ioan. Molan. Hugo Menard. Arnoldus Duacen. &c.*

S. Gertrudis Abb.

Eodem die, Sanctorum Benedicti & Ioannis Monachorum & Martyrum, Sclavoniæ Apoſtolorum.

SS. Benedictus & Ioannes Mart.

TERTIO NONAS DECEMB.

III. Decembr. A.

S. Birinus Epiſc.

IN Anglia, Sancti Birini primi Epiſcopi Dorceſtrienſis. Birinus Monaſticis diſciplinis, cellulæ quiete, & contemplationis fervore excoctiſsim9, compertis confratrum in Anglia, in converſione Gentium ſucceſſibus, & Doctorum, in tanta populorum multitudine infrequentia, miro propagandæ fidei zelo inflammat9, ſponte ſua Honorium Pontificem adiit, operam ſuam obtulit, & in ſe recepit, ſe in intimas Angliæ partes, quo nemo ad eam uſque diem Doctorum pervaſiſſet,

Zelus propagandæ fidei

penetraturum, & impio ac ſtulto Deorum manium extirpato cultu, ſacræ illic fidei lemina, contempto etiam mortis periculo, libentiſsimè ſparſurum. Approbavit ferventiſsimum viri Sancti zelum laudatiſsimus Pontifex, & quo facilius feliciusque rem tantam conficeret, Aſterio Genuenſium Antiſtiti ut ipſum Epiſcopum ordinaret demandavit. Profectionis initia Birinus, ſtupendo prorſus, & ad eam usque diem inaudito prodigio conſecravit: quippe occaſionem navigandi commodam nactus, ſoluta ac jam provecta in altum nave, cum velociſsimo hæc cursu, ventis ſecundioribus raperetur, recordatus pallæ ſacræ, quam Honorius Pontifex præter alia dono dederat, in hoſpitio relictæ, cum flectere curſum nautæ non poſſent ſeu nollent, ipſe fluctibus Apoſtolico ſe credens exemplo, ſiccis veſtibus per mare ad littus evadens, inde repetito prodigio, in oculis omnium, ad navem remeavit. In Angliam delatus, indefeſſo quam primum ſtudio, maximos labores aggreſſus, felicisſimis demum ſucceſsibus, Occidentales Saxones, Geviſſos appellant, Chriſto lucratus, cum Rege eorumdem Cynigildo univerſos convertit, ipſo Sancto Oſwaldo Rege de ſacro fonte illum ſuſcipiente, eique filiam in matrimonium collocante. Donatus à Rege utroque Birinus Dorcinenſi urbe ſive Dorceſtria, fundato ibidem Dorceſtrenſi Epiſcopatu, de Regno univerſo æternum meruit, primusq; ejus loci effectus Epiſcopus, & à morte Patronus, æternum ſedi illi honorem conciliavit, quæ exinde Lincolniam translata, originem nihilominus ſuam Birino debuit, & merito tranſcripſit. Nec minore felicitate in Weſt-Saxoniam progreſſus, eam quoque provinciam Eccleſiæ Chriſti adjunxit: *cui*, inquit Harpsfeldius, (ob meritorum nimirum magnitudinem,) *quiddam immenſum debemus.* Denique vita ſanctiſsimè exacta, miraculorum gratia celeberrimus in Domino obdormiit, prodigiorum creſcente multitudine, juſſu Honorii Papæ ſolemniter paulo poſt elevatus. Claruit An. C. 635. *Anton. de Yepes, Baron. Harpsfeld. Edoard. Mayheuvv, & reliqui rer. Angl. ſcript. Annales noſt. & tom. 2. SS. &c.*

Stupendum prodigium.

Siccis pedibus ex navi egreditur & regreditur.

Occidentales Saxones convertit.

Regem baptizat.

Epiſcopatum fundat.

VVeſtſaxon. ſimiliter convertit.

Obiit 635.

S. Galganus Mon.

Senis in Tuſcia, Sancti Galgani eremitæ. Galganus, Eugenio III. & Friderico I. Imper. orbi præſidentibus, parentibus, antea ſterilibus, pago ſeu caſtro Clusdino natus eſt. Voluptatibus primum deditus, totum deliciis mundi hujus ſe proluit, donec defuncto Patre, à Michaële Archangelo in ſomnis bis apparente, bis monitus, ut Chriſti militiæ nomen daret, in montem Sepium ſeceſſit, ubi tertium ab eodem Angelo interpellatus, ut mundum deſereret, & Deo ſoli vacaret, haud leviter impelli ſe, ſenſit. Verum eo à conſilio, cum mater & propinqui abhorrerent, elegantemque atque opulentam uxorem proponerent, blandimentis ac precibus charorum averti ſe paſſus, ut ad contuendam paratam ſibi ſponſam equum conſcenderet, perſuaſus tandem eſt. Stupenda res! conſcenſo equo, adhibitis magna vi calcaribus obnixus conſtanter eſt equus, & præfractè obſtitit, repetitoque aſini Balaam rariſsimo prodigio, diſerta voce ab Angelo ſe prohiberi & teneri, pronunciavit, cujus etiam veſtigia ſaxo prodigioſe ibidem impreſſa in hodiernam uſque diem demonſtrantur. Obſtupuit miraculo Galganus, & jam verè mutatus, datis Deo manibus, cruce enſis ibidem defixa, extructaque mox illic cellula, ſolitariam primo vitam ſine certis legibus egit, donec ſanctiſsimo ſeſe Ciſtercienſium noſtrorum inſtituto addiceret. Fuit magna contentione ab Infero impugnatus, de quo tamen, in preces effuſus, illuſtres, dante Numine, triumphos reportavit. Jejuniis aſsiduis corpus extenuavit, lectuli vice humum habuit, baccis ſilveſtribus, & herbarum radicibus, adhibito aquæ potu deinceps contentus, qui ſuminis antea deliciis aſſueverat. Vehementer tentatus, Clusdinum rediret, voce de cælo lapſa roboratus, tentationem ſuperavit. Venatori cum veſtes & equum donaſſet, ut pellibus primum ejus indueretur, proditus matri ab illo eſt, quæ, ſponſa & propinquis adductis eo convolans, ut ipſum abduceret, filii exhortatione adeo permota eſt, ut lubens annueret, & hilaris reverteretur, ſponſa inſuper perſuaſa, ut Virginitatem illibatam Deo ſervare conſtitueret ſervaretque. Sanctitatis fama cum celeber evaderet, & moleſto multorum occurſu vexaretur, Romam profectus eſt, ut ſancta ibidem loca viſitaret. Quo tempore, cum peſsimi genii inſtinctu nonnulli cellam ejus cum cruce exuſſiſſent, ulciſcente mox Numine omnes male perierunt; quod ipſe agnoſcens in Spiritu ſummo Pontifici nunciavit, ejusque munitus benedictione, reverſus

S. Michael eidem apparet.

Decipitur blandimentis.

Equus ejus loquitur.

Convertitur

Ab Inf. impug.

Pax cæle delabitur.

A matre viſitatur.

Ulciſcitur injuriam Dei.

versus alia ibidem exstructa cellula, ensis partes signo crucis denuo copulavit.

Miraculorũ gloria. Eum miraculorum gloria Numen mirè extulit. Absentia ut præsentia vidit: prævidit futura: dæmones ab obsessis fugavit, ægrotis sanitatem restituit. Panis venenatus, à quodam porrecto comestusque haud ei nocuit. Fuit DEI paræ addictissimus, ipsique vicissim dilectus, quæ ipsi aliquando in medio Apostolorum apparens, librum quendam porrexit. Denique ad æternam requiem iis verbis vocatus: *Satis est, quod laborasti, metes nunc quod seminasti*, obdormivit in Domino, *Obiit 1181.* Ann. Christi 1181. ibidem ab Episcopo Volaterrano, (in cujus Diœcesi situs est locus) & Massano, ac aliquot Abbatibus sepultus, & ob vitæ sanctitatem & crebra etiam à morte miracula Sanctorum numero solemniter adscriptus; cujus, eodem loco, nomini & honori insignis est erecta Ecclesia, & fundata Abbatia. *Greg. Lombard. Aubertus Miræus, Philipp. Serrarius, Ang. Manrique, Rob. Rusca, Chrysost. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

Canonizatur.

S. Sola Abb. In Germania Sancti Solæ Abbatis, discipuli Sancti Bonifacii primi Archiepiscopi Moguntini, Germanorum Apostoli. Ita hac die nonnulli, nos, ex aliorum opinione die decima hujus mensis.

S. Eloquius Abb. Walciodori ex Latiniaco, depositio & translatio Sancti Eloquii Abbatis & Confessoris. Eloquius, Furseo, Vltano, Foillano, Boëtio, Ettone, aliisque comitibus ex Hibernia adventans, Christianæ fidei, *Apostolus Germaniæ.* & Monasticæ disciplinæ radiis, orbem nostrum latè perstrinxit, & diversarum provinciarum populos æterno sibi debito obligavit. Construxêre Apostolici *Socii ejus.* hi viri, plura primum per maris insulas atque littora Cœnobia, perque Britanniam & Saxoniam transvecti, plurimum ibi populum Christo adjunxerunt. Eloquius demum Latiniacensi Cœnobio præ- *Fit Abbas.* fectus, Grimacensi postea egregio vitæ exemplo sanctissimè præfuit. Miracu- *Miracula.* lorum gratia cum maximè celebraretur, concurrentes undique accolæ, cœperunt in lectulis ægros adducere, quos benedicto inunctos oleo, & prodigiosè curatos, incolumes remisit. Pro mortuo puero, dum preces cum parentibus in Cœnobio funderet, inter orandum, qui *Mortuum suscitat.* mortuus fuerat, redivivus ipse occurrit, & parentibus coram Sancto incolumem se stitit. Mortuus æquè ac vivus miraculis effulsit. Cujus, cum Cœnobium successu temporum per Danos vastaretur, cælesti Musica, & admirando cælestium luminarium fulgore, sacer thesaurus proditus, elevatus, atque inde postea ad Walciodorense Cœnobium translatus est, insigni miraculorum gloria ea ipsa *Prodigiosa inventio & translatio.* translationis die, in oculis omnium à Deo illustratus. Claruit Eloquius An. Christi *Clar. 670.* 670. & ob ingentia merita, magna fidelium devotione celebratur. *Mosander, Molanus, Monim. Valciod. Menard. Aquila nost. Bened. Annal. Bened. Annal. German. t. 2. SS. &c.*

B. Albertus Abb. Villarii in Brabantia obitus Beati Alberti Abbatis Beatæ MARIÆ de Oliva sacræ Congregationis nostræ Cisterciensis olivæ fructiferæ, qui Prussiam egregio perfectioris vitæ exemplo insigniter illustravit, & gregi Dominico plurimis sanctitatis exemplis utilissimè præsidens, in Monasterio demum Villariensi, sicut diu ante, audita loci sanctitate, exoptaverat, cum ex occasione Capituli Generalis eo diverteret, morbo graviore prostratus, piissimè in Domino requievit, sub Ann. *Obiit 1272.* Christi 1272. *Ex monim. Eccl. Villar. Menologio Cist. Chrysost. Henriquez. Annal. nost. & t. 2. SS. &c.*

Translatio. In Monasterio Blandiniensi, celeberrima translatio corporum Sanctorũ Gudwali & Bertulphi, tempore Arnulphi Flandriæ Marchionis. De quibus nos, die cujusque Natali, prolixius. *Ioan. Molan. Arn. Duac. &c.*

S. Sitrudis Abb. In Monasterio Beat. Mar. Virg. Iussanensi, Beatæ Sitrudis, ejusdem loci Abbatissæ, sororis Sancti Donati Archiepiscopi Viennensis.

PRIDIE NONAS DECEMB.

IV. Decemb. B.

Relatio S. P. N. IN monte Casino, Relatio Sanctissimi Patris & Patriarchæ nostri BENEDICTI, & Beatissimæ Sororis ejus, Scholasticæ Virginis & Abbatissæ, ex Cœnobio Floriacensi ad suum Monasterium, facta per Sanctum Carolomannum Regem & Monachum, jussu Sanctissimi ejusdem Patriarchæ & Sororis ejus, ipsi apparentium,

Digitized by Google

Celebritas insignis.

& translationem ſuam urgentium, præſentibus Pipino Galliarum Rege, Carolomanni fratre, & præcipuis Regni Gallici Principibus; inæſtimabili cæleſtis luminis claritate, ſacras Reliquias Caſinum

Miracula.

usque comitante, & frequentiſſimis, iisdemque ſpectatiſſimis & maximis miraculis, toto itineris decurſu, ad eaſdem ſeſe prodentibus. *Anaſtaſ. Biblioth. Theodoricus Mon. Vincent. Antonin. I Veſtmonaſt. Monim. Caſin. &c.*

Translatio Reliquiarum S. P. N. Floriaci.

Eadem die, in Monaſterio Floriacenſi, illatio Reliquiarum ejusdem Magni Patris & Legislatoris noſtri BENEDICTI, ex Vrbe Aurelianenſi (quo propter incurſiones Normannorum delatæ fuerãt) in Monaſterium Floriacenſe: ubi ad præſentiam illarum, in oculis omnium, ſtupendo miraculo, quacunque incederetur, arbores pomiferæ agreſtesque, ſed & dumeta etiam arida, prodigioſiſsimè efflorueré, navisque ſpiſſa detenta glacie, Cherubici viri illatis ſacri corporis

Stupenda miracula.

partibus, ſoluta miraculo glacie, inoffenſa, & absque dirigente & remige, cereis præterea ventorũ vi inextinctis, per ſedecim milliaria, curſum rectiſsimum tenuit, & inaudita ad eam diem prodigiorum congeſtione univerſos recreavit. *Arnoldus Floriacenſ. Annal. Aurelian. Car. Sanſſ. Hugo Menard. tom. de Vita Sanctiſſ. Pat. Noſtr. & Annal. noſtr. tom. 2. Sanctorum Ord. &c.*

S. Sigiranni Abb.

In pago Bituricenſi, Sancti Sigiranni Abbatis. Sigirannus illuſtriſsimo genere apud Bituriges natus, Sielaicum patrem, cognatum potentiſsimum Galliarum Regem Dagobertum habuit. Litteris probè inſtitutus, & Palatinis Regis

Cognatus Regis.

accenſus, juvenili etiamnum ætate, Pincernæ Regii munere inſignitus, longe alterius Regis atria & ſervitium, mente, &

Pincerna Regius.

tota mentis intentione ſpectans, ſub pretioſa & conchyliata veſte, aſperrimo cilicio, tenerrimum corpuſculum, duriter atterebat. Adroaldi Principis filiam, eleganti forma, ut ſummo genere puellam, ſponſam ipſi deſtinaverat parens, cum

Conjugium aſpernatur.

Virginitatis amantiſsimus juvenis, non iſtius ſolum, ſed puellarum omnium contuitum, generoſiſsima contentione declinaret. Quod ut præſtaret facilius, Turones profectus, & Clero inſertus, Archidiaconus non multo poſt ejus Eccleſiæ ordinatus eſt. Viduis, pupillis, pau-

Effuſiſsimus in pauperes.

peribus vere pater exiſtens, omne penè patrimonium in pauperes erogavit. Quibus intentum, ut uſu rationis deſtitutum, infamare auſus, & in carcerem etiam conjicere Stephanus Vrbis Quæſtor, ipſe mox amens effectus, digniſsimas ſcelere pœnas luit, & à ſpiculatore quodam gladio percuſſus, mortem teterrimam obiit. Solutus autem carcere Divus, ruptis quamprimum ſæculi nexibus, Romam profectus atque reverſus, votis ſeſe Monaſticis adſtrinxit, conditisque ſub Regula Sanct. Pat. Noſt. BENEDICTI Milibeccenſe, & Longeretẽſe Cænobiis, multorum in CHRISTO filiorum effectus Pater, iisdem ſanctiſsimo vitæ exemplo, ſed & miraculorum fulgore facem prætulit, & latè longeque celebrari cœpit. E plurimis miraculis, quibus illum DEVS illuſtravit: extinctam à puerulo candelam ſigno Crucis prodigioſè reaccendit; varios morbos mirè depulit; fures, qui Fratribus equos abduxerant, inſigni miraculo variè circumegit, cum totam noctem iter cum equis accelerando, mane ad portam Cænobii conſiſterent, & agnita culpa, ſponte jam pedites inde rediérent. Fuit & Spiritu prophetico illuſtratus, quo Flaucati Principis mortem divinitus prævidit prædixitque. Claruit ſub Dagoberto & Clodovæo II. Regibus, ſub Ann. Chriſti 650. *Ex Vita, t. 2. SS. Ordin. Ren. Choppino, Hugone Menardo familiari noſt. diverſ. rer. Gall. ſcript. &c.*

Vltio Nummonis in injuriã

Fit Monach.

Miracula.

Spiritus prophet.

Clar. 650.

Cenomanis, alterius Sancti Sigiranni Abbatis. Fuit hic Aninſulani Monaſterii celeberrimi Abbas ſanctiſsimus, habuitque ſucceſſorem digniſsimum Sanctum Siviardum carne filium, ſpiritu diſcipulum, de quo nos 1. Martij tom. 1. Claruit ſub A. C. 590. *Ioan. Molan. Arn. Duac. Hugo, &c.*

S. Sigiranni alius.

Clar. 590.

Coloniæ Sancti Añonis Epiſcopi. Annonem, licet emiſsis publicè Votis Monachum profeſſus non ſit; noſtris non accenſere non poſſumus; ſola, graviter laborantis Eccleſiæ Matris neceſsitate retentũ, cæterũ devotione, Regulari quantum licuit obſervantia, vita omni, totum quantus erat, non ſolùm noſtrum, ſed & Monachorum omnium ſpeculum. Inter plura quæ condidit Cænobia, Sigebergenſe illud, fama ſanctitatis celeberrimũ conſtruxit, liberaliſsimè dotavit, & perfectiſsimorum Monachorum coloniam, è ſanctiſsimo Fructuarienſi Italiæ Cænobio induxit, eorumdem precibus mirè ſervatus, acerbiſsimis ab Imperatore odiis appetitus,

S. Anno Archiepiſcop.

Sigebergenſe Monaſterii condit.

A Monachis ſervatus.

Digitized by Google

petitus, juratiſsimo hoſti ſæpius occurrens, ita ſemper mutatum deprehendit, ut etiam venienti, reverentiæ ergo occurreret, pacisque oſculum, ſummæ cum dilectionis oſtenſione offerret. Fuit ſtupendæ prorſus, in tuenda Eccleſiaſtica libertate conſtantiæ & magnanimitatis, graviſſimum mortis periculum fortiſſimo animo contemnens; ſed & in commodis Imperii promovendis, & Imperatore ipſo ad ſaniorem frugem revocando, indefeſſus. Cæterum, quidquid temporis à curis Imperii & Epiſcopatus vacabat, ſacris impendens ſtudiis, cum Monachis ſuis digniſſima æmulatione certabat, uter alterum Virtutum exercitiis vinceret, & ſacri rigoris ſtudio, contemptu illecebrarum ſæculi hujus ſuperaret. Paucis comitibus, & uno ſæpe contentus puero, nudis pedibus, ſæpè cilicio tectus, uberrimos inter fletus Eccleſias circuibat & frequentabat, totas in precibus noctes transigendo, ſolitus tunc plerumque peccata Confeſsione expiare, & lachrymis eluere; & è familiaribus quendam conducere, qui in tergum ſuum duriter flagello deſæviret, cum diem aſſidua prædicatione, omnes ſui Epiſcopatus parochias circumeundo impendiſſet. Paupertatis, Pontificali etiam in culmine adeo tenax fuit, ut cum divitiis cunctos in Imperio præcederet, in Eccleſias, Monaſteria, Xenodochia & pauperes, omnia, quotidie, nihil ſibi reſervans, erogaret, *ut ſæpè nec nummum, nec nummi pretium ſub ſui juris cuſtodia haberet.* Ægrotos & debiles per urbem ſemper recenſuit, quibus de menſa ſua ſolatia cibosque ſubmiſit, ad quam è Regulæ legibus peregrinos quotidie adhibuit, pedes pauperum ipſe lavit, & quo quisqui abjectior & neglectior erat, amantius habuit ac fovit, arctius ſtrinxit & exoſculatus eſt. Mortuus eſt tantus Pontifex CHRISTI anno 1075. & apud ſuos Sigebergenſes Monachos ſepultus, in vita & poſt mortem eximiis coruſcus miraculis, & prophetico ſpiritu admirandus. *Laur. Surius, Baronius, Aquila noſt. Benedict. Imper. Annal. Germ. & Benedict. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Magnanimitas ejus.

Religio tanti viri.

Verus paſtor.

Paupertatis ſtudium.

Ob. 1075.

S. Bern. Parmæ Sancti Bernardi Cardinalis, & ejusdem civitatis Epiſcopi. Ita hac die Martyrologium Romanum; nos ob diem Patrocinio Sanct. P. N. impeditam 5. Id. Decemb. plenius agemus.

S. Chriſtian. Epiſc. In Lubavia Beati Chriſtiani Epiſcopi. Chriſtianus, Sanctiſsimæ Regulæ noſtræ legibus ſub arctiore Ciſtercienſium noſtrorum Reformatione addictus, cum & virtute & eruditione plurimum excelleret, atque inſuper propagandæ fidei zelo mirè ferveret, Apoſtolicæ functioni à ſuperioribus deputatus, & à Romano Pontifice, Epiſcopus ad converſionem gentium ordinatus, in Lubaviam usque, aſperam cælo & hominibus provinciam delatus primus iis in partibus Evangelium CHRISTI annunciavit & propagavit. Qui cum prædicatione ſua multos ad fidem convertiſſet, protervos bonique publici perturbatores armis ſubjugandos cenſuit. Crucem proinde, ut vocabant veteres, contra infideles latè prædicans, tantum verborum pondere & vitæ maximè exemplo paſsim effecit, ut multi Principes, eosque inter Henricus etiam Sileſiæ Dux, ſed & Vratislavienſis, & Lubuſſenſis Epiſcopi, Cruce ſignati, cum copioſiſſimo exercitu in eas convolarent, & Chriſtiani Epiſcopi novello gregi, contra Chriſti hoſtes adeſſent. Quorum ope Kelmenſis & Lubavienſis provinciæ in poteſtatem redactæ, Chriſtianusque primus Kelmenſis Pontifex renunciatus, facilè deinceps reliquos Chriſti Eccleſiæ conciliavit, & Cathedram illam egregia vitæ ſanctitate fundavit & conſecravit. Fuêre liberaliſſimi, Chriſtiani amore & reverentia in novam Cathedram Principes, & meritis tanti Apoſtoli & Antiſtitis datum, ut plurima eidem loca ſubjicerentur; quæ inter arces Grudentum, Vapſcum, Coprinum, Villiſazum, Colnam, Ruch, Riſſinum, Turnum-profundum, Plinum & Plochum, cum omnibus villis & prædiis, ac centum ferè pagis numerantur. Adjecit & Gedeon Plocenſis Epiſcopus, aſſentiente Collegio Sacerdotum, Tarnoviam, quæ Turonia eſt, & Papoviam, cum omnibus item pagis & prædiis adjunctis, omneque jus Eccleſiaſticum, quod habebat in ditione Kelmenſi; ut tantum uni & primo Antiſtiti ſera debeat poſteritas & ſucceſſio Epiſcoporum. Tandem Chriſtianus, cum magnos animarum fructus ex ſemine Evangelii reportaſſet, poſt varios labores, ætate grandævus, miraculis clarus, & plenus Virtutibus obdormivit in Domino. *Ang. Manrique, Guido Clara-vallenſis, Chryſoſtom. Henriq. t. 1. SS. Ord. Annal. noſt. Germ. Aquila Bened. Imperial. &c.*

Crucem prædicat.

Fructus prædicationis.

Fit primus Epiſcopus Kelmenſis.

Apoſtolus

Sedes in ejus gratiam dotata.

Moritur grandævus.

In Belgio, Monaſterio Bello-pratenſi Beatæ Ioannæ Converſæ. Ioanna cogno-

B. Ioanna converſa.

cognomento Spirinx nobilibus nata parentibus, nobilitatem generis humillimo Conversarũ, sororũ nostrarũ statui longè posthabuit, exoratisque parentibus, ut inter easdem Bellopratensi in Cœnobio sibi vivere liceret, multis precibus ægrè obtinuit, ea tamen lege, ut vilibus officiis haud implicaretur. Votis adstricta Monachicis, parentum soluta imperio, tantum abest, ut vilibus implicari nollet, ut humilitatis quod quærierat studium, etiam contentim amplexa, in solo illo eminere cum universis contenderet, & abjectissimis totius domus ministeriis, velut soli sibi destinatis se totam addiceret. Quin & Abbatissam enixè rogavit, uti sibi liceret, sororibus in jumentorum stabulis occupatis ferre suppetias, quod & impetravit. Apparuit post mortem sorori suæ immenso circumfusa lumine, rogantique, undenam tanta ipsi gloria obtigisset, eam sibi in magnæ Humilitatis suæ præmiũ concessam respondit. Cumque Soror superstes, Ioannam advertisset manum clausam & contractam tenere, & ut eam aperiret flagitaret, negavit illa se hoc facere posse, quod in ea lapidem pretiosum tanti splendoris gestaret, ut humanus oculus, ad primum illius aspectum, videndi facultate privaretur, huncque sibi datum asseruit pro vilibus operibus, quibus se dum viveret libenter exercuisset. *Arnoldus de Raisse in Auct. SS. Belg. Ioann. VVaesbergius lib. 4. Gerardimontii, Menol. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

Qua lege conversa.

Gemma in manu.

Mira humilitas.

Gloriosa apparet.

Eodem die insignis Commemoratio Sanctissimi Patris Ioannis Damasceni cultu Deiparentis & gravissimis meritis longè celeberrimi. De hoc festo Molanus & alii nonnulli, quod translationis potius, quam Natalis esse existimamus. Agimus de eo plenius pridie Non. Maij juxta Rom. Martyrologium.

Commem. S. Ioan. Damasceni.

In Hibernia Sancti Finiani Abbatis & Confessoris.

S. Finianus Abb.

NONIS DECEMB.

V. Decemb. C.

TReveris Sancti Nicetii Episcopi, miræ sanctitatis viri. Nicetius ex utero matris, jam Monachus, prodiit, corona nimirum Monachi, veluti ratus, caput insignitus. Monachus postea & Abbas factus, fervente Sancti Mauri nostri per Gallias disciplina, inter primos post Maurum, sanctitatis præcipua opinione celeberrimus fuit; insigni constantia Reges ipsos aggredi ausus, & pro sceleribus corripere. Creatus Trevirensium Pontifex, mirum! quanta severitate justitiam sanxerit, sanctamque voluerit, utpote ea causa nullum omnino, nec mortis periculum retormidârit. Theodoberto Rege, comitantibus excommunicatis nonnullis, Ecclesiam ingresso, sacra illico cessare jussit, donec excommunicati excederent. Renitentis atque indignabundi Regis occultissima flagitia energumenus, qui tunc aderat prodidit, quem frustra templo ejicere, confusus scelerum suorum narratione Rex, conatus est, quoad pessimo insessore liberatus à Nicetio, & curatus, nusquã deinceps visus est; eo prodigiose, ad confundendum Regem, subito deportatus, & mox restitutus. Clotharium Regem sæpè monitum communione fidelium interdixit, & ab eo Episcopatu dejectus, à suis omnibus, uno excepto Diacono quodam, fædè desertus, crastina, eâdem se hora, ridentibus universis, restituendum prædixit, cum mox mortuo Clotharo, sequenti prænunciata à se die, à Sigeberti Regis Legato, cum insigni confusione à se desciscentium sedi suæ restitutus, eos nihilominus omnes, insigni cum benevolentiæ tignificatione in gratiam recepit. Mortuus tandem, vocantibus ipsum ad æternitatis coronam Sanctis Ioanne Baptista & Paulo Apostolo, insignibus miraculis gloriosus effulsit, alia inter, vinctis ad tumulum ejus prodigiosè solutis, obtesis à dæmone liberatis, cæcis illuminatis, &c. Claruit, ut ex vita fit manifestissimum sub Theodoberto, Clotharo, & Sigeberto, hujus filio Regibus, decessitque sub Ann. Christi 570. *Ex Greg. noster Turon. ex relatione S. Aredii Abbatis ejus discipuli, Annal. nostr. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Arn. &c.*

S. Nicetius Episc.

Exilio luit.

Reges corripit.

Restituitur

Vocatur ad coronam.

Regis punitio.

Regem excommunicat.

Bracaræ in Lusitania Sancti Gerardi Episcopi & Confessoris. Gerardus, Geraldus, sive Gyraldus, nobilibus parentibus in Diœcesi Cadurcensi natus, ab iisdem, antequam nasceretur, Deo oblatus, à teneris postea unguiculis, contemptis mundi illecebris animũ ad Divina adjunxit,

S. Gerardus Episc.

Digitized by Google

Fit Monach. junxit, & puerili ætate cucullum exambiit. Monachum in Moysiacensi Cœnobio professus, eruditione & sanctitate multum resplenduit, eoque nomine Sancto Bernardo nostro Archiepiscopo Toletano innotescens, eo agente, in Hispanias concedere jussus, in Toletana Cathedrali Ecclesia Cantoris honore decoratus; non multo post ab eodem, omnium suffragiis postulatus, Archiepiscopus Bracarensis renunciatus est. Mirum, quanta diligentia industriaque, commissam sibi provinciam & populos rexerit; quanto studio labori prædicationis institerit, & quæ verbo, eadem pariter & exemplo monstraverit. Verum pauperum patrem, ut se exhiberet, summopere contendit, in quos planè prodigus magis quam liberalis extitit. De rigore vitæ Monachicæ in Pontificatu tanto nihil remisit, imo humilitatis studiis, quanto major erat, tanto magis se totum addixit. Ob rem Ecclesiasticam præclarè gestam, multis Privilegiis à Paschali Papa donatus, de Ecclesia sua immortaliter meruit. Claruit in vita & post mortem insigni miraculorum gloria, quæ inter, Sanctum suum de adversariis non semel Deus graviter ultus est, cujus in cælis triumphaturi reservatam laboribus coronam splendidissimã, conspicuo Angelorũ ministerio spectandam nonnullis exhibuit, & mortui sacrũ corpus, mira cælestis odoris fragrantia honoravit. Claruit sub A.C. 1100. & 1115. *Ex Chron. Gen. Ord. Aut. de Tepes, Annal. nost. Bened. &c.*

Fit Cantor Cathedralis Tolet.

Fit Archiepisc. Bracar.

Pauperum pater.

Meritis de Ecclesia.

Ejus injuriæ Deus ulciscitur.

Clar. 1115.

S. Luanus Abbas. In Hibernia Sancti Luani Abbatis, integri Sanctorum Monachorum exercitus Ducis, qui meritis & virtutibus admirandis conspicuus, Sanctam illam insulam & felicissimum Regnum, mirè beavit, & cælum ipsum submisso laboris sui fructu millecuplo recreans, ad æternitatis mercedem, expectatissimus evolavit. *Ex diversis rer. Hibern. script. tom. 2. SS. Ordin. &c.*

Ingentia ejus merita.

B. Godefrid. Episc. In Monasterio Caroli-loci depositio Beati Godefridi Silvanectensis Episcopi, qui ut Christo liberius per contemplationem adhæreret (cum & ætate & corpore gravis esset) impetrata ab Innocentio III. Summo Pont. licentia, Episcopatu se abdicavit, seque Chalisiensi includens Cœnobio, & cucullo emancupans, ibidem vitæ reliquum in omni humilitatis exercitio sancte transegit. *Erat*, inquit, Seguinus, *vir totius prudentiæ, in sermone verax, in judicio justus, in consilio providus, in commisso fidelis, in interventu strenuus, in bonitate conspicuus, in universa morum honestate præclarus. Hunc universi Fratres, charissimo venerabantur affectu.* Claruit magnus Pontifex A. C. 1213. quo ipso anno, relicto Pontificatu, quem annis triginta sanctè administraverat, Monachum induit, & grandis ætate in prædicto Monasterio decessit. *Philipp. cit. Barn. de Montalbo, Ioan. Chenu, Claud. Rob. Chrysost. Henriq. &c.*

Abdicat se Episcopatu.

Elogium.

Clar. 1213.

In Monasterio Alnensi depositio Beati Werrici ejusdem loci Prioris, charitate & benignitate præcipui. De quo nos ex aliorum opinione alias prolixius.

B. Werricus Prior.

Romæ Beati Gerardi S.R.E. Cardinalis Episcopi Ostiensis. Gerardus Sanctissimæ Congregationis nostræ Cluniacensis perfectissimus Monachus, cum & virtutum merito, & eruditionis laude supra spectatissimos sui ævi viros emineret, ad eminentissimum Purpuratorum Patrum Senatum ab Alexandro II. Pontif. Maxim. adlectus, & magno illi Vrbis, Orbis, atque Ordinis nostri Syderi Petro Damiani in Episcopatu suffectus, operam suam Ecclesiæ universæ immortalibus meritis strenuè probavit, & gravissimis aliquot Legationibus sub Alexandro II. & Gregorio VII. felicissimè perfunctus, in asserenda Romanæ Ecclesiæ Majestate multa præclarissimè gessit, & constantissimè laboravit. Primam extremis Alexandri II. temporibus, Gallicanam, cum Rambaldo Subdiacono Romanæ Sedis, ubi Synodo coacta perditissimos Cleri mores feliciter reformavit, & multis præclarè constitutis de Regno amplissimo Galliarum æternum meruit. Proxima Legatione à Sancto Gregorio Septimo in Hispanis missus, pari successu, pari debito Hispaniarum Regna sibi obligavit. Reversus in Vrbem, cum Vberto Cardinale Episcopo Prænestino, & Roberto Novocomensi Antistite, tertio ad Imperatorem Henricum IV. legatus, admirabili constantia impio Principi obnixus, gravi cum indignatione ab eo rejectus est, qui postea Imperator, Gerardum ex alia Legatione Gallica & Germanica, redeuntem in Italiam contra datam jurisjurandi fidem intercepit, & diu in vinculis habitum, Episcopatu, quod Sancti Gregorii VII. partes prodere, & Clementi III. Pseudopontifici adhærere detrectaret,

B. Gerardus Cardin.

Immortaliter de Eccles. sia meretur.

Legatio ejus Gallica.

Hispanias ut Gallias demeretur.

Constantia ejus.

Carceres.

Digitized by Google

trectaret, dejecit, Ioannemque Schismaticum ejus loco obtrusit. Dimissus denique ad Gregorium VII. se contulit, & Pontifici sanctissimo ad mortem usque adhærens, meritorum copia felicissimus, ad palatia æterna evolavit. Ejus virtutem quanti fecerit Divinus ille Gregorius, quantique eo nomine ab omni posteritate faciendus, ex diversissimis ejusdem Gregorii Epistolis liquet, quem ob gravissima mortis adita Ecclesiæ causa discrimina, exauctorationem, carceres, patientissime perpessum, haud immerito Choris Martyrum accensum existimemus. *Rer. Pontif. sæp. diversi, ut & Germaniæ, Schaffnaburgius, Bertholdus Constant. Vita S. Vualrici Cluniac. MS. Ciaconius, to. 2. SS. Ordinis & Annales nostri Bened. & German. &c.*

Magni fit à S. Greg. VII.

Martyribus accensendus

S. Basilissa. Treveris in Monasterio Horrei, Sanctæ Basilissæ Virginis & Abbatissæ. Ita Trithemius noster; nos cum Molano & aliis 20. Maij.

B. Elisab. V. In Monasterio Hovenes, Beatæ Elisabeth Virginis, magnæ virtutis & raræ pietatis fœminæ. Hæc inferis invisa bellatrix, ut erat vitæ innocentia admirabili, cum visibiliter & importunè, à teterrimis & juratissimis humani generis hostibus appeteretur, illustres non semel victorias reportavit, quin & superbiæ Principem in tantum contempsit, ut spectabili forma apparentem sola in faciem inflicta alapa profligaret; cui super ea re, ut injuria, quiritanti, & *: ut quid me tam durè cædis?* roganti, brevi, & digno responso: *Quia* sæpe me turbas ingessit. Lepidum illud, quod Cæsarii verbis referre placuit: Alia vice, cum eadem Elizabeth (Matutinis nimis tardatis, opera, ut post apparuit diaboli) ad campanam festinaret, candelamque ardentem in manu portaret, jam intratura fores Oratorii, dæmonem in specie viri, tunica indutum cutellata contra se stare conspexit. Putans aliquem intrasse virorum, territa retrorsum per gradus Dormitorii cecidit, ita ut per aliquot dies, tam ex repentino terrore, quã ex lapsu langueret. Nam & Abbatissa ex eodem casu stupefacta, infirmitatem concepit, quæ dum causam illius lapsus atque clamoris, ab ea scisciteta fuisset, & illa visionem exposuisset, adjecit: Si scivissem, quod fuisset diabolus, & non homo, bonam illi alapam dedissem. Iam enim accinxerat fortitudine lumbos suos, & contra diabolum roboraverat brachium suum. Ita Beatus Cæsarius, ex qua Historia facile sit, & de purissima Castitate Virginis, & de magnanimitate inque Deum confidentia ominati. *Cæsar. cit. Ang. Manriq. Chrysost. Henr. &c.*

Dæmonem alapa profligat.

Dæmon ipsã terret.

Insignis virago.

In Belgio depositio Beatæ Principis Ioannæ Flandriæ Comitissæ, Montalis Marquetensis. Ioanna Balduini Flandri Imperatoris Constantinopolitani lectissima filia, victo atq; occiso patre, à Philippo Namurcensi Comite patruo & Tutore Regi Franciæ prodita impie & tradita, gravissimè indignantibus Flandris, aliquandiu detenta, dimissa demiq; est, cum nihil intentatum relinquerent Flandri, ut eam è Francia domum reducerent, quod multis difficultatibus superatis obtinuerunt. Nupsit Ferdinando Sancii Portugalliæ Regis filio. Quo post aliquot annos vita functo, Thomam Sabaudiæ Comitis fratrem, matrimonio sibi copulavit. Vixit dum rexit sanctissimè, varia pia loca construxit, Xenodochia duo, & Marquetense Virginum Cœnobium fundavit, & de novis Dominicanorum & Franciscanorũ familiis plurimum meruit, pauperibus abundanter subvenit, Insulensi Vrbi leges sanctissimas dedit, & ad ejusdem urbis melius regimen, Magistratum instituit, atque omnium virtutum genere claruit. Defectu demum valetudinis & virium, cum nihil esse, quod Nummis causa fecisset, nisi se ipsam emancuparet, secum reputaret, instantissimè à Thoma marito Principe contendit, ut bona ejus voluntate, vitæ reliquum Deo emissis publicè votis consecraret. Annuit amantissimus conjugis sed Dei reverentior Princeps; neq; diu superfuit compos voti Ioanna, cũ ingravescente morbo, mœstissimo septa Virginum cœtu animum Creatori non multo post commendaret. Luxit haud leviter tam nobilem Matronam Flandria omnis Hannoniaque, cui, quod apponimus Epitaphium, rudi Minerva, sed amoris indice, positum legitur:

B. Ioanna Vidua.

Intercipitur.

Liberatur.

Nubit.

Merita ejus

Fit Monialis.

Luctus in ejus morte.

Epitaphium.

Est sita Flandrensis Princeps & Hannonienſis
In tumulo tali. Vita vivit speciali
Sicut Susanna. Cælebs fuit ista Monialis.
Nobilitas talis: proles fuit Imperialis:
Iusta, potens, fortis, clemens, ac horrida mortis,
Angelicis mixta sit turbis hæc Comitissa.
Anno milleno migravit cum quadrageno

Quarto,

Quarto, & bis centum, quintina luce Decembris.

Ioannes Buzelinus l. 3. Gallo-Flandria, & in Annal. Iacob. Meyerus, Chryſoſt. Henr. &c. Annal. Germ. noſt. &c.

In Hiſpania Sancti Pelagii Monachi S. Petri in Ripa eximia vitæ ſanctitate illuſtriſimi, cujus res geſtas plurimum deſideramus. *Rer. Hiſp. ſcript. diverſi, tom. 2. SS. &c.*

B. Lucius Mon. In Italia Beati Lucii Monachi Caſinatis; qui cum eximia virtutum laude floreret, magnam paſſim apud omnes conſequutus eſt nominis ſui exiſtimationem, condidit vir Sanctus Albanenſe Cœnobium, & multis præclare geſtis, in terra etiam immortalis, felix ad feliciſſimam illam immortalitatem, nunquam moriturus evolavit. *Ex monim. Caſin. Arn. Duac. t. 2. Ord. &c.*

B. Ioannes Gradenicus. Camalduli, Beati Ioannis Gradenici, perilluſtri & Ducali familia apud venetos nati, diſcipuli Sancti Romualdi Abbatis, primi Camaldulenſis familiæ noſtræ Inſtitutoris.

OCTAVO IDVS DECEMR.

VI. Decemb. D.

S. Gertrudis Vidua Abb. MArcianis, natalis Sanctæ Gertrudis Viduæ, & primæ Abbatiſſæ Hamaticenſis. Gertrudis Illuſtriſſimo nata genere, Rigomeri Principis conjux, Adalbaldi Ducis avia; poſt maritum mortuũ nihil prius quam Chriſti nobilem ſervitutem, & vitam in cucullo humilem exambiit. Hamaticenſi proin conſtructo Cœnobio, in eo, non opes ſolum ſuas, ſed & ſe ipſam Domino conſecravit, imo victimam immolavit, cum humilitatis operibus addictiſſima, vitæ reliquum in omni rigore traduceret, ſuamque in patientia animam poſſideret. Devenit ad decrepitam uſque ætatem, & longævitatem meritorum copia cumulans, beato demũ fine in eodem Cœnobio ſuo in Domino requievit, A. C. 655. cui in regimine ſucceſſit Sancta proneptis ejus Euſebia, quam in omni virtutum genere quam diligentiſſime educaverat & exercuerat. *Antonius Sanderus, Ioann. Molanus, Arnold. Duacen. Hierogazoph. Arn. de Raiſſe, Annal. noſt. Bened. & Germ. &c.*

Humilitas Vidua Abb.

Obiit 655.

88. 60. Mart. Floriac. In Monaſterio S. P. N. Floriacenſi, paſſio Sanctorum ſexaginta ejusdem Cœnobii Monachorum & Martyrum. Paſſi ſunt iſti ſub impio Normannorum Duce Rollone; qui cum infeſtis armis Chriſtianos appeteret, & Galliam magno cum furore infeſtaret, nihil prius Floriacenſes Monachi habuêre, quam ut Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri BENEDICTI ſacras Reliquias, ad tutiora deportarent, quas ad Vrbem Aurelianenſem transferentes, ipſi numero frequentiſſimi, quacunque poterant, dilapſi ſunt, aliquot ad cuſtodiam ſacri theſauri in urbe relictis. Cæterum, ne vacuum habitatore Cœnobium eſſet, ſexaginta & ſupra è Fratribus in Monaſterio perſtitere, ſiquidem Numini placeret, ſponte ſua, furori hoſtium & enſi, capita objecturi. Barbaris proin in ſacras ædes irruentibus, capti, tracti, & immaniter habiti, pro juſtititia, fide, & Fratribus reliquis ſeſe offerentes, & mutuo commonentes, atque ad mortem pro Domino ſubeundam concitantes, crudeliſſimè ab hoſtibus ttucidati, gratiſſimę cælo victimę ceciderunt, & ad triumphos Martyrum æternos admitti meruerunt. *Theoder. Mon. Andreas du Cheſne, Trithem. Menard. monim. Floriac. tom. 2. Sacro-Sanct.*

Reliquiæ S. P. N. curatæ.

60. circiter in Cœnobio perſiſtunt.

Glorioſe ob-cumbunt.

S. Conſolata Virgo. Genuæ in Liguria Sanctæ Conſolatæ Virginis Sanctimonialis. Conſolata, eo tempore quo Chriſtiani Paleſthinam occupaverant, claris ibidem nata parentibo, in iplo ſui ortus exordio, ſanctitatis ſpecimen haud leve dedit; cum radius prodigioſæ lucis ſuper caput ejusdem igneus apparuit, & ipſa lac nunquam ſuxit ſeu admiſit, admirando Numinis beneficio, melle quotidie mirabiliter ab apiculis refecta. Quæ ſeptem annos nata, Angelicam in orationibus, vigiliis & jejuniis, aſperum induta ciliciũ, vitam egit. Grandior effecta, condito à patre Cœnobio ſe condidit, & cucullum amplexa, & ſacro Virginum cœtu congregato, eximio exemplo ipſis facem prætulit, & ad amorem Numinis mirè omnes concitavit. In cujus obitu, cæleſtis Angelorum Muſica exaudita eſt, & ſuaviſſima odoris fragrantia è ſacro corpuſculo prorumpens, nares atque animos omnium recreavit: ſed & diverſi generis ægroti catervatim pro remedio concurrentes, concordi omnium gratulatione, exoptatam incolumitatem, vel ſolo quidem contactu veſtiũ Conſolatæ, indepti ſunt. Translata poſtmodum Gentam

Stupendum miraculum.

Fit Monialis

Muſica Angelica.

Miracula.

Digitized by Google

Translatio. Genuam (unde originem traxiſſe ſuſpicamur) multis etiam illic illuſtrata miraculis, inſigni baſilica ſub nomine & patrocinio ejusdem condita , honorata eſt : Namque inter cætera , puellæ dementi, quæ ſe gladio lethaliter vulneraratad matris preces, utramque ſanitatem præſtitit; & cæco puero , videndi facultatem , ubi primum mater preces & vota Sanctæ Virgini nuncupaſſet,illico reſtituit. Tempeſtatem ortam Genuam inter &Savonam: in qua civis quidam Genuenſis,cum uxore & liberis periclitabatur, ab eis exorata ſtatim conſopivit. In carcere detentum vinculisq; conſtrictum, qui nomen ſuum invocaverat , liberavit. Puerulum jam morti propinquum à matre flente enixi9 ſibi commendatum, vitæ & matri incolumem reddidit; pacem inter mutuo rixantes fratres , ac inter uxorem , quæ ſe illius patrocinio commendaverat, & maritum conciliavit, multis deinceps,& perpetuis ad hæc usq; tempora miraculis à Numine illuſtrata. Ex vita ejusdem & Officio typis exculo , *tom.2.SS.Ord. Genuenſ.monim. Philipp.Ferrar.&c.*

Tempeſtatem ſedat.

Alia miracula.

B. Nicolaus Abb. In agro Cameracenſi Beati Nicolai Valcellenſis Cænobii Abbatis tertii , viri omnibus virtutibus ornatiſsimi, & melliflua ſermonis facundia mirè prædi ti. Hic, ex quo tempore ſacræ militiæ nomen dedit aſsiduis Divinarum rerum meditationibus jugiter intentus, ab omnibus penè curis humanis alienus extitit. Abbatiale munus, ut magna diligentia , ſic eximia manſuetudine & vitæ integritate adminiſtravit. Variis deniq; & graviſſimis infirmitatibus à Deo probatus atque excoct9, depoſita Abbatiali ſarcina, vitæ reliquum privatus exegit , & contemplationis ſtudio multo magis intent9, proximi tamen ſalutem nec ad horam neglexit , cum & verbo & exemplo univerſos concitare nunquam deſineret, donec vocante Domino, inter manus Fratrum feliciter expiraret : cujus merita variis poſt obitum ſignis patefacta ſunt, idq; cum ad notitiã Romani Pontificis,& Patrum, qui Concilio Lateranenſi intererant, perveniſſet, præceperunt, ut corpus ipſius, ſimul cum prædeceſſorum ſuorum venerandis Reliquiis elevaretur,& condigno honore coleretur. Claruit Ann.Ch.1145. *Arnoldus Raiſſius* , *Aubertus Miræus* , *Chryſoſtomus Henriquez. tom.1. Sacro Sanct. Ord. Annal. Germ. &c.*

Abſtractio.

Cura proximorum.

Elevatur.

S. Girardus Prior. Apud Cænobium Charitatis , depoſitio Sancti Girardi, primi illius loci Prioris. Girard9 ſanctiſſimi illius Archiſterii Cluniacenſis Monachus, inter ſanctorum ej9 loci floſculos, velut roſa enituit & lilium. Cum autem in partibus Burgundiæ ad Ligerim fluvium Cænobium Sanctæ Mariæ de Charitate fundatum eſſet, loci q; Fundatores Sanctum Hugonem, pro immittenda Monachorum colonia exorarent, digniſſimus Magno Abbati Girardus viſus eſt, qui longè firmiſſimum loco fundamentum poneret, eximia nimirum vitæ ſanctitate. Prior proinde primus ejus Cænobii deſignatus, lectiſſimum Chriſti militum manipulum congregans , cum eidem ſanctiſſimè verbo & exemplo præfuiſſet , plenus meritis in pace requievit. *Ex monim. Canobii Charitatis , & Cluniac. Roberto Antiſiodor. Hugone Menard. &c.*

Monaſterii Charitatis.

Primus Prior

B. Godefred. Prior. In Belgio , Monaſterio Alnenſi, Beati Godefredi ejusdem loci Prioris. Godefredus genere nobilis, Cathedralis Eccleſiæ Leodienſis Canonicus , mira Numinis gratia mirè vocatus è cælo , mirè converſus eſt. Cum enim Mellifluus Doctor noſter Bernardus Crucem Leodii prædicaret , & Godefridus eo tempore ante quoddam altare proſtratus in oratione Numinis gratiam exoraret, demiſſam cælitus ejusmodi vocem audire meruit: *Exi, & audi; Evangelium revixit.* Exiit,& Bernardum audiit, tunc quidem alios Crucesignantem,alios ad Religionem ſuſcipientem : *Salubrius proiiu judicans,* inquit B.Cæſarius, *longã Crucem imprimere menti , quam brevem Zonam ad tempus aſſiuere veſti ; Legerat Salvatorem dicentem : qui non tollit Crucem ſuam quotidie , & ſequitur me, non eſt me dignus,&c. ſequutus eſt Bernardum , cum ſocio ſuo Walthero ad Claram-vallem, factique ſunt ibidem ambo Monachi.* Ita Cæſarius. Fuit & illud æquè rarum , cum Fratribus in Alvam miſſis , & ipſe eo concedere optaret, propriæ tamen voluntati diffideret, & ſuſpectam haberet. Dum enim ea ſuper re,effuſus in preces Dominum conſuleret, cæleſtem denuo vocem audiit : *Pete quod vis, & fiet tibi.* Confidentiſſimè proin accedens Abbatem : *Pater,* inquit, *ſi eſſet voluntas veſtra, libenter irem cum Fratribus iſtis,* cui mox Abbas : *Vade cum eis in nomine Domini.* Ivit, neque multo poſt, loci ejusdem Prior renunciari meruit , quem tamen denique honorem grandævus & æger humeris excuſſit , laboremq; Marthæ, cum dulci otio Mariæ commutavit. Fuit orationis ſtudio addictiſſimus, adeo , ut ex ſententia S. P. N. veterum more, integrum quotidie Pſalterium decantaret,

Mira vocatio.

Fit Monach.

Vox cælo lapſa.

Orationis ſtudium.

Digitized by Google

cantaret, & ad illud penſi ſe voto obſtringeret. Demum ſignis & virtutibus venerandus quievit in Domino. *Cæſarius Heiſterbac. Barn. de Montalbo, to. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Menolog. Ciſterc. Chryſoſtom. Henriq. &c.*

V. Comarcus Rex.

Regno pellitur.

Fit Monach.

Regno redditur.

In Hibernia, Venerabilis Comarci Regis Mumoniæ, pietatis & ſacri rigoris laude celeberrimi. Comarcus, præter meritum, à fratre ſuo, Regno impie deturbatus, exilii ſui ærumnas, velut alter Iob, patienter & conſtanter perferens, ad ſalutis portum ſecuriſſimum, vitam Monachicam ſe contulit, abſolutiſſimumq; perfectionis Magiſtrum Sanctum Malachiam noſtrum nactus, ejus & exemplo, & inſtitutione mirificè profecit, ſacrique propoſiti tenaciſſimus, durum corpori ſuo bellum indixit. Ad Regnum autem, DEO ſic diſponente, mira ſubditorum gratulatione è cænobio repetitus atque abreptus, in cucullo etiam Reges optimos Regnis formari exemplo ſuo docuit, & Regium nomen religioſiſſimis factis exornans, vitæ reliquum egregia cum integritatis, tum ſapientiæ laude, in Regia velut Cænobio exegit, cujus laudes Sanctus Bernardus conſcripſit. *Ex ſcript. Hibern. t. 2. SS. Ord. Annal. &c.*

V. Nicolaus à Prato.

Romæ Venerabilis viri Nicolai à Prato, Sanctiſſimæ Congregationis noſtræ Cæleſtinæ fulgidiſſimi ſyderis, Deiparæ cultu mirifici. De quo nos alias ex opinione aliorum ſuo loco.

V. Clemens VI. PP.

Ibidem depoſitio Venerandæ memoriæ Clementis V I. Pontificis Maximi. Clemens VI. olim Petrus Rogerii de Malomonte, Guilhelmum Roſoi-vici Dominum parentem habuit, necdum pubertatis excedens annos, vita Monaſtica delectatus, quam in Cænobio Caſæ-Dei, in altis & vicinis Arvernorum jugis profeſſus eſt. Illuſtri cum ingenio eſſet, ab Abbate ad ſtudia litterarum Pariſios miſſus, tanta aviditate Philoſophiã & Theologiam imbibit, ut tunc nemo melius neque diligentius in iis ſcientiis verſaretur, nec ſine cauſa dein doctiſſimo Petrarcha, ipſum *Litteratiſſimum Pontificem* appellaret. Doctoris Theologi nomine & laurea inſignitus, cum ad Monaſterium rediret, in latrones incidit, viatico & veſtibus exſpoliatus, ſolum induſium cum vita retinuit. Iter nihilominus celeriter proſequutus, & à modici proventus Presbytero Tureti, Stephano Aldebrando, ſpoliati Monachi caſum miſerentis, benignè habitus, & veſte donatus, cum, quid pauperrimus refundere deberet ſeu poſſet Presbyterum rogaret: *tum denique*, inquit Stephanus, *quando Romanus eris Pontifex, par pari referes.* Excepêre paulo poſt varij honores meritũ, donec ex Abbate Fiſcanenſi Arelatenſis creatus Pontifex, ſed & Scrinii Regii, id eſt Sigilli munere donatus, mox Senonenſis, ac dein Rothomagenſis Archiepiſcopus renunciatus, tanti à Rege Galliarum factus, ut ejus conſiliis atq; auctoritate cum ipſe, tum Regnum univerſum niteretur. Eum cum Ioannes Maximus Cardinalem creare conaretur, obſtitit idem pro viribus Rex, veritus ne tanti viri conſiliis Gallia deſtitueretur. Evicit nihilominus Benedictus Ioannis ſucceſſor, & invito Rege Cardinalem Presbyterum SS. Nerei & Achillei tt. Faſciolæ deſignavit, quo ex honore, ſummum omnium adeptus Nonis Maij A. C. 1242. Pontifex Maximus ſalutatus, & Clemens, eo nomine V I. appellatus. Fuit minime immemor vix adito Pontificatu accepti ab Aldebrando, de quo ſuperius beneficii, quem mox Avenionem evocatum Cubicularium Pontificium, ac poſtea Archiepiſcopum Toloſanũ renunciavit. Converſus poſtea ad Eccleſiam univerſam, & Imperium juvandum, mira magnanimitate Ludovico I V. Imperatori ſe oppoſuit, & contemptorem, ſacris pridem prohibitum, Anathematis denuo fulmine ferit, ſed & pro auctoritate majeſtatis Pontificiæ, Imperio dejicit, aliumque eligi Imperatorem præcipit. Is opera Clementis creatus Carolus I V. Boheimiæ Regis filius, præfuit annis triginta duobus, menſibus quinque, diebus 14. auctor Bullæ aureæ, ſummo in pretio deinceps habitæ, ut ejus beneficia ex parte, ad Clementem etiam noſtrum referantur. Digniſſima dein emptione, cum Pontifices Romani, eousque alieno in fundo habitaſſẽt, Avenionenſis Vrbis Dominium, ab Ioanna Regina redimit, Romanæ Eccleſiæ poſſeſſionibus addidit, & honori Pontificio inprimis conſuluit. Chriſti anno 1348. cum ſæviſſima peſtis tota ferè Europa triennio graſſaretur, adeo ut ex milleſimo homine vix decimus ſupereſſet, magna tunc Chriſtianæ pietatis, admirandaque opera Clementis fuêre, erga eos, qui labe ea infecti fuêre, quos foveri ſumptibus ſuis, & propoſita juſtiſſima mercede ſepeliri curavit, quæ ipſius liberalitas à ſcriptoribus mirè commendatur. Inter omnes autem actiones quas fecit, nulla illuſtrior

Doctrinæ ejus

Incidit in latrones.

Prædicitur ipſi Pontificatus

Gallia ipſi innititur.

Fit S. R. E. Card.

Pont. Max.

Merita de Eccleſia.

Avenionem emit.

Pietas ejus.

& laudabilior illa fuit, qua poſt Bonifacium VIII. qui Iubilæum plenariæ remiſſionis centeſimo quoque anno inſtituerat, ipſe propter brevitatem vitæ humanæ, ad quinquageſimum reduxit, fundato in Sacris Scripturis uſu numeroque, ut quod olim carnaliter apud Hebræos gerebatur, hoc in animabus noſtris ſpiritualiter fieret. Nullam autem celebriorem relictam poſteritati conſuetudinem Ciaconius, eâ æſtimat, quæ de victu Cardinalium ab eodem edita eſt, cum ad eligendum Romanum Pontificem convenirēt. Ejusdem labor digniſſimus eſt, Miſſa: *Recordare Domine teſtamenti tui, &c.* ab ipſomet compoſita, & pro deprecanda peſtilenti lue toti orbi & poſteritati propoſita.

Iubilæum ad annum 50. Inſtituit.

Ordinatio de Electione Pont.

Retulit inter Sanctos ſolemni ritu S. Iuonem, plurimisque præclariſſimè inſtitutis, de Regno maximè Galliarum, Rothomagenſi item ſede ſua, imo de Vrbe & Orbe univerſo meritiſsimus deceſsit An. Chriſti 1352. ad Monaſterium ſuum Caſæ Dei, ubi Monachum profeſſus erat, ut ſupremis tabulis ipſe mandaverat deportatus, ibidemque conditus; cujus diruto, tumulo, Ann. Chriſti 1562. Calvini ſoboles impia furorem ſuum crematis inſuper tanti viri oſſibus explevit, cujus nihilominus æterna apud orbē memoria, & tanti impiorum facinoris deteſtatio apud fideles perſeverat. *Ex div. rer. Pont. ſcript. Annal. noſt. & Gall. &c.*

Obiit A.C. 1352.

Crudelitas Hæreticorū

SEPTIMO IDVS DECEMB.

VII. Decembr E.

S. Phara Abb.

IN pago Meldenſi, Sanctæ Pharæ Virginis. Phara, Fara, ſive Burgundofora illuſtriſsimo nata genere Agnerici Burgundiæ Comitis & Leodegundis Principis filia, Sanctorum Pharonis, Walberti, & Chanoaldi ſoror, admirabili vitæ ſanctitate per Gallias univerſas plurimum celebrata eſt. De qua ſic vetuſtum quoddam Martyrologium: *Eboriacas, Monaſterio, quod dicitur Brigæ, Natalis glorioſiſſimæ atque nobiliſſimæ Virginis Burgundoforæ, præcellentiſſimæ Abbatiſſæ.* Refert hac die Natalem Martyrolog. nos opinione aliorum 3. Aprilis, qua die, incertum, translatio an depoſitio celebretur.

Illuſtriſsimū genus.

Romæ, Beati Innocentii IV. Pontificis Maximi, genere, eruditione & meritis illuſtriſsimi. Innocentius, olim Sinibaldus Fliſcus, ex Lavaniæ Comitibus, Obizzonis Comitis filius, Genuenſis Ligur, ob egregiam Divini humanique Iuris cognitionem, ex Monacho Sancti Benigni Fructuariæ Presbyter Cardinalis Sanct. Laurentij in Lucina, & Sanct. R. E. Vice-Cancellarius à B. Gregorio IX. creatus, cum eximia inſuper emineret Vitæ ſanctitate, turbatiſsimis Reipūbl. Chriſtianæ temporibus, Ann. Ch. 1243. ad ſummum Orbis Pontificatum evectus eſt. Erat juratiſsimus tunc temporis Romanæ Eccleſiæ hoſtis Fridericus II. Imp. ſacro purpuratorum Patrum Senatui infenſus, quorum non paucos captivos detinuerat; Sinibaldum nihilominus plurimum amabat, quamvis minimè neſciret, à nemine minus quam ipſo facta ſua probari. Vnde non leviter electionis ejus nuncio turbatus, gratulantibus ſibi de hominis amiciſſimi, ad id honoris promotione familiaribus Palatinis, æger ille animo reſpondit: *ſe optimum amicum Sinibaldum Cardinalem amiſiſſe, & acerrimum hoſtem, Papam Innocentium nactum fuiſſe.* Quod eventus rei oſtendit. *Non enim poterat quiſquam eligi utilior Eccleſiæ Romanæ Pontifex, quam Sinibaldus, qui inter Liberales diſciplinas Iuri potiſſimum attenderat, ob idque* (grandi ſanè Elogio) *Pater Iuris appellabatur*: quod diſciplinam Iuris penitus noſſet, atque in eâ excelleret. Quod ei elogium, à Durando Iuriſconſulto illius temporis tribui, atque ipſius Conſtitutiones operaq; à Bartolo ſummo Iuris interprete ſæpe citari conſtat. Sed nota nimirum Friderico erat, ejus animi magnitudo cæteraq; virtutes, quas vix adito Pontificatu, multis modis, Vniverſo probavit, & Fridericum amicè primum aggreſſus, de reſtituendis, quæ Eccleſiæ abſtulerat admonuit, & ab Anathemate abſolvere promiſit; quæ cū ſacrilegus differret, ut eluderet, in ſpeciem autem multa ſimularet, Pontifex demum ex Italia profugiens, Lugdunum Generale Conſilium indixit, evocatumque cū parere renueret, digniſſima ſummo capite magnanimitate, ipſum denuo diris devovens Regno exuit. Multa deinceps ibidem Reipubl. Chriſtianæ maximè profutura inſtituit, & in tantis licet Imperii motibus, de profligandis nihilominus Saracenis cogitavit, cujus Expeditionis tam dignæ, Sanctum Ludovicum Galliarum Regem, caput digniſſimum conſtituit, eique Titulum, pridem à noſtris

B. Innocentius IV. PP.

Ejus eruditio

Fit Pont. M.

Cæſarū de Innocentio dictum.

Grande Elogium.

Magni fit Innocent.

Concilium Generale indixit.

Bellum ſacrum.

Digitized by Google

ſtris item Pontificibus Galliarum Regibus conceſſũ, ſed uſu intermiſſum, *Chriſtianiſſimi* conceſsit, & perpetuum ſucceſſoribus voluit. Eodem tempore *galerum purpureum*, S. R. E. Cardinalibus aſſignavit, & pro inſigni quaſi attribuit, cujus ſanguineo colore notare ſe aſſèrebat: *paratos eſſe debere ad ſuum pro Rep. Chriſtiana, & libertate Eccleſiaſtica ſanguinem profundendum.* Sed & illud perinſigne Innocentii noſtri de Romana ſede meritum fuit, quo majeſtati Pontificiæ à Cæſaribus diverſis tot inſidiis appetitæ haud leviter conſuluit, quando Regnum Neapolitanum Pontificii ſolii imperio adjecit, & tanta acceſsione Divi Petri patrimoniũ auxit. Idem Tartaros, miſsis eo prædicatoribus ad cõmunionem Fidei, & Chriſtiana ſacra vocavit, ſuaque ſollicitudine atque induſtria, univerſas orbis provincias luſtravit atque curavit. Idem Cruciferorũ Ordinem approbavit, Edmundum Cantuarienſem, Wilhelmum Briocenſem, Stanislaum Cracovienſem Pontifices, & Petrum Martyrem Sanctorum albo adſcripſit; & cum incredibili ſtudio Auguſtiſsimam cæli Reginam coleret, magna fidelium gratulatione Nativitatis ejusdem glorioſiſsimæ Octavam, ut ſacri vocamus, inſtituit, & toto terrarum orbe propagavit; Sacram item peculiariter eidem Patrum Dominicanorum familiam, præcipuè dilexit, fovit, promovitque, neq; minus Seraphici Patris Franciſci Ordini conſuluit, ejusque alumnos fidelibus univerſis commendavit. Illud mirandum prorſus, in tanta negotiorum mole, de ſtudiis litterariis nihil remiſiſſe, ſed quibus Eccleſiæ univerſæ omnique poſteritati plurimum conſuleret, libris variis magna eruditione conſcriptis magnam rei litterariæ operam navaſſe. Præter, ſiquidem Interpretationes ad vetus teſtamentum, quas Monachus, & Cardinalis ſcripſit, & edidit, in tanto rerũ poſtea faſtigio locatus Commentarios in Decretalium libros, quos *Apparatum Sacrum* appellavit, brevem quidem, ſed diſertum & eruditum librum, Canonicæ & Civilis Legis interpretibus apprimè neceſſariũ, & magni ab eis habitum compoſuit, quin & alium *Novellas* vocatum & in Conciliis approbatum, rurſumque alium de Rom. Pontificis auctoritate contra Petrum Vineam edidit, quo peſsim ũ ejus errorem, nimium Imperatoris juri arrogantis potentiſsimè profligavit. Vt de tanti Pontificis meritis toti ſtupeam⁹. Deceſsit Pontifex verè Sanctiſsimus, ut doctiſsimus. Ann. Chriſti 1254. ob vendicatam aſſertamque Eccleſiaſticam libertatem omnibus ſæculis laudatiſsimus, ſepultus Neapoli, funere ipſius ibidem magnificè curato, complorantibus etiam multo poſt fidelibus univerſis. *Ex Annal. noſt. Bened. Aquila Imp. Bened. t. 2. SS. Ord. Abrah. Bzovio, Alph. Ciacono, Onuphr. Panvino, Platina, & rer. & reliq. rer. Ital. & Pontif. ſcript. &c.*

Galerus rubeus Card.

Vir verè Apoſtolicus

Alia ejus præclara.

Deiparæ cultor præcipuus.

Ordinum diverſorum fautor

Verè pater juris.

Novella.

Obiit 1254.

Apud Veliternos natalis Sancti Gerardi Epiſcopi & Confeſſoris. Gerardus, qui & Girardus & Giraldus natione Gallus, Monaſticis diſciplinis inſtructiſsimus, ob egregias animi dotes à Magno Gregorio noſtro Cænobio extractus, & Veliternus Epiſcopus creatus, Monachicam tamen vitam nunquam deſeruit, & admirabili ſanctitate populo ſibi credito viam lucis monſtravit. Viduarum, pupillorũ & pauperum præcipuè curam geſsit. Ægrotantibus, ut verus paſtor piè non ſolum condoluit, ſed jugiter adfuit, & quæcunque neceſſaria aut ſolatio eſſe poterãt miniſtravit. Ipſe aſsiduo contemplationis ſtudio, animum ad ſupera extulit, corpus autem, jejuniis, vigiliis & orationis aſſiduitate plurimum afflixit. Cujus merita multis & inſignibus miraculis DEVS prodidit. Cum enim Vrbs Velitrenſis gravi obſidione ab hoſtibus premeretur, orationibus Gerardi liberata fuit: cũ (ſtupenda res!) plumbeã ſuper eos grandinem cælo deduxiſſet. Cæco, qui lumen dudum amiſerat, mirè reſtituit. Neque minus à morte prodigiis claruit, ad cujus tumulum mulier Privernas paralytica ſtatim convaluit, eoque deductus quidam rabioſus, illico rabie liberatus fuit. Migravit è vita 7. Id. Decemb. qua die Natalis ejus Velitris magna ſolemnitate celebratur, cujus ipſe Vrbis, pro eximiis vitæ meritis præcipuus Tutelaris eſt cooptatus. *Ex monim. Eccleſ. Veliternæ; Philipp. Ferrar. Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Gerardi Epiſc.

Pater pauperum.

Verus paſtor.

Vrbem obſidione liberat

Grando plumbea.

Alia mirácula.

Feſtivitas ejus.

In Gallia Sancti Caidoci Monachi & Confeſſoris, qui in celeberrimo Centulenſi Monaſterio cucullum amplexus, poſtquam illic fortitudine lumbos ſuos accinxiſſet, indutus virtutè ex alto, & miro Fidei propagandæ zelo accenſus, ad prædicationis Apoſtolicum laborẽ converſus, longæ lateque fidei ſeminæ jecit, plurimisque perfunctus laboribus; cum plurimum Chriſto populum acquiſiviſſet

S. Caidoci Mon.

Apoſtolus Galliæ. & Maritimæ Galliæ Apoſtoli celeberrimũ nomen meruiſſet, plenus meritorum ad mercedem feliciſsimæ æternitatis vocatus eſt. *Ex monim. Centul. & rer. Gall. ſcript. t. 2. SS. Ord. &c. & Annal. Benedict.*

B. Gerardus Abb. Mart. In Monaſterio Claræ vallenſi Beati Gerardi ſexti illius loci Abbatis, & ſanctiſſimæ Reformationis noſtræ Ciſtercienſis Protomartyris. Hic pro Religionis & ſacri rigoris zelo ſceleratis nonnullis inviſus, & cum pacatiſsimi cæteroquin ingenii eſſet, intolerabilis viſus eſt; adeo ut ſceleratiſsimi ingenii Igniacenſis Monachus ipſum è medio tollere in animũ inducere non vereretur. Quod cum quidam Sanctus Monachus, ad Viſitanda Cœnobia profecturo Spiritu prophetico prædixiſſet, tantum abeſt, ut vir Sanctus deterreretur, ſive impediri à ſuo ſe munere ſineret, ut potiꝰ mira ſe promptitudine Domino victimã ultro offerret & in hæc erumperet: *Gratias tibi frater, pro ſollicitudine: ſcire tamen debes, quod non facio animam meam, id eſt temporalem hanc vitam, pretioſiorem quam me: nec omnino expedit mihi, ut quæ ex debito officii, quo indignus fungor, facere incumbit, mortis imaginatione territus intermittam.* Treverim venienti, & in S. Matthiæ Cœnobio in orationem effuſo, Sancti Eucharius, Valerius, & Maternus Epiſcopi cæleſti luce circumfuſi apparuêre, Eucharioalia inter ſic ipſum alloquente: *Viriliter age, quia in proximo eſt, ut à Domino viſiteris, pro laboribus tuis immarceſcibilem glorioſæ Victoriæ coronam accipiens.* Stupendũ prorſus patientiæ & manſuetudinis de ſe exemplũ dedit, cũ Igniaci parricidiali manu, viſcera transfoſſus, verſando atq; reverſando cultrũ parricida variè imergeret, modis omnibus ſatagẽs, ne vivus de manibus ejus Pater ſanctus evaderet, cum velut ovis coram tondente, non modo clamorem nullum, ſed vix vocem doloris emitteret; quin ipſam lanionis teterrimi impiam ſollicitudinem & contentionem perhorreſcens, leni voce de eo obtento, quod intenderat, certum eſſe juberet: *Quæſo*, inquiens, *Frater, parce, ceſſet jam manus tua, quia nullo modo de cætero vivere potero.* Viſus ipſa hora Martyrii ſui multis Claræ vallenſis Cœnobii Fratribus, ad ſupremum ibidem altare aſsiſtere, & rubicunda alacrique facie, cucullo ſanguine purpurato Monachorum Conventui benedictionem impertiri. Viſus & Petro Igniacenſi Abbati dum ſacris operaretur, cum mellifluo Doctore, admiranda circumfuſus luce, Bernardo, ipſum Martyrum triumphis accenſum, diſertiſsimè aſſerente. Cujus pretioſam in conſpectu ſuo mortem, glorioſis poſtea Dominus miraculis comprobavit. *Lib. de Exord. Ciſt. Vincent. Bellov. Cæſarius S. Antoninus, Petrus Equilinus, Ang. Manriq. Bernard. Brito Richardus de Aldvert. Henr. &c.*

Mors ipſi prædicitur. *Ejus prompteitudo.* *Cruditer occiditur.* *Apparet glorioſ.* *Viſio Abbatis Petri.* *Miracula.*

Ibidem natalis Beati Gerardi à Farſa, diſcipuli S. Bernardi, dono lachrymarum illuſtris, & cæleſtibus iisque frequentibus revelationibus aſuetacti; qui à dæmone crebris exagitatus tentationibus victor evaſit: quem ſæpe ſub horrendis formis intrepidus conſpexit, & confuſum fugavit. Cui tandem, dum ultimum ageret ſpiritum Sanct. Bernardus vultu Angelico apparuit, eumque & totum Monaſterium benedixit dicens: *Hæc eſt domus mea, quam ædificavi: Dominus cuſtodiat eam in æternum, & in ſæculum ſæculi.* Qua benedictione vir pius roboratus, ſpiritum emiſit, & poſt obitum Beato Laurentio Claræ vallis Converſo, hilari vultu & pretioſis veſtibus ornatus apparuit; ſe ſummum gaudium, & æternã gloriam obtinuiſſe affirmans; ſeque tam pro illo, quam univerſa Eccleſia aſsiduè orare aſſeruit: cujus præclara merita crebra miracula comprobârunt. Deceſsit decrepita ætate, ea morũ excellentia, ut admirationi omnib9 eſſet, & vultum ejus non aliter atque Angeli intuerentur, *cum omnibus Admirabilis potius quã imitabilis videretur. Barn. de Montalbo, Bern. Brito, Menolog. Ciſt. Henriq. Ang. Manrique, Rob. Ruſca, lib. Vir. Ill. Ciſt. tom. 2. SS. Ord. &c.*

S. Gerardus à Farſa. *Dæmonibus inviſus.* *Moritur.* *Apparet in gloria.* *Miracula.*

In Hiſpania depoſitio Beati Sebaſtiani de Villos-lada, Abbatis Sanct. Martini Vallilſoleti, miraculis clari. Sebaſtianus apud Villosladam Ducatus Naxeriæ in Veteri Caſtella natus, patrem Petrum de Naxera, matrem Ioannam Lopeziam habuit. A puero Deum colens, litteris probè inſtitutus, eruditionis laude celeberrimus evaſit. Alcalæ litteris etiamnum cũ operam navaret, orta cum diſcipulo rixa, viſum, rem Monomachiâ dirimere, adfuitque præſtituta certamini hora Sebaſtianus: cumque horas quatuor adverſarium expectaſſet nec quidquam, ad ſe reverſus, tamque imanis pœnitens ſceleris, mox de ejurando ſæculo cogitavit, cucullumq; in S. Mariæ Vallis Venariæ Cœnobio amplexus; mira poſtea vitæ ſanctitate exſplenduit. Fuit Sanctiſsimæ Regulæ, & Conſtitutionum Cœnobii obſervan-

B. Sebaſtian. Abb. *Genus.* *Pietas.* *Litteræ.* *Converſio.* *Virtutes ejus*

servantissimus. Abstinentiæ deditissimus studio, carnis esu perpetuo sibi interdixit, cilicio & catena ferrea carnem maceravit, multis annis, ter in hebdomade solis pane & aqua vixit. Orationis & Contemplationis sublimitate totum se cælo immersit; quibus intentus aliquando, Festo Ascensionis Dominicæ, raptus in extasim, tanti splendoris radios ex ore effudit, ut instar Moysis, nemo in faciem ejus posset intueri. Summa observantia Beatissimam Virginem Matrem Admirabilem coluit. Humilitati inprimis studuit; omnium esse, & videri minimus contendit; multasque Ecclesiasticas dignitates, Abbatiam Sancti Petri de Montibus, Abbatiam Sancti Martini Regalis Madriti, Pontificatum Palentinum, aliosque honores constantissimè rejecit. Nec potuit tamen, prorsus declinare, quin tandem à Prælatis cogeretur humeros oneribus subjicere: Nam factus Prior Cœnobij S. P. N. Benedicti Vallis Oletanæ, deinde Abbas Nostræ Dominæ de Buesso, postea S. Ioannis de Podio, demũ Sancti Martini Madritensis, pridem rejectum honorem admittere jussus est; quo in munere æternum de Ordine amplissimo meritus, Congregationem Hispanicam, Visitator ejusdem Generalis constitutus, sua industria scitissimè, ad perfectã, (juxta Regulæ præscriptum) normam revocavit. Præco Divini Verbi, eloquentiæ vi, elegantia morum, & potentissima exempli efficacia, plurimos à vitiorum situ atque pedore extraxit; Confessiones autem piaculares excipiens, pari felicitate multos, eosque inter Clarissimos nonnullos, mirificè convertit, promovitque. Quæ propter, Philippo II. ejusque sorori Mariæ de Austria Imperatrici, multisque aliis Principibus valdè carus fuit, qui dubiis maximè in rebus, ejus consilio nitebantur, & vix ab ipso avelli seu abstrahi poterant. Claruit multis & in vita, & post mortem miraculis; quam, ut plurima alia, Spiritu Prophetico, diserte & distinctè prænunciavit. Obiit plenus meritis gravissimis, in profesto purissimæ Conceptionis, unicæ Tutelaris suæ Deiparæ Virginis An. C. 1597. mira cælestis odoris fragrantia non è corpore solum ejus, sed & imagine seu effigie ejusdem alicubi asservata prodigiosè emanante. Vixit annos sexaginta. *Ex libro Inquisitionis supra vita & miraculis ejusdem, opera Hugonis Menardi familiaris nostri deprompta, AEg. Gonzalez Davila, Iepesio, Antonio de Perez ejus in Abbatia S. Martini successore, Annal. nost. t. 2. SS. Ord. &c.*

Raptus.

Splendor oris prodigiosus.

Episcopatum & alios honores rejicit.

Fit Abbas.

Insigne meritum.

Multos convertit.

Magni fit.

Spiritus prophet.

Miracula.

SEXTO IDVS DECEMB.

VIII. Decemb. F.

Concept. B. M. Virg.

CONceptio gloriosæ semper Virginis Genitricis Dei Mariæ, quam quidem longè dignissimam, tantæ Matris ac Virginis Festivitatem, longè amplissimo atque immortali cum merito, in orbem invexit, atque in felicissimo illo Angliæ Regno primum indixit, Magnus ille & dignissimus Immaculatæ Ejusdem Conceptionis Assertor primus, Sanctus Anselmus noster, ex Monacho & Abbate Beccensi, Archiepiscopus & Metropolita Cantuariensis; qui alia inter plurima, quibus honorem Benedictæ Matris solertissima industria promovere studuit, Conceptionis purissimæ Festum, inter suos primum, ac deinceps, ut dictum est per Regna Britanniæ Vniversæ instituit; cujus tanti Doctoris exemplo, tantique Festi reverentia & æstimatione, celebritas deinceps eadem longius latiusque propagata, & à Romanis Pontificibus approbata, recepta denique est, insigni fidelium omnium gratulatione, ab Ecclesia universa. *Ex Vita S. Anselmi, MSS. & Breviariis antiquis, Annal. nost. Bened. tom. 2. Sacro-Sanct. &c.*

Immaculatæ Conceptionis assertor I. S. Anselmus.

Propagatio Festi.

In Monasterio Luxoviensi, Sancti Romarici Abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus esset, renuncians sæculo, monastica etiam observantia cæteris antecelluit. Romaricus, Illustrissimo natus genere, è Pharamundi Francorum Regis posteritate, Patrem Romulphum habuit, Principem fama clarissimum, & ob egregiam navatam operam, Theodoberto Regi perquam familiarem; matrem pari nobilitate Romulidam, qui Metensi in urbe Palatium habuere. Capto & occiso Theodeberto, eamdem fortunam Romulphus subiit, & Romaricus Princeps hæreditate amplissima exutus, supplex primum, à Brunechilde spretus, flexo precibus Numine, paulo post ab eadem restitutus, Comes insuper Palatii in

S. Romaricus Abbas.

Mira ejus fortuna.

Clotharii II. ac dein filij Dagoberti aulam adſcitus eſt, & magni habitus. Ad ipſum cum aliquando Sanctus Amatus Luxovienſis Monachꝰ divertiſſet, ſumpta ab aureis atque argenteis in menſa lancibꝰ occaſione, de vanitate ſæculi adeo aptè diſſeruit, ut Romaricus gravi illico peniturorum faſtidio laboraret. Monachum proin Luxovii profeſſus, propoſiti ejusdem è famulitio ſuo, ſocios triginta habuit; quibus ille non aliter deinceps, atque Dominis ſuis humillimè ſerviit. Bona dein cum Abbatis ſui venia, ad Avendum (Caſtrum olim ſuum) profectus, ibidem virorum condere Monaſterium, ad radices autem montis ſeptem Virginum Cænobiola moliri aggreſſus, duodecim primum cuique Chriſti famulas aſſignavit & incluſit, quæ ſibi invicem pulcherrimo ordine & vicibus alternis ſuccedentes, dies noctesque laudes Divinas, nunquam interrupto Officii curſu continuarent. Miraculorum gloria, admirandus fuit. Ad religioſæ viduæ ædes cum diverteret, & ipſa admodum doleret, nihil ſibi cereviſiæ ſupereſſe, quod tam charo & ſancto hoſpiti propinaret, impletum illico dolium Zytho præſtantiſſimo eſt, ubi primum illud Romaricus ſigno Crucis conſignaſſet; quod multis etiam deinceps ægrotis, qui inde biberant, ſanitatem prodigioſè reſtituit. Aqua, qua ſe laverat ille, balneum ſibi parans monialis leproſa, mirè ſtatim liberata eſt. Fuit etiam ſpiritu prophetiæ clarus, quo Grimoaldi in Dagoberti Regis filium ſcelus, & dignam ſcelere pœnam prævidit prædixitque. Maxima ante obitum lætitia Deus ipſum cumulavit, dum extra ſe raptus, centum ſui Monaſterii Virgines, cum Magdeflede Abbatiſſa in gloria cæleſti triumphantes intuitus eſt, ea viſione haud levem Fundationis ſuæ fructum, & præmii ſe expectantis præguſtum præcipiens. Statim autem atque obiit, denſiſſima nube mons univerſus obductus fuit, quæ non prius diſſipata eſt, quam Monachi funebres cantus inciperent, ad ſacrum funus efferendum. Apparuit in medio nubis mire coruſcus, globus igneus, qui univerſis contuentibus recta in cælum ferebatur. Claruit Princeps Sanctiſſimus ſub An. Ch. 625. cujus ſacrum corpus tanto poſt, ſub annum nimirum CHRISTI 910. repertum eſt incorruptiſſimum, ita quidem, ut aliqua parte inciſum, maximam recentis ſanguinis copiam funderet, plurimis etiam tunc miraculis illuſtratum. *Ex vita Veter. MS. Monim. Montis Romarici, Hugone Menard. Franciſco Roſiers, Nicolao Serario, to. 2. SS. Ord. &c.*

Converſio.

Condit plura Monaſteria.

Æterna laus.

Miracula.

Spiritus prophet.

Moritur.

Incorruptio longa.

Bellovaci Sanct. Hildemanni Epiſcopi & Confeſſoris. Fuit is Corbeiæ Gallicæ Monachꝰ, Sanctiſſimi Abbatis Adelhardi digniſſimus diſcipulus, ob præclaram vitæ ſanctitatem, ad Pontificatum Eccleſiæ Bellovacenſis evectus, quem honorem perfectiſſimo exemplo veri paſtoris, & diligentiſſimi omnium Patris, mirificè illuſtravit. Invidente autem communi plebis utilitati, tanti Pontificis auctoritati, cacodæmone, concitatisque ſuæ factionis inter homines conjuratis, inſimulatus Sanctiſſimus vir, machinationis alicujus adverſum Ludovicum Imperatorem, detentus in Cænobio Sancti Vedaſti apud Atrebates, ne ad Lotharium ſe conferret, Synodum ibidem expectare juſſus, eâdem poſtea apud Theodonis villam celebrata, innocentiam ſuam facilè probavit; & meritorum copia locuples, à morte, Sanctorum albo adſcribi meruit. Claruit A. C. 835. *Ioan. Molan. Hugo Menard. Flodoardus, Ioann. Chenu, Claud. Rob. &c.*

S. Hildemannus Epiſc.

Scelere invidorum accuſatur.

Probat innocentiam.

In Luſitania paſſio Beatæ Ioannæ Abbatiſſæ Monaſterii S. P. N. BENEDICTI à Caſtris, quæ cum pro inſigni pietatis zelo, militum in quos incideret, graviſſima ſcelera plena charitatis & ſacri fervoris oratione conſtantiſſimè redargueret, ab iisdem immaniter trucidata Ann. Ch. 1383. ad illuſtriſſimam Martyrum laureolam in cælos evolavit. In cujus etiam diſcipulas, nimio furore ſuccenſi ſatellites, pari crudelitate deſævire contenderent, & in Cænobium ſanctiſſimæ Martyris impetum facerent, inſigni prodigio cæcitate divinitus percuſſi ſunt, & ſponſæ Chriſti mirabiliter præſervatæ. *Corona Lucida Henriq. Ang. Manrique, Bernardus Brito, tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Annal. noſt. &c.*

B. Ioanna Abb.

Martyrio coronatur. A. C. 1383.

SS. Virgines mirè ſervantur.

In Monaſterio Aureæ-Vallis, Beati Conſtantini, primi illius Monaſterii Abbatis. Conſtantinus, Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipulus, Monachũ apud Claramvallem profeſſus, ad Cænobium poſtea trium Fontium miſſus, cum vitæ merito, & ſapientiæ dono mirè emineret, digniſſimus habitus eſt, qui primus Aureævallis Abbas verè Aureus conſtitueretur, de quo, alia inter, ſic habent

B. Conſtantinus Abb.

Primus Abb. Aureævall.

ejusdem

Digitized by Google

ejusdem Cœnobii monimenta: Conſtantinus autem, non degener à Sanctiſſimo Patre Bernardo diſcipulus, ut nomine, ſic reipſa conſtans, ea qua apud Deum & homines præcellebat gratia, adeo in vultu potentium amabilis fuit, ut non modo à

Elogium ejus

diverſis Epiſcopis & Principibus diverſa beneficia conſequutus, verum etiam à Summo Eccleſiæ Principe Innocentio II. quaterno diplomate ſit honoratus. Lætabatur ſub Conſtantini diſciplina ſterilis eremus & in verbis ſapientiæ, quæ procedebant de ore ejus, germinans germinabat. Potuit ſiquidem Pater Venerabilis deſertum ſuæ vallis delicias, & ſolitudinem inviam, florente Virtutum gratia quaſi hortum Domini; ex qua plenus dierum & meritorum, plures è ſuis diſcipulis relinquens ſui Magiſterii ſucceſſores, decimo quarto ſui regiminis anno, ad cæleſtem aſſumptus eſt Paradyſum, &c. An.

Obiit 1145.

Chriſti 1145. *Ioan. Bertels, Aubert. Miræus, Menolog. Ciſterc. Chryſoſt. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Ven. Steph. VIII. PP.

Romæ Venerabilis Stephani VIII. dicti VII. Pontificis Maximi. Stephanus Romanus, Tendemundi filius, ex Monacho ad Pontificatum orbis maximum electus, in eo honore dignè ſe habuit, &

Verè Apoſtolicus.

Apoſtolis, inprimis meritus fuit. Cujus vita plena manſuetudinis & Religionis fuiſſe prædicatur. Electus eſt Ann. Chriſti 929. & exigentibus Italiæ & Romæ ſceleribus brevi ſubtractus, Ann. Ch. 931.

Obiit 931.

ad ſuperæ patriæ requiem evocatus eſt. *Ex div. rer. Pont. ſcriptor. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ven. Bern. Abbas.

In Monaſterio Aureæ-vallis Venerabilis Patris Bernardi de Montgaillard Abbatis, inſignis noſtra ætate ſyderis. Bernardus de Montgaillard, ex illuſtri Perſinorum apud Vaſcones natus familia, jugum Domini in Monaſterio Iulienſi anno ætatis 15. complexus eſt. Meruit per-

Reformator Ord. inſignis.

inſigniter, poſtremis hiſce laborantis mundi temporibus & præcipuis poſtremæ Ordinis noſtri poſt Beatæ memoriæ Ioannem de la Barriere Fundator, jubente nihilominus Clemente VIII. Pontif. Maximo (cui ſicut & Innocentio acceptiſſimus fuit) ab eo reformationis rigore avulſus, abſolutiſſimam ſuam obedientiæ virtutem, minimè levi argumento comprobavit. Anno ætatis decimo octavo,

Obedientia ejus.

Quantus Concionator.

cum Henrici III. Francorum Regis ſummum Concionatorem Gallia univerſa obſtupuit. Hiſpania, Italia in tranſitu mirata eſt; Roma ipſa ſuſpexit; Belgium annos 40. maximo cum fructu & applauſu audivit. Sereniſſimorum Alberti & Iſabellæ Principum Aula Regia, ſeptem ferè luſtris Eccleſiaſtem coluit, & ab ejus ore mellifluo pendidit. Oblatas Pamienſem & Andegavenſem Epiſcopales in Gallia inſulas, religioſa humilitate recuſavit. Alberti Pij juſſu, Nizellenſis triennium, poſtmodum Aureævallis tres ſupra viginti annos Abbas, utriusque, ſed hujus præcipuè, in utroque ſtatu nō tam reſtaurator, quam de novo Fundator dici merito potuit. Vir fuit præclaris animi & ingenii dotibus ornatus, eximiæ in conſiliis tam ſecundum Deum, quam ſæculum, prudentiæ, omni ſcientiarū, ſive ſacratiorū genere inſtructiſſimo, Divinæ & ſpiritalis doctrinæ Magiſter inſignis: ſpirituū diſcretione mirabilis, in pauperes liberalis, familiari converſatione blandō, in quoſcunque potuit beneficus, in eloquentia vix ulli ſecundus, hæreticos & vitiorum oppugnator acerrimus, Catholicæ Religionis aſſertor invictus; humilis, manſuetus; nulli gravis, omnibus amabilis. Magnam vitę partem unica in die refectione, plures Quadrageſimas bina tantum hebdomadis ſingulis, tenuiſſimi cibi guſtatione, noctes innumeras, breviſſimi libatione ſomni, nuda cubans humo, ſacro Bibliorum codice pro cervicali contentus, tranſegit. Poſt acutiſſimas annorum plurium nephritidis & arthritidis paſſiones, noviſſimum vitæ decenniū, patientia ad Medicorum etiam ſtuporem admiranda, in continuo traxit Martyrio. Perceptis Sanctiſſimi Viatici & Vnctionis extremæ Sacramentis, tres integras quibus ſupervixit ſeptimanas, ſacram quotidie mira devotione ſumpſit Synaxim, & conceſſum à S. D. N. Vrbano VIII. univerſale Iubilæum, triduo ante mortem in jubilo cordis eſt conſequutus. Cunctis autem Monaſterii rebus ritè diſpoſitis aſſiſtentibus ei RR. DD. de Caſtellione, de Stella, & de Columna Abbatibus, data Fratribus omnibus & petita viciſſim benedictione, inter ſuorum mœrentium manus, feliciſſimè deceſſit, An. Chriſti 1628. ætatis 65. profeſſionis 49. ſepultus, ut enixe contenderat ad Fratrum ſuorum omnium pedes, juxta gradus Dormitorii, cujus exequiæ incredibili populi concurſu, multa procerum frequentia, diverſarum Religionum Prælatis eo convenientibus, per triduum continuum magna pompa celebratæ ſunt.

Epiſcopatus honorē recuſat.

Fit Abbas.

Laudes ejus.

Rigor vitæ.

Patientia.

Iubilæum percipit.

Moritur 1628.

Exequiæ.

Apparet in gloria. Visus est post mortem non semel in magna gloria cælesti fulgore coruscus, Mellifluo Patre nostro Bernardo, & BB. Guerrico Igniacensi, ac Dionysio Clarævallensi Abbatibus comitantibus, multis miraculosis signis meritorum ejus evidens testimonium reddentibus. *Ex Menologio Chrysost. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Annalibus nostr. &c.* Obiit I. Iunij, memoria huc translata.

Miracula.

Eodē die Cōmemoratio Beatæ memoriæ Nicolai de Prato, de qua nos multo cōmodius & dignius ex aliorum opinione 15. hujus ejusdem mensis.

Comm. B. Petri Villarensis. Eadem die, illustris Commemoratio Beati Petri Villariensis, ob celeberrimā gratiam eidem hoc ipso Festo Conceptionis, ab Angelorum Regina factam, quam sic narrat Chronicon Villariense: Quodam tempore, tertia videlicet die post festum Beati Nicolai, Regina cæli, Domina Angelorum, & Cistercienſis Ordinis Advocatrix specialis, apparuit ei dicens: Hodie fili, est Festum meum, unde magis te præ cæteris diebus, hoc die laudibus instare convenit, amplioribus præconiis vacare, & sublimioribus meditationibus invigilare. Cui respondens vir Domini, ait; O dulcis Domina, Festum istud nunc ignoravi, sicut & cæteras festivitates quando instare debeant ignoro. Quas cum scivero, devotus peragam, & quoad vixero memoriter recolam. Requirente igitur eo à quodam Calendariū sciente, cujus illo die Festum esset, respondit, quod esset Festum Conceptionis B. V. Mariæ. Quo audito singulis annis idem Festum tota alacritate devotionis celebrare studuit, in quo & Dominus ei visitatione spirituali inenerrabiles consolationes & revelationes ostendit. Vnde aliquo tempore Ecclesiam ingressus, puri cordis devotione facturus sicut consueverat, in excessu mentis factus spiritus ejus rapitur: ductusq; in præsentia Iesu Christi ac ejus gloriosæ Matris sistitur. Quem Dominus reverentiæ, ac fervoris, & devotionis quam ad Matrem suā habuerat, admonens, ut debita ei fidelitate perseveraret hortatur. Ipsamque perpetuo cultu honorari ab eo cupiens, se Matris honore delectari, inseparabili vinculo demonstravit. Siquidem ipse Dominus Iesus, vices Sacerdotis & morem assumens, Matrem suam ipsi, ut moris est in facie Ecclesiæ sponsalia fieri, in perpetuum spiritualis conjugii fœdus despondavit. Post quam horam corde & animo, in amorem Virginis gloriosæ liquescens, tanta devotionis dulcedine est affectus, ut ne quidem, nisi de Virgine, consolationes quantascunq; oblatas posset recipere, nec cogitationes qualescunque, quæ Virginem gloriosam non prætenderent, posset tolerare. Hæc loco cit.

Visio mira.

Stupendus favor!

Deipara apparet.

Festum conceptionis.

Eadem die, Cōmemoratio Institutionis Ordinis sive Congregationis Sanctissimæ Monialium Conceptionis Beatæ Mariæ per B. Beatricem de Sylva sub Regula S.P.N. Benedicti & Reformatione Cistercienſium nostrorum. *De qua in Vita B. Beatricis, & Annal. nost. Bened. &c.*

Ordo Conceptionis B.M.V.

QVINTO IDVS DECEMB.

IX. Decembr. G.

S. Cyprianus Abb. PEtragoricis in Gallia, Sancti Cypriani Abbatis, magnæ sanctitatis viri Cyprianus Abbas oppidi & Cænobii Petragoricensis, magnificæ sanctitatis à Sancto Gregorio Turonensi nostro, plurimum deprædicatur. Per eum, inquit, multa Deus miracula in hoc mundo operari dignatus est. Nam manus debiles frequenter redintegravit, paralyticis gressum, cæcis restituit visum, tresque leprosos inunctos oleo, pristinæ reddidit sanitati; sed & nunc crebro, super infirmos sanitates ostendit, si fideliter ejus tumulum expetant, aut illum exorent. Ita Greg. noster Turon. de Gloria Confess. cap. 100. Claruit tempore refloreſcentis, opera Beatissimi P.N. Mauri, Galliæ universæ. *Trithem. Petrus Equilin. l. 2. SS. Ord. &c.*

Miracula.

Claruit 560.

Parmæ Sancti Bernardi Cardinalis, & ejusdem civitatis Episcopi. Bernardus è nobili Vbertorum sive de Vbertis familia Florentiæ in Tuscia natus est. Calcata sæculi nobilitate, cucullum in sanctissimo Vallis-umbrosæ Cænobio amplexus, sanctissimæ vitæ doctrinam singularem adjunxit, absolutissimum perfectionis Magistrum, Sanctum Salvium Abbatem suum, diligentissimus discipulus, per omnia imitatus est. Per omnes a. suæ Religionis gradus ascendens, pari virtutum incremento crevit, & in locum postea Dominici ejusdem sui Cænobii Abbas subvectus, Almario dein in amplissima totius Congregationis Præfectura substitui, & Generalis munere fungi meruit, quem honorē multū detrectavit, &

S. Bernardus Cardin.

Fit Monach.

vit, & cõmunibus omnium Monachorũ lectus ſuffragiis, admittere invitus licet, & reluctans coactus eſt. Eum Vrbanus II. Beatiſsimus Pontifex, maximi fecit, & ſæpius Romam accerſens, tergiverſantem & deprecantem, de maximi momenti negotiis conſuluit. Verum intellecto, quod res erat, purpurei ſibi honoris titulos paratos, Romam rurſus, bis, terq; ab Vrbano nec quidquam evocatus, humiliter ſe excuſans comparere noluit, donec adhibita à Pontifice Eccleſiaſtica cenſura, comparere cogeretur, à quo ſtatim Presbyter Cardinalis tituli S. Chryſogoni eſt renunciatus. A quo, & ejus ſucceſſore Paſchali II. multas Legationes imperatas, ſtrenuè & feliciter obivit, multoque nomine de Eccleſia Romana præclariſſimè meruit. Fuit acerrimus Simoniacæ Hæreſeos hoſtis, ad cujus everſionem operam inſignem paſſim navavit, eaque ex cauſa ad diverſa loca à Pontificibus deſtinatus eſt. Meruit eodem nomine æternum de Lombardia, de Parmenſibus cumprimis, quorum Vrbem ingreſſus, ut eam ab Hæreſis labe purgatam, ad Romani Pontificis obedientiam reduceret, ita illam pacatam & Catholicam reddidit, ut ipſa Legatos ad Pontificem veniam deprecantes, & obedientiam ſpondentes, Bernardũ ſibi Epiſcopum dari humiliter poſtulans miſerit. Annuit plenus gratulationis Paſchalis, qui tunc Vaſtallæ Concilium celebrabat, & Bernardus, invitus licet, ſumo omnium applauſu Parmenſium conſecratus Epiſcopus, eam Eccleſiam ſanctiſſimè adminiſtravit. Cum autem finis vitæ ſibi Divinitus revelatus appropinquaſſet; quem ſuis Monachis, quos apud ſe perpetuo retinebat, & conſuetis Ordinis exercitiis cum iisdem vacabat, prædixerat; ſacris munitus, inter pſallentiũ manus, ſanctam DEO reddidit animam Ann. Ch. 1133. in Eccleſia Cathedrali, non abſque populi & Cleri, viduarum maximè & pauperum, quorum præcipuam geſſerat, planctu ſepultus, multis poſt mortem, ad ejus tumulũ miraculis perpetratis à Numine illuſtratus; in quorum evidentiſſimam veritatem, & eminentiſſimam vitæ ſanctitatẽ inquiſitione diligentiſſima habita, meritiſſimus de Eccleſia Cardinalis, ſuma cum ejus ordinis, tũ univerſæ Vrbis atque Italiæ gratulatione, Sanctorum albo adſcriptus eſt. E miraculis celebratur, quod Padi fluminis impetum prodigioſe fregerit, cũ ille quam primum obediret imperanti. Iuvit etiam oratione, altera vice Parmenſes in prælio contra Cremonenſes. Prophetico Spiritu multa prædixit, multaque alia mirabilia patravit. *Ex monim. Parmenſibus, Officio Eccl. Vallumbr. Ciaconio, Ferrario, Annal. noſtr. &c. Ranuccio Piso in Theatro SS. Parmenſium, &c.*

Magni ſit à Papa.

Fit Cardin.

Simoniacæ Hæreſeos profligator.

De Parmenſibus meritiſsimus.

Creatur ibidem Epiſc.

Mortem prædicit.

Moritur 1133.

Canonizat.

Iotro Monaſterio, in territorio Meldenſi Sanctæ Baldæ Abbatiſſæ. Fuit hæc ſoror Modæ conjugis Sancti Autharii, & Bethonis Patris S. Teutechildis, itemque Abobini patris Sanctæ Aguilbertæ, contempto autem ſæculi faſtu, vitam Monachicam ſub chariſſimis & ſanctiſſimis neptibus in Regali Cænobio Iotrenſi amplexa, grandæva demum, regiminis ſubire labores debuit, multasq; Regum Regi, Virginum ſponſo ſponſas adducens, plena ut annis ſic meritis, ſancto fine deceſſit. Claruit ſub Clothario II. Dagoberto I. Clodovæo II. & filiis Galliarum Regibus. *Ex monim. Iotrenſis Monaſterii, Gall. ſcript. Hugone Menardo, t. 2. SS. &c.*

S. Baldæ Abb.

Illuſtriſſimâ genus.

In Comitatu Eſſexiæ in Anglia depoſitio S. Vulphildis Virginis & Abbatiſſæ. Hæc illuſtribus in Anglia orta natalibus, cũ Chriſto ſoli virginitatem & pulchritudinem ſuã dicare & conſecrare ſtatuiſſet, Regiis amoribus ſollicitè exambita inſigni triumpho de Rege Edgaro, qui ejus pudicitiam tentaverat, triumphans, multo licet labore, digniſſima fuga amorem potentiſſimi Principis eluſit, & mox Barckingenſi in Cænobio cucullũ amplexa, tanta vitæ perfectione refulſit, ut antiquiſſimis Sanctis, ob vitæ meritum comparata, toti Regno decus ſerum addiderit; tandemque Cænobii ejusdem Abbatiſſa effecta, quanto omnibus honore prælata, tanto ſublimius virtute emicuit. *Ex Guilh. Malmesbur. & aliis rer. Angl. ſcript. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Vulphildis V. Abb.

Regios amores triumphat.

Antiquã Sanctis comparata.

In Monaſterio Corbeienſi S. Witmari, Suecorum Apoſtoli & Confeſſ. Witmarus Monaſticæ perfectionis ſublimitate conſpicuus, cũ magnus ille Anſcharius ad Apoſtolatum è cælo his verbis vocatus: *Vade & annuncia gentibus Verbum Dei*, tanto labori & functioni ſe accingeret, ab eodem è perfectiſſima Monachorum multitudine præcipuè ſelectus per ingentia maris terræq; pericula, in gelidiſſimas & maximè barbaras regiones, prompto & hilari animo ipſum ſequutus eſt. Fuit incredibili in adverſis patientia præditus, animo planè intractus atque imperterritus, zelo ferventiſſimus, moribus com-

S. Witmarus Suecorũ Apoſtol.

Laudes ejus

Laboris Apostolici fructus.

comptissimus, in prædicationis denique labore, pedibus passim per ampliſſimas, & rigentissimas nivibus & glacie provincias discurrens, indefessus, perpetuis ferè jejuniis, ciborum penuria & cruditate exhaustus, solo spiritu valentissimus. Retulit tanti laboris, fructum in terris centuplum, in cælo imensum, conversione multorum millium longè meritissimus, tandemque tanta itinerum arduitate debilitatus, ad Monachici otij & contemplationis dulcedinem reversus, cum aliquamdiu sibi soli religiosissimè vacasset, & se ad occursum Domini strenuè præparasset, ad Apostolici laboris præmia evocatus, soluto corporis carcere emigravit. *Ex monim. Corbei. Vita S. Anscharii MS. Menardo, t. 2. SS. Ord. &c.*

Contemplationi se ad mortem parat.

S. Altfridus Episc.

Hildesheimij Sancti Alefridi Episcopi & Confessoris. Alefridus sive Altfridus perillustri natus genere, generosissimo sæculi contemptu Illustrissimus, Monachum in celebri Sancti Viti, Corbeiæ Saxonum Cænobio professus est. Inde ob tantam Virtutis opinionem extractus, & ad Cathedram Hildesheimensem subvectus, Ecclesiam, Vrbem, & Diœcesim illam immortalibus meritis mirificè demeruit. Ea inter Cathedralem Basilicam, sumptu, mole, opere, longè splendidissimam moliri aggressus, eam viginti sex annorum spatio felicissimè absolvit, & cum Augustissimæ Cælitum Imperatricis amore totus ferveret, illam ipsam Ecclesiam, æternum ejusdem sui Amoris monimentum voluit, & summa omniū gratulatione Magnæ Matris honori consecravit. Pari dein fervore Sanctissimi Patris nostri BENEDICTI consulens nomini, splendidum, eidem Basilicæ, Cænobium adjecit, & magna item contentione exstruens, ut omnes deinceps Cathedralis Ecclesiæ Canonici sub Regula ac professione ejusdem Sanctissimi Patriarchæ nostri, Numini diligentissimo studio servirent instituit, quibus ipse sanctissimæ vitæ exemplo mirificè præluxit, multosque suæ Virtutis æmulos atque imitatores strenuos habere meruit. Enituit alias inter virtutes, principe liberalitate, non sine summa omnium admiratione, qui quanto profusiorem in erogandis eleemosynis sciebant, tanto magis abundare conspiciebant, adeo, ut præter sumptuosissimam illam Deiparæ Basilicam, & juxta conditum Cathedrale Monasterium, plurimas alias sacras ædes, & splendidissima Cænobia exstrueret, atq; liberalissimè locupletaret, quæ inter potissimum Essense Virginum Monasteriū, Selgenstadense & Asuedense à fundamentis excitavit; sed & plurima alia, ex quibus celeberrimum illud Gandersheimense profusissimè dotavit; ut non tam Regia & Pontificia, quam celestis planè & prodigiosa, sanctæq; prodiga ejus liberalitas videatur. Tandem tantis meritis gloriosus, genere, eruditione, atque super omnia, mira vitæ sanctitate celebertimus, relicto ingenti apud omnes desiderio, imortalitatem exuta mortalitate induit, relicto Beatæ memoriæ Leutolpho successore, è Cænobio item Corbeiensi postulato, A.C. 877. in Cænobio à se fundato Asuedensi tumulatus. *Ex diversis rer. Sax. script. Monim. Hildesianis, Bruschio, Democh. Crantzio, Annal. nostr. Germ. Bened. & Aquila Imp. Bened. &c.*

Merita amplissima.

Deipara addictissimus.

Cathedrales Monachi.

Plurima condit Cænobia.

Stupenda liberalitas.

Obiit 877.

S. Bartholomæus.

In Monasterio Claræ vallensi Sancti Bartholomæi, fratris germani Mell. fui Doctoris nostri Bernardi, quinto è fratribus loco nati, qui opera fratris contempta sæculi nobilitate, cucullū amplexus adeo omni virtutum genere excelluit, ut ipse etiam celeberrimus Ordinis nostri Reformator Stephanus, singulari eum affectu prosequeretur, & super omnes diligeret. Cumque ad exstruendam Claram-Vallem cum Bernardo reliquos Fratres dimitteret, & à Beato Bartholomæo divelleretur, non sine lachrymis, in suprema hæc cum Valedictione verba erumperet: *Vade*, inquit, *in pace, fili mi, & rigoris primæ Vocationis tuæ memento, & amoris quo te in Christo prosequutus sum, & prosequor: & cum coram Deo majore cum fervore fueris, me ipsi commendare non desinas. Licet enim te cum Fratribus mitto fundatum Asylum hominibus pœnitentibus, memoriam tui de animo meo non delebo, sed semper pro tua salute Deum rogabo.* Ex quo facile de Virtutibus tanti viri sit æstimare. Vix rigor, quo se tota vita tractavit credibilis est: jejunia assidua, disciplinæ rigidissimæ quibus corpus subegit, donec laborum meta completa, Dominus illum in æternam quietem introduxit. *Menol. Cist. Chrys. Henriq. Gonzal. de Silva, Montalbo, Brito, t. 2. SS. &c.*

Magni fit à B. Stephano Abb.

Rigor vitæ.

In Hispania memoria Venerabilis Patris Laurentii Gonzalez, Abbatis Vallisbonæ novæ Regularis Reformationis nostræ Cistercien sis splendidissimi luminis, & eximiæ Religionis atque Sanctitatis viri, qui post egregia atque admiranda pietatis opera, suam, & aliorum trium senum mortem *prædixit.*

V. Laurent. Abb.

Mortem prædixit.

Digitized by Google

mortem prædicens, in morbum incidit: & cum jam ad ultimum vitæ perveniret, flexis genibus, oculis ac manibus ad cælum erectis, hilari vultu Fratres circumstantes alloquutus: *Fratres, Video gloriam Dei,* his ipsis cum verbis, beatum animum tradidit Creatori, An. Ch. 1591. cujus felicissimo in transitu multa acciderunt, quæ animi puritatem, & egregia pij Patris merita denotârunt. *Fasciculus SS. & Menol. Chrysost. Henr. Annal. nost. &c.*

Mors felicissima.

Obiit 1519.

In Monasterio Miciacensi Commemoratio SS. atque BB. ejusdem loci Abbatum & Monachorum.

QVARTO IDVS DECEMB.

X. Decemb. A.

S. Sindulphus. VIennæ Sancti Sindulphi Presbyteri & Confessoris. Sindulphus Presbyter & Monachus, absolutissimum perfectionis Magistrum Sanctum Batolum nostrum Abbatem habuit; quem diligentissimè in omnibus sibi proponens, atque imitatus, in omni virtutum genere mirificè profecit. Contemplationis denique studio, *fraterna ex acie ad singularem eremi pugnam* benè instructus, eremiticam vitam amplexus, vivum exemplar hominis verè mundo mortui extitit, & longis jejuniis, orationis assiduitatem jungens, irremissum corpori bellum indixit, quod gravi labore, ærumnis, & voluntariis animo, ipsi maximè contrariis suppliciis excarnificans, spiritui plenè subjugavit. Fuit invisus dæmonibus, de quibus plurimos & insignes triumphos reportavit, & ad bravium felicissimæ æternitatis vocatus, lætus denique ærumnis sæculi hujus valedixit, post annum Christi sexcentesimũ. *Rer. Gall. script. Monim. Viennn. Trithem. Baron. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ex Monacho Eremita.

Rigor vitæ.

Clar. Ann. 600.

S. Sola Abb. In Germania Sancti Solæ Abbatis & Confessoris. Sola, sive Solus, Anglus natione, professione Monachus, magni Germanorum Apostoli, primique Moguntinensis Ecclesiæ Archiepiscopi & Metropolitæ, Bonifacii lectissimus discipulus, eumdem ad Conversionem gentium in Germanias sequutus, Apostolici fervoris & laboris socium fidelissimum sese exhibuit. Eo autem apud Frisios Martyrii laureola donato, Sanctis Wilibaldo & Wunibaldo germanis fratribus, se adjungens, cum iisdem aliquamdiu in Vineâ Domini strenuè desudavit, & grandem sibi meritorum manipulum colligavit. Vt autem, convenienter nomini suo, solitudinis & contemplationis studio mirè flagravit, in eremum secedens, prope pagum Suala in Diœcesi Eistettensi, loco, qui hodie *Cella Solonis* dicitur, sedem fixit, & humili structura, exædificata sibi cellula, additoq; in honorem unicæ suæ atque universi Ordinis Tutelaris Deiparæ Oratorio, in mundo deinceps quasi extra mundum vixit, & Angelicam planè vitam instituit. Claruit insignibus & in vita, & post mortem miraculis: cæcum natum signo Crucis illuminavit; claudum quendam divina virtute erexit; surdum & mutum oratione curavit. Ratius illud, cum asello insidens in lupum ferocissimũ incidit; quippe asinus eo conspecto exhorrescens, concito cursu cum effugere moliretur, Sola desiliens, retentum asinum jussit in lupum irruere, qui velut ratione prædit9 imperata intellexisset, conversus illico, facto in lupum impetu, cum ipso mirum in modum congressus, calcibus dentibusque pugnando victor evasit, lupumque interemit, confluentibus ad duellum mirabile è vicino pastorib9, magnoq; periculo eorum gregibus lupi hujus interemptione liberatis, quos DEI famulus, vanæ gloriæ metu, ne ante obitum suum rem evulgarent sedulo obtestatus est. Aucta est non multo post Cella ejus multa prædiorum accessione, quæ, undecunque adventantes regionum illarum incolæ pro remedio animarum suarum viro sanctissimo obtulere, quæque ille omnia Beatissimi Magistri sui Bonifacii, Fuldensi Monasterio subjecit, ipse autem paupertatis studio se totũ mãcipavit. Decessit vir sanctissimus, &, ut vetustissimus ejus vitæ scriptor habet, *Apostolis in omni actione sua penè consimilis*, Caroli Magni Augusti temporibus; cujus sacrum corpus, ut è tumulo levaretur, & vir dignissimus Sanctorum albo adscriberetur Altinus V. Eistettensium Episcopus, apud Gregorium IV. Pontificem Maximum obtinuit; quod repertũ viventi simillimũ, prorsus incorruptũ, cælesti insuper odoris fragrantia astantium omnium nares afflavit, & animos ad reddendas Domino gratiarum

Deiparæ cultor.

Miracula.

Asinus de de lupo triumphat.

Vanæ gloriæ natus.

Paupertatis studium.

Apostolicus vir.

Fit solitarius

Insigne elogium.

tiarum actiones mirificè concitavit. *Ex vita per Ermenoldum, Rader. Gretſer. Car. Stengl. Menard. Annal. noſt. Germ. & Aquila, &c.*

S. Hebertus Epiſc.

In Galliis, civitate Redonenſi S. Heberti Epiſcopi & Confeſſoris. Hic Monachum in celebri Cænobio Claromontenſi profeſſus tantis virtutibus enituit, ut ejusdem præfectura ſublimaretur: ex Abbate autem trigeſimus tertius in ordine Redonenſium Epiſcopus creatus, eam Eccleſiam annis quatuordecim ſtrenuè gubernavit, quem, quantus in vita fuerit,

Miraculorũ gloria.

illuſtribus à morte miraculis, Deus demonſtravit, ad cujus in medio Cathedralis Chori tumulum, multis ſanitatum beneficia prodigioſè impertiit, & magnam à tanto Pontifice famam eidem Eccleſiæ concilians, ſucceſſorum & Cleri totius frequentiam, poſiti in conſpectu omniũ tam illuſtris viri tã prodigioſa memoria, mirificè concitavit. Deceſſit vir ſanctus

Ob. 1198.

4. Id. Decemb. An. C. 1198. *Ex mon. Eccleſ. Rhedon. Catal. Epiſc. Redon. Claud. Rob. Ioann. Chenu, t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Turquillꝰ

Marciniani Beati Turquilli Monachi & Confeſſoris. Turquillus Congregationi juſtorum celeberrimi illius toto terrarum orbe Cluniacenſis Cœnobii adſcriptus, Monachum ſub Beato Petro Mauritio, cognomento Venerabili agens, ad admirabili vitæ puritate, & digna ſanctiſſimi exempli fœcunditate, Marcianenſium Virginum Cœnobio (quod Sanctus Hugo Abbas conſtruxerat, Prioremque deinceps è Cluniaco eisdem deſtinari voluerat) præfici meruit. Præfuit mira cũ ſollicitudine & vigilantia, & de ſacris illis Virginibꝰ multo nomine plurimum meruit. De vita ejus atque obitu, ſic pauçis ipſe Petrus ſanctiſſimus ejus Abbas, & virtutum perſpicaciſſimus atque æquiſſimus æſtimator: Tutquillus, inquit, in omni virtutũ ſynceritate & veritate probatus, ab adoleſcentia usque ad ultimam ſenectutem jugum Monaſtici Ordinis manſuetiſſimè portans, ipſa miti & humili corporis & vultus ſpecie quiddam

Confeſſarius Virginum.

cæleſte prætendens, curam ſororũ Marciniacenſium à me ſibi injunctam agebat. Quam cum per aliquantum temporis religioſiſſimè adminiſtraſſet, carnis ingruente incommodo, ad ſolvendum commune mortis debitum appropinquare cœpit. Cumque illum in cinere & cilicio poſitum Fratres undique circumſtarent, repente ab eis ſpiritu raptus, obmutuit. Qua de cauſa Frater quidam ex iis, qui aſtabant, Vnfredus nomine, honeſtæ vir converſationis, auſu familiaritatis, quâ præ cæteris ei ſemper adhæſerat, ad eum ſe inclinavit, & ſi aliquid ſpiritualium rerum, vidiſſet, inquiſivit; ad quem ille his verbis: *Vidi*, ait, *Dominum, & dulce conſortium ejus.* Hoc cum non vulgaribus, ſed ita, ut expreſſi, verbis latinis dixiſſet, parvo interveniente temporis ſpatio defunctus eſt. *Petr. Ven. l. 1. de Mir. capt. 21. Hugo Menard. Chron. Clun. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Elogium S. Petri Ven.

Spiritu rapitur.

Dominum intuetur moriens.

In Monaſterio Affligemienſi natalis S. Fulgentij primi ejusdem Abbatis. Fulgentius Brabantinus patria, Monachum in celeberrimo Sancti Agerici Cœnobio Virduni profeſſus eſt. Ibi cum Domino duodecim ferè annis ſtrenuè militaſſet, excommunicato ejuſdem Vrbis Epiſcopo, quod Imperatoris ſacrilegi partes tueretur, cum Monachi Sancti Agerici communicare nollent, variè tentati atq; afflicti, improbitate denique furioſi Antiſtitis Cœnobio exacti ſunt; quos inter Fulgentius in patriam concedens, audita novi Affligemienſis Cœnobii fundatione, eo frequenter ventitans, Fratrum illic degentium ſolida ſpiritus paupertate, & in corporalibus laboribus humilitate delectatus, iisdem ſeſe adjungere conſtituit, & reapsè præſtitit. Sexto ædificationis prædicti Cœnobii anno, cum de paſtore ſibi deligendo inter ſeſe conferrent, præmiſſa oratione, unanimi omnes conſenſu Fulgentium præfecêre. Mirum quanta contentione, vir animi demiſsione maximus, obnixus ſit; cum tamen deprecando, reclamando, obnitendo, plorando, ejulando, nihilminus efficeret, quam ut ab una tam concordi omnium voluntate, quemquam vel leviter revocaret, qui denique zelo Dei accenſi, in has voces erupêre: *Deus*, inquiunt, *qui te nobis ſervis ſuis licet indignis, provida diſpenſatione deſtinavit, & omnium noſtrùm voluntates conſilio & electione concordes effecit: ipſe te nobis proculdubio præeſſe & prodeſſe diſpoſuit. Sed quid plura? Si plus reſtiteris, compulſus vim patieris. Nam velis nolis, nobis Pater efficieris.* Proin, onus denique licet invitus, cum mętu & reverentia in humeros ſuſcepit; tantisque omnium votis & expectationi utiliſſimè reſpondit. Porro incolatus ſui tempore plus quam ducentos triginta tam Monachos, quam Sanctimoniales diverſis locis CHRISTI ſervitio

S. Fulgentius Abb.

Cœnobio præfitur ab Epiſcop.

Venit in patriam.

Mira humilitas.

Reſolutio eligentium.

vitio mancipavit, quibus ipſe ferventiſſimo & illuſtriſſimo vitæ exemplo, rectam perfectionis ſemitam oſtendit. Sanct. Anſelmi & Hugonis obitum cæleſti viſione prævidit & prænunciavit, cum ſplendidiſſimos duos thalamos apparari ſpectaſſet in cœlo, quorum alterum Cantuarienſis Archiepiſcopi, alterum Cluniacenſis Abbatis eſſe voce cæleſti edoctus intellexerat. *Ex Arnol. de Raiſſe Agiologio Brabantiæ, Francone Abb. Affl. t. 2. SS. &c.*

SS. Anſelmum & Hugonem morituros prædixit.

B Ioannes de Mervinia Martyr

Londini in Anglia, paſſio B. Ioannis de Mervinia, Monachi & Martyris. Ioannes, aliàs Robertus de Mervinia, Monachum in celeberrimo Valliſoletano cœnobio profeſſus, zelo propagandæ in Anglia fidei accenſus, ſanctiſſimæ noſtræ, quarti voti de fundendo, ſi Numini viſum, certe offerendo Numine ſanguine & vita, Congregationi nomen dedit, & Duacum miſſus, in ſui Ordinis Collegio aliquãdiu vivens, inſtructiſſimus inde ad pugnam, in aream Chriſti pugilum ſanguine rutilantem, atque etiamnum calentem atque fumantẽ hilaris deſcendit, nimirum in Angliam profectus, ſtrenuam Romanæ Eccleſiæ operam navavit, cujus unius fidem & traditiones ad ſalutem neceſſarias eſſe, ferventiſſimè prædicavit, & conſtantiſſimè aſſeruit. Tanta autem contentione & zelo in convertendis Hæreticis laboravit, ut inter omnes Religioſos, qui in Inſula tum Apoſtolico illi inſtiterant muneri, quoad laborem & fructum prædicationis penè Princeps judicari poſſit. Quinquies proin captus, iterumque DEI providentia liberatus, ſemper ad inſtitutam prædicationẽ, admirando fortitudinis, zeli, & conſtantiæ exemplo, imperterritus rediit. Sexta autem vice, inter Miſſarum, Feſto Conceptionis DEIparæ, ſolemnia, ut erat ſacris indutus veſtibus & aris aſſiſtens captus, & in judicium product⁹, admirabili magnanimitate coram Iudicibus cauſam Fidei reddidit, & in carcerem ſubterraneũ detruſus, quarto Iduum Decembris, morti adjudicatus, & ad locum ſupplicij deductus, coram univerſo populo & Sacerdotẽ ſe, & Monachum S. P. N. BENEDICTI profeſſus, ſuſpenſus eſt, ac poſtea ex ſectis inteſtinis in quatuor partes diſſectus, cum aliis quatuor Catholicis, inter ſedecim latronẽs, quorum unum in ipſo ſupplicij loco per breve colloquium converriſſe dicitur, illuſtrem ſuum agonem conſumãvit. Cujus ſacrum corpus Londino Duacum Flandriæ Gallicanæ oppidum tranſlatum, ibi piè & religioſè aſſervatur. Qui & alij plures Angliæ Martyres, etſi nondum ſint canonizati, tantum tamen ijdem Gregor. XIII. Febr. rec. Pont. Max. conſtat detuliſſe, ut declaraverit illorum Reliquias, in conſecrandis altaribus adhiberi poſſe loco Reliquiarum Sanctorum Canonizatorum, cujus declarationis mẽto fit ab Epiſcopo Tarraſone in Hiſt. Mar. Angl. Ang. de Raiſſe, Leander à S. Martino, Ant. de Iepes, &c.

Stupendũ Conſtantiæ exemplum.

Morti adjudicatur.

Felicißime moritur 1610.

Zelus eius.

Reliquiæ eius quanti faciendæ.

In Polonia paſſio S. Sbignæi Abbatis & Monachorum Cœnobij Claræ-provinciæ Congregationis noſtræ Ciſtercienſis, qui unanimiter eadem fide, & æquali conſtãtia pro confeſſione Chriſtianæ Religionis, crudeliter trucidati, palmam Martyrij promeruerunt. *Menolog. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. Syllab. Sanct. Polon. Franc. de Brivar. t. 2. SS. Ord. &c.*

Pl. SS. Mart.

B. Florentius Abbas alius.

Carraceti in Hiſpania B. Florentij ejuſdem loci Abbatis, magnæ prudentiæ & pietatis viri, *qui, ut Regulam S. P. N. BENE. DICTI quam voto ſe ſervaturum promiſerat, perfectius teneret*, ſe & Monaſterium ſuũ ampliſſimæ & Sanctiſſimæ Ciſtercienſiũ noſtrorum Reformationi ſubjecit, & egregijs ſanctitatis titulis decoratus, ex hac vita feliciter emigravit, cujus magno cũ honore in hũc uſq; diẽ, memoria ibidem colitur. *Barn. de Montalbo, Henr. Manrique, Edmundus à Cruce, t. 2. SS. Ord. &c.*

Celebris eius memoria.

B. Iolenta pœnitens.

Aquiriæ in Brabãtia B. Iolentæ, cognomento Pœnitentis, quæ & ipſa efflorescẽte Divina illa Ordinis noſtri reformatione Ciſtercienſi, laxiorem Cœnobij ſui Monaſterienſis ad Sabim, diſciplinam cũ ſtrictiore SS. Regulæ obſervatione comutandam diffidens, ad illam ſe contulit, & prioris vitæ inertiam deteſtata, ſeveriſſimam & puriſſimam vitam inſtituit; horãque obitus ſui Divina revelatione, prævidens & prædicans, pijſſimè in Domino obdormijt. Poſt obitum vero S. Lutgardi apparens, ſe æterna in cœlo gloria donatam gratulabunda indicavit. *Arnold. de Raiſſe 9. Octobr. Thomas Cantiprat. Chryſoſt. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

Apparet.

In Monaſterio Sithivenſi, Sancti Bertini, Beati Theodorici Abbatis, inſignium meritorum copia conſpicui.

Translatio. Genuam (unde originem traxiſſe ſuſpicamur) multis etiam illic illuſtrata miraculis, inſigni baſilica ſub nomine & patrocinio ejusdem condita, honorata eſt: Namque inter cætera, puellæ dementi, quæ ſe gladio lethaliter vulnerarat, ad matris preces, utramque ſanitatem præſtitit; & cæco puero, videndi facultatem, ubi primum mater preces & vota Sanctæ Virgini nuncupaſſet, illico reſtituit. Tempeſtatem ortam Genuam inter & Savonam: in qua civis quidam Genuenſis, cum uxore & liberis periclitabatur, ab eis exorata ſtatim conſopivit. In carcere detentum vinculisq; conſtrictum, qui nomen ſuum invocaverat, liberavit. Puerulum jam morti propinquum à matre flente enixi ſibi commendatum, vitæ & matri incolumem reddidit; pacem inter mutuo rixantes fratres, ac inter uxorem, quæ ſe illius patrocinio commendaverat, & maritum conciliavit, multis deinceps, & perpetuis ad hæc usq; tempora miraculis à Numine illuſtrata. Ex vita ejusdem & Officio typis excuſo, *tom. 2. SS. Ord. Genuenſ. monim. Philipp. Ferrar. &c.*

Tempeſtatem ſedat.

Alia miracula.

B. Nicolaus Abb. In agro Cameracenſi Beati Nicolai Valcellenſis Cænobii Abbatis tertii, viri omnibus virtutibus ornatiſsimi, & melliflua ſermonis facundia mirè præditi. Hic, ex quo tempore ſacræ militiæ nomen dedit aſsiduis Divinarum rerum meditationibus jugiter intentus, ab omnibus penè curis humanis alienus extitit. Abbatiale munus, ut magna diligentia, ſic eximia manſuetudine & vitæ integritate adminiſtravit. Variis deniq; & graviſſimis infirmitatibus à Deo probatus atque excoctus, depoſita Abbatiali ſarcina, vitæ reliquum privatus exegit, & contemplationis ſtudio multo magis intentus, proximi tamen ſalutem nec ad horam neglexit, cum & verbo & exemplo univerſos concitare nunquam deſineret, donec vocante Domino, inter manus Fratrum feliciter expiraret: cujus merita variis poſt obitum ſignis patefacta ſunt, idq; cum ad notitiã Romani Pontificis, & Patrum, qui Concilio Lateranenſi intererant, perveniſſet, præceperunt, ut corpus ipſius, ſimul cum prædeceſſorum ſuorum venerandis Reliquiis elevaretur, & condigno honore coleretur. Claruit Ann. Ch. 1145. *Arnoldus Raiſſius, Aubertus Miræus, Chryſoſtomus Henriquez. tom. 1. Sacro-Sanct. Ord. Annal. Germ. &c.*

Abſtractio.

Cura proximorum.

Elevatur.

S. Girardus Prior. Apud Cænobium Charitatis, depoſitio Sancti Girardi, primi illius loci Prioris. Girardus ſanctiſſimi illius Archiſterii Cluniacenſis Monachus, inter ſanctorum ejus loci floſculos, velut roſa enituit & lilium. Cum autem in partibus Burgundiæ ad Ligerim fluvium Cænobium Sanctæ Mariæ de Charitate fundatum eſſet, lociq; Fundatores Sanctum Hugonem, pro immittenda Monachorum colonia exorarent, digniſſimus Magno Abbati Girardus viſus eſt, qui longè firmiſſimum loco fundamentum poneret, eximia nimirum vitæ ſanctitate. Prior proinde primus ejus Cænobii deſignatus, lectiſſimum Chriſti militum manipulum congregans, cum eidem ſanctiſſimè verbo & exemplo præfuiſſet, plenus meritis in pace requievit. *Ex monim. Canobii Charitatis, & Cluniac. Roberto Antiſiodor. Hugone Menard. &c.*

Monaſterii Charitatis.

Primus Prior

In Belgio, Monaſterio Alnenſi, Beati Godefredi ejusdem loci Prioris. Godefredus genere nobilis, Cathedralis Eccleſiæ Leodienſis Canonicus, mira Numinis gratia mirè vocatus è cælo, mirè converſus eſt. Cum enim Melliſluus Doctor noſter Bernardus Crucem Leodii prædicaret, & Godefridus eo tempore ante quoddam altare proſtratus in oratione Numinis gratiam exoraret, demiſſam cælitus ejusmodi vocem audire meruit: *Exi, & audi; Evangelium revixit.* Exiit, & Bernardum audiit, tunc quidem alios Cruce ſignantem, alios ad Religionem ſuſcipientem: *Salubrius proin judicans*, inquit B. Cæſarius, *longã Crucem imprimere menti, quam brevem Zonam ad tempus aſſiuere veſti; Legerat Salvatorem dicentem: qui non tollit Crucem ſuam quotidie, & ſequitur me, non eſt me dignus, &c. ſequutus eſt Bernardum, cum ſocio ſuo Valtherο ad Claram-vallem, factique ſunt ibidem ambo Monachi.* Ita Cæſarius. Fuit & illud æquè rarum, cum Fratribus in Alvam miſſis, & ipſe eo concedere optaret, propriæ tamen voluntati diffideret, & ſuſpectam haberet. Dum enim ea ſuper re, effuſus in preces Dominum conſuleret, cæleſtem denuo vocem audiit: *Pete quod vis, & fiet tibi.* Confidentiſſimè proin accedens Abbatem: *Pater*, inquit, *ſi eſſet voluntas veſtra, libenter irem cum Fratribus iſtis*, cui mox Abbas: *Vade cum eis in nomine Domini.* Ivit, neque multo poſt, loci ejusdem Prior renunciari meruit, quem tamen denique honorem grandævus & æger humeris excuſſit, laboremq; Marthæ, cum dulci otio Mariæ commutavit. Fuit orationis ſtudio addictiſſimus, adeo, ut ex ſententia S. P. N. veterum more, integrum quotidie Pſalterium decantaret,

B. Godefred. Prior.

Mira viſio.

Fit Monach.

Vox cæli lapſa.

Orationis ſtudium.

Digitized by Google

cantaret, & ad illud penſi ſe voto obſtringeret. Demum ſignis & virtutibus venerandus quievit in Domino. *Caſarius Heiſterbac. Barn. de Montalbo, to. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Menolog. Ciſterc. Chryſoſtom. Henriq. &c.*

V Comarcus Rex. In Hibernia, Venerabilis Comarci Regis Mumoniæ, pietatis & ſacri rigoris laude celeberrimi. Comarcus, præter meritum, à fratre ſuo, Regno impie deturbatus, exilii ſui ærumnas, velut alter Iob, patienter & conſtanter perferens, ad ſalutis portum ſecuriſſimum, vitam Monachicam ſe contulit, abſolutiſſimumq; perfectionis Magiſtrum Sanctum Malachiam noſtrum nactus, ejus & exemplo, & inſtitutione mirificè profecit, ſacrique propoſiti tenaciſſimus, durum corpori ſuo bellum indixit. Ad Regnum autem, DEO ſic diſponente, mira ſubditorum gratulatione è cœnobio repetitus atque abreptus, in cucullo etiam Reges optimos Regnis formari exemplo ſuo docuit, & Regum nomen religioſiſſimis factis exornans, vitæ reliquum egregia cum integritatis, tum ſapientiæ laude, in Regia velut Cœnobio exegit, cujus laudes Sanctus Bernardus conſcripſit. *Ex ſcript. Hibern. t. 2. SS. Ord. Annal. &c.*

Regno pellitur. *Fit Monach.* *Regno redditur.*

V. Nicolaus à Prato. Romæ Venerabilis viri Nicolai à Prato, Sanctiſſimæ Congregationis noſtræ Cæleſtinæ fulgidiſſimi ſyderis, Deiparæ cultu mirifici. De quo nos alias ex opinione aliorum ſuo loco.

V. Clement VI. PP. Ibidem depoſitio Venerandæ memoriæ Clementis VI. Pontificis Maximi. Clemens VI. olim Petrus Rogerii de Malomonte, Guilhelmum Roſci-vici Dominum parentem habuit, necdum pubertatis excedens annos, vita Monaſtica delectatus, quam in Cœnobio Caſæ-Dei, in altis & vicinis Arvernorum jugis profeſſus eſt. Illuſtri cum ingenio eſſet, ab Abbate ad ſtudia litterarum Pariſios miſſus, tanta aviditate Philoſophiã & Theologiam imbibit, ut tunc nemo melius neque diligentius in iis ſcientiis verſaretur, nec ſine cauſa dein doctiſſimo Petrarcha, ipſum *Litteratiſſimum Pontificem* appellaret. Doctoris Theologi nomine & laurea inſignitus, cum ad Monaſterium rediret, in latrones incidit, viatico & veſtibus exſpoliatus, ſolum induſium cum vita retinuit. Iter nihilominus celeriter proſequutus, & à modici proventus Presbytero Tureti, Stephano Aldebrando, ſpoliati Monachi caſum miſerentis, benignè habitus, & veſte donatus, cum, quid pauperrimus refundere deberet ſeu poſſet Presbyterum rogaret: *tum denique*, inquit Stephanus, *quando Romanus eris Pontifex, par pari referes.* Excepêre paulo poſt varij honores meritũ, donec ex Abbate Fiſcanenſi Arelatenſis creatus Pontifex, ſed & Scrinii Regii, id eſt Sigilli munere donatus, mox Senonenſis, ac dein Rothomagenſis Archiepiſcopus renunciatus, tanti à Rege Galliarum factus, ut ejus conſiliis atq; auctoritate cum ipſe, tum Regnum univerſum niteretur. Eum cum Ioannes Maximus Cardinalem creare conaretur, obſtitit idem pro viribus Rex, veritus ne tanti viri conſiliis Gallia deſtitueretur. Evicit nihilominus Benedictus Ioannis ſucceſſor, & invito Rege Cardinalem Presbyterum SS. Nerei & Achilllei tt. Faſciolæ deſignavit, quo ex honore, ſummum omnium adeptus Nonis Maij A. C. 1242. Pontifex Maximus ſalutatus, & Clemens, eo nomine VI. appellatus. Fuit minime immemor vix adito Pontificatu accepti ab Aldebrando, de quo ſuperius beneficii, quem mox Avenionem evocatum Cubicularium Pontificium, ac poſtea Archiepiſcopum Toloſanũ renunciavit. Converſus poſtea ad Eccleſiam univerſam, & Imperium juvandum, mira magnanimitate Ludovico IV. Imperatori ſe oppoſuit, & contemptorem, ſacris pridem prohibitum, Anathematis denuo fulmine ferit, ſed & pro auctoritate majeſtatis Pontificiæ, Imperio dejicit, aliumque eligi Imperatorem præcipit. Is opera Clementis creatus Carolus IV. Bohemiæ Regis filius, præfuit annis triginta duobus, menſibus quinque, diebus 14. auctor Bullæ aureæ, ſummo in pretio deinceps habitæ, ut ejus beneficia ex parte, ad Clementem etiam noſtrum referantur. Digniſſima dein emptione, cum Pontifices Romani, eousque alieno in fundo habitaſſẽt, Avenionenſis Vrbis Dominium, ab Ioanna Regina redimit, Romanæ Eccleſiæ poſſeſſionibus addidit, & honori Pontificio inprimis conſuluit. Chriſti anno 1348. cum ſæviſſima peſtis tota ferè Europa triennio graſſaretur, adeo ut ex milleſimo homine vix decimus ſupereſſet, magna tunc Chriſtianæ pietatis, admirandaque opera Clementis fuêre, erga eos, qui labe ea infecti fuêre, quos foveri ſumptibus ſuis, & propoſita juſtiſſima mercede ſepeliri curavit, quæ ipſius liberalitas à ſcriptoribus mirè commendatur. Inter omnes autem actiones quas fecit, nulla illuſtrior

Predicitur ipſi Pontificatus *Gallia ipſi innititur.* *Fit S. R. E. Card.* *Pont. Max.* *Merita de Eccleſia.* *Avenionem emit.* *Pietas ejus.*

Doctrina ejus *Incidit in latrones.*

Digitized by Google

& laudabilior illa fuit, qua poſt Boniſacium VIII. qui Iubilæum plenariæ remiſſionis centeſimo quoque anno inſtituerat, ipſe propter brevitatem vitæ humanæ, ad quinquageſimum reduxit, fundato in Sacris Scripturis uſu numeroque, ut quod olim carnaliter apud Hebræos gerebatur, hoc in animabus noſtris ſpiritualiter fieret. Nullam autem celebriorem relictam poſteritati conſuetudinem Ciaconius, câ æſtimat, quæ de victu Cardinalium ab eodem edita eſt, cum ad eligendum Romanum Pontificem convenirēt. Ejusdem labor digniſſimus eſt, Miſſa: *Recordare Domine teſtamenti tui, &c.* ab ipſomet compoſita, & pro deprecanda peſtilenti lue toti orbi & poſteritati propoſita.

Iubilæum ad annum 50. Inſtituit.

Ordinatio de Electione Pont.

Retulit inter Sanctos ſolemni ritu S. Iuonem, plurimisque præclariſsime inſtitutis, de Regno maximè Galliarum, Rothomagenſi item ſede ſua, imo de Vrbe & Orbe univerſo meritiſsimus deceſsit An. Chriſti 1352. ad Monaſterium ſuum Caſæ Dei, ubi Monachum profeſſus erat, ut ſupremis tabulis ipſe mandaverat deportatus, ibidemque conditus; cujus diruto, tumulo, Ann. Chriſti 1562. Calvini ſoboles impia furorem ſuum crematis inſuper tanti viri oſſibus explevit, cujus nihilominus æterna apud orbē memoria, & tanti impiorum facinoris deteſtatio apud fideles perſeverat. *Ex div. rer. Pont. ſcript. Annal. noſt. & Gall. &c.*

Obiit A. C. 1352.

Crudelitas Hæreticorū

SEPTIMO IDVS DECEMB.

VII. Decembr E.

S. Phara Abb.

IN pago Meldenſi, Sanctæ Pharæ Virginis. Phara, Fara, ſive Burgundofora illuſtriſsimo nata genere Agnerici Burgundiæ Comitis & Leodegundis Principis filia, Sanctorum Pharonis, Walberti, & Chanoaldi ſoror, admirabili vitæ ſanctitate per Gallias univerſas plurimum celebrata eſt. De qua ſic vetuſtum quoddam Martyrologium: *Eboriacas, Monaſterio, quod dicitur Brigæ, Natalis glorioſiſſimæ atque nobiliſſimæ Virginis Burgundoſoræ, præcellentiſſimæ Abbatiſſæ.* Refert hac die Natalem Martyrolog. nos opinione aliorum 3. Aprilis, qua die, incertum, translatio an depoſitio celebretur.

Illuſtriſsimū genus.

Romæ, Beati Innocentii IV. Pontificis Maximi, genere, eruditione & meritis illuſtriſsimi. Innocentius, olim Sinibaldus Fliſcus, ex Lavaniæ Comitibus, Obizzonis Comitis filius, Genuenſis Ligur, ob egregiam Divini humanique Iuris cognitionem, ex Monacho Sancti Benigni Fructuariæ Presbyter Cardinalis Sanct. Laurentij in Lucina, & Sanct. R. E. Vice-Cancellarius à B. Gregorio IX. creatus, cum eximia inſuper emineret Vitæ ſanctitate, turbatiſsimis Reipūbl. Chriſtianæ temporibus, Ann. Ch. 1243. ad ſummum Orbis Pontificatum evectus eſt. Erat juratiſsimus tunc temporis Romanæ Eccleſiæ hoſtis Fridericus II. Imp. ſacro purpuratorum Patrum Senatui infenſus, quorum non paucos captivos detinuerat; Sinibaldum nihilominus plurimum amabat, quamvis minimè neſciret, à nemine minus quam ipſo facta ſua probari. Vnde non leviter electionis ejus nuncio turbatus, gratulantibus ſibi de hominis amiciſſimi, ad id honoris promotione familiaribus Palatinis, æger ille animo reſpondit: *ſe optimum amicum Sinibaldum Cardinalem amiſiſſe, & acerrimum hoſtem, Papam Innocentium nactum fuiſſe.* Quod eventus rei oſtendit. *Non enim poterat quiſquam eligi utilior Eccleſiæ Romanæ Pontifex, quam Sinibaldus, qui inter Liberales diſciplinas Iuri potiſſimum attenderat, ob idque* (grandi ſanè Elogio) *Pater Iuris appellabatur*: quod diſciplinam Iuris penitus noſſet, atque in eâ excelleret. Quod ei elogium, à Durando Iuriſconſulto illius temporis tribui, atque ipſius Conſtitutiones operaq; à Bartolo ſummo Iuris interprete ſæpe citari conſtat. Sed nota nimirum Friderico erat, ejus animi magnitudo cæteræq; virtutes, quas vix adito Pontificatu, multis modis, Vniverſo probavit, & Fridericum amicè primum aggreſſus, de reſtituendis, quæ Eccleſiæ abſtulerat admonuit, & ab Anathemate abſolvere promiſit; quæ cū ſacrilegus differret, ut eluderet, in ſpeciem autem multa ſimularet, Pontifex demum ex Italia profugiens, Lugdunum Generale Conſilium indixit, evocatumque cū parere renueret, digniſſima ſummo capite magnanimitate, ipſum denuo diris devovens Regno exuit. Multa deinceps ibidem Reipubl. Chriſtianæ maximè profutura inſtituit, & in tantis licet Imperii motibus, de profligandis nihilominus Saracenis cogitavit, cujus Expeditionis tam dignæ, Sanctum Ludovicum Galliarum Regem, caput digniſſimum conſtituit, eique Titulum, pridem à noſtris

B. Innocentius IV. PP.

Ejus eruditio

Fit Pont. M.

Cæſarū de Innocentio dictum.

Grande Elogium.

Magni fit Innocent.

Concilium Generale indixit.

Bellum ſacrum.

Digitized by Google

ſtris item Pontificibus Galliarum Regibus conceſſũ, ſed uſu intermiſſum, *Chriſtianiſſimi* conceſsit, & perpetuum ſucceſſoribus voluit. Eodem tempore *galerum purpureum*, S. R. E. Cardinalibus aſſignavit, & pro inſigni quaſi attribuit, cujus ſanguineo colore notare ſe aſſèrebat: *paratos eſſe debere ad ſuum pro Rep. Chriſtiana, & libertate Eccleſiaſtica ſanguinem profundendum.* Sed & illud perinſigne Innocentii noſtri de Romana ſede meritum fuit, quo majeſtati Pontificiæ à Cæſaribus diverſis tot inſidiis appetitæ haud leviter conſuluit, quando Regnum Neapolitanum Pontificii ſolii impetio adjecit, & tanta acceſsione Divi Petri patrimoniũ auxit. Idem Tattaros, miſsis eo prædicatoribus ad cõmunionem Fidei, & Chriſtiana ſacra vocavit, ſuaque ſollicitudine atque induſtria, univerſas orbis provincias luſtravit atque curavit. Idem Cruciferorũ Ordinem approbavit, Edmundum Cantuarienſem, Wilhelmum Briocenſem, Stanislaum Cracovienſem Pontifices, & Petrum Martyrem Sanctorum albo adſcripſit; & cum incredibili ſtudio Auguſtiſsimam cæli Reginam coleret, magna fidelium gratulatione Nativitatis ejusdem glorioſiſsimæ Octavam, ut ſacri vocamus, inſtituit, & toto terrarum orbe propagavit; Sacram item peculiariter eidem Patrum Dominicanorum familiam, præcipuè dilexit, fovit, promovitque, neq; minus Seraphici Patris Franciſci Ordini conſuluit, ejusque alumnos fidelibus univerſis commendavit. Illud mirandum prorſus, in tanta negotiorum mole, de ſtudiis litterariis nihil remiſiſſe, ſed quibus Eccleſiæ univerſæ omnique poſteritati plurimum conſuleret, libris variis magna eruditione conſcriptis magnam rei litterariæ operam navaſſe. Præter, ſiquidem Interpretationes ad vetus teſtamentum, quas Monachus, & Cardinalis ſcripſit, & edidit, in tanto rerũ poſtea faſtigio locatus Commentarios in Decretalium libros, quos *Apparatum Sacrum* appellavit, brevem quidem, ſed diſertum & eruditum librum, Canonicæ & Civilis Legis interpretibus apprimè neceſſariũ, & magni ab eis habitum compoſuit, quin & alium *Novellas* vocatum & in Conciliis approbatum, rurſumque alium de Rom. Pontificis auctoritate contra Petrum Vineam edidit, quo peſsim ũ ejus errorem, nimium Imperatoris juri arrogantis potentiſsimè profligavit. Vt de tanti Pontificis meritis toti ſtupeam⁹. Deceſsit Pontifex verè Sanctiſsimus, ut doctiſsimus. Ann. Chriſti 1254. ob vendicatam aſſertamque Eccleſiaſticam libertatem omnibus ſæculis laudatiſsimus, ſepultus Neapoli, funere ipſius ibidem magnificè curato, complorantibus etiam multo poſt fidelibus univerſis. *Ex Annal. noſt. Bened. Aquila Imp. Bened. t. 2. SS. Ord. Abrah. Bzovio, Alph. Ciacono, Onuphr. Panvino, Platina, & rer. & reliq. rer. Ital. & Pontif. ſcript. &c.*

Galerus rubeus Card.

Vir verè Apoſtolicus

Alia ejus præclara.

Deipara cultor præcipuus.

Ordinum diverſorum fautor

Verè pater juris.

Novellæ.

Obiit 1254.

Apud Velitернos natalis Sancti Gerardi Epiſcopi & Confeſſoris. Gerardus, qui & Girardus & Giraldus natione Gallus, Monaſticis diſciplinis inſtructiſsimus, ob egregias animi dotes à Magno Gregorio noſtro Cœnobio extractus, & Velitернus Epiſcopus creatus, Monachicam tamen vitam nunquam deſeruit, & admirabili ſanctitate populo ſibi credito viam lucis monſtravit. Viduarum, pupillorũ & pauperum præcipuè curam geſsit. Ægrotantibus, ut verus paſtor piè non ſolum condoluit, ſed jugiter adfuit, & quæcunque neceſſaria aut ſolatio eſſe poterãt miniſtravit. Ipſe aſsiduo contemplationis ſtudio, animum ad ſupera extulit, corpus autem, jejuniis, vigiliis & orationis aſſiduitate plurimum afflixit. Cujus merita multis & inſignibus miraculis DEVS prodidit. Cum enim Vrbs Velitrenſis gravi obſidione ab hoſtibus premeretur, orationibus Gerardi liberata fuit: cũ (ſtupenda res!) plumbeã ſuper eos grandinem cælo deduxiſſet. Cæco, qui lumen dudum amiſerat, mirè reſtituit. Neque minus à morte prodigiis claruit, ad cujus tumulum mulier Privernas paralytica ſtãſtim convaluit, eoque deductus quidam rabioſus, illico rabie liberatus fuit. Migravit è vita 7. Id. Decemb. qua die Natalis ejus Velitris magna ſolemnitate celebratur, cujus ipſe Vrbis, pro eximiis vitæ meritis præcipuus Tutelaris eſt cooptatus. *Ex monim. Eccleſ. Velitернæ; Philipp. Ferrar. Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Gerardi Epiſc.

Pater pauperum.

Verus paſtor.

Vrbem obſidione liberat

Grando plumbea.

Alia mirácula.

Feſtivitas ejus.

In Gallia Sancti Caidoci Monachi & Confeſſoris, qui in celeberrimo Centulenſi Monaſterio cucullum amplexus, poſtquam illic fortitudine lumbos ſuos accinxiſſet, indutus virtutè ex alto, & miro Fidei propagandæ zelo accenſus, ad prædicationis Apoſtolicum laborẽ converſus, longæ lateque fidei ſeminæ jecit, plurimisque perfunctus laboribus, cum plurimum Chriſto populum acquiſiviſſet

S. Caidoci Mon.

Apoſtolus Galliæ.

& Maritimæ Galliæ Apoſtoli celeberrimũ nomen meruiſſet, plenus meritorum ad mercedem feliciſsimæ æternitatis vocatus eſt. *Ex monum. Centul. & rer. Gall. ſcript. t. 2. SS. Ord. &c. & Annal. Benedict.*

B. Gerardus Abb. Mart.

In Monaſterio Claræ vallenſi Beati Gerardi ſexti illius loci Abbatis, & ſanctiſſimæ Reformationis noſtræ Ciſtercienſis Protomartyris. Hic pro Religionis & ſacri rigoris zelo ſceleratis nonnullis inviſus, & cum pacatiſsimi cæteroquin ingenii eſſet, intolerabilis viſus eſt; adeo ut ſceleratiſsimi ingenii Igniacenſis Monachus ipſum è medio tollere in animũ inducere non vereretur. Quod cum quidam Sanctus Monachus, ad Viſitanda Cœnobia profecturo Spiritu prophetico prædixiſſet, tantum abeſt, ut vir Sanctus deterreretur, ſive impediri à ſuo ſe munere ſineret, ut potiꝰ mira ſe promptitudine Domino victimã ultro offerret & in hæc erumperet: *Gratias chare frater, pro ſollicitudine: ſcire tamen debes, quod non facio animam meam, id eſt temporalem hanc vitam, pretioſiorem quam me: nec omnino expedit mihi, ut quæ ex debito officii, quo indignus fungor, facere incumbit, mortis imaginatione territus intermittam.* Treverim venienti, & in S. Matthiæ Cœnobio in orationem effuſo, Sancti Eucharius, Valerius, & Maternus Epiſcopi cæleſti luce circumfuſi apparuêre, Eucharioalia inter ſic ipſum alloquente: *Viriliter age, quia in proximo eſt, ut à Domino viſiteris, pro laboribus tuis immarceſcibilem glorioſæ Victoriæ coronam accipiens.* Stupendũ prorſus patientiæ & manſuetudinis de ſe exemplũ dedit, cũ Igniaci parricidiali manu, viſcera transfoſſus, verſando atq; reverſando cultrũ parricida variè imergeret, modis omnibus ſatagẽs, ne vivus de manibus ejus Pater ſanctus evaderet, cum velut ovis coram tondente, non modo clamorem nullum, ſed vix vocem doloris emitteret; quin ipſam lanionis tetterrimi impiam ſollicitudinem & contentionem perhorreſcens, leni voce de eo obtento, quod intenderat, certum eſſe juberet: *Quæſo*, inquiens, *Frater, parce, ceſſet jam manus tua, quia nullo modo de cætero vivere potero.* Viſus ipſa hora Martyrii ſui multis Claræ vallenſis Cœnobii Fratribus, ad ſupremum ibidem altare aſsiſtere, & rubicunda alacrique facie, cucullo ſanguine purpurato Monachorum Conventui benedictionem impertiri. Viſus & Petro Igniacenſi Abbati dum ſacris operaretur, cum mellifluo Doctore, admiranda circumfuſus luce, Bernardo, ipſum Martyrum triumphis accenſum, diſertiſsimè aſſerente. Cujus pretioſam in conſpectu ſuo mortem, glorioſis poſtea Dominus miraculis comprobavit. *Lib. de Exord. Ciſt. Vincent. Bellov. Cæſarius S. Autoninus, Petrus Equilinus, Ang. Manriq. Bernard. Brito Richardus de Aldvert. Henr. &c.*

Mors ipſi prædicitur.

Ejus promptitudo.

Sancti ipſi apparent.

Crudeliter occiditur.

Apparet glorioſ.

Viſio Abbatis Petri.

Miracula.

Ibidem natalis Beati Gerardi à Farſa, diſcipuli S. Bernardi, dono lachrymarum illuſtris, & cæleſtibus iisque frequentibus revelationibus aſuetacti; qui à dæmone crebris exagitatus tentationibus victor evaſit: quem ſæpe ſub horrendis formis intrepidus conſpexit, & confuſum fugavit. Cui tandem, dum ultimum ageret ſpiritum Sanct. Bernardus vultu Angelico apparuit, eumque & totum Monaſterium benedixit dicens: *Hæ eſt domus mea, quam ædificavi: Dominus cuſtodiat eam in æternum, & in ſæculum ſæculi.* Qua benedictione vir pius roboratus, ſpiritum emiſit, & poſt obitum Beato Laurentio Claræ vallis Converſo, hilari vultu & pretioſis veſtibus ornatus apparuit; ſe ſummum gaudium, & æternã gloriam obtinuiſſe affirmans; ſeque tam pro illo, quam univerſa Eccleſia aſsiduè orare aſſeruit: cujus præclara merita crebra miracula comprobârunt. Deceſsit decrepita ætate, ea morũ excellentia, ut admirationi omnibꝰ eſſet, & vultum ejus non aliter atque Angeli intuerentur, *cum omnibus Admirabilis potius quã imitabilis videretur. Barn. de Montalbo, Bern. Brito, Menolog. Ciſt. Henriq. Ang. Manrique, Rob. Ruſca, lib. Vir. Ill. Ciſt. tom. 2. SS. Ord. &c.*

S. Gerardus à Farſa.

Dæmonibus inviſus.

Moritur.

Apparet in gloria.

Miracula.

B. Sebaſtian. Abb.

Genus.

Pietas.

Litter.

Converſio.

Virtutes ejus

In Hiſpania depoſitio Beati Sebaſtiani de Villos-lada, Abbatis Sanct. Martini Vallilſoleti, miraculis clari. Sebaſtianus apud Villosladam Ducatus Naxeriæ in Veteri Caſtella natus, patrem Petrum de Naxera, matrem Ioannam Lopeziam habuit. A puero Deum colens, litteris probè inſtitutus, eruditionis laude celeberrimus evaſit. Alcalæ litteris etiamnum cũ operam navaret, orta cum condiſcipulo rixa, viſum, rem Monomachiâ dirimere, adfuitque præſtituta certamini hora Sebaſtianus: cumque horas quatuor adverſarium expectaſſet nec quidquam, ad ſe reverſus, tamque imanis pœnitens ſceleris, mox de ejurando ſæculo cogitavit, cucullumq; in S. Mariæ Vallis Venatiæ Cœnobio amplexus; mira poſtea vitæ ſanctitate exſplenduit. Fuit Sanctiſsimæ Regulæ, & Conſtitutionum Cœnobii obſervan-

ſervantiſsimus. Abſtinentiæ deditiſsimus ſtudio, carnis eſu perpetuo ſibi interdixit, cilicio & catena ferrea carnem maceravit, multis annis, ter in hebdomade ſolis pane & aqua vixit. Orationis & Contemplationis ſublimitate totum ſe cælo immerſit; quibus intentus aliquando, Feſto Aſcenſionis Dominicæ, raptus in extaſim, tanti ſplendoris radios ex ore effudit, ut inſtar Moyſis, nemo in faciem ejus poſſet intueri. Summa obſervantia Beatiſsimam Virginem Matrem Admirabilem coluit. Humilitati inprimis ſtuduit; omnium eſſe, & videri minimus contendit; multasque Eccleſiaſticas dignitates, Abbatiam Sancti Petri de Montibus, Abbatiam Sancti Martini Regalis Madriti, Pontificatum Palentinum, aliosque honores conſtantiſsimè rejecit. Nec potuit tamen, prorſus declinare, quin tandem à Prælatis cogeretur humeros oneribus ſubjicere: Nam factus Prior Cœnobij S. P. N. BENEDICTI Vallis Oletanæ, deinde Abbas Noſtræ Dominæ de Bueſſo, poſtea S. Ioannis de Podio, demũ Sancti Martini Madritenſis, pridem rejectum honorem admittere juſſus eſt; quo in munere æternum de Ordine ampliſſimo meritus, Congregationem Hiſpanicam, Viſitator ejusdem Generalis conſtitutus, ſua induſtria ſcitiſsimè, ad perfectã, (juxta Regulæ præſcriptum) normam revocavit. Præco Divini Verbi, eloquentiæ vi, elegantia morum, & potentiſsima exempli efficacia, plurimos à vitiorum ſitu atque pedore extraxit; Confeſsiones autem piaculares excipiens, pari felicitate multos, eosque inter Clariſſimos nonnullos, mirificè convertit, promovitque. Quæ propter, Philippo II. ejusque ſorori Mariæ de Auſtria Imperatrici, multisque aliis Principibus valdè carus fuit, qui dubiis maximè in rebus, ejus conſilio nitebantur, & vix ab ipſo avelli ſeu abſtrahi poterant. Claruit multis & in vita, & poſt mortem miraculis; quam, ut plurima alia, Spiritu Prophetico, diſerte & diſtinctè prænunciavit. Obiit plenus meritis graviſsimis, in profeſto puriſsimæ Conceptionis, unicæ Tutelaris ſuæ Deiparæ Virginis An. C. 1597. mira cæleſtis odoris fragrantia non è corpore ſolum ejus, ſed & imagine ſeu effigie ejuſdem alicubi aſſervata prodigiosè emanante. Vixit annos ſexaginta. *Ex libro Inquiſitionis ſupra vita & miraculis ejusdem, opera Hugonis Menardi familiaris noſtri deprompta, AEg. Gonzalez Davila, Iepeſio, Antonio de Perez ejus in Abbatia S. Martini ſucceſſore, Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

Raptus.

Splendor oris prodigioſus.

Epiſcopatum & alios honores rejecit.

Fit Abbas.

Inſigne meritum.

Multos convertit.

Magni fit.

Spiritus prophet.

Miracula.

SEXTO IDVS DECEMB.

VIII. Decemb. F.

CONceptio glorioſæ ſemper Virginis Genitricis Dei Mariæ, quam quidem longè digniſsimam, tantæ Matris ac Virginis Feſtivitatem, longè ampliſsimo atque immortali cum merito, in orbem invexit, atque in feliciſsimo illo Angliæ Regno primum indixit, Magnus ille & digniſsimus Immaculatæ Ejusdem Conceptionis Aſſertor primus, Sanctus Anſelmus noſter, ex Monacho & Abbate Beccenſi, Archiepiſcopus & Metropolita Cantuarienſis; qui alia inter plurima, quibus honorem Benedictæ Matris ſolertiſſima induſtria promovere ſtuduit, Conceptionis puriſsimæ Feſtum, inter ſuos primum, ac deinceps, ut dictum eſt per Regna Britanniæ Vniverſæ inſtituit; cujus tanti Doctoris exemplo, tantique Feſti reverentia & æſtimatione, celebritas deinceps eadem longius latiusque propagata, & à Romanis Pontificibus approbata, recepta denique eſt, inſigni fidelium omnium gratulatione, ab Eccleſia univerſa. *Ex Vita S. Anſelmi, MSS. & Breviariis antiquis, Annal. noſt. Bened. tom. 2. Sacro-Sanct. &c.*

Concept. B. M. Virg.

Immaculatæ Conceptionis aſſertor I. S. Anſelmus.

Propagatio Feſti.

In Monaſterio Luxovienſi, Sancti Romarici Abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus eſſet, renuncians ſæculo, monaſtica etiam obſervantia cæteris antecelluit. Romaricus, Illuſtriſsimo natus genere, è Pharamundi Francorum Regis poſteritate, Patrem Romulphum habuit, Principem fama clariſſimum, & ob egregiam navatam operam, Theodoberto Regi perquam familiarem; matrem pari nobilitate Romulidam, qui Metenſi in urbe Palatium habuere. Capto & occiſo Theodeberto, eamdem fortunam Romulphus ſubiit, & Romaricus Princeps hæreditate ampliſſima exutus, ſupplex primum, à Brunechilde ſpretus, flexo precibus Numine, paulo poſt ab eadem reſtitutus, Comes inſuper Palatii in

S. Romaricus Abbas.

Mira ejus fortuna.

Clotharii II. ac dein filij Dagoberti aulam adſcitus eſt, & magni habitus. Ad ipſum cum aliquando Sanctus Amatus Luxovienſis Monachꝰ divertiſſet, ſumpta ab aureis atque argenteis in menſa lancibꝰ occaſione, de vanitate ſæculi adeo aptè diſſeruit, ut Romaricus gravi illico perituroruṁ faſtidio laboraret. Monachum proin Luxovii profeſſus, propoſiti ejusdem è famulitio ſuo, ſocios triginta habuit; quibus ille non aliter deinceps, atque Dominis ſuis humillimè ſerviit. Bona dein cum Abbatis ſui venia, ad Avendum (Caſtrum olim ſuum) profectus, ibidem virorum condere Monaſterium, ad radices autem montis ſeptem Virginum Cænobiola moliri aggreſſus, duodecim primum cuique Chriſti famulas aſſignavit & incluſit, quæ ſibi invicem pulcherrimo ordine & vicibus alternis ſuccedentes, dies noctesque laudes Divinas, nunquam interrupto Officii curſu continuarent. Miraculorum gloria, admirandus fuit. Ad religioſæ viduæ ædes cum diverteret, & ipſa admodum doleret, nihil ſibi cereviſiæ ſupereſſe, quod tam charo & ſancto hoſpiti propinaret, impletum illico dolium Zytho præſtantiſſimo eſt, ubi primum illud Romaricus ſigno Crucis conſignaſſet; quod multis etiam deinceps ægrotis, qui inde biberant, ſanitatem prodigioſè reſtituit. Aqua, qua ſe laverat ille, balneum ſibi parans monialis leproſa, mirè ſtatim liberata eſt. Fuit etiam ſpiritu prophetiæ clarus, quo Grimoaldi in Dagoberti Regis filium ſcelus, & dignam ſcelere pœnam prævidit prædixitque. Maxima ante obitum lætitia Deus ipſum cumulavit, dum extra ſe raptus, centum ſui Monaſterii Virgines, cum Magdeflede Abbatiſſa in gloria cæleſti triumphantes intuitus eſt, ea viſione haud levem Fundationis ſuæ fructum, & præmii ſe expectantis præguſtum præcipiens. Statim autem atque obiit, denſiſſima nube mons univerſus obductus fuit, quæ non prius diſſipata eſt, quam Monachi funebres cantus inciperent, ad ſacrum funus efferendum. Apparuit in medio nubis mire coruſcus, globus igneus, qui univerſis contuentibus recta in cælum ferebatur. Claruit Princeps Sanctiſſimus ſub An. Ch. 625. cujus ſacrum corpus tanto poſt, ſub annum nimirum CHRISTI 910. repertum eſt incorruptiſſimum, ita quidem, ut aliqua parte inciſum, maximam recentis ſanguinis copiam funderet, plurimis etiam tunc miraculis illuſtratum. *Ex vita Veter. MS. Monim. Montis Romarici, Hugone Menard. Franciſco Roſiers, Nicolao Serario, to. 2. SS. Ord. &c.*

Converſio.

Condit plura Monaſteria.

A Eterna laus.

Miracula.

Spiritus prophet.

Moritur.

Incorruptio longa.

Bellovaci Sanct. Hildemanni Epiſcopi & Confeſſoris. Fuit is Corbeiæ Gallicæ Monachꝰ, Sanctiſſimi Abbatis Adelhardi digniſſimus diſcipulus, ob præclaram vitæ ſanctitatem, ad Pontificatum Eccleſiæ Bellovacenſis evectus, quem honorem perfectiſſimo exemplo veri paſtoris, & diligentiſſimi omnium Patris, mirificè illuſtravit. Invidente autem communi plebis utilitati, tanti Pontificis auctoritati, cacodæmone, concitatisque ſuæ factionis inter homines conjuratis, inſimulatus Sanctiſſimus vir, machinationis alicujus adverſum Ludovicum Imperatorem, detentus in Cænobio Sancti Vedaſti apud Atrebates, ne ad Lotharii ſe conferret, Synodum ibidem expectare juſſus, eâdem poſtea apud Theodonis villam celebrata, innocentiam ſuam facilè probavit; & meritorum copia locuples, à morte, Sanctorum albo adſcribi meruit. Claruit A C. 835. *Ioan. Molan. Hugo Menard. Flodoardus, Ioann. Chenu, Claud. Rob. &c.*

S. Hildemannus Epiſc.

Scelere invidorum accuſatur.

Probat innocentiam.

In Luſitania paſſio Beatæ Ioannæ Abbatiſſæ Monaſterii S. P. N. BENEDICTI à Caſtris, quæ cum pro inſigni pietatis zelo, militum in quos incideret, graviſſima ſcelera plena charitatis & ſacri fervoris oratione conſtantiſſimè redargueret, ab iisdem immaniter trucidata Ann. Ch. 1383. ad illuſtriſſimam Martyrum laureolam in cælos evolavit. In cujus etiam diſcipulas, nimio furore ſuccenſi ſatellites, pari crudelitate deſævire contenderent, & in Cænobium ſanctiſſimæ Martyris impetum facerent, inſigni prodigio cæcitate divinitus percuſſi ſunt, & ſponſæ Chriſti mirabiliter præſervatæ. *Corona Lucida Henriq. Ang. Manrique, Bernardus Brito, tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Annal. noſt. &c.*

B. Ioanna Abb.

Martyrio coronatur. A.C. 1383.

SS. Virgines mirè ſervantur.

In Monaſterio Aureæ-Vallis, Beati Conſtantini, primi illius Monaſterii Abbatis. Conſtantinus, Melliflui Doctoris noſtri Bernardi diſcipulus, Monachũ apud Claramvallem profeſſus, ad Cænobium poſtea trium Fontium miſſus, cum vitæ merito, & ſapientiæ dono mirè emineret, digniſſimus habitus eſt, qui primus Aureævallis Abbas verè Aureus conſtitueretur, de quo, alia inter, ſic habent

B. Conſtantinus Abb.

Primus Abb. Aureæval.

ejusdem

ejusdem Cœnobii monimenta: Conſtantinus autem, non degener à Sanctiſſimo Patre Bernardo diſcipulus, ut nomine, ſic reipſa conſtans, ea qua apud Deum & homines præcellebat gratia, adeo in vultu potentium amabilis fuit, ut non modo à diverſis Epiſcopis & Principibus diverſa beneficia conſequutus, verum etiam à Summo Eccleſiæ Principe Innocentio II. quaterno diplomate ſit honoratus. Lætabatur ſub Conſtantini diſciplina ſterilis eremus & in verbis ſapientiæ, quæ procedebant de ore ejus, germinans germinabat. Potuit ſiquidem Pater Venerabilis deſertum ſuæ vallis delicias, & ſolitudinem inviam, florente Virtutum gratia quaſi hortum Domini; ex qua plenus dierum & meritorum, plures è ſuis diſcipulis relinquens ſui Magiſterii ſucceſſores, decimo quarto ſui regiminis anno, ad cæleſtem aſſumptus eſt Paradyſum, &c. An. Chriſti 1145. *Ioan. Bertels, Aubert. Miræus, Menolog. Ciſterc. Chryſoſt. Henriq. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Elogium ejus.

Obiit 1145.

Romæ Venerabilis Stephani VIII. dicti VII. Pontificis Maximi. Stephanus Romanus, Tendemundi filius, ex Monacho ad Pontificatum orbis maximum electus, in eo honore dignè ſe habuit, & Apoſtolico zelo, in vocandis ad fidem Chriſti gentibus, concitatis & miſſis eo Apoſtolis, inprimis meritus fuit. Cujus vita plena manſuetudinis & Religionis fuiſſe prædicatur. Electus eſt Ann. Chriſti 929. & exigentibus Italiæ & Romæ ſceleribus brevi ſubtractus, Ann. Ch. 931. ad ſuperæ patriæ requiem evocatus eſt. *Ex div. rer. Pont. ſcriptor. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ven. Steph. VIII. PP.

Verè Apoſtolicus.

Obiit 931.

In Monaſterio Aureæ-vallis Venerabilis Patris Bernardi de Montgaillard Abbatis, inſignis noſtra ætate ſyderis. Bernardus de Montgaillard, ex illuſtri Perſinorum apud Valcones natus familia, jugum Domini in Monaſterio Iulienſi anno ætatis 15. complexus eſt. Meruit perinſigniter, poſtremis hiſce laborantis mundi temporibus & præcipuis poſtremæ Ordinis noſtri poſt Beatæ memoriæ Ioannem de la Barriere Fundator, jubente nihilominus Clemente VIII. Pontif. Maximo (cui ſicut & Innocentio acceptiſſimus fuit) ab eo reformationis rigore avulſus, abſolutiſſimam ſuam obedientiæ virtutem, minimè levi argumento comprobavit. Anno ætatis decimo octavo, cum Henrici III. Francorum Regis ſummum Concionatorem Gallia univerſa obſtupuit. Hiſpania, Italia in tranſitu mirata eſt; Roma ipſa ſuſpexit; Belgium annos 40. maximo cum fructu & applauſu audivit. Sereniſſimorum Alberti & Iſabellæ Principum Aula Regia, ſeptem ferè luſtris Eccleſiaſtem coluit, & ab ejus ore mellifluo pependit. Oblatas Pamienſem & Andegavenſem Epiſcopales in Gallia inſulas, religioſa humilitate recuſavit. Alberti Pij juſſu, Nizellenſis triennium, poſtmodum Aureævallis tres ſupra viginti annos Abbas, utriusque, ſed hujus præcipuè, in utroque ſtatu nō tam reſtaurator, quam de novo Fundator dici merito potuit. Vir fuit præclaris animi & ingenii dotibus ornatus, eximiæ in conſiliis tam ſecundum Deum, quam ſæculum, prudentiæ, omni ſcientiarū, ſive ſacratiorū genere inſtructiſſimo, Divinæ & ſpiritalis doctrinæ Magiſter inſignis: ſpirituū diſcretione mirabilis, in pauperes liberalis, familiari converſatione blandō, in quoſcunque potuit beneficus, in eloquentia vix ulli ſecundus, hæreticos & vitiorum oppugnator acerrimus, Catholicæ Religionis aſſertor invictus; humilis, manſuetus; nulli gravis, omnibus amabilis. Magnam vitę partem unica in die refectione, plures Quadrageſimas bina tantum hebdomadis ſingulis, tenuiſſimi cibi guſtatione, noctes innumeras, breviſſimi libatione ſomni, nuda cubans humo, ſacro Bibliorum codice pro cervicali contentus, tranſegit. Poſt acutiſſimas annorum plurium nephritidis & arthritidis paſſiones, noviſſimum vitæ decenniū, patientia ad Medicorum etiam ſtuporem admiranda, in continuo traxit Martyrio. Perceptis Sanctiſſimi Viatici & Vnctionis extremæ Sacramentis, tres integras quibus ſupervixit ſeptimanas, ſacram quotidie mira devotione ſumpſit Synaxim, & conceſſum à S. D. N. Vrbano VIII. univerſale Iubilæum, triduo ante mortem in jubilo cordis eſt conſequutus. Cunctis autem Monaſterii rebus ritè diſpoſitis aſſiſtentibus ei RR. DD. de Caſtellione, de Stella, & de Columna Abbatibus, data Fratribus omnibus & petita viciſſim benedictione, inter ſuorum mœrentium manus, feliciſſimè deceſſit, An. Chriſti 1628. ætatis 65. profeſſionis 49. ſepultus, ut enixe contenderat ad Fratrum ſuorum omnium pedes, juxta gradus Dormitorii, cujus exequiæ incredibili populi concurſu, multa procerum frequentia, diverſarum Religionum Prælatis eo convenientibus, per triduum continuum magna pompa celebratæ ſunt.

Ven. Bern. Abbas.

Iubilæum percipit.

Reformator Ord. inſignis.

Obedientia ejus.

Quantus Concionator.

Epiſcopatus honorē recuſat.

Fit Abbas.

Laudes ejus.

Rigor vitæ.

Patientia.

Moritur 1628.

Exequiæ.

Apparet in gloria. Visus est post mortem non semel in magna gloria cælesti fulgore coruscus, Mellifluo Patre nostro Bernardo, & BB. Guerrico Igniacensi, ac Dionysio Clarævallensi Abbatibus comitantibus, multis miraculosis signis meritorum ejus evidens testimonium reddentibus. *Ex Menologio Chrysost. Henriq. tom. 2. Sacro-Sanct. Ordin. Annalibus nostr. &c.* Obiit I. Iunij, memoria huc translata.

Miracula.

Eodē die Cōmemoratio Beatæ memoriæ Nicolai de Prato, de qua nos multo cōmodius & dignius ex aliorum opinione 15. hujus ejusdem mensis.

Comm. B. Petri Villariensis. Eadem die, illustris Commemoratio Beati Petri Villariensis, ob celeberrimā gratiam eidem hoc ipso Festo Conceptionis, ab Angelorum Regina factam, quam sic narrat Chronicon Villariense: Quodam tempore, tertia videlicet die post festum Beati Nicolai, Regina cæli, *Deipara apparet.* Domina Angelorum, & Cistercien sis Ordinis Advocatrix specialis, apparuit ei dicens: Hodie fili, est Festum meum, unde magis te præ cæteris diebus, hoc die laudibus instare convenit, amplioribus præconiis vacare, & sublimioribus meditationibus invigilare. Cui respondens vir Domini, ait; O dulcis Domina, Festum istud nunc ignoravi, sicut & cæteras festivitates quando instare debeant ignoro. Quas cum scivero, devotus peragam, & *Festum conceptionis.* quoad vixero memoriter recolam. Requirente igitur eo à quodam Calendariū sciente, cujus illo die Festum esset, respondit, quod esset Festum Conceptionis B. V. Mariæ. Quo audito singulis annis idem Festum tota alacritate devotionis celebrare studuit, in quo & Dominus ei visitatione spirituali inenarrabiles consolationes & revelationes ostendit. Vnde aliquo tempore Ecclesiam ingressus, puri cordis devotione facturus sicut consueverat, in excessu mentis factus spiritus ejus *Visio mira.* rapitur: ductusq; in præsentia Iesu Christi ac ejus gloriosæ Matris sistitur. Quem Dominus reverentiæ, ac fervoris, & devotionis quam ad Matrem suā habuerat, admonens, ut debita ei fidelitate perseveraret hortatur. Ipsamque perpetuo cultu honorari ab eo cupiens, se Matris honore delectari, inseparabili vinculo demonstravit. Siquidem ipse Dominus Iesus, vices Sacerdotis & morem assumens, *Stupendus favor!* Matrem suam ipsi, ut moris est in facie Ecclesiæ sponsalia fieri, in perpetuum spiritualis conjugii fœdus desponsavit. Post quam horam corde & animo, in amorem Virginis gloriosæ liquescens, tanta devotionis dulcedine est affectus, ut ne quidem, nisi de Virgine, consolationes quantascunq; oblatas posset recipere, nec cogitationes qualescunque, quæ Virginem gloriosam non prætenderent, posset tolerare. Hæc loco cit.

Ordo Conceptionis B.M.V. Eadem die, Cōmemoratio Institutionis Ordinis sive Congregationis Sanctissimæ Monialium Conceptionis Beatæ Mariæ per B. Beatricem de Sylva sub Regula S.P.N. Benedicti & Reformatione Cistercien sium nostrorum. *De qua in Vita B. Beatricis, & Annal. nost. Bened. &c.*

QVINTO IDVS DECEMB.

IX. Decembr. G.

S. Cyprianus Abb. PEtragoricis in Gallia, Sancti Cypriani Abbatis, magnæ sanctitatis viri Cyprianus Abbas oppidi & Cœnobii Petragoricensis, magnificæ sanctitatis à Sancto Gregorio Turonensi nostro, plurimum deprædicatur. Per eum, inquit, multa Deus miracula in hoc mundo operari dignatus est. Nam manus debiles frequenter redintegravit, paralyticis gressum, cæcis restituit visum, tresque leprosos inunctos oleo, pristinæ reddidit sanitati; sed & *Miracula.* nunc crebro, super infirmos sanitates ostendit, si fideliter ejus tumulum expetant, aut illum exorent. Ita Greg. noster Turon. de Gloria Confess. cap. 100. *Claruit 560.* Claruit tempore refloreſcentis, opera Beatissimi P.N. Mauri, Galliæ univertæ. *Trithem. Petrus Equilin. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Bernardus Cardin. Parmæ Sancti Bernardi Cardinalis, & ejusdem civitatis Episcopi. Bernardus è nobili Vbertorum sive de Vbertis familia Florentiæ in Tuscia natus est. Calcata sæculi nobilitate, cucullum in sanctissimo Vallis-umbrosæ Cœnobio amplexus, sanctissimæ vitæ doctrinam singularem adjunxit, absolutissimum perfectionis Magistrum, Sanctum Salvium *Fit Monach.* Abbatem suum, diligentissimus discipulus, per omnia imitatus est. Per omnes a. suæ Religionis gradus ascendens, pari virtutum incremento crevit, & in locum postea Dominici ejusdem sui Cœnobii Abbas subvectus, Almario dein in ampliſſima totius Congregationis Præfectura substitui, & Generalis munere fungi meruit, quem honorē multū detrectavit, &

Digitized by Google

vit, & comunibus omnium Monachorũ lectus ſuffragiis, admittere invitus licet, & reluctans coactus eſt. Eum Vrbanus II. Beatiſsimus Pontifex, maximi fecit, & ſæpius Romam accerſens, tergiverſantem & deprecantem, de maximi momenti negotiis conſuluit. Verum intellecto, quod res erat, purpurei ſibi honoris titulos paratos, Romam rurſus, bis, terq; ab Vrbano necquidquam evocatus, humiliter ſe excuſans comparere noluit, donec adhibita à Pontifice Eccleſiaſtica cenſura, comparere cogeretur, à quo ſtatim Presbyter Cardinalis tituli S. Chryſogoni eſt renunciatus. A quo, & ejus ſucceſſore Paſchali II. multas Legationes imperatas, ſtrenuè & feliciter obivit, multoque nomine de Eccleſia Romana præclariſſimè meruit. Fuit acerrimus Simoniacæ Hæreſeos hoſtis, ad cujus everſionem operam inſignem paſſim navavit, eaque ex cauſa ad diverſa loca à Pontificibus deſtinatus eſt. Meruit eodem nomine æternum de Lombardia, de Parmenſibus cumprimis, quorum Vrbem ingreſſus, ut eam ab Hæreſis labe purgatam, ad Romani Pontificis obedientiam reduceret, ita illam pacatam & Catholicam reddidit, ut ipſa Legatos ad Pontificem veniam deprecantes, & obedientiam ſpondentes, Bernardũ ſibi Epiſcopum dari humiliter poſtulans miſerit. Annuit plenus gratulationis Paſchalis, qui tunc Vaſtallæ Concilium celebrabat, & Bernardus, invitus licet, ſumo omnium applauſu Parmenſium conſecratus Epiſcopus, eam Eccleſiam ſanctiſſimè adminiſtravit. Cum autem finis vitæ ſibi Divinitus revelatus appropinquaſſet; quem ſuis Monachis, quos apud ſe perpetuo retinebat, & conſuetis Ordinis exercitiis cum iisdem vacabat, prædixerat; ſacris munitus, inter pſallentiũ manus, ſanctam DEO reddidit animam Ann. Ch. 1133. in Eccleſia Cathedrali, non abſque populi & Cleri, viduarum maximè & pauperum, quorum præcipuam geſſerat, planctu ſepultus, multis poſt mortem, ad ejus tumulũ miraculis perpetratis à Numine illuſtratus; in quorum evidentiſſimam veritatem, & eminentiſſimam vitæ ſanctitatẽ inquiſitione diligentiſſima habita, meritiſſimus de Eccleſia Cardinalis, ſuma cum ejus ordinis, tũ univerſæ Vrbis atque Italiæ gratulatione, Sanctorum albo adſcriptus eſt. E miraculis celebratur, quod Padi fluminis impetum prodigioſe fregerit, cũ ille quamprimum obediret imperanti. Iuvit etiam oratione, altera vice Parmenſes in prælio contra Cremonenſes. Prophetico Spiritu multa prædixit, multaque alia mirabilia patravit. *Ex monim. Parmenſibus, Officio Eccl. Vallumbr. Ciaconio, Ferrario, Annal. noſtr. &c. Ranuccio Pico in Theatro SS. Parmenſium, &c.*

Magni ſit à Papa.

Fit Cardin.

Simoniacæ Hæreſeos profligator.

De Parmenſibus meritiſsimus.

Creatur ibidem Epiſc.

Mortem prædicit.

Moritur 1133.

Canonizat.

S. Baldæ Abb.

Iotro Monaſterio, in territorio Meldenſi Sanctæ Baldæ Abbatiſſæ. Fuit hæc ſoror Modæ conjugis Sancti Autharii, & Bethonis Patris S. Teutechildis, itemque Abobini patris Sanctæ Aguilbertæ, contempto autem ſæculi faſtu, vitam Monachicam ſub chariſſimis & ſanctiſſimis neptibus in Regali Cænobio Iotrenſi amplexa, grandæva demum, regiminis ſubire labores debuit, multasq; Regum Regi, Virginum ſponſo ſponſas adducens, plena ut annis ſic meritis, ſancto fine deceſſit. Claruit ſub Clothario II. Dagoberto I. Clodovæo II. & filiis Galliarum Regibus. *Ex monim. Iotrenſis Monaſterii, Gall. ſcript. Hugone Menardo, t. 2. SS. &c.*

Illuſtriſsimâ genus.

S. Vulphildis V. Abb.

In Comitatu Eſſexiæ in Anglia depoſitio S. Vulphildis Virginis & Abbatiſſæ. Hæc illuſtribus in Anglia orta natalibus, cũ Chriſto ſoli virginitatem & pulchritudinem ſuã dicare & conſecrare ſtatuiſſet, Regiis amoribus ſollicitè exambita inſigni triumpho de Rege Edgaro, qui ejus pudicitiam tentaverat, triumphans, multo licet labore, digniſſima fuga amorem potentiſſimi Principis eluſit, & mox Barckingenſi in Cænobio cucullũ amplexa, tanta vitæ perfectione refulſit, ut antiquiſſimis Sanctis, ob vitæ meritum comparata, toti Regno decus ſerum addiderit; tandemque Cænobii ejusdem Abbatiſſa effecta, quanto omnibus honore prælata, tanto ſublimius virtute emicuit. *Ex Guilh. Malmesbur. & aliis rer. Angl. ſcript. t. 2. SS. Ord. &c.*

Regios amores triumphat.

Antiquis Sanctis comparata.

S. Witmarus Suecorũ Apoſtol.

In Monaſterio Corbeienſi S. Witmari, Suecorum Apoſtoli & Confeſſ. Witmarus Monaſticæ perfectionis ſublimitate conſpicuus, cũ magnus ille Anſcharius ad Apoſtolatum è cælo his verbis vocatus: *Vade & annuncia gentibus Verbum Dei*, tanto labori & functioni ſe accingeret, ab eodem è perfectiſſima Monachorum multitudine præcipuè ſelectus per ingentia maris terræq; pericula, in gelidiſſimas & maximè barbaras regiones, prompto & hilari animo ipſum ſequutus eſt. Fuit incredibili in adverſis patientia præditus, animo planè intractus atque imperterritus, zelo ferventiſſimus, moribus

Laudes ejus

com-

Laboris Apostolici fructus.

comptissimus, in prædicationis denique labore, pedibus passim per ampliſſimas, & rigentissimas nivibus & glacie provincias discurrens, indefessus, perpetuis ferè jejuniis, ciborum penuria & cruditate exhaustus, solo spiritu valentissimus. Retulit tanti laboris, fructum in terris centuplum, in cælo imensum, conversione multorum millium longè meritissimus, tandemque tanta itinerum arduitate debilitatus, ad Monachici otij & contemplationis dulcedinem reversus, cum aliquamdiu sibi soli religiosissimè vacasset, & se ad occursum Domini strenuè præparasset, ad Apostolici laboris præmia evocatus, soluto corporis carcere emigravit. *Ex monim. Corbei. Vita S. Anscharii MS. Menardo, t. 2. SS. Ord. &c.*

Contemplationi se ad mortem parat.

S. Altfridus Episc.

Hildesheimij Sancti Alefridi Episcopi & Confessoris. Alefridus sive Altfridus perillustri natus genere, generosissimo sæculi contemptu Illustrissimus, Monachum in celebri Sancti Viti, Corbeiæ Saxonum Cænobio professus est. Inde ob tutam Virtutis opinionem extractus, & ad Cathedram Hildesheimensem subvectus, Ecclesiam, Vrbem, & Diœcesim illam immortalibus meritis mirificè demeruit. Ea inter Cathedralem Basilicam, sumptu, mole, opere, longè splendidissimam moliri aggressus, eam viginti sex annorum spatio felicissimè absolvit, & cum Augustissimæ Cælitum Imperatricis amore totus ferveret, illam ipsam Ecclesiam, æternum ejusdem sui Amoris monimentum voluit, & summa omniū gratulatione Magnæ Matris honori consecravit. Pari dein fervore Sanctissimi Patris nostri BENEDICTI consulens nomini, splendidum, eidem Basilicæ, Cænobium adjecit, & magna item contentione exstruens, ut omnes deinceps Cathedralis Ecclesiæ Canonici sub Regula ac professione ejusdem Sanctissimi Patriarchæ nostri, Numini diligentissimo studio servirent instituit, quibus ipse sanctissimæ vitæ exemplo mirificè præluxit, multosque suæ Virtutis æmulos atque imitatores strenuos habere meruit. Enituit alias inter virtutes, principe liberalitate, non sine summa omnium admiratione, qui quanto profusiorem in erogandis eleemosynis sciebant, tanto magis abundare conspiciebant, adeo, ut præter sumptuosissimam illam Deiparæ Basilicam, & juxta conditum Cathedrale Monasterium, plurimas alias sacras ædes, & splendidissima Cænobia exstrueret, atq; liberalissimè locupletaret, quæ inter potissimum Essense Virginum Monasteriū, Selgenstadense & Asuedense à fundamentis excitavit; sed & plurima alia, ex quibus celeberrimum illud Gandersheimense profusissimè dotavit; ut non tam Regia & Pontificia, quam celestis planè & prodigiosa, sancteq; prodiga ejus liberalitas videatur. Tandem tantis meritis gloriosus, genere, eruditione, atque super omnia, mira vitæ sanctitate celeberrimus, relicto ingenti apud omnes desiderio, immortalitatem exuta mortalitate induit, relicto Beatæ memoriæ Leutolpho successore, è Cænobio item Corbeiensi postulato, A.C. 877. in Cænobio à se fundato Asuedensi tumulatus. *Ex diversis rer. Sax. script. Monim. Hildesianis, Bruschio, Democh. Crantzio, Annal. nostr. Germ. Bened. & Aquila Imp. Bened. &c.*

Plurima condit Cænobia.

Merita amplissima.

Deiparæ addictissimus.

Cathedralet Monachi.

Stupenda liberalitas.

Obiit 877.

In Monasterio Claræ-vallensi Sancti Bartholomæi, fratris germani Mellifluī Doctoris nostri Bernardi, quinto è fratribus loco nati, qui opera fratris contempta sæculi nobilitate, cucullū amplexus adeo omni virtutum genere excelluit, ut ipse etiam celeberrimus Ordinis nostri Reformator Stephanus, singulari eum affectu prosequeretur, & super omnes diligeret. Cumque ad exstruendam Claram-Vallem cum Bernardo reliquos Fratres dimitteret, & à Beato Bartholomæo divelleretur, non sine lachrymis, in suprema hæc cum Valedictione verba erumperet: *Vade, inquit, in pace, fili mi, & rigoris primæ Vocationis tuæ memento, & amoris quo te in Christo prosequutus sum, & prosequor: & cum coram Deo majore cum fervore fueris, me ipsi commendare non desinas. Licet enim te cum Fratribus mitto fundatum Asylum hominibus pœnitentibus, memoriam tui de animo meo non delebo, sed semper pro tua salute Deum rogabo.* Ex quo facile de Virtutibus tanti viri sit æstimare. Vix rigor, quo se tota vita tractavit credibilis est: jejunia assidua, disciplinæ rigidissimæ quibus corpus subegit, donec laborum meta completa, Dominus illum in æternam quietem introduxit. *Menol. Cist. Chrys. Henriq. Gonzal. de Silva, Montalbo, Brito, t. 2. SS. &c.*

S. Bartholomæus.

Magni fit à B. Stephano Abb.

Rigor vitæ.

In Hispania memoria Venerabilis Patris Laurentii Gonzalez, Abbatis Vallisbonæ novæ Regularis Reformationis nostræ Cisterciensis splendidissimi luminis, & eximiæ Religionis atque Sanctitatis viri, qui post egregia atque admiranda pietatis opera, suam, & aliorum trium senum mortem

V. Laurent. Abb.

Mortem prædicit.

Digitized by Google

mortem prædicens, in morbum incidit: & cum jam ad ultimum vitæ perveniret, flexis genibus, oculis ac manibus ad cælum erectis, hilari vultu Fratres circumstantes alloquutus: *Fratres, Video gloriam Dei,* his ipsis cum verbis, beatum animum tradidit Creatori, An. Ch. 1591. cujus felicissimo in transitu multa acciderunt, quæ animi puritatem, & egregia pij Patris merita denotârunt. *Fasciculus SS. & Menol. Chrysost. Henr. Annal. nost. &c.*

Mors felicissima.

Obiit 1519.

In Monasterio Miciacensi Commemoratio SS. atque BB. ejusdem loci Abbatum & Monachorum.

QVARTO IDVS DECEMB.

X. Decemb. A.

S. Sindulphus.

VIennæ Sancti Sindulphi Presbyteri & Confessoris. Sindulphus Presbyter & Monachus, absolutissimum perfectionis Magistrum Sanctum Basolum nostrum Abbatem habuit; quem diligentissimè in omnibus sibi proponens, atque imitatus, in omni virtutum genere mirificè profecit. Contemplationis denique studio, *fraterna exacie ad singularem eremi pugnam* benè instructus, eremiticam vitam amplexus, vivum exemplar hominis verè mundo mortui extitit, & longis jejuniis, orationis assiduitatem jungens, irremissum corpori bellum indixit, quod gravi labore, ærumnis, & voluntariis animo, ipsi maximè contrariis suppliciis excarnificans, spiritui plenè subjugavit. Fuit invisus dæmonibus, de quibus plurimos & insignes triumphos reportavit, & ad bravium felicissimæ æternitatis vocatus, lætus denique ærumnis sæculi hujus valedixit, post annum Christi sexcentesimũ. *Rer. Gall. script. Monim. Vienn. Trithem. Baron. t. 2. SS. Ord. &c.*

Ex Monacho Eremita.

Rigor vitæ.

Clar. Ann. 600.

Deiparæ cultor.

Miracula.

Asinus de lupo triumphat.

Vanagloria natus.

Paupertatis studium.

Insigne elogium.

S. Sola Abb.

In Germania Sancti Solæ Abbatis & Confessoris. Sola, sive Solus, Anglus natione, professione Monachus, magni Germanorum Apostoli, primique Moguntinensis Ecclesiæ Archiepiscopi & Metropolitæ, Bonifacii lectissimus discipulus, eumdem ad Conversionem gentium in Germanias sequutus, Apostolici fervoris & laboris socium fidelissimum sese exhibuit. Eo autem apud Frisios Martyrii laureola donato, Sanctis Wilibaldo & Wunibaldo germanis fratribus, se adjungens, cum iisdem aliquamdiu in Vineâ Domini strenuè desudavit, & grandem sibi meritorum manipulum colligavit. Vt autem, convenienter nomini suo, solitudinis & contemplationis studio mirè flagravit, in eremum secedens, prope pagum Suala in Diœcesi Eistettensi, loco, qui hodie *Cella Solonis* dicitur, sedem fixit, & humili structura, exædificata sibi cellula, additoq; in honorem unicæ suæ atque universi Ordinis Tutelaris Deiparæ Oratorio, in mundo deinceps quasi extra mundum vixit, & Angelicam planè vitam instituit. Claruit insignibus & in vita, & post mortem miraculis: cæcum natum signo Crucis illuminavit; claudum quendam divina virtute erexit; surdum & mutum oratione curavit. Rarius illud, cum asello insidens in lupum ferocissimũ incidit; quippe asinus eo conspecto exhorrescens, concito cursu cum effugere moliretur, Sola desiliens, retentum asinum jussit in lupum irruere, qui velut ratione prædit9 imperata intellexisset, conversus illico, facto in lupum impetu, cum ipso mirum in modum congressus, calcibus dentibusque pugnando victor evasit, lupumque interemit, confluentibus ad duellum mirabile è vicino pastoribꝰ, magnoq; periculo eorum gregibus lupi hujus interemptione liberatis, quos DEI famulus, vanæ gloriæ metu, ne ante obitum suum rem evulgarent sedulo obtestatus est. Aucta est non multo post Cella ejus multa prædiorum accessione, quæ, undecunque adventantes regionum illarum incolæ pro remedio animarum suarum viro sanctissimo obtulere, quæque ille omnia Beatissimi Magistri sui Bonifacii, Fuldensi Monasterio subjecit, ipse autem paupertatis studio se totũ mãcipavit. Decessit vir sanctissimus, &, ut vetustissimus ejus vitæ scriptor habet, *Apostolis in omni actione sua penè consimilis*, Caroli Magni Augusti temporibus; cujus sacrum corpus, ut è tumulo levaretur, & vir dignissimus Sanctorum albo adscriberetur Altinus V. Eistettensium Episcopus, apud Gregorium IV. Pontificem Maximum obtinuit; quod repertũ viventi simillimũ, prorsus incorruptũ, cælesti insuper odoris fragrantia astantium omnium nares afflavit, & animos ad reddendas Domino gratiarum

Apostolicus vir.

Fit solitarius

Digitized by Google

vitio mancipavit, quibus ipſe ferventiſſimo & illuſtriſſimo vitæ exemplo, rectam perfectionis ſemitam oſtendit. Sanct. Anſelmi & Hugonis obitum cæleſti viſione prævidit & prænunciavit, cum ſplendidiſſimos duos thalamos apparari ſpectaſſet in cœlo, quorum alterum Cantuarienſis Archiepiſcopi, alterum Cluniacenſis Abbatis eſſe voce cæleſti edoctus intellexerat. *Ex Arnol. de Raiſſe Agiologio Brabantiæ, Francone Abb. Affl. t. 2. SS. &c.*

SS. Anſelmum & Hugonem morituros prædixit.

B Ioannes de Mervinia Martyr

Londini in Anglia, paſſio B. Ioannis de Mervinia, Monachi & Martyris. Ioannes, aliàs Robertus de Mervinia, Monachum in celeberrimo Vallisoletano cœnobio profeſſus, zelo propagandæ in Anglia fidei accenſus, ſanctiſſimæ noſtræ, quarti voti de fundendo, ſi Numini viſum, certe offerēdo Numine ſanguine & vita, Congregationi nomen dedit, & Duacum miſſus, in ſui Ordinis Collegio aliquādiu vivens, inſtructiſſimus inde ad pugnam, in aream Chriſti pugilum ſanguine rutilantem, atque etiamnum calentem atque fumantē hilaris deſcendit, nimirum in Angliam profectus, ſtrenuam Romanæ Eccleſiæ operam navavit, cujus unius fidem & traditiones ad ſalutem neceſſarias eſſe, ferventiſſimè prædicavit, & conſtantiſſimè aſſeruit. Tanta autem contentione & zelo in convertendis Hæreticis laboravit, ut inter omnes Religioſos, qui in Inſula tum Apoſtolico illi inſtiterant muneri, quoad laborem & fructum prædicationis penè Princeps judicari poſſit. Quinquies proin captus, iterumque Dei providentia liberatus, ſemper ad inſtitutam prædicationē, admirando fortitudinis, zeli, & conſtantię exemplo, imperterritus rediit. Sexta autem vice, inter Miſſarum, Feſto Conceptionis Deiparæ, ſolemnia, ut erat ſacris indutus veſtibus & aris aſſiſtens captus, & in judicium productus, admirabili magnanimitate coram Iudicibus cauſam Fidei reddidit, & in carcerem ſubterraneū detruſus, quarto Iduum Decembris, morti adjudicatus, & ad locum ſupplicij deductus, coram univerſo populo & Sacerdotē ſe, & Monachum S. P. N. Benedicti profeſſus, ſuſpenſus eſt, ac poſtea ex ſectis inteſtinis in quatuor partes diſſectus, cum alijs quatuor Catholicis, inter ſedecim latronēs, quorum unum in ipſo ſupplicij loco per breve colloquium convertiſſe dicitur, illuſtrem ſuum agonem conſumāvit. Cujus ſacrum corpus Londino Duacum Flandriæ Gallicanæ oppidum tranſlatum, ibi piè & religioſè aſſervatur. Qui & alij plures Angliæ Martyres, etſi nondum ſint canonizati, tantum tamen ijdem Gregor. XIII. Febr. rec. Pont. Max. conſtat detuliſſe, ut declaraverit illorum Reliquias, in conſecrandis altaribus adhiberi poſſe loco Reliquiarum Sanctorum Canonizatorum, cujus declarationis mēto fit ab Epiſcopo Tarraſone in Hiſt. Mar. Angl. Ang. de Raiſſe, Leander à S. Martino, Ant. de Iepes, &c.

Zelus eius.

Stupendū Conſtantiæ exemplum.

Morti adjudicatur.

Felicißime moritur 1610.

Reliquiæ eius quanti facienda.

In Polonia paſſio S. Sbignæi Abbatis & Monachorum Cœnobij Claræ-provinciæ Congregationis noſtræ Ciſtercienſis, qui unanimiter eadem fide, & æquali conſtātia pro confeſſione Chriſtianæ Religionis, crudeliter trucidati, palmam Martyrij promeruerunt. *Menolog. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. Syllab. Sanct. Polon. Franc. de Brivar. t. 2. SS. Ord. &c.*

Pl. SS. Mart.

Carraceti in Hiſpania B. Florentij ejuſdem loci Abbatis, magnæ prudentiæ & pietatis viri, *qui, ut Regulam S. P. N. BENE. DICTI quam voto ſe ſervaturum promiſerat, perfectius teneret*, ſe & Monaſterium ſuū ampliſſimæ & Sanctiſſimæ Ciſtercienſiū noſtrorum Reformationi ſubjecit, & egregijs ſanctitatis titulis decoratus, ex hac vita feliciter emigravit, cujus magno cū honore in hūc uſq; diē, memoria ibidem colitur. *Barn. de Montalbo, Henr. Manrique, Edmundus à Cruce, t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Florentius Abbas alius.

Celebris eius memoria.

Aquitiæ in Brabātia B. Iolentæ, cognomento Pœnitentis, quæ & ipſa efflorescēte Divina illa Ordinis noſtri reformatione Ciſtercienſi, laxiorem Cœnobij ſui Monaſterienſis ad Sabim, diſciplinam cū ſtrictiore SS. Regulæ obſervatione cōmutandam diffidens, ad illam ſe contulit, & prioris vitæ inertiam deteſtata, ſeveriſſimam & puriſſimam vitam inſtituit; horāque obitus ſui Divina revelatione, prævidens & prædicans, pijſſimè in Domino obdormijt. Poſt obitum vero S. Lutgardi apparens, ſe æterna in cœlo gloria donatam gratulabunda indicavit. *Arnold. de Raiſſe 9. Octobr. Thomas Cantiprat. Chryſoſt. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Iolenta pœnitens.

Apparet.

In Monaſterio Sithivenſi, Sancti Bertini, Beati Theodorici Abbatis, inſignium meritorum copia conſpicui.

Digitized by Google

erili decore & facie apparens Dominus: *Nunc*, inquit, *fili, non liberabo te, quoniã prius oportet me sanctã quadam familiaritate amoris, diem festum agere, cum amica mea Ida de Nivella Monialiin Rameya.* Quo dicto, venerabilis Ida repente puero assistens apparuit, ex cujus oculis & amicabili vultu grandes lachrymarum defluentes rivulos Christus pelvi aurea excipiens, inde pulcherrimã illam suam faciem abluebat, adstantibus Angelis, & candidissimũ linteũ ministrantibus, quo se se extergeret. Qua ex visione, viro DEI omnis tentatio fugata & velut detersa est. Sanctæ cuidã & illuminatissimæ Virgini, cui Dominus multa de Ida sua revelaverat, ipsum ꝓ gratijs dilectæ suæ concessis laudanti, & gratias agẽti: *Quid me laudas*, ait Dominus, *in his quæ dilectæ meæ, imo cordi meo facio? nunquid laudabitur homo, cum diligit cor suum aut animã, quam sic amat a natura, ut non possit non amare? Nunquid non Ida cor meum, & anima mea?* Cumq; pergeret illa orare: Quæso Domine, pro tua pietate custodi hunc amorẽ in æternum à te dilectæ tuæ dignanter exhibitum, & ab ea tibi ardenter redditũ. Tũc Dominus ad eam: *Cur tãtis*, inquit, *me pulsas precibus, ut custodiam cor meum? Nunquid homo, & cor eius, ab invicem possunt separari?* Quæ cum audisset illa, victa magnitudine suavitatis Divinæ, coacta est orationẽ suã interrumpere. Dubitans de sanctitate Idæ Religiosus quidam Sacerdos, monitus ab Abbatissa ad ipsam invisere, tertio cum ipsa ad fenestram Cœnobij alloquutus, cũ ambiguitas nihilominus illa de corde ejus non removeretur, & sacris aliquãdo operatus, pro removenda illa Dominum exoraret, vidit infra Missæ Canonem mirabili modo Venerabilis Idæ faciẽ, audivitq; vocem Domini dicentem sibi: *Ecce fili, quemadmodum ostendo tibi faciem Idæ exteriorem, sic ostendam tibi statim ejus interiorẽ, ut cognoscas Idam dilectam meam esse quasi fontem de terra iugiter emanantem, ad quem quicunq; venerit, ut exhauriat, haurit abundãter, & sine difficultate; talis est dilecta mea Ida, ad quam quicunq; venerint, cuiuscunque gravati angustia doloris & tribulationis, haurient ab ipsa, & impetrabunt levamem omnimodæ consolationis, nec tamen in ea minuitur, sed augetur usq; ad cumulum gratia devotionis.* Statim autem revelatione Divina cognovit, quanta compassione Ida omnes omnium calamitates in se traheret, & omnes necessitates aliorum qui ad se confluebant, cõgruis consolationib⁹ relevaret. Obstupuit visione tanta vir DEI, & Missæ officiũ devotissimè absolvens, multis postea diebus copiosam in se DEI gratiam persensit. Cũque renueret consolari anima ejus, nisi in proximo videret eam, cujus ei facies in altari ostensa erat, reversus ad eam invenit ægrotantem. Cumq; oculos defixisset in eam, visum est ei se videre ipsam in anima & corpore glorificatam, statimq; solo procumbens factus est in excessu mentis. Rapitur pari quamprimum excessu Ida, mutuoq; in cælo se contuentes, mirabili modo colloquuti sunt. Redditus autẽ sibi Sacerdos, & mox valedicto discedens, cum rogaretur, eccur cum Ida colloquutus nõ esset, colloquutum prolixè se esse fassus est, sed eo ipso modo, quo Sancti in cœlo colloquerentur. Quod ipsum à somno illo mirabili evigilans Ida respondit. Fuit in tanta gratiarum sublimitate stupẽda animi demissione humillima, adeo, ut siquid de virtutibus ejus & gratia aliis innotesceret, ipsa præ nimia verecundia, tantopere intra se erubescebat, ut, si fieri posset, sub terra occultari desideraret, cũq; de omnibus altè sentiret, & omnes Sanctos esse reputaret, se solam universis inferiorem & deteriorẽ corde & ore profitebatur. Obedientia similiter & potentia ad miraculum effulsit, charitate a. in DEUM & proximũ tota ignea fuit. Mirificè affecta ad sacram corporis Dominici refectionem, particulam aliquando sacrã, diu ægræ mulierculæ ore agitatam, cum præ debilitate illa deglutire non posset, & rejiceret, ipsa ut sumere liceret exorato Sacerdote, nihil abhorrens sumpsit, & mirabili desiderio ac gustu deglutivit. Fuêre potentissimæ ejus, tam pro vivis, quam defunctis preces, quibus plurimos infero præripuit, & flammis purgatricibus liberavit. Supremùm cum decumberet, nullis morbi molestiis satiata, ampliores sibi immitti rogavit, & impetravit. Quinta ante obitum die, rapta ante thronum majestatis, locum gloriæ sibi ab origine mundi præparatum intueri meruit, miro interim splendore dum in extasi esset facie ejus relucente. Rogata, an, si DEUM rogaret de hora exitus certificari, speraret ab eo edoceri? Nihil aliud respondit, quam, *se non diffidere de omni re, quæ in DEI potestate sit constituta.* Addiditq;: *aliquamdiu tantam in omnipotentia Dei se habuisse fiductam, ut si sponte, vel ab aliquo, in aquam profundissimã mergeretur, vel si contingeret vehementẽ de nubib. imbrẽ ruere, in medio imbris, imbrẽ se minimè sentire crederet, & in aquis vehementibus sine vitæ suæ periculo versari.* Decessit deniq; post mirabiles &

Insignis favor.

Mira visio

Idam cor suum DEUM appellat.

Mirus Dei amor.

Dubitans de eius sanctitate.

Visio mira.

Excellentia Idæ.

Longe iam aliter de Ida sentit sacerdos.

Stupenda res.

Mira colloquutio.

Eius humilitas.

Obsessos liberat. Numine illustrari meruit. Multis siquidem, miserrimè à dæmone obsessis, oratione & Crucis signo prodigiosam opem attulit, & importunum hospitem facili negotio proscripsit & profligavit; multis loquelam, cæcis visum, surdis auditum restituit. Sæpissimè in extasim raptus, Divina Mysteria contemplabatur. Rarum illud; *Solem ut aquila intuetur.* cum solem, clarissimè fulgentem, instar aquilæ, apertis oculis intueri solitus esset, & acie minimè obtusa Creatorem in creatura contemplari. Claruit insuper Prophetiæ dono, quo multa Abbati, & Monachis Hemmenrodensibus aperte prædixit. Denique, cum prius horam obitus sui Divina revelatione prædixisset, & cæteris indicasset, plenus meritis, relicta mira exemplorum fragrantia, postquam annis sex supra quadraginta solitudinem illam incoluisset, hâc ipsâ die sancto fine decessit Anno Ch. 1179. effulsit *innumeris* etiam post obitum *miraculis*, multisque in gloriâ, magnâ circumfusum luce spectabilem sè præbuit, eorumque studia, & vitæ cælestis desiderium mirificè exstimulavit. *Ob. 1179.* *Innumera miracula.* *Ioan. de Assignii, Aubert. Miraus, Cæsar. Heisterbac. Chrysost. Henriqu. Ang. Manrique, Petrus Cratepol. Robert. Rusca, Arnold. Duac. Monim. Hemmenrod. tom. nostr. 2. Sanctor. Ord. &c.*

PRID. IDVS DECEMBR.

XII. Decembris. C.

S. Vicelinus Episc. ALdenburgi, S. Vicelini Episcopi & Cõfessoris. Vicelinus, Sigebergensis celeberrimi illius Cœnobij Monachus, inter perfectissimos ej° loci viros, insigni vitæ sanctimoniâ exsplenduit; ob quã Cœnobio extractus, & Aldenburgẽsis Cathedralis Ecclesiæ Pontifex renunciatus, urbẽ *De Episcopatu bene.* & Diœcesim illã egregijs meritis insigniter demeruit. Nec contentus finibus suis, zelo ppagandæ fidei ferventissimo accẽsus, contẽptis diuturnis & maximis laborib°, itinerũ difficultatib°, sumptib. penuria, *Sclavorum & Vvandalorum Apost.* siti, algore, & fame, quin & variis vitæ periculis, ad Sclavos & wandalos Ecclesiæ gremio aggregandos sè totũ cõvertit; & Idolis, atq; Idolorum templis funditus eversis, multis sudoribus, barbaros illorũ animos, ad prioris vitę detestationẽ, & veritatis agnitionẽ traduxit. Nec minori felicitate, in Holsatia prædicavit, & spectatissimam illam provinciam Christo lucratus, *Idem Holsatia.* post longos atque immensos penè labores, fructu uberrimo dives, corpore consumãtus, felicissimum animum Creatori suo reddidit. Sclavorum, VVandalorũ, & *Patronus sua Ecclesia.* Holsatarum Apostolus merito appellat°, & Patronus deinceps Ecclesiæ suæ, cui vivens præfuerat, à morte salutatus. Claruit *Ob. 1141.* vir sanctissimus An. C. 1141. *Ex Helmoldo, Cranzio, Cratepolio, Arnoldo Duac. Annal. nost. Bened. Aquila Bened. &c.*

S. VValericus Abb. Apud Ambianum, San. VValerici Abbatis, cujus sepulchrum crebris miraculis illustratur. VValericus mediocri genere apud Arvernos natus, audiens nobiles genere pueros ad scholas mitti, & disciplinis liberalibus atque litteris institui, nobilitatem animi sumpsit probans; ipse sibi tabulam concinnavit, & ut Alpha-betum sibi quispiam in eâ consignaret, enixissimis precibus puer contendit, atq; impetravit. *Pueri docilitas.* Quod, assidua versatione atque meditatione, cum ovium, quas pascere jussus erat cura, non solum perfecte addidicit, sed & Psalterium integrum, cũ admiratione omnium, ex ordine memoriæ cõmendavit. Antisiodorensi primũ, patre invito, in Luxoviensi dein Monachicam *Fit Mon.* sectatus vitam, tantis profecit virtutibus, ut rara miraculorum gloria, paulo post eluceſceret; aliqua inter, rarissimo prodigio, defunctum, quem miseratus in patibulo pendentem inde solverat, effusus in preces ad vitã revocaret. Vimacense Cœ- *Condit. Vimacense Monast.* nobium ipse condidit, ibiq; multos Christo filios genuit, & sanctè educavit. Spiritu Prophetico imprimis claruit; culpas absentium Fratrum, in spiritu intueri meruit; varij generis morbos, solo Crucis signo, sive etiam sola salivâ, sive sputo suo curavit; multa mira, & magna prodigiosè effecit. Sed & Apostolico inflammatus zelo, idololatriæ reliquias, & stultas atq; impias superstitiones, admirabili constantia, impietati obnixus sustulit, aliaque inter, celebri admodum superstitiosis, & frequenti accolarum concursu, spectatissimo loco, truncum quendã, prophanis & sceleſtis imaginibus insignem funditus eruit, & mox ingenti cum fragore mirè dissipatum, indignante graviter Infero, minutatim confregit. Concitatos autem à pessimis genijs accolas, & strictis ensibus *Gentiles convertit.* accurrentes, minimè expaveſcens, ab immanitate non solum ad miram mansuetudinẽ illico deduxit, sed & ad Vnius Ve-

ri numinis cultum gentiles convertit, & Ecclesiæ aggregavit. Rigore penè incredibili vitam egit, perpetuumque odium ac bellum carni & voluntati propriæ indixit. Humilitate & benignitate tantis fuit, ut humanum modum excedere videretur. Tanta item in pauperes charitate & liberalitate ferebatur, ut vestimenta propria, ut erat indutus, sibi detrahens, omnes insuper Cænobii facultates in eosdem erogaret. Quiritantibus super hoc Fratribus: *Istuc*, inquit, *filii, fecistis enim; itaque pro comperto habeatis: quicunque prompto animo petentibus tribuit, quidquid à Domino petierit, citius id illum impetraturum.* Tantæ autem lenitatis fuit, ut aviculæ indomitæ, absque ulla formidine ad ipsum convolarent non solum, sed & contrectari se, quoties libitum ei esset, libentissime permitterent, imo certatim sese ingerentes, gratiam quasi ejus emendicarent, & cibum de manu ejus sumerent. Fuit vultu sereno admodum atque hilari, sermone compositio, corpore gracili, statura procera, oblongis digitis, oculis venustis, & quamvis pallidus & macilentus (utpote totas frequenter hebdomades omni cibo abstinens, vinoque perpetuum sibi interdicēs, nisi in hospitum gratiam subinde gustaret) mira tamen & rosei coloris elegantia, nec non fulgore cælesti radiabat, tunc inprimis, quando Prophetico spiritu futura prædicebat, sive etiam miracula patrabat. Paulo ante mortem, sepulturæ locum sibi ipse designavit, & grandium meritorum copia locuples ad præmia æternitatis concessit, sub. A. Chri. 660. etiam à morte illustrissimis miraculis servi sui sanctitatem DEO comprobante. *Ex vita per æqualem, t. 2. SS. Ord. Annal. nost. Bened. Trithem. Arn. Duac. Iepes, &c.*

Virtutes eius.

Digna observatione monitio

Avicularū erga ipsum amor.

Depingitur vir Sanct.

Spiritus prophet.

Obiit. 660

Eadem die, Sancti Gregorii, Sanctissimi & Admirabilis Patris nostri BENEDICTI lectissimi discipuli, Monachi Casinatis, qui à tanto Magistro absolutissimæ perfectionis studiis felicissime exercitatus, tanti ab eodem est factus, ut dignus videretur, qui recens conditi Tarracinensis Cænobii initia, sua vitæ sanctimonia initiaret; quod ipse S. P. N. mirabili planè modo Cænobium, tam procul positis discipulis, designavit, & ut Magnus noster Ecclesiæ Doctor, capite 25. libri Dialog. 2. narrat, loca singula ubi quid ædificare debuissent, *subtiliter* descripsit, (multis deinceps Theologorum in ea *subtilitate* enodanda diu & multum desudātibus.) quo tam commode designato loco Gregorius optimè usus, longè spectatiorem ideam, alteram scilicet ipsiusmet Sanctissimi Patris sui imaginem sese exhibuit, & æternum admirabili sua sanctitate, non Cænobio solum illi, sed Vrbi spectatissimæ, & universæ provinciæ addidit, ut de ipso haud immerito, tota Terracinensium posteritas glorietur, tantique Tutelaris sui Patrocinio confidat plurimum, æternumque sibi gratuletur. Monim. Terracin. t. 2. SS. Ord. &c.

S. Gregorii.

Prodigiosissima Idea

Terracinæ gloria.

In Germania, natalis Sanctæ Agathiæ Monialis Weinbrunnensis, lectissimæ, Magnæ illius Abbatissæ Liobæ discipulæ, quæ, meritissimis illis Germaniæ nostræ Apostolis, Bonifacio & sociis, in Conversionem gentium strenuè incumbentibus, ferventissimis non solum orationibus, efficacissimè cooperata est, sed & ferventissimo sanctissimæ vitæ exemplo, speculū Orbi facta, post multa virtutum opera, in gaudium Domini exultans introivit. Annal. nost. German. Aquila Bened. t. 2. S. Sanct. Ord. Andr. Bamberg. &c.

S. Agatha Monialis.

In Monasterio Villarensi Beati Franconis Monachi. Franco, nobili Archenensium Equitum genere ortus, domi militiæq; clarus, cum Cruci, bello Sacro, nomen dedisset, utroque filio comitatus in Syriam abiit, & re fortiter contra Sulthanum gesta, cum uterque filius generose Sanguinem pro Fide Catholica asserēda propagandaque profudisset, ipse plurimis perfunctus periculis, sæpe ab hostibus circumdatus, sæpe graviter laucius, fame, siti, æstu, frigore varie afflictus, invicto semper animo perstitit, & quod Christi amore ea omnia perferret, inter lucra, & gaudia accensuit, donec reversus in patriam, arma cucullo, sæculi gloriam Christi paupertate permutaret. Excelluit insigni observantiæ Monasticæ Zelo, & post vitæ reliquum sanctissimè exactum, lethali morbo correptus, & morti vicinus, plenus gaudio fiduciaque vitæ æternæ consequendæ, Cygni in morem, qui extremo vitæ periculo propinquus, cantu suavissimo propinquæ mortis tædium doloresq; procul repellit, miles verè generosus, inter exultationis cantica (*Canticum*, ait vitæ scriptor, quoddam, Fratribus maudi-tum cæpit dulciter intonare) exultans & laudans, inter canendum obiit. *Herībert. Ros-Weydus, Arnold. de Raisse, Iozn. Bapt. Gramaye, Aub. Miræus, t. 2. SS. Ord. Aquila Bened. &c.*

B. Franco Eques.

Gloria bellica.

Fit Monachus.

Cauens moritur.

In Hibernia, natalis Beati Bernardi Treiur, Monachi B. MARIÆ de Samaru,

B. Bernardus Mart.

ria, qui ab Hæreticis captus, cum Catholicam Religionem palam confiteretur, eamque constanter defenderet, capite plexus, Martyrium glorioſiſſimè conſũmavit, Anno. Christ. 1606. *Analect. Hibern. Menolog. Chryſoſt. Henriq. Annal. noſt. & tom. 2. SS. &c.*

SS. & BB. Vallumbroſani.

Eodem die insignis Commemoratio omnium Sanctorum atque Beatorum Sanctiſſimæ Congregationis noſtræ Vallumbroſanæ, quorum incredibilem sane numerum fuiſſe, facile eſt colligere, cum ex perpetuato, à ferventiſſimis ejuſdem mirabilis Reformationis initiis, aliquot ſæculorum decurſu, Regularis diſciplinæ, & Conſtitutionum rigore, tum ex tanto Præſidentium tam Generalium, quam particularium, ſanctitatis fama celebriũ numero, ut qui unius huius Sacræ familiæ noſtræ ſplendorem, merita, & fervorẽ conſideret, non poſſit non totus obſtupeſcere, & magnalia DEI ac miſericordiam, in tanta ſanctorum multitudine laudare, & deprædicare. *Ex Annal. noſt. Benedict. t. 2. SS. Ord. & Monim. Vallumbr. Arn. Duac. &c.*

Ingens Sãctorum copia.

IDIBUS DECEMBR.

XIII. Decembris. D.

S. Iodocus Rex.

IN pago Pontino Sancti Iudoci Confeſſoris. Mirandum contempti Regii faſtigii, ſceptri & purpuræ exemplum, Iodocus de ſe ſe univerſo exhibuit, Iudicaële nimirum ſive Iuthaele fratre Rege, Regno Britanniæ Armoricæ ſe abdicare parante, ut Cœnobium ingrederetur, & Iodoco Regnum offerente; cum hic octo ad deliberandum diebus poſtulatis, pia fraude fratrem prævenies, clam ipſe, ne quid impedimenti obiiceretur, ad Sancti Maini Cœnobium (quo ſe jam ante Rex pater incluſerat) contugit; ita ſecum reputans: ſi regnandi conditio ejuſmodi eſſet, ut eam relinquere patri ac fratri expediret, ne ſibi quidem expedire ut eam acciperet. Monachum proin eodem in Cœnobio profeſſus, inſigni vitæ ſanctitate multo plus nominis, quam Reges univerſi majeſtate & potentia, conſequutus: *in carne*, teſte Florentio Abbate, *præter carnem vivens*, eà quidem puritate vixit, *ut Angelus eſſe, non homo videretur.* Peregrinandi poſtea deſiderio, an etiã Fidei propagandæ incenſus, adjunctis undecim propoſiti ejuſdem ſociis, Pontinum deveniens, à Duce loci illius Haymone perbenignè exceptus, & detentus eſt; qui cæteris undecim cum benedictione abire permiſſis, cum in Iodoco ſpecialem Numinis gratiam ſuſpiceret coleretque, ipſũ Sacerdotii munere initiari fecit, & ſeptẽ annis Sacellum ſuum curare juſſit. Quo tempore exacto, cum ſacræ Contemplationis otium inhiantius exambiret, inde ſe ſubtrahens, in nemore quodam (haud longè hodie à Monaſterio ipſius Domp-Martinenſi) in timbus Arteſiæ, ad Alteyam fluvium ſe condidit, ibique octo ferè annis commoratus eſt. Claruit rara miraculorum gloria, tanta ſua innocentia ipſis etiam feris beſtiis innoteſcens & dilectus, adeo, ut diverſi generis volucres, quin & piſces, ejus conſuetudine delectarentur, de manibus ejus eſcas acciperent, nulloque terrore abigi poſſent. Excelluit & mira in pauperes charitate, ita ut de craſtino, deque ſeipſo, nihil ſollicitus, omnia quæ haberet in illos effunderet. Die quadam, unicum, quem habebat, panem in quatuor partes diviſum Chriſto Domino, in ſpecie pauperis, quater variis formis apparenti, diſtribuit; diſcipulo ejus obmurmurante; cum ecce vidit quatuor naviculas, in alveo fluminis victualibus onuſtas; quo factum eſt, ut abunde ſancti viri liberalitas ſit compenſata. Verum longè lateque miraculorum ejus & ſanctitatis percrebeſcente fama, plurimis undique ad eum pro ope confluentib⁹, eaque prodigioſiſſimè recepta, nomen ejus deprædicantibus, honoris, ut [illegible], intolerans, Rimiacum, atque inde eadem ex cauſa, alio, atque alio tranſmigrans, nihil in vita magis, quam celebrari exhorruit; donec vocante Domino, vita ſanctiſſimè tranſacta, ad triumphos æternos evolaret. Deceſſit mortis genere longè feliciſſimo, prodigioſa nimirum è cælo voce, his verbis, dum Sactis ad aram operaretur, evocatus: *Quia paterni Regni pro me refutaſti culmina, præparavi tibi coronam inter Angelorum agmina, eroque loci hujus in quo reſolveris Defenſor & Cuſtos.* Præter auditam hanc cælitus vocem, multa in populi frequentia, viſa etiam in aëre manus, quæ Iodocum in oculis omnium conſignans, benedictione eumdem Divina confirmavit. Obiit vir Sanctiſſimus Idibus Decembris A. C. 653. cujus ſacrum corpus, ſexaginta

Insignis & pia ambitio

Fit Mon.

Peregrinatur.

Detinetur.

Secedit in ſolitudinem

Volucres, piſces et familiares.

In pauperes liberalitas.

Chriſtus forma mẽdici quater apparet.

Honoris fuga.

Mors eius glorioſa.

Vox cælo delabitur.

Obiit 655.

ginta post annis, ita salvum repertum est, atque incorruptum, ac si Spiritus vitæ in eo foret. Recensendis ejus à morte miraculis imparem se fatetur Florentius; rariora illa pauca, quæ ex innumeris numerat; quibus plures ille mortuus vitæ reddidit, eosque inter partim suspendio, partim aqua suffocatos, aut alio quovis mortis genere extinctos: *quorum quidem*, aut idem Vitæ ejus celebris & æqualis scriptor, Ioannes nomine, per biduum aquis mersus, adhuc penes nos est Monachus, ut, facilè, quales collegas mortuorum, resuscitatoris discipulos fuisse oporteat, cautos sanè & eximios arbitremur. *Ex vita per Florent. cit. t. 2. Sanct. Ord. Monin. Pomp. Martin. Monasterij item S. Iodoci supra mare, Annal. Bened. &c.*

Mortuorũ mirificus resuscitator.

S. Authbertus Episcop.

Cameraci in Gallia, Sancti Authberti Episcopi & Confessoris. Authbertus ex Monacho Luxovienti, Cameracensium Pontifex & Atrebatensium, honorem illum summa cum dignitate gessit, & de Belgio universo immortaliter meruit. Fuit tantus ornatus virtutibus, ut depositio Regalis excellentiæ fastu, cum Dagobertus ille potentissimus Galliarum Rex, nõ tantum familiarissimè diligeret, sed & suspiceret mirum in modum atq; revereretur, ab eoque hospitio recipi, ejusque alloquio frui, summi beneficij loco duceret. Educavit, bono Ecclesiæ universæ, sanctissimos discipulos plures, quos inter Beatissimi Landelinus, & Vincentius Nadelgarius maximo cum fructu Belgicarum inprimis provinciarum, præcipuè effulsère. Fuit insigni animi puritate præditus, ut corporeis etiam oculis Angelos clare intueretur. Transtulit Sancti Vedasti corpus, in locum cœlitus designatum, atque ibidem longè celeberrimum illud atque potentissimum Vedastinensium Cœnobium extruxit, quod postea Sanctorum & Doctorum Belgij Seminarium extitit inexhaustum, in hodiernum usque diem multo nomine famosissimum. Mortuus est Authbertus Anno Ch. 690. cum plurimis annis Basilicæ utrique Atrebatum scilicet & Cameracensium, sanctissimè præstitisset, ob insigna merita, inter præcipuos Belgij Tutelares cooptatus. *Chron. Camer. Georg. Colvenar. Aubertus Miraus, Ferreol. Locrius, Claud. Rob. & plurimi rerum Belg. script. Annal. nost. &c.*

Dagobertus Rex magni ipsum facit

Angelos corporeis oculis intuetur.

Ob. 690.

Patronus Belgii.

In territorio Argentoratensi Sanctæ Othiliæ Virginis. Otthilia Adelrico sive Attico Duce patre nata, Regio Francorum Regum orta genere, æternum patriæ decus addidit. Insigni pomparum sæculi tacta fastidio, cucullum amplexa, in eo miram vitæ indepta est sanctitatem. Altitonensis, quod pater ejus condiderat, Cœnobij Abbatissa effecta, mirum quantos una mulier cœlo manipulos intulerit, cum paulo post trecentas triginta sacras Deo Virgines, exempli sui diligentissimas æmulas & discipulas numeraret. Vacavit continuis fere jejunijs lectissima Princeps, vigilijs præterea atque orationibus perpetuo addicta. Misericordiæ opera, ut propria habuit, ejusmodi exercitijs visa mirum in modum semper delectari. Dono lachrymarum adeo effusè à Deo cumulata est, ut planè exundaret, utque commendando supra omnia miracula exemplo, lapidem cui oratus incumbebat, assiduo illarum fluento excavaret. Præter innumera autem, quib⁹ post mortem præcipuè à Numine illustrata est prodigijs, patrem suum Atticum, assiduis precibus & lachrymis, è Purgatorij ultricibus flammis liberavit. *Ex vita lib. sing. excusa & apud nos Manuscript. Cratepolio, Chronico Alsatiæ, Annal. nost. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

S. Othilia Regii generis Virgo.

330. Sacrarum Virg. Abb.

Lachrymarum donum mirabile.

In Cœnobio Laurisheimensi depositio Beati Tassilonis, ultimi Bojorum Regis, qui à Carolo Magno Galliarum Rege, aliquot prælijs victus, captus, exoculatusque, in Monasterio Sancti Nazarij Laurisheimensi cucullum induit, & votis se Monachicis adstringens, humillimà Conversorum Fratrum viram studiosè amplexus est. Comedens proin in sudore vultus sui panem suum, paupertatẽ Christi humilitatemque adeo feliciter imitari studuit, ut eximiam vitæ consequutus perfectionem, innumeris post mortem clarus miraculis, Sanctorum albo, ut nonnulli contendunt, adscribi meruerit. Eum de nocte, Angelorum ministerio deduci, & sacra altaria venerari, ignarus quis esset (adeo sui dissimilis erat) idem Carolus Magnus Imperator conspexit, cum suo more ante nocturnas Monachorum preces in templo excubaret; compertoque Tassilonem Regem esse, quem ipse tot antea prælijs expertus, victum denique exauctoraverat, oculisque orbaverat, vehementer attonitus, viro sanctissimo supplex fact⁹, humillimis precibus veniam rogavit & facilè a feliciore Monacho quã Rege impetrans, ejus precũ suffragia enixius imploravit, & meruit. *Ex vita t. 2. SS. Atthanale Eisengr. Matthæo Radero, Arnoldo Donac. Annal. nostr. Germ. & Benedict. Aquila Imper. Bened. &c.*

B. Tassilo Rex conversus.

Humilitas ejus.

Felix cæcus Angelos duces habet.

Supplex fit ipsi Carolus Imp.

Con-

Conditus est Laurisheimij, ubi sequens legitur Epitaphium.

Conditur hac fovea, quem pie Christe bea,
Theſſilo Dux primùm, pòst Rex Monachus sed ad imum.
Idibus in ternis decesserat iste Decembris.

Ex quo crediderim 11. Decembris decessisse, nisi fortè hæc dies sit translationis sive Elevationis alicujus.

B. Nicolaus Mon. In Sicilia Beati Nicolai Monachi Netini Sacræ Congregationis nostræ Cisterciensis fulgidissimi syderis, miraculorum gratia, & sanctitatis opinione celeberrimi. *Franciscus de Brivar. cit. in Menolog. Chrysost. Henriquez. 2. Sanct. Ordin. Monim. &c.*

S. Tibba V. In Anglia, Monasterio Chineburgensi Sanctæ Tibbæ Virginis. Tibba, alijs Cibba, Regij generis atque splendoris cõtempta præcipuè effulsit, sanctasq; cognatas suas Chineburgam & Chinesi-widam Pendæ Merciorum Regis filias, in eodem Religionis proposito strenue sequuta, parem quoque in cucullo indepta est vitæ sanctitatem. Cujus sacræ olim corporis Reliquiæ, cum Beatis illis sororibus asservatæ fuerunt in Cœnobio Medeshamstadensi, quod postero tempore Petroburgum est appellatum; celebrisque admodum memoria ibidem quotannis est habita. *Ingulphus Abbas Croyland. Edovard. Mayhewvv, Nicol. Harpsfeld. tomo 2. Sanctorum, &c.*

Regij generis.

B. Mencia Prioriſſa. Eodem die Beatæ Menciæ Prioriſſæ Monasterij S.P.N. *BENEDICTI* à Castro, quæ ab ipsis Conversionis primordijs, uberrimos in omni sanctitate fecit progressus, miroque pietatis ardore succensa, reliquas sorores virtutum exemplo, & Regularis disciplinæ acuratiore ad normam Cisterciensium nostrorum observantia antecessit. Silentium summopere coluit, orationi indefesso studio se dedit, & corpus suum continuis jejunijs, cilicijs & disciplinis rigidè castigavit. Horam obitus sui, Divina revelatione cognovit, quã Ecclesiæ Sacramentis munita avida expectavit, & inter cœlestium Spirituũ occursum, qui ejus migrationi visibiliter interfuerunt, animam reddidit Creatori. Super cujus tumulũ per multos dies miræ claritatis splẽdores apparuerunt, multisque alijs signis gloria ejus universis innotuit. *Menolog. cit. Henriq. Bernar. de Brito, tom. 2. SS. Ord. &c.*

Studia eius

Morienti Angeli visibiliter adsunt.

Romæ depositio Venerabilis viri Dionisij à Sancto Bernardo, Fratris conversi sanctissimæ Congregationis nostræ Fulensis in Monasterio Sanctæ Potentianæ, de quo ita Carolus à Sancta MARIA in Catal. Fulensium Sanctitate illustrium: Frater Dionysius à Sancto Bernardo, ex Helvetia oriundus, Donatorum nostrorum, qui videlicet simplicem obedientiæ promissionem emittunt in Congregatione, simplici & prompta obedientia dilectus DEO & hominibus, silentij & mortificationum omnium amator ferventissimus, aliquot annos Congregationem ædificavit exemplo. Quadam autem die cum in oratione coram DEO Spiritũ totis viribus effunderet, audivit vocem de cœlo dicentem sibi: Dionysi Frater, dispone conscientiæ tuæ, morieris enim brevi, dimissa tibi sunt peccata. Retulit ipse, quod audierat, inter Cõfessiones superiori suo, qui se hæc parvipendere simulavit, sed octo pòst diebus ægrotavit, & Sacramentis maxima devotione, & insolita ædificatione sumptis, intra paucos dies è vita migravit, in Monasterio Sanctæ Pudentianæ de Vrbe. *Ita Carolus cit. t. item Sanctor. Ord. &c.*

V. Dionysij conversi.

Obedientia & silentii studium.

Vox cæli delabitur.

B. Lucia Virgo. Eodem die solemnis memoria B. Luciæ de Stifonte Camaldulensis lectiss. Virginis, Fũdatricis Monasterij, S. Christinæ silentij inprimis studio, magnisq; virtutib⁹ eximiæ, quæ cum & animi & corporis admiranda polleret pulchritudine, à juvene quodam Nobili observata & adamata, cũ hîc perspecta Virginis sanctitate, nihil tentare præsumeret, desperãs in peregrina se loca contulit, ubi captus à Turcis, & Christum negare seu mori jussus, recordatus Luciæ, cum hæc interea diem jã suum obijsset, ei se commendavit. Mox in somnum abreptus, prope Monasteriũ Luciæ consistere sibi visus, revera constitit, & sonum campanarum audiens ab apparente Lucia monetur ad tumulum tuũ compedes ponere & gratias redemptionis agere, quod & magna præstitit animi lætitia, Divinam gratiam in tanta liberatrice admiratus. *Ex Vita & Mem. Camald. &c.*

XIX. CA-

XIX. CAL. IANVARII.

XIV. Decembris. E.

S. Agnellus Abb.

NEAPOLI in Hiſpania, Sancti Agnelli Abbatis, gratia miraculorum illuſtris, qui obſeſſam urbẽ ſæpè viſus eſt crucis vexillo ab hoſtibus liberare. Agnellus Neapoli pijs & honeſtis parentibus natꝰ, ijsdem cæteroquin ſterilibus, Auguſtiſſimæ Cælitum Imperatricis dono, digna, tanta donatrice ſoboles, conceſſus eſt, qui ut ætate, ſic moribus ac virtutibus creſcens, octuennis ſcholas frequentare, & litteris operam dare cœpit: quibus apprimè eruditus, annum ætatis agens quintũdecimum Monaſticam amplexus vitam, extructo in ſpecu quadam ſacello ibi DEO in orationibus, jejunijs, pijſque meditationibus famulatus eſt, donec mortuis parẽtibus, ex facultatibus ad ſe devolutis Xenodochiũ haud procul extruxit; in quo ægrotos excipiens, ut erat charitatis affectu ferventiſſimus, neceſſaria illis liberaliter miniſtravit, & ipſe ſuiſmet manibus eisdem humillimè inſervijt. Accidit autem, ut quidam gallinam ex ijs quibus infirmi in Xenodochio Agnelli, veſcebãtur, raperet; qui objurgatus à Sancto viro, dicente: *ſi, qui eſurientes non paſcunt ex ſuo, damnantur, quanta eos pœna manet, qui ab eſurientibus cibos auferunt*? illum pugno percutere præſumpſit. Sed ulciſcente mox ſcelus Numine, officio ejusdem, qua Divum percuſſerat, manus deſtitutus, cæcus etiam quamprimum effectus eſt, donec crimen ſuum faſſus, rogata ſuppliciter venia, Agnelli oratione priſtinam recuperavit ſanitatem. Cum autem fama ſanctitatis ejus longius diffuſa plurimi ad ipſum in dies confluerent, nominis ſui celebritatem fugiens in altiſſimos Samnij montes ſeceſſit: ubi cum in ſpecu aliquandiu omnibus ignotus demoratus eſſet, ſolis herbis ſylveſtribus, radicibus, & frigida vitam tolerans, cœleſti demum monitu ad Xenodochii ſui curam redire coactus eſt, cui dum ſeptem annos ſanctiſſimè præfuiſſet, aſſiduis prædicationibus, ac privatis exhortationibus intentus, in extructo à Gaudioſo Epiſcopo Africano prope Vrbem Cœnobio (in quo ipſe Gaudioſus, Quodvult-DEUS, & alij Epiſcopi ex Africa ejecti vitam duxerant Monaſticam,) licet invitus Abbas præficitur, cum paulo ante cæco lumen reſtituiſſet, ac toto corpore contractum Divinitus ſanaſſet. Cumque aliquot annos ſub Beatiſſimi P. N. BENEDICTI Regula (quam Monachos exactè ſervare docuerat) præfuiſſet, annum ætatis agens ſexageſimum primum, poſtquam Feſto die Divæ Luciæ Virginis & Martyris lacris ad aram operatus eſſet, cæcumque manibus ad oculos ejus admotis prodigioſè illuminaſſet, 19. Calend. Ianuar. anno ſalutis 596. Magno Gregorio noſtro Cathedram Divi Petri inſidente, Mauritio Auguſto imperante, mortale exutus corpus, felicem induit immortalitatem. Cujus corpus, miram cœleſtis ſuavitatis diffundens fragrantiam Beatus Fortunatus Neapolitanus Epiſcopus, finitimis accitis Pontificibus, ſummo cum honore in æde Beatiſſimæ Matris Virginis, quæ poſtea ab ipſo Sancti Agnelli cognominata eſt, ſepelivit, innumeris deinceps ad tumulum ejus miraculis, teſtatiſſimam ejus ſanctitatem orbi univerſo commendantibus, cujus meritis, evidentiſſimo in oculis omnium prodigio, urbs longè celeberrima, ſæpius prodigioſè contra hoſtes defenſa ac mirè liberata, haud immerito Agnellum ſuum ut verè PATRIÆ PATREM AC SERVATOREM, tot titulis ſpectatum, tot meritis, etiam tanto poſt probatũ TUTELAREM, cultu præcipuo veneratur. *Ex Vita, lib. de SS. Neapol. Paulo Reg. Phil. Ferrar. Annal. noſt. t. 2. Sanct. Ord. & variis Rerum Neapol. ſcriptoribus &c.*

Deipara dono naſcitur.

Fit Mon.

Xenodochiũ ſtruit.

Furem gallinam increpat.

Vltio in iniurium.

Fugit honores.

Fit Abbas.

Felicißima eius mors.

Ob. 596.

Funebres exequiæ.

Patria Pater.

Vrbem ſæpe liberat prodigioſè.

In Monaſterio Sithiu Divi Bertini, depoſitio Sancti Folquini Epiſcopi & Confeſſoris. Folquinus, ſive, ut alii atque alij legunt, Folquinꝰ, Fulconius, & Folcoinus, illuſtriſſimis natus parentibus, Hieronymum patrem Francum origine, matrem Ercheuſim habuit, è Regio Gotthorum Regum ſanguine prognatam. Perituroruṁ autem ſalutari horrore mundũ faſtidiens, Monachum in Divi Bertini Sithivenſi Cœnobio profeſſus, humilitate, patientia, charitate, obedientia, omnique virtutem genere mirificè excelluit, ut earumdem fragrantia proditus, invitus licet, in candelabro, ex quo multis luceret, exponeretur. Ad Cathedram proin Morinorum Bononienſem in Picardia ad Oceanum Britannicum extractus, & Pontifex conſecratus, à ſacra quiete ad onus

S. Folquinus Epiſcop.

Regiũ genus

Fit Mon.

Apoſtolicus labor. onus Angelorum humeris formidandum ſe vocari agnoſcens, nulla unquam ignavia reſolutus, Apoſtolico labore annos quadraginta, diſcurrendo, prædicando, oportunè, importunè, obſecrando, arguendo, ſtrenuè deſudavit, nec, longævo licet gravatus ſenio, per ſe ipſum, non per alios, oppida, vicos, caſtella circuire, verbique Divini prædicationi & propagationi inſiſtere unquam deſiit, ſeu deſinere acquievit, donec tanto onere abſolvendus, & ſine fine coronandus, à Domino ad Requiem vocaretur. Prophetico autem ſpiritu prævidens miſerandam illam Danorum irruptionem, & ſui Cœnobii Bertinenſis vaſtationem, corpora Sanctorum Audomari & Bertini ſub terra recondidit, quibus ipſe aſſociatus Anno Chriſti 855. uti ſepultura in terris, ſic gloria in cœlis, eximiis deinceps ad hæc uſque tempora, miraculis eſt illuſtratus, quæ inter celebrius illud in Martyrologio perveteri Belgico memoratur: *Cujus vitæ*, inquit, *& ſanctitatis meritum commendat abyſſus vehemens aquarum, una nocte flante Auſtro congelata ad ejus corporis tranſitum.* Celebris item ejus eſt in Ghinneka memoria, & miraculis ſimiliter cõmendata, coliturque religioſe, alia inter, ſtola ejuſdem, parturientibus inprimis, utpote efficaciſſimum remedium, plurimum expetita. Ejus Epitaphium nonnulli rerum Belgicarum ſcriptores deſcripſere, cujus fine

Spiritus prophet. *Obiit 855.* *Inſigne miraculum.* *Epitaphium.*

Clarus Apoſtolicum gaudet adire Chorum.

ruditer æquè ac breviter ampliſſima illius & Apoſtolica per provincias illas merita perſtringuntur ac connotantur. Vitam ejus prolixus deſcripſit Folquinus Iunior Abbas Laubienſis. *Ex Chron. Iperii, Iac. Meyer, Ioan. Molano, Arn. Duac. &c.*

B. Ioannes Converſus. In Regno Caſtellæ, Cœnobio quod Sacra Moenia vocant, Natalis Beati Ioannis Converſi, qui ſolitariam eligens vitam Sacro Ciſtercienſium noſtrorum rigori ſe addixit, & longo ac glorioſo agone decertans, propriarum paſſionum domitor, & mundi victor evaſit. Aqua, & pane arido toto vitæ ſuæ curſu victitavit; jejuniis, vigiliis, ac diriſſimis & frequentiſſimis flagellis corpus ſpiritui ſubjecit. Claruit multis cum in vita, tum poſt mortem miraculis, unde & magno populi concurſu ſacræ ejus Reliquiæ celebrantur, quem vulgo non aliter quam: *San Iuan pan ij agua* appellitant. *Ang. Manriq. Menolog. Ciſt. Chryſoſt. Henriq. &c.*

Rigor vitæ.

In Germania paſſio ſexaginta quatuor Monachorum Ciſtercienſium. De quibus hac die ſine tamen anni & loci, atque cauſæ ſignificatione Menologium citatum, *Calend. Gallicum Ciſt. Manrique &c.* *64. Martyres.*

B. Odilia Recluſa. Leodii ad Sanctum Ægidium tranſitus Beatæ Odiliæ recluſæ. Hæc Matito vidua, viduitatem ſuam egregiè ſolata & Domino conſecrans, cucullum in Cœnobio Divi Ægidii Leodii amplexa, ac dein incluſa, anguſtiis cellulæ in latitudinem ſpiritus mirè excreſcens, vario mortificationum genere carnem ſuam Domino quotidie immolavit; & felici demum fine conſummata, è carcere corporis, ad lucidiſſima illa atque ampliſſima Regis æterni palatia emigravit. *Monimen. Leodienſia. Ioan. Molan. tom. 2. Sacra Sanct. Ord. &c.*

Ven. Gerardus Mon. In territorio item Leodienſi depoſitio piæ memoriæ Gerardi Monachi Alvenſis: qui poſtquam abnegato ſæculo cucullum indutus, ad perfectionem Monaſticam totis viribus conniteretur & anhelaret, graviſſimè cœpit tentari à dæmone, ita ut voces Monachorum in Choro canentium vix poſſet abſque maxima moleſtia audire, eo moleſtiore ſibi cantu, quo & ſanctior eſſet & cacodæmoni magis adverſaretur: à qua tamen tentatione per viſionem divinitus liberatus, & in Ordine perſeverans, admiranda deinceps ſanctitatis exempla dedit, & meritis ac virtutibus plenus in Domino obdormiit. In gratiam Novitiorum, variè ſubinde tentatorum, tentationem ex Beato Cæſario ſubjicimus: In hac, inquit, domo (Alnenſi Monaſterio) ante non multos annos, miles quidam nobilis Gerardus nomine, de Caſtro Tuino oriundus converſus eſt. Cumque Novitius in Choro Novitiorum ſtaret, & clamores Monachorum in Choro ſuperiori ſuper caput ſuum cantantium frequenter exciperet, tentari cœpit. Amplius autẽ caput ejus turbabatur, quoties *Alleluia* cantabatur, quia in illo maximè voces exaltari ſolent: & factus ex hoc puſillanimis, acceſſit ad Priorem, & ait: Domine Prior, caput meum doleo, nec diutius tantum clamorem ſuper caput meum tolerare potero. Cui Prior verba quædã conſolationis impendit, ſed parum illi profuit. Nocte quâdam, cum maximè de hoc Novitius tentaretur, vidit ſe in ſomnis à quibuſdam militibus, aliquando inimicis ſuis undique vallatum, nec aliquod refugii ſupereſſe ſubſidium. Cumque putaret ſe celerius

Tentatio. *Narratio.* *Mira diaboli inſidia.* *Viſio nocturna.*

tized by Google

rius esse capiendum, vel interficiendum, clamavit ad Dominum dicens: Domine, libera me in hac hora. Et circumspiciens, mox vidit exercitum candidatorum de longè venientem, sibique in auxilium properantem. Signifer autem qui præcedebat, pro signo militari, ALLELUIA finaliter clamavit, crebro id repetens: qua vociferatione hostes territi, & dispersi fugam inierunt, Novitium solum relinquentes. Qui expergefactus non solum gavisus est se fuisse liberatum ab iis, qui eum circumdederant in nocturna visione, sed quod magis eum angebat, prædicta videlicet tentatione. Mane accedens ad Priorem, dixit ei satis hilariter: Rogo vos Domine Prior, ut adhuc altius & fortius cantatis ALLELUIA, super caput meum, non me amodo turbabit clamor Divinæ laudis, & recitavit ei visionem per ordinem. Ista nobis retulit Sanctæ recordationis VValterus de Birbacht, qui eum dem Gerardum vidit & agnovit. *Huc usque Beatus Cæsarius libr. 4. Illustr. Mirac. capite 54.*

Iuvāte Deo facilius laborest.

Tentatio profligata.

In Monasterio Casinensi, Beati Adami Monachi, egregia vitæ perfectione eminentis. *B. Adam Mon.*

XVIII. CAL. IANVARII.

XV. Decembris. F.

Octava cōceptionis B. M. V.

OCTAVA Conceptionis Beatissimæ semper Virginis DEI Genitricis MARIÆ, quam sanctissima nostra Congregatio Cœlestina, universi Ordinis decreto solemniter instituit, & perpetuis temporibus celebrandam suscepit, persuadēte & efficiente id maximè Beatæ memoriæ Nicolao de Prato, Illustrissimo superioris ætatis viro, BENEDICTÆ MATRIS VIRGINIS cultore præcipuo. Quod cum impetrasset, dicitur, hortum Cœnobij præ lætitia ingressus, rosa pulcherrima, (sive, ut alij habent, serto, sive corona è rosis confecta) coram DEIparæ imagine, reverentiæ ergo collocata: *Mater, Mater,* inquiens ad eam, si tibi gratum fuit, quod noster Ordo de octava TUÆ IMMACULATÆ CONCEPTIONIS me agente statuit; rosa hæc, quam tibi offero, vertente anno recurrente, hoc ipso die, viriditatem suam, pulchritudinemq; conservet; quod & contigit, plurimique id prodigiū viderunt, rosæque formositatem & colorem mirati sunt, eo ipso die, quo ante annum, ante tupradictam imaginem collocata fuerat. *Anton. Solarius lib. de Vener. & invoc. Sanctorum, Hugo Menard. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Nicolaus de Prato auct.

Insigne miraculum.

In territorio Aurelianensi, Sancti Maximini Confessoris. Fuit hic discipulus & nepos Sancti Eusicij primi Abbatis Miciacensis, cui & in regimine successit, & pari sanctitatis fama Cœnobium idem illustrans, multos eximia sanctitate discipulos, miraculorum gloria illustrissimos educavit, ut celebre illud Sanctorum Collegium, admirationi maximæ, & ornamento æterno, universo Galliarum Regno existeret. Habuit germanum fratrem Maximinus Sanctum Vitonum Virdunensem Episcopum, claruitque superstite in Galliis magno illo Admirabilis Patris nostri discipulo Mauro, & sanctissimi Instituti leges, summa & mira cum Regum, tum omnium provinciarum gratulatione, longè lateque promulgante. *Ex Monim. Miciac. Carolo Saussejo, Hugone Menardo, Arnoldo Duac. tom. 2. Sanctorum Ord. &c.* *S. Maximinus Abb.*

Felicitas Galliæ.

In Italia Sancti Raynaldi Nucerini Episcopi, viri meritis & sanctitate celeberrimi. Raynaldus ex Vichi, Comitis Alemanni, qui territorium inter Nuceriam & Forum Flamminij ab Imperatore obtinuerat, stirpe progenitus, ab ineunte ætate humanis & sacris litteris edoctus, sæculi hujus divitiis & pompis contemptis, sese in eremum Monasterij Fontis Avellanæ contulit, ubi vigiliis, orationibus pijque meditationibus, & incredibili penè vitæ rigore aliquamdiu exercitus, ad eam denique spiritalis vitæ perfectionem devenit, ut Vgone Episcopo Nucerino ad meliorem vitam translato; invitus licet; multumque obnixus Cœnobio educeretur, & Pontifex ejusdem Vrbis consecraretur. Maxima fuit in pauperes, pupillos & viduas benignitate; quibus omnia necessaria ad victum ministrabat. In ijs puerum alebat, quem sibi & Clericis secum accumbentibus eleemosynam quotidie petere jusserat, quo sic magis pauperum recordaretur. Magna in se vitæ austeritate, etiam Episcopali jam honore sublimis, noctes etiam integras insomnes, in orationibus & meditationibus transigens, utebatur: somnum autem, eo correptus, modicum super nuda

S. Raynaldus Episcop.

Fit Mon. ex Comite.

Episcop. ordinatur.

Vestè pauperū patet.

Rigor vitæ. da capiens humo, parcissimo contentus victu, longum in terris Martyriũ agebat. Nunquam ridere, sive tristari visus est, adeo verè mortuus mundo, nihil humani sentire videbatur. Vixit ea tempestate, qua Sanctus Franciscus Ordinem Minorum Assisij instituit. Tandem senio confectus, cum in Episcopatu tres tantum annos vixisset, de eodem autem nihilominꝰ plurimum metuisset, plenus meritorum in pace requievit sub A.C. 1225. Cuius sacrum corpus in templo Cathedrali Nuceriæ sepultũ est. Multa edidit miracula. Nam vivens leprosum sibi obviã factum osculatus, solo eo contactu prodigiosissimè restituit sanitati. In cella autem sæpè à Clericis, colloquia cum Divis familiariter miscere auditus est. Ab equitibus quibusdam, quod eo conspecto, turbati eorum equi sessores dejecissent, impiè percussus, cum illico mirè fixi, immobiles consisterent, exoratus, omnis injuriæ immemor, fusis ad DEUM precibus, abeundi ab ijsdem obtinuit facultatem. Cum Archidiaconus pauperem, contra quam jusserat, vestire differret, propriam exutam illi donavit, quare veste tandem ab Archidiacono empta parva indutus, cum inter celebrandum brachia in Sacræ Eucharistiæ elevatione nuda apparuissent, ab Angelo auro & argento cõvestiri visa sunt. Excelluit admirabili contra dæmones virtute, quos illico ex obsessorũ corporibꝰ emigrare coëgit. Quem ob insignia merita atque miracula Nucetienses singularem sibi *Patronum & Advocatum* adoptantes, præcipuo cultu religiosissimè venerantur. Ex monim. & Proprio ejꝰ Ecclesiæ, & vita ejusdem. *Phil. Ferrar. t. 2. SS. Ord. Annal. nost. &c.*

Nunquam ridet neq; tristatur.

Ob. 1225.

Miraculũ rarum.

Insigne liberalitatis exemplum.

Patronus Nucerin.

B. Ado. In Monasterio Luxovien si Beati Adonis Monachi & Confessoris. Fuit Ado, ut genere, sic virtute Illustrissimus, frater germanus Sancti Audoëni nostri Rothomagensis Archiepiscopi, Magni Galliarum Regni Cancellarij, in palatio Regis inter proceres spectatissimus, verum contemptis perituris, solidam felicitatem in cucullo quærens; Monasterium Luxoviense, vivente etiamnum ejus Fundatore S. Columbano ingressus, vaticinio ejusdem sanctissimi Magistri sui, magnis in Religione virtutibus claruit An. Ch. 690. superstes, ætate grandævus, canitie venerandus, moribus præcipuus, sanctitate admirandus. *Ex monim. Cœnobij Luxovien sis, Ioan. Trithem. Arnoldo Duac. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

Genere Illustriss.

690. Clar.

In Monasterio Claræ-vallis, depositio Beati Bonaventuræ Monachi Cisterciensis & Eucensis Episcopi, qui ob Fidei, & Ecclesiasticæ libertatis defensionem viriliter multos labores sustinens, exul tandem Claram-vallem se contulit, & cucullo exilium solatus, Contemplationis studio & humilitatis eminentissimus, sancto ibidem fine requievit, & summo cum honore sepeliri meruit An. C. 1294. *Ex lib. sepulch. Claræval. Fasciculo SS. Cist. Chrys. Henriq. &c.*

B. Bonaventura Episc.

Ob. 1294.

In Monasterio Sanctæ Trinitatis Cavæ, depositio Beati Marini Abbatis, qui fuit septimus Sanctissimi illius Cœnobij Abbas, electus post Sanctum Falconem Anno CHRISTI 1147. præfuitque sanctissime annos 24. mortuus Anno 1170. cujus res gestas injuria temporum deperisse valdè est lamentandum. *Ex Mon. Cavens. Ioan. Abb. Arnoldo Duaceno, tomo 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Marinus Abb.

Ob. 1170.

In Germania Beati Philippi Abbatis Ottiburgensis, insignium meritorum viri. Philippus de Ottebarch, parentibus cùm generis nobilitate tum sanctitatis opinione præstantibus apud Coloniam natus est. Archiepiscopalis Ecclesiæ factus Canonicus, juvenili ætate, dum scholas etiamnum frequentaret, eum honorem fastidijt, & cucullum omnibus ejus vitæ commodis prætulit. E scholis proin, ignorante magistro excedens, Scholaris pauperis vestes indutus, cui pretiosas suas in vicem dederat Bonam vallem adijt, & suscipi rogavit. Verum ab ignorantibus, quis esset, & lacera è veste, pauperem & vagi ingenij Scholasticum judicantibus, rejectus, sancta moræ impatientia, & repulsæ redimendæ causa, aliqualiter se prodens, in hæc tandem prorupit: *Si non susceperitis me, forte vos pœnitebit: & cum facere volueritis esse non poterit.* Receptus proin, ita se omnibus probavit, ut non multo post, eidem Cœnobij regimen crederetur. Cui aliquandiu cum sanctissimè præfuisset, ad Monasterij Ottiburgensis curam vocatus, sicut erat virtutum cultura clarissimus & pietatis zelo ferventissimus, commissum sibi gregem optimè informavit, & ad culmen perfectionis deduxit. Expleto autem hujus cursus agone multis meritis dives ad CHRISTUM quem semper amaverat, feliciter advolavit. Cæsar. Heistetbac. Philippus Seguin. Chrysostom. Henriquez. tom. 2. Sanct. &c.

B. Philip. Abb.

Canonicus Colon.

E scholis profilit.

Fervor juvenis.

Fit Abbas.

In Monasterio Sanctæ Mariæ Magda-

lenæ civitatis Albenſis, depoſitio Beatæ Margaritæ Principis Mont-ferratenſis, vitæ ſanctimonia plurimùm conſpicuæ. Hæc Ludovici Sabaudi Achaiæ Principis filia Theodorum Paleologũ Montis-ferrati Marchionem maritum habuit, quo mortuo, Regum Regis CHRISTI ancillatum præ omnibus mundi honoribus exambiens, eidem totam ſe conſecrare in cucullo geſtijt, atque id aſſequuta mirùm dictu, quam ſe illa verè beatam circumſpexit, ſacrumque vitæ rigorem delicijs omnibus propoſuit, illud non multo poſt in Cœnobio conſequuta; ut magnos DEI favores merita, ſanctitatis longe Auguſtiore, præ omnibus Regum titulis, longè lateque celebris habeatur, & religiosè etiam in poſtera ſæcula colatur & celebratur. Claruit Anno CHRISTI 1464. *Pingonius in Sabaud. arb. Hugo Menard. Arnold. Annal. noſtr. Bened. tomo 2. SS. Ord.*

B. Margarita Princeps.

Fit Moniali.

Clar. 1464

In Hybernia Beati Patris Candidi Monachi Nucalenſis, viri verè Apoſtolici, ſùpremi noſtra ætate ſyderis, miraculorum gloria longè illuſtriſſimi. Candidus, cognomento Furlongius, Hybernus natione, VVertordia oriundus, ſtemmate nobilis, ſed virtute multò nobilior extitit, cui inſignem etiam eruditionem adjunxit. Primùm in Anglia legibus Regni municipalibus ſtuduit, donec cupiditate, Religioni Catholicæ liberius vacandi, inſula exceſſit & in Galliam venit. Ex Gallia in Italiam abijt, & per aliquot provincias peregrinatus eſt; quo toto in itinere, Comitem nullum habuit, quod nunquam ſibi melius comitatus videretur, quam cum ſolus eſſet, eo quod ſemper ad DEUM omnes cogitationes libere dirigeret. Per avia incedebat Divinorum meditatione abſorptus, & ad bivij, trivijque occurſum flexis genibus DEUM compellans: *Vias*, inquiebat, *tuas Domine demonſtra mihi, & ſemitas tuas edoce me.* Clauſisque oculis viam aggreſſus, eamdem ijs poſtea apertis, nihil dubitans de itineris rectitudine, proſequutus eſt. Quo quidem modo, DEO duce, nunquam recta à via deflectens Romam devenit. Inde, ſalutatis Apoſtolorum luminibus Lauretum contendit, imploratoque DEI paræ favore in Hiſpanias profectus, non multo poſt, in feliciſſimo noſtrâ ætate Sanctorum Cœnobio Nucalenſi cucullum amplexus, tanta pertectione novam vitam aggreſſus, ut omnibus ſane admirationi eſſet. Hinc ad Meyrenſe Collegium ſe contulit, ut Philoſophiæ operam daret: quo ſtatim ex tempore cacodæmon declarare non deſtitit, quantum ſibi ab Candido metueret, cum nihil non molitus, ut Sanctum ejus propoſitum ſubverteret, ſpectabili forma ſæpius eidem ſe ſe objiciens, conſtantiam ejus terribili viſione labefactare laboraret, cujus conatus omnes DEI famulus invicto animo diſiecit ac ſuperavit. Theologiæ abſoluto curſu, cum ſocio in Hyberniam miſſus, tanta gratia tanto Zelo ſupra reliquos omnes effulſit, ut tanquam ſol reliqua aſtra, quam longiſſimè ſuperaret. Ibi Apoſtolica fide, vita, & labore patriæ conſulens, Angelus verius quam homo univerſis videbatur, diem perpetuo prædicationis ferventiſſimæ diſcurſu, noctes inſomnes in oratione tranſigens, ut vix corpori tres horas ſomni indulgeret. Preces Horarias non niſi genuflexus recitabat, cibi modici erat, præter tantos quotidie labores, quotidiana item crudelitate, acerrimo flagellorum uſu tantopere in ſeſe deſæviens, ut eſſet omnibus exemplo atque admirationi. Verus Hæreticorum malleus, mira conſtantiâ, & felicitate omnes eorum errores convicit obtrivitque, cui cum multis modis inſidias pararent, & necem machinarentur, ſingulari Numinis providẽtia ſolatio Eccleſiæ ſuæ ſervatus, prodigiosè ſæpius de manibus illorum creptus, ita ut cum præſentiſſimum haberent, mirè excæcati capere nequirent, ab ijſdem præſtigiator, Anti-Chriſti præcurſor, & Anti-Chriſtus ipſe appellatus eſt. Eum illuſtravit DEVS admirandâ prorſus miraculorum gloria, cum ſola benedictione multos morbos curaret, ſigno Crucis & manus contactu hiantia vulnera coire faceret; ſequente quacunque incederet innumera populi turba, quos inter cæci, claudi, ſurdi, muti, & diverſiſſimis morbis oppreſſi, quos ſanos ipſe demum remittebat; adeo percrebreſcente tanta miraculorum ejus fama, ut in diſſita ſe regna exporrigeret, & ex Anglia & Scotiâ plurimi, qui de ſalute ſuâ jam deſperaverant, ad eum confluerent; quin & ipſe Iacobus Angliæ Rex eum accerſeret, & coram cerneret, quod auribus antea perceperat. Cum autem ſcientia præditus eſſet infuſa, qua herbarum vires & proprietates, quantum vis ſecretas, & ab hominum cognitione remotas callebat, inuſitata quadam ad morbos quaſi curandos remedia adhibuit, ut eo modo vim miraculorũ homines celaret, quod

Studia ejus

Peregrinatio.

Mira de Deo confidentia.

Fit Mon.

Dæmoni inviſus.

In Hyberniã mittitur.

Rigor vitæ.

Hæreticorũ malleus.

Miracula mira.

Concurſus hominum.

Humilitas ejus.

quod propter humilitatem morte pejus populi applausum & SANCTI nomen fugeret. Cæterum nullius rei cuiquam auctor esse, & suadere solitus est, priusquam ad aram esset sacris operatus, exin omnibus omnia factus, *vel mille quotidie hominibus* (teste socio ejus R. P. Thoma Madan.) una sæpè die consilia dabat & opè aderat. Fatetur ipse datis ad Abbatem suum Nucalensem litteris vir sanctissimus, quantas per se virtutes Dominus dignetur operari, his inter alia verbis: *Dedit mihi Dominus exiguo, virtutem faciendi signa in populo barbaro, qualia nec magnis Apostolis leguntur facta, ita ut in nomine DOMINI nostri IESV CHRISTI resuscitare à mortuis valeam (NB.) corpora in pulveres ab annis multis resoluta. Nullus tamen credat me ob illa, sive ob his similia, parisfaciendum Apostolis* (ô dignam Monacho perfecto confessionem!) *aut aliquibus perfectis viris, cum exiguus sim, & peccator, & contemptibilis, &c.* Ita magnus hic Apostolus, infinitorum hominum conversione (quorum quidam quatuor millia ab Hæresi conversorum numeravit) longè meritissimus. Qui tantum cursu vitæ hujus consummato, cum diem obitus sui prædixisset, incredibili fidelium cum luctu, ex hac corporis mortalitate ad felicissimam assumptus immortalitatem, æternum cum Apostolis & Angelis triumphat, cujus sacri corporis exuvias, etiam deinceps DEVS insigni miraculorum gloria honoravit, varijsque revelationibus gloriam servi sui multis ostendit. Cum autem sepulchrum ejus, incertum qua ex causa post menses ab obitu aliquot esset reseratum, repertus est Candidus prorsum incorruptus, & tantum ab omni corruptiõe alienus, ut admirabili cælestis odoris fragrantia omniũ nares & animos mirè reficeret ac recrearet. Decessit autem A. C. 1616. cum non multo ante, evocatus in Angliam Regis cognatam morbo gravi oppressam prodigiosè liberasset, cujus etiam in hodiernam usque diem exemplum relictum terris, & virtus ab alto se effundens, in Conversione Hæreticorum mirabiliter operatur. Phœnix revivisscens scriptorum Hispan. *Fasciculus SS. Chrysost. Henriq. Franciscus de Bivar Collega Candidi, familiaris noster, t. 2. SS. Ord. & Annal. nost. &c.*

Stupenda rei!

Mirificus mortuorũ suscitator.

Infinitos cõvertit.

Incorruptio

Obiit 1616

Posthuma merita.

In Monasterio Zvvifaltẽsi Ven. mem. Adelheidis Comitissæ de Nussilingẽ quæ à morte mariti sui Alevvici Comitis de Sultz, quocum Albespacense in VVirtẽbergia Cœnobium condiderat, seipsam Christo devovens, vitæ reliquũ totũ Divinorum laudi expendit, & vilis in oculis suis facta, ut eram aliis appareret, vile cucullum induit, & è Domina, Domini ancilla, ad pedes denique ejusdẽ felici obitu obdormiit.

Ex mon. Zvvifalt.

V. Adelheid. mon.

Miracula à morte.

XVII. CALEND. IANUARII.

XXXVI. Decembris. G.

S. Gregorius IIX. PP.

ROmæ depositio Beati Gregorii IIX. Pontificis Maximi, sanctitate & eruditione præstantissimi. Gregorius, olim Albertus Beneventanus patria, Sertorii à Mora filius, Monachicis disciplinis, eruditionisque ac sanctitatis eximiæ laude celeber, ab Hadriano IV. Cœnobio extractus, insignem statim operam Ecclesiæ navavit, & sacro Purpuratorum Patrum collegio accensus, multo majorem ad purpuram gloriam contulit, quam ab ea ornatus sit. Proin variis auctus honoribus ex Presbytero Cardinale Titul. Sancti Laurentii in Lucina, Cancellarius Sanctæ Romanæ Sedis ab Alexandro III. designatus, denique DEO benè invante, Vrbano III. extincto, insigni omnium gratulatione Pontifex Maximus salutatus, brevi licet Pontificatu, nonnisi scilicet duorum mensium, magnanimitatem tamen suam, pietatem ac Zelum non uno argumento, universæ posteritati cõmendavit, æternumq; sibi nomen & amorem comparavit; quem proin celeberrimi scriptores maximis laudibus celebravere: eoque acriorem, diligentioremque creari Pontificẽ non potuisse, asserere nil dubitavere. Hierosolymã sub Antecessore à Saladino occupatã ut recuperaret, attritasq; Christianorũ vires restauraret, ferventissimas illico litteras ad omnes Europæ Reges ac Principes litteras scripsit; efferveſcentia passim arte Cacodæmonis procerũ Christian. odia, componere sũma industria laboravit; cumq; Pisanos inter & Ligures inveterata intercedere non ignoraret, populos autẽ illos ad bellũ Orientale haud minimum momenti afferre posse intelligeret, ipse, exacta licet & exhausta laboribus ætate, id itineris per se

Honores ejus

Zelus ejus.

Fit Papa.

Pacis Conciliator.

Digitized by Google

Genuenſes & Piſanos componit.

ipſum ſuſcipere haud indignum Pontificia majeſtate duxit, & ut diſſidium illud, Reipublicæ Chriſtianæ ſummo bono, tã neceſſario tempore prorſum extingueret ſumma contentione laboravit, feliciſſimè impetravit, exulceratosque longa acerbitate ac contentione populorum animos, tantis benevolentiæ ſtudiis, & humanitatis argumentis evicit, ut amicitiæ arctioris fœderibus redintegratis, nihil nõ tanti Pontificis gratia faciendum decernentes, amiciſſimis conſiliis & communicatione coirent, & junctis animis atque armis parandæ, ducendæ & inſtruendæ claſſis curam lubentes ſuſciperent. Cum autem & apud alios Fideles nominis ſui auctoritate, & fama virtutis ſimiliter effeciſſet, ut viribus conjunctis, obediẽdi ſtudium quam promptiſſimè comprobarẽt; ne quid humana potius, quam Divina ope quidquam geſtum aut propoſitum opinaretur, datis demũ litteris ad omnes Europæ Epiſcopos & Principes, quinquẽnale jejunium, rariſſimo & pulcherrimo propitiandi Numinis exemplo univerſis indixit, ita, ut toto eo tempore cuncti fideles, ſaltem per omnes ſextas ferias jejunium, ut quadrageſimali ſolet fieri obſervantia, ſtrictè obſervarent, feria autem quarta & Sabbatho à carnibus abſtinerẽt; ipſe vero ſumus Pontifex & S. R. E. Cardinales, ut rigoris omnis atq; virtutis probandorum anteſignani, ſecunda inſuper feria ſimiliter cum ſuis famulis ab omni eſu carnium ſibi interdicerent. Pacem deinde, & armorum ad ſepteñium depoſitionem tota Europa indixit, ſumo omnium Chriſtianorũ applauſu, orbem quaſi terrarum univerſum reſtauraturus, niſi tantam ſpem univerſi, altero ſtatim Pontificatus menſe, immatura tanti Pontificis mors præciduſſet: Anno ſiquidem Dominicæ Nativitatis 1187. XIIX. Cal. Januarii Piſis, quo ſe Ferraria relicta, expeditionem in infideles pro recuperanda urbe Sancta Ieruſalem paraturus, ipſe contulerat, diem clauſit extremum, & ut Ciaconius ait, *Clariſſima lux orbis extincta eſt*, inter ſanctiſſima vota ac pios *conatus*, repentino morbo oppreſſus, cum menſem unũ, & dies inſuper 27. ſanctiſſimè præfuiſſet, Sepultus ibidem in Eccleſia Cathedrali; cujus dignum æternitate Symbolum celebratur: *Dirige me Domine in veritate Tua*; in purpura eminentiſſimi honoris annis duobus ſupra triginta Eccleſiæ probatiſſimus. Eum Guilelmus Neubrigenſis: *ſapientia & vitæ ſyncerit ate conſpicuum*; Bernardus Pont. geſt. ſcriptor, & Gerardus Fraſques Dominicanus, *litteratum & facundũ fuiſſe tradunt, ſed ſanctitate vitæ, animique integritate præclariorem. Alph. Ciacon. Platina, Panvinus, Baronius, Annal. noſt. & drv. rer. Pont. ſcript. &c.*

Auctoritas ejus apud Europæ Principes.

Jejunium extra ordinarium.

Pacis compoſitor.

Ob. 1187.

Symbolum ejus.

In Germania S. Adelheidis Imperatricis. Adelheidis Rudolphi Burgundiæ & Italiæ Regis filia, primis nuptis Lothario Italiæ Regi Hugonis Regis filio copulata; eo defuncto, Otthoni Magno Romanorum Imperatori & Germaniæ Regi nupta, in ſummo gloriæ faſtigio, humilitatis ſanctæ tenaciſſima extitit, & pauperes Chriſti, inter theſauros & chariſſima quæque, præcipuos æſtimavit, ampliſſimas divitias, in eorum neceſſitates, & Eccleſiarum ac Cœnobiorum ſtructionem atque ornamenta expẽdens. De Ordine noſtro longe meritiſſima, plura & ampliſſima condidit atque dotavit Monaſteria, cumque feliciſſima ſumo rerum faſtigio, & cõjuge lectiſſimo eodemq; invictiſſimo Romani Imperii moderatore eſſet, titulo religioſo longè glorioſior, *Servorum DEI Anciſſam* ſe ipſam, ut revera erat, appellabat; non indigniore cognomine ab aliis *Pauperum Mater*, appellata. Otthone autẽ marito, viam carnis univerſæ ingreſſo, rariſſimo ſummi honoris, ampliſſimarumque opum ac delitiarum faſtidio, conditum à ſe Sehlenſe ad Rhenum ingreſſa Cœnobium, Sanctiſſimæ ſe Regulæ noſtræ legibus devovit, & egregia illic vitæ ſanctitate proficiens, mira humilitate, perpetuo orationis & ſacri rigoris ſtudio ſe exercens, ſpeculum virtutum vniverſo huic facta, ad coronam denique æternam vocata eſt, & inſigni miraculorum gloria à Numine illuſtrata & devotioni fidelium cõmendata. *Lupold. Bebenburg. Compl. Alberti Argẽt. Cratepol. Chron. Argent. & Alſat. Rauſner. Script. Sax. Annal. noſt. Germ. Aquila Bened. Conſtant. Bened. t. 2. Annal. Bened. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Adelheid. Imp.

De Ordine merita.

Inſignes tituli.

Fit Monialis.

Miracula.

In Monaſterio Fuldenſi, S. Sturmionis Abb. Sturmis, ſive Sturmio, ingenuus, ac nobilis genere adoleſcens, à Magno Bonifacio noſtro Germanorũ Apoſtolo, S. Wigberto erudiendus traditus, litteris & ſanctitate egregie inſtitutus, cuculli amore ita ſuccenſus eſt, ut à Monachis divelli nequiverit, quorum inſtituta magno fervore profeſſus, adeo virtutum omnium profectu excelluit, ut ob eaſdem & eximias multas animi ac corporis dotes, Bonifacio chariſſimus, condendo non ſolum Fuldenſi Cœnobio præficeretur, ſed &

S. Sturmio Abb.

Ejus ſtudia

primus

Fit Abbas. primus postea ejusdem Abbas designaretur. Eo honore dignissimum se ostendit, augendoque Fratrum numero tantopere institit, ut quadringentos non multo post Monachos, exceptis Tyronibus, & Conversis fratribus, congregaret; quibus satis non habuit ad sanctiorem vitam exempli facem præferre, nisi dignissimo instituto, de amplissima provincia, imo Imperio Germanico meritissimus, juventutem Teutonicam, Fuldense ad Monasterium, velut celeberrimum tunc Septentrionis universi litterarum emporium, convocaret, pertraheretque. Quo sane unico merito, quantum sibi Germaniam, quantum posteritatem omnem devinxerit Sturmio, cujus nimirum opera potissimum barbaries proscripta sit, tantumque accesserit gloriæ Germanis, nemo satis describserit; quam qui Historiæ omnis ignarus, nesciat, quanti è Fuldensibus Scholis Doctores prodierint, omni posteritati sæculorum planè admirandi. Nec eo contentus magnus & sanctissimus Abbas, ipse etiam prædicationis munere susceptо, cum impia Deorum inanium simulachra & sacra sylvæ colerentur, longè lateque discurrens, perpetuisque ac gravissimis desudans laboribus gentiles ad Christi fidem plenis sacro fervore verbis, quin & sanctissimo inprimis vitæ exemplo provocabat. Profecitque tantum indefesso conatu apud efferos cæteroquin populos, ut idola suis ipsi manibus comminuerent, consecratos dæmonibus lucos, religiosissime paulo ante cultos ipsi exscinderent, & vero DEO passim templa erigerent; illud consequutus; ut *tanquam alter Bonifacius, Thuringorum, Saxonum, & VVederoviæ inprimis* meritissimus *Apostolus haberetur.* Claruit eximia miraculorum virtute, ut & eruditionis rationis celebri laude, in Cacodæmonum inprimis ab obsessis corporibus seu locis profligatione felicissimus, & præclare gestorum gloria plane immortalis; laboribusque & ætate fractus, ad Fuldense suum Cænobium revectus, ibidem inter ardentissimas suorum preces & congeminata amantium suspiria, felicem animum Creatori transmisit, Anno Christi 780. *Ex Vita eiusdem per VVicelium. Antiq. Fulden. Brovveri, Annal. & libr. in Adelheide citati. &c.*

Vtilissimũ Scholarum institutum.

Fuldenses Doctores.

Simulachra evertit.

Saxonum &c. Apost.

Miracula.

Obiit 780.

In Britannia Armorica Beati Iudicaëlis II. Regis & Monachi. Iudicaël patre primo Iudicaële viro sanctissimo natus, pari felicitate matrem, fratres, sorores-

B. Iudicaël. 2. Rex.

que habuit, ut Regio genere, sic sanctitate eminentissimos. Cum autem primus ex omnibus esset, qui primogeniti, jura, spē Regni & delicias omnes Christi amore relicturus, seque totum servitio Regum Regis emancupaturus, jam jamque rem ipsam aggredi statueret, patris optimi, & mox fratris Iudoci pari proposito impeditus, cæteris ob ætatem minus aptis, cum longa & memorabili contentione pie cum illis dimicasset, pietate patris victus, ab Iudoco autem celeritate adimpleti propositi præventus, ut nemo magis invitus diadema imposuit, Sic vix quisquam sanctius Regnum administravit, donec proximum Iudoco fratrem, capessendo digne sceptro, & ipsum similiter reluctantem, informaret, precibus persuaderet atque denique evinceret, Regni proin curis expeditus, ad Sancti Maini Monasterium & ipse convolans, humillimis quibusque exercitiis exsatiari non potuit, adeo abjectus esse in Domo DEI, quam populis imperare prælegit, tantis paulo post progressibus ad perfectionis apicem enixus, ut omnibus haud immerito admirationi haberetur. Denique post multos vitæ hujus labores, & exactos summo in rigore probationis suæ annos, cælo probatissimus, ad coronam æternitatis evocatus, complorantibus Fratribus sancto fine decessit; magnumque sui desiderium cum Regno universo, tum Cænobii sui Monachis reliquit. *Ex Annal. nostr. Bened. t. 2. SS. diversis Gall. rer. script. Hieron. Plato. &c.*

Miracu-lorum.

Fit Monachus.

Humilitatis.

Moritur.

Eodem die natalis Sancti Helinvvardi Mindensis Episcopi, magnæ sanctitatis viri. Fuit hic Monasterii cujusdam in Saxonia Ordinis nostri Monachus, ob insignia autem vitæ merita ad Cathedram Mindensem evectus, cui cum sexennium sanctissimè præfuisset, & Ecclesiam Cathedralem ab Antecessoribus constructam absolvisset & consecrasset, non multo post requievit in Domino Anno Christi 958. mirum post se sanctitatis odorem relinquens, in æternam nimirum priscæ fidei & pietatis desertorum detestationem. *Alb. Crantzius, Arnold. Hugo, Annal. nostr. Germanic. Aquila &c.*

S. Helinvvardus Episcopus.

Obiit 958.

In Gallia Beati Adam Episcopi & Confessoris. Adam Chalisii Abbas octavus, natione Gallus, vir eruditus morumque honestate insignis atque conspicuus, sub Divo Guilielmo Bituricensi Archiepiscopo, & Chalisii quondam

B. Adami Episc.

Digitized by Google

Abbate ſeptimo, militiæ Monaſticæ animum addixit. Deinde Sylvanectenſis Eccleſiæ (poſt Guarinum quinquageſimum primum illius Cathedræ Antiſtitem) paſtor electus, *prædicando, docendo, & ſcribendo*, reliquum vitæ ævum laudabiliter ttanſegit. Claruit An. Chriſti 1240. *Ex Philippo Seguino, Menolog. Henriq. &c.*

Clar. 1240

B. Humbertus.

In Monaſterjo Altæ-cumbæ depoſitio Beati Humberti Comitis Sabaudiæ & Maurianæ. Humbertus Amadei primi hujus nominis, Sabaudiæ & ſecundi Maurianæ Comitis Illuſtriſſimi filius, Mechtildem primum conjugem habuit, Theodorici cognomento Elſatii Flandriæ Comitis filiam, qua fatis functa, ſæculo valedicens in Cænobio à ſe in alpibus condito, ſanctiſsimi Patris noſtri legibus, ſub Reformatione Ciſtercienſium noſtrorum ſe ſubjiciens, cum magna animi demiſſione, ſeſe ſacro in Tyrocinio exerceret, nec multo poſt, ſolemnibus profeſſionis Monachicæ votis æternum ſe DEO devovere, geſtiret ac proponeret, ex placida ſolitudinis quiete ad Principatus ſummè periclitantis curas, invitus atque renitens extractus, alteris nuptiis Annam Ducis Salignæi filiam ſibi copulavit, verum hac quoque ſine liberis mortua, cum condito Altæ cumbæ ad lacum Lemanum Cænobio ſe condere decreviſſet, ſummis omnium precibus exoratus, tertiam ducens conjugem Petronillam Burgundiæ Comitis filiam, ex ea tandem filium Principatus hæredem Thomam ſuſcepit, à quo tota Sabaudiæ Ducum poſteritas eſt derivata. Voti proin factus compos, de conſenſu uxoris Regno ſe exuens, in Altæ-cumbæ Cænobium ſeſe recipiens, ſplendorem vitæ ſummum, humillima paupertate, delicias, magno cum rigore permutavit, aſſiduiſque jejuniis & orationibus ſtrenuè Domino deſerviens, ſacræ paſſionis ejus ſtrenuus imitator, cum acribus perpetuo ulceribus, flagellis crudeliter ſe laniando ſcateret, admirabili profectu enituit, tandemque die & hora obitus ſui diſtinctè ac diſertè prædictis, placido ſomno pacis reſolutus requievit, cujus merita eximio miraculorum fulgore Numen comprobavit. Deceſſit autem Anno Chriſti 1201. *Arbor. Duc. Sabaud. Bernardus Brito; Ang. Maurig. Chryſoſtom. Henriq. Reuſnerus. Henninges, Annal. noſt. &c.*

Coniux 1.

Fit Monachus.

Extrahitur Cænobio.

Coniux 2.

Coniux 3.

Pater omnium Ducum Sabaudiæ.

Fit Monachus.

Rigor vitæ

Miracula.

Ob. 1201.

XVI. CAL. IANVARII.

XVII. Decembris. A.

S. Begga vidua.

ANdainæ apud Septem Eccleſias, Beatæ Beggæ viduæ, ſororis Sanctæ Gertrudis. Begga longè illuſtriſsimo genere prodiit; Pipini ſiquidem primi Brabantiæ Ducis, Principis potentiſsimi & ſpectatiſsimi filia Anſegiſo primum Duci, Sancti Arnulphi Auſtraſiæ Ducis filio, Sancti Imperii ad Scaldim Marchioni nupta, ex eo Pipinum avo cognominem ſuſcepit, & propagato genere, nepotem Carolum Martellum, pronepotem Pipinum, primum Galliarum ejus familiæ Regem, abnepotem denique Magnum illum Carolum, Imperatorem Auguſtum habuit, apud cujus poſteros deinceps, tamdiu Romani Imperii, & Galliarum nec non Germaniæ poteſtas manſit. Prædixit felicitatem tantam Anſegiſo filio Sanctus Arnulphus noſter, cum ſæculo renunciaturus cucullum exambiret, & ampliſſimas opes in pauperes largiſsima profuſione diſpergere pararet, approbante & laudante Anſegiſo filio, cum frater eius plurimum obniteretur. Suaſit proin ut ſponſam lectiſsimam Beggam duceret, ad quam mortuo fratre ejus Grimoaldo, devolvenda tot ditionum jura prænunciabat. Fuit ſanctiſsimum ac felicisſimum utriuſque conjugium, Begga inprimis maritum Numinis amore mirifice accendente, juvante precibus & exhortationibus, quin & vitæ exemplo admirabili Magna Gertrude noſtra, ut Principum lectiſsimorum & ſpeculum & exemplar, uterque, univerſæ Principum poſteritati, haud immerito proponantur. Iuſtitiæ, quæ Regnum ſola exaltat, cura præcipua fuit, tum magna virorum Religioſorum veneratio, & effuſiſsima utriuſque in ædes ſacras & dilectos Chriſti pauperes liberalitas; qua tantum abeſt, ut rei domeſticæ, & gratæ filiorum ſucceſſioni, quidquam detraheretur, ut inde maxime omnis illorum potentia proveniſſe depræ-

Illuſtriſſimum genus

Auguſtiſſima poſteritas.

Coniugium

Coniugum Principum Laudes.

Liberalitas Principum.

Digitized by Google

deprehendatur. Meruit pietate sua in pauperes Ansegisus Martyrij lauream, cum obvium casu, an potius singulari Numinis voluntate Gunduinum sive Godinum, orphanum & pauperem puerulum suo more miseratus, è sacro fonte suscepit, & ut filium habuit, ab ipso postea, ad summos militiæ honores provecto, & jam imperium absolutum meditante, perfidè ac crudeliter in venatione trucidatus. Tulit patientissimè mariti Sanctissimi mortem Vidua lectissima, & ulciscente Numine, canis rabidi morsu, acto in furorem Gunduino, & miserrimè mortuo, consulens filio, & provinciis Begga, sororis Gertrudis propositum imitata, condito celeberrimo Virginum Cœnobio Andennensi, illi sese includens, purpuram cucullo permutavit, in quo etiam multo illustrior, quam in illa apparuit. Quippe admirabili in omni virtutum studio contentione, adeo sanctioris vitæ exemplo, humilitate, patientia, charitate universas antecelluit, ut quæ Cœnobio præficeretur, dignior illa, nulla Virginum haberetur. Præfuit insigni cum creditarum sibi ovium fructu, quod nemo indignum se duceret, cujus illam tantam Principem tam vivum rei benè gerendæ exemplar cõtueretur. Romam profecta, ut Sancta Apostolorum limina veneraretur, & gratiam aliquam à summo CHRISTI in terris Vicario, Cœnobio suo impetraret, plurimas & præstantissimas retulit Sanctorum Reliquias, eoque pretiosissimo thesauro Belgium universum mirè beavit ac locupletavit. Adduxit innumeras pene CHRISTO animas, non eas solum, quas suo exemplo, ad caducarum rerum contemptum permovit, verum quas diffusissima rarissimæ sanctitatis fama, è somno peccati excitans, novo fervore accendit, & ad prioris vitæ detestationem potentissimè concitavit, merita à morte præcipuis Belgii universi Tutelaribus adnumerari, & vetustissimis Martyrologiis, Romano inprimis, toto terrarum orbe celebrari. Decessit magna Princeps CHRISTI Anno 698. decimo tertio autem Monasticæ professionis necdum expleto. *Ex Bucherio, Bertelio, Rayssio, Miræo, Buzelino, Locrio, Annal. noster. &c.*

Mors Ansegisi.

Vitio Numinis in parricidam

Begga fit Monialis.

Abbatissa.

Romã proficiscitur.

Reliquias affert in Belgium.

Ob. 698.

Bigardis prope Bruxellam, Sanctæ Vivinæ Virginis, cujus egregiam sanctitatem miracula crebra testantur. Vivina nobili orta genere, familia equestri de Osii, Virginitatis intaminatissimæ studio & flore, mirè enituit, Richardumque juvenem pari nobilitate, amorem suum & nuptias sollicitè exambientem, longè aliis amoribus, Divinis nimirum tantopere accendit, ut nihil porro carnis seu mundi adamaret, verùm CHRISTI imitatus paupertatem, Virginum sponso firmiter adhærens, relictis omnibus quæ mundi erant, vitam eremiticam amplecteretur. Ipsa autem, Bigardiense, ope Godefridi, Barbati Flandriæ Comitis, struens Cœnobium, Regulam S. P. N. BENEDICTI, Anno salutis 1133. professa, admiranda vitæ perfectione paulo post celebris evasit, ornansque se floribus humilitatis, obedientiæ, atque abstinentiæ, plurimis vitæ exemplo ad se pertractis Virginibus, lectissimæ cohortis antesignana esse meruit, perpetuis dein miraculis illustrata. Decessit Anno CHRISTI 1170. ætatis suæ 67. *Ioann. Molanus Arnold. Duacen. Menard. tom. 2. Sanctor. Ordin. &c.*

S. Vivina V.

Procum convertit.

Fit Monialis.

Ob. 1170.

Rothomagi Sancti Gulielmi, cognomento Longa-Spada, Ducis Normandiæ II. & Martyris. Hic ab infantia Religiosorum colloquiis, consuetudine, & studiis delectatus, Monasticæ vitæ incensissimus desiderio, cum voto suo, prohibitus amplissimæ provinciæ periculo, & parentum jussione, potiri non posset, vitam Monachi absolutissimi, inter aulæ negotia ac clientum frequentiam dexterrimè agens, speculum Principum magnorum factus, admiranda virtutum omnium connexione, mirè excelluit. Verum invalescente postea cum ætate mundi fastidio, cœlestium desiderio, cum amplissimi Ducatus, subditorumque sibi populorum commodis ac saluti diligentissimè prospexisset, suæ deinceps soli, quietius consulturus, relicto amplissimo Principatu, in florentissimo & sanctissimo Gemmericensi Cœnobio, cucullum induere, & Monachum profiteri, firmissimè statuit. Invidit celeberrimo Principi summam omnium de ipso existimationẽ Ludovicus Rex Franciæ, & innocentissimo ac nihil minus metuenti, necem machinatus, eandem non multo post, immani scelere, conductis Arnulphi Flandriæ Comitis militibus intulit; cum per speciem Colloquii amicè invitatus comparuisset, impiè ac perfidè trucidatus, Anno Christi 944. Cujus exanime corpus cum lavaretur, reperta est in lumbrorum

S. Gulielm. Dux & Mart.

Dux & Monachus

Vult fieri Monachus

Ludovici Gall. Reg. scelus.

Innocens trucidatur.

Ob. 944.

Strophio clavicula argentea ciſtellæ illius, qua in penitioribus ſuis cariſſimis, veſtem Monaſticam aſſervabat, quem & ſub Ducalibus ornamentis induere conſueverat. Delatum eſt ſacrum ejus funus Rothomagum, ubi digno cum honore in Cathedrali B.M.V. æde ſepultum eſt, cui digniſſimus laudum ejus Encomiaſtes Sanctus Mauritius noſter, ejuſdem ſedis Archiepiſcopus Epitaphium compoſuit & poſuit:

Epitaphiũ eius.

Quos defendebat Guillelmus nemo premebat,
Auxilio caruit, lædere quem voluit.
Regibus ac Ducibus metuenda fuit manus ejus;
Belliger Henricus Cæſar eum timuit.
Rexit Normannos viginti quinque per annos,
Militis atque Ducis promptus in officijs.
Cœnobium pulchrè reparavit Gemmaticenſe,
Et decrevit ibi ferre jugum Monachi.
Fervidus invicti coluit normam BENEDICTI
Cui petijt ſubdi, plenus amore DEI. &c.

Ex Chron. Gen. Ord. Ant. Iepeſii, Thoma VValſingh. Abb. Crantzio, Iacobo Meyero, Arnoldo, Menardo, t. 2. SS. Ord. &c.

S. Laurent. Monachus.

In Monaſterio Sublacenſi natalis Sancti Laurentij Monachi & Confeſſoris. Laurentius natione Apulus, cum rebus humanis valedicens, totum ſe Divino ſervitio mancipaſſet, admirabili ſanctitate apud ſublacum vetuſtiſſimum S. P. N. Cœnobium enituit. Diuturna autem Cœnobij exercitatione inſtructiſſimus ad ſingularem eremi pugnam, magni Legiſlatoris noſtri exemplo, in ſpecum ſe ſe abdidit, & admirabili vitæ rigore reliquum ætatis tranſigens, & vivens & mortuus, miraculorum gloria illuſtriſſimus effulſit: quæ Innocentium Quartum Pontificem Maximum permovêre, ut inquiſitione diligentiſſima in vitam ejus habita, Sanctorum albo adſcriptus ſit, & magna fidelium veneratione honoratus. *Ex Monim. Sublac. Arnoldo Duacenſ. Philippo Ferrar. tomo ſecundo Sanctorum Ord. &c.*

Fit eremita

Miracula.

B. Lambertus Mon.

In territorio Cameracenſi Beati Lamberti Monachi Vallcellenſis, viri ſanctiſſimi. Fuiſſe Lambertum præter alia virtutum ſtudia, orationi addictiſſimum, nomen ipſum prodit, quo ipſum veteres, haud levi pietatis argumento, PATER NOSTER, cognominavere. Ejus ſanctitatem DEVS illuſtribus miraculis comprobavit, cujus alia inter, iſtud præcipue in Vallcellenſibus monimentis celebratur: Cum Monachi ejusdem conventus, (ita Veteres Manuſcripti habent) molendinum quoddam cõſtruxiſſent, quo ſtramina & paleæ velut in farinam contritæ vertebantur, iſque furfuribus admixtis, ſaginabantur ſues, & in proxima Cameracenſi civitate vendebantur; eorum vero caro, cũ ſpongioſa & minus ſolida deprehenſa eſſet, ſcandalum in populo exortũ eſt. Cujus audita fama Lambertus, oculis in cœlum ſublatis: Nunquam, inquit, amplius Domine DEUS hujus molendini mola vertatur. Quo dicto, corruit illico tota machina, omniſque ſcandali materies ablata eſt. Quam etiam Hiſtoriã *Cantipratanus, & Arnoldus de Raiſſe* commemorant.

Miracula.

Mira vis verborum

B. Henricus

In Veteri Monte, Beati Henrici Monachi. Hic laxioris primum vitæ ac fluxioris Canonicus Sancti Cuniberti Coloniæ, cum ſæculi vanitatibus nimium deditus eſſet, mirâ Numinis gratiâ & favore DEIparæ, velut alter Paulus converſus, jugum deinceps Domini libens ſubiit, & ad finem uſque vitæ, hilaris portavit: *Cum enim die quadam*, verba Cæſarii ſunt, *ſolus æquitaret, nubecula lucida viam ipſam, eo intuente tranſvolavit, vocemque clariſſimam de ipſa nube audivit dicentem. FIAT VOLVNTAS TVA SICVT IN COELO ET IN TERRA. Eratque vox eadem tantæ dulcedinis, ut quoties ejus poſtea recordaretur, lachrymis infunderetur. Cumque vocem hanc cælitus demiſſam minus attenderet, ut potius non intelligeret, nocte quadam per viſum ſe ſtare vidit in Capella domus ſuæ ante altare, coram imagine Beatæ DEI Genetricis MARIÆ. Quam cum verbis Angelicis more ſolito ſalutaret; reſpondit illi: Vt quid me ſalutas? Homo perditus es: & niſi vitam tuam emendaveris, citius peribis. EGO ENIM ET SANCTVS BENEDICTVS interceſſimus pro te. Qui cum ſecundam hanc monitionem, dulcedine vitæ ſæcularis abſtractus, negligeret, circa tempus ſex hebdomadarum, tam gravi infirmitate correptus eſt, ut inungeretur, nec ulla eſſet ſpes vitæ eius. Tunc demum ad cor reverſus, & quid audierit, quidve viderit recordatus, Fratribus quibusdam Bergenſibus Ordinis Ciſtercienſis ad ſe vocatis, ſe reddidit, qui in*

Mira vocatio.

Vox cælitus

Viſio.

B.M.V. & S.P.N. patrocinium.

Convertitur.

in proximo Paſcha Monachus factus eſt. &c. Claruit deinceps multis & admirandis virtutibus, magnaque ſanctitatis relicta opinione, obdormivit in Domino. *Cæſar Heiſterb. Ang. Manrique, Barn. Montaibus, Chryſoſt. Henriq. &c.*

In Germania depoſitio pii viri Rudolphi Heiſterbacenſis Converſi, qui munditiam cordis, & Ordinis puritatem amplectens, plenus meritis, in pace quievit. *Menolog. Ciſtert. Chryſoſt. Henriq. Cæſarius Heiſterbac. cit. & l. 2. SS. &c.* B. Rudolphus converſus.

XV. CALEND. IANUARII.

XIIX. Decembris. B.

Feſtum annunciationis B. M. Virg.

FEſtum Solemniſſimum Annunciationis Beatiſſimæ Matris Virginis, olim à Monachis Benedictinis, hac primum die inſtitutum & celebratum; poſtmodum autem ad diem viceſimum quintũ Martii tranſlatum, & ab Eccleſia univerſa, ſumma fidelium gratulatione, approbatum atque receptum. *Ex Annal. noſtr. Benedict. & Mommen. ac. Manu. Scriptis ibidem cit. &c.*

Tranſfertur.

Feſtum O.

In Hiſpania, Feſtum Expectationis, ſive O, à Sancto Ildephonſo noſtro, Toletano Archiepiſcopo, pro eximio ſuo in Auguſtiſſimam cæli Imperatricem affectu inſtitutum. *Annal. noſtri, & Hiſpan. Balingh. tom. 2. SS. Ord. &c.*

Triumphus S. Ildephõſi.

Celebratur hâc ipſa die in Hiſpaniis Triumphus Sancti Hildephonſi: ob Hoſtes Intemeratæ Matris Virginitatis, ab eodem celeberrimo Doctore noſtro feliciſſimè profligatos, & ad ultimas terras amandatos, pro quâ quidem tam inſigni Victoria, ipſa Auguſtiſſima DEI Mater, Ildephonſo apparens, prolato manu, quod pro honore ejus tuendo ſcripſerat, volumine, ſolemnes eidem gratias retulit, & admirabili conſolatione clientem ſuum recreavit. Sed & Sanctiſſima Leocadia Virgo & Martyr, in Cathedrali Baſilica Toletana tumulata, è ſepulchro ſuo, univerſis, qui frequentiſſimi tunc in Eccleſia confluxerant, intuentibus & cum ſtupore audientibus, conſurgens, eidem ſanctiſſimo Pontifici his verbis gratulata eſt: *Perte*, inquit *O Illefonſe, vivit Domina mea*, eoque collaudato, in ſepulchro ſe denuo collocavit. Vt tanto Tutelari ſuo, plurimis nominibus de Hiſpanis, & Eccleſia univerſa meritiſſimo, ob hunc tamen tam ſingularem DEIparæ & cæli applauſum, haud immerito anniverſaria ſolemni memoria, poſteritas univerſa gratuletur. *Roderic. Tolet. Iulian. in Append. Lucas Tudenſis, Cixila, Ellad. Marc. Max. Vaſſæus, Mariana, Vinc. Bellon. Conſtand. Cajet. Balingh. &c.*

DEIpara apparet.

Item S. Leocadia V. & M.

Inſignis applauſus.

In Germania, Cænobii Heydenheimenſi depoſitio Sancti VVunibaldi Abbatis & Confeſſoris. VVunibaldus, Sancti Richardi Angliæ Regis filius, Sanctorum VVillibaldi primi Eiſtettenſium Epiſcopi, & VValpurgis Virginis Abbatiſſæ, germanus frater, relicta patria, ſeptuennis eorumdem peregrinationis ſocius fuit, quibuſcum terribilem contitatiſſimi maris tempeſtatem, oratione conſopivit. Ab obitu Patris Richardi, Romam contendens, ſalutatis religioſiſſimè Apoſtolorum liminibus, ad celeberrimum Ordinis noſtri Archiſterium, Sacrum Caſini montem ſe contulit, ſacroque illic Fratrum inſertus Collegio Regulam S. P. N. BENEDICTI (raritate ſcriptorum, memoriter pleruinque magis retentam, quam ſcripto circumlatam) cum aliis pus libellis, aſello poſtea ſuo in Germaniam advexit. A Sancto Bonifacio, Magno Germanorum Apoſtolo, cognato ſuo, Romæ inventus, preſbyter ordinatus, & ad Converſionem gentium in Thuringiam miſſus, Apoſtoli nobiliſſimæ illius provinciæ glorioſiſſimum nomen, ſed magnis & perpetuis laboribus invictiſſimus meruit. Triennium inſuper totum, ſub Vtilone Duce, verbum DEI per Bavariam diſſeminavit, æternoque ſimiliter merito Noricos obſtrinxit. Contemplationis poſtea ſtudio, quærens requiem, frequentiam hominum fugiens, loco ſolitario, Heydenheimenſe Cænobium condidit, eoque ſe concludens, ſemo teſtus, meritis dives, in propaganda Monachicæ vitæ perfectione laboravit. Cumque fidelium donatione opes Cænobii multum crelcerent, exemplo ad omnem poſteritatem inprimis commendando, in egentia paſſim Cænobia, liberaliſſimũ ſeſe oſtendit, ſed & Elvacenſi & Sancti Solæ Cænobus multa donavit; pauperum inſuper totas cohortes fovit, & hoſpitũ frequentiã, exemplo liberalitatis & humanitatis ferventiſſimo, invitavit, recreavit, & aluit. S. VVunibaldus Ab. *Regii genetiũ.* *Tempeſtatẽ conſepit.* *Caſinum venit.* *Apoſtolus Thuringiæ.* *Item Boica* *Heydenheim condit.* *Inſigne liberalitatis exemplum.*

Rheni ora suspecta, & quare Sancto.

aluit. Abstinentiæ tamen studium discipulis serio commendavit, cumque prope Rhenum sedem figere, & Cœnobium construere rogaretur; eam maximè ob causam nullo modo se velle, respondit, *quod delicias, cibosque lautiores, ac vinum maxime præstantiam atque copiam, quæ omnia prope Rhenum abundarent, subterfugeret,* Monachisque summo studio vel ipsam quidem ad ejusmodi commoditates, & bona corporis occasionem sollicitè declinandam persuaderet. Mortuus 15. Calendas Ianuarii, admirandis deinde prodigiis ad hæc usque tempora effulsit, è cujus sacro corpore miranda illico cælestis odoris fragrantia prorupit, & campanæ, pulsante nemine, prodigiosè impulsæ, consonuere; nec non luminaria divinitus accensa exarsere. Eum VVillibaldus germanus ejus Pontifex sanctissimus suo in Oratorio digno cum honore condidit, & vitam ejus soror beatissima VValburgis fidelissima & compertissima narratione litteris consignavit. Obiit autem Anno Christi 760. fuitque deinceps præcipuus Eistettensis Ecclesiæ Patronus adoptatus. E cujus perpetuis miraculis, inter alia, præcipuè memoratur, vel solo quidem baculi ejus contactu, varia morborum genera prodigiosissimè profligata. Sed & illud celebre: quo operè VVunibaldi invocata, reus ad supplicii locum eductus, ruptis divinitus vinculis, mire solutus & liberatus est, & innumeri pene tanto decursu sæculorum variis morbis & calamitatibus, conscia miraculorum tantorum Germania universa, ad hanc usque præcipitantis sæculi periodum, frendentibus super re tam manifesta nostri ævi hæreticis, potentissimè erepti, & incolumitati desperatissimæ restituti. *Ex vita per Philipp. Episcopi Eistettensis, Iacob. Gretser, Iepesio, Annal. nostr. German. & Benedict. Manu Script. diversis &c.*

Ratio mira at valdè digna.

Miracula.

Obiit 760

Miracula.

Hæreticorum confusio.

B. Laurentius.

Apud Sublacum felix Beat. Laurentii Conversi & Eremitæ, vitæ admirabili rigore & sanctitate celeberrimi. Hic Fanelli, Apuliæ oppido natus, cum esset vir rectus & simplex, & præter omnem intentionem casuale homicidium perpetrasset, mire pœnitens ad Sanct. Iacobum peregrinatus est. Reversus in Italiam Sublacum se contulit Anno Christi 1209. & in Monasterio Sanct. Angeli, à S. P. N. condito, susceptus, ibi aliquamdiu vitam rigidam vixit. Inde majoris pœnitentiæ studio Monasterium Sanct. Scholasticæ petiit, & ex licentia Romani Abbatis antrum Morræbottis supra specum S. P. N. ingressus, in eo velut sepulchro se condidit, adeo arcto ut in eo vix jacere extensus posset. Ibi oratione, vigiliis, jejuniis sese macerans, nunquam egressus est, nisi, perurgente fame, ad herbas & radices colligendas. Repertus à pastoribus ab eis quandoque fustum panis accipiat, quo modico & sola frigida contentus erat. Inducbatur super nudum retiaculo nodoso funibus contexto, cui gravem loricam superinduebat, & hanc lacera tunica operiebat, circulos duos ferreos in quovis brachio, quatuor alios in cruribus, totidem in tibiis gestabat; alio ventrem, lumbos catena ferrea circumdabat. Capiti aptabat coronam ferream, crassam multumque molestam, in qua binæ laminæ in crucis formam compositæ, altera à sincipite ad frontem, altera ab aure ad aurem exporrectæ, huic appensæ duæ aliæ, singulæ quinque clavis, ab intra præacutis armatæ, ad mandibulas exporrectæ, sic ut vix secure caput flecteret, de nocte autem quacunque se verteret, expergisceretur, nec aliter dormire posset quam stando & ad rupem acclinando. Ex tot junctaris caput plenum ulceribus, & excrescentibus inde vermiculis seu pediculis. Nec satis voluntario huic Martyri, nisi tormenta tormentis adderet, dum circulo illi capitis ferreo uncum adderet, ex quo lorica dependeret, cujus pondere caro per subintrantes cilicii nodos graviter lacerabatur. Ad collum etiam circulum ferreum applicabat, supra quē caro scapularum ita excreverat, ut ex putrefacta hinc inde sanies defluceret. Circuli si rumperentur, illicò curavit refici, ita totos octodecim annos sese excrucians, donec ad ægrum invisens Hugo Cardinalis Ostiensis, rigorem temperare juberet. Obedit filius obedientiæ, modico dein, subinde, vino usus, oleribusque & legumine, & hoc tribus annis, donec exhaustis viribus, nec surgere, nec jacens se vertere posset, sed neque qui ipsi inservierat Frater Amatus, ob nimium ferri pondus ipsum movere prævaleret. Persuasus prom ferrum deposuit, & coactus aliquoties, modicum carnis usum admisit. Silentii studiosissimus, tribus in hebdomade diebus totaque Quadragesima nemnem vel verbulo alloquutus fuit. Festo Paraseeveos singulis annis ferrū candens fronti unpressit.

Rigor Vitæ

Martyr voluntarius.

Obedientia.

Nullam

Nullum unquam mulierem ad colloquium admiſit, in advenientes cæteros maximè pauperes beneficus, quos miſſa ſibi refectiuncula recreabat Anno Chriſti 1221. Monachatus ſui anno 12. cum Feſto San. Marci Archipreſbyter ad ipſum cum perſonis 30. aſcenderet, tribus exiguis panibus cum parva piſticia ex ſemine canabis mirè exſatiavit, ſed & ſupervenientibus paſtoribus abunde dedit, parvo vini vaſculo ita omnibus ſatisfaciens, ut non ſolum nunquam deficere vinum, ſed ſcaturire videretur; quibus præcepit nihil porro cibi ea die admittere, eo quod cibo Dominico refecti eſſent. Stephanus Franquinus, cum aliquando ipſi in vaſis figulinis farinam, uvam paſſam, & in utre oleum mitteret, equus clitellarius in præruptа per 25. paſſus decidit, illæſus tamen, cum neque frangeretur quidpiam, nec funderetur. DEIparæ chariſſimus fuit, quæ ipſi pluries apparuit, & ab ipſo ſibi condi Eccleſiam voluit, eo ipſo loco, ubi olim S. P. N. condidiſſet, quam Longobardi diruiſſent, quæ ad ipſum aliquando: *Hic habitabo*, ait, *& mihi faciam fieri Oratorium, propter tuam erga me devotionem.* Cum ergo in eum finem calcariam ſtruxiſſet, & imbrium nimietate quadam nocte calx defluxeret, Thomæ cuidam de Morra uſque tertio DEIpara apparuit, & currere ad conſervandam calcem juſſit, & quod uſque tertium non obediſſet, nuidpedem peragere & F. Laurentij juſſis per omnia parere. Ita per ſentes & tribulos, quin & nives ad genu uſq; contendit, & locum velut meridiana ſolis luce ſplendentem reperit, calcemque tantis lapidibus obvolutis cinxit, quos tres poſtea operarij movere non poterãt. Occurſurus autem ad Laurentium, præcognitus & ex nomine Thomas appellatus eſt, cum nunquam antea innotuiſſet. Idem Thomas ab eodem lapidem accepit, quem primum in fundamento poneret, cum circumſpiceret, lapis manu excidit, mirabiliter illic collocatus ſeipſo eſt, ubi poni congruebat & jubebatur, admirantibus operarijs & mox fundamentum ſupra ſtruentibus. Pro diſcipulis dein ædes ampliavit ſecumque Regulam S. P. N. profiteri voluit. Otij juratus hoſtis fuit, literaſque à Priore S. Scholaſticæ doctus Pſalterium diligenter legit, & orationes ſibi ipſe compoſuit. Claruit Prophetiæ ſpiritu, poſtque triginta & ſupra pœnitentiæ annos ad ſuprema devenit, à cujus agonizantis pectore F. Amatus ſuavem ſonum exaudijt velut conſonantium parvulorum tympanorum. Obijt ſanctiſſimè Anno Chriſti 1243. 16. Auguſti in eadem crypta ſepultus, ubi à fidelibus colitur, ab Innocentio IV. inter Beatos relatus, cujus memoria hac die celebrior colitur. *Ex Monum. Sublac. Cherubino Myrtio, Mauro Marcheſio &c.*

Res mira. *Miraculum* *Deipara charus.* *Multa miracula.* *Prophetia.* *Obiit 1243*

In Anglia Beati Guillelmi Archi-Epiſcopi Eboracenſis. Guillelmus cognomento Ludhamus ex Decano Metropolitanæ Eboracenſis Eccleſiæ, ad ejuſdem Pontificatum aſſumptus, dignum eo honore vitæ integritate ſe reddidit, & inſigni maximè conſtantia & magnanimitate adverſum obſtinatos effulſit, cumque Eccleſiam ſibi creditam, per quinquennium ſtrenuè gubernaſſet, ultrò dignitatem depoſuit, & CHRISTI paupertatem & humilitatem in cucullo amplexus, in ſecuriſſimo Pontificum aſylo, Pontiniacenſi Cœnobio, ſacræ Ciſtercienſium noſtrorum Congregationi ſe ſubdidit, bienniumque ſuperſtes, in omni ſanctitate vitam feliciſſimè concluſit, cujus merita Dominus à morte evidentibus miraculorum ſignis demonſtravit. Claruit tempore Vrbani Quarti Pontificis Maxim. 1264. cujus juſſione ad eam dignitatem poſt obitum Sevalli Archi-Epiſcopi evectus eſt. *Nicolaus Harpsfeld. Barnabas de Montalbo, Henriquez. tom. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Guillelmus Archiepiſcopus. *Pontificatu ſe abdicat.* *Clar. 1264*

Atrebari in Belgio, Beati Petri ejuſdem civitatis Epiſcopi. Hic ex Monacho & Abbate ampliſſimæ Congregationis noſtræ Ciſtercienſis, ad eum honorem, cum haud minore virtute, quam doctrina nobilis eſſet, evectus, à metropolite ſuo Guillelmo ſub Anno CHRISTI 1184. conſecratus eſt, cumque Atrebatenſibus viginti ferè annis ſtrenuè invigilaſſet, ſenecta appetente, vitæ reliquum ſoli DEO conſecraturus, honorem denuo à ſe rejecit, & ad cuculli ſacras delicias & quietem reverſus, eodem anno paulo poſt inter Fratres ſuos, cum magna opinione ſanctitatis, Spiritum SS. Sacramentis munitum ſuo tradidit Creatori. Anno Chriſti 1203. *Myraus, Buzelinus, Meyer, &c.*

B. Petrus Epiſcopus. *Pontificatum reſignat.* *Ob. 1203.*

Ei Petrus Bleſenſis ſcriptor celebris Tractatum de Transfiguratione Domini dedicavit. *Claud. Rob. &c.*

In Glandarienſi Monaſterio, natalis Sanctorũ Confeſſorum Chriſti, Vndonis, Digni & Vrdagilli, qui ſub mundanæ dignitatis habitu cõſpicui, Chriſti milites, in ejus

S. Vndo & ſocii.

ejus ſervitute devoti,& magnis vitæ virtutibus clari, omnique ſanctitate pollentes in pace quieverunt. *Andr. Bamberg. t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Vvieber Converſus. In Nazareth prope Liram Beati Wicberti Converſi, humilitatis eximiæ,& admirandæ pietatis: Fuit hic, frater Germanus Beatiſſimæ illius Beatricis noſtræ, Prioriſſæ in Nazareth, poſtque multos exantlatos labores, egregijs virtutibus clar⁹, & præclaris meritis glorioſus, migravit ad Chriſtum. Cujus futura gloria Beat. Bartholomæo, ejuſdem Cœnobij Converſo, & hujus Sancti viri patri, divinitus revelata fuit. *Menolog. Chryſoſt. Henriq. vita B. Beatricis, &c.*

XIV. CAL. IANVARII.

XIX. Decembris. C.

S. Adjutus Abbas. AVRELIANI, Sancti Adjuti Abbatis Prophetiæ Spiritu illuſtris. Adjutus Mimatenſis ſive Miciacenſis primùm Cœnobij Monachus, ad Porteſani poſtea Cœnobij in agro Carnotenſi regimen vocatus, eo tempore floruit, quo Magnus Sanctiſſimi Legiſlatoris & Patris noſtri diſcipulus, ſub vexillo ejuſdem milites conſcripſit, & fama ſanctitatis Galliam implevit. *Fit Mon. Benedictus.* Accenſus lectiſſimæ cohorti Adjutus Abbas, multos ſuo exemplo ac fervore mirificè accendit, & ob inſignem virtutem & vitæ ſanctitatem, miraculorum etiam gloria honorari à Numine meruit. *Conditur in honorem ejus Eccleſia* Deceſſit & ſepultus eſt Aurelianis, cum obitus ſui diem diſertè prædixiſſet, tanti à populo Aurelianenſi factus, ut inſigni ſtatim condita in honorem ejus baſilica, factum deinceps ejus anniverſaria ſolemni memoria celebrarent. *Puſtum ejus.* Viſum indignum, tanto honore coli, eum quem ipſe noviſſet, deſpectum in oculis hominum, civi cuipiam, qui cæteris ad Eccleſiam contendentibus, ut ſacro ſolemi intereſſent, raſtro arrepto in Vineam ſeceſſit, rogatuſque quid ageret,& communem ſolemnitatem negligeret, per contemptum: *Quia & ipſe Adjutus Monachus, Vineæ cultor fuit,* reſpondit. *Contẽptor dat pœnas.* Vltus prodigio quamprimum DEUS Sanctum ſuum, ſpectaculo irriſorem omnibus fecit, cum dicto ſiquidem miſeri manus obriguit, & retorta ad tergum facies miſerandum in modum, dies aliquot immobilis manſit, donec facti tero, & ſerio pœnitens, ſupplex ad tumulum Adjuti veniam & gratiam meruit, prodigioſè ut antea punitus, ſic in oculis ſimiliter omnium liberatus. Cujus Sancti Feſtum alibi 6. Calend. Februa. celebratur, hac tamen die in Martyrologio recolitur. *Ex Vita, tom. 2. Sanctor. Ordin. Moniment. Aurelian. Petro Equilino, &c.*

S. Vrbanus V. Pont. M. Romæ Natalis Sancti Vrbani V. Pontificis Maximi, meritis graviſſimis & eximia vitæ ſanctitate celeberrimi. Vrbanus, olim Guillelmus Gabalus à Griſacio, *Nobilitas generis.* Grimoardo viro militari inprimis nobili, matre Amphiliſia Monferrana, pari nobilitate fœmina, eadem ſanctitatis fama ſpectatiſſima in oppido ac caſtro paternæ dictionis Griſatio, Toloſanæ provinciæ, natus eſt. Ab ineunte ætate liberalibus imbutus diſciplinis, artium, Iuris civilis & Decretorum Doctoratum,& *Eruditio.* Sacræ Theologiæ Magiſterium, indeptus, cum eruditionis, virtutis, & generis titulo mirè excelleret, magni ab omnibus factus, cucullum exambijt, & in Monaſterio Mimatenſi indutus, nunquam deinceps, etiam Pontifex Maximus creatus, ad mortem uſque exuere conſenſit. *Monachat.* Per viginti poſtea annos Ius Pontificum & ſacras litteras publicè profeſſus, *Profitetur publicè im Pont.* multos nobiles& ſpectatos admodum auditores habuit. Ad curiam dein Romanam evocatus, cognita induſtria ejus, doctrina & pietate, Abbas primum Antiſiodorenſis, Maſſilienſis dein Sancti Victoris ab Innocentio VI. deſignatus, magnisque Legationibus ſæpè ornatus, noviſſima præſertim ad Vicecomites ſe inſigniter probavit, in qua (quod mireris,) *Legationes eius.* abſens, cum nec Cardinalis eſſet, & vix quinquageſimum tertium ætatis ageret annum, non ſine prodigio, & præſenti Sanctiſſimi P. N. BENEDICTI ope, Pontifex Maximus renunciatus eſt. Quippe, Innocentio Papa mortuo, Caſſinum per occaſionem Legationis excurrens, ſumma loci religione & ſanctimonia captus, cum ex una parte, retroacti temporis opes & magnificentiam, ex altera *Caſinum proficiſcitur* præſentis ſtatus anguſtias, & quandam veluti ſervitutis imaginem, ſecum reputaret, inter preces ac lachrymas, ad Sanctiſſimi Patris ſepulchrum, voto ſe aſtrinxit: *Siquidem deſtinatione Numinis, vicaria Petri vices aliquando ſibi in Republ. Chriſtia-*

na

Digitized by Google

Mirabile & memorabile Votum.

na ob oc[illegible]ſſent, ſedulo curaturum, ut Caſſinas domus ruinam depreſſa (Epiſcopi tum aliqui præerant) *& pene humi jacens ſubleuaretur; & nominatim rerum ac Cœnobii adminiſtratio, ex veteri inſtituto penes Abbatem reſideret.* Mirum! Delati quamprimũ ſupremi ſibi honoris diem eumdem fuiſſe (quamvis, ut dictum, Cardinalis nõ eſſet) quo Caſſini votum nuncupaverat, ex Legatis cognovit, qui ex Italia in patriam redeunti, litteras, & fauſtæ gratulationis nuncios, ab ſacro Senatu in Gallus cõmorante, ad Vrbem Mediolanum obviam facti, detulerunt. Perficere & exequi, quę Beatiſſimo Patriarchæ promiſerat, inito ſtatim Pontificatu ſedulo curavit, & Cœnobij regimine, perſpectæ fidei procuratoribus demandato, Abbatis appellationem & dignitatem, ſibi uni annos quatuor vindicavit, dum dignum tanto Cœnobio caput circumſpiceretur. De Eccleſia dehinc univerſa ſollicitus, eidem omni modo conſuluit, inſignique felicitate & merito æterno, Pontificiam majeſtatem (quod nemo antea auſus) tanto tempore exulem Italiæ atque Romæ reſtituit, & huic antiquum & princeps ſuũ decus, imo ipſam quaſi ſibi reddens, ſedem illam eousque per Legatos ſolum & ſæpe Tyrannos occupatam, ſumma orbis univerſi gratulatione applauſuque recepit, Vaticanum palatium reparavit, hortis & viridariis exornavit, & digno planè conſilio, iis excolendis, pauperes Chriſti adhibuit, quorum octingentos & mille aliquando alere conſueverat. Cui gratulaturus feliciſſimum illum reditum, & ab hoc gloriam, Carolus IV. Roman. Imp. cum uxore & liberis eò ipſe advolavit, ac ſtratoris officio exhibito, eidem ſacris operanti Diaconus miniſtravit. Neque ea ſolum Occidentis Auguſti ſubmiſſione, felix Vrbanus noſter fuit; nam & Orientis Imperator Ioannes Paleologus, non eidem ſolum ſeſe ſubmiſit, verum & ipſe Romam venerationis gratia veniens, publicè Catholicam, quam Romana docet Eccleſia, fidem, & Spiritum Sanctum à Patre Filioque procedere, Romanumq; Pontificem, Summum Dominici gregis Paſtorem, Caput, & Magiſtrum profeſſus eſt. Ad purgandam deinde Eccleſiã converſus Vrbanus, ambitioni fædiſſimæ Clericorum frænum induxit, Pluralitatem beneficiorum ſuſtulit; quemque in Eccleſia propria reſidere coëgit; luxum veſtium coërcuit. Bononienſem celeberrimam univerſitatem, bellorum turbinibus ſtratã, alter ejus Fundator, erexit, illamq; & Pariſienſem ampliſſimis privilegiis exornavit. Idem, rara item felicitate, pluribus ſæculis abſcondita Principum Apoſtolicorum ſacra capita, indictis ſolemni jejunio & Litaniis invenire meruit; eoq; quo hodie aſſervãtur loco, venranda repoſuit. Idem Sacratæ Ceræ uſum, *Agnum Dei* vocant, multis ſæculis intermiſſum utiliſſimè revocavit; Idem de plurimis Sacris Ordinibus & novis Chriſti familiis imortaliter meruit, Sanctæ Brigittæ nimirum tam virorum quam Virginum, Sancti Hieronymi, Patrum Ieſuatorum, & Montis Oliveti, confirmavit, fovit, & propagavit. Innumeris denique meritis glorioſus ſancto fine deceſſit, vir verè Virgineus, Virginem moribus, vultu, vita, imo Angelum præferens univerſis Anno Dominicæ incarnationis 1370. ætatis 61. cum ad extremum usq; anhelitum crucem manibus religioſiſsimè teneret, neq; unquam veſtibus ſe ſuis & cucullo exſpoliari ſineret, illuſtribus à DEO miraculis illuſtratus, & ex ſuprema voluntate in ſuo Cœnobio S. Victoris ingenti pompa & comploratione tumulatus. *Onuphr. Panvinus, Platina, Ciaconius, Bzovius, Petrarcha, Furſius, Annal. noſt. &c.*

Pontifex Max. ſalutatur.

Caſinenſis Abbas ſimul eſt & Rom. Pont.

Ingens planè mutuum.

Vaticanum reſtituit.

Occidentis Imp.

Orientis Imperator.

Orientalis Eccleſia Occidentali jungitur.

Inſignia Vrbani merita.

Invenit capita Apoſtolorum.

Agnus Dei.

Ordines diverſos demeretur.

Obiit 1370.

Miracula.

In Anglia S. Fritheberti Epiſcopi. Hic cũ ex cucullo mirè exſplendeſceret, ſuo fulgore proditus, & ſuper candelabrum Eccleſiæ Hagulſtadenſis, poſt vitum Sanctiſſimum Accam collocatus, anteceſſoris cœpta continuans, mirum Eccleſiæ illi decus conciliavit. Obiitq; An. Ch. 767. *Guilh. Malmesb. Roger. de Hoved. Harpsf. &c.*

S. Frithebert, Epiſc.

Obiit 767.

Aprutii in Italia, Sancti Berardi illius civitatis Epiſcopi. Berardus, aliis Eberardus, ex illuſtriſsima Vrſinorum familia, & Pallæ-aureæ Comitibus oriundus, adoleſcens vitam Monachicam ſplendori ſæculi longè prætulit, eamque in ſanctiſsimo orbis Archiſterio Caſinate profeſſus, inde ad Cœnobium Sancti Ioannis Anxanenſis, in quo Regularis cumprimis vigebat obſervantia, miſſus, ea ſanctitatis laude & fama paſsim innotuit, ut mortuo non multo poſt Interamnenſi ſive Aprutino Epiſcopo, inſigni omnium gratulatione Berardus eligeretur. Præfuit ſanctiſsimè atque utiliſsime, cujus præter alia præclarè geſta ſingularis pauperũ atq; orphanorum cura cõmendatur. Obiit An. Ch. 1122. multis in vita & poſt mortẽ clarus miraculis, quæ inter, mulierem toto corpore contractam, adeo miſerè, ut pedes natibus cohærerent, ad tumu-

S. Berardus Epiſc.

Illuſtriſsimũ genus.

Fit mon.

Epiſc. eligitur

Obiit 1222.

lum ſupplicem, mirè abſolvit, ut ſuis inde pedibus incolumis domum reverteretur, alium utroque lumine orbatum, videntem remiſit; militem quendam morti adjudicatum, cum vinculis in carcere conſtrictus, ſe Berardo cõmendaſſet, illis prodigiosè ruptis libertati reddidit. Plurimisque aliis incolumitatum beneficiis multos affecit, cujus proinde Feſtum hac die ſolemniter ab Aprutinis celebratur. *Ex vita ejusdem Venetus excuſa, t. 2. SS. Ord. Monim. Ecc. Interamnenſ. Philip. Ferrar. &c. Ferd. Ughello, &c.*

Vinctum abſolvit.

B. Mengoſus Converſus.

In Germania depoſitio Beati Mengoſi Converſi Hemmenrodenſis, maximæ humilitatis, & admirandæ ſimplicitatis viri: qui cum in culina complures annos magno humilitatis exemplo tranſegiſſet, obdormivit in Domino. A ſuperveniente autem Beato Giſilberto Abbate ad vitam denuo revocatus, miranda quæ in cælo viderat, Fratribus indicavit, aliaque inter, humilis Deiparæ cultor, ſedem ſibi auream poſitam, ad pedes ejusdem glorioſiſſimæ Imperatricis noſtræ, affirmavit, cum certa promiſſione, eam ſibi dum reverteretur certo reſervandam. Proin, qui compellente obedientia mortuus revixerat, præcipiente Abbate ſuaviter in pace quievit & ad chariſſimos illos & pretioſiſſimos Dominæ ſuæ pedes reverſus, paratum ſibi gloriæ thronum, nunquam eo exturbandus, æternum felix occupavit. *Cæſarius Heiſterb. &c. Angelus Manrique, Chryſoſt. Henr. t. 2 SS. &c.*

Reviviſcit.

Deiparæ cultor.

Denuo moritur.

In Claravalle Beati Ioannis Monachi, viri morum integritate, & ſanctæ converſationis fervore cõſpicui; qui divini amoris fervore ſuccensus, tam vehementer dum pſalleret, meditationis ſuæ ignibus exardeſcebat, ut non ſemel inſigni & inprimis ſpectando prodigio foras erumperet, adeo ut luciditsimas è fragili corpore flammas emittere videretur. Illud dum quadam vice obſervaret Beatus Wilhelmus ejusdem loci Monachus, Sigero Priori indicare nõ diſtulit, & quando maxime ſplendorem mirum è capite ejus ſurſum evolantem intuitus eſſet prodidit. Evocavit Ioannem Sigerus, & quid ſub Cantico *Benedictus, &c.* tractaſſet, facilè ab obedientiæ filio extorſit; cui Ioannes: *Credite mihi Domine*, reſpondit, ego cogitavi; *Si eſſes in cælis, vox tua nunquam rauceſceret, & ſemper Deum laudares cum Angelis.* Et quid, ait Prior, ad Verſiculum: *Tu puer propheta, &c. Ita*, inquit, *accenſum eſt cor meum in illa hora, ad memoriam Beati Ioannis Baptiſtæ, quem valde diligo, ut vix me capere poſſem præ gaudio.* Ex quo facile innoteſcat, quod uno ſubinde verſiculo exilitas noſtra, ſuo conatu, apud Dominum miſericordiæ mereatur. Denique Ioannes, cum in palæſtra Religionis, *omnium virtutum ſpecimen* ſe præbuiſſet, bravium ſupernæ remunerationis, poſt finem glorioſum obtinuit, *t. 2. SS. Ord. & Auct. cit.*

B. Ioannes Mon.

E corpore ejus flammæ erumpunt.

Vnde flammæ illæ.

Fructus devotionis.

DECIMO-TERTIO CAL. DECEMB.

XX. Decemb. D.

S. Gregorius VI. PP.

ROmæ Beati Gregorii eo nomine VI. Pontificis Maximi, viri miræ humilitatis & patientiæ. Gregorius, olim Gratianus, ex lectiſſimæ perfectionis Monacho S. R. E. Archipresbyter Cardinalis Sancti Ioannis ante Portam Latinam, raro, & immortali beneficio Eccleſiam ſibi univerſam antequam Pontifex renunciaretur, obligavit. Cum enim immenſitate quadam tempeſtatis ac procellarum navicula Petri, Henrici Imperatoris ſcelere graviſſimè jactaretur, tantoque in periculo, tres omnino Pontifices, fædiſſimo ſchiſmate de ſumma rerum & clavo ac clavibus inter ſe contenderent; iisdemque exemplo ad eam diem atque deinceps planè inaudito, ſimul ſemelque in Vrbe ſedem figerent & Cathedras, ut vocant, tenerent, Benedictus ſcilicet IX. Sylveſter III. & Ioannes, (quorum ille Vaticanũ, alter S. MARIAM Majorẽ, tertius Lateranum occupaverunt.) Gratianus noſter, vita & eruditione ſpectatiſſimus Cardinalis, ſanctiſſimæ Matris Eccleſiæ calamitatem piiſſimè miſeratus, commendato Numini conatu, pervicaciſſimi cæteroquin ingenij homines, verbis amiciſſimis aggreſſus, miro verborũ pondere & gratia, ſed & promiſſis quæ ad rem ſingulorũ videbantur, omnes ſingulosq; efficaciſſimè perſuaſit, adduxitq;, ut de jure, & quisq; prætendebat, decederet, & novi eligendi Pontificis, copiã Romanis Clero ac populo facerent. Incredibile dictu, quanta inde exorta omniũ gratulatio, quantus fidelium totis Vrbe & Orbe applauſus;

Schiſma longe graviſſimum.

Tres Pontifices Romæ reſident.

Immortale Gratiani noſtri meritum.

Titulus glorioſiſſimus.

applauſus ; cum *Liberator Eccleſiæ DEI* voce publica Gratianus ſalutatus, neque dignior ſtatim viſus eſt, cui ſumus orbis Principatus coñitteretur. Ipſis proin Kalendis Maij Chriſti anno 1044. Pontifex Maximus, inter fauſtos applauſus ſalutatus, & Gregorius VI. appellatus eſt. Tulit indigniſſimè electionem ſe non rogato factam Henricus Auguſtus, & quidquid, ac quantum poſſet, evertendo Gregorio machinatus, ſuo more, tantum Eccleſiæ gaudium, livore ac temeritate ſacrilega temerare nõ deſtitit, donec quod vellet effectum intueretur. Gregorius autem brevi Pontificatu multum meritus, ſtrenuum quamprimum operam Eccleſiæ navavit, & mira felicitate, ut dexteritate, Apoſtolicæ ſedis dignitatem, negligentia priorum Pontificum labefactatam, ſua auctoritate, & animi magnitudine brevi reſtituit : Nam & ditionem Eccleſiæ brevi recuperavit, & latrones per Italiã ac circa Vrbem crudeliter graſſantes, prius execrationibus & interdictis admonitos, armis poſtea aggreſſus è medio ſuſtulit, & pacem ac ſecuritatem diu exulem Italiæ reddidit. Cum autem Henricus Cæſar novo furore Eccleſiæ incũberet, electionemque Gregorii omnibus modis impugnaret, advertens vir ſanctiſſimus, ea occaſione durum denuo Schiſma conflandum, imitatus ipſe Gregorius Gregorium Nazianzenum, qui ob pacem Eccleſiæ conciliandam Epiſcopatu Conſtantinopolitano ſponte ſe abdicavit ; & ipſe eodem animo, eademque virtute, longè tamen majore imperio, ſede Pontificia Romana ceſſit, & ad Cluniacenſe ſanctiſſimum Cœnobium ſe recedens, vitæ reliquũ in cucullo ſanctiſſimè transegit, & relicto mortali meritorum longè maximorũ nomine, humilitatis, patientiæ, & modeſtiæ exemplo univerſæ poſteritati, admirandus, non multo poſt ſancto fine quievit. Quem Leo Marſicanus, auctor graviſsimus & ſynchronus Romã denique reverſum, ibidem aſſeverat deceſſiſſe, moriturumque, ut corpus ſuum in Vaticana baſilica conderetur præcepiſſe, addito purgandæ innocentiæ hoc monito : Cadaver in veſtibulo, clauſis baſilicæ januis deponeretur, quo facto prodigioſa vi januas patuiſſe, atque inde non ſine Divini judicii manifeſtatione, corpus in templum illatum, exequiasque magnificè celebratas ; cum antea ſcelere Imperatoris, tanquam pervaſor ſedis Apoſtolicæ, ſed & vir ſanguinum, ob purgatam latronibus Italiam peſſimè atq; iniquiſſimè traduceretur. *Leo Marſic. Onuphrius Panuinus, Ciaconius, Platina, Conſt. Cajetan. Baronius Hermannus Contractus, Otthо Friſing. Gilbertus, Annal. noſtr. Bened. to. 2. SS. Ord. &c.*

Fit Pont. Max.

Impietas Cæſaris.

Meritа Gregorii.

Pacem Italiæ reddit.

Pontificatu abdicat.

Cluniacum ſecedit.

Inſigne prodigium.

In Hiſpania depoſitio Sancti Dominici Abbatis, cognomento Exilienſis. Hic illuſtri in Cantabria vico Cannenſi natus, ex opilione Monachus, Regulæ ſe S. P. N. BENEDICTI in vetuſtiſſimo Sancti Æmiliani Cœnobio addixit & devovit, atque ob admirandam vitæ ſanctitatem omnibus charus, ſumoque in pretio habitus, ejusdem poſtea Abbas creari meruit. Cũ vero Monachorum & Eccleſiæ jura contra Garſiam Vaſconum Regem conſtantiſſimè tueretur, ab ipſo in exilium miſſus, perinſigni rariſſimæ patientiæ exemplo, & conſummatiſſimæ Virtutis decore celeberrimus è corporis carcere, ad libertatem domus Dei migravit. Cujus anima triplici corona redimita ad cælos evolare, ab innocentibus pueris clare viſus eſt. Honoratus à Numine tot admirandis atque innumeris omnino prodigiis, quæ inter à captivorum maxime, ut redemptione dũ viveret, ſic à morte inprimis mirâ ſolutione & liberatione, non aliter atque magnꝰ ille Leonardus noſter, tota Hiſpania præcipuè celebratur ; à quo celeberrimo deinceps Cœnobio nomen impoſitum, perpetua deinceps appellatione Sancti Dominici de Silos appellato, in quo Sanctiſſimus ille Prædicatorum Ordinis Inſtitutor Dominicus non ſolum litteris primũ & pietate inſtitutus, ſed & cum nomine & Patrocinio Dominici noſtri ſanctitatẽ imitatus, facem poſtea eam mundo prætulit, ut velut magni luminaris in cælo luce, ejus vitæ ſanctimonia univerſus terræ ambitus illuſtraretur. *Ex Chron. Hiſp. Ant. de Yepes, Annal. noſt. Bened. &c.*

S. Dominicus de Silos.

Conſtantia ejus.

Gloria à morte.

Innumeræ miracula.

Captivorum liberatio.

S. Dominicus Ord. prædic. unde tantus

Bremæ depoſitio Sancti Hogeri Epiſcopi & Confeſſoris. Hogerus ſive Hoverus, Germanus, Saxo, ex Monacho Sancti Viti Corbeiæ Saxonum, ob egregiam vitæ ſanctitatem Cœnobio extractus, Archiepiſcopus Bremenſis ordinatus eſt. Exornavit ea ipſa ſancti nominis fama, non Cathedram ſolum illud, ſed & procul etiam poſitis gentibus mire illuxit, de ampliſſima imprimis provincia ſua multo nomine meritiſſimus. Commendatur maximè, eo, quod ſeveriſſimus

S. Hogerus Epiſc.

Commendatio ejus.

esset disciplinæ Ecclesiasticæ custos, & Monachorũ maximè in sacri rigoris proposito ad amussim & sollicitè observando ac conservando exhortator, cujus perinsigne illud memoratur, cum apud Hamburg consisteret, nocte intempesta, Ramsolam usque, longo itineris spatio, excurrisse, ut eo in Cœnobio vigiliis interesset matutinis, & quid Fratres agerent, exploraret. Vt ea propter merito ipsi applaudens exclamet Bremensis Historiæ religiosissimus scriptor: *Fidelis dispensator & prudens, qui & ipse vigilans pernoctavit, suamque familiam dormire prohibens, venienti sponso latus occurrit dicens: Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi Dominus &c.* Mortuus est felicissimè magnus Pontifex, Monachicæ professionis juxta retinentissimus, & nec ad horam immemor An. Ch. 915. Episcopatus sui septimo; cujus sanctissimum corpus, Ioannis Virginis Archi-evangelistæ exemplo, creditur rara Numinis gratia, & mira summæ sanctitatis comprobatione mirabiliter translatum, cum post annos ab obitu ejus centum viginti, præter cruces pallii, & cervical Archiepiscopi, stupentibus prorsum universis, nihil omnino hominis, carnis sive ossis, in sancto illo tumulo reperiretur. *Ex M. Adamo Canon. Brem. Anonymo item Hist. Eccl. Brem. scriptore, Annalib. nostr. Germ. & Benedict. Aquila Bened. t. 2. SS. Ord.*

Rigida disciplinæ observatio.

Ecce fidelem exc bitorè?

Obiit 915.

Transfertur mirabiliter sacrum corpus.

Res mira!

In Hispania Sanctæ Ilduardæ matris devotissimæ Sancti Rudesvindi Episcopi Dumiensis. Hæc nobilissimo nata genere, pari nobilitate marito copulata Guntherio de Marendez d' Arias &c. ex eo filium dignissimum S. Rudesvindum, Dumiensem postea Episcopũ suscepit. Mortuo autem Guntherio, conditum à se virginum, prope Sancti Salvatoris de Cella nova Monasterium ingressa, pullamque Ordinis vestem induta, eam multis virtutibus, ut gemmis excoluit, & sancto demum fine decedens inter Sanctas Hispaniæ mulieres accensèri, & longè lateque eo nomine celebrari meruit, An. Ch. 935. *Ant. de Iepes, Menardus, to. 2. Sanct. Ordin.*

S. Ilduarda S. Rudesvindus Episcopi nostri.

Obiit 935.

In Gallia Beati Christiani Monachi in Eleemosyna Diœcesis Carnotensis Cœnobio (vulgè *l' Aumosne*, qui ob eximia vitæ merita Abbas Tonereti creatus, perspecta integerrima morum integritate, & singulari perfectione, decrepita licet ætate ad Archiepiscopalem Tholosanæ Ecclesiæ Cathedram sublatus, eam, licet modico superstes tempore, mirabili vitæ exemplo mirificè exornavit, & non multo post ad æternitatis felicissimæ mercedem evocatus, mortalibus valedixit, sub A.C. 1049. *Aub. Miræus, Claud. Rob. Menolog. Cisterc. Chrysostom. Henriq. &c.*

B. Christianus Archiep.

Obiit 1049.

Venetiis in Monasterio S. Michaëlis de Murano depositio B. Petri de Sardinia, Monachi & Confessoris. Is juvenis etiam stimulis carnis acriter molestatus, illis ut liberaretur in terram sanctam difficilem suscepit peregrinationem. In Monasterio postea, carni verè mortuus, admirationi omnib9 ob sanctitatem fuit. Humilitate inprimis excelluit, & devotione, ita ut totas noctes insomnes post altare majus latens exigeret. Visi tunc ignei supra tectum splendores, unde cũ territi nautæ, nocte quadam incendium esse credentes occurrerent, postquam iisdem obvius ad portas Petrus venit, flammæ videri desiêre. In Missa & inter psallendum, imo quoties de rebus divinis colloqueretur, ita oculos ita manus, inter dulces lachrymas ad cælum erigebat, ut nemo absque lachrymis intueretur. Claruit insigni miraculorum gratia, quæ inter rarius illud, cum Petrus infirmus lecto decumberet, & ab invisente Medico peteret, ut sibi de vino suo modicum mitteret; misit quamprimum domum revertens medicus; & ecce modicum illud nunquam defecit ægrotanti, sed & dolium medici, ex quo haustũ est, vino quasi indies auctum in cella fuit, quamdiu in vivis superstes mansit. Quidã vix natum sibi filium & jam desperatum, dum vovet in gratiam B. Petri, Petrum appellandum, siquidem convalesceret, sanum illico meruit, & Petrum cognominavit. Vixit in ordine annos quadraginta & plenus meritorum año Christi 1453. in patriam cælestem lætus comigravit, qua ipsa die Novitius ejusdem Cœnobii, periculosè decumbens, cũ in lectulo Petri deponi rogaret & impetraret, mox convaluit, vixq; elato Petri funere ad tumulum ejusdem sanus properavit. *Ex Vita per Maurum Lapium. August. Florent. &c.*

B. Petrus mon.

Vir igneus.

Miraculis claret.

Moritur 1453.

Is Lusitania Beatæ Mariæ Conversæ, admirandæ pietatis Virginis, quæ in Cœnobio Eboracensi, humilitate, charitate & patientia, celeberrima floruit. Dumq; ultimum ageret spiritum cęlestes visiones contemplata est, atq; inter pietatis verba, hilari vultu, & mira cordis lætitia animam efflavit. Cum a. annorũ aliquot curriculo evoluto tumulus ejus aperiretur, sacra ej9 ossa reperta sunt, ex quibus admirabilis quædam cælestis odoris fragrantia prorupit, & clarũ ejus sanctitati testimoniũ perhibuit, quæ quidem suavitas in ipsius Reliquiis, magno miraculo, in hodiernã usque

B. Maria Conversa.

Cælestis fragrantia.

Digitized by Google

que diem perſeverat. Fuit genere & cognomento Bernardez, cujus vitam, prætioſam mortem & ſigna poſt ejus tranſitum. *Bernardus de Brito uberius deſcripſit, tom.1. Annal.lib.5.&c.*

Lagenula olei inexhauſta.

S. VVelfrid. Abb.

In Germania natalis Beati Welfridi primi Abbatis Duellij. Welfridus, ſive Walfridus, perilluſtri natus genere, Comes de Calw & Nagolts, longè illuſtriori vita & ſanctitate enituit. Is Monaſterium montis Duellij, vulgo Hohenwiel, primus ejusdem Abbas ſanctiſſimis ſuis meritis dedicavit quaſi, ſacravit & celebre reddidit, & miraculorum gratia fulgens, alia inter, lagenulam, cui benedixerat, inexhauſta atque perpetua olei abundantia plenam Fratribus reliquit, quam conſtat multo ſæculorum decurſu, gratia illa, ad usque hæreticorum noſtræ ætatis tempeſtatem, nunquam deſtitutam. Gloriatus eſt, ante hanc Suecicæ inundationis cladem, Hæreticus Wirtenbergii Ducis miniſter, eamdem inexhauſtam etiamnum Duellii aſſervari; nos fidem penes auctorem ſuſpectiſſimæ eo ipſo fidei, quia Hæreticus eſt, relinquamus. Claruit vir ſanctus ſub An. C. 880. *Ext.2. Conſt. noſt. Bened.t.2.SS.Ord. & German.noſt.Annal.&c.*

Clar.880.

DVODECIMO CAL. IANVARII.

XXI. Decembr. E.

S. Gregorii Epiſcopi.

TRajecti in Hollandia Sancti Gregorii Epiſcopi & Confeſſoris, doctrina & ſanctitate clari. De hoc agimus fuſius 25. Auguſti ex aliorum opinione die Depoſitionis ejusdem; cum hic potius Tranſlationis videatur.

S. Pardulphi Abb.

Lemovicis Sancti Pardulphi Abbatis, ſanctitatis & miraculorum gratia illuſtriſſimi. Pardulphus nobili genere, Lemovicenſis territorii vico Seredigno natus eſt. Puerulus etiamnum cum ſociis in agro ludens, cum illi ignem arbori cuidam ut exurerent admoviſſent, exuſtisque radicibus diffugerent, ſolus ipſe crucis ſigno ſe obarmans, intrepidus ſubſtitit; cum arbore ruente ramus capiti illius graviter illiſus, haud leve vulnus puero inflixit, ex quo multis annis oculorum orbatus lumine, ſedens in tenebris, mira nihilominus hominis gratia, puerili in ætatula, intellectu illuminato fuit. Divino namque cultui ſe totum impendit; quin & propenſiſſima in egentes affectione, quidquid victus ac veſtitus à parentibus acciperet, foras egreſſus, pauperibus diſtribuit, cui proin Deus miraculorum gratiam juveni etiamnum impertivit; adeo ut languores varios, oleo & aqua benedictis, quin & manuum impoſitione ſeu tactu prodigioſe curaret & pelleret. Monaſticam poſtea vitam profeſſus; non multo poſt, novi in urbe Lemovicenſi Cænobii, loco qui Warractus dicitur, Abbas conſtitutus, admirando potius, quam imitando vitæ rigore corpus edomuit, & vivum ſanctitatis exemplar ſe omnibus exhibuit. E cella ſua nunquam egreſſus, ſemel tantum in hebdomade cibum ſumpſit. Si ob morborum vehementiam balneis uti cogeretur, acuto ferro carnem incidit. Quadrageſimæ tempore, nudato toto corpore à perſpectioris perfectionis diſcipulo ſe flagellari præcepit. Noctibus, tam hyeme quam æſtate, tamdiu proſtrato omni corpore in precibus perſeveravit, quamdiu per vires potuit, dehinc primũ ſurgens, levi & brevi ſomno nonnihil indulſit. Nocte quâdam, cum paululum dormiiſſet, Michaël Archangelus coram adſtitit, utque aſcenderet ſcalam, quam intuebatur, in cujus ſummitate Deus erat, præcepit: *à quo nimirum coronam capiti ſuo imponendam acciperet, & baculum ad ejus populum regendum.* Deoſculatus protinus locum, in quo ſtetiſſe Angelum viderat Pardulphus, fuſisque precibus, pulverem inde abraſit, quem aqua deinceps miſcens, omnibus ad ſe concurrentibus infirmis propinavit, & mirè illico curatos, domum incolumes remiſit. Inter ingentem miraculorum multitudinem: Saracenos Cænobio jam imminentes, & certum Fratribus interitum mirè avertit, cum nimio ſtupore perculſi barbari & trepidantes aufugerent. Viduæ cujusdam annonam cum quidam tolleret, eaque ſe ad virum Dei Pardulphum ſpectare clamaret, mox equi, qui ſarcinas portabat prodigioſe effoſſi, tetro ſpectaculo è miſeri animantis capite dependerunt, donec pœnitens facti miles, ſcelus ipſe Pardulpho fateretur, & is cum eo Fratres mitteret, qui oculos equi ſuo loco reponerent, & prodigio ſanè inaudito equum incolumem eſſe juberent, & efficerent. Trabem carpentariorũ errore nimiũ decurtatã, & ædificio prorſum inidoneã prodigioſiſſimè extendit, cujus, q ſu-

Caſus pueri.

Propenſio in pauperes

Miracula.

Fit Abb.

Rigor vitæ.

S. Michaël ipſi apparet.

Viſio.

Miracula.

Hoſtes mirè fugat.

Mira res!

Alia ſimilis terrena.

pererat ſupra menſuram, Monachi in Eccleſia ſuſpendiſſent, multis deinceps febre laborantibus, aqua inde propinata efficax pharmacum fuit, & medelam attulit. Obiit vir DEI octogenarius, cum ex febre ſeptem dies decubuiſſet. Qua eadem hora Theodenus diſcipulus ejus, applaudentium Angelorum cantica audire meruit, ad cujus ſacrum, dum efferretur funus, Berticus quidam fæda & miſeranda rabie metuendus, mirè convaluit. Claruit Pardulphus temporibus Caroli Magni, & Hunaldi Aquitaniæ Ducis. *Ex Vita, tomo 2. SS. Ordin. Hugone Menard. monim. Lemovic. &c.*

Moritur.

Rabiei curatur.

Romæ Beati Alexandri IV. Pontificis Maximi, viri de Romana Eccleſia meritiſſimi. Alexander, olim Raynaldus Comes Signiæ Philippo patre natus, ex ſeris Sanctiſſimi Patriarchæ noſtri, ſanguinis Anicii nepotibus, Monaſticæ autem profeſſionis & virtutis digniſſima æmulatione, tanti Patris filius, doctrina, eruditione & ſanctitate ſpectatiſſimus, tantis titulis, ſummos honores meritus, à Gregorio IX. Purpuratorum Patrum Collegio eminentiſſimo accenſus, Cardinalis Diaconus Sanct. Euſtachii, poſtea Epiſcopus Oſtienſis & Velitternus creatus, ea in dignitate operam ſuam Eccleſiæ univerſæ ejusque capiti, quin & Imperio probavit, cũ graviſſimis functus Legationibus, Viterbienſes inprimis Romani populi hoſtes, amicos reddidit, eosque inter fœdera ſanctiſſima multa conſtituit, Longobardos dein Cæſari conciliavit, & multa alia præclariſſimè geſſit, donec mortuo Neapoli Innocentio IV. inſigni omnium gratulatione Pontifex Maximus ſalutatus, Alexander eo nomine IV. appellaretur. Aggreſſus illico magnos Eccleſiæ labores maximo animo, alia inter, Manfredum Siciliæ Regem Friderici II. filiũ, paterni ſceleris impiè æmulum, à rapina rerum Eccleſiæ abſtinere monuit, contemnentemq;, publica in concione Anagniæ habita à cõmunione fidelium ſeparavit; & quamvis variè vexatus, alios nihilominus Tyrannos animosè perſequi non dubitavit, & attritis graviter viribus ſuis à Manfredo, de magnanimitate tamen ſua nihil remiſit, proque Eccleſiaſtica libertate, univerſis eam invadentibus mira conſtantia ſe oppoſuit. Fuit Pauperum amator maximus, quibus largis ſemper eleemoſynis ſubvenit. Hæreticorum oſor juratiſſimus, libros eorum manibus propriis igni tradidit & combuſſit. Vt autem, vigilantiſſimus erat, pernitioſiſſimam *de ſtatu gratiæ* Hæreſim, ipſo in ortu ſuo inſigni & æterno cum merito feliciſſimè profligavit, & Hæreſiarchæ ipſius librum, aſſerentis: *Statum gratiæ, nõ à lege Evangelii, ſed à lege Spiritus procedere, doctrinam novi Teſtamenti neminem ad perfectionem deducere &c.* præſente & intuente curia Romana ipſe ſimiliter exuſſit, & auctorem, libro illi, *nomen Evangelii æterni, in quo tota ſalvandorum perfectio contineretur*, cum omni diſcipulorum, etiam noſtri ævi turba, *Novæ legis Sacramenta evacuantium*, auctoritate Pontificia exſufflavit atque protrivit. De re item litteraria meritiſsimus, viris doctis mirificè favit, aliaque inter præclariſſimè geſta Vniverſale ſtudium in Regno Navarræ in oppido Tudelenſi Diœceſeos Tyraſonenſis conſtituit, quin & ipſe, ubi ab externis negotiis vacuus fuit, aliquid ſemper quod ingenium ſaperet edidit, neque minus ab ſanctitate quam eruditione, magnum & æternum ſibi nomen comparavit, & profligatiſſimis temporibus, ſummum Pontificio nomini decus peperit. De Ordine Eremuitarum Sancti Auguſtini præclare meruit, quorum inſtitutum denuo confirmavit, & eidem alias quasdam Eremitarum Congregationes conjunxit, & apparitione S. Auguſtini edoctus, ſacræ ejus familiæ viros, quo nimirum verbo vitæ & exemplo multos prodeſſent, relictis ſolitudinibus, urbes incolere præcepit. Demum ſedatis, quantum licuit Italiæ turbis, & Guelphorum ac Gibellinorum factionibus compoſitis, bellum Aſiaticum magnis animo impenſisque paravit, prohibitusque nova Venetorum ac Genuenſium diſſenſione, cum tantopere ſanctiſſimus Pontifex Chriſtianorum pacem cordi haberet, & profligatos infideles vellet, ad illos conciliandos ipſe Viterbium ſe contulit, cumque apud exulceratos animos parum proficeret, mæſtiſſimus pater tædio animi affectus, mœrore deceſſit, A. Ch. 1261. cum annos 6. menſes 5. dies 5. ſanctiſſimè profuiſſet, ſepultus ibidem in Cathedrali Eccleſia S. Laurentij. Vixit Guilhelmo, Richardo, & Alphonſo Cæſaribus, vir meritis laudibus ad omnem poſteritatem cõmendandus. *Ex Annal. Eccl. & rei Pont. ſcript. Ciaconio, Panvino, Platina, &c. Annal. noſtr. & tom. 2. Sacro-Sanct. &c.*

B. Alexand. IV.

Laudes ejus.

Fit Cardin.

Merita inſignia.

Papa creatur.

Vigilantia & conſtantia

Pater pauperum.

Hæreſim graviſsimã profligat.

Vniverſitatem condit.

Ordinem Sancti Auguſtini demeretur.

Ejus ſingulare pacis ſtudium.

Obiit 1261.

In Germania, Monaſterio Arnsburgenſi Beati Thomæ Monachi, Deiparæ cultu & favore ſpectatiſſimi. Fuit Tho-

B. Thomas Mon.

mas

Deipara cultor singularis.

mas mira vitæ innocentia præditus, & sanctitatis titulo præstantissimus, ab eximio autem erga Deiparam affectu & studio præcipuè laudatus. Is cum æger aliquando lecto decumberet, omnem ægritudinem, amore & consideratione dilectissimæ Tutelaris suæ solatus, tanto tandem ejusdem desiderio, & singularis ab eadem expectandæ gratiæ pruritu quodam exarsit, ut lectulo ægrè se continens, ab illo denique sese abriperet, & in hortum Dormitorio, ut vocamus, contiguum egressus, illicque considens, oculis cordis & corporis defixissimis cælum contueretur. Nec frustra: adfuit paulo post mira è cælis gratia, & favor à magna matre plane mirandus, & inauditus; cum prænunciæ Imperatricis suæ, Divæ Agnes & Catharina, cœlesti altera post alteram cantico Thomam recrearent, quas paulo post subsequuta Virginum Virgo, inter Angelicorum spirituum agmina & obsequia, inæstimabili splendore circumfusa clienti suo apparuit, propiusq; accedens & blandè compellans, dignantissimis ipsum alloquuta verbis: *O Frater charissime, inquit, si placuerit, qualitercunque recompensabo, devotissimum famulatum tuum dulci melodia.* Occinuit confestim prodigiosissimum canticum, nec sustinuit vehementiam amoris & jubili Thomas, factusque in extasi in faciem corruit; ita à Fratribus invento post Matutinam Synaxim, cum mirarentur omnes, præter morem Sancti viri, Officio divino defuisse, deportatusque in cellam & in lecto repositus, ubi primum sospitati est redditus, rem omnem jussione Abbatis ex ordine recitavit. Efferbuit multo majore deinceps in Dominam suam amore, & cursu demum vitæ feliciter consummato, revelationibus & signis admirandus, ad Iubili æterni festa comigravit. *Cæsar. Heisterbac. Philipp. Seguinus, Barn. de Montalb. &c.*

Mirum desiderium.

Deipara favor.

Miraculis claret.

Parisiis Beati Guilhelmi Monachi & Confessoris. Guillelmus, cognomento Bardus, Regulam S. P. N. Benedicti sub instituto sanctissimo Cælestinorum, in Cœnobio ejusdem familiæ Parisiensi professus, dignissimo conatu ad perfectionis apicem enixus, Contemplationis maxime uti usu delectatus, sic fructu præstantissimo recreatus est. Ejus, alia inter, insignis illa gratia deprædicatur, qua Christum spectabili oculisque corporis conspicua forma, ea insuper, quam in mundo habuit, proceritate, & quidem cruce suffixum, intueri meruit. *Ex monimentis Cœnobii Parisiensis, Hugone Menardo, t. 2. SS. &c.*

B. Guillelm.

Contemplatio.

Christum intuetur.

In Monasterio Grandis-Sylvæ Beati Ioannis Conversi, insolitæ pietatis, & Angelicæ Conversationis viri, qui multis virtutibus clarus effulsit, & singulari inprimis Admirabilis Matris dilectione se cælo coemendavit. Mirabile illud, quod Seguinus, & plures alii de Ioane referunt. Fertur, inquit, de eo, quod cum esset Latini sermonis omnino ignarus, tantum hæc duo vocabula *Ave Maria* memoriæ mandasse, & ea singulis diei horulis atque momentis, ad quoslibet gressus, sive cum Divinis interesset laudibus, sive cum aliquid quidpiam ageret, sive à manuum labore quiesceret, recitando peroravisse. Unde eodem anno, quo fatali morbo consumptus est, ex ejus ore (corpore jam tumulato) lilium litteris aureis *Ave Maria*, sparsim decoratum prodiit, &c. Ita Seguinus, quod ipsum miraculum longe apud plurimos Historicos celebertimũ, maximam Ioañi conciliat sanctitatis opinionem. *Ang. Manriq. Robert. Rusca, Montalbo, Henriq. t. 2. SS. &c.*

B. Ioannes Conversus.

Deipara cultor.

Insigne miraculum.

VNDECIMO CAL. IANVAR.

XXII. Decemb. F.

S. Vitalian. Episc.

IN Calabria Beati Vitaliani Episcopi & Confessoris. Vitalianus Capuæ natus, timorem DEI ab infantia edoctus, cum sanctitate morum celebris haberetur, Gaudioso mortuo subrogatus, Capuanæ Ecclesiæ Pontifex consecratus est. Fuit summa in pauperes propensione & liberalitate, humilitatis, & purissimæ castitatis studio, sed & omni virtutum decore excultissimus; tantisque nominibus latè celebratus, cujus exemplum sanctitatis plurimis maximo erat ad virtutem incitamento. Cujus profectibus invidens invidentiæ auctor, quosdam ambitionis vitio lividos inflammmavit, ut quibus poterant modis, eum Episcopatu deturbatum vellent, & siquam innocenti calumniam affingerent meditarentur. Injectis proin clam, per noctis silentium & tenebras, in ejus conclave mulieris cujuspiam vestimentis, facile effecêre, ut eas vir Dei indueret, cũ suo more minus inspiceret,

Invidia dæmonis.

Scelus Clericorum.

ſpiceret, & ut aptas corpori indutus, nulla ſceleris ſuſpicione, ad Matutinas properaret. Cum ſceleratiilli, voti compotes effecti, digito monſtrarent, & ſanctiſſimum Pontificem ludibrio omnium expoſitũ, fœdiſſimè notarent, & impiè traducerent: *Ecce*, inquiunt, *qui aliis humilitatem & caſtitatem prædicat, non contentus cum mulieribus verſari, comedere, & noctu concumbere, etiam illarum geſtare veſtimenta, in publico, in Dei Eccleſia non veretur*, cum nihil aliud ſceleſtis quam hoc ſolum ingereret: *Etſi peccator ſum, hoc tamen ab aliis potius, quam à filiis & Eccleſiæ hæredibus pati debueram.* Ab impiis proin captus, & inaudita planè ad eam diem temeritate, cauſa minimè cognita, culeo inſutus in mare præcipitatus eſt. Verum divinitus ad portum Romanum incolumis appulſus eſt. Quo tempore, tanta ſiccitas terræq; ſterilitas in Capuanorum finibus eſſe cœpit, ut nulla ibi ſeges, herbave gigneretur. Agnovêre flagelli cauſam cives reliqui, & deteſtati parricidarum ſcelus, conquiſitũ diligentiſſimè ac denique inventum, obnixius rogavêre, ut in patriam reverſus, tantæ calumniæ & ſceleris auctoribus veniam impertiretur, quo annuente & reverſo, copioſa illico pluvia cælo deſcendit, & atentia prata mirè recreavit. Verum ille Pontificio ſemel liber onere, ut reſumeret perſuaderi non potuit, ſacrum Monachorum otium & negotium, in monte qui Virgilii dicebatur amplexus, ubi condita in honorem unicæ Tutelaris ſuæ Deiparæ baſilica, multis ad eam confluentibus, vitæ ſanctiſſimæ exemplo mirè præfulſit, & Contemplationis fervore ad imminentem ſe tranſitum præparans, non multo poſt ibidem ſancto fine deceſſit, & magna miraculorum gloria honorari meruit, Dæmoniacis, cæcis, aliisq; infirmis ad tumulum ejus prodigioſè reſtitutis; donec ſub A.C. 914. Saracenorum incurſione locus ille everteretur. Corpus autem ejus poſtea inventum, à Calliſto II. Catanzarum in Calabriam translatum traditur anno ſalutis 1121. *Ex monim. & Breviario Capuano, Paulo Regio, to. 2. SS. Ord.* Claruit magnus Pontifex A.C. 700.

Calumnia graviſſima.

Patientia vni Dei.

Culeo inſuitur.

Liberatur.

Flagellantur Capuani.

Pontificatũ recuſat.

Miracula.

Tranſfertur.

In Monte Sancti Diſibodi, Monaſterio Bingenſi, depoſitio Sanctæ Iuttæ Virginis. Iutta Illuſtriſſimo nata genere, Meginhardum Comitem de Spanheim fratrem germanum habuit. Fuit autem, inquit Trithemius noſter, Virgo Sanctæ converſationis, & divini amoris igne ſuccenſa ab adoleſcentia ſua. Vnde contempto ſæculo ad Chriſti ſervitutem toto deſiderio convolavit. De qua fertur, quod ſiccis pedibus, ſæpe calcaverit undas fluvij Nahæ, juxta montem Sancti Diſibodi præterfluentis. Nam ſi quando imbribus auctus fluvius intumuiſſet, ipſa ſuper aquas ambulans ad Officia Divina ſine impedimento, Angelorum ſuffragiis adjuta pervenire conſuevit. Qualis autem fuerit hæc Virgo Beata, quam humilis, quam charitativa, quam continua in orationibus, nec præſentis operis eſt dicere, nec meæ facultatis. Nunquam à Divino ſervitio tepuit; nunquam ceſſavit; ſed erat in oratione continua, in ſermone provida, in cogitatione munda, in operatione præcipua. Poſt multa autem exercitia pietatis, Domino Ieſu vocante eam ad nuptias æternæ felicitatis, devicta morte tranſivit, XI. Cal. Ian. A. Ch. 1136. *Ita Trithemius Chron. Hirſaug. & libro 3. de Vir. Illuſt. Ord.*

S. Iutta V.

Aquas illæ-vij calcat.

Virtutes ejus

Obiit 1136.

In Hiſpania natalis Sancti Amaswindi Abbatis. Fuit hic Antiſtes Cœnobii cujusdam Sylvæ de Malaga, in quo præter alia virtutum inſignia, ſingularem quandam morum & manſuetudinis gratiam veteres ſcriptores celebrârunt. Fuit mirus inſuper deliciarum omnium, & quæcunque corpori cõmoda & placentia contemptor & calcator; ferventiſſimæ autem atque integerrimæ charitatis magiſter & zelator; qui poſt ſedulam ſuæ curæ adminiſtrationem in pace quievit, An. Ch. 982. *Ambroſius Morales, Sandovallius, Antonius de Iepes, &c. t. 2. Sacro-Sanct. Ordin. &c.*

S. Amaſwindus Abb.

Obiit 982.

In Gallia Beati Roberti Epiſcopi Sylvanectenſis. Robertus de Hoſſaya, nobili in Gallia genere natus, nobilitatem ſæculi, cucullo ſubdidit, & in Monaſterio Chaliſienſi Monachum profeſſus, tantis virtutibus emicuit, ut poſt obitum Adami quinquageſimi ſecundi Sylvanectenſium Epiſcopi, ejusdem Eccleſiæ Pontifex deſignaretur. Exercuit Epiſcopale munus, magno ſubditorum cum protectu, moribus juxta ac ſcientia inſtructiſſimus, *ſanctiſſimæ converſationis* exemplo, & maximæ cumprimis humilitatis ſtudio omnibus venerandus. Claruit An. Ch. 1276. & magno ſui relicto in terris deſiderio, cæleſti patriæ, poſt multa illuſtria vitæ merita immigravit. *Philippus Seguinus. Claud. Robert. Ioan. Chenu, Menolog. Ciſterc. Chryſ. Henriq. t. 2. Sanctor. Ord.*

B. Robertus Epiſc.

Claruit An. 1276.

In Saxonia Beati Adami Monachi B. M.V. de Luka, qui in ipſa infantia, cum necdum

B. Adam Mon.

necdum verba pronunciare perfectè valeret, Salutationem Angelicam didicit, & eam balbutiendo, incredibili tamen affectu, sæpissimè repetiit. Cumque in eo pia affectio erga Deiparam indies augeretur, ab eadem Regina Angelorum visitari, & familiarissimo perfrui colloquio meruit. Nocte quadam ante templum obseratũ Angelorum Reginam salutanti, insigni prodigio, fores illico divinitus patuêre. Quid autem in templo, postquam ingressus fuit, viderit, ipse narrans: *tanta erat*, inquit, *in Ecclesia claritas, ut fulgori meridiano assimularetur: quã cũ stupidus intrassem, vidi ante majus altare septem matronas pulcherrimas residentes; unam in medio, quæ cæteris clarior erat; quæ me vocans, cum propius accessissem, post alia verba ait: Nosti quæ sim? Cui cum dicerem: Non, Domina; respondit: Ego sum Mater Christi & Domina hujus Oratorii: quia mei memoriam solitus es habere, ego tibi curam adhibeo &c. & subjecit: Ad me accede Adam, quod & feci. Flectente me coram ea genua, manum super caput meum ponens, ait: Ab hac hora usque in diem mortis tua, non dolebis caput, &c.* Sed & aliorum cæli civium præsentia non semel recreatus Adam, postquam numeros omnes Monasticæ perfectionis expleviſſet, cum iisdem denique per omnem æternitatem jungi meruit. *Barnab. de Montalbo, Chrysostom. Henriq. Cæsarius Hist. sui hac. tom. 2. SS. &c.*

Fores templi prodigiosè patent.

Deipara apparet.

Capitis dolorem ab Adamo profugabit

In territorio Londinensi, Sanctæ Hildelitæ Virginis & Abbatissæ Berckingensis. Hildelita secunda Sanctæ Berckingensis prope Ludonam Cænobii Abbatissa, consecratum primis annis miranda Sanctorum frequentia, loci ejusdem fundamentum seu initium, dignissimis incrementis auxit, *& magnam sublimis ac verè cælestis ædificii molem superimposuit.* Olla autem illic quiescentium sub regimine Beatæ Edilburgæ primæ Abbatissæ ibidem mortuorum, ob angustiam cæmeterii, in ipsam Deiparæ basilicam transtulit, quæ prius, quantorum hominum essent, miris prodigiis, cælesti luminis splendore, admiranda suavissimi odoris fragrantia aliisque miraculis à Numine illustrata sunt. *Præfuit ad ultimam usque senectutem*, ait Beda, *strenuissime, & in observantia disciplinæ Regularis, & in earum, quæ ad communes usus pertinent, rerum providentia.* Eam magni fecit magnus ille & sanctissimus noster Schireburnensis Episcopus Sanctus Aldelmus, tanti quidem, ut ipse celebre illud Opus suum *de Virginitate* prosa & metro doctissimè scriptum dedicaret. Claruit Ann. Ch. 680. *Exter. Angl. script. Beda, Guill. Malmesbur. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

S. Hildelita Abb.

Sacra Virginum ossa.

Magni fit Hildelita.

Tulpeti in Germania Beati Engilberti Conversi. Hic cæcus quidem à nativitate, sed multis atque admirandis gratiis supernaturalibus illustris, rigidum sanctissimæ Cistercienſis nostræ Reformationis institutum amplexus, in eo celeri ad perfectionem progressu, tantopere in sublime enixus est, ut maximis etiã Principibus admirationi & veneration' esset. Ipse vero, favores hominum parvipendens, in humilitate & simplicitate cordis sui coram Deo ambulans, perpetuum suo corpori bellum indixit, & viliter ut duriter illud ad mortem usq; habuit. Simplici siquidem contentus capuzio, & tunica lanea, nudipes tam æstate quam hyeme perpetuo incedebat, & puero se ducente, limina Sanctorum sæpè admodũ remota frequentabat. Carnium usu perpetuo sibi interdicens, modico straminis pro lectisternio decumbebat. Apparuit manifesto in Engilberto propheticum illud; *quia cum humilibus sermocinatio ejus*, cũ vir, cætera simplicissimus, prophetico spiritu mirum in modũ illustraretur, mira cognoscere, & futura distinctè ac disertè prænunciaret. Ea inter Mechtildi Anglicæ Henrici Leonis Saxoniæ Electoris conjugi, Otthonẽ filium ad Imperii Romani sceptra evehendum prædixit. Idem Otthonem postea ipsum penè desperatũ mirè solatus, de Numinis voluntate & eventuris edocuit; Idem magnam illam Imperii tempestatem, Otthone eodem & Philippo inter se dimicantibus, longè ante indicavit, & multa alia divino docente spiritu, mortalibus revelavit, & sibi consulere admonuit. Habuit visiones multas & præclaras, quas prolixius Beatus Cæsarius describit, & post multa sanctitatis opera infirmitate oppressus, ad lumen felicissimæ æternitatis oculatissimus emigravit, cujus gloria Beatæ Ascelinæ revelata est. Claruit Ann. Ch. 1190. *Philippus Seguinus, Menologium Cist. Chrysost. Henriq. tom. 2. Ordin. & Annal. German. noss.*

B. Engilbert. Cæcus.

Fit Conversus Cisterc.

Rigor vitæ.

Prophetico spiritu illustris.

Otthoni IV. Imperium prædicit.

Imperii calamitates prædicit.

Clar. 1190.

Eodem die, translatio Sancti & Magni Isidori nostri, Hispalensium Archiepiscopi, lectissimi Ecclesiæ Doctoris, & Hispaniarum Patroni celeberrimi, ex urbe Hispalensi ad Legionensem, cujus ipse pro eximiis meritis summo universi populi applausu, Divus Tutelaris solemniter

Translatio S. Isidori.

Digitized by Google

niter est adoptatus. *Ex div. rer. Hispan. script. Maurol. Arn. t. 2. SS. &c.*

B. Angelus Martyr. In Italia apud Massacium, B. Angeli cognomento Massacii, Monachi B. M. V. de Serra prope Massacium, qui cum Barlotanæ Sectæ extirpandæ, quasi author sua prædicatione fuisset, ob id à sceleratis occisus, multis miraculis à DEO comendatus est, sepultus in Ecclesia à se cognominata. *August. Florent.* Occubuit gloriosè anno Christi 1458. *Occub. 1458*

DECIMO CAL. IANVARII.

XXIII. Decembr. G.

S. Theogerus Episc. IN Monasterio Cluniacensi, S. Theogeri Metensis Episcopi, mira vitæ sanctitate conspicui. Theogerus Bavarus, in sanctissimo Hirsaugiensi Wirtenbergiæ Cænobio Monachum professus, obedientiæ simplicis virtute præ cæteris illuxit, & magnus evasit. Sapientiæ insuper, & eruditionis nomine celebratus, Abbati suo præcipuè charus, negotiis quibusque gravibus adhibitus, Reichenbacensi postea Cænobio præfectus est. Sacerdotio initiatus, sacris operaturus, tanti consideratione muneris & mysterii ita contremuit, ut penè sensibus destitueretur; adeo indignũ tanta se functione arbitrabatur, ad quam ineptissimi quivis sine horrore inhiant, atque pro summa sua in Divinis oscitantia abutuntur. Abbas ad Divi Georgij Herciniæ Cænobium postulatus, ab Hirsaugiensibus suis ægrè dimissus est, quod tanti viri præsentia fraudari intolerabile videretur. Præcipuo ejus honoris insigni, paterna nimirum in omnes pietate, ad miraculum excelluit, eaque omniũ animos lucratus, quæ nemo alius apud suos facilè effecit. Culpam pro more dicentibus, tantum abest, ut superbius insultaret, quin potius penè compassus est, adeo ut in fletus amoris indices erumpẽs, ea pietate sua longè vehementius reos compungeret, quam quisquam verborũ acrimonia posset; lachrymis patris, sociasfiliorum lachrymas jam sponte currentes, facilè provocantibus. Delicta Fratrum secretissima habuit, soli comendans Numini à quo remediũ enixius dilectissimis suis filiolis flagitabat. Vultu constanter hilari fuit, quo cælestis lætitiæ argumenta omnibus præferebat, cum tamen sibi vacans, lachrymis die ac nocte diffluere t, & exhausto jejuniis ac vigiliis corpore, multo rigore sese conficeret, donec equo quandoq; lapsus, & herniæ deinceps molestia graviter vexatus, severitatem illam nonnihil temperaret, sibique indulgentior, sed modicè esset. Vigilias nocturnas prævenire ex more suo solitus, diligentissimè suos exhortatus est, sedulo rogans monensque serio, de somno aliquantillum saltem detrahere ne negligerent, seu obliviscerentur. Orationis studio addictissimus fuit, quo adeo exarsit, ut sensibus planè abstractus videretur, cùm in malè clausi seu muniti Sacelli pavimento prostratus aliquando, tanta nivium densitate coopertus est, ut nihil hominis latere quisquam suspicatus, quidam Fratrum eo pertransiens, virum Dei pedibus calcaret, isque deprehensus demum, sese inde proriperet. Dæmonibus invisus & metuendus fuit, quos sola quandoq; manus impositione ex energumenis profligavit; alio quodam similiter obsesso, priusquam ostium domus vir DEI contingeret, pessimo hospite protinus liberato. Vlcisci postea conatus inferus, illusus semper rediit; tunc maximè, quando concitata agresti in Theogerum multitudine, eaque à Bertholdo Duce, ob intentatam Cænobio vim graviter punita & flagellata, majoribus odiis rudes animos inflammavit, adeo ut armati denuo & iratũ pleni in Monasterium irrumperent, ad solum Sancti Abbatis contuitum, mirè mutati, faciles, supplices, liberales, & Xenia pro facultate quisq; sua promittentes, atq; mittentes, multis suaq; seq; ipsos famulo Dei sic orsum emancupantib⁹, & tradentibus. Fama ob virtutem longè lateq; celebratus, viris Principibus, ipsi etiã Regi, summoque Orbis Pontifici Vrbano II. comendatus & carus admodum fuit. Restituit Cænobia multa, multa condidit, in quorum unico, centum circiter sacras Deo Virgines congregavit. Cumq; è proceribus etiam Germaniæ, multi ad ipsum convolarent, & cucullum exambirent, adeo verbis & exemplo eos concitavit, ut perfectionis studio accensissimi, quidam miraculorum etiam gratia, & prophetico spiritu clarescerẽt. Ipse tamen præ omnibus eo gratiæ dono refulsit, ita ut sola quandoque jussione morbos profligaret. Imensam aquarum vim è nubibus propen-

Tremor ad SS. Mysteria.

Fit Abb.

Verus pater

Memorabile pietatis exemplum.

Fructus pietatis.

Rigor vitæ.

Eum temperat.

Somnulentiæ ut exterat.

Exemplum mirabile fervoris in oratione.

Dæmones profligat.

Rusticorum furor.

Miraculũ mutatus.

Fama celebris.

Discipuli ejus miraculis clarent.

periclitantem ac jamjam præcipitem, mire suspendit, donec absoluto labore, domum se Fratres sub tecta recepissent; sic & alia supra hominis vires et naturæ cursum prodigiosè egit, & facilè impetravit. Ratius illud, & præter omnem intentionem miraculum: cum ad Ginzium amnem delatus, nimia tunc inundatione turgentissimum, iter cum Fratribus sisteret; quippe tunc seniori è Fratribus, joco quodam dictum: *Signate Pater fluvium, ut transeamus*, serio accipiens, signato mox fluvio, cum omnibus suis transit, adeo repente decrescentibus & desidentibus aquis, ut vix unquam ferventissima æstate, tam modicæ visæ sint. In pauperes liberalissimo, panes aliquando prodigiosè aucti sunt; alias, quinque solidi in trecentos quinquaginta pauperes ab eo expensi, sufficêre; denarius etiam aliquot mirè superantibus. Metensium Pontifex renunciatus, mirum quanta animi demissione ac contentione reclamârit, donec a Patribus Concilii cogeretur, Anathematis etiam fulmine, nisi quamprimùm pareret, electionique acquiesceret à Cardinale Prænestino intentato. Consecratus adstantibus Archiepiscopis Magdeburgensi & Salisburgensi, *toto illo Consecrationis tempore, sine cessatione lachrymas fudit, ut cunctis se intuentibus, & admirationi maximæ, & veneration fuerit.* Quiete tamen nunquam Pontificatu suo potitus est, verum indignè à Schismaticis habitus, & iniquissimè exagitatus, admirandæ patientiæ speculum, mirè effulsit, rarissimo illo tranquillissimi animi exemplo æternum commendandus, cùm captus ab hostibus, equo descendere jussus, & discussis vestibus, rursum contendere, Canonicum tunc forte Officium perfolvens, nihil loquutus, eo minimè interrupto, vultuque immutato, velut nihil passus cœptis institit. Obiit plenus dierum & meritorum, multis pro Ecclesiastica libertate exantlatis laboribus, periculisque triumphatis, in Monasterio Cluniacensi, quo metu hostium recesserat, Ann. Christi 1120. Ibidem tumulatus. *Ex vita penes nos MS. tom. 2. Constant. nost. Bened. Annal. Germ. Vrsperg. &c.*

Fluvius mirè decessit ejus jussu.

Miraculum rarum.

Fit Episcopo invitus.

Plorans consecratur.

Exemplum raræ patientiæ.

Obiit 1120.

S. Hartmannus Episc.

Brixiæ in Germania, depositio Sancti Hartmanni Confessoris ejusdem loci Episcopi, qui ex Monacho & Abbate Sancti Petri Salisburgensis ad eam dignitatem assumptus, illustrissimo sanctissimæ vitæ exemplo gregi sibi credito, viam veritatis ostendit; cujus merita Deus insigni signorum demonstratione fidelibus patefecit. *Ex Monum. Brixienf. Metrop. Salisb. Hundii, Arnoldo Duac. Annal. nostr. Germ. &c.*

In Monasterio Fructuariensi, Beatæ Agnetis Imperatricis, Viduæ, monialis. Agnes Guilielmi Aquitaniæ potentissimi Ducis filia, Henrici III. Imperatoris conjux Augustissima, cũ post ejus mortem, Henrici filii pueri, ac simul Imperii tutelam, sapienter ac strenuè administrasset, Principum nonnullorum invidia, ab ea submota, Christi anno 1069. in Italiam se contulit, ac primum Fructuariæ, agri Taurinatium Monasterio, Imperiali veste in Monasticã mutata, sacrum velamen pro diademate amplexa est, ubi, insigni perfectionis studio, in sublime evecta, cũ omnium esse minima allaboraret, quæ fuerat suprema, haud immerito exemplo & admirationi omnibus fuit, plurimosq; ad perfectionis studium, vel sola quidem tantæ virtutis fama, concitavit. Postea Romam profecta, in Ecclesia Sanctæ Petronillæ, vitæ reliquum sanctè transigens, pro perituro Regno æternum meruit, & sanctitatis longè Augustissimo titulo cumulata, meritorum onusta manipulis ad Regnum immortalitatis beatissimæ assumi meruit Ann. Ch. 1077. complorante diu post, at nec quidquam orbe universo, Henricum puerum, tam sanctæ Matris curæ præreptum, tantum demens Ecclesiæ Matris contemptorem & hostem juratissimum evasisse. Meruit haud leviter Agnes jam Monialis de Ecclesia, à Gregorio VII. ad filium legata, quem cũ auctoritate sua tum verbis efficacissimis permovit, ut ante actæ vitæ pœnitens, promissa emendatione, ab Anathemate absolveretur. Verum postea relapsum, maudito ad eam diem exemplo, mater ipsa sanctissimè execrata; nullo carnis & sanguinis tam Augusti respectu permoveri potuit, quin Gregorio contra filium constantissimè adhæreret. Eam maximi fecit Sanctissimus ille Cardinalis noster Petrus Damiani, ipsi à confessionibus factus, cum ipsa à quinto ætatis anno, *cum lugubri gemitu & amaris suspiriis*, ad supremam usque ætatem eidem delicta sua ordine retexuisset, quam mirè commendans Damianus ipse, mira narrat, de ejusdem pietate ac devotione cum vitæ austeritate conjuncta. *Quæ quidem*, inquit, Baronius, *de via tuta in virtutem calle Christiana vitæ perfectionis intendens, in dies Sanctior DEO, sponso cœlesti pulchrior reddita &c. fine*

B. Agnes Imp. Aug.

Fit Monialis.

Romam secedit.

Insigne Viduæ de Ecclesia meritum.

Constantia mulieris mira.

Pœnitentia Sanctæ Imp.

tioni

Rigor vitæ.

non dispari tanto principio, quievit in Domino: quam Lambertus celebris scriptor, *in jejunijs & vigilijs humanarum virtutum naturam excessisse*, asseverat. *Albert. Stadens. Carolus Sigonius Crantzius, Baronius, Lambert. Schafnaburg. Annales nostri German. & Benedictini, Aquila Imp. Bened. &c.*

S. Ventila Mon.

In Hispania depositio Sancti Ventilæ Monachi & Eremitæ, qui Monachicæ vitæ exercitus instructissimus vitam solitariam apud Ecclesiam Beatissimæ Matris Virginis de Pugin, non longe ab Orensi civitate summo cum rigore duxit, & jugem victimam cælo se immolans ad præmia requiei & vitæ æternæ, corpore excessit, A. Ch. 890. æra, ut Hispani numerant 928. *Ambros. Morales, Hist. Hispan. lib. 15. Arnold. Druc. Menard. &c.*

Obiit 928. æræ.

B. Ioannes Cirita.

In Lusitania Beati Ioannis Ciritæ, qui Anachoreticam vitam vivens, in partibus Gallæcia spectatissimus emituit. Huic aliquando dæmon mulieris speciosissima forma apparens, ardore libidinis, ignitisque luxuriæ iaculis virum Dei mirabiliter oppressit: quam tentationem ut superaret, manum propriam longè illustriore exemplo, quam Mutius ille Romanus, exussit, & sic dæmonem confusum fugavit. Multa futura prædixit, multosq; suo exemplo à sæculi vanitatibus convertit, & sanctis postea institutionibus informavit. Cum Sanctus Ioannes Baptista Mellifluo Doctori nostro Bernardo apparens, ad construendum Cœnobium Monachos in Hispaniam destinare mandaret: eos, Divina revelatione præmonitus, B. Ioannes Cirita in itinere obvios suscepit, & post aliquod tempus ipse etiam eorumdem Sanctissimo instituto sese subdidit. Abbas in Tarouca constitutus, Regula Monachorum exemplo magis quam verbo factus, Ordinem Sanctissimum per totam Lusitaniam dilatavit. Panem & aquâ solum tolerandæ vitæ admisit, idque solatii non nisi altera in hebdomade vice, corpori indulsit. Insigni merito Ecclesiam, & Hispanias maxime contra barbaros demeritus, Avisiensibus militibus Regulam dedit, & utilissimi Ordinis Institutor celeberrimus esse meruit. Divino illustratus spiritu futura prædixit, & internas aliorum cogitationes mirè cognoscere meruit. Cumque variis miraculis clarus omnibus venerabilis esset, infirmitate gravatus ad ultima devenit: & jam morti proximus, Hymnum *Te Deum Laudamus*, suavissimè occinuit: quo expleto, placido vultu obdormivit in Domino, post cujus mortem varia miracula sancti viri puritatem comprobarunt. Cui sequens Epitaphium est positum.

Illustrissimū exemplum fortitudinis

Revelatio Divina.

Propagat Ordinem.

Institutor Ord. Equitū de Avis.

Ioannes Abbas Cirita
Rexit Monasteria
Sancti Ioannis, Sancti Christophori,
Salcedæ, Sancti Petri,
Clarus meritis, clarus Miraculis,
Claret in cælis.

Obiit Decimo Calendas Ianuarij.
Era MCCII.
Anno nimirum Christi 1164.

Obiit 1164.

Menolog. Cist. Chrys. Henr. Angel. Manriq. Bern. de Brito, t. 2. SS. Ord. &c.

In Germania, Beati Godefridi, decrepita ætate Monachi Heisterbacensis, viri eruditissimi. De quo nos fusius alias.

Eodem die, translatio Sancti Lamberti Episcopi, ab Ecclesia B.M.V. ad Crypram. De qua *Molanus in suis ad Usuardum additionibus.*

Translatio.

In Germania Venerabilis Hildegardæ Ludovici Germaniæ Regis filiæ, Abbatissæ Sanctorum Felicis & Regulæ in Monasterio Tigurino, quæ pietatis & humilitatis egregiæ exemplo velut fundamento locum sancte fundavit, & mire exornavit. *Ex tomo 2. Constantiæ nostræ Benedict. to. 2. SS. Ord. Annal. German. Aquila Benedict. &c.*

V. Hildegarda Reg.

NONO CAL. IANVARII.

XXIV. Decembr. A.

S. Tharsillæ Virgo.

ROmæ, Natalis Sanctæ Tarsillæ Virginis, amitæ Sancti Gregorii Papæ, de qua ipse testatur, quod in hora exitus sui, Iesum ad se venientem viderit. Tharsilla, illustrissimo nata genere, sorores suas Æmiliam & Gordianã, Virginum sponso, Virgines adducens, cum iisdem Monachicum S. P. N. Benedicti, cognati Beatissimi Institutum, in ædibus propriis amplexa, multis Romanæ Vrbis Virginibus idem faciendi exemplo fuit; tanto quidem fervore cucullum & velum, nobilissimis quibusque, exambientibus, ut non multo post Gregorius, sola in Vrbe, quas ipse solum aleret, ter mille numeraret. Fuit sacri rigoris observantissima, charitatis, pietatisque zelo ferventissima: tanta omnino, quam haud immerito totæ Sanctarum Virginum cohortes suspicerent colerentque. Gordianam sororem

Ingens numerus Monialium Romæ.

Zelus fervent.

rigore

rigore longo feſſam, an intempeſcentem, mirum quanto ſtudio excitare conata ſit, quanto promovere, enixiſſimis cumprimis precibus cælum pulſans, & ſorori animum atque vires efflagitans, quibus intentam Sanctus Felix II. cognatus Sanctę memoriæ Pontif. Maxim. ad gloriam invitavit, & viſus per noctem, ac ſplendidă monſtrans domum, his verbis compellavit: *Tharſilla, veni mecum, ut te in hac domo excipiam.* Quæ ſtatim febri correpta, cũ multi ad eam morti proximam ex amicis & propinquis inviſerent, Virginum ſponſum occurrentem intuita, ut locum tanto hoſpiti cederent imperavit, & quis eſſet ille edicens, nimia dilectionis & conſolationis abundantia, ægrè corporis egaſtulo animum continens, in occurſum ſponſi ſui feliciſſima diſſolutione effudit, admiranda quamprimum odoris cæleſtis fragrantia locum implente. Cujus ſacrum corpuſculum cum de more abluerētur, duritiem camelorum in genibus & cubitis, ex aſſidua orandi conſuetudine, repertum eſt contraxiſſe. Apparuit paulo poſt glorioſa Æmilianæ ſorori, & ad Epiphaniorum feſta ſecum celebranda invitavit, quæ ſola Natalem Domini diem celebraſſet. *S. Greg. l. 4. Dial. & in lib. Homiliar. Petr. Equilin. Philipp. Ferrar. &c.*

Ad cælum invitatur.

Moritur.

Callum ingenibus & cubitis Virginis.

Sororem invitat.

S. Irmina Virgo.

Treveris Sanctæ Irminæ Virginis, filiæ Dagoberti Regis. Hanc Dagobertus, potentiſſimus ille Galliarum Monarcha, tantæ tamen filiæ generatione multo felicioř, illuſtriſſimo cuidam Galliæ Principi, jam deſponſaverat. Quam ſponſo ante nuptias imatura morte prærepto, flentem intuitus pater, nec leviter motus, cũ blandius ſolaretur, & multo illuſtriorem polliceretur ſponſum; longè aliter affecta Irmina: *Ego*, inquit, *genitor amande, nedum ditiorem potentioremque priore, ſponſum elegi, ſed etiam omnibus dominantem, potentiſſimum Regem Chriſtum, æterni Patris Filiũ, cui me devovi, cujus ſervitio me mancipabo.* Nec potuit Rex Religioſiſſimus, quin dulciſſimæ filiæ propoſitum probaret, juvaret denique, & illuſtre eidem Cænobium moliretur. Illud honori Virginum Virginis unicæ Tutelaris ſuæ, ſacrum Irmina voluit, & Horreum appellavit, illicque plurimas, & genere & virtute Illuſtriſſimas Regum Regi famulas congregans, ingentes meritorum horreis cæleſtibus manipulos intulit. Ipſa autem ſpeculum & ſpectaculũ omnibus facta egregiæ ſanctitatis, ferventiſſimo Dei amore ſuccenſiſſima, mira & ſtupenda in laudis Divinæ augmentum ex cogitavit. Delicatiſſimum corpuſculum duriter tractavit, & multis jejuniis exhauſit ac maceravit. Orationis ſtudio tantopere dedita, ut totas in ea noctes tranſigeret. Eam Sanctus Willibrordus noſter, magnus Friſiorum Apoſtolus amantiſſimè coluit. Deceſſit ex hac mortali vita ad immortalem Ann. Ch. 710. cum Regularis obſervantiæ rigorem, non tam verbo, quam exemplo ſuis ſtrenuè coměndaſſet. Cujus ſacrum corpus, poſt multos annos de ſepulchro levatum, integrum repertum eſt, atque ab omni corruptionis labe iñuniſſimum. *Ioann. Trithem. Annal. noſt. German. & Aquila Bened. Arnold. Chron. Trever. t. 2. SS. &c.*

Fit Monialis

Abbatiſſa.

Insigne Virg. reſponſum.

Dagoberti Reg filia.

Sponſum occurrentem intuita.

Obiit 710.

Incorruptio mira.

Wormatiæ Sancti Annonis Epiſcopi & Confeſſoris. Anno perilluſtri natus genere, famulatu Chriſti multo ſpectatior, in celebri Bergenſi prope Magdeburgum Cænobio Monachum induit, & tantopere ſe omnibus probavit ut ejusdem non multo poſt Cænobii Abbas ſtigeretur. Inde ob maximam virtutis famam ad præſtantiſsimam tunc temporis Wormatienſis Eccleſiæ expetitus Cathedram, eam & ſucceſſores Pontifices æternis meritis plurimũ demeruit; quod præter diligentiſsime curatum creditum ſibi gregem, eam Eccleſiam authoritate & potentia plurimũ provexerit; ut haud iñerito alter ejusdem Fundator poſſit & debeat celebrari. Cum enim eximiæ ſanctitatis ſplendore univerſorum oculos perſtringeret, à digiſsimo virtutis æſtimatore Otthone Magno Cęſare, maximi factus & præcipuè dilectus, maximas Eccleſiæ ſuæ gratias & Privilegia ampliſsima impetravit; cujus tanti Pontificis amore & reverentia idem Imperator, regia liberalitate in eam Cathedram uſus, eamdem magnificentiſsimè dotavit & locupletavit. Præfuit meritiſsimus Pontifex annis 24. ad præmia paſtoris evocatus Ann. Chriſti 974. ſuccedente digniſsimo Virtutum ejus æmulo Beato Hildeboldo germano fratre ejus, Otthonis II. Imp. magno Cancellario. *Ex Annal. noſt. German. Aquila Benedict. libro de Epiſcopat. German. Chron. VVormat. Democh. Bruſchio, VVernh. Zimbrenſi, t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Anno Epiſc.

Fit Monach. & Abb.

Epiſcop. ordinatur.

Alter Fundator.

Ejus gratia dotatur Cathedra.

Obiit 974.

In Hiſpania Feſtivitas Deſcenſionis S. MARIÆ Virgin. à S. Ildephonſo noſtro Toletanæ Vrbis Archiepiſcopo, pro ſingulariſsimo ſuo in Beatiſsimam & Admirabilem Matrem amore inſtituta, cum

Feſtum Deſcenſionis B. M.

zed by Google

Donum niveæ Vestis.

altera vice cælo descendens Angelorum Regina, ipsum singulari benevolentiæ significatione, cælesti, & nivei candoris veste donasset. *Ex Arnaldo, Vasco, Carthagena, Luc. Marin. Roderico, Sancio, &c.*

B. Hildebrand. Conversus.

In Monasterio Hemenrodensi Beati Hildebrandi Conversi, qui in summa humilitate, & suiipsius contemptu perseverans; propter multas & eximias virtutes, ac spiritualium charismatum dona, quibus eum Altissimus decoravit, gratissimus & charissimus omnibus extitit. Cumque

Felix transitus.

complesset numerum dierum suorum, & Ecclesiæ Sacramentis munito jam hora resolutionis instaret; visa est Candidatorum turba copiosa, qui beati viri felicem spiritum è corpore egressum, sub forma speciosissimi pueri accipientes, cũ gaudio magno, & canticis exultationis in cælum iterum evolarunt. *Menolog. Chrys. Henriq. t. 2. SS. Ord. Cæsar. Heisterbac. &c.*

B. Petrus Mon.

In Gallia, Monasterio Savigniacensi Beati Petri ejusdem loci Monachi, viri Angelici, De eo, sic breviter Seguinus: Petrus Savigniaci Monachus, vir religione & sanctimonia conspicuus, multis virtutibus refulgens, feliciter ad beatorum gloriam ascendit. Is cum in terrena Savigniaci solitudine, vitam Cœnobiticam, ne dicam Angelicam ageret, apud Deum opt. Max. cujus fuerit meriti, Dominus servo suo Aymoni ostendere voluit. De eo siquidem fertur, quod cũ die quadam

Apparet in gloria.

Sanctus Aymo ad præfati Petri electi Dei sepulchrum orationi insisteret, repente in exstasim raptus, vidit in superioribus hujus aeris partibus innumeram Sanctorum multitudinem insigni gloria & honore nimio præfulgentem, ipsumque Petrum in cœtu eorum ingenti tripudio exultantem. Cumque vir Dei in eorum contemplatione aciem mentis diligentius figeret, omnis illa Beatorum cælestis multitudo benignissimè facies suas ad eũ convertit, eiq; reverendè admodum inclinavit. Ita Seguinus. Claruit Petrus An. Ch. 1172.

B. Anastasia Virgo.

Rameyæ in Brabantia, Beatæ Anastasiæ Virginis lectissimæ, admirabilis patientiæ, & maximarum virtutum speculi & exemplaris; cujus merita & gloriã, Sanctissimæ illi & charissimæ sponsæ suæ Idæ de Nivella illustri visione demonstravit. Apparuit siquidem Idæ suæ Anastasiæ

Purpura amicta apparet.

post mortem admirabili gloria & splendore circumfusa, & insolenti amictu, chlamyde scilicet purpurea, mirè exculta, cujus causam cum Ida rogaret: *Quia*, inquit, *diebus multis, validò corporis languore afflicta, flagellum, quo Pater meus cælestis me castigare dignatus est patienter tuli, ut non morerer, sed viverem, & enarrarem in me opera Domini; idcirco noveris me cum Sanctis Martyribus, perfectam gloriam sortitam in Regno cælorum. Per quatuor autem splendidissimos lapides, qui in corona, qua caput meũ ornatum est, mirabiliter fulgent, principales quatuor Virtutes, prudentiam scilicet, temperantiam, fortitudinem atque justitiam, noveris figurari.* Quibus dictis, comitante eam Sanctarum Virginum copiosa multitudine, ad cælestes sedes conscendit. *Ex Vita B. Idæ, Ioanne Gillemanno, t. 2. SS. Ordin. Menolog. Cist. &c.*

Martyribus accensa.

Institutio Congreg. Turris Spec.

Romæ, Institutio Sanctissimæ Congregationis Virginum nostrarum, Turris Speculorum. Fuit hujus primaria Institutrix, nobilissima illa & genere, & admiranda vitæ sanctitate Francisca de Pontianis, vulgo Romana appellata, quæ hac

Extasis S. Franciscæ Rom.

ipsa die, in pervigilio nimirum nati Servatoris nostri, cum in cubiculum suum ex more secedens, rerum Divinarum contemplationi vacaret, abstracta per extasim, destituta sensibus corporis, visa sibi à Principe Apostolorum Petro in purissimo Misericordiæ Dei fonte quodam dulciter mergi & ablui. Cumque ipsa, factis operatus esset, sacra etiam ipsam Synaxi refecit. Interfuêre actioni huic, præcipui sanctissimæ fœminæ Tutelares, Beatissimi, Pater noster verè Admirabilis Benedictus, Paulus Apostolus, & Maria Magdalena, in quorum conspectu, de Legibus, quas deinceps teneri oporteret, actum, eædemque dictatæ, & Francisca à Principe Apostolorum solemni ritu consecrata, nec non Deiparenti Virgini, Admirabili Matri, cujus sub tutela imposterum esset, adducta & præsentata. Approbavit easdem verè cælestes leges, paulo post Eugenius IV. Pont. Max. & incredibili fructu sanctissima illa Congregatio

Congregatio Turris Spec. 1436.

nostra aucta fuit & propagata An. C. 1436. Visusque deinceps frequenter Sanctissimus Patriarcha noster eidem felicissimæ Institutrici, curam se ejus, & novi Instituti diligentissimam habere demonstravit, Franciscam suam, in gubernandis suis, amantissime instruxit, de multis edocuit, & quos maximè ac quando & quomodo defectus, corrigeret, sedulo monuit. De Francisca fusius egimus die Martij. *Ex Andrea Valladerico, Spec. Sap. Matron. Vita ejusdem.*

Res miranda

Deipara commendatur.

S. P. N. Benedictus Franciscam perpetuo instituit.

Digitized by Google

ejusdem variè excusa, &c. t. 2. SS. Ord. & Annal noſt.

B. Thunher. Epiſc. In Anglia Beati Thunheri Epiſcopi Lichefeldenſis, inſigni vitæ ſanctitate conſpicui, qui cum cathedræ ſuæ magna intuliſſet merita, Pontificali perfectione ornamentum æternum addidit, & poſt multa præclare geſta mortalem cum imortali vita hilariter commutavit, cujus memoria apud fideles in benedictione perſeverat. *Ex diverſis rer. Angl. ſcriptoribus.*

V. Euphemia Virgo. Inſignis commemoratio illuſtriſſimæ Heroiſſæ Ven. Euphemiæ Virginis ſanctimonialis, quæ cum teneris annis voviſſet caſtitatem, cum nobili eſſet orta genere, & pulchritudinis eximiæ, nobili cuidam Comiti, præter voluntatem à parente deſponſata, Sacellum ingreſſa, implorata Deiparæ ope, naſum ſibi & labra præſcidit, ob id à patre irato ruſtico cuidam in ſervitutem tradita, magnis laboribus & plagis totũ ſeptennium variè vexata eſt. Tum vero nocte Dominicæ Nativitatis laudatura Dominum, ſtabulum, ingreſſa, à Deipara inter cælitũ frequentiam familiariter compellata, magno prodigio nares & labra recepit. Quod ubi pater reſcivit, in loco ſtabuli Virginum clauſtrum condidit, in quo Euphemia Deo ſerviens; brevi poſt ad Dominum migravit. *Ex Annal. & Hiſt. Monaſt.*

Deipara ipſi adeſt.

OCTAVO CAL. IANVAR.

XXV. Decemb. B.

S. Matthæus S.R.E. Card. IN Monaſterio Cluniacenſi depoſitio S. Matthæi, S.R.E. Cardinalis Epiſcopi Albanenſis, meritis graviſsimis, & rara vitæ ſanctitate verè eminentiſſimi. Matthæus in provincia Rhemenſi nobili loco natus, Canonicus primum ejusdem Archiepiſcopalis Eccleſiæ, calcatis poſtea ſæculi illecebris Sancti Martini à Campis Monachus, edita Cluniaci votorum profeſſione, ad ſuum Sancti Martini Pariſios reverſus eſt. Regulæ ad amuſsim ſervandæ perquam ſtudioſus, miram paulo poſt eo ex conatu, adeptus eſt vitæ perfectionem. Eidem Cœnobio ſuo poſtea præeſſe juſſus, adeo diligens pater ſuorum in Chriſto filiorum extitit, ut ab iis abeſſe intolerandum videretur. Potiſſima cura fuit ut exemplo omnibus eſſet, nullumq; omnino ex omni Fratrum numero negligeret. Cæterum & pius in omnes, ſic duris durior, incorrigibilem quemdam ut corrigeret, raro ſeverioris punitionis exemplo, ſubterranea parata foſſa, vivum ſepeliri juſſit, in quo ſepulchro, qui mortuus erat revixit, & ſanctè deinceps vitam inſtituit. Cluniacum deinde à Sancto Petro, cognomento Venerabili ejus loci Abbate evocatq, & curam clauſtri habere juſſus, reſtituta, mira ejus ſagacitate, diſciplina, ad ſuum Sancti Martini regimen remiſſus eſt. Romam in cauſa Cluniacenſis Archiſterii deſtinatus, ab Honorio II. Pontifice maximo ob perſpectiſſimam vitæ ſanctitatem detentus, & præcipuè dilectus, multum, ſed fruſtra obnixus, S.R.E. Cardinalis Epiſcopus Albanenſis creatus eſt. Quo in honore nihil de ſancta ſua & ſolita animi demiſſione, nihil de ſuſcepto vitæ rigore remiſit. Carnem jejuniis, nocturnis excubiis, & reticulato inſuper nodoſoq; cilicio multum exeruciavit, & ſpiritui ſubjecit. Divinarum rerum contemplatione nihil dulcius habuit. A templo divelli vix potuit, ut ſæpius quereretur Pontifex Maximus, tardius ipſum ad Curiam occurrere. Labanti penè in gravi illo Petri Leonis ſchiſmate Sanctæ Matri Eccleſiæ, operam ſuã egregiè impendit, & ęternũ meruit. Nunquam in difficili illo & pleno periculorum tempore Innocentio Papæ defuit, eumque in Galliam euntem comitatus eſt. Gallias, Hiſpanias, Angliam, Germaniã Chriſto opitulante mira dexteritate, immortali merito cum Sede Apoſtolica conjunxit, & conciliavit, diverſis & ſumi momenti Legationibus functus, diverſis Conciliis ſumma cum auctoritate vice Pontificis Maxim. utiliſſimè præſedit, & ut illuminatiſſimus è cælo erat, multa mala ab Orbe Chriſtiano avertit, multa admodum ſalutaria induxit. Piſas cum Innocentio reverſus, cum nunquam deſtituit, ope & concilio mirè profuit, in laboribus perpetuis bono publico defudavit, & tantis univerſi in negotiis, ſui nunquam immemor, miraculum hominis Angeli extitit. Multos Ligutiæ populos ab Eccleſia averſos revocavit. Mediolanenſes ſimiliter exerrantes reduxit, deque plurimis aliis provinciis præclariſſimè meruit. Quos inter labores, Idibus Iulij Diſſenteriæ morbo correptus, nec minimum quidem de Eccleſiæ negotiis, de Divini

Ex Canonico Monachus.

Præficitur Cœnobio S. Martini à Campis.

Exemplum ſeveritatis dignißima

Romam mittitur.

Cardinalis creatur.

Rigor vitæ.

Meretur immortaliter de Eccleſia.

Legationes

Miraculum hominis

Multas provincias demeretur.

Officii penſo, deque diſtrictione Regulæ prætermiſit, donec nimietate laborum, morbique creſcente malo Calendis Decembr. lecto decumbere cogeretur. Obiit autem ipſis Natalitiis Domini feriis, uti diſertè prædixerat; cum Chriſtum Dominum, Matremque Virginem gloriosiſſimam, paulo ante mortem, ſibi in occurſum gratulabundos adventantes conſpexiſſet, aliſque jucundiſſimis ejusmodi ſpectaculis recreatus fuiſſet, A. C. 1135. ſepultusq; eſt in Baſilica S. Frigdiani Piſis, occurrente eò, Innocentio Papa, cum Cardinalium cœtu, & univerſa Vrbe Piſana, aliis manus, aliis pedes viri Sanctiſſimi certatim oſculantibus, quem & Numen ipſum ſingulari miraculorum gloria à morte honorabat. *Ex Petro Venerabili, Hugone Menardo, Ciaconio, Bibliotheca Cluniac. Ioanne Bapt. Terdomenſi, Guilielmo Tyrio, Ant. de Yepes, t. 2. SS. Ord. &c.*

Deipara morienti occurrit.

Miracula poſt mortem

In eodem Cluniacenſi Archiſterio, natalis Sancti Petri, Mauritii, vulgo *Venerabilis*, admirabili ſanctitate in vita & poſt mortem celebertimi. Petrus Illuſtriſſimo natus genere patrem potentiſſimum Arvernenſium Comitem, pari nobilitate matrem habuit, quorum ille, & majorum omnium gloriam admirabili vitæ ſanctitate longè ſuperavit. Monachum Cluniaci profeſſus, in omni liberalium artium cognitione abſolutiſſimus evaſit; cujus poſtea Archiſterii Abbas electus, tanta apud omnes ſanctitatis opinione æſtimatus, ut cum *Sancti* titulo, in terris etiamnum ſuperſtes, velut Magnus ille & Sanctiſſimus Beda noſter, coli poſſet, pari raritiſſimæ notæ titulo, non aliter quam *Venerabilis*, etiam vulgo celebraretur. Fuit Petro animus maximus, & pro domo Domini inexplicabilis fervoris zelus, quo ſuccenſiſſimus, nullo modo timuit Infero univerſo ſe opponere, proque Eccleſia Dei murum ſe objicere, & inſurgentes undecunque graviſſimas Hæreſes verbo ac ſcriptis debellare; ſi ullo alio nomine, eo longè felicitiſſimus, meritiſſimus, & ſpectatiſſimus: Petrobuſianorum Hæreſi nequiſſima & pernitioſiſſima, inſtar ſtipulæ protrita, Petri de Bruis Hæreſiarchæ ſceleratiſſimi execrandis erroribus, ſcitiſſimè explosis, & ſoliditiſſimè convictis atque confutatis. Nec minore felicitate, doctiſſimum at perverſiſſimum Abailardum Hæreſiarcham item aggreſſus, rariſſimo omnino in hoc hominum genere exemplo, ex ferociſſimo lupo manſuetiſſimum Chriſti agniculum effecit. Cum enim ille ingenii ſubtiliſſimi confiſus viribus, magnum illum & melliſluum Doctorem noſtrum Bernardum, in oculis univerſi, in Rhemenſi nimirum Concilio, ad Diſputationem ſolemniſſimam provocare non dubitaſſet, ex itinere Cluniacum divertentem Petrus Venerabilis prior aggreſſus, Divini Spiritus gratia adeo potenter evicit atque compeſcuit, ut non ſolum errores ipſe ſuos agnoſceret, abjuraret, & è ſuis libris abraderet, ſed ex Hæreſiarcha ſuperbiſſimo, humiliſſimus factus Monachus, vitæ reliquum, ſtupentibus univerſis, ſanctiſſimè ſub eodem Petro, Cluniaci exigeret. Fuit ea Petri auctoritas, Monachorumque ipſius ab eruditione & vitæ ſingulari ſanctitate apud omnes opinio, ut Cluniacum ex toto terrarum orbe, caulæ definendæ deferrentur, & optimi quique, maximi, & doctiſſimi, judicio illorum ſtare cuperent; ut Romani Imperii, imo orbis curia & cura iisdem incumbere viderentur. Fuit & in pace concilianda, & Regnis ampliſſimis juvandis longè felicitſimus vir. Sanctus, graviſſima imprimis diſſentione inter Pontificem Romanum & Ludovicum Galliarum Regem ſopita; ſed & Rogerio Siciliæ Rege inducto, ut pacem cũ Conrado Cæſare componeret, & arma potius in Orientem converteret, graviſſimam ſane cladem, immortali cum merito, ab ampliſſimis provinciis & Regnis ſuo interventu avertens. Fuit amica aliquandiu Petro cum Melliſluo Bernardo noſtro contentio, quod novum mohri Ordinem Bernardus videretur. Purgavit ſe fide optima cum ſuis Bernardus, & exactiorem ad amuſsim Regulæ obſervantiam & Reformationem ſuam, quam ipſam Cluniacenſium eſſe, ſancte affirmavit, & clariſsimè oſtendit; à quo, Venerabili piæ mentis adverſario, tantopere ſatisfactum, ut longè chariorem deinceps Bernardum haberet, & ſanctiſsimam illã, ſtrictioremq; Ordinis Reformationem, plurimum comendaret, & ex eadem plurima etiam ſuis perſuaderet, ac Conſtitutionibus Cluniacenſib9 dexterrimè commiſceret. Mortuus eſt vir ſanctiſsimus, An. C. 1157. ea ipſa hora, rariſsima & paucis conceſſa gratia, cælo natus, qua Chriſtus in carne primum viſus terris, ex utero Virginis prodit, tanta quidem poſt mortem, exanimati corpuſculi dignitate & pulchritudine, ut quaſi in quadam futurę gloriæ transformatione, ſplendidiſsimũ appareret; diſcipulis aquam, qua lavabatur,

Titulus longe ſplendidiſſimus.

Murus pro Domo Dei.

Hæreſes obterit.

Rarum converſi Hæreſiarcha exemplum.

Abailardum Hæreſiarchã minè converit.

Monachum facit.

Cluniaci gloria.

Pacis Conciliator.

Lis cum S. Bernardo.

Facilè compoſita.

Obiit 1157.

Splendor ejus.

tur, inhiantiſsimè & religioſiſsime lambentibus, conditus prope altare Sanctorum Philippi & Iacobi, verè *Invictiſſimũ Romanæ Eccleſiæ propugnaculum, æternus Hæreticorum, Henricianorum inprimis & Petrobuſſianorũ Triumphator; exerrantium Principum Reductor; Pacis Conciliator, &c.* appellandus; hoc alia inter ad tumulum Elogio honoratus:

Titulis longè ampliſsimis.

Dum Petrus moritur, pius Abbas, Ius ſepelitur.
Pax cadit, Ordo jacet, flere moriq; placet.
Ille ſalus patriæ, Mundi Decus, Arca Sophiæ, &c.

Epitaphium dignisſimum

Ex Raduipho, Iepeſio, Baronio, Biblioth. Cluniac. Annal. noſt. Bened. t. 2. Sanct. Ord. & diverſiſſimis rer. Gall. ſcript.

B. Fulco Epiſc.

In Gallia Beati Fulconis Epiſcopi Toloſani, maximorum meritorum viri, qui ex Abbate Grandis-ſilvæ, ad Pontificiam dignitatem evocatus, mirabili conſtantia Hæreticorum conatibus ſe oppoſuit, ſuper cujus caput, nõ ſemel columba ſplendidiſsima apparuit, multisque ſignis admirandis illuſtris, poſt exilium, variosque labores patienter pro Chriſto ſublatos, ſancto fine quievit, An. Ch. 1231. De quo nos fuſius alibi.

B. Adalſendis Illuſtriſsima Princeps.

Marcianis tranſitus Beatæ Virginis, illuſtriſsimæ Principis, filiæ Sanctæ Rictrudis Duciſſæ, quæ pompis ſæculi generoſiſsimæ calcatis, magnorum Principum rejectis conjugiis Sponſo virginum juvenili ætate in cucullo ſe conſecrans, ad æternos èjus amplexus non multo poſt emigravit, ante matrem defuncta, Ann. Chriſti 680. *Ex Vita Sanctæ Rictrudis, t. 2. SS. Ord. Ioanne Molano & plurimis rer. Belg. ſcript. &c.*

S. Flothilda V.

In territorio Rhemenſi Beatæ Flothildæ Virginis. Hanc quanti faceret, quamque adamaret illuſtri viſione Auguſtiſsima Cælitum Imperatrix Admirabilis Mater manifeſtò oſtendens, cum ipſa loco quodam principi Apoſtolorum ſacro deſerviret, viſa ſpectabili forma Deipara, à Sancto Petro contendere, ut ſibi Flothildem dono daret. Dedit, & mira animi exultatione puella optima, in amantiſsimæ Tutelaris ſuæ ſingulare quoddam jus admiſſa tranſiit. Fuitque ſimiliter edocta, quod ſacro velamine amicienda eſſet, quod ipſa non multo poſt in Monaſterio Avennacenſi impetravit, & admirabili ſanctitate cucullum exornavit. Claruit Ann. Chriſti 940. prophetico ſpiritu illuſtriſsima, quo multa futura prædixit, & mira multa intueri & cognoſcere meruit. *Ex append. Flodoardi, Menardo, to. 2. Sacro-Sanct. &c.*

B. Lucia Virgo.

In Belgio Beatæ Luciæ Prioriſſæ Spinoſi-loci; quæ velut roſa è ſpinis prodiit, & inter vitæ hujus calamitates, tranquilla animi pace gaudens, miraculis & virtutibus veneranda effulſit, *Nicol. de Guyſe, Hiſt. Montis Hannon. Ioan. de Aſſygni, &c.*

Commemoratio S. Bernardi.

Eodem die, inſignis Commemoratio Melliflui Doctoris noſtri Bernardi, cum ipſi hac nocte ſingulari privilegio per revelationem aliquando, Nativitatis Chriſti Myſterium oſtenſum fuit. *Apparuit ei*, inquit vitæ auctor Guilhelmus Abbas, *velut denuo procedens ſponſus è thalamo ſuo. Apparuit ei, quaſi iterum ante oculos ſuos naſcens, ex utero Matris Virginis Verbum Infans, ſpecioſus forma præ filiis hominum, & pueri ſancti in ſe rapiens minimè jam pueriles affectus. Perſuaſum autem eſt animo ejus, & nunc usque fatetur; quod eam credat horam fuiſſe Dominicæ Nativitatis, &c.* Atque inde videtur ſuis, mellifluum illum ſtylum, quo poſtea Theodidacta opera ſcripſit & edidit, hauſiſſe. *Ex Guilh. S. Theodor. Abbate cit. Menol. Ciſt. &c.*

Chriſtum natum videt.

Inſignis inde gratia.

Commemoratio B. Bonifacii Lauſann. Epiſc.

Apud Cameram B. M. V. Cõmemoratio Beati Bonifacii Epiſcopi Lauſanenſis Monachi & Confeſſoris. Hic Cultor Beatiſsimæ & Admirabilis Matris planè ſingularis, cum Feſto Sanctiſsimi Natalis Domini æger admodum lecto decumberet, quererturque unicæ Tutelari ſuæ, tantis ſolemniis intereſſe non poſſe: Adfuit illico Conſolatrix afflictorum, clariſſimo clienti ſuo, & Ieſum puerulum, pannis involutum, in ægri lectulo depoſuit. Puerulus autem manum è pañiculis educens, elevavit pannum de facie ſua, ipſe quaſi oſtendere ſatagens, dilecto Bonifacio ſuo pulchritudinem ſuam. Tum ille: *Si nihil eſſet aliud in paradyſo, niſi facies illa benedicta, dignum eſſet pati omnes tribulationes, ut poſſemus videre faciem tam glorioſam.* Sicque puer diſparuit; neque deinceps Bonifacius ejus recordari ſine lachrymis potuit. Obiit vir ſanctiſsimus Ann. Ch. 1260. De quo uberius egimus 19. Febr.

Deipara miſus favor.

Facies pueri Ieſu.

Item Cõmemoratio B. Grimoldi Monachi & Cuſtodis Cænobii Elvacenſis in Suevia, qui hoc ipſo ſolemniſsimo Nati Servatoris feſto, dum in preces ferventiſsimas incumberet, Deiparam magno in ſplendore intueri meruit, altari inſidentem, atque ſpecioſum illum præ filiis hominum,

minum, infantili ſpecie in ſinu feliciſsimo foventem, audiitque magno animi ſenſu canentes Angelos : *Quem vidiſtis paſtores? &c.* quod ipſe condiſcens multa repetione canticum, eo deinceps ſæpius uſus eſt. *Ex monim. Elvac. communicante Illuſtriſsimo Principe Ioan. Iacobo, &c. & vita B. Hariolphi, &c.*

SEPTIMO CAL. IANVARII.

XXVI. Decembr. C.

S. Bonifacius V. PP.

ROmæ Sancti Bonifacii eo nomine V. Pontificis Maximi ſanctitate & meritis conſpicui. Bonifacius V. natione Campanus, profeſsione Monachus, patria Neapolitanus, patre Ioanne Fumino; in omni vita magnus extitit, ob magnam Virtutis opinionem, maximum in orbe honorem conſequutus. De quo ita vitæ auctor: Hic Papa fuit mitiſsimus, ſingularis humanitatis & clementiæ, magna in homines benignitate & gratia utens, nullum genus officii, quod bonum paſtorem deceret, prætermiſit. Immunitatem Eccleſiis conceſsit: ita ut ad eas confugientes, vi inde extrahi nequirent: utq; Presbyteris tantum & Diaconis liceret, Reliquias Martyrum, & aliorum Sanctorum contingere & contrectare. Mandavit inſuper, ut quovis in loco Sacrilegi anathematizarentur, utque teſtamentum juſſu Principis ubique valeret, &c. Meruit inſigniter de recens ad fidem vocato Anglorum Regno, cujus curam præcipuam habuit, & verè Apoſtolico zelo plurimũ ſollicitus, de aſſerendis Sanctæ Matri Eccleſiæ, provinciis, quæ fidem necdum ſuſceperant, digniſsimas cogitationes ſerio ſuſcipiens, eo in genere plurimum laboravit, datis ad Eduinum Regem & Edilburgam Reginam litteris, eos paternè curavit, excitavit, & ut ab idolis eorumque cultu ſubditos ſibi populos arcerent admonuit. Extant apud Bedam litteræ, quibus Magnum Gregorium noſtrum initio earumdem imitatus: *Servum ſervorum* Dei ſe appellat, ea deinceps inſcriptione per ſucceſſores Pontifices, velut ſacroſancta recepta, & ad hæc uſque tempora conſtanter uſurpata. Deceſsit 8. Calend. Novemb. A. Ch. 622. cujus tamen hac die ordinatio, certè feſtiva memoria celebratur. Sepultus eſt in Vaticano. *Ex div. rer. Pont. ſcript. &c.*

Commendatio ejus.

De Anglia meretur.

Obiit 622.

B. Obertus Converſus.

In Germania, Monaſterio Hemmenrodenſi Beati Oberti Converſi, admirandæ Charitatis & patientiæ viri. Hic ab adoleſcentia jugum Domini ſuave in prædicto Cœnobio portans, humilitatis & promptiſsimæ obedientiæ præcipuis Monachorum virtutibus mirificè enituit. Infirmorum poſtea curam habere juſſus, ita habuit, ut nemo charius quidpiam haberet, nemo diligentius quidquam exequeretur; cum in infirmis ſuis Chriſtum puro mentis oculo conſiderans, in ſingulis ipſum adamans, inexplicabili deſiderij fervore in omnibus ipſi obſequi, totum ſe tam pretioſo infirmo, tam dignanter ſibi credito, impendere & ſuperimpendere geſtiret & laboraret, de virtute in virtutem proficiens, admirabilis planè charitate & patientia evaſit, ipſosque triginta annos longè moleſtiſsimo labore, hilari animo perfunctus, infirmitates tam corporum quam morum patientiſsimè non ſolum toleravit, ſed in injuriis etiam & querelis infirmorum inſuperabili charitate perpetuo triumphans, tanto tot annorũ decurſu nunquam ſuccubuit; quin magis ferventiore dilectione quotidie exardeſcens, ſtudio obſequendi jugiter profecit, & memorabili ſpectaculo cum homines, tum Sanctos Angelos, & Deum ipſum recreavit. Trigeſimo autem anno tanti laboris feliciſsimè expleto; amantiſsimi Numinis probatione graviſsimo morbo tentatus, perpetuis viginti annorum doloribus excoctus, hoc etiam in genere prodigioſæ patientiæ miraculum extitit, interque tam diuturnæ flagellationis verbera, flagellantem Deum agnoſcens, laudans & glorificans; promptum & hilarem etiam ad graviora ſe obtulit, & in jugi gratiarum actione conſtantiſsimè perſeveravit. Appetente autem remunerationis hora, nocte Beati Stephani, quæ proxima eſt Natali Domini, cum ad extrema deveniret, raptus in extaſim, Angelorum turmis interfuit, & cæleſtem Harmoniam audiens, de præparato tantæ patientiæ præmio longe ampliſſimo, & verè ſingulari, edoctus, ipſum ad ſe reverſus his verbis Fratribus ſignificavit: *Deputatus ſum*, inquit, *Beato Proto-martyri Stephano, gloriæ ipſius conſors & collega futurus.* Quid igitur moror? Hinc cupio ſtatim diſcedere. Dixit, diſceſſit, & placido vultu in Domino obdormiens; ad illud tantæ gloriæ participium, in omnem æternitatem longè beatiſſimus evolavit. *Monim. Hem-*

Infirmarium creatur.

Admirabilis vir.

Spectaculum cælo jucundiſsimum.

Alia ejus probatio.

Extaſis.

Gloria protomartyri permittitur.

Digitized by Google

Hemmenrod. Cæsarius Heisterbac. Ang. Manrique, t. 2. Sanctor. Ord. & Annales noſt. &c.

S. Adelhard. In Monaſterio Spanheimenſi depoſitio Sancti Adelhardi Monachi, qui Regularis diſciplinæ obſervantiam magno animo aggreſſus, Monachicæ perfectionis ſublimitate multum profecit, & ad ſeptuageſimum uſque octavum ætatis annum, viriliter decertans, triumphato mundo, carne & diabolo, ad triumphos æternos evocatus eſt Ann. Ch. 924. in cujus felici tranſitu, illuſtris Angelorum Muſica exaudita eſt à Beatæ memoriæ. *Meginfredo Mon. Chro. Spanhet. Chron. Hirſaug. Ioan. Trith. Menard. Arnold. t. 2. SS. &c.*

Obiit 924.

S. Mathild. Reg. In Monaſterio Wintonienſi Sanctæ Mathildis Reginæ, miraculorum gloria illuſtris. Mathildis ſive Mathilda Malcolmi III. Scotorum Regis filia, ab ipſâ infantia ſua, Deo in Wintonienſi Virginũ Cœnobio conſecrata, à Sancta Chriſtiana matertera ſua ejus loci Abbatiſſa, exemplo & verbo felicitſſimè informata, in omni virtutum genere progreſſus ſtrenuos fecit, & ab omnibus pro ſingulari Numinis gratia ſuſpici meruit. Eam cum Henricus I. Angliæ Rex conjugem ſibi vehementius exambiret, quod è re Regni utriusque & Scotici & Anglici connubium illud eſſe videretur, Cœnobio præter omnem voluntatem extracta, adeo rei indignitate turbata eſt atque concitata, ut, poſtquam graviſſima oratione & exprobratione in cognatos ejus rei auctores invecta eſſet, quod immortali jam ſponſo copulatam, temerario auſu abdicere, & terreno Regi conjungere non verentur, ipſis etiam, quos editura deinceps tali commixtione eſſet, liberis, eam ob cauſam malè precaretur. Quam tamè imprecationem plurimum potuiſſe poſtea innotuit, cum altero, à morte Mathildis anno, ſimul ſemelque filii ejus omnes, deplorando imprimis Regno utrique interitu, eodem ſimul miſerando naufragio interiſſent. Cęterum Mathildis ad Regnum amplitſſimum evecta, ſummo in dignitatis gradu ita ſe habuit, ut juratæ olim vivendi rationis, nunquam oblivi ceretur, omnibusque Regina dignis virtutibus ſe excoleret. Flagravit raro præcipuæ pietatis ſtudio, & Chriſti pauperes, amicos inter præcipuos numerans, eorum pedes, uti Chriſti Domini Magdalena, ſummè adamabat ac venerabatur. *Domum enim habebat*, ait vitæ ejus ſcriptor, *Londini, leproſis plenam, quorum Regina in medio ſtans, depoſito Regali pallio, linteoq; ſe utrisq; manibus præcingens, aqua pelvi impoſita pedes lavabat, extergebat linteo, & utriusq; manibus conſtrictos, devotiſſimè oſculabatur. Cujus rei, cum aliquando à Davide fratre, Scotiæ Regе, argueretur iram Regis minitante ſi tale quid de ipſa reſciret; ipſa ſubridens tale fertur intuliſſe reſponſum: Pedes Regis æterni* (quos ipſa in leproſis agnoſcebat) *labris Regis morituri ſore præferendos.* Ita vitæ ſcriptor. Deceſſit ſanctiſſima Regina è Regno perituro ad æternum A. C. 1118. apud Weſtmonaſterium ſepulto corpore, quod illuſtribus frequentibusq; miraculis DEVS adornavit. De cujus laudibus ſequens legitur Tetraſtichon:

Fit Monialis

Abripitur è Cœnobio.

Imprecatur ſuis liberis.

Vis imprecationis.

Leproſos curat.

Reſponſum memorabile.

Obiit 1118.

Proſpera non lætam fecêre, nec aſpera triſtem;
Aſpera riſus ei, proſpera terror erãt.
Non decor effecit fragilem, non ſceptra ſuperbam,
Sola potens humilis, ſola pudica decens.

Ex Chorograph. Britann. Polyd. Virgilio, Matthæo Paris.

S. Thiagrini Epiſc. In Germania S. Thiagrini Epiſc. Halberſtattenſis. Thiagrinus ſive Nagrius, & Diegrinus, S. Hildegrini primi Halberſtattenſium Epiſcopi germanus frater, Monachus & Abbas S. Viti Corbeiæ Saxonũ, cum fratri per omnia ſimilis pari ſimiliter ſanctitatis laude floreret, illo mortuo, ſecundus ejus loci Epiſcopus effectus, conceptæ de ſe expectationi non tantum ſatisfecit, ſed & longè ſuperavit; digniſſimum ſane fundamentum, cui cũ fratre, tantæ baſilicæ moles ſecuriſſimè niteretur. Deceſſit A. C. 841. cum Eccleſiæ ſibi creditæ annis 14. ſanctiſſimè præfuiſſet. *Aquila noſtr. Bened. Vernherus Comes Zimbr. Gaſpar. Bruſchius, Democharcs, Annal. Germ. &c.*

Obiit 841.

B. Daniel. In Brabantia natalis Beati Danielis Monachi Villarienſis & ejusdem Cœnobij Cellerarii, qui ſplendore generis excellens, cum ad Equeſtrem Torneamentorum ludum profecturus, vocante Domino in morbum incidiſſet, vocationem ſuam agnoſcens, & vocanti obtemperãs, mutato propoſito, Deo ſe militaturum ſpopondit, & valedicens cognatis, Villarium profectus cucullum induit, mirantibus omnibus & dicentibus: *Hæc mutatio dexteræ excelſi.* Ieiuniis, orationibus, lachrymis, laboribus, vigiliis deditiſimus fuit, omniumq; virtutum genere clarus, & ſanctitatis opinione celebris, ex hoc mundo diſceſsit. *Chron. Villar.*

Ex equite Monachus.

In Sicilia juxta Parthenonem, Mo-

B. Stephan. nasterio Scalæ depositio Beati Stephani Monachi & Confessoris, de quo *Octavian. Cajet. in Idæa operis SS. Sicilia.*

V. Francisc. Levorotus. In Monasterio Beatissimæ & Admirabilis Matris Monserratensi, depositio Venerabilis viri P. F. Francisci Levoroti Sacerdotis Monachi, qui mirabili Numinis vocatione cælesti & prodigiosa voce ad sanctum illud Hispaniæ Archisterium vocatus, Vocationi tam dignæ, dignitate vitæ mirificè respondit, & alias inter virtutes sumo pœnitentiæ jugis rigore & mira compunctione ac lachrymarum dono excelluit. Semel solummodo in die, & ad serum quidem cibum modicum sumpsit. Cumque totum diem excipiendis peregrinantium confessionibus impendisset, media nihilominus nocte ad Nocturnas consurgens preces, iis in Choro finitis usque mane in oratione corã Crucifixi imagine perstitit. Effulsit rarissimum superioris sæculi miraculum & pœnitentium asylum plurimis in Ordine annis, & ipsa denique Nativitatis Christi nocte cælis inferri meruit, ætatis anno, circiter, octuagesimo, & ibidem hac ipsa die tumulatur. *Ant. de Iepes, Annales nost. Bened. t. 2. SS. &c.*

Mira vocatio

Rigor vitæ.

Superioris sæculi spectaculum.

S. Argentarius. Eodem die natalis Sancti Argentarii Monachi & Confessoris. Argentarius, è magni Galliarum restitutoris Mauri nostri primitiis Aureliæ effulsit, & habitum, ut ait Divus Gregorius, quem prætendebat specie, moribus explevit. Eum, quantus esset, insigni prodigio Deus prodidit, quando precib9 ejus exoratus, mortuum viduæ maritum, redivivum restituit; Argentario de nulla re magis laborante, quam, ut miraculum tegeretur, cumq; non impetraret in fugam sese conjiciente, neq; deinceps eo loci apparente. *Lib. 3. Dialog. Andreas Bamberg. t. 2. SS. Ord. &c.*

Mortuum resuscitat.

SEXTO CAL. DECEMB.

XXVII. Decemb. D.

SS. Theodorus & Theophanes. CONstantinopoli, Sanctorum Confessorum Theodori & Theophanis fratrum, qui à pueritia in Monasterio S. Sabæ nutriti, cum postea pro sanctarum imaginum cultu adversus Leonem Armenum strenuè decertarent, ejus jussu verberibus affecti, exilio relegantur: sed eo mortuo, rursus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, constanter resistentes, verberibus iterum cæsi in exilium pulsi sunt; ubi Theodorus in carcere expiravit: Theophanes vero, pace demum Ecclesiæ reddita, factus Nicænus Episcopus quievit in Domino. Ita hac die *Martyrol. Rom. & Benedictinum, Surius, t. 2. SS. Ord. &c.*

Multa patiuntur.

Privilegia.

Episcoporum molitio.

S. Gerardus mon. In Helvetia, Monasterio Sancti Galli, Sancti Geraldi Monachi & Confessoris. Geraldus sive Gerardus, inter splendidissima illustrissimi Cænobii sydera, eruditione & sanctitate mirè exsplenduit. Præfuit plurimis annis Scholis Sangallensib9, è quib9 ingens Germaniæ universæ commodum profluxit, & maxima doctissimorum virorum multitudo prodiit, quorũ plurimi postea ad sumos honores expetiti, strenuam cum Imperio, tum Ecclesiæ Romanæ operam navaverunt. Accidit hac ipsa discipulorũ occasione Beato Geraldo nostro res memoratu dignissima, qua grave, facili negotio, Cænobii periculum felicissimè avertit. Cum enim ob potentiã, splendorem, & eximia Principum ac Romani Pontificis Privilegia, æmulorum atq; invidentium scelere Sancti Galli Cænobium frequentius appeteretur; & conjurati non semel Episcoporũ nonnulli, de humilianda nimia, ut ajebãt, unius Abbatis auctoritate, plurimum laborarent; Visitatione, ut vocant solemni id facile se consequuturos arbitrati, ab examinata Monachorum in Regularib9 institutis observantia, in rerum etiã temporalium deinceps administrationem inquirere, Ordinarioq; jus aliquod arrogare decrevêre. Convenêre eam ob rem, quo felicius succederet negotium, Episcopi non pauci, iique dissitis etiam è provinciis evocati, ut terror proin haud levis Monachos occuparet; neque restaret evadendi ab his insidiis modus, quam ut ad Deum confugerent, suamque eidem causam confidentissimè exponerent & crederent. Eos inter Geraldus noster commendato Numini negotio, cum jam senio gravis, ut meritis esset, cumque jam liberè Episcopi per sacra loca discurrerent, & nulla sacri silentii lege, impunè confabulando, de instituendo examine inter se conferrent, vir sanctissimus è cellula sua egressus, loco publico, ut in oculis Episcoporum esset de industria consedit, seniline gravitate inquietem illorũ notaturus, an, q̃ mox factũ, effecturus incertũ, Sanctiss. Regulæ libello in man9 accepto, subtile

Splendor Cœnobii S. Galli.

Monachi ad Deum confugiunt.

B. Geraldi factum situm.

Digitized by Google

subtile quid meditari videbatur, cum tandem Metensis Episcopus, ejus quondam discipulus, quamvis id maxime noluisset, indignum se ratus, si Magistrum, velut hominem ignotum, immemor beneficiorum, tam turpiter transeundo negligeret, nec pro officio salutaret, peramicè salutatum, ecquid tam excocti ingenii, & omniscius senex in librum tam sedulo incumberet, nec semo parceret, officiosè sciscitatus est. In Regulam se suam incumbere, respondit. Atqui cum memoriter, inquit Episcopus, teneas, & nullus te apex ejus fugiat, optimè Magister, quid est quod à te ipso deinceps, & libro exigas? Cum appositè Sanctus senex: Ita nimirū à supervenientibus Episcopis coactum se, ait, qui omnium Regulæ præceptorum penitus ignari, docere tamen Magistros suos venerint, idque ipsum in libello suo se indagare, siquid forte sit, quod se ac suos tanto tempore fugerit; hodie primū nova commentatione, ab Episcopis, sibi ac Fratribus suis, explicandum. Erubuit plurimum responso hoc Pontifex, & ad socios reversus totam rem prodidit, nec ferens porro confusionem suam è Cænobio quamprimum se proripuit, reliquis etiam ejus ex abitu, & Geraldi pronunciato, consternatis, & re infecta, singulari utique boni Numinis voluntate, discedentibus. Fuit Ioannis Apostoli & Evangelistæ longè amantissimus Geraldus, cujus nimirum festa die natus, Monachus factus, presbyter ordinatus, & denique post exactum sanctissimè vitæ curlum mortuus est, cum ipsa festi ejus solemnitate (ut erat eloquentia & gratia pro concione singulari) factis solemniter, ad frequentissimum populum verbis, nullum hominis ægri signum præ se ferens, mortis suæ præscius, sub finem sermonis sui omnibus vale diceret, neque deinceps *in diem usque Domini*, mutuo se conspectu fruituros affirmaret. Res mira! Valentissimus ut videbatur senex domum reversus ipsa hora in Valetudinarium se contulit, & in cinere ac cilicio seipsum componens, evocari quamprimum Fratres jussit, similiter ut populo valedixit; & mox occurrentem è cælo Tutelarem suum Ioannem Deiparæ solatium conspicatus, plenus gaudii hilari vultu ac voce excipiens: *Bene veneris, bene veneris* inquit *ô Domine*, cum dicto felicem animum Tutelari adjunxit, & jucundissima morte mortuus, vitam beatissimam & immortalem inchoavit, magno apud omnes relicto sui desiderio, cujus vita omnium exemplar esse videbatur. *Ex t. 2. Const. mss. Ben. Monim. Sangall. to. 2. Sanct. Ord. &c.*

Episcopi Monachorum discipuli.

Acuratissimè perstringit Episcopos vir sanctus.

Solvitur Conversus Episcoporum

Cultor S. Ioannis Apostoli.

Mortem prædicit.

Ingens gratia.

S. Ioannes adest morienti.

Legione in Hispania, depositio Sancti Aluiti Episcopi & Confessoris magnæ sanctitatis viri. Fuit hic Regalis Cænobii Sahaguntini in Hispania Monachus, ob insignia vitæ merita ejusdem postea Abbas dignissimus, Pontifex demum Legionensis Ecclesiæ consecratus, quā longè splendidissimo sanctitatis titulo atque exemplo mirificè illustravit. Meruit autem multo nomine de urbe & provincia Legionensi, cum illam translato illuc celebertimi illius Doctoris nostri, Sanctissimi Hispanorum Tutelaris Isidori, Hispalensium quondam Archipræsule, beavisset, & præstantissimo tanti Divi Patrocinio, supra quam explicari potest, contra omnes hostium insultus, insuperabilem effecisset. Post multa autem utiliter & gloriosè gesta, sancto demum fine quievit; sub A. C. 1063. *Ant. de Yepes, & varii rer. Hispan. script. Aubert. Miræus, t. 2. SS. Or-*

S. Aluitus Episc.

Insigne meritum.

Obiit 1063.

In Alemannia, Monasterio Welngarttensi, depositio Beati Waliehonis ejusdem loci Abbatis. Walicho sive Walchio, in Sanctissimo illo Wirttenbergiæ Archisterio, Divi Aurelii Hirsaugiensi Monachum professus, inter rarissima ejusdem decora splendidissimum ipse sydus effulsit. Magnum Wilhelmum, celebrem illum toto orbe Sanctum, absolutissimum perfectionis magistrum nactus, ita mores illi suos virtutemque probavit, ut dignissimum omnino esse censeret, quem Reformandi per Germaniam Ordinis Collegam adsciscceret, & celebrata jam latè longeque ob sanctitatem Hirsaugiensiū fama, exemplar quoq; disciplinæ petentibus sibi Vinearum Monachis, Walichonem suum destinaret, aptissimum nimirum animis lucrandis, quique procerum inter, & Guelphonum maximè, longè potentissimorum Principum, illic agentium contubernium, & sibi ipse semper constaret, & alios retineret, virtutis denique amore omnes accenderet. Præstitit insigni cum laude ac merito, à maximis Principibus præcipuè adamatus, tantiq; facto, ut ejus gratiā certatim exambirent, Guelpho imprimis, ex Atestinis posterioris familiæ primus, amplissimarū provinciarū hæres, qui Walichonē maximè suspexit, adeoq; liberalem se in Cænobiū exhibuit,

B. VValichō Abb.

Discipulus S. VVilhelmi

Collega VVilhelmi in Reformatione Germaniæ.

Magni fit.

hibuit, ut alter ejus poſt Pipinum Caroli Magni patrem Fundator habeatur. Conſuluêre pari benevolêtia Walichoni ejusque Cænobio ſumñi Orbis & Vrbis Pontifices, inque ſpecialem Apoſtolicæ Sedis protectionem accepêre. Sed ante & ſuper omnia ſingulari & inexplicabili Numinis gratia Walichoni conceſſum, ut ſub ejus regimine, idem felicisſimum Cœnobium inæſtimabili prorſus, Sacroſancti Dominici Sanguinis, theſauro bearetur, qui à Longino quondã Centurione haſtę cuſpide, è Crucifixi Amoris Ieſu pectore & corde elicitus, ab eodem milite, præſtantiſſimo poſtea Martyre, religioſiſſimè & cautiſſimè aſſervatus, manu propria inſcriptus, prodigioſiſſimè proditus & inventus, Hiſtoriæ veritate, teſtium ſanctitate, Pontificum Romanorum auctoritate, miraculorum perpetuitate, in hanc usque diem probatiſſimus, ſumma fidelium gratulatione in eodem Cænobio religioſiſſimè aſſervatur. Obiit Walicho vir præſtantiſſimus, A. C. 1106. Sepultus in ſacello vetuſtiſſimo S. Leonardi Abbatis rotundo, elogio, quo vix digniore juxta & breviore poſſet, à Veteribus exornatus: *Magno Vilhelmo per omnia, vultu, geſtu, vita, virtute ſimillimum extitiſſe*, ut ex ſeptem Cænobii poſt ætatem ipſius, incendiis, vix amplius quidpiam de ipſo deſiderare poſſe videamur, quamvis plurima deſideremus, & exuſta deploremus. *Ex monim. Veingartt. & noſtro Chronico & Annalibus ejusdem Cænobii, libro de Abbatibus, Conſtantio, Benedict. Trithemio, mon. Hirſ.*

Inæſtimabilis Monaſterii Vinearũ theſaurus.

Probatio probatiſſima.

S. Walicho obiit 1106.

Encomium ſublime.

In Anglia Beati Godefridi Confeſſoris. Godefridus Cameracum patriam habuit. Litteris & pietate inſtructiſſimus in Angliam venit. Incertum ubinam Monachum profeſſus, magnus ſane eruditione & ſanctitate ſupra multos emínere viſus eſt. Wintonienſis poſtea Cænobii Prior conſtitutus, illud præclarè reſtituit ac reformavit. Hoſpitum curam pro ſingulari & proprio noſtris Inſtituto, præcipuam habuit. Xenodochium quoque condidit, ad quod omnes terra ac mari undique confluerent. Divinum Officium, agreſti quadam vetuſtate obſoletũ, inſigni cum induſtria ac venuſtate reſtituit; multaq; ingenii præclariſſimi tam ſoluta quam ligata, reliquit monimenta. Illud in homine eruditiſſimo ut mirum, ſic præcipuè obſervatum: humilitate & patientia abſolutiſſimis effulſiſſe. Excoctus ſub finem multis annis morbo acuto, eo tandem abſumptus, ad gaudia æternitatis evolavit, tempore Guilelmi Malmesburienſis. *Ejusdem Hiſt. Pont. Angl. & reliquis rer. Britann. ſcript. &c.*

B. Godefrid. Prior.

Hoſpitalitas ejus.

Eruditio.

In Germania, Monaſterio Portæ Cæli, vulgo Tennenbach, Beati Hugonis, Deiparæ cultoris præcipui, ſanctiſſimis moribus, & Scripturarum Divinarum ſcientia excultiſſimi. Ejus virtutes quam breviſſimè his verbis Seguinus deſcribit: Erat Orationibus aſſiduè intentus, fide conſtans, ſpe gaudens, charitate fervens, prudens contra inſidias, fortis contra moleſtias, temperatus contra delicias, juſtus contra proximorum miſerias relevandas. Humilitate inſignis, caſtitate purus, locutione verus, & devotione fervidus. Hic in omnibus Magiſtri noſtri Divi BENEDICTI Regulam ſequutus, multis & indefeſſis laboribus decoctus, vita beata, à Chriſto bonorum remuneratore magnificentiſſimo inmarceſcibilis gloriæ corona donatur in cælis. *Ita Seguinus; Ang. Manriq. Annal. noſt. German. & Bened. Aquila, & t. 2. SS. &c.*

B. Hugo.

Elogium ejus.

Dianci in India Orientali paſſio inſignis Chriſti Athletæ Ioannis de Chriſto, & ſex aliorũ, qui intrepidè pro fide Chriſtiana decertantes, dum vivificæ Crucis ſignum extollere, & Mahometis vexillũ dejicere conantur, à Turcis barbara ſævitia interempti, palmam Martyrii obtinuerunt. Quorum ſacra cadavera in mare dejecta, adverſo mari, reciproco licet æſtu obnitente, Angelico miniſterio, recta per medios fluctus ad arcem Chriſtianorum adnatârunt, & magno plauſu excepta ſunt. *Anton. Vaſconcell. Chryſ. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

SS. 7. Mart.

In Belgio, in Loco S. Bernardi prope Antuerpiam obdormitio Venerabilis viri Gozuini, ejusdem loci Abbatis meritiſſimi, qui multas tribulationes innocenter à nocentibus paſſus, Abbatiali honore à ſe abdicato, vitæ reliquum in ſancto otio exegit, & rectis magnæ patientiæ & humilitatis exemplis, A. C. 1353. in Domino requievit. *Ex Faſcic. Sanct. Chryſ. Henriq. &c.*

V. Gozuinus Abb.

Obiit 1352.

Eodem die inſignis Commemoratio lectiſſimæ Chriſti ſponſæ Beatiſſimæ Gertrudis Baroniſſæ de Hackuborn Monialis Elpedianæ, quæ à præſtantiſſimo Tutelari ſuo Ioanne Evangeliſta, ut alias ſæpe familiariter viſitata, ſic hac celebri ejus feſtivitate mirificè recreata eſt. Cum n. ille cæleſti & ſplendidiſſimo veſtitu ad eam inviſeret, & amantiſſimè colloquutus eſſet; *Veni*, tandem inquit, *mecum tu Electa Domini mei, & repauſemus ſimul ſupra dulciſſimũ pectus*

Commemoratio S. Gertrudis.

S. Ioannis Evang. apparet.

pectus Domini, in quo latent totius beatitudinis thesauri. Stupenda res! Assumptam statim in spiritu, Servatori stitit, & recumbere ad dextram lateris jussam, ipse sinistram pectoris incubuit, ipsa vero adhibito ad gloriosum vulnus capite, ipsos etiam Divini cordis, quibus sine intermissione movebatur, pulsus audire meruit, & inexplicabilis amoris absorpta dulcedine, ebullientem inde Divini amoris impetum, mirabili modo persensit. *Ex lib. 4. Instit. Divinæ Piet. Tomo 2. SS. Ord. &c.*

Admirabilis.

Commemoratio B. Ascelinæ Monialis Burlencurienſis, quæ juvencula etiamum & sæcularis ab apparente S. Ioanne Evangel. Sacerdoti cuidam religiosissimo in eodem amore commendata est, quo sibi Christus in Cruce moriens Matrem commendasset. Eadem de Virginitate aliquando sollicita, ab eodem amantissimo Tutelari suo Ioanne audit: Constans esto filia & certa: quia inter Christi Virgines, & locum habebis, & primum. De qua prolixius die 18. Maij.

QVINTO CAL. DECEMB.

XXVIII. Decemb. E.

SS. Eutich. & Florentij

APud Nursiam Sanctorum Monachorum Eutychij & Florentij, quorum meminit Beatus Gregorius Papa. Eutychius & Florentius, insigni sanctitate Monachi, primi fuêre, qui Sanctissimi Patris & Patriarchæ nostri BENEDICTI natale solum, incolatu suo, ex Monachis honorârunt, & Oratorio ibidem ac cellulis extructis, egregio vitæ exemplo effulserunt. Florentius contemplationis studio addictus, soli Numini, atque animi sui profectibus intendit; Eutychius ulterius se extendens, saluti etiam circumjacentium consuluit, multosque insigni cũ merito, ab infelici dæmonum servitute, ad Christi libertatem traduxit. Inde ad Cœnobium proximum Abbas expetitus, Florentium solum reliquit, cui ad solatium ferocem cæteroquin ursum misit & adjunxit, qui velut minister viro sancti ssimo factus, jussis ejus promptissime paruit, paucasque quas habuit oviculas pavit, duxit, reduxit, & contra bestiarum reliquarum incursus pro iisdem se opposuit. Doluit, Florentium præ Eutychio florere, hujus discipulis nonnullis, eosque inter quatuor inprimis vilioris notæ Monachis, quod eo minus celebrem Magistrũ suum haberi quererentur; qua ducti invidia ursum custodem ovium peremerunt. Imprecatus vindictam à Numine Florentius rei indignitate subitum percitus, tunc primum acerbissimè doluit, cum quatuor illos morbo elephantiaco è medio sublatos inaudisset, quorum se velut mortis auctorem, in omni deinceps vita plurimum detestatus, gravibus suppliciis in sese ipsũ quotidie animadvertebat. Cellulam ejus cum aliquando ingens serpentum multitudo circumdedisset, & quidam ad eum invisurus nimium expaveſcens, opem imploraret, egressus vir Dei, statim ut preces aliquas ad Deum fudit, sereniſſimo cæteroquin aëre tonitruum ingens inauditũ est, quo serpentes illico omnes interempti sunt. Eo autem, tollicito, quomodo inde eos tolleret & locum perpurgaret, rursumq; in preces effuso, adfuit quamprimum ministra avium copia, quæ serpentibus sublatis, & alio translatis locum diligentissimè emundârunt. Eutychius, quamvis dum viveret nullis, à morte tamen illustribus miraculis à Deo honoratus est, è quibus rarum & perinsigne illud, quod ad Longobardorum usque tempora perduravit: cum quoties pluvia deficiente æstu nimio terra exureretur, & cives tunicam illius in sublime elatam circumferrent, imbres quamprimum cælo deducti tanti se funderent, quanti, agris & campis reparandis & impinguandis benè sufficerẽt. Claruerunt sub A. c. 580. circ.

S. P. N. natale solum.

Versus servit Florentio.

Invidia discipulorum S. Eutychii.

Serpentum copiam mirè profligat.

Volucres ministræ.

Perpetuum miraculum.

In Britannia Minori, depositio Sancti Convoionis Abbatis, sanctitate & miraculorum gratia illustris. Convoion, nobili & Senatorio genere, gente Camliciana, vulgo de Combsac, patrem Cononem habuit. In Vrbe Venetensi, inter Armoricas spectata, nobiliter educatus, mundi illecebras fugiens, adscitis undecim sociis, ad solitudinem Rothonensem confugit, ibiq; Neomenij Aremoricæ Proregis ope, Cœnobium Rhedonense construxit; quod piorum postea liberalitate auctum, splendidissimum evasit. Cum a. sine Regula ibidem viverent, Geofred S. Mauri prope Ligerim Monachus, divinitus ad eos excurrens, cum iisdem biennium cõmoratus, eos secundum S. P. N. BENEDICTI Regulam vivere docuit, & benè instructos dimittens ad suum Cœnobium rediit. Cum a. sublimioris meritiConvoion appareret & mirè excelleret, Abbas creatus est; suisque exemplo vitæ luci-

S. Convoion Abbas.

Construit Cœnobium Rhedonense.

Fit Abbas.

Digitized by Google

lucidiſsimam prætulit facem, ſacri inprimis rigoris exemplar omnibus factus, cũ à puerili etiam ætate ejusmodi exercitio aſſueviſſet, & jejuniis, vigiliis, orationibus perpetuo ſe dediſſet, atq; in ſublime provexiſſet. Humilitati tamen præcipuè ſtuduit; cumque miraculorum gloria celeberrimus haberetur, ea, quo magis lateret ipſe, cum ſuis omnibus cõmunia voluit, & ut honorem ac famam evitaret, quotiescunque ægri ad ſe confluerent, cõmunem omnibus Cænobii ſui Fratribus orationem indixit, plurimisque prodigiosè ſanitatẽ reſtitui impetravit. Eum, ut loco illo expelleret, omnia auſus & conatus Cacodæmon, nihil effecit, multis, quos incitaverat ut damnum aliquod aut injuriam Cænobio ſeu viro DEI inferrent, temeritatis pœnas illico luentibus, & terribili mortis genere extinctis. Simoniacam Hæreſim in Aremorica nimium invaleſcentem, ut opprimeret, Romam profectus, perbenignè à ſumo Pontifice exceptus & audit9, Neomenio Proregi, ſui Cænobii Conditori corpus Sancti Marcellini dono attulit, & reverſus, ſtrenuè adverſum Simoniacos laborans, Apoſtolico zelo, verbo, exemplo & miraculis iisdem feliciſsimè obnixus, de Regno illo æternum meruit. Denique ætate & meritis gravis, in Monaſterio Sancti Maxentii, quo, ut Nortmannorum Aremoricam vaſtantium furorem, & peſtilentis luis contagionem declinaret, conceſſerat, ſancto fine deceſsit: cum mirum egregia ſua ſanctitate univerſo Regno decus conciliaſſet. Claruit ſub Ludovico & Carolo Calvo Imperatorib9. *Ex Vita per Hug. Menard. t. 2. SS. Ord. &c.*

Riger vitæ.

Ut miracula celet.

Ejus injurias Deus ulciſcitur.

Simoniacos profligat.

Moritur.

In Germania depoſitio Beatæ Athelæ, Dagoberti Francorum Monarchæ, Regis potentiſsimi filiæ, primæ Abbatiſſæ Palatioli, admirabili vitæ puritate illuſtriſsimæ, quæ tenerrimum corpuſculum jugi rigore Domino mactans, humilitatis, manſuetudinis, charitatis viva imago fuit, verè autem mundo mortua, elevatione jugi mentis in Deum, extra hunc mundum vixit, & natalium ſplendorem oblita, ſolius Vocationis ſuæ memor, & ad ea quæ ſupra ſe erant intentiſsima, ad ſupremũ paulo poſt apicem perfectionis aſcendit, donec pro terreno Regno æternum merita, æterni Regis conſortio & amplexu frueretur. Claruit A.C. 700. *Ex variis rerum Gall. & German. ſcript. t. 2. SS. Ordin. Annal. noſt. &c.*

B. Athela Abb.

Regis Dagoberti filia.

Clar 700.

Ieroſolymis depoſitio Beatæ Margarethæ Virginis. Margaretha Angla, Hulnonem patrem, Matrem Sybillã habuit, nõ quidem in patria terra, ſed Hieroſolymis nata, cũ mater eo peregrinationis ergo contenduſſet, unde & Virgini deinceps Hieroſolymitanæ nomen manſit. Fuit connatũ, deinceps peregrinandi deſiderium, accedente irremiſſo in Divinis fervore, & Paſsionis Dominicæ mira veneratio, quæ teneram Virginem impulit, ut nõ ſemel, non bis, ſed ter quaterq; in Paleſthinam longo & difficili itinere profecta, veneranda loca pedes adierit, lachrymis rigaverit, & religioſis obtutibus perluſtraverit. Haud dubium, quin totis præcordiis, tanquam altera Magdalena, diligeret Dominum, quæ ſacratiſſimum ejus monumentum, humumque DEI pedibus conſecratam, tanta aviditate venerabatur. Tandem a Virginitatem ſuam Altiſsimo inter Ciſtercienſes noſtras Moniales devovens, ſicut ſanctis operibus, ſic etiam evidentibus, & admirandis ſanctitatis ſignis radiavit, & magno ſui relicto deſiderio, diem clauſit extremũ. Cujus egregias virtutes Beatus Thomas Frigidi Montis Monachus, ejusdem Virginis frater germanus, lepidè, doctè ac venuſtiſsimè carmine deſcripſit, teſte venerandæ & nunquam ſatis celebrandæ memoriæ P. F. Franciſco de Vivar Monacho ad Sacra-mœnia, olim Nucalenſi, plurimorum ſanctorum Collega & inſtitutore.

B. Margaretha Virgo.

Quatuor Hieroſolymam pergit.

Fit Monialis

Miracula.

In Luſitania, Beat. Violantię à Cruce, Regularib9 diſciplinis probè inſtituta, ab admiranda ſimplicitate atq; Iñocentia præcipuè cõmendatur. Corde humilis, ſpiritu pauper, operibus charitatis fervida, cæleſtium rerum contemplatione ſublimis, ſupra cõmunem Converſarum ſortem, mira Numinis gratia longè provehebatur. Ad Sacroſanctum Euchariſtiæ Sacramentum raro & ſingulari prorſus affectu ferebatur, in cujus deniq; præſentia, feliciſsimo ſanè mortis genere, dum orationi inſiſteret, & ipſum humillimè ſalutaſſet, inclinato capite emiſit ſpiritum. Adfuêre in tranſitu ejus glorioſo, cęleſtium ſpirituum amica Virgini agmina, quorum jucundiſsimi concentus, & diverſorum Inſtrumentorum Muſica mirabilis audita eſt, ut facile eſſet ominari, ad quantam gloriam ac felicitatem beatiſsima hæc Converſa deduceretur. *Bernard. de Brito, Chryſ. Henr. t. 2. Sanct. Ord. &c.*

B. Violantia.

Virtutes ejus

Mors ejus beata.

Cęleſtis Muſica.

Fabriani ſolemnis tranſlatio Sancti Romualdi Abbatis, ſanctiſsimæ Camaldulenſium noſtrorum Obſervantię ſtrictiſsimæ In-

Tranſlatio S. Romualdi.

Digitized by Google

mæ Inſtitutoris; cujus ſacrum corpus, quinto poſt obitum anno repertum incorruptiſsimum, Fabrianum translatum ſummo cum honore in ſui Ordinis Eccleſia eſt conditũ. *Ex monim. Camald. &c.*

V. Leo. Caſini Venerabilis viri Leonis cognomento Amalphici, ejusdem Archiſterii lectiſsimi Monachi, qui cum poſt longos in agone Monaſtico labores ad extrema veniſſet, & jam jamque morituras ſiti cruciatus aquam peteret, miniſter autem diutius moraretur ac deinde afferret, noluit: *Nolo*, inquit, *hanc aquam, quia S. Odilo Abbas Cluniacenſis mihi aquam attulit*, cumque his dictis loqui & vivere deſiit. *Ex Petro Diacono.* *Ipſi S. Odilo adeſt.*

QVARTO CAL. IANVAR.

XXIX. Decemb. F.

S. Thomas Archiep & Martyr. CAntuarię in Anglia natalis S. Thomę Epiſcopi & Martyris, qui ob defenſionem juſtitiæ & Eccleſiæſticæ ĩmunitatis, impiorum hominum factione, in baſilica ſua gladio percuſſ9, migravit ad Chriſtum. Thomas cognomento Bequet, Gilberto patre, matre Mathilde inprimis nobilibus, ſed & opibus ac pietate nemini ſecundis Londini nat9 eſt, qua ipſa die, ignis in domo ejus paterna ſuccenſus, memorabili valdè incendio, magnam Londini partem abſumpſit. Puerulum etiamnũ, ſui amantiſsimum clientulum, ſuma Cælitũ Imperatrix Virgo Deipara, rariſ favoribus dignata, ad ipſum aliquando inviſens, atq; amantiſsimè colloquuta, inſigni munuſculo recreavit, pixide nimirum pereleganti, in qua purpurei coloris caſula claudebatur; ea nempe & Sacerdotium ipſi9, & illuſtre Martyrium prę ſignante. Ob raras corporis animiq; dotes a Rege Angliæ præcipuè æſtimatus, principe eo in Regno poſt Regiũ honore, Cancellarii Magni munere ornatus eſt. Theobaldo Cantuarienſiũ Archiepiſcopo mortuo ſumis omnium votis ſucceſſor exambitus, ſuma etiam Regis voluntate, conſentire coact9 eſt, truſtra diu obnixus, inq; faciem Regis proteſtatus: *ſore ſe adverſarium ejus propter Eccleſiaſticam libertatem.* Sed quod Anteceſſores omnes Monachos fuiſſe, & qui Cathedram occupaſſent nec fuiſſent Monachi, malè à Deo mulctatos legeret, & expenderet, faciendum ſibi ante omnia exiſtimavit, ne Epiſcop9 prius quam Monachus eſſet, Monaſticisq; inſtitutus Regulis, & cucullum amplexus, eo armatus, prælia illico Domini & Eccleſiæ, admirabili conſtantia, & merito maximo, contra ſui amantiſsimum Regem pugnare cœpit. Quod vero ſæcularis Principis auctoritas, dum eligeretur interceſsiſſet, impatiens ferre, Romam quamprimum ad Alexandrum tertium Pont. Max. contendens, ſponte Pontificatum in manus ejus reſignavit; ab eodem autem ſumo cum honore exceptus, inveſtitus, & Archiepiſcopus eſſe juſſus, ſuma fidelium gratulatione in patriam reverſus eſt. Exin, quanta magnanimitate potentiſsimo ſe Regi oppoſuerit, nemo unquam dignè explicaverit. In exilium actus, proſcriptis etiam cognatis & fautoribus ejus univerſis, ut vel ſuorum, ſi non ſua, calamitatibus moveretur, nihil omnino de generoſiſsima ſua conſtantia remiſit. Sed neq; Cæſarem reveritus, Legatos Angliæ Regis ad illum & Conciliabulum Herbipolenſe miſſos, cũ inhærere Guidoni Schiſmatico Imperatoris plaſmati promiſiſſent, auctoritate Pontificia diris devovit; inq; ipſo exilio, nullius omnino Principis gratiam exambivit, ſeu vultum reſpexit. Legatus poſtea, licet exul conſtitutus, admirando imperterriti animi exemplo, illud muneris in Angliam profectus, ipſus exequitus, tantumq; timoris ſceleratiſsimo Regi injicit, ut ridenda ſanè impudentia Princeps, paulo ante omnem Romani Pontificis auctoritatem ridens, & majeſtatem proterens, jam denique, juſto Dei judicio, ipſe contra Thomam ad Romanum Pontificem appellaret. Poſtea, cum Galliarum Rex mediatorem ſe, ut vocant, Thomam inter & Regem interponere laboraret, Epiſcopus autem nec hilum quidem de jure Dei & Eccleſiæ ceſſurum eſſe palam ediceret, adeo excanduit Gallus, ut ſuſtentationem quamprimum exuli ſubtraheret, Thoma nihilominus, hujus etiam Regis iram generoſiſsimo animo perferente; donec facti pœnitens Princeps Chriſtianiſsimus, tanti Pontificis magnanimitate ſtupefactus, cũ rurſus ad ſe evocaret, & coram omnibus ad pedes ejus cum lachrymis ſe projiciens, veniam ab eo, & peccati abſolutionem poſtularet, quod conſilium dediſſet, ut honorem Dei ad nutum hominis poſthaberet ac remitteret. Nec defuit, etiam exulanti clienti ſuo, afflictorum conſolatrix *miſericordiæ Mater*, ſed dilectiſsimũ piè ſolata, egregio munere honoravit, quo Regnum deinceps ampliſsimum perpetuo

In exilium pellitur. *Nec Cæſarẽ reveretur.* *Puer Deipara familiaris.* *Legatus ad hoſtem Regẽ proficiſcitur.* *Fit Regni Cancellarius* *Fit Archiep.* *Rex Gallia ex hoſte ipſi ſupplex.* *Cucullum amplectitur.* *Inſigne exemplum.* *Mira conſtantia.* *Romam contendit.* *Grande Deipara donum.*

tuo bearet: oblato nimirum cælesti & pretiosissimo oleo, quo veri imposterum Angliæ Reges ungerentur. Mirum & illud insolentis planè obsequii genus, quo Monachis manuũ opere, ipsa Cælitum Imperatrix juvare non dedignata est, cũ clanculum, cilicium, quod ad nudam carnem gestabat, relarcienti adfuit, & ut cõmodiꝰ consuendo pergeret, benefica manu, illa teneret, & laborem ejus promoveret. Fuit & illud singularis amoris haud leve argumentũ, quando septem ipsiꝰ gaudia quotidianis precibus recolentẽ, de aliis septẽ, quibus in cælo frueretur instruxit, & ut ea etiam quotidie recoleret, voluit. Revocatus deniq; Sumi Pontificis opera ipsoque Rege agente ab exilio vir Sanctus, summa totius Regni gratulatione exceptus est. Qui dum boni Pastoris officium exequitur, calumniantiũ scelere appetitꝰ, offenso denuo Rege, & querente, se cum uno Sacerdote in suo Regno pacem habere non posse, non multo post, innocentiam suam indigna morte luit: Ex memorata siquidem Regis voce, satellites sperantes, gratum facturos se Regi, si Thomã è medio tollerent, clam convenientes, Cantuariam, Episcopum in templo Vespertinis Horis operam dantem, crudelissimè contrucidant; cujus sacro cerebro, respersum est totius templi pavimentũ. Quem postea multis illustrem miraculis, idem Alexander II. in Sanctorum numerum retulit, cui quidam Thronũ in cælo Apostolorum sedibus contiguum vidit prępparari. Meritus etiam post mortem Thomas, non de clientibus solum suis, sed & de ipso Rege parricida, quem ob necem sibi illatam, pessimè mulctatum à Numine, sed pœnitentem ac supplicem, adeo non respuit, ut etiam insigni ac prodigiosa victoria beaverit, juratissimo ipsius hoste Scotorum Rege intercepto, cisque ac transmarinis regionibus in potestatẽ mira felicitate redactis. Occubuit magnus revera Martyr & Pontifex, A.C. 1170. *Ex VVilhelmo Cantuar. Ioanne Saresbur. Eduard. Anglo, Ioanne Zozonio, Baronio, Rob. Rusca, Annal. nost. & Deiparæ Dilectis Bened. &c.*

Mirus favor

Alius favor

Revocatur ab exilio.

Regis querela.

Occiditur vir sanctus.

Magna gloria ejus.

De hoste Rege meretur

Occumbit A.C. 1170.

In Suecia S. Vnni Archiepiscopi Bremensis Monachi Corbeię Saxonum; Danorum, Suecorum, Normañorum, Gronlandorum, Vinlandorum, Farrę, Inlandorum, Schrevewindorum & omnium Septentrionalium populorũ magni Apostoli. Ita hac die Andreas Bambergensis, qui eumdẽ in Suecia Martyrio coronatũ affirmat. Nos ex aliorũ opinione 21. Oct.

S. Vnni Archiep.

S. Ebrulphus Abbas.

In pago Oximensis, S. Ebrulphi Abbatis & Confess. Ebrulphus nobili genere, ex urbe Bajocassina oriundus, in aula Regia primum uxorem duxit. Sed audito illo Evangelico: *qui vult venire post me, abneget semetipsum, &c.* facultatibus in pauperes erogatis, & uxore sacro velamine Numini item consecrata, & ipse se devovens, cucullũ amplexus, Oximensis postea Cœnobii Abbas, & quindecim Cœnobiorum Institutor esse meruit. *Fuit patientiæ singularis, comitatis incredibilis, creber in oratione, hilaris in exhortatione, nescius prosperitate attolli, impotens adversitate frangi.* Omnes ad se venientes, nobiles ignobiles, peregrinos & pauperes, jucundo vultu, velut S. P.N. præcipit, & cum gratiarum actione suscepit, & raro sine collato insuper munusculo dimisit. Fuit erga SS. Eucharistię Mysterium devotissimus, pro Fratribus a. defunctis summopere sollicitus, pro quibus die ac nocte non cessabat Dominum deprecari. Obiit octogenarius 4. Cal. Ianuarij tempore Childeberti Regis, cũ sine cibo dies septem supra quadraginta vixisset, sola refectione Corporis & Sanguinis Dominici contentus. Effulsit raro omnino, & vivus & mortuus miraculorum gratia, quibꝰ & ægros plurimos sanitati restituit, & mortuos vitæ reddidit. De quo nos fusius alias, die 26. mensis Iulij. *Ex variis rer. Angl. script. & Annal. nost. &c.*

15. Cœnobia instituit.

Insignis ejus Hospitalitas.

Mortuos suscitat.

In Gallæcia Beati Vitalis, discipuli S. Bernardi Abbatis ejusq; puritatis & sanctitatis strenui æmulatoris, qui è Claravalle in Gallæciam missus, Meyrensem solitudinem diu incoluit, & Cœnobitas, quibus ipse Abbas præfuit, sanctissimis disciplinis informavit, & tandem meritis plenus, Deo & hominibus charus, ex hac vita discessit. *Memolog. Cist. Chrysost. Henr. &c.*

B. Vitalis Abb.

Bremæ translatio S. Hogeri Episcopi & Confessoris, viri Apostolici, cujus hac die cũ post annos ab obitu centum viginti sacer tumulus aperiretur, & nihil omnino corporis, præter cruces pallii & cervical Archiepiscopi illic inveniretur; creditum est, pro maximis tanti Pontificis meritis, in ipso, velut magno Evangelista Ioanne, resurrectionem illam carnis jam completam, corpusq; ipsius glorioſum, cũ animo mirabiliter translatum, beatissimæ illius æternitatis felicitate perfrui. Contigit mirabilis hęc Crucicularum Archiepiscopalium, & pulvinaris inventio & elevatio, A. C. 1035. *Ex Hist. Eccl. Brem. Adami Canon. Brem. & Anonymi &c.*

S. Hogerus Archiep.

Stupenda res!

A.C. 1035.

Toleti S. Euphemii Archiepiscopi & Confessoris. Euphemius Magni Monachorum Patriarchæ discipulus, ab ipso cum

S. Euphem.

cum plurimis aliis in Hiſpanias miſſus, inſignem illic navavit operam tam in promovendo Monaſtico Ordine, quam impiis Hæreſum dogmatibus eliminandis, verè *malleus* illic latiſsime dominantium *Arrianorum*. Fuit gratiſsimus Athanagildo Regi, qui in gratiam ejus celeberrimum illud Monaſterium Agalienſe in planitie ſuburbii Toletani condidit, & S. Iuliani apud Arvernos paſsi honori ſacrum voluit, primumque eidem Abbatem Sanct. Euphemium præfecit. Paſſus eſt multas omnino perſecutiones à Leovigildo Athanagildi filio, qui ipſum aliquandiu in exilium ejecit. Extractus Cænobio ad eminentiſsimam Toletanam Cathedram, Sanct. Exuperium Sancti Patris ſimiliter diſcipulum in Abbatia ſucceſſorem meruit, qui & mortuo, in Archiepiſcopatu ſucceſsit. Promovit immortali merito plurimum in Hiſpaniis fidem Catholicam, & Ingundem Sigeberti Regis ex Brunichilde filiam, S. Hermenegildo nupturam, è Gallis adduxit, quod tanti referre ſciret, ne Hæreſi infecta tanto Principi jungeretur.

TERTIO CAL. IANVAR.

XXX. Decemb. G.

S. Anaſtaſius Epiſc.

IN Vngaria S. Anaſtaſij Epiſc. Colecenſ. & Confeſſ. Anaſtaſio, Aſtrico antea vocatus, natione Italus, ex Monacho & Abbate S. Alexii Romæ, Vngarorũ Apoſtolo, cũ aliquot ſociis Monachis, propagandæ fidei zelo inductus, ad Sanctũ Stephanum

Apoſtolus Vngarorum.

Vngarorum Regem profectus eſt. Exceptus ab amantiſsimo Monachorum Rege ſumo cum honore, & amicè habitus, ſtrenuam eidem in converſione Regni operam navavit, plurimosque Sanctæ Romanæ Eccleſiæ gremio adjunxit. Ab-

Fit Abb.

bas primum in Monaſterio Sancti BENEDICTI, ad radicem montis Ferrei per eumdem Regem condito creatus, non multo poſt ob inſignem vitæ ſanctitatem & doctrinæ præſtantiam inde extractus,

Primus Colecenſium Archiep.

primus Colecenſium Archiepiſcopus renunciatus, honorem ampliſsimum exemplo ſanctiſsimo, laboribus & ſudoribus aſsiduis, & meritis graviſsimis conſecravit; talis omnino paſtor, qui nihil honoris ſeu utilitatis ſibi quærens ſeu arrogans, omnem felicitatem ſuam, ſola Dei gloria,

Verus Epiſc. qualis?

& proximorum bono metiebatur; ſplendorem omnem fugiebat, pauperum ſe patrem, orphanorum nutritorem, mœrentium ſolatium, datum in ſalutem gentium, diligenter ſecum reputabat, & revera munera hæc Pontificis, abſolutiſsimè à ſe exigebat atque explebat. Romam

Romam mittitur.

denique ad ſummum Pontificem in Regni Vngarici negotiis graviſsimis legato, eam provinciam, pro maximo ſuo in Vngaros amore, libenter ſuſcepit, & ſtrenuè geſsit, omnibusque ritè peractis, coronam auream Poloniæ cæteroquin Duci jam deſtinatam, cum cruce, Regi Stephano, non

Regium titulum & coronam Vngaris impetrat.

ſine Numinis ipſius monitu ac juſſu, impetrans ac deferens, Regnum univerſum, antea Ducis ſolum titulo adminiſtratum, feliciſſimo nuncio, ac dono, beavit, & ut Crucẽ deinceps pro inſigni in ſcuto circumferrent effecit, quam in hodiernam usq; diem præterire intuemur. Beato Sebaſtiano poſtea noſtro Strigonienſium

Labores ejus.

Archiepiſcopo, ad majus patientiæ exercitiũ, permittente Numine, morbi violentia oculorum uſu deſtituto, ſuccedere in labores coactus Anaſtaſius, utrumque Archiepiſcopatum mirabili ſollicitudine aliquandiu ſanctiſsimè adminiſtrans, curato demum Sebaſtiano ad ſedem ſuam reverſus eſt, nec multo poſt, miraculorũ gloria illuſtris, in Domino requievit. Claruit ſub A.C. 1001. *Ex diverſis rerum Vngaricarum ſcript. Annal. noſt. t. 2. SS. Ord. &c.*

Clar. 1001.

Bononiæ in Gallia, depoſitio Beati Petri primi Abbatis Monaſterii Sanctorum

S. Petr. Abb.

Apoſtolorum Petri & Pauli Cantuariæ, à S. Auguſtino noſtro Anglorum Apoſtolo conſtructi. Is quantæ fuerit ſanctitatis, vel ex eo ſatis liquet, quod à magnis illis Apoſtolis noſtris magni factus, digniſsimus habitus ſit, qui celebri illi Cænobio, fundamenti, atq; angularis quaſi lapidis loco, poneretur. Idem Legatus poſtea cũ

Naufragio perit.

in Gallias navigaret, ſingulari Numinis permiſsione, ſuborta in mari tempeſtate merſus eſt, ejectusque in littus à marinis fluctibus, cum, ut incognitus, humili loco ab accolis ſepeliretur, mira cæleſtis luminis claritate, locum ſepulchri ſingulis noctibus illuſtrante proditus, inſigni fideliũ

Cæleſtis ſplendor.

gratulatione, Bononiam magno cum honore translatus, ibidem eſt conditus. *Venerab. Beda, & reliqui rer. Britan. ſcriptores, Hugo Menard. t. 2. SS. Ord.*

In Inſula Croylandiæ, Cænobio Divi Guthlaci, Sanctæ Altredæ Reginæ ſanctimonialis. Altreda Offæ Merciorum potentiſsimi Regis, Regũ plurimorũ, Cantiæ, Viſi Saxonum, Northumbriæ & Auſtralium Saxonum domitoris filia, Ethel-

S. Alfreda Regina.

berto Orientalium Anglorum Regi desponsata, cum eundem à parentibus netariè interceptum & Regno atque vita spoliatum intellexisset, summopere eorum perfidiam execrata, meliori se statim & immortali Sponso Christo, quem nemo auferre illi poterat religioso voto dedicavit, & in Cœnobio Divi Guthlaci cucullum induta, Divino spiritu, matri suæ, tam indignæ cædis præcipuè authori, tristia & dira (quorum fidem rei exitus confirmavit) prænunciavit. Siquidem Egfredus Offæ filius, Altredæ frater, optimus cæteroquin Rex, cujus tamen Regno stabiliendo cædes illa patrata est, miniminè triennium, mater autem nec tribus quidem mensibus post tantum scelus superstes fuit, tantis ante mortem doloribus excruciata, ut propriam sibi linguam qua nefas suaserat dentibus præscinderet. Altreda autem viduitatem suam in Cœnobio solata, imo speciosum illum forma præ filiis hominum, sponsum sortita, servitute Christi, quam Regno splendidior, post multa sanctitatis opera, ad Regnum sine fine mansurum ab Angelis deduci meruit. Claruit A.C. 793. *Steph. Lusign. Polyd. Virg. Nicolaus Harpsfeld. Annales nostri, &c.*

Fit monialis

Matri dira prædixit.

Pœna matris.

Obiit circ. 800.

Eodem die natalis Sancti Radulphi primi Abbatis Vallcellensis. Radulphus de Merstona in Anglia natus, honestos & divites parentes habuit. In Apuliam aliquando profectus, ex itinere Claram-vallem divertit; mira loci sanctitate captus, & repente mutatus, cucullum exambiit, meruit, tantisque profectibus quamprimum enituit, ut tertio post professionem mense, raro sanè exemplo dignissimus à Mellifluo Doctore nostro sit habitus, qui recens condito, Vallcellensi Cœnobio Abbas præficeretur. *Fuit sanè*, inquiunt veteres MSS. ejusdem loci, *vir per omnia laudabilis, & talis, qualem Legifer Sanctus* Benedictus *Nursita requirit esse Abbatẽ, &c.* Cæterum, ut in omnes hospites & pauperes inprimis liberalis, sic in negando ea, quæ contra Ecclesiasticam libertatem & immunitatem vel levissimè quidem pugnare videbantur, resolutus admodum, & piè tenax, adeo ut Simoni Castellano Cameracensi cum Imperatore Conrado alisque Principibus, cruce signato, symbolas roganti & à diversis Ecclesiis ad alendas copias impetrenti, tres solũmodo panes pro benedictione conferret, imo & Hugoni prædicti Simonis Cœnobii Vallcellensis Fundatori, bellum contra Cameracenses gerenti, nihil nisi stramen ad pastum equorũ roganti, simpliciter denegaret, cum diceret: *Timeo n. ne peccati ejus particeps efficiar.* Alter sui sæculi Ioseph, aliquot annis ante sterilitatẽ terræ prævidens, suis & pauperum usibus plurimum frumenti, mirantib9 plurimis, cautè comparavit, & condidit, appetente a. fame ingenti pauperum & hospitum ad se concursu facto, *subditis victum & vestitũ sufficienter præbens, hospitibus humanitatem, pauperibus panem cum pulmento, prægnantib9 & nutrientibus omnia ad cibum & potum necessaria affectuosissimè erogavit.* Evenit tunc stupenda admodum res: cũ nimirum vir sanctus ex horreo penè vacuo, supra quinque hominum millia quotidie aleret, & in ipsius liberalitate comprobanda, antiquũ illud suum in Evangelio commendatum miraculum, renovaret. Laboravit plurimũ, ut ipsum à sancta illa prodigalitate deterreret, ipse Cœnobii optimus Fundator, de Monachis sollicitus, ne & ipse alimonia sua fraudarentur, rogans ut partem saltem dimitteret pauperum, ne suos exspoliaret; nec aliud responsi retulit à sancto Abbate: *Absit*, inquit hilari vultu, *ut hoc faciamus. sed quamdiu frumentum adfuerit, dabimus cunctis advenientibus; deficiente vero tritico, oves & boves, cæteraq; animalia mactabimus, & in commune vescemur.* Quæ sanè, inquit vitæ scriptor, nõ protulit, quasi volens dare Fratribus carnes ad vescendam, sed piè & cautè occultans admirandam in Deum confidentiã, sciens Deum non derelinquere sperantes in se, atq; de eodem frumento omnes, tam Monachos quam pauperes fore sustentandos. Nam Deo largiente, & illo suis precibus id obtinente, Monachi omnes, hospites & pauperes, intactis animalibus, necessaria habuerunt, quousq; novæ fruges supervenirent. Ita prædict9 Auctor, qui confirmando miraculo addit: omnem tunc temporis possessionẽ Cœnobii vix ad decem carrucatas terræ (tantum videtur quantum carruca vehitur) ascendisse, cũ præter quinque millia pauperũ quotidianorum, centum & septem Monachos, Conversos a. centum triginta suo in Cœnobio numeraret. Excelluit & mira apud omnes auctoritate, ita ut mira perciti reverentia ipsum venerarentur, quos inter Nicolaus Cameracensiũ Archiepiscopus, comõtũ aliquando eum advertens, tanquam Angeli è cælo missi atq; in se comõti vultum suscipiens & expavescens, in hæc illico erumpens exclamaret: *Misericordiam, misericordiam, plus enim Vos timeo, quam DOMINVM Imperatorem.* Claruit vir

B. Radulphus Abbas.

Magni fit à S. Bernard.

Absolutus Abb.

Valde resolutus.

Militibus parcit.

Alter sui sæculi Ioseph.

Ingens miraculum.

Dignum tanto Abbate responsum.

Numerus Monachorũ

Digitized by Google

Clar. 1167. vir verè magnus An. Ch. 1167. *Chronicon Vallicellense, Henriq. Arnold. de Raisse, t. 2. SS. Ord. &c.*

S. Marnoch. In Hibernia depositio Sancti Marnochi Monachi, admirandæ sanctitatis viri, miraculorum gloria longè illustrissimi, cujus celeberrima ante tempora Henrici VIII. Regis Apostatæ tempora extitit, sacrum autem corpus abominationi illi desolationis providentia optimi Numinis subtractum, in Cœnobio Sanct. MARIÆ Dublinensi asservatur, cujus mirabilem, ut ajunt, vitam, necdum comparare potuimus. *Chrysost. Henriq. &c.*

Ven. Baldewinus. In Anglia Venerabilis Baldewini Abbatis Monasterii S. Eadmundi, natione Galli, eximiæ Religionis viri, qui An. Ch. 1097. insigni nominis fama claruit. *Rogerius de Hoveden. Menard. &c.*

B. Richard. In Frisia Beati Richardi Monachi i miraculorum magnitudine & rara vitæ sanctitate spectatissimi. Richardus, cognomento Sacrista, (quod id muneris diu exercuisset in Monasterio de Aldvert prope Gruningam in Frisia) ex Anglia, unde oriundus fuit, in illud delatus Cœnobiũ, dulci obedientiæ jugo collum submisit, & mirè profecit. Inter orandum varia cœlestium Mysteriorum arcana penetravit, mirabiles vidit visiones, & frequenter spiritu raptus, omni sensuum corporis usu destitutus jacebat. SS. Regulæ observantissimus fuit, adeo quidem, ut minima ejus præcepta, summo cum rigore ad amussim observaret. Diris flagellis, jejuniis assiduis aliisque voluntarii supplicii modis in se crudelior, cæterum aliis facilis; vir verè Apostolicus, signis & prodigiis, cælesti plenus spiritu, prophetiæ dono illustris, miraculum suæ ætatis habebatur. Qui tandem cursu hujus vitæ laudabiliter completo, de periculoso hoc exilio ad cælestem domum Patris æterni comigravit. *Ioann. Molan. Bernard. de Brito, Manriq. Henriq. Phan. revivisc. &c.*

Raptus ejus. Vir verè Apostolicus.

In Germania Beati Patris Alberti, primi Abbatis Monasterii Portensis, viri Monasticarum traditionum observationum observatoris acerrimi, & gregis sibi comissi vigilantissimi custodis, qui nec laboribus nec difficultatibus fractus, non solum verbo & exemplo sanctam illam Congregationem promovit, sed & Pontificia auctoritate comuniri curavit, cum quindecies omnino Romam usque in Cœnobii sui causa excurreret, & nihil non promovendi comodi comunis causa faciendum sibi existimaret & susciperet. Claruit A. C. 1140. *Chron. Cisterense Pauli Langii, Menolog. Henriq. t. 2. SS. Ord. &c.*

B. Albertus Abb. Clar. A. C. 1140.

PRIDIE CAL. IANVARII.

XXXI. Decembr. A.

S. Columba V. & Mart. COrdubæ S. Columbæ Virg. & Mart. Columba nobili apud Cordubens. loco nata, nobilitatis decus supremũ Christi servitium reputavit. Habuit, ut carne, sic animo & ꝓposito germanos, S. Martinũ Tabanensem Abbatẽ, & Elisabethã ejusdem Cœnobii, separato tamen, more veterũ, claustro, lectissimi Virginũ collegii Abbatissam, quibus, cum relictis mundi illecebris jungi expeteret, à nobilissimis procis expetita, & amplissima promissorum mole exambita, à matre inprimis impedita, ea paulo post mortua, velut soluta carcere, quamprimum ad Cœnobium convolavit, sacrumq; Ordinem nostrum professa; *in conversatione laudabilis*, inquit Sanctus Eulogius noster, *in humilitate sublimis, in castitate perfecta, in charitate firma, in exorando attenta, ad obediendum apta, ad miserandum clemens, ad indulgendum facilis, ad prædicandum diserta, ad instruendum prompta, cunctorum in se provocans affectũ, omnibus norma speculumque sanctitatis, sub fratris & sororis regimine effulsit.* Eam infetus invisam exosamq; habuit, & cũ Virgine pugnare aggressus, turpissimè semper ab eadem victus & elusus est. Fuit insignis in morbis & calamitatibus patientia prædita, à vaniloquio alienissima, deditissima compunctioni & fletibus, à simplicitate maximè quasi infantili comendata, ita ut neminẽ unquam judicasse, nedum offendisse videretur. Cæterum, adeo cunctis reverenda enituit, ut solo intuitu oculorũ, omnes sororum negligentias corrigeret, & summo ad bona incitamento esset. Impetrata licentia sese colligendi, separatæ aliquamdiu cellæ inclusa, Contemplationis studio totam se dedit, & jugibus ac penè imensis fletib9 defluxit. Ad sorores a post ejusmodi Collectionis animi solitaria exercitia, regredi jussa, comunia Congregationi universæ studia in potissimis habuit, & dexterrime omnibus singulisque se conformavit; cumque aliquandiu exemplo suo universis præluxisset, clam reseratis Cœnobii repagulis, divinis ad id audendum concitata revelationibus, incerta

Impeditur à proposito Religionis.

Laudatur à Sancto Eulogio.

Innocentia

Exercitia ut vocamus sacra.

Revelationes

certa viarum per Vrbis plateas aberrans, Iudicis palatium imperterrita adiit, Chriſtumque ſuum liberrimè confeſſa, fraudesque impii Mahometis deteſtata, nullis blanditiis ſeu minis ſeduci potuit, capitisque damnata, hilaris ac gratulabunda ſententiam excepit, & Virgineum collum ſecuri ſubjecit. Cum ſacrum corpus in flumen projectum, ſexto poſt Martyrium die illæſum integrumque, Divinitus, à Monachis eſt repertum, & in Sanctæ Eulaliæ Baſilica digno cum honore reconditum. Paſſa eſt Ann. Ch. 853. die 17. Septembris; ſed quod acta ejus aliquamdiu intercidiſſent, evenit, ut Decembris die ultima, qua & Sanctæ Columbæ Senonenſis Martyrium recolitur, hujus quoque feſtivitas ſolemniter celebraretur. *S. Eulog. Memor. Sanct. Ambroſ. Morales, div. rer. Hiſp. ſcript. t. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Mira conſtantia. *Martyrio coronatur.* *A.C. 853.*

S. Leopardus In Germania depoſitio Sancti Leopardi Sanctiſſimi Patris noſtri BENEDICTI diſcipuli, qui recepta jam paſſim per Occidentem Orientemque ejusdem celeberrimi Legislatoris noſtri, ſacra Lege, primus eamdem in Germaniam intulit, & egregia vitæ ſanctitate Alſatiæ illuxit; conditoq; Cœnobio atque oratorio, quod exin à ſucceſſore Mauro, Maurimonaſterium (vulgo Maursmünſter) appellatum eſt, vitæ merito & exemplo, æternum ſibi Germanias obligans, ibidem ſancto fine deceſſit, ſub Ann. Chriſti 580. *Ex Annal. noſt. German. & Bened. Chron. Alſat. Miræo, Vione, Coccio, tomo 2. Sanct. Ord. & diverſ. MSS. &c.*

Obiit 580.

S. Petrus Abb. Apud Sublacum, caſtro Monticello, paſsio Beati Petri Abbatis Sublacenſis & Martyris. Hic utilis admodum Domus Dei Antiſtes, cum rem domeſticam, multa cum pietate ac felicitate diu adminiſtraſſet, à Monticelli Dynaſtis, Monachorum fortunæ invidentibus variè vexatus, multisque injuriis appetitus, tandem, cũ Caſtrum quoddã Cœnobii iisdem oportunum, tradere nollet, per ſummum nefas interceptus, & in vincula ac carceres iñocens conjectus eſt. Coluit inſigni reverentia ac devotione vir ſanctus, magnum illum Myræ in Lycia Pontificem Nicolaum, cujus anniverſaria Natalis memoria, ab eodem conſpicua forma apparente, viſitari meruit, ruptisque prodigiosè vinculis liberatus eſt. Verum ab impiis denuo comprehenſus, & duplicato vinculorum nexu ac pondere ligatus, panem arctum tribulationis & aquam anguſtiæ diu comedens atque bibens, cum de jure Eccleſiæ ſuæ nec hilum remitteret, tandem crudeli tyrannorum illorum imperio, excæcatus, nec multo poſt in carcere mortuus, ad glorioſos Martyrum triumphos, ex hac lachrymarum valle & abyſſo emerſit, cujus merita admirandis poſtea prodigiis Numen comprobavit. *Cæſar. Baron. Monim. Sublac. tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

Capitur. *Prodigiosè liberatur.* *Iterùm capitur & excæcatur.* *Moritur.*

Ratisponæ in Bavaria, venerabilis Guntheri Epiſcopi & Confeſſoris, magnæ ſimplicitatis & iñocentiæ viri. De Gunthero ſive Gunthario breviter ita Diethmarus ſcriptor: Ottho Imperator, audita Ratisponenſis Præſulis morte, eò perrexit; & ut Epiſcopatum non alii daret, niſi ei, qui primus ſibi occurreret, in ſomnis admonitus eſt. Craſtina autem die primitùs illuceſcente, Cæſar ad Monaſterium Chriſti Martyris Emeramni, Monachis hoc neſcientibus cum paucis venit, & paulatim oſtium pulſans à quodam Gunthero Eccleſiæ pervigili Cuſtode, & per omnia Venerabili Patre, intromiſſus eſt. Quem intuens ad adorandum primo ſupplex proceſſit; denique talibus verbis aggreditur: Quid mihi Frater, pro adipiſcendo Epiſcopatus honore dares? Senior adhæc ſubridens; *calceos*, inquit, *meos*. Hunc autem cum cæteris confratribus ad electionem Antiſtitis ad Sanctum Petrũ venientem, Cæſar, explicato cunctis ſomnio, cæteroque rei eventu, cum conſilio Cleri totiusque populi Sacerdotem conſtituit. Is vero accepta benedictione ſedebat tantum ſex menſes, ægritudineque compreſſus valida, ad modicum convaluit, ſumptoq; in manus cinere, locũ quo de ſæculo migrare voluit ſigno ſanctæ Crucis ipſe conſurgendo ſignavit; ſolotenusq; poſitus illud Beati Iob carmen, beatus & ipſe cecinit: *Auditu auris audivi te Domine, nunc autem oculus meus videt te: idcirco ipſe me reprehendo, & ago pœnitentiam in favilla & cinere.* Et continuo, confeſſione cum lachrymis peracta, emiſit ſpiritum, A.C. 938. Ita Diethmarus. Et nos in Aquila noſt. Annal. Germ. & Gremania Chriſtiana, ubi exemplo Claudii Roberti, ut ille Galliarum, ſic nos Germaniæ Epiſcoporum ſyllabos recenſemus. *Rader. Hundius, Caniſius, tom. 2. Sacro-Sanct. Ord. &c.*

B. Gunthe. Epiſc. *Mira deſignatio.* *Ecce quanti Pontificatũ faciat.* *Ad mortem ſe præparat.* *Felix obitus.* *A.C. 938.*

In Gallia Beati Thomæ Monachi Moncis-Frigidi. Hic, Anglus natione,

B. Thomas Mon.

a ſu-

Digitized by Google

à juvenilibus annis, Thomæ Cantuarienſium poſtea Epiſcopo & Martyri, indiſſolubili charitatis vinculo, jugiter adhæſit; adeo, ut eum poſtea tantis tribulationum procellis jactatum nunquam deſereret, & in exilium uſque proſequeretur. *Encomium ejus.* *Vir fuit, in litteris humanioribus non leviter doctus, Divinarum rerum meditationi addictus, verbis circumſpectus, moribus timoratus.* Sororem habuit Beatam Margaretham, vulgo Hieroſolymitanã, de qua hoc ipſo menſe paulo ſuperius egimus, cujus ipſe vitam acuratè deſcripſit. *Ejus ſoror ſancta.* Fertur autem, variis claruiſſe miraculis, & ad tantam perfectionem perveniſſe, ut cæleſtium arcanorum particeps efficeretur. *Ex Phanice revivifc. Chryſoſt. Henriq. t. 2. SS. Ord. Menolog. Ciſt. &c.*

B Remigius Converſus cæcus. In Germania Beati Remigii Converſi Hemenrodenſis. Is cæcus quidem corpore, ſed cæleſti lumine interius divinitus illuſtratus fuit: dedit enim ei Dominus cæleſtes viſiones videre, cum Sanctorum aliquando gloriam, frequenter pœnas malorum, aſſiduè autem ipſum dæmonẽ flammivomos ignium globos eructantem conſpiceret. *Dæmones eum ut vexant.* Cujus puritati invidentes mali genij, ſæpe ipſum ſpectabili forma, varias induti larvas, velut Magnum Antonium multis modis vexabant, & ſenſibiliter ac graviter affligebant, de quibus tamen ille, admirabili conſtantia, mirè ſemper triumphans, adeo omnem illorũ furorem & vim illatam, contemnebat, ut ſolo vel pugno, vel baculo eos in turpem fugam ageret & feliciſſimè profligaret. *Pugno & baculo infestorum triumphat.* Choros Angelorum, ſuaviſſimè pſallentium frequenter audiit, multisque gratiis ſupernaturalibus mirabiliter claruit. Qui tamen magnitudine cæleſtium revelationum aliquando ſupra ſe elatus, iisq; caſtigante ipſum Numine aliquamdiu ſua culpa defraudatus, tandem iterũ humiliatus & pœnitens, gratias denuo, quas amiſerat, experiri promeruit, & poſt prætentis vitæ exilium, & tenebras diuturnas, ad cæleſtem patriam evocatus, in veri luminis æternitatem, æternum deinceps intueri promeruit. *Humiliatur.* *Recipit gratias amiſſas.* *Cæſarius Heiſterbac. Philipp. Seguin. t. 2. SS. Ord. &c.*

In Monaſterio Cortenbergenſi prope Bruxellam Beatæ Columbæ incluſæ, ejusdem Cænobii Fundatricis, quæ aſſiduis jejuniis vigiliisque carnem Domino mactans, perpetuis deinceps à morte miraculis à Numine illuſtrata eſt. *B. Columba Incluſa.* Cujus ſacrum corpus poſt ſummum altare ejusdem ſui Cænobii conditum, & magno in honore habitum, furor Sathanicus Calviniſtarum ſuperioris ſæculi anno 1572. multo cum fidelium mœrore, ſuſtulit. *Furor Calviniſtarum.* *Arnold. de Raiſſe, Gazæus, t. 2. SS. &c.*

In Bavaria depoſitio Beati Alberti Monachi Altahenſis.

FINIS Menologii Benedictini.

Digitized by Google

INDEX MENOLOGII,

ALPHABETICVS.

Abel Archiepiſcopus, 5. Aug.
Abbo Abbas Floriac. 13. Novemb.
Abraham Abb. Pratenſis. 15. Iunii
Abundus Mon. Villar. 19. Martii
Acca Epiſcop. Domnoc. 28. Apr.
Achardus Mon. Cl. vall. 15. Sept.
Acharius Epiſc. Catalaun. 27. Novemb.
Actus Epiſc. Piſtorienſis. 22. Maij
Adalbero Epiſc. Auguſtanus. 12. Iunii
Adalbert. Mon. Bretenaugia. 6. Ian.
Adalbertus Archiep. Pragenſis. 23. Apr.
Adalbertus Abb. Ratiſpon. 23. Iunii
Adalbertus Archiep. Rugorum. 2. Aug.
Adalbert. Mon. Altaich. 26. Nov.
Adalalgus Epiſc. Brem.
Adalricus Mon. Beſvenſis. 10. Ian.
Adalricus mon. 29. Sept.
Adalſendis Monialis Marcian. 25. Dec.
Adalvvinus Abb. Blandin. 15. Iunii
Adam Eborac. Abb. 25. Feb.
Adam Abbas de Trappa. 17. Maij
Adamus Abb. in Piceno. 16. Maij
Adam Abb. Lanckheim. 31. Iunii
Adam Morinorum Epiſc. 18. Aug.
Adam Epiſc. Catanenſienſ. 22. Iunii
Adam Epiſc. Silvanect. 16. Dec.
Adam mon. in Luka. 22. Dec.
Adam mon. Caſin. 14. Dec.
Adamannus Abb. Britannus. 8. Apr.
Adamannus Mon. Coludenſis. 2. Dec.
Adegrinus Mon. Cluniac. 7. Dec.
Adelheidis Abb. Villecc. 5. Febr.
Adelheidis Imp. Mon. 16. Dec.
Adelhardus Abb. Corbeiæ. 2. Ianuar.
Adelhardus Mon. Spanhein. 26. Dec.
Adelbertus mon. Holland. 25. Iunii
Adelindis Abb. Buchov. 28. Aug.
Adelarius Epiſc. Erford. 20. Apr.
Adelinus Mon. Criſpin. 27. Iunii
Adelinus Epiſc. Sagienſis. 21. Aug.
Adelgarius Archiep. Brem. 9. & 15. Maij
Adelelmus Abb. Burgis. 30. Ian.
Adelelmus Epiſc. Schireburn. 25. Maij
Adelmus Mon. Anglus. 14. Iunii
Adelmus Abb. Aquiſcinct. 5. Sept.
Adelmarius Mon. Caſin. 24. Mart.
Adeodatus Epiſc. Nivernenſis. 19. Iunii
Adilhelmus Abb. Engelberg. 25. Febr.
Adelphus Abb. Habenſis. 29. Aug.
Adelphus Abb. Montis Romar. 11. Sept.
Adilia Abb. Montis S. Martini. 30. Iunii
Adrianus elect. Archiep. Cantuar. 9. Ian.
Adjutus Abb. Carnut. 27. Ian.
Adjutus abb. Aurelian. 19. Decemb.
Ado Mon. Luxov. 15. Dec.
Adraldus abb. Brema. 23. Sept.
Adolphus Epiſc. Oſnaburg. 11. Feb.
Adulphus Archiep. Cantuar. 6. Maij
Adulphus Epiſc. Traject. 17. Iunii
Adunaliva Vidua Mon. 25. Ianuar.
AEdus Epiſcopus. 28. Febr.
AEgelnothus Archiep. Cant. 30. Oct.
AEgidius Mon. de Bodelo. 30. Ian.
AEgidius abb. Mont. Regal. 24. Mart.
AEgidius abb. Narbon. 1. Sept.
AEgidius abb. de Caſtanedo. 1. Sept.
AEgidius Converſus Villar. 28. Iul.
AEgil abb. Fuldenſis. 28. Nov.
AElredus abb. Rievall. 12. Ian.
AElfleda Mon. Glaſton. 11. Nov.
AEmiliana V. Mon. Rom. 5. Ian.
AEmilianus abb. Latiniaci. 11. Ian.
AEmilianus abb. Cogallienſis. 12. Nov.
AEtherius Epiſc. Oximenſis. 27. Oct.
Agatha Mon. VVinbrunn. 12. Dec.
Agatho Pont. Max. 10. Ian. & 21. Febr.
Agericus abb. S. Martini. 11. Apr.
Agibodus Mon. Bobienſ. 18. Aug.
Agilbodus Mon. ibidem. 28. Oct.
Agilolphus Archiep. Colon. 9. Iulii
Agitramnus Mon. Gorzien. 8. Sept.
Agidus abb. Resbac. 23. Ian. 30. Aug.
Agletrudis Mon. Gandav. 27. Iunii
Agnellus abb. Neapol. 14. Dec.
Agnes Mon. Salſin. 21. Ian.
Agnes abb. Itala. 19. Febr.
Agnes mon. Soror S. Hildegund. 21. Febr.
Agnes Mon. Belloprat. 28. Mart.
Agnes Mon. in Rameya. 15. Iunii
Agnes Imperatrix mon. 14. Dec.
Agofridus Mon. Madriac. 21. Iun.
Agricolus Epiſc. Avenion. 21. Iun.
Aichardus Gemmet. 15. Sept.
Aibertus mon. Criſpin. 2. Maij. 7. Apr.
Aidanus Epiſcop. Lindisfarn. 31. Aug.
Aidus Rex monachus. 4. Ian.
Ailricus Mon. Anglus. 4. Nov.
Aimo mon. Savigniac. 30. Apr.
Alachrinus Epiſc. 5. Ian.
Alanus Converſus Ciſt. 30. Ian.
Alanus mon. de Arouca. 21. Oct.
Albanus Roë Mart. 31. Ian.
Albericus abb. Ciſt. 26. Ian.
Albericus Epiſc. Traject. 21. Aug.

Albericus

INDEX.

Albericus Mon. Casin. 17. Oct.
Alanus Episc. Altisiodor. 14. Oct.
Albericus mon. Gladbac. 23. Dec.
Albericus Abb. Savigniac. 11. Iulii
Albericus Paduanus. 2. Aug.
Albero Abb. Dunensis. 9. Nov.
Alardus mon. in Luka. 2. Ian.
Albertinus mon. Camald. 31. Aug.
Albertus mon. montis Alceti. 7. Ian.
Albertus abb. Eborac. 27. Mart.
Albertus mon. Vallumbr. 26. Maij
Albertus Episc. Rigensis. 1. Iun.
Albertus abb. in Tegernsee. 23. Iun.
Albertus mon. Medelocensis. 25. Iunii
Albertus abb. Ripensis. 2. 2. Sept.
Albertus abb. de Pontida. 5. Sept.
Albertus abb. Bergomensis. 30. Nov.
Albertus abb. B. M. V. de Oliva. 3. Dec.
Albertus mon. Casin. 26. Dec.
Albertus abb. Portensis. 30. Dec.
Albertus mon. Altahens. 31. Dec.
Albinus Episc. Andegav. 1. Mart.
Albuinus Episc. Frisiar. 26. Oct.
Alcmundus Episc. Hagulstad. 7. Sept.
Alcuinus Magnus abb. Ferrar. 19. Maij
Aldebertus abb. de Tarouca. 15. Mart.
Aldetrudis mon. Malbod. 25. Febr.
Aldegundis Mon. Malbodii. 30. Ian.
Aldus mon. 10. Ian.
Alexander filius Reg. mon. 15. Ian.
Aldegundis mon. Truncinii. 20. Iun.
Aldobrandesca Mon. Humiliata. 26. Apr.
Aldradus abb. Novaliciæ. 13. Mart.
Aldricus Archiep. Senon. 6. Iun. & 10. Oct.
Alefridus Episc. Hildesheim. 9. Dec.
Alelmus abb. Aquiscincti. 9. Oct.
Alemannus mon. Casin. 5. Febr.
Alexander abb. Marismortui. 5. Febr.
Alexander abb. de Scalis. 16. Feb.
Alexander Conversus Fusniacci. 4. Maij
Alexander abb. Cist. 29. Iunii
Alexander III. Pont. Max. 27. Aug.
Alexander IV. Pont. Max. 21. Dec.
Alexius mon. Anthemiensis. 22. Maij
Aldulphus Archiep. Eborac. 6. Maij
Alferius Abb. Cavensis. 12. Apr.
Alfreda Mon. S. Guthlaci. 30. Dec.
Alfredus Rex monachus. 15. Maij
Alfridus Episc. Hildesheim. 29. Iunii
Alfwoldus Episc. Schireburn. 15. Mart.
Aleydis abb. Westphal. 5. Febr.
Aleydis Pœnitens mon. 13. Febr.
Aleydis mon. noster S. Bern. 4. Apr.
Aleydis abb. Vallis-Ducis. 5. Maij
Aleydis mon. Camera B. M. V. 11. Iunii
Algerus mon. Cluniac. 20. Maij
Algina abb. Schaffiesbur. 1. Ian.
Algisus mon. 2. Iunii
Algotus Episc. Curiensis. 17. Ian.
Alinardus Archiep. Lugdun. 29. Iul.
Alfricus Episc. Hildesheim. 29. Iun.
Almirus Monachus. 11. Sept.
Altmannus Episc. Patav. 8. Aug.
Almaricus Episc. Silvanect. 1. Mart.
Almocus mon. Socius S. Maini. 24. Maij
Alto Scotiæ Reg. fil. Abb I. Weingartt. 9. Feb.
Alphanus Episc. Salern. 5. Maij
Alpais monialis. 17. Sept.
Alpertus Abb. Derthon. 4. Sept.
Alphonsus Conversus de Oya. 8. Sept.
Alphonsus I. Rex Lusit. 22. Nov.
Alquirinus mon. Cl. vall. 10. Nov.
Alvitus Episc. Legionensis. 27. Dec.
Alfwoldus Episc. Schireburn. 25. Mart.
Altheus Episc. 23. Sep.
Amadeus Episc. Lausan. 7. Ian.
Amadeus mon. Bonævallis. 7. Oct.
Amabilis Abb. Arvern. 19 Oct.
Amandus Episc. Argent. &c. 6. Febr.
Amandus Abb. Elnov. 6. Maij
Amandus Abb. Lirin. 18. Oct.
Amaswindus Abb. de Malega. 22. Dec.
Amatus Abb. Habensis. 13. Maij
Amatus Episc. Nasci. 31. Aug.
Amatus Archiep. Senon. 13. Sept.
Amatus abb. Mont. Romarici. 13. Sept.
Amarinus sive Marinus abb. 25. Ian.
Ambrosius abb. Agaun. 2. Nov.
Amelberga mon. Malbod. 10. Iulij
Amicus mon. Casin. 2. Nov.
Amnichadus mon. Fuld. 30. Ian.
Amolvvinus Abb. Laub. 7. Febr.
Amor Abb. Amerbacensis. 17. Aug.
Amelberga mon. Belisij. 10. Iulii
Anastasia abb. Horrei. 9. Sept.
Anastasia mon. Rameyæ. 24. Dec.
Anastasius abb. 5. Ian.
Anastasius & socii in Soracte. 11. Ian.
Anastasius S. Solutoris mon. 20. Ian.
Anastasius & socii Mart. Cordub. 14. Iunii
Anastasius Archiep. Strigon. 12. Nov.
Anastasius Archiep. Colocensis. 30. Dec.
Anastasius Mon. Persa Mart. 22. Ian.
Andalgisilus Mon. Theoleg. 25. Sept.
Andragisina Mon. Bellovac. 27. Mart.
Andreas abb. Casalis S. Benedicti. 5. Ian.
Andreas Abb. Elnon. 5. Febr.
Andreas mon. Rivisicci. 2. Mart.
Andreas Mon. Vallumbr. 10. Mart.
Andreas mon. Cl. vall. 5. Apr.
Andreas Mon. Bonævall. 20. Iulii
Andreas Cretens. Mon. Mart. 17. Oct.
Andreas Abb. Carolilocensis. 10. Nov.
Andreas mon. Bona-vallis. 16. Nov.

Ando-

Andovera Mon. Cenoman. 17. Aug.
Angadrisma Abbatissa. 14. Oct.
Angelus Mon. Vallumbr. 23. Maij
Angelus Casinensis mon. 9. Iulij
Angelus abb. Panhormitan. 27. Nov.
Angelus Mon. Hemmenrod. 22. Dec.
Angilberga abb. 12. Ian.
Angilbertus abb. Centul. 18. Feb.
Anguilberta abb. Ietrens. 12. Aug.
Anianus Conversus Eberbac. 18. Nov.
Anonymus Mon. Ambertinus. 29. Ian.
Anonymus abb. Saul. Mart. 10. Mart.
Anna abb. in Paindt. 6. Mart.
Anna abb. Agriclavium. 8. Apr.
Anna Mon. Abulens. 26. Sept.
Anna Michaëlia mon. S. Adriani 21. Nov.
Anno Archiep. Colen. 4. Dec.
Anno Episc. VVormat. 24. Dec.
Ansbaldus abb. Prumiens. 12. Iulii
Ansbertus Archiep. Rotomag. 9. Febr.
Ansbertus Mon. Vticensis. 15. Feb.
Anscharius Archiep. I. Bremensis. 3. Feb.
Anselmus Dux, abb. Nonantul. 3. Mart.
Anselmus Episc. Lucensis. 18. Mart.
Anselmus Archiep. Cantuar. 21. Apr.
Anselmus abb. Lirin. 18. Nov.
Anselmus Mon. Hemmenrod. 2. Dec.
Ansuinus Mon. Besuens. Mart. 21. Maij
Ansulphus mon. Cl. vall. 7. Aug.
Ansverus abb. & soc. Mart. 15. Aug.
Antonia mon. S. P. N. à Castris. 24. Nov.
Antonius abb. Casin. 14. Ian.
Antonius Conversus. 7. Martii
Antonius Mervulus & Ioann. Mon. 17. Ian.
Antonius Mon. Cryptarum. 17. Ian.
Arbogastus Episc. Argentorat. 21. Iulii
Archandus abb. S. Ferreoli. 24. Oct.
Archibaldus Abb. Anglus. 27. Mart.
Ardo monach. Aniana. 7. Mart.
Aredius abb. Lemovic. 25. & 26. Aug.
Argentarius Monachus. 26. Dec.
Argimirus Mon. Mart. 28. Iunii
Ariolphus I. Abb. Elvvang. 13. Aug.
Arnaldus abb. S. Iustina. 10. Feb.
Arnaldus Archiep. Narbon. 30. Iulii
Arnaldus abb. Cist. 24. Sept.
Arnaldus Conversus Stromberg. 26. Feb.
Arnoldus abb. Bonævall. 6. Feb.
Arnoldus Conv. Villar. 9. Apr.
Arnoldus Mon. Villar. 22. Iun.
Arnoldus Conv. Cl. vall. 16. Iul.
Arnoldus mon. Hemmenrod. 17. Iulii
Arnoldus mon. Hemmenrod. 25. Aug.
Arnulphus abb. Villar. 2. Aprill.
Arnulphus abb. Novalic. 29. Iun. & 21. Sept.
Arnulphus Mon. Villar. 30. Iun.
Arnulphus Episc. Metensis. 18. Iulii
Arnulphus Episc. Suession. 15. Aug.
Arnulphus abb. S. Nicasij. 31. Aug.
Arnulphus Episc. Vapincens. 19. Sept.
Arnvvalis disc. S. Chiliani. 8. Oct.
Asaphus Episc. Hibern. 1. Maii
Ascelina Mon. Burlencuria. 18. Maij
Ascelina Virgo mon. 23. Aug.
Asser mon. Bertin. 29. Oct.
Asverus abb. & soc. Mart. 15. Iulii
Attala abb. Luxovii. 10. Mart.
Attala abb. Tauromenii. 3. Apr.
Attelbertus Abbas. 17. Mart.
Atea Monialis. 23. Maij
Athanasia Vid. Abb. 14. Aug.
Athela Mon. Regia. 21. Iul.
Attilanus Episc. Zamorensis. 5. Oct.
Attrabentanus & soc. Mart. 27. Ian.
Apollinaris abb. Casin. 27. Nov.
Apollinarius Mon. Cist. 31. Oct.
Audoënus Archiep. Rotomag. 24. Aug.
Audomarus Episc. Tarvan. 9. Sept.
Aufridus Episc. Vltraject. 3. Maij
Augustinus Archiep. Cantuar. 26. Maij
Aurea Mon. Cuteclarensis. 19. Iulii
Aurea abb. Parisiensis. 4. Oct.
Aurelia mon. Ratispon. 15. Oct.
Aurelian. Archiep. Lugdun. 16. Iun.
Auremundus abb. Mariaci. 27. Sept.
Ausonius Mon. Camald. 1. Febr.
Austreberta abb. 10. Feb.
Austregisilus Archiep. Bitur. 20. Maij
Austrudes abb. Laudun. 17. Oct.
Autbertus Episc. Camerac. & Atreb. 13. Dec.
Ava abb. Donon. 29. Apr.
Avia Regina Monialis. 9. Ian.
Aya vid. mon. Castriloc. 18. Apr.
Aygulphus abb. Lirin. & soc. Mart. 3. Sept.
Aymardus abb. Cluniacensis.
Ayrmannus mon. & Mart. Besuens. 29. Ian.
Aymo Mon. Savigniac. 30. Apr.
Azo Decanus Casinensis. 9. Apr.
Azo alius mon. Casinensis. 30. Oct.

Nomina Venerabilium.

Acharius Episc. Catalaun. 27. Maij
Adalbero Episc. VVormatia. 6. Aug.
Adalbertus Archiep. Rugorum. 2. Aug.
Agnes reclusa ad S. Galli. 6. Febr.
Aligernus abb. Casin. 1. Dec.
Alphanus Episc. Salernit. 31. Iul.
Alvisius abb. Aquiscincti. 6. Sept.
Ambrosius Mon. Ferrarien. 30. April.
Andreas abb. Casal. S. P. N. 5. Ian.
Anna Bosman. Conversa. 26. Iulii
Anna Ducissa Veneta. 21. Nov.
Angelus Mon. Ferrar. 11. Aprill.
Angilberga abb. Brixien. 12. Ian.
Anonymus abb. in Bavar. 11. Oct.
Ansegisus Archiep. Senonen. 21. Nov.

Antonia Princ. de Orleans. 22. Aug.
Arduinus Italiæ Rex. 2. Mart.
Arnoldus Abb. VVeingartt. 18. Oct.
Athanasius Mon. Nucal. 16. Aug.
Aureus Dux Venetorum mon. 20. Dec.

B.

Babolenus abb. Malmundar. 26. Iun.
Babolenus Abb. 10. Iun.
Badaucharius mon. Bobij. 31. Aug. 17. Nov.
Badilo abb. Luthosæ. 8. Oct.
Badulphus Mon. Bob. 2. Ian.
Bainus Episc. Morin. 20. Iun.
Balda abb. Iotrensis. 9. Dec.
Baldegundis Mon. 10. Feb.
Baldevvinus abb. S. Eadmundi. 30. Dec.
Baldricus abb. in Falcone. 16. Oct.
Balduinus mon. Blandin. 13. Apr.
Balduinus abb. Reat. 15. Iulii
Balduinus mon. Dunensis. 26. Aug.
Balduinus mon. Gandav. 25. Sept.
Balduinus S.E.E. Card. 6. Oct.
Balduinus Archiep. Cantuar. 16. Oct.
Balduinus de Bocla. 13. Apr. 16. Oct.
Balsamus mon. 19. Dec.
Balsamus abb. Cavæ. 24. Nov.
Balsemius mon. Lemovic. 15. Aug.
Baltherius abb. 9. Feb.
Baltherius mon. Eremita. 27. Nov.
Baltho abb. VVessenbrunn. 28. Apr.
Bamba Rex Monach. 15. Ian.
Bardo Archiep. Mogunt. 10. Iun.
Barontius & Desiderius mm. 25. Mart.
Bartholomæus abb. Turon. 23. Feb.
Bartholomæus abb. Populeti. 24. Feb.
Bartholomæus Conv. Vallumb. 18. Apr.
Bartholomæus mon. Dunelmens. 24. Iun.
Bartholomæus Episc. Lauduni. 26. Iunii
Bartholomæus mon. Cist. 14. Aug.
Bartholomæus abb. Cryptæ F. 11. Nov.
Bartholomæus frater S. Bern. 9. Dec.
Barsanorius abb. Ebroic. 13. Sept.
Barunthius mon. Font-avellan. 5. Apr.
Basilissa abb. Horrei. 5. Dec.
Basinus Archiep. Trever. 4. Mart.
Basolus abb. Virizian. 26. Nov.
Bathild. Regina mon. Calæ. 26. Ian.
Bavo Inclusus Gandav. 1. Oct.
Beatrix Vid. Mon. 18. Ian.
Beatrix Mon. Spinosi-loci. 19. Ian.
Beatrix mon. in Nazareth. 28. Feb. 29. Iul.
Beatrix March. abb. Gemmulæ. 10. Maij
Beatrix Regina mon. Gemmulæ. 23. Iulii
Beatrix Mon. in Brabant. 27. Iulii
Beatrix mon. de Oliva. 6. Nov.
Beatrix mon. Tolet. an. Inst. Ord. Cõcept. 8. Oct.
Beatrix Priorissa in Nazareth. 29. Iulii
Beatus mon. de Valcanada. 27. Iulii
Beda Mon. Genuæ. 10. Apr.
Beda Venerab. Doct. Eccl. 27. Maij
Bega mon. Cumberlandiæ. 28. Dec.
Begga Vid. mon. Andaniæ. 17. Dec.
Benedictus II. Papa. 7. Maij
Benedictus I. Papa. 31. Iulii
Benedictus Mon. Plocens. 2. Ian.
Benedictus Biscopius abb. Angl. 12. Ian.
Benedictus Mon. Vallumbr. 20. Ian.
Benedictus Mon. Cluniaci. 21. Ian.
Benedictus abb. Anianæ. 12. Feb.
Benedictus Episc. Sardiniæ. 17. Feb.
Benedictus S.P.N. 21. Mart.
Benedictus Mon. Alvastr. 21. Mart.
Benedictus mon. Campan. 23. Mart.
Benedictus Mon. in Camp. 31. Mart.
Benedictus XII. Papa. 25. Apr.
Benedictus Mon. Rotomag. 1. Oct.
Benedictus mon. Pictav. 23. Oct.
Benedict. Breunovien sis & soc. Mart. 12. Oct.
Benedictus & Ioannes mon. 2. Dec.
Benedicta mon. ad S. Petri Romæ. 6. Maij
Benedicta mon. Glascon. 8. Iulii
Benedicta monialis. 17. Aug.
Benedicta abb. S. VVestrensis.
Benedicta Conversa. 28. Iunii
Beniamin & soc. Mart. 27. Ian.
Benicasa abb. Cavensis. 10. Ian.
Benedictus mon. Morerolæ. 30. Sept.
Benigna mon. Vratislav. Mart. 20. Iun.
Benignus abb. Vallumb. 17. Iulii
Benno Episc. Misnensis. 16. Iun.
Berectus abb. 15. Feb.
Benno mon. Hamburg. 16. Oct.
Beunous Monachus Anglus. 2. Nov.
Beraldus m. Besuens. Mart. 4. Mart.
Bercharius abb. Altovillar. 16. Oct.
Berardus Episc. Aprutinus. 19. Dec.
Berchtoldus abb. Garstensis. 27. Iulii
Berectus mon. 24. Feb.
Beregisus abb. Andain. 2. Oct.
Berengaria mon. Holgens. 8. Mart.
Berengarius mon. Septiman. 26. Maij
Berethus abb. Beverlaci. 15. Maij
Berlendis mon. 3. Feb.
Berlerius & soc. mm. 30. Maij
Bernarda abb. de Olmedo. 2. Apr.
Bernardus abb. Cist. 1. Ian.
Bernardus mon. Cist. 8. Ian.
Bernardus Confessarius Salsin. 14. Ian.
Bernardus Lehalensis Episc. 23. Ian.
Bernardus de Escovar abb. 13. Feb.
Bernardus Episc. Nannet. 22. Mart.
Bernardus I. Archiep. Toletanus. 2. Apr.
Bernardus abb. Tyron. 14. Apr.
Bernardus mon, Villar. 17. Apr.
Bernardus Pœnitens mon. Bertin. 19. Apr.

Bernardus abb. de Tarouca 28. Apr.
Bernardus S.R.E. Card. 1. Maij
Bernardus mon. Eremita. 16. Maij
Bernardus abb. Meſſanæ. 15. Iunii
Bernardus mon. Cl. vall. 13. Aug.
Bernardus Doctor Melliſluus. 20. Aug.
Bernardus mon. Vallis Eccleſ. 20. Aug.
Bernardus Maria & Gratia Mart. 21. Aug.
Bernardus Tolomæus Inſtit. Olivet. 22. Aug.
Bernardus mon. 14. Oct.
Bernardus Epiſc. Viquenſis. 16. Oct.
Bernardus Epiſcop. Mauriac. 26. Oct.
Bernardus mon. Cluniac. 2. Nov.
Bernardus mon. Cl. vall. 30. Nov.
Bernardus de Vbertis S.R.E. Card. 4. Dec.
Bernarius mon. Larin. 2. Ian.
Berno I. Abb. Cluniac. 13. Ian.
Bernvvardus Epiſc. Hildesheim. 20. Nov.
Bertha abb. Caurigl. 24. Mart.
Bertha abb. Blanciac. 4. Iulii
Bertha I. Abb. Marchet. 18. Iulii
Bertharius abb. Caſin. & ſoc. Mart. 22. Oct.
Bertilia mon. Marcolenſis. 3. Ian.
Bertilla I. Abb. Calenſ. 27. Iun.
Bertholdus Epiſc. & Mart. 21. Oct.
Bertholdus abb. Garſt. 27. Iulii
Bertholdus Converſ. Parm. 21. Oct.
Bertholdus abb. Engelberg. 3. Nov.
Berthrada recluſa. 11. Feb.
Berthualdus Archiep. Cantuar. 9. Ian.
Berthuinus Epiſc. Maloniæ. 11. Nov.
Bertellinus mon. Stadford. 9. Sept.
Bertilla abb. Cat. 4. Nov.
Bertinus abb. Sithiv. 5. Sept.
Bertinus Iunior mon. ib. 2. Maij
Bertramus mon. de Carixto. 4. Iulii
Bertrandus abb. Firmit. 10. Apr.
Bertrandus abb. Granaiſſil. 20. Nov.
Bertulphus abb. Bland. 5. Feb.
Bertulphus abb. Bobii. 19. Aug.
Bettellinus mon. Croyland. 24. Ian.
Bilhildis abb. Mogunt. 27. Nov.
Birſtanus Epiſc. VVinton. 24. Feb.
Blanca abb. Argenſol. 14. Ian.
Blaitmacus abb. & ſocii Mart. 19. Ian.
Blandanus Abbas. 11. Ian.
Blaſius abb. Hortenſis. 25 Mart.
Blithmundus abb. VVimacenſ. 3. Ian.
Bobolenus abb. Foſſat. 21. Ian.
Bodinus Epiſc. Trecenſ. 21. Apr.
Bodo Epiſc. Tull. 11. Sept.
Boëmundus abb. de Tarouca. 11. Sept.
Bona & Doda mon. Rhem. 24. Apr.
Bonaventura Epiſc. Lucenſ. 15. Dec.
Bonifacius Converſ. Cl. vall. 2. Feb.
Bonifacius Epiſc. Lauſan. 19. Febr.
Bonifacius IV. Papa. 25. Maij
Bonifacius Apoſtolus Germ. 5. Iunii
Bonifacius Prior Villar. 5. Iun.
Bonifacius Archiep. Ruſsiæ. 29. Iunii
Bonifacius Papa IV. 18. Sept.
Bonifacius mon. Ciſt. 21. Sept.
Bonitus Epiſc. Arvern. 15. Ian.
Bonizo Epiſc. Mart. 3. Iunii
Bononius abb. Locedenſ. 30. Aug.
Bonus abb. Caſæ Dei. 3. Mart.
Boſo mon. Cl. vall. 28. Ian.
Boſo Epiſc. Eboracenſ. 10. Mart.
Borvinus abb. Eborac. 3. Ian.
Botulphus abbas. 17. Iunii
Birinus Epiſc. Dorceſt. 3. Dec.
Birnſtanus Epiſc. VVint. 24. Febr.
Boiſilus mon. Mailroſenſ. 9. Sept.
Brandanus abbas. 16. Maij
Brequinus Archiep. Cantuar. 26. Aug.
Brigida m. 1. Feb.
Britvvaldus Epiſc. VVilton. 17. Ian.
Briolaya mon. Eborac. 28. Oct.
Bruno Mon. S. Ant. à Campis. 27. Ian.
Bruno abb. Hirſaug. 23. Mart.
Bruno Monachus. 30. Mart.
Bruno Archiep. Colon. 24. Apr.
Bruno abb. Schyrenſis. 16. Sept.
Bruno Epiſc. Signienſis. 18. Iulii
Bruno Epiſc. Ruthen. Apoſtolus. 15. Oct.
Bundolinus Epiſc. Alexand. 10. Oct.
Burcardus I. Epiſc. Herbip. 25. Feb. & 14. Oct.
Burcardus II. Abb. S. Galli. 4. Mart.
Burcardus abb. de Balerma. 19. Apr.
Burcardus VVormat. Epiſc. 21. Aug.
Burcardus Archiep. Bituric. 3. Sept.
Burgundofora Abbat. 3. Apr.
Bucillius primus Patriarcha Americæ.

Nomina Venerabilium.

Balduinus Rex Ieroſolym. 21. Aug.
Baruntius mon. de Avellana. 30. Ian.
Bernard de Montgaillard. 4. Iunii
Bernard. S.R.E. Cardin. 20. Iulii
Bernard. Abb. Bonævall. 12. Oct.
Bernard. Catalan. 2. Nov.
Bernardus Abb. Aureavallis. 8. Dec.
Bernardus Mon. de Samaria. 12. Dec.
Bertholdus abb. VVeingarttenſis. 18. Sept.
Bertha recluſa. 28. Iulii
Berthrada recluſa. 11. Feb.
Bruno ſenior Com. & mon. Querfurd. 19. Oct.
Burcardus Abb. VVeingarts. 4. Feb.
Burcardus I. Abb. S. Galli. 14. Oct.

C.

CAecilia Abb. Svveſtrenſis. 16. Nov.
Cæſarius Prior Villar. 23. Feb.
Cæſarius Prior Heiſterb. 25. Sept.
Cadeoldus Epiſc. Viennenſis. 14. Ian.

Chagno-

Canonizatio SS. &c.

Chagnoaldus Epiſc. Lauduni. 23.Aug. 6.Sept.
Caidocus mon. Centul. 7.Dec.
Caducanus Epiſc. Bengorienſis. 18.Iunii
Calliſtus Papa II. 1.Feb. & 19.Dec.
Calupanus Mon. Meletenſis. 3.Martij
Campagnus Mon. de Porcilia. 8.Oct.
Cellacus Abb. 14.Feb.
Candidus Mon. Hybern. 28.Oct.
Candidus mon. Fontanell. 20.Nov.
Canicus abb. Scot. 11.Oct.
Canocus abb. Hybernus. 24.Ian.
Bernardi Doct. Moll. 17.Ian.
Vdalrici Epiſc. Auguſt. 31.Ian.
Franciſcæ Romanæ. 29.Maij
Bennonis Epiſc. Miſnenſ. 31.Maij
Procopii abb. Boëm. 2.Iunii
Abbatum & Mon. S. Iuſtinæ. 2.Aug.
Silvani Mon. Cl. vall. 9.Sept.
Rodoſindi Epiſcopi Compoſtell. 9.Oct.
Petri Cæleſtini Papæ. 4.Maij
Petri Epiſc. Anagnini. 4.Iunii
Gilberti Gilbertinorum Inſtit. 13.Oct.
Caradocus Mon. Iſamenſ. 31.Ian.
Carilephus abbas. 1.Iulii
Carolomannus Rex mon. Caſin. 17.Aug.
Carolus abb. Villar. 30.Ian.
Catharina mon. German. 25.Ian.
Catharina mon. in monte Reg. 20.Feb.
Catharina abb. de Olmedo. 18.Mart.
Catharina mon. Parci Dominarum. 4.Maij
Catharina mon. Caſtrenſ. 15.Nov.
Caſimirus abb. Oliv. & Soc. Mart. 17.Sept.
Caſimirus Rex Polon. mon. Clun. 28.Nov.
Ceadda Epiſc. Lindisfarn. 2.Mart.
Ceddi Epiſc. Londin. 2.Ian.
Cedmonus Mon. Streneshalc. 10.Febr.
Ceolfridus abb. Angl. 25.Sept.
Ceolulphus Rex Monach. 15.Iun.
Ceolulphus Rex Northumb. 11.Dec. 10.Aug.
Chagnoaldus Epiſc. Laudun. 6.Sept. 23.Aug.
Chelidonia abb. Sublac. 13.Dec.
Cerenicus abb. Sarlenſis. 7.Maij
Chillenus Epiſc. Atrebat. 13.Nov.
Chineburga Reg. Abb. Dormud. 26.Aug.
Chriſtiana mon. in Nazareth. 10.Mart.
Chriſtianus mon. Hemmenrod. 4.Febr.
Chriſtianus Epiſc. Hibern. 18.Mart.
Chriſtianus mon. de Eleemoſyna. 27.Iul.
Chriſtianus mon. Heiſterb. 7.Dec.
Chriſtianus Epiſc. Dunenſis. 3.Nov.
Chriſtianus Epiſc. Lubavie. 4.Dec.
Chriſtianus Epiſc. Toloſ. 20.Dec.
Chriſtiana mon. S. Vvalp. 15.Apr.
Chriſtiana mon. Brabant. 24.Iulii
Chriſtiana abb. Vvinton. 11.Aug.
Chriſtinus mon. Breunoviæ. 12.Nov.
Chriſtophorus m. Cordub. 20.Aug.
Chriſtophorus Eques Mart. 12.Nov.

Commemoratio ſolemnis ſanctorum

Chroniacus mon. Scotus. 2.Sept.
Chunegundus Imp. mon. Confeſſ. 3.Mart.
Chunildis abb. Thuring. 8.Dec.
Chunialdus mon. 24.Sept.
Chilianus Epiſc. Herbip. & ſoc. Mart. 8.Iulii
Childechindis mon. Cenoman. 30.Mart.
Cilthacus Abbas. 23.Iun.
Caſinandus mon. Luſit. 4.Ian.
Ciſſa mon. 31.Oct.
Cincuinus mon. Lindisfarn. 18.Iun.
Clara Cæcilia abb. Remirmont. 28.Ian.
Clara abb. Belloprat. 14.Oct.
Clarus abb. Vienn. 1.Ian.
Clarus abb. Selgenſtad. 1.Ian.
Clarus mon. Nortmann. 18.Iul.
Claudius Archiep. Biſunt. 6.Iun.
Clemens abb. Syracuſ. 5.Mart.
Clemens mon. Cl. vall. 22.Apr.
Clementia mon. Spanheim. 21.Mart.
Clodoaldus mon. Novigent. 7.Sept.
Clodovicus abb. Pariſ. 10.Mart.
Clodulphus Epiſc. Metenſ. 8.Iun.
Clodesvida abb. Metenſ. 20.Iul.
Clotſendis abb. 30.Iun.
Cœnredus Rex Mon. 3.Ian.
Colga abb. 20.Febr.
Colomannus mon. Mart. 13.Oct.
Colmannus Epiſcopus. 22.Ian.
Colmannus abb. 3.Feb.
Colonanus & ſoc. Mart. 17.Mart.
Columba V. & Mart. 17.Sept.
Columba Mon. Taban. 31.Dec.
Columba Incluſa Corlenberg. 31.Dec.
Columba abbas Hybern. 9.Iunii
Columbanus Incluſus. 1.Feb.
Columbanus abb. Magnus. 21.Nov.
Columbanus Iunior. 22.Nov.
Columbinus diſc. S. Deicolæ. 13.Sept.
Columbinus abbas. 13.Sept.
Columbinus mon. Sublac. 6.Nov.
Columbus abb. 9.Iun.
Columbus mon. Luxin. 13.Aug.
Mauronti abb. 6.Ian.
Epiſcoporum & abb. Ciſt. 11.Ian.
Beneficiorum S. Gertrudi collat. 2.Feb.
Ejusdem S. Gert. 25.Mart.
Ejusdem. 8.Sept.
S. P. N. Triumphi de Carne. 19.Febr.
S. P. N. Meritorum de S. R. E. 29.Iun.
S. P. N. fugæ. 23.Iul.
Pſalterii à S. P. N. Inſtit. 18.Iun.
Miraculorum B. M. V. 29.Maij
Imaginis B. M. V. Aſſiſ. 18.Oct.
Leandri Epiſc. Hiſpal. 13.Mart.
Innumerab. SS. Cluniac. 15.Apr.
SS. Ciſterc. omnium. 20.Maij
Diſibodi Epiſc. & ſoc. 8.Iunii
Iduberga Virg. 20.Iun.

Commemoratio &c.

Meritorum S.Isidori. 24.Iulii
Favoris Deip.gratia S.Gertr. 14.Aug.
SS.Sacramenti apud Tuit. 25.Aug.
SS.Sacramenti in Herckenrode. 25.Iulii
Lamberti Episc.Tungr. 13.Oct.
Abb.& Mon.Villar. 28.Mart.
Favoris Deip.gratia Gertr. 24.Aug.
Ildephonsi Archiep.Tolet. 18.Oct.
B.M.V.à Benedictinis filiis ornata. 18.Oct.
Bonifacii Archiep. Mogunt. 30.Nov.
Eligii Noviom.Episc.ob pestem &c. 1.Dec.
Nicolai de Pratis. 8.Dec.
Bonifacii Episc.Lausan. 25.Dec.
Amandi Episcopi Tungr. 27.Oct.
Bernardi Doct.Mellif. 25.Dec.
Vltani Abbatis. 5.Maij
Iubili S.P.N. in utero. 11.Dec.
Omnium fidelium animarum. 2.Nov.
Triumphorum variorũ, vid.tit.Triumph.
Comarci Regis mon.Hib. 6.Dec.
Comini abb.Scot. 17.Oct.
Conceptio B.M.V. 8.Dec.
Octava Conceptionis per nostros. 15.Dec.
Consecratio Basilicæ Mont.Virg. 30.Maij
Consecratio Sergii PP. 17.Sept.
Consecratio Sacelli Einsidl. 14.Sept.
Consecratio Steph.IV.PP. 7.Aug.
Condedi mon.Fontanell. 21.Aug.
Conganus abb.Scot. 26.Oct.
Congellus abb.Benchor. 23.Nov.
Cononis abb.Lirin. 29.Maij
Conradus mon.Cl.vall. 17.Mart.
Conradus mon.Patav. 17.Mart.
Conradus mon.Engelberg. 2.Maij
Conradus mon.in Egena. 1.Iunii
Conradus Archiep.Salisb. 3.Aug.
Conradus Conversus Heisterb. 15.Aug.
Conradus Cardin.Portuens. 30.Sept.
Conradus mon.Heist. 25.Nov.
Conradus Episc.Constant. 26.Nov.
Consortia mon.Cluniac. 13.Mart.22.Iun.
Constabilis abb.Cavæ. 17.Feb.
Constantinus Rex mon. 7.Iunii
Constantinus mon.Cl.vall. 21.Iunii
Constantinus abb.Aureævall. 8.Dec.
Connanus Episc. 13.Ian.
Connanus abbas. 14.Dec.
Conon Episcopus. 6.Martij
Constantinus Episc.Brix. 12.Feb.
Constantius Conversus Cl.vall. 16.Mart.
Constantius & soc.Mart. 28.Iunii
Constantius Mon.Gabronic. 1.Dec.
Convallanus abb.Ionæ. 8.Dec.
Conversio Hispaniarum. 15.Apr.
Convoio abb.Rhedon.
Corbinianus I.Frising.Episc. 8.Sept.
Cornelius Prior Ziricz,&c. 14.Mart.
Cornelius Rorichius abb. 14.Sept.

Dedicationes Ecclesiarum

Corona V.Monialis. 24.Apr.
Coronatio Greg.IX.PP. 20.Mart.
Coronatio Steph.IV.PP. 7.Aug.
Creatio Paschalis I.Papæ. 28.Ian.
Cosmas Episc.Majum. 14.Oct.
Crode Episc. 10.Martii
Crotildis Regina Gall.mon. 2.Iunii
Cronanus Abb. 10.Feb.
Cunanus abb.Margan. 15.Ian.
Cuno mon.Hemmenrod. 29.Iunii.24.Iulii
Cuthbertus Episc.Lindisfarn. 20.Mart.
Cuthburgis mon.VVinbrunn. 31.Aug.
Cuanna abb. 4.Febr.
Cymbertus abb.Reodford. 20.Feb.
Cyprianus abb.R.Petragor. 9.Dec.
Cyra Abbatissa. 5.Ian.
Cyrillus Episc. 9.Mart.
Cythardus abb.Flor.Campi. 5 Ian.
Cumineanus Episc. 12.Ian.
Cumineus abb. 24.Febr.

Venerabiles.

Cassiodorus Magnus VC.mon.Vivar. 25.Sept.
Candidus mon.Nucal.2.Maij. 15.Dec.
Carolus mon.Fuliens. 14.Mart.
Chrysost.mon.Ful. 17.Oct.
Chuno Comes abb.VVeing. 14.Aug.
Clemens mon.Vall.Parad. 2.Sept.
Clemen.VI.Papa. 6.Dec.
Constantinus II.Rex Scot. 7.Iunii
Cotestin recluſa ad S.Galli. 7.Ian.

D.

Dagæus Episc. 19.Febr.
Daniel abb.Camberon. 20.Ian.
Daniel ab Schönaug. 27.Iun.
Daniel mon.Clausstri. 11.Aug.
Daniel mon.Villar. 26.Dec.
Daniel abb.Venetus. 21.Iul.
David abb.S.Andreæ. 16.Iunii
David.mon.Hemmenrod. 11.Dec.
David Episc. 1.Martii
Decumanus Anglus mon. 29.Dec.
Ecclesiæ S.Dionysij Paris. 24.Feb.
Augiensis. 24.Apr.
S.M.V.ad Martyres. 12.Maij
Montis Virg. 22.Maij
Firmitatis. 20.Maij
Fiscanensis. 15.Iunii
Gemmeticensis. 1.Iulii
Familiæ Cist. 15.Aug.
Blandinensis. 31.Aug.
Glanofolienſis. 3.Sept.
SS.Trinit.Can. 5.Sept.
Montis Serrati. 8.Sept.
Einsidlensis. 14.Sept.
Casinensis. 1.Oct.
Archimonast.Rhem. 2.Oct.
Claræval. 13.Oct.

Dunen-

Dunenſis. 13.*Oct.*
Rotomagenſis. 16.*Oct.*
Cluniacenſis. 25.*Oct.*
Congg.Caleſt. 10.*Oct.*
Deicolæ abb.Lutrenſis. 18.*Ian.*
Deocari abb.Haſenriet. 7.*Iunii*
Deodati abb.Bleſenſ. 24.*Apr.*
Deſiderii abb.Vien. 11.*Feb.*
Deſiderii Converſi Cl.vall. 24.*Feb.*
Deſiderii Converſi Alcobac. 12.*Iul.*
Deſiderius abb.Bitur. 19.*Oct.*
Deſponſatio S.Roberti Deip. 22.*Ian.*
Deſponſatio S.Edmundi mira. 22.*Ian.*
Detta abbat.VVinbrunn. 22.*Feb.*
Deusdedit abb.Caſin. 9.*Oct.*
Deusdedit Archiep.Cantuar. 15.*Iulii*
Didacus Epiſc.Vxom. 6.*Feb.*
Didacus mon. 2.*Iulii*
Dimanus Epiſc. 6.*Ian.*
Diemo Prior Hirſaug. 11.*Feb.*
Diethlandus abb.Einſidl. 28.*Maij*
Diethmarus Archiep.Prag. 2.*Ian.*
Dignus & ſoc.Mart.Glandar. 18.*Dec.*
Dionyſius Exiguus ſcript. 4.*Oct.*
Doda abbat. 24.*Apr.*
Dodo abb.VVaslar. 28.*Oct.* 28.*Sept.*
Dominicus abb.Sorenſ. 22.*Ian.*
Dominicus mon.Calciat. 12.*Maij*
Dominicus abb.Alcobaziæ. 18.*Iun.*
Dominicus Martinez.abb. 4.*Aug.*
Dominic.Loricat.m.Font.Avell. 14.*Oct.*
Dominicus abb.S.AEmiliani. 20.*Dec.*
Domitianus mon. 22.*Iun.*
Domitianus abb.Membranæ. 1.*Iulii*
Domitius & Dimarus mon. 4.*Iulii*
Domunci abb.Barrag. 12.*Feb.*
Donatus mon.Mont.Virg. 17.*Aug.*
Donatus mon.Aurelian. 19.*Aug.*
Donatus diſc.S.P.N. 28.*Iun.*
Drocloveus abbas. 10.*Mart.*
Drogo mon.Floriac. 2.*Apr.*
Dulcardus abb.Ambiliac. 25.*Oct.*
Dunſtanus Archiep.Cantuar. 19.*Maij*
Dunſtanus abb.Scot. 4.*Iulii*
Duo Mon.Mart.in Valer. 14.*Mart.*
Ducenti mon.Mart.Hiſp. 6.*Aug.*
Ducenti mon.Mart.Scot. 31.*Aug.*
Dunchadus abb. 16.*Ian.*
Dyſibodus Epiſc.Hibern. 8.*Iulii*

Venerabiles.

David mon.Sylveſt. 10.*Dec.*
Didacus mon.Vall.Parad. 4.*Maij*
Diemut recluſa ad S.Galli. 17.*Mart.*
Diethmarus abb.VVeingart. 14.*Oct.*
Dionyſius cogn.Exiguus. 4.*Oct.*
Dionyſius abb.Cl.vall. 25.*Oct.*

E.

Adbertus Epiſc.Lindisfarn. 6.*Maij*
Eadburga mon.VVinton. 15.*Iun.*
Eadburgis Mon.Ailesbur. 18.*Iulii*
Eadgitha mon.Polesberienſis. 15.*Iul.*
Eadhornus mon.S.Gildæ Mart. 11.*Feb.*
Ealredus abb.Rievall. 11.*Ian.*
Eanſwida abbat.Folck. 31.*Aug.*
Eaſturvvinus abb.VVirenſis. 7.*Mart.*
Eatrudis mon.Plumbariolæ. 2.*Iulii*
Ebba abb.Collingh. 24.*&* 29.*Aug.*
Ebbo Arch.Senonenſ. 27.*Aug.* 26.*Aug.*
Eberhardus monach. 7.*Apr.*
Eberhard.Archiep.Salisb. 22.*Iun.&* 1.*Iul.*
Eberhardus abb.S.Trudperti. 12.*Aug.*
Eberhardus abb. 13.*Aug.*
Eberhardus abb.Einſidl. 22.*Aug.*
Eberhardus Epiſc.Aprutin. 19.*Dec.*
Ebertrannus abb.S.Quintini. 29.*Iunii*
Eberulphus abb.Bellovac. 25 *Iulii*
Ebrulphus abb.Oximenſ. 26.*Iul.* 29.*Dec.*
Echardus abb.Vraug. 30.*Mart.*
Eckbertus abb.Schonaug. 28.*Mart.*
Edelhunus mon.Rathmelſig. 17.*Aug.*
Edilbertus Rex Voto noſter. 24.*Feb.*
Edilburgis abb.Brig. 7.*Iulii*
Edilburga Mon.Bercking. 9.*Iulii*
Edilburgis abb.ib. 11.*Oct.*
Edilrudis Mon.Eling. 23.*Iunii*
Edilvvaldus mon.Iurtpum. 6.*Ian.*
Edilvvaldus Epiſc.Lindisfarn. 13.*Aug.*
Editha Mon.VVinton. 16.*Sept.*
Edmundus Archiep.Cantuar. 16.*Nov.*
Edmundus Mon.Pontiniac. 12.*Mart.*
Edmundus mon.Cl.vall. 17.*Nov.*
Eduardus Rex. 5.*Ian.*
Edvvoldus mon.Cernel. 28.*Nov.*
Effleda Mon.Virgo. 26.*Iulii*
Egbertus mon. 24.*Apr.*
Egbertus Rex Angl.& mon. 20.*Aug.*
Egbertus mon.Villar. 28.*Oct.*
Egbertus Archiep. 8.*Nov.*
Egilfredus abb.in Africa. 9.*Ian.*
Egilricus abb.Dunelm. 27.*Iun.*
Egino abb.Auguſtanus. 15.*Iulii*
Egovardus Epiſc.Sclesvicenſis. 28.*Aug.*
Egvvinus Epiſc.VVigorn. 11.*Ian.*
Elſo abb.Claricampi. 24.*Mart.*
Ela abb.in Lakok. 1.*Feb.*
Elena mon.Cellenſ. 28.*Maij*
Eleutherius abb.Spolet. 18.*Apr.*
Eleutherius abb.Rom. 6.*Sept.*
Elfleda mon.Ramſey. 29.*Oct.*
Elienſes moniales plurimæ. 14.*Nov.*
Elias abb.Colon. 12.*Apr.*
Elias & ſoc.Mart.Cord. 17.*Apr.*
Elias abb.Dunenſ. 8.*Oct.*
Eligius Epiſc.Noviom. 1.*Dec.*
Eliſabeth.mon.Vall.roſarum. 3.*Ian.*
Eliſabeth mon.Colon. 24.*Apr.*
Eliſabeth.abb.Schonaug. 18.*Iun.*
Eliſabeth.mon.Aquirienſ. 1.*Iul.&* 5.*Nov.*

INDEX.

Eliſabeth abb. Boldronenſis. 4. Iulii
Eliſabeth abb. Hoven. 27. Aug. 15. Oct.
Eliſabeth de Spalbeck. 19. Oct.
Eliſabeth mon. de Arouca. 20. Oct.
Eliſabeth. abb. Burnevic. 14. Nov.
Eliſabeth mon. Namurc. 19. Nov.
Eliſabeth mon. Nivigell. 19. Nov.
Eliſabeth. mon. in Hovenen. 5. Dec.
Eloquius abb. Latiniac. 3. Dec.
Elſtanus Archiep. Cantuar. Mart. 7. Apr.
Elphegus Archiep. Cantuar. 19. Apr.
Elphegus Epiſc. VVinton. 1. Sept.
Elſegina V. monialis. 30. Iulii
Emebertus mon. Cl. vall. 19. Apr.
Emergardis monialis. 9. Iunii
Emereus abb. Gerundenſis. 27. Ian.
Emmanuel Epiſc. Cremonæ. 27. Feb.
Emmeramus Epiſc. Ratispon. 22. Sept.
Emila & Hieremias Mart. Cord. 15. Sept.
Emmo abb. Habenſis. 27. Aug.
Enanus abb. Scot. 12. Dec.
Enecus abb. de Onna. 1. Iunii
Engelbertus abb. Admont. 10. Apr.
Engelbertus Converſus Tulpeti. 22. Dec.
Enimia Virgo mon. 6 Oct.
Ennus & Egritius Mart. Angli. 28. Aug.
Eobanus Epiſc. Traject. Mart. 1. Oct.
Eparchius abbas Sedacenſis. 1. Iulii
Epiphania mon. Papiæ. 6. Oct.
Eppo abbas. 7. Feb.
Eppo abb. Salisburgi. 11. & 12. Feb.
Equitius abb. Valeriæ. 7. Feb. & 11. Aug.
Eracongotha abb. Briz. 7. Iulii
Erardus Epiſc. Ratispon. 8. Ian.
Erchonbodo Epiſc. Morinorum. 12. Apr.
Erchonvvaldus Epiſc. Londin. 30. Apr.
Ercumtrudis mon. Angl. 4. Aug.
Erckantrudis mon. Brigenſ. 14. Maij
Erembertus Epiſc. Toloſan. 30. Apr.
Eremburgis abb. 21. Ian.
Erentrudis abb. 30. Ian.
Erdutmus abb. Beccenſis. 26. Aug.
Ermenburgis abb. Angl. 2. Aug.
Ermelinda mon. Eling. 13. Feb.
Ermelindis mon. Meldricenſ. 29. Oct.
Ermenoldus abb. Mart. 6. & 5. Ian.
Ermentrudis mon. montis Cornel. 7. Apr.
Ermentrudis abb. Deytkirch. 29. Aug.
Ernanus abb. 1. Ian.
Erneſt. abb. Zvvif. Mart. 7. Nov. al. 27. mart.
Erminus Epiſc. Laubienſ. 25. Apr.
Ero abbas Armentariæ. 30. Aug.
Erveus abb. Vrſicampenſis. 4. Oct.
Erucus abb. Vrſicamp. 4. Oct.
Eskillus Archiep. Lundenſ. 10. Apr.
Ethbinus abb. Tauracenſ. 19. Oct.
Ethelfreda mon. VVitbienſ. 15. Feb.
Ethelredus Rex mon. Bardon. 14. Maij
Ethelredus abb. VVerden. 13. Nov.
Etheldrita mon. recluſa. 4. Aug.
Ethelvvoldus Epiſc. VVinton. 1. Aug.
Etho abb. Donipetrenſis. 10. Iulii
Ethicius mon. Vallumbr. 9. Feb.
Etvvaldus mon. Ripenſ. 31. Iulii
Euckardus cum ſoc. Mart. 20. Feb.
Eucherius abb. Lirin. & ſoc. Mart. 16. Nov.
Eudo abb. Cameliac. 20. Nov.
Eudocia mon. Rom. 6. Ian.
Eufremundus abb. Fontaneti. 11. Iun.
Eugendus abb. Iurenſis. 1. Ian.
Eugendus abb. Condati. 1. Ian.
Eugenius III. Pont. Max. 8. Iulii
Eugenius II. Archiep. Tolet. 13. Nov.
Eugenius abb. Aſſeroenſis mart. 14. Nov.
Eugenius mon. Ciſt. 21. Nov.
Eulalia mon. Ciſt. 11. Maij
Eulogius Mart. Cordub. 11. Martii
Eumingus & ſoc. Mart. 27. Ian.
Euphemia mon in Hoſenes. 3. Sept.
Euphraſia mon. Papienſ. 14. Feb.
Euphroſyna mon. Argenſolienſ. 7. Maij
Everhardus abb. Salemit. 14. Apr.
Everhardus mon. Villar. 5. Iulii
Everhardus mon. Cl. vall. 15. Nov.
Everhardus Converſus Hemmenrod. 18. Apr.
Euremundus abbas. 10. Iunii
Euſebia abb. Hammatic. 16. Mart.
Euſebius Scotus mon. S. Galli. 13. Ian.
Euſebius mon. de Murano. 10. Feb.
Euſtachius mon. Trium fontium. 13. Mart.
Euſtachius mon. Ciſt. 29. Mart.
Euſtachius abb. Hemmenrod. 15. Maij
Euchadius mon. 25. Iun.
Euſtachius de Bodeloc. 22. Iunii
Euſtachius abb. de Flay. 12. Oct. 17. Dec.
Euſtadiola abb. Medij. 10. Maij
Euſtaſius abb. Luxov. 29. Mart. 12. Oct.
Euſtochium V. Patav. 13. Feb.
Euſtadius abb. 3. Ian.
Euſtolia & Sopatra. 1. Nov.
Eutichius & Florentinus. 28 Dec.
Euticius abb. 18. Sept.
Eutromius abb. 19. Oct.
Eutropius Epiſc. Valent. 8. Iunii
Eva recluſa. 25. Iunii
Ethvvaldus m. Ripenſis. 31. Iulii
Evvaldi Fratres MM. 3. Oct.

Elevationes.

Edmundi Archiep. Cantuar. 22. Feb.
Gudvvali Archiep. 22. Feb.
Furſei abb. Peron. 4. Mart.
Ruperti abb. Tuit. 5. Mart.
VVinoci abb. 23. Mart.
Vrſinari Epiſcopi. 26. Mart.
Ionati abb. 8. Apr.

Otthmari

Otthmari abb.	15. Apr.	Felicitas mon.
Oswaldi Episc.	15. Apr.	Felicitas mon.
Floriberti abb.	19. Apr.	Felix Episc.
Agricolæ Episc.	24. Apr.	Felix m.
Ludgeri Episc.	24. Apr.	Felix Martyr.
Bertini abb.	2. Maij	Felix abb.
Guilelmi abb. Bitur.	7. Maij	Felix mon.
Hugonis abb.	13. Maij	Ferdinandus Princ. Mart.
Tilberti & Soc.	13 Maij	Festum Coronæ Spineæ.
Lanfranci Archiep. Cant.	14. Maij	Festum Descensionis.
Romarici & soc.	17. Maij	Festum Gratiæ S.P.N.
Berlendis & soc.	2. Maij	Festum Fugæ S.P.N.
Aygulphi & soc.	18. Maij	Festum Paternitatis.
Ebrulphi abb.	20. Maij	Festum Psalterii.
Swiberti Episc.	10. Iunii	Festum Promissionis.
Chunegundis & soc.	16. Iun.	Festum Metuendum.
Christianæ Virg.	17. Iunii	Festum miraculorum S.P.N.
Majoli abbat.	21. Iun.	Festum B. M.V. de Pietate.
Nongentorum Mart.	12. Aug.	Festum Manticæ.
Hedvigis Duc.	16. Aug.	Fiacrius abb.
Hunfridi Episc.	16. Aug.	Fidolus abb.
Mederici abb.	29. Aug.	Filanus abb.
Bernwardi Episc	16. Aug.	S. Fina V.
Antonii & Constantini Casini	3. Sept.	Fingerus abb.
Humberti Episc.	6. Sept.	Finanus Episc.
Amandi Episc. Gand.	20. Sept.	Finanus abb.
Landelini Abb.	21. Sept.	Fintanus abb.
Guiberti mon. Gembl.	23. Sept.	Fintenus abb.
Audomari Episc.	21. Oct.	Firminus abb.
Amelbergæ Virg.	27. Oct.	Flebargisius Episc.
Eusebiæ & Gertrudis abb.	27. Oct.	Florbertus abb.
Sibyllæ mon. Aquir.	9. Oct.	Florberti Elevatio.
		Florentina abb.
Venerabiles:		Florentius mon.
Eckardus Abbas.	18. Mart.	Florentius Episc.
Eckehardus Palat.	14. Jan.	Florentius abb.
Eckehardus alius.	21. Feb.	V. Florentius Turca.
Elisab. mon. Abul.	5. Nov.	Floribertus abb.
Ericus Rex mon.	12. Apr.	Floribertus Episc.
		Floriacenses Sancti.
F.		Florus mon.
		Flothilda V.
Falco Abbas Cavensis.	5. Iunii	Foillanus Episc.
Famianus mon.	8. Aug.	Foillanus mon.
Fandila Martyr.	13. Iunii	Foillani translatio.
Fantinus abbas.	31. Iulii	Folpertus abb.
Fantinus abb.	30. Aug.	Folquinus Episc.
Faro Episc.	28. Oct.	Folquini translat.
Faroaldus Dux mon.	27. Mart.	Forannanus Archiep.
Fastradus abb.	27. Nov.	Fortunatus mon.
Fastredus abb.	18. Maij	Frambaldus abb.
Fastredus abb.	21. Apr.	Franca monialis.
Faustina Virgo.	18. Jan. & 21. Maij	Franchea mon.
Faustus mon.	22. Iulii	Francisca Romana.
Faustus abb.	6. Sept.	Franciscæ Rom. Canonizatio.
Faustus mon.	15. Febr.	Franciscus abb.
Fechinus abb.	20. Jan.	Franciscus Cardin.
Felicissimus mon.	15. Iulii	V. Franciscus Fulien.
Felicissimus mon.	8. Sept.	

24. Mart.	
26. Mart.	
24. Jan.	
23. Mart.	
5. Jun.	
17. Mart.	
6. Nov.	
17. Jul. & 17. Aug.	
11. Aug.	
24. Jan.	
20. Apr.	
23. Iulii	
26. Aug.	
18. Iunii	
4. Iunii	
11. Iulii	
31. Maij	
16. Apr.	
15. Iunii	
30. Aug.	
16. Maij	
9. Jan.	
12. Mart.	
5. Feb.	
9. Jan. & 7. Iunii	
23. Feb. & 4. Dec.	
3. Jan.	
17. Feb.	
11. Martii	
11. Sept.	
1. Nov.	
19. Apr.	
20. Iunii	
28. Dec.	
7. Nov.	
10 Dec.	
7. Iulii	
4. Oct.	
29. Apr.	
4. Aug.	
26. Sept.	
25. Dec.	
30. & 31. Oct.	
3. Iunii	
16. Jan. & 3. Sept.	
23. Iunii	
14. Dec.	
13. Nov.	
30. Apr.	
29. Jan.	
23. Aug.	
25. Apr.	
1. Jan.	
9 Mart.	
29. Maij	
8. Sept.	
4. Iunii	
2. Mart.	

Franco Converſus. 20. Sept.
Franco mon. 20. Aug.
Franco mon. 12. Dec.
Franco abb. 13. Sept.
Francus abb. 5. Iunii
Fredegandus mon. 17. Iulii
V. Fredenandus Rex mon. 27. Dec.
Fredefvvinda mon. 19. Oct.
Fremundus Martyr. 11. Maij
Fremundus mon. 28. Mart.
Freſcendis Virgo. 30. Iun.
Friardus recluſus. 1. Aug.
Fridericus abb. 19. Feb.
Fridericus Epiſc. Mart. 18. Iulii
Fridericus Epiſc. 4. Sept.
Fridolinus abb. 6. Martii
Fritpertus Epiſc. 19. Dec.
Frodinus abb. 17. Aug.
Frodobertus abb. 1. Ian.
Frodobertus abb. 8. Ian.
Fronto abbas. 14. April.
Frovvinus abb. 17. Feb.
Frovvinus abb. 27. Mart.
Fructuarienſes SS. 29. Iulii
Fructuoſi Epiſcopi. 16. Apr.
Frudulphi mon. 29. Aug.
Fulbertus Epiſc. Carnot. 10. Apr.
Fulbertus Novitius. 5. Iulii
Fulcedes V. 16. Aug.
Fulcardus Converſ. 28. Sept.
Fulcardus abb. 9. Nov.
Fulco abb. 31. Maij
Fulco Archiep. Mart. 17. Iunii
Fulco Epiſc. 25. Dec.
Fuldenſes SS. 23. Sept.
Fulgentius abb. 10. Dec.
Fulgentius Epiſc. 8. Oct.
Furſeus abb. 16. Ian.
Furſei abb. tranſl. 4. Mart. 25. Feb.

G.

Gabriel novitius. 21. Iulii
Gabriel mon. 17. Aug.
Gabrielis Archang. Commemoratio. 7. Maij
Galla Vidua. 6. Apr. & 5. Oct.
Gallus Epiſc. 1. Iulii
Gallus abb. 16. Oct.
Garibaldus Epiſc. 8. Ian.
Galganus Eremita. 3. Dec.
Galterius Converſus. 8. Maij
Galterus abb. 6. Oct.
Galterius abb. 2. Ian.
Galtherus Epiſc. Mart. 15. Oct.
Galdricus m. 16. Feb. & 17. Feb.
Garimundus Epiſc. 17. Nov.
Garinus Epiſcopus. 6. Ian.
Garſias abb. 5. Nov.
Garzias mon. 26. Iulii
Gaudentius Epiſc. 29. Maij
Gaufredus Epiſc. 14. Oct.
Gaufridus abb. 5. Iunii
Gaufridus Epiſc. 1. Feb.
Gaufridus mon. 6. Nov.
Gaufredus Monach. 21. Ian.
Gauzelinus mon. 23. Oct.
Gebizo m. 21. Oct.
Gebhardus Epiſc. 27. Aug.
Gebhardus Epiſcopus.
Gelaſius abb. 21. Nov.
Gelduinus abb. 4. Iulii
Gemmeticenſes SS. 12. Sept.
Genta abbat. 22. Martij
Genta abb. 20. Iul.
Geneſius Archiep. 13. Iun.
Geneſius Archiep. 1. Nov.
Gennadius Epiſc. 25. Maij
Gelaſius Papa. 29. Ian.
Gelaſius abb. 1. Martii
Georgius & ſoc. Mart. 27. Iul.
Georgius Mart. 24. Aug.
Georgius Monach. 20. Oct.
Georgius abb. 10. Dec.
Geraldus. 15. Apr.
Geraldus abb. 13. Mart.
Geraldus Conv. 3. Oct.
Geraldus mon. 12. Oct.
Geraldus mon. 13. Oct.
Gerardus abb. 14. Maij
Gerardus abb. 5. Apr.
Gerardus mon. 5. Mart.
Gerardus mon. 13. Iunii
Gerardus mon. 2. Apr.
Gerardi Epiſc. tranſl. 23. Feb.
Gerardus abb. 23. Apr.
Gerardus abb. 6. Sept.
Gerardus abb. 9. Oct.
Gerardus Archiep. 5. Dec.
Gerardus Cardinalis. 5. Dec.
Gerardus Epiſc. 29. Maij
Gerardus abb. 3. Oct.
Gerardus abb. 26. Apr.
Gerardus Converſus. 13. Dec.
Gerardus mon. 20. Sept.
Gerardus Epiſc. Mart. 24. Sept.
Gerardus abb. 7. Dec.
Gerardus abb. 13. Oct.
Gerardus mon. 27. Dec.
Gerardus abb. 3. Oct.
Gerardus abb. 26. Apr.
Gerardus mon. 9. Maij
Gerardus abb. 24. Iulii
Gerardus Sacriſta. 27. Aug.
Gerardus abb. 13. Oct.

Gerardus abb.	4. Nov.	Godefredus Epiſc.
Gerardus Prior.	6. Dec.	Godefridus à Perona.
Gerardus abb. Mart.	7. Dec.	Godefridus Hirſaug.
Gerardus mon.	7. Dec.	Godefridus abb.
Gerbertus abb.	8. Feb.	Godefridus Epiſc.
Gerbrandus abb.	13. Oct.	Godefridus mon.
Gerburgis abb.	24. Iulii	Godefridus mon.
Gerekinus Converſus.	25. Iulii	Godefridus abb.
Geremarus abb.	24. Sept.	Godefridus mon.
Geremarus abb.	21. Sept.	Godefridus alias, item
Gereon mon.	1. Aug.	Godefridus mon.
Gerlo abb.	3 Mart.	Godefridus abb.
Germanus mon.	21. Feb.	Godefridus Epiſc.
Germanus Epiſc.	28. Maij. transl. 25. Iul.	Godefridus Epiſc.
Gerſen abb.	27. 25. Nov.	Godefridus Prior.
Gertrud abb. transl.	10. Feb.	Godefridus mon.
Gertrud Recluſa.	15. Feb.	Godefridus Prior.
Gertrud mon.	17. Mart.	Goderannus Epiſc.
Gertrud abb.	17. Mart.	Godfridus Epiſc.
Gertrud abb.	31. Aug.	Godfridus mon.
Gertrud mon.	15. Sept.	Godeſcalcus mon.
Gertrud abb.	12. Nov.	V. Godiſerus à S. Mauro.
Gertrud Magna.	17. Nov.	Godo abb.
Gertrud mon.	27. Nov.	Godoberta mon.
Gertrud abb. transl.	2. Dec.	Godoberta transl.
Gertrud Conſm.	6. Dec.	Godricus mon.
Cervadius Epiſc.	30. Ian.	Godvvinus mon.
Gerungus Epiſc.	22. Dec.	Godvvinus mon.
Gervinus abb.	17. Apr.	Godvvinus mon.
Gervvardus Mart.	25. Maij	Gordianus mon.
Gibertus abb.	14. Feb.	Gordianus mon.
Gibertus abb. Mart.	7. Apr.	Gosbertus Converſus.
Gibitrudis mon.	23. Ian.	Goſvvinus mon.
Gilbertus abb.	4. Feb.	Gotthardus Epiſc.
Gilbertus abb.	25. Maij	Gozelinus abb.
Gilbertus Inſtit. Ord.	13. Oct.	Gozvvinus abb.
Gilbertus abb.	17. Oct.	Gozvvinus abb.
Gilda abb.	29. Ian.	Gratia Mart.
Gilda Virgo.	12. Febr.	Gratianus abb.
Gilbertus mon.	27. Sept.	Gregoria monialis.
Gingurianus Converſ.	27. Sept.	Gregorius mon. Clun.
Giomaria.	3. Aprilis	Gregorius IV.
Girardus.	22. Sept.	Gregorius V.
Giſila Recluſa.	6. Feb.	Gregorius I.
Giſila abb.	7. Maij	Gregorius Prior.
Giſilarius mon.	24. Sept.	Greg. IX. Coronatio.
Giſilbertus abb.	17. Maij	Gregorius IX.
Giſilbertus abb.	29. Iulii	Gregorius VII.
Giſilbertus abb. Mart.	1. Oct.	Gregorius abb.
Gisla Virgo.	9. Apr.	Gregorius IX.
Gislemarus mon.	31. Maij	Gregorius Epiſc.
Gislenus Epiſc.	9. Oct.	Gregorii M. ordinatio.
Gisleni Epiſc. transl.	19. Oct. 6. Nov.	Gregorius abb.
Glanofolienſes Sancti.	27. Iunii	Gregorius abb. Einſidl.
Glodeſindis abb.	25. Iulii	Gregorius Turon.
Goar mon.	6. Iulii	Gregorius abb.
Gobertus mon.	26. Ian.	Gregorius III.
Gobertus mon.	20. Aug.	Gregorius mon.
	3. Apr.	
	15. Ian.	
	6. Feb.	
	25. Iunii	
	22. Iulii	
	31. Iulii	
	22. Aug.	
	5. Sept.	
	2. Oct.	
	2. Oct.	
	3. Oct.	
	8. Nov.	
	9. Nov.	
	5. Dec.	
	6. Dec.	
	23. Dec.	
	27. Dec.	
	11. Aug.	
	8. Nov.	
	31. Mart.	
	7. Mart.	
	3. Ian.	
	28. Maij	
	11. Apr.	
	27. Apr.	
	21. Maij	
	15. Apr.	
	24. Maij	
	10. Feb.	
	16. Oct.	
	18. Mart.	
	23. Nov.	
	9. Oct.	
	4. Maij	
	16. Sept.	
	31. Maij	
	27. Dec.	
	23. Aug.	
	3. Iulii	
	29. Oct.	
	9. Ian.	
	26. Ian.	
	18. Feb.	
	12. Mart.	
	12. Mart.	
	20. Mart.	
	22. Mart.	
	25. Maij	
	3. Aug.	
	22. & 23. Aug.	
	25. Aug.	
	3. Sept.	
	4. Nov.	
	8. Nov.	
	17. Nov.	
	22. Nov.	
	28. Nov.	
	12. Dec.	

Gregorius VIII. 16. Dec.
Gregorius VI. 20. Dec.
Gregorius Trajectl. Epiſc. 21. Dec.
Gregorius mon. 28. Dec.
Gregorius Cardin. 9. Maij
Grifoldus mon. 17. Iun.
Grimbaldus abb. 8. Iulii
Grimoldus abbas. 30. Maij
Guaiferius mon. 7. Dec.
Guala Epiſc. 3. Sept.
Gualterus abb. 30. Maij
Guarinus Archiep. 16. Apr.
Guarterus abb. 2. Maij
Guda Converſa. 28. Iun.
Gudila V. 8. Ian.
Gudila V. 14. Sept.
Gudila transl. 6. Iulii
Gudvvalus Archiep. 6. Iunii
Gudvvali transl. 22. Feb.
Gudvvali elevatio. 20. Maij
Gudvvali transl. 3. Dec.
Guerricus Abb. Igniac. 9. Iulii
Guerricus abb. 19. Nov.
Guervvicus abb. 5. Oct.
Guerricus mon. 5. Iul.
Guibertus Gemblac. 23. Maij
Guibertus mon. 23. Sept.
Guicardus Archiep. 28. Iulii
Guichardus mon. 18. Oct.
Guido abbas. 23. Sept.
Guido abb. 23. Ian.
Guido abb. 31. Mart.
Guido Cardin. 20. Apr.
Guidonis transl. 28. Apr.
Guido mon. 11. Maij
Guido Cardin. 20. Maij
Guido mon. 12. Iun.
Guido Epiſc. 10. Aug.
Guido abb. 4. Oct.
Guinailus mon. 22. Oct.
Guinailus abb. 3. Nov.
Guinebardus abb. 8. Maij
Guinizo mon. 29. Maij
Guisbertus Prior. 7. Nov.
Guilelmus abb. Fiſcan. 1. Ian.
Guilelmus Archiep. Bitur. 10. Ian.
Guilelmus abb. S. Theod. 12. Ian.
V. Guilelmus à S. Alexio. 17. Ian.
Guillelmus Dux. 10. Febr.
Guilelmus Olivet. 14. Feb.
Guilelmus Mart. 13. Mart.
Guilelmus abb. 8. Apr.
Guilelmus mon. 9. Apr.
Guilelmus abb. 16. Apr.
Guilelmus abb. 22. Apr.
Guilh. Archiep. elevatio. 7. Maij
Guilelmus abb. 19. Maij
Guilelmus mon. 23. Maij
Guilelmus mon. 24. Maij
Guilelmus Gelon. 28. Maij
Guilelmus abb. 29. Maij
Guilelmus Converſus. 31. Maij
Guilelmus abb. 5. Iunii
Guilhelmus Mont. Virg. 25. Iunii
Guilelmus Epiſc. 6. Iulii
Guilelmus abb. 2. Aug.
Guilelmus abb. 5. Aug.
V. Guilelmus Fulienſ. 9. Sept.
Guilelmus abb. 30. Sept.
Guilelmus abb. 20. Oct.
Guelelmus mon. 19. Nov.
Guilelmus Epiſc. 23. Nov.
Guilelmus Card. 25. Nov.
Guilelmus abb. 27. Nov.
Guilelmus abb. 28. Nov.
Guilelmus abb. 29. Nov.
Guilelmus abb. 30. Nov.
Guitelmus Longaſpada. 17. Dec.
Guilelmus mon. 21. Dec.
Guilermus m. Clun. 10. Sept.
Gunizo mon. Caſin. 17. Iulii
Gummarus abb. 16. Mart.
Gummarus Rex. 9. Iulii
Gumbertus Archiep. Senon. 21. Feb.
Gumbertus mon. 11. Mart.
Gundiſalvus abb. 6. Iunii
Gundiſalvus abb. 10. Oct.
Gunfridus abb. 28. Nov.
Gunſtanus mon. 26. Nov.
Guntbertus Mart. 29. Apr.
Guntelinus mon. 13. Sept.
Guntherus mon. 30. Aug.
Guntherus mon. 9. Oct.
Guntherus Epiſc. 31. Dec.
Gunthildis Comit. 21. Febr.
Gunthlacus mon. 11. Apr.
Gunzelinus abb. 4. Apr.

H.

Habentius. 8. Iunii
Hacca Epiſc. 30. Nov.
Hadelinus. 3. Febr.
Hadeloga. 2. Feb. 27. Sept.
Hadulphus. 19. Maij
Haketus abb. 4. Nov.
Hadelmus mon. 3. Feb.
Harlindis. 12. Oct.
Harlindis elevatio. 22. Maij
Hartkerus m. 21. Dec.
Hamularius Archiep. 10. Maij
Harruchus Epiſc. 15. Iulii
Hartmannus Epiſc. 23. Dec.
Hatebrandus abb. 7. Ian. & 30. Iulii
Hatta abb. 1. Feb.
Havydis V. 7. Oct.

Haymo Episc. 28. Mart.
Hedwvig Duc. el. 1. Sept. elev. 16. Aug.
Hedvvig Duc. 15. Oct.
Hedda Episc. 7. Iulii
Heima mon. 12. Mart.
Helena mon. 28. Maij
Helinandus mon. 3. Feb.
Helinandus abb. 11. Aug.
Helia abbatissa. 20. Iun.
Heilska inclusa. 15. Ian.
Helinvvardus mon. 16. Dec.
Helladius Archiep. 18. Feb.
Helfinus abbas. 23. Aug.
Helsvindis abb. 22. Maij
Hemelina m. 27. Oct.
Henricus Conversus. 22. Ian.
Henricus m. 6. Apr.
Henriens Prior. 10. Oct.
Henricus II. Imp. 14. Iul.
Henricus Prior. 4. Nov.
Henricus abb. 19. Iulii
Henricus Archiep. 26. Maij
Henricus mon. 13. Ian.
Henricus abb. 11. Nov.
Henricus mon. 2. Apr.
Henricus Conversus. 19. Ian.
Henricus Cardin. 14. Iulii
Henricus Archiep. 15. Nov.
Henricus Conversus. 4. Nov.
Henricus Conversus. 22. Oct.
Henricus m. 26. Sept.
Henricus Episc. 11. Oct.
Henricus abb. 12. Nov.
Henricus mon. 17. Dec.
Henricus Caelest. 6. Mart.
Henricus abb. 11. Feb.
Henricus Episc. 11. Mart.
Henricus Prior. 4. Mart.
Henricus mon. 9. Mart.
Henricus abb. 21. Mart.
Henricus mon. 22. Feb.
Henricus Episc. 6. Maij
Henricus recluf. 5. Apr.
Henricus Converf. 13. Iulii
Henricus mon. 21. Apr.
Henricus Episc. Bitur. 11. Sept.
Henricus abbas. 31. Dec.
Herculanus Episc. 7. Nov.
Herculani transl. 1. Mart.
Herbertus Episc. 28. Feb.
Herebertus mon. 20. Mart.
Heresvvida. 1. Dec.
Heribaldus abb. 25. Apr.
Herlindis transl. 22. Mart.
Hermannus Conversus. 4. Mart.
Hermannus mon. 6. Iulii
Hermannus abb. 31. Maij
Hermannus Contractus. 24. Sept. 19. Iulii
Hermannus Converf. 3. Apr.
Hermannus Conversus. 7. Apr.
Hermannus Marchio. 25. Apr.
Hermannus abb. Mart. 28. Aug.
Hermannus mon. 13. Oct.
Hermannus abb. 29. Sept.
Hermanfredus. 25. Sept.
Hermanfredus Episc. 24. Oct.
Hermelandus Abb. 25. Mart.
Hermenegildus mon. 1. Nov.
Hermingarda Rex. 13. Maij
Hermolai abb. 25. Mart.
Hertuicus Prior. 19. Iunii
Hervaeus abb. 3. Oct.
Hervaeus abb. 9. Aug.
V. Hervaeus. 30. Oct.
Hervaeus abbas. 17. Iunii
Hibernus Archiep. 30. Oct.
Hieremias Mart. 8. Iulii an Iun.
Hieremias Mart. 15. Sept.
Hieronymus Pragenfis. 14. Maij
Hieronymus mon. 20. Nov.
Higbaldus abbas. 21. Iulii
Hilerius mon. 13. Maij
Hilarius Conversus. 14. Iunii
Hilarius mon. 13. Apr.
Hildebaldus abbas. 24. Ian.
Hildelita abbat. 22. Dec.
Hildelid. abb. 12. Nov.
Hildegund. V. 20. April.
Hildegund. V. 5. Aug.
Hilda V. abb. 17. Nov.
Hildegard. abb. 17. Sept.
Hildegarda Reg. 23. Dec.
Hildegard recluſa. 26. Ian.
Hildebertus Archiep. 14. Maij
Hildebertus abb. 4. Apr.
Hildevertus Episc. 26. Maij
Hildebrandus Conversus. 24. Dec.
Hildemannus Episc. 3. Maij
Hildemannus abb. 8. Dec.
Hildemarcha Abb. 25. Oct.
Hildulphus Archiep. 11. Iulii
Hildulphi transl. 4. Apr.
Hiltrudis Virg. 17. Sept.
Hiltrud. V. 27. Sept.
Hiltrud. mon. 17. Nov.
Hitthomon. 24. Nov.
Hogerus, Archiep. 29. Dec. 20. Dec.
Homodeus mon. 22. Sept.
Honoratus abb. 16. Ian.
Honoratus Converf. 24. Apr.
Honorius Archiep. 30. Sept.
Hormisda P. spa. 6. Aug.
Hospitius mon. 21. Maij
Hostradus abb. 3. Ian.

Hubertus

Hubertus Epiſc. 22.*Apr.*
Hubertus abb. 31.*Maij*
Huenſes Sancti. 23.*Iulii*
Hugo abb. Mart. 14.*Nov.*
Hugo Cardin. 1.*Dec.*
Hugo mon. 26.*Iunii*
Hugo Epiſc. 1.*Apr.*
Hugo abbas. 12.*Apr.*
Hugo Archiep. 9.*Apr.*
Hugo mon. 27.*Dec.*
Hugo mon. 18.*Sept.*
Hugo mon. 29.*Mart.*
Hugo Epiſc. Altiſiod. 21.*Ian.*
Hugo mon. 1.*Mart.*
Hugo mon. 18.*Maij*
Hugo Epiſc. 10.*Aug.*
Hugo Epiſc. 9.*Aug.*
Hugo abb. 1.*Apr.*
Hugonis abb. elev. 13.*Maij*
Hugo abb. 20.*Mart.*
Hugo Magnus abb. Clun. 29.*Apr.*
Humbertus Cardin. 5.*Aug.*
Humbertus abb. 7.*Sept.*
Humbertus abb. 7.*Sept.*
Humbertus Epiſc. 7.*Oct.*
Humbertus Prior. 7.*Oct.*
Humbertus mon. 11.*Dec.*
Humbertus Princeps. 16.*Dec.*
Humberti elevatio. 6.*Sept.*
Humbertus Epiſc. 25.*Mart.*
Humbelina mon. 21.*Aug.*
Humilitas abbat. 22.*Maij*
Hunegund. V. 25.*Aug.*
Hunegund. V. 7.*Nov.*
Hunfridus Epiſc. 8.*Mart.*
Hunfridi elev. 16.*Aug.*
Hybernia SS. 20.*Sept.*
Hymana abb. 29.*Ian.*
Hymmericus Epiſc. 17.*Iunij*
Hymmericus Epiſc. 19.*Oct.*

I.

Iacobus in Valle Lamberti. 6.*Ian.*
Iacobus mon. 13.*April.*
Iacobus mon. 15.*Apr.*
Iacobus abbas. 18.*April.*
V. Iacobus Fulienſis. 21.*Maij*
Iacobus Epiſc. Tullenſis. 23.*Iunii*
Iacobus mon. 30.*Maij*
Iacobus mon. 1.*Iulii*
Iacobus Converſus. 23.*Iulii*
Iacobus mon. 5.*Aug.*
Iacobus Callipetus. 18.*Aug.*
Iaquelina Abbatiſſa. 23.*Iulii*
Iarento Epiſc. 10.*Feb.*
Ida Bingenſis mon. 19.*Mart.*
Ida Ducissa. 4.*Sept.*
Ida de Levio. 29.*Oct.*
Ida de Lovanio. 13.*Apr.*
Ida Regia Virgo. 15.*Ian.*
Ida mon. 29.*Nov.*
Ida Nivellenſis. 11.*Dec.*
Idesbaldus abb. 18.*Apr.*
Idesbaldi transl. 9.*Mart.* 3.*Maij*
Iduberga. Vidua. 8.*Maij*
Iduberga Virgo. 21.*Maij*
Iduberga Commem. 20.*Iunii*
Ieron. mon. 17.*Aug.*
Iezelinus mon. 6.*Aug.*
Iglatius mon 23.*Iulii*
Ignatius mon. 2.*Feb.*
Ildebrandus Converſus. 11.*Apr.*
Ildephonſi Epiſc. 23.*Ian.*
Ildephonſi Comm. 18.*Octob.*
Ilduardis Vidua. 20.*Dec.*
Imma reclusa. 25.*Apr.*
Immina mon. 25.*Nov.*
Inadocus mon. 15.*Nov.*
Ina Rex mon. 6.*Feb.*
Ingelmundus abb. 21.*Iunii*
Ingenocus abb. 15.*Apr.*
Innocentius II. 24.*Sept.*
Innocent. IV. 7.*Dec.*
Inſtitutio Ord. Ciſt. 20.*Mart.*
Inſtit. Corp. Chriſti. 25.*Maij*
Ioachim abb. 19.*Maij.* 29.*Maij.* 24.*Iulii*
Ioachimus Martyr. 12.*Maij*
Ioanna Balmenſis. 16.*Ian.*
Ven. Ioanna. 5.*Apr.*
Ioanna translatio. 1.*Maij*
Ioanna abb. 27.*Sept.*
Ioanna Comitiſſa. 2.*Oct.*
Ioanna Converſa. 4.*Dec.*
Ioanna mon. 5.*Dec.*
Ioanna abb. 8.*Dec.*
Ioannes Prior Cornel. 1.*Ian.*
Ven. Ioan. Ful. 10.*Ian.*
Ioannes mon. 17.*Ian.*
Ioan. Converſus. 25.*Ian.*
Ioannes monach. 28.*Ian.*
Ioan. Angelus abb. 31.*Ian.*
Ioannes Converſus. 8.*Feb.*
Ioan. Converſus. 20.*Feb.*
Ioan. Bapt. Ful. 15.*Feb.*
Ioannes Epiſc. 15.*Feb.*
Ioannes Epiſc. Salisburg. 16.*Feb.*
Ioan. abb. Caſemarij. 16.*Feb.*
Ioannes abbas. 18.*Feb.*
Ioan. Gradenicus. 20.*Feb.*
Ioan. abb. Lucenſis. 22.*Febr.*
Ioan. Epiſc. Mechelb. 23.*Feb.*
Ioan. abb. Caſæ Dei. 25.*Feb.*
Ioan. abb. Gorziæ. 27.*Feb.*
Ioan. mon. Vallembert. 27.*Feb.*
Ioan. abb. 7.*Mart.*
Ioan. Abb. Mart. 10.*Mart.*

Digitized by Google

Ioann. abb. Confeſſ.	10. Mart.	Ioannes.	29. Sept.
Ioan. abb.	14. Martii	---- Epiſc.	5. Oct.
Ioan. mon.	15. Mart.	---- mon.	7. Oct.
Ioan. mon.	18. Mart.	---- Iacob. Fulienſ.	9. Oct.
Ioan. abb.	19. Mart.	---- abb.	14. Oct.
Ioan. abb.	25. Mart.	--- Mart.	26. Oct.
Ioan. abb.	31. Martii	---- Scotus.	27. Oct.
Ioan. mon.	14. April.	---- mon.	28. Oct.
Ioan. Archiep.	20. April.	V. ---- VI. PP.	29. Oct.
Ioan. Converſus.	25. Apr.	---- mon.	5. Nov.
Ioan. Epiſc.	26. April.	---- Epiſc. Mart.	10. Nov.
Ioannes Barrerius.	28. Apr.	---- Scotus.	10. Nov.
Ioannes Epiſc.	3 Maij	---- Prior.	12. Nov.
Ioan. Damaſcen.	5. Maij	---- mon.	17. Nov.
Ioan. Epiſc.	6. Maij	---- Prior. Mart.	20. Nov.
Ioan. Archiep.	7. Maij	---- Prior.	25. Nov.
Ioan. abb. tranſl.	8. Maij	---- Gerſen. abb.	27. Nov.
Ioan. mon.	10. Maij	---- Becus abb. Mart.	1. Dec.
Ioannes abbas.	12. Maij	---- Damaſceni Cond.	4. Dec.
Ioan. Converſ.	12. Maij	---- Gradenicus.	5. Dec.
Ioan. Prior.	21. Maij	---- mon.	14. Dec.
Ioan. abb.	22. Maij	---- mon.	19. Dec.
Ioan. mon.	24. Maij	---- Converſus.	21. Dec.
Ioan. mon.	24. Maij	---- Cyrita.	23. Dec.
Ioan. abb.	27. Maij	---- monach.	28. Dec.
Ioannes mon.	2. Iunii	Indractus abb.	5. Feb.
Ioannes abb.	9. Iunii	Innocentius. IV. PP	7. Dec.
Ioan. Rainutius.	9. Iunii	Iodocus Palmerius.	8. Feb.
Ioannes mon.	10. Iunii	Iodocus Rex, abb.	13. Dec.
Ioannes abb.	19. Iunii	Ionatus abb.	1. Aug.
Ioannes abb. Pulſan.	20. Iunii	Ionati Elevat.	8. Apr.
Ioan. Therectus.	24. Iun.	Iolenta mon.	10. Dec.
Ioan. Baptiſta abb.	24. Iunii	Iordanus abb.	7. Aug.
Ven. Ioan. Fulienſ.	1. Iulii	Iordanus mon.	10. Oct.
Ioan. Archiep. Martyr.	2. Iulii	Iosbertus mon.	29. & 30. Nov.
Ioan. mon.	11. Iulii	Ioſcio mon.	30. Nov.
Ioan. abbas.	12. Iulii	V. Ioſeph. Fulienſ.	6. Iunii
Ioan. Gualbert.	12. Iulii	Iovinus abb.	1. Iunii
Ioan. abb.	16. Iulii	Irenes Virgo.	20. Oct.
Ioann. abb.	17. Iulii	Irmgard. V.	4. Sept.
Ioan. mon.	18. Iulii	Irmgard. Vidua.	3. Oct.
V. Ioan. abb.	20. Iulii	Irmengarda abbat.	16. Iul.
Ioan. mon.	31. Iulii	Irmina abb.	24. Dec.
Ioan. mon.	9. Aug.	Irminkarda mon.	21. Aug.
V. Ioan. ab Hagen.	11. Aug.	Iſaac. abb.	11. Apr.
Ioan. Simplex.	18. Aug.	Iſaac. mon.	3. Iunii
Ioan. abb.	23. Aug.	Iſabella Virgo mon.	31. Aug.
V. Ioan. Fulienſis.	25. Aug.	Iſanus abb.	3. Oct.
Ioan. Baſſand.	26. Aug.	Iſanus abb.	17. Oct.
Ioan. Converſus.	28. Aug.	Iſarnus abb.	24. Sept.
Ioannes Prior.	4. Sept.	Iſembardus mon.	20. Febr.
Ioan. Epiſcopus.	4. Sept.	Iſingerus Epiſc.	19. Iulii
Ioan. Archiep.	6. Sept.	Iſaurus Epiſc.	26. Ian.
Ioan. mon.	7. Sept.	Iſidorus magnus.	4. Apr.
Ioan. abb.	20. Sept.	Iſidori translatio.	22. Sept.
Ioan. abb.	22. Sept.	Iſidori Commem.	24. Iulii
Ioan. IX. PP.	23. Sept.	Iſidori Epiſcopi diſc. S. Greg.	15. Ian.
Ioan. Meda.	26. Sept.	Iſo monachus.	6. Apr.

Ithamar. Epiſc. 8. Iulii
Iudicael Rex. mon. 19. Mart.
Iudicael II. Rex. mon. 17. Apr.
Iudoci transl. 3. Iulii
Iulia abb. 14. Maij
Iuliana mon. 23. Iun.
Iuliana abb. 14. Apr.
Iuliana abb. 1. Apr.
Iuliana V. 19. Ian.
Iulianus Archiep. 21. Sept.
Iulianus mon. 2. Feb.
Iulianus mon. 3. Febr.
Iuliana abbat. 10. Aug.
Iulianus abb. 14. Nov.
Iunius mon. 18. Dec.
Iuſtinianus Mart. 17. Maij
Iuſtinianus Bergomas. 9. Dec.
Iuſtus mon. 28. Sept.
Iuſtus Archiep. 2. Nov.
Iutta vidua. 27. Febr.
Iutta monialis. 13. Mart.
Iutta monialis. 12. Nov.
Inſtitutio Camald. Ord. 25. Iunii & Iulii

K.

Kentigerna monialis. 2. Ian.
Kentigernus Epiſc. 28. Iunii
Kineburga Reg. Abb. 12. Iunii
Kineswvida Reg. Virgo. 15. Apr.
Kinestrida abb. 19. Apr.
Kilianus Epiſc. 6. Feb.
Kotelindis mon. 25. Maij
Kunegundis & ſoc. 17. Iulii

L.

Lætatio S. Bernardi. 12. Iulii
Lætus Abb. 16. Iulii
Lætus mon. 19. Aug.
Ladislaus Converſus. 20. Nov.
Lalibala Rex mon. 28. Dec.
Lambertus Epiſc. 25. Feb.
Lambertus Epiſc. 31. Dec.
Lambertus abb. 18. Ian.
Lambertus mon. 15. Sept.
Lambertus abb. 18. Mart.
Lambertus Epiſc. Mart. 2. Oct.
Lambertus abb. 11. Apr.
Lamberti translat. 30. Iulii
Lamberti transl. 18. Aug.
Lamberti translatio. 6. Nov.
Lamberti translatio. 26. Nov.
Lambertus mon. 16. Nov.
Lambertus mon. 23. Feb.
Landelinus abb. 23. Oct.
Landelini Elev. 20. Aug.
Landeberta mon. 14. Nov.
Landrada abb. 10. Ian. 21. Iunii
Landrada abb. 6. Mart. 18. Ian.
Landricus Epiſc. 16. Dec. 21. Mart.
Lanfrancus Epiſc. 25. Iulii 13. Ian.
Lanfr. Elevatio. 16. Sept. 31. Oct.
Lanfrancus Epiſc. Papia. 5. Apr. 14. Iulii
Lantpertus Epiſc. 22. Iulii
Lanzo mon. 1. Sept.
Launomarus abb. 11. Oct.
Launomarus abb. 8. Mart.
Laurentius Archiep, 11. Mart.
Laurentius Archiep. Spol. 17. Iunii
Laurentius Converſus. 11. Oct.
Laurentius Epiſc. 13. Aug.
Laurentius Sublacenſ. 6. Oct.
Laurentius abb. 31. Mart.
Laurentius abb. 10. Aug.
Laurentius mon. 24. Mart.
Lautenus abb. 9. Maij
Leander Epiſc. 13. Ian.
Leandri transl. 31. Oct.
Lebuinus. 22. Dec.
Lebuini transl. 2. Iulii
Lendeberta V.
Leo II. PP.
Leo III. 7. Ian.
Leo V. 13. Ian.
Leo IX. 5. Mart.
Leo Abb. 5. Mart.
Leo Abb. 31. Maij
Leo IV. 8. Iulii
Leo Abb. 15. Sept.
Leo mon. 16. Iunii
Leo Abb.
Leo Abb.
Leo mon.
Leobardus abb. 13. Maij
Leopardus abb. 16. Mart.
Leobardus abb. 5. Nov.
Leobinus Epiſc. 31. Oct.
Leodebaudus abb. 23. Mart.
Leodegarius Epiſc. Mart. 23. Dec.
Leodegarii transl. 26. Maij
Leofrona & ſoc. 22. Iunii
Leonardus Abb. 17. Sept.
Leonardus abb. 12. Iulii
Leonardus abb. 17. Sept.
Leonianus abb. 22. Aug.
Leonora mon. 27. Aug.
Lethadius Archiep. 28. Apr.
Leovigildus Mart. 24. Maij
Letaldus mon. 13. Oct.
Leutfridus abb. 30. Maij
Liberata V. 17. Dec.
Liberatæ transl. 15. Iunii
Libertinus mon. 21. Sept.
Libertinus abb. 27. Aug.
Libertus abb.

Digitized by Google

Licinus Episc. 13. Feb.
Licinii translatio. 21. Iunii
Lietphardus Archiep. 4. Feb.
Ligdanus abb. 2. Iulii
Ligerius mon. 15. Sept.
Limbania mon. 16. Aug.
Lindanus mon. 18. Sept.
Lioba abbat. 28. Sept.
Liphardus abb. 3. Iunii
Liphardus Conversus. 3. Iunii
Lirinenses SS. 24. Ian.
Livinus Archiep. Mart. 12. Nov.
Lohemellus abb. 11. Ian.
Lotharius I. Imp. 29. Sept. & 1. Oct.
Lotharius abbas. 11. Oct.
Luanus abb. 5. Dec.
Lubentius abb. 5. Oct.
Lubentius Episc. 4. Ian.
Lucas abbas. 1. Mart.
Lucas abb. Nicosiæ. 2. Mart.
Lucas Cardin. 14. Sept.
Lucia mon. 26. Sept.
Lucia Priorissa. 25. Dec.
Lucia abbat. 29. Dec.
Lucidus Episc. 20. Ian.
Lucius mon. 5. Dec.
Ludgerus Episc. 26. Mart.
Ludgeri Elev. 24. Apr.
Ludo Conversus. 17. Aug.
Ludolphus abb. Corbei. 21. Feb.
Ludovicus Blosius. 7. Ian.
Ludovicus mon. 31. Mart.
Ludovicus Crassus Rex. 1. Aug.
Ludovicus Estrada. 2. Iunii
Luitfridus abb. 30. April.
V. Luitolphus mon. 18. Augusti
Lullus abbas. 27. Sept.
Lullus Archiep. 16. Oct.
Lupentius abb. Mart. 22. Oct.
Lupicinus abb. 21. Mart.
Lupicinus reclusus. 24. Iunii
Lutgardis abbat. 16. Iunii
Lutgardis mon. 25. Oct.
Lutgardis abb. 27. Dec.
Lutrudis V. 22. Sept.
Lutwinus Archiep. 29. Sept.
Luxovienses SS. & BB. 19. Sept.

M.

Macarii Abb. 24. Ian.
Macarii Conversi. 20. Iunii
Macarii mon. 21. Dec.
Machutes Episc. 15. Nov.
Macionius Episc. 15. Nov.
Mactasledis abb. 13. Mart.
Madelgasilus mon. 30. Maij
Madruyna abb. 5. Sept.
Mafalda Regina. 2. Maij
Mafalda Rex. 7. Aug.
Maglorius Episc. 24. Oct.
Magnericus Archiep. 25. Iulii
Magnus abb. 6. Sept.
Magnobodus Episc. 16. Oct.
Mainardus mon. 3. April.
Mainardus Episc. 14. Aug.
Maiolus abb. 11. Maij
Mainus abb. 15. Iunii
Marius Mart. 6. Iunii
Malachias Mart. 19. Maij
Malachias Episc. 28. Aug.
Malachias Archiep. 2. & 3. Nov.
Malcalenus abb. 2. Ian.
Malcalinus abb. 21. Ian.
Malbugidus Episc. 22. Feb.
Malchus mon. 28. Iunii
Malchus Episc. 10. Aug.
Malchus Episc. 6. Oct.
Maldeberta abb. 7. Sept.
Mamertus abb. 11. Mart.
Mamilianus abb. 28. Oct.
Mangoldus abb. 18. Mart.
Manso abb. 8. Mart.
Manssuetus mon. 24. Oct.
Mancellinus mon. 14. Iulii
Marcellus mon. 30. Sept.
Marcolphus abb. 25. Apr.
Marcoufius mon. 16. Feb.
Marculphus abb. 3. Maij
Ven. Marcus Mart. 27. Feb.
Ven. Marcus Mart. 18. Maij
Marcus de Villalba. 1. Dec.
Marcus Maximus Episc. 7. Oct.
Margarita mon. 16. Feb.
Ven. Margarita. 15. Maij
Margarita mon. 18. Maij
Margarita abb. 4. Iunii
Margarita Vidua. 19. Iulii
Margarita mon. 20. Iulii
Ven. Margarita. 1. Aug.
Ven. Margarita de Arbous. 16. Aug.
Margarita abb. 26. Aug.
Margarita Mart. 2. Sept.
Ven. Margar. Ducissa. 26. Oct.
Margarita Priorissa. 29. Oct.
Ven. Margarita Vid. 21. Nov.
Margarita Ducissa. 15. Dec.
Margarita mon. 28. Dec.
Maria mon. 31. Ian.
Maria mon. 9. Mart.
V. Maria de Christo. 23. Mart.
Maria Peregrina. 3. Iunii
Maria mon. 10. Iunii
Maria de Oegnies. 23. Iun.
Maria Conversa. 2. Iulii
Maria mon. 13. Iulii

Maria de Statillon.	31. Iulii	Martyres. 50.	9. Iulii
------ Tolctana. V.	15. Aug.	------ pl. Siculi.	1. Aug.
------ & Gratia.	20. Aug.	------ 60.	4. Aug.
------ Vidua mon.	12. Sept.	------ 40. Magienſes.	14. Aug.
------ Vela.	24. Sept.	------ 900. Gemmet.	23. Aug.
------ Abbat.	4. Oct.	------ 200. Scoti.	31. Aug.
------ mon.	12. Oct.	------ pl. Bertin.	5. Sept.
------ V. Martyr.	24. Nov.	------ Oſech.	23. Sept.
------ mon.	19. Dec.	------ pl. Pruſſiæ.	27. Sept.
------ Converſa.	20. Dec.	------ plurimi.	2. Nov.
Marianus Incluſus.	27. Iulii	------ 126. Majoris Monaſterii.	8. Nov.
Martanus mon.	19. Aug.	------ 900. Benchor.	9. Nov.
Marianus Abb.	18. Nov.	------ Diſertin.	3. Aug.
Marinus Abb. Lirin.	24. Ian.	------ innumeri.	26. Nov.
Marinus Epiſc.	1. Dec.	------ 15.	28. Nov.
Marinus abb.	15. Dec.	------ 60. Floriac.	6. Dec.
Marius Abb.	27. Ian.	Martyrii mon.	23. Ian.
Marnochus mon.	30. Dec.	Maſcelinus mon.	20. Iulii
Martha V. mon.	5. Iul.	Matthild. V.	6 Iulii
Martinus Converſus.	27. Ian.	Matthild. mon.	26. Dec.
------ Abb.	19. Mart.	Matthæus mon.	2. Iulii
------ Abbas in Barac.	11. Nov.	Matthæus mon.	28. Sept.
------ Epiſc.	20. Mart.	Matthæus Cardin.	25. Dec.
V. ------ Abb.	6. Apr.	Maurelius mon.	21. Maij
------ Prior.	13. Aug.	Maurus abbas.	15. Ian.
------ mon.	18. Aug.	Maurus Epiſc.	20. Ian.
------ Epiſc. Segunt.	16. Sept.	Maurus abb. Bobacenſis.	27. Ian.
------ Cardin.	21. Sept.	Maurus abb.	12. Iunii
------ mon.	7. Oct.	Mauri transl.	13. Nov.
------ Abb.	24. Oct.	Maurilius mon.	26. Feb.
------ Novitius.	16. Nov.	Maurilius Archiep.	13. Sept. 9. Aug.
V. ------ mon.	23. Nov.	Maurinus abb. Mart.	10. Iunii
------ Abb.	7. Dec.	Maurini Invent.	13. Oct.
Martius Abb.	13. Apr.	Mauritius mon.	24. Iunii
Martius mon.	24. Oct.	Mauritius abb.	22. Sept.
Martius mon. Erem.	30. Dec.	Maurontus abb.	6. Ian.
Mathild. Imp.	14. Mart.	Maurontus abb.	5. Ian.
Martyres plurimi Gall.	5. Ian.	Maximus abb. Mart.	2. Ian.
------ 900. S. Vincentu.	5. Ian.	Maxentius abb.	26. Iunii
------ 42. Epheſi.	12. Ian.	Maximianus Epiſc.	9. Iunii
------ plurimi Angl.	12. Ian.	Maximinus abbas.	28 Iun.
------ Vitavienſes.	26. Ian.	Maximinus abb.	15. Dec.
------ Cellenſes.	9. Feb.	Mechtild. V. mon.	25. Feb.
------ pl. Gall.	12. Feb.	------ V.	26. Feb.
------ Calatravæ.	18. Feb.	------ mon.	15. Aug.
------ 60. Ciſterc.	9. Mart.	------ mon.	18. Nov.
------ 2.	14. Mart.	------ V.	2. Dec.
------ pl. Fiſcanenſes.	16. Apr.	Mechtundis V.	16. Iunii
------ plures Gall.	6. Maij	Mechtundis V.	3. Iulii
------ plurimi Indiæ.	9. Maij	Medardus abb.	8. Iunii
------ plurimi.	14. Maij	Medericitranslatio.	22. Ian.
------ pl. Hiſpan.	24. Maij	Medericus abb.	29. Aug.
------ pl. Hiſp.	27. Maij	Mefridus Prior.	27. Oct.
------ pl. Bohemi	28. Maij	Meginbodus abb.	16. Mart.
------ pl. Poloni.	2. Iun.	Meginradi Mart. transl.	27. Feb.
------ Sedelizenſes.	7. Iunii	Meginradus abb.	26. Sept.
------ plurimi.	14. Iunii	Meinerus Prior.	29. Aug.
------ 33.	3. Iulii	Meingoſus abb.	22. Apr.

Meinradus Mart. 21. Ian.
Meinulphus mon. 5. Oct.
Meldanus abb. 7. Feb.
Melior Conversus. 26. Mart.
Mellitus Episc. 24. Apr.
Mencia abb. 14. Iunii
Mencia Priorissa. 13. Dec.
Meneleus abb. 22. Iulii
Mensridus Prior. 14. Iulii
Mengosus Conversus. 19. Dec.
Meroveus mon. 22. Oct.
Mervina abb. 27. Apr.
Merulus mon. 17. Ian.
Messanenses SS. 5. Sept.
Methudius Episc. 9. Mart.
Mevannus abb. 21. Iunii
Michael Mart.
------- Florent.
------- mon.
------- mon.
------- mon.
------- mon.
------- & 36. Mart.
Milburga V.
Mildrada V.
Milgitha V.
Milo monachus.
------ abb.
Mœlisanus mon.
Molacus abb.
S. Mochua abb.
Mimborinus abb.
Modanus & Medanus.
Moderamnus Episc.
Modesta abb.
Modesta V.
Moduenna abb.
Mommolus abb.
Monachi 40. Confess.
Monachi 116.
Monegund. mon.
Monon Mart.
Monserrat. Dedicatio.
Montana V.
Montis Romarici SS.
Montis Virg. solemn.
Montis Virg. Sanct.
Morandus abb.
Morandus mon.
Muricherodachus m.
Mummolenus Episc.

24. Ian.
12. Ian.
1. Oct.
22. Iulii. 31. Iulii
Neptadius mon. 24. Aug.
Nicander abb. & soc. 19. Sept.
Nicardus abb. 16. Aug.
Nicetius Episc. 1. Oct.
Nicetius Episc. 5. Dec.
Nicolaus mon. 9. Feb.
Nicolaus Gemblac. 12. Feb.
Nicolaus Genuens. 23. Feb.
Nicolaus Episc. 8. Mart.
Nicolaus mon. 1. Apr.
Nicolaus abb. 29. Maij
Nicolaus abb. 13. Iunii
Nicolaus abb. 21. Sept.
Nicolaus Episc. 24. Sept.
Nicolaus Convers. 9. Nov.
Nicolaus mon. 24. Nov.
Nicolaus abb. 6. Dec.
Nicolaus à Prato 6. & 8. Dec.
Nicolaus mon. 13 Dec.
Nidgarius Episc. 15. Apr.
Nilus abb. 26. Sept.
Nivardus abb. 7. Feb.
Nivardus Archiep. 1. Sept.
Nona Virgo. 9. Sept.
Nonantulani SS. 11. Iunii
Nonnosus abb. 21. Sept.
Novalicienses SS. 12. Feb.
Noitburgis V. 31. Oct.
Nonantulæ mon. 24. Sept.
Nonnosus abb. 18. Nov.
Notkerus Episc. 2. Apr.
Notkerus Balbulus. 8. Apr.
Notkerus Labeo. 28. Iunii
Notkerus m. 14. Oct.
Nuadatus Episc. 19. Feb.

Natalis abb. 28. Ian.
Nazarius abb. 12. Ian.

O.

Obertus Convers. 26. Dec.
Obizo mon. 4. Oct.
Octava Purificationis. 9. Feb.
Oda Virgo. 9. Iul.
Oda Virgo. 23. Oct.
Odanus Archiep. 26. Sept.
Oderisius Card. 2. Dec.
Odvvaldus abb. 29. Dec.
Odilia Recluſa. 14. Dec.
Odilo abb. 1. Ian.
Odilo abb. 31. Dec.
Odilonis elev. 21. Iunii
Odo Archiep. 7. Feb.
Odo mon. 17. Febr.
Odo mon. 23. Mart.
Odo monachus. 2. Iunii
Odo Episc. Camerac. 20. Iunii
Odo Cardin. 9. Sept.
Odo monachus. 6. Oct.
Odo abbas. 18. Nov.
Odo Subprior. 18. Nov.

Digitized by Google

Odoarius abb. 30. Mart.
Odulphus mon. 5. & 6. Ian.
Offa Rex. 14. Mart.
Offa Rex mon. 8. Feb.
Oglerus abbas. 8. Feb.
Oildes Virgo. 12. & 13. Martii
Okanus mon. 17. Maij
Olaus mon. 31. Maij
Olbertus abb. 28. Iunii
Olibrius mon. 20. Iulii
Olivarius mon. 25. Aug.
Onerenkerkenſes mon. 21. Sept.
Onuphrius abb. 7. Nov.
Oportuna V. 10. Oct.
Opto Converſ. 5. Nov.
Ordonius Epiſc. 14. Iun.
Ortrudis V. 3. Iunii
Osbertus mon. 18. Apr.
Oſita V. Mart. 12. Sept.
Oſorius mon. 7. Nov.
Oſtianus mon. Ian. 8.
Oſwvaldus Epiſc. 5. Dec.
Oſwvaldi Elev. 8. Feb.
Otgerus monachus. 1. Ian.
Othunarus abb. 8. Ian.
Translatio. 15. Apr. 24. Sept. 25. Oct. 9. Ian.
Otthilia abb. 13. Dec. 11. Ian.
Ottho mon. 18. Iun. 11. Ian.
Ottho Epiſc. Bamb. 2. Iul. 31. Ian.
Ottho Epiſc. 7. Sept. 3. Feb.
Ottho Epiſc. Bamb. 30. Sept. 15. Feb.
Ovvinus mon. 3. Mart. 21. Feb.
Ozilia Virgo. 3. Ian. 22. Feb.
Ozilia Recluſa. 11. Nov. 4. Mart.
Petrus abb. Cavæ. 5. Mart.
Petrus abb. Mart. 7. Mart.
Petrus mon. Bonævallis. 12. Mart.
Petrus Cardin. 14. Mart.
Petrus monoculus abb. 14. Mart.
Petrus Mart. 14. Mart.
Petrus abb. Sineronenſis. 14. Mart.
Petrus abb. Cavæ. 24. Mart.
V. Petrus Fulienſis. 26. Mart.
Petrus mon. 27. Mart.
Petrus abb. Ciſt. 12. Apr.
Petrus mon. 15. Apr.
Petrus Card. 26. Apr.
Petrus mon. 30. Apr.
Petrus Mart. 5. Maij
Petri Cæleſt. canoniz. 6. Maij
Petrus Prior. 8. Maij
Petrus Archiep. 9. Maij
Petrus mon. 10. Maij
Petrus Converſ. 14. Maij
Petrus mon. 18. Maij
Petrus Monach. Abb. 19. Maij
Petrus Cæleſt. 19. Maij
Petrus Cantor. 28. Maij
Petrus Converſ.

P.

PAganus mon.
Palolo abb.
Palladius Epiſc.
Palumbus mon.
V. Pandulphus Cardin.
Pardulphus abb.
Pardulphus abb.
Pariſius mon.
Paſchaſius abb.
Patrocinium B. M. V.
Patrocinium S. P. N.
Patroclus abb.
Paſchalius I. PP.
Paſchalis II. PP.
Paſchal. II. PP. Comm.
Paſchalis I. Creatio.
Paſcaſius abb.
Paterius Epiſc. Brix.
Paternus Incluſus.
Paternus Epiſc.
Patricius Mart.
Patricius abb.

9. Nov. Patto Epiſc.
12. Iun. Paula Florent.
29. Iulii Paulina recluſa.
25. Oct. Paulus Converſus.
10. Sept. Paulus Epiſc. Virdun.
30. Apr. Paulus Epiſc. Leon.
5. Aug. Paulus Diaconus.
1. Aug. Paulus abb.
13. Iulii Paulus Iuſtinianus.
13. Maij Paulus Mart.
10. Ian. Paulus mon.
30. Aug. Paulus mon.
9. Iun. Paulus Mart.
22. Apr. Raulinus Archiep.
12. Iulii Paulini mon. inventio.
23. Feb. Pavonius Converſ.
22. Iunii Peregrinus mon.
1. Iunii Perfectus mon.
7. Oct. Perpetua V.
31. Aug. Pertha recluſa.
30. Aug. Pega V.
28. Feb. Pelagii mon.
15. Apr. & 15. Oct. Pelagii II. PP.
10. Sept. Petri Abb. Hiſp.
16. Nov. Petrus Igneus.
Petrus m. de Caduino.
13. Dec. Petrus Vrſeolus.
18. Iun. Petrus Confluentinus.

Petrus monach. 1. Iun.
Petrus monachus alius, idem. 1. Iun.
Petus de Bono. 4. Iun.
Petri Anagnini Comm. 4. Iun.
Petrus Mart. Hisp. 8. Iun.
Petrus abb. Anglus. 8. Iun.
Petrus Simplex. 10. Iun.
Petrus abb. Casin. 24. Iun.
Petri mon. transl. 24. Iun.
Petrus abb. Perusinus. 10. Iulii
Petrus Incluſus. 14 Iul.
Petrus abb. Morerolæ. 1. Aug.
Petrus mon. 1. Aug.
Petrus Epiſc. 2. Aug.
Petrus Anagninus Epiſc. 3. Aug.
Petrus Pot. 20. Aug.
Petrus Prior. 28. Aug.
Petrus Epiſc. 5. Sept.
Petri Tarent. transl. 6. Sept.
Petrus Epiſc. Compoſtill. 10. Sept.
Petrus mon. 13. Sept.
Petrus abb. Morimund. 14. Sept.
Petrus mon. 23. Sept.
Petrus mon. 29. Oct.
Petrus mon. 30. Oct.
Petrus Prior. 2. Nov.
Petrus Epiſc. 18. Dec.
Petrus mon. 20. Dec.
Petrus mon. 24. Dec.
Petrus Venerab. 25. Dec.
Petrus abb. Cantuar. 30. Dec.
Petrus abb. Mart. 31. Dec.
Petronax abb. 6. Maij
Petronilla V. 9. Iulii
Phara abb. 7. Dec.
Pharaildis V. 4. Ian.
Philibertus abb. 20. Aug.
Philibertus mon. 25. Dec.
Philippa V. 25. Iul.
Philippus abb. 15. Dec.
Priminius Epiſc. 3. Nov.
V. Placidus à S. Mauro. 15. Ian.
Placidi transl. 16. Maij
Placidus Mart. 11. Iulii
Placidus Converſus. 2. Aug.
Placidi Invent. 4. Aug.
Placidus abb. Mart. 5. Oct.
V. Placidus abb. 8. Nov.
Plechelmus Epiſc. 15. Iulii
Plurimæ SS. Virgines. 15. Mart.
Plurimi SS. Bobienſ. 16. Ian.
Plurimi SS. Ciſterc. 11. Ian.
Plurimi SS. Benchor. 14. Ian.
Pollena V. 8. Oct.
Pompoſa V. 19. Sept.
Pontius Abbas. 26. Mart.
Pontius Epiſc. 6. Mart.
Poppo abb. 25. Ian.
Porcarius abb. 12. Aug.
Portianus abb. 24. Nov.
Praxed Imp. 6. Aug.
Probus mon. 25. Iun.
Procopius abb. 1. Apr.
Procopii Canoniz. 2. Iunii
Procopii transl. 4. Iulii
Projectus Epiſc. Mart. 25. Ian.
Pſalmodius mon. 13. Iun.
Puſinna V. 23. Apr.

Q.

Quilſinda mon. 20. Ian.
Quinidius Epiſc. 15. Febr.
Quadratus abb. 22. Feb.
Quimbertus Prior. 18. Maij
Queranus abb. 9. Sept.
Quintianus mon. 6. Oct.
Quadraginta Mart. 25. Oct.

R.

Rachanacarius Epiſc. 25. Ian.
Rachildrecluſa. 23. Nov.
Radco mon. 26. Feb.
Radbodus Epiſc. 29. Nov.
Radegund. Reg. 13. Aug.
Rado mon. 15. Sept.
Radulphus Archiep. Lugd. 5. Mart.
Radulphus Tacens. 30. Apr.
Radulphi & ſoc. Transl. 30. Maij
Radulphus Archiep. 25. Iun.
Radulphus abbas. 31. Dec.
Ragenfredis abb. 11. Iunii
Ragenfredis elev. 2. Dec.
Ragenfredis V. 8. Oct.
Rainaldus mon. 30. Mart.
Rainaldus abb. 27. Apr.
Rainaldus abb. 16. Maij
Rainaldus abb. 28. Iun.
Raineldis V. 16. Iulii
Rainerius mon. 17. Iunii
Rainerius mon. 28. Oct.
Rainerus Converſ. 7. Feb.
Rainerus Prior. 11. Iunii
Rainerus mon. 30. Oct.
Ramirus Rex m. Epiſc. 20. Ian.
Ramirus Mart. 11. Mart.
Ramuoldus abb. 17. Iunii
Randiſcius m. Caſin. 5. Iulii
Rapatao mon. 27. Aug.
Raſſo mon. 17. Iun.
Ratherius Epiſc. 20. Sept.
Ratpertus mon. 25. Oct.
Ratrudis V. 2. Iunii
Ratta abbat. 11. Dec.
Raymundus abb. 1. Feb.
Raymundi Transl. 5. Mart.

Raymundus abb.	15. Mart.	Robertus Salentinus.	18. Iulii
Raymundus abb.	2. Iulii	Robertus abb.	29. Nov.
Raynardus abb.	16. Dec.	Robertus abb.	2. Dec.
Redemptionis Capt. Inſt.	10. Aug.	Robertus Epiſc.	22. Dec.
Redempta V.	7. Mart.	Rodericus mon.	11. Oct.
Regenhardus Mart.	25. Maij	Rodeſindi Canonizatio.	9. Oct.
Regina Vidua.	1. Iulii	Rodeſindus Epiſc.	1. Mart.
Reginbaldus Epiſc.	21. Aug.	Rodingus Epiſc.	17. Sept.
Reginbaldus abb.	24. Oct.	Rodolphus Converſus.	27. Maij
Reinaldus Palat. Mart.	7. Ian.	Rodulphus mon.	21. Apr.
Reinardus abb.	9. Mart.	Rogellus mon.	16. Sept.
Reinerus mon.	11. Apr.	Rogerius abb.	4. Ian.
Relindis V.	6. Ian.	Rogertus abb.	23. Apr.
Relindis Transl.	22. Mart.	Rogertus Prior.	8. Aug.
Remacli Transl.	25. Aug.	Rogerus abb.	30. Mart.
Remaclus Epiſc.	3. Sept.	Rolandus mon.	16. Ian.
Rembertus Converſus.	27. Ian.	Rolandus mon.	26. Maij
Rembertus Archiep.	4. Feb.	Romanus abb. Iurenſ.	28. Febr.
Remigius Epiſc.	18. Maij. 13. Ian.	Romanus abb.	22. Maij
Remigius Converſ.	31. Dec.	Romarici elevatio.	17. Maij
Reolus Archiep.	3. Dec.	Romaricus abb.	8. Dec.
Rhabanus Archiep.	4. Feb.	Romualdi translatio.	7. Feb.
Richa mon.	2. Iulii	Romualdus abb.	19. Iun.
Richarda Imp.	18. Sept.	Romualdus mon.	23. Oct.
Richardus abb. Vallcell.	28. Ian.	Romualdi elevatio.	22. Nov.
Richardus abb.	15. Maij	Romualdi transl.	28. Dec.
Richardus abb.	18. Maij	Romula V.	24. Iunii
Richardus abb.	14. Iunii	Romula & Redempta.	23. Iulii
Richardus Converſus.	5. Sept.	Rotulphus mon.	18. Apr.
Richardus abb.	10. Oct.	Ruandus Epiſc.	23 Mart.
Richardus mon.	1. Nov.	Ruandus Epiſc.	22. Oct.
Richardus abb.	18. Nov.	Rudolphus Epiſcopus.	1. Iun.
Richardus abb. Mart.	22. Nov.	Rudolphus Epiſc.	26. Iun.
Richardus mon.	30. Dec.	Rudolphus Martyr.	26. Iunii
Richarius abb.	26. Apr.	Rudolphus abb.	27. Iun.
Richarius abb.	2. Oct.	Rudolphus mon.	9. Iulii
Richertus abb.	11. Dec.	Rudolphus Epiſc.	23. Sept.
Richildis Incluſa.	23. Aug.	Rudolphus Generalis.	12. Oct.
Richtrudis elevatio.	7. Feb.	Rudolphus abb.	12. Nov.
Richtrudis V.	9. Apr.	Rudolphus Converſ.	17. Dec.
Richtrudis abb.	12. Maij	Rueſella Virgo.	16. Aug.
Richmirus abb.	14. Feb.	Ruffinus abb.	30. Nov.
Richmundis V.	23. Oct.	Rumoldus Archiep. Mart.	24. Iunii
Richwinus mon.	15. Oct.	Rumoldus Epiſc.	1. Iulii
Rigobertus Archiep.	4. Ian.	Rupertus Tuitienſis abb.	3. Mart.
Rigoberti transl.	14. Iun.	Ruperti Tuit. elevatio.	5. Mart.
Rixfridus Epiſc.	5. Oct.	Rupertus Epiſc. Salisb.	27. Mart.
Roberti abb. Comm.	22. Ian.	Ruperti transl.	24. Sept.
Robertus Prior Ciſt.	27. Febr.	Rupertus abb. Limburg.	5. Nov.
Robertus abb.	21. Mart.	Ruſticus abb.	6. Nov.
Robertus abb.	24. Apr.	Ruſticula abb.	16. Aug.
Robertus abb.	25. Apr.		
Robertus abb. Ciſt.	29. Apr.	S.	
Robertus abb. Dunenſ.	29. Apr.	Sabinianus Mart.	8. Iun.
Robertus abb.	31. Maij	Sabinianus abb.	20. Nov.
Robertus abb.	7. Iun.	Sacerdos Epiſcopus.	5. Maij
Robertus Converſus.	7. Iulii	Sagalus abb.	4. Iulii
Robertus Converſus.	10. Iulii	Salaberga abb.	22. Sept.

Digitized by Google

Salisburgenſes SS.	23. Ian.	Sigirannus abb.
Salomon Epiſc. Conſtant.	6. Ian.	Sigredus abb.
Salomon Pœnitens.	9. Ian.	Silvanus monach.
Salomon Rex.	5. Nov.	Sillanus abb.
Salvius Epiſc.	11. Ian.	Silvanus abb.
Salvius mon.	18. Maij	Silvani elev.
Salvius Epiſc.	10. Sept.	Silveſter mon.
Samſon Epiſc.	28. Iul.	------- mon.
Samſom abbas.	21. Aug.	V. ---- II. Papa.
Sancia mon.	13. Mart.	------- Converſus.
Sancius & ſoc. Mart.	6. Aug.	------ Camald.
Sancta Virgo.	16. Aug.	------- Inſtit. Ord.
Sancti Cluniac.	15. Apr.	Silvinus Epiſc.
SS. monaſterii B. Iuſtinæ.	11. Maij	Simeon mon.
Sanderadus abb.	24. Aug.	------- mon.
Sapientia Prioriſſa.	31. Mart.	------- Achaicus.
Sapientia mon.	1. Maij	------- mon.
Savigniacenſes SS.	1. Maij	------- Camaldul.
Saulienſis abb. Mart.	10. Mart.	------- abb.
Sbigneus abb. Mart.	10. Dec.	Similianus Epiſc.
Scholaſtica abb.	10. Feb.	Simon abb.
Scutinus abb.	2. Ian.	------ m. opilio.
Sebaldus mon.	19. Aug.	------- abb.
Sebbus Rex.	29. Aug.	Simperti tranſl.
Segefridus Converſ.	22. Dec.	Simpertus Epiſc.
Senoch abb.	24. Oct.	Simplicius mon.
Senorina abb.	22. & 23. Apr.	Simplicii Invent.
Sequanus abb.	19. Sept.	Sindulphus mon.
Seraphina abb.	27. Maij	Sindulphus mon.
Sergius Amalphit.	4. Ian.	Sira Virgo.
Sergius IV. Papa.	18. Aug.	Sirudis abb.
Sergius I. PP.	8. Sept.	Siſebuti abb.
Sergius Epiſc.	11. Nov.	Siſenandi Mart.
Sergii PP. conſecratio.	17. Dec.	Siſintrudis mon.
Serlo abb.	10. Sept.	Siviardi abb.
Servideus Mart.	13. Ian.	Sola abb.
Setrida.	10. Ian.	------ abb.
Severa abbat.	20. Iulii	Sophia abb.
Severinus abb.	11. Febr.	Specioſus mon.
Severinus mon.	27. Nov.	Spes abb.
Severus abb.	25. Aug.	Spinela V.
Sexburga Regina.	6. Iulii	Spinolus abb.
Sexulphus Epiſt.	28. Ian.	Stanislaus Epiſc. Mart.
Siacrius Epiſc.	23. Maij	---------- abb. & ſoc.
Sibotus Epiſc.	26. Aug.	Stephanus mon. Caſin.
Sibylla V.	9. Oct.	---------- IV. PP.
Sicharia V.	2. Feb.	---------- Cardin.
Siſardus Mart.	9. Iunii	---------- Grandin.
Siffredus abb.	12. Sept.	---------- Reatinus.
Siffredus Epiſc.	27. Nov.	---------- Archiep.
Siffredus Epiſc.	28. Nov.	---------- abb.
Sifridus mon.	16. Feb.	---------- abb.
Sigebertus Rex Mart.	7. Aug.	---------- abb.
V. Sigena Vid.	24. Feb.	Ven. ----- VII. PP.
Sigerus mon.	5. Iunii	---------- abb.
Sigefridus Epiſc.	3. Aug.	---------- IX. PP.
Sigfridus abb.	22. Aug.	---------- abb.
Sigirannus Epiſc.	4. Dec.	---------- abb. Mart.
	4. Dec.	
	10. Apr.	
	18. Feb.	
	28. Feb.	
	16. Apr.	
	9. Sept.	
	15. Apr.	
	17. Apr.	
	11. Maij	
	9. Iun.	
	3. Iulii	
	26. Nov.	
	17. Feb.	
	1. Iunii	
	26. Iulii	
	9. Aug.	
	14. Aug.	
	19. Sept.	
	16. Nov.	
	15. Iunii	
	4. Febr.	
	24. Feb.	
	4. Sept.	
	28. Apr.	
	12. Oct.	
	1. Mart.	
	29. Mart.	
	20. Oct.	
	10. Dec.	
	23. Dec.	
	3. Dec.	
	15. Mart.	
	16. Iulii	
	29. Dec.	
	1. Martii	
	3. Dec.	
	10. Dec.	
	19. Sept.	
	15. Mart.	
	28. Mart.	
	1. Nov.	
	7. Aug.	
	7. Maij	
	17. Iulii	
	19. Ian.	
	31. Ian.	
	12. Feb.	
	13. Feb.	
	13. Feb.	
	2. Mart.	
	10. Mart.	
	13. Mart.	
	24. Mart.	
	24. Mart.	
	28. Mart.	
	29. Mart.	
	5. Apr.	
	11. Apr.	

Stephanus abb. 17. Apr.
Stephanus III. PP. 26. Apr.
Stephanus abb. 27. Apr.
Stephanus Archiep. 28. Apr.
Stephanus Rex Vngar. 10. Iun.
Stephanus Cardin. 12. Iun.
Stephanus V. PP.
Stephanus Prior. 2. Aug.
Steph. IV. consecratio. 7. Aug.
Stephanus Conuers. 14. Sept.
Stephanus Conuers. 17. Sept.
Stephanus abb. 18. Sept.
Stephanus mon. 17. Oct.
Stephanus Episc. 30. Oct.
Stephanus VII. 8. Dec.
Stephanus Rex mon. 14. Dec.
Stephanus mon. 26. Dec.
Stephanus mon. 30. Maij
Stubilio mon. 16. Apr.
Sturmio abb. 16. Dec.
Suatacopius Rex. 11. Mart.
Suerus abb. 5. Oct.
Sugerius abb. 13. Ian.
Suipertus Episc. 10. Iunii
Suitpertus Episc. 4. Sept.
Suitpertus Episc. 1. Mart.
Sulpitius pius Archiep. 17. Ian.
Sulpitii Transl. 15. Ian.
Sulpitii Episcopi Bajonæ. 27. Ian.
Sunderoldus Archiep. Mart. 26. Iuni
Suranus abb. 24. Ian.
Suranus abb. 17. Maij
Svvithunus Episc. 2. Iulii
Svvithuni Translatio. 15. Iul.
Syriæ Virginis. 8. Iunii

T.

Tadvvinus Archiep. 4. Aug.
Tanco Episc. 16. Feb.
Tarasia Rex. 25. Apr.
Tarasia Reg. 17. Iunii
Tarsilla mon. 24. Dec.
Taso abb. 11. Dec.
Tassilo Rex. 13. Dec.
Tatvvinus Archiep. 30. Iulii
Tebredia abbat. 11. Dec.
Teclanus mon. 1. Dec.
Tetricus Episc. Mart. 16. Mart.
Tetta abb. 27. Sept.
Tetta abb. 27. Oct.
Teudarius abb. 29. Oct.
Teudechildis abb. 10. Oct.
Teutonius abb. 13. Sept.
Tezelinus mon. 23. Maij
Tezelinus mon. 3. Nov.
Theobaldus abb. Cist. 2. Ian.
Theobaldus Villar m. 16. Ian.
Theobadus abb. Eberb. 24. Ian.
Theobaldus Archiep. 27. Apr.
Theobaldus mon. 1. Iunii
Theobaldus mon. 30. Iun.
Theobaldus mon. 1. Iulii
Theobaldus abb. 8. Iunii
Theobaldi Transl. 15. Iulii
Theobaldus mon. 22. Dec.
Thecla abbat. 15. Oct.
Theodardus Conuersus. 14. Ian.
Theodardus abb. 23. Mart.
Theodardus Episc. 1. Maij
Theodardus mon. 1. Sept.
Theodardus mon. 3. Sept.
Theodardus Episc. Leod. 10. Sept.
Theodemarius mon. 14. Ian.
Theodemarius mon. 6. Dec.
Theodemirus abb. 19. Nov.
Theodemirus mon. 25. Iulii
Theodoricus Episc. 27. Ian.
Theodoricus mon. 26. Feb.
Theodoricus mon. 1. Apr.
Theodoricus mon. 12. Apr.
Theodoricus abb. 19. Apr.
Theodoricus abb. 1. Iul.
Theodoricus mon. 18. Iulii
Theodoricus mon. 30. Iulii
Theodoricus abb. 1. Aug.
Theodoricus abb. 24. Aug.
Theodoricus abb. 25. Sept.
Theodorus abb. 6. Mart.
Theodorus Archiep. 19 Sept.
Theodorus mon. 23. Oct.
Theodorus abb. 2. Nov.
Theodorus Mart. 27. Dec.
Theodulphus abb. 28. Feb.
Theodulphus mon. 1. Maij
Theodulphus mon. 2. Maij
Theodulphus Episc. 24. Iunii
Theophanes Mart. 27. Dec.
Theophilus Mart. 2. Oct.
Thesaurus Cardinalis. 4. Sept.
Thesaurus abb. 12. Sept.
Theuzus abb. 7. Aug.
Theofredus abb. 21. Iunii
Theofredus abb. Mart. 18. Nov.
Theogerus Episc. 22. Apr.
Theogerus Episc. Metensis. 23. Dec.
Theoritgida V. 22. Ian.
Theresa abbat. 10. Maij
Theresa Regina. 15. Iulii
Theresa transl. 12. Aug.
V. Theresa abb. 30. Oct.
Thesia Regina. 12. Iunii
Thetmarus mon. 17. Maij
Thiemo Archiep. 28. Sept.
Thiento abb. Mart. 3. Apr.
Thomas mon. Cantuar. 4. Martij

Thomas

Digitized by Google

Thomas mon.	20. Mart.
Thomas Martyr.	13. Maij
Thomas Prior.	3. Iulii
Thomæ Cant. transl.	7. Iulii
V. Thomas Mart.	8. Iulii
V. Thomas Lambardus.	4. Aug.
Thomas Mart.	6. Aug.
Thomæ Cant. secundo.	19. Aug.
Thomas abb. Farfensis.	10. Sept.
Thomas mon.	21. Dec.
Thomas Cant. Archiep.	29. Dec.
Thomas mon.	31. Dec.
Thurianus Archiep.	13. Iulii
Tiagrinus mon.	26. Dec.
Tibba mon.	13. Dec.
Tilbertus abb.	23. Feb.
Tilberti Elevatio.	13. Maij
Tillo abb.	7. Ian.
Tilmannus Mart.	7. Apr.
Tolobæus Episc.	22. Mart.
Tordo mon.	1. Aug.
Torellus mon.	16. Mart.
Torphimus Episc.	8. Ian.
Totnanus Martyr.	17. Mart.
Toussanus mon.	25. Nov.
Tranquilla V.	4. Mart.
Trebellius Rex mon.	13. Mart.
Treverenses SS.	17. Feb.
SS. Trinitatis Cavæ.	16. Iulii
Tritelmus abb.	15. Nov.
Triumphus S. P. N.	19. Feb.
Triumphus B. V. Camber.	29. Mart.
Triumphus S. P. N.	30. Mart.
Triumphus S. Vrsmari.	2. Apr.
Triumphus S. Isidori.	7. Iun.
Triumphus S. Adalberti.	8. Iun.
Triumphus S. V Venceslai.	13. Ianii
Triumphus S. Adalberti.	15. Iun.
Triumphus S. Isidori.	29. Iun.
Triumphus S. P. N.	27. Iulii
Triumphus S. Isidori.	8. Aug.
Triumphus S. Isidori.	19. Aug.
Triumphus S. Michaël.	29. Sept.
Triumphus S. AEmiliani.	18. Oct.
Triumphus S. Isidori.	25. Nov.
Triumphus S. Ildephonsi.	18. Dec.
Truda abb.	23. Nov.
Trudonis transl.	11. Aug.
Trumvvinus Episc.	9. Feb.
Trumvvinus Episc.	9. Maij
Tudecha Abbat.	24. Aug.
Tudvvalus Episc.	24. Iun.
Tunherus Episc.	24. Dec.
Turibius Episc. Palent.	16. Apr.
Turquillus mon.	10. Dec.
Tutelo mon.	27. Apr.
Tuto Episc.	4. Maij

V.

Valentinus Papa.	22. Ian.
Valentinus mon.	7. Aug.
Valentinus abb.	6. Oct.
Valentinus abb.	4. Nov.
Valeria V.	8. Oct.
Valerius abb.	16. Ian.
Valerius Episc.	24. Iulii
Vallisoletani SS.	20. Apr.
Vaningus mon.	8. Ian.
Vbaldesca mon.	28. Maij
Vda Inclusa.	8. Sept.
Vdalgartha m.	18. Aug.
Vdalrici Episc. Canoniz.	31. Ian.
Vdalricus abb.	19. Feb.
Vdalricus Episc. Aug.	4. Iulii
Vdalricus Cluniac.	10. Iul.
Vdardus Episc.	4. Nov.
Vdevolta mon.	12. Aug.
Venantius mon.	10. Oct.
Venantius abb.	13. Oct.
Venantius abb.	14. Oct.
Venerius abb.	11. Sept.
Venerius abb.	13. Sept.
Venerius Camald.	13. Sept.
Venerii transl.	3. Nov.
Ventila mon.	23. Dec.
Veranus Episc.	13. Iulii
Verdiana Recluſa.	1. Feb.
Veremundus abb.	8. Mart.
V. Veremundus Rex.	14. Iun.
Verona mon.	29. Aug.
Vicelinus Episc.	12. Dec.
Victerpus Episc.	8. Apr.
Victor mon.	26. Feb.
Victor III. PP.	16. Sept.
Victor mon.	19 Sept.
Victorius abb.	7. Ian.
Victorinus abb.	12. Ian.
Vigor Episc.	1. Nov.
Villarienses SS.	17. Ian. 28. Mart.
Vilicarius Archiep.	14. Apr.
Vincentius Episc.	2. Feb.
Vincentius abb. Mart.	11. Mart.
Vincentius mon.	24 Maij
Vincentius mon.	14. Iulii
Vincentius abb. Mart.	11. Sept.
Vincentii mon. transl.	20. Sept.
Vintmarus mon.	9. Dec.
Violantia abb.	28. Feb.
Violantia abb.	9. Sept.
Violantia Conversa.	28. Dec.
V. Vipertus.	22. Maij
Virgilius Episc. Arelat.	5. Mart.
Virgilius Episc.	7. Oct.
Virgilius Episc. Salisburg.	27. Nov.
Virilus abb.	1. Oct.

Vitalis abb. solemn.	7. *Ian.*	*VValdetrudis abb.*	9. *Apr.*
Vitalis Episc.	20. *Oct.*	*VValdetrudis transl.*	12. *Aug.*
Vitalis abb.	29. *Dec.*	*VValdrada abb.*	5. *Maij*
Vitavienses Mart.	26. *Ian.*	*VValdredus abb.*	22. *Iulii*
Vitingus abb. Mart.	14. *Nov.*	*VValafridus abb.*	17. *Apr.*
Vivianus abb.	20. *Maij*	*VValfridus abb.*	20. *Dec.*
Vivina Vidua.	17. *Dec.*	*VVallenus abb.*	9. *Aug.*
Vlboldus Converſ.	26. *Ian.*	*VValeranus abb.*	12. *Sept.*
Vlricus abb. Villar.	1. *Ian.*	*VValericus abb.*	12. *Dec.*
Vlricus mon.	20. *Feb.*	*VValerici transl.*	1. *April.*
Vlricus mon.	1. *Oct.*	*VValicho abb.*	27. *Dec.*
Vlpho mon.	26. *Iulii*	*VValpurg mon.*	25. *Feb.*
Vltanus abb.	1. *Maij.* 5. *Maij*	*VValpurg abb.*	27. *Apr.* 1. *Maij*
Vltanus mon.	8. *Aug.*	*VValpurgæ transl.*	4. *Aug.*
Vndo mon.	18. *Dec.*	*VValpurgæ elevatio.*	21. *Sept.*
Vnni Archiep.	14. *Sept.*	*VValterus de Birbach.*	22. *Ian.*
Vocardus Mart.	25. *Maij*	*VValterus mon.*	26. *Mart.*
Volckerus Mart.	7. *Mart.*	*VValterus Converſ.*	29. *Mart.*
Volmarus abb.	21. *Iulii*	*VValterius mon.*	7. *Apr.*
Volquinus mon.	18. *Iulii*	*VValterus abb.*	17. *Maij*
Vrbanus abb.	6. *Apr.*	*VValterus mon.*	6. *Iunii*
Vrbanus II. PP.	29. *Iulii*	*VValterius mon.*	15. *Iunii*
Vrbanus IV. PP.	2. *Oct.*	*VValterus abb.*	28. *Aug.*
Vrbanus V. Papa.	19. *Dec.*	*VValterus abb.*	26. *Sept.*
Vrbicius abb.	30. *Maij*	*VValterus abb.*	13. *Nov.*
Vrdagislus mon.	18. *Dec.*	*VValterus Prior.*	26. *Nov.*
Vrius mon.	17. *Mart.*	*VValtho abb.*	27. *Dec.*
Vrraca mon.	9. *Ian.*	*VValtpertus mon.*	7. *Oct.*
Vrraca Abbatiſſa.	7. *Iunii*	*VValtranus mon.*	18. *Sept.*
Vrraca abb.	9. *Aug.*	*VVendelinus Converſ.*	5. *Iulii*
Vrſicinus mon.	21. *Feb.*	*VVandregiſilus.*	22. *Iulii*
Vrſio mon.	29. *Sept.*	*VVandregiſ. transl.*	31. *Mart.* 3. *Sept.*
Vrſmari Epiſc. elev.	26. *Mart.*	*VVaningus mon.*	9. *Ian.*
Vrſmari & ſoc. transl.	4. *Apr.*	*VVaſnulphus Epiſc.*	1. *Oct.*
Vrſmari Epiſc.	18. *Apr.*	*VVeingarttenſes SS.*	13. *Iunii*
Vrſmari & ſoc. transl.	2. *Iulii*	*V. VVendelburgis m.*	17. *Ian.*
Vrſus abbas.	28. *Iulii*	*VVendelinus abb.*	20. *Oct.*
Vrſus Dux.	24. *Nov.*	*VVenceslaus Dux.*	28. *Sept.*
Vticenſes SS. & BB.	10. *Aug.*	*VVenefrida V.* Mart.	3. *Nov.*
Vtho abb.	7. *Sept.*	*VVerburga abb.*	3. *Febr.*
Vtho abb.	3. *Oct.*	*VVerdinus abb.*	27. *Oct.*
Vulchinus abb.	18. *Sept.*	*VVerenfridus mon.*	14. *Aug.*
Vulferius mon.	11. *Dec.*	*VVernerus mon.*	16. *Iulii*
Vulmarus abb.	20. *Iulii*	*VVernerus mon.*	19. *Apr.*
Vulmari transl.	17. *Iun.*	*VVerricus Prior.*	12. *Maij*
Vulphild abb.	9. *Dec.*	*VVerricus Prior.*	5. *Dec.*
Vuiſinus Epiſc.	8. *Ian.*	*VVerricus mon.*	14. *Dec.*
Vultanus abb.	22. *Iul.*	*VViborada* Mart.	2. *Maij*
		VVibrandis V.	16. *Iunii*
W.		---------- *V.*	3. *Iulii*
		VVicbertus Converſ.	18. *Dec.*
W *Albertus Epiſc.*	26. *Apr.*	*VVicllpertus mon.*	13. *Apr.*
VValbertus Epiſc.	2. *Maij*	*VVieltrudis abb.*	13. *Iunii*
VValdegundes abb.	10. *Feb.*	*VVigandus mon.*	22. *Oct.*
VValdericus abb.	5. *Iulii*	*VVigbertus* Mart.	12. *Aug.*
VValdericus abb.	7. *Oct.*	*VVigbertus abb.*	13. *Aug.*
VValdericus mon.	15. *Nov.*	*VVilfetrud abb.*	23. *Nov.*
VValdetrudis abb.	3. *Feb.*	*VVilfrida abb.*	13. *Sept.*

VVilfridus

Digitized by Google

VVilfridus Archiep. 9. Maij
VVilfridus Archiep. 12. Oct.
VVilgilius abb. 20. Feb.
VVilgilius m. 7. Nov.
VVilgottus m. 24. Nov.
VVilhelmus Epiſc. 2. Ian.
VVilhelm Abbas. 25. Iun.
VVilhelm Hirſaug. 5. Iulii
VVilhelmus mon. 26. Aug.
VVillehadus Epiſc. 13. Iulii
VVillericus abb. 2. Mart.
VVillericus Epiſcopus. 4. Maij
VVilibaldus Epiſc. 7. Iulii
VVilibaldi & ſoc. transl. 1. Maij
VVillehadus Epiſc. 8. Nov.
VVillibrordus Epiſc. 7. Nov.
VVillibrordus Epiſc. 22. Nov.
VVillibrordi transl. 19. Oct.
VVimo Archiep. 21. Oct.
VVimocus abb. 25. Nov.
VVimolus Abb. 11. Maij
VVinebaldus Mart. 25. Maij
VVinebaudus Abb. 6. Apr.
VVinocus Abb. 18. Sept.
VVinocus Abb. 6. Nov.
VVinoci elev. 23. Mart. 1. Aug. 30. Dec.
VVinolatus Abb. 3. Mart.
VVinuualocus Abb. 3. Mart.
VVirnto Abb. 10. Mart.
VViro Epiſc. 8. Maij
VViſtremundus Mart. 8. Iunii
Witeburgis V. 8. Iulii
VVivina V. 25 Sept.
VVolbodo Epiſc. 21. Oct.
VVolfgangus Epiſc. 31. Oct.
VVolframus. 11. Mart.
VVolfoldus Abb. 1. Nov.
VVolfus Abb. 4. Sept.
VVolfus mon. 21. Oct.
VVolphelmus Abb. 22. Apr.
VVolſtanus Epiſc. 19. Ian.
VVulfranus Archiep. 20. Mart.
VVunibaldus Abb. 18. Dec.
VVunibaldi transl. 24. Sept.
VVulfridus mon. 13. Feb.
VVundi Archiep. 29. Dec.

Z.

Zacharias mon. 18. Ian.
Zacharias Papa. 15. Mart.
Zoërardus mon. 1. Maij
Zoſymus Epiſcopus. 30. Mart.

FINIS Indicis.

SACRA-

Digitized by Google